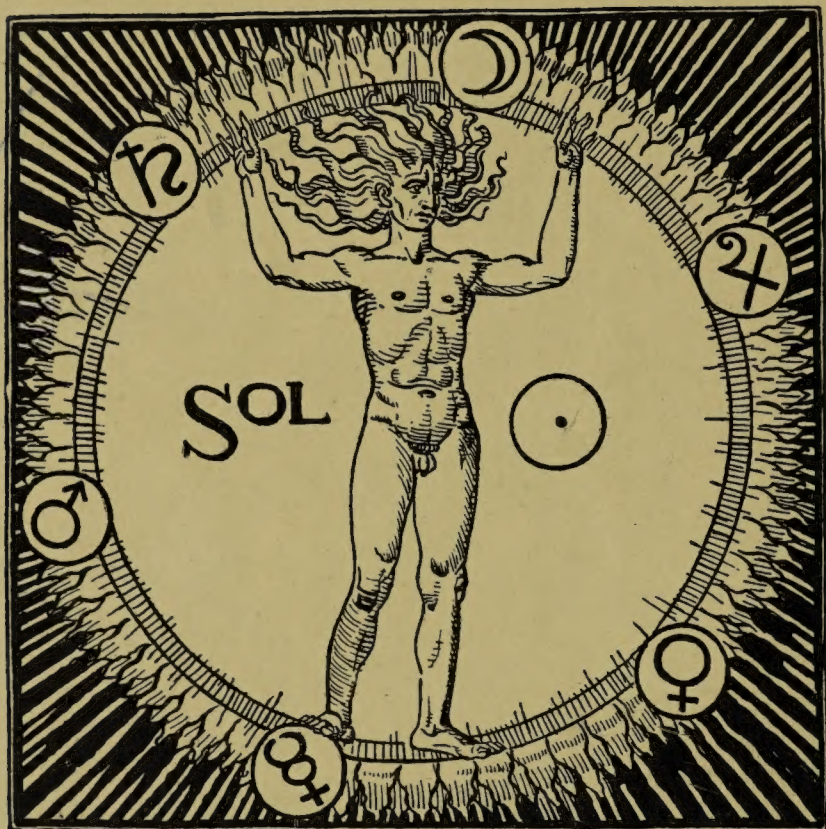

III Sk

EX LIBRIS
Dr. ERNST DARMSTAEDTER

STRABONIS
RERUM GEOGRAPHICARUM
LIBRI XVII.

GRÆCE ET LATINE,

CUM

VARIORUM, PRÆCIPUE CASAUBONI, ANIMADVERSIONIBUS,

JUXTA EDITIONEM AMSTELODAMENSEM.

CODICUM MSS. COLLATIONEM,

ANNOTATIONES, ET TABULAS GEOGRAPHICAS

ADJECIT

THOMAS FALCONER,

OLIM E COLLEGIO ÆNEI NASI, OXON.

SUBJICIUNTUR

CHRESTOMATHIÆ,
GRÆCE ET LATINE.

TOM. II.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

MDCCCVII.

STRABONIS
REUM GEOGRAPHICARUM

LIBRI XVII

GRÆCÆ ET LATINÆ

CUM

VARIORUM PRÆCIPUE CASABOVII ANIMADVERSIONIBUS

JUXTA EDITIONEM AMSTELÆDAMENSIS

CODICEM MSS. COLLATIONEM

ANNOTATIONES ET TABULAS GEOGRAPHICAS

AB

THOMAS FALCONER

QUI IN COLLEGIO REGIO OXON.

PROFESSOR

CHRISTOMATHIÆ

GRÆCÆ ET LATINÆ

TOM. II.

OXONII

IN TYPOGRAPHIA CLARENDONIANA

MDCCLXXII

STRABONIS

RERUM GEOGRAPHICARUM

LIBRI XVII.

S T R A B O N I S

R E R U M G E O G R A P H I C A R U M

T O M U S A L T E R.

S Y N O P S I S

LIBRI DECIMI.

EXEQUITUR hoc libro quod reliquum est τῆς Ἑλλαδικῆς περιηγήσεως: agitque de his: de insula Eubœa: de Ætolis et Acarnanibus, et vicinis insulis, ut sunt Ithaca, Cephallenia, Zacynthus, Echinades &c. Digressio de Curetibus et veterum Theologia. Inde agit Geographus de C R E T A, et Cretensis Reipublicæ formam fuse explicat. Postremo insulas Ægæi maris, omnesque adeo, quæ Græciæ oppositæ sunt, necdum commemoratæ, ut sunt, Cyclades, Strophades &c, diligenter recenset.

Σ Τ Ρ Α Β Ω Ν Ο Σ

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ω Ν

BIBΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

S T R A B O N I S

GEOGRAPHICARUM RERUM

LIBER DECIMUS.

JAM cum Eubœa juxta totam hanc oram maritimam porrigatur, quæ a Sunio est usque ad Thessaliam, exceptis utrinque extremitatibus, commode ejus insulæ descriptio superioribus annectetur: deinde ad Ætoliam Acarnaniamque pertinentia exponemus, quæ solæ partes Europæ superfunt enarrandæ. EUBŒA insula oblonga est, a Cenæo ad Geræstum porrecta ad stadia circiter mille et

ΕΠΕΙ δὲ ἡ Εὐβοία ὡς πᾶσαν ὁ πλὴν παραλίαν τμήτιν ὡς ἐξέλιται, τὴν δὲ Σενίε μέχρι Θεσσαλίας, πλὴν τῶν ἄκρων ἐκατέρωθεν, οἰκίον ἂν εἴη^c σιναίαι τοῖς εἰρημένοις τὰ περὶ τὴν νῆσον· εἰδ' ἔτι μεταβιῶν ὡς τε τὰ Αἰτωλικά, καὶ τὰ^d Ἀκαρνανικά, ἅπερ λοιπὰ ἐστὶ τῶν τῆς Εὐρώπης μερῶν. Παραμήκης μὲν τοίνυν ἐστὶν ἡ νῆσος ὅτι χίλις ὀκτὼ^e π. καὶ ἄλκοσις σταδίας ἀπὸ Κίωαίς ὡς Γεραίων· τὸ δὲ πλάτος^f ἀνώμαλον, ἢ χι' τὸ πλεον

^a Ἐπειδὴ ἡ Μοσ. et Med. 1. ex correct. ^b τὴν deerat Med. 2. add. postea. ^c περιήγας Esc. Mosc. ^d Καρνανικά Esc. ^e τὴν deerat Esc. Mosc. ^f Γεραίων Mosc. et Med. 2. ex correct. ^g ἀνώμαλος Par. 1. 4. Med. 1. 3. Esc. Mosc. et Med. 2. ex correct. ^h κατὰ δὲ Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc.

1. Ἐπειδὴ ἡ Εὐβοία] Hujus quoque libri connexio cum superiore manifesta est. Persequitur enim reliquias Græciæ: atque adeo quicquid superest de Europa describendum. Estque hic liber magnam partem νησιωτικός. Nam si pauca excipias, reliqua ad insularum descriptionem pertinent omnia. Incipit autem ab Eubœa. Casaub.

7. Παραμήκης μὲν τοίνυν] Plinius, lib. iv. cap. 12. Eubœa et ipsa avulsa Bæotiæ, tam modico interfluente Euripo, ut ponte jungatur, ad meridiem promontoriis duobus, Geresio ad Atticam vergente, et ad Hellepontum Caphareo insignis, a septentrione Cæneo, nusquam latitudinem ultra XL. M. passuum extendit, nusquam intra

XX. M. contrahit: sed in longitudinem universæ Bæotiæ ab Attica Thessaliam usque prætenta in CL. M. pass. circuitu vero CCCLXV. In longitudine magnus consensus inter Plinium et Strabonem: nam CL. M. pass. efficiunt omnino stadia mille et ducenta. In latitudine aliqua diversitas: Strabonis enim summa ne minorem quidem Plinianam efficit: quum XX. M. pass. sint stad. CLX. at XL. M. pass. stadia efficiunt CCCXX. Idem.

Ibid.] Quod ad latitudinem insulæ spectat, Straboni potius quam Plinio, ni fallunt nos tabulæ recentes, fides est habenda: vix enim alicubi m. p. 18. excedit. Mela prorsus repugnat Plinio, scribens Eubœam esse nusquam latam; duum millium spatium

ὅσον πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ^α σταδίων. Τὸ μὲν οὖν Κή-
 ναίων ἐστὶ κατὰ Θερμοπύλας, καὶ τὰ ἐξω Θερμοπυλῶν
 ἐπὶ ὀλίγον ^β Γεραῖος καὶ ^γ Πετάλια πρὸς ^δ Σύνιον.
 γινέει οὖν ἀντίπορος τῇ τε Ἀττικῇ, καὶ Βοιωτίᾳ, καὶ
 Λοκείδι, καὶ τοῖς Μαλιεῦσι. Διὰ δὲ τὴν στενότητα καὶ τὸ
 λεχθὲν μῆκος ὑπὸ τῶν παλαιῶν ^ε Μάκρης ἀνομάσθη. Συν-
 ἀπεί δὲ τῇ ἡπείρῳ καὶ Χαλκίδι μάλιστα, κυρτὴ ^ς προσ-
 πίπτουσα πρὸς τὰς καὶ τὴν Αὐλίδι τόπους ^ς Βοιωτίας,
 καὶ ποιεῖσα τὴν Εὐριπον, ὥς δὲ διὰ πλείονων εἰρήκεται,
 χαδὸν δὲ π, καὶ περὶ τῶν ἀντιπόρων Ἀλλήλοισι τόπων ^ς
 κατὰ τὴν ἡπείρον καὶ καὶ τὴν ἡσον, ἐφ' ἑκάτερα δὲ Εὐ-
 εῖπας τὰ τε ἐντὸς καὶ τὰ ἔκτος. Εἰ δὲ π ^ς ἐλλέλειπ-
 ται, νῦν προσελάττωσάμεθα. Καὶ παλαιόν, ὅτι τῆς
 Εὐβοίας τὰ Κοῖλα λέγουσι ^ς τὰ μεταξὺ Αὐλίδος καὶ τῆς
 περὶ Γεραίων τόπου· κολπῆται γὰρ ἡ πελάγεια, πλη- ^ς
 σιάζουσα δὲ τῇ Χαλκίδι, κυρτῆται πάλιν πρὸς τὴν
 ἡπείρον· ἐ μόνον δὲ Μάκρης ἐκλήθη ἡ νῆσος, ἅλλὰ καὶ
 Ἀβαντίς. Εὐβοίαν ^ς γὰρ εἰπὼν ὁ ποιητὴς τὰς Ἀπ-
 αὐτῆς Εὐβοίας ὅτε ποτε εἰρήκεν, ἅλλ' Ἀβαντίας αἰεί.

* Οἱ δὲ Εὐβοίαν ἔχον μέγεα πνεύοντες Ἀβαντες. ^ς

† Τὸ δὲ ἄμ' Ἀβαντες ἔποντο.

Φησὶ δὲ Ἀειποτέλης ἐξ Ἀβας τῆς Φωκικῆς Θράκας
 ὁρμηγένης ^ς ἐποικίσαι τὴν νῆσον, καὶ ἐπονομάσαι ^ς Ἀβαν-
 τας τὰς ἔχοντας αὐτήν· οἱ δὲ ἀπὸ ἡρώος φασὶ κα-
 γάπερ καὶ Εὐβοίαν ἀπὸ ἡρώους. Τέσσα δὲ ὥστερ Βοός ^ς
 αὐλὴ λέγεται πᾶν τὸν ἐν τῇ πρὸς Ἀιγαίου πε-
 τραμμένην περαλίαν, ὅπως τὸ ἰὸν τεκεῖν φασιν Ἐπα-

ducenta. Latitudo inæqualis est: ubi maxima, stadiorum fere centum et quinquaginta. Cenæum Thermopylis opponitur, et quæ extra eas non procul sita sunt: Geræstus et Petalia Sunio. Itaque insula hæc opponitur Atticæ, Bœotix, Locridi, Malienfibus, freto intercipiente. Ob angustiam porro et quam diximus longitudinem, ab antiquis fuit Macris nominata. Ad continentem proxime accedit apud Chalcidem, ubi incurvata ad Bœotix loca Aulidi propinqua vergit, Euripumque efficit: de quo copiosius diximus, necnon de locis continentis atque insulæ ab utraque parte Euripi inventu diremptis externis atque internis: si quid prætermisum fuit, id jam nunc explicabitur. Principio Cava Eubœæ vocantur, quicquid loci est inter Aulidem et Geræstum: nam in sinum ibi ora maritima flectitur: ad Chalcidem autem appropinquans, rursus ad continentem incurvatur. Non modo autem Macridis nomen gessit Eubœa, sed Abantidis etiam. Equidem Homerus cum Eubœam nominet, ejus incolas nusquam vocat Eubœenses, sed semper Abantes:

Eubœa cives, spirantes robur Abantes.

— *cobors illi comes ibat Abantum.*

Aristoteles ait Thraces Abis Phocidis urbe profectos insulam hanc occupasse, et incolis Abantum nomen imposuisse. Alii id ab heroe quodam ductum dicunt, ut et Eubœa ab heroina. Fortassis autem sicut antrum quoddam in ora mari Ægæo obversa Bovis aula dicitur, ubi Io Epaphum enixa di-

* Iliad. β. ver. 536.

† Ibid. β. ver. 542.

^α σταδίας Par. 4. sed σταδίων scribitur supra.

Πετάλια scribitur in marg.

^β Σύνιον Med. 3. Mosc.

^γ ἐλλέλειπται Med. 2. ex correct.

^δ τὸν περὶ Γ. τόπων Med. 2. 3. τὸν περὶ Γεραίων τόπων Mosc.

^ε Ἀβαντίας τὰς inclusive, deerant Med. 2. add. postea.

^β Γεραῖος Mosc. et Med. 2. ex correct.

^γ Μάκρης Par. 4.

^δ τὸν περὶ Γ. τόπων Med. 2. 3. τὸν περὶ Γεραίων τόπων Mosc.

^ε γὰρ ἐν Par. 4. ἐν Eton.

^ς Ἀβας Par. 1.

^ς Θετταλία Med. 2. περαλία Mosc. sed

^ς MSS. προπίντιστα. Marg. Caf. sic Med. 1. 2. 3.

^ς Scribe, τὸν περὶ Γ. τόπων. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Bre.

^ς ἐπὶ Med. 2.

^ς ἐποικίσαι &c, adusque

^ς Αἰγαίου Par. 4.

^ς φασὶ τεκεῖν Mosc.

tium habere, ubi arctissima est, lib. ii. c. 7. Quod ad longitudinem pertinet, uterque certe de mensura per obliquitates itin-
 rum facta intelligendus est: linea enim ducta per totam Eu-
 bœam non plusquam stadia 880 attinget. Circuitum insulæ
 Plinius haud bene dedit, ni minimos portus, et promontoria cir-
 cuitione computes. Scylax, p. 23. Edit. Hudson. ait insulam a
 Geræsto ad Cenæum habere longitudinem stad. 1350. F.

3. καὶ Πετάλια] Quid hoc sibi velit, non satis video, neque
 tamen mutandum duxi. Plinius, lib. iv. c. 12. Petalias insulas
 quatuor ponit in Euripi Euboici primo introitu: utique procul
 et a Sunio distantes, et a Geræsto. Xyland.

Ibid. Γεραῖος δὲ καὶ Πετάλια] Geræstum Eubœæ est promon-
 torium satis cognitum: in Petalia hæsit aqua Xylandro: et sane
 pauci ejus meminere. Porro autem dubium non est has esse
 quatuor parvas insulas, quas Plinius in introitu Euripi collocat
 non procul a Sunio. Nam quod insulas facit cum Strabo pro-
 montorium, id vero novum non est: sic Scōmbaria in Hispa-
 nia, Cænys in Italia, Minoa in Græcia, aliis insulæ dicuntur,
 aliis αἶραι et promontoria tantum. Quod autem quatuor esse
 Plinius scribit, in tot nimirum partes hoc promontorium fuit
 divisum. Casaub.

6. Μάκρης ἀνομάσθη] Nominis rationem docet ille Socratis disci-
 pulus apud Aristophanem, qui πῶνακα γεωγραφικὸν Strepsiadæ
 explicat, (Nephel. p. 135. Edit. Bjet. 1607.)

— ἡ δὲ γὰρ Εὐβοί, ὡς ὀρεῖς,

Ἠδὲ παρατίθεται μακρὰ πῶνα πάντ. i. e.

— Hæc Eubœa est, ut tumet vides:

Ea admodum est distracta in longitudinem.

Dionysius poeta, ver. 520.

Εἰρώπης δ' ἦτοί μ' Ἀβαντίας ἔπλετο Μάκρης. i. e.

Porro Eurῶπαι quidem Abantias est Macris. Idem.

Ibid. Συναπτεῖ δὲ τῇ ἡπείρῳ] Non tangit continentem, sed ei jun-
 gitur γεφύρα διπλῆδω. Idem.

13. ὅτι τὴν Εὐβοίας τὰ Κοῖλα λέγουσι] Valerius Maximus, lib. i.
 c. 8. §. 10. De Appii Claudii morte oraculo prædicta. Nihil,
 inquit, ad te hoc Romane bellum: Eubœæ Cælum obtinebis. At i-

ratus consiliis se Apollinis moneri, ne illi discrimini interesset, in
 eam regionem secessit, quæ inter Rhamnuntia, nobilem Attici soli
 partem, Caristumque Chalcidico freto vicinam interjacens, Cæla
 Eubœæ nomen obtinet, ubi ante Pharsalicum certamen morbo con-
 sumptus, prædictum a Deo locum sepulturæ possedit. Vide ad hunc
 locum notas Chr. Coleri. Anon.

Ibid. τῆς Εὐβοίας τὰ Κοῖλα] De Eubœæ Cœlis alias pluribus
 quæremus. Est enim obscura multis quæstio. Nunc hoc tantum
 dicam, falli eos vehementer, qui urbem apud Ptolemæum esse
 putant, quod ille vocat Κοῖλα Εὐβοίας: vocant et Κοῖλην Εὐβοίαν:
 ut Philostratus, apud quem gloriatur ille olim rector navis, ἐρ-
 μάτων ὑπερῆραι τὸ σκάφος ἐν Εὐβοίᾳ κοῖλην, ἔπερ πολλαὶ τὴν ἀναπύνην
 ἀναπύνηγε. Casaub.

14. μεταξὺ Αὐλίδος καὶ τῆς περὶ Γεραίων] Epitomæ etiam scriptæ
 pro Aulide Caphareum habent. Xyland.

Ibid. τὰ μεταξὺ Αὐλίδος] Probo lectionem Epitomes, τὰ μεταξὺ
 Καφηρέως: atque hæc lectio parum a Ptolemaica descriptione
 variat. Aulis autem in continenti sita est, neque huc quicquam
 facit: Chalcidem potius dixisset. Casaub.

Ibid.] Mallem legere Χαλκίδος, pro Αὐλίδος, nec probo lectio-
 nem epitomes. Regio inter Geræstum et Caphareum haud κολ-
 ποῦται, sed a Chalcide litus Euboicum in sinum recedit angus-
 tissimum, reddens insulam. F.

17. ἐ μόνον δὲ Μάκρης] Variis nominibus appellata est Eubœa,
 quæ a Plinio, lib. iv. c. 12. diligenter recensentur: antea, in-
 quit, vocitata est Chalcodontis, aut Macris, ut Dionysius et Epho-
 rus tradunt: ut Aristides, Macra: ut Callidemus, Chalcis, ære ibi
 primum reperto: ut Menæchmus, Abantias: ut poetæ vulgo, Αἰσῆς.
 Casaub.

24. οἱ δ' ἀπὸ ἡρώος φασιν. Alii ab heroe dicunt] Scilicet Ἀβαν-
 τος. Nam Abas in Eubœa regnavit, cujus filius Χαλκιδῶν, ne-
 pos Ἐλεφάνωρ, qui avum suum Abantem occidit, ut docet Tzet-
 zes, ad Lycophronem, pag. 142. Palmer.

25. ἀπὸ ἡρώους] Nonnus de iis loquens, quas Neptunus amavit,
 Παρθενικὴν δ' Εὐβοίαν ἐνέβριζον θαλάσσην. Casaub.

2. Ὅχη

citur: ita hinc insula quoque Eubœa fuit nuncupata. Quin et Oche appellata fuit: quod nomen etiam maximus Euboicorum montium gerit: et Ellopia ab Ellope Ionis filio. Hunc Ellopem sunt qui Æcli et Cothi fratrem faciant, ab eoque conditam dicant Ellopiam, qui est locus in Oria Histiaënsis regionis ad montem Telethrium: præterea quoque eum condidisse Histiaëam, Periadem, Cerinthum, Ædepsum, et Orobias, ubi fuit veracissimum Apollinis Selinuntii oraculum. Cæterum Ellopienses Histiaëam commigraverunt, urbemque eam auxerunt, coacti a Philistida tyranno post Leuëtricam pugnam. Demosthenes Philistidam etiam Oreitis tyrannum impositum a Philippo ait. Nam Histiaënses postmodo Oreitæ, urbsque ipsa pro Histiaëa Oreus dicta fuit. Alii ab Atheniensibus et Histiaëa curia coloniam hinc deductam tradunt, ut Eretriam ab Eretrienfi. Theopompus scribit, Eubœa a Pericle subacta, Histiaënses ex pacto in Macedoniam commigrasse, duo autem Atheniensium millia Oreum in coloniam ivisse, qui antea populus seu curia Histiaënsis fuissent. Sita est urbs sub monte Telethrio in loco qui Drymus (*id est nemus, seu saltus*) appellatur, juxta Callantem fluvium in saxo sublimi. Itaque fortassis Ellopienses, accolæ cum essent montani, hoc nomen Oreo fecerunt, *cum Oros mons sit*. Videtur etiam Orion ibi enutritus, inde nomen tulisse. Quidam narrant Oritas, cum peculiarem haberent urbem, ab Ellopiensibus bello pressos transisse ad Histiaënses, et cum iis habitasse: itaque unam de duabus factam urbibus, utroque nomine promiscue usam: sicut eadem urbs Sparta et La-

φον, καὶ ἡ νῆσος ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἔχε τὸ τῆς
 νομα· καὶ Ὀχη δὲ ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος· καὶ ἔτιν ὁμῶνυ-
 μον αὐτῇ τὸ μέγιστον τῶν ἐν ταῦτα ὄρων· καὶ Ἐλλο-
 πία δ' ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Ἐλλοπος τῆς Ἰωνος· οἱ δὲ
 5 Αἰκλε καὶ Κόθρ ἀδελφόν φασιν, ὅς καὶ τὴν Ἐλλοπίαν
 κτίσαι λέγεται χρόνιον ἐν τῇ Ὠρίᾳ καλεσμένη τῆς
 Ἰσθμίουτιδος πρὸς τῷ Τελεθρίῳ ὄρει, καὶ πρὸς
 Ἰσθμίαν περικυκλωθῆσαι, καὶ τὴν Πελοπόννησον, καὶ τὴν Κή-
 ρειον, καὶ τὴν Αἰδνίον, καὶ τὴν Οροβίαν, ἐν ᾗ μαντεῖον ἰ-
 10 ἀφειδέσθαι· ἡ δὲ μαντεῖον καὶ τῆς Σελινεντίας
 Ἀπόλλωνος· μετακίνησαν δὲ τὴν Ἰσθμίαν οἱ Ἐλλο-
 πῆες, καὶ ἠύξησαν τὴν πόλιν· Φιλιπείδης τῆς τυράννης βια-
 σαμένης μετὰ τῇ Λευκτρικῇ. Δημοσθένης δ' ὑπὸ Φι-
 λίππου καταστῆναι τυράννον φησὶ καὶ τῶν Ὠρει-
 15 τῶν τὸν Φιλιπείδην· ἔτι καὶ ὠνομάσθησαν ὑπερὶ οἱ
 Ἰσθμῆες, καὶ ἡ πόλις ἀντὶ τῆς Ὠρίδος Ὠρεός· ἐνίοι δ'
 ὑπὸ Ἀθηναίων ἀποικισθῆναι φασὶ πρὸς τῇ Ἰσθμίᾳ ἀπὸ τῆς
 δήμης τοῦ Ἰσθμίου, ὥς καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρετριῶν πρὸς
 Ἐρετρίαν. Θεόπομπος δὲ φησὶ, Περικλέους χειραγόμενον
 20 Εὐβοίαν, τῆς Ἰσθμίου κατὰ τὴν ὁμολογίαν εἰς Μακεδο-
 νίαν μεταστῆναι, διχίλις δ' ἐξ Ἀθηναίων ἐλθόντας
 τὴν Ὠρεὸν οἰκῆσαι, δῆμον οὖν τοῦ ὀρότερον τῶν Ἰσθμίου.
 Κεῖται δὲ ὑπὸ τῷ Τελεθρίῳ ὄρει, ἐν τῷ Δρυμῷ κα-
 λεσμένῳ παρὰ τὴν Κάλαντα ποταμὸν, ὅτι πᾶν
 25 ὑψηλὸς· ὥστε ἄρα καὶ διὰ τὸ τῆς Ἐλλοπῆες ὄρειος
 εἶναι τῆς ἀποικισθῆναι, ἐπέθη τὸ τῇ πόλει· δο-
 καὶ ὅτι καὶ ὁ Ὠρίων ἐν ταῦτα τραφεῖς, ἔτις ὠνομασθῆναι
 ἐνίοι ὅτι τῆς Ὠρίδας, πόλιν ἔχουσαν ἰδίαν, φασὶ πο-
 λευμένης ὑπὸ τῆς Ἐλλοπῆων, μεταστῆναι καὶ σιω-
 30 κῆσαι τοῖς Ἰσθμίοι· μίαν ὅτι γεννηθῆσαν πόλιν, ἀμ-
 φοτέροις χρῆσασθαι τοῖς ὀνόμασι, καθάπερ Λακεδαι-

^a αὐτῆς deest Par. 4. ^b τὸ ὄνομα Mosc. ^c Ἑλοπία Med. 2. ex correct. ^d Ἑλοπος Med. 2. ex correct. ^e Ἀδίκλα
Med. 2. Ἀάικλα Bre. Eton. Mosc. ^f τὴν Ἰσιαιώτιδα Med. 2. ex correct. ^g Κίρινδον Par. 1. 4. ^h Ἑδελόν Par. 1. 4. Med.
1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ⁱ Σιλανεντίς Par. 4. ^k μετώμισαν Par. 1. 4. Esc. ^l Φιλισίδα Med. 1. 2. Mosc. ^m Scripti,
Ἰερειωτῶν. Marg. Caf. Ὠρξίετῶν Esc. ⁿ Φιλισίτην Par. 4. Med. 1. 2. Mosc. ^o Scripti, τῶ. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 2. 3.
Bre. Eton. Esc. et ex correct. Med. 2. recte. V. ^p ὡς deest Esc. Mosc. ^q Ἐξεργαίων Med. 3. ^r τὴν deest Med. 1. 2. 3. Esc.
^s Scripti, ὁμολογίαν. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 2. Eton. ^t μεταῆσαι Par. 1. Eton. ^u Ἰσιαίων Med. 1. 2. 3. ^x Τεθρίω
Par. 1. Med. 1. 2. 3. Mosc. ^y Δρόμω Esc. ^z Κάλαντα Med. 2. 3. ^a Scripti, Ἑλλοπιεύς. Marg. Caf. sic Par. 1. Eton.
^b ὀρίας Med. 1. ^c MSS. προοικῆσαντας. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^d Ὠρξίετας Esc. Ὠρείτας
Par. 1. 4. Mosc. ^e Ἑλλοπίων Med. 1. 2. ^f Ἑσιαιῦσι Med. 1. Ἰσιεῦσι Med. 2.

2. Ὀχρῆ δὲ ἑκαλεῖτο] Plinius, lib. iv. c. 12. *Ocham* urbem antiquam Eubœæ refert. Montis Ochæ meminit et Stephanus, annotans etiam mafculino genere dici, ὁ Ὀχρῆς: et notationem nominis ἀπὸ τοῦ ὀχεύεσθαι afferens, vel ἀπὸ τῆς ὀχρῆς τῶν προβάτων, hoc est, προφῆς. Eustathius, ἀπὸ τῆς ὀχρῆς. *Casaf.*

Ibid.] Nomen *Qxn Bochartus feliciter ab קוֹחַ deducit, quæ vox in lingua Phœnicia *angustam* sonat. Plurima alia de Eubœa apud eundem auctorem invenire est. Vide Can. lib. i. cap. 13. F.

3. *Ἐλλοπία*] Sic omnino scribendum, non *Ἑλλωπίδα*: o parvum alii auctores omnes faciunt. Vide Eustathium in catalogo, ad verbum 538. *Ἀνάλ* etiam reposui ex ipso Strabone, qui et libro septimo finiente, et hoc ipso libro paulo post sic eum vocat. Xuthi fuit filius Cothi frater, apud Plutarchum quæst. Græc. xxii. Arduus vitiose hactenus legebatur. De *Ædēpō* dictum alibi. *Xyland.*

Ibid. καὶ Ἑλλοπία δ'] Stephanus, Ἑλλοπία, χωρίον Εὐβοίας, ἐν αὐτῇ ἡ ἡσος. *Cafaub.*

4. οἱ δὲ Αἰκλῆς καὶ Κόδων ἀδελφοὶ φασιν. *Sunt qui Æcli et Cothi fratres faciant*] Scymnus Chius, vel alio nomine Marcianus Heracleota, in sua περιήγησει, Κωδῶνα, non Κόδον hunc vocat, si bene se habet is locus. *Palmer.*

6. ἐν τῇ Ὁρίᾳ] Est quæ vocatur mox Ὁρεός. Vide Stephanum. *Casaub.*

7. τῷ Ῥηλιδριῷ ὄρει] Stephanns, Τηλιδριον, ὄρος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Οἰχαλίας· Στραβων δικατῇ. *Idem.*

9. καὶ Ὀροπίας] Legendum cenſeo Ὠρωπείας, vel Ὠρωπίας. Sic enim Strabo loquitur in principio lib. ix. p. 567. τὸ δὲ λοιπὸν ἥδη τὸ περὶ Ὀροπίας ἐστὶν πλεονέκτημα, ἀπὸ τῆς Ὠρωπείας ἐπὶ δύοσι παρατείνον μέχρι τῆς Μεγαρίδος. i. e. Reliquum est septentrionem spectans latus Atticæ, ab Oropio agro pertinens occaſum verſus uſque ad Megaridem. Ager enim Oropius et in Bœotia et in Eubœa eſt, ab urbe cognomine appellationem habens. Berkel. ad Steph. de Urb. p. 469.

10. *μανθίων καὶ τῷ Σελινεντίῳ*] *Kaì* abundat. Nomen Telethrii montis etiam Stephanus habet, quod apud Eustathium deest. *Xyland.*

13. *Ἀφροδίτης δ'*] Quem vide Philippica tertia. Philistidem tandem fustulerunt Athenienses, ut ex Stephano in *᾽Ωρεὶς* apparet. *Casaub.*

17. ἐν Ἀθηναίων ἀποικισθῆναι] Thucydides Hestiaeenses hos Atheniensium ἀποικίς vocat. lib. vii. cap. 57. *Idem.*

23. Καίται δὲ—ἐπὶ αἰτέρας ὑψηλῆς] Oreum, quam urbem oppugnabant rex Attalus et Romani, duas habuit arces, quarum una fuit maritima. Valle et muro intersepta est urbs. Livius, lib. xxxi. cap. 46. F.

25. τάχα καὶ διὰ τὸ τὰς Ἑλλοπινίης ὄρεϊς εἶναι τὰς περιοικήσαντας, ἐτίθη τῶτο τῇ πόλει. *Fortassis Ellopienjes, accolæ cum essent montani, hoc nomen Oreo fecerunt*] Manifesto mutilus locus: sanus erit, si pro τῶτο legeris τῆνομα, Ὡρεὶν scilicet. *Palmer.*

μων τε καὶ Σπάρτη ἢ αὐτὴ εἴρηται δ' ὅτι καὶ ἐν Θετταλίᾳ Ἰσθαίῳσις ἀπὸ τῆς ἀνασσαθεντων ἐνθενδε ὑπὸ Περραιβῶν ὠνόμασι. Ἐπεὶ δ' ἡ Ἑλλοπία τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἰσθαίας καὶ τῆς Ὠρεῆς πορθηγὰτο ἡμᾶς ποιήσας, τὰ συνεχῆ^b λέγωμεν τοῖς τόποις τέτοις. Ἐστὶ δ' ἐπὶ τῶν Ὠρεῶν τέτω τό, τε Κήναιον πλησίον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὸ Δῖον, καὶ Ἀθῆναι αἱ Διάδες, κτίσμα Ἀθηναίων, ὑπερκείμενον τῇ ἐπὶ Καῦνον πορθμῷ· ἐκ τῆς δ' ἐπὶ τῆς Κήναι· τῆς Αἰολίδος ἐπαρτίσθησαν· ταῦτά τε δὴ τὰ χωρία πρὸς τὴν Ἰσθαίαν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ Κήναιος πόλις διὸν^h ἐπὶ τῇ θαλάτῃ· ἐγγυς δ' ἡ Βέδωρος ποταμὸς ὁμώνυμος τῇ κατὰ τὴν Σαλαμίνα ὄρει τῇ Ὠρεῇ τῇ Ἀθικῇ. Κάρυστος δ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν ὄρει τῇ Ὀχῃ· πλησίον δ' ἐπὶ τὰ Στύρα, καὶ τὸ Μαρμαρίον, ἐν δ' ἐπὶ τὸ λατόμιον τῇ Καρυτίων κίωνων, ἱερὸν ἔχον Ἀπόλλωνος Μαρμαρίνῃ, ὅθεν διὰ πλὴν εἰς Ἀλὰς τὰς Ἀραφηνίδας· ἐν τῇ τῇ Καρύσῳ, καὶ ἡ λίθος φύει^m ἡ ξανομένη, καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὑφάσματα χειρὸμακτρα γίνεσθαι, ῥυπαρῆντα δ' εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀπακαθαίρεσθαι· τῇ πλῆσει τὸν πῖνον παραπλησίως^p ὥκησας δὲ τὰ χωρία ταῦτα φαίνονται ὑπὸ τῶν ἐκ Τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα καὶ Στυριαίων· κατεσ-

cedæmon usurpatur. Dictum vero est in Theffalia quoque Histiaotidem esse denominatam ab iis, quos hinc Perrhæbi avellerunt. Sed quoniam Ellopiæ nobis causam dedit descriptionem ab Histiaæ et Oreο ordiendi, dicamus porro quæ his locis sunt continua. Oreο Cenæum promontorium est vicinum, et ad illum situm Diū, atque Athenæ Diades, ab Atheniensibus conditum oppidum supra fretum Cenæo propinquum: a Dio Canas Æolidis urbem deducta est colonia. Hæc ergo sunt juxta Histiaam, et Cerinthus præterea oppidulum mari imminens: ac pone Budorus flumen, idem nomen gerens cum monte apud Salaminam Atticæ vicino. Carystus sub monte Ocha sita est: in propinquo Styra, et Marmarium, ubi Carystia excinduntur columnæ, et templum ibi Marmorei Apollinis: unde trajectus est ad Halas Araphenidas. Apud Carystum lapis nascitur, qui plectitur et textitur, atque ex eo mantilia conficiuntur, quæ, ubi sordem contraxerunt, in flammam injecta purgantur, perinde atque lotionē linteorum maculæ eluuntur. Ferunt hæc loca culta a colonis e Tetrapoli Mara-

^a Ἰσθαίας Med. 2. ^b λέγωμεν Mosc. ^c δ' ἐν τῷ Par. 1. 4. Mosc. δὲ ἐν τῷ Med. 1. 2. 3. Esc. ^d Κήναιον Par. 1. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. Κήναιον Par. 4. Κήναιον Bre. ^e τῆς Esc. Mosc. ^f Καῦναι Med. 2. ^g Κήναιος Par. 1. 4. Eton. Κήναιος Bre. ^h περὶ Par. 4. ⁱ Βέδωρος Mosc. ^k MSS. ἐν τῇ Ὀχῃ. Marg. Cas. ἐν τῇ Ὀχῃ Par. 1. Eton. τῇ Ὀχῃ defunt Par. 4. ^l Ἀραφηνίας Par. 1. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Mosc. ^m ἐξανομένη Esc. ⁿ Scripti, τὰ ὕψη. Marg. Cas. sic Med. 1. 3. Bre. Esc. Mosc. ^o πῖνον τῇ πλῆσει Med. 3. ^p ὥκησας Par. 1. 4. Esc. Mosc. ^q Στυρίων Esc. Mosc.

5. Ἐστὶ δ' ἐπὶ τῶν Ὠρεῶν τέτω τό, τε Κήναιον πλησίον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὸ Δῖον, καὶ Ἀθῆναι αἱ Διάδες, κτίσμα Ἀθηναίων, ὑπερκείμενον τῇ ἐπὶ Καῦνον πορθμῷ. i. e. Huic autem Oreο vicinum est Cenæum, et prope id Diū, et Athenæ Diades, Atheniensium opus, supra fretum Cauno propinquum] Hæc falsa τοποθεσία non effugit doctissimi Casauboni censuram, errorem vidit (quid enim hic Caunus facit, urbs Cariæ, longissime a loco, de quo tractat Strabo, sita) et pro Cauno legi vult Cenæo: sed (pace sua dixerim) melius forte fecisset, si pro Καῦνον legisset Κῦνον, una literula dempta, nam fretum angustum πορθμὸς intercedit inter Euβοicas Athenas, et Cynum Locridis: ideo non est dubium, quin Κῦνον legendum sit, accentu circumflexo ad id nos ducente, qui in Κήναιον non comparet. Tum ante Cenæum promontorium jacent plures insulæ, Lichades dictæ, quæ non patiuntur mare, quod Cenæum et Locridem intercedit, proprie πορθμὸν vocari. De ejus situ idem Strabo, lib. ix. p. 616, &c. plura ait de Opunte. Palm. Græc. Antiq. lib. v. c. 7. p. 578.

Ibid.] Cenæum promontorium hodie Cap. Litada. F.

7. τὸ Δῖον] Stephanus, Δῖον, πόλις Εὐβοίας περὶ τὸ Κήναιον. Ptolemæus sic promontorium vocat. Casaub.

Ibid. καὶ Ἀθῆναι αἱ Διάδες] Has condidit Dias Abantis filius. Ephorus iii. Ἀθαντος γίνονται παῖδες Ἀλκων καὶ Δίας, καὶ Ἀρτίσσαν· οἱ οὖν μὲν Δίας κτίσας πόλιν ἔτις ἀπὸ τῆς πατρίδος ὠνόμασε. Vide Stephanum, v. Ἀθῆναι, et Δία. Idem.

8. τὴν ἐπὶ Καῦνον] Quid hic rei Cauno Cariæ urbi? Cenæum lego. Porro Ocham montem pro Ochtha, quod ripam interpres inepte vertit, restitui, ex ipso auctore et Eustathio: et Halæ Araphenides sunt etiam apud Stephanum. De Carystio lapide otiosa verba sustuli. Epitomæ τῇ πλῆσει τῶν λίθων habent. Quod bellum Maliacum dicat, non succurrit: Eustathius omisit. Xyland.

Ibid. τῇ ἐπὶ Καῦνον πορθμῷ] Suspectus locus, de quo nihil auisim pronuntiare. Casaub.

Ibid. ὑπερκείμενον τῇ ἐπὶ Καῦνον πορθμῷ. Supra fretum Cenæo propinquum] Suspectus locus docto commentatori merito: nihil auis est pronuntiare, et post eum certe non auderem, nisi constaret mihi, deletο uno α, locum in pristinam sanitatem restitui posse. Lege igitur, ἐπὶ Κῦνον. Locus est in Locridis litore Κῦνος satis notus, Opuntiorum navale, de quo diximus ad Diodorum, lib. xi. p. 284. et ipse Strabo supra, p. 616, &c. De eo meminere Homerus, Plinius, Livius, Lycophron, Mela, Paulsanias, &c. Palmer.

Ibid.] Palmerii conjecturam valde probo. F.

10. Κήναιος] Cerinthus Homerus cum Dio jungit, Il. β. ver. 538.

Κήναιον τ' ἴφαλον, Δίος τ' αἰπὸν ποταμίδρον.

Cerinthus ad mare Ægæum ponitur. Cothus Atheniensis (ut Scymnus Chius ait, lin. 575.) eam condidit. Idem.

11. Βέδωρος ποταμὸς] Meminit hujus fluvii Ptolemæus. Casaub.

12. τῷ καὶ τῇ Σαλαμίνα ὄρει] Stephanus, Βέδωρον, ἀκρωτήριον πρὸς τῇ Σαλαμίνα. Idem.

13. Κάρυστος] De hujus urbis origine vide Scymnum Chium, lin. 576.

Δρυόπας δὲ τὴν Κάρυστον ὠνόμασμένην. F.

Ibid. ὑπὸ τῶν ὄρει τῇ Ὀχῃ] Mirum est libros scriptos constanter retinere illam lectionem, quam prior interpret sequitur, ἐν τῇ Ὀχῃ. Nam legendum esse Ὀχῃ et Stephanus et Eustathius evincunt. Casaub.

Ibid. πλησίον δὲ τὰ Στύρα] Oppidum est, ait Stephanus, ad Carystum situm. Ἐθνικὸν Thucydidi, lib. vii. c. 57. Στυρεῖς Straboni Στυριαῖος. Idem.

14. καὶ τὸ Μαρμαρίον] Hæc quoque est πόλις Εὐβοίας. Stephanus. Idem.

Ibid. ἐν δ' ἐπὶ τὸ λατόμιον] Meminit Plinius multis locis. Idem.

15. Ἀπόλλωνος Μαρμαρίνῃ] Forte Μαρμαρίνῃ scribendum. Μαρμαρίον enim πόλις Εὐβοίας· ὁ πολίτης Μαρμαρίος. Nisi potius adjectivum id esse malis a Μαρμαρος: erat enim hoc loco τὸ λατόμιον τῇ Καρυτίων κίωνων. i. e. Lapidinæ Carystiarum columnarum. Atque hæc sententia mihi magis probatur. Holstein. in Steph. p. 199.

16. Ἀλὰς τὰς Ἀραφηνίδας] Euripides in Iphigenia Taur. templum Dianæ Tauricæ hoc in loco commemorat. (ver. 1450, &c.) F.

17. καὶ ἡ λίθος φύεται] Plutarchus sua ætate defecisse hunc lapidem scribit: sed extare tamen adhuc ex eo facta mantilia, retia, et mulierum κεκρυφάλαι: qui, inquit, non cremantur, sed post contractas ex usu sordes ἐμβαλόντες εἰς φλόγα, λαμπρὰ καὶ διαφανῆ κομίζονται· νῦν δ' ἡφάνισται, καὶ μόλις οἶον ἵναι ἢ τρίχες αραφαὶ διατρέχουσιν ἐν τοῖς μετάλοις. Plura de hoc lapide Apollonius in hystoriis Mirab. Casaub.

18. ὥστε τὰ ὑφάσματα] Libri MSS. teste Casaubono, habent τὰ ὕψη, sed legendum, τῇ ὕψῃ. Berkel. ad Steph. p. 454.

20. ὥκησας] A Dryopibus aliquando habitata fuit Carystus, teste Thucydide, lib. vii. c. 57. Casaub.

22. τὴν περὶ Μαραθῶνα καὶ Στυριαίων. Marathonia—et Styriensibus]

thonia eo profectis, et Styriensibus. Styra eversa sunt bello Maliaco, ab Atheniensium duce Phædro: locum Eretrienes obtinent. Carystus etiam in Laconica locus est in Ægyo versus Arcadiam: unde vinum Carystium Alcman dixit. Geræstus in catalogo navium non nominatur: meminit tamen alibi poeta,

Sub noctem naves ita pervenere Geræstum,

ostenditque ex Asia in Atticam trajicientibus opportune sitam esse, Sunio propinquam. Templum habet Neptuni, eorum quæ ibi sunt nobilissimum, et memorabilem incolarum multitudinem. Post Geræstum Eretria est, Euboicarum urbium, dempta Chalcide, maxima. Tum Chalcis metropolis ac caput insulæ quodammodo, supra ipsum sita Euripum: ambæ ante bellum Trojanum conditæ ab Atheniensibus dicuntur. Post bellum Trojanum Æchus et Cothus Athenis profecti, ille Eretriam, hic Chalcidem incolis frequentaverant. Sed et Æolensium quidam ab expeditione Penthili in insula ista manserunt: antiquitus etiam Arabes qui cum Cadmo trajecerunt. Hæ urbes majorem in modum auctæ, colonias etiam insignes in Macedoniam miserunt: nam Eretria urbes circa Pallenam et Atho condidit: Chalcis Olyntho vicinas, quas Philippus delevit. Quin et in Italia et in Sicilia multa sunt Chalcidensium domicilia. Colonias istas deductas fuisse Aristoteles dicit, quo tempore Hip-

τράρη ἢ τὰ Στύρα ἐν τῷ² Μαλιακῷ πολέμῳ ὑπὸ Φαίδρου τῷ Ἀθηναίων στρατηγῷ. Τὴν ἢ χάραν ἔχουσιν Ἐρετρίεις. Κάρυστος δὲ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ τόπος τῆς Αἰγύου πρὸς Ἀρκάδιαν, ἀφ' ἧς Καρύσιον οἶνον Ἀλκμάν εἶπκε.³ Γεραῖτος δ' ἐν μὲν τῷ καταλόγῳ τῶν νεῶν οὐκ εἶρηται· μέμνηται δ' ὁ ποιητής ὅμως αὐτῶν. —* ἐς τὴν Γεραῖτον

⁴ Εὐνύχιον καὶ Ἀργεῖον —

καὶ δηλοῖ διότι τοῖς Ἀργείοισιν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀθηνῶν, ὅπου καί τῳ κεῖται τῷ Σκνίῳ πλησιάζον τὸ χωρίον· ἔχει δ' ἱερὸν Ποσειδῶνος ὁπισθημότατον τῶν ἱερῶν, καὶ κατοικίαν ἀξιολόγον. Μετὰ τῇ⁵ Γεραῖτον Ἐρέτρια πόλις μέγιστη τῆς Εὐβοίας μετὰ Χαλκίδα· ἐπειδὴ ἡ Χαλκίς, μητρόπολις τῆς νήσεος τρέποντιν, ἀπὸ τῆς Εὐρείπῳ ἰσχυρὴν· ἀμφότεραι ἢ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκτίσθαι λέγονται· καὶ μὲν τοῖς Τρωϊκοῖς Αἰκλὸς καὶ Κόθος, ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντες, ὁ μὲν τὴν Ἐρέτριαν ὤκησε, Κόθος τὴν Χαλκίδα· καὶ τῶν Αἰολέων δὲ τινες ἀπὸ τῆς Πενθίλης στραπίας κατέμειναν ἐν τῇ νήσῳ· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Ἀργεῖοι οἱ Κάδμῳ οὐκ ἀφίσταντες. Αἱ δ' οὖν πόλεις αὐταὶ ἀφ' ἑσθλότητος αὐξήθησαν· ἡ Σποικίας ἔστειλαν ἀξιολόγους εἰς Μακεδονίαν· Ἐρέτρια μὲν γὰρ οὐκ ὤκησε τὰς πρὸς τὴν Πάλλην καὶ τὴν Ἀθῶν πόλεις· ἡ δὲ Χαλκίς τὰς πρὸς τὴν Ὀλύνθον, ἃς Φίλιππος διελυμύλατο. Καὶ τὴν Ἰταλίας ἢ καὶ Σικελίας πολλὰ χωρία Χαλκιδέων ἐστίν. Ἐσθλῶσαν δὲ αἱ Σποικίαι αὐταὶ, καθάπερ εἶρηκεν Ἀριστοτέλης, ἠνίκη ἡ τῶν Ἱπποβοτῶν κατακλιθεῖσα ἐπε-

* Odyss. γ'. ver. 177.

² Vulgo, Μαλ. ὑπὸ. Marg. Caf. ³ Γεραῖτος Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. et sic infra. ⁴ ὅμως ὁ ποιητής Med. 1. 2. 3. Mosc. ⁵ Εὐνύχιον Med. 3. Esc. ⁶ καὶ ἀπαίρεσιν Mosc. in marg. ⁷ τὸν Esc. Mosc. ⁸ Ἐρέτρια Par. 1. ⁹ Ἐρέτρια Par. 1. ¹⁰ Πάλλην Mosc. et in marg. scribitur, Πάλλην. ¹¹ Ὀλύνθον Bre. ¹² αἱ δεῖσθ Bre.

Eo quod statim infra subjungit, κατέστρεψεν δὲ τὰ Στύρα, exscriptores vitiarunt vocem præcedentem, et scripserunt Στυρία, cum deberent, Στερίαν, vel Στεριά; nam fuit Atticæ pagus Στερίαις, vel Στερία, unde domo Thrasybulus ille libertatis Athenarum assertor, et quidem non procul a Marathone. At nulla fuit urbs, aut demus, in Attica Στύρα, sed in Eubœa. Palmer.

1. ἐν τῷ Μαλιακῷ] Veteres codices una voce auctiores, ἐν τῷ Μαλιακῷ πολέμῳ. Sed quis veterum Maliaci belli meminit? Putabam Λαμιακῷ legendum: de quo bello satis constat. Movet tamen me, quod illud non Phædrus, sed Leosthenes et qui huic successit Antiphilus gessere. Cæterum vocem Λαμιακὸς sæpe in Μαλιακὸς degenerasse sciunt qui Pausaniam legerunt. Cafaub.

Ibid.] Si quid sit mutandum, legamus Μακεδονικῷ. In bello enim inter Athenienses et Philippum, Phocion et alii duces Attici plurimas in Eubœa civitates ceperunt. Lamiacum bellum nihil ad rem, cum id in Thessalia gestum fuit, non in Eubœa. Verisimile tamen est bellum esse quoddam ab Historicis omisum, quod nomine Maliaci belli insignitum fuit. F.

3. τόπος τῆς Αἰγύου] Sic legit et Stephanus. Vini Carystii meminit Athenæus, Deipn. lib. i. c. 24. p. 31. Cafaub.

13. Ἐρέτρια πόλις] Urbs ditissima, cujus obsidionem descripsit Livius, lib. xxxii. c. 16. Sita fuit prope locum hodie Γαβαλινῆς dictum. D'Anv. F.

17. Αἰκλὸς καὶ Κόθος] De his vide Plutarchum in Quæstionibus Græcicis. Cafaub.

19. τῆς Πενθίλης στραπίας] Penthilus, Orestis nothus, insulam Lesbion cepit. Posterius ejus Æoliam occupaverunt, et exinde reductos in Græciam plura tenuerunt loca. Pausanias, lib. iii. cap. 2. F.

24. ἡ δὲ Χαλκίς τὰς πρὸς Ὀλύνθον] Videri possint Thucydidis hæc verba ad hunc locum pertinere. lib. i. c. 58. p. 33. Edit. Ocho. Καὶ Περδικκας πείθει Χαλκιδέας, τὰς ἐπὶ θαλάσσει πόλεις ἐκλιπόντας, καὶ καταβαλόντας, ἀνοικίσσασθαι εἰς Ὀλύνθον. i. e. Perdiccas quoque Chalcidensibus persuasit, ut, relictis et excisis urbibus mariti-

mis, commigrarent Olynthum. Quæ tamen nihil huc faciunt: Chalcidenses enim ibi intelliguntur qui Chalcidicam Cherronesum habitabant, ut et quum scribit Herodotus, Οὐρανία. (lib. viii. c. 127.) Καὶ ἔτι Ὀλύνθον Χαλκιδέες ἔσχον. Cafaub.

28. ἡ τῶν Ἱπποβοτῶν] Hippobotarum administratio nihil aliud est, quam ἀριστοκρατία, sive ὀλιγοκρατία, Chalcidensium. Legabant enim illi magistratum a censu, nec quenquam admittebant, qui alendis equis par non esset. Ergo Hippobotæ sunt, ut explicat Herodotus, lib. v. c. 77. οἱ παρχεῖς τῶν Χαλκιδέων. Neque vero apud Chalcidenses tantum fuere Hippobotæ, sed etiam in aliis antiquis rebus publicis, ut doctè explicat Aristoteles, in lib. de Repub. lib. iv. cap. 3. quem locum ascribam quia est egregius: καὶ τῶν γινώσκων, inquit, εἰσὶ διαφοραὶ, καὶ κατὰ τὸν πλεῖστον, καὶ τὰ μέγιστα τῆς ἐστίας, οἷον ἵπποτροφίας· τὲτο γὰρ ἔστι μὴ πλεῖστον ποιεῖν· διόπερ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων, ὅσαις πόλεσιν ἐν ταῖς ἵπποις ἡ δύναμις ἦν, ὀλιγαρχίαι παρὰ ταῖς ἵππων· ἐχρῶντο δὲ πρὸς τὰς πολέμους ἵπποις πρὸς τὰς ἀστυνέτους· οἷον Ἐρετρίεις, καὶ Χαλκιδέες, καὶ Μάγνητες οἱ ἐπὶ Μαϊάνδρῳ, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὶ περὶ τὴν Ἀσίαν. i. e. Nobilitatis quoque differentia sunt secundum opulentiam, et magnitudinem census: sunt enim alii equites: quod munus nemo facilliter supportare potest, nisi sit dives. Itaque antiquis temporibus quæcunque civitates equestri potentia excellebant, in his paucorum potentia gubernabatur: equitatu autem bella contra finitimos exercebant: seu Eretrienes, et Chalcidenses, et Magnesi, qui sunt super Maianδρο, et aliæ plures Asiaticarum civitatum. Idem.

Ibid. ἡνίκα ἡ τῶν Ἱπποβοτῶν καλεμένη] Homines illi non dicebantur ἵπποβοτοί, vel ἵπποβοταί, sed ἵπποβάται, ut ex Herodoto patet, lib. v. c. 77. οἱ δ' Ἱπποβάται ἐκαλέοντο οἱ παρχεῖς τῶν Χαλκιδέων. i. e. Opulenti inter Chalcidenses vocabantur Hippobotæ, h. e. equorum inscensores. Videmus autem ex illo Strabonis loco rempublicam Chalcidensium fuisse olim in manu istorum Hippobotarum, h. e. civium, qui opulentiores erant, et equos in usum reipublicæ alere poterant. Vid. commentar. Clariss. Perizonii in Æliani Var. Hist. lib. vi. c. 1. Anon.

Ibid.] De Hippobatis Plutarchus in Pericle scribit, quod ipse, Pericles videlicet, Χαλκιδέων τὰς Ἱπποβοτάς λεγομένας, πλεῖστον καὶ

κράτει πολιτεία· παρέστησαν γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τιμημάτων, ^a ἀριστοκρατικῶς ἄρχοντες· κατὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου ^b διέβασιν, καὶ τὸν περὶ πόλεως ἡύξησάν, ἐπὶ τὰς τείχους λαβόντες τὸν τε ^c Κάνητον, καὶ τὸν Εὐριπον· ἐπιστήσαντες τῇ γαφύρᾳ πύργους, καὶ ^d τείχος, καὶ πύλας· ὑπέρεκειν δὲ τῆς τῶν Χαλκιδέων πόλεως τὸ ^e Λήλαντον χαλκιδέον πεδίον· ἐν δὲ τούτῳ θερμῶν τε ὑδάτων εἰσὶν ἐκβολαὶ πρὸς θερμαπείαν νόσων εὐφρεῖς, οἷς ἐχρήσατο καὶ ^f Σύλλας Κορνήλιος ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμὼν· καὶ μέταλλον δ' ὑπῆρχε θαυμαστὸν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ κοινόν, ὅπερ ἐχ' ἰσορροπὴν ἄλλαχού συμβαίνον· οὐκ ἔστι μὲντοι ἀμφότερα ^g ἐκλέλειπεν. Ἐπὶ δὲ καὶ ἅπαντα ^h μὲν ἡ Εὐβοία εὐσειτος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὴν πορθμὸν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ⁱ ὑποφορᾶς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία, καὶ ἄλλοι τόποι, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν διὰ πλείονων ᾧ τέρει· ἔτι τοιούτου πάθους καὶ ἡ ὁμωνύμως τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἥς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ·

Εὐβοίδα ^j καμπήν ἀμφὶ ^k Κηναίης Διὸς

Ἀκτῶν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίας ^l Λίχας.

Χαλκίς γ' ὁμωνύμως λέγεται καὶ ἐν Αἰτωλῖᾳ,

* Χαλκίδα τ' ἀρχαίον, Καλυδωνά τε περὶ ἦσαν, καὶ ἐν τῇ νῦν ^m Ἠλείᾳ·

† Βάν δὲ πρὸς Κρηνὸς καὶ Χαλκίδα πετρῆσαν,

οἱ περὶ Τηλέμαχον ἀπὸντες πρὸς Νέστορος εἰς τὴν οἰκίαν. ⁿ Ἐρετρίας δ' οἱ μὲν ἀπὸ Μακίης τ' ^o Τρι-

pobotæ, qui dicebantur, rempublicam tenuerunt: hi enim Chalcide summam rerum optimatum imperio gerebant, censu lecti. Quo tempore Alexander in Asiam transivit, mœnia etiam Chalcidis ciues auxerunt, intra ea Canethum et Euripum recipientes, ac ponti turrets imponentes, murumque et portas. Supra Chalcidem situs est campus Lelantus, in quo aquæ calidæ erumpunt ad sanandos morbos aptæ, quibus etiam Cornelius Sylla, Romanorum imperator, est usus. Mirabile etiam metallum æris et ferri commune ibi fuit, quale negant alibi extitisse: nunc utrumque intercidit. Univerſa Eubœa terræ motibus est obnoxia, maxime apud fretum: ac recipit ventos subterraneos, sicut et Bœotia, et alia loca, quorum supra copiosa est facta mentio. Tali quidem casu urbem insulæ cognominem ferunt absorptam fuisse, cujus meminit in Pontio Glaucō etiam Æschylus:

Eubœida flexum circa Cenæi Jovis

Ætām, sepulchrum pone infelicis Lichæ.

Est et in Ætolia Chalcis:

Chalcida litoreamque, et saxosam Calydonem:

et in Elea quæ nunc dicitur regione:

Tum præter Crunos, saxosam Chalcidaque ibant,

Telemachus cum suis, nimirum a Nestore domum euntes. Eretriam sunt qui deductam aiunt colo-

* Iliad. β'. ver. 640.

† Odyss. γ'. non extat.

^a MSS. ἀνδρες ἀριστοκρατικῶς. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^b Κάνητον Med. 2. ^c πύλας καὶ τείχος Med. 1. 2. 3. Mosc. ^d Λήλαντον Par. 1. 4. Λήλαντον Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^e Σύλλας Med. 2. 3. ^f ἐξέλειπεν Med. 2. ^g μὲν δεest Med. 1. 2. ^h ἐπιφορᾶς Med. 2. ⁱ MSS. καμπήν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. Eton. Esc. Mosc. ^j Κηναίης Par. 4. fed v punctis supra notatur. ^k αὐτὴν Par. 4. Bre. Esc. Mosc. ^l Λίχας Par. 1. 4. ^m Ἠλείᾳ Par. 1. 4. Med. 1. 3. ⁿ οἱ δὲ Esc. ^o οἰκίαν Med. 3. et Med. 2. ex correct. ^p Ἐρετρίας Med. 1. 2. Esc. Mosc. ^q Τριφυλίας Med. 1. 3. Esc. Mosc.

καὶ δοξῇ διαφέροντας, ἐξέβαλεν. Plutarch. tom. i. p. 299. Edit. Steph. F.

1. ἀπὸ τιμημάτων] Sic Livius, *A censu maxime et senatum et iudices legit*: et alibi, *Vos a censu equitem, a censu peditem legitis*. Casaub.

7. Λήλαντον] Sic supra, lib. i. p. 85. et epitomæ etiam scriptæ, idque constanter. Plinius flumen eodem nomine tribuit huic insulæ, lib. iv. c. 12. Apud Eustathium Δι. per ἴστα legitur. *Xyland.*

Ibid.] Ita editio Aldina et Basil. Henric-Petrina. *Anon.* Ibid. τὸ Λήλαντον] Sic dictum est a Lelanto flumine, quo nobilem esse Eubœam ait Plinius, lib. iv. c. 12. Campi huius meminit in hymnis Homerus. *Casaub.*

8. θερμῶν τε ὑδάτων] *Helloripæ* vocabantur, auctore Plinio, lib. iv. c. 12. De his vide quæ libro primo narrantur. *Idem.*

9. οἷς ἐχρήσατο καὶ Σύλλας] Refert Plutarchus, ex Strabonis historicis commentariis, in Sylla, p. 468. t. i. Edit. F. Furt. Σύλλας δὲ, inquit, διατρέχοντι περὶ τὰς Ἀθήνας ἀλγῆμα ναρκῶδες μετὰ βάρος εἰς τὰς πόδας ἐπέπεσεν, ὃ φησὶν ὁ Στράβων ποδάγρας ψιλῆσι μὲν εἶναι· διαπλυσσας ἔν εἰς Αἰδηψὸν ἐχρῆτο τοῖς θερμοῖς ὑδασι. i. e. *Agenti Athenis Syllæ dolor cum gravedine torpidus decubuit in pedes, quem podagræ balbutiem Strabo ait esse. Quare Adipsum navigavit: ibi aquis calidis usus est.* *Idem.*

13. ἡ Εὐβοία εὐσειτος] Testantur veteres historiæ, quæ Eubœam tremuisse sæpius narrant. Thucydides vero, lib. iii. cap. 89. terræ motu absorptam aliquando fuisse ait *Orobiorum* partem: ita ut mare nunc sit, ubi prius erat terra. *Idem.*

18. Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ] Legendum, Αἰσχύλος ἐν Πόντιῳ Γλαύκῳ, non autem Ποντίῳ Γλαύκῳ. *Glaucum* marinum nemo veterum Æschylo editum fuisse est auctor: *Potniensis Glaucus* poetæ illius nota fabula est ex Strabonis lib. ix. Hefychio in v. Ἀμφισσωπον et Ζιφῆρε λιμὴν, et ipso laterculo tragicædiarum ejus poetæ. Erat scriptum, Ποντίῳ, unde postea factum, Ποντίῳ. Πόντιος autem et Ποτνιεύς idem, ut annotat in Ethnicis Stephanus. *Casaub.* in Athen. lib. iii. c. 10.

Ibid.] Æschylus in tragœdia Ποντίῳ Γλαύκῳ non ab Euripidis scholiaste modo, et auctore Arati vitæ, sed a Strabone quoque, laudatur, et Athenæo. Nam quod ὁ πανεπιστήμων If. Casaubonus eam tragœdiam usquam citari negat, immentam illam memoriæ suam non advocarat, e qua vir ille divinus, dum vixit, indies tanquam ex Amalthææ cornu omnis eruditionis thesauros depromsit. *Rutgersius*, Var. Lect. lib. ii. c. 6.

Ibid.] Non dubium, quin duas tragœdias reliquerit Æschylus, Γλαύκον Ποτνιέα, et Γλαύκον Πόντιον, quibus utriusque fatum et historiam descripsit. Ποτνιεύς, Sisyphi filius, cujus mentio supra, lib. ix. p. 594. fatis notus. Polybi autem filius, Anthedonii nomine celebris, θαλάσσιος Δαίμων factus, est Πόντιος. De utroque Ovidius in Ibin:

Potniadum morsus subeas, ut Glaucus, equarum:
Inque maris salias, Glaucus ut alter, aquas.

Fabulam pete ex Lycophrone, Ovidio, scholiaste Apollon. ad lib. i. ver. 1310. Eustathio, et aliis. Πόντιον dictum fuisse auctor est Mnaseas ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπαϊκῶν, apud Athenæum, l. vii. p. 296. Edit. 1657. et ex eo Eustathius ad Il. β'. p. 205. Edit. Basil. quod fuerit ναυτικὸς καὶ κολυμβητὴς ἀγαθός. Æschylum vero historiam huius Glauci carmine tradidisse apertum est ex Pausan. Bœotic. c. xxii. extr. et eandem fabulam videtur innuere in Phocic. c. iv. p. 807. Præterea non leve momentum adfert Ciceronis Πόντιος Γλαύκος, poematum, quod adolescens edidit, teste Plutarcho in ejus vita pr. Fortè Æschyli drama in Latinam linguam transfudit, uti Arati Phænomena adolescens vertit, vel ad Æschyli imitationem id composuit Tullius. *Scherpezz.*

21. Χαλκίς δ' ὁμωνύμως] Vide Stephanum. *Casaub.*

26. Ἐρετρίας δ' οἱ μὲν ἀπὸ Μακίης τ' Τριφυλίας ἀποικισθῆναι &c.] Emendandus ex hoc loco Eustathius, qui, dum cum in animo habet, ita scribit, ad Iliad. β'. ver. 537. p. 211. Edit. Basil. Ὁ γεωγράφος ἔ μόνον ἀπὸ Ἐρετρίας ἀποικισσάντος εἰς αὐτὴν κληθῆναι φησιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἐρετρίας κατ' ἐτέρας τῆς Ἀθήνησιν, ἡ νῦν ἐστὶν Ἀφορᾶ. Lege, ἀποικισσάντος. Sæpiissime in hac voce peccatur. Supra, p. 437. pro μετόκησι verissime Casaubonus ille, de Græcis Musis præclarissime

niam e Macisto Triphylia ab Eretria, alii ab Atheniensi Eretria, quæ nunc est forum. Est et apud Pharsalum Eretria. Cæterum in Eretrica ditione urbs fuit, Tamynæ nomine: et fanum Apollinis, conditum (ut perhibetur) ab Admæto, cui deus ille 5 servivisse dicitur, freto vicinum. Eretria ante Melaneis fuit dicta, et Arotria. Hujus pagus est Amarynthus, vii. stadia a mœnibus distans. Ac antiquam quidem urbem Persæ deleverunt, cum multitudine sua (ut Herodotus ait) tanquam sage- 10 na oppidanos circumvenissent barbari et muros: monstrantur etiamnum fundamenta, et vetus Eretria dicitur. Alia nunc est condita. Potentiæ Eretrienfium, qua fuerunt olim præditi, testimonium perhibet columna, quam in fano Amarynthiæ Dianæ dedicaverant: cui inscriptum est, pompam eos 15 duxisse tribus millibus gravis armaturæ peditum, sexcentis equitibus, lx. curribus: imperabant autem Andriis, Teniis, Ceis, aliisque infulis: colonos habuerunt ex Elide; itaque ob frequentem usum literæ R non in fine modo, sed et medio 20 vocabulorum, comicis dicteriis exagitabantur. Est et Oechalia pagus Eretricæ regionis, reliquiæ oppidi ab Hercule diruti, idem gerens nomen cum Trachinia, et ea quæ apud Triccam est, et Arcadica, quam posteriores Andaniam appellaverunt, 25 et Ætolica apud Eurytanas. Sane nostra ætate Chalcis citra controversiam principem dignitatem obtinet, et primaria Euboicarum urbs dicitur: fecundo loco Eretria est. Sed et pridem magna et bello et pace fuit earum existimatio, ut philo- 30 sophis quoque viris suavem tranquillamque vitæ de-

φυλίας Σποικιοθηνά φασιν ὕψ' Ἐρετρίας· οἱ δ' ὦν ὁ Ἀθήνησιν Ἐρετρίας, ἢ νῦν ἐστὶν ἀγορά· ἐστὶ δὲ καὶ περὶ Φάρσαλον Ἐρετρία· ἐν δὲ τῇ Ἐρετριακῇ πόλιν ἦν ἡ Τάμυνα ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνος· Ἀδμήτης δὲ ἱδρυμα λέγεται τὸ ἱερὸν, παρ' ᾧ θητεύουσι λέγουσι τὸν θεὸν αὐτὸν, πλησίον τῷ πορθμῷ· Μελανήϊς δ' ὁ κάλειτο πρότερον ἡ Ἐρετρία, καὶ Ἀρότρια. Ταύτης δ' ἐστὶ κώμη ἡ Ἀμάρυνθος, ἀφ' ἐπὶ τὰς τοιαύτας τῶν τείχεσ· τῇ μὲν ἐν ἀρχαίαν πόλιν κατέσκαψαν Πέρσαι, σάληνέ- 10 σαντες, ὥς φησὶν Ἡρόδοτος, τὰς ἀνθρώπους τῷ πλήθει, περιχυθέντων τῷ βαρβάρων τῶν τείχεσ· καὶ δεικνύουσιν ἐπὶ τὰς θεμελίους· καλεῖται δὲ παλαιὰν Ἐρετρίαν· ἢ δὲ νῦν ἐπέκτισται. Τὴν δὲ δύναμιν ἔχει Ἐρετρίαν, ἢ ἔχον πόλιν, μαρτυρεῖ ἡ στήλη, ἣν ἀνέθεσάν ποτε ἐν τῷ ἱερῷ ὁ Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος· γέγραπται δ' ἐν αὐτῇ, ἡ τριχιλίους μὲν ὀπλίτας, ἡ ἑξακοσίους δ' ἵππεύσιν, ἐξήκοντα δ' ἄρμασι ποιεῖν τὴν πομπήν· ἐπιήρχον δὲ καὶ Ἀνδρίων, καὶ Τηνίων, καὶ Κείων, καὶ ἄλλων νήσων· ἐποίκεν δ' ἔχον ἀπ' Ἡλιδος, ἀφ' ἧς καὶ τῷ γράμματι τῷ πολλῷ χρησάμε- 20 νοι δοκ' ἐπὶ τέλει μόνον τῷ ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, κεκωμώθη. Ἐστὶ δὲ καὶ ἡ Οἰχαλία κώμη τῆς Ἐρετριακῆς, λείψανον τῆς ἀνααιρεθείσης πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους, ὁμώνυμος τῇ Τερχινίᾳ, καὶ τῇ περὶ Τέκελην, καὶ τῇ Ἀρχαδικῇ, ἣν Ἀνδανίαν οἱ ὕστερον ἐκάλεσαν, καὶ τῇ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τὰς Εὐρυτανίας. Νυνὶ μὲν οὖν ὁμολογεμένως ἡ Χαλκὶς φέρεται τὰς τοιαύτας, καὶ μητροπολις αὐτῇ λέγεται τῆς Εὐβοέως· δευτερεύει δ' ἡ Ἐρετρία· ἀλλὰ καὶ πρότερον αὐταὶ μέγα εἶχον ἀξίωμα καὶ 25 περὶ πόλεμον καὶ περὶ εἰρήνην, ὥστε καὶ φιλοσόφοις ἀνδράσι περὶ τοιαύτην ἀγνοῶν ἡδεῖαν, καὶ ἀδόρυγον μαρ-

^a ὑπ' Ἐρετρίως Med. 3. ὑπ' Ἐρετρίας Eton. ^b Ἐρετρίαν Par. 1. 4. Med. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^c Sic legimus ex MSS. et ἱερὰ, non ἱερὸν. Marg. Caf. πόλιν Med. 2. ex correct. ἱερὰ Par. 1. ἱερὸν Med. 1. 2. ^d τὰ μέγιστα Med. 3. ^e τῷ deerat Med. 2. add. postea. ^f πόλιν Par. 4. sed τείχεσ· scribitur supra. ^g τῇ Par. 1. Mosc. ^h μαρτυρεῖ &c, adusque ποτε inclusive, scribuntur in marg. Mosc. a recenti manu. ⁱ τριχιλίους μὲν ὀπλίτας Med. 2. ex correct. ^k ἑξακοσίους Par. 4. sed ἑξακοσίους scribitur in marg. ^l ἐπιήρχον &c, adusque νήσων inclusive, deerant Med. 2. addita postea. ^m Τηνίων Mosc. ⁿ Κείων Med. 1. 2. 3. Mosc. ^o καὶ &c, adusque ἀφ' οὗ inclusive, defunt Par. 4. ^p ῥῳ Med. 1. 3. ^q Vulgo, γραμμάτων. Marg. Caf. sic Med. 2. ex correct. ^r ἡ deerat Med. 1. 2. 3. Ἡχαλία Med. 2. ^s Ἐρετρίαν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^t Τέκελην Mosc. ^u Scripti, Ἀρδανίαν. Marg. Caf. sic Par. 1. Eton. ^x ἡ Par. 1. Med. 1. 2. 3. Bre. Mosc.

præclarissime meritis, emendat μετακίσειν. Corrupte etiam apud Pausaniam in Messen. c. xxvi. legitur ἐποικίσαι, pro ἐποικίσαι, auctore τῷ πάνν Sylburgio. Idem mendum ex Diodoro Siculo fustulit doctissimus Jenfius, ubi p. 233. Edit. 1604. pro συνοικίσαι male est συνοικῆσαι. Lucas, Actor. c. vii. ver. 4. Κἀκεῖθεν &c. μετακίσειν αὐτὸν (scil. ὁ Θεός) εἰς τὴν γῆν ταύτην, ubi Erasmus, Casaubonus, alii, μετακίσειν. Scherpezeelius.

1. ὑπ' Ἐρετρίας] Eustathius, ὑπ' Ἐρετρίως. Casaub.

3. ἐν δὲ τῇ Ἐρετριακῇ] Libri scripti sic habebant, ἐν δὲ τῇ Ἐρετριακῇ πόλιν ἦν Τάμυνα ἱερὰ Ἀπόλλωνος. Quo modo legendum omnino est. Stephanus, Τάμυνα, πόλιν Ἐρετρίας· Στράβων δὲ κατὰ τὴν. Miror autem quod ait de Admæto, quem constat Thessalia regem fuisse. Et Stephanus, non Apollinem, sed Jovem Tamynæ agnoscit. Idem.

4. Τάμυνα] Græca sic lego: ἐν δὲ τῇ Ἐρετρίᾳ, πόλιν ἦν Τάμυνα, καὶ ἱερὸν, &c. Quis enim Tampias novit? Stephanus autem Τάμυνα habet, ex hoc ipso libro. Meminit Tamynarum etiam Plutarchus in vita Æschinis. Xyland.

6. Μελανήϊς δ'] Μελανήϊς est apud Stephanum, et perspicue verum, in Eretria. Idem.

Ibid.] Stephanus in voce Ἐρετρία. Casaub.

8. ἡ Ἀμάρυνθος] Pausanias, lib. i. c. 31. et Stephanus. Idem. Ibid.] Stephanus, Ἀμάρυνθος, νῆσος Εὐβοίας. Proculdubio error scribæ. Pro νῆσος, legendum, πόλιν, vel κώμην. F.

12. ἡ δὲ νῦν ἐπέκτισται] Lege, e veteribus libris, ἐπέκτισται. Sic apud Eustathium ex isto loco Strabonis, ὕστερον δὲ ἐπέκτισται ἡ πόλις. Casaub.

14. ἀνέθεσαν] Libri, ἀνέστησαν. Idem.

Ibid. τῆς Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος] Pausanias, lib. i. cap. 31. Ἀμαρυνθίαν vocat: sed recte Stephanus ait ἀναλογώτερον esse τὸ διὰ τῆς θ. Sic enim legendum. Idem.

17. ποιεῖν τὴν πομπήν] Magnificas hoc genus pompas vide apud Athenæum, lib. v. Idem.

19. ἀφ' ἧς καὶ τῷ γράμματι τῷ πολλῷ χρησάμενοι] Constat Diores litera [ρ] multum fuisse delectatos, et in his Lacedæmonios, quod et Hesychius annotat, et testatur vetus Senatusconsultum Lacedæmonicum, quod a Boëtio refertur. Ab Eleis igitur didicere Eretrienfes usum hujus literæ; quod et Plato testatur in Cratylō, proferens illorum voce σκληρότηρ pro σκληρότης. Grammatici vero etiam Æolibus τῷ ρ πλεονάζον scribunt. Idem.

21. Ἐστὶ δὲ καὶ ἡ Οἰχαλία] Vide ad lib. viii. p. 493. Idem.

Ibid.] Oechalia urbs in Argo Pelasgico quam Homerus memorat: οἱ δὲ νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι, ait scholiastes ad Apollonium, lib. i. ver. 87. quicquid Stephanus congruit. F.

25. περὶ τὰς Εὐρυτανίας] Stephanus, Εὐρυτανίαι, ἑνὸς Αἰτωλικῶν. Meminit Lycophron, de Ulysse loquens, ver. 799.

Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτᾶν γέψει λεώς. i. e.

Vaticinans autem cadaver Eurytanus coronabit populus.

Ad quem locum vide quæ ex Aristotele scholiastes annotat. Hodie apud Stephanum, pessime, ἑνὸς Ἰταλικῶν leges. Vide paulo post. Casaub.

Ibid.] Adi Potterum ad hunc Lycophronis locum. Anon.

26. ἡ Χαλκὶς] Chalcis una ex tribus urbibus, quas Philippus secundus Macedo Græciæ compedes appellavit. Hoc nomen inditum est urbi, eo quod res primum ibi inventum est, Plinius, lib. iv. c. 12. F.

1. ἡ τῆς

τυρεῖ δ' ἢ τε Ἴ' Ερετρικῶν φιλοσόφων σχολὴ τῶν περὶ
Μενέδημον ἐν τῇ Ἐρετείᾳ γανομένη· καὶ ἐπὶ πρότερον
ἢ Ἀριστοτέλους ἐν τῇ Χαλκίδι διατριβῇ, ὅς γε καὶ
ἐκεῖ κατέλυσε τὸ βίον. Τὸ μὲν ἐν πλείον ὁμολογεῖν
Ἀλλήλοισι αἱ πόλεις αὐταὶ περὶ ἵ^β Δηλάντε διενεχ- 5
θεῖσιν, ἐξ δ' ἔτιως πελέως ἐπαύσαντο, ὥστε τῷ πο-
λέμῳ καὶ αὐθάδειαν δεῖν ἔχαστα, ἀλλὰ συνέθεντο
ἐφ' οἷς συστήσονται τὰ ἀγῶνα· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ
Ἀμαρυνθίῳ στήλῃ τις, φερέσθαι μὴ χρῆσθαι τηλε-
βόλοις· καὶ γὰρ δὴ ἐστὶ πολέμικων ἐθῶν, καὶ τὸ ὀπλισμῶν, 10
ὅθεν ἐστὶ ἐπὶ ἐπὶ ἡν ἔθος· ἀλλ' οἱ μὲν τηλεβόλοις
χρῶντο, καθάπερ οἱ τοξόται καὶ οἱ σφενδονῆται καὶ ἄκον-
τες· οἱ δ' ἀγχέμαχοις, καθάπερ οἱ ξίφει καὶ δόρατι
ποδὶ ὀρεκτοὶ χρώμενοι· διττὴν γὰρ ἢ τὴν δόρατων χρῆσιν, ἢ
μὲν ἐκ χειρὸς, ἢ δ' ὡς παλτοῖς, καθάπερ καὶ ὁ κον- 15
τὸς ἀμφοτέρωθεν τοῖς χρεῖας ἀποδίδωσι· καὶ γὰρ συστάδην
καὶ χρώμεθα, καὶ κοντοβολῶντες· ὅπερ καὶ ἡ σάβρα δὴ-
ναία, καὶ ὁ ὑπότος· οἱ δ' Εὐβοεῖς ἀγροῖ ὑπὴρξαν
πρὸς μάχην τὴν σάδιαν, ἢ καὶ συστάδην λέγεται καὶ ἐκ
χειρὸς δόρασι· δὲ χρώνται τοῖς ὀρεκτοῖς, ὥς φησιν 20
ὁ ποιητής·

* Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι

Θώρηκας ῥήσσειν—

ἀλλοίων ἴσως ὄντων τῶν παλτῶν, οἷαν εἰκὸς εἶναι τὴν Πη-
λιάδα μελίην, ὅτι ὡς φησιν ὁ ποιητής, τοῖος ὁ πῶ- 25
σταται πῆλαι Ἀχιλλεύς· καὶ ὁ εἰπὼν,

‡ Δυεῖ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἶσῶ,

τῷ παλτῷ λέγει δόρατι· καὶ οἱ μονομαχῶντες τοῖς
παλτοῖς χρώμενοι δόρασιν εἰσάγονται πρότερον, εἴτα
ἐπὶ τὰ ξίφη βαδίζοντες· ἀγχέμαχοι δὲ εἰσιν ἔχ 30
οἱ ξίφει χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ δόρατι ἐκ χειρὸς,
ὡς φησιν·

§ Οὕτως ἐξυπὶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γῆα.

* Iliad. β'. ver. 543.

† Iliad. σ'. ver. 142.

‡ Odyss. δ'. ver. 229.

§ Iliad. δ'. ver. 469.

^a Vulgo, ὅς γε κατέλυσε. Prior interpres, ἕως κατέλυσε. Marg. Cas. ὅς γε καὶ κατέλυσε Par. 1. Eton. ὥς καὶ κατέλυσε Par. 4. hinc vere
deest Med. 3. Eton. Esc. sed in Eton. supra scribitur. ^b Δηλάντε Par. 1. Med. 2. Eton. ^c ἔτιω Esc. Mosc. ^d ὥς
^e οἱ ἀκοντίζοντες Esc. Mosc. ^f οἱ Par. 1. ^g οἱ δ' Med. 3. ^h χρώμεθα deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.
ⁱ κοντοβολῶντων Par. 1. 4. Med. 1. 3. Eton. Esc. Mosc. κοντοβολίζων Med. 2. et κοντοβολῶντων ex correct. ^m πρὸς μάχην ὑπὴρξαν Med.
1. 3. Mosc. ⁿ δὲ χρώντο Esc. δ' ἐχρῶντο Mosc. ^o ἢ deest Par. 4. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^p Scripti, ἐπὶ σάδο. Marg. Cas. sic
Par. 1. Eton. ^q ἐχ deerat Med. 2. add. postea. ^r ἐκ χειρὸς defunt Med. 2.

1. ἢ τε τῶν Ἐρετρικῶν] Laetius in præfatione et in vita Me-
nedemi. Casaub.

3. ἢ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Χαλκίδι διατριβῇ] De his ad Laetium
nostrum. Lego autem, ὅς γε καὶ κατέλυσε τὸν βίον. At prior in-
terpres legisse videtur, ἕως κατέλυσε τὸν βίον. Idem.

10. καὶ γὰρ δὴ καὶ] Digressio elegans non ita tamen necessaria:
sed voluit Strabo ὁ φιλόμυθος, antequam finem sermoni de Eubœa
imponeret, locum Homeri de Eubœensium armatura explicare.
Verba poetæ sunt hæc. Iliad. β'. ver. 542.

Τῷ δ' ἄμ' Ἀβάντες ἑποῖτο δοοὶ, ὅπιδεν κομόωντες,

Αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι

Θώρηκας ῥήσειν δῆϊον ἀμφὶ στήθεσσι. i. e.

Hunc simul Abantes sequebantur veloces, a tergo comati,

Pugnaces, prompti porrectis hastis

Thoraces dirumpere inimicorum circa pectora.

Quid igitur appellet Homerus ὀρεκτὰς μελίης, nusquam apud
Grammaticos tam eleganter explicatum reperies, atque isto loco.
Porro hæc sententia aliquo mendo est obcurata. Prior autem
interpres legit, ἐν ἔτ' ἰσίν. Idem.

16. καὶ γὰρ συστάδην χρώμεθα, καὶ κοντοβολῶντες] Magna varietas in

gendæ præbuerint commoditatem: quod testatur
cum Eretricorum philosophorum schola a Mene-
demo Eretriæ instituta, tum ea prior Aristotelis
Chalcide commoratio, ubi et mortem hic obiit.
Civitates hæ plerumque concordiam servaverunt:
et orta de Lelanto concertatione, non ita tamen
omnem abjecerunt consensum, ut in bello cuncta
utrinque suo pro arbitrio agerent, sed pacti sunt
de modo certaminis. Ostendit hoc columna quæ-
dam in Amarynthio, in qua exprimitur, telis quæ
eminus mittuntur non esse utendum. Nam de bel-
licis et usibus et armis nulla est certa constitutio:
alii enim utuntur missilibus, ut sagittarii, fundito-
res, jaculatores: alii cominus valentibus, ut qui gla-
dio, hastaque protenta. Est etenim duplex hastæ
usus, unus cominus, alter jaculando: sicut et con-
tus utrique infervit usui, quæ et cominus, et missili
res geritur: idemque sarissa præstat et pilum. Eu-
bœenses autem valebant stataria pugna, quæ con-
serto pede et cominus peragitur: hastis enim ute-
bantur porrectis, ut Homerus ait:

Pugnaces, hastis intentis qui cupiebant

Rumpere thoraces —

cum, ut apparet, missiles alterius generis fuerint haf-
tæ, qualis Achillea fraxinus Pelias, quam vibrare
et conjicere solus Achilles poterat: et qui dicit,

Tantum hasta jaculor, quantum haud æquare sagitta

Quisquam alius valeat,

missilem hastam intelligit: et qui singulari certa-
mine congregiuntur, primum hastis missilibus rem
gerere scribuntur, deinde ad gladios venire. Co-
minus autem pugnaces dicuntur, non modo qui
gladio utuntur, sed et qui, collato pede, hastam
manu tenentes pugnant: ut de illo dictum est,

Ærato feriit conto, mistique sub umbras.

libris veteribus. Nam in iis desideratur vox χρώμεθα, et legitur
κοντοβολῶντων: quam lectionem confirmat Eustathius hunc locum
describens. Lege igitur, κατὰ καὶ ὁ κοντὸς ἀμφοτέρωθεν τὰς χρεῖας
ἀποδίδωσι· καὶ γὰρ συστάδην καὶ κοντοβολῶντων. Idem.

19. πρὸς μάχην τὴν σάδιαν] Quam Ammianus congressionem
statariam vocat: et alio loco stabilem pugnam. Idem.

22. ὀρεκτῆσι μελίησι] Sic Grammatici explicant, ut dicantur
Eubœenses μὴ ἀφίεναι τὰς αἰχμὰς, ἀλλ' ὀρέγειν ταῖς χερσὶ καὶ πλήσ-
σιν. Idem.

28. καὶ οἱ μονομαχῶντες] Insignis locus de gladiatorum prælu-
sionibus, quas fieri hastis docet Cicero de Orat. lib. ii. cap. 80.
Atque ejusmodi illa prælusio esse debet, non ut Samnitium, qui vi-
brant hastas ante pugnam, quibus in pugnando nihil utuntur. (Vide
alium de iisdem Cic. locum de Orat. lib. ii. cap. 78.) Manavit
ille mos, quod video viros doctos ignorare, a Græcis, ut vel ex
Æschylo apparet: qui in Agamemnone κάμακα διακναϊομένην vo-
cat προτίλεια, sive præludia gravioris pugnae. Xylander hunc lo-
cum ita convertit, ut merito de ejus dixeris versione, ἐδὲν ὑγιές.
Idem.

Ibid.] Vide Lipsium, Saturnal. lib. ii. cap. 19. Anon.

Hunc ergo pugnandi morem Homerus Eubœensibus tribuit. De Locris autem contraria scribit:

*Nam non cominus hi pugnam fixo pede inibant:
Arcubus et fundæ freti sed tortili habena
Ad Trojam fuerant et prælia dura profecti.*

Circumfertur etiam datum Ægiensibus oraculum,

*Theſſalicus præcellit equus, mulierque Lacæna,
Virque bibens sacræ liquidos latices Arethusæ,*

quò Chalcidenses optimi prædicantur, quorum est Arethusa. Eubœæ porro flumina sunt Cireus et Neleus, e quorum altero bibentes oves albæ fiant, ex altero nigræ: quale aliquid etiam apud Crathin evenire monuimus. Cæterum Eubœensium e Troja redeuntium quidam, cum in Illyricum excidissent, indeque per Macedoniam domum contenderent, apud Edeſſam subsederunt, navataque hospitibus in bello opera, urbem Eubœam condiderunt. Fuit etiam in Sicilia Eubœa, a Chalcidensibus ibi degentibus condita, quæ a Gelone, civibus ejectis, facta est castellum Syracusarum. Sed et in Corcyra, et in Lemno locus fuit Eubœa, et collis quidam in Argiva ditione. Jam cum post Theſſalos et Hiſtiæos versus occasum sint Ætoli, Acarnanes, ac Athamanes: siquidem hos etiam Græcos dici oporteat, restat ut de iis loquamur, itaque totam Græciæ circuitiōnem absolvamus: addenda quoque insularum maxime Græciæ vicinarum, et a Græcis habitatarum descriptio earum, quas nondum descripsimus.

ÆTOLOS et Acarnanes invicem conterminos medius fluvius Achelous distinguit, a septentrionibus

Τὰς μὲν οὖν Εὐβοίας τέττα τῶ πρόπῳ χρωμένους εἰσ-
άγει· ὡς δὲ Λοκρῶν τὰναντία λέγει, ὡς,

*^a Οὐ γάρ σφιν σαδῖης ὕσμίνης ἔργα μέμνηεν·
Ἄλλ' ἄρα^c τόξοισι^d καὶ εὐσφόρῳ οἶδς ἁώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο.—

5

Παραφέρεται δὲ καὶ χρησμὸς ἐκδοθεὶς Αἰγυῶσιν·

Ἴππον^e Θεσσαλικόν, Λακεδαιμονίαν δὲ γυναῖκα,
Ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ ἱερὸς Ἀρεθέσης·

τὰς Χαλκιδέας λέγων ὡς ἀρίστους, ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀρέθουσα.

10 Εἰσὶ δὲ οὖν Εὐβοίται ποταμοὶ^h Κίρεος καὶⁱ Νιλεὺς· ὧν
ἀφ' ὧ^k τὰ μὲν πίνοντα πόσιμα λευκὰ γίνεταί, ἀφ'
ὧ^l δὲ μέλανα· καὶ περὶ τὸν Κεράϊν δὲ εἴρηται τοιγὰν
πὶ^m συμβαίνειν· τῷ δ' ἐκ Τροίας ἐπανιόντων Εὐβοέων
πνῆς, εἰς Ἰλλυριὲς ἐκπεσόντες Ἀβάντες, οἵαδε 21
τῆς Μακεδονίας ὡςⁿ ἔδρασαν ἔμειναν, συμπολεμή-
σαντες τοῖς Ἑσπερίοις, καὶ ἐκποσαν πόλιν Εὐ-
βοίαν· ὡς δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ Εὐβοία, Χαλκιδέων τῶν
ἐκεῖ κτίσμα, ὡς Γέλων ἐξανέστησε, ὅς ἐγένετο φρέειον
Συρακυσίων· καὶ ἐν^o Κερκύρᾳ δὲ καὶ ἐν Λήμνῳ τόπος
20 ὡς Εὐβοία· καὶ ἐν τῇ Ἀργείᾳ^p λόφος τίς. Ἐπεὶ δὲ
τοῖς Θετταλικοῖς καὶ^r Ἰταίοις τὰ ὡς εἰσέειραν Αἰ-
τωλοὶ καὶ Ἀκαρνανεὲς εἰσι, καὶ Ἀθαμᾶνες, εἰ χρεὶ^s καὶ
τέττας Ἑλλήνας εἰπεῖν, λοιπὸν ἐξηγήσασθαι περὶ
τέτων· ἵν' ἐχωρῶν τιμὴν περίοδον ἅπασαν τῇ^t Ἑλλά-
δος^u περιεῖναι δὲ^v καὶ τὰς νῆσας τὰς περιχώρους
25 μάλιστα τῇ Ἑλλάδι, καὶ οἰκισμένας ὑπὸ τῷ Ἑλλήνων,
ὅσας μὴ^w περιεῖναι.

Αἴτωλαοι μὲν^x ποίνυν καὶ Ἀκαρνανεὲς ὁμοῦσιν
ἀλλήλοισι, μέσον ἔχοντες τῷ Ἀχελῷον ποταμῶν, ῥέοντα

* Iliad. v. ver. 712.

^a Οὐ φησιν ἐκ σαδῖης Par. 1. Οὐ φησιν ἐκταδῖης Par. 4. Οὐ σφιν ἐκ ταδῖης Med. 1. 2. Bre. Οὐ φησιν ἐκταδῖης, vel σαδῖης Eton. Οὐ σφιν σαδῖης Efc. Mosc. ^b ὕσμίνης Efc. ^c τόξοις οἷς Med. 3. ^d καὶ &c, adusque ἔποντο inclusive, desunt Par. 1. Eton. καὶ εὐσφόρῳ οἶδς ἁώτῳ desunt Med. 3. ^e MSS. δοθεὶς Εὐβοίῃσι. Marg. Caf. sic Par. 1. Eton. et ex correct. Mosc. δοθεὶς Αἰγυῶσιν Par. 4. Efc. δοθεὶς Αἰγυῶσιν Med. 3. ^f Θεσσαλικὴν Med. 2. ex correct. ^g Ἄνδρες Par. 4. Med. 1. 2. 3. Mosc. ^h Κίρεος Par. 4. Efc. Mosc. ⁱ Νιλεὺς Par. 1. Efc. Mosc. ^k μὲν τὰ Efc. Mosc. ^l MSS. συμβαίνειν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. Efc. Mosc. ^m Scripti, Κορκύρα. Marg. Caf. sic Par. 4. Κορκύρα Med. 2. Κορκύρα Efc. Mosc. et Med. 2. ex correct. ⁿ λόφος Med. 2. ^o Θετταλοῖς Eton. ^p Libri scripti, Ἰταίοι: fortasse pro Οἰταίοις. Marg. Caf. τοῖς Οἰταίοις Par. 4. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^q καὶ desit Efc. ^r λοιπὸν εἰν Med. 3. ^s τὴν Med. 2. ex correct. ^t περιεῖναι Med. 2. ^u ἐν Med. 2.

3. Οὐ γάρ σφιν] Homeri editiones habent,
Οὐ γάρ σφιν σαδῖη ὕσμίνῃ μέμνη φίλον κῆρ.

Aldina vero et Henric. Petrina, vitiose,

Οὐ σφιν ἐκταδῖης ὕσμίνης ἔργα μέμνηεν. Anon.

6. ἐκδοθεὶς Αἰγυῶσιν] Libri veteres, Εὐβοίῃσι. Vulgatam lectionem confirmat postrema pars oraculi, quod integrum sic habet:

Ἴππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίῃ τε γυναῖκα,
Ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλὸς Ἀρεθέσης·
Ἄλλ' ἔτι καὶ τῶν δ' εἰσὶν ἀμείνονες, οἳ τε μεσηγνὴν
Τιγύνδα καίεσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλην,
Ἀγέοις λινοδώρητες κέντρα ποτολέμοιο.
Ἕμεῖς δ' Αἰγυῖες ἔτε τρίτοι, ἔτε τέταρτοι,
Οὐδὲ δυωδέκατοι, ἔτ' ἐν λόγῳ ἔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Fere tamen Megarensibus datum fuisse hoc oraculum, veteres scriptores aiunt. Vide paræmiographos. Extat etiam apud Athenæum. Casaub.

9. ἐκεῖ γάρ ἡ Ἀρέθουσα] Testibus Plinio, Stephano. Idem.

10. Εὐβοί] ποταμοὶ Κίρεος καὶ Νιλεὺς. Eubœa flumina sunt Cireus et Neleus] Confusio pronuntiationis, quam peperit Iotacismus, ambiguum reddit hujus ultimi fluvii nomen. Nam Antigono in Paradoxis dicitur Νηλεὺς histor. 84. quem sequitur Favorinus in suo Lexico. Igitur vel hoc loco legendum, Νηλεὺς, vel apud Antigonom et Favorinum, Νιλεὺς, ut hoc loco. Palmer.

Ibid. καὶ Νιλεὺς] Eustathius, Νιλεὺς. Similia narrat Plinius de Melane in Bœotia, et Cephisso, lib. ii. c. 103. De Crathi dictum est lib. vi. pag. 379. Casaub.

12. τοιγὰν τι συμβαίνειν] Veteres, συμβαίνειν. Sic modo, ὅπερ ἐχ' ἱστορεῖν ἀλλὰ καὶ συμβαίνειν. Idem.

14. ἐκπεσόντες Ἀβάντες] Ἀναβάντες puto: quanquam apud Stephanum, v. Εὐβοία, etiam Abantum in hac re fiat mentio. Κίρεος et Νηλεὺς ex Eustathio reposui. Xyland.

17. ἦν ἡ καὶ ἐν Σικελίᾳ] Stephanus in voce Εὐβοία. Casaub.

21. τοῖς Θετταλικοῖς καὶ Ἰταίοις] Vetus lectio, τοῖς Θετταλοῖς καὶ Ἰταίοις: fortasse pro Οἰταίοις. Idem.

22. εἰ χρεὶ καὶ τέττας] Ætolis fere Athamanes attribuuntur, ut apud Plinium, lib. iv. cap. 2. Alii Illyriis, alii Theſſalis ascribunt. Strabo, libro septimo, p. 465, inter Ἠπειρωτικὰ ἔθνη posuit. Idem.

27. περιεῖναι] Hic Strabo, Eubœæ descriptione peracta, promontorium Caphareum omittit (hodie Cap. D'Oro) quanquam in libro octavo, pag. 535, id memoravit, dum Neaplii stragem recenset περὶ τὸν Καφάρειον. Hæc insula bovibus præcipue abundavit, qui ob pascuorum fertilitatem aliis præstiterunt. Exinde nomen vetus Βοήμα, quod apud Arabes, ait Hesychius, pecus vel armentum significat, et idem est quod Hebraicum בְּהֵמָה. Nec mirandum est Arabicum nomen huic insulæ inditum, cum Strabo quosdam Arabes in hanc regionem Cadmum secutos transfudit. F.

28. Ἀκαρνανεὲς] Livius, lib. xxxiii. c. 17. ait, Acarnania universa, inter Ætoliam atque Epirum posita, solem occidentem et mare Siculum spectat. Ptolemæus in Epiro eam collocat. Nunc Carnia dicitur. Ætolia nomen Romeliæ gerit. Idem.

29. μέσον ἔχοντες τὸν Ἀχελῷον] Plinius, libro iv. cap. 1. Amnis Achelous e Pindo fluens, atque Acarnaniam ab Ætolia dirimens. Casaub.

2. Ἀγρῶν,

ὑπὸ τῶν ἄρκτων, καὶ τῆς Πίνδεως πρὸς νότον, ἀπὸ τε Ἀγραιῶν, Αἰτωλικῶν ἔθνεσ, καὶ Ἀμφιλόχων. Ἀκαρνᾶνες ἂν τὸ πρὸς ἑσπεραν μέρος ἔχοντες τῆς ποταμῆς μέχρι τῆς Ἀμβρακικῆς κόλπης, ὅ καὶ τῶν Ἀμφιλόχων, [καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀκτῆς Ἀπόλλωνος] Αἰτωλοὶ δὲ τὸ πρὸς ἑω μέχρι τῶν Ὀζόλων Λοκρῶν καὶ τῆς Παρνασσῆς καὶ τῆς Οἰταίων. Ὑπέρκεινται δ' ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ τοῖς ὠρεσσορείοις μέρεσι, τῇ μὲν Ἀκαρνάνων, Ἀμφιλόχοι· τέτων δὲ, Δόλοπες καὶ ἡ Πίνδος· τῇ δ' Αἰτωλῶν, Περραιβοί τε, καὶ Ἀθαμᾶνες, καὶ Αἰνείωνων πρὸς τὴν Οἶτην ἔχοντων· τὸ δ' ὕψος πλεονέχον, τὸ, τε Ἀκαρνανικὸν ὁμοίως καὶ τὸ Αἰτωλικόν, κλύζεται τῇ ποιεσθῇ θαλάσῃ τῇ Κορινθιακῶν κόλπῃ, εἰς ὃ καὶ ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς ἐξίσιν, δαίρων τῇ Αἰτωλῶν θαλάσῃ, καὶ τῇ Ἀκαρνανικῇ κήν· ἐκαλεῖτο δὲ Θάας ὁ Ἀχελῷος φρότερον· ἐπὶ δὲ καὶ ὁ πρὸς Δύμῳ ὁμώνυμος τέτω, καθάπερ εἴρηται, καὶ ὁ πρὸς Λαμίαν· εἴρηται δὲ καὶ ὅτι ἀρχὴν τῆς Κορινθιακῆς κόλπης τὸ σῶμα τῆς ποταμῆς φασί. Πόλεις δ' εἰσὶν ἐν μὲν τοῖς Ἀκαρνανῶσι, Ἀνακτόριον τε ὅπ' ἡγεμόνησιν ἰδρυμένον Ἀκτίε πλησίον, ἐμπορεῖον τὴν ἐκπυμένῃς ἑφ' ἡμῶν Νικοπόλεως, καὶ Στράτος, ἀνάπλεον ἔχουσα τῶν Ἀχελῷου πλείονων ἢ διακοσίων σταδίων, καὶ ἡ Αἰνεία δὲ, καὶ αὐτὴ ὅπ' ἡ πόλιν αὐτῆς ἢ μὲν παλαιὰ ἐκατοικεμένη, ἴσον ἀπέχεσθαι τῇ τε θαλάσῃ, καὶ τῇ Στράτῃ· ἡ δὲ νῦν, ὅσον ἐδομήκοντα σταδίους ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς διέχεσθαι· καὶ ἄλλαι δ' εἰσὶ Πάλαιρος τε καὶ Ἀλυζία, καὶ Λευκάς, καὶ Ἀργὸς τὸ Ἀμφιλοχικόν, καὶ Ἀμβρακία, ὧν αἱ πλείους πε-

et Pindo versus austrum fluens per Agræos, Ætolicam gentem, et Amphilochos. Acarnanes versus occasum accolunt, usque ad sinum Ambracicum juxta Amphilochos, et fanum Apollinis Actii. Ætoli autem versus solis, usque ad Ozolas Locros, Parnassumque et Oetæos. Supra Acarnanes versus septentrionem in mediterraneis siti sunt Amphilochi: supraque hos Dolopes et Pindus: supra Ætolos vero Perrhæbi, Athamanes, et pars Ænianum, qui Oetam tenent. Latus austrinum tam Ætoliæ quam Acarnaniæ alluitur eo mari, quod sinum conficit Corinthiacum, in quod etiam effluit Achelous, oram maritimam Ætolicam ab Acarnanica distinguens. Achelous quondam Thoas fuit appellatus: ejusdem nominis fluvius est apud Dymam, ut diximus, et apud Lamiam: dictum est id quoque, ostia hujus fluvii pro initio sinus Corinthiaci esse qui fumant. Urbes sunt Acarnaniæ Anacltorium in peninsula situm, non procul Actio, emporium ejus, quæ nostro tempore est condita Nicopolis: et Stratus, ad quam adverso Acheloo per ducenta et amplius stadia est subvectio: tum Æneia, ipsa quoque fluvio imminens: vetus Æneia non habitatur, eodem spatio a Strato et mari distans: nova ab ostiis Acheloi circiter septuaginta stadiis abest. Sunt et aliæ urbes, Palærus, Alyzia, Leucas, Argos Amphilochicum, Ambracia: quæ pleræque,

^a ἢ πρὸς Med. 2. μέντοι πρὸς Med. 3. Bre. Mosc.

^b Παρνασσῆς Mosc.

^c Scripti, Οἰταίων. Marg. Cas. sic Par. 1. Eton.

^d πρὸς βορείοις Med. 3. ^e Ἐνείωνων Par. 4. Med. 1. Αἰνείωνων Med. 2. 3. ^f Cod. Ald. et Henric. Petr. ὅν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc.

^g καὶ deest Par. 1.

^h ἐξίσιν Par. 1. Med. 3.

ⁱ δὲ ὅτι καὶ ἀρχὴν Esc. δ' ὅτι ἀρχὴν Mosc. δ' ὅτι καὶ ἀρ-

^j χὴν Med. 2. ex correct.

^k ἐμπορεῖον Med. 3. Bre. Esc. Mosc.

^l ἀπ' Par. 4. Med. 3. et Med. 2. ex correct.

^m καὶ Οἰναία

ⁿ τὴν deest Med. 2.

^o MSS. τῆς Στράτῃς, et ita semper.

^p Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. Eton.

^q Scripti, Ἀλυσία. Marg. Cas. Ἀλυζία. Par. 1. Med. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.

^r Ἀμυρακία. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Ἀμυρακία Med. 2.

2. Ἀγραιῶν, Αἰτωλικῶν ἔθνεσ] Vide Stephanum, v. Ἀγραιῶν. Casaub.

11. καὶ Αἰνείωνων] Vide Stephanum, v. Αἰνείωνων, et quæ supra ad lib. ix. p. 619. de Ænianibus notavimus. Idem.

16. ἐκαλεῖτο δὲ Θάας] Stephanus in Ἀχελῷος. Idem.

17. καθάπερ εἴρηται] Libro octavo, pag. 490, 494, 496, de Dyme actum est, et Acheloo, quem Pirum etiam appellari videbatur indicare. Idem.

18. καὶ ὁ πρὸς Λαμίαν] Libro superiore, καὶ γὰρ καὶ ἰταυθὰ εἰς τὸν Ἀχελῷος ποταμὸς, πλησίον Λαμίας. Idem.

Ibid. εἴρηται] δὲ καὶ ὅτι ἀρχὴν] Libro octavo, p. 488. sic scriptum est: Ὅ δὲ Κορινθιακὸς κόλπος ἀρχεται μὲν ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τῆς Εὐφύης, τινὲς δὲ φασὶν Ἀχελῷος. Idem.

20. ἐν μὲν τοῖς Ἀκαρνανῶσι] Plinius, lib. iv. c. 1. Deinde Acarnanum urbes, Halysæa, Stratos, Argos Amphilochicum cognominantur. Idem.

Ibid. Ἀνακτόριον τε] Thucydides, lib. i. c. 55. ait esse ἐπὶ τῇ σῶματι τῆς Ἀμβρακικῆς κόλπης. Idem.

Ibid.] Anacltorium civitas appellatur a Plinio, l. iv. c. 1. F.

22. καὶ Στράτος] Livius, lib. xliii. cap. 21. Ætolis tribuit: Stratos, ait, validissima tum urbs Ætolie erat. Sita est super Ambracium sinum, prope amnem Acheloum. Casaub.

Ibid. καὶ Στράτος, ἀνάπλεον ἔχουσα τῶν Ἀχελῷου πλείονων ἢ διακοσίων σταδίων. i. e. Et Stratus, ad quam adverso Acheloo ascenditur per plura quam ducenta stadia. Et paulo post: καὶ τῇ δ' ὁ Στράτος κατὰ μέσην τῇ ἐξ Ἀλυζίας ὁδὸν εἰς Ἀνακτόριον. i. e. Sita est autem Stratus ad medium itineris, quod ducit Alyzia Anacltorium] Hic locus Strabonis, fateor, me torfit, nam si per κατὰ μέσην ὁδὸν ad medium viæ intelligamus, fuisse Stratum in ipsa via situm, qua ibatur Alyzia Anacltorium, difficile est concipere animo, quomodo id fiebat. Nam ex Strabone discimus, Stratum habuisse ascensum a mari per plura quam ducenta stadia. Ideo distabat ab ore Ache-

loi et mari ducenta stadia, at cum Alyzia fuerit in ipso maris litore, Anacltorium vero in ore Ambracii sinus, distans a mari Ionio 40 tantum stadia, difficile est cogitare, quomodo via, quæ Alyzia Anacltorium ducebat, poterat per urbem transire, distantem a mari stadiis plusquam ducentis. Itaque ut ex illa difficultate nos extricemus, primum puto, κατὰ μέσην ὁδὸν non debere intelligi in medio viæ, ut per ipsam urbem ea via transiret, sed secundum medium viæ, hoc sensu, ut Stratus urbs opposita esset medio viæ, et ei medio vicinior, quam aliis partibus ejus viæ: adeo ut, cum quis in medio viæ esset, Stratum haberet viciniorem, quam in alio ejus viæ loco, &c. Palmerius, Græc. Antiq. lib. iii. c. 5. p. 388.

Ibid.] De situ Strati urbis Thucydides, lib. ii. optime Straboni convenit. Livius paulum differt: hic enim super Ambracium sinum collocat, sed prope Acheloum amnem. (lib. xliii. cap. 22.) In quo non prorsus sibi constat: Achelous enim amnis longe a sinu distat. Quod ad Strabonis textum attinet, Palmerio assentior Stratum non esse in medio itinere inter Alyziam et Anacltorium. Sed tamen ejus conjecturæ non faveo. Mallet esse transcriptoris mendum, et hoc modo vertere locum. Est autem Alyzia in medio itinere inter Stratum et Anacltorium. Si hæc mutatio ferri possit, Strabo optimis auctoribus et tabulis convenit. De Alyziæ situ plura infra dicenda sunt. F.

26. καὶ τῇ Στράτῃ] Ὁληκῶς ἢ Στράτος dicendum, id quod in Strabone male in meliorem sexum mutatum. Kuhn. in Pausan. lib. vi. c. 2. p. 454.

28. Πάλαιρος τε] Rurfus infra nominatur. Casaub.

Ibid. καὶ Ἀλυζία] Stephanus, Ἀλυζία, πάλαις Ἀκαρνανίας. Plinius, lib. iv. c. 1. Halysæa. Male apud Ptolemæum, Ἀλυζία, facta literarum metathesi. Idem.

aut potius omnes municipia Nicopoleos factæ sunt. Stratus jacet media via ab Alyzia ad Anaclitorium. Ætoliæ sunt Calydon, et Pleuron, quæ quondam totius Græciæ eximium ornamentum, hodie humili sunt conditione. Ufu venit etiam, ut in duas partes tribueretur Ætolia, quarum una antiqua, altera Epictetus (*id est, adquisita*) diceretur: antiqua censeatur ora maritima ab Acheloo Calydonem usque, quæ longe etiam in mediterranea porrigitur plana et fertilia, ubi Stratus est, et Trachinium optimo solo: acquisita, quæ Locris est contigua, Naupactum versus et Eupalium, asperiore solo et steriliore, usque ad Oetæam et Athamanes, reliquosque et montes et gentes versus septentrionem circumpositas. Ætoliæ maximus mons est Corax, Oetæa terminus. De reliquis in medio Aracynthus, juxta quem recentiore condidere Pleuronem incolæ, antiqua omissa, quæ Calydoni vicina solo ubere et plano jacebat, cum regionem eam vastaret Demetrius cognomento Ætolicus. Supra Molycriam Taphiassus est et Chalcis, montes non exigui sane, quibus impositæ sunt urbes Macynia et Chalcis monti cognominis, quam alii Hypochalcidem appellant: est et Curium antiquæ vicinum Pleuroni, unde Pleuronios Curetas fuisse nominatos quidam sunt opinati. Evenus autem fluvius oritur e Boiæis, qui sunt in Ophiensibus, Ætolica natione,

ριοιδὲς γὰρ ὄνασιν, ἢ καὶ πᾶσαι τὴν Νικοπόλεως· καί ται δ' ὁ Στράτος κατὰ μέσσω τῆς Ἰῆς Ἀλυζίας ὁδὸν εἰς Ἀνακτόριον. Αἰτωλῶν δ' εἰς Καλυδῶν τε καὶ Πλευρῶν, νῦν μὲν τεταπεινωμέναι· τὸ δὲ παλαιὸν πρῶ- 5 χημα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ταῦτα τὰ κτίσματα. Καὶ δὴ καὶ διηγήσας συνέβαινε δῖχα τὴν Αἰτωλίαν· καὶ τὴν ἀρχαίαν λέγεσθαι, τὴν δ' ἐπίκτητον· ἀρχαίαν μὲν πρὸ ἀπὸ τῆς Ἀχελώος μέχρι Καλυδῶνος ὠκεθάλιαν, ὅπῃ πολὺ καὶ τῆς μεσογαίας ἀνήκεσαν, εὐκάρπεια τε καὶ 10 περὶ ἑσθλῶς ἢ ἐστὶ καὶ Στράτος, καὶ τὸ Τραχίνιον, ἀρίστην ἔχον γῆν· ἐπίκτητον δὲ, τὴν τοῖς Λοκροῖς σιωάπ- τισσαν, ὡς ὅπῃ Ναύπακτον τε καὶ Εὐπάλιον, τραχυ- τέραν τε ἔσαν, καὶ ἡλυσιώτεραν μέχρι τῆς Οἰ- ταίας, καὶ τῆς Ἀθαμάνων, καὶ τῆς ἐφεξῆς ὅπῃ τὴν 15 ἄρκτον ἤδη περικταμένην ὄραν τε καὶ ἐθῶν. Ἐχει δὲ καὶ ἡ Αἰτωλία μέγιστον μὲν ὄρος τὸ Κόρακα σιωάπ- τουντα τῇ Οἰτῇ· τὴν δ' ἄλλαν ἐν μέσσω μὲν Μαργλῶν τὴν Ἀρακύνθον, περὶ ὅν τὴν νεωτέραν Πλευρῶνα συν- ὤκισαν, ἀφέντες τὴν παλαιὰν ἐγγὺς κειμένην Καλυδῶ- 20 νος οἱ οἰκῆτορες, εὐκαρπὸν ἔσαν καὶ πεδιάδα, περὶ ἧτος τὴν χώραν Δημητρίῳ τῷ ὀπικληθέντος Αἰτωλικῷ· ὑπὲρ δὲ τῆς Μολυκρίας Ταφίασσον καὶ Χαλκίδα, ὅρῃ ἰκανῶς ὑψηλὰ, ἐφ' οἷς πολίχνη Ἰδρυται, Μα- κυνία τε καὶ Χαλκίς ὁμώνυμος τῷ ὄρει, ὑπὸ καὶ Ὑπο- 25 χαλκίδα καλεῖται. Κέρριον δ' ὁ τῆς παλαιᾶς Πλευρῶνος πλησίον, ἀφ' ἧς τὰς Πλευρωνίους Κερήτας ὀνομασθῆ- ναί τινες ὑπέλαβον. Ὁ δ' Εὐῆνος ποταμὸς ἀρχεῖ μὲν ἐκ Βωιαίων τῶν ἐν Ὀφιεῦσιν Αἰτωλικῷ ἔθνεσ,

^a ἢ Eton. et Med. 3. ex correct. ^b τὴν Med. 1. 2. 3. Mosc. ^c Ἀλυζίας Par. 4. ^d Ἀνακτόριον Efc. Mosc. ^e εἰς ἡ Efc. ^f διηγεῖται Med. 1. ^g Τραχίνιον Par. 1. 4. ^h λεπτότερον Mosc. sed λεπτότερον scribitur in marg. ⁱ Οἰτίας Par. 1. ^k τῶν Efc. Mosc. ^l ὅρος deest Par. 1. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc. ^m συνάπτεσθαι Med. 2. ex correct. ⁿ MSS. Μαλαίαν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc. recte. V. sed Med. 2. habet μάλα ὅν ex correct. et Mosc. exhibet μάλα ὅταν in marg. ^o Ἀράκυνθον Par. 1. Med. 2. 3. Eton. Efc. Mosc. Ἀράκυνθον Med. 2. et Ἀράκυνθον ex correct. ^p Πολιορκητὴ Med. 2. ex correct. ^q Ταφίασσον Med. 3. ^r MSS. Ἰδρυται. Marg. Caf. sic Par. 4. Med. 3. Efc. Mosc. ^s πλησίον τῆς παλαιᾶς Πλευρῶνος Efc. Mosc. ^t Πλευρωνίους Med. 2. ^u Scripti, Τήνος. Marg. Caf. sic Par. 4. Med. 3. Efc. et Med. 1. ex correct. Εὐτῆνος Med. 2. ^x MSS. Βωμιαίων: recte. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. Efc. Mosc. Βωμιαίων Eton. ^y Ὀφιεῦσιν Med. 2. Ταφιάσσω Med. 3. ^z MSS. Αἰτωλικῷ ἔθνεσ. Marg. Caf. sic Par. 4. Efc. Mosc. et Med. 1. ex correct.

3. Καλυδῶν τε καὶ Πλευρῶν] Homero et Geographis omnibus memoratæ. Calydon Æolis quondam fuit appellata: testibus Hesychio, et Thucydide, lib. iii. cap. 102. Casaub. Ibid.] Videndus est celeb. Cellarius, Geogr. Antiq. lib. ii. cap. 13. Anon. 4. πρὸς ἄσπερον τῆς Ἑλλάδος] Pacuvius, Calydonia alitrix terra exuberantium virum. Casaub. 7. ἀρχαίαν μὲν τὴν ἀπὸ τῆς Ἀχελώος μέχρι Καλυδῶνος παραλίαν. Antiqua censeatur ora maritima ab Acheloo Calydonem usque] Hanc Ætoliæ partem, quam antiquam dictam asserit Strabo, Thucydides olim Æolida vocatam fuisse ait, lib. iii. Palmer. 9. εὐκάρπεια τε καὶ πεδιάδας] Vide Thucydidem, qui, lib. ii. ad finem, Acheloum cursu per plana labentem describit. F. 10. καὶ τὸ Τραχίνιον] In hoc loco Strabonis mihi valde suspecta vox est Τραχίνιον, et eo quod nullus alius eam urbem in Ætolia nominavit, tum quod id nomen non convenit oppido campestri et optimum habenti solum, sed potius loco aspero et montano: itaque si quid in eo video, omnino credo legendum Τριχώνιον, urbs enim fuit ejus nominis in ea parte Ætoliæ, cujus meminerunt Polybius, lib. v. Pausanias in Corinthiacis, et Stephanus de Urbibus. Palmerius, in Græcia Antiqua, lib. iv. cap. 2. p. 430. 12. καὶ Εὐπάλιον] Stephanus Εὐπαλίαν vocat: Thucydides, lib. iii. c. 96. Εὐπάλιον. Casaub. Ibid.] Vide Palmerii Græciam Antiquam, lib. v. cap. 2. p. 540. Anon. 17. τῶν δ' ἄλλων] Fortasse legendum, τῶν δ' ἄλλων ἐν μέσσω μὲν μᾶλλον Ἀράκυνθον. Aracynthus Plinius, l. iv. c. 2. in Acarnania collocat. Apud Stephanum legitur hodie, Ἀράκυνθος, ὅρος Βωιαίας, inepte, cum constet legendum esse ὅρος Αἰτωλίας. Dionysius Afer, ver. 431.

Τῆς δ' ὑπὲρ ἐς νότον εἶσι, μετὰ σκοπὴν Ἀρακύνθου, Ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίον μέγα. i. e. Hanc autem super in austrum vergit sub speculam (jugum celsum) Aracynthi Hominum Ætolorum planities magna. Casaub. Ibid.] Plinius et Solinus Aracynthus in Acarnania ponunt. Virgilius, Eclog. ii. Ἀράκυνθον Aracynthus appellat. F. 22. Ταφιάσσω] Sic recte. Vide libro superiore, p. 619. Casaub. Ibid. καὶ Χαλκίδα] Meminit hujus Dionysius Afer, ver. 496. Νῆσαν τ' ἀλλῶν, ὅσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἔργων Δίης ἀργυρῆς Ἀχελώος ἀμφὶς ἐλίσσει. i. e. Insularumque aliarum quotquot e Chalcide labens Vorticibus argenteis Achelous circumdat. Idem. 23. Μακυνία τε] Lege, Μακρύνια τε. Stephanus, Μακρύνια, πάλιν Αἰτωλίας Στραδῶν δεκάτη. Plinius, Macinium mons est Ætoliæ. Idem. Ibid. Μακυνία τε καὶ Χαλκίς. Macynia et Chalcis] Casaubonus vult, ex Stephano, ubi legitur Μακρύνια, corrigi hunc locum. At ego putarem magis ex hoc loco debere corrigi Stephanum. Nam Plinius, qui sic habet, lib. iv. c. 2. in Ætolia recensione, Macynia, Molycria, firmat lectionem vulgatam. Palmer. 25. Κέρριον δὲ] Meminit Stephanus. De Curetibus infra pluribus, p. 714, &c. Edit. Amst. Casaub. 28. ἐκ Βωιαίων] Legendum, e veteribus codicibus, Βωμιαίων. Stephanus, Βωμοί, λόφοι Αἰτωλίας. Mox, τὸ τοπικόν, Βώμιος, καὶ καὶ παραλίῳ, Βωμιαῖος. Apud Thucydidem, lib. iii. c. 96. Βωμίας. Idem. Ibid. ἐν Ὀφιεῦσιν] Hos non uno loco Thucydides, lib. iii. cap. 96. vocat Ὀφιοῖτες. Legitur autem in vet. Αἰτωλικῷ ἔθνεσ. Idem.

καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀγραῖοι, καὶ Κερῆτες, καὶ ἄλλοι· ῥεῖ δ' ἐξ Ἀγρᾶς τῆς Κερητικῆς καταρχὰς, ἥτις ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ Πλευρωνίᾳ. Ὡς δὲ τὸ πρὸς ἑω^α μᾶλλον παρὰ τὴν Χαλκίδα καὶ Καλυδῶνα· εἴτα ἀνακάμψας ἐπὶ τὰς τῆς Πλευρωνος πεδιάδας παλαιάς, καὶ ὠρεομαζίας εἰς δύσιν, ὅπως ῥέπει πρὸς τὰς ἐκβολὰς καὶ τὴν μεσημβρίαν· ἐκαλεῖτο δὲ Ἀνκόρμας πρό-^βπερον· καὶ ὁ Νέσος ἐνταῦθα λέγεται πορθεῖν ἀπο-^γδεειγμένος, ὃν Ἡρακλῆς σποθανεῖν, ἐπεὶ δὴ πορθ-^δμεῖον τῆς Διᾶναιραν ἐπεχέει βιάσασθαι. Καὶ Ὡλε-^ενον δὲ καὶ Πυλῆνιν ὀνομάζει πόλεις ὁ ποιητής Αἰ-^ζτωλικὰς, ὧν τὴν μὲν Ὡλενον ὀμωνύμως τῇ Ἀχαϊκῇ^η λεγόμενῃ Αἰολεῖς κατέσκαψαν, πλησίον ἔσαν τῆς νεωτέρας Πλευρωνος· τῇ δὲ χώρας ἡμισοβήτην Ἀκαρ-^θνᾶνες· τῇ δὲ Πυλῆνιν^ι μετενέγκαντες εἰς τὰς ἀνώ-^κτερον τόπας, ἥλλαξαν αὐτῆς καὶ τὸν ὄνομα, Πρόχιον καλέσαντες. Ἑλλάνικος δ' ὁδὸς τὴν περὶ ταύτας ἰσθμὸν οἶδεν, ἀλλ' ὥς ἐστι αὐτῶν ἔσθιν ἐν τῇ ἀρ-^λχαίᾳ καταστάσει μέμνηται· τὰς δὲ ὕστερον καὶ τῆς τῶν Ἡρακλιδῶν καθόδε κτιοδείσας^μ Μακύνιον καὶ^ν Μολυκρίαν ἐν ταῖς ἀρχαίαις καταλέγει, πλείστην^ξ εὐχέρειαν ὁπιδεικνύμενος ἐν πάσῃ^ς σχεδὸν πρὸς τὴν γραφῇ. Καθόδε οὖν ταῦτα περὶ τῆς χώρας ἐστὶ τῆς τῶν Ἀκαρνάνων, καὶ τῶν Αἰτωλῶν· περὶ δὲ τῆς ὠρεο-^πλιάς, καὶ τῆς προκειμένων νήσων, ἐπὶ καὶ ταῦτα^ρ προσληπ-^ςτέον· ὅτι τὸ τῆς γῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς Ἀμ-^τπρακικῆς κόλπε, πρῶτον ἐστὶν Ἀκαρνάνων χωρίον τὸ Ἀκποῦ· ὀμωνύμως δὲ λέγεται τό, τε ἱερὸν τῆς Ἀκ-^ττικῆς Ἀπόλλωνος, καὶ ἡ ἀκρὰ ἡ ποιεῖσα τὸ γῆμα^ς ὅτι κόλ-^ππε, ἔχουσα καὶ λιμένα ἑκτός· τῆς δὲ ἱερῆς τεσσαρά-^κκοντα μὲν σταδίους ἀπέχει τὸ Ἀνακτόριον, ἐν τῷ κόλ-^ππῳ ἰδρυμένον· διακοσίους δὲ καὶ τεσσαράκοντα ἡ Λευκάς. Αὕτη δὲ ἰὺ τοπαλαῖον μὲν^α χερρόνησος τῆς Ἀκαρνά-^νων γῆς· καλεῖ δὲ αὐτὴν ὁ ποιητής ἀκτὴν ἡπείριοιο,

ut et Eurytanes, et Agræi, et Curetes, atque alii : fuit autem initio non per Cureticam, quæ cum Pleuronia est eadem : sed per orientalem potius regionem præter Chalcidem ac Calydonem : deinde in campestria antiquæ Pleuronis reflexus, cursu ver-
sum occasum mutato, ad ostia et meridiem se con-
vertit : ante Lycormas fuit nominatus : ibi Nessus portitor loci constitutus, ab Hercule fuisse occisus fertur, cum in transvehendo violare Deianiram es-
set conatus. Olenum quoque et Pylenam Homerus nominat urbes Ætolicas : de his Olenum Achaicæ cognominem Ætolenses diruerunt, recentiori pro-
pinquam Pleuroni. De loco Acarnanes litem mo-
verunt. Pylenen autem transtulerunt in superiora loca, mutatoque etiam nomine Proschium dixe-
runt. Hellanicus harum quoque historiæ ignarus, ita eas commemorat, ac si in pristino statu exsta-
rent. Idem postmodo, et post reditum etiam Hera-
clidarum conditas Macynium et Molycriam inter vetustas refert : plurimum in tota fere scriptione usurpans levitatis. Universe ergo hæc dicta sint de Acarnanum regione, et Ætolorum : addenda sunt autem hæc de ora maritima, et insulis ante eam sitis. Si a faucibus initium sumas et Ambracico sinu, primum Acarnaniæ oppidum est Actium : idem autem nomen gerunt Apollinis Actii tem-
plum, et promontorium quod finis os conficit, ex-
tra quoque relicto portu. A templo stadiis qua-
draginta abest Anaclitorium in ipso situm sinu, Leu-
cas autem ducentis et quadraginta. Fuit quondam Leucas peninsula Acarnaniæ : eamque Homerus actam, seu litus, Epiri, hoc est continentis terræ

^a πρὸς ἑωας Par. 4. Med. 1. 2. προσεώας Esc. Mosc. ^b μᾶλλον deest Esc. ^c κατὰ μεσημβρίαν Par. 1. ^d In quibusdam co-
dicibus est, Λυκέρμας, et Λυκέρμας. Marg. Cas. Λυκέρμας Par. 1. 4. Med. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. et Med. 1. 2. ex correct. sed in Eton.
Λυκέρμας scribitur supra. ^e Νέσος Med. 2. ^f Διᾶναιραν Par. 1. ^g Πυλῆνιν Mosc. et sic infra. ^h λεγομένη Mosc. olim : nunc
ut in edit. ⁱ μετενέγκαντες Med. 3. ^k Πρόχιον Par. 4. Πρόχιον Esc. Mosc. sed Mosc. habet Πρόχιον in marg. ^l Μακύνιον Esc.
^m εὐχέρειαν Med. 2. ⁿ σχεδὸν τοι Esc. et ex correct. Mosc. ^o Scripti, μέντοι. Marg. Cas. μὲν Par. 1. Eton. μὲν οὖν Par. 4.
Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. ^p προσληπτίον deest Par. 4. ^q χερρόνησος Med. 3. et sic semper cum unico ρ, et duplici ν. ^r αὕτη
deest Par. 1. ὁ ποιητής αὕτην Med. 1. 2. 3.

1. καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες] Nam hi quoque, ut jam dixi-
mus, Ætoli sunt. Thucydides, lib. iii. cap. 94. Καὶ μετὰ τούτους,
Εὐρυτᾶσιν (ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν· ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσ-
σαν καὶ ὠμοφάγοι εἰσὶν, ὡς λέγονται.) i. e. Post hos Eurytanes (quæ est
maxima Ætolorum pars : sermone autem utuntur perquam capiti
difficili, et carnibus crudis vescuntur, proinde et Omophagi vocan-
tur.) Casaub.

3. διὰ τῆς πρὸς ἑω] Vetus lectio, διὰ τῆς πρὸς ἑω. Idem.

7. ἐκαλεῖτο δὲ Λυκέρμας] Vide Plutarchum de fluviis, p. 17.
Edit. Hudson. Ovidius, Metamorph. Evenum rapidis undis de-
scribit. Hodie Fidari dicitur. F.

8. Νέσος]. In editione Aldina et Henric-Petrina Νέσος, legi-
tur. Anon.

17. καλέσαντες] Sic appellat Thucydides, lib. iii. c. 102. et
106. Casaub.

Ibid.] Vide Palmerium, Gr. Ant. l. iv. c. 10. p. 453. Anon.
20. Μακύνιον] Etiam hic Μακύνιον scripsisse videtur Strabo,
aut certe Μακυνίαν, ut duobus in locis legitur. Casaub.

21. πλείστην εὐχέρειαν] Lege, e veteribus codicibus, εὐχέρειαν.
Hesychius, εὐχέρεια, καφότης. Reprehendit in Hellanico vitium,
quo utinam tam multi hodie non laborarent, quibus præclarum
videtur quicquid in buccam venerit miseris chartis illinere : quod

quid aliud obsecro est quam suæ εὐχερείας et καφότητος monumen-
tum posteris tradere? Quod utinam viri docti, quibus id genus
scribendi hæcenus placuit, se tandem respicere velint, et suæ
exiftimationis rationem aliquam habere. Idem.

22. εὐχέρειαν]. Εὐκαίρειαν, vox sane haud quicquam εὐκαίρος :
εὐκαίρειαν mallet, vel εὐχέρειαν. De Nerico et Nerito disputavi-
mus alibi : de Leucata etiam suo loco. Xyland.

31. ἀπέχει τὸ Ἀνακτόριον] Totus tamen ille tractus Anaclitorius
olim est appellatus : ideoque Thucydides in agro Anaclitorio
Apollinis templum collocat, l. i. c. 29. Ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο ἐν Ἀκ-
τικῇ τῆς Ἀνακτορίας γῆς, καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀπόλλωνος ἐστὶν ἐπὶ τῇ γῆματι τῆς
Ἀμπρακικῆς κόλπε. i. e. Postquam autem ad agri Anaclitorii Actium
pervenerunt, ubi templum est Apollinis, in faucibus sinus Ambra-
cii. Casaub.

32. ἡ Λευκάς] Leucadiam insulam, vel promontorium, cum
urbe Anaclitorio Corinthiis adempto Romani Acarnanibus dede-
runt, quod ii soli e Græcis adversus Trojanos auxilia non miserant.
(Dion. Halic. l. i. p. 41. Edit. F. Furt. 1586. Justin. l. xxviii.
c. 1.) Urbs Leucas igitur, Philippo secundo Macedonico regnante,
caput erat Acarnaniæ. Sita fuit ad angustias freti manu per-
fossi. Vide Livium, lib. xxxiii. c. 17. De recenti hujus regio-
nis statu vide Whelerum nostrum, p. 36. In medio freto, in in-
sula

vocat, continentem Ithacæ et Cephalleniae oppositam sic nominans: quæ est Acarnania. Itaque cum dicit actam Epiri, litus Acarnaniæ intelligi debet. Leucadis est etiam Nericus, quam a se captam Laertes dicit,

*Qualis eram tunc, Epiri cum Nericon actam
Ipse Cephalenum cepi rex —*

necnon eæ, quas in recensione navium ponit:

Et Crocylea tenebant, Ægilipisque salebras.

Corinthii autem, a Cypselo et Gargaso missi, cum hanc obtinuerunt actam, tum usque ad Ambracicum sinum progressi sunt: itaque et Ambracia condita est, et Anaclitorium. Iidem, isthmo peninsulæ perfosso, Leucadem insulam redegerunt: Nericumque translata in locum, qui quondam isthmus fuit, nunc fretum est ponte instratum, Leucadem denominaverunt, a Leucata, ut puto: saxum enim albo colore ante Leucadem jacet versus altum mare et Cephalleniam, indeque nomen habet. Ei impositum est Apollinis Leucatae fanum: et ibidem est locus saltus, quo finiri amores creditum

τὴν περαιάν τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἡπειρον καλῶν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ Ἀκαρνανία· ὥστε ὅταν φῇ ἀκτὴν ἡπειροῖο, τῆς Ἀκαρνανίας ἀκτὴν δεχέσθαι δ' αὖ· τῆς δὲ Λευκάδος ἢ τε Νήρικος, ἡ φησὶν εἶναι

7 ὁ Λαέρτης,

*^d Οἷος Νήρικον εἶλον, εὐκτίμενον πολίεθρον,
Ἀκτὴν ἡπειροῖο, Ἐκεφαλλήνεσσιν ἀνάσων,

καὶ ἄς ἐν καταλόγῳ φησί,

† Καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν.

10 Κορίνθιοι δ' πεμφθέντες ὑπὸ Κυφέλα καὶ Γαργάσῃ, ταύτῃ τε κατέχον τὴν ἀκτὴν, καὶ μέχρι τῆς Ἀμβρακικῆς κόλπεσσι πρὸς ἡλθον· καὶ ἡ τε Ἀμβρακία συνωκίσθη καὶ τὸ Ἀνακτόριον· καὶ τὸ χερρόνησος διορύξαντες τὸν ἰσθμὸν ἐποίησαν νῆσον τὴν Λευκάδα, καὶ μετενέγκαντες ὁ Νήρικον ἐπὶ τὸν τόπον, ὅς ἐστι ποτε μὲν ἰσθμὸς, νῦν δ' ὠροδμοὶς γεφύρα ζευκτὸς, μετανόμασαν Λευκάδα, ἐπώνυμον, δοκῶ μοι, τῆς Λευκάτης· πέτρα γάρ ἐστι λευκὴ τὴν χροῶν προκειμένη τῇ Λευκάδος, εἰς τὸ πέραρος καὶ τῇ Κεφαλληνίαν, ὥς ἐντεῦθεν τέννομα λαβεῖν. Ἐχει δὲ τὸ ἔξ Λευκάτης Ἀπόλλωνος ἱερὸν, καὶ τὸ ἄλμα τὸ τῆς ἑρώτας

* Odyss. ω'. ver. 376.

† Iliad. β'. ver. 633.

^a Κεφαλληνίας Med. 3. ^b χερὸν Efc. Mosc. ^c Νήρικος Par. 1. 4. Med. 2. 3. Bre. Eton. Efc. ^d Ἡ μὲν Νήριτος Par. 1. 4. Med. 2. 3. Eton. Efc. Mosc. ^e ἡπειροῖον Eton. ^f Κεφαλληνέσσιν Par. 4. Efc. Mosc. Κεφαλήνεσσιν Med. 3. et ita semper cum unico λ. ^g Κροκύλην Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. recte. V. ^h Αἰγίλιππα Med. 2. ⁱ Κυφέλα Med. 2. ex correct. ^k Γαργάσῃ Bre. Efc. Mosc. ^l ἀρχὴν Par. 4. sed ἀκτὴν scribitur in marg. ^m τὸ δεest Med. 1. 2. Efc. Mosc. ⁿ Ἀνακτόριον Med. 2. ^o τὴν Νήριτον Par. 1. 4. Med. 2. Eton. Efc. Mosc. et Med. 1. ex correct. τὸ Νήριτον Med. 3. ^p Λευκῆ Eton. Efc. sed in Eton. scribitur supra. ^q ἄλμα Efc.

fula ponitur castellum di Sancta Maura m. p. 3 a Leucadis situ distans secundum Whelerum. Hic tamen auctor Leucada urbem in colle non recte collocat, quam Livius in plano ad mare posuit. F.

10. Κορίνθιοι δ' Apud Thucydidem, lib. i. c. 30. Leucas dicitur Corinthiorum ἀποικία. Casaub.

14. διορύξαντες τὸν ἰσθμὸν ἐποίησαν νῆσον] Non potuit tamen ita perfodi isthmus hic, ut possent naves ea parte navigare: semper enim vel ut prius insula Leucas erat circumnaviganda, vel naves per isthmum trahendæ. Thucydides, lib. iii. c. 81. p. 193. Edit. Oxon. 1696. de Peloponnesiis in patriam redeuntibus, καὶ ὑπερνεγκόντες τὴν Λευκαδίαν ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθαλμοῖς, ἀποκομίζονται. Vide Plinium, ubi Dionysium Halicarnassensem, libro primo: et de eo tractu locus egregius apud Sosipatrum Charisium libro primo ex Hygini propemptico, p. 108. Corpor. Vett. Grammat. Idem.

Ibid.] Perfossonis tempus sane mihi ignotum est. Thucydides certe tanquam isthmum in suo seculo describit. Livius, dum bellum contra Philippum a Flaminio gestum memorat, ait, Leucadia nunc insula—tum peninsula erat, occidentis regione artibus faucibus coherens Acarnaniæ. Philippo debellato, Acarnaniam liberam reliquerunt Romani, et tunc temporis forsan hunc isthmum perfoderunt. Scylax, Polybio æqualis, insulam esse in suo seculo affirmat manu a continenti abscissam: non autem ut antiquum opus memorat. Strabonis relatio de Corinthiis nec Dionysio nec Livio convenit. F.

17. τῇ Λευκάτῃ] Vetus lectio, τῇ Λευκῇ. Sed nihil mutandum. Casaub.

18. πέτρα γάρ ἐστι λευκὴ] Cum hic fiat λευκῆς πέτρας mentio, revoco in memoriam locum lib. vii. p. 464. ubi de alba petra, quæ prope Chalcedonem in mare procurrit. Ibi, pro λευκῆς πέτρας, uti est in Paris. et Edit. dixi Ald. Cod. habere λευκῆς, et legebam, transpositis literis, λευκίτης. Nunc vero muto sententiam, et Aldinam scripturam veram pronuntio. Divide, et lege, λευκὴ τις πέτρα &c. Discipulus est prioris, posterior dies. Scherpezeelius.

Ibid. πέτρα γάρ ἐστι λευκὴ] De alba petra hac consule Th. Lydiat, ad Marmora Oxoniensia, p. 200. Anon.

20. Ἐχει δὲ τὸ τῇ Λευκάτῃ Ἀπόλλωνος ἱερὸν] Thucydides, libro tertio, cap. 94. Καὶ οἱ μὲν Λευκάδιοι, τῆς τε ἔξω γῆς δημοῖας, καὶ τῆς ἐντὸς τῇ ἰσθμῷ, ἐν ᾗ καὶ ἡ Λευκάς ἐστι, καὶ τὸ ἱερὸν ἔξ Ἀπόλλωνος. i. e. Alique Leucadii quidem, cum ipsorum ager tam extra quam intra isthmum, ubi et ipsa Leucas est sita et Apollinis templum, vastaretur. Vide Serv. ad Virgil. Æn. iii. ver. 274. Casaub.

Ibid.] Ex saxorum nudorum, quæ in cacumine habet, colore Leucates appellatus est. Serv. ad Virg. Æn. viii. v. 677. Anon.

21. καὶ τὸ ἄλμα τὸ τῆς ἑρώτας] Notum hodie eruditissimis τὸ ἄλμα τῆς ἑρώτας. Meminit obiter et Cicero, Tuscul. lib. iv. cap. 18. Tu vero, si plura scire cupis, lege quæ scripsit summus vir Josephus Scaliger ad Aufon. Cupidin. Cruci Affix. ver. 24.

Et de nimbo saltum Leucate minatur. Casaub.

Non possum præterire quæ ad mox citatum Aufonii versum Scaligeranis adjecit dignissima lectu clarissimus Jacobus Tollius, præceptor olim meus sanctissimus. Adde, ait, ad ea, quæ Scaliger, locum Ampelii in libro memoriali, c. 8. Leucade, inquit, mons, unde se Sappho dejecit propter virum: in summo monte fanum est Apollinis, ubi sacra sunt: et cum homo inde desiluit, statim excipitur lintribus: item Ovidii in epist. Sapphus, ver. 165.

Phæbus ab excelso, quantum patet, adspicit æquor:

Ætiacum populi Leucadiumque vocant.

Hinc se Deucalion Pyrrhæ succensus amore

Misit, et illæso corpore pressit aquas.

Nec mora: versus amor tetigit lentissima Pyrrhæ

Pectora: Deucalion igne levatus erat.

Hanc legem locus ille tenet: pete protinus altam

Leucada, nec saxo desiluisse time, &c.

Servius ad Æneid. iii. ver. 274. Leucata est mons altissimus, prope peninsula, in promontorio Epiri, juxta Ambraciam sinum et civitatem. De hoc Leucate, amatores se in mare ad excludendum amorem præcipitare dicebantur. Et ad ver. 279. de Phaone: feminas in sui amorem traherat, in quibus fuit una, quæ de monte Leucate, cum potiri ejus nequiret, abjecisse se dicitur: unde nunc auctorare se quotannis solent, qui de eo monte jaciunt in pelagus. Quæ postrema mendosa sunt. Athenæus, Deipn. lib. xiv. cap. 3. p. 619. Σησιχόρῃ δ' ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλὴ τις ὄνομα, ἐρώσα Εὐάδης νεανίσκος σωφρόνως εὐχέσθαι τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῇ: ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατακρήμνησεν ἑαυτήν. ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. Quæ Scaliger ex Ptolemæo attulit, ea omnia apud Photium Græca quoque invenias ex eodem Ptolemæo Hephestione excerpta. Verba Servii forte ita restituenda sunt, unde nunc auctorare se quotannis solent, qui se de eo monte jaciunt in pelagus. Ut nempe homines mercede quotannis hunc saltum susceperint, non secus ac perditii nepotes olim operam locare soliti fuerunt ad arenam. Idem ad Pharmaceutr. (Eclog. viii.) ver. 59. Præceptum ærii specula de montis in undas, Deferat. Quidam hoc ideo dictum putant, quod apud Leucaten soliti erant se præcipitare, qui aut suos parentes invenire cupiebant, aut amari ab his desiderabant, quos amabant. Anon.

3. Σησιχόρῃ

παύειν πεπιτευμένον· ἔ δὴ λέγεται πρῶτη Σαπφώ,
ὥς * πρὸ φησιν ὁ ^b Μένανδρος,

Τὸν ὑπέρομοντον θηρῶσα· ^c Φαῶν,

Οἰσάντι πόδι εἶψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφανῆς.

^d Ἀλλὰ κατ' ὄχλην σὴν δέσποτ' ἀναξ.

Ὁ μὲν ἐν Μένανδρος πρῶτῳ ^e ἀλέσθαι λέγει τὴν
Σαπφώ· οἱ δ' ἐπ' ἀρχαιολογικώτεροι Κεφαλὸν φα-
σιν ἐρασθέντα ^f Πταόλα, ^h τῷ Διονέως· ὡς δὲ ⁱ καὶ
πάτριον τοῖς Λευκαδίοις κατ' ἐν αὐτὸν ἐν τῇ θυσίᾳ ^j
Ἀπόλλωνος, ἀπὸ ^k σκοπῆς ῥιπείσθαι ^l τινα ^m τ' ἐν αἰτί-
αις ὄντων, ⁿ ἀποτροπῆς χάριν, ἐξαπλομένων ^o ἔξ αὐτῶν
παντοδαπῶν ^p πτερῶν καὶ ὀρνέων, ἀνακεφίξιν δυναμέ-
νων· τῇ πῆσει τὸ ἄλμα· ὑποδέχεσθαι δὲ κατὰ μι-
κροῖς ^q ἀλιάσι κύκλῳ περιεσώτας πολλὰς, καὶ περιεσώ-
ξιν εἰς δύναμιν τῶν ὄρων ἔξω τὸν ^r χαλκίφθιντα. ^s
Ὁ δὲ ^t Ἀλκμαιωνίδα γράφας, Ἰκαίε τῷ Πιυε-
λόπῃ πατρὸς· ἡ δὲ θύεσθαι δύο, Ἀλυζέα καὶ Λευ-
κάδιον, διωσάμεναι δ' ἐν τῇ Ἀχαρνῆϊ· τέτρες μετὰ
τῷ πατρὸς· τέττων οὖν ἐπανύμειν τὰς πόλεις· Ἐφο-
ρος ^u λέγεισθαι δοκεῖ. Κεφαλῆνας δὲ ^x νῦν τὸς ^y ἐκ
τῆς νήσου τῆς Κεφαλῆνης λέγουσιν· Ὅμηρος ^z πάν-
τας τὸς ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεύ, ὧν εἰσι καὶ οἱ Ἀχαρνᾶνες·
^{aa} εἰπὼν γάρ,

* Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλῆνας,

Οἱ ῥ' Ἰθάκῃ εἶχον καὶ Νηρίτον εἰνοσίφυλλον,
τὸ ἐν Τρώϊ ὄρος ὀπιφανές· ὥς καὶ

† Οἱ δ' ἐκ Δελιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων·

^{bb} καὶ αὐτῶν ^{cc} Δελιχίε ^{dd} τ' Ἐχινάδων ^{ee} ὄντος· καὶ

Οἱ δ' ἄρα Βεωρασίον τε καὶ Ἥλιδά·

^{ff} τῷ Βεωρασίῳ ἐν Ἥλιδι ὄντος· ^{gg} καὶ

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρετρίαν τε
καὶ τέττων ἐν Εὐβοίᾳ ἔστων· ὥς

‡ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι—

fuit: unde princeps defiliisse Sappho perhibetur,
Menandro teste, qui alicubi sic ait,

Superbam nimium venata gloriam

Furioso desiderio præcipitem dedit

Ab aerio sese scopulo, cum rex tibi

Phæbe vota fecisset.

Menander itaque primam Sappho defiliisse isthinc
dicit: qui autem antiquitatem accuratius rima-
tur, Cephalo hoc adscribunt depereunti Pterelam
Deionei filium. Fuit porro apud Leucadios more
a maioribus tradito receptum, ut quotannis in sacri-
ficio Apollinis de specula aliquem reorum dejice-
rent, averruncandi gratia, suspensis ab eo omnis
generis plumis atque avibus, quarum volatu saltus
sublevaretur: infra autem dejectus exiguis lembis
multis in orbem circumstantibus excipiebatur
quantum omnino fieri poterat, extraque fines di-
tionis emittebatur. Is vero, qui Alcmaeonidem
conscriptit, Icarii (pater is Penelopæ fuit) filios
duos tradit fuisse Alyzeum et Leucadium, qui in
Acarmania cum patre imperaverint: unde Epho-
rus urbes horum cognomines censet. Hodie Ce-
phallenes eos dicunt, qui ex insula sunt Cephala-
lenia: at Homerus id nominis tribuit omnibus
Ulyssi subditis, inter quos sunt etiam Acarnanes:
sic enim loquitur,

Ipse Cephallenas fortes ducebat Ulysses,

²⁵ *Qui coluere Ithacen, et sylvis Neriton aptam,*
montem notans in ea insula insignem: ut cum ait,

Quique e Dulichio censentur, Echinadibusque:

cum de Echinadibus insulis una sit ipsum Duli-
chium: item,

Tum qui Buprasium, quique Elida:—

³⁰ cum sit in Elide Buprasium. Rursum,
Eubææ cives, et Chalcidis, Eiretrieque:

cum sint in Eubœa hæ urbes: sic etiam,

Troes, ac Lycii, tum Dardani,

* Iliad. ε'. ver. 631.

† Ibid. ver. 625.

‡ Iliad. δ'. ver. 486.

^a πρὸ δεστ Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^b Μένανδρος Par. 1. et sic paulo infra. ^c Sic legendum: vulgo, πα-
ραῶν. Marg. Cas. sic Med. 1. 2. πρῶτων Par. 4. Esc. πρῶτων Med. 3. θηρῶ σαπφῶν Mosc. ^d Ἀλλὰ &c, adusque ἀναξ inclusive, de-
sunt Med. 3. Eton. sed scribuntur ad marg. Eton. a recenti manu. ^e ἀλέσθαι Par. 1. Med. 3. ^f ἀρχαιολογικώτερον Esc.
^g Scripti, Παρόλα. Marg. Cas. sic Med. 2. Παρόλα Par. 1. 4. Med. 1. Eton. Παρόλα Med. 3. Πτερόλα Esc. Πηρόλα Mosc. et Πτερόλα in
marg. ^h τῷ Διονέως Med. 1. 2. sed Med. 1. habet τὸν Διονέως ex correct. ⁱ τῷ Διονέως, vel Διονέως Eton. τῷ Διονέως Mosc. ^j καὶ
deest Med. 3. ^k σκοπῆς Med. 2. Eton. et Med. 1. ex correct. σκοπιᾶς Med. 3. ^l Scripti, τινάς. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3.
Bre. Esc. et Med. 2. ex correct. ^m Scripti, ἀποκοπῆς. Marg. Cas. ⁿ πετρῶν Med. 1. 2. ^o τῇ πῆσει desunt Med. 2.
^p ἀλιάσι deest Med. 3. relicta lacuna. ^q MSS. ἀναλκίφθιντα. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. καλκίφθιντα Par. 1. Eton.
^r Scripti, ἡ δὲ. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. Eton. Esc. ^s τῷ πατρὶ Med. 2. ^t Ἐφόρων Med. 3. ^u Scripti libri, λέγειν. Marg. Cas.
sic Par. 1. Eton. ^x οὖν μὲν Med. 1. 2. 3. Bre. Esc. Mosc. ^y εἰπὼν γὰρ desunt Med. 2. ^z ὥς καὶ Med. 1. ^{aa} Δολιχίε
Med. 1. 2. ^{bb} ἐν τῷ τῶν Med. 1. ^{cc} ὄντας Par. 4. et Med. 2. ex correct. ^{dd} καὶ τῷ Par. 1. 4. Med. 2. Esc. Mosc. ὥς καὶ τῷ
Med. 1. ^{ee} καὶ deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc.

3. θηρῶσα Φαῶν] Sic habent libri veteres. Cui vero notum
non est Phaonem a Sapphone fuisse amatum? Hefychius vero
Milesius illustris testatur amoris impatientia e Leucata dedisse
se præcipitem Sapphonen. Σαπφώ, ait, ἡ Λεσβία δι' ἔρωτα Φάωνος
τῷ Μιτιληναίῳ ἐκ τῷ Λευκάτῳ κατεπόντισεν αὐτήν. Casaub.

7. οἱ δ' ἐπ' ἀρχαιολογικώτεροι Κεφαλὸν φασιν] Charon Lamp-
facenus nec Sapphonen nec Cephalum primos voluit ἀλέσθαι
illud ἄλμα, sed Phobum quendam. Plutarchus, de Virtutibus
Mulierum, p. 255. t. ii. Ed. F. Furt. Ἐκ Φωκαίας ἔ Κερειδῶν γένος
ἦσαν ἀδελφοὶ Δίδυμοι Φόβος καὶ Βλέψος· ὧν ὁ Φόβος ἀπὸ τῷ Λευκάδων
πετρῶν πρῶτος ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς θάλασσαν, ὡς Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς
ιστόρηκεν. i. e. Codridæ genere, patria Phocæenses fuerunt duo ge-
mini fratres Phobus et Blepsus: quorum Phobus primus a Leuca-
dibus petris in mare se dedit, ut Charo Lampfacenus scriptum re-
liquit. Idem.

8. Πταόλα] Pterelam ego scripsi, cum legeretur Πταόλα,

(vide 2 et 3 libros Apollodori bibliothecæ: conjecturam nos-
tram probabis) et pro κοπῆς lego σκοπῆς, speculæ. Virgilius ad
hoc allussisse mihi videtur aut simile aliquid, in Damone suo,
Eclog. viii. ver. 59.

Præceps aërii specula de montis in altum

Deferar: extremum hoc morientis munus habeto,

quanquam id non animadverterint scholiastæ. Xyland.

Ibid. τῷ Διονέως] Certum est legendum esse τῷ Διονέως: ut ad
Cephalum referatur: quem fuisse Deionis filium potuerunt in-
terpretes ex ipso Strabone hoc libro, si alios consulere longum
illis videbatur, discere. Casaub.

26. τὸ ἐν ταύτῃ ὄρος] Grammatici sic tradunt: Neritum, quando
montis est nomen, per τ apud Homerum scribitur: quando
Epiri sive Acarnaniæ urbs, per x. Lupercus etiam urbis nomen
per τ scribebat. Idem.

qui et ipsi Troes sunt. Cæterum post Neritum ait :

Et Crocylea tenebant, Ægilipisque salebras,

Quique Zacynthon habebant, qui coluere Samumque,

Epirumque, vel oppositas ad litora partes.

Epirum hic vocat oppositam insulis continentem, ut una cum Leucade reliquam complecteretur Acarnaniam : de qua etiam sic scribit,

Jam bis sex armenta, greges totidemque tenebat

Epirus —

forte quia Epirotica regio antiquitus eo usque pertingeret, communique vocabulo Epirus diceretur. Samum porro eam appellat, quæ hodie est Cephallenia, ut cum inquit :

Qua Samon, atque Ithacam spatia mare dividit arcto.

Ibi enim Samon asperam atque salebrosam nominans, eo adjectivo ambiguitatem distinxit, ut intelligeres non urbem ab eo, sed insulam notari. Nam cum quatuor sint urbes insulæ, harum una est quæ Samus ac Same promiscue dicitur, utrobique idem cum insula nomen gerens. Cum vero ait :

Nam quicunque tenent ambitas æquore terras,

Dulichiumque, Samenque, aptam sylvisque Zacynthum,

non obscurum est, quin recensitionem insularum instituat, ac Samen appellet, quam alias Samum. Apollodorus autem alibi salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi Dulichiumque Samumque, non Samenque, scribi volens, satis ostendit se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari : insulam Samen duntaxat : nam urbi nomen esse Samen, id vero liquere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint urbe, dixerit :

Bis duodena Sameque procorum corpora mittit :

et quod de Ctimenta narratur, Samen illam fuisse traditam. Atque hæc ratione non carent : non enim distincte Homerus de Cephallenia, Ithaca, vicinisque locis pronunciavit. Unde factum ut et interpretes, et qui historiam condunt, inter se discreparent. Statim adeo, cum de Ithaca ait,

Qui coluere Ithacen, et sylvis Neriton aptam,

ὡς ^a καὶ ἐκείνων Τρώων ὄντων. Πλὴν μετὰ γὰρ Νήριτον φησι,

* Καὶ ^b Κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ ^c Αἰγίλιπα Τηγεῖαν, Οἱ τε ^d Ζάκυνθον ἔχον, ἢ δ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,

5

Οἱ τ' Ἠπειρὸν ἔχον, ἢ δ' ^e ἀντιπέραν ἐνέμοντο.

Ἠπειρὸν μὲν ἐν ^f καὶ τὰ ^g ἀντιπέραν τ' ἡῶν βέλεται λέγειν, ἅμα τῇ Λευκάδι καὶ πλὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν συμπεριλαμβάνειν βελόδιμος, ὡς ἡς καὶ ἔτι λέγει

10

† Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι, ^h πόσα πῶσα μῆλων τάχα τ' Ἠπειρώπιδος τοπαλαῖον μέχρι δεῦρο ἀφαινεύσης, καὶ ὄνομα π κοινῶν Ἠπείρε λεγομένης. Σάμον δὲ τὴν νῦν Κεφαλληνίαν. ὡς καὶ ὅταν φῇ

‡ Ἐν πορθμῷ τ' Ἰθάκης Σάμοιό τε ⁱ παιπαλοέσσης.

15

Τῷ δὲ ὅπῃ τῷ τ' ὁμωνυμίαν διέταλται, ὡς ἐκ ὅπῃ πόλεως, ἄλλ' ὅπῃ τ' ἡῶν πιδεῖς τ' ἔνομα. ^k Τετραπόλεως δὲ ἔσσης τῆς ἡῶς, μία τῶν τετάρων ἐστὶ, ἡ καὶ Σάμος καὶ Σάμη καλουμένη καὶ ἑκάτερον τ' ἔνομα ὁμωνυμεῖσα τῇ ἡῶ. ὅταν δ' εἴπῃ,

20

§ ^l Ὅσοι δὲ ἡῶσιον ὅπῃ κατέστιν ἄριστοι,

^m Δελιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὕληντι ⁿ Ζακύνθῳ, τῶν ὡν ἡῶν ἀειδμὸν ^p ποιεῖται δῆλός ἐστι, καὶ Σάμῃ καλῶν πλὴν ἡῶν, ἢ ὡς ἄλλοι Σάμον ἐκάλεσαν. Ἀπολλόδορος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ὅπῃ τῷ λέγων διέταλ-

25

ται ^q τὴν ὁμωνυμίαν, εἰπόντα,

Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,

ὡς τὴν ἡῶν λέγοντα. τότε δ' ^r ἀνὰ γράφειν δειν

Δελιχίῳ ^s τε Σάμῃ τε,

ἄλλ' ἀμὲν Σάμῃ ^t τε, δῆλός ἐστι τὴν μὲν πόλιν Σάμῃ

30

καὶ ^u Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρειται, τὴν δὲ ἡῶν Σάμον μόνον. ὅτι δὲ Σάμη λέγεται ἡ πόλις, δῆλον εἶναι ἐκ τῆς ἀφαιρῆμεναι τὴν ἑκάστης πόλεως μνηστῆρας. ^x φάναι,

|| Ἐκ δὲ Σάμης ^y πύρρες τε καὶ εἰκοσι φῶτες ἔασι

35

καὶ ^z ἐκ τῆς περὶ τῆς ^z Κερκυρῆς λόγῳ,

** Τὴν μὲν ἐπεὶ Σάμῃ ^a δ' ἔδδοσαν —

ἔχει δὲ ταῦτα λόγον. ἐ δὲ εὐκρινῶς ἀποδίδωσιν ὁ ποιητής, ὅτε περὶ τῆς Κεφαλληνίας, ὅτε περὶ τῆς Ἰθάκης, καὶ τῶν ἄλλων ^b πλησίων τόπων. ὅτε καὶ οἱ ἐξηγούμενοι διαφέρονται καὶ οἱ ἰσορῶντες. Αὐτίκα δὲ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης ὅταν φῇ

40

†† ^c Οἱ τ' Ἰθάκην ^d ἔχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον

* Iliad. 6. ver. 633.

† Odyss. 9. ver. 100.

‡ Odyss. 8. ver. 671.

§ Odyss. α'. ver. 245.

|| Odyss. π'. ver. 249.

** Odyss. ο'. ver. 366.

†† Iliad. 6. ver. 632.

^a MSS. καὶ ἐκεῖ κοινῶν Τρώων. Marg. Cas. sic Bre. Esc. Mosc. et ex correct. Med. 1. 2. 3. καὶ ἐκεῖ τῶν ὄντων Par. 1. Eton. sed in Eton. Τρώων scribitur supra. ^b Κροκύλην Par. 1. Med. 3. Eton. Κροκύλη Med. 2. ^c Αἰγίλιπα Par. 1. sed u punctis notatur. ^d Ζάκυνθον Med. 3. ^e ἀντιπέρα Med. 2. ἀντιπέραν Med. 3. Eton. ^f καὶ expungitur Med. 1. deest Med. 2. Eton. ^g ἀντιπέρα Par. 4. Med. 2. et ex correct. Med. 1. ἀντιπέρα Med. 3. Eton. ^h πόσα Med. 2. καὶ πόσα Med. 3. ⁱ παιπαλοέσσης Esc. Mosc. ^k Τετραπόλεως &c, adusque τ' ἔνομα inclusive, deerant Med. 2. addita deinde in marg. ^l Ὅσοι Med. 1. 2. 3. ^m Δουλιχίῳ Σάμῃ Par. 1. ⁿ Ζακύνθῳ Med. 3. Bre. ^o ἡῶν Med. 2. ^p ποιεῖ καὶ δῆλος Par. 4. ποιεῖ δῆλος Esc. Mosc. ^q Scripti, τὴν Ἀμφιβολίαν. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Esc. Mosc. et ex correct. Med. 1. 2. ^r Scripti, ἀντιγράφειν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. ^s τὴν deest Esc. ^t τὴν deest Par. 1. Med. 3. ^u Σάμον μόνον Esc. Mosc. ^x φάναι Mosc. ^y τίτταρες Par. 1. Med. 3. Eton. ^z Κερκυρῆς Par. 1. ^a ἔδδοσαν Par. 1. 4. Bre. Mosc. ^b πλησίων Mosc. ^c Οἱ δ' Par. 4. Med. 3. ^d ἔχον Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc.

13. Κεφαλληνίαν] Florus, lib. ii. c. 9. et Mela, lib. ii. c. 7. simplici L, licet alii omnes scriptores duplici, Cephalleniam vo-

cant. Nomen trahit a Cephalo, auctore Pausania, lib. i. c. 38. et Etymolog. Magni, v. Κεφαλληνία. Anon.

1. τὸ

ὅτι μὲν τὸ Νήριτον ὄρος ^α λέγει, τῷ ὀπιθέτω δηλοῖ· ἐν
ἄλλοις δὲ καὶ ῥητῶς ὄρος,

* Ναιετάω δ' Ἰθάκιον εὐδείελον· ἐν δ' ^β ὄρος αὐτῇ

Νήριτον, εἰσοσίφυλλον, ἀριστερές.—

Ἰθάκιον δ' εἴτε τὴν πόλιν εἴτε τὴν νῆσον λέγει, ^γ
δῆλόν ^δ γε ἐν τέτῳ τῷ ἔπει·

† Οἱ ῥ' Ἰθάκιον εἶχον καὶ Νήριτον—

Κυρίως μὲν γὰρ ἀκῶν τις τὴν πόλιν δέξαιτ' ἂν, ὡς
καὶ ^ε Ἀθήνας καὶ ^ς Λυκαβητῶν, εἴ τις ^ζ λέγει, καὶ
Ῥοδὸν καὶ Ἀγῶριν, καὶ ἐπὶ Λακεδαιμόνα καὶ Ταύγε- 10
τον· ποιητικῶς δὲ τῶν αὐτῶν ἐν μέντοι τῷ,

† Ναιετάω δ' Ἰθάκιον εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ

Νήριτον—

^η ἐν γὰρ τῇ νήσῳ οὐκ ἐν τῇ πόλει τὸ ὄρος· ὅταν ^ι τε
ἔτω φῆ·

§ ^κ Ἡμεῖς δὲ Ἰθάκης ^λ ὡρονίε εἰλήλασμεν·
^μ ἄδελον εἴτε τὸ αὐτὸ τῷ Νηέτω ^ν λέγει τὸ Νήιον, εἴτε
ὁ δ' ἕτερον, ἢ ὄρος ἢ χωρίον. Ὁ μέντοι ἀντὶ Νηέτω ^ξ ρα-
φῶν Νηέκον, ἢ ἀνάπαλιν, παρὰ παῖς ^π τελέως· τὸ μὲν
γὰρ εἰσοσίφυλλον καλεῖ ὁ ποιητής· τὸ δ' εὐκρίμενον ^ρ
πολίεθρον· καὶ τὸ μὲν, ἐν Ἰθάκῃ· τὸ δ' ἀκτὴν Ἠπει-
ροῖο. Καὶ τέτῳ γὰρ δοκεῖ ὡρονίε εἰλήλασμεν ^σ πινὰ δηλοῦν,

|| Αὐτῇ γὰρ χαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλὶ ^τ κεῖται·
χαμαλὴ μὲν γὰρ ἡ ταπεινὴ, καὶ χαμαλὴ πανυπερτάτῃ
δὲ, ἡ ὑψηλὴ, οἷον ἀπὸ πλείονων σημαίνει * * Κρα- 25
ναὴν καλῶν· καὶ τὴν ὁδὸν τὴν οὐκ ἐξ λιμένος,

†† — τῆς χεῖρας ἀταρπὸν,

Χῶρον ἀν' ὑλήεντα—

καὶ

†† Οὐ γὰρ τις νῆσος εὐδείελος, εἰδ' εὐλείμων, 30

* Αἱ θ' ἀλὶ κεκλήαται, Ἰθάκῃ δὲ τε καὶ ὡρὶ πασέων.

Ἐχει μὲν οὖν ἀπεμφάσις τοιαύτας ἢ φράσις· ἐξη-
γῶνται δὲ κακῶς. Οὐτε γὰρ χαμαλὴν δέχονται
ἀταρπὸν ἐνταῦθα, ἀλλὰ ὡρὶσχωρον τῇ ἡπειρῷ ἐγ-
τάτῳ ἔσαν αὐτῆς· εἴτε πανυπερτάτην ^ς ὑψηλοτάτην, 35

* Odyss. i. ver. 21.

† Iliad. ε'. ver. 632.

† Odyss. i. ver. 21.

§ Odyss. γ'. ver. 81.

|| Odyss. i. ver. 25.

** Odyss. α'. ver. 247.

†† Odyss. ξ'. initio.

†† Odyss. δ' ver. 607.

^α λέγεται Med. 2. ex correct.

^β ὄρος αὐτῆς Par. 1. ὄρος αὐτῆς Par. 4.

^γ γὰρ ἐν τέτῳ γε Par. 1. 4. ἐν τέτῳ γε Med. 1. 2. 3. Bre.

Esc. Mosc.

^δ Ἀθήνας, Ἰμνῶν εἰ τις Par. 1. Eton. sed in Par. 1. , et u punctis supra notantur, et in Eton. n, vel. e, supra scribitur,

ut sit Eimnῶν.

^ε Λυκαβητῶν Esc. Ἰμνῶν Mosc. sed scribitur supra a recenti manu.

^ζ λέγει Par. 1. 4. Med. 2. 3.

^ς εὐδείελον

Par. 1. Med. 3.

^η Desunt quædam Marg. Cas. γὰρ deest Par. 1. Med. 3. Eton.

^ι δὲ Par. 1.

^κ Ἡμεῖς δ' Med. 3.

^λ ὑπὸ

νῆος Mosc.

^μ δῆλον Med. 1. 2. Bre. Eton. Esc. sed Med. 1. habet ε ἄδελον ex correct. ε δῆλον Med. 3.

^ν λέγειν Med. 2.

^ξ οὐδ'

deest Esc. Mosc.

^π τελέως Bre.

^ρ κείνται Med. 1.

^σ χαμῆλη Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc.

^τ ἀνατράπον Par. 1.

ἀταρπὸν Med. 3. Eton.

^ς νῆσων Esc. Mosc.

^ζ εὐδείελος Par. 1. Med. 2.

^η Αἱ δ' ἀλὶ κεκλήαται Par. 1. αἱ κεκλήαται

Med. 2. 3. Eton. Esc. Αἱ δ' κεκλήαται Mosc. κεκλήαται Bre.

^ι δὲ τι καὶ Par. 1. 4. Med. 2. δ' ἐτι καὶ Med. 1. 3. Esc. Mosc. δὲ καὶ Eton.

^ς ὑψηλότητα Med. 2.

1. τὸ Νήριτον ὄρος λέγει] Lycophron quoque ejus meminit, ubi
dicitur ab eo Ulysses moriturus, ver. 794.

Κόραξ σὺν ὄπλοις, Νηρίτων δρυμῶν πείρας. i. e.

Corvus cum armis, Neritios prope saltus. Casaub.

11. ποιητικῶς γὰρ τῶν αὐτῶν] Ita videlicet, ut figuram illam poe-
tæ usitatissimam agnoscamus. Idem.

17. ἄδελον] Ἀδελον reposui pro δῆλον, Eustathii fidem secutus,
qui ad versum 22. Odyss. i. pro Nerito Neium a Cratete et
Philoxeno scribi annotavit. Vide et in primum librum ad ver-
sum 187. annotata. Cæterum in versu Homeri ὑψηλότητος pro εὐ-
δείελος legitur: longe quidem rectius, idque in vertendo secutus
sum, imitatum prius Horatio, lib. i. Epist. 7. Xyland.

18. ἢ ὄρος ἢ χωρίον] Montem fere placet esse poetæ interpre-
tibus. Casaub.

montem dici Neriton, adjectivum arguit. Alibi
etiam diferte montem appellat:

Apricam ipse Ithacam colo, mons ubi Neriton
exstat

Late conspicuus.—

Urbemne an insulam dicat Ithacam, non liquet, in
hoc fane versu,

Quique Ithacam tenere, et Neriton.—

Proprie enim aliquis accipiens, urbem intellexerit,
perinde atque cum Athenas et Lycabettum aliquis
dicit, aut Rhodum et Atabyrin, vel Lacedæmo-
nem et Taygetum: contra, si poetice. In hoc au-
tem carmine,

Apricam ipse Ithacam colo, mons ubi Neriton exstat,
satis de sententia constat: cum non in urbe mons
sit, sed in insula. Et cum sic canit,

15 Nos Ithacam, supra quam Neion eminet altum,
Liquimus—

incertum est an Neii nomine Neritum intelligat,
an vero alium vel montem vel locum. Qui vero
pro Nerito Nericum aut contra scribit, is omnino
errat: cum Neriton frondosum vocet Homerus,
Nericum oppidum bene conditum, hocque actam
Epiri faciat, illud in Ithaca ponat. Sed et hoc vi-
detur quandam repugnantiam implicare,

Ipsa humilis, suprema alto jacet insula ponto:
cum videatur simul humilem eam depressamque
dicere, et sublimem: qualem quidem pluribus eam
locis innuit, Kranaen (id est, asperam) nominans:
et viam a portu,

Qua per frondosum fert semita callem:

et rursum,

Non est aptus equis locus insula, sed neque pratis,
Quam mare circumdat, præ cunctis vero Ithaca
ipsa.

Ac verba quidem hoc præ se ferunt: probe autem
interpretantur ea. Non enim humilem hic acci-
piunt depressam, sed continenti vicinam atque
proximam, et supremam non intelligunt celsissi-

24. χαμαλὴ μὲν γὰρ ἡ ταπεινὴ, καὶ χαμαλὴ] Indicat vocis χα-
μαλὴ originem: est enim dictum χαμαλὸν quasi χαμαλόν, ἀπὸ
τῆς χαμαί. Τὸ θ post χ in derivatione παρέλκει, ut in Ἰφιδίμος ab
Ἰφι, ἔχθη ab ἔχνη, ἄχθος ab ἄχος, et aliis id genus. Interpretes
ita hunc locum expresse, ut ex illorum interpretatione men-
tem Strabonis nequeas percipere. Ipsæ enim Græcæ voces,
quas explicat, erant retinendæ, quod qui non faciunt interpre-
tes (et in eo sæpe ab eis peccatur) ridiculo sæpe non minus
quam periculoso errore se obligant. Idem.

32. ἀπεμφάσις τοιαύτας] Libro viii. οὐδ' ἢ εἰς τὴν ναὺν κατὰ-
βασις ἔχοι τι ἀπεμφαῖνον. Contra mox, ἐμφασις est probabilis ra-
tio. Idem.

33. οὐτε γὰρ χαμαλὴν] Poetæ scholiastes explicat, καὶ τὴν
θεῖαν. Et Hesychius quoque χαμαλὸν exponit κοῖλον. Idem.
Ibid.] χαμαλὴ Ald. et Henric. Petr. Anon.

nam, sed ultimam versus caliginem, hoc est, ultra omnes alias versam ad septentriones: id enim voce caliginis innuit, reliquas versus meridiem sitas sic indicans:

Sed reliquæ procul auroram, solemque tuentur:

scilicet longe a continente versus austrum reliquis jacentibus, Ithaca in propinquo versus septentriones. Sic autem ab Homero meridionalem plagam notari, etiam hi versus docent:

*Sive illæ ad dextram volitant, qua lucida solis
Exoritur lampas: seu levam, qua nebulosa
Obducit caligo polum.—*

Clarius etiam hi,

*O socii, neque enim noctis qua parte tenebræ
Nascantur, neque qua roseis aurora quadrigis
Vesta diem referat, præcepis ubi lampada condat
Titan, qua curru terram superetve supino,
Novimus.—*

Licet sane accipere quatuor mundi plagas, si per auroram intelligatur meridionalis; idque habet quandam speciem: sed præstat intelligi eam plagam, qua sol transit, oppositam septentrionali. Vult enim hac oratione magnam cœlestium mutationem significare, non nudam plagarum occultationem. Oportet quippe quovis continuo tempore, five noctu, five interdiu, id consequi: cœlestia autem magis mutantur pro eo atque ad meridiem magis minusve accedimus: eoque non ortus et occasus solis comprehenduntur (cum fiat etiam fudo cœlo) sed meridiei et septentrionis mutationes. Nam polus septentrioni est proximus: qui polus cum moveatur, et aliquando supra verticem nostrum sit, aliquando infra terram, mutantur simul etiam arctici circuli, et nonnunquam deficiunt in hujusmodi migrationibus, ut ubi sit plaga septentrionalis nescias, aut eorum initium: unde etiam oppositam plagam ignorari necesse est. Circulus

ἄλλα ^a πανυπερτάτῃω πρὸς ζόφον, οἷον ὡς ^b πάσας ἐχάτῃω τετραμμένῃω πρὸς ἄρκτον· τοῦτο γὰρ βέλεται λέγειν τὸ πρὸς ζόφον· τὸ δ' ἐναντίον πρὸς νότον·

5 — ^c Αἱ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς ἥω τ' ἡελίον ^d τε·
^e τὸ γὰρ ἀνευθε, πόρρω καὶ χωρὶς ἐστίν· ^f ὡς τῶν μὲν ἄλλων πρὸς νότον κεκλιμένων, καὶ ἀπωτέρω τῆς ἡπείρου, τῆς δ' Ἰθάκης, ^g ἐγγύθεν πρὸς ἄρκτον· Ὅπ δ' ἔγω λέγει τὸ νότιον μέρος, καὶ ἐν τοῖσδε φανερόν·

10 * ^h Εἴτ' ὅπῃ δέξῃ ἴωσι, πρὸς ἥω τ' ἡελίον τε,
Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόντα·
καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν τοῖσδε,

† ⁱ Ω φίλοι, εἰ γὰρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος, εἰδ' ὅπῃ ἥως, Οὐδ' ὅπῃ ἡελίος φασίμβροτος εἰς ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅπῃ ^k ἀννείτα· —

15 Ἐπὶ μὲν γὰρ δέξασθαι τὰ τεσσαρὰ κλίματα, τὴν ἥω δεχομένης τὸ νότιον μέρος· ἔχει δὲ πῖνα τέτ' ἐμφασιν· ἄλλα βέλτιον τὸ καὶ τὴν πάροδον τῆς ἡλίας νοεῖν ἀντιθέμενον τῷ ἀρκτικῷ μέρει· ἐξάλλαξιν γὰρ τῶν ἐρανίων πολλὴν βέλεται σημαίνειν ὁ λόγος, καὶ φιλήν ἐπὶ κρυφὴν τῶν κλιμάτων· δεῖ γὰρ καὶ πάντα ⁿ συναφῇ καὶ ἄνδ' ἡμέρας, ἄντε νύκτωρ συμβῇ, παρακολουθεῖν· τὰ δ' ἐράνια ἐξάλλάττει ὅπῃ πλέον, πῶ πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον ἢ ἥτιον παραχωρεῖν ἡμᾶς, 25 ἢ εἰς τεναντίον· τέτο γ' εἰς δύσεως καὶ ἀνατολῆς ὁ ἐγκαταλήψεις ποιεῖ (καὶ γὰρ ἀθρίας ^p ἔσσης συμβαίνει) ἄλλα μεσημβρίας καὶ ἄρκτε· μάλιστα γὰρ ἀρκτικός ἐστὶν ὁ πόλος· τέττα δὲ κινεμένε, καὶ ποτὲ μὲν καὶ ^q κορυφὴν ἡμῶν γινόμενε, ποτὲ δὲ ὑπὸ ^r γῆς ὄντος, καὶ οἱ ἀρκτικοὶ συμμεταβάλλουσι· ποτὲ γ' συνεκλείπουσι καὶ τὰς 30 ποικύτας παραχωρήσεις, ὥστε οὐκ ἂν εἰδείης ὅπῃ ἐστὶ τὸ ἀρκτικὸν κλίμα, ὅδδ' ἀρχή ἐστιν· εἰ δὲ τοῦτο, οὐ δὲ τεναντίον ἂν γνοίης· Κύκλος δὲ τῆς Ἰθάκης

* Iliad. μ'. ver. 239.

† Odys. κ'. ver. 291.

^a περτάτῃω Med. 2. ex correct. ^b πάσας πρὸς ἐχάτῃω τετραμμένῃω Par. 1. Med. 1. 2. πάσας ὡς ἐχάτῃω τετραμμένῃω Med. 3. πάσας τετραμμένῃω Esc. Mosc. ^c Αἱ δ' ἔτ' Par. 1. 4. Αἱ δὲ τ' &c, adusque νότον, defunt Bre. ^d τε deest Med. 1. 2. 3. Mosc. ^e τότε γὰρ Med. 3. Esc. Mosc. et Med. 1. ex correct. ^f ὡς deest Par. 4. ^g ἐγγύθεν Esc. ^h Εἴτ' &c, adusque ἡελίον τε inclusive, defunt Par. 4. ⁱ γὰρ τι Med. 1. Esc. γὰρ τοί Med. 2. 3. ^k ἀννείτα Med. 1. 2. 3. ἀννείτα Esc. Mosc. ^l MSS. ἀντιθέμενον. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ἀποδέμενον Med. 2. ex correct. ^m γὰρ deest Eton. ⁿ συναφῆς Par. 1. Med. 3. Eton. ^o ἐγκαλύψεις Par. 1. 4. Med. 1. 3. Bre. Esc. ἐγκαταλήψεις Med. 2. ^p ἔσσης εἰ Esc. ^q κορυφῆς Med. 3. ^r Scripti, γῆν. Marg. Caf. sic Eton. ^s δὲ deest Par. 4.

16. Ἐπὶ μὲν γὰρ δέξασθαι] Superiorem Homeri locum attulit Strabo, ut probaret ζόφον Homero esse septentrionem, quod quia secundum vulgatam illius loci expositionem falsum est, longe aliter eum esse exponendum docet, ac vulgo fieret: vulgo enim ita accipiunt, ut significet Ulysses, μὴ εἰδέναι ὅπῃ κοσμικὰ κλίματα εἰσὶν: quod ut admittas, duobus modis potes Homerica verba accipere: vel ut duo tantum cardines notari censeantur, ζόφος, et ἥως, occidens et oriens: (reliqua autem verba tum fuerint horum duorum explicatio) vel ita ut quatuor cardines censeantur notari. Ζόφος autem sic fuerit septentrio, ἥως (et ita quoque ponitur pro meridie, sc. apud Dionys. Perieg. in isto versu) merides. Sed hæc Straboni non probantur. Placet enim illi, notari hic ab Homero, non τὰ κλίματα τὴν σύγχυσιν simpliciter; sed id quod ex Strabone sic expressit Eustathius: venisse Ulysses ad locum ἐνθα ἐνῆλκτο τὰ τοῖς πολλοῖς φαινόμενα ἐν ἐρανῶ. Verba ergo poetæ sic accipit Strabo; ut ζόφος quidem sit septentrio: ἥως tamen, non merides, sed ἡ τῆς ἡλίας πάροδος. Atque hæc interpretatio non Strabonis est; sed critici insignis Aristarchi, qui Homeri isto in loco vocem ἥως sic esse accipiendam primus, ut videtur, docuit, quod testantur Homeri ὁλόλια antiqua ad primum versum Od. 6. quem locum vide. Casaub.

21. κατὰ πάντα συναφῇ καίρῳ] Sane non vereor ne de hujus

loci emendatione mihi non assentiantur viri docti: legendum autem aio, κατὰ πάντα συνεφῇ καίρῳ. Ait non tantum notari climatum confusionem, quæ sæpe ob nubes contingit, sed etiam τὴν τῶν ἐρανίων ἐξάλλαξιν. Porro συνεφῇ καίρῳ sic dixit, ut Diodorus Siculus et Plutarchus, συνεφεῖς ἡμέρας, Polybius συνεφεῖς νύκτας, et ἄερα συνεφῇ, quem locum vide lib. ix. Inde factum est συνεφεῖν, quod est apud τὴν Lxx. Idem.

24. πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον] Eleganter et vere libri veteres, τὸ πρὸς μεσημβρίαν. Idem.

25. ἐγκαταλήψεις] Libri veteres, ἐγκαλύψεις, quæ optima lectio est. Idem.

28. τέττα δὲ κινεμένε] Eleganter polo motum tribuit: quum causa cur polus alias appareat, alias occultatur, in nobis sit potius, qui motu nostro, vel accedimus, vel recedimus. Idem.

31. ὥστε ἐκ ἂν εἰδείης ὅπῃ ἐστὶ τὸ ἀρκτικὸν κλίμα, εἰδὲ APXH ἐστίν] Posteriora corrupta esse patet. Scribendum suspicor, εἰδὲ EI APXH ἐστίν. Neque si omnino existit. T.

33. Κύκλος δὲ τῆς Ἰθάκης ἐστὶν ὡς ἐγδοήκοντα σταδίων. Circuitus Ithacæ est circiter octoginta stadiorum] Sed credo Strabonem aliter percepisse Dicæarchi mentem, quam par erat, et de toto insulæ circuitu accepisse, quæ de longitudine tantum intelligenda erant, et forte apud Strabonem vox κύκλος pro μήκος irrepsit, nam

ἐστίν, ὡς ἐγδοήκοντα σταδίων· περὶ μὲν Ἰθάκης ταῦτα.
 Τὴν δὲ Κεφαλληνίαν πεντάπολιν ἔσαν, ἔτ' αὐτῇ
 εἴρηκε τὰς ἑνὸς ὀνόματι, ἔτε τ' πόλεων ἑδεμίαν, πλὴν
 μίας εἴτε Σάμης εἴτε Σάμης, ἢ ἡν μὲν ὀνόματ' ἐστίν,
 ἢ ἡν δ' αὐτῆς δέικνυται, κατὰ μέσον τ' ὡς Ἰθά- 5
 κη πορθμόν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Σαμαῖοι χαλῶνται· αἱ
 δ' ἄλλαι καὶ ἡν εἰσιν ἐπὶ μικραὶ πόλεις τινές, Πρώ-
 νησος καὶ Κράνιοι· ἐφ' ἡμῶν δ' καὶ ἄλλαν περὶ τὴν
 τισι Γαίος Ἀντώνιος, ὁ θεῖος Μάρκος Ἀντώνιος, ὡς ἰσχυ-
 ροῦς γενόμενος μὲν τὴν ὑπατείαν, ὡς συνῆρξε Κι- 10
 κέρωνι τὰς ῥήτορας, ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ διέτριψε, καὶ τ'
 ὅλην νῆσον ὑπὸ ἑαυτοῦ ἔσχεν, ὡς ἴδιον κτήμα· ἐκ ἐφθό-
 ρητοι ἑταίρους, ἀλλὰ κατὰ τὴν τύχην, πρὸς ἄλλοις
 μεῖζον ὄν, κατέλυσε τὸν βίον. Οὐκ ὤκησαν δὲ
 τινες τὴν Κεφαλληνίαν τὴν αὐτὴν τὰς Δελιχίᾳ φάσαι 15
 οἱ δὲ, τῇ Τάφῳ καὶ Ταφίᾳ τὰς Κεφαλληνίας·
 τὰς δ' αὐτὰς καὶ Τηλεβοᾶς καὶ τὸν Ἀμφιτρυῶνα
 δεῦρο στρατεύσαι μὲν Κεφάλῃ τὰς Δηϊονέας, ἔξ Ἀθη-
 νῶν φυγάδος παραληφθέντος· κατὰ τὴν δ' ἡν, 20
 παραδόντα τὰς Κεφάλῃ καὶ ταύτῃ μὲν ἐπ' αὐτὸν
 ὁκνεῖν γενέσθαι, τὰς δ' πόλεις, τ' παίδων αἰετῶν. Ταῦ-
 τα δ' ἐχ' Ὀμηρικὰ· οἱ μὲν γὰρ Κεφαλλῆνες ὑπὸ
 Ὀδυσσεὶ καὶ Λαέρτῃ· ἢ δὲ Τάφος ὑπὸ Μέντῃ·
 * Μέντης Ἀγχιάλιον δαίφρονος εὐχομένη εἶναι
 Τὸς, ἀπὸρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει. 25
 Καλεῖται δ' ἡν Ταφίᾳς ἢ Τάφος. Οὐδ' Ἑλλά-
 νος Ὀμηρικὸς, Δελίχιον τὴν Κεφαλληνίαν λέγων· τὸ
 μὲν γὰρ ὑπὸ Μέντῃ εἴρηται καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ Ἐχινά-
 δες.

autem Ithacæ est stadiorum circiter octoginta. At-
 que hæc de Ithaca. Cephallenia autem cum habeat
 quatuor urbes, ne illam quidem suo adfecit nomine,
 quod nunc habet, neque ullam urbium, Samo five
 Same excepta, cujus hodie tantum vestigia extant
 ad medium versus Ithacam trajectum: cives Samæi
 dicuntur. Superfunt alia ejus exigua oppida, Pro-
 nefus et Cranii. Nostra ætate C. Antonius, M.
 Antonii patruus, aliam urbem ibi exstruxit, cum
 post gestum Cicerone collega consulatum exul in
 Cephallenia degeret, totamque sub se insulam tan-
 quam suam possessionem haberet: non absolvit
 tamen eam, sed, reditu impetrato, majores agitan-
 tes, vitam cum morte commutavit. Non sunt ve-
 riti quidam hanc insulam eandem cum Dulichio
 affirmare: alii cum Tapho, et Taphios esse Ce-
 phallenios, eosdemque Teleboas: et Amphitryo-
 nem dixerunt eo fecisse expeditionem, adscito Ce-
 phalo Deionei filio, Athenis exulante: occupa-
 tamque insulam Cephalo tradidisse: a quo ea no-
 men acceperit, urbes autem a filiis ejus sint deno-
 minatæ. Atqui hæc non sunt HomERICA: nam
 Cephallenes poeta sub Ulyssæ et Laërta ponit, Ta-
 phum sub Menta:

Mentes Anchiali sum filius armipotentis,

Remigio claros Taphios qui tempero jure.

Hodie Taphus Taphiusa appellatur. Hellanicus
 quoque Homericus non est, Dulichium Cephalle-
 niam appellans. Nam Dulichium et reliquas Echi-

* Odyss. α'. ver. 180.

^a Ἰχνοὶ Par. 4.

^b Κράνιοι Med. 2.

^c ὑπατίαν Med. 1. Efc. ὑπατίαν deest Bre.

^d ἡγε Med. 2. ex correct.

^e Veteres quidam, συνοικήσαι. Marg. Cas. συνοικήσαι Bre.

^f κατέλιπε Med. 2. ex correct.

^g Κεφαλ-

^h Τηλεβοᾶς Mosc. o supra scripto.

ⁱ Ἀμφιτρυῶνα Med. 3.

^k Δηϊονέας Eton.

^l τὰς deest Med. 3.

^m ἡν

deest Med. 3.

ⁿ αἱ expungitur Med. 2. deest Par. 1. 4. Med. 3.

^o Αἰχινάδες Par. 4.

nam auctores inferioris seculi, quibus nota magis debuit esse,
 quam Asiatico Straboni, multo majorem faciunt, ecce enim Bu-
 ondelmontius nondum editus, qui eam insulam adiit, et eam cu-
 riosè lustravit et descripsit, sic de ea, quam male putat Dulichi-
 um fuisse vocatam. Nunc ad Dulichium transimus, quæ olim Itha-
 ca, et nunc valde compare nominatur, altis rupibus circumseptæ,
 quæ montuosa et inutilis, nisi in medio exiguis planus aliquibus ar-
 boribus et satis culta habetur, et circumcirca portuosa satis. De
 oriente ad occidentem triginta, et in latitudine tria milliaria am-
 pliatur, cujus quidem duo extremi in duobus aperiuntur cornibus,
 nautis in nocte periculosis. Ecce quantum differt numerus a Stra-
 bone notatus a Buondelmontii, qui eam insulam lustravit, nume-
 ro. Strabo in circuitu octoginta numerat, Buondelmontius in
 longitudine milliaria triginta, quæ plus quam sexaginta in cir-
 cuitu faciunt, imo 240 stadia et plus explere possunt. Palmer.
 Græc. Antiq. lib. iv. cap. 23. p. 509, et 510.

Ibid.] De Ithaca multæ sunt adhuc lites, nec veteres de ejus
 situ conveniunt. Strabonis textus, ut opinor, est vel mendosus
 vel mutilus: forsan cum Dicæarcho μῆκος, pro κύκλος, legen-
 dum, vel numeri sic corrigendi, ὡς σπ. σταδίων, scilicet stad. 280.
 Si hunc locum ita legamus, tum Ithaca Strabonis ab illa Homeri
 non discrepat. Homerus enim, Odyss. lib. xiiii. eam non ita
 depingit, ut quæ sit pauper, vel sterilis, vel minima insula.
 Præterea in recensione procorum Telemachus duodecim ab
 Ithaca missos affirmat. Od. l. xvi. Hæc omnia, ni fallor, prob-
 bant contra Sponium, insulam hodie Iathaco dictam, scopulum
 parvum ac desertum, non esse Ithacam antiquorum. (Spon, t. i.
 p. 132.) Mallem esse Teaki recentium, quæ m. p. 5 a Cephalle-
 nia distat. Cotovicus, in Itiner. p. 44. huic sententiæ non dis-
 convenit. Fatendum est tamen, quod Plinius distantiam m. p.
 15 inter has insulas dedit. Sed quod ad numeros attinet, errores
 plurimi veterum libris irrepsunt. F.

2. τετράπολιν ἔσαν.] De Cephallenia sic Thucydides, lib. ii.

c. 30. Κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα, τετρά-
 πόλις ἔσα, Παλλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Πρώναοι. i. e. Cephallenia au-
 tem sita est e regione Acarnaniæ et Leucadis, et in ea sunt quatuor
 civitates, Pallenses, Cranei, Samæi, Pronæi. Nam per ω scri-
 bendum, non per ο, Πρώναοι. Tzetzes locum Thucydidis affe-
 rens legisse videtur, Κράνιοι. Casaub.

7. πόλεις τινές, Πρώνησος.] Vide num restituenda vox una sit,
 ac legendum, πόλεις τινές Παλλῆ, Πρ. Sane Eustathius ex hoc loco
 scribit, Same deleta, reliquas tres superesse. Idem.

Ibid. Πρώνησος καὶ Κράνιοι.] Appellatum ab aliis Κράναια et
 Πρώναια. Stephanus, Κράνιοι: quo modo etiam hic fortasse est
 legendum. Idem.

10. Φυγάς γενόμενος.] C. Antonium, Ciceronis collegam in con-
 sulatu, accusatum a M. Cælio fuisse, quod socius conjurationis
 Catilinæ fuisset, eundemque male rem in Macedonia gessisse vel
 ex Cicerone apparet. Verum de ejus exilio apud Cephallenios
 præterquam apud Strabonem nihil memini legere. Idem.

Ibid. ἡν συνῆρξε Κικέρωνι.] Bene veteres libri, et eleganter, ἡν
 συνῆρξε Κικέρωνι. Idem.

17. τὰς δ' αὐτὰς καὶ Τηλεβοᾶς.] Idem tradit Plinius: Apollo-
 dorus, libro secundo, c. 4. § 4. de Hippothoe, Nestoris filia, lo-
 quens, ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, τὴν κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους,
 μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τάφιον, ὃς ὤκισε Τάφον, καὶ τὰς λοιπὰς Τηλεβοᾶς
 ἐκάλεσεν, ὅτι τὴν τῆς πατρὸς ἐκείνης. i. e. Quam, cum rapuisset Nep-
 tunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaque
 Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Tele-
 boas, ideo quod procul a patria ierit, appellavit. Stephanus in
 v. Τηλεβοᾶς aliter sentire videtur. De Amphitryonis expeditione
 adversus Teleboas Plautus, et alii. Idem.

21. τῶν παίδων αὐτῆς.] Πρώνησος, Σάμης, Παλλῆς, Κράνιος, ut apud
 Stephanum nominantur. Idem.

26. Καλεῖται δὲ ἡν Ταφίᾳς.] Apud Stephanum est Ταφισσοῖα
 non semel scriptum. Idem.

nadas Megeti subjicit Homerus, et incolas earum Epeos ex Elide profectos: unde etiam Otum Cylle-
nium, Phylei focium, magnanimorum ducem Epe-
orum nominat. At enim

Ipse Cephalienes fortes ducebat Ulysses.

Ergo neque Dulichium est Cephallenia Homero, neque ad Cephalleniam pertinet, quod Andron scripsit: cum Dulichium Epei obtinuerint, totam Cephalleniam Cephalienes: hique Ulyssi paruerint, illi Megeti: Paleis autem ab Homero dici Duli-
chium, Pherecydes autumat. Maxime autem Ho-
mero adversantur, qui Cephalleniam cum Duli-
chio faciunt eandem: cum proci ab hoc perhibean-
tur e Dulichio quinquaginta duo fuisse, e Same vi-
ginti quinque; qua ratione ex una quatuor urbium
dimidium ejus summæ indicaretur, quæ ex tota in-
sula ponitur: quod si quis daret, percunctaremur
porro quidnam Same effret in illo versu,

Dulichiumque, Sameque, et silvis apta Zacynthus.

Sita est Cephallenia juxta Acarnaniam, distans a
Leucata circiter quinquaginta stadia, (alii xl. di-
cunt) a Chelonata octoginta fere. Ambitus ejus est
stadiorum prope ccc. paulum versus ortum solis
porrigitur, montosa. Mons in ea maximus Ænus
templum habet Jovis Ænesii. Quo loco arctissima

δες, οἱ τε ἐνοικῶντες, Ἐπειοὶ ἄ τε ἔξ Ἡλίδος ἀφιγ-
μένοι· διόπερ καὶ τὸν Ὠτὸν τὸν Κυλλήνιον ὁ Φυλῆας
ἑταῖρον μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν καλεῖ·

* Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους.

5 Οὐτ' οἷω Δελίχιον ἢ Κεφαλληνία καὶ Ὀμῆρον, ἔτε
ῖ Κεφαλληνίας τὸ Δελίχιον, ὡς ὁ Ἄνδρων φησί·
τὴν μὲν γὰρ Ἐπειοὶ κατεῖχον, τὴν δὲ Κεφαλληνίαν ὄλην
Κεφαλλήνες· καὶ οἱ μὲν ὑπὸ Ὀδυσσεὶ οἱ δ' ὑπὸ
Μέγητι· οἱ δὲ Παλεῖς, Δελίχιον ὑφ' Ὀμήρου
10 λέγεσθαι, ὡς γράφει Φερεκύδης. Μάλιστα δ' ἐναντιῶ-
ται Ὀμήρῳ ὁ τὴν Κεφαλληνίαν τὴν αὐτὴν τῷ Δελιχίῳ
λέγων, εἴπερ τὴν μνηστῆρων τὴν καὶ μὲν Δελιχίοιο δύο καὶ
πενήκοντα ἦσαν, ἐκ τῆς Σάμης ἰπίπυρές τε καὶ εἰκοσι. Οὐ
γὰρ τῷτ' ἀν εἶη λέγων ἔξ ὅλης μὲν τόσας, ἐκ τῆς μίᾶς τῆς
15 τετάρτης παρ' ἑνα τῶν ἡμίσεως. Εἰ δ' ἄρα τῷτο δώ-
σει τις, ἐρησόμεθα τίς ἀν εἶη ἡ Σάμη ὅταν φῇ ἔγω,
† Δελίχιον τε Σάμην τ' ἢ ὅλῃν τε Ζάκυνθον.

Κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν, διέχουσα
ἔξ Λευκάδας πέντηκοντα σταδίας· (οἱ δὲ πωσα-
20 ράκοντά φασιν) τῇ δὲ Χελωνάτῃ πρὸς ὀγδόηκοντα·
αὐτὴ δ' ἐστὶν ὡς τριακοσίων τῶν σταδίων· μικρὰ
δ' ἀνήκεστα πρὸς Εὐρόν, ὀρεινὴ μέγιστον δ' ὄρεος ἐν
αὐτῇ Ἄϊνος, ἐν ᾧ τὸ τῆς Διὸς Αἰνῆσις ἱερόν· καὶ ὁ

* Iliad. 6'. ver. 631.

† Odyss. π'. ver. 247.

‡ Odyss. α'. ver. 246.

^a τὴν δεῖσθαι Med. 3. ^b Φαλίως Par. 1. Eton. Φυλλίως Par. 4. Med. 2. 3. Bre. Mosc. Φυλλίως Med. 1. ^c ἑταῖρον Med. 3. Bre. Efc. Mosc. ^d ὁ δεῖσθαι Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Efc. Mosc. ^e καλεῖ Med. 2. ^f οἱ μὲν desunt Par. 1. 4. Med. 1. 3. Bre. Efc. Mosc. ^g ὑπὸ Med. 1. 2. 3. ^h οἱ δὲ &c, adusque Φερεκύδης inclusive, desunt Med. 3. ⁱ Παλαιῖς Mosc. et sic infra. ^k λέγονται Par. 1. 4. Med. 1. Eton. et ex correct. Med. 2. ^l Scripti, τέσσαρες: ut sint Strabonis verba, non poetæ. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. Eton. ^m παρὰ δύο Med. 3. ⁿ ἔγω φησὶ Med. 3. ^o Δελιχίῳ τε Σάμῃ τ' ἢ ὅλῃν τε Ζακύνθῳ Par. 4. ^p στα-
δίας deest Par. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Mosc. ^q Scripti, φασὶ σταδίας. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Mosc. ^r Χελω-
νάτῃ Med. 1. ex correct. ^s αὐτὴ δὲ ὡς Med. 3. ^t μικρὰ Par. 4. Med. 1. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc. et Med. 2. ex correct. ^u Αἶνος deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Efc. Mosc. ^x ἢ Par. 4. Med. 3. et Med. 2. ex correct. ^y τῇ deest Med. 1. 3. Mosc.

2. Φυλῆας ἑταῖρον] Legendum, Φυλλίδας. Homerus, Iliad. 6'. ver. 518.

Πελοδάμας δ' Ὠτὸν Κυλλήνιον ἐξενέριξε,
Φυλλίδεω ἑταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἀβάντων. i. e.
Polydamas autem Otum Cylle-
nium interemit,
Phylidæ focium, magnanimorum ducem Epirum.

Sic est et in Epitome. Casaub.

Ibid. Φυλῆας ἑταῖρον] Legendum, Φυλλίδεω ἑταρον, ex ipso Ho-
meri carmine, quod existat Iliad. 6'.

Πελοδάμας δ' Ὠτὸν Κυλλήνιον ἐξενέριξε,
Φυλλίδεω ἑταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.

Paulus Leopardus, Emendation. lib. vii. c. 23. p. 148. tom. iii.
Fac. Critic. Jani Gruteri.

Ibid. Φυλῆας ἑταῖρον] Aldus, Φυλλίως ἑταρον. Legi debet Φυ-
λίδας ἑταῖρον, vel Φυλλίδεω ἑταρον ex Homero: ita Codd. Non Φυλ-
λίδεω, vel Φυλλίδεω, ut Leopard. et Casaub. A Φυλῆας est Φυλλίδης,
ut a Πηλεὺς, Πηλείδης. Scherper.

Ibid.] Aldi lectionem expressit Marcus Hopperus in editione
Henric. Petrina. Anon.

6. ὡς ὁ Ἄνδρων φησί] Libri scripti, ὡς ὁ Ἄνδρων φησί. Casaub.

8. καὶ οἱ μὲν ὑπὸ Ὀδυσσεὶ] Sic restituimus voces, quæ deerant:
primum quidem ex conjectura, deinde autem ex auctoritate ve-
teris codicis. Idem.

9. οἱ δὲ Παλεῖς] Locus non integer. Sane apud Stephanum
in v. Κράνιον, urbs Cephalleniæ Πηλεὺς refertur. Xylander.

Ibid.] Palenses orientale Cephalleniæ latus coluerunt. Ad
oram pag. MS. Eton. hæc, quæ sequuntur, inserta sunt: περὶ τῆς
τῆς Παλίων πόλεως εἰς Ἀθήνας τόδε ἐπιγράμμα εἶχον.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΤΡΑΙΑΝ

ΝΟΝ ΗΑΔΡΙΑΝΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ

ΠΟΛΙΣ ΠΑΛΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΑ

ΝΙΑΣ· ΕΛΕΥΘΕΡΑ· ΚΑΙ· ΑΥΤΟΝΟ

ΜΟΣ ΔΙΑΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ἈΡΗΟΥ

ΦΙΛΟΥ· ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ ΥΙΟΥ.

Thucydides, l. ii. Παλλεῖς urbem appellat: Livius, l. xxxviii.
c. 28. Pallenfes incolæ. Ex utroque constat quartam insulæ par-
tem a Pallenfibus esse cultam. F.

13. Οὐ γὰρ] Hæc legenda sunt interrogative. Οὐ γὰρ τῷτ' ἀν εἶη
λέγων (vel f. ΛΕΓΕΙΝ) ἐξ ὅλης μὲν τόσας, ἐκ δὲ μίᾶς τῶν τετάρτων παρ'
ἑνα τῶν ἡμίσεως; Computatione autem minus accurata utitur Stra-
bo, nam 24, non παρ' ἑνα, sed παρὰ δύο, sunt ἡμίσεις τῶν 52. T.

15. παρ' ἑνα τῶν ἡμίσεως] Recte Strabo παρ' ἑνα, hoc est, uno
excepto. Nam sic esse vertendum debuit Xylander saltem ex
magni illius Budæi Comm. Ling. Græc. discere. p. 241. Edit.
Rob. Stephan. Casaub.

18. Κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία] Cephalleniæ situm sic diligen-
ter explicat Polybius, l. v. p. 491. Edit. Amst. Ἡ Κεφαλληνία
κεῖται μὲν κατὰ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα
πέλαγος· ἐπικείται δὲ τῆς μὲν Πελοποννήσου τοῖς πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς
ἐσπέραν μέρει κεκλιμένοις, καὶ μάλιστα τῇ τῶν Ἡλείων χώρᾳ· τῆς δ'
Ἠπείρου καὶ τῆς Αἰτωλίας, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀκαρνανίας τοῖς πρὸς μεσημέριον
καὶ πρὸς τὰς δύσεις μέρειν ἐτραμμένοις. i. e. Cephallenia enim ad sinum
Corinthiacum sita, Siculumque spectans mare, Peloponnesi partibus,
quæ ad septentrionem et occasum vergunt, præcipue autem regioni
Eleorum, imminet: Epiri vero et Ætolie atque Acarnaniæ parti-
bus illis, quæ meridiei et occidenti soli sunt obversæ. Plinius, lib.
iv. cap. 12. Cephallenia quondam Melæna dicta, xl. m. pass.
abest, circuitu patet xlv. Idem.

Ibid.] De Cephallenia, ut solet, sollicite optima quæque con-
gessit amantissimus mei Christophorus Cellarius, vir juvandis
literis natus, in nunquam satis laudato opere, quod inscripsit No-
titium Orbis Antiqui, l. ii. c. 14. quem non describo. Anon.

21. ὡς τριακοσίων τῶν περιμέτρων] Cephalleniæ circuitus multo
major. Sandyfius noster, et Porcaccius hujus insulæ circuitum
esse m. p. 160 aiunt, vel stad. 1280. Ergo legendum forsan,
ὡσεὶ χιλίων καὶ τριακοσίων. Notandum est, quod Plinius tantum m.
p. 44 Cephalleniæ tribuit: sed hic numerus neque Straboni
neque recentiorum descriptionibus convenit. De hac insula vide
Cotovicum, p. 45, 46. F.

Ibid. μικρὰ δ'] Lego, μικρὰ δὲ, ut intelligatur hæc insula lon-
gior esse quam latior, quod priorem interpretem animadvertisse
video, licet hic excutierit Xylander. Casaub.

22. ὅρος ἐν αὐτῇ Αἶνος] Pro Æno inculcarant librarii ἐν αὐτῇ:
ego locum refeci ex interprete Apollonii, qui in librum secun-
dum numero 297. sic scribit: Ἐστὶ γὰρ καὶ Αἶνος ὅρος τῆς Κεφαλληνίας,
ἐπὶ

δὲ ^a στενοτάτῃ ^b ἐπὶ τῇ νῆσῳ, ταπεινὸν ἰσθμὸν ποιεῖ,
ὡς ^c ὑποκλύζουσας πολλάκις ὁκ θαλάττης εἰς θα-
λάτταν· πλησίον δ' εἰσὶ τῶν πενῶν ἐν ^d τῷ κόλπῳ
Κράνιοι τε καὶ Παλαῖς. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἰθάκης, καὶ τῆς
Κεφαλληνίας ἡ Ἀστεία ^e νησίον· Ἀστεὺς δ' ὑπὸ τῷ
ποιητῇ λέγεται· ὡς ὁ μὲν Σκῆψος μὴ μένειν ποταμῷ,
οἷαν φησὶν ὁ ^f ποιητής·

* — λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ

Ἀμφίδυμοι—

ὁ δὲ Ἀπολλόδορος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχνοιον λέ-
γει ^g ἐν αὐτῇ ^h Ἀλαλκομενάς, τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰσθμῷ
κείμενον. Καλεῖ δ' ὁ ποιητής Σάμον, καὶ τὴν Θρακίαν,
ὡς νῦν Σαμοθράκην καλεῖσθαι. Τὴν δ' Ἰωνικὴν εἶδε
μὲν ὡς εἰκός· καὶ τὴν Ἰωνικὴν Σπικίαν εἰδέναι φαί-
νεται· ὅτι ἀντιδίδει δὲ τὴν ὁμωνυμίαν ⁱ αὐτῇ τῆς
Σαμοθράκης λέγων, τότε μὲν τῷ ὀπίσθῳ·

† τῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ κορυφῇ Σάμου ὑληέσσης

Θρηκίας—

τοτε δὲ τῇ συζυγίᾳ τῇ ^k πλησίον νήσαν,

‡ Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἰμβρον καὶ Λήμνον ^m ἀμυχθαλόεσσαν·
καὶ πάλιν·

§ Μεσσηγύς τε Σάμοιο, καὶ Ἰμβρε παιπαλοέσσης.

Ἡ δὲ μὲν ἐν ⁿ αὐτῷ, ὅτι ὠνόμασε· δὲ· εἰ δ' ἐκαλεῖτο

est insula, humilem producit isthmum, ita ut sæpe a
mari in mare illuatur. Juxta angustias in sinu sunt
Paleis et Cranii. Inter Ithacam et Cephalleniam in-
sula parva est Asteria, Homero Asteris dicta. Hanc
Scepsius negat talem nunc esse, qualem poeta de-
scribit portubus præditam in utramque partem pa-
tentibus. Apollodorus etiamnum manere ait, in-
que ea oppidulum extare Alalcomenas, in ipso po-

10 situm isthmo. Samum vero poeta etiam Thraciam
illam appellat, quæ nunc Samothracia dicitur.
Ionicam autem ab eo visam fuisse apparet, cum
videatur ei cognita fuisse Ionica colonia. Tamen
15 ambiguitatem distinxit de Samothrace, loquens
alias adjectivo,

Threiciæ ille Sami frondoso in vertice summo:

alias vicinarum insularum adjunctione,

In Samon, inque Imbron, vel inaccessam quoque

Lemnum:

et rursum:

Qua Samon atque Imbrum spatio mare dividit æquo.

Norat ergo Samum Ionicam, sed non nominavit:

* Odyss. δ'. ver. 846.

† Iliad. ν'. ver. 12.

‡ Ibid. ω'. ver. 753.

§ Ibid. ω'. ver. 78.

^a Sic scripti: vulgo, στεροτάτῃ. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 2. fed in Par. 1. στενοτάτῃ scribitur supra ab eadem manu, et Med. 2. habet στεροτάτῃ in marg. στεροτάτῃ Med. 1. Eton. fed in Eton. στενοτάτῃ scribitur supra.
^b ἐπὶ νῆσῳ Med. 3.
^c MSS.
^d τῷ deest Med. 1. 2. 3.
^e ὑποκλύζουσας. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 1. 3. Eton. Esc. ἐπικλύζουσας Med. 2. et ὑποκλύζουσας ex correct.
^f ποιητῇ λέγει Med. 3.
^g ἐπ' Eton.
^h Ἀλαλκομενάς Med. 1. 2.
ⁱ οἷδε Par. 1. 4. Med. 3. Bre. Eton. Mosc. recte. V.
^k πλησίον Med. 1. 3. et ex correct. Med. 2.
^l τ' Med. 3. Eton.
^m ἀμυχθαλόεσσαν Par. 1. Eton. et ex correct. Mosc.
ⁿ Libri veteres rejiciunt hanc vocem in finem sententiæ. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.

ὅπου Αἰνισίς Διὸς ἱερὸν ἐστὶ, ὃ μνημονεύει καὶ Λέων ἐν περιπλῳ, καὶ Δημοδεί-
της ἐν τοῖς λιμέσιν. Citat etiam versum Hesiodi de Jove Æne-
fio, in quo Αἰνισίω puto male positum pro Αἰνισίῳ, quanquam ety-
mologia Æneium probat. Hic autem στεροτάτῃ relinquens, legi
tamen in vertendo στενοτάτῃ. Xylander.

Ibid. ὅρος ἐν αὐτῇ Αἰνός] Hujus loci restitutio debetur Xylan-
dro. Locus Apollonii scholiastæ, unde petita est emendatio, est
in hæc ejus verba libri secundi, ver. 297.

——— πᾶρος Πλωτῆς καλεόντες.

Vide omnino locum. Στενοτάτῃ pro στεροτάτῃ, agnoscit etiam prior
interpres, non necessaria hic quidem cautione usus: ita etiam
veteres libri habent: et ὑποκλύζουσας, non ὑποκλύζουσας. Casaub.

2. ὑποκλύζουσας πολλάκις ἐκ θαλάττης εἰς θαλάτταν] Ex hac rela-
tione non veritati absolum est conicere, hanc insulam Homeri
ætate divisam fuisse in duas partes, quarum una Dulichii no-
men habuit, altera Sames. Hoc saltem causam præbet, cur
tam incerti de situ Dulichii veteres fuerunt. Pausanias, Phere-
cydem secutus paulo supra a Strabone citatum, huic sententiæ
non repugnat. Inter enim donaria unum memorat, quod οἱ Πα-
λαῖς, ἡ τετάρτη τῆς Κεφαλληνίας μείζω, ἀνέδεισαν. Οὗτοι δὲ οἱ Παλαῖς ἐκα-
λεῖτο Δελίχιοι εἰς τὰ ἀρχαῖα. Pausanias, lib. vi. c. 15. Hesy-
chius Dulichium esse urbem Cephalleniae affirmat, et omnes,
præter Strabonem, has insulas tanquam unam describunt. No-
men Sames a Phœnicia voce Σ, signum, ducitur: Cephalle-
niæ a Græca κεφαλή. Hæc insula aliquot promontoria insig-
nia habuit. De proventibus et aliis ad hanc regionem pertinen-
tibus, vide Coronellium, p. 149. Nomen ei hodie est Cefalonia:
urbs Cephallenia nunc Borgo dicitur. F.

10. καὶ πολίχνοιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενάς] Stephanus/Byzan-
tinus de Urbibus hujus urbis nomen Ἀλκομενάς, Plutarchus vero
et Strabo Ἀλαλκομενάς esse scribit. Sed aperte dicam quod sen-
tio: et Plutarchi et Strabonis locus mendo non caret. Transcrip-
tores insigni vecordia primam hujus nominis syllabam gemina-
runt, quod vitii genus haud raro in manu exaratis codicibus oc-
currit: nam nullo jure Stephani verba in mendi suspitionem
venire possunt, quia jam antea et suo loco de oppido Boeotiae
Ἀλαλκομενάς mentionem fecit. Si hæc civitas in Ithace eodem
nomine fuisset insignita, procul omni dubio ibi etiam ejus me-
minisset. Oppidorum enim in variis per totam orbem locis
istorum homonymiam tam accurate persequitur epitomator, ut

plurimas omnino enumeret, quæ etiamnum latent et ignoran-
tur, imo quorum apud alios scriptores et Geographos ne minima
quidem memoria existat, cujus rei exempla videbis in v. Ἀδῶν,
Ἀλεξάνδρεια, et aliis locis quam plurimis. Si igitur oppidi no-
men Ἀλαλκομενάς fuisset, certissime illud, commoda se ibi occa-
sione offerente, recensuisset. Berkel. in Steph. p. 101.

Ibid. λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενάς] Longe aliter Plutarchus in
quæstionibus Græcanicis, ubi Alalcomenas Ithacæ urbem facit.
Casaub.

12. Καλεῖ δ' ὁ ποιητής Σάμον] Ex isto loco facile est intelli-
gere, Samum insularum trium fuisse nomen: una fuit, de qua
agendi hic est locus, ante Echinades, in alto inquit Plinius, qui
Samen hanc vocat: alia fuit, quæ postea Samothracia dicta est,
cujus et Homerus meminit: tertia Ionica, omnium clarissima,
quam tamen poeta, ut observat Strabo, non nominat. Idem.

15. ὅτι ἀντιδίδει δὲ] Hoc est, nisi Samum Ionicam cog-
itam habuisset, non laborasset poeta in distinctione Samorum,
quoties de Thracica Samo loquendum ei erat. Quorsum enim
laborasset, si ὁμωνυμίαν non vidisset? Retinemus negationem,
auctoribus libris omnibus, quam Xylander sustulit. Idem.

17. Σάμου ὑληέσσης Θρηκίας] Virgilius, Æn. vii. ver. 208.

Threiciamque Samum, quæ nunc Samothracia fertur. Idem.

23. Ἡ δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τὴν Ἰωνικὴν. Idem.

Ibid. εἰδ' ἐκαλεῖτο τὴν αὐτὴν ὀνόματι πρότερον, ἀλλὰ Μελάμφυλος,
εἴτ' Ἀνθεμῖς, εἴτε Παρθενία ἀπὸ τῆς ποταμῆς τῆς Παρθενίας, ὅς Ἰμβρε-
σος μετωνομάσθη. i. e. Neque sane olim eo Sami nomine fuit vocata,
sed Melamphylus, sive Anthemis, sive Parthenia, e fluvio Parthenio,
qui Imbrasus postmodo appellatus est] Non, ut ea interpres accepit,
quod Samus primo Melamphylus, dein Anthemis, postremo demum
Parthenia fuerit dicta, quam ibi non εἴτα sed εἴτε legatur, et præ-
terea hæc manifeste iis adversarentur, quæ de variis illius insulæ
nominibus, ei per vices inditis, aperte idem Geographus, et cui
suffragantur Plinius, Stephanus, alique, in sequentibus tradit,
nempe l. xiv. p. 944. Edit. Amst. ἐκαλεῖτο δὲ ΠΑΡΘΕΝΙΑΣ ΠΡΟ-
ΤΕΡΟΝ, οἰκέρτων Καρῶν, εἴτα Ἀνθεμῖς, εἴτα Μελάμφυλος, εἴτα Σάμος.
i. e. PRIMUM dicta fuit PARTHENIAS, Caribus eam tenen-
tibus, deinde Anthemis, post Melamphylus, tandem Samus. Pro
Ἀνθεμῖς vero, quæ urbs Macedoniæ, et cujus mentio apud Thu-
cydidem, Plinium, aliosque; aut priori apud Strabonem loco
Ἀνθεμῖς, quod herbæ nomen apud Dioscoridem, lib. iii. c. 154:
legendum

neque fane olim ea Samus fuit vocata, sed Melamphylus, ac deinde Anthemis, post Parthenia a flumine Parthenio, qui Imbrafus postmodo appellatus est. Quoniam igitur tempore belli Trojani Sami nomen et Cephallenia tributum fuit, et Samothrace, (alioqui enim non introduceretur Hecuba filios suos dicens ab Achille captos fuisse in Samum et Imbrum divenditos) apparet coloniam Sami Ionicæ nondum fuisse deductam: quam ab antiquarum aliqua nomen duxisse evidens est. Unde hoc quoque manifestum redditur, antiquitatis historię repugnare id quod nonnulli dicunt, post Ionicæ colonię deductionem, adventumque Tembrionis venisse Samo colonos, et Samothraciæ Sami nomen indidisse: Samios autem hoc glorię parandę causa finxisse. Probabilius insulę nomen alii factum aiunt a sublimitatibus, quę Samii dicebantur: nam inde

Ida videbatur tota, et Priameia teſta,

Et Graium naves —

Quidam Samon nomen habere putant a Saiis Thracibus, qui eam olim habitaverint, ut et finitimam continentem: five hi iidem cum Sapæis, feu Sintis, (quos Sintas Homerus vocat) five diverſi fuerunt. Saiorum meminit Archilochus,

Nunc aliquis noſtra Saium ſeſe aſpide jaſtat,

Quam liqui ad dumum non ego ſponte mea.

Reſtat de inſulis Ulyſſi ſubditis Zacynthus, paulo

τὸ ἀπὸ ὀνόματι πρῶτον, ἀλλὰ ὁ Μελάμφυλος, εἴτ' Ἀνθεμίς, εἴτα Παρηνία ὑπὸ τῆς ποταμῆς τῆς Παρηνίας, ὅς ἱμβρασος μετανομάσθη. Ἐπεὶ οὖν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ, Σάμος μὲν καὶ ἡ Κεφαλληνία ἐκαλεῖτο, καὶ ἡ Σαμοθράκη, (οὐ γὰρ ἀν' ἑκὺς ἐισήγετο λέγουσα, ὅτι τὰς παῖδας αὐτῆς ἐπερύαχε, ὅν κε λάβοι, ἐς Σάμον ἐς τ' ἱμβρον) ἱωνικὴ οὐκ ἀπώκιστο πῶ· δῆλον δ' ὅτι ὑπὸ τῶν πρῶτων πινὸς τὴν ὀμωνυμίαν ἔχον· ἐξ ὧν καὶ κεῖνο δῆλον, ὅτι πρῶτ' ἀρχαίαν ἱστορίαν ἦν λέγουσιν οἱ φησάντες μὲν ἱωνικὴν ὑποκίαν, καὶ τὴν Τεμβρίωνος παρεσίαν, ὑποκίαν ἐλθεῖν ἐκ Σάμου, καὶ ὀνομάσαι Σάμον τὴν Σαμοθράκην, ὡς οἱ Σάμιοι τῆς ἐπιδόσαντο δόξης χάριν· πιθανώτεροι δ' εἰσὶν οἱ ὑπὸ τῶν Σάμωνος καλεῖσθαι τὰ ὕψη φησάντες

ὁρῶσθαι τῆς τοῦ τένονος τὴν νῆσον.

* Ἐντεῦθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδὴ,

Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

Τινὲς δὲ Σάμον καλεῖσθαι φασιν, ὑπὸ Σαίων τῶν οἰκόντων Θρακῶν πρῶτον, οἱ καὶ τὴν ἡπειρον ἔχον τὴν προσεχῆ· οἷτε οἱ αὐτοὶ τοῖς Σαπαίοις ὄντες, ἢ τοῖς Σιντοῖς, ἐς Σίντας καλεῖται ὁ ποιητής, εἴθ' ἕτεροι. Μέννηται δὲ τῶν Σαίων Ἀρχίλοχος,

Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ Σάμων

ἔντος ἀμώμητον ἐκάλειπον οὐκ ἐθέλων.

25 Λοιπὴ δ' ἐστὶ τὴν Ὀδυσσεὶ τεταγμένων νήσων

* Iliad. v. ver. 13.

^a Μελάμφυλος Par. 1. Med. 1. 2. ^b Ἐκὰς Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. ^c περιὰς ὃν καὶ λάβοι Σάμον, ὡς ἱμβροῖς ἱωνικὴ ἐκ ἀπώκιστο τό πῶ Par. 1. Eton. sed in Eton. scribuntur in marg. a recenti manu. περιὰς ὃν καὶ λάβοι Σάμον ἔς ἱμβροῖς I. 5. α. τόπῳ Med. 1. περιὰς ἱωνικὴ καὶ λάβοι Σάμον ἔς ἱμβρον ὡς ἱωνικὴ &c. Med. 3. περιὰς Efc. Mosc. περιὰς deest Med. 2. relicta lacuna. ^d ὃν κε λάβοι Σ. Med. 2. ὃν κε λάβοι Efc. Mosc. ^e ἱμβροῖς Med. 2. ἱμβροῖς Efc. Mosc. ^f ἡ I. Efc. Mosc. ^g δ' deest Par. 1. 4. ^h πρῶτον Med. 3. ⁱ Scripti, δ' λέγουσιν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. Bre. Efc. Mosc. ^k ἐλθεῖν Mosc. ^l οἱ deest Bre. Efc. Mosc. ^m τὰς Σαμαίους Par. 1. τὰ Σαμαίους Med. 1. 2. 3. Eton. Efc. Mosc. sed in Eton. Σάμωνος scribitur inter lineas. ⁿ Scripti tres, εὐρεῖσθαι. Marg. Caf. sic Par. 1. Bre. Eton. et Med. 1. ex correct. εὐρεῖσθαι Med. 3. ^o οἷτε Med. 1. 2. sed Med. 2. postea corr. ^p Σίντας Med. 1. 2. 3. Bre. Efc. Mosc. ^q ἀνέλειτο Par. 1. Med. 2. 3. Bre. Eton. ἀφείλατο Par. 4. ἀνέλειτο Med. 1. et ἀνέλειτο ex correct. ἀνέλειτο Efc. ^r τὴν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc. ^s Scripti, Σάμωνος. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Eton. ^t κάλλειπον Par. 1. Med. 1. 2. sed Med. 2. postea corr. κάλλειπον Med. 3.

legendum videtur in utroque Geographi loco, Ἀνθεμίσα, vel Ἀνθεμίσα, sicuti apud Aristotelem, Plinium, lib. v. c. xxxi. Stephanum, et Apollonii Enarratores, lib. ii. ver. 874. Eszech. Spanhemius, in Observat. ad Callimach. Hymnum in Delum. p. 361.

5. εἰ γὰρ ἀν' ἑκὺς] Argumentum est ejusmodi, quia inducitur Hecuba appellans Samum, quæ nunc Samothracia dicitur: ergo Samus tunc est appellata. Non enim perinde est, ut cum poeta ipse loquitur. Sed potuit esse ἀναχρονισμός: qua de figura vide Servium ad illud libri sexti Æn. ver. 366.

Portusque require Velinos.

Ubi vitiosissimam ait esse anticipationem, quæ non ex persona poetæ fiat, sed per alium, unde intelligimus vim argumenti hujus. Casaub.

6. ὅτι τὰς παῖδας &c.] Vide Homer. II. ω. ver. 751. Anon.

7. ἱωνικὴ ἐκ ἀπώκιστο] Hunc locum non esse sanum satis apparet: puto autem scripsisse Strabonem, δῆλον ὅτι ἡ ἱωνικὴ ἐκ ἀπώκιστο πῶ· δῆλον δὲ καὶ ὅτι. Casaub.

10. ἦν λέγουσιν] Τὸ ἦν puto esse inducendum. Idem.

11. καὶ τὴν Τεμβρίωνος] Vide initium libri xiv. p. 939. Edit. Amst. Idem.

14. Σάμος καλεῖσθαι τὰ ὕψη] Libri veteres, Σάμος: recte. Sic dicit libro viii. p. 503. Σάμος ἐκαλεῖν τὰ ὕψη. Idem.

Ibid.] Ex Strabone idem notat Eustath. ad II. v. 12. p. 882. Edit. Basil. Ἰσείον—ὅτι ἡ Θρακικὴ καὶ τὴν Τεμβρίωνος Σάμος καλεῖται] διὰ τὸ ὕψος, Σάμοι γὰρ, φησὶ, τὰ ὕψη, ὡς καὶ ἐν τοῖς τῶν Περικλέους (ad vi. scil. 533.) δηλώνται. Et ad Iliad. ω. p. 1469. Scherpezeelius.

18. ἀπὸ Σαίων] Vide, libro duodecimo, p. 827. Edit. Amst. Apud Stephanum Σάος dicitur esse insula Σαίων. Casaub.

23. Ἀσπίδι μὲν] Citatur a Plutarcho in Laconicis institutis hoc epigramma, non tamen plane integrum. Inde correxi quædam. Σαπαίους apud Stephanum. leges Σαπας etiam. In superioribus

de Samo divinavi. Quæ de Zacyntho sequuntur, mendosa sunt et mutila. Peloponneſo propior et meridionalior quam Cephallenia ponitur ab aliis geographis Zacynthus. Quid autem sibi hæc volunt, συνάπτων αὐτὴν? Xyland.

Ibid. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται] Libro xii. p. 827. Edit. Amst. legitur hoc modo, Ἀσπίδα μὲν Σαίων τις ἀνέλειτο. Casaub.

Ibid. Ἀσπίδι μὲν Σαίων &c.] Ald. codex, pro ἀγάλλεται, habet ἀνέλειτο, uti lib. xii. Citat etiam hoc elegidium Aristophanes Eip. fere extr. ubi scholiastes docet Archilochum id cecinisse, cum in prælio contra Saios arma non bene reliquisset. Vide et Eustathium, ad Dionys. Perieg. ver. 533. Scherpezeelius.

25. Λοιπὴ δ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ Ὀδυσσεὶ τεταγμένων νήσων ἡ Ζάκυνθος, μικρὴ πρὸς ἑσπέραν μάλλον τῆς Κεφαλληνίας κεκλιμένη καὶ τῆς Πελοποννήσου. (Quæ sic vertenda videntur) Reſtat de inſulis Ulyſſi ſubditis Zacynthus, paulo magis quam Cephallenia et Peloponneſus ad occaſum inclinans] Quæ verba falſum exhibent ſenſum, nam ex omnium geographorum conſenſu Zacynthus eſt orientalior Cephallenia, itaque Strabo procul dubio non ſic ſcripſerat, ſed in ejus verbis illud καὶ eſt a mala manu, nam ſi tollatur, ſenſus erit commodus, et ſententia vera, quæ ſic ſonabunt: paulo magis quam Cephallenia ad occiduas partes Peloponneſi inclinans. Palm. Græc. Antiq. lib. iv. c. 24. p. 523.

Ibid. Λοιπὴ δ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεὶ τεταγμένων νήσων ἡ Ζάκυνθος, μικρὴ πρὸς ἑσπέραν μάλλον τῆς Κεφαλληνίας κεκλιμένη καὶ τῆς ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ, ΣΥΝΑΠΤΩΝ δ' αὐτὴν, πλείων ἐστὶν ὁ κύκλος τῆς Ζακύνθου, ἢ τῆς Σαίων ἐκατὸν ἐξήκοντα] Corrigebat Palmerius πρὸς ἑσπέραν, quod omnino falſum eſt, licet etiam in editione Aldina reperiatur. Nam Zacynthus Cephallenia orientalior eſt. Veritati, opinor, conſentaneum eſſet, ſi legeremus, μικρὴ πρὸς ἑσπέραν μάλλον κεκλιμένη τῆς Κεφαλληνίας, καὶ τῇ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ ΣΥΝΑΠΤΟΥΣ αὐτὴν. Et etiam Peloponneſo connectens. Deinde nova incipit ſententia. Πλείων (vel f. Πλείων δ') ἐστὶν κ. τ. λ. γ. Τ.

1. ἡ Ζάκυνθος,

ἡ Ζάκυνθος, μικρῶ πρὸς ἑτέραν μᾶλλον τῆς Κεφαλ-
ληνίας κεκλιμένη καὶ τῆς Πελοποννήσου, ^b συνάπτων δ'
αὐτὴν, πλέων ἔστιν ὁ κύκλος τῆς Ζακύνθου γαδίων
ἐκατὸν ἐξήκοντα· διέχει δὲ καὶ τῆς Κεφαλληνίας ὅσον
ἐξήκοντα γαδίς, ὑλώδης μὲν, εὐκαρπὺς δέ· καὶ ἡ πόλις
ἀξιόλογος ὁμώνυμος· ἐντεῦθεν εἰς Ἑσπερίδας τῆς Λι-
βύης, γάδιοι τριγίλιοι τριακόσιοι. Καὶ ταύτης ἡ καὶ
τῆς Κεφαλληνίας πρὸς ἑω, τὰς Ἐχινάδας ἰδρύσασθαι
νήσους συμβέβηκεν, ὧν τό, τε Δελίχιον ἐστὶ (καλεῖται
δὲ νῦν Δολίχαν) καὶ αἱ Ὀξείαι καλεόμεναι, αἷς ^d ὁ
ποιητὴς Θοὰς εἶπε· καὶ ἡ μὲν Ὀξεία καίεται ^e κατὰ
Οἰνιάδας καὶ τὴν Ἐβόλῃν τῇ Ἀχελώϊ, διέχουσα Ἀράξιν,
τῆς τῶν Ἠλείων ἄκρας, ^f γαδίς ἐκατὸν καὶ αἱ λοι-
παὶ δ' Ἐχινάδες πλείους εἰσὶ, ^g πᾶσαι λυγρὰ καὶ τρα-
χεῖαι, καὶ πρὸ τῆς Ἐβόλῃς τῇ Ἀχελώϊ, ^h πεντεκαί-
δεκα γαδίς ⁱ ἀφειῶσα ἢ ἀπωτάτη ἢ δ' ἐγγυτάτω
πέντε, ^k πελαγίζουσα πρὸς τὸν ἄλλον· ἀλλ' ἡ χεῖς τὰς μὲν
ἔξῃ πείρωκεν αὐτῶν ἡδὴ, τὰς δὲ μέλλει, πολλὰ κατα-
φερομένη· ἥπερ καὶ τὴν ^l Παραχελωῖτιν καλεμένην
ὁ χῶραν, ἣν ὁ ποταμὸς ἐπιπλύζει, περικύπτει ^m ἐπὶ τοῖς
τοῖς παλαιῶν, τὰς ὅρας ⁿ συγχέουσα αἰετὸς ἀποδεικ-
νύμενος τοῖς Ἀκαρνασὶ καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς· ἐκρίνοντο
γὰρ τοῖς ὅπλοις, ὅτε ἔχοντες διαίτητάς· ἐνίκαν δ'
οἱ πλεον δυνάμει· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ μῦθος ἐπλάσ-
θη τις, ὡς Ἡρακλῆς καταπολεμήσας τὸν Ἀχε-
λῶν, καὶ ἐνεγκάμενος τῆς νίκης ἄθλον τὸν Διῖανέρας
γάμον τῆς Οἰνείας θυγατρὸς, ἣν πεποίηκε Σοφοκλῆς
τοιαῦτα ^o λέγεσθαι·

^p Μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ^q ποταμὸς, ^r Ἀχελῶν ^s λέγω,
^t ὅς μ' ἐν τρισὶ ^u μορφαῖσιν ἐξήτει πατρός,
Φοιτῶν ἐναργὲς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος

magis quam Cephallenia ad occasum et Pelopon-
nesum inclinans. Ambitus ejus stadiorum est cen-
tum et sexaginta, et amplius: distat a Cephalle-
nia ad lx. stadia, filvosa insula, sed fertilis, cum
urbe ejusdem nominis memoranda. Hinc ad Hef-
perides Libyæ stadia sunt ter mille ac trecenta. Ab
hac et Cephallenia versus ortum Echinades jacent
insulæ, quarum una est Dulichium (nunc Dolicham
nominant) et acutæ insulæ, quas poeta Thoas vo-
cavit. Dolicha sita est juxta Oeniades et ostia
Acheloï, distans ab Araxo, Eleorum promontorio,
stadiis c. Sed et reliquæ Echinades complures,
omnes asperæ atque steriles, ante ostia Acheloï
jacent, xv. stadiis remota inde quæ longissime, quæ
proxime, v. cum quidem ante in alto jacuerit:
sed limus aggestus alias jam cum continente con-
junxit, alias ei adjiciet, copiose subinde advectus.
Is regionem quoque Paracheloitidem, quam rigat
Achelous, antiquitus controversam fecit, identidem
fines Acarnanibus et Ætolis statutos confundens:
itaque armis decernebant, cum carerent arbitro: ac
vincebant, qui plus poterant. Qua de causa etiam
fabula conficta fuit, Herculem, debellato Ache-
loo, victoriæ præmium adeptum fuisse nuptias
Deianiræ, Oenei filiæ, quam Sophocles ita lo-
quentem facit:

Nam nuptias Achelous ambivit meas

*Fluvius, tribus me formis a patre flagitans,
Aliquando taurus evidens, alias draco*

^a ἰσπέραν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^b συνάπτων δ' αὐτὴν, πλεον ἐστὶν Par. 4. Mosc. συνάπτουσα δ' αὐτὴν πλεον ἐστὶ Med. 3.
^c ἐστὶν &c, aduque Ζακύνθου inclusive, deerant Med. 2. add. postea. ^d Θοὰς ὁ ποιητὴς Med. 1. 2. 3. Mosc. ^e καίεται Par. 4.
^f μετὰ Par. 4. ^g γαδίς deest Med. 3. Bre. Esc. Mosc. γάδια Med. 2. et γάδιο ex correct. ^h πᾶσαι Mosc. ⁱ καὶ Med. 2.
^k ἀφειῶσα Med. 1. 2. ^l ἀπωτάτη Par. 1. 4. Med. 3. Eton. Esc. Mosc. ^m πελαγίζουσα Med. 1. 2. 3. Bre. Eton.
ⁿ Scripti, Παραχελών. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. Παραχελών Med. 1. 2. ^o χῶραν ἐστὶν προσχέουσα Med. 3. ^p δὲ ἐπὶ τοῖς
Med. 1. 2. 3. Mosc. δ' ἐπὶ τοῖς Esc. ^q MSS. συνέχευσα. Marg. Cas. sic Bre. Esc. Mosc. ^r ὅχλοι Med. 1. 2. sed Med. 2. postea
corr. ^s Scripti, λεγέσθαι. Marg. Cas. sic Med. 1. ^t Μνηστὴς Med. 1. μνηστὴς Med. 2. et μνηστὴς ex correct. ^u ποταμὸς deest
Par. 1. ^x Ἀχελῶος Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^y λέγω deest Par. 1. Med. 3. Eton. λόγω Med. 2. ex correct.
^z μορφαῖσιν Par. 4. Med. 1. 2. μορφαῖς Par. 1. Med. 3. Eton.

1. ἡ Ζάκυνθος, μικρῶ πρὸς ἑτέραν μᾶλλον τῆς Κεφαλληνίας κεκλι-
μένη καὶ τῆς Πελοποννήσου. i. e. Zacynthus, paulo magis quam Cephalle-
nia ad occasum et Peloponnesum inclinans] Lege, πρὸς ἰσπέραν
μᾶλλον, ut necesse est legere, si commodum sensum vis asstruere
Strabonis verbis. Palmer.

Ibid. μικρῶ πρὸς ἑτέραν] Locus mendosus, quem Palmerius haud
recte corrigit. An legendum sit, πρὸς ἡπειρον, valde hæreo. F.

Ibid. ἑτέραν] Edit. Aldi, Xylandri, et prima Casauboni ha-
bent, ἰσπέραν. Anon.

2. συνάπτων δ' αὐτὴν] Locus mendosus. Prior interpres sic vi-
detur legisse, συνάπτων δ' αὐτὴν πλεον ἐστὶν δ' ὁ. Memineris autem,
qui hanc Zacynthi descriptionem legis, ejus Peloponnesi situs,
quem ei Geographus tribuit, l. viii. Plinius, lib. iv. c. 12. de
Zacyntho sic, Inter hanc et Achaïam, cum oppido magnifica, et fer-
tilitate præcipua, Zacynthus, aliquando appellata Hyrie; Cephalle-
nia a meridiana parte xxii. m. abest: mons Elatus ibi nobilis:
ipsa circuitu colligit xxxvi. m. Vides quod noster πρὸς ἰσπέραν,
Plinius meridiem dicit. In numeris differunt mirum quantum.
Causaub.

3. γαδίων ἐκατὸν ἐξήκοντα] Circuitum Zacynthi recentes at-
tingere affirmant m. p. 30, vel amplius. Hic loci igitur error
in textum irrepit; summa enim σ' καὶ ξ, vel 260, literis ex-
pressa, in ρ' καὶ ξ facile mutari potuit. De hac insula (hodie Zante)
vide Whelerum, p. 39. Sponium, tom. i. p. 142. Cotovicum,
p. 48. Chandlerum, in Græcia, c. 79. F.

5. ὑλώδης μὲν] Poetis Græcis ὑλώδης, Latinis nemorosa. Causaub.

6. ἐντεῦθεν εἰς Ἑσπερίδας] Vide ad librum ultimum. Idem.

9. ὧν τό, τε Δελίχιον] Plinio, lib. iv. c. 12. Dulichium non
est una de Echinadibus. Stephanus Strabonem sequitur. Idem.
Ibid.] Plura tradit Doctissim. Chr. Cellarius, Geogr. Antiq.
lib. ii. c. 14. Anon.

Ibid.] Melā ab Echinadibus Dulichium sejungit. Virgilius
etiam, lib. iii. Æneæ cursum describens, primo Zacynthum,
deinde Dulichium, Samem, et montem Neriton memorat. Si au-
tem Dulichium inter Echinades fuisset, certe Æneas non vidisset
eam. Nomen Dolichæ forsan a πλῆθος, conturbavit, est deducen-
dum, quæ vox, secundum Buxtorfium, de aquis tantum usurpa-
tur. Hoc nomen, ut videtur, æque ad insulam in ostio fluminis
positam, vel ad partem Cephallenia ab alveo turbido disjunctam,
referri potest. Scio quod Homerus Echinadum naves Dulichii-
que ita recenset, ut quibus unus esset atque idem præfectus: hoc
autem Dulichium esse unam Echinadum non probat. De hisce
vide Cotovici Itinerar. p. 46, 47. Chandleri Græc. c. 72. F.

10. καὶ αἱ Ὀξείαι] Oxias refert Plinius, lib. iv. c. 12. ini-
tio, inter eas insulas, quæ sunt inter Leucadiam et Achaïam.
Causaub.

14. πλείους εἰσὶ] Lege, πλείους δ' εἰσὶ. Plinius, lib. iv. c. 12.
initio: ante Ætoliā Echinades, Ægialia, Cotonis, Thyatira,
Gecaris, Dionysia, Cyrrus, Chalcis, Pinara, Mysus. Idem.

16. ἡ ἀπωτάτη] Lege, ἡ ἀπωτάτω, ut ἐγγυτάτω mox. Idem.

17. ἀλλ' ἡ χεῖς] Advecta ab Acheloo: vide ad librum pri-
mum. Idem.

*Maculis voluminibusque varius existit,
Forma viri quandoque taurinum caput
Habetis ille visus. —*

Addunt nonnulli fabulæ, Amaltheæ cornu id fuisse, quod defregit Acheloo Hercules; Oeneoque in nuptiarum stipulationem dedit. Qui autem ex fabulis verum colligunt, tauro similem forma Acheloum aiunt, ut et alios fluvios ob strepitus et flexus alveorum, qui cornua dicuntur: draconem, ob longitudinem et obliquitatem: taurina fronte, ob eandem causam, quæ ei bovis formam tribuit. Herculem porro alioquin beneficium, Oenei foceri in gratiam aggeribus et aquæ ductibus fluvium compescuisse vitiose fluentem, magnamque Paracheloididis partem reficasse: id esse Amaltheæ cornu. Enimvero Echinadibus et Acutis insulis tempore belli Trojani imperasse Megetem Homerus ait,

*Quem Phyleus Diis carus equester procreat olim,
Is se Dulichium sævam genitoris ob iram
Contulerat —*

Pater autem Phylei fuit Augeas, Eleæ ditionis et Epeorum princeps: itaque insulas istas Epei tenuerunt, qui cum Phyleo Dulichium migraverant. Taphiorum porro insulæ, ante dictæ Teleboarum, quarum fuit etiam Taphos, quæ nunc Taphiufa usurpatur, ab his separantur, non intervallo (vicinæ enim sunt) sed quod aliis ducibus

Δράκων ἐλικτός· ἄλλοτ'· ἀνδρείω κῦτει
Βέπρωρος. —

Περσπείας δ' ἐνιοι, καὶ τὸ δ' Ἀμαλθείας τῆτ' εἶναι λέγοντες κέρας, ὃ ἀπέκλασεν Ἡρακλῆς τῇ Ἀχελώϊ, καὶ ἔδωκεν Οἰνῇ τ' ἰάμων ἔδνον. Οἱ δ' εἰκάζοντες ἔξ αὐτῶν τάλιητες, τούτῳ μὲ εἰκότα λέγεσθαι τὸν Ἀχελῶϊν φασί, καθάπερ καὶ τὲς ἄλλες ποταμὸς, ἀπὸ πῖ τ' ἦσαν, ἐ τῶν καὶ τὰ ρεῖθρα χαμπῶν, ἄς καλῶσι κέρατα· δράκοντι δ' ἀπὸ τοῦ μήκος καὶ τῇ σκολιότητι· βέπρωρον δὲ ἀπὸ τῆς αἰτίας, δι' ἣν καὶ ταυρώπιν· τὴν Ἡρακλέα δὲ καὶ ἄλλως εὐεργετικὸν ὄντα, καὶ τῷ Οἰνῇ κηδεύσαντα, παραχόμασί τε καὶ διοχετίαις βιάσασθαι τὸν ποταμὸν πλημμελῶς ῥέοντα, καὶ πολλὴν τὴν Παραχελώϊδος φθείροντα ἀνάψυξιν· χαλεζόμενον τῷ Οἰνῇ, καὶ τῆτ' εἶναι τὴν Ἀμαλθείας κέρας. Τῶν μὲ οὖν Ἐχινάδων καὶ τῶν Ὀξείων καὶ τῶν Τρωϊκῶν Μέγλη ἀρχεῖν φησὶν Ὀμηρος· —* Ὅν τινατε Διὶ φίλος ἱππότεα Φυλεὺς,

Ὅς ποιεῖ Δελίχιν δ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς.

Πατὴρ δ' ἦν Αὐγέας ὁ δ' Ἡλείας καὶ τῶν Ἐπειῶν ἀρχὸν ἄς· Ἐπειοὶ τὰς νήσους τούτας εἶχον οἱ σινευξάντες εἰς τὸ Δελίχιν τῷ Φυλεῖ. Αἱ δὲ τῶν Ταφίων νῆσοι, πρότερον δὲ Τηλεβοῶν, ὧν ἦν καὶ ἡ Τάφος, οὖν δὲ Ταφίῳσα καλεμένη, καλεῖται ἦσαν τέτων, ἐ τῷ δ' ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς (ἐγγὺς γὰρ καὶ καίται) ἀλλὰ ὑφ'

* Iliad. β'. ver. 628.

^a ἀνδρείω Med. 2. 3. Mosc. ^b Vulgo, τύτῳ Βέπρωρος. Marg. Caf. sic Esc. Mosc. sed Mosc. habet κῦτει in marg. et Βέπρωρος scribitur supra. ^c Ἀμαλθείας Med. 1. 2. et sic paulo infra. ^d H. Med. 1. 2. Bre. Esc. ^e in Med. 2. ^f ἄ Med. 3. ^g δρᾶ-
κοντα Esc. et Med. 2. ex correct. ^h Vulgo, κηδεύσαντα, Marg. Caf. ⁱ διοχετίαις Par. 1. διοχετίαις Med. 2. ^k Παραχελώϊδος
Par. 1. Med. 1. 3. Bre. Esc. Mosc. Παραχελώϊδος Med. 2. ^l φθείροντα deest Par. 4. Med. 2. Esc. Mosc. deest Med. 1. add.
postea. ^m Lege, ἀνάψυξιν, contra codices. V. ⁿ χαλεζόμενος Med. 1. 2. Esc. sed Med. 2. postea corr. ^o Φυλεὺς Med. 2.
^p ἀπενάσσατο Par. 4. ^q Φυλεῖ Med. 2. ^r δὲ τῶν Med. 2. ^s Τηλεβοῶν Mosc. sed o, quasi Τηλεβοῶν, scribitur supra. ^t Τα-
φίς Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^u διατήματα Par. 1. Med. 1. 2. 3. ^x καίται Par. 1. Med. 1. 2. 3. Mosc.

1. ἄλλοτ' ἀνδρείω κῦτει] Libri manu exarati habent, κῦτει, non τύτῳ, ut vulgo. Vocat autem κῦτος reliquum corpus præter caput. In iisdem libris legitur, βέπρωρος, non βέκρωρος: quod etiam ante quam scirem, legendum ita esse animadverteram. Neque vero ardua nimis conjectura, si quis sequentia Strabonis verba legat non negligenter. Sic igitur magni poetæ locus legatur,

— ἄλλοτ' ἀνδρείω κῦτει

Βέπρωρος.

Porro vocis βέπρωρος elegantiam agnoscent, qui in tragicorum lectione fuerint versati. Sophoclei huius loci meminit etiam Hesychius, in voce Ἀντίπρωρος. Casaub.

Ibid.] Exstat hic locus apud Sophoclem in Trachiniis mox ab initio, versu sc. 10. et seqq. ubi editiones Stephanianæ habent,

— ἄλλοτ' ἀνδρείω τύτῳ

Βέκρωρος.

Quem locum ita interpretatur Joachimus Camerarius: Βέκρωρος ad figuram fluvii referendum. Sicut Horatio, lib. iv. Od. 14. est Tauriformis Ausidus. Anon.

3. τὸ τῆς Ἀμαλθείας] Vide apud paræmiographos. Casaub. Ibid.] Vide Zenobium, Centur. l. i. 26. et l. ii. 48. Diogenem, l. i. 64. Apollolium, Cent. l. ii. 86. et ad eum notas Petri Pantini. Anon.

7. καθάπερ καὶ τὲς ἄλλες ποταμὸς] Amplum habes in istum locum commentarium apud Ælianum, libro secundo, capite 33. Περὶ ἀγαλμάτων ποταμῶν. Ubi tamen de Acheloo nullam fieri mentionem miror. Festus, Taurorum specie simulachra fluminum, id est, cum cornubus, quod sunt atrocitas ut tauri. Testimonia apud Horatium et alios poetas passim. Casaub.

9. ἄς καλῶσι κέρατα] Paulo aliter Thucydides de Nilo, lib. i. c. 110. p. 60. Edit. Oxon. Πεντήκοντα τετρεῖς διάδοχοι πλέουσι εἰς Αἴγυπτον, ἔχον κατὰ τὸ Μενδσίον κέρας. i. e. Quinquaginta irremissibiles vestri, suis successuri, in Ægyptum navigabant, rerum gestarum prorsus ignari, ad Mendesium (Nili) cornu appulerunt. Poetæ κέρατα vocant omnia flumina, quod sint veluti Oceani cornua. Apollonius de Istro, lib. iv. ver. 282.

Ἐστὶ δὲ τις ποταμὸς, ὑπατοῦ κέρας ὠκεανοῦ. i. e. Ac nonnullus est fluvius, ultimum Oceani cornu.

Ubi Scholiastes: κέρατα γὰρ λέγουσι τὰ ὠκεανῷ πάντας τὰς ποταμὸς τὰς ἀπ' αὐτῶ κατὰφερομένους. Idem.

Ibid.] Quare cornuti ac tauriformes olim picti fluvii, variæ sunt antiquorum opiniones. Præter datam ab Apollonii interprete veteri rationem, quidam volunt fluvii tributa cornua propter obliquum eorum cursum, quo cornua taurina imitentur, alii ob aquarum impetum, atque vim, uti Fulcan: ad Aristotelem de Mund. Probus, ad Virgil. Georg. lib. iv. ver. 371. Weitzius, ad Valer. Flacci Argon. lib. i. ver. 106. alii vero quod boum mugitum aquarum murmur exprimat: Sitzmannus, ad Rutillii Itinerar. lib. i. ver. 179. Vetus Horatii Scholiastes, ad Horat. lib. iv. Od. 14. ver. 25. Nobiles autem fluvii cornigeri pinguntur, quod ex impetu aquarum in angustiis decurrentium obscurus quidam sonitus, quasi boum mugitus, exaudiat, ut Virg. Æn. viii. ver. 77.

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.

Ad quem locum vide Servium, et Turneb. Advers. l. xxiv. c. 40. Mihi vero tauriformes pictos persuasi fluvios, quod instar cornuum taurinorum ex angustissimo principio, in latum ac bene patens os soleant definere, nisi potius cornua non ad ipsos fluvios, sed ad aggeres aquarum vim compescentes, quis putet referenda, quæ sane non inepte dicuntur cornua imitari. Quod autem taurorum mugitum imitentur, ideo veteres fluminibus tauros, eosque nigros, maculare solebant. Anon.

Ibid. δράκοντι δὲ] Sic legendum, non δρᾶκοντα, auctoribus libris, itaque postulante constructione. Casaub.

14. πολλὴν τὴν Παραχελώϊδος φθείροντα] Restituimus vocem φθείροντα e libris veteribus, quam hactenus desiderata esset. Idem.

20. Πατὴρ δ' ἦν Αὐγέας] Docet hoc Apollodorus multis locis. Idem.

23. πρότερον δὲ Τηλεβοῶν] Plinius, lib. iv. cap. 12. Inter Leucadiam et Achaiam permulta: quarum Teleboides, eadem quæ Taphia, ab incolis, ante Leucadiam, appellantur Taphia, Oxia, Prinossia. Plinio consentit Stephanus insulam agnoscens, quæ Ταφία vocetur. Strabo Ταφίῳσαν appellat: quod aliis est oppidi Cephallenia nomen. Idem.

5. καὶ

ἐτέροις ἡγεμόσι τὰ πρὸς ταῦτα, Ταφίοις καὶ Τηλεβοαῖς. Πρὸ-
 τερον μὲν ἐν Ἀμφιτρύων, ὅστις ἀπὸ τῆς Ἀμφιτρύωνος αὐτοῖς μὲν
 Κεφάλῃ τῇ ἑξ Ἀθηνῶν φυγάδος, οὐκ ἔστιν
 ἡ ἀρχὴν παρέδωκεν αὐτῶν ὁ δὲ πομπὴς ὑπὸ Μένῃ
 τεταχθῆναι φησὶ. ἡ γὰρ καλῶν αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπὸ
 τῆς Τηλεβοῦς ἀπαντᾷ φησὶ. Τὰ μὲν οὖν τὰς νή-
 σους τὰς πρὸ τῆς Ἀκαρνανίας, ταῦτα. Μεταξὺ δὲ
 Λευκάδος καὶ τῆς Ἀμβρακικῆς κόλπου λιμνοθάλαττά
 ἐστὶ, Μυρτάντιον λεγόμενη. Ἀπὸ δὲ Λευκάδος ἐξῆς
 Πάλαιρος, καὶ Ἀλυζία. ἡ Ἀκαρνανίας ἐπὶ πόλιν, 10
 ὧν ἡ Ἀλυζία πεντεκαίδεκα ὑπὸ θαλάττης διέχει στα-
 δίες, καὶ ἡ ἑστὶ λιμὴν ἡ Ἡρακλῆος ἱερὸς καὶ τέμενος
 ἔστιν αὐτῇ Ἡρακλῆος ἁδίας, ἔργα Λυσίππου, μετή-
 νεγκε εἰς Ῥώμην τῶν ἡγεμόνων τις, ὅστις τόπον κει-
 μένους ἀφ' ἧς ἐρημίαν. Εἴτα ἄκρα ἡ Κριθωτὴ, καὶ 15
 Ἐχινάδες, καὶ ἡ πόλις Ἀσκάδος, ὁμώνυμος τῇ οὐκ ἐν Νι-
 κομήδειαν καὶ τῇ Ἀσκακίων κόλπον ἐνικῶς ὡς προσλεγο-
 μένη καὶ ἡ Κριθωτὴ δὲ ὁμώνυμος πολίχνη τῶν ἐν τῇ
 Θρακίᾳ Χερρόνησος πάντα δὲ εὐλίμενα τὰ μεταξὺ
 εἴτ' Οἰνιάδαι, καὶ ὁ Ἀχελῷος εἴτα λιμὴν τῶν Οἰνιά- 20
 δων Μελίτι καλεσμένη, μήκος μὲν ἔχουσα τριάκοντα
 σταδίων πλάτος δὲ εἴκοσι καὶ ἄλλη Κυνία διπλασία
 ταύτης καὶ μήκος καὶ πλάτος τρίτη δὲ Οὐρία πολλῶν
 τέτων μικροτέρα ἢ μὲν οὖν Κυνία ὅτι ἐκδίδωσιν εἰς
 τὴν θάλατταν αἱ λοιπὴ δὲ ὑπέρεκινται ὅσον ἡμιστάδιον 25
 εἴθ' ὁ Εὐήνος, εἰς ὃν ὑπὸ τῆς Ἀκτίος σταδίοι ἐξακόσιοι
 ἐβδιδόμηνται μὲν δὲ τὸν Εὐήνον, τὸ ὅρος ἡ Χαλκίς, ἣν
 ἡ Χάλκειαν εἰρηκεν Ἀρτεμίδωρος εἴθ' ἡ Πλευράν εἴθ'
 ἡ Λυκίρνα κόμη, ἣς ὑπέρεκινται Καλυδῶν ἐν τῇ με-

suberant Taphiis et Telebois. Ante autem Amphi-
 tryo, cum Cephalo, Deionei filio, Athenis exulante,
 eos bello adortus, Cephalo imperio subjecerat. Po-
 eta Mentæ eos paruisse ait, prædones facit, ut et
 5 Teleboas universos. Hæc ergo de insulis ante
 Acarnaniam sitis dicta sint. Inter Leucadem porro
 et finum Ambracium mare est paludis instar, quod
 Myrtuntium appellatur. A Leucade deinceps sunt
 Palærus et Alyzia urbes Acarnaniæ: de his Alyzia a
 mari distat quindecim stadiis: ibi portus est Herculi
 facer ejusque templum. Inde Herculis ærumnas,
 opus Lysippi, Romam imperatorum quidam trans-
 tulit, cum ob solitudinem alieno situm esset loco.
 Sequitur Crithota promontorium, Echinades, urbs
 15 Aftacus, cognominis ei quæ apud Nicomediam
 et finum Aftacenum singulari numero dicitur. Sed
 et Crithotæ nomen commune est cum oppidulo
 in Thracica Chersoneso. Omnia quæ interjacent,
 commodos habent portus. Sequuntur Oeniadæ
 et Achelous: deinde lacus Oeniadarum, Melite
 nomine, longus stadia triginta, latus viginti, aliuf-
 que Cynia ad hunc duplus utraque dimensione, et
 tertius Uria multo his minor. Cynia fane in mare
 exit: reliqui dimidio stadio supra mare jacent.
 Tum Euenus, ad quem ab Aetio stadia sexcenta
 et septuaginta. Post Euenum mons Chalcis, quem
 Artemidorus Chalceiam appellat: deinde Pleuron:
 post Lycirna pagus, supra quem ad stadia triginta

^a στρατεύσας Efc. ^b αὐτὴς Med. 1. Bre. et ex correct. Med. 2. ^c Διόνιος Par. 4. Med. 1. 3. Eton. Mosc. Διόνιος Par. 1. et
 Med. 1. ex correct. Διόνιος Med. 2. ^d λησῆς κ. αὐ. κ. τ. Τηλεβοῦς &. φησὶ scribuntur in marg. Mosc. φησὶ deest Med. 3. ^e ἐστὶ
 deest Med. 3. Eton. ^f πόλις Med. 3. ^g Ἡρακλῆος &c, adusque ἐξ αὐτῆς inclusive, deerant Med. 2. add. postea. ^h ἡ δὲ Par. 1. &
 Med. 1. ex correct. ⁱ ἡ μετήνεγκε Med. 2. 3. Efc. sed Med. 2. habet ὅς μετήνεγκεν ex correct. ^k παρατόπως Par. 4. ^l Κεν-
 θωτὴ Par. 1. Κορινθωτὴ Par. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. et in marg. Mosc. ^m πόλις Med. 1. ⁿ Scripti, λεγόμενη. Marg. Cas.
 sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc. ^o καὶ deest Med. 3. ^p Χαλκίαν Par. 1. Eton. Χαλκίαν Par. 4. Med. 3. Bre.
 Mosc. Δαλκίαν Efc. ^q Λυκίρνα Par. 1. 4. Med. 1. 2. Bre. Eton. Mosc.

5. καὶ τὰς Τηλεβοῦς ἀπαντᾷ φησὶ] Lego φασὶ, donec me doceat
 aliquis ubinam ille poetæ sit locus. Casaub.

Ibid.] Taphios, seu Teleboas, latrocinii infames fuisse plu-
 ribus scriptorum exemplis confirmat S. Bochart. Canaan. lib. i.
 cap. 23. Anon.

9. Μυρτάντιον] Hujus lacus nullus meminit vett. Geographo-
 rum. Dominicus Niger, invito Strabone, ponit in Epiro, sed
 fidem ejus fluxam dicit Palmerius, in Descr. Antiq. Græc. lib.
 iii. cap. 9. Idem.

10. Πάλαιρος, καὶ Ἀλυζία τῆς Ἀκαρνανίας ἐπὶ πόλιν] Puto legen-
 dum εἰσὶ πόλιν ex sequentibus, sequitur enim, ὧν ἡ Ἀλυζία πεντε-
 καίδεκα ἀπὸ θαλάσσης διέχει σταδίες &c. Palmer. Græc. Antiq. lib.
 iii. c. 11.

13. ἐξ αὐτῆς Ἡρακλῆος] Libri veteres, ἐξ οὗ τῆς. Lego, ἐξ οὗ τῆς
 Ἡρακλῆος. Casaub.

15. Εἴτα ἄκρα Κριθωτὴ] Apud Stephanum, Κριθωτὴ, ἄκρα
 Ἀκαρνανίας. Idem.

16. πόλις Ἀσκάδος] Nominatur Thucydidi, lib. ii. c. 30. Pto-
 lemæo, et Stephano. De illa altera cui hanc dicit esse ὁμώνυμον,
 vide libro xii. in Bithyniacis. Idem.

18. καὶ ἡ Κριθωτὴ δὲ ὁμώνυμος πολίχνη] Stephanus, Crithote
 urbs est Hellepontii, octo stadia distans a Cardia. Idem.

20. εἴτ' Οἰνιάδαι] Vocatur hic locus et Οἰνᾶς, et Οἰνιάδαι.
 Appellata est et Eryficha, ait Stephanus, et postea Dragameste
 ætate scholiastæ Thucydidis, lib. ii. c. 102. Meminerunt Oenia-
 darum passim Polybius, Diodorus, alii. Idem.

Ibid.] Oeniadas urbem Romani ab Acarnanibus captam
 Ætolis dederunt: postea autem eam Acarnanibus reddiderunt.
 Oeniadarum situs fuit ad fines Ætoliae prope mare. F.

Ibid. εἴτα λιμὴν τῶν Οἰνιάδων] Hunc locum efficiunt ostia Ache-
 loi: qui τὴν πόλιν περιλαμβάνων, ait Thucydides, lib. ii. c. 102.
 ἔπειτα ποιεῖ ὑπὸ τῷ ὕδατι ἐν χειμῶνι στρατεύειν. Casaub.

24. ἐκδίδωσιν εἰς τὴν θάλατταν] Ergo est hæc quoque, ut Me-
 lita, λιμνοθάλαττα, sive φομαλίμνη. Idem.

27. μετὰ δὲ τῷ Εὐήνον, τὸ ὅρος ἡ Χαλκίς &c, et paulo post, εἰς ὃ
 ἀπὸ τῆς Εὐήνης σταδίοι περὶ 6 εἴκοσι] In loco Strabonis hoc est no-
 tandum, quod ponit Pleuronem ultra Euenum fluvium versus
 orientem fluvii et Calydonem: quod credo intelligendum esse
 de antiqua Pleurone, quæ sita erat non longe a Calydone. Nam
 nova Pleuron sita erat ad Aracynthum montem, Aracynthus
 vero, qui a pluribus Acarnaniæ accensebatur, non potuit esse
 ad Eueni orientem, ubi nunquam intelligitur se extendisse
 Acarnaniam. Patet etiam ex hoc loco et multis aliis, Strabo-
 nem non fuisse αὐτόπτην, nec vidisse ea loca, de quibus scribit,
 sed omnia accepisse ab Artemidoro, Callisthene, et aliis, quos
 sæpe citat. In eo loco etiam, pro Λαδραίων Ἀπολλωνίος, legendum
 puto melius Λαφρίων, et Casaubonus quidem nos monet in mar-
 gine manuscripti adscriptum fuisse Λαφραίων. Sed puto Strabo-
 nem fratrem pro sorore supposuisse, et legendum potius Λαφ-
 ρίας Ἀρτέμιδος. Palmer. Græc. Antiq. lib. iv. c. 15. p. 472.

Ibid.] Videatur quoque Ezech. Spanhem. in notis ad Calli-
 machum. Edit. Ultraject. p. 110. Anon.

28. εἴθ' ἡ Πλευράν] Hæc omnia supra: nisi quod Lycetanam
 ibi non nominavit. Casaub.

Ibid.] Vide supra, ad p. 619. F.

29. ἣς ὑπέρεκινται Καλυδῶν] Calydon, Ætoliae caput, ad Eve-
 num sita fuit. Lucanus, lib. vi. ver. 365. ait,

Et Meleagream maculatus sanguine Nessi
 Evenos Calydonia fecat —

Plinius juxta amnem Euenum m. p. 7 et quingentis passibus a
 mari ditantem ponit. Calydon igitur apud Lucanum est regio-
 nis nomen, et Thucydides, lib. iii. c. 102. docet regionem, cui
 Æolis olim fuit nomen, postea Calydonem esse appellatam.
 Idem.

jacet Calydon in mediterraneis. Apud Calydonem fanum est Lathraei, quasi clandestinum dicas, Apollinis. Sequitur mons Taphiasus: inde urbs Maccynia, post Molycreia, ac pone Antirrhium, Ætoliæ ac Locridis limes, ad quod ab Eueno sunt stadia circiter centum et viginti. Atque Artemidorus quidem Chalcidem, five Chalceiam, montem inter Acheloum et Pleuronem ponit. Apollodorus autem, sicut ante dixi, supra Molycriam et Chalcidem et Taphiasum, et Calydonem in medio collocat, Pleuronis autem et Chalcidis: nisi mons Chalcia ad Pleuronem situs alius est, alia Chalcis ad Molycriam. Est autem etiam juxta Calydonem palus magna et piscifera, quam possident Romani qui Patris sunt. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quosdam Euryficheas esse ait: quorum mentionem facit Alcman:

*Non Euryficheis, aut Calydonius pastor,
Sed ab extremis Sardibus.*

^a γαδίους Med. 3. Esc. ^b Λαφραίη Par. 1. 4. Med. 2. 3. Esc. Mosc. et Med. 1. ex correct. ^c Μολυκρία Med. 3. Mosc. ^d Ἀντίριον Par. 1. 4. Med. 3. ^e γαδιοὶ ἑκατὸν εἴκοσι Esc. ^f ἔτος Med. 1. 2. 3. ^g Χαλκίας Par. 1. 4. Med. 3. Eton. Esc. Mosc. ^h τὴς Med. 3. Esc. ⁱ αὐτῇ Med. 3. ^k περὶ τῆς Med. 2. ex correct. ^l Ταφίασον Med. 1. ^m καὶ τὴν τε Med. 1. 2. Mosc. ⁿ φασὶ Med. 1. 2. Mosc. ^o τῇ δὲ Med. 1. τῆς δὲ Med. 2. ex correct. τῆς τε Χαλκίδος καὶ τῆς Πλευρώωνος Mosc. ^p Vulgo, εἰ μὴ ἕτερον, et mox, εἰ μὴ ἄρα ἕτερον δέ: perperam. Marg. Caf. ^q Μολυκρία Par. 1. Med. 1. 3. Esc. Mosc. Μολυκρίας Med. 2. ^r Vulgo, εὐψυχος. Marg. Caf. sic Med. 3. εὐψυχος Par. 4. Med. 1. 3. Eton. ^s Ἀκαρνανίαν τὴν νῦν Μαλαίαν καλεμένην &c. Par. 4. ^t Εὐρυσιχάειος Par. 1. ^u Lego, Οὐδ' Εὐρυσιχάειος. Marg. Caf. Εὐρυσιχάειος Med. 1. Εὐρυσιχάειος Med. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^x Καλυδωνάιος Par. 1. 4. Eton. Esc. Mosc. Κλυδωνάιος Med. 3. ^y δὲ deest Par. 1. Eton. ^z Ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας scribebuntur ad marg. Eton. a recenti manu. ^a ἀκρῶν Par. 4. Med. 1. 2. Esc. Mosc. pluraliter, et recte, V.

2. τὸ τῷ Λαφραίη Ἀπόλλωνος] Libri scripti, Λαφραίη: quod malo. *Casaub.*

Ibid.] Palmerius legendum mavult Λαφραίη, vel potius Λαφραίη: Ἀρτέμιδος, quoniam Patrenses, secundum Pausaniam, Dianam Laphrionem coluerunt. Hæc posterior emendatio minime necessaria est; quid enim vetat, quin a Laphrio, Castalii fratre, et Apollini et Dianæ inditum foret nomen: et præsertim cum in vicinis regionibus colerentur. Simulachrum Dianæ a Calydone ablatum Augustus Patrensis dicavit. Pausanias, lib. vii. c. 18. Malim legere, Λαφραίη: et ita quidam ex codicibus. *F.*

7. μεταξὺ τῷ Ἀχιλῶος καὶ τῆς Πλευρώωνος &c.] In eo loco Strabonis suspicor vocem *Acheloum*, male locum obtinere vocis *Euenum*. Nam ibi non agitur de locis circa Acheloum, et in eo loco fluctuat Strabo, et dubitat, an idem fuerit mons, quem *Chalciam* vocat Artemidorus, cum eo, quem *Chalcidem* vocat Apollodorus, an vero diversi fuerint, unus prope Pleuronem, alius supra Molycriam, quod ultimum verum puto; vide plura apud *Palmer.* in Descript. Græc. Antiq. lib. iv. cap. 16. p. 477. *Anon.*

Ibid.] Emendationem Palmerii non probo: nam ex sequentibus verisimile est duos esse montes nomine vix dissimili notos. Nec necesse erat, ut Palmerius sentit, p. 477. esse Chalcidis factam mentionem ad oram Ætolici litoris, quod supra Pleuronem in mediterraneis ab Artemidoro ponitur. *F.*

11. εἰ μὴ ἄρα ἕτερον] Quis non videt illa verba εἰ μὴ ἄρα hoc loco esse inducenda? *Casaub.*

13. Ἐστὶ δὲ τις καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνῃ μεγάλη. Est autem etiam juxta Calydonem palus magna] Tacuit ejus lacus nomen, si bene se habet hic locus, Strabo, sed nisi me fallit conjectura, nomen expiscatus sum ex scholiaste Nicandri ad Theriaca, versu 215, et sequentibus: Νίκανδρος περὶ τινῶν εἰς Αἰτωλίαν ἐρχομένων διηγούμενος φησιν, Αἰπεινὴν τε κορώνην, Οἰωνὸν τε Ῥυπαῖον, Ὀνίδα τ' αὖ λίμνην γείχοντες ἴσαν Ναύπακτον. i. e. *Nicander, de quibusdam qui in Ætoliam venerant, ait, Excelsum collem, et Oeoni Rypæum, et Onthidem lacum euntes Naupactum venerunt.* Cum ex hoc loco pateat Ὀνίδα λίμνην, Onthidem paludem, vicinam fuisse Naupactum, non sine verisimilitudine credo de ea loqui hoc loco Strabonem: nam Naupactus non longe a Calydone, et forte non tacuit nomen Strabo, sed latet in voce τῆς, et sic scripserat: ἔστι δὲ Ὀνιδίς πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνῃ μεγάλη. Si cui tamen displicat nostra conjectura, de ea non pugnabo, verisimilis tamen videtur. *Palmer.*

Ibid. Ἐστὶ δὲ τις καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνῃ μεγάλη καὶ εὐψυχος, ἣν ἔχουσιν οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι.] Hæc verba fateor optimum sensum exhibere: sed quoniam eum lacum magnum et pisciosum dicit, fuit procul dubio ob piscium abundantiam celebris, nec possum credere Strabonem, qui supra paulo alios Ætolici lacus, Melitem, Cuniæ, et Uriam, multo minores proprio nomine indigi-

σοχαία ^a γαδίους τριάκοντα. περὶ δὲ ^b Καλυδῶνά ἐστι τὸ τῷ ^c Λαφραίη Ἀπόλλωνος ἱερόν. εἴθ' ὁ Ταφίασος τὸ ὄρος. εἴτα Μακυνία πόλις. εἴτα ^d Μολυκρία, καὶ πλησίον τὸ ^e Ἀντίριον, τὸ δὲ Αἰτωλίας ὄρειον, καὶ τῆς Λοκρίδος. εἰς δὲ ^f τὸ τῷ Εὐνῆς ^g γαδιοὶ περὶ ρ εἴκοσι. Ἀρτεμίδωρος ^h μὲν ⁱ ἔτα περὶ τῆς, εἴτε Χαλκίδος, εἴτε ^j Χαλκίας ^k δ' ὄρας, μετὰ ^l δ' Ἀχιλῶος καὶ ^m δὲ Πλευρώωνος ἰδρύων αὐτήν. Ἀπολλόδωρος ⁿ δ', ὡς πρότερον εἶπον, ^o ὑπὲρ δὲ Μολυκρίας καὶ ^p δὲ Χαλκίδος, καὶ ^q δὲ Ταφίασον, ^r καὶ ^s δὲ Καλυδῶνα, μετὰ ^t δὲ ἰδρύας ^u φησὶ. ^v δὲ τε Πλευρώωνος καὶ τῆς Χαλκίδος. ^w εἰ μὴ ἄρα ἕτερον γένος τὸ πρὸς Πλευρώωνι ὄρος Χαλκίαν καλεόμενον, ἕτερον ^x δὲ Χαλκίδα ^y δὲ πρὸς ^z δὲ Μολυκρίαν. Ἐστὶ δὲ τις καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνῃ μεγάλη καὶ ^a εὐψυχος, ἣν ἔχουσιν οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι. Τῆς ^b δὲ μεσογαίας κατὰ ^c μὲν ^d δὲ Ἀκαρνανίαν ^e Εὐρυσιχάειος τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμᾶν μέμνηται.

^u Οὐδ' Εὐρυχάειος ^x Καλυδωνάιος ^y δὲ ποιμήν,

^z Ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας.

tavit, hunc tam magnum et celebrem proprio nomine indicare insuper habuisse, et non sine verisimili valde conjectura puto eum scripsisse, ἐστὶ δὲ Ὀνιδίς καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνῃ μεγάλη. i. e. *Est autem Onthis prope Calydonem lacus magnus.* Quam vocem exscriptor non intelligens decurtavit, et pro Ὀνιδίς posuit τῆς, de eo judicet lector. *Idem, Græc. Antiq. lib. iv. cap. 21. p. 498.*

Ibid.] De Chalcide locus est confusus, quid autem est εὐψυχός, quid Patrensis Romanis in Ætolia? *Xyland.*

14. μεγάλη καὶ εὐψυχος] Εὐψυχος: legendum, εὐψυχος, ut habent veteres. *Casaub.*

15. οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι] Vide quæ notavimus lib. iv. ad hæc verba, οἱ μέντοι Ῥωμαῖοι, &c. *Idem.*

16. Εὐρυσιχάειος τινὰς] Scribe, Εὐρυσιχάειος, quod ex sequentibus apparebit. *Idem.*

17. ὧν Ἀλκμᾶν μέμνηται] Eryfichæorum nemo, opinor, veterum meminerat, præter Alcmanem unum. Quare Apollodorus, qui eos in Acarnania collocabat, non alio quam Alcmane teste potuit uti. Verum ille poetæ locus non uno modo ab antiquis grammaticis expositus est, ut ex Sophocle, Apollonii interprete, et Stephano apparet. Prius autem quam de varia interpretatione agimus, verba poetæ ponemus, ut putamus esse legenda:

Οὐκ εἶσ' ἀντὶς ἄγριος, ἔδδ' σκαῖος,
Οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν, ἔδδ' Θεσσαλὸς γένος,
Οὐδ' Εὐρυσιχάειος, Καλυδωνίος ἔδδ' ποιμήν,
Ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας.

Qui locus sumptus est e libro secundo τῶν παρθενίων Ἀσμάτων. Fuerunt autem qui vocem γένος non cum Θεσσαλὸς conjungerent, sed cum Εὐρυσιχάειος, aut potius qui repeterent, et legerent, Εὐρυσιχάειος, sicque isti putabant dici eum, qui Eryfichen habitaret, quam alii Eryfichen vocabant. Alii vero legebant, Εὐρυσιχάειος, et pastorem putabant intelligi, τὸ ἐρύοντα τῇ χαίῃ, hoc est, ποιμαίνοντα, ut, præter Stephanum, refert Apollonii interpres ad hoc carmen libri quarti, ver. 972.

Ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνὶ πηχύνεσσι. i. e.

Cum pedo argenteo in ulnam reclinato. *Idem.*

18. Οὐδ' Εὐρυχάειος] Hosce *Alcmanis* versus restituit equidem vir doctissimus, Isaacus Casaubonus, verum cum eorum posterior pars saltem extet apud Strabonem, æque mutila et corrupta ea est, quam prior, quæ sic legitur:

Οὐκ εἶσ' ἀντὶς ἄγριος, ἔδδ' σκαῖος,
Οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν, ἔδδ' Θεσσαλὸς γένος,
Οὐδ' Εὐρυσιχάειος, Καλυδωνίος ἔδδ' ποιμήν,
Ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας.

Sed non video sensum in his verbis, ἔδδ' παρὰ σοφοῖσιν, ac propterea existimo Græcicum aliquod rusticæ gentis nomen in illis latere: et quod potius, quam Παρασώπιος? Certe Παρασώπιος regionis sub Cythærone meminit Stephanus in voce Ἰρία, et Strabo, lib. ix. p. 593. Γίνος autem, quod restituit ex sequentibus

Κατὰ δὲ τὴν Αἰτωλίαν ἡ ὠλένος, ἣ ἐν τῇ Αἰτω-
λικῇ καταλόγῳ μέμνηται Ὀμηρος· ἔχνη δ' αὐτῆς
λείπεται μόνον ἐγγὺς δὲ Πλευρώνος ὑπὸ τῇ Ἀρα-
κύνθῳ ἡ δὲ καὶ Λυσιμαχία· πλησίον, ἡφανισμένη καὶ
αὐτὴ, κειμένη πρὸς τῇ λίμνῃ τῇ νῦν μὲν Λυσιμαχία, 5
πρότερον δ' Ὑδρα μετὰ δὲ Πλευρώνας, καὶ Ἀρσινόης πό-
λεως, ἣ καὶ μὲν ἡ ὠλένος καλεσμένη Κονώπα,
κτίσμα δ' ὑπῆρξεν Ἀρσινόης τῆς Πολεμαίης ὅδε δευ-
τέρῃ γυναικὶ, ἁμὰ καὶ ἀδελφῆς, εὐφυῶς ὅτι κειμένη
πρὸς τῇ Ὑδρᾷ ἀχέων ἀφ' ἧς βαίνει. Παραπλήσιον δὲ π 10
καὶ ἡ Πυλὴν τῇ ὠλένῳ πέποιθεν. Ὅταν δὲ φῇ τὴν
Καλυδῶνα· αἰτιάται τε, καὶ συνεστήσαν. Στὸ δὲ χῶρας
δεκτέον· εἴρηται γὰρ ὅτι τὴν χῶραν διχα διελόντες, τὴν μὲν
ὀρεινὴν καὶ ὁπίκλιτον τῇ Καλυδῶνι προσέκειμαν, τὴν
πεδιάδα δὲ τῇ Πλευρῶνι. Νυνὶ μὲν οὖν ἐκπεπόνθηται, 15
καὶ ἀπηγέρκεται ὅτι τὴν συνεχὴν πολέμων, ἢ τὴν Ἀκαρ-
νανίαν, καὶ Αἰτωλοὶ, καθάπερ καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.
Πλείστον μὲντοι χρόνον συνεμείναν Αἰτωλοὶ μὲν τῶν
Ἀκαρνανῶν πρὸς τε τὰς Μακεδόνας καὶ τὰς ἄλλας
Ἑλλήνας· ὕστατα δὲ καὶ πρὸς Ῥωμαίους καὶ αὐτονο- 20
μίας ἀγωνιζόμενοι. Ἐπεὶ δὲ καὶ Ὀμηρος αὐτῶν ὅτι
πολὺ μέμνηται, καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ τε, καὶ συγγραφεῖς,
τὰ μὲν εὐσέμως τε καὶ ὁμολογεμένως, τὰ δὲ ἥτιον γνω-
ρίμως, (καθάπερ τὸ τὸ πρὸς καὶ ἐν τοῖς ἡδὴ λεχ-
θεῖσι περὶ αὐτῶν ἐπιδέδεικται) προσληπτέον καὶ τῶν 25
παλαιότερων τινὰ τῶν ἀρχαίων ἐχόντων ἔξι, ἢ ἀφ' ἑ-
πορευμένων. Εὐθὺς ἐπὶ τῆς Ἀκαρνανίας, ὅτι μὲν αὐτὴν
ὁ Λαέρτης καὶ οἱ Κεφαλλῆνες κατεκτήσαντο, εἴρηται

Ad Ætoliā pertinuit etiam Olenus, cuius in
Ætolica recensione meminit Homerus: nunc ves-
tigia duntaxat ejus restant prope Pleuronem sub
Aracyntho. Fuit etiam Lysimachia in vicinia, ipsa
quoque deleta, sita ad paludem, quæ nunc Lys-
machia, olim Hydra dicebatur. Inter Pleuronem et
Arfinoes urbem pagus est, qui quondam dicebatur
Conopa, conditus ab Arfinoe Ptolemæi secundi
uxore eadem et sorore, commode admodum im-
positus trajetui Acheloi. Pylenæ idem prope usu
venit, quod Oleno. Jam cum Calydonem faxosam
dicit et sublimem: id de regione intelligendum
est. Monuimus enim, ditione Ætolica in duas par-
tes divisa, montanā et Epicteton (hoc est, adquisi-
tam) Calydoni fuisse adsignatā, campestrē Pleu-
roni. Nunc quidem ob continentia bella Acarna-
nes, Ætoli, ut et aliæ gentes confectæ exhaustæque
animis ceciderunt: plurimum tamen temporis con-
juncti cum Ætolis Acarnanes adversus Macedonas
et alios Græcos, denique etiam contra Romanos
bellum pro libertate sustinuerunt. Sed quoniam
eorum et Homerus mentionem facit frequentem,
et alii poetæ scriptoresque, partim aperte et con-
fesso, partim obscurius: (quemadmodum jam nunc
de nostris sermonibus potest intelligi esse demonstra-
tum) adsumamus quædam de vetustioribus, quæ
vel pro principiis usurpare possumus, vel pro dis-
quirendi occasione. Initio jam a nobis dictum est
Acarnaniā fuisse a Laerta et Cephallenibus oc-

^a ὡς Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Esc. Mosc.

clusive, deerant Med. 2. add. postea. ^d ἡ Mosc.

^e πρὸς Par. 1. Med. 3. ^f ἐκπεπόνθη Med. 1. 2.

^g Par. 1. Eton. ^h προσέκειμαν Med. 3. ⁱ καθὰ περὶ Med. 3.

^j περὶ ἐκ τῆς καὶ ἐν τοῖς &c. V. τὸ πρὸς καὶ Par. 1. 2. τούτῳ περὶ καὶ Mosc. sed τὸ πρὸς scribitur supra.

^k ἀποδείκνυται Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. Eton.

^b Ἀρακύνθα Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc.

^c Πυλὴν Par. 1. Mosc. Παλὴν Par. 4. sed Πυλὴν scribitur supra.

^d ὑπὸ Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Mosc.

^e Scripti, Αἰτωλία Marg. Cas. sic

^f τὸ πρὸς καὶ, omisso πρὸς, Par. 4. Med. 1. 2. 3. Hinc forte καθά-

^g περὶ αὐτῶν defunt Esc. ^h MSS.

ⁱ Scripti, ἀρχαιοτέρων. Marg. Cas. sic Par. 1. Eton.

quentibus Stephani verbis Casaubonus, MSS. agnoscunt. Ver-
terem igitur Alcmanis locum:

Non venit vir agrestis, non lævius,
Non Parasopius, non Thessalus genus,
Non Erysiæus, non Calydonius pastor,
Sed ab extremis Sardibus.

Holsten. in Stephan. pag. 119.

4. καὶ αὐτὴ, κειμένη πρὸς τῇ λίμνῃ τῇ νῦν μὲν Λυσιμαχία, πρότερον
δ' Ὑδρα. Sita ad paludem, quæ nunc Lysimachia, olim Hydra
dicebatur. Forte legendum, Ὑδρα. Nam de Hydra lacu hoc loco
nullus meminit; at Ovidius, Metamorphoseon l. vii. ver. 372,
381, bis aut ter Hyrien nominat; quæ versâ fuit in lacum ejus-
dem nominis circa hæc loca, et videtur eadem esse, quæ pagina
superiore Straboni dicitur Οὐρία: tamen nihil affirmo. Palmer.

Ibid.] Lysimachia urbs, quam Livius, lib. xxxvi. c. 11. in
via collocat, quæ a Naupactō ducit per Chalcidē ad Stra-
tum. F.

5. νῦν μὲν Λυσιμαχία] Stephano Lysimachia urbs Ætoliæ est.
Meminit Polybius, lib. v. qui et Trichonium cum Lysimachia
jungit, a qua dictam Trichonidem λίμνην refert: quæ fortasse
eadem est, quæ hic Lysimachia vocatur. Casaub.

6. μετὰ δὲ Πλευρώνας, καὶ Ἀρσινόης πόλεως. Inter Pleuronem et Ar-
finoes urbem. Vellem aliquis me doceret, quare M. Tullius Ci-
cero, in Oratione contra Pisonem, c. 37. eam urbem, de qua
hoc loco Strabo, vocaverit Arfinoen Thracum. Si ea lectio bene
se habet, fateor ignorantiam meam. At si non est mihi lævus
Apollo, male se habet ea lectio in Cicerone, et legendum est
disjunctim Arfinoen, Stratum; tu judica, lector, postquam vide-
ris totum Ciceronis locum, et attente penitaveris. Palmer.

Ibid.] Rursus ad eundem locum hæc nota dabitur. Μετὰ δὲ
Πλευρώνας, καὶ Ἀρσινόης πόλεως, ἣ καὶ μὲν ἡν πρότερον καλεσμένη Κονώ-
πα, κτίσμα δ' ὑπῆρξεν Ἀρσινόης. Xylander hunc locum male a
superiori distinxit, et ideo male interpretatus est. Inter Pleu-

ronem et Arfinoen pagus est, qui quondam dicebatur Conopa, con-
ditus ab Arfinoe. Sic Xylander, tanquam si pagus Conopa in-
ter Pleuronem et Arfinoen urbem conditus fuisset ab Arfinoe.
At ipsa urbs Arfinoe condita fuit ab ipsa Principissa, et suo no-
mine nobilitata, quæ antea pagus tantum erat nomine Conopa.
Igitur sine distinctione, tollendo punctum inter Ὑδρα et μετὰ δὲ
sic lege: πρὸς τῇ λίμνῃ τῇ νῦν Λυσιμαχία, πρότερον δ' Ὑδρα μετὰ δὲ
Πλευρώνας καὶ Ἀρσινόης πόλεως, ἣ καὶ μὲν ἡν &c. Ad lacum, qui nunc
Lysimachia, olim vero Hydra inter Pleuronem et Arfinoem urbem,
quæ olim pagus erat. Videtur Xylander sustulisse articulum ἡ,
et legisse sine articulo καὶ μὲν, et ideo non refert καὶ μὲν ad Ἀρσινόης.
Idem.

Ibid. καὶ Ἀρσινόης πόλεως] Hoc nomine plurimas refert Ste-
phanus: octava est Ætoliæ. Casaub.

Ibid.] Cicero, in prædicto loco, Naupactum, Arfinoen, Stra-
tum, nobiles urbes ac plenas esse dicit. F.

7. καλεσμένη Κονώπα] Polybius, lib. v. p. 496. Edit. Amst.
de Philippo, παρῆναι δὲ ἐκ μὲν εὐνομένων ἀπολιπῶν Στρατόν, Ἀγρί-
νον, Θεσιεύς· ἐκ δὲ δεξιῶν, Κωνώπην, Λυσιμαχίαν, Τριχώνιον, Φοίτιον.
Casaub.

18. Πλείστον μὲντοι χρόνον] Ideo gloriātur Ætoli apud Justinum,
lib. xxviii. cap. 2. se Græciæ principes semper fuisse: et sicut
dignitate, ita et virtute cæteris præstitisse: solos denique esse,
qui Macedonas imperio terrarum florentes semper contempserint.
De iisdem iterum Justinus, lib. xxxi. cap. 1. Nec multo post
victi, libertatem, quam illibatam adversus dominationem Athe-
niensium et Spartanorum, inter tot Græciæ civitates soli retine-
rant, amiserunt. Atque huc pertinet Ephori de Ætolis elogium
bis a Strabone relatū, ἔθνος εἶναι μηδὲ πώποτε γεινημένον ὑφ' ἐπείροιο·
ἀλλὰ πάντα τὸν μεταπολεμικὸν χρόνον μεμενηκὸς ἀπορῆναι. Messenii
apud Thucydidem, cum Demostheni vellent persuadere, ut ad-
versus Ætolos bellum suscipiat, fatentur tamen ἔθνος εἶναι μέγα καὶ
μάχιμον: quod etiam mox Athenienses inagno suo damno sunt
expertī. Idem.

cupatam. Qui vero antea tenuerint, cum multi dixerint parum inter se consonantia, satis alioquin aperta, relinquitur nobis quasi arbitrium quoddam de his ferendi facultas. Aiunt Taphios, et eos, qui Teleboæ sunt dicti, principio Acarnaniam tenuisse: atque principem ab Amphitryone constitutum Cephalum insularum, quæ Tapho sunt propinquæ, etiam Acarnaniam obtinuisse: hinc et saltum a Leucata (qui creditus fuit) huic primo tribuere, ut dixi. At vero Homerus Taphios Acarnanibus imperasse, antequam eo Cephallenæ Laertaque veniret, non dicit: amicos Ithacensium fuisse affirmat: ut aut omnino Homeri ætate non obtinuerint ista loca, aut ultro cefferint, vel in societatem habitationis eos admiserint. Videtur autem etiam e Lacedæmone quosdam fuisse in Acarnania inquilinos, cum Icario Penelopes patre eo profectos. Nam in Ulyssæa quidem Icarium ejusque fratres vivos poeta memorat:

Icarii patris baud audent accedere ad ædes,

Ut natam arbitrio proprio despondeat ille.

Ac de fratribus:

Jam pater et fratres pridem quam nubere possunt
Eurymacho. —

Neque vero probabile est eos Lacedæmone habitasse: non enim ad Menelaum divertisset Telemachus eo profectus: neque alibi eos sedes posuisse perscriptum est. Traditum hoc exstat, Tyndareum et fratrem ejus Icarium, domo ab Hippocoonte pulsos, ad Thestium Pleuroniis tunc imperantem venisse, eumque adjuvissse in occupandis multis partibus sitæ trans Acheloum regionis: Tyndareum, ducta Leda Thestii filia, domum rediisse: Icarium, parte Acarnaniæ occupata, e Polycasta, Lygæi filia, Penelopen ejusque fratres procreasse. Enimvero nos demonstravimus in recensione na-

ἡμῶν· πῶς ὁ κατεχόμενος ἑσπέρων, πολλοὶ μὲν εἰρή-
χασιν· ἐχ' ὁμολογούμενα ὅτι εἰπόντων, ἐπιφανῆ δὲ,
ἀπολείπεται πῶς ἡμῶν λόγος διαιτητικός· περὶ αὐ-
τῶν. Φασὶ γὰρ τὸς Ταφίους τε καὶ Τηλεβοῶς λεγόμε-
νας οἰκεῖν τῶν Ἀκαρνανίαν ἑσπέρων, καὶ τὸν ἡγεμόνα
αὐτῶν Κεφάλον, ὃν καλεῖσθαι ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος
κύριον τῶν περὶ τὴν Τάφον νήσων, κυριεύσαι καὶ τῆς
τῆς χώρας· ἐντεῦθεν δὲ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Λευκάτης νομι-
ζόμενον ἄλμα τέτταρ' ὁράτω προσημειύσιν, ὡς προεί-
ρηται. Ὁ δὲ ποιητὴς ὅτι μὲν ἦρχον οἱ Τάφιοι τῇ Ἀκαρ-
νανίᾳ πρὶν ἢ τοὺς Κεφαλλήνας καὶ τὴν Λαέρτην ἀπειλ-
θεῖν εἰ λέγει· ὅτι δ' ἦσαν φίλοι τοῖς Ἰθακησίοις λέ-
γει, ὥστ' ἢ ἐδ' ὅλως ἐπὶ ἤρξαν τῶν τόπων κατ' αὐ-
τὸν, ἢ ἐκόντες παρεχώρησαν, ἢ καὶ σιῶνικοι ἐγένοντο.
Φαίνονται δὲ καὶ ἐκ Λακεδαιμόνος πινες ἐποικίσσαι
τὴν Ἀκαρνανίαν, οἱ μὲν Ἰκαρεὺς τῆς Πηνελόπης πα-
τρός· καὶ γὰρ τῆτον καὶ τὸς ἀδελφούς αὐτῆς ζῶντας
ὡς ἀδίδωσιν ὁ ποιητὴς καὶ τὴν Ὀδυσσεῖαν·

* Ὅτι πατὴρ μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίχασιν νέεσθαι

20 Ἰκαρεὺς, ὥς καὶ αὐτὸς ἐδιδόσαστο θυγατέρα.

Καὶ περὶ τῶν ἀδελφῶν·

† Ἦδη γὰρ ῥα πατὴρ τε κασιγνήτοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.

Οὕτως ἐν Λακεδαιμόνι πιθανὸν αὐτὴς οἰκεῖν· ἐν γὰρ
25 ἀν' ὁ Τηλέμαχος ὡς ἐν Μενελάῳ κατήγετο, ἀφιγμέ-
νος ἐκέλευε· ἐπὶ ἄλλῃ οἴκῳ παρειλήφαμεν αὐτῶν.
Φασὶ δὲ Τυνδάρεων καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Ἰκαρεῖον,
ἐκπεσόντας ὑπὸ Ἰπποκόωντος τῆς οἰκίας, ἐλθεῖν
ὡς ἐπὶ Θεσίῳ τὸν τῆς Πλευρωνίαν ἄρχοντα, καὶ συγκα-
30 τακτῆσθαι τῇ περαιᾷ τῆς Ἀχελώος πολλὰ ἐπὶ
μέρει· τὸν μὲν ἐν Τυνδάρεων ἐπανελθεῖν οἴκαδε γή-
μαντα Λήδαν τῆς Θεσίας θυγατέρα· τὴν δ' Ἰκαρεῖον
ἐπιμείναι τῆς Ἀκαρνανίας ἔχοντα μέρος, καὶ τεκνο-
ποιήσασθαι τὴν τε Πηνελόπην ἐκ Πολυκάστῃς τῆς Λυ-
35 γαίας θυγατρὸς καὶ τὸς ἀδελφούς αὐτῆς. Ἡμεῖς μὲν ἐν

* Odyss. 6. ver. 52.

† Ibid. 6. ver. 16.

^a μοι Med. 2. ex correct.

^b δὲ deest Med. 2.

^c εἰπόντες Med. 3. et Med. 2. ex correct.

^d λόγος ἡμῶν Med. 1. 2. 3. Mosc.

^e πρὸς Med. 3. ex correct.

^f Τηλεβοῶς Mosc. o supra scripto.

^g τὸν deest Med. 2.

^h τὸ deest Med. 1. 2. Esc.

ⁱ Scripti,

ἰπιδεῖν. Marg. Caf. sic Par. 1.

^k διότι Par. 1. Mosc.

^l ἐδιδός Med. 3. Esc.

^m τινὸς Med. 1.

ⁿ ἐποικίσσαι Par. 1. 4.

Med. 3. ^o μεθ' Ἰκαρεῖ Med. 2. μεθ' Ἰκαρεῖ Med. 3.

^p Οἱ &c, adusque ἀδελφῶν inclusive, desunt Med. 3. Eton. sed scribuntur ad

^q αὐτοῖς Esc. Mosc.

^r ἐὰ deest Par. 1. Med. 3.

^s Scripti, ἔτε γάρ.

Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 2. 3. Bre. Esc. Mosc.

^t τὸν Ἰκαρεῖον Par. 1. Mosc. τὸν Ἰκαρεῖον Par. 4. Med. 1. 3.

^u Ἰκαρεῖ Med. 2.

^x ἐκπεσόντος Par. 4.

^y πῶς Par. 4. πῶς Med. 3. Esc.

^z Ἀχελώος deest Esc.

^a πολλὴν Par. 1. Med. 1. πῶς Par. 4.

Med. 3. Esc. Mosc. et Med. 2. ex correct.

^b μέγη Med. 2. ex correct.

^c Ἰκαρεῖον Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc.

^d Scripti,

μέλος. Marg. Caf.

13. κατ' αὐτὸν] Videlicet τὸν Λαέρτην, non Ὅμηρον, ut Xyl-
lander. Casaub.

17. τῆτον καὶ τὸς ἀδελφούς αὐτῆς] Τῆτον, Icarium videlicet. Fra-
tres autem Penelopes hos refert Apollodorus, Bibl. lib. iii. cap.
10. § 6. Thoantem, Damasippum, Imeusinum, Aleten, Peri-
leum. Idem.

27. Φασὶ δὲ Τυνδάρεων καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν] Tyndareus et Ica-
rius fratres fuere, filii Perieris ex Gorgophone Persei filia: sic
Apollodorus, libro primo, c. 9. § 5. Idem, libro tertio, c. 10.
§ 4. et 5. ex Oebalo, Perieris filio, et Naide natos scribit Tyn-
dareum, Hippocoontem, Icarionem: quorum Hippocoontem, multis
instructus liberis, fratres Lacedæmone eiecit. Οἱ δὲ, inquit, φεύ-
γουσι πρὸς Θεσίον, καὶ συμμαχῶσιν αὐτῷ πρὸς τὸς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι·
καὶ γὰρ τῶν Τυνδάρεως Θεσίας (τῆς Αἰτωλῆς) θυγατέρα Λήδαν. i. e. Hi vero
ad Thestium eiectioni confugerunt, eique adversus finitimos bellum ge-
renti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestii Ætoli filiam Ledam
cepit uxorem. Idem.

30. τὴν περαιᾶν τῆς Ἀχελώος] Veteres libri habent, τὴν περὶ τῆς Ἀχελώος.

λέω. Lego, τὴν περαιᾶν τῆς Ἀχελώος πολλὰ ἐπὶ μέρει. Illa verba, ἐπὶ
μέρει, indicant ea lege pugnasse istos pro Thestio, ut partem ac-
quisitæ terræ ipsi obtinerent: ἐπὶ namque pactis significandis est
apta, ut in illo Euripidis, ἐκ ἐπὶ πᾶσι σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς Ἀγα-
μέμνων Ἀτρεΐδης· δεῖ δὲ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι: et in illo ejusdem, in
Hippolyto, ver. 459.

— χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα

Πατέρα φυτεύειν, ἢ πρὸς δεσπότην θεοῖς

Ἀλλοῖσιν, εἰ τὸς γε μὴ τέργεις νόμους. i. e.

— Oportebat igitur te conditionibus certis

A patre gigni, aut sub deum diis

Aliis genitam vivere, si non acquiescis hisce legibus. Idem.

32. τῆς Θεσίας θυγατέρα] Thestii pater fuit Agenor, avus Pleu-
ron, et idcirco Ledæ posterī τὸν Πλευρώνα ἤρπον struxerunt in La-
conia. Vide Pausaniam, l. iii. c. 13. F.

34. ἐκ Πολυκάστῃς τῆς Λυγαίας] Apollodorus vero sic, Ἰκαρεῖ μὲν
αὐτὸν καὶ Περιβοῶς νόμφης Νηΐδος, &c. Casaub.

35. Ἡμεῖς μὲν ἐν ἀπεδείξαμεν ἐν τῇ κατὰ λόγον τῶν νεῶν, καὶ τὴν Ἀκαρ-
νανίαν

ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν νεῶν, καὶ τὰς
Ἀκαρνανὰς καθαριθμεμένους, καὶ μεταχρόνους τῆς ὅπῃ
Ἰλίον στρατείας, ἐν οἷς καπνομάζοντο οἱ τε τῶν
Ἀκτῶν οἰκῶντες, καὶ ἐπὶ

* Οἱ τ' Ἡπειρον ἔχον ἡδ' ἀντιπέραν ἐνέμοντο.
Οὐτε δ' ἡ Ἡπειρος Ἀκαρνανίαν ὀνομάζετο πῶς, ἔθ' ἡ
Ἀκτὴ Λευκάς. Ἐφορος δ' ἔφη συστρατεύσαι Ἀλκ-
μαίωνα γδ' ἡ Ἀμφιαρέω συστρατεύσαντα μὲν Διο-
μήδης, καὶ τῶν ἄλλων Ἐπιγόνων, καὶ κατορθώσαντα
τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον, σιωπεῖν Διομήδει, καὶ
πιμωρήσασθαι μετ' αὐτῶν τὰς Οἰνείας ἐχθρὰς. Ὡς
δὲ δὴ ἐκείνῳ τὴν Αἰτωλίαν, αὐτὸν εἰς τὴν Ἀκαρ-
νανίαν παρελθεῖν, καὶ ταύτῃ κατατρέφεσθαι. Ἀγαμέμ-
νονα δ' ἐν τῇ τῶν Ἀργείων ἐπιτήδῳ, κρατῆσαι
ῥαδίως, τῶν πλείων τοῖς περὶ ἡ Διομήδῃ σιωπο-
λεῖσθαι. Μικρὸν δ' ὑπερον ἐπιπεσέσθαι τῆς ἐπὶ
Ἰλίον ἐξόδου, δέξασθαι μὴ σπόντος αὐτῶν κατὰ τὴν στρα-
τείαν ἐπανελθόντες οἵκαδ' οἱ περὶ τὸν Διομήδην (καὶ
γδ' ἀκέραιον περὶ αὐτῶν μεγάλῃ συνεστραμμένῃ δύ-
ναμιν) κατάσχοιεν τὴν μάλιστα προσήκεισαν αὐτοῖς
ἀρχὴν τὸν μὲν γδ' Ἀδράστου, τὸν δ' τῶν πατρὸς εἶ-
ναι κληρονόμον. Ταῦτα δ' ἡ ἀφρονήθεια, καλεῖν αὐ-
τὰς ἐπὶ τε τῇ τῶν Ἀργείων σπόλῃ, καὶ τὴν κοινω-
νίαν τῶν πολέμων τὸν μὲν ἐν ἡ Διομήδῃ ὀπεισθέντα
μετασχεῖν τῆς στρατείας τὸν δ' ἡ Ἀλκμαίων ἀγανακ-
τῆντα μὴ φροντίσαι. Ἀλλὰ δὲ τῶν μὲν κοινωμένη τῆς
στρατείας μόνους τὰς Ἀκαρνανὰς τοῖς Ἑλλήσι· τέτοις
δ' ὡς εἰκὸς τοῖς λόγοις ἐπακολοθήσαντες οἱ Ἀκαρ-
νανες, σοφίσασθαι λέγονται Ῥωμαίους, καὶ τὴν αὐτο-

vium Acarnanas quoque inter eos numerari, qui
expeditioni ad Ilium interfuerint: cum ibi nomi-
nentur et qui Actam incoluerunt et præterea

Epirum, simul oppositas ad litora partes.

Nunquam vero aut Epirus Acarnaniæ, aut Acta
Leucadis nomen tulit. Ephorus Acarnanes inter-
fuisse expeditioni contra Ilium susceptæ negat.
Nam Alcmaonem ait, Amphiarai filium, bello
contra Thebanos auxilio Diomedis reliquorum-
que Epigonorum (sic eorum progenies nominatur,
qui a Polynicis parte bello Thebano perierunt)
obito, feliciterque gesto, cum Diomede convenisse,
ultumque esse inimicos Oenei: traditaque Dio-
medi Ætolia, ipsum in Acarnaniam transivisse,
eamque occupasse. Interim Agamemnonem Ar-
givos adortum, facile victoriam obtinuisse, plerif-
que cum Diomede ad militiam profectis. Paulo
post, cum incidisset expeditio ad Ilium, veritum
Agamemnonem, ne, ipso absente, Diomedes cum
comitatu suo rediens (quem secum magnas habere
copias inaudiverat) occuparet debitam sibi ditio-
nem, cum alter Adraști, alter Alcmaonis esset
hæres: hæc ergo cogitantem secum Agamemno-
nem, eos ad Argos recipiendum, et belli societa-
tem vocavisse: proinde Diomedem passum sibi hoc
persuaderi, ac belli in societatem venisse: Alc-
maonem indignatione motum, contemptui rem ha-
buisse: ideo solos Acarnanes cum Græcis in nul-
lam ejus expeditionis partem venisse. Verisimile
est Acarnanes hanc secutos narrationem, callide eo

* Iliad. β. ver. 634.

^a αὐτὴν Med. 1. 2. ^b ἔχον Med. 2. εἶχον Med. 3. ^c οἱ δ' ἀντιπέρα Med. 1. ἡδ' ἀντιπέρα Med. 2. οἱ δ' ἀντιπέραν Med. 3. Esc.
ἡδ' ἀντιπέραν Eton. ^d Ἀμφιαρέω Par. 4. Med. 2. 3. Esc. Mosc. ^e συστρατεύσαντα Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^f ἐκείνους Med.
1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^g τῶν τοῖς περὶ Med. 2. et ex correct. Med. 1. τῶν περὶ Med. 3. ^h Διομήδην Med. 2. Esc. Mosc. ⁱ οἱ
περὶ τὸν Διομήδην defunt Esc. οἱ περὶ τὸν Διομήδην Med. 2. Mosc. ^k μεγάλην περὶ αὐτῶν Med. 1. 2. 3. Mosc. περὶ αὐτῶν μεγάλην Esc. ^l ἡ
Par. 1. ^m τὴν deest Med. 1. deerat Med. 2. add. postea. ⁿ Διομήδην Esc. Mosc. ^o πεισθέντα Med. 1. ^p Ἀλκμαίωνα Med.
1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc.

νάας καθαριθμεμένους, καὶ μεταχρόνους τῆς ἐπὶ Ἰλίον στρατείας, ἐν οἷς
καπνομάζοντο οἱ τε τὴν Ἀκτὴν οἰκῶντες, καὶ ἐπὶ τὴν Ἡπειρον ἔχον καὶ ἀντι-
πέραν ἐνέμοντο. Enimvero nos demonstravimus in recensione navium
Acarananas quoque inter eos numerari, qui expeditioni ad Ilium in-
terfuerint: cum ibi nominentur et qui Actam incoluerunt et præ-
terea Epirum, simul oppositas ad litora partes] Vel Homerus in
catalogo olim habuit versum, qui amplius non extat, ut eum
citaverat Strabo, p. 661. ubi etiam non amplius extat, vel Stra-
bo lapsus memoria versum Odyss. lib. ultimo putavit esse ex
catalogo navium: nam id hemistichium, οἱ δὲ τὴν Ἀκτὴν ἔχοντες,
non invenitur nunc in catalogo, nec ibi Acta nominatur, sed in
Odyssæ ω. versu 376, dicit αὐτὴν Ἡπειροῖο de Leucade, quæ olim
Νηϊκόν. Sed Homeri catalogus multas recepit additiones et
mutationes per gentium et urbium ambitionem et odium. Id
amat fieri: nam et hodie videmus catalogum Nobilium, qui
cum Guilielmo Notho Normanniæ duce in Angliam transfre-
tarunt, multas recepisse additiones, et ejus sunt exemplaria ab
aliis multum diversa, dum unusquisque affectavit suæ gentis no-
men in illum inferere, et audiivi plures Anglos viros antiquitatis
Anglicanæ curiosos notare nomina male inserta et contra fidem
antiquorum et authenticorum exemplarium. Palmer.

7. Ἐφορος δ' ἔφη] Vide eundem Ephori locum relatum et
lib. vii. p. 472. Casaub.

Ibid. Ἀλκμαίωνα γδ'] De profectioe Alcmaonis ad Oeneum,
Calydonis regem, Apollodorus, lib. iii. c. 7. § 5. Idem.

12. αὐτὸν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν παρελθεῖν] Acarnania nomen habet
ab Acarnane, Alcmaonis filio: auctor Apollodorus, et Strabo
mox, qui et aliam postea subjicit etymologiam, παρὰ τὸ μὴ κεί-
εσθαι. Idem.

21 τὸν μὲν γδ' Ἀδράστου] Diomedem videlicet Adraști gene-
rum. Idem.

Ibid. τὸν μὲν γὰρ Ἀδράστου, τὸν δὲ τῶν πατρὸς εἶναι κληρονόμον.
Cum alter Adraști, alter Alcmaonis esset hæres] Hæc sic intelli-
git Casaubonus, quasi τὸν δὲ ad Adrastrum deberet referri: sed
puto debere referri ad Alcmaonem, qui patris Amphiarai hæres
debebat esse. Amphiarus etiam pro sua parte regnaverat Ar-
gis. Ergo τὸν μὲν de Diomede, τὸν δὲ de Alcmaone intelligen-
dum est. Palmer.

Ibid. τὸν δὲ τῶν πατρὸς] Adrastrum intellige, ad quem ἐκ διαδο-
χῆς pertinuit regnum Argivorum: quum Argis et pater Ta-
laus, et avus Bias regnarint. Xylander, nescio quid, παρεπλάγχθη
φρεσὶν, cum hæc transferebat. Casaub.

29. σοφίσασθαι λέγον] Ῥωμαίους] Notabis hanc historiam, quam
Dionysius quoque Hallicarnassensis commemorat libro primo:
sed causam aliter explicat. Sic ille, postquam exposuit quam
benigne ab Acarnanibus quondam fuisset Æneas Italiam pe-
tens exceptus, ταύτης ὑπομνήσει τῆς εὐεργεσίας, Ἀκαρνανὶ Ῥωμαῖοι
Λευκάδα καὶ Ἀνακτόριον, ἀφελόμενοι Κορινθίους, ἀνὰ χρόνον ἐχαρίσαντο,
Οἰνιάδας τε ἀποκαταστήσαι βελομένοις ἐπέτρεψαν, καὶ τὰς Ἑχινάδας νή-
σους καρπύεσθαι κοινῇ μετ' Αἰτωλῶν ἔδωκαν. l. i. p. 40. Edit. Hudson.
(Et Justinus quoque libri xxviii. initio historiam enarrat.) Si-
milis fuere σοφίσματα Ilienium, quos ἐλέγχει Geographus l. xiiii.
Mamertinorum in Sicilia, et Æduorum in Gallia. Idem.

Ibid.] Acarnanes ab Ætolis oppressi Macedonum reges co-
luerunt, quorum maxime interfuit, ut Ætolorum potentia ne
nimis crescat. Exinde quod Philippo fidissimi socii fuerant,
Romani eos abstrahere a Macedonibus voluerunt. Hac de
causa mutuum fœdus inter se exitisse a Trojanis usque tempo-
ribus comminiscabantur. Postea tamen, Macedonia subacta,
Romani Ætolis infensi Acarnaniam liberam fecerunt, ut eam
sibi beneficiis arctius devincerent. F.

perduxisse Romanos, ut ab iis obtinerent liberum patriarum legum usum: quod se solos non interfuisse bello contra Romanorum majores gesto dicerent, ut qui neque in Ætolico censu, neque seorsim, neque omnino in versibus Homericis commemorarentur. At enim Ephorus Acarnaniam jam ante bellum Trojanum Alcmaëoni adsignans, cum Argos Amphiloichicum ab eo dicit conditum, tum Acarnaniam nominatam a filio ejus Acarnane, Amphilochosque a fratre Amphilocho: itaque excidit in ea, quæ fecus narrantur quam HomERICA fert historia. Thucydides aliique Amphilocho aiunt a bello Trojano reversum, cum res Argis ei non probarentur, istam incoluisse regionem: sive quod fratris in possessionem succederet, sive aliter. Atque hæc sunt quæ peculiariter de Acarnania dici poterant. Nunc proinde communiter ea referemus, quæ cum Ætolicis implicantur, Ætolica ordine narrantes, quæ visum fuit dictis adjungere. Quoniam vero Curetes alii Acarnanibus, alii Ætolis adscribunt, alii e Creta, alii ex Eubœa genus eorum deducunt: Homerus autem quoque eorum meminit: primum ea considerabimus, quæ apud hunc habentur. Sunt qui putant Ætolos potius quam Acarnanes eos perhiberi, siquidem Parthaonidæ erant,

*Agrius, atque Melas, et equester tertius Oeneus,
Atque hi Pleuronem et celsam Calydonia tenebant:*

quæ quidem urbes sunt Ætolicæ ambæ, et referuntur in catalogo Ætolico: ut cum Pleuronii ab Homero Curetes dicuntur, appareat de ejus sententia Curetas fuisse Ætolos. Qui huic opinioni repugnant, modo loquendi abducuntur, cum Homerus dicat:

*Pugnabant Curetes, et Ætoli armipotentes,
Juxta urbem Calydonia —*

Quasi proprie hoc non dicatur, pugnabant inter se Bœoti et Thebani, aut Argivi et Peloponnesii. Atqui supra docuimus, Homericum esse hunc loquendi modum, etiam apud alios tritum poetas. Itaque his facile responderimus. Illud vero ipfi

νομίαν^a παρ' αὐτῶν ἔξανύσαι. λέγοντες ὥς ἐμετάχοιεν μόνοι τῆς ὅπῃ τῆς προγόνους τὰς ἐκείνων στρατείας. ἔτε δ' ἐν Αἰτωλικῷ καταλόγῳ φράζονται, ἔτι ἰδίᾳ. ἐδὲ γὰρ ὅλως τέτοια τὰτ' ἐμφέροιο ἐν τοῖς ἔπεσιν. Ὁ μὲν οὖν Ἐφορος πρὸς τὴν Τρωϊκῶν ἡδὴ τὴν Ἀκαρνανίαν ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνι ποιήσας, τό, τε Ἀργὸς τὸ Ἀμφιλοχικὸν ἐκείνῃς κτίσμα ὑποφαίνει, καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Ἀκαρνᾶνος, Ἀμφιλόχους δὲ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς Ἀμφιλόχης. ὥτε ἐκπίπτει εἰς τὰ ὡς. τὴν Ὀμηρικὴν ἱστορίαν λεγόμενα. Θεκυδίδης δὲ τὸν Ἀμφίλοχον, καὶ ἄλλοι, ἀπὸ τῆς στρατείας τῆς Τρωϊκῆς ἐπανιώντα, ὅτε ἀρεσκόμενον τοῖς ἐν Ἀργεῖ, τρυφὴν οἰκιστὴν φησὶ τὴν χώραν, οἱ μὲν, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἤκουσα τῆς ἀδελφῆς δυατείας, οἱ δ' ἄλλως. Καὶ ἰδίᾳ μὲν περὶ Ἀκαρνανῶν ταῦτα λέγοιτ' ἂν κοινῇ δ' ὅσα καὶ τοῖς Αἰτωλικῶς ἐπιπλέκεται νῦν ἔρεμν, τὰ Αἰτωλικὰ λέγοντες ἐφ' ἑξῆς ὅσα προσλαβὲν τοῖς εἰρημένοις ἐγνωμν. Τὰς δὲ Κερήτας τὴν μὲν Ἀκαρνασί, τὴν δ' Αἰτωλοῖς προσνομίων, καὶ τὴν Κρήτης, τὴν δ' ἔξ Εὐβοίας τὸ γένος εἶναι φασκόντων. ἐπειδὴ καὶ Ὀμηρὸς αὐτῶν μέμνηται, καὶ παρ' ἐκείνων παλαιῶν ἐπισκεπτέον. Οἶοντα δ' αὐτὸν λέγειν Αἰτωλὸς μᾶλλον ἢ Ἀκαρνανίας, εἴπερ οἱ Παρθαονίδαι ἦσαν,

* Ἄργιος ἦδ' ἠ Μέλαις, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,

Ὡκεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινὴ Καλυδῶν. αὗται δ' εἰσὶν Αἰτωλικαὶ πόλεις ἀμφοτέρω, καὶ φέρονται ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγῳ ὥστε ἐπεὶ οἱ τὴν Πλευρῶνα οἰκούντες φαίνονται κατ' αὐτὸν οἱ Κερήτες, Αἰτωλοὶ ἂν εἴεν. Οἱ δ' ἀντιλέγοντες τὸ πρόπω τὴν φράσεως παρὰ τὸν, ὅταν φῇ.

† Κερήτες τ' ἐμάχοντο, Ἐ Αἰτωλοὶ μενεχάρμη Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα —

35 Ὁ δὲν γὰρ ἂν κυρίως εἴπεν ἔπος, ἐμάχοντο Βοιωτοὶ καὶ Θηβαῖοι πρὸς ἀλλήλους, ἐδ' Ἀργεῖοι καὶ Πελοποννήσιοι. Ἐδείχθη δ' ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι καὶ Ὀμηρικόν ἐστι τὸ ἔδος τῆς φράσεως, καὶ ὡς τῶν ἄλλων ποιητῶν τετρημένον. τῆτο μὲν οὖν εὐαπολόγητον.

* Iliad. ξ'. ver. 116.

† Ibid. i. ver. 525.

^a παρ' αὐτῶν ἔξανύσαι Med. 1. Mosc. ἔξανύσαι παρ' αὐτῶν Med. 3. ^b ἐν τῇ Med. 3. Esc. ^c ἐμφέροιο Med. 2. ^d τῷ deest Med. 2. ^e τῷ A. Esc. ^f καὶ ἄλλοι τὸν Ἀμφίλοχον Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Mosc. ^g Scripti, καὶ ἄλλοις Marg. Cas. ^h Τὰς δ' οἱ Κερήτας Med. 1. Τὰς δὲ Κερήτας Med. 2. Τὰς δὲ Κερήτας Med. 3. Mosc. sed Med. 2. habet τὰς δ' οἱ Κερήτας ex correct. ⁱ ἐκείνῃ Med. 2. ex correct. ^k οἵπερ Par. 1. Eton. ^l Οἰπποδαονίδαι Par. 4. sed Παρθαονίδαι scribitur in marg. Παρθαονίδαι Esc. Mosc. ^m Ἀργεῖοι Med. 2. ⁿ Μέλαις Med. 2. ^o ἐπεὶ τὴν Med. 1. 2. ἐπὶ τὴν Med. 3. Esc. Mosc. ^p φαίνονται καὶ Med. 1. 3. Mosc. et Med. 2. ex correct. ^q Scripti, οὐδέ, Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^r καὶ Βοιωτοὶ Esc. Mosc. ^s Ἐδείξαμεν Med. 2. ^t ἐστὶ καὶ Ὀμηρικόν Par. 4. Med. 1. 3. Mosc. καὶ deest Med. 2. ^u ἔδος τῆτο Par. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Esc. Mosc. ^x τὴν τετρημένον Med. 2.

11. Θεκυδίδης δὲ] Hæc quoque dicta sunt libro septimo, p. 473. nec placet repetere quæ ad illum locum notavimus. Casaub.

15. Καὶ ἰδίᾳ μὲν] Sæpius diximus geographiam Strabonis, præter τὴν περιήγησιν, continere etiam τὴν ἱστορίαν, quam ille, prout commodum videtur, vel præponit τῇ περιήγησει, vel subjicit. Quare hic quoque, postquam Acarnanum et Ætolorum ditionem descripsit, ad τὴν ἱστορίαν τόπον accedit. Porro autem quia αἱ ἀρχαιολογικαὶ Ætolorum conjunctæ sunt cum mentione Curetum, arripit hic Strabo occasionem tractandi pluribus, et de Curetibus, et omnino de toto illo hominum genere: quod ipse quoque significat. Idem.

24. Παρθαονίδαι ἦσαν] Parthaonem Oenei patrem facit, ut et alii, et Ovidius, l. ix. Metamor. Homerus autem Portheum facit, Iliad. ξ'. ver. 115. et sic legitur etiam in epitoma. Quæ etiam decima post ætate Oxylum ponit, ut videatur legisse τὴν δὲ δεκάτην ὑπερὸν γενεᾶν: idque omnino confirmat δεκατέσπορος in epigrammate: itaque δεκάτη inferui. Xylaud.

37. Ἐδείχθη δ' ἐν τοῖς ἔμπροσθεν] Non uno quidem loco, sed quam plurimis: hic autem respicit ad ea quæ dixit lib. viii. Casaub.

39. τῆτο μὲν οὖν εὐαπολόγητον. Itaque his facile responderimus] Certe si ea, quæ sequuntur apud Homerum, considerentur, erit εὐαπολόγητον,

Ἐκείνοι δὲ λεγέτασαν, πῶς αὖ μὴ ὁμοεθνεῖς ὄντας
μὴδ' Αἰτωλὲς τὰς Πλευρώνιες ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς κατ-
έλεγεν. Ἐφορος δὲ τὰς Αἰτωλὲς ἄνθος εἶναι μη-
δεπώποτε ὁ γενόμενον ὑφ' ἑτέροις· ἀλλὰ πάντα τ' μη-
μενεύμενον χρόνον μεμενηκὸς ἀπόρρητον· ἀλλὰ ἡ τὰς
δυσωρίας τῶν τόπων, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον
ἀσκήσιν, ἔξαρχης μὲν φασὶν ἅπασαν τὴν χώραν Κε-
ρήτας μεταχεῖν· ἀφικομένη δ' ἔξ' Ἡλίδος Αἰτωλῶ
τῆ Ἐνδυμίωνος, καὶ τοῖς πολέμοις κρατύντος αὐτῶν,
τὰς μὲν Κερήτας εἰς τὴν νῦν καλεσμένην Ἀκαρνανίαν
ὑποχωρήσαι, τὰς δ' Αἰτωλὲς συγκατελθούσας
Ἐπειοῖς, τὰς ἀρχαιτάτας κτίσαι τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ
πόλεων δέκα· τῇ δ' ὑπερὸν δεκάτῃ γενεᾷ τ' Ἡλιν
ὑπὸ Ὀξύλῃ τῇ Αἴμονος συνοικισθῆναι, περαιωθέντος
ἐκ τ' Αἰτωλίας παρὰ Πηθιοῦ ἡ καὶ τὰ τέτων μαρ-
τύρια τὰ ἐπιγράμματα· τὸ μὲν ἐν Θερμοῖς τ' Αἰτω-
λίας, ὅπως τὰς ἀρχαιρείας ποιεῖσθαι πατριον αὐτοῖς
ἔστιν, ἐγκεχαραγμένον τῇ βάσει τῆς Αἰτωλῆς εἰκόνος·

Χώρας οἰκιστὴρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτὶ δίναις,
Τρεφθέντα σταδίῳ γαίτον' Ὀλυμπιάδος,
Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλὸν πέν δ' ἀνέστηκαν
Ἀιτωλοὶ σφετέρας μνημ' ἀρετῆς ἑσορᾶν·
τὸ δ' ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡλείων ὅππῃ τῷ Ὀξύλῃ
ἀνδριάντι·

Αἰτωλὸς ποτὶ τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον
Κτήσατο Κερήτην γῆν δδοὶ πολλὰ καμῶν·
Τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκαδόσσορος Αἴμονος υἱὸς
Ὀξύλος ἀρχαῖν ἐκτίσσε τήνδε πόλιν.

Τὴν μὲν ἐν συγγένειαν τ' πρὸς ἀλλήλους τ' τε Ἡλείων
καὶ τ' Αἰτωλῶν ὁρθῶς ἐπισημαίνεται· ἀλλὰ τ' ἐπιγραμ-
μάτων, ἡ ἑξομολογεμένων ἀμφοῖν, καὶ τ' συγγένειαν μό-
νον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχαῖν ἀλλήλων εἶναι· δι' ἡ κα-
λῶς ἔξελέγχει φευδομένους τὰς λέγουσας, τῶν μὲν
Αἰτωλῶν ἀποικίους εἶναι τὰς Ἡλείους, μὴ μέντοι τῶν

dicant, qui Pleuronios non Ætolos, neque Ætolo-
rum gentiles inter Ætolos poeta recensuerit. Epho-
rus Ætolos gentem ait fuisse, quæ nunquam aliis
paruerit, sed toto quod memoratur tempore indo-
mita manserit: ob locorum autem difficultates, et
bellicam exercitationem Curetes ab initio omnem
istam tenuisse regionem. Cum autem Elide profec-
tus Ætulus, Endymionis filius, bellis eos superasset:
Curetas concessisse in Acarnaniam quæ nunc voca-
tur: Ætolos autem cum Epeis postliminio rever-
fos, decem in Ætolia urbes antiquissimas condidisse:
decima post ætate Elidem ab Oxylo, Æmonis filio,
ex Ætolia eo profecto fuisse conditam. Hujus rei
testimonia apponit inscriptiones: quarum una in
Thermis Ætoliæ, ubi comitia creandis magistrati-
bus patrio more Ætoli habent, basi imaginis Ætoli
infulpta, sic habet:

*Alpei ad latices qui quondam condidit urbem,
Eductum Pisæ non procul a stadiis,
Endymionis natum, virtutis monumentum
Ætoli Ætolum sic posuere suæ:*

altera in foro Eleorum, inscripta statuæ Oxyli:

*Ætulus quondam indigenam populum huncce
relinquens
Terram Curetum Marte fero obtinuit.
Ætate ast decima post Oxylius Æmone natus
Urbem hanc splendori restituit veterem.*

Enimvero cognationem Eleorum et Ætolorum mu-
tuam, recte ex epigrammatis hisce Ephorus arguit:
quorum utroque non cognatio tantum indicatur,
sed etiam unam gentem alterius auctorem, idque
vicissim fuisse: itaque mendacii probe convincit
eos, qui Eleos Ætolorum colonos, non item Æto-

^a εἰπὼν ἔθνος Par. 1. 4. Med. 1. 2. Bre. Esc. Mosc.

Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Mosc.

^f δεκάτῃ ὑπερὸν γενεᾷ Par. 4. ὑπερὸν γενεᾷ Med. 1. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ὑπερὸν γενεᾷ Med. 2.

^h μάρτυρα Med. 2. 3. sed Med. 3. postea corr.

ⁱ Ἐνδυμίωνος Med. 2.

^k Αἰτωλοὶ Par. 4. Med. 3. Esc.

^l Veteres

^m Αἰτωλῶν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc.

ⁿ τῇ Mosc.

^o γαρμμάτων Med. 2. ex correct.

^p ἀμφοῖν ἑξομολογεμένων Med. 3. ἀνομολο-

γεμένων ἀμφοῖν Esc.

^q ἐλέγχει Med. 3.

^r MSS. φάσκοντας. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.

^b γεγεννημένον Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton.

^d σὺν κατελθόντας Med. 1. συγκατιόντας Med. 2.

^e καὶ τὰ defunt Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3.

^g Αἰτωλοὶ Par. 4. Med. 3. Esc.

^j Αἰτωλῶν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc.

^l Αἰτωλῶν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc.

^m Αἰτωλῶν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc.

ⁿ τῇ Mosc.

^o γαρμμάτων Med. 2. ex correct.

^p ἀμφοῖν ἑξομολογεμένων Med. 3. ἀνομολο-

γεμένων ἀμφοῖν Esc.

^q ἐλέγχει Med. 3.

^r MSS. φάσκοντας. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.

δυσασπολόγητον, et non potest astrui Homeri sententia ex hoc Ho-
meri loco, qui sic habet:

Κερήτες δ' ἐμάχοιο καὶ Αἰτωλοὶ μινεχάρμαι
Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνέριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἱερῆς,
Κερήτες δὲ διαπραδῖεν μεμαῶτες Ἀρῆι. i. e.
Curetes autem pugnant, ei Ætoli bellicosi
Circa urbem Calydonam, et se invicem occidebant,
Ætoli quidem defendentes Calydonem amabilem,
Curetes vero eam diripere cupientes bello.

Nihil mihi videtur evidētius, quam Homerum distinxisse hoc
loco Curetas ab Ætolis, licet postea facti fuerint unus et idem
populus, et Ætolorum appellatio late sumpta in utroque præva-
luerit. Palmer.

7. ἅπασαν τὴν χώραν Κερήτας μεταχεῖν] Inde Κερήτας dicta
Ætolia, quanquam distinguere videtur Lycophron hoc versu,
ver. 671.

Αἰτωλὶς, ἡ Κερήτις, αἰὶνῶν μέλει. i. e.

Ætolica, vel Acarnania, cantu molli.

Et ita Homerus, 'Il. i. quod ex sequentibus liquebit. Casaub.
Ibid.] Quinam Curetes sint perdocte prolixèque exposuit vir
illustriss. Ezech. Spanhemius, ad Callimach. Hymn. in Jov.
ver. 52. Anon.

8. ἀφικομένη δ' ἐξ' Ἡλίδος Αἰτωλῶ] Vide ad librum viii. Nam
ibi quoque vel eundem vel similem Ephori locum protulit. Mi-
hi vero, ut libere dicam quod sentio, parum probatur tam longa
ista adversus Ephorum disputatio, qui potuit uno verbo jugulari.
Sed causam hujus rei mox explicabimus. Casaub.

13. τῇ δ' ὑπερὸν δεκάτῃ γενεᾷ] Ex diversis Pausaniæ locis Tho-
anta ducem in Trojano bello sextum ab Ætolo fuisse clarum
est. Oxylyus fuit Hæmonis filius, Thoantis nepos, ergo ab Æto-
lo genus non decimum sed octavum. Nec Pausaniæ fidem re-
cusio, quod hæc computatio tam apte cum aliis genealogiis con-
venit. Diomedes certe Thoanti æqualis, et a Pelope quintus
fuit. Pelops Oenomaum regem Elidis expulit, ergo in eodem
seculo floruerunt. Sed Oenomaus filius Ætoli æqualis fuit: si
igitur Ætulus a Thoante sextus, Oenomaum ab eo quintum po-
namus. Ergo genera Diomedis et Thoantis congruunt. Nec
si Leda ac Tyndari familias investigemus, aliquid huic contra-
rium invenire est. F.

23. Ὀξύλῃ] De Oxylo vide Erasmi Vindingii Hellen. p. 141.
t. xi. Thesaur. Antiq. Græc. cel. J. Gronovii. De Ætolis vero
Curetibusque eundem, p. 309. et seqq. Anon.

29. Τὴν μὲν ἐν συγγένειαν] Apparet συγγένεια etiam ex eo, quod
Pindarus hominem Eleum vocat Ætolum Ode iii. Olympionica-
rum. Casaub.

los Eleorum esse dicunt. Discrepantiam autem dictorum hic eandem videtur admisisse, quam de oraculo Delphico ostendimus. Cum enim dixisset, toto illo quod memoratur tempore Ætoliā inviolatam mansisse, et Curetas eam jam inde ab initio tenuisse: id quod ex dictis conseq̄ebatur inferre debuit, Curetas Ætoliā usque ad ipsius tempora tenuisse. Sic enim recte poterat pronunciari, semper vastationis immunem mansisse, et nunquam in aliorum potestatem venisse. Ille autem, oblitus promissi sui, non isthuc infert, sed contrarium: venisse nimirum Elide Ætolum, et Curetas ab eo bellis victos in Acarnaniam concessisse. Quid vero aliud proprium est evastationis, quam bello victum regionem deferere? Hoc autem inscriptio ista apud Eleos testatur, de Ætolo dicens,

Curetum terram Marte fero obtinuit.

Fortassis autem dicat aliquis, intelligere eum Ætoliā vastationis expertem fuisse ex quo ab adventu Ætoli sic nominata fuit. Sed et hujus sententiæ rationem ipse sustulit, mox scribens majorem partem gentis, quæ in Ætolia permansit, fuisse Epeos, quibus admixti deinde fuerint Æolenses et Boeoti una cum his e Thessalia pulsi, regionemque cum illis æquo jure tenuerint. An vero absque bello fieri potest, ut qui in alienam veniunt ditionem cum possidentibus ejus communionem ineant, nihil eam requirentibus possessoribus? Id quidem credibile non est: credibile, victores cum victis pacto communicare regionem. Quid autem est vastari aliud, quam armis vinci? Sed et Apollodorus tradidit Hyantes memorari, qui e Boeotia profecti Ætolorum sint facti inquilini. Tamen Ephorus, quasi re præclare gesta, addit hanc se accuratationem adhibere solere, cum aut dubia omnino res est, aut falsa de ea obtinet opinio. Talis cum sit Ephorus, aliis tamen est melior: et ipse Polybius ita studiose eum laudans, dicensque de rebus Græcis Eudoxum belle, Ephorum optime scrip̄sisse, de origine urbium, cognationibus, migrationibus, ducibus atque auctoribus: nos autem (inquit) ea quæ nunc sunt indicabimus, situsque locorum et intervalla exponemus, quod maxime proprium est descriptioni regionum. Proinde tu, Polybi, qui aliorum de spa-

Ἡλείων τὰς Αἰτωλίας. Τὴν δ' ἀνομολογίαν τ' ἡγε-
φῆς καὶ τ' ἀποράσεως φαίνεται τὴν αὐτὴν ἐπιδεδειγ-
μένος καὶ ταῦτα, ὑπὲρ ὅτι ἔμαντεύει ἔν Δελ-
φοῖς παρεστήσαντο. Εἰπὼν γὰρ ἀπὲρ θύου ἐκ τ' μνη-
μονευόμενος χρόνος παντὸς τ' Αἰτωλίας· εἰπὼν ὅτι καὶ
ἔξ ἀρχῆς τὴν χάραν ταύτην τοὺς Κερήτας κατὰ χεῖν·
ἄφειλε ^a μὲν τοῖ γε τοῖς εἰρημένοις ἀκόλαστον τὸ
^b φέρεν, ὅτι οἱ Κερήτες διέμεναν ἕως εἰς αὐτὴν κατέ-
χοντες τ' Αἰτωλίας γῆν· ἔπειτα γὰρ ἐμελλεν ἀπὲρ θύου τε,
10 καὶ ἐπ' ἄλλοις ἐδὲ ποιεῖ γέγοντα, ὁρῶς λεχθήσεαι.
Ὁ δὲ ἐκλαθόμενος τῆς ἀποράσεως ἐ τοῦτ' ἐπιφέρει,
ἀλλὰ τὴν αὐτὴν· ὡς ἀφικόμενος ἔξ Ἡλίδος Αἰτωλοῦ,
καὶ τοῖς πολέμοις κατὰ χεῖντος αὐτῶν, οἱ Κερήτες ἀπὲρ θύου
εἰς τ' Ἀκαρνανίαν· τί οὖν ἄλλο πορθήσεως ἴδιον,
15 ἢ τὰ πολέμοις κατὰ χεῖντος, καὶ τὴν χάραν ἐκλιπτεῖν;
Τὸ δὲ τὸ ὁπλήμαμα μαρτυρεῖ τὸ παρὰ τοῖς
Ἡλείοις· ὃ γὰρ Αἰτωλίας φησι,

Κτήσατο ὁ Κερήτιν γῆν, δορὶ πολλὰ καμῶν.

Ἰσως ^c δὲ τις ἀν φάσιν λέγειν αὐτὸν ἀπὲρ θύου τ' Αἰ-
τωλίας, ἀφ' ἧ τὸν νομα τὸτ' ἔχε μὲν τ' Αἰτωλίας παρ-
εοίαν· ἀλλ' ἀφ' ἧ καὶ ὁ νόματος τ' λόγον, φήσας ἐν
τοῖς ἐφεξῆς, τὸ μὲν πλεῖστον τῶ λαῷ τῶ ἀφικόμενου
ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς, τὸ εἶναι τὸ τῶν Ἐπειῶν λέγων·
συμμιχθέντων δ' αὐτοῖς ὑπερὶ Αἰολέων, τῶν ἅμα Βοιω-
25 τοῖς ἐκ Θεσσαλίας ἀναστάντων, κοινῇ μὲν τῶν πλεον
χάραν κατὰ χεῖν. Ἀρ' οὖν ἐπὶ χάρις πολέμοις πλεον ἀλ-
λοτρίαν ἐπελθόντας, συγκατανέμασθαι τοῖς ἔχουσι,
μηδὲν δεομένοις κοινωρίας τοιαύτης; Ἡ τὸ μὲν ἐ-
πὶ τὸν δὲ, κρατύνουσι τοῖς ὅπλοις ^d ὁπλίσκονται συμ-
30 ὄνται πλεον; Τί οὖν ἄλλο πλεον, ἢ τὸ κρατεῖσθαι
τοῖς ὅπλοις; Καὶ Ἀπολλόδορος δ' εἰρηκεν ἐκ τ' Βοιω-
τίας ἀπελθόντας Ἰωντας ἰστορεῖσθαι, καὶ ἐποικίους τοῖς
Αἰτωλοῖς γενομένους. Ὁ δ' ὡς περ κατωρθωκὸς ἐπιλέ-
γει, ^e ὅτι ταῦτα καὶ τὰ παλαιὰ ἀφικρίβειν εἰσάγειν,
35 ὅταν ἢ πλεον ὡραγμάτων ἢ παντελῶς ^f ἀπὲρ θύου, ἢ
ψευδῇ δόξαν ἔχον. Τοῦτο δ' ὡν Ἐφορος ἐτέρων
ὁμῶς κρείττων ἐστὶ καὶ αὐτὸς ὁ ^g ἐπαυδασμένος ἔως
ἐπαυδασας αὐτὸν Πολύβιος, καὶ φήσας παρὰ τ' Ἑλληνικῶν
καλῶς μὲν Εὐδόξον, καλλίστα δ' Ἐφορον ἐξηγεῖσθαι παρὰ
40 ^h κτίσεων, συγγενειῶν, μεταναστεύσεων, ἀρχηγῶν· ἡμεῖς
ὅ, φησὶ, τὰ νῦν ὅσα δηλώσομεν, καὶ παρὰ ἱστορίας τό-
πων καὶ ἀφικρίβειν τῶν γὰρ ἐστὶ οἰκείστατον χω-
ρηγεῖν. Ἀλλὰ μὲν σύγε, ὦ Πολύβιε, ὃ τὰς τῶν

^a μὲν τοῖ γε defunt Med. 3. ^b Malim, ἐπιφέρειν, ut mox. Marg. Caf. ^c ἐδέποτε ἐπ' ἄλλης Par. 4. ἐδέποτε ἐπ' ἄλλοις Med. 1. 2. Mosc. ἐδέποτε ἐπ' ἄλλοις Med. 3. ^d δὲ καὶ Med. 3. Esc. Mosc. ^e Κερήτων Par. 4. ^f δὴ Par. 1. Mosc. ^g ἐπ' ἰστοῖς Mosc. ^h ἐπελθόντας Med. 3. ⁱ ἰστορεῖσθαι Med. 2. ^k δότι Par. 4. Bre. Esc. Mosc. ^l ἀπὲρ θύου Med. 2. ex correct. ^m ἐπαυδασ-
μένως Par. 1. Mosc. ⁿ κτίσεις Med. 2. ^o Veteres quidam libri, ὁ δογματικός. Marg. Caf. sic Mosc. ὁ τάλας ὁ δογματικός Par. 4. Med. 3. Bre. Eton. Esc. sed in Eton. ὁ τὰς τῶν ἄλλων δογματικός scribitur supra a recenti manu.

4. παρὲς ἡσάμεν] Locus est libro ix. Ubi Ephori inconstan-
tiam pluribus exagitavit. Casaub.

23. τὸ εἶναι τὸ τῶν Ἐπειῶν λέγων] Mendosus locus: suspicor
legendum, τὸ εἶναι τὸ τῶν Ἐπειῶν, sublata voce λέγων, vel ita
potius, τὸ εἶναι τὸν τῶν Ἐπειῶν λέων. Idem.

36. Τοῦτο δ' ὡν Ἐφορος] Docet nunc quorsum tam diligenter
errorem Ephori arguerit: ut nimirum æquiores habeat lecto-
rem, sicubi aliquid exciderit minus verum, aut dictum negli-
gentius. Nam si Ephorum non ideo minoris facit vir maximus

Polybius, quod in eo nævi quidam appareant satis manifesti:
ergo et Straboni venia omnino danda est, nec de ejus laude im-
minuendum, quamvis quidam in eo nævi conspiciuntur. Poly-
bium cum alloquitur, omnes simul lectores compellat, et sui of-
ficii monet. Idem.

43. Ἀλλὰ μὲν σύγε, ὦ Πολύβιε, ὃ τὰς τῶν ἄλλων ΔΟΓΜΑΤΙΚΑΣ
ἀποφάσεις παρὰ τ' διασημάτων εἰσάγων, ἐκ ἐν τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος μό-
νον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΟΥΣ εἰδύνας, τὰς μὲν
Ποσειδωνίαν, τὰς δ' Ἀρτεμιδιῶν, τὰς δ' ἄλλοις πλεον] In his pri-
mum,

ἄλλων δογματικὰς σφάσεις πρὸς τὴν ἀφαιρημάτων
εἰσαγών, ὅς ἐν τοῖς ἔξω τῇ Ἑλλάδι μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, καὶ ἀφαιρῶν εὐθύνας, τὰς μὲν
Ποσειδωνίαν, τὰς δ' Ἀρτεμιδώρην, τὰς δ' ἄλλοις πλείο-
σι καὶ ἡμῖν οὕτως συγγνώμην ἔχειν, καὶ εὐχεσθαι
δεῖ, παρὰ τῶν τοιούτων μεταφέρειν τὴν πολλὴν ἰστορίαν,
ἐάν τι παλαιότερον ἢ ἀγαπᾶν, ἐάν τι πλείον τῶν
εἰρημένων ἢ ἑτέροις ἀμεινον λέγωμεν, ἢ τὰ πρὸς ἀφαι-
ρήσεια καὶ ἀγνοίαν προσεγγίζωμεν. Περὶ δὲ Κερήτων
ἐπὶ καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει, τὰ μὲν ἐγγυτέρω ὄντα τῆς
πρὸς Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων ἰστορίας, τὰ δ' ἀπο-
τέρω ἐγγυτέρω μὲν τὰ τοιαῦτα οἷα προσεγγίζω, ὅτι τὸ
ἔχειν, ἢ καὶ Αἰτωλία καλεῖται, Κερήτες ὄντες ἐλθόν-
τες δ' οἱ Αἰτωλοὶ μὲν Αἰτωλῶν, ἢ τέττας ἐξέβαλον εἰς
τὴν Ἀκαρνάνειαν καὶ ἐπὶ τὰ τοιαῦτα, ὅτι τὴν Πλευρωνίαν
πρὸς Κερήτων οἰκισμένην, καὶ Κερήτιν προσεγγισμένην
νῆν, Αἰολεῖς ἐπελθόντες ἀφείλοντο, τὰς δὲ κατέχον-
τας ἐξέβαλον. Ἀρχεμάχος δ' ὁ Εὐβοεύς φησι τὰς
Κερήτας ἐν Χαλκίδι συνοικῆσαι συνεχῶς δὲ πρὸς τὴν
Ληϊάντι πεδίον πολεμῶντας, ἐπειδὴ οἱ πολέμοι τῆς
κόμης ἐδράμουν τῆς ἐμφοροῦσιν, καὶ αὐτὰς κατέ-
σταν, ὅπασιν κομῶντας ἡμέραν, τὰ δ' ἐμφοροῦσιν
κεῖρεσθαι διὸ καὶ Κερήτας πρὸς Κουρῶν κληθῆναι
μετοικῆσαι δ' εἰς τὴν Αἰτωλίαν, καὶ κατασχολῆσαι
τὰ πρὸς Πλευρωνίαν χωρία τὰς δὲ πέραν οἰκῆσαι
τὰς Ἀχελώϊας, ἀφαιρῶν τὸ ἀκέρως φυλάττειν τοὺς κεφα-
λαίους, Ἀκαρνάνας καλεῖσθαι. Ἐνιοὶ δ' πρὸς ἥρωος τῆς
νομα οὖν ἐκάτερον τὸ φύλον οἱ δ' πρὸς τῆς ὄρας τῆς
Κερήτας τὰς Κερήτας ὀνομασθῆναι, τὰς ὑπερκειμένης τῆς
Πλευρωνίαν εἶναι τε φύλον πᾶσι Αἰτωλικὸν τέτο, ὡς
Σωφειῖς, καὶ Ἀγραῖες, καὶ Εὐρυτᾶνας, καὶ ἄλλα πλείω.
Ὡς δ' εἴρηται, τῆς Αἰτωλίας διχα διηρημένης, τὰ μὲν
πρὸς Καλυδῶνα τὴν Οἰνείαν ἔχειν φασί, τὰ δὲ Πλευ-

tiis sententias atque dicta producis, non modo
de his, quæ extra Græciam sunt, sed de ipsa
etiam Græcia, et nunc Posidonium, nunc Ar-
temidorum, modo plures alios reos facis: no-
bis quoque veniam debes parare, ne quis ini-
quior sit nobis, narrationem copiosam e talibus
scriptoribus transferentibus, sicubi labimur: con-
tentique sint lectores, si pleraque melius quam ab
aliis factum explicamus, aut præterita ignoratione
aliorum ipsi apponimus. Porro autem de Curetibus
etiam ea dicuntur, quæ Ætolorum et Acarnanum
historiæ alia magis, alia minus convenient. Vici-
niora ei sunt, qualia ante retulimus, Curetas eam
regionem, quæ nunc Ætolia dicitur, inhabitasse:
Ætolos autem, duce Ætolo, supervenisse, eosque in
Acarnaniam expulisse. Item hæc, Pleuroniam a
Curetibus habitatam fuisse, et Curetidem dictam:
Ætolenses vero supervenientes eam, pulsos incolis,
obtinuisse. Archemachus Eubœensis Curetas ait
Chalcidem incoluisse, cumque continenter de Le-
lanto campo dimicarent, anterioreque eos coma
hostes apprehenderent et prosternerent, comam
alere in occipite, radere sinciput instituisse: at-
que ideo Curetas ἀπὸ τῆς κεφαλῆς (*id est, tonsura*)
dictos: migravisse autem in Ætoliam, et loca circa
Pleuronem obtinuisse: eos autem, qui trans Ache-
loum habitabant, quia caput non tonderent, Acar-
nans dictos fuisse. Alii utramque gentem suam
ab heroe aliquo nomen habuisse putant. Sunt qui
e Curio monte Curetas appellatos sentiunt, qui est
supra Pleuronem situs: et esse eos Ætolicam gen-
tem, ut sunt etiam Sophienses, Agræi, Eurytanes,
et alii plures. Divisa autem, ut docuimus, Ætolia
in duas partes, quæ circa Calydonem erant, Oene-

^a διὰ δὲ Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^b ὡς Par. 4. ^c συγγνώμην καὶ Med. 3. συγγνώμην καὶ Eton. Efc. Mosc. sed in Eton. ἔχειν scri-
bitur supra. ^d ἑτέρων Med. 3. ^e τὰ δεστ Med. 3. Mosc. ^f τῆς deerat Med. 2. add. postea. ^g τῶν Αἰτωλῶν Med. 2. ex
correct. ^h τῇ Αἰτωλίᾳ Med. 2. ex correct. ⁱ ἐξέβαλον αὐτὰς Med. 2. ^k ἀφείλαντο Par. 4. ^l τὰς δὲ &c, adusque συνοικῆσαι
inclusive, deerant Med. 2. add. postea. ^m MSS. quidam, δρατίζοντες τῆς ἐμφοροῦσιν αὐτὰς, sine καὶ. Marg. Cas. ⁿ κατέσταν αὐ-
τὰς Med. 1. 2. Mosc. κατέσταν αὐτὴν Med. 3. ^o τὰ δ' ἐμφοροῦσιν κεῖρεσθαι desunt Bre. deerant Mosc. add. postea a recenti manu.
P MSS. Πλευρωνίαν. Marg. Cas. sic Par. 1. Eton. ^q ὅ δεστ Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^r Scripti, Ὀφειῖς: recte. Marg.
Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. Efc. Mosc. et ex correct. Eton. ^s Ἀγραῖοι Med. 3. ^t Εὐρυτᾶνες Med. 3. ^u ἰρημένης Med. 1.

mum, pro δογματικὰς, vix dubito reponendum esse verbum Po-
lybium, ΔΑΔΟΓΜΑΤΙΚΑΣ. Vide supra ad lib. ii. p. 143.

Cætera sic scribenda suspicor: ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ΝΗ
ΔΙΑ, ΔΙΑΔΩΣ εὐθύνας. Quid sit εὐθύνας διδόναι declaravit Casau-
bonus. T.

3. καὶ διὰ δὲ εὐθύνας, τὰς μὲν Ποσειδωνίαν] Ista lectio mendosa
est et fallax, quæ tamen me non fallat: neque tam simplex ero
ut post Posidonium et Artemidorum scripsisse Polybium credam
cum Xylandro, qui nimis fuit ταχυπειθής. Ego contra scio Po-
lybium a Posidonio et Artemidoro sæpius fuisse reprehensum.
Ubi vero lectum est εὐθύνας διδόναι, vel διὰ δὲ εὐθύνας, pro reum fa-
cere? Tu lege, διδοῖς, et ita conjunge, σὺ δὲ, ὡς Πολύβιος, διδοῖς εὐθύ-
νας. Hæc eo pertinent, ut se venia dignum esse doceat, sicubi
lapsus fuerit. Nam si Ephori laudibus nihil decedit, etsi eum
Polybius multis locis errasse ostendit, nec ipsius Polybii, etsi eum
in multis reprehendunt Posidonius et Artemidorus: ergo nec
Strabo minus laudandus, etsi alicubi labi eum contigerit. Διδο-
ναι εὐθύνας, est iudicio sisti et rerum gestarum rationem in iudicio
reddere: respondet verbo εἰσαγεῖν, quo modo est usus: nam et
εἰσαγεῖν dictio est forensis, quod Xylander ignorasse videtur, ut
alias pluribus exponemus. Hoc tantum addam, nisi legamus δι-
δοῖς, pro διὰ δὲ εὐθύνας, habebimus orationem non Græcam, sed solæ-
cam, et putidam, proinde non Strabonis. Casaub.

5. καὶ ἡμῖν οὖν συγγνώμην ἔχειν, καὶ εὐχεσθαι δεῖ] Si tantis viris

venia datur, et nobis debet dare veniam lector. Lector, in-
quam, non Polybius, ut putat Xylander. Idem.

18. Ἀρχεμάχος δ' ὁ Εὐβοεύς] Scripserat Archemachus rerum
Euboicarum multos libros: nam Athenæus, libro vi. c. 18. p.
264. tertium ejus operis laudat. Idem.

Ibid.] Vide G. J. Vossium, de Historicis Græcis, lib. iii. p.
329. Edit. 1650. Anon.

23. διὸ καὶ Κερήτας ἀπὸ τῆς] Cum antea Abantes vocarentur.
Homerus, Il. 6. ver. 542.

τῶν δ' αὖτε Ἀβάντες ἐποῖτο δοῖ, ὅπασιν κομῶντες. i. e.

Hunc simul Abantes sequebantur veloces, a tergo comati.

Vide Plutarchum, in Theseo, initio, p. 2. t. i. Edit. F. Furt. et
Polybium. Casaub.

27. Ἐνιοὶ δ' ἀπὸ ἥρωος] Ab Acarnane, filio Alcæonidis, ut mo-
do dictum est. Idem.

Ibid.] Ita Thucydides, lib. ii. c. 102. Anon.

28. ἀπὸ τῆς ὄρας τῆς Κερήτας] Vide paulo ante. Casaub.

30. ὡς Σωφειῖς, καὶ Ἀγραῖες, καὶ Εὐρυτᾶνας] Persuasum habeo lo-
cum esse corruptum: censeo autem legendum, ὡς Ὀφειῖς, καὶ Ἀγραῖ-
ες, καὶ Εὐρυτᾶνας. Confirmat hanc emendationem superior locus,
p. 657. ubi simillime gentes Ætolie aliquot recententur. Ὁ δὲ
Εὐρυτᾶνας ποταμὸς ἀρχεται μὲν ἐκ Βωμαιῶν τῇ ἐν Ὀφειῶσιν Αἰτωλικῇ εἰς
καταπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀγραῖες, καὶ Κερήτες, καὶ ἄλλοι. Idem.

um tenuisse aiunt: Pleuroniz quoque partem Parthaonidas et Agrium cum suis habuisse, qui quidem

Urbem Pleuronem, et celsam Calydonā tenebant:

tamen Pleuroniam occupatam fuisse a Thestio, Oenei focero, Althææ patre, duce Curetum. Cum autem incidisset Thestiadis bellum contra Oeneum et Meleagrum de parte, ut apparet, regionis: poeta (causam belli fuisse caput apri et exuvium dicit, ad Calydonii apri fabulam alludens) ita scribit:

Pugnabant Curetes et Ætoli armipotentes.

Hæc ergo sunt viciniore. Remotiora ab instituto sunt ea, quæ ob vocis ambiguitatem huc referuntur, Curetica et de Curetibus: quasi vero ad hos pertineant, qui Ætoliā et Acarnaniā incolebant: cum ab iis aliena, similia sint eorum quæ de Satyris, Silenis, Bacchis, et Tityris feruntur: tales quosdam genios administrasse deorum Curetes faciunt. Qui vero Cretenses res tradunt Phrygiæque, ii quibusdam sacris ministeriis implicant Curetes cum arcanis, tum alias Jovis in Creta educationi puerili, et Matris Deum sacrificiis in Phrygia ac locis circa Idam Trojæ montem. Ingens est diversitas istarum narrationum: alii eosdem cum Curetibus ponunt Corybantas, Cabiros, Idæos Dactylos, Telchines: alii cognatos inter se, et exilibus distinctos differentiis. Ut in summa dicam, ab omnibus furore quodam divino correpti et bacchantes descri-

ρανίας μέγας μὲν π, καὶ τὰς Ἀπαρταυίδας ἔχειν τὰς περὶ τὸ Ἀγέλιον, ὅς περ

* Ὁκεον ἐν Πλευρώνι καὶ ἀπεινῇ Καλυδωνί.

ἐπιχειροῦν μὲν τῷ Θεσίῳ τῆς Πλευρωνίας, τὸ πένδε-
ρον τῷ Οἰνέως, Ἀλθῆας δὲ πατέρα, ἡγούμενον τῶν
Κερήτων· πολέμῳ δ' ἐμπεσόντος εἰς Θεσιάδαις πρὸς
Οἰνέα καὶ Μελέαγρον, ὃ μὲν ποιητὴς † ἀμφὶ σὺς κεφα-
λῇ, καὶ δέρματι, καὶ τὴν περὶ † ἑκάπερ μυθολογίαν,
ὡς δὲ τὸ εἶκός περὶ † μέγας τῆς χώρας· ἔπειθ' ἐν λέ-
10 γεται,

Κερήτες τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μενέχαρμοι.

Ταῦτα μὲν ἔα ἐν ὑτέρῳ. Τὰ δ' ἀνωτέρῳ τὸ ὑποθέ-
σεως † ταῦτα, ἄλλως ᾧ ἀφ' ἧς ὁ μωνυμῖαν εἰς Ἑρπύ-
κην τὴν ἰσοεικῶν ἀρόμενα, ἅπερ Κερητικὰ μὲν καὶ περὶ
15 Κερήτων λέγεσθαι, ὁμοίως ὥσπερ καὶ ἔα περὶ τὴν
Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκησάντων, ἡ δὲ κείνων μὲν
ἀφ' ἧς φέρεται, εἰσὶν δὲ μᾶλλον † τῷ περὶ Σατύρων, καὶ
Σειληνῶν, † Βακχῶν, καὶ † Τιτύρων λόγῳ· τοιούτους γάρ
πινας δαίμονας ἢ † προσπόλους θεῶν τοὺς Κερήτας
20 φασιν· οἱ δὲ † ὡς διδόντες ἔα Κερητικὰ καὶ τὰ Φρύγια,
ἱερουργίας † πρὸς ἐμπεπλεγμένοι, ταῖς μὲν μυθικαῖς,
ταῖς δ' ἄλλως, περὶ τε τὴν τῷ Διὸς παιδοτροφίαν † ἐν
τῇ Κρήτῃ, καὶ τὰς τῇ μητρὸς τῇ θεῶν ὀργιασμούς ἐν τῇ
Φρυγίᾳ, καὶ τοῖς περὶ τὴν Ἰδὴν τὴν Τρωϊκὴν τόποις.
25 Τούτῳ δ' ἐστὶν ἐν τοῖς λόγοις τέτοις ποικιλία, ὅτι
μὲν τὰς αὐτὰς τοῖς † Κερήσι τὰς Κορύβαντας καὶ
Καβείρας καὶ Ἰδαίους Δακτύλους καὶ Τελχίνας ἀποφαι-
νόντων· τὸ δὲ, συγγενεῖς ἀλλήλων, καὶ μικρὰς πινας † αὐ-
τῶν πρὸς ἀλλήλους ἀφ' ἧς φέρεται † διατελλόντων· ὡς δὲ

* Iliad. ξ. ver. 115.

† Ibid. ι. ver. 544.

† Ποσειδωνίδας Μοσ. sed Παρθαονίδας scribitur in marg. † εἰπερ Med. 3. Esc. Mosc. † Veteres libri, κατὰ τὴν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. † τὰ δεest Med. 3. † μέγας Med. 3. † MSS. ὅπερ ἔγω δή. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Eton. ἔγω διαλύεται Esc. Mosc. † Scripti, ταύτης, ἄλλως μὲν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. ταύτης ἄλλως δὲ Med. 3. Esc. Mosc. et Med. 2. ex correct. † ἐκείνη Med. 3. Mosc. † διαφέρειν Med. 2. † τῶν Par. 4. † καὶ B. Med. 1. 2. 3. Eton. † Τύτων Par. 4. † προσπόλους Med. 3. Bre. Mosc. † παραδόντες Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. † τισὶν deest Med. 2. † ἐμπεπλεγμένα Par. 1. 4. Med. 3. Esc. Mosc. † τῇ deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. † τοῖς Par. 4. Mosc. † ἐν αὐτοῖς Med. 2. † Κερήταις Med. 3. † πρὸς ἀλλήλους, αὐτῶν Med. 2. † διατελλομένων Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. et Med. 1. 2. ex correct.

4. τὸ πένδερον τῷ Οἰνέως] Apollodorus, lib. i. c. 8. § 1. de Oeneo loquens, γῆρας δὲ Ἀλθῆαν τὴν Θεσίαν γενεὰ Τοξέα. Casaub.

7. ὃ μὲν ποιητὴς] Malim, ὡς μὲν ὁ ποιητὴς. Idem.

12. Τὰ δ' ἀνωτέρῳ τῆς ὑποθέσεως] Quæ de Curetibus hæc sunt dicta sunt, vel ad geographicum, vel ad historicum, τόποι pertinent certum est. Quæ sequuntur, Theologica potius sunt, quam geographica, aut historica: ea igitur narraturus Strabo, vir ad unguem factus, et qui non solet temere omnia miscere, (quod hodie plerisque facere videas, ut scilicet doctiores videantur, cum nullum sit meo quidem iudicio certius imperitiæ et ἀπαιδευσίας argumentum) ea igitur narraturus Strabo munit se veterum auctoritate. Hos ait, cum de Curetibus geographicam, vel historicam, tractationem essent aggressi, propter argumenti similitudinem, ea quoque de Curetibus tractasse quæ ad propositum nihil facerent: inductos, inquit, eo quod utraque scriptio esset Κερητικὴ, et de Curetibus, neque animadvertabant ὁμωνύμως dici utrumque argumentum Κερητικόν, non συνανήμως: quod factum oportuit, ut recte dici unum subjectum illa duo argumenta possent. Veterum igitur errorem vir magnus et λογικώτατος detegit: et tamen eorum vestigia non dubitat hic quoque premere: quasi errare cum tantis auctoribus esset tutius quam rectam viam insilire, quum ab illis discedas. Porro de Curetibus lege Diodorum Siculum, lib. v. ubi de Creta, et Dionysium Halicarnassensem. Nusquam tamen tam multa de illis atque hic. Idem.

17. τῷ περὶ Σατύρων] Quod est Theologicum argumentum. Idem.

Ibid.] Ex Vett. edit. apposui omissa verba, καὶ Σειληνῶν. Anon.

18. τοιούτους] Sententia implexa nova prorsus interpunctione, et levibus quibusdam mutationibus, adjuvanda est. Τοιούτους γάρ πινας δαίμονας, ἢ προσπόλους θεῶν, τὰς Κερήτας ΦΑΣΙΝ Οἱ παραδόντες τὰ Κερητικὰ καὶ τὰ Φρύγια, ἱερουργίας τισὶν ἐμπεπλεγμένα, ταῖς μὲν μυθικαῖς, ταῖς δ' ἄλλως, περὶ τε τὴν τῷ Διὸς παιδοτροφίαν τὴν ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ τὰς τῆς μητρὸς τῇ θεῶν ὀργιασμούς ἐν τῇ Φρυγίᾳ καὶ τοῖς περὶ τὴν Ἰδὴν τὴν Τρωϊκὴν τόποις. Τούτῳ δ' ἐστὶν ἐν τοῖς λόγοις τέτοις ποικιλία, ὅτι μὲν τὰς αὐτὰς τοῖς Κερήσι τὰς Κορύβαντας καὶ Καβείρας καὶ Ἰδαίους Δακτύλους καὶ Τελχίνας ἀποφαινόντων, τῶν δὲ συγγενεῖς ἀλλήλων, καὶ μικρὰς πινας αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς διατελλόντων, ὡς δὲ τῶν εἰπεῖν καὶ κατὰ τὸ πλεον, ἀπαντας ἐνθεσιαστικὰς τινὰς καὶ βακχικὰς, καὶ ἐροπλίῳ κινήσει, μετὰ θορύβου καὶ ψόφου καὶ κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ ὅπλων ἐστὶ δ' αὐτῶν καὶ βοῆς, ἐκπλήττοντας κατὰ τὰς ἱερουργίας ἐν οἰκίᾳ διακόνων, ὥστε καὶ τὰ ἱερὰ τράπον τινὰ κοινοποιεῖσθαι, ταῦτα τε καὶ τὸ Σαμοδρακὼν καὶ τὰ ἐν Δήμῳ καὶ ἄλλα πλείω, διὰ τὰς τῶν προσπόλων λέγεσθαι τὰς αὐτὰς. T.

21. ἐμπεπλεγμένοι] Vetus lectio, ἐμπεπλεγμένα, nec aliter prior interpretes. Casaub.

27. καὶ Ἰδαίους Δακτύλους] Pausanias, lib. v. cap. 7. p. 391. Διὸς δὲ τεχνήντος, ἐπιτρέψαι ῥέαν τῷ παιδὶ τὴν φρυγίαν τοῖς Ἰδαίοις Δακτύλοις, καλεμένοις δὲ τοῖς αὐτοῖς τέτοις καὶ Κερήσι. i. e. Post hæc recens natum Jovem, Rheam matrem Dactylis Idaeis, qui Curetes alio nomine appellati sunt. Sed de his ac reliquis, qui hic nominantur, plura mox. Idem.

29. διαφορὰς διατελλόντων] Vetus lectio, διατελλομένων: qua voce usum hic quoque Strabonem puto, ut alibi multis locis. Idem.

7. προσπόλους

τύπων εἶπ' αὖ καὶ χεῖρ' τὸ πλέον^a ἄπαντας ἐνθουσιασ-
 τὰς πινὰς καὶ Βακχικὰς, καὶ ἐνοπλίᾳ κινήσει, μὲν θορύ-
 βον, καὶ φόβον, καὶ κυμβάλων, καὶ τυμπάνων, καὶ ὀπλῶν,
 ἐπὶ δ' αὐτῶν καὶ βοῆς ἐκπλήττουσας χεῖρ' τὰς ἱερερ-
 γίας ἐν οἰκίᾳ διακόνων τε, καὶ τὰ ἱερὰ τρόπον π-
 νὰ κοινοποιεῖσθαι ἑαυτοῖς τε, καὶ τῷ Σαμοθρακῶν, καὶ
 τὰ ἐν Λήμνῳ, καὶ ἄλλα πλείω. ὅθεν τὸ τῶν^b ὡρο-
 πόλους λέγεσθαι τὰς αὐτὰς. Ἐπὶ μὲν οὖν θεολογ-
 κὸς πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῷ ὀπισκέφειν, καὶ οὐκ
 ἄλλοτις^c τῷ φιλοσόφῳ^d θεωρίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁμο-
 νυμία τῶν Κερήτων καὶ οἱ ἱστοικοὶ συνήγαγον εἰς ἐν
 τὰ ἀνόμοια, ὅθεν αὐτὸς ἀνήσταιμι^e ἀν' εἰπεῖν περὶ αὐ-
 τῶν ὀπιπλέον ἐν παραβάσει, ὡραδίς τ' οἰκίον τῇ
 ἱστορίᾳ φυσικὸν λόγον. Καίτοι πινὲς καὶ συνοικεῖν ἐξ-
 λον^f ταῦτ' ἐκείνοις· καὶ τυχὸν ἴσως ἔχοντα^g πινος πιθανῶς.
 15 θηλυτολῆντας γὰρ ὡς αἱ κόραι, τὸν ὄνομα ὅθεν^h τῆτο,
ⁱ τὰς περὶ τῷ Αἰτωλίᾳ φασίν· εἶναι γὰρ καὶ τινα τοι-
 ῦτον ζῆλον ἐν τοῖς Ἑλλήσι· καὶ Ἰάονας ἐλκεχίτωνας
 εἰρηλῶς, καὶ τὰς περὶ Λεωνίδα κτενιζομένους, ὅτ' ἐξέλα-
 σιν εἰς τὴν μάχην, καὶ ἀφρονήθηναι λέγουσιν ὑπὸ τῶν
 20 Περσῶν, ἐν τῇ τῇ μάχῃ θάυμαστον· ἀπλῶς δ' ἡ περὶ
 τὰς κόμας φιλοτεχνία συνέστηκε. ὅθεν τε θρέψαν, καὶ
 κρεῖναι περὶ^j ἄμφω τῷ^k ἐκ κόραις καὶ κόροις ἐστὶν οἰ-
 κία· ὅθεν πλεοναχῶς τὸ ἐτυμολογεῖν^l τὰς Κερήτας
 ἐν εὐπόρῳ κεῖται. Εἰκὸς δὲ καὶ τὸ ἐνόπλιον ὄρχησιν ὑπὸ
 25 τῷ ἡσκημένων ἔτω ὅθεν κόμην καὶ τολὴν ὡρῶν εἰσαχ-
 θεῖσαν ἐκείνων Κερήτων καλεμένων, ὡρῶν ὡρῶν
 φασιν, καὶ τοῖς^m τραγωπικωτέροις ἑτέροιςⁿ τὸ βίον ἐνόπι-
 λιον ἔχουσιν· ὅθεν ὁμωνύμως, καὶ αὐτοὺς Κερήτας
 λεχθῆναι, ὅθεν ἐν Εὐβοίᾳ λέγω, καὶ Αἰτωλία, καὶ 30

buntur, qui armata saltatione cum tumultu et stre-
 pitu, tintinnabulis, tympanis, armis, tibia, et cla-
 more in sacrificiis perterreant homines sub admi-
 nistrorum specie: atque hæc sacra quodammodo
 communia habere pleraque censentur cum Samo-
 thraciis, Lemniis, aliisque compluribus: ideo quod
 iidem omnium famuli perhibentur. Tota ista con-
 sideratio ad theologiam pertinet, neque a contem-
 platione philosophica est aliena. Quoniam autem
 ob ambiguitatem vocabuli Curetum historici etiam
 10 in unum conduxerunt, quæ discrepantia sunt: ipse
 quoque haud gravabor per digressionem plura de
 iis dicere, rationem naturalem, utpote congruen-
 tem huc, historiæ adjiciens. Equidem non desunt
 qui hæc illis accommodanda opinentur: ac fortas-
 sis sequuntur quidpiam probabile. Aiunt enim
 Ætolicos Curetas hoc nomine adfectos, quod puel-
 larum (quæ Kuræ appellarentur Græce) in morem
 muliebres vestes gererent: tale nimirum quoddam
 viguisse studium apud Græcos, indeque Iaones dic-
 tos stolitrahos: et Leonidam cum suis, quia in
 pugnam exeuntes se pectenter, contemptos fuisse a
 Persis, admirationi autem habitos in proelio. Sim-
 pliciter autem comæ artificiosa tractatio in alenda
 ea et condenda hæret: quæ pueris et puellis sunt
 propria: itaque in promptu est varias vocis Cure-
 tum origines adferre. Probabile est etiam armatam
 saltationem ab ita comptis et vestitis initio introduc-
 tam, qui Curetes dicerentur, ansam præbuisse aliis,
 qui vitam in armis degerent bellicosiores, ut com-
 muni voce Curetes et ipsi dicerentur: de iis loquor

^a ἄπαντες Med. 1. 3. Esc. Mosc.

^b Scripti, ὡροπόλους. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Esc. Mosc. rectissime. V.

ἐπιθεωρίας. Marg. Cas. ἐπισκέφειν Eton. sed ἐπιθεωρίας scribitur supra a recenti manu.

^d ὅθεν ἂν Par. 4. Med. 1. 2. Mosc.

^e Scripti, τινός.

deest Med. 2. ^f τῆτο ταῦτο Med. 3.

^g τοῖς Med. 1. 2. 3.

^h Ἰάονας Par. 4.

ⁱ Scripti, ἐξέλασαν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4.

Med. 3. Eton. ἐξέλασαν Esc. Mosc.

^k καὶ deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Mosc.

^l MSS. τοῖς Κερῆσι. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3.

Esc. Mosc.

^m Vulgo, τραγωπικωτέροις. Marg. Cas.

ⁿ καὶ τὸν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.

7. ὡροπόλους] Legendum, ὡροπόλους. Propoli autem tum mi-
 nisteria cætera, tum et prophetas, five sacrorum conscios, de-
 notant, auctore Hesychio, cujus rationem habere debebat, in
 tanto auctore non nimis sæpe perspicax et consideratus interpres.
 Barthius, ad Stat. Theb. t. iii. p. 148. Hesychii verba sunt:
 ὡροπόλοι, ὑπηρέται, δῆλοι, νεωκόροι, ἀφρονήται. Aedituos interpreta-
 tur Turnebus, Advers. lib. xxvi. c. 25. Aeditui igitur, ait, sunt
 cultores, ut ὡροπόλοι et νεωκόροι &c. Seleucus vero apud Athen.
 Deipn. l. vi. c. 19. p. 267. ait ὡροπόλον vocari ancillam, quæ
 ante dominam ambulat. Anon.

9. τῆς ἐπισκέψεως] Vulgo, ἐπισκέφειν: vetus lectio, ἐπισκέφειν,
 quod reponendum esse, fere me pudet monere. Casaub.

16. θηλυτολῆντας γὰρ ὡς αἱ κόραι] Æschylus quoque ἀπὸ τρυφῆς
 Curetum nomen deducit:

Χλιδῶν τε πολυκαμὸς ὡς παρθένοις ἄβραις,

Ὅθεν καλεῖν Κέρητα λαὸν ἤνεσαν.

Huc pertinent ista Hesychii, qui inter Κερήτας, et Κέρητας vult
 distingui: Κερήτες, inquit, τῆς μὲν δευτέρας συλλαβῆς περισπωμένης,
 οἱ τὴν Πλευρώνα κατοικοῦντες, διὰ τὸ κερικῶς ἀναδιδάει τὰς κόμας. Κέρ-
 ητες δὲ, προπαροξυνομένη τῇ ὀνόματι, νεανίαι, καὶ ἔθνος Κερήτων.
 Idem.

18. καὶ Ἰάονας ἐλκεχίτωνας] Homerus, Ἰλ. ν'. ver. 685.

Εἶδα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες. i. e.

Illic tamen Bæoti, et Iaones longis vestibus utentes. Idem.

Ibid. καὶ Ἰάονας ἐλκεχίτωνας εἰρηλῶς] In verbis Strabonis esse
 lacunam, cujus supplementum ex Stephano peti debet, confiden-
 ter affirmo: multo clariora et perfectiora forent, si hunc in mo-

dum constituerentur: εἶναι γὰρ καὶ τινα τοιοῦτον ζῆλον ἐν τοῖς Ἑλλήσι
 καὶ Ἰάονας ἐλκεχίτωνας εἰρηλῶς, καὶ κρεῖναι καὶ τέλῃνα ἐμπλεχθῆναι,
 καὶ τὰς περὶ Λεωνίδα κτενιζομένους τὴν κόμην, ὅτ' ἐξέλασαν εἰς τὴν μάχην,
 κατὰφρονήθηναι λέγουσι. Conferat hanc lectionem qui volet, et
 videbit haud esse contemnendam. Berkel. ad Steph. p. 74.

19. τὰς περὶ Λεωνίδα κτενιζομένους] Locus Herodoti est in Po-
 lynia, l. vii. c. 208. ubi narrat κατάσκοπον illum, quem Xer-
 xes miserat ut Græcorum consilia exploraret, offendisse Lacedæ-
 moniorum τὰς μὲν γυμναζομένους, τὰς δὲ τὰς κόμας κτενιζομένους: quod
 quum ad Xerxem esset relatum, valde ille obstupuit, nec aliter
 hoc potuit interpretari, quam desperasse Lacedæmonios de sa-
 lute, et jam ἐνταφιασμῷ curam habere. Casaub.

25. καὶ τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν] Callimachus, hymno in Jovem,
 ver. 52.

Ὅλα δὲ Κερήτες γε περὶ πρὸς ὅλιν ὠρχήσαντο,

Τεύχεα πεπλόγοντες. i. e.

Commodum item Curetes te circum armatum tripudium luserunt,
 Arma concutientes.

Hanc saltationem bellicrepan, vocabant Κορυβαντίαν, vel Κερη-
 τικήν. Dionysius Halicarnassensis docet, quos Latini Salios a fa-
 liendo vocant, vocari a Græcis Κερήτας: esse enim eosdem Cu-
 retes et Salios. Idem.

29. Κερήτας λεχθῆναι] Quum tamen capillos non haberent,
 ut priores Curetes compositos: ideo ait ὁμωνύμως. Vide quæ no-
 tavimus libro nono, p. 589. ad illa verba, Διτλήσ δὲ τῆτο δύναται.
 Idem.

qui in Eubœa fuerunt, in Ætolia, in Acarnania. Quin et Homerus juvenes milites sic notat:

*Dilige prestantes reliquis Curetas Achivis,
Splendida qui nostra de navi munera portent,
Quæ luce besterna promissi gratus Achilli.*

Et rursum,

—Munera portabant Curetes Achivi.

Hæc de origine Curetum. Illa autem in armis saltatio militaris, Pyrriche etiam dicitur, auctorisque Pyrrichii nomen refert, qui hanc adolescentum ad res bellicas exercitationem instituerit. Jam ista nomina eodem redire, et quæ in eorum cognitione infit theologia, consideremus. Commune hoc Græcis cum barbaris est, ut sacrificia inter feriandum celebrent: alia cum furore, alia sine eo: alia cum, alia sine musica: alia in arcano, alia palam: idque natura sic dictante. Nam feriæ animum ab humanis occupationibus abstrahunt, mentemque otiosam ad deum convertunt: et furor instinctum inspirationemque divinam quandam habet, atque ad fatidicum genus accedit: et mystica sacrorum occultatio majestatem numini conciliat, imitans ejus naturam effugientem nostros sensus: tum musica in saltatione, rhythmio, cantilena versans, voluptate artisque varietate nos ea de causa conjungit cum deo. Bene quidem dictum est, homines tum maxime deum imitari, cum beneficia conferunt: rectius autem diceretur, cum numina recte colunt: id autem fit gaudento, dies festos agitando, philosophando, musicam tractando. Neque enim si in vitium res excidit, musicis artificia ad oblectationem accommodantibus in conviviis, scenis, atque theatris, ideo culpanda res ipsa est: sed natura disciplinarum examinanda, quarum hinc est principium. Itaque et Plato, et eo priores Pythagorei philosophiæ nomen musicæ imposuerunt, mundum-

Ἀκαρνανία. Καὶ Ὅμηρος ἢ τοὺς νέους στρατιώτας ἔτατο ὠροσηγόρευσε.

*^a Κενάμηνος Κέρητας ἀεισῆας παναχαμῶν,
Δῶρα τοῖς παρὰ νηὸς ἐνεγκέων, ὅσων Ἀχιλλῆϊ
Χηρῶι ὑπέσθησαν—
5 Καὶ πάλιν,

—Δῶρα φέρων Κέρητες Ἀχαιοί.

Περὶ μὲν οὖν τῶν Κέρητων ἐτυμολογίας ταῦτα. Ἡ δὲ ἐνὸς πλοῦς ὄρχησις στρατιωτικὴ, καὶ ἡ Πυρρίχη δὴλοῖ ὅτι καὶ ὁ Πυρρίχιος ὅν φασιν εὐρετὶν εἶναι τὸ ποιανύτης ἀσκήσεως τῶν νέων ἐπὶ τοῖς στρατιωτικαῖς. Τὸ δ' εἰς ἐν συμφέρεσθαι τοῖς ποιανύτα ὀνόματι, καὶ τὸ ἐνέσταν θεολογίαν ἐν τῇ περὶ αὐτῶν ἱστορίᾳ, καὶ ὁπισθεπλήρον. Κοινὸν δὲ τὸ καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐστὶ, τὸ τοῖς ἱεροποιῖας μετὰ ἀνέσεως ἐορτατικῆς ποιεῖσθαι, τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῷ, τοῖς δὲ χαρίσι. καὶ τοῖς μὲν μὴ μουσικῆς, τοῖς δὲ μὴ καὶ τὰς μὲν μουσικῶς, τοῖς δὲ ἐν φανερόν καὶ τῶν φύσις ἔπος ὑπαγορεύει. Ἡ τε γὰρ ἀνεσις τὴν νῦν ἀπάγει ἀπὸ τῆς ἀνθρωπικῶν ἀσχολημάτων, καὶ ἡ ἔστω νῦν τρέπει πρὸς τὸ θεῖον, ὅ, τε ἐνθουσιασμός ἐπὶ πνευσίν τινα θεῖαν ἔχειν δοκεῖ, καὶ τὸ μαντικῶς γένει πλησιάζει. ἢ τε κρύψις ἡ μουσικὴ τῶν ἱερῶν σεμνοποιεῖ τὸ θεῖον, μιμημένη τὴν φύσιν αὐτῆς ἐκφύγασαν ἡμῶν τὴν αἰσθησιν. ἢ τε μουσικὴ περὶ τε ὄρχησιν 25 ἔστω, καὶ ῥυθμὸν, καὶ μέλος, ἡδονὴν τε ἅμα καὶ πολυτεχνίαν πρὸς τὸ θεῖον ἡμᾶς συνάπτει καὶ ζωτικῶν αἰσθάν. Εὐ μὲν γὰρ εἰρηλα καὶ τῶν, τὸς ἀνθρώπους τότε μάλιστα μιμῶσθαι οὐδὲ θεός, ὅταν εὐδαιμονῶσι τοῖς ἐν τῷ χαίρειν, καὶ τὸ ἐορτάζειν, καὶ τὸ φιλοσοφεῖν, καὶ μουσικῆς ἀπιδεῖν. καὶ γὰρ, εἰ τις ἐκπῶσις πρὸς τὸ χεῖρον γένηται, ὅττ' μουσικῶν εἰς ἡδυπαθείας τρεπνύων τοῖς τέχνας ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ θυμέλαις, καὶ σκηναῖς, καὶ ἄλλοις τοῖς τοῖς, διαβαλλέσθω τὸ πρᾶγμα. Ἄλλ' ἢ 35 φύσις ἡ τῶν παιδευμάτων ἐξεταζέσθω τὴν ἀρχὴν ἐνθένδε ἔχουσα. Καὶ ἄρα τὸ τοῖς μουσικῆς ἐκάλεισεν ὁ Πλάτων, καὶ ἐπὶ περὶ τούτων οἱ Πυθαγόρειοι, τὴν φιλοσοφίαν, καὶ κατὰ ἁρμονίαν τὸν κόσμον συνεστάναι φασί, πᾶν

* Iliad. τ'. ver. 193.

^a καὶ K. Par. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. ^b ἐν ὅπλοις Esc. Mosc. ^c δεεστ Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Mosc. ^d Πυρρίχης Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. ^e καὶ τὰ Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Mosc. ^f Scripti, τοσαῦτα. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Eton. Esc. Mosc. ^g Scripti, ὄντως. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Esc. Mosc. ^h ἐπὶ πνευσίν Med. 1. 2. 3. ⁱ θεῖαν δεεστ Med. 2. ^k MSS. φεύγασαν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^l MSS. καλλιτεχνία. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^m συνάπτει ἡμᾶς Med. 2. ⁿ τὸς λέγει Med. 2. ^o Scripti, ἐκ τῶν μουσικῶν. Marg. Caf. sic Par. 1. Eton. ^p Vulgo, διαβάλλεσθαι. Marg. Caf. sic Med. 2. ^q ὁ δεεστ Par. 1. Med. 1. 3. Esc. Mosc. ^r Πυθαγόρειοι Med. 3.

1. τὸς νέους στρατιώτας] Quasi Κέρητες non alii essent quam οἱ κῆροι: quod Dionysio Halicarnasseo, l. ii. c. 70. placet, Κέρητες, inquit, ὅφ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἡλικίας ὅπως ὠνομασμένοι, παρὰ τοῖς κῆροις. Casaub.

3. Κενάμηνος Κέρητας] Κέρητες hic sunt οἱ κῆροι et νέοι: ut scholiastes etiam explicat. Deesse autem aliquid isto loco ex epitome recte colligas. Idem.

8. Περὶ μὲν] Hic locus, si cum epitomis compareretur, et consideretur penitius, videbitur non esse integer; et excidisse de saltatione Merionis in armis mentio, quæ est apud Homerum in Iliad. α'. ver. 617. Xyland.

9. καὶ ἡ Πυρρίχη] Lego, καὶ ἡ Πυρρίχη. Pyrrichus autem Spartanus, auctor Pyrriches, eam invenit, ut esset ἀσκήσις τῶν νέων ἐπὶ τὰ στρατιωτικά. Vide Athenæum, lib. xiv. c. 7. p. 630. et Dionysium Halicarnasseum omnino lib. vii. c. 68. Casaub.

[Ibid.] De Pyrricha saltatione agit H. Mercurialis. de Arte

Gymnast. lib. ii. c. 6. et H. Valesius, ad Amm. Marcellinum, lib. xvi. c. 5. Salmasius ad Spartian. Adrian. c. 19. Hinc Pyrricharii dicti Ulpian. lib. viii. § 11. ff. de Poenis. Anon.

21. ἐπὶ πνευσίν] Legendum, ἐπὶ πνευσίν. Vide Suidam, v. ἐπὶ πνοια: quod idem est. Tourp.

27. Εὐ μὲν γὰρ εἰρηλα] Ex sententia Pythagoræ relata ab Æliano, libro duodecimo, c. 59. duo sunt, quæ ab homine præstata Deo immortalis eum assimilant, τὸ ἀληθεύειν et τὸ εὐεργετεῖν: quæ sane ἀπόφανσις, haud paulo melior est et elegantior tota ista disputatione Strabonis nostri: hoc est, hominis Stoicæ sectæ dediti, quæ quid ab Epicuri dogmate differat, est ubi non facile dignoscas. Pertinet huc proverbium, homo homini Deus. Vide Ciceronis Orat. pro Ligario in fine. Casaub.

31. καὶ γὰρ εἰ τις] Ingreditur in defensionem et commendationem Musicæ: quo de argumento plura legat qui volent apud Plutarchum περὶ Μουσικῆς, et Athenæum, lib. xiv. Idem.

1. Οὐτὴν

τὸ ^a μουσικὸν θεῶν ἔργον ὑπολαμβάνοντες. Οὕτω δὲ καὶ αἱ Μῦσαι θεαί, καὶ Ἀπόλλων Μουσικήτης, καὶ ἡ ποιητικὴ πᾶσα, ὑμνητικὴ ἔσα. ^b ὥσαύτως δὲ καὶ τὸ ^c ἡθῶν καλίστευτὸν τῇ μουσικῇ προσέμενοι. ὥς πᾶν τὸ ἐπανορθωτικὸν ἔν τῷ τοῖς θεοῖς ἐγγὺς ^d ὄν. Οἱ μὲν ^e οὖν Ἑλλήεις οἱ πλείστοι τῷ Διόνυσῳ ^e προσέθεσαν, καὶ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τῇ Ἑκάτῃ, καὶ ταῖς Μῦσαις, καὶ τῇ Δήμητρει, ^f ἢ Δία τὸ ὀργιατικὸν πᾶν, καὶ τὸ βακχικόν, καὶ τὸ ^h χορικόν, καὶ τὸ περὶ τὰς τελετὰς μυθικόν, Ἰακχόν τε ⁱ καὶ τὸ Διόνυσον καλεῖσι, καὶ τὸ ^j ἀρχηγέτιον τῶν μυθικῶν, τῆς Δήμητρος δαίμονα. δεινδροφορίαι τε καὶ χοροίαι, καὶ τελείαι κοιναί τῶν θεῶν εἰσι τούτων. αἱ δὲ Μῦσαι, καὶ ὁ Ἀπόλλων, αἱ μὲν τῶν χορῶν ^k ἀροῦσιν, ὁ δὲ καὶ τούτων καὶ ^l τῶν μαντικῶν. ^m Πρόπολοι δὲ τῶν Μῦσων οἱ πεποιημένοι ⁿ πάντες, καὶ ἰδίως οἱ μουσικοί. τῶ δ' Ἀπόλλωνος, ἔστι τε, καὶ ^o ὁ περὶ μαντικῶν. Δήμητρος δὲ, οἱ τε μύσαι, καὶ δαδῆχοι, καὶ ἱεροφάνται. Διόνυσος δὲ ^p Σειλινοί τε, καὶ Σάτυροι, καὶ Βάκχαι, Λιῦαί τε, καὶ ^q Θῦαι, καὶ Μιμαλλόνες, καὶ Ναΐδες, καὶ Νύμφαι, καὶ ^r Τί- ^s τυροὶ ^t ἀροσάρχου μέντοι. ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ καὶ ταῦτα, καὶ τὰ ^u τῷ Διὶ ἱερὰ ἰδίως ἐπιτελεῖτο ^x μετ' ὀργασμῶν, καὶ Σιέτων ^y ἀροσπάλων, ^z οἱ περὶ τὸν Διόνυσον ^a εἰσιν ^b οἱ Σάτυροι. τέτρες δ' ὠνόμαζον Κερήτας νέες πινᾶς, ἐνόπιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἀποδιδόντας, ^c ἀροσιστάμενοι μῦθον τῷ περὶ τῆς ^d Διὸς γενέσεως. ἐν ᾧ τὸν μὲν Κρόνον εἰσάγασιν εἰρησμένον καταπίνειν τὰ τέκνα ἀπὸ τῆς γενέσεως εὐδύς. τὴν δὲ ῥέαν περὶ-

que secundum harmoniam constare tradiderunt, omne quod musicum est opus dei censentes. Sic et morum informationem musicæ tribuunt, omne quod mentem corrigit, diis vicinum statuentes. Græci fane plerique Baccho et Apollini et Hecataë Musas deas apposuerunt: et Apollo iis est Musarum ductor Musagetes, totaque poetica laudes deorum decantans ei adscripta. Eodem modo Musis et Cereri mehercle orgia omnia, bacchationes, choras, sacrorum initiationes, mysteria: et Bacchum Iacchum appellant, ac principem mysteriorum, genium Cereris: tum ramorum gestationes, choreæ, sacrificia communia deorum sunt istorum. Et Musæ atque Apollo præsumt: illæ choris, hic et his et divinationi. Administri porro Musarum sunt cum docti omnes, tum peculiariter musici: Apollinis et hi, et divinatores: Cereris, mystæ, fatigeri, sacrorum enarratores: Bacchi, Sileni, Satyri, Bacchæ, Lenæ, Thyæ, Mimallones, Naiades, Nymphæ, Tityri. In Creta autem præter hæc, peculiariter etiam Jovis sacra peraguntur cum orgiis. De his administris, qui Baccho ministrant, sunt Satyri. Curetas autem appellabant juvenes quosdam qui in armis saltarent. Adduntque de natalibus Jovis fabulam, Saturnum solitum filios, ut primum nati fuissent, deglutire: Rheam autem

^a Scripti, μουσικὸν εἶδος θεῶν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Mosc. μουσικὸν ἔργον θεῶν εἶναι ὑπολαμβάνοντες Efc. ^b Lege, ὥς δὲ αὐτῶς καὶ. V. ^c ἔδωκεν Par. 4. Med. 2. ^d ὦν Par. 4. ^e ἀροσέδωκεν Med. 3. ^f τῇ deest Par. 4. Med. 1. 3. Efc. Mosc. ^g καὶ διὰ Med. 3. ^h χορικὸν καὶ τριχορικὸν Par. 4. ⁱ καὶ deest Med. 3. ^j ἀροσέδωκεν Par. 1. Med. 1. 2. 3. Eton. Efc. Mosc. ^k τῶν μαντικῶν Med. 2. ex correct. ^l Πρόπολοι Par. 4. Med. 3. Efc. ^m οἱ Par. 4. Med. 1. 2. Efc. Mosc. ⁿ καὶ οἱ Med. 2. ^o Σειλινοί Med. 1. ^p Θῦαι Par. 1. ^q καὶ Μιμαλλόνες deest Med. 3. καὶ Ὀμαλλόνες Med. 1. καὶ Ὀμαλλόνες Med. 2. καὶ Ὀμαλλόνες Eton. καὶ Μιμαλλόνες Efc. Mosc. ^r Σάτυροι Par. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Efc. Mosc. ^s ἀροσιστάμενοι Par. 4. Med. 1. 2. Efc. Mosc. ^t τὰ deest Med. 2. ^u μετ' ὀργασμῶν Med. 1. 2. 3. Mosc. ^v ἀροσπάλων Par. 4. ^w οἱ Med. 3. ^x Scripti, δ' εἰσιν. Marg. Cas. sic Par. 1. Eton. ^y οἱ ἰδίως Par. 4.

1. Οὕτω δὲ καὶ τὴν τῶν ἡδῶν] Erat hic locus foede corruptus linearum aliquot transpositione. Nos lectionem antiquam et veram in integrum restituimus, secuti manuscriptos. Casaub.

11. δεινδροφορίαι τε] Cujusmodi apud Athenienses fuere τὰ ἀροσφορία, ut est apud Plutarchum in Theseo, et Grammaticos. Idem.

15. Πρόπολοι δὲ τῶν Μῦσων] Lectio vetus, πρόπολοι, quod alio loco confirmant epitomæ. Idem.

20. καὶ Μιμαλλόνες] Nonnus, Dionysiacōn lib. xvii. ver. 28. Ὅπποτε κωμάξουσα ποδῶν διδυμάων, ῥυθμῶν Βακχίᾳς ἀκρόδεμος ἐπικροτάλιζε Μιμαλλῶν. i. e. Quando tripudians pedum gemino numero Baccha sine reticulo perstrepebat Mimallon. Nero apud Persium, Sat. i. ver. 99. Torva Mimalloneis impleverunt cornua bombis. Idem.

Ibid.] Vide eundem Nonnum, Dion. lib. xxi. p. 567. Edit. 1605. Anon.

Ibid. καὶ Μιμαλλόνες] Mimallones mediis numinibus inferioris conditionis fœmineis accenset Strabo. Lingua Macedonica et Thracum sunt Bacchæ, sic Lutatus quoque et nostra commentaria. Hefychius, Μιμαλλόνες, Βάκχαι, Βοῦδρομοι. Quæ totis viribus currunt et clamant. Auctor Etymologici: Μιμαλλόνες, αἱ Βάκχαι καὶ Βοῦδρομοι, ἥτοι αἱ μετὰ τοῦ καὶ ἐκπλήξεως, διὰ τὸ κατόχου εἶναι, ἀροσέδωκεν δρόμῳ. ὥς καλεῖται καὶ γεγωνομάμας ἦτοι, τῇ γεγωνίσκειν, ἥτοι ἀροσέδωκεν τὰς κόμας. Inepte alii a mimicis, cum sit utique Barbara vox. Suidas: Μιμαλλόνες, τὰς Βάκχας τῷ Διόνυσῳ, ἀπὸ τῆς μιμήσεως. πρότερον Κλαδωνας καλεμένας. Sic scholiastes antiquus Persii, qui ingerit Macedonicam vocem credere simul, et ab imitatione ductam. Ad Sat. i. Mimallones dicuntur ministri Liberi Patris, ἀπὸ τῆς μιμήσεως. Calandrus, Illyriorum rex, ad Macedoniam cum exercitu venit: Macedones, cum parvum exerci-

tum haberent, plurimas mulieres cōthurnis et thyrsis in modum Baccharum ornaverunt. Illi, credentes exercitum adventare, discesserunt. Cornuti nomine editus eadem habet, additque non negligenda de tubarum sono expresso ad Bacchi orgia, cum is primus triumpharit, primus militiæ momenta ordinaverit. Papinius Mimallones sequi currum Bacchi facit, præcedere jubet eadem Ovidius, de Arte Amand. libro i. ver. 543.

Ecce Mimallonides, sparsis in terga capillis, Ecce leves Satyri, prævia turba Dei.

Aliis peculiare est numinum inferiorum genus, nymphis, aut fatuis, talibusve aliis par. Sidonius, Præf. Panegyr. Anthemiani:

Sed post cœlicolas etiam mediocria fertur Cantica semideum sustinuisse Deus. Tunc Faunis Dryades Satyrisque Mimallones aptæ Fuderunt lepidum, rustica turba, melos.

Non enim recte inibi doctissimus Savaronius Bacchas intelligit, quæ mulieres humane erant. Sed Mimallones sunt Sidonio Silenæ, Satyræ, &c. Si iis nominibus eloqui licet res, quas edicere aliter non possumus, nisi per ambages, quas nolumus. Exemplum adhuc quærimus, et Sidonius legit in nunc perditis auctoribus. Nam finxisse ipsum eo significato, aut errasse minime crediderim. Casp. Barth. Animadvers. ad Papin. Statii l. iv. Thebaid. ver. 660. tom. ii. p. 1187. Verum Bochart. Canaan. l. i. c. 18. Mimallonides quasi מללללל. Memallelan, id est garrulas et loquaculas. Nifi quis a מלללל. mamal, seu torculari, deduci malit, ut Mimallonides eadem sint quæ Ληναί. Idem.

21. ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ καὶ ταῦτα, καὶ τὰ τῷ Διὶ ἱερὰ ἰδίως ἐπιτελεῖτο μετ' ὀργασμῶν, καὶ τούτων ἀροσπάλων, οἱ περὶ τὸν Διόνυσον εἰσιν οἱ Σάτυροι.] Scribendum est, credo, οἱ οἱ περὶ τὸν Διόνυσον. T.

23. ἀροσπάλων] Hic quoque libri veteres, ἀροσπάλων. Casaub.

conatam occulte dolores partus habere, et infantem editum e medio abducere, ac quantum fieri posset fervare: usam ad hoc adiumento Curetum, qui, tympanis aliisque strepitum edentibus instrumentis adhibitis, armati saltarent, cum tumultu circa deam, Saturnum terrerent, filiumque ei subducentes fallerent: eadem quoque opera traditum ab iis enutritum Jovem. Ergo Curetes, vel quod adolescentes (*Kuri*) id ministerium obivissent, vel quod puerum (*Kurum*) Jovem educassent, (utrumque enim fertur) hoc nomen acceperunt, tanquam Satyri quidam circa Jovem versati. Tales sunt Græci quod ad orgia attinet. Berecynthes autem, Phrygia gens, et in universum Phryges, ac Troum qui circa Idam accolunt, Rheam ipsi quoque colunt, eique orgia peragunt: matrem appellantes deorum, et Agestin, et Phrygiam, Magnam deam: a locis autem Idæam, Dindymenen, Pylenen, Pifinuntida, Cybelen. Græci ejus administratos communi nomine Curetas appellant, non eandem secuti fabulam, sed alios faciunt eos administratos qui Satyris proportionem respondeant: eosdemque Corybantes dicunt. Harum interpretationum testes sunt poetæ. Pindarus in dithyrambo, cujus initium:

Ante quidem serpebat cantus dithyrambo prolixus.

Ibi cum mentionem fecisset hymnorum de Baccho et veterum et recentiorum, digressus inde inquit:

Apud te mater ineunt

Magni rhombi, cymbalorumque——

Crepitacula, et fax ardens fulvæ pinus.

ἡδὺν ὀπικρύπτοσθαι τὰς ὠδῖνας, καὶ τὸ ἄγνηθ' ἐν βρέ-
φοις ἐκποδῶν ποιεῖν, καὶ περισώζειν εἰς δύναμιν. ὥς
δὲ τὸτο συνεργὸς λαβεῖν τὰς Κερήτας, οἱ μετὰ τυμ-
πάνων, καὶ τριτάτων ἄλλων ψάλλον, καὶ ἐνοπλίᾳ χορείᾳ,
καὶ θορύβῳ ὡς ἐπιέποντες. ἢ θεὸν, ἐκπλήξεν ἔμελλον ἢ
Κρόνον, καὶ λήσεν, ὑποστυσαντες αὐτὸν ἢ παῖδα. τῇ δ'
αὐτῇ ἐπιμελείᾳ καὶ τρεφόμενον ὑπ' αὐτῶν ὡς
ἰδούσθ'. ὥσθ' οἱ Κερήτες ἦτοί αὐτῶν τὸ ἄνέοι καὶ κόρεσι
ὄντες ὑπεργεῖν, ἢ αὐτῶν τὸ κεροτροφεῖν ἢ Δία (λέγειν
ἢ ἀμφοτέρως) ταύτης ἡξιώθησαν τῆς τροφῆς, οἷον
οἰονεῖ Σάτυροί πινες ὄντες περὶ τὴν Δίαν. Οἱ μὲν οὖν
Ἕλληνες οἷον περὶ τὰς ὀργασμὰς. Οἱ δὲ Βερέκυντες,
Φρυγῶν περὶ φύλον, καὶ ἀπλῶς οἱ Φρυγες, καὶ τὴν Τρώων
οἱ περὶ τὴν Ἰδλίαν καλοικήμενοι, ῥέαν μὲν καὶ αὐτοὶ πι-
μῶπι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, ἢ μητέρα χαλνύντες θεῶν,
καὶ ἢ Αἰέστιν, καὶ Φρυγίαν, θεὸν μεγάλῃν. ὥσθ' ἢ τὸ
πῶν Ἰδλίαν, καὶ ἢ Δινδυμήνην, καὶ Πυλὴν, καὶ Πισ-
σινεντίδα, καὶ Κυβέλην. Οἱ δὲ Ἕλληνες τὰς ὡς
πόλιν αὐτῆς ὁμωνύμως Κερήτας λέγουσιν, ἢ μὴν γὰρ
ὥσθ' αὐτῆς μυθοποιίας, ἀλλ' ἑτέρας, ὡς ἂν ὑπεργεῖς
πινες, τοῖς Σατύροις ἀνάλογον. Τὰς δὲ αὐτὰς καὶ Κορύ-
βαντας καλεῖται. Μάρτυρες δὲ οἱ ποιεῖται τῶν τοιούτων
ὑπονοεῖται ὅ, τε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ ἢ ἢ ἀρχῇ
Πρὶν μὲν εἶπε ἡχοινοῦντας τ' αἰοῖναι διθυράμβῳ.
Μνησθεὶς δὲ τὸ ὡς ἢ Διόνυσον ὕμνων τῇ τε παλαιῶν,
καὶ τῇ ὑπερον, μεταβάς ὥσθ' ὡς τῶν φησὶ.

Ὁ σοὶ μὲν ῥ' ἀρχαί, ἢ μᾶτερ, πάρα,

ἢ Μεγάλοι ῥ' ὀμβροὶ κυμβάλων.

Ἐν δὲ ἢ καλλάδων ἢ κρόταλα,

Αἰχμμένα τε ἢ δαῖς ὑπὸ ἢ ξανθῶσι πύλαις.

^a γεννηθῆναι Med. 1. 2. 3. Mosc. ^b περιέποντας τὸν θεὸν Med. 3. ^c παραδιδόσιν Med. 3. ^d νέον Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. ^e Βερέκυντες Med. 2. ^f Scripti, ταύτην μητέρα. Marg. Cas. sic Par. 1. Eton. Esc. Mosc. ^g Legendum, Ἀγέστιν. Marg. Cas. καὶ Αἰέστιν defunt Med. 3. ^h Δινδυμήνην Med. 3. ⁱ Περισσινεντίδα Med. 1. 2. Πισσινεντίδα Med. 3. ^k τροφῆς Par. 4. Mosc. ^l χοῖνος τῶν τ' Med. 2. χοινογονίας τ' αἰοῖναι Esc. Mosc. ^m διθυράμβων Med. 3. ⁿ τῶν Esc. et Med. 2. ex correct. ^o Sic legi debent hi versus, qui vulgo corruptissime eduntur. Marg. Cas. Sy Par. 4. ^p κατάρχει Par. 1. Med. 1. Esc. Mosc. κατάρχειν Med. 2. ^q μᾶτερ deest Med. 3. ^r Μεγάλοι Par. 4. Esc. Mosc. et Med. 1. ex correct. ^s ὀμβροὶ Par. 1. 4. Med. 1. 2. ^t καλλάδων Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^u κρόταλα Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. ^x δαῖς Par. 1. Med. 3. Mosc. ^y ξανθῶσι Med. 3. Esc. Mosc.

16. Αἰέστιν] Ἀγέστιν, sic epitomæ, etiam scriptæ: nos Αἰέστιν habemus, quod tollere nolui: interpret Vestam reddiderat, quam autem Vestæ conveniat cum Cybela, nihil hic disputato: norunt litterati. Κυμένην quoque, Cumenen, Rheam post Πυλὴν habent epitomæ: quam vocem excidisse hinc apparet. Pleraque videntur in hac disputatione detrimentum passa. Res non est summi momenti: minuta quædam errata correximus, quorum rationem reddere erat otiosum. In vertendis dithyrambis et similibus usus sum numeris lege solutis, quod de ipso Pindaro Horatius pronunciavit, l. iv. Carm. 2. Sunt autem pleraque vitiosa, quid enim est ἢ δὲ καλλάδων? Unde Arasti sumpsit interpret, ne suspicari quidem possum. Quid illud κατὰ τὸν Ὅμηρον? Euripidea ex Euripide restitui: locum non totum adduxit auctor puto: itaque etiam non totum inculcavi: exstat. Sed et ex Strabone Euripidem corrigas licet, ubi κτύποι ἐν ἄσμοις vitiose legitur pro καλλάδων ἔσμοις. Evare vox etiam Virgilio usui fuit, l. vi. Æneid. ver. 517. Illa chorum simulans, evantes orgia, Esc. Xyland.

Ibid. καὶ Αἰέστιν] Qui Ἐστίαν legunt, valde procudubio hallucinantur: quanquam hoc in errore versari video etiam Gregorium Gyraldum, virum longe doctissimum, et sani iudicii. Legendum autem Ἀγέστιν, quo modo ferè scriptum est infra libro duodecimo. Hesychius, Ἀγέστις, ἢ αὐτὴ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Cum hæc scripsissem accepi ab optimo et doctissimo viro, Theodoro Cantero, literas, quibus significabat mihi, ita hunc locum se emendare, ex Arnobio, in suis Variis lectionibus nondum editis. Casaub.

Ibid.] V. L. Gr. Gyraldum, H. D. Synt. iv. p. 138, 139. Edit. Basil. 1580. Anon.

17. καὶ Πυλὴν] Epitomes auctor, καὶ Πυλὴν, καὶ Κυμένην. Est in iisdem Πισσινεντίδα. Sed malim, Πισσινεντίδα. Vide libro xii. p. 851. Edit. Amst. Casaub.

Ibid. καὶ Πυλὴν] Lege, Σιτυλὴν. Vetusta enim urbs Sipylus, quæ eversa fuit regnante Tantalos: confer lib. i. p. 86. lin. 3. Marsham, Canon. Chron. Secul. ix. p. 131. Anon.

18. καὶ Κυβέλην] Sic enim Rheam dictam tradunt a Cybelo monte, in quem a matre Dindymena exetēθη. Vide poetarum interpretes. Casaub.

Ibid.] Vide Schol. Arist. ad Op. p. 403. Edit. Basil. Anon.

Ibid. Οἱ δὲ Ἕλληνες τὰς προσώπων αὐτῆς ὁμωνύμως Κερήτας λέγουσιν, ἢ μὴν γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς μυθοποιίας, ἀλλ' ἑτέρας, ὡς ἂν ὑπεργεῖς πινες, τοῖς Σατύροις ἀνάλογον] Scribendum est, opinor, ἀλλ' ἑτέρας. ἢ.

27. Σοὶ μὲν κατάρχει] Quanquam a magno Casaubono ex parte sint hi versus emendati, attamen corruptos adhuc, consultius ita leges:

Σοὶ μὲν κατάρχει, μᾶτερ, πάρα

Μεγάλοι ῥ' ὀμβροὶ κυμβάλων,

Ἐν δὲ παλλακῶν ΚΡΟΤΑΛΑ. i. e.

Tibi quidem primitiæ sacrorum, o Magna Mater,

Adjunt quoque magni rhombi cymbalorum,

En etiam cynædorum CROTALA,

sicuti postremo versu legendum existimo, pro quo ibi καλλάδων, voce Helladi hæcenus ignota, legitur; nisi quis malit καλλάδων, quæ vox de quodam saltationis genere, ex Æschylo et Eupolide in deperditis dramatis, ab Athenæo adducitur, l. xiv. p. 629, et 630. sed quum apud Hesychium καλλάδων dicantur, de quibusdam Hymnis in Dianam cani solitis, de qua re vide titulum Hymni nostrarum observationum in hanc deam; in illis autem Pindari apud Strabonem versibus, agatur de sacris Deæ Phrygiæ totoque eorum apparatu, omnino opportunior videtur ibidem, quam modo adtuli, παλλακῶν pro καλλάδων emendatio. Neque enim παλλακῶν solum, unde Latinorum pellices, ut apud Demosthenem in Neæram, p. 534. Edit. Basil. 1572. dicuntur de concubinis,

Τὴν κοινωσίαν τῇ περὶ τὸ Διόνυσον ἀποδεχθέντων νο-
μίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῇ παρὰ τοῖς Φρυγί τοις
πῶ μπεταῖ τῇ θεῶν^b συνοικειῶν^c ἀλλήλοισι. Εὐριπίδης
^d τε ἐν ἑστῇ Βάκχαις τὰ ὡς πλῆσια ποιεῖ, ^e τοῖς
Φρυγίοις ἅμα καὶ τὰ Λύδια συμφέρων^f χυτὶ τὸ Ὀμηρον, 5
^h Ἀλλ' ὦⁱ λιπέσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
Θίασος ἐμὸς, γυναικες, ^k ἐμὰ δ' εὐρήματα.

Καὶ ^l πάλιν·

ὦ μάκαρ ὅστις ^m εὐδαίμων ⁿ πελετὸς θεῶν

Εἰδὼς, βιοτὰν ἀγτεύει,

ὦ Τά τε ματρός μεγάλας

^p Ὀργία Κυβέλας θεμιστεύων

Ἀνὰ θύρσον τε πινάσων,

Κισσῶ^q τε στεφανώθεις

^r Διόνυσον θεραπύει.

^s Ἴτε Βάκχα

Βρόμιον^t παῖδα θεῶν^u θεοῦ

Διόνυσον κατὰ γαστα

Φρυγίων^v ἔξ^x ὄρεων

Ἑλλάδος εἰς εὐρυχώρας ἀγυάς.

Πάλιν δ' ἐν τοῖς ἐξῆς καὶ τὰ Κρήτικὰ συμπλέκει τέτοις·

ὦ θαλάμειμα^y Κερήτων

Ζάθεοί τε^z Κρήτες

^a Διογενέτερες^b ἑναυλοῖ

^c Τρικύρουδες^t τ' ἐν ἄντροις

^d Βυρσότονον κύκλωμα τόδε

Μοὶ Κορύβαντες εὖρον.

Ἀνὰ δὲ^e Βακχίαια σιωπῶν

^f Κέρασαν ἡδυβόα Φρυγίων

Αὐλῶν πνεύματι, ματρός^g τε^h Ρέας εἰς

ⁱ Χέρα θῆκαν καλλίκλυπον εὐασμα Βακχῶν,

Παρά δὲ^j μαρνόμενοι Σάτυροι

Ματρός^k ἑξάνυσαντο^l Ρέας,

Εἰς δὲ^m χορεύματα

ⁿ Προσηΐαν Τριετηρίδων

Ubi poeta Bacchicorum apud Græcos rituum, et
Magnæ matris apud Phryges communionem inter
se componit. Euripides quoque in Bacchis similia
facit, cum Phrygiis simul Lydia conjungens de
Homeri sententia,

O mulieres, arcem quæ Tmolus Lydiæ

Liquistis, O thiasus meus —

Inventa nostra. —

Et rursum:

O beatus, quicunque felix sacra deum

Cognita habens, religiose vivit,

Matrisque magnæ

Orgia Cybeles celebrans,

Thyrsumque sursum quatens,

Edera redimitusque

Bacchum colit.

Ite Bacchæ

Bromium dei natum deum

Bacchum deducetes

Phrygiis de montibus

In Græciæ compita lata.

Rursum deinde Cretensia cum his implicat:

O thalamii Curetum

Divinique Cretes

Jovis genitores, tibiis

Tribusque galeis instructi in antris

Globum hunc contentum pellibus

Mibi Corybantes invenerunt.

Bacchicumque intento

Temperantes Phrygiarum

Tibiarum flamine, matris Rheæ in

Manum posuere pulchre strepens euasma

Baccharum,

Juxta autem furentes Satyri,

Matri famulabantur Rheæ,

Et choreas

Instituerunt trietericas,

^a ἀποδεχθέντων Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Mosc. ^b συνοικειῶν Par. 4. Med. 2. 3. sed Med. 3. postea corr. ^c ἀλλήλοισι Med. 1. 3. Efc. Mosc. ^d τε Med. 2. ^e ταῖς deest Med. 3. ^f τοῖς Φρυγίοις &c; aduſque καὶ πάλιν inclusive, desunt Med. 3. ^g διὰ τε Par. 4. et Med. 1. ex correct. ^h ἄλλω Efc. Mosc. ⁱ ἀπτεσαι Par. 1. Med. 3. Eton. ἀπτεσαι Med. 1. Bre. Efc. Mosc. sed Med. 1. habet ἀπτεσαι ex correct. ^k Hic videtur aliquid deesse. Marg. Caf. ^l πόλιν Par. 1. Med. 1. 2. Eton. πόλιν Par. 4. Efc. Mosc. ^m εὐδαίμονα Par. 1. εὐδαίμονα Med. 2. 3. Eton. et Med. 1. ex correct. ⁿ τελετὰς θεῶν εἰδὼς desunt Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. ^o Τά τ' ἐμὰ παρὸς μεγάλας Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Efc. Mosc. ^p ἔργων Κυβέλας Par. 1. Eton. ἔργων Κυβέλας Med. 1. 2. ὅπως θυμέλας Med. 3. ὅπως Κυβέλας Efc. Mosc. ^q τε deest Par. 1. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^r Διόνυσον deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc. ^s Αἱ τε Par. 1. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^t παῖδα deest Med. 2. add. postea. ^u θεοῖς Par. 1. Med. 1. 2. θεοῖς Par. 4. Med. 1. 2. Efc. Mosc. ^v Κερήτων τε Par. 4. Med. 1. 2. Efc. Mosc. ^w Κρήτας Med. 3. Efc. Mosc. ^x Διογενέτερες Par. 4. Efc. Mosc. Διογενέτερες Med. 3. ^y Κερήτων τε Par. 4. Med. 1. 2. Efc. Mosc. ^z Κρήτας Med. 3. Eton. Efc. Mosc. ^a εὐδ' αὐλὸς Med. 1. εὐδ' αὐλὸς Med. 2. et Med. 1. ex correct. ^b Scripti, εὐδ' αὐλὸς. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. ^c Veteres quidam, εὐδ' αὐλὸς. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. ^d Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 2. εὐδ' αὐλὸς. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^e Βακχίαια Par. 1. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^f ἑξάνυσαντο. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^g ἑξάνυσαντο. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^h Aliter paulo Euripides, εὐδ' αὐλὸς. Marg. Caf. ⁱ Apud Euripidem, εὐδ' αὐλὸς. Marg. Caf. ^j Apud Euripidem, εὐδ' αὐλὸς. Marg. Caf.

concupinis, sed παλλακὶ etiam de amafis seu cinædis, unde apud Hesychium, παλλακίς, ἐρωμένης, apposite omnino ad hunc locum de cinædorum nempe seu Gallorum crepitu, quem κροτάλοις edebant in his Matris Deum sacris: haud aliter ac de semiviribus et circumforaneis Deæ Syriæ bajulis Apuleius, lib. viii. Qui per plateas et oppida cymbalis et CROTALIS personantes &c. Erant autem vulgo ex ære eadem crotala, unde κρόταλα χαλκῆ apud Euripidem, Cycl. ver. 204. et χαλκῆα κρόταλα, quibus strepitum edidisse dicuntur Γαλλαὶ (quarum haud facile obvia mentio) Magnæ matris comites in antiquis apud Hephæstionem versibus, p. 40.

Γαλλὰς Μπετὲς ἐρείης Φιλόδυσοι δρομάδες,

Αἷς ἔντα πάλαι γαῖται, καὶ χαλκῆα ΚΡΟΤΑΛΑ. i. e.

Gallæ Matris montanæ, thyrsoſ amantes sequaces,

A quibus arma quatuntur, et ærea CROTALA.

Ubi Γαλλὰς effeminatos seu eviratos illos hujus Deæ ministros notant. Ezech. Spanhem. Observat. in Callimach. Hymn. in Dianam, p. 299.

Ibid.] Neque Casauboni neque Spanhemii lectionem probō. Malim legere, ἐν ᾧ καὶ ἀκλάδων: quæ lectio cum MSS. fere convenit. Ἀκλάδες ἀμπέλοι, apud Hesychium, sunt vites non putatæ. Vel forsan legendum, ἐν ᾧ καὶ κλάδων κρόταλα, crepitacula quæ cum ramis gestaverunt. F.

Ibid.] Legendum, Γαλλὰς, Galli. Hephæstion, Γάλλος, et Γάλλας. Sic μένος et μέμας apud Suidam, v. Κρίσις. Sunt autem crotala Gallorum instrumenta. Vetus poeta apud Hephæst. Γαλλὰς—Κρόταλα. Τουρ.

4. Βακχίαις] Ver. 56. 73. 120. sed loca hæc pleniora leguntur in editione J. Barnes. Anon.

ἔχει. Τῆς μὲν οὖν ^a Κότυος ^b ἐν ^c τοῖς Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος ^d μέμνηται· εἰπὼν γὰρ, Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς, ^e ὅρα δ' ^f ὄργαν ^g ἔχοντα, ^h οὗ περὶ τὸν Διόνυσον εὐθὺς ὀπιφέρει·

Ὁ μὲν ἐν ^b χερσὶ ⁱ βόμβηκας ἔχων τὸν τε χάμαλον ^j
δακτυλόδεικτον,
Πίμπλησι μέλος, μανίας ἐπαγωγὴν ὀμφακλάν·
Ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀπιθεῖ.

Καὶ πάλιν,

^k Ψαλμός δ' ἀλαλάζει·
Ταυρόφθογγοι δ' ^l ὑπομυκῶνται ποθὲν
Ἐξ ἀφανῆς ^m φοβέριοι μίμοι, τυμπάνε δ' ⁿ ἠχῶ,
Ὡς ^o ὑπογείε βροντῆς φέρε· βαρυταρβής.

Ταῦτα γὰρ εἶκε τοῖς Φρυγίοις· ^p καὶ οὐκ ἀπεικός γε, ὥστε αὐτοὶ οἱ Φρύγες Θερχῶν ἀποικοῖ εἰσιν, ἔτι καὶ ^q τὸν Ἡδωνὸν Λυκῆρρον ^r συνάγοντες εἰς ἐν, ^s τῶν ἱερῶν τιλὶ ὁμοιοτροπίαν αἰνίσθοντα. Ἀπὸ γὰρ ^t μέλεις, καὶ ^u ῥυθμῶ, καὶ ^v ὀργάνων, καὶ ^w ἡ μουσικὴ πᾶσα Θρακία, καὶ Ἀσιατικὴ νενόμισται· δῆλον δ' ἐκ τῶν τόπων, ^x ἐν οἷς αἱ Μέσαι τετίμνηται. Πιερίαι γὰρ, καὶ Ὀλυμπος, καὶ Πίμπλα, καὶ Λεῖβηθρον τὸ παλαιὸν ἰὼ Θράκῃα χωρία καὶ ὄρη· νῦν γὰρ ἔχουσι Μακεδόνες· τὸν τε Ἑλικῶνα ^y κατήρωςαν ^z ταῖς Μέσαις Θράκας ^{aa} οἱ ^{ab} Βοιωτῶν ἐποικήσαντες, οἱ περ καὶ τὸ τῶν ^{ac} Λεῖβηθρίδων ^{ad} Νυμφῶν ἀντρεον κατήρωςαν· οἱ τ' ὀπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θερχῶες λέγονται, Ὀρφεύς τε, καὶ Μεσῶος, καὶ Θάμυρις· καὶ τῷ Εὐμόλῳ δὲ τένομα ἐνθένδε· ^{ae} καὶ τῷ Διονύσῳ τιλὶ Ἀσίαν ὄλην κατήρωςαντες ^{af} μέχρι ^{ag} τῆς Ἰνδικῆς, ^{ah} ἐκείθεν καὶ ^{ai} πολλὰ ^{aj} λην μουσικὴν μεταφέρουσι· καὶ ὁ μὲν τίς φησιν, κιθάραν Ἀσιατικὴν ^{ak} ῥάσων, ὁ δὲ, οὗ αὐλῆς ^{al} Βρεκυτίες καλεῖ, καὶ Φρυγίας· καὶ ^{am} τῶν ὀργάνων ἑνία βαρβάρως ἀνόμασται, ^{an} νάβλα, καὶ σαμβύκη, ^{ao} ἢ καὶ βάρβιτος, καὶ

Cotyos deæ apud Edonos cultæ. Æschylus meminit: cum enim dixisset,

Veneranda Cotys in Edonis,
Montana instrumenta habentem,

statim eos, qui Baccho inserviunt, subjicit:

Hi manibus tenebant bombos torno elaboratos,
Implebantque melos quod furorem alliceret:
Alius autem æratis strepit crepitaculis.

Ac rursum:

¹⁰ Psalmus autem resonat:
Bomque mugitus æmulæ voces reboant aliunde
Ex operto, terribiliter: tympanique echo
Tanquam subterranei tonitrus fertur turbulenta.

Hæc enim Phrygiis sacris conveniunt. Neque vero absurdum est, quemadmodum ipsi Phryges Thracum sunt coloni, ita eos sacra sua quoque inde transfulisse. Bacchum etiam cum Edono Lycurgo conjungentes, sacrorum inter se similitudinem innuunt. A cantilena autem, numeris, instrumentisque, etiam musica omnis Thracia et Asiatica censetur. Atque hoc de locis intelligi potest, ubi Musæ cultæ fuerunt. Nam Pieria, Olympus, Pimpla, Libethrum, antiquitus Thracica fuere loca et montes: nunc Macedones obtinent: et Heliconem Musis consecraverunt Thraces, Bœotiæ inquilinī, ut et antrum Libethridum nympharum. Jam qui antiquam procuraverunt musicam, Thraces perhibentur, Orpheus, Musæus, Thamyris: et Eumolpo nomen inde factum fuit. Et cum Baccho totam Asiam ad Indiam usque consecraverint, magnam quoque musicæ partem inde transferunt: atque alius dicit citharam pulsans Asiatidā: alius Bercynthiam vocat fistulam aut Phrygiam. Instrumentis quoque plerisque nomina sunt barbara, nablum, sambuca, quæ et barbitos, magades, alia.

^a Κότυος Efc. ^b τοῖς deest Med. 3. ^c μέμνηται ἐν τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων· εἰπὼν Par. 4. Efc. Mosc. et Med. 2. ex correct. μέμνηται ἐν τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων. Ὁ μὲν &c. Med. 3. ^d Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος Efc. ^e ὅρα Mosc. ^f ὄργαν ἔχων Par. 4. ^g ἔχοντα Par. 1. Efc. Mosc. ἔχοντες Med. 1. sed Med. 1. 2. habent ἔχοντα ex correct. ^h χερσὶν ἔχων βόμβηκας Med. 3. ⁱ βόμβηκας Eton. Efc. Mosc. ^k Ψαλμός Med. 2. ex correct. ^l ὑπομυκῶνται Med. 3. Efc. ^m φοβέριοι Med. 2. et ex correct. Med. 1. ⁿ ἠχῶν Par. 4. Bre. Efc. Mosc. ἠχῶν Med. 3. et ex correct. Med. 1. ^o Scripti, ὑπογείε. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. ὑπογείε Par. 4. Efc. Mosc. ^p καὶ εἰκότως ὥστε γὰρ αὐτοὶ Med. 3. ^q μετενήχθη Par. 1. 4. Eton. Efc. Mosc. ^r συνάγοντες Par. 1. 4. Med. 2. 3. Efc. et ex correct. Mosc. ^s τὴν ὁμοιοτροπίαν τῶν ἱερῶν Par. 4. Med. 3. Mosc. ^t Scripti, κατήρωςαντες. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. ^u ταῖς deest Par. 4. Med. 3. Eton. Efc. Mosc. ^v εἰς Par. 4. ^w μέχρι τῆς Ἰνδικῆς defunt Par. 1. Eton. ^x ῥάσων Par. 1. ^y νάβλα Par. 1. 4. Med. 3. Eton. Efc. νάβλα Med. 2. et Med. 1. ex correct. ^z ἢ deest Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc.

1. Τῆς μὲν ἐν Κότυος ΤΗΣ ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται· εἰπὼν γὰρ, Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς, ΟΡΙΑ δ' ὄργαν ΕΧΟΝΤΑ ΤΟΥΣ περὶ τὸν Διόνυσον εὐθὺς ὀπιφέρει. Malim, Τῆς μὲν ἐν Κότυος ἐν τοῖς Η. (deleto τῆς) ut fabulæ Æschyleæ nomen sit ΗΔΩΝΟΙ. Et mox, εἰπὼν γὰρ,

Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς,

ΟΜΟΙΑ δ' ὄργαν ΕΧΟΝΤΑΣ ΤΟΙΣ περὶ Διόνυσον εὐθὺς ὀπιφέρει. Scripti libri, teste Casaubono, habent, ἔχοντας, vel ἔχοντες. T.

Ibid. Αἰσχύλος μέμνηται] In ea fabula, cui nomen fecerat Edoni. Casaub.

Ibid.] Versus hosce, siquidem sunt Anapæstici, in ordinem redegit doctiss. Tb. Stanley, in notis ad Æschylum, pag. 855. Anon.

3. ὅρα δ' ὄραν ἔχοντα] Scribendum, ἔχουσα. Barth. ad Stat. t. iii. p. 51.

Ibid. ὄργαν ἔχοντα] Scripti libri, ἔχοντες, vel ἔχοντας. Casaub.

8. Ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀπιθεῖ] Lege, χαλκοδέτοις. Athe-

næus, lib. xi. c. 8. p. 479. Καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς κοτύλας εἴρηκε· ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀπιθεῖ. i. e. Æschylus in Edonis Cymbala cotylas nominat. Æneis vero ille cotylis obstrebat. Idem.

16. ἐκεῖθεν μετενήχθη] Μετενήχθη, sic legendum, auctoribus libris, non μετήνεκται. Idem.

17. συνάγοντες εἰς ἐν] Rectius libri veteres, συνάγοντες. Idem.

22. καὶ Πίμπλα] Libro nono, p. 595. simili in loco, dixit, καὶ Πίμπλησαν. Lycophron, ver. 275.

Λεῖβηθρίην δ' ὑπερθε Πίμπληας σκοπὴν. i. e.

Libethriamque speculam supra Pimpleam. Idem.

31. κιθάραν Ἀσιατικὴν] Locus videtur sumptus ex Euripidis Erechtheo. Discimus ex Etymologico Magno, cujus sint hæc verba, in v. Ἀσιατικῆς. Idem.

32. ῥάσων] Libri veteres, ἀράσων. Idem.

34. νάβλα] Νάβλιον, ait Clemens Alexandrinus, Strom. l. i. invenere Cappadoces, Troglodytæ sambucam, utrumque Syri, teste

Athenienses quemadmodum alias morem suum peregrina adsciscendi, ita etiam quod ad deos attinet, tenuerunt: multa enim sacra peregrina receperunt, quo nomine etiam in comoediis exagitati sunt: interque hæc Thracia et Phrygia: Bendidiorum enim mentio est apud Platonem, Phrygiarum apud Demosthenem, ubi Æschinis matrem vituperat, atque ipsum, qui matri sacrificanti adfuerit, unaque thiasos duxerit, et acclamaverit Euœ, Sabœ, Hyes, Attes, Attes Hyes: hæc enim Sabazii et magnæ Matris sacrorum sunt. Porro autem cum hæc de geniis istis et nominum eorum varietate reperiatur aliquis: tum non administratos modo eos deorum, sed ipsos quoque deos appellari. Hesiodus enim Hecatæi et Phoronei filia quinque ait fuisse filias:

*Unde deæ nymphæ progeneratæ Oreades exstant,
Vanorumque genus Satyrorum et inania tractans,
Curetesque dii lufiores, saltatores.*

Is qui Phoronidem scripsit, tibicines Phrygios facit Curetas: alii terrigenas, et æreis scutis armatos. Ille autem non Curetas facit Phryges, sed Corybantes: illos autem Curètes: arma vero ænea sumpfisse primum in Eubœa, indeque Chalcidenses ab ære (*quod est chalcos*) dictos. Alii a Titanibus Rheæ datos famulos armatos Corybantes, e Bactriana

μαγάδες, καὶ ἄλλα πλείω. Ἀθηναῖοι δ' ὥσπερ παρὰ τὰ ἄλλα φιλοξενούντες ἀφ' ἑαυτῶν, ἔγω καὶ περὶ τὰς θεάς· πολλὰ γὰρ τῶν ξενικῶν ἱερῶν παρεδέξαντο, ὥστε καὶ ἐκωμωδήθησαν· καὶ δὴ καὶ τὰ Θράκια, καὶ τὰ Φρύγια· ἢ μὲν γὰρ Βενδιδίων Πλάτων μέμνηται, ἢ Φρυγίων Δημοσθένος, ἀφ' ἑαυτῶν τὴν Αἰσχίνε μητέρα καὶ αὐτὸν, ὡς τελέσει τῇ μητρὶ συνόντα, καὶ συνήσσειοντα^b πολλάνικis, καὶ ὅτι φηγομένην^c εὐοῖ, ^d σαβοῖ, ^e ὕης, ^f ἀτῆς, ^g καὶ ^h ἀτῆς ὕης· ταῦτα γὰρ ἐστὶ Σαβάζια, καὶ Μητρώα. Ἐπὶ δ' ἂν τις καὶ ταῦτα^b εὐροὶ περὶ τῶν δαιμόνων τέτων, καὶ τῶν ὀνομάτων ποιητικίας, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπολλοῦ θεῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ θεοὶ προσηγορεύθησαν. Ἡσιόδου μὲν γὰρ^k Ἑκαταῖς, καὶ τῶν Φωρονέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησὶν,

Ἐξ ὧν ἕρμαι νύμφαι θεαὶ ἐγένοντο,
καὶ γένος ἐπιδανῶν Σατύρων, καὶ ἀμυχανοερῶν,
Κερῆτες τε, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχιστῆρες.
Ὁ δὲ τὴν Φωρονίδα γένεσθαι, αὐλητὰς, καὶ Φρύγας οὖν Κερῆτας λέγει· ἄλλοι δὲ γηγενεῖς, καὶ χαλκιάσπιδας· ὁ δὲ δὲ οὖν Κερῆτας λέγει, ἀλλὰ τὰς Κορύβαντας Φρύγας, ἐκείνας δὲ Κερῆτας· περιθεσθαι δ' ὅπλα χαλκᾶ πρῶτον ἐν Εὐβοίᾳ· διὸ καὶ Χαλκιδέας αὐτὰς κληθῆναι· οἱ δὲ ὑπὸ Τιτάνων Πέα δαδῆναι^q προσπόλους ἐνόπλους τὰς Κορύβαντας ὅκ τὴν Βακτριανῆς

^a Βενδιδίων *Esc. Mosc.* ^b πολλάνικis *deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc.* ^c Scripti, εὐα. *Marg. Cas. sic Par. 4. Mosc.* ^d σαβοῖ πολλάνικis *Par. 1. 4. Med. 1. 2. Eton. Esc. Mosc.* ^e ὕης, ἀτῆς *desunt Par. 1. Med. 1. 2.* ^f καὶ *deest Med. 3.* ^g τῆς ἀφασίας *Esc. Mosc. τῆς ἀτῆς Med. 1. ex correct. ἀτῆς ὕης desunt Med. 3.* ^h εὐροὶ *deest Par. 4. Eton. Mosc. sed in Eton. scribitur supra a recenti manu.* ⁱ Scripti, προπόλοι. *Marg. Cas. sic Par. 4. προπόλων Esc. Mosc.* ^k In veteribus libris est, ἑκατέρω, et ἑκατέρη. *Marg. Cas. ἑκατέρω Par. 1. 4. Eton. Esc. Mosc. ἑκατέρη Med. 1. ἑκαταῖς καὶ desunt Med. 3.* ^l καὶ *deest Med. 3.* ^m ὀρχιστῆρες *Par. 1. 4. Esc. Mosc.* ⁿ γένεσθαι. *Med. 3.* ^o In quibusdam libris, οἱ δὲ, sine λέγει. *Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 3. λέγει deest Med. 2. Esc.* ^p MSS. Κερῆτας. *Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.* ^q προπόλους *Par. 4. Esc. Mosc.*

teste Athenæo, lib. iv. c. 24. p. 175. Qui literis Hebraicis vel minimum sunt tincti agnoscunt facile vocem puram putam Hebraicam, לַבַּי, quod ipsis est instrumenti musici genus. *Casaub.*

Ibid.] Hoc describit eleganter vir celeberrimus Salom. van Til. in libro Belgico. *Van de Digt-zang-en speel-konst der Ouden.* c. v. § 14. p. 107. et seqq. *Anon.*

Ibid. καὶ σαμβύκη] Vox plane Syriaca, ut docuit summus vir Josephus Scaliger: itaque nugantur more suo Grammatici, qui σαμβύκην quasi ἱαμβικὴν dictam volunt. Est et πορθητικὴ μηχανὴς genus, descriptæ a Polybio libro octavo. [Adde his citharam: citharas enim dixit Daniel, c. iii.] *Casaub.*

Ibid. ἢ καὶ βάρβιτος] Malim, καὶ ἢ βάρβιτος, ut legit prior interpres. Inventum est Anacreontis, si credimus Neanthi Cyziceno. Melius autem Strabo vocem putat esse barbaram, quam Grammatici Græcam: dici enim volunt βάρβιτον, quasi βαρύμιτον. At longe etiam ineptius ille nescio quis commentator Horatianus, qui lyram barbiton dictam tradit, quod ebore ornetur a voce barrus pro elephanto. *Idem.*

Ibid.] Est is vetus Interpres ad Epod. Carm. xii. ver. i. *Anon.*

Ibid. καὶ μαγάδες] Nemo veterum quod sciam dubitavit hanc vocem esse barbaram, et a Græco sermone alienam. Quid sit ex Athenæo discas, lib. xiv. c. 8, 9. p. 634, 635. *Casaub.*

2. ἔγω καὶ περὶ τὰς θεάς] Ideo dicebat Lucas, Act. c. xvii. ver. 16. Paulo animum esse commotum per Athenarum vicos incedenti, cum videret eam urbem κατείδωλον ἔσαν, hoc est, *idolis refertam*, ut alio loco docuimus. *Idem.*

5. Πλάτων μέμνη] Πολιτ. lib. i. extremo. t. ii. p. 354. *Edit. 1578.* Ταῦτα δὲ σοὶ (ἔφη) ὁ Σώκρατες εἰσιέναι ἐν τοῖς Βενδιδαίοις. Sed et Xenophon meminit, Ἑλληνικῶν lib. ii. p. 472. *Edit. 1594.* οἱ δ' ἐκ τῆς ἀγῶνης, ἐς τὴν Ἰπποδάμειον ἀγορὰν ἰδόντες, πρῶτον μὲν συνελθόντες, ὥστε ἐμπλήσσαι τὴν ὁδὸν, ἢ φέροις πρὸς τε τὸ ἱερὸν τὸ Μενυχίας Ἀγέμιδος, καὶ τὸ Βενδιδαίου. i. e. *Urbanum vero, quum in forum Hippodameum venissent, primum sic instruunt aciem, ut viam omnem completerent, quæ ad Munychiæ Dianæ templum, et ad Bendideum ducit.* Demosthenis locus omnibus notus est. *Idem.*

13. Ἑκαταῖς] Non dubium est, quin hæc sint corrupta, neque de hoc Hecatæo quicquam invenio. Pro ἕρμαι fortassis poe-

tica ectasi Ὀρμαι scripserat Hesiodus. Pro Φωρονίδα γένεσθαι, lego Φωρονίδα γράφας, opus fuit de Phoroneo et ejus rebus, citatur etiam ab aliis. (Barth. ad Stat. t. ii. p. 383.) Quis autem est ille, ὁ δὲ ἐπὶ τὰς Κερῆτας. *Xyland.*

15. Ἐξ ὧν ἕρμαι] Sic lego hoc carmen,

Ἐξ ὧν ἕρμαι νύμφαι θεαὶ ἐγένοντο. *Casaub.*

18. Ὁ δὲ τὴν Φωρονίδα γένεσθαι] Recte Xylander, γράφας. Sic scholiastes Apollonii, ὁ δὲ τὴν Φωρονίδα συνθείς. Placet autem quibusdam veterum, ejus operis auctorem esse Hellenicum: estque in ea sententia Dionys. Halicarn. A. R. lib. i. c. 28. alii Hecatæum. *Idem.*

Ibid.] De conjectura Xylandri fane hæreo. Lego hunc locum hoc modo: Ἡσιόδου μὲν γὰρ καὶ Ἑκαταῖος τῆς Φωρονέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φασίν.

Ἐξ ὧν ἕρμαι νύμφαι θεαὶ ἐγένοντο, &c.

Ὁ δὲ (scilicet Hecateus cui plures Phoronida attribuunt) τὴν Φωρονίδα γένεσθαι. Ad explicandam hanc vocem γένεσθαι monendus est lector, quod Phoronis pars fuit τῆς ἐπικῆς κύκλου, quem veteres Grammatici tantopere memorant. Hic epicus cyclus prolixius a Salmasio describitur, unde paucula quædam desumere liceat ad vindicandum Strabonis textum. (Plin. Exercit. p. 595. a. f.) *Ex multis diversorum poetarum operibus compositus ferebatur — non igitur unius poematis nomen, sed multorum. Ποιηταὶ τῆς κύκλου vocantur apud veteres, ex quibus concinnatum erat illud σύνταγμα μυθολογικόν. Alius Θεογονίαν, alius Τιγαντομαχίαν, alius Ἰλιάδα scripsit. His adde Φωρονίδα, Αἰδιποίδα, &c. Ea omnia poemata, velut in choro homines, vel in corona flores, decenter invicem juncta, ἀκολουθίαν ac seriem totius mythologiæ a mundi principio ad reditum Ulyssis ostendebant. Meleager epigrammata a variis authoribus collecta γένεσθαι vocavit, et ejusdem rei plurima exempla proferre facile esset. Στέφας igitur metaphorice a corona vel κύκλω ducitur, quasi dixerat ὁ δὲ τὴν Φωρονίδα ἐν γένεσθαι ποιήσας. Suspecta tamen sit lectio, quod Med. 3. habet γράφας. F.*

19. καὶ χαλκιάσπιδας] Sic appellat Menodotus Samius, ut alicubi legere memini. *Casaub.*

21. ἐκείνας δὲ Κερῆτας] Lego, ἐκείνας δὲ Κερῆτας. Nam de patria agitur. *Idem.*

ἀφιγμένους· οἱ δ' ἐκ Κόλχων φασίν. Ἐν δὲ τοῖς Κρη-
πικοῖς λόγοις ^a οἱ Κερήτες Διὸς τροφεῖς λέγονται, καὶ
φύλακες, εἰς Κρήτην ἐκ Φρυγίας μεταπεμφθέντες
ὑπὸ τῇ Ρέας· οἱ δὲ, Τελχίνων ἐν Ῥόδῳ ἐννέα ὄν-
των, τὰς Ρέα συνάκολεθίσαντας εἰς Κρήτην, καὶ τὸν
Δία κεκορροφῆσαντας, Κερήτας ὀνομασθῆναι· ^b Κορύ-
βαντας ἢ τῶν ἑτέρων ἱερέα Πύδνης ὄντα κτίσιν, πα-
ρὰ ^c τοῖς Ῥοδίοις παραχρῆν πρόφασιν ^d τοῖς Πρασίοις
ὥς εἶναι Κορύβαντες δαίμονες πινες Ἀθηνᾶς,
καὶ Ἡλίας παῖδες· ἐπὶ δὲ Κρόνῳ πινὲς τὰς Κορύβαντας· ^e
οἱ δὲ τῇ Διὶ καὶ Καλλιόπῃ ^f φασί, τὰς αὐτὰς τοῖς
Καβείροις ὄντας· ἀπελθεῖν ἢ τέτῃς εἰς Σαμοθράκην
καλεμένῃν πρότερον Μελίτην· τοῖς δὲ φράξεις αὐ-
τῶν μυστικὰς εἶναι. Ταῦτα δ' οὕτως ἀποδεξάμενος ὁ
Σκῆψιος, ὁ τὰς μύθους συναγαγὼν τέτῃς, ὡς μηδενὸς
ἐν Σαμοθράκῃ μυστικῶς λόγῳ περὶ Καβείρων λεγο-
μένων· ὡς περὶ τῆς ὁμοίας καὶ ^g Στῆσιμβρότῃς τῇ ^h Θα-
σίᾳ δόξαν, ὡς τὰ ἐν Σαμοθράκῃ ἱερά τοῖς Καβείροις
ⁱ ἐπετελεῖτο· καλεῖσθαι δὲ φησὶν αὐτὰς ἐκείνους, ἀπὸ
τῆς ὅρας τῆς ἐν τῇ Βερεκυντίᾳ Καβείρων. Οἱ δ' ἑκά-
στῃς ^k ὡς ὁπόλλες νομίζουσι τὰς Κερήτας τὰς αὐτὰς
τοῖς Κορύβαντι ὄντας. Φησὶ ἢ πάλιν ὁ Σκῆψιος ἐν τῇ
Κρήτῃ τὰς τῆς Ρέας πινὰς μὴ νομίζεσθαι μηδὲ ἐπιχω-
ρεῖν, ὑπεναντιόμενος τῷ ^l Εὐριπίδῃ λόγῳ· ἄλλ'
ἐν τῇ Φρυγίᾳ μόνον καὶ τῇ Τρωάδι· οὗτοί ἢ λέγονται
μυθολογεῖν μᾶλλον ἢ ἱστορεῖν. ^m Πρὸς τὸτο δὲ, καὶ πάλιν
τῷ τόπων ὁμωνυμίᾳ συμπράξαι τυχὸν ἴσως αὐτοῖς.
Ἰδὴ γὰρ τὸ ὄρος τό, τε Τρωικόν, καὶ τὸ Κρητικόν· καὶ
Δίκτῃ τόπος ἐν τῇ Σκῆψῃ, καὶ ὄρος ἐν ⁿ τῇ Κρή-
τῃ. Τῆς δὲ Ἰδῆς λόφος Πύτνα, ἀφ' ἧς ἱερά Πύτνα ^o

(alii e Cholchis aiunt) profectos. In Cretensi histo-
ria Curetes Jovis alumni dicuntur et custodes, in
Cretam e Phrygia exciti a Rhea. Alii cum novem
in Rhodo essent Telchines, eos Rheæ in Cretam
fuisse comites aiunt, ibique Jovem enutrivisse, et
Curetas dictos: eorum socium Corybantem Pyd-
næ conditorem apud Rhodios Prasios occasionem
dedisse dicendi, Corybantes esse genios Minervæ
et solis filios: alii Saturni prolem eos faciunt.
Sunt qui Jove et Calliopa natos autument, eosdem
cum Cabiris: eosque venisse in Samothracen, quæ
ante Melita dicebatur: eorum actiones esse mysti-
cas. Hæc non probans Scepsius, qui fabulas istas
conscripsit, quia in Samothrace nulla de Cabiris
mystica feratur: tamen Stesimbroti Thasii refert
opinionem, quæ sacrificia Samothracica Cabiris
adscribit: nomenque eorum deducit a monte Be-
recyntiæ Cabiro. Alii censent Hecates administratos
fuisse Curetas, eosdem cum Corybantibus. Rursus
autem Scepsius ait in Creta honores Rheæ non esse
in usu, neque receptos ibi ritus ejus, Euripidis ver-
bis contradicens: sed in Phrygia tantum ac Troade:
qui aliter affirmant, eos fabulam potius quam his-
toriam tradere. Ad quam rem eos fortassis nomina
locorum ambigua induxerunt. Ida enim mons est
et Trojæ et Cretæ: itemque Dictæ in Scepsia lo-
cus, et mons in Creta: et Pytna Idæ collis, unde
urbs Hierapytna: et in Hippocorona Adramyt-

^a ἐ Par. 4. Efc. sed in Par. 4. οἱ scribitur supra. οἱ deest Mosc. ^b Κόρυβαντα Par. 1. Med. 1. 3. Bre. Eton. Κόρυβαντα Med. 2. et
Κόρυβαντα ex correct. ^c τῆς Ῥοδῆς Par. 4. Efc. Mosc. ^d τοῖς Πρασίοις desunt Med. 3. ^e ἄλλοι δὲ Διὸς Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3.
Eton. Efc. Mosc. ^f φασὶ τὰς Κορύβαντας τὰς Par. 1. 4. Med. 1. 2. Efc. Mosc. φασὶ deest Med. 3. ^g Στῆσιμβρότῃς Mosc. ^h Θα-
σίᾳ Med. 3. ⁱ ἐπιτελεῖτο Par. 1. 4. Med. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc. ἐπιτελεῖτο Med. 1. ^k ὡς ὁπόλλες Par. 4. Efc. Mosc. ^l ὑπε-
ναντιόμενος Med. 3. ἐναντιόμενος Efc. ^m Πρὸς τὸτο &c, adusque Αἰθαλίοντα (p. 689. lin. 20.) inclusive, desunt Med. 3. ⁿ τῇ
deest Med. 1. Efc. Mosc.

4. οἱ δὲ Τελχίνων] De Telchinibus vide lib. xiv. p. 966.
Edit. Amst. Casaub.

6. Κορύβαντα δὲ τῶν ἑτέρων] Κόρυβαντα δὲ τῶν ἑτέρων: lego,
Κορύβαντα δὲ τῶν ἑταίρων. Pydnam quoque et Prasios non ne-
mo suspicetur esse depravata vocabula: quid senserim, le-
gendo intelliges. Xylander.

Ibid. Κορύβαντα δὲ τῶν ἑτέρων ἱερέα Πύδνης ὄντα κτίσιν, παρὰ
τοῖς Ῥοδίοις παραχρῆν πρόφασιν τοῖς Πρασίοις, ὥς εἶναι &c. Eo-
rum socium Corybantem Pydnæ conditorem apud Rhodios Prasios
occasionem dedisse dicendi] Recte putavit Casaubonus, pro ἱερέα
Πύδνης, legendum, ἱεραπύδνης, quæ fuit urbs Cretæ insulæ cogno-
minis Hierapydnæ Troadis. Sed quæ sequuntur, non attigit, et
quidem prudenter: sunt enim meræ tenebræ. Hunc locum esse
mendosum, salebrosam et mutilum etiam non dubito pronun-
ciare, proculdubio post κτίσιν interpungendum, et inter eam vo-
cem et παρὰ τοῖς Ῥοδίοις multa desunt; qui fuerunt illi Ῥοδίοι
Πράσιοι, fateor me ignorare. Palmer.

7. ἱερέα Πύδνης ὄντα κτίσιν] Suspicio esse legendum, ἱεραπύδ-
νης ὄντα κτίσιν. Casaub.

13. καλεμένην πρότερον Μελίτην] Apollonii scholiastes annotat
vocatam fuisse Leucisiam: postea Samum a Sao quodam; postre-
mo Samothraciam cum eam Thracæ occupassent. Eustathius
Dardaniam veteri nomine appellat. Idem.

17. παρατίθῃσιν ὁμοίως] Ὅμως puto. Xylander.

19. καλεῖσθαι δὲ φησὶν αὐτὰς ἐκείνους] Ait Cabiros a monte Ca-
bиро esse dictos: et ita scholiastes Apollonii, ἀπὸ Καβείρων τῶν κα-
τὰ Φρυγίαν ὄρων. Sed falli veteres in etymo hujus vocis notum
est eruditioribus: quum vera origo illius vocis e lingua Hebræa
sit petenda. Cabir ergo vox est originis Hebræica, quæ po-

tentem significat. Inde appellati sunt Cabiri, quod est, Divi-
potes, ut Varro et Tertullianus (de Spect. 8.) interpretantur.
Græcis dicebantur θεοὶ μεγάλοι, et θεοὶ δυνατοί, ab Orpheo εὐδύ-
νατοι, cujus versum (Hymn. Κερητῶν) male vulgo accipiunt,
Κερήτες, Κορύβαντες, ἀνάλορες, εὐδύνατοί τε
Ἐν Σαμοθράκῃ ἀνακτες. Casaub.

Ibid.] Quæ de Cabiris exstant summa diligentia congeffit
doctissimus Tobias Gutberlethus in dissertatione Philologica in-
scripta, De Mysteriis deorum Cabirorum. Pluribus in locis de Ca-
biris agit Bochartus maxime Canaan. lib. i. c. 12. Anon.

24. Εὐριπίδῃ λόγῳ] Omisit Xylander Euripidis verbis contra-
dicens. Casaub.

28. καὶ τὸ Κρητικόν] Hujus meminit Callimachus, in hymno
Jovis, ver. 6.

Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν ἔρεσι φασὶ γενέσθαι. i. e.

Jupiter, te quidem alii Idæis in montibus aiunt genitum.

Utriusque mentio apud Geographos, ut et utriusque Dictes.
Idem.

30. ἀφ' ἧς ἱερά Πύτνα ἢ πόλις] Lege omnes geographos, lege
etiam historicos, nullam reperies ad montem Idam Hierapyt-
nam. Nec hoc sane Strabo voluit. Certissimum est scripsisse
eum aut hoc, aut simili modo: τῆς δ' Ἰδῆς λόφος Πύτνα, καὶ τῆς
Κρήτης δὲ, ἀφ' ἧς ἱεραπύτνα ἢ πόλις. Recenset Geographus loca
ejusdem nominis, in Phrygia et Creta. Hierapydna autem
Cretæ urbs est notissima, quam ait nomen accepisse a Pydna
monte Cretæ, qui est ὁμωνυμῶς alteri Pydnæ colli Idæ. Idem.

Ibid.] Videtis Cellarium, Geograph. Antiq. lib. ii. c. 14.
Anon.

tenæ, inque Creta Hippocoronium: tum Samonium Cretæ orientale promontorium, et planities in Neandride et Alexandreorum solo. Acufilaus Argivus Cabira et Vulcano natum ait Camilum: hoc tres Cabiros, ex his nymphas Cabi-
 5 radas. Pherecydes ex Apolline et Rhytia novem Corybantes, qui habitaverint in Samothrace: e Cabira Protei filia et Vulcano Cabiros tres, et tres nymphas Cabiridas: utrisque sua sacra fuisse: maxime autem in Lemno et Imbro Cabiros cul-
 10 tos, sed et secundum urbes Trojæ: nomina eorum sunt mystica. Herodotus auctor est etiam apud Memphin templa fuisse, ut Vulcani, ita etiam Cabirorum, sed esse a Cambyse deleta. Loca honoribus istorum geniorum consecrata deserta sunt, Corybantium in Hamaxitia, quæ nunc Alexandreorum ad territorium pertinet, prope Sminthium, et Corybissia in Scepsia ad fluvium Euryentem, vicumque ejusdem nominis, et torrentem Æthalo-
 20 enta. Scepsius perhibet verisimile esse Curetas et Corybantas fuisse eosdem, qui ad cultum matris deum adsciti adolescentes et pueri in armis saltarent: dictosque Corybantas, quia Κορύπτοντες βαίνοιν, quia cum saltatione incederent: quos etiam betarmones Homerus appellat:

Huc age Phæacum betarmones excellentes.

Quando autem Corybantes saltare et instinctu divino concitari solebant: etiam hos Corybantes vocamus, qui furiose moventur. Dactylos autem Idæos sunt qui dicant vocatos primos cultores ra-

ἡ πόλις, Ἴπποκόρωνά τε ἡ Ἀδραμυτηνῆς, καὶ Ἴπποκόρωνιον ἐν Κρήτῃ. Σαμόνιον τε τὸ ἐωθινὸν ἀκρωτήριον τῆς νήσου, καὶ ὁ πεδίων ἐν τῇ Νεανδρίδι, καὶ τῇ Ἀλεξανδρέων. Ἀκασίλαος δ' ὁ Ἀργεῖος ἐκ Καβείρης καὶ Ἡφαιστος ἑκάμilon λέγει τῷ δὲ, τρεῖς Καβείρας, ὧν Νύμφας ἑκαβειράδας. Φερεκύδης δ' ἔξ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥυτίας ἑκορύβαντας ἐννέα οἰκήσαν δ' αὐτὰς ἐν Σαμοθράκῃ. ἐκ δὲ Καβείρης τῆς Πρωτέως, καὶ Ἡφαιστος, Καβείρας τρεῖς, καὶ νύμφας τρεῖς ἑκαβειράδας. ἑκατέρωθεν δ' ἱερὰ γενέσθαι μά-
 15 λιστα μὲν οὖν ἐν Ἀθήνῃ καὶ Ἰμβρῷ ὧν Καβείρας πρῶτος συμβέβηκεν. Ἄλλα καὶ ἐν Τροίᾳ κατὰ πόλεις τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν ἐστὶ μυστικά. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἐν Μέρφει λέγει ὅτι Καβείρων ἱερὰ, κατὰ περ καὶ τῶν Ἡφαιστος διαφείρα δ' αὐτὰ Καμβύσιον. ἐπὶ δ' αἰοκῆται τὰ χεῖρα τῆς δαίμονων τέτων πηκῆς. τό, τε Κορυβάντιον τὸ ἐν τῇ Ἀμαξιτίᾳ τῆς νῦν Ἀλεξανδρέων χώρας ἐγγὺς τῇ Σμινθίᾳ, καὶ ἡ Κορύβαντα ἐν τῇ Σκηφίᾳ πρὸς ποταμὸν Εὐρήνῃ, καὶ κάμινον ὁμώνυμον, καὶ ἐπὶ χεῖμαρρον Αἰθαλέοντα. Πιθανὸν δὲ φησὶν ὁ Σκῆψος Κερήτας μὲν καὶ Κορύβαντας εἶναι τρεῖς αὐτὰς, οἱ δὲ τὰς τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἀγνείας πρὸς ἐνόπλιον ὄρχησιν ἢ ἡγεῖται καὶ κόρυς τυγχάνουσι παρελημμένοι. καὶ Κορύβαντες δὲ ἀπὸ τῆς κορύβαντος βαίνειν ὄρχηστικῶς. ἔς καὶ βητάρμονας λέγει ποιητής.

* Δεῦτ' ἄγε Φαίηκων βητάρμονες ὅσοι ἄριστοι.

Τῶν δὲ Κορυβάντων ὄρχηστικῶν καὶ ἐνδεσιαστικῶν ὄντων, καὶ τρεῖς μανικῶς κινεμένοις Κορύβαντας φάμεν. Δακτύλους δ' Ἰδαίους φασὶ πινεσ κεκλήσθαι τρεῖς πρῶτους οἰκῆτορας τῆς κατὰ τὴν Ἰδὴν ὑπερείας. πόδας

* Odyss. 9. ver. 250.

- ^a Ἀδραμυτηνῆς Efc. Mosc. ^b παιδίον Med. 1. πεδία Med. 2. ^c Λεανδρίδι Efc. Mosc. ^d Καβείρας Par. 4. Καβείρας Efc. Mosc.
^e Κάμιλλον Par. 1. 4. Bre. Eton. Mosc. ^f οἷς Par. 4. Efc. Mosc. et Med. 1. ex correct. ^g Scripti, Καβειράδας, Marg. Caf. sic
^h Par. 1. 4. Med. 1. Efc. Mosc. et Med. 2. ex correct. ⁱ Ρυτίας Par. 1. Med. 1. 2. Efc. Mosc. ^j Κόρυβαντας Par. 4. Med. 1. 2.
^k Eton. Mosc. ^l Καβείρας Par. 1. 4. Mosc. ^m τῆς Πρωτέως deerant Med. 2. add. postea. ⁿ Scripti, γινέσθαι, Marg. Caf. sic
^o Par. 1. 4. Med. 1. 2. Efc. Mosc. ^p ἐν δεστ Efc. ^q Ἀίμων Par. 1. Ἰμβρῷ καὶ Ἀθήνῃ Med. 1. 2. Ἰμβρῷ καὶ Ἀθήνῃ Mosc. ^r Μέμ-
^s φει Med. 2. ^t τῶν deerat Med. 2. add. postea. ^u Κορύβαντας Par. 1. Eton. Κορύβαντας Par. 4. sed Κορύβαντας scribitur supra.
^v ἐπὶ deerat Med. 2. add. postea. ^w ἀγνείας Par. 4. ^x ἡδεον Med. 2. ^y ὅσοι ποιητής Med. 1. 2. 3. Mosc. ^z ὅσοι Mosc.
^a κορύβαντας Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc. ^b πόδας &c, adusque ὑπερείας inclusive, deerant Med. 2. add. postea.

2. Σαμόνιον] Perperam hoc modo legitur, cum dicendum sit Σαμῳόνιον. Berkel. ad Steph. p. 658.

3. ἐν τῇ Νεανδρίδι] Neandria est in agro Trojano: itemque Alexandria: ne quis hic Alexandriam Ægypti putet intelligendam. Casaub.

4. Ἀκασίλαος δ' ὁ Ἀργεῖος] In alia omnia eunt auctores, quos sequitur Apollonii scholiastes, ad lib. i. ver. 917. Μυῖνται, inquit, ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασείας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν, Ἀξίερος, Ἀξίόκερσα, Ἀξίόκερσος. Ἀξίερος μὲν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ, Ἀξίόκερσα ἡ Περσεφόνη, Ἀξίόκερσος ἡ Ἀθήνη. ὁ δὲ πρὸς Ἰδμενός τέταρτος, Κάσμιλος, ὁ ἑμῶς ἐστὶν, ὡς ἰσορεῖ Διονυσόδωρος. Quid de Camillo, Varro, Festus, Macrobius, Sat. lib. iii. c. 8. Servius tradant, non est obscurum. Idem.

13. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἐν Μέρφει] Locus est in Thalia, lib. iii. c. 37. ubi dicuntur τὰ τῶν Καβείρων ἱερὰ, ὅμοια τοῖς τῶν Ἡφαιστος. Idem.

Ibid.] Cabiri vox est Phœnicia. Herodotus Ægyptiaci nominis mentionem non fecit, forsan quia eum latuit. Αϫϫϫ, i. e. Dii magni manavit. F.

23. ἐνόπλιον ὄρχησιν] Est apud Eustathium, ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὄρχησεως, quod Dactyli clypeolis æneis inter se concurrentes, tinnitu æris illisi, rhythmica etiam pedis dactyli compositione, celavere vocem Jovis infantis. Meursius, Orchestra, v. Δάκτυλος. Idem.

24. καὶ Κορύβαντες ἃ ἀπὸ τῆς κορύβαντος βαίνειν ὄρχηστικῶς. Dic-

tosque Corybantas, quia cum saltatione incederent] Plura et diversa traduntur etyma ejus vocis: addam de meo et unum forte non pejus omnibus aliis. Ait Strabo Corybantas vocari τρεῖς μανικῶς κινεμένους, furiose moventes se. Cum autem non sit ulla corporis motio manicoτέρα, quam quæ, ordine naturæ inverso, capite incedit et manibus, pedes vero ad cælum tendentes habet, puto ab eo dictos fuisse Κορύβαντας. Nam κόρυς vox antiqua caput significabat, unde manarunt κορυφή, summa pars, vertex, κορίνη, lignum capitatum, κορύπτειν, arietare et capite ferire, κόρυς, galea, capitis tegmen, κόρυμβος, summitas, κόρυδος, galerita, et multa alia. Ergo ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸ κόρυ βαίνειν dicti Κορύβαντες. Vidimus olim in Gallia histrionem celebrem Italum, nomine Arlesquinum, eo incessu celeriter satis currentem, et id etiam hodie faciunt circulatores. Palmer.

28. Κορύβαντας φάμεν] Et κορύβαντας pro μαίνεσθαι usurpant: qualis autem insania sit eorum qui corybantiare creduntur, pluribus explicatur a præstantissimo viro, Jos. Scaligero, ad hæc Catulli, p. 22. Edit. 1582.

— Solet hæc imaginofum.

Non celabo lectorem, libros veteres, pro Κορύβαντας, habuisse κορύβαντας φάμεν, quam lectionem malo. Casaub.

30. κατὰ τὴν Ἰδὴν] Utram Idam intelligit? Diodorus Siculus, lib. v. p. 333. t. i. Edit. 1604. Dactylos Idæos habitasse tradit τῆς Κρήτης περὶ τὴν Ἰδὴν. Idem, lib. xvii. in Phrygiaca Ida collocat. Hanc Strabo nunc intelligit. Idem.

Ibid.

μὲν γὰρ λέγεσθαι τὰς ὑπὸ πλάγας· κορυφὰς δὲ, τὰ ἄκρα
 τῶν ὄρων· αἱ οὖν καὶ μέρη ἐξ ἑαυτῶν^a καὶ πᾶσαι^b τῆς
 μητρὸς τῶν θεῶν ἱερὰ πλεονάζουσιν^c Ἰδῶν.^d Σοφοκλῆς
 δὲ οἶεται, πέντε αὖτ' ὁρώμεν ἀρσέναι γενέσθαι· οἱ σί-
 διον τε ἔχουσιν καὶ εἰργάσαντο ὁρώται, καὶ ἄλλα
 πολλὰ τῶν ὁρώων τὸν βίον χρησίμων· πέντε δὲ καὶ
 ἀδελφὰς τέττων· ἀπὸ δὲ τῶν ἀειδμῶν Δακτύλους
 κληθῆναι· ἄλλοι δ' ἄλλως μυθολογοῦσιν, ἀπο-
 ρα σιυάπλοντες· διαφορῶν δὲ καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς
 ἀειδμοῖς χρῶνται, ὡς Σαλαμῖνον ὀνομάζουσιν ἴνα, καὶ
 Δαμναίαν, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Ἀκμονα· καὶ οἱ μὲν,
 ὅτι παλαιὴ τῆς Ἰδῆς, οἱ δὲ, ἐποικίους· πάντες δὲ σίδη-
 ρον^e εἰργάσασθαι ὑπὸ τέττων ἐν Ἰδῇ^f ὁρώων φασί·
 πάντες δὲ καὶ γόνιμα ὑπελήφασιν, καὶ περὶ τῶν
 μητέρων τῶν θεῶν, καὶ ἐν Φρυγίᾳ ὠκηκότας πλεονάζουσιν^g
 Ἰδῶν· Φρυγίαν τὴν Τρωάδα καλεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ αὖτ'
 Φρύγας ὅτι κρατῆσαι πλησιοχώρους ὄντας, τῆς^h Τρωάδας
 ἐκπεπονημένους· ὑπὸ τοῖς δὲ τῶν Ἰδαίων Δακτύ-
 λων ἐκγόνοις εἶναι τὰς τε Κερήτας καὶ αὖτ' Κορύ-
 βαντας· αὖτ' γὰρ ὁρώωνⁱ γεννηθέντας ἐν Κρήτῃ ἐκα-
 τὸν ἄνδρα Ἰδαίους Δακτύλους κληθῆναι· τούτων δ'
 ἀπογόνους φασὶ Κερήτας ἐννέα γενέσθαι· τέττων δ'
 ἐκείνων δέκα παῖδας τεκνῶσαι αὖτ' Ἰδαίους καλεμέ-
 νους Δακτύλους· Προήχθη δὲ ἀπὸ πλείονων εἰπεῖν
 περὶ τέττων, καίπερ ἡμεῖς φιλομυθεύοντες· ὅτι δὲ θεο-
 λογικῶν γένους ἐφάπτεται τὰ παράγματα ταῦτα· πᾶς
 δ' ὁ περὶ τῶν θεῶν λόγος ἀρχαίως ἐξετάζει δόξας,
 καὶ μύθους, αἰνιτιζομένων τῶν παλαιῶν, ὡς εἶχον ἐν-
 νοίας φυσικῶς περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ ἀπορρίπτον-
 των αἰ τοῖς λόγοις τὸν μῦθον· Ἀπαντα γὰρ οὖν τὰ
 αἰνίγματα λύνειν ἐπ' ἀκριβέως ἢ ῥαδίον· ὅτι δὲ πλεί-
 ον τῶν μυθευομένων ἐκτεθέντος εἰς τὸ μέσον, τῶν
 μὲν ὁμολογούντων ἀλλήλοις, τῶν δ' ἐναντιομένων, εὐπο-
 ρώτερον ἀντιδρῶναι, τὸ ἐξ αὐτῶν εἰκάζειν τ' ἀληθές·
 οἷον τὰς ὀρεβάσις τῶν περὶ τὸ θεῖον ἀποσταλόντων,

dicum Idæ montis: nam imas montium partes
 vocari pedes, ut summas vertices: singulæ autem
 montium Idæorum extremitates magnæ Matri fue-
 runt consecratae. Sophocles censet, quinque pri-
 mos mares fuisse, qui primi ferrum invenerint at-
 que cuderint, multaque alia ad vitam utilia repe-
 rerint: quinque etiam his fuisse sorores: a numero
 autem Dactylos (*id est, digitos*) nomen accepisse.
 Alii aliter fabulantur, incertis incerta annectentes,
 diversos et numeros et nomina ponentes, Salami-
 num, Damnaneum, Herculem, et Acmonem in-
 ter eos referentes: alii indigenas Idæ, alii inquil-
 nos faciunt. In hoc consentiunt, primum ab iis
 sub Ida ferrum fabricatum: ab omnibus etiam im-
 postores creditos esse, famulos magnæ Matris, et
 in Phrygia apud Idam habitasse: cum quidem
 Phrygiæ nomine Troadem, quia Phryges vicini
 eam occupaverunt, Troja evastata, intelligerent.
 Suspiciuntur etiam Idæorum Dactylorum posteros
 esse Curetas et Corybantes: primos centum viros
 in Creta natos, Dactylos Idæos cognominatos: ab
 his progenitos novem Curetas, quorum quivis
 decem filios genuerit, qui Idæi Dactyli sint appel-
 lati. Quanquam minime delector fabulis, tamen
 ut copiosius de his dicerem me istud movit, quia ad
 theologiam res istæ pertinent. Omnis autem de
 diis disputatio antiquas perpendit opiniones ac fa-
 bulas: priscis sub involucrio quas habebant de re-
 bus naturalibus sententias proponentibus, semper-
 que fabulam eis annectentibus. Sanè omnia ænig-
 mata dissolvere et explicare penitus, non est in
 proclivi: multitudo autem fabularum in medium
 collata, quarum aliæ consentiunt inter se, aliæ dif-
 crepant, facile est eas inter se comparare, verum-
 que conjiciendo elicere. Verbi gratia, quod in

^a καὶ deest Par. 1. αὖ Med. 3.

^b τῆς μητρὸς defunt Med. 3.

^c Ἰδῶν δακτύλοι Med. 3.

^d Σοφοκλῆς &c, adusque κληθῆναι

inclusive, defunt Med. 3.

^e ἄλλα Med. 3.

^f Δαμναία Med. 3.

^g σίδηρα Mofc.

^h Scripti, εἰργάσθαι, et εἰργάσαι. Marg.

Caf. εἰργάσθαι Par. 1. 4. Med. 1. 3. Bre. Eton. Esc. Mofc. εἰργάσθαι Med. 2.

ⁱ ὁρώων deest Med. 2. add. postea.

^k Τρωάδας

Esc. ^l γεννηθέντας Med. 1. 2. 3. Mofc.

^m αἰνιτιζομένων Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mofc.

ⁿ αὖ Med. 3.

^o Scripti,

φυσικῶς. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. Esc. Mofc.

^p Scripti, ἀκριβέως. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3.

^q ἀντιδρῶναι τι ἐξ αὐ-

τῶν Par. 1. αὖ τις ἐξ αὐτῶν Med. 3. αὖ δὲναί τι ἐξ αὐτῶν Eton.

^r εἰκάσαι Med. 3.

Ibid. πλάγας γὰρ &c.] Haud aliter ac corporibus humanis
 suas partes, sic montibus sua membra adscripserunt veteres,
 pedes, caput, supercilia, latera. Exempla congeffit Lindenbro-
 gius, ad Amm. Marcellin. lib. xiv. c. 8. p. 43. Edit. 1681.
 Barthius, Advers. lib. lxxx. c. 4. p. 2483. Anon.

2. αἱ ἐν κατὰ μέρος] Vult Dactylos esse appellatos, qui τὴν
 ὑπὸ πλάγας Idæ habitarent. Nam cum totam τὴν ὑπὸ πλάγας ἀπ-
 pellent, sequitur ut αἱ κατὰ μέρος ἰσχυαῖαι dicantur δακτύλοι, quas
 qui occuparent Dactylos Idæos ὁμωνύμως appellarunt. Subtili-
 ter ista quidem, quis neget, sed, ut equidem puto, minus pro-
 babiliter? Casaub.

3. Σοφοκλῆς δὲ] Apollonii quoque scholiastes, l. i. ver. 1126.
 in tractatione de Idæis Dactylis, Sophoclem laudat ἐν κορυφαῖς Σα-
 λάμις. Idem.

7. ἀπὸ δὲ τῶν ἀειδμῶν] Hæc planius sic Diodorus, t. i. p. 333.
 Edit. 1604. οἱ δὲ δέκα φασὶν ὑπάρχοντας τυχὲν ταύτης τῆς ἀπορρηγίας,
 τοῖς ἐν ταῖς χερσὶ δακτύλοις ὄντας ἰσαριθμούς. Idem.

10. καὶ Δαμναίαν] Lego, Δαμναμένην. Auctor Phoronidis,
 apud Apollonii scholiast. ad lib. i. ver. 1129.

Ἰδα γόνιμα

Ἰδαίον Φρύγας ἄνδρες ὁρώμενοι οἰκί' Ἰταίων,

Κίλμης, Δαμναμένης τε μέγας καὶ ὑπέρβιος Ἀκμῶν,

Εὐπάλαμοι θεράποντες ὁρώμεν Ἀδρηγεῖνης,
 Οἱ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἡφαίστιοιο
 Εὐρον ἐν ἑρείῳσι νάπαις, ἰόντα σίδηρον,
 Ἐς πῦρ τ' ἤνεγκαν, καὶ ἀεργετὲς ἔργον εἰδείξαν.

Quo ex loco non solum pro Δαμναμένην legendum esse Δαμναμένηας
 apparet: sed et pro Σαλαμῖνον, fortasse Κίλμιν. Idem.

12. σίδηρον] Auctores, quibus adscribitur ferri inventio atque
 temperatura, enumeravimus in Rerum Inventarum Onomastico.
 v. Ferrum. Verum Seneca, Epist. xc. ait: *In hoc quoque
 dissentio, sapientes fuisse, qui ferri metalla et æris invenerunt, cum
 incendio silvarum adusta tellus, in summo venas jacentes liquefacta
 fudisset.* Anon.

21. τέττων δ' ἀπογόνους φασὶ Κερήτας ἐννέα] Diodorus Siculus,
 lib. v. p. 333. t. i. Edit. 1604. Μετὰ δὲ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων ἰσο-
 ρεῖσι γενέσθαι Κερήτας ἐννέα. Casaub.

31. τῶν δὲ πλείονων τῶν μυθευομένων ἐκτεθέντος εἰς τὸ μέσον, τῶν μὲν
 ὁμολογούντων ἀλλήλοις, τῶν δ' ἐναντιομένων, εὐπορώτερον ΑΝΤΙΔΡῶΝΑΙ,
 ΤΟ Εἰς αὐτῶν εἰκάζειν τ' ἀληθές.] Scribendum credo; εὐπορώτερον ΑΝ-
 ΤΙΣ ΔΥΝΑΙΤΟ Εἰς αὐτῶν εἰκάζειν τ' ἀληθές. T.

33. εὐπορώτερον ἀντιδρῶναι] Libri veteres sic, εὐπορώτερον αὖ δὲναί
 τι ἐξ αὐτῶν εἰκάζειν. Casaub.

montibus vagari cum administri deorum, tum ipsi dii perhibentur, ac instinctibus citari, probabiliter fabulantur eadem de causa, ob quam etiam cœlestes deos censemus ac providos cum aliarum rerum, tum signorum cœlestium. Montanæ porro vagationi venatio et indagatio rerum ad vitam utilium videbatur cognata: furoribus, cultui, et divinationi præstigiæ sunt adfines: talis est etiam curiositas histrionum et Orphicarum artium. Sed de his satis.

Quoniam vero primum de Peloponneso diximus et insulis quæ in Corinthiaco sunt sinu, aut ante eum: deinceps de Creta differamus, Peloponneso vicina, aliisque inde versus orientem solem insulis circa Cretam: in quibus Cyclades etiam sunt et Sporades, aliæ nobiliores, obscuriores aliæ. Nunc de CRETA primum dicamus. Eudoxus eam in Ægæo mari sitam ait, non recte. Jacet inter Cyrenaicam et Græciam quæ a Sunio usque ad Læconicam est, in longum æquali intervallo juxta has regiones ab occasu versus ortum porrecta. Aluitur a septentrionibus mari Ægæo atque Cretico, a meridie Libyco, quod contiguum est Ægyptio. De extremitatibus occidua est circa Phalarna, lata ducenta stadia, sciffaque in duo promontoria: de quibus meridionale Criu metopon (*id est, arietis frens*) vocatur, septentrionale Cimarum. Orientalis autem est Samonium promontorium, Sunium non procul excedens versus ortum. Magnitudinem insulæ Soficrates, quem res hujus insulæ exquisite tradidisse Apollodorus ait, in longitudinem definit stadiis bis mille et trecentis et amplius: la-

καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν, καὶ οὐκ ἐνδεσμοσύναι, εἰκότως μὲν δέουσι καὶ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καὶ οὐ καὶ ἑρμηνεύει νομίζουσιν οὐκ ἐνδεσμοσύναι τῶν ἄλλων, καὶ τῶν προσήμασιν. τῇ μὲν οὖν οὐκ ἐνδεσμοσύναι τὸ μεταλλεύον, καὶ τὸ θρησκευτικόν, καὶ ζητητικόν τῶν τοῦ βίου χρησίμων ἐφάνη συγγενές. τῇ δ' ἐνδεσμοσύναι, καὶ θρησκευτικῆς, καὶ μαντικῆς τὸ ἀγυρτικόν, καὶ ποικίλης γένους ποικίλων δὲ, καὶ τὸ φιλότεχνον μάλιστα, τὸ περὶ τοῖς Διονυσιακοῖς τέχναις, καὶ τὰς Ὀρφικαῖς. Ἀλλ' ἀποχρηστὴν περὶ αὐτῶν.

Ἐπεὶ ὅτι πρῶτον περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἢ τῆς ἄλλων νήσων διήλθομεν, ἢ τῇ ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ, καὶ τῇ περὶ αὐτῆς, ἢ περὶ Κρήτης ἐφεξῆς ῥητέον. καὶ οὐκ αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου ἐστὶν, ἢ εἰ τις τῇ πρὸς ἑω νήσων τῇ περὶ Κρήτης ἐν τῇ ταύταις αἱ τε Κυκλάδες εἰσὶν, καὶ αἱ Σποράδες αἱ μὲν ἄξια μνήμης, αἱ δ' ἀσημότεραι· νυνὶ δὲ περὶ τῆς Κρήτης λέγωμεν. Εὐδοξος μὲν οὖν ἐν τῷ Αἰγαίῳ φησὶν αὐτὴν ἰσθμίου. Δεῖ δὲ μὴ ἔτι. Ἀλλὰ καὶ οὐ μὲν μετὰ τὴν Κυκλαδίαν καὶ τῆς Ἑλλάδος τῇ περὶ Σενίαν μέχρι Λακωνικῆς, ὅτι μήκος ταύταις ταῖς χώραις ὁρῶμεν ὅτι τῇ ἐσπερίας ὅτι τὴν ἑω κλύζουσα δὲ τῇ περὶ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγαίῳ πελάγει καὶ τῷ Κρητικῷ, τῇ περὶ τῆς νότιας τῷ Λιβυκῷ τῷ συνάπτοντι περὶ τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος. Τῶν ὅτι ἄρκτων ὅτι μὲν ἐσπερίων ἐστὶν ὅτι περὶ Φάλαρνα, πλάτος ἔχον διακοσίων σταδίων, καὶ εἰς δύο ἀκρωτήρια μεριζόμενον. ὅτι τὸ μὲν νότιον καλεῖται Κριεῖς μέτωπον τὸ δ' ἄρκτικόν Κίμαρος. τὸ δ' ἑω τὸ Σαμῶνιον ἐστὶν, ὅτι τῷ Αἰγαίῳ τῇ περὶ Σενίαν καὶ πολὺν περὶ ἑω. Μέγιστος ὅτι Σωσιγένης μὲν, ὅτι φησὶν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδορος τὰ περὶ τὴν νήσον, ἀφορίζεται, ὅτι μίκει μὲν πλείονων ἢ διχαλίων σταδίων καὶ τριακοσίων. πλάτει

^a Scripti, αὐτῶν. Marg. Cas. ^b αὐτὴν deest Med. 3. ^c νομίζουσιν Par. 1. 4. Med. 3. Esc. Mosc. ^d μεταλλευτικὸν Med. 2. 3. ^e θρησκευτικὸν Med. 1. ex correct. ^f καὶ deest Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^g περὶ τῶν Med. 3. Esc. Mosc. ^h νήσων τῶν τε ἄλλων Med. 3. Mosc. ⁱ διήλθομεν Med. 3. Eton. Esc. Mosc. sed Eton. habet διήλθομεν ex correct. ^k καὶ τῶν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. ^l Esc. Mosc. ^m τῇ deest Med. 1. ⁿ καὶ deest Med. 2. ^o περὶ τῆς Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. ^p καὶ &c, adusque ἐν inclusive, deest Med. 3. ^q Suspectus locus. In veteribus libris legitur, καὶ εἰ τις περὶ τὴν Κρήτην ἰσθμίου. Marg. Cas. sic Eton. καὶ εἰ τις περὶ τῶν περὶ ἑω νήσων τῶν περὶ τὴν Κρήτην Par. 1. καὶ εἰ τις περὶ τὴν Κρήτην Med. 1. 2. 3. Bre. Esc. Mosc. sed in Eton. recentior manus scripsit eadem, quæ leguntur in Par. 1. et Mosc. habet, τῶν περὶ ἑω νήσων τῶν in marg. et a recenti manu. ^r μετὰ τῆς Par. 4. Med. 2. 3. ^s Esc. Mosc. ^t ἐσπερίας Med. 3. ^u διακοσίων σταδίων Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. ^v ὅτι &c, adusque μέτωπον inclusive, deest Med. 2. add. postea. ^x Κριεῖς Par. 1. ^y μήκος Med. 2. ex correct. ^z καὶ τριακοσίων σταδίων Med. 3.

3. νομίζουσιν] Vetus lectio, νομίζουσιν. Casaub.

11. Ἐπεὶ δὲ πρῶτον περὶ τῆς Πελοποννήσου, τῶν τε ἄλλων νήσων διήλθομεν, τῶν ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ, καὶ τῶν περὶ αὐτῆς, περὶ Κρήτης ἐφεξῆς ῥητέον. καὶ οὐκ ΑΥΤΗΣ τῆς Πελοποννήσου ἐστὶν] Corrigebat Casaubonus, καὶ γὰρ ΠΡΟ αὐτῆς. Sed vero propius credo, καὶ οὐκ ΑΥΤΗ ΠΡΟ τῆς. T.

13. καὶ γὰρ αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου] Fortasse, καὶ γὰρ πρὸ αὐτῆς. In veteribus locus erat corruptus et perturbatus. Casaub.

21. παραλλήλων ἀπὸ τῆς ἐσπερίας] Plinius, lib. iv. c. 12. Ipsa Creta, altero latere ad austrum, altero ad septentrionem versa, inter ortum occasumque porrigitur. Idem.

22. κλύζουσα δὲ ἀπὸ μὲν τῶν] Ptolemæus Cretam terminat ab occasu, ὑπὸ τῷ Ἀδριατικῷ πελάγῳ, a septentrione, ὑπὸ τῷ Κρητικῷ, a meridie, ὑπὸ τῷ Λιβυκῷ, ab oriente, ὑπὸ τῷ Καρπαδίου πελάγῳ. Idem.

25. τὸ περὶ Φάλαρνα] Lego, Φαλάσαρνα: auctores mihi emendationis Plinius, Ptolemæus, Stephanus, Strabo ipse alio loco. Idem.

Ibid.] Dicæarchus etiam Phalafarna appellat:

Φασι δ' ἐν Κρήτῃ πόλιν

Εἶναι Φαλάσαρνα, κειμένην πρὸς ἥλιον δύοντα.

Deinde ait hanc urbem portum habere clausum, et templum Dianæ, quæ ibi Dictynna appellabatur. F.

32. πλείονων ἢ διχαλίων σταδίων καὶ τριακοσίων] Fortasse, καὶ πλείονων. Plinius enim, qui minimum ab hac summa aberrat, Cretam ait, lib. iv. c. 12. longitudine implere cclxx. m. pass. quæ efficiunt stadia bis mille ducenta et quadraginta. An codices Pliniani potius mendosi esse sunt dicendi? Sane sicut ejus vulgatæ lectioni favet Martianus Capella, lib. vi. p. 212. Edit. Lugd. Bat. 1599. sic potest eam vocare in dubium Æthicus, quorum uterque non alium, opinor, quam Plinium sequebatur. Rem tamen si diligentius expendas, nec in Strabone quicquam neque in Plinio mutabis. Casaub.

Ibid.] Tournefortius ait Cretam a promontorio Cimarum ad Samonium extendere se in longitud. m. p. 250. quæ efficiunt stadia bis mille. Vix autem ultra tres longitudinis gradus protenditur, qui efficiunt m. p. 147 ²/₃. Tabula Peutingeriana mensuram m. p. 210 dedit. De insula Creta vide Cotovicum, p. 64—85. F.

δὲ ἂν ἔχῃ τὸ μέγεθος ὥσθ' ὁ κύκλος ὅ γίνοιτ' ἂν ἔ
πλέον ἢ πεντακισχίλιοι σταδίοι. Ἀρτεμίδωρος δὲ τε-
τρακισχίλιος καὶ ἑκατὸν φησιν. Ἱερώνυμος δὲ μῆκος
διχίλιος φήσας, τὸ ἢ πλάτος ἀνώμαλον, πλείονων
ἂν εἶη λέγων τὸν κύκλον, ἢ ὅσον Ἀρτεμίδωρος, κατὰ δὲ τε
τὸ τρίτον μέρος τῆς μήκης. τὸ δ' ἐνθεν ἰσχυρὸς ἐστίν
ὡς ἑκατὸν σταδίων, ἔχων κατωκίαν πρὸς μὲν τῇ βο-
ρείῳ θαλάττῃ, Ἀμφαπαλίαν πρὸς δὲ τῇ νοτίῳ, Φοί-
νικα τὴν Λάμπειαν πλατυτάτῃ δὲ ἔχῃ τὸ μέσον ἐπὶ
ἄλλῃ δ' ἐντεύθεν εἰς τὸ νότιον τῆς περὶ τὸν συμ-
πίπτουσιν ἰσχυρὸν αἱ ἡῖνες, πρὸς ἐξήκοντα σταδίους τῇ
ὑπὸ Μινώας τῆς Λυκτίων εἰς Ἱεράπυλιν, καὶ τὸ Λι-
βυκὸν πέλαγος. ἐν κόλπῳ δ' ἐστὶν ἡ πόλις. εἴτα πρὸς
ἐστὶν εἰς ὅξυ ἀκρωτήριον τὸ Σαμῶνιον ἐπὶ τὴν Αἰ-
γυπτιὴν νῆσον, καὶ τὰς Ῥοδίων νήσους. Ἐστὶ δ' ὄρεα καὶ
δαρεια ἡ νῆσος, ἔχει δ' αὐλῶνας εὐκάρπεις. Τῶν δ'
ὄρων τὰ μὲν πρὸς δύσιν, καλεῖται Λευκά, καὶ λειπό-
μενα τῆς Ταυγέτης καὶ ὕψος. ὅτι τὸ μῆκος δ' ἐκ-
τεταταμένα ὅσα τετρακοσίων σταδίων, καὶ ποιῶνται ῥάχιν,
τελευτῶσάν πως ἐπὶ τὰ στενά. ἐν μέσῳ δ' ἐστὶ κατὰ
τὸ εὐρυχωρότατον τὴν νῆσον τὸ Ἰδαῖον, ὅρος ὑψηλότατον
τῶν ἐκεῖ, περὶ ἑκατὸν σταδίων ἐν κύκλῳ σταδίων ἐξήκοντα.
περιουκτεῖται δ' ὑπὸ τῶν ἀρίστων πόλεων. ἄλλα δ' ἐστὶ
πάλαια τοῖς λευκοῖς, τὰ μὲν ἐπὶ νότον, τὰ δ' ἐπὶ τὴν
ἐξ ἀπὸ λήγοντα. Ἐστὶ δ' ὑπὸ τῇ Κυρηναίᾳ ὅτι τὸ Κριῦ
μέτωπον. Δυσὶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πλοῦς. ὑπὸ δὲ

titudine longitudini non respondente: ita ut fiat
ambitus Cretæ non major quinque millibus stadiis.
Artemidorus quatuor millia et centum. Hieronymus
longitudini bis mille tribuens, latitudinem inæqua-
lem pronuntiat esse, ut pluribus circulum faciat quam
Artemidorus, tertia parte longitudinis. . . . Exinde
isthmus est fere centum stadiorum, in quo ad la-
tus septentrionale est pagus maritimus, ad austrum
Phoenix Lampei; latissima est in medio. Rur-
sum deinde versus meridiem coeunt litora. . . .
circiter LX. stadia a Minoa per Lycium ad Hie-
rapytnam et Libycum pelagus: urbs ea in sinu est.
Deinde insula porrigitur in acutum promontorium
Samonium, quod versus Ægyptum vergit et insu-
las Rhodo vicinas. Tota montosa est et sylvestris,
habetque convalles fertiles. De montibus, qui ver-
sus occasum sunt, Leuci (*id est, albi*) dicuntur, al-
titudine Taygeto non cedentes, in longum por-
recti ad trecenta stadia, faciuntque litoream crepi-
dinem in angustias fere desinentem. In medio in-
sulæ, qua latissima est, mons est Ida altissimus
omnium, qui in ea sunt, rotundus, ambitu stadio-
rum LX. Sunt et alii montes Leucis æquales, alii
versus austrum, alii versus ortum desinentes. A
Cyrenæa regione ad Kriu metopon duarum dierum

^a ὑπὸ τὸν Par. 4. Med. 3. Esc. Mosc. sed in Mosc. ἔ κατὰ scribitur supra. ^b MSS. κατὰ τὸν γίνοιτ' ἂν πλέον, sine ἔ. Marg. Cas. sic
Par. 4. Med. 3. Eton. Esc. Mosc. sed in Eton. et Mosc. ἔ add. postea a recenti manu. κατὰ τὸν γίνοιτ' ἂν ἔ πλέον Par. 1. Med. 1. 2.
^c διχίλιον Med. 1. 2. 3. Esc. ^d τὸ δεστ Med. 3. ^e μέρες Med. 2. ex correct. ^f πάλιν &c, adusque πάλιν inclusive,
desunt Med. 3. ^g τὸ δεστ Med. 1. 2. τὸν Esc. Mosc. ^h σταδίων. . . . τῆς Esc. σταδίων Mosc. et Med. 2. ex correct. ⁱ Μινώας
Med. 1. 2. Μινώας δεστ Mosc. relicta lacuna. ^k Ἱεράπυλιν Med. 2. ^l Σαμῶνιον Par. 4. ^m τὸ ὕψος Med. 1. 2. 3. Bre. Esc.
ⁿ Scripti, ὅσον. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Esc. Mosc. ^o Scripti, εὐρυχωρότατον. Marg. Cas. sic Par. 4. ^p ἐξ-
ακοσίων Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^q Scripti, ἐπὶ τὸν K. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. Esc. Mosc. ἐπὶ τὸν K.
Par. 4. ^r δυσὶν Mosc. ^s ἀπὸ δὲ &c, adusque πάλιν inclusive, desunt Med. 3.

1. γίνοιτ' ἂν ἔ πλέον] Tollenda prorsus negatio, quæ recte a
libris manu exaratis aberat. Recte autem colligit Strabo: nam
si Cretæ longitudo ultra bis mille et trecenta stadia porrigitur,
necessarium est omnino ut ambitus sit major stadiis quinque mil-
libus. Plinius, cum dicit Cretam circuitu implere m. p. quin-
genta et octoginta novem, quæ sunt stadia quatuor millia, sep-
tingenta et duodecim, in medius est inter Soficratem et Artemi-
dorum: Soficrati tamen propior. Casaub.

4. διχίλιος φήσας] Διχίλιον, sic recte libri veteres, non διχίλιος.
Idem.

5. ἢ ὅσον Ἀρτεμίδωρος] Locus hic fæde est mutilatus. Quo
enim refertur isthmus ille? Quam præceps enumeratio loco-
rum? Quid est Phoenix Lampei? Tabulæ te hic expedient.
Φοινικῆς et Φοίνικος, λιμὴν καὶ πόλιν, scriptum fuisse apparet e Pto-
lemæo. Minoam pro Minoa restitui, et lægo, διὰ τῆς Λυκτίων.
Post, ante ἄλλῃ δ' ἄλλων, &c. non est obscurum esse hiatum.
Xyland.

6. τὸ δ' ἐνθεν ἰσχυρὸς ἐστίν] Isthmum vocant angustam illam
Cretæ partem, quam vides in Ptolemaicis esse inter Amphima-
liam et Phœnicem portum. Casaub.

8. Ἀμφαπαλίαν] Ptolemæo, Ἀμφιμαλίαν. Lego, Ἀμφιμαλίαν,
vel, cum Plinio, Ἀμφιμαλλίαν. Illa autem, Φοινικα τὸν Λάμπειον,
quid sibi velint, acutiores divinabunt. Stephano Φοινικῆς est Cre-
tæ oppidum. Phœnicis portus meminit et D. Lucas, in Actis,
c. xxvii. ver. 12. Idem.

Ibid.] Amphimala, Dicæarcho Ἀμφίμελα, hodie la Suda ap-
pellatur. Phœnicis portum in Actis Apostol. memoratum esse
certum est, βλέποντα καὶ Λίβα καὶ καὶ Χῶρον. Phoenix autem Stra-
boni est oppidum, cui idem fuit nomen, quod portui. De voce
Λάμπειον sane hæreo. Fortasse mons oppido imminens ita appel-
labatur: quoniam mons erat in Arcadia nomine Lampeus, et
alter inter Bruttios. Cum autem montes albi pone Phœnicium
portum porrigantur, quid si legamus, τὸ τὸ Λευκῶν ὄρεων? F.

9. πλατυτάτῃ καὶ τὸ μέσον] Plinius quoque, l. iv. c. 12. Cre-
tam circa mediam sui partem maxime patere scribit. Casaub.
12. εἰς Ἱεράπυλιν] Apud Dionem Ἱεράπυλιν scribitur. Idem.

Ibid.] Hic isthmus circiter m. p. 7 $\frac{1}{2}$ latus est, a castello de
Mirabeau prope Minoam antiquam, ad vicum de Girapeira,
olim Hierapytnam. F.

14. τὸ Σαμῶνιον ἐπὶ] Scripti quidam, Σαλμώνιον, [ut apud Dio-
nyssium ver. 110. Σαλμωνίδα ἀκρην,] et eam γεωφῆν Lucas confir-
mat, Actorum cap. xxvii. ver. 7. Σαλμώνην vocans, et hodieque
Salomonium vocari aiunt. Vulgatam tamen lectionem tueri pos-
sumus ex Mela, Plinio, et Ptolemæo. Casaub.

16. Τῶν δ' ὄρων τὰ μὲν] Montes Cretæ notiores Ptolemæo sunt,
Leuca, Ida, Picta: Plinio, lib. iv. c. 12. Cadiscus, Idæus, Dic-
tæus, Morycus. Callimachus, Hymn. in Dian. ver. 41. Λευκὸν
vocat. Idem.

21. τὸ εὐρυχωρότατον] Εὐρυχωρότατον, sic libri veteres: alii
εὐρυχωρότατον. Sed et εὐρυχωρὸς dicunt et εὐρύχωρος. Idem.

22. ἐν κύκλῳ σταδίων ἐξήκοντα] Veteres libri, ἐξακοσίων. Idem.
Ibid.] Malim admittere MSS. lectionem, ἐξακοσίων. Vide
descriptionem Idæ in Tournefortio, t. i. ep. i. F.

25. Ἐστὶ δ' ἀπὸ τῆς Κυρηναίας] Plinius, lib. iv. c. 12. Ἰψα
abest promontorio suo, quod vocatur Criu metopon, ut prodit Agrip-
pa, a Cyrenarum promontorio Phicunte cccxxv. m. pass. Casaub.

Ibid.] Strabo, lib. xvii. bis mille stadiorum inter Criume-
topon et Cyrenen dat: quod cum his quadrat. Scylax enim, ut
antea annotavimus ad librum primum, per stadia 500 naves fere
transire posse, spatio duodecim horarum, ait. F.

26. ἀπὸ δὲ Κιμάρου] Quo? An ad Cyrenarum portum? Sane
si nihil deest, ita necesse est ut accipiamus. Sed certum est lo-
cum esse mutilum et ita restituendum, ἀπὸ δὲ Κιμάρου ἐπὶ Μαλίαν
εἰς σταδίων ἐπτακόσιοι. Nam de eo intervallo hic agi, apparet ex
eo quod de Cytheris subjicit: nec in numeris multum Plinius
variat, lib. iv. cap. 12. annotans Cretam abesse a Malea lxxx.
m. pass. Interpretum vero securitatem, ne dicam supinitatem,
quis non miretur? Casaub.

Ibid.] Lectio bona, ni fallor, est ea Casauboni: non tamen
longe a vero abest, si a margine assumamus, Ταίναρον, et lega-
mus, ἀπὸ δὲ τῆς Ταίναρον εἰς Κιμάρου. Promontorium Κίμαρος est ho-
die des Grabuses. Tournef. F.

ac noctium navigatio est: a Cimaro stadia septingenta, in medio Cythera: a Samonio ad Ægyptum quatuor dierum totidemque noctium: secundum alios trium: stadia quinque millia, aut de aliorum sententia pauciora. Eratosthenes a Cyrenæa usque ad Criu metopon bis mille: hinc in Peloponnesum pauciora ut ait poeta:

*Lingua aliis alia est confuse: sunt et Achæi,
Magnanimique Eteocretes ibi, suntque Cydones,
Dorieesque trichaices, clarique Pelasgi.*

Staphylus partes orienti obversas a Dorienfibus, a Cydonibus occiduas, ait habitatas, austrinam plagam ab Eteocretibus, quorum fuerit oppidulum Prasum, ubi est Dictæi Jovis templum: reliquos, quia plus haberent virium, campestria obtinuisse. Probabile autem est, Eteocretes et Cydones fuisse indigenas, reliquos advenas: quos Andron scribit e Theffalia venisse, quæ olim Doris, nunc Hestiatotis dicitur: ex qua, ut ait, Dorienfes Parnasso vicini profecti sunt, et condiderunt Erineum, Bœum, ac Cytinium, unde etiam a poeta Trichaices, quasi tripartiti, dicuntur. Non admodum autem Andronis hic fermo probatur, Doridem, quæ urbibus quatuor constat, tribus urbibus circumscribentis, et primariam Dorienfium urbem Theffalorum facientis coloniam. Trichaicas autem intelligunt vel a triplice crista, vel quod e crinibus eas haberent Urbes in Creta sunt complures: maximæ autem et nobilissimæ tres, Cnossus, Gortyna, Cydonia. Cnossus Homerus quoque insigniter prædicat, magnam vocans, et Minois regiam: sicut et posteriores. Diu fane primas tulit: postmodo de-

^a Κιμάρε εἰσὶ γὰρ οἱ ἐπὶ ἀκόστοι· ^b μεταξὺ δὲ Κύνθη· ^c ἀπὸ δὲ τῆς Σαμωνίης πρὸς Αἴγυπτον τετάρων ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πλεῖς· οἱ δὲ τριῶν φασὶ· γαδίων δ' εἶναι τετὸν πινεῖς· πεντακιχλίων εἰρήκασιν, οἱ δὲ ἐπὶ ἐλαττόνων. Ἐρατοσθένης δ' ἀπὸ μὲν τῆς Κυρήναιας μέλει Κεῖν μετώπῃ διχλίους φησὶν· ἐνθεν δ' εἰς Πελοπόννησον ἐλάττους.

* Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη (φησὶν ὁ ποιητής) ἐν μὲν Ἀχαιοί,

¹⁰ Ἐν δὲ Ἐπεοκρήτες μεγάλῃτορες, ἐν δὲ Κυδῶνες, Δωριεῖς τε ^e τριχάικες, δίοι ^f τε Πελασγοί.

¹⁵ Τέτων φησὶ Στάφυλος τὸ μὲν πρὸς ἑω Δωριεῖς κατέχουσιν, τὸ δὲ δυσμικὸν Κυδῶνας, τὸ δὲ νότιον Ἐπεοκρήτας· ὧν εἶναι πολίχνην Πράσον, ὅπερ ὁ τῆς Δικταίας Διὸς ἱερὸν· οὗ δ' ἄλλες ἰσχύοντες πλέον οἰκῆσαι τὰ πεδία· ⁱ οὗ μὲν οὖν Ἐπεοκρήτας καὶ οὗ Κυδῶνας ἀντόχθονας· ὡς ἄρξαι εἰκός· οὗ δὲ λοιπὰς ἐπὶ ἡλυσδας, ὅς ἐκ Θεσσαλίας ^k ἐλθεῖν φησὶν Ἀνδρῶν· ^l Δωριεῖς δὲ πρὸς τὸν, νῦν δὲ ^m τὴν Ἐπαιώτιδος λεγόμενης· ἧς ἀρμυρήσαντες, ὥς φησὶν, οἱ περὶ τὴν Πανασσὸν οἰκήσαντες Δωριεῖς· καὶ ἔκτισαν πρὸς τὴν Ἐρινεὸν, ⁿ Βοῖον, καὶ ^o Κυτίνιον· ἀφ' ὧν καὶ τριχάικες ὡς τῆς ποικίλης λέγονται· καὶ πάντες δὲ τὸν τῆς Ἀνδρωνος λόγον ἀποδέχονται, τὴν μὲν τετράπολιν Δωρίδα, τετράπολιν ἀποφαίνοντος, ^p τὴν δὲ μητροπόλιν τῶν Δωριέων ἀποικίον· τῶν Θεσσαλῶν· τριχάικας δὲ δέχονται, ἥτοι ἀπὸ τῆς τριλοφίας, ἢ ἀπὸ τῆς ^q τριχίνας εἶναι· οὗ δὲ λόφος ^r ἐφαμίλλης. Πόλεις δ' εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ πλείους μὲν, μέγισται δὲ καὶ ^s ἐπιφανέσταται τρεῖς, ^t Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία· ἀμφερέστερας δὲ πρὸς ^u Κνωσσὸν καὶ Ὀμήρου ὕμνῳ, μεγάλῳ καλῶν, καὶ βασιλείῳ τῆς Μίνω· καὶ οἱ ὕστερον καὶ δὴ καὶ διετελέσθαι μέχρι πολλῆς φερόμενη τὰ ^v ὠρῶτα· εἴτα ἐξαπεινώ-

* Odyss. τ'. ver. 175.

^a MSS. Τανάρη. Marg. Cas. sic Par. 1. in marg. Κιμάρε Med. 2. ^b καὶ μεταξὺ Efc. ^c εἰς πεντακιχλίων Med. 1. 2. ^d ἐλαττόνων Efc. Med. 2. ^e τριχάικες Par. 4. ^f τὴν δεest Par. 1. ^g ταύτης Med. 3. ^h δὲ δεest Par. 4. Med. 1. 2. 3. Moys. ⁱ τὸς δ' E. Efc. ^k φησὶν ἐλθεῖν Med. 1. 2. 3. Moys. ^l Δωριεῖς Med. 1. 2. ^m τῆς δεest Med. 2. 3. Efc. Moys. deerat Med. 1. add. postea. ⁿ Ἰπαιώτιδος Par. 1. Ἰπαιώτιδος Med. 2. ^o φασὶν Moys. ^p Πανασσὸν Med. 3. ^q Βοῖον Med. 2. Βαῖον Med. 3. ^r Βοῖον Moys. ^s Κυτίνιον Med. 2. ex correct. ^t Sic legendum, non, ut vulgo, ἀποδέχεται. Marg. Cas. ἀποδέχεται Med. 2. ex correct. ^u ἀποφαίνοντες Med. 1. 2. Bre. ^v τῶν δεest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Moys. ^w τριχίνας Par. 1. Med. 1. 2. 3. Efc. Moys. ^x τῶν δεest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Moys. ^y τὸς λόφος ἐφαμίλλης desunt Med. 3. ^z φιλοσόφος Med. 1. ^a Suspectus locus, qui nec in MSS. bene habet. Marg. Cas. ἐφαμίλλης Par. 1. καὶ ἡμισιλόφος Par. 4. ἐφαμισιλόφος Med. 1. ἡμισιλόφος Bre. Efc. Moys. sed in Moys. ἐφαμίλλης scribitur supra. ^b ἐπιφανέστατοι Med. 2. 3. ^c Κνωσσός Med. 1. ex correct. ^d Κνωσσόν, et sic plerumque, Med. 1. ^e ἐπαιώτι Med. 2. ^f ὠρῶτα Med. 2.

4. τῶν τινες, πεντακιχλίων] Veteres libri, τέτων, et εἰς πεντακισχιλίας: alii, πεντακισχιλίων. Casaub.

Ibid.] Ægyptum a Creta distare circiter m. p. 400, scilicet 5000 stadia computatur, ut Tournefortius ait. F.

14. ὧν εἶναι πολίχνην Πράσον] Non recte hoc modo apud Strabonem scribitur, corrigendum potius ac legendum, Πράισον. Meurs. Creta, c. 14. p. 56. Edit. Amst. 1675.

Ibid.] Inter marmora Oxon. Num. iii. foedus inter Hierapytnios et Priantios initum habemus. Stephanus habet Πρίαισος. Legendum tamen, ut videtur, Πρίανσος. F.

16. τὸς μὲν Ἐπεοκρήτας] Diodorus Siculus, lib. v. t. i. p. 333. Edit. 1604. Οἱ μὲν γὰρ τὴν Κρήτην κατοικοῦντες, φασὶν ἀρχαιοτάτας παρ' αὐτοῖς γινώσκειν τὸς ὀνομαζομένους Ἐπεοκρήτας ἀντόχθονας. i. e. Qui Cretam incolunt, vetustissimos apud se extitisse Eteocretas (ut nominantur) indigenas asserunt. Casaub.

19. Ἐπαιώτιδος] Sic omnino legendum, ut ex aliis liquet locis, prima syllaba interciderat: de Erineo quoque obscurum non est, et Cytinio. Sed quis sit ille, qui Andronis sententiam καὶ ἀποδέχεται, nescio, passive enim non licet. Xyland.

23. τὸν τῆς Ἀνδρωνος λόγον ἀποδέχονται] Quarit Xylander, quidnam ἀποδέχεται? Lege, ἀποδέχονται, et omnem difficultatem sus-

tuleris. Sic dictum, ut illud, καὶ καίσει λόχον, καὶ τιθείαι αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον. Sic autem habent omnes libri veteres: et ita statim, τριχάικας δὲ δέχονται. Casaub.

24. τριπόλιν ἀποφαίνοντος] Quantum veteres variant in numero oppidorum Doridis, libro superiore exposuimus, p. 620. Reperio autem auctores, qui cum Androne sentiant, quem reprehendi Strabo ait. Sic enim Thucydides, lib. i. c. 107. et Diodorus Siculus, lib. xi. p. 60. t. ii. Edit. 1604. Idem.

26. τριχάικας δὲ δέχονται] Varias interpretationes hujus vocis reperies apud poetarum interpretes ac reliquos Grammaticos. Sed illa voce ἐφαμίλλης, quid faciemus? Me quidem neque Eustathius, locum afferens, nec libri veteres juvant. In iis vel ita legitur, ut est editum, vel etiam deterius, φιλοσόφος ἡμισιλόφος. Idem.

28. λόφος ἐφαμίλλης] Hanc vocem non intelligo. Epitomæ et Eustathius ostendunt locum esse decurtatum. Xyland.

Ibid.] Levis mutatio vocis dat, ἐφ' ἀμίλλας, in certamine. Verisimilius autem legamus, τὸς λόφος κεφαλίδος. i. e. tegumenta capitis. Hanc posteriorem emendationem lectio epitomæ firmat, ἡ οἱ τριλοφοὶ ἐν ταῖς περικεφαλαίαις. Chandlerus legit, ἐφαμίλλης. F.

Ibid. ἐφαμίλλης] Locus conclamatus. Lege, τοῖς λόγοις ἐφαμίλλης. i. e. Crifilis similes. Hesychius, ἐφαμίλλαν, ἑμισίον. Tour.

1. μέγισται

θη, καὶ ^a πολλὰ ^b νομίμων ἀφῆρθη· ^c μέγιστη δὲ τὸ
ἀξίωμα εἰς τε Γόρτυναν καὶ Λύκλον· ὕπερον δ' ἀνέ-
λαβε· πάλιν δὲ παλαιὸν σχῆμα δ' ^d μήτροπόλεως· κεί-
ται δ' ἐν πεδίῳ κύκλον ἔχουσα ἡ Κνωσὸς ^e τῶ ἀρχαίῳ
τριάκοντα σταδίων, μεταξὺ ^f τῆς Λυκτίας καὶ τῆς Γορτυ-
νίας, σταδίας διακοσίας, ^g τῆ δὲ Λύκτις, ^h ἢ ὁ ποιεῖται
ⁱ Λύκτον ἀνόμασεν, ἑκατὸν εἰκοσι· τῆς δὲ θαλάσσης
Κνωσὸς μὲν τῆς βορείης πέντε καὶ εἰκοσι· ^k Γόρτυνα
^l δὲ Λιβυκῆς ἐννεήκοντα· ^m Λύκτος δὲ καὶ αὐτὴ ⁿ Λι-
βυκῆς ὀγδοήκοντα· ἔχει δ' ὀπίνειον τὸ Ἡράκλειον ἢ ^o
Κνωσὸς· Μίνω δὲ φασιν ὀπινείῳ χρῆσθαι ^p τῷ Ἀμ-
νισῷ, ὅπερ δὲ τῆς Εἰληθυίας ἱερὸν· ἐκαλεῖτο δ' ἢ
Κνωσὸς Κέρατος ὡς ἕτερον, ὁμώνυμος τῷ ^q ὡς ῥέοντι
ποταμῷ· Ἰσθμίου δ' ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι
πατριάρχης, θαλαττοκρατῆσά τε πατριάρχης· τριχῇ δὲ ^r
διελὼν τὴν νῆσον, ἐν ἐκάστῳ τῷ μέρει κτίσας πόλιν· ^s ἢ
μὲν Κνωσὸν ἐν τῷ καταντικρὺ τῷ Πελοποννήσῳ· καὶ αὐτὴ
δ' ἐπὶ τῷ προσόρειοι· ὧς δ' εἰρηκεν Ἐφορος, Ζηλωτῆς
ὁ Μίνως ἀρχαίης τινὸς Ῥαδαμάνθυος, δικαιοτάτης ἀν-
δρός, ὁμώνυμος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ὅς πατριάρχης τὴν νῆ-
σον ἐξημερώσας δοκεῖ νομίμοις καὶ συνουκισμοῖς πό-
λεων, καὶ ^t πολιτείαις, σκηφάρμος τῷ Διὶ φέρειν
ἕκαστα τῶν πηγμένων δογμάτων εἰς μέσον· τῆτον δὲ
^u μὲν μένος καὶ ὁ Μίνως δὲ ἐννέα ἐτῶν, ὡς εἰσιν, ἀνα-
βαίνων ὅτι δὲ Διὶ ἀντρον, καὶ διαβρίβων· ἐνθάδε, ^v
ἀπὸ τοῦ συνηγμένα ἔχων παραγγέλματα τινα, ἀ

pressa est multisque spoliata privilegiis, dignitate
in Gortynam et Lyctum translata: recuperavit ta-
men deinde veterem metropolis speciem. Sita est
Cnossus in planitie, ambitu antiquo stadiorum tri-
5 ginta, inter Lyctiam et Gortyniam, stadiis ducentis,
a Lycto, quam poeta Lyttum vocavit, centum et
viginti: Cnossus a septentrionali mari abest stad. v.
et viginti, a Libyco nonaginta: Lyctos quoque a Li-
byco mari octoginta. Habet navale Heracleum ἢ
Cnossus. Minoem autem ferunt navali usum Am-
niso, ubi fanum est Lucinæ. Cnossus olim Ceratus
vocata fuit a flumine præterlabente. Memoriae
proditum est Minoem fuisse bonum legum lato-
rem, primumque in mari imperium obtinuisse, in-
15 sulaque in tres partes divisa, in quavis parte urbem
condidisse: de quibus Cnossus e regione Pelo-
ponnesi, et versus septentrionem. Ephorus ait Mi-
noem fuisse imitatore cujusdam prisca Rhadaman-
thyos, justissimi viri, cognominis fratri ipsius, qui
primus insulam visus sit cicurasse legibus con-
dendis et urbibus ac rebus publicis: cum finge-
ret se a Jove adferre singula quæ promulgabat
decreta. Illum ergo æmulatum Minoem, cum per
25 annos novem in antro Jovis esset commoratus,
conscripserat quædam præcepta attulisse, quorum

^a πολλὰς Med. 3. ^b Scripti, νόμων. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Bre. Mosc. ^c Legendum, μέγιστη. Marg. Cas. sic Par. 1. 4.
Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^d δὲ τῆς Med. 3. ^e Λύκτις Esc. ^f ἢ &c, adusque ἀνόμασεν inclusive, desunt Med. 3.
^g Aldi codex, et libri veteres, ac Homeri codices, Λύκτον. Marg. Cas. sic Par. 4. Bre. Mosc. ^h Γόρτυνα Med. 2. ⁱ δὲ τῆς
Par. 1. 4. Med. 1. 3. Mosc. ^k Λύκτος &c, adusque ὀγδοήκοντα inclusive, desunt Med. 3. ^l Ἀμνισῷ Mosc. ^m δὲ Med. 2.
ⁿ παραβρίβων Med. 2. ^o τῇ &c, adusque προσόρειος inclusive, desunt Med. 3. ^p Forte, πολιτεία. Marg. Cas. πολιτείας Med. 2.
^q δὲ Med. 3. ^r Veteres libri, ἐπὶ γῆρας μὲν μένος. Marg. Cas. ^s ἐκίσει Med. 2.

1. μέγιστη δὲ τὸ ἀξίωμα] Lego, μέγιστη, aut simile aliquid. Sed
et in Cnossi descriptione vitium est. Xyland.

Ibid.] Scribe, μέγιστη ἢ, auctoribus libris. Casaub.

2. Λύκτον] Λύκτον legi, quia Eustathius ait sic quoddam legere
apud Homerum, Iliad. β. ver. 647. Xyland.

3. κείται δ' ἐν πεδίῳ κύκλον ἔχουσα ἡ Κνωσὸς τῶ ἀρχαίῳ
τριάκοντα σταδίων, μεταξὺ τῆς Λυκτίας καὶ τῆς Γορτυνίας, σταδίας
διακοσίας, τῆς δὲ Λύκτις, ἢ ὁ ποιεῖται Λύκτον ἀνόμασεν, ἑκατὸν
εἰκοσι.] Locus haud dubie mancus sic forte supplendus est: μεταξὺ
τῆς Λυκτίας καὶ τῆς Γορτυνίας, ΔΙΕΧΟΥΣΑ ΜΕΝ ΑΠὸ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ
σταδίας δ. Τ.

6. σταδίας διακοσίας] Insolens loquendi genus: prorsusque ali-
quid vel subaudiendum, vel addendum quod exciderit. Lego,
διέχουσα ἑκατέρωσ σταδίας διακοσίους, vel brevius et fortasse verius,
ἐν διακοσίαις σταδίαις, ut sæpe loquitur. Casaub.

Ibid. ἢ ὁ ποιεῖται Λύκτον ἀνόμασεν.] Locus poetæ est in cata-
logo, ubi tamen Λύκτον legit Eustathius, non, ut Strabo, Λύκλον,
hodieque nostri libri omnes Eustathium sequuntur. Quare
recte veteres Strabonis codices, in quibus sic legitur hic locus,
τῷ δὲ Λύκτις, ἢ ὁ ποιεῖται Λύκτον ἀνόμασεν. Sic fere Aldus. Ste-
phanus Lyttum vult esse dictam, quod esset in sublimi loco. He-
sychius, Λύκλον, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. Polybius, lib. iv. Λύκλον vocat,
et Lacedæmoniorum ἀποικίαν esse ait omnium Cretæ urbium ἀρ-
χαιοτάτην. Idem.

8. πέντε καὶ εἰκοσι Γόρτυνα] Quid πέντε καὶ Γόρτυνα? Aut
qualis numerus? Sane e Ptolemæo liquet Cnossium a Libyco
quam Boreo mari longius abesse. Xyland.

Ibid. πέντε καὶ εἰκοσι] Sic restituimus, e veteribus libris, vo-
cem hæcenus desideratam. Casaub.

10. Ἡράκλειον] Heracleum, navale Cnossiorum, arripuerunt Sa-
raceni sub imperatore Michaele Balbo, et Candacen ibi struxe-
runt, unde tum urbs princeps, tum insula, ab Europæis paulo
corruptius Candia appellatur. Turcæ tamen hodie *Icriti* insu-
lam vocant. Notandum est, quod Plinius Matium cum Hera-
clea jungit, quod fuit vel aliud Heracleæ nomen, vel locus certe
vicinus. Tournefort. F.

12. ὅπερ τὸ τῆς Εἰληθυίας ἱερὸν] Homerus, Odys. τ. ver. 188.
Στῆσι δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπῖος Εἰληθυίας
Ἐν λιμῶν χαλιποῖσι. i. e.

Statuit autem in Amniso, ubi spelunca Lucinæ

In portubus difficilibus. Casaub.

Ibid. ἐκαλεῖτο δ' ἡ Κνωσὸς Κέρατος] Legit Eustathius, Κέρατος.
Vide tamen num legendum sit potius, Καίματος. Auctor est enim
scholiastes Callimachi, in Hymn. in Dianam, ver. 44. Cretæ
fluvium vocari Καίματος, et urbem quoque fuisse ei ὁμώνυμον, Cæ-
ratum. Idem.

Ibid.] Strabo refert prisca temporibus Cnossus dictum esse
Ceratum, a præterlabentis fluvii nomine. Adstipulatur Eustathi-
us, in Dionysium, ver. 501. καὶ Κνωσὸς, βασιλεῖον Μίνως, ἥτις καὶ
Κέρατος (vitiose, opinor, pro Κέρατος) ἐκαλεῖτο, ὁμώνυμος ποταμῷ
τῷ παραβρίοντι. Utamque hanc lectionem mendosam, et ex
Callimachi loco Hymn. in Dianam, ver. 44.

Καίματος ἢ Καίματος ποταμὸς μέγα, καίματος ἢ Τηθύς, i. e.

Lætatur Ceratus fluvius vehementer, lætatur et Tethys,
emendandam esse cenfeo. Nam et Virgilius in *Ciri* primam
ac secundam hujus dictionis producit:

Carpathium fugiens et flumina Ceratæa.

Vide Nicodemus Frischlini Annot. in Callimach. Edit. Ultraj.
p. 400. ver. 44. Anon.

Ibid.] Lege apud Strabonem: ἐκαλεῖτο δ' ἡ Κνωσὸς Καίματος,
&c. Salmas. Exerc. Plin. Edit. Ultraj. p. 121. Hesychius, et ex
illo ad verbum, ut solet, Phavorinus, Καίματος, οἱ Κνωσῖοι· ἀπὸ
ποταμῷ. Anon.

15. θαλαττοκρατῆσά τε] Aristoteles, Politic. lib. ii. c. 10.
postquam dixit Cretam πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν Ἑλληνικὴν πεφυκέναι καὶ
κεῖσθαι καλῶς, addit, διὸ καὶ τὴν τῇ θαλάσσης ἀρχὴν κατέχευε ὁ Μίνως,
καὶ τὰς νήσους, τὰς μὲν ἐχειρώσατο, τὰς δ' ὤκισε. Casaub.

Ibid.] Pausanias tamen hanc classē, qua Mino tot insulas
et quasdam continentis partes subjugavit, vela non habuisse af-
firmat: hæc enim postea a Dædalo inventa fuerunt. Pausanias,
lib. ix. c. 11. Mino tamen prædones maritimos fugavit. Hanc
θαλαττοκρατίαν Minois Newtonus noster ad annum A. C. 1006
posuit in regno Solomonis, cum Tyrii commercium in Mediter-
raneo mari exercerent. De Mino vide Secundatum. (*L'Esprit*
des Loix, liv. xxi. c. 7.) F.

17. καὶ αὐτὴ δ' ἐπὶ προσόρειος] Deesse aliquid satis est mani-
festum. Casaub.

auctorem Jovem faceret, itaque et Homerum de eo sic scripsisse:

— ibi Minos

Regnavit, ter tres qui discipulus fuit annos
Supra Jovis.—

Hæc ille. Antiqui vero de Minoe contra dicunt, tyrannum fuisse et violentum, et tributorum exactorem: tragice decantantes Minotaurum ac Labyrinthum, et quæ Theseo atque Dædalo evenerunt. Difficile dictu est, utra sententiarum vera sit. Sed et de hoc non convenientia inter se traduntur, indigena insulæve, an vero inquilinus fuerit. Homerus quidem posteriori opinioni videtur adstipulari, cum inquit:

Primus Minoem Cretæ genuit custodem.

De Creta in confesso hoc est, prisca eam temporibus legibus optimis fuisse compositam, ideoque ad sui imitationem pertraxisse Græcorum præstantissimos, inque primis Lacedæmonios: quod et Plato in Legibus docet, et Ephorus in descriptione rerum publicarum Europæ. Postea temporis in deterius abiit admodum: post tyrannos enim qui maxime infestum nostrum mare habuerunt, Cretenses in latrocinia successerunt. Eos deinde Cilices opprefferunt. Romani autem universos deleverunt, bello captis cum Creta etiam Cilicum castellis piraticis. Cnossus nunc etiam habet coloniam Romanorum. Ac de Cnossio quidem hæc, urbe a nobis haud aliena, propter res humanas et earum mutationes atque eventa abolitis quæ nobis cum ea erant commerciis:

ἔφασκεν εἶναι ἔξ Διὸς προστάγματα· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ
τ' ποιητὴν ἔπαιε εἰρηκέναι·

* — ἐνθάδε Μίνως

Ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλα δαριτής.

5 Τοιαῦτα δ' εἰπόντος, οἱ ἀρχαῖοι πάλιν αὖθις
ἄλλας εἰρήκασιν λόγους ὑπεναντίους τέτοις· ὥς τυ-
ραννικός τε γένοιτο καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τραγω-
δοῦντες δὲ περὶ τὸ Μινώταυρον, καὶ τὸ Λαβύρινθον, καὶ
τὰ Θησέϊ συμβάντα καὶ Δαδάλῳ· ταῦτα μὲν οὖν ὅπο-
10 τέρως ἔχει χαλεπὸν εἶναι εἰπεῖν. Ἐπὶ δὲ καὶ ἄλλος
λόγος ἔχ' ὁμολογέμενος, τῷ μὲν ξένον τῆς νήσεος τὸν
Μίνωα λεγόντων, τῷ δ' ὀπιχέριον. Ὁ μὲν τοι ποιη-
τὴς τῇ δολύτερά δοκεῖ μᾶλλον ὑπομνηθεῖν ἵσχυράσει,
ὅταν φῇ ὅτι

15 † Ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτην ἐπίερον.

Ἐπεὶ δὲ τῆς Κρήτης ὁμολογεῖται, ὅτι καὶ οὗτοι πα-
λαιὸς χρόνος ἐτύγχανεν εὐνομεμένη, καὶ ζηλωτὴς ἐαυ-
τῆς οὗτοι ἀείτους τῶν Ἑλλήνων ἀπέφηνεν, ἐν δὲ τοῖς
πρώτοις Λακεδαιμονίαις, καθάπερ Πλάτων τε ἐν τοῖς
20 Νόμοις δηλοῖ, καὶ Ἐφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ πολιτεία
ἀναγέγραπεν. Ὑπερὶ δὲ πρὸς τὸ χεῖρον μετέβαλεν
ὅτι πλείον· μὴ γὰρ τὰς τυράννας, οἱ μάλιστα ἐδῆ-
σαν πῶ καὶ ἡμᾶς θάλατταν, ἐτοί εἰσιν οἱ ἀφαιδεξά-
μενοι τὰ ληστῆα· τὰς δ' ἐπὶ ὀπίσθουσαν ὕπερον οἱ
25 Κίλικες, κατέλυσαν ἢ πάντας Ῥωμαῖοι, πῶ τε Κρή-
τιν ἐκπολεμήσαντες καὶ τὰ πειρατικὰ τῶν Κιλικίων
φρέσια. Νῦν ἡ Κνωσὸς καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν ἔχει.
Περὶ μὲν οὖν Κνωσοῦ ταῦτα, πόλεως οὐκ ἀλλοτρίας
ἡμῶν, ἀλλὰ δὲ τ' ἀνθρώπινα, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς μεταβο-
30 λὰς καὶ συμτοχίας, ἐκλειμμένων συμβολαίων,

* Odyss. τ'. ver. 178.

† Iliad. ν'. ver. 450.

^a προστάγματα τῶν Διὸς Med. 3. Mosc. ^b βασιλεὺς Med. 3. ^c Scripti, εἰπόντες. Marg. Cas. ^d ἄλλας λόγους εἰρήκασιν Mosc. ^e ἐπὶ δεῖ Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. ^f Μίνω Par. 1. Μίνω Med. 3. Esc. Mosc. ^g μᾶλλον deest Med. 3. ^h συνηγορεῖν deest ⁱ Med. 2. ^j ἀποφάσει deest Par. 4. ^k Ὅς deest Par. 1. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^l Κρήτης Mosc. ^m ἐπίερον Par. 1. Eton. ἐπίερον deest Med. 3. ⁿ Scripti, ὕπερ. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. ^o δότι Med. 1. Esc. Mosc. ^p Scripti, τῇ Εὐρώπῃ τῇ πολιτεία. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. Bre. Esc. Mosc. Εὐρώπῃς deest Med. 3. ^q δὲ deest Med. 3. ^r ἐδῆσαν Par. 4. ^s τοῖς Par. 4. ^t ὕπερον deest Med. 2. ^u Scripti, ἐκ τῶν λελειμμένων. Marg. Cas. ^x τῶν συμβολαίων Par. 1. 4. Med. 1. 3. Mosc. τῶν συμβολῶν Med. 2.

4. Ἐννέωρος βασιλεὺς] Summi poetæ carmen explicat summus philosophus Plato, in Minoe, p. 319. t. ii. Edit. Steph. Quem Platonis locum citat Strabo, lib. xvi. p. 1105. Edit. Amst. Mirari autem soleo qui factum sit, ut Platonis interpretationem nemo sequi hactenus voluerit, ne ipsi quidem Platonis, quod mireris, interpretes. Omnes in eo peccant, quod vocem ἐννέωρος (cum plerisque etiam veteribus Grammaticis) explicant novem annos, quod perinde est, ut si quis τριταῖος explicet tres dies: quod absurdum est, et sane mirum. Nam vocem ἐννέωρος explicat Plato δὲ ἐννέωρος ἔπαιε, hoc est, nono quoque anno, non autem per novem annos, ut vulgo interpretantur. Atque hoc est quod alii tradunt Minoem nono quoque anno solitum leges emendare et ἐπανορθῆναι. Vide Valer. Maximum, lib. i. c. 2. Casaub.

8. Λαβύρινθον] De Labyrintho Cretico multæ sunt lites. Auctor quidam nuperrimus, qui plurima de scientiis veterum solerter elucidavit, unquam extitisse Labyrinthum negat. (Gouget, sur l'Origine des Arts et des Sciences, tom. ii. liv. 2. c. 3.) Pro certo constat, quod nec Homerus nec Herodotus, auctores antiquissimi, hunc memorant. Nec in loco Pausaniæ, ubi Dædali opera enumerantur, hujus Labyrinthi fit mentio: extitisse tamen Cnossi credidit, ut ex Atticis (lib. i. c. 27.) constat. Μίνως, ait, ἐς Ἀθήνας πλεῖστας—ἐς τοσούτον ἐκάκωσεν, ἐς δὲ συνεχάρηθη οἱ παρθένης ἐς Κρήτην ἑπτά καὶ παῖδας ἴσας ἄγειν τῷ λεγομένῳ Μινώ-
ταύρῳ τὸν ἐν Κνωσὶ Λαβύρινθον οἰκῆσαι. Potius igitur sentirem esse quoddam ædificium in Creta Dædalo attributum, et quod forsan post Herodotum esset exstructum, et ante Diodori ætatem deletum, nomine Labyrinthum. Cedrenus se id vidisse affirmat, sed falso, nisi Plinius et Diodorus errant. Antrum flexuosum sub monte prope Idam m. p. 3 a Gortyna distans videre potuit,

quod Tournefortius accuratissime descripsit. Bellonius etiam hoc memorat: is autem fodinam esse lapideam opinatus est. Coto-
vicius, in Itinerar. ab hoc non dissentit, et se plurimas hoc genus fodinas in Syria vidisse affirmat. De Labyrintho sententias antiquorum vide apud Meursium, in Creta, l. ii. c. 2. F.

12. τῷ δ' ἐπιχέριον] Asterius, qui Europam in matrimonium duxit, primus fuit in Creta rex post Curetum adventum. Ille fuit Minois pater; anne vero hunc in Phœnicia vel in Creta pepererit Europa, in dubio est. Idem.

15. Ὅς πρῶτον Μίνωα] Subintellige, (Zeus) πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτην ἐπίερον. i. e. (Jupiter) Minoem primum genuit Cretæ custodem, sive regem. Vide Marsham. Canon. Chron. Secul. x. p. 253. Edit. Lips. Anon.

22. μετὰ γὰρ τὰς τυράννας] Qui sunt tyranni isti, qui mare infestum Romanis reddiderunt, sane nescio: Meursio igitur assentior, qui legit, μετὰ τὰς Τυρρηνούς. Tyrrheni enim latrociniiis mare infestaverunt. Vide Meursium, in Creta, lib. iii. c. 5. F.

25. τὴν τε Κρήτην ἐκπολεμήσαντες] Bello Cretico, quod Q. Metellus proconsul gessit: indeque cognomen Cretici reportavit, de quo Epitome Livii, lib. xci. Casaub.

Ibid.] Rationes, quibus adducti Romani Cretam bello adorti sunt, clare docet Florus, lib. iii. c. 7. De rebus a Metello gestis vide Dionem. F.

28. Περὶ μὲν οὖν Κνωσοῦ ταῦτα] Sandyfius noster viculum Cinosus hodie appellatum habere sedem antiqui Cnossi. p. 175. Edit. 1673. Pocockius esse Castellatum in hac parte Cnossou dictum scribit. Situs autem Cnossi hodie Candace appellatur. t. ii. p. 255. Idem.

καὶ τὸν ὡφειζάνταν ἡμῖν ὡς πλὴν πόλιν. ^b Δο-
ρύλαος γὰρ ἡ ἀνὴρ Τακτικός, τῶν Μιθριδάτης τῆς Εὐ-
εργέτης φίλων· ἔτος αὐτοῦ τὸ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμ-
πειρίαν ξενολογεῖν ἀποδειχθεὶς, πολλὸς ἡν τε τῇ
Ἑλλάδι καὶ τῇ Θράκῃ, ^d πολλὸς δὲ καὶ τοῖς παρὰ τὴν
Κρήτης ἰουσίην, ἔπειτα τὴν ἡσον ^c Ῥωμαίων ἐχόντων· συχνῶς
δὲ ὄντος ἐν αὐτῇ ἔμμοδοφορικῆς ^e στρατιωτικῆς πλήθους,
ἔξ ἧς καὶ τὰ ληστῆα ^f πληροῦσαι συνέβαινον. Ἐπι-
δημῶντες ^h δὲ τῆς Δορύλαος, καὶ ⁱ τὸν τύχῃ ^k ἀνέστη
πόλεμος τοῖς Κνωσίοις ὡς τῆς Γορτυνίας· αἰρε-
θεὶς ^l ὁ στρατηγός, καὶ καπορῶσας αὐτὸν ταχέως, ^m ἤρα-
το πᾶς τὰς μεγίστας καὶ ⁿ ἐπειδὴν μικρὸν ὕπερον ἔξ
ἐπιβελῆς δολοφονηθέντα ἔγνω τὸν Εὐεργέτην ὑπὸ τῷ φί-
λων ἐν Σινώπῃ, πλὴν αὐτοῦ δὲ εἰς ὁ γυναικῆς
καὶ τὰ παῖδια ἤκυσαν, ἀπογνῶς τὸν ἐκεῖ, ^p κατέμεινεν ἐν
τῇ Κνωσῷ· ^q τεκνοποιεῖται δ' ἐκ ^r Μακεδόνης γυναι-
κός, ^s Σπερότης τῆνομα, δύο μὲν υἱοὶ, ^t Λαγέταν καὶ
Στρατάρχαν, ^u ὧν τὸν Στρατάρχαν ^v ἐξαγογήρων καὶ
ἡμεῖς ἤδη εἰδόμεν, θυγάτηρ ὁ μίαν. Δυσὶν ὁ ὄντων
υἱὸν τῆς Εὐεργέτης, διεδέξατο τὴν βασιλείαν Μιθριδάτης,
ὁ προσαγορευθεὶς Εὐπάτωρ, ^w ἐνδεκά ^x ἔτη γεγονώς· τε-
τρω σὺν τροφῷ ὡφειζεν ὁ τῆς ^y Φιλεταίρου Δορύλαος·
ἡ δ' ὁ Φιλεταίρος ἀδελφὸς ἦν τακτικῆς Δορύλαος.
Ἀνδρωθεὶς δ' ὁ βασιλεὺς ὅτι τοσούτον ^z ἤρκειτο τῇ συν-
τροφίᾳ τῇ πρὸς τὸν Δορύλαον, ὥς ὅτι ἐκείνον μόνον
ἦγεν εἰς πᾶς τὰς μεγίστας, ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν
ἐπεμελεῖτο, καὶ τῆς ἐν Κνωσῷ μετεπέμπετο· ἦσαν
δ' οἱ οὗτοι Λαγέταν, τῆς μὲν πατρὸς ἡδὴ τελευτηκό-
τος, αὐτοὶ δ' ἡδωμένοι, καὶ ἦσαν ^a ἀφέντες τὰ ἐν
Κνωσῷ τῆς ὁ Λαγέτης θυγάτηρ ἡ μήτηρ ^b ἔμῃς
μητρός· εὐτυχῶντος μὲν δὴ ἐκείνης, συνεντυχεῖν καὶ
τέτοις συνέβαινε· καταλυθέντος δὲ, (ἐφωράθη γὰρ
ἀφίτας τοῖς Ῥωμαίοις τὴν βασιλείαν, ^c ἐφ' ὃ αὐτὸς εἰς
τὴν ἀρχὴν ^d καταστήσασθαι) συγκατελύθη καὶ τὰ ^e τέτρω, καὶ
ἐταπεινώθησαν· ὡλιγορήθη δὲ ^f τὰ ^g ὡς τῆς

Dorylaus enim vir ducendi exercitus gnarus, unus
de amicis Mithridatis Euergetæ, iussus ob rei
bellicæ peritiam peregrinos conducere milites, cre-
bro in Græcia erat atque Thracia, et iis qui Cre-
tam petebant: cum Romani nondum eam tenerent
insulam, magnaue ibi esset militum stipendia me-
rentium copia: unde etiam prædonum exercitus
fuerunt impleti. Cum in Creta esset Dorylaus,
forte fortuna bellum obortum est Cnossii adversus
Gortynios: Dorylaus, a Cnossii dux creatus, bel-
lum celeriter et feliciter confecit, summisque est
adfectus honoribus. Cumque paulo post cognovis-
set, Sinope Euergetem dolo familiarium necatum,
eique uxorem et liberos successisse: de rebus istis
abjecta omni spe Cnossi subfedit. Ibi e Macetide
muliere, nomine Sterota, duos procreavit filios,
Lagetam et Stratarcham (de quibus Stratarcham
vidi jam extrema senectute adfectum) filiamque
unam. De duobus autem Euergetæ filiis, Mithri-
dates, cognomento Eupator, in regnum successit,
annos natus xi. cum quo enutritus fuit Dorylaus
Philetæri filius ejus, qui frater fuit Dorylai istius
ductoris. Rex vero, ut ad virilem ætatem pervenit,
adeo minoris Dorylai convictus consuetudine fuit
delectatus, ut non ipsum modo ad summos pro-
moveret honores, sed etiam cognatos ejus curæ
haberet, Cnossioque ad se evocaret: erant autem
Lagetas et frater, jam viri facti, patre vita defunc-
to: iique, Cnossio relicta, ad Mithridatem se contu-
lerunt. Lagetæ hujus filia, meæ matris mater fuit.
Rebus proinde ejus florentibus, istorum quoque
fortunata fuit conditio. Dejecto autem illo (cum
deprehensum esset eum regnum ad defectionem a
Romanis sollicitare, et imperium adfectare) istorum
quoque res adflictæ sunt atque fractæ: commercia

^a καὶ δεστ Med. 3.

^b Δορύλαος Med. 3. et sic infra.

^c τῇ δεστ Mosc.

^d πολλοῖς Par. 4.

^e ἐχόντων Ῥωμαίων

Med. 1. 2. 3. Mosc.

^f Scripti, κειρατωτικῆς Marg. Caf. καὶ στρατιωτικῆς Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Mosc.

^g τῇ δεστ Par. 1. Efc. recte. V.

^h MSS. ἐνέστη. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3.

ⁱ πολλοῖς Med. 2. ex

correct.

^j δὴ Med. 3. Mosc.

^k τῇ δεστ Par. 1. Efc. recte. V.

^l MSS. ἐνέστη. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3.

^m πολλοῖς Med. 2. ex

Bre. Efc. Mosc.

ⁿ δὴ Med. 1.

^o ἦτο Med. 3. Mosc.

^p ἐπειδὴ Par. 4. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc.

^q Vete-

res libri, γυναῖκα καὶ παῖδια. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc.

^r τεκνοποιήσας Med. 3.

^s Μακεδόνης Med. 1. 2.

^t Σπερότης Par. 4. Med. 3.

^u ἐξαγογήρων

Par. 1. 4. Med. 3. Efc. Mosc.

^v τεκνοποιήσας Med. 3.

^w ἐν ἐξαγογήρων Efc. ὧν τὸν Στρατάρχαν defunt Mosc.

^x ἐξαγογήρων

decerat Med. 2. add. postea.

^y τεκνοποιήσας Med. 3.

^z ἐν ἐξαγογήρων Efc. ὧν τὸν Στρατάρχαν defunt Mosc.

^a MSS. ἦτο, optime. Marg. Caf. sic Par. 4.

^b ἀφέντες Med. 2.

^c MSS. ἦτο, optime. Marg. Caf. sic Par. 4.

Bre. Efc. Mosc. ἦτο Med. 3.

^d εἰς τιμὰς ἦτο Med. 1. 2. 3. Mosc.

^e ἀφέντες Med. 2.

^f MSS. ἦτο, optime. Marg. Caf. sic Par. 4.

^g ἀφέντες Med. 2.

Scripti, Λαγέτα. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. Efc.

^h Aldi codex, καταστήσασθαι. MSS. καταστήσασθαι. Marg. Caf. καταστήσασθαι. Par. 4. καταστήσασθαι. Med. 1. Bre. καταστή-

ⁱ εἰς τιμὰς ἦτο Med. 1. 2. 3. Mosc.

^j εἰς τιμὰς ἦτο Med. 1. 2. 3. Mosc.

^k εἰς τιμὰς ἦτο Med. 1. 2. 3. Mosc.

σεται Med. 2. Efc. Mosc.

^l τέτε Med. 2.

^m Vulgo, περί. Marg. Caf.

ⁿ Vulgo, περί. Marg. Caf.

^o Vulgo, περί. Marg. Caf.

12. καὶ ἐπειδὴν μικρὸν ὕπερον ἔξ ἐπιβελῆς δολοφονηθέντα ἔγνω τὸν Εὐεργέτην ὑπὸ τῷ φίλῳ ἐν Σινώπῃ, τὴν διαδοχὴν δὲ εἰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδια ἤκυσαν. Cumque paulo post cognovisset, Sinope Euergetem dolo familiarium necatum, eique uxorem et liberos successisse] Huic loco concinit Memnon his verbis: φονικώτατος δὲ ἐκ παιδὸς ὁ Μιθριδάτης ἦν, τὴν γὰρ ἀρχὴν τρισκαιδεκαίτης ὧν παραλαβὼν, μετ' οὐ πολὺ τὴν μητέρα κοινῶν αὐτῷ τῆς βασιλείας παρὰ τῷ πατρὶος παραλειφθεῖσαν δεσποτικῶς κατασχὼν βίαν καὶ χρόνῳ ἐξανάλωσεν. i. e. Ad cædes faciendas promptissimus a pueritia erat Mithridates, cum enim imperium accepisset quarto decimo anno ætatis suæ, paulo post matrem a patre suo imperii sociam declaratam carcere detinens, vi et temporis longi mæore perire fecit. Palmer.

16. ἐκ Μακεδόνης γυναικός] Non erat cur locum haberet suspectum Xyländer, qui optime habet. Nam Macetia Macedonia est, et mulier Μακετίς est Macedonissa. Itaque in nonnullis libris legitur Μακεδοῖσας, quæ est glossa. Casaub.

17. Σπερότης] Libri veteres, Σπερότης: melius. Idem.

22. ὁ τῆς Φιλεταίρου Δορύλαος] Hic est Dorylaus ille (ut arbitror) cujus mentio fit in Memnonis fragmentis. Idem.

24. ἐπὶ τοσούτον ἤρκειτο] Vetus lectio, ἦτο. Et ita legendum: nam vulgata est corrupta. Αἰεῖν τινα, est capere et delectare, ut apud Ælianum et alios. Idem.

32. ἐφωράθη γὰρ ἀφίτας τοῖς Ῥωμαίοις τὴν βασιλείαν, ἐφ' ὃ αὐτὸς εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσασθαι] Græcismus, opinor, postulat ut scribamus, ἐφ' ὃ αὐτὸς—ΚΑΤΑΣΤΗΝΑΙ, vel, ἐφ' ὃ ΑΥΤΟΝ—καταστήσασθαι. i. e. Ea conditione, ut ipse constitueretur, vel, ut ipsum constituerent. T.

33. ἐφ' ὃ] Ἐφ' ὃ, ita Aldus, et Xyländer. Anon.

35. ὡλιγορήθη δὲ καὶ τὰ πρὸς τῆς Κνωσίου συμβόλαια] Romani more suo, subacta Creta, urbem principem Cnossium sibi inimicissimam deprefferunt, dum Gortynam Cnossi æmulam privilegiis ornaverunt. Vaillantius idcirco unum tantum sub Augusto nummum τῶν Κνωσίων invenit, Γορτυνίων autem nummos adusque Hadrianum plurimos collegit. F.

etiam cum Cnossis negligi cœperunt, ipsis item plurimas perpeffis mutationes. Hæc ergo de Cnoffo. Secundum hanc potestas maxima fuisse Gortyniorum videtur. Hæ enim civitates duæ, dum consentirent, reliquas urbes omnes sub se habuerunt: discordantes, dissensionibus totam exagitaverunt insulam: utri autem parti Cydonia accederet, ei maximum adferebat momentum. Gortyna in campo fuit sita, muris fortassis olim munita, ut Homerus ait,

— *cinētam Gortynaque muris:*

postea muris funditus dirutis, exinde absque mœnibus permanfit: nam Ptolemæus Philopator aggressus eam muris circumdare, duntaxat ad octoginta stadia perduxit opus. Aliquando illud memorabilem habuit ambitum, ad l. stadia. Distat ab Africo mari et Lebene navali suo ad stadia nonaginta. Habet et aliud emporium Metallum: ab ea centum et triginta stadiis remotum. Totam ipsam perfluit Lethæus fluvius. Lebenii fuerunt Leucocomas, et amator ejus Euxynthetus, quorum meminit in oratione de amore Theophrastus: aitque unum de laboribus huic ab illo impositis fuisse, ut canem Prafo ei adduceret. Finitimi autem fuerunt Prasii Lebeniis juxta mare, a Gortyne distantes interim stadia centum et octoginta. Diximus supra,

Κνωσίδες συμβόλαια, καὶ αὐτὲς μυρία μετὰ βολὰς δεξαμένους. Ἀλλὰ γὰρ ὁ ὁδὸς μὲν τοῦ Κνωσίου λόγος τοῦτο. Μετὰ δὲ τῷ τῷ δουλειῶν δοκεῖ καὶ τῷ δυνάμιν, ἢ τῷ Γορτυνίων πόλιν· συμπράττεισαι πᾶσι γὰρ Ἀλλήλοισι, ἀπαντας ὑποκρίσεις εἶχον αὐταὶ τὰς ἄλλας, ἁρσιάζουσαι τε διέστησαν καὶ τῷ νῆστον· πρὸς δὲ τὴν ἢ Κυδωνία μεγάλῃ ὀπτεροῖς πρὸς γένειοι· καὶ ταὶ δ' ἐν πεδίῳ καὶ ἢ τῷ Γορτυνίων πόλιν, ὅ παλαιὸν μὲν ἴσως τελεχισμένη, ἢ καὶ ἁπὲρ καὶ Ὀμηρὸς εἶρηκε·

* Γόρτυνι τε ἢ τειχεύσαν· ὑπερὸν δ' ἀποβαλῶσαι τὸ τείχος ἐκ θεμελίων, καὶ πάντοι τὸν χρόνον μέναισαι ἀπείχους· καὶ γὰρ ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος ἀρχαῖος τειχίζειν, ὅσον ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίοις παρῆλθε μόνον· ἀξιόλογον δ' οὖν ἐξεπλήρη ποτὲ κύκλον ἢ οἰκισίς, ὅσον πεντήκοντα σταδίων· διέχει δὲ τῷ Λεβυκῆς θαλάττης καὶ ἢ Λεβήνος ἢ ἐμπορεῖα αὐτῆς, ἐννεήκοντα· ἔχει δὲ καὶ ἢ ἄλλο ἐπίνειον τὸ ἢ Μεταλλόν· διέχει δ' αὐτῆς ἑκατὸν τετρακύντα· ἀφ' ὧν δ' αὐτὴν ὀλίγω Ἀθηναῖος ποταμός. Ἐκ δὲ ἢ Λεβήνος ἢ ὁ Λευκοκόμας τε καὶ ὁ ἐρατῆς αὐτῶν· ἢ Εὐξύνθετος, ἐς ἱστορεῖ Θεόφραστους ἐν πρῷ περὶ Ἐρωτος ἢ λόγῳ· ἢ ἄλλων, ὧν ὁ Λευκοκόμας πρὸ Εὐξύνθετος προσέταξεν, ἢ ἑνα φησὶν εἶναι τέτον, τὸν ἐν Πράσῳ κύνα· ἀναγαγεῖν αὐτῶν· ὁμοιοι δ' εἰσὶν αὐτοῖς οἱ Πράσιοι, ἢ τῆς μὲν θαλάττης, ἢ σταδίων, ἢ Γόρτυνος ἢ δὲ διέχοντες ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα [με-

* Iliad. 6. ver. 646.

^a περὶ deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc. ^b τὴν deest Med. 3. ^c γὰρ deest Med. 3. ^d σταδίων Med. 2. ^e MSS. καὶ τὰ καὶ τὴν. Marg. Cas. sic Par. 1. τὰ κατὰ τὴν Med. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^f κατὰ τὸ Esc. Mosc. ^g κατὰ Med. 3. ^h τειχεύσαν Par. 1. τειχίσαν Par. 4. Mosc. τειχίσαν Med. 1. 3. Esc. τειχίσαν Med. 2. et τειχίσαν ex correct. ⁱ Suspectus locus. Marg. Cas. Med. 3. habet ὀγδοήκοντα, sed in margine adjectum est inftar variae lectionis ἢ ὀκτώ. ^k Λεβήνα Par. 1. 4. Med. 3. Esc. Mosc. ^l τὸ ἐμπορεῖον Par. 1. 4. Med. 3. Mosc. τὸ ἐμπορεῖον Med. 2. Bre. ^m Scripti, Μεταίων, et Μεταίων. Marg. Cas. Lege, Μετάων, V. ⁿ Λεβήνος Esc. Λεβήνος Med. 2. ex correct. ^o Λευκοκόμας Med. 1. 2. ^p Scripti libri, Εὐξύνθετος. Marg. Cas. Εὐξύνθετος Med. 1. Bre. Eton. Mosc. Εὐξύνθετος Med. 2. Εὐξύνθετος Esc. ^q λόγῳ εἶναι ἄλλων Esc. Mosc. ^r Εὐξύνθετος Esc. ^s ἐν ἢ φησὶν Med. 3. ^t εἶναι deest Esc. Mosc. ^u Πράσῳ Med. 2. ^v ἀναγαγεῖν Med. 3. ^w τῆς &c, adusque Γόρτυνος δὲ inclusive, deest Med. 3. ^x Supplevimus hæc e MSS. Xylander sententiam pervertit. Marg. Cas. ἢ σταδίων deest Par. 4. Med. 1. 2. σταδίων διακοσίους Esc. In Mosc. omisso σταδίων, legitur οἱ. i. e. septuaginta, sed διακοσίους scribitur supra a recenti manu. ^y ὁ Γόρτυνος Med. 1. Γόρτυνος Esc. et ex correct. Mosc. ^z δὲ deest Med. 2. ^{aa} μεταξὺ deest Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc.

5. ἀπαντας ὑποκρίσεις εἶχον αὐταὶ] Testis Polybius, lib. iv. p. 444. Edit. Amst. Κνωσίδες, αἱ, συμφρονήσαντες Γορτυνίους πᾶσαν ἐποίησαν τὴν Κρήτην ὑφ' αὐτῆς. Casaub.

8. καὶ ταὶ δ' ἐν πεδίῳ καὶ ἢ τῷ Γορτυνίων πόλιν &c.] Quem locum Eustathius repræsentat ad Iliad. 6. Sed suspectum illum vitii merito habet maximus vir, Isaac Casaubonus: nam qui pōuit Ptolemæus murum, etiam imperfectum, perducere ad stadia usque octoginta, cum duntaxat quinquaginta, ut testatur ipse Strabo, contineret? Omnino est restituendum: ἐπὶ ὀκτὼ σταδίοις παρῆλθε μόνον. i. e. Ad octo tantum stadia progressus est. Meurs. Creta, c. 10. p. 36. Edit. Amst. 1675.

14. ὅσον ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίοις] Mendosa lectio. Nam cui verisimile videbitur eum, qui muris cingere Gortynem tantum cœpisse dicitur, ad lxxx. stadia opus perduxisse, cum præsertim subijciat eandem urbem, quum maxime floreret, κύκλον implevisse stadiorum tantum l? Puto legendum, ἐπὶ ὀκτὼ σταδίοις. Cum hæc scripisssem animadverti Eustathium sequi vulgatam lectionem. Quare docti judicent. Equidem a sententia mea ægre discedo. Sequentia verba video aliter legisse interpretes. Casaub.

Ibid. ὅσον ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίοις] Amplitudinem hujus civitatis olim quinquaginta stadia implevisse scribit Strabo ridiculo mendo oblitus, de octoginta stadiorum muro a Ptolemæo ducto, qui tamen totam non cinxerit. Et tamen eam lectionem tueri Eustathium notavit Casaubonus. Nos, Eustathium secuti, non putamus recte corrigere de ὀκτὼ solis Casaubonum, sed fuisse Strabonem jam olim exemptam notam numeri centenarii, et centum quinquaginta stadia ambitum tantæ urbi dare malumus, quæ

scilicet post Cnossios fuerit princeps, etiam præ illis aliquando, insulæ. Tamen non disceptamus, cum immanis hic sit ambitus, insulam autem centum urbibus nobilem recenseat antiquitas, ex quibus nobiliores recenset Plinius. Barth. in Stat. Theb. l. v. ver. 361. t. iii. p. 185.

Ibid.] Meursium sequor. Ambitus enim stad. 50 m. p. 6 $\frac{1}{2}$ æquat, qui, ni fallor, κύκλος ἀξιόλογος recte vocari possit. Stadia 150 m. p. 18 $\frac{1}{2}$ attingunt. Meursius miratur Senecam, in Troad. ver. 820. scribere;

Urbibus centum spatiosa Crete,

Parva Gortyne, sterilisque Tricce.

Cum autem hoc nomen cum Tricca urbe Thessalica jungitur, melior est Delrii lectio, parva Gyrtonæ, urbs alia Thessaliæ, cujus apud Strabonem fit mentio. De situ Gortynæ et ejus ruinis, vide Tournesfortium, epist. 2. et Pocock. t. ii. p. 252. Notandum est, quod urbis muri lateritii adhuc extantes opificium Romanorum indicant. F.

17. καὶ Λεβήνος] Ptolemæο Λεβήνα. Casaub.

Ibid.] Leben, vel Lebeha, ad ortum Metallum omnino ponenda est. F.

20. ὁ Αθηναῖος ποταμός] Sic apud Ptolemæum: apud Eustathium per v. Casaub.

Ibid.] Lethæus fluvius nunc parvus est rivulus. F.

21. ἢ Λευκοκόμας τε καὶ] Huc puto esse referenda, quæ Plutarchus Ἐρωτικῶν refert, de Leucomantide et Euxyntheto. Nam etiam multum in narrationibus est diversitatis, tamen multa similia. Casaub.

[αξύ.] εἰρηται δ' ὅτι τ' Ἐπεοκρήτων^a ὑπῆρξεν ἡ Πρά-
σος, καὶ ὅτι ἐν τῷ Ἰδαίῳ τὸ τῆς Δικταίης Διὸς ἱερόν. Καὶ
γὰρ ἡ Δίκτη πλησίον, ὅς ὡς Ἀρατος

—^d σχεδὸν ὄρεος Ἰδαίης.

καὶ γὰρ χλίς^e ἡ Δίκτη τ' Ἰδης ἀπέχει, πρὸς ἀνίσ- 5
χοντα ἥλιον ἀπ' αὐτῆς κειμένη· τῆ δὲ Σαμωνίης
ἐκαστὸν. Μεταξὺ δὲ τῆς Σαμωνίης καὶ τῆς Χερρόνησος
ἡ Περάσος^f Ἰδρυτοῦ, ὡς τῆς θαλάττης ἐξήκοντα στα-
δίαις^g διέχοντες, τῆς Γορτύνης δὲ ἐκαστὸν καὶ ὀγδοή-
κοντα^h κατέσκαφαν δ' ἡ Ἱεραπύτνιοι. Οὐκ εὖ δὲ εἰδὲ 10
τὴν Καλλίμαχον λέγειν φασίν, ὡς ἡⁱ Βριτόμαρτυς,
φεύγουσα τὴν Μίνω βίαν, ἀπὸ τῆς Δίκτης ἄλσιτο εἰς
ἀλίων δίκτυα· καὶ ἀφ' οὗ τῆς αὐτῆς μὲν Δίκτυννα ὡς
τὴν^m Κυδωνίαν προσαγορευθεῖν· Δίκτη γὰρ τὸ ὄρος· ὅθεν
γὰρ ὅλως ἐκ γειτόνων ἐπὶ τοῖς τόποις τέτοις ἡ Κυ- 15
δωνία· πρὸς δὲ τοῖς ἐσπερίοις κεῖται τῆς νήσουⁿ πέ-
ρασι. Ὅτῃς μὲντοι Κυδωνίας ὄρος ἐστὶ^p Τίτυρος, ἐν
ᾧ ἱερόν ἐστιν, καὶ Δικταῖον ἄλλὰ Δικτύνναιον. Κυδωνία
δ' ὅτι θαλάττη μὲν Ἰδρυται, βλέπεται πρὸς τὴν Λακω-
νικὴν· διέχει δ' ἐκατέρωθεν τὸ ἴσον τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς 20

Praon Eteocretum fuisse urbem, ibique fuisse Dic-
tæi Jovis templum. Prope enim Dicta fuit: non
(ut Aratus ait)

—*Idæum prope montem:*

Dictæ enim ab Ida versus ortum solis distat mille
stadia, a Samonio abest centum. Inter Samo-
nium et Cherronesum sita est Prafos, supra mare
sexaginta stadiis, a Gortyne centum et octoginta:
deleverunt eam Hierapytnii. Non bene etiam a
Callimacho dictum ait, Britomartyn Minois vim
fugientem defluisse in retia (*dictya*) piscatorum,
indeque Dictynnā appellatam. Dictæ mons est.
Istis autem locis Cydonia neutiquam vicina fuit,
sita in occiduis insulæ extremitatibus. Mons Cy-
doniæ est Tityrus, inque ea templum, non Dictæ-
um, sed Dictynnæum. Cydonia ad mare sita est,
Laconicam respiciens. Distat æqualibus spatiis a
Cnossō et Gortyne, ad octingenta stadia; ab Ap-

^a ὑπῆρξεν Par. 1. Med. 1. 2. Mosc. ^b ὅτι Par. 4. Med. 1. 2. Esc. Mosc. ^c ὅς &c, adusque καὶ γὰρ inclusive, defunt Med. 3.
^d ὄρεος σχεδὸν Med. 1. 2. ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίης Esc. ὄρεος σχεδὸν Ἰδῆς Mosc. ^e ἡ Δίκτη defunt Med. 3. ^f Scripti, Ἰδρυται. Marg. Caf.
fic Par. 1. ^g διέχοντες &c, adusque ὀγδοήκοντα inclusive, defunt Par. 1. Med. 1. 2. Eton. Esc. Mosc. διέχοντες &c, adusque Ἱεραπύτ-
νιοι inclusive, defunt Med. 3. ^h ἑκα Πύτνιοι Esc. Ἱερά Πύτνιον Mosc. ⁱ ὡς δὲ τὴν Med. 3. ^k ὡς deest Med. 3. ^l Βριτόμαρτυς
Esc. Βριτόμαρτυς Mosc. ^m Scripti, Κυδωνιατῶν. Marg. Caf. fic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ⁿ μέρεσι Med. 3.
^o Τοῖς Med. 2. ex correct. ^p Scripti, Τίτος. Marg. Caf.

3. ἡ Δίκτη] Mons celeberrimus. Hoc in loco apes, secun-
dum Virgilium, Georg. lib. iv. ver. 152.

Dictæo cæli regem prætere sub antro.

De hoc antro et monte vide Meursium. Diodorus Siculus re-
fert Jovem ad hunc montem quandam condidisse urbem, καὶ ἐκ-
λειφθείσης—διαμένειν ἐπὶ καὶ νῦν ἔρημα τῶν θεμελίων. Exinde, ut opi-
nor, nomen monti: Dictæ enim certe ab Hebraica voce דִּיקְתָּ, *mu-
nitio*, deducitur. Jovem Cretensem esse Phœnicia origine satum
nemo ignorat. Hodie *la Sitie* mons appellatur. (Tournefort.) F.

Ibid. ὅς ὡς Ἀρατος] Arati carmen ver. 33. φαινομ. ita habet,
Δίκτην ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίου.

Qui versus quantum veteres criticos torserit ex scholiaste intel-
liges. Casaub.

Ibid.] Hugeianus Grotius, notar. p. 2. legit,

Δίκτην ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν ἀργαίου.

Nam nemo est Græcarum literarum non ignarus, qui literarum
λ et δ itemque ο et ι in scribendo ignoret affinitatem multis er-
roribus ansam dedisse. Anon.

10. Οὐκ εὖ γὰρ εἰδὲ τὴν Καλλίμαχον] Locus est, in hymno in Dia-
nam, ver. 195.

Μέσφ' ὅτε μαρτυρομένη καὶ δὴ σχεδὸν ἤλατο πόλιν
Πηρόνος ἐξ ὑπάτοις, καὶ ἐνδορεν εἰς ἀλίων
Δίκτυα, τὰ σφ' ἐσάωσιν· ὅθεν μετέπειτα Κυδωνίης
Νύμφαν μὲν Δίκτυναν, ὅρος δ' ὅθεν ἤλατο Νύμφη,
Δικταῖον καλέουσιν· ἀνεήσαστο δὲ βωμὸς,
Ἱερά τε ῥέξουσιν. i. e.

Donec apprehensa ferme nympa infiliit mare

Ab alto vertice: infiliit autem in piscatorum

Retia, quæ ipsam conseruarunt. Hinc deinceps Cydones

Nympham ipsam, Dictynnā: montem vero, unde defiliit

nympa,

Dictæum appellant: excitatisque ibi aris

Sacra etiam faciunt.

Refertur eadem fabula a Diodoro Siculo, et Pausania, lib. ii.
c. 30. Casaub.

11. ἡ Βριτόμαρτυς] Sic prius vocabatur hæc Gortynis puella,
quæ postea Dictynna est appellata: Solinus vero ipsam Dianam
a Cretenfibus coli ait Βριτόμαρτι gentiliter nominantibus: quod
(inquit) *sermone nostro sonat virginem dulcem*. Recte sane So-
linus, c. 17. (Ad quem locum vide Salmasium, p. 121.) Nam,
ut notat Hesychius, Cretenfibus τὸ βριτὸν sonat γλυκύν. Et Cornu-
tus Brisein quasi Britein dictam ait, quasi dicas suavem et cha-
ram Achilli. Atque hæc de priore parte nominis Britomartis.
De posteriore autem sic censeo: quemadmodum reliquis Græ-
cis virgo dicitur παραδίος, ἀπὸ τῆς παραδίου τῆς μητρὸς, sic videntur
ἡμῖν Cretenfes virginem ἱμαρτι appellasse, παρὰ τὸ ἱμαρτι τῆς

μητρὸς. Matrem enim sequebantur perpetuo olim virgines. Ho-
ratus, l. i. Od. 23.

Tandem desine matrem

Tempestiva sequi viro.

Quare recte Solinus, Britomartin, sive Brithomartin, interpreta-
tur, *virginem dulcem*. Idem.

Ibid.] Meliora sane de hujus vocis etymologia notavit Sal-
masius ad Solinum, qui omnino videndus. Aliam causam dictæ
Britomardidis ex Etymol. auctore adfert illustr. Spanhemius,
ὅτι ταῖς Βρίσαις Νύμφαις ὁμαρτεῖ. i. e. *Quod Brisas Nymphas seque-
retur*. Aliam quoque addit Phavorinus ex Neanthe oraculum
Jovi datum referens: Νεάνθης, ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν, φησὶ
χρησάμεν Διὶ δοθῆναι· ὃ ἐκ τῆς μητρὸς τῆς ἑκάτης γεννησόμενος μεταστή-
σει τῆς βασιλείας αὐτόν· γεννώσης δὲ τῆς ἑκάτης, τὰς συμπαραστάς κό-
ρας τῇ λεχοῖ ἀναδοῦσαι, βριτόν· τῆς γιν, ἀγαθόν· παρὰ τὸ τὸ
ἐπιφθίγμα ἀνομάσαι τὴν θεόν. Corruptum præterea hujus nym-
phæ nomen apud scholiast. Aristophan. in Βατραχ. p. 182.
Edit. Basil. φασὶ δὲ ὅτι Νύμφη τις Βριτόμαρτυς καλεμένη &c. Scribe,
Βριτόμαρτις. Scabiose etiam Apostolius, Centur. lib. vii. 12.
Βριτόμαρτις, quem errorem Munkerus ad Anton. Liber. notavit.
Scherperz.

13. καὶ διὰ τὸ αὐτὴ μὲν Δίκτυνα] Strabonis verba ita sunt
legenda: καὶ διὰ τὸ αὐτὴ μὲν Δίκτυνα ὑπὸ τῶν Κυδωνιατῶν προσα-
γορευθεῖν, Δίκτη δὲ τὸ ὄρος. Sic distinguendum esse docet ipse Cal-
limachus hoc versu:

Νύμφαν μὲν Δίκτυναν, ὄρος δ' ὅθεν ἤλατο Νύμφη,

Δικταῖον καλέουσι.

Salmas. Exercit. Plin. Ed. Ultr. p. 120. b. A.

Ibid.] Montem Dictynnā certe ad occasum, pone Cydo-
niam, inter albos montes ponas necesse est. Primo Dicæar-
hus ait, p. 25. Edit. Hudson.

Ὅρος τε Δικτύναιον ἐπὶ δυσμὰς φέρον.

Vide etiam Solinum, Plinium, et alios. Hi montes, secundum
Phranzem, lib. i. c. 36. alti sunt ac sublimes. Hodie *la Sfachia*
dicuntur a viculo ejusdem nominis. F.

18. Κυδωνία] Cydonia urbs maritima, quam Herodotus a
Samiis, Diodorus a Minoe esse conditam dicit. Utraque sen-
tentia forte vera est: Minois enim colonia tot inter res gestas
defecisset: postea Zacynthii insulam appulerunt, et Samii eos
expulerunt. Annos quinque ibi habitaverunt, templaque plurima
struxerunt. (Herodot. lib. iii. Diodor. lib. v.) Urbs fuit potens,
Cydoniata enim bellum adversus Gortynios Cnossiosque gesse-
runt. Livius, lib. xxxvii. ad finem. Nunc *Canea* dicitur.
Nulla autem vetustæ urbis vestigia ad Caneam restant, ideoque
non in eodem loco esse positam suspicor. Pocockius hujus ru-
dera urbis se invenisse putat m. p. 5. versus austrum distantia.
Hæc autem, ut videtur, mari haud ita vicina sunt, ut recte
urbs maritima diceretur. t. ii. p. 247. Idem.

tera autem nonaginta, a mari proximo, quadraginta. Apteræ navale est Cifamus. Ad vesperam Polyrrhenii sunt Cydoniatarum vicini, ubi est fanum Dictynnæ: distant a mari ad triginta stadia, a Phalafarna sexaginta. Habitabant ante per pagos: deinde Achæi et Lacones condiderunt, cum muro cinxissent locum natura munitum, meridiei obversum. Porro de tribus urbibus, quas civibus frequentavit Minos, tertiam (fuit autem ea Phæstus) diruerunt Gortynii, a Gortyne distantem stadia sexaginta, a mari viginti, a Metallō navali quadraginta: regionem ii occupaverunt, qui everterunt urbem. Ad Gortynem pertinet Rhytium quoque cum Phæsto,

Phæstumque, Rhytiumque.—

Phæsto oriundum fuisse aiunt Epimenidem, qui carminibus lustrabat. Est et Olyssa Phæstiae. Lycti, cuius supra est facta mentio, navale est quod Chersonesus dicitur, inque eo Britomartis templum. Urbes, quæ una recensentur, Milytus et Lycastus, non amplius sunt: regionem alterius Cnossii occupaverunt, urbem everterunt. Jam cum poeta Cretam alias centum, alias nonaginta urbes habere dicat: Ephorus cenfet decem urbes post belli Trojani tem-

^a Γόρτυνος, ^b οἶον ὀκτακοσίας σταδίας, Ἀπτεράς δὲ ὀγδοήκοντα· ^c τῷτῃ δὲ θαλάττης πεσσεύοντα. Ἀπτεράς δ' ἐπίνειον ἐστὶ Κίσαμος· πρὸς ἐσπεραν δ' ὁμοροὶ τοῖς Κυδωνιάταις Πολυρρήνιοι· παρ' οἷς ἐστὶ τὸ τῆς Δικτύνης ἱερόν· ἀπέχουσι δὲ τῆς θαλάττης ὡς πεντήκοντα σταδίας· Φαλασσάρνης δὲ ἐξήκοντα· ^d κωμηδὸν δ' ἔκεν πρότερον· εἴτ' Ἀχαιοὶ καὶ Λάκωνες συνήκυσαν, τεχνίσαντες ἐρυμνὸν χωρίον βλέπον πρὸς μεσημβρίαν. Τῶν δ' ὑπὸ ^e Μίνῳ συνακισμένων τριῶν, πλὴν λοιπῶν (Φαιῶς δ' ἰὼ αὐτῇ) ^f κατέσκαψαν Γορτύνιοι, ^g τὸ μὲν ^h Γόρτυνος διέχεσαν ἐξήκοντα, τῆς δὲ θαλάττης ἑξήκοντα, τὰ δὲ ⁱ Μετάλλεα τὰ ἑπινεία, πεσσεύοντα· ^j τὸ δὲ χώραν ἔχουσιν οἱ κατασκάφαντες. ^k Γορτύνιον δ' ἐστὶ καὶ τὸ ῥύτιον οὐκ ἐν τῇ Φαιῳ, ^l Φαιῶν τε ῥύτιόν τε. —

Ἐκ δὲ τῆς Φαιῶς ^m τὰς καθαρμύας ποιήσαντα ἀΐξαι τῶν ἐπῶν Ἐπιμνήδῳ φασὶν εἶναι. ⁿ Καὶ Ὀλύσῳ δὲ ^o Φαισίῃ. ^p Λύκτης ὅ, ἥς ἐμνήσθηται καὶ πρότερον, ἑπινείον· ἐστὶν ἡ λεγομένη Χερρόνησος, ἐν ἣ τὸ τῆς ^q Βριτομάρτεως ἱερόν· αἱ δὲ συγκαταλεχθεῖσαι πόλεις ὀκτὲς εἰσὶ, ὁ Μίλυτός τε καὶ Λύκασος· ^r τὸ δὲ χώραν, ^s τὸ μὲν ἐνείμαντο ^t Λύκτιοι, πλὴν δὲ Κνώσιοι, κατασκάφαντες τὴν πόλιν. Τὰ δὲ ποιεῖται τὸ μὲν ἑκατόμπολιν λέγοντος τὴν Κρήτιν, ὅ δὲ ἐννενηκοντάπολιν, ^u Ἐφορος μὲν ὕπερον ὀπτικισθῆναι τὰς δέκα φησὶ μετὰ

* Iliad. 6. ver. 648.

^a Γορτύνης Med. 3. Esc. et Med. 2. ex correct.

^d κωμηδὸν Par. 1. sed κωμηδὸν scribitur supra.

^f κατέσκαψαν Γορτύνης Par. 4. sed κατέσκαψαν Γορτύνιοι scribuntur supra.

^h Marg. Cas. Μαλάνα Par. 1. Med. 1. 3. Mosc. Μετάλλου Med. 2. Ματάλλου Eton. sed Med. 1. habet Ματάλου, et Med. 2. Μαργάλου ex correct.

ⁱ Γορτύνιον Par. 1. 4. Esc. Mosc.

^k Φαιῶν τε ῥύτιόν τε defunt Med. 3. Φαιῶν τε ῥύτιον τε Par. 1. 4. Med. 1. 2.

^m Καὶ &c, adusque Φαισίῃς inclusive, defunt Med. 3.

ⁿ Med. 3. Βριτομάρτεως Med. 1. 2.

^o ex correct. Λύκτιοι Med. 2.

^b οἶον deerat Med. 2. add. postea.

^c Μίνως Par. 1. Med. 3.

^e ἦν κατέσκαψαν T. Par. 1. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc.

^g Γορτύνης Med. 3. Esc.

^h MSS. Ματάλα, et Μαργάλα.

^j Φαιῶν τε ῥύτιόν τε defunt Med. 3. Φαιῶν τε ῥύτιον τε Par. 1. 4. Med. 1. 2.

^l Λύκτης Par. 4. Λύκτη Med. 3.

^q Βριτομάρτεως Par. 1.

^r Λύκτιοι Par. 4. et Med. 1.

1. οἶον ὀκτακοσίας σταδίας] Imo abest Gortys (sic enim vetustiores dicunt, non Gortyna) a Cydonia mille fere stadia: teste Thucydidis scholiaste, ad lib. ii. c. 85. Casaub.

3. Ἀπτεράς δ'] De Aptera lege Stephanum, et Lycophronis scholiasten: Plinio, l. iv. c. 12. est Apteron: Ptolemæo, Ἀπτερία. Urbis Cysami meminere Plinius, lib. iv. c. 12. et Ptolemæus. Idem.

Ibid.] Aptera hodie Paleo Castro. Portus Cifamus nunc Chifamo appellatur. (Tournesfort.) F.

4. Πολυρρήνιοι] Ptolemæo, Πολυρρήνια: Plinio, lib. iv. c. 12. Polyrrhenium. Stephanus, Πολυρρήν, πόλις Κρήτης, ἀπὸ τῶν πολλὰ ῥήνια, τετέλετο πρὸς αὐτὰ, ἔχειν. Polyrrheniorum sæpe Polybius meminit. Casaub.

10. Φαιῶς δ' ἦν αὐτῇ] Plinius, lib. iv. c. 12. inter mediterraneas refert. Vide Stephanum. Idem.

Ibid.] Dionysius, ver. 88. Phæstum appellat τὴν ἡπειρώτιδα Φαιῶν. Diodorus Siculus maritimam facit, ad meridiem conversam. Multi autem auctores ab illo dissentiunt, itaque auctoritati plurium, ut opinor, fides potius est tribuenda. F.

14. Ῥύτιον] Urbs mediterranea Cretæ. (Plin.) Vide Ælianum, de Animal. lib. xv. c. 26. qui hæc habet: Λέγουσι δὲ καὶ ὑπὸ σκολοπενδρῶν ἐξαναστῆναι Ῥυτιεῖς, τοσῶτο πλῆθος αὐτοῖς ἐπιφοῖτα τέτων. Idem.

16. Ἐκ δὲ τῆς Φαιῶς τὸν τῆς] Laertio tamen dicitur esse Epimenides ἀπὸ Κνωσῶ. Casaub.

17. Ἐπιμνήδην] De hoc poeta ac philosopho videndus est Vossius, de Poetis Græcis, p. 17. Edit. Amst. 1654. Suidas, v. Ἐπιμνήδης: Diogenes Laertius, lib. i. § 109. et ad eum eruditissimi commentatores. Anon.

Ibid. Καὶ Ὀλύσῳ δὲ τῇ Φαισίῃ] Depravate hodie sic editur, cum legendum sit: καὶ Ὀλύς· ἦν δὲ τῆς Φαισίῃς. i. e. Et Olus: erat vero ea in agro Phæstio. Etenim Olus, non Olulis, nec Olyssa, urbs ea dicebatur. Meurs. Creta, cap. 13. p. 50. Edit. Amst. 1675.

Ibid. Καὶ Ὀλύσῳ δὲ τῆς Φαισίῃς] Mendosa est scriptura, quum illic scribendum sit, καὶ ὁ Λισσῆς δὲ τῆς Φαισίῃς. Stephanus: ἐστὶ τῇ Φαισιᾶδος καὶ ὁ καλέμενος Λισσῆς. Ὁμηρος,

Ἐστὶ δὲ τις Λισσῆς αἰπεῖα τε εἰς ἄλλα πύργη.

Salmas. Exercit. Plin. Edit. Ultr. p. 118.

Ibid.] Has inter lites hominum doctorum malim Salmasio quam Meursio assentiri. Certe Olyssa Strabonis non fuit Olulis Ptolemæi, quæ longe a Phæsto distabat, ultra Gortynam. Phæstus enim ad meridiem sita est, Olulis ad boream, Gortyna in medio ponitur, quocirca Olyssam extra Phæstiada necesse ponamus. F.

19. Χερρόνησος] Agnoscit et Ptolemæus. Casaub.

Ibid.] Chersonesus in Tab. Peutinger. distat a Cnossio m. p. 16. a Lycio, vel Lycto, m. p. 16. Ex urbibus Cretæ Strabo unam eamque insignem omisit, Ῥιθυμία, vel Ῥεθύμνα: quæ nunc certe Retimo dicitur. F.

21. Μίλυτός τε καὶ Λύκασος] Utamque tamen recenset Plinius. Casaub.

22. κατασκάφαντες τὴν πόλιν] Λυτῶν videlicet: nam Lycum evertere Cnossii. Polybius, lib. iv. p. 445. Edit. Amst. Συννοήσαντες οἱ Κνώσιοι τὸ γεγονός καταλαμβάνουσαν τὴν Λύτιον, ἐρημον ἔσαν τῇ βοηθησόντων καὶ τὰ μὲν τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας εἰς Κνωσσὸν ἀπέπεμψαν τὴν δὲ πόλιν ἐμπήσαντες, καὶ κατασκάφαντες, καὶ λωβησάμενοι κατὰ πάλην τρέπον, ἐπανήλδον. i. e. Cnossii, hac expeditione cognita, Lyttum oppidum omni vacuum præsidio occupant: et liberis conjugibusque Lyttiorum Cnossium missis, urbem incendunt, diruunt, omnique maleficio in eam sævιunt: itaque ad suos redeunt. Idem.

23. τὸ μὲν ἑκατόμπολιν] Hanc poetæ ἀπόφανσιν sequitur Virgilius, itemque Plinius: qui, urbibus Cretæ xl. enumeratis, aliorum circiter lx. oppidorum memoriam extare scribit. Porro hæc disputatio melioribus libris indiget. Summa est, belli Trojani tempore nonaginta tantum fuisse urbes Cretæ: Homerī autem ætate fuisse centum: neque probabilem eorum esse sententiam, qui contra sentiunt. Idem.

1. Ἀλθαίμειος

tur: discordia aut ob avaritiam, aut ob luxum ex-
tit: nam si sobrie omnes ac frugaliter vivant,
neque invidentia, neque odium, neque injuria et
contumelia inter æquales oritur. Itaque pueros
jussit ille commeare in Agelas quas vocabant, *quasi*
greges: perfectos in Syssitia a convictu sic dicta,
et a virili ætate Andreia: ut publice victum ca-
pientes pauperes cum divitibus æquali conditione
viverent. Ne autem timiditas, sed ut fortitudo ob-
tineret, a puero armis et laboribus eos adfuefecit:
ut despicere possent æstum, frigus, asperam accli-
vemque viam, et ictus quos exciperent in gymna-
siis et ordinariis pugnis. Exercuit etiam eos sagit-
tando, et armata saltatione, quam Cures primus in-
venit, qui post etiam ab ipso dictam pyrrichen in-
stituit: ut ne ludus quidem expers esset rerum ad
bella utilium. Sic et rhythmis, quos Creticos vo-
cant, uti docuit contentissimis in cantilena, quorum
auctor Thales traditur, cui pæanes etiam, aliaque
usitata istis carmina, multaque præterea instituta ad-
scribuntur. Jussit etiam veste et calceo militaribus
uti, et de donis principem honorem armis deferre.
Ait præterea quosdam esse, qui dicant ea, quæ Cre-
tensium censentur instituta, Spartanorum esse:
cum re vera Cretenses ea excogitaverint, Spartani
accuratius elaboraverint, neglecta rei bellicæ cura
a Cretensibus, urbibus eorum adversas res perpe-
fis, maxime Cnosso: esse etiam quædam instituta
in usu apud Lycetios, Gortynios, et in aliis oppidu-

χὲ λῆπες ζῶσιν ἅπασιν, ἔτε φθόνον, ἔτε μῖσος, ἔθ' ὕβριν
ἅπαντ' ἀνὰ τὰς ὁμοίας: διόπερ τὰς μὲν πᾶδας εἰς τὰς
ὀνομαζομένας Ἀγέλας καλεῦσθαι φοιτᾶν, τὰς δὲ τε-
λείας, ἐν τοῖς Συσσιτίοις, ἀ καλεῖσθαι ὅτι Ἀνδρείας, ὅπως
5 τ' ἴσων μεταχρεῖν τοῖς εὐπόροις οἱ πενέτερι, δημοσίᾳ
πρεφόμενοι: ὥρως δὲ τὸ μὴ δειλίαν ἔχειν ἄνδρείαν
κρεταίν, ἐκ πᾶδων ὅπλοις καὶ πόνοις συντρέφειν·
ὥστε καὶ φρονεῖν καύματος, καὶ ψυχῆς, καὶ τραχείας
ὁδῶ καὶ ἀνάντης, καὶ πληθὺν τῶν ἐν γυμνασίοις καὶ μά-
10 χαις ταῖς κατὰ σιμύταγμα· ἀσκεῖν δὲ καὶ τὸ τοξικὴν, καὶ
ἐνοπλίῳ ὀρχήσει, ἡ δὲ καταδείξαι Κρητὰ πρῶτον, ὅτε-
ρον δὲ καὶ συντάξαντα τὴν κληθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν πυρρί-
χην· ὥστε μηδὲ τίμω παιδιᾷ εἶναι ἀμοιβὴν τῶν ὡρῶς
τὸν πόλεμον χρησίμων· ὥς δ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ῥύθ-
15 μοῖς Κρητικοῖς χρῆσθαι κατὰ τὰς ὡρὰς συντοιωτά-
τοις ἔσιν, ἔς θάλητα ἀνευρεῖν, ὅ καὶ τὰς παῖδας καὶ
τὰς ἄλλας τὰς ἐπιχρῶντας ὡρὰς ἀνατιθέασιν, καὶ
πολλὰ τῶν νομίμων· καὶ ἐσθλὴν δὲ καὶ ὑποδέσσει
πολεμικὴν χρῆσθαι, καὶ τῶν δώρων τιμιώτατα αὐ-
20 τοῖς εἶναι τὰ ὅπλα· λέγεσθαι δ' ὑπὸ τινων ὡς Λα-
κωνικὰ εἶναι τὰ πολλὰ τῶν νομιζομένων Κρητικῶν· τὸ
δ' ἀληθές, εὐρησθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, ἡκεῖθεν ἐκείνῃ
τὰς Σπαρτιάτας· τὰς δὲ Κρητὰς ὀλιγοῦσθαι, κακω-
δεσθῶν τῶν πόλεων καὶ μάλιστα τῆς Κνωσίου, τῶν
25 πολεμικῶν· εἶναι δὲ πᾶσα τῶν νομίμων ὡρῶν Ἀλκυ-
τίοις καὶ Γορτυνίοις, καὶ ἄλλοις ποτὶ πολυχύνιοις, μᾶλλον

^a Scripti, ἔθ' ὕβριν ἔτε μῖσος. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^b Ἀνδρείας συσσίτια Par. 1. Eton. ^c ἀνδρείαν Par. 1. Med. 3. Esc. Mosc. ^d τοξικὴν Par. 4. τοξικὴν
ἢ ἐνοπλίῳ ὀρχήσει. Med. 3. ^e Suspectus locus. Legendum puto, ὅτερον δὲ καὶ Πυρρίχην τὸν καὶ συντάξαντα τὴν κληθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν.
Marg. Cas. ^f ἀμοιβὴν εἶναι Med. 1. 2. 3. Bre. Mosc. ^g τὸν deest Par. 1. 4. Med. 1. 3. Esc. ^h δὲ deest Esc. ⁱ Scripti,
ὑποδέσσει. Marg. Cas. ὑποδέσσει Par. 1. Med. 3. ^k λέγεται Med. 3. ^l Vulgo, ἐκείνη. Marg. Cas. sic Med. 1. 2. ^m δὲ
deest Par. 4. ⁿ Λυκίοις Par. 4. Med. 2. et ex correct. Med. 1. Λυκίοις Med. 3.

περὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ φιλονεικίαν τρόπος ἔτις ἐπιχωρεῖται παρ' αὐ-
τοῖς, ὥστε παρὰ μόνους Κρηταῖοις τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων μὴδὲν αἰσχρὸν
νομίζεσθαι κέρδος. i. e. Denique sordidi avarique mores adeo apud il-
los obtinent, ut ex omnibus hominibus solos Cretenses sit invenire,
apud quos nullum lucrum turpe censetur. Casaub.

12. τὴν κληθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν πυρρίχην] Pyrricham a Curete fu-
isse inventam, et ab eodem sic fuisse nominatam, nemo vete-
rum, opinor, dixit. Pyrricha enim a Pyrricho nomen habet, ut
Strabo ipse paulo ante docuit. Quare deesse hic aliquid suspi-
cor, ac lego, ἢν καταδείξαι Κρητὰ πρῶτον, ὅτερον δὲ Πυρρίχην, τὸν καὶ
συντάξαντα τὴν κληθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν πυρρίχην. Idem.

Ibid. τὴν κληθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν πυρρίχην] Πυρρίχην omnes Græci
Latinique saltationem esse dicunt. Si saltatio est, non fuerit
equestris lusus. Quid igitur faciemus Straboni et Plinio, qui
armatam saltationem a Pyrricha distinguunt? Respondebimus
Curetas primos eam saltationem saltasse, Pyrrichum postea in
ordinem et artem redegissee ex eadem insula oriundum; hic
sensus verborum Strabonis de saltatione armata. Et certum est
de saltatione intelligere Strabonem, non de equestri lusu. (et
paulo post.) Quemcunque habuerit auctorem, saltatio est, eaque
pedestris, diversa utique a Trojæ ludicro, quod ἱπποδρομίας ge-
nus fuit, et in equis exercebatur, per lascivas vertigines, ac
gyros implicantium se, et explicantium puerorum. Potuerit
vulgus hunc lulum Pyrrichæ nomine donare, quod Pyrrichio
pede et modulo agitari solet. Certe Pyrricha illa, quæ pro-
prie sic dicta est, et quam in Creta Pyrrichus instituit, sive,
ut alii, Pyrrhus, saltatio fuit armata, longe diversa a Troja:
elegantissime enim Strabo, p. 681. Ἡ δὲ ἐνοπλίῳ ὀρχήσῃς στρατιω-
τικὴ, καὶ ἡ πυρρίχην· δηλοῖ δὲ καὶ ὁ Πυρρίχιος, ὃν φασὶν εὐρετὴν εἶναι τῆς
τοιούτης ἀσκήσεως τῶν νέων ἐπὶ τὰ στρατιωτικά. i. e. Illa autem in ar-
mis saltatio militaris, Pyrriche etiam dicitur, auctorisque Pyrrichii
nomen refert, qui hanc adolescentum ad res bellicas exercitationem
instituerit. Salm. Exercit. Plinian. Edit. Ultraj. p. 120.

20. λέγεσθαι δ' ὑπὸ τινων] Fuit hæc plerorumque sententia, Cre-
tensium rempublicam proxime accedere legum et institutorum

similitudine ad rempublicam Lacedæmoniorum. In ea fuere
sententia oī λογιώτατοι (ait Polybius) τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, Epho-
rus, Xenophon, Callisthenes, Plato. Et Aristoteles, postquam de
Lacedæmoniorum republica egit, subdit, ἡ δὲ Κρητικὴ πάρεργος μὲν
ἐστὶ ταύτης. Polybius tamen eos omnes graviter errare putat:
eorumque errores ostendit libro vi. quanquam negare ne Poly-
bius quidem posset, multa in utraque republica fuisse ὅμοια, et
ejusmodi, ut ab altera earum ad alteram manasse dici possent:
qua de re nunc quid senserit Ephorus exponit Strabo. Cum au-
tem professus sit auctor se Ephori verba referre, non est du-
bium legendum esse, λέγεσθαι δ' ὑπὸ. Subaudi, φησὶν Ἐφορος.
Recte etiam libri ὑπ' ἐκείνων, non ἐκείνη. Casaub.

Ibid.] Strabo, ut videtur, cum Ephoro convenit, et Poly-
bius specie magis quam re ab illo differt. Ephorus voluit cui-
quam Cretam invifenti nihil quoad epulas communes, educatio-
nem liberorum, aliasque res, alienum a moribus Spartanis videri.
Polybius non huic repugnat prorsus, sed a corruptis moribus, et
a civitatibus in suo sæculo democratiam exercentibus, Cre-
tensem remp. esse a Spartana longe diversam ducit. Omni-
bus tamen perpensis, causæ hujus diversitatis patent. In primis
dominium maris (ut antea diximus) unde opes, luxus, et ava-
ritia irrepserunt. Nimirum urbes potentia pares, sejunctæ, nec
exterorum aggressus timentes, monarchiæ democratiam ante-
posuere. E contra Lycurgus Spartam in continente sitam, vi-
cinas gentes formidantem invenit, et exinde ad obsequium pro-
cliviorum. Litus præterea fuit importuosum, quod commer-
cium et luxum Spartanis interdixit. Hinc Spartæ disciplina
diutius mansit; Cretensis vero obsolevit; quamquam, ut ait
Polybius, multa ὅμοια servavit. His concessis, Ephorus et Po-
lybius sat bene conveniunt. Ubbo Emmius de hisce tractat, p.
514, &c. t. iv. Græc. Antiq. Jacob. Gronov. F.

24. τῶν πολεμικῶν] Sensus esse videtur, eas potissimum Cretæ
urbes interiisse, aut afflictas fuisse, quæ erant πολεμικαί, ut Cnos-
sus. Casaub.

25. εἶναι δὲ τινὰ] Malim, μῆναι δὲ. Idem.

3. ἀποιέας

ἢ παρ' ἐκείνοις. Καὶ δὴ καὶ ^a τὰ ^b Λυκτίων νόμια
^c ποιούμενα μάρτυρα, ^d τὲς τὰ Λακωνικὰ πρεσβύ-
 τερα σποφαίνοντας· σπείκας γὰρ ὄντας φυλάττειν τὰ
 τῆς μητροπόλεως ἔθνη· ἐπεὶ ἄλλως γε εὐήθεις εἶναι
 τὸ τὲς βέλτιον συνεστώτας καὶ πολιτευομένους τῶν
 χειρόνων ζήλωτας σποφαίνειν. Οὐκ εὖ δὲ ταῦτα λέ-
 γονται· οὔτε γὰρ ἐκ τῶν νῦν κραδευνηκόντων τὰ παλαιὰ
 τεκμηριώσθαι δεῖ, εἰς τὰναντία ἐκατέρων μεταπεπτω-
 κόντων, καὶ γὰρ ναυκρατεῖν ὀρότερον τὲς Κρήτας· ὥστε καὶ
 παροιμιάζεσθαι πρὸς τὲς ^e προαποικισμένους μὴ εἰδέναι, 10
 ἃ ἴσασιν, ὅτι Κρῆς ἀγνοεῖ τιτὸν θαλάσσαν· τὴν δ' σπο-
 βελήκεναι τὸ ναυτικόν· ^f οὔτε ὅτι ἀποικοὶ τινες ^g γε-
 γόνασι τῶν πόλεων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Σπαρτιατῶν, ἐν
 τοῖς ἐκείνων νομίμοις ἀφαιμένους ἐπιναγιστάς· πολ- 15
 λὰς γοῦν ^h σποικίδων μὴ φυλάττειν τὰ πάτρια· πολ-
 λὰς δὲ ⁱ καὶ τῶν μὴ σποικίδων ^k ἐν Κρήτῃ τὰ αὐτὰ
 ἔχειν ^m τοῖς σποίκιοις ἔθνη· τῶν τε Σπαρτιατῶν τὸν νο-
 μοθέτην Λυκῆρρον πέντε γένεσιν νεώτερον ⁿ Ἀλθα-
 μένους εἶναι, ^o τὸν τεύχεαντος ^p τιτὸν εἰς Κρήτην σποικί-
 αν· τὸν μὲν γὰρ ἱστορεῖσθαι Κίοντος ^q παῖδα τὸν Ἀρ- 20
 γος κτίσαντος· ^r ὡς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ἡνίκα ^s Προ-
 κλῆς τὴν Σπάρτην συνώκισε· ^t Λυκῆρρον δ' ὁμολο-
 γεῖσθαι ^u περὶ πάντων ^v ἑκτον σπὸς Προκλέους ^z γε-
 γονέναι· τὰ δὲ μιμήματα μὴ εἶναι ὁρώτερα τῶν πα-
 ραδειγμάτων, μηδὲ τὰ νεώτερα ^τ πρεσβυτέρων· τὴν τε 25
 ὄρχισιν ^h ^a ὡς τὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιχωριάζουσιν,
 καὶ τὲς ῥυθμούς, καὶ παῖδας τὲς καὶ νόμον ἀδομένους, καὶ
 ἄλλα πολλὰ τῶν νομίμων, Κρητικὰ καλεῖσθαι παρ' αὐ-
 τοῖς, ὡς ἂν ἐκείθεν ὁμώμια· ^τ δ' ἀρχαίων, τὰ μὲν
^b κατὰ τὰς διοικήσεις ^c ἔχειν τὰς αὐτὰς ἐπωνυμίας, 30
 ὥστε καὶ ^d τῶν γερόνων ἀρχὴν, καὶ ^e τῶν ἱππέων· πλὴν

lis magis quam apud Cnossios. Lyctiorum quoque
 mores in testimonium trahi ab his, qui Laconicos
 antiquiores putant: colonos enim eos Spartano-
 rum servare metropolis suæ instituta: alioquin in-
 eptum esse, ut quorum respublica et status est me-
 5 lior, deteriorum æmulentur formam. Quæ quidem
 non recte dicantur. Neque enim iudicium de an-
 tiquis ex præsentī statu faciendum est, inquit,
 utrinque in contrarium facta mutatione: nam olim
 Cretenses maris tenuerunt imperium, adeo ut pro-
 verbium in eos usurpatum fuerit, qui dissimula-
 bant eorum, quæ sciebant, notitiam, *Cretensis mare*
ignorat: nunc amiserunt potentiam classicam. Ne-
 que, quia urbes quædam in Creta coloniæ sunt
 Spartanorum, ideo horum quoque instituta tenere
 15 coactæ sunt: cum et coloniæ multæ patrios non
 sequantur mores: et in Creta multæ urbes non
 a Spartanis ortæ, tamen illis stent institutis. Jam
 Lycurgus, inquit, is qui Lacedæmonii leges po-
 suit, quinque ætatibus posterior fuit Althæmene,
 20 coloniæ in Cretam duce. Historiæ enim docent
 hunc Cissi filium fuisse, ejus qui Argos condidit
 ea tempestate, qua Patrocles Spartam: atqui om-
 nes in hoc consentiunt, sextum a Patrocle fuisse
 Lycurgum. Exempli vero exemplaribus, recen-
 25 tiora antiquioribus esse priora non solent. Saltatio
 etiam quæ in usu apud Lacedæmonios est, et
 rhythmī ac pæanes, qui ex lege canuntur, aliaque
 multa instituta, Cretensia apud eos vocantur, ut-
 pote e Creta petita. Quin et magistratus, quod
 30 attinet ad administrationem, utrobique eadem ge-
 runt nomina, ut Seniorum, et Equitum: nisi quod

^a τὰ δεστ Med. 2. ^b Λυκτίων Par. 4. Med. 1. 2. Mosc. Λυκτίων Med. 3. ^c ποιούμενα Efc. ^d τὲς deerat Med. 2. add. postea. ^e ποιούμενα Med. 2. ex correct. ^f ἔτι δεστ Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Efc. Mosc. ^g γεγόνασι τῶν ἐν Κρήτῃ τῇ Σ. Par. 4. τῶν πόλεων γεγόνασι τῶν ἐν Κρήτῃ Σ. Med. 1. 2. Mosc. τῶν πόλεων τῶν Σπαρτιατῶν γεγόνασι ἐν Κρήτῃ καὶ τοῖς Med. 3. ^h ἀποικίδων ἐστὶν ἰδεῖν μὴ Med. 3. ⁱ καὶ δεστ Med. 3. ^k ἐν Κρήτῃ defunt Med. 3. ^l τοιαῦτα Par. 4. Efc. Mosc. αὐτὰ ἔθνη ἂν ἐκ εἰσὶ φυλάττειν τῶν &c. Med. 3. ^m ταῖς Par. 1. τὰς ἀποίκους Par. 4. Efc. Mosc. ⁿ Ἀλθαμένους Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc. ^o τέτυκτο Med. 1. 2. Bre. Efc. Mosc. ^p εἰς Κρήτην τὴν Med. 2. ^q παῖδος Med. 2. ^r περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον Med. 2. ex correct. ^s Vulgo, Πατροκλῆς. Marg. Caf. Προκλῆς Par. 1. Mosc. ^t Λυκῆρρος ^u περὶ πάντων Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Efc. Mosc. ^v ἑκτος Med. 2. ex correct. ^w Vulgo, Πα- ^x Προκλέους. Marg. Caf. sic Par. 1. Eton. ^y γενεῶν Med. 2. ex correct. ^z παρὰ δεστ Med. 3. ^a καὶ Med. 3. Eton. Efc. Mosc. et Med. 2. ex correct. ^b ἔχειν τὰς αὐτὰς καὶ τὰς Med. 1. 3. Efc. Mosc. τὰς αὐτὰς ἔχειν καὶ τὰς Med. 2.

3. ἀποίκους γὰρ ὄντας] Placet istis initia τῆς Κρητικῆς πολιτείας ab iis Spartanis esse profecta, qui Cretæ oppidum Lyctum habuerunt. Aristoteles longe probabilius, Spartanos illos καταλαβὴν τὴν τάξιν τῶν νόμων, ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς τότε κατοικοῦσι. Ex illis autem didicisse Lycurgum, quum apud eos exul verfaretur. *Casaub.*

20. τὸν τὸν Ἀργος κτίσαντος] Imo ejus pater Temenus. Vide lib. viii. Κεισός apud Pausaniam, l. ii. c. 28. scribitur. *Idem.*

Ibid.] Aliquando in Pausania Κίσος vocatur Κάσος. Althæmenes vere quintum ante Lycurgum genus, quoniam in eadem linea cum Soo Patroclis filio ab omnibus ponitur. *F.*

22. Λυκῆρρον δ' ὁμολογεῖσθαι περὶ πάντων ἑκτον ἀπὸ Προκλέους γεγενῆσθαι. Atqui omnes in hoc consentiunt, sextum a Patrocle fuisse Lycurgum] Non certe ab omnibus, Herodotus enim contra sentit, qui Lycurgum Labotæ avunculum et tutorem facit, lib. i. c. 65. Fuit autem Labotas, seu Leobotas, ex altera Eurythēnidum familia, non e Proclidarum seu Eurypontidarum stirpe, quæ diversitas ut concilietur, dicendum est Lycurgum fuisse avunculum Labotæ maternum: nam τὸ ἀδελφίδην, quod est apud Herodotum, recipit etiam eam significationem. *Palmer.*

Ibid. ὁμολογεῖσθαι περὶ πάντων] Lego, παρὰ πάντων. Miror autem dici id omnes fateri, de quo varias fuisse constat veterum sententias: vel lege Plutarchum in Lycurgo. *Casaub.*

23. ἑκτον ἀπὸ Προκλέους γεγενῆσθαι] Lycurgum, inquit Plutarchus, t. i. p. 40. Edit. F. Furt. ita plerique γενεαλογεῖσθαι.

Aristodemus.

I
Patrocles.

I
Sous.

I
Eurytion.

I
Prytanis.

I
Eunomus.

I
Lycurgus.

Sic fuerit quintus a Patrocle non sextus. Eutyctidas tamen (inquit p. 40.) ἰσόρηκεν ἑκτον μὲν ἀπὸ Πατροκλέους, ἑνδεκάτον δὲ ἀπὸ Ἡρακλέους. *Idem.*

Ibid.] Si Patrocle et Lycurgum includamus, quod fieri possit, Strabo recte ait, sextum genus. *F.*

31. τὴν τῶν γερόνων ἀρχὴν] Aristoteles, Politic. lib. ii. c. 10. conferens inter se Cretensium et Lacedæmoniorum magistratus, οἱ

in Creta equitibus etiam sunt equi, unde apparet apud Cretenſes antiquiorem eſſe eorum dignitatem, quæ veritatem nominis ſervat, Lacedæmoniis equitibus equos non habentibus in ſua poteſtate. Porro Ephori cum eadem agant, quæ Coſmii Cretenſium, nomine duntaxat differunt. Syſſitia *Laconum*, qui eſt convictus in publico, Cretenſibus etiamnum *Andreia a viris* dicitur, ut et olim Lacedæmoniis, qui tamen nomen mutaverunt. Alcman quidem ſic cecinit:

In canis et choris apud andreiorum convivias.

Pæanem quoque a Cretenſibus fuiſſe deſumptum, et veniſſe ad hos Lycurgum tali de cauſa. Rex Spartæ fuit Polydeſtes, frater Lycurgi, natuque eo major: is moriens uxorem reliquit prægnantem. Aliquandiu fratris loco regnum geſſit Lycurgus: natoque filio, tutor ejus fuit, ad quem regnum pertinebat: cum autem quidam ipſi conviciandi cauſa objeciſſet, certo ſe ſcire eum regem fore: ſentiens ſibi calumniam intentari de infidiis puero a ſe ſtructis, ac veritus, ne, ſi quid huic humanitus accideret, inimici culpam in ipſum conferrent, in Cretam abiit. Hæc (ait) peregrinationis ejus cauſa fertur. Lycurgus, ut in Cretam venit, adjunxit ſe ad Thaletem, qui lyrica carmina et leges condebat: cumque ex eo didiciſſet modum, quem Rhadamanthus prius, deinde Minos uſurpaverunt, ut leges ſe a Jove acceptas promulgare dicerent: atque in Ægypto etiam fuiſſet, et ejus quoque gentis inſtituta percepſiſſet: et cum Homero quoque (ut nonnulli autumant) in Chio degente collocutus eſſet, domum eſt reverſus: cumque ibi Charilaum

ὅπ' τες ἐν Κρήτῃ ἱππέας καὶ ἵππους κεκτῆσθαι συμβέ-
βαιεν· ἔξ οὗ^a τεκμαίρεται πρεσβύτερον εἶναι τῷ^b ἐν
Κρήτῃ ἱππέων^c τὴν ἀρχὴν· σώζειν γὰρ τὸ^d ἐτυμολογία
τῆς προσηρείας· τες γὰρ μὴ^e ἱπποτροφεῖν· τες Ἐφό-
ρος γὰρ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐν Κρήτῃ^f Κοσμοῖς διοικῶνται,
ἐτέρως ὀνομάσθαι· τὸ δὲ^g συσσίτιον, ἡ ἀνδρείαν πρὸς
μὴ τοῖς Κρησὶν^h ἐπὶ καὶ νῦνⁱ καλεῖσθαι, παρὰ δὲ τοῖς
Σπαρτιάταις μὴ ἀφαιρῆναι^j καλεσμένῳ πρύτερον.
^m παρ' Ἀλκμᾶνι γένετο κεῖσθαι.

10 Φοίναις δὲ, καὶ ἐν θιάσοισιν ὁ ἀνδρείων παρὰ
δαίτυμόνεσσιν,

^p Πρέπτε πάντα κατάρχειν. ^q Λέγεσθαι δ' ὑπὸ Κρη-
τῶν, ὡς καὶ παρ' αὐτοῖς ἀφίκοιτο Λυκῆργος, κατὰ
τοιαύτῳ αἰτίαν· ἀδελφὸς γὰρ πρεσβύτερος τῷ Λυ-
κῆργου^r Πολυδέκτῃς· ὅτος τελευτῶν ἐγκυον κατέλιπε
τὴν γυναῖκα· τὴν μὲν οὖν^s ἐβασίλευεν ὁ Λυκῆργος
ἀντὶ τῆς ἀδελφῆς· γενομένης δὲ^t παρθένου, ἐπετροπέυεν
ἐκείνον, εἰς ὃν ἡ ἀρχὴ κατέθηκεται ἐτύγχανε· λοιδορέμε-
νος δὲ πρὸς αὐτῷ, σαφῶς εἶπεν εἶδέναι^u διότι^v βασιλεύ-
σοι· λαβὼν δ' ὑπόνοιαν ἐκείνος ὡς ἐκ^w τέττε^x τῆς
λόγῃς^y ἀφαιρῶντο^z ὅτι βελή^{aa} ἔξ αὐτῆς τῆς παρθένου,
δείσας μὴ ἐκ τύχης ἀποθανόντος αἰτίαν αὐτὸς^{ab} ἔχει
παρὰ τῇ ἐχθρῶν, ἀπῆρεν εἰς Κρήτην· ταύτῃ μὲν δὴ^{ac}
^{ad} λέγεσθαι^{ae} ἀποδημίας αἰτίαν· ἐλθόντα δὲ πλησιό-
25 σται θάλητι, μελοποιῶν ἀνδρὶ ἐνομοθετικῷ· ἱστορήσαντα
δὲ παρ' αὐτῷ^{af} τὴν πρόπιν, ὃν^{ag} Ραδάμανθός τε πρύτερον
καὶ ὕστερον Μίνως, ὡς παρὰ τῇ Διὶ^{ah} οὗτος νόμος^{ai} ἐκ-
φέρει εἰς^{aj} τὰς ἀνθρώπους· γενομένου δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ καταμαθόντα καὶ τὰ ἐκεῖ νόμματα· ἐντυχόντα δ' ὡς
30 φασὶ^{ak} τινες καὶ Ὁμήρῳ ἀφαιρῶντι ἐν Χίῳ, κατὰρχει
πάλιν εἰς^{al} τὴν οἰκίαν καταλαβεῖν δὲ^{am} καὶ τὴν ἀδελ-

^a Scripti, τεκμαίρονται. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. Mosc.

deest Med. 2.

^d ἐτυμολογία Med. 1. 2.

^e συσσίτιον Med. 3.

^f ἀνδρείαν Med. 3.

^g ἐπὶ καὶ νῦν Esc. Mosc.

^h ἀφαιρῆναι Med. 3.

ⁱ παρ' Ἀλκμᾶνι Med. 3.

^j ἐκείνου Med. 3.

^k ἐκείνου Med. 3.

^l ἐκείνου Med. 3.

^m ἐκείνου Med. 3.

ⁿ ἐκείνου Med. 3.

^o ἐκείνου Med. 3.

^p ἐκείνου Med. 3.

^q ἐκείνου Med. 3.

^r ἐκείνου Med. 3.

^s ἐκείνου Med. 3.

^t ἐκείνου Med. 3.

^u ἐκείνου Med. 3.

^v ἐκείνου Med. 3.

^w ἐκείνου Med. 3.

^x ἐκείνου Med. 3.

^y ἐκείνου Med. 3.

^z ἐκείνου Med. 3.

^{aa} ἐκείνου Med. 3.

^{ab} ἐκείνου Med. 3.

^{ac} ἐκείνου Med. 3.

^{ad} ἐκείνου Med. 3.

^{ae} ἐκείνου Med. 3.

^{af} ἐκείνου Med. 3.

^{ag} ἐκείνου Med. 3.

^{ah} ἐκείνου Med. 3.

^{ai} ἐκείνου Med. 3.

^{aj} ἐκείνου Med. 3.

^{ak} ἐκείνου Med. 3.

^{al} ἐκείνου Med. 3.

^{am} ἐκείνου Med. 3.

^{an} ἐκείνου Med. 3.

^{ao} ἐκείνου Med. 3.

^{ap} ἐκείνου Med. 3.

^{aq} ἐκείνου Med. 3.

^{ar} ἐκείνου Med. 3.

^{as} ἐκείνου Med. 3.

^{at} ἐκείνου Med. 3.

^{au} ἐκείνου Med. 3.

^{av} ἐκείνου Med. 3.

^{aw} ἐκείνου Med. 3.

^{ax} ἐκείνου Med. 3.

^{ay} ἐκείνου Med. 3.

^{az} ἐκείνου Med. 3.

^{ba} ἐκείνου Med. 3.

^{bb} ἐκείνου Med. 3.

^{bc} ἐκείνου Med. 3.

^{bd} ἐκείνου Med. 3.

^{be} ἐκείνου Med. 3.

^{bf} ἐκείνου Med. 3.

^{bg} ἐκείνου Med. 3.

^{bh} ἐκείνου Med. 3.

^{bi} ἐκείνου Med. 3.

^{bj} ἐκείνου Med. 3.

^{bk} ἐκείνου Med. 3.

^{bl} ἐκείνου Med. 3.

^{bm} ἐκείνου Med. 3.

^{bn} ἐκείνου Med. 3.

^{bo} ἐκείνου Med. 3.

^{bp} ἐκείνου Med. 3.

^{bq} ἐκείνου Med. 3.

^{br} ἐκείνου Med. 3.

^{bs} ἐκείνου Med. 3.

^{bt} ἐκείνου Med. 3.

^{bu} ἐκείνου Med. 3.

^{bv} ἐκείνου Med. 3.

^{bw} ἐκείνου Med. 3.

^{bx} ἐκείνου Med. 3.

^{by} ἐκείνου Med. 3.

^{bz} ἐκείνου Med. 3.

^{ca} ἐκείνου Med. 3.

^{cb} ἐκείνου Med. 3.

^{cc} ἐκείνου Med. 3.

^{cd} ἐκείνου Med. 3.

^{ce} ἐκείνου Med. 3.

^{cf} ἐκείνου Med. 3.

^{cg} ἐκείνου Med. 3.

^{ch} ἐκείνου Med. 3.

^{ci} ἐκείνου Med. 3.

^{cj} ἐκείνου Med. 3.

^{ck} ἐκείνου Med. 3.

^{cl} ἐκείνου Med. 3.

^{cm} ἐκείνου Med. 3.

^{cn} ἐκείνου Med. 3.

^{co} ἐκείνου Med. 3.

^{cp} ἐκείνου Med. 3.

^{cq} ἐκείνου Med. 3.

^{cr} ἐκείνου Med. 3.

^{cs} ἐκείνου Med. 3.

^{ct} ἐκείνου Med. 3.

^{cu} ἐκείνου Med. 3.

^{cv} ἐκείνου Med. 3.

^{cw} ἐκείνου Med. 3.

^{cx} ἐκείνου Med. 3.

^{cy} ἐκείνου Med. 3.

^{cz} ἐκείνου Med. 3.

^{da} ἐκείνου Med. 3.

^{db} ἐκείνου Med. 3.

^{dc} ἐκείνου Med. 3.

^{dd} ἐκείνου Med. 3.

^{de} ἐκείνου Med. 3.

^{df} ἐκείνου Med. 3.

^{dg} ἐκείνου Med. 3.

^{dh} ἐκείνου Med. 3.

^{di} ἐκείνου Med. 3.

^{dj} ἐκείνου Med. 3.

^{dk} ἐκείνου Med. 3.

^{dl} ἐκείνου Med. 3.

^{dm} ἐκείνου Med. 3.

^{dn} ἐκείνου Med. 3.

^{do} ἐκείνου Med. 3.

^{dp} ἐκείνου Med. 3.

^{dq} ἐκείνου Med. 3.

^{dr} ἐκείνου Med. 3.

^{ds} ἐκείνου Med. 3.

^{dt} ἐκείνου Med. 3.

^{du} ἐκείνου Med. 3.

^{dv} ἐκείνου Med. 3.

^{dw} ἐκείνου Med. 3.

^{dx} ἐκείνου Med. 3.

^{dy} ἐκείνου Med. 3.

^{dz} ἐκείνου Med. 3.

^{ea} ἐκείνου Med. 3.

^{eb} ἐκείνου Med. 3.

^{ec} ἐκείνου Med. 3.

^{ed} ἐκείνου Med. 3.

^{ee} ἐκείνου Med. 3.

^{ef} ἐκείνου Med. 3.

^{eg} ἐκείνου Med. 3.

^{eh} ἐκείνου Med. 3.

^{ei} ἐκείνου Med. 3.

^{ej} ἐκείνου Med. 3.

^{ek} ἐκείνου Med. 3.

^{el} ἐκείνου Med. 3.

^{em} ἐκείνου Med. 3.

^{en} ἐκείνου Med. 3.

^{eo} ἐκείνου Med. 3.

^{ep} ἐκείνου Med. 3.

^{eq} ἐκείνου Med. 3.

^{er} ἐκείνου Med. 3.

^{es} ἐκείνου Med. 3.

^{et} ἐκείνου Med. 3.

^{eu} ἐκείνου Med. 3.

^{ev} ἐκείνου Med. 3.

^{ew} ἐκείνου Med. 3.

^{ex} ἐκείνου Med. 3.

^{ey} ἐκείνου Med. 3.

^{ez} ἐκείνου Med. 3.

^{fa} ἐκείνου Med. 3.

^{fb} ἐκείνου Med. 3.

^{fc} ἐκείνου Med. 3.

^{fd} ἐκείνου Med. 3.

^{fe} ἐκείνου Med. 3.

^{ff} ἐκείνου Med. 3.

^{fg} ἐκείνου Med. 3.

^{fh} ἐκείνου Med. 3.

^{fi} ἐκείνου Med. 3.

^{fj} ἐκείνου Med. 3.

^{fk} ἐκείνου Med. 3.

^{fl} ἐκείνου Med. 3.

^{fm} ἐκείνου Med. 3.

^{fn} ἐκείνου Med. 3.

^{fo} ἐκείνου Med. 3.

^{fp} ἐκείνου Med. 3.

^{fq} ἐκείνου Med. 3.

^{fr} ἐκείνου Med. 3.

^{fs} ἐκείνου Med. 3.

^{ft} ἐκείνου Med. 3.

^{fu} ἐκείνου Med. 3.

^{fv} ἐκείνου Med. 3.

^{fw} ἐκείνου Med. 3.

^{fx} ἐκείνου Med. 3.

^{fy} ἐκείνου Med. 3.

^{fz} ἐκείνου Med. 3.

^{ga} ἐκείνου Med. 3.

^{gb} ἐκείνου Med. 3.

^{gc} ἐκείνου Med. 3.

^{gd} ἐκείνου Med. 3.

^{ge} ἐκείνου Med. 3.

^{gf} ἐκείνου Med. 3.

^{gg} ἐκείνου Med. 3.

^{gh} ἐκείνου Med. 3.

^{gi} ἐκείνου Med. 3.

^{gj} ἐκείνου Med. 3.

^{gk} ἐκείνου Med. 3.

^{gl} ἐκείνου Med. 3.

^{gm} ἐκεί

φῆ ὅν τὸν Πολυδέκτη ^a Χαρίλαον βασιλεύοντα· εἶθ' ὁρμήσαν ἀφαιρῆναι τοὺς νόμους, φοιτῶντα ὡς τ' ἑρὸν τ' ἐν Δελφοῖς, καὶ κῆδεν κομίζοντα τὰ προτάγματα, καθάπερ οἱ παῖδες Μίνω ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς Διὸς ^b παραπλήσια ἐκείνοις τὰ ^c πλεῖστα. Τῶν Κρητικῶν, ^d τὰ κυριώτατα τ' ^e καθ' ἑκάστην ^f δὲ τοιαῦτα εἶρηκε. Γαμῖν μὲν ἅμα πάντες ἀναγκάζονται παρ' αὐτοῖς, οἱ καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκ τῆς τ' παιδῶν ἀγέλης ἐκκρίνουντες· οὐκ εὐθὺς δ' ἄρουνται ^h παρ' ἑαυτὰς τὰς γαμνηθείσας παῖδας, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἡδὴ ⁱ ἱκανὴν ὥσιν διοικεῖν ^{io} τὰ παῖδ' ^k τὰς οἴκους· φερὴν δ' ἐστὶν ἂν ἀδελφοὶ ὦσι, τὸ ἥμισυ τῆς τῆς ἀδελφῆς μερίδος· ^l παῖδας ^m δὲ γράμματά τε μαθητῶν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων ὥδας, καὶ πῖνα εἶδη τῆς μουσικῆς· τοὺς μὲν οὖν ἐπὶ νεωτέρους εἰς τὰ συσίτια ἄγειν τὰ ἀνδρεία· χαμῶν ⁿ δὲ ¹⁵ καὶ ἀνδρῶν διαιτῶνται μετ' ἀλλήλων ἐν φαύλοις ^o τριβωνίοις, . . . καὶ χειμῶνος καὶ ^p θέρος ^q τὰ αὐτά· ^r ἀγωνιστοὶ τε καὶ ἑαυτοῖς, καὶ τοῖς ἀνδράσι συμβάλλουσι δ' εἰς μάχην καὶ οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς συσίτιος ὡς ἀλλήλους, καὶ πρὸς ἕτερα ^s συσίτια· καθ' ἑκάστην δὲ ἀνδρείον ἐφέστηκε παιδονόμος· οἱ δὲ μέγιστος εἰς τὰς Ἀγέλας ἄρουνται· τὰς δ' Ἀγέλας συνάγουσιν οἱ ὅπφανεταὶ τῶν παιδῶν καὶ διωατότατοι, ἑκάστος ὅσους πλείους οἷός τε ἐστὶν ἀθροίζων· ^t ἐκάστη δὲ Ἀγέλης ἄρχων ἐστὶν, ὡς τὸ πολὺ, ὁ πατὴρ τῆς συναγαγόντος, κύριος ὢν ²⁵ ἐξάγειν ἐπὶ θήραν καὶ δρόμους, τ' δ' ἀπειθεῖντα κολλάειν· τρέφονται δὲ δημοσίᾳ· τακταῖς δὲ πῖναι ἡμέρας Ἀγέλης ὡς Ἀγέλης συμβάλλει μὲν αὐλῆς καὶ λύρας εἰς μάχην ἐν ῥυθμῷ ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς εἰώθασιν· ἐκφέρουσι δὲ ^u καὶ τὰς πληγὰς, τὰς μὲν ἀφ' χειρὸς, τὰς δὲ καὶ δι' ὀπλων ^x σιδηρῶν. Ἰδίον δ' αὐτοῖς τὸ παῖδ' τὰς ἐρωίας νόμιμον· εἰ δὲ παιδί κατεργάζονται τὰς ἐρωμένους, ἀλλ' ἀρπαγῇ ^y προλέγει μὲν τοῖς φίλοις πρὸ τριῶν ^z ἡμερῶν ἢ πλείονων ὁ ἐραστής, ὅτι ² μέλλοι τ' ἀρπαγῇ ποιεῖσθαι· τοῖς δ' ἀποκρύπτειν ³⁵ τὸν παῖδα, ἢ μὴ εἶναι πορεύεσθαι τ' ταταγμένῳ ὁδόν, τ' ἀχρίτων ἐστὶν, ὡς ^b ἐξομολογεμένοις, ὅτι ἀνάξιος ὁ παῖς

Polydectæ fratris sui filium regnantem invenisset, ad condendum leges se contulit, ad deum qui apud Delphos est commeans, indeque mandata apportans, sicut Minos ex antro Jovis se adferre prætendit. Sunt autem Lycurgi instituta Cretensium simillima: de quibus ille quæ præcipua retulit, commemorabimus. Universi apud Cretenses cogebantur uxores ducere, qui eodem tempore e puerorum cœtu (*Agelam ipsi vocant*) essent excreti: non autem confestim nuptas domum deducebant, sed cum jam ad rem familiarem administrandam eæ essent redditæ idoneæ. Dos est, siquidem soror fratri nubit, dimidium portionis fraternæ. Pueri literas discebant, et e legibus carmina, quosdamque modos musicos. Juniores in Syssitia adducunt, quæ Andreia vocantur: ibi desidentes humi una cibum capiunt, vestitu vili, qui idem est hyeme atque æstate, ministrant et sibi invicem, et viris. In pugnam coeunt et qui ejusdem sunt Syssitii, et qui diverforum. Cuivis Andreiorum præest puerorum magister: pædonomon ipsi vocant. Adultiores in Agelas deducuntur. Agelas conducunt puerorum illustrissimi atque potentissimi, quisque quam potest plurimos congregans. Unicuique Agelæ præest plerumque pater conducentis, potestatem habens educendi ad venationem et cursum, et puniendi detrectantem. Nutriuntur publice. Statis quibusdam diebus Agela cum Agela pugnam conferit, accinente tibia cum rhythmo, sicut etiam in bellis consueverunt: ictus inferunt cum manu, tum etiam armis ferreis. Peculiarem habent amoris morem: non enim persuadendo, sed raptione amafios comparant. Prædicat amator amicis tribus aut pluribus ante diebus, se rapturum esse: illis vero turpissimum habetur occultare puerum, aut non finire usitata ambulare via: quippe sic confessuris, pue-

^a Scripti, Χαρίλαον, et Χαρίλοδον. Marg. Caf. Χαρίλοδον Par. 1. Med. 3. Eton. Χαρίλοδον Par. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b καὶ ταῦτα παραπλήσια Med. 3. ^c Vulgo, πλείων. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. Bre. Eton. Esc. Mosc. δι' πλείων Med. 3. ^d καὶ τὰ κυριώτατα Med. 3. τὰ κυριώτατα Esc. ^e καθέκαστον Med. 3. ^f δι' δεῖσθαι Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Esc. ^g ἀπαντες Med. 3. ἀπαντα πάντες Med. 1. ex correct. ^h Vulgo, παρ' ἑαυτοῖς. Marg. Caf. sic Esc. ⁱ διοικεῖν ἱκανὴν ὥσιν Med. 1. 3. ^j διοικεῖν ἱκανὴν ὥσιν Med. 1. 3. ^k παῖδας Med. 3. ^l παῖδας Med. 3. ^m παῖδας Med. 3. ⁿ χαμῶν Med. 3. ^o χαμῶν Med. 3. ^p θέρος Med. 1. ^q θέρος Med. 1. ^r θέρος Med. 1. ^s θέρος Med. 1. ^t θέρος Med. 1. ^u θέρος Med. 1. ^x θέρος Med. 1. ^y θέρος Med. 1. ^z θέρος Med. 1. ^{aa} θέρος Med. 1. ^{ab} θέρος Med. 1. ^{ac} θέρος Med. 1. ^{ad} θέρος Med. 1. ^{ae} θέρος Med. 1. ^{af} θέρος Med. 1. ^{ag} θέρος Med. 1. ^{ah} θέρος Med. 1. ^{ai} θέρος Med. 1. ^{aj} θέρος Med. 1. ^{ak} θέρος Med. 1. ^{al} θέρος Med. 1. ^{am} θέρος Med. 1. ^{an} θέρος Med. 1. ^{ao} θέρος Med. 1. ^{ap} θέρος Med. 1. ^{aq} θέρος Med. 1. ^{ar} θέρος Med. 1. ^{as} θέρος Med. 1. ^{at} θέρος Med. 1. ^{au} θέρος Med. 1. ^{av} θέρος Med. 1. ^{aw} θέρος Med. 1. ^{ax} θέρος Med. 1. ^{ay} θέρος Med. 1. ^{az} θέρος Med. 1. ^{ba} θέρος Med. 1. ^{bb} θέρος Med. 1. ^{bc} θέρος Med. 1. ^{bd} θέρος Med. 1. ^{be} θέρος Med. 1. ^{bf} θέρος Med. 1. ^{bg} θέρος Med. 1. ^{bh} θέρος Med. 1. ^{bi} θέρος Med. 1. ^{bj} θέρος Med. 1. ^{bk} θέρος Med. 1. ^{bl} θέρος Med. 1. ^{bm} θέρος Med. 1. ^{bn} θέρος Med. 1. ^{bo} θέρος Med. 1. ^{bp} θέρος Med. 1. ^{bq} θέρος Med. 1. ^{br} θέρος Med. 1. ^{bs} θέρος Med. 1. ^{bt} θέρος Med. 1. ^{bu} θέρος Med. 1. ^{bv} θέρος Med. 1. ^{bw} θέρος Med. 1. ^{bx} θέρος Med. 1. ^{by} θέρος Med. 1. ^{bz} θέρος Med. 1. ^{ca} θέρος Med. 1. ^{cb} θέρος Med. 1. ^{cc} θέρος Med. 1. ^{cd} θέρος Med. 1. ^{ce} θέρος Med. 1. ^{cf} θέρος Med. 1. ^{cg} θέρος Med. 1. ^{ch} θέρος Med. 1. ^{ci} θέρος Med. 1. ^{cj} θέρος Med. 1. ^{ck} θέρος Med. 1. ^{cl} θέρος Med. 1. ^{cm} θέρος Med. 1. ^{cn} θέρος Med. 1. ^{co} θέρος Med. 1. ^{cp} θέρος Med. 1. ^{cq} θέρος Med. 1. ^{cr} θέρος Med. 1. ^{cs} θέρος Med. 1. ^{ct} θέρος Med. 1. ^{cu} θέρος Med. 1. ^{cv} θέρος Med. 1. ^{cw} θέρος Med. 1. ^{cx} θέρος Med. 1. ^{cy} θέρος Med. 1. ^{cz} θέρος Med. 1. ^{da} θέρος Med. 1. ^{db} θέρος Med. 1. ^{dc} θέρος Med. 1. ^{dd} θέρος Med. 1. ^{de} θέρος Med. 1. ^{df} θέρος Med. 1. ^{dg} θέρος Med. 1. ^{dh} θέρος Med. 1. ^{di} θέρος Med. 1. ^{dj} θέρος Med. 1. ^{dk} θέρος Med. 1. ^{dl} θέρος Med. 1. ^{dm} θέρος Med. 1. ^{dn} θέρος Med. 1. ^{do} θέρος Med. 1. ^{dp} θέρος Med. 1. ^{dq} θέρος Med. 1. ^{dr} θέρος Med. 1. ^{ds} θέρος Med. 1. ^{dt} θέρος Med. 1. ^{du} θέρος Med. 1. ^{dv} θέρος Med. 1. ^{dw} θέρος Med. 1. ^{dx} θέρος Med. 1. ^{dy} θέρος Med. 1. ^{dz} θέρος Med. 1. ^{ea} θέρος Med. 1. ^{eb} θέρος Med. 1. ^{ec} θέρος Med. 1. ^{ed} θέρος Med. 1. ^{ee} θέρος Med. 1. ^{ef} θέρος Med. 1. ^{eg} θέρος Med. 1. ^{eh} θέρος Med. 1. ^{ei} θέρος Med. 1. ^{ej} θέρος Med. 1. ^{ek} θέρος Med. 1. ^{el} θέρος Med. 1. ^{em} θέρος Med. 1. ^{en} θέρος Med. 1. ^{eo} θέρος Med. 1. ^{ep} θέρος Med. 1. ^{eq} θέρος Med. 1. ^{er} θέρος Med. 1. ^{es} θέρος Med. 1. ^{et} θέρος Med. 1. ^{eu} θέρος Med. 1. ^{ev} θέρος Med. 1. ^{ew} θέρος Med. 1. ^{ex} θέρος Med. 1. ^{ey} θέρος Med. 1. ^{ez} θέρος Med. 1. ^{fa} θέρος Med. 1. ^{fb} θέρος Med. 1. ^{fc} θέρος Med. 1. ^{fd} θέρος Med. 1. ^{fe} θέρος Med. 1. ^{ff} θέρος Med. 1. ^{fg} θέρος Med. 1. ^{fh} θέρος Med. 1. ^{fi} θέρος Med. 1. ^{fj} θέρος Med. 1. ^{fk} θέρος Med. 1. ^{fl} θέρος Med. 1. ^{fm} θέρος Med. 1. ^{fn} θέρος Med. 1. ^{fo} θέρος Med. 1. ^{fp} θέρος Med. 1. ^{fq} θέρος Med. 1. ^{fr} θέρος Med. 1. ^{fs} θέρος Med. 1. ^{ft} θέρος Med. 1. ^{fu} θέρος Med. 1. ^{fv} θέρος Med. 1. ^{fw} θέρος Med. 1. ^{fx} θέρος Med. 1. ^{fy} θέρος Med. 1. ^{fz} θέρος Med. 1. ^{ga} θέρος Med. 1. ^{gb} θέρος Med. 1. ^{gc} θέρος Med. 1. ^{gd} θέρος Med. 1. ^{ge} θέρος Med. 1. ^{gf} θέρος Med. 1. ^{gg} θέρος Med. 1. ^{gh} θέρος Med. 1. ^{gi} θέρος Med. 1. ^{gj} θέρος Med. 1. ^{gk} θέρος Med. 1. ^{gl} θέρος Med. 1. ^{gm} θέρος Med. 1. ^{gn} θέρος Med. 1. ^{go} θέρος Med. 1. ^{gp} θέρος Med. 1. ^{gq} θέρος Med. 1. ^{gr} θέρος Med. 1. ^{gs} θέρος Med. 1. ^{gt} θέρος Med. 1. ^{gu} θέρος Med. 1. ^{gv} θέρος Med. 1. ^{gw} θέρος Med. 1. ^{gx} θέρος Med. 1. ^{gy} θέρος Med. 1. ^{gz} θέρος Med. 1. ^{ha} θέρος Med. 1. ^{hb} θέρος Med. 1. ^{hc} θέρος Med. 1. ^{hd} θέρος Med. 1. ^{he} θέρος Med. 1. ^{hf} θέρος Med. 1. ^{hg} θέρος Med. 1. ^{hh} θέρος Med. 1. ^{hi} θέρος Med. 1. ^{hj} θέρος Med. 1. ^{hk} θέρος Med. 1. ^{hl} θέρος Med. 1. ^{hm} θέρος Med. 1. ^{hn} θέρος Med. 1. ^{ho} θέρος Med. 1. ^{hp} θέρος Med. 1. ^{hq} θέρος Med. 1. ^{hr} θέρος Med. 1. ^{hs} θέρος Med. 1. ^{ht} θέρος Med. 1. ^{hu} θέρος Med. 1. ^{hv} θέρος Med. 1. ^{hw} θέρος Med. 1. ^{hx} θέρος Med. 1. ^{hy} θέρος Med. 1. ^{hz} θέρος Med. 1. ^{ia} θέρος Med. 1. ^{ib} θέρος Med. 1. ^{ic} θέρος Med. 1. ^{id} θέρος Med. 1. ^{ie} θέρος Med. 1. ^{if} θέρος Med. 1. ^{ig} θέρος Med. 1. ^{ih} θέρος Med. 1. ⁱⁱ θέρος Med. 1. ^{ij} θέρος Med. 1. ^{ik} θέρος Med. 1. ^{il} θέρος Med. 1. ^{im} θέρος Med. 1. ⁱⁿ θέρος Med. 1. ^{io} θέρος Med. 1. ^{ip} θέρος Med. 1. ^{iq} θέρος Med. 1. ^{ir} θέρος Med. 1. ^{is} θέρος Med. 1. ^{it} θέρος Med. 1. ^{iu} θέρος Med. 1. ^{iv} θέρος Med. 1. ^{iw} θέρος Med. 1. ^{ix} θέρος Med. 1. ^{iy} θέρος Med. 1. ^{iz} θέρος Med. 1. ^{ja} θέρος Med. 1. ^{jb} θέρος Med. 1. ^{jc} θέρος Med. 1. ^{jd} θέρος Med. 1. ^{je} θέρος Med. 1. ^{jf} θέρος Med. 1. ^{jj} θέρος Med. 1. ^{jk} θέρος Med. 1. ^{jl} θέρος Med. 1. ^{jm} θέρος Med. 1. ^{jn} θέρος Med. 1. ^{jo} θέρος Med. 1. ^{jp} θέρος Med. 1. ^{jq} θέρος Med. 1. ^{jr} θέρος Med. 1. ^{js} θέρος Med. 1. ^{jt} θέρος Med. 1. ^{ju} θέρος Med. 1. ^{jv} θέρος Med. 1. ^{jw} θέρος Med. 1. ^{jx} θέρος Med. 1. ^{jy} θέρος Med. 1. ^{jz} θέρος Med. 1. ^{ka} θέρος Med. 1. ^{kb} θέρος Med. 1. ^{kc} θέρος Med. 1. ^{kd} θέρος Med. 1. ^{ke} θέρος Med. 1. ^{kf} θέρος Med. 1. ^{kg} θέρος Med. 1. ^{kh} θέρος Med. 1. ^{ki} θέρος Med. 1. ^{kj} θέρος Med. 1. ^{kk} θέρος Med. 1. ^{kl} θέρος Med. 1. ^{km} θέρος Med. 1. ^{kn} θέρος Med. 1. ^{ko} θέρος Med. 1. ^{kp} θέρος Med. 1. ^{kq} θέρος Med. 1. ^{kr} θέρος Med. 1. ^{ks} θέρος Med. 1. ^{kt} θέρος Med. 1. ^{ku} θέρος Med. 1. ^{kv} θέρος Med. 1. ^{kw} θέρος Med. 1. ^{kx} θέρος Med. 1. ^{ky} θέρος Med. 1. ^{kz} θέρος Med. 1. ^{la} θέρος Med. 1. ^{lb} θέρος Med. 1. ^{lc} θέρος Med. 1. ^{ld} θέρος Med. 1. ^{le} θέρος Med. 1. ^{lf} θέρος Med. 1. ^{lg} θέρος Med. 1. ^{lh} θέρος Med. 1. ^{li} θέρος Med. 1. ^{lj} θέρος Med. 1. ^{lk} θέρος Med. 1. ^{ll} θέρος Med. 1. ^{lm} θέρος Med. 1. ^{ln} θέρος Med. 1. ^{lo} θέρος Med. 1. ^{lp} θέρος Med. 1. ^{lq} θέρος Med. 1. ^{lr} θέρος Med. 1. ^{ls} θέρος Med. 1. ^{lt} θέρος Med. 1. ^{lu} θέρος Med. 1. ^{lv} θέρος Med. 1. ^{lw} θέρος Med. 1. ^{lx} θέρος Med. 1. ^{ly} θέρος Med. 1. ^{lz} θέρος Med. 1. ^{ma} θέρος Med. 1. ^{mb} θέρος Med. 1. ^{mc} θέρος Med. 1. ^{md} θέρος Med. 1. ^{me} θέρος Med. 1. ^{mf} θέρος Med. 1. ^{mg} θέρος Med. 1. ^{mh} θέρος Med. 1. ^{mi} θέρος Med. 1. ^{mj} θέρος Med. 1. ^{mk} θέρος Med. 1. ^{ml} θέρος Med. 1. ^{mn} θέρος Med. 1. ^{mo} θέρος Med. 1. ^{mp} θέρος Med. 1. ^{mq} θέρος Med. 1. ^{mr} θέρος Med. 1. ^{ms} θέρος Med. 1. ^{mt} θέρος Med. 1. ^{mu} θέρος Med. 1. ^{mv} θέρος Med. 1. ^{mw} θέρος Med. 1. ^{mx} θέρος Med. 1. ^{my} θέρος Med. 1. ^{mz} θέρος Med. 1. ^{na} θέρος Med. 1. ^{nb} θέρος Med. 1. ^{nc} θέρος Med. 1. nd θέρος Med. 1. ^{ne} θέρος Med. 1. ^{nf} θέρος Med. 1. ^{ng} θέρος Med. 1. ^{nh} θέρος Med. 1. ⁿⁱ θέρος Med. 1. ^{nj} θέρος Med. 1. ^{nk} θέρος Med. 1. ^{nl} θέρος Med. 1. ^{nm} θέρος Med. 1. ^{no} θέρος Med. 1. ^{np} θέρος Med. 1. ^{nq} θέρος Med. 1. ^{nr} θέρος Med. 1. ^{ns} θέρος Med. 1. ^{nt} θέρος Med. 1. ^{nu} θέρος Med. 1. ^{nv} θέρος Med. 1. ^{nw} θέρος Med. 1. ^{nx} θέρος Med. 1. ^{ny} θέρος Med. 1. ^{nz} θέρος Med. 1. ^{oa} θέρος Med. 1. ^{ob} θέρος Med. 1. ^{oc} θέρος Med. 1. ^{od} θέρος Med. 1. ^{oe} θέρος Med. 1. ^{of} θέρος Med. 1. ^{og} θέρος Med. 1. ^{oh} θέρος Med. 1. ^{oi} θέρος Med. 1. ^{oj} θέρος Med. 1. ^{ok} θέρος Med. 1. ^{ol} θέρος Med. 1. ^{om} θέρος Med. 1. ^{on} θέρος Med. 1. ^{oo} θέρος Med. 1. ^{op} θέρος Med. 1. ^{oq} θέρος Med. 1. ^{or} θέρος Med. 1. ^{os} θέρος Med. 1. ^{ot} θέρος Med. 1. ^{ou} θέρος Med. 1. ^{ov} θέρος Med. 1. ^{ow} θέρος Med. 1. ^{ox} θέρος Med. 1. ^{oy} θέρος Med. 1. ^{oz} θέρος Med. 1. ^{pa} θέρος Med. 1. ^{pb} θέρος Med. 1. ^{pc} θέρος Med. 1. ^{pd} θέρος Med. 1. ^{pe} θέρος Med. 1. ^{pf} θέρος Med. 1. ^{pg} θέρος Med. 1. ^{ph} θέρος Med. 1. ^{pi} θέρος Med. 1. ^{pj} θέρος Med. 1. ^{pk} θέρος Med. 1. ^{pl} θέρος Med. 1. ^{pm} θέρος Med. 1. ^{pn} θέρος Med. 1. ^{po} θέρος Med. 1. ^{pp} θέρος Med. 1. ^{pq} θέρος Med. 1. ^{pr} θέρος Med. 1. ^{ps} θέρος Med. 1. ^{pt} θέρος Med. 1. ^{pu} θέρος Med. 1. ^{pv} θέρος Med. 1. ^{pw} θέρος Med. 1. ^{px} θέρος Med. 1. ^{py} θέρος Med. 1. ^{pz} θέρος Med. 1. ^{qa} θέρος Med. 1. ^{qb} θέρος Med. 1. ^{qc} θέρος Med. 1. ^{qd} θέρος Med. 1. ^{qe} θέρος Med. 1. ^{qf} θέρος Med. 1. ^{qg} θέρος Med. 1. ^{qh} θέρος Med. 1. ^{qi} θέρος Med. 1. ^{qj} θέρος Med. 1. ^{qk} θέρος Med. 1. ^{ql} θέρος Med. 1. ^{qm} θέρος Med. 1. ^{qn} θέρος Med. 1. ^{qo} θέρος Med. 1. ^{qp} θέρος Med. 1. ^{qq} θέρος Med. 1. ^{qr} θέρος Med. 1. ^{qs} θέρος Med. 1. ^{qt} θέρος Med. 1. ^{qu} θέρος Med. 1. ^{qv} θέρος Med. 1. ^{qw} θέρος Med. 1. ^{qx} θέρος Med. 1. ^{qy} θέρος Med. 1. ^{qz} θέρος Med. 1. ^{ra} θέρος Med. 1. ^{rb} θέρος Med. 1. ^{rc} θέρος Med. 1. rd θέρος Med. 1. ^{re} θέρος Med. 1. ^{rf} θέρος Med. 1. ^{rg} θέρος Med. 1. ^{rh} θέρος Med. 1. ^{ri} θέρος Med. 1. ^{rj} θέρος Med. 1. ^{rk} θέρος Med. 1. ^{rl} θέρος Med. 1. ^{rm} θέρος Med. 1. ^{rn} θέρος Med. 1. ^{ro} θέρος Med. 1. ^{rp} θέρος Med. 1. ^{rq} θέρος Med. 1. ^{rr} θέρος Med. 1. ^{rs} θέρος Med. 1. ^{rt} θέρος Med. 1. ^{ru} θέρος Med. 1. ^{rv} θέρος Med. 1. ^{rw} θέρος Med. 1. ^{rx} θέρος Med. 1. ^{ry} θέρος Med. 1. ^{rz} θέρος Med. 1. ^{sa} θέρος Med. 1. ^{sb} θέρος Med. 1. ^{sc} θέρος Med. 1. ^{sd} θέρος Med. 1. ^{se} θέρος Med. 1. ^{sf} θέρος Med. 1. ^{sg} θέρος Med. 1. ^{sh} θέρος Med. 1. ^{si} θέρος Med. 1. ^{sj} θέρος Med. 1. ^{sk} θέρος Med. 1. ^{sl} θέρος Med. 1. sm θέρος Med. 1. ^{sn} θέρος Med. 1. ^{so} θέρος Med. 1. ^{sp} θέρος Med. 1. ^{sq} θέρος Med. 1. ^{sr} θέρος Med. 1. ^{ss} θέρος Med. 1. st θέρος Med. 1. ^{su} θέρος Med. 1. ^{sv} θέρος Med. 1. ^{sw} θέρος Med. 1. ^{sx} θέρος Med. 1. ^{sy} θέρος Med. 1. ^{sz} θέρος Med. 1. ^{ta} θέρος Med. 1. ^{tb} θέρος Med. 1. ^{tc} θέρος Med. 1. ^{td} θέρος Med. 1. ^{te} θέρος Med. 1. ^{tf} θέρος Med. 1. ^{tg} θέρος Med. 1. th θέρος Med. 1. ^{ti} θέρος Med. 1. ^{tj} θέρος Med. 1. ^{tk} θέρος Med. 1. ^{tl} θέρος Med. 1. tm θέρος Med. 1. ^{tn} θέρος Med. 1. ^{to} θέρος Med. 1. ^{tp} θέρος Med. 1. ^{tq} θέρος Med. 1. ^{tr} θέρος Med. 1. ^{ts} θέρος Med. 1. ^{tt} θέρος Med. 1. ^{tu} θέρος Med. 1. ^{tv} θέρος Med. 1. ^{tw} θέρος Med. 1. ^{tx} θέρος Med. 1. ^{ty} θέρος Med. 1. ^{tz} θέρος Med. 1. ^{ua} θέρος Med. 1. ^{ub} θέρος Med. 1. ^{uc} θέρος Med. 1. ^{ud} θέρος Med. 1. ^{ue} θέρος Med. 1. ^{uf} θέρος Med. 1. ^{ug} θέρος Med. 1. ^{uh} θέρος Med. 1. ^{ui} θέρος Med. 1. ^{uj} θέρος Med. 1. ^{uk} θέρος Med. 1. ^{ul} θέρος Med. 1. ^{um} θέρος Med. 1. ^{un} θέρος Med. 1. ^{uo} θέρος Med. 1. ^{up} θέρος Med. 1. ^{uq} θέρος Med. 1. ^{ur} θέρος Med. 1. ^{us} θέρος Med. 1. ^{ut} θέρος Med. 1. ^{uu} θέρος Med. 1. ^{uv} θέρος Med. 1. ^{uw} θέρος Med. 1. ^{ux} θέρος Med. 1. ^{uy} θέρος Med. 1. ^{uz} θέρος Med. 1. ^{va} θέρος Med. 1. ^{vb} θέρος Med. 1. ^{vc} θέρος Med. 1. ^{vd} θέρος Med. 1. ^{ve} θέρος Med. 1. ^{vf} θέρος Med. 1. ^{vg} θέρος Med. 1. ^{vh} θέρος Med. 1. ^{vi} θέρος Med. 1. ^{vj} θέρος Med. 1. ^{vk} θέρος Med. 1. ^{vl} θέρος Med. 1. ^{vm} θέρος Med. 1. ^{vn} θέρος Med. 1. ^{vo} θέρος Med. 1. ^{vp} θέρος Med. 1. ^{vq} θέρος Med. 1. ^{vr} θέρος Med. 1. ^{vs} θέρος Med. 1. ^{vt} θέρος Med. 1. ^{vu} θέρος Med. 1. ^{vv} θέρος Med. 1. ^{vw} θέρος Med. 1. ^{vx} θέρος Med. 1. ^{vy} θέρος Med. 1. ^{vz} θέρος Med. 1. ^{wa} θέρος Med. 1. ^{wb} θέρος Med. 1. ^{wc} θέρος Med. 1. ^{wd} θέρος Med. 1. ^{we} θέρος Med. 1. ^{wf} θέρος Med. 1. ^{wg} θέρος Med. 1. ^{wh} θέρος Med. 1. ^{wi} θέρος Med. 1. ^{wj} θέρος Med. 1. ^{wk} θέρος Med. 1. ^{wl} θέρος Med. 1. ^{wm} θέρος Med. 1. ^{wn} θέρος Med. 1. ^{wo} θέρος Med. 1. ^{wp} θέρος Med. 1. ^{wq} θέρος Med. 1. ^{wr} θέρος Med. 1. ^{ws} θέρος Med. 1. ^{wt} θέρος Med. 1. ^{wu} θέρος Med. 1. ^{wv} θέρος Med. 1. ^{ww} θέρος Med. 1. ^{wx} θέρος Med. 1. ^{wy} θέρος Med. 1. ^{wz} θέρος Med. 1. ^{xa} θέρος Med. 1. ^{xb} θέρος Med. 1. ^{xc} θέρος Med. 1. ^{xd} θέρος Med. 1. ^{xe} θέρος Med. 1. ^{xf} θέρος Med. 1. ^{xg} θέρος Med. 1. ^{xh} θέρος Med. 1. ^{xi} θέρος Med. 1. ^{xj} θέρος Med. 1. ^{xk} θέρος Med. 1. ^{xl} θέρος Med. 1. ^{xm} θέρος Med. 1. ^{xn} θέρος Med. 1. ^{xo} θέρος Med. 1. ^{xp} θέρος Med. 1. ^{xq} θέρος Med. 1. ^{xr} θέρος Med. 1. ^{xs} θέρος Med. 1. ^{xt} θέρος Med. 1. ^{xu} θέρος Med. 1. ^{xv} θέρος Med. 1. ^{xw} θέρος Med. 1. ^{xx} θέρος Med. 1. ^{xy} θέρος Med. 1. ^{xz} θέρος Med. 1. ^{ya} θέρος Med. 1. ^{yb} θέρος Med. 1. ^{yc} θέρος Med. 1. ^{yd} θέρος Med. 1. ^{ye} θέρος Med. 1. ^{yf} θέρος Med. 1. ^{yg} θέρος Med. 1. ^{yh} θέρος Med. 1. ^{yi} θέρος Med. 1. ^{yj} θέρος Med. 1. ^{yk} θέρος Med. 1. ^{yl} θέρος Med. 1. ^{ym} θέρος Med. 1. ^{yn} θέρος Med. 1. ^{yo} θέρος Med. 1. ^{yp} θέρος Med. 1. ^{yq} θέρος Med. 1. ^{yr} θέρος Med. 1. ^{ys} θέρος Med. 1. ^{yt} θέρος Med. 1. ^{yu} θέρος Med. 1. ^{yv} θέρος Med. 1. ^{yw} θέρος Med. 1. ^{yx} θέρος Med. 1. ^{yy} θέρος Med. 1. ^{yz} θέρος Med. 1. ^{za} θέρος Med. 1. ^{zb} θέρος Med. 1. ^{zc} θέρος Med. 1. ^{zd} θέρος Med. 1. ^{ze} θέρος Med. 1. ^{zf} θέρος Med. 1. ^{zg} θέρος Med. 1. ^{zh} θέρος Med. 1. ^{zi} θέρος Med. 1. ^{zj} θέρος Med. 1. ^{zk} θέρος Med. 1. ^{zl} θέρος Med. 1. ^{zm} θέρος Med. 1. ^{zn} θέρος Med. 1. ^{zo} θέρος Med. 1. ^{zp} θέρος Med. 1. ^{zq} θέρος Med. 1. ^{zr} θέρος Med. 1. ^{zs} θέρος Med. 1. ^{zt} θέρος Med. 1. ^{zu} θέρος Med. 1. ^{zv} θέρος Med. 1. ^{zw} θέρος Med. 1. ^{zx} θέρος Med. 1. ^{zy} θέρος Med. 1. ^{zz} θέρος Med. 1.

1. Χαρίλαον] Plutarchus, in Lycurgo, t. i. p. 41, 42, 52. Edit. F. Furt. Anon.

rum indignum esse qui tali amatore potiretur: ergo facto agmine, siquidem raptor aut æqualis aut etiam dignior puero sit, insequentes eum leviter duntaxat reluctantur, ut legi satisfaciant, porro autem læti eum sinunt abduci: si indignus sit, eum eripiunt: eo usque autem ostentant se repugnare, donec ad raptoris andreium pervenitur. Amabilem existimant non qui forma, sed qui fortitudine et modestia præstat. Raptum amator donis affectum ducit quocunque vult locorum: raptionem comitantur qui intervenerunt: convivio autem et venatione usi per bimestre (diutius enim detinere puerum non licet) in urbem redeunt. Dimittitur puer donis acceptis, amiculo bellico, bove, et poculo: ea enim sunt legitima munera: sed accedunt alia sumptuosa, ita ut ob sumptuum magnitudinem etiam amici stipem conferant. Puer bovem Jovi immolat, et qui una in raptione adfuere convivio excipit: deinde de consuetudine sua cum raptore pronunciat, gratane hæc ei an fecus fuerit: lege hoc permittente, ut si post raptum violenter habitus esset amasius, discedere ab amatore et poenas exigere possit. Formosis et illustri genere ortis turpe est nullum habere amatorem: moribus enim hoc eorum imputatur. Honor porro habetur raptis: nam et in cursu, et in confessu locus iis primarius attribuitur: et veste permissum est ut eximia utantur ab amatore dono data: neque tum modo, sed adulti etiam vestem gerunt insignem, qua agnoscuntur Kleini fuisse: amasium enim sic vocant quasi clarum: amatorem philetorem. Hæ sunt amoris leges. Principes deligunt decem: de summis rebus consiliarios adhibent, qui seniores vocantur: cooptantur autem in illud collegium, qui Kosmiorum magistratu digni habitus sunt, ac alias probi censentur. Dignam ego descriptione Cretensium duxi rempublicam, cum quia singularis est, tum ob gloriam. Haud multa vero istorum institutorum permanferunt: cum (ut et in reli-

είη τοιούτου έρασῶ τυγχάνειν· συνιόντες δ' ἂν μὴ ἴσων ἢ τῷ ὑποφρονόντων τις ἢ τῷ παιδὸς τῇ τιμῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ ἀρπάζων, ὑπιδιώκοντες ἀνδρήσαντο μόνον μετρίως, τὸ νόμιμον ἐκπληρύντες· τ' ἄλλα δ' ὅτι πρέποντας ἄγειν χαίροντες· ἂν δ' ἀνάξιος, ἀφαιρῶνται· πέραις ὃ τ' ἐπιδείξεώς ἐστιν, ἕως ἂν ἀναχθῇ ὁ πῶς εἰς τὸ τῷ ἀρπάσαντος ἀνδρείον· ἐράσμιον δὲ νομίζουσιν, εἰ καὶ κάλλει λείψοντα, ἀλλὰ τὸν ἀνδρείον καὶ κοσμιότητι καὶ δωροσάμνος ἀπάγει τὸν πᾶσα τῆς χώρας εἰς ὃν βέλεται τόπον· ἐπακολεῖται ὃ τῇ ἀρπαγῇ οἱ ὡφελιγενόμηναι· ἐπαθύντες δὲ καὶ συνδρεύσαντες δῖμνον· (εἰ γὰρ ἔξει πλείω χρόνον κατέχειν τὴν πᾶσα) εἰς τιὸν πόλιν καταβαίνουσιν· ἀφίεται δ' ὁ πῶς, δῶρα λαβὼν, πολλὰ πολεμικὴν, καὶ βῆν, καὶ ποτήριον· ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὸν νόμον δῶρα, καὶ ἄλλα πλείω καὶ πολυτελέα· ὥστε συνεργίζουσιν οὗτοί φιλίας ἀφ' ὅτου πλῆθος τῶν ἀναλωμάτων· τὸν μὲν οὖν βῆν ὁ δὲ τῷ Διὶ, καὶ ἐπὶ οὗτοί συγκαταβαίνοντας· εἴτ' ἀποφαίνεται ὡς τῆς πόλεως τ' ἐρασὸς τὴν ὁμιλίαν, εἴτ' ἀσμενίζων τετίχηκεν, εἴτε μή· ὅμοιο τῷτο ἐπιτρέψαντος, ἵν' εἴ τις αὐτῷ βία παρεσθῇ, καὶ τὴν ἀρπαγὴν, ἐνταῦθα ὡφελιμωρεῖν ἑαυτῷ, καὶ ἀπαλλάττει· τοῖς δὲ καλοῖς τὴν ἰδέαν, καὶ ὡφελόντων ἐπιφανῶν, ἐραστῶν μὴ τυχεῖν· ὡς ἀφ' ὅτου πᾶσα τῆς πόλεως τῷτο παθεῖν· ἔχεις ὃ τιμὰς οἱ ὡφελιγενέστες· ἔτι γὰρ καλεῖται τὰς ἀρπαγέντας· ἐν τε γὰρ τοῖς δρόμοις, καὶ τοῖς θρόνοις ἔχεις τὰς ἐπιμοτάτας χώρας· τῇ τε πολλῇ κοσμιότητι διαφερόντας· ἐφίεται τ' ἄλλων τῇ δοθείσῃ παρὰ τῶν ἐραστῶν· καὶ εἰ τότε μόνον, ἀλλὰ καὶ τέλειοι γινόμενοι ἀφ' ὅτου ἐραστῶν φέρουσιν, ἀφ' ἧς γνωσθήσεται ἕκαστος κλεινός γινόμενος· τὸ μὲν γὰρ ἐράμενον καλεῖται κλεινόν, τὸν δ' ἐρασὴν φιλήτορα· ταῦτα μὲν τὰ ὡς τὰς ἐρωτάς νόμιμα· Ἀρχοντας ὃ δέκα αἰρῶνται· περὶ ὃ τ' μεγίστων, συμβέλοισι χρώνται τοῖς γέρονσι καλεμένοις· καθίστανται δ' εἰς τῷτο τὸ συνέδριον, οἱ τῆς πόλεως Κοσμίαν ἀρχὴν ἡξιομένους, καὶ ἄλλα δόκιμοι κρινόμενοι· Ἀξίαν δ' ἀναγραφῆς τ' ὅτι Κρητῶν πολιτείαν ὑπέλαβον ἀφ' ὅτου τὴν ιδιότητα καὶ ἀφ' ὅτου τὴν δόξαν· εἰ πολλὰ δ' ὃ ἀφ' ὅτου τῶν νόμιμων· ἀλλὰ τοῖς Ῥω-

^a τῇ δεστ Med. 1. 2. 3. Mosc. ^b ἐπιτρέποντες Med. 2. ^c ἀξιος Ejc. Mosc. ^d ἐπιδιώξεως Par. 1. Eton. ^e Scripti, ἀχθῇ. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Ejc. Mosc. ^f ἀνδρείον Par. 4. et Med. 3. ex correct. ^g ἀνδρία Med. 1. 3. ^h λέει Par. 4. ⁱ αὐτῶν Med. 3. ^k προσήνεγκται Med. 2. προσήνεγκται Ejc. ^l Melius, μετά. V. ^m τῷτον Med. 2. Ejc. Mosc. ⁿ θρόνοις καὶ τοῖς δρόμοις Par. 1. Med. 2. 3. χρόνοις καὶ τοῖς δρόμοις Par. 4. Med. 1. Ejc. Mosc. sed Med. 1. habet θρόνοις &c, ex correct. ^o Veteres quidam, ἐφίεται. Marg. Caf. sic Par. 1. Eton. τ' ἄλλων ἐφίεται Par. 4. Med. 1. 2. Mosc. τ' ἄλλων ἐφίεται Med. 3. ^p τῷτο Ejc. Mosc. ^q καθίσταται Med. 2. ^r Κόσμων Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Ejc. Mosc. ^s τ' ἄλλα Med. 2. Mosc. ^t διὰ δεστ Med. 2. Ejc. Mosc.

2. τιμῇ καὶ τοῖς ἄλλοις] Hæc verba omisit Xylander interpretari: sunt autem cum participio ὑπερεχόντων conjungenda. Casaub.

6. πέραις δὲ τ' ἐπιδείξεως] Legendum, ἐπιδιώξεως. Idem.

12. συνδρεύσαντες δῖμνον] Heraclides de Politis, cap. de Cretensibus, ait dies LX. Locum, quia est simillimus, adscribam, ὅταν δὲ κρατήσωσιν, ἀπάγουσιν εἰς ὅρος, ἢ τὰς ἑαυτῶν χώρας, καὶ κεῖ ἐστῶνται ἡμέρας ἐξήκοῖα, πλείους γὰρ ἐκ ἔξει. Idem.

14. δῶρα λαβὼν] Heraclides, δίδωσιν ὁ φιλήτωρ ἐσθῆτα, καὶ ἄλλα δῶρα, καὶ βῆν. Idem.

22. παρατιμωρεῖν] Legendum videtur, πάρα τιμωρεῖν. Πάρα

autem pro πάρα, quod est admodum ποιητικόν. Sed et ἵν' pro ἐνεσι usurpatur. Idem.

24. ἐραστῶν μὴ τυχεῖν] Deest vox αἰσχροῦ cum verbo τομίζεται, quod solet subaudiendum relinqui. Τῷτο autem mox recte veteres, non τῷτον. Idem.

32. καλεῖται κλεινόν] Hefychius, κλεινοί, οἱ εἰς τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἀρπαζόμενοι παῖδες. Vocem φιλήτωρ usurpat in eadem narratione Heraclides. Idem.

35. καθίστανται δ' εἰς τῷτο τὸ] Aristoteles, ἐκ ἐξ ἀπάντων αἰρῶνται τὰς Κόσμες, ἀλλ' ἐκ τινῶν γενῶν, καὶ τὰς γέροντας ἐκ τ' κισσομηκῶν. Idem.

μῶν διατάγμασι τὰ πλεῖστα διοικεῖται, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις συμβαίνει.

Περὶ δὲ τῆς Κρήτης εἰσι νῆσοι, Θήρα μὲν ἡ τῆς Κυρηνάων μητρόπολις, ἄποικος Λακεδαιμονίων· καὶ πλησίον ταύτης Ἀνάφη, ἐν ἣ τὸ τῆς Αἰγλήτης Ἀπόλλωνος ἱερόν· ἂ λέγεται ἢ καὶ Καλλίμαχος ὅτι τὸ μὲν ἔσται,

Αἰγλήτιν Ἀνάφην τε Λακωνίδι γέγονα Θήρα·
τότε δὲ τῆς Θήρας μνηθεῖς,

Μήτηρ εὐίππε πατρίδος ἡμετέρης.

Ἐπὶ δὲ μακρὰ ἡ Θήρα, διακοσίων ἔσται τῆς περιμέτρου· περὶ τῆς ἑαδίας· κεκμημένη δὲ κατὰ Δίαν νῆσον τινὴν ὡς Ἡρακλείῳ τῷ Κνωσίῳ· διέχει δὲ τῆς Κρήτης εἰς ἑπτακοσίους ἑαδίους· πλησίον δ' αὐτῆς ἡ τε Ἀνάφη, καὶ Θηρασία· τῶν δ' ἴσον ἐκάστη ἀπέχει νησιδίου Ἴος, ἐν ᾧ κακιδεύουσι φασὶν τινες τὸν ποιητὴν Ὅμηρον· ἀπὸ τῆς Ἰεῶς ὡς ἑσπεραν ἰόντι, Σίκινος, καὶ Λάγυσα, καὶ Φολέγανδρος, ὡς Ἀρατος· σιδηρεῖον ὀνομάζει τῆς τσαχτήρα· ἐγγὺς ἢ τῶν Κίμωνος, ὅθεν ἡ γῆ ἡ Κιμωνία· ἐνθεν ἡ Σίφνος ἐν ᾧ οἶον ἐστίν, ἐφ'

quis fit provinciis) pleraque Romanis constitutionibus gubernentur.

Circa Cretam insulæ sunt, Thera Cyrenæorum metropolis, Lacedæmoniorum colonia: et vicina huic Anaphe, in qua Ægletæ Apollinis est templum. De hac sic canit Callimachus:

Atque Ægleta Anaphe, Spartanæ proxima Theræ: et de Theræ:

Nostræ insignis equis mater ea est patriæ.

Longa est Thera, ambitu stadiorum ducentorum, sita juxta Diam insulam, quæ est ad Heracleum Cnossiorum: abest a Creta ad septuaginta stadia. Propinquæ ei sunt Anaphe et Therasia. Ab utraque æquali intervallo abest Ios, parva insula, ubi quidam funeratum aiunt Homerum. Ab Io si occasum versus naviges, Sicinus est, et Lagusa, et Pholegandrus, quam ob asperitatem Aratus ferream vocat. Pone has Cimolus, unde Cimolia terra. Hinc Siphnus conspicitur, unde ob vilitatem

^a MSS. λέγει δὲ. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^b τὸ τέμενος ἔσται Med. 2. ex correct. ^c ἑαδίας διακοσίων ἔσται τὴν περιμέτρον· κεκμημένη &c. Med. 3. ^d Πορδῶ Bre. ^e ἑαδίας deest Par. 1. 4. Med. 1. 3. Eton. Esc. ^f ταύτης δ' εἰς ἑκάστον Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^g ἢ καὶ Par. 4. Med. 1. 2. ^h κακιδεύουσι Med. 1. ex correct. ⁱ τινες φασὶν Med. 1. 2. 3. Mosc. ^k σιδηρεῖον Med. 1. 2. 3. ^l ἔσται Par. 1. Eton. ^m ἀφ' ἣ Par. 4. Malim, ἀφ' ἧς. V.

3. Θήρα μὲν] Fusa hæc libro primo, (p. 65.) ibidemque de Anaphe et Therasia. Casaub.

Ibid.] Thera insula primo Calliste appellata fuit, de qua vide plura in Herodoto. Nunc Santorin dicitur a Sancta Irene, cui in sæculo posteriori dicata fuit. (Vide Tournefortium, vol. i. p. 202. Voyage Pitt. de la Grece, p. 21.) F.

13. ἑπτακοσίους] Sed ego non puto vicinum dici, quod amplius xx. miliaribus Germanicis iustis distat: itaque ἑπτάκοντα legi. Xyland.

Ibid.] Crassus error Xylandri. Textus est integer ac sanus. F. Ibid. ἡ τε Ἀνάφη, καὶ Θηρασία] Anaphe nunc Nanfo dicitur, ad orientem a Thera m. p. 18 distans. Therasia sita est incertior ob mutationes in hisce partibus a terræ motibus factas. Idem.

14. τῶν δ' ἴσον ἐκάστη] Lege, cum veteribus libris, ταύτης ἢ εἰς ἑκατόν. Casaub.

Ibid.] Veterum librorum lectionem probō. Therasia certe non longe a Thera distabat, quod illam ex hac avulsam Plinius narrat, lib. iv. c. 12, et in optimis chartis Ios vix stad. 100 a Thera distat. Plinii textus inter Ion et Theram m. p. xxv efficit, sed mendose, rectius m. p. xv. F.

15. ἐν ᾧ κακιδεύουσι φασὶν τινες] Herodotus de Homero (in ejus vita, c. 36.) τελευτήσας δ' ἐν τῇ Ἰῳ, αὐτὸς ἐπ' αὐτῆς ἐτάφη ἐπὶ τῇ τῶν συμπλεόντων καὶ τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ. Vide Gell. lib. iii. cap. 11. Casaub.

Ibid.] Pausanias, lib. x. cap. 24. scribit, Δεικνύουσι δὲ οἱ Ἰώνται (scilicet Hadriano Imp.) καὶ Ὅμηρος μνημα, καὶ ἐτέρωδι Κλυμένης, i. e. matris Homerī. Numismata hujus insulæ caput Homerī exhibent. Ion insulam Stephanus inter Cycladas numerat, Mela et Dicæarchus inter Sporadas. Neque huic Plinius repugnat. Stephanus nomen ab Ionibus deducit, Bochartus ab ἰών, Oion, acervus lapidum. Ex Plinio patet Phœnicen primo appellatam fuisse. Hodie Nio dicitur. (Tournef. vol. i. p. 194. Voyage Pitt. de la Grece, p. 19.) F.

16. Σίκινος] Σίκινος scripsi, pro Σίκινος, alios auctores, etiam Latinos, secutus. Mediam quidem brevem esse Solonis versus monstrat:

Εἴην δὴ τότε ἐγὼ Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης.

Sed hæc alibi. Cynthum autem, non Cythum, Deli esse montem, nemo nescit, neque Cythrus, sed Cythnus, est una de Cycladibus. Xyland.

Ibid. Σίκινος] Sic scribendum. Nam Stephanus quoque ita hic sine dubio legit, et Strabonis γραφὴν secutus est: etsi alii semper cum i non η medio, quod probat carmen Solonis:

Εἴην δὴ τότε ἐγὼ Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης.

Hanc autem Oenoe quondam fuisse dictam, præter Stephanum, docent Plinius et doctissimus Apollonii scholiastes. Casaub.

Ibid. Σίκινος] Corrupte scribitur: Σίκινος enim appellata, uti ex Solonis versu patet apud Diogenem, in quo syllaba xi corripitur:

Εἴην δὴ τότε ἐγὼ Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης,

Ἀντί γ' Ἀθηναίης πατρίδ' ἀμειψάμενος.

Ἀΐψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνδράποισι γένοιτο,

Ἀτλινὸς ἔτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμῶν ἀφέντων. i. e.
Essem utinam tunc ego Pholegandrius, aut Sicinites,
Pro Atheniense, patriam immutans.
Cito enim fama hæc inter homines pervadet,
Atticus iste vir Salaminem prodeuntium.

Holsten. in Stephan. p. 293.

Ibid. Σίκινος] Quidam Sicynum et Sicenium vocant, et prisco nomine Oenoe. Plinius, lib. iv. cap. 12. Sicynus quæ antea Oenoe. Stephanus, Σίκινος, νῆσος περὶ τὴν Κρήτην, ὡς Στραβὼν δικάζει αὐτὴ Οἰνὴ πρότερον ἐκαλεῖτο. i. e. Sicens, insula circa Cretam, ut ait Strabo, (h. l.) ea ante vocabatur Oenoe. Nempe διὰ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον, quia vitibus confita est, ut placet Etymologo et Apollonii scholiasti. Tamen Apollonius, utrumque nomen e fabulis repetens, Thoantem, Lemni regem, in arca huc delatum narrat ex Oenoe nympha Sicynum peperisse: unde factum ut prius Oenoe deinde Sicynus diceretur. Et apud Scholiastem, etiam Xenagoras Sicini nomen deducit ἀπὸ Σικίνης υἱοῦ Θόαντος καὶ Νηΐδος νύμφης, pro quo Etymologus ἀπὸ υἱοῦ Θόαντος Σικίνης καὶ νύμφης Οἰοναΐδος. Utrobique legendum, Οἰνίδος, id est, a Sicino Thoanthis filio et nympha Oeneidis, quæ aliis est Oence. Mihi Sicinus tam fabulosus quam Oenoe vel Oeneis. Et Sicinus vel Sicens insula dicta videtur a paupertate: quia סִכִּין, siccus, Hebræis est indigere. Misera enim erat insula et ignobilis. Proinde apud Laertium Solon Pholegandrum et Sicynum tanquam insulas obscuri nominis et parvæ rei ita opponit Athenarum celebritati:

Εἴην δὴ τότε ἐγὼ Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης,

Ἀντί γ' Ἀθηναίης πατρίδ' ἀμειψάμενος. i. e.

Pro terra mihi Cecropia Pholegandrus ut esset,

Aspera vel Sicinus patria terra velim.

Bochartus, in Phaleg. lib. i. cap. 14. p. 415. Edit. Ultraj.

Ibid.] Σίκινος hodie Sikino, ad occidentem Ios, paulum ad austrum vergens. F.

Ibid. καὶ Λάγυσα] Stephanus, Λάγυσα, νῆσος περὶ Κρήτην. Meminerunt alii quoque Geographi. Athenæus quoque, libro primo, c. 24. p. 30. Λαγῦσαι νῆσοι, ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς λαγῶν. Casaub.

Ibid.] Lagusa, secundum Tournefortium, est rupes hodie Cardiotissa dicta. F.

17. καὶ Φολέγανδρος] Parva et vilis insula, ut ex Solonis carmine apparet. Arati locum mox proferet. Meminerunt Plinius, Stephanus, alii. Casaub.

Ibid. Φολέγανδρος] Nunc Policandro vocatur: (Tournef. vol. i. ep. 6.) m. p. ambitum habet. (Thevenot, t. i. p. 340.) F.

18. Κίμωνος] Insula quam recentes Græci Κίμωνι appellant. Ad terram Cimoliam quod attinet, vide Tournefortium medice et chymice de ea differentem: (vol. i. ep. 4.) Europæi, ab argenti fodinis, in hac insula repertis, plerumque Argentiæ eam appellant. Idem.

19. ἡ γῆ ἡ Κιμωνία] De Cimolia, quod est cretæ genus, lege Plinium, lib. xxxv. cap. 17. Casaub.

Ibid. ἡ γῆ ἡ Κιμωνία] A Cimolo est terra Cimolia, quæ est inter cretæ species. Plinius, lib. xxxv. cap. 17. Cretæ plura genera.

Siphnius taxillus proverbio locum dedit. Vicinior Cimolo ac Cretæ jacet Melos, insula aliis memorabilior, distans a Scyllæo Hermionico promontorio stadiis septingentis, totidemque fere a Dictynæo. Athenienses aliquando, misso exercitu, Melios puberes omnes trucidaverunt. Hæ sunt in Cretico mari insulæ. In Ægæo autem magis Delus, et circa eam Cyclades, ac sitæ ante eas Sporades: de quibus in Creta diximus. Delus urbem habet in planitie sitam, et fana Apollinis atque Latonæ: supra urbem est mons excelsus atque asper, Cyn-

θησ: perfluit insulam Inopus fluvijs non magnus, cum insula quoque sit parva. Antiquitus, jam inde a Saturni temporibus in magno fuit hæc insula honore: fabulæ enim perhibent ibi Latonam partus doloribus solutam in lucem edidisse Apollinem et Dianam. Nam ut Pindarus ait:

Ante erat intolerabilis

Conditio insulæ

Ob fluctus, omnigenumque

Ventorum procellas.

Ἡν γὰρ τὸ πάροιθεν, ὦ φορητὰ (ὦ φησὶν ὁ Πίνδαρος)

^a Ἑρμιονικῆ Med. 1. Ἑρμιονικῆ Med. 3. ^b κόλπε ἀκρατηρία Med. 2. ex correct. ^c τῆ Σκυλλαίᾳ Med. 1. 2. καὶ τῆ Σκυλλαίᾳ Med. 3. ^d τι deest Med. 3. ^e Δικτυναίᾳ Par. 1. 4. Med. 3. et Med. 2. ex correct. ^f Scripti, πλείους. Marg. Cas. ^g προσκειμένη Med. 1. 2. 3. Mosc. ^h Οἰνωπὸς Par. 1. ⁱ ἡρωικῶν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^k ἀρξαμένη Med. 1. 2. 3. ἀρξαμένη Esc. Mosc. ^l Ἀρτέμιδος. φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος, ὅπου ὠδῶσι δέαις ἀγχιτόκοις ἐπιδαίνειν Eton. ^m φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος ἢ Par. 1. ἢ &c, aduque γίνων inclusive, defunt Med. 3. ⁿ ὦ φορητὰ Par. 4. ὦ φορητὰ Med. 1. 2. Bre. Esc. Mosc. ^o φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος defunt Par. 1.

nera. Ex iis Cimoliæ duo ad medicos pertinentia, candidum et ad purpurissimum inclinans. Hinc Ovidius, lib. vii. Metam. ver. 464.

— cretosaque rura Cimoli.

Ad medicinam quid conferat, medicorum filii pluribus docent. Sed ejus usum in vestibus poliendis et desquamandis nullibi reperies uberius quam in Plinio. Ex cinere, nitro, et Cimolia veteres fecerunt lixivii genus, quo in balneis sordes eluebant. Aristophanes in Ranis:

Ὁ ποιοῦντος βαλανεύς, ὁπότεοι
Κρατῆσι κυκησιτέφρη
Ψευδονίτρῃ τε κοινίᾳς
Καὶ Κιμωλίας γῆς. i. e.
Balneator omnium pessimus, quotquot
Trahunt turbantem cineres
Falsoque nitro mixtum pulverem,
Et Cimoliam terram.

Ad quæ verba scholiastes: ἡ Κιμωλία νιτροποιὸς γῆ ἐξ ἧς τὸ νίτρον. i. e. Cimolia terra nitrifera, ex qua nitrum. Hinc in Dionysium Eustathius: ἡ Κιμωλία περὶ Κρήτην, ἐξ ἧς ἡ Κιμωλία γῆ, ἐπιτηδεύει εἰς νίτρον καὶ λαϊσκήνην. i. e. Cimolus circa Cretam, ex qua Cimolia terra, apta ad nitri præparationem. Et Dioscorides, lib. ii. cap. de felle: σὺν νίτρῳ ἢ γῇ Κιμωλίᾳ σμῆγμα κρατῖσιν. i. e. Cum nitro aut terra Cimolia smegma optimum. Inde factum, ut Talmudici hæc promiscue sumentes nitrum, Jerem. c. ii. ver. 22. per Cimoliam explicaverint. Locus Jeremiæ sic habet: Si laveris te בִּנְתַר nitro, et multiplicaveris tibi בִּרְיָה borith, id est, herbam fullonum, puta, sordidior aut saponariam. Et ad illum Talmudici בִּנְתַר וּבִרְיָה בְּגָדִים קְטָנוֹת לְכַבֵּשׁ נִיטְרוֹ וְאֶשְׁלֵי קְטָנוֹתֵינוּ nitrum et borith. i. e. Cimolia et asleg ad lavandam vestem parvam. Absurde, cum parvæ et magnæ vestes eodem modo laventur. Itaque pro בְּגָדִים קְטָנוֹת vestem parvam, legendum, בְּגָדִים כְּתוּבִים vestem maculatam. Bochart. in Phaleg. lib. i. c. 14. p. 419. Edit. Ultraj.

1. διὰ τὴν εὐτέλειαν] Floruit tamen Siphnus quoque ut si qua alia insula, aurique atque argenti fodinis excelluit. Herodotus, Thalia, (l. iii. c. 57.) τὰ δὲ τῶν Σιφνίων χερμαία ἤμαρ τε τῶν χρόνων, καὶ νησιωτῶν μάστιγα ἐπλάττειν, ἅτε ἰόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ ἡσυχίᾳ χρυσίων καὶ ἀργυρίων μεταλλῶν ἔτω, ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γινομένων αὐτόθεν χρημάτων, θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακίσταται, ὅμοια τοῖς πλεσιωτάτοις. i. e. Vigebant autem ea tempestate Siphniorum res, eratque insula hæc insularum locupletissima, ut in qua auraria et argentaria metalla essent, unde tantum pecuniæ habet, ut et decima ejus parte reponeretur apud Delphos thesaurus locupletissimo cuique par. Casaub.

Ibid.] Siphnus, nunc Siphanto, ante, ait Plinius, Meropia et Acis dicta. Olim fodinis argenti et auri claruit. His autem inundatis, nullæ aliæ opes fuerunt, ergo proverbium, ut opinor, propter pauperiem exortum est. Eustathius in parecb. ad Dionys.

p. 99. Edit. Hudson. hoc adagium memorat. Suidas et Hesychius scribunt Σίφνιος ἀρραβών, quod eandem forsan vim habet. Erasmus in adag. p. 1054. Edit. 1599. paulo aliter sentit. Vide etiam Pausan. l. x. c. 11. Voyage Pitt. de la Grece, p. 14. F.

2. Μῆλος] Melos, hodie Milo dicta, optimum habet portum. De solo hujus insulæ, de sulphure, aliisque rebus memoratu dignis, vide Tournefortium, vol. i. ep. 4. Voyage Pittoresque de la Grece, p. 9. Idem.

5. Ἀθηναῖοι δὲ ποτὶ πέμψαντες στρατείαν] Apud Eustathium hunc locum describentem vox στρατείαν est omissa. Sic enim legitur, εἰς ταύτην Ἀθηναῖοι ποτὶ πέμψαντες, ἡδὸν τὸς ἐνοικούντας ἀπέσφαξαν. Estque hoc elegantius. Vide quæ notavimus ad Matth. c. ii. ver. 16. Porro de Meliorum calamitate, et Atheniensium crudelitate, Thucydides, lib. v. c. 115, 116. Casaub.

Ibid. Ἀθηναῖοι δὲ ποτὶ πέμψαντες στρατείαν, ἡδὸν κατέσφαξαν τὸς ΠΑΕΙΟΥΣ] Malim, τὸς ΜΗΛΙΟΥΣ. F.

6. ἡδὸν κατέσφαξαν τὸς πλείους] Hæc sunt corrupta. Lege, τὸς Μήλιους. Sic fere Thucydides. Quin ita scribit Strabo, p. 918. Edit. Amst. Toup.

11. ἔχει τὴν πόλιν] Callimachus, in Hymno in Delum, ver. 266. scribit,

Ὡς μεγάλη, ὡς πολυέωμος, πολύπολις, πολλὰ φέρουσα.
Ergo multas habuit urbes sub regno Ptolemæi Philadelphii. Post autem commercium in insulam introductum, hæc urbes coaluerunt. Plurimi recentes Delum descripserunt tanquam sterilem ac saxosam, arboribus et nunc prorsus habitantibus destitutam. Vide Spon. t. i. p. 172. Wheler. p. 53. Sandys. p. 9. Tournef. vol. i. epist. 7. F.

13. ἄρος ὑψηλὸν ὁ Κύνθος] Cynthus, unde Apollo dicitur Cynthus, mons e Granate compositus, non autem valde sublimis. Idem.

14. Ἰωπὸς] Libri veteres, Οἰνωπὸς. Vide lib. vi. p. 391. Casaub.

Ibid.] Fons hic est, quem in lib. vi. memorat, ubi decrescere et augeri cum Nilo plane negat. Plinius hunc refert, lib. ii. c. 103. Tantum est aquæ profluvium, ut recte flumen parvum dicatur. Vide Tournef. Bryantius in Mythol. t. i. p. 206. nomen ab Ain Opus, i. e. fons serpentis vel Pythonis deducit. F.

15. ἀπὸ τῶν Κρονικῶν χρόνων] Libri exarati habent, ἀπὸ τῶν ἡρωικῶν χρόνων. Sic dixit libro primo, κατὰ τὸς ἥρωας. Diodorus similiter, ἢ τε πόλεις τῶν Θεσάλων διὰ τῆς τῶν προγόνων ἐπιφανείας ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις φρονήματος ἦν πόλεις. Cicero de Natura Deorum, lib. iii. c. 21. Quartus is, quem heroicis temporibus Acantho reperisse dicitur. Non fugit me tamen κρονικὰ dici τὰ παλαιὰ. Casaub.

19. Ἡν γὰρ τὸ πάροιθεν] Libri veteres sic, φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος, Ἡν γὰρ, &c. Sed solet Strabo ita verba sua iis, quæ affert, miscere. Legendum autem omnino, ut edidimus, φορητὰ, inquam,

^a Κύμασι τε παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖσιν.
^b Ἀλλὰ καὶ ὁ γένος ὀπότ' ὀδύναισι ^c θείαις ὀπι-
 βαίνειν,
 Δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ ^e πρεμνῶν ^f ἀπώρσαν
 χθονίων.
^g Ἄν δ' ἐπὶ κραναῇ ^h χέδον ⁱ πέτρα ^k ἀδαμαντο-
 πέδῃλοι κίονες.
 Ἐνθα ^l τεκοῖσ' εὐδαίμων' ἐπόφαθ' γένναν.
 Ἐνδοξον δ' ἐποίησαν αὐτῷ αἱ περιουκίδες ἡῆσοι χα-
 λείμναι Κυκλάδες, καὶ πῦλιν πέμπκσαι δημοσίαι ¹⁰
 θεωρῆς τε, καὶ θυσίας, καὶ χοροὶ παρθένων, πανηγύρεις
 τε οἱ αὐτῇ συνάγουσαι μεγάλας. Κατὰρχαί μὲν οὖν
 δώδεκα ^m λέγεται· πρῶτον γένοντο δὲ καὶ πλείους. Ἀρ-
 τεμίδωρος δ' οὖν ⁿ ἀφαιρῶντα ^o εἰς τὴν Ἑλένης εἰ-
 πῶν, ὅπ' ἀπὸ Θεοῦ μετὰ Σπείης παράκειται, ^p μα- ¹⁵
 κρὴ γὰρ ὅσον ἐξήκοντα τὸ μήκος· ἀπὸ ταύτης γὰρ
^q φησὶν, αἱ Καλέμναι Κυκλάδες εἰσὶ· ὀνομάζει δὲ
 Κέα τὴν ἐγγυτάτω τῇ Ἑλένῃ· καὶ μὲν ταύτῃ· Κύθ-
 νον, καὶ ^r Σέριφον, καὶ Μήλον, καὶ Σίφνον, καὶ ^s Κίμωλον,
 καὶ Πρεπέσινθον, καὶ ^t Ὀλέαρον, καὶ πρὸς ταύταις Πά- ²⁰
 ρον, Νάξον, Σύρον, ^u Μύκονον, Τήνον, Ἀνδρόν, Γύαρον·
 ταῖς μὲν ἐν ἄλλαις τῇ δώδεκα νομίζω· τὴν Πρεπέ-
 σινθον, καὶ ^v Ὀλέαρον, καὶ Γύαρον, ἥτιον· ὧν τῇ Γύαρῳ
 πρῶτον μὲν, ἔγνωσαν κάμιον· ἔπειτα ἀλίων συνοικε-
 μῶν· ἀπαίροντες δὲ ἐδεξάμεθα πρῶτον ^w ὀφείδου ²⁵
 ὡς Καίσαρα πρῶτον χειρισμένον τῶν ἀλίων πινά· ἦν
 δ' οἱ Κορίνθου Καίσαρ βαδίζων ὅπ' ἐπὶ τὴν θριάμβον

*Sed postquam dea sacris
 Doloribus acta eam adiit,
 Continuo quatuor columnæ
 Adamantinis comis decoræ,
 Juxta asperum scopulum e solo
 Telluris se exeruerunt,
 Rectis caudicibus nitentes.
 Ibi diva læta partu
 Prolem vidit beatam.*

Celebrem eam fecerunt circumpositæ insulæ Cy-
 clades, honoris causa publice mittentes, qui sacra
 frequentarent, tum victimas, choros virginum: et
 solennes ibi magnos agitantes conventus. Ab initio
 duodecim numerabantur: sed acceperunt plures.
 Artemidorus eas enumerat, cum de Helena insula
 loquens, a Thorico, inquit, ea usque ad Sunium
 juxta porrigitur, longitudine sexaginta circiter sta-
 diorum: ab hac incipiunt Cyclades. Nominat de-
 inde Ceon, vicinissimam Helenæ: post hanc Cyth-
 num, Seriphum, Melum, Siphnum, Cimolum,
 Prepesinthus, Olearum: item Naxum, Parum,
 Syrum, Myconum, Tenum, Andrum, Gyarum.
 De his reliquas ego in numero duodecim istarum
 pono: Prepesinthus, Olearum, et Gyarum non
 perinde. Ipse, cum ad Gyarum appulissim, depre-
 hendi vicum exiguum esse, a piscatoribus habita-
 tum. Inde cum discederemus, accepimus lega-
 tum isthinc ad Cæsarem missum, unum de pisca-
 toribus. (Erat tum Corinthi Cæsar, ad triumphum

^a Κυμάτεσι π. Med. 2. Mosc.

^b καὶ ὁ γένος Par. 4. καινογενῆς Efc. Mosc.

^c ὀδύναισι Par. 1. 4. Med. 1. Efc. Mosc. ὀδύναισι

Med. 2.

^d θείαις ἀγχιτόκοις Par. 1. 4. Med. 1. 2. Efc. θύοις ἀγχιτόκοις Bre. Mosc.

^e πρεμνῶν Par. 1. 4. Bre. Efc. Mosc.

^f ἀπώρσαν Med. 2.

^g Ἄν δ' ἐπὶ κράνοισ Par. 4. Ἄν δ' ἐπὶ κράνοισ Efc. Ἄν δ' ἐπὶ κράνοισ Mosc.

^h χέδον Marg. Cas. sic

Par. 1. Eton. Mosc.

ⁱ πέτρα Par. 4.

^k ἀδαμαντοπέδῃλοι Par. 1. 4. Efc.

^l τέκεν Par. 1. Eton. τέκοις Mosc.

^m Scripti,

λέγονται. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Efc. Mosc.

ⁿ διαρριμῶντα Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc.

^o ὅτι δεστ Efc.

^p μακρὰ Med. 3. Eton. Efc. Mosc. et Med. 2. ex correct.

^q φασὶν Med. 3.

^r τὴν Κύθον Par. 1. Κύθον Par. 4. Med. 1. 2.

Efc. Mosc.

^s Σέριφον Med. 1. 2.

^t Κίμωλον Par. 1. Κίμωλον Med. 3. sed in Par. 1. v. punctis supra notatur.

^u Ὀλέαρον

Par. 1. 4. Ὀλέαρον Med. 1. 2. 3. Eton. Ἀλίαςον Efc. Mosc.

^v Μάκονον Par. 4. Μήκονον Med. 3. Μήκονον Eton.

^w Ἀλίαςον

Med. 1. 3. Efc. Mosc. Ὀλέαρον Med. 2. Eton.

^x ἐκείθεν Med. 3.

inquam, non ἔφορη, quam negationem miror admodum ab in-
 terprete non esse sublatam: quum res ipsa et poetæ sententia
 vel invitos nos eo adigant. Nos ergo sustulimus, præsertim qui
 meminissimus sic legi apud Homeri scholiasten, in Odyss. κ' ubi
 ita scribitur, ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσι δῆλος παντοδαπῶν
 ἀνέμων ῥιπαῖς, optime sane: et ita hic restituendum. Sequentia
 mendis non carent, quæ tollere sine ope librorum non possumus:
 a veteribus codicibus illa verba καὶ ὁ γένος aberant, et
 πρεμνῶν pro πρεμνῶν quod parum refert. Legendum autem cen-
 seo, σχέδον, non χέδον: est enim pro ἀνέχεδον. Porro videntur
 hæc Pindari sumpta ex illa ipsa ode, unde hæc de eadem insula
 descripta apud Philonem leguntur: καὶ ὁ θεοτίμητε, λιπαροπλο-
 κάμῃ παῖδες ἢ Λατῆς, ἡμεροέστατον ἔρος, Πόντος δὲ γάτες, χέδονος εὐρείας
 αἰκίητον τέρας, αἱ τε βροτοὶ δῆλον κινλήσκουσι, μάκαρες δ' ἐν ὀλύμπῳ
 τηλέφατον κυνάας χέδονος ἄστρον. Casaub.

Ibid.] Locus exstat in libro, Quod mundus sit incorruptibilis.
 p. 960. Edit. 1691. Anon.

Ibid.] Ἦν γὰρ τὸ πάροιθεν, φορητὰ] Apud Strabonem extra
 omnem controversiam legendum est, ἦν γὰρ τὸ πάροιθεν φορητὰ &c.
 Vult enim dicere, hanc insulam primo fuisse vagam et errabun-
 dam, postea immobilem factam propter Latonæ partum. Ad
 hunc locum Pindari, ut hoc etiam obiter admoneam, alludit
 alibi Plutarchus, (De facie in orbe Lunæ) cum sic inquit: τὴν
 δὲ γὰρ κατὰ Πίνδαρον, ἀδαμαντοπέδῃλοι κίονες περιέχουσι. Versus ter-
 tius hoc modo emendandus:

Ἀλλὰ καὶ ὁ γένος ὀπότ' ὀδύναισι θείαις ἀγχιτόκοις ἐπιβαίνειν.

Vide Theodori Canteri Variar. Lect. lib. ii. c. 22. p. 769. tom.
 iii. Fac. Critic. Jan. Gruter. Anon.

10. πέμπκσαι δημοσίαι θεωρῆς] Id Thucydides, lib. iii. cap.
 104. docet, et Homeri testimonio comprobatur, ἦν δὲ ποτε καὶ τὸ
 πάλαι μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον τῶν Ἰώνων τε καὶ περικτιόνων ἡσίου-
 τῶν· ἐξ ἧς τε γὰρ γυναιξὶ καὶ παῖσιν ἰδιώρει, ὥσπερ καὶ ἐς τὰ Ἐφέσια.

Ἰωνες· καὶ ἀγῶν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικός καὶ μουσικός· χοροὶ τε ἀνῆσαν
 αὐτοῖς. i. e. Fuit autem et prisca temporibus in Delo frequens
 Ionum et accolarum in insulis circumjacentibus habitantium con-
 ventus. Nam cum uxoribus et liberis ad spectacula conveniebant,
 ut nunc Iones ad ludos in Dianæ Ephesiæ honorem institutos [con-
 fluere solent.] Illic autem gymnicum musicumque certamen fiebat,
 et civitates eo saltatorum choros mittebant. Locus poetæ est in
 Apollinis προοίμῳ. Casaub.

Ibid.] Vide Thucydidem loco citato. Anon.

Ibid.] Originem hujus cultus vetustissimam frustra quære-
 mus. Virgilius, Æneid. iii. ut insulam religionē sacram memo-
 rat. Certe fuit commune omnium vicinarum civitatum vincu-
 lum. Theseus ibi festum solenne instituit, et cum Athenienses
 diu maritimis præfuisent, ii sacrorum principes facti sunt.
 Unamquamque insulam certa ratione pecuniam quotannis De-
 liis pependisse ex Marmore Sandvicenſi patet, a doctissimo Tay-
 lori edito. F.

22. τὴν δὲ Πρεπέσινθον] Hujus ita est obscurum nomen, ut
 alibi legisse quam apud geographos nunc quidem non memi-
 nerim. Olearum, præter geographos, qui eam et Gyarum inter
 Sporadas referunt, nominavit Virgilius. Præterea ex Arriani in
 Epist. multis locis apparet Gyarum, five, ut ipse semper vocat,
 τὰ Gyara, fuisse relegatorum plerumque sedem. Casaub.

Ibid.] Prepesinthus a Plinio Præpesinthus appellatur. Hic
 author hanc insulam inter Seriphum et Cythnon ponere videtur.
 (lib. iv. c. 12.) F.

23. καὶ Ὀλέαρον, καὶ Γύαρον] Olearos nunc Antiparos nomen
 habet. Gyarus rupes est vix habitabilis, incolis olim a muribus
 fugatis, et nunc a muribus agrestibus vexatis. Vide Plinium,
 lib. viii. c. 29. Tournefortius ait m. p. 12. ambitum habere.
 Nomen hodiernum Joura. F.

proficiscens Aëtiacum) Is ergo legatus una navigans percunctantibus dicebat, se missum esse pendendæ tributi diminutionis gratia: nam pendere ipsos centum et quinquaginta denarios, cum ægre possint centum. Paupertatem eorum etiam Aratus sic innuit in minutis:

*Te Latona tenet, puto, ferrea nunc Pholegandrus,
Aut Gyaron nibilo meliorem forte subisti.*

Delum ergo sic celebrem auxit everfa a Romanis Corinthus: eo enim mercatores transiverunt, invitante eos immunitate templi, et commoditate portus: opportune enim sita est navigantibus ex Italia et Græcia in Asiam: et solennis conventus habet quippiam mercatui adfine: frequentabantque eum cum alii, tum maxime Romani. Et Corintho instaurata, Athenienses insula potiti, sacra et negotiationes diligenter procuraverunt: supervenientes autem Mithridatis duces, et tyrannus eam ad defectionem pertrahens, omnia devastaverunt, rursusque Romani insulam occupaverunt desertam, cum rex domum se recepisset: exinde in hunc usque diem inops permanfit. Tenent Athenienses. Rheneia insula est exigua et deserta, intra quartum a Delo stadium, ubi monumenta sunt Deliorum: nam mortuum in Delo sepelire non est fas, neque cremare: canem quoque in Delo esse non licet: olim

τὸν ἄκριακόν· συμωλέων δὲ ἔλεγεν ὡς τὰς πυ-
γομένους, ὅτι ὡρεσθεύοι περὶ κεφισμῶν ἢ φόρων· ὅτε
λεῖν γὰρ δραγμαὶς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τὰς ἑκατὸν
χαλεπῶς ἀνὰ τελοῖεν· δηλοῖ δὲ τοῖς ἀπορίας αὐτῶν
ἢ Ἄρατος ἐν τοῖς καλὰ λεπτῶν,
Ὡς Λητοῖ, ὃν μένεις μὴ σιδηρεῖν Φολεγάνδρῳ
Δειλῇ, ἢ Γύαρον ὡς παρελεύσεαι αὐτῇ ὁμοίῳ.
Τὴν μὲν οὖν Δῆλον ἐνδοξον γενομένην ἔπος ἐπὶ μάλ-
λον ἠύξησε καὶ κατασκαφείσα ὑπὸ Ῥωμαίων ὁ Κόρινθος·
ἐκείσε γὰρ μελεχάρησαν οἱ ἔμποροι, καὶ τῆς ἀτελεί-
ας τῆς ἱερᾶς ὡρεσκαλυμένης αὐτῆς, καὶ τῆς εὐκαι-
ρίας τῆς λιμένος· ἐν καλῷ γὰρ κεῖται τοῖς ἐκ τῆς
Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀσίαν πλέεσιν·
ἢ τε πανήγυρις ἐμπορικὸν τι ὡρεῖται ἐστὶ, καὶ συνή-
θεις ἦσαν αὐτῇ, καὶ Ῥωμαῖοι τῶν ἄλλων μάλιστα·
καὶ ὅτε συνεθήκει ἡ Κόρινθος, Ἀθηναῖοι τε λαβόντες
τὴν νῆσον, καὶ τῶν ἱερῶν ἅμα, καὶ τῶν ἐμπορειῶν
ἐπεμελούντο ἱκανῶς· ἐπελθόντες δ' οἱ τῆς Μιθριδά-
του στρατηγῆς, καὶ ἀποστήσας τύραννος αὐτὴν διε-
λυμνήναντο πάντα, καὶ παρέλαβον ἐρήμην τὴν νῆσον
πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἀναχάρησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς
Βασιλέως· καὶ διετέλεσε μέχρι νῦν ἐνδεῶς ὡρεῖται·
ἔχουσι δ' αὐτὴν Ἀθηναῖοι. Ῥήνεια δ' ἐρημὸν νησί-
διον ἐστὶν ἐν τέτρῳ τῆς Δήλου σταδίοις, ὅπερ τὰ
μνήματα τοῖς Δηλίοις ἐστὶν· ἐν γὰρ ἔξῃ ἐστιν αὐτῇ τῇ
Δήλῳ θάπτειν, ἐδὲ καίεν νεκρῶν· οὐκ ἔστιν δὲ οὐδὲ
κύνα ἐν Δήλῳ τρέφειν· ὠνομάζετο δὲ καὶ Ὀρτυγία

^a Ἀκριακὸν Med. 1. Efc. ^b δὲ Par. 1. Med. 3.
Mosc. ^d τελοῖεν Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Efc. Mosc.
Efc. Mosc. ^f δηλοῖ &c, adusque ὁμοίῳ inclusive, defunt Med. 3.
et συμνέει ex correct. συμνέει Med. 2. σὺ μὲν οἶμαι σιδηρεῖν Efc.
Par. 4. Med. 2. et Med. 1. ex correct. ^m ἔπος Par. 4. ἔπος deest Med. 3.
MSS. προκαλυμένης. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Efc. Mosc.
ἡ τῶν ἄλλων Med. 2. ⁿ συνεθήκει Med. 1. 3. Efc. Mosc. συνεθήκει Med. 2.
1. 2. 3. Efc. Mosc. ^u καὶ ἀποστήσας defunt Med. 3. καὶ ἀποστήσας τύραννος αὐτὴν defunt Eton. sed καὶ ἀποστήσας τύραννον αὐτὴν scribun-
tur in marg. a recenti manu, καὶ δ' Efc. ^x οἱ Ῥωμαῖοι πάλιν τὴν νῆσον Med. 1. 2. 3. Mosc. ^y οἰκίαν Med. 1. 3. Mosc. ^z πάλιν
τῇ Med. 2. ^a Ῥήνεια Med. 2. Ῥήνεια Med. 3. Efc. Mosc. sed Med. 2. habet Ῥήνεια ex correct. ^b τοῖς Mosc. ^c ἐκ ἔξῃ Efc.

12. ἐν καλῷ γὰρ κεῖται] Hoc solet Thucydides dicere καλῶς κεῖ-
σθαι τῇ παράπλῃ. (Thucyd. l. i. c. 36.) Similiter libro tertio, καὶ
ἅμα τῇ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ καλῶς αὐτοῖς ἰδοῖται ἢ πάλιν καθίσταται.
De Deli autem emporio vide etiam infra, l. xiv. p. 985. Edit. Amst.
Plinius, l. iv. c. 12. Ipsaque longe clarissima, Cycladum
media, templo Apollinis et mercatu celebrata Delos. Casaub.

16. ὅτε συνεθήκει ἡ Κόρινθος] Si Xylandri interpretationem se-
quamur, Athenienses Delum insulam sub Augusto post restituta
Corinthum acceperunt. Polybius autem, qui longe Au-
gusto fuit anterior, in Exc. Leg. cxxiii. p. 1325. Edit. Amst.
ait, Delum παρὰ Ῥωμαίων συγχωρηθῆναι τοῖς Ἀθηναίοις. Quocirca
Bayerus, in Opusc. p. 482. multo melius reddit, postquam Co-
rinthus auctor defectionis Achaicæ tumultus existit. Hoc con-
cessit, omnia recte et in ordine narrantur, neque Strabo historiam
hujus insulæ perturbat. Expilationem Deli sub Menophane,
Mithridatis duce, Pausanias eleganter depingit. (Pausan. l. iii.
c. 23.) F.

22. μέχρι νῦν ἐνδεῶς ὡρεῖται] Scilicet usque ad Tiberium.
Pausanias sub Hadriano idem narrat, l. viii. c. 33. ὅθεν τε . .
καὶ ἡ Δήλος τὸ κοινὸν Ἑλλήνων ἐμπόριον, καὶ μὲν ἀνδρὸς ἰδὼτα μέσῃ δυνάμει
χευμάτων καταδύσειν εἰς εὐδαιμονίαν ἢ Δήλος δὲ ἀφελόντι τὰς ἀφικνε-
μένους παρ' Ἀθηναίων εἰς τὴν ἱερὰν τὴν Φεραίαν, Δηλίων γε εἰνεκα ἐρημὸς ἐστὶν
ἀνθρώπων. Id est, ut Bayerus recte interpretatur, (Vide Bayeri
Opusc. p. 478.) quod insula Delos prorsus incolis orbata sit, iis ex-
ceptis Atheniensibus, qui templum custodiant, et (ludos) Delios obeant.
Talia Pausanias. Stephanus tamen ad vocem Ὀλυμπιεῖον novas
Athenas Hadrianas in Delo collocat. Idem Bayerus recte men-
dissimum esse locum hunc Stephani conjicit, cum Pausanias, res
Hadriani gestas in Græcia commemorans, nihil de ejus in insu-
lam Delon munificentia prædicat. Quæ autem argumenta contra
Sponium aliosque adduxit, vide in Opuscul. p. 473. &c. Idem.

^c Scripti, τῇ φόρῃ. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 3. Eton. Efc.
^e MSS. τελεῖν, et τελεῖντες. Marg. Cas. τελοῦντες Med. 1. 3. Eton.
^f καὶ Ἄρατος τὰς ἀπορίας αὐτῶν Med. 2. ^h συμνέει Med. 1.
ⁱ Δειλὴν Par. 4. ^k Γύαρον Par. 4. Efc. ^l παρελεύσεαι
ⁿ κατασκαφείσαν Par. 4. ^o ἡ K. Efc.
^q αὐτοὶ Par. 4. sed αὐτῇ scribitur supra. ^r μά-
^s Scripti, ἐμπόριον. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med.
^t Eton. sed καὶ ἀποστήσας τύραννον αὐτὴν scribun-
^y οἰκίαν Med. 1. 3. Mosc. ^z πάλιν
^b τοῖς Mosc. ^c ἐκ ἔξῃ Efc.

23. Ῥήνεια δ' ἐρημὸν νησίδιον] Sic Thucydides, lib. i. cap. 13.
Ῥήνεια. Dicitur enim varie, Ῥήνη, Ῥήνεια, Ῥήνεια, et Ῥήνεις. Ste-
phan. Quam sit autem Rhene Delo vicina docet Polycratis fac-
tum, qui eam Delio Apollini dicavit, ἀλύσει δῆσας πρὸς τὴν Δῆλον.
Casaub.

Ibid. Ῥήνεια] Rheniæ meminit Pausanias, l. iv. c. ultimo, et
Herodotus, l. vi. c. 97. Vocis originem tradit doctissimus S. Bo-
chartus, Geogr. Sacrae partis posterioris, seu Canaan, l. i. c. 14.
p. 408. Edit. Ultraj. quo loco una inquit quare sit dicta Ce-
laduffa. Rhene, ait, etiam Celaduffa dicta est. Plinius, Proxi-
ma ei (Delo) Rhene, quam Anticlides Celaduffam vocat, nempe a
strepitu undarum. Id enim proprie κελαδεῖν. Unde poeta dixit
ποταμὸν et πόντον κελαδόντα, i. e. flumen aut mare strepens et tu-
multuans. Quod ipsum Hebræis est רְבָאָם Rbaam. Sic i. Par. c.
16. ver. 32. et Psalm. xcvi. ver. 11. et xcvi. ver. 7. רְבָאָם
nomen non fuit Rhena, sed רְבָאָם Rbaama, vel Rheema ἀρχαῖως:
et Græci, quod passim fit, M. et N. permutarunt. Anon.

Ibid.] Rhenia insula parva est, quamquam Delo major.
Multa rudera sunt oppidi ad litus Delo oppositum, quod ante
Strabonem fuit, ut videtur, relictum. Ergo recte insulam νησί-
διον ἐρημὸν vocat. Hoc, nisi fallor, authorem nostrum calumniis
Tournafortii liberat. Vide Ep. 7. ad finem. F.

25. ἐν γὰρ ἔξῃ ἐστὶν αὐτῇ τῇ Δήλῳ θάπτειν] In insula Delo nec pa-
rere fas fuit, nec mortuum sepelire. Thucydides, l. iii. c. 104.
καὶ τὸ λοιπὸν προεῖπον μὴτε ἱναποθνήσκῃ ἐν τῇ νήσῳ, μὴτε ἐτάφῃ. Hinc
illa Deli κάταρσις, quam non semel Athenienses procurarunt.
Vide Thucydidem, l. iii. c. 104. et initio l. v. c. 1. et Diodo-
rum, lib. xii. Casaub.

27. ὠνομάζετο δὲ καὶ Ὀρτυγία] Virgilius, Æn. iii. ver. 124.
Linguius Ortygiæ portus, pelagoque volamus.

Plinius

πρότερον. Κέως δὲ τετραπόλις μὲν ὤνῃζε· λεί-
πονται δὲ δύο, ἢ τε Ἰελίς καὶ ἡ^a Καρθαία, εἰς αὐς συν-
επολίθησαν αἱ λοιπαί· ἢ μὲ Ποίησσα εἰς τὴν Καρ-
θαίαν· ἢ δὲ^b Κοριασία εἰς πλὴν Ἰελίδα. Ἐκ δὲ τῆς
Ἰελίδος^c ὅ, τε Σιμωνίδης ὡς ὁ μελοποιός, καὶ Βακ-
χυλίδης ἀδελφίδης ἐκείνης· ἐ μὲ ταῦτα Ἐρασίστρα-
τος ὁ ἰατρός, καὶ τῶν ἐκ τῆς περιπάτου φιλοσόφων
Ἀρίτων, ὁ τῆς Βορυσθενίτης Βίανος ζηλωτής. Παρὰ τέ-
τοις δὲ δοκεῖ^d περὶ τῆς πόλεως νόμος, ὃ μὲνεται καὶ
Μένανδρος.

Καλὸν τὸ^e Κέων νόμιμον^f ἐπὶ Φανία,

Ὁ μὴ δυνάμενος^g ζῆν καλῶς, εἰ ζῇ κακῶς.

Προσέταπτε γὰρ, ὡς εἰκέν, ὁ νόμος τὰς ὤνῃ-
κοντα ἔτη γεγονότας^h κωνιάζεσθαι, τῶν ἀρχαίων τοῖς
ἄλλοις τὴν τροφήν· καὶ πολιορκημένους δὲ ποτε ὤνⁱ
Ἀθηναίων, ψήφισατο φασὶ τὰς πρεσβυτάτους ἐξ
αὐτῶν σπορᾶν, ὁρίσαντος^k πλήθους ἐτῶν· τὰς δὲ
παύσαντας πολιορκεῖντας· κείται δὲ ἐν ὄρει τῇ θαλάτ-
της διέχουσα ἡ πόλις ὅσον πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους·
ὅπινειον δὲ ἐστὶν αὐτῆς τὸ χωρίον, ἐν^m ᾧ ἐστὶν ἰδρυμένηⁿ
ἡ^a Κοριασία, κατοικίαν ὁδὸν κώμης ἔχουσα· ἐστὶ δὲ καὶ
πρὸς τῇ Κοριασίᾳ ὁ Σμινθίης Ἀπόλλωνος ἱερὸν, ἐπὶ ᾧ
τῇ Ποιήσῃ· μεταξὺ δὲ τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν τῆς Ποι-

dicta fuit Ortygia. Ceos urbes habuit olim quatuor:
nunc duæ restant, Iulis et Carthæa, in quas reliquæ
funt translatae: Poëessa in Carthæam, Careffus in
Iulidem. Iulis patria fuit Simonidis poetæ Lyrici,
et Bacchylidis, qui fuit ejus consobrinus: præterea
Erasistratus medicus, et de Peripateticis philoso-
phis Aristo, Bionis Borysthenitæ imitator, ibi sunt
nati. Apud hos videtur lex fuisse posita, cujus Me-
nander meminit etiam:

Bellum hoc Ceanorum institutum est Phania:

Qui non potest vivere bene, non male moritur.

Mandato enim, ut apparet, legis, qui LX annos ex-
cessissent, e vita tollebantur, ut reliquis victus suffi-
ceret. Obsidione etiam aliquando pressos ab Athe-
nienibus decretum edidisse aiunt, quo maximos
nati de civibus juberent interfici, certo annorum
numero definito: eam ob rem Athenienses obsidio-
nem solvisse. Sita est urbs in monte a mari stadiis
viginti quinque: navale ejus est locus, in quo jacet
Careffus, domicilium vix pago alicui comparan-
dum. Est juxta Careffum etiam Apollinis Sminthii
templum et ad Poëessam. Inter templum et ru-

^a Καρθία Efc. sed 9 punctis supra notatur.

ex correct.

^c ὅ, τε desunt Med. 3. ὅτι Bre. Efc. Mosc.

^f ἐπιφανῶς Med. 3.

^g ζῇ Med. 3. ex correct.

^h κωνιάζεσθαι καὶ Med. 3. Bre. κωνιάζεσθαι καὶ Efc. Mosc.

ⁱ καὶ δεστ Med. 3.

^k ὁρίσαντος Med. 1. 2.

^m ὅ ἰδρυτο Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Efc. Mosc.

ⁿ Κορυσία Par. 1. Efc. Mosc. Κορησία Par. 4. Med. 1. 2.

^o Σμινθίης Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Efc. Mosc.

^p τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^q τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^r τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^s τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^t τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^u τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^v τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^w τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^x τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^y τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^z τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{aa} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ab} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ac} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ad} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ae} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{af} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ag} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ah} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ai} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{aj} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ak} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{al} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{am} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{an} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ao} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ap} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{aq} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ar} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{as} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{at} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{au} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{av} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{aw} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ax} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ay} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{az} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{ba} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bb} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bc} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bd} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{be} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bf} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bg} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bh} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bi} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bj} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

^{bk} τῇ δεστ Med. 3. Mosc.

Sensus est: qui non bene vitam agere potest, non male vitam agat. F.

14. κωνιάζεσθαι] Non intelligo. Interpres libere cicutam conjecit. Xyland.

Ibid. κωνιάζεσθαι] Facile fuerit ex Heraclide et Æliano locum emendare: quia enim illi forbitione cicutæ solitos tolli Cios fe-
nes auctores sunt, apparet legendum esse κωνιάζεσθαι. Step-
hanus vero, qui locum hunc in suos Commentarios retulit, sic ha-
bet, προσέταπτε γὰρ τὰς ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη ἀγωνιάζεσθαι, quem ego ne-
queo satis mirari: videtur enim legisse, apud Strabonem, κωνί-
σαι, vel κωνίσεσθαι, quæ vox ἀγωνιάζεσθαι significat, παρὰ τὸ κόνι
ἐγείρεσθαι: unde Horatius, vim vocis Græcæ exprimens, more
suo, lib. i. Od. i.

Sunt quos curriculo pulverem Olympicum
Collegisse juvat. Casaub.

Ibid.] Doctissimus vero Joachimus Kuhnus, in notis ad
Ælian. V. H. l. iii. c. 37. plane aliam, haud minus elegantem
et plane verisimilem reddit rationem: mihi, ait, quod aliorum
pace dixerim, videtur legisse Stephanus ἀκονιάζεσθαι, ab ἀκόνιον
vel ἀκόνιον, quod notat herbam venenatam, de qua poeta,

Miscet aconita nocera,

esset itaque ἀκονιάζεσθαι idem quod κωνιάζεσθαι, aconito scilicet
vel cicutâ expugnare spiritum. Vide Stephanum de Urbibus
in v. ἀκοναί. Anon.

18. κείται δὲ ἐν ὄρει τῆς θαλάττης διέχουσα ἡ πόλις ὅσον πέντε καὶ εἴ-
κοσι σταδίους] Urbs Iulis nunc dicitur. Ruinæ totum mon-
tem occupant. Mare autem imam partem montis alluit. Hæc
urbs certe nobilis, et lapides, pedes 12 longi et amplius, e
quibus mœnia extructa sunt, vetustatem et magnificentiam ejus
testantur. Carteia, ut opinor, fuit olim urbs Phœnicia, si ex
nomine conjicere liceat. Hodie oppidum hujus insulæ unicum
eundem situm tenet. Nunc Zia dicitur insula, quæ adhuc fe-
racior est, et dives armentorum, sicut in Virgilio seculo, ubi
Georg. l. i. ver. 14, 15. scribit,

— pinguia Cææ

Ter centum niuei tondent dumeta juvenci.

Hæc fertilitas et portuum excellentia in causa sunt, cur tanta sit
in insula habitantium frequentia. Vide Tournesfortum. F.

dera Pœceffæ, Neduffæ Minervæ fanum est, dedicatum a Nestore e Troja revertente. Est et Elixus fluvius apud Careffum. Post Ceon (sive malis Ciam) Naxus est, et Andros, memoratu dignæ, atque Paros. Inde fuit Archilochus poeta. Parii Thasum condiderunt, et Parium urbem in Propontide. Ibi fertur ara spectabilis esse, cujus latera stadii longitudinem impleant. In Paro autem lapis Parius est statuariis apprime idoneus. Sequitur Syrus, priore syllaba producta, patria Pherecydis, Badyis filii. Ætate posterior illo est Pherecydes Atheniensis. Videtur sub Syriæ nomine mentionem facere Homerus, his quidem verbis :

Ortygiam supra Syria est quædam insula.

Myconus est, sub qua fabulantur jacere ultimos Centaurorum ab Hercule interfectos: unde ada-

ήρας ηρείπιων τὸ τῆς Νεδυσίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἰδρυ-
σαμένε Νέτρος ἡ κατὰ τὴν Τροίαν ἐπ' ἀνοδὸν ἔστι ἡ
καὶ Ἐλιξος ποταμός· περὶ δὲ τὴν Κορινθίαν· μὲν δὲ ταύ-
τῃ Νάξος καὶ Ἀνδρος ἀξιόλογοι, καὶ Πάρος· ἐντεῦθεν
ὡς Ἀρχιλόχος ὁ ποιετής· ὑπὸ δὲ Παρίων ἐκπέσθη
ἡ Θάσος, καὶ Πάριον ἐν τῇ Προποντίδι πόλις· ἐν ταύτῃ
μὲν οὖν λέγεται ὁ βαμὸς θεᾶς Ἄφροδιτος, ἡ δὲ Πάρος λεγο-
μένη, ἀρίστη περὶ τὴν μαρμαρυγλίαν. Σύρος δ'
ἐστὶ μνησκύνη τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἥ ἐστι Φερεκύδης
ὁ Βάβιος ἦν· νεώτερος δ' ἐστὶν ὁ Ἀθηναῖος ἐκείνης.
Ταύτης δοκεῖ μνημονεύειν ὁ ποιητής Συρίῃ καλῶν.

* Νῆσός τις Συρίῃ κυκλήσκειαι, εἴπερ ἀκρεῖς,
Ὀρτυγίης καθύπερθε. —

Μύκονος δ' ἐστὶν ὑφ' ἧς μυθεύουσι καὶ ὅτι τῇ γιγάντων
ἐστὶν ὑστάτης ὑφ' ἧς Ἡρακλῆες καταλυθέντας ἀφ' ὧν

* Odyss. 6. ver. 403.

^a μετὰ τὴν Μεδ. 2. καὶ κατὰ τὴν Μοσc.

^b Κορινθίαν Par. 1. 4. Med. 1. 2. Μοσc. Κορινθίαν Esc.

^d ὁ βαμὸς λέγεται Med. 1. 3. Μοσc.

^e τὴν δεστ Μοσc.

^f Veteres quidam, τὰς ὑγιεινότητας. Marg. Caf.

1. τὸ δὲ Νεδυσίας] Vide lib. viii. p. 522. *Casaub.*

4. Νάξος καὶ Ἀνδρος ἀξιόλογοι] Naxus hodie *Naxia*. Insulam hanc feracissimam ob vini sui præstantiam esse Baccho dicatam nemo ignorat. In medio inter Asiam et Europam jacet, ergo longe ab Andro distat. Multa de hac insula apud veteres scriptores, Herodotum, Appianum, alios invenire est. Andros, Eubœæ proxima, æque ac Naxus fuit ferax. Ergo forsan Strabo eas non ob situm, sed ob soli præstantiam, una nominavit. De his insulis vide Tournefortium. *F.*

Ibid. Πάρος] In bello Persico hæc insula ditissima inter Cycladas facta est. Urbs Paros olim maxima nunc *Parechia* dicitur. *Idem.*

6. ἐν ταύτῃ μὲν οὖν λέγεται] Eustathius, ἀδεται γοῦν καὶ Παριανὸς βαμὸς ἐπὶ μεγάλῃ, καὶ Ἐφέσιος δὲ κερατινός. *Casaub.*

8. ἡ Παρία λίθος] Meminit Plinius, lib. xxxvi. c. 5. quem adi. *Idem* et lapis Lygdus dicitur. *Idem.*

Ibid.] Hoc marmor e Marpeffo monte fuit effossum, unde Virgilius, *Æneide* sexta,

Marpefia cautes.

Vide Servium et Stephanum. *Idem* poeta, *Æneide* iii. *ni-veam* Paron appellat, et quidem rupes adhuc procul navigantibus *ni-veam* quandam speciem præ se ferunt. *F.*

9. Σύρος] Syrus insula nunc *Syra* dicitur. Homerus multas huic laudes congerit, *Od.* 6. ver. 405.

Εὐβοῖος, εὐμηλὸς, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος:

neque fertilitas hodierna hujus insulæ poetæ repugnat. *Idem.*

10. μνησκύνη τὴν πρώτην] Producitur a Laertio, in *asmatio*, τὸν κλεινὸν Φερεκύδην ὃν τίκτει πότε Σύρος. Corripitur Antholog. libro quinto. Epigr. 62.

Καὶ Σύριος σελάγιζε σαοφροσύνη Φερεκύδης. 1. c.

Et Syrius fulgebat prudentia Pherecydes. *Casaub.*

Ibid. ἐξ ἧς Φερεκύδης] Secutus sum Laertium, nam heic de Βάβιος non vacat disputare. Suidas quidam Atheniensem Syro facit ætate priorem. Qui Syrium faciunt, dudum convicti sunt in re non magna erroris: si non licet a Συρίῃ Syrium dicere, sed Asiyrum illud amomum facit, ut patrocínio me abdicem. Apud Eustathium etiam Babylonium Pherecydem genuit librarius. *Xyland.*

Ibid. ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βάβιος ἦν. Patria Pherecydis] Eustathius, ad *Odyss.* 6. ver. 402. ad hæc verba, νῆσός τις Συρίῃ κυκλήσκειται, legebat, suo tempore, Φερεκύδης ὁ Βαβυλώνιος. Sed pessime, et hic etiam apud Strabonem male. Legendum est enim ὁ Βάβιος ex Diogene Laertio in Pherecyde: Suidas tamen Strabonem sequitur, et Eustathii Βαβυλώνιος ad Βάβιος magis accedit. *Palmer.*

Ibid. ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βάβιος ἦν. Ex qua Pherecydes Babius erat] Eustathius integrum locum recenset, et ad verbum, nisi quod, pro Βάβιος, Βαβυλώνιος subjecit, apud Homerum *Odyss.* 6. alligatoque Geographo: Eustathii verba sunt, ἡ δὲ ἐκείνη Συρία, μία φασὶ τῶν Κυκλάδων, καλεῖται μὲν Σύρος ἐν ἐκτάσει τῆς παραληγούσης.

Φασὶ γὰρ ὁ γεωγράφος, ὅτι ἡ Σύρος μνησκύνη τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἣν Συρίαν λέγει ὁ ποιητής, ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βαβυλώνιος. Hæc Eustathius. Proinde altera lectio pro depravata habenda. *Joannes Hartungus*, p. 707. tom. ii. *Fac. Crit. Jan. Gruter.*

Ibid.] Strabo Homeri versum non finit,

Ὀρτυγίης καθύπερθε, ἔθι τροπαὶ ἡλίου.

Ἡ τροπαὶ certe quædam figuræ fuerunt, quibus nautæ temporum mutationes per radios solis dignoscere poterant. Ante Pherecydem certe positæ erant, sed ille hæc studia in Scyro coluit, et Astronomus seculo suo peritissimus habebatur. Abhinc Eustathius, ut opinor, ὁ Βαβυλώνιος legit, quod olim Babylonii astronomi optimi fuerunt. Lego autem, cum Palmerio, ὁ Βάβιος, scilicet *Badyis filius*. *F.*

15. Μύκονος δ' ἐστὶν] Strabo, et Eustathius ad Dionysium, Μύκονος scribunt, per o parvum, reliqui fere per ω, Μύκωνος. Sed priorem scripturam tuetur Lucillii Hemistichion apud Donatum in Terentii Hecyram, Act. iii. sc. 4.

Myconi calva omnis juvenus.

Videtur etiam Μύκων recto casu appellata. *Holsten.* in Stephan. p. 213.

Ibid. Μύκονος δ' ἐστὶν ὑφ'] Pierius Valerianus, ad Virgil. *Æneid.* lib. iii. ver. 76.

Myconæ celsa Gyaroque revinxit,

ita commentatur: pro *Mycone* autem *Mycon* passim in veteribus exemplaribus inveni, ita quidem Græce scribitur, καὶ Μύκονος λέγεται μία τῶν Κυκλάδων. Et eo casu quippe in os finitum nomen apud Strabonem et Thucydidem reperitur. Quod vero Gigantes illos, quos postremo Hercules confecerit, in ea positos fabulantur, ut apud Strabonem l. x. legere est, animadvertendum est codices etiam Græcos variare. In aliquibus enim legitur τῶν γιγάντων τὰς ὑσάτες, quod nimirum *postremos* significaret. Sed in aliquot aliis τὰς ὑγιεινότητας legas, hoc est, *validissimos*. Unde forte sit proverbio locus, *omnia sub unam Myconum*, quum superfuisset adhuc aliquid longe difficilius ad expugnandum innuamus: vel id denique confectum esse, quod se nostris conatibus difficillimum objecisset. Neque vero hæc a me dicuntur, ut alterius cuiuspiam sententiam improbem, sed quia non temere scriptum crediderim validissimos Gigantum in ea positos. *Anon.*

Ibid.] Myconus, insula humilis, 3 m. p. a Delo distat ad septentrionem. (*Spon.* t. i. p. 191.) Ovidius, *Metam.* lib. vii. ver. 463. recte humilem Myconum appellat, unde mirum illud Virgilii, *Æneid.* iii. *celsam* esse. *F.*

Ibid. τῶν γιγάντων τὰς ὑσάτες] In quibusdam veteribus codicibus legebatur, τὰς ὑγιεινότητας: quam lectionem Stephanus quoque in suis codicibus habuit. Sic enim apud eum legitur. Ex eodem *διηρημένα* legimus, non *διηρημένα*. *Casaub.*

Ibid. τῶν γιγάντων τὰς ὑσάτες] In vulgatis Strabonis exemplaribus legitur ὑσάτες, pro ὑγιεινότητας. Petavius ad Themistium, p. 522. *Edit. Paris.* 1618. reponendum censet *δεινότητες*. Ego ὑγιεινότητας rectum censeo, explico autem *robustissimos*, *valentissimos* vel *validissimos*. *Holsten.* in Stephan. p. 213.

ἡ παρρημία, πάνθ' ὑπὸ μίαν ^a Μύκονον· ὅτι τῶν ὑπὸ
 μίαν ^b γραφὴν ἀγόντων τὰ διηρημένα τῇ φύσει· καὶ οὗ-
 φαλακρὸς ^d δὲ τις ^c Μυκονίος· καλεῖται δὲ τὸ
 πάθος τὸτο· ὅτι χωριάζειν ^e τῇ νήσῳ. Σέριφος δ' ἐστὶν
 ὅτι ἡ γὰρ περὶ τὴν Δίκτυν μεμύθηται, τὴν ἀνελευσάντα ⁵
 τὴν λάρνακα τοῖς δικτύοις, τὴν φερέχουσαν τὴν Περσέα,
 καὶ τὴν μητέρα Δανάην, ἡ καταπεπονθὼς ὑπὸ Ἀκρι-
 σίᾳ τῆς πατρὸς ^k Δανάης· τραφὴναι τε καὶ ἐνταῦθα τὴν
 Περσέα φασί, καὶ κομίσαντα τὴν τὴν Γοργόνος κεφαλὴν,
 δείξαντα τοῖς Σεριφίοις σπολιῶσαι πάντας· τὸτο δὲ ¹⁰
 ὡραῖα πτωρῶντα τῇ μητρὶ, ὅτι αὐτὴν Πολυδέκτης
 ὁ βασιλεὺς ἀκυσαν ^m ἀγάγεσθαι ὡρεῖλετο ὡρὴς
 γάμον, συμπαρόντων ⁿ αὐτῇ ἐκείνων. Οὕτω δ' ἐστὶ
 περὶ τῆς νήσου, ὥστε ὑπὸ τῆς Γοργόνος τὸτο πα-
 ρεῖν ^p αὐτὴν φασιν οἱ κωμωδῶντες. Τήνος δὲ πόλιν ¹⁵
 ἡ μὲν ἐν μεγάλῃ ἔχει· ὅτι ἱερὸν τὸ Ποσειδῶνος μέγα ἐν
 ἄλσει, τὴν πόλεως ἔξω, θεῶς ἀξίον· ἐν ᾧ καὶ ἑστιατόρια
 πεποῖνται μεγάλα, σημεῖον τὸ συνέρχεσθαι πλῆθος ἱε-
 ρὸν τὸ συνδυόντων αὐτοῖς ἀστυγετόνων τὰ Ποσειδῶνια.
 Ἐστὶ δὲ καὶ Ἀμοργὸς τῆς Σποράδων, ὅθεν ἰὼ Σιμωνίδης ²⁰
 ὁ τὴν ἰάμβων ποιητὴς, καὶ Λέβινθος, καὶ Λερία.
 Καὶ τότε ^x Φωκυλίδης· Λέριοι κακοί· ἔχ' ὁ μὲν, ὅς δ' ἔ-
 πάντες, πλὴν ^z Προκλῆς· καὶ ^b Προκλῆς· Λέριος.
 Διεβέβληντο καὶ ὡς κακοήθεις οἱ ^d ἐνθενδε ἀνδρωπόιοι.
 Πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Πάτμος, καὶ ^e Κορασσία, ὡρὴς ²⁵

gium est, omnia sub unam Myconum: de his qui
 sub unam descriptionem cogunt ea, quæ natura
 sejunxit. Calvos etiam Myconios quidam vocant,
 ideo quod istud vitium ea in insula est nimis quam
 frequens. Seriphos est in qua, si fabulis credendum
 esset, Dictes retibus extraxit cistam, cui inclusus
 fuit Perseus, materque ejus Danae: cum Acrisius
 pater eos in altum mare abjecisset. Ibi enim aiunt
 enutritum fuisse Perseum, et allato Gorgonis ca-
 pite, ac Seriphiis ut viderent objecto, universos in
 lapideam naturam convertisse: atque hoc eum
 egisse, ut matrem ulcisceretur, quam rex Polydectes
 invitam uxorem ducere voluerat, adjutantibus Seri-
 phiis. Usque adeo autem saxosa est insula, ut co-
 mices ludentes ei dicant hoc a Gorgone accidisse.
 Tenus urbem habet non magnam: sed extra ur-
 bem in luco est fanum Neptuni, dignum quod
 spectetur: in quo et cœnacula magnifica sunt ædi-
 ficata: magnum argumentum, permultos ad illud
 sacrificium communicandum confluere de propin-
 quis, ut una Neptunia celebrent. Est et Amorgus
 una de Sporadibus, patria Simonidis iamborum
 scriptoris, et Lebinthus, et Leria.

*Hoc quoque Phocylidis: Leria malus omnis, et unus,
 Excepto Patrocle: sed Patrocles Leria' st.*

Lerii enim ob malitiam male audiebant. Prope est
 Patmos, et Corassia, ab Icaria versus occasum sitæ:

^a Μύκονον Par. 1. ^b MSS. ἐπιγραφὴν, et ὑπογραφὴν. Marg. Cas. ἐπιγραφὴν Par. 4. Med. 1. 3. Esc. Mosc. ὑπογραφὴν Par. 1. Eton.
^c καὶ τὰ Par. 4. Esc. Mosc. ^d Scripti, λέγουσιν τινες. Marg. Cas. sic Par. 1. Eton. ^e Μυκονίος Par. 1. ^f καλεῖται deest
^g τῆς Δανάης Par. 1. 4. Med. 3. Esc. Mosc. ^h Δίκτην Par. 4. Med. 2. et Med. 1. ex correct. ⁱ καταπεπονθὼς Med. 3.
^k δεστ Par. 1. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc. ^l Γοργόνος Med. 1. ^m ἀγάγεσθαι Med. 1. 2. προεῖλετο ἀγάγεσθαι Mosc. ⁿ αὐτῇ
^o μεγάλῃν ἐν ἔχει Med. 2. ^p ἑστιατόρια Par. 4. Mosc. ^q Ποσειδῶνια Med. 2. ex correct. ^r καὶ Λερία defunct Bre.
^s Φωκυλίδης Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Eton. Esc. Mosc. ^t ἀπὸ πάντων Med. 1. ^z Sic legendum, cum veteribus libris, non
^u Πατροκλῆς, et Πατροκλῆς. Marg. Cas. ^v καὶ τὸ Par. 1. Eton. ^w Πατροκλῆς Med. 1. 2. ^x δὲ Λέριος Par. 4. Med. 3. Mosc.
^y ἐνθαδε Med. 2. ex correct. ^z Κορασσία Med. 3. et sic infra.

2. τὰ διηρημένα] Ex hoc loco corrigendus Strabo, apud quem perperam διηρημένα legitur pro διηρημένα. Holsten. in Stephan. p. 213.

Ibid. καὶ τὸς φαλακροὺς] Sic vocabant etiam τὸς γλίχρους, hoc est sordidos. Athenæus, lib. i. c. 7. p. 7. δοκεῖ δ' οἱ Μυκῶνι διὰ τὸ πίνειν, καὶ λυπαρὰν νῆσον οἰκεῖν, ἐπὶ γλίχρῳ τῇ καὶ πλινθίᾳ διαβάλλουσαι. Τὸν γὰρ γλίχρον ἰχθυόμαχον Κρατίνος Μυκῶνιον καλεῖ. i. e. Myconii certe ob inopiam, et quia insulam sterilem habitarent, propter asperitatem et sordes male audierunt. Itaque præparatum Ischomachum, et lurconem Myconium Cratinus appellat. Casaub.

Ibid.] Recentes calvos esse Myconios scribunt: nunc maritimas res exercent. Solum insulæ exile est, atque inopia aquæ laborat: unum habet oppidum. F.

3. ἀπὸ τῆς τῶς πάθος τὸτο ἐπιχωριάζει] Plinius, lib. xi. c. 37. Quippe Myconii carentes eo (pilo) gignuntur, sicut in Cauno lienosi. Casaub.

4. Σέριφος] Insula Seriphus (hodie Serpho) rupes est horrida, sed mineram ferri et magnetis ubique defodiunt incolæ. Stephanus proverbium refert, βάτραχος Σέριφος, quod mutas esse ranas in Seripho veteres putarunt. Theophrastus et Ælianus et Plinius idem affirmant. Sed falsum est. Vide Tournef. de Seripho. F.

5. ἐν τῇ τῇ περὶ τὴν Δίκτυν μεμύθηται] Apollodorus, lib. ii. c. 4. § 1, et 2. de Danae et Perseo ab Acrisio in mare coniectis, προσνεχθείσης τῇ τῇ λάρνακος Σέριφῳ, Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον. Βασιλείου δὲ τῆς Σέριφῳ Πολυδέκτης, ἀδελφὸς ὁμομήτριος Δίκτυος Δανάης ἑταίρις &c. Casaub.

10. ἀπελευσάντα πάντας] Apollodorus, lib. ii. c. 4. § 3. ait Perseum, post γοργοτομίαν Seriphum reversum, invenisse Dictyn cum Danae, qui ob violentiam Polydectæ ad aras confugerant. Itaque (ait) Perseus εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκαλέσας τὴν Πολυδέκτη τὸς φίλους, ἀπειθαρχήσας τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος ἔδειξε· τὴν δὲ ἰδόντων ὅσοις ἑκάστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων ἀπελευσάντα. Ovidii locus est libro quinto. Meminit et Pindarus, Πυθ. ode ultima. Idem.

15. Τήνος δὲ πόλιν ἡ μὲν ἐν μεγάλῃ ἔχει] Plinius, l. iv. c. 12. Tenos cum oppido xv. m. passuum portu, quam, propter aquarum abundantiam, Aristoteles Hydruſiam appellatam ait, aliqui Ophius-

jam. Mira sunt quæ de fonte Teni narrant veteres, ut Athenæus, lib. ii. c. 6. p. 43. Idem.

Ibid.] Tenos insula, hodie Tine, m. p. 60 ambitum habet: solum ejus sat ferax. (Vide Spon, tom. i. p. 168. Wheler, p. 51. Tournefort.) Numismata quædam hujus insulæ Neptuni iconem exhibent. (Voyage Pittor. de la Grece, p. 64.) F.

20. Ἐστὶ δὲ καὶ Ἀμοργὸς] Heraclides de Amorgo, Ἀμοργὸς οἶον φέρει πολὺν, καὶ ἑλαιον, καὶ ὀπώραν. Adde huc Amorginam vestem, quæ, ut si quid aliud, hanc insulam commendabat olim. Pollux, lib. vii. c. 16. Τὰ δὲ ἀμοργίνα γίνεσθαι μὲν τὰ ἀρίστα ἐν τῇ Ἀμοργῷ· λίνα δ' οὐ κατὰ ταῦτα εἶναι λέγουσι. Alii amorginam vestem tradunt appellatam, non ab insula, sed ἀπὸ τῆς ἀμοργίδος καλᾶμης, ut ait Hesych. Et in Etymologico scriptum est, Ἀμοργὸς, καλᾶμη τις, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμύρσινα· οἱ δὲ λίνα ὑφάσματα· οἱ δὲ ἀπὸ Ἀμύρσι τῆς νήσου· οἱ δὲ ἀμοργίνες τὰς ἐνδεῆς τὸ χεῖμα. Casaub.

Ibid.] Tiberius Vibium Serenum in Amorgum remisit, iniquiens, dandos vitæ usus, cui vita concederetur. (Tacit. Ann. l. iv. c. 30.) Idcirco Amorgos insula fuit sat ferax, nec recentes huic opinioni refragantur. (Tournef.) Stephanus tria oppida nominat, quorum vix ulla vestigia videmus. Heraclides de politis habet, Ἀμοργὸς οἶον φέρει πολὺν, καὶ ἑλαιον, καὶ ὀπώραν. F.

21. καὶ Λέβινθος] Nominatur a reliquis geographis, et Ovidio, Metam. lib. viii. Casaub.

Ibid.] Lebinthus, hodie Levita. Leria vel Leros nomen servat suum. (D'Anw.) F.

23. Πάντες, πλὴν Προκλῆς] Lege Πάντες πλὴν Προκλῆς, καὶ Προκλῆς Λέριος. Sic libri manu exarati, sic Eustathius, sic in Anthologia, lib. ii. c. 43. Epigr. 8. Porro hos versus Phocylidis leviter immutatos sic extulit Demodocus Leria, homo facetus, cujus meminit etiam philosophus, Nicomach. lib. vii. c. 8.

Καὶ τότε Δημόδοκον, Χίος κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' ἔ- Πάντες πλὴν Προκλῆς, καὶ Προκλῆς Χίος. i. e.

Et hoc est Demodoci: Chii mali, non hic quidem, ille vero non: Omnes præter Proclea, et vero Procles est Chius. Casaub.

25. ἡ Πάτμος] Patmum, si nihil aliud, secessus certe D. Joannis, qui Apocalypsin scripsit, nobilitavit. Idem.

Ibid.] Patmos, saxum sterile, vix m. p. 18 in circuitu; per sinus

ut et Icaria respectu Sami. Ipsa quidem Icaria deserta est: pascua habet, quibus Samii utuntur. Nilominus tamen est celebris, et ab ea nomen habet mare ante ipsam situm, in quo jacent Samus, et Cos, ac modo dictæ Corassia, Patmus, et Lerus. In Samo mons est Cerceteus nobilis: nobilior Ampelus, imminens urbi Samiorum. Versus meridiem Carpathium mare ad Icarium est, et ad illud Ægyptium: versus occasum, mare Creticum et Africum. In mari Carpathio multæ sunt de Sporadibus insulæ, maxime inter Con, Rhodum, et Cretam: ex his sunt Astypalæa, Telus, Chalcia, et quas Homerus in catalogo recenset:

Et qui Nisyrum, Carpathumque, Casumque tenebant,

Eurypylique urbem Con, æquoreasque Calydnas.

Nam extra Coam et Rhodum, de quibus postea loquemur, reliquas Sporadum in censu ponimus, et hic mentionem eorum fecimus, quanquam Asiæ sint quam Europæ propinquiores: quandoquidem ipsa oratio nos quodammodo eo adduxit, ut cum Creta et Cycladibus Sporades quoque complecteremur. In Asiæ autem descriptione eas etiam describemus, quæ memoratu dignæ ei adjacent, Cyprum, Rhodum, Coam, et deinceps in ora sitas Samum, Chium, Lesbum, Tenedum: nunc reliquas Sporadas, quæ mentione dignæ sunt, percurramus. Astypalæa sic satis in alto jacet mari, et urbem habet. Telus propter Cnidiam porrigitur in longum, alta et angusta, ambitu circiter centum et quadraginta stadiorum, habetque stationem navium. Chalcia a Telo abest stadia octoginta, a Carpatho quadrin-

δύσιν κείμενα τῇ Ἰκαρίᾳ· αὕτη δὲ Σάμος. Ἡ μὲν οὖν Ἰκαρία ἐρημός ἐστι, νομαὶς δ' ἔχει, καὶ χερῶναι αὐταῖς Σάμοι· τοιαύτη δ' ἔστι, ἐνδοξὸς ὅμως ἐστὶ, καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἰκαρίον καλεῖται ὁ περὶ κείμηνον πέλαγος· ἐν ᾧ καὶ ὁ Σάμος αὐτῇ καὶ Κῶς ἐστὶ, καὶ αἱ ἄρτι λεχθεῖσαι ὁ Κορασία, καὶ Πάτμος, καὶ Λέρος..... ἐνδοξὸν δὲ καὶ ὁ ἐν αὐτῇ ὄρες ὁ Κερκτεὺς μᾶλλον τῆς Ἀμπέλου· αὕτη δ' ὑπερκεῖται τῆς Σαμίων πόλεως. Συνάππει δὲ τῷ Ἰκαρίῳ ὁ Καρπάθιον πέλαγος πρὸς νότον· τέττα δὲ ὁ Αἰγύπτιον· πρὸς δὲ δύσιν, τὸ, τὸ Κρητικόν, καὶ ὁ Λιβυκόν. Καὶ ἐν τῷ Καρπαθίῳ δ' εἰσὶ πολλὰ τὰ Σποράδων μεταξύ τῶν Κῶ μάλιστα, καὶ Ῥόδου, καὶ Κρήτης· ὧν εἰσὶν Ἀστυπάλαια τε καὶ Τήλος καὶ Χαλκία, καὶ ὡς Ὅμηρος ὀνομάζει ἐν τῷ κα-

ταλόγῳ·

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, ἡ Κάρπαθόν τε, Κασόν τε, καὶ Κῶν ἡ Εὐρυπύλειο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας. Ἐξω γὰρ τῶν Κῶ καὶ Ῥόδου, περὶ ὧν ἐρεῖν ὑπερῶν, τὰς τε ἄλλας ἐν ταῖς Σποράσι πήμεν, καὶ δὴ καὶ ἐν ταῦτα μεμνήμεθα αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ἐγγὺς ἔσων· ἐπεὶ δὲ τῇ Κρήτῃ καὶ ταῖς Κυκλάσι καὶ ταῖς Σποράδας συμπεριλαβεῖν ἑπείγειτό πως ὁ λόγος· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ περὶ τοιαύτης, τὰς προσεχέας αὐτῇ τὰς ἀξιολόγων νήσων ἡ προσπεριδεύσωμεν, Κύπρον, καὶ Ῥόδον, καὶ Κῶν, καὶ τὰς ἐν τῇ ἐφεξῆς πελάγῳ κείμενας Σάμον, Χίον, Λέσον, Τένεδον· νῦν δὲ τὰς Σποράδας, ὧν ἄξιον μνησθῆναι, λοιπὸν ἐπειμὲν. Ἡ μὲν οὖν Ἀστυπάλαια ἱκανῶς ἐστὶ πελάγῳ, πόλιν ἔχουσα· ἡ δὲ Τήλος ἐκτέταται πρὸς τὴν Κνιδίαν, μακρὰ, ὑψηλὴ, ἡ γὰρ τῇ περὶ τοιαύτης ὅσον ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα σταδίων, ἔχουσα ὑφορμόν. Ἡ δὲ Χαλκία τῇ Τήλῃ διέχει σταδίας ὀγδοήκοντα, Κάρπαθου δ'

^a αὕτη καὶ Σάμος καὶ Κῶς Par. 1. 4. Med. 1. 3. Bre. Mosc.

nil vacui est in Par. 1. 4. Bre.

^d τῷ ἐν τῷ Κ. Par. 4. An forte, τῷ δὲ ἐν τῷ V. τὸ ἐν Κ. Esc. τῷ ἐν Κ. Mosc.

Med. 2.

Med. 3.

ex correct.

^p καὶ γὰρ Med. 2.

^f Κράπαδον Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.

^k τῆς deerat Med. 2. add. postea.

^m προσπεριδεύσωμεν Par. 1. 4. Mosc.

^a τετταράκοντα Par. 1. 4.

ⁱ Scripti, ἐπείγεται. Marg. Cas. ἐπείγεται Par. 1. Med. 3. Eton. ἐβλήτο Med. 2.

ⁿ Κῶν Par. 1. 4. Med. 3. Esc. Mosc.

^r ὑφορμόν Esc.

^s Χαλκία Par. 4. Med. 1. 2. 3.

^b Κορασία Med. 1. 2. fed Med. 2. postea corr.

^c Post Λέρος

^e Κῶ Med. 2. Esc.

^h Εὐρύπυλον· πάλιν Med. 3.

ⁱ Πλήν

^o ἐπείμην Par. 1. Med. 3. Mosc.

finus autem fere m. p. 30. Idcirco Plinius non increpandus. Capella Sancti Joannis et antrum, ubi eum scripsisse Apocalypsin fertur, hodie extant. F.

Ibid. καὶ Κορασία] Latini Corassias vocant. Casaub.

1. αὕτη δὲ Σάμος] Distat Icaria, sive Icarus, ut alii vocant, a Samo xxxv. m. p. auctore Plinio. Idem.

2. Ἰκαρία ἐρημός ἐστι] Icaria corrupte Nicaria dicitur. Insula est sterilis, inopes coloni et pauci. Hanc iterum in lib. xiv. describit. F.

3. καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἰκαρίον καλεῖται] Plinius, lib. iv. c. 12. Icarus, quæ nomen mari dedit, tantundem ipsa in longitudinem patens, cum oppidis duobus, tertio amisso. At poetarum interpretes aliam rationem afferunt, cur illud mare Icarium vocetur. Ovidius, libro octavo Metamorph. ver. 229. de Icaro loquens,

Oraque cærulea patrium clamantia nomen

Excipiuntur aqua, quæ nomen traxit ab illo. Casaub.

4. ἐν ᾧ καὶ Σάμος αὐτῇ] Vetus lectio, ἐν ᾧ καὶ αὐτῇ, καὶ Σάμος, et ita vetus interpretes legit. Idem.

Ibid.] De Samo insula plura posthac, lib. xiii. F.

6. ἐνδοξὸν δὲ καὶ] In Strabone fere observabis, ut vocum, quas vicinis locis ipse bis posuerit, alteram scelerati librarii omiserint. Hoc sæpissime jam monuimus, sæpe etiam monebimus: et locus hic non aliter fuit depravatus, quam dum omisit librarius vocem ἐνδοξος, quam bis usurpaverat Strabo, aut hoc aut simili prorsus modo. Ἡ μὲν οὖν Σάμος ἐνδοξὸς ἐστὶν· ἐνδοξὸν δὲ καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρεος. Non dubito hanc Strabonis esse sententiam. Cercetium montem

esse Sami ex Plinio apparet. De Ampelo, etiam lib. xiv. p. 944. Edit. Amst. Casaub.

7. τὸ ἐν αὐτῇ] Locus in Græco est lacer. Sed Ampelum Sami promontorium etiam apud Stephanum reperies: Cercetium apud Plinium, lib. v. c. 31. Numeri stadiorum in Chalcia mihi sunt suspecti. In fine libri locus est valde mutilatus, quod asterisco expressi, secutus sententiam et Eustathium in Dionysium. Xyland.

28. Ἡ μὲν οὖν Ἀστυπάλαια] Plinius, lib. iv. c. 12. Astypalæa libera civitatis circuitu lxxxviii. m. passuum: abest a Cadisico Creta cxxv. m. Casaub.

Ibid.] Astypalæa hodie Stanpalie. Plurima ejusdem nominis loca in diversis Græciæ partibus, quod nihil aliud est, quam urbs vetus. F.

29. ἡ δὲ Τήλος] Una est e Cycladibus Stephano. Plinius, lib. iv. c. 12. Telos unguento nobilis, a Callimacho Agathussa appellata. Casaub.

Ibid.] Telos ab Herodoto memoratur, lib. vii. ἐπὶ Τριόπιον κείμενη. Triopium est promontorium ad Cnidum. F.

31. Ἡ δὲ Χαλκία] Plinio, lib. iv. c. 12. Chalcia: Melæ Chalcis, itemque Stephano, qui eam sic describit: Χαλκίς νῆσος ἔχουσα πόλιν ὀμωνύμου πρὸς τῇ Λέσῳ, ἧς οἱ πολῖται Χαλκιδεῖς. Plinius alio loco Chalcem cum oppido agnoscit. Casaub.

Ibid.] Chalcia insula hodie est, ut videtur, Carchi. Si Stephanus hanc designet, mendose ad Lesbum posuit. Chalcia, Telos, et Nisyros in hoc ordine inter Rhodum et Co jacent. F.

^a τετρακοσίαν, Ἀστυπαλαίᾳ δὲ ^b πρὸς διπλασίαν·
ἔχει δὲ ^c καὶ χαλκιάν ὁμώνυμον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ
λιμένα. Νίσυρος δὲ πρὸς ἄρκτον μὲν ἐστὶ Τήλη, διέ-
χουσα αὐτῆς, ὅσον ἐξήκοντα σταδίους, ^d ὅσας καὶ Κω δέχει·
τρογγύλη δὲ καὶ ὑψηλή, καὶ πετρῶδης, ὅ μὲν λίθου
^e εὐπορεῖται· ^f τοῖς γὰρ ἀστυγείτοσιν ἐγγύθεν ἐστὶν ἡ
μύλων εὐπορεία· ἔχει δὲ καὶ πόλιν ὁμώνυμον, καὶ λιμένα,
καὶ θερμά, καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν· ^g ὡς μέγας δὲ αὐτῆς
ὀγδοήκοντα ^h σταδιοί. Ἐστὶ δὲ καὶ ⁱ νησίδια πρὸς αὐτῇ
Νισυρίαν λεγόμενα· φασὶ δὲ ^j τὴν Νίσυρον ἀπὸ θραυσμα-
τοῦ ^k Κω· προαθέντες καὶ μῦθον, ὅτι Ποσειδῶν δικάων
ἕνα τὴν Γιγάντων Πολυβότῳ, σποδραύσας τῇ τελευτῇ
τρυφῶς ^l Κω ἐπ' αὐτὸν ^m βάλλοι, καὶ γένοιτο ⁿ νῆσος ὅ-
βληθὲν ἡ Νίσυρος, ὑποκείμενον ^o ἔχουσα ^p ἐν αὐτῇ τὴν
Γιγάντα· πῆρες δὲ ^q αὐτὸν ὑποκείσθαι τῇ Κω φασιν. Ἡ δὲ
Κάρπαθος, ἣν Κράπαθον εἶπεν ^r Ὁμηρος, ὑψηλή ἐστὶ,
κύκλον ἔχουσα σταδίων ^s τετρακοσίαν· τετράπολις δ'
ὑπῆρξε, καὶ ὄνομα εἶχεν ἀξιόλογον· ἀφ' ^t ἧς καὶ ^u τὰ πε-
λάγει τὸν ὄνομα ἐγένετο· μία δὲ τὴν πόλιν ἐκαλεῖτο
Νίσυρος, ὁμώνυμος τῇ τὴν Νισύρων νήσῳ· καὶ ταῦτα δὲ τῆς
Λιβύης καὶ Λευκῆν ἀκτῖν· ^v ἡ τῆς μὲν Ἀλεξανδρείας
δέχει περὶ χιλίας σταδίους, ^w καὶ τὴν Καρπάθου, περὶ τε-
τρακχιλίους· ἡ ^x Κάσος δὲ ταύτης ^y μὲν σπὸς ἐβδόμη-
κοντα ^z ἐστὶ σταδίων· τῆς δὲ ^{aa} Σαλμωνίης, τῆς ἄκρας τῆς
Κρήτης, διακοσίαν πεντήκοντα· κύκλον δὲ ἔχει σταδίων
ὀγδοήκοντα· ἐστὶ δὲ ἐν αὐτῇ καὶ πόλις ὁμώνυμος, καὶ ^{ab} Κα-
σίαν νῆσοι καλούμεναι· πλείους περὶ αὐτήν. Νῆσος δὲ
Καλύδνας, τὰς Σποράδας λέγουσι τὴν ποιητὴν, ὣν
μία ἐστὶν ^{ac} Καλύμνη· εἰκὸς δὲ ὡς ἐκ τῆς Νισυρίαν
^{ad} λέγεσθαι, καὶ ^{ae} Κασίαν αἰ ἐγγύς, καὶ ὑπήκοοι, ^{af} ἔτι καὶ
τὰς ^{ag} τῇ Καλύμνῃ ὡς καὶ μέναι, ἵσως τότε λεγομένη
Καλύδνη· πῆρες δὲ δύο ἐστὶν Καλύδνας φασὶ Λέον, καὶ
^{ah} Καλύμνη· ἄσπερ καὶ λέγουσι τὴν ποιητὴν. Ὁ δὲ Σκή-
ψιος πληθυντικῶς ^{ai} ὀνομάσας τὴν νῆσον Καλύμνας ^{aj} φη-

genta, ab Astypalæa bis tantum: pagum habet ejus-
dem nominis, et Apollinis fanum, ac portum. Ni-
fyros a Telo versus septentriones sita est, distans ab
ea stadiis circiter sexaginta, totidemque a Coa: te-
res est, et sublimis, ac saxosa, et molaris lapidis
copia prædita, quem vicinis affatim suppeditat:
urbem habet ejusdem nominis, portum, thermas,
ac Neptuni templum: ambitus ejus est stadiorum
octoginta. Circa eam sunt et exiguae aliquot insu-
læ, Nisyriorum dictæ. Aiunt Nisyrum fragmen-
tum esse ab insula Coa avulsum: adduntque fabu-
lam, Neptunum, cum quendam de gigantibus Po-
lybotem persequeretur, frustum insulæ Coæ tri-
dente defractum in eum conjecisse, idque insulam
Nisyron esse factum, sub qua situs ille sit gigas:
alii Coæ eum substratum dicunt. Carpathus autem,
quam Homerus Crapathum appellat, sublimis est,
ambitu stadiorum ducentorum. Quatuor urbes ea
habuit, et nomen celebre, atque ab ea pelagus
etiam Carpathium dictum est. Una de urbibus
appellabatur Nisyros, cognominis insulæ Nisyro.
Sita est adversus Leucen acten (*id est, litus album*)
Libyæ, quæ ab Alexandria distat ad mille stadia, a
Carpatho ad quatuor stadiorum millia. Casus a
Carpatho abest septuaginta stadiis, a Samonio Cre-
tæ promontorio ducentis et quinquaginta, am-
bitu stadiorum octoginta. Est in ea urbs ejus-
dem nominis: et insulæ sunt Casiorum complures
circa eam. Calydnas autem insulas aiunt ab Ho-
mero vocari eas, quæ sunt Sporades, e quibus una
fit Calymna. Probabile autem est sicut a Nisyro et
Caso vicinæ iisque subditæ insulæ nomen habent:
ita etiam eas, quæ circa Calymnam sunt, ab ea esse
denominatas tum Calydnæ nomen gerente. Alii
duas insulas Calydnas esse aiunt, Lerum et Calym-
nam, easque ab Homero innui. Scephius plurali
numero insulam Calymnas appellari ait, ut Athe-

^a τετρακοσίαν Par. 1. 4. Med. 1. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.

Med. 2.

^d ὅσα Par. 1.

^e εὐπορεῖται deest Par. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Esc. Mosc.

^c καὶ deest Esc. Mosc. ἐστὶ καὶ

^f τὰς Par. 1.

^g Scripti

libri, ἐκείθεν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 2. 3. Bre. Esc. et Mosc. ex correct.

^h σταδίων Med. 2.

ⁱ Scripti, νησίον. Marg.

Cas. νησία Med. 1. 2. 3. Bre. Eton. Mosc.

^k βάλλοι Par. 4. Med. 1. 2.

^l τὸ βληθὲν νῆσος Mosc.

^m ἔχουσα deest Esc. Mosc.

ⁿ ἐν αὐτῇ desunt Med. 3.

^o ὑποκείσθαι αὐτὸν Med. 3.

^p ὁ ποιητὴς Par. 1. Eton. Esc. Mosc. ὁ Ὁμηρος Med. 3.

^q τετρακοσίαν

Med. 3. ^r τὰ deest Med. 1. deest Med. 2. add. postea.

^s Par. 4.

^t περὶ χιλίας δέχει Med. 1. 2. 3.

^u νῆσος Par. 4.

Med. 1. 2. 3. Mosc. sed in Mosc. Κάσος scribitur supra.

^x μὲν deest Esc.

^y ἐστὶ deest Med. 3.

^z Σαμωνίης Med. 3. Esc.

Med. 3. ^{aa} Scripti quidam, Καλύδνας. Marg. Cas.

^{ab} Scripti, λέγονται. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 1. 3. Bre. Eton. Esc.

Mosc. λέγονται Med. 2.

^{ad} Κασίαν Med. 1. 2. Mosc.

^{ae} ἔτι καὶ

^{af} τῇ deest Med. 3.

^{ag} Scripti quidam, Καλύδνας.

Marg. Cas.

^{ah} ὀνομάσας Par. 1. 4. ὀνομάσας Med. 1. 3. Esc. Mosc. ὀνομάσας Med. 2. et ὀνομάσας ex correct.

^{ai} φασιν

Par. 4. Med. 3.

5. καὶ πετρῶδης, τὴν μύλων λίθου] Hinc saxum Nisyreticum, pro saxo molari. Epigrammaticus poeta, Anthol. lib. i. cap. 33. Epig. 14.

Nūn δὲ βάρος στίβης Νισυρήτιδος ἔγκυλον ἔλκω,
Λεπτύνων Διὸς καρπὸν ἀπ' ἀσυχῶν. i. e.

Jam vero pondus terræ e Nisyro insula circulare traho,
Attenuans Cereris fructum e spinis excussum.

In veteribus autem libris non legitur vox εὐπορεῖται: quam nec Eustathius agnoscit: estque loquendi genus in hoc auctore frequens, ut ad l. iv. notavimus. In iisdem libris ἐκείθεν recte legatur, non ut male hastenus ἔγγυθεν. Fabulam de Polyboto gigante refert etiam Stephanus. Apollodori autem e l. i. c. 6. § 2. verba sunt, Πολυβότης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διαρχθεὶς ὑπὸ τῷ Ποσειδῶνι ἦεν εἰς Κω· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος διαρρήξας, ἐπὶ τῇ αὐτῇ τὸ λεγόμενον Νίσυρον. i. e. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insedante, in Co tandem pervenit. In hunc deus insulæ partem revulsam pro telo conjecit, quæ Nisyron dicitur. Casaub.

Ibid.] Nisyros insula nunc Nissari vocatur. Olim πορφύρεα purpuris dicebatur. Artemisia, Caria regina, ait Herodotus,

Νισυρίαν et insularum circumjacentium ἡγεμόνευε. (Herod. Polym. l. vii. c. 99.) F.

16. εἶπεν Ὁμηρος] Vetus lectio, εἶπεν ὁ ποιητής. Casaub.

Ibid.] Carpatho insulæ Scylax longitudinem dedit stad. 100. In ejus seculo fuit τριπολις, ergo forsan quarta urbs post Scylacem extructa fuit. Ptolemæus unam solam memorat. Nunc Scarpanto dicitur. Carpathium pelagus fuit ob tempestates et naufragia notum, præsertim flantibus aquilonibus. Vide Propert. lib. ii. eleg. 4. ver. 11. F.

18. ἀφ' ἧς καὶ τὰς πελάγει] Plinius, l. v. c. 31. Rhodiorum insulæ, Carpathus, quæ mari nomen dedit. Casaub.

19. μία δὲ τὴν πόλιν ἐκαλεῖτο Νίσυρος] Plinius non Carpathi, sed Calydnæ oppidum vult esse Nisyrum. Idem.

23. ἡ Κάσος δὲ ταύτης μὲν] Plinius Carpathum a Caso distare ait vii. m. Casum a Samonio Cretæ, xxx. m. non sine aliqua differentia in utraque summa. Idem.

29. Καλύμνη] Calymnia est in Mela. Ovidius prope Lebinthum collocat. Metam. lib. viii. ver. 222.

Dextra Lebinthus erat, secundaque melle Calymne. Nunc Calmine est. (D'Anville.) F.

nas, ut Thebas: vultque poetæ verba accipi tra-
jectione quadam verborum: non enim insulas eum
vocare Calydnas: sed insulas Nisyrum dicere, et
Carpathum, et Casum. Omne quidem mel,
quod in insulis fit, plerumque est egregium, et At-
tico quod certare possit: excellit autem, et reliquis
insularibus Calymnium hoc anteit.

σὺν ὡς Ἀθήνας, καὶ Θήβας· δεῖν δὲ ὑπερβάτως δέξασθαι
ὅς τ' ποιητῆς· καὶ γὰρ νήσους Καλύδνας λέγειν.^a Ἄλλοι
οἱ δ' ἄρα νήσους Νίσυρον τ' εἶχον, ὃν Κάρπαθόν τε Κάσον
τε, καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, Καλύδνας τε. Ἄπαν
μὲν ἐν ὧ νησιωτικὸν μέλι, ὡς ὅτι τοπολὺ ἀγροῖον ἐστὶ, καὶ
ἐνάμιλλον τῷ Ἀττικῷ· τὸ δ' ἐν ταῖς νήσοις, διαφε-
ρόντως·^c μάλιστα δὲ τὸ Καλύμνιον.

^a Xylander hunc locum cum levi menda affectum mire perturbavit. *Marg. Cas. ἄλλοι δ' Par. 4. Mosc.* ^b Κάρπαθον *Med. 1.*
2. 3. Esc. Mosc. ^c Κῶ *Med. 1. 2.* ^d ταῖς δὲ ταῖς νήσοις *Par. 1. Eton. ταῖςδε ταῖς νήσοις Med. 1. 2. 3. Mosc.* ^e καὶ μάλιστα
Esc. ^f δὲ deest *Esc.*

2. καὶ γὰρ νήσους Καλύδνας] Hoc est, non enim debere vocem νή-
σους jungi cum voce Καλύδνας in poetæ versu: sed per trajectio-
nem ita construendum οἱ δὲ εἶχον νήσους, quas? Nisyrum Carpa-
thum, Casum, Con, et Calydnas: alioquin si verba accipias ut
posuit poeta, solas Calydnas νήσους videtur appellare: sed quid
pluribus opus est? Ipse Strabo hæc clarissime explicat: de quo
sane negari nequit, pessime hic meritum esse Xylandrum. Nos
verba poetæ ut a Strabone sunt scripta edidimus: et quæ im-
portune erant a Xylandro inuenta, sustulimus. Cave autem pu-
tes deesse hic quicquam. Locus bene habet, nec asterisco ullo
indiget. *Casaub.*

6. ἐν ταῖς νήσοις] Lege, ἐν ταύταις νήσοις, in istis insulis, scili-
cet, excellit maxime Calymnium imprimis. Calymna enim insula

Phoenicibus est חלם נאח *cholim-nach*, q. d. *dulcis sedes*, vel, ut alii
malunt, חלם נאח *Chali-tinang*, i. e. *dulcis rupes*, i. e. quæ melle
fluit, ut Deut. c. xxxii. ver. 13. Confer et Psalm. lxxxii. ver.
17. *Bochart. in Canaan. lib. i. c. 7. p. 373. Edit. Ultraj.*

7. μάλιστα δὲ τὸ Καλύμνιον] Plinius, lib. xi. c. 13. optimum
mel esse ait in Attica regione et Sicula, mox Calydna insula.
Alii Καλύδνον scribunt, et Ovidius, Metam. l. viii. ver. 222.

— *fecundaque melle Calydna.*

edd. optimæ:

Fecundaque melle Calumne. Casaub.

Ibid.] De hac insula quædam congeffit Cl. Cellarius, Geogr.
Antiq. lib. ii. c. 14. Anon.

S Y N O P S I S

LIBRI UNDECIMI.

ASIAM incipit Geographus describere: hanc mediam secatur mons Taurus ab occasu ad ortum porrectus: fiuntque duæ partes: quarum altera est πρὸς ἄρκτους, et vocatur intra Taurum: altera est πρὸς νότον, et extra Taurum appellatur. Illa in quatuor partes a Strabone dividitur, et tribus libris comprehenditur. Prima pars, ab occidente Tanai flumine, ab oriente maris Caspii ostio (ut veteres putabant) terminatur. In hujus περιηγήσει, agit Geographus, de Tanaide, et accolis gentibus: de Mæotide, et gentibus Mæoticis: de Colchide, Iberia, Albania. Sequitur deinde pars secunda τῆς ἐντὸς Ταύρου Ἀσίας. In hujus descriptione agitur de Hyrcano mari et adjacente Hyrcania, vicinisque gentibus, cujusmodi sunt, Sacæ, Massagetæ, Sogdiani, Bactriani, &c. Tertia pars ab occasu Haly flumine, a septentrione maribus Euxino et Caspio, et isthmo qui inter illa duo maria est, a meridie Tauro terminata, in ortum longe porrigitur. Hanc quoque isto libro describere aggreditur: agitque, de monte Tauro: de Media: de Armenia.

Σ Τ Ρ Α Β Ω Ν Ο Σ

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ω Ν

BIBΛION ENΔΕΚΑΤΟΝ.

S T R A B O N I S

GEOGRAPHICARUM RERUM

LIBER UNDECIMUS.

Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχὴς ἐστὶ ἡ Ἀσία καὶ τὸν Τάναϊν συνάπτεσθαι αὐτῇ· περὶ ταύτης ἐν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὅροις τῆ σαφὺς χεῖν. Ὅπερ ἐν Ἐρατοσθένους ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐποίησε, τῷ δ' ἡμῖν ὅτι τῆς Ἀσίας ποιούμενον. 5 Ὁ δὲ Ταῦρος μέσῳ πᾶσι διέζωκε τὴν πλὴν ἡπει-

DE Asia, quæ ad Tanaim flumen Europam attingit, deinceps nobis dicendum est, eaque naturalibus quibusdam terminis circumscribenda perspicuitatis causa: idque de Asia nobis agendum est, quod de tota habitata terra fecit Eratosthenes. Eam continentem Taurus mediam fere cinguli

Post descriptionem Europæ, dicenda venit Asia: cujus περιήγησιν aggreditur hoc libro Geographus. Scinditur autem Asia a monte Tauro, qui est ἐπ' ἐσθίας πᾶσι nostro mari, in partes duas: pars altera est septentrionalis, et Græcis ἡ ἐντὸς Ταύρου dicitur: altera est meridionalis, et ἡ ἐκτὸς Ταύρου nuncupatur. Potes addere et tertiam quandam Asiæ partem, quam neutra harum complectitur: eas regiones intelligo, quæ ἐν μέσῳ τῶ Ταύρου (qui mons est in varia juga divisus nec continuus) continentur. Sed harum regionum aliæ septentrionales, aliæ meridionales, prout sunt aliæ altis calidiores frigidioresve appellari possunt, solent-

que: ut causa nulla sit, cur de illis seorsim agatur. Jam, quia trajicientibus ex Europa in Asiam, prior occurrit ea Asiæ pars, quam ἐντὸς Ταύρου appellari diximus, de ea prius merito censuit Geographus sibi esse tractandum. Casaub.

3. διελόντας φυσικοῖς] An διελὼν τὰς, vel διέλεσα hæreo. F.
6. Ὁ γὰρ Ταῦρος μέσῳ] Satis quidem de istis actum libro secundo: facere tamen nequeo quin Dionysii carmina adscribam, quæ huic geminam et plane eandem sententiam continent. Sic ille, ver. 638.

Μέσσα γὰρ μὲν πάσης Ἀσίας ὅρος ἀμφιβάλλεται,

Ἀρξάμειος.

in morem dividit, ab occasu ad ortum porrectus, unamque ejus partem versus septentriones, alteram versus meridiem relinquens. Græci unam partem intra, alteram extra Taurum appellant. Hæc ante quoque dicta sunt: sed nunc memoriæ causa renovandæ repetantur. Latus est Taurus sæpe etiam tria stadiorum millia, longitudine (quanta etiam Asiæ est) quadraginta quinque millium, a continente quæ Rhodo opposita est usque ad extremitates Indiæ et Scythiæ orientales. Dividitur autem in partes varias, et nomina circumscriptionibus qua majoribus qua minoribus definita. Quoniam autem in tanta latitudine montis comprehenduntur quædam gentes, aliæ obscuriores, aliæ admodum notæ, ut Parthorum, Medorum, Armeniorum, Cappadoces aliqui et Cilices, ac Pisidæ: quæ ad septentrionalem plagam inclinant, in ea collocari debent: quæ ad austrum in meridionali: quæ in mediis sunt montibus, ob aeris similitudinem septentrionalibus adjungendæ videntur, frigidæ enim sunt, austrinæ calidæ. Fluminum quoque effluxus fere omnes in diversas feruntur partes, alii septentrionales, alii meridionales: saltem ab initio: tametsi quidam deinde versus ortum aut occasum convertuntur. Opportuneque adhibentur montes hi ad Asiæ in duas partes divisionem terminis suis includendam: sicut mare, quod intra columnas est, et fere majori parte ad lineam rectam Tauro opponitur, commode duas continentes Europam atque Africam distinguit, memorabilis utriusque limes. Cæterum in descriptione terræ ex Europa in Asiam transeunti, hujus partes septentrionales primo occurrunt de sectione in duas facta portiones: itaque ab iis ordiemur. Ex his prima sunt ea, quæ juxta Tanain sunt sita, quem Asiæ

ὄρν, ἀπὸ τῆς ἑσπερίας ὅτι τὸ ἔω τετυμμένος· ὁ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς βορρᾶν, ὁ δὲ, μεσημβρινόν· καλεῖται δὲ αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, ὁ μὲν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, ὁ δὲ ἐκτὸς· εἰρήλαι δὲ ταῦτα ἡμῖν καὶ πρῶτον· ἀλλ' εἰρήδω καὶ νῦν, ὑπομνήσεως χάριν. Πλάτος μὲν οἷον ἔχει ὁ ὅρος πολλαχρῶ καὶ περιχλίων γαδίων, μήκος δ' ὅσον καὶ τὸ τῆς Ἀσίας τετάρτων πρὸς μυριάδων καὶ πεντακισχλίων, ἀπὸ τοῦ Ροδίου περσείας ὅτι τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Σκυθίας πρὸς τὰς ἀνατολάς· διήρηται δ' εἰς μέρη πολλὰ, καὶ ὀνόματι, περιγραφῆς καὶ μείζουσι καὶ ἐλάττωσι ἀφωρισμένα· ἐπεὶ δ' ἐν τῷ ποσῷ πλάτει ὁ ὅρος ἀπολαμβάνεται πῖνα ἔθνη, τὰ μὲν ἀσημότερα, τὰ δὲ καὶ παντοῶς γινώσκοντα (καθάπερ ἡ Παρθυαία, καὶ Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκῶν πῖνες, καὶ Κίλικες, καὶ Πισίδαι) τὰ μὲν ἑκπλεονάζοντα τοῖς προσβόροις μέρεσιν, ἐν ταῖς τακτέον· τὰ δ' ἐν τοῖς νοτίοις, εἰς τὰ νότια· καὶ τὰ ἐν μέσῳ δὲ τῶν ὁρῶν κείμενα, ἀπὸ τῶν τῶν ἁέραν ὁμοιότητος πρὸς βορρᾶν πῶς γέγονεν· ψυχροὶ γάρ εἰσιν, οἱ δὲ νότιοι, θερμοί· αἱ δὲ ποταμῶν δὲ αἱ ῥύσεις ἐν γένει ἔσονται πᾶσαι σχεδὸν πρὸς τὰναντία, αἱ μὲν εἰς τὰ βορρᾶν, αἱ δ' εἰς τὰ νότια μέρη, καὶ γὰρ πρῶτα (καὶν ἔσονται πῖνες ὅτις πρὸς ἀνατολάς ἢ δύσεις) ἔχουσι πρὸς εὐφροῆς πρὸς τὸ τοῖς ὅρεσιν ὁείοις χρῆσθαι κατὰ τὴν εἰς δύο μέρη διαίρεσιν τῆς Ἀσίας· καθάπερ καὶ ἡ γαλιταία ἢ ἐντὸς σιληῶν, ἐπ' εὐθείας πρὸς ἔσση ἢ πλείστη τοῖς ὅρεσι τέτοις, ὅτι περὶ γὰρ γενήλαι πρὸς τὸ δύο ποιεῖν ἡπείρους, τὴν τε Εὐρώπην, καὶ τὴν Ἀσίαν, ὅριον ἀμφοῖν ἔσσαν ἀξιόλογον. Τοῖς δὲ μεταβάλλουσιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ὅτι τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ γεωγραφίᾳ, τὰ πρὸς βορρᾶν ἐστὶ πρῶτα τῆς εἰς δύο διαίρεσεως· ὥστε ἀπὸ τέτων ἀρκτέον. Αὐτῶν δὲ τέτων πρῶτα ἐστὶ τὰ πρὸς τὸν Τάναϊν, ὅνπερ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ὅριον

^a ἰσπίδας Med. 3. 4.

^b Malim, cum Xylandro, τεταμένους. Marg. Cas. sic Med. 3. Esc. Mosc.

^c καὶ deest Par. 1. 5. ἀπὸ

^d τὸ deest Esc. Mosc.

^e πλησιάζοντα Esc. Mosc.

^f Scripti, προσβορείους.

^g νότια ὁμοίως Med. 3.

^h ἁέραν Par. 5.

ⁱ καὶ Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^j ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^k βορρᾶν Med. 3.

^l ἐπιστρέφοντα Bre.

^m ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

ⁿ βορρᾶν Med. 3.

^o Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας Med. 3. 4. Mosc.

^p ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^q βορρᾶν Med. 3.

^r ἐπιστρέφοντα Bre.

^s ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^t βορρᾶν Med. 3.

^u ἐπιστρέφοντα Bre.

^v ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^w βορρᾶν Med. 3.

^x ἐπιστρέφοντα Bre.

^y ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^z βορρᾶν Med. 3.

^{aa} ἐπιστρέφοντα Bre.

^{ab} ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^{ac} βορρᾶν Med. 3.

^{ad} ἐπιστρέφοντα Bre.

^{ae} ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^{af} βορρᾶν Med. 3.

^{ag} ἐπιστρέφοντα Bre.

^{ah} ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^{ai} βορρᾶν Med. 3.

^{aj} ἐπιστρέφοντα Bre.

^{ak} ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^{al} βορρᾶν Med. 3.

^{am} ἐπιστρέφοντα Bre.

^{an} ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

^{ao} βορρᾶν Med. 3.

^{ap} ἐπιστρέφοντα Bre.

^{aq} ἔσσαν αὐτὴν ἀξιόλογον Med. 3. ἔσση ἀξιόλογον Mosc.

Malim tamen τεταμένους, et ita Strabonem scripsisse e libri secundi initio certum est. Casaub.

10. περιγραφῆς καὶ μείζουσι] Dionysius, ver. 647. γεωγραφίας vocat, quas hic περιγραφάς:

Ὁ μὲν ἐπὶ τῇ μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ ὀνόμα' ἔχει γεωγραφίᾳ. i. e.

Nec certe cognomentum unicum adeptus est, verum in unoquoque Nomen habet anfractu [flexu]. Idem.

15. τὰ μὲν πλεονάζοντα] Πλησιάζοντα puto. Xyland.

23. ἔχουσι τι εὐφροῆς πρὸς τὸ] Legebatur, ἔχουσι, et tanquam ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς hæc accepere interpretes, ut a præcedentibus verbis plane aliena: quum tamen una sit sententia: quare etiam ἔχουσι legimus, nec putandum est, cum Xylandro, deesse aliquid: locus integer est et καλῶς ἔχων, ac perspicuus, nunc quidem. Casaub.

32. Αὐτῶν δὲ τέτων πρῶτα ἐστὶ] Partitur Asiam, quæ est intra Taurum, in partes quatuor. Tu confer cum tabulis, ut eo facilius omnia intelligas. Singulas deinde partes describet suo quàmque loco et ordine. Idem.

Ibid. πρῶτα ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Τάναϊν] Veteres putaverunt Volgam esse oceanum borealis fretum, et idcirco, hæc prima pars continet regiones inter Tanaim et Volgam adusque, ut videtur, Sartzam, i. e. Circassiam, et Tartarorum de Noghai domicilium: præter hæc, Georgiam, Mingreliam, adusque fluvii Kour ostium. F.

Ἀρξάμενοι γαίης Παμφυλίδος, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν,
Ἄλλοτε μὲν λοξὸν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὐτὸ
Ἰχθυεσιν ὁρθότερον· Ταῦρον δὲ ἡ κελύσκειν,
Οὐνεκα ταυροφανὲς τε καὶ ὀξυκάρηνον ὀδεύει,
Οὐρεσὶν ἐκταδίοισι πολυχιδῆς ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐκ τῆ ἀπειρείσοιο ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν,
Οἱ μὲν πρὸς βορρην, οἱ δ' εἰς νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν
Εὐφροῆς καὶ ζεφύροιο. i. e.
Medium vero totius Asiæ mons circuit,
Orsus a terra Pamphylia, ad Indos etiam usque;
Interdum quidem obliquus et curvus, interdum vero rursus
Vestigiis (incessu suo) rectior: Taurum vero ipsum nominant,
Eo quod tauro similis, et acutum caput habens incedit,
Montibus spatiosis multifidus hinc inde:
Ex quo innumeri amnes cum strepitu fluunt,
Hi quidem ad boream, illi vero ad austrum, quidam item ad
impetum (flatum)
Euri et Zephyri.

Habes elegantissimis verbis expressum, quicquid de Tauro voluit nos scire Strabo isto loco. Porro quam recte hæc consentiant cum Tauri Pliniana descriptione, facile apparet. Casaub.

1. ἐπὶ τὴν ἔω τετυμμένος] Pro τετυμμένος lego τεταμένους, mox καὶ τῆς Ἀσίας ex epitomis. Xyland.

Ibid. ἐπὶ τὴν ἔω τετυμμένος] Eustathius habet, τετραμμένος.

Vol. II.

8 U

1. τρέπον

ὑπερμεγέλη. Ἐστὶ δὲ ταῦτα πρόπον τινὰ ἡ χερρόνη-
σιάζοντα περιέχειν ὅς ἐκ μὲ τῆς εἰσόδου τοῦ ποτα-
μῷ¹ τοῦ Τανάϊδι, ἢ τῇ Μαϊώτιδι μέχρι τοῦ Βοσπό-
ρου, ἢ τῆς τοῦ Εὐξείνου πελάγους τῆς² πελοπόσεως εἰς
τὴν Κολχίδα· ἐκ δὲ τῶν ἀρκτων τοῦ Ὠκεανῶ, μέχρι
τῆς εἰσόδου τῆς Κασσίας θαλάττης· ἔωθεν δὲ αὐτῇ
ταύτῃ τῇ θαλάττῃ μέχρι τῆς μεθορίας τῆς τοῦ Ἀλβα-
νίας ἢ τῆς Ἀρμενίας, καὶ ὁ ὁ Κύρος, ἢ ὁ Ἀράξης
ἐκδίδωσι ποταμός· ῥέων ὁ μὲν, διὰ τῆς Ἀρμενίας,
Κύρος δὲ διὰ τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς Ἀλβανίας· ἐκ νότου ἢ
ἢ ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύρου μέχρι τῆς Κολχίδος ὅσον
τριγυλίων ἑκαταδίων· ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θαλάτταν, δι'
Ἀλβανῶν, ἢ Ἰβηρῶν, ὥστε ἰσχυρὸν λόγον ἔχει· οἱ
δὲ ὅτι ποσὸν σωμαζαρόντες τὸ ἰσχυρὸν, ἐφ' ὅσον
Κλείαρχος, ἐπὶ κλυτὸν φήσας ἔξ ἑκατέρου τοῦ πελά-
γους, εἰδ' ἂν λόγῳ ἀξιόητο. Ποσειδώνιος ὁ³ χιλίων
πεντακοσίων εἰρηκε τὸ ἰσχυρὸν, ὅσον καὶ τὸ ἀπὸ Πηλεσίου
ἰσχυρὸν⁴ εἰς τὸ Ἐρυθρὸν· δοκῶ δὲ φησι μὴ πολὺ ἀφαι-
ρῆσαι μὴδὲ τὸ ἀπὸ τῆς Μαϊώτιδος εἰς τὸν Ὠκεανόν.
Οὐκ οἶδα ἢ, πῶς ἂν τις αὐτῇ ἀδήλων αὐτῷ πιτεύ-
σει, μὴδὲν εἰκὸς ἐχόντι εἰπεῖν αὐτῶν, ὅταν αὐτῇ τῇ
φανερῶν⁵ ἔτω πελάγους⁶ λέγῃ· ἢ ταῦτα⁷ φίλος
Πομπηίου γεγώς, τοῦ στρατεύσαντι ὅτι τὰς Ἰβηρας,
ἢ Ἀλβανὰς, μέχρι τῆς ἐφ' ἑκάτερα θαλάττης, τῆς
τοῦ Κασσίας ἢ τῆς Κολχικῆς. Φασὶ γὰρ ἐν Ῥόδῳ γε-
νόμηνον τὸν Πομπηίου, ἡνίκα ὅτι τὸν ληστρικὸν πόλε-
μον ἐξῆλθεν, εὐθὺς δ' ἐμελλε ἢ ὅτι Μιθριδάτῃ ὁρ-
μήσειν, ἢ ἔα μέχρι τῆς Κασσίας ἔδνη, πελάγους
διαλεγομένην τοῦ Ποσειδωνίου· ἀπόντα δ' ἐρέσθαι εἰπὶ
πελάγει· τὸν δ' εἰπεῖν,

* Ἄντι ἀριστεύειν, ἢ ὑπεύροχον ἔμμενα ἄλλων.

Προστίθει ἢ τέτοις, ὅτι ἢ τὴν ἱστορίαν συνέγραψε τὴν
αὐτὴν· ἀφ' ἧς δὲ ταῦτα ἐχρῆν φροντίσαι ἑλθόντες
πλέον τι. Δεύτερον δ' ἂν εἴη μέρος, ὅ ὑπὲρ τῆς Ὑρ-

atque Europæ limitem constitueramus. Ea quo-
dammodo peninsulam referunt. Includuntur enim
versus occasum fluvio Tanai, et palude Mæotide
usque ad Bosporum et oram Euxini maris mariti-
mam, quæ in Colchidem definit: a septentrione
oceanum, usque ad ostium Caspii maris: ab ortu
ipso mari Caspio, usque ad confinia Albanæ et Ar-
meniæ, qua Cyrus et Araxes fluvii effunduntur,
hic per Armeniam, ille per Iberiam et Albaniam
labens: a meridie ea terra, quæ ab ostiis Cyri us-
que ad Colchidem, a mari ad mare per Albaniam
et Iberos porrigitur, ac isthmi formam habet, stadi-
orum circiter tria millia. Ratio eorum habenda
nulla est, qui cum Clitarcho adeo in arctum co-
gunt eum isthmum, ut eluvione utriusque maris
perfundi dicant. Posidonius eum facit latum mille
et quingenta stadia: quantum hunc etiam qui a
Pelusio ad Rubrum est mare: neque multum puto
(ait) ab his differre eum qui a Mæotide est ad
oceanum usque. Cæterum haud scio quomodo ei
fidem habere quisquam possit de rebus obscuris di-
centi, ubi nullam habet, quam sequatur, probabili-
tatem, quando tam aliena a ratione pronunciat de
rebus manifestis: cum quidem Pompeii amicus
fuerit, qui exercitum in Iberos Albanosque duxit,
ad utrumque usque mare, Caspium ac Colchicum.
Etenim Pompeium aiunt Rhodum venisse, quo
tempore ad bellum piraticum proficiscebatur, mox
adversus Mithridatem ducturus et gentes ad Cas-
pium usque mare sitas: ibique Posidonium disse-
rentem compellasse, inque suo discessu interrogasse,
ecquid mandaret: eum autem dixisse,

Rem gere præclare, atque aliis præstare memento.

Adjecit autem his, quod etiam historiam rerum ejus
gestarum conscripserit. Itaque oportebat eum veri
majorem habere rationem. Secunda Asiæ pars cen-

* Iliad. 2. ver. 208.

¹ χερρόνησιζοντα Par. 5. Med. 3. 4. recte. V.

quidam, τελευταίας. Marg. Cas. sic Par. 5.

μοὶ ῥέοντες, ὁ μὲν Med. 3.

² ἔτω Par. 5. Bre.

δα Par. 5.

³ λέγει Par. 5. Med. 4. λέγει Bre.

⁴ καὶ εὐαριστεύειν Par. 5.

⁵ αὐτῷ Par. 1.

⁶ τὸν δεῖσθαι Mosc.

⁷ καὶ ἂν καὶ Med. 4.

⁸ Scripti, ἔχει. Marg. Cas. sic Par. 5.

⁹ χιλίων καὶ Par. 1. 5. Esc. Mosc.

¹⁰ φίλος Par. 5.

¹¹ καὶ τὰς Med. 3. 4. Bre. Esc.

¹² καὶ τῇ Μαϊώτιδι defunt Esc. Mosc.

¹³ Κύπρος Med. 4. ex correct.

¹⁴ χιλίων καὶ Par. 1. 5. Esc. Mosc.

¹⁵ φίλος Par. 5.

¹⁶ καὶ τὰς Med. 3. 4. Bre. Esc.

¹⁷ Scripti

¹⁸ ἐκ ἀλλοῦ ποτα-

¹⁹ εἰς Med. 3. 4.

²⁰ καὶ τὰς Med. 3. 4. Bre. Esc.

²¹ καὶ τὰς Med. 3. 4. Bre. Esc.

1. πρόπον τινὰ χερρόνησιζοντα] Si vera essent, quæ hic pro-
veris a Strabone (ut et alibi apertius) pronuntiantur, non πρόπον
τινὰ, sed omnino χερρόνησιζοντα hæc pars et peninsula similis dici
posset. Verum id ne sit, multa impediunt. Nam neque Tanais
ad oceanum, ut putat, pertingit: neque Caspium mare ullo
ostio in oceanum se exonerat: quo de errore veterum, alio loco
dicemus. Isthmum certe hujus peninsula non incommode de-
scripserat, ut ex Ptolemaicis tabulis facile intelliges. Casaub.

11. ὅσον τριγυλίων ἑκαταδίων] Ait intervallum, quod est inter
duo maria, Colchicum, et Caspium, esse stadiorum trium mil-
lium, in quo convenit ei cum Plinio optime. Aliqui (inquit) in-
ter Pontum et Caspium mare trecenta et septuaginta quinque m. p.
non amplius interesse tradiderunt. lib. vi. c. 11. Idem.

17. ὅσον καὶ τὸν ἀπὸ Πηλεσίου] Atqui hic isthmus est stadiorum
non amplius mille, ut diximus ad librum primum. Idem.

22. καὶ ταῦτα φίλος] Hac circumstantia graviter exaggerare
voluit Posidonii errorem. Idem.

25. Φασὶ γὰρ ἐν Ῥόδῳ γεγώς τὸν Πομπηίου] Probat Pompeii ami-
cicia usum fuisse Posidonium. Ait etiam sua ætate colloquio-
rum Pompeii et Posidonii Rhodi habitorum memoriam extare.
Cicero, lib. ii. Tusculanarum Quæst. c. 25. At non noster Posi-
donius, quem et ipse sepe vidi, et id dicam, quod solebat narrare
Pompeius: se, cum Rhodum venisset decedens ex Syria, audire vo-
luisse Posidonium: sed cum audivisset eum graviter esse ægrum,

quod vehementer ejus artus laborarent, voluisse tamen nobilissimum
philosophum visere: quem ut vidisset et salutavisset, honorificisque
verbis profecutus esset, molestique se dixisset ferre, quod cum non pos-
set audire: at ille, Tu vero, inquit, &c. Hæc mirifice hunc lo-
cum illustant: differunt tamen aliquid. Strabo enim de col-
loquio loquitur habito, cum proficisceretur Pompeius ad bellum
piraticum: Cicero, cum ex provincia decederet. Idem.

26. ἐπὶ τὸν ληστρικὸν πόλεμον] Livii Epitome de hoc bello pi-
ratico a Pompeio gesto. lib. xcix. Idem.

29. ἀπόντα δ' ἐρέσθαι εἰπὶ προσάττει] Mos discedentium, ac for-
mula usitata. Latini dicunt Nunquid me vis, ut apud Comicos
et Ciceronem. Idem.

32. Προστίθει δὲ τέτοις] Quis adjecit? Locus non est inte-
ger, videtur autem ad Posidonium referri. Θεωρήσας scripsi, ut
sententia appareret. Xyland.

Ibid. Προστίθει δὲ τέτοις] Legendum, προστίθει δὲ τέτοις. Adde
his. Auger culpam Posidonii, qui ne tunc quidem studiosus
fuerit veritatis indagandæ, quum de ea re esset historiam ex
professo scripturus. Vetis vertit, Accedit his, non male. Casaub.

34. Δεύτερον δ' ἂν εἴη μέρος] Hæc est secunda pars non Asiæ,
sed Asiæ ejus quæ dicitur intra Taurum. Quare errat auctor
Epitomes, qui totius Asiæ divisionem accuratam hic institui pu-
tat. Idem.

Ibid.]

feri potest, quod supra Hyrcanum sive Caspium mare est, usque ad Indis propinquos Scythas. Tertia, quod dicto est contiguum, ac semper deinde ei et Caspiis portis succedentia, proxima intra Taurum sitæ regioni et Europæ: hujus sunt Media, Armenia, Cappadocia, et his interjectæ regiones. Quarta, quæ intra Halyn flumen jacent, inque ipso Tauro et extra eum sunt, et excidunt in peninsulam, quam isthmus facit Ponticum mare a Cilicio dirimens. In reliquis extra Taurum sitis, Indiam ponimus, et Arianam, usque ad gentes quæ pertinent ad mare Persicum, Arabicum sinum, Nilum, pelagus Ægyptium et Ifficum. Hac dispositione facta, primam partem incolunt septentrionem versus et oceanum Scythæ quidam vagi (Nomades *Græci appellant*) et in plauftris degentes vitam: citra hos Sarmatæ, ipsi quoque Scythæ, Aorsi et Siraci, usque ad Caucasios montes ad meridiem pertinentes: quorum alii incertis vagantur sedibus, alii in tentoriis degunt, ac agricolæ sunt. Circa paludem Mæotidem sunt Mæotæ, et ad mare Bosphoranum Asia est, et Sindica. Sequuntur Achæi, Zygi, Heniochi, Certetæ, et Macropogones: (*id est longibarbi*) supra hos sunt Phthirophagorum (*id est pediculos vorantium*) gens. Post Heniochos Colchis est sub Caucasii et Moschicis montibus. Quoniam vero limitem Europæ et Asiæ posuimus Tanain fluvium, inde sumpto principio, singula jam nunc describemus.

TANAIS a partibus defertur septentrionalibus quidem, non tamen ita, ut e regione ad lineam

καρίας θαλάσσης, ὑπὸ Καασίαν καλεῖσθαι, μέχρι τῶν καὶ Ἰνδοῦ Σκυθῶν. Τρίτον δὲ μέρος τὸ συνεχὲς τῷ λεχθέντι ἰσθμῷ, καὶ αἰεὶ τὰ ἐξῆς τέτρω, καὶ ταῖς Καασίαις πύλαις ἢ ἐντὸς ἢ Ταύρε καὶ τῆς Εὐρώπης ἐγγυτάτω ταῦτα δ' ἐστὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκία καὶ τὰ μεταξύ. Τέταρτον δ' ἡ ἐντὸς Ἀλυος γῆ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τῷ Ταύρῳ, καὶ ἕκτος, ὅσα εἰς τὴν χερσόνησον ἐκπίπτει, ὑπὸ ποίει ὁ διείρων ἰσθμὸς τὴν τε Ποντικὴν, καὶ ἢ Κιλικίαν θαλάσσαν. Τῶν δὲ ἄλλων τ' ἐξω τῆς Ταύρε, τὴν τε Ἰνδικὴν πηγεμένη καὶ τὴν Ἀριανὴν, μέχρι τῶν ἐθνῶν τῶν καθεκόντων πρὸς τὴν Πέρσας θάλατταν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον, καὶ τὸν Νεῖλον, καὶ πρὸς ὃ Αἰγυπτιὸν πέλαγος, καὶ ὁ Ἰστικόν. Οὕτω δὲ διακειμένων, ὁ ὠρεῶν μέρος οἰκεῖσιν, ἐκ μὲν τ' ὠρεῶν ἀριστερῶν καὶ τὸν Ὠκεανόν, Σκυθῶν κ' πνευ Νομάδες, καὶ Ἀμαξιοκοί. ἐνδοτέρῳ δὲ τέτρων, Σαρμάται, καὶ ἔτι Σκύθαι, Ἄορτοι καὶ Σιρακοί, μέχρι τῆς Καυκασίαν ὄρων ὅπῃ μεσημβρίαν τείνουσιν· οἱ μὲν, Νομάδες, οἱ δὲ καὶ Σκυλίται καὶ Γεωργί. περὶ δὲ τὴν λίμνην Μαϊώται πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς Βοσπόρε τὰ καὶ ἢ Ἀσίαν ἐστὶ, καὶ ἡ Σινδική· μὲν δὲ ταύτῃ Ἀχαιοί, καὶ Ζύγιοι, καὶ Ἡνίοχοι, Κερκέται τε, καὶ Μακροπόγωνες· ὑπέρκεινται δὲ τέτρων καὶ τὰ τῶν Φθειροφάγων τεινὰ· μὲν δὲ τῆς Ἡνίοχες, ἡ Κολχίς ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι καὶ τοῖς Μορχικοῖς. Ἐπεὶ δ' ὅριον ὑπὸ κεῖται τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ὁ Τάναϊς ποταμὸς, ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι τὰ κατὰ τὰς ὑποχέτους.

Φέρεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν, ἢ μὴν ὡς ἀνὰ τὴν ἀφ' ἡμέτερον ἀντίρρως τῷ Νεῖλῳ, κατὰ πρὸ

^a τὰ Med. 3. ^b Μηδία Par. 1. 5. ^c καὶ ἐκτὸς defunt Med. 3. ^d χερσόνησον, et sic semper, Med. 4. ^e MSS.
 ἐκπίπτει. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^f τὴν deest Med. 3. ^g Ἀράβιον Med. 3. ^h Ἰστικόν
 Mosc. ⁱ τῶν Mosc. ^k Scripti τινῶν. Marg. Caf. sic Par. 5. ^l Ἀμαξιοκοί Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^m Ἀορτοί
 Par. 5. ⁿ Scripti, Σιρακοί. Marg. Caf. Σιρακοί, vel Σοιράκοι Par. 5. ^o οἱ δὲ καὶ Σκηνήται Par. 1. 5. οἱ δὲ Σκηνήται Esc. Mosc.
 Par. 5. ^p Κερκέτες δὲ καὶ Par. 5. ^q ὄρεσι κειμένη καὶ Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r Malim, ut in-
 fra, ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν. V. ^s μερῶν deest Par. 5.

Ibid.] Hæc secunda divisio Tartariam *Uzbekorum* ad fluvium Oxum, item Bukaram et regiones, quæ mare *D' Aral* circumcingunt, continet. F.

2. Τρίτον δὲ μέρος] Tertia pars Armeniam Persicam et Turcarum, et totam extra Halym regionem, cujus est ostium inter Sinopen et Amisum, continet, adque limites Ciliciæ ad radices Tauri prope *Alexandrettam* vel *Scanderone* recentium. *Idem*.

6. Τέταρτον δ' ἡ ἐντὸς Ἀλυος] Hæc quarta pars certis definitur limitibus. *Idem*.

7. καὶ ἐκτὸς, ὅσα] Intelligit Ciliciam, Pamphyliam, et Lyciam, ut ex initio libri xv. apparet. *Casaub.*

Ibid. ὅσα εἰς τὴν χερσόνησον ἐκπίπτει] De hac peninsula vide lib. xiv. p. 990. *Edit. Amst.* ubi verum isthmum ejus esse docet τὸν ἀπὸ Ταύρε καὶ τῆς ἐκβολῆς τῆς Κύνου μέχρι Ἀμισῦ. *Idem*.

10. Τῶν δὲ ἄλλων τῶν ἐξω] Partitur nunc Asiam, quæ est extra Taurum, in suas partes. Hujus περιήγησιν habes libro xv. xvi. et initio xvii. Hæc autem παχυμερῶς dicuntur et obiter: neque ait Strabo hanc esse Asiæ quintam partem, ut falso ait Epitomes auctor. *Idem*.

20. περὶ δὲ τὴν λίμνην Μαϊώται] Æschylus in *Prometheo* Scythas ad Mæotida ponit, ver. 417.

Καὶ Σκύθης ὁμιλος,

Οἱ γὰρ ἔχοντες πόρον ἀμφὶ

Μαϊώτιν ἔχουσι λίμναν.

F.

21. τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐστὶ, καὶ ἡ Σινδική] Similis locus lib. vii. p. 450. σὺν τοῖς Ἀσιανοῖς χωρίοις τοῖς περὶ Σινδικήν, ut videantur τὰ κατὰ τὴν Σινδικήν Asiæ nomen ut proprium sibi vindicasse. *Casaub.*

22. Ἀσίαν ἐστὶ] Haud dubie hæc; τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν, mendum habent, de Sindica constat ex Ptolem. tab. 2. Asiæ, Plinio, lib. vi. c. 5. et Stephano etiam. Fortasse Sarmatiæ Asiaticæ mentio facta fuit. Στενὰ etiam Phthirophagorum, angustias, non novi, itaque gentem vertere malui. *Xyland.*

23. Κερκέται τε] Sic emendavimus, quum legeretur Κερτίται. Nam Cercetæ infra sæpius nominantur, et Ptolemæo quoque, ac Plinio, lib. vi. c. 5. *Casaub.*

Ibid. καὶ Μακροπόγωνες] Multi putarunt hanc gentem eandem cum Longobardis vel Lombardis fuisse, qui Wodenum comitatu in Germaniam, postea in Italiam irruerunt. (*Sheringham* de Angliæ gentis origine, c. 13. hunc locum citat.) Nomina autem adventitia nil probant; nam aliæ gentes Scythicæ barbaras intonas fortasse alerent. Quod ad cæteras gentes attinet, cum vix ulla habuere sedes fixas, non mirandum est in diversas ire sententias de situ earum veteres scriptores. F.

24. τὰ τῶν Φθειροφάγων στενὰ] Phthirophagos Strabo collocat περὶ τὴν Καύκασον: ut non dubitandum sit, quin eorum regio esset δυσείσοδος, adituque difficilis: hoc nunc indicat quum ait τὰ στενὰ τῶν Φθειροφάγων. Sic enim appellantur hujusmodi loca angusta, quæ Latini fauces vocant. Livius, lib. xxxii. c. 5. in *Chao-niam* per Epirum ad occupandas quæ ad *Antigoniam* fauces sunt (*Stena* vocant *Græci*) misit. Plinius, lib. vi. c. 4. auctor est Phthirophagos esse qui postea Salæ sunt appellati. Jam si in tabulis Ptolemæi inspicias quo loco sit Salarum urbs, desines cau-sam querere cum Xylandro, quare Strabo τὰ στενὰ τῶν Φθειροφάγων dixerit. *Casaub.*

29. Φέρεται μὲν ἐν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν] Plinius, lib. iv. c. 12. e Riphæis montibus fluere scribit: quæ in sententia multi alii sunt. *Herodotus*

νομίζουσιν οἱ πολλοί· ἀλλὰ ἐωθινώτερος ἐκείνῃ, πλεονάζοντος ἐκείνῃ· τὰς ἄρχας ἀδύλας ἔχων· ἀλλὰ ὅτι μὴ πολὺ τὸ φανερὸν χάσκει διεξιόντος πᾶσαν εὐεπίμικτον, καὶ μακρὰς ἀνάπλους ἔχοντος· τῇ δὲ Τανάιδος τὰς μὲν ἐκβολὰς ἴσμεν· (δύο δ' εἰσὶν εἰς τὰ ἀρκυκλώτα μέρη τῆς Μαιώτιδος, ἐξήκοντα σταδία ἀλλήλων διέχουσαι) ὅ δ' ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς, ὀλίγον τὸ γινώσκον ἐστὶ, ἀλλὰ τὰ φύχῃ καὶ τὰς ἀπορίας τῆς χάρας· ἃς οἱ μὲν αὐτόχθονες δύνανται φέρειν, σαρξὶ καὶ γάλακτι τρεφόμενοι νομαδικῶς· οἱ δ' ἄλλοι οὐκ ἔχουσιν ὑπομένειν. Ἄλλως δὲ οἱ Νομάδες δυσεπίμικτοι τοῖς ἄλλοις ὄντες, καὶ πλήθει καὶ βίᾳ ἀφαιρούμενοι, ἀποκεκλείσθαι, εἰ καὶ πωροδύσιμον τὴν χώραν ἔσται, ἢ εἰ πῦρ πετύχηκεν ἀνάπλους ἔχον ὁ ποταμός· ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας ταύτης οἱ μὲν ὑπέλαβον τὰς πηγὰς ἔχειν αὐτὸν ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι· πολλοὶ δ' ἐνεγχεῖν τὰ ὅτι τὰς ἀρκυκλῆς, ἢ εἴτα ἀναστρέφοντα ἐσβάλλειν ἐς τὴν Μαιώτιν· τούτοις ὁ ὁμοδοξεῖ καὶ Θεοφάνης ὁ Μιτυληναῖος· οἱ δ' ἀπὸ τῶν ἄνω μερῶν τῆς Ἰσθμοῦ φέρουσι σημεῖον· δὲ φέρουσιν ἐδὲν τῆς πόρρωθεν ἔσται ῥύσεως καὶ ἀπὸ ἄλλων κλιμάτων, ὥστε εἰ δυνατὸν ὂν καὶ ἐγγύθεν καὶ ἀπὸ τῆς ἀρκυκλῆς. Ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ, καὶ τῇ λίμνῃ, πόλις ὁμώνυμος οἰκεῖται Τανάις, κτίσμα τῶν τῆς Βόσπορον ἐχόντων Ἑλλήνων· νεωστὶ μὲν οὗτω ἐξεπόρθησεν αὐτὴν Πολέμων ὁ βασιλεὺς ἀπεικίσαν· οὗ δ' ἐμπορεῖον κοινὸν τῇ τῇ Ἀσιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαϊῶν Νομάδων, καὶ τῶν τῆς Βόσπορος τῇ λίμνῃ πλεόντων, τῇ μὲν ἀνδράποδα ἀγρόντων καὶ δέρματα, καὶ εἰ τι ἄλλο τῶν Νομαδικῶν, τῇ δ' ἐσθῆτα καὶ οἶνον, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τῇ ἡμέρᾳ διαίτης οἰκεῖα ἀντιφορτιζόμενων. Περικεῖται δ' ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει τῇ ἐμπορείᾳ νῆσος Ἀλωπεκία, καὶ τοιαῖα μικράδων ἀνθρώπων. Ἐπὶ καὶ ἄλλα νησιὰ καὶ πλησίον ἐν τῇ λίμνῃ· διέχει δ' ὅσον τόμος τῆς Μαιώ-

contra Nilum fluat, quæ fuit quorundam opinio. Tanais quam Nilus magis est orientalis, itidem incognitos habens fontes. Sed Nili magna pars nota est, cum regio, per quam labitur, tota sit accessu facilis, et longas ipse habeat subvectiones. Tanaidis vero ostia quidem novimus: (duo autem sunt, quibus is in partes Mæotidis maxime septentrionales sese exonerat, stadiis sexaginta inter se distantia) quod autem supra ostia est, ejus pars exigua est cognita: fit hoc ob frigus et incommoditates regionis, quas indigenæ possunt tolerare, carnibus et lacte viventes Nomadum more: exteri sustinere non possunt. Alias etiam Nomades isti, a commerciis aliarum nationum alieni, multitudine ac viribus præpotentes, occluserunt itinera regionum, ubi ambulari poterat, et subvectiones, si quas fluvius habuit. Hac de causa quidam censuerunt eum e Caucasii montibus ortum magno alveo adversus septentriones ferri, indeque retro labentem in Mæotin exire: his Theophanes quoque Mitylenæus adfentitur. Alii a superioribus Istri partibus ferri existimant, neque ullum adferunt signum tam longinqui et ex diversis climatibus defluxus: quasi non potuerit e vicina et a septentrione delabi. Supra flumen et ad paludem Mæotidem urbs sita est, Tanais ipsa quoque appellata, condita a Græcis Bosporum incolentibus. Hanc jussa facere detrectantem rex Polemo nuper evastavit: commune fuit emporium Europæorum Asianorumque Nomadum, et iis qui e Bosporo per paludem navigabant: alteris mancipia et pelles adferentibus, et quæ aliæ sunt Nomadum merces, alteris vestem, vinum, aliæque ad cicurem vitam pertinentia permutantibus. Ante emporium ad centum stadia sita est Alopecia insula, quam conveniunt homines habitant. Sunt et aliæ parvæ insulæ pone in palude. Tanais a fauci-

^a ἀδύλας τὰς ἀρχὰς ἔχων *Mosc.*

deest *Efc.*

γῆν. V.

ἐκβάλλει *Mosc.*

ται *Med.* 4.

ⁱ ἐμπορεῖα *Med.* 3. *Efc.* *Mosc.*

^b πηγὰς *Par.* 5. in marg.

^c ἔστιν *Med.* 3.

^d ἐνεγχεῖν *Efc.* *Mosc.*

^e Scripti, ἄνω φασὶ μερῶν. *Marg.* *Caf.* sic *Med.* 4.

^f ἐμπορεῖον *Med.* 3. *Efc.* *Mosc.*

^g ἐκ τῆς *Par.* 5. *Med.* 3. 4. *Efc.* *Mosc.*

^h ἀπορείας *Par.* 5.

ⁱ Scripti, πολλὰ. *Marg.* *Caf.* sic *Par.* 1. *Br.* πολλὰν *Par.* 5. recte: nempe, πολλὰν ὁδὸν, vel

^j MSS. ἐκβάλλειν. *Marg.* *Caf.* sic *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Br.* *Efc.*

^k δὲ deest *Par.* 1.

^l ἔσται *deest* *Par.* 1.

^m ἔσται *deest* *Par.* 1.

ⁿ καὶ

^o ἰδιότηας *Par.* 1. *Med.* 3. 4.

Herodotus ἐκ λίμνης μεγάλης ὁρμαῖσαι ait: cujus sententiam veram esse nostræ ætatis docti homines tradunt. Ptolemæus ἐν τῇ ἀγνώστῃ γῇ fontem Tanais statuit. *Casaub.*

Ibid.] Vide Herodot. lib. iv. c. 123. *Anon.*

Ibid. ἐ μὴν ὡς ἀν κατὰ διάμετρον] Quæ fuit τῶν χαλεπῶν, ut ait libro secundo, sententia. Vide locum, p. 146. *Casaub.*

1. ἐωθινώτερος ἐκείνῃ] Tanais ostium a Nilo distat in longitudine ad ortum porrecta, grad. ix. et fere dimidium. Bayero assentior nomen Tanaidis esse olim inter accolæ Tan, quod idem valuit ac Dan, vel Don, hodiernum hujus fluvii nomen, et nihil aliud sonare, quam aquam aut fluvium. Hoc saltem explicat cur tot fluviorum nomina in hisce partibus cum syllaba Dan incipiunt. (Com. Acad. Petr. t. ix. p. 375. *Edit.* 1747.) *F.*

16. ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι] Hos sequitur Ammianus, lib. xxii. c. 8. Tanais (ait) inter Caucasias oriens rupes, per sinuos labitur circumflexus, Asiamque determinans ab Europa in staginis Mæoticis delitescit. Sic et Dionysius Afer, ver. 663.

Τῇ δ' ἦτοι πηγὰς μὲν ἐν ὄρεσι Καυκασίοις

Τηλέθι μορμύουσιν. i. e.

Hujus sane fontes quidem in montibus Caucasii

Procul murmurant. *Casaub.*

19. οἱ δ' ἀπὸ τῶν ἄνω μερῶν] Ridiculam horum opinionem pluribus refutavit, lib. ii. p. 146. et vero res per se clamat ipsa. *Idem.*

25. Πολέμων ὁ βασιλεὺς] Hic Polemon fuit Zenonis filius, cui M. Antonius Pontum et Armeniam dederat. Post bellum Asiacum huic Augustus favit, et regnum Bospori ab Agrippa accepit. *D. Cass. lib. liv. p. 538. Edit.* 1606. *F.*

Ibid. ἦν δ' ἐμπορεῖον κοινόν] Imo, ipsa quoque urbs Emporium est appellata. Alexander Polyhistor. Κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν λίμνην τὴν Μαιώτιν ἐκβολὰς τῆς Τανάιδος ποταμὸς Ἀλωπεκία, ἢ καὶ Τανάις νῆσος. Ἐμπορεῖον ὀνομάζεται. Ptolemæus urbem Tanain collocat μεταξὺ τῶν σομάτων. *Casaub.*

Ibid.] Tanais non longe a situ Azof certe distabat. D'Anvillius ait esse a scriptoribus mediæ sæculi Aasgard dictum, unde nomen hodiernum Azof. *F.*

31. νῆσος Ἀλωπεκία] Ptolemæus, νῆσος δὲ παράκειται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς Τανάιδος ποταμὸς Ἀλωπεκία, ἢ καὶ Τανάις νῆσος. Plinius, lib. iv. c. 12. Alopecen vocat. *Casaub.*

Ibid.] Pinedo l'isle des Renards. *Anon.*

Ibid.] D'Anvillius Alopeciam habet ad promontorium Κυσθα Burnu, in tabula a Forstero edita. *F.*

33. διέχει δὲ τῇ τόμῳ τῆς Μαιώτιδος] Sic etiam lib. vii. p. 449. Plinius in eodem intervallo notando nonnihil variat. Ab ostio, ait, Mæotidis ad Tanais ostium directo cursu cccclxxv. m. passuum esse constat: quæ efficiunt stadia ter mille: quod miris merito propter vocem constat. Vide eundem, lib. vi. c. 11. *Casaub.*

Ibid.]

bus Mæotidis paludis abest recta adversus septentrionem navigatione stadiis bis mille ducentis: neque multo plura sunt, si quis oram legat. Naviganti pone terram a Tanai intra octingenta stadia fluvius occurrit, qui magnus Rhombites dicitur, 5 ubi plurimi pisces ad falsamenta capiuntur: deinde ad alia octingenta Rhombites parvus, promontorium quod et ipsum capturas habet piscium, sed minores. Priores pro receptaculis usurpant minutas insulas: in minore Rhombite ipsi Mæotæ opus faciunt: ubique enim ea in ora Mæotæ accolunt, agricolæ quidem, sed non minus quam Nomades bellicosi. Dividuntur in gentes complures: quarum propiores Tanai feriores sunt, Bosporo viciniore magis mansuetæ. A Rhombite minore 15 sexcenta sunt stadia ad Tyramben, et fluvium Anticitam: deinde centum et viginti ad pagum Cimbricum, ubi naves solvunt qui paludem navigant. In ora hac etiam speculæ sunt, quæ Clazomeniorum dicuntur. Cimmericum urbs fuit quondam, in peninsula jacens, isthmum fossa et aggere claudens. Fuit quodam tempore magna Cimmericorum in Bosporo potentia, qui et Cimmericus ab iis dictus fuit. Hi sunt qui regiones continentis a dextra Ponti fitas usque ad Ioniam incursionibus vexaverunt. Atque hos quidem Scythæ istis e locis expulerunt: Scythas Græci, qui Panticapæum et alias in Bosporo urbés condiderunt. Deinceps ad Achilleum pagum stadia viginti, ubi fanum est Achillis. Ibi angustissimus est trajectus oris Mæoticæ paludis, viginti circiter aut amplius stadiorum: in altera continente opponitur Myrmecium pagus vi-

προς εὐθυπλοῦσιν ὅτι τὰ βόρεια, διχλίς καὶ διακοσίους σταδίους ὁ Τάναις· καὶ πολὺ ἢ πλείους εἰσὶ πρὸς λεγόμενον πλὴν γῆν. Ἐν ᾧ τῷ πρὸς πλῆν τῷ πρὸς γῆν, πρῶτον μὲν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Τανάιδος περιούσιον ἐν ὀκτακοσίοις σταδίοις, ὁ μέγας καλέμενος Ῥομβίτης, ἐν ᾧ τὰ πλείστα ἀλιεύματα τῷ εἰς τὴν περὶ χείρας ἰχθύων· ἐπεὶ ἐν ἄλλοις ὀκτακοσίοις ὁ ἐλάσσων Ῥομβίτης, ἄκρα ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἀλίαις ἐλάτεις· ἔχουσι ἢ οἱ μὲν πρῶτον νησία ὀρμητήρια, οἱ δ' ἐν τῷ μικρῷ Ῥομβίτῃ αὐτοὶ εἰσιν οἱ Μαιώται ἔργαζόμενοι· οἵ κ' εἰσι γὰρ ἐν τῷ παράπλῳ τέττω παντὶ οἱ Μαιώται, γεωργοὶ μὲν, ἔχ' ἡπὶον ἢ τὴν Νομάδων πολεμιστῶν· διήρηνται ἢ εἰς ἔθνη πλείω, τὰ μὲν πλεονέχοντα τῷ Τανάιδος ἀρξίωτερα, τὰ δ' ἐσσιώπουντα τῷ Βοσπόρῳ χειροῦνται μᾶλλον. Ἀπὸ τοῦ μικροῦ Ῥομβίτη σταδίοι εἰσιν ἑξακόσιοι ὅτι Τυράμβην, καὶ τὸν Ἀντικίτην ποταμὸν· εἰς ἑκάτον καὶ εἰκοσι, ὅτι τὴν κόμην τὴν Κιμμερικὴν, ἥτις ἐστὶν ἀφετήριον τοῖς τὴν λίμνην πλέουσιν· ἐν ᾧ τῷ παράπλῳ τέττω, καὶ σκοπαὶ πινες λέγονται Κλαζομενίων. Τὸ δὲ Κιμμερικὸν πόλις ἰὺ πρῶτον ἐπὶ χερσονήσῃ ἰδρυμένη, τὴν ἰσθμὸν ἔφρω καὶ χόματι κλείουσα· ἐκείνη δ' οἱ Κιμμέριοι μεγάλην ποτὲ ἐν τῷ Βοσπόρῳ δύναμιν· διόπερ καὶ Κιμμερικὸς βόσπορος ὀνομάσθη· ἔτι δ' εἰσιν οἱ τῆς μεσσηγίαν οἰκόντας ἐν τοῖς δεξιῶς μέρεσι τῆς Πόντου μέχρι Ἰωνίας ἐπιδραμόντες. Τέττες μὲν ἐν ἑξήλασαν ἐκ τῶν τόπων Σκύθαι· τῆς δὲ Σκύθας Ἕλληνες, οἱ Παντικαπαῖον καὶ τὰς ἄλλας· οἰκίσαντες πόλεις, τὰς ἐν Βοσπόρῳ· εἰς ἐπὶ τὴν Ἀχίλλειον κόμην, εἰκοσι σταδία, ἐν ᾧ τὸ Ἀχιλλέως ἱερὸν· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ στενὸς πορθμὸς τῆς εὐρυαλίας τῆς Μαυώπιδος, ὅσον εἰκοσι σταδίων ἢ καὶ πλείονων, ἔχον ἐν τῇ περὶ αὐτῆς Μυρμήκιον κόμην, πλεονέχον δ' ἐστὶν Ἡρακλεία

^a περι Par. 5. ^b ταριχάαν Med. 3. ^c Corruptus locus: lego, καὶ ἄκρα. Marg. Cas. ^d αὐτὴ Mosc. ^e ἀλίαις
Par. 1. Med. 4. ^f Lego, ἔχουσι μὲν οἱ περὶ τὴν πρῶτον. Marg. Cas. ^g Lege, οἱ μὲν ἐν πρῶτῳ. V. ^h νησίδα Par. 5. ⁱ ἔργαζόμενοι
etc. adusque Μαιώται inclusive, desunt Par. 5. et recte, glossa enim sunt. V. ^j διήρηνται Par. 5. ^k δὲ Par. 1. 5. Med. 3. 4.
Efc. Mosc. ^l Ἀντικίτην Par. 1. Med. 4. ^m Ἀντικίτην Med. 3. ⁿ Scripti, Κιμμερικοί. Marg. Cas. ^o τὴν deest Med. 4.
Bre. ^p οἰκισαντες Efc. ^q Scripti, πόλιν. Marg. Cas. ^r σταδία deest Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^s καὶ deest Par. 1. 5. Med. 3. 4.
Mosc. ^t Legendum puto, Μυρμηκίον κόμην καὶ τὸ Παρθένιον. Marg. Cas. ^u κόμην τὸ Μυρμηκίον Med. 3. 4. Mosc. ^v Lege, ἔτι. V.

Ibid.] Vel Plinii textus mancus est, vel computatio est mendosa. Longitudo Mæotidis recto cursu saltem m. p. habet 265 a Tanai ad ostium paludis, quæ nunc mare d' Azof dicitur. F.

2. καὶ πολὺ δὲ πλείους εἰσὶ] Intellige hæc verba de Asiatico paludis latere: nam de Europæo falsissimum esset, ut ex libro septimo constat. Casaub.

5. ὁ μέγας καλέμενος Ῥομβίτης] Rhombitas fluvios etiam Ptolemæus duos agnoscit, majorem et minorem. Idem.

Ibid.] Rhombites memoratur Amm. Marcellino, lib. xxii. c. 9. p. 314. Edit. Parisin. 1631. Anon.

7. ὁ ἐλάσσων Ῥομβίτης, ἄκρα ἔχουσα] Scilicet Rhombites minor non est fluvius, sed promontorium, fallitque nos Ptolemæus, qui ποταμὸν appellat. Imo fefellit parum attentos interpretes falsa et corrupta γράφη. Tu, si me audis, totum locum sic leges: Ἐπεὶ ἐν ἄλλοις ὀκτακοσίοις ὁ ἐλάσσων Ῥομβίτης, καὶ ἄκρα ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἀλίαις, ἐλάτεις δὲ ἔχουσι μὲν ἐν οἱ περὶ τὸν πρῶτον τὰ νησία ὀρμητήρια· οἱ δ' ἐν τῷ, &c. Nolim affirmare in hæc prorsus verba conceptum a Strabone fuisse hunc locum: sententiam quidem haud absimilem fuisse, hoc vero affirmare ausim. Casaub.

Ibid.] Contra Casaubonum Rhombites geminos esse fluvios affirmare ausim. Magnus, ut opinor, est Geyæ fluvius, qui nomen etiam Teisse habet. Minor forsitan est fluvius Atchin. Nequid certi de nominibus habemus. Distantiam inter ostia fluviorum nimis grandem posuisse videtur Strabo. Textum esse mendosum agnosco, sed nihil vetat, quin sit fluvius et promontorium ejusdem nominis fluvio vicinum. Tum legendum est ὁ ἐλάσσων Ῥομβίτης καὶ ἄκρα, ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἀλίαις ἐλάτεις. F.

16. ἐπὶ Τυράμβην] Ptolemæus, Ῥομβίτης μικρὸν ποταμὸν ἐκβολαί. Ἀχάδης τινος ταινία. Τυράμβην. Casaub.

Ibid. καὶ τὸν Ἀντικίτην ποταμὸν] Sequitur apud Ptolemæum Ἀντικίτην ποταμὸν ἐκβολαί. Sed Strabonis γράφην non censeo esse mutandam. Idem.

Ibid.] Aldus, Ἀντικίτην. Anon.

17. ἐπὶ τὴν κόμην τὴν Κιμμερικὴν] Ptolemæus Κιμμέριον ἄκρον vocat. Casaub.

19. σκοπαὶ τινες λέγονται Κλαζομενίων] Hinc vult nos colligere fuisse quando illa loca Clazomenii obtinerent. Plinius, lib. vi. c. 7. de hac ora Mæotis: Tenuere finitima primi Caræ, dein Clazomenii et Mæones, postea Panticapenses. Idem.

20. Τὸ δὲ Κιμμερικὸν πόλις ἦν] Plinius, lib. vi. c. 6. situm refert in ultimo ostio, anteaque Cerberion fuisse vocatum. De Cimmericorum regno vide lib. vii. p. 446. ubi etiam de eorum regibus scripsimus cum cura. Idem.

Ibid.] Scymnus Chius, p. 53. Edit. Hudson. scribit,

Τὸ δὲ γὰρ ἐκπλήροισι Κιμμέρις πόλις,
Ἀπὸ Κιμμερίων μὲν βαρβάρων κικλημένη,
Κτίσις δὲ τυράνων ἔσα τῇ ἐν βοσπόρῳ.

Quem locum anonymus author peripli citat. F.

25. μέχρι Ἰωνίας ἐπιδραμόντες] Vide ad lib. i. p. 9. Casaub.

29. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ στενὸς πορθμὸς] Paulo aliter lib. vii. p. 449. Nam ibi τὸ στενὸν πορθμὸν dicebatur esse inter Achilleum et Parthenium. Idem.

32. πλεονέχον δ' ἐστὶν τῷ Ἡρακλείῳ] Hoc quidem in Taurica Cherronefo ponit Ptolemæus in octava Asiæ tabula. Parthenium vero

καὶ τὸ Παρθένιον· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ Σατύρε μῆμα, ἐννεήκοντα σταδίοι· τῆτο δ' ἐστὶν ἐπ' ἄκρας πινὸς χωρὸν ἀνδρὸς Ἰ. Ἐπιφανῶς δυναστευσάντων τῶ Βοσπόρου· πολλοῖον δὲ κόμην Πατρεὺς, ἀφ' ἧς ὅτι κόμην Κοροκονδάμην ἐχλὸν τεράκοντα· αὕτη δ' ἐστὶ τῆ Κιμερικῆ καλεμένης Βοσπόρου^β πέρας· καλεῖται δὲ ἔτιως ὁ γενώπιδος, ὅτι τῆ σφαιροειδὸς τῆ Μαιώτιδος, ἀπὸ τῶν χτ' ὁ Ἀχίλλειον καὶ τὸ Μυρμήκειον γενῶν ἀφαιρέων μέχρι πρὸς τὴ Κοροκονδάμην, καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ κόμην τῆς Παντικαπαίων γῆς ὄνομα Ἀκρα, ἐξδομήκοντα σταδίων· διερχόμενον περὶ μὲν μέχρι τοῦ δευροῦ καὶ ὁ κρύσταλλος διατείνει, πηλόμενης τῆς Μαιώτιδος καὶ ὅτι κρυμὰς ὥστε πεζεύεσθαι. Ἀπας δ' ἐστὶν εὐλίμνος ὁ γενώπιδος ἔτος. ὑπερκεῖται δὲ τῆς Κοροκονδάμης εὐμεγέθους λίμνη, ἣ καλεῖται ἀπ' αὐτῆς^γ Κοροκονδαμίτην· ἐκδίδωσι δ' ἀπὸ δεκά σταδίων τῆς κόμης εἰς τὴ θάλατταν· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴ λίμνην ἀπὸ ῥώξης^δ τῆς Ἰ. Ἀντικείτω ποταμῶ, καὶ ποιεῖ νῆσον^ε περικλυτὸν πινὰ ταύτη τε τῇ λίμνῃ, καὶ τῇ Μαιώτιδι, καὶ τῷ ποταμῶ· πινὲς δὲ καὶ τῆτον τὸ ποταμὸν Ὑπανιν^{στ} ὡς ἀγορεύουσι, καὶ ἄλλοι καὶ τὸν πρὸς τῷ^ζ Βορυσθένει. Εἰσαλλύουσιν δὲ εἰς τὴ^η Κοροκονδαμίτην, ἥ τε^θ Φαναγορία ἐστὶ πόλις ἀξιόλογος, καὶ Κήπος, καὶ Ἐρμόνασσα, καὶ τὸ Ἀπάτερον τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν^ι ὡς ἡ Φαναγορία καὶ ὁ Κήπος καὶ τὴ^κ λεχθεῖσαν νῆσον Ἰδρυνίαν, εἰσαλλέοντι ἐν ἀετρεῶ^λ αἱ δὲ λοιπαὶ πό-

cinum Herculeo. Parthenium deinceps ab Achilleo sequitur. Inde ad Satyri monumentum stadia nonaginta: id est agger in quodam promontorio, factus ob memoriam viri cuiusdam qui in Bosporo potentia claruit. Prope pagus est Patreus: inde ad pagum Corocondamen centum et triginta. Hic est finis Bospori Cimmerici. Sic autem fauces appellantur in ore Mæotidis, ab angustis quæ juxta Achilleum et Myrmecium sunt, pertinentes usque ad Corocondamen, et huic oppositum vicum Panticapæorum terræ, qui Acra dicitur, freto stadiorum septuaginta interceptis: eo enim usque etiam glacies pervenit, Mæotide per hyemem congelante interdum ita, ut ambulari pedibus possit. Totæ illæ angustię portus habent bonos. Supra Corocondamen lacus est justæ magnitudinis, quem ab ea vocant Corocondametin: is ad decem a pagu stadia in mare effluit, in lacum hunc etiam pars Anticitæ fluvii, insulamque efficit ambitam paulude hac, et Mæotide, et fluvio. Sunt qui fluvium hunc Hypanin appellant, ut eum qui est apud Borysthenem. Ubi intra Corocondamitem navigaveris, Phanagoria est memorabilis urbs, et Capi, et Hermonassa, et Apaturum Veneris fanum. De his Phanagoria et Capi sitæ sunt in introitu ad lævam insulæ: reliqua ad dextram, trans Hypanim in Sin-

^α ἐπιφανῶν Med. 3.

Med. 3. 4. Esc. Mosc.

Κοροκονδαμίτην Esc.

^β Βορυσθένει Par. 1. Med. 4.

^γ Scripti, καὶ Κήποι. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

aliis, ἡ Κήπος. Marg. Cas. δι Κήποι Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^δ πέραν Med. 3.

^ε διερχομένη Par. 1. Med. 4.

^ς Ἀντικείτω Par. 1. Med. 4.

^ζ Κοροκονδαμίτην Par. 5.

^η Κήπος Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^θ Ἐρμόνασσα Med. 3.

^ι Κήπος Par. 5.

^κ ἔτος Par. 5.

^λ Esc. Mosc. sed Med. 4. postea corr.

^μ Κοροκονδαμίτην Par. 5.

^ν περικλυτὸν Par. 5.

^ξ Φαναγορία Esc. et sic paulo infra.

^ο Ἐρμόνασσα Med. 3.

^π Κήπος Par. 5.

^ρ ἀπὸ Par. 5.

^σ Κοροκονδαμίτην Par. 5. Bre.

^τ περικλυτὸν Par. 5. An sic interpretes, ambitam? V.

^θ Φαναγορία Esc. et sic paulo infra. Φαναγορία Mosc.

^ι Ἐρμόνασσα Med. 3.

^κ MSS. καὶ οἱ Κήποι. In

alio loco MSS. καὶ οἱ Κήποι. In

et quæ sequuntur, Bospori sunt, de quo non dubitandum arbitror. Itaque locus integer non est. Sententiam puto esse: Myrmecium vicinum est Heracleo sive Herculeo. Cæterum ab Achilleo sequitur Parthenium: idque secutus sum. *Xyland.*

Ibid. *πλησίον δ' ἐστὶ τῆς Ἡρακλείας*] Legendum censeo: ἔχον ἐν τῇ περὶ τὸ Μυρμήκειον πόλιν, καὶ τὸ Παρθένιον· πλησίον δ' ἐστὶ τῆς Ἡρακλείας τὸ Παρθένιον. Sane præter rei veritatem ipsa phrasis indicat commissum hic quoque fuisse, quod toties in hoc auctore deprehendimus: ut videlicet vox Παρθένιον bis a Strabone posita, semel ab impuro librario fuerit prætermissa. *Casaub.*

1. ἐντεῦθεν δ'] Inde, hoc est, ab Achilleo. Redit enim ad priorem περιήγησιν. Satyrus autem hic fuit, opinor, unus ex iis, quos commemoravimus ad lib. vii. p. 448. *Idem.*

4. πλησίον δὲ κόμην Πατρεὺς] In Motrayio Patreus hodie *Ada* appellatur, et Achilleum promontorium est *Adasbournout*. (*Motraye*, tom. ii. p. 4. *Edit. Ang.*) *F.*

9. πρὸς τὴν Κοροκονδαμίτην] Sic apud Ptolemæum vocatur. *Casaub.*

17. ἀπορρώξ τις τῆς Ἀντικείτης] Ignoscat mihi Strabo: falsum puto quod ait. Nam Ptolemæus docet nos esse alia flumina inter Anticiten et Corocondamen: ut, si vera sint hæc, necesse sit hanc Anticitæ ἀπορρώξιν subterlabi non paucos fluvios: quod, etsi fortasse novum non esset, tamen vix credo: præsertim cum de ea re Strabo nihil dicat. Vide hic Pomponium Melam, lib. ii. c. 19. *Idem.*

Ibid.] Fluvius Ἀντικείτης, vel Ὑπανίς, hodie *Kuban*, per ostia plurima in mare influit, ut a recentibus chartis probatur. His omnibus incolæ maritimi nomina diversa indiderant, quæ Ptolemæus collegit, et Strabo omisit. Ptolemæus neque fluviorum junctionem memorat, neque negat, ergo non necesse ut a Strabone dissentiat. Cellarii et D'Anvillii tabulæ recte fluvii cursum depingunt. Hornius et Moretus longe aberrant. Vibius Sequester hunc Hypanin esse terminum Europæ atque Asiæ scribit. Oberlinus mendose, in notis ad Vibium, hæc de alio Hypani, hodierno *Bog*, intelligit. Amm. Marcellinus hunc Hypanin describit non longe a Panticapæo distantem. (lib. xxii. c. 8. p. 313. *Edit. Paris.* 1681.) *F.*

20. τῆτον τὸν ποταμὸν Ὑπανιν ὡς ἀγορεύουσι] Huc pertinet quod ex Alexandro Polyhistore refert Stephanus: Hypanin fluvium esse inter Pontum et lacum Mæotin, qui, διχῇ χωριζόμενος, parte sui in Mæotin ingreditur, parte altera in Pontum. Hæc autem omnia a Ptolemæo sunt omissa. *Casaub.*

Ibid.] D'Anvillius putat Hypanin Græcum nomen esse nominis patrii *Kuban* originem. Bayerus autem hodiernum *Kuban* esse Burlicum Constantini Porphyrii sentit. (*Com. Acad. Petrop.* tom. ix. p. 376.) Huic assentior. (*Constant. de Admin. Imper.* cap. 42.) *F.*

22. ἡ τε Φαναγορία] Ptolemæo, Φαναγορία: in Epitome, Φαναγορία: Latinis, *Phanagoria*, et Stephano, Φαναγορία. *Casaub.*

Ibid.] Phanagoriæ originem Eustathius dat Pæonibus, vel potius Ionibus, ut recte Pinedo corrigit, (*Vide Eustat. Parecb.* ad Dionys. ver. 549.) qui Iones vim Persarum fugerunt. Motrayius, testis oculatus, vestigia cuiusdam urbis magnifica inter *Taman* et *Temrok* invenit, quæ ad Phanagoriam pertinere sentit. (*Motraye*, tom. ii. p. 40. *Edit. Ang.*) Bayerus esse eandem, ac Tamatarcham Constant. Imp. opinatur. (*Com. Acad. Petr.* tom. ix. p. 376.) *F.*

23. καὶ Κήπος] Alii numero plurali Cepos vocant. Plinius, lib. vi. c. 6. *Oppida in aditu Bospori primo Hermonassa, dein Capi Milesiorum.* Diodorus, lib. xx. κατιχυθεὶς δὲ καὶ φύγων εἰς τὴν καλεμένην Κήπον, ἀνέβη. *Casaub.*

Ibid.] Κήπος τ' ἀποικισθεῖσα διὰ Μιλησίων ait Scymnus Chius: quod cum antecitato loco Eustathii plane congruit. *F.*

Ibid. καὶ Ἐρμόνασσα] Hujus omnes geographi faciunt mentionem. *Casaub.*

Ibid.] De Hermonassa vide Eustathium ibidem. Caveat lector ne cum Stephano hanc urbem esse Hermonactis vicum a Strabone in lib. vii. memoratum sentiat. Hic enim est ad Tyræ ostium, illa ad Cimmerium Bosporum. *F.*

24. καὶ τὸ Ἀπάτερον] Plinius, lib. vi. c. 6. *pene desertum Apaturon* appellat: ideo Ptolemæus non meminit. De eo multa Stephanus, qui hunc locum citat. *Casaub.*

Πολέμων. Φαρνάκης δέποτε καὶ τὸ Ὑπανὶν τοῖς Δαν-
δαρίοις ἐπαγαγεῖν λέγει^α Ἀφ' ἑνὸς παλαιᾶς^β διώρυχος
ἀνακαθάρσας^γ αὐτὴν, κατακλύσαι^δ τὴν χώραν^ε. μὲν δὲ τὴν
Σινδρινὴν καὶ πάλιν^ς Γοργιππίαν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ
^δ ἢ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων παραλία τὸ
πλέον ἀλίμντος καὶ ὀρεινῆς, τῆς^ε Καυκάσου μέρος ἔσθαι.
ζῶσι δὲ ἀπὸ τῶν καὶ θαλάτταν ληθηρίων, ἀκάπια
ἔχοντες λεπτά, στενά, καὶ κῆφα, ὅσον ἀνθρώπους πέντε
καὶ εἴκοσι δεχόμενα^ς. ἑσπέριον δὲ τριᾶκοντα^ε δέξασ-
θαι^ς ὅντι πάντας διυάμενα^ς. καλεῖσι δ' αὐτοὶ οἱ Ἕλ-
ληνες καμάρους. Φασὶ δ' ἀπὸ τῆς Ἰάσονος^β τρα-
τιάς, ὅντι μὲν Φθιώτας Ἀχαιοὺς πάλιν ἐνθάδε Ἀχαιοὺς
οἰκίσαι, Λάκωνας δὲ τὴν^γ Ἡνιοχίαν, ὧν ἦρχον Ῥέκας
καὶ Ἀμφίστρατος οἱ τῶν Διοσκύρων Ἡνιοχοὶ καὶ ὅντι
Ἡνιόχους ἀπὸ τέτταν εἰκὸς ὀνομάσθαι^ς. τὴν δ' ἐν κα-
μαρῶν φύλιν κατασκευαζόμενοι καὶ ἐπιπλέοντες, τότε
μὲν ταῖς ὀλκῇσι, τότε δὲ χώραν πάλιν^δ ἢ καὶ πύλαι
πάλιν θαλασσοκρατεῖσι^ς. προσλαμβάνουσι δ' ἑσθ' ὅτε καὶ
οἱ τὸ Βόσπορον ἔχοντες, ὑφόρμους χορηγέυοντες, καὶ ἀγροὺν
καὶ ἀφ' ἑσθ' ἀρπαζόμενοι^ς. ἐπανιόντες δὲ εἰς ταῖς
οἰκείας χώρας, ναυλοχεῖν ὅντι ἔχοντες, ἀναγέρμενοι τοῖς
ἄλλοις ταῖς καμάρους, ἀναφέρουσιν ἐπὶ ὅντι δρυμὲς, ἐν
οἷσιν καὶ οἰκῇσι, ὅτε πάλιν^δ ἀρῶντες γῆν καταφέρουσι
δὲ πάλιν ὅταν ἢ χειρὸς τῆς πύλης^ς. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖσι

runt Hypanin fluvium, expurgata quadam vetere
fossa, Dandariis induxisse, agrumque eorum pro-
luisse. Post Sindicam et Gorgippiam ad mare ora
est Achæorum, Zygorum, et Heniochorum, maxi-
ma sui parte importuosa et montosa, utpote portio
Caucasi. Vivunt isti e prædationibus maritimis.
Lembos habent exiles, angustos, atque leves, ad
viginti quinque hominum, aut ut plurimum triginta
capaces: Græci Kamaras vocant. Aiunt ab Iaso-
nis expeditione Phthiotas Achæos Achaïam quæ
isthic est habitasse, Lacones Heniochiam: horum
duces fuisse Rhecam et Amphistratum, aurigas
Castorum, unde etiam genti nomen. (*Est enim he-
niochus Græcis auriga.*) Proinde camararum classe
parata imponunt isti aliquando onerarias naves, ali-
quando regionem urbemve aliquam, et mare ob-
tinent. Nonnunquam eos Bosporani recipiunt, na-
valia eis suppeditantes, et forum, ac prædæ distra-
hendæ opportunitatem. Domum reversi, quia na-
valibus carent, camaras humeris impositas in fil-
vas portant: in quibus etiam habitant, parum fer-
tilem arantes tellurem: rursus ad mare eas depor-
tant, ubi navigandi tempus advenit. Idem faciunt

^α Scripti, διώρυχος. Marg. Cas. sic Par. 1. Bre. Esc.

^β τῇ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^γ τῆς V. οἰκίσαι Mosc.

deest Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^δ Κανκάτα μέρος Par. 5.

^ε ἰχίαν Par. 5. Ἡνιοχίαν Mosc.

^ς λυπρὰν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^α αὐτὴν καὶ Esc.

^β Γοργιππίαν Par. 1. 5. Med. 4. Mosc. Γοργιππίαν Esc.

^γ σπάνια Med. 4. ^δ δέξασθαι deest Bre.

^ε ἐν δ' ἐν τῶν καμαρῶν Med. 3. ^ς ἢ deest Esc.

^δ τινὶ Scripti quidam, ἀρχῶντες. Marg. Cas. sic Par. 4.

10. καλεῖσι δ' αὐτὰ οἱ Ἕλληνες καμάρους] Ascribam harum de-
scriptionem elegantissimam ex Cornelio Tacito, Histor. lib. iii.
c. 47. *Quin et barbari contemptius vagabantur, fabricatis re-
pente navibus (quas camaras vocant, arctis lateribus, lata alveo,
sine vinculo aeris aut ferri connexis, alii, connexa:) et tumido
mari, prout flatus attollitur, summa navium tabulis augent, donec
in modum tecti claudantur: sic inter undas voluntur, pari utrin-
que protra, et mutabili remigio, quando hinc vel illinc appellere in-
discretum et innoxium est.* Ex hac accurata descriptione ratio no-
minis apparet: nam quia erant illæ naves ita fabricatæ, ut claudi
possent in modum tecti, ideo camaræ sunt appellatæ. Καμάρου
enim (quæ vox originem e lingua Hæbræa habet) fornix est,
sive tectum in modum fornicis. Sic plautri genus, quia similiter
tegebatur, (arceram legis decemvires vocabant: vide A.
Gellium, lib. xx. c. 1.) καμάρου appellat Herodotus, et Dio,
l. xxxvi. de quo accipienda videntur quæ scribit Strabo, l. vii.
p. 425. lin. ult. de Cimbris loquens, ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπον τὰς
βύσσας τὰς περιβλαμένας τοῖς γυρῶσι τὸ ἀρμαμαξῶν. Nam de camaris
puto eum loqui: porro autem, camaræ hæ Camaritis (vel Ca-
marinis ut quidam appellant) nomen dedere, quorum meminit
Marcellinus, lib. xxii. c. 8. Dionysius poeta, ver. 700.

καὶ Καμαριτῶν φύλοι μέγα. i. e.

Etiam Camaritarum natio magna. Casaub.

11. Φασὶ δ' ἀπὸ τῆς Ἰάσονος τρατιάς] Dionysius Afer longe
aliter narrat: nam de classe Agamemnonis fuisse istos canit,
ver. 682.

— Καὶ ἀλκίαντες Ἀχαιοὶ,
τῆς ποτ' ἀπὸ Πάνδοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόντες
Πηλοὶ νοσφίσαντο νότοιο τε καὶ βορέαιο,
ἔσπομένους μετὰ δῆριν Ἀρπυιάδῃ βασιλῆϊ. i. e.

— Et strenui Achæi,
Quos olim a Xantho et Idæo Simoente (a Troja)
Flatus abduxerunt austrique et aquilonis,
Sequentes ad bellum Martia fortitudine præditum
(Vel a Martæ oriundum, vel Martis filium) regem.

Cum Dionysio consentit Appianus in Mithridatico. Eustathius
hoc loco legit τρατίας. Ammianus de Achæorum origine sic
sentit, lib. xxii. cap. 8. *Paulum ab his secernuntur Achæi, qui
bello anteriore quidam apud Trojam consummato, non cum super
Helena certaretur, ut auctores prodidere nonnulli, in Pontum re-
flantibus ventis errore delatis &c.* Idem.

12. Ἀχαιοὺς τὴν ἐνθάδε Ἀχαιοὺς οἰκίσαι, Λάκωνας δὲ τὴν Ἡνιο-
χίαν] Non absolum vero est, quædam colonias Græcorum his
regionibus appulisse, sed a barbaris incolarum moribus postea
descriptis has defecisse sentio. Heraclides de Politis Heniochos
φύλον ἀνδρωποφάγον vocat, et eos Phasin primo habitasse scribit.
Hospitio autem naufragos benigne accipiunt, et abnavigantes
pecunia juvant. Nicolaus Damasc. τὴν Κερκετῶν mentionem faciens
ita scribit: Κερκετῶν τῆς ἀδικήσαντας ὅτιν' ἔργων ἀπείργουσιν. Ἐάν
δέ τις κυβερνῶν σκάφος διαμάρτη, προσπίπτοντες ἐφεξῆς ἑκάστοι ἐμπλήουσιν αὐ-
τῶν. Hi mores, ut opinor, omnibus hanc oram colentibus con-
veniunt. Hoc litus incultum est, nec mores incolarum hodierni
vetustis dissimiles. Turcæ eos *Kerches* vocant. Inopes barbari
ac feroces, fruges nullæ; ergo mancipiorum utriusque sexus,
mellis, ceræ, ac pellium cum Turcis commercium habent. Vide
Chardin, t. i. p. 38. F.

13. Λάκωνας δὲ τὴν Ἡνιοχίαν] Dionysius, ver. 686.

τοῖς δ' ἐπιναυστάσιον ὁμῆριον αἶαν ἔχοντες,

Ἡνιοχοὶ, Ζύγιοι τε Λακωνίδος ἐκγονοὶ αἴης. i. e.

Post hos autem habitant vicinam terram tenentes

Heniochi, Zygiique e Pelasgica oriundi terra.

Ad quem locum vide Eustathium. Casaub.

Ibid. ὧν ἦρχον Ῥέκας καὶ Ἀμφίστρατος] Non ita Plinius nomi-
nat, l. vi. c. 5. *Sunt qui conditam (Dioscuriadem) ab Amphito
et Telchio Castoris ac Pollucis aurigis putent, a quibus ortam He-
niochorum gentem feram constat.* Aliter Pomponius, lib. i. c. 19.
et Justinus aliter, lib. xlii. c. 3. Idem.

Ibid.] Isidorus, Orig. lib. xv. c. i. et A. Marcellin. lib.
xxii. c. 8. pro Rheca et Amphistrato legunt Amphitum et Cer-
cium: ubi H. Valesius, a Strabone in lib. xi. Ῥέκας καὶ Ἀμφίστρα-
τος dicuntur: forte pro Κρέκας: unde Latini Crecium, ac mox
Cercium finxere. Anon.

18. προσλαμβάνουσι δ'] Προσλαμβάνειν est adjuvare. Casaub.

23. λεπρὰν ἀρῶντες γῆν. *Parum fertilem arantes tellurem]*
Ferri quidem potest vulgata lectio, quod suadet Λέπρην nomen
loci, quod ita dictum videtur, eo quod λεπρὰν γῆν φέρον. i. e. Steri-
lem terram habitabant. Mallem tamen legere λυπρὰν, quæ vox
sæpissime occurrit in hoc significatu, ut denotet terram sterilem,
asperam, tristem, minime lætam; λεπρὰν γῆν alibi non memini
me legisse. Palmer.

Ibid.] Non dubitarem reponere λυπρὰν, cum ita sit in Cod.
Ald. Scherpeze.

Ibid.] Λυπρὰν legit doctissimus Marcus Hopperus. Anon.

etiam in alieno solo, cognita habentes silvestria loca, in quibus abscondentes camaras, ipsi pedites noctu vagantur atque interdiu plagii causa faciendi: facile autem homines abductos patiuntur redimi, iis qui amiserunt homines rem postquam avecti fuerint significantes. Iis sane in regionibus, quibus princeps aliquis præest, injuria affectis præsidium in magistratu est aliquod: sæpe enim prædones vicissim adoriuntur, camarasque una cum vectoribus abducunt. Quæ Romanis subsunt, minus habent auxilii, ob negligentiam eorum qui mittuntur. Talis est istarum vita gentium. Sed et istæ reguntur ab iis, quos Sceptringeros appellant: qui ipsi regibus aut tyrannis parent. Equidem Heniochi quatuor reges habuerunt, quo tempore Mithridates, fugiens ex avita ditione in Bosporum, per ipsorum regionem transivit: nam hæc ei pervia fuit. De Zygiarum autem transitu spem abiciens ob locorum difficultates istorum et feritatem hominum, ægre per oram incescit, plerumque mare conscendens, donec ad Achæos venit: a quibus admissus, iter perfecit e Phaside factum ad stadiorum pene quatuor millia. Statim itaque a Corocondama versus orientem navigatio est. Stadiis centum et octoginta inde Sindiacus est portus, et urbs. Deinde post quadringenta Bata quæ vocantur, pagus et portus: qua maxime huic oræ versus meridiem opposita videtur esse Sinope, sicut Carambin diximus Criu metopo objectam. A Batis Artemidorus Cercetorum oram recenset, stationes habentem et pagos, porrectam ad stadia fere octingenta et quinquaginta: tum Achæorum, ad stadia quingenta; inde Heniochorum ad mille: post Pityunta magnum, trecenta et sexaginta, usque ad

καὶ ἐν τῇ ἄλλοτρίᾳ, γνώριμα ἔχοντες ὑλώδη χωρία, ἐν οἷς ἀποκρύφοντες τὰς καμάρας, αὐτοὶ πλανῶνται^β περὶ νύκτωρ καὶ μεθιμέραν ἀνδραποδισμῷ χάριν· ἃ δ' ἀν' ἑαυτοῖς ἐπὶ λυτρά^γ πρὶντα^δ ῥαδίως, μὲν δὲ ἀνάπλες μνηύοντες τοῖς ἀπολέσασιν. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δυνατευομένοις τόποις, ἐπὶ τις βοήθεια ἐκ τῆς ἡγεμονίας τοῖς ἀδικουμένοις· ἀντεπιτήθενται γὰρ πολλὰ^ε κίς, καὶ^ς χαπαίγουν αὐτῶνδρες τὰς καμάρας· ἢ δ' ὑπὸ Ῥωμαίοις ἀβουθηδότερα ἐστὶ, ὡς τὸ ὀλιγοῖαν τὴν πεμπομένην. Τοιαῦτος μὲν ὁ τούτων βίος. Δυνατεύονται δὲ καὶ ἔτι ὑπὸ τῆς καλεμένης σκηπτέχων· καὶ αὐτοὶ δὲ ἔτι ὑπὸ τυραννοῖς ἢ βασιλευσίν εἰσιν· οἱ γὰρ Ἡνίοχοι τέτταρας εἶχον^η βασιλέας, ἡνίκα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ φεύγων ἐκ τῆς περσικῆς εἰς Βόσπορον ἰδίῃ κει^θ χώραν αὐτῶν· καὶ αὐτὴ μὲν ὑπὸ πορεύσιμος αὐτῶν^κ· καὶ ἡ Ζυγίων ἀπογνῆς ὡς τε^ι δυσχερίας καὶ ἀρχιότη^λ τας, τῇ παραλίᾳ χαλεπῶς^μ ἢ τὰ πολλὰ ἐμβαίνων ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, ἕως ἐπὶ τῇ Ἀχαιῶν^ν ἦκε· καὶ προσλαβόντων τέττων, ἔξετέλεσε τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Φάσι^οδος, καὶ πολλὸν τῶν τετρακιχλίων λείπεσαν σταδίων. Εὐθύς οὖν ἀπὸ τῆς Κοροκονδάμης πρὸς ἑω μὲν ὁ πλεῖς ἐστίν· ἐν δὲ σταδίοις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὁ Σινδιακὸς ἐστὶ λιμὴν καὶ πόλις· εἴτα ἐν τετρακοσίοις τὰ καλούμενα Βάτα, κόμη καὶ λιμὴν, καὶ ὁ μάλιστα ἀντικείμε^πθα δοκεῖ πρὸς νότον ἡ Σινώπη ταύτῃ τῇ παραλίᾳ, καθάπερ ἡ Κάραμβις εἴρηται^ρ πρὸς Κεῖε μετὰ πῶ^ς ἀπὸ δὲ τῆς Βάτων, ὁ μὲν Ἀρτεμίδωρος τὸν Κερκετῶν λέγει παραλίαν ὑφόρμους ἔχουσαν καὶ κόμας, ὅσον ἐπὶ σταδίας ὀκτακοσίας καὶ πεντήκοντα· εἴτα τὴν Ἀχαιῶν^ς σταδίων πεντακοσίων· εἴτα τὴν Ἡνίοχων χιλίων· εἴτα τὴν Πιτυντῶν τὸν μέγαν, τριακοσίαν ἔξηκοντα μέχρι Διοσ-

^α αὐτῇ Efc. ^β περὶ Med. 3. Bre. Efc. Mosc. ^γ Vulgo, ὃ δ' ἄν. Marg. Caf. ^δ ἐπὶ λύτρα Efc. Mosc. ^ε Scripti, πρὶντα. Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^ς ἀντεπιτήθενται Par. 5. ^ζ κατὰ ποτιζέσιν Med. 3. ^η βασιλείας Par. 5. ^θ MSS. δῆλ. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^ι τῶν δὲ Z. Med. 3. ^κ δυσχερίας Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^λ ἀρχιότητος Par. 1. 5. ^μ ἦκεν καὶ προσλαβόντων, omisiss τὰ πολλὰ &c, adusque ἦκε inclusive, Par. 5. ^ν Scripti, Σινδιακός. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^ξ ἢ καλεμένη Med. 3. ^ο Βάτα deest Par. 5. Βάτα Mosc. ^π τῇ Mosc.

4. ἃ δ' ἀν' ἑαυτοῖς] Legebatur, ὃ δ' ἄν. Sed legendum esse ἃ certum est. Loquendi genus est elegans. Casaub.

5. μετὰ τῶν ἀνάπλες] Prior interpres κατὰ legisse videtur: malo tamen μετὰ. Idem.

11. ὑπὸ τῶν καλεμένων σκηπτέχων] Ita videntur fuisse appellati Camaritarum istorum magistratus: et eorum provinciarum σκηπτέχαι, ut paulo post: sed et Colchorum σκηπτέχες, in historiis leges. Idem.

13. ἡνίκα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ] Reperio Mithridatem bis has regiones accessisse: semel post victoriam adversus Murenam partam, Bosporanosque reges tunc devicit, eisque filium suum Macharem regem constituit. Secundo autem has regiones adiit a Pompeio magno devictus, et regno patrio spoliatus. De utraque profectioe vide Appianum, qui docet Heniochos cessasse Mithridati. Ἡνίοχος, ait, δεχομένης αὐτὸν παρῶδεναι. Idem.

18. καὶ προσλαβόντων τέττων] Ait Achæos Mithridatem admisisse: Appianus manifeste repugnat. Sic ille, Ἀχαιοὺς ἐτρέψατο δώκων. Præterea quod ait Mithridatem non ultra Achæos transisse, nescio quam verum sit: vide Appianum. Idem.

24. Βάτα, κόμη καὶ λιμὴν] Utrumque in Ptolemaicis tabulis reperies. Videntur autem mihi Βάτα eadem fere ratione dicta a Græcis, qua Vada Sabbatia Latini appellarunt. Idem.

Ibid. κόμη καὶ λιμὴν] Pro νόμῳ reposui κόμη, quod et vetus interpres est secutus, et Aldus habet. Xyland.

26. ἡ Κάραμβις εἴρηται] Libro VII. p. 447. Casaub.

27. ὁ μὲν Ἀρτεμίδωρος] Non multum diversa est Dionysii periegesis. Ptolemæus Cercetas prius recenset, deinde Achæos. Idem.

30. τὸν Πιτυντῶν τὸν μέγαν] An dicit τὸν μέγαν, ut indicet urbis præstantiam? Plinius, lib. VI. c. 5. In intimo eo tractu Pityus oppidum opulentissimum ab Heniochis directum est. Mox aliquid deest: quod autem ait a Pityunte Dioscuriadem esse stadiis trecentis et sexaginta confirmat Arrianus, qui trecenta et quinquaginta agnoscit. Idem.

31. μέχρι Διοσκουριάδος] Distantias horum locorum ex Arriano adduxi, ut cum iis in authore nostro conferamus. Præmonendus autem lector, quod inverso ordine hæc loca in Arriano sunt, sed omnia ad mentem Strabonis dabimus.

STRABO			
Panticapæum	stad.	Corocondame	stad.
Sindica	540	Sindica	180
Hieros portus	300	Bata	400
Pagræ port.	180	Cercetæ	850
Achaia antiq.	350	Achæi	500
Lazica	150		
Promont. tutum	120	Heniochi	1000
Herculeum prom.	180		
Achæus fluv.	150		
Mæsetica	60	Dioscurias	360
Nefis	90		
Borgys	60		
Abascus	120		
Nitica	90		
Pityuns	150		
Dioscurias	350		
	2890		3290

Differentia 400.

Notandum

καυκάδος. Οἱ δὲ τὰ Μιθριδαλικὰ συγγράψαντες, οἷς
 μᾶλλον προσεκτέον, Ἀχαιοὺς λέγουσι πρώτους, εἶτα
 Ζυγούς, εἶτα Ἡνιοχούς, εἶτα Κερκέτας, καὶ Μόσχους, καὶ
 Κόλχους, καὶ οὖν ὑπὲρ τήτων Φθειροφάγους, καὶ Ὁσά-
 νας, καὶ ἄλλα^β μικρὰ ἔθνη τὰ πρὸς τὸν Καυκάσον.
 Καταρχαίς μὲν ἐν ἡ πρὸς θάλασσαν, κατὰ πρὸς εἰπον, ἐπὶ τῇ
 εἰς τένει, καὶ βλέπει πρὸς νότον· ἀπὸ δὲ τῇ Βατῶν
 ὑπεροφὴν λαμβάνει καλαμικθύν· εἶτ' ἀντιπρόσωπος γί-
 νεται τῇ δύσει, καὶ τελευταία πρὸς τὴν Πιτυεύαν καὶ τὴν
 Διοσκυριάδα· ταῦτα γὰρ τὰ χωρία συνάπτει τῆς
 Κολχίδος τῇ λεχθείσῃ παραλίᾳ. Μετὰ δὲ τῇ Διοσκυ-
 ριάδῃ ἡ λοιπὴ τῇ Κολχίδος ἐστὶ παραλία, καὶ ἡ συνε-
 χὴς Τραπεζεύς, καὶ καμπὴν ἀξιόλογον ποιήσασα· εἶτα
 εἰς εὐθείαν πρὸς πλευρὰν τῇ πρὸς δεξιὰ τῆς Πόντος ποι-
 ῶσιν, τὰ βλέπονται πρὸς ἄρκτον. Ἀπασα δ' ἡ τῶν
 Ἀχαιῶν καὶ τῶν ἄλλων παραλία μέχρι Διοσκυριάδος
 καὶ τῇ εὐθείᾳ πρὸς νότον ἐν τῇ μεσογαίᾳ τόπων,
 ὑποπέπλωκα τῷ Καυκάσῳ. Ἐπὶ δ' ὅρος τῆτο ὑπερ-
 κείμενον τῇ πελάγῃ ἐκατέρω, τῇ τε Ποντικῇ, καὶ τῇ
 Κασπίᾳ, ἀφ' ἧς τὸν ἰσθμὸν, τὸν διείρηντα αὖ-
 τά. Ἀφορίζει δὲ πρὸς νότον μὲν πρὸς τὴν Ἀλβανίαν
 καὶ τὴν Ἰβηρίαν πρὸς ἄρκτον δὲ πρὸς τὴν Σαρμάτων πεδιά-
 εὐδένδρον δ' ἐστὶν ὕλη παντοδαπὴ, τῇ τε ἄλλῃ, καὶ τῇ
 νεοπιγισίμῳ. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης ὑπὸ τῇ ἐπιχωρίᾳ
 καλεῖσθαι Κάσπιον τὴν Καυκάσον, ὅτις ἀπὸ τῇ Κασ-
 πίων^β παρανομασθέντα. Ἀγκῶνες δὲ πινες αὖτ' ὑπερ-
 πίπτουσιν ἐπὶ τῇ μεσημβρίᾳ, οἱ τὴν τε Ἰβηρίαν πρὸς
 λαμβάνουσι μέσσην, καὶ τοῖς Ἀρμενίων ὄρεσι συνάπτουσι,
 καὶ τοῖς Μοσχικοῖς καλεμένοις· ἐπὶ δὲ τῇ Σκοιδίᾳ,
 καὶ τῇ Παρυάδρῃ. Ὡς δ' ἐπὶ μέρη τῇ Ταύρε πάντα,
 καὶ πρὸς τὸ νότον τῇ Ἀρμενίας πλευρὸν, ἀπερρώγεται

Dioscuriadem. Qui res Mithridatis conscripserunt,
 (quibus major est adhibenda fides) primos Achæos
 dicunt, deinceps Zygos, Heniochos, Cercetas, Mos-
 chos, Colchos: et supra hos sitos Phthirophagos,
 5 Thoanes, aliasque exiguas gentes circa Caucasum.
 Initio ora (ut dixi) versus ortum tendit, et in au-
 strum respicit: a Batis autem inflectitur, et obver-
 titur occasui paulatim, desinitque ad Pityuntem et
 Dioscuriadem: quæ Colchidis loca dictam oram
 10 attingunt. Post Dioscuriadem reliqua est Colchi-
 dis ora, et contigua Trapezus, flexum faciens in-
 signem, quæ deinde in rectum porrecta, latus Ponti
 dextrum efficit, quod septentrionem respicit. Uni-
 versa Achæorum et reliquorum populorum ora, us-
 15 que ad Dioscuriadem et loca, quæ versus meridiem
 in continente ad rectam lineam opponuntur, Cau-
 caso subjacet. Mons est Caucasus utrique super-
 positus mari, Euxino, inquam, et Caspio, isth-
 mum, quo ea distinguuntur, tanquam murus, inter-
 cludens. Distinguit versus meridiem Albaniam et
 Iberiam a Sarmatarum planitie versus septentrio-
 nem diffusa. Arborum dives est omnis generis, cum
 aliarum, tum ex qua naves compingantur. Tradit
 Eratosthenes Caucasum ab accolis Caspium appel-
 lari: fortasse a Caspiis ita dictum. Cubitos autem
 quasi quosdam protendit versus meridiem, qui et
 Iberiam mediam complectuntur, et Armeniæ mon-
 tibus junguntur, et iis qui Moschici appellantur:
 item Scædisæ et Paryadræ: hi omnes Tauri
 montis partes sunt austrinum Armeniæ latus confi-

^a Scripti, Ὁσάνας, et Χοάνας. Lego, Σοάνας. Marg. Cas. Ὁσάνας Par. 1. Χοάνας Par. 5. Ὁσάνας Esc. ^b Scripti, μικρά. Marg. Cas. μικρά Par. 5. ^c τῆς Κολχίδος συνάπτει Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^d καμπὴ Esc. ^e εὐθείαν πεδίον πρὸς πλευρὰν Par. 5. ^f εὐδένδρον ταυρίον πρὸς πλευρὰν Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^g Scripti, διατεταγμένους. Marg. Cas. ^h εὐδένδρα Med. 3. ⁱ παρανομασθέντα Mosc. ^j Σκοιδίᾳ Par. 1. Med. 4. Σκοιδίᾳ Med. 3.

Notandum tamen est, spatium a Strabone sumptum esse minus eo Arriani, quanquam numerus stad. major. A Sindica, quæ ab utroque memoratur, exordiri volui, et tum differentia stad. 760 fiet. Summa Arriani rectior est quam ea Strabonis, quod hic ab aliorum scriptis, ille a visu omnia ad hanc regionem pertinentia deprompsit, nec ejus computatio a tabulis recentium authorum valde differt. F.

2. εἶτα Ζυγούς, εἶτα Ἡνιοχούς] Arrianus hos nominibus paulo diversis memorat: ὅσπερ ποταμὸς (scilicet Ἀχαιοὺς) διορίζει Ζυγούς καὶ Σάνχους. Non est dubium quin sint iidem qui Zygi et Heniochi. Colonia Græca, ut videtur, extincta, barbari cultores nomen mutaverant. Zygi, nunc Tchikii, gens libera regionem parvam ad meridiem fluvii Sabaschy occupans. Idem.

4. καὶ τὴς ὑπὲρ τήτων Φθειροφάγους] Hanc gentem Arrianus ponit supra Νιτικὴν. Postea Σαζα dicti sunt a Plinio. Idem.

Ibid. καὶ Ὁσάνας] Lego, καὶ Σοάνας: sic enim infra legitur. Et ut hanc lectionem potius sequar, facit Stephanus, qui sic legit in Strabone. In quibusdam veteribus libris erat Χοάνας, quam lectionem confirmat Græcum argumentum hujus libri. Casaub.

Ibid. καὶ Ὁσάνας. Et Thoanes] Diversitas lectionum, quam apposuit in margine Casaubonus, indicat nihil esse certi in ea voce, et infra (ut idem magnus vir notavit) scriptum est Σοάνας, p. 729. Videntur esse iidem, et cum Casaubono præfero eam lectionem, eo quod magis accedit ad Zanorum nomen, quos in ea regione ponit Procopius, lib. i. Agathias, lib. v. facile C antiqua litera in O mutata, et sublata postea ob soni absurditatem. Palmer.

12. καὶ ἡ συνεχὴς Τραπεζεύς] Sunt autem inter Dioscuriadem et Trapezuntem stadia, teste Arriano, bis mille ducenta et sexaginta. Casaub.

18. Ἐπὶ δ' ὅρος τῆτο] Strabonis sententia est, Caucasum montem alium omnino esse a Tauro, quod a descriptione Tauri Pliniana plane alienum est. Plinius enim satis aperte Caucasum Tauri partem facit omnium celsissimam. Mela autem, lib. i. c. 19. quem hic Caucasum Strabo vocat, Ceraunium appellare videtur, ejusque partem Caucasum facere. Verba ejus ascribam. Hinc (loquitur de Colchide) orti montes, longo se jugo, et donec Rhipæis conjungantur, exporrigunt: qui altera parte in Euxinum et Mæotida et Tanain, altera in Caspium pelagus obverfi, Ceraunii dicuntur. Idem alicubi Taurici, Moschici, Amazonici, Caspii, Coraxici, Caucasii, ut aliis aliisque oppositi gentibus, ita aliis aliisque dicti nominibus. Idem.

Ibid.] Plinius, l. vi. c. 17. ait, Caucasum ab incolis Graucacum appellari, hoc est, ait, nive candidum. F.

25. ἀπὸ τῶν Κασπίων] Suspicio deesse vocem unam. Lego, ὅτις ἀπὸ τῶν Κασπίων συνάπτει. Tangit hoc Plinius subobscurè, quo loco eos reprehendit, qui Caucasias portas Caspias dicerent, magno, inquit, errore. Vide eundem, lib. vi. c. 13. Casaub.

Ibid.] Emendatio Casauboni vix necessaria est, Strabo enim gentis Caspiorum infra mentionem faciet ἀφανὲς ὄντος νυν, quamquam nomen mari dederat. Abhinc olim clariorem fuisse manifestum est, et montes ab ea nomen habere non mirandum est. F.

26. Ἀγκῶνες δὲ πινες] Videtur hos significasse Ptolemæus his verbis, καὶ ἐστὶ ἡ ὑπὲρ τῆς Ἰβηρίας αὐτῶν ἐπιτομή, Καύκασος καὶ αὐτὴ λεγομένη. Casaub.

29. ἐπὶ τῇ Σκοιδίᾳ] Hic mons inter Moschicos montes et Paryadrem jacet, utrumque montem contingens. Reperio autem triplicem ejus γραφὴν hoc ipso in auctore. Nam qui hic Σκοιδίσης dicitur, paulo post Κυδίσσης dicitur: idemque, lib. xii. p. 825. Edit. Amst. Σκοιδίσης. Idem.

cientis, ab eo quodammodo abrupta, et versus septentrionem prolapsa usque ad Caucasum, oramque Euxini maris, quæ a Colchide ad Themiscyram porrigitur. Enimvero Dioscurias in tali sita sinu, et orientem versus extremum continens punctum totius maris Euxini, intimus ejus angulus dicitur, et ultima navigatio. Proverbiale enim illud dictum,

In Phasin, ultimus qua cursus navibus est,

ita accipiendum est, auctorem iambi non Phasin fluvium innuisse, aut urbem cognominem fluvio impositam, sed a parte Colchidem: etenim a flumine et urbe recta in imum sinum navigatio restat haud minor sexaginta stadiis. Eadem Dioscurias etiam initium est isthmi Euxino et Caspio mari interjecti, commune emporium gentium supra et in vicinia habitantium: aiunt quidem eo convenire septuaginta, nonnulli etiam trecentas gentes, quibus nulla rerum cura fit, omnes diversarum linguarum: quia sparsim et sine commerciis victitant, ob insolentiam et feritatem. Sarmatæ sunt plerique, et omnes Caucasii etiam. Hæc de Dioscuriade. Sed et reliqua Colchis majore sui parte imminet mari. Perfluit eam Phasis, magnus fluvius, ex Armenia ortus, Glaucum et Hippum recipiens a vicinis profluentes montibus. Sursum navigatur Phasis usque ad Sarapana, quod est castellum, etiam urbs condi in quo possit: inde terrestre iter curribus conficitur ad Cyrum. Imposita est Phasidi urbs ejusdem nominis, Colchorum emporium, ab una parte fluvio, ab altera lacu, a tertia mari cincta. Inde Amisum et Sinopen est navigatio tridui aut bidui, quod mollia sunt ea litora,

πως ἐκείθεν πρὸς ἄρκτον, καὶ προσπίπλοντα μέχρι τῆς Καυκάσου, καὶ τῆς τῆς Εὐξείνης παραλίας, ἢ ἐπὶ Θεμισκυραν ἀφ' αὐτοῦ τοῦ Κολχίδος. Ἡ δ' οὖν Διοσκυρίας ἐν κόλπῳ τοιαύτῳ κεμένη, καὶ τὸ ἐωθινώτατον σημεῖον ἐπέχεσθαι τῆς σύμπαντος πελάγους, μυχρὸς τε τῆς Εὐξείνης λέγεται, καὶ ἐχρὸς πλεῖς. τὸ δ' παρρημακῶς λεχθὲν ἔτι δεῖ δέξασθαι,

Εἰς Φᾶσιν ἐνθα ναυσὶν ἐχρὸς δρόμος, ἔχ' ὡς τὸν ποταμὸν λέγοντος τῆς ποιήσαντος τὸ ἰαμβοῖκόν. ὁ δὲ δὴ ὡς τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν κεμένην ἐπὶ τὸν ποταμὸν. Ἄλλ' ὡς τὴν Κολχίδα ἀπὸ μέγας ἐπεὶ ἀπὸ γε τῆς ποταμῆς καὶ τῆς πόλεως, ὅτε ἐλάττων ἐξακοσίων σταδίων λείπειται πλεῖς ἐπὶ εὐθείας εἰς τὴν μυχρὸν. ἢ δ' αὖτὴ Διοσκυρίας ἐστὶ καὶ ἀρχὴ τῆς ἰσθμῆς τῆς μετὰ τῆς Κασπίας καὶ τῆς Πόντου, καὶ ἐμπορείου τῶν ὑπερκειμένων καὶ συνέχουσιν ἐθνῶν κοινόν. Συνέρχεται γὰρ εἰς αὐτὴν ἐβδομήκοντα, οἳ δὲ καὶ τετρακόσια ἔθνη φασὶν, οἷς ἐδὲν τῶν ὄντων μέλει, πάντα δὲ ἐπερύγλωττα, ἀφ' ὧν τὸ ἀπορράδιον καὶ ἀμίκτως οἰκεῖν, καὶ ὑπὸ αὐθαδίας καὶ ἀγριότητος. Σαρμάται δ' εἰσὶν οἱ πλείους. πάντες δὲ καὶ Καυκάσιοι. ταῦτα μὲν δὴ τὰ περὶ τὴν Διοσκυριάδα. Καὶ ἡ λοιπὴ τῆς Κολχίδος ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἢ πλείων ἐστὶ. ἀφ' ὧν δ' αὖτὴν ὁ Φᾶσις, μέγας ποταμὸς, ἐξ Ἀρμενίας τοῖς ἀρχαῖς ἔχον, δεχόμενος τὸν τε Γλαῦκον καὶ τὸ Ἰππον καὶ τὴν πηλησίαν ὁρῶν ἐκπίπλοντας. ἀναπλεῖται δὲ μέχρι Σαραπανῶν, ἐρύμας δυνάμενε δέξασθαι καὶ πόλεως συνοικισμὸν. ὅθεν πεζεύουσιν ἐπὶ τὸν Κύβην ἡμέρας πέντε δι' ἀμαξίτης. Ἐπικεῖται δὲ τῇ Φᾶσιδι ὁμώνυμος πόλις, ἐμπορείον τῆς Κόλχων, τῇ μὲν προβεβλημένη τῇ ποταμῷ, τῇ δὲ λίμνῃ, τῇ τῇ θαλάττῃ ἐντεῦθεν δὲ πλεῖς ἐπὶ Ἀμισὸς καὶ Σινώπης τριῶν ἡμερῶν ἢ δύο, ἀφ' ὧν τὸ τὸς αἰτῶν μαλακὰς εἶναι, καὶ τὰς τῆς ποταμῶν ἐκβολὰς.

^a Θεμισκυρα Par. 5. Mosc. Θεμισκυρα Esc.

^b τότε Par. 1. Med. 4. τό γε Par. 5. Med. 3. Esc. Mosc.

^c λέξασθαι Par. 5.

^d Scripti, τὸ ἰαμβοῖκόν. Marg. Caf. sic Med. 3. 4. ἰαμβοῖκόν Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc.

^e MSS. ἐπὶ τῷ ποταμῷ. Marg. Caf. sic Par.

^f εἰς τὸν μυχρὸν ἐπὶ εὐθείας Med. 4.

^g Scripti, Κασπίας θαλάσσης. Marg. Caf. sic Par. 5.

^h τετρακόσια Med. 3. τετρακοσίων Bre. Esc. Mosc.

ⁱ Lego, μέγας. Marg. Caf.

^j μέλλει Par. 1. 5.

^k καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^l καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^m καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ⁿ καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^o καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^p καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^q καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^r καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^s καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^t καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^u καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^v καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^w καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^x καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^y καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^z καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{aa} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{ab} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{ac} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{ad} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{ae} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{af} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{ag} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{ah} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{ai} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{aj} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{ak} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{al} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{am} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{an} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{ao} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{ap} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{aq} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{ar} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{as} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{at} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{au} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{av} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{aw} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{ax} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{ay} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{az} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{ba} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bb} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bc} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bd} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{be} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bf} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bg} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bh} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bi} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bj} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bk} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bl} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bm} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bn} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bo} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bp} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bq} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{br} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bs} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bt} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bu} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bv} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{bw} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bx} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^{by} καὶ δεῖ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^{bz} καὶ δεῖ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

Ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ' ἑρῶς Ἀρμενίου. i. e.

Incipiens primum e monte Armenio.

Scholias Apollonii, ad lib. ii. ver. 401. ὁ δὲ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίας ὁρῶν, ὡς φησὶν Ἐρατοσθένης ἐκδίδωσι καὶ εἰς τὴν κατὰ Κόλχης θάλασσαν. Apollonius autem ex Amarantis montibus fluere canit, Plinius, lib. vi. c. 4. e Moschicis. Uterque mons est in Armenia. Casaub.

25. τὸν τε Γλαῦκον] Plinius, lib. vi. c. 17. ex eo per Caspium in Cyrum subvektas, quinque non amplius dierum terreno itinere, ad Phasin in Pontum Indicas posse devehī merces. Idem.

26. ἀναπλεῖται δὲ μέχρι Σαραπανῶν] Scylax navigationem stadiorum 180 efficit ad usque πόλιν Μάλην μεγάλην βάρεσσαν, ἐδὲν ἡ Μηδεία ἦν. Hudsonus legit, πόλιν Κύταιαν. Hippocrates περὶ αἵρων, t. i. p. 290. Edit. Genev. 1657. ait, αὐτὸς ὁ Φᾶσις σαρματικῶτατος πάντων τῶν ποταμῶν, καὶ ῥέει ἡπιωτάτα. Phasis nunc Rione dicitur. (Chardin, t. i. p. 4.) In tabula MS. Ponti Euxini a Bayero citata Phasch appellatur. Com. Academ. Petropol. tom. ix. p. 369. F.

33. καὶ τὰς τῶν ποταμῶν] Malim, διὰ τὰς. Casaub.

Ibid.] Textus est integer, ut mihi videtur. Navigatio, ait, trium dierum vel duorum, quod litora sunt mollia (et idcirco tutiora) et crebra sunt fluviorum ostia, (scilicet frequentes portus.) Emporium Colchorum a Scylace dicitur Φᾶσις Ἐλληνικὴ πόλις, p. 32. Edit. Hudson. F.

1. Ἀγαθὸν

Ἀγαθὴ δ' ἐστὶν ἡ χώρα καὶ καρποῖς, (πλὴν ἂν τῷ μέλιτος, περικέζει γὰρ τὸ πλεόν) καὶ τοῖς πρὸς ναυπηγίαν παῖσι· πολλὴν ἔχει γὰρ καὶ φύει, καὶ ποταμοῖς κατακομίζει· λινόν τε ποιεῖ πολὺν, καὶ κανάβιν, καὶ κηρόν, καὶ πίτταν· ἡ δὲ λινοργία ἐτεδρύληται καὶ γὰρ εἰς αὐτὴν ἔξω τόπας ἐπεκόμιζον καὶ πνευ βεβλόμενοι συγγενεῖν πνα τοῖς Κόλχοις πρὸς τὰς Αἰγυπτίους ἐμφανίζεν ἀπὸ τούτων πιπύοντα. Ὑπέρκειται δὲ τῶν λεχθέντων ποταμῶν ἐν τῇ Μοσχικῇ τὸ τῆς Λευκοθεᾶς ἱερόν, Φρίξας ἱερῶμα, καὶ μαντεῖον ἐκείνῃ, ὅπερ κριὸς ἐθύεται, πλεόνον ποτε ὑπάρξαι, συληθέν δὲ ὑπὸ Φαρνάκῃ καὶ ἡμᾶς, καὶ μικρόν ὑπερον ὑπὸ Μιθριδάτῃ τῷ Περγαμηνῇ, κατωδείσας γὰρ χώρας,

Νοσσεῖ τὰ τῶν θεῶν, ὅσδε τιμᾶσθαι θέλει, φησὶν Εὐριπίδης· τὸ μὲν γὰρ παλαιὸν ὅλιον ἐπιφάνειαν ἔχον ἡ χώρα αὕτη, δηλοῖσιν οἱ μῦθοι, ἃ Ἰάσωνος στρατεῖαν ἀντιπρόδρομοι, προελαθόντος μέχρι καὶ Μηδείας· ἔτι δὲ πρότερον ἢ Φρίξας μετὰ δὲ ταῦτα ἀφελόμενοι βασιλεῖς εἰς σκηπηχίας διηρημένῃ ἔχοντες πλεονάσαντες· ὡς ἐπράττον· αὐξηθέντος δὲ ἐπὶ πολὺ Μιθριδάτῃ τῷ Εὐπάτορος, εἰς ἐκείνον ἡ χώρα περιέστη· ἐπέμπετο δ' αἰεὶ τις τῶν φίλων ὑπαρχος καὶ διοικητὴς τῆς χώρας· τέττων δ' ἦν καὶ Μοσφέρνης, ὁ τῆς μητρὸς ἡμῶν θεῖος πρὸς πατρός· ἡ δ' ἐνθεν ἡ πλείστη τῶ βασιλεῖ πρὸς τὰς ναυτικάς δυνάμεις ὑπουργία· καλαλυθέντος δὲ Μιθριδάτῃ, συκαλειύθη καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσα καὶ διενεμήθη πολλοῖς ἕτατα δὲ Πολέμων ἔχε τὴν Κολχίδα, κακέινε τελευτήσαντος, ἡ γυνὴ Πυθοδώρης κρατῇ, βασιλεύουσα καὶ Κόλχων, καὶ Τραπεζοῦτος, καὶ Φερρακίας, καὶ τῶν ὑπερκειμένων βαρβάρων, πλεόνων ἐν τῇσι ὑπερον. Ἡ δ' οὖν Μοσχική, ἐν ἣ τὸ ἱερόν, τεμερὴς ἔστι· ὁ μὲν γὰρ ἔχουσιν αὐτῆς Κόλχοι, τὸ δ' Ἰβηρες, τὸ δὲ Ἀρμένιοι· ἐπὶ δὲ καὶ πολίχνοιον ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ· Φρίξας πόλις, ἡ νῦν Ἰδεῖσσα, εὐεργέτης χωρίον, ἐν μεσοτείσει τῆς Κολχίδος· περὶ ἣ τ' Διοσκουρίδης· ῥεῖ ὁ

et lenia fluviorum ostia. Bona est regio, fructusque ejus boni, melle dempto, quod plerumque amaroris aliquid habet. Rebus etiam ad naves compingendas omnibus prædita est: multam enim materiam cum ipsa producit, tum per amnes subvehit. Linum quoque producit copiosum, et cannabin, ceram, ac picem. Linificium etiam sermonibus hominum celebratum fuit: nam evehebatur in peregrina loca: et qui Colchorum cum Ægyptiis cognationem demonstrare volunt, isto utuntur argumento. Supra dicta flumina in Moschica regione situm est Leucotheæ templum, a Phrixo conditum, ibique oraculum ejus, ubi aries non immolatur: id opulentum pridem, nostra ætate spoliavit Pharnaces, ac paulo post compilavit Mithridates Pergamenus. Nam regione aliqua male multitata,

Deum laborant res, et honoribus carent,

inquit Euripides. Enimvero quantus antiquitus splendor ejus fuerit regionis, fabulæ ostendunt, Jasonis expeditionem sub involucro proponentes, qui usque ad Mediam processerit, ac antea etiam Phrixi. Postea temporis successerunt reges, qui in provincias (id enim sunt sceptuchiæ) divisam ditio-nem mediocri rerum statu tenuerunt. Tandem Mithridates Eupator magnam nactus potentiam, istis potitus est regionibus: ab eo subinde aliquis amicorum missus est præfectus et administrator provinciae: de quibus fuit etiam Moaphernes patris mei patruus: atque hinc regi maxima fuerunt ad rem navalem subsidia. Mithridate autem everso, etiam ditio ipsius dissipata in multos est: ultimo Polemon Colchidem habuit, eoque mortuo, uxor Pythodoris regnum in Colchos, Trapezuntem, Pherraciam, et supra accolentes barbaros tenuit: de quibus postea dicemus. Moschica, in qua templum fuit, tripartita est: partem ejus Colchi, Iberes aliam, aliam Armenii tenent. Oppidulum est in Iberia, urbs Phrixi nomine, quæ nunc Ideessa dicitur, satis munitum, in confinio Colchidis. Apud Dioscu-

* τῷ δεστ Med. 4. ἢ τῷ δεστ Par. 1. Med. 4. καὶ δεστ Med. 3. ποταμὸς Par. 5. Bre. κανάβιν Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. Φρίξας Par. 5. Μηδείας Mosc. ὡς δεστ Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. Εὐπάτορος Par. 1. Scripti, δὲ καὶ τις. Marg. Cas. sic Par. 5. MSS. Φαρνακίας. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. τριμερὴς Par. 5. αὐτοῖς Par. 5. recte. V. Φρίξας Par. 1. 5. sicque Par. 5. semper. Ἰδεῖσσα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ἢ δὲ Par. 1. Med. 4. δὲ δεστ Med. 3. 4. Esc. Mosc. ῥιοχάρης ποταμὸς Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. καὶ ῥιοχάρης ποταμὸς Esc.

1. Ἀγαθὴ δ' ἐστὶν ἡ χώρα] Hippocrates, libro περὶ αἰέρων &c. περὶ τῶν φάσεων ita scribit: ἡ χώρα ἐκείνη ἐλκώδης ἐστὶν, καὶ θερμὴ, καὶ ὑδατίνη, καὶ δασυαία· ὁμοῖοι τε αὐτῇ γίνονται παῖσιν ἄρην πολλοὶ τε καὶ ἰσχυροί. Ἦτε δὲ αἱ τοῖς ἀνθρώποις ἐν τοῖς ἐλκώδεις ἐστὶν· τὰ τε οἰκήματα ξύλινα καὶ καλὰ μὲν ἐν ὑδασι μεμηχανημένα· ἐλκώδη τε καὶ χρεῖον βαδίσει καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἱερόν, ἀλλὰ μονοξύλοις διαπλέουσιν αὐτὴν καὶ κάτω. Deinde subdit, οἱ τε καρποὶ γινόμενοι αὐτοῖς πάντες ἀναλκίδες εἰσὶν, κατατετηγνυμένοι καὶ ἀτιλῆς ὑπὸ πολυπληθείας ὕδατος. Herodotus ait, quod, Persis imperantibus, Colchi quinquenne tributum 100 puerorum et tot puellarum iis solverunt. Hoc paupertatis indicium est certissimum. Sub Romano imperio Colchis esse cultior videtur, et forsan, siccatis paludibus, aer salubrior factus est. In hisce seculis omnia iterum in pejus iverunt. Regio Odifche dicitur; incolæ Mingrels. Aer insalubris, humidus ac merbosus, partim fortasse quod solum silvis est tectum. Proventus hodie pauci. Vinum autem optimum est. Chardin, t. i. p. 41, 42. F.

2. περικέζει γὰρ. Sic et Sardoum mel fuisse περικόν legitur. Casaub. 6. καὶ τινες βεβλόμενοι. Herodotum intelligit. Is, lib. ii. c. 104, et 105. quo loco proficitur se auctorem hujus opinionis, eamque multis rationibus stabilire enititur, præter alia argumenta, hoc quoque affert, quod linum soli Colchi et Ægyptii ἐργάζονται κατὰ ταυτά. Idem.

Ibid.] Vide Bryantum, in Myth. t. iii. p. 450. F.

15. φησὶν Εὐριπίδης] Locus est in Troadibus, ver. 26. Pro illis κατωδείσας γὰρ χώρας, dixit Euripides, Ἐρμῆα γὰρ πλεόνον ὅταν

λάσῃ κακῇ. Casaub.

16. τὴν Ἰάσονος στρατεῖαν αἰνιττόμενοι] Argonautica expeditio fabulis commixta fuit, quod nulli scriptores per longum post temporis intervallum in Græcia extiterunt, sed non exinde statuendum totam relationem esse fictam. Quo potissimum tempore suscepta est ea expeditio parum constat: certe ante bellum Trojanum. F.

20. μέσως πρὸς ἐπράττον] Menander, p. 8. μέσως πρὸς τῶν, quod idem. Tour.

23. ὁ τῆς μητρὸς ἡμῶν θεῖος] Legimus μητὸς non πατὸς, ut Xylander deceptus lectione Aldini codicis ματὸς. Sed libri veteres diferte habent μητὸς. Casaub.

29. ἡ γυνὴ Πυθοδώρης] De hac plura, libro duodecimo, p. 833. Edit. Amst. Idem.

30. καὶ Φερρακίας] Legendum esse Φαρνακίας nimis certum est e libro duodecimo, p. 823. Edit. Amst. Pherraciam nusquam reperies: quod debuit interpretes movere. Idem.

32. ἐν ἣ τὸ ἱερόν] Leucotheæ videlicet. Idem.

36. ῥεῖ ὁ Χάρις ποταμὸς] Confusa hæc sunt: pro ῥιόχαρος legi ῥεῖ ὁ Χάρις. Forte est Charitus Ptolemæi. Sæpe enim dissentiant hi duo in situ assignanda. Xylander.

Ibid. ῥεῖ ὁ Χάρις ποταμὸς] Xylandro assentior legenti ῥεῖ. Sed de fluvii nomine parum mihi constat. Nam si ὁ Χάρις legas, et de Charisto accipias, vereor ne Straboni fiat injuria: erit enim error magnus, quum Charitus non fluat περὶ Διοσκουρίδα: quod, præter

riadem fluit Charus fluvijs. De gentibus, quæ Dioscuriade conveniunt, sunt etiam Phthiophagi, a sordibus et squalore nomen habentes. His vicini Soanes, sordibus haud quicquam inferiores, potentia autem priores, qua et fortitudine reliquos fere omnes excedunt: et in orbem circum sita tenent, summa Caucasii habitantes, quæ Dioscuriadi imminet: regem habent, et concilium trecentorum virorum: conducunt exercitum hominum, ut fertur, etiam ad ducenta millia: tota enim multitudo ut incomposita, ita bellicosa est. Aiunt apud hos etiam aurum deferri a torrentibus, idque barbaros excipere alveolis perforatis, et velleribus lanosis: unde etiam aurei velleris extiterit fabula: nisi forte Iberos occiduis Iberibus (*qui Hispani sunt*) cognomines vocant, ob auri utrobique metalla. Utuntur Soanes etiam veneno, quo mirabiliter cuspides inungunt, et venenatis telis fauciatos foetor admodum est molestus. Porro cæteræ gentes vicinæ circa Caucasum sterilem et angustam incolunt regionem: Albani et Iberes, quæ maxime isthmum implent gentes, Caucasii ipsæ quoque dici possunt: solum autem tenent felix, et quod admodum commodum habitationi sit.

Et quidem Iberiæ major pars probe habitatur, domibus et pagis conditis, ita ut etiam lateritia tecta sint, et domorum architectonica structura, ac fora, et alia publica ædificia. Pars ejus Caucasii includitur montibus: nam, ut dixi, montis ejus porriguntur versus meridiem cubiti quidam frugiferi, universam cingentes Iberiam, et pertinentes ad Armeniam et Colchidem. In medio eorum pla-

Χάρις ποταμός. Τῶν δὲ συνερχομένων ἐθνῶν εἰς τὴν Διοσκυριάδα καὶ οἱ Φθειροφάγοι εἰσὶν, ἀπὸ τῆς ῥύπης καὶ τῆς πίνης λαβόντες τὸ νομα. πλησίον δὲ καὶ οἱ Σόανες, οὗδὲν βελτίους τῶν πίνων, δυνάμει δὲ βελτίους, ὁρῶν δὲ τοὶ καὶ κράττοι κατὰ ἀλλήλῳ καὶ δυνάμει. δυναστεύουσι γὰρ τῶν κύκλῳ τῶν ἀκρῶ τῆς Καυκάσου κατέχοντες τὰ ὑπὲρ τῆς Διοσκυριάδος. βασιλέα δ' ἔχουσι, καὶ συνέδριον ἀνδρῶν τετρακοσίων. συναγροῖ δ' ὡς φασὶν ἑξατεῖαν καὶ εἴκοσι μυριάδων. ἅπαν γὰρ εἰς τὸ πλῆθος μάχιμον, ἐκ συντεταγμένων. Παρὰ ταῖς δὲ λέγεται καὶ χρυσὸν καταφέρειν οὗτοι χειμάρρες. ὑποδέχεται δ' αὐτὸν οὗτος βαρβάρους φάτνας ἡκατετρημέναις, καὶ μαλλωταῖς δοραῖς. ἀφ' ὧν δὴ μεμνησθῆναι καὶ τὸ χρυσομαλλὸν ἑρέας· εἰ μὴ καὶ Ἰβήρας ὁμωνύμως τοῖς ἑσπερίοις καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἐκατέρωθεν ἡ χρυσίων. Χρῶνται δ' οἱ Σόανες φαρμάκοις πρὸς τὰς ἀκίδας θυμαρῶς, καὶ οὗτος ἄφαρμακτοῖς τείρωμένους βέλεσι, λυπεῖ καὶ τὸ σμῖλιν. Τὰ μὲν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον τὸ πρὸς τὴν Καυκάσον, λυπρὰ καὶ μικρόχρωστα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροὶ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσχυρὸν, Καυκάσια καὶ αὐτὰ λέγονται ἀν. εὐδαίμονα ὅτι χώραν ἔχει καὶ σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυνάμεναι.

Καὶ δὴ καὶ ἡγεῖται Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς ὅτι πλεονέχουσι πόλεις τε καὶ ἐποικίους, ὥστε καὶ κεραμωτάς ἐν αὐτῇ γέρας, καὶ ἀρχιτεκτονικὰ καὶ τῶν οἰκιστῶν κατασκευὰς, καὶ ἀγροῦς, καὶ τὰ ἄλλα κοινὰ. τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλῳ τοῖς Καυκάσιοις ὄρεσι περιέχεται· ἡ πρὸς πεπλόκασιν γὰρ, ὡς εἶπεν, ἀγκῶνες ἐπὶ τῷ μεσημβριῶν εὐκαρτοί, περιλαμβάνοντες τὴν σύμπασαν Ἰβηρίαν, καὶ συνάπτοντες πρὸς τὴν Ἀρμενίαν, καὶ Κολ-

^a αὐχμῶ Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b τῆς πίνης Par. 5. τῆς πίνης Med. 3. ^c τῶ πίνῳ defunt Med. 3. ^d δὲ τῆς Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^e τῶ Med. 3. 4. Mosc. ^f γράττιαν Esc. ^g Περὶ τούτοις Par. 5. Παρὰ τούτοις Med. 4. ^h κατατετρημέναις Par. 5. Med. 4. Esc. Mosc. κατατετρημέναις Med. 3. ⁱ μηλωταῖς Par. 5. μαλωταῖς Med. 3. 4. ^k Scripti, δέρος, et δέρος. Marg. Cas. δέρος Par. 5. Mosc. ^l χρυσίων Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^m τὸς deest Med. 4. ⁿ Lege, ἐν φαρμάκοις. V. ^o τὰ deest Med. 3. 4. ^p τὸ deest Med. 3. ^q καὶ οἰκεῖται Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r ἐποικίους Med. 3. 4. ^s κεραμωτῶν Mosc. fed scribitur supra. ^t ἀρχιτεκτονικὰ Par. 5. ^u προσπιπτόντας Med. 3. ^x καὶ τὴν Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

præter Ptolemæum, docent Arrianus et Plinius, a quibus tamen Χαρίεις dicitur, non Charistus. Si legas ὁ Κόραξ, non multum a veritate aberraveris. Ego tamen malo ἐπέχειν. Casaub.

Ibid.] Xylandro assentior. F.

2. καὶ οἱ Φθειροφάγοι] Vide Arrianum. Casaub.

3. καὶ οἱ Σόανες] Ptolemæo et Plinio Suani. Idem.

6. τῶν κύκλῳ] Legebatur τῶν κύκλῳ, quod Xylandro imposuit. Prior legit ut nos. Idem.

11. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται] Vide Plinium, lib. xxxiii. c. 3. apud quem leges, in *Suanorum gente*, non *Sannorum*. Nam quin Soanes intelligat, dubium non est: hos autem diximus vocari a Ptolemæo et Plinio Suanos. Sanni alii sunt: vide infra, lib. xii. p. 825. Edit. Amst. Idem.

Ibid. χρυσὸν καταφέρειν] Colchorum enim regibus aurum fuit affatim ex fluminum ramentis, maxime apud Soanes; et Appianus id ipsum testatur de B. Mithr. p. 242. Ed. Henr. Steph. 1592. Χρυσοφοροῦσι δ' ἐκ τῆς Καυκάσου ποταμῶν πηγῶν ψῆγμα ἀφανές. i. e. Multi fontes e Caucasio fluentes auri ramenta deferunt. Et Eustathius, in Dionys. ver. 689. Χρυσὸν παρ' αὐτοῖς οἱ χειμάρροι καταφέρουσι. i. e. Aurum apud illos torrentes deferunt. Quo auro tradit Plinius nullum esse absolutius, quia cursu ipso trituque perpolitur. Bochart. Geogr. Sacr. lib. iv. c. 31. p. 290. Edit. Ultraj.

13. καὶ μαλλωταῖς δοραῖς] Appianus habet locum ita huic parum ac similem, ut videatur Strabonem sequutus quum hæc scriberet: multi, ait, fluvii e Caucasio fluentes auri ramenta deferunt, quæ, velleribus βαθυμάλλοις in aquam coniectis, ut intra villos inhæreant, captant accolæ: unde manavit de vellere aureo Ætæ fabula. Appiani verba sunt hæc, de Bellis Mithridaticis. p. 242. Edit. Henr. Steph. 1592. χρυσοφοροῦσι δ' ἐκ τῆς Καυκάσου πολλὰ πηγὰ ψῆγμα ἀφανές· καὶ οἱ περὶ τοὺς, κώδια δέντες εἰς τὸ

ψῆγμα βαθύμαλλα, τὸ ψῆγμα ἐνδοχόμενον αὐτοῖς ἐκλέγουσι· καὶ τοῦτο ἦν ἴσως τὸ χρυσομαλλὸν Αἰντὲ δέρος. i. e. In quo monte (Causaso) multi fontes sunt ferentes ramenta auri minutissima, et ob id parum conspicua: accolæ vero vellera villosa in rivum demergunt, atque ita aureas arenulas his inhærentes colligunt: et fortasse tale fuit illud inclutym Ætæa tergus aureum. Porro vocem δοραῖς Eustathius non agnoscit: quod videtur elegantius, sicut in Evangelio, ἐν μηλωταῖς περιπατεῖν: (Hebr. c. xi. ver. 37.) quanquam aliud μηλωταί, aliud μαλλωταί. Casaub.

Ibid. ἀφ' ὧν δὴ] Plura vide apud Eustathium in Dionysium, et Suidam. Idem.

15. ὁμωνύμως τοῖς ἑσπερίοις] Vide ad l. i. p. 69. lin. ult. Idem.

16. Σόανες] Soanes non Poanes scribendum, liquet ex epitomis et Stephano. Xyland.

Ibid.] Male Θεῶνες Eustathio in Dionysium, ver. 689. decepto forte ab ipso Strabone, qui, p. 726, hos etiam Θεῶνες vocat, ut ibi verissime Casaubonus in margine. Scherpe.

17. θυμαρῶς, καὶ] Lego, θυμαρῶς, ἢ καὶ τῆς. Casaub.

Ibid.] Xylandri versio pessima est, nec Casaubonus, si recte scribitur, totum explicat. Lego, ἢ καὶ τῆς φαρμάκοις τετραμένους βέλεσιν. Nil tamen affirmo. F.

24. ἡγεῖται Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς] Iberia antiqua pars Georgia est. Hodie in agrorum cultura, in ædificiis, aliisque rebus multo deterior, sed jugum servile Persarum incolas depressit. (Tournef. Chardin, t. i. p. 120.) Idem.

25. πόλεις τε καὶ ἐποικίους] Hopperus vertit *urbibus et habitationibus*, forte concinnius *urbibus et coloniis*. Anon.

31. πρὸς τὴν Ἀρμενίαν] Tangit Iberia Armeniam latere meridiano, Colchidem autem occiduo. Casaub.

χίδα· ἐν μέσῳ^α ἐπὶ πεδίον ποταμοῖς ἀγάρρυντον, με-
 γιστὴν δὲ τῇ Κύρῳ· ὅς, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ τῆς Ἀρμε-
 νίας, εἰσβαλὼν εὐθὺς εἰς τὸ πεδίον τὸ λεχθὲν, παρα-
 λαβὼν καὶ τὸν^β Ἀρράβωνα καὶ τὴν Καυκάσου ῥέον-
 τα, ἐξ ἄλλων ὕδατα, ἀπὸ τῆς ποταμίας εἰς τὴν
 Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μετὰ δὲ τούτων τε ἐκ τῆς
 Ἀρμενίας ἐνεχθεὶς πολλὰς ἀπὸ πεδίων εὐβοισμένων
 σφόδρα, δεξιὰ μὲν καὶ πλείους ποταμούς, ὧν ἐστὶν ὁ, τε
 Ἀλαζώνιος, καὶ ὁ^γ Σανδοβάνης, καὶ ὁ^δ Ροιζάκης, καὶ
 Χάνης πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν^ε ἐμβάλλει
 ἰσχυρῶς. Ἐκκαλεῖτο δὲ πρὸτερον Κόρος. Τὸ μὲν οὖν
 πεδίον τὸ Ἰβήρων οἱ^ς γεωργικώτατοι καὶ πρὸς^ς εἰρήνην
 ἐν εὐκολίᾳ οἰκοῦσιν, Ἀρμενίᾳ τε καὶ Μηδίᾳ ἐσκευασ-
 μένοι· τὸ δὲ ὀρεινὸν οἱ πλείους καὶ μάχιμοι κατέχουσιν,
 Σκυθῶν δὲ δίκῃ ζῶντες καὶ Σαρμάτων, ὧν περ καὶ
 ὁμοιοὶ καὶ συγγενεῖς εἰσιν· ἀπὸνται δὲ ὅμως καὶ γεωρ-
 γίας, πολλὰς τε μυριάδας^ι συναγρῶσιν ἐξ ἑαυτῶν, καὶ
 ἐξ ἐκείνων, ἐπειδὴν τι συμπέσῃ θορυβώδες. Τέσσαρες
 δὲ εἰσὶν εἰς τὴν χώραν εἰσβολαί· μία μὲν ἀπὸ Σα-
 ραπανῶν, φρεῖς Κολχικοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτὸ πεδίων,
 δι' ὧν ὁ Φάσις γαφύραις^κ ἔκαπεν καὶ εἰκοσι περατὸς
 γινόμενος ἀπὸ τῆς σκολιότητος, καταρρεῖ τραχὺς, καὶ
 βίαιος εἰς τὴν Κολχίδα, πολλοῖς χειμάρροισι καὶ ταῖς
 ἐπομβρίαις ἐκχαράδρυσμένων τῶν τόπων· γινώσκται δὲ
 ἐκ τῶν ὑποκειμένων ὁρῶν πολλὰς συμπληρῆναι
 πηγὰς· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις καὶ ἄλλαις παραλαμβάνει
 ποταμούς, ὧν ἐστὶν ὁ, τε Γλαῦκος, καὶ ὁ Ἴππος·
 πληρωθεὶς δὲ καὶ γινόμενος πλωτὸς ἐξίησιν εἰς τὸν
 Πόντον· καὶ ἔχει πόλιν ὁμώνυμον ἐπ' αὐτῷ, καὶ λίμ-
 νην πλησίον. Ἡ μὲν οὖν ἐκ τῆς Κολχίδος εἰς τὴν
 Ἰβήριαν^α εἰσβολὴ τοιαύτη, πέτραις, καὶ ἐρύμασι, καὶ
 ποταμοῖς χαράδρυσται ἀγέφυκται· Ἐκ δὲ τῶν
 πρὸς ἄρκτον Νομάδων ὅτι τρεῖς ἡμέρας, ἀνάστασις

nitie est fluviis irrigua, quorum Cyrus est maxi-
 mus. Is, in Armenia ortus, statim in eam incidit
 planitiem, adsumpto etiam Arrabone e Caucaſo
 defluente, et aliis aquis, per angustum alveum in
 Albaniam se effundit. Inter hanc porro et Arme-
 niam copiosus labens per campos optima habentes
 pascua, receptis etiam pluribus amnibus, Alazonio,
 Sandobane, Roetace, et Chane, qui omnes sunt
 navigabiles, in Caspium exit mare. Olim Corus
 vocabatur. Campeſtria Iberorum agriculturæ et
 pacis studiosissimi facile habitant Armenio et Me-
 dico cultu. Montana plures et bellicosi habent,
 Scytharum more ac Sarmatarum viventes, quorum
 etiam finitimi sunt atque cognati: agriculturam ta-
 men hi quoque attingunt: multaque hominum
 millia e suo corpore et illis cogunt, si quis incidat
 tumultus. Quatuor sunt in Iberiam aditus. Unus
 per Sarapana, Colchicum castellum, et angustias
 quæ pone sunt: per quas Phasis pontibus centum
 viginti junctus propter obliquitatem, asper et vio-
 lentus in Colchidem defluit, locis istis per imbres
 multis torrentibus exesis et in convallem redactis.
 Oritur Phasis ex superjacentibus montibus, e mul-
 tis confluentibus scaturiginibus: in campis autem alios
 in se recipit fluvios, quorum sunt Glaucus et Hip-
 pus: ita completus, ac navigabilis factus, in Pon-
 tum exit. Urbs ei imposita est, ejusdem nominis,
 et lacus in vicinia. In Iberiam ergo e Colchide
 talis est aditus, saxi, castellis, et fluviis convalles
 facientibus interceptus. E Nomadibus autem ver-

^α δ' ἐπὶ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^β Ἀραβὼνα Par. 1. Ἀραγῶνα Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. Ἀραγῶνα Eſc. ^γ Σανδοβάνης
 Med. 3. ^δ Ροιζάκης Par. 1. Med. 4. sed in Par. 1. v. punctis supra notatur, tanquam suspectum. ^ε Scripti, ἐκβάλλει: Aldus, ἐμ-
 βάλλει. Marg. Caf. ἐμβάλλει Par. 5. Med. 3. Bre. Eſc. Mosc. ^ς γεωργικώτεροι Par. 1. Med. 3. 4. Eſc. Mosc. ^ζ εἰρήνην νενευκότες
 οἰκοῦσιν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Eſc. Mosc. ^η ὧν περ Med. 3. ^θ συναγρῶσι καὶ Eſc. Mosc. ^ι καὶ deest Med. 3. ^κ γινώ-
 μένος Med. 4. ^λ αὐτῇ Par. 5. Eſc. Mosc. ^μ Scripti, ἐμβολή. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Eſc. Mosc. ἐκβολή
 Par. 5.

1. ἐν μέσῳ ἐπὶ πεδίον] De hac planitie loquitur Plinius, l. vi. c. 10. Planitiem omnem a Cyro usque Albanorum gens tenet: mox Iberum, discreta ab iis amne Alazone in Cyrum e Caucaſiis montibus defluente. Casaub.

2. ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας] Plinius, lib. vi. c. 9. aliter: Cyrus, inquit, oritur in Heniochiis montibus, quos alii Corapicos (al. Coraxicos) vocant. Hunc fluvium Plut. et Dio Cynum semper vocant, non Cyrum. Appianus, de Bellis Mithridatic. p. 242. Edit. Henr. Steph. 1592. Cyrtum. Idem.

Ibid.] Cyrus in Moschicis oritur montibus, ergo recte ait Strabo ἀρχὴν ἔχειν ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας. F.

4. τὸν Ἀρράβωνα] Non memini alibi legisse me hunc fluvium. Ἀλαβὼν Stephano est ποταμὸς καὶ πόλις: quod nescio an huc pertineat. At scripti habent, Ἀραγῶνα. Casaub.

Ibid.] Ἀρράβων est lectio mendosa pro Ἀραγῶ, quem paulo infra memorat. F.

Ibid.] De Cyro fluvio ait: παραλαβὼν καὶ τὸν APPABONA, κ. τ. λ. in quo nomine, utpote sibi ignoto, hæret Casaubonus. Sed ex proxima pagina patet Strabonem loqui de fluvio, quem ibi APAFON vocat. Idem igitur nomen etiam hic reponendum puto. MSS. habent APPABONA, teste Casaubono. T.

8. ὁ, τε Ἀλαζώνιος] Plinio Alazon. Casaub.

11. Ἐκαλεῖτο δὲ πρὸτερον Κόρος] Cyrus autem est appellatus a Cyro rege, quando Scythas infesto exercitu petens eum trajecit.

Ammianus Marcellinus, l. xxiii. c. 6. p. 375. Edit. Paris. 1681. Amnes has regiones prætereunt multi, quorum maximi sunt Choaspes, et Gyndes, et Amardus, et Charinda, et Cambyſes, et Cyrus, cui magno et specioso Cyrus ille superior rex amabilis, abolito vetere, id vocabulum dedit, cum ereptum ire regna Scythica destinaret, quod et fortis est, ut ipse etiam ferebatur, et vias sibi, ut ille, impetu ingenti molitus, in Caspium delabatur mare. Hæc Ammianus: a quo videtur dissentire Strabo noster lib. xv. ut ibi notavimus. Idem.

Ibid.] Hic fluvius ab incolis vocatur Kur Cha bahmen sou, i. e. flumen regis Bahmen. Bahmen est e nominibus unum, quod Chronica Persarum Cyro dederunt. (Chardin, t. i. p. 121.) Ab hoc Cyro fluvio, ut opinor, regio Gurgi dicta est, κ enim in γ sæpissime mutatur, et exinde Georgia; quod Græci a γεωργίας deduxerunt. F.

12. οἱ γεωργικώτατοι καὶ πρὸς εἰρήνην ἐν εὐκολίᾳ] Libri veteres habent γεωργικώτεροι, et una voce præterea sunt auctiores: καὶ πρὸς εἰρήνην νενευκότες, ἐν εὐκολίᾳ οἰκοῦσιν. Casaub.

21. γαφύραις ἔκαπεν καὶ εἰκοσι] Illa καὶ εἰκοσι non agnoscit Eustathius locum citans. Idem.

27. ὁ, τε Γλαῦκος, καὶ ὁ Ἴππος] Fluvius Glaucus nomine idem cum Cyaneo esse videatur. Chardinus autem (t. i. p. 41.) Glaucum esse nunc Abasicia dictum affirmat, Cyaneus, Cianiſcari. Hippius fluvius hodie Scheniscari, id est, equi fluvius, dicitur. F.

fus septentrionem degentibus tridui est adscensus difficilis: post hunc angustiae per quas fluvius labitur Aragus, quatuor dierum iter ad unum: munit autem extrema huius viae murus, haud facile expugnabilis. Ab Albania per saxa principio excisa est via: deinde per paludem, quam fluvius e Caucaso decidens efficit. Ab Armenia angustiae sunt ad fluvios Cyrum et Aragum: qui, antequam confluant, urbes habent munitas, saxi impositas, ad sexdecim stadia inter se distantes: Cyro Harmozica imminet, Arago Seumara. His aditibus primum Pompeius, deinde Canidius usi sunt. Quatuor hominum genera Iberiam incolunt. Primum, e quo reges deligunt, ætate semper maximum de regis prioris cognatis, proxime minor natu jus dicit, exercitusque ducit. Secundum est sacerdotum, qui et jura cum finitimis communia procurant. Tertium est militum et agricolarum. Quartum est plebs, qui sunt servi regii, et omnia ad usus vitae necessaria obeunt ministeria. Communes eis sunt possessiones secundum familias: imperat et gubernat quamvis earum natu maximus. Tales sunt Iberes et eorum solum.

Albani magis dediti sunt pascendo pecori, et affiniore vago generi, non tamen alieni, eademque de causa etiam mediocriter bellicosi. Habitant inter Iberos et mare Caspium, hoc ortum, illos versus occasum attingentes: de cæteris lateribus septentrionale munitur Caucasii montibus, qui planities imminet, et qua ad mare pertinent Ceraunii vocantur: austrinum efficit Armenia juxta porrecta, partim planities magna, partim etiam montana: qualis est Cambyfena, qua Armenii et Iberos et Albanos attingunt. Cyrus vero Albaniam

χαλεπή· ἡ ^a μετὰ τῷ πύλῳ ποταμῷ περὶ ὅπῃ ^b Ἀράγῃ ποταμῷ τετάρων ἡμερῶν ὁδὸν ἔχουσα ἐφ' ἑνα· φρερεῖ δὲ τὸ πέρας τὸ ὁδὸν τῆς δόρυμαχον· ἀπὸ τῆς Ἀλβανίας, ἀπὸ πέρας ὁδὸν λατομητὴ εἰσ-
5 οδος, εἴτα ἀπὸ τέλματος, ὃ ποιεῖ ὁ ποταμὸς ἐκ τῆς Καυκάσου καταπίπλων. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρμενίας τὰ ἐπὶ τῷ Κύρῳ περὶ, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Ἀράγῳ· καὶ ὁδὸν εἰς Ἀλλήλους ^c συμπεσεῖν ἔχουσιν ὀπικειμένας πόλεις ἐρυμνὰς ἐπὶ πέτραις, ^d διεχέουσας Ἀλλήλων ὅσον
10 ἐκατάδεκα σταδίους· ἐπὶ μὲν τῷ Κύρῳ τὴν Ἀρμोजικὴν, ἐπὶ τῷ Ἀράγῳ ^e Σεύμαρα. Ταύταις δὲ ἐχρήσατο ταῖς εἰσβολαῖς πρότερον Πομπήιος, ἐκ τῆς Ἀρμενίων ὀρμηθεῖς· ἡ μὲν τῷ Κανίδιος. ^f Τέτταρα δὲ ἡ γένη τῶν ἀνθρώπων οἰκεῖ τὴν χώραν, ἐν μὲν, ἡ ὁδὸν, ἡ ^g ^h βασιλέας καὶ ἡγεῖται, καὶ ⁱ ἀρχιεῖται τε, ἡ ἡλικίαν τῶν βασιλέων· ὁ δὲ δεύτερος διχοδομεῖ, καὶ
15 στρατηγεῖ· δεύτερον δὲ τὸ τῷ ^j ἱερέων, οἱ ἐπιμελῶνται καὶ τῶν ὁδῶν τὰς ὁδοὺς δικαίαν· τρίτον ἡ ^k τῶν στρατευομένων καὶ γεωργῶν· τέταρτον ἡ ^l τῶν λαῶν, οἱ βασιλικοὶ δὲ ὅλοι εἰσι, καὶ πάντα ἀφικονοῦνται ἐπὶ τὸν ^m ⁿ βίον· κοινὰ δ' εἰσὶν ^o αὐτῶν αἱ κτήσεις καὶ συγγενεῖαν· ἀρχεῖ δὲ καὶ βασιλεύει ἐκάστη ὁ βασιλεύτατος· τοῖσιν μὲν οἱ Ἰβηρες, ἡ ἡ χώρα αὐτῶν.

Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ ἡ νομαδικῆ γένος
25 ἐγγυτέρω, πλὴν ὅτι Ἀλλότριοι· τῷ δὲ καὶ πολεμικοὶ μετεώρως· οἰκοῦσι δὲ μετὰ τῶν Ἰβήρων καὶ τῆς Κασσίας θαλάττης, πρὸς ἑὸν μὲν ἀπὸ μὲν τῆς θαλάττης, πρὸς ὅσον δὲ ὁμοῦντες τοῖς Ἰβήροι· τῶν δὲ λοιπῶν πλευρῶν τὸ μὲν βορρῆον φρερεῖται τοῖς Καυκά-
30 σίοις ὅροι· ταῦτα δὲ ^p πέρκεται τῶν πεδίων, καλεῖται ^q δὲ πρὸς τῇ θαλάττῃ μάλιστα Κεραυνία· τὸ δὲ νότιον ποιεῖ ἡ Ἀρμενία παρήκουσα· πολλὴ μὲν πεδιάς, πολλὴ δὲ ^r καὶ ὄρεινῃ, καθάπερ ^s ἡ Καμβυσήνη· καὶ ^t ἡ ^u ἡ καὶ τοῖς Ἰβήροι καὶ τοῖς Ἀλβανοῖς οἱ
35 Ἀρμένιοι συνάπτεσιν· ὁ δὲ Κύρος ὁ ἀφ' ὧν τῆς Ἀλ-

^a μετὰ ταῦτα Par. 1. μεταταῦτα Med. 4.

^b Ἀράγῃ Par. 5.

Par. 5. ^c Ἀράγῃ· πρὶν γὰρ εἰς Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^d διεχέουσας Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^e Esc. Mosc. ^f Τέτταρα δὲ ἡ δέκα γένη Par. 5. Med. 4. Esc.

^g τέτταρα δὲ γένη ex correct. ^h καὶ τὰς Esc.

ⁱ τέτταρα δὲ γένη ex correct. ^j ἀρχιεῖται Med. 3. 4.

^k sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^l ὅσοι Par. 1. Med. 3. 4.

^m Esc. Mosc. ⁿ οἱ Καμβυσήνοι Par. 5. οἱ Καμβυσήνη Med. 3. ἡ Καμβυσήνη Mosc.

^o 3. φρερεῖ δὲ τὸ πέρας τῆς ὁδὸν τῆς δόρυμαχον] Annon hæc sint

Caucasice pylæ ad Cumaniam a Plinio memoratæ, hæreo. F.

^p 10. τὴν Ἀρμोजικὴν] Ptolemæus Ἀρμोजικὴν vocat. Casaub.

Ibid.] In Plinio hæc Armaftis appellatur. F.

^q 13. καὶ μετὰ ταῦτα Κανίδιος] Hic est Canidius Crassus, de cu-

jus rebus gestis in Iberia et Albania, vide Dionem, lib. XLIX.

Casaub.

Ibid.] Canidius Crassus, dux Romanus, qui, Gellio et Coc-

ceio consulibus, paulo ante bellum Antonii Parthicum, Pharna-

bazum, Iberiæ regem, et Zoberem Albanicæ, vicit, et ad socie-

tatem cum populo Romano adegit. Dion. Cass. p. 406. Edit.

1606. F.

Ibid. Τέτταρα] In Græco καὶ δέκα est, ut non quatuor, sed xiv.

sint. Sed quatuor duntaxat recensentur. Sed et in Albania mul-

ta non coherent: ego in vertendo secutus sum sensum. Xyland.

Ibid. Τέτταρα δὲ καὶ γένη] Sic est legendum: ait καὶ, quasi di-

ceret, sicuti sunt quatuor εἰσβολαί, ita quatuor sunt γένη ἀνθρώπων.

Hoc qui non animadvertebant, locum corrumpere. Casaub.

Ibid.] Ordines fere eosdem inter gentes Indiæ orientalis ho-

die observamus. Ægyptii antiqui etiam stirpem regiam et ordi-

nem sacrum et militarem habuerunt. F.

^c Scripti, λατομητῆς. Marg. Cas. sic Par. 5.

^d τῷ deest

^e Ἀράγῃ· πρὶν γὰρ εἰς Par. 5.

^f συμπεσεῖν Par. 5.

^g Scripti, Σευσάμορα. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre.

^h τέτταρα δὲ γένη Med. 3. τέτταρα καὶ δέκα γένη Mosc. fed Med. 4. habet

ⁱ ἱερέων Med. 3. 4. Esc.

^j MSS. αὐτοῖς. Marg. Cas.

^k sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^l καὶ deest

^m καὶ deest

ⁿ καὶ deest

^o καὶ deest

^p καὶ deest

^q καὶ deest

^r καὶ deest

^s καὶ deest

^t καὶ deest

^u καὶ deest

^v καὶ deest

^w καὶ deest

^x καὶ deest

^y καὶ deest

^z καὶ deest

^{aa} καὶ deest

^{ab} καὶ deest

^{ac} καὶ deest

^{ad} καὶ deest

^{ae} καὶ deest

^{af} καὶ deest

^{ag} καὶ deest

^{ah} καὶ deest

^{ai} καὶ deest

^{aj} καὶ deest

^{ak} καὶ deest

^{al} καὶ deest

^{am} καὶ deest

^{an} καὶ deest

^{ao} καὶ deest

^{ap} καὶ deest

^{aq} καὶ deest

^{ar} καὶ deest

^{as} καὶ deest

^{at} καὶ deest

^{au} καὶ deest

^{av} καὶ deest

^{aw} καὶ deest

^{ax} καὶ deest

^{ay} καὶ deest

^{az} καὶ deest

^{ba} καὶ deest

^{bb} καὶ deest

^{bc} καὶ deest

^{bd} καὶ deest

^{be} καὶ deest

^{bf} καὶ deest

^{bg} καὶ deest

^{bh} καὶ deest

^{bi} καὶ deest

^{bj} καὶ deest

^{bk} καὶ deest

^{bl} καὶ deest

^{bm} καὶ deest

^{bn} καὶ deest

^{bo} καὶ deest

^{bp} καὶ deest

^{bq} καὶ deest

^{br} καὶ deest

^{bs} καὶ deest

^{bt} καὶ deest

^{bu} καὶ deest

^{bv} καὶ deest

^{bw} καὶ deest

^{bx} καὶ deest

^{by} καὶ deest

^{bz} καὶ deest

^{ca} καὶ deest

^{cb} καὶ deest

^{cc} καὶ deest

^{cd} καὶ deest

^{ce} καὶ deest

^{cf} καὶ deest

^{cg} καὶ deest

^{ch} καὶ deest

^{ci} καὶ deest

^{cj} καὶ deest

^{ck} καὶ deest

^{cl} καὶ deest

^{cm} καὶ deest

^{cn} καὶ deest

^{co} καὶ deest

^{cp} καὶ deest

^{cq} καὶ deest

^{cr} καὶ deest

^{cs} καὶ deest

^{ct} καὶ deest

^{cu} καὶ deest

^{cv} καὶ deest

^{cw} καὶ deest

^{cx} καὶ deest

^{cy} καὶ deest

^{cz} καὶ deest

^{da} καὶ deest

^{db} καὶ deest

^{dc} καὶ deest

^{dd} καὶ deest

^{de} καὶ deest

^{df} καὶ deest

^{dg} καὶ deest

^{dh} καὶ deest

^{di} καὶ deest

^{dj} καὶ deest

^{dk} καὶ deest

^{dl} καὶ deest

^{dm} καὶ deest

^{dn} καὶ deest

^{do} καὶ deest

^{dp} καὶ deest

^{dq} καὶ deest

^{dr} καὶ deest

^{ds} καὶ deest

^{dt} καὶ deest

^{du} καὶ deest

^{dv} καὶ deest

^{dw} καὶ deest

^{dx} καὶ deest

^{dy} καὶ deest

^{dz} καὶ deest

^{ea} καὶ deest

^{eb} καὶ deest

^{ec} καὶ deest

^{ed} καὶ deest

^{ee} καὶ deest

^{ef} καὶ deest

^{eg} καὶ deest

^{eh} καὶ deest

^{ei} καὶ deest

^{ej} καὶ deest

^{ek} καὶ deest

^{el} καὶ deest

^{em} καὶ deest

^{en} καὶ deest

^{eo} καὶ deest

^{ep} καὶ deest

^{eq} καὶ deest

^{er} καὶ deest

^{es} καὶ deest

^{et} καὶ deest

^{eu} καὶ deest

^{ev} καὶ deest

^{ew} καὶ deest

^{ex} καὶ deest

^{ey} καὶ deest

^{ez} καὶ deest

^{fa} καὶ deest

^{fb} καὶ deest

^{fc} καὶ deest

^{fd} καὶ deest

^{fe} καὶ deest

^{ff} καὶ deest

^{fg} καὶ deest

^{fh} καὶ deest

^{fi} καὶ deest

^{fj} καὶ deest

^{fk} καὶ deest</

Βανίαν, καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ, οἱ πληρύντες ἐκείνον, ταῖς μὲν τῆς γῆς ἀρεταῖς προσλαμβάνουσι, ἥ δὲ θαλάττῃ ἑλκυσσίν· ἢ γὰρ χεῖς προσπίπτουσα πολλὴ πληροῖ τὸ πόντον, ὥστε καὶ τὰς ἐπιχειρήσας νησίδας ἐξηπειροῖ, καὶ τεύχεα ποιεῖν ἀνώμαλα, καὶ δυσφύλακτα· 5 πάλιν δ' ἀνώμαλάν ἐπιτείνουσιν αἱ ἐκ τῆς πλημμυρῆδαν ἀνακοπή· καὶ δὴ ἡ εἰς τόμαλα δώδεκα φασὶ μεμερίσθαι τὰς ἐκβολὰς, τὰ μὲν τυφλά, τὰ δὲ παντελῶς ἐπιγελῶντα, καὶ μηδὲν ὕφορμον ἀπολείποντα· ἐπὶ πλείους γὰρ ἢ ἐξήκοντα σταδίους ἀμφικλύει· 10 τῆς δὲ γῆς ἑσπερίου τῆς θαλάττης καὶ τοῖς ποταμοῖς, ἅπαν εἶναι μέρος αὐτῆς ἀπαραμέλειον· πάλιν δὲ χεῖν καὶ μέλαινα πεντακοσίων παρήκειν σταδίων, θινώδην ποιεῖσαν τὸ ἀγχαλόν· πλησίον δὲ καὶ ὁ Ἀράξης ἐμβάλλει, τραχὺς ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἐκπίπτων· 15 ὡς δὲ ἐκεῖνος προσώγει χεῖν, πορεύτον ποιεῖν τὸ ρεῖθρον, ταύτῃ οὐκ ἔστιν ἀναπληροῦ· τάχα μὲν οὖν τῷ ποταμῷ γίνεσθαι ἀνθρώπων ὄδον δεῖ θαλάττης· ὅθεν γὰρ τῇ γῇ χρεώνται καὶ τὰ ἀξίαν· πάντα μὲν γὰρ ἐκφέρουσι καρπὸν καὶ τὴν ἡμερῶν, πᾶν δὲ φυτόν· καὶ γὰρ τὰ ἀειθαλῆ φέρει· 20 γένει δ' ἐπιμελείας· ὅθεν μικρὰς, ἢ ἄλλα τ' ἀγαθὰ· ἀσπίδα καὶ ἀνήρτα· ἅπαντα φύεται, καθάπερ οἱ στρατηγῶντες φασί, Κυκλώπειόν τινα διηγέμενοι· βίον· πολλαχρὲς γὰρ σπαρῆσαν ἅπασι, δις ἐκφέρειν καρπὸν, ἢ καὶ τρίς· τὸν δὲ ὠρεῖον, καὶ πεν- 25

perfluens, reliquique eum implentes fluvii, soli quidem ubertatem adjuvant, sed mare alterant. Multum enim cœni ingestum implet trajectum, adeo ut insulæ quoque exiguæ propinquæ adjungantur continenti, fiantque paludes inæquales et observatu difficiles. Augent hanc inæqualitatem æstuum reliquiones. Et quidem ferunt duodecim eum ostiis exire, partim cæcis, partim omnino fluctum refringentibus, nullamque navibus stationem relinquentibus: cumque litus ad plura sexaginta stadia mari et fluviis undiquæ alluatur, totam ejus partem istam esse inaccesam: limum autem etiam ad quingenta stadia promoveri, et quasi aggerem quendam litori præstruere. Haud procul inde Araxes etiam influit, asper ex Armenia se proruens. Quod limi ille protrudit alveum faciens pervium, Cyrus aqua opplet. Fortasse huic hominum generi nihil opus est mari, cum ne terra quidem ut par erat utantur. Etenim ea omnis generis fructum, etiam mitissimum, profert, omnes plantas, adeoque semper quoque virentes: cum tamen ne exiguus quidem cultus adhibeatur:

Nam sine semente heic, et duri vomeris usu Omnia proveniunt—

sicut dixerunt nobis qui eam administraverunt provinciam, Cyclopicam quandam enarrantes vivendirationem: nam constitum ibi agrum ferunt semel, bis proferre aut etiam ter frugem: et sane primo

^a καὶ deest Efc. Mosc.

^b ἐπιγελῶντα Mosc.

^c ἐν Med. 4.

^d τῆς deest Par. 5.

^e τῆς θαλάσσης Bre.

^f αὐτοῖς

Med. 4. ex correct.

^g καταξίως Efc.

^h γὰρ deest Med. 3. 4.

ⁱ ἐκφέρειν Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^k καὶ deest

Efc. Mosc.

^l γὰρ deest Par. 1. Med. 4.

^m MSS. ἢ μικρὰς, et ἑδεμῶς. Marg. Cas. ἢ μικρὰς Par. 1. ἑδεμῶς Par. 5.

scriperat Strabo, ut ex veteribus libris apparet: in quibusdam tamen legitur, φόνοντα. Marg. Cas. sic Med. 3. 4. Efc. Mosc.

ⁿ ἀσπίδα Med. 4.

^o ἀνήρτα Par. 5.

^p ἅπαντα deest Med. 4.

^q Scripti, στρατεύσαντες. Marg. Cas. sic Par. 1. 5.

Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^r Κυκλώπειον Par. 1. Med. 4.

sed Med. 4. habet Κυκλωπικόν ex correct.

^s Veteres quidam,

πεινάζον. Marg. Cas. sic Par. 5.

2. ταῖς μὲν τῆς γῆς ἀρεταῖς προσλαμβάνουσι] In MS. Cod. meo ἀνεκδότῳ inscripto παλαιῶν πάντων λέξεων, in dict. Ἀλβανῶν, hæc notantur, ὄνομα ἔθνος Γαλατῶν· πέτρων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρπὸν ἐνεργεῖσαν ἀγαθὴν, οἶνον πολὺν καὶ ἡδὺν ἔχουσαν. i. e. *Albani, nomen gentis Galatarum: horum aiunt terram felicem esse, et fructuum bonorum feracem, ac vini suavis copiam proferentem.* Statius Papin. lib. iv. Syl. ad Jul. Men. ver. 39.

Albanoque cadum sordentem promere fumo. Morel.

7. καὶ δὴ καὶ εἰς τόμαλα δώδεκα φασὶ μεμερίσθαι τὰς ἐκβολὰς [τῇ Κύρῳ ποταμῷ], τὰ μὲν τυφλά, τὰ δὲ παντελῶς ἐπιγελῶντα, καὶ μηδὲν ὕφορμον ἀπολείποντα] Usus hunc verbi ἐπιγελῶντα frustra, opinor, ex poetis defendit postremus Strabonis editor. Scribendum credo; τὰ δὲ παντελῶς ἐπιγελῶντα. *Prorsus terrena existentia.* T. Ibid. εἰς τόμαλα δώδεκα φασὶ μεμερίσθαι] Appianus de Cyro, de Bellis Mithridatic. p. 242. Edit. Hen. Steph. 1592. Ὅς δὲ δώδεκα τόμασι πλωτοῖς ἐς τὴν Κασπίαν θάλασσαν ἐρεύγεται, πολλῶν ἐς αὐτὴν ἐμβολῶν ποταμῶν, καὶ μεγίστη πάλιν Ἀράξ. Vide Plutarchi Pompeium, t. i. p. 637. Edit. F. Furt. Casaub.

8. παντελῶς ἐπιγελῶντα] Interpretes elegans hoc loquendi genus non intellexerunt: γελῶν five ἐπιγελῶν mare dicitur, quando ita diffunditur, ut solent, qui vehementius ridet, unde etiam κύμα apud Platonem pro vehementiore risu positum esse norunt eruditi. Æschylus, Prometheus desmώτη, ver. 89.

— ποντίων τε κυμάτων

Ἀνέριδμον γέλασμα. i. e.

— marinorumque fluctuum

Crispatione innumerabilis.

Ad quem locum vide scholiasten (et Stanleium.) Sic Oppianus, Ἀλιευτικῶν lib. iv. ver. 333.

— μάλα πάντες ἀολλῆες ἐγγὺς ἔπονται,

Κύματος ἀκροτάτω γέλως ὅθι χέρσον ἀμείβει. i. e.

— admodum omnes densi pone sequuntur,

Fluctus extremi risus ubi terram attingit.

Στόμαλα igitur ἐπιγελῶντα sunt, quæ latissime diffunduntur. Idem. Ibid.] Lucretio mare dicitur ridere, l. i. ver. 8.

— tibi ridet æquora ponti:

cachinnare Accio in Phœnissis,

Cum crepitu clangente cachinnant.

Adde Passeratum in Catullum, p. 59. La Cerd. ad Virg. Æn. lib. vii. ver. 9. Anon.

11. εἶναι μέρος αὐτῆς] Puto deesse, post hæc verba, συμβέβηκε τῷτο. Casaub.

Ibid.] Nil, ut opinor, deest, verbum φασὶ subintelligitur. F.

14. πλοῖον δὲ καὶ ὁ Ἀράξης] Hæc quorundam fuit sententia: alii hunc quoque volunt Cyrum ingredi. Vide Plutarch. in Pompeio. Casaub.

Ibid.] Strabo certe voluit Araxem ingredi Cyrum, priusquam mare intrat. Hunc autem locum, ni fallor, Casaubonus et Xylander diversimodo intellexerunt. Araxes τραχὺς dicitur, et Virgilius recte habet in Æneide, lib. vi.

— pontem indignatus Araxes, fed rapido cursu alveum apertum efficit. E contra Cyrus per plana defluens limo alveum replet, ergo ait quantum Araxes fluvius pervium cursum reddit, tantum Cyrus oblitatum reddit. Ostia duodecim Cyri ab aliis memorantur, sed Ptolemæus unum Araxis ostium ad mare Caspium describit, dum alia pars Cyrum influit. Necnon verisimile est cursum fluviorum mutatum esse, fed hodiernæ tabulæ cum Strabone, Appiano, et Plutarcho, conveniunt. Geog. Nubiensis, p. 242. Edit. Paris. 1619. junctionem horum fluviorum et cursum Rosi (scilicet Araxis) et Kprri (viz. Cyri) dum simul influxerint in mare Chozar (septentrionalem Caspii partem) optime depingit. Vide etiam Mem. des Missions, t. iii. p. 336. Le Brun, t. iv. p. 4. 5. Edit. 4to. fed præcipue Olearium, lib. vii. p. 296. Edit. Lond. 1669. F.

19. πάντα μὲν γὰρ ἐκφέρειν] Puto per parenthesin hæc dici, et γὰρ deleto ἐκφέρειν scriptum. Homericæ ex Homero correxi de vita Cyclopica. Xylander.

Ibid. πάντα μὲν γὰρ ἐκφέρειν] Hæc sic refingenda esse suspicor: πάντα μὲν γὰρ ἐκφέρειν καρπὸν καὶ τὸν ἡμερῶντα, πᾶν δὲ φυτόν· καὶ γὰρ τὰ ἀειθαλῆ φέρει· τυγχάνει δ' ἐπιμελείας ἔδδ μικρὰς. Et mox, πολλαχρὲς γὰρ σπαρῆσαν ἅπασι, δις ἐκφέρειν καρπὸν, ἢ καὶ τρίς· τὸ δὲ πρῶτον καὶ πεντηκοντάχην· ἀνέασον καὶ ταῦτα, ἔδδ σιδήρῳ τμηθεῖσαν, ἀλλ' αὐτοῦλόφ' ἀρότρῳ. T.

21. ἀλλὰ τ' ἀγαθὰ] Eruditus vir, quum recte agnovisset hic Homeri verba, rursus in eo gravissime peccavit, locumque adeo totum corruptum, dum ipsum poetæ carmen ascripsit, ad quod respexerat tantum Strabo, non autem ipsum usurpaverat integrum: quod et bonis scriptoribus familiare est, et confirmant veteres codices. Nos igitur locum in integrum restituimus. Casaub.

1. ἀνέασον

quinguagechum et quæ non renovetur: cum quidem non ferro, sed prorsus ligneo aratro terra profcindatur. Rigatur tota planities fluminibus aliisque aquis magis etiam quam Babylonia aut Ægyptia. Itaque cum semper herba viret, tum pascuis est admodum apta: aeris quoque est melior quam isthic temperies. Vites nunquam omnino fodiuntur, quinquennio exacto demum putantur: novellæ secundo jam anno statim fructum ferunt: adultæ tantum, ut magna pars in palmitibus relinquatur. Vegeta sunt etiam apud eos animalia tam mansueta quam fera. Ipsi forma et magnitudine aliis præstant hominibus, moribus simplices, et a caupinando alieni: ut qui ne numismate quidem utantur plerumque, neque ultra centenarium numerare noverint, ac permutatione mercium utantur. Cætera quoque ad vitæ usum pertinentia negligenter tractant, imperiti ponderum et mensurarum exactarum: quin et bellum, ac rem civilem, et agriculturam improvide obeunt. Tamen et pedites, et ex equis pugnant, levi gravique armatura, ut Armenii. Majorem quam Iberi exercitum ducunt: armant enim etiam sexaginta millia virorum, equitumque viginti duo millia, quantis copiis adversus Pompeium decertaverunt. His quoque in bello auxiliantur Nomades adversum externos, ut et Iberis eadem de causa: alias sæpe adoriuntur homines, adeoque agricultura prohibent. Albani jaculis utuntur et sagittis: thoraces gestant ac clypeos, et galeas ferinas itidem ut Iberi. Ad Albaniam pertinet etiam Caspiana, nomen a Caspia gente gerens, unde et mari appellatio: ea gens nunc obscura prorsus est. Ex Iberia in Albaniam aditus per Cambyfenam aqua carentem et asperam est ad fluvium Alazonium. Excellunt venatione cum Albani tum eorum canes, non arte magis quam studio, quod ei rei impendunt. Præstant etiam aliis reges. Nunc quidem unus universis imperat: quondam singuli eadem utentes lingua populi, suum quisque habuerunt regem. Linguae sunt iis viginti

τηκοντάχην ἀνάστον καὶ τὰυτα ὁδὸς σιδήρῳ τμηθεῖσαν, ἄλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ. Ποτίζεται δὲ πᾶν τὸ πεδίον τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ τῇ Αἰγυπτίᾳ μᾶλλον τοῖς ποταμοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ὕδασι· ὥς αἰ ποσὶν φυλάττειν τὴν ἔρην· ἡ γὰρ τῆτο καὶ εὐβοτόν ἐστὶ· ὡς ἐστὶ δὲ καὶ τὸ εὐαέρον ἐκείνῳ μᾶλλον· ἀσκαφοὶ δὲ ἀμπελοὶ μέντοι ἀγροὶ τέλεις, τεμνόμεναι διὰ πενταετηρίδος· νέαι μὲν διετεῖς ἐκφέρουσιν ἤδη καρπὸν· τέλειαι δ' ἀποδιδόασιν τοσούτον, ὥστε ἀφίσσιν ἐν τοῖς κλίμασι πολλὸν μέρος· εὐερῆ δ' ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τὰ τε ἡμέρα, καὶ τὰ ἄγρια· καὶ οἱ ἄνθρωποι χαλκῆ καὶ μέλει διαφέροντες· ἀπλοὶ δὲ καὶ ἐκαπηλικοὶ· ὁδὸς γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρωῖνται, ὁδὸς ἀριθμὸν ἴσασιν μείζονα τῶν ἑκατὸν· ἄλλα φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ ὡς τὰλλα δὲ τὰ τῇ βίᾳ ῥαθύμως ἔχουσιν· ἀπειροὶ δ' εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ' ἀκριβείας, καὶ σταθμῶν· καὶ πολέμῳ δὲ, καὶ πολιτείᾳ, καὶ γωργίᾳ ἀπορονήτως ἔχουσιν· ὅμως ἡ καὶ πεζοὶ, καὶ ἀφ' ἵππων ἀγωνίζονται, φιλοὶ τε καὶ κατάφρακτοι, καθάπερ Ἀρμένιοι· σέλλοι ἡ μείζονα τῆς Ἰβήρων στραπῆς· ὀπλίζουσι γὰρ καὶ ἐξ μυριάδας ἀνδρῶν ἱππέας δὲ δισχυρεῖς καὶ διαχλίεις, ὅσοις ὡς Πομπήϊον ἐκινδύνευσαν. Καὶ τέτοις δὲ συμπολεμῶσιν οἱ Νομάδες ὡς οὐκ ἔξωθεν, ὡς περ τοῖς Ἰβήροις καὶ τὰς αὐτὰς αἰτίας· ἄλλως δ' ἐπιχειροῦσι τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις, ὥστε καὶ γωργεῖν καλύουσιν· ἀκοντίζασι δὲ εἰσὶ καὶ τοξόται, ἰσχυρεῖς καὶ θυρεῖς· ὡς ἰσχυρεῖς ἡ θήρεα παραπλησίως τοῖς Ἰβήροις. Ἐστὶ δὲ καὶ Ἀλβανῶν χώρα καὶ ἡ Κασσιανή, ἣ Κασσιὰ ἔδνη· ὁ μόνυμος, ὅπερ καὶ ἡ θάλασσα, ἀφανὲς ὄντος νυνί· ἡ δ' ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν εἰσβολὴ διὰ τῆς Καμβύσηνης ἀνύδρου τε καὶ τραχέας ἐπὶ τῇ Ἀλαζόνειον πηλῶν. Θηρευτικοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ κύνες αὐτῶν εἰς ὑπερβολὴν, καὶ τέχνη μᾶλλον ἢ αὐτοὶ τῇ περὶ τῆτο διαφέρουσι· δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς. Νυνὶ μὲν οὖν εἰς ἀπάντων ἀρχεῖ· ὡς ἄλλοι δὲ καὶ καθ' ἑκάστην γλῶτταν ἰδίᾳ ἐβασίλευον· ἔχαστοι· γλῶτται δ' εἰσὶν ἕξ καὶ εἰκοσι αὐτοῖς,

^a δὴ Par. 1. Med. 3. 4. ^b εὐαμπελον Med. 3. ^c γὰρ αἱ ἀμπελοὶ Med. 3. ^d μέντοι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. ^e ὥς ἰφίσσιν Par. 5. ὥς ἀφίσσιν Med. 3. 4. ^f κλίμασι Par. 5. Esc. ^g τὰ δεῖσθ Med. 3. ^h Lege, τῆς τῆς Ἰβήρων στραπῆς. V. ⁱ ἐκινδύνευσαν Esc. Mosc. ^k Suspecta mihi vox. Codices exhibent ανοῖς. An forte, Ἀρμενίοις? V. ^l δ' εἰσὶ Med. 3. 4. ^m τὴ θήρεα Med. 3. δὴ θήρεα Esc. Mosc. ⁿ MSS. ἰπώνυμος. Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^o Καμβύσηνης Mosc. ^p Ἀλαζόνειον Med. 3. 4. Mosc. Ἀλαζόνειον Bre. Esc. ^q Scripti, τέτων. Marg. Caf. sic Par. 5. ^r πρότερον δὲ defunct Esc.

1. ἀνάστον] Videtur aliquid deesse. Sensus est perspicuus. Casaub.

Ibid. καὶ τὰυτα ὁδὸς σιδήρῳ τμηθεῖσαν] Pertinet hoc quoque ad laudem boni agri. Sic lib. xv. dicit terram ὑπὸ τῇ τυχόντος ὀρυκτῇ χαραχθεῖσαν, tamen ἐκφέρειν καρπὸν καλόν. Ita enim ille locus legi debet. Idem.

2. ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ] Pro ὀλόξύλῳ dixit αὐτοξύλῳ. Sic Thucydides, l. v. c. 20. αὐτοδικαίων διελδόντων, hoc est, ὅλων δίκαιων. Cicero aliquando Græcos imitatur, ut ad Atticum, lib. v. Ep. 11. Decem ipsos dies Athenis fui, hoc est, integros. Idem.

10. εὐερῆ δ' ἐστὶ] Εὐερῆ vox suspecta, quod ad plantas pertinet. Hac forsan metaphorice utitur Strabo. F.

Ibid. ΕΥΕΡΝΗ δ' ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τὰ τε ἡμέρα, καὶ τὰ ἄγρια] Quomodo animalia εὐερῆ dicantur nescio. Verius puto ΕΥΕΡΝΗ. F.

13. ἐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρωῖνται] Hodie Georgi in quibusdam locis nec emunt nec vendunt, sed merces commutant. F.

22. δισχυρεῖς καὶ διαχλίεις] Legendum μυρίεις, ex Plutarcho,

t. i. p. 638. Edit. F. Furt. κατέλαβε, inquit de Pompeio cum Albanis bellum gerente, πρὸς Ἀλβανὶ ποταμῷ παρατεταγμένους, ἐξακισμυρίεις πεζοὺς, καὶ διαχλίεις ἱππεῖς ἐπὶ μυρίοις. Appianus in hac parte negligentior fuit. Veruntamen etiam ex eo probari potest locum ita esse emendandum. Non dubito autem ego, quin et Strabo et Plutarchus eundem secuti essent auctorem, Theophrastum Mitylenæum, qui Pompeio in hac expeditione comes postea res gestas ab eo conscripserat. Casaub.

27. περιήρανα δὲ θήρεα] Plutarchus ait Albanos, qui cum Pompeio sunt congressi, fuisse ὡπλισμένους φαύλως, καὶ δέρμασι θηρίων τὰς πολλαῖς. Idem.

32. Θηρευτικοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ κύνες αὐτῶν εἰς ὑπερβολὴν. Excellunt venatione tam ipsi quam canes eorum] Non minus ad Iberos quam Albanos referenda esse videntur. Utitur, in Comment. ad Nemesian. Cyneg. ver. 127.

Ne quorum proles de sanguine manat Ibero. Anon.

Ibid. καὶ οἱ κύνες αὐτῶν] Albanorum canes, opinor, intelligebat Oppianus cum Iberos commendabat, nisi et horum canes excelluere. Casaub.

Ibid.

διὰ τὸ μὴ εὐεπίμικτον πρὸς ἀλλήλους. Φέρει δ' ἡ γῆ
καὶ τῶν ἑρπετῶν ἕνα τ' θανασίμων, καὶ σκορπίους, καὶ
φαλάγγια· τῶν δὲ φαλαγγίων τὰ μὲν ποιεῖ γελῶντας
σποδνέσκον, τὰ δὲ, κλαίοντας πόθῳ τ' οἰκείων. Θε-
οὺς δὲ τῶν τιμῶν, Ἡλίον, καὶ Δία, καὶ Σελήνῳ· ἀφ' ὧν
ρόντας δὲ τ' σελήνῳ· ἔστι δ' αὐτῆς τὸ ἱερὸν τῆς Ἰβη-
ρίας πλησίον· ἱερᾶται δ' ἀνὴρ ἐπιμόχθος, μετὰ γὰρ τῇ
βασιλείᾳ, πρὸς τῆς ἱερᾶς χώρας, πολλῆς καὶ εὐάν-
δρου, καὶ αὐτῆς, καὶ τῶν ἱερῶν δέλων, ὧν ἐνδεστώσι
πολλοί, καὶ προφητεύουσιν· ὅς δ' ἀν' αὐτῶν ἐπὶ πλέον 10
κατάχθους γινόμενος πλανᾶται καὶ τὰς ὕλας μόνος,
τῆτον συλλαβὼν ὁ ἱερεὺς, ἀλύσει δῖσας ἱερᾶς πρὸς
πολυτελεῶς τ' ὀνησιῶν ὁκείων· ἔπειτα προαχθεὶς
εἰς τ' θυσίαν τῆς θεῆς, σὺν ἄλλοις ἱερείοις θύεται^b μυ-
ριαθίς. Τῆς δὲ θυσίας ὁ τρόπος ἔστος· ἔχων τις ἱερὰν 15
λόγχην, ἥπερ ἐστὶ νόμος ἀνδρωποθητεῖν, παρελθὼν ἐκ
τῆς πλήθους, παίει ἀπὸ τῆς πλευρᾶς εἰς τὴν καρδίαν,
ὅδε ἀπειρεὶς τοῖσδε· πεσόντος δὲ σημειῶνται^c μαν-
τείᾳ πῶς ἐκ τῆς^d πτώματος, καὶ εἰς τὸ κοινὸν σπο-
φαίνουσι· κομμαθέντος δὲ τῆς^e σώματος εἰς τι χωρίον, 20
ὀπταίνουσιν ἅπαντες καθαρίῳ χρώμῳ. Ἐπερβαλ-
λόντως δὲ καὶ τὸ γῆρας τιμῶν Ἀλβανοί, καὶ τὸ τ'
ἄλλων καὶ τὸ τ' γυνέων^h μόνων· τεθνηκότων δὲ ἔχ-
ουσι φροντίζειν ὅδε μεμνηθῆναι· συγκαλοῦντες μὲν
τοὺς^f χρήματα αὐτοῖς· καὶ διὰ τῆς πένιτις ζῶσιν, 25
ὅθεν πατρῶν ἔχοντες· ταῦτα μὲν περὶ Ἀλβανῶν.
Λέγεται δ' ἰάσονα μὲν Ἀρμενίᾳ τῇ Θετταλῇ καὶ
τὸν πλὴν τὸν ἐπὶ αὐτῇ Κόλχῃς, ὁρμησάμενος μέχρι τῆς
Κασπίας θαλάττης, καὶ τὴν τε Ἰβηρίαν καὶ τὴν
Ἀλβανίαν ἐπελθεῖν, καὶ πολλὰ τῆς Ἀρμενίας, καὶ 30
τῆς^k Μιδίας· ὥς μαρτυρεῖ τὰ τε ἰασόνεια, καὶ
ἄλλα^m ὑπομνήματα. Τὸν δὲ Ἀρμένιον εἶναι
ἐξ Ἀρμενίᾳ πόλεως τῶν περὶ τὴν Βοιωτίδα λίμνῳ
μεταξὺⁿ Φερῶν καὶ Λαρίσσης· τὰς σὺν αὐτῇ τε^o οἰκῆ-

sex, quia non multis inter se commerciis devinci-
untur. Fert ea regio lethalia animalia quædam,
scorprios et phalangia. Phalangiorum alia
cum risu necant, alia fientes suorum ob desiderii-
um. Deos colunt, Solem, Jovem, Lunam, atque
hanc quidem præcipue: templum hujus est Iberiæ
vicinum: ei præficitur sacerdos, primo secundum
regem honore, præestque amplæ et viris abundanti
ditioni, cum quæ ad sacerdotium, tum quæ ad sa-
cros ministros pertinet. Horum multi divino in-
stinctu correpti vaticinantur: qui vero eorum fu-
rore vehementiore agitatus solus per silvas vagatur,
hunc comprehensum sacerdos sacra vincit catena, et
sumptuose per illum alit annum: productus deinde
ad rem sacram deæ faciendam, una cum aliis victis
mactatur unguentis delibutus. Sacrificii ritus hic
est. Quidam sacram tenens hastam, qua fas est ho-
mines sacrificandi causa interficere, cominus ac-
cedens latus hasta trajecti cor ferit, rei hujus non
imperitus. Collapso isto, e cadavere divinationes
quasdam concipiunt, inque publicum enunciant:
et cadaver in certum locum deferentes, id lustrandi
causa universi calcant pedibus. Summopere senec-
tutem Albani venerantur, cum aliorum, tum pa-
rentum. Mortuorum autem curam gerere aut men-
tionem facere nefas putant. Pecunias quidem una
cum defunctis sepeliunt, ideoque pauperes vivunt,
nihil paternorum possidentes. Hæc de Albanis.
Ferunt Jasonem cum Armenio Theffalo in naviga-
tione ad Colchos instituta profectum fuisse usque
ad mare Caspium, et Iberiam, Albaniamque pera-
grasse, magnamque Armeniæ et Mediæ partem:
quod et Jafonea, et alii testantur commentarii. Ar-
menium porro ferunt oriundum fuisse Armenio,
urbe juxta Boebeidem paludem inter Larissam et
Pheras, et quos ille secum duxit, eos incoluisse

^a τὸν ἐπὶ αὐτῇ ἐκείνῳ πολυτελεῶς Med. 4.

^b μυριαθίς Par. 5.

^c μαντεῖα deest Med. 3.

^d πτώματος μαντικὴν Med. 3.

^e πτώματος Par. 1. et Med. 4. ex correct.

^f ὑπερβαλόντως Med. 3. 4.

^g ἄλλων ἐπὶ τῶν Par. 5. Bre. ἄλλων ἐπὶ τῶν Med. 3.

^h μόνων Par. 5. Bre. Mosc.

ⁱ δὲ Med. 4.

^k Μιδίας Med. 4.

^l ἰασόνεια Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^m Scripti, ὑπομνήματα πλείω. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

ⁿ Φερῶν Med. 3. 4.

^o οἰκῆσαι Efc. Mosc.

Ibid.] Plinius miranda quædam de canibus Albanis Alex-
andro Indiam petenti dono datis refert, qui leones et elephantos
prostrare valebant. F.

14. θύεται μυριαθίς.] Aldi codex, μυριαθίς. Libri veteres ha-
bent μεριθίς, alii rectius μυριαθίς. Casaub.

23. καὶ τὸ τῶν γυνέων μόνων.] Lego, cum priore interprete et li-
bris scriptis, ἢ τὸ τῶν γυνέων μόνων. Alioquin vox μόνων tollenda
fuerit. Idem.

Ibid.] Nullus in textu sensus: lectio MSS. quam secutus est
Xylander, in textum admittatur. F.

26. ταῦτα μὲν περὶ Ἀλβανῶν.] Hæc de Albanis scripta mores
Scythicos in memoriam revocant. Quædam autem a Medis et
Armeniis, ut opinor, deprompserant. Cultus religionis fuit
simplex: Solem, ac Lunam, ac Jovem supremum adoraverunt.
Scythæ Vestam, (scilicet ignem vel Solem) Jovem, et Terram
coluerunt. Ergo lunæ cultum a Medis forsan Albani duxerunt.
Æque ac Scythæ opes auri et argenti parvi penderunt: ergo
quicquid in bello paraverant una cum mortuis sepelierunt.
Hujus testimonia sunt Tartarorum sepulchra in Siberia, quæ nu-
per patefacta ingentem auri copiam protulerunt. Scythæ fuere
vagantes, ergo feri; Albani fixas fedes in solo feraci sub cælo
mitiori habuerunt, et ea de causa minus feroces. De Albania
(hodie Sirvan) vide Mem. des Miss. t. iii. p. 333. F.

31. τὰ τε ἰασόνεια.] Ἡρώα videlicet ut alibi loquitur. Justi-
nus, lib. XLII. c. 3. Itaque Jasoni totus ferme oriens, ut condi-
tori, divinos honores templaque constituit. Casaub.

32. Τὸν δὲ Ἀρμένιον εἶναι ἐξ Ἀρμενίᾳ πόλεως τῶν περὶ τὴν Βοιωτίδα
λίμνῳ μεταξὺ Φερῶν καὶ Λαρίσσης. Armenium porro ferunt ori-
undum fuisse Armenio, urbe juxta Boebeidem paludem inter Laris-
sam et Pheras.] Eustathius videtur legisse hoc loco Ὀρμενίᾳ πό-
λεως, non enim dubito, quin a nostro Geographo acceperit, quæ
dixit de ejus urbis situ ad Iliad. 6. ver. 734. οἱ τ' ἔχον Ὀρμενίον,
utitur enim ipsis Strabonis verbis: πόλις Θεσσαλικὴ μεταξὺ Φερῶν
καὶ Λαρίσσης, Urbs Theffalica inter Pheras et Larissam, ut
aitur, et eam idem Strabo supra, p. 636. septies Ὀρμενίον vo-
cat: tamen ex Armeniæ regionis nomine, quæ nunquam Or-
menium dicta est, videtur hoc loco scripsisse Ἀρμένιον, sed non
ex sua mente, nam ait, λέγεται δ' ἰάσονα &c. Ex quodam igitur
Mythographo accepit Ἀρμένιον urbem, et non ex sua mente asserit.
Mos fuit Græcorum, ut omnes gentes a suis Heroibus denomi-
natas fingerent. Sic, si diis placet, Media a Medæ et Jasonis
filio Medo. Armeniam fuit cum putabam dictam ab Aram, quasi
Arameniam, nam Padan Aram, id est, fluviorum Aram dice-
batur, quæ ad Armeniam usque extenditur, et ideo sic dictam
putabam ad differentiam alterius Aram, Armeniæ nempe. Sed
docuit me doctissimus Bochartus in suo Phaleg, dictam ab Har-
Minui, id est, a monte Minui, natione vicinæ Ararat sic vocata
ab Hieremia; eum vide, lib. i. c. 3. Palmer.

33. ἐξ Ἀρμενίᾳ πόλεως.] Vide sub finem libri. De Armenio
dictum est lib. ix. p. 636. ubi tamen Ormenium vocabatur et
Orminium. Casaub.

Acilefinam, et Syspieritidem usque ad Calachanam et Adiabenam: et quidem Armeniæ nomen a se reliquissæ. In montibus qui supra Albaniam sunt fiti, Amazonibus quoque sedes fuisse perhibent. Sane Theophanes, qui Pompeii castra secutus in Albania fuit, inter Amazonas et Albanos ait habitasse Gelas et Legas Scythicos populos: indeque Mermadalin amnem profuere inter hos et Amazones medio spatio. Alii, atque inter hos Metrodorus Scepsius, et Hypsicrates, ne ipsi quidem locorum ignari, Gargarensibus confines eas habitasse asserunt in radicibus Caucasi montium septentrioni obversorum, quæ Ceraunia dicuntur. Eas reliquum tempus ita exigere, ut plantandi, arandi, pascendique, equos maxime, operas ipsæ navent: fortissimæ etiam equis venatui sedent, et bellicam rem exercent, omnibus etiamnum infantibus dextram aduri mammam, ut ad quosvis usus expedite brachium suo fungatur munere, ad jaculandum: uti eas et arcu, et sagari (*quod gladii genus est*) et pelta: e pellibus ferarum cassides conficere, tegumenta, et subligacula. Duos autem veris menses habere eximios, quibus adscendant in montem vicinum, eas a Gargarensibus dividendum. Hos quoque adscendere tum, vetere quodam instituto, ibique una peractis sacrificiis cum Amazonibus corpora eos miscere proles procreandæ causa: idque in occulto, et promiscue quemvis cum quavis ut casus obtulit. Postquam prægnantes fecerunt, domum eas dimittere. Has si femellam pariunt, ipsas enutrire: si marem, illis educandum mittere. Quemvis Gargarensium puero oblato se familiarem præbere, quem nimirum ob ignorantiam suam deputet filium. Mermodas autem e montibus per Amazonas se præcipitans, et Siracenam, ac deserta in medio sita, in Mæotidem effluit. Memoriam proditum est Gargarenses e Themiscyra in ista loca cum Amazonibus commigrasse: inde ab iis defecisse, adjutosque a Thracibus et Eubœensibus quibusdam qui eo us-

σα. τὴν τε Ἀκκλησιὴν καὶ τὴν Συσπειρήτιν ἕως Καλαχίης^α καὶ Ἀδαβανῆς^β καὶ δὴ καὶ τὴν Ἀρμενίαν ἐπὶ οὐκ ὀλίγον καὶ ἀπολείπειν. Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι τῆς Ἀλβανίας ὄρεσι, καὶ τοῖς Ἀμαζόνας οἰκεῖν φασί. Θεοφάνης μὲν οὖν ὁ συστρατεύσας τῷ Πομπηίῳ, καὶ γενόμενος ἐν τοῖς Ἀλβανοῖς, μεταξὺ τῶν Ἀμαζόνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν φησὶ Γήλας οἰκεῖν καὶ Λήγας Σκύθας^γ καὶ ῥεῖν ἐνταῦθα τὸν^δ Μερμάδαλιν ποταμὸν, τέτταν τε καὶ τὴν Ἀμαζόνων ἀνὰ μέσον. Ἄλλοι δὲ, ὧν καὶ ὁ Σκῆψος^ε Μητροδόδωρος καὶ Ὑψικράτης, ὁδὸν αὐτοὶ ἀπειροῦσι τὴν τόπων γενομένην, Γαργαρεῦσιν ὁμόρους αὐτὰς φασὶν οἰκεῖν ἐν ταῖς ὑπάραις ταῖς πρὸς ἄρκτον τῶν Καυκασίων ὄρων, ἃ καλεῖται Κεραύνια, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον καθ' αὐτὰς αὐτοῦργεσας ἑκάστα, τὰ τε πρὸς ἄρκτον, καὶ φυτὴν, καὶ τὰ πρὸς τὰς νομὰς, καὶ μάλιστα τῶν ἵππων^ς τὰς δὲ ἀλκιμωτάτας^ι ἐφ' ἵππων κυνηγίαις πλεονάζειν, καὶ τὰ πολέμια ἀσκεῖν^α ἀπάσας δὲ ὅτι κακοῦσθαι τὴν δεξιὴν^κ μαστὴν ἐκ νηπίων, ὥστε εὐπετῶς χρῆσθαι τῷ βραχίονι πρὸς ἐκάστω^λ χρεῖαν. Ὅτι δὲ τοῖς πρώτοις πρὸς ἀκοντισμὸν χρῆσθαι δὲ καὶ τόξῳ, καὶ σάγαρει, καὶ πέλτῃ^μ δεξιᾶς^ν ἢ δεξιᾶν ποιῆσθαι, ἢ δούρεσιν^ξ τε, καὶ σκεπασματα, καὶ ἀμφιζώματα^ο δύο ἢ μῆνας^π ἑξαμήνες^ρ ἔχειν τὰς ἑαυτοῦ, καθ' ἑαυτὰς ἀναβαίνειν εἰς τὸ πλεονεχέον ὄρος^σ ὃ διορίζον αὐτὰς τε καὶ τοὺς Γαργαρεῖας^τ ἀναβαίνειν^θ ἢ κακῆνοι^ι καὶ ἔθος πάλαιον, σιμύσοντες τε, καὶ σιμωσόμενοι ταῖς γυναῖξιν, τεκνοποιίας χάριν, ἀφανῶς^κ τε καὶ ἐν σιότητι, ὁ τυχὼν τῇ τύχῃ^λ ἐγκύμονας^μ ἢ ποιήσαντες ἀποπέμπουσιν^ν αἱ δὲ^ξ ὅ, πῶς^ο ἀνδρῶν^π τέκεσι κατέχουσιν αὐταί, τὰ δὲ ἄρρενα κομίζουσιν^ρ ἐκείνοις ἐκτρέφουσιν^σ. Ὡς δὲ καὶ ἑκάστος πρὸς ἑαυτὸν νομίζων ὕον^τ ἀφ' ἧς^θ ἀγνοίαν. Ὁ δὲ^ι Μερμόδας^κ καταράτῳ^λ τῶν ὄρων ἀφ' ἧς^μ τῆς τῶν Ἀμαζόνων, καὶ τῶν Σιρακηνῶν, καὶ ὅση^ν μεταξὺ ἔρημος, εἰς τὴν^ξ Μαῶτιν^ο ἐκδίδωσι. Τὰς δὲ Γαργαρεῖας σιμωσόμενας μὲν ἐκ Θεμισκύρας φασὶ ταῖς Ἀμαζόσιν εἰς τέσσαρες^π τοὺς τόπους^ρ εἶναι^σ ἀποστάντας αὐτῶν, πολεμεῖν μὲν^τ Θρακῶν, καὶ Εὐβοέων^θ τινῶν πλανηθέντων^ι μέχρι^κ δεῦρο^λ πρὸς αὐ-

^α Lego, Συσπειρήτιν. Marg. Cas. sic Par. 5. Συσπειρήτιν Med. 3. Συσπειρήτιν Esc. ^β Scripti, καὶ Διαβανῆς. Marg. Cas. Ἀδαβανῆς Med. 3. 4. Esc. ^γ δὲ Med. 3. 4. ^δ Μερμάδαλιν Med. 4. Μερμάδαλιν Bre. ^ε καὶ M. Esc. ^ς οἰκεῖν φασιν Med. 3. 4. Mosc. ^ζ ἄροτον Par. 5. ἄροτον Mosc. ^η καὶ deest Med. 3. ^θ τῶν Med. 3. Esc. Mosc. ^ι Scripti, μα- ^κ σαγάρη Med. 4. σαγάρη Mosc. ^λ Scripti, ^μ καὶ deest Med. 4. ^ν ὅτι Esc. ^ξ ἀν deest Med. 4. ^ο Μερμόδας Mosc. ^π καταράτῳ Par. 1. 5. Med. 4. ^ρ τὴν Σιρακηνήν Par. 1. τῆς Σιρακηνῆς Med. 3.

1. Συσπειρήτιν] Hæc eadem regio, quæ antea Συσπειρίτις appellatur. F.

7. Γήλας οἰκεῖν καὶ Λήγας] Plutarchus (in Pompeio, tom. i. p. 638. Edit. F. Furt.) quoque docet Gelas et Legas Amazonibus esse vicinos. Sic enim scribit de Amazonibus loquens, νῆμονται δὲ τῇ Κανκάσῃ τὰ καθήκοντα πρὸς τὴν Ὑκρανίαν θάλασσαν, ἔχοντες οὖν τοὺς Ἀλβανοὺς, ἀλλὰ Γέλας καὶ Λήγας οἰκοῦσι διὰ μέσον. i. e. Caucasum incolunt, quæ ad mare Hyrcanum spectat, non conterminæ Albanis, sed interveniunt Gelæ et Leges. Pertinere huc puto quod Stephanus annotat. Γηλὸς, αἶν, gens est, cujus meminit Quadratus de reb. Parth. primo. Plinius, lib. vi. c. 16. notat Gelas esse, quos Græci Cadusios vocant. Casaub.

8. τὸν Μερμάδαλιν] Mox dicitur ὁ Μερμόδας. Idem.

9. ὁ Σκῆψος Μητροδόδωρος καὶ Ὑψικράτης] Metrodorus Scepsius Mithridatis ad Tigranem legatus fuit, ergo Pompeio æqualis. Hypsicrates duos esse fatendum est. Hic autem Hypsicrates esse

videtur Amisenus dictus ab Amiso urbe Ponti, qui anno 92 ætatis obiit. (Vide Luc. de Macrobiiis) Strabo alibi hunc authorem citat (ad p. 450.) et exinde sibi æqualem suspicor. F.

11. Γαργαρεῦσιν] Vide Stephanum, v. Γαργαρεῖς. Casaub.

17. κυνηγίαις πλεονάζειν] Malim, χολάζειν. Idem. Ibid.] Forfan legendum, κυνηγίαις πλέον ἄζειν. Textus tamen ipse sensum fat commodum affert. F.

23. δύο δὲ μῆνας] Plutarchus (in Pompeio, tom. i. p. 638. Edit. F. Furt.) loquens de Amazonibus, et Gelis, Legisque, quos diximus: Τέτοις ἔτις ἑκάστω δύο μῆνας εἰς ταυτὸ φοιτῶσαι περὶ τὸν Θεμισκύραν ποταμὸν ὁμιλεῖσιν, εἴτα καθ' αὐτὰς ἀπαλλαγείσθαι βιοτεύουσιν. i. e. Cum his menses binos quoquo anno ad amnem Thermodontem congregantur et concumbunt, inde digressæ seorsim degunt. Morem hunc Amazonum fusius describit Cæsius apud Joannem Siculum et Cedrenum, p. 127. qui ex eo auctore integras paginas transcripsit. Casaub.

ταῖς ὑπερὺν δὲ καταλυσαμένους τὴν αὐτὰς πό-
 λεμον ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσι ποιήσασθαι συμβάσεις, ὥτε
 τέκνων συγκοινωνεῖν μόνον, ζῆν δὲ καὶ αὐτῶν ἐκατέ-
 ρες. Ἰδιοὺ δὲ π. συμβέβηκε πρὸ λόγῳ πρὸ τῶν Ἀμα-
 ζόνων. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τὸ μυθώδες, καὶ τὸ ἱστορικόν
 διακριόμενον ἔχουσι· τὰ γὰρ παλαιά, καὶ ψευδῆ, καὶ πε-
 ρατῶδη, μῦθοι καλεῖνται· ἡ δὲ ἱστορία βέλεται τα-
 ληφές ἄντε παλαιὸν ἄντε νέον· καὶ τὸ περατῶδες ἢ οὐκ
 ἔχει, ἢ σπάνιον. Περὶ δὲ τῶν Ἀμαζόνων τὰ αὐτὰ λέ-
 γεται καὶ νῦν καὶ πάλα, περατῶδη τ' ὄντα, καὶ
 πίστεως πρὸς τὸν. Τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν, ὡς γυναικῶν
 στρατός, ἢ πόλις, ἢ ἔθνος συστάη ἂν ποτε χωρὶς ἄν-
 δρῶν, καὶ ἔ μόνον γε συστάη, ἀλλὰ καὶ ἐφόδες ἢ ποιεῖ-
 σαι ὅππῃ τὴν ἄλλοτρίαν, καὶ κρατήσκειν ἐπὶ τῇ ἐγγυὲς μό-
 νον, ὥστε καὶ μέχρι τῆς νῦν Ἰωνίας περιελθεῖν. Ἀλλὰ
 καὶ ἀναπύοντι τῇ εἰλαίᾳ ἢ στρατὸν μέχρι τῆς Ἀθη-
 κῆς; Τέτοιο γὰρ ὅμοιον ὡς ἂν εἴ τις λέγῃ, οὐδὲ μὴ ἄνδρας
 γυναῖκας ἔγνωμένους οὐδὲ τότε, τὰς δὲ γυναῖκας ἄν-
 δρας. Ἀλλὰ μὴν ταῦτά γε αὐτὰ καὶ νῦν λέγεται
 πρὸς αὐτῶν· ὁπτεῖναι γὰρ τὴν ἰδιότητα, καὶ τὸ πιστεύειν
 γὰρ τὰ παλαιά μᾶλλον ἢ τὰ νῦν. Κτίσεις γοῦν πό-
 λεων, καὶ ἐπωνυμία λέγονται, καθάπερ Ἐφέου, καὶ
 Σμύρνης, καὶ Κύμης, καὶ Μυρῆνης, καὶ Πάφου, καὶ ἄλλα
 ὑπομνήματα· τὰ δὲ θεμισκυραὶ καὶ τὰ πρὸς τὴν Θερ-
 μώδοντα πεδία, καὶ τὰ ὑποκείμενα ὄρη, ἅπαντες
 Ἀμαζόνων καλεῖται, καὶ φασὶν ἐξελαθῆναι αὐτὰς ἐν-
 γένδε· ὅπερ δὲ νῦν εἰσιν, ὀλίγοι τε καὶ ἀναποδείκτως
 καὶ ἀπίστως ἀποφάνονται· καθάπερ καὶ πρὸς Θαληστρί-
 ας, ὡς Ἀλεξάνδρῳ συμμίξαι φασὶν ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ,
 καὶ συγγένεσθαι τεκνοποιίας χάριν, ἢ δυναστεύσαν τῇ
 Ἀμαζόνων· ἐπὶ δὲ ὁμολογεῖται τοῦτο· Ἀλλὰ τὴν συγγε-
 φέων τούτων ὄντων, οἱ μάλιστα τῆς ἀληθείας φροντί-
 σαντες οὐκ εἰρήκασιν· ἔ δὲ οἱ πιστεύοντες μάλιστα
 οὐδενὸς μὲνιῖται τούτων· ἔ δὲ οἱ εἰπόντες τὰ
 αὐτὰ εἰρήκασιν. Κλείταρχος φησὶ τὴν Θαληστρίαν

que vagati essent, bellum iis intulisse. Postea com-
 posito bello pactos esse communitatem de qua dixi-
 mus liberorum duntaxat, vita cætera seorsim tran-
 sigenda. Peculiare aliquid narrationi de Amazoni-
 bus accidit. Reliquæ enim fabulas a vera historia
 separatas habent: etenim antiqua, falsa, et porten-
 tosa, fabulæ vocantur: historia veritatem requirit,
 five prisca ea, five nova sit: monstrosa aut nulla
 admittit, aut raro. De Amazonibus vero eadem et
 nunc et antiquitus traduntur, prodigiosa quidem,
 et a fide procul remota. Quis enim crediderit mu-
 lierum exercitum, aut civitatem, aut gentem con-
 stare absque viris posse, ac non constare modo, sed
 expeditiones etiam fecisse in aliorum ditionem, ac
 non viciniam modo subegisse, et usque ad eam,
 quæ nunc est Ionia, progressum; sed et trans mare
 ad Atticam usque copias emisisse? Perinde enim
 hoc est, ac si quis diceret, viros ea tempestate mu-
 lieres, mulieres viros fuisse. Enimvero isthæc eti-
 amnum de iis prædicantur: augetque rei singularis
 admirationem, quod antiquis quam recentibus fides
 facilius adhibetur: urbes quidem ab iis conditæ de-
 nominatæque feruntur Ephesus, Smyrna, Cuma,
 Myrina, Paphus: aliaque exstant monumenta.
 Themiscyram vero et campos juxta Thermodon-
 tem, montesque supra positos, omnes Amazonibus
 adscribunt: aiuntque inde eas expulsas fuisse: ubi
 nunc sunt, pauca de iis et sine demonstratione fe-
 runtur. Quale est etiam de Thalestria, quam Ama-
 zonibus imperantem cum Alexandro ferunt prolis
 concipiendæ causa in Hyrcania coivisse: non enim
 in confesso hoc est: sed e tanto scriptorum nume-
 ro, qui maxime veritatis habuerunt rationem, nihil
 ea de re dicunt, nullaque fit mentio ejus ab his,
 quibus plurimum fidei habetur: qui tradiderunt,
 non consentiunt. Clitarchus ait, Thalestrian a

^a ὄντα καὶ νῦν καὶ πάλα, καὶ &c. Efc.

^b Scripti, ποιήσαντο. Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^c Scripti libri,

σειλάσαντο. Marg. Caf. sic Par. 5. σειλάσαι Med. 3. σειλάσαι Bre. ^d στρατὸν Par. 5. ^e MSS.

γεγονόται. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^f Scripti quidam, Πάφου. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^g Θεμισκυραὶ Mosc.

^h λέγοντες καθάπερ Med. 3.

ⁱ δυναστεύσαι Med. 4. et καὶ δυναστεύσαι ex correct. δυναστεύσαντων Ἀμαζόνων

Bre. Efc. Mosc.

^k MSS. ἔ δὲ ὅσα πιστεύομεν. Marg. Caf. sic Par. 5.

^l Scripti, τοῦτο. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4.

Efc. Mosc. ^m καὶ οἱ εἰπόντες ἐπὶ τὰ Med. 4.

ⁿ Κλείταρχος μὲν Med. 3.

10. καὶ νῦν] Nam omnes auctores, qui Pompeii res gestas scripsere, de ejus cum Amazonibus pugna mentionem faciunt. Plutarchus, Appianus, alii. Casaub.

11. Τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν, ὡς γυναικῶν στρατός] Palæphatus simili-
 liter στρατείας γυναικῶν ἢ ποτε εἰκὸς γενέσθαι· ἢ δὲ γὰρ νῦν ἔδαμῃ affir-
 mat, c. 34. p. 84. Edit. Amst. 1649. et certe Amazonum his-
 toriam inter ficta numeremus, quæ veterem Græcam historiam
 obfuscant. Non tamen absconum vero est Argonautas ad Col-
 chidem navigantes quasdam vidisse civitates parvulas, ubi fœ-
 minæ viros ad bella secutæ cum hostibus dimicaverunt. A præ-
 dictis supra patet Albaniam e civitatibus xxvi. compositam, et
 ea de causa Argonautæ fat validi forent ad aggrediendas has
 gentes ad Euxinum positas, nullo societatis vinculo inter se
 junctas; et Theseus forsan Hypoliten reginam Athenas duceret.
 Ab hoc fonte tota fabula oriretur, et Græci, qui fœminas in
 domo clausas habuerunt, mulieres bellatrices mirarentur. Ex-
 inde multa prodigiose de iis dicta et a posteris eorum ampliata.
 Ergo si quæ fœmina urbem beneficiis ornat, vel si quæ civi-
 tas antiquis temporibus reginæ paruit, eam ab Amazone esse
 fundatam dicerent. Bryantius tamen haud indocte falsam esse
 omnino historiam judicat. Vide Mythol. t. iii. p. 457. &c. F.

12. συστάη ἂν ποτε χωρὶς ἄνδρῶν] Hoc tamen vulgo creditum,

et iis probatum qui Amazonas ἐνυμολογεῖσι, quasi dicas ἄμα ζώσας,
 quod simul vivant sine viris. Alii aliam afferunt rationem: sic
 enim volunt dictas, quod unam mammam exustam haberent,
 quasi ἄνεν μᾶζου. Servius, ad Virg. Æn. lib. i. ver. 494. et alii.
 Casaub.

Ibid.] Vide Diod. Sic. t. i. l. iii. p. 187. Ed. 1604. Anon.

16. μέχρι τῆς Ἀθηνῆς] Nam mediis Athenis pugnatum est
 olim cum Amazonibus, ut multa diu testata sunt monumenta
 apud Athenienses. Vide Plutarchum in Theseo, (t. i. p. 12.
 Edit. F. Furt.) Pausaniam in Atticis, (lib. i. c. 41.) et omnium
 maxime Diodorum Siculum, lib. iv. Casaub.

28. περὶ Θαληστρίας] Lego, Θαληστρίας. Nam ita Diodorus, alii-
 que omnes. Idem.

30. τεκνοποιίας χάριν] Diodorus (t. ii. lib. xvi. p. 549. Edit.
 1604.) refert interrogatam Thalestrin ab Alexandro, τίνα χάριν
 ἔχουσα πάρεστιν, respondisse, παιδοποιίας ἕνεκεν ἦκεν. Idem.

32. οἱ μάλιστα τῆς ἀληθείας φροντίσαντες] Cujusmodi fuere Aris-
 tobulus et Ptolemæus: quos negat Arrianus, lib. vii. c. 13. de
 Amazonibus quicquam scripsisse, quum res Alexandri diligenter
 conscriberent: sed neque alius quisquam, inquit Arrianus, ἱκανὸς
 ἐπὶ τῶν τηλικύτων τεκμηρίων tale quicquam tradidit. Idem.

6. οἶον

Caspiis portis et Thermodonte profectam ad Alexandrum venisse: sunt autem a Caspiis portis ad Thermodontem stadia amplius sex millibus. Quæ autem probabiliter vulgata sunt, etsi in iis consentiant omnes, tamen qui confinxere, adulandi quam
5 veritatis fuerunt studiosiores. Quale est, quod Caucasum in montes Indicos, eisque vicinum mare orientale transtulerunt a montibus, qui supra Colchidem et Euxinum mare siti sunt, quos Græci Caucasum nominant, amplius triginta stadiorum
10 millibus ab India distantes: ibique Prometheus vinctum fabulose tradunt, cum nihil ulterius versus ortum solis cognovissent. Bacchi enim et Herculis in Indos expeditio posterius tempore commentum præ se ferunt: quippe cum Hercules Prometheus
15 mille post annis dicatur solvisse. Fuit sane gloriosius, Alexandrum usque ad Indicos montes, quam usque ad intimum Euxini finem et Caucasum subegisse Asiam: sed gloria montis nomenque, et quod Jason cum suis longissimam creditus est expeditionem fecisse, progressus usque ad Cauca-
20 vicina loca, quodque traditum fuit Prometheus in extremis terræ finibus ad Caucasum fuisse alligatum: hæc, inquam, fecerunt, ut gratiam regis se inituros putarent, si nomen Cauca-
25 si in Indiam transportassent. Porro autem ejus, qui re vera est, Cauca-
si excelsissimæ partes sunt, quæ maxime versus meridiem tendunt, ad Albaniam, Iberiam, Colchos, et Heniochos. Habitat-
30 untur ab iis, quos Dioscuriadem convenire dixi: conveniunt autem fere falis causa. Horum alii summa montium incolunt, alii in saltibus degunt: vivunt potissimum carnibus ferinis, frugibus silvestribus, et lacte. Vertices hyeme conscendi non possunt. Æstate scandunt, pedibus subligantes calceos aculeatos e tergore bovis
35 crudo confectos, latos instar tympanorum, propter nives et glaciem, Delabuntur pelli infidentes una cum fasciculis suis: quod idem fit etiam in Atropatia Media, et Masio Armeniae monte: ibi etiam rotulae ligneæ aculeatæ plantis pedum subduntur. Summa ergo Cauca-
40 si sic sunt. Cum descenditur ad radices montium, magis versus septentrionem jam loca inclinant: sed leniora sunt, jam campis Sira-

ὑπὸ Κασπίων πυλῶν καὶ Θερμώδοντος ὀρμηθεύσαν ἐλ-
θεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον· εἰσὶ δ' ὑπὸ ἁ Κασπίων εἰς
Θερμώδοντα στάδιοι πλείους ἑξακισχίλιον· καὶ τὰ πρὸς
τὸ ἐνδοξον θρυλληθέντα καὶ ὁμολογεῖται πρὸ πάν-
των, οἳ δὲ πλάσαντες ἦσαν, οἳ κολακείας μᾶλλον ἢ
ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον ὁ τὸν Καύκασον μετενεγ-
κεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη, καὶ τὴν πλησίον ἔσσειν οἰκεί-
ων γάλατταν, ὑπὸ τῷ ὑποκειμένῳ τῷ Κολχίδος καὶ
τῷ Εὐξείνῃ ὄρει· ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληες ὁ Καύκασον
ἠνόμαζον, διέχοντα τῷ Ἰνδικῷ πλείους ἢ τριμυριάς
στάδια· καὶ ἐνταῦθα ἔμυθόσαντο τὰ περὶ Προμη-
θεῶς, καὶ τῶν δεσμῶν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς
ἡμᾶς ἐγνώριζον οἱ τότε· Ἡ δὲ ὅτι Ἰνδοὺς στρατεία Διο-
νύσου, καὶ Ἡρακλέους, ὑπεργενῆ τὴν μυθοποιίαν ἐμφανέ-
15 αῖτε τῷ Ἡρακλέει καὶ τῷ Προμηθεῖ λῦσαι λεγομέ-
νη χιλιάσιν ἐπὶ τῶν ὕστερον· καὶ ἡ μὲν ἰσχυρὸν ἐνδοξότερον
τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχει τῷ Ἰνδικῷ ὄρει κατα-
σπείσασθαι τὴν Ἀσίαν, ἢ μέχει τῷ μυχῷ τῷ Εὐξείνῃ,
καὶ τῷ Καυκάσῳ· ἀλλ' ἡ δόξα τῷ ὄρει καὶ τῷ νομῷ,
20 καὶ ὁ δὲ σὺ περὶ Ἰάσονα ἡ δοκεῖν μακροτάτῃ στρα-
τείᾳ τελέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίον Καυκάσου, καὶ
τὸ τὸν Προμηθεῖα πρὸς δέδοσθαι δεδεμένον ὅτι τοῖς
ἐχέτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ, χερσὶν αὐτοῦ πρὸς
βασιλεῖ ὑπέλαβον, ὁ τῷ νομῷ τοῦ ὄρους μετενέγκαν-
25 τες εἰς τὴν Ἰνδικήν· τὰ μὲν οὖν ὑψηλότερα τοῦ ὄρους
Καυκάσου τὰ νοτιώτατα ἐστὶ, τὰ πρὸς Ῥαβανίαν, καὶ
Ἰβηρίαν, καὶ Κόλχους, καὶ Ἡνιόχους· οἰκοῦσι δ' ἐς αὐτὴν, οὗτοι
συνερχομένοις εἰς τὴν Διοσκουριάδα· συνέρχονται δ' οἱ πλείοντες
ἄλλων χάριν· τέτων δ' οἱ μὲν τὰς ἀκρωτείας ἡ ἀπέχουσι·
30 οἳ δ' ἐν νάπησιν αὐλίζονται, καὶ ζῶσιν ὑπὸ τῶν θηρίων σα-
ρκῶν τὸ πλεόν, ὅτι καρπῶν ἀγρίων, καὶ γάλακτος· αἱ δὲ
κορυφαί, χεῖμωνος μὲν ἄβαστοι· γέρως δ' ὑπερβαίνουσιν,
ὑποδεδυμένοι κεντρῶν ἀμφοδίνα δίκην τυμπάνων
ἢ πλάττω, ἀπὸ τῶν χύμας καὶ σὺν κρυτέλλεσσι καλα-
35 βαίνουσι δ' ὅτι ὁδοὺς κείνουσι· σὺν τοῖς φορτίοις, καὶ
κατολισθαίνοντες· ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατείαν
ἢ Μηδίαν, καὶ κατὰ τὸν Μάσιον ὄρος ὁ ἐν Ἀρμενίᾳ
συμβαίνει· ἐνταῦθα δὲ καὶ προχίσκοι ξύλινοι κεντρῶ-
τοι τοῖς πέλμασιν ὑποπίπτονται· τῷ γένῃ Καυκά-
40 σου τὰ μὲν ἄκρα, τοιαῦτα· Καλαβαίνοντι δ' εἰς τὰς
ὑπερβαίνει ἀρκτικώτερα μὲν ἐπὶ κλίματα, ἡμερώ-
τερα δ' ἤδη γὰρ συνάπτει τοῖς πεδίοις τῶν Σιράκων.

^a Scripti, Κασπίας. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. Esc. Mosc. Mosc.

^d MSS. μέρη. Marg. Cas. ^c ὄρειν Med. 3.

πριακοῖς, perperam. Marg. Cas.

^k Vulgo, ἐνδοξότερα. Marg. Cas.

ⁿ δοκεῖ Bre.

^o Lego, οἱ τῷ νομῷ. Marg. Cas.

^r κατέχοντες Par. 5.

Med. 3. 4.

Med. 3.

^u δορᾶς Mosc.

^b Καυκάσιος Bre. Esc.

^x καὶ σὺν Med. 3.

^c τὰ κλίματα Par. 5. Med. 3. 4.

^b ὁμολογεῖται Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc.

^f καὶ Καύκασον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^h ἐμύθισαν τὰ περὶ Προμηθεῖα, καὶ τὸν δεσμόν αὐτοῦ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ⁱ τὸ τὸν Ἰνδικὸν μέχει τὸν Ἀλέξανδρον κατασπείσασθαι Esc.

^p MSS. Ἀλβανίαν, καὶ Ἰβηρίαν, καὶ Κόλχους. Marg. Cas. Ἀλβανίαν Par. 5.

^s πλάττω Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc.

^y Ἀτροπατείαν Par. 1. Med. 4.

^z Μηδίαν Med. 4.

^c τὰ Esc.

^e Scripti,

^l ἡν

^m τὸς deest Med. 3.

ⁿ κρυτέλλες

^t τὸν

6. οἷον τὸ τὸν Καύκασον] Ridiculi sane homines, qui ista scripserunt, ac dignissimi, quorum silentium quamvis magno pretio redimeret Alexander. Dum enim mentiri non dubitant, ut etiam præter rei veritatem Alexandrum laudent, suis mendaciis id efficiunt, ut Alexandri expeditio multo minus nova ac mira videri merito possit, quam re esset ipsa. Adeo tutius semper est ἀληθεύειν quam ψεύδεσθαι. Cæterum de adventu Alexandri ad montem Caucasum, vide Arrianum, lib. iii. c. 28. Casaub.

22. τὸν Προμηθεῖα παραδεδόσθαι δεδεμένον] Arrianus se vidisse

Caucasi jugum, nomine Strobilum, a litore affirmat, ubi Prometheus esse vinctum poetæ fabulantur. (Arr. Perip. Pont. Eux. p. 12. Edit. Hudson.) F.

24. τῷ νομῷ τῷ ὄρει μετενέγκαντες] Lego, οἱ τῷ νομῷ τῷ ὄρει μετενέγκαντες. Casaub.

33. κεντρῶν ἀμφοδίνα δίκην τυμπάνων πλάττω] Chardinus hujusmodi Mingrelum hominem nives transeuntem calceis latis depingit. F.

Εἰσὶ δὲ καὶ Τρωγλοδύται πνῆες, ἐν φωλεῶσι οἰκοῦντες
 ἀφ' ὧν φύγη, πρὸ οἷς ἦδη καὶ ἀλφίτων ἐστὶν εὐπορία.
 Μετὰ δὲ τῆς Τρωγλοδυτίας, καὶ ἡ Χαιανόιται καὶ Πολυ-
 φάγοι πνῆες καλεῖσθαι, καὶ αἱ τῆς Εἰσαδικῶν κῶμαι
 δυνάμενων γαργεῖν, ἀφ' ὧν μὴ παντελῶς ὑπο-
 πεπωκέναι ταῖς ἀρχαῖς· οἱ δ' ἐφεξῆς ἦδη νομάδες,
 οἱ μεταξὺ τῆς Μαμάδος καὶ τῆς Κασπίας, Ναβιανοὶ καὶ
 Πανξανοί, καὶ ἦδη τὰ τῆς Σιράκων καὶ Ἀόρσων φύλα.
 Δοκεῖ δὲ οἱ Ἀόρσοι καὶ οἱ Σίρακες φυγάδες εἶναι τῶν ἀνω-
 τέρων, καὶ περσάρχοι μᾶλλον Ἀόρσων. Ἀβέακος δὲ
 ὁ τῆς Σιράκων βασιλεὺς, ἡνίκα Φαρνάκης τῆς Βόσπορον
 εἶχε, δύο μυριάδας ἰππέων ἐτείλει· Σπαδίνης δὲ ὁ τῆς
 Ἀόρσων, καὶ εἰκοσὶν οἱ τῆς ἀνω Ἀόρσοι, καὶ πλείονας·
 καὶ ὃς ἐπεκράτην πλείονος γῆς, καὶ σχεδὸν πᾶσι τῆς Κασ-
 πίας περσείας τῆς πλείστης ἤρχον· ὥστε καὶ ἐνεπορεύοντο
 καμήλοις τῆς Ἰνδικῆς φόρτον, καὶ τῆς Βαβυλωνίου, ὡς καὶ
 Ἀρμενίων καὶ Μήδων ἀφ' ἀρχαίων· ἐχρυσόφορον δὲ ἀφ'
 τῆς εὐπορίας. Οἱ μὲν οὖν Ἀόρσοι τῆς Τανάιν παρὰ τῆς
 σιν· οἱ δὲ Σίρακες δὲ τῆς Ἀχαρδεῶν, ὅς, ἐκ τῆς Κανκασ-
 ρέων, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Μαμάδην.

Ἡ δὲ δευτέρα μερὶς ἀρχαῖα μὲν ἀπὸ τῆς Κασ-
 πίας θαλάσσης, εἰς τὴν κατέπαυεν ἡ περστέρα· καλεῖ-
 ται δὲ αὕτη ἡ θαλάττη καὶ Ὑρκανία· δεῖ δὲ περὶ τῆς
 θαλάσσης εἰπεῖν περὶ τῶν ταύτης, καὶ τῆς περσσοῖων
 ἐθνῶν· ἐστὶ δὲ ὁ κόλπος ἀνέχων ἐκ τῆς ὠκεανῆς περὶ

corum appropinquantia. Troglodytæ etiam ibi
 quidam sunt in speluncis habitantes frigoris causa:
 apud quos etiam farinæ jam est copia. Post Trog-
 lodytas sunt Chæanœtæ et Polyphagi, quasi vora-
 ces dicti, et Eisadicorum pagi, agriculturæ gnaro-
 rum, quia non omnino subjacent septentrionibus.
 Hos sequuntur Nomades deinceps usque ad Mæo-
 tidem, Nabiani et Panxani, ac Siracum jam nunc
 et Aorforum nationes. Videntur Siraces et Aorfi
 patria superiore ejecti, Siracesque magis quam
 Aorfi ad septentrionem accedunt. Equidem Abe-
 acus Siracum rex, cum Pharnaces Bosporum tene-
 ret, viginti equitum millia mittebat: Spadines Aor-
 forum rex etiam ducenta: plures his Aorfi superius
 habitantes, ut qui terræ plus obtinerent, ac fere
 maximam partem oræ maris Caspii: itaque nego-
 tiabantur etiam, camelis Indicas et Babylonicas
 merces a Medis et Armeniis excipientes: aurum
 quoque ob divitias gestabant. Aorfi Tanain acco-
 lunt, Siraces Achardeum: is e Caucaſo fluens in
 Mæotin exit.

Secunda Asiæ pars a Caspio mari incipit, in quod
 prior definebat. Mare hoc etiam Hyrcanum no-
 minatur. Est autem de eo prius dicendum, et ac-
 colentibus gentibus. Sinus est mare illud, ab oce-
 ano versus meridiem editus: ab initio satis angus-

^a Χαιανίται Par. 1. Bre. Med. 4. Χαιανοῖτες Par. 5. Χαιανοῖτε Med. 3. Χαιανοί τε Mosc.
 lista lacuna. Σιράκων Med. 3. εἰς ἀδίκων Mosc. ^b δυνάμεναι Par. 1. Med. 4. ^c Παξανοί Med. 4. Efc.
 Efc. Mosc. ^d Ἀόρσων Med. 4. ex correct. ^e δ' Med. 3. 4. ^f Σίρακες Par. 1. ^g Ἀρχαδίων Par. 5. ^h Vulgo, αὐτῇ
 θάλαττα. Marg. Cas. ἡ αὐτὴ θάλαττα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. ἡ αὐτὴ ἡ θάλαττα Mosc.

^b Εἰσαδικῶν deest Par. 1. Med. 4. re-
^c μιν δ' Med. 3. 4.

1. Εἰσὶ δὲ καὶ Τρωγλοδύται] Troglodytas etiam alii inter Scy-
 thas et gentes septentrionales constituunt. Quod autem auctor
 scholiorum in Æschylum poetam conatur excusare Arabiam in
 Caucaſo collocantem, et hunc locum profert, ubi Strabo Troglo-
 dytas prope Mæotin statuit, errat: dum perperam Troglodytas
 istos cum aliis notioribus, qui sunt ad sinistram maris rubri sinum,
 confundit. Casaub.

3. καὶ Χαιανόιται] An sunt Χαιανίδες Ptolemæi? Nescio etiam
 an Polyphagi, quos ait, ii sint, quos Ptolemæus vocat Hippo-
 phagos. Nam ἵππος in compositione, τὸ πᾶν significat. Siraces,
 quorum toties isto libro fit mentio, sunt, quos Ptolemæus Σηρά-
 κηνες vocat. Aorſos multi e veteribus nominant. Idem.

8. τῶν Σιράκων καὶ Ἀόρσων φύλα] Tacitus, Ann. lib. xii.
 Soracos et Adorſos celebrat, qui sunt Aorſi et Siraces Strabonis.
 His Enno præfuit, illis Zorſines, regnante Claudio. Inter So-
 racos fluvius Pandā fuit et urbs Uſpis. Hanc gentem Romani
 subjugaverunt, quos, ait, tridui itinere abſuiſſe ab amne Tanai
 conſtitit. Ab hiſce manifestum est, ut opinor, et Aorſos et Si-
 racos eſſe vicinos, nec longe a locis Romanæ potentiæ ſubjectis
 remotos. F.

9. Δοκεῖ δὲ οἱ Ἀόρσοι καὶ οἱ Σίρακες φυγάδες εἶναι τῶν ἀνωτέρων, καὶ
 ΠΡΟΣΑΡΚΤΙΟΙ μᾶλλον Ἀόρσων] Scribendum est, credo, ΠΡΟΣ-
 ΑΡΚΤΙΩΝ. Hoc enim vult Strabo; Aorſos hos et Siracas olim
 profugiſſe ex illa Aorſorum gente, qui ſuperius et magis ad ſep-
 tentrionem ſiti ſunt. Sic etiam infra, lin. 13. οἱ ἀνω Ἀόρσοι ab his
 Aorſiſ diſtinguuntur. T.

13. οἱ δὲ ἀνω Ἀόρσοι, καὶ πλείονας] Cellarius hos Aorſos ad
 ſeptentrionale litus maris Caspii extra fluvium Rha collocat;
 ſed errat. Strabo enim paulo poſtea ad Tanaim hujus gentis ſe-
 dem antiquam memorat, nec veriſimile eſt merces Indicas et
 Babylonias per Armeniam ac Mediam eos camelis adveſtas, ni
 inter Tanaim et Rha ponamus. F.

22. καλεῖται δὲ αὕτη ἡ θάλαττα] Imo ejus tantum pars. Pom-
 ponius Mela, l. iii. c. 5. In tres ſinus diſſunditur; contra os ipſum
 in Hyrcanum, ad ſiniſtram in Scythicum, ad dextram in eum, quem
 proprie et totius nomine Caspium appellant. Casaub.

25. ἔστι δὲ ὁ κόλπος ἀνέχων] Sequitur Strabo vulgatam ſuorum
 temporum de hoc mari opinionem: putabant enim plerique om-
 nes mare Caspium nihil aliud eſſe, quam ſinum oceani Cronii
 ſive ſeptentrionalis, ut ſinus Perſicus ex oceano meridiano ἀνέ-
 χει. Hæc eſt Dionyſii Afri ſententia, qui ſinum oceani ſecundum
 ita deſcribit, ver. 47.

Δεύτερος αὐτὸς ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστερος ἄλλων,
 ὅς τ' ἀποικιδάμενος Κρονίης ἄλγος ἐκ βορέας,
 Κασπὴν αἰπὴν ῥέειδρον ἐπιπρόησι θάλασσην,
 ἥν τε καὶ Ὑρκανίην ἑτέροις διεφμίζαντο. i. e.
 Secundus autem, exiguus quidem, sed potissimus aliorum,
 Qui separatus a Cronio (Saturnio) mari, a borea,
 Caspio profundum fluentum intromittit mari,
 Quod etiam Hyrcanum alii nuncuparunt.

Hæc Pomponii Melæ, hæc Plinii ſententia: at non eorum, qui
 noſtra ætate de eo mari accuratius ſcripſerunt, qui affirmant eſſe
 id per ſe, nec ullo modo, aut cum oceano, aut cum alio mari miſ-
 ceri. Falluntur vero e recentioribus plerique, dum totam antiqui-
 tatem hujus erroris inſimulant. Nam quid illi novi docent, quod
 non jam pridem ab Herodoto, lib. i. c. 203. ſit traditum? Sic
 ille, Ἡ δὲ Κασπὴν θάλασσαν ἐστὶ ἐπ' ἐωτῆς, ἢ ſυμμίχουσα τῇ ἑτέρῃ
 θάλασσῃ. Diodorus quoque Siculus ait τὴν Ὑρκανίαν eſſe καὶ
 αὐτὴν. Et maximus philoſophorum Ariſtoteles non mare, ſed
 lacum ideo appellat: mare tamen ab accolis appellari tradit.
 Idem.

Ibid.] Diodori Siculi locus eſt in lib. xviii. p. 261. Edit.
 Weſſeling. Ariſtoteles bis in Meteorolog. Caspium mare eſſe
 lacum innuit: ſcilicet in lib. i. c. 13. et lucidius in lib. ii. c. 1.
 Ἡ δὲ Ὑρκανία καὶ Κασπία κεχωριſμέναι τε ταύτης, καὶ περιουκόμεναι
 κύκλῳ. i. e. Mare Hyrcanum et Caspium ſeparantur ab illo mari
 (ſcilicet ab oceano ad columnas Herculis) et circumcirca habitan-
 tur. Casaubonus autem non noſſe videtur Ariſtotelemi, in libro
 de Mundo, c. 3. huic ſententiæ proſus contradicere. Oceanus
 (ait) κατὰ γενὸν τε καὶ ἐπιμήκη διήκων αὐχένα, πάλιν ἀνευρίνεται, τὴν
 Ὑρκανίαν τε καὶ Κασπίαν ἐρίζων. i. e. Oceanus ſeptentrionalis flu-
 ens in anguſto et longo curſu, rursus ampliatur, Hyrcaniæ et Cas-
 piæ fines amplectens. Ptolemæus mare Caspium eſſe lacum bene
 novit. (Vid. lib. vi. c. 14.) F.

Ibid. ἀνέχων ἐκ τῆς ὠκεανῆς] Hæc verba hoc videntur innuere,
 ex oceano ſinum hunc effundi, quod falſiſſimum eſſe conſtat,
 quantumvis Strabonis fuiſſe ætate creditum liquet. Nam infra
 etiam ait, Caspium mare ab oceano impleri. Supra multa cor-
 rexi in Græco ex conjectura, cujus ratio et verſione et ipſa gram-
 matica repeti poteſt. Hic autem pro Cluſiis Caduſios ex ipſa re
 correxiſſem, etſi epitomæ me deſtituiſſent, quarum mendum in
 voce Ἀριακῶν vel Stephanus tollere poſſit. Mox de Caduſiis ipſe
 Strabo. Xyland.

Ibid. ἀνέχων ἐκ τῆς ὠκεανῆς] Ἀνέχων hic dicit, quod εἰσέρχεται
 alibi,

tus, intus autem dum progreditur, in latum se pandit, maxime in intimo ad stadia etiam alicubi quinque millia. Introitus usque ad intimum recessum fortasse aliquanto est major, jam quodammodo terram habitatoribus carentem attingens. Eratosthenes profitetur maris hujus circumnavigationem, ut Græcis nota est, apud Albanos et Cadusios, stadiorum quinque millium et quadringentorum; juxta Anariacam, Mardos, et Hyrcanos, usque ad ostia Oxi fluminis, quinque millium, demptis ducentis: hinc ad Iaxartem duorum millium et quadringentorum. Verum de his, quæ in hac parte sita sunt, et tam longe a nobis remota, caute adhibenda est fides, maxime ubi distantiae locorum recitantur. Cum ad dextram intro navigatur, Europæis continui Scythæ habitant, et Sarmatæ, qui inter Tanaidem sunt et hoc mare, incertis plerique vagantes sedibus, de quibus differuimus. Ad lævam sunt Scythæ nomades versus orientem, qui usque ad mare orientale et Indiam porriguntur. Veteres Græcorum scriptores, universas gentes septentrionales Scytharum et Celto-scytharum nomine affecerunt. Iis autem antiquiores ita diviserunt eas, ut qui supra Euxinum, Istrum, et Adriam incoherent, eos omnes Hyperboreos, Sauromatas, et Arimaspos appellarent: qui trans mare Hyrcanum, Sacas et Massa-

μεσημβρίαν, κατὰ γὰρ μὲν ἰκανῶς τένες, ἐνδοτέρῳ δὲ πλεονέχοντες ὡς πέντε καὶ πεντακισχίλιους· ὁ δὲ εἰσόδος μέχρι τῆς μυχῆς μικρῶν πλείων ἂν εἴη, σιναδίων πῶς ἦδη ἂν αἰσκήτω. Φησὶ δὲ Ἐρατοδῶν τὸν ὡς τῶν Ἑλλήνων γινώσκοντων ἀείπεν τὴν θαλάττης ταύτης, τὴν μὲν ὡς ἀπὸ τῆς Ἀλβανῆς καὶ τῆς Καδυσίας, εἶναι πεντακισχίλιων καὶ τετρακοσίων· τὴν δὲ ὡς ἀπὸ τῆς Ἀναρϊάκων, καὶ Μάρδων, καὶ Ὑρκανῶν, μέχρι τῆς ὁμάδας τῆς Ὄξε ποταμῆς, τετρακισχίλιων καὶ ὀκτακοσίων· ἐνθεν δὲ ὅτι τῆς Ἰαξάρτης διχίλιων τετρακοσίων. Δεῖ δὲ εἶναι τὴν ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, καὶ τοῖς ὅτι πᾶσι τοῖς ἐκτετοποιομένοις ἀπλῆστον ἀκρίβειαν, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἀναρϊάκων. Εὐαλέοντι δὲ ἐν δεξιᾷ μὲν τοῖς Εὐρωπαϊοῖς οἱ συνεχεῖς Σκύθαι νέμονται, καὶ Σαρμάται, οἱ μεταξὺ τῆς Τανάκιδος καὶ τῆς θαλάσσης ταύτης, νομάδες οἱ πλείους· εἰς ὧν εἰρήκα μὲν οἱ ἀριστέρῳ δὲ οἱ δεξιῷ ἑω Σκύθαι νομάδες, καὶ εἰς τὴν μέσθιν τὴν πρὸς τὴν θαλάττην καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀφικνεῖντες. Ἀπαντας μὲν δὲ τὰς ὡς ἀπὸ τῆς κοινῆς οἱ πᾶσαι τοῖν Ἑλλήνων συγγραφεῖς Σκύθας καὶ Κελτοσκύθας ὀνόμαζον. Οἱ δὲ ἐπὶ ὁριζοῦ διεκόντες, τὰς μὲν ὑπὲρ τῆς Εὐξείνης, καὶ Ἰστροῦ, καὶ Ἀδριατικῆς καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, ὡς ἔλεγον, καὶ Σαυρομάτας, καὶ Ἀριμασπῶν· τὰς δὲ πέραν τῆς Καππασίας θαλάττης, τὰς μὲν Σάκας, τὰς

^a τὸ Med. 4. ^b περὶ Par. 5. ^c Κλεσίας Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^d περὶ Par. 5. ^e Scripti quidam, Ἀναρϊκων. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. Esc. Mosc. Ἀναρϊκων Par. 1. Med. 4. ^f μέχρι τῆς ἑως θαλάττης Med. 4. μέχρι τῆς ἑως θαλάττης Esc. Mosc. ^g καὶ δεξιᾷ Par. 1. Med. 4. ^h πρὸς τὴν θαλάττην Med. 3. 4. Mosc. ⁱ καὶ τὴν Med. 3. 4. Esc. Mosc.

alibi, lib. xii. p. 844. Edit. Amst. τὴν δὲ Ἀναρϊκὴν κόλπον ἄλλος συνεχὲς εἶναι, εἰσέχον μάλιστα πρὸς ἀνέχοντα ἥλιον. Sic Pausanias Achaïcis, καὶ τὴν Μυρσίναν χώραν θαλάσσης κόλπος εἰσεῖχεν. Casaub. 1. καταρχῶς μὲν ἰκανῶς τένες] Mela, lib. iii. c. 5. Mare Caspium ut angusto, ita longo etiam freto, primum terras, quasi fluvius, irrupit. Idem.

Ibid.] Pomponius Mela recte scribit, quasi fluvius. Hoc enim fretum antiquorum est fluvius Rha Ptolemæi, et Volga recentium. D'Anvillius Rha esse corrupte pro Reka nominatum affirmat, quod lingua Sclavonica (scilicet Sarmatica) flumen significat. Russi, ait, Velika Reka appellant, i. e. magnus fluvius, unde nomen in tabulis est Volga. Eximius author optime conjicit, quod Scythæ Sarmatæque feroces interrogati, an esset communio oceani Borealis et Hyrcanii maris, esse junctos affirmarent; mercēs enim oceano boreali avectas per fluvios acceperunt, neque sat erant gnari geographiæ qui spatium terre inter fluvios noscerent. Hist. Critique des Hist. d'Alexandre, p. 281. Edit. Paris. 1777. F.

4. μικρῶν πλείων ἂν εἴη] Stadiorum videlicet sex mille. Vide lib. ii. p. 110. Casaub.

5. Φησὶ δὲ Ἐρατοδῶν] Plinius eundem locum Eratosthenis retulit, his verbis, lib. vi. c. 13. Eratosthenes ponit et mensuram: ab exortu ad meridiem per Cadusiam et Albanicam oram quinque milia, et quadringent. stad. Inde per Aratiaticos, Amardos, (sic legendum, non Amarbos) Hyrcanos, ad ostium Zoni fluminis, quatuor milia, et octingent. stad. Ab eo ad ostium Iaxartidis mille et quadringent. Quæ summa efficit quindecies centena septuaginta quinque millia passuum. Idem.

8. παρὰ τὴν Ἀναρϊάκων] Apud Plinium male Aratiaticos: nam Strabonis lectionem confirmat Stephanus. Idem.

9. καὶ Μάρδων] Lego hic Ἀμαρδων, ut alibi. Sic Stephanus et Plinius. Mardos tamen etiam apud Stephanum et Diodorum aliosque leges. Idem.

Ibid. τὴν Ὄξε ποταμῆς] Cum constet sic recte legi, constat etiam apud Plinium male Zoni legi pro Oxi. Idem.

11. διχίλιων τετρακοσίων] Si Plinium sequimur, legendum potius χιλίων τετρακοσίων. Utra autem lectio sit verior, potes, si vacat, ex Pliniana summa intelligere. Idem.

Ibid.] Corrigendus certe a Strabone Plinius. Non enim aliter summam m. p. 1575 efficit, ut facile insipienti patebit.

5400 + 4800 + 2400 = 12600 ÷ 8 = 1575. Veteres plerumque hujus maris formam optime depinxerunt. Recentes, excepto Oleario, qui a visu descripsit, aliisque novissimis geographis, errant. Cellarii chartæ et textus æque a vero distant, et mire sensum Herodoti ille torfit, ut suæ opinioni eum accommodaret. Verba Herodoti sunt, Ἡ δὲ Κασπίη ἐστὶ ἐτέρη ἐκ τῆς ἑωτῆς, εἰς αὐτὴν μὲν πλοῦς, εἰς αὐτὴν χρεωμένω, πέντε καὶ δέκα ἡμέρας· εὐρος δὲ τῇ εὐρυτάτῃ ἐστὶ αὐτῇ εὐρύτης, ὅκτω ἡμέρας. Ad hæc Cellarius scribit, l. iii. c. 18. Ibidem Herodotus—figuram maris bene descripsit, longitudinem ab occasu in ortum remis enavigari quindecim diebus. Nil autem Herodotus de ortu vel occasu. Longitudinem maris, i. e. a meridie ad boream sat bene descripsit. Navigatio unius diei stad. Olymp. 500 æquat; quocirca dierum quindecim navigatio stad. 7500 attingit, quod Gr. 10 min. 42 æquat, nec multum a vero abest. Latitudo stad. 4000 efficit, quod verum excedit; hæc enim distantia trans lacum d'Aras mare Caspium producit; neque supponendum est recessum hujus maris fuisse ab Herodoti sæculo, quod in hoc authore sit mentio, ut videtur, lacus Aras, lib. iii. c. 117. Ptolemæus latitudini hujus maris mendosissime Gr. 23½ attribuit. Agathemerus non male depingit μνησθῆς ἑσῶ, lunata figura; cujus circuitus stadia 22000 efficit. Geog. Nubienfis auctor ait, c. 2. p. 6. Mare Georgian et Dailem est ab omnibus prædictis maribus omnino separatum. Jungitur huic mari ex parte occidentali regio Adherbigian et Dailem: ex parte vero meridionali regio Tabarestan: ex parte orientali terra Azax: ex parte septentrionali terra Chozar. Longitudo ejus, ex parte Chozar usque ad Ain-albamm est mille milliaria; latitudo vero ipsius a latere Georgian usque ad ostium Ethel sexcentorum quinquaginta. Hæc mensuræ non multum errant, sed notandum est, quod alibi dicitur, viz. p. 244. spatium, quod est inter Socun et Chozar, explet nongenta fere milliaria, totam videlicet maris longitudinem. Strabonis et Plinii mensuratio veritate minor est. Abulfeda dat longitudini hujus maris parasangas 266. Hodiernæ chartæ, sub auspiciis Imp. Russici editæ, veram Caspii figuram exhibent. Sunt autem, qui conjiciunt recessum maris fuisse ad Astrachan, et ulterius ad boream versus Ural/koï, et totum desertum planum et arenosum esse, quod olim mare aluerat. Vide chartam hujus regionis nuper editam, in qua litora vetusta hujus maris linea designantur. F.

19. Ἀπαντας μὲν δὲ τὰς πρὸς τὴν θαλάττην] Vide lib. i. ubi non semel id notavit. Casaub.

δὲ, ²Μαυσαγέτας ἐκάλειν, ἐκ ἔχοντες ἀκριβῶς λέ-
γειν περὶ αὐτῶν ὅθεν, ³καίπερ πρὸς Μαυσαγέτας
τὸν Κύρου πόλεμον ἰσχυρῶντες. Ἄλλ' ἔτι περὶ τῶν
ἑσθλῶν ἡκριβώσας ⁴πρὸς ἀλήθειαν, ἔτι τοὶ παλαιὰ
τῶν Περσικῶν, ἔτι τῶν Μηδικῶν, ἢ Συριακῶν, ἐς πᾶν
ἄφικνέτο μεγάλην, ⁵ἀφ' ἧς τὸ συγγραφεὺς ἀπλότῃ
καὶ ⁶πῶ φιλομυθίαν. Ὁρῶντες γὰρ τὰς φανερώς μυ-
θογράφους εὐδοκίμηντας, ὥς ἦσαν καὶ αὐτοὶ ⁷παρέξου-
σαι πῶ γραφὴν ἡδεῖαν, ἐὰν ⁸ἐν ἱστορίας χήματι λέ-
γῃσιν, ἀ μὴδέποτε εἶδον ⁹μήτε ἡκούσαν, ¹⁰ἢ ἔτι περὶ γε
εἰδόντων ¹¹σκοπεύοντες δι' αὐτὸ δὲ μόνον τῆτο, ὅτι
ἀκρόασιν ἡδεῖαν ἔχει, καὶ θαυμαστήν. ¹²Ῥάδιον δ' αὖ
πρὸς Ἡσιόδῳ καὶ Ὀμήρῳ πιστεύειν ἡρωολογῶσι, καὶ τοῖς
τραγικοῖς ποιηταῖς, ἢ Κτησίᾳ τε, καὶ Ἡρόδοτῳ, καὶ
Ἑλλανίᾳ, καὶ ἄλλοις τισί τοις. Οὐδὲ τοῖς περὶ Ἀλεξ-
άνδρου ¹³ἢ συγγραφεῖσι ¹⁴Ῥάδιον πιστεύειν τοῖς πολλοῖς
καὶ ¹⁵ἢ ἔτι ῥαδιουργοῖσι διὰ τὴν ¹⁶δύξαν ¹⁷τῆς Ἀλεξάν-
δρου, καὶ διὰ τὸ ¹⁸πρατείαν πρὸς ¹⁹τοὺς ἐχθρούς γιγνέ-
σθαι τῆς Ἀσίας πόρρω ἀφ' ἡμῶν τὸ ²⁰δὴ πόρρω δυσε-
λεγκτον. Ἡ γὰρ ²¹Ῥωμαίων ὀπιπρότερα καὶ ἡ τῶν
²²Παρθυσίων πλείον πρὸς ἐκκαλύπτει τῶν περὶ
δομένων ὁρότερων οἱ γὰρ περὶ ²³ἐκείνων συγγραφόντες,
καὶ ²⁴τὰ χεῖρα καὶ τὰ ἔθνη, ἐν οἷς αἱ πράξεις, πιστότε-
ρον λέγουσιν, ἢ ²⁵οἱ περὶ αὐτῶν, μᾶλλον γὰρ καταπίδ-
χασιν. Τὰς δ' οὖν ἐν ἀριστερᾷ εἰσάλεοντι ²⁶Κάσπιον
πέλαγος ²⁷παροικούντας νομάδας, Δάας οἱ νῦν πρὸς
ἡμετέρας, τὰς ἐπονομαζομένης ²⁸Πάρνης. ²⁹ἢ τε ἔρημος
³⁰ὁρίζεται μεταξὺ, καὶ ἐφεξῆς ἡ Ὑρκανία, καὶ ³¹ἡ
ἡδὴ πελαγίζει μέχρι τῆς συνάφαι τοῖς Μηδικοῖς ὄρεσι,
καὶ τοῖς Ἀρμενίων. Τῶν δ' ἐπὶ μὲν οὐρανὸς τὸ χῆ- 30

getas. Neque vero de iis quicquam potuerunt ac-
curate scribere, quantumvis Cyri adversus Massa-
getas bellum narrarent. Sed neque de his quic-
quam veritatem exacte perhibuit, neque de priscis
Persarum, Medorum, Syrorum rebus, fidem ad-
modum magnam invenerunt scriptores: idque ob
ipsorum simplicitatem, et fabulas edendi studium.
Cum enim viderent in honore esse eos, qui e pro-
fesso fabulas scriberent, existimaverunt suam quo-
que scriptionem lectoribus jucundam fore, si sub
narrationis veræ specie ea dicerent, quæ neque vi-
dissent neque audivissent, saltem ex iis, quibus cog-
nita ista essent: id unum spectantes, ut auditio
amœna fieret atque admirabilis. Equidem facilius
Hesiodo et Homero aliquis fidem adhibuerit, cum
de heroibus verba faciunt, itemque tragicis poetis,
quam Ctesia, Herodoto, Hellanico, et eorum simi-
libus. Plerisque etiam eorum, qui de Alexandro
scripserunt, credere non est satis tutum. Nam et
isti facile verba dant, cum ob Alexandri gloriā,
tum quod expeditio procul a nobis in extremos
Asiæ fines facta fuit: difficulter autem redarguun-
tur, quæ de longe disitis narrantur. Romanorum
et Parthorum imperium magis aperuit istarum re-
rum cognitionem, quam ante tradita: qui enim
ista descripserunt, cum gentes tum res gestas fide-
lius descripserunt quam priores: plenius enim per-
spexerunt. Qui ad finistram in Caspium mare in-
tranti offeruntur Nomades, a nostris hodie appel-
lantur Dææ, et cognomento Parni: post solitudo
est, sequitur Hyrcania: exinde mare altum jam
fit, donec Medicos et Armenios attingat montes.
Horum montium radices in lunæ formam curvan-

² Μαυσαγέτας Med. 3. 4.

³ Malim, καίπερ τὸν π. Μ. Κυρ. Marg. Cas. καίπερ πρὸς Μ. τοῦ Κύρου Par. 1. Med. 4. Bre. καίτοι πρὸς

Μαυσαγέτας τῷ Κύρῳ Med. 3. καίπερ πρὸς Μ. Κύρῳ Mofc. Lege, τὸν τῷ Κύρῳ. V. ⁴ ἑσθλῶν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. ⁵ Scripti,

πρὸς ἀλήθειαν οὐδὲν, ἔτι. Marg. Cas. ⁶ ἀφικνέται Med. 3. ⁷ τὴν deest Med. 4. ⁸ παρέξουσαι Efc. ⁹ in deest

Med. 3. Efc. ¹⁰ ἢ Efc. ¹¹ οἱ Par. 5. ¹² σκοπεύοντες deest Med. 4. ¹³ Ῥάδιον Med. 4. ¹⁴ δὲ deest Med. 4. ¹⁵ συγ-

γραφεῖσιν Med. 3. ¹⁶ ἢ ῥάδιον Med. 3. Bre. Efc. Mofc. ¹⁷ οὗτοι Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ¹⁸ Scripti, τὴν Ἀλεξάνδρου.

Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mofc. ¹⁹ τῆς ἐχθρῆς Med. 3. ²⁰ δὲ Med. 3. 4. Mofc. ²¹ Παρθυσίων Med. 4.

²² ἐκείνη Med. 3. 4. Efc. ²³ οὗ Med. 3. ²⁴ κατοικούντας Efc. ²⁵ Aldi codex, Σπάρνης. Legimus, Ἀπάρνης, ex aliquot fe-

quentibus locis. Marg. Cas. Σπάρνης Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ²⁶ εἴτ' ἔρημος Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mofc. εἴτε ἔρημος Efc.

²⁷ MSS. πρὸςκείται. Marg. Cas. sic Med. 3. Bre. Efc. Mofc.

2. καίπερ πρὸς Μαυσαγέτας τὸν Κύρου πόλεμον ἰσχυρῶντες] Legerem
potius, καίπερ τὸν πρὸς Μαυσαγέτας Κύρου πόλεμον ἰσχυρῶντες. Casaub.

4. ἑσθλῶν ἡκριβώσας πρὸς ἀλήθειαν] Lege, cum scriptis, ἑσθλῶν ἡκρι-
βώσας. Idem.

7. καὶ τὴν φιλομυθίαν] Fabulis delectati sunt veteres non poe-
tæ tantum, et historici, sed et philosophi, ut ex antiquissimorum
reliquiis apparet. Idem.

15. Οὐδὲ τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου δὲ συγγραφεῖσι] Quos omnes fu-
isse ψευδολόγους non semel dixit Strabo. Idem.

19. τὸ δὴ πόρρω δυσελεγκτον] Facilius verba dant qui res lon-
ginquas narrant, ut qui Indica scribebant, aut res Alexandri in
oriente gestas. Ratio autem est, quia τὸ πόρρω δυσελεγκτον, hoc
est, difficile est mendacium eorum palam facere qui narrant τὰ
πόρρω: plerique autem ita natura sunt comparati, ut libentissime
mentiantur, quando sciunt non esse παρὰ πόδας τὸν ἐλεγχον, ut
elegantissime ait Ptolemæus: quod non minus eleganter quam
vero simile idem esse ait, ut si quis εἰ μὴ κατάφωρος εἴητο μὴ δι-
καιοπραγοῖη καὶ τὸν οἰκίον τῇ φιλοσοφίᾳ τρόπον. Idem.

25. Τὰς δ' οὖν ἐν ἀριστερᾷ] Hoc est, partem Caspii maris orienti
obversam: quæ pars erit ad finistram ingredientibus id mare
fictitio illo ostio, de quo modo dictum. Idem.

26. Δάας οἱ νῦν πρὸςκείται] Plinius inter Scytharum gentes
Daas refert simul cum Sacis et Massagetis. Ptolemæus accolæ
Oxi fluminis facit Derbiccas, infra quos sunt Massagetæ, quos
sequuntur Parni et Dææ. Herodotus autem inter Persarum gen-
tes νομάδας refert Daos. Idem.

Ibid.] Hos Dahæ Virgilius Æneid. 1. viii. ad finem celebrat,

ubi gentes numerat, quæ Augusti formidine legatos ad Romam
ab extremis imperii miserant.

Hic Nomadum genus et distinctos Mulciber Afros

Finxerat,

(scilicet ad notum.)

Extremique hominum Morini, Rhenusque bicornis,

(Hi ad occasum.)

Indomitique Dahæ, et pontem indignatus Araxes.

Hi ad orientalem limitem imperii Romani ponuntur. D'An-
villius Dahæ in regione dicta *Dabistan* ad fluvium Ochum ponit.
Quæ regio stationes vi a *Socun* ad meridiem maris Caspii distat.
Geog. Nub. p. 244. F.

27. τὰς ἐπονομαζομένης Πάρνης] Vult Parnos Daharum esse par-
tem: fecus reliqui Geographi. At Strabo paulo post Daharum
plurā facit genera: alios enim cognominari Aparnos, alios Xan-
thios, alios Pissuros. [Legendum autem hic quoque, ut ibi, Ἀπαρ-
νοί. Nam Aldi codex habet Σπάρνοί: manifesto pro Ἀπαρνοί:
sed et Πάρνοί hi vocabantur, et ita legi potest, ut infra dicemus.
Casaub.

Ibid. Πάρνης] Parni infra, et Ptolemæo, lib. vi. c. 10. ita-
que σ ante π abjeci. Quintios autem et Vitiam non dubito esse
mendosa vocabula, tametsi hoc infra repetitur. Confer tertiam
Asiæ tabulam apud Ptolemæum. Xyland.

Ibid. ἢ τε ἔρημος ὁρίζεται μεταξὺ] Sic plane Ptolemæus, in de-
scriptione Margianæ, Κατέχουσιν αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τὴν Ὠξὺ ποταμῷ
Δερβίκακ' τὰ δ' ὑπὸ τέτῃς Μαυσαγίται· μεθ' ἧς Πάρνοί, καὶ Δάαι· ἐφ'
ὧς ἡ ἔρημος αὐτῆς, καὶ ἀνατολικώτεροι αὐτῆς Τάποροι. Casaub.

κονίᾳ· ὁ δὲ οἶτος ἐκ τῆς ἐκπεσόντος καρπῆς κα-
λάμης φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδροις σμιλυεργεῖται· καὶ τῶν
φύλλων σπορρεῖ μέλι· τῆτο δὲ γίνεται καὶ τῇ Μηδείας
ἐν τῇ Μαπανῇ, καὶ τῇ Ἀριδρίας ἐν τῇ Σακασηῇ,
καὶ τῇ Ἀραξίνῃ· τῇ μὲντοι περὶ τοῦ ὅτι μελεί- 5
ας οὐκ ἔτυχεν ἔτε αὐτῇ, ἔτε ἡ ἐπάνυμος αὐτῇ θα-
λάτῃ, ἀπλὴς τε ἔσται καὶ ἀργός· νῆσοί τε εἰσιν, οἱ-
κεῖσθαι διωάμηναι, ὥς δ' εἰρήχασί πινες καὶ ἡ χρυσῶν
ἔχουσαι γλῶν. Αἰπὸν δ' ὅτι καὶ οἱ ἡγεμόνες οἱ τ' Ἐξα-
ρχῆς ἐτύγχανον βάρβαροι ὄντες οἱ τ' Ὑρκανῶν, Μηδῶν 10
τε καὶ Πέρσων, καὶ οἱ ὕδατοι Παρθυαῖοι, χεῖρες ἐκείνων
ὄντες· καὶ ἡ γείτων ἅπαντα χώρα ληστῶν καὶ νομαδῶν
μεσῇ, καὶ ἐρημίας. Μακεδόνες δ' ὀλίγον ἐπὶ ἤρξαν, καὶ
ἐν πολέμοις ὄντες, καὶ τῶν πόρων σκοπεῖν ἐ διωάμηναι.
Φησὶ δ' Ἀριστοβελος ὑλῶδη ἔσαν τ' Ὑρκανίαν θρῶν 15
ἔχειν· πεύκλιν δὲ καὶ ἐλάτλιν καὶ πίτλιν μὴ φύειν· τ'
δ' Ἰνδικὴν πληθεῖν τέτοις. Τῆς δ' Ὑρκανίας ἐπὶ
καὶ ἡ Νησαία· πινες γὰρ καὶ ἡ κατ' αὐτὴν πῆγας τ'
Νησαίαν. Διαιρεῖται γὰρ καὶ περὶ αἰσῶν ἡ Ὑρκανία τῶν
τε ὀχῶν, καὶ τῶν ὀξῶν, μέχρι τῶν εἰς θαλάτταν ἐκ- 20
βολῆς, ὧν ὁ Ὄχος καὶ τῇ Νησαίας ῥεῖ· ἐνιοὶ γὰρ τὸν
Ὄχον εἰς τὸν Ὄξον ἐμβάλλειν φασίν. Ἀριστοβελος γὰρ
καὶ μέγιστον σποφαίνει τὸν Ὄξον τῶν ἐωραμένων ὑφ'
ἐαυτῆς· τῇ Ἀσίαν, πλὴν τῇ Ἰνδικῶν· φησὶ γὰρ καὶ εὐ-
πλεῖν εἶναι (καὶ ἔτος καὶ Ἐραλοθένης παρὰ Πατροκλέ- 25
ως λαβὼν) καὶ πολλὰ τῇ Ἰνδικῶν φορτία καταγίνειν εἰς
τὴν Ὑρκανίαν θαλάτταν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀλβανίαν
πέρασθαι· καὶ ἀπὸ τῆς Κύρου καὶ τῆς Ἑξῆς τόπων εἰς
τὸν Εὐξείνου καταφέρεισθαι. Οὐ πάντῃ γὰρ ὑπὸ τῶν πα-
λαιῶν ὁ Ὄχος ὀνομάζεται. Ἀπολλόδορος μὲντοι, ὁ 30
τῶν Παρθυαίων ῥαββίς, συνεχῶς αὐτὸν ὀνομάζει, ὥς
ἐν ὑπόπτῳ τοῖς Παρθυαίοις ῥέοντα. Περιεδοξάσθαι γὰρ καὶ
περὶ τῆς θαλάττης πολλὰ ψευδῆ διὰ τὴν Ἀλεξάν-
δρου φιλοτιμίαν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἀμολόγητο, ὅτι ἐκ πάντων
διέρπει τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ὁ Τανάις πο- 35
ταμός, τὸ γὰρ μεταξὺ τῆς θαλάττης καὶ τῆς Τανάι-
δος πολὺ μέρος τῆς Ἀσίας ὄν, ἔχῃ ὑπέπιπτε τοῖς
Μακεδόσι· στρατηγεῖν δ' ἐγνώριστο, ὥς τε τῇ φήμῃ
καὶ κείνων δοξῇ τῶν μερῶν κρατεῖν τὸν Ἀλέξανδρον·
εἰς ἐν ἐν συνῆγον τὴν τε Μαιώτιν λίμνιν καὶ δεχομένῃ 40

apiaria exstant, et mel de foliis defluit. Idem fit
in Matiana Mediæ, et in Armeniæ Sacasena et
Araxena. Tamen neque Hyrcania, neque mare
eiusdem nominis eo modo coluntur, quo par erat.
Mare enim non navigatur, neque exercetur, et
insulas habet, quæ habitari poterant: sunt qui di-
cant etiam auriferam eas habere terram. Culpa est
penes primos, qui eo venerunt ductores barbari:
utpote Hyrcani, Medi, Persæ, et ultimi istis dete-
rioribus Parthi: tum vicinia prædonum fuit plena,
ac solitudinum. Macedones eam non diu tenuerunt,
et bellis occupati, et qui longe diffita non
possent inspicere. Aristobulus ait Hyrcaniam sil-
vosam esse, et quercum ferre: picea, abiete, ac pinu
carere: quibus tamen India abundet. Pars Hyrcan-
iæ etiam Nefæa est: quam tamen alii ab ea
separant. Fluminibus quoque dividitur Hyrcania,
Ocho, et Oxo, usque ad ostia eorum, quibus in
mare exeunt; de his Ochus per Nefæam fluit:
quidam Ochum in Oxum illabi affirmant. Aristobulus
scribit nullum sibi in Asia maiorem fluvium
visum, Indicis exceptis. Navigationi etiam com-
modum inquit (quod et ipse et Eratosthenes a Patrocle
sumpserunt) multasque Indicas merces per
eum devehî in mare Hyrcanum, indeque in Albaniam
transportatas, per Cyrum et loca, quæ deinceps
sunt; in pontum Euxinum perferri. Non multa
est hujus *Ochi* apud veteres mentio. Apollodorus
tamen, is qui Parthica conscripsit, identidem eum
nominat, ut proxime Parthos labentem. Multa
etiam de hoc mari mendacia opinio multorum pro
veris accepit propter Alexandri ambitionem. Quan-
do enim in confesso est, Asiam ab Europa dividi
omnino Tanai fluvio, ac magna Asiæ portio, quæ
inter Tanaim est et mare, non paruit Macedonibus:
decreverant autem aliqua id arte conficere, ut fal-
tem fama jactaret istas quoque partes ab Alexan-
dro fuisse subactas: his inducti rationibus, in
unum conduxerunt Mæotidem paludem, quæ Ta-

^a Μηδείας Med. 3. Mosc.

^b Σακασηνῇ Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^c Ἀραξίνῃ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^d χρυσῶν Par. 1.

^e MSS. ὀλίγον μὲν χρόνον ἐπὶ ἤρξαν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Bre. Efc. ὀλίγον μὲν χρόνον ἐπὶ ἤρξαν Med. 3. 4. Mosc.

^f καὶ deerat Med. 4. add. postea.

^g πίτλιν Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^h κατ' αὐτὴν Par. 1. Mosc.

ⁱ Ὄχῳ Par. 1. 5. Efc.

^j Mosc. et sic infra cum ω pro ο.

^k καὶ διὰ Par. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^l ἐπ' αὐτῇ Par. 1. Med. 3. 4.

^m MSS. φορτίων.

ⁿ Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^o ἀπὸ Par. 5.

^p Ὄχος Par. 1. 5. Efc. Mosc.

^q συγγραψας Med. 3.

^r αὐτὸ Mosc. ^s MSS. θαλάττης ταύτης. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^t Prior interpret ita legit,

^u θαλάττης ταύτης

^v Efc. Mosc. ^w Suspectus locus. Marg. Caf.

7. νῆσοί τε εἰσιν] Insulæ quatuor in eo extant. Geog. Nub. p. 6. et 243. F.

13. Μακεδόνες δ' ὀλίγον ἐπὶ ἤρξαν] Legendum, ἐπὶ ἤρξαν. Sic p. 750. lin. 13. ἐπὶ ἤρξαν τοσαύτης γῆς. Tour.

17. Τῆς δ' Ὑρκανίας ἐπὶ καὶ ἡ Νησαία] Ptolemæo auctore, Ariæ τὰ ἀρκτικά μέρη obtinent Νησαῖοι. Idem et Νησαία refert inter urbes Margianes. Casaub.

19. Διαιρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Ὑρκανία] Lego, διαρρεῖται, cum priore interprete. Idem.

21. διὰ τῆς Νησαίας ῥεῖ] Nefæa hodie nomen vici in hac regione fuit. D'Anv. F.

Ibid. ἐνιοὶ δὲ τὸν Ὄχον εἰς τὸν Ὄξον ἐμβάλλειν φασίν] Ochum in Oxum ingredi censet Ptolemæus: quem vide in descriptione Bactrianæ, et Plin. Casaub.

Ibid.] Ochus est hodie Thus. Oxus Dgeiboun vel Amii appellatur. Hist. Crit. des Hist. d'Alexandre. F.

26. καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτία κατάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν] Plinius, lib. vi. c. 17. Adjicit idem, Varro, Pompeii ductu exploratum, in Bactros vii. diebus ex India perveniri ad Icarum flumen, quod in Oxum influat: et ex eo per Caspium in Cyrum subvectas, quinque non amplius dierum terreno itinere, ad Phasin in Pontum Indicas posse devehî merces. Casaub.

naim haurit, et Caspium mare: hanc quoque paludem nuncupantes, dicentesque meatu quodam effosso eas inter se conjungi, et unam esse alterius partem. Polycletus etiam argumenta profert, quibus fidem faciat mare hoc paludem esse: quia et serpentes educet, et aquam habeat dulcem. Porro eandem cum Mæotidē esse inde colligit, quia Caspius lacus Tanaim recipiat: etenim ex iisdem Indicis montibus, unde Ochus et Oxus aliique complures profluunt, labitur Iaxartes, utque reliqui in Caspium mare exit, de omnibus septentrioni proximus. Hunc ergo Iaxartem Tanaidis nomine insigniverunt: atque hoc ipsum confirmare aggressi sunt, eum esse Tanaim, quem Polycletus dixit. Nam cis sitam regionem ferre abietem, ibique degentes Scythas abiegnis uti sagittis: quod certissimum sit indicium, eam Europæ esse, non Asiæ partem: nam Asiam superiorem et orientalem non producere abietes. At Eratosthenes ait in India quoque nasci abietem, indeque classē constructam ab Alexandro: multaue id genus alia conatur congerere Eratosthenes. Nobis hæc fati sit de ista re dixisse. Id quoque unum est de iis, quæ in Hyrcania sunt, admirabilium, ab Eudoxo et aliis narratum. Actæ quædam ante mare sitæ sunt, inferne specus habentes: inter eas et mare litus jacet humile: e præcipitiis vero superne imminetibus fluvii tanta cum vi se proruunt, ut ubi ad actam pervenerint, aquam ejaculentur in mare, ne consperfo quidem litore; itaque id etiam exercitiis est pervium, flumine quasi contextum, et incolæ sæpius sacrificandi aut convivia agitando gratia eo se conferunt, aliquando sub specubus istis discumbentes, aliquando sub flumine apricantes, alique aliter sese oblectantes, simul mari ab utraque parte conspicuo, et litore ob humorem herbofo atque florido. Ab Hyrcano mari si quis versus orientem progrediatur, ad dextram sunt montes usque ad Indiam pertinentes, quos Taurum Græci

τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Κασπίαν θάλατταν, λίμνιν καὶ αὐτῇ καλεῶντες, καὶ συνετρεῖσθαι φασκόντες πρὸς ἀλλήλους ἀμφοτέρως, ἐκατέραν δὲ εἶναι μέρος τῆς ἐτέρας. Πολύκλειτος δὲ καὶ πίσειν προσφέρεται περὶ τῆς λίμνης εἶναι τὴν θάλατταν ταύτην. ὅφεις τε γὰρ ἐκτρέφειν, καὶ ὑπόγλυκον εἶναι τὸ ὕδωρ. ὅτι δὲ ἐστὶ οὐχ ἑτέρα τῆς Μαιώτιδος ἐστὶ, τεκμηριώμενος ἐκ τῆς Τάναϊν εἰς αὐτὴν ἐμβάλλειν. ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὄρων τῶν Ἰνδικῶν, ἐξ ὧν ὁ τε Ὀχὸς καὶ ὁ Ὄξος, φέρεται, ἐπὶ ἄλλοι πλείους, καὶ ὁ Ἰαξάρτης, ἐκδίδωσι τε ὁμοίως ἐκείνοις εἰς τὸ Κασπίον πέλαγος, πάντων ἀρκυκλώματος. τῆτον ἐν ὀνόμασιν Τάναϊν καὶ προσέθεσαν τέτρω πῖσιν, ὅς ἐστι Τάναϊς, ὃν εἰρήκεν ὁ Πολύκλειτος. τὴν γὰρ περαίαν τῆς ποταμοῦ τέτρω φέρειν ἡ ἐλάττω καὶ οἰσὶς ἐλατίνους χρῆσθαι τὰς ταύτης σκύφας. τοῦτο δὲ καὶ τεκμήριον τῆς τὴν χώραν τὴν πέραν τῆς Εὐρώπης εἶναι μὴ τῆς Ἀσίας. τὴν γὰρ Ἀσίαν τὴν ἄνω, καὶ τὴν πρὸς ἑω μὴ φύειν ἐλάτην. Ἐρατοσθένης δὲ φησι, καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ φύεσθαι ἐλάτην, καὶ ἐντεῦθεν ναυπηγῆσθαι τὸν στόλον Ἀλέξανδρον. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα βιβλία συγκρίνει Ἐρατοσθένης περὶ αὐτῶν. Καὶ τῆτον δὲ ἐκ τῆς τῆς Ἰρκανίας ἰσχυρομένων παραδόξων ἐστὶν ὑπὸ Εὐδόξου καὶ ἄλλων. ὅτι πρόκεινται τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὑπαντρεῖ. τέτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ὑπὸ κεφαλῇ ταπεινὸς αἰγιαλός. ἐκ δὲ τῶν ὑπερθεῖν κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτῃ προσφέρονται βίαν, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συνάφαντες ἔξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἀρραλὸν φυλάττοντες τὸν αἰγιαλόν. ὅς τε καὶ τραποπέδῳ ὁδεύσιμον εἶναι, ὅς κεπαζόμενον τὸν ῥεύματι. οἱ δὲ ὀπτιχῶροι καλῶνται πολλάκις ἑωχίας καὶ θυσίας χάριν εἰς τὸν τόπον καὶ ποιεῖ μὲν ὑπὸ τοῖς ἀνθρώποις καλῶνται, πόλιν δὲ ὑπὸ τῷ ῥεύματι ἡλιαζόμενοι. ἄλλως δὲ ἄλλοι τέρπονται, ὡς φαυρομένης ἅμα καὶ τῆς θαλάττης ἐκατέρωθεν, καὶ τῆς ἡϊόνος ποσάδες καὶ ἀνδρῶν ἔσσης διὰ τὴν ἰκμάδα. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἰρκανίας θαλάττης ὁρῶντι ὅτι τὴν ἑω, δεξιὰ μὲν ἐστὶ τὰ ὄρη μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάττης ὡς τεύονται, ἀπὸ οἱ Ἕλληνες ὀνομάζουσι Ταύρον.

^a αὐτὴν Par. 1. Med. 4.

^b Veteres libri, ἀλλήλους. Marg. Cas.

^c ὑπόγλυκον Par. 5.

^d τὰς Τάναϊν Med. 3. 4.

Bre. Mosc.

^e Ὀχὸς Par. 1. Efc. Ὀχὸς Mosc.

^f προσέδισαν καὶ τέτρω Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. προσέδισαν καὶ τέτρω Efc.

^g Τάναϊν Med. 3.

^h ἐλάττω Par. 5.

ⁱ καὶ δεστ Med. 4.

^k τῇ Par. 5.

^l ὑπαντρεῖ Par. 5.

^m ὑπὸ κεφαλῇ

ⁿ ταπεινοὶ αἰγιαλοὶ Par. 5.

^o Scripti, περατὸν. Marg. Cas. sic Par. 5.

^p κεπαζόμενοι Efc.

^q εὐροχίας Par. 5.

^r θίας Med. 3.

^s ὑπὸ αὐτῇ τῇ Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^t προϊόντες Med. 3.

^u ὄρη Med. 3.

6. καὶ ὑπόγλυκον εἶναι τὸ ὕδωρ] Plinius, lib. vi. c. 17. *Hauftum ipsius maris dulcem esse et Alexander Magnus prodidit, et M. Varro, talem perlatus Pompeio, juxta res gerenti Mithridatico bello, magnitudine haud dubie influentium amnium vieto sale.* Casaub.

Ibid.] Caspium mare falsissimum est, ut vere ait Geogr. Nub. author (p. 243.) ideoque τὸ ὕδωρ non ὑπόγλυκον. Quod autem Alexander prodidit, forsitan de lacu *Aral* et non de Caspio mari intelligendum est, qui lacus Mæotidi paludi non multum dissimilis. Huic opinioni favet eximius et vere solertissimus author *Historiæ Criticæ* Expedit. Alexandri. Non autem necesse ut tam longe a Caspio progrediamur. Olearius enim Caspium mare esse minus falsum ad provinciam *de Gbilan* in meridionalibus partibus scribit; quod plurimi fluvii influentes sales vincunt. lib. iv. p. 192. F.

22. Καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν καὶ τὴν Ἰρκανίαν ἰσχυρομένων παραδόξων] Lego, ἐν τῶν. Polybius, lib. x. et si non omnino idem ait cum Strabone, tamen simillimum παραδόξων refert: quo loco quaerit quomodo Oxum fluvium transire soleant Apasiacæ: ait enim fieri ut Oxus tanta rapiditate et violentia ex petris quibusdam præruptis feratur, ὥστε τῆς πέτρας ἐν τοῖς κάτω μέρεσι πλεῖον ἢ γὰρ διὸν ἀφάλλεσθαι τὴν καταφορὰν αὐτῆς. Itaque facile Apasiacas juxta petras illas unde dat se fluvius præcipitem, ὑπὸ τὴν καταφορὰν τῶν ποταμῶν περὶεῖν μετὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν Ἰρκανίαν. Propter ista Polybii, et si paululum diversa sunt, huc tamen pertinent. Casaub.

24. προϊόνται τινες ἀκταὶ] Hoc in quibusdam locis accidit, ubi fornicata rupes, et desuper fluvius præceps cadit. F.

^a ἀρξάμενον ὑπὸ τῆς Παμφυλίας, καὶ τῆς Κιλικίας, καὶ μέχρι δεῦρο ὠροῦντα ὑπὸ τῆς ἐσπέρης συνεχῆ, ^b καὶ τυγχάνοντα ἄλλων καὶ ἄλλων ὀνομάτων. Προσκειῖται δ' αὖτ' ^c καὶ τὰ προσάρκτα μέρη, ὡς οἱ Γήλας, καὶ ^d Καδύσιοι, καὶ Ἀμαρδοί, καθάπερ εἴρηται, καὶ τῶν Ὑρκανίων πνές· ἐπεὶ τὰ τῶν ^e Παρθυαίων ἔθνος, καὶ τὸ ^f Μαργανῶν, ^g καὶ τὸ Ἀρίων, καὶ ἡ ἔρημος, ἡ δὲ ὑπὸ τῆς Ὑρκανίας ὀρίζει ὁ ^h Σάρνειος ποταμός, πρὸς ἑὸν βαδίζουσι, καὶ ὅτι τὸν ⁱ Ὀχον· καλεῖται δὲ τὸ μέχρι δεῦρο ὑπὸ τῆς Ἀρμενίας διακείμενον, ἢ μικρὸν ὑπολείπον, ^j Παραχοάτρας. Ἐστὶ δὲ ὑπὸ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης εἰς τὰς Ἀείας, περὶ ἐξακχιλίους σταδίους· εἰδ' ἡ Βακτριανὴ ἐστὶ, καὶ ἡ Σογδιανή· τελευταῖοι δὲ Σκύθαι Νομάδες. Τὰ δ' ὄρη Μακεδόνες μὲν ἄπαντα τὰ ἐφεξῆς ὑπὸ Ἀείων Καύκασον ^k ἐκάλεσαν· παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις, τὰ περὶ ἄκρα καὶ τὰ ^l Παραπαμίσεα τὰ προσβόρεια, καὶ τὰ Ἡώδαια, καὶ τὸ Ἰμάονον· καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα ἐκάστοις μέρεσιν ἐπέκειλο. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τέτοις ἀντιπαρκειῖται Σκυθικᾷ ἔθνη, καὶ τὰ Νομαδικᾷ, ἅπαντα ὁκλήρουντα ^m τὸ βόρειον πλευρᾷ· οἱ μὲν δὲ πλείους τῶν Σκυθῶν ὑπὸ τῆς Κασπίας θαλάττης ἀρξάμενοι, ⁿ Δάαι προσαγορεύονται· τὰς δὲ προσεώους τῶν μᾶλλον Μασαγέτας καὶ ^o Σάκας ὀνομάζουσι· τὰς δ' ἄλλας κοινῶς μὲν Σκύθας ὀνομάζουσιν, ἰδίᾳ δ' ὡς ἐκάστος. Ἀπαν- ^p τες δ' ὡς ^q ἐπιπολὺ Νομάδες· μάλιστα δὲ γνώριμοι γέγονασι τῶν Νομάδων οἱ τὰς Ἑλλήνας ἀφελόμενοι πρὸς Βακτριανὴν, Ἀσσοί, καὶ Πασιανοί, καὶ Τάχαροι, καὶ ^r Σακάραι, καὶ ὁρμηθέντες ὑπὸ τῆς περσικῆς τῆς Ἰαξάρτης ^s καὶ ^t Σάκας καὶ Σογδιανέας, ^u κατεῖχον ^v Σάκας, καὶ τῶν Δάων, οἱ μὲν προσαγορεύονται Ἀπαρνοί, ^w οἱ δὲ, Ξάνθιοι, οἱ ^x δὲ, Πίσιυροι· οἱ μὲν οὖν Ἀπαρνοί ^y πλησιαιτάτοι τῇ Ὑρκανίᾳ ὡς ἐκείναις καὶ τῇ ^z κατ' αὐτὴν θαλάττῃ· οἱ δὲ λοιποὶ διακείμενοι καὶ μέχρι τῆς ἀντιπαρκειῖσης τῇ Ἀείᾳ· ^{aa} μεταξὺ δ' αὐτῶν, καὶ τῆς Ὑρκανίας, καὶ τῆς Παρθυ-

vocant: ii a Pamphyly et Cilicia orti ab occasu continenter porriguntur, et aliis aliisque subinde nominibus afficiuntur. Hujus septentrionalia accolunt Gelæ, Cadusii, et Amardi, (ut diximus) aliique Hyrcanorum. Deinde Parthorum natio, et Margianorum, et Ariorum. Tum solitudo, quam ab Hyrcania dividit Sarneus fluvius, qua iter versus ortum solis est et Ochum. Mons, qui ab Armenia eo usque protenditur, aut non procul inde definit, Parachoatras appellatur. A mari Hyrcano ad Arios sunt stadiorum circiter sex milia. Deinceps Bactriana est et Sogdiana: ultimi sunt Scythæ Nomades. Montes qui porro ab Ariis excurrunt, Macedones universos Caucaſi nomine notaverunt. Apud barbaros autem extrema Paropamisi, et ad septentriones vergentes partes, Eodaa, Himaonum, aliasque gerunt singula appellationes. In læva parte his opponuntur Scythicæ gentes ac Nomadicæ, totum complentes boreale latus: plerique Scytharum, qui a Caspio mari incipiunt, Dææ appellantur: orienti viciniore Masagetæ et Sacæ: reliquos communi nomine Scythas dicunt, quanquam singuli populi etiam sua nomina habent. Plerique omnes vagam degunt vitam, id est, Nomades sunt. De his maxime innotuerunt, qui Græcis Bactrianam ademerunt, Afii, Pafiani, et Tachari, ac Sacarauli: et profecti a regione, quæ trans Iaxartem est versus Sacas et Sogdianos, quam tenebant Sacæ, et de Dais alii Aparni dicti sunt, alii Xanthii, quidam Pisciuri. Aparni Hyrcaniæ proxime adjacent, marique Caspio: reliqui pertingunt etiam usque ad loca quæ e regione Ariæ porriguntur. Inter hos, Hyrcaniam, Parthiamque, usque ad Ariam, ingens est

^a ἀρξάμενον Med. 3. 4. ^b Scripti quidam, ἄλλων ἄλλων ὀνομάτων τυγχάνοντων. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. καὶ τυγχάνοντων καὶ ἄλλων ὀνομάτων Med. 3. καὶ τυγχάνοντων ἄλλων καὶ ἄλλων ὀνομάτων Par. 5. Bre. Esc. Mosc. ^c καὶ deest Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^d Καδύσιοι Esc. ^e Παρθυαίων Esc. ^f καὶ τὸ τῶν Med. 3. ^g Σάρνειος Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^h Ὀχον Par. 1. 5. Esc. Mosc. ⁱ Παραχοάτρας Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. Παραχοάτρας Esc. ^j ὀνομάσαν Med. 3. ^k Δάαι Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc. ^l Σάκας Med. 3. Marg. Cas. sic Par. 5. Bre. Esc. Mosc. Παραπαμίσεα Med. 3. Marg. Cas. sic Par. 5. δ' ὡς Par. 1. ^m Σάκας Esc. Mosc. ⁿ Σάκας Esc. Mosc. ^o Σάκας Esc. Mosc. ^p ἐπιπολὺ Par. 5. ^q Σακάραι Med. 3. ^r καὶ οἱ Par. 1. ^s κατεῖχον Σάκας, καὶ τῶν Par. 1. ^t Σάκας Esc. Mosc. et sic infra. ^u οἱ δὲ &c, adusque Ἀπαρνοί inclusive, defunt Med. 3. ^v ἐπίστροφοι Par. 5. ^w πλησιαιτάτοι δὲ τῇ Med. 3. πλησιαιτάτοι τῇ Med. 4. Mosc. πλησιαιτάτοι τῇ Bre. ^x μετ' Par. 5. ^y ἀντιπαρκειῖσης Par. 5.

6. τὸ τῶν Παρθυαίων ἔθνος] Parthiene regio unde Parthorum origo. Margiana ita dicta fuit a Margo fluvio, (hodie Margab) qui ad ortum habet Parthienem, ad meridiem Ariam. Aria nunc Khorasan appellatur. F.

11. Παραχοάτρας] Ptolemæus in tabula v. Asiæ Παραχοάτραν vocat, lib. vi. c. 4. et 6. Vide illam tabulam, et septimam supra posita, ut intelligas hunc locum. Xyland.

Ibid.] Aldus, Παραχοάτρας. Hopperus, Παραχοάτρας. Anon. 16. τὰ περὶ ἄκρα καὶ τὰ Παραπαμίσεα] Varie scribitur hujus montis nomen, ut ex Ptolemæo et Eustathio intelliges. Casaub.

17. καὶ τὰ Ἡώδαια, καὶ τὸ Ἰμάονον] Legendum, καὶ τὰ Ἡμωδᾶ, καὶ τὸ Ἰμαον. Strabo, lib. xv. p. 1010. Edit. Amst. de Tauri jugis istis, ἀπὸ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παραπαμίσειν τε καὶ Ἡμωδᾶν καὶ Ἰμαον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι. Idem.

Ibid. καὶ τὰ Ἡώδαια, καὶ τὸ Ἰμάονον] Casauboni emendationem valde probo. F.

25. ἰδίᾳ δ' ὡς ἐκάστος] Concisum et elegans loquendi genus,

ὡς ἐκάστος, pro ὡς ἐκάστοις συνέστη. Lib. xvi. Τὰ πολλὰ δ' ὡς ἐκάστα, εἰσὶν ὑπὸ φύλων οἰκόμενα μικτῶν. Est autem familiare Thucydidi genus loquendi: ut lib. i. c. 89. καὶ μετὰ τὸ το ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλληνιστῶν, ὡς ἐκάστος κατὰ πόλεις. Casaub.

27. οἱ τὰς Ἑλλήνας ἀφελόμενοι τὴν Βακτριανήν] Theodotus Græcus, Antiocho Theo regnante, Bactriam acquisivit, et post eum sex alii reges ejusdem generis regnaverunt. Ad postremum Scythæ et Parthi provinciam totam subjugaverunt. F.

31. κατεῖχον Σάκας, καὶ τῶν] Lege, ἢ κατεῖχον Σάκας· καὶ τῶν Δάων, οἱ μὲν &c. Sacæ sunt Scythæ. Saki in lingua Margalensi idem quod trucidare sonat. Hist. Crit. des Hist. d'Alexandre. Idem.

Ibid. οἱ δὲ προσπαροχούμενοι Ἀπαρνοί] Quia supra legebatur Πάρνοι, putant quidam hic quoque ita legendum esse, nec vident acuti viri Parnos et Aparnos dici, ut Mardi dicuntur et Amardi: quod non mirabuntur qui Græcam interpretationem biblicorum diligenter aliquando cum Hebræis contulerint. Casaub.

solitudo et aqua carens: quam illi magnis peragrantes itineribus, incursiones faciebant in Hyrcaniam, Neseam, et campestria Parthorum. Hi vero populi tributum paciscebantur: id erat, ut statis temporibus concederent illis regionis suae populationem, praedaeque averfionem. Sed cum Scythae ultra constitutum tempus molesti essent, bellum est conflatum: rursus inde pacta, et denuo belli instauratio evenerunt. Talis est et Nomadum caeterorum vita, subinde vicinos adorientium, et pacem componentium. Sacae Cimmericorum et Trerum modo incursiones fecerunt alias in remotiora, alias in vicina. Nam et Bactrianam occupaverunt, et optimam Armeniae tellurem, quam a se Sacafenam denominaverunt: et usque ad Cappadoces, maxime eos, qui ad mare Euxinum habitantes nunc Pontici dicuntur, progressi sunt. Hos, cum ob praedam partam festos dies agitent, Persarum praefecti, qui tum circum ista erant loca, noctu adorti, funditus deleverunt. In campo autem petram quandam aggere complentes ita, ut rotundi collis figuram referret, muro cinxerunt, ibique deae Anaitidis et eodem altari gaudentium deorum Amani et Anandratii, Perficorum geniorum, templum posuerunt, et Saca solennem eo conventum indixerunt. Is etiamnum ab iis celebratur qui Zela tenent: hoc enim nomen loco. Est autem oppidum, quod fere incolunt sacrorum servi, quos Hierodulos vocant. Pompeius, adjecta haud exigua regione, iussisque intra murum migrare ejus incolis, unam urbium redegit earum, quas constituit, Mithridate dejecto. Haec de Sacis quidam tradiderunt. Alii sic: Cyrus cum fecisset expeditionem in Sacas, proelio victus fugit: proinde cum castra posuisset eo loco, ubi impedimenta reliquerat, omni rerum copia ac maxime vini suppeditante: paululum quiete refecto exercitu, sub vesperam duxit fugam simulans, et tabernacula plena relinquens: ac progressus quantum videbatur ex usu fore, substitit. Sacae insequentes, cum castra hominum vacua, cibo potuque plena reperissent, affatim se impleverunt. Cyrus reversus vinolentos eos et stupidos deprehendit: itaque alii fomno ob-

άας, μέχρις Ἀείων, ἔρημος^a καὶται πολλή, καὶ ἄνυδρος·
ὡς διεξίοντες μακρὰς ὁδοὺς, κατέτρεχον τὴν τε Ὑρ-
κανίαν, καὶ τὴν^b Νησαίαν, καὶ τὰ τῆ Παρθαίων πεδία·
οἱ δὲ συνέθεντο φόβος· φόβος δ' ὡς τὸ ἐπιτρέπειν (ακ-
5 τοῖς ποι χρόνοις τὴν χώραν καὶ αὐτὴν ἐχέειν, καὶ φέρεσθαι
λείαν· ἐπιπολεζόντων δ' αὐτῶν ὡς τὰ συγκείμενα,
ἐπολεμῆτο· καὶ πάλιν ἀφελύσεις, καὶ ἀναπολεμήσεις
ὑπῆρχον· τοῖσδε δὲ καὶ ὁ τῶν ἄλλων Νομάδων βίος,
αἰετὶ τοῖς πλησίον ἐπιτημένων, τότε δ' αὖ διαλλαττο-
10 μένων. Σάκαι μὲντοι παραπλησίως ἐφόδες ἐποιήσαν-
το τοῖς^c Κιμμερίοις καὶ^d Τρήρεσι· τὰς μὲν, μακροτέρας,
τὰς δὲ, καὶ ἐγγύτεν· καὶ ὅττι Βακτριανὴν κατέλαβον, καὶ τὴν
Ἀρμενίαν κατεκτήσαντο τὴν ἀρίστην γῆν, ὡς καὶ ἐπὶ
νυμὸν αὐτῶν κατέλιπον· τὴν^e Σακασκήν· καὶ μέχρι
15 Καππαδοκῶν, καὶ μάλιστα τὴν πρὸς Εὐξείνῳ, ἕως Πον-
τικῆς ἕως καλῆσι, προήλθον. Ἐπιτήμενοι δ' αὐτοῖς
πανηγυρίζουσιν^f ὑπὸ τῇ λαφύρῳ^g οἱ τότε ταύτη τῇ
Περσῶν στρατηγῇ νύκτωρ ἄρδην αὐτὰς ἠφάνισαν. Ἐν
δὲ τῷ πεδίῳ πέτραι πνὴ ἀροχώματι^h πληρώσαντες
20 εἰς βενουίδες σχῆμα^k ἀπέθηκαν τείχος, καὶ τὸ τῆ Ἀναί-
τιδος, καὶ^m τὸ τῆ συμβάμων θεῶν ἱερὸν ἰδρύσαντο,
ⁿ Ἀμαγῆ καὶ^o Ἀνανδράτε, Περσικῶν δαιμόνων· ἀπέ-
δειξαν τε^p πανήγυριν κατ' ἔτος ἱερὰν, τὰ Σάκαι· ὡς
μέχρι ἤν ἔπιπλυνον οἱ τὰ Ζῆλα ἔχοντες· ἔτω δὲ κα-
25 λῆσι τὸν τόπον· ἐπὶ δὲ ἱεροδύλων πόλισμα τὸ πλεόν.
Πομπήϊος δὲ προαθὴς χώραν ἀξιόλογον, καὶ τοὺς ἐν
αὐτῇ σινοικίσεις εἰς τὸ τείχος μίαν τῇ πόλεω ἀπέ-
φηνεν, ὣν διέταξε μὲν^r τῇ^s Μιθριδάτε κατέλαυσιν.
Οἱ μὲν ἔτω λέγουσι περὶ^t τῇ Σακῶν. Οἱ δ' ὅτι Κύρος,
30 ἐπιστρατεύσας τοῖς^u Σάκαις, ἠτλήθει τῇ μάχῃ, φεύ-
γει· στρατοπεδευσάμενος δ' ἐν ᾧ χωρίῳ τὰς παρασκευὰς
ἀπολελοίπει, πλήρεις ἀφθονίας ἀπάσης, καὶ μάλιστα
οἶνου, διαναπαύσας^v μικρὸν τὴν στρατίαν, ἤλαυνεν ἀφ'
ἐσπέρας ὡς φεύγων, πλήρεις ἀφείς τοὺς σκηνὰς· προελ-
35 θὼν δ' ὅσον^w ἰδοὺκε συμφέρειν, ἠδρύθη· ἐπιόντες δ'
ἐκείνοι καὶ καταλαβόντες ἔρημον ἀνδρῶν τὸ στρατόπεδον,
τῇ^x πρὸς ἀπόλαυσιν^y μετῶν, ἀναίδην ἐνεπίμπλυνον·
ὁ δ' ὑποσφραγίσ^z ἔξοίνους κατέλαβε καὶ παραπληγας·
ὥς οἱ μὲν, ἐν κάρῳ κείμενοι καὶ ὑπνῷ, κατεκόπνοντο·

^a MSS. πρὸκειται. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^b Νησαίαν Par. 1. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^c Κιμμερίοις Efc.

^d Τρήρεσι Par. 1.

^e τὴν δεest Med. 4.

^f Σακασκήν Par. 1. 5. Med. 4.

^g ἀπὸ τῶν λαφύρων defunt

^h Scripti, συμπληρώσαντες. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre.

ⁱ Ἀναίτιδος Bre. Efc. Mosc.

^m τὸ δεest Med. 3. 4.

ⁿ Ἀνανδράτε Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc.

^o τῶν δεest Med. 3. τῶν Σακῶν Efc. Mosc.

^p κατ' ἔτος πανήγυριν Med. 4.

^r τὴν δεest Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^s τῶν δεest Med. 3. τῶν Σακῶν Efc. Mosc.

^t περὶ Par. 1. 5. Efc.

^u ἀνείδην Par. 1. Med. 4. Mosc.

^v ἔξ

^w ἰδοὺκε

^x συμφέρειν ἰδοὺκε Med. 3. 4.

^y Scripti, ἰδρύθη.

^z ὑποσφραγίσ

^{aa} ἔξοίνους

^{bb} κατέλαβε

^{cc} παραπληγας

^{dd} κατεκόπνοντο

^{ee} ἰδοὺκε

^{ff} ἰδοὺκε

^{gg} ἰδοὺκε

^{hh} ἰδοὺκε

ⁱⁱ ἰδοὺκε

^{jj} ἰδοὺκε

^{kk} ἰδοὺκε

^{ll} ἰδοὺκε

^{mm} ἰδοὺκε

ⁿⁿ ἰδοὺκε

^{oo} ἰδοὺκε

^{pp} ἰδοὺκε

^{qq} ἰδοὺκε

^{rr} ἰδοὺκε

^{ss} ἰδοὺκε

^{tt} ἰδοὺκε

^{uu} ἰδοὺκε

^{vv} ἰδοὺκε

^{ww} ἰδοὺκε

^{xx} ἰδοὺκε

^{yy} ἰδοὺκε

^{zz} ἰδοὺκε

^{aaa} ἰδοὺκε

^{bbb} ἰδοὺκε

^{ccc} ἰδοὺκε

^{ddd} ἰδοὺκε

^{eee} ἰδοὺκε

^{fff} ἰδοὺκε

^{ggg} ἰδοὺκε

^{hhh} ἰδοὺκε

ⁱⁱⁱ ἰδοὺκε

^{jjj} ἰδοὺκε

^{kkk} ἰδοὺκε

^{lll} ἰδοὺκε

^{mmm} ἰδοὺκε

ⁿⁿⁿ ἰδοὺκε

^{ooo} ἰδοὺκε

^{ppp} ἰδοὺκε

^{qqq} ἰδοὺκε

^{rrr} ἰδοὺκε

^{sss} ἰδοὺκε

^{ttt} ἰδοὺκε

^{uuu} ἰδοὺκε

^{vvv} ἰδοὺκε

^{www} ἰδοὺκε

^{xxx} ἰδοὺκε

^{yyy} ἰδοὺκε

^{zzz} ἰδοὺκε

^{aaa} ἰδοὺκε

^{bbb} ἰδοὺκε

^{ccc} ἰδοὺκε

^{ddd} ἰδοὺκε

^{eee} ἰδοὺκε

^{fff} ἰδοὺκε

^{ggg} ἰδοὺκε

^{hhh} ἰδοὺκε

ⁱⁱⁱ ἰδοὺκε

^{jjj} ἰδοὺκε

^{kkk} ἰδοὺκε

^{lll} ἰδοὺκε

^{mmm} ἰδοὺκε

ⁿⁿⁿ ἰδοὺκε

^{ooo} ἰδοὺκε

^{ppp} ἰδοὺκε

^{qqq} ἰδοὺκε

^{rrr} ἰδοὺκε

^{sss} ἰδοὺκε

^{ttt} ἰδοὺκε

^{uuu} ἰδοὺκε

^{vvv} ἰδοὺκε

^{www} ἰδοὺκε

^{xxx} ἰδοὺκε

^{yyy} ἰδοὺκε

^{zzz} ἰδοὺκε

^{aaa} ἰδοὺκε

^{bbb} ἰδοὺκε

^{ccc} ἰδοὺκε

^{ddd} ἰδοὺκε

^{eee} ἰδοὺκε

^{fff} ἰδοὺκε

^{ggg} ἰδοὺκε

^{hhh} ἰδοὺκε

ⁱⁱⁱ ἰδοὺκε

^{jjj} ἰδοὺκε

^{kkk} ἰδοὺκε

^{lll} ἰδοὺκε

^{mmm} ἰδοὺκε

ⁿⁿⁿ ἰδοὺκε

^{ooo} ἰδοὺκε

^{ppp} ἰδοὺκε

^{qqq} ἰδοὺκε

^{rrr} ἰδοὺκε

^{sss} ἰδοὺκε

^{ttt} ἰδοὺκε

^{uuu} ἰδοὺκε

^{vvv} ἰδοὺκε

^{www} ἰδοὺκε

^{xxx} ἰδοὺκε

^{yyy} ἰδοὺκε

^{zzz} ἰδοὺκε

^{aaa} ἰδοὺκε

^{bbb} ἰδοὺκε

^{ccc} ἰδοὺκε

^{ddd} ἰδοὺκε

^{eee} ἰδοὺκε

^{fff} ἰδοὺκε

^{ggg} ἰδοὺκε

^{hhh} ἰδοὺκε

ⁱⁱⁱ ἰδοὺκε

^{jjj} ἰδοὺκε

^{kkk} ἰδοὺκε

^{lll} ἰδοὺκε

^{mmm} ἰδοὺκε

ⁿⁿⁿ ἰδοὺκε

^{ooo} ἰδοὺκε

^{ppp} ἰδοὺκε

^{qqq} ἰδοὺκε

^{rrr} ἰδοὺκε

^{sss} ἰδοὺκε

^{ttt} ἰδοὺκε

^{uuu} ἰδοὺκε

^{vvv} ἰδοὺκε

^{www} ἰδοὺκε

^{xxx} ἰδοὺκε

^{yyy} ἰδοὺκε

^{zzz} ἰδοὺκε

^{aaa} ἰδοὺκε

^{bbb} ἰδοὺκε

^{ccc} ἰδοὺκε

^{ddd} ἰδοὺκε

^{eee} ἰδοὺκε

^{fff} ἰδοὺκε

^{ggg} ἰδοὺκε

^{hhh} ἰδοὺκε

ⁱⁱⁱ ἰδοὺκε

^{jjj} ἰδοὺκε

^{kkk} ἰδοὺκε

^{lll} ἰδοὺκε

^{mmm} ἰδοὺκε

ⁿⁿⁿ ἰδοὺκε

^{ooo} ἰδοὺκε

^{ppp} ἰδοὺκε

^{qqq} ἰδοὺκε

^{rrr} ἰδοὺκε

^{sss} ἰδοὺκε

^{ttt} ἰδοὺκε

^{uuu} ἰδοὺκε

^{vvv} ἰδοὺκε

^{www} ἰδοὺκε

^{xxx} ἰδοὺκε

^{yyy} ἰδοὺκε

^{zzz} ἰδοὺκε

^{aaa} ἰδοὺκε

^{bbb} ἰδοὺκε

^{ccc} ἰδοὺκε

^{ddd} ἰδοὺκε

^{eee} ἰδοὺκε

^{fff} ἰδοὺκε

^{ggg} ἰδοὺκε

^{hhh} ἰδοὺκε

ⁱⁱⁱ ἰδοὺκε

^{jjj} ἰδοὺκε

^{kkk} ἰδοὺκε

^{lll} ἰδοὺκε

^{mmm} ἰδοὺκε

οἱ δ' ὀρχέμενοι, καὶ βακχεύοντες, γυμνοὶ παρ' ἐπιπύλον
τοῖς τ' ὀλομέων ὅπλοις· ὀλίγες δ' ἀπώλειο ἅπαντες.
Ὁ δὲ θεῖον νομίσας τὸ εὐτύχημα, τὴν ἡμέραν ἐκείνην
ἀνιερώσας τῇ πατρίᾳ θεῶ, * ὠροσαγρεύσας Σάκαια·
ὅπως δ' ἂν ἡ τ' θεῶν αὐτῆς ἱερὸν, ἐνταῦθα νομίζεται 5
καὶ ἡ τ' Σακαίων ἑορτὴ ὡς βακχία τῆς μετ' ἡμέραν καὶ
νύκταρ ^c διεσκευασμένων σκυθητῶν, πινόντων ἅμα, καὶ
πληκπιζομένων πρὸς ἀλλήλους, ἅμα τε καὶ τὰς συμ-
πνέσας γυναῖκας. ^d Μασαγέται δ' ἐδήλωσαν τὴν
σφετέρην ἀρετὴν ἐν τῷ πρὸς Κύρην πολέμῳ· ^e οἱ δὲ 10
θρυλλῶσι πολλοί· καὶ δεῖ πυνθάνεσθαι παρ' ἐκείνων.
Λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα περὶ τῶν Μασαγέτων· ὅτι κα-
τεκρίθησαν οἱ μὲν ὅρη· πνέες δ' αὐτῶν πεδία· οἱ δὲ ἔλη,
ἀ ποιεῖσιν οἱ ποταμοί· οἱ δὲ, τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι νήσους·
μάλιστα δὲ φασὶ τὸν ^e Ἀραξὸν ποταμὸν κατακλύζειν 15
τὴν χώραν ^f πανταχῇ χιζόμενον· ἐκπύπτοντα ἢ πῆς
μὲν ἄλλοις τόμασιν εἰς τὴν ἄλλω τ' ὡς ^g ἄρκτοις
θάλασσαν, ἐνὶ ἣ μόνῳ πρὸς τὸν κόλπον τ' Ὑγραίνιον· θεὸν
δὲ ἥλιον μόνον ἡγεῖν· τέτω δὲ ἵπποδυτῶσι· γαμῖ
δ' ἕκαστος μίαν, χρώνται δὲ καὶ ταῖς ἄλλων ἐκ ἀφα- 20
νῶς· ὁ δὲ μινύμενος τῇ ἄλλοτρίᾳ, τ' φαρέτραν ἕξαρ-
τύσας ^h ἐκ τῆς ἀμάξης ⁱ φανερώς μινύσκει· θάνατος δὲ
νομίζεται παρ' αὐτοῖς ἄριστος, ὅταν μεθ' αὐτοῦ κα-

ruti profundo trucidati sunt, alii inter saltandum et
bacchandum nudi in arma hostium inciderunt: ac
pene universi perierunt. At Cyrus, divinitus obla-
tam sibi hanc victoriam arbitratus, diem istam deæ,
quam patrio more colebat, consecravit, et Sacæa
appellavit: ubicunque autem fanum ejus deæ est,
ibidem statutum est celebrari Sacæa, festum Bac-
chicum, per diem et noctem, Scythico habitu, potan-
tibus viris ac mulieribus, atque in vino invicem per
joca et lasciviam concertantibus. Massagetæ suam
fortitudinem demonstraverunt in bello adversus Cy-
rum: de quo multi narrationes invulgaverunt, quos
audire licet. Hæc quoque de iis dicuntur, alios
habitare in montibus, alios in campis: quosdam
paludes, quas fluvii faciunt, nonnullos insulas in
paludibus sitas. Maxime inundari regionem eo-
rum ab Araxo flumine perhibent, undiquaque di-
viso, et reliquis ostiis in mare septentrionale, unico
in sinum Hyrcanium effluente. Solem unicum de-
um agnoscunt, eique equum sacrificant. Unam
quisque uxorem ducit: interim etiam alienis utun-
tur, neque id occulte: qui cum aliena coit, phare-
tra de curru suspensa id aperte facit. Mortis ge-
nus optimum censent, si senio confecti cum carni-

* προσηγέρουσε Par. 1. Med. 3. 4.

^b βακχία τῆς Par. 5. βακχία τῶν Med. 3.

^c διεσκευασμένη Med. 4.

^d Μασα-

γεται Med. 4. ex correct.

^e Ἀράξην Efc.

^f πανταχῇ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc.

^g Scripti, ἄρκτον, alii τὴν προσάρε-

τιον. Marg. Caf. τὴν προσάρετιον Par. 1. Med. 4. ἄρκτον Par. 5.

^h ἀλλήλων Par. 1. 5. Mosc.

ⁱ ἕξαρτύσας Par. 1. 5. Med.

3. 4. Efc. Mosc.

^k ἐκ δεστ Med. 3.

^l φανερὰν Med. 2. 3. Bre. Efc. Mosc.

2. ὀλίγες δ' ἀπώλειο ἅπαντες] Ὀλίγες, hoc est, ὀλίγες δὲ, ut recte Xylander: quod moneo, quia magnus ille Beccefeleus id non potuit videre. At vident pueri. Casaub.

6. βακχία τῆς μετ' ἡμέραν] Lego, βακχία τις. Sic tollitur omnis difficultas. Beccefeleus, ut alibi, sic in emendatione hujus loci confidentia impudentiæ plena. Idem.

11. καὶ δεῖ πυνθάνεσθαι παρ' ἐκείνων] Nempe ab Herodoto, lib. i. c. 214. id discas, et Justino. Idem.

15. τὸν Ἀραξὸν ποταμὸν] Herodotus, lib. i. c. 202. Ἀράξην vocat: eum vide. Idem.

Ibid.] Araxus, vel Araxes, tam crebro occurrit, ut hoc nomen potius generale quam fluvii proprium esse videatur. Hic est Araxes Herodoti, quem fere totidem verbis secutus est Strabo in describendis insulis, et cultorum moribus. Vossius in Melem, lib. iii. c. 5. Araxem Herodoti vult esse Oxum. Bayerus, in dissertatione de origine Scytharum, Araxem Herodoti esse Volgam sentit. Nullus enim alter fluvius de magnitudine cum Istro certat, insulasque habet Lesbo pares. Præterea nomen Volgæ antiquum (scilicet Rha) facile in Araxem ab Herodoto mutaretur, et exinde Araxem Mediæ esse supponeret. Massagetæ autem longe a Mediâ et Araxe distant, nec fluminis magnitudo convenit. (Herodot. lib. i. c. 202. Comment. Academ. Petrop. tom. i. p. 394. Edit. 1728.) Si quis autem Iaxartem esse Araxem Herodoti supponeret, hoc aliquid verisimilitudinis habet. Iaxartes ab Araxe non longe differt, et ab Imao monte ortum habet, quod nomen in Matienos montes, multo notiores verteretur. F.

16. πανταχῇ σχιζόμενον] Manuscripti πανταχῇ melius. Totus locus est ex Herodoto, lib. i. cap. 202. Is ait ostia Araxi esse quadraginta: verum ea ostia omnia, uno dempto, effundere se eis ἔλεα καὶ τινάγη: unum illud ῥέειν διὰ καθαρῶ εἰς τὴν Κασπίην θάλασσαν. Casaub.

18. θεὸν δὲ ἥλιον μόνον ἡγεῖν· τέτω δὲ ἵπποδυτῶσι] Lego, θεῶν, ut est apud Herodotum, lib. i. c. 216. θεῶν δὲ μόνον ἥλιον σέβοντες, τῷ θύσαι ἵππους: i. e. Ex diis unum solem venerantur, cui equos immolant. Quæcunque autem gentes solem colunt, ex illi equum consecrant. Justinus de Persis, lib. i. c. 10. Solem unum esse Deum Persæ credunt, et equos eidem deo sacros ferunt. Idem.

Ibid.] Immolant vero albos, insulis ornatos. Philostr. de Vita Apoll. Tyan. lib. i. c. 20. Forte quod sint omnium celerrimi. Vet. Comm. Horat. lib. i. Sat. 7. Anon.

Ibid.] More Persarum solem adorant. F.

19. γαμῖ δ' ἕκαστος μίαν, χρώνται] Herodotus, lib. i. c. 216. γυναῖκα μὲν γαμῖ ἕκαστος, ταύτησι δὲ ἐπὶ κοινὰ χρώνται. i. e. Singuli quidem uxorem ducunt, sed ea communiter utuntur. Et quæ sequuntur omnia ex eodem fonte: quanquam Strabo ordinem Herodoti mire immutat. Casaub.

Ibid.] Sic in Oriente unam uxorem, concubinas autem plurimas habere moris est. Hoc forsitan lege est permixtum, ut ab alieno concubitu absterneatur. F.

21. ὁ δὲ μινύμενος τῇ ἄλλοτρίᾳ] Herodotus, lib. i. c. 216. τὸ δὲ ἐπιθυμῶσι γυναῖκας Μασαγέτης ἀνὴρ, τὸν φαρέτρῳ ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἀμάξης, μίσγεται ἀδελφῶ. Idem Herodotus, Melpomene, de Nasamonibus eadem narrat. lib. iv. c. 172. Casaub.

Ibid.] De promiscuo Persarum concubitu videatur Agathias Scholastic. lib. ii. p. 58. Edit. Lugd. Bat. 1594. Anon.

Ibid.] Barbaræ gentes laxiori vinculo restrictæ, non a concubitu promiscuo retineri possunt; sed vix credo Herodotum (quem sequitur Strabo) recte Massagetarum mores descripsisse. Qui enim μινύμενος τῇ ἄλλοτρίᾳ in curru non φανερώς μινύσκει. Currus enim sunt domus gentium Scythicarum (neque olim nec hodie alias domos habentium) qui superne tecti sunt, ne quis interiora videat; quocirca haud vere Herodotus huic genti tam inverecundos mores objicit. Meretrices erant fortasse lege permixtæ, ut alienis uxoribus cælibes se absterneant. Pharetram suspenderunt ad currum, ne alius quisquam introiret. Hoc potius furtivos esse Massagetarum amores quam publicos indicat. F.

22. θάνατος δὲ νομίζεται] Hæc quoque ad verbum ex Herodoto: cujus tamen verba, quia proluxiora sunt, parcam ascribere. Anonymus scriptor ille, cujus extat fragmentum περὶ τῷ καλῷ καὶ αἰσχρῷ, ita scribit: Μασαγέται δὲ τὰς γυναῖκας κατακλύβαντες κατέθουσι, καὶ τάφος κάλλιστος δοκεῖ ἡμῖν ἐν τοῖς τέκνοις τετάφθαι. Casaub.

Ibid.] Incredibile factum, sed Plutarchus, de fortuna et virtute Alexandri λόγος α', fere similem morem Sogdianis attribuit, et non Massagetis. Hæc autem vicinæ gentes erant, nec forsitan certis terminis discretæ. Locus est, ubi Alexandrum laudans, Ὑγρανὲς, αἰτ, γαμῖν ἱππιδεύουσι, καὶ γεωργεῖν ἐδίδαξαν Ἀραχωσίους, καὶ Σογδιανὲς ἵπποις πατέρας τρέφειν, καὶ μὴ φονεῖν. Ob hunc morem (qui Scythiis esse ortos Sogdianos probat) et ob epulas funebres in hisce regionibus celebratas, Asiaticæ gentes, Scythas odio habentes, eos patres suos comedisse referrent, et Herodotus Issedonios, gentem Massagetis proximam, iisdem moribus utentes describeret. F.

bus ovillis in frustra conciduntur, unaque devorentur. Qui e morbo decedunt, eos abjiciunt tanquam impios, et dignos qui a feris vorentur. Equites boni sunt, et pedites. Arcubus utuntur, et gladiis, et thoracibus, æreisque sagaridibus: sive bipennes hæ sunt. Cingula iis aurea, et diademata in pugnis: aurata etiam equorum fræna et lora humeralia. Argentum apud eos non nascitur, neque ferri multum: æris et auri abunde. Qui in insulis degunt, quia sementem non faciunt, radicibus vescuntur, et fructibus utuntur silvestribus: amiciunt se arborum corticibus, quia pecore etiam carent: succum bibunt ex arboreis fructibus elisum. Qui paludes incolunt, ii piscium esu vivunt: vestitu utuntur vitulorum marinorum pellibus, qui e mari ad eos sursum accurrunt. Montani silvestribus ipsi quoque fructibus aluntur: habent etiam paucas aliquas oves: sed non cædunt eas, lanæ causa et lactis parcentes: vestem pigmentis illitis variant, quorum vigor non facile evanescat. Campestris agrum quidem habent, sed non colunt: sed victum ex ovibus et piscibus petunt, Nomadum ac Scythico more. Est enim quædam communis vivendi ratio omnium istorum populorum, quam sæpe dixi. Sepultura quoque eadem est, iidem mores. Tota vitæ ratio libera quidem, sed prava, fera, et bellicosa, ad contractus simplex et fraudis pura. De Massagetarum et Sacarum gente sunt etiam Attasii, et Chorasmi: ad quos e Bactrianis et Sogdianis fugit Spitamenes, Persarum unus qui ab Alexandro profugerunt, ut et Bessus. Sed et Arfaces postmodo Callinicum fugiens ad Aspasiatres

τακοπῶσι μὲν τῶν προβατείων κρεῶν, καὶ ἀναμίξῃ βρωθῶσι. τὰς δὲ νόσας θανόντας ῥίπτουσιν ὡς ἀσεβεῖς, καὶ ἀξίους ὑπὸ θηρίων βεβρωθῆναι. ἀγαθοὶ δὲ ἵπποται καὶ πεζοί. τόξοις δὲ χρῶνται, καὶ μαχαίραις, καὶ θώραξι, καὶ σαγάρεσι χαλκαῖς. ζῶναι δὲ αὐτοῖς εἰσι χρυσαῖ, καὶ ἀφθνήματα ἐν ταῖς μάχαις. οἱ τε ἵπποι χρυσόχαλτοι, μαχαλιστῆρες δὲ χρυσοί. ἀργυρος δ' ἐκ γίνεσθαι παρ' αὐτοῖς, σίδηρος δ' ὀλίγος. χαλκὸς δὲ καὶ χρυσοῦς ἀφθονος. οἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς νήσοις, ὅσα ἔχοντες ἀπείμα, ῥίζοφάγεσι, καὶ ἀγρίοις χρῶνται καρποῖς. ἀμπεχόνται δὲ οὖν τὰ δένδρων φλοιούς. ἐδὲ γὰρ βοσκήματα ἔχουσι. πίνεσι δὲ τὸ ἐκ τῶν δένδρων καρπὸν ἐκθλίβοντες. οἱ δ' ἐν τοῖς ἐλεσιν ἰχθυοφάγεσιν. ἀμπεχόνται ἢ τὰ τῶν φωκῶν δέρματα τὸ ἐκ θαλάττης ἀναπτεχεσθῶν. οἱ δ' ὄρειοι τοῖς ἀγρίοις τρέφονται καὶ αὐτοὶ καρποῖς. ἔχουσι ἢ καὶ πρόβατα ὀλίγα. ὥς. ἐδὲ κατακόπτες φειδόμενοι τῶν ἐρίων χάριν καὶ ἑτάλας. τὸ δ' ἐδῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίοις φαρμάκοις, δυσεξίτηλον ἔχουσι τὸ ἄνθος. οἱ ἢ πεδινοὶ, καί περ ἔχοντες χάραν, ἐκ γαργῆσιν, ἀλλὰ ὑπὸ προβάτων καὶ ἰχθύων ζῶσι. Νομαδικῶς καὶ Σκυθικῶς. Ἔστι γὰρ τις καὶ κοινὴ ἡ διαίτα πάντων τῶν ὄρεων, ἣν πολλάκις λέγω. καὶ ταφὰς δ' εἰσι ὡραπλήσια, καὶ ἡδὴ καὶ ὁ σύμπαρ βίος αὐτήκετος μὲν, σκαίδος ἢ, καὶ ἀγρίος, καὶ πολεμικός. πρὸς ἢ τὰ συμβόλαια ἀπλῆς καὶ ἀκάπηλος. Τῷ δὲ τῷ Μασαγῶν καὶ τῷ Σακῶν ἔθνος, καὶ οἱ Ἀττάσιοι, καὶ οἱ Χωρασμεσμοί. εἰς ἑς ὑπὸ τῶν Βακτριανῶν καὶ τῶν Σογδιανῶν ἔφυγε Σπιταμένης, εἰς ἑκ τῶν Σποδράντων Περσῶν τὸν Ἀλέξανδρον. καθάπερ καὶ Βήσος, καὶ ὑπερον δὲ Ἀρσάκης τὸν Καλλίνικον φεύγων εἰς τὰς Ἀσσι-

^a τῶν deest Med. 3. 4. Mosc.

^b χαλκοῖς Esc.

^c Scripti, αὐτοῖς. Marg. Cas.

^d Scripti, μαχαίραις. Marg. Cas. sic

Par. 1. Med. 3. 4.

^e καὶ μασχαλιστῆρες Par. 5. Med. 3. 4. Esc.

^f παραπλήσιοι Par. 5.

^g de deest Med. 3.

^h τῷ

Σακῶν Mosc.

ⁱ Ἀτάσιοι Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^k Χωρασμοί Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^l in deest Med. 4.

^m ἀποδρασαντων Med. 3.

ⁿ φεύγων Σάλευκον εἰς Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^o Ἀσπασιάκας Par. 1. 5. Ἀπασιάκας

Med. 3. Mosc.

3. ἀγαθοὶ δὲ ἵπποται καὶ πεζοί] Herodotus, lib. i. c. 215. ἵπποται δὲ εἰσι καὶ ἀνιπποί. Vide reliqua. Casaub.

8. χαλκὸς δὲ καὶ χρυσοῦς ἀφθονος] Herodotus dixerat ἀπλῆτος, quod noster mutavit in ἀφθονος. Sic ille, χαλκὸς δὲ καὶ χρυσοῦς ἀπλῆτος. Idem.

9. οἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς νήσοις] Quas ait Herodotus esse pares magnitudine Lesbos: earum autem incolas, οὐκ εἶδεν ἔξας. Idem.

11. τὰς τῶν δένδρων φλοιούς] Massagetæ ait Herodotus, lib. i. c. 215. vestem habere ὁμοίην τῇ Σκυθικῇ. Lego autem, τῇ Σηρικῇ. Idem.

Ibid.] Foliis arborum nemo pro vestimentis utitur. Potius fericas esse vestes sentirem, quod a foliis esse fericum depectatum putarunt veteres. Vide Virgil. Georg. lib. ii. ver. 121.

Villeraque ut foliis depectant tenuia Seres.

Seres non hisce locis longe disiti, ergo emendationem Herodoti probo. F.

13. οἱ δ' ἐν τοῖς ἐλεσιν ἰχθυοφάγεσιν] Herodotus, l. i. c. 202. de iis qui palustria illa loca obtinent, in quæ effunditur Iaxartes, ἐν τοῖς ἀνδρώποσι καλοῦνται λέγεσι ἰχθὺς ὡμὰς σιλομένους, ἐδῆτα δὲ νομίζοντας χρᾶσαι φωκῶν δέρμασι. Casaub.

16. κατακόπτες φειδόμενοι] Lego, ἐδὲ κατακόπτες φειδόμενοι τῶν ἐρίων χάριν &c. F.

17. τὴν δ' ἐδῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίοις φαρμάκοις] Herodotus hoc modo vestes Massagetarum describit, lib. i. c. 203. et Val. Placc. lib. vi. ver. 226. Idem.

26. καὶ οἱ Ἀττάσιοι] Scribo, καὶ οἱ Αὐγάσιοι. Stephanus, Αὐγάσιοι, ἔθνος Μασαγῶν. Στράβων. Casaub.

Ibid. καὶ οἱ Ἀττάσιοι, καὶ οἱ Χωρασμεσμοί] Verius hoc modo sunt legenda verba ultima, καὶ οἱ Αὐγάσιοι, καὶ οἱ Χωράσμοι εἰσιν. Ita enim illum locum in nominibus propriis emendandum esse cum Isaaco Casaubono existimo. Ex ultima autem voce, quæ

in vulgatis Χωρασμεσμοί, facio Χωράσμοι εἰσιν. Holsten. in Stephanum de Urbibus, p. 57.

Ibid. καὶ οἱ Χωρασμεσμοί] Lego, Χωράσμοι, ut alibi: et Chorasmiarum passim meminere veteres: quanquam non uno modo scribitur illa dictio. Nam apud Arrianum dicuntur Chorasmeni, apud Stephanum Choramnæi. Casaub.

28. Σπιταμένης] Vide Q. Curtium Rufum, lib. vii. c. 5. Anon.

Ibid.] Arrianus scribit Alexandrum, dum Spitamenem persecutus sit, Sogdianos trans Oxum subjugavisse. Interea Spitamenes et perfugæ quidam Sogdiani συνασπόντες τῶν Μασαγῶν ἱππίας ἐξακούσας &c. Abhinc Massagetæ trans Sogdianos positi videntur. Exp. Alex. lib. iv. p. 276. Edit. Blancard. F.

29. καὶ ὑπερον δὲ Ἀρσάκης] Hic est Arfaces, auctor et conditor regni Parthici, a quo Arfacidæ dicti sunt, qui postea iisdem imperarunt: Callinicus autem est Antiochus ὁ ἐπικληθεὶς Καλλίνικος ὁ αὐτὸς καὶ Σέλευκος: ut scriptum est in Chronico Georgii Monachi: quem auctorem, nondum publici juris factum, nos quoque habemus manu exaratum. Casaub.

Ibid.] Arfaces a Seleucidis defecit, Manlio Vulsone et Attilio Regulo Coss. anno U. C. 498. A. C. 256. vel forsitan anno A. C. 250. Utrum velit, habeat lector: certe autem Arfaces, Antiocho Theo regnante, Parthiam ut sui juris arripuit, sed non diadema sumpsit, dum Callinico Antiochi filio majori devicto et capto, imperium Parthorum stabilitum fuisset. Ea de causa multi scriptores defectum hunc sub Callinico ponunt. F.

30. εἰς τὰς Ἀσπασιάκας] Scripti, Ἀσπασιάκας, et Ἀσπασιάτας. Lego, Ἀπασιακάς, cum Stephano, qui hunc locum citat. Casaub.

Ibid. εἰς τὰς Ἀσπασιάκας ἐχώρησε] Sic vulgo legitur, sed MSS. Ἀσπασιάται et Ἀσπασιακαί. Ad quem locum Casaubonus Ἀπασιακαί legit, inductus Stephani de Urbibus loco, in quo Strabo

στάσας ἐχώρησε. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τὴς Ἀραχω-
τῆς καὶ Μαωαγέτας τοῖς Βακτριῶσι παρὰ τοὺς ὅξον·
ἢ ὅξον· καὶ ὁ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανὸς τοῖς ὅλοις ἐδά-
φεισιν ἀντικείμενα τῇ Ἰνδικῇ, ὁ Βακτρία δ' ἐπὶ ὀλίγον·
τὸ γὰρ πλεονὸν παρὰ Παροπαμισῶ παρὰ τοὺς ὅξον·
δὲ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανὸς τῇ Ἰαξάρτῃ· ὁ Σογδια-
νὸς δὲ καὶ ὁ Βακτριανὸς τὸν ὅξον· μετὰ δὲ Ἵρ-
κανῶν καὶ Ἀρίων Ταπύρος οἰκεῖν· κύκλῳ δὲ περὶ
τῇ θάλαττῃ μὲν τῆς Ἵρκανῆς, ὁ Ἀμάριος τε, καὶ
ἡ Ἀναειάκας, καὶ ὁ Καδυσίος, καὶ ὁ Ἀλβανός, καὶ ὁ Κα-
πίος, ὁ Οὐϊπίος, τάχα δὲ καὶ ἑτέρες μέχρι Σκυθῶν·
ἐπὶ ταῦτα δὲ μέρη τῇ Ἵρκανῇ Δέρβηκας· τῆς δὲ
Καδυσίος συμβαίνει Μήδων καὶ ὁ Μαπανῶν παρὰ
τὸν Παρὰ τοὺς ὅξον· Τὰ δὲ διαστήματα ἔγωγε λέγει·
ἀπὸ μὲν τῆς Καπίας ὅτι τὸν Κύρον, ὡς χιλίους ὀκτα-
κοσίους σταδίας· ἔστι δὲ ὅτι Καπίας πύλας πεντα-
χιλίους ἑξακοσίους· εἴτα εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν Ἀρί-
ων, ἑξαχιλίους τετρακοσίους· εἴτ' εἰς Βακτρίαν τὴν
πόλιν, ἢ καὶ ὁ Ζαριάσπα καλεῖται, ὁ τριχιλίους ὀκτα-
κοσίους ἐβδόμηκοντα· λέγει δὲ καὶ ἔγωγε τὰ διαστή-
ματα· ἀπὸ Καπίων πύλων εἰς Ἰνδὸν, εἰς μὲν
ἑκατόμυλον, ὁ χιλίους ἑννακοσίους ἑξήκοντα φασιν·
εἰς δὲ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Ἀρίων, τετραχιλίους
πεντακοσίους τετρακόντα· εἴτ' εἰς Προφθασίαν πύλιν
ἡ Δραγγὴ χιλίους· οἱ δὲ φ'· εἴτ' εἰς Ἀραχωτῆς πύλιν
ἡ Περὰ τοὺς ὅξον· ὁκτακοσίους ἑκατὸν εἰκοσιν· εἴτ' εἰς Ὀρτο-
σπανα, ὅτι τῇ ὁ Βακτρίαν τρίτον, διχιλίους· εἴτ'
εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰνδικῆς· χιλίους ὁμῶς, μύριοι πεντα-
χιλίοι φ'· ἐπὶ εὐθείας δὲ τῶν διαστημάτων τέττω τὸ

se contulit. Eratosthenes tradit Arachotos et Mas-
fagetas sitos juxta Bactrios ad Oxum: et Sacas
quidem ac Sogdianos toto solo Indiæ oppositos:
Bactrios aliquantulum, quorum major pars secun-
dum Paropamisum sit posita: Sacas et Sogdianos
Iaxarte dirimi: hos et Bactrianos Oxo: inter Hyr-
canos et Arios habitare Tapyros: in orbem circum
mare post Hyrcanos esse Amardos, Anariacas, Ca-
dusios, Albanos, Caspios, Vitios, ac fortasse etiam
alios quosdam, usque ad Scythas: ab altera Hyrcanorum
parte Derbicas: a Cadusiis Medos attingi et
Matianos sub Parachoatram. Intervalla sic tradit: a
mari Caspio usque ad Cyrum, stadia circiter mille
et octingenta: inde ad Caspias portas quinque mil-
lia et sexcenta: hinc ad Alexandriam in Ariis sex
millia et quadringenta: porro ad Bactra, quæ urbs
etiam Zariaspa dicitur, tria millia octingenta et sep-
tuaginta. Sic quoque distantias refert. A Caspiis
portis ad Indos Hecatompylum quidem mille non-
genta et sexaginta. Ad Alexandriam autem Aria-
nam quatuor millia quingenta et triginta: hinc ad
Prophthasiam in Dranga, mille et sexcenta, aut ut
alii quingenta: inde ad Arachotos quatuor millia
centum et viginti: inde ad Ortospana ad trivium e
Bactricis, bis mille: porro ad fines Indiæ mille.
Summa quindecim millia et quingenta. Ad rectam
vero lineam huic intervallo respondere intelligen-

^a πρὸς δύσιν, παρὰ τὸν ὅξον. Marg. Cas. sic Med. 3. 4. Esc. Mosc. πρὸς δύσιν παρὰ τὸν ὅξον Par. 1. 5.
infra. ^c MSS. Βακτρίαι, et Βακτρίαις. Marg. Cas. Βακτρίαι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.
^e καὶ Σογδιανὸς Esc. Mosc. ^f MSS. Βακτριανὸς. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.
Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^h Ἀδριακάς Par. 1. 5. Ἀνδριάκας Med. 3. 4. Mosc. ⁱ Καδυσίος Esc.
Cas. Οὐϊπίος Esc. ^l Δέρβηκας Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc. Δέρβηκας Med. 3.
Mosc. ^o Ζαριάσπα Esc. ^p MSS. τριχιλίοι, εἴτ' ἐπὶ τὸν Ἰαξάρτην ποταμὸν, ἐφ' ὃν Ἀλέξανδρος ἦκεν, ὡς πενταχιλίους. Ὅμῳ δι-
χιλίοι δισμήριοι ἑξακόσιοι ἐβδόμηκοντα. λέγει. Marg. Cas. sic Esc. Mosc. τριχιλίους ἑξακοσίους ἐβδόμηκοντα, εἴτ' ἐπὶ τὸν Ἰαξάρτην ποταμὸν, ἐφ' ὃν Ἀλέξανδρος ἦκεν, ὡς πενταχιλίους· ὁμῶς δισμήριοι διχιλίοι ἑξακόσιοι ἐβδό-
μηκοντα. λέγει Med. 3. ^q χίλια ἑννακόσια Par. 5. χιλίους ἑννακοσίους Med. 3. 4. ^r Ἀράπη Par. 1. Δράπη Par. 5. Med. 3. 4.
Esc. Mosc. ^s χιλίους deest Par. 5. recte. V.

^b Σάκας Esc. Mosc. et sic
^d Παροπαμισῶ Esc. Mosc.
^e Ἀμαρῆς Par. 1. 5.
^k Supra, Κεῖντιοι. Marg.
ⁿ Παρὰ τοὺς ὅξον

Strabo citatur. Sed apud Polybium, lib. x. p. 619. Edit. Amst.
ter quoque legitur Ἀσπασιάκας. Holsten. in Stephan. p. 40.

Ibid.] Bayerus, in Hist. Regni Græcorum Bactriani, p. 63.
recte conjicit MSS lectionem esse sanam, et hanc gentem esse
Ἀσπασιάκας Xenophontis in regione campestri, hodie Kargjak
dicta, sentit, quæ a Tanai supra Caucasum et Caspium mare
protenditur. Talia sunt Bayeri verba. Polybius hujus gentis ἀνὰ
μέσον ὅξον καὶ Τανάϊδος meminisse videtur. (p. 862. Edit. Amst.)
Brequignius non sine causa lect. MSS Paris. præfert. F.

8. Ταπύρος οἰκεῖν] Tapyros Arrianus memorat, l. iii. p. 215.
Edit. Blancard. et Diod. Siculus, l. ii. p. 115. Edit. Wesseling.
inter Cadusios et Hyrcanos collocat. Idem.

12. Δέρβηκας] Hi sunt Δέρβηκας Stephani. Diodorus Siculus
hos etiam memorat, et in eodem situ. Idem.

15. ἀπὸ τοῦ Β' Καπίας] Hæreo annon legendum Καπίας γέματος.
Nam ab aliquo puncto necesse iter suscipiamus, cum series dis-
tantiarum numeretur, ut a MSS in margine citatis patet. Si
autem novissimis tabulis fidem habeamus, distantia a Strabone
posita non conveniunt. Si liceat locorum nomina transferre, vel-
lem hoc modo legere: ἀπὸ τοῦ Β' Καπίας (τόματος) ἐπὶ τὸν Κύρον πεν-
ταχιλίους ἑξακοσίους σταδίας· ἔστι δὲ ἐπὶ τὰς Καπίας πύλας χιλίους
ὀκτακοσίους· εἴτα εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀρίων ἑξαχιλίους τετρακο-
σίους· εἴτ' εἰς Βακτρίαν τὴν πόλιν, ἢ καὶ Ζαριάσπα καλεῖται, τριχιλίους
ὀκτακοσίους ἐβδόμηκοντα· εἴτ' ἐπὶ τὸν Ἰαξάρτην ποταμὸν, ἐφ' ὃν Ἀλέξαν-
δρος ἦκεν, ὡς πενταχιλίους. Ὅμῳ δισμήριοι ἑξακόσιοι ἐβδόμη-
κοντα. Si lectio talis admittatur, loca in ordine geographico po-
nuntur; distantia autem inter Caspias pyles et Alexandriam
longe a vero abest, ni legamus εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀραχωτῇ.

In Arachosia enim urbs fuit Alexandria dicta. Nil tamen quoad
distantias mutandum judico, quod non aliter totus numerus cum
partibus conveniat. In hac emendatione lectio MSS in mar-
gine posita multum nos adjuvit. Idem.

21. ἀπὸ Καπίων πύλων—εἰς ἑκατόμυλον] Distantia non cum
sequentibus convenit. Idem.

24. εἰς Προφθασίαν—χιλίους φ'· οἱ δὲ φ'·] Rectius, ut opinor, χιλί-
ους deleri debet, ut vera distantia ab Alexandria ad Prophthasiam
statuitur. Non tamen authorem nostrum corrigo, quod alio mo-
do summa non partibus convenit, neque Strabo longe infra in
lib. xv. sibi constabit. Mendum autem in ipso Eratosthene esse
suspicio. Prophthasia urbs exstructa ab Alexandro. (Vide Plut.
de virtute et fort. Alexandri.) D'Anvillius esse hodiernum no-
men Zarang affirmat, a Zarangæis, quorum regio pars Dran-
gianæ fuit. Arrianus utrumque nomen habet in locis diversis;
sed exinde liquet gentes easdem esse saltem vicinas. Drangia-
na est hodie Segestan vel Sistan. Idem.

28. ὁμῶς, μύριοι πενταχιλίους φ'·] Fortasse numerus in Græcis
corruptus, et reponendum, ὁμῶς, μύριοι πενταχιλίους φ'· π', pro
πενταχιλίους φ'· Plura de dimensionibus itineris Indici a Caspiis
portis usque ad Indiæ principium Salmas. Exerc. Plinian.
Edit. Ultraj. p. 556 b. E. Anon.

Ibid.] Emendationem Salmasii non probo. Corrigo potius
πενταχιλίους τ', (scilicet 15300) quod primo summam in libro
xv. p. 1053. Edit. Amst. ubi distantias easdem recenset, hic nu-
merus æquat: secundo, quod singulæ summæ toto numero
(hac lectione admitta) fere conveniunt. Si legimus paulo ante
de finibus Indiæ χιλίους ζ', i. e. 1090, nihil deerit. F.

dum est longitudinem Indiæ continuam ab Indo usque ad orientale mare. Atque hæc de Sacis.

Parthia ampla non est, ut quæ a Persis, atque etiam Macedonibus rerum potitis cum Hyrcania fuerit censa. Præterquam quod parva, densa filvis est, montosa, et inops: itaque reges suam cattervam cursu eam prætervehi jubebant, quod ne ad parvum quidem tempus alendo sufficeret. Nunc tamen aucta est. Partes ejus sunt Camisena et Chorena: fere etiam quicquid est usque ad portas Caspias, et Aragos, ac Tapyros, quæ olim Mediæ fuerunt. Est et Apamea et Heraclea, urbes apud Rhagas. A Caspiis portis ad Rhagas stadia sunt quingenta, auctore Apollodoro: ad Hecatompylon, Parthorum regiam, mille ducenta et sexaginta. Nomen Rhagis (*rupturas diceres*) a terræ motibus factum aiunt, quibus urbes complures, et pagos bis mille subversos Posidonius scribit. Tapyros habitare ferunt post Hyrcanos et Derbicas. De Tapyris narratur, lege apud eos receptum esse, ut uxores suas aliis viris elocent, postquam ipsi ex iis duos aut tres sustulerunt liberos: sicut etiam Cato Hortensio roganti Marciam suam nostra ætate tradidit, fecutus veterem Romanorum consuetudinem. Cæterum rebus extra Taurum novatis, quod Syriæ et Mediæ reges diffiderent, quibus istæ regiones pa-

συνεχῆς δεῖ νοεῖν ^a τὸ ἀπὸ τῆς Ἰνδοῦ μέχρι τῆς ἑσπέρης γαλατίας μῆκος, τῆς Ἰνδικῆς· ταῦτα μὲν τὰ παλαιὰ τῶν Σάκας.

Ἡ δὲ Παρθυαία πολλὴ μὲν οὖν ἐστὶ συνετέλει γρὺν μὲν τῶν Ὑρκανῶν ^c τὰ Περσικὰ, καὶ μὲν τῶν Μακεδόνων κρατούντων ὅτι χρόνον πολὺν· ὡς δὲ τῇ συμπερότητι διασεία καὶ ὀρεινὴ ἐστὶ, καὶ ἀπορροῖς· ἄσπερ δὲ τὸ τῆς δρόμω ^e διεξίσαι τὸν ἑαυτῶν οἱ βασιλεῖς ὄχλον, ὃ δυνάμεντος πρέφειν ^h τῆς χώρας ἐδ' ὅτι μικρὸν. Ἀλλὰ νῦν ἡύξηται. Μέρη δ' ἐστὶ τῆς Παρθυανῆς ἢ τε ⁱ Καμεισινῆς καὶ ἢ ^k Χωρηνῆς· σχεδὸν δ' ἐπὶ καὶ τὰ μέχρι ^m Πυλῶν Κασιῶν, καὶ ⁿ Ἀραγῶν, καὶ Ταπύρων, ὅντα τῆς Μηδείας ἀπέπεσον. Ἐπὶ δ' Ἀπάμεια, καὶ Ἡρακλεία πόλεις περὶ τὰς ^p Ραγὰς· εἰσὶ δ' ἀπὸ Κασιῶν πυλῶν εἰς μὲν Ραγὰς σταδίους πεντακόσιοι, ὥς φησιν Ἀπολλόδορος· εἰς δ' Ἐκατόμυλον, ὃ τῆς Παρθυαίας βασιλείου, χίλιοι διακόσιοι ἐξήκοντα· τὸνομα δὲ τῆς Ραγῆς ἀπὸ τῆς γενόμενων σεισμῶν γενέσθαι φασίν, ὅτι ὅν πόλεις τε συχναί, καὶ καὶ μὲν διχίλιαι, ὥς φησι Ποσειδώνιος, ^r ἐπεσπῆσαν. Τὰς δὲ Ταπύρας οἰκεῖν φασὶν ^s μεταξὺ τῆς Δερβικῆς τε, καὶ Ὑρκανῶν. Ἰσχυροὶ δὲ περὶ ^t τῆς Ταπύρων, ὅτι αὐτοῖς εἰν νόμιμον, τὰς γυναικας ^y τὰς γαμετάς ἐκιδόναι ἑτέροις ἀνδράσιν, ^z ἐπειδὴν ἐξ αὐτῶν ἀνελώνται δύο ἢ τρία τέκνα· καθάπερ καὶ Κάτων Ὀρτησίω ²⁵ δεηθέντι ἐξέδωκε τὴν Μαρκίαν ἐφ' ἡμῶν καὶ πωλασθῆναι Ῥωμαίων ἔθος. Νεωτεριόθεν δὲ τῶν ἐξω τῆς Ταύρε, ἀπὸ τῆς ὁρῆς ^b ἀλλήλους εἶναι τὰς τῆς Συρίας καὶ τῆς Μηδείας βασιλέας, τὰς ἔχοντας ^d καὶ ταῦτα, ὡς αὐτῶν

^a τὸ δεῖν Par. 5. ^b Σάκας Mosc. ^c Malim, καὶ τὰ Περσικά. Marg. Caf. Lege, forte rectius, μετὰ τὰ τῶν Ὑρκανῶν τὰ Περσικά, καὶ μετὰ ταῦτα τῶν Μακεδόνων. V. ^d τῶν Μακεδόνων Med. 3. 4. ^e Malim, ὡς. Marg. Caf. sic Med. 3. Esc. ^f δρόμω deest Med. 3. ^g Scripti, ἐξίσαι. Marg. Caf. sic Par. 5. ^h τῆς ἑαυτῶν χώρας Esc. ⁱ Καμεισινῆς Par. 5. Mosc. ^k Χωρηνῆς Par. 1. 5. Mosc. ^l δὲ τοι Par. 1. Med. 4. δὲ τι Par. 5. ^m Πυλῶν καὶ Mosc. ⁿ Suspecta vox: forte, Ραγὰς. ^o Μηδείας Esc. Mosc. ^p Ἀραγῶν Esc. et sic infra. ^q ὡς Ποσειδώνιος φησιν Med. 3. 4. Mosc. ^r MSS. ἀνεσπῆσαν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^s Sic legendum ex scriptis. Interpres, μετὰ. Marg. Caf. ^t Δερβικῶν Par. 5. Esc. ^u τῶν deest Med. 3. ^v Scripti, αὐτῶν. Marg. Caf. sic Par. 5. ^y ἐκιδόναι τὰς γαμετάς Med. 3. 4. Mosc. ^z ἐπειδὴν Par. 5. ²⁵ ἔλονται Par. 5. ^b Scripti, ἀλλήλους. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. sed in marg. Med. 4. legitur ἄλλοις. ^c Μηδείας Med. 4. et ex correct. Med. 3. ^d καὶ deest Med. 3.

9. Μέρη δ' ἐστὶ τῆς Παρθυανῆς] Manifesto Παρθυανῆν vocat τὴν Παρθυαν. Ptolemæo vero Parthylene pars est Parthiæ. Polybium videtur sequi Strabo. Casaub.

10. ἢ τε Καμεισινῆς καὶ ἢ Χωρηνῆς] Ptolemæus, non Camisenam, sed Comiufinam vocat: nec Chorenā, sed Choroanā. Sic infra, l. xv. p. 1055. Edit. Amst. Χωρηνῆς rectius scribitur. Idem. Ibid. ἢ τε Καμεισινῆς] Straboni Καμισινῆς dicitur, quæ Ptolemæo est Κομισινή. Apud utrumque legendum, Κομισινή. Salmas. Exerc. Plin. Ed. Ultraj. p. 842. a. F.

Ibid. καὶ ἢ Χωρηνῆς] Sic vulgo male dicitur, cum legenda sit Χωρηνῆς, quæ inter Parthiæ numeratur regiones. Idem Ibidem. p. 690.

Ibid.] Isidori Characeni mansiones Parthicas hic aggredimur. Hic author, imperante Adriano, et ante victorias in Oriente a M. Aurelio Imp. partas, scripsit. (Vide Dissertat. Dodwellii) Abhinc Salmasius nomina Κομισινή et Χωρηνῆς habuit. Parthia propria est hodie Irak apud Persas, nam altera regio ad Tigridem nomen idem gerit. F.

12. Ἐστὶ δ' Ἀπάμεια] Apamia urbs in Choarena. (Ibid. Char. p. 7. Edit. Hudson.) Idem.

15. Ἐκατόμυλον, τὸ τῶν Παρθυαίων βασιλείου] Hecatompylum vocat Parthorum regiam: docet autem Polybius, l. x. p. 834. Edit. Amst. fuisse Hecatompylum in medio totius Parthiæ sitam: nomenque invenisse ἀπὸ τῆς συμβαίνοντος, quod in eam inciderent omnes viæ αἱ φέρονται εἰς πάντας τὰς ἐξῆς τόπους. Alii regiam Parthorum ἐαρινῶν faciunt Rhagas, χειμερινῶν Babylonem. Athenæus, lib. xii. c. 2. p. 513. Casaub.

Ibid.] Casauboni adi Animadversiones ad hunc locum Athenæi. Anon.

Ibid.] Hecatompylos urbs Parthiæ principalis, dum nondum

fastigium imperii attigerat. Polybius recte describit in media Parthia sua ætate sitam, et Diodorus Siculus hanc urbem (t. ii. p. 218. Edit. Wesfeling.) ad limites Hyrcaniæ tanquam positam memorat. F.

17. τὸνομα δὲ τῆς Ραγῆς] Hæc fuit sententia Duridis Samii. Vide lib. i. p. 88. lin. 12. Idem.

20. Τὰς δὲ Ταπύρας οἰκεῖν φασὶν μεταξὺ] Vocem μεταξὺ restitui-mus ex libris. Ptolemæus hos Taporos appellat, Stephanus Tapyrrhos. Casaub.

21. Ὑρκανῶν] Post Hyrcanos: deest μετὰ, puto, aut ὑπὸ. Respexi ad alias de his dicta. Xylander.

24. καθάπερ καὶ Κάτων Ὀρτησίω] Res nota vel ex Tertulliano adv. Gent. c. 39. ut Plutarchum, in Caton. Min. t. i. p. 771. Edit. F. Furt. et alios omittam. Casaub.

26. Νεωτεριόθεν δὲ τῶν ἐξω τῆς Ταύρε, διὰ τὸ πρὸς ἈΛΛΗΛΟΥΣ εἶναι τὰς τῆς Συρίας καὶ τῆς Μηδείας βασιλέας, τὰς ἔχοντας καὶ ταῦτα] Scribendum est, opinor, πρὸς ἈΛΛΟΙΣ. Aliis negotiis intentis. Scripti habent, ἈΛΛΗΛΟΙΣ. T.

28. πρῶτον μὲν τὴν Βακτριανὴν ἀπέσπασαν οἱ πεπιστευμένοι, καὶ τὴν ἐγγὺς αὐτῆς πᾶσαν οἱ περὶ Εὐθύδημον. Primum Euthydemus et om-nem viciniam ad defectionem pertraxit] Xylander putavit τὸ οἱ πεπιστευμένοι et τὸ οἱ περὶ Εὐθύδημον idem esse, et ultimum hoc membrum esse explicationem prioris. Sed errat, et eo gravius, quod contra historiam peccat, et falsam sententiam Straboni tribuit. Nam ex Polybii libro undecimo constat, et ex Trogo apud Justinum, lib. xli. Theodotum priorem rebellasse, et eum fuisse Bactrianæ præfectum Strabo docet pagina sequente, ubi eum Diodotum vocat: ejus vero posteris regnum eripuit Euthydemus, ut ipse gloriatur apud Polybium dicto loco. Igitur verba Strabonis sic Latine reddere debebat Xylander: primum Bactrianam ad defectionem pertraxerunt ii, quibus ejus custodia demandata

ἢ τὴν Βακτριανὴν ἀπέστησαν οἱ πεπιτευμένοι, καὶ τὴν
ἐγγὺς αὐτῆς πᾶσαι οἱ περὶ Εὐθυδημον· ἔπειτα Ἀρ-
σάκης ἀνὴρ Σκύθης τῶν Ἀδάων πῦας ἔχων οὗτον Πάρ-
νης καλεσμένους Νομάδας, παρικέντας τὴν Ὀχον,
ἐπιήλθεν ἐπὶ τὴν Παρδυάαν, καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς.
Καταρχὰς μὲν οὖν ἀσθενὴς ἦν ἀπολεμῶν πρὸς οὗτον
ἀφαιρέντας τὴν χώραν, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἀφαιρέζαμε-
νοι ἐκείνων· ἔπειθ' ἔτις ἰσχυρὰν ἀφαιρέμενοι τὴν πλη-
σίον αἰὲς ἀπὸ τοῖς ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσεως, ὥστε
τελευτῶντες ἀπάσης τῆς ἐν τῷ Εὐφράτῃ κύριοι κατ-
έστησαν. Ἀφείλοντο δὲ καὶ τῆς Βακτριανῆς μέρος
βιασάμενοι οὗτον Σκύθας· καὶ ἐπὶ ὡς περὶ οὗτον
Εὐκρατίδαν· καὶ νῦν ἐπάρχου τοσαύτης γῆς, καὶ ὅ-
σων ἐδῶν, ὥστε ἀντίπαλοι τῷ Ῥωμαίων τρόπον πᾶ-
σι γένεσθαι, καὶ μέγας τῆς ἀρχῆς. Αἴτιος δ' ὁ βίος
αὐτῶν, καὶ τὰ ἔθνη, τὰ ἔχοντα πολὺ μὲν ὁ βάρβαρον
καὶ τὸ Σκυθικόν· πλέον μὲν ὅτι τὸ χρίσιμον πρὸς
τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸ ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώ-
σιν. Φασὶ δὲ οὗτον Πάρνης Δάας μετανάστας εἶναι ἐκ
τῆς ὑπὲρ τῆς Μαϊώπιδος Δάων, ἐς Ἐανθίους ἢ Παρίους
καλεῖσθαι· ἐπὶ πάντι δ' ὁμολογῆται Δάας εἶναι πῦας τῆς
ὑπὲρ τῆς Μαϊώπιδος Σκυθῶν· ἀπὸ τῶν δ' οὖν ἔλ-
κειν φασὶ τὸ γένος τῶν Ἀρσάκων· οἱ δὲ, Βακτριανὸν λέ-
γουσιν αὐτόν· φεύγοντα δὲ τὴν αὐξήσιν τῆς περὶ Διό-
δοτον, ἀπεστήσαντο τὴν Παρδυάαν. Εἰρηκότες δὲ πολλὰ
πρὸς τῶν Παρδικῶν νομίμων ἐν τῇ ἑκτῇ τῶν ἱστορικῶν
ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέρῳ δὲ τῶν μὲν Πολύβιον,
ᾧ ὁμοειδέως ἐν τῷ αὐτῷ, μὴ ταυτολογεῖν δεξώμενοι το-
σοῦτον εἰπόντες μόνον, ὅτι τῶν Παρδυαίων συνεδρίον
φασὶ Ποσειδώνιος εἶναι διττόν· τὸ μὲν συγγενῶν, τὸ δὲ
σοφῶν καὶ μάγων, ἔξ ὧν ἀμφοῖν τὰς βασιλεῖς καλίσ-
τησιν.

Ἡ δ' Ἀρλα καὶ ἡ Μαρτυανή, ἀκράτιστα χω-

rebant: primum Euthydemus et omnem viciniam
ad defectionem pertraxit. Deinde Arsaces Scythae,
Dais quibusdam imperans cognomento Parnis, No-
madibus, qui ad Ochum accolebant, Parthiam in-
vasit et occupavit. Atque ab initio quidem infir-
mus fuit bellum continenter sustinens adversus eos,
quibus Parthiam ademerat, cum ipse, tum succe-
ssores ejus: postea ita viribus aucti sunt, rem bello
præclare gerentes, et subinde vicina sibi adjicientes,
ut ad extremum quicquid est intra Euphratem di-
tionis in suam potestatem redegerint. Scythis quo-
que, et ante Eucrati, vim fecerunt, ac partem Bac-
trianæ ademerunt. Et hodie tantum possident ter-
ræ, totque gentium dominantur, ut ob imperii
magnitudinem Romanorum potentiae quodammo-
do sint pares. In causa est vitæ ratio et mores, in
quibus multum est barbaricum et Scythicum, plus
tamen ad imperium conducens, et rem bello recte
gerendam. Aiunt Daas Parnos demigrasse a Dais,
qui supra Mæotidem habitant, Xanthii dicti et
Parii: non est autem prorsus in confesso, esse quos-
dam Daas Scythas supra Mæotidem: itaque ab his
Arsacen genus traxisse ferunt. Alii Bactrianum fu-
isse tradunt, cumque incrementa Diodoti fugeret,
Parthiam ad defectionem pertraxisse. Sed cum
multa de legibus et institutis Parthorum dixerimus
in sexto historicorum commentariorum libro, item-
que in secundo eorum, quæ Polybio subjunximus:
nunc ea prætermitemus, ne videamur eadem in-
culcare. Id unum dicamus, Posidonio teste, duplex
esse concilium Parthorum, unum cognatorum, al-
terum sapientum et magorum: reges ex utroque
deligi.

Arla et Martyana, validissima istius sunt regionis

^a Δατίων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^b Ὀχον Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc.

^c γῆς Med. 3.

^d τὸ μέρος Par. 5.

^e MSS. τοῖς Ῥωμαίοις. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^f Scripti, τὰ ἔθνη. Marg. Cas. sic Par. 1. 5.

^g τὴν

^h τὴν deest Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

ⁱ Ἐανθίους Par. 5. Med. 4. Bre. Ἐανθίους Med. 3. Esc. Mosc.

^k Πα-

^l εἰς Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc.

^m εἶναι Ποσειδώνιος Med. 3. 4. Mosc.

ⁿ Μαρτυανή Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^o ἀκράτιστα Par. 1. 5. Mosc.

demandata fuerat: deinae et vicinas etiam regiones Euthydemus.
Palmer.

Ibid.] Vide etiam Bayerum, in Historia Regni Græcorum
Bactriani, p. 45, 46. (Edit. Petrop. 1738.) F.

12. καὶ ἐπὶ πρότερον τὰς περὶ Εὐκρατίδαν] De hoc Eucrati vide
lib. xv. p. 1006. Edit. Anst. et apud Justinum, lib. xli. c. 6.
Casaub.

22. ἀπὸ τέτων δ' ἐν ἑλκεν φασὶ τὸ γένος τῶν Ἀρσάκων] Ait φασὶν,
quia de ejus origine non convenit inter auctores. Justinus, lib.
xli. c. 4. Erat eo tempore Arsaces, vir, sicut incertæ originis, ita
virtutis expertæ. Georgius Monachus, cujus ante memini, ait
Arsacem et fratrem Teridatem ἑλκεν τὸ γένος ἀπὸ τῶν Περσῶν Ἀρ-
ταξέρξην. Idem.

Ibid.] Arsaces incertæ fuit originis; sed a similitudine no-
minum, stirpe regia Persarum exortum fuisse jactavit. Ar-
taxerxes Mnemon, nondum diademate cinctus, Arsaces nomen
habuit, et abhinc imperii Parthici epocham unam Arsaces sumpt-
sit. In gazophylacio Imperat. Germ. nummus Parthorum ex-
hibetur hac epig. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣ: ΑΡΣΑΚΑ. In averfa parte
hæ temporum notæ sunt, ΖΑΡ scilicet 137, et infra ΣΠΣ scilicet
286. Prima nota est Arsacidarum defectus epocha, quæ cum
A. U. C. 498 convenit. Ergo 137 + 498 = 635, vel si anno
currente computes 634 A. U. C. vel annum A. C. 120, quo an-
no numisma hoc Parthicum fuit excusum. Secunda temporis
nota, ni fallimur, ab Artaxerxe Mnemone ducatur, nam si ab
A. U. C. 634 regressus est annorum 286, annum U. C. cur-

rentem habebis 349, vel A. Christum 405; quo anno Ar-
taxerxes Mnemon solium ascendit. Hæc a Forliero doctissimo
in tractatu nuper edito duxi. F.

24. φεύγοντα δὲ τὴν αὐξήσιν τῶν περὶ Διόδοτον] Justinus de Ar-
sace, lib. xli. cap. 4. Non magno deinde post tempore, Hyrcano-
rum quoque regnum occupavit: atque ita duarum civitatum impe-
rio præditus, grandem exercitum parat, metu Seleuci et Theodoti
Bactrianorum regis. Justinus Theodotum vocat, quem Strabo
Diodotum. Casaub.

30. συγγενῶν, τὸ δὲ σοφῶν] Συγγενῶν hic inculcatum est, forte
pro σοφῶν. Sed quæ sequuntur verba de Arla et Martyana,
utrum ad Parthiam, an vero, extrita librariorum vitio digres-
sione, ad Ariæ descriptionem, et hujus ipsius aliqua parte, ad
Ariam pertinent? Hoc quidem puto. Nam certe ista σοφῶν δ'
αὐτὰ &c, perspicue de Aria sunt, cujus hoc nomine fluvium et
Ptolemæus novit, et Plinius, lib. vi. c. 23. mascul. gen. et hic
infra Strabo protulit. Quid de reliquis senserim, versio mea
ostendit. Xyland.

31. τὰς βασιλεῖς καθίστησιν] Lego, καθιστᾶσι. Casaub.

33. Ἡ δ' Ἀρλα καὶ ἡ Μαρτυανή] Post descriptam Hyrcaniam,
et Parthiam, describit paucis regiunculas duas, quæ, a flumi-
bus Ario et Margo, Aria et Margiana appellantur. Sed ut hic
locus est affectus, vix agnoscas quæ nos dicimus in verbis Stra-
bonis: minus etiam in interpretatione Xylandri, qui mirifico er-
rore provincias istas duas in totidem castella transmutavit. Nos
non dubitamus corruptissimum locum sic esse suæ integritati re-
stituendum,

castella, partim montibus inclusa, partim domicilia locis planis habentia Montes ergo inhabitant Scenitæ quidam in tabernaculis degentes: campestria amnibus perfluuntur. Rigant ea partim Ario, partim Margo. Contermina est Aria Bactrianæ et monti eam succingenti: distat ab Hyrcania stadiis circiter sex mille. Cum ea censebatur etiam Drangiana usque ad Carmaniam, majori parte austrinis partibus sub montes decumbens, habens tamen etiam boreales quasdam partes Ariæ propinquas. Arachosia etiam non procul abest, ipsa quoque meridionalibus montium partibus subjacens, et usque ad Indum amnem porrecta, pars Ariæ. Longitudo Ariæ stadia bis mille fere: latitudo campestrium trecenta. Urbes, Artacana, Alexandria, Achaia, nomina a conditoribus habentes. Terra est vini boni ferax, quod in tertiam usque ætatem durat in vasis non picatis. Vicina est etiam Margiana: sed solitudine campi cinguntur. Miratus autem regionis fertilitatem Antiochus Soter, muro eam circumdedit, cujus circulus continet stadia mille et quingenta, urbemque in ea condidit Antiochiam. Hæc quoque terra vitibus pollet. Ferunt inveniri vites ibi frequenter, quarum caudex tantus fit, quantum duo viri queant amplecti, uvam bicubitalem. Bactriæ partes quædam Ariæ versus septentrionem circumdantur: pleræque versus ortum porriguntur. Ampla est regio, et omnium rerum ferax, excepto oleo. Tanta autem fuit Græcorum, qui eam abalienaverunt, potentia ob foli præstantiam, ut et Arianam obti-

εία ὅτι ταύτη, τῇ μὲν ὑπὸ τῆς ὀρῶν ἐγκλειόμενα, τῇ δ' ἐν πεδίοις τοῖς οἰκήσεσσι ἔχοντα. Τὰ μὲν οὖν ὅρη νέμονται σκιωῖται πινες· τὰ δὲ πεδία ποταμοῖς διαρρέιται· ποτίζουσι δ' αὐτὰ, τὰ μὲν τῷ Ἀρίῳ, τὰ δὲ Μάρῳ. Ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ, καὶ ὑποσάσαν ὅρει τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανὴν, διέχει δὲ τῆς Ὑρκανίας περὶ ἑξακισχίλιες σταδίους· σιωτελῆς δ' ἡ αὐτὴ καὶ ἡ Δραγγιανὴ μέχρι Καρμανίας, τὸ μὲν πλέον τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς ὀρῶν ὡς πεπρωκυῖα, ἔχουσα μὲν οὖν πᾶσι τῶν μερῶν, καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς πλησιάζουσα τοῖς κατὰ τὴν Ἀρίαν· καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ ἐπολύ· ἀποθνήσκει, καὶ αὐτὴ τοῖς νοτίοις μέρεσι τῶν ὀρῶν ὑποπεπρωκυῖα, καὶ μέχρι τῆς Ἰνδοῦ ποταμοῦ τελευτῇ, μέρος ἑστὶ τῆς Ἀριανῆς. Μῆκος δὲ τῆς Ἀρίας ὅσον διχίλιοι σταδίοι, πλάτος δὲ τριακόσιοι ἑπτά πεδία· πόλεις δὲ ἡ Ἀρτακάνη, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Ἀχαΐα, ἐπάνυμοι τῶν κτισάντων· εὐοίνει δὲ σφόδρα ἡ γῆ· καὶ εἰς τὴν τριγωνίαν παραμένει ἐν ἀπτήλωτοις ἄλσσι. Παραπλησία δ' ὅτι καὶ ἡ Μαργιανή· ἐρημίας δὲ ὡς ἐλέχεται τὸ πεδίων. Θαυμάσιαι δὲ τὴν εὐφύαν ὁ Σωτήρ Ἀντίοχος, τείχει ὡς ἐβόαλε κύκλον ἔχοντι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· πόλιν δ' ἔκτισεν, Ἀντιόχεια. Εὐάμπελος δὲ καὶ αὐτὴ ἡ γῆ φασὶ γούν τὸν πυθμένα εὐρίσκεσθαι πολλάκις δυσὶν ἀνδράσι ὡς ἐληλύθον· τὸν δὲ βότρω διπλήν. Τῆς δὲ Βακτρίας μέρη μὲν τινα τῇ Ἀρίᾳ ὡς ἐβόληται ὡς ἀρκιον, τὰ πολλὰ δ' ὑπέρκειται ὡς ἕω· πολλὴ δ' ὅτι καὶ ἀμφορος, πλὴν ἐλάμβ. Τοσοῦτον δ' ἔχουσιν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ὥστε τῆς Ἀριανῆς ἐπεκράτην καὶ τῶν Ἰν-

^a δὲ τῇ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^c Locus depravatus: prior interpretes legit, καὶ ὑποσάσαν, (vel ὑποκειμένη αὐτὴ ὑποπεπρωκυῖα) ὅρει τῷ ἔχοντι. Marg. Cas. ^d Δραγγιανή Par. 1. 5. Med. 4. Δραγγιανή Med. 3. ^e ὑποπεπρωκυῖα Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^f Ὑρκανίαν Par. 5. ^g ἀποθνήσκει Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^h Scripti, Ἀρτακάνη. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Ἀρτάνη Par. 5. Ἀρτάνη Esc. Mosc. ⁱ Ἀχαΐα Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^k ὁ οἶνος εἰς Esc. καὶ εἰς Mosc. lacuna intercedente. ^l τριγωνίαν Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. τριγωνίαν Par. 5. ^m περιέλαβε Med. 3. ⁿ τὴν ἀμπελον Med. 3. ^o περιέλαβε Med. 3. ^p παραβόληται Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^q Vulgo, ἕως. Marg. Cas. ^r τῆς τῆ Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

stituendum, ἡ δ' Ἀρία καὶ ἡ Μαργιανή. Idque necessario sic esse faciendum nemo dubitabit, qui in consilium modo Ptolemæum adhibere voluerit. Notandum vero etiam atque etiam Ariam hanc longe differre ab Ariana, quam describit Geographus post Indiam, lib. xv. p. 1020. Edit. Amst. Casaub.

Ibid. ἡ δ' Ἀρία καὶ ἡ Μαργιανή, ἀκράτιστα χωρία ἐστὶ ταύτη, τῇ μὲν ὑπὸ τῶν ὀρῶν ἐγκλειόμενα, τῇ δὲ Ἀρία καὶ Μαργιανή validissima istius sunt regionis castella, partim montibus inclusa, partim] Felicissime emendavit hunc locum doctissimus commentator, nec est de illa emendatione ulla dubitandi causa. Videtur tamen Salmastius aliter sentire: trahit enim hunc locum ad exemplum, quod aliquando χωρίον regionem significat, et videtur legere ἀκράτιστα χωρία ἐστὶ ταύτη, quasi intellexerit Strabo, non ut Xylander et Casaubonus intelligunt, Validissima sunt istius regionis castella, sed ita, validissima sunt eæ regiones. Eum vide in Exercitationibus Plinianis, p. 982. Edit. Paris. 1629. Sed cum hic locus ut corruptus vel mutilus notetur, non debet, ut videtur, adduci in exemplum ejus significatus, qui alibi non invenitur. Tamen utraque sententia magno se iudice tuetur, suffragium nostrum non est tanti, ut inclinare faciat lectorem in alterutram lancem. Palmer.

3. τὰ δὲ πεδία ποταμοῖς διαρρέιται] Nempe Ariam rigat fluvius Arius. Ptolemæus, διαρρεῖ δὲ τὴν χώραν (Ἀρίαν) ἀξιώλογος ποταμὸς καλούμενος Ἀρίας. Margianam fecit fluvius Margus. Ptolemæus, in Margianæ descriptione, διαρρεῖ δὲ τὴν χώραν ποταμὸς ἀξιώλογος ὁ Μάργος. Casaub.

Ibid.] Vide Arrian. de Exped. Alex. lib. iv. c. 6. Anon.

4. τῷ Ἀρίῳ, τὰ δὲ Μάρῳ] Hodie fluvius in hac regione Heri-rud (scilicet fluvius Heri) dicitur, qui ad urbem Herat vel Ari-

am fluit, quæ Chorafnæ caput est. Margum fluvium Persæ nunc Marg-ab appellant. (D'Anville) F.

5. καὶ τὴν ὑποσάσαν ὅρει] De hoc loco diutius mihi est cogitandum. Casaub.

6. τὴν Βακτριανήν] Certe Margianam mallet quam Bactrianam legere, et ἀπέχει δὲ τῆς Ὑρκανίας. Ptolemæo hic cum Strabone plane non convenit, causa in promptu est, neque Strabo dissimulavit dissensionem scriptorum: tamen probabile est, Ptolemæum meliores secutum, et certius omnia habuisse cognita. Xylander.

14. μέρος ἑστὶ τῆς Ἀριανῆς] Pars Ariæ, ait Xylander: nequivit enim distinguere inter Ariam et Arianam. Casaub.

16. πόλεις δὲ Ἀρτακάνη] Ptolemæo urbs quædam Ariæ dicitur Ἀρτακάνη, minus fortasse recte: itemque alia Ἀλεξάνδρεια ἐν Ἀρίοις. Idem.

Ibid.] Isidorus hanc urbem nominat Ἀρτακάνη. (p. 8. Edit. Hudson.) D'Anvillius eandem cum Aria judicat. F.

Ibid. καὶ Ἀχαΐα] Fortasse, Ἀχαΐς. Plinius, lib. vi. c. 16. Oppidum Heraclea, ab Alexandro conditum: quod deinde subversum ac restitutum, Antiochus Achaida appellavit. Casaub.

Ibid.] Achaia Strabonis videtur esse Isidori Κανδακη, ita forsitan a Parthis, post regionem subjugatam, dicta. F.

17. εὐοίνει δὲ σφόδρα ἡ γῆ] Vide lib. ii. p. 108. Casaub.

28. Τοσοῦτον δ' ἔχουσιν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν] Græcos intellige eos, qui in superioribus Asiæ satrapiis collocati ab Alexandro, post ejus interitum, jugum imperii Macedonici respuerunt, duce Philone Æniane. Historiam hanc habes apud Diodorum Siculum, libro xviii. Idem.

δῶν, ὡς φησὶν Ἀπολλόδορος ὁ Ἀδραμυτῆνός, καὶ πλείω ἔθνη κατεσφράντο, ἢ Ἀλέξανδρος, καὶ μάλιστα Μένανδρος· εἶγε καὶ τὸν Ὑπανὶν διέβη πρὸς ἑώ, καὶ μέχρι τῆς Ἰσάμης προήλθε· τὰ μὲν γὰρ αὐτὸς, τὰ δὲ Δημήτριος, ὁ Εὐθυδῆμα υἱὸς, τῆς Βακτρίας βασι-
λέως, καὶ μόνον δὲ τὴν Παταλίην κατέχον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τὴν τε Τεσσαρίσπον καλε-
μένην, καὶ τὴν Σιγέρτιδος βασιλείαν. Καθόλου δὲ φησὶν ὁ αὐτὸς τῆς συμπάσης Ἀριανῆς πρόοχημα εἶναι τὴν Βακτριανήν· καὶ δὴ καὶ μέχρι Σύρων καὶ Φαύων
ἔξέτειναν τὴν ἀρχήν. Πόλεις δὲ εἶχον τὰ τε Βάκτρα, ὑπὲρ καὶ Ζαριάσπον καλεῖσιν, ἣν Ἀρρῆϊ ὀνόμα-
τος ποταμὸς ἐμβάλλων εἰς τὸν Ὀξον, καὶ Δά-
ρασαν, καὶ ἄλλας πλείους· τέταν δὲ ἦν ὁ Εὐκρατι-
δία τῆς Ἀρξάνης ἐπώνυμος. Οἱ δὲ καταχρόντες αὐτὴν
Ἕλληνες, καὶ εἰς σατραπείας διηρήκασιν· ὧν, τὴν τε Ἀσσιάν, καὶ τὴν Τρεϊάν ἀφῆρηντο Εὐκρατίδῃ οἱ Παρθαῖοι· ἔχον δὲ καὶ τὴν Σογδιανὴν ὑποκειμένην
πρὸς ἑώ τῇ Βακτριανῇ, μετὰ τὴν τε Ὀξον ποτα-
μῷ, ὃς ὀρίζει τὴν τε τῶν Βακτρίας καὶ τῶν Σογ-
δίων, καὶ τῆς Ἰαξάρτης· ἔστος δὲ καὶ τῆς Σογδίας
ὀρίζει, καὶ τῆς Νομάδας. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν ἐ-

nuerint et Indiam, ut ait Apollonius Adramytte-
nus, ac plures quam Alexander gentes subegerint,
maxime Menander: siquidem is et Hypanim trans-
ivit versus ortum, et ad Isamum usque pervenit:
hæc enim partim ipse egit, partim Demetrius, Eu-
thydemi filius, Bactriorum regis. Non modo au-
tem Pattalenam occupaverunt, sed et reliquam
oram maritimam, et quod Tessariofti dicitur, ac
quod Sigertidis, regnum. Omnino autem ille inquit
totius Arianæ præcipuam partem esse Bactrianam.
Quin et usque ad Syros et Phaunos dominium
suum protulerunt. Urbes habuerunt Bactra, (quæ
et Zariaspa dicitur, eamque fluvius ejusdem nomi-
nis perfluit; in Oxum se evolvens) Darapsam, et
alias plures: inter quas et Eucratidia fuit, a principe
nomen habens. Græci, Bactriana potiti, in satrapias
eam diviserunt: de quibus Aspioniam et Tu-
riam Parthi Eucratidæ eripuerunt. Possederunt et
Sogdianam Bactrii, supra Bactriam versus ortum
sitam, inter Oxum fluvium, qui Bactrios a Sogdiis
dividit, et Iaxartem amnem, Sogdios a Nomadibus
distinguentem. Antiquitus Sogdii et Bactrii mori-

^a Ἀδραμυτῆνός Par. 1. Med. 4. Ἀρταμυτῆνός Par. 5. Med. 3. Bre. Efc. Mosc. ^b Scripti, ὁ Εὐδῆμος. Marg. Cas. sic Par. 5.
^c Παταλίην Med. 4. Bre. Mosc. ^d τὴν ἄλλην παραλίαν Med. 3. ^e Σαράσπον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^f Σιγέρ-
τιδος Par. 1. 5. Med. 4. Efc. Mosc. Σιγέρτιδος Med. 3. ^g Σήρων Par. 1. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^h Suspecta vox: an potius Φοινίκων.
Marg. Cas. ⁱ Scripti, ἐξέτεινον. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^k Ζαριάσπον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc.
Mosc. ^l Scripti, ἐμβάλλων. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^m Δάρασσα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.
ⁿ ἄλλων Par. 1. Med. 4. ^o καὶ ἡ Med. 3. 4. Mosc. ^p σατραπείας Par. 1. Med. 4. ^q Τρεϊάναν Par. 5. ^r τὴν δεξιήν
Med. 3. 4. ^s Σογδιανῶν Med. 4. Mosc. Σογδίων Bre. Σογδιανῶν Efc. ^t ὃς καὶ τῆς Med. 3. ^u Σογδίας ὀρίζει καὶ τῆς desunt
Med. 3. ^x Νομάδας ὀρίζει Med. 3.

1. ὡς φησὶν Ἀπολλόδορος ὁ Ἀδραμυτῆνός.] Legebatur Ἀπολλωνίος. Sed si quid fani iudicii est in nobis, non dubitabimus legendum esse Ἀπολλόδορον, ut habent libri veteres omnes: nondum tamen perpuratus est hic locus. Nam Apollodorus, quem laudat, Artemita fuit, non Adramyttenus: et ita Strabo, lib. ii. p. 157. eum appellat, et paulo post periphrastice τὸν ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας. Lege igitur, Ἀρταμυτῆνός, ut fere libri veteres habent: non tantum enim dicitur Ἀρτεμίτης, ut libro secundo supra, sed etiam isto modo. Stephanus id docet: quanquam totus ille Stephani locus ab imperitis librariis ita crudeliter tractatus est, ut nec pes nec caput appareat. Casaub.

Ibid. ὡς φησὶν Ἀπολλόδορος ὁ Ἀδραμυτῆνός.] Perperam vulgo apud Strabonem, hic, et p. 763. hoc modo legitur, cum Apollodorum rectius Ἀρτεμίτην, vel Ἀρταμυτῆνόν vocaveris. Pag. 756, Apollodorus ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας testis laudatur. Idem Strabo hunc Apollodorum vocat τὴν Ἀρτεμίτην, lib. ii. p. 157. quanquam, ut verum fatear, verear, ut is locus a menda sit liber. Hoc enim gentile nullam penitus analogiam habet, tum plane est contra regionis typum, et Strabo duobus istis locis, quæ allata sunt, aliter format. Holsten. in Stephan. p. 50.

2. καὶ μάλιστα Μένανδρος.] De Menandri huius rebus gestis scripserat Trogon sub finem lib. xli. ut ex his verbis prologi ejus libri constat: Indicæ quoque res additæ, gestæ per Apollodorum et Menandrum reges eorum. Casaub.

Ibid.] Hic Menander, Euthydemi frater, rex invictus et potens. Euthydemo successit, nam Demetrius filius non regnavisse videtur. Polybius autem (t. i. p. 907. Edit. Amst.) dignum imperio esse testatur, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὴν ἐντιμίαν καὶ προσοσίαν. Nullibi rex, sed regis filius appellatur. Vide Bayerum, in Hist. Reg. Græc. Bactriani, p. 77. Edit. Petrop. 1738. F.

3. καὶ μέχρι τῆς Ἰσάμης προήλθε.] Suspecta vox Ἰσάμης. An legendum, Ἰμάς, ut dicatur progressus usque ad montem Imaum, quæ pars est Tauri ἀνατολικωτάτη? Isamum enim flumen Indiæ nullum legi. Casaub.

6. ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας.] Reges Bactriani litora Malabarica primo patefecerunt, scil. Τεσσαρίσπον et Σιγέρτιδος βασιλείαν. Hæc posterior regio sit eadem cum Zizero fluvio, cujus Plinius meminit, lib. vi. c. 23. Secuta ætas (i. e. post Strabonem) propiorum cursum tutioremque indicavit, si ab eodem promontorio (Syagro) Zizerum amnem portum Indiæ peteret. Talia Plinius, qui propiorum mendose scripsit. Breviorem esse melius

dixisset, quod stativis ventis uti didicerant. (L'Esprit des Loix, lib. xxi. c. 7.) F.

10. μέχρι Σύρων καὶ Φαύων.] Phauni hi apud Geographos nusquam comparent: opinor ne apud historicos quidem. Puto legendum, Φοινίκων. Sic passim Syri et Phœnices conjuncti leguntur. Casaub.

Ibid.] Emendatio Casauboni minime admittenda. Nunquam Bactriani Phœniciam enim attigerunt. Mallem legere cum MSS. μέχρι Σήρων καὶ Φαύων. i. e. Seres ad ortum et Phaunos ad occasum. Strabo Phaunitin ad Mediæ fines ab Armenia subjugatam infra memorat. Notandum est, quod Joannes Valens, pro Φαύων, legit Φρύων. Phryni, ait, Seribus, Sacis, Bactriisque interjecti fuerunt. Huic emendationi favet Bayerus. (Vid. Hist. Reg. Græc. Bactriani, p. 82.) Hi authores Strabonem Phaunitis regionis meminisse non nosse videntur: quocirca non ideo sententiam priorem repudio. F.

11. τὰ τε Βάκτρα, ἣν καὶ Ζαριάσπον καλεῖσιν.] Plinius, lib. xvi. c. 15. Bactra oppidum, quod appellant Zariaspa. Notavit et paulo ante. Casaub.

Ibid.] Bactra hodie Balk ad fluvium Dehabs. (D'Anv.) F.

13. καὶ Δάρασαν.] Videtur esse Drepsa metropolis Sogdianorum apud Ptolemæum et Marcellinum. Casaub.

Ibid.] Marcellin. lib. xxiii. c. 6. Hic inter alia oppida celebrantur Alexandria, et Cyreschata, et Drepsa metropolis. Plinio, lib. vi. c. 16. Panda: quæ nunc Mergian dici traditur, teste Castaldo. Anon.

Ibid.] Nunc Bamian dicitur. (D'Anv.) F.

14. τέταν δὲ ἦν καὶ Εὐκρατίδης.] Etiam Ptolemæus Eucratidiam commemorat. De Eucratide alibi, et Justinus, lib. xli. c. 6. Casaub.

Ibid.] Eucratides primus Eucratidiam struxit, et Indiæ partem subjugavit. F.

17. καὶ τὴν Τρεϊάν.] Quis huius meminit? An potius legendum, Ἀρξίαν, de qua multis locis Strabo? Casaub.

Ibid.] Aturia cum Babylonia a Strabone jungitur; ergo longe a Bactria distat. Ptolemæus gentem Tocharorum inter Bactrianos memorat, quam D'Anvillius hodie Tokaristan appellari sentit. Legamus forsitan igitur Τοχαρίαν. Hanc ad meridiem positam esse puto, Eucratide enim secundo regnante, Parthi et Scythæ Bactriam aggressi divisam regionem tenuerunt. Scythas verisimile est occupasse septentrionalia, et meridionalia Parthos. F.

bus non multum fuerunt abfimiles Nomadum: paulo tamen mansuetiores fuerunt Bactriani. Onoficritus vero de his quoque narrat minime laudanda. Eos enim qui senio confecti sint aut morbo, vivos ait projici canibus dedita opera ad hoc nutritis, quos sua lingua entaphistas, quasi vespillones, vocant: ac videri quidem quæ extra murum primariae Bactriorum urbis sunt, pura: intus autem pleraque humanis plena ossibus: morem eum ab Alexandro fuisse sublatum. Similia horum etiam de Caspiis tradunt: ab iis parentes, ubi septuagesimum ætatis annum impleverunt, inclusos fame necari. Id sane tolerabilius, et propriæ legi simile, quanquam Scythicum: multo quidem magis Scythicus Bactrianorum mos. Ac dubitari potest, siquidem Alexander in istis partibus ista invenit, quid faciendum fuerit primis Persis, atque etiam illos antecedentibus principibus: cum conjectura possit cerni, qualibus isti tum sint usi institutis. Alexandrum perhibent octo urbes in Bactriana et Sogdiana condidisse: quasdam etiam evertisse, de quibus fuerit Cariata Bactrianæ, ubi Callisthenes comprehensus, et in custodiam datus est: ac Paradanda Sogdianæ: itemque Cyra, ultimum eorum quæ Cyrus condidit, ad Iaxartem fluvium sita, et terminum imperii Perfici: idque delevit Alexander, quanquam Cyri studiosus, ob crebras defectiones. Ferunt etiam petras eum admodum altas atque munitas, proditione interveniente, qualis fuit Sisimithræ in Bactriana, in qua Oxyartes filiam habuit Roxanem: et in Sogdiana alia: itemque Oxi petra, quam alii Ariamazi nominant. Sisimithræ petram aiunt altitudine fuisse xv. stadiorum, ambitu octoginta: superne autem planam, ac glebosam, et quingentis viris alendis sufficientem: ibi sumptuose admodum hospitio exceptum Alexandrum, et cum Roxana, Oxyartæ filia, nuptias peregisse: Sogdianam duplæ altitudinis fuisse. Circa hæc loca eum etiam Branchidarum urbem excidisse, quos eo Xerxes collocarat, ultro eum a pa-

πολὺ διάφερον τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἡγεσι τῶν Νομάδων οἱ τε Σογδιανοὶ καὶ οἱ Βακτριανοί· μικρὸν δ' ὅμως ἡμερώτερα ἢ τὰ τῶν Βακτριανῶν· ἄλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς βέλτεσι λέγουσιν οἱ περὶ Ὀνησίκριτον· τῆς γὰρ ἀπειρηκότες διὰ νόσον ἢ γῆρας ζῶντας ὠφθαλμοῖς τρεφομένοις κισίν, ὅπτις τῆς δὲ πρὸς τῆτο, ἐς ἐνταφιστὰς καλῶσι τὴν πατρίαν γλῶττι· καὶ ὁρᾶσθαι τὰ μὲν ἔξω τείχους τῆς μητροπόλεως τῶν Βάκτρων καθαρά· τῶν δ' ἐντὸς τὸ πλεον ὅτεων πλη-
 10 ρες ἀνθρώπων καταλῦσαι δὲ τὸν νόμον Ἀλέξανδρον. Τοιαῦτα δὲ πᾶς καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ Κασιπίας ἱστορεῖ· αὐτὸν γὰρ γυνεάς, ἐπειδὴν ἐβδωμήκοντα ἔτη γεγονότες τυγχάνουσιν, ἐγκλεισθέντας λιμοκτονεῖν. Τῆτο μὲν οὖν ἀνεκτότερον, καὶ τῷ οἰκίῳ νόμῳ παραπλήσιον, καὶ περὶ ὃν Σκυθικόν· πολλὸν μὲν Σκυθικότερον δ' ἢ Βακτριανόν. Καὶ δὲ διαπορεῖν, ὡς ἴκα· Ἀλέξανδρος τοιαῦτα καταλάμβανε πάντα ταῦτα, ἢ χρεὶ ποι-
 εῖν τὰ ὅτι τὸ πρῶτον Περσῶν, καὶ τῶν ἐπὶ ὡσπερ ἡγεμόνων, ὅποια εἰκὸς ἢ παρ' αὐτοῦ νενομίσθαι. Φασὶ δ' οὖν ὅτι πόλεις τὴν Ἀλέξανδρον ἐν τῇ Βακ-
 20 τριανῇ καὶ τῇ Σογδιανῇ κτίσαι, πινὰς ἢ καλίσκας, ὧν ἡ Καριάτα μὲν τῆς Βακτριανῆς, ὡς ἡ Καλλιθέης συνελήφθη, καὶ παρεδόθη φυλακῇ. Παράκανδα δὲ τῆς Σογδιανῆς, καὶ τὰ Κύρα, ἔχοντα ὃν Κύρα κτίσμα ὅτι τῷ Ἰαξάρτη ποταμῷ κείμενον, ὅπερ ἦν ὅριον τῆς Περσῶν ἀρχῆς· κατασκάψαι δὲ τὸ κτίσμα τῆτο καὶ περὶ ὄντα φιλόκους, διὰ τὰς πυκνάς ἀπο-
 25 γείσεις· ἐλεῖν δὲ καὶ πέτρας ἐρυμνὰς σφόδρα ἐκ ὡσπερ δόσεως, πῶς τε ἐν τῇ Βακτριανῇ τῆς Σισιμίθρου, ὡς ἡ εἶχεν Ὀξυάρτης τὴν θυγατέρα Ῥωξάνην, καὶ ἢ ἐν τῇ Σογδιανῇ, καὶ τὴν τῆς Ὀξ· οἱ δ' Ἀριαμάζε φασι. Τὴν μὲν οὖν Σισιμίθραν πεντηκίδεκα στα-
 30 δίων ἱστορεῖ τὸ ὕψος, ὁγδμήκοντα δὲ τὸν κύκλον· ἄνω δ' ὅπτις πεδον, καὶ ἔχοντα, ὅσον πεντακοσίους ἀνδρας πρέφειν διωαμένον, ἐν ἣ καὶ ξενίας τυχεῖν πολυτε-
 35 λές, καὶ γάμους ἀγαγεῖν Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτης θυγατρὸς τὸν Ἀλέξανδρον· τὴν δὲ τῆς Σογδιανῆς διπλασίαν τὸ ὕψος φασι. Περὶ τῆς δὲ αὐτῆς πό-
 πης, καὶ τὸ τῶν Βραγχίδων αὐτοῦ ἀνελεῖν· ἐς ἑξῆς

^a ἱστοί Mofc. ^b ἡμερώτερα Par. 5. ^c γῆρας ἢ νόσον Med. 3. 4. Mofc. ^d δὲ deest Efc. ^e ἐνταφιστὰς Par. 1. 5.
 ἐνταφιστὰς Med. 3. 4. Bre. Mofc. ^f MSS. καλεῖσθαι. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ^g ἢ περὶ ἐβδωμήκοντα
 Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ^h MSS. λιμοκτονεῖν, et λιμοκτονεῖσθαι. Marg. Caf. λιμοκτονεῖσθαι Par. 1. Med. 2. 3. Efc. Mofc. ⁱ Aldi
 cod. καὶ δὲ διαπορεῖν. Veteres quidam, καὶ δὲ διαπορεῖν. Alii, καὶ δὲ διαπορεῖν ἀξίον ἦν. Marg. Caf. καὶ δὲ διαπορεῖν Par. 1. καὶ δὲ διαπορεῖν
 ἀξίον ἦν Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ^k εἰπὴν Par. 1. recte. V. ^l MSS. παρ' αὐτοῖς. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med.
 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ^m κατεσκάψαι Par. 5. ⁿ Καριάτα Par. 1. Med. 3. 4. ^o Μαράκανδα Par. 1. 5. Mofc. recte. V.
^p Κύρα Par. 5. ^q αὐτῇ Βακτριανῇ Efc. αὐτῇ Βακτριανῇ Mofc. ^r ἐν Σογδιανῇ Par. 5. ^s εὐγυν Par. 1. Med. 4. Mofc. recte. V.
^t ἢ ἀξενίας τυχεῖν Mofc. ^u Ῥωξάνης Mofc.

7. ἐς ἐνταφιστὰς καλῶσι] Scribo, ἐνταφιστὰς. Ratio nominis est perspicua. Ἐνταφιστὰς est corpus ad sepulturam componere: perinde ergo est, ut si libitinos istos canes quis dicat. Glossar. ἐνταφιστὰς, pollicitor. Casaub.

10. καταλῦσαι δὲ τὸν νόμον Ἀλέξανδρον] Vid. p. 746. lin. 22. et notas ibi. F.

16. Καὶ δὲ διαπορεῖν, ἢ ἴκα· Ἀλέξανδρος τοιαῦτα καταλάμβανε πάντα ταῦτα, τί χρεὶ ποιεῖν τὰ ἐπὶ τῶν πρώτων Περσῶν, καὶ ἢ ἐπὶ ὡσπερ ἡγεμόνων, ὅποια εἰκὸς ἦ παρ' αὐτοῦ νενομίσθαι] Rescribendum puto, τί χρεὶ NOEIN. T.

19. παρ' αὐτοῖς] MSS lectionem probo παρ' αὐτοῖς. F.

23. Παράκανδα δὲ τῆς Σογδιανῆς] Manucripti, Μαράκανδα.

Lege, Μαράκανδα: sic enim scribitur apud Arrianum, lib. iii. de Exped. Alexand. c. 30. Casaub.

24. καὶ τὰ Κύρα, ἔχοντα ὃν Κύρα κτίσμα] Cyropolin vocant Arrianus, de Exped. Alexandri, lib. iv. c. 3. et Curtius, lib. vii. c. 6. Ptolemaeus, Κυρίσχατα, cujus appellationis docet Strabo rationem. Idem.

29. τῆς Σισιμίθρου] Lege, τὴν Σισιμίθραν. Sisimithræ fatrapæ petram Curtius describit, lib. viii. c. 2. Idem.

Ibid.] Hujus petræ obsidionem optime descripsit Arrianus, lib. iv. p. 282. &c. Edit. Blancard. F.

39. καὶ τὸ τῶν Βραγχίδων αὐτοῦ ἀνελεῖν] Vide Curtium, lib. vii. c. 5. De Branchidis infra, l. xiv. p. 941. Edit. Amst. Casaub.

μὲν ἰδρύσασθαι αὐτόν, συναπάραντας ἀπὸ ἐκόντας^a ἐκ
τῆς^b οἰκίας, διὰ τὸ παραδύναμι τοὺς χρήματα τῷ
θεοῦ^c ἅ ἐν Διδύμοις, καὶ οὗτος θησαυρὸς ἐκείνων δ'
ἀνελεῖν μυσατρίονον^d τὴν ἱερουλίαν καὶ τὴν περδοσίαν.
Τὸν δὲ ἀφ' ἧς Σογδιανῆς^e ῥέοντα^f ποταμόν, καὶ πο-
λυμήμητον^g Ἀριστόβελον, τὴν Μακεδόνων θεμένων (κα-
θ' ἡμέραν καὶ ἄλλα πολλὰ, ἅ μὲν^h χαρὰ ἔθεσαν, ἅ δὲ
παρανόμασαν) ἀρδονία δὲ τὴν χώραν, ἐκπύπτεν εἰς
ἐρημίον, καὶ ἀμμόδην γῆν, καὶ ἀπὸ τῆςⁱ εἰς τὴν ἀμμον,
ὡς καὶ τὴν Ἀριον^j τὴν δὲ Ἀερίων ῥέοντα. Τῷ δὲ^k Ὀχε^l
ποταμοῦ πλησίον ὀρύττοντας, εὐρεῖν ἐλαίης πηγὴν λέ-
γουσιν· εἰκὸς δὲ ὡς περ νιτρῶδην πηλὰ, καὶ γύφοντα ὑγρὰ,
καὶ ἀσφαλτῶδην, καὶ θάλατταν^m διαρρεῖν τὴν γῆν, ἕτω καὶ
λιπαρὰ εὐερίσκουⁿ τὸ δὲ ἀσπίον ποιεῖ τὴν παρα-
δοξίαν. ῥεῖν^o δὲ Ὀχον οἱ μὲν διὰ τὴν Βακτριανῆς^p
φασιν, οἱ δὲ παρ' αὐτὴν· καὶ οἱ μὲν, ἔτερον τῷ Ὄξε
μέχρι τῶν ἐκβολῶν νοτιώτερον ἐκείνης, ὁ ἀμφοτέρων
δ' ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ τὰς εἰς τὴν θάλατταν^q ὑπάρχειν
ἐκρύψας· οἱ δὲ, καταρχὰς μὲν ἔτερον· συμβάλλειν δ'
εἰς ἐν^r τῷ Ὄξε^s ῥεῖν^t τὸν ποταμόν, πολλὰ καὶ ἕξ καὶ
ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς ἔχοντα τὸ πλάτος. Ὁ μὲντοι Ἰαξάρτης
ἀπαρχὴς μέχρι τέλους ἔτερος ἔστι τῷ Ὄξε, καὶ εἰς μὲν
τὴν αὐτὴν πελευτῶν θάλατταν^u αἱ δὲ ἐκβολαὶ διέχε-
σιν Ἀλλήλων, ὡς φησι Πατροκλῆς, παρασάγγας^v ὡς
ὀγδοήκοντα· τὸν δὲ παρασάγγην τὸν Περσικόν, οἱ μὲν
ἐξήκοντα ἐκβολὰς φασιν, οἱ δὲ^w τριακόντα ἢ τετρακ-
κόντα. Ἀναπλέοντων δ' ἡμῶν τὸν Νεῖλον, ἄλλοι
ἄλλοις μέτροις χρώμενοι τὰς ὁρίωνες ἀνόμενον^x ἀπὸ πό-
λεως^y εἰς πόλιν ὥστε τὴν αὐτὴν τῶν ὁρίων ἀριθμὸν, ἀλ-
λα καὶ μὲν^z μείζων^z παρέχειν^z πλεον, ἄλλα καὶ ὅτι βρα-

tria secutos, quod pecuniam Dei in Didymis et
donaria prodidissent: at Alexandrum sacrilegia eo-
rum et proditionem abominatum, urbem delevisse.
Amnem per Sogdianam fluentem et magni pretii
Aristobulum esse: Macedonibus multa alia nova,
multa aliunde deducta nomina ponentibus: cum
rigata tellure in solitudinem et arenosam exire ter-
ram, absorberique fabulo: sicut et Arium, qui per
Ariam labitur. Fodientes quoque prope Ochum
flumen invenire perhibent olei scaturiginem. Veri-
simile est, sicut nitrosi quidam et adstringentes hu-
mores, ac bituminosi etiam et sulfurei terram per-
fluunt: ita et pingues reperiri: raritas facit, ut
fides minus facile adhibeatur. Labi Ochum alii
per, alii præter Bactrianam affirmant: alii diversum
ad ostia usque ab Oxo, et versus austrum ab eo dif-
situm, cum quidem in Hyrcania uterque in mare
exeant: alii ab initio diversos fatentur, sed inter se
coire sæpe ad sex aut septem stadia Oxo dilatato.
Sane Iaxartes ab initio ad finem usque alius est ab
Oxo, quantumvis in mare idem effundatur: ho-
rum ostia ad octoginta parasangas distare Patro-
cles dicit. Parasangam Perficum alii sexaginta sta-
diorum esse aiunt, alii triginta, alii quadraginta.
Nos cum adverfo Nilo subveheremur, alias aliis usi
mensuris schœnos numerabant ab urbe ad urbem:
ita ut idem schœnorum numerus alibi longioris,
alibi brevioris navigationis spatium conveniret: re

^a ἐκ deest Efc. ^b οἰκίας Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^c ἅ Med. 3. ^d διαρρεῖντα Par. 5. ^e ποταμόν deest Efc. ^f καὶ
deest Med. 3. ^g Ἀριστόβελον τῶν defunt Par. 1. Med. 4. Ἀριστόβελος λέγει τῶν Med. 3. Efc. ^h κέναι
Mosc. et Med. 4. ex correct. ⁱ καὶ Par. 5. ^j Ὀχε Par. 1. Med. 4. Bre. Efc. Mosc. et sic infra cum ω. ^k διαρρεῖν Par. 5.
Efc. ^l λιπαρὰν Par. 5. ^m δὲ τὸν Med. 3. 4. Efc. ⁿ ἀμφοτέρων Par. 5. Med. 3. Mosc. ^o ποιεῖν Med. 3. ἔχειν Efc.
τῶν Par. 5. ^p ῥεῖν Par. 5. ^q MSS. ἐκβολὰς. Marg. Caf. sic Par. 5. Efc. Mosc. ^r ὡς deest Par. 5. ^s τριακόντων
τετρακκόντα Par. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^t Scripti, ἐπὶ πόλιν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^u περὶ
χρῆν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^v Veteres libri, πλεον ἀριθμὸν. Marg. Caf.

5. καὶ πολυμήμητον Ἀριστόβελον] Corruptissimus locus, et qui
Xylandrum misere decepit. Legendum autem, καλεῖ Πολυμήμητον
Ἀριστόβελος. Aristobulus hominis est, qui de rebus Alexandri
scripserat, nomen, non fluminis. Polytimetus contra fluvii
propriū nomen est, omnibus memorati geographis et histo-
ricis, qui res Alexandri attigere. Arrianus, lib. iv. c. 6. ὁ δὲ
Πολυμήμητος πολλὸν ἔτι μείζων ἢ καὶ τὸ Πηνειὸν ποταμὸν ἔστι. Casaub.

Ibid.] Casauboni emendationem valde probo. F.

6. τῶν Μακεδόνων θεμένων] Deest verbum, τέτομα: quod ait
Macedones fluvio huic nomen dedisse, dissentit Curtius, lib. vii.
c. 10. qui sic vocari ab incolis scribit. Casaub.

Ibid.] Curtius non dissentit. Macedones nomen patrium, ut
opinor, Græce versum assumpserunt: vel forsan ob miraculum
fluvii subsidentis Πολυμήμητον appellarunt. Hoc nomine (an Ma-
cedonica, an patria lingua nil refert) flumen ab incolis fuit in-
signitum. Curtius certe Græco sermone non usos fuisse Sog-
dianos novit. F.

9. καταπνέουσαι τὴν εἰς τὴν ἀμμον] Curtii relatio vix dissimilis;
hujus enim verba sunt, l. vii. c. 10. Eum ripæ in tenuem alveum
cogunt; deinde caverna accipit, et sub terram rapit. Cursus abscon-
diti indicium est aquæ meantis sonus, quæ ipsum solum, sub quo
transit amnis fluit, ne modico quidem refudet humore. Hæc de-
scriptio non Straboni contraria est. Idem.

11. ἐλαίης πηγὴν] Plures hujus generis fontes Plinius enume-
rat, lib. xxxi. c. 2. Strabo optime originem indicat. Idem.

21. Ἰαξάρτης—ἑτέρος ἔστι τῷ Ὄξε] Iaxartes (hodie in tabulis Sir-
ding) et Oxus primo mare d' Aral influunt, et exinde d' Anvil-
lius Oxum in mare Caspium tanquam se effundentem describit.
Vox Iaxartes, secundum doctiss. Bar. de St. Croix, a lingua

Mungalensi ducitur, scilicet Ik' magnus, et Saerte fluvius: (Hist.
Crit. des Histor. d' Alexandre.) Idem.

24. παρασάγγας ὡς ὀγδοήκοντα] Dictum est supra, stadia esse
inter horum duorum fluminum ostia bis mille et quadraginta:
quod cum scribebat Strabo, in singulos parasangas stadia tan-
tum triginta imputabat. Nam ita, parasangæ octoginta efficiunt
stadiorum bis mille et quadringenta. Casaub.

25. τὸν δὲ παρασάγγην τὸν Περσικόν] Locum hunc sic reperio
expressum in scheda perantiqua, ubi erat fragmentum libri,
quem scripserat olim Julianus Architecto: cujus verba etiam
Harmenopolis retulit, sed hæc ille non habet, ὁ δὲ παρασάγγης
Περσικὸν μέτρον· ἢ παρ' ἅπασιν δὲ τὸ αὐτό· ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς πλείο-
σι μὲν σταδίων ἔστι· παρὰ ἄλλοις δὲ ἔξ σταδίων, καὶ ἔτι πολλὸν πλέον ἐν ἄλλοις,
καθὰ φησι Στράβων, προφέρειν μέγετα τῷ λόγῳ τὸν πολυμάθεστον Πο-
σειδώνιον. Scriptum erat Ποσειδῶνα, quod fortasse pro Πατροκλῇ ir-
repsit, cum Posidonii nulla hic sit mentio. Idem.

Ibid.] De Parasanga vide G. J. Vossium in Etymologico.
Cui addas I. Drusium, Animadvers. lib. i. c. 44. et egregium
locum Agathiae Hist. lib. ii. p. 55. Ed. B. Vulcanii. Ἐστὶ γὰρ ὁ
παρασάγγης, ὡς μὲν Ἡρόδοτος δοκεῖ καὶ Ξενοφῶντι, τριακόντα σταδία, ὡς δὲ
νῦν Ἰβηρὲς καὶ Πέρσαι φασιν, ἐν ἐνὶ μόνῳ τῶν εἰκοσι πλείονα. i. e. Constat
autem Parasanga, ut quidem Herodoto et Xenophonti placet, tri-
ginta stadia, ut vero nunc Iberi et Persæ volunt, uno tantum su-
pra viginti. Anon.

26. τριακόντα] Erat τριακόντων, ccc. liquido falsum. Hero-
dorus, lib. ii. c. 6. et lib. v. c. 53. parasangam diserte pronun-
ciat stadia habere triginta, quem secutus sum. Xyland.

28. τὰς ὁρίωνες ἀνόμενον] Schœnus est in Isidoro Characeno
spatium m. p. 5. apud Ægyptios dimidio majus, i. e. m. p. 7½
(Notæ in Isid. p. 1. Edit. Hudson.) F.

ita inde ab initio tradita, et in hunc usque diem observata. Enimvero usque ad Sogdianam versus ortum solis ab Hyrcania sitæ gentes extra Taurum, cum Persis prius, tum post hos Macedonibus fuerunt cognitæ ac Parthis. Quæ vero ulterius in eadem recta sunt linea, Scythicas esse de formæ convenientia conjicitur: expeditiones tamen nobis notæ in eas nullæ sunt factæ: ut neque in septentrioni proximos Nomades. Intenderat quidem Alexander in eos ducere, quando Bessus requirebat ac Spitamenem: sed cum Bessus captus adduceretur, et Spitamenes apud barbaros interiisset, a conatu suo destitit. Non convenit etiam de hoc, quod quidam dicuntur circumnavigasse ab India in Hyrcaniam: fieri tamen id posse Patrocles pronuntiavit. Dicunt etiam ultimam Tauri partem, quæ Imaus vocatur, Indiam attingens, neque magis quam India accedere ad ortum, neque magis recedere: cum autem venit ad septentrionale latus, maris subinde latitudo longitudine fit minor: ita ut ea pars Asiæ, quam nunc descripsimus a Tauro contentam versus oceanum, qui Caspium mare implet, figuram habeat in fine deficientem. Longitudo hujus partis est maxima ab Hyrcano mari ad oceanum juxta Imaum, triginta millia circiter stadiorum, itinere secundum montana Tauri porrecto: latitudo minor quam decem mil. Diximus enim lineam, quæ ab Issico sinu est usque ad orientalem oceanum apud Indos, stadiorum esse ad quadraginta millium: ad Issum ab occidua extremitate apud Columnas triginta millium: est autem intimum finus Issici aut nihilo, aut paulo magis versus ortum quam Amifus: ab Amiso ad Hyrcaniam circiter decem millia: quæ linea æqualibus intervallis abest ab ea, quam ab Issico sinu ad Indos duci monuimus. Relinquitur ergo dicta longitudo versus orientem par-

χύτερον^a ἔτιως ἔξαρχῆς παραδεδομένον, καὶ φυλατίζομενον μέχρι^b τῆς νῦν. Μέχρι μὲν δὴ τῆς Σογδιανῆς πρὸς ἀνατολὰς ἡλίον ἰόντι ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας γνώριμα ὑπῆρξε τὰ ἔθνη καὶ τοῖς Πέρσῃς πρὸς τὴν ἑξω^c τῆς Ταύρου, καὶ τοῖς Μακεδόσι μὲν ταῦτα, καὶ τοῖς Παρθοῖσι. Τὰ δ' ἐπέκεινα ἐπ' εὐθείας, ὅτι μὲν Σκυθικὴ ὅσῃν ἐκ τῆς ὁμοειδίας εἰκάζεται· στρατῶν δ' ἔργον γόνασιν ἐπ' αὐτὰς ἡμῖν γνώριμοι· καθάπερ εἰδὲ^d πρὸς βορειοτάτης τῶν Νομάδων· ἐφ' ἧς ἐπεχειρήσῃ^e μὲν ὁ Ἀλέξανδρος ἄγειν στρατείαν, ὅτε τὸν Βήσσον μετήνῃ καὶ τῷ Σπιταμένει. Σωγρία δ' ἀνενεχθέντος τῆς Βήσσου, τῆς δ' ὁ Σπιταμένης ὑπὸ τῶν βαρβάρων διαφθαρέντος, ἐπαύσατο τὴν ἐπιχειρήσεως. Οὐχ ὁμολογῶσι δ' ὅτι ἀπεπλευσαν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ὅτι Ὑρκανίαν· ὅτι δ' δυνατὸν, Πατροκλῆς εἴρηκε. Ἀέρεται δὲ διότι τῆς Ταύρου τὸ τελευταῖον, ὃ καλεῖται Ἰμαίον, τῇ Ἰνδικῇ ἑνωμένον ὅθεν ἔτε^m πρὸς ἑω τῆς Ἰνδικῆς μάλλον, ἔτ' εἰσέρχεται παρ' αὐτῆς εἰς τὸ βορρῆον πλευρὸν, αἰετὶ δ' ἡμῶν ὑφαίρει καὶ τῆς πλάτης ἢ θαλάττης, ὥςⁿ ἀποφαίνει μείζον πρὸς ἑω πῦν ὑπογραφομένην μερίδα τῆς Ἀσίας, ἣν ὁ Ταῦρος ἀπολαμβάνει πρὸς τὸν Ὠκεανὸν τὸν πληρῆντα τὸ Κάσιον πέλαγος. Μῆκος δ' ὅτι τῆς μερίδος τὸ μέγιστον ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης ὅτι τὸν Ὠκεανὸν τὸν καὶ ὁ Ἰμαίον τρισμυρίων περὶ σταδίων, πρὸς πῦν ὁρεῖν καὶ Ταῦρος τῆς πορείας ὅσης πλάτος δ' ἐλαττοῦ τῶν μυρίων. Εἰρήκει δ' ὅτι πρὸς τετρακισμυρίας σταδίας ὅτι δ' ἀπὸ τῆς Ἰστικῆς κόλπες μέχρι τῆς ἑώας θαλάττης τῆς καὶ Ἰνδοῦς ὅτι δ' Ἰστικὸν ἀπὸ τῶν ἑσπερίων ἄκρων τῶν καὶ σήλας, ἄλλοι τρισμύριοι ἔτι καὶ ὁ μυχὸς τῆς Ἰστικῆς κόλπες μικρόν ἢ ὅθεν Ἀμισὸς ἐσθνήστερος· τὸ δ' ἀπὸ Ἀμισοῦ ὅτι τῆς Ὑρκανίας γλῶσσαι μύριες ὅτι σταδίας, παρ' Ἀλλήλων δὲ πρὸς τὴν Ἰστικὴν λεχθέντι ἐπὶ τὰς Ἰνδοῦς· λέγεται δὲ τὸ λεχθέν μῆκος ἐπὶ τὴν ἑω τῆς ὠριωδευμένης νυνὶ μερίδος, οἱ τρισμύριοι σταδιοί.

^a ἔτιως δὴ Med. 3. ^b τῆς δεστ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^c ὁμοειδίας Esc. Mosc. ^d Malim, ἐπὶ τῆς. Marg. Caf. ^e μετήνῃ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^f MSS. ἀναχθέντος. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc. ἀχθέντος Med. 3. ^g Σπιταμένης Med. 3. ^h Ἀέρεται δ' ὅτι τοῦ Esc. ⁱ Lege, Ἰμαίον. Marg. Caf. Ἰμαίον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^k Ἰνδικῇ θαλάττῃ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^l MSS. ἑνωμένον. Marg. Caf. ἑνωμένη Par. 5. Bre. Mosc. ^m πρὸς ἑω Med. 3. ⁿ ἀποφαίνει Med. 3. 4. ^o Ἰμαίον Par. 1. 5. Med. 3. Esc. Mosc. ^p περὶ Par. 5. ^q Ἀμισὸς Med. 3. Esc. ^r Ἀμισὸς Esc. ^s Scripti quidam, Ἰστικῆς. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc. ^t δὲ Par. 5. ^u λεχθέντι Par. 1. Mosc. ^x Scripti, μέρος. Marg. Caf. ^y περιωδευμένης Par. 5. Esc. Mosc.

1. ἔτιως ἔξαρχῆς παραδεδομένον] Usus Græce loquentium postulat, ut legamus, παραδεδομένον ὄν. Casaub.

Ibid. ἔτιως ἔξαρχῆς παραδεδομένον] An crederet aliquis, virum illum, a quo uno plus incrementi acceperunt Græcæ literæ per hæc instaurata secula, quam ab omni reliquo Helicone, notare ad hæc aut potuisse, aut voluisse, Usus Græce loquentium postulat, ut legamus, παραδεδομένον ὄν. Imo non Græce, sed Σολοικῶς loquentium. Posset enim admitti, sed in adjectivis. Et tamen similiter agit ad lib. xv. p. 1058. Edit. Amst. ubi recensens Strabo causas, cur ab Persis Susa urbs sedi regiæ destinata sit, post alias addit, καὶ κρεῖττον τὸ μηδέποτε κατ' ἑαυτὴν τὴν Συσίδα πραγμάτων μεγάλων ἐπὶ βελον γενόμεναι. Illic rursus magnus vir: Lego, καὶ κρεῖττον ὄν, i. e. cum melius esset et conducibilius. Imo et sine verbo substantivo idem significat. Quod etsi posset placere, prout Lucianus in Pseudomanti dixit, ὡς ἀσέβεις ὄν, et in epistola ad Nigrinum, ὡς γελοῖον ὄν; recte omisit auctor, quod etiam sine isto participio potest probari, ut Aristophani in Pluto, p. 62. Edit. Amst. 1670. προσήκον μηδὲν, &c. Vide J. Gronovii Comment. in Arrian. l. i. c. 30. Anon.

15. Ἀέρεται δὲ διότι] Scripti libri, λέγων ὅτι, mutata inter-

punctione: ut de eodem Patrocle intelligatur. Casaub.

17. Ἰμαίον] Ἰμάιον supra: hic Ἰμαίον scribitur pro Imao. Xyland.

Ibid.] Imaus, secundum Plinium, l. vi. c. 17. incolarum lingua nivolum significat. F.

Ibid. εἰδὲν ἔτε] Οὐτὸν ἔτε: εἰδὲν ἔτε lego. Xyland.

19. τῆς μῆκος ὑφαίρει καὶ τῆς πλάτης] Forte, τὸ πλάτος. Idem.

Ibid.] Textus, ut opinor, sanus est, quem hoc modo vertemus. Dicitur autem quod cum extrema pars Tauri nomen Imai habet Indiam attingens, nec magis quam India ad ortum protenditur, nec minus; cuicunque per septentrionale latus procedenti, mare semper aliquid longitudini et latitudini (hujus continentis) adimit. Talis est Strabonis sensus, ni fallor. Nam si linea recta ab Hyrcania per Imaum ad ortum porrigatur, et alia ab Hyrcania ad septent. ducta ad rectos angulos inciderit, et a termino septentrionali tertia linea ducta Imaum tangat, quæ maris septentrionalis oram exhibeat; tum hujus lineæ progressu figuram telluris esse in latitudine et longitudine sensim diminutam manifestum esset. F.

Πάλιν δὲ ἔ' πλάτεις τῆς μεγίστης οἰκεμένης ὄντος
 οὐδὲ πρὶς μύριας σταδίους χλαμυδευδὺς ἔσσης, τὸ διά-
 στημα τῆτο ἐγγὺς ἀν εἴη ἔ' μεσημβρινῇ ἔ' ἀπὸ τῆς
 Ἑρκαίνιας θαλάττης γραφομένης καὶ τῆς Περσικῆς, εἰ-
 περ ἐπὶ τὸ μῆκος τῆς οἰκεμένης ἐπὶ ἀμυριάδες εἰ οὖν
 ἀπὸ τῆς Ἑρκαίνιας ἐπὶ ^α πλὴν ^β Ἀρτεμίτιν ^γ ἐν τῇ
 Βαβυλωνίᾳ σταδιοὶ εἰσιν ὀκτακισχίλιοι, καὶ ἄπερ εἰρηκεν
 Ἀπολλόδορος ^δ ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας, ὁκείθεν δ' ἐπὶ ὁ
 τόμα τῆς Ἑρκαίνιας θαλάττης ἄλλο τοσούτον ἐστὶ, καὶ
 πάλιν τοσούτον ἢ μικρόν ἀπολείπον εἰς τὰ ἀνταίρυντα
 τοῖς ^ε ἀκροῖς τῆς Αἰθιοπίας· λοιπὸν ἀν εἴη ἔ' πλάτεις
 τῆς οἰκεμένης ἔ' λεχθέντος ἀπὸ ἔ' μυχῷ τῆς Ἑρκα-
 νίας θαλάττης ἐπὶ ἔ' τόματος αὐτῆς ὅσον εἰρήκεν
 μέγερυ δ' ὄντος ἔ' τμήματος· τὰτε τῆς γῆς ἐπὶ τὰ
 ὡς εἰς ἑω μέρη γίνονται ἀν τὸ ὅλημα ὡς ὁμοῖον μα-
 γεικῇ κοπίδι, ἔ' μὲν ὅρας ἐπ' εὐθείας ὄντος, καὶ νοεμέ-
 νη καὶ πλὴν ἀκμὴν τῆς κοπίδος· τῆς δ' ἀπὸ ἔ' τόμα-
 τος ἔ' Ἑρκαίνιας πρὸς τὰς ἐπὶ Τάμαρον ^ε κατὰ τὰ
 πλεον, εἰς περιφερῆ καὶ μέγερυ γραμμὴν
 ἀποληγούσης. Ἐπιμνηστέον δὲ καὶ ^ε τῶν παραδίδων
 ἐνίων, ἀ θρυλλῶσι περὶ τῶν τελέως βαρβάρων, οἷον τῶν
 καὶ τῶν Καύκασον καὶ τῶν ἄλλων ὁρεῖν. Τοῖς μὲν δ' νό-
 μιμον εἶναι φασὶ ὁ ἔ' Εὐριπίδης,

Τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅς' ἔρχεται κακά·

Τὸν δ' αὖ θανόντα, ^ι καὶ πόνων πεπαυμένον,

Χαίροντας, εὐφρομούντας, ἐκπέμπειν δόμων.

Ἐτέρους δὲ, μηδὲν ἀποκτείνειν τῶν ἑξαμαρτόντων
 τὰ μέγιστα, ἀλλ' ἑξορίζειν μόνον ^κ μὲν τέκνων, ὑπεν-
 αντίως τοῖς Δέρβικι· καὶ γὰρ ἐπὶ μικροῖς ἔτι σφάτῃσι.
 Σέβονται δὲ γῆν οἱ Δέρβικες· θύουσι δ' ὅθεν θῆλυ,
 ὅθεν ἐοικέναι· οὗν δ' ὡς ἐβδωμήκοντα ἔτη γε-
 νότας σφάτῃσι· ἀναλίσκουσι δὲ τοῖς ἑσπέραις οἱ ἀγ-
 χιστα γένε· τὰς δὲ γυναικας ἀπάγχουσι, εἴτα θάπ-
 τει· οὗν δὲ ἐν τῷ ἐβδωμήκοντα ἔτων ἀποθανόντας
 οὐκ ἐοικέναι, ἀλλὰ θάπτει· ^μ Σίγγινοι δὲ τ' ἄλλα

tis jam a nobis descriptæ, triginta stadiorum millia.
 Rursus cum latitudo maxima habitatæ terræ sit
 triginta stadiorum millia, quæ quidem terra chla-
 mydis formam refert: intervallum hoc fere fuerit
 meridiani qui per Caspium mare, et qui per Persi-
 cum ducitur: siquidem longitudo habitatæ terræ
 est septuaginta millium stadiorum. Ergo si ab Hyr-
 cania ad Artemitam Babylonis stadiorum sunt
 octo millia, (ut Apollodorus ex Artemisia dixit)
 inde autem ad fauces Persici maris totidem, rursus-
 que totidem, aut non multo pauciora ad loca ex-
 tremis Æthiopiæ opposita: relinquitur latitudo ha-
 bitatæ terræ, quæ descripta fuit ab intimo Hyrcani
 maris sinu usque ad ejus exitum, quantum dixi-
 mus. Cumque figura hujus segmenti in fine con-
 trahatur atque deficiat versus ortum, fuerit hæc
 similis cultro popinario: ut intelligatur mons in
 longum porrectus ad cuspidem cultri, ora autem
 a faucibus Caspii maris ad Tamarum in altero la-
 tere, in rotundam ac cauda deficientem lineam de-
 finente. Facienda hic mentio est quorundam admi-
 rabiliū, quæ de plane barbaris vulgo narrantur,
 veluti his qui circa Caucasum et in reliquis sunt
 montanis. His enim in more esse positum aiunt
 Euripideum hoc:

Lugere natum ob multa in quæ venit mala:

25 *Et morte liberatum tot laboribus*

Efferre letos, cumque faustis vocibus.

Aliis usus est neminem eorum, qui gravissimum in
 se admiserint scelus, interficere: sed tantum cum
 liberis extra suos fines ejicere. Contra Derbices
 etiam ob levia facinora morte multant. Hi ter-
 ram venerantur religiose: nihil femellum im-
 molant aut mactant: qui septuagesimum annum
 excefferunt, eos jugulant: carnes genere proximi
 absumunt: vetulas strangulant, inde sepeliunt: qui
 intra septuagesimum annum moritur, non editur,
 35 fed humatur. Siginni Persicis cætera vivunt mo-

^a τὴν δεῖσθαι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b Ἀρτεμίτιν τῶν ἐν Par. 5. Ἀρτεμίτιν τὴν Βαβυλωνίαν Med. 4. Ἀρτεμίσιαν τὴν ἐν
 Esc. Ἀρτεμίτιν τὴν ἐν Bre. Mosc. ^c ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας desunt Par. 1. Med. 4. ἐκ τῆς Ἀρτεμίσιας Par. 5. Esc. Mosc. ἐκ τῆς Ἀρτεμίσιας Med. 3.
 Bre. ^d ἀρκαίος Par. 5. ^e ἐπὶ Med. 3. ^f Scripti, ἀποκτείνου. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. sed Med. 4. postea
 corr. ^g τῶν δεῖσθαι Med. 3. ^h ὅσα Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ⁱ Scripti, ὡς ὄντων. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^k μετὰ
 τῆς Esc. Mosc. ^l ἀγχις τὰ Med. 3. ^m Scripti codices, Σίγγινοι. Marg. Cas. Σίγγινοι Par. 5.

18. ἐπὶ Τάμαρον] Vox nihil huc faciens. Euripidis versus
 apparet esse ex Cresphonte: vide Cic. fine Tuscul. lib. i. c. 48.
 et Stobæum ferm. cxix. ex quo, et Plutarch. fine de audien-
 dis poetis mendum correxi. Themistocle apud Stobæum inepte
 legitur. Xyland.

Ibid. ἐπὶ Τάμαρον] Legi potest, ἐπὶ τῇ Ἰμαῶν. Nam linea
 hæc intelligi debet ducta ab ostio Caspii maris ad Imaum, quæ
 est pars ultima Tauri ad orientem. Casaub.

30. Σέβονται δὲ γῆν οἱ Δέρβικες] Scythæ ut plurimum terram,
 tanquam numen, adoraverunt. Ergo Derbices ab origine Scy-
 thæ fuerunt. F.

Ibid. θύουσι] Ælianus, Variar. Historiar. lib. v. cap. 1.
 non simpliciter θύει, sed καταθύει de viris dixit: Δέρβικες τοὺς
 ἐπὶ ἐβδωμήκοντα ἔτη βελωκότας ἀποκτείνουσι, τὰς μὲν ἀνδρας καταθύου-
 ντες, ἀπάγχοντες δὲ τὰς γυναῖκας. i. e. Derbices omnes, qui supra
 septuaginta annos vixerunt, interficiunt, viros mactando, mulieres
 vero strangulando. Quem locum hoc modo erudite, ut solet, in-
 terpretatur Clarissimus Jacobus Perizonius: "Multum, ait,
 " latet in vocabulo καταθύοντες: plus certe quam lector parum
 " peritus animadvertat. Nec enim simpliciter significatur, eos
 " quoquo modo mactatos, sed mactatos tanquam victimas,
 " quarum præsticiæ dantur diis, reliqua comeduntur ab homini-
 " bus, quod uno verbo expressit Ælianus, quia ex sacrificiis ple-

" rumque instruebantur convivia. Similia de Indis tradit Me-
 " la, lib. iii. c. 7. Quidam proximos, parentesque, priusquam annis
 " aut ægritudine in maciem eant, velut hostias cedunt, cesorum-
 " que visceribus epulari, fas, et maxime pium est. Καταθύειν au-
 " tem est proprie in altari quid offerre diis. Antoninus Libera-
 " lis, Fab. 18. Θύοντες αὐτοῦ παρὲν ὁ παῖς ἐδάσατο τὴν ἰνέφαλον
 " τῇ ἀρῇ, παρὲν ἐπὶ τὸν βωμὸν καταθύσαι: ubi manifeste καταθύειν
 " propius quid notat, et disertius, quam θύειν, quod laxius sa-
 " crum facere istuc significat." Eodem verbo utitur Porphyrius
 de Abstinencia, lib. iv. § 21. Ἰσορῆται γὰρ Μασσαγέται καὶ Δέρ-
 βικες ἀδελφώτερας ἡγεῖσθαι τῶν οἰκείων τοὺς αὐτομάτως τελευτήσαντας·
 διὸ καὶ φθάναντες καταθύουσι, καὶ ἐπὶ τῶν τῶν φιλάτων τὰς γενηράς
 τας. i. e. Massagetæ siquidem et Derbices memorantur eos infelicis-
 simos reputare, qui sponte naturæ moriuntur. Ideoque prævenientes
 amicissimos jam senescentes mactant et comedunt. Anon.

31. τὰς δ' ἐπὶ ἐβδωμήκοντα ἔτη] De Caspiis paulo ante id
 narrabat. Ælianus, Var. Histor. lib. iv. c. 1. Berbicibus vi-
 detur hoc tribuere; sed dubio procul corrigendus Ælianus ex
 isto Strabonis loco, legendumque, Δέρβικες τὰς ἐπὶ ἐβδωμήκοντα
 βελωκότας ἀποκτείνουσι. Casaub.

35. Σίγγινοι] Si recte sic legitur, nomen est gentis barbaræ.
 Xyland.

Ibid. Σίγγινοι δ' Veteres habent, Σίγγινοι δὲ: quæ lectio mihi non
 placet.

ribus : equuleis autem utuntur parvis, hispidis, et
quales fessorem ferre non queant : itaque jungun-
tur quadrigis : regit eas mulier, a prima ætate ad
hoc condócesfacta : quæ artem aurigandi optime
exercet, nubit cui vult. Aiunt quosdam id sibi stu-
dio ducere, ut capita habere videantur longissima,
et frontes prominentes ultra genas. Tapyriorum
est, quod viri atrati incedunt, coma proluxa : mu-
lieres veste candida, capillo curto : habitant hi in-
ter Derbicas et Hyrcanos : qui fortissimus eorum
censetur, is quam vult uxorem ducit. Caspii eos,
qui septuaginta amplius annos vixerunt, fame e-
nectos in solitudinem ejiciunt, eminusque spectan-
tes, si a feretro detrahi eos ab avibus videant, præ-
dicant beatos : si a feris aut canibus, non item :
infelices, si omnino non detrahantur.

Quoniam autem septentrionales partes Asiae Taurus facit, quæ et intra Taurum dicuntur, principio de eo dicemus. Hujus partis sunt, quæ vel ipsis sunt in montibus aut tota, aut majore sui parte. Eorum quæ a Caspiis portis ortum versus jacent, simplicior est enarratio, ob incolarum feritatem: neque multum refert, huicne an illi climati accenseantur. Occidua omnia copiam de se dicendi suppeditant: ut pergendum sit initio facto ab iis, quæ Caspiis adjacent portis. Adjacet autem Media, versus occasum, regio ampla, et rerum quondam potita, sita in medio Tauro: is enim ibi locorum in multas finditur partes, magnasque convallium continet cavitates: quod fit etiam in Armenia. Etenim hic mons a Caria quidem et Lycia incipit: sed neque latitudine ibi, neque altitudine insigni spectandus. Primum assurgit alte apud Chelidoneas, eæ sunt insulæ in principio oræ Pam-

μὴν περὶ ζῆσιν, ἰππαρίοις ἢ χρῶνται μικροῖς, δασέσιν,
 ἅπερ ἰππότιω· μὴ οὐκ εἶ δυνάμει· τέθριππα ἢ
 ζευγύνεσιν· ἥνιοχῶσι δὲ γυναῖκες, ἐκ πάντων ἡσκη-
 μέναι· ἢ δ' αἰετα ἥνιοχῶσαι, συνοικεῖ ὧ βέλεται. Τι-
 νὰς δ' ὀπιτηδεύειν φασὶν ὅπως ὡς μακροκεφαλῶτα-
 τοι^δ φανένται, καὶ ἀρετῆ πηλὸν τοῖς μετωπῆς, ὡδ'
 ὑπερέχει πῶν γενέων. Ταπυρίων δ' ὅτι καὶ τὸ τῆς
 μὴ ἀνδρας μελανεμιονεῖν καὶ μακροκομεῖν· τὰς δὲ γυ-
 ναῖκας λευχειμονεῖν, καὶ βραχυκομεῖν· οἰκοῦσι ἢ με-
 ταξὺ Δερδίκων καὶ Ὑρκανῶν· καὶ ὁ ἀνδρείτατος
 κριθεὶς γαμῆ ὡς βέλεται. Κάσσιοι ἢ τῆς ὑπερ-
 ἑξοδμήκοντα ἔτη λιμοκτονήσαντες εἰς τὴν ἐρημίαν
 ἐκτιθέασιν· ἀποθνήσκουσιν δ' ἐσκοπεύοντες, εἰ μὴ ὑπὲρ
 νύκτων κατασσωμένους ἀπὸ τῆς κλίνης ἰδῶσιν, εὐδαιμονί-
 ζοι· εἰ δ' ὑπὸ θηρίων ἢ κυνῶν, ἦπτον· εἰ δ' ὑπὸ
 μηδένος, χαροδαιμονίζοι.

Ἐπεὶ ὃ τὰ βόρεια μέρη τῆς Ἀσίας ποιεῖ ὁ Ταύ-
ρος, ἀ δὴ καὶ εἰς τὸς ὄρους τὰς Τάυρας χαλᾷσιν, εἰπεῖν προει-
λόμεθα ὡς ἔστιν ἡ εὐχὴ τῆς ταύτης. ταυτὰ δ' ἐστὶ καὶ τὰ οὐ-
20 τοῖς ὄρεσιν ἡ αὐτοῖς ἢ ὅλα, ἢ τὰ πλείστα. Ὅσα μὲν τῇ
Κασσίῳ πυλῶν ἐωθινώτερά ἐστιν, ἀπλεστέραν ἔχει τῇ
περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρχιότητος. ἐπὶ πολὺ τε ἀν' ἀρχ-
φῆρι τῆδε ἢ τῆδε ὁ κλίματος συγκαταλεχθέντα.
Τὰ δ' ἐσπέρεια πάντα δίδωσιν εὐπορίαν τῇ λέγειν
25 εὐχὴ αὐτῶν. ὅτε δὲ πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ταύτης
ταῖς Κασσίῳ πύλαις. Παράκειν ὃ ἡ Μηδία πρὸς
δύσιν ἡ χώρα πολλή, καὶ δυνατεύουσά ποτε, καὶ οὐ μέγα
τῇ Ταύρῳ κειμένη, ἡ πολυχιδεῖς ταῦτα ὅτι ὑπάρχοντι
τὰ μέρη, καὶ αὐλῶνας ἡ ἐμπειλαμβάνοντι μεγάλας,
30 κατὰ περ καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ τῆτο συμβέβηκε. Τὸ γὰρ ὅρος
τῆτο ἀρχὴ μὲν ἀπὸ τῆς Κασσίας καὶ Λυκίας, ἀλλ' οὐ
ταῦτα μὲν ἔτε πλάτος ἔτε ὕψος ἀξιόλογον δείκνυσιν.
Ἐξάρει ὃ πολὺ ὡς ἔστιν κατὰ τοὺς Χελιδονίους αὐταὶ
δ' εἰς νῆσοι κατὰ τῇ ἀρχὴν τῆς Παμφυλίων παραλίας.

^a ὀχεῖν μὲν Par. 1. 5. ^b ζευγύασι Par. 5. ^c ὅπῃ Par. 5. ὡς Efc. ^d φανῶσι Par. 5. ^e βραχυκομῶν Med. 3. ^f σκο-
πίουσαι Par. 5. ^g Πῶς Mosc. ^h περὶ τῶν defunt Efc. Mosc. ⁱ Veteres libri, τῶν δ' ἐξ. Marg. Caf.
^{fic} Par. 5. Med. 3. Bre. Efc. Mosc. ^k αὐτῆς Med. 3. ^l διαφέρει Mosc. fed διαφέρει, scribitur supra. ^m χῆρα καὶ Med. 3. Efc.
ⁿ πολυχιδῶν Med. 3. 4. fed Med. 4. postea corr. πολυχιδῶν Efc. Mosc. ^o ὑπάρχοντα Efc. Mosc. ^p ἐμπεριλαμβανόμενα Efc. ^q Παμ-

placet. Confirmat enim vulgatam Herodotus, qui Sigynas hos videtur appellare: persuadet id mihi quod ait Strabo de Siginis, eorum esse *δασις*, et parvos, ac qui fessorem ferre nequeant. Nam id plane Herodotus, l. v. c. 9. de Sigynis, τὰς δ' ἰππῶν αὐτῶν εἶναι λασίους ἅπαν τοὺ δ' ὄμμα, ἐπὶ πάντε δακτύλους τὸ βάθος τῶν τευχῶν μικρὰς δὲ καὶ σπῆρας, καὶ ἀδυνάτους ἄνδρας φέρειν. Zeugnumenē dē tē ἄρματι, εἶναι ὀκνῶντας. i. e. Eorumque equos toto corpore hirsutos esse, ad quinque digitos altitudine pilorum, eosdemque pusillos, ac finos, invalidosque ad viros gestandos, sed curru junctos esse perniciosissimos. Sigynas tamen suos ait Herodotus trans Istrum habitare, in Europa ut videtur: cum hi sint in Asia, ab Istro quam remotissimi. *Casaub.*

4. ἡνοχῆσα] Οἰνοχῆσα pro ἡνοχῆσα erat, ridicule. Infra tertia in Asiæ partis initio. *Xyland.*

5. ὡς μακροκεφαλῶτατοι φανένται] Hippocrates, in libro περὶ Ἀφρῶν &c, hos Macrocephalos memorat: τετέων ἐκ ἑῶν ἄλλο ἔθνος ὁμοίως τὰς κεφαλὰς ἔχον ὑδὲν· τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν, ὁ νόμος αἰτιώτατος ἰγνέτω τῇ μήκει τῆς κεφαλῆς· οὐν δὲ, ἢ ἡ φύσις ἐμβάλλεται πρὸ νόμου· τοὺς γὰρ μακροτάτην ἔχοντας τὴν κεφαλὴν γεναιοτάτους ἡγνέται. Deinde institutum et physicam causam explicat. (Hipp. p. 289. Edit. Gen. 1657.) F.

7. Ταυρίων δ' ἐπὶ &c.] Paulo infra ac supra hos Ταῦρες appellat, quos inter ἔθνη λεγόμενα numerat. Vestitu nigro etiam Lusitani usi sunt, constante forsitan e velleribus nigro tinctis colore. Medi capillum prolixum habuerunt, et Tapirii eundem morem

secuti sunt. Mulieres comam tonsam gessisse videntur, quod inter barbaras gentes fœminæ servilia tractaverunt. *Idem.*

13. ὑπ' ὀρνίθων] De Caspiis et Hyrcanis ita Porphyrius, περὶ ἀποχῆς ἰμφοῦχων, lib. iv. § 21. p. 178. Edit. Cantab. 1655. Ἑρκανίοι δὲ καὶ Κασπιοί, οἱ τὴν οἰαντοῦ καὶ κυτὴν παραβάλλουσιν ζῶντας, οἱ δὲ τεθνήσκοντας. I. e. Hyrcani autem et Caspii avibus et canibus, hi quidem vivos, illi vero mortuos, objiciunt. Anon.

15. ἡ κυνῶν] Cicer. Tusc. Quæst. l. i. c. 45. In Hyrcania plebs
publicos alit canes : optimates, domesticos. Nobile autem genus ca-
num illud scimus esse. Sed pro sua quisque facultate parat, a qui-
bus lanietur : eamque optimam illi esse censent sepulturam. Anon.

Ibid.] Hunc fere sepulturæ modum observant hodie *Gauri*, vel *Guebres*. Exinde hæc finitimæ gentes eundem duxerunt modum. Descriptionem hujus vide in doctissimo Hydeio, pag. 414, 415. F.

19. *περὶ τὸν ταύρον*] De quo? Tauro scilicet. Locus est confusus: vide divisionem initio libri propositam, et ad quintam *Ἀφῆ* tabulam te refer. *Xyland.*

33. κατὰ τὰς Χελιδονίας] Hæ rupes Chelidoniæ, ultra sacrum promontorium protensæ, nomen promontorio secundum Plinium dederunt. Taurus mons ab Eois veniens litoribus Chelidonio promontorio determinat. Vide de hoc Voss. in Melam, p. 385. Edit. Lugd. Bat. 1722. Philostratus e contra Taurum montem vel Caucasum ad Mycalem promontorium protendit, ἡ τέρμα τῷ Κανθάσῳ νομίζοντι αἶν. (Vita Apoll. lib. ii. c. 2.) F.

ἔπ' ἢ τὰς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενος, αὐλῶνας ^a μικρὰς
 ὑπολαμβάνει, αὐτὸν τὴν Κιλικίαν· εἴτα τῇ μὲν, τὸ Ἀμα-
 νὸν ἀπ' αὐτῆς χρίζεται, τῇ δὲ, ὁ Ἀντίταυρος, ἐν ᾧ τὰ
 Κόμανα ἰδρυται, τὰ ἐν τοῖς ἀνω λεγομένοις Καππα-
 δοξίαι. Οὗτος μὲν ἐν τῇ Καταονίᾳ τελευτᾷ. Τὸ ⁵
 δὲ Ἀμανὸν ὄρος μέχρι τῆς Εὐφράτης καὶ τῆς Μελι-
 τινῆς ποταμῶν· καὶ ἢ ^b Κομμαγενῇ τῇ Καππα-
 δοκίᾳ παράκειται· ἐκδέχεται δὲ τὰ πέραν τῆς Εὐ-
 φράτης ὄρη, συνεχῇ μὲν τοῖς περιεργημένοις, πλὴν ὅσον
 διακόπτει ῥέων· ^c ἀφ' ὧν μέσων ὁ ποταμός· πολλὴν δ' ¹⁰
 ὀπίσθω λαμβάνει εἰς τὸ ὕψος, καὶ τὸ πλάτος, καὶ τὸ πο-
 λυχρόες. Τὸ δ' οὖν νοτιώτατον μάλιστα ἐστὶν ὁ
 Ταῦρος, ὁρίζων τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.
 Ἐνταῦθεν δ' ἀμφοτέρω ῥέουσιν οἱ τὴν Μεσοποταμίαν
 ἐγκυκλίῃ ποταμοί, καὶ συνάπτοντες ἄλληλοις ἐγ- ¹⁵
 γὺς καὶ τὴν Βαβυλωνίαν, εἴτα ἐκδιδόντες εἰς τὴν κα-
 τὰ Πέρσας θάλατταν, ὅ, τε Εὐφράτης, καὶ ὁ Τίγρις.
 Ἐστὶ ^d ἢ μείζων ὁ Εὐφράτης, καὶ πολλὰ διεξέεισι χόρσας,
 σιολίῳ τῷ ρείθρῳ, τὰς πηγὰς ἔχον ἐν τῷ προσόρῳ
 μέρει τῆς Ταύρας, ῥέων δ' ἐπὶ δύσιν ἀφ' ἧς Ἀρμενίας, ²⁰
 τῆς μεγάλης καλεμένης, μέχρι τῆς μικρᾶς, ἐν δεξιᾷ
 ἔχον ταύτην, ἐν ἀριστερᾷ ἢ τὴν Ἀσιανήν· εἴτα ὀπι-
 στρέφει πρὸς νότον· συνάπτει ἢ κατὰ τὴν ὀπιστροφίαν
 τοῖς Καππαδοκῶν ὄρεσι· δεξιᾷ ἢ ταῦτα ἀφείας, καὶ
 ἢ τὴν Κομμαγενῶν, ἀριστερᾷ ἢ τὴν ^e Ἀσιανιστίνην, καὶ ²⁵
 ἢ Σωφίαν, τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, πορεύουσιν ἐπὶ τὴν
 Συρίαν, καὶ λαμβάνει πάλιν ἄλλην ὀπιστροφὴν εἰς τὴν
 Βαβυλωνίαν καὶ τὴν Περσικὴν κόλπον. Ὁ δὲ Τίγρις,
^f ἐκ τῆς νοτίης μέρας τῆς αὐτῆς ὄρεος ἐνεχθεὶς ἐπὶ τὴν Σελεύ-

phylæ: porrectus exinde versus orientem, conval-
 les non ita magnas Cilicum. Hinc ab una parte
 Amanus ab eo abscinditur, ab altera Antitaurus, in
 quo sita sunt Comana, urbs superioris Cappadociæ:
 atque hic quidem in Cataonia definit. Amanus
 mons usque ad Euphratem et Melitenam progredi-
 tur, qua Commagena juxta Cappadociam porrigitur:
 excipit autem montes trans Euphratem sitos,
 contiguos prædictis, nisi quantum abscindit per
 medios transiens. Valde autem augetur ejus et al-
 titudo, et latitudo, et in multas partes divisio. Tau-
 ri pars maxime ad septentriones accedens est, quæ
 Armeniam a Mesopotamia dividit. Hinc fluunt
 ambo Mesopotamiam (cui inde nomen est) cingen-
 tes, invicemque coeuntes prope Babyloniam, ac
 deinde in Persicum exeuntes mare, fluvii, Euphra-
 tes et Tigris. Euphrates major est, plusque terra-
 rum perlabitur, alveo curvo. Fontes habet in Tau-
 ri septentrionalibus partibus: inde fluens per majorem
 Armeniam versus occasum usque ad minorem,
 hanc ad dextram habens, ad sinistram autem Liscenam:
 deinde versus austrum se convertit, attingitque ea in
 conversione fines Cappadocum: quos ad dextram relin-
 quens et Commagenam, ad lævam autem Asicinsenam et
 Sophenam magnæ Armeniæ, ad Syriam progreditur:
 rursumque alio flexu inde ad Babyloniam, atque hinc in sinum fertur Persi-
 cum. Tigris, ex eodem monte delatus, Seleuciam

^a μικρὰς Par. 1. et Med. 4. ex correct.

^b Κομμαγενῇ Esc. Mosc.

^c δὲ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^d Scripti, διὰ

μέσων. Marg. Casf. διαμέσων Par. 1. μέσων, omisso διὰ, Par. 5.

^e αὐτὴν Par. 5.

^f ὁ δεῖξ Med. 3. Mosc.

^g δὲ καὶ Med. 3. 4.

Esc. Mosc. ^h MSS. Λισιανήν. Legendum arbitror, Βασιλειανήν.

Marg. Casf. Λισιανήν Par. 1. Med. 4. Bre. Esc. Mosc. Λισιανήν Par. 5.

Λισιανήν Med. 3.

ⁱ τὴν Med. 3.

^k Ἀσιανιστίνην Esc.

^l Σοφίαν Esc. Mosc.

^m Sic restituimus ex MSS. Vulgo, ἐκ

τῆς αὐτῆς ὄρεος, Marg. Casf. sic Par. 1. Med. 4.

3. χρίζεται] Utrique editioni Casaubonianæ excidit vox χρίζεται, quam ex Ald. et Hopperiano codice revocavi. Anon.

12. νοτιώτατον] Notιώτατον, maxime austrinum. Atqui id verum non est, cum Euphrates versus meridiem fluat, et Cilicia longe admodum sit quam Armenia australior: vide tertiam et quartam Asiæ tabulam, adeoque primam: legi ergo βορειώτατον. Nam Strabo hæc minime ignoravit, et mox ipse τὸ προσόρῳ Tauri μέρος dicitur, ubi oritur Euphrates. Xylander.

Ibid.] Xylander quid voluit, nescio. Si putat Strabonem Euphratis fontem in meridionalibus Tauri posuisse, certissime errat. Sensus est, τὸ δ' ἐν νοτιώτατον, maxime meridionalis mons, (nam ὄρος subintel.) Taurus dicitur, qui Armeniæ finis est ad Mesopotamiam, et ἐνταῦθεν (ait verissime) Euphrates et Tigris defluunt. Nil hoc ad fontes fluviorum referre videtur, quanquam Cellarius, æque ac Xylander, de Euphratis fonte hunc locum explicat. F.

19. τὰς πηγὰς ἔχον ἐν τῷ προσόρῳ μέρει τῆς Ταύρας &c. et paulo post, συνάπτει δὲ κατὰ τὴν ὀπιστροφὴν τοῖς Καππαδοκῶν ὄρεσι] Hæc et corrupta sunt, et parum bene intellecta doctis viris. Fluit per Armeniam majorem primum Euphrates, recto cursu occidentem petens, donec attingat Armeniam minorem. In illo cursu priusquam se convertat, habet a dextra Armeniam majorem: de ea quippe intelligendum, quum dicit, ἐν δεξιᾷ ἔχον ταύτην, non de minore, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν Λισιανήν. Notant libros habere, τὴν Λισιανήν. Ipsi corrigunt, τὴν Βασιλειανήν. Verum non potest videri rectum; nec enim ibi Basilisina, sed auctore ipso Strabone, p. 766, rescribendum, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Ἀκισιανήν. Acilisene præfectura Armeniæ majoris sita erat inter Taurum montem et alveum Euphratis, dum recto cursu ad occidentem pergeret, priusquam ad meridiem averteretur. Salin. Exer. Plin. Edit. Ultraj. P. 437.

Ibid.] Hic a Salmasio partim dissentio, nam hæc verba, ἐν δεξιᾷ ἔχον ταύτην, certe ad Armeniam minorem referunt. Si quis Eu-

phratem repetat a fonte, ad dextram est Armenia minor, ad sinistram major, cujus pars est regio Acilisene, quæ, secundum D'Anvillium, Ekilis dicitur. De fontibus Euphratis, vide Meliam, lib. iii. c. 8. Non longe ab Erzeron distant. Vide Tournefort. t. iii. p. 110. Vide Polyb. etiam, l. ix. Exc. 8. p. 797. Edit. Amst. F.

22. ἐν ἀριστερᾷ ἢ τὴν Λισιανήν] Fortasse legendum, τὴν Βασιλειανήν. Nam apud Ptolemæum sic vocatur regio ad Euphratem sita. Liscenam autem frustra adhuc quaesivi. In manuscriptis est Λισιανή, quod accedit ad Ὀρεαλισιανήν, quæ est Armeniæ minoris portio, de qua tamen sentire Strabonem non puto. Casaub.

Ibid. Λισιανήν] Quid rei autem sit Liscana, ignorare me fateor. In epitomis (quæ multo plura habent, quam nos: haud scio an aliunde corrasa, quod fieri potuit: an vero ex libris melioribus Strabonis decerpta, quod licet suspicari) est Ἀκισιανή, Acilisena, itidem mihi ignota. Infra recte legitur Ἀκισιανήν, Acilisena. Xylander.

Ibid.] Lego, secundum Epitomes authorem, Βασιλειανήν, qui in hisce partibus Acilisenen memorat, et paulo infra Melitenen, et postea Palmyrenen, regiones a Strabone omittas, recte tamen, ut videtur, ab hoc scriptore positas. F.

25. τὴν Ἀσιανιστίνην] Etiam hanc vocem puto corruptam. Lego autem, Ἀκισιανήν, non tantum ex Ptolemæo, sed etiam ex aliis Strabonis ipsius locis. Casaub.

Ibid. Ἀσιανιστίνην] Lego, Ἀκισιανήν. Anzeta urbs est regio Armeniæ in Ptolemæo, quam D'Anvillius non male ponit ad locum hodie Ansgab dictum, ad septentrionem Sophenes, quæ nomine Zorh dignoscitur. F.

28. Ὁ δὲ Τίγρις ἐκ τῆς νοτίης μέρας τῆς αὐτῆς ὄρεος] Restituimus veterem lectionem, quam tamen ne vetus quidem interpret agnoscit: sed illa verba, ἐκ τῆς νοτίης μέρας, respondent illis superioribus de Euphrate ἐν τῷ προσόρῳ μέρει. Sic etiam mox dicuntur αἱ πηγὰς τῆς Τίγριος esse κατὰ τὸ νότιον τῆς ὄρειος πλευρῆς. Casaub.

petit, ibique se Euphrati jungens, cum eo Mesopotamiam facit: deinde et ipse in eundem exit sinum. Fontes Tigridis et Euphratis distant invicem stadia circiter bis mille et quingenta. Enimvero a Tauro versus septentrionem multæ portiones abscinduntur: quarum una est Antitaurus, qui Sophenam includit in convalle inter ipsum atque Taurum sita. Trans Euphratem autem deinceps post Antitaurum versus septentrionem extenditur mons magnus, et varie scissus: ejus pars Polyarrhen, alia Moschici montes, alia aliter appellatur: hi totam Armeniam usque ad Iberos et Albanos comprehendunt. Alii deinde versus orientem assurgunt montes, qui fuc-
cingunt regiones sub Caspio mari sitas, usque ad 15 Mediam et Atropatii quæ dicitur, et magnam. Partes horum montium vocant Parachoatram, qui usque ad Caspias portas excurrunt, et in alteram partem versus ortum Ariam contingunt: hæc nomina sunt montium septentrionem spectantium. Austrini trans Euphratem, a Cappadocia et Com-
magenæ ad orientem tendentes, primum Taurus vocantur: is Sophenam, reliquamque Armeniam a Mesopotamia dirimit. Quidam Gordyæos montes appellant: in his Masium quoque est, mons supra Nisibin et Tigranocerta situs. Attollitur deinde ampli-
us, et Niphates dicitur: ubi scilicet sunt fontes Tigridis in austrina montis parte. Deinde dorsum montis a Niphate magis magisque porrectum, Za-
grium montem conficit, qui Mediam a Babylonia distinguit. Zagrium sequuntur, supra Babyloni-
am quidem Elymæorum et Parætacenorum, supra Me-
diam Cossæorum montana. In medio jacent Me-
dia et Armenia, multos includentes montes, multas
etiam montanas planities, campos, magnasque con-
valles, complures etiam accolæ gentes montano-
rum, exiguas, et fere prædæ deditas. Sic ergo in-
tra Taurum collocamus Mediam (cujus sunt etiam
portæ Caspiæ) et Armeniam. Nostra itaque de
sententia gentes hæc versus septentrionem sunt,
quando etiam intra Taurum. Eratosthenes vero,
cum divisisset regiones istas in austrinas ac septen-
trionales, et quæ vocat ipse sigilla descripsisset, aliud

κειαν, σιανάπει τῷ Εὐφράτῃ πλησίον, καὶ ποιεῖ τὴν
Μεσοποταμίαν πρὸς αὐτόν· εἴτ' ἐκδίδωσι καὶ αὐτὸς
εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον. Διέχουσι ἡ Ἀλλήλων αἱ πηγαὶ
ἔτε Εὐφράτε καὶ τῆ ^α Τίγριδος, πρὸς διχαλίαις καὶ
5 πεντακοσίαις σταδίαις. Ἀπὸ δ' ἐν ἔτ' Ταύρε πρὸς
ἄρκτον ^β ἀπόχιδες πολλαὶ γέγονασι, μία μὲν ἡ τῆ
καλεσμένη Ἀντιταύρε· καὶ ἡ ἐνταῦθα ἕως ὀνομάζε-
το, ὃ ^γ ^δ Σωφρηνίῳ ἀπολαμβάνων ἐν αὐλῶνι με-
ταξὺ κειμένων αὐτῶν τε ἔτ' Ταύρε. Πέραν δὲ τῆ
10 Εὐφράτε καὶ ^ε ^ς μικρὰν Ἀρμενίαν ἐφεξῆς τῷ Ἀντι-
ταύρῳ πρὸς ἄρκτον ἐπεκτείνεται μέγα ὄρεος, καὶ πο-
λυχιδέες· καλεῖται ἡ τὸ μὲν αὐτῷ Πολυάρρην, ὃ ^ζ ^η Μοσχ-
καὶ ὄρη, ^θ ^ι δ' ἄλλοις ὀνόμασι ταῦτα δ' ἀπολαμβάνει
τῇ Ἀρμενίᾳ ὅλιγόν μὲν καὶ Ἰσῆρων καὶ Ἀλβανῶν. Εἴτ'
15 ἄλλ' ἐπανίσταται πρὸς ἑω ^κ ^λ ὑψοκείμενα τὰ Κασ-
πίαις θαλάττης μέγας· Μηδίας, τὴν τε ^μ Ἀτρεπατίαν καὶ
τῆς μεγάλης· καλεῖται δὲ καὶ ταῦτα τὰ μέρη πάντα τῇ
ὄρει ^ν Παρσυχάθραν, καὶ τὰ μέχρι τῇ Κασπίῳ πυλῶν,
καὶ ἐπέκεινα ἐπὶ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς τὰ σιανάπροντα
20 τῇ Ἀρείᾳ· τὰ μὲν δὲ πρὸς ὄρεα ὄρη ἔτι καλεῖται.
Τὰ δὲ νότια· τὰ πέραν τῆ Εὐφράτε ^ξ τῆς Καππα-
δοκίας, καὶ τῇ Κομμαγηνῆς πρὸς ἑω τείνοντα, κατ-
αρχαίς μὲν αὐτὸ τέτο καλεῖται Ταῦρος, διορίζων τὴν
Σωφρηνὴν καὶ τῇ ἄλλῃ Ἀρμενίᾳ ἀπὸ τῆς Μεσοπο-
25 ταμίας· πρὸς δὲ ^ο Γορδυαῖα ὄρη καλεῖται· ἐν δὲ τέ-
τοις ὄρεσι καὶ ὁ Μάσιον, ὃ ὑψοκείμενον τῆς Νισί-
βιος ὄρεος καὶ τῇ Τηρανοκερτῶν. Ἐπεὶτα ἔξαιρεται
πλεόν, καὶ καλεῖται Νιφάτης· ἐνταῦθα δὲ πρὸς καὶ ^π αἱ
τῆς ^ρ Τίγριδος πηγαί, καὶ ^ς ὁ νότον τῆς ὀρεινῆς πλευ-
30 ρόν· εἴτ' ἀπὸ τῆς Νιφάτε μάλλον ἐπὶ καὶ μάλλον ἡ ῥα-
χὶς ἐκτεινομένη ὁ Ζάχριον ὄρεος ποιεῖ, ὃ διορίζον τὴν
Μηδίαν καὶ τῇ Βαβυλωνίᾳ· μὲν δὲ ὁ Ζάχριον ἐκδέ-
χεται ὑψὲρ μὲν τῆς Βαβυλωνίας ἢ τε τῇ ^τ ^θ Ἐλυ-
μέων ὀρεινῇ καὶ ἡ τῶν ^ι Παραϊτακηνῶν· ὑψὲρ δὲ τῆς
35 Μηδίας ἢ τῇ Κασπίῳ. Ἐν μέσῳ δ' ὄρεον ἡ Μηδία, καὶ
ἡ Ἀρμενία, πολλὰ μὲν ὄρη περιλαμβάνουσα, πολλὰ ἡ
ὄρεσπέδισ· ὡσαύτως δὲ πεδία καὶ αὐλῶνας μεγάλας·
συχνὰ δὲ καὶ ἔθνη τὰ περιεχόντα, μικρὰ, ὀρεινὰ, καὶ
ληστρικὰ τὰ πλείω. Οὕτω μὲν τοίνυν πῆμεν ἐντὸς ἔ
40 Ταύρε τὴν τε Μηδίαν, ἧς εἰσι καὶ αἱ ^κ Κάσπιοι πύλαι,
καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ. Καθ' ἡμᾶς μὲν τοίνυν πρὸς ἀρκτὸν ἀν-
εἶναι τὰ ἔθνη ταῦτα, ἐπεὶ καὶ ἐντὸς ἔτ' Ταύρε. Ἐρα-
τοσθένους δὲ πεποιημένος τῇ ^λ ^ξ ἀίρεσιν εἰς τὰ νότια
μέρη ^ς καὶ τὰ προσάρκτια, ^τ καὶ τὰς ὑπ' αὐτῷ λεγόμενας

^α Τίγριδος Mosc. ^β ἀπόχιδες Par. 1. 5. Med. 4. Mosc. In Med. 3. ἀπό tantum legitur, relicta lacuna. ^γ Σωφρηνί Par. 1. Σοφρηνί Efc. Mosc. sed in Par. 1. punctis supra notatur, tanquam suspectum. ^δ τὰ Par. 5. Bre. Mosc. recte. V. ^ε Sic recte veteres libri: vulgo, τὴν ὑπερκειμένην. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^ς Μηδίας Bre. ^ζ Ἀτρεπατίαν Par. 5. Ἀτρεπατίαν Efc. Mosc. ^η παρὰ χοάθραν Efc. παρὰ χοάθραν Mosc. ^θ Scripti, μέση τὰ πέραν. Marg. Caf. ^ι καὶ τῆς Par. 1. 5. Med. 4. ^κ Σοφρηνί Mosc. ^λ Γορδυαῖα Par. 1. 5. Med. 3. 4. ^μ αἱ deest Med. 3. 4. Mosc. ^ν Scripti, Τίγριδος. Marg. Caf. sic Par. 5. Bre. Efc. Mosc. ^ξ Ἐλυμίων Par. 5. Εὐλυμίων Med. 3. 4. Bre. Εὐλυμίων Efc. ^ο Παραϊτακηνῶν Par. 1. Med. 4. Παραϊτακηνῶν Med. 3. Bre. Efc. Παραϊτακηνῶν Mosc. ^π Κάσπιον Par. 5. sed Κάσπιοι scribitur supra. ^ρ κατὰ τὰ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. sed in marg. Med. 4. apponitur varia lectio, ut est in edit. ^ς κατὰ τὰς Med. 4. in marg.

12. καλεῖται δὲ τὸ μὲν αὐτῷ Πολυάρρην] Emendamus hæc verba, scribendo: καὶ τὸ μὲν αὐτῷ Παρυάδρην. Nam editum est vitiose Πολυάρρην. Idem alio loco, p. 834. Edit. Amst. τὴν παρυάδραν τῇ Παρυάδρῃ Iberorum fuisse ait, quæ postea Armeniæ majori attributa est. Salm. Exer. Plin. Edit. Ultraj. p. 440.

Ibid.] Paryadres mons hodie *Filghiz daghi* (i. e. mons stel-læ) apud Turcas dicitur. (D'Anvil.) A Paryadris montibus Armenia major incipit. F.

25. Γορδυαῖα ἔρη] Gordyzi, vel Carduchi, quos Xenophon in Anabasi memorat. Exinde hodierni *Curdes* nomen habent. Idem.

σφραγίδας, τὰς μὲν βορείους καλῶν, τὰς δὲ νοτίους, ὅριον ἀποφαίνει τῶν κλιμάτων ἀμφοῖν τὰς Κασπίους πύλας· εἰκότως οὖν τὰ νοτιώτερα πρὸς ἑα τείνοντα ἢ Κασπίων πυλῶν, νότια αὖν ἀποφαίνοι, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Μηδία, καὶ ἡ Ἀρμενία· τὰ δὲ βορειότερα πρὸς βορρᾶ, κατ' ἄλλω καὶ ἄλλην ἀτάκτιν τέττε συμβαίνοντος· τάχα δὲ οὐκ ἐπέβαλε τέττω, διότι ἔξω τῆ Ταύρου πρὸς νότον οὐδὲν ὅστιν οὔτε τῆ Ἀρμενίας μέγας οὔτε τῆ Μηδίας.

Ἡ δὲ Μηδία δίχα διήρηται· καλεῖται δὲ πλεῖον μὲν, 10 μεγάλην, ἥς μητροπόλις ἔστι Ἐκβάτανα, μεγάλη πόλις, καὶ ὁ βασιλεῖον ἔχουσα τῆς Μήδων ἀρχῆς· ἀφ' ἧς τελευτᾷ δὲ καὶ νῦν οἱ Παρθαῖοι τέττω χρώμενοι βασιλεύουσιν· καὶ θερίζουσι γὰρ ἐν ταύτῃ οἱ βασιλεῖς· ψυχρὰ δ' ἡ Μηδία· τὸ δ' ἐχειμαδίον ὅστιν αὐτοῖς ἐν Σελευκείᾳ τῇ ἐπὶ τῇ Τίγριδι πλησίον Βαβυλῶνος· ἡ δ' ἐτέρα μερὶς ἐστὶν ἡ Ἀτροπάτις Μηδία· τὸννομα δ' ἔχον ἀπὸ τῆς Ἀτροπάτης ἡγεμόνος, ὅς ἐκώλυσε τὸν τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι καὶ ταύτῃ, μέρος οὖσαν 15 μεγάλης Μηδίας· καὶ διὰ καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς ἰδίᾳ σινοέταξε καὶ αὐτὴν τὴν χώραν ταύτην· καὶ ἡ διαδοχὴ σὺνίζεται μέχρι νῦν ἐξ ἐκείνων, πρὸς τὴν Ἀρμενίων βασιλείας ποιησαμένων ὀπιθιμίας τῶν ὑπερῶν, καὶ Σύρων, καὶ μετὰ ταῦτα Παρθαίων. Κεῖται δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Μαπανῇ πρὸς ἑα, 25 τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ, πρὸς δύσιν, πρὸς δ' ἀρκτον ἀμφοτέραις· τοῖς δὲ πρὸς τὴν μυχὸν τῆς Τραπεζίας θαλάσσης, καὶ τῆς Μαπανῆς, ἀπὸ νότου πρὸς ἑα· ἔστι δ' ἐμικρὰ κατὰ τὴν δύναμιν, ὥς φησιν Ἀπολλωνίδης· ἦγε καὶ κατὰ μέρη ἰσχυρὰς δύναται παρέχεισθαι, περὶ δὲ τέτταρας μυριάδας. Λίμνην δ' ἔχει πλεονάζουσα, ἐν ἣ ἅλεις ἐπανθύντες πηλὸν ἔσθαι· εἰσι δὲ καὶ κνησιμώδεις, καὶ ἐπαλγῆς· ἔλαμον δὲ τῆ πάσης

septentrionale, aliud meridionale vocans, finem utriusque climatis statuit Caspias portas. Convenienter ergo meridiei magis accedentia et versus ortum a Caspiis sita portis, meridionalia pronunciaverit, in quibus sunt Media et Armenia: septentrionem magis spectantia, septentrionalia: isto alia atque alia constitutione eveniente. Fortasse autem id illi non congruebat, quia extra Taurum versus meridiem nulla est pars Mediæ aut Armeniæ.

Media in duas dividitur partes: quarum una magna dicitur, cujus primaria urbs Ecbatana, magna urbs, et Medorum regia: atque etiam ibi regni sedes Parthis est, ac ibi æstiva habent reges: frigida enim est Media: hiberna Seleuciæ Tigridi impositæ prope Babylonem: altera est Media Atropatia. Nomen hæc habet ab Atropato duce, qui obstitit ne Macedonum ea in potestatem veniret, quanquam magnæ esset portio Mediæ: quin etiam rex peculiaris creatus, ditionem eam ab aliis separatam constituit: et successio ejus durat in hunc usque diem, cum posterius per nuptias affinitates contraxissent cum Armeniæ, ac Syris postmodo Parthisque regibus. Sita est regio ista ab Armeniâ et Matiana versus ortum solis, a magna Media versus occasum: ab utrisque versus septentrionem: iis, qui ad intimum sinum maris Caspii et Matianæ sunt, ab austro adjacet. Haud exiguam esse ejus potentiam Apollonides tradit: utpote quæ ad decem equitum, quadraginta peditum millia possit suppeditare. Lacum habet, qui Spauta dicitur, in quo sales efflorescentes coguntur: ii pruritum doloresque excitant: oleum malo ei medetur, et aqua

^a ὅριον Par. 5. ^b ἡ δεστ Mosc. ^c ἐπέβαλε Par. 5. Mosc. ^d γὰρ δεστ Par. 5. ^e χειμαδίον Esc. Mosc. ^f αὐτῆς Par. 5. ^g Scripti, Τίγρι. Marg. Cas. sic Par. 5. Bre. Esc. Mosc. ^h ἡγεμόνος Ἀτροπάτης Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ⁱ γίνεσθαι Bre. Mosc. ^k ὅσαν τῆς Par. 1. 5. Med. 4. Mosc. ὅσα τ Med. 3. ^l κατ' αὐτὴν Par. 5. Mosc. ^m μετὰ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁿ πρὸς ἀρκτον δ' Med. 3. 4. Mosc. ^o κατὰ δεστ Med. 4. ^p Σπαῦταν Par. 5. Med. 3. Σπάντα Esc. Mosc. ^q ἀνισμώδεις Par. 5. κνησιμώδεις Med. 3. ^r ἐπαλγῆς Med. 3.

10. Ἡ δὲ Μηδία δίχα διήρηται] Media magna est hodie Azarbigian, Media parva vel Atropatene secundum Jonium doctissimum est Arran: (Vide Præfat. ad Vit. Nadiri Shah. Edit. Aeg. p. 15.) Provincia autem Shirvan dicta partem Mediæ parvæ occupat. F.

11. τὰ Ἐκβάτανα] Hujus urbis nomen pluraliter est acceptum. De magnificentia arcis et palatii vide Herodot. lib. i. cui fiduciam adhibet Polybius, lib. x. p. 832. Edit. Anst. Quoad situm authores discrepant. Polybius, veracissimus author, collocat in τοῖς πρὸς τὸν ἀρκτον μέρει τῆς Μηδίας· ἐπικρίνεται δὲ, αἰτ, τοῖς πρὸς τὴν Μαίωτιν καὶ τὴν Εὐξείνιον μέρει τῆς Ἀσίας. Plinius ait a Susa distare 450 m. p. (l. vi. c. 27.) a Seleucia 750 m. p. (lib. vi. c. 14.) Hæc distantia mendose sunt positæ, ni fallor. Charidæmus, Hydeius, p. 425. et alii ad Taurim hanc urbem ponunt, D'Anvillius ad Hamadan longe ad meridiem. Diod. Sic. vetustatem huic urbi maximam attribuit: Herodotus autem a Deioce, rege Mediæ primo, post defectum ab Assyriis extructam asserit. Hic Deioces arcem munitissimam septem muris cinctam in colle condidit, quam Phraortes filius, ut opinor, lateritio opere diversicolori ornavit. Hæc mœnia in libro Judithæ in Apocrypha laudantur. Urbs ipsa secundum Polybium fuit ἀτίχιστος. (Excer. lib. x. p. 832. Edit. Anst.) Plurimi autem Herodotum interpretantur, quasi dixisset non arcem, sed ipsam urbem esse septem muris cinctam: ejus autem verbis recte perpenis, non a Polybio dissentit. Ταῦτα μὲν δὲ, αἰτ, ὁ Διόδοτος ἰωὺ τὰ ἐπὶ τῇ καὶ πρὸς τὰ ἰωὺ οἰκία· τὸν δὲ ἄλλον

δῆμον ΠΕΡΙΣ ΕΚΕΛΕΥΕ ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ οἰκίειν. Id est, ut opinor, Deioces primo collem mœnibus cinxit, his autem extructis, populo mandata dedit, ne infra peribolum domos sibi struerent. Quocirca urbs Ecbatana Herodoti sicut Polybii fuit ἀτίχιστος. Palatium infra arcem positum, imperatores Persici extruxerant, et magnis opibus ornaverant, quas Alexander, Antigonos, alique reges Syriæ abstulerunt. Cum Antiochus magnus Arsacem aggressurus, Ecbatana appulit, (annis 110 post Alexandri mortem exactis) e lateribus et tegulis, lamina aurea vel argentea obductis, talentorum summam 4000 collegit. (Polyb. ibid.) Doctissimus Hydeius, in App. ad Hist. Relig. Persarum, Ecbatanorum nomen esse idem cum Βαταναῖς vel Βετάνη in Judæa sentit, cujus civis appellatur Ἀλβάτανα. Cum autem in lingua Medica articulus Al nunquam usurpatur, scribendum est Aabatan, i. e. locus valde habitatus, unde plenioris soni causa fit AKBATAN. (p. 576.) Idem.

24. Κεῖται ἡ χώρα] Sensus est, ut opinor, quod regio, Atropatene dicta, ad ortum Armeniæ et Matienes ponitur, ubi Mediæ magnæ occiduum latus attingit. Utraque autem septentrionalior est. Ii tamen, qui in extremo sinu maris Hyrcanii habitant, ac Matiani australe latus Atropatenes tangunt. Suspicio quod hæc verba τῇ Ματινῇ redundant. Matiana enim versus austrum Atropatenes, et non ad ortum in optimis tabulis ponitur. Idem.

28. καὶ τῆς Ματιανῆς] Malim, καὶ τοῖς Ματιανοῖς, nisi aliquid deest. Casaub.

dulcis fanat sic inflammatas vestes, si quis ignarus lavandi causa eo immerferit. Potentes habent vicinos Armenios ac Parthos, a quibus res iporum saepe abscinduntur: resistunt tamen, et ablata recuperant, sicut Symbacen receperunt ab Armeniis, cum hos Romani subjugassent, et ipsi accesserunt ad Cæsarem: simul et Parthos colunt. Regia iis per ætatem est in planitie sita Gaza, et loco edito ac natura munito Uera: quam in expeditione Parthica oppugnavit Antonius. Abest ab Araxo flumine, qui Armeniam ab Atropatena dividit, stadiis bis mille et quadringentis, ut Adelphius ait, Antonii comes, qui ejus Parthicam expeditionem descripsit, oculatus testis, et qui ipse etiam partem exercitus duceret. Hujus regionis cætera sunt opulenta: quod autem ad septentrionem vergit, montosum, asperum, et frigidum est: ibi degunt Cadusii montani, Amardi, Tapyri, Cyrtii, aliique id genus, qui et aliunde in ista migraverunt loca, et sunt latrones. Zagrus enim ac Niphates istas gentes sparsas habent: et qui in Persia sunt Cartii atque Hamardi, (sic enim vocant Amardos) et qui in Persia sunt, eodem hodieque nomine censentur, eundemque habitum tenent. Cadusii multitudine pedestri parum cedunt Arianis: optime jaculo pugnant: in aspretis pedites loco equitum præliantur. Antonio autem expeditionem difficilem redegit non loci natura, sed iterum ductor Artuafdes Armeniorum rex: quem sibi insidiantem Antonius consiliarium et magistrum bellicorum consiliorum adscivit.

ἀκος, ὕδωρ δὲ γλυκὺ τοῖς καπρωθεῖσιν ἱματίοις, εἰς καὶ ἄγνοιαν ἑβάλειεν εἰς αὐτὴν πλύσεως χάριν. Ἐχρῶσι δ' ἰσχυροὺς γίτονας τὰς Ἀρμενίους καὶ οὗτοὺς Παρθυάγας, ὑφ' ὧν ὁρικόπουνται πολλάκις ἀντίχρῶσι δ' ὁμῶς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ ἀφαιρηθέντα, καὶ ἁπὲρ τὴν Συμβάκην ἀπέλαβον ὡς τὸ Ἀρμυρίων ὑπὸ Ῥωμαίοις γενομένων, καὶ αὐτοὶ περὶ τὴν ἑλπίδα τῆς φιλίας τῇ πρὸς Καίσαρα. Θεραπεύουσι δ' ἅμα καὶ οὗτοὺς Παρθυάγας. Βασιλεῖον δ' αὐτοῖς θεμελιὸν μὲν ἐν περὶ δὴν ἰσχυρὸν Γάζα, καὶ ἐν φρεσὶ ἐρυμνῷ Οὐέρα, ὅπερ Ἀντωνίου ἐπολιόρκησε καὶ τὴν ἐπὶ Παρθυάγας στρατίαν. Δέχει δὲ τὸ τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ, τὸ οὐκ ἐξορῶντος τὴν τῆς Ἀρμυρίας καὶ τῆς Ἀτροπατινῆς, γαδίνας διχαλίνας καὶ τετρακοσίας, ὥς φησιν ὁ Ἀδελφίος ὁ τῶν Ἀντωνίου φίλος, συγγράψας τὴν ἐπὶ Παρθυάγας στρατίαν αὐτῷ, ἐν ᾗ παρὶν καὶ αὐτὸς, ἡγεμονίαν ἔχων. Ἐπὶ δὲ τῇ χώρας ταύτης τὰ μὲν ἄλλα εὐδαίμονα χωρία, ἡ δὲ προσάρκτος ὁρεῖν, καὶ τραχεῖα, καὶ ψυχρά, Καδυσίων καὶ οὐκ ὁρεῖν, καὶ Ἀμαρδίων, καὶ Ταύρων, καὶ Κυρτίων, καὶ ἄλλων τοιαύτων, οἱ μετανάστασι εἰσι καὶ ληστῆες. Καὶ γὰρ ὁ Ζάγρος καὶ ὁ Νιφάτης κατεπαρμύλια ἔχουσι τὰ ἔθνη ταῦτα, καὶ οἱ ἐν τῇ Περσίδι Κάρπιοι, καὶ Ἀμαρδοὶ, (καὶ γὰρ ἔτι λέγουσι) οἱ Ἀμαρδοὶ καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀρμυρίᾳ μέχρ' ἡν ὁμῶνύμως προσεχρησμένοι, τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἰδέας. Οἱ δ' οὖν Καδύσιοι πλήθει τῷ περὶ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν Ἀρμυρίων ἀκοντιστῶν δ' εἰσὶν ἄριστοι ἐν δὲ τοῖς τραχεῖσιν ἀνδ' ἵππεων περὶ δὲ ἀμαρδίων. Ἀντωνίῳ δὲ χαλεπὴν τὴν στρατίαν ἐποίησεν ἔχ' ἡ τῇ χώρας φύσις, ἀλλ' ὁ τῶν ὁδῶν ἡγεμὼν, ὁ τῶν Ἀρμυρίων βασιλεὺς Ἀρταβάσδης, ὃν ἐκείνος ἐπιβελούοντα αὐτῷ σύμβουλον ἐποίητο καὶ κύριον τῆς περὶ τὴν πολε-

^a Suspectus locus. Marg. Caf. ^b βάλοιεν Efc. ^c περὶ Par. 5. ^d Scripti, αὐτῶν. Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^e Οὐκ Efc. Mosc. ^f Παρθυάγας Par. 5. ^g Fortasse, ὁ Δέλιος. Marg. Caf. ^h αὐτῶν στρατίαν Med. 3. 4. Mosc. ⁱ ἄλλα Med. 3. 4. ^k τοιαύτων deest Efc. Mosc. ^l Κυρτίοι Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^m Ἐμαρδοὶ Par. 5. ⁿ καὶ &c. ^p καὶ γὰρ καὶ οὕτω λέγονται Med. 3. ^o Ἀρμενία οὕτω λέγονται Ἀμαρδοὶ μέχρι &c. Par. 1. Med. 4. ^p Καδύσιοι Efc. ^q Scripti, ὑπολείπονται. Marg. Caf. sic Par. 5. ^r Ἀρταβάσδης δ' ἦν ὃν ἐκείνος Par. 5. Ἀρταβάσδης δ' ἦν, ὃν ὡς εἰκὸς ἐκείνος Med. 3. Ἀρταβάσδης δ' ἦν, ὃν εἰκὸς ἐκείνος Bre. Efc. Mosc.

1. ὕδωρ δὲ γλυκὺ] Si liceat, legamus, ὕδωρ δὲ γλυκὺ τοῖς κάπρον ὠθείς Ματινηοῖς, εἰ τις κατ' ἀγνοιαν &c. Aqua autem dulcis anhelitum Matienis depellit; vel potius τοῖς κάπρον ὠθείς σινομένους, id est, anhelitum depellit iis hoc malo afflicto. Armenii hunc lacum Capotan appellant. F.
7. καὶ αὐτοὶ προσεληλύθασιν τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς Καίσαρα] Restituimus lectionem Aldinam, quam Xylander nullo recto consilio est aspernatus: melius enim sic legitur, quam ut ille edidit, sublati aliquot vocibus. Casaub.
Ibid.] Artabazus, rex Armeniae, bella cum Artuafde rege Atropatena infeliciter gessit. In hoc bello forsan Artuafdes Symbacen cepit. Ille primo Parthorum socius fuit, deinde ab iis defecit, et Antonii in gratiam rediit. Sed cum omnes copias ad Antonium in bello civili misisset, Parthi eum regno spoliaverunt. D. Cass. lib. xlix. Diu sub eorum potestate mansit Atropatene. Augustus Cæsar regnum Armeniae minoris Artuafdi tradidit, non autem Atropatene, ut videtur, recepit. Nec Tiberio regnante hæc regio Parthis abrepta fuit. F.
8. πρὸς Καίσαρα] Locus mancus. Scio quid ex historia conjici possit: sed malo aliis hoc liberum facere. Xylander.
10. Γάζα] Hodie Tauris secundum D'Anv. Armenii nunc Taurim Gantza appellant. D. Cass. metropolim hujus regionis Praaspem appellat, p. 407. Edit. 1606. sed annon hæc est Uera vel Οὐέρα Strabonis, nescio. F.
14. ὥς φησιν Ἀδελφίος ὁ τῶν Ἀντωνίου φίλος] De Adelphio nihil habeo compertum: reperio Δέλιον, amicum Antonii, ejusque in multis expeditionibus comitem. Casaub.
20. καὶ Κυρτίων] Κυρτίοι leguntur, et iidem mox Κάρτιοι: quod probō, vel Stephani ductu. Xylander.
Ibid.] Cyrtios ad Cyr, vel Cyrum fluvium habitasse verisimile est. F.
22. καὶ οἱ ἐν τῇ Περσίδι Κάρτιοι] Recte Xylander etiam hic Κυρτίοι legit, ut paulo ante: Cyrtios historiae multis locis commemorant. Casaub.
23. καὶ Ἀμαρδοὶ, (καὶ γὰρ ἔτι λέγονται οἱ Ἀμαρδοὶ) καὶ &c.] Legendum est, καὶ Μάρδοι. (καὶ γὰρ οὕτω &c.) Notare voluit Strabo, eos, quos paulo ante Amardos vocaverat, etiam Mardos appellari, quod verum est: et ita multis locis vocantur ab Herodoto et aliis. Sic diximus alibi Parnos vocari etiam Aparnos. At Xylander, hæc non animadvertens, in solo spiritu differentiam positam esse putat, quam hic notat Strabo, nimis profecto frigide. Idem.
31. ὃν ἐκείνος ἐπιβελούοντα αὐτῷ] Artuafdem, vel Artabazum, regem Armeniae nec Plutarchus nec Dion Cassius Antonio insidiantem memorant. Fatendum est Antonium in deditionem redeigisse eum, et catenis argenteis constrictum ad Cleopatram duxisse: sed hoc est potius ambitionis Antonii, quam insidiarum Armenii signum. F.
8. κατὰ λίσσαν

με γνώμης· ἐπιμώρησά το μὲν οὖν αὐτὸν, ^a ἀλλ' ὁ μὲν
 ἰούλα πολλῶν αἰτίῃς ^b κακῶν κατέστη ^c Ρωμαίοις, καὶ
 αὐτὸς ^d καὶ ἐκείνος, ὅστις ^e ὑπὸ τῆς Ζεύγματος ὁδῶν, τῆς
 καὶ τὴν Εὐφράτιν, μέχρι τῆς Ἀφασαίης τῆς ^f Ἀτρο-
 πατηνῆς, ὁκαυχιλίαν γαδίων, ἐποίησε πλέον ἢ δι- 5
 πλάσιαν τῆς εὐθείας, ^g ἀπὸ ὁρῶν, καὶ ἀνοδίων, καὶ
^h κυκλοπορείας. Ἡ δὲ μεγάλη Μηδία τὸ μὲν πα-
 λαῖον ⁱ Ἀσίας ἠγήσατο πάσης, καὶ ἀλάσασα ^j τῆς Σύ-
 ρων ἀρχὴν· ὑπερὶ δ' ^k ὑπὸ Κύρου καὶ Περσῶν
 ἀφαιρεθεῖσα ^l τοσαύτην ἔξασαν ^m Ἀσνάγην, διεφύ- 10
 λαπεν ὅμως πολλὴ τῆς πατρὸς ἀξιωματικῆς· καὶ ἰὼ
 τὰ Ἐκβάτανα ⁿ χειμαδίου τοῖς Πέρσαις· ὁμοίως ἢ
 καὶ τοῖς ἐκείνης καὶ ἀλάσασα Μακεδόσι, τοῖς ^o Συ-
 ραῖς ἔχουσι· καὶ ἔτι τοῖς Παρδυάων βασιλεῦσι ^p
 αὐτὴν παρέχειν χρεῖαν τε καὶ ἀσφάλειαν. ^q Οὐδένα 15
 δ' ὑπὸ μὲν ^r ἕως τῆς Παρδυάων, καὶ τοῖς Κοσ-
 σάων ὅροις ληθρικῶν ἀνθρώπων· οἱ τοξότας μυεῖς καὶ
 τριγυλῖες παρέχοντο· ποτὲ ^s Ἐλυμαίοις ^t συμμα-
 χῶντες ὅππῃ Σασσῆς καὶ Βαβυλωνίως. Νέαρχος δὲ φησι,
 τετάρτων ὄντων ληθρικῶν ἐθνῶν, ὧν Μάρδοι μὲν Πέρ- 20
 σαις προσεχέας ἦσαν, Οὐξιοὶ δὲ καὶ ^u Ἐλυμαῖοι τέ-
 τοις τε καὶ Σασσῆς, Κοσσαιὶ ἢ Μηδοῖς, πάντας μὲν
 φόρος ἀπαίτεσθαι· οὗ βασιλέως· Κοσσαιὶ δὲ καὶ δώ-
 ρα λαμβάνειν, ἡνίκα ὁ βασιλεὺς θέρσας ἐν Ἐκβάτα-
 νοῖς εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ ἀλάσας· καὶ ἀλάσας δ' 25
^v αὐτῶν ^w πολλὴν ^x πόλιν Ἀλέξανδρον, ὅππῃ μένον
 χειμῶνος. Τάτοις ^y δὲ δὴ ἀφορίζεται πρὸς ἑα, καὶ ἐπὶ
 τοῖς ^z Παραιτακηνόις, οἱ συνάπτεσι Πέρσαις, ὅρειοι καὶ
 αὐτοὶ, καὶ ληθρικοὶ· ἀπὸ ^{aa} τῆς ἀρχαίας τοῖς ὑπεροικέσι
 τῆς Ὑγκανίας θαλάσσης Καδυσίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, 30
 εἰς ἄρτι δηλοῦμεν· πρὸς νότον δὲ τῇ Ἀπολλωνιάτιδι,
 ἢ ^{ab} Σιτακηνίῳ ἐλάττω· οἱ παλαῖοι, ^{ac} καὶ τῷ Ζάγρῳ,
^{ad} καὶ ἡμᾶς Σαβατικῇ κεῖται τῆς Μηδίας ἔσα, οἱ
 ἢ ^{ae} Ἐλυμαῖας φασι· πρὸς δύσιν ἢ τοῖς ^{af} Ἀτροπα-

Sumpfit quidem poenas ab eo, sed sero, cum ille
 multas in calamitates conjecisset Romanos: ut et
 ille, qui iter, quod a Zeugmate ad Euphratem est
 usque ad fines Atropatenæ, octo mille stadiorum,
 effecit amplius quam rectæ duplum est, per mon- 5
 tes, invia, inque gyrum circumducendo. Magna
 Media antiquitus, Syrorum imperio everso, toti im-
 peravit Asiæ. Postea temporis, cum Cyrus et Per-
 sæ Astyagen dejecissent, multum tamen pristinae
 dignitatis retinuit: et Ecbatana hybernium erat do-
 micilium Persis, ut et Macedonibus deinde, qui
 istos everterunt et Syriam occupaverunt: quin et
 nunc Parthis eundem usum atque securitatem præ-
 bet. Media major definitur versus ortum Parthia,
 et montibus Cossæorum. Sunt hi latrociniis dediti:
 et aliquando sagittariorum tredecim millia eduxe-
 runt, Elymæis suppetias ferentes contra Susios et
 Babylonios. Nearchus ait, cum quatuor sint po-
 puli prædando viventes, de quibus Mardi Persis
 contigui erant, Uxii et Elymæi iisdem atque Susiis,
 Cossæi Medis, omnes eos tributa a regibus exe-
 gisse: Cossæos autem munera etiam accipere, cum
 rex, æstate Ecbatanis transacta, in Babyloniam de-
 scendit: nimiam tamen eorum audaciam ab Alex-
 andro fuisse compressam, cum eos hyeme adortus
 esset. His ergo Media versus ortum definitur, ac
 Parætacenis præterea, qui contigui Persis, ipsi
 quoque montana incolunt, et latrocinia exercent:
 versus septentrionem autem Cadusiis, qui supra
 Hyrcanum mare habitant, aliisque nuper dictis:
 versus meridiem Apolloniatide, quam Sitacenam
 antiqui dixerunt, et Zagro nostro tempore Saba-
 tica . . . sita est, Mediæ alii Elymæis tribuunt:

^a ἀλλ' deest Esc.

^b κατέστη κακῶν Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^c Ρωμαίων Par. 5.

^d καὶ deest Esc. Mosc.

^e Ἀτροπατηνῆς

^f δι' ὁρῶν Par. 5.

^g κυκλοπορείας Par. 5. κυκλοπορείας Med. 4.

^h ἀπὸ Par. 5.

ⁱ ἐπὶ

^j Ἀσνάγην Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ἐπὶ Ἀσνάγην Esc.

^k χειμαδίου Esc. Mosc.

^l Παρδυάων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc.

^m Αἰ-

ⁿ δυμαίοις Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. sed Med. 4. postea corr.

^o συμμαχῶντας Par. 5. recte. V.

^p Ἐλυμαῖοι Med. 3.

^q αὐτὸν Bre.

^r πόλιν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. πόλιν deest Esc.

^s τε Med. 3. 4. Mosc.

^t Παραιτακηνόις Par. 1.

^u Παραιτακηνόις Mosc. sed in Par. 1. punctis supra notatur, tanquam suspectum.

^v Σιτακηνῶν Par. 1.

^w καὶ τῷ Ζάγρῳ &c.

^x ἀδύσιν ἢ τοῖς ^y Ἀτροπα-

^z καὶ ἡ Μασσατικῇ Par. 1. Mosc. καὶ ἡ Μασσατικῇ Par. 5.

8. καὶ ἀλάσασα τὴν ^{aa} Σύρων ἀρχὴν. i. e. Syrorum imperio everso] Assyriorum, quomodo ipse exponit, l. xvi. p. 1071. Edit. Amst. his fere verbis: Qui porro de Syrorum imperio scribunt, cum dicunt Medos quidem a Persis, Syros vero a Medis everfos, non alios Syros intelligunt, ἀλλὰ τὰς ἐν Βαβυλῶνι καὶ Νίνῳ κατοικοῦσας τὸ βασιλεῖον, quam eos, qui Babylone et Nini regiam constituerunt. Bochart. Geog. Sacr. lib. ii. c. 3. p. 72. Edit. Lugd. Bat.

10. ἀφαιρεθεῖσα τὴν τοσαύτην ἔξασαν Ἀσνάγην] Probo veterum lectionem, ἐπὶ Ἀσνάγην. Contigit enim Medici imperii everfio temporibus Astyagæ, qui fuit ultimus Medorum rex: vide historicos. Casaub.

12. τὰ Ἐκβάτανα χειμαδίου τοῖς Πέρσαις] Persæ, secundum Xenophontem, in Cyri regno hybernos septem menses in Babylone degebant, verno tempore tres menses Susis, τὴν δὲ ἀκμὴν τοῦ ΘΕΡΟΥΣ δύο μῆνας ἐν Ἐκβάταις. Quinetiam paulo supra Strabo affirmat Parthorum reges, quod frigida est Media, Ecbatanis ut æ-βιστο domicilio uti. Quocirca hoc peccatum esse vel Strabonis vel exscriptoris iudico. (Vide Cyrop. l. viii. p. 498. Ed. 8vo.) F.

20. ὧν Μάρδοι μὲν] Mardi vel Amardi in Perside siti. Elymæi montana ad septentrionem tenuerunt. Cossæos esse positos in via, qua Ecbatanis ad Susam itur, suspicari licet. Hos Arrianus vocat ἔθνος πολεμικόν, ὁμοῖον τῷ Οὐξίῳ, lib. vii. p. 475. Edit.

Amst. 1668. Vide plura de Cossæis et aliis finitimis gentibus in lib. xvi. p. 1079. Edit. Amst. Idem.

28. τοῖς Παραιτακηνόις, οἱ συνάπτεσι Πέρσαις] Parætaceni gens montana inter Persida et Mediam, ergo ad meridiem Mediæ. Plinius ad ortum locat cum Strabone, sed Ptolemæus recte ad fines Persiæ et Mediæ. Gentes autem vagæ et prædatoriæ sedem non fixam habuerunt. Idem.

32. καὶ τῷ Ζάγρῳ, καὶ ἡμᾶς Σαβατικῇ κεῖται] Corruptissimum locum sic emendabis ex manuscriptorum auctoritate, καὶ τῷ Ζάγρῳ, καὶ ἡ Μασσατικῇ κεῖται. Massabaticæ etiam lib. xvi. p. 1080. Edit. Amst. meminit, ubi docet Elymææ provincias esse duas, Gabianam et Massabaticam. Meminit et Dionysius Afer, ver. 1014.

Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ἐπὶ ποταμῶν Βορῆας, Κισσοί, Μεσσαβάται τε, Καλωνίται τε νῦν ἰστανται. i. e. Cæterum supra Babylonem, ad flatum boreæ, Cissi, Messabata, Chalonitæque habitant.

Ptolemæus, in descriptione Persidis, de Parætacena loquens, quæ est pars Persidis, ἥς εἰσιν ἀπὸ μεσημβρίας Μεσσαβάται. Casaub.

Ibid.] MSS. Casauboni conjecturam optime firmant. F.

34. πρὸς δύσιν δὲ τοῖς Ἀτροπατίοις] Atropatene melius ad boream ponatur. Idem.

versus occasum Atropatiis, et Armeniis quibusdam. Sunt et Græcanicæ urbes in Media, a Macedonibus conditæ, Laodicea, Apamea, et apud Rhagas a Nicatore condita Rhageia: quam ipse Europum appellavit, Parthi Arfaciam, versus meridiem a Caspiis portis distitam quingentis circiter stadiis, ut tradit Apollodorus Adramyttenus. Magna fui parte Media sublimis est, et frigida: ac tales sunt etiam supra Ecbatana siti montes, et apud Rhagas, Caspiasque portas, atque in universum septentrionalia loca usque ad Matianam et Armeniam. Ad Caspias portas solum humile et in convalle situm, uberrimum est, et omnium ferax, dempta olea: quæ, etsi feritur alicubi, arida et pinguedinis expers nascitur. Hæc regio (ut et Armenia) equis alendis excellit: et inde quoddam pratum Hippobotum dicitur, per quod transeunt qui a Perside et Babylonia ad Caspias proficiscuntur: in eo ali aiunt quinquaginta millia equarum e Persis, esseque armenta ea regia. Nisæos equos, quibus reges utuntur, optimis et maximis, quidam hinc peti aiunt, alii ex Armenia. Forma sunt peculiari, ut et qui nunc Parthici dicuntur, a Græcanicis aliisque nostratibus diversa. Sed et herbam, quæ maxime equos alit, ex eo quod ibi abundat, peculiariter Medicam appellamus. Silphium quoque fert Media, unde Medico fucco nomen: is longe dete-

τοῖς, καὶ τῇ Ἀρμενίῳ ποτὶν. Εἰσὶ δὲ καὶ Ἑλληνίδες πόλεις κτίσματά τῇ Μακεδόνων ἐν τῇ Μηδίᾳ, ὧν Λαοδικεῖά τε, καὶ Ἀπάμεια, καὶ ἡ πρὸς Ραγάς καὶ αὐτὴ Ῥάγια, τὸ τῷ Νικατορῷ κτίσμα· ὃ ἐκείνους μὲν Εὐρωπὸν ὠνόμασε, Πάρθοι δὲ Ἀρσάκιαν, νοτιωτέρων ἔσαν τῇ Κασπίῳ πύλῳ· πεντακοσίοις περ σταδίοις, ὥς φησὶν Ἀπολλόδορος Ἀδραμυττινός. Ἡ πολλὴ μὲν οὖν ὑψηλὴ ἐστὶ καὶ ψυχρά· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ὑπερκείμενα τῇ Ἐκβατάνων ὄρει, καὶ τὰ πρὸς τὰς Ράγας καὶ τὰς Κασπίους πύλας, καὶ καθόλα τὰ πρὸς ἄρκτιαν μέρη τὰ ἐντεῦθεν μέχρι πρὸς τὴν Ματαίην καὶ τὴν Ἀρμενίαν· ἢ δ' ἐπὶ ταῖς Κασπίοις πύλαις ἐν ταπεινοῖς ἐδάφεσι καὶ κοίλοις ἔσται, εὐδαίμων σφόδρα ἐστὶ, καὶ πάμπορος πλὴν ἐλαίας· εἰ δὲ καὶ φύεται περ, ἀλιπτής τε ἐστὶ, καὶ ξηρὰ· ἱππόβοτος ἢ καὶ αὐτὴ ἐστὶ ἀφ' αὐτῆς, καὶ ἡ Ἀρμυρία· καλεῖται δὲ τις καὶ λειμὼν ἱππόβοτος, ὃν καὶ διεξίσσιν οἱ ἐκ τῆς Περσίδος ἐ Βαβυλῶνος εἰς Κασπίους πύλας ὁδεύοντες, ὃν ὅτε πέντε μυριάδας ἵππων θηλείων νέμεσθαι φασὶν ἐπὶ τῇ Περσῶν· εἶναι ἢ τὰς ἀγέλας ταύτας βασιλικὰς. Τούτους ἢ Νισαίους ἵππους, οἷς ἐχρῶντο οἱ βασιλεῖς ἀρίστοις ἔσιν καὶ μεγίστοις, οἱ μὲν ἐνθένδε λέγουσι τὸ γένος, οἱ δ' ἐξ Ἀρμυρίας· ἰδιόμορφοι δὲ εἰσιν, ὥσπερ καὶ οἱ Παρθηκοὶ λεγόμενοι νῦν· ὡς δὲ τὰς Ἑλλαδικὰς, καὶ τὰς ἄλλας τὰς παρ' ἡμῶν καὶ τὴν βοτανίην δὲ, τὴν μάλιστα πρέφουσιν τὰς ἵππους, ὅτι τῷ πλεονάζειν ἐν αὐτῇ ἰδίως Μηδικῷ καλεῖται. Φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἢ χόρεα, ἃ φ' ἔστι ὁ Μηδικὸς καλεῖται ὅπως, πολὺν λει-

* τῶν δεῖξ Med. 3. b Ῥάγια Par. 1. Ῥαγία Med. 3. Ῥέγια Med. 4. c MSS. πεντακοσίοις. Marg. Cas. sic Par. 5. d MSS. Ἀρτεμισιῶν, et ὁ Ἀρταμυθῖνος. Lego, Ἀρτεμισιῶν. Marg. Cas. Ἀρταμυθῖνος Par. 1. ὁ Ἀρταμυθῖνος Med. 4. Ἀρτεμισιῶν Par. 5. ὁ Ἀρτεμισιῶν Med. 3. ὁ Ἀρτεμισιῶν Esc. Mosc. e Scripti, Μαντιανῶν. Marg. Cas. sic Par. 5. semper. f Scripti, ἐπὶ ταῖς Κασπίοις. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ἐπὶ ταῖς Κασπίαις Esc. g Κασπίαις Esc. h ὅ μὲν Esc. i Παρθηκοὶ Par. 5. k πρὸς Par. 5. l Lege, καὶ ἄλλοι τῶν παρ' ἡμῶν, i. e. ἰδιόμορφοι. V. m Μηδικὰ Par. 5. sed Μηδικῶν scribitur rubrica.

3. καὶ ἡ πρὸς Ραγάς καὶ αὐτὴ Ῥάγια] Malim, αὐτὴ Ῥάγια. Stephanus, Ῥάγια, πόλις ἐν Μηδίᾳ. Casaub.

Ibid.] Rhagæ hodie Rei dicuntur. (D'Anv.) Isidorus Charac. maximam Mediæ urbem appellat. F.

7. ὡς φησὶν Ἀπολλόδορος Ἀδραμυττινός] Ecce iterum Adramyttenus vocatur hic, qui erat Artemita, ut supra docuimus. Lego, ut ibi, Ἀρταμυθῖνος, vel Ἀρτεμισιῶν. Juvant libri veteres, qui habent partim Ἀρτεμισιῶν, partim ὁ Ἀρταμυθῖνος. Casaub.

Ibid.] Vide et supra p. 752. ubi quæ notavit Holsten. ex hac Casauboni nota mutuatus est, nulla tamen mentione ejus facta. Scherper.

11. μέχρι πρὸς τὴν Ματαίην] Manuscripti, Μαντιανῶν, et ita multis locis. Sane et apud Polyb. lib. v. sic scribitur. Cas.

21. Νισαίους ἵππους] Epitomæ, etiam scriptæ, Νισαῖοι habent, itemque Stephanus, ubi ordo literarum lectionem stabilit, et supra quoque, hoc ipso libro, Νεφέα Hyrcaniæ vicina legebatur: fortasse alia. Certe Plinius, l. vi. c. 25. Nisæam legit, Parthiæ adscribens. Ita et Nisæos equos legit etiam Eustath. in Iliad. β. ver. 558. et in Dionysium: et apud Plutarchum in Pyrrho est Νισαῖος ἵππος. Itaque hos sequor cum et infra sic legatur. Xyland.

Ibid.] An Nisæus, vel Nefæus sit rectior, alii disputent. Sed hujus campi situm scrutari multo magis nostri interest: D'Anvillius eum Sultanie vicinum urbi hodiernæ Persiæ statuit, ubi planities maxima et feracissima est. Chardinus, qui vidit, ad Taurim ponit, sed non tunc temporis planitiem alteram viderat. F.

23. ἰδιόμορφοι δὲ εἰσιν] Sic authores plurimi descripserunt. Forma eximia præditi et plerumque flavi. Oppianus eos laudat: μέλιχρυσοισιν ἰδέσθαι.

(Cyneg. lib. i. ver. 314.) Idem.

27. Μηδικῶν] Medica, vel fœnum Burgundiacum, est Linnæi medicago, pedunculis racemosis, leguminibus contortis, caule

erecto, glabro. Vulgo, Saintfoin. Vide etiam Bradley's Ancient Husbandry, p. 113. Idem.

Ibid. Φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἢ χόρεα, ἃ φ' ἔστι ὁ Μηδικὸς καλεῖται ὅπως, πολὺν λειπόμενος τῷ Κυρηναϊκῷ: ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρειν ἐκεῖνον, i. e. Silphium quoque fert Media, unde Medico fucco nomen: is longe deterior Cyrenaico, interdum etiam ei anteit bonitate] Τὴν φράσιν si spectes, ut recte viri maximi, videbitur legendum, ὅτι πολὺν λειπόμενος, non multum deterior Cyrenaico, interdum præstantior: quod plane esset contra Dioscoridem, et veteres omnes. Omnes tamen, ut iidem observarunt, codices habent, πολὺν λειπόμενος: nullus vocem ὅτι agnoscit, ne quidem epitome. Contra apud Stephanum περὶ πόλεων legitur Μηδία, — ὁ Μηδικὸς ὅπως, ἢ Μηδικὴ βοτάνη. Στράβων φέρει δὲ σίλφιον ἢ χόρεα, ἃ φ' ἔστι ὁ Μηδικὸς καλεῖται ὅπως, ὁ πολὺν λειπόμενος τῷ Κυρηναϊκῷ. i. e. Media — Medicus succus, vel Medica herba. Strabo ait, Mediam ferre silphium, cujus succus vocatur Medicus, præstantia non multum a Cyrenaico recedens. Vulgata ergo lectio corrupta, quod et sensus docet. Bodæus a Stapel. in Theophrast. Hist. Plant. lib. vi. p. 592.

Ibid.] Succus Medici meminit Eustathius, ad Dionys. ver. 1017. Anon.

Ibid.] Plerique silphium esse Afam fœtidam nostram conjiciunt, sed mendose: plura posthac ad librum xv. de hac planta quaramus. F.

28. πολὺν λειπόμενος τῷ Κυρηναϊκῷ] Si spectes τὴν φράσιν, videbitur legendum, ὅτι πολὺν λειπόμενος. Nihil tamen censere temere mutandum: nam sic quoque est in epitome: nec variant libri veteres, quos quidem sciam. Vide Dioscoridem et Plinium. Casaub.

Ibid. πολὺν λειπόμενος τῷ Κυρηναϊκῷ] Negatio ante πολὺν λειπόμενος desideratur, sed reponenda, tum postulante sensu, tum flagitante hoc loco: quare legendum, οὐ πολὺν λειπόμενος τῷ Κυρηναϊκῷ. Holsten. in Stephan. p. 207.

πόλις τῆ Κυρηναϊκῆς· ἐπὶ δ' ὅτι καὶ ἀγαφέρων ἐκεί-
 νῃ· εἴτε ἂν ᾧ τὰς τῶν τόπων ἀγαφώρας, εἴτε τῆ
 φυτῆ κατ' εἶδος ἑξαλλάττοντος, εἴτε καὶ παρὰ τὰς
 ὀπίζοντας, καὶ σκευάζοντας, ὥστε ὁ συμμένειν πρὸς τὴν
 ἀπόθεσιν, καὶ τὴν χρείαν. Τοιαύτη ὁ μὲν τις ἢ χύ- 5
 ρα· ὅ ἢ μέγας ὁ πάσι πῶς ἐστὶν εἰς πλάτος καὶ
 μήκος· δοκεῖ ἢ μέγιστον εἶναι πλάτος τῆς Μηδίας, ὅ
 ἀπὸ τῆς Ζάγρης ὑπερθέσεως, ἥπερ καλεῖται Μηδι-
 κὴ πύλη, εἰς ὅ καὶ πύλας ἀπὸ τῆς Σιγριανῆς σα-
 δίων τετρακιχλίων ἐκατόν. Τῷ ἢ μέγιστον καὶ διωά- 10
 μει τῆς χώρας ὁμολογεῖ καὶ ἡ περὶ τῶν φόρων ἱστορία.
 Τῆς γὰρ Καππαδοκίας παρεχούσης τοῖς Πέρσας κατ'
 οἰκιστὸν πρὸς τὴν ἀργυρεῶν τέλει ἵππους χιλίους καὶ
 πεντακοσίους, ἢ ἡμίονους ἢ διχίλους, περὶ τῶν ἢ πέντε
 μυριάδας, διπλάσια σχεδὸν ἢ τῶν ἐτέλων οἱ Μηδοί. 15
 Ἐπὶ δὲ τὰ πολλὰ μὲν τὰ αὐτὰ τέτοις τε καὶ
 τοῖς Ἀρμενίοις, ἀπὸ τῆς καὶ τὴν χώραν ὡς πλησίον
 εἶναι. Τὰς μέντοι Μηδίας ἀρχηγέτας εἶναι φασὶ καὶ
 τέτοις, καὶ ἐπὶ πρότερον Πέρσας τοῖς ἔχουσιν αὐτὰς,
 καὶ διαδεξαμένοις τὴν Ἀσίαν ἑξοσίαν. Ἡ γὰρ νῦν λε- 20
 γομένη Περσικὴ γλῶσση, καὶ ὁ τῆς τοξικῆς καὶ ἵππικῆς
 ζῆλος, καὶ ἡ περὶ τὰς βασιλείας θρασύτης, καὶ κόσμος, καὶ
 σεβασμὸς θεοπροπίης ὡς παρὰ τῶν ἀρχομένων, εἰς τὰς
 Πέρσας ὡς παρὰ τῶν Μηδῶν ἀφικταί· καὶ ὅτι τὰτ' ἀλη- 25
 θῆς, ὅτι τῆς ἐσθλότητος μάλιστα δῆλον. Τίτλα γὰρ τις
 καὶ ὁ κίδαρις, καὶ ὁ πῖλος, καὶ χειρὶ δωτοὶ χιτῶνες,
 καὶ ἡ ἀναξυρίδες, ἐν μὲν τοῖς ψυχροῖς τοῖσι καὶ
 προσδόχοις, ὅτι τῆς ἐσθλότητος ὅτι ὁ φορέματα, οἷοι εἰσιν οἱ
 Μηδικαί· ἐν ἢ τοῖς νοτίοις ἥκιστα. Οἱ δὲ Πέρσαι τὴν 30
 πλείστην οἰκιστὸν ἐπὶ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ κέκλυται,
 μεσημβρινώτεροι καὶ Βαβυλωνίων ὄντες καὶ Συσσιαν·
 μετὰ ἢ τὴν κατέλαβον τὴν τῶν Μηδῶν προσεκλή-
 σαντο πῶς καὶ τῶν προσεπομένων Μηδικῶν· ἀλλ' ἔτι
 ἐφάνη σέμναι καὶ τῆ βασιλικῆς προσημασίας οἰκεία τὰ 35
 ἐπὶ τοῖς νικησασιν, καὶ τὰ τῶν νικηθέντων, ὥς ἀντὶ
 γυμνητῶν, καὶ ψίλων, δηλοῦσθαι ὑπερβαίνειν, καὶ κατη-
 ρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασι. Τινες δὲ Μηδεῖαν κατέ-
 δεῖξαι τὴν ἐσθλότητα ταύτην φασί, διωατεύσασαν τοῖς
 τοῖσι. ὡς καὶ παρὰ Ἰάσονα, καὶ ὅτι κρυπτομένην τὴν ὄψιν,

rrior Cyrenaico, interdum etiam ei antea bonitate :
 five id locorum differentia facit, five species plan-
 tae variat, five qui succum colligunt et conficiunt
 ad reponendum, et ad usum, hoc praestant. Talis
 ergo est Media. Quod ad magnitudinem, aequali
 fere est longitudine atque latitudine : haec maxima
 videtur a transitu Zagri (portam Mediam nomi-
 nant) usque ad portas Caspiae per Sigrianam, sta-
 diorum quater mille et centum. Magnitudini et
 potentiae regionis ejus respondet tributorum quoque
 historia. Nam cum Cappadocia conferat Persis
 quotannis ultra censum argenteum, equos mille et
 quingentos, mulos bis mille, oves quinquaginta
 mille : fere duplum hujus Medi pendebant. Mo-
 res fere communes sunt Medis atque Armeniis :
 quia et regio adsimilis est. Medos tamen principes
 auctoresque fuisse et his istorum ferunt, et Persis,
 qui, Media occupata, in dominationem Asiae suc-
 cesserunt. Nam qui nunc dicitur Persicus vestitus,
 et sagittandi ac rei equestris summum studium, re-
 gumque cultus, ornatus, et honores quasi divini,
 regibus ab subditis qui habentur, a Medis sunt
 profecta. Idque verum esse, maxime e vestitu ap-
 paret : nam tiara, pileus, manicatae tunicae, et ana-
 xyrides (sive eae sunt bracciae) in frigidis locis et
 aquilonaribus, ut sunt Mediae, gestamen sunt com-
 modum, in austrinis minime. Persae autem habita-
 tionem suam ut plurimam habent ad Rubrum
 mare, meridionales Babyloniis et Suis : sed
 everfis Medis, etiam quaedam Mediae contermina
 in suam redegerunt potestatem. Sed victoribus ita
 ob majestatem et regio ornatui convenientem dig-
 nitatem placuerunt a victis Medis recepta, ut nu-
 ditati et levissimo vestitui muliebrem stolum ac
 vestem ad talos dependentem praetulerint. Sunt
 qui tradant, Medeam, dominio istarum regionum
 cum Jasone potitam, vestem illam excogitavisse, et

^a περὶ Par. 5.

Med. 3. 4. Esc. Mosc.

Cas. τοῖ Par. 5.

Mosc. habet ἔτι in marg.

Mosc. Par. 5. παρὰ Μηδῶν Med. 3. 4.

φορέματα Med. 3. 4.

καθάρπε καὶ Par. 5. Esc. Mosc.

^b σημαίνει Par. 5.

Κασπίας Esc.

MSS. ἔτι καὶ δέ. Marg. Cas. sic Par. 5.

Vulgo, πολλὰ μὲν τέτοις, εἶναι quoque deficiente. Marg. Cas.

Mosc. Par. 1. Med. 4. sed Med. 4.

habet Μηδίας ex correct.

^c Scripti, μέντοι τις. Marg. Cas. μέντοι ἡ χώρα Par. 5.

καὶ τῇ Med. 3. 4. Esc.

^d ἀργυρῶν Par. 5.

^e Vulgo, ἡμίονων. Marg.

Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. sed Med. 4. postea corr. et

^f περὶ Par. 5.

^g πῖλον Med. 3.

^h ἀναξυρίδες Mosc.

ⁱ ἐν τοῖς Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc.

15. ἐτέλων οἱ Μηδοί] Dario Hystaspis filio rege, Medi, Paryca-
 nii, et Orthocorybantes tributum 450 talentorum solverunt,
 circiter 1141151. comput. Anglic. F.

23. εἰς τὰς Πέρσας παρὰ τῶν Μηδῶν ἀφικταί] Sic Herodotus
 post descriptionem Persarum ait: Μηδικὴ αὐτὴ ἡ σκευὴ ἐστὶ, καὶ οὐ
 Περσική. Idem.

25. Τίτλα γὰρ τις καὶ κίδαρις] Quam formam tiara et cidaris
 habuerit, quique eam gesserint, doctissime exponit Julius Caesar
 Bulengerus, De Vest. Pontif. Episc. et Sac. lib. i. c. 5. Anon.

Ibid.] Herodotus, l. vii. c. 61. habitum armaque Persarum et
 Medorum hoc modo describit: περὶ μὲν τῆς κεφαλῆς εἶχον τίτλας
 καλεσμένας πῖλος ἀπαγίας (Tiara vel pilus capitis tegumentum:
 regum fuit proprium rectam tiaram gerere, alii deflexum api-
 cem habuerunt. Vide Cyri Anab.) περὶ δὲ τοῦ σώματος χιτῶνας χειρὶ δωτοὺς,

ποικίλους, λεπίδας σιδηρέας ὅσιν ἰχθυοειδὲς· περὶ δὲ τὰ σκέλεα, ἀναξυρίδας.
 ἀντὶ δὲ ἀσπίδων γέγρα· (Terra sunt parmulae Persicae, quadratae, le-
 ves, corio testae. Vide Phavorinum, p. 1345. lin. 52. Edit.
 Basil. 1538.) ὑπὸ δὲ, φασεγγεῶνες ἐκρέμαντο· αἰχμὰς δὲ βραχείας ἔχον,
 τόξα δὲ μεγάλα, οἷσιν δὲ καλαμίνας· πρὸς ἃ ἐγχειρίδια παρὰ τὴν δεξιὴν
 μηρὸν παρασπείρμενα ἐν τῇ ζώνῃ. Ad confirmandam hanc descrip-
 tionem quaedam Persarum militum figuras in ruinis Persepoli-
 tanis habemus, quae cum hac optime conveniunt, nec hodiernus
 vestitus orientalium valde dissimilis. Vide Chardin, t. iii. p. 103,
 104. Le Brun, Univ. Ant. Hist. t. v. Κίδαρις a Strabone memo-
 rata, quasi a τίτλα diversa, nil aliud esse videtur, quam tiara re-
 gia apice recto. F.

35. καὶ τὰ τῶν νικηθέντων] Lege, τὰ τῶν νικηθέντων, sine καὶ.
 Cujaub.

ὅτε ἀντὶ τῆ βασιλείας ἔξιοι. ^a Τῷ μὲν Ἰάσονος ὑπο-
μνήματα εἶναι τὰ ^b Ἰασόνεια Ἡρῶα, πηρώμενα σφό-
δρα ὑπὸ τῷ βαρβάρων· ἐπὶ δὲ καὶ ὄρεσ μέγα ^c ὑπὲρ
τῷ Κασπίων πυλῶν ἐν ἀριστερᾷ, καλέμενον ^d Ἰασόνειον·
5 ^e δὲ Μηδείας, ^f ἐσθῆτα καὶ τέννομα τῆς χώρας·
λέγειαι δὲ καὶ Μήδος ὕψος αὐτῆς ἀφ' ἧς ἔξασθαι τὴν
ἀρχὴν, ὅτι ^g τὴν χώραν ἐπάνυμον αὐτῇ χαλαλιπεῖν. Ὀμο-
λογεῖ δὲ τέτοις καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν Ἰασόνια,
καὶ τὸ τῆς χώρας ὄνομα, καὶ ἄλλα πλείω, ὧς ὅτι
10 ἔρῃμεν. Καὶ τῷτο δὲ Μηδικόν, τὸ βασιλεῖα αἰρεῖσ-
θαι τὸν ἀνδρείοτατον, ἀλλ' οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ^h ὀρεί-
οις· μᾶλλον δὲ τὸ τοῖς βασιλεύουσιν πολλὰς εἶναι γυ-
ναῖκας· τοῖς δ' ὀρείοις τῶν Μήδων καὶ πᾶσιν ἔθος τῷτο,
ἐλάττεσ δὲ ⁱ τῶν ἐπὶ τὸν ὄρεα ἔξεσιν· ὥς δ' αὐτὰς τοῖς
15 γυναικῶν φασιν ἐν καλῷ πῆχεσθαι, ὅτι πλείους νέμειν
ἄνδρας, ὅτι πέντε ὃ ἐλάττεσ, συμφορὰν ἡγεῖσθαι. Τῆς δ'
ἄλλης Μηδείας εὐδαίμονέσθαι τελέως, λυπρὰ ἔστιν ἡ προσ-
ἄρκτης ὀρεινῇ· σιτῶναι ^j ἐν σπὸ ἀκροφύων, ἐκ τε μή-
λων ξηρῶν κοπέντων ποιῶναι μάζας· σπὸ δ' ἀμυγδα-
20 λων ^k φρυγάνων ἄρτους· ἐκ δὲ ῥιζῶν πινων οἶνον
ἐκθλίβεσθαι· κρέασι δὲ χρῶναι ^l θηλείοις· ἡμερὰ δὲ οὐ
πύρεσθαι θρέμματα. Τοσαῦτα καὶ ὧς Μήδων φασὶν·
περὶ δὲ τῷ ^m Μηδικῶν καὶ κοινῇ τῆς συμπάσης Μη-
δαίας, ἐπεὶ δὴ ⁿ ταῦτα ^o τοῖς ^p Περσικοῖς γένηται
25 ἀφ' ἧς ^q τῷ Περσῶν ὀπικράτειαν, ἐν τῷ περὶ ἐκείνων
λόγῳ θήσομεν.

Armeniae partes versus meridiem vergentes, ante se situm habent Taurum montem, qui a tota eas regione dirimit, quæ, inter fluvios Euphratem et Tigrim intercepta, inde Mesopotamiae nomen gerit. Orientalia Mediam attingunt cum magnam, tum Atropatenam. Versus septentrionem sunt montes, qui Caspio imminent mari, Paracathri: tum Albani, Iberi, et Caucasus circumdans istas gentes, Armeniamque attingens, cumque Moschicis etiam coiens, et Colchicis, usque ad eos, qui Tibareni dicuntur. Ab occasu cum istæ sunt gentes, tum Paryadres mons, et Cydifes usque ad

Τῆς δ' Ἀρμενίας τὰ μὲν νότια περιέβληται τὸν
Ταῦρον, διέρχοντα αὐτῷ ἀπ' ὅλης τῆς μετὰ ξυ Εὐ-
φράτης καὶ τῆς Τίγριδος, ὑπὸ Μεσοποταμίαν καλεῖται·
τὰ δὲ ἑωθινὰ τῇ Μιθρὰ συνάππει τῇ μεγάλῃ, καὶ τῇ
Ἀρσπακτιῷ· προσάρκτηα δὲ ἐστὶ τὰ ὑφ' ἑκείμηναι
ἡ Κασπία θαλάττης ὅρη τὰ τῆς Παραχάθρας, καὶ
Ἀλβανοί, καὶ Ἰβηρες, καὶ ὁ Καύχασος ἐγκυκλιέμενος τὰ
ἔθνη ταῦτα, καὶ συνάπτει τῷ Ἀρμενίοις, συνάπτει
δὲ καὶ τοῖς Μοχικοῖς ὄρεσι, καὶ Κολχικοῖς, μέχρι τῶν
καλεμένων Τιβεριῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἑαυτὰς ταῦτα
ἐστὶ τὰ ἔθνη, καὶ ὁ Παρυάθρης, καὶ ὁ Σκυθίας μέ-

^a MSS. Τοῦ μὲν ἰσώνος φασὶ ὑπομνήματα. *Marg. Caf.* sic *Par.* 1.
^d ἰσώνων *Par.* 1. 5. *Efc. Mofc.* ^e τὲ *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *I*
sic Par. 1. 5. *Med.* 3. 4. *Bre. Efc. Mofc.* ^h γυν *Med.* 3. 4. *Efc.*
Med. 3. 4. *Efc. Mofc.* ⁱ νομαδικῶν *Par.* 5. *Med.* 3. *Efc. Mo*
^m καὶ deest *Med.* 3. 4. *Efc.* ⁿ Lego, ταῦτά. *Marg. Ca*
^q & deest *Mofc.* ^r Τίγριος *Par.* 5. *Efc. Mofc.* Τίγριτος.
Τίγαων: quidam, *Τίγαων*. *Marg. Caf.* *Τίγαρανῶν* *Par.* 1. 5. *Med.* 3.
sic Par. 1. 5. *Med.* 3. 4. *Efc. Mofc.* ^x Κυδίσσης μέχρι τῆς *Pa*

b ἰασὶνα Par. 1. 5. *Esc. Mosc.* c ἐπὶ Par. 5.
 f χαρπείοις Par. 5. g MSS. τῶν πέντε. *Marg. Caf.*
 i φλαχθέντων Par. 5. σφυγμέντων *Esc. Mosc.* k ὀφθαλμοῖς
 marg. *Med.* 3. legitur ab eadem manu scriptum νομίμων.
 o τοῖς deest *Med.* 3. p Περσικά *Med.* 3.
 s Ἀπριταρηνή Par. 5. t Scripti quidam,
Mosc. Τιβαρονών *Bre.* u Scripti, Παρύδης. *Marg. Caf.*
Med. 3. 4. *Mosc.* Σινδίου μέχρι τῆς *Esc.*

6. Μῆδης υἱὸς ἀντῆς] Sic Herodotus et Pausanias a filio Medæ nomen Medorum deducunt, qui antea Arii dicti sunt. Multo melius a *Madai* tertio Japheti filio ducimus, quod Media in S. S. *Madai* vocatur. F.

14. *Ἰσχυρὸς δὲ τῶν ἐπαρ' οὐκ ἔξειν*] *Lege, cum veteribus, ἡ πέντε*:
quam lectionem etiam Eustathius in Dionys. ver. 1017. confir-
mat. *Casaub.*

18. σιτοῦνται ἐν ἀπὸ ἀγροδένων] Hæc est accurata descriptio gentis vagæ non agros colentis. Summitatibus arborum teneris et plurimum esculentis vescuntur. Tartari hodie mala Persica (Ang. *Peaches*) in massam confusa secum ferunt, ut famem ac sitim in itinere equestri sedent. Amygdala est forsan *Pistacia*, qua Persæ nunc ut cibo utuntur, quodque nucum genus Chardinus esse optimum ad *Casbin* (quæ in Media veterum situm habet) affirmat. Radicem, unde Medi potum

traxerunt, nescimus, quod vites ubique confitæ ejus vicem ge-
runt. F.

23. περὶ δὲ τῶν Μηδικῶν] Manusc. Νομαδικῶν, perperam: Medica vocat Medorum instituta, vel historiam imperii Medici. *Casaub.*

24. ἐπιδοῖν ταῦτα τοῖς Περσικοῖς γενέσθαι] Lege, ταῦτα τοῖς Περσικοῖς. Sensus est, quoniam eadem fuisse Medorum olim, quæ postea Perfarum instituta, ideo quum de Perficis agemus, conjugemus et Medica. Ut sit sensus, quem Xylander elicit, alia lectione opus est. *Idem.*

37. *μῆχε μινεάς Ἀρμενίας, καὶ τῆς ἐν Εὐφράτῃ παραμίας*] Armeniam a gentibus ad Euxinum positis disjungunt Paryadres et Scydises montes. Deinde Euphrates terminus est Armeniæ majoris, et ad occasum Euphratis Armeniam minorem ponimus. Postea sequitur Cappadocia, et deinde Commagena. *F.*

χει μικρὰς Ἀρμενίας, καὶ τὴν Εὐφράτη ποταμίας, ἣ
 διαίρει πρὸς Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας καὶ
 τῆς Κομμαγενῆς. Ὁ δὲ Εὐφράτης, ἀπὸ τῆς βορείου
 πλευρᾶς τῆς Ταύρου τὰς ἀρχὰς ἔχων, τὸ μὲν πρῶτον
 ῥεῖ πρὸς δύσιν ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, εἴτ' ἐπιστρέφει πρὸς
 νότον, καὶ ἀνακλίνει τὸν Ταύρον, μεταξὺ τῶν Ἀρμε-
 νίων τε, καὶ Καππαδοκῶν, καὶ Κομμαγενῶν. Ὀπίσθων
 δ' ἔξω, καὶ γινώσκουσιν τὸν Ταύρον, ἐπιστρέφει πρὸς
 χειμερινὰς ἀνατολὰς μέχρι Βαβυλῶνος, καὶ ποιεῖ τὴν
 Μεσοποταμίαν πρὸς τὴν Τίγριν. ἀμφότεροι δὲ τελευ-
 τῶσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Τὰ μὲν δὲ κύκλω
 ταῦτα, ὅρεϊνὰ γὰρ πᾶντα καὶ τραχέα, πλὴν τῆς
 πρὸς τὴν Μηδίαν κεκλιμένων ὀλίγων. Πάλιν δὲ τῆς
 λεχθέντος Ταύρου τὴν ἀρχὴν λαμβάνοντος ἀπὸ τῆς πε-
 ρείας τῶν Κομμαγενῶν καὶ τῶν Μελιτινῶν, ὡς ὁ
 Εὐφράτης ποιεῖ, Μάσιον μὲν ἐπὶ τὸ ὑπερκείμενον
 ὄρος τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Μυγδόνων ἐκ νότου,
 ἐν οἷς ἡ Νίσιβις ὄσιν. ἐκ δὲ τῆς ὑποσαρκίων μερῶν
 ἢ ἡ Σωφηνὴ καίται, μεταξὺ τῆς τε Μασίης, καὶ τῆς
 Ἀντιταύρου οὗτος δὲ, ἀπὸ τῆς Εὐφράτης καὶ τῆς Ταύ-
 ρου τὴν ἀρχὴν λαβὼν, τελευτᾷ πρὸς τὰ ἑῷα τῆς Ἀρμε-
 νίας, ἀπὸ λαμβάνων μέσῳ τῆς Σωφηνῆς, ἐκ θατέρου δὲ
 μέρος ἔχων τὴν Ἀκισιηνήν, μεταξὺ ἰδρυμένην τῆς Ταύ-
 ρου τε καὶ τῆς Εὐφράτης Μεσοποταμίας, πρὶν ἢ
 κάμπειν αὐτὴν ἐπὶ νότον. Βασίλειον δὲ τῆς Σω-
 φηνῆς Καρχαδιόκεϊα. Τῆς δὲ Μασίης ὑπερκείμεναι ὁ πο-
 λὺ πρὸς ἑῷα κατὰ τὴν Γοργυδιηνήν ὁ Νιφάτης,
 εἴθ' ὁ Ἀβος, ἃ καὶ ὁ Εὐφράτης ῥεῖ καὶ ὁ Ἀράξης,
 ὁ μὲν πρὸς δύσιν, ὁ δὲ πρὸς ἀνατολὰς. εἴθ' ὁ Νίβα-
 ρος μέχρι τῆς Μηδείας παρατείνει. Ὁ μὲν ἐν Εὐ-
 φράτης εἴρη) ὅν τε πόσον ῥεῖ. Ὁ δὲ Ἀράξης, πρὸς τὰς
 ἀνατολὰς ἐνεχθεὶς μέχρι τῆς Ἀρξοπατίνης, κάμπει
 πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ἄρκτους, καὶ ὡς ἄρρει τὴν Ἀζαραν
 πρῶτον, εἴτ' Ἀρτάξαζα πόλιν Ἀρμενίων ἐπεὶ ἀπὸ

Armeniam minorem, et Euphratis alveum, quo
 Armenia a Cappadocia et Commagena distinguitur.
 Etenim Euphrates in septentrionali latere Tauri
 scaturiens, ab initio versus ortum fluit per Arme-
 niam: deinde ad austrum se convertens, Taurum
 fecat inter Armeniam, Cappadociam, et Comma-
 genam: inde se provehens, ubi in Assyriam venit,
 flectit sese versus hybernium ortum, usque ad Baby-
 lonem, et cum Tigri conjunctus Mesopotamiam
 includit: ambo autem in Persicum deferuntur si-
 num. Omnia hæc in orbem Armeniæ circumposita,
 montosa fere sunt et aspera, demptis iis, quæ ali-
 quantum ad Mediam inclinant. Rursum si a Tau-
 ro initium sumas ab ea parte, quæ trans fluvium
 Euphratem opposita est Commagenæ et Melitenæ,
 Mafius mons est imminens superne Mygdonibus
 in Mesopotamia versus austrum sitis, in quibus est
 Nisibis. Septentrionem versus Sophenæ est Ma-
 sium inter et Antitaurum, qui ab Euphrate et Tauro
 initium sumens, in partes Armeniæ orientales defi-
 nit, mediam transiens Sophenam, et ab altera par-
 te Acilisenam habens, sitam inter Taurum et Eu-
 phratem, priusquam ille ad Mesopotamiam versus
 meridiem sese convertit. Regia Sophenes est Car-
 cathiocerta. Supra Masium longe versus orientem
 juxta Gorgodylenam Niphates est: deinde Abus,
 unde Euphrates Araxesque prolabuntur, versus oc-
 casum alter, alter versus ortum: deinde Nibarus
 usque ad Mediam porrigitur. Diximus de Eu-
 phratis fluxu. Araxes versus ortum latus usque ad
 Atropatenam, ad occasum deinde et septentriones
 inclinatur: ac primum Azaram præterfluit, deinde
 Artaxata Armeniæ urbem: post per Araxenum
 campum in Caspium effunditur mare. In ipsa au-
 tem Armenia multi sunt montes, multæ montanæ

^a καὶ τῶν Μοσ. ^b Scripti, τοιαῦτα. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^c τὰ Μοσ. ^d Μελιτινῶν
 Par. 1. Μελιτινῶν Par. 5. Esc. Mosc. ^e ὅν Esc. Mosc. ^f ὑποσαρκίων Med. 3. 4. sed Med. 4. postea corr. πρὸς ἄρκτον. Esc. πρὸς
 ἄρκτων Μοσ. ^g ἢ deest Esc. Mosc. ^h Σοφηνῆς Esc. Mosc. ⁱ δ' Med. 3. 4. ^k Σοφηνῆς Esc. Mosc. ^l καὶ τῆς
 Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. ^m αὐτὸν Med. 3. 4. ⁿ Σοφηνῆς Esc. Mosc. ^o πρὸς ἑῷα πολὺ Med. 3. 4. Mosc. ^p τὴν
 deest Par. 5. ^q Γοργυδιηνήν Par. 1. Γοργυδιηνήν Par. 5. Γοργυδιηνήν Med. 4. Γοργυδιηνήν Mosc. ^r ἃ καὶ ὁ Εὐφράτης
 Νίβαρος inclusive, deest Par. 5. ^s Μηδείας Med. 3. 4. Mosc. ^t εἴρη) πρὸς τὸν πόσον Par. 5. ^u Ἀζαρα Par. 1. 5.
 Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^x πόλιν Med. 3. Esc.

3. Ὁ γὰρ Εὐφράτης, ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Ταύρου τὰς ἀρχὰς
 ἔχων] Cellarius et Salmasius de ortu Euphratis sensum Strabo-
 nis mire turbant; qui tamen cum Plinio ac Ptolemæo convenit.
 Strabo enim in monte Abo (qui Plinii est Aba) fontem locat ad
 septentrionem Tauri; sed non a latere septentrionali illius
 montis deducit, qui est Armeniæ terminus ad Mesopotamiam;
 nec in australi parte Armeniæ nasci ait, id quod Cellarius
 dixit. t. ii. l. iii. c. i. i. Exinde πρὸς δύσιν διὰ τῆς Ἀρμενίας ῥεῖν
 ait Strabo; de quo inter Ptolemæum et nostrum convenit, itemque
 Plinium. Hi fontes ad Abum, ii, quos Xenophon in Cyri
 Anab. lib. iv. memorat, ultra Caduchos: καὶ τῆς Εὐφράτης τὰς πη-
 γὰς ἐλέγετο οὐ πρὸς τὴν Τίγριν εἶναι. Confutandum est tamen, esse
 quosdam, qui Euphratis fontes diversimodo describunt, cum
 enim plurimi confluentes rivi denique unum fluvium gran-
 dem efficiunt, cui præcipue rivo detur honos primus, vix dig-
 noscere possumus. Tournefortius fontes prope Erzeron describit,
 qui hodie Frat ab Armeniis vocantur; sed hoc nihil probat
 contra Strabonem. F.

15. ἢ (scilicet ἀρχὴν) ὁ Εὐφράτης ποιεῖ] Commagene et Meli-
 tene ad occasum Euphratis ponuntur, et ad ortum harum regio-
 num series montium primo Taurus dicitur, unde fluvius initium
 Tauri proprie dicti efficit. Idem.

22. ἐκ θατέρου δὲ μέρος ἔχων τὴν Ἀκισιηνήν, μεταξὺ ἰδρυμένην τοῦ

Ταύρου τε καὶ τοῦ Εὐφράτης Μεσοποταμίας, πρὶν ἢ κάμπειν αὐτὴν ἐπὶ
 νότον] Locus est insigniter corruptus, quem feliciter sic restituo:
 μεταξὺ ἰδρυμένην τοῦ Ταύρου τε καὶ τῆς τῆς Εὐφράτης ποταμίας, πρὶν
 κάμπειν αὐτὴν ἐπὶ νότον. Nullam hic Mesopotamia sedem ha-
 bere potest. Per ποταμίαν Euphratis alveum ejus intelligit. Et
 sic hac eadem pagina loquutus est, μέχρι μικρᾶς Ἀρμενίας, καὶ τῆς
 Εὐφράτης ποταμίας. Quin Taurus mons, eodem Strabone teste,
 continuis jugis latus meridionale Armeniæ majoris a Mesopo-
 tamia separabat. Salmas. Exer. Plin. Edit. Ultraj. p. 437, et
 438.

23. τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Εὐφράτης Μεσοποταμίας] Locus cor-
 ruptus. In veteribus ita legitur, τοῦ Ταύρου τε καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτης
 Μεσοποταμίας, quæ lectio et ipsa est corrupta. Lego autem, καὶ
 τοῦ Εὐφράτης, καὶ τῆς Μεσοποταμίας. Casaub.

25. Βασίλειον δὲ τῆς Σοφηνῆς Καρχαδιόκεϊα] Carthiocratam in
 Plinio habemus, lib. vi. c. 9. Oppida in majore (Armenia) Ar-
 mosata Euphrati proximum, Tigri Carthiocratam. Cellarius per
 proximum intelligit proprius, sed Armosata non longe ab Eu-
 phrate distat: et cum fluvius, qui, secundum quosdam, Tigris di-
 citur, Sophenem, vel Zoph, pertranseat, Carthiocratam ad
 hunc fluvium facile ponamus. D'Anvillius Amidam esse hodie-
 num nomen feliciter conjicit. F.

planities, in quibus ne vitis quidem facile nascatur: multæ etiam convalles, aliæ mediocriter, aliæ admodum uberes: de quarum numero sunt Araxeni campi, per quos Araxes labens ad extrema Albanæ in Caspium mare se effundit: ac postea Sacassena, ipsa etiam Albaniam attingens, et Cyrum fluvium. Sequitur Gogarena. Tota enim hæc regio fructibus et arboribus abundat mansuetis, itemque semper virentibus: oleæ etiam ferax est. His adnumera Phanenam Armeniæ provinciam, et Comisenam, et Orchistenam, quæ plurimum præbet equitatum. Chorzena et Cambyfena maxime sunt sitæ versus septentrionem, ideoque etiam nivofissimæ, pertinentes ad Caucafi montana, Iberiamque, et Colchidem: ferunt ibi in trajectu montium totos comitatus interdum nivibus montanis absorberi, si quando nixit vehementius, et ad hæc pericula sustinenda viatores habere baculos, quos in superficiem erigant, ut et respirare possint, et suum casum adventantibus significare: et quidem eos auxilium consequi, effodi, atque salutem restitui. Tradunt etiam in nive glebas coire cavas intus, aquam utilem tanquam in tunica continentes: et animalcula quoque in iis nasci, quæ vermes Apollonidæ vocantur, coiffæ Theophanis: in istis autem bonam aquam contineri, quæ scissis circum tunicis bibatur: ortum animalculorum talem conjiciunt, qualis est culicum in metallis e flamma et favilla. Memoriam proditum est, Armeniam, cum olim fuisset parva, auctam fuisse Artaxiæ et Thariadæ opera. Hos, cum ante fuissent duces militiæ apud Antiochum Magnum, illo devicto, ipsos regnum tenuisse, alterum Sophenæ, Acilisenæ, et Odo-

τῆ Ἀραξηνῶν πεδίον πρὸς τὸ Κάσπιον ἐκδίδωσι πέλαγος. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ πολλὰ μὲν ὄρη, πολλὰ δὲ ὀρεπελάς, ἐν οἷς ἔσδ' ἀμπελὲς φύσαι ῥαδίως· πολλοὶ δ' αὐλῶνες, οἱ μὲν μέγας, οἱ δὲ καὶ σφόδρα εὐδαίμονες· καθάπερ τὸ Ἀραξηνῶν πεδίον, δι' ἃ ὁ Ἀραξὴς ποταμὸς ῥέων, εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἀλβανίας, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμπίπτει θάλασσαν· καὶ μὲν ταῦτα ἡ Σακασσηνὴ, καὶ αὐτὴ τῇ Ἀλβανίᾳ ὑπόχλωρος καὶ τῷ Κύρῳ ποταμῷ εἰδ' ἡ Γωγαρηνὴ. Πᾶσα γὰρ ἡ χώρα αὐτῇ καρποῖς τε, καὶ τοῖς ἡμέροις δένδροις, καὶ τοῖς ἀειθαλέσι πληθεύει· φέρεται δὲ καὶ ἑλκίς. Ἐπὶ δὲ καὶ ἡ Φανηνὴ τῇ Ἀρμενίᾳ ἐπαρχία, καὶ ἡ Κωμισσηνὴ, καὶ Ὀρχιστηνὴ, πλείστην ἱππείαν παρέχουσα. Ἡ δὲ Χορζηνὴ καὶ Καμβυσσηνὴ προσβοράταιά εἰσι, καὶ υφ' ὁδοῖς μάλιστα, συνάπτεται τοῖς Καυκάσιοις ὄρεσι, καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ, καὶ τῇ Κολχίδι· ὅπερ φασὶ καὶ τὰς ὑψιπέδας τῶν ὄρων πολλάκις, καὶ συνοδίας ὄρας τῶν ὄρων ἐν τῇ χροῖ καὶ ἀπὸ πίνεσθαι, υφ' ὁδοῦ γινόμενων ὅτι πλεονέχειν δὲ καὶ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιαύτους κινδύνους παρεξάγοντας εἰς τὴν ὁπίφανεαν, ἀναπνοῆς τε χάριν, καὶ τοῦ διαμνηνέειν τοῖς ὅπτιον, ὥστε βοηθείας τυγχάνειν, ἀνορύττεσθαι, καὶ σώζεσθαι. Ἐν δὲ τῇ χροῖ βόλεις πηγνυσθαι φασὶ κοίλας ἀειχεύουσας χρυσὸν ὕδωρ, ὡς ἐν χιτῶνι· καὶ τὰ ζῶα δ' ἐν αὐτῇ γινώσθαι· καλεῖ δὲ σκώληκας Ἀπολλωνίδης, Θεοφάνης δὲ θρίπας· καὶ τέτοις σπολαμβάνεσθαι χρυσὸν ὕδωρ, περιχρυσέντων δὲ τῶν χιτῶνων πίνεσθαι· τὸ δὲ γένεσθαι τῶν ζῶων τοιαύτῳ εἰσέχουσιν, οἷον τὴν κανάπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογός, καὶ τοῦ φεφάλα. Ἰσχυροὶ δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ, μικρὰν πρότερον ἔσαν, αὐξηθῆναι λέγουσιν τῶν περὶ Ἀρταξίαν καὶ Θαρτιάδην· οἱ πρότερον μὲν ἦσαν Ἀντόχου τῆς μεγάλης στρατηγῆς, βασιλεύσαντες δ' ὑπερον μὲν τὴν ἐκείνην ἦσαν, ὁ μὲν δὲ Σωφηνῆς, καὶ τῆς Ἀκισσηνῆς, καὶ Ὀδο-

^a δι' οὗδ' Ἐσφ. ^b Scripti, καὶ τὴν Κασπίαν ἐκπίπτει. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Bre. καὶ τὴν Κασπίαν ἐμπίπτει Med. 3. 4. Mosc. καὶ τὴν Κασπίαν ἐμπίπτει Ἐσφ. ^c Καοσηνὴ Ἐσφ. Mosc. ^d αὐτὴ τῇ defunt Par. 5. αὐτὴ τῇ Mosc. ^e Κικύρω Mosc. ^f δένδροις Par. 1. 5. Med. 3. 4. Ἐσφ. Mosc. ^g Scripti, ἑλκίς. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Ἐσφ. Mosc. ^h Fortasse legendum, ἡ Σωφηνῆ. ⁱ Κωμισσηνὴ Par. 5. Κομισσηνὴ Ἐσφ. ^k Ὀρχιστηνὴ Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Mosc. Ὀρχιστηνὴ Par. 5. ^l ἱππείαν Ἐσφ. Mosc. ^m Κορζηνὴ Med. 3. ⁿ Καμβυσσηνὴ Par. 1. Καμβυσσηνὴ Mosc. ^o γινώσκουσιν Med. 3. 4. ^p Scripti, κατὰ τὰ ὄρη. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. τῶν ὄρων defunt Med. 3. ^q περιχρυσέντων Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^r τὰ δεῖται Par. 1. Med. 3. 4. Ἐσφ. Mosc. ^s Scripti, παρὰ τοῖς Par. 1. Med. 3. 4. Ἐσφ. Mosc. ^t Ζαριάδην Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^u Σοφηνῆς Ἐσφ. Mosc. ^v Vulgo, Ἀμισσηνῆς. Marg. Caf. Ἀκισσηνῆς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Ἐσφ. Mosc.

8. Σακασσηνῇ] Hæc regio nomen, ut opinor, a Sacis duxit. Albanæ proxima fuit. F.

11. Ἐπὶ δὲ καὶ ἡ Φανηνὴ τῆς Ἀρμενίᾳ ἐπαρχία] Ut Phanos, five Phaunos, paulo ante nusquam reperire nos diximus, sic nec Phanem hanc alibi meminimus legere. Sophenem autem, Armeniæ ἐπαρχίαν, omnes commemorant: quare dubitari non inepte potest, sitne hic ita legendum. Casaub.

12. Φανηνῇ] Non est Sophene. Strabo enim hic septentrionales Armeniæ partes depingit. Lego, Φασιανῇ. Xenophon fluvium Phafim in Cyri Anab. lib. iv. memorat, (p. 305. Edit. 8vo.) et Historici Byzantini regionem Phasianen nominant. F.

14. Χορζηνῇ] Forte Chotatena Ptolemæi: sed de his vocabulis disputatur in thesauro nostro, seu onomastico Geographico. Xylaud.

Ibid.] Chorzena, ubi nunc est Cars urbs, quæ ad fines imperii Turcici situm habet. Plutarchus in Lucullo, et Zonaras algorem harum regionum describunt. Messis hodie ad Erzeron

mensē Septembri colligitur, (Tournesfort) ideoque υφ' ὁδοῖς recte hæc regiones appellantur. F.

17. καὶ συνοδίας ὄρας τῶν ὄρων] Melius libri veteres, καὶ τὰ ὄρη. Similis est locus libro quarto, ubi de Alpibus. Casaub.

Ibid. συνοδίας ὄρας] Legendum, συνοικίας. Interpretineptit. Tourr.

24. καὶ τὰ ζῶα δ' ἐν αὐτῇ γινώσθαι] Lege doctissimi viri Hieron. Mercurialis Var. Lestionum lib. iii. c. 14. Casaub.

26. θρίπας] Pro ὀρίπας reposui θρίπας, et φεφάλας habent epitomæ. Xylaud.

30. φεφάλας] Ita lege: quid enim hic sit πέταλον. Idem.

Ibid. Ἰσχυροὶ δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ, μικρὰν πρότερον ἔσαν, αὐξηθῆναι διὰ τῶν περὶ Ἀρταξίαν καὶ Θαρτιάδην] Potius, ΖΑΡΙΑΔΗΝ. Sic enim bis appellatur infra, p. 771, 772. T.

33. μὲν τὴν ἐκείνην ἦσαν] Post devictum a Romanis Antiochum, ubi omnia cis Taurum amisit. Pro Θαρτιάδης certe est legendum, Ζαριάδης, ut paulo infra appellatur. Hoc MS. Mosc. lectio affirmat. F.

34. Ἀκισσηνῆς] Pro τῆς Ἀμισσηνῆς, lego Ἀκισσηνῆς. Xylaud.

7. Παρηνῆτι

μαντίδες, καὶ ἄλλων πινῶν, ὁ δὲ τῆς περὶ Ἀρτάξατα, σιυνύζησαν, ἐκ τῶν ^a περικειμένων ἐθνῶν ὀποτιζόμενοι ^b μέρη· ὅκ Μήδων μὲν τὴν τε Κασπιανὴν, καὶ Φαυ- νίτιν, καὶ ^c Βασροπέδαν· Ἰβήρων δὲ τὴν τε ^d παρω- εῖαν τῶν Παρυάδρων, καὶ τῶν ^e Χορζιλιῶν, καὶ Γωγαρινὴν, ^f πέραν οὖσαν τῶν Κύρων· Χαλύβων δὲ καὶ ^g Μοσυνοίκων, ^h Παρηνήτιν, καὶ Ξερξηνήν, ἃ τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ ἐστὶν ὁμορρα, ⁱ καὶ μέρη αὐτῆς ἐστὶν· ^k καὶ Καζάων δὲ ^l Ἀκλισηνὴν, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἀντίταυρον· Σύρων δὲ Ταμωνίτιν, ὥστε πάντας ὁμογλώττες εἶναι. Πόλεις ^m δ' εἰσὶν Ἀρμενίας, Ἀρτάξατα τε, ἣν καὶ Ἀρταξιά- σατα καλοῦσιν, ⁿ Ἀννίβα κτίσαντος Ἀρταξία τοῦ βα- σιλεῖ, ὃ καὶ ἄρξαντος ἀμφοτέρων, ὅπῃ τοῦ Ἀράξης· ἢ ^o Ἀρξάτα πρὸς τοῖς ὅροις τῆς ^p Ἀτροπατίας· ἢ ^q Ἀρτάξαλα, πρὸς τοῦ Ἀρταξηνῶ πεδίου, σιυνωκισμέ- νη καλῶς, καὶ βασιλείον ἔσται τῆς χώρας· καὶ τὰ ^r ὅπῃ χερρόνησιόνος ἀγκῶνος· ὁ πῆχος κύκλῳ προβε- βλημένοι τὸν ποταμὸν, πλὴν τῶν ἰσθμῶν· τὸν ἰσθμὸν δ' ἔχει τέρφῳ ἢ χάρακι κεκλεισμένον· οὐ πολὺ δ' ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ τὰ Τίγρης καὶ ^s Ἀρ- ^t τασάσδου γαζοφυλάκια, φρέια ^u ὀρεινὰ, ^v Βάβυρσά τε, καὶ Ὀλανή· ἣν δὲ καὶ ἄλλα ὅπῃ τοῦ Εὐφράτη. ^w Ἀρταξίρας ὃ ἀπέστησε μὲν Ἀδῶν ὁ φρέαρχος· ἔξει- λον δ' οἱ Καίσαρος στρατηγεῖ, πολιορκήσαντες πολὺν χρόνον, καὶ τὰ πύχνη φρεῖλον. Ποταμοὶ δὲ πλείους ^x μὲν εἰσὶν ἐν τῇ χώρᾳ· γνωριμώτατοι δὲ, Φάσις μὲν καὶ Λύκος, εἰς τὴν Ποντικὴν ἐκπίπτοντες θάλατταν· (Ἐρατοσθένους δ' ἀντὶ τοῦ Λύκου τίθισι θερμάδοντα ἐκ εὐ) ^y εἰς τὴν Κασπίαν· ^z δὲ Κύρος καὶ Ἀράξης· εἰς δὲ τὴν Εὐφράτην, ὃ, τε Εὐφράτης καὶ ὁ ^{aa} Τί- ^{ab} γρης. Εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι καὶ τὴν Ἀρμενίαν μεγάλα· μία μὲν ἡ Μανπιανή, ^{ac} Κυανεανὴ ἐρμηνευθεῖσα, με- γάλῃ, ὥς ^{ad} φασί, μετὰ τὴν Μαῶτιν ἀλμυρὴ ὕδατος, δῆκουσα μέχρι τῆς Ἀτροπατίας, ἔχουσα καὶ ἀλο- πύγια· ἢ δὲ ^{ae} Ἀρσηνὴ, ἣν καὶ ^{af} Θωνίτιν καλοῦσιν·

mantidis, alterum circa Artaxata; et Armeniam auxisse, cum portiones circumjacentium ditionum ad se raperent: Medis ademisse Caspianam, Phau- niten, et Basoropedam: Iberis, quæ ad montes Paryadri, et Chorzenam, atque Gogarenam, quæ est trans Cyrum: Chalybibus et Mosynœcis, Parene- tam, et Xerxenam, quæ sunt parvæ Armeniæ con- fines, ejusque partes: Cataonibus, Acilifenam, et quod est ad Antitaurum regionis: Syris, Tamoni- ten: ita ut eadem omnes utantur lingua. Urbes Armeniæ sunt Artaxata, quam et Artaxiasata vo- cant, conditam Artaxæ regi ab Annibale, qui utriusque auctor fuit ad Araxen. Arxata sita est ad fines Atropatenæ: Artaxata au- tem ad campum Artaxenum condita est eleganter, regia Armeniæ. Jacet in cubito quodam peninsu- lam referente, cincta muri loco flumine, nisi qua isthmus est: is fossa et vallo includitur. Haud procul ab ea urbe sunt Babyrsa et Olane, castella montana, ubi Tigranis et Artabazi gazæ adserva- bantur: fuerunt et alia supra Euphratem. Arta- geras ad defectionem perduxit Ador castelli præ- fectus: Cæsaris autem duces diuturna oppugna- tione id ceperunt, murosque dejecerunt. Flumina Armeniæ sunt multa: notissima horum, in Euxi- num mare exeuntia, Phasis et Lycus: (pro quo non recte Thermodontem Eratosthenes ponit) in Caspium autem Cyrus et Araxes: in rubrum mare Euphrates et Tigris. Sunt et paludes in Armenia magnæ, quarum una est Mantiana, quam cæruleam interpretantur, maxima post Mæotidem, ut aiunt, aquæ falsæ, usque ad Atropatiam pertingens, in qua palude etiam fal coit. Arfena vero, quæ et Thonitis, nitrosa est palus, ita ut eluat fordes vesti-

^a παρακειμένων Par. 1. Med. 3. 4.

^b μέρος Efc. Mosc.

^c Βασροπαίδαν Mosc.

^d παρωρείαν Med. 3. 4.

^e Παιά-

^f Μοσανοίκων Par. 5. Med. 3. Mosc.

^g ἢ καὶ Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^h εἰς τῆς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc.

ⁱ Marg. Casf. Βάβυρσα Efc. Mosc.

^j Τίγρης Med. 3. et sic semper cum η pro ι.

^k Κνα-

^l Θωνίτιν Par. 1. Med. 3. 4.

^m Ἀρταξιάσατα

ⁿ Xyland.

^o Ibid. ἢ μὲν Ἀρξάτα πρὸς τοῖς ὅροις τῆς Ἀτροπατίας· ἢ δὲ Ἀρτάξατα

^p πρὸς τῇ ΑΡΤΑΞΗΝΩ πεδίῳ Malim, ΑΡΑΞΗΝΩ. Vide p. 771. lin.

^q 11. Præcedentia ex MSS. sic refingi debent: Ἀρτάξατα τε—καὶ

^r ΑΡΞΑΤΑ, ΑΜΦΟΤΕΡΑΙ ἐπὶ τῇ Ἀράξει. T.

^s 23. Ἀδῶν ὁ φρέαρχος] Melius, ut puto, Ἀδῶν vel Ἀδδῶν: quod

^t apud Zonaram. Vossius, ad Velleium Paterculum, lib. ii. c. 102.

^u Anon.

^v 24. οἱ Καίσαρος στρατηγοὶ] Augustus Cæsar nepotem Caium

^w in Orientem misit, ut præfens res Romanas in iis regionibus sta-

^x biliret. Hic Tigranem tertium Armenia expulit, et urbem Arta-

^y tageram aggressus est; quo loco infidiis oppressus cæsus est.

^z Tum milites, ducis ultores, totis viribus urbem expugnaverunt,

^{aa} quam solo æquaverunt. (Florus, lib. iv. c. 12. Sextus Rufus in

^{ab} Breviario.) F.

^{ac} 35. Θωνίτιν] Sic correxi e Dionysii periegesi, et Eustathio

^{ad} ejus interprete ibi, ver. 987.

^{ae} *Efc.

^{af}

^{ag}

^{ah}

^{ai}

^{aj}

um, ac fullonis operam iis purgandis præstet: itaque aqua ejus potui non est. Per hanc Tigris fertur, a Niphate monte ruens, neque miscetur paludi ob velocitatem, a qua ei nomen: nam sagittam Medi tigrin vocant. Tigris multorum generum pisces habet: palustres unius sunt formæ. In intimo paludis recessu Tigris in voraginem incidens, longoque spatio infra terram labens, apud Chalonitidem emergit: inde ad Opin, et Semiramidis murum procurrit, Gordyæos ad dextram relinquens, totamque Mesopotamiam: contra Euphrates ad sinistram eandem habens labitur: conjuncti autem postquam Mesopotamiam concluderunt, alter per Seleuciam, per Babylonem alter in Persicum finem devolvuntur, sicut alibi diximus, cum adversus Eratosthenem et Hipparchum disputarem. Sunt et auri metalla in Hyspiratide apud Cambala, ad quæ Memnonem cum militibus misit Alexander: allata sunt autem ab incolis: quin et Opandicus, qui Armenus dicitur, colore calches, id est, purpureo. Adeo autem equorum ferax est regio, Mediæ nihil hac in re cedens, ut hic quoque Nisæi equi nascantur, quibus uti Persarum

^a ἐπὶ τῇ νιφάτι, τὰς δ' ἐοικώς ^b ῥύππει, καὶ ἀφ' ἧς
ναι· ἀφ' ἧς τὸ τετο καὶ ἀπολόν ἐπὶ τὸ ὕδωρ. Φέρεται ἡ
δὲ αὐτῆς ὁ Τίγρις, ἀπὸ τῆς καλὰ τῆς Νιφάτις ^d ὀρεινῆς
ὀρμητικῆς, ἀμυλὸν ^e φυλάττων τὸ ῥέμμα ἀφ' ἧς ὁ ὀξύτι-
τα· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα, Μήδων Τίγριν καλέντων ^f τὸ
τόξευμα· καὶ οὗτος μὲν ἔχει πολυειδεῖς ἰχθύς· οἱ δὲ
λιμναῖοι ἐνὸς εἶδους εἰσὶ. Καλὰ ἡ τὸν μυλὸν ^g τῆς λίμ-
νης εἰς βάραθρον ἐμπεσὼν ὁ ποταμὸς, καὶ πολλὸν τόπον
ἐνεχθεὶς ^h ὑπὸ τῆς γῆς, ἀνατέλλει καλὰ τῆς Χαλωνίτιν·
10 ὁ κεῖθεν δ' ἤδη ^k πρὸς μὲν Ὀπιν, καὶ τὸ τῆς Σεμι-
ράμιδος διατείχισμα, ὁ κεῖνός τε καταφέρεται, τὰς Γορ-
δυαῖας ἐν δεξιᾷ ἀφείς, καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ὅλην·
^m καὶ Εὐφράτης τοῦναντίον ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν αὐτὴν
χώραν· πλησιάζουσιν δὲ Ἀλλήλοισι, καὶ ποιήσαντες τῇ
15 Μεσοποταμίᾳ, ὁ μὲν διὰ Σελευκείας φέρεται πρὸς τὸν
Περσικὸν κόλπον, ὁ δὲ διὰ Βαβυλῶνος, καθάπερ εἴρη-
τά· περ ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην καὶ Ἰππάρχον
λόγοις. Μέταλλα δ' ἐν μὲν τῇ Ὑσπιδίᾳ ἐπὶ
χρυσὸν κατὰ τὰς Κάμβαλα· ἐφ' ἧς ^q Μένονα
20 ἔπεμψεν Ἀλέξανδρος μὲν γραπτοῦ· ἀνέχθη δ'
ὑπὸ τῆς ἐγγυαλίας καὶ ἄλλα δ' ἐπὶ μέταλλα, καὶ δὴ ^r τῆς
ὀπάνδικος ^s καλέμενος, ὃν δὴ καὶ ^t ἄρμενον καλεῖσι
χρῶμα ὁμοῖον κάλχη. Οὕτω δ' ἐστὶν ἰππόδοτος σφό-
δρα ἡ χώρα, καὶ ἔχῃ ἥτην τῆς Μηδίας, ὥστε οἱ ^y Νισαῖοι
25 ἵπποι καὶ ἐνταῦθα ^z γίνονται, οἷσπερ οἱ Περσῶν βασιλεῖς

^a ἐπὶ δὲ νιφάτι Par. 1. ἐπὶ νιφάτι Med. 4. ^b ῥύππει Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ἐπὶ πει Par. 5. ^c δὴ Par. 1. Med. 3. 4. ^d ὀρεινῆς deest Par. 5. ^e Vulgo, φυλάττων διὰ τὴν. Marg. Caf. ^f τὸ deest Par. 5. ^g τῆς λίμνης deest Bre. ^h γῆν Par. 1. Med. 4. ⁱ Lego, Χαλωνίτιν. Marg. Caf. Χαλωνίτιν Par. 1. Χαλωνίτιν Par. 5. ^k πρὸς τὴν Ὀπιν Par. 1. 5. Med. 4. ^m καὶ ὁ Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ⁿ καὶ ἐν Med. 3. 4. ^o τῇ deest Med. 4. ^p Κάμβαλα Bre. Κάμβαλα Esc. Κάμβαλα Mosc. ^q MSS. Μένονα. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r Fortasse, ἀνέχθη. Marg. Caf. ^s Malim, τὴς ὀπάνδικος. Marg. Caf. ^t καλεμένης Par. 1. Esc. καλέμενα Med. 3. 4. sed Med. 4. habet καλεμένης ex correct. ^u ἡ Par. 1. 5. ^v Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^x Lego, Ἀρμένιον. Marg. Caf. sic Par. 1. Bre. Esc. ^y Νισαῖοι Par. 1. 5. Esc. ^z γίνονται deest Med. 3.

Ἐστὶ δὲ τις κατὰ μέσσην περὶ τὸν ποταμὸν ὕδασι λίμνη,
Ὀννομά θωνίτις — i. e.
Est autem quædam in medio circumflua undis palus,
Nominē Thonitis —

Pro διαβαίνει est διαβαίει apud Eustathium, sed nostrum malo. Xyland.

Ibid.] Multa de Tigris ortu et cursu diversa referunt antiqui scriptores. Arsene et Thonitis sunt apud Strabonem ejusdem lacus nomina. In Plinio Arethusa et Thospites sunt diverſi lacus. Posteriorē Ammianus Sofingitem vocat, cuius alveo, ait, Tigris voratus, percursus spatiis longis, emergit. (Amm. M. lib. xxiii. p. 369. Edit. Paris. 1681.) Hic naphtha, ait, gignitur, qua de re a Strabone non multum differt. Plinius e contra Arethusam, ut Arsenem Strabo, describit nitrum nebulis exhalantem — transvectusque occurrente Tauro monte in specu mergitur — Locus vocatur Zoroanda. — Alterum deinde transit lacum, qui Thospites appellatur, rursusque in cuniculis mergitur, et post xxv. m. p. circa Nymphæum redditur. (Plinius, lib. vi. c. 27.) Suspicio Plinium, eo quod duplici nomine insignitur idem lacus, duos effecisse, et propterea Tigrim bis in cuniculos mergi dixisse. F.

9. ἀνατέλλει κατὰ τὴν Χαλωνίτιν] Stephanus annotat partem Mediæ esse, quæ Χαλωνίτις appelletur: ex quo putavi aliquando scribendum hic Χαλωνίτις. Sed nihil est mutandum. Nam Chalonitis provincia est Assyriæ, quæ hic optime quadrat: vide Plinium, et infra ad lib. xvi. principium. Casaub.

Ibid. ἀνατέλλει κατὰ τὴν Χαλωνίτιν] Docti equidem monent in Strabone legendum esse Χαλωνίτιν: nihilo secius tamen retinenda est vox Χαλωνίτις, quæ diversa est a Chauonitide. Hæc regio Mediæ. Illam distinguit a Media mons Zagrus. Salmaf. Ex. Plin. Edit. Ultraj. p. 488.

Ibid.] Chalonitis, ni fallor, quamquam adversante Salmasio, est mendosa lectio. Hæc enim regio longe infra ad Ctesiphontem ponitur, quod a plurimis authoribus probari possit. In lib. xvi. dum Mesopotamiam describit, Tigrim emergentem ἐκ πολλῶν ἀποδιδόντων ὁρδυσίας habet, quod fit verum: sed Gordyæa longe a Chaloniti-

tide distat. Nec Chauonitis fana lectio esse videtur, quod hæc regio ad ortum Assyriæ procul a Tigri ponitur. Ptolemæus Corinæam, Cotæam, et alias plures haud valde dissimiles regiones in australibus Armeniæ memorat. Justinus, qui Tigrim e montibus Armeniæ nasci ait, atque deinde, interjecto aliquanto spatio, sub terras per spatium m. p. xxv. mergi, emergentem in regione Sophene describit. Tigris autem Strabonis non Sophenen permeat, ergo alveum ad Amidam labentem Justinus esse Tigrim putavit. lib. xlii. c. 3. F.

19. ἐφ' ἧς Μένονα ἔπεμψεν Ἀλέξανδρος] Manuscripti habent, Μένονα. Vox ἀνέχθη mox mihi est suspecta, nec scio an sit legendum ἀνέχθη potius. Casaub.

21. καὶ ἄλλα δ' ἐπὶ μέταλλα &c.] De metallo sandicis egregius apud Strabonem locus, sed corruptissimus, quem sic emenda: καὶ ἄλλα δ' ἐπὶ μέταλλα, καὶ δὴ τῆς σάνδικος καλεμένης, ὃν δὴ καὶ Ἀρμένιον καλεῖσι χρῶμα ὁμοῖον κάλχη. Vulgo scribitur: ὀπάνδικος καλούμενος. Salmaf. ad Flav. Vopisc. Aurelian. c. 30. Anon.

Ibid. καὶ δὴ τῆς ὀπάνδικος καλέμενος] Lego, καὶ δὴ τῆς ὀπάνδικος καλέμενος, vel ὁ σάνδικος. De Armenio vide Plinium, lib. xxxv. c. 6. et Vitruvium, lib. vii. c. 5. Lego enim Ἀρμένιον, non ἀρμενον. Casaub.

Ibid.] Vide Dioscorid. lib. v. c. 105. Anon.

Ibid. καὶ δὴ τῆς ὀπάνδικος καλέμενος, ὃν δὴ καὶ ἀρμενον καλεῖσι χρῶμα ὁμοῖον κάλχη] Verba hæc hoc modo emendanda, καὶ τὸ τῆς σάνδικος καλεμένης, ὅπερ Ἀρμένιον καλεῖσι χρῶμα ὁμοῖον κάλχη. Salmaf. Ex. Plin. Edit. Ultraj. p. 811.

Ibid.] Salmasii emendationem probō, quam in notis ejus ad Vopiscum, p. 369. Edit. Paris. 1620. clarius explicat. De Sandice multæ sunt lites. Color certe fuit purpura rubra, si κάλχη similis est. Color est inter veteres sandycinus, qui ruber est; sed color Armenius in Plinio est cæruleus. Suspicio tamen hunc cæruleum colorem in Strabonis seculo non esse κατ' ἐξοχὴν Armenium dictum. Dioscorides, qui Nerone regnante scripsit, primus hunc cæruleum vel κυάνειον memorat; sed Armenia multo magis sub Nerone, quam sub Augusto, Romanis innotuit. F.

2. τοῖς

ἐχρῶντο, καὶ ὁ σατράπης τῆς Ἀρμενίας τῷ Πέρσῃ
κατ' ἔτος δισμουεῖς πάλους^α τοῖς Μιθρακίνοις ἐπέμ-
πεν. ^β Ἀρταυάδης δὲ Ἀντωνίῳ, χωρὶς τῆς ἄλλης
ἱππείας, αὐτῷ τὴν κατὰφρακτον^γ ἑξακιχλίαν ἱπ-
πων ἑκατάσας^δ ἐπέδειξεν, ἥνικα εἰς τὴν Μηδίαν ἐνέ-
βαλε σὺν αὐτῷ. Ταύτης δὲ τῆς ἱππείας, ἔ^ε Μῆ-
δοι μόνοι καὶ Ἀρμένιοι ζήλωτά γεγόνασιν, ἀλλὰ καὶ
Ἀλβανοί^ς καὶ ὅς ἐκείνοι καταφράκτοις χρῶνται. Τῷ
δὲ πλάττε καὶ τῆς^ς χώρας τῆς διωάμεως σημεῖον
ἔ^ς μικρόν, ὅτι Πομπηίῃς Τηγάνη τῷ πατρὶ^ι τῷ Ἀρ-
ταυάδῃ τάλαντα ὀπτηράφαντος ἑξακιχλία^κ ἀργυ-
ρεῖς, δένειμεν αὐτίκα ταῖς διωάμεσι τῷ^δ Ῥωμαίων,
γραπώτῃ μὲν κατ' ἄνδρα πεντήκοντα δραχμὰς καὶ
ἐκατόν, ἐκατοντάρχη^ν ἢ χιλίας, ἐπάρχῳ^ν ἢ καὶ χιλίάρ-
χῳ τάλαντον. Μέγας δὲ τῆς χώρας Θεοφάνης^ι
σποδίδωσιν, εὖρος μὲν χοίνων ἑκατόν, μήκος δὲ δι-
πλάσιον^ν πηλὺς^ν τὸ χοῖνον τετταράκοντα σταδίῳ^ν πρὸς
ὑπερβολὴν δ' εἰρηκεν^ν ἐγγυτέρῳ δ' ἐπὶ τῆς ἀληθείας,
μήκος μὲν ἴσθμῳ τὸ ὑπὸ^ν ἐκείνῃ λεχθέν, εὖρος δὲ
τὸ ἡμισυ ἢ μικρῶν πλέον. Ἡ μὲν^ν δὲ φύσις τῆς^ς
Ἀρμενίας, καὶ δύναμις τοιαύτη. Ἀρχαιολογία δὲ τίς
ἐστὶ περὶ τῆς ἐθνικῆς τῆςδε τοιαύτης. Ἀρμενός^ς ἄρ^α Ἀρμε-
νίᾳ πόλεως Θεσσαλικῆς, ἢ κεῖται μεταξὺ^ν Φερῶν καὶ
Ἰαρίων^ν ὅπῃ τῇ Βοίῳ, καθάπερ εἴρηται, συνεστρά-
τευσεν Ἰάσονι^ν ῥῆς τὴν Ἀρμενίαν^ν τέττε φασὶν ἐπὶ^ν
νυμῶν^ν τῇ Ἀρμενίᾳ οἱ περὶ^ν Κύρσιλον τὸν Φαρσάλιον,
καὶ Μήδιον τὸν Λαλασαῖον, ἄνδρες συνεστρατευκότες
Ἀλεξάνδρῳ^ν τῶν δὲ μὲν^ν τῆς^ς Ἀρμενίας^ς ὅν^ν μὲν τὴν^ν
Ἀκισιπην οἰκίσαν, τὴν^ν ὑπὸ^ν τῷ Σωφίλῳ^ν πρότερον
ἔσαν, ὅν^ν δὲ ἐν τῇ^ν Συσπρίτιδι, ἕως τῆς Καλαχι-
νῆς, καὶ τῇ^ν Ἀλφειῳ^ν ἔξω τῶν Ἀρμενικῶν^ν ὄρων.
Καὶ τὴν ἰσθμὸν δὲ τῇ^ν Ἀρμενικῇ, Θεσσαλικῇ φασιν,
οἷον ὅν^ν βαθεῖς χιτῶνας, ἔς καλῶσιν Αἰτωλικὰς ἐν
ταῖς τραγῳδαῖς, καὶ ζωννύουσι περὶ τὰ στήθη, καὶ
ἐφαπτίδας, ὡς καὶ τῶν τραγῳδῶν μιμησαμένων ὅν^ν
Θεσσαλὰς^ς ἔδει μὲν^ν ὅς αὐτοῖς ὀπτηέτου κόσμος τοῦτου
πινός^ς οἱ δὲ Θεσσαλοὶ μάλιστα βαρυστολῶντες, ὡς εἰ-
κόσ, ἀρ^α τὸ πάντων εἶναι Ἑλλήνων βορειοτάτες, καὶ
ψυχροτάτους νέμεσθαι τόπους, ἐπιτηδευστάτῳ παρ-
έχοντο μίμῃσιν τὴν^ν ὑπὸ^ν ὑποκριτῶν δὲ ἀφασκευὴν ἐν^ν
τοῖς ἀναπλάσμασιν, καὶ τὸν τῆς ἱππικῆς ζήλόν^ν φα-
σιν εἶναι Θεσσαλικόν, καὶ τέτοις ὁμοίως καὶ Μήδοις.
Τὴν δὲ Ἰάσωνος γραπτήν καὶ τὰ Ἰασόνια μαρτυρεῖ^ν ὡν
τινα οἱ δυνάσται^ν κατέσχευον ὡς πλησίως, ὥσπερ

reges solebant, et Armeniae Satrapa Persae quotan-
nis viginti millia pullorum mittebat e Mithraci-
nis. Artauasdes Antonio, praeter alium equitatum,
gravis etiam armaturae (cataphractus) equorum
turmam sex millia continentem et instructam mon-
stravit, cum una cum eo in Mediam irrupit. Hunc
equitatum non Medi modo et Armenii studiose
tenuerunt, sed Albani etiam: nam et hi cataphrac-
tis utuntur. Opulentiam regionis ac potentiam in-
de licet aestimare, quod Pompeius, cum Tigrani
patri Artauasdae indixisset argenti talenta sex mil-
lia, statim in exercitum Romanum distribuit:
militibus in caput centum et quinquaginta denari-
os, centurionum unicuique mille, tribunis militum
singulis talentum. Magnitudo Armeniae a Theo-
phane sic describitur: longitudo schœnorum cen-
tum, latitudo dupla: schœno stadia quadraginta
continente. In qua re modum ille excessit. Vero
propius est, ea posita, quam is adsignavit, longitu-
dine, latitudinem statuere semissem ejus, aut etiam
aliquid minus. Dictum est de Armeniae ingenio et
opibus. Quod ad antiquitatem gentis attinet, talis
fertur narratio. Armenus Armenio oriundus, Thes-
saliae oppido, sito inter Pheras et Larissam, quae est
ad Boebeidem lacum, sicut diximus, Jasoni expedi-
tionis in Armeniam comitem se praebuit. Ab hoc
nomen habere Armeniam affirmant Cyrillus Phar-
salius, et Medius Larissaeus, qui castra Alexandri
sunt secuti: qui cum Armeno fuerunt, eorum
alios fedes posuisse in Acilifena, quae ante sub So-
phena fuerat: alios in Syspiritide, usque ad Calachenam,
et Adiabenam, quae extra fines est Armeniae.
Quin et Armeniacam vestem, Thessalicam esse aiunt:
ut sunt demissae tunicae, quas Aetolicas in Tragœdiis
appellant, et cingunt circa pectus, et ephaptidas, seu
humeralia: quod etiam Tragœdi imitati essent Thessalos:
nam adsciticio tali aliquo ornatu indigebant. Thessali
autem maxime proluxa stola utentes, (ut probabile est,
quod omnium Graecorum maxime sint septentrionales,
et frigidissima incolant loca) commodissimam imitandi
occasionem praebuerunt: sed et histrionum apparatus
in effingendo, et rei equestris studium, Thessalica
esse aiunt his similiter et Medis. Porro Jasonis
expeditioni testimonium perhibent Jasonis facella,
quorum quaedam reguli everterunt: ut et

^α τοῖς Μιθρακίνοις Par. 1. 5. Med. 4. τοῖς Μιθρακίνοις desunt Med. 3.
^β ἑξακιχλίαν Par. 5.
^γ διωάμεως τῆς χώρας Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.
^δ γὰρ Par. 5.
^ε 3. 4. Esc.
^ς Ἀκισιπην Bre.
^ζ Vulgo, ἐξῶν. Marg. Caf. sic Bre. Mosc.
legisse videtur, κατεσκέασαν. Marg. Caf.

^β Ἀρταυάδης Par. 5. Ἀρταυάδης Esc. Ἀρταυάδης Mosc.
^γ ἱππείας Mosc.
^δ τῶν Μήδοι Med. 3. Μῆδοι μόνοι Med. 4.
^ε τῷ Med. 3. 4.
^ς ἀργύρε Par. 5.
^ζ Φερῶν Par. 5. Φερῶν Med. 3. 4.
^η Λαρίων Mosc.
^θ Ἀρμένιος Par. 1. Med. 3. 4. Esc.
^ι Συσπρίτιδι Par. 5.
^κ Διὰ τῆς Med. 3. 4.
^λ Prior interpres

2. τοῖς Μιθρακίνοις] Locus illustris, sed corruptus. Interpres pro
loco accepit. Leg. τοῖς Μιθρακίνοις. i. e. Festo Mithrae. Meminit
Aulus Lamprid. in Commod. Equos autem Mithrae, sive foli, im-
molabant Persae. Hinc equi τοῖς Μιθρακίνοις ad regem missi. Tourp.
4. ἱππων] Aldus, et Casaub. in prim. edit. legunt, ἱππων. Anon.

8. τῷ δὲ πλάττε—σημεῖον ἢ μικρόν] Animadvertendum est Tigra-
nem Syriam pacatam annos 14 secundum Appianum, vel 18 se-
cundum Justinum, cum hæc Romanis solveret, possedisse; unde
auri et argenti copiam certe hausit. Urbs Pactyrum, Arme-
nia, et regiones adusque mare Euxinum tributum talentorum 400
Dario

Parmenio templum Jasonis, quod erat Abderis. Araxem porro existimant appellatum ab Armeno ob similitudinem cum Peneo eodem nomine: nam et Peneum Araxis nomen reperisse, quod Ofsam ab Olympo abruptisset, et per Tempe se proripuisset. Ita Araxem quoque in Armenia a montibus delapsum antiquitus aiunt in latum se effudisse, inque subjectis stagnasse campis, cum nullum haberet exitum: Jasonem autem Tempe imitatum, metatum aperuisse cavum, per quem nunc aqua in Caspium mare se præcipitat: exinde Araxenum campum detectum fuisse, per quem Araxes ad cattarractas fertur. Hæc de Araxe narratio habet aliquid probabilitatis: Herodoti non item: is dicit eum a Mantianis fluentem, in quadraginta scindi fluvios, et Scythas a Bactrianis dividere: quem tamen etiam Callisthenes secutus est. Dicitur etiam quosdam Ænianum partim Vitiam condidisse, partim supra Armenios confedisse ad Abum et Imbarum. Hi montes Tauri sunt portiones: et Abus prope viam est, qua ad Ecbatana itur, præter Baridis templum. Ferunt etiam Thracas quosdam, cognomento Saraparas, hoc est, capitum amputatores, supra Armeniam habitare, prope Guraniōs et Medos, feros homines, et contumaces, montanos, qui crura et capita hominibus solerent præcidere: id enim vox Saraparæ significat. De Medea in Mediæ descriptione dictum est. Ex his ergo omnibus conjiciunt, tam Armenios quam Medos cognatos esse quodammodo Theffalis, qui ab Jasone et Medea descenderunt: atque hæc est vetus narratio. Recentior, et a Persis incipiens atque ad nos usque pertinens, in summa ut commemoretur convenit. Armeniam possederunt Persæ: inde Macedones, post qui Syriam et Mediam obtinuerunt. Horum ultimus fuit Hydarnis e septem Persarum proceribus unius de posteritate Orontes. Postmodo ab Antiochi Magni, ejus qui contra Romanos bellum gessit, ducibus divisa est in duas partes, Artaxii et Zadriadis: atque hi regis permisso imperaverunt: victo eo, Romanis se dediderunt, et ab iis reges sunt appellati. Ab Artaxio prognatus fuit

τὸν ἐν Ἀβδήροις νεῶν τῆς Ἰάσονος Πάρμενιον. Τὸν δὲ Ἀράξιον κληθῆναι νομίζουσι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς τὸν Πηνειὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς τὸν Ἀρμενιον, ὁμωνύμως ὀκείων· καλεῖσθαι γὰρ Ἀράξην καὶ κείνον, διὰ τὸ ἄπορρηξαι τὴν Ὀσσαν ἀπὸ τῆς Ὀλύμπου ῥήξαντα τὰ Τέμπη· καὶ τῆτον ἐν Ἀρμενίᾳ ἀπὸ τῶν ὄρων καταβάντα πλατύνεσθαι· φασὶ τὸ παλαιὸν καὶ πελαγεῖν, ἐν τοῖς ὑποκειμένοις πεδίοις ὅσα ἔχοντα διέξοδον· Ἰάσονα δὲ μιμησάμενον τὰ Τέμπη, ποιῆσαι ἄλυσσάρα, δι' ἧς καταρρέει νυνὶ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Κασπίαν θάλατταν· ὅκ δὲ τῆτε γυνώσκειναι τὸ Ἀραξηνὸν πεδίον, δι' οὗ συμβαίνει ῥέων ὅππῃ τὸν καταρράκτιον ὁ ποταμός. Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος περὶ τῆς Ἀράξης ποταμῆς λεγόμενος ἔχει τι πιθανόν· ὁ δὲ Ἡεροδότειος, ὅς πάντες φησὶ γὰρ ὅκ Μαντιανῶν αὐτὸν ῥέοντα, εἰς τετράκοντα ποταμοὺς χιζέσθαι, μερίζειν δὲ Σκύθας καὶ Βακτριανούς· καὶ Καλλιμάχου δὲ ἡκολούθησεν αὐτῷ. Λέγουσι δὲ καὶ τῶν Αἰνιανῶν πινες, οἱ μὲν, τὴν Οὐτίαν οἰκῆσαι, οἱ δ' ὑπὲρ τῶν Ἀρμενίων ὑπὲρ τὸν Ἄβον καὶ τὸν Ἰμβραρον· μέρη δ' ὅθι τῆς Ταύρεως, ὧν ὁ Ἄβος ἐγγύς ἐστι τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Ἐκβάταναν φερόσης πρὸς τὸν Ἰνδόν· τῆς Βαλιδος νεῶν. Φασὶ δὲ καὶ Θρακῶν πινες ὅτι προσαναγενομένοις Σαραπάρας οἶον κεφαλοτόμους, οἰκῆσαι ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας, πλησίον Γυρανίων καὶ Μήδων, θηριώδεις ἀνθρώπους καὶ ἀπειθεῖς, ὀρεινοὺς, περισκελιστάς τε, καὶ ἀποκεφαλίστας· τῆτον γὰρ διλεῖσιν οἱ Σαραπάρας. Εἴρηται ὅτι καὶ περὶ τῆς Μηδείας ἐν τοῖς Μηδικαῖς ὥς ἐκ τῶν πάντων εἰκάσσει καὶ ὅτι Μήδους καὶ Ἀρμενίους συγγενεῖς πᾶσι τοῖς Θεταλοῖς εἶναι, τοῖς ἀπὸ Ἰάσονος καὶ Μηδείας. Ὁ μὲν δὲ παλαιὸς λόγος ἔστος. Ὁ δὲ τῆτε νεώτερος καὶ καὶ Πέρσης εἰς τὸ ἐφεξῆς· μέχρι εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐν κεφαλῇ αὐτῶν ἀνέχεται· ὅππῃ κατεῖχον τὴν Ἀρμενίαν Πέρσαι καὶ Μακεδόνες, καὶ ταῦτα οἱ Συρίαν ἔχοντες καὶ τὴν Μηδίαν· τελευταῖος ὑπῆρξεν Ὀρόντης ἀπὸ γένους Ὑδάριος· τῆς ἐπὶ Περσῶν ἐνός· εἰδ' ὑπὸ τῶν Ἀντιόχου τῆς μεγάλης στρατηγῶν, τῆς πρὸς Ῥωμαίους πολέμησαντος, διηρέθη δίχα, Ἀρταξίης τε καὶ Ζαδριάδης· καὶ ἦρχον οὗτοι, τῆς βασιλείας ἐπιτετέλεσσαν· ἡγήνηντο δ' ὀκείναι, προσθέμενοι Ῥωμαίοις, καὶ αὐτὸς ἐπ' αὐτοῖς βασιλεῖς προσαναγευθέντες. Τῆ μὲν ἐν

^a Scripti, ἀπαράξαι. Marg. Cas. sic Par. 5. ἀπαράξαι Med. 3. Esc. Mosc. ἀπαρίξαι Bre. ^b τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ δι' Med. 3. Mosc. τὸν ἐν Ἀρμενίᾳ δι' Esc. ^c τὸ παλαιὸν, ὡς φασὶ Med. 3. ^d συχέει Med. 3. συγχάινει Bre. Esc. Mosc. συμβῆ Med. 4. ex correct. ^e καταράκτιον Med. 3. Esc. Mosc. ^f Μαντιανῶν Par. 1. Med. 4. Μαντιανῶν Par. 5. Med. 3. Mosc. ^g Αἰνιανῶν Med. 3. 4. ^h Οὐτίαν Mosc. ⁱ τῆς deest Med. 3. ^k Ἀδάρδος Med. 3. ^l περισκελιστάς Par. 5. Esc. Mosc. ^m ἀποκεφαλίστας Par. 1. 5. ⁿ Σαραπάρας Med. 3. ^o Μηδίας Med. 3. 4. Esc. Mosc. et sic infra Esc. Mosc. ^p πάντων τούτων ^q καὶ τοῖς Med. 1. Esc. Mosc. τοῖς deest Med. 4. ^r μέχρις ἡμᾶς Par. 5. ^s Scripti, Ζαριάδης. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 4. Bre. Esc. ἰτέρε Med. 3.

Dario solverunt. Vide Herodotum in Thalia. Summa in computat. Ang. fit circiter 91290l. F.

14. ὁ δὲ Ἡεροδότειος &c.] Hic lib. i. cap. 202. scribit, ὁ δὲ Ἀράξης ποταμός ῥέει μὲν ἐκ Μαντινῶν, ὅθεν περὶ ὁ Γύνδης, τῆς ἐς τὰς διώρυγας τὰς ἐξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας διέλαβεν ὁ Κύρος· εὐμασί δὲ ἐξεργεῖται προσαναγνῶντα &c. Anon.

22. Βαρίδος νεῶν] Baridis templum. Leg. opinor, τῆς Ἀβάριδος. Nihil verius. Brat Abaris vir sua ætate celeber apud Hyperboreos. Sortilegus. (Jamblich. Vit. Pythag.) Hinc Scythis pro Deo habitus. Tour.

26. περισκελιστάς τε καὶ ἀποκεφαλίστας] Veteres libri habent,

περισκελιστάς τε καὶ ἀποκεφαλίστας, quod non probō. Videtur enim hac quoque voce perquam facete alludere ad nominis ἐτυμότητα. Sunt enim, teste Hesychio, Σαραπάρας, τὰ περὶ τὰς κημίδας ἐνδύματα. Pollux quoque ex Aristophanis Scythis σαραπάρας meminuit, lib. vii. c. 13. Ubi male vulgo scriptum, Ἀντιφάνης. Vide ejusdem lib. x. c. 40. Casaub.

42. βασιλεῖς προσαναγευθέντες] Artaxias majorem Armeniam tenuit, Zadriadus minorem. Inter Artaxiam et Tigranem regum Armeniæ nulla fit mentio in historiis. Tigranes in Appiano Tigranis filius dicitur. F.

Ibid. τῆ μὲν ἐν Ἀρταξίᾳ Τυγράνης ἦν ἀπὸ γένους, καὶ εἶχε τὴν ἰδίαν γυναικα.

Ἀρταξίε Τιγράνης ὑπὸ Σπόρονος, καὶ ἔειχε πλὴν ἰδίως
 λεηρομένην Ἀρμενίαν· αὕτη δ' ὑπὸ παλαιῆς τῇ τε
 Μηδίας, καὶ Ἀλβανοῖς, καὶ Ἰβησι, μέχρι Κολχίδος, καὶ
 τῆς ὑπὲρ τοῦ Εὐξείνου Καππαδοκίας. Τῷ δὲ ὁ Ζαριάδης
 ἄδριος ὁ Σωφηνὸς Ἀρτάνης ἔχων τὰ νότια μέρη, καὶ
 τῶν τὰ παρὰ δύσιν μᾶλλον· κατελύθη δ' οὗτος ὑπὸ
 ἑὺ Τιγράνε, καὶ πάντων κατέστη κύριος ἐκείνος· τυχὼς
 δ' ἐχρήσατο ποικίλαις. Καβαρχαὶ μὲν γὰρ ὠμίρευσεν
 παρὰ Πάρθοις· ἐπειὶ δ' ἐκείνων ἔτυχεν κατὰ δὲ, λα-
 βόντων μισθὸν ἐβδόμηκοντα αὐλῶνας τῆς Ἀρμενίας·
 αὐξήσεις δὲ καὶ ταῦτα ἀπέλαβε τὰ χεῖρα, καὶ πλὴν
 ἐκείνων ἐπέδρασε, τὴν τε ὡς Νίνον, καὶ πλὴν περὶ
 Ἀρβηλα· ὡς τὸν δ' ἔχει καὶ τὸν Ἀτροπατινῶν,
 καὶ τὸν Γορδιαῶν, μεθ' ὧν καὶ τὴν λοιπὴν Μεσοπο-
 ταμίαν, ἐπὶ δὲ καὶ τὴν Συρίαν αὐτὴν καὶ Φοινίκην,
 διαβάς τὸν Εὐφράτην, ἀνακράτος εἶλεν. Ἐπὶ τοσού-
 τον δ' ἔλαρξεν, καὶ πόλιν ἔκτισεν πλησίον τῆς Ἰβη-
 ρίας, μεταξὺ ταύτης τε καὶ τῆς κατὰ τὸν Εὐφράτην Ζεύγ-
 ματος, ὑπὸ ὠνόμασε Τιγρανόκερτα, ἐκ δώδεκα ἐρημι-
 δειῶν ὑπὸ ὧν πόλεων Ἑλληνίδων ἀνδρώπεις ὡς
 γαλῶν. Ἐφθῆ δ' ἐπελθὼν Λεύκελλος, ὁ τῶν Μιθρι-
 δάτη πολεμήσας, καὶ οὗτος μὲν οἰκιστοῦς εἰς τὴν οἰκίαν
 εἰσὶν ἀπέλυσε· τὸ δὲ κτίσμα ἡμιτελὲς ἐπὶ ὧν κατ-
 ἔσσυσε προσβαλὼν, καὶ μικρὰν κάμην κατέλιπεν·
 ἐξήλασε δὲ καὶ τῆς Συρίας αὐτὸν καὶ τῆς Φοινίκης.
 Διαδεξάμενος δ' Ἀρταξάσδης ἐκείνων, τέως μὲν ὡς
 τυχὼ φίλος ὦν ὁ Ῥωμαῖος· Ἀντώνιον δὲ προδίδας
 Παρθαῖοις ἐν τῇ πρὸς αὐτοῦ πολέμῳ, δίχως ἔπει-
 ἀναχθεὶς γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ αὐτῷ δεσμιος πομ-
 πευθεὶς διὰ τῆς πόλεως, τέως μὲν ἐφραρεῖτο· ἔπειτα
 ἀνῆλθεν, σιναπτοντος τῷ Ἀκπακῷ πολέμου· μετ'
 ἐκείνων δὲ πλείους ἐβασίλευσαν ὑπὸ Καίσαρι καὶ Ῥω-
 μαῖοις ὄντες· καὶ νῦν ἐπὶ σιναπτοντος αὐτὸν τὸν πόπον.
 Ἀπαντα μὲν ἐν τῇ Περσῶν ἱερᾷ καὶ Μηδοῖ καὶ Ἀρμένιοι
 τεπιμήκασιν· τὸ δὲ τῆς Ἀναΐτιδος διαφερόντως Ἀρμε-
 35

Tigranes, posseditque eam, quæ proprie dicitur,
 Armeniam, contiguam Mediæ, Albanîæ, Iberiæ,
 et pertinentem usque ad Colchidem atque Cappa-
 dociam ad Euxinum mare sitam. A Zariadre or-
 tus fuit Artanes Sophenus, austrinas partes, et
 quæ de his magis occasum spectant tenens: hoc
 Tigranes oppresso, in suam omnia redegit potesta-
 tem. Varia fortuna usus est hic Tigranes. Initio
 obses apud Parthos fuit: deinde ab iis in patriam
 restitutus, cum mercedis loco septuaginta con-
 valles Armeniæ accepissent: viribus auctus cum
 istas recuperavit, tum Parthorum ditionem popu-
 latus est, quæ circa Ninum est et Arbela. Sub-
 ditos etiam sibi habuit Atropatenos et Gordyæos,
 cum quibus et Mesopotamiam, et Syriam etiam,
 transmissis Euphrate, ac Phœnicem vi occupavit.
 Eo usque elatus, urbem condidit vicinam Iberiæ,
 inter hanc et Zeugma, quod est ad Euphratem,
 quam Tigranocerta nominavit, conducens in eam
 homines e duodecim, quas evastaverat, Græcanicis
 urbibus. Sed supervenit Lucullus, qui Mithrida-
 tem bello prefferat, habitatoribusque domum quo-
 que suam dimissis, opus semiperfectum subvertit,
 exiguumque pagum reliquit. Syria etiam et Phœ-
 nice eum expulit. Hujus Tigranis successor Artax-
 asdes floruit, quamdiu Romanorum coluit amici-
 tiam: cum autem Antonium Parthis prodidisset
 in bello contra eos suscepto, pœnas dedit: victus
 enim ab eo Alexandriam abreptus, et in triumpho
 per urbem ductus, habitusque aliquantisper in cus-
 todia, bello Actiaco gliscente interfectus est. Om-
 nia Persarum sacra et Medi et Armenii religiose co-
 35

^a ἴδε Par. 5. ^b Scripti, Ζαριάδης. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc. ^c ἀπὸ τῆς Par. 5. ^d περὶ τὸν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^e Ἀτροπατινῶν Par. 1. Ἀτροπατινῶν Par. 5. ^f Γορδιαῶν Par. 5. Mosc. ^g καὶ δεστ Esc. Mosc. ^h Εὐφράτην πλησίον τῆς Ἰβηρίας μεταξὺ ταύτης τε καὶ τῆς κατὰ τὸν Εὐφράτην Ζεύγματος ἀνακράτος εἶλεν Par. 5. ⁱ ἐκτίξε Par. 5. Esc. Mosc. ^k Scripti, συνάγων. Marg. Cas. sic Par. 5. ^l Λεύκελλος Med. 3. Esc. Mosc. Λεύκελλος Med. 4. ^m αὐτῆς Par. 5. ⁿ ἡνύχαι Esc. Mosc. ^o Ῥωμαίων Par. 5. ^p Ἀντώνιος Par. 1. 5. ^q τίσιν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r Ῥωμαίων Par. 5. sed Ῥωμαῖοις scribitur supra. ^s καὶ δεστ Med. 3. ^t Ταναΐδος Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

γαμένην Ἀρμενίαν—Τῷ δὲ Ζαριάδῳ ὁ Σωφηνὸς ΑΡΤΑΝΗΣ ἔχων τὰ νότια μέρη, καὶ τῶν τὰ παρὰ δύσιν μᾶλλον] Scribendum est forte, τῷ δὲ Ζαριάδῳ ὁ Σωφηνὸς, ΑΡΜΕΝΙΑΣ ἔχων τὰ νότια μέρη: ut nomen hujus a Zariadre prognati principis sit Σωφηνός, vel Σωφηνός, sicut infra scribitur, p. 777. lin. 2. T.

6. ὑπὸ τῷ Τιγράνῳ] Vide Cicer. pro Sextio. c. 27. pro Leg. Manil. c. 9. Flor. lib. iii. c. 5. Anon.

12. περὶ Νίνον] Βερίνον: περὶ Νίνον legi ex conjectura. Xyland.

16. Ἐπὶ τοσούτον δ' ἐλαρξεν, καὶ πόλιν ἔκτισεν πλησίον τῆς Ἰβηρίας] Tigranes post reges subditos rex regum appellatur, et cum Adiabenes, Mesopotamiæ, Ciliciæ, et Syriæ potiretur, novam extruxit urbem, nomine Tigranocertam, i. e. Tigranis urbem, ut regiam sedem in medio regno haberet. Tacitus, Ann. lib. xv. c. 4. situm hoc modo describit: Nicephorus amnis baud spernenda latitudine partem murorum ambit, et duæ ingens fossa, qua fluvio diffidebat. Urbs erat ditissima, cum Lucullus eam cepit, seditione civium eum adjuvante. (Plut. in Lucullo) Sita fuit ad distantiam m. p. xxxvii. ab urbe Nisibi, (Tacitus ibid.) in australibus Armeniæ. Plinius latitudinem Armeniæ maximam a Tigranocerta ad Iberiam efficit, ergo lectio Strabonis πλησίον τῆς Ἰβηρίας mendosissima est, et miror hoc exscriptoris peccatum Casaubo-

num et alios prætermisisse. Legamus, πλησίον τῆς Ἀρμενίας, nam Strabo in lib. xvi. Tigranocertam non in Armenia, sed in finibus Mesopotamiæ locat; et Taurum montem Armeniæ terminum constituit. F.

24. μικρὰν κάμην κατέλιπεν] Plutarchus habitantium numerum in Tigranocerta apte depingit: μὴν πόλεως διαλυθείσης, πολλὰς ἀνοικίζεσθαι, πάλιν κομιζομένης τῶν αὐτῶν οἰκιστοῦς. Postea restituta fuit, nam sub Nerone Tacitus esse urbem copia defensorum et magnitudine mœnium validam scribit. Idem.

32. πλείους ἐβασίλευσαν ὑπὸ Καίσαρι καὶ Ῥωμαῖοις ὄντες] Post Artaxasdem regnavit Artaxias, quo occiso datus a Cæsare (Augusto) Armeniis Tigranes.—Nec Tigrani diuturnum imperium fuit, neque liberis ejus. (Tacit. Ann. lib. ii. c. 3.) Idem.

35. τὰ δὲ τῆς Ἀναΐτιδος—Ἀρμένιοι] Pro Tanaide autem Anaitidem reposui, non modo epitomas, sed etiam Plutarchum et alios secutus scriptores, ipsumque adeo hoc in libro Strabonem. Xyland.

Ibid. τὰ δὲ τῆς Ἀναΐτιδος] Eustathius in Dionysium legisse videtur Ταναΐτιδος, magno errore. Casaub.

Ibid.] Codex Aldinus et Hopperi leg. Ταναΐδος, unde facile Ταναΐτιδος irrepsit. Anon.

et alibi templa posuerunt et in Acilifena. Ibi feros ferasque ei consecrant; quod sane mirum non est: sed et illustrissimi ejus nationis filias suas virgines ei dedicant: ac lex est, ut longo tempore apud deam constupratae, deinde nuptum dentur, nemine talis mulieris conjugium dedignante. Tale quippiam etiam Herodotus de Lydiis mulieribus scribit. Omnes enim eae, ut ait, meretrices sunt: et amatores ita blande tractant, ut et hospitium praebent, et saepe plura munera dent quam recipiant, utpote e re lauta sumptum suppeditantes: non autem quosvis hospitio excipiunt, sed eos praecipue, qui dignitate ipsis sunt pares.

νιοι, ἐν πᾶσι τοῖς ἱερουσαμένοι τοποῖς, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ Ἀκίλισσῃ· ἀναπῆσαι δ' ἐνταῦθα δέλας καὶ δέλας· καὶ τὸ μὲν ἐξ ἡγεμονίας· ἀλλὰ καὶ ἡγεμόνας οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἔθνων· ἀνιέρουσι παρθένας, αἷς νόμος ἐστὶ κατὰ πορνείας πολλὸν χρόνον παρὰ τῇ θεῷ, καὶ ταῦτα δίδωσθαι παρὰ γάμον· ἐκ ἀπαξιοῦντος τῇ τοιαύτῃ συνοικεῖν ἕδενός. Τοιοῦτον δὲ τι καὶ Ἡρόδοτος λέγει· τὸ περὶ τὰς Λυδίας· πορνεῖν γὰρ ἀπάσας. Οὐτω δὲ φιλοφρόνως χρώμεται τοῖς ἐρασταῖς, ὥστε καὶ ξένων παρέχουσι, καὶ δῶρα ἀντιδίδουσι πλείω πολλὰ καὶ λαμβάνουσιν, ἅτ' ἐξ εὐπόρων οἰκῶν ἐπιχορηγούμεναι· δέχονται δ' ἐξ οὗ τυχόντας τῶν ξένων, ἀλλὰ μάλιστα οὗ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἀξιώματος.

^a Ἀκίλισσῃ *Esc. Mosc.*

^c αἷς τυχόντας *Par. 5.*

^b ἀνιέρουσι παρθένας, defunt *Par. 1. Med. 4.*

^c κατὰ πορνείας *Par. 5.*

^d τὸ δεῖται *Med. 3.*

Ibid.] Anaitis est, secundum Bryantium, *Ain Ait*, scilicet fons solis. Hoc numen esse videtur idem ac Venus caelestis, quam, ut Herodotus ait, Persae coluerunt, et quam idem esse numen

ac Mithram (solem) affirmat. *F.*

7. Ἡρόδοτος] *Lib. i. c. 93. Anon.*

S Y N O P S I S

LIBRI DUODECIMI.

PERSEQUITUR inceptam superiore libro partis tertiæ τῆς ἐντὸς Ταύρου Ἀσιæ descrip-
tionem, Cappadociamque enarrat. Deinde agit de quarta ejusdem Ἀσιæ parte, quæ est pen-
insula ea, ubi minor Ἀσία. Tractat hic de Ponto, Bithynia, Galatia, Lycaonia, Isauria,
Pisidia, Mysia, et Phrygia.

Σ Τ Ρ Α Β Ω Ν Ο Σ

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ω Ν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

S T R A B O N I S

RERUM GEOGRAPHICARUM

LIBER DUODECIMUS.

ΚΑΙ ἡ Καππαδοκία ὅτι ^a πολυμερὴς τε, καὶ
συχρὰς δεδεγμένη ^b τὰς μεταβολάς. Οἱ δ'
οὖν ὁμόγλωττοι μάλιστα εἰσιν οἱ ἀφοριζόμενοι πρὸς
νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγόμενῳ Ταύρῳ· πρὸς ἑὸν δὲ
τῇ Ἀρμενίᾳ, καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μετὰ τὴν ἑτέρω-
γλώττοις ἔθνεσι· πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι
τῶν ἑκβολῶν τῶν ^c Ἀλυσ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ τε τῶν
Παφλαγόνων ἔθνει καὶ Γαλατῶν τῶν πρὸς Φρυγίαν
^d μετοικισάντων, μέχρι Λυκαόνων, καὶ Κιλικίων, τῶν
πρὸς τῶν Κιλικίων νεμεριδίων. Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν

CAPPADOCIA in varias partes divisa
est, et varias experta mutationes. Qui
eadem utuntur lingua, ii maxime sunt, qui de-
finiuntur versus meridiem Cilicio, qui vocatur,
Tauro: versus orientem Armenia et Colchide,
aliisque interjacentibus gentibus, quæ fermone
diverso utuntur: versus septentrionem Euxino
mari usque ad Halys ostia: versus occasum Paph-
lagonica natione et Galatis, qui in Phrygiam com-
migraverunt, usque ad Lycaones et Cilices eos,
qui asperam colunt Ciliciam. Jam de iis ipsis,

^a πολυμερὴς Par. 5. πολυμερὴς Esc. Mosc.
μισάντων Par. 5.

^b τὰς δεest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^c Ἀλυσ Par. 1. 5.

^d μετοι-

Καὶ &c.] Libri initium deesse suspicor, non enim puto ita ex
abrupto (qui aiunt) eum ordiri voluisse. Xyland.

Ibid. Καὶ ἡ Καππαδοκία] Asiam cis Taurum partitus est geo-
graphus libro superiore in quatuor partes: harum duas priores
ac magnam tertiæ partem eodem libro explicuit. Nunc quæ
superfunt ejusdem μερίδας sunt exponenda: quid autem supersit
ex illo loco facile intelligemus. Ibi dicta est hæc tertia pars
constare ex Media, Armenia, Cappadocia, et τοῖς μετὰ: Me-
diam et Armeniam libri proximi fine est complexus; Cappado-
cia igitur restat cum τοῖς μετὰ. Ex his apparet nihil periisse
initio hujus libri, nisi fortasse paucula quædam verba aut hujus

initio, aut prioris fine, quorum jactura factum, ut hoc princi-
pium videatur minus concinnum et reliquis simile. Græcam
tamen ὑπόθεσιν cum legimus, suspicari possumus desiderari hodie
descriptionem eorum, quæ Strabo appellavit τὰ μετὰ: quum
alioquin videantur ea cum Cappadocia describi. Casaub.

Ibid.] Sub Cappadocia nomine Strabo primum omnem ab
ostio Halys ad Euphratem et Ciliciam regionem includit. Postea
autem Cappadociam propriam a Ponti regno disjungit. Ptole-
mæus et Plinius adusque Euxinum mare eam protendi aiunt. F.

3. οἱ ἀφοριζόμενοι πρὸς νότον μὲν] Confer cum Ptolemaica περι-
γραφῇ, quæ eadem fere est. Casaub.

qui eodem utuntur fermone, veteres Cataoniam seorsim posuerunt, a Cappadocia tanquam diversa natione distinguentes, inque gentium enumeratione Cataoniam Cappadociæ subjunxerunt, inde Euphratem, et quæ sunt trans eum gentes, ita ut Melitenam quoque sub Cataonia posuerint, quæ inter hanc et Euphratem sita Commagenam attingit, ac pars decima Cappadociæ habetur, ut quidem in decem hæc divisa est provincias. Sic enim nostra ætate reges, qui Archelaum antecesserunt, Cappadociæ ditionem distribuerunt: et Cataonia etiam una est de decem partibus. Nostra ætate utrique suus fuit præfectus, cum quidem neque ullum linguæ Cataonum a Cappadocum lingua discrimen appareat, neque ab aliis gentibus, mirum in modum prorsus fere abolitis indiciis diversitatis inter istas gentes. Erant ergo divisi: adjecit Cataones Cappadocibus Ariarathes, qui primus Cappadocum rex fuit appellatus. Est autem portio hæc Asiæ quarta tanquam isthmus magnæ peninsulæ duobus constrictus maribus: uno, quod est Issici sinus usque ad Ciliciam, quæ nunc aspera dicitur: altero, quod est Euxini usque ad Sinopem et oram Tiberenorum. Intra isthmum hunc peninsulam vocamus, quidquid versus occasum est regionum a Cappadocia: quod Herodotus terram intra Halyn appellat: nam isthæc omnia possidet Cræsus, quem ille tyrannum populorum intra Halyn appellat. Hodie Asiam intra Taurum nominant, cognominem toti continenti isti, quæ Asia usurpatur. In hac ergo Asia, quam describimus modo, continentur ab ortu Paphlagones, Phryges, Lycaones: deinde Bithyni, Mysi, Epictetus: tum Troas et Hellepontia: post hæc ad mare de Græcis Æoles, ac Iones: de cæteris Cares et Lyci: in mediterraneis Lydi. Ac de reliquis quidem, postea dicitur. Cappadociam Persæ in duas diviserunt satrapias: eas ab his acceptas Macedones passim sunt in duo regna mutari, partim sponte, partim inviti:

ὁμογλώττων οἱ παλαιοὶ τὰς Καταόνας καὶ αὐτὰς ἑταίρον, ἀντιδιαίρωντες τοῖς Καππαδόξιν, ὡς ἐπεροῦνεσι· καὶ ἐν τῇ ἀγαριθμῶσει τῶν ἔθνων μετὰ τὴν Καππαδοκίαν ἐτίθεσαν τὴν Καταονίαν· εἴτα τὸν Εὐφράτην, καὶ τὰ πέραν ἔθνη, ὥστε καὶ τὴν Μελιτηνὴν ὑπὸ τῇ Καταονίᾳ πάλιν, ἢ μεταξὺ καί ται Τάτης τε καὶ τῆς Εὐφράτης, συνάπτεσθαι τῇ Κομμαγενῇ, μέρος τε τῆς Καππαδοκίας ὅτι δέκατον, καὶ τὴν εἰς δέκα στρατηγίας ἀγαίρειν τῆς χώρας. ^a Οὕτω δὲ δὴ οἱ καὶ ἡμᾶς βασιλεῖς οἱ πρὸ Ἀρχέλαου, ἀγαταγμένῳ εἶχον τὴν ἡγεμονίαν τῆς Καππαδοκίας· δέκατον δ' ὅτι μέρος καὶ ἡ Καταονία· καὶ ἡμᾶς δὲ εἶχε στρατηγὸν ἑκάτερον ἴδιον· οὔτε δ' ἐκ τῆς ἀγαλαίτης ἀγαφοῦς πινος ἐν τέτοις πρὸς τὰς ἄλλας Καππαδόκας ἐμφαινομένης, ἔτε ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἔθνων, θαυμαστόν πως ἡφάνισται τελέως τὰ σημεῖα καὶ ἀλλοεθνίας. Ἦσαν δ' οὖν διωρισμένοι· πρῶτον σατο δ' αὐτὰς Ἀριαράθης ὁ πρῶτος πρῶταγορεύς· καὶ τῶν Καππαδοκίων βασιλεὺς. Ἔστι δ' ὡς περ Χερρόνησου μεγάλης ἰσθμὸς οὗτος, σφινγρόμνος θαλάττης δυοῖ, τῇ τε τῆς Ἰστικῆς κόλπου μέχρι τῆς περαχίας Κιλικίας, καὶ τῇ τῆς Εὐξείνης, μεταξὺ Σινώπης τε καὶ τῆς τῶν Τιβερηνῶν περαχίας· ἐντὸς δὲ τῆς ἰσθμῆς λόγρον χερρόνησον τὴν πρῶτον πρὸς τοῖς Καππαδόξιν ἄπασαν, ἢ Ἡρόδοτος μὲν ἐντὸς Ἀλυσος καλεῖ· αὕτη γὰρ ὅστις, ἥς ἡρξεν ἀπάσης ^b Κερσίος· λέγει δ' αὐτὸν ἐκεῖνος τῶν ἐθνῶν τῶν ἐντὸς Ἀλυσος ποταμῶ. Οἱ δὲ νῦν τὴν ἐντὸς τῆς Ταύρου καλεῖσιν Ἀσίαν, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ ὑπὲρ ταύτην Ἀσίαν πρῶταγορεύοντες. Περιέχεται δ' ἐν αὐτῇ πρῶτον μὲν ἔθνη τὰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, Παφλαγόνες τε, καὶ Φρύγες, καὶ Λυκαόνες· ἔπειτα Βιθυνοὶ, καὶ Μυσοὶ, καὶ ἡ Ἐπίκτητος· ἐπὶ δ' Τρωᾶς, καὶ Ἑλλησποντία· μὲν δὲ τὰς περὶ θαλάττην μὲν Ἑλλήνων οἱ τε Αἰολεὺς καὶ Ἴωνες, τῶν δ' ἄλλων Κᾶρες τε καὶ Λύκιοι· ἐν δὲ τῇ μεσογείᾳ Λυδοί. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἑρμῶν ὑπερῶν. Τὴν δὲ Καππαδοκίαν εἰς δύο σατραπείας μεριθεύσαν ὑπὸ τῶν Περσῶν πρῶταγορεύοντες Μακεδόνες ^c διεῖδον, τὰ μὲν ἐκόντες, τὰ

^a Οὕτως Med. 4. ^b τῆς deest Med. 4. ^c ἔθνων Med. 4. ^d Αριαράθης Par. 5. ^e δ' ὡς περ defunt Bre. ^f Ἰστικῆ Efc. ^g τῆς deest Med. 3. ^h Κερσίος Med. 4. ⁱ πρῶτα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^k περιέχον

1. οἱ παλαιοὶ τοὺς Καταόνας—ἑταίρον] Cataoniam Cappadociæ esse partem ita videtur Stephanus notare, quasi Strabo primus id pronunciasset. Plinius idem docet. Ptolemæus vero ut aliquot alias Cappadociæ partes, ita hanc Armeniæ minori tribuit. Casaub.

10. οἱ πρὸ Ἀρχέλαου] Qui ab Antonio rex est Cappadociæ constitutus. Vide infra, et Dionem. De Antipatro Derbete sub finem libri, p. 853. Edit. Amst. Idem.

15. οὔτε ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἔθνων] Verba non coherent. Quid secutus sim, versio mea ostendit, ut et alibi, neque enim omnia annotando persequi possum. Xyland.

Ibid. οὔτε ἐκ τῶν ἄλλων ἔθνων] Mendosa lectio: nam ἔθνων legendum est, non ἔθνων. Sensus est, nullum restare ἀλλοεθνίας vestigium in illis decem præfecturis, ex quibus Cappadociam totam dixit esse constatam: nullum, inquam, vestigium, neque in dialectis, neque in aliis moribus et institutis. Sic multis locis διάλεκτοι et ἔθνη conjunguntur: quanquam constanti errore, perperam fere fem-

per ἔθνη scripserunt male feriati librarii, pro ἔθνη, ut hoc loco, et libro viii. et xiv. Lege ergo, οὔτε ἐκ τῶν ἄλλων ἔθνων. Casaub.

18. Αριαράθης ὁ πρῶτος πρῶταγορεύς Καππαδοκίων βασιλεὺς] Obscurus locus: non enim vocabatur Ariarathes primus rex Cappadociæ, ut ex Diodoro apparet: sed e posteris ejus quum unus fuisset ita appellatus, postea sic reliqui quoque omnes fere sunt nuncupati. An igitur ita accipiendum, quasi scriptum esset, ὁ πρῶτος πρῶταγορεύς Αριαράθης? An vero intelligit potius eum, qui Macedonum imperio exemit Cappadociam, et ut rex eam tenuit, non ut Macedonum præfectus? Nam hic Ariarathes vocabatur: sic omnino puto. Vide Diodorum, libro xli. Idem.

19. Ἔστι δ' ὡς περ] Est autem portio hæc: ita verti, ne quis ad solam Cappadociam pertinere hæc putaret. Vide initium libri superioris. Xyland.

25. Ἡρόδοτος] Lib. i. c. 28. Anon.

39. διεῖδον, τὰ μὲν] Legebatur, περιέχον, inepte. Sed et Eustathius in Dionysium ex hoc loco scribit, Cappadociam a Persis

δ' ἄκοντες, εἰς βασιλείας ἀντὶ^β σατραπειῶν δι-
 εῖσαν. ὧν τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμασαν,
 καὶ πρὸς τὴν Ταύρω, καὶ τὴν διὰ μέγαλιν Καππα-
 δοκίαν. τὴν δὲ, Πόντον, οἱ δὲ τὴν πρὸς τὴν Πόντον
 Καππαδοκίαν. Τῆς δὲ μεγάλης Καππαδοκίας νῦν
 μὲν οὐκ ἴσμεν πρῶτον διέταξιν· τελευτήσαντος γὰρ
 τὸν βίον Ἀρχελάου τῷ βασιλεύσαντος, ἔγνω Καί-
 σαρ τε καὶ ἡ σύγκλητος ἐπαρχίαν εἶναι Ῥωμαίων
 αὐτῶν· ἐπὶ οὗτοι δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν βασιλέων,
 εἰς δέκα στρατηγίας διημερῆς τῆς χώρας, πέντε μὲν
 ἐξῆλθοντο^α αἱ πρὸς τὴν Ταύρω, Μελιτηνῇ, καὶ Κα-
 ταονίᾳ, καὶ Κιλικίᾳ, Τυανίτις^β τε καὶ Ἰσαυρίτις^γ
 πέντε δὲ λοιπῇ, Λαβινασίῳ, Σαργασίῳ, Σαρ-
 γασίῳ, Καμανίῳ, Μοραμνίῳ. Προσέγετο δ'
 ὕπερ πρὸς Ῥωμαίων ἐκ τῆς Κιλικίας τῆς πρὸ
 Ἀρχελάου καὶ ἐνδεκάτη στρατηγία, ἣ πρὸ Κατάβα-
 λα τε καὶ Κύνδιστρα μέχρι τῆς Ἀντιπάτρου Δέρβης
 τῇ ληστῇ. τῷ δὲ Ἀρχελάου καὶ ἡ τραχίεια πρὸ
 Ἐλαϊῶσαν^δ Κιλικία, καὶ πᾶσα ἡ τὰ περικύκλιον
 συστημαμένη. Ἐπὶ δ' ἡ μὲν Μελιτινὴ πρὸς Ἀπλυσίαν
 τῇ Κομμαγηνῇ πᾶσα γὰρ ὅτι τοῖς ἡμέτεροις δέν-
 δροις κατέφυτος, μόνη δ' ἄλλης Καππαδοκίας· ὥστε καὶ
 ἔλαιον φέρειν, καὶ τὸν Μοναρίτιν οἶνον τοῖς Ἑλλήνεσι
 ἐνάμιλλον· ἀντίκειται δὲ τῇ Σωφίῳ μέσον ἔχουσα
 τὸν Εὐφράτιν ποταμὸν, καὶ αὐτὴ, καὶ ἡ Κομμαγηνή
 ὁμοῦ ἔσται. Ἐπὶ δὲ φέρειον ἀξιόλογον τὴν Καππα-

eorum alterum proprie Cappadociam, et Cappado-
 ciam ad Taurum, adeoque magnam Cappadociam
 nuncupaverunt: alterum Pontum, sive Cappado-
 ciam Ponticam. Magnæ Cappadociæ antiquam
 constitutionem nunc ignoramus: mortuo enim ejus
 rege Archelao, Cæsar decrevit ac senatus, ut Ro-
 manorum ea esset provincia. Sub Archelao et eum
 antegressis regibus Cappadocia in decem divisa
 portiones seu præfecturas, quinque sub Taurica
 censebantur, Melitena, Cataonia, Cilicia, Tyanitis,
 Isauritis: quinque reliquæ minori tribuebantur,
 Lavinasena, Sargusena, Sargavena, Cammanena,
 Morimena. His adjecerunt Romani undecimam
 præfecturam de Cilicia quæ ante Archelai fuit, cir-
 cum Castabala et Cybistra, usque ad Antipatri
 Derben prædonis. Paruit autem Archelao etiam
 aspera circa Elæussam Cilicia, et ea omnis, in qua
 prædonum cœtus coiverunt. Melitena per omnia
 similis est Commagenæ: tota enim domesticis
 conferitur arboribus, sola ex omnibus Cappadociæ
 partibus: ita ut oleum quoque ferat, et Monarite
 vinum, quod cum Græcis certet. Sophenæ ex ad-
 verso jacet, ab eo dirempta Euphrate fluvio, ut et
 finitima Commagene. Trans fluvium Cappadociæ

^α αὐτίκα Par. 1.

deerat Med. 4. add. postea.

Τυανίτις Efc. τὴν δὲ Med. 4. Efc. τὴν καὶ defunt Mosc.

σαυρίτις Efc. Γαυσαυρίτις Mosc.

γαυσίῳ Par. 1. Med. 4. Σαργασίῳ Par. 5. Σαργασίῳ Med. 3. Mosc. Σαργασίῳ Efc.

Σαργασίῳ Efc. Σαργασίῳ Mosc.

3. 4. fed Med. 4. habet Μοριμνίῳ ex correct.

Med. 4. ex correct.

Κιλικίας Par. 1.

^β σατραπειῶν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

καὶ deest Med. 3. 4. Mosc.

^γ Epitomæ auctor, Σαργασίῳ. Ex eadem et vett. lib. seq. vocem restitimus. Marg. Cas. Σαρ-

γαυσίῳ Par. 1. Med. 4. Σαργασίῳ Par. 5. Σαργασίῳ Med. 3. Mosc. Σαργασίῳ Efc.

^δ Χαμανίῳ Par. 5. Χαμανίῳ Efc. Mosc.^ε Κύνδιστρα Par. 1. Κύνδιστρα Par. 5. Κύνδιστρα Med. 3. Efc. Κύνδιστρα Mosc. Κύνδιστρα

τῇ ληστῇ Δέρβης Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^ζ Σωφίῳ Med. 4. Σωφίῳ Efc. Mosc.

καὶ deest Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^α βασιλεύσαντος Par. 1. 5. Med. 3. 4.

καὶ deest Efc.

^β Τυανίτις Par. 1. 5. Med. 3. 4.^γ Γαυσαυρίτις Par. 5. Ισαυρίτις Med. 3. Ισαυρίτις Med. 4. Γαυ-

σαυρίτις Par. 1. Med. 4. Σαργασίῳ Par. 5. Σαργασίῳ Med. 3. 4.

^δ Ριμνησίῳ Par. 1. 5. Efc. Mosc. Ριμνησίῳ Med.^ε Ἐλαϊῶσαν Par. 1. Ἐλαϊῶσαν Med. 3. 4. Ἐλαϊῶσαν Mosc.

καὶ deest Med. 3. 4. Efc. Mosc.

in duas Satrapias, a Macedonibus in totidem regna, fuisse divi-
 sam. Xyland.

5. Τῆς δὲ μεγάλης Καππαδοκίας νῦν μὲν ἐκ ἴσμεν ΠΡΩΤΗΝ δι-
 τάξιν] Scribendum est, credo, ἐκ ἴσμεν ΠΩ ΤΗΝ διτάξιν: quia
 scilicet reductio Cappadociæ in formam provinciæ, dum scribe-
 batur Strabo, imperata a Tiberio necdum perfecta erat. Primam
 autem istius regionis in decem præfecturas sub regibus distri-
 butionem, ut sibi bene notam, pergit exponere. Addit: Προ-
 σέγετο δ' ὕπερ πρὸς Ῥωμαίων ἐκ τῆς Κιλικίας ΤΗΣ πρὸ Ἀρχελάου καὶ
 ἐνδεκάτης στρατηγίας, ἣ πρὸ Κατάβαλα τε καὶ Κύνδιστρα μέχρι τῆς Ἀντι-
 πάτρου Δέρβης τῇ ληστῇ. τῷ δὲ Ἀρχελάου καὶ ἡ τραχίεια πρὸ
 Ἐλαϊῶσαν Κιλικία, καὶ πᾶσα ἡ τὰ περικύκλιον συστημαμένη. Lego, ΤΟΙΣ πρὸ
 Ἀρχελάου. Hoc enim, opinor, vult Strabo; post primam illam
 in decem præfecturas distributionem, Romanos adjecisse regibus
 ante Archelaum undecimam, a Castabalis ad Derben; et ipsi
 Archelao magnam Ciliciæ τῆς τραχίειας partem. T.

7. ἔγνω Καίσαρ] Tiberius ut videtur: vide Dionem. Casaub.

Ibid.] Appianus provinciam esse factam Cappadociam ab
 Augusto innuit: ἡ βασιλεία περιῆλθεν ἐς στρατηγίαν. Tacitus autem,
 Ann. l. ii. c. 42. Archelai captivitatem et interitum, Tiberio
 imperante, describit, et dehinc in provinciam redactam esse
 Cappadociam narrat. Quapropter conjici potest, quod Καίσαρ
 Strabonis est Tiberius Cæsar. F.

11. Μελιτηνῇ, καὶ Καταονίᾳ] Abortu ad occasum procedit Strabo.
 Melitene Euphrati proxima, deinde Cataonia, Cilicia, præfec-
 tura Tyanitis et Garfauritis. Exinde retrogressus ad Euphra-
 tem, cum Lavinasene incipit. Idem.

12. καὶ Ἰσαυρίτις] Non potest Isauria intelligi, de qua nullum
 est verbum in descriptione Cappadociæ. Libri veteres habent,
 Σαυρίτις. Epitomæ auctor Γαυσαυρίτιν vocat: et hanc lectionem
 probo, est enim quam Ptolemæus Γαυσαυρίαν appellat: Plinius,
 l. vi. c. 3. Garfauritin, ut Strabo. Lege ergo, Γαυσαυρίτις:

quancum alio loco, infra, legitur Γαυσαυρία. Casaub.

Ibid.] Probo Casauboni lectionem a MS. Par. confirmatam.
 F.

13. Λαουινασίῳ] Infra Λανασίῳ vocatur, corrupta, ut fit,
 barbara voce. Ptolemæus Λαουινανσιῳν vocat, et in Armenia
 minore collocat. Casaub.

Ibid. Σαργασίῳ, Σαργασίῳ] Posteriorem vocem ex Epitome
 et libris scriptis restitimus. Ptolemæus Σαργασίῳ tantum
 refert: neque dubium reponendam esse hic quoque hanc vocem,
 loco alterius illarum quas adscripsimus: nam ita recte infra
 scribitur: puto autem loco prioris, quæ in manuscriptis scri-
 bitur, Σαργασίῳ. Apud Plinium, l. vi. c. 3. legitur Sargau-
 rasane: sed is extra Cappadociam statuit. Idem.

14. Καμανίῳ] Scribe, Καμανίῳ, ut post aliquot paginas
 scribitur: similiter Plinio, l. vi. c. 3. Cammanene. Ptolemæo
 Χαμανή. Morimenem ex Epitome restitimus, et Plinio.
 Idem.

Ibid. Μοραμνίῳ] Locus hic corruptus est, sed integravi eum
 quantum licuit ex epitomis atque Plinio, l. vi. c. 3. Morimena
 quidem paulo post apud Strabonem legitur. Nam de ipsis vo-
 cabulis disputabitur (Deo volente) in nostro Onomastico. Cy-
 bistra quidem legendum liquet. Elæussam legi, Ἐλαϊῶσαν, pro
 Ἐλαϊῶσαν, quia et infra sic aliquoties dicitur, et habet Plinius,
 l. v. c. 27. Xyland.

18. τῷ δὲ Ἀρχελάου καὶ ἡ τραχίεια—Κιλικία, καὶ πᾶσα ἡ τὰ περικύκλιον
 συστημαμένη] Archelaus ob merita in subigendis prædoni-
 bus, qui, durante civili bello, et amota classe, Romanos infesta-
 verant, gratiam Augusti sibi conciliavit, et regno Cappadociæ,
 adjecta Cilicia aspera, restitutus est. Vide infra. F.

20. Μελιτηνῇ] Melitene hodie Mellaria. (D'Anv.) Idem.

23. Μοναρίτιν] Notandum, Μαρινίτην. Τουρ.

1. Τόμισα]

castellum est memorabile Tomisa: id venditum fuit Sophenæ talentis centum: postea autem temporis Lucullus ob rem bene gestam præmii loco id Cappadoci dedit, cujus in bello Mithridatico usus fuerat opera. Cataonia lata est et cava planities, omnium rerum ferax, exceptis quæ semper virent. Circum eam jacent cum alii montes, tum Amanus versus meridiem, frustum a Cilicio avulsum Tauro, et abruptus ab hoc in contrariam partem Antitaurus. Etenim Amanus a Cataonia occasum versus et meridiem ad Syriacum ac Cilicium se porrigens mare, hoc spatio includit totum sinum Issicum, et campos Ciliciæ qui sunt ad Taurum. Antitaurus ad septentrionem inclinat, ac nonnihil etiam ad ortum, deinde in mediterranea definit. In hoc Antitauro profundæ sunt et angustæ convalles, in quibus etiam sita sunt Comana, et Bellonæ templum Comana ab accolis dictum: urbs est memorabilis, et maxima ibi multitudo eorum, qui divino instinctu corripiuntur, atque hierodulorum, qui sunt sacrificiorum servi. Cataones sunt qui urbem inhabitant, regi quidem alias subditi, sed pontificis tamen dicto audientes: is maxima e parte et templi dominus est, et hierodulorum, qui, cum nos ibi peregre effemus, plures erant sex millibus, viri una cum mulieribus. Multum etiam agri est, quod ad templum pertinet, cujus fructus percipit pontifex: isque secundum regem in summo est inter Cappadoces honore: plerumque ex eadem familia sunt pontifices et reges. Ista sacra putatur Orestes, ejusque soror Iphigenia, eo attulisse e Scythia Taurica, quæ Tauropoli Dianæ habentur: ibidemque lugubrem deposuisse comam, unde Comana urbi nomen factum. Per eam mediam fluit Sarus amnis, ac per convalles Tauri in campos Ciliciæ se evolvens, in subiectum huic mare exit. At per Cataoniam Pyramus navigabile flumen decurrit,

δοκῶν ἐν τῇ περάῃ, Τόμισα· τὸ δ' ἐν ἑαυτῇ μὲν τῷ Σωφίῳ ταλάντων ἑκατὸν ἔπερην δ' ἐδωρήσατο Λεύκουλλος τῷ Ἀκαππαδοκί συστρατεύσαντι ἄριστεῖον χεῖρ' ὅν' ὡς τὸν Μιθριδάτιον πόλεμον. Ἡ δὲ 5 Καταονία πλατὺ καὶ κοίλῃν ὅτι πεδίον, πᾶμφορον, πλὴν τῶν αἰθαλῶν. Περιέχεται δ' ὅρη ἄλλα τε, καὶ ὁ Ἀμανὸς ἐκ τῶ ὡς νότον μέρος, σπόσασμα δὲ τῶ Κιλικίᾳ Ταύρῃ, καὶ ὁ Ἀντίταυρος εἰς τὰναντία ἀπερρώγως. Ὁ μὲν γὰρ Ἀμανὸς ὑπὲρ τὴν Κιλικίαν, 10 καὶ πρὸς Συριακὴν ἐκτείνεται θάλατταν ὡς πρὸς ἑσπέρην, ἀπὸ τῆς Καταονίας, καὶ τὸν νότον· τῇ δὲ τοιαύτῃ ἀφ' ἑσπέρης περικλείει τὸ Ἰσικὸν κόλπον ἅπαντα, καὶ τὰ μεταξύ τῶν Κιλικίων πεδία ὡς τὸ Ταύρον· ὁ δ' Ἀντίταυρος ὑπὲρ τὰς ἀρκτεὺς ἐγκέκλιται, 15 καὶ μικρὸν ὀπισθὰ μὲν τῶ ἀνατολῶν, εἴτ' εἰς πρὸς μεσσηνίαν τελευτᾷ. Ἐν δὲ τῷ Ἀντίταυρῳ τέττω, βαθεῖς καὶ στενοὶ εἰσιν αὐλῶνες, ἐν οἷς Ἰσχυρίαι τὰ Κόμῃνα, καὶ τὸ τῆς Ἐννοῦς ἱερὸν, ὃ ἐκείνοι ἑκόμενα ὀνομάζουσι· πόλις δ' ὅτιν ἀξιόλογος, πλείστον μὲν 20 ἵ τῶν θεοφορήτων πλῆθος, καὶ τὸ τῶ ἱεροδύλων ἐν αὐτῇ. Καταόνες δὲ εἰσιν οἱ ἐνοικούντες, ἄλλως μὲν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τεταγμένοι, τῶ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες· τὸ πλέον δὲ τῶ ἱερὸς κύριός ἐστι καὶ τῶ ἱεροδύλων, οἱ καὶ τὴν ἡμετέραν ὀπισθὴν μείαν πλείους ἦσαν τῶν 25 ἐξακχιλίων, ἄνδρες ὅμῃ γυναιξί. Περιέχεται δὲ τῷ ἱερῷ καὶ χώρα πολλή· καρποῦται δ' ὁ ἱερεὺς τὴν ὀρόσῳ καὶ ἔστιν οὗτος δεύτερος καὶ πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ μὲν τὸν βασιλέα· ὡς δ' ὀπίσσω τῶ αὐτῶ γένος ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῖς βασιλεῦσι. Τὰ δ' ἱερὰ 30 πάντα δοκεῖ Ὀρέτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἰφιγενείας κομίσαι δεῦρο ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς Σκυθίας, τὰ τῆς Ταυροπόλεως Ἀρτέμιδος· ἐν τῇ δὲ καὶ πρὸς πέντημον κόμῃν σποράσθαι, ἀφ' ἧς καὶ τὸν ὄνομα τῇ πόλει. Διὰ μὲν οὖν τῆς πόλεως ταύτης ὁ Σάρος ῥεῖ πρὸς 35 μὸς, καὶ ἀφ' ἧς ὀπισθὰ μὲν τῶ Ταύρῃ διακτεταίνεται ὡς πρὸς τὰ τῶν Κιλικίων πεδία, καὶ τὸ ὑποκείμενον πέλαγος. Διὰ δὲ τῆς Καταονίας ὁ Πύραμος πλωτὸς,

^a Καππαδοκίᾳ Par. 1. Esc.

deest Med. 3.

^b Ἐννοῦς Mosc.

Caf.

^c ἐπιδημίαν Med. 3. 4. Esc.

^d συναγκίων Par. 5. Esc. Mosc.

^e ἀριστεῖον τὸν Par. 1. 5. Med. 4. Mosc. ἀριστεῖον deest Med. 3.

^f ὃ deest Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^g Κόμῃνα deest Med. 3. relicta lacuna.

^h ἐπιπολὺ Par. 5. recte. V.

ⁱ κατὰ νότον Par. 1. Med. 4.

^j τὸ τῶν Esc.

^k περὶ τὸν Par. 5.

^l πρὸς τὸν deest Med. 4. τὸν

^m οἱ αὐλῶνες Mosc.

ⁿ Scripti, θεοφορήτων. Marg.

^o συναγκίων Par. 1.

1. Τόμισα] Apud Stephanum, Τόμισσα, χωρίον διορίζον Καππαδοκίαν ἀπὸ Ταύρου. Casaub.

18. Ἐννοῦς ἱερὸν] In descriptione templi et urbis Comanorum minus perspicua sunt quæ sequuntur: Καταόνες δὲ εἰσιν οἱ ἐνοικῶντες, ἄλλως μὲν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τεταγμένοι, τῶ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες· τὸ πλέον δὲ τῶ ἱερὸς κύριός ἐστι καὶ τῶν ἱεροδύλων. Scribendum credo—τῶ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες τὸ πλέον· Ὁ δὲ τῶ ἱερὸς κύριός ἐστι, κ. τ. λ. T.

27. καὶ ἔστιν οὗτος δεύτερος κατὰ τιμὴν τῇ Καππαδοκίᾳ μετὰ τὸν βασιλέα] Hunc sacerdotem Bellonæ Cicero memorat. (Ep. Fam. l. xv. ep. 4.) Magnum bellum in Cappadocia concitaretur, si sacerdos armis se, quod facturus putabatur, defenderet, adolescens et equitatu, et peditatu, et pecunia paratus. Talis erat sacerdotis Bellonæ potentia. F.

29. τὰ δ' ἱερὰ ταῦτα δοκεῖ Ὀρέτης] Vide Dionis fragmentum libri xxxv. et Arriani Periplus. Casaub.

33. ἀφ' ἧς καὶ τὸν ὄνομα τῇ πόλει] Comanam a coma Iphigeniæ

deducunt quidam. Mallem autem, hisce fabulis Græcorum rejectis, a , latere, nomen ducere, quod in valle recondita posita urbem describit Strabo. Ad situm quod attinet, Antoninus ait a Cæsarea m. p. lxxii. ab Anazarbo in Cilicia m. p. cxx. distare. F.

34. Διὰ μὲν οὖν τῆς πόλεως ταύτης ὁ Σάρος ῥεῖ πρὸς τὰ μὸς] In Ptolemæi tabulis aliter reperies: vide locum. Casaub.

Ibid.] Plinius, l. vi. c. 3. Sarum Comanam præfluentem describit. F.

37. Πύραμος πλωτὸς] In hac descriptione Pyrami fluvii nonnulla sunt, quæ emendatione indigent: ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' ἧς ΚΑΘΑΡΟΝ ἐστὶ τὸ ὕδωρ ὑποφερόμενον κρυπτῶς μέχρι πολλῆς διαστήματος ὑπὸ γῆς. Scribendum credo, ΚΑΘΑΡΑΝ. Et mox; τῷ δὲ καθιέται ἀκόντιον ἀνῶθεν εἰς τὸν βόθρον, ἢ βία τῶ ὕδατος ἀντιπράττει τοσούτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι ΑΥΤΟ. Τῷ ΔΕ βάθει καὶ πλατείᾳ πολλὰς ἐνεχθεῖς, κ. τ. λ. Vulgo scribitur, ἀπλωτὸς δὲ β. T.

2. ὑποφερόμενον

ἐκ μέσου ^a τῆς πεδίας τοῖς πηγὰς ἔχον· ἐστὶ ^b δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθαρόν ὄντι τὸ ὕδωρ, ὑποφαιόμενον κρυπῶς μέχρι πολλῆς ἀφαιήματος ὑπὸ ^c γῆς· εἴτ' ^d ἀνατέλλον· εἰς τὴν ὀπιφάνειαν· τῷ δὲ καθαίνοντι ἀκόντον ἀναθῆναι εἰς τὸν βόθρον, ἢ βία τῶ ὕδατος ἀν- ^e παρὰ τῆς ποσούτου, ὥστε μάλιστα βαπτίζεσθαι· ἀπλώ- ^f τω δὲ βάθει καὶ πλάτει πολὺς ἐνεχθεὶς, ἐπειδὴ συνάφῃ τῷ Ταύρω, ὡς δὲ δόξον λαμβάνει τὴν συνα- ^g γωγὴν. Παράδοξος δὲ καὶ ἡ ἀφαιήσις τῶ ὄρει ὄντι, δι' ἧς ἀγεται τὸ ρεῖθρον· καθαίρει γὰρ ἐν ταῖς ῥηγ- ^h μα λαβείσας πέτρας, καὶ χυθείσας δίχα, τοῖς κτ' ⁱ τὴν ἐτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κα- ^j τὰ τὴν ἐτέραν εἰσοχαῖς ^k ἢ ἔτι, ὥστε καὶ συναρ- ^l μοσθῆναι δύνασθαι· ἔτι δὲ εἰδομένη καὶ τὰς ὑπερκει- ^m μένας τῷ ποταμοῦ πέτρας ἐκτεταθῆναι σχεδὸν πρὸς μέχρι ⁿ τῶ ἀκρωρείων ἀναλεινέσας ἐν ἀφαιήσιν ^o δυοῖν ἢ τε- ^p ὦν ^q πλέθρων, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοίλα ταῖς ἐξο- ^r χαῖς· τὸ δὲ ἕδαφος τὸ μετὰ πᾶν, πέτρων, βαθύ- ^s τε, καὶ σκόνι τελέως ^t ἔχον ἀφ' ἐκείνου ῥήγματος, ὥστε ^u καὶ κυρὰ καὶ λαγὴ ἀφαιήσθαι· τῷ δὲ ὄντι τὸ ρεῖθ- ^v ρον τῷ ποταμοῦ ἄχρι χείλεος πλήρες, ὅχι τῷ πλάτει ^w προσεοικὸς· ἀφ' οὗ δὲ τὴν σκολιότητά, καὶ τὴν ἐκ ^x ποσούτου συναγωγὴν, καὶ τὸ ἀφ' οὗ τῆς φάραγγος βάθος, ^y εὐθὺς τοῖς πόρρωθεν προσεῖσιν ὁ ὕψος βροντῇ προσ- ^z πίπτει ὡς ἀπὸ πύργου· διακρίναν δὲ τὰ ὄρη ποσούτου ^{aa} κατὰ γὰρ χεῖρας ^{ab} τῇ θάλατταν, ^{ac} τῇ μὲν ἐκ τῆς Κατα- ^{ad} νίας, ^{ae} τὴν δὲ ἐκ τῆς Κιλικίας πεδίων, ὥστε ἐπ' ^{af} αὐτῷ καὶ χρησίμως ἐκπεπλωκὸς φέρεται τοιοῦτος·

^{ag} Ἔσεται ἐσθλοῖς ὅτε Πύραμος εὐρυδίνης

^{ah} Ἡὶνὰ πρὸς τὴν ἱερὴν εἰς Κύπρον ἵκηται.

Παραπλήσιον γὰρ πρὸς καὶ συμβαίνει, καὶ ἐν Αἰ- ^{ai} γύπῳ, τῷ Νείλῳ ^{aj} αἰεὶ προσεξηπειρύντος ^{ak} τῇ θάλατ- ^{al} ταν τῇ πρὸς τὴν καὶ Ἡρόδοτος μὲν δῶκεν τῷ ^{am} ποταμῷ τὴν Αἰγύπτον εἶπεν· ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φά- ^{an} ρον πελάγαν ὑπάρχει πρὸς τὴν ^{ao} εἶπεν, νυνὶ πρόσ- ^{ap} γειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ. Τρίτῃ δ' ἐστὶν ἱερωσύνη Διὸς ^{aq} Δακίης ἐλπιόμενῃ τῷ τῆς, ἀξιόλογος δ' ὁμοίως· ^{ar} ἐν

mediis in campis scaturiens: est autem fossa me- ^{as} morabilis, per quam aqua pura longo spatio infra ^{at} terram fertur, ac deinde in superficiem erumpit. ^{au} Si quis jaculum in fossam contorqueat, adeo refis- ^{av} tit vis aquæ, ut ægre mergatur. Is fluvius, ubi ^{aw} immensa profunditate et amplissima latitudine ^{ax} lapsus Taurum attingit, mirabilem aquarum conge- ^{ay} riem excipit. Mirabilis est etiam fissura montis, ^{az} quam alveus fluvii penetrat. Sicut enim in faxis, ^{ba} quæ rimis fatiscunt ac bifariam finduntur, evenit, ^{bb} ut unius partis eminentia æqualis sit alterius cavi- ^{bc} tati, adeo ut concinnari etiam, inque unum com- ^{bd} pingi possint: ita et nos vidimus saxa utrinque ^{be} supra fluvium sita, fere usque ad promontoria por- ^{bf} rigi intervallo duorum aut trium jugerum, sic ut ^{bg} cavitates eminentiis opponantur. Quidquid soli ^{bh} interjacet, id omne saxosum est, profundum, pror- ^{bi} fusque angusta in eo ruptura, quam transilire canis ^{bj} lepuseve possit: atque is est alveus fluvii ad labra ^{bk} usque aquæ plenus, latitudine aqualiculi. Propter ^{bl} obliquitatem autem, et tam longinquam collectio- ^{bm} nem, ac convallis profunditatem, statim iis, qui ^{bn} eminus accedunt, sonitus tonitruī similis occurrit. ^{bo} Per montes elapsus Pyramus tantum secum terræ ^{bp} in mare effert e Cataonia partim, partim e Cilicum ^{bq} campis, ut oraculum quoque feratur, quod de eo ^{br} exciderit:

^{bs} Tempus erit rapido cum vortice Pyramus olim,

^{bt} Tellure aggesta, sacram Cyprum quoque tanget.

Etenim simile aliquid ibi usu venit ejus, quod in ^{bu} Ægypto fit, ubi mare subinde terra aggesta a Nilo ^{bv} in continentem vertitur: unde et Herodotus Nili ^{bw} donum eam appellat: et Homerus Pharus quon- ^{bx} dam in alto sitam fuisse tradit, quæ hodie conti- ^{by} nenti Ægypto est adjuncta. Tertio loco est pon- ^{bz} tificatus Jovis, cui Dacia nomen, priore non mi-

^a τοῦ δεστ. Esc.

^b δὲ καὶ Med. 3.

^c γῆν Par. 1. Med. 4.

^d ἀνατέλλον. Mosc.

^e βάπτεσθαι Med. 3.

^f Veteres libri,

^g ἀπλάττω, et ἀπλάττω: Xylander, ἀπλάττω. Marg. Caf. ἀπλάττει Par. 5.

^h ἀπλάττω Med. 3.

ⁱ Scripti, ἐξοχαῖς. Marg. Caf. sic Par. 5.

^j οὕτως δεστ. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^k ὁμοῖον Par. 1. 5.

^l δυοῖν Med. 4. Mosc.

^m Scripti, πλεον. Marg. Caf. sic Par. 5.

ⁿ τῇ Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^o ἔχον Par. 1.

^p διαλέγεσθαι Par. 5.

^q τὴν δεστ. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^r τῇ Par. 5.

^s Κιλικίας Med. 4.

^t προσεξηπειρύντος αἰ Med. 3. 4. Mosc.

^u οὕτω Par. 1. 5.

^v Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^x Vel hic ὁμοίως legendum, vel paulo ante negatio tollenda. Marg. Caf.

^y ἐνταῦθα δ' Par. 1.

2. ὑποφαιόμενον κρυπῶς—ὑπὸ γῆς] Subter terram, ait Strabō, fuit Pyramus, i. e. meatu inferne latiori, superne angusto, ut etiam lepus aut canis transiliret. Hinc autem non subterraneum meatum hodie vocamus; et hoc, ut opinor, varia hujus authoris loca explicat, ubi fluvios sub terra labentes memorat. F.

6. ἀπλώτω δὲ βάθει] Ἀπλώτω est. Sed ἀπλέτω legi, nam cur profunditas navigationem impediat, aut etiam latitudō, non- dum didici: neque verum puto. Cæteris paribus, pro λαμβάνει τε, lego λαμβάνει τότε: si non omnino etiam τὸ illud abundat. Xylander.

21. ὅχι τῷ] Post ὅχι τῷ πλάτει προσεοικὸς, addit Epitome, ἔστι δὲ τὸ μήκος περὶ χιλίας στάδια. Cujusmodi aliquid Straboni restituendum videtur. T.

29. ὅτι Πύραμος εὐρυδίνης] Ita etiam l. i. p. 77. legitur. Apud Eustathium scribitur, εὐρυδίνης: in Epitome, ἀργυροδίνης. Casaub. Ibid.] Locus Eustathii exstat in Commentario ad Dionysii

versum 867. Vide infra, l. xiv. p. 993. Edit. Amst. Q. Cur- tium, l. iii. c. 4. Anon.

33. Ἡρόδοτος] Lib. ii. c. 5. Anon.

35. ὑπάρχει πρὸς τὴν εἶπεν] Aldi codex, οὕτω, corrupte. Xylander fecit εἶπεν, bene sane, eumque fumus secuti: potest tamen fortasse, minori mutatione facta, legi, οὕτω, ut cum sequentibus jungatur. Casaub.

36. Τρίτῃ δ' ἐστὶν ἱερωσύνη Διὸς ΔΑΚΙΗ ΟΥ λειπομένη ταύτης, ἀξιόλογος δ' ὁμοίως] Xylander legebat, ὁμοίως, Casaubonus negationem post Δακίην tollere malebat. Mihi suspicio est, ΔΑΚΙΗΟΥ conjunctum scribi debere, ut Jupiter hic, secundum formam usitatam, Ζεὺς Δακίης, vel Δακίηνος, vel aliquid denique simile, cognominatus fuerit. T.

37. ἀξιόλογος δ' ὁμοίως] Legit Xylander, ὁμοίως, sed præstat fortasse tollere negationem quæ præcessit, hoc modo, ἱερωσύνη Διὸς Δακίης λειπομένη ταύτης. Casaub.

nor, itidemque memorabilis. In hac lacus est aquæ falsæ, ambitu nequaquam parvæ paludis, qui superciliis clauditur sublimibus et rectis, ita ut descensus sit per gradus: aquæ ejus neque incrementum esse ullum aiunt, neque defluxum usquam conspicuum. Urbem neque Cataoniæ planities ullam habet, neque Melitene: sed castella in montibus munita, Azamora, et Dastarcum, quod Carmala amne circumfluitur. Habet et fanum Apollinis Cataonis, qui totam per Cappadociam colitur, exempla ejus simulacri defumentibus gentilibus. Reliquæ præfecturæ nullas habent urbes, duabus demptis. In Sargarausena oppidulum est Herpa, et Carmalus fluvijs, qui et ipse in Cilicium effluit mare. In alijs est Argus, castellum excelsum ad Taurum, et Nora, quæ nunc Neroassus dicuntur, ubi Eumenes diu obsidionem pertulit: nostra ætate Sifinus thesaurum suum ibi adservavit, qui Cappadociæ imperium affectarat. Is Cadyna etiam pro regia habuit, urbis in morem condita, in montibus Lycaoniæ. Nam Sabeira, nunc oppidum pagi simile, ferunt aliquando fuisse primariam regionis urbem. In Morimena templum est Jovis Venasiis culti, domicilium habens hierodulorum ter mille propemodum, agrumque bonæ frugis, ex quo ad pontificem redeunt quotannis talenta quindecim. Is præest per totam vitam, ut et is qui apud Comana, a quo ille proximus honore est. Duæ modo præfecturæ urbes habent: Tyanitis urbem nimirum Tyana. Hæc Tyanitis substrata Tauro est ad portas Cilicias, juxta quas facillimi ejus sunt, omnibusque communissimi in Ciliciam et Syriam transcensus: vocatur autem Eusebia ad Taurum, fertilis et maxima sui parte plana. Tyana imposita sunt aggeri Semiramidis probe muris substructo. Haud procul inde Castabala sunt et Cybistra, oppida montibus jam propinquiora. Apud Casta-

τύτη δ' ὅτι λάκκος ἀλμυρὸς ὕδατος, ἀξιολόγῃς λίμνης ἔχων ἀείμετρον, ὁφρῦσι ^a κληρόμνος ὑψηλαῖς τε, καὶ ὁρμαῖς, ὥς ἔχειν κατὰ βασιν κλιμακώδη· τὸ δ' ὕδωρ ἔτ' ^b αὐξάνεται φασιν, ἔτ' ἀπόρρυσιν ἔχον ὑδαμῆ φανεράν. Πόλιν δ' ἔτε τὸ τῷ Καταόνων ἔχει πεδῖον, ἐθ' ἢ ^c Μελιτινῇ φέρεται δ' ἐρυμνὰ ὅτι τῷ ὁρῶν, τὰ τε Ἀζάμορα, καὶ τὸ Δασταρκίον, ὃ ἀεὶ ῥρεῖται τῷ Καρμάλα ποταμῷ· ἔχει δὲ καὶ ἱερὸν τὸ Ἐκατόνως Ἀπόλλωνος, καὶ ὅλιον πριμώμνον τι τῷ Καππαδοκίαν, ^d ποιοισαμένων ἀφιδρύματα ἀπ' αὐτῶ. Οὐδὲ αἱ ^e ἄλλαι στρατηγίαι πόλεις ἔχουσι πλὴν ἡδυῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν στρατηγιῶν ἐν μὲν τῇ Σαργαυσινή πολίχινόν ἐστιν Ἡρπα, καὶ ποταμὸς Κάρμαλος, ὃς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Κιλικίαν ἐκδίδασιν. ^f ἐν τε ταῖς ἄλλαις, ὃ, τε Ἀργὸς, ἔρυμα ὑψηλὸν πρὸς τὸ Ταύρων, καὶ τὰ Νῶρα, ὃ νῦν καλεῖται Νηροασσὸς, ἐν ᾧ Εὐμόνης πολιορκήμνος ἀντήκε πολὺν χρόνον· καὶ ἡμᾶς δὲ Σισίνας ὑπῆρξε Ἰπποκλεοφύλακτον τῷ ὅπτι μέρει τῇ Καππαδοκίαν ἀρχῇ· τότε δ' ἰὺ καὶ τὰ ^g Κάδυνα βασίλειον, ^h καὶ πόλεως κατασκευὴν ἔχον· ἐπὶ δὲ καὶ ὅτι τῷ ὁρῶν τῷ Λυκαονικῶν. ⁱ τὰ γὰρ Σάβειρα καμύπολις λέγεται ὑπάρξαι ποτὲ καὶ αὐτὴ μητροπόλις τῆς χώρας. Ἐν δὲ τῇ ^j Μοριμίνῃ τὸ ἱερὸν τῷ ^k ἐν Οὐλυάσοις Διὸς, ἱεροδύλων κατοικίαν ἔχον ^l τευχλιῶν χρόνον π, καὶ χώραν ἱερὰν εὐχαρπτον, παρέχουσαν πρὸς οὐδὲν ἐνιαύσιον ταλάντων πεντεχρόδεκα ^m τῷ ἱερῷ καὶ ἔτος ἐπὶ ἀφ' ἑβίς, κατὰ περ καὶ ὁ ἐν Κομάνοις, καὶ δευτερεύει τῇ πμὴν μετ' ἐκείνων. Δύο δ' ⁿ ἔχουσι μόνον ^o στρατηγίαι πόλεις, ἢ μὲν ^p Τυανίτις ^q τὰ Τύανα, ὑποπεπρωκυῖα τῷ Ταύρῳ τῷ καὶ τὰς Κιλικίας πόλεις, καὶ ἀς εὐπετέσταται καὶ κοινόταται πᾶσιν εἰσιν αἱ εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συρίαν ὑπερβολαί· καλεῖται δ' Εὐσεβεία ἢ πρὸς τὸ Ταύρων ἀγαθὴ δὲ καὶ πεδία ἢ πλείστη. Τὰ δὲ Τύανα ^r ὅπτι ^s καὶ τῷ χόματι. ^t Σεμειράμιδος τετειχισμένῳ καλῶς. Οὐ πολὺ δ' ^u ἀποθεν ταύτης ἐπὶ τὰ τε Κατὰ βαλα, καὶ τὰ Κίβιστρα, ἐπὶ μᾶλλον τῷ ὅρει πλησιάζοντα πο-

^a κληρόμνος Par. 5.

^b Μεντηνὴ Par. 5.

^c δυνῖν Med. 4. Mosc.

^d Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^e τὰ γὰρ Σάβειρα Par. 1. Med. 4. τὰ γὰρ Σάβειρα Par. 5. Mosc.

^f Marg. Caf. ^g ἐν Οὐλυάσοις Par. 1. 5. Mosc.

^h Caf. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

ⁱ Τυανίτις Par. 5. Mosc.

^b Scripti, ὁρμαῖς. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^c Lege rectius, ἐποίησαν μὲν ἐν &c. V.

^d Σαργαυσινή Par. 1. 5. Σάργα ἱανσίη Mosc.

^e Καδύνα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^f τὰ γὰρ Σάβειρα Med. 3. ταγαυσαυείρα Esc.

^g ἐν Οὐλυάσοις Med. 3. ἐνιαυσίαν Bre. Esc. Mosc.

^h μόνον ἔχουσι Med. 4.

ⁱ Scripti quidam, ὑπόκειται. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^c αὐξάνεσθαι Med. 3.

^d ἄλλαι δὲ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^e MSS. χρηματοφυλάκτον.

^f καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^g Scripti, Μοριμίνῃ.

^h Scripti, τῷ ἱερῷ. Marg.

ⁱ Τυανίτις Par. 1. Med. 3. 4.

^j Σεμειράμιδος Mosc.

5. Πόλιν δ' οὐτε τὸ τῶν Καταόνων ἔχει πεδῖον, οὐδ' ἢ Μελιτινῇ] Ptolemæus multa nomina, si non urbium, saltem vicorum memorat. Δασταρκὸν est apud D'Anvillium castellum ad fines Ciliciæ prope Cucufum. F.

10. ποιοισαμένων ἀφιδρύματα] Forfan, ἀφιδρύματων. Villebrunius legit; ἐποίησαν μὲν οὐκ ἀφιδ. &c. Idem.

16. καὶ τὰ Νῶρα] Describitur accurate a Diodoro Siculo, lib. xviii. Casaub.

Ibid.] Vide Plut. in Eumene. F.

21. τὰ γὰρ Σάβειρα] Lectionem MSS. Esc. et Mosc. præferendam cenſeo. Hæc Garſaucira forſan est eadem ac Garſaura, quam in lib. xiv. memorat, et quæ stad. 120 a Coropasso distabat. Idem.

24. τῷ ἐν Οὐλυάσοις Διὸς] Sit forſan שן כב, filius Ignis. Idem.

34. Τὰ δὲ Τύανα] De Tyanis vide Philostratum in vita Tyanensis Apollonii. Arrianus, in Periplo Euxini maris, Tyana quasi Thoana esse appellata ait a Thoante rege Tauricæ Chersonesi. Casaub.

Ibid.] Cellarius conjicit urbem Δάαν Xenophontis esse Tyanam Cappadociæ; nec distantia ab Iconio cum his disconvenit. Philostrati descriptio cum Strabone congruit, τὸ δὲ ἔδος βαθύ. i. e. abundans. (Vita Apoll. l. i. c. 4.) F.

36. Κατὰ βαλα, καὶ τὰ Κίβιστρα] Hierocles, in Synedemo, Castabalam in Cilicia ponit. Antoninus Catabalon, ut videtur, appellat, sed hæc non est Castabala Plinii ac Strabonis. Bryantius nomen a Ca Asta Bala, i. e. templum ignis Dei, derivat. (Mythol. t. i. p. 230.) Miraculum haud abſimile in Feroniæ luco descripsit Strabo. Cybistra Cicero locat in Cappadocia extrema non longe a Tauro. (Ep. Fam. l. xv. ep. 4.) Idem.

13. καλεῖται

λίσιματ' ὧν ἐν τοῖς Καταβάλοις ὅτι τὸ τῆς Ἀπε-
 ρείας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ὅπου φασὶ τὰς ἱερείας γυμ-
 νοῖς τοῖς ποσὶ δι' ἀνδραγίας βαδίζειν ἀπαγεῖς· καὶ
 τῶν δὲ πῦες τὴν αὐτὴν θρύλλουσιν ἱστορίαν τ' ὡς
 τῆς Ὁρέτου, καὶ τῆς Ταυροπόλεως, Περσῶν κεκληθῶ-
 5 φάσκοντες, ἀλλ' ὃ τὸ πέραθεν κομισθῆναι. Ἐν μὲν δὴ τῇ
 Ὀτυανίτιδι ἑρατῇ τῇ ἑλεχθῶν δέχα ὅτι πό-
 λις τὰ Τύανα· τὰς δ' ὀπκλήτους ἐ συναρῖθμῳ
 ταύταις, Κατάβαλα, καὶ τὰ Κίβιστρα, καὶ τὰ ἐν τῇ
 τερχία Κιλκία, ἐν ἣ τὴν ἑλεχθῶν, ἡσιὸν εὐ-
 10 καρπον, συνῆλπεν Ἀρχέλαος ἀξιολόγως, καὶ τὸ πλέον
 ἐνταῦθα διέτεβεν. Ἐν δὲ τῇ Κιλκίᾳ καλεῖται τὸ
 ἡ Μάλακα ἡ μητροπόλις τῆς ἑθνῆς· καλεῖται δ' Εὐ-
 σέβεια καὶ αὕτη ὀπκλήσις ἡ ὡς τὸ Ἀργαῖον
 καίται γὰρ ὑπὸ τῷ Ἀργαῖον ὅρι πάντων ὑψηλοτάτω,
 15 καὶ ἀνέλειπτον χόον τὴν ἀκράειαν ἔχοντι· ἀφ' ἧς
 φασιν οἱ ἀναβάνοντες (οὗτοι δ' εἰσὶν ὀλίγοι) ἡ κατωπ-
 τεύεσθαι ταῖς αἰθέραις ἄμφω τὰ πελάγη, τὸ τε Πον-
 τικόν, καὶ τὸ Ἰασκόν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἀφ' ἧς
 συνοικισμὸν ἔχει πόλεως· ἀνδρὸς τε γὰρ ὅτι, καὶ ἄνο-
 20 χρεῖς, ἀλλ' ὅτε τὴν ὀλιγορίαν τῇ ἡγεμόνι, καὶ ἀτεί-
 χτος· τὰχα δὲ καὶ ὀπκλήτες, ἵνα μὴ ὡς ἐρύματι πε-
 ποιήσιν τὸ τεῖχος σφόδρα ἡ λησεύοιεν, πεδίον οὐκ ἔχοντες
 λόφος ὑπερδεδίους ἔχον· καὶ ἐμβριθεῖς· καὶ τὰ κύκλω
 δὲ χαρῖα ἔχει, τελείως ἀφορα, καὶ ἀγεώρητα, καίπερ
 25 ὄντα πεδινά· ἀλλ' ἔστιν ἀμμόκη, καὶ ὑπόπετρα· μι-
 κρὸν δ' ἐπὶ ὡρεῖοις, καὶ πυρίληπτα πεδία, καὶ ὁ μὲν
 βάθρων πυρὸς ὅτι τὰς πολλὰς ὡς περὶ ὄρωθεν
 ἡ κομιδὴ τ' ὀπκλήτων. Καὶ τὸ δοκοῦν δὲ πλεονέ-
 τημα ὑπερδεδίους ἔχει κίνδυνον· ἀξέλου γὰρ ὅτι
 30 σις σχεδὸν τι τῆς συμπάσης Καππαδοκίας, ὁ Ἀργαῖος
 ἔχει ἡ ὑπερδεδίους δρυμόν, ὡς ἐγγύθεν ὁ ξυλισμὸς
 πάρεστιν· ἀλλ' οἱ ὑπερδεδίους τὸ δρυμὸν τόποι, καὶ
 αὐτοὶ πολλαχῇ περὶ ἔχουσιν· ἅμα δὲ καὶ ὑψυδροὶ εἰσι
 ἡ λυχνῶ ὑδατι· οὕτε τῆς πυρὸς, ἔτε τῆς ὑδατος, εἰς τ'
 35

bala Perasiæ Dianæ fanum est, ubi aiunt sacrificas
 mulieres illæsis pedibus per prunas ambulare: atque
 ibi sunt qui autument gesta, quæ de Oresta et Tau-
 ropolo Diana feruntur, dictamque Perasiam, quod
 trans mare eo pervenerit. Ergo in Tyanitide
 præfectura, una de decem dictis, urbs est Tyana.
 Nam postmodo adjectas non annumero, Castabala
 et Cybistra, et quæ in aspera sunt Cilicia, in qua
 Elæussam condidit Archelaus præclare, insulam
 10 non magnam, sed fertilem, ac plerumque ibi vixit.
 In præfectura autem, quæ Cilicia dicitur, Mazaca
 sunt gentis metropolis. Ipsa quoque Eusebia cog-
 nominatur ad Argæum: sita est enim sub Argæo
 omnium altissimo monte, cujusque vertex nunquam
 15 nivibus privatur: de quo aiunt qui conscenderunt
 (paucis vero contigit) fudo cœlo utrumque cerni
 mare, Euxinum scilicet atque Issicum. Is mons
 cætera ad urbis ædificationem ineptus est, cum et
 aquis careat, et munitionibus, ac muris, ob ducum
 negligentiam, fortasse etiam studio id curantium,
 20 ne muro, tanquam castello, fidentes nimis prædationi
 incumberent, campum habitantes, qui colles habet
 altitudine sua opportunos et grandes. Sed et cir-
 cumjacentia loca prorsus sterilia sunt, agriculturæ-
 que expertia, quantumvis in planitie: sunt enim
 fabulosa, et subtus saxosa. Ubi paulum processeris,
 campum aliquod multorum stadiorum invenies igni
 occupatum, in profundo delitescente: ita ut ad
 victum necessaria procul ipsis sint petenda. Adeo-
 25 que id, quod summum videtur commodum, habet
 adjunctum periculum. Cum enim universa fere
 Cappadocia ligno careat, mons Argæus circumpo-
 situm habet nemus, ut e vicinia ligna petere liceat:
 sed loca silvæ illi subjecta, ipsa quoque passim ig-
 nem continent: simul et aqua subtus frigida latet:
 neque igni neque aqua in superficiem erumpente,

^a Περσῶν Par. 5.

^b περὶ deest Med. 4.

^c Τυανίτιδι Med. 3. 4.

^d ἑρατῇ Par. 5.

^e λεχθῶν Med. 4.

^f τὰ Κατάβαλα Par. 1. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^g ἑλεχθῶν Par. 1. 5. Med. 4. ἑλεχθῶν Med. 3.

^h Μάλακα Par. 1. 5.

ⁱ Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^j ἐπὶ τὴν ὀλιγορίαν τῇ περὶ Efc.

^k κατωπτεύεσθαι Par. 5.

^l ἀνέχουσιν Par. 5. ἀνέχουσιν

^m Mosc. ⁿ περὶ τὴν ὀλιγορίαν Med. 3. 4.

^o Scripti, καὶ ἐμβριθεῖς. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. Efc. Mosc. καὶ ἐμβριθεῖς desunt Med. 3.

^p μεταβάλλειν Par. 5. μεταβάλλειν Efc. μεταβάλλειν Mosc.

^q ὑπαρχούσης Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^r παρὰ τὴν ὀλιγορίαν

13. καλεῖται δ' Εὐσεβία] Postea autem Casarea, notantibus Plinio et Ptolemaeo. Casaub.

Ibid.] Eutropius Mazacam esse a Tiberio Imp. Casaream nominatam scribit. (l. vii. c. 6.) Idem ait Eusebius in Chronico. (Vide Num.) Sextus Rufus in honorem Augusti nomen esse mutatum, regnante Tiberio, affirmat. Tabulæ Peutingerianæ, Mazaca Casarea. F.

15. καίται γὰρ ὑπὸ τῷ Ἀργαῖον ὅρι] Plinius, l. vi. c. 3. Et sub monte Argæo Mazacam, quæ nunc Casarea nominatur. Casaub.

Ibid.] Argæi montis sæpius meminit Claudianus. Anon.

Ibid.] Vide etiam Ammian. Marcell. l. xx. c. 9. F.

23. λησεύοιεν] Sic enim legi pro περὶ τὴν ὀλιγορίαν. Xyland.

24. λόφος ὑπερδεδίους ἔχον καὶ ἐμβριθεῖς] Libri veteres, pro ἐμβριθεῖς, habent, ἐμβριθεῖς, quæ lectio omnino est præferenda. Videtur enim ea voce declarare altitudinem collium istorum, quæ tanta sit, ut vix sagitta jaculata pervenire eo possit. Casaub. Ibid. λόφος ὑπερδεδίους—καὶ ἐμβριθεῖς] Lege, ἐμβριθεῖς. Quin et vetus lectio περὶ τὴν ὀλιγορίαν vera est. Sensus, campum habitantes, qui colles haberet supra jacentes, et unde telum pervenire poterat. Quare σφόδρα περὶ τὴν ὀλιγορίαν non debebant. Tour.

Ibid. ἐμβριθεῖς] Horridos. Lectio ut videtur sana est. MSS.

Casaubono favent. F.

26. καὶ ὑπόπετρα] Ὑπόπετρα legi pro ὑποπτεῖα: hoc ipse sensus docet. Xyland.

27. μετὰ βάθρων] Pro βάθρων, βάραθρων suspicor scribendum, aut βάθρων, ut infra. Idem.

Ibid. μετὰ βάθρων] Legendum, μετὰ βόθρων. i. e. Planities fossis ignitis plena. Sic mox, βόθρος τοῦ πυρός. Tour.

31. ὁ Ἀργαῖος ἔχει περικείμενον δρυμόν] Claudianus plus semel equos ad Argæum pastos laudat: in Rufinum lib. ii. ver. 30.

—jam pascua fumant

Cappadocum, volucrumque parens Argæus equorum.

et de equo Honorii:

Sive illum Armeniis aluerunt gramina campis,
 Turbidus Argæa seu nive lavit Halys.

Cappadocia, secundum Solinum, alitrix equorum, et proven-
 tui equino accommodatissima est. In S. S. Togarmah appellatur, cu-
 jus proventus Ezechiel Propheta, c. xxvii. v. 14. descripsit:
 Qui erant domo Togarmæ, equis, equitibusque, ac mulis negotiaban-
 tur in nudinis tuis. Hæc equorum præstantia pascuis ad mon-
 tem Argæum prope Halyn positus debetur. F.

quæ majori ex parte herboſa eſt: alicubi etiam paluſtre eſt ſolum, et noctu flammæ ex eo exardeſcunt. Itaque periti caute lignantur: vulgo, et maxime pecori periculum eſt, quod ſæpe incidunt in latentes ignis foveas. Eſt et fluvius in planitie, quæ urbi adjacet, nomine Melas, quadraginta circiter ſtadia ab urbe diſtans, fontesque in loco qui eſt quam urbs ſit humilior habens. Itaque eatenus inutilis eſt oppidanis, quod non e ſublîmi profluit: ſed in lacus et paludes diffuſus, ibi aerem circa urbem æſtate vitiat. Quin etiam lapicidinam alioquin utilem, inutilem redigit: ſunt enim planities faxeæ in ripis, unde ad ædificandum copia lapidum ſuppeditat Mazacenis: ſed lapideæ iſtæ tabulæ, ab aquis occultatæ, operi reſiſtunt. Atqui et iſtæ paludes ignem paſſim concipiunt. Ariarathes autem rex fauces, per quas Melas in Euphratem exit, obſtruxit, effecitque, ut campus proximus lacus quaſi marinus eſſet: atque ibi minutas quaſdam infulas, Cycladum inſtar, comprehendens, puerilem ibi in morem vitæ partem exegit. At enim, ea obſtructione confertim perrupta, aqua rurfum eluviem fecit: impletuſque Euphrates cum Cappadociæ magnam partem rapuit, multoſque pagos et conſita delevit, tum Galatarum terræ Phrygiam incolentium magnum damnum dedit: pro hoc detrimento incolæ ab Ariarathe trecenta talenta exegerunt, Romanis iudicio delato. Simile etiam apud Herpa evenit. Nam ibi quoque Carmale alveum obturavit: atque faucibus deinde perruptis, cum aqua Cilicum quædam circa Malum loca perdidiffet, pœnas damno affectis luit. Mazaca ergo ſitum habent multis de cauſis incommodum. Videntur autem reges eam ſibi delegiſſe ſedem, quia locus eſt totius regionis medius, qui quidem et ligna habeat et lapides ad ædificia, et pabulum, quo plurimo indigebant, utpote pecus alentes. Nam quodammodo urbs iis pro caſtris erat. Reliqua ad tutandum ſibi ſuiſque neceſſaria reſoſita habebant in munitionibus caſtelloꝝ, quæ multa ſunt, alia regis, alia amicorum. Ab-

ὁπιδάνειαν ἰκνύποντος, ὥτε καὶ πιάζειν τιλὴ πλείων ἐστὶ δ' ὅπου καὶ ἑλῶδες ἐστὶ τὸ ἔδαφος, καὶ νύκταρ ἔξάπονται φλόγες ἀπ' αὐτῶν. Οἱ μὲν οὖν ἔμπειροι φυλαττόμενοι τὸν ξυλισμὸν ποιούντες τοῖς δὲ πολλοῖς κίνδυνός ἐστι, καὶ μάλιστα τοῖς κτιύουσιν, ἔμπιπτοντες εἰς ἀδήλους βόθρους τῷ πυρός. Ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς ἐν τῷ πεδίῳ τῷ περὶ τῆς πόλεως Μέλας καλέμενος, ὅσον πενταχέκοντα σταδίους διέχων τῆς πόλεως, ἐν ταπειντέρῳ τῇ πόλεως ἡ χάρις τὰς πηγὰς ἔχον· ταύτῃ μὲν οὖν ἀχρηστος αὐτοῖς ἐστὶν ἔχῃ ὑπερδέξιον ἔχον τὸ ρεύμα· εἰς ἑλὴ δὲ καὶ λίμνας ἀναχέμενος κακοῖ τὸν ἀέρα τῷ θέρους τὸν περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ λατομέιον δὲ ποιεῖ δύσχρηστον καὶ περὶ εὐχρηστον ὃν πλαταμῶνες γὰρ εἰσιν, ἀφ' ὧν τιλὴ λίαν ἔχειν ἀφρονον συμβαίνει τοῖς Μαζακικοῖς περὶ τὰς οἰκοδομίας· καλυπτόμενοι δ' ὑπὸ ὑδάτων αἱ πλάκες ἀντιπράττεισι καὶ τούτοις δ' ἐστὶ τὰ ἑλὴ πανταχῇ πυρίληπτα. Ἀριαράθης δ' ὁ βασιλεὺς, τῷ Μέλανος κατὰ πῖνα γενὰ ἔχοντος τὴν εἰς τὸν Εὐφράτην διέξοδον, ἐμφράξας ταῦτα, λίμνην πελαγίαν ἀπέδειξε τὸ πλησίον πεδίον· ἐνταῦθα δὲ νησίδας πνῆς, ὡς τὰς Κυκλάδας, ὑπελατόμενος, διατεθείας ἐν αὐτοῖς ἐποιεῖτο μερακιώδης· ἐκράγην δ' ἀθρόως τὸ ἐμφράγμα ἔξελυσε πάλιν τὸ ὕδωρ πληρωθεὶς δ' ὁ Εὐφράτης τὴν τῶν Καππαδοκῶν πολλὴν παρέσυρε, καὶ κατοικίας καὶ φυτείας ἠράνισε πολλὰς· τῆς τε τῇ Γαλατῇ, τῇ τὴν Φρυγίαν ἔχοντων, οὐκ ὀλίγην ἐλυμήνατο· ἀντὶ δὲ τῆς βλάβης ἐπαράξαντο ζημίαν αὐτὸν τάλαντα τριακόσια, Ρωμαίοις ὑπετίθεντες τιλὴ κρίσιν. Τὸ δ' αὐτὸ συνέβη καὶ περὶ Ἡρπα· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ τῷ Καρμάλα ρεύμα ἐνέφραξεν, εἴτ' ἐκράγηντος τῷ τόματος, καὶ τῷ Κιλίκων πνῆ χαρῖα τὰ περὶ τὸν Μᾶλλον διαφθείραντος τῷ ὕδατος, δίκας ἔπεισεν τοῖς ἀδικηθεῖσιν. Ἀφρὴς δ' οὖν καὶ πολλὰ τὸ τῷ Μαζακηνῶν χωρίον, ὃ περὶ κατοικίαν μάλιστα οἱ βασιλεῖς ἐλέσθαι δοκοῦσιν, ὅτι τῆς χάριτος ἀπάσης τόπος ὡς μεσότητος οὗτος· τῷ ξύλῳ ἔχοντων ἅμα καὶ λίθον περὶ τὰς οἰκοδομίας, καὶ χόρτον, ὃ πλείστον ἐδεοῖτο κτηνοτρόφοντες· τρέπον γὰρ πῖνα σφατόπεδον ὡς αὐτοῖς ἡ πόλις. Τιλὴ δ' ἄλλην ἀσφάλειαν ἔχοντων τε καὶ σωματίων, ἐκ τῶν ἐρυμάτων εἶχον τῷ ἐν τοῖς φρεσίν, ἀ πολλὰ ὑπάρχει, τὰ μὲν βασιλικὰ, τὰ δὲ τῶν φίλων. Ἀφῆσθη δὲ τὰ Μά-

^a ἰκνύποντος Par. 5.
^c πόρους Par. 5. recte. V.

^b ἑλῶδες Par. 5. An forte, δειῶδες. V.

^e ἔμπειροι Par. 5.

^d ἐμπιπτόμενοι γὰρ Par. 5.

^c πόρους Par. 5. recte. V.

^f τοῦ δεῖσθαι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^e τῷ περὶ τῆς πόλεως defunct Med. 3. τὸ περὶ τῆς

^h MSS. χωρίων. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

ⁱ Legebatur vulgo, κακοῖ: sed

κακοῖ legiſſe etiam prior interpres videtur. Marg. Caf.

^k λιδαίαν Med. 3. Esc.

^l Μαζακικοῖς Med. 4.

^m ὑπὸ

τῶν Med. 3. 4. Mosc.

ⁿ αὐταῖς Med. 3. 4.

^o ἐκφράγμα Med. 4.

^p τῶν δεῖσθαι Med. 3.

^q Ἡρπαν

Par. 1. Med. 4. Ἡρπαν Med. 3.

^r Scripti, τοῦ σομίου. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^s τὸν

deest Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^t Μαλὸν Par. 5. Med. 4. Esc. Μαλὸν Mosc.

^u ἔτισαν Par. 5. Esc. Mosc.

^x Scripti,

βασιλέων. Marg. Caf.

^y τῶν δεῖσθαι Par. 1. Med. 3. τὰ Med. 4.

^z ἔχον Med. 3.

^a πλείους Par. 1. Med. 3. 4. Esc.

^b τῶν δεῖσθαι Med. 3.

^c σωματίων εἶχον τὸ ἐν τοῖς &c. Par. 5.

^d τοῖς δεῖσθαι Med. 3.

8. Μέλως καλέμενος] Turcæ hodierni hunc nomine *Karafou* (i.e. fluvius niger) dignoscunt; hujus loci hodierna descriptio desideratur. F.

26. τῆς τε τῶν Γαλατῶν] Mendum esse valde suspicor. Quomodo enim Melas Euphratem influens Phrygiæ nocere poterat? Legamus, nî fallor, ἄλως τε τῶν Γαλατῶν, τῶν τὴν Φρυγίαν ἔχοντων,

ἐκ &c. Halys enim et Melas Argæo monte exoriuntur, et, perruptis ripis artificiose factis, aquæ utrinque Phrygiæ et Cappadociæ obessent. Idem.

29. τάλαντα τριακόσια] Vetus interpres legit, τριακόσια. Casaub.

43. τῶν φίλων] Sic Aldus noster; corrector in φίλων mutaverat,

ζακα τὸ μὲν Πόντῳ πρὸς οὐκισίους γαδίους πρὸς νότον τὸ δ' Εὐφράτη, μικρὸν ἐλάττω ἢ διπλασίους τῷ^a Κιλικίων δὲ πυλῶν, ὅδον^b ἡμερῶν ἕξ καὶ τὸ^c Κυρίν^d τὸ ἑξατόπιδον διὰ Τύανων καὶ μέσσην δὲ τὴν ὁδὸν κεῖται τὰ Τύανα· διέχει δὲ Κυβιστρῶν^e τετρακοσίους γαδίους. Χρῶνται δὲ οἱ Μαζακηνοὶ τοῖς Χαρώνδα νόμοις, αἰρέμενοι καὶ νομοφῶν, ὅς ἐστιν αὐτοῖς ἔξηγητὴς τῶν νόμων, καθάπερ οἱ πρὸς Ῥωμαίοις νομικοί. Διέθηκε δὲ φάυλως αὐτὸς Τηγάνης ὁ Ἀρμένιος, ὡς τὴν Καππαδοκίαν κατέδραμον· ἅπαν¹⁰ ται γὰρ ἀναστάς ἐποίησεν^h εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ τὰ Τηγενοκέρτα ἐκ τῶν συνόκισε τὸ πλέον· ὑπερὸν δ' ἐπαγγέλλον οἱ δυνάμειⁱ μὲν τὴν Τηγενοκέρτων ἄλωσιν. Μέγεθος δὲ τῆς χώρας καὶ πλάτος μὲν, τὸ ἀπὸ τῆς Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, ὅσον χίλιοι καὶ¹⁵ οὐκισίοι γαδιοὶ· μήκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας, μέχρι Εὐφράτης, πρὸς τὴν ἑω καὶ τὴν Ἀρμενίαν, περὶ τετραχίλις. Ἀγαθὴ δὲ καὶ καρπῶν, μάλιστα δὲ^k σίτου, καὶ βοσκήμασι παντοδαποῖς· νοτιωτέρη δὲ οὖσα ἢ Πόντῳ, ψυχρότερα ἔστιν. Ἡ δὲ Γα²⁰βαδανία, καθάπερ περὶ οὖσα, καὶ νοτιωτάτη πασῶν, ὑποπέπλωκε γὰρ τῷ Ταύρῳ,^m καὶ μόλις τῷ καρπῶν πὶ φέρει δένδρων· ἀγρόβοτος δ' ἔστι καὶ αὕτη, καὶ ἡ πολλὴ τῆς ἄλλης, καὶ μάλιστα ἡ πρὸςⁿ Γαρσαυρίαν, καὶ ὁ Λυκαονίαν, καὶ Μοριμνίῳ. Ἐν δὲ τῇ²⁵ Καππαδοκίᾳ γίνεται καὶ ἡ λεγομένη Σινωπικὴ μίλτος, ἀρίστη τῶν πασῶν· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρικὴ· ὠνομάσθη δὲ Σινωπικὴ, διότι κατὰ γῆν ἐκείσε εἰσῆλθον οἱ ἔμποροι, ὧν ἡ τὸ τῷ Ἐφεσίων^p ἔμπορεῖον μέχρι τῆς οὐράς ἀνθρώπων^q διήχθη. Λέγεται³⁰ δὲ καὶ^r κρυάλλη πλάγας καὶ Ὀνυχίτη λίθις, πλησίον τῆς τῷ Γαλατῶν, ὑπὸ τῷ Ἀρχελαῷ^s με-

sunt Mazaca a Ponto versus meridiem stadiis circiter octingentis, ab Euphrate paulo minus duplo, a Ciliciis portis itinere sex dierum, (et Cyrini castra per Tyana, quæ medio sita sunt itinere) a Cybistris trecentis. Utuntur Mazaceni legibus Charondæ, et legum decantatorem deligunt, qui ipsis est legum interpretes, ut Romanorum sunt jureconsulti. Adfixit eos graviter Tigranes Armeniæ rex, quo tempore Cappadociam incursionibus vastavit: omnes enim suis ejectos sedibus in Mesopotamiam transtulit, et majorem Tigranocertorum partem iis habitatoribus frequentavit: qua tamen urbe a Romanis capta, quibus facultates erant, postliminio domum redierunt. Magnitudo Cappadociæ in latum ab Euxino ad Taurum, mille et octingenta circiter stadia: longitudo a Lycaonia et Phrygia, usque ad Euphratem, ortum versus et Armeniam, ad tria stadiorum millia. Frugum est ferax, maxime tritici, et omnis generis pecus alit: quamquam autem magis versus meridiem jacet quam Pontus, frigidior tamen est. At Gabadania quam et plana est, et omnium maxime meridiem spectet, utpote Tauro subjecta, tamen ægre ullam frugiferam arborem fert: ager itaque ejus pascuis inservit, ut et aliæ multæ partes ejus regionis, maxime circa Garfauirā, et Lycaoniam, ac Morimenam. In Cappadocia nascitur etiam præstantissimum omnium minium, quod et cum Hispanico certat. Cappadocium Sinopenis cognomento laudatur, quia Sinopen id solebant avehere mercatores, antequam Ephesiorum negotiatio usque ad hujus regionis homines prorogaretur. Dicitur etiam crystalli tabulas et onychitis lapidis prope Galatiam inventas fuisse ab iis, qui Archelao metalla effodie-

^a Κιλικίων Med. 3. 4. Efc.

^b ὁδὸν Par. 5.

^c ἡμέρας Par. 5.

^d Καυρήνου Par. 5. Κυρήνου Mosc.

^e τὸ δεest

Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^f ἑξατόπιδον Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^g διακοσίους Efc.

^h εἰς τὴν Par. 5.

Med. 3. 4. Mosc.

ⁱ Scripti, κατὰ Marg. Caf.

^k σίτου Par. 5.

^l Βαγαδανία Bre.

^m καὶ δεest Med. 3. 4.

ⁿ Γαρσαυρία Par. 1. Med. 4. Γαρσαυρία Par. 5. Efc. Mosc.

^p Σάργαυσα Med. 3. fed Med. 4. habet Σαργασίαν ex correct.

^q Λυκα-

^r κρυάλλη Med. 3. 4.

^s τῷ Par. 5.

^t μεταλευτῶν Med. 3. μεταλευτῶν Med. 4. Efc. Mosc.

verat, nescio quid admodum secutus. Quid Cyrini castra, et verba abs me parenthesi inclusa sibi velint, ignoro. De Cybistris epitomas sum secutus, quæ μικρὸν pro εκατὸν acceperunt. Xyland.

Ibid. φίλων]. Recte. Cicero de Ariobarzanis paupertate ad Atticum scribens ait, (l. vi. ep. 1.) *amici regis duo tresque perdivites sunt, sed ii suum diligenter tenent.* Ergo non mirandum est, si optimates castella quædam tenerent. Ad distantias quod attinet, ita forte statuendum, Mazaca ad meridiem a Ponto proprie dicto circiter stad. 800 jacet; fere duplo magis ab Euphrate distat. Epitomes author stad. 1500 computat. Cyrini castrum nescio; sed hunc locum forsan ita legamus—*ἡμερῶν ἕξ, καὶ ἡ Κυρίνου (forte, Κύρου) ἑξατόπιδον διὰ Τύανων, (καὶ μέσσην δὲ τὴν ὁδὸν κεῖται τὰ Τύανα) διέχει δὲ Κυβιστρῶν διακοσίους γαδίους.* MSS. huic emendationi favent, et sensus est, ut opinor, quod Mazaca a Ciliciis pylis iter 6 dierum distat, totidemque dierum iter a Mazaca ad Cyri castra per Tyana urbem; (Tyana urbs autem in medio est itinere) et a Cybistris stad. 200 distat. Ex novissimis tabulis lego, secundum MS. Efc. *διακοσίους γαδίους.* F.

14. Μέγεθος δὲ τῆς χώρας] Hæc mensuratio per itinera facta est; si enim ad lineam mensuram facimus, latitudo vix stad. 1200, longitudo 2000, vix exsuperat. Idem.

15. τὸ ἀπὸ τῆς Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, ὅσον χίλιοι καὶ οὐκισίοι γαδιοὶ] Falsum hoc. Nam libro secundo, p. 108, docuit nos Bagadaoniam partem Cappadociæ inter Argæum et Taurum

distare a Ponto stadia tria millia. Putabam legendum, ὅσον διαχίλιοι καὶ οὐκισίοι γαδιοὶ. Verum auctor Epitomes retinet vulgatam lectionem: quam si probamus, non erunt illa verba, ἀπὸ Πόντου, de ipso Ponto et mari Euxino intelligenda, sed de regione Ponto, quam separant a reliqua Cappadocia montes Tauro paralleli. Sic non erit discedendum a vulgata lectione. Casaub.

20. Ἡ δὲ Γαβαδανία] Hanc ego nullibi invenio, et pro Cataonia obrepisse puto: neque verba sunt integra. Xyland.

Ibid. Ἡ δὲ Γαβαδανία] Legendum, Βαγαδανία, ut ad lib. ii. p. 108. docuimus. Xylander, qui pro Cataonia putat irrepisse hanc vocem, nunquam id scripsisset, si Strabonem adhibuisset in consilium: miror non esse ab eo animadversum, Bagadaoniam, et hic et libro secundo, ut soli cœlique mali vituperari, quum paulo ante contraria laude Cataoniam affecerit. Casaub.

23. ἀγρόβοτος] Vox est insolens. Xyland.

Ibid. ἀγρόβοτος δ' ἐστὶ] Quis ita loquitur? Lego, ἀναγρόβοτος. Sic infra de Lycaonia, καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὄρη, ψυχρὰ, καὶ ψιλὰ, καὶ ἀναγρόβοτα. Casaub.

24. καὶ μάλιστα ἡ περὶ Γαρσαυρίαν] Lego, Γαρσαυρίαν. Garfauritin præfecturam intelligit, quam Ptolemæus similiter Γαρσαυρίαν vocat. Idem.

26. μίλτος] Minium Ibericum aut Hispanicum sit, ambiguum esset, nisi Strabo, libro tertio, Hispanicum diserte cum Sinopico contulisset. Vide et Plinium, l. xxxiii. c. 7. Xyland.

bant: fuitque etiam locus lapidis albi, eburneo colore, quasi cotes quasdam efferens non magnas, unde gladiatorum faciebant manubria: alius etiam, qui magnas speculorum materiæ glebas ederet, quæ etiam exportaretur. A Cappadocia Pontum dirimunt montes quidam, æquali spatio semper a Tauro procurentes, quorum initium est ab extremis Commagenæ, ubi castellum est conditum loco prærupto Dasmenon, usque ad orientalia Laniafines: præfecturæ autem sunt Cappadociæ et Cammanena et Laniafina. Quo tempore Romani primum rebus Asiæ moderati sunt, Antiocho devicto, evenit, ut amicitiam ac fœdus cum istis gentibus regibusque paciscerentur: ac reliquis quidem regibus pro se hoc honoris tribueretur, Cappadoci vero communiter cum gente. Cum autem genus defecisset regium, Romani, ratione fœderis et initæ cum Cappadocibus amicitia, iis permiserunt, ut libere suis viverent legibus: hi autem, missis legatis, libertatem repudiaverunt, ut quam sibi dicerent esse intolerabilem: regem sibi dari postulaverunt. Romani, mirati homines esse qui adeo de libertate animum despondissent, permiserunt eis, ut de ipsorum corpore regem suis quem vellent suffragiis crearent. Ita rex ab iis factus est Ariobarzanes, cujus in tertia stirpe genus defecit. Exinde Archelaus ab Antonio rex est constitutus, nulla propinquitate eam familiam attingens. Atque hæcenus de magna Cappadocia: de aspera autem Cilicia, quæ ei adjuncta fuit, commodius in totius Ciliciæ expositione dicetur.

καλλιδόντων εὔρεσθαι· ἡ δὲ τις τόπος καὶ λίθου λευκοῦ, τῷ ἐλέφαντι καὶ τῷ γρόνι ἐμφορῆς, ὥστε ἀκόνας πινὰς οὐ μεγάλας ἐκφέρειν, ὅς ὢν τὰ λαβία τοῖς^a μαχαίροις κατεσκευάζον·^b ἄλλος δὲ τὰς^c διόπτρας βώλους^d μεγάλας ἐκδιδούς, ὥστε καὶ ἔξω κομίζεσθαι. Ὅριον δ' ὅτι τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ ὁρεινὴ τις παράλληλος τῷ Ταύρῳ, τῷ ἀρχαίῳ ἔχουσα ὑπὸ τῷ ἑσπερίῳ ἀκρῶν τῆς Κομμαγενῆς, ἐφ' ἧς ἱερὸν φερόμενον ὑπόμεινον^e Δασμείων, μέχρι τῶν ἐσθινῶν τῆς Λανιασινῆς. Στρατηγία δ' εἰς τῆς Καππαδοκίας ἦτε^f Καμμανηνῆς, καὶ ἡ Λανιασινῆς. Συναδὴ δὲ ἡνίκα παρὸν Ρωμαῖοι τὰ καὶ τῷ Ἀσίαν διόκουιν νικῶσιντες Ἀντίοχον, φιλίας καὶ συμμαχίας ἐποιεῖντο πρὸς τε τὰ ἔθνη, καὶ τὰς βασιλείας, τοῖς μὲν ἄλλοις βασιλεῦσιν, αὐτοῖς καὶ^g ἑαυτοῖς δοθῆναι τῷ πᾶσι τῷ τῷ δὲ^h Καππαδοκίᾳ, καὶ αὐτῷ τε τῷ ἔθνεϊ κοινῇ. Ἐκλιπὼντοςⁱ δὲ τῷ βασιλικῷ γένει, οἱ μὲν Ρωμαῖοι συνεχάρου αὐτοῖς αὐτονομεῖσθαι καὶ τῷ συγκλειδῶν φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν πρὸς τὸ ἔθνος· οἱ δὲ πρὸς δουλεύσαντες αὐτῷ μὲν ἐλευθερίαν παρηγοῦντο, ἡ γὰρ δύνασθαι φέρειν αὐτὴν ἔφασαν· βασιλέα δ' ἤθελον αὐτοῖς ὑποδείχθηναι· οἱ δὲ θαυμάζοντες, εἰ πῶς ἔπος εἶεν ἀπειρηκότες πρὸς τῷ ἐλευθερίαν, ἐπέτρεψαν αὐτοῖς ὅς ἑαυτῶν ἐλέσθαι καὶ χειροτονίαν, ὃν ἂν βέλουντο· καὶ εἰλοντο Ἀριοβαρζάνην· εἰς τὴν γένειαν δὲ πρὸς ἐλθόντος τῷ γένει ἔξελιπε. Κατεσθῆ δ' ὁ Ἀρχέλαος ὁδὸν πρὸς αὐτοῖς, Ἀντωνίῳ καταστήσαντος. Ταῦτα καὶ περὶ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας^j μέχρι τούτων. Περὶ δὲ τῆς τετραχέας Κιλικίας τῆς πρὸς τὴν αὐτὴν, βελτιόνον^k ἐστὶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὅλης Κιλικίας λόγῳ διελεῖν.

^a μαχαίροις Par. 5.^b ἄλλως Par. 5. Mosc.^c διόπτρας Par. 5.^d Vulgo, μεγάλους. Marg. Cas. sic Esc.^e Κομμαγενῆς Par. 5. Κομμαγηνῆς Med. 3. Esc. Κομμαγηνῆς Mosc.^f MSS. Δαμείδα, et Δασμείδα. Marg. Cas. Δαμείδα Par. 1.^g Med. 4. Δασμείδα Med. 3. Mosc.^h Λανιασινῆς Par. 1. Esc. Λανιασινῆς Med. 3. 4. Λανιασινῆς Mosc.ⁱ sed 1, quasi Λανιασινῆς, scribitur supra.^j Χαμμανηνῆς Par. 1. Mosc. Καμμανηνῆς Med. 3. Καμμανηνῆς Esc.^k καὶ φιλίας Esc. Mosc. et ex correct. Med. 4.^l Med. 3. Λανιασινῆς Esc. Λανιασινῆς Mosc.^m Λανιασινῆς Par. 5. Λανιασινῆς Esc.ⁿ παδοκί Esc.^o αὐτοῖς Med. 3.^p ὅς Med. 3. 4. Mosc.^q Scripti, ἐπέτρεψαν δ' οὖν. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.^r βελτιόνον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.^s μέχρι τούτων defunt Par. 1. 5. Med. 3. 4.

1. λίθου λευκοῦ] Lege, λίθους λευκοῦς—ἐμφορεῖς. Tour.
4. ἄλλος δὲ τὰς διόπτρας βώλους μεγάλας ἐκδιδούς] Hæc Græca non sunt, ergo corrupta. Lege, ἄλλος δὲ τὰς διόπτρας βώλους μεγάλας ἐκφέρειν. i. e. Alius qui magnas glebas specularibus faciendis ederet. De lapide speculari loquitur. Inapte vertunt, speculorum materiæ. Διόπτρα est specular, per quod videtur: κατόπτρον, speculum, in quo videtur. Sed et τὰς διόπτρας βώλους fortean legi posset, hoc est, διαφανείς, ex Hesychio, qui διόπτρον διαφανείς interpretatur, illud tamen melius. Διαφανίς facit specular, speculum ἑμφασιν. Hæc differentia est διόπτρας et κατόπτρου, specularis et speculi. Salmas. Ex Plin. Edit. Ult. p. 183.

Ibid.] Specularis lapis finditur, ait Plinius, (lib. xxxvi. c. 22.) in quamlibet tenues crustas. Hispania hunc olim ceterior tantum dabat—jam et Cypros, et Cappadocia, et Sicilia, et nuper inventum Africa: postferendos omnes tamen Hispaniæ, et Cappadociæ, mollissimis, et amplissimæ magnitudinis, sed obscuris. Hodie in Cypro, Russia, in Alpibus, Apenninis, plurimisque Germaniæ montibus invenitur. Optima hujus species est Linnæi Mica membranacea, fissilis, flexilis, pellucida, hyalina. F.

6. Ὅριον δ' εἰς τὸ Πόντον καὶ τῆς Καππαδοκίας ὁρεινὴ τις παράλληλος τῷ Ταύρῳ, τὴν ἀρχαίαν ἔχουσα ἀπὸ τῶν ἑσπερίων ἀκρῶν τῆς Κομμαγενῆς] Commagene locum hic habere nequit. Reponendum est, opinor, τῆς Καμμανηνῆς. V. sequentia. F.

8. τῆς Κομμαγηνῆς] Commagene longe a finibus Cappadociæ et Ponti abest. MSS. lectionem Κομμαγηνῆς non repudio, quod Comana Pontica prope fines posita est; multo tamen magis Tyrwhitti emendationem probo. F.

9. φερόμενον ἀπότομον Δασμείων] Manuscripti, Δαμείδα, et Δασμείδα, quam lectionem veriorē puto: magis enim accedit ad reliqua Cappadociæ urbium nomina, in a fere definentia: pleraque etiam in δα, cujusmodi sunt, Thebenda, Muscanda, Larranda, Pida. Casaub.

Ibid. Δασμείων] Locus est mutilatus, et hoc Δασμείων apparet participium esse. Lanisena hic bis, initio libri Lauinasena dicitur: quid faceres? Sed et reliqua de Cappadocibus sunt mutilata. Xyland.

17. Ἐκλιπὼντος δὲ τοῦ βασιλικῷ γένει] Post mortem Ariarathis 9ⁿⁱ, regia stirpe extincta, Mithridates filio suo regnum Cappadociæ detulit, tunc annum octavum agentis. Romani, formidine ducti, ne Mithridatis potentia augeretur, populum libertate donaverunt. (Justinus, l. xxxviii. c. 1, 2.) F.

25. καὶ εἰλοντο Ἀριοβαρζάνην] Strabone teste, Cappadoces regem elegerunt: Justinus autem ait, rex illis a Senatu Ariobarzanes constituitur. Hinc suspicari licet Romanos, cum electionem iis permiserint, jus tamen confirmandi regis electi retinuisse. Hoc enim regnum, ut ait Cicero, finitimum vestigalibus fuit, (pro L. Man. § 2.) et hac de causa propugnaculum contra Mithridatem, ac Parthos. Hujus filium Ariobarzanem Cicero sæpe memorat. (Ep. Fam. l. xv. ep. 2, 4, 5.) Regnum bellis laceffitum Pompeius et alii duces Romani multo fœnore exhausserant, et exinde Horatius, Ep. l. i. ep. 6. ver. 39.

Mancipiis locuples eget arvis Cappadocum rex.

(Vide plura in Cicerone ad Att. l. v. ep. 20.) Idem.

Τὸ δὲ Πόντος κατὰ τὸν Μιθριδάτην ὁ ² Εὐ-
πάτωρ βασιλεὺς εἶχε δὲ τὴν ἀφοριζομένην τῷ Ἀλυῖ
μέχρι ³ Τιβερηνῶν καὶ Ἀρμενίων, καὶ ⁴ τὴν ἐν τῷ
Ἀλυσὸς τὰ μέχρι Ἀμαστρεως ⁵ καὶ πῶν τῆς Παφ-
λαγονίας μερῶν. Προσεκλήσατο δ' ἔτος καὶ ⁶ τὴν μέχρι
Ἡρακλείας ὠρεῶν, ὅτι τὰ δυσμενῆ μέρη, τῆς
Ἡρακλείδου τῆς Πλατωνικῆς πατρὶδος, ὅτι δὲ τὰ-
ναντία, μέχρι Κολχίδος καὶ ⁷ μικρῆς Ἀρμενίας, ἀ-
δὴ καὶ προσέθηκε τῷ Πόντῳ. Καὶ δὴ καὶ Πομπηῖος,
καταλύσας ἐκεῖνον, ἐν τέττοις τοῖς ὅροις οὖσαν ⁸ τὴν
ἐν τῷ τῷ παρὰ τὴν ⁹ τὴν Ἀρμενίαν, καὶ τὰ
πρὸ τῆς Κολχίδος τοῖς ¹⁰ συναγωνισαμένοις δυνάταις
κατένευσε τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἑνδεκά πολιτείας διείλε, καὶ
τῇ Βιθυνίᾳ προσέθηκεν, ὥς ¹¹ ἔξ ἀμφοῖν ἐπαρχίαν γε-
νεσθαι μίαν. ¹² ἢ μεταξὺ τῶν μεσογαίων πινὺς ¹³ βασιλευέ-
σθαι παρέδωκε τοῖς ἀπὸ ¹⁴ Πυλαμνίδης, καθάπερ καὶ τῆς
Γαλάτας τοῖς ἀπὸ γένους τετραρχίας. Ὑστερον δ' οἱ
τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἐποίησαντο
μερισμοὶ, βασιλεὺς τε καὶ δυνάστης ¹⁵ καθιστάντες, καὶ
πόλεις τὰς μὲν ἐλευθεροῦντες, τὰς δὲ ἐγγχειρίζοντες ¹⁶
δυνάταις, τὰς δ' ὑπὸ τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων εἶον-
τες. Ἡμῖν δ' ὁπῖσι τὰ κατέλαβον, ὡς νῦν ἔχει,
λεγεῖσθαι μικρὰ καὶ τῶν προτέρων ἐφαπτομένων, ὅπερ
τῷτο χεῖριστον. Ἀρξάμεθα δὲ ἀπὸ ¹⁷ τῆς Ἡρακλείας,
ἥπερ δυσμικωτάτη ὅτι τῶν τῶν τόπων. Εἰς δὴ τὸν ¹⁸
Εὐξείνῳ πόντῳ εἰσπλέουσιν ¹⁹ ἐκ τῆς Προποντίδος, ἐν
ἀριστερᾷ μὲν τὰ προσεχῆ τῷ Βυζαντίῳ κείται, Θρα-
κῶν δ' ὅτι, καλεῖται δὲ τὰ ἀριστερὰ τῶν πόντος Ὁρα-
κίᾳ. ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ προσεχῆ, ²⁰ Χαλχιδόνια. Βι-
θυνοῦν δ' ὅτι, τὰ πρὸ τῆς Μαριανδυνῶν. πινὺς δὲ καὶ ²¹
Καυκάνων φασίν. εἶτα Παφλαγονίων μέχρι Ἀλυσος.
εἶτα Καππαδοκῶν τῶν πρὸς τῷ Πόντῳ, καὶ τῶν ἐξῆς
μέχρι Κολχίδος. ²² πάντα δὲ τῶντα καλεῖται τὰ
δεξιὰ τῆς Εὐξείνης Πόντος. Ταύτης δὲ τῆς ὠρεῶν
ὑπερῆξεν Εὐπάτωρ, ἀρξάμενος ἀπὸ ²³ τῆς Κολχίδος ²⁴
μέχρι Ἡρακλείας. τὰ δ' ἐπέκεινα ²⁵ τὰ μέχρι τῆς
τόματος καὶ τῆς Καλχιδόνος τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ συν-
έμμε. Καταλυθέντων δὲ τῶν βασιλέων, ἐφύλαξαν
οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς αὐτὰς ὅρους, ὥστε τὴν Ἡρακλείαν
προσεκῆναι τῷ Πόντῳ, τὰ δ' ἐπέκεινα Βιθυνοῖς προσ-

Ponti vero rex fuit creatus Mithridates, cogno-
mento Eupator: possedit autem regionem, quæ
Haly fluvio determinatur, usque ad Tibarenos et
Armenios, atque intra Halyn usque ad Amastrin ac
Paphlagoniæ quasdam partes. Adjecit autem
ditioni suæ etiam oram maritimam versus occasum
usque ad Heracleam, quæ Heraclidæ est patria
Platonici: in diversam vero partem Ponto adjecit,
quæ sunt usque ad Colchidem et Armeniam mino-
rem. Sed et Pompeius, illo dejecto, his finibus
conclusam ditionem occupavit. Is quæ ad Ar-
meniam sunt et Colchidem regulis divisit, quorum
opera in bello usus fuerat: reliqua in undecim
respublicas distribuit, et Bithyniæ addidit, ut ex
utrisque una constaret provincia: inter mediter-
ranea quosdam regno posterorum Pylæmenis sub-
didit, ut et Galatas tetrarchis e stirpe. Postea
temporis Romani principes alias aliasque divisiones
fecerunt, reges regulosque constituendo, urbesque
alias liberas faciendo, alias regulis subdendo, quas-
dam sub populi Romani potestate relinquendo.
Nos singula uti nunc habent recensebimus, et, ubi
res poscet, pauca quædam de antiquioribus com-
memorabimus. Initium erit Heraclea, quæ de his
locis maxime occidentem versus est. Cum e Pro-
pontide in Euxinum mare intratur, ad lævam sunt
Byzantio contiguæ partes Thraciæ: ad dextram
autem Chalcedonica regio. Prima in hac parte
Bithynorum sunt, proxima Mariandynorum, (qui-
dam etiam Cauconum aiunt) deinde Paphlagonum
usque ad Halyn: post Cappadocum ad Pontum,
ac deinceps usque ad Colchos: hæc omnia dextram
Ponti partem appellemus. Oræ huic universæ a
Colchide Heracleam usque imperavit Mithridates:
ulteriora ad Propontidem usque ad Chalcedonem
regi Bithyniæ paruerunt. Regum potestate abo-
lita, fines eosdem servaverunt Romani: ita ut He-
raclea Ponto adjungeretur, ulteriora versus occa-
sum Bithyniæ. Enimvero Bithynos, cum ante

² Εὐπάτωρ, Par. 5.

³ Τιβερηνῶν Med. 3. 4. Τιβερηνῶν Mofc.

⁴ τῆς Par. 1. 5. Med. 3. 4.

⁵ Locust est cor-

ruptus. In veteribus libris est, μεταξὺ τῆς τῶν Παφλαγονίων τῶν μερῶν. Marg. Caf.

⁶ Ἡρακλείδης Med. 3.

⁷ μέντοι Med. 4.

⁸ συναγωνισμένοις Par. 1. Med. 4.

⁹ μεταξὺ τῶν Παφλαγονίων τῶν μεσογαίων Par. 1. 5. Efc. Mofc. καὶ μεταξὺ τῶν Παφλαγονίων τῶν μ.

¹⁰ Προλαίμινες Par. 5.

¹¹ MSS. καθίσαντες.

Med. 3. μεταξὺ τε τῶν Παφλαγονίων τῶν μ. Med. 4.

¹² βεβαίως Med. 4.

¹³ Ὁρακίᾳ deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mofc.

¹⁴ Scripti, ἀπάσης ὑπερῆξεν. Marg. Caf. sic Bre. Mofc.

Marg. Caf. ¹⁵ τῆς deest Med. 3. 4. Mofc.

¹⁶ ἀπὸ Med. 4.

¹⁷ ταῦτα δὲ πάντα Med. 3. 4.

¹⁸ τὰ deest Med. 4.

¹⁹ ἀπάσης ὑπερῆξεν Med. 3. 4. Efc.

²⁰ τὰ deest Med. 4.

6. τῆς Ἡρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ] Vide Diogenem Laertium, lib. v. Casaub.

13. εἰς ἑνδεκά] Vetus habet duodecim, fortasse scriptum secu-
tus librum. De re ipsa Plutarchi Pompeium, et Appiani
Mithridaticum legere licet, nam verba sunt confusa hic et
manca. Xyland.

Ibid. καὶ τῇ Βιθυνίᾳ προσέθηκεν] Suspicio aliquid deesse. Casaub.

Ibid.] Nihil deesse videtur. Paphlagoniam inter Pontum et
Bithyniam esse constat. Partem hujus in civitates undecim di-
visam Pompeius Bithyniæ adjecit, mediterraneas autem Pylæ-
menis posteris dedit. F.

15. μεταξὺ τῶν μεσογαίων] Malim, μεταξὺ δέ. Legitur autem

in manuscriptis, μεταξὺ τῆς τῶν Παφλαγονίων τῶν μεσογαίων.
Casaub.

17. Ὑστερον δ' οἱ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες] Novissime Justinianus
Novellam edidit, qua Cappadocia gubernationem et adminis-
trationem totam innovat. Idem.

25. Εἰς δὴ τὸν Εὐξείνῳ πόντῳ εἰσπλέουσιν] Hæc litora sæpe a
veteribus describuntur, præsertim a Xenophonte, in Anab. et ab
Arriano, in Periplo Pont. Eux. F.

30. εἶτα Μαριανδυνῶν] Sic Scylax, p. 34. Edit. Hudson. et ex-
inde Heracleam esse ad ortum fluviorum Lyci et Hypii patet.
Idem.

Myſi eſſent, ſic denominatos eſſe a Thracibus, Bithynis, atque Thynis, qui eo commigraverunt, plerique uno ore affirmant: indiciumque adferunt de Bithynis, quod etiamnum in Thracia gens Bithynorum exſtat: de Thynis, quod Thynias eſt acta ad Apolloniam et Salmydeſſum. Sed et Bebryces, qui ante hos Myſiam incoluerunt, Thraces fuiſſe ego conjicio. Traditum et hoc eſt, ipſos Myſos Thracum coloniam eſſe eorum, qui nunc Myſi dicuntur. Hæc quidem ita perhibentur. De Mariandynis et Cauconibus non idem omnes dicunt: Heracleam quidem in Mariandynis ſitam a Mileſiis conditam: qui fuerint, aut unde, non oftendunt: neque gentile aliquod diſcrimen Mariandynorum apparet, ſed ſimiles omnino ſunt Bithynis: itaque hæc quoque gens Thracia videtur. Theopompus ſcribit Mariandynum, cum Paphlagoniæ in multas ditiones diviſæ partem poſſideret, invaſiſſe Bebrycum regionem atque occupafſe, nomine a ſe relicto ei quam ante tenuerat. Id quoque traditum eſt, a Mileſiis, qui Heracleam condiderunt, Mariandynos fuiſſe in ſervitutem redactos, qui ante iſta incoluerant loca, atque etiam divenditos, non tamen extra fines: id eis ſic uſuvenifſe, ut Cretenſibus ſerviverunt qui cœtus Minous dicebantur, et Theſſalis Penefthæ. Caucones, quos narrant accolare oram deinceps a Mariandynis maritimam uſque ad Parthenium fluvium, urbemque habere Teium, alii Scythas faciunt, alii Macedonum quosdam, nonnulli etiam Pelafgorum. Dictum eſt

χαρῆιν. Οἱ μὲν οὖν Βιθυνοὶ, διότι πρὸς τὸν Μυσοὶ ὄν-
τες, μετανομάσθησαν ἕως τοῦ τῶν Θρακῶν τῶν
ἐποικισάντων, Βιθυνῶν τε, καὶ Θυῶν, ὁμολογεῖται. ^a πα-
ρὰ τῶν πλείων καὶ σημεῖα πρὸς τὸ μὲν τῶν Βι-
θυνῶν ^b εἶναι, ^c τὸ μέχρι νῦν ἐν τῇ Θρακίᾳ λέγεσθαι
πινὰς Βιθυνίας. τὸ δὲ τῶν Θυῶν, τὴν Θυιάδα ἀκ-
τὴν τὴν πρὸς Ἀπολλωνίαν καὶ ^d Σαλμυδεσσῶν. Καὶ
οἱ Βεβρυκες δὲ, οἱ τῶν πρὸς ποικίλων τῶν Μυ-
σίαν, Θρακῶν ἦσαν, ὡς ἐκάζω ἐγώ. Εἰρήται δ' ὅτι
καὶ αὐτοὶ οἱ Μυσοὶ Θρακῶν ἀποικοὶ εἰσι τῶν νῦν λε-
γόμενων Μυσῶν. Ταῦτα ^e μὲν ἔτι λέγεται. Τὸ δὲ
^h Μαριανδυνίαν καὶ τὴν Καύκωναν οὐχ ὁμοίως ἀπαν-
τες λέγουσι. τὴν γὰρ δὴ Ἡράκλειαν ἐν τοῖς Μα-
ριανδυνῶσι ἰδρύσθαι φασὶ, Μιλησίων κτίσμα. τίνες δὲ,
καὶ πόθεν, ^k οὗδ' εἰρήται, ^l οὗδ' ἀφορὰ εἰδικὴ πρὸς
τὴν ἀνδράπευτον φάσκει. πρὸς ἀπλήσιοι δ' εἰσι τοῖς Βι-
θυνοῖς. ἔοικεν οὖν καὶ τὸ τοῦ Θρακίου ὑπάρχειν τὸ φῦ-
λον. Θεόπομπος δὲ Μαριανδυνῶν φησὶ ^m μέρος τῆς
Παφλαγονίας ἀρξάντα ὑπὸ πολλῶν δυναστευομένης,
ⁿ ἐπελθόντα τὴν τῶν Βεβρυκῶν καταλπεῖν. καὶ δ' ἐξέ-
λιπεν, ἐπ' αὐτὸν αὐτὸς καταλιπεῖν. Εἰρήται δὲ καὶ
τὸ τοῦ ὅτι ὡρῶτον τὴν Ἡράκλειαν κτίσαντες Μιλή-
σιοι τὴν Μαριανδυνίαν εἰλωτεύειν ἠνάγκασαν, τὴν
πρὸς ἀπλήσιον τὸν τόπον, ὅτε καὶ πειρασκεσθαι ^p ὑπὲρ
αὐτῶν, μὴ εἰς τὴν ὑποδορίαν δὲ συμβῆναι γὰρ ὅτι
τέτοις, καθάπερ Κρησὶ μὲν εἰδήτεον ἢ ^q Μινώα καλου-
μένη συνέδος, Θεσσαλοῖς δὲ οἱ Πενέται. Τὸ δὲ Καύ-
κωναν, ὅς ἐστιν οὗτος τὴν ἐφεξῆς οἰκίσαι πρὸς τὴν τοῖς
Μαριανδυνῶσι μέχρι τῆς Παρθενίης πόλιν, ὅτε
^r ἔχοντα τὸ Τήιον, οἱ μὲν Σκύθας φασὶν, οἱ δὲ τῶν
Μακεδόνων πινὰς, οἱ δὲ τῶν Πελασγῶν. εἰρήται δὲ

^a πρὸς Par. 5. ^b εἶναι deest Par. 5. ^c τὰ Med. 4. Bre. Efc. ^d Σαλμυδεσσῶν Med. 3. Σαλμυδεσσῶν Mosc. ^e προσποιήσαντες
Par. 5. ^f ἦσαν deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^g μὲν οὖν Efc. ^h Μαριανδυνῶν Med. 3. et ita semper cum
pro u. ⁱ Μαριανδυνῶν Efc. ^k εἶναι εἰρηται Par. 1. 5. Med. 3. 4. ^l εἶδ' ἄλλη Par. 1. εἶδ' ἀλλήλων, εἶδ' ἄλλη διαφορὰ
Par. 5. Med. 3. 4. εἶδ' ἀλλήλων, εἶδ' ἄλλη διαφορὰ τις Efc. Mosc. ^m Malim, μέρος. Marg. Caf. sic Efc. ⁿ Prior interpres,
ἦν δ' εἶλεν. Marg. Caf. ^o Scripti, πρὸς τοῖς. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^p Scripti, ὑπ' αὐτῶν.
Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^q Μινώα Par. 5. ^r ἔχοντα Med. 4. ex correct.

1. Οἱ μὲν οὖν Βιθυνοὶ] Vide quæ hac de re fuisse dicta sunt, lib. vii. p. 427. &c. Casaub.

13. Ἡράκλειαν ἐν τοῖς Μαριανδυνῶσι ἰδρύσθαι φασὶ, Μιλησίων κτίσμα. Heracleam in Mariandynis sitam a Mileſiis conditam dicunt] Pugnat Xenophon, Anabaf. lib. vi. et Arrianus in Periplo, qui Megarenſium coloniam faciunt, et Pausanias, i. Heliacorū in fine, et Diodorus, lib. xiv. ad annum 4. Olymp. xciv. Apollonius, Argon. l. ii. et ibi ejus scholiaſtes, qui Bæotos etiam participes hujus coloniæ deductionis cum Megarenſibus: de Mileſiis vero οὐδὲ γάρ. Idem firmat et Suidas in Heraclides. In tanto antiquorum conſenſu quis dubitabit debere, in hoc Strabonis loco, pro Μιλησίων, Μεγαρέων legi? Certe ſi Strabo ita ſcripſit, memoria ſua eum ſefellit, et in animo cum Heracleam haberet, de Sinope calamo properante ſcripſit, quæ in eodem maris tractu Mileſiorum erat κτίσμα. Sed actum ago, nam poſtquam hæc ſcripſi, adii notas Caſauboni, qui fere hæc omnia notavit: illi reddatur ſua gloria, mihi ſufficiat cum tali viro ſentire. Palmer.

14. Μιλησίων κτίσμα] Heraclea tamen Μεγαρέων ἀποικος vocatur ab Arriano. Xenophon, Ἀναβας. lib. vi. p. 374. Edit. 1594. τοῦτον δὲ παραπλεύσαντες, ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἀποικον, οὗσαν δ' ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρῃ. i. e. Quem præter τοῦτον Heracleam perveniunt, urbem Græcam, Megarenſium coloniam, in Mariandynorum finibus ſitam. (Sic Diodorus) Scholiaſtes Apollonii, l. ii. ait, Μεγαρέων καὶ Βοιωτῶν. Vide Juſtinum, l. xvi. c. 3. et Euſtath. Casaub.

Ibid.] Scymnus Chius etiam lin. 230. ſcribit, Ἡράκλεια, Βοιωτῶν κτίσις καὶ Μεγαρέων. Hinc patet, ut opinor, Μιλησίων ſcriptum eſſe pro Μεγαρέων, exſcriptoris incuria. F.

26. Κρησὶ μὲν εἰδήτεον ἢ Μινώα καλουμένη συνέδος] Ut Lacedæmonii ſuos Eilotas, et Theſſali ſuos Penefſtas habuere, ſic fuere apud Cretenſes qui reliquis famularentur, quos Aphamiotas vocabant, quorum meminit Strabo, lib. xv. p. 1027. Edit. Amſt. Pollux docet Μινώιτας fuiſſe appellatos, quos Strabo vocat συνέδον Μινῶαν, et tum hos, tum Penefſtas et Eilotas, μεταξὺ δούλων καὶ ἐλευθέρων fuiſſe ſcribit. Vide Ariſtotelem, Πολιτικῆς lib. ii. cap. 9, et 10. Casaub.

Ibid.] Pollux, lib. iii. c. 8. non Μινώιτας, ſed Μινώιτας, legit: Athenæus vero, Deipn. l. vi. c. 19. p. 267. Μινώιτας. Anon.

Ibid. Κρησὶ μὲν εἰδήτεον ἢ Μινώα καλουμένη συνέδος] Corrigen- dus Strabo, ac, pro ἢ Μινώα, legendum, ἢ Μινώιτας: quod rectum eſſe inde apparet, quod Μινώιται dicti fuerint. Niſi aliquis malit, ἢ Μινώα καλουμένη: ſiquidem concife etiam Μινώα, pro Μινώιτας, dic- tum. Vid. Meurfii Creta, cap. xiv. p. 191. Edit. Amſt. 1675. Anon.

29. πόλιν ἔχοντα τὸ Τήιον] Lege, τὸ Τήιον. Et pag. 787. τὸ δὲ Τήιον ἦδη πολίχνιον εἶναι ἔχον μνήμης ἀξίον. Scribendum et hic, τὸ δὲ Τήιον. Et ita aliis locis. Salmaſ. Exerc. Plin. Edit. Ultraj. pag. 624.

31. εἰρηται δὲ πρὸς] Libro octavo. Casaub.

πρὸς καὶ αὐτὴν τῶν πρῶτον. Καλλισθένης δὲ καὶ
ἔγραψε τὰ ἐπὶ ταῦτα εἰς τὸν ἀγέκοσμον· μὲν τὸ
*Κρόμναν τ' Αἰγάλλον τε καὶ ὑψηλὸς Ἐρυθίνος,
πηγὴς,

Καύκωνας αὐτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων,
Οἱ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δόματα
ἔναμον·

παρήκειν γὰρ ἀφ' Ἡρακλείας καὶ Μαρνανδυνῶν μέ-
χρι Λευκοσύρων, οὓς καὶ ἡμεῖς ^αΚαππαδόκας προσ-
αγορεύομεν· τὸ δὲ τῷ Καυκόνων γένος τὸ αὐτὸ τὸ
Τήιον μέχρι Παρθένιος, καὶ τὸ τῷ Ἐνετῷ τὸ συνε-
χὲς μὲν ^βτὸ Παρθένιον, τὸ ἔχοντων τὸ Κύτωρον· καὶ νῦν
δ' ἐπὶ Καυκονίτας εἰσὶ πῖνας αὐτὴν τὸν Παρθένιον.
Ἡ μὲν οὖν Ἡρακλεία πόλις ἐστὶν εὐλίμνος, καὶ ἄλ-
λως ἀξιόλογος· ἡ γὰρ καὶ Σποικίας ἔτελλεν· ὁ κείνης γὰρ
ἡ τε Χερρόνησος ἀποικος, καὶ ἡ ^δΚάλαπις· ἦν τε αὐ-
τόνομος, εἴτα ἐτυραννίδι χρόνος πῖνας· εἴτ' ἡλευθέ-
ρωσεν αὐτὴν πάλιν· ὕστερον δ' ἐβασιλεύθη, γενομένη
ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· ἐδέξατο δ' Σποικίαν Ῥωμαίων
ὅππῃ μέρει τὴν πόλεως καὶ τὴν χώρας. Λαβὼν δὲ παρ'
Ἀντωνίου τὸ μέρος τῆς πόλεως· Ἀδιατόριξ, ὁ
Δεμνικλὴς τετάρχης Γαλατῶν υἱός, ὁ κατεῖχον οἱ
Ῥωμαῖοι ^εἩρακλειῶται, μικρὸν πρὸ τῷ Ἀκ-
τιακῶν, ἐπέθετο ὑκτωρ τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ἀπέσφαξεν
αὐτοὺς, ὅππῃ ἐφαντος, ὡς ἔφασκεν ὁ κείνος, Ἀντωνίου
θριαμβεύεις δὲ μὲν τὴν Ἀκτίαν ὑκτῶν, ἐσφάγη μετ'
υἱοῦ. Ἡ δὲ πόλις ἐστὶ τὴν Ποντικῆς ἐπαρχίας τὴν συν-
τεταγμένης τῇ Βιθυνία. Μεταξὺ δὲ Χαλκηδόνος καὶ
Ἡρακλείας ῥέουσι ποταμοὶ πλείους, ὧν εἰσὶν ὅ, τε

de his etiam ante quodam loco. Callisthenes vero
etiam in recensionem Homericam post versum,

Cromnamque, Aegialumque, et sublimes Erythinos,
ista posuit,

Cauconas duxit proles generosa Polyclis,
Circa Parthenium sedes quibus obigit amnem:

nam ab Heraclea et Mariandynis eos porrigi us-
que ad Leucosyros, quos etiam nos Cappadoces
appellamus: esseque Cauconum gentem, quæ est
circa Teium usque ad Parthenium flumen: cui
contigua est Henetorum, qui post Parthenium
sunt, et Cytorum habent: quin adhuc etiam esse
Cauconitas quosdam apud Parthenium. Heraclea
urbs est portu commoda, et alias etiam memora-
bilis, utpote quæ etiam colonias deduxerit: nam
ejus coloniae sunt Cherronesus ac Calapis. Libera
primum fuit, deinde aliquandiu tyrannos passa,
rursus sese in libertatem vindicavit: regem dein-
de habuit, cum in Romanorum venisset potesta-
tem, ac coloniam Romanorum accepit in partem
urbis et agri. Quam urbis partem cum accepisset
ab Antonio Adiatorix, Demeneclii Galatarum te-
trarchæ filius, ab Heracleotis Romanis habitatam:
paulo ante Actiacam pugnam, noctu Romanos ad-
ortus interfecit, permisso (ut aiebat) Antonii; sed
post Actiacam victoriam in triumpho ductus, una
cum filio est occisus. Urbs est Ponticæ provinciæ,
quæ ad Bithyniam est adjuncta. Inter Chalcedonem
et Heracleam amnes labuntur complures, quorum e

* Iliad. β. ver. 855.

^α Καππαδόκας δὲ Ἐσφ.
Κάλαπις Bre. Ἐσφ. Μοσφ.
Δομηνικλὴς Ἐσφ. Μοσφ.

^β τὸ Med. 3. 4.

^γ Scripti, ἀλίμνος. Marg. Casf.

^δ Scripti, Κάλαπις. Marg. Casf. sic Par. 5.

^ε Scripti, ὁ Δομηνικλὴς. Marg. Casf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. ὁ

^ζ Ἡρακλειῶται Ἐσφ.

^η ἐστὶν Med. 3.

^θ Ῥωμαῖοι δέεστ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

8. μέχρι Λευκοσύρων, οὓς καὶ ἡμεῖς Καππαδόκας προσαγορεύομεν] Facit Leucosyros partem Cappadocum. Plinius, l. vi. c. 3. aliter, *differminat*, inquit, *eos Cappadox amnis, a quo nomen traxere, antea Leucosyri dicti*. Ptolemæo convenit cum Strabone, qui tamen infra nihil a Plinio videtur dissentire. Casaub.

14. Ἡ μὲν οὖν Ἡρακλεία πόλις ἐστὶν εὐλίμνος] Veteres quidam, ἀλίμνος: quod non placet, nec ferri potest, sine mutatione aliqua in frequentibus. Arrianus, *Ἐν Ἡρακλείᾳ ὄρεος ναυσίν*. Idem.

Ibid.] Heracleæ urbis vestigia ad locum hodie *Penderachi* vel *Eregri* dictum habemus. Nullus ibi nunc portus est. Plurimi tamen authores et numismata classem habuisse Heracleenses testantur. Vide Xenoph. in Anab. qui portum Acherusiam memorat Heracleæ vicinam, ubi, ait, ὤρμισαντο Ἕλληνες. Hoc portu, ut opinor, Heracleenses usi sunt; Romani enim, post urbem a Triario et Cotta excisam, iis τὴν τε χώραν, καὶ τὴν θάλατταν, καὶ τοὺς λιμένας ἀποκατέστησαν. Plures ergo portus habuerunt. Vide Phot. Bib. p. 755. Edit. 1611. Suspicio autem, constructa mole, portum esse ad Heracleam urbem manu factum; qua deleta cum res Imperii Byzantini sese inclinarent, exscriptores Strabonis ignorantibus antiquum urbis statum εὐλίμνος in ἀλίμνος mutarent. Certum est Strabonem εὐλίμνον scribere, et nihilo minus certum nullum hodie esse portum. (Tournefort. de *Penderachi*.) F.

15. ἐκείνης γὰρ ἡ τε Χερρόνησος ἀποικος] Cherronesus urbs est in Cherroneso Taurica, de qua lib. vii. pag. 446. Casaub.

16. καὶ ἡ Κάλαπις] Legendum Κάλατις omnino: non tantum quia sic est in veteribus libris, sed quia sic nominatur libro vii. p. 462. et ab aliis omnibus. Idem.

Ibid.] Sic in Ponti Euxini Periplus. p. 153. Edit. Gronov. Anon.

17. εἴτα ἐτυραννίδι χρόνος πῖνας] Justinus, lib. xvi. extremo, multisque annis, per gradus successionis, Heracleenses sub regno ty-

rannorum fuere. In Memnonis Excerptis legimus Heracleotas partim a tyrannis, partim a Lyfimacho, privatos libertate fuisse annos lxxxiv. Diodorus Siculus eorum tyrannos diligenter recenset. Sed de rebus Heracleotarum lege illa Memnonis Excerpta. Casaub.

18. ὕστερον δ' ἐβασιλεύθη, γενομένη] Hic locus, ut videtur, haud bene est interpunctus. Legamus, εἴτ' ἡλευθέρωσεν αὐτὴν πάλιν, ὕστερον δ' ἐβασιλεύθη· γενομένη δ' ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἐδέξατο ἀποικίαν Ῥωμαίων. Diodorus, Suidas, et Memnon pluribus tyrannis oppressam Heracleam describunt. Quidam autem tyrannorum ob bene merita in rempublicam consensu populi reges appellantur. Deinde Romani, post Heracleam a Cotta excisam, coloniam ibi miserunt; libertatem autem pristinam non recuperavit, quanquam numismata in honorem Imperatorum cuderit. Exinde certe non ἐβασιλεύθη sub Romanis: sed Xylander et Guarinus (in MS. Bayeri cl. nondum edito) ita vertunt. Nomen Heracleæ ab Hercule inditum. Antrum, εἴθα λέγεται ἐπὶ τῷ Κέρερον κῆνα καταδῆναι, Xenophonte teste, visere licuit. (Vide Anab. l. vi.) F.

29. ὅ, τε Ψίλλης, καὶ ὁ Χάλπας, καὶ Σαγγάριος] Meminere Ptolemæus, Arrianus, alii. Casaub.

Ibid. ὅ, τε Ψίλλης, καὶ ὁ Χάλπας] Scribi debet, Ψίλλης, καὶ ὁ Κάλαπας. Sic enim Marcianus Heracleota: ἀπὸ Κάλαπα ποταμοῦ εἰς Θυνιάδα νῆσον εἰσάδια εἴ. Et Ptolemæus: Κάλαπα ποταμοῦ ἐκβολαί, Σαγγάρις ποταμὸς ἐκβολαί. Salmas. Exer. Plin. Edit. Ultraj. p. 618. a.

Ibid. ὅ, τε Ψίλλης] Perperam scribitur Ψίλλης pro Ψίλλης. Vide Pinedo in Stephan. p. 727. Anon.

Ibid.] Sic Casaub. Edit. 1587. Ψίλλης, καὶ ὁ Κάλαπας. Anon.

Ibid.] Pfilles, vel Pfilis, fluvius a Calpes portu stad. 210 distabat. Calpes portum optime descripsit Xenophon in Anab. l. vi. Secundum Arrianum a Sangario fluvio stad. 240 distabat. F.

1. ὅ μὲν μνηστῶν

numero sunt Pfallis, Chalpas, et Sangarius, cujus etiam Homerus facit mentionem. Fontes, habet hic apud Sangiam pagum, centum et quinquaginta circiter stadiis a Pessinunte, et majorem Phrygiæ Epicteti (id est, adquisitæ) partem perlabitur, ac partem etiam Bithyniæ aliquam, ita ut a Nicomedia absit paulo plus trecentis stadiis, quo loco ei occurrit Gallus fluvius, ortus apud Modra in Phrygia, quæ ad Hellespontum est sita, eadem cum ea quæ Epictetus dicitur, quondam a Bithynis possessa. Is auctus et navigabilis factus, cum olim naves non veheret, Bithyniam ostiis suis definit. Ante hanc maritimam oram etiam Thynias insula jacet. In Heracleotide nascitur aconitum. Abest urbs ea a Chalcedonio templo stadia ad mille et quingenta, a Sangario quingenta. Teium obscurum nunc est oppidulum, nihilque habet memoratu dignum, nisi quod Philetærus inde ortus fuit, princeps generis Attalicorum regum. Deinceps est Parthenius fluvius, per florida delabens loca, indeque id nomen consecutus, quasi virgineum diceret, fontes in ipsa habens Paphlagonia. Sequitur Paphlagonia et Heneti. Quæstio autem est quosnam Henetos poeta dicat his versibus:

*Paphlagonum hinc ibant ductore Pylæmene turmæ
Ex Henetis, mulas quæ terra enutrit agrestes.*

Neque enim nunc in Paphlagonia Henetos inveniri aiunt: alii dicunt pagum esse in litore, decem schoenis ab Amastris distitum. Zenodotus ex Heneta legit, aitque urbem notari, quæ nunc Amisus dicitur. Alii gentem quandam Cappadocibus conterminam expeditione cum Cimmericis facta ferunt in Adriam excidisse. Id maxime in confesso est, primariam Paphlagonum gentem fuisse Henetos, e qua fuerit Pylæmenes, quem et plurimi ad bellum

^a Φίλλης, καὶ ὁ Χάλπας, καὶ Σαγγάριος, ἃ μέμνηται καὶ ὁ
* ποιητής· ἔχει δὲ τὰς πηλὰς καὶ ^b Σαλγίαν κάμιν, ἀφ'
ἐκαστὸν καὶ πεντήκοντά περ σταδίων· οὗτος Πεισιπύκτος·
διέξεισι δὲ τὴν ἐπιτήτην Φρυγίας τὴν πλείω, μέρος δὲ π
5 καὶ τὴν Βιθυνίας· ὥστε καὶ τὴν Νικομηδείας ἀπορρίπτει μικρὸν
πλείως ἢ πεντακοσίους σταδίας, καὶ ἔστιν ὅτι συμβάλλει
ποταμὸς αὐτῷ Γάλλος, ἐκ Μόδρων τὰς ἀρχαῖς ἔχων,
τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ
τῇ ἐπιτήτῳ, καὶ εἶχον αὐτῷ οἱ Βιθυνοὶ πρότερον·
10 αὐξήσεις δὲ καὶ γενόμενος πλωτὸς, καίπερ πάλα
ἀπλωτὸς ὦν, τὴν Βιθυνίαν ὀρίζει πρὸς τὰς ἐκβολαῖς.
Περὶ δὲ τῆς πελάγους τούτης καὶ ἡ Θυρία ἦτορ.
Ἐν δὲ τῇ ^c Ἡρακλειώτιδι γίνεται τὸ ἀκόνιτον· διέχει
δὲ ἡ πόλις αὕτη τὴν ἱερὰν ὁ Χαλκιδονίης σταδίας χιλίας
15 περ καὶ πεντακοσίους, ὅθεν Σαγγάριος πεντακοσίους. Τὸ δὲ
^d Τήιον ἥδη πολίχνην ἔδεν· ἔχον μνήμης ἄξιον, πλὴν ὅτι
^e Φιλέταρος ἐντεύχεν ἦν ὁ ἀρχηγέτης ὁ ^f Ἀτταλικῶν
βασιλέων γένος. Εἰδὲ ὁ Παρθένιος ποταμὸς διὰ χαρίων
ἀνδρῶν φερόμενος, καὶ ἀφ' αὐτοῦ τὸ ^g τῆς ὀνόματος τέττα
20 πετυχηκώς, ἐν αὐτῇ τῇ Παφλαγονίᾳ τὰς πηγὰς ἔχων.
Ἐπειτα ἡ Παφλαγονία, καὶ οἱ Ἑνετοί. Ζητῶσι δὲ, τί-
νας λέγει τὰς Ἑνετὰς ὁ ποιητής, ὅταν φη·
† Παφλαγονῶν δ' ἠγεῖτο Πυλαμνίδεος ἑσείον κῆρ
Ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων·

25 οὐ γὰρ δέκνυσθαι φασὶ νῦν Ἑνετὰς ἐν τῇ Παφλα-
γονίᾳ. Οἱ δὲ κάμιν ἐν τῷ ἀγρῷ φασὶ, δέχα χρίνας
ἀπὸ Ἀμάστρεως διέχουσιν· Ζηνοδότος δὲ ἔξ ^h Ἑνε-
τῆς γράφει, καὶ φησὶ δηλοῦσθαι τὴν νῦν Ὀμισόν.
Ἄλλοι δὲ φύλον τι τοῖς Καππάδοξιν ὁμοῖον στρατεύ-
30 σαι μὲν Κιμμερίων· εἰτ' ἐκπεσεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν. Τὸ
δὲ μάλιον ὁμολογημένον ὅστιν, ὅτι ἀξιολογώτατον ἴσθαι
τῷ Παφλαγονῶν φύλον οἱ Ἑνετοί, ἔξ οὗ ὁ Πυλαμ-

* Iliad. γ'. ver. 187. et π'. ver. 719.

† Iliad. β'. ver. 851.

^a Ald. cod. Φίλλης καὶ ὁ Χάλπας. Marg. Caf. Φίλλης καὶ ὁ Χάλπας Par. 1. Φίλλης καὶ ὁ Χάλπας Par. 5. Φίλλης καὶ ὁ Χάλπας Esc. Mosc.
^b Σαγγίαν Med. 3. 4. ^c οὗτος Πεισιπύκτος defunt. Par. 5. οὗτος Πεισιπύκτος Par. 1. Med. 3. 4. ^d μικρῶ Med. 3. ^e καὶ ὁ συμ-
^f Σαλγίαν Med. 4. καὶ ὁ συμβάλλει Esc. Mosc. ^f Scripti, Μόδρων. Marg. Caf. ^g Ἡρακλειώτιδι Med. 3. 4. Mosc. ^h Τηιοῦτιν
ἥδη πολίχνην Par. 1. Mosc. Τηιοῦτιν ἥδη πολίχνην Par. 5. Τήιον ἥδη πολίχνην Med. 3. Τήιον ἥδη πολίχνην Med. 4. τῶν Ἰουστῶν πολίχνην
Esc. ⁱ ἔχει Med. 3. 4. fed Med. 4. postea corr. ^k Φιλέτερος Par. 1. 5. Med. 4. ^l Ἀττικῶν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre.
Esc. fed in Par. 1. Ἀτταλικῶν scribitur supra ab alia manu, et Med. 4. postea corr. ^m τῆς ὀνόματος Par. 5. ⁿ Ἐτῆς Par. 5.
^o Ἀμισόν Med. 3.

1. ἃ μέμνηται καὶ ὁ ποιητής] Iliad. π'. v. 719.

Ὁς Φρυγίᾳ κατέσχετο ῥαγὶς ἐπὶ Σαγγαρίῳ. Idem.

6. καὶ ὅς συμβάλλει ποταμὸς αὐτῷ Γάλλος] Plinius in Galatia fluvium Gallum habet: Herodianus urbem Pessinunta παραρ-
ρίζει ait. (l. i. c. 35. p. 27. Edit. Oxon.) Stephano cum Strabone convenit; et inde geminos fuisse fluvios Galli nomine illustres suspicor. Idem.

7. ἐκ Μόδρων] Forte, Μάστρων. Plin. l. vi. c. 2. Henetos autem adspiro, unde Veneti, ex eodem, et ratione grammatica, ac maxime Eustathio in Periegetem. Xyland.

Ibid. ἐκ Μόδρων τὰς ἀρχαῖς ἔχων. Ortus apud Modra] Notat in margine Casaubonus scriptos codices habere Μόδρων, sed melius edita lectio: nam Constantinus, in themate sexto Anatolico Bucellariarum, in eo tractu facit mentionem Κωμοπόλεως Μοδρηνῆς, et Leunclavius Modreñem in Bithynia ponit, et post eum Ortelius. Palmér.

10. αὐξήσεις δὲ καὶ γενόμενος πλωτὸς] Sangarius (hodie Sagari et Ayala dictus) sat largus est, ut facile navigabilis iterum fieret. Tournesfortius hunc fluvium agros ad libitum inundantem describit. Vide etiam Plutarchum de fluviis, p. 24. Edit. Hudson. F.

12. καὶ ἡ Θυρία ἦτορ] Meminere hujus insulæ Plinius, Ptolemaeus, Arrianus, et Apollonius, lib. ii. v. 462. ubi multa de ea annotat ejus doctissimus interpres. Apollonia autem vocabatur

cognomine Thynias. Casaub.

15. πεντακοσίους] In Arriano stad. 560. F.

Ibid. Τὸ δὲ Τήιον ἥδη πολίχνην] Scribe, Τήιον, auctore Steph. Tium enim vocant reliqui masculino genere: at Strabo, inquit Stephanus, ἐν δωδεκάτῃ οὐδετέρως καὶ τρισυλλάβως τὸ Τήιον φησὶ. Casaub.

16. Τήιον] Τήιον ἥδη lego, pro Τηιοῦτιν, et supra Sangiam, pro Sagiam, ex Eustathio in Dionysium legi. Quos autem Atticos reges diceret, non. Sed et infra Attalici reges nominantur, ac post idem mendum refertur. Itaque Attalicos restitui; res tota copiosius libro xiiii. exponitur. Xyland.

Ibid.] In Pomp. Mela Tios oppidum vocatur, Milefiorum colonia. F.

Ibid. πολλὴν ὅτι Φιλέταρος] Vide Lucianum in Longævis, t. ii. p. 470. Ed. Amst. 1687. Casaub.

Ibid.] Ald. Cod. Φιλέτερος, ε pro κα: qua de re ad p. 410. Anon.

18. ὁ Παρθένιος] Schol. Apollon. Rhod. l. ii. v. 938. Anon.

Ibid.] Parthenius fluviolus, qui hodie Partheni a Græcis, a Turcis Dolap, appellatur. (Tournes.) Ovidius, de Ponto, ait, l. iv. ep. 10. ver. 49.

Partheniusque rapax.

Scymnus Chius tamen aliter, lin. 226. scribit:

ὁ Παρθένιος

Πλωτὸς καταφέρειν ρεῖθρον ἰσχυρώτατον. F.

μήνης ἡ δὲ ἡ συνεστράτευσαν^b αὐτῶ οὔτοι πλείστοι ἀποβαλόντες δὲ τὸν ἡγεμόνα, διέβησαν εἰς τὴν Θράκην μὲν^c τὴν Τριάς ἀλώσιν· πλανώμενοι δ' εἰς^d τὴν Ἐνετικὴν ἀφίκοντο. Τινὲς δὲ καὶ Ἀντιόχεια καὶ τὰς πόδας αὐτῶ κοινωνῆσαι τῷ γόλῳ τὰ τε φασί, καὶ ἰδρυθῆναι^e καὶ τὸν μυχὸν τῷ Ἀδρίῳ, καθάπερ ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς. Τὰς μὲν οὖν Ἐνετὰς διὰ τὰτ' ἐκλιπεῖν εἰκός, καὶ μὴ δέκνυσθαι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ. Τὰς δὲ Παφλαγόνας, ὥς ἔω μὲν ὀρίζει^f ὁ Ἄλυσ ποταμός, ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων^g τε καὶ Παφλαγόνων, καὶ ἑξέισι, καὶ τὸν Ἡρόδοτον, εἰς τὸν Εὐξείνῳ^h καλεόμενον πόντον, Σύρους λέγοντα τὰς Καππαδόκας· καὶ γὰρ ἐπὶ καὶ νῦν Λευκοσύριοι καλεῖνται, Σύρων καὶ τῶν ἔξω τῷ Ταύρῳ λεγόμενων· καὶ δὲⁱ ὥς τὰς ἐντὸς τῷ Ταύρῳ σύγκρισιν, ἐκείνων ὅτι κεκαυμένων τὴν γῆσαν^j τὰ τοῖς^k δὲ μὴ^l τοιαύτῳ τὴν ἐπωνυμίαν γενέσθαι σιγέει· καὶ Πίνδαρός φησιν, ὅτι^m αἱ Ἀμαζόνες, Σύριον εὐρύσχημανⁿ δῖππον στρατὸν, τὴν ἐν τῇ Θεμισκυρᾷ κατοικίαν ἔτιω δηλῶν. Ὅτι δὲ Θεμισκυρὰ ἐστὶν ἡ τῶν Ἀμισι-^o νῶν αὐτῇ δὲ Λευκοσύρων τῶν μὲν Ἄλυν. Πρὸς ἔω μὲν τοίνυν ὁ Ἄλυσ ὅριον τῶν Παφλαγόνων· ὥς νότον δὲ Φρύγας, καὶ οἱ ἐποικίσαντες Γαλάται· ὥς δύσιν δὲ Βιθυνοί, καὶ Μαρνανδυνοί· τὸ γὰρ τῶν Καυκῶνων γένος ἐξέφθαρται τελέως πάντοθεν· ὥς ἀρκ-^p τὸν δὲ ὁ Εὐξείνός ἐστι. Τῆς δὲ χώρας αὐτῆς διηρημένης εἰς τε τὴν μεσόγειον, καὶ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ, ἀφ-^q τείνυσαν ἀπὸ τῆς Ἄλως μέχρι Βιθυνίας^r ἑκατέρωθεν, τὴν μὲν περὶ θαλίαν^s ὥς Ἡρακλείας εἶχαν ὁ Εὐπάτωρ· τῆς δὲ μεσογείας, τὴν μὲν ἐγγυτάτω ἔχον, ἥς^t τινα καὶ πέτρων τῶν Ἄλως διέτενε· καὶ μέχρι δευ-^u τοῖς Ῥωμαίοις ἡ Ποντικὴ ἐπαρχία ἀφώρισται. Τὰ λοιπὰ δ' ἡ ὑπὸ δυνάμει, καὶ μὲν τὴν Μιθριδά-^v τε κατέλυσιν. Περὶ μὲν δὲ τῶν ἐν τῇ μεσογείᾳ Παφλαγόνων, ἐρεῖμεν ἕτερον, τῶν μὴ ὑπὸ τῷ Μιθ-^w ριδάτῃ νῦν δὲ φέρεται τὴν ὑπὸ ἐκείνῳ χῶρον, κληθεῖσαν^x δὲ Πόντον διελθεῖν. Μετὰ δὲ τὴν Παρ-^y γένιον ποταμὸν ἔστιν Ἀμαστρίς, ὁμώνυμος τῆς σιω-

fuerunt secuti: qui, everfa Troja, amisso dūce, in Thraciam abierint, vagatique deinde in Venetiam pervenerint. Sunt qui Antenorem etiam et filios ejus socios ejus profectiois fuisse perhibent, et ad intimum Adriæ linus recessum confedisse: cujus rei fecimus mentionem in Italiæ descriptione. Probabile est ergo hac de causa Henetos defecisse, ut in Paphlagonia nulli reperiantur. Paphlagonες versus ortum finiuntur Haly fluvio, qui a meridie labitur inter Syros ac Paphlagonες, exitque in Euxinum mare, ut ait Herodotus, Syrorum nomen Cappadocibus tribuens: nam hi etiamnum Leucosyri (*id est, albi Syri*) dicuntur: cum Syri dicantur etiam extra Taurum, qui comparati cum iis qui intra Taurum degunt, adusti corporis colorem gerant, ideoque non eodem utantur cognomento. Pindarus quidem Syrium, pugnacem, equestrem exercitum dixit, de Amazonum colonia loquens, quæ est Themiscyræ. Hæc autem Amiseni est agri, quem Leucosyri post Halyn tenent. Ergo versus orientem Halys est Paphlagoniæ terminus: ad meridiem Phryges, et qui eò commigrarunt Galatæ: ad occasum Bithyni et Mariandyni: (Nam Cauconum genus funditus ubique periit) ad septentrionem est mare Euxinum. Jam cum hæc tota regio dividatur in mediterraneam, et in oram maritimam ab Haly usque ad Bithyniam, maritimam usque ad Heracleam Mithridates possedit: de mediterraneis etiam proximas partes, quarum nonnullæ ultra Halyn excurrerent. Atque eo usque Romani Ponticam provinciam extenderunt. Reliqua etiam, dejecto Mithridate, regulis parvare. De Paphlagonibus mediterraneis dicemus postea: nunc propositum est regionem Mithridati olim subditam, quæ Pontus usurpatur, describere. Post amnem ergo

^a καὶ δεest Efc. Mosc.^b αὐτοὶ αὐτῶ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.^c τὴν τῆς Efc.^d Scripti, τὴν νῦν Ἐνετικὴν. Marg. Cas.

sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^e ἐν τῷ μυχῷ Med. 3. 4.^f Σύρων δὲ καὶ Efc.^g ἐξέισι Med. 3. 4. Efc. Mosc. In marg.

Mosc. legitur hoc scholium, quod tamen non est magni momenti: ἐξήσιν ὁ ποταμός, ἐλλειπτικῶς τὸ ὕδωρ, εἰς τὴν θάλατταν.

^h καλού-

μενον Par. 1. Med. 4.

ⁱ Scripti, τέτων. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Efc. Mosc.^k καὶ δεest Med. 4.^l τοιοῦτων

Med. 3.

^m αἱ δεest Par. 5.ⁿ δῖππον Par. 1. Med. 3. 4. διέππον Efc. Mosc.^o Ἡ δὲ &c, adusque Ἀμισιῶν inclusive, de-

sunt Med. 3.

^p δὲ Par. 1. Med. 4.^q ἑκατέρωθεν δεest Med. 3.^r ὥς τῆς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.^s τοῖς

Ῥωμαίοις defunt Med. 3.

^t ἐπαρχία τοῖς Ῥωμαίοις Med. 3.^u καὶ δεest Med. 3.^x δὲ Med. 3.^y τῇ συνοικησίᾳ

Par. 1. τῇ συνοικησίᾳ Med. 4. τῆς συνοικησίας Par. 5. Efc. Mosc.

3. εἰς τὴν Ἐνετικὴν ἀφίκοντο]. Plinius, l. vi. c. 2. Quo loco Henetos adjicit Nepos Cornelius, a quibus in Italia ortos cognomines eorum. Venetos credi postulat. Idem ex Nepote Solinus, c. 46. Quod de Antenore mox subjicit, firmat Virgilius, Æn. i. ver. 247. Vide ibi Servium. Scherpp.

7. ἐν τοῖς]. Supra, l. v. p. 299. Anon.

10. ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας]. Verba sunt Herodoti, Κλειῶ: (lib. i. c. 6.) de Cræso loquitur, τύραννος δὲ ἐθνήων τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ, ὅς, ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων, ἐξέειπε πρὸς βορρῆν ἀνεμὸν εἰς τὸν Εὐξείνῳ καλεόμενον πόντον. Vide Arrian. Casaub.

12. Σύρους λέγοντα τοὺς Καππαδόκας]. Herodotus, Κλειῶ: (lib. i. c. 72.) οἱ δὲ Καππαδόκαι ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται. Idem,

Terpsichore: (lib. v. c. 49.) Φρυγῶν δὲ ἔχονται Καππαδόκει, τὰς ἡμεῖς Σύρους καλεόμεν. Apollonius, lib. ii. ver. 948. Ἀστυρίην vocat Cappadociam, ubi vide eruditissimum ejus scholiasten. Idem.

14. Σύρων καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου λεγομένων]. Vide lib. i. et initio l. xvi. p. 1071. Edit. Amst. Idem.

19. δῖππον στρατὸν]. Legendum, διέππον, vel certe εὐίππον, ut Olympionic. Od. viii. ver. 62. Sed omnino placet prior emendatio. Idem.

29. Εὐπάτωρ]. Supra, lib. i. p. 21. Anon.

38. Ἀμαστρίς, ὁμώνυμος τῆς συνοικησίας πόλεις]. Historia fuse relata est a Memnone, cujus vide Excerpta. Amastris notissima est urbs. Casaub.

Ibid.] Amastris in Plinii Epist. l. x. ep. 99. elegans et ornata

Parthenium Amastris est, urbs ejusdem cum ea, a qua condita est, nominis: sita est in peninsula, cujus isthmus utrinque portum habet. Fuit autem Amastris uxor Dionysii, Heracleæ tyranni, filia Oxyathræ, qui Darii frater fuit ab Alexandro debellati: hæc urbem e quatuor pagis composuit, Sefamo, Cytoro, Cromna, (quorum etiam in Paphlagonum recensione meminit Homerus) ac Teio: verum hic cito defecit a societate: reliqui in uno corpore permanferunt: de quibus Sefamus arx Amastris dicitur. Cytorus emporium aliquando fuit Sinopensium: nomen habere a Cytoro, Phrxi filio, Ephorus ait. Plurima autem et optima buxus apud Amastrin nascitur, maxime ad Cytorum. Ægialus est, id quod vox notat, litus longius centum stadiis, et habet cognominem pagum, cujus Homerus meminit hoc versu:

Cromnamque, Ægialumque, et sublimes Erythinos.
Scribunt tamen quidam,

Cromnam, Cobialumque—

Erythinos autem dici aiunt, qui nunc vocantur Erythrini a rubro colore: duo sunt scopuli. Post Ægialum est Carambis, promontorium magnum versus septentrionem porrectum et Scythicam Cherronesum. Sæpe facta est hujus mentio, et oppositi ei Kriu metopi: quibus Euxinus pontus in duo maria dividitur. Post Carambin sequitur Cimolis, et Anticimolis, et Abonu teichos, oppidulum, et Armene Sinopensium pagus portu præditus: de hac proverbium fertur,

Qui negotio carebat, muro cinxit Armenam.

* Iliad. β. ver. 853.

† Ibid. β. ver. 855.

^a Vulgo, ὑπὸ χερρόνησον. *Marg. Cas.* ^b Βυτώρε *Par. 5. Κυτῶρε Med. 3.* ^c τετάρτη *de Med. 3.* ^d ἐμπορίον *Med. 3.*
^e Φύξε *Par. 1. 5. Φρύξε Med. 3. 4.* ^f πύξας *Par. 5.* ^g πλείων *Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.* ^h πλείων *Par. 5.*
ⁱ Ερυθρός *Med. 4.* ^j δὲ δεστ *Med. 3. 4.* ^k ποιοῦντες *Mosc.* ^l Κίωλις *Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.* ^m καὶ
ⁿ Ἀντικίωλις *Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.* καὶ Ἀντικίωλις *defunt Esc.* ^o ἐτείχισεν *Med. 3.*

nata civitas esse dicitur, quæ habet inter præcipua opera pulcherrimam, eandemque longissimam, plateam. Tantum Trajano Imp. floruit. Hodie viculus est in eodem situ *Amastro* dictus. Portus oblimati sunt. (Tournef.) F.

8. τετάρτης δὲ τῆς Τηίης] Scribo hic quoque Τηίης. *Casaub.*

11. ἀπὸ Κυτῶρε, τοῦ Φρύξε παιδός. *A Cytoro Phrxi filio]* Herodotus eum Κυτίσσωρον vocat, lib. vii. sectione 197. si bene se habet is locus, ubi bis repetitum est id nomen. *Palmer.*

13. καὶ μάλιστα περὶ] Virgil. Georg. i. ii. ver. 437.

Et juvat undantem buxo spectare Cytorum.

Res vulgo nota: Cytori omnes mentionem faciunt geographi. *Casaub.*

Ibid.] Vide ad Virgilii locum notas VV. CII. La Cerdæ et Taubmanni. *Anon.*

14. Ὁ δ' Αἰγιάλος] Sic Arrianus post Cytorum Ægialos statim commemorat, atque stadia interesse LX. *Casaub.*

Ibid.] Arrianus in ordine hæc loca disponit. A Parthenio ad Amastrim (quæ eadem est cum Sefamo) stad. 90, ad Erythinos 60, ad Cromnam 60, ad Cytorum 90, ad Ægialos 60, ad Thymena 90, ad Carambin 120. Cytorus nunc *Cudros* dicitur. (D'Anv.) F.

15. ἥντων μακρὰ, πλείων ἢ ἑκατὸν σταδίων] Doctissimus Apollonii interpres Græcus sic tradit vocari tractum litoris, quod est inter Carambin et Sinopen, quod ait esse stadiorum 10000. *Casaub.*

18. Γράφουσι δὲ τινες Κρώμαν, Κωβιάλον τε] Apud Apollonium scribitur Κρωβιάλον, lib. ii. ver. 943.

— αἰπεινούς τε παρεξέοντ' Ερυθίνες,

Κρωβιάλον, Κρώμαν τε. i. e.

— et arduos Erythinos,

Crobialum item, et Cromnam.

κρίας πόλις. Ἰδρυται δὲ ἂν χερρόνησου λιμνῆς ἔχουσα τῇ ἰσθμῷ ἐκατέρωθεν. Ἦν δ' ἡ Ἀμαστρίς, γυνὴ μὲν Διονυσίου τῷ Ἡρακλείᾳ θυγάτηρ, θυγάτηρ δὲ Ὀξυάθρῃ τῷ Δαρείῳ ἀδελφῷ, τῷ καὶ Ἀλέξανδρον. Ἐκείνη μὲν οὖν ἐκ τετάρων κατοιικῶν συνώκησε τὴν πόλιν, ἐκ τε Σησαίου, καὶ Κυτῶρε, καὶ Κρώμνης, (ὧν καὶ Ὀμηροῦς μέμνηται ἐν τῷ Παφλαγονικῷ ἀγέῳ) τετάρτης δὲ τῆς Τηίης. Ἄλλ' αὖτις μὲν ταχὺ ἀπέστη καὶ κοινωνίας, αἱ δὲ ἄλλαι συνέμεναι. ὧν ἡ Σησαμὸς ἀκρόπολις τῆς Ἀμαστρίως λέγεται. τὸ δὲ Κυτῶρον ἐμπορίον ἦν ποτε Σινωπέων ἀνόμαστον δ' ἀπὸ Κυτῶρε, τῷ Φρύξῃ πατρὶ, ὡς Ἐφορὸς φησὶ. πλείστη δὲ καὶ ἀρίστη πύξος φύεται καὶ τὴν Ἀμαστρίαν, καὶ μάλιστα πρὸς τὸ Κυτῶρον. Ὁ δ' Αἰγιάλος ὅστις μὲν ἥντων μακρὰ, πλείων ἢ ἑκατὸν σταδίων. ἔχει δὲ καὶ κάμινον ὁμώνυμον, ἧς μέμνηται ὁ ποιητής, ὅταν φησὶ Κρώμαν τ' Αἰγιάλον τε, καὶ ὑψηλοὺς Ερυθίνες. Γράφουσι δὲ τινες,

Κρώμαν, Κωβιάλον τε—

Ερυθίνες δὲ λέγουσιν φασὶ τὸς καὶ Ἐρυθρίνας ἀπὸ τῆς χερᾶς δύο δ' εἰσὶ σκόπελοι. Μετὰ δὲ Αἰγιάλον Κάραμβις, ἄκρα μεγάλη πρὸς τοὺς ἀρκτεὺς ἀνατεταμένη καὶ τὴν Σινωπικὴν δὲ χερρόνησον ἐμνήσθη. μὲν δ' αὐτῆς πολλάκις, καὶ ἂν ἀντικειμένη αὐτῇ Κριῖς μετὰ πρὸς διδάλαττον ποιοῦντος τὸν Εὐξείνιον πόντον. Μετὰ δὲ Κάραμβιν, Κίωλις, καὶ Ἀντικίωλις, καὶ Ἀβόνῃς τεῖχος, πολίχνην, καὶ Ἀρμένην, ἐφ' ἣ παροιμάζονται.

Ὅστις ἔργον ὁδὸν εἶχεν, Ἀρμένιν ἐτείχισεν.

Ad quem versum locum Strabonis proferens ejus interpres Κρωβιάλον similiter legit, nec aliter scribit Stephanus. At Eustathius legit ut nos. *Idem.*

Ibid.] Valer. Flacc. Argon. l. v. ver. 102, &c.

— ac fugit omne

Crobiali latus, et satis tibi, Tiphys, negatum

Parthenium: ante alios Triviae qui creditur amnes

Fidus, et Inopi materna gratior unda.

Mox etiam Cromnam, atque jugo pallente Cytorum,

Teque cita penitus condunt, Erythia, carina.

Jamque reducebat noctem polus: alta Carambis

Radiatur, et magna pelago tremit umbra Sinopes. *Esc.*

Ad quem locum videatur Alardus, et Heinsius in notis. *Anon.*

22. Κάραμβις, ἄκρα μεγάλη] Hodie Kerempi dicitur a Græcis, (D'Anv.) et Capo de Pisello ab aliis. (Tournef.) Hoc nomen posterius, ut opinor, a Genuensibus inditum. F.

25. διδάλαττον ποιοῦντος τὸν Εὐξείνιον πόντον] Dionysius Afer in eadem re, ver. 156.

Ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ Πόντον ἰδοὺς διδάλασσον ἴοντα. i. e.

Ex hoc vero et Pontum videas bimarem. *Casaub.*

26. Μετὰ δὲ Κάραμβιν] Eadem περιήγησις apud Ptolemæum et Arrianum, nisi quod Anticimolin non nominant. Scribo autem, per n, Cinolin, ut Aldus et reliqui fere omnes geographi. *Idem.*

Ibid.] In Mela scribitur Cinolis et Anticimolis. Arrianus post Carambin Zephyrium memorat stad. 60 distantem. F.

27. Ἀβόνῃς τεῖχος] Arrianus πόλιν μικρὰν appellat a Zephyrio stad. 150 distantem. Tournefortius esse hodiernum Abona conjicit. D'Anvillius autem esse dictum Ainebboli a nomine posteriori Ionopolis. De nomine Ionopolis vide Luciani Pseudomantim. (t. i. p. 782. Edit. Amst. 1687.) A Carambi ordinem Arriani, si liceat, proferam, qui accuratissimus plerisque habetur, qui

Ἐπὶ δὲ κόμῃ τῷ Σινωπέων ἔχουσι λιμένα. Εἴτ'
αὐτὴ Σινώπη, γὰρ πενήκοντα τῆς Ἀρμενίας διέ-
χουσα, ἀξιολογώτατι τῷ ταύτῃ πόλεων ἔκτισαν μὲν
οὖν αὐτῷ Μιλήσιοι^α κατεσκευασμένη δὲ ναυπηγόν,
^β ἔπειτα τῆς ἐντὸς Κυανέων θαλάττης, καὶ ἔξω δὲ^γ
πολλῶν ἀγώνων μετέχευε τοῖς Ἕλλησιν αὐτονομηθεῖσα
δὲ πολὺν χρόνον, οὗδε ἄλφ' ἔλθας ἐφύλαξε^δ ἔλθου-
σιν. Ἄλλ' ἐν πολιορκίᾳ ἐάλω, καὶ ἐδ' ἔλθουσε Φαρ-
νάκη πρῶτον, ἔπειτα τοῖς Ἀρμενίοις ἐκείνον μέ-
χρι τῆς Εὐπάτορος, καὶ τῷ καταλυσάντων Ῥωμαίων^ε
ἐκείνου· ὁ δ' Εὐπάτωρ καὶ ἐγγνήθη ἐκεῖ καὶ ἐτεράφην^ς
Ἀρμενίας δὲ ἐτίμησεν αὐτῷ, μητρόπολιν τε τῆς
βασιλείας^ζ ὠνόμασεν. Ἐπὶ δὲ καὶ φυσικῇ προνοίᾳ
κατεσκευασμένη καλῶς· Ἰδρυταὶ γὰρ ὅτι αὐχένι χερ-
ρόνησος πινός· ἐκαστέρωθεν δὲ τῷ ἰσμοῦ, λιμένες, καὶ^η
^δ αὐταθμοὶ, καὶ^ε πηλαμύδια θαυμαστά, περὶ ὧν εἰ-
ρήκαμεν, ὅτι δευτέραν θῆραν οἱ Σινωπεῖς ἔχουσι, τρί-
τιν^θ δ' οἱ Βυζάντιοι·^ς καὶ κύκλῳ δ' ἡ χερρόνησος
περιβόληται, ῥαχιδεῖς αὐταῖς ἔχουσα, καὶ κοιλάδας
πινάς, ὡσανεὶ βότρυες πετρίνες, οὓς καλοῦσι χρινιδαί·^ζ
πληροῦνται δὲ οὗτοι, μετεωριθεῖσιν τῆς θαλάττης· ὥς
καὶ ἄλφ' ἔξω οὐκ ἐκέρχονται τὸ χωρίον, καὶ ἄλφ'
πᾶσαν τὴν τῆς πέτρας ὀπίσθαιαν ἐκινώθη, καὶ ἀνε-
πίδατον εἶναι γυνὴ ποδὶ. Ἀνὰ μὲν τὴν^η καὶ ὑπὲρ
τῆς πόλεως^θ εὐχρόν^θ ὅτι τὸ ἔδαφος, καὶ ἀρροκίπτοις^ς
κεκρόμηται πυκνοῖς, πολλὸν δὲ μᾶλλον τοῖς^ζ περὶ αὐτὴν
αὐτὴ δ' ἡ πόλις τετείχισται καλῶς, καὶ γυμνασίᾳ δὲ,
καὶ ἀγορᾷ, καὶ τοαῖς κεκρόμηται λαμπρῶς· τοιαύτη δὲ
ἔσσα, δις ὅμως ἐάλω· πρότερον μὲν τῷ Φαρνάκου
ὡρᾷ δόξαν ἀφηνιδίως ὀπίσθεντος· ὑπερον δὲ ὑπὸ^θ
^ι Λευκούλῃ, καὶ τῷ ἐγκραδίῳ τυράννῃ, καὶ ἐντὸς
ἅμα καὶ ἐκτος^η πολιορκημένη· ὁ γὰρ ὁ ἐγκρασιαστὴς
ὑπὸ τῷ βασιλεὺς φρέαρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν

Sequitur quinquaginta post hanc stadiis ipsa Sino-
pe, omnium, quæ isthic sunt, urbium præstan-
tissima. Hanc Milefii condiderunt; et, adornata
classe, mare totum, quod intra petras Cyaneas est, in
sua habuit potestate, atque extra illud etiam Græ-
cos in multis certaminibus adjuvit. Quancquam ve-
ro diu suis vixit libera legibus, non tamen ad finem
usque libertatem suam conservavit: sed expugnata,
servivit Pharnaci primum, ac ejus deinceps suc-
cessoribus, usque ad Eupatorem, et Romanos, qui
eum opprefferunt. Is quidem Mithridates ibi et
natus fuit, et educatus: et in eximio eam habuit
honore, caputque totius regni fecit. Est autem
urbs ea naturæ etiam providentia præclare parata.
Nam incumbit cervici cujusdam peninsulæ: a cu-
jus isthmi utraque parte portus sunt, et navalia, ac
pelamydum capturæ mirabiles: de quibus dixi-
mus, secundam capturæ ejus felicitatem esse penes
Sinopenfes, tertiam Byzantium. In orbem penin-
sula projecta habet scopulosa litora, et cavernas
quasdam, veluti foveas saxosas; Chœnicides ipsi,
quasi modiolos, appellant: eæ implentur mari in-
tumefcente, ut propter hanc quoque causam diffi-
cultius accedi ad locum istum possit: et quia scopu-
lis apparentibus in echini morem horrens, nudo
pedi aditum non præbet. Superne, ac supra ur-
bem, solum est bonum, et agris hortisque crebris
excultum: multo tamen præstant suburbia. Ipsa
urbs muris est egregie circumdata, ac splendide
etiam ornata gymnasio, foro, atque porticibus.
Talis tamen cum sit, bis capta nihilominus fuit:
prius a Pharnace, cum is eam de improvviso obrue-
ret: posterius a Lucullo et tyranno intus deficiente,
cum et foris et intus oppugnaretur. Nam custodiæ
urbis præfectus a rege Bacchides, subinde aliquam

^α Ἀρμενίας Med. 4. Bre.

^β ἔπειτα Par. 1. 5. Esc. Mosc.

Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^γ εὐχρόν Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

dem Med. 3. ita semper. Λευκούλῃ Esc.

^δ Fortasse, κατασκευασμένη, rectius legeretur. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^ε ναύσταθμα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^ς καὶ deest Par. 1. Med. 3. 4.

^ζ περὶ αὐτὴν Par. 5. sed punctis supra notatur.

^η πολιορκούμενη Med. 4.

^θ ἐγκαταστάς Par. 1. Med. 4.

^ι πηλαμύδια Med. 3. 4.

^κ Βυζάντιοι

^λ καὶ deest Med. 4.

^μ Λευκούλῃ Med. 3. Mosc. et qui-

dem Med. 3. ita semper.

qui tamen prorsus cum Strabone non convenit. A Carambi ad Zephyrium stad. 60, ad Aboni mœnia 150, ad Æginetium 150, ad Cinolim 60, ad Stephanen 180, ad Potamos 150, ad Lepten prom. 150, ad Harmenen 60, ad Sinopen stad. 40. Harmene vel Armene Paphlagoniam finit, secundum Melam, i. e. Imp. Claudio. F.

2. Σινώπη, γὰρ πενήκοντα τῆς Ἀρμενίας διέχουσα] Imo tantum xl. auctore Arriano. Casaub.

8. ἐδούλευσε Φαρνάκη πρῶτον] Pharnaces primus, Mithridatis 5^{ti} filius, et Mithridatis 6^{ti} (scil. magni) avus, qui circiter ann. A.C. 182 regnare cœpit. Polybius, in Exc. Leg. 51. scribit Rhodios ad Romam legatos misisse contra Pharnacem ὑπὲρ τῆς Σινωπέων ἀτυχίας. Hæc Sinopensium ἀτυχία certe fuit Pharnacis expugnatio, quam Strabo in hoc loco et paulo infra memorat. F.

13. Ἐπὶ δὲ καὶ φυσικῇ προνοίᾳ] Lego, καὶ φύσει καὶ προνοίᾳ, quam emendationem similes loci confirmant, ut paulo post de Amasia, κατεσκευασμένη ἵθαυμαστῶς προνοίᾳ τε καὶ φύσει, et libro quinto, p. 337. de Martio campo, πρὸς τῇ φύσει προσλαβὼν καὶ τὴν ἐκ τῆς προνοίας κτισμένην. Casaub.

14. ἐπὶ αὐχένι χερρόνησος πινός] Polybius addit, προτεινούσης εἰς τὸ πείλαγος, cujus isthmus ἐστὶν οὐ πλείων δυοῖν σταδίων. (l. iv. c. 56. p. 447. Edit. Amst.) Circuitus peninsulæ circiter sex m. p. efficit: (Tournef.) longitudo stad. 27. (scil. ut decem stad. m. p.

efficiant.) Vide apud Chalcocondylam (l. ix. p. 321. Edit. Col. Allob. 1615.) eximiam Sinopes descriptionem. F.

16. περὶ ὧν εἰρήκαμεν] Libro vii. ubi de Byzantio, p. 463. Casaub.

Ibid.] Hodie in hoc loco commercium piscium salforum et olei cetacei faciunt. (Tournef.) F.

30. ὑπερον δὲ ὑπὸ Λευκούλῃ, καὶ τῷ ἐγκραδίῳ] Ait expugnatam fuisse Sinopen a Lucullo simul et ab infidente tyranno: recte Strabo. Nam Sinopensibus eodem tempore duobus hostibus fuit resistendum, tyranno qui intus erat, et Lucullo qui urbem obsidebat. Vide Memnonis Excerpta. Xylander sævitiam istius tyranni sine causâ mollit, et in negligentiam convertit, dum vertit deficiente. Atqui ἐγκαθίστασθαι non defidere significat, sed incubare et insidere: quæ voces proprie tyrannis conveniunt. Casaub.

33. ὑπὸ τῷ βασιλεὺς] A Mithridate. Idem.

Ibid. φρούραρχος Βακχίδης] Cleocharem alii vocant. Idem.

Ibid.] Dux fuit piratarum Cilicum, qui, rebus Mithridatis inclinatis, Sinopen arripuit, sed, Luculli adventu, urbem succendi jussit, seque in fugam contulit. (Plut. Lucull.) Durante bello Pharfalico, Pharnaces, Mithridatis magni filius, copias collegit, multasque urbes in Ponto, et inter eas Sinopen cepit. Hæc Strabo non memorat, quod forsan, præsidii Romanis amoris, Sinopenfes sese Pharnaci sine obsidione dederant. F.

6. Βιλλάγε

metuens prodicionem, ac multas cædes edens, multos fœde multans civium, eo rem deduxit, ut neque ad propugnandum fortiter civibus animus, neque ad deditionem, initis pactis, faciendum facultas esset. Expugnata igitur est, captaque urbs. Lucullus, conservatis reliquis Sinopes ornamentis, Billari tamen sphæram abstulit, et, Sthenidis opus, Autolyçi statuam, quem illi urbis conditorem existimantes divinis colebant honoribus: fuit etiam oraculum ejus. Videtur is unus eorum fuisse, qui cum Jasonē navigaverunt, et locum istum occupasse. Postea Milefii, opportunitate loci animadversa, et imbecillitate inhabitantium, suum fecerunt, colonosque miserunt. Nunc Romanorum recepit coloniam, quæ in partem urbis agrique venit. Distat a fano Chalcedonenfi stadia tria millia et quingenta, ab Heraclea bis mille, a Carambi septingenta. Viros præstantes protulit Sinope, philosophos Diogenem Cynicum, et Timotheum Patrimonem: poetam comicum Diphilum: historiæ scriptorem Bathonem, qui Persica composuit. Deinceps sunt ostia Halys fluvii, cui a salibus, quos præterlabitur, nomen est. Fontes habet in magna Cappadocia, prope Ponticam, apud Cambyfenam. Inde magno alveo versus occasum lapsus, ad septentrionem se convertit per Galatas et Paphlagones, hos a Leucosyris distinguens. Montana, quæ supra Sinopensem et reliquam maris oram usque ad Bithyniam sita sunt, navibus fabricandis aptam, et deportatu facilem habent materiam. Sinopensia etiam acerem habent, et nucem montanam, ex quibus mensæ fiunt. Univerfa et oleis confita est regio, quæ paululum supra mare colitur. Post ostia Halys fluvii Gadilonitis est usque ad Saramenam, fertilis admodum ac

αἰί πνα πρεδοσίαν ἐκ τῆς ἐνδοθεν, καὶ πολλὰς ἀρί-
ας καὶ σφαγὰς ποιοῦν, ἀπαγορεύσαι τὰς ἀνθρώπους
ἐποίησε πρὸς ἄμφω, μήτ' ἂ μύνασθαι ὁ δυναμίνης
γενναίως, μήτε πρεδοῦσθαι καὶ συμβάσθαι. Ἐάλω-
σαν ὁ οὖν καὶ τὸν μὲν ἄλλον κόσμον τῆς πόλεως διε-
φύλαξεν ὁ Λεύκολλος· τὴν δὲ τῆς Βιλλάρου σφαί-
ραν ἦρα, καὶ τὸν Ἀυτόλυκον, Σθένιδος ἔργον, ὃν
ἐκείνοι οἰκιστὴν εὐνομίζον, καὶ ἐτήμων ὡς θεόν· ἡ δὲ καὶ
μαντεῖον αὐτοῦ. Δοκεῖ δὲ τῆς τῆς Ἰάσονι συμπλο-
σάντων εἶναι, καὶ καταχεῖν τὸν τὸν τόπον· εἰδ' ὅτε-
ρον Μιλήσιοι, τὴν εὐφύαν ἰδόντες, καὶ τὴν ἀσθένειαν
τῆς εὐνοικουμένης, ἐξελθόντες, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐτείλαν
καὶ δὲ καὶ Ῥωμαίων Σποικίαν δέδεκται, καὶ μέρος
τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐκείνων ἐστίν. Διέχεται δὲ
τῆς μὲν Ἰερῆς τετραλίας ἢ πεντακοσίας, ἀφ' Ἡρα-
κλείας δὲ διελθούσας, Καρφύμβεως δὲ ἐπὶ πεντακοσίας σταδίας.
Ἀνδρας δὲ ἐξήνεγκεν ἀγαθοὺς, τῶν μὲν φιλοσόφων,
Διογένη τὸν κυνικόν, καὶ Τιμόθεον τὸν Πατρίωνα·
τῶν δὲ ποιητῶν, Δίφιλον τὸν κωμικόν· τῶν δὲ συγ-
γραφέων, Βάθωνα τὸν πραγματευθέντα τὰ Περ-
σικά. Ἐντεύθεν δ' ἐφεξῆς ἡ τῆς Ἄλως ἐκβολὴ
ποταμοῦ· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τῶν ἄλων ἃς παρ' αὐτῇ
ἔχει τὰς πηγὰς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ τῆς
Ποντικῆς πλησίον, καὶ τὴν Καμβυσίην· ἐτετραλίας
δ' ὅτι δύνει πολλὴς, εἴτ' ἐπιτρέφας πρὸς ἀρκτεὺς
ἀφ' ὧν Γαλατῶν καὶ Παφλαγγίων, ὀρίζει τέτους τε
καὶ τὰς Λευκοσύρας. Ἐχθρὸς δὲ καὶ ἡ Σινωπῆτις, καὶ
ἡ μέχρι Βιθυνίας πᾶσα ὄρεϊνῃ, ὡς καὶ μὲν τῆς
λεχθείσης πρὸς ἑλίας, ναυπηγήσιμον ὕλην, ἀγαθὴν καὶ
κατακόμισον· ἡ δὲ Σινωπῆτις καὶ σφένδαμονον φύει,
καὶ ὀρεοκέρυον, ἐξ ὧν τὰς τεταπείας τέμνουσιν ἅπαντα
δὲ καὶ ἐλαόφυτος ἐστίν· ἡ μικρὸν πρὸ τῆς θαλάτ-
της γεωργουμένη. Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τῆς Ἄλ-
ως, ἡ Γαδελωνίτις ἐστὶν μέχρι τῆς Σαραμηνῆς, εὐ-

^a ἀμύνασθαι Med. 3. 4. Esc. ^b δυναμίνης Par. 5. ^c γενναίως Par. 5. ^d ὁ οὖν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc.
Mosc. ^e Λεύκολλος Esc. Mosc. ^f Βιλλάρου Esc. Mosc. ^g Αυτόλυκον Par. 5. Med. 3. 4. sed Med. 4. postea corr.
^h δ' ἔργον Esc. δὲ ἔργον Mosc. ⁱ οἰκιστὴν Mosc. ^k τῆς deest Par. 1. ^l τῶν deest Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^m οὖν
Esc. ⁿ πεντακοσίας καὶ Mosc. ^o Διογένην Med. 3. 4. ^p Πατρίωνα Bre. Mosc. ^q Βάθωνα Esc. Mosc. ^r πραγ-
ματευθέντα Med. 3. ^s ὄρεϊνῃ Mosc. ^t Καμψισίην Par. 5. Καμψισίην Med. 3. 4. Καμψισίην Esc. Mosc. ^u πρὸς ἀρκτεὺς
Par. 5. Med. 4. πρὸς τὴν ἀρκτεὺν Med. 3. Esc. Mosc. ^x Σινωπῆτις Esc. et sic paulo infra. ^y πᾶσα ἡ μέχρι Βιθυνίας Med. 3. Mosc. ^z ἡ ὑπερκειμένη Med. 4. ^a MSS. melius, ἐκατακόμισον. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b Γαδελωνίτις
Par. 1. Γαδελωνίτις Esc. Mosc. ^c Σαραμηνῆς Par. 1. 5. Σαραμηνῆς Med. 3. 4. Esc. Mosc.

6. Βιλλάρου σφαῖραν] De hoc nihil reperio. Casaub.

7. καὶ τὸν Αυτόλυκον] Sic correxi e Plutarchi Lucullo: Billari sphæram nescio: de Autolyçi oraculo in epitomis præterea est, eo monitum Diogenem vitiasse monetam. An id Strabo scripserit, aut aliunde sit insertum, nescio: multa talia animadvertet, qui conferre Strabonem cum epitomis volet. Xyland.

Ibid. καὶ τὸν Αυτόλυκον] Vide Plutarchum in Lucullo, et Appianum. Casaub.

Ibid.] Adde Paul. Leopardum, Emend. l. xiii. c. 5. et, qui eum describit, Alardum, ad Valer. Flacc. l. v. ver. 114. De Sthenide Statuario agit Junius, in Catal. Archit. &c. Anon.

13. οὖν δὲ καὶ Ῥωμαίων Σποικίαν δέδεκται] Imp. Augusto colonia ibi missa fuit. (Vide numismata) F.

14. Διέχεται δὲ] Conferat studiosus lector, cui hæc curæ, ista, cum intervallis ab Arriano sigillatim expositis: reperiet nec convenire omnino inter eos, nec multum discrepare in rei summa. Casaub.

Ibid.] Tota summa in Arriano a templo (sc. Jovis Urii) ad Sinopen stad. 3690, ab Heraclea 2140, a Carambi 970, reddit. Marcianus Heracleota vix aliquid a Strabone differt. A tem-

plo Jovis Urii ad Sinopen stad. 3570, ab Heraclea stad. 2040, a Carambi stad. 700, dedit. (p. 73. Edit. Hudson.) F.

20. Βάθωνα] Apud Athenæum scribitur Βάτων. Casaub. Ibid.] In Epitome etiam scribitur Βάτων. F.

21. ἡ τοῦ Ἄλως ἐκβολή] Insulam ad ostium Halys describit Tournefortius. A Sinope stad. 600 distabat. (Arrian.) De cursu hujus fluvii Straboni cum Arriano optime convenit. Idem.

29. ναυπηγήσιμον ὕλην] Hæc regio copiam ad fabricandam classem materiæ Turcico Imperat. suppeditat; exque acere et nucē juglandi ibi fit supellex. De Sinopica terra flet Strabo, quod inter Cappadocia proventus paulo antea numeravit. Idem.

Ibid. καὶ κατακόμισον] Legendum, ut est in veteribus libris, ἐκατακόμισον. Casaub.

31. ὀρεοκέρυον] Per u scripti. Xyland.

35. ἡ Γαδελωνίτις ἐστίν] Gadilonitem alibi non reperio. Fortasse Gadilonem vocat, quam Ptolemæi codices Galorum, quæ simili- liter ad Halyn est sita, licet in altera ripa. Casaub.

δαίμων χώρα, καὶ πεδιάς πάσαι, καὶ πᾶμφορος ἔχει
 δὲ καὶ ὡρεοπάαν^a ὑποδιφθέρε καὶ μαλακῆς ἐρείας^b
 ἧς καὶ ὅλιω τῷ Καππαδοκίαν καὶ τὸν Πόντον
 σφόδρα πολλὴ σπάνις ὅσιν^c. γίνονται δὲ καὶ ζώρες, ὧν
 ἄλλα καὶ σπάνις ὅσιν. Ταύτης δὲ τῆς χώρας τῷ μὲν
 ἔχουσιν^d Ἀμισινοὶ, τῷ δ' ἔδωκε Διότοταρ^e Πομπήϊος,
 κατὰ περ καὶ τὰ ὡρεῖ^f τῇ Φαρνακίαν καὶ τῇ Τραπεζοσίαν,
 μέχρι Κολχίδος καὶ τῇ μικρᾷ Ἀρμενίας^g καὶ τῶν ἀπέ-
 δεξεν αὐτὸν βασιλεῖα, ἔχοντα καὶ τῇ πατρίαν τετρα-
 χίαν τῇ Γαλατῶν τῆς^h Τολισδογίης. Ἀποθάνοντος
 δ' ἐκείνου, πολλὰ διαδοχὰς τῇ ἐκείνῃ γενόασιν. Μετὰ
 δὲ τῇ Γαδιλῶνα ἢ Σαραμῶνι, καὶ Ἀμισός, πόλις
 ἀξιόλογος, διέχουσα τῆς Σινώπης ὡρεῖ ἐνακοσίους
 σταδίας. Φησὶ δὲ αὐτῷ Θεόπομποςⁱ πρῶτος Μι-
 λησίους κτίσαι, ἡ Καππαδοκῶν ἄρχοντας^j. Τρίτον δ'
 ὡς Ἀθηνοκλῆες καὶ Ἀθηναίων ἐποικισθεῖσαν,
 Πειραῖα μετονομασθῆναι^k καὶ αὐτῷ δὲ κατέχον οἱ
 βασιλεῖς^l. ὁ δ' Εὐπάτωρ ἐκόσμησεν ἱεροῖς, καὶ ὡρεο-
 ἐκπτε μέγας. Λεύκυλλος δὲ καὶ ταύτῃ ἐπολιόρη-
 σεν^m εἰς ὕψος Φαρνάκης ἐκ Βοσπόρου ἀφ' ὧνⁿ ἐλευ-
 θερώσαν δ' ὡς Κᾶσαρος τῷ θεῷ παρέδωκεν
 Ἀντώνιος βασιλεῦσιν^o εἰς ὃν οὐρανὸς Στράτων κα-
 κῶς αὐτῷ δέδωκεν^p. εἰς ὃν ἐλευθερώθη πάλιν μὲν τὰ
 Ἀκπακὰ ὡς Κᾶσαρος τῷ Σεβαστῷ, καὶ νῦν εὖ
 σιεύσκειν. ἔχει δὲ τῷ τε ἄλλῃ χώραν καλὴν,
 καὶ τῷ Θεμισκυραν, τὸ τῷ Ἀμαζόνων οἰκητήριον, καὶ
 τῷ Σιδιωνίῳ. Ἐπὶ δὲ ἡ Θεμισκυρα πεδῖον, τῇ μὲν
 ὡς πελάγους^q κλυζόμενον, ὅσον ἐξήκοντα σταδίας
 τῆς πόλεως διέχον^r. τῇ δ' ὡς τῆς ὀρεῖς, εὐδένδρες,
 καὶ ἀφ' ὧν ποταμοῖς αὐτὸν τὰς πηγὰς ἔχουσιν.
 Ἐκ μὲν οὖν τῶν πληρέμενος ἀπάντων εἰς ποτα-
 μὸς διέξεισι τὸ πεδῖον^s Θερμῶδων καλόμενος^t ἄλλος

beata regio, tota campestris. Oves nutrit, quarum
 lanæ densæ sunt atque molles: qualis per totam
 Cappadociam et Pontum magna est penuria: nas-
 cuntur ibi etiam capreae, raræ alibi. Hujus regio-
 nis partem Amiseni habent, partem Pompeius
 Deiotaro dedit: ut et quæ sunt ad Pharnaciam et
 Trapezuntem, Colchos usque ad minorem Arme-
 niam: et regem ejus diuionis constituit, cum etiam
 paternam tetrarchiam haberet Tolistobogiorum
 Galatarum. 10. Eo mortuo, variæ fuerunt successio-
 nes. Post Gadilonem est Saramena, urbsque Ami-
 fus illustris, a Sinopa distans stadia circiter nongenta.
 Theopompus narrat initio eam a Milesiis fuisse con-
 ditam, cum ii Cappadocibus imperarent: tertium
 autem ab Athenocle et Atheniensibus frequentatam
 colonis, Piræeum fuisse denominatam. Hanc quo-
 que reges tenuerunt: et Eupator templis ornavit,
 partemque urbi de integro adjecit. Lucullus
 etiam hanc cepit: ac deinde Pharnaces, cum e
 Bosporo trajecisset. Liberatam autem a divo Cæ-
 sare Antonius regibus subjecit: deinde male eam
 tractavit Strato tyrannus: rursus deinde libertas
 ei reddita est a Cæsare Augusto post Actiacam
 victoriam. Et nunc quidem in bono est statu.
 25. Habet autem cum aliam regionem bonam, tum
 Themiscyram, Amazonum olim domicilium, et
 Sidenam. Themiscyra planities est, quæ ab altera
 parte mari alluitur, ad sexaginta stadia ab Amiso
 diffidens: ab altera montanis subiecta, nemorosis
 probe, et perfluis amnium alveis, qui indidem sca-
 turiunt: e quibus omnibus impletus unus fluvius
 planitiem percurrit, Thermodon nomine: alius

^a ὡρεοπάαν Par. 1. Med. 3. 4. que est inclusive, defunt Bre. Efc. Mosc.

^b ἀπὸ διφθέρας Par. 1. ὑπὸ διφθέρας Med. 3. 4. ὑπὸ διφθέρε Mosc.

^c γίνονται &c, adus-

^d Ἀμισινοὶ Par. 1. fed. punctis supra notatur.

^e τὴν deest Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^f Τραπεζοσίαν Med. 3.

^g Τολισδογίης Efc. Τολισδογίης Mosc.

^h Scripti, πρῶτον. Marg. Caf. πρῶτον Par. 1.

ⁱ Videtur aliquid deesse: MSS. habent, ἀρχοντας. Prior interpres legisse videtur, εἴτα Καππαδοκῶν ἀρχοντας: quam lecti-

onem veram puto. Marg. Caf. καὶ εἴτα τὸν Καππαδοκῶν ἀρχοντας Par. 1. Med. 4. καὶ Καππαδοκῶν ἀρχοντας Efc. Καππαδοκῶν ἀρχοντας Mosc.

^j Καππαδοκῶν ἀρχοντας defunt Med. 3.

^k ὕψος Med. 3.

^l ἐποικισθεῖσαν Par. 1. Med. 4. ἀποικισθεῖσαν Med. 3.

^m Πειραῖα Med. 3. Mosc.

ⁿ ἱεροῖς Mosc. sed oi, quasi ἱεροῖς, scribitur supra.

^o ἐλευθερώθη Med. 3. 4. Mosc.

^p Σιδιωνίαν Par. 1.

^q ὑπὸ τοῦ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^r κλυζόμενον Par. 5.

^s ἀπάντων πληρέμενος Med. 4.

^t Θερ-

2. ὡρεοπάαν] Pro ὡρεοπάαν habebat epitome ὑποδιφθέρε, quod malui, densas notari puto. Xyland.

Ibid. ὡρεοπάαν ὑποδιφθέρε καὶ μαλακῆς ἐρείας] Diximus de hoc loco libro iv. quum exponeremus alium huic parem et geminum: ibi docuimus quid appellet lanam ὑποδιφθέρον. Nam Xylander quidem a mente auctoris longe aberrat: quam nec τρισκαίδεκά-πηνυς ille Beccefenus vidit, qui censuit legendum ἄεροδιφθέρον. Casaub.

4. καὶ ζώρες] Scilicet dorcades. Dorcas non est caprae species. Strabo tamen, ut videtur, capras intelligit, quæ hodie campis Angorienfibus solis pabulantur. Pilus mollissimus, et sericus, et albus. (Vide Tournefort. t. iii. Pennant's Synop. of Quad. p. 15. Hasselquist, de capra Angorienfi.) F.

11. Μετὰ δὲ τὴν Γαδιλῶνα] Quod post de Gadilonitide et Aramina sequitur, suspectum est. Saramenam reposui e sequentibus. Xyland.

13. διέχουσα τῆς Σινώπης πρὸς ἐνακοσίους σταδίας] Paulo plures colliges ex intervallis, quæ ab Arriano sunt annotata: et Plinius quoque plures agnoscit, quum dicit abesse Amisum a Sinope centum triginta mil. pass. Casaub.

Ibid.] Marc. Herac. stad. 930 efficit, si per stationes compu- tes: summa totius in textu mendose scribitur τ', 350, pro λλ. F.

14. πρῶτος Μιλησίους κτίσαι, Καππαδοκῶν ἀρχοντας] Cum sequatur τρίτον δὲ, apparet deesse hic aliquid: deinde ubi, quæso, lectum est Milefios Cappadocibus imperasse? Omnino. probolitionem, quam secutus est vetus interpres: πρῶτος Μιλησίους κτίσαι εἴτα Καππαδοκῶν ἀρχοντας τρίτον &c. Deesse autem videtur nomen illius Cappadociæ regis. Casaub.

Ibid.] Guarinus in Bayeri MS. vertit, secundus Cappadocum princeps; ergo legit ἀρχοντας. Vertamus autem, primos conditores esse Milefios Cappadocibus imperantes, i. e. priscis regionis incolis. Mariandynos enim ab Heracleensibus subjugatos paulo antea discimus. Si malit lector, MSS. lectionem sequatur, cui assentit Casaubonus. F.

23. εἴτ' ἐλευθερώθη πάλιν &c.] Quod apud Strabonem libertas Amisenis reddita dicitur a Cæsare Augusto post Actiacam pugnam, intelligendum est confirmata. Nic. Toinard. in Laetant. de Mortib. Persecut. c. 11. p. 363. Edit. Ultraj. Anon.

24. καὶ νῦν εὖ συνίστηεν] Plinius, Ep. l. x. ep. 93. ait, Amisenorum civitas et libera et fœderata, beneficio indulgentiæ tuæ, legibus suis utitur. Ergo ad usque Trajanum floruit Amisus. F.

32. Θερμῶδων καλούμενος] Thermodon et Iris tam sunt omnibus noti, quam Amazones, quarum campos rigant. Idem est de Themiscyra. Casaub.

autem æqualibus fere ab eo spatiis semper distans, Iris nomine, per Phanarceam fluit, eandem perlambens planitiem. Oritur in ipsa Pontica regione, ac postquam Comana, Ponti urbem, pertransiit, ac Daximonitidem, felicem campum, versus occasum labens, inde ad septentriones se inflectit apud ipsa Gaziura antiquam regiam, nunc desertam: hinc versus ortum revertitur, assumpto Scylace, aliisque omnibus, murosque Amasiæ, patriæ nostræ, urbis munitissimæ, prætervectus, in Phanarceam effertur. Ibi in eum incidit, cujus origo in Armenia est, et ipse quoque fit Iris: post Themiscyra fluvium excipit, et mare tandem Euxinum. Hac de causa planities hæc semper roscida est et herbis viret, sufficitque alendis boum et equorum armentis: fementem plurimam excipit elymi atque milii, atque adeo nunquam frugibus destituitur: nam aquarum copia quavis siccitate est valentior: itaque fames nunquam ad istos homines pertingit: cum montana etiam tantam abundantiam præbeant sponte sua nascentium et silvestrium fructuum, vitis, piri, mali, et eorum, quæ sunt de genere nucum, ita ut toto anni tempore largiter decerpere fructus possint, qui in silvas eunt: cum alii etiamnum de arboribus pendeant, alii in foliorum, quæ defluerunt, strue copiosa et densa jacentia inveniantur: omnis etiam generis venationes in frequentissimo sunt usu ob fertilitatem soli. Themiscyram subsequitur Sidenæ, non item felix et aquis irrigua regio, castellis in ora maritima munitis prædita. Siden autem a qua nomen habet Sidenæ, et Chabacæ, et Phauda

δὲ τὸ τῶν Πάριος, ῥέων ἐκ τῆς καλουμένης Φαναροίας, τὸ αὐτὸ διέξεισι πεδίον, καλεῖται δὲ Ἴρις. ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν αὐτῇ τῷ Πόντῳ. Ῥυεῖς δὲ ἀπὸ πόλεως μέσης Κομάνων τῇ Ποντικῇ, καὶ ἀπὸ τῆς Δαξιμονίτιδος, εὐδαίμονος πεδίου, πρὸς δύσιν, εἴτ' ὀπιστρέφει πρὸς τὰς ἀρκτέας παρ' αὐτὰ τὰ Γαζίον, παλαιὸν βασίλειον, νῦν δ' ἐρημὸν· εἴτα ἀνακάμπτει πρὸς ἑὸν, ὡς λαβὼν τὸν τε Σκύλακα, καὶ ἄλλας ποταμούς, καὶ παρ' αὐτὸ τῆς Ἀμασίας ἐν γαζίοις τῆς, ἡμετέρας πατρίδος, πόλεως ἐρυμνοτάτης, εἰς τὴν Φαναρίαν πρὸς οὐρανὸν· ὁ δὲ συμβαλὼν ὁ Λύκος αὐτῇ, τὰς ἀρκτέας ἔχων, γίνεται καὶ αὐτὸς Ἴρις· εἴτ' ἡ Θεμισκυρα ὑποδέχεται τὸ ρεῦμα, καὶ τὸ Ποντικὸν πέλαγος. Διὰ δὲ τῆς ἐνδροσὸν ὁρᾶς καὶ πρᾶζον αἰεὶ τὸ πεδίον τῆς, τρέφειν τε ἀγέλας βοῶν τε ὁμοίως καὶ ἵππων δυνάμειον· ἀπὸρρυν δὲ πλείστον δέχεται καὶ ἐλὺμα, καὶ κέγχρη, μᾶλλον δὲ ἀνέκλειπτον· αὐχμοῦ γὰρ κρείττων ἐστὶν ἡ ἐνδροσία παντός· ὥς ὅδε λιμὸς καθικνεῖται τῇ ἀνθρώπων τέττον, ἐδ' ἀπαξ· ὅσαυτ' ὁπώραν ἐκδίδωσιν ἡ παραλίος τὴν αὐτορρύν, καὶ ἀγρίαν, σαφυλῆς τε, καὶ ὄχνης, καὶ μήλου, καὶ τῶν κερυωδῶν, ὥς ἐν πᾶσιν τῶν ἐτὲς ὄραν ἀφρόνως εὐπορεῖν τῆς ἐξίοντος ὅτι τὴν ὕλην· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^a Δαξιμονίτιδος *Esc.*

^b Scripti, ἀνακάμπτει πάλιν πρὸς ἑὸν. *Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.*

^c τῆς ἡμετέρας *Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.*

^d τῶν τρέφειν *Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. sed Med. 4. postea corr. τὸ τρέφειν Par. 5.*

^e τὴν ἐνδροσίαν *Par. 1. 5. Esc. ἐστὶ κρείττων ἡ ἐνδροσία Med. 3. 4. Mosc.*

^f ὅτι τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^g τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^h τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

ⁱ τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^j τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^k τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^l τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^m τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

ⁿ τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^o τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^p τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^q τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^r τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^s τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^t τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^u τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^v τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^w τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^x τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^y τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^z τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{aa} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{ab} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{ac} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{ad} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{ae} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{af} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{ag} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{ah} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

^{ai} τῆς ὕλης· τότε μὲν ἐπὶ κρεμαυρίαν τῇ καρπῶν ἐν τοῖς δένδροις, τότε δ' ἐν τῇ πεπικυρία φυλάδι καὶ ἐπ' αὐτῇ κειμήλιον βαθεῖα καὶ πολλὴ κεχυμένη. Συχνὰ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρομάτων ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῇ τροφοῖς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμισκυραν ἐστὶν ἡ Σιδωνή, πεδίον εὐδαίμον· ὅχι ὁμοίως καὶ κατάρρυντον, ἔχον χωρία ἐρυμνά· ὅτι τῇ παραλίᾳ, τὴν τε Σίδην, ἀπ' ἧς ὀνομάσθη Σιδωνή, καὶ Χαβάκα, καὶ

Ibid.] Casaubono assentior, quod Thermodontis et Iris nomina sint bene nota; situs autem eorum ex Strabone non manifestus est: Iris enim fluvius (hodie *Casalmac*) Amiso propior est, quam Thermodon, cum nisi præmoniti contrarium e Strabone colligamus—Arrianus recte hæc loca ita disponit: ἀπὸ—Ἀμισοῦ εἰς Ἀγκῶνα λιμένα, ἵνα περὶ καὶ ὁ Ἴρις εἰσβάλλει εἰς τὸν Πόντον, καὶ οἱ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν. Themiscyræ igitur planities trans Irim Amisum versus itad. 100 protenditur, nisi mendum sit in textu Strabonis, qui hanc ab Amiso non plusquam itad. 60 distare scribit. Continuo addit, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴριος τῷ ἐκβολῶν εἰς Ἡράκλειον, ἐξήκοντα καὶ τριακόσιοι—ἐν δὲ ἐπὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, τεσσαράκοντα. Unde Themiscyræ planities in longit. itad. 460 æquat. Recentioris ævi scriptores narrant hoc litus adusque Amisum clivis viridantibus ad oram maris ornatum, postea in planitiem feracissimam se demittere. Hæc certe olim Themiscyra appellabatur. Fuit etiam urbs Themiscyra. Lucullus certe secundum Appianum ἐπολιόρει Θεμισκυραν, et Scylax, ut videtur, ejusdem urbis meminit, p. 33, *Edit. Hudson*: καὶ πόλις Ἑλληνικὴ Θεμισκυρα: sed, intestinis bellis vexata regione, ante Augustum deleta forsitan fuisset. F.

1. Φαναροίας] Sic recte legitur, male confundentibus cum hoc Phanagoriam Ptolemæi libris. Vide, præter ea, quæ infra de Phanarœa dicuntur, Plinium, l. vi. c. 3. et 6. Πάριον autem hic pro parallelo commodius quam superiore libro sumi potest, ut e tabulis liquet. Post, pro παραρείος, quod nihil est, παραρείος scripsi, cum epitomæ habeant ὀρεινή. Pro ἀπορεῖν puto legendum εὐπορεῖν. *Xyland.*

6. τὰ Γαζίον] Videtur a Dione appellari Γαζίουργις. *Casaub.*

Ibid.] Locus ex

^a Φάβδα ^b μέχρι μὲν δὴ δεῦρο, ^c Ἀμισινή.
^d Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἄξιοι μνήμης καὶ παιδείαν ἐν-
ταῦθα· μαθηματικοὶ μὲν, Δημήτριος δὲ τῷ Ῥαθηνῷ,
καὶ ^e Διονυσόδωρος, ὁμώνυμος τῷ ^f Ἰκενί γεωμέτρῃ·
γραμματικὸς δὲ Τυραννίων, ὃς ἡμῖς ἠκροασάμεθα. 5
Μετὰ δὲ τῷ Σιδωνίῳ ἡ Φαρνακία ἔστιν, ἐρμυῖνόν πό-
λισμα· ^g καὶ μὲν ταῦτα ἡ Τραπεζοῦς, πόλις Ἑλλη-
νίς, εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀμισοῦ πρὸς διχαλίης καὶ χι-
κοσίας γαδίης ἔστιν ὁ πλοῦς· ^h εἴτ' ἐνθεν εἰς Φάσιν χι-
λίαν παρὰ καὶ τετραρχοσίαν· ⁱ ὅθεν οἱ σύμπαντες 10
ἀπὸ τῆς ἰερᾶς μέχρι Φάσιδος πρὸς ὀκτακισχίλις γα-
δίης εἰσιν, ἢ μικρῶν πλείους, ἢ ἐλάττω. Ἐν δὲ τῇ
ὠκελίᾳ ταύτῃ ἀπὸ Ἀμισοῦ πλέουσιν ἡ Ἡράκλειος
ἄκρα πρῶτον ἔστιν· εἴτα ἄλλη ἄκρα Ἰασόνιον, καὶ ὁ
Γενέτης· εἴτα ^j Κούτρως πολίχνη, ἧς ἡ συνώνυμος 15
ἡ Φαρνακία· ^k εἴτα Ἰσχόπολις, ^l κατεργημένη· εἴτα
κόλπος, ἐν ᾧ Κερασσοῦς τε καὶ ^m Ἐρμῶνασσα κατοι-
κία μέγισται· εἴτα τῆς ⁿ Ἐρμῶνασσης πλησίον ἡ
Τραπεζοῦς· εἴθ' ἡ Κολχίς· ἐνταῦθα δὲ πρὸς καὶ
Ζυγόπολιν ^o πρὸς λεγομένην. Περὶ ^p μὲν τῆς Κολχίδος 20
εἰρήλαι, καὶ τῆς ὑπερκειμένης ὠκελίας. Τῆς ^q δὲ

..... atque hactenus Amisena. Amifus protu-
lit viros doctrina insignes: mathematicos quidem
Demetrium Ratheni, et Dionysiodorum ejusdem
nominis cum Icene geometra: grammaticum au-
tem Tyrannionem, quem nos audivimus. Secun-
dum Sidenam Pharnacia est, munitum oppidum:
ac post Trapezus, Græcanica urbs, ad quam ab
Amiso navigatio est stadiorum circiter bis mille et
ducenta. Inde Phasin usque bis mille et quadrin-
genta fere: ita ut tota navigatio a fano Chalcedo-
nio usque ad Phasidem octo milliorum stadia im-
pleat, non multis vel additis vel demptis. Hanc
oram maritimam legentes ab Amiso, primo ad
Heracleum perveniunt promontorium: inde aliud,
Jasionum nomine, et Genetes. Tum Cotyrorum
oppidum, e quo condita est Pharnacia: post Ischo-
polis, dejecta. Sinus porro sequitur, in quo jacent
Cerasus et Hermonassa, oppida mediocria. Dein-
ceps Hermonassam prope est Trapezus: hinc Col-
chis, atque illic urbs quædam Zygonopolis dicta.
Equidem de Colchide et ora maritima supra eam
jacente diximus. Supra Trapezuntem vero et

^a Φάβδα μέχρι Par. 5 Med. 3. Efc. Mosc. fine lacuna interveniente. ^b μέχρι &c, adusque Ἀμισινή inclusive, defunt Med. 3.
^c Ἀμισινή Par. 1. Ἀμισινή Med. 4. Ἀμισινή Mosc. sed Med. 4. habet Ἀμισινή ex correct. ^d Διονυσόδωρος, omisso etiam καὶ,
Efc. ^e Ἰωνί Efc. ^f καὶ ἡ Med. 3. Mosc. ^g Scripti, εἴτ' ἐνθεν εἰς Φάσιν χιλίοι περὶ καὶ τεσσαρακόσιοι. Marg. Caf. sic
Par. 5. εἴτ' ἐνθεν εἰς Φάσιν χιλίοι περὶ καὶ τεσσαρακόσιοι Par. 1. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^h ὡς Par. 1. ⁱ Scripti, Κούτρως. Marg.
Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^k εἴτ' Ἰσχόπολις Par. 1. 5. εἴτ' Ἰσχόπολις Med. 3. ^l κατεργημένη deest
Med. 3. κατεργημένη Mosc. ^m Ἐρμῶνασσα Med. 3. 4. Efc. sed Med. 4. postea corr. ⁿ Ἐρμῶνασσης Med. 3. ^o Scripti,
λεγομένη κατοικία. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. κατοικία Efc. ^p μὲν οὖν Par. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^q δὲ
Par. 5.

4. καὶ Διονυσόδωρος, ὁμώνυμος τῷ ἸΚΕΝΙ γεωμέτρῃ] An legen-
dum, τῷ ΜΗΑΙΩ γεωμέτρῃ? Plinius certe geometram ejus no-
minis celebrem Melium fuisse ait, l. ii. c. 109. F.

Ibid. τῷ ἸΚΕΝΙ γεωμέτρῃ] MS. Efc. lectio fenium fat commodum
offert. F.

6. ἡ Φαρνακία ἐστίν] Arrianus Pharnaciam et Cerasuntē
unam facit urbem: Ptolemæus duas; paulo tamen aliter quam
Strabo. Casaub.

Ibid.] Noluit Strabo esse Pharnaciam situ Sidenæ proximam;
sed Trapezuntē et Pharnaciam esse urbes in hoc tractu max-
imas intelligit. F.

9. εἴτ' ἐνθεν εἰς Φάσιν χιλίων πρὸς καὶ τετραρακοσίαν] Sic fere Ar-
rianus docet: parum enim abest quin hanc summam conficiant
annotata ab eo sigillatim intervalla: ut valde mirer quid Xy-
landrum moverit, ut legendum hoc loco putaverit δισχιλίαν.
Casaub.

11. περὶ ὀκτακισχίλις γαδίης εἰσιν] Ita colliguntur ex Strabo-
nis descriptione,

A Fano Sinopen usque stad.	3500.
A Sinope Amisum, stad.	900.
Inde Trapezuntē, stad.	2200.
Trapezunte ad Phasin, stad.	1400.
Summa	8000. Idem.

13. Ἡράκλειος ἄκρα πρῶτον ἐστίν] Imo Ἀσκων prius occurrit, de-
inde Iris ostia, tum Themiscyra, postremo Ἡρακλείης ἄκρον. Sic
Ptolem. Vide Arrianum. Idem.

14. εἴτα ἄλλη ἄκρα Ἰασόνιον] Ptolem. Ἰασόνιον ἄκρον in Polemo-
niaci ponti descriptione: meminit et Arrianus. Idem.

Ibid. καὶ ὁ Γενέτης] Scribo, Γενήτης. Stephanus, Γενήτης, λαμὴν καὶ
ποταμός. Sophocles, Apollonii hoc carmen interpretans, lib. ii.
ver. 378.

Ζηρὸς Εὐξείνιοιο Γενηταίων ὑπὲρ ἄκρην,
annotat Genetæum promontorium a fluvio Genete esse dictum.
Plinius Genetas gentem refert. Idem.

Ibid.] In hoc fuit templum Jovis hospitalis, qui inde Gene-
tæus dicitur Valer. Flacco, l. v. ver. 148.

Inde Genetæi rutes Jovis,
et Apollon. Rhod. Argon. l. ii. v. 1011.

Τὸς δὲ μετ' αὐτὴν ἔπειτα Γενηταίης Διὸς ἄκρην
Γνάμψαντες. i. e.

Hos prælati e vestigio Genetæi Jovis promonterio
Circuito. Anon.

15. εἴτα Κούτρως πολίχνη] In veteribus libris est Κούτρως
male. Non enim Cytorum, sed Cotyora, intelligit; qua de
urbe multa leges apud Xenophontem, Ἀναβασ. libro v. Cur
autem Strabo oppidum appellet, cum Xenophonti sit πόλις, do-
cet Arrianus. Ταύτης, ait, de Cotyoris loquens, ὡς πόλεως Ξε-
νοφῶν ἐμνημόνευσε, καὶ λέγει Σινωπέων ἀποικίαν εἶναι· νῦν δὲ κόμην ἐστὶ, καὶ
ἐδὲ αὐτὴ μεγάλη. Cotyorenses Pharnaciam translato ait Strabo.
Casaub.

16. εἴτα Ἰσχόπολις] Ptolemæus meminit. Idem.

17. ἐν ᾧ Κερασσοῦς] Cerasus olim illustris, postea vicus, eadem
est ac Pharnacia secundum Arrianum. Alii autem longe dif-
crepant. Ad dirimendas has lites, conjicio Pharnacem primum
amotos a Cotyora incolas in novam urbem (proprio nomine or-
natam) transfuisse; quam prope Cerasuntē, sed paulo remo-
tius a mari, struxerat. Strabo igitur in mediterraneis Ponti
Pharnaciam locat, quam supra ἐρμυῖνόν πόλισμα vocavit, sed dum
litus describit, Cerasuntē solam memorat. Ante Adrianum,
cujus temporibus scripsit Arrianus, coaluisse has urbes verisimile
est. A Cerasunte Lucullus in Italiam arborem pomiferam im-
portavit, quæ usque adhuc nomen loci servat. De ejus situ vide
Tournesfort. t. iii. F.

18. ἡ Τραπεζοῦς εἴθ' ἡ Κολχίς] Colchidem vicinam facit
Trapezuntē, Xenophon Trapezuntē in Colchorum ditione si-
tam. (Ἀναβασ. libro quarto, in fine, pag. 342. Edit. 1594.)
Καὶ διήλθον ἐπὶ θάλατταν εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα, οἰκισμένην ἐν
τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, Σινωπέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κόλχων χώρῃ. i. e. Ad
mare veniunt, et ad urbem Græcam Trapezuntē, frequentem in-
colis, ad Pontum Euxinum, coloniam Sinopenfium, in regione Colcho-
rum sitam. Ptolemæus ad Pontum Cappadocicum collocat.
Casaub.

Ibid.] Videatur Bocharti Phaleg. l. iv. c. 32. p. 291.
Edit. Lugd. Bat. Anon.

Ibid.] Trapezus, urbs illustris, a quadrilatera figura, quam
adhuc servat, nomen duxit. Plinius liberum oppidum, κατὰ
monte clausum, appellat. Eustathius, ad Dion. v. 687. scribit, ἡ
Τραπεζοῦς, μέγα ἐμπορίον, περὶ ἣν ἡ Τραπεζοῦσα χώρα. Adrianus
Imp. molem struxit, (vide Arr. Per. Pont. Eux.) ut portum
efficeret. Hic portus ad orientem urbis positus, deleta fere
mole, vix naviculis perflugium offert. Nomen hodie Trebisonde.
F.

19. καὶ Ζυγόπολις] Restitue, ex veteribus, λεγομένη κατοικία.
Stephanus putat Zygonopolin esse Zygorum, de quibus libro fu-
periore, p. 725, dictum est, urbem. Casaub.

Pharnaciam Tibareni sunt, et Chaldæi, et Sanni, qui olim Macrones dicebantur, ac minor Armenia: sed et Apaitæ his vicini sunt locis, qui quondam vocati sunt Cercitæ. Per hos transit mons asperri-
mus Scydisæ, qui conjungitur Moschicis montibus, 5 qui supra Colchidem sunt. Extrema ejus tenent Heptacometæ: (quos Septem paganos vertere liceat) sequitur Paryadres, qui usque ad minorem Armeniam a locis Sidenæ et Cappadociæ finitimis porrectus, orientale Ponti latus conficit. Universi, 10 qui montana ista incolunt, plane sunt feri. Sed Septempaganorum feritas omnium reliquorum superat feritatem: nam eorum quidam etiam in arboribus, aut turrulis habitant: quæ cum Mosyni dicantur, ipsis Mosynæcorum appellatio inde obtigit. Carnibus ferinis, et glandibus arborum victitant. Infidantur autem iter facientibus, in eos de suis defilientes turrulis. Septempagani etiam tres Pompeii cohortes conciderunt, cum eæ per montes istos iter facerent: nam insani mellis crateras eis propinaverunt in itinere, quod arborum summa ferunt germina: eo potio jam mente abalienatos adorti facile interfecerunt. Horum barbarorum quidam etiam Byzeres fuerunt nominati. Cæterum qui nunc vocantur Chaldæi, Chalybes antiquitus fuerunt nominati: penes quos potissimum Pharnacia est. Huic a mari commodat pelamydum captura, qui pisces ibi primum capiuntur: in terra autem ei profunt metalla, nunc quidem ferri, prioribus vero temporibus etiam argenti. Omnino autem istis in locis ora maritima prorsus arcta est: statim enim imminet montes metallorum pleni ac silvarum: agri parum colitur: itaque

Τραπέζιντος ^a ὑπέρκειται, καὶ ὁ Φαρνακίας, ^b Τι-
βαρινοὶ τε, καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Σάννοι, οὓς πρῶτον
ἐκάλουν Μάκρωνας, καὶ ἡ μικρὰ Ἀρμενία καὶ οἱ
Ἀπαῖται δὲ πῶς πλησιάζουσι τοῖς χωρίοις τούτοις, οἱ
πρῶτον ^c Κερκίται. Δίηκει δὲ ἀπὸ τούτων ὁ, τε
Σκυδίσσης, ὅρος τραχύτατον, συνάπτον τοῖς Μοσι-
κοῖς ^d ὅροι τοῖς ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, οὗ τὰ ἄλλα
κατέχουσιν οἱ ^e Ἐπὶ καμῆται, καὶ ὁ Παρυάδρης, ὁ
μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ἀπὸ τῆς καὶ Σιδωνίᾳ
καὶ Θεμισκυραὶν τόπων ἀφαιρέων, καὶ ποιῶν τὸ ἐωθι-
νὸν τῷ Πόντῳ πλευρὸν. Εἰσὶ δ' ἅπαντες μὲν οἱ ὄρειοι
τούτων ἄγριοι ^f τελέως, ὑπερβόλλωσι δὲ τὰς ἄλλας
οἱ Ἐπὶ καμῆται πνὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν, ἢ πυρ-
ρίοις ^g οἰκοῦσι, διὸ καὶ Μοσυνοὶ ἐκάλουν οἱ παλαιοί,
τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. Ζῶσι δ' ἀπὸ ^h θη-
ρίων ⁱ σαρκῶν καὶ τῶν ἀκροδύων ὁπιπτόμενοι, καὶ τοῖς
ὁδοιποροῦσι, καὶ ἀπιδύσαντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν. Οἱ δὲ
Ἐπὶ καμῆται τρεῖς Πομπηῖας σπέρας κατέκοφαν,
διεξίσσας τὴν ὄρεν, κεράσαντες κατέκοφαν ἐν ταῖς
ὁδοῖς τοῦ μοσύνου μέλιτος, ὃ φέρουσιν οἱ ἀκρέμονες τῶν
δένδρων· πῖσι γὰρ καὶ ὠρεκόφασιν ὁπιπτόμενοι, ῥα-
δίως διεχειρίζοντο τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκελούντο δὲ
τούτων πνὲς τῶν βαρβάρων καὶ ὁ Βύζηρες. Οἱ δὲ νῦν
Χαλδαῖοι, Χάλυβες τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο, καὶ ἔς
μάλιτα ἡ Φαρνακία ἱερῶν, καὶ θάλατταν μὲν ἔχου-
σα εὐφύϊαν ^j πῶς ἐκ τῆς ^k πηλαμυδίας· ὠρεκόφασιν
γὰρ ἀλίσκοιαι εἰς αὐτὰ τὸ ὄψον τούτο· ἐκ δὲ τῆς
γῆς τὰ μέταλλα, νῦν μὲν σιδήρεα, πρῶτον δὲ καὶ
ἀργύρεα. Ὅλας δὲ κατὰ τὰς τόπας τούτας ἡ
ὠρελία γενὴ τελέως ὅσῃν ^l ὑπέρκειται· γὰρ ^m εὐ-
ρύς τὰ ὄρη μετάλλων πλήρη καὶ δρυμῶν, γαργεῖ
δ' οὐ πολλά· λείπεται δὲ τοῖς μὲν μεταλλοβούτοις
ἐκ τῶν μετάλλων ὁ βίος, τοῖς δὲ θαλασσιεροῖς ἐκ τῶν

^a ὑπέρκειται Par. 1. 5. Med. 3.

Med. 3. 4.

^d Κερκίται Med. 3.

^b Τιβαρινοὶ Med. 3. 4. Br. Mosc.

^c Κυδίσσης Med. 4. Σκυδίσσης.

^e Ἀπαῖται Par. 1. 5. Esc. Mosc. Ἀπαῖται

^f ὄροι deest Esc.

^g Ἐπτακομήται

Par. 1. 5. et sic bis paulo infra.

^h ὄρειοι Par. 1. sed, punctis supra notatur.

ⁱ παντελῶς Par. 5.

^k οἰκοῦσι deest Mosc.

^j Post καὶ supple, αὐτῆς. V.

^m θηρίων Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ⁿ καρπῶν Esc.

^o Βύζηρες Esc.

^p τῆς Par. 1. τὴν

deest Par. 5.

^q Πηλαμυδίας Par. 1. Med. 3. 4. Παλαμυδίας Mosc.

^r de Med. 4.

^s αὐτῆς Esc. Mosc.

1. Τιβαρινοὶ τε, καὶ Χαλδαῖοι] Præter geographos lege Xenophontem, *Ἀναβασ.* libro quarto et quinto, et Diod. Siculum, lib. xiv. itemque Apollonium, libro secundo, cum eruditissimo scholiaste: ibi multa quoque de Macronibus, quos tamen Sannos fuisse appellatos Strabo unus me docet: quanquam etiam Plinius, l. vi. c. 4. Sannorum meminit. *Casaub.*

Ibid.] Præter Strabonem hoc docet Eustath. in Dionys. ver. 766. Τέτρες ἔνν Σάννας φασίν, ἰδιωτικώτερον δὲ Τζάνες &c. *Anon.*

Ibid.] Tibarenos Xenophon pone Cotyrorum antea memoratum locat. (*Anab.*) *F.*

3. Μάκρωνας] Macronum Xenophon meminit, *Anab.* l. iv. non autem in hoc situ locat. *Idem.*

14. Μοσυνοὶ] Val. Flacco, l. v. ver. 151. vocantur *Mossynichi*, ubi *Mossyni* reponit Heinsius, quem vide, uti et Bochart. *Phaleg.* l. iii. c. 12. Melam, l. i. c. 19. A. Marcell. l. xxi. c. 8. *Anon.*

Ibid.] Vide etiam Dionys. Hal. l. i. p. 21. *Edit. Oxon.* οἰκοῦσι (sc. Μοσύνοι) ἐπὶ ξυλίνῳ, ὡς περὶ πύργους, ὅλην οἷς σαρμάμασι, μόνον αὐτὰ καλοῦντες—Scholiastes in Apollon. Argon. l. ii. v. 379. habet μόσυνον, i. e. lignum, vel lignea domus. *F.*

15. τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων] Vide et Xenoph. de Exped. Cyri, p. 208, 209. *Ed. Steph.* Apoll. Rhod. lib. ii. ver. 379. seqq. Dionys. Perieg. ver. 766. Schol. Apoll. et ex illo corrige Phavorinum. *Scherper.*

20. τῶν μαινομένων μέλιτος] Meminit mellis furiantis Diof. lib. ii. c. 103. Diod. Siculus in Colchorum terra nasci ait,

Plinius Sannorum. Sic ille, l. xxi. c. 13. Aliud genus in eodem Ponto gente Sannorum mellis, quod ab insania, quam gignit, *manomenon* vocant. Id existimatur contrahi flore rhododendri, quo scatent *σίνωα*. *Casaub.*

Ibid.] Xenoph. in *Anab.* τοῦ μέλιτος μαινομένην mentionem facit. Strabo ab apibus ex arborum summitatibus factum opinatur. Tournefortius multo rectius a quadam specie *Chamaerhododendri* mel extractum putat. (*Rhododendron* Linnæi.) *F.*

23. καὶ Βύζηρες] Plinio Buzeri: meminit etiam Stephanus. *Casaub.*

Ibid.] Vide Dionys. Perieg. v. 765. Val. Flacc. l. v. ver. 153. *Anon.*

24. Χαλδαῖοι] Berkelius, ad Steph. p. 106, ex Menippo, in utroque Strabonis loco legendum docet Χαλδοί. *Anon.*

28. ἔνν μὲν σιδήρεα, πρῶτον δὲ καὶ ἀργύρεα] Chalybes, ut varii auctores testantur, Val. Flaccus, et Dionys. Perieg. antiquitus ferrariam artem tractavisse dicuntur. Vide etiam Argon. l. ii. v. 375, et l. i. 1323. Scholiastes ad Apoll. et Amm. Marcellinus hujusce artis inventores esse affirmant. Forſan autem Homeri temporibus argentum præcipue in Græciam fuit importatum; quin et nonnunquam ferrum, licet de illo tanquam re viliori pauca habeat poeta: non autem quantumvis rarum in bello Trojano fama et æstimatione hominum argento æquiparabatur. *F.*

31. γαργεῖ δ' ἔσσι πολλά] Scribe, γαργεῖται δὲ, et ἀλίσκας μοχ, pro ἀλίσκας. *Casaub.*

^a αλίας, καὶ μάλιστα τῶν πηλαμύδων, καὶ τῶν δελφί-
νων· ἐπακολουθῶντες γὰρ ταῖς ἀγέλαις τῶν ἰχθύων,
κορυδῆλης τε, καὶ θύννης, καὶ αὐτῆς ^b πηλαμύδος, πι-
αίνοντάς τε, καὶ εὐάλωτοι γίνονται, διὰ τὸ πλησιάζειν
τῇ γῇ· ^c περὶ αὐτῶν δὲ λεγόμενοι οὗς μόνοι οὗτοι
κατακόπῃσι τὰς δελφίνας· καὶ τὰς ἑκάστη πολλὰ χερῶν-
ται πρὸς ἅπαντα. Τούτους οὖν οἱμα λέγειν τὸν
ποιητὴν Ἀλιζώνες· ^d ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγῶνας
καὶ ἀλόντας.

* Αὐτὰρ Ἀλιζώνων ^e Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεα ^f ἐστὶ γενέθλη·
^g ἦτοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ Τηλόθεν
ἐκ ^h Χαλύβης· ἢ τῶν ἀνθρώπων πρῶτον Ἀλύβων
λεγομένων ἀντὶ Χαλύβων· ἢ γὰρ ⁱ νῦν δυνατὸν γέ-
γονεν ἐκ Χαλύβων Χαλδαῖες λεχθῆναι, πρῶτον
δ' οὐκ ἐν τῷ ἀντὶ Ἀλύβων Χαλύβας· καὶ ταῦτα, ^j
ὀνομάτων μεταπλῶσις πολλὰς δεχόμενων, καὶ μάλιστα
ἐν τοῖς βαρβάρους. ^k Σίντιες γὰρ ἐκαλεῖντο τινες τῶν
Θρακῶν, εἴτε Σίντιοι, εἴτε Σάιοι, παρ' οἷς φησὶν Ἀρ-
χιλόχος τὴν ἀσπίδα ῥίψαι.

^l Ἀσπίδι μὲν ^m Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν αὖτε ἴαμνον
ἐντὸς ἀμώμητον ⁿ κάλλιπον οὐκ ἐξέλεον.
Οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι Σάπαυ νῦν ὀνομάζονται· πάντες γὰρ
οὗτοι αὖτε Ἀβδηρα τὴν οἰκιστὴν ἔχον, καὶ τὰς αὖτε
^p Λήμνον νήσου· ὁμοίως δὲ καὶ ^q Βρέγοι, καὶ Βρέγες,
καὶ Φρύγες οἱ αὐτοὶ καὶ Μυσοὶ, καὶ Μέρωνες· καὶ
Μάονες, καὶ Μήονες· ἢ χεῖρα δὲ πλεονάζειν. Ὑπο-
νοεῖ δὲ καὶ ὁ Σκήπιος τὴν τῷ ὀνόματος μεταπλῶσιν
ἐξ Ἀλύβων εἰς Χαλύβας· τὰ δ' ἐξῆς καὶ τὰ συνω-
δὰ ἢ νοῶν, καὶ μάλιστα ἐκ τίνος ^r Ἀλιζώνες τοὺς
Χαλύβας, ἀποδοκιμάζει τὴν ὁδὸν· ἡμεῖς δ' ἀντιπα-
ραστήντες τῇ ἡμετέρᾳ τὴν ἐκείνην, καὶ τὰς τῶν ἄλλων
ὑπολήψεις σκοποῦμεν. Οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλι-

victus relinquitur metallorum fossoribus e venis
eorum: mare autem versantibus, e piscatura, pela-
mydum maxime et delphinorum, qui, dum greges
piscium sectantur, cordylæ potissimum, thunni, ac
pelamydis, pingues redduntur, ac facile capiuntur,
dum escam quærentes avidius ad terram accedunt:
hi ergo soli concidunt delphinos, et adipem eorum
copiosum ad omnis generis usus adhibent. Hos
itaque censeo a poeta vocari Halizonos, in recen-

sione post Paphlagonas,

Duxit Halizones Odusque et Epistrophus una

Ex Alyba procul, argenti qua vena secatur:

sive scriptura mutata ex Chalyba est in Alybam,
sive homines isti olim Alybes pro Chalybibus dicti
sunt. Neque enim nunc quidem pro Chalybibus
Chaldæi potuerunt dici: quondam autem non po-
tuerunt ex Alybibus Chalybes fieri: præsertim
cum vocabula multis sint obnoxia mutationibus,
maxime barbarica. Nam Sinties quidam Thraces
dicti fuerunt, post Sinti, inde Saii: apud quos Ar-
chilochus se scutum abjecisse dicit:

Nunc aliquis clypeum, quem non ego sponte reliqui

Ad veprem fugiens, eripuit Saius.

Qui iidem nunc Sapæ dicuntur, circa Abderam
habitantes, et insulas apud Lemnum. Ita Bregi,
Breges, Briges, et Phryges, iidem sunt: necnon
Mæones, et Meones. Neque est operæ multa
congerere talia. Sensit etiam Scepsius nomen ex
Alybibus in Chalybas mutatum esse: sed frequentia
et his consonantia non intelligens, præcipue ex
Halizonis esse Chalybas, improbavit sententiam.
Nos, nostra cum illius opinione comparata, etiam

* Iliad. β'. ver. 856.

^a αλίας Med. 3.

Παφλαγῶνας ἐν τῷ Med. 4.

ⁱ νῦν μὲν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^m Σαίων τὴν περὶ θάμνον Par. 5.

ⁿ κάλλιπον Efc. Mosc.

^p Λήμνον Efc. Mosc.

^q Βρέγοι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^r Μήνες Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. Μήνες Par. 5.

^b τῆς πηλαμύδος Par. 5. Med. 3. 4.

^c ἐν τῷ καταλόγῳ Par. 1. ἐν καταλόγῳ Par. 5.

^d οὗς μόνοι Mosc.

^e Σίντιες Mosc.

^f ἀσπίδα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc.

^g ὁ δὲ Ὀδῖος Mosc.

^h Χαλύβης Efc.

ⁱ ἢ τῶν ἀνθρώπων Mosc.

^j ὀνομάτων μεταπλῶσις Mosc.

^k τὰς αὖτε Mosc.

^l Ἀσπίδι μὲν Mosc.

^m Σαίων τινος Mosc.

ⁿ κάλλιπον Mosc.

^o τὰς αὖτε Mosc.

^p Λήμνον Par. 1. Med. 4.

^q Βρέγοι Mosc.

^r Μήνες Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. Μήνες Par. 5.

^s MSS. Ἀλιζώνες εἰρηκε τὰς Χαλύβας.

10. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων &c.] Corrigendum Homerum, cuius
editiones, præter Eustathium et Turnebum, pessime habent ὁ
Δῖος, patet quoque ex Il. ε'. ver. 39.

— Πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἀρχὴν Ἀλιζώνων Ὀδῖον μέγαν ἐκβαλε δῖφρε.
Eustath. in Dionys. ver. 767. Ὡν (Ἀλιζώνων) ἦρχεν Ὀδῖος καὶ
Ἐπίστροφος. Scherper.

Ibid. Ἀλιζώνων] Vitiose ante legebatur Ἀμαζώνων. Vide Ber-
kelium, ad Steph. p. 103. Petitum, de Amazon. c. 13.
Anon.

11. Ἀλύβης] Steph. de Urb. v. ΧΑΛΥΒΕΕ leg. Ἀλύβων.
Anon.

13. πρῶτον Ἀλύβων λεγομένων ἀντὶ Χαλύβων] Sic reperias in
Bibliis, ubi τὸ π Hebræum in X Græcum versum est, et ubi
pro aspiratione tantum habitum. De hoc autem poetæ loco
vide interpretes, non enim mihi vacat in istis fabulis diutius
commorari. Casaub.

18. Σίντιες &c.] Hinc Eustathio, ad Perieg. ver. 767. Σίντιες
Θρακῆες. Eidem et brevium scholiorum auctori, ad Iliad. α'.
ver. 594. Λήμνιοι. Utrumque respicit Hesychius: Σίντιες, Θρακῶν
τι γένος, οἱ δὲ τοὺς τὴν λίμνην (scribo Λήμνον) οἰκῶντας. Firmat
Strabo, lib. vii. in Excerpt. Σίντιοι, Ἰθνος Θρακικόν, κατὰ τὴν

Λήμνον νήσον, &c. Scherper.

24. περὶ Λήμνον νήσου] Hunc locum partim ex Eustathio, partim
ex epitomis correxi. Illud μάλιστα ἐκ τίνος est pravum.
Cur autem, pro Μέρων, reposuerim inferius Μέρλειαν, ratio et post
Strabonem ac Plinium Stephanus docere possunt: μήνη quidem
nihil est. Xyland.

25. Βρέγοι, καὶ Βρέγες] Scriptura primigenia ita restituenda vi-
detur, ut legatur: Βρέγοι et Βρέγες. Holsten. in Stephan. p. 75.

Ibid.] Vitiosa et manca est interpretatio, in qua abundat Bri-
ges, aut Græco abest Βρέγες. Elegantius mox codex Hopperia-
nus, καὶ Μυσοὶ, καὶ Μέρωνες, καὶ Μαῖονες, καὶ Μήνες. i. e. et Mysi, et
Meronæ, et Mæones, et Mennes. Anon.

Ibid. Βρέγοι καὶ Βρέγες] Clar. Vossius, ad Iustini lib. vii. c. 1.
legit, Βρέγοι καὶ Βρέγες. Anon.

33. Οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλιζώνων &c.] Ex Eustathio et Hero-
doto sic restituo Strabonem: Οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀμαζώνων, οἱ δὲ
Ἀμαζόνων ποιῶσι· τὸ δὲ ἐξ Ἀλύβης, ἐξ Ἀλόπης, ἐξ Ἀλύβης. Τὰς δὲ
Σκιδάδας Ἀμαζώνας φάσκοντες, &c. Ita autem verto hunc locum:
Quidam, scriptura mutata, Halazonas legunt, alii Amazonas inde
faciunt: et pro Alybe, Alopā vel Aleba. Scythas quidem Hala-
zonas commemorant. Holsten. in Stephan. p. 23.

31. ποταμὸς

aliorum considerabimus conjecturas. Quidam, scriptura mutata, Olizonos legunt, alii Amazones, et, pro Alyba, Alopam, vel Aloam. Hellanicus, Herodotus, et Eudoxus, nugis nos onerantes, Scythas quosdam Halizonas supra Borysthenem, Callipides, aliaque id genus nomina conficta perhibuerunt: Ainazones quoque inter Mysiam, Cariam, et Lydiam. Ephorus eas Cumæ patriæ suæ vicinos facit. Atque id aliqua fortassis defendi ratione potest. Loquitur enim de urbe, quæ olim ab Amazonibus condita, deinde ab Æolenibus et Ionibus est instaurata: et aiunt urbes quasdam Amazonum esse cognomines, Ephesum, Smyrnam, Cumam, Myrleam. Alybe autem, aut, ut alii legunt, Alobe, vel Alope, quonam pacto in his locis censetur? Quomodo argenti venæ locum habebunt? Hæc ille ut dilueret, versus istos ita legi vult:

Duxit Amazones Odus, et Epistrophus una

Ex Alopa, pridem unde et Amazonidum genus exstat.

Verum hac ille solutione in aliud commentum excidit. Nusquam enim ibi locorum Alopa exstat: et hæc lectio contra veterum librorum auctoritatem ita novata, temeritatem sapit. Scepſius neque hujus opinionem videtur probare, neque eorum, qui Halizones circa Pallenam ponunt: de quibus in Macedoniæ descriptione diximus: id quoque dubitationem magnam habere docet, quomodo e Nomadibus ad Borysthenem degentibus suppetias venisse Trojanis credi possit. Maxime autem laudat Hecataei Mileſii, et Menecratis Elaitæ, qui Xenocratis fuerunt discipuli, opinionem, ac Palæphati. Hecataeus, in terræ circuitione, ita scribit: ad Alaziam urbem fluvius est Rymus, qui per Mygdonium campum ab occasu labitur e lacu Dasylitide, et in Ryndacum exit: atque nunc desertam esse Alaziam: multos autem Alazonum pagos habitari, quos Odryſſes perfluat, in quibus Apollo studiosissime colatur, maxime inspectione Cyzicenorū. Menecrates, in Hellesponti circuitione, imminere ait locis Myrleam circumjacentibus montana continentia, quæ Halizones habitaverint:

ζώνων, ^a οἱ δ' Ἀμαζόνων ^b ποιῶντες· τὸ δ' ἔξ' Ἀλύβης, ἔξ' Ἀλόπης, ἔξ' Ἀόλης. Τῆς δὲ Σκύθας Ἀλιζώνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη, καὶ Καλλίπιδας, καὶ ἄλλα ὀνόματα, ἅσθ' Ἑλλάνικός τε, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Εὐδόξος κατεφλυάρησαν ἡμῶν· ταῖς δ' Ἀμαζώνας, μετὰ ξυ Μυσίας, καὶ Καρίας, καὶ Λυδίας, καθ' ἑκάστην Ἐφορος νομίζει πλησίον Κύμης τῆς πατρίδος αὐτῆς· καὶ τὸτο μὲν ἔχεται πινος λόγος τυχὸν ἴσως· εἴη γὰρ ἂν λέγων τίς τ' Ἀιολέων καὶ Ἰώνων οἰκισθεῖσαν ὕπερ, πρὸ τῆς δ' Ἀμαζόνων καὶ ἐπωνύμους πόλεις πινὰς εἰνᾷ φασί· καὶ γὰρ Ἐφεσον, καὶ Σμύρνην, καὶ Κύμην, καὶ Μύρλειαν. Ἡ δὲ Ἀλύβη, ὡς πινες Ἀλόβη, ἢ Ἀλόπη, πῶς ἂν ἐν τοῖς τόποις τέτοις ἐξητάζετο; Πῶς δὲ τηλόθεν; Πῶς δ' ἢ τῷ ἀργυρῷ γενέσθην; Ταῦτα μὲν πολλοὶ ^c τῇ μὲν ἑστῇ γράφῃ γράφει γὰρ ἔτι·

Αὐτὰρ Ἀμαζόνων Ὀδύς, καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,

ἔλθοντ' ἔξ' Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ὄσσι·

Ταῦτα δ' ἀπολυσαμένους εἰς ἄλλο ἐμπέπλωκε πλάσμα· οὐδαμῶς γὰρ εἰς τὴν εὐρίσκειαι Ἀλόπη· καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ τῶν ἀντιγράφων τῷ ἀρχαίῳ πίπιν ^k κακοδομομένη ἐπιθεσθὲν ῥαδιουργίᾳ ἔοικεν. Ὁ δὲ Σκίπριος ὅσθ' ἢ τέτῃ δόξαν ἔοικεν ἀποδεξάμενος, ἔτε τ' αὖτε τίς ^m Παλλινίῳ τῆς ⁿ Ἀλιζώνας ὑπολαβόντων, ὧν ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς ὁμοίως ἀξιοπορεῖ καὶ πῶς ἐκ τ' ὅσθ' ἔτι τὸν Βορυσθένην νομάδων ἀφίχθαι συμμαχίαν τοῖς Τρωσὶ ^p πιν νομίσαν. Ἐπαινέει δὲ μάλιστα τίς Ἐκαταῖς τῆς Μιλησίης, καὶ Μενεχράτους τῆς Ἐλαίτης, τῷ Ξενοκράτους γνωρίμων ^q ἀνδρῶν, δόξαν, καὶ τίς ^r Παλαιφάτης· ὧν ὁ μὲν ἐν γῆς αἰεὶ δῶ φησὶν· ὅππ' ἢ δ' Ἀλαζία· πόλει ^s ποταμὸς ^t ὁ Ῥύμος ῥέων ἀπὸ Μυγδόνος πεδὺς ἀπὸ δύσιος ἐκ τῆς λίμνης τῆς Δασκυλίτιδος εἰς Ῥωδαικὸν ἐσβάλλει· ἔρημον δὲ εἶναι νῦν ^u τ' Ἀλαζίαν λέγει· κάμας δὲ πολλὰς τῶν ^v Ἀλαζώνων οἰκίσθαι, δι' ὧν ^b Ὀδρύσσης ῥεῖ· ἐν δὲ τούτοις τὸν Ἀπόλλωνα τιμᾶσαι ἀγαφρόντως, καὶ μάλιστα κατὰ τίς ^w ἐφορείαν τῆς Κυζικηνῶν. Ὁ δὲ Μενεχράτης, ἐν τῇ Ἑλλησποντιακῇ αἰεὶ δῶ, ὑπερκεῖται λέγει τ' ὑπὲρ τίς ^x Μύρλειαν τόπων· ὁρῶντι συνεχθῆ, καὶ κατὰ τίς τ'

^a οἱ δ' Ἀμαζόνων defunt Par. 5.

καὶ Μυσίας, καὶ Καρίας Efc.

Mosc. καὶ Μύρλειαν defunt Efc.

μεταγραφῇ. Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. Bre. Mosc.

¹ ἐλθόντες ἐξ Med. 3. 4. ἐλθόντες τ' ἐξ Efc. Mosc.

Med. 3.

Med. 4. Mosc.

² δὲ Λαζία Efc.

ῥέων Med. 3. ὁρῶντες ῥέων Med. 4.

Par. 1. Med. 4. Bre. Efc. Ἀλαζώνων Med. 3. et Ἀλαζώνων ex correct.

Med. 3. Efc. Mosc. et ex correct. Med. 4.

συνήχης Par. 5.

^b Scripti, ποιῶσι. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. μεταποιῶντες Med. 3.

^c Σμύρναν Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^d Ἀλύβη ὡς τινες Ἀλόπη ἢ Ἀλόβη Med. 3. 4. Ἀλύβη ἢ ὡς τινες Ἀλόπη πῶς Efc.

^e μετὰ γράφῃ Efc. Lege, ταύτη τῇ μεταγραφῇ. V.

^f κυματομομένης Mosc.

^g Scripti, ὑπὲρ τ' B. Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. Bre. Efc.

^h ἀνδρῶν Par. 5. Med. 3. Efc. Mosc.

ⁱ ποταμὸς δὲ Par. 1. 5. Med. 3. Bre. Efc. Mosc.

^j Λαζίαν Efc. Ἀλαζίαν Mosc.

^k ὁ δρύσσης Par. 5. Ὀδρύσσης Med. 3.

^l Μύρλειαν Par. 1. Med. 4. Μύρλειαν Par. 5. Med. 3. Efc. Mosc.

^c Λυδίας,

καὶ Μυγδονίας Par. 1. Med. 4. καὶ μύρας Med. 3. καὶ Σμύρναν

^d MSS. τῇ

^e Ἀμαζόνων Med. 3. 4.

^f Παλλινίῳ

^g Παλαιφάτης Med. 3. Efc. Mosc.

^h Ὀδρύσσης

ⁱ Ἀμαζόνων

^j ἐφορείαν

^k ὁρῶντι

31. ποταμὸς ὁ Ῥύμος ῥέων διὰ Μυγδόνος πεδὺς. Fluvius Rymus, qui per Mygdonium campum labitur] Hic fluvius pag. hac eadem vocatur Ὀδρύσσης: non memoratur alibi, quod sciam, ideo manet in dubio, utra lectio melior. Palmer.

35. οἱ πολλὰς τ' Ἀλαζώνων. Hæc etiam correctiones Eustathio debentur. Quod autem post paulo sequitur de otiose additis verbis, epitomæ ἀκέρως περιττόμενα interpretati sunt voce παρὲλ-

κιν, et habent duo alia insuper exempla, οἰωνοῖσι τε παῖσι, Iliad. α'. initio, atque, εἰκοσι παῖσι ἰφύσων, Iliad. σ'. v. 470. ubi liquido (ut sæpe apud Homerum alias) vox παῖς otiosa est: in iis, quæ Strabo habet, abundant, τῆλε, πότνια, παχύν. Xylar.

37. ἰφορείαν τ' Κυζικηνῶν] Legendum, ἐμφορείαν. i. e. More Cyzicenorū. Sic pag. 805. lin. 6. ἀφιδρυμένα. Tour.

Ἀλίζωνων ἔθνος· δεῖ δὲ φησι γράφειν ^b ἐν τοῖς ^c ἄλλοις, τὸν δὲ ποιεῖν ^d ἐν τῷ ἐνὶ γράφειν ^e αἰσθ. τὸ μέτρον. Ὁ δὲ ^f Παλαίφατος φησιν ἔξ ^g Ἀμαζόνων τῆς ^h ἐν τῇ Ἀλόπῃ οἰκουμένης, νῦν δ' ἐν Ζελεΐᾳ, τὸν ⁱ Ὀδίων καὶ τὸν Ἐπίτροφον κρατεῦσαι. Τί οὖν ἄξιον ἐπαγεῖν ^j ταῖς τέτων δόξαις; Χαρίς γὰρ τῇ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καὶ τέττας κινεῖν, ^k οὔτε τὰ ^l ἀργύρεα δεικνύουσιν, ὅπως τῆς Μυρλεάπιδος ^m λίμνη ὅσιν, οὔτε πῶς οἱ ἐν γένει ἀριγυμνοὶ εἰς Ἴλιον τηλόθεν ἦσαν, εἰ καὶ δοθεῖν Ἀλέπιον πᾶσι γερνέοναι ἢ Ἀλαζίαν· πολὺ γὰρ δὴ ⁿ ἔγγυτέρω ὅστις τῇ Τρωάδι, ἢ τὰ περὶ Ἐφεσον. ^o Ἀλλ' ὅμως τὰς περὶ Πύργελλα λέγοντας ^p ταῖς Ἀμαζόνας, μεταξὺ Ἐφέσου, καὶ Μαγνησίας, καὶ Πριλήνης, φλυαρεῖν φησιν ὁ Δημήτριος· τὸ γὰρ τηλόθεν οὐκ ἐφαρμόζειν τῷ τόπῳ. ^q Ὅπως οὖν ^r μᾶλλον οὐκ ^s ἐφαρμόζει τῷ περὶ ^t τὴν Μυσίαν, καὶ Τευθρανίαν; Νῆ Δία, ἀλλὰ ^u φησι δεῖν ἔνια καὶ ἀκέρως ^v προστιθεῖν μαρτυρία δέχεσθαι, ὥς καὶ

* Τῇ δ' ἔξ Ἀσκανίης·

καὶ

† Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε, τὸ γὰρ ἦτο πότνια μήτηρ·

καὶ

‡ Ἐλέτο δὲ ¹ κληῖδ' εὐκαμπέα χερὶ παχείῃ

Πηνελόπην.—

Δεδόσθω δὴ καὶ τὸτο· ἀλλ' ἐκεῖνα ἐδοτέα, οἷς προσέ- ²⁵ χων ὁ Δημήτριος ὁδὸς τοῖς ὑπολαβῶσι δεῖν ἀκούειν τηλόθεν ἐκ Χαλύβης πιθανῶς ἀντίρριπτε. Συγχρησας γὰρ, ὅτι εἰ καὶ μή ὅστις νῦν ἐν τοῖς Χαλύβησι τὰ ³⁰ ἀργύρεα, ὑπάρχει γὰρ ἐνδεχέσθαι· ³¹ ἐκεῖνο δ' συγχρηρεῖ, ὅτι καὶ ἐνδοξα ἔχον καὶ ἄξια μνήμης, καθάπερ τὰ ³² σιδήρεα [³³ τὰ δὲ καλύει, φάσιν περὶ αὐτῶν ἢ καὶ ἐνδοξα εἶναι, καθάπερ καὶ τὰ σιδήρεα;] Ἡ σιδήρεα μὲν εὐπορία τόπον ἐπιφανῆ δύναται ποιεῖν, ἀργύρεα δ' ἔτι; Εἰ μὴ καὶ τὰς Ἡρώας, ἀλλὰ καὶ τὸν Ὀμηρον, εἰς δόξαν ἀφικ- ³⁵ το τὰ ἀργύρεα, ἅρα ³⁴ μέμφαντ' ἂν τις τὴν σφόδρα σι- ³⁵ τῶ ποιεῖν; Πῶς οὖν εἰς τὸν ποιεῖν ἢ δόξα ἀρι- ³⁶ κετο; Πῶς δ' ἢ ³⁷ ἐν Τεμέσῃ χαλκῶ τῇ Ἰταλίᾳ- ³⁸ πιδι; Πῶς δ' ἢ τῇ || Θηβαϊκῇ πλάττει ³⁹ τῶν κατ' Αἰγυπτίον, καίτοι διπλάσιον χροῖον διέχοντα τῶν Αἰγυπτίων Θηβαίων, ἢ τῶν Χαλδαίων; Ἀλλ' ⁴⁰ ἐπ' οἷς

et duobus LL scribendam vocem, poetam alterum metri causa omisisse. Palæphatus ait ex Amazonibus, Alopen tunc, nunc Zeleiam, habitantibus, Odium et Epistrophum duxisse exercitum. Dignum vero sit huiusmodi laudare sententias? Nam præterquam quod veterem scripturam convellunt, neque argenti metalla monstrant, ubi Myrleatis est palus, neque quomodo hinc ad Trojam profecti, longinqui fuerint, etiam si quis Alopen fuisse aut Alaziam aliquam concedat: multo enim viciniora Troadi sunt, quam quæ Epheso sunt propinqua. Et tamen eos, qui Amazonas apud Pygella aiunt esse, inter Magnesium, Ephesum, et Prienam, eos nugari dicit Demetrius: verbum enim Homericum procul isti loco non congruere. Qui vero magis conveniet Mysiæ et Teuthraniae propinquis? At enim mehercle aiunt quædam Homerica ita accipi debere, ut improprie et otiose apposita: qualia sunt,

20 *Longe ex Ascania—*

et

Arnæo mater nomen dederat veneranda:

item

Crassa casta manu clavem tunc Penelopea

Corripuit—

Concedamus sane hoc. Illa tamen non danda sunt, quibus animum advertens Demetrius ne iis quidem probabiliter contradixit, qui putant legendum, e Chalyba. Concedens enim quod etsi nunc non existent argenti metalla apud Chalybes, tamen potuerint aliquando fuisse: id non concedit, ea nobilia fuisse, et digna memoratu, item ut ferri venas. Quid obstat, diceret aliquis, quin ut ferri, ita etiam argenti metalla celebrentur? Aut potest ferri copia locum nobilitare, argenti nequeat? Nisi forte non heroum, sed Homeri demum ætate in honorem venerit argentum: ut reprehendendus sit poeta, qui eo nomine celebrem facere voluerit Alybam. Quomodo ergo fama hæc et opinio ad Homerum pervenit? Quomodo æris in Temesa Italica? Quomodo divitiarum Thebis Ægyptiis, quæ duplo fere tantum aberant, quantum Chaldæi? Immo ne cum

* Iliad. 6. ver. 863.

† Odyss. 8. ver. 5.

‡ Ibid. 6. ver. 6.

§ Ibid. 2. ver. 184.

|| Iliad. 1. ver. 381.

^a Ἀλίζωνων Par. 1. Med. 3. 4. et sic fere semper in Med. 4. esse scriptum intelligas, nisi aliter monitum fuerit.

^b ἐν δεστ Med. 3.

^c δύο λάβδα Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^d Παλαίφατος Esc.

^e Ἀλίζωνων Med. 3. ex correct.

^f Δίων Mosc.

^g οὔτε γὰρ Med. 3.

^h ἀργύρεα Esc.

ⁱ Suspectus locus. Marg. Caf.

^k λίμνης Med. 4.

^l ἐν ἔγγυτέρω Med. 3.

^m Ἀλλ' ὅμως &c. adusque ἐπιπολάζει τὰ ὀνόματα inclusive, pag. 800, lin. 15, desunt Med. 3.

ⁿ τοὺς Ἀμαζόνων Par. 1. Mosc. τοὺς Ἀλίζωνων Esc.

^o Ὅπως οὖν desunt Par. 1. 5. ὅπως οὖν Med. 4. et ὅπως οὖν ex correct.

^p πολλὰ δὲ μᾶλλον Med. 4. ex correct.

^q δεστ Med. 4. Esc. Mosc.

^r φησὶ Med. 4. Esc. Mosc.

^s Scripti, προστιθέμενα. Marg. Caf. sic Par. 5.

^t κλειῖδ' Par. 1. 5.

^u ἀργύρεα Par. 1. Med. 4.

^v ἐκείνῳ γὰρ Med. 4. Bre. Esc. Mosc.

^w σιδήρεα Par. 1. Med. 4. et sic infra.

^x Includa in tribus exemplaribus desiderabantur. Marg. Caf.

^y ἢ δεστ Par. 1. Med. 4.

^z μέμφαντο τις ἂν Med. 4.

^a μέμφαντο τις ἂν Esc. Mosc.

^b ἐν τῇ Med. 4. Esc. Mosc.

^c γὰρ δεστ Med. 4. Bre. Esc. Mosc.

^d ἐπ' ὅ σ. Par. 1.

3. Ὁ δὲ Παλαίφατος φησιν ἔξ Ἀμαζόνων ἢ ἐν τῇ Ἀλόπῃ οἰκουμένη, νῦν δ' ἐν Ζελεΐᾳ, τὸν Ὀδίων. Palæphatus ait ex Amazonibus, Alopen tunc, nunc Zeleiam, habitantibus, Odium] Ex præcedentibus patet legendum, Ἀλαζίωνων, vel Ἀλίζωνων, ut quadret cum Hecataeo vel Menecrate. Cæterum cum apud Palæphatum habeamus caput de Amazonibus, hæc verba, quæ citantur a Strabone, ibi

non inveniuntur. Palmer.

32. Ἡ σιδήρεα μὲν εὐπορία τόπον ἐπιφανῆ δύναται ποιεῖν, ἀργύρεα δ' οὐκ ἔτι; Εἰ μὴ καὶ τὰς Ἡρώας, ἀλλὰ καὶ τὸν Ὀμηρον, εἰς δόξαν ἀφικτο τὰ ἀργύρεα, ἅρα μέμφαντ' ἂν τις τὴν ἀπόφασιν ὅτι ποιεῖν;] Scribendum credo, ἀργύρεα δ' οὐκ ἔτι; ETI, εἰ μὴ καὶ. T.

his quidem consentit, quibus patrocinatur. Nam de Scepsi patria sua scribens, prope eam et Æsepum ait esse Eneam pagum, et Argyriam, et Alaziam: quæ si sunt, utique ad fontes Æsepi sunt. At Hecataeus ultra ejus ostia ponit: et Palæphatus Amazones prius Alopam, post Zeleiam, incoluisse dicens, nihil cum istis concordans dicit. Ac ne Menecrates quidem, qui Allope ista, aut Allobe, aut quocunque modo scribi velint, quæ sit, non explicat. Ac ne ipse etiam Demetrius. Is enim hac de re disputans adversus Apollodorum in Trojani exercitus recensione (diximus quidem jam multa, sed et hoc dicendum est) statuit non esse Halizonas extra Halyn intelligendum: nulla enim auxilia Trojanis venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus. Primum ergo ex ipso quæremus, quinam sint intra Halyn Halizones, et quid sit,

Ex Alyba procul, argenti qua vena secatur.

Non enim habebit quod dicat. Causam deinde jubebimus reddere, cur non concedat suppetias ex ulteriore regione missas fuisse. Nam ut reliqui omnes, Thracibus exceptis, intra Halyn sedes habuerint: nihil tamen impedit, quo minus vel soli Leucosyri trans Halyn profecti auxilio Trojanis venerint. Nisi forte belligerantes transire ex istis locis in citeriora potuerunt, (quod de Amazonibus, Treribus, et Cimmeriis traditum est) opitulatum venire non potuerunt? Atque Amazones quidem auxilium non tulerunt: quia Priamus Trojanos adjuvans contra illas in bello fuerat, sic enim ait:

*Inter quos socia arma tuli tunc fœdere junctus,
Tempore Amazonides quo se ingessere feroces.*

Neque contermini istis mulieribus, neque ita longe remoti, ut inde arcessendi incideret difficultas, neque hostili diffidio interveniente, nihil, puto, impedivit, quin auxilio venirent. Sed ne hoc quidem probabile est, omnes veteres in id consentire, neminem eorum, qui trans Halyn habitarent, Trojanis in belli societatem se adjunxisse. Et vero in

^a συνηγορεῖ, τέτοις ὁμολογεῖ. Τὰ δὲ περὶ τῆς Σκήψιν νομοθετῶν τὴν ἑαυτῆ πατρίδα, πλησίον τῆς Σκήψεως, καὶ τῆς Αἰσῆπας, Ἐνέαν κάμει καὶ Ἀργυρίαν λέγει, καὶ ^b Ἀλαζίαν. Τῶντα μὲν οὖν εἰς ἐπὶ, πρὸς ταῖς 5 πηγὰς ἀνέστη τῆς Αἰσῆπας. Ὁ δὲ Ἐκκαταῖος λέγει ἐπέκεινα τῆς ἐκβολῶν αὐτῆς· ὅ, τε Παλαίφατος πρὸς πρὸν μὲν Ἀλέπειν οἰκεῖν φησας, νῦν δὲ Ζέλειαν, ἐδὲν ὁμοιον λέγει τέτοις. ^d Εἰ δ' ἄρα ὁ Μενεκράτης, καὶ ἐδ' ἔπος τὴν ^e Ἀλλόπειν, ἢ Ἀλλόβειν, ἢ ὅπως 10 ποτὲ βέλονται γράφειν, ^f φεράζει ἢ τις ὅστις· ἐδ' αὐτὸς ὁ Δημήτριος. Πρὸς Ἀπολλόδορον ^h δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῇ Τρωϊκῇ διακόσμῳ ⁱ διαλεγόμενος, πολλὰ μὲν εἰρηλατῶς πρὸς πρὸν, καὶ νῦν δ' λεκτέον· οὐ γὰρ οἶεται δεῖν δέχεσθαι τῆς ^k Ἀλιζῶνας ἐκτὸς τῆς 15 Ἀλυσος· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περὶ τῆς Ἀλυσος. Πρῶτον τοίνυν ἀπομνησμονεύει αὐτὸν, τίνες εἰσὶν οἱ ἐντὸς τῆς Ἀλυσος ^m οἱ Ἀλιζῶνες, καὶ

^{*} Τηλόθεν ἔξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεα ἔστι γενέθλη· οὐ γὰρ ἔξει λέγειν. Ἐπειτα τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐς συγχαρῆς ⁿ καὶ ἐκ τῆς περὶ τῆς ἀφίχθαι πῶς συμμαχίαν. Καὶ γὰρ εἰ τὰς ἄλλας ἐντὸς εἶναι τῆς ποταμοῦ πάσης συμβαίνει πλὴν τῆς Θεακῶν, μίαν γε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐκώλυε πέραθεν ἀφίχθαι ἐκ τῆς ἐπέκεινα τῆς 25 Λοκοσύρων. Ἡ ὁ πολεμίσαντας μὲν ἦν διωκτὸν διαβαίνειν ἐκ τῆς τόπων τῶν καὶ τῆς ἐπέκεινα, χαλὰ περ τὰς Ἀμαζόνους, καὶ Τρήρας, καὶ Κιμμερίας φασί, ^p συμμαχίσαντας δ' ἀδύνατον· Αἱ μὲν ἔν Ἀμαζόνες ἐ συνεμάχων, ἀλλὰ τὸ τὸν Πρίαμον πολεμίσαν 30 πρὸς αὐτὰς συμμαχῆναι ^q τοῖς Τρωσὶν· ^r Ἡματι τῷ ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιπάνειραι, (Φησὶν ὁ Πρίαμος.)

Καὶ γὰρ ἐγὼν ὅτι κύριος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγμι.

35 ^s Οὐδ' ὁμορῶντες αὐταῖς, ἐδ' ἔπος ἀπώθεν ὄντες, ὥστε χαλεπὴν εἶναι τὴν ἐκείθεν μετάπεμψιν, οὐδ' ἔχθρας ὑποκειμένης, οὐδὲν ἐκωλύοντο, οἶμαι, συμμαχεῖν. Ἀλλ' ὁδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων, ἀπάντων, μηδένος ἐκ τῆς 40 περὶ τῆς Ἀλυσος κοινωῆσαι τῆς Τρωϊκῆς πολέμου.

* Iliad. β'. ver. 857.

† Ibid. γ'. ver. 189.

^a Scripti, συνεγεί. Marg. Cas. συνήρει Esc. Mosc. ^b Ἀλαζονίαν Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc. ^c δὲ Par. 5. Mosc. ^d Οὐδ' ἄρα Med. 4. ^e Ἀλλόπειν ἢ Ἀλλόβειν Par. 1. Med. 4. ^f ἔπειτ Par. 5. ^g φεράζει τις Par. 1. ^h δὲ Par. 1. ⁱ διαλεγόμενον Med. 4. ex correct. ^k Scripti, Ἀλιζῶνες. Marg. Cas. Ἀλιζῶνες Par. 1. 5. ^m Scripti, Ἀλιζῶνες. Ald. et Hopper. Ἀλιζῶνες. Marg. Cas. ⁿ καὶ deest Med. 4. ^o πολεμίσαντας Med. 4. ^p συμμαχίσαντας Med. 4. συμμαχίσαντες ^q MSS. τοῖς Ἰωσι. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^r τὸ τ' ἦλθον, omisso ἡματι, ^s Scripti, ἰθὺ ὁμορῶντες. Marg. Cas. sic Par. 1. οἱ δ' ὁμορῶντες Med. 4. ^t Vulgo, χαλεπὸν: ita Cod. Ald. et Hopper. Marg. Cas.

1. Τὰ δὲ περὶ τῆς Σκήψιν νομοθετῶν] Postrema vox mihi est suspecta. An legi potest, τοποθετῶν? Casaub.

12. ἐν τῇ Τρωϊκῇ διακόσμῳ διαλεγόμενος] Scribendum, διαλεγόμενον. Idem.

Ibid.] Nil muta: refer διαλεγόμενος ad Demetrium. V.

28. Αἱ μὲν ἔν Ἀμαζόνες ἐ συνεμάχων] Atqui illas aiunt συμμαχεῖν. Vide Q. Smyrnaei Paralipomena. Casaub.

35. Οὐδ' ὁμορῶντες] Lacer est locus, loquitur autem de Cha-

lybibus haud dubie: itaque asterisco ostendi deesse, quod sup-
plere meliores possunt codices. Xyland.

Ibid.] Scribendum est, credo, ὅτι ὁμορῶντες αὐταῖς, οὐδ' ἔπος ἀπώθεν ὄντες, ὥστε χαλεπὴν εἶναι τὴν ἐκείθεν μετάπεμψιν, ἐδ' ἔχθρας ὑποκειμένης, ἐδὲν ἐκωλύοντο, οἶμαι, συμμαχεῖν. Rationem reddit Strabo, cur populi Amazonibus contermini auxilio Trojanis venire potuissent, licet Amazones ipsæ ἐ συνεμάχων, διὰ τὸ τὸν Πρίαμον πολεμίσαν πρὸς αὐτάς. Vulgo scribitur, Οὐδ' in MSS. E. 10. 7.

Πρὸς τοῦτον δὲ μᾶλλον εὐρεῖ τις ἀν μαρτυρίας.
Μακάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τὸς Ἐνε-
τὸς ὁρμηθέντας συμμαχεῖσθαι τοῖς Τρωσίν· ἐκείθεν δὲ
μετὰ τῶν Θρακῶν ἀπαρεῖ, καὶ οὐκ ἴσται περὶ τὸν τῷ
Ἀδρίᾳ μυχόν· τὸς δὲ μὴ μετὰ τὸν τῷ 5
Ἐνετῶν, Καππαδόκας γενέσθαι. Συνηγεῖν δ' ἀν
δόξειε τὸ λέγειν τὴν διότι πᾶσα ἡ πλησίον τῷ Ἀ-
λυσος Καππαδοκία, ὅσην ὁρμητεύει τῇ Παφλαγονίᾳ,
ταῖς δυοῖν λεγόμεναι· ἡ γὰρ ἑστὶν ἡ τῇ Παφλαγονίᾳ,
νάζει τοῖς Παφλαγονικοῖς, Βάγας, καὶ Βιάσας, καὶ 10
Αἰνιάτας, καὶ Ῥατώτης, καὶ Ζάρ, Δάκας, καὶ Τί-
βερους, καὶ Γάσους, καὶ Ὀλόγασους, καὶ Μάνης· ταῦτα
γὰρ ἐν τῇ Βαμωνίτιδι, καὶ Πημολίτιδι, καὶ τῇ
Ζαγιλλίτιδι, καὶ Γαζακηνῇ, καὶ ἄλλαις πλείυται
χώρας ὁποιοῦνται τὰ ὀνόματα. Ἀὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολ- 15
λόδοτος ὁρμητεύει τὸν τῷ Ζηνοδότῃ, ὅτι γράφει

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων·
ταύτην δὲ φησὶν Ἐκαταῖον τὸν Μιλήσιον δεῖχον
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δ' Ἀμισὸς εἴρηται· διότι τῷ Λευ-
κοσύρων ἐστὶ καὶ ἐκ τῶν Ἀλυσος. Εἴρηται δ' αὖτις 20
καὶ διότι ὁ ποιητὴς ἱστορίαν εἶχε τῷ Παφλαγ-
ῶν τῷ ἐν τῇ μεσογαίᾳ, ὅθεν τῷ περὶ διελθόντων
τὴν χώραν· τὴν ὁρμητεύει δ' ἡγήσει· καὶ ἄλλαι καὶ
τὴν ἄλλῃ τὴν Ποντικῇ· ὀνομάζει γὰρ ὁ ἀν αὐ-
τῷ. Τὴν αὖτις δ' ἐστὶν ἀναγρέφοντα εἰπεῖν ἐκ τῆς 25
ὁρμητεύει ὁρμηθέντα τῆς ἀποδοθείσης νυκτὶ, ὡς τὴν μὴ
ὁρμητεύει πᾶσαν ἐπελήλυθε, καὶ ὅθεν τῷ ὄντων τότε
ἡ ἀξίον μνήμης ὁρμητεύει. Εἰ δ' Ἡράκλειον, καὶ
Ἀμαστρίν, καὶ Σινώπην οὐ λέγει, τὰς μὴ πᾶσι σωφ-
κισμέναις, ὅθεν ἡμισόν· τῆς δὲ μεσογαίας ὅθεν 30
ἀποπον εἰ μὴ εἴρηκε. Καὶ τὸ μὴ ὀνομάζειν δὲ πολλὰ
τῷ γνωρίμων, ὅσα ἀγνοίας ἐστὶ σημεῖον, ὅπερ καὶ ἐν
τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεσημειώμεθα. Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν
πολλὰ τῷ ἐνδόξῳ ἐφῆ περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποτα-
μοὺς καὶ ἔθνη· ὀνομάσαι γὰρ ἀν. Τοῦτο δ' ἐπὶ μὴν 35
πινων σφόδρα σημειωδὴν δοῖν τις ἀν, οἷον Σκύθας, καὶ
Μαιώτας, καὶ Ἰτρον· οὐ γὰρ διὰ σημείων μὴν τὸς Νο-
μάδας εἴρηκε, * γαλακτοφάγους, ἀδίας τε, καὶ δι-
χαιοτάτους ἀνθρώπους, καὶ ἐτι ἀγαυὸς ἱππομολγούς·
Σκύθας δὲ ὅσα ἀν εἶπεν, ἡ Σαυρομάτας, ἡ Σαρμά- 40
τας· εἰ δὲ οὕτως ὀνομάζοντο ὑπὸ τῷ Ἑλλήνων.
Οὐδ' ἀν Θρακῶν τε καὶ Μυσῶν μνησθεὶς τῷ πρὸς τὸν
Ἰστρον, αὐτὸν ἀρεσίγησε, μέγιστον τῷ ποταμῶν ὄν-

contrariam sententiam invenire licet testimonia.
Nam Mæandrius Henetos e Leucosyris profectos
Trojanis in bello opem tulisse ait: inde cum
Thracibus avectos, sedes posuisse in Adriæ finus
angulo: eos Henetos, qui expeditioni non interfue-
runt, Cappadoces esse factos. Ac videtur adstipu-
lari huic sententiæ id, quod omnis Cappadocia, quæ
appropinquat ad Halyn, et pone Paphlagoniam
porrigitur, ea utroque fermonis utitur genere, vo-
cabulisque Paphlagonicis abundat: quod genus sunt
Bagas, Biasas, Æniates, Ratotes, Zar, Tiberus,
Gafys, Ologafys, Manes: quæ in Bamonitide, Pe-
molitide, Zagilluitide, Gazacena, aliisque multis
partibus in frequentissimo sunt usu. Ipse adeo
Apollodorus Zenodoti isthuc adducit, quod scribat,

Ex Heneta, mulas regio quæ gignit agrestes;

et asserit, Henetam ab Hecataeo Milesio accipi ur-
bem Amisum. Demonstravimus autem Leucosy-
rorum esse Amisum, et extra Halyn. Idem alicubi
dicit, poetæ Paphlagonum mediterranea tantum
cognita fuisse de narratione eorum, qui ista pera-
grassent, maritimam æque ut et reliquam Ponti-
cam ignotam ei fuisse: alioqui nomina editurum
nimirum fuisse. Contra hoc invertere licet, de-
scriptione oræ maritimæ, quam nunc explicavimus,
principii loco sumpta, et pronunciare, fuisse ab eo
totum litus descriptum, nihilque eorum, quæ ista
tempestate mentionem merebantur, præteritum.
Quod autem Heracleam, Amastrin, et Sinopen
haud nominavit, nondum conditas, mirum non est:
neque absurdum, quod etiam mediterraneorum
quædam non appellavit. Jam quod multa eorum
non nominavit, quæ valde sunt nota, id non statim
ignorationis signum est: qua de re etiam supra
monuimus. Ait eum multa nobilia ignorasse de
iis quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et po-
pulos: quos alioqui fuerit nominaturus. Hoc de
quibusdam concedi potest, quorum signa sunt ad-
modum evidentia: ut Scythiis, Mæotide, Istro.
Non enim per notas descripsisset Nomades, lacte
vescentes, opibus carentes, et iustissimos homines,
et claros equimulgos; et Scytharum, Sauromata-
rum, sive Sarimatarum, nomen obtinisset: si tamen
tum ita appellabantur a Græcis. Neque, Thracum
facta et Myforum mentione, qui ad Istrum accolunt,
ipsius fluvii nomen suppressisset, fluminum maximi:

* Iliad. 1. initio.

MSS. διαλέκτοις. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc.
Esc. Ζαγορώνης Par. 5. Τίβερους Par. 1. Esc. Τίβερους Par. 5.
Cas. Ὀλιγάσους Par. 1. Med. 4. Ὀλιγάσους Esc. Mosc.
Γαζαλουίτιδι. Marg. Cas. sic Par. 5. Esc. Mosc. Ζαγυλίτιδι Par. 1. Med. 4.
Med. 3. 4. διότι deest Par. 1. ὅτι Med. 3. 4. καί τις Med. 3. 4. Esc.
ἡ ἀξίον Mosc. παρίδωκεν Esc. παραδίδωκεν Mosc. ὀνόμασε Med. 4.
στάτες τ. Med. 3. Esc. Mosc. ἱππομολγούς Par. 5. Med. 3. 4. Esc.

καὶ Ῥατώτης desunt Esc.

Γάσους Par. 1. Med. 4.

Ζαγορώνης Par. 1.

MSS. Ὀλιγάσους. Marg.

καὶ τῇ Π. Med. 4. καὶ τῇ Πημολίτιδι Esc. καὶ Πημολίτιδι Mosc.

καὶ τῇ Par. 5.

ὅτι Med. 3.

καὶ deest Med. 4. Esc. Mosc.

καὶ deest Med. 4. Esc. Mosc.

11. καὶ Ζάρ, Δάκας] Manifesto legendum, cum veteribus li-
bris, Ζαροδώνης. Casaub.

Ibid. καὶ Τίβερους] Lego, καὶ Τίβριος, ex ipso Strabone, libro
octavo. Idem.

Ibid.] Scribe, septimo, p. 439. Anon.

13. ἐν τῇ Βαμωνίτιδι, καὶ Πημολίτιδι, &c.] Hæc nomina incerta
vix investigare queo. Pemolitis videtur esse a situ eadem cum re-
gione Pimolifena ad Halyn. MS. Mosc. hanc conjecturam firmat.
Zagilluites, vel ut in MSS. Gazaluitis, forsitan est regio ad
agrum Gazelotum, cujus infra, pag. 808. occurrit mentio. F.

7. ἡλιγχοῦ

præsertim alioqui multus in distinguendis annium notatione regionibus. Neque de Cimneriis loquens, Mæotim omisisset et Bosporum. Quæ vero adeo insignia aut non sunt, aut ipsius ætate non fuerunt, ea si omisit, quis eum culpet? Verbi gratia, Tanais aliam nullam ob causam, quam quod limes Europæ et Asiæ est, innotuit: at neque Europam neque Asiam nominabant, Homero vivente, necdum divisus erat in tres continentes orbis terrarum, alioqui enim ut nimis insignes nominasset reliquas itidem, ut Africam nominavit, et ab occidua ejus spirantem parte Africum: continentibus reliquis nondum divisus, ne Tanaidis quidem opus habuit mentione. Sunt porro multa commemoratione digna, sed de quibus ei nihil succurrebat: nam et in actionibus, et in sermonibus multa sunt de eorum genere, quæ subito ad animum accidunt. Proinde ex hisce omnibus liquet vitioso duci indicio, quicumque ex eo, quod præteritum ab Homero est aliquid, ignotum id ei fuisse colligit. Estque in rem pluribus exemplis demonstrare, quam prævum sit hoc signum, cum eo multi sint frequenter usi: qui hoc modo ratiocinantes refutandi sunt, etiam si videri possimus eadem sæpius inculcare. Exempli causa, si quis dicat ignoratum aliquem ab Homero esse fluvium, eo argumento, quia nomen ejus non retulerit, fatue eum loqui affirmabimus: quando ne Meleten quidem nominavit, qui amnis labitur præter Smyrnam, quæ a plurimis poetæ patria assignatur: Hermum et Hyllum nominavit, Pactolum non item, qui tamen e Tmolo delapsus, cujus meminit, in eundem incidat alveum. Smyrnæ quoque nomen obtulit, et aliarum Ionicarum urbium, cum nominet Æolicas, Miletum, Samum, Lesbium, Tenedum. Non nominat Lethæum, qui Magnesium præterfluit, neque Marfyam, qui in Mæandrum ab ipso nominatim dictum influunt: cum tamen retulerit flumina,

Rhesumque, Heptaporumque, Caresumque, Rhodiumque,

et alia, quorum pleraque rivi modum non superant. Multas etiam regiones urbesve nominans, aliquando simul fluvios et montes refert, aliquando omittit: nam Ætolia quidem et Attica non exprimit, itemque plures alios: quando longinquo- rum etiam facta mentione, admodum propinqua præterit: non utique quod ignoraret ea, nota aliis. Quin et ex æquo propinqua, alia nominans, alia reticet. Ita Lycios et Solymos refert, Milyas non, neque Pamphylos, neque Pisidas: item Paphlago-

τα· καὶ ἄλλως ὁπιφόρως ἔχων πρὸς τὸ τοῖς ποτα-
μοῖς ἀφορίζεσθαι τὰς τόπους· ἔδ' ἂν Κιμμερίους λέ-
γων παρήκε τὸν Βόσπορον ἢ τὴν Μαγῶν. Ἐπὶ δὲ τῷ
μὴ ἔγωγε σημειῶδ' ἢ μὴ τότε, ἢ μὴ πρὸς τὴν ἑσπέρην
5 ἴσθιν, τί ἂν τις μέμνητο; Οἷον τὸν Τανάϊν δι' ὅθεν
ἄλλο γινώσκοντες, ἢ διότι τὴν Ἀσίαν καὶ τῆς Εὐρώπης
ὄριον ὄσιν. Ἀλλ' ἔτε τίς Ἀσίαν, ἔτε τίς Εὐρώ-
πην ὀνόμαζον πρὶν οἱ τότε, ὅθεν διήρητο οὕτως εἰς τρεῖς
ἡπείρους ἢ οἰκουμένην· ὀνόμασε γὰρ ἂν πρὶν αὖθις τὸ
10 Ἰόνιον σημειῶδες, ὡς καὶ τίς Λιβύην, καὶ τὸν Ἀῖον
τὸν ὑπὸ τῷ ἑσπερίῳ τῆς Λιβύης πονέοντα· τῷ δ'
ἡπείρων μὴ πρὶν διωρισμένων, ἢ μὴδὲ τῶν Τανάϊδος ἔδει,
καὶ τῆς μνήμης αὐτῆς. Πολλὰ δὲ καὶ ἀξιολογούμενα
μὲν, οὐχ' ὑπέδραμε δὲ· πολλὰ γὰρ δὴ καὶ τὸ ἐπε-
15 λούσιον εἶδος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν
ὄσιν. Ἐκ πάντων δὲ τῶν τοιούτων διήλθον ὅσιν, ὅτι μοχ-
θηρῶ σημείω χρῆται πᾶς, ὁ οὐκ ἐστὶν μὴ λέγεσθαι τι
ὑπὸ τῶν ποιητῶν, ἀγνοεῖσθαι δὲ ἐκεῖνο ὑπὸ αὐτῶν τεκ-
μαριζόμενος, καὶ δὲ αὖθις πλείονων παραδειγμάτων
20 ἐξελέγχειν αὐτὸ μοχθηρὸν ὅτι· πολλὰ γὰρ αὐτῶν κέ-
χρηται πολλοὶ ἀνακρυσσόμενοι αὐτὰς πρὸς φέρουσαν
τὰ τοιαῦτα, εἰ καὶ ἑωυτολογήσομεν τὸν λόγον. Οἷον
ὅτι τῷ ποταμῶν εἰς πρὶν λέγει τὸ μὴ ὀνομάσθαι, ἀγ-
νοεῖσθαι, εὐήθη φήσομεν τὸν λόγον· ὅτι γε ὅθεν Μέ-
25 λητα τὸν ποταμὸν τῷ Σμύρναν ῥέοντα ὀνόμασε ποτα-
μὸν τῷ ὑπὸ τῷ πλείων ἡπείρων αὐτῆς πα-
τεῖδα· Ἐρμιον ποταμὸν καὶ Ἰλλον ὀνόμαζεν, ἔδ' ἔτι
Πακτωλὸν τὸν εἰς αὐτὸ τῶν τοιούτων ῥέοντα ἐμβάλλοντα,
τῷ δ' ἀρχίῳ ὑπὸ τῶν Τμώλου ἔχοντα, ὃ μὴ μνη-
30 ται. Οὐδ' αὐτῷ Σμύρναν λέγει, ὅθεν τὰς ἄλλας
τῷ Ἰόνιον πόλεις, καὶ τῷ Αἰολέων τὰς πλείους,
ἢ Μίλητον λέγει, καὶ Σάμον, καὶ Λέσβον, καὶ Τέγετον·
οὐδὲ Ἀθηναίων τὸν ποταμὸν Μαγνησίαν ῥέοντα, ὅθεν ἢ δὴ
Μαρούσαν, τὰς εἰς τὸν Μάανδρον ἐκδιδόντας· ἐκεῖ-
νον ὀνομάζων, καὶ πρὸς τῶν τοιούτων,

35 † ῥῆσόν δ', Ἐπιδάπορον τε, Κάρησόν τε, Ῥό-
διόν τε,

καὶ τὰς ἄλλας, ὧν οἱ πλείους ὀχρεῖς οὐκ εἰσὶ μέγας.
Πολλὰς τε χώρας ὀνομάζων καὶ πόλεις, ὅποτε μὲν
καὶ τὰς ποταμούς, καὶ ὅρη συγκαταλέγει, τότε δ' οὐ
40 τὰς γαῖαν καὶ τῷ Αἰτωλίαν καὶ τῷ Ἀττικῷ εἰ λέ-
γει, ἔδ' ἄλλας πλείους· ἐπεὶ καὶ τῷ πόρρω μεμνη-
μένος, τῷ ἐγγὺς σφόδρα οὐ μνησται· εἰ δὴ πρὶν
ἀγνοῶν αὐτὰς γινώσκουσιν τοῖς ἄλλοις αὐτῶν· ὅθεν δὲ
45 τὰς ἐγγὺς ὁπίσθιν, ὧν τὰς μὲν ὀνόμαζε, τὰς δὲ οὐ·
οἷον Λυκίας μὲν καὶ Σολύμους, Μίλυναι δ' αὖ, ὅθεν
Παμφύλους, οὐδὲ Πισίδας· καὶ Παφλαγονίας μὲν, καὶ

* Iliad. v. ver. 392.

† Iliad. μ. ver. 20.

^a Ἀἰῶτον ἀπὸ Μοσφ.

^b οὐδὲ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosf.

^c τὸ ἀγνοεῖσθαι Par. 5. Med. 3. Esc. Mosf.

^d ἐκεῖνο

deest Med. 4.

^e δὴ Par. 5.

^f Lego, τῶν Marg. Casf. sic Par. 1. Esc. Mosf.

^g ὀνόμασε Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^h λεγομένη Med. 3. 4. Esc.

ⁱ Ἰλλον Mosf.

^k ὀνομάζων Par. 1. Med. 3. 4. Mosf. ὀνόμαζον Par. 5.

^l οὐ Par. 1. Mosf.

^m Μίλητον λέγων Med. 3. 4. Mosf. καὶ Μίλητον ταῦτα λέγων Esc.

ⁿ δὴ deest Par. 1. Med. 3. 4.

^o Scripti, τέτω Marg. Casf.

^p sic Par. 1. Med. 4.

^q ῥῆσόν Par. 1. Med. 4.

^r τότε Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosf.

^s ἔδ' ἔτι i. Par. 1. ἔδ' ἔτι

^t τὸν Med. 3. Mosf. οὐδὲ i. Med. 4.

^u ὀνομάζει Par. 1. ὀνομάζει Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosf.

Φρύγας, καὶ Μυσούς· Μαριανδύνους δ' οὐ, ὥδ' Ἰου-
νός, ὥδ' Ἰβηνας, ὥδ' Ἰβερίας· Ἀμαζόνων^α τε
μέμνηται, Λευκοσύρων δ' ἔ, ὥδ' Σύρων, ὥδ' Καπ-
παδοκῶν, οὐδ' Λυκαόνων, Φοινίκας, καὶ Αἰγυπτίους, καὶ
Αἰθίοπας θρυλλῶν· καὶ Ἀλλίον μὲν πεδίον λέγει καὶ
Ἀρίμης· τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ταῦτα, σιγά. Ὁ μὲν δὲ
ποῖστος ἔλεγχος ψευδὴς ὅτιν' ὁ δ' ἀληθής, ὅταν δείκ-
νται ψεύδους λεγόμενον π' ἄλλ' ἔδ' ἐν τῷ ποιού-
τῳ κατορθῶν ἐδείχθη, οὔτε γὰρ ἐθάρρησε πλάσμαθε
λέγειν, τὴν ἀγανούς, ἱππημολογούς, γαλακτοφάγους.¹⁰
Τοσαῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλόδωρον· ἐπ' αὐτοῖς δ' ὅτι
τὴν ἐξῆς ἀειρήσιν.

ὑπὲρ μὲν δὲ τῶν παρὰ Φαρνακίαν καὶ Τραπεζοῦν-
τα τόπων οἱ Τιβάρηνοι καὶ Χαλδαῖοι μέχρι τῆς
μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶν· αὕτη δ' ὅτιν' εὐδαίμων ἡ-
γῶς χώρα· διώσται δ' αὐτὴν κατεῖχον αἰεὶ, καθάπερ
τὴν Σωφίλει· τότε μὲν φίλοι τοῖς ἄλλοις Ἀρμενί-
οις ὄντες, τότε δὲ ἰδιοκράτουντες· Ἰωνίους δ' εἰ-
χον καὶ τὴν Χαλδαίαν, καὶ τὴν Τιβάρην, ὥστε
μέχρι Τραπεζοῦντος καὶ Φαρνακίας ἀφαιρῶν τὴν²⁰
ἀρχὴν αὐτῶν. Αὐξήσεις δὲ Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ,
καὶ τῆς Κολχίδος κατέστη κύριος, καὶ τῶν πάντων,
Ἀντιπάτρου τῷ Σίστιδος ἀπολαύσαντος αὐτοῦ. Ἐπε-
μελήθη δὲ ἔπειτα τῶν τόπων τῶν, ὥστε πέντε καὶ ἑξ-
δομήκοντα φρούρια ἐν αὐτοῖς κατασκευάσασθαι, ὅσπερ²⁵
τὴν πλείω γὰρ ἐνεχείρησε. Τῶν δ' ἡ
ἀξιολογώτατα ταῦτα, Ὑδαρά, καὶ Βασγοδαρίζα,
καὶ Σινωρία, ὅτι πεφυκὸς τοῖς ὀρίοις τῆς μεγάλης Ἀρ-
μενίας ἡρίον· διόπερ Θεοφάνης^κ συνορίαν παρὰ νότον
σεν. Ἡ γὰρ τῇ Παρυάδρῃ πᾶσα ὄρειν' ποταμῶν ὅτι-
τηδέοντι, ἔχει πολλὰς, εὐδρόν τε ἔσται καὶ ὑλῶ-
δης, καὶ σποτόμοις φάραγγι καὶ κρημνοῖς διελημέ-
νη¹· πολλὰ γὰρ ἐπετείχετο γῆν ἐν ταῦτα τὰ πλείω
τῶν γαζοφυλακίων· καὶ δὲ καὶ τὸ τελευταῖον, εἰς ταύ-
τῃ κατέρυγε τὰς ἐχαπὰς τῆς Ποντικῆς βασιλείας, ὁ³⁵
Μιθριδάτης, ὁπλόντος Πομπηίου, καὶ τῆς Ἀμιλσι-
νῆς καὶ Δάστειρα, εὐδρόν ἔσται καταλαβόμενος·
πλησίον δ' ἡ καὶ ὁ Εὐφράτης ὁ διορίζων τὴν Ἀχι-
λισίαν ἀπὸ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· διέτετα^ρ τε
τέως, ἔως πολιορκούμενος ὑποχέσθαι φυγεῖν ἀπὸ τῆς⁴⁰
ὁρῶν εἰς Κολχίδα, κατέκλειεν εἰς Βόσπορον. Πομπηίος
δὲ παρὰ τὸν τόπον τῶν πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ

nas habet, et Phryges, et Mysos: Mariandynos, Bithynos, Bebryces non habet. Amazonum me-
minit, tacitis Leucofryis. Syros, Cappadocas, Ly-
caones omisit, de Phoenicibus, Aegyptiis, et Aethio-
pibus saepe loquens. Aleium campum et Arima
nominat: regionem, in qua sunt, dissimulat. Hæc
ergo falsa est reprehensio: vera, si quid ostendat
poetam falsi dixisse. At nihil tale præstitit ille,
neque ausus est commentum vocare, claros illos,
equimulgos, lactivoros. Hæc ergo Apollodoro sint
responsa: nos ad historiam institutam revertamur.

Supra Pharnaciam ergo et Trapezuntem sunt
Tibareni et Chaldæi usque ad parvam Armeniam.
Ea est satis felix regio, quam, ut et Sophenam, re-
guli tenuerunt, aliquando fœdere Armeniis juncti,
aliquando rem suam privatim administrantes: pa-
ruerunt eis et Tibareni et Chaldæi, ita ut Trape-
zuntem usque et Pharnaciam eorum se ditio pro-
ferret. Mithridates Eupator potentia auctus, cum
Colchidem sibi subjecit, tum isthæc omnia, Anti-
patro Sifide dominium ei cedente. Eam autem cu-
ram istorum locorum gessit, ut septuaginta quinque
castella in iis exstruxerit, inque iis maximam ga-
zam recondiderit, de quibus præcipua sunt Hy-
dara, Basgœdariza, Sinoria, finibus majoris Arme-
niæ inhærens castellum, unde et Synoriam Theo-
phanes O magno appellavit, hoc est, bigas. Nam
totus mons Paryadres multas tales habet opportu-
nitates, cum aquæ dives sit et silvofusus, ac prærup-
tis convallibus et præcipientibus passim divellatur.
Itaque hic plurima suorum gazophylaciorum con-
didit: atque etiam ad extremum in hanc ultimam
Pontici regni marginem confugit, ingruente Pom-
peio, Mithridates; montem in Acilifena aqua præ-
ditum apud Dastira occupans, haud procul Eu-
phrate, qui dividit minorem Armeniam ab Acili-
fena: ibi tantisper duravit, dum, Pompeio obsiden-
te, coactus fuit per montes in Colchidem, atque
inde in Bosporum, fugere. Pompeius ibi locorum,

^α δὲ Par. 5. ^β οὐδὲν τῶν Bre. Mosc. ^γ καὶ γαλακτοφάγους Efc. ^δ Τιβάρηνοι Med. 3. 4. Τιβάρηνοι Mosc. ^ε Τιβάρ-
νους Med. 4. Τιβάρηνοι Mosc. ^ς ἐνεχείρησε Par. 1. ^ζ Vulgo, τέτοις. Marg. Caf. ^η Βασγοδαρίζα Par. 1. Med. 4.
Βασγοδαρίζα Par. 5. Βασγοδαρίζα Med. 3. Efc. Mosc. ^θ Συνορία Par. 1. 5. ^ι Scripti, συνέδραν. Marg. Caf. sic Par. 5.
συνορία Mosc. ^κ Scripti, πολλαχόθεν πολλά. Marg. Caf. πανταχόθεν Med. 3. ^λ Ἀγγολισινης Efc. Mosc. ^μ τὰ γέγρα-
Med. 3. ^ν Ἀχιλσηνὴν Bre. Mosc. ^ξ τὴν deest Med. 3. ^ο ἐν Med. 3. ^π αὐτῇ deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc.

7. ἔλεγχος ψευδὴς ἔστι] Sic habent libri veteres: vulgo, ψευδὴς ἔστι, quomodo sæpe Græci loquuntur. Casaub.

8. ἀλλ' ἔδ' ἐν τῷ ποιούτῳ κατορθῶν ἐδείχθη] Sic restituimus fe-
cuti veteres libros, et ipsum Aldinum. Sensus est, demonstra-
tum alio loco fuisse, etiam hac in parte peccare Apollodorum,
quando videlicet vult ostendere Homerum aliquid dixisse quod
sit falsum. Idem.

14. Χαλδαῖοι] Lego, cum Berkelio ad Steph. Χαλδοί. F.

28. ἱππημολογούς—χωρίον] Locus natura munitus. Castellum
naturale. Id vult Strabo. Mox p. 804. lin. 7. τὸ κατὰ χωρίον.

Newcastle. Toup.

29. διόπερ Θεοφάνης συνορίαν παρὰ νότον σεν] Ait διόπερ, hoc est,
quia erat ἐν τοῖς ὅροις, sive in confinio minoris majorisque Arme-
niæ. Ergo legendum, συνορίαν, per ο, non per ω. Si quis ta-
men vulgatam lectionem retinendam contendat, non valde re-
pugnabo. In veteribus locus est corruptus, et legitur συνέδραν:
mihī de hoc loco nondum plane liquet; maxime propter vocem
ἱππημολογούς. Casaub.

42. πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ Νικόπολιν] Dio ait
Cappadocibus attribui Nicopolitas. Plinio convenit cum Stra-
bone

in ipsa minore Armenia condidit Nicopolin, quæ etiamnum constat, et commode habitatur. Enimvero minorem Armeniam, cum alias alii Romanorum arbitrato habuissent, ultimo loco Archelaus tenuit: Tibarenos, Chaldæos, usque ad Colchidem, et Pharnaciam, ac Trapezuntem, possidet Pythodorus, prudens mulier, et præesse rebus gnara. Filia est Pythodori Tralliani. Uxor fuit Polemonis, et cum eo regnavit per aliquod tempus: marito autem apud barbaros mortuo in Aspurgianis, qui sunt circa Sindicam, ipsa in regnum successit: cumque haberet duos e Polemone filios, et unam filiam, hæc nuptum data fuit Cotyi Sapæo, et, per infidias eo necato, vidua permanfit, cum liberos ex eo haberet, de quibus natu maximus rerum potitur. Pythodoridis filiorum alter cum matre privatus regnum administrabat, alter recens Armeniæ majoris rex est creatus. Ipsa Archelao nupsit, et cum eo, dum is in vivis permanfit, vitam exegit. Nunc vidua est, et possidet quæ diximus loca, iisque alia etiam venustiora, de quibus deinceps dicemus. Est enim Pharnaciæ contigua Sidena et Themiscyra: supra hæc jacet Phanarcea, Ponti partem occupans optimam, nam et olei ferax est, et boni vini, et reliquas omnes habet dotes: versus ortum ei prætenditur Paryadres mons in longitudinem æquis spatiis porrectus: ab occasu Lithrus et Ophlimus. Convallis est justæ longitudinis et latitudinis, quam perfluunt ex Armenia Lycus, ex angustis apud Amasiam Iris, et coeunt in media fere convalle: ad eorum confluentes urbs sita est, quam primus conditor a se vocavit Eupatoriam: eam Pompeius cum semiperfectam offendisset, agro et civibus ad-

μικρὰ Ἀρμενίᾳ Νικόπολιν, καὶ νῦν ^a συμμένει, καὶ οἰκεῖται καλῶς. Τὴν μὲν οὖν μικρὰν Ἀρμενίαν, ἄλλοι ἄλλων ἔχοντων ὡς ἐβέλοντο Ῥωμαῖοι, τὸ τελευταῖον ἔσχεν ὁ Ἀρχέλαος. Τὰς δὲ Τιβαρηνούς, καὶ 5 Χαλδαίους, μέχρι Κολχίδος, καὶ Φαρνακίας, καὶ Τραπεζοῦντος, ἔχει Πυθόδωρις, γυνὴ σώφρων καὶ δυνατὴ πρῶτα καὶ ἀγαθὰ. ^b Ἐπὶ δὲ θυγάτηρ Πυθόδωρος τῷ Τραλλιανῷ· γυνὴ δ' ἐγένετο Πολέμωνος, καὶ συνεβασίλευσεν ἐκείνῳ χρόνον πνύ· εἴτα διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, τελευτήσαντος ἐν τοῖς ^c Ἀσπυργιανοῖς χαλκιδίοις τῷ ^d Σινδικῷ βαρβάρῳ· ^e δυνεῖν δ' ἐκ τῷ Πολέμωνος ὄντων υἱὼν καὶ θυγατρὸς, ἢ μὲν ἐδόθη Ἐκότῳ τῷ Σαπάῳ· δουλοφονηθέντος δὲ ἐχρήσθη, παῖδας ἔχουσα ^f αὐτῇ δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν. Τῶν δὲ τῆς Πυθόδωριδος υἱῶν ὁ μὲν ιδιότης συνδιαφέρει τῇ μητρὶ τὴν ἀρχὴν, ὁ δὲ νεώτερος κατίζεται τῆς μεγάλης Ἀρμενίας βασιλεύς· αὐτῇ δὲ συνεκίχθη Ἀρχελάῳ, καὶ συνέμεινεν ἐκείνῳ μέχρι τέλους· νῦν δὲ χιρεύει, τὰ τε λεχθέντα ἔχουσα χώρας, καὶ ἄλλα ἐκείνων χαριέστερα, καὶ ὧν ἐφῆξεν ἐρεμνῇ. Τῇ γὰρ Φαρνακίᾳ συνεχὴς ἐστὶν ἡ Σιδωνίη, καὶ ἡ Θερμύσκια· τῶν δ' ἡ Φανάρεια ὑπερέκειται μέγας ἔχουσα τῷ Πόντῳ τὸ κράτιστον, καὶ γὰρ ἐλαϊφυτός ἐστι καὶ εὐοῖνος, καὶ τὰς ἄλλας ἔχει πάσας ἀρετάς· 25 ἐκ μὲν τῶν ἐσθίων μερῶν περὶ βελήνην τὸν Παρυάδριον, περὶ ἡλὸν αὐτῇ καὶ μήκος· ἐκ δὲ τῶν πρὸς δύσιν τὸν Λίθρον καὶ τὸν Ὀφλίμον. Ἐπὶ δ' αὐτῶν καὶ μήκος ἔχον ἀξιόλογον καὶ πλάτος· ἀφ' ἧς δ' αὐτῇ ἐκ μὲν τῆς Ἀρμενίας ὁ Λύκος· ἐκ δὲ τῶν καὶ 30 Ἀμασιῶν τενῶν ὁ Ἴρις· συμβάλλουσι δ' ἀμφοτέρω καὶ μέσον που τὴν αὐτῶνα· ἐπὶ τῇ συμβολῇ δ' ἵδρυται πόλις, ἣν ὁ μὲν πρῶτος ὑπεβελήνημος Εὐπατορίαν ἀφ' αὐτῆς προσηγόρευσε· Πομπήιος δ' ἡμετέρῃ καταλαβὼν, περὶ αὐτῆς χώραν, καὶ οἰκήτορας,

^a σημαίνει Par. 5.
Med. 3.

^b Ἐπὶ δὲ defunt Med. 3.

^c δυνεῖν Par. 5. Efc.

^d Κότῳ Par. 1.

^e Ἀσπυργιανοῖς Med. 3. 4. Mofc.

^f εἰαντὲ Med. 3. 4.

^d Σινδικῷ Par. 1. Med. 4. Περσικῇ

bone, lib. vi. cap. 9. Oppida celebrantur in minore, Cæsarea Aza, Nicopolis. Sic et Ptolem. Casaub.

Ibid.] Dio non Cappadocibus Nicopolitas attribuit. Scribit tantum, quod Pompeius hanc urbem militum sauciorum vel senio confectorum perfugium condiderit: quibus multi vicinorum se adjunxerunt, etiam hodie, ait, καὶ τὴν Καππαδοκικὴν νόμον συντελεῖται. (Dio C. l. xxxvi. t. i. p. 256. Edit. 1606.) Hæc Dio, quod si in Cappadocia Nicopolim posuisset, non a Strabone discrepasset. Cappadocia enim generale nomen est, cujus una pars est Armenia minor. Idem author postea (l. xlix. p. 415. A.) Νικόπολιν ἢ Πομπήιον appellat. Antoninus inter Cæsaream et Satalam, Hierocles, in Synecdemo, (p. 703. Edit. Amst. 1735.) in Armenia prima Consulari ponit. F.

6. Πυθόδωρις, γυνὴ σώφρων.] Hujus Strabo non femel meminit: de Polemone ejus marito vide Dionem. Casaub.

10. τελευτήσαντος ἐν τοῖς Ἀσπυργιανοῖς.] Lego, τελευτήσαντος τ' ἀνδρὸς ἐν. Idem.

13. Κότῳ τῷ Σαπάῳ.] Cotyis nomen quum audis, intellige aliquem Thraciæ regem. Nam id fere perpetuum est, apud Thucydidem, Diodorum, Dionem, Livium, Tacitum, ac reliquos historicos. Porro Cotys hic est ille Rhæmetalcis filius, quem narrat Tacitus, libro secundo Annalium, c. 67. dolo catenis primum oneratum, deinde interfectum a Rhescuporide patruo, qui postea accusatus ab hac Polemonis et Pythodoridis filia damnatus est. Non enim aliam Tacitus illo loco intelligit, quam hanc nostram. Habes autem hoc loco apud Strabo-

nem paucissimis verbis comprehensam historiam, quam copiose Tacitus refert. Idem.

14. δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν.] Tacitus paulo aliter narrare videtur: Thracia, inquit, l. ii. Ann. c. 67. in Rhæmetalcem filium (Rhescuporidis) quem paternis consiliis adversatum constabat, inque liberos Cotyis dividitur: iisque nondum adultis Trebellienus Rufus prætura functus datur, qui regnum interim tractaret, exemplo quo majores M. Lepidum Ptolemæi liberis tutorem in Ægyptum miserant. Idem.

16. ὁ δὲ νεώτερος κατίζεται τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίας βασιλεύς.] Hic Zeno vocabatur. Tacitus, lib. ii. Annalium, c. 56. de Armeniis: Regem illa tempestate non habebant, amoto Vonone: sed favor nationis inclinabat in Zenonem Polemonis regis Pontici filium, quod is prima ab infantia instituta et cultum Armeniorum æmulatus, venatu, epulis, et quæ alia barbari celebrant, procures plebemque juxta devinxerat. Idem.

17. αὐτῇ ὃ.] Scilicet Pythodoris. F.

22. ἡ Φανάρεια.] Phanarcea planities est. Plinius autem castellum ejusdem nominis in hisce regionibus memorat. Idem.

30. συμβάλλουσι δ' ἀμφοτέρω.] Plinius, l. vi. c. 3. Iris flumen, deferens Lycum. Casaub.

32. ὁ μὲν πρῶτος ὑπεβελήνημος Εὐπατορίαν ἀφ' αὐτῆς προσηγόρευσε.] Eupatoriam condidit Mithridates Eupator, eaque regia est usus. Appianus: Λύκελλος δ' Ἀμισόν τε καὶ Εὐπατορίαν, ἥτινα τῇ Ἀμισῷ παρακοδόμησεν ὁ Μιθριδάτης, Εὐπατορίαν τε ὠνόμαζεν ἀφ' ἐαυτοῦ, καὶ βασιλεία ἡγήτο, παρακαταθήκεις ἐπολιόρκει. Idem.

Μαγνόπολιν προσεῖπεν· αὕτη μὲν οὖν ἐν μέσῳ κεῖ-
 ται τῷ πεδίῳ. Πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ^α παρωρέα τῆ Πα-
 ρυάδρι, Κάβειρα ἰδρύται, ^β σαδίοις ἑκατὸν καὶ πεν-
 τήκοντά πρὸ νοτιώτερα αὐτῆς εἶναι· ἐν δὲ τοῖς Κάβει-
 ραῖς τὰ βασίλεια Μιθριδάτη κατεσκευάστο, καὶ ὁ ὕδρα-
 λέτης, καὶ τὰ ζώγια, καὶ αἱ πλησίον θήραι, καὶ τὰ
 μέταλλα. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ Καινὸν^γ χωρίον προσε-
 γροῦθεν, ἐρμυνὴ καὶ σπότομος πέτρα, διέχουσα τῷ
 Κάβειραν ἑλάντιον ἢ ἀγκυροῦσας σαδίους· ἔχει δ' ἐπὶ
 τῇ κορυφῇ πηγὴν^δ ἀναβάλλουσαν πολὺ ὕδωρ, ^ε οὗ
 τε τῇ ῥίζῃ ποταμὸν, καὶ φάραγγα βαθεῖαν· τὸ δ'
 ὕψος ἑξαμίσιον τῆς πέτρας· ὅτι αὐχένος, ὥς· σπολιόρ-
 κητός· ὅτι· τετείχισται^ς δὲ θυματῶς, πλεονέχον οἱ
 Ῥωμαῖοι κατέασαν· ἔτι δ' ὅτιν ἅπαντα ἡ κύκλω
 κατὰδρυμός, καὶ ὄρεινῃ, καὶ ἀνδρὸς, ὥς· ἐντὸς ἑκατὸν
 καὶ ἑκοσι σαδίων μὴ εἶναι δυνατὸν φρατοπεδεύσασθαι.
 Ἐνταῦθα ^η μὲν τῷ Μιθριδάτῃ τὰ πριμώτατα τῇ κει-
 μηλίῳν, ἀ νῦν ἐν τῷ Καπιτωλίῳ κεῖται, Πομπηίᾳ
 ἀναθέντος. Ταύτῃ δὲ ^θ χῶρον ἔχει πᾶσαν ἡ Πυ-
 θωρίας προσεχὴ ἔσαν τῇ βαρβάρῃ τῇ ὕψ' αὐ-
 τῆς κατεχυμένη, καὶ τῷ^κ Ζελίτιν, καὶ τῷ Μεγα-
 λοπολίτιν. Τὰ δὲ Κάβειρα Πομπηίᾳ^μ σιβάσαντος
 εἰς πόλιν, καὶ καλέσαντος^ν Δίοπολιν, ἐκείνη προσκατ-
 εσκευάσθη, καὶ Σεβαστίῳ μετωνόμασθη, βασιλείᾳ τε τῇ
 πόλει χρῆται. Ἐχει δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Μηνός, Φαρνάκ^ς
 καλούμενον, ^ο τῇ Ἀμερίᾳ κομόπολιν, πολλὰς ἱεροδύ-
 λους ἔχουσαν, καὶ χῶρον ἱερῶν, οὗ ὁ ἱεροδύλος αἰεὶ καρ-
 πύεται· ἐτίμισαν δ' οἱ βασιλεῖς^π τὸ ἱερὸν τῷ οὕτως εἰς
 ὑπερβολὴν, ὥς τῇ βασιλικῷ καλέμενον ὄριον τῷτον ἀπέ-
 φηναν, τῷ βασιλέως καὶ μίῃ Φαρνάκου. Ἐστὶ δὲ καὶ
 τῷτον τῆς Σελήνης τὸ ἱερὸν, καὶ ἀπὸ τὸ ἐν Ἀλβα-
 νοῖς, καὶ^ρ τὸ ἐν Φρυγίᾳ, τὸ, ^ς τε τῷ Μηνός ἐν τῷ

ditis, Magnopolim appellavit. Atque hæc quidem
 in media jacet planitie. Ad ipsum autem montis
 Paryadris latus Cabira sita sunt, ab ista versus me-
 ridiem stadiis circiter centum et quinquaginta dis-
 tantia. In Cabiris regia Mithridatis fuit exstructa,
 et mola aquaria, et vivaria, et in vicinia venationes,
 ac metalla. Ibi etiam locus cui nomen Novus,
 edita et prærupta petra minus quam ducentis sta-
 diis a Cabiris: habet in vertice fontem, qui mul-
 tum aquæ fursum ejicit; in radice fluvium, et con-
 vallem profundam: altitudo colli ejus petrae im-
 mensa est: itaque expugnari nequit: mirabiliter
 muris cincta est, nisi qua eos Romani dejecerunt:
 quicquid in orbem circa petram eam jacet, id silvo-
 sum omne, montosum, et aquæ expers est: ut in-
 tra centum et viginti stadia non liceat castra po-
 nere. Ibi Mithridates preciosissima quæque habe-
 bat deposita, quæ nunc in Capitolio jacent, a Pom-
 peio dedicata. Hanc ergo regionem omnem pos-
 sidet Pythodoris, contiguam barbaricæ quam ob-
 tinuit, et Zelitin præterea, ac Magnopolitidem.
 Cum autem Cabira Pompeius in urbis formam ad-
 ornasset, ac Diopolin nominasset: addidit ipsa ope-
 ri aliquid, et Augustam nuncupavit, eaque loco re-
 giæ utitur. Habet etiam templum Mensis, quod
 Pharnacis dicitur: nempe pagum oppido similem
 Ameriam, quæ multos continet hierodulos, atque
 agrum sacrum, cujus fructus pontifex percipit.
 Usque adeo autem id fanum reges sunt venerati, ut
 jusjurandum, quod regium dicitur, pronunciarent,
 regis fortunam et mensem Pharnacis. Est autem
 hoc quoque templum Lunæ, ut et quod in Albanis
 est, et quod in Phrygia, et mensis aliud in loco

^α παρωρέα Efc. Mosc.

^β Scripti, σαδίοις δὲ. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^γ χωρίον deest Par. 5.

^δ ἀναβάλλουσαν

Par. 5. ^ε Scripti, περὶ τε τὴν ῥίζαν. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^ς ἐπὶ τοῦ Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^ζ τῇ

Par. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^η τῇ Med. 4.

^θ ἔχει ἅπασαν Par. 1. ἅπασαν ἔχει Med. 4.

^κ Ζελίτιν Med. 3. 4.

^ι τὴν deest Med. 3. 4. Mosc.

^μ κατασκευάσαντος Par. 1. Med. 4.

^ν Δίοπολιν Efc.

^ο καὶ τὴν Med. 3. Efc.

^π τὸ

deerat Med. 4. add. postea.

^ρ τὰ Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^ς τῇ deest Par. 5.

1. Μαγνόπολιν προσεῖπεν] Plinius paulo aliter, l. vi. c. 2. *Amiso junctum fuit oppidum Eupatoria, a Mithridate conditum. Victo eo, Pompeiopolis utrumque appellatum est.* Nisi tamen et Plinius et Appianus de alia Eupatoria loquantur, quæ non ad confluentem Iris et Lyci posita esset, sed Amiso juncta, quod verum est. Nam Plinius alio loco Magnopolin istam commemorat. *Casaub.*

Ibid.] Plinius et Appianus certe Eupatoriam ut Amisi partem intelligunt. *F.*

3. Κάβειρα ἰδρύται] Cabiram urbem a Plut. in Lucullo, Appiano, et Eutropio, memoratam invenimus. *Idem.*

5. καὶ ὁ ὕδραλέτης] Sic vocat aquariam molam, id est, quæ vi aquæ movetur: quales fere sunt quibus hodie utimur. Apparet autem ex hoc loco hydraletarum olim non frequentem fuisse usum: fere enim jumentorum opera in eam rem utebantur, aut fervorum nequam, qui in pistrinum dedi dicebantur. Anemaletis autem, quorum hodie frequens usus, non videntur usi veteres. *Casaub.*

Ibid. καὶ ὁ ὕδραλέτης. Et mola aquaria] Antiquissima mentio machinarum aquatiliū, quibus molæ versantur, et moluntur fruges. Ergo Mithridati debetur beneficium inventionis talis machinæ, nec frustra est Salmasius, in notis ad Lampridii Helio-gabalum, c. 24. qui ait tempore Ciceronis inventas fuisse eas machinas ex epigrammate Antipatri cujusdam, nam Cicero ea tempestate vivebat. *Palmer.*

Ibid.] De molis aquariis qui plura desiderat, ei adeundus est Joan. Heringius de Molendinis, Quæst. 2. §. 70. et seq. p. 53, 54, 55. *Anon.*

10. περὶ τε τῇ ῥίζῃ] Legendum, πρὸς τε τῇ ῥίζῃ. Sic p. 856. *Edit. Amst. πρὸς τῇ ῥίζῃ. Tourp.*

21. καὶ τὴν Ζελίτιν] Scribe, Ζηλῆτιν, ut infra. *Casaub.*

24. καὶ Σεβαστὴν μετωνόμασθη] Plinius, l. vi. c. 3. in isto tractu et Sebastiam et Sebastopolin refert. Ptolemæus quoque, in Cappadociæ descriptione, Sebastopolin et Σεβαστείαν agnoscit. *Idem.*

Ibid.] Sebasten (vel Sebastiam) et Sebastopolim Antoninus, Hierocles, aliique memorant. Primam prope Halyn fluv. secundam ad Irim supra Amaseam urbem locant. *F.*

25. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Μηνός, Φαρνάκ καλούμενον] Qui sit Menis, docti litigant. *Casaubonus*, in notis ad Spartiani Caracallum, esse eundem cum Luno masculino numine Carrhenorum judicat. Lunam enim sub maris forma coluerunt; et Marmor Palmyrenum Romæ servatum (Vide *Wright's Travels*. Mont-faucou. t. ii. p. 389, 390.) hujus cultum probat. Salmasius tamen, ad eundem Spartiani locum, Menin et Lunum esse diversa nomina sentit. His argumentis præcipue innititur; primo, quod Strabo nullibi hujus templum memorat sine adjecto nomine τῷ Φαρνάκῃ, τῷ Κάβῃ &c. Secundo, quod infra Strabo scribit, ἐπὶ δὲ καὶ τῷτον τῆς Σελήνης ἱερὸν, quibus verbis non potuit (ait Salmasius) apertius declarare aliam esse ac diversam τὴν σελήνην ἀπὸ τῆς Μηνός. Hæc vero mihi non placent, nam adjecta nomina locum vel conditorem fortasse notant, et verba reliqua nihil probant: Romanis enim Græcisque æque ignorantibus qui Deus fuit Menes; necesse Strabo dicat esse eundem cum Luna, quam sub forma foeminea coluerunt. *Idem.*

cognomine, et Ascæi apud Antiocheam Pisidiæ, et quod est in agro Antiocheno. Super Phanarœam sunt Comana Pontî, ejusdem nominis cum his, quæ in magna sunt Cappadocia, eidemque deæ consecrata, atque adeo inde imitata: sed et iisdem fere utuntur ritibus sacrorum, divinorum instinctuum, et honoribus sacerdotum: quod maxime factum est sub prioribus regibus, cum bis quotannis in exitu quem vocabant deæ, diadema pontifex gestaret, et honore secundus a rege esset. Fecimus etiam supra mentionem Dorylai tactici, qui proavus fuit matris nostræ: tum alterius Dorylai, qui ipsius sorore natus, Philetæri fuit filius, et quod hic cum aliis maximis honoribus ab Eupatore affectus, tum etiam Comanenfi sacerdotio, deprehensus fuerit, ut qui regnum ad Romanos sollicitatione defectionis cuperet traducere. Eo dejecto, nostrum quoque male audivit genus. Sero tandem Moaphernes matris nostræ patruus illustris evasit jam sub regni Mithridatis interitum: tum rursus una cum rege adversam fenserunt fortunam et ipse et amici ejus: nisi qui a rege maturius defecerunt: de quibus fuit avus noster maternus, qui, cum regis res in bello contra Lucillum videret successibus carere, simulque animo ob iram esset ab eo abalienato, quod is sobrinum ipsius Tibium, hujusque filium Theophilum nuper necasset, ad ulciscendum eorum et suas injurias animum adjecit: pactusque cum Lucullo, et fide accepta, secum quindecim castella a Mithridate ad ipsum convertit: quo nomine magnifice ei pollicitus fuit Lucullus. Sed hujus successor Pompeius cum supervenisset, omnes, qui aliqua re Lucullo gratificati fuerunt, pro inimicis habuit, propter inimicitias, quæ ipsi cum eo intercedebant, debellatoque Romam reversus, pervicit, ne senatus honores, quos Ponticis quibusdam Lucullus promiserat, ratos haberet: quod iniquum esse diceret, bello alterius opera confecto, alterius in potestate præmiorum et honorum distributionem poni. Comana ergo sub regibus ita, ut dixi, gubernabantur. Pompeius autem, accepta potestate, Archelaum pontificem creavit, adjecitque ei ad sacrum agrum per orbem duorum schœnorum, id est, stadiorum sexaginta alium agrum, ac mandavit in-

ὁμωνύμῳ τόπῳ, καὶ τὸ τῷ ^a Ἀσκαίῃ τὸ πρὸς ^b τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ πρὸς ^c Πισιδίαν, καὶ τὸ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἀντιοχείᾳ. Ὑπὲρ δὲ τῆς ^d Φαναρείας ὅτι τὰ ^e τε Κόμανα τὰ ἐν τῷ Πόντῳ, ὁμωνύμα. τοῖς ἐν τῇ με-
 5 γάλῃ Καππαδοκίᾳ, καὶ τῇ αὐτῇ θεῷ καθιερωμένα, ἀφιδρυθέντα ἐκείθεν· σχεδὸν δὲ πὶ καὶ τῇ ἀγωγῇ πα-
 ραπλησία κεχρημένα τῷ τε ἱερουργῶν, καὶ τῷ θεο-
 φορίῳ, καὶ τῷ πρὸς τὰς ἱερέας τιμῇς· καὶ μάλιστα ἐπὶ
 τῷ ^f πρὸς βασιλέων, ἡνίκα δις τῷ ἔτος καὶ τὰς
 10 ἑξῶς λεημενίας τῆς θεῆς, ἀφάδημα ^g ἐτύγχανε φο-
 ρῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἦν δεύτερος καὶ τιμὴν μὲν τὸν βασι-
 λέα. Ἐμνήσθημι δὲ πρότερον Δορυλάῃ τε ^h τακ-
 τικοῦ, ὅς ἦν παππὸς τῆς μητρὸς ἡμῶν, καὶ ἄλλῃ
 Δορυλάῃ, ὅς ἦν ἐκείνῳ ἀδελφιδεύς, υἱὸς δὲ ⁱ Φιλεΐ-
 15 οῦ· καὶ ^j διότι ἐκείνος τῷ ἄλλων τιμῶν πρὸς τῷ
 Εὐπάτορος τῶν μεγίστων τυχόν, καὶ διὰ καὶ τῆς ἐν Κο-
 μάνοις ἱερωσύνης, ἐφωράθη ^k τῇ βασιλείᾳ ἀφιστὰς Ῥω-
 μαίοις· καταλυθέντος δ' ἐκείνῳ σιωδιεβλήθη καὶ τὸ
 γένος. Ὅψι δὲ Μοαφέρνῃς ὁ θεὸς τῆς μητρὸς ἡμῶν
 20 εἰς ὀπιφάνειαν ἦλθεν ἡδὴ πρὸς καταλύσιν τῆς βασι-
 λεύας, καὶ πάλιν τῷ βασιλεῖ ^l συντήχισαν, καὶ αὐ-
 τὸς καὶ οἱ ἐκείνῳ φίλοι· πλὴν εἴ πινες ἐφθισαν προ-
 ἀποσάντες αὐτῷ, καθάπερ ὁ πάππος ἡμῶν ^m πρὸς
 25 μῦθα ἐν τῷ πρὸς ⁿ Λεύκουλλον πολέμῳ, καὶ ἅμα
 ἡλοτεριωμένος αὐτῷ δι' ὀργὴν, ὅτι ἀνεψιὸν αὐτῷ Τί-
 βιον καὶ υἱὸν ἐκείνῳ Θεόφιλον ἐτύγχανεν ἀπεκτονῶς
 νεώτῃ, ὥρμησε τιμωρεῖν ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῷ· καὶ λα-
 βὼν πρὸς τῷ ^o Λοκύλλῃ πίτεις, ὁ ἀφίστησι σὺν αὐτῷ
 30 πεντεκαίδεκα φρούρια· καὶ ἐπαγγελίᾳ μὲν ἐγένοντο
 ἀντὶ τούτων μεγάλα. Ἐπελθὼν δὲ Πομπήϊος ὁ ἀφ-
 δεξάμενος τὸν πόλεμον, πάντας τὰς ἐκείνῳ πὶ χαρι-
 σαμένους ἐχθροὺς ὑπέλαβε, ἀφ' ἧς γενομένην αὐ-
 τῷ πρὸς ἐκείνῳ ἀπέχθειαν· ἀφ' ἀπολεμήσεως δὲ καὶ
 35 ἐπανελθὼν οἴκαδε ἔξενικησεν, ὥστε τὰς πιαῖς, αἱ ὑπεσ-
 χετο ὁ ^p Λεύκουλλος τῷ Ποντικῶν τισι, μὴ κυρῶσαι ^q
 σύγκλητον· ἄδικον γὰρ εἶναι, κατορθώσαντος ἑτέρου τὸν
 πόλεμον, τὰ βραβεῖα ἐπ' ἄλλῳ γενέσθαι καὶ τιμῇ
 τῷ ἀριστεῶν ἀφαινομένη. Ἐπὶ μὲν οὖν τῷ ^r βασι-
 40 λέων οὕτω τὰ Κόμανα διακείμενα, ὡς εἰρηται· πρὸς
 λαβὼν δὲ Πομπήϊος τιμῇ ἔξυσαν, Ἀρχέλαον ἐπέστη-
 σεν ἱερέα, καὶ προσώρισεν αὐτῷ χώραν δίχρνον κύκλῳ·
 τὸ δ' ὅτι ἐξήκοντα σταδίοι πρὸς τῇ ἱερᾷ, πρὸς-

^a Legitur infra, Ἀσκαίῃ. Marg. Cas.

^c τὴν δεστ Med. 3.

Par. 1. Med. 3. 4.

Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ἀφίστησι αὐτῷ π. Par. 5. Med. 3. Bre. Esc. Mosc.

^b τῇ δεστ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^e φορῶν ἐτύγχανε Med. 3. 4. Mosc.

^k Scripti quidam, συντηχίσαν, quod non probo. Marg. Cas. συντηχίσαν

^m Λεύκουλλον Mosc.

^p Λεύκουλλος Esc.

^c Πισιδία Esc.

^d Φαναρείας Med. 3.

^h Φιλετίρ Par. 1. 5. Med. 4.

ⁱ ὅτι

^j πρὸς

^o ἀφίστησι αὐτῷ π. Par. 1. Med. 4.

^r βασιλείων Med. 3. 4. Esc.

3. τὰ τε Κόμανα] Urbem Comanam ad Irim fluvium positam Strabo supra memoravit. Fanum locupletissimum ac religio-
 sissimum hujus loci Cicero memorat. (Pro Leg. Manilia, c. 9.)
 Plinius, l. vi. c. 3. ita scribit: Comana, nunc Manteium, ob ora-
 culum ibi editum. Comana tamen ab Hierocle, (qui inter urbes
 Ponti Polemoniaci numerat) et in tabula Peutinger. dicitur.
 Nunc Almons appellatur. (D'Anv.) F.

12. Ἐμνήσθημι δὲ πρότερον] Libro decimo, p. 696, in Cre-
 ticiis. Casaub.

23. καθάπερ ὁ πάππος ἡμῶν πρὸς πατρός ΑΥΤΗΣ] Sub hoc vo-
 cabulo (ut videtur, corrupto) latere suspicor nomen avi Stra-
 bonis ex parte paterna, quod an ullibi alias clarius designetur
 nescio. T.

τάξας τοῖς ἐνοικοῦσι πειθαρχεῖν αὐτῷ· τῶν μὲν οὖν
 ἡγεμῶν ἰὺ, ^a καὶ ^b τῶν πόλιν οἰκούντων ἱεροδού-
 λων κύριος· πλὴν ^c τῷ πιπράσκειν ἦσαν δὲ οὐκ
 ἐλάττω οὐδ' εἰ ταῦτα τῷ ἑξακιχλίω. Ἦν δ' οὗ-
 τος Ἀρχέλαος ^d υἱὸς μὲν τῷ ὑπὸ Σύλλα καὶ τῆς
 συγκλήτου πμηνέντος, φίλος δὲ ^e Γαβίνιᾳ τῇ ὑπα-
 τικῶν πινος· ἐκείνη δὲ πεμφθέντος εἰς Συρίαν, ἦκε καὶ
 αὐτὸς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ κοινωνήσῃ αὐτῷ παρεσκευάζο-
 μῶν πρὸς τὸν Παρθικὸν πόλεμον· οὐκ ἐπιτεπεύ-
 σις δὲ τῆς συγκλήτης, ταύτῃ ἀφείς τινὲς ἐλπίδας, ^f
 ἄλλῃ ^g εὗρετο ^h μείζω. Ἐπύχανε γὰρ Πτολεμαῖος,
 ὁ τῆς Κλεοπάτρας πατήρ, ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐκβε-
 βλημένος· θυγάτηρ δ' αὐτῆς κατέχευε τινὲς βασιλείαν,
 ἀδελφὴ πρεσβυτέρα τῆς Κλεοπάτρας· ταύτῃ ζητη-
 μένους ἀνδρὲς βασιλικῶς γένους, ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τοῖς ⁱ
 συμπράτῃσι, προσποισάμενος Μιθριδάτῃ τῷ Εὐ-
 πάτορος υἱὸς ^j εἶναι· καὶ ὡς ἀδεχθεὶς ἐβασίλευσεν
 ἐξ ἡμῶν. Τῆτον μὲν οὖν ὁ Γαβίνιος ἀνείλεν ἐν πα-
 ρατάξει, κατὰ τὸν Πτολεμαῖον· υἱὸς δ' αὖτ' αὐτῷ
 ἱερῶσι μὲν παρέλαβεν· εἰδ' ὅτερον Λυκομήδης, ὃ καὶ ^k
 τετραρχίαν ἄλλῃ προσετέθη· καταλυθέντος δὲ καὶ
 τῆς, νῦν ἔχει ^l Δύτευτος υἱὸς Ἀδιατόριγος, ὃς δὲ
 καὶ ταύτης τυγχάνειν τῆς πμῆς ὡς· Κάσαρος τῷ
 Σεβαστοῦ δι' ^m ἀρετῆς. Ὁ μὲν γὰρ Κάσαρ, θριαμβεύσας
 τὸν Ἀδιατόριγα μὲν παῖδαν καὶ γυναῖκα, ἐγὼ ἀνα- ⁿ
 ρεῖν μετὰ τῷ πρεσβυτάτῃ τῷ παῖδαν· ἰὺ δὲ πρεσ-
 βυτάτος οὗτος· τῷ δὲ δούτῳ τῷ ἀδελφῶν αὐτῶν
 φήσαντος εἶναι πρεσβυτάτῃ πρὸς τὰς ἀνάγκας, γρα-
 πῶναι, ἕρις ἦν ἀμφοτέροις πολὺν χρόνον, ἕως οἱ γο-
 νῆες ἐπεισαν τὸν Δύτῳ ὡς ἀποχρηστῇ τῷ νεωτέρῳ ^o
 τῆς νῆος· αὐτὸν γὰρ, ἐν ἡλικίᾳ μᾶλλον ὄντα, ὅτι
 τηδεώτερον κηδεμόνα τῇ μητρὶ ἔσονται, καὶ τῷ λει-
 πομῶν ἀδελφῷ· ἔτι δὲ τὸν μὲν συναποθανεῖν τῷ
 πατρί· τῆτον δὲ σωθῆναι καὶ τυχεῖν τῆς πμῆς ταύ-
 της· ἀσφόδμος γὰρ, ὡς εἴοικε, Κάσαρ ἦδη τῷ ἀν- ^p
 θρώπων ἀνηρημένων ἡγήσθη, καὶ τὰς τε σωζομένους εὐερ-
 γείας καὶ ὀπιμελείας ἀξίως ὑπέλαβε, δούς αὐτοῖς
 ταύτῃ ^q πμῇ. Τὰ μὲν οὖν Κόμανα εὐανδρεῖ, καὶ
 εἶναι ^r ἐμπορεῖον ^s τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀξιόλογον.

habitantibus Comana, ut Archelao parerent. Ho-
 rum ergo is princeps fuit, et hierodulorum in urbe
 degentium dominus, nisi quod vendendi eos non
 habebat potestatem: qui hic quoque pauciores sex
 millibus non fuerunt. Fuit hic Archelaus filius
 ejus, cui a Sylla et Senatu honor est habitus, ami-
 cus Gabinii viri consularis. Qui cum esset missus
 in Syriam, in spem venit Archelaus se ei focium in
 bello Parthico, quod ille parabat, futurum: id au-
 tem senatu Romano non permittente, hac spe
 omissa aliam potiore reperit. Ptolemæum, Cle-
 opatræ patrem, regno ejecerant Ægyptii, regna-
 batque filia soror Cleopatrarum natu major. Ei
 cum quæreretur maritus regio sanguine natus,
 dedit se Archelaus auxiliariis suis, simulavitque se
 filium esse Mithridatis Eupatoris: itaque receptus,
 sex menses regno potitus est. Sed eum Gabinius,
 Ptolemæum reducens, in pugna occidit. Filius
 sacerdotium accepit: deinde Lycomedes, cui et
 quatuor schœnorum adjectus est ager. Hoc quo-
 que dejecto, nunc pontificatum obtinet Dyteutos,
 Adiatrixis filius, qui putatur hunc honorem ab
 Augusto sua virtute consecutus. Nam cum Au-
 gustus in triumpho Adiatrixem cum uxore et filiis
 duxisset, eumque cum maximo natu filio (is erat
 Dyteutus) interficere decrevisset, minor natu ad
 milites, qui ad cædem ducebant, professus est se
 esse majorem; diuque altercati sunt fratres, donec
 parentes Dyteuto persuaferunt, ut juniore victoriam
 concederet: ipsum, ut ætate provectiorem, matri
 et reliquo fratri magis idoneum tutorem futurum:
 ita junior cum patre periit. Dyteutus superstes in
 hunc pervenit honorem. Nam Cæsar, comperta,
 ut apparet, re, jam istis necatis, ægre id tulit, su-
 perstitisque beneficio et tutela dignos arbitratus,
 hoc honore affecit. Abundant Comana homini-
 bus, estque hoc emporium ex Armenia venientibus

^a ὃ deest Med. 4.
 Γαβίνια Med. 3. 4. Mosc.

^b ὃ deest Par. 5.
^f εὗρετο Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^c τῆς Par. 5.
^k Δύτευτος Esc. Mosc.

^d μὲν υἱὸς Med. 3. Mosc.
^g μείζω Med. 3.

^e Γαβίνια deest Par. 5.
^h εἶναι deest Par. 1. 5. Med. 3. 4.
ⁱ πμῇ Esc. Mosc.

deest Esc.

^j Ταβήνιος Med. 3. 4. Mosc.

^l ἐμπορεῖον Med. 3. 4.

^m τῆς Par. 5. sed τοῖς scribitur supra.

3. οὐκ ἐλάττω οὐδ' εἰ ταῦτα τῶν ἑξακιχλίων] Ait, ὅδ' εἰ ταῦτα: qua supra dixit in Cappadocicis Comanis fuisse istorum Veneri devotorum sex millia et amplius, mulierum simul et virorum. Casaub.

4. Ἦν δ' οὗτος Ἀρχέλαος υἱὸς μὲν τοῦ] Τοῦ, videlicet Archelai, qui, satrapes Mithridatis quum esset, bellum gessit cum Sylla: postea autem ejus et populi Romani amicitiam coluit. Idem.

11. Ἐπύχανε γὰρ Πτολεμαῖος] Auletes. Historia ex Strabone et Cicerone nota. Vide infra, libro xvii. p. 1146. Edit. Amst. et historicos. Idem.

13. θυγάτηρ δ' αὐτῆς κατέχευε τινὲς βασιλείαν, ἀδελφὴ πρεσβυτέρα τῆς Κλεοπάτρας. Regnabatque filia soror Cleopatrarum natu major] Tacuit nomen Strabo, an ignoravit? Id certe ita videtur; at habemus ex Dione, lib. xxxix. οἱ Ἀλεξανδρεῖς τῶς μὲν ἀγνοήσαντες, ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπειρηκὼς ἦν, ἢ τεθνηκυῖαι αὐτὸν νομίσαντες, Vere-

νικῆν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλείαν ἀντικατέστησαν. Et rursus eodem libro: ἤρχε δὲ τότε τῇ Αἰγυπτίων ἡ Βερενίκη. Fuit ergo ea major natu soror Cleopatrarum Berenice, vel Beronice, quam pater, ab exilio reversus, et per Gabinium reductus, morte mulctavit, ut discimus ex Dione eodem dicto loco. Palmer.

Ibid.] Berenice primo Antiocho Asiatico Ægypti regnum tradere voluit; eo autem mortuo, fratri ejus Seleuco, cognomine Cybiosacti, nupsit. Hunc ob avaritiam ac mores sordidos strangulavit, et deinde, regia stirpe deficiente, Archelaum in conjugium ac regnum accepit. F.

22. Δύτευτος υἱὸς Ἀδιατόριγος] Manuscripti habent, ὁ Δεύτερος, quod non placet. Adiatrixem autem iste filius fuit Demeneclii Galatarum tetrarchæ. De Adiatrixis autem perfidia et scævitiis, qua in Romanos usus est Heracleæ, dictum est paulo ante a geographo. Casaub.

præclarum. Conveniunt eo homines sub exitus
Deæ undique ex urbibus et agro, viri et mulieres
ad festivitatem: semperque etiam alii multi pere-
grini causa votorum, et sacrificia deæ exhibendi
gratia, ibi degunt. Delicato victu utuntur incolæ,
et omnia ipsorum prædia vitibus sunt confita.
Multæ ibi sunt mulieres corpore quæstum facientes,
pleræque sacræ. Nam urbs hæc quasi parva quæ-
dam est Corinthus: quod hic quoque ob multitu-
dinem meretricum Veneri sacrarum plurimi per-
egre agebant ac festos dies agitabant: et mercato-
res atque milites plane exhauriebantur sumptibus:
adeo ut proverbium inde ortum sit,

Non cuivis hominum contingit adire Corinthum.

Talia ergo sunt Comana. Circumjacens in orbem
regio omnis paret Pythodoridi: cuius sunt Phana-
rœa, Zelitis, et Megalopolitis. De Phanarœa dic-
tum est. Zelitis urbem habet Zelam in aggere Se-
miramidis exstructam, habentem Anaitidis tem-
plum, quam et Armenii colunt. Sacrificia hic ma-
jori cum sanctimonia peraguntur: et iusjurandum
de summis rebus omnes, qui versantur in repub-
lica, concipiunt. Hierodulorum multitudo et ho-
nores sacerdotum sub regibus talia fuerunt, qua-
lia supra exposuimus: nunc omnia sunt in po-
testate Pythodoridis. Multi autem adflixerunt at-
que imminuerunt cum sacrorum fervorum multi-
tudinem, tum reliquas opes. Etiam adjacens Zeli-
tica regio imminuta est, divisa in multa dominia;
cujus est urbs Zela supra aggerem: antiquitus enim
non ut urbem, sed ut Persicorum templum deorum,
Zela gubernabant reges: et omnia erant in potes-
tate sacerdotis. Habitat autem a multitudine
hierodulorum, et pontifice, qui magnas opes habet,
et qui ad ipsum pertinent haud pauci: regio sub-
jacet sacra, et pontificis. Pompeius autem mul-
tas præfecturas loco adjecit, urbemque nominavit,
ut et Megalopolin: hanc, et Calupenam, et Cami-
fenam in unam contrahens urbem, confines mi-
nori Armeniæ et Lanafenæ, et fossillem habentes
falem, antiquumque olim castellum Camisa, quod
nunc est subversum. Romanorum autem præfecti

συνέρχονται δὲ καὶ τὰς ἑξόδας ^a καὶ θεῶν παντὶ ἀρχόν, ἐκ τε τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας, ^b ἄνδρες ὅμως ^c ταῖς γυναιξίν, ὅπῃ τιμὴ εὐορτίω. καὶ ἄλλοι δὲ κατ' εὐχὴν αἰήτινες ὀπιδημοῖσι, θυσίας ^d τε ὀπιτελοῦντες τῇ θεῷ. Καὶ εἰσὶν ἀβροδίατοι οἱ ἐνοικῶντες, καὶ οἰνόφυτα τὰ κτήματα αὐτῶν ὅτι ^e τὰ πάντα, καὶ πλήθος γυναικῶν τ' ἐργαζομένων. ὑπὸ τῷ σώματος, ὧν αἱ πλείους εἰσὶν ἱεραῖ. Τρέπον γὰρ δὴ πᾶσα μικρὰ Κόρινθος ὅτιν ἡ πόλις. καὶ γὰρ ἐκεῖ ἂν τὸ πλήθος τῶν ἐταίρων, αἱ τῆς Ἀφροδίτης ἦσαν ἱεραῖ, πολλοὺς ἦν ὁ ὀπιδημῶν καὶ ἐνεορτάζων τῷ τόπῳ. οἱ δ' ἐμπορικοὶ καὶ τραπηνηκοὶ τελέως ἐξανθίσκοντο, ὥτ' ἐπ' αὐτῶν καὶ παρυσίαν ἐκπετεῖν τοιαύτην.

Οὐ πάντος ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλῆθος.

Τὰ μὲν δὴ Κόρινα τοιαῦτα. Τὴν δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἔχει Πυθοδάρης, ἧς ἡ τε Φανάριά ἐστι, καὶ ἡ Ζηλητῆς, καὶ ἡ Μεγαλοπολίτις. Περὶ μὲν Φαναρίας εἰρηται. Ἡ δὲ Ζηλητῆς ἔχει πόλιν Ζήλα, ὅπῃ χώματι Σεμεράμιδος τετειχισμένη, ἔχουσιν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀναΐπιδος, ἥνπερ καὶ οἱ Ἀρμενιοὶ σέβονται. Αἱ μὲν οὖν ἱεροποῖαι μετὰ μείζονος ἀγιστείας ἐνταῦθα συντελεῖνται, καὶ τὰς ὁρκοὺς περὶ τῶν μεγίστων ἐνταῦθα ^h πολιτικοὶ πάντες ποιοῦνται. Τὸ δὲ πλήθος τῶν ἱεροδούλων, καὶ αἱ τῶν ἱερέων τιμαί, ὥσθ' μὲν τοῖς βασιλεῦσι τὸν αὐτὸν εἶχον τύπον, ὥνπερ περὶ τοῦ νυνὶ δὲ ὅπῃ τῇ Πυθοδωρίδι πάντ' ὅτιν. Ἐχέουσιν δὲ πολλοὶ καὶ ἐμείωσαν τὸ, τε πλήθος τῶν ἱεροδούλων, καὶ τιμὴ ἄλλῃ εὐπορίαν. ἐμείωθη δὲ καὶ ἡ περὶ τὴν Ζήλαν χώρα, μερισθεῖσα εἰς πλείους δυναστείας, ἡ λεγομένη Ζηλητῆς, ἡ ἔχει πόλιν Ζήλα ὅπῃ χώματι τὸ παλαιὸν μὲν καὶ οἱ βασιλεῖς, ἔχ' ὡς πόλιν, ἀλλ' ὡς ἱερὸν διώκου τῶν Περσικῶν θεῶν τὰ Ζήλα. καὶ ἦν ὁ ἱερεὺς κύριος τῶν πάντων. ⁱ οἰκεῖται δ' ὑπὸ τῷ πλήθους τῶν ἱεροδούλων, ^k καὶ τῷ ἱερέως ὄντος ἐν αἰεσίᾳ μεγάλῃ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγοις, χάρις τε ὑπὸ τῷ ἱερέϊ, καὶ ἡ τῷ ἱερέως. Πομπηῖος δὲ πολλὰς ἐπαρχίας περὶ τὸν τόπον, καὶ πόλιν ὠνόμασε, καὶ Θούτιν, καὶ τιμὴ Μεγαλόπολιν. συνθεῖς Θούτιν τε εἰς ἓν, τιμὴ τε ^l καλεμένην ^m Καλεπινίαν, καὶ ⁿ Καμισινίαν, ὁμόρως ἔσας τῇ τε μικρᾷ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Ἰωνίᾳ, ἐχέσας ὁρκετὸς ἄλας, καὶ ἔρμα ἀρχαῖον τὰ Κάμισα, νῦν κατεσπασμένον. Οἱ δὲ μετὰ ταῦτα

^a τῶν Par. 5.

^b ἄνδρες Par. 5.

^c ταῖς deest Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^d τὴν deest Med. 3. 4.

^e τὰ deest

Med. 3. 4.

^f MSS. τῶν ἐταίρων. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. διὰ τῶν ἐταίρων Esc.

^g μὲν Bre.

^h πολιτικοῖς Par. 5.

οἱ πολιτικοὶ Med. 3. 4.

ⁱ Scripti, ὡς ἐστὶ. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^k καὶ deest Med. 3.

^l καλουμένη deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^m Καλεπινίαν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ⁿ Scripti, Λανισσηνῇ, et

Λανισσηνῇ. Marg. Caf. Λανισσηνῇ Par. 1. 5. Bre. Mosc. Λανισσηνῇ Med. 3. 4.

30. ἔχει πόλιν Ζήλα] Meminere, Plinius, Ptolemæus, Stephanus, alii. Casaub.

Ibid.] Ad Zelam Mithridates Triarium vicit, et Cæsar Pharnacem. (Plin. l. vi. c. 3.) Authori belli Alexandrini, quod ad descriptionem loci attinet, cum Strabone convenit: Ziela (sic enim Latine scribitur) oppidum in Ponto, positu ipso, ut in plano loco, satis munitum: tumulus enim naturalis, velut manu factus, excelsiore undique fastigio sustinet murum. Hic tumulus est χώμα Σεμεράμιδος; nam ut Græci omnia maxima et ignota Herculi, sic Asiatici Semiramidi, tribuerunt. Sed de hac regina plura infra

habebimus. De Tyana urbe, alio Semiramidis aggere, paulo supra facta est mentio. Zela hodie Zeleb dicitur. (D'Anv.) F.

37. καὶ ταύτην, καὶ τὴν Μεγαλόπολιν] Megalopolin appellat, quam paulo ante Magnopolin. Plinius, l. vi. c. 3. similiter Magnopolin et Zelam conjungit. Casaub.

39. τὴν τε καλουμένην Καλεπινίαν] Calupenam nusquam legere memini. Plinius, l. vi. c. 3. Colopenæ facit mentionem: sed id nihil huc pertinet. Idem.

42. νῦν κατεσπασμένον] Camisa et in Antonino et in tab. Peutinger. fit mentio; postea igitur refecta fuit. F.

ἡγεμόνες τῶν Ῥωμαίων, ἃ τῶν δυοῖν πολιτευμάτων
 τῶν, τὰ μὲν ^b τοῖς Κομάνων ἱερεῦσι προσηνείμαν,
 τὰ δὲ τῶν Ζήλων ἱερεῖ, τὰ δὲ Τεπόργι δυνάστη τινὶ τῷ
 τετραρχικοῦ γένους τῶν Γαλατῶν ἀνδρὶ τελευτήσαν-
 τος δ' ἐκείνου, ταύτῃ μὲν τὴν μερίδα ἢ πολλὴν 5
 οὖσαν, ὑπὸ ^c Ῥωμαῖς εἶναι συμβάλλει καλεμένην
 ἐπαρχίαν· καὶ ἐπὶ σύστημα καὶ ^d αὐτὸν τὸ πολίχιον,
^e συνοικισάντων τὰ Κάρανα, ἀφ' ὧν καὶ χώρα ^f Κα-
 ρανίτις λέγεται· τὰ δὲ λοιπὰ ἔχει Πυθοδώρις, καὶ ὁ
^h Δύτευτος. Λέπει ⁱ δὲ τῶ Πόντῳ τὰ μετὰ τὴν ταύ- 10
 τῆς τε τῆς χώρας, καὶ τῆς Ἀμισιων, καὶ Σινωπέων,
 πρὸς τε τὴν Καππαδοκίαν συντείνοντα, καὶ Γαλά-
 τας, καὶ Παφλαγόνας. Μετὰ μὲν οὖν τῇ Ἀμισιων
 μέχρι τῆς Ἄλως, ἢ ^k Φαζημονίτις ὅστις, ἣν Πομπήιος
 Μεγαλόπολιν ὠνόμασε, κατὰ ^l Φαζημῶνα κόμην 15
 ἀποδείξας τὴν κατοικίαν, καὶ προσαγορεύσας Νεά-
 πολιν. Ταύτης δὲ ^m χώρας τὸ μὲν προσαρμένιον πλευ-
 ρὸν ἢ ⁿ Γαζηλωτὸς συγκλείει, καὶ ἡ τῶν Ἀμισιων
 τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Ἄλως· τὸ δ' ἐὼν ἢ Φανάριον· τὸ
 δὲ λοιπὸν ἢ ^o ἡμετέρα ἢ τῶν Ἀμασέων, πολὺ πα- 20
 σὼν πλείστη καὶ ἀρίστη. Τὸ μὲν οὖν πρὸς τῇ Φανα-
 ρίᾳ μέρος τῆς Φαζημονίτιδος λίμνη κατέχει πελα-
 γία τὸ μέγεθος, ἢ Σπιφάνη καλουμένη, πολυόψος, καὶ
 κύκλῳ ^p νομάς ἔχουσα παντοδαπὰς ἐπὶ κείνῃ δ' αὐ-
 τῇ φερούριον ἐρυμνὸν, ἐρημον νῦν, ἢ ^q Κίζαρι, καὶ πλη- 25
 σίον βασιλείον κατεσκευασμένον· ἢ δὲ λοιπὴ φιλή τὸ
 πλεόν, καὶ ^r σιτοφόρος. Ὑπέρκειται δὲ τῆς τῇ Ἀμα-
 σέων τὰ τε θερμὰ ὕδατα τῇ Φαζημονίτιδος, ὑγείαν σφό-
 δρα, καὶ τὸ Σαγύλιον ὅπερ ὄρεος ὄρητις καὶ ὑψηλὸν,
 πρὸς ὅξεια ἀνατείνοντος ἄκραν, ἔρμα ἰδρυμένην ἔχον, 30
 καὶ ^s ὕδριον θαλάσσιον, ὃ νῦν ὀλιγώρηται· τοῖς δὲ βα-
 σιλεῦσιν οὗτο χρησίμους εἰς πολλὰ. Ἐνταῦθα ^t δὲ
 ἑάλω καὶ ^u διεφάρη ὑπὸ τῶν Φαρνάκου τῶ βασι-
 λέως πύδων ^v Ἀρσάνης βασιλεύων, καὶ νεωτερίζων,
 ὅστις ἐφάντος ὁδεῖος τῶ ἡγεμόνων· ἑάλω δὲ ^w βία 35
 τῶ ἐρύματος ληφθέντος ὑπὸ Πολέμωνος καὶ Λυκο-
 μίδους βασιλέων ἀμφοῖν, ἀλλὰ λιμῶν ^x ἀνέφυγε γὰρ
 εἰς τὸ ὄρος ὠδρασκυῆς χωρὶς, ^y εἰρημόδμος τῇ πεδίῳ·

postmodo de his duabus urbibus partes alias Co-
 manensium sacerdotibus attribuerunt, alias Zelæ
 pontifici, alias Teporgi cuidam regulo tetrarchici
 generis Galatarum: quo mortuo, pars ista non
 magna Romanis provinciæ nomine cessit. Urbs
 per se corpus quoddam est, contractis in eam etiam
 Caranis, unde regio Caranitis dicitur. Cætera Py-
 thodori et Dyteutus habent. Restat ea Ponti
 pars, quæ est inter hanc regionem et Amisenum ac
 Sinopensem, pertinens versus Cappadociam, Ga-
 latiam, et Paphlagoniam. Proinde post Amisum
 usque ad Halyn Phazemonitis est, quam Pompeius
 Megalopolin appellavit: et de Phazemone pago
 oppidum condidit, ac Neapolin dixit. Hujus re-
 gionis septentrionale latus Gazelotus et ager Ami-
 senus includunt, occiduum Halys, ortivum Phana-
 roea, reliquum nostra Amasensium terra, omnium
 multo amplissima et optima. Partem Phazemo-
 nitidis, quæ est versus Pharnacæam, palus marina
 tenet, magnitudine Stiphane quæ vocatur,
 piscosa: et in orbem sunt omnis generis pascua:
 impositum ei est castellum sublime, nunc desertum,
 nomine Cizara, ac regia pone ædificata. Reliquum
 solum fere nudum est, et frumenti ferax. Supra
 Amasenum agrum sunt thermæ Phazemonitarum,
 admodum salubres, et Sagyllum in erecto admo-
 dumque excelfo monte, inque acutum tendente ca-
 cumen, habens arcem, aqua copiosa præditum. Id
 nunc negligitur: magnos autem usus regibus
 præbuit. Ibi etiam captus est et interfectus a regis
 Pharnacis filiis Arsaces, cum res novas agigaret,
 regnumque sibi injussu principum fumeret. Captus
 est autem non vi expugnata arce a Polemone et
 Lycomedæ regibus, sed fame: nam planitie pulsus,
 in montem sine apparatu confugerat: invenit etiam
 aquas obturatas faxis excelsissimis: ita enim man-

^a τῶν δυοῖν Med. 4. ἢ δύο Efc.

Bre. Efc. Mosc.

^b Διτάτος Par. 1.

^c Γαζηλωτὸς Par. 1. 5. Med. 4. Mosc. Ζηλωτὸς Med. 3.

^d ἀφ' ὧν νομάς ἀφ' ὧν Mosc.

^e σιτοφόρος χώρα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

Med. 3.

^f ὕδατα Med. 4.

^g Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^h Par. 1. Med. 4.

ⁱ συνοικίσαν Med. 3. συνοικισάντων Efc.

^j δὴ Med. 3. 4. Mosc.

^k Κίζαρι Par. 1. Mosc.

^l Ἀρσάνης Par. 5. Ἀρσάνης Efc. Mosc.

^m Scripti, ἀνέφυγον. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

ⁿ Scripti, ἀνέφυγον. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^o Scripti, ἀνέφυγον. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^p Ῥωμαῖς Med. 3. 4. Efc.

^q καὶ ἡ Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^r Φαζημονίτις Med. 3. 4. Φαζημονίτις Mosc.

^s ἡμετέρα χώρα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^t ὕδριον Med. 3. Efc.

^u Ἀρσάνης Par. 5. Ἀρσάνης Efc. Mosc.

^v MSS. δυναστεύων. Marg. Caf. sic Par. 5.

^w εἰρημόδμοι Med. 4.

^x αὐτὸ Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^y Καρνανίτις Med. 3. 4.

^z Φαμηζῶνα Efc.

^{aa} νομάς

^{ab} Scripti, σιτοφόρος χώρα. Marg. Caf.

^{ac} Ἐνταῦθα deest Med. 3.

^{ad} ἑάλω δὲ

^{ae} MSS. δυναστεύων. Marg. Caf. sic Par. 5.

3. τὰ δὲ Τεπόργι δυνάστη τινὶ τοῦ τετραρχικοῦ γένους τῶν Γαλατῶν. Alias Teporgi cuidam regulo tetrarchici generis Galatarum] Credo Strabonem scripsisse, vel scribere debuisse, Τεπόργι. Nam Teporix Gallicum sonat, ut Adiatorix, Toredorix, Vercingetorix, Dumnorix, et alia hujus terminationis nomina Gallica. Palmer.

8. τὰ Κάρανα, ἀφ' ὧν καὶ χώρα Καρνανίτις] Ptolemæus, in isto tractu, Καρνανίτην recenset: quod nescio an huc pertineat. Casaub.

Ibid.] Regio Caranitis in Armenia est ad Euphratem, quæ supra, p. 768, Παρηνίτην scribitur. (Vide Salmastii notam cum leet. MSS. collatam.) Non autem urbis Caranæ ibi mentionem reperio. F.

15. καὶ Φαζημῶνα κόμην] Phazemon est Phamizon Stephani, et Phamizonium Plinii, l. vi. c. 3. ad finem. Idem.

17. ἡ Γαζηλωτὸς συγκλείει] Videtur esse quam Gazalinam

Ptolemæus appellat, inter μισογείας quidem τῶν Πολέμωνος καὶ Πόντου: sed non procul a mari. Casaub.

20. πολλὴν πρὸς τὴν ἀρίστην] Legendum, cum libris prioribus interpretis, πολλὴν τε καὶ πολλὴν πρὸς τὴν ἀρίστην. Idem.

23. Σπιφάνη] Locus est corruptus. Πολύοψος autem recte vertitur piscosum, nam et supra, hoc ipso in libro, pelamiis ὄψον dicitur, et e Plutarchi Sympof. libro quarto, capite secundo, et quarto, ὄψον piscem esse facile discas. Xyland.

34. Ἀρσάνης βασιλεύων] Hujus Arsaces non alibi occurrit mentio. Certe post Pompeium hæc expugnatio fuit, et, ut opinor, ante Cæsaris expeditionem in Pharnacem. MSS. Efc. Mosc. habent Ἀρσάνης, quod malim, cum plurimi satrapæ in his regionibus hoc nomen gesserint. F.

daverat Pompeius, ut dejicerentur castella, neque finerentur utilia iis, qui prædandi causa ea occuparent. Sic ergo Pompeius instituit Phazemonitidem: posteriores hanc quoque regibus attribuerunt. Nostra autem urbs sita est in convalle profunda ac magna, per quam Iris fluvius labitur. Mirum in modum apparata est, cum providentia hominum, tum natura loci, ac potest etiam castelli usum præbere: nam petra sublimis et circumquaque præceps ac prærupta ad fluvium pertinet, ab una parte murum habens ad ripam fluminis, qua urbs est condita, altera utrinque excurrrens fursum ad vertices: duo autem sunt, inter se cognati, et muris præclare substructi. In his mœnibus regia est, et regum monumenta. Vertices autem habent cervicem admodum angustam, utrinque quinque aut sex stadiorum altitudine, qua a flumine et qua a suburbio adscenditur. Ab ea cervice ad cacumina ipsa alius restat adscensus, stadii fere longitudine, acutus, et contra omnem vim tutus: ibi intus etiam aquæ fursum feruntur, duabus excisis fistulis, una ad fluvium, altera ad cervicem. Amni pons est instratus, unus ab urbe in suburbium, alius a suburbio in exteriorem regionem: nam ad hunc pontem definit mons, qui saxo superne imminet. A fluvio convallis porrigitur ab

εὔρα δὲ καὶ τὰ ὕδρια ἐμπεφραγμένα πέτραις ἡλιδά-
τοις· ἔτω δὲ διετέτακτο Πομπηῖος, καταπαῖν κελεύ-
σας τὰ φερούρια, καὶ μὴ εἶναι χεῖρμα τοῖς ἀναφεύγειν
εἰς αὐτὰ βυλοκόμοις ληστῆριον χάριν. Ἐκεῖνος μὲν οὖν
ἔτω διέταξε τὴν ὁ Φαζημωνίτιν. Οἱ δ' ὑπερὶν βασι-
λεῦσι καὶ ταύτῃ ἐνεῖμαν. Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις
κεῖται μὲν ἐν φάραγγι βαθείᾳ καὶ μεγάλῃ, δι' ἧς ὁ
Ἴρις φέρεται ποταμός· κατεσκεύασται δὲ θαυμαστῶς
περὶ τὴν φύσιν, πόλεως ἅμα τε καὶ φερούριον παρ-
έχουσαν χεῖρμα δύναμιν· πέτρα γὰρ ὑψηλὴ καὶ πε-
ρίκημος, κατεφύγεια ἔχει τὸ ποταμὸν, τῇ μὲν ἔχουσα
τὸ τεῖχος ὅτι τὴν χεῖρμα τῷ ποταμῷ, καὶ ὁ ἡ πόλις
συνώκηται, τῇ δ' ἀνατρέχων ἐκατέρωθεν ὅτι τὰς κο-
ρυφάς· δύο δ' εἰσὶ συμφυεῖς ἀλλήλαις, πεπυργωμέναι
παγκάλως· ἐν δὲ τῷ περιβόλῳ τέτρω βασιλείᾳ τ'
ὅτι καὶ βασιλέων μνήματα· αἱ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αὐ-
χένα παντάπασιν γενόν, πέντε ἢ ἑξ σταδίων ἐκατέρωθεν
τὸ ὕψος, ἀπὸ τῶ ποταμίας ἀναδάνοντι, καὶ τῷ προ-
αστείῳ· ἀπὸ δὲ τῶ αὐχένος ὅτι τὰς κορυφὰς ἄλλη
σταδία λείπεται περὶ σόβας, ὅξεια, καὶ πάσι βίας
κρείττων· ἐκεῖ δὲ καὶ ὕδρια ἐν τῷ ἀναφέρεται, συ-
ρίγγων τετμημένων δύναι, καὶ μὲν ὅτι τὸν ποταμὸν,
καὶ ὅτι τὸν αὐχένα· ἐπέδουκται δὲ γέφυρα τῷ πο-
ταμῷ, μία μὲν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ περὶ σόβας
ἄλλη δ' ἀπὸ τῶ περὶ σόβας πρὸς τὸ ἔξω χώρα· καὶ
ἡ γέφυρα ταύτῃ ἀπλήγει τὸ ὄρος τὸ τὴν πέτρας
περικείμενον. Αὐλῶν δ' ὅτι ἀπὸ τῶ ποταμῷ δὴ-

^a ὕδρια Med. 3. ^b Φαζημωνίτιν Med. 3. ^c διέμεναν Esc. ^d κατεσκεύασται Med. 4. Esc. ^e Legendum puto, ἀνατρέχουσα, vel ἀνατρέχων, videlicet τὸ τεῖχος. Marg. Cas. ἀνατρέχων Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc. ^f καὶ πεπυργωμέναι Par. 5. ^g μνήματα βασιλέων Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^h ἔχει Par. 5. ⁱ ὕδρια Med. 3. Esc. ^k ἀναφέρεται Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ἀναφέρεται Par. 5. ^l δύο Esc. ^m προσάγειν Mosc. et mox προσάγει.

2. ἔτω γὰρ διετέτακτο Πομπηῖος] Romani, dum res vigerent, nunquam in montibus castra statuerunt, nec in castellis milites clausos habuerunt; hæc igitur propugnacula, capta regione, subverterunt. De loco castrorum idoneo et forma, vide Veget. l. i. c. 22. l. iii. c. 8. F.

7. δι' ἧς ὁ Ἴρις φέρεται ποταμός] Ex descriptione Amasæ Straboniana colligimus Irim fluvium Amasiam præterfluere, non influere: dixitque jam ante Strabo Irim ferri παρ' αὐτὸ τῆς Ἀμασειας τεῖχος. At qui hodie Amasiam viderunt testes fide digni, Irim mediam urbem secare narrant: ut necesse sit post Strabonis tempora amplificata pomeria ejus urbis, aut mutata ejus fuisse formam. Eustathius itaque graviter errat, quum vult nobis auctoritate Strabonis persuadere Irim δι' Ἀμασειας ῥέειν. Casaub.

Ibid. δι' ἧς] Recte, scilicet inter urbem et suburbium; nam in binas partes dividebatur. Altera pars fluebat inter suburbium et externos agros, ut infra dicitur. V.

9. περὶ τὴν φύσιν, πόλεως] Laborabat hic locus ab interpolatione, quem non dubito sic esse restituendum: κατεσκεύασται δὲ θαυμαστῶς περὶ τὴν φύσιν, πόλεως ἅμα τε καὶ φερούριον παρέχουσα χεῖρμα δύναμιν. Quod ait περὶ τὴν φύσιν pertinet ad χεῖρμα πόλεως: φύσει, ad χεῖρμα φερούριον. Casaub.

10. πέτρα γὰρ ὑψηλὴ] Quis pictor tam eleganter ullam unquam rem depinxit, quam facit Strabo hoc loco Amasiam urbem, vel propter unicum hunc alumnum merito memorabilem? Mihi quidem videtur Strabo his verbis non tantum eam describere et depingere, sed oculis nostris spectandam reapse exhibere. Notandum vero, quod ait Strabo ad radices istius collis secundum Irim esse Amasiam sitam, hodie rem aliter esse, ut ex accurata viri clarissimi, Augerii Busbequii, μάρτυρος αὐτόπτης, descriptione intelligimus. Idem.

Ibid.] Verba Busbequii ex epistola prima adscripti, p. 38. Edit. 1595. Amasia urbs fere præcipua est Cappadociæ, præfectusque ejus provincie ibi jus dicere, et stativa castra habere, solet. Sed nescio quid infaustum ea sedes jam a Bajazetis temporibus habere visa est, et nunc miserabilis Mustaphæ casus comprobavit. Strabo eam patriam sibi fuisse scribit. Jacet sub adversis collibus

ad utramque transversantis Iridis ripam (nam is urbem mediam secat) sic ut fere tanquam ex theatri gradibus undique ex locis declivibus despectus in flumen, unaque pars alteri tota pateat et conspicua sit. Collibus quidem ita cingitur, ut una tantum via curribus aut jumentis aditum et exitum præbeat. Anon.

Ibid.] Strabonis descriptio non multum a Busbequio differt. Ille enim περὶ σόβας in altera fluminis ripa e regione urbis habet. Hodie urbs et suburbium coaluerunt. Tavernerius quoque, testis oculatus, hanc urbem depingit, cujus verba hic ascribam: Amasia est une grande ville dans un enfoncement de montagne, bastie sur un penchant. Elle n'a de vue que du côté du midy sur une belle campagne. La rivière qui y passe vient de Tocat, et va se dégorger dans la mer noire à quatre journées d'Amasia. Pour faire venir de l'eau de fontaine dans la ville, on coupa autrefois une lieue de roches dures comme du marbre, et ce fut un travail prodigieux. Du côté du Levant sur une haute montagne on voit une forteresse, où l'on ne peut avoir d'autre eau que celle de la pluie, que l'on conserve dans une citerne. Au milieu de la montagne on trouve une belle source d'eau, et au même endroit on voit plusieurs chambres taillées dans le roc où quelques Dervois font leur demeure. Talis est Tavernerii descriptio, quæ Strabonem partim explicat. Meatus per saxa effossus σύριγγι τετμημένη ἐπὶ τὸ αὐχένα esse videtur, et arx in colle (ut ait Busbequius) editissimo, est una κορυφῶν πεπυργωμένων παγκάλως. Cum autem neuter horum, dum ibi manebat, in manibus Strabonem habuisse videatur, multa obscura restant. Hodie nomen tenet Amasch. F.

13. τῇ δ' ἀνατρέχων ἐκατέρωθεν] Lego, ἀνατρέχουσα, vel ἀνατρέχων, videlicet τὸ ὄρος, quod repeti potest loco vocis πέτρα. At ἀνατρέχων quo referes? Casaub.

27. Αὐλῶν δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ποταμῷ δὴκων] Eandem convallem intelligebat paulo ante in descriptione Phanaræ: ἐστὶ δ' αὐλῶν καὶ μῆκος ἔχων ἀξιόλογον καὶ πλάτος· διαρρεῖ δ' αὐτὴν, ἐκ τῆς Ἀρμενίας ὁ Λύκος, ἐκ δὲ τῆς περὶ Ἀμασειαν γενῶν ὁ Ἴρις· συμβάλλουσι δ' ἀμφοτέροις κατὰ μέσον πρὸς τὴν αὐλῶνα. i. e. Convalles est justæ longitudinis et latitudinis, quam perfluunt ex Armenia Lycus, ex angustis apud Amasiam Iris, et coeunt in media fere convalle. Idem.

κων, ἢ πλατὺς τὸ πρῶτον τελέως, ἐπειὶ πλατύνεται, καὶ ποιεῖ τὸ Χιλιόκωμον καλέμενον πεδίον· εἴθ' ἡ Διακοπινὴ, καὶ ἡ Πιμωλισινὴ, χώρα ^b εὐδαίμων πᾶσα, μέχρι ^c Ἄλυος. Ταῦτα μὲν τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς Ἀμασέων χώρας, μήκος ὅσον πεντακοσίων σταδίων· ἐπειὶ ἐξῆς ἡ λοιπὴ πολὺ τούτης ὀπμικετέρεα μέχρι τῆς Βαβανόμου, καὶ τῆς Ξιμνήης, ἥπερ καὶ αὐτὴ καλεῖται μέχρι πρὸς τὸν Ἄλιον· τῆτο μὲν δὴ τὸ μήκος· πλάτος δὲ, τὸ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν πρὸς νότον, ἐπὶ τε τῇ Ζηλίτι καὶ τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ μέχρι τῆς Τρόκμων. Εἰσὶ δ' ἐν τῇ Ξιμνήϊ ^e ἄλεις ^f ὀρυκτῶν ^g ἄλων· ἀφ' ὧν εἰσέχουσιν ^h εἰρησάται Ἄλιον τὸν ποταμόν. Ἐπὶ δὲ καὶ ἐρύματα ⁱ κατεσκευασμένα πλείω ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, καὶ ἐρημος γῆ πολλὴ ^k ἀφ' ἧς Μιθριδατικὸν πόλεμον· ἐπὶ μὲντοι πᾶσα ^l εὐδένδρος, ἥδ' ἱππόβοτος, καὶ τοῖς ἄλλοις θρέμμασι πρὸςφορος· ἅπαντα δ' οἰκήσιμος χαλῶς. Ἐδὲ δὲ καὶ ἡ Ἀμάσεια βασιλεῦσι· νῦν δ' ἐπαρχία ἐστὶ. Λοιπὴ δ' ἐστὶν ἡ ἐκτὸς Ἄλυος χώρα τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας, ἡ περὶ τὴν Ὀλγασιν συνοφῆς τῇ Σινωπιδί. Ἐπὶ δ' ὁ ^m Ὀλγασος ὅρος σφόδρα ὑψηλὸν καὶ δύσβατον· καὶ ἱερὰ τῆς ὁρῆς τέττα πανταχῶς καθιδρυμένα ἔχουσιν οἱ Παφλαγῆνες· ⁿ ἀειοικεῖται δ' ἱκανῶς χώρα ἀγαθὴ, ἡ τε Βλαβυλὴ, καὶ ἡ Δομανήτης, δι' ἧς Ἀμνίας ρεῖ ποταμός. Ἐνταῦθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τῆς Βιθυνῆς δυνάμεις ἀρδύν ἠφάνισεν, ἐδ' αὐτὸς πρὸς τὸν Ἄλιον, ἀλλὰ ἀφ' ὧν φραττηῶν καὶ ὁ μὲν φεύγων μετ' ὁλόγων εἰς τὴν οὐρίαν ἐσώθη, κατέκειτο εἰς Ἰταλίαν ἐπλύσεν· ὁ δ' ἠκολούθησε, καὶ τῇ τε Βιθυνίᾳ εἶλεν ἐξ ἐφόδου, καὶ τῇ Ἀσίᾳ κατέχευε μέχρι ^o Καρίας καὶ Λυκίας. Κανταῦθα δ' ἀπεδείχθη πόλις ἡ Πομπηϊόπολις· ἐν δὲ τῇ πόλει ταύτῃ τὸ Σανδακαούργιον ἐπολὺν ἄπωθεν Πιμωλισίων, φεφυρὶς βασιλικῶς ^p κατεσκευασμένον, ἀφ' οὗ ἡ χώρα ἡ ἐκατέρωθεν

initio non lata, sed deinde in latum deducitur, planitiemque efficit Chiliocomon, *quasi Millepagorum*. Sequitur Diacopena, et Pimolifena, regio plane felix, usque ad Halyn. Hæc sunt septentrionalia Amasenæ regionis, longitudine ad quingenta stadia. Quod sequitur, multo est longius, usque ad Babanomum et Ximenam, quæ et ipsa ad Halyn pertingit: hæc est longitudo. Latitudo a septentrione versus austrum ad Zelitam et magnam Cappadociam usque ad Trocmos. In Ximena sunt falis fodinæ: unde Halyn fluvium dictum opinantur. Sunt in nostra regione multa castella diruta, multumque soli deserti propter Mithridaticum bellum. Tota est bonis confita arboribus, et equis reliquoque pecori alendo commoda, et habitationibus perapta. Regibus Amasea quoque data fuit: nunc est provincia. Restat ea Pontipars, quæ extra Halyn circa Olgassyn contermina est Sinopidi regioni. Olgassys mons est admodum altus et inaccessible: habentque Paphlagones templa undique in hoc monte exstructa. Circumhabitatur autem solum satis bonum, Blaena, et Domanitis, quam Amnias flumen perlabitur. Ibi Mithridatis Eupatoris duces (ipse enim non interfuit) Nicomedis Bithyni copias deleverunt funditus: isque, cum paucis fuga domum elapsus, inde in Italiam navigavit. Mithridates autem persequens, cum Bithyniam primo aditu occupavit, tum Asiam omnem usque ad Cariam et Lyciam. Ibi quoque urbs est condita Pompeiopolis, in qua est Sandaracurgium (*officinam sandaracæ intellige*) non procul a Pimolifis, quod est castellum regium dirutum: a quo regio utrinque fluvio adjacens dicitur Pimoli-

^a Πιμωλισινὴ Par. 1. Med. 4. Πιμωλισινὴ Par. 5.

^b πᾶσα εὐδαίμων Par. 1. 5. Med. 4. Mosc.

^c Ἄλιον τὸν ποταμόν desunt Esc. Mosc.

^d Ξιμνή Med. 4.

^e ἄλεις Par. 5.

^f ὀρυκτοὶ Med. 4.

^g ἄλων desunt Par. 1. Med. 4.

^h εἰρησάται

ⁱ ἐρύματα

^j κατεσκευασμένα Med. 3. 4. Mosc.

^k εὐδένδρος Med. 3. 4. Mosc.

^l ὀλγασιν Par. 1. Med. 3. 4.

^m Ὀλγασος Par. 1. Med. 3. 4.

ⁿ ἀειοικεῖται Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^o ὀλόγων Par. 5.

^p Σανδακαούργιον Par. 5. et sic paulo infra.

^q κατ-

^r κατ-

^s κατ-

^t κατ-

^u κατ-

^v κατ-

^w κατ-

^x κατ-

^y κατ-

^z κατ-

^{aa} κατ-

^{ab} κατ-

^{ac} κατ-

^{ad} κατ-

^{ae} κατ-

^{af} κατ-

^{ag} κατ-

^{ah} κατ-

^{ai} κατ-

^{aj} κατ-

^{ak} κατ-

ter Bithynos et Ponticam regionem. *Casaub.*

Ibid. Νικομήδης τοῦ Βιθυνῆ] Nicomedes, Nicomedis secundi notus, huic in regno successit. Hunc Mithridates eiecit, et fratri Socrati regnum Bithyniæ detulit. *F.*

29. καὶ τὴν τε Βιθυνίαν εἶλεν ἐξ ἐφόδου] Appianus de Mithridate, ὁ δὲ ὁρμῇ τῇδε μίαν τὴν ἀρχὴν ὅλην τοῦ Νικομήδης ὑπολαβὼν ἐπήει, καὶ καθίστατο τὰς πόλεις. *Casaub.*

31. Κανταῦθα δ' ἀπεδείχθη πόλις ἡ Πομπηϊόπολις] Ait κανταῦθα: quia multis aliis locis fuere conditæ urbes a Pompeio, suoque nomine insignitæ, ut in Cilicia, et quæ hodieque floret Navarreni regni caput Pompelo. Hujus Pompeiopolis meminit diligentissimus Ptolemæus. *Idem.*

34. ἀφ' ἧς ἡ χώρα ἡ ἐκατέρωθεν ἡ ποταμὸς καλεῖται Πιμωλισινὴ] Quemnam fluvium intelligat obscurum est, præsertim cum Pimolifenen nemo, quod sciam, veterum ita nominet præter Stephanum et Strabonem, qui et Phazemonitidem, et Damanetium, et Ximenen, et Diacopenen, et Calucupenen, itemque Daximonitium, et Gadilonitium, aliaque non pauca hoc libro solus fortasse Geographorum commemorat. Nec mirum: fuit enim harum regionum callentissimus, in quibus patriam habuit. Cæterum quod ad Pimolifenen attinet, notanda sunt verba, quæ paulo ante, in hac pagina, posuit in descriptione ejus convallis ubi est Amasia:

fena. Sandaracurgion mons est cavus, quem magnis fossis actis operarii subiverunt: fiebat autem opus publice semper, adhibebanturque ii, qui ob facinora erant venditi: nam præterquam quod laboriosum est opus, lethalem etiam atque intolerabilem ferunt esse aerem in fodinis illis, ob gravem glebarum odorem: ut corpora morti celeri sint obnoxia. Itaque sæpe omissum est opus, quod emolumento careret: cum plures ducentis essent operarii, continenter autem morbis et exitiis confumerentur. Hæc ergo de Ponto sint dicta. Post Pompeiopolin sequitur Paphlagonia mediterranea usque ad Bithyniam, itinere versus occasum instituto. Ejus, quantumvis exiguae, multi fuerunt ante nostram ætatem domini. Nunc Romani tenent, quia stirps regia defecit. Partem, quæ Bithyniæ est contermina, Timonitem vocant Gezatorigis, Marmolitæ, Sanisenam, Potamiam seu fluvialem: fuit et Ciniſtena, in qua Ciniata castellum munitum, Olgassys montanis subjectum: qua arce belli usus Mithridates, is qui Ctistes (*id est, conditor*) usurpatus fuit, Ponti dominus est factus: duravit successio posterorum ejus usque ad Eupatorem. Ultimus Paphlagoniæ rex fuit Deiotarus, Castoris filius, cognomento Philadelphus, Morzeos regiam habens, et Gangra oppidulum simul ac

τὸ ποταμὸν καλεῖται ^a Πιμαλισιὺν. Τὸ δὲ Σαν-
δαράκουργιον ὄρος κοῖλόν ἐστιν ἐκ τῆς μεταλλείας, ὑπε-
ληλυθότων ^b αὐτὸ τῶν ἐργαζομένων διώρυξι μεγάλας
ἐργάζοντο δὲ ^c δημοσίως αἰεὶ, μεταλλευταῖς χράμενοι
5 τοῖς ἀπὸ κακουρίας ἀργαζομένοις ἀνδραπόδοις· πρὸς
γὰρ τὸ ὑπερπλέον τῶν ἔργων, καὶ θανάσιμον καὶ δύσιστον
εἶναι τὸν ἀέρα φασι τὸν ἐν τοῖς μετάλλοις, ἀπὸ τῶν
βαρύτητάς τῆς τῆς βόλων ὁσμῆς, ὥστε ἀκύνεον εἶναι
τὰ σώματα· καὶ δὴ καὶ ἐκλιπέσθαι συμβαίνει πολλά-
10 κισ τῶν μεταλλείων ἀπὸ τοῦ ἀλυσίτελές· πλείονων
μὲν ἢ ἀνακοσίων ὄντων τῆς ἐργαζομένων, συνεχῶς δὲ
νόσοις καὶ φθοραῖς δαπανώμενων. Τόσαυτα καὶ περὶ τῆς
Πόντου εἰρήσθω. Μετὰ δὲ τῶν Πομπηϊέπολιν ἡ λοι-
πὴ τῆς Παφλαγονίας ^d ἐστὶ τῆς μεσογαίας μέχρι Βι-
15 θυνίας ἴσσι περὶ δύσιν. Ταύτης δὲ καὶ περὶ ὀλίγης ἐ-
στὶ ^e μικρὸν μὲν περὶ ἡμῶν ἔρχον πλείους· νῦν δ'
ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τῶν γένεσις τῆς βασιλείας ἐκλιπόντος.
Ὀνομάζουσι ^f δ' οὖν τὴν ὁμοίαν τῇ Βιθυνίᾳ ^g Τιμωνί-
τιν, καὶ τὴν Γεζατόριον, καὶ ^h Μαρμολίτην ⁱ τε, καὶ Σα-
20 νισιὺν, καὶ Ποταμίαν· ἡ δὲ τις καὶ Κινιστινὴ, ἐν ἣ
τὰ Κινιάτα φέρειον ἐρύμνον, ὑποκείμενον ^m τῆς τῆς
Ὀλγασσους ὁρεινῆς, ὃν χρυσάμιδος ὁρμητηρίῳ Μιθρι-
δάτης, ὁ Κτίτης περσαγορευθεὶς, κατέστη τῆς Πόντου
κύριος· καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ⁿ τὴν ἀρχὴν ^o ἐφύλαξαν μέ-
25 χρι τῆς Εὐπάτορος. Ὑστατος δὲ τῆς Παφλαγονίας ἦρξε
Δημόταρος, ὁ Κατόρεος υἱός, ὁ περσαγορευθεὶς Φιλά-
δελφος, τὸ Μορζέας βασιλεῖον ^p ἔχων τὰ Γάγγρα, πο-

^a Πιμαλισιὺν Par. 1. Med. 4.

^b αὐτῶν Efc.

^c δημοσίως Par. 5. Bre. Efc. Mosc.

^d ἐστὶ μεσογαία μέχρι Med. 4.

^e μικρὸν Par. 5.

^f δὲ τὴν Par. 1. Med. 4.

^g Τιμωνίτην Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^h καὶ τὴν Γεζατόριον deunt Med. 3. 4.

ⁱ Scripti libri, Μαρμολίτην, et Μαρμολίτην.

Marg. Caf. Μαρμολίτην Par. 1. Med. 3. 4.

Μαρμολίτην Efc. Mosc.

^k τὴν deest Par. 1.

Med. 3. 4.

τὰ Κινιάτα Med. 4. Efc. Mosc.

τὰ Κινιάτα defunt Med. 3.

^m τῆς τοῦ Ὀλγασσους ὁρεινῆς Med. 3. τῇ τοῦ Ὀλγασσους

ὁρεινῇ Med. 4.

ⁿ Scripti, ἐξέσαντο. Marg. Caf.

^o Κατόρεος Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc.

^p ἔχων Par. 5. ἔχων καὶ Efc.

13. ἢ Διανοπητὴν, καὶ ἢ Πιμαλισιὴν, χώρα ἐνδοχίμων πᾶσα, μέχρι τῆς Ἄλως. Unde apparet non sine causa dubitare nos, quem fluvium hic intelligat, cum ait, ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ. Casaub.

Ibid.] Fluvius, quem intelligit Strabo, est, ut mihi videtur, Halys; paulo enim antea dixit, λοιπὴ δὲ ἐστὶν ἡ ἐκτὸς Ἄλως χώρα τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας. Ergo pars provinciæ Ponticæ extra Halyn, i. e. ad occidentem fluv. ponitur. Ὀλγασσους ὄρος est, secundum D'Anv. hodie Eleas. Pompeiopolim omnes extra Halyn ponunt, sed flumini vicinam. Vide Hieroclis Synecdemum, p. 695. Edit. Amst. 1735. Σανδαράχη, quam ad hanc urbem collegerunt, nostrum Orpimentum est, vel ejusdem generis. Plinius optime describit, l. xxxiv. c. 18. Theophrastus περὶ λίθων crebro memorat. F.

13. Μετὰ δὲ τὴν Πομπηϊέπολιν ἡ λοιπὴ τῆς Παφλαγονίας ἐστὶ τῆς μεσογαίας] Abhinc patet, ni fallor, Pompeiopolim in Paphlagonia sitam fuisse, sed provinciæ Ponticæ adjectam. Mediterraneam solum memorat Strabo, litoribus ab Amaſtri adusque Halyn supra descriptis. Hæc regio plerumque a Parthenio fluvio ad Halyn protenditur. Homerus, in catalogo, v. 852. Paphlagonas sub Pylæmene rege, inter eos qui Trojæ aderant, refert; et nomen idem reges usque ad Mithridatem gesserunt. Exinde Plinius ait, hanc regionem Pylæmeniam aliqui dixerunt. Urbes, quas Homerus celebrat, sunt Cytorus, Selamus, (sc. Amaſtris quæ postea dicitur) Cremna, Ægialus, et alti Erythini. Hæc omnia ante Strabonem vel deperdita, vel irruptione Gallorum nomina mutata erant. Idem.

18. Τιμωνίτην] Scribe, Τιμωνίτην, ut apud Ptolemæum. Casaub.

20. ἢν δὲ τις καὶ Κινιστινὴ] Malim, Κινιάτην, cum dicat deduci ἀπὸ τῶν Κινιάτων. Idem.

Ibid. ἐν ἣ τὰ Κινιάτα φέρειον] Videntur esse Κονία Ptolemæi. Idem.

22. Ὀλγασσους] Pro Ὀλγασσους Epitomæ habent Ὀάλγασσους: non probō. Xylander.

24. καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ] De Mithridatis profapia vide Appianum initio τοῦ Μιθριδατίου. De Mithridate Ctista lege Luciani Longævos. Casaub.

Ibid.] De Mithridate primo vide Plutarchum in Demetrii vita: Eupator ab illo genus fuit octavum. F.

26. Δημόταρος, Κατόρεος υἱός, ὁ περσαγορευθεὶς Φιλάδελφος] An hic est Deiotarus tetrarcha Galatiæ, de quo infra et apud Cicero- nem? Κάτορος autem lego, non Κατόρεος. Casaub.

Ibid.] Quis fuerit hic Deiotarus, hæreo. Commune nomen Paphlagoniæ regum fuit Pylæmenes; et Nicomedes, Bithyniæ rex, Paphlagoniam in pristinum statum restituere jussus a Romanis, filium suum solio imposuit, et, mutato nomine, Pylæmenem appellavit. (Justin. l. xxxvii. c. 4.) Mithridates magnus hunc expulit. Non autem Deiotari ulla mentio occurrit; post enim Nicomedis 3tiii interitum Bithynia, testamento legata, fit provincia Romanorum. Mithridatico bello confecto, Pompeio duce, Deiotarus, Galatiæ tetrarcha, multa a Romanis accepit; inter alia Galatiam recuperavit, et, ut opinor, Paphlagoniam Galatiæ proximam dono accepit. Hic Deiotarus fortasse fuit Castoris filius; nam alter Deiotarus certe fuit prioris filius, et non Castoris. Deiotarus primus post Cæsarem interfectum regnum ampliavit, quare ad obitum Paphlagoniam fortasse tenuit. F.

27. τὸ Μορζέας βασιλεῖον ἔχων τὰ Γάγγρα] Xylander vocem Μορζέας putat esse loci nomen, et legit, καὶ τὰ Γάγγρα: contra prior interpres, quem potius sequendum existimo, præsertim assentientibus veteribus libris. Vertit vetus, et Gangra Morzei regiam habuit. Dicunt autem veteres, τὰ Γάγγρα, et ἡ Γάγγρα, ut Stephanus annotat. Volunt quidam dictam sic fuisse illam urbem a capra quadam, quæ Gangra vocaretur, alii lingua Hænetorum et Paphlagonum γάγγραν tradunt quamvis capram appellari: unde puto γάγγραν morbum proxima quæque subito depascentem esse dictum: et D. Paulus videtur allusisse ad vocis ἐτυμότητα, Ep. ii. ad Timoth. c. ii. commate 17. Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔχει. Gangram, si nihil aliud, synodus Gangrensis hodieque nobilitat. Casaub.

Ibid.] Cellarius ait Morzem, sive Morzum, fuisse regem Paphlagonum temporibus Antiochi M. (V. Liv. l. xxxviii. c. 26.) F. Ibid.

λιματίων ἅμα καὶ φερούριον. Εὐδοξὸς δ' ὀρυκτὰς ἰχ-
θῦς ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ λέγων ἐν ξηραῖς τόποις, ὅ
διερίξει τὸ τόπον ἐν ὑγροῖς δὲ πρὸς τὴν Ἀσκανίαν λίμ-
νιν, φησὶ τὴν ὑπὸ Κίῳ, λέγων ὅθεν σαφές. Ἐπεὶ
δὲ καὶ τὸ ὅμορον τῷ Πόντῳ Παφλαγονίαν ἐκτεταμένη,
τοῖς δὲ Παφλαγόσι ὁμοῦσιν οἱ Βιθυνοὶ πρὸς δύσιν,
περισσόμεθα καὶ τὰ τέτων^a ἐπελθεῖν· ἔπειτα λαβόν-
τες ἀρχὴν ἄλλω ἐκ τῶν τέτων καὶ τῷ Παφλαγό-
νῳ, τὰ ἐξῆς τέτων^c τὰ πρὸς νότον μέχρι τῆς Ταύ-
ρου συνφανέμεν, τὰ πρὸς ἄλλω τῷ Πόντῳ καὶ τῇ
Καππαδοκίᾳ· τοιαύτῳ γὰρ^e τινὰ ὑπογράφει
τάξιν καὶ μερισμὸν ἢ τῷ τόπων φύσις.

Τὴν δὲ Βιθυνίαν ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς ὀρίζεσι
Παφλαγόνες τε καὶ^g Μαρνανδυνοὶ, καὶ τὴν Ἐπικτήτων
τινές· ἀπὸ δὲ τῆς ἀρκτῆς ἢ Ποντικῆς θάλαττης, ἢ ἀπὸ^h
τῆς ἐκβολῆς τῆς Σαγγαρίου μέχρι τῆς γῆματοςⁱ καὶ
κατὰ Βυζάντιον καὶ Χαλκηδὸνα· ἀπὸ δὲ δύσεως ἢ Προ-
ποντίς· πρὸς νότον δ' ἢ τὴν Μυσίαν, καὶ Ἐπικτή-
τος καλεσμένη Φρυγίαν, ἢ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντικὴ
Φρυγία καλεσμένη. Ταύτης δ' ὅτι^m μὲν τῷ γῆματιⁿ
τῆς Πόντου, Χαλκηδὸν ἴδρυται, Μεγαρέων κτίσμα, καὶ
κώμη Χρυσόπολις, καὶ τὸ ἱερόν τὸ Χαλκηδόνιον· ἔχει
δ' ἢ χώρα^o μὲν^p μικρὸν ὑπὲρ τῆς θάλαττης κρή-
νιν Ἀζαριτίαν, πρὸς ἧς κροκοδείλους μικροὺς. Ἐπειτ'
ἐκδέχεται^q τὴν Χαλκηδόνων ἡγῶν, ὁ Ἀσκανιὸς καλε-
σθαι.

castellum. Eudoxus fossiles esse pisces in Paphla-
goniæ ficcis locis dicens, locum non exprimit: in
humidis locis circa Ascanium lacum sub Cio idem
feri dicit, nihil aperte scribens. Quoniam vero
confinem Ponto Paphlagoniam exposuimus, quam
versus occasum attingit Bithynia, hanc etiam co-
nabimur describere: novo deinde ab his duabus re-
gionibus sumpto initio, attexemus, quæ, meridiem
versus ab his ad Taurum usque sita, juxta Pontum
et Cappadociam æqualibus intervallis porriguntur:
nam hunc ordinem ipsa locorum divisio et natura
nobis præscribit.

Bithyniam ab ortu definiunt Paphlagonες et
Mariandyni, atque Epictetorum quidam: a septen-
trione Ponticum mare ab ostiis Sangarii usque ad
fauces intra Byzantium et Chalcedonem: ab occa-
su Propontis: a meridie Mysia, et Phrygia, quæ
eadem et Epictetus et Hellespontica dicitur. In
ore Ponti Chalcedon sita est, Bithyniæ urbs, con-
dita a Megarensibus, et pagus Chrysopolis, ac fa-
num Chalcedonenfium. Habet ea regio paulo
supra mare fontem Azaritiā, qui crocodilos par-
vos alit. Chalcedonicum litus sublequitur finus
Aftacenus, pars Propontidis, in quo Nicomedeia

^a τῇ deest Med. 3. 4.

^c τὰ πρὸς νότον deest Par. 5.

^m Med. 3.

ⁿ μὲν deest Med. 3. 4.

^p Par. 5. Br. Efc. Mosc.

^b Lego, τὴν, vel τὴν. Marg. Caf. Κεῖω Par. 5.

^e τινὰ deest Med. 3.

^g Scripti, Σαγγαρίου. Marg. Caf.

^h Χαλκηδόνιον Mosc.

ⁱ τῆς Χαλκηδόνος Par. 1. Med. 4.

^c deest Efc.

^g Μαρνανδυνοὶ Med. 3. Μαρνανδυνοὶ Efc. Mosc.

^h καὶ ἡ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^o μὲν deest Par. 1. Med. 3. 4.

^p Scripti, μικρὰν. Marg. Caf. sic

^d διελθεῖν Par. 5.

^h τῶν deest

ⁱ Ἑλλησποντικὴ Med. 4. ex correct.

^p Scripti, μικρὰν. Marg. Caf. sic

Ibid. τὰ Γάγγη] Tab. Peut. Gangarim habet m. p. 62 a
Sinope distantem, Pompeiopolin interposita. Ad fines igitur
Galatiæ ponatur. F.

3. πρὸς τὴν Ἀσκανίαν λίμνην φησὶ τὴν ὑπὸ Κίῳ] Postrema vox
corrupta mihi est aliquando vili. Athenæus enim deipni. initio
libri octavi, cap. 1. p. 331. docet ex Theop. pisces fossiles re-
periiri olim solitos in Tio: quare legendum hic videbatur Τίω,
vel Τειώ: sed nihil omnino mutandum. Nam adjecta Ascanii
Iacus mentio vulgatam lectionem confirmat: Cio enim fuit
vicinus non Tio. Vide Plin. lib. v. cap. 32. Casaub.

Ibid.] De piscibus fossilibus vide eruditiss. L. Nonnium de
Re Cibar., lib. iii. c. 40. Anon.

13. τὴν δὲ Βιθυνίαν ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς ὀρίζεσι Παφλαγόνες] Aliter
paulo hæc explicat Ptolemæus, quem vide, initio lib. quinti.
Casaub.

Ibid.] Ptolemæus Bithyniam usque ad Cytorum protendit, et
Paphlagoniam adusque Amisum Galatiæ adjicit. F.

21. Χαλκηδὸν ἴδρυται] De Chalcedone vide supra, libro vii.
p. 464. ubi de Byzantio. Casaub.

Ibid.] Mela de Chalcedone ait, auctor Archias, Megarensium
princeps: (l. i. c. 19.) F.

Ibid. καὶ κώμη Χρυσόπολις] Plinius, lib. vi. c. ultimo: Ultra
Chalcedona Chrysopolis fuit. Casaub.

22. καὶ τὸ ἱερόν τὸ Χαλκηδόνιον] Fuit id fanum Dianæ. Ptole-
mæus, Βιθυνίας τὸ πρὸς τῷ γῆματι τοῦ Πόντου ἄκρον, ἐφ' ᾧ ἱερόν Ἀρτέμι-
δος, Χαλκηδόν. Ubi vides non interponi Chrysopolin, ut fit a
Strabone. Idem.

Ibid. καὶ τὸ ἱερόν τὸ Χαλκηδόνιον. Ac fanum Chalcedonenfium]
Mallet, τὸ Χαλκηδόνιον. Sic enim semper ab auctoribus vocatur.
Id videtur Ptolemæus dixisse fuisse Ἀρτέμιδος, ut notavit Casau-
bonus. Verum cum is sit unicus, qui id dixerit, forte non
male putavit Pintianus in retractationibus ad Melam, eam vocem
in Ptolemæi codice a quodam correctore ignaro corruptam,
et debere legi, pro Ἀρτέμιδος, Οὐρβις Διός. i. e. Pro Dianæ, Jovis
faventis. Sed hanc questionem tractamus in nostra Græcia an-
tiqua, si Deus dederit nostrum super ea laborem in lucem pro-
ferre, quod vix sperare licet ob ingruentem senectutem et mor-
bos. Palmer.

Ibid.] Templum hoc, ait Apollonius, duodecim Diis dicatum
fuit; postea autem Jovi Urso sacrum fuisse videtur. Templi
numen Jupiter conditor Jaso. (Mela, l. i. c. 19.) F.

25. ὁ Ἀσκανιὸς καλεσμένος κόλπος, μέρος ὃν τῆς Προποντίδος, ἐν ᾧ ἡ
Νικομηδεία ἐκτεταται] Libanii Rhetoris Μοναδίαν ἐπὶ Νικομηδείᾳ,
Lamentationem super Nicomedia terræ motu submersa, non
ita pridem Græce et Latine edidimus, eamque editionem et
versionem nostram Rom. amplissimus vir, GULIELMUS DU
VAIR, Galliæ Procancellarius, cui illam consecravimus, accep-
tissimam habuit. Ex ea, quæ ad hanc Strabonis periocham fir-
mandam et illustrandam conferunt, huc transferre non cuncta-
bimur; quæ sunt ejusmodi in quiritatione ad Neptunum: τί δὲ
τὰ ταύτης οἰκισμῷ μεμφομένης, παραπλήσιον βελὴν ἐβόλευσας; Οὐχ ὅ
μὲν πρῶτος οἰκιστὴς, ἐτέρωδὲ πολίτην ἐπιχειρῶν, ἀπαιτητικὴ τῆς νῦν οὐσης,
μᾶλλον δὲ τῆς οὐκ ἐστὶν οὐσης, ἀφ' ἧς ἔρχετο τοῦ ἔργου; Καὶ ἡν ἱερὰ τε
ἐπὶ βαμοῖς, καὶ περὶ τῆς βαμῆς ὁμιλος· ὑμεῖς δὲ μετεστήσατε τὴν σπου-
δὴν ἐπὶ τῷ ἔργῳ αἰετῶ τε καὶ δράκοντι· ὃν ὁ μὲν, ἱερὰ κεφαλὴν ἐκ τοῦ
πυρρῶς τοῖς πρὸς ἀρετὰς, ὁ δὲ ἐκ γῆς ἀναδύς μέγας τε καὶ ὀπίσθον ἢ
Ἰδῶν λέγεται βόσκειν, ὁ μὲν τὴν αἶρα τεμνών, ὁ δὲ τὴν θάλατταν, συγκατα-
αίρειν εἰς τὸν κόλπον· οἱ δὲ εἰποντο, θεοὺς ἐπεσθαι χειραγωγῶν ἡγέμενοι.
Τὰ δ' ἦν ἅρα πάντα ἀπάτη· κατακλύζεται δὲ τὸ πρῶτον πολέμῳ κύματι·
ἔσω τοῦτο· καὶ γὰρ Κόρινθος, ἣν ἔχουσιν, καὶ γὰρ Κέρκερος, ἥς ἡράδης· ἀφικ-
νείται δ' ἕτερος οἰκιστὴς, μάλιστα δὲ βασιλέων διὰς ἡγεμόνας ποιούμενος,
μειγνύει δύστας ὑπερβαλλόμενος, κρείττονι ὑμῶν νεοσάντων, ἐπὶ νῶν τὸ
ἄστυ. Τῆς ποίως δὲ δίκην ὀλιγῶρας ἀφείλεν, ὥσπερ ἡ Αἰτωλῶν γῆ τὴν Οἰ-
κίαν; Καλὸν οὖν ἢ καὶ θεῶν τρόπον, ὃν συνεφάρτεσθε ποιημάτων ἀνδρῶ-
ποις, ταῦτα ταῖς ὑμετέραις χερσὶ διαχέειν, καὶ μιμεῖσθαι τὰ παίδων
ἀδύσματα, οἷς τὸ τοῦ εὐρηται, τὸ διαφθεῖρειν αὐτοποιήσασιν; Et paulo
post: τίς γὰρ ἐκείνης μείζων μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι· καλλίων δὲ μέγας μὲν γὰρ
τετάρων εἰλείπετο· τοσούτοι ἀτιμάσασα τοῦ μεγέθους, ὅσον ἐμελλε λυπή-
σθαι τὸν οἰκιστὴν τῆς πόλεως. Εἰς δὲ κάλλος λόγον, τὰς μὲν ἀπέλειπε ταῖς
δὲ ἐξίστο· πάντως δὲ οὐκ ἐκρατεῖτο· δεχομένη μὲν ταῖς ἀρχαῖς τὴν
θάλατταν· εἰσοῦσα δὲ εἰς τὴν θάλατταν ταῖς ἀκρας· ἐπιβάνουσα μὲν τὴν
χθλῆν, ἀναβάνουσα δὲ ἐπὶ τὸν κόλπον, εὐὴν δύο δύσας διελθήμεναι διηκού-
σαις τῇ παντός· λαμβάνουσα μὲν δημοσίου κατασκευάσασιν, τοῖς δὲ ἰδίῳις
συνεχῆς, ἐκ τῆς ὑπὸ τὴν ἀκρὰν, οἷον κυπαρίττις κλάδοι, ἄλλος ἐπ'
ἄλλῳ, ἅμασι διαρρεομένη, κήποις δορυφορημένη. Βελούτῃα δὲ καὶ χυ-
ρία λόγων, καὶ ἱερῶν πλῆθος, καὶ λατρῶν μεγέθη, καὶ λαμπεροὶ καιροὶ, εἰ-
δὲ

fitā est, nomen habens a conditore suo, aliquo Bithyniæ rege: multi autem eodem sunt usi nomine, ut et Ptolemæi, ob gloriam principis. Fuit in eo sinu etiam Astacus, a Megarensibus et Atheniensibus condita, et a Dædalfo instaurata, unde sinui nomen: eam Lysimachus deleuit: cives Nicomediam traduxit urbis ejus auctor. Astaceno sinui alius est contiguus, maxime versus ortum solis pe-

μῆμος κόλπος, μέγας ὢν ἢ Περιοπνίδος, ἐν ᾧ ἡ Νικομήδεια ἔκτισται, ἐπώνυμος ἐνὸς ἂν Βιθυνῶν βασιλέων τῷ κτίσαντος αὐτῷ· πολλοὶ δ' ὁμωνύμως ὠνομάσθησαν, καθάπερ Πτολεμαῖοι, ἀφ' οὗ τῷ τῷ πρώτῳ δόξαν· ἡ δ' ἐν αὐτῷ τῷ κόλπῳ ἢ Ἀστακός, Μεγαρέων κτίσμα καὶ Ἀθηναίων, καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδαλσοῦ, ἀφ' οὗ καὶ ὁ κόλπος ὠνομάσθη· κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου· τῆς δ' οἰκήτορας μετήγαγεν εἰς Νικομήδειαν ὁ κτίσας αὐτῷ. Τῷ δ' Ἀσ-

^a Scripti, τῶν Βιθυνικῶν. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. Esc. Mosc.

1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^c καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδαλσοῦ defunt Med. 3.

^b Scripti, Ἀστακὸς πόλις Μεγαρέων. Marg. Cas. sic Par.

^d Scripti, ἀφ' οὗ. Marg. Cas. sic Par. 5.

δον μὲν, δηλώσαι δὲ οὐκ ἂν δύναίμην· πλὴν τοσούτων γε ἔρω, ὅτι φοιτῶντες ἐκ Νικαίας ἐκείσε, διὰ μὲν τ' ἄλλης ἰόντες, ὑπὲρ τε τ' δένδρων ἐποιοῦμεθα λόγους καὶ τῆς γῆς, πρὸς οὗς φορὰν ἀγαθῆς, οἰκείων τε πέρι, καὶ φίλων, καὶ παλαιῶς σφίσι παραμειψάντες δὲ τ' ὅρων τῆς ἐλπίδος, ἐπεὶ φανερὴ τὸ αἶψα· τὸτο δὲ ἐγγίγνεται τῆς ἀποστάσεως ἐν πενήκοντα σταδίοις οὐσης καὶ ἑκατόν· ὅπου οὖν ἐκλάμψει, περὶ μὲν τῶν ἄλλων σιγὴ ἦν· ὁ λόγος δὲ ἅπας ἡ πόλις· καὶ οὕτε κῆποι περὶ αὐτῆς εἴλοντο, ἀγόμενοι τοῖς κλάδοις, ἢ ὡς τὰ λήων, ἢ θαλάττης ἐργαταί, καί τοις πείθει· πῶς ὁδοιπόρων ὀφθαλμοῖν ἐπισπασσασθαι θαλαττῆρος, καὶ κώπῃ ἀναφέρειν, καὶ δικτυοῖν ἀφίει, καὶ δι' ἀγκίστρων ἐπιβελύων ἰχθύσιν· ἦν δὲ δεινότερα γονιεύσας τ' πόλεως ἢ μορφή, καὶ τυραννέουσα, τῷ κάλλει, τ' ὁμμάτων, μίαν αὐτοῖς ἐργάζετο γαστρίν τὴν πρὸς αὐτήν. Ἴσον δὲ τὸ πάθος τῷ τε πρῶτον ὄρῳ, καὶ οὗτος ἐγγυρᾷ τῇ πόλει· ἐδείκνυ δ' ἂν ἔσσοι τῷ πείλαι, ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπαφραπτοῖν τῷ κόλπῳ, ὁ δὲ θεῶν ὑπερλάμπων τῆς ὄλης, ἄλλος δὲ ἄλλας ἀλλαχόθεν ἐκπεμπομένης αἰγῆς· ὁ δὲ ἐνίκαι, χαλεπὸν ἦν εὐρεῖν ὥς ὥσπερ ἀγαλμα σέβοντο προσηλαύνοντες· χωρεῖν δὲ ἐπὶ Χαλκηδόνος, μετασφύεσθαι τε ἦν ἀνάγκη, μέχρι τὴν θείαν ἢ φύσιν ἀφῆρτο τῆς ὁδοῦ, καὶ οἰκίαν τοῖς ἰορῆς πεπαυμένοις. (καὶ τ' ἄλλα.) Hoc est, ut interpretati sumus: Et quid tandem de hac Nicomediæ urbe condita conquerens, simile consilium ac de Ilio instituit? Nonne primus conditor aliorum civitatem civibus instruere enitens, e regione ejus, quæ nunc est, imo potius, quæ non amplius est, a vobis operis initium duxit? Ac victimæ in aris fuere, et cætus circa aras: vos autem studium vestrum ad collem transtulistis, cum aquila et dracone; quorum illa caput victimæ ex igne pedibus eripuit, hic vero e terra emerfit ingens, et quantos qualesque Indorum regio nutrire solet. Illa quidem aere secto, hic mari trajecto, contulerunt se ad cacumen. Conditores vero secuti sunt, se Deos sequi ductores opinati. Hæc igitur omnia fraudi erant. Obruitur utique primum fluctu belli; esto. Corinθο quoque quam tenuisti, et Cecropis terræ quam amasti, id accidit. Venit aliter conditor, qui maxime e regibus Deos duces constituens, victimæ magnitudine exsuperans, cum vos ad melius propensi essetis, oppidum in integrum restituit. Qualis ergo despicientiæ et contemptus pœnas urbs merebatur, ut Ætolorum terra ob Oenei noxam? An præclarum igitur, aut pro more deorum est, opera, quibus conjuncti estis cum hominibus, hæc manibus vestris destruere, ac puerorum ludicra imitari, quibus hoc consuetum est, ut diruant quæ fecerant? An egregium istud tibi est, Neptune, pro Attica quidem civitate, quæ nondum eo loci pollebat, per dissidium accessisse ad certandum cum nepte, et in arce, quæ tantum distat a mari, procellam ostendisse: et non tantæ civitatis amore esse correptum, quin etiam fundamentum subtraxisse? Nam quænam illa major, haudquaquam dixerim; sed pulchrior: quatuor enim aliis cedebat mensura, tanto inferior magnitudine, quanto futurum erat ut civium pedes dolore afficeret. Sed pulchritudinis ratione his quidem cedebat, aliis autem exæquabatur: prorsus vero non superabatur, cum ulnis mare exciperet, ingressa in mare promontoriis, et crepidine saxorum muri littorei progrediens: deinde ad collem porticibus quater-geminis, quæ totam regionem pertingunt, publicis item structuris splendens, privatis etiam continuata e supinis locis ad arcem usque tanquam cupressi rami, alia domus super alia, fluentis irrigata, hortis stipata. Cæterum prætoria, et auditoria, et templorum multitudinem, et lavacrorum moles, et portus opportunitatem, conspexi quidem, sed vix declarare possum, nisi duntaxat dixerō, quod Nicæa Nicomediam frequentantes, per aliam viam eundo, de arboribus verba faciebam, et de solo quod ad omnem fœtum ferax esset, ac de domesticis, et amicis, et antiqua sapientia; cum vero montes transisset eorumque involucria, unde oppidum apparet (hoc autem distantia quinquaginta et centum stadiorum fiebat) quando, inquam, urbs emicaret, de aliis jam silentium erat, et omnis de civitate sermo frangebatur: neque horti ramis excelsi ad se trabebant, neque frugiferi soli dorso, neque maris operarii: et tamen viatorum oculos ad se utique allicere solet is, qui in maritimo opère occupatur, et remum attollit, et rete demittit, ac piscibus per hamos struit insidias: verum civitatis forma erat magis illecebrosa, et pulchritudine dominans oculis, unam ipsis stationem in se præstabat. Par autem affectus ei, qui primum eam intuebatur, et qui in urbe consenuerat: atque hic quidem vicino ostendebat regiam præfulgentem sinui: alius vero theatrum totam illustrans civitatem: alius item alios aliunde

emissos radios: quod autem vinceret inventu difficile erat; ut quasi quoddam sacrum signum pie venerantes progredieremur: procedenti vero ad Chalcedonem, converti necesse erat, donec spectaculum viæ natura adimeret: ut festo cessanti iter simile esset, Esc. tom. ii. p. 203, 204. Edit. Paris. 1627. Morell.

1. ἐν ᾧ ἡ Νικομήδεια ἔκτισται, ἐπώνυμος] Nicomediam condidit Nicomedes primus ejus nominis auctor: de eo Memnon, p. 89. Edit. H. Steph. 1557. Ὁ δὲ Νικομήδης, εἰς λαμπρὰν εὐδαιμονίαν ἀρτίως, πόλιν ἑαυτῷ ὁμωνύμου ἀνεγείρει ἀντικεῖν Ἀσάκῳ. i. e. Nicomedes autem, in conspicuo felicitatis gradu positus, de nomine suo extruxit urbem e regione Astaci. Ante hunc Nicomedem, reperio hæc Bithyniæ regum nomina: Dædalses, cujus mox meminit, cui filius fuit Botiras, Botiræ Bias, huic Zypoetes, pater Nicomedis, de quo diximus. Casaub.

Ibid.] Strabo dubitat, qui fuerit Nicomediæ conditor. Certe, Prusia regnante, urbs validissima fuit; nam ibi postea Mithridates diu sedem habuit, Bithynia ab eo subjugata. Ergo vel Nicomedes, Prusiæ avus, eam condidit, vel quisquam alius ejusdem nominis multo antiquior, et certe ante Alexandri regnum. Ad hoc probandum dicere liceat, quod nomina omnium regum Bithyniæ habemus a Dædalfo, qui, Persis imperantibus, ideoque ante Alexandri victorias, regnavit; quos inter nullus Nicomedes ante Prusiæ avum existat. Amm. Marcellinus (l. xvii. c. 7.) Nicomediam Bithyniæ urbium matrem appellat, forsan quod eandem cum Astaco judicavit. Pausanias (l. v. c. 12.) Zypoetem, Nicomedis patrem, conditorem fuisse ait. Sin pater opus hoc aggressus est, filius perfecit. Plinius in epistolis ad Trajanum (l. x. ep. 42. 46.) plurima de hac urbe retulit. Sinus Astacenus in tab. Peut. Nicomedius dicitur, hodieque nomine eodem insignitur, quo urbs recens, viz. Ismit. Urbs hodierna spectabilis, regio ferax est culturæque apta. (Pocock. t. ii. p. ii. p. 96.) Vide Sponium, et Wheelerum, et Busbequii ep. i. mam. F.

3. πολλοὶ δ' ὁμωνύμως ὠνομάσθησαν, καθάπερ Πτολεμαῖοι] Non tantum in Bithyniæ et Ægypti regibus id observabis, sed in aliis multis. Sic enim vicinæ Paphlagoniæ reges Pylæmenes vocabantur ab antiquo illo Pylæmene, cujus Homerum in Bæotia meminit. Cappadociæ plerique vocati sunt Ariarathes: Thraciæ plurimis Cotys nomen fuit, Parthorum Arsacæ. Persarum, inquit Diodorus, omnes post Artaxerxem Artaxerxes, et apud Indos, reges Palimbothrorum omnes Palimbothri dicti sunt. Casaub.

5. καὶ Ἀσάκος, Μεγαρέων κτίσμα καὶ Ἀθηναίων] Astacus condita fuit initio Olympiadis xvii. Memnon, p. 89. Τὴν Ἀσάκον δὲ Μεγαρέων ὥκησαν ἄποικοι, Ὀλυμπιάδος ἑξαμένης 15, Ἀσάκον ἐπὶ κλην καὶ χρησμον δέμενοι, ἀπὸ τίνος τ' λεγομένων Σπαρτῶν καὶ γηγενῶν τ' ἀπογόνων τ' ἐν Θύβαις, Ἀσάκῳ τὴν κλησιν, ἀνδρὸς γενναίου καὶ μεγαλόφρονος. i. e. (Interprete Laurentio Rhodomanno.) Quam Megarensium colonia, sub initium Olympiadis xvii, frequentarat, Astacum oraculi jussu denominatam, ab Astaco, quodam generefo et cordato viro, ex eorum prosapia, qui Sparti et terrigenæ olim Thebis vocabantur. Idem.

Ibid. καὶ Ἀσάκος Μεγαρέων κτίσμα, et paulo post, κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου] Quo tempore desit esse Astacus, Nicomedia incepit esse. Scribit enim Strabo incolas Astaci, quam deleuit Lysimachus, Nicomediam traductos esse, ab ejus conditore Nicomede, atque hinc factum arbitror, ut quidam auctores scripserint Nicomediam prius dictam fuisse Astacum: quorum opinionem illud videtur etiam adjuvisse, quod non longe ab eo loco, ubi erat Astacus sita, condendam curavit Nicomediam Nicomedes, &c. Salmas. in notis ad Trebell. Pollion. Gallien. l. ii. cap. 4. Anon.

6. καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδαλσοῦ] Narrat Memnon, Astacum, dum eam tenerent Athenienses ac Megarenses, multis calamitatibus fuisse obnoxiam, multis bellis afflictam et ἐκτροχῶθεισαν, tandem, regnante Dydalfo, liberatam ab omnibus istis periculis et calamitatibus fuisse. Casaub.

7. κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου] Qui fuit unus successor Alexandri. Idem.

τακλῶ^a κόλπος^b ἄλλος συνεχὴς ὅτιν, εἰσέχων^c μά-
 λιστα πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἐν ᾧ^d Πρῆσά^e ὅτιν^f ἢ
 Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα· κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον
^g ὁ Φίλιππος ὁ Δημητρίου καὶ υἱός, Περσέως δὲ πα-
 τὴρ, ἔδωκε^h δὲⁱ Περυσία^k τῷ Ζήλῃ, συγκατα-
 σκάσαντι καὶ ταύτῃ, καὶ^m Μυρλείαν ἀστυγέτονα πόλιν,
ⁿ πλησίον δὲ καὶ Περύσης ἔσαν· ἀναλαβὼν δ' ἐκείνος
 ἐκ τῆς^o ἐρείπων αὐτὰς, ἐπώνομασεν ἀφ' ἐαυτοῦ καὶ
 Περυσιάδα πόλιν τὴν Κίον, τὴν δὲ Μυρλείαν Ἀ-
 πάμειαν ὑπὸ τῷ γυναικί. Οὗτος δ' ὅτιν ὁ Περυσίας
 ὁ καὶ^p Ἀνίβαν δεξάμενος ἀναχωρήσαντα δέυρο μὲν τῷ
 Ἀντίχῳ ἦταν, καὶ τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας^q ἀ-
 ναστὰς καὶ συμβάσας τοῖς Ἀτταλικοῖς· ὡς οἱ μὲν
 πρότερον^r ἐκάλουν μικρὰν Φρυγίαν, ἐκείνοι δ' Ἐ-
 πικτητὴν ὀνόμασιν. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Περυσιάδος^s
 ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον· ἐν αὐτῇ δὲ μυθεύουσι τὸν
 Ὑλῆν, ἕνα τῶν Ἡρακλέους ἐταῖρων, συμπλεύσαντα
 ἐπὶ τῆς Ἀργεὺς αὐτῶν, ἐξόντα δὲ ὅτιν ὑδρεῖαν ὑπὸ
 κυμῶν ἀρπαγῆναι· Κίον δὲ, καὶ τῶτον Ἡρακλέους
 ἐταῖρον, ἐπανελθόντα ἐκ Κόλχων, αὐτόν τι κατα-
 μῆναι, καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ

netrans: in eo Prufa est, quæ olim Cius dicebatur.
 Cium evertit Philippus, Demetrii filius, Persei pa-
 ter: deditque aream Prusiæ Zelæ filio, qui in ea
 evertenda ipsum iuverat, et Myrleam vicinam ur-
 bem Prusæ. In Prusias has urbes e ruderibus ex-
 citatas, Cium Prusiadem a se, Myrleam ab uxore
 Apameam denominavit. Hic est qui Annibalem
 recepit, cum is ad ipsum post Antiochi cladem
 veniret, et ex pacto Attalicis Phrygia ad Hellef-
 pontum sita decessit: quam priores parvam, hi
 Epictetum, quasi adquisitam, dixerunt. Supra Pru-
 siadem mons est, Arganthonius nomine. Ibi fa-
 bulæ tradunt Hylam Herculis focium, qui Argo
 navi cum eo vectus fuit, dum aquatum exit, rap-
 tum fuisse a nymphis: Cium vero, ipsum quoque
 de fociis Herculis unum, revertentem a Colchis,
 urbem sibi cognominem isthic condidisse. Et nunc
 quoque apud Prusienses festivitas quædam celebra-
 tur, et montes cum thiasorum choro conscenduntur,

^a Scripti, κόλπος. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Esc.

^b ἄλλος κόλπος Esc.

^c μάλλον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc.

Mosc. ^d MSS. Πρῆσά, et Πρυσίας. Marg. Cas. Πρυσίας Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. Πρῆσά Par. 5.

Med. 3. ^e ἢ καὶ Par. 5.

^f ὁ δεest Par. 1. Med. 3. 4. Mosc.

^g δεest Med. 3. deerat Med. 4. add. postea.

^h Περυσίαν Esc. Mosc.

ⁱ τὰ Ζήλα Med. 3.

^j συγκατασκάσαντα Par. 5. συγκατασκάψας Med. 3. fed in Par. 5. συγκατα-

σκάσαντι scribitur supra.

^k Μυρλείαν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. et sic infra.

^l πλησίον δὲ καὶ Περύσης ἔσαν defunt

Med. 3. ^m ἐρείπων Med. 3.

ⁿ Ἀνίβαν Med. 4.

^o MSS. ἀναστὰς. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ἀρχοντα καλεσθήσας

Med. 3. ^p τοῖς Ἀτταλικοῖς defunt Med. 3.

^q ἐκάλουν δεest Med. 4. Esc. Mosc.

^r MSS. ἐταῖρον συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς

Ἀργεὺς αὐτῶν καὶ σύμπλεον ἐπανελθόντα: in aliis, ἐταῖρον καὶ σύμπλεον ἐπανελθόντα. Marg. Cas. ἐταῖρον καὶ σύμπλεον ἐπανελθόντα Par. 1. 5. Med.

3. 4. Bre. Esc. Mosc.

2. ἐν ᾧ Πρῆσά ἐστιν ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα] Memnonis Ex-
 cerpta, p. 94. Edit. H. Steph. 1557. Πρυσίας ὁ Βιθυνῶν βασιλεὺς,
 δραστήριος ὢν καὶ πολλὰ πράξεις, μετὰ τῷ ἄλλῳ καὶ Κίερον πόλιν Ἡρα-
 κλειῶν οὖσαν ὑφ' ἐαυτοῦ ἔθετο τῷ πολέμῳ, ἀντὶ Κίερον Περυσιάδα καλέ-
 σας. i. e. (Interprete L. Rhodomanno.) Prusias Bithynorum rex,
 mirifice industrius et gnarus, multis rebus gestis clarus, inter alia
 etiam Cierum, Heracleensis ditionis urbem, bello subiecit, pro Ciero
 Prusiadem nuncupans. Quam Cium vocant reliqui, credo, omnes,
 Memnon Κίερον semper vocat. Plinius duas urbes Prusas refert,
 alteram prope Cium ab Olympo monte, alteram sub Hippio
 monte. Facit et Ptolemæus duas: quem vide. Casaub.

Ibid. ἐν ᾧ Πρῆσά ἐστιν ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα] Prusias, in-
 quit Stephanus, a Prusa differt. Prusias enim est urbs Bithy-
 niæ, dicta a conditore Prusia, Zelæ filio, quum antea Κίος vo-
 caretur. Lege, Κίερος. Memnon de Prusia rege, μετὰ τῶν ἄλ-
 λων καὶ Κίερον πόλιν Ἡρακλειῶν οὖσαν ὑφ' ἐαυτοῦ ἔθετο τῷ πολέμῳ,
 ἀντὶ Κίερον Περυσιάδα καλέσας. Itaque Prusias non condidit, sed
 nomen mutavit, pro Kiero Prusiada appellans. Prusa vero est
 et ipsum quoque Bithyniæ oppidum exiguum ab eodem Prusia
 conditum, qui bellum cum Cyro gessit. Strabo nullam Prusiadem
 agnoscit, sed duplicem Prusam, alteram conditam a Prusia,
 Zelæ filio, prius Κίον vocatam, (Κίερον Memnoni) alteram ab eo
 Prusia, qui bellum gessit cum Croeso, ut in alterutro scriptore
 mendum commissum sit commutatione nominis Croesi in Cyrum.
 Vid. animadvers. Josephi Scaliger. in Chron. Euseb. p. 84. a.
 Edit. Amst. 1658. Anon.

Ibid. Πρῆσά ἐστιν ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα. Prusa est, quæ
 olim Cius dicebatur] Sic ad hunc locum summus vir commen-
 tatur: quam Cium vocant reliqui fere omnes, Memnon Cierum sem-
 per vocat, Plinius duas urbes Prusas refert, &c. Cum tua pace
 liceat mihi a te discedere hoc loco, vir summe, cujus manes et
 memoria mihi multum veneranda: non enim duo illa nomina
 aut duas urbes confundit Memnon, imo nos docet aliam fuisse
 Κίερον Heracleotarum ditionis, aliam Κίον dictam non longe a
 Dascylis a Propontide. Sed et non fuerunt tantum duæ Pru-
 siæ, imo tres fuerunt numero, una Heracleotarum ditionis olim
 Κίερος dicta, altera ad Olympum Mysiæ montem, tertia olim
 Κίος dicta prope Dascylium non longe ab Hellepontico mari et
 Propontide. In eodem errore fuit etiam Josephus Scaliger, in
 notis ad Eusebium, pag. 84. Sed de his fusius in nostra Græcia.
 Palmer.

Ibid.] Hæc est Prusa ad Olympum, hodie urbs magnifica,
 a Turcis Brusa dicta. (Vide Spon, t. i. p. 276. Wheler, p. 214.
 Tournefort, Chishull, p. 50.) F.

3. κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον ὁ Φίλιππος] Vide lacera Polybii
 fragmenta libri xv. Casaub.

5. ἔδωκε δὲ Πρῆσά τῷ Ζήλῃ] Male apud Strabonem legitur
 Ζήλα, scribendum enim Ζήλα, ex Arriano in Bithynicis apud
 Eustathium in lib. iii. Diad. et Tzerzem Chil. 3. hist. 115. et
 ex Stephano, in v. Ζήλα et Προῦσα, ac Suida. Hic Ziela a Gallis
 in convivio interfectus est, quos ad convivium invitarat, cum iis
 insidiaretur, ut scribit Phylarchus apud Athenæum, lib. ii. ubi
 male Ζηλὰ scribitur. Vide Henrici Valesii adnotationes in Col-
 lectanea Constantini Porphyrogenetæ. pag. 30. Anon.

9. τὴν δὲ Μυρλείαν] Plinius, Apamea, quæ nunc Myrlea Colo-
 phoniurum. (l. v. c. 32.) F.

12. καὶ τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ] Hic locus diutius mihi est confi-
 derandus, ut eum intelligam. Libri veteres, pro ἀναστὰς, habent,
 ἀναστὰσιν. Casaub.

15. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Περυσιάδος ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον] Meminit Apollonius, lib. i. ver. 1177.

Τῆμος αἶψ' οἷον ἀφίκοντο Κιανίδος ἡδεα γαλῆς

Ἀμφ' Ἀργανθώνιον ὄρος προχόας τε Κίοιο. i. e.

Id horæ adnabant illi ad telluris Cianeæ solum,

Circiter montem Arganthonium et Cii effluentiam.

Vide ibidem de Hyla, et apud Theocritum, reliquosque Argo-
 nauticorum scriptores. Idem.

16. ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον] Ad Prusam mons erat Argantho-
 nius, ut non tantum Strabo, sed et Apollonius inquit: eum
 Orpheus Arganthum nominat, ut et Propertius. Turneb. Ad-
 versar. lib. xi. cap. 15. p. 335.

19. Ἡρακλέους ἐταῖρον] Manuiff. Ἡρακλέους ἐταῖρον συμπλεύσαντα
 ἐπὶ τῆς Ἀργεὺς αὐτῶν καὶ σύμπλεον ἐπανελθόντα: in aliis sic, ἐταῖρον καὶ
 σύμπλεον ἀνελθόντα. Casaub.

Ibid. Ἡρακλέους ἐταῖρον ἐπανελθόντα, &c.] Immortale illud
 Græcarum literarum decus, Is. Casaubonus, in margine nota-
 vit, nonnullos libros habere, ἐταῖρον καὶ σύμπλεον ἐπανελθόντα. Et
 ita legit Eustathius hunc locum, ad Dionys. ver. 805. Ὁ δὲ
 γεωγράφος λέγει, ὅτι ὑπὲρ τὴν Περυσιάδα Κίος πόλις, ἣν ἐκτίσσει Κίος Ἡ-
 ρακλέους ἐταῖρος καὶ σύμπλεον, ἐπανελθὼν ἐκ Κολχίδος. Schæperdæ.

21. καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ] Apollonius Cium ap-
 pellatam canit a Cio flumine: conditam autem a Polyphemo
 idem

Hylasque vocatur; quasi si ad eum requirendum in silvas ivissent. Prusienfes, quod rempublicam suam amice Romanis gessissent, libertatem sunt consecuti. Apameam colonia deducta est. Prusa alia ad Olympum Mysiæ posita est urbs, quæ legibus bonis gubernatur, Phrygibus Mysisque finitima, condita a Prusia, qui bellum contra Cræsum gessit. Difficile est distinguere fines Bithynorum, Mysorum, Phrygum, Dolionum circa Cyzicum, Mygdonum, et Troum: quamvis in confesso est gentes

ἡ νῦν δ' ἐπὶ ἡ εὐρὴ τις ἀγεται πρὸς τοῖς Πρυσίαις καὶ ὁρεῖάσια διασπέντων, καὶ καλάντων ὕλαν, ὡς ἀνὰ τὴν ζήτησιν τὴν αἰνὴν πεποιημένων τινὶ ὅπῃ τοῖς ὕλαις ἐξοδόν. Πολιτοδυσάμνητοι δὲ πρὸς Ῥωμαίους οἱ Πρυσίαις εὐνοικῶς ἐλευθερίας ἔτυχον. Οἱ δ' Ἀπαμειῖς ἀπὸ τῆς ἐδέξαντο Ῥωμαίων. Προῦσα δ' ὅπῃ τῷ Ὀλύμπῳ ἰδρυται τῇ Μυσίᾳ πόλιν εὐνομεμένη, τοῖς τε Φρυγῶν ὄμιρος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα Πρυσίης τῆς πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος· διορίσαι δὲ τὰς ὁρὰς χαλεπὸν τὰς τε Βιθυνῶν, καὶ Μυσῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ ἔτι Δολιγῶν τῶν περὶ Κυζικόν, καὶ Μυγδόνων, καὶ Τρώων· καὶ διότι μὲν δὲ εἶναι ἕκαστον τῶν φύλων χω-

^a καὶ deest Par. 1. Med. 3. 4. Mosc.

^c Φρυγῶν καὶ Μυσῶν Med. 3. 4. Mosc. Esc. Mosc.

^b ὁρεῖάσια Mosc.

^f ὅτι Par. 1. Med. 3. 4.

^e διασπέντων Par. 5.

^d Κροῖσον Par. 1. Med. 3. 4.

^g εἶναι δὲ Med. 3.

^h τὸ φύλον Med. 3. 4.

idem poeta, et lib. i. et lib. iv. itemque ejus scholiastes ex veteribus scriptoribus docent. Libro autem primo sic scribit ex Aristotelis Republica Cianorum: *Cius urbs est Mysiæ, sic dicta a Cio duce τῆς Μιλησίων ἀποικίας.* Casaub.

1. καὶ νῦν δ' ἐπὶ ἡ εὐρὴ τις ἀγεται] Apollonius idem notat, lib. i. ver. 1351.

— Καὶ ὅρνια ποιήσαντο,

Μήποτε μαγεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοις.

Τούνεκεν εἰσέτι νῦν περὶ ὕλαν ἐρέσει Κίανος

Κούρον Θεοδάμαντος, ὑπὸ κτηνῶν τε μέλονται

Τεχνίτης. i. e.

— et sacramento se obligarunt

Nunquam ejus indagandi defugituros laborem.

Ea re Ciani usque hodie quæritant Hylam

Theodamante gnatum, nec incommode sitam forwent

Trachinem. Idem.

Ibid.] Ita Dionys. Perieg. ver. 806. de Hyla a nymphis rapto:

Ἦχι περὶ ἡμετέροισι Κίος προῖσι πέδρα,

Τὴ ποτ' ἐν προχόρῳ ὕλαν ἠεπάξατο νόμφη.

F.

6. Πρῦσα δ' ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ] Jam diximus duas fuisse Prusas, easque admodum vicinas. Casaub.

Ibid. Πρῦσα δ' ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἰδρυται τῇ Μυσίᾳ πόλιν εὐνομεμένη, τοῖς τε Φρυγῶν ὄμιρος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα Πρυσίης τῆς πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος. Prusa alia ad Olympum Mysiæ posita est urbs, quæ legibus bonis gubernatur, Phrygibus Mysisque finitima, condita a Prusia, qui bellum contra Cræsum gessit. Foedissimum ulcus hunc locum occupavit, quod nemo adhuc viderat, at statim malus ejus odor naribus meis oboluit. Stephanus suo tempore legebat, τοῦ πρὸς Κῦρον πολεμήσαντος. Palam enim est eum illa verba ab hoc Strabonis loco accepisse. Mutavit eam lectionem aliquis, qui, cum videret vocem Κῦρον non convenire, pro ea Κροῖσον supposuit conjectura (sed fallaci) ducta ab Herodoto, qui libro i. ait Cræsum omnes populos Asiæ intra Halym sibi subjecisse, inter quos Thracas, Thynos, et Bithynos nominat. Imaginatus est igitur fuisse tempore Cræsi Prusiam Bithynorum regem, qui contra Cræsum bellum gesserat, sed nec Cræsi tempore fuerunt Bithyniæ reges in Asia, aliter de iis non tacuisset Herodotus, qui res antiquas narrare maxime gaudet, et de Cræso tam multa narravit. Imò nec Xenophontis tempore fuerunt Bithyniæ reges, nam de iis nec tacuisset Xenophon, qui Pharnabazum et ejus exercitus duces plurimos nomine proprio vocat Spithridatem, Rhatinem, Banchæum, quibuscum ipse et Græcorum exercitus sæpe pugnavit, et de Bithynis prædas egit, et totam regionem a portu Calpes ad Chrysopolin usque cum exercitu peragravit, nunquam de eorum rege mentione facta. Sed nec Herodotus in Xerxis transitu de rege Bithyniæ meminit, et Thracum, Thynorum, et Bithynorum ductorem fuisse narrat Bagafacem Persam, Artabanis filium. Tum ipse Strabo paulo post id satis innuit, cum rationem reddens, cur difficile sit limites definire Bithynorum, Mysorum, Phrygum, Dolionum, ait, αἰτίον ὅτι τὸ τῶν ἐπὶ ἡλυσὶν, τρατιώταις καὶ βαρβαρίοις ὄντας, καὶ βελόνας κατέχειν τὴν κρατηθεῖσαν, ἀλλὰ πλανήτας εἶναι τὸ πλεόν, ἐκβάλλοντας, καὶ ἐκβαλλομένους. i. e. *Causa autem est, quod cum essent advenæ milites et barbari, non firmiter retinebant regionem, quam subjecerant; sed erroneos essent plurimum ejicientes et ejecti.* Nimirum piratæ fuerunt initio et latrones, forte et exules, qui eum angulum terræ vastabant potius, quam possidebant, et primum αὐτόνομοι vivebant, ut et plurimi Thracas eo tempore αὐτόνομοι vocabantur. Sed super eo et de Bithyniæ regum numero, et quando cœperunt reges habere Bithyni, vide quæ notavi ad Appiani Mith-

ridaticum, pag. 114. et ex iis, quæ ibi dicta sunt, et hic, concludens proculdubio, vocem Κροῖσον debere exulare ex hoc Strabonis loco. Nunc de voce Κῦρον, quæ extat apud Stephanum, videndum an inferi debeat in loco vocis Κροῖσον expunctæ. Id districte nego. Nam si de primo et magno Cyro intelligatur, fuit Cræso contemporaneus, et ideo non potuit contra regem Bithyniæ, qui nullus fuit, bellum gerere. Sed de altero Cyro etiam, qui contra fratrem Artaxerxem bellum gessit, a Xenophonte memoriæ mandatum, intelligi non potest. Nam maxime mirum foret Xenophontem, qui tanta cura enumeravit omnes modos, quibus utebatur Cyrus, ut sub prætextu bellorum cum finitimis nationibus adunaret et aleret exercitus, quibus postea contra fratrem uteretur, de bello illo contra Prusiam, Bithynorum regem, tacuisse. Sed et in Hellenicis, lib. iii. Dercyllidæ et Græcorum incursiones et bella narrat in iis partibus gesta, nunquam de Bithynorum regibus mentione facta, imo ex eo patet Bithynos illos advenas fuisse sub Pharnabazi imperio, sæpe tamen rebellantes; et ad Appianum, loco supra citato, probavimus Bithynorum reges Alexandri Magni tempore tantum regnare cœpisse. Ergo nec bene se habet lectio apud Stephanum πρὸς Κῦρον. Quibus positis, nunc vera lectio asserenda, et gratias quidem ago Stephano, qui, ex sua lectione Κῦρον, ad veram inveniendam nobis præluxit. Ego igitur minima mutatione confidenter Κίερον lego, nam inter Κῦρον et Κίερον secundum Jotacismum, qui nunc obtinet, minima est soni differentia. Cur autem sic lego, audi. Ex isto Strabonis loco vides Prusiam illum, qui vel πρὸς Κροῖσον, vel πρὸς Κῦρον, vel πρὸς Κίερον, ut emendo, bellum gessit, eundem esse, qui Prusiam urbem vel Prusiadæ condidit ad Ὀλύμπου montem. Sed ex Memnone discimus Prusiam primum, qui Claudus dictus est, cum Cieranis bellum gessisse; audi ejus verba apud Photium. Διηγείται δὲ ὅπως Πρυσίης ὁ Βιθυνῶν βασιλεὺς, δραστήριος ὢν καὶ πολλὰ πράξας, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ Κίερον, πόλιν Ἡρακλειωτῶν οὖσαν, ὑφ' αὐτὸν ἔδειτο τῷ πολέμῳ, αὐτὸν Κίερον Πρυσιάδα καλέσας. i. e. *Narrat autem, quomodo Prusiæ Bithynorum rex strenuus, et qui multa gessit, cum cæteris etiam Cierum urbem Heracleotarum sibi subjecit bello, eam Prusiadem pro Ciero nominans.* Ecce tibi Prusiæ nomen τὸ πρὸς Κίερον πολεμήσαντος, qui Prusiadem condidit. Sed ne te fallat homonymia, altera fuit Prusias ea Memnonis, altera vero, de qua hic Strabo, quæ fuit ad Olympum Mysiæ, et ambas Prusias iste condidit secundum Memnonem et Strabonem, unam ad Cierum et Hippium fluvios in Heracleotarum ditone, alteram ad Olympum Mysiæ montem, quod de eo Prusia, qui fuit δραστήριος et πολλὰ πράξας, facile credi potest. Sed notandum est, similitudines vocum Κίος et Κίερος, Πρῦσα et Πρυσίης, multas tenebras affudisse Bithynicæ historiæ. Quod si Strabo deceptus nominis similitudine Prusiadem ad Olympum posuit pro Prusiade ad Hippium, quod fieri potest, nihilominus manet vera nostra emendatio. Nam ille, qui Prusiadem condidit, πρὸς Κίερον ἐπολέμησε, quod probandum erat. Itaque legatur et hoc loco apud Strabonem et apud Stephanum, τοῦ πρὸς Κίερον πολεμήσαντος. Palmer.

Ibid.] Palmerii conjectura verisimillima est; non autem existimo duas Prusas confundere Strabonem in regione sibi bene nota. Legere igitur malim, si licuit, post καὶ τοῖς Μυσοῖς [Ἄλλη δ' ἐστὶ] κτίσμα Πρυσίης τοῦ πρὸς Κίερον πολεμήσαντος. F.

Ibid.] Lege, in Stephano et Strabone, Κίρον. Error factus mutato i in v, ut sapissime fit in codicibus. Sic paulo supra, pro διασπέντων, legitur in Par. 5. διασπέντων. At Κίρος, Κίρον, dictum a voce κῖρ, quæ generaliter sonat urbem munitam, arcem. Sic hodie apud Britannos et Anglo-gallos Kaer, urbs, et in Ægypto, Cair, Cairo. Non agitur de nomine hominis, sed civitatis. V.

ρίς, ὁμολογεῖται· καὶ ἐπὶ τὰ τῶν Φρυγῶν, καὶ τῶν Μυσῶν, ² καὶ παροιμιάζονται,

Χωρίς τὰ ^b Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα·

^c διορίσασθαι δὲ χαλεπὸν. Αἴτιον δὲ τὸ τὰς ἐπὶ ἡλυσ-
δας, ^d τραπιάζας καὶ βαρβάρους ὄντας, μὴ βεβαίως κατ-
έχειν πλὴν χρητηθεῖσαν, ἀλλὰ πλανήτας εἶναι τὸ
πλέον, ἐκβάλλοντας, καὶ ἐκβαλλομένους. Ἀπαντα
δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα Θράκιά τις εἰσάξει· ἀνὰ τὴν δὲ
περὶ αὐτὰν νέμεσθαι τὰς, καὶ ἀπὸ τὸ μὴ πολὺ ἐξ-
αλλάττειν ἀλλήλων ^e ἐκτέρες. Ὅμως δ' ἐφ' ὅσον εἰ-
καίειν οἷον τε, τῆς μὲν Βιθυνίας μέσσην ἂν τις θεῖν
καὶ τὴν ἐκβολῆς τῆς Αἰσώπης τὴν Μυσίαν, ἀπὸ μέρους τῆς
θαλάττης, καὶ δῆκουσαν μέχρι τῆς Ὀλύμπου, σχεδὸν δὲ
παντός· κύκλῳ δὲ τῆς Ἐπικτητοῦ καμμένῳ ἐν τῇ με-
σογείᾳ, θαλάττης ἡδὲ ἀπὸ μέρους, ἀφαιρῶντας δὲ
μέχρι τῆς ἑωῶν μερῶν τῆς Ἀσκανίας λίμνης τε καὶ χεί-
ρας ὁμωνύμως γὰρ τῇ λίμνι καὶ ἡ χεῖρα ἐλέγετο· καὶ
ὡς αὐτῆς τὸ μὲν Φρύγιον, τὸ δὲ Μύσιον· ἀπὸ τέρων
δὲ τῆς Τροίας τὸ Φρύγιον. Καὶ δὴ καὶ οὕτως δεκτέον
τὸ ὅτι τῷ ποιητῇ, ὅταν φη-

* Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος θεοειδής,

Τῆλ' ἔξ ^b Ἀσκανίης—

τῆς Φρυγιακῆς, ὡς οὕσης ἐγγυτέρω ἄλλης Ἀσκανίας
^h τῆς Μυσιακῆς πρὸς τῇ νῦν Νικαίᾳ, ἧς μέμνηται,
ὅταν φη-

† ^k Πάλμυ, ^l Ἀσκανίον τε, ^m Μόρυν δ' ἵον Ἰπ-
ποτίωνος,

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα—

ⁿ Οἱ γ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριστάλακος ἦλθον ὁμοιοῖ.

Οὐ θαυμαστὸν δ' εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν πιναι ἡγεμόνας ³⁰
Ἀσκανίον ^p καὶ ἔξ Ἀσκανίας ἦκοντα· πολλὴ γὰρ ἡ
ὁμωνυμία παρ' αὐτοῖς, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποταμῶν, καὶ
λιμνῶν, καὶ χωρίων ἐπικλησίς. Καὶ τὸν Αἰσώπον δὲ τῶν
Μυσῶν ὄριον ὡς εἰσάξει αὐτὸς ὁ ποιητής· τὸ γὰρ
^q ὅτι τῆς Ἰλίου παρωρείαν τῆς Τροίας καταλέξας τὸ
ὑπὸ Αἰνεία, ὑπὸ Δαρδανίαν ἐκλέγετε, τίθῃσιν ἐφεξῆς
πρὸς ἄρκτον καὶ εἰς τὴν Λυκίαν τὴν ὑπὸ Πανδάρῳ, ἐν
τῇ ἡ Ζέλεα, καὶ φησιν·

* Iliad. β'. ver. 862.

^a καὶ deest Med. 4. Esc. Mosc.

^b Φρυγῶν καὶ Μυσῶν Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^c Scripti, ἐκότερα. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.

^d Μυσιακῆς τῆς Med. 3. 4.

^e καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^f καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^g καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^h καὶ deest Par. 1. Med. 4.

ⁱ καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^j καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^k καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^l καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^m καὶ deest Par. 1. Med. 4.

ⁿ καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^o καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^p καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^q καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^r καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^s καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^t καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^u καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^v καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^w καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^x καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^y καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^z καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^{aa} καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^{ab} καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^{ac} καὶ deest Par. 1. Med. 4.

istas a se invicem esse dividendas. Ac de Phrygi-
bus quidem et Mysis etiam proverbium fertur,

Mysorum sunt seorsim fines, et Phrygum:

definire autem eos difficile est. Causa est quod
advenæ milites erant et barbari, neque constanter
occupatam possidebant terram, sed fere vagabantur,
ejiciebantque, et ejiciebantur. Omnes istos popu-
los Thraces esse existimaverit aliquis, quod et op-
positam hi continentem tenent, neque magna in-
ter eos victus cultusque est diversitas. Tamen
quantum conjectura licet consequi, Mysiam possis
medio loco ponere inter Bithyniam et Æsepi ostia,
quæ ad Olympum fere totum pertineat. In or-
bem autem sitam circum esse Epictetum in medi-
terraneis, quæ nusquam mare attingat, sed usque ad
orientales porrigatur partes Ascaniæ cum paludis
tum regionis: nam communi cum palude nomine
etiam regio appellabatur: cujus pars Phrygia erat,
alia Mysia: sed Phrygia longius a Troja aberat.
Atque ita etiam accipienda sunt Homeri carmina:

Phorcys ducebat Phrygas, Ascaniusque superbus

Usque ex Ascania procul—

nimirum Phrygia: cum alia sit propior Mysia ad
eam quæ hodie est Nicæa, cujus meminit his ver-
sibus:

*Palmyn, Ascaniumque, Moryn genus Hippotionis,
Ascania auxilio quos miserat ubere gleba,*

—item,

Mysis, depugnant qui comminus, imperitantem.

Mirum autem videri non debet, quod Phrygum
ducem quendam facit Ascanium, et qui ex Ascania
venerit. Frequens enim apud eum est nominum
ambiguitas a fluviiis, paludibus, et locis. Æsepum
quidem Mysorum limitem facit ipse. Homerus:
cum enim montibus adjacentem Trojæ partem ex-
posuisset, Æneæ parentem, quam Dardaniā ap-
pellavit, ponit deinceps a septentrione Lyciam
sub Pandaro, in qua esset Zeleia, sic scribens:

† Ibid. γ'. ver. 792.

^c Scripti, διορισμένοι. Marg. Cas. sic Bre.

^d βαρβάρους καὶ τραπιάζας Par. 1.

^e καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^f καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^g καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^h καὶ deest Par. 1. Med. 4.

ⁱ καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^j καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^k καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^l καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^m καὶ deest Par. 1. Med. 4.

ⁿ καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^o καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^p καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^q καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^r καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^s καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^t καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^u καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^v καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^w καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^x καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^y καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^z καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^{aa} καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^{ab} καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^{ac} καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^{ad} καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^{ae} καὶ deest Par. 1. Med. 4.

3. Χωρίς τὰ Μυσῶν] Erasmus, in Adagiis, pag. 171. Edit. F. Furt. 1656. explicat atque interpretatur hoc proverbium; ubi vide et aliud huic non absimile: Χωρίς τὰ Μέρρα καὶ Σίλωαν ἡμέματα. i. e. *Sejuncta sunt Merrebæ ac Siloam flumina.* Anon.

7. Ἀπαντα δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα Θράκιά τις εἰσάξει] Idque esse fuisse disputatum lib. vii. Casaub.

12. τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσώπης] Æsepus hodie *Satal-deré* dicitur. (D'Anv.) De Mysiæ et Phrygiæ divisionibus infra adhuc plu-
rima inveniuntur. F.

30. εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν τινὰς ἡγεμόνας Ἀσκανίον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἦκοντα] In veteribus libris locus ita est scriptus, εἰ τῶν Φρυγῶν εἰ-

πὼν τινὰς ἡγεμόνας (fortasse legendum, τινὰς ἡγεμόνας) Ἀσκανίον καὶ Μυσῶν τινὰς λέγει ἡγεμόνας καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἦκοντα. At vetus interpres sic vertit, *Nec mirandum est cum quendam Phrygum ducem Ascanium dixerit, ex Ascania profectum, si dicat etiam Ascanium quen-
dam ductorem Mysorum ex Ascania venientem: quæ planissima lectio est.* Sic igitur ille Græca verba legit, εἰ δαυμαστὸν δ' εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν τινὰς ἡγεμόνας Ἀσκανίον ἐξ Ἀσκανίας ἦκοντα, καὶ Μυσῶν τινὰς λέγει ἡγεμόνας Ἀσκανίον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἦκοντα. Error ex itera-
tione earundem vocum ortus. Casaub.

34. τὴν γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἰλίου παρωρείαν] Legendum, cum veteribus, τὴν γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἰ. π. Idem.

*Quique Zeleian habent imæ radice sub Ida,
Aphneii, atque bibunt nigri latices Æsepi,
Troës.*-----

Subjacet autem Zeleia ad mare. Ad Æsepum deinde Adraſteæ est campus, Teria, Pitya, et omnino Cyzicena regio ad Priapum, quam postea ordine refert: inde reflectens orientalia commemorat et ulteriora, quo ostendit se finem Troadis existimare septentrionalem et ortivum ea quæ ad Æsepum pertinent. Enimvero Mysia et Olympus post Troadem sunt. Ac vetus quidem memoria talem gentium dictat situm. Recentiores autem mutationes pleraque inverterunt, aliis alias obtinentibus regiones, et alia confundentibus, alia divellentibus. Nam Phryges ista occupaverunt loca, et Myſi post Trojæ excidium: deinde Lydi, ac post hos Æolenses et Iones: secundum hos Persæ, mox Macedones: denique Romani, sub quibus jam et linguam et nomina amiserunt plerique, nova quadam regionum instituta divisione: cujus potiore cenſeo habendam rationem in recensendo præſenti ſtatu, antiquitate interim mediocriter obſervata. In mediterraneis Bithyniæ Bithynium est, supra Teium situm, et habens regionem circa Salonem, ubi optima sunt boum pascua, unde Salonites caseus. Tum Nicæa, primaria Bithyniæ urbs, ad Aſcaniam paludem: quæ urbs ambitur campo magno, et admodum fœcundo, sed per æſtatem non admodum ſalubri. Hanc Antigonuſ primum condidit, Philippi filius, et Antigoniam nominavit: deinde Lyſimachus, qui eam ab uxore Nicæam appellavit:

* Οἱ δὲ Ζελεῖαν ἔναμον ὑπὸν πόδα νεῖατον Ἰδῆς,
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδαρ μέλαν Αἰσῆποιο,
Τρώες.-----

Τῇ δὲ Ζελεΐᾳ ὑποπέπλωκε πρὸς θαλάττῃ. ὅπῃ δὲ τὸ
5 ἔξ Αἰσῆπε τὸ δ' Ἰδραστίας πεδίον, καὶ Τηρία, καὶ ἡ
Πιτύα, καὶ καθόλου ἡ νῦν Κυζικηνή ἢ πρὸς Πρι-
άπων, καὶ ἐφεξῆς κατὰ λέγει· εἴτα ἀνακρίμπαι πάλιν
ὅπῃ τὰ πρὸς ἑω μέρη, καὶ τὰ ἐπὶ κεῖνα, ὥστε ἐμφαίνει
τὴν μέχρις Αἰσῆπε, πέρας ἡγεμόνιος τῆς Τρωάδος
10 τὸ ἄρκτην καὶ ἑωον. Ἀλλὰ μὴν μετὰ γε τὴν Τρω-
άδα ἡ Μυσία ὅτι καὶ ὁ Ὀλυμπος. Ἡ μὲν οὖν πα-
λαιὰ μνήμη τοιαύτην πνὰ ὑπαγορεύει τ' ἑξ ἑθ-
νῶν ἔστιν. Αἱ δὲ νῦν μετὰ βολαὶ τὰ πολλὰ ἐξήλλαξ-
αν, ἄλλοι ἄλλων ὅπῃ κατατάντων, καὶ τὰ μὲν συγχε-
15 ὄντων, τὰ δὲ ἀφασάντων. Καὶ γὰρ Φρύγες ἐπεκρά-
τησαν, καὶ Μυσοὶ μετὰ τ' Τηρίας ἄλωσιν· εἴθ' ὕπε-
ρον Λυδοὶ, καὶ μετ' ἐκείνας Αἰολεῖς, καὶ Ἴωνες· ἐπει-
τα Πέρσαι, καὶ Μακεδόνες· τελευταῖοι δὲ Ῥωμαῖοι·
ἐφ' ὧν ἡδὴ καὶ τὰς ἀφελέκτας καὶ τὰ ὀνόματα ὥπο-
20 βεβλήκασι οἱ πλείστοι, γερονότος ἐτέρου πινὸς μερισμοῦ
τ' ὅρας, οὗ μᾶλλον φροντίσαι· καὶ τὰ νῦν ὀίεται
λέγονται, τῇ δὲ ἀρχαιολογία μετεῖως προσέχον-
ται. Ἐν δὲ τῇ μεσογείᾳ τ' Βιθυνίας, τό, τε Βιθυνίον
ἔστιν, ὑπερκείμενον τοῦ Τηίου, καὶ ἔχον τ' ὡς Σά-
25 λωνα χώραν ἀρίστου βεβοσίοις, ὅθεν ἔστιν ὁ Σαλωνίτης
τυρὸς, καὶ Νίκαια ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας, ὅπῃ
τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ· ἀνέκειται δὲ κύκλῳ πεδίον μέ-
γα, καὶ σφόδρα εὐδαίμων, οὐ πανύ· γε ὑμεινὸν τῷ ἱε-
ρῶς· κτίσμα Ἀντιφόνος μὲν πρῶτον τῷ Φιλίππῳ, ὅς
30 αὐτὴν Ἀντιφονίαν προσεῖπεν· εἴτα Λυσιμάχῳ, ὅς
αὐτὴν ὥπο τ' γυναικὸς ὀνόμασε Νίκαιαν· καὶ δ' αὖ-

* Iliad. β'. ver. 824.

^a ὑπὲρ τ' τοῦ Par. 1. Med. 4. ἀπὸ τ' τῆς Med. 3. ^b Ἀδριετίας Par. 5. ^c Τυρία Par. 1. Med. 4. ^d Scripti, Πριάμων.
Marg. Caf. ^e τῆς Par. 5. ^f ἀρκτηνόν τε Med. 3. ^g Μηδία Mosc. ^h ἄλλοι τ' ἄλλων Efc. Mosc. ⁱ ἐκείνων
Par. 5. ^k δὲν τῶς Par. 1. Med. 4. Lege, δὲ τῶς τὰ νῦν οἶα ἐστὶ λέγοντας. V. ^l ὡς οἶον τε λέγονται Med. 3. ^m ἔχον,
omisso καὶ, Med. 3. καὶ ἔχον Med. 4. ⁿ παρὰ Par. 5. ^o τ' Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^p αὐτὴν δεῖτ Par. 1. 5. Med.
3. 4. Efc. Mosc. ^q Scripti, μετωνόμασε. Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre: Efc. Mosc.

4. Τῇ δὲ Ζελεΐᾳ ὑποπέπλωκε. Subjacet autem Zeleia. Sententia claudicat, et est oratio imperfecta. Lege, meo periculo, Ἰδῆ δὲ Ζελεῖα ὑποπέπλωκε, nec est opus pluribus verbis, ut ea lectio afferatur, quæ cum re concordat. Palmer.

15. Καὶ γὰρ Φρύγες ἐπεκράτησαν] Phrygas Iliacis temporibus opibus abundantes et regno illustres esse Homerus testatur. De Mysorum potentia nihil habemus. Lydorum regnum sub Cræſo exortum est et finitum. Post Cræſi mortem Cyri duces colonias Græcas diu vexarunt, sed Æoles et Iones, adjuvantibus Græcis Europæis, Persas repulerunt usque ad id tempus, quo pax Antalcidæ facta est, anno A. C. 367. quo tempore, partitione facta, Græcæ in Asia coloniae, fœde relictae a Lacedæmoniis, Persarum jugo se dederunt. Hoc imperium ad Alexandrum magnum duravit, scil. annos 53. Macedones ibi regnarent, dum Antiochus Magnus, accepta apud Magnesium clade, ditionem Romanis tradere coactus est, anno A. C. 189. F.

21. οὗ μᾶλλον φροντίσαι· καὶ τὰ νῦν οἶεται λέγοντας] Quisnam οἶεται? Vidi qui hanc vocem tollendam putarent. Xylander locum ita tranſtulit, quasi legeretur φροντίσαι δὲν οἶομαι. Nimis certum est ita esse legendum, τὰ νῦν οἶ ἐστὶ λέγοντας. Sententiam hanc sæpius apud Strabonem iteratam reperies. Casaub.

23. τό, τε Βιθυνίον ἐστίν] Stephanus, Βιθυνίον, πόλις Βιθυνίας: meminit et Plinius, lib. v. cap. 32. Ptolemæus sic, Κλαυδιόπολις, καὶ Βιθυνίον. Idem.

Ibid.] Hæc Claudiopolis, a Plinio juniore memorata, (vide

ep. 48. ad Trajanum) longe a Nicæa distabat, inter Heracleam et Parthenium fluvium. F.

24. ὑπερκείμενον τοῦ Τηίου] Supra docuimus Τηίον scribendum esse, quoties legitur in hoc auctore Τηίον: quare hic quoque Τηίον lego. Casaub.

Ibid. τὴν περὶ Σαλωνίαν χώραν] Stephanus, Σαλωνία, πόλις Βιθυνίας, καὶ τόπος Σάλων, Σάλωνος. Idem.

25. ὅθεν ἐστίν ὁ Σαλωνίτης τυρὸς] Plinius Bithynum vocat, lib. xi. cap. 42. de diversitate caseorum. Trans maria vero Bithynus fere in gloria est. Idem.

26. καὶ Νίκαια ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας, ἐπὶ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ] Plinius, l. v. c. 32. Deinde Nicæa in ultimo Aſcanio sinu, quæ prius Olbia. Vide Ptolem. De hac Nicæa loquitur lex vi. Cod. De diversis prædiis. Idem.

30. ὅς αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὀνόμασε Νίκαιαν] At Memnon, unde Nicæa sic dicta sit, longe aliter explicat, pag. 193, 194. Edit. H. Steph. 1557. inquiens: αὕτη δὲ ἡ πόλις ἡ Νίκαια τὴν μὲν κλῆσιν ἔχει ἀπὸ Ναΐδος νύμφης, ὄνομα λαχέσης τὴν Νίκαιαν, ἔργον δὲ γεγωνὸς Νικαίων τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου μὲν συστρατευσάντων, μετὰ δὲ τ' ἐκείνης θάνατον, κατὰ ζήτησιν πατρὸς, ταύτην τε ἐτίσανταν καὶ συνοικησαμένων. Ἡ μὲν οὖν Ναῖς ἡ Νίκαια παῖς λέγεται Φύνης Σαγαρίου, τοῦ κατὰ τὴν χώραν δυνάστη, καὶ Κυβέλης· παρθενίαν δὲ μᾶλλον ἢ τὴν πρὸς ἄνδρα ποθοῦσα ὀμιλίαν, ἐν ὅρεσι καὶ θύραις τ' βίον ἔχεν· ταύτης δὲ Διόνυσος μὲν ἦρε, ἐρῶν δὲ ὥστε ἐτύγχανεν· μὴ τυγχάναν δὲ μηχαταῖς τὸ λεῖπρόν τῃ γνώμῃ ἀναπληροῦν ἐπιχειρεῖ. Πληροῦ τόνον τὴν κέρτην, ἀφ' ἧς

τη θυγάτηρ Ἀντιπάτρου. Ἐπὶ δὲ τῇ πόλει ἑκαταστά-
 τίδιος ὁ περιβολὸς ἐν τετραγώνῳ σχήματι· ἐπὶ δὲ καὶ
 τετράπυλος, ἐν πεδίῳ κείμενος, ἱερμοτομημένος πρὸς
 ὁρᾶς γωνίας, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς λίθου καὶ μέσον ἰδρυμέ-
 νον τὸ γυμνάσιον τὰς τέσσαρας ὁρᾶσθαι πύλας. Μι-
 κρὸν δ' ὑπερὶ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ Ὀτρεοῖα πολίχνη,
 πρὸς τοῖς ὄρεσι δ' Βιθυνίας ἡδὴ πρὸς ἑώ. Εὐκλέ-
 ζισι δ' ὑπὸ Ὀτρεῖως Ὀτρεοῖας καλεῖσθαι ὡς πε-
 ρον. Ὅτι δ' ὡς κατοικία Μυσῶν ἢ Βιθυνία, ὡς πε-
 ρον μαρτυρήσῃ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς, φήσας πε-
 ροικεῖν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ Φρύγας καὶ Μυσούς· ἔπει-
 τα Διονύσιος ὁ τὰς κτίσεις συγγράψας, ὅτι κατὰ
 Χαλκιδόνα καὶ Βυζάντιον τὰ γενὰ, ἀ νῦν Θράκιος
 Βόσπορος καλεῖται, πρότερον φησι Μύσιον Βόσπορον
 περισαγρευέσθαι· τὸ δ' ἂν τις καὶ τῷ Θράκιᾳ
 εἶναι τὸς Μυσούς μαρτύριον γένη· ὅ, τε Εὐφορίων

— Μυστοῖο παρ' ὕδασι νῦν Ἀσκανίῳ

λέγων, καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος,

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίων δώματ' ἔχουσιν ῥῶν,

^a Lege, ἱερμοτομημένος. Marg. Caf. sic Med. 3. Efc. Mofc. ἱερμοτομημένος Par. 1. 5. Med. 4. Bre. ^b Vulgo, ἰδρυμένος. Marg. Caf. ^c ὁρίσας Efc. ^d ἡδὲ τῇ Βιθυνίᾳ πρὸς Par. 1. 5. Med. 3. 4. ^e Βιθυνίας ἡδὲ τοῖς πρὸς Efc. ἡδὲ τῇ Βιθυνίᾳ τοῖς πρὸς Mofc. ^f Ὀτρεοῖαν Par. 1. Med. 3. 4. ^g πρότερον deest Med. 3. 4. ^h πρότερον Efc. ⁱ Sic legendum, non, ut vulgo, Κορυαν-
 δεύς. Marg. Caf. Κορυανδεύς Par. 1. Med. 4. Efc. Κορυανδεύς Par. 5. Med. 3. Καρυανδεύς Mofc. ^j Scripti, ἐπὶ Δ. Marg. Caf. sic
 Par. 5. ^k ὅτι τὰ Med. 3. 4. ^l τὰ deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mofc. ^m τὸτο &c, adusque ἐνταῦθα μόνον inclu-
 five, desunt Med. 3. ⁿ τὸς Par. 5. ^o Μυσούς ὁ παρ' Par. 5.

εἰδέναι ἢ Νίκαια πίνειν, ἐπειδὴν ἀπὸ τῆς θήρας κοπώδην, ἀπὸ τοῦ ὕδα-
 τος, οἶνον ἢ δὲ, μηδὲν συνειδυῖα, καὶ τὸ εἰωθὸς ποιοῦσα, ἐμφορεῖται τε τῷ
 ἐπιβόλῃ νάματος, καὶ ὑπερεῖται καὶ ἀκυσσά τὰ βολήματι τοῦ ἱερᾶς. Μείδης
 γὰρ αὐτὴν καὶ ὑπὲρ λαδόντων, ὅ, τε Διονύσιος αὐτῇ ἐπιμύνηται, καὶ παιδάς
 ἐξ αὐτῆς φησι Σάτυρον τε καὶ ἑτέρους. Οἱ δὲ Νικαῖες, οἱ τὴν πόλιν ἡγεῖραν
 καὶ συνώκισαν Νίκαιαν, εἶχον πατρίδα Φωκίδος γείτονα, πρὸς ἣν καὶ
 ποδάκις γασιάσαντες, ὑπ' αὐτῆς ἐκείνης ὕψον τὴν πατρίδα ἀφῆρδην-
 σαν, καταστροφὴν ταύτης καὶ ἀφανισμόν τῶν ἐν τῇ Φωκίδι πολλὴν σπεδὴ
 καταπραξαμένων. Ἀλλ' ἢ τῇ Νίκαιᾳ οὕτω τε τὴν κλήσιν καὶ τὴν οἰκοδο-
 μὴν ἔχον, καὶ οὕτως προσεχώρησεν Ῥωμαίοις. i. e. Hæc urbs nomen de-
 ducit a Naide quadam nympba, cui Nicæa nomen, et opus est Ni-
 cæensium, qui in Alexandri exercitu fuerunt, et post ejus interitum,
 dum patriam repetunt, hac urbe a se condita et frequentata, in civi-
 tatem coalescunt. Nais autem illa Nicæa Sangario, loci regulo,
 et Cybele nata fertur. Quæ cum majore virginittatis desiderio quam
 consuetudine cum viro teneretur, in montibus et venatibus vitam
 egit. Bacchus quidem efficitur amat puellam, sed hæc amorem frus-
 tratur. Quando igitur voti compos alia ratione fieri nequit, fallaciis
 explere animi desiderium instituit. Nam fontem, ex quo Nicæa
 a venatione defessa bibere solebat, vino pro aqua replet: eaque ni-
 hil suspicata, dum pro more suo bibit, fallacem intra se haurit li-
 quorem, et sic quamlibet invita amantis cupiditati subjerat. Merò
 enim et somno correptam Liber comprimit, et Satyrum ex ea liberos-
 que alios suscipit. Nicæenses autem, a quibus excitata est Nicæa et
 sedibus frequentata, primum erant vicini Phocidi: sed quod subinde
 rebellarent, Phocenses tandem patria eos expulerunt, et ut urbs eorum
 everfa deleteretur, magno perfecerunt studio: Nicæa ergo hoc modo
 appellata et condita fuit; atque ita in Romanorum potestatem de-
 venit. Vide Memnonis Excerpta ex Edit. Henr. Steph. pag. 103,
 104. Casaub.

Ibid.] Nicæam urbem Bithyniæ maximam m. p. 25 a Pru-
 fa distare Plinius affirmat: a Byzantio m. p. 44 ait Antoninus.
 Prius Olbia dicta fuit, ait Plinius, sed, ut opinor, errat. De
 nomine signum Memnonis prætereunda censeo. F.

1. Ἐπὶ τῇ πόλει ἑκαταστάτὶς ὁ περιβολὸς ἐν τετραγώνῳ σχή-
 ματι· ἐπὶ δὲ καὶ τετράπυλος, ἐν πεδίῳ κείμενος, ἱερμοτομημένος πρὸς ὁρᾶς
 γωνίας, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς λίθου καὶ μέσον ἰδρυμένον τὸ γυμνάσιον τὰς τέσσαρας
 ὁρᾶσθαι πύλας.] Hinc interpres: Urbis ambitus est stadiorum sede-
 cim in figura quadrata, quæ in campo sita quatuor portas habet,
 ad rectos angulos, et in munitionem excisa: quare ex uno lapide qui
 circa medium Gymnasium positus est, omnes quatuor portæ cernuntur.
 Nimirum, pro ἱερμοτομημένος, legens, ἱερμοτομημένος. Sed utrum-
 que est mendosum, legendumque omnino est ἱερμοτομημένος, id
 est, vicis sedis et divisus, a themate ἱερμοτομημένος. Paul. Leopard.
 Emendat. lib. xx. cap. 12.

Ibid.] Annotavi asteriscum, ut ostenderem loca non esse in-
 tegra hic. Quid sit ἱερμοτομημένος, divinet qui potest. Ego ἱερμοτομη-
 μένῳ puto esse, vicis ac plateis urbem dividere. Xylander.

ea Antipatri fuit filia. Urbs ipsa quadrata est,
 ambitu stadiorum sedecim. Habet etiam gymna-
 sium in campo quatuor portis apertum, et ad an-
 gulos rectos * ita vici sunt constituti, ut qui in
 medio lapide gymnasii consistit, is portas quatuor
 omnes videat. Paululum supra Ascanium lacum
 Otrœa est oppidulum, in finibus Bithyniæ, jam
 versus orientem: arbitrantur sic ab Otreo dictam.
 Enimvero Mysos Bithyniam inhabitasse, primum
 Scylax testatur Coryandrensis, circa Ascanium la-
 cum habitare inquit Phryges et Mysos. Deinde
 Dionysius, qui de origine urbium scripsit, fauces,
 quæ inter Chalcedonem et Byzantium sunt, ac
 Thracicus nunc vocantur Bosporus, ante ait My-
 sium Bosporum fuisse appellatas: quod ipsum testi-
 monio esse potest, Thracicam gentem fuisse Mysos:
 sed et Euphorio dixit,

— Ascanii prope flumina Mysi:

et Alexander Ætolus,

Sedes Ascanios ad latices habitant,

3. ἱερμοτομημένος πρὸς ὁρᾶς γωνίας.] Scribendum, ut suspica-
 tur Xylander, ἱερμοτομημένος. Verbo ἱερμοτομημένος sæpe utitur
 Strabo. Fallitur tamen graviter Xylander, quum putat dici de
 gymnasio, quod de ipsius urbis περιβολῶν dicitur: vide elegan-
 tissimum Augerii Busbequii libellum. (Epistol. i. p. 31. Edit.
 1595.) Casaub.

Ibid.] Antiqua mœnia adhuc in Busbequii tempore extite-
 runt, non autem eadem, quæ Strabo memorat, (cum ab Anto-
 nino Imp. instauratas esse urbis portas inscriptiones testantur)
 sed certe eadem forma restructa. (Busb. Ep. i. p. 43. Edit. Lond.)
 Plinius jun. in ep. 48. ad Trajanum gymnasium incendio amis-
 sum memorat, et præterea theatrum magnum, quod, propter
 solum humidum ac molle, imperfectum Nicæenses reliquerant.
 Hæc, ut opinor, una est insalubris aeris per ætatem causa.
 Diu vixit. Gulielmus Tyrensis, l. iii. c. i. eximiam hujus
 urbis descriptionem in medio seculo exhibet; Pocockiusque ait
 eam esse sitam in orientali litore lacus Ascanii. Mœnium cir-
 cuitus m. p. 4 æquat: rudera quædam theatri aliorumque ædi-
 ficiorum ibi inveniuntur. (t. ii. p. 2. p. 121.) Hodiernum no-
 men est Inick. F.

6. τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ.] Bochartus Ascanium lacum et am-
 nem ab Hebræo Ascanax (Gen. c. 10. v. 3.) deducit. (Phaleg.
 l. iii. c. 9. p. 173. Edit. Lugd. Bat.) Idem.

8. Ὀτρεοῖας καλεῖσθαι.] Equidem dissimulandum non est, pro
 Ὀτρεοῖας, τὴν Τροίαν legisse χρησμοθετῶν collectorem. Xylander.

Ibid.] Epitome Strabonis sic se habet: ἡ νῦν καλεμένη χώρα
 Ὀτρεοῖα ἀπὸ Ὀτρεῖως τοῦ Φρυγῶς ἐκλήθη, ἢ καὶ Ὀμπερὸς μέμνηται, Λαοὺς
 Ὀτρεῖος. Il. γ'. ver. 186. Si quid in Strabone mutandum sit, le-
 gerem, pro Ὀτρεοῖας, Ὀτρεοῖαν. Nomen, ut opinor, vetustissimum.
 F.

10. Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς.] Restituimus veram lectionem. Nam
 vulgatæ editiones habent Κορυανδεύς: idque Xylander est secu-
 tus, quum posset ex plurimis locis Strabonis intelligere, a pa-
 tria Caryandis esse sic appellatum. Est autem scriptor anti-
 quissimus, quem ipse Aristoteles aliquando laudat, et alii quam
 plurimi. Casaub.

Ibid.] De hoc auctore plurima vide, tom. i. Geographorum
 Minorum ex editione doctissimi J. Hudson. Anon.

Ibid.] Scylacis periplus, qui hodie extat, nil tale refert.
 Hic author autem γῆς περιόδον scripsit, et inde hausisse videtur
 Strabo. Ascanium enim lacus longe aberat a mari: ideoque in
 periplo hujus mentio non expectanda est. F.

12. Διονύσιος ὁ τὰς κτίσεις.] Fuit hic Dionysius Χαλκιδεύς,
 cujus κτίσεις quoque citant Suidas, v. Τελμισίς, Schol. Apollon.
 lib. i. ver. 558, 1024. Harpocrat. v. Ἠφαίστιος, Photius, in Lex.
 MS. v. κλητήσεων &c. De hac materia scripserunt etiam Der-
 cyllus et Pherecydes; sed de his alibi. Scherper.

5. Ξενοκράτης

Ascaniæ sub labra paludis: ad illa Dolion

Sileno natus vixerat et Melia.

Quæ hoc ipsum evincunt testimonia, cum alibi Ascanius lacus nullibi quam hic inveniatur. Viri ob doctrinam memorabiles exstiterunt in Bithynia, 5 Xenocrates philosophus, Dionysius dialecticus, Hipparchus, ac Theodosius, et filii ejus mathematici, Cleophanes Myrleanus rhetor, Asclepiades Prusienfis medicus. Versus austrum Bithynis sunt Myfi circa Olympum degentes, (quidam Olympios, 10 alii Hellepontios nominant) tum Phrygia Hellepontia: Paphlagonibus Galatæ: et utrisque versus meridiem magna Phrygia, et Lycaonia, usque ad Taurum Cilicium ac Pisidicum. Quoniam vero quæ Paphlagoniam attingunt, ea Ponto et Cappadociæ adjacent, et gentibus, quas jam peragravimus: instituto nostro conveniens fuerit, his quoque vicinas partes describere, ac deinde quæ sequuntur regiones demonstrare. Galatæ ergo Paphlagonibus 20 versus meridiem sunt. Tria Galatarum habentur genera, quorum duo a ducibus nomen habent, Trocmi et Tolistobogi, tertium a Celtica gente Tectosages. Hanc regionem Galatæ occupaverunt, cum diu vagati incursionibus Attallicorum 25 regum Bithynorumque ditionem vexassent, tandem

Λίμνης Ἀσκανίης ὅπῃ χεῖλεσιν, ἔνθα Δολίων

Υἱὸς Ἀσκανίου γάστατο καὶ Μελίης,

^b τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, ὅσα μὲν τῆς Ἀσκανίης λίμνης εὐρισκομένης, ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι καὶ παιδείᾳ γενόμενοι ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος, καὶ Διονύσιος ὁ διαλεκτικός, καὶ ^c Ἰππάρχος, καὶ Θεόδωρος, καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν μαθηματικοί, Κλεοφάνης τε ῥήτωρ ὁ Μυρλεανὸς, Ἀσκληπιάδης τε ^d Πρωσιεὺς ἰατρός. Πρὸς νότον δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς οἱ πρὸς τὸν Ὀλυμπον Μυσοί, οὓς ^e Ὀλυμπιῶνες καλεῖσιν, οἱ δ' Ἑλλησποντίαι, καὶ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγία· τοῖς δὲ Παφλαγόσι Γαλάται· ἀμφοτέρων τε τέτων ἐπὶ πρὸς νότον ἡ μεγάλη Φρυγία, καὶ Λυκαονία, μέχρι τῶν Ταύρων καὶ Κιλικίης καὶ Πισιδιᾶς. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ Παφλαγονίᾳ συνεχῇ πρὸς καὶ τῷ Πόντῳ, καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ, καὶ τοῖς ἡδὲ περικλυτοῖς ἔθνεσιν, οἵ κ' εἰναι τὰ τέτοις γένεσιν ὄντα μέρη ^f προσπαροδοῦναι πρὸς νότον, ἔπειτα τὴν ἐξῆς τόπῳ ^g περιδείξαι. Πρὸς νότον τοίνυν εἰσὶ τοῖς Παφλαγόσι Γαλάται· τέτων δ' εἶναι ἔθνη τρία· δύο μὲν τῶν ἡγεμόνων ἐπώνυμα, ^h Τρόκμοι καὶ Τολιστόβογοι· τὸ τρίτον δ' ὑπὸ τῷ ἐν Κελτικῇ ἔθνεσιν, Τεκτοσάγες. Κατέχον δὲ τὴν χώραν ταύτην οἱ Γαλάται, πλανήσαντες πολὺν χρόνον, καὶ καταδράμοντες πρὸς τοῖς ⁱ Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι χώραν καὶ τοῖς Βιθυνοῖς, ἕως παρ' ἐκόντων ἑλθόντες πρὸς τὴν Βιθυνίαν,

^a Σιμῶν Par. 5.

^b τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν defunt Par. 1. Med. 4.

^c Ἐπαρχος Par. 5.

^d ἰατρὸς Πρωσιεὺς Par. 1.

Med. 4. ἰατρός Πρωσιᾶς Par. 5. ἰατρός Πρωσιεύς Med. 3. ἰατρός ὁ Πρωσιεύς Mosc.

^e Scripti, Ὀλυμπίαι. Marg. Cas. Ὀλυμπιῶνες Par. 1. 5.

^f καὶ Πισιδιᾶς Par. 5. καὶ ὁ Πισιδιεύς Med. 3. 4. Esc.

^g προσπαροδοῦναι Med. 4. et ex correct. Med. 3.

^h περιπεριδείξαι Par. 5.

ⁱ ἐπώνυμοι Med. 4.

^k Τρόκμοι Par. 1. 5. Esc. Τρόγμοι Mosc.

^l Ἀτταλικοῖς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. sed Med. 4. postea

corr. ^m Γαλατίαν Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

5. Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος] Fuit enim Chalcedonius. Casaub.

Ibid.] In Diogene Laertio mendose Χαρχηδόνης appellatur. Cicero, Acad. I. I. c. 4. memorat duos præstantissimos studio atque doctrina, Xenocratem Chalcedonium et Aristotelem Stagiritem. De Dionysio nil aliud audivimus. Hipparchus fuit Nicæus Astronomus, quem Strabo et Plinius tantopere laudant. Asclepiadis vitam Clericus, in Hist. Medicinæ, eximie depinxit. (I. III. p. 2. c. 4.) F.

8. Ἀσκληπιάδης τε Πρωσιεὺς ἰατρός] Notanda hic est insignis illa inscriptio, quam reliquit nobis Celeberrimus Reinesius.

C. CALPURNIVS. ASCLEPIADES
PRVSA AD OLYMPVM MEDICVS
PARENTIBVS ET SIBI ET FRATRIB.
CIVITATES VII. A DIVO TRAIANO
IMPETRAVIT
NATVS III. NONAS MARTIAS.
DOMITIANO XIII. COS.
EODEM DIE. QVO. ET VXOR EIVS.
VERONIA. CHELIDON.
CVM QVA VIXIT ANN. LI.
STVDIORVM ET MORVM CAVSA
PROBATVS A VIRIS CLARISS.
ADSEDI MAGISTRATIBVS POP. R.
ITA VT IN ALIIS ET IN PROV. ASIA
CVSTODIAR IN VRNA
IVDICVM
VIXIT ANN. LXX.

(Ad quam celeberrimus auctor ita commentatur) Hæc me inscriptio inprimis adficit, quippe nusquam legere memineram, quod ea me docet de Asclepiade Prusienfis medico, imperante Traiano, Adriano, et T. Antonino, cum servili conditione fuisset, a quodam Calpurnio manumissum, civitatem Romanam et jus aliarum VII. impetrasse, et quæ sunt cætera. Cum audio Asclepiadis Βιθυνῆς, Κιλικίης, καὶ Πρωσιεύς, (Gal. in Isag.) ex Oratore inter medicos novæ sectæ conditoris, qui victus ratione potius quam usu medicamentorum morbos curare instituerit,

(qua de re Celsus, I. v. c. 1. Plin. I. xxvi. c. 3.) Mithridati ultimo expetiti, tempore Pompeii M. Romæ versati, et inter Bithynos ἀξιολόγους κατὰ παιδείαν ἄνδρας memorati a Strab. lib. xii. civem fuisse, et jam gentilem, heredem artis et fortasse nepotem ejus ut credam inducor. Vid. plur. in Syntagm. Inscript. Antiq. Reinesii Cl. xi. n. 4. p. 608. Anon.

10. ἑς Ὀλυμπιῶνες καλεῖσιν] Manuss. Ὀλυμπίαι, minus recte. Stephanus, Ὀλυμπος, ἕως Μυσίας. Ἀρριανὸς Βιθυνητῶν πρῶτον. Οἱ οἰκῶντες, Ὀλυμπιῶναι. Casaub.

20. τέτων δ' εἶναι ἔθνη τρία] Ascribam Plinii locum, qui aliter sentire videtur. (lib. v. c. 32.) Qui partem eam insedere Gallo- rum, Tolistobogi, et Voturi, et Ambitui, vocantur: qui Mæonia et Paphlagoniæ regionem, Trocmi. Prætenditur Cappadocia a septentrione et solis ortu, cujus uberrimam partem occupavere Τεκτοσάγες, ac Teutobodisci: et gentes quidem hæc. Populi vero ac Tetrarchiæ omnes, numero cxcv. Vide Livium et Justinum. Idem.

Ibid.] Plinius neque cum Strabone nec Livio convenit, et vix sibi constare videtur. Quomodo enim Trocmi Mæoniæ et Paphlagoniæ gentibus tam longe diffitis insidere potuerunt? Constat tamen est, quod Galli per Asiam sparsi stipendium tota cis Taurum Asia exegerunt: sed Livius Mæoniam, sub nomine Æolidis et Ioniæ comprehensam, non Trocmis, sed Tolistobogiis attribuit; Trocmis Hellepontiorum, et Tectosagibus mediterranea Asia dedit; ergo hoc modo a Plinio discrepat. Livius, ut inter Historicos sic inter Geographos optimus, eximiam itineris Cn. Manlii Cof. in Galatas descriptionem dedit, quæ A. U. C. 563, ante Ch. 189, accidit. Hunc ducem optimum sequamur. F.

21. Τρόκμοι] Ita et libro quarto legitur, et apud alios scriptores, et Plin. I. v. c. 32. hic Τρόγμοι inculcantes, quos interpretem retinuisse miror, cum sint nulli. Leonorius suspectum est: epitomæ Leonem habent. Infra, pro Blayro, Blaudentem exiret ex Stephano, et Orcaorycos ex sequentibus. Xyland.

25. ὑπὸ τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι] Attalus, Eumenis pater, primus Gallis stipendium dare abnuit; audacique incepto affuit fortuna. Vide Liv. I. xxxviii. c. 16. F.

26. τὴν δὲ Βιθυνίαν] Quum toties et Bithyniam a Galatia separaret,

καὶ Γαλλογραικίαν λεγόμεναι. Ἀρχηγὸς δὲ ^a μάλιστα δοκεῖ τῆς περσικῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενέσθαι ^b Λεονόριος. Τριῶν δὲ ὄντων ἐθνῶν ὁμογλώττιον, καὶ κατ' ἄλλο ὁδὸν ἐξηλλαγμένων, ἔκαστα διελόντες εἰς τέταρτας μερίδας, τετραρχίαν ἐκείνην ἐκάλεσαν, τε-
 5 τάρχιον ἔχουσαν ἴδιον, καὶ δικαστὴν ἓνα, καὶ στρατοφύλακα ἓνα, ὑπὸ ^c τῷ τετάρτῳ τεταγμένους, ὑποστρατοφύλακας δὲ δύο. Ἡ δὲ τῶν δωδεκά ^c τετραρχῶν βελὴ ἄνδρες ἦσαν τετακτοί· συνήκοντο δὲ εἰς τὴν καλούμενον Δρυνάμετον. Τὰ μὲν οὖν φονικὰ ἢ βελὴ
 10 εὐρινεῖ· τὰ δὲ ἄλλα οἱ τετάρτοι καὶ οἱ δικασταί. Πάσαι μὲν οὖν αὐτῇ τῇ πόλει πᾶσι ἢ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἡμᾶς δὲ εἰς τρεῖς, εἴτ' εἰς δύο ἡγεμόνας, εἴτα εἰς ἓνα ἦκεν ἡ δυναστεία, εἰς Διόταρον, εἴτα ἐκείνου διεδέξατο Ἀμύντας· νῦν δ' ἔχουσι Ῥωμαῖοι καὶ Τάτιον, καὶ
 15 τὸ ὑπὸ τῷ Ἀμύντῃ ^e γενομένην ἐπαρχίαν. ἔχουσι δὲ οἱ μὲν ^h Τρόμοι τὰ πρὸς τὸ Πόντον καὶ τὴν Καππαδοκίαν· ταῦτα δ' ὅτι τὰ κράτη αὐτῶν νέμονται Γαλάται. Φρύγρια δ' αὐτοῖς τετέλεστο τρία, ἡ Ταίιον ^k ἐμπορεῖον τὴν ταύτην, ὅπερ ὁ τῷ Διὶ κολοσσὸς χαλ-
 20 κούς, καὶ ἡ τέμενος ἄστυς καὶ Μιθριδάτιον, ὃ ἐδάκε Πομπήιος ^m Βογοδιάτορος, τῆς Ποντικῆς βασιλείας ἀφορίσας· τρεῖτον δὲ πρὸς Δανάλα, ὅπου τὸν σύλλογον ἐποίησαντο Πομπήιος τε καὶ ⁿ Λεύκουλλος· ὃ μὲν ἡ-
 25 κων ὅτι τὴν τῷ πολέμου ἀφαιρήσιν, ὃ δὲ πρὸς διδύς τὴν Ἰουσίαν, καὶ ἀπάρων ὅτι τὸν θρίαμβον. Τρόμοι μὲν δὴ τῶν ἑξῆς ἔχουσι τὰ μέρη· Τεκτοσάγες δὲ ^o τὰ πρὸς τὴν μεγάλην Φρυγίαν, ^p τὴν κατὰ ^q τὴν
 30 Ἰωνίαν καὶ ^r Ὀρκαορύκους· τέτατον δ' αὖ φρύγιον Ἀγκυρὰ, ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ ^s Βλαῦδον

ab iis volentibus acceperunt eam terram, quæ nunc Bithynia et Gallogræcia dicitur. Princeps trajectionis horum in Asiam præcipue existimatur fuisse Leonorius. Cum autem sint tres gentes eadem
 5 utentes lingua, et aliis quoque in rebus nihil differentes, quamvis earum in quatuor diviserunt partes, et tetrarchiam nominaverunt, quæ suum haberet tetrarcham, et judicem unum, unum exercitus præfectum, (*sic Stratophylacem verto*) tetrarchæ subditos, ac duos stratophylacum vicarios. Duodecimi
 10 tetrarcharum concilium viri erant trecenti: ii conveniebant in locum, cui nomen Drynæmeto: ii de cæde judicabant: reliqua tetrarchæ et judices. Quondam ergo ita erat constituta Galatia. Nostra
 15 ætate in trium, deinde duorum, tandem unius venit potestatem, Deiotari, cui successit Amyntas: nunc Romani et hanc, et quæ Amyntæ fuit, tenent provinciam. Trocmi Ponto et Cappadociæ con-
 finia possident: optima eorum, quæ habent Gala-
 20 tæ. Tria ipsis sunt castella muris cincta: Tavi-um emporium istorum locorum, ubi Jovis est colossus, et sacer locus, unde fontem abduci est nefas: Mithridatium, quod Pompeius a Ponto avulsum Bogodiatore dedit: tertium Danala, ubi Pom-
 25 peius et Lucullus convenerunt, cum ille ad successionem belli veniret, hic imperium ei traderet, atque ad triumphum abiret. Tectosagum regio magnam Phrygiam attingit, qua Pessinus est et Orcaoryci: horum castellum fuit Ancyra, ejusdem
 30 nominis cum oppidulo Phrygiæ, quod versus Ly-

^a δοκεῖ μάλιστα Med. 3. 4. Mosc.

^b Λεονόριος Par. 5. Med. 4. Mosc.

^c MSS. ἑκατοὶ διελόντες, recte. Marg. Cas. ἑκατον

διελόντες Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc.

^d τὴν τε Par. 5.

^e τετραρχῶν Med. 3.

^f Δρυνάμετον Par. 1. Med. 4. Δρυ-

μαίνετον Med. 3. Esc.

^g γενομένην πᾶσαν εἰς μίαν συναγαγόντες ἐπαρχίαν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^h Τρόμοι

Par. 1. 5. Esc. Mosc. et sic infra.

ⁱ τὰ εἰς Par. 1. 5. τὰ εἰς Med. 3. 4.

^k ἐμπορεῖον Med. 3. et sic fere semper cum

pro ei.

^l Scripti, τέμενος αὐτῆς ἄστυς. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^m Βογοδιάτορος Par. 1. 5. Med. 3. 4.

Bre. Esc. Mosc.

ⁿ Λεύκουλλος Esc. Mosc.

^o οἱ Med. 3.

^p τὴν Par. 5. τὴν Med. 3. 4. Bre. Mosc. sed Med. 4. habet τὴν

ex correct. ^q τὴν deest Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc.

^r Πισινῶντα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Πισινῶντα Esc. Mosc.

^s Ὀρ-

καύκος Par. 1. Med. 4. Ὀρκαορύκους Par. 5. Med. 3. Esc. Mosc.

^t Βλαῦρον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

paret, sitque id lippis notum et tonforibus, apparet legendum esse τὴν νῦν Γαλατίαν, ut est in veteribus libris. Casaub.

Ibid.] Num sit legendum, τὴν Βιθυνίαν καὶ νῦν Γαλλογραικίαν λεγόμεναι? Hæc certe levior emendatio est, et Justinus (l. xxv. c. 2.) hunc sensum corroborat. Fatendum est tamen MSS. plurimos habere Γαλατίαν. F.

2. Λεονόριος] Leonorius et Lutarius, seditione orta, a Brenno (sc. rege, nam Brennus, in lingua Celtica, sonat regem) secesserunt. Lutarius, primo, et postea Leonorius in Asiam, Nicomede adjuvante, mari trajecerunt. Liv. l. xxxviii. c. 16. Idem.

3. Τριῶν δὲ ὄντων ἐθνῶν ὁμογλώττιον] Galli patria lingua in Asia usi sunt, etiam in Hieronymi sancti temporibus. Tetrarchiæ forma eximie libertatem gentium septentrionalium exhibet, nec valde a fœdere Belgico hodie in Europa existente differt. Idem.

10. Δρυνάμετον] Drynæmetum significat quercum, vel quercetum potius. Nomen, ut opinor, a δρυς, quercus, et nam, delictum, deduci potest, nam ibi in cædem et alia crimina seniores judicia exercuerunt; ideoque quercus delictorum appellaretur. Vide Davissii Diction. linguæ Wallicæ. Idem.

14. Διόταρον] De Deiotaro vide supra. Idem.

16. τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντῃ γενομένην ἐπαρχίαν] Lege, cum veteribus libris, τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντῃ γενομένην, πᾶσαν εἰς μίαν συναγαγόντες ἐπαρχίαν. De hoc Amynta vide Dionem, l. xlix. Casaub.

Ibid. ἔχουσι δὲ οἱ μὲν Τρόμοι] Trocmos ad ortum, Tectosages ad septentrionem, et Tolistobogios ad notum, ponit: sed Pessinus

Tolistobogiis attribuenda, Phrygia magna abrepta. Haud aliter Strabonis verba sequentia explicare licet. F.

19. Ταίιον ἐμπορεῖον τὴν ταύτην] Manuscripti habent, τὰ εἰς, mendose. Plinius, lib. v. c. 32. *Oppida, Tectosagum Ancyra, Trocmorum Tavium, Tolistobogiorum Pessinus*. Ptolemæus de Trocmis Galatis, ἐν οἷς πόλεις Ταίιον. Casaub.

Ibid.] Tavium est hodie Tchoroumi. (D'Anv.) F.

23. ὅπερ ὁ σύλλογον ἐποίησαντο Πομπήιος τε καὶ Λεύκουλλος] Plutarchus in Lucullo, de eo et Pompeio, καὶ συνήλθον ἐν κώμῃ τινὶ τῆς Γαλατίας, καὶ προσεΐπον ἀλλήλους φιλοφρόνως, et in Pompeio, καὶ συνήλθον περὶ τὴν Γαλατίαν, neutro loco urbis nomine expresso ubi convenire. Casaub.

29. τέτατον δ' ἦν φρύγιον Ἀγκυρὰ] Imo μητρόπολις. Ptolemæus de Tectosagibus, quos ille vocat Tectosacas, ἐν οἷς πόλεις Ἀγκυρὰ μητρόπολις. Idem.

30. ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαῦδον πόλιν] Hujus Ancyra infra meminit. In libris scriptis totus locus ita legitur, τέτατον δ' ἦν φρύγιον Ἀγκυρὰ, ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαῦδον πόλιν Φρυγίαν. Et liber quoque Aldi Βλαῦρον habet pro Βλαῦδον: quod magis tamen probo. Stephanus, Βλαῦδος, πόλις Φρυγίας, ἀπὸ Βλαῦδος τὴν τὸν τοῦ εὐρόντος, ὡς Μενικράτης. Idem.

Ibid.] Ancyra: postea metropolis Galatiæ. Rudera Augustani ædificii magnificentiam imperatoris, et in hanc urbem benevolentiam indicant. Exinde Strabonem hujus vix ut castelli meminisse mirandum est. Tzetzes Augustum conditorem nominat, vel potius instauratorem, nam Livius *nobilem esse urbem*, cum Manlius bellum ibi gereret, affirmat. (l. xxxviii. c. 24.)

diam apud Blaudum est. Tolistobogii contermini sunt Bithyniæ et Phrygiæ, quæ Epictetus dicitur: castella eorum Blucium et Peium, quorum alterum regia fuit Deiotari, alterum gazæ adservandæ destinatum. Pessinus emporium est in iis regionibus, maximum habens templum, summaque cultum religione matris deorum, quam Angidistin appellant. Sacerdotes antiquitus reguli quidam erant, fructum magni sacerdotii percipientes: nunc eorum quidem honores valde sunt attenuati: emporium tamen constat. Locus facer ab Attaliciis regibus magnifice est exornatus templo porticibusque albi lapidis: illustre id fanum Romani fecerunt, cum inde simulacrum deæ acciverunt Sibyllæ oraculo moniti: ut et Æsculapii ab Epidauro. Mons urbi imminet Dindymum, unde Dindymene dicitur dea, ut a Cybelis Cybele. Prope Sangarius fluvius defluit. Ad hunc sunt antiqua Phrygum domicilia, Midæ, et eo prioris Gordii, aliorumque nonnullorum: ne vestigia quidem servantia urbium, sed pagi aliis paulo majores. De his est Gordium, et Gorbeius regia Castoris Saocondarii, quem ibi et uxorem ejus, filiam suam, Deiotarus trucidavit, castellumque diruit, et maximam pagi partem evastavit. Post Galatiam versus meridiem est Tatta palus, ad magnam sita Cappadociam apud Morimenam, pars magnæ Phrygiæ: et contigua huic regio usque ad

πολίχνη Φρυγική. ^a Τολιστοβόγιοι δὲ ὁμοῦσι Βιθυνοῖς εἶσι, καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ χαλκιδνὴ Φρυγία· φρυγία δ' αὐτῶν ^b ὅτι τό, τε ^c Βλούκιον, καὶ τὸ Πηϊόν· ὧν τὸ μὲν ἰὺ βασιλεῖον Διόταρος, τὸ δὲ γαζοφυλάκιον. ^d Πισσινὸς δ' ὅτι ἐμπορεῖον τῷ ^e ταύτῃ μεγίστων, ἱερὸν ἔχον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, σεβασμὸν μεγάλου τυγχάνον· χαλκοῦσι δ' αὐτῷ ^f Ἀγιδίστιν. Οἱ δ' ἱερεῖς τοπαλκιδνὸν μὲν δυνάσται πινέες ἦσαν, ἱεροσυνίῳ καρπιδνῶν μεγάλῃ· καὶ δὲ τῶν μὲν αἱ πῆχαι πολὺ μεμείωνται· ^g τὸ δ' ἐμπορεῖον ^h συμμυθεῖ. Κατεσκεύασται δ' ὑπὸ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων ἱεροσυνεπὺς τὸ τέμενος ναῶν τε καὶ τοῶν λευκολίθων· ὅππῃ δ' ἐποίησαν Ῥωμαῖοι τὸ ἱερὸν, ἀφιδρυμα εἰσένδε τῆς θεῆς μεταπεμφάμενοι καὶ τὸς ⁱ τῆς Σιδύλλης χρησμούς· κατὰ περ καὶ τῶν ^j Ἀσκληπιῶν τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ἐπὶ δὲ καὶ ὅροις ὑπερκαίμενον ^k τὸ πόλεως, τὸ Δίνδυμον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Δινδυμηνή, κατὰ περ ὑπὸ τῷ ^l Κυβέλων· ἡ Κυβέλη. Πλησίον δὲ καὶ ὁ Σαγγάριος ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν· ἐπὶ δὲ τῷ τὰ παλαιὰ τῶν Φρυγῶν οἰκητήρια, ^m Μίδου, καὶ ἐπὶ περὶ τὸν ⁿ Γόρδιον, καὶ ἄλλων πινῶν, ἐξ οὗ ἔχνη σώζοντα πόλεων, ἀλλὰ κῶμα, μικρῶν μείζους τῶν ἄλλων· οἷον ὅτι τὸ Γόρδιον, καὶ ὁ Γορβεῖος τὸ τῆς Κάστορος βασιλεῖον τῶν Σαωνονδαρίων, ἐν ᾧ γαμβρόν ὄντα ^p τῶτον ἀπέσφαξε Διόταρος, καὶ τὴν θυγατέρα τὴν εἰαυτῷ· τὸ δὲ φέρριον ^q ἀνέσσωσε, καὶ διελυμήνατο τὸ πλεῖστον τῆς κατοικίας. Μετὰ δὲ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον· ἡ τε λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, ^r ὡς χαλκιδνὴ τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ· τῇ κατὰ τὸς Μοριμνῶν, μέρος ^s δ' ὅσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· καὶ ἡ συνεχὴς ταύτῃ μέ-

^a Τολιστοβόγιοι Med. 3. Τολιστοβόγιοι Med. 4. ^b εἰσὶ Med. 3. ^c Scripti, Βλέσιον. Marg. Cas. sic Par. 5. ^d Πισσινὸς Par. 5. ^e ταύτῃ, μέγιστον ἱερὸν Par. 1. 5. Esc. Mosc. ^f Lege, Ἀγιδίστιν. Marg. Cas. Ἀγιδίστιν Par. 1. 5. ^g σημαίνει Par. 5. ^h τὸ δεῖν Mosc. ⁱ τὸ πόλεως defunct Med. 3. ^k Κυβέλων Med. 4. ^l Scripti, ἡ Κυβέλη. ^m Μίδα Med. 3. ⁿ Γοργίον Med. 3. ^o Γορβεῖος Par. 5. Med. 3. 4. Γορβεῖος Esc. Mosc. ^p τέτα Med. 4. ex correct. ^q Scripti, κατέσπασε. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r Scripti, περι- ^s καμένη. Marg. Cas. sic Par. 5. ^t τῇ κατὰ τοὺς Μοριμνῶν Par. 1. 5. Mosc. τῇ κατὰ Μοριμνῶν Med. 4. τῇ κατὰ τοὺς Μοριμνῶν defunct Med. 3. ^u δ' deest Par. 1. Med. 4.

c. 24.) Multo tamen fuit antiquior; nam Alexander in hac urbe legatos Paphlagonum recepit. (Arr. l. ii. p. 88. Edit. Amst. 1668.) Certe post Galaticum bellum defecerat, nam Mithridates Galatiam vexavit, nec Deiotarus Ancyra regiam habuit; et idcirco Augustus fere conditor dici posset. Metropolis nomen primo in nummis Neronis habet. Nunc Angour a Turcis appellatur: urbs est ampla, dives, et inter optimas Asiæ minoris recensetur. Habitatantur numerus 40000 æquat. Vide Busbeq. p. 48. Edit. 1660. sed præcipue Tournafortium. Ibi capras pilo ferico videre est hodie, quas Strabo supra ad Halyn fluvium memoravit. F.

3. Βλῆκιον] Quod Strabo Blucium, Cicero, pro rege Deiotaro, cap. 6. Luceium appellavit, et Peium a Memnone vocatur Tabia. M. Velferus, Rer. Boic. Lib. ii. p. 74. Edit. 1602. Anon.

4. Πισσινὸς δ' ἐστὶν ἐμπορεῖον] Sic scribitur etiam apud Ptolemæum, et plerisque alios Græcos ac Latinos. Sunt tamen qui scribant, Πισινὸς. Non adferam quæ de ejus vocis etymologia nugantur grammatici παρὰ τὸ πῶς εἶναι. Casaub.

Ibid.] Pessinuntis situs haud certus. Secundum Antoninum m. p. 99 ab Ancyra distat, et ad occasum ponitur. F.

7. Ἀγιδίστιν] Ita fere Hesychius, Ἀγιδίς, ἡ αὐτὴ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Inscriptio vero apud Sponium, Miscell. Sect. III. n. 58. p. 97. 98. ΜΗΤΡΙ ΘΕΩΝ ΑΓΙΣΤΕΙ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΥΧΗΝ, ubi vide Gallandium; et Pausan. l. i. c. 4. et l. vii. c. 17. Arnob. l. v. p. 158. Edit. Lugd. Bat. Acdestis vocatur. Supra, l. x. p. 683. Ἀγιδίς, pro Αἰγίς, legendum dixit Casaubonus. Anon.

Ibid.] Pausanias montem a dea Ἀγιδίς appellat, qui infra in Strabone Dyndimi nomen habet. F.

13. ἀφιδρυμα εἰσένδε τῆς θεῆς μεταπεμφάμενοι καὶ τὸς τῆς Σιδύλλης χρησμούς] Livius, lib. xxix. c. 10. Civitatem eo tempore repens religio invaserat, invento carmine in libris Sibyllinis, propter crebris eo anno de cælo lapidatum, inspectis. Quandoque hostis alienigena terræ Italiæ bellum intulisset, eum pelli Italia vincique posse, si mater Idæa a Pessinunte Romam advenire foret. Sed vide Herodianum, qui rem ab ovo repetit, totamque narrat. lib. i. c. 11. Edit. Argent. 1662. Casaub.

22. οἷον ἐστὶ τὸ Γόρδιον] Gordium fuit antiqui Midæ regia, ait Plut. in Alexand. p. 674. t. i. Edit. F. Furt. Idem.

Ibid.] Gordium, urbs Phrygiæ Helleponto proximæ, ad amnem Sangarium situm habuit. (Arrian. ad fin. l. i.) Postea Juliopolis a quodam Cleone regulo vocabatur. Vide paulo infra Strabonem. Plinius, l. v. c. 32. Gordiū-comē, quæ Juliopolis vocatur. F.

Ibid. καὶ Γορβεῖος τὸ τῆς Κάστορος βασιλεῖον] Conferatur hic locus cum illo proximo, ubi et Deiotari et Castoris cujusdam facta est mentio: non enim sunt hæc sana satis. Ibi leges et τὸ Μορβέος βασιλεῖον, quod videtur esse affine isti Γορβεῖος. Casaub.

Ibid. τὸ τῆς Κάστορος βασιλεῖον τῶν Σαωνονδαρίων, ἐν ᾧ γαμβρόν ὄντα τῶτον ἀπέσφαξε Διόταρος. Regia Castoris Saocondarii, quem ibi et uxorem ejus, filiam suam, Deiotarus trucidavit] Si τῶτον ad Saocondarium referas (qui melius ad Gallicum sonum Saocondarus sine i diceretur) Castor ille idem erit, qui Deiotarum accusavit; si ad Castorem, tum habuit ille Castor filium cognominem. De Deiotaro autem et ejus erga liberos crudelitate vide Plutarchum lib. de Stoicorum repugnantiis. Palmer.

Ibid.] Si conjicere a supradictis liceat, mallet legere, καὶ γὰρ Μορβέος τὸ τῆς Κάστορος, &c. Vide supra. F.

24. ἀπέσφαξε Διόταρος] Lege Plutarchum de immani crudelitate

χρητὸν Ταύρος, ἧς πλεῖστον Ἀμύντας εἶχεν. Ἡ μὲν οὖν Τάττα ἀλοπήγιον ἐστὶν αὐτοφύες· ἔτι δὲ πε-
ριπίπτειται ραδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς
αὐτὸ, ὥστε φερόμενος ἀλὼν ἀνέλκεσιν, ἐπειδὴν χα-
ρῶσι κύκλον χορίνιον· τὰ τε ὄρεα ἀλίσκεια, τὰ περὶ
ἀλμύρα τῷ σπερώματι τῷ ὕδατος, ὡς ἀχρῆμα
πίπτοντα ἀφ' οὗ ὡς ἐπιζῆν τῷ ἁλῶν. Ἡ τε δὲ
Τάττα ὅτι, καὶ τὰ ὡς Ὁρχορκοὺς, καὶ Πιγνι-
σὸν, καὶ τὰ τῷ Λυκαόνων ὀροπέδιον, ψυχρὰ, καὶ
ψιλά, καὶ ὀναγροδότα, ὑδάτων τε ἀπάνις πολλή· ὁ-
περ δὲ καὶ εὐρεῖν δυνατὸν, βαθύτατα φρέατα τῷ πάν-
των, καθάπερ ἐν Σοάτρεσι, ὅπερ καὶ περὶ φέρεται τὸ
ὕδωρ· ἐπὶ δὲ κομὸπολις Γαρσαδόρων πλησίον· ὁμοίως
δὲ καθάπερ ἀνδροφύς ἢ ἡ χώρα φερόμενα ἐκτρέφει
θαυμαστῶς, τρεχέας δὲ ἐρέας· καὶ πυνες ἔξ αὐτῶν
τέτων μέγιστον πλεῖστον ἐκτρίσαντο. Ἀμύντας δ'
ὑπὲρ τριακοσίας ἔχει πόλιν ἐν τοῖς τόποις τέτοις.
Εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι, ἡ Κωραλὶς μὲν ἡ μείζων, ἡ δ'
ἐλάττω ἡ Τρωγίτις. Ἐνταῦθα δὲ περὶ τὸ Ἰκόνιον ἐστὶ
πολίχθιον εὖ σιτωκισμένον, καὶ χώραν εὐτυχέστεραν ἔχον
τῆς λεχθείσης ὀναγροδότα· τὴν δὲ εἶχε Πολέμων.
Πλησιάζει δ' ἡδὴ τέτοις τοῖς τόποις ὁ Ταύρος, ὁ
τὴν Καππαδοκίαν ὀρίζων, καὶ τὴν Λυκαονίαν, ὡς
τῆς ὑπερκειμένης Κίλικας τῆς τρεχέας. Λυκαό-
νων τε καὶ Καππαδοκῶν ὄριον ἐστὶ τὸ μετὰ τὴν Κοροπασ-
σὴν κόμην Λυκαόνων, καὶ Γαρεαθύρων πολυχνὴς Καπ-
παδοκῶν. Ἐπὶ δὲ τὸ μετὰ τὴν ἀφ' ἑκτῆς φρερῶν
τέτων ἐκτὸν ἐκτοσὶ περὶ φάδιοι. Τῆς δὲ Λυκαονίας ὅτι
καὶ ἡ Ἰσαυρικὴ περὶ αὐτὴν τὸν Ταύρον. Εἴτα ἡ Ἰσαυ-
ρία ὁ κόμας δύο ἔχουσα ὁμωνύμως· ἡ μὲν Παλαιὰ
καλουμένη, ἡ εὐερκή· ὑπὲρ αὐτῆς δ' ἦσαν ταῦτα καὶ
ἄλλα κόμας συχνὰ· ληστῶν δ' ἀπασμ κατοικίαι.

Taurum, ejus maximam partem Amyntas tenuit.
Tatta salis est natura suapte concrecentis palus, at-
que ita facile concrecit aqua ejus ad quamvis rem
immerfam, ut, demisso circulo e funiculis facto, etiam
salis corollam inde extrahant: et aves, si aquam alis
atingant, statim decidant ob salem, quo eæ con-
crescunt. Est ergo Tatta, tum loca circa Orcao-
rycos, et Pignisum: inde Lycaonum colles plani,
frigidi, nudi, et asinis silvestribus compascui: aqua-
rum ibi magna penuria: atque ubi invenitur aqua,
profundissimi omnium sunt putei, ut Soatris, ubi
etiam venditur aqua: est is pagus oppidi instar
apud Garfabora: et tamen ista regio, quantumvis
aqua carens, mirum in modum oves nutrit, lanæ
asperæ, e quibus quidam amplissimas sunt confe-
cuti opes: et Amyntas ultra trecentos greges iis in
locis habuit. Sunt et paludes, major Coralis, mi-
nor Trogitis. Circum isthæc loca Iconium est
oppidum probe conditum, agro feliciore quam is
quem diximus onagros pascere: possedit Polemo.
Ad hæc loca jam Taurus accedit Cappadociam et
Lycaoniam distinguens a Cilicibus supra jacentibus,
qui Trachiotæ ab asperitate regionis dicuntur: Ly-
caonum et Cappadocum est limes quod interjacet
Coropassum Lycaoniæ pagum, et Gareathyra Cap-
padociæ oppidulum: horum castellorum interval-
lum est ad centum et viginti stadia. Lycaoniæ
etiam est Isaurica ad ipsum Taurum. Tum Isau-
ria, quæ duos habet pagos cognomines: veterem
nominant Euercem: his suberant etiam alii com-
plures pagi, prædonum omnes domicilia. Exhibu-

^a περιπίπτειται *Esc. Mosc.*

^b περιπίπτει τὸ ὕδατος τῶν *Par. 5.*

^c Ὁρχορκοὺς *Med. 3. 4. Esc. Mosc. sed Med. 4. habet Ὁρχοκοὺς*

^d Lege, Πιγνισόν. *V.*

^e ὀναγροδότα *Med. 3.*

^f τρεχέας *Esc.*

^g μέγιστος πλοῦτος *Par. 1. Med. 3.*

^h Κωραλὶς *Mosc.*

ⁱ Τρωγίτις *Par. 1. Med. 3. 4.*

^k τρεχέας *Med. 3.*

^l Κοροπασσὸν *Par. 1.*

^m Σαυρικὴ *Par. 5.*

ⁿ Σαυρία *Par. 5.*

^o ἔχουσα κόμας δύο *Med. 3. 4. Mosc.*

^p τὴν

litate istius bellæ adversus liberos. *Casaub.*

7. Ἡ τε δὲ Τάττα ἐστὶ] Hodie Tatta a Turcis dicitur. *F.*

8. καὶ τὰ περὶ Ὁρχορκοὺς, καὶ Πιγνισόν, καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὀρο-
πέδια] Pignissum, nisi fallor, appellat eam urbem, de qua
Steph. Πιγνισσα, πόλις Λυκαονίας. Ptolemæus Πιγνισόν appellat:
et legendum fortasse est in Strabone Πιγνισόν, per τ. *Casaub.*

10. καὶ ὀναγροδότα] Similiter Justinianus, in Constitutionibus
suis, Lycaoniam vocat ὀναγροδότον. De onagris Lycaoniæ Plin.
l. viii. c. 44. Onagri in Phrygia et Lycaonia præcipui. Idem.

12. καθάπερ ἐν Σοάτρεσι] Nescio sintne hæc Sovatra, quæ Pto-
lemæus Sivata inter Lycaoniæ urbes nominat; an potius quæ
idem Savatra appellat, licet in Isauria collocet. Nam Ptole-
mæus tria oppida Isauriæ tribuit: duo tantum Strabo. Idem.

Ibid. ὅπερ καὶ περὶ φέρεται τὸ ὕδωρ] Ut in Africa quadam re-
gione, ait lex xiv. §. 3. D. de alimentis vel cib. Idem.

Ibid.] Plinius Sindam memorat in confinio Galatiæ et Cap-
padociæ, inter urbes Lycaoniæ quatuordecim, quæ fortasse est
eadem cum Sovatris Strabonis. *F.*

13. Γαρσαδόρων] Urbs hæc, infra, lib. xiv. p. 979. Edit. Amst.
vocatur Γαρσαύρα, et sic videtur legendum. *Chr. Cellarius,*
Geograph. Antiq. l. iii. c. 4. in fine. Anon.

18. Κωραλὶς] Nunc Caralis. (D'Anv.) *F.*

19. Ἐνταῦθα δὲ περὶ τὸ Ἰκόνιον ἐστὶ] Iconium nobilitavit Pauli
ἐπιδημία: vide Actorum cap. xiv. comm. 1. *Casaub.*

Ibid. καὶ τὸ Ἰκόνιον ἐστὶ] Ammian. Marcellin. l. xiv. c. 2. vo-
cat Iconium Pifidiæ oppidum, antea Lycaoniæ: nomen traxit
ab imagine Medusæ, quam ex columna ibi suspendit Perseus,

uti auctor est Eustathius, ad Dionys. Perieg. ver. 857. Τῶν Λυ-
καόνων ἐστὶ καὶ τὸ Εἰκόνιον, τῇ εἰκόνι τῆς Γοργόνης παρονομαζόμενον, ἣν αὐ-
τόθι ἀναστήλωσαι λέγεται ὁ Περσεύς. Stephanus de Urbibus plane
aliā, eamque profus fabulosā, tradit originem, nempe a no-
mine εἰκῶν, id est, imago, quam Jovis mandato fecerant Prome-
theus et Minerva, ficcata Deucalionis tempore terra. *Anon.*
Ibid.] Iconium, hodie Cogni, unde nomen regioni. Xe-
nophon τὴν πόλιν Φρυγίας ἐχάτην appellat, et addit postea, ἐνταῦθα
ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας. Unde Lycaonia fuit inter Cappado-
ciam et Iconium. In sequentibus seculis multo major facta est,
sed limites non fat fuerunt discreti. Iconii Cicero castra habuit,
ex quo Ciliciæ Prov. adjectum esse patet. (Vide Ep. Fam.
l. xv. ep. 3, 4. ad Att. l. v. ep. 20.) Cæsares tamen Asiæ adje-
cerunt. *F.*

29. Ἰσαυρία κόμας δύο ἔχουσα ὁμωνύμως] Ptolemæus Isauricas
urbes refert, Savatra, Ausira, Isaura. Isaura autem et Ausira
literarum transpositione tantum differunt. Plinius sic, lib. v.
c. 27. Ciliciæ Pamphyliam omnes junxere, neglecta gente Isaurica:
oppida ejus intus Isaura, Clibanus, Lalassis. *Casaub.*

Ibid.] Harum una dicitur hodie Saura. *F.*

30. τὴν μὲν Παλαιὰν καλουμένην εὐερκήν] In puerili lapsu Xylan-
der hæsit, qui non potuit distinguere utrum proprium esset no-
men, Παλαιὰν, an εὐερκήν. Euercem ille indigitat: nos Palæam
Strabonem secuti, qui sic alibi τὴν Παλαιὰν Ἰσαυρίαν commemo-
rat. *Casaub.*

32. ληστῶν δ' ἀπασμ κατοικίαι] Amm. Marcellin. lib. xiv.
cap. 2. Namque et Isauri, quibus usitatum est sæpe pacari, sæpeque
inopinis

erunt hi Romanis negotium, et Publio Servilio, qui cognomen Isaurici inde retulit, a nobis visus. Is et Isauriam Romanis subegit, et plerasque piratarum munitiones excidit, quæ ad mare erant. In latere Isauriæ est Derbe, sedes Antipatri Derbæi, maxime adhærens Cappadociæ. Hujus fuerunt etiam Laranda. Mea ætate et Isaura et Derbam habuit Amyntas, cum Antipatrum illum Derbæum per insidias occidisset: idem Isaura quoque de Romanis accepit: quin et regiam sibi isthic condidit, antiqua Isauria everfa: cumque eodem in loco novum moliretur murum, ad finem opus non perduxit, sed eum Cilices per insidias interceptum occiderunt, cum in Homonadenfes impressionem fecisset. Cum enim Antiochiam Pisidiæ conterminam haberet, et usque ad Apolloniadem Apameæ Ciboto confinem, ac quædam ad montium latus pertinentia, necnon Lycaoniam, conatus est eos excindere, qui e Tauro in istam regionem, quæ Phrygiæ erat ac Ciliciæ, excursiones factitabant. Itaque multa cepit castella nunquam ante expugnata: de quibus etiam Cremna fuit. Sandalium autem ne tentavit quidem vi, situm inter Cremnam et Sagalassum. Cremnam colonia Romanorum occupavit. Sagalassus sub eo Romanorum est præfecto, qui Amyntæ regnum gubernat universum: abest ab Apamea unius diei iter: ab arce in urbem descensus est fere triginta stadiorum: vocatur etiam Selgeffus: eam urbem Alexander quoque cepit. Cæterum Amyntas, Cremna capta, cum in Homonadenfes expeditionem fecisset, qui maxime puta-

Παρέχον δὲ καὶ Ῥωμαίοις πρῶτα γὰρ καὶ τῶν Ἰσαυρικῶν πρῶτα γὰρ Πιιδίᾳ Σερβιλίῳ, ὃν ἡμεῖς εἰδομένον· ὃς καὶ ταῦτα ὑπέταξε Ῥωμαίοις, καὶ τὰ πολλὰ τῶν πειρατῶν ἐρύματα ἔδειλετο, τὰ ἐπὶ τῇ 5 θαλάττῃ. Τῆς δ' Ἰσαυρικῆς ἐστὶν ἐν πλεονεξίᾳ ἡ Δέρβη, μάλιστα τῇ Καππαδοκίᾳ ὀπισθεφυγὸς τὸ τῷ Ἀντιπάτρει τυραννεῖν τῷ Δερβήτῃ. τῷ δ' αὖ καὶ τὰ Λάρανδα· ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τὰ Ἰσαυρὰ καὶ τὴν Δέρβην Ἀμύντας εἶχεν, ὀπισθεφυγὸς τῷ Δερβήτῃ, καὶ 10 ἀνελὼν αὐτὸν· τὰ δ' Ἰσαυρὰ ὡς καὶ τῶν Ῥωμαίων ἐλὼν, καὶ δὴ ἡ βασιλείαν ἐαυτῷ κατεσκεύασεν ἐν ταῦτα, πῶς παλαιὰν Ἰσαυρίαν ἀνατρέψας. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ τὸν τεῖχος οἰκοδομῶν, ὅς ἐστι συντελέσας, ἀλλὰ διέφθειραν αὐτὸν οἱ Κίλικες, ἐμ- 15 βάλλοντα εἰς τὰς Ὀμοναδέας, καὶ ἔξ' αὐτῶν ληφθέντα· πῶς γὰρ Ἀντιόχειαν ἔχον τὴν πρὸς τῇ Πισιδίᾳ, μέχρις Ἀπολλωνιάδος τῆς πρὸς Ἀπάμειαν τῇ Κιβωτῷ, καὶ τὴν ὡραρίαν πᾶσαν, καὶ πῶς Λυκαονίαν, ἐπειρᾶτο τὰς ἐκ τῷ Ταύρῳ κατὰ τὴν Κίλικας 20 καὶ Πισιδίαν τὴν χώραν ταύτην Φρυγῶν οὔσαν καὶ Κιλικῶν ἔχειν· καὶ πολλὰ χωρία ἔδειλεν, ἀπόρητα ὡς πρὸς ὄντα, ὧν καὶ Κρήμνα· τὸ δὲ Σανδάλιον ἔδ' ἐνεχείρισσε εἰς πρῶτα, μεταξὺ κείμενον τῇ Κρήμνης καὶ Σαγαλασσῷ. Τὴν μὲν οὖν Κρήμναν ἀποικοὶ Ῥωμαίων ἔχουσιν. Σαγαλασσὸς δ' ἐστὶν 25 ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι τῶν Ῥωμαίων, ὃς καὶ ἡ Ἀμύντας βασιλεία πᾶσα· διέχει δ' Ἀπάμειας ἡμέρας ὀδόν, κατὰ δὲ ἔχουσα ὁδὸν πρὸς καὶ τεράκοντα σταδίων ἀπὸ τῷ ἐρύματος· καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ 30 Σελγησσόν· ταύτῃ δὲ πῶς πόλιν καὶ Ἀλέξανδρος εἶλεν. Ὁ δ' οὖν Ἀμύντας πῶς μὲν Κρήμναν εἶλεν· εἰς δὲ τὰς Ὀμοναδέας παρελθὼν, οἱ οἰομίζοντο ἀ-

^a Σερβιλίῳ Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^b ἰδομεν Par. 1. 5. Med. 4. ^c Scripti, ἐξείλε. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc. ἐξείλεν ἐπὶ δαδῶσση Med. 3. ^d τέτε δ' Esc. ^e Λάρανδα Par. 5. ^f Δερβίτη Par. 1. Med. 4. ^g Scripti, λαδών. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^h βασιλείαν Med. 3. 4. ⁱ αὐτῷ Par. 5. ^k κατεσκεύασεν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^l ἐμβάλλοντα &c, adusque καὶ inclusive, desunt Med. 3. ^m τῇ deest Med. 3. 4. ⁿ πρῶτα Med. 3. Esc. Mosc. ^o Σανδάλιον Par. 5. ^p ἐνεχείρισσε Par. 5. Mosc. sed in Mosc. η, quasi ἐνεχείρισσε, scribitur supra. ^q Σαγαλασσῷ Med. 4. Σαγαλασσὸς Mosc. ^r αὐτὴν Σελγησσόν Med. 4. et αὐτὴν καὶ Σελγησσόν ex correct. αὐτὴν καὶ Σελγησσόν Mosc. ^s δὲ deest Esc. Mosc. ^t παραλαβὼν Par. 5.

inopinis excursibus cuncta miscere, ex latrociniiis occultis et raris, alente impunitate adulescentem in pejus audaciam, ad bella gravia proruperunt. Latronum Isaurorum mentio fit in leg. x. Codic. de Feriis. Anon.

1. καὶ τῷ Ἰσαυρικῷ πρῶτα γὰρ Πιιδίᾳ Σερβιλίῳ] Is est, ut puto, quem ait Dio, libro xxxv. mortuum esse ὑπεργήρων paulo post Julii Cæsaris necem: quanquam Dio Sulpitium Isauricum appellat. Casaub.

2. Πιιδίᾳ Σερβιλίῳ, ὃν ἡμεῖς εἰδομένον] Publius Servilius Vatia, eo quod piratarum munitiones et Isauram urbem demolitus est, nomen Isaurici acquisivit. Hic mortuus est, Hirtio et Panfa Coss. annos circiter sexaginta ante Tiberii regnum. Servilius autem filius, qui Coss. cum Julio Cæsare II. fuit, nomen idem habuit. Hujus sæpe in Ciceronis Philippicis occurrit mentio. Hic certe est, quem novit Strabo. F.

5. Τῆς δ' Ἰσαυρικῆς ἐστὶν ἐν πλεονεξίᾳ ἡ Δέρβη] Derbe urbs est Lycaoniæ. Lucas, in Actis, cap. xiv. com. 6. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περιχώρον. Stephanus est φέρειον Ἰσαυρίας: Ptolemæo inter urbes Cappadociæ prima Derbe recensetur. Casaub.

6. τὸ δ' Ἀντιπάτρου τυραννεῖον τῷ Δερβήτῃ] Hunc supra λεγόντων appellavit, hic tyrannum: ut mirer valde optimum virum. M. Tullium de hoc ita scribere ad Q. Philippum Proconsulem: (ad Famil. l. xiii. ep. 73.) Cum Antipatro Derbete, inquit, mihi non solum hospitium, verum etiam summa familiaritas, intercedit. Idem.

Ibid.] Cum Antipatro familiaritas Ciceroni intercessit, ut opinor, dum Ciliciæ hic præfuit. Nam inire gratiam proconsulum in provinciis ii reguli studebant. Durante bello civili, et post Cæsaris mortem, multi tyranni extiterunt, amotis Romanis. Hic Antipater vel Pompeii vel Antonii fautor fuit, ideoque a Cæsarianis reprehensus. Quocirca diversas sententias Ciceronis et Strabonis non est cur miremur. F.

7. τοῦ δ' ἡ καὶ τὰ Λάρανδα] Ptolemæus Laranda Derbæ statim subjicit. Stephanus πόλιν Λυκαονίας vocat: Diodorus Siculus, lib. xviii. πόλιν Πισιδίαν, ut et Isaura. Casaub.

Ibid.] Laranda nunc Larendeb. (D'Anv.) F.

22. τὸ δὲ Σανδάλιον] Stephanus, Σανδάλιον, Πισιδίας χωρίον. Casaub.

Ibid.] Χωρίον, castellum, ut Cellarius recte vertit. Alii regionem esse opinantur. F.

24. Τὴν μὲν ἐν Κρήμναι ἀποικοὶ Ῥωμαίων ἔχουσιν] Ptolemæus inter Pisidiæ urbes refert Cremnam coloniam: uno verbo id notans, quod Strabo. Casaub.

25. Σαγαλασσὸς] Οὐ μικρὰ πόλις, ait Arrianus, l. i. p. 76, 77, Edit. Amst. 1668. qui Σαγαλασσὸς vocat. Urbs Pisidiæ. De agro Sagalasseno uberrimo, et Pisidis bellicosiss, vide Liv. l. xxxviii. c. 15. F.

29. καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ Σελγησσόν] Stephanus, Σαγαλασσὸς, πόλις Πισιδίας· λέγει καὶ Σελγησσόν. Casaub.

32. οἱ δὲ τὰς Ὀμοναδέας παρελθὼν] Videntur Homonadenfes minus

ληπτότατοι, καὶ καταστάς ἡδὴ κύριος τῷ πλείων χω-
ρίων, ἀνελών καὶ τὸν τύραννον ^a αὐτὸν, ὃς ἀπάτης
ἐλήφθη ^b αὐτὸς τῆς τῆς τυράννης γυναῖκος. Καὶ τῆτον
μὲν οὕτως διεφθίμεν. Ἐκείνους δὲ ^c Κυρίνιος ἐξεπόρ-
θησε λιμῶ, καὶ τετρακχιλίους ἀνδρας ἐζώρησε, καὶ ^d
σιωμάσεν εἰς τὰς ἐγγύς πόλεις· τὴν δὲ χώραν ἀπέ-
λιπεν ἔρημον τῷ οὐκ ἀκμῇ. Ἔστι δὲ ^e καὶ ^f ἐφ' ὑψη-
λοῖς τῶ Ταύρου μέρεσι, κρημνοῖς σποτόμοις σφόδρα, καὶ
τὸ πλέον ἀβάτοις, οἱ μὲν κοῖλον, καὶ ^g εὐχαιρὸν πεδίον,
εἰς αὐλῶνας πλείους διηρημένον· τῶτο δὲ γεωργούντες, ^h
οἰκοῦν οἱ ταῖς ὑπερκειμένης ὀφρύσιν, ἢ σπηλαίοις· τὰ
πολλὰ δ' ἐνοπλοὶ ἦσαν, καὶ ⁱ κατέτεχον πλὴν ἄλλο-
τριαν, ἔχοντες ὅρη τειχίζοντα πλὴν χώραν αὐτῶν. Συν-
αφείδ' εἰς τὰ τοιαῦτα οἱ τε ἄλλοι Πισιδαι, καὶ οἱ Σελ-
γῆς, οἵπερ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῇ Πισιδῶν. Τὸ μὲν οὖν ^j
πλέον αὐτῶν μέγας τὰς ἀκρωτείας τῶ Ταύρου κατέχει·
πῆνες δὲ καὶ ^k ὑπὲρ Σίδης, καὶ ^l Ἀσπένδου, Παμφυλι-
κῶν πόλεων, κατέχουσι γέλωρα χωρία, ἐλαφύριτα
πάντα· τὰ δ' ὑπὲρ τούτων ^m πάντα ⁿ ὄρηα ἡδὴ, Κα-
τεννεῖς, ὁμοῖοι Σελγῶσι καὶ Ὁμαναδῶσι· ^o Σαγα- ^p
λασθεῖς δ' ὅτι τὰ ἐντὸς τὰ πρὸς τῇ Μιλυάδι. Φη-
σὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τῷ Πισιδῶν πόλεις εἶναι ^q Σέλ-
γην, ^r Σαγαλασθὸν, ^s Πετνηλίσθον, Ἀδαδάτην,
Βριάδα, Κρήμναν, ^t Πιτυασθὸν, Ἀμβλάδα, Ἀνά-
βουρα, Σίνδα, ^u Ἀαρασθὸν, ^v Ταρβασθὸν, ^w Τερμεσ- ^x
θὸν· τούτων δ' οἱ μὲν εἰσὶ ^y τελέως ὄρειοι, οἱ δὲ καὶ
μέχρι τῷ ὑπὸ ταύρων καθήκοντες ἐφ' ἐκάτερα, ὅτι
τε ^z Παμφυλίαν καὶ ^{aa} Μιλυάδα καθήκοντες, Φρυγί-
αν καὶ Λυδοῖς καὶ Καρσίην ὁμοῖοι, πᾶσιν εἰρηνηκοῖς ἔδουσι,
καίπερ ^{ab} πρὸς ὁρίους ἔσιν. Οἱ δὲ Παμφυλῆες, πολὺ ^{ac}
τῶ Κιλικίᾳ φύλα μετέχοντες, ^{ad} τελέως ἀφῆνται τῷ
ληστικῶν ἔργων, ὅσδε τῆς ὁμοῖας ἔωσι κατ' ἡσυχίαν
ζῆν, ^{ae} καίπερ τὰ νότια μέρη τῆς ^{af} ὑπὸ ταύρων τῶ Ταύρου

bantur inexpugnabiles, et jam pleraque loca cepif-
set, ipsorum quoque tyrannum sustulisset, dolo ux-
oris ejus captus periit. Ipsos autem Cyrinius fame
expugnavit, ac quatuor millia virorum cepit vivos,
inque vicinis collocavit urbibus, regione vacua ho-
minum vigentis ævi relicta. Est etiam in summis
partibus Tauri et præcipitiis, ac fere inaccessibleis, in
medio cavitas, et campus bonæ glebæ in convalles
aliquot divisus: eum colentes habitabant in su-
perne imminentibus superciliis ac spelunca: ple-
rumque autem in armis degebant, et incurfabant
alienum solum, cum ipsorum montibus, tanquam
muris, muniretur. Contigui his sunt cum reliqui
Pisidæ, tum inter eos nobilissimi Selgenses. Major
Pisidarum pars extremitates Tauri montis tenet:
quidam etiam supra Siden et Aspendum, Pam-
phyliaæ urbes, incolunt terrestres colles, oleis omnes
confitos. Supra hos omnia jam montosa, Caten-
nenses, finitimi Selgensibus et Homanadensibus:
Sagalassenses autem introrsum ad Milyadem. Ar-
temidorus Pisidiaæ urbes numerat Selgam, Sagalaf-
sum, Petnelissum, Adadatem, Briadem, Cremnam,
Pityassum, Ambladem, Anabura, Sinda, Aarassum,
Tarbassum, Termessum. Horum alii plane sunt
montani, alii utrinque usque ad radices montium
pertinent, versus Pamphyliam et Milyadem, finiti-
mi Phrygibus, Lydis, et Caribus: quæ gentes,
quanquam versus septentrionem habitant, omnes
tamen sunt pacificæ. Pamphyli, qui valde sunt na-
tionis Ciliciæ participes, non prorsus a prædationi-
bus abstinent, neque patiuntur vicinos quiete vi-
vere: quanquam radices Tauri austrinas accolant.

^a αὐτῶν Par. 1. 5. Mosc.

^b Κυρίνιος Med. 3. 4.

^c καὶ deest Esc. Mosc.

^d Scripti, ἐν ὑψηλοῖς. Marg. Cas. sic

Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^e εὐχαιρὸν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Mosc. εὐχαιρὸν Esc.

^f κατέτεχον τρία Par. 5.

τὴν ἀπὸ οmissis, idque sine lacuna intercedente.

^g πάντα deest Par. 1. 5. Esc. Mosc.

^h ἡδὴ ὄρειά Par. 1. 5. Mosc.

ⁱ Σαγαλασθεῖς Par. 1. Mosc. Σαγαλασθεῖς Par. 5.

^k Σελγῆν Mosc.

^l Σαγαλασθὸν Par. 1.

^m Πετνηλίσθον Med. 4.

ⁿ Πιτυασθὸν Med. 4.

^o Ἀαρασθὸν Par. 1.

^p Ταρβασθὸν Par. 1. Med. 4.

^q Τερμεσθὸν Par. 1. Med. 4.

^r τελέως

Med. 3. 4. Esc.

^s καθήκοντες deest Med. 3. 4.

^t πρὸς ὁρίους Mosc.

^u Scripti, καὶ πρὸς τὰ. Marg. Cas. sic Par. 5.

* Sic legendum, cum MSS. non ὑπερκαίας. Marg. Cas.

minus fuisse veteribus cogniti, aut potius neglecti fuisse a priscis
geographis. Sic enim Plinius, lib. v. c. 27. Simili modo om-
nibus, qui eadem composuere, ignorata est illi contermina gens Ho-
monadum; quorum intus oppidum Homonā. Cætera castella XLIV.
inter asperas convalles latent. Casaub.

4. Εκείνους δὲ Κυρίνιος ἐξεπόρθησε λιμῶ] Meminit hujus rei
Cornel. Tacitus, Annalium lib. iii. cap. 48. de Sulpicio Qui-
rinio loquens: Nihil ad veterem et patriciam Sulpiciorum fami-
liam Quirinius pertinuit, ortus apud municipium Lanuvium: sed
impiger militiæ, et acerbis ministeriis consulatum sub Divo Augusto,
post expugnatis per Ciliciam Homanadensium castellis insignia tri-
umpho adeptus, datusque rector C. Cæsari Armeniam obtinenti,
Tiberium quoque Rhodi agentem coluerat. Strabo χωρία vocat,
quæ Plinius et Tacitus castella. Idem.

Ibid.] Quirinius Cos. fuit A. U. C. 741. postea Syriae prov.
ἐργαζών. Hic ille est, cujus Div. Lucas in Evangelio meminit,
secundum Usserium. Vide Chronol. ad Ann. Jul. Per. 4709.
F.

14. οἱ Σελγῆς] Alexandri temporibus mores eosdem in Sel-
gis observamus. (Arr. l. i. p. 76. Edit. Amst. 1668.) De Side
et Aspendo plura infra referemus. Idem.

22. τῇ Πισιδῶν πόλεις εἶναι Σελγῆν] Commemorat Ptolemæus,
et Stephan. Σελγῆν, πόλιν Πισιδίας, ἀπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου. Casaub.

23. Πετνηλίσθον] Hæc est illa urbs, quæ Ciceronis arma sen-
sit, ab eo valide expugnata: quod multæ ejus epistolæ docent.
Vocat autem Cicero ad Famil. l. xv. ep. 4. Pindenissum: et ita
placuit eruditissimo Bosio rescribendum esse apud Strabonem;
quod non possum summo viro concedere. Video enim Græcos
omnes sic fere appellare, ut Strabo facit. Ptolemæus quidem
Πεδνηλίσθον: Stephanus autem Πεδνηλίσθον. Polybius, quem per
omnia sequitur noster, Πεδνηλίσθους hujus loci incolas vocat. Quare
in Strabone quoque sic omnino legendum, scribendumque, per
δ, Πεδνηλίσθος. Idem.

Ibid.] Petnelissus (Pletenissus Plinii) consensu omnium est
urbs Pisidia. Pindenissum Ciceronis, Eleutherocilicæ me-
tropolis, tam longe distat. F.

Ibid.] Ἀδαδάτην] Ptolemæus Adada vocat. Casaub.

Ibid.] Hæc urbium nomina, vix aliter nota, investigare non
utile est. Sindam Livius inter Cibyam et Caralitum paludem
habet. Sinda Plinii (l. v. c. 27.) in confinio Galatiæ et
Cappadociæ, si textus sanus est, certe non est Sinda Strabonis
aut Livii. (l. xxxviii. c. 15.) Termessum Strabo in libro se-
quenti describit. F.

24. Ἀμβλάδα] Scribe, Ἀμβλάδα, et verte Amblada, non Am-
bladum. Ἀμβλάδα recte mox, et apud Stephanum. Casaub.

Phrygibus accedunt et Cariæ Tiaba, Sinda, et Amblada : unde Ambladenſe vinum, curationibus medicis utile. Piſidæ montani fere per tyrannorum dominia, ut et Cilices, diviſi, ad latrocinia ſunt condocefacti : et aiunt antiquitus iis permixtos Leleges, homines errabundos, ob ſimilitudinem morum una cum iſtis victitaſſe. Selge urbs ab initio eſt condita a Lacedæmoniis, atque etiam ante a Calchante : deinde conſtitit ob bonam reipublicæ formam, ita ut aliquando etiam viginti virorum millia habuerit. Mirabilis eſt eorum locorum natura. Nam in ſummis Tauri montanis regio eſt multis hominum millibus alendis ſufficiens, valde ferax frugum : ut et oleas multis in locis producat, et bonas vites, omniſque generis pecori paſcendo ſufficiat. Supra in orbem ſilvæ ſunt omni-genæ materiæ. Plurimus apud eos Styrax naſcitur, arbor non magna, ſed recta : unde et ſtyracina ſiunt jacula, corni haſtilibus ſimillima. In harum truncis arborum naſcitur genus quoddam vermisligna comedentis. Is vermis, cum ad ſuperficiem uſque exedit lignum, initio furfuribus aut ſerramentis ſimile quoddam ramentum effundit, cujus acervus ad radicem coit : poſtea liquor quidam deſtillatur, qui in modum gummiſ facile concreſcit : huius liquoris partes, quæ in ſcobem radici adſitam deferuntur, cum hac et cum ipſa terra permifcuntur, niſi ſi quid maiorem in modum concrevit, itaque purum permanet : quod autem in ſuperficie trunci hæret per quem deſluit, id concretum purumque exiſtit : faciunt etiam e non puro quidpiam ligno admixtum et terræ, odoratius puro, ſed vi inferius, quod tamen fallat plerofque vulgo : eo ad ſuffitum utuntur ſuperſtitioſi plurimo. Laudatur etiam Selgica iris, et unguentum ex ea. Habet et adſcenſus paucos quofdam circa urbem, et Selgææ

κατέχοντες. Εἰς^a δὲ τοῖς Φρυγῶν ὁμοιοί, καὶ τῇ Καρία, ^b Τιάδα, καὶ Σίνδα, καὶ Ἀμβλάδα, ὅθεν καὶ ὁ Ἀμβλαδεὺς οἶνος ἐκφέρεται, πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ὀπιτηδεύει. Τῶν δ' ἐν ὄρεσιν, ὡς εἰπεῖν, Πισιδῶν, οἱ μὲν ἄλλοι καὶ πυραυνοῖς μεμερισμένοι, καθάπερ οἱ Κίλικες, ληστρικῶς ἠσκημένοι· φασὶ δ' αὐτοῖς τῷ Λελέων συγκρατίζεσθαι πινὰς τοπαλαίων πλάνης ἀνθρώπων, καὶ συμβῆναι αἰσὶ τῷ ὁμοιοτροπίαν αὐτοῖς. Σέλγη δὲ καὶ ἐξαρχὴς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκτίσθη πόλις· καὶ ἐπὶ αὐτῇ Κάλχανος· ὑστερὸν δὲ καὶ αὐτῇ ἐμεινεν αὐξηθεῖσα ἐκ πολιτείας νομίμως, ὥς ποτε καὶ διστυριάνδρος εἶναι. Θαυμαστὴ δ' ἐστὶν ἡ φύσις τῆς πόλεως. Ἐν γὰρ ταῖς ἀκρωτείαις τῆς Ταύρου χώρας, μυριάδας τέφρην δυνάμενη, σφόδρα εὐκαρπὴς ἐστίν, ὥστε καὶ ἐλαϊόφυτα εἶναι πολλὰ χωρία, καὶ εὐάμπελα, νομάς τε ἀφθόους ἀνέσθαι παντοδαποῖς βοσκήμασι. Κίκλω δ' ὑπερκενται δρυμοὶ ποικίλης ὕλης· πλείους δ' ὁ ἑστύραξ φύεται παρ' αὐτοῖς, δένδρον ἕ μέγα, ὀρθὸν ἀφ' οὗ καὶ τὰ στεφάνια ἀκοντίσματα ἐοικότα τοῖς κερναῖοις. Ἐγγίθει δ' ἐν τοῖς τελέχεσι ξυλοφάγου τι σκώληκος εἶδος, ὃ μέχρι τῆς ὀπιφανείας ἀφ' αὐτοῦ τὸ ξύλον, τὸ μὲν πρῶτον πτύροις ἢ ἀρίσμασι ἐοικὸς π. ψήγμα παρῇ, καὶ σωρὸς οὐκίσταται πρὸς τῇ ρίζῃ· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολείβεται πρὸς ὑγεία δεχομένη πᾶσιν ῥαδίαν ὡς ἀπλησίαν τῇ κόμμῃ· ταύτης δὲ τὸ μὲν, ὅτι τὸ ψήγμα πρὸς τῇ ρίζῃ καταμύχθεν, ἀναμύχεται τούτῳ τε καὶ τῇ γῇ, πλείον ὅσον τὸ μὲν ὀπιπολὺ συστάν· ἀφ' αὐτοῦ καθάρει· τὸ δ' ἐν τῇ ὀπιφανείᾳ τοῦ τελέχεος, καὶ ὑπὸ ῥεῖ, πίνεται, καὶ τοῦτο καθάρει· ποιεῖσι δὲ καὶ ἐκ τῆς μὴ καθάρου μύχμα ξυλομύχες π. καὶ γαμύχες, εὐωδέστερον τῶ καθάρῳ, τῇ δ' ἄλλῃ δυνάμει λειπόμηνον· λαμβάνει δὲ τὰς πολλὰς, ὅς πλείω χρώνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες. Ἐπαινέται καὶ ἡ Σελγηκὴ ἴρις, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἄλειμμα. Ἐχει δ' ὀλίγας πρὸς ὁρίσεις

^a δὲ καὶ Par. 1. Med. 4. ^b Τιάδαι Par. 5. Τιανῶ Mosc. ^c συμμειναι Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. Xylander videtur legisse, συμμειναι. V. ^d ὁμοιοτροπίαν Esc. Mosc. ^e Μακεδόνων Esc. ^f Scripti, ὡς καὶ διστυριάνδρος ποτὲ εἶναι. Marg. Cas. sic Par. 1. ὥστε καὶ διστυριάνδρος ποτὲ εἶναι Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^g στεφάναι Par. 5. ^h δὲ καὶ Mosc. ⁱ κερναῖοις Med. 3. κερναῖοις Med. 4. ^k σκώληκος Par. 5. ^l κόμη Par. 1. κόμη Par. 5. Med. 4. κόμη Med. 3. Esc. ^m ἐν ἐπιπολήῃ Med. 3. 4. ἐν ἐπιπολήῃ Esc. Mosc. ⁿ καθάρει διαμύχεται Med. 4. ^o τὸ τ' ἐν Med. 4. ^p Scripti, ἔον πηγύεται. Marg. Cas. sic Par. 1. ἔον Med. 4. ^q δ' ἐν τοῦ Par. 5. Med. 4. ^r δὲ καὶ Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^s ἀλαγμα Par. 1.

2. Τιάδα, καὶ Σίνδα] Legendum, Τάδαι καὶ Ἰσινδα. Lectio Straboni hoc modo restituenda est, apud quem male, Τιάδα καὶ Σίνδα. Holsten. in Stephan. p. 31.

Ibid. Τιάδα καὶ Σίνδα] Scribendum est Τάδαι καὶ Ἰσινδα : hæc est certissima et indubitata lectio. Miror autem profecto Casaubonum hos errores non subolfecisse, nam pro Τιάδα reponendum esse Τάδαι, et pro Σίνδα Ἰσινδα, suis locis demonstrabimus. Berkel. in Steph. p. 116. num. 85.

9. Σέλγη δὲ] Selgæ multa mentio apud geographos et historicos. Casaub.

19. δένδρον ἕ μέγα, ὀρθὸν] Lego, δένδρον ἕ μέγα, ὀρθὸν δὲ καὶ ὑψηλόν : nam vox ὀρθὸν mihi adhuc est incognita. De Styrace et ejus gummi, vide Dioscoridem, lib. i. cap. 79. et Plin. I. xii. c. 17. Idem.

Ibid.] Adde Joan. Rhodium, ad Scribonii Largi Compos. 88. Anon.

Ibid.] Quomodo autem, si Casaubonum sequamur, δένδρον οὐ μέγα potest esse ὑψηλόν? Bodæus, in Theoph. p. 1030. legit, οὐ

μέγα, ὅρθιον δὲ, et plurima de Styrace ab authoribus optimis congesta. Optimus Styrax, ait Dioscorides, est Κατακαλίτης καὶ Πισιδιακὸς, καὶ Κιλικίος. Hodie in Sicilia et Italia læte provenit. Linnæo, in Dodecandria Monogynia, Styrax genus, species officinale. F.

26. παραπλησίαν τῇ κόμμῃ] Malim, πρὸς κόμμῃ. Nam κόμμι dicunt, non κόμμη. Casaub.

27. καταμύχθεν] Deferuntur : legi enim κατεμύχθεν, pro καταμύχθεν. Cogitavi etiam, pro ἐπιπολὺ, legendum, ἐπὶ τῆς ἐπιπολῆς : sed consului citra mutationem loci. Xylander.

29. τὸ μὲν ἐπιπολὺ συστάν] Lege, cum veteribus libris, ἐν ἐπιπολῇ συστάν. Casaub.

35. Σελγηκὴ ἴρις, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἄλειμμα] Ita Plinius, l. xiiii. c. 1. Irinum (unguentum) Corinthi diu maxime placuit, postea Cyzici. Sed, l. xxi. c. 7. ait, Iris—laudatissima in Illyrico. Non improbat et Pisidica. Mox, Irinum—Cilicium maxime laudatur atque septentrionale. F.

ᾧ τὴν πόλιν· καὶ τὴν χώραν τὴν Ἀσελγαίων
ὀρεινὴν, κρημνῶν καὶ χαράδρων οὖσαν πολλήν, ἃς
ποιεῖσιν ἄλλοι τε ποταμοὶ, καὶ ὁ Εὐρυμέδων, καὶ ὁ
Κέστρος, ἀπὸ τῶν Σελγαίων ὁρῶν εἰς τὴν Παμφυλίαν
ἐκπίπτοντες θάλατταν· γέφυρα δ' ἐπέκεινται ταῖς ὁ-
δοῖς. Διὰ τὴν ἐρυμνότητα, οὔτε ποταμὸν, οὔτ' ὕψος.
οὐδ' ἅπασι οἱ Σελγαῖοι ἔτι ἄλλοις ἐγένοντο·
ἀλλὰ τὴν μὲν ἄλλω χώραν ἀδεῶς ἐκαρποῦντο, ὑπὲρ
δὲ τῆς κείνου τῆς τε ἐν τῇ Παμφυλίᾳ, καὶ τῆς ἐν-
τὸς τῆς Ταύρης, διεμάχοντο πρὸς τὰς βασιλέας αἰ-
εὶ πρὸς δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τακτοῖς ποσὶ κατέχον τὴν
χώραν πρὸς Ἀλέξανδρον δὲ πρὸς Βασιλέα δὲ χερ-
σὶν τὰ ποταμὸν εἶπον καὶ Φιλίαν· νῦν δὲ ὑπὲρ
κοι τὴν πελάγος γένεσιν, καὶ εἰσιν ἐν τῇ ὑπὸ Ἀμύντα
ἡ τεταγμένη πόλις.

Ἰστοῖς Βιθυνίοις ὁμοῖοι πρὸς νότον, ὡς ἔφην, οἱ
ᾧ τὸν Ὀλυμπον τὴν Μύσιον ποταμὸν ἀπορροήσας Μυ-
σοῖ τε καὶ Φρύγας· ἐκαστὸν δὲ τὸ ἔθνος διττόν ἐστι.
Φρυγία τε γὰρ ἡ μὲν καλεῖται μεγάλη, ἥς ὁ Μίδας
ἐβασίλευσε, καὶ ἥς μέρος οἱ Γαλάται κατέχον· ἡ δὲ
μικρά, ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ ἡ ᾧ τὸν Ὀλυμ-
πον, ἡ καὶ Ἐπίκτητος λεγομένη. Μυσία τε ὁμοίως,
ἡ τε Ὀλυμπιὴ συνεχὴς οὖσα τῇ Βιθυνίᾳ, καὶ τῇ Ἐ-
πικτήτῳ, ὡς ἔφη Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ τῶν πέραν Ἰστρου
Μυσῶν ἀπακείσθαι· καὶ ἡ ᾧ τὸν Κάϊον καὶ τὴν
Περγαμνίαν, μέχρι Τεὐθρατίας καὶ τῶν ἐκβολῶν
τῆς ποταμῶ. Οὕτω δ' ἐνέλλαται ταῦτα ἐν ἄλ-
λοις, ὡς πολλάκις λέγουσιν, ὥστε καὶ τὴν ᾧ τὸ
Σίπυλον, Φρυγίαν οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν, ἀδήλον εἶτε τῆς
μεγάλης, εἶτε τῆς μικρᾶς, μέρος ἔσαν· ὅτι καὶ τὸν
Τάνταλον Φρύγα, καὶ τὸν Πέλοπα, καὶ τὴν Νιόβην
ὁποτέρως δ' ἀν' ἑχοί, ἢ γε ἐπάλλαξις φανερά· ἡ γὰρ
Περγαμνίαν, καὶ ἡ Ἐλαίτις, καὶ ὡς ὁ Κάϊος ἐκ-
πίπτει, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τεὐθρατία, ἐν ἡ Τεύθρας,
καὶ ἡ τῆς Τηλέφου ἐκτροφῆς, ἀναμέσον ὅτι τῆς τε Ἐλ-
λησπόντου, καὶ τῆς περὶ Σίπυλον, καὶ Μαγνησίας
ὑπὸ αὐτῶν χώραν· ὡς ὅτι ἔφην ἔργον διορίσαι

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.

regionis montana: quæ regio plena est præcipitio-
rum et angustarum vallium; eas efficiunt cum alii
amnes, tum Eurymedon et Cestrus a Selgicis mon-
tibus in Pamphylium prolabentes mare. Itinera
qua sunt, ibi pontibus junguntur alvei propter ar-
duitatem locorum. Selgenses neque ante, neque
post, sub aliis fuerunt, sed cum suæ ditionis fructus
secure perceperunt, tum de inferiore, quæ et in
Pamphylia est et intra Taurum, perpetua contra
reges sustinuerunt certamina: cum Romanis vero
pactis quibusdam conditionibus, eam obtinuerunt:
missis quoque legatis ad Alexandrum, imperata se
ut amicos facere significaverunt: nunc prorsus
subditi sunt Romanis, censenturque in provincia,
quæ Amyntæ paruit.

Bithynis autem versus meridiem (ut docui) con-
termini sunt, qui circa Mysium Olympum incolunt,
cognomine Myfi et Phryges. Harum gentium
utraque duplex est. Nam Phrygia alia vocatur
magna, cujus rex fuit Midas, et cujus partem Ga-
latæ occupaverunt: alia parva, quæ Hellesponto
imminens, circa Olympum est, et Epictetus dici-
tur. Itidemque Myfia alia est Olympica, Bithyniæ
contigua et Phrygiæ Epicteto, quam Artemidorus
ait coloniam esse Myforum trans Istrum habitan-
tium: alia est circa flumen Caicum, et Pergame-
nem, usque ad Teuthraniam et Caici ostia. Hæc
vero invicem ita permutata sunt (quod et alias in-
dicavimus) ut regionem quoque circa Sipylum
veteres Phrygiam dixerint: incertum, majorisne
partem, an minoris: unde etiam Tantalum Phry-
gem appellarunt, et Pelopem, et Nioben. Utrō
res habeat modo, perspicua est mutatio. Perga-
mena enim et Elaitis, per quam Caicus elabitur, et
his interjacens Teuthrania, ubi Teuthras ille fuit,
et Telephi enutritio, medio sunt loco inter Hel-
lespontum et Sipylum, ac ei substratam Magnesium.
Itaque, sicut ostendimus, difficile est distinguere

Fines seorsum Mysorum, et fines Phrygum.

^a Σελγαίων Par. 1. 5. Med. 3. Esc. 7. Σελγαίων Med. 4.

Φυλιαν Med. 4.

^c οὔτε δὲ Med. 4. Esc.

^d ἐπ' Esc. Mosc.

^e ἐπιτακτοῖς Par. 5.

^f ἀπὸ τῶν Par. 1. Med. 3. 4. Mosc.

^g Scripti, τὴν Σίπυλον. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc.

^h οὖσα Par. 5. Med. 3. 4.

ⁱ οἱ Par. 1. Med. 3. 4.

^j τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^k τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^l τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^m τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

ⁿ τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^o τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^p τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^q τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^r τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^s τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^t τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^u τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^v τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^w τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^x τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^y τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^z τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{aa} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ab} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ac} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ad} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ae} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{af} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ag} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ah} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ai} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{aj} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ak} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{al} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{am} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{an} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ao} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ap} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{aq} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ar} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{as} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{at} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{au} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{av} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{aw} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ax} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ay} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{az} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ba} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bb} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bc} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bd} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{be} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bf} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bg} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bh} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bi} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bj} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bk} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bl} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bm} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bn} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bo} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bp} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bq} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{br} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bs} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bt} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bu} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bv} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bw} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bx} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{by} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{bz} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ca} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{cb} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{cc} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{cd} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ce} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{cf} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{cg} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ch} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{ci} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc. Mosc.

^{cj} τῆς ὑπ' αὐτῶν χώρας Par. 1. καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς χώρας Med. 4. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς χώραν Esc.

Lydi quoque et Mæones, quos Meonas Homerus dixit, cum his atque inter se confunduntur, aliis eisdem, aliis diversos dicentibus. Præterea Myfos alii Thraces, alii Lydos faciunt. Atque hi quidem causam ex antiquitate repetunt, quam literis mandarunt Xanthus Lydus, et Menecrates Elaita: qui et rationem nominis Myforum reddunt, quod Lydorum lingua arbor oxya mysus vocatur, quæ juxta Olympum copiosa nascitur, ubi expositos aiunt fuisse decimatos, quorum progenies sint Myfi, sic a myso arbore dicti. Astipulari etiam linguam aiunt, mixtam e Phrygia et Lydia: ac Myfos aliquamdiu circa Olympum habitavisse: cum autem Phryges e Thracia trajecissent, ceperunt Trojæ et viciniae principem: eos quidem hic confedisse; Myfos autem ad fontes Caici prope Lydiam. Patrocinatorum his fabulis cum confusio istarum gentium, tum terræ, quæ intra Halyn est, felicitas, maxime oræ maritimæ: quæ in causa fuit, ut regio subinde ac undiquaque a transmarinis invaderetur; aut etiam vicini mutuo se impeterent. Maxime quidem tempore belli Trojani, et postea, incursiones istæ atque migrationes sunt factæ, cum simul et Barbari et Græci ad occupandum alienam tellurem se darent: sed tamen etiam ante Trojanum bellum talia acciderunt. Nam et Pelasgorum fuit gens, et Cauconum, et Lelegum; quas dictum est antiquitus varias Europæ partes pervagari solitas: et Homerus auxilium Trojanis tulisse hos dicit non trans aquam profectos: et quæ de Myfis ac Phrygibus dicuntur, antiquiora sunt rebus Trojanis. Jam duplices Lycii innuere videntur unicam gentem: ut vel Trojani, vel qui ad Cariam sunt, alteri ab alteris sint propagati. Quod idem fortasse etiam Cilicibus usu venit: nam et hi sunt gemini. Neque nobis licet testimonium aliquod proferre, quo astruamus eos, qui nunc sunt Cilices, ante bellum Trojanum fuisse: ac Telephum existimari potest ex Arcadia cum matre venisse: quam cum Teuthras excepisset atque uxorem duxisset, Telephum hujus filium habitum, in regnum Myforum successisse. Sed et Cares, cum olim fuissent insulares, itemque Leleges, continentem habitare

Καὶ οἱ Λυδοὶ, καὶ οἱ Μάονες, ὧς Ὅμηρος καλεῖ * Μήονας, οἱ συγχύσθαι πῶς εἰσι, καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς Ἀλλήλους· ὅτι οἱ μὲν, τὸς αὐτοὺς, οἱ δ' ἐτέρους φασί· πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι τὸς Μυσοὺς, ^a οἱ μὲν Θράκας, οἱ δὲ ^b Λυδοὺς ^c εἰρήκασιν, κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἱστορήντες, ὡς Ξάνθος ὁ Λυδοὺς γράφει, καὶ Μενεχράτης ὁ Ἐλαίτης, ἐτυμολογούντες καὶ τὸ ὄνομα τὸ τῶν Μυσῶν· ὅτι τὴν ὀξύλιον ἔπος ὀνομάζουσιν οἱ Λυδοί· ^d πολλὴ δ' ἡ ὀξύη καὶ τὸν Ὀλυμπον, ^e ὅπερ ἐκπεδήναί φασι τὸς δεκαπυθέντας· ἐκείνων δὲ σπορόντας εἶναι τὸς ὑπερὺν Μυσοὺς, σπὸς δ' ὀξύης οὕτω πρὸς αὐτοὺς ὀνομαζόμενοι· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὴν ἀφ' ἧς λέκτον· ^f μισολύδιον γὰρ πῶς εἶναι, καὶ μισοφρύγιον· τέως μὲν γὰρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν Ὀλυμπον· τῷ δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θράκης ^g περραιωθέντων, εἰλοντο τὸν τε τῆς Τερσίας ἀρχοντα, καὶ δ' πλησίον γῆς· ἐκείνους μὲν ἐνταῦθα οἰκῆσαι· τὸς δὲ Μυσοὺς ^h περὶ τοὺς τῷ Καίικου πηγὰς πλησίον Λυδῶν. Συναργεῖ δὲ πρὸς τοιαύτας μυθοποιίας, ἢ τε σύγχυσις τῷ ἐνταῦθα ἐθνῶν, καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Ἀλυσος, μάλιστα δὲ τῆς Ὠρεαλίας, δι' ὡς ὅτι πρὸς ἐγένοντο αὐτῇ πολλαχόθεν, καὶ ἀφ' παντὸς ἐκ τῆς περραίας, ἢ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ἰόντων τῷ ἐγγύς. Μάλιστα μὲν οὖν καὶ τὰ Τρωϊκὰ, καὶ μετὰ ταῦτα, ⁱ γενέσθαι τοὺς ἐφόδας καὶ τοὺς μεταναστεύσας συνέβη, τῷ τε βαρβάρων ἅμα καὶ τῷ Ἑλλήνων ὁρμῇ πινι χρυσάμυδων πρὸς τὴν τῆς Ἀλυσίας ἰαχάσασιν· ἅλλα καὶ πρὸς τὴν Τρωϊκῶν ὡς ταῦτα. Τό, τε ^k γὰρ Πελασγῶν ὡς φύλον, ^l καὶ τῷ Καυκῶνων, καὶ Λελέγων· εἰρηται δ' ὅτι πολλαχῶς τῆς Εὐρώπης ^m ἐτύγγανε τοπαλαὸν πλατῶμυδα, ἅπερ ποιεῖ τοῖς Τρωσὶ συμμαχούντα ὁ ποιητής, ὅθεν ἐκ τῆς περραίας. Τὰ τε περὶ τῷ Φρυγῶν καὶ τῷ Μυσῶν λεγόμενα πρὸς ὅτι τῶν Τρωϊκῶν ἐστίν. Οἱ ⁿ δὲ διττοὶ Λύκιοι ^o αὐτῶν γένους ὑπονοοῖαν παρέχουσιν, ἢ τῷ Τρωϊκῶν, ἢ τῷ πρὸς ^p Καρίαν τὸς ἐτέρους ^q ἀποικισάντων. Τάχα δὲ καὶ ὅτι τῷ Κιλίκων τὸ αὐτὸ συνέβη· διττοὶ γὰρ καὶ οὗτοι. Οὐ μὲν ἔχοντες γε τοιαύτῳ λαβεῖν μαρτυρίαν, ὅτι καὶ πρὸς τῷ Τρωϊκῶν ἦσαν ἤδη οἱ νῦν Κίλικες· ὅ, τε Τήλεφος ἐκ τῆς Ἀρχαδίας ἀφίχθαι νομίζοιτ' ἀν μετὰ τῆς μητρὸς· γάμῳ δὲ τῷ ταύτης ἔξοικειωσάμενος ^r ὑποδεξάμενον αὐτὸν Τεύθεοντα, ἐνομίσθη τε ἐκείνους, καὶ παρέλαβε τὴν Μυσῶν ἀρχήν. Καὶ οἱ Κᾶρες δὲ, νησιῶται πρὸς πρὸν ὄντες, καὶ Λέλεγες, ὧς

* Iliad. β'. ver. 864.

^a ὅτι οἱ Par. 5.
Par. 1. Med. 4.
Bre. Esc. Mosc.
Esc. Mosc.
Med. 3. 4.

^b Post Λυδοὺς Par. 5. habet punctum superius.

^c ὅπως Par. 5. ὅπου Esc.

^d τὰς ἐφόδας γενέσθαι Med. 3. 4. Mosc.

^e κατὰ τὴν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^f Καρία Esc. Mosc.

^g ἀποικισάντων Par. 5. Mosc.

^h εἰρήκασιν δὲ Par. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc.

ⁱ μισολύδιον Mosc.

^j Scripti, ἵππερ τὰς. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^k γὰρ τῷ Med. 3. 4.

^l τὸ παλαιὸν ἐτύγγανε Med. 3. 4. τοπαλαὸν ἐτύγγανε Mosc.

^m πολλὸν

ⁿ δὲ

^o αὐτῶν

^p ἀποικισάντων

^q ἀποικισάντων

14. τῷ δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θράκης περραιωθέντων] Ab historia Terei, et aliis plurimis in Pausania repertis, Thraces Græciam aggressos fuisse ante bellum Trojanum satis constat; ergo in Asiam venisse facillime est conjiciendum. F.

26. πρὸς τὴν δὲ ἀποικίας κατὰ τὴν] Legendum; κατὰ τὴν, omnino, ut libri veteres habent. Casaub.

35. τὸς ἐτέρους ἀποικισάντων] Scribe, ἀποικισάντων. Passim hæc confunduntur, magno errore. Idem.

Ibid. Τάχα δὲ καὶ ἐπὶ τῷ Κιλίκων τὸ αὐτὸ συνέβη] Vide infra, lib. xiv. p. 995. Edit. Amst. Idem.

38. ὅ, τε Τήλεφος] Telephus Herculis et Auges filius. Pausanias plurima de eo retulit. F.

2. c

φασιν, ἡπερῶτα γηρόνασι, παρσολαβόντων Κρητῶν· οἱ δὲ τὴν Μίλητον ἐκπίσαν, ἐκ τῆς Κρήτης λαβόν-
τες Σαρπηδόνα κτίσιν, καὶ τὰς ὁ Τερμίλας κατὰ-
κισαν ἐν τῇ νύκτι Λυκίᾳ· τῆς δὲ ἀγαγὼν ἀποί-
κους ἐκ Κρήτης Σαρπηδόνα, Μίνω δὲ Ῥαδαμάν-
θους ἀδελφὸν ὄντα, καὶ ὀνομάσαι ὁ Τερμίλας τὰς ἡ νύκτι
Μιλύας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ἐπὶ δὲ πρῶτον Σο-
λύμους· ἑπανελθόντα δὲ τὸν Πανδίωνος Λύκωνα, ἀφ'
ἐαυτοῦ παρσολαβόντα τὰς αὐτὰς Λυκίας. Οὗτος μὲν
οὖν ὁ λόγος ἀποφάνει τὰς αὐτὰς Σολύμους τε καὶ
Λυκίας· ὁ δὲ ποιητὴς χαρίζεται Βελλεροφόντης γούν
ἀρμημύδος ἐκ τῆς Λυκίας.

* — Σολύμοι μαχέσαστο κυδαλίμοι.

ἢ Πείσανδρον τε ὡσαύτως ὕδον αὐτῶν Ἀρης, ὥς φησι,

Μαρνάδρον Σολύμοι κατέκτανε.

Καὶ ὁ Σαρπηδόνα δὲ ὁπλίστιον πινὰ λέγει. Ἀλλὰ
τό γε ἄλλοι παρσολαβόντα κοινὸν τὴν ἀρετὴν τῆς χό-
ρας ἥς λέγω τοῖς ἰχθύεσιν ἐκ πολλῶν βεβαιῶται·
καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ, ὅπου καὶ Ἀμαζόνες κατεδάρρησαν
αὐτοῖς· ἐφ' ἃς ὁ, τε Πρίαμος γραφεύς λέγεται, καὶ
ὁ Βελλεροφόντης. Καὶ πόλεις τοπάλαι ὁμολο-
γούντα ἐπώνυμοι αὐτῶν. Ἐν δὲ τῷ Ἰλιακῷ πεδίῳ
κολώνη τις ὅσιν,

receperunt auxilio Cretensum. Idem Cares Mi-
letum condiderunt, conditore a Cretenfibz accepto
Sarpedone. Quin et Termilas condiderunt in ea,
quæ nunc dicitur, Lycia: quos e Creta colonos
duxisse aiunt Sarpedonem Minois et Rhadamanthys
fratrem: et nomen Termilarum posuisse iis, qui
Milyæ nunc dicuntur, ut ait Herodotus, et ante
Solymi fuerunt appellati: supervenisse deinde Ly-
cum Pandionis filium, et Lyciis de se nomen iis-
dem fecisse. Hæc historia Lycios cum Solymis
eosdem facit. Homerus distinguit: siquidem Bel-
lerophontes e Lycia profectus

—Solymis arma intulit acribus—

et Ifandrum item ejus filium Mars interfecit

Adversus Solymos illustres arma ferentem.

15 Sed et Sarpedonem Lycium indigenam idem pro-
nuntiat. At victoriæ præmium fuisse propositum
publicum præstantiam regionis... multa confir-
mant: etiam post bellum Trojanum: quando
etiam Amazones isto tempore notæ fuerunt: cum
et Priamus contra eas bello suscepto interfuisse di-
catur, et arma in eos vertisse Bellerophontes. Ur-
bes etiam memorantur antiquitus Amazonum cog-
nomines. Jam in Iliaco campo tumulus fuit,

* Iliad. ζ'. ver. 184.

a ἐκ τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλίτῃ Σαρπηδόνα λαβόντες κτίσιν Par. 1. Med. 4. ἐκ τῆς Κρήτης Μιλίτῃ Σαρπηδόνα λαβόντες Med. 3. Mosc. ἐκ τῆς Κρήτης
Μιλίτῃ Σαρπηδόνα λαβόντες κτίσιν Esc. b Τερμίλας Par. 5. c κατὰκισαν Par. 1. 5. κατὰκισαν Med. 3. d ἀγαγὼν ἐκ
Τροίας Esc. e ἐκ Κρήτης ἀποίκους Σαρπηδόνα Med. 3. Mosc. ἐκ Κρήτης Σαρπηδόνα ἀποίκους Med. 4. f Ῥαδαμάνθιος Par. 5.
g Τερμίλας Par. 1. 5. Τερμίλας Mosc. h πρῶτον Μίνωας Par. 1. 5. Esc. Mosc. πρῶτον Μιλύας Med. 3. 4. i ἐπανελθόντα
Med. 3. 4. Mosc. k Βελλεροφόντης Med. 3. 4. et sic infra cum unico λ. l Σολύμοι μαχέσαστο Med. 3. 4. Σολύμοι ἐμάχεσαστο
Esc. Mosc. m Interpretes legunt, Ἰσανδρον. Marg. Cas. Πείσανδρον Par. 5. n Σαρπηδὸν κοινὸν χωρίον τινὰ Par. 5. o ἰχθύ-
ουσιν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. p αὐτῶν, Mosc. q καὶ δεῖσθαι Par. 5. Med. 3. Esc. Mosc. r παλαιαὶ καὶ Par. 5. τὴν πα-
λαιὰ Med. 3. παλαιὰ Med. 4. τοπάλαιον Esc. τὸ πάλαι καὶ Mosc. s ὁμολογῶν Par. 5.

2. οἱ καὶ τὴν Μίλητον ἐκτίσαν] Et tamen Milefii erant Athenien-
sium ἀποικοί: ita enim eos appellat Herodotus. Casaub.

Ibid. ἐκ τῆς Κρήτης λαβόντες Σαρπηδόνα κτίσιν] Libri veteres ha-
bent, ἐκ τῆς Κρήτης Μιλίτῃ λαβόντες Σ. κτ. Legendum, ἐκ τῆς Κρή-
τικῆς Μιλίτῃ. Docet hoc similis locus, lib. xiv. p. 941. Edit. Amst. ubi ex Ephoro docet Strabo, Miletum κτίσμα εἶναι Κρητι-
κῶν ὑπὲρ θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ παλαιὰ Μίλητος ἐστίν, Σαρ-
πηδόνα ἐκ Μιλίτῃ τῆς Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκιστοῦ. Idem.

3. καὶ τὰς Τερμίλας κατὰκισαν] Scribe, κατὰκισαν. Idem.

5. Σαρπηδόνα, Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθους ἀδελφὸν ὄντα] Diodorus
Siculus, libro quinto, hujus Sarpedonis meminit, et hanc histo-
riam tangit: τὸν δὲ τρίτον ἀδελφὸν Σαρπηδόνα φασὶ μὲν δυνάμει εἰς
τὴν Ἀσίαν διαβάτῃ κατὰκτισσάσθαι τὰς περὶ Λυκίας τόπους. Vide
Herodotum, lib. i. c. 173. Idem.

6. καὶ ὀνομάσαι Τερμίλας τὰς νῦν Μιλύας] Omnino Μιλύας le-
gendum est, ut recte Xylander ait. Herodotus, lib. i. c. 173.
Τὴν γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τοπάλαιον ἢ Μιλύας· οἱ δὲ Μιλύαι
τότε Σόλυμοι ἐκαλέοντο. Τίως γὰρ δὴ αὐτῶν Σαρπηδὸν ἤρχε· οἱ δὲ ἐκα-
λέοντο τότε τὴν ἡνίκαντο ἔνομα, καὶ νῦν ἐπὶ καλέον· ὑπὸ τῶν περὶ οὐκ οἱ
Λύκιοι, Τερμίλαι. i. e. Quam enim nunc Lycii incolunt, olim erat
Milyas: et Milyæ tunc appellabantur Solymi. Dum igitur ipsis im-
peritaret Sarpedon, eo, quod attulerunt, nomine vocabantur, et nunc
adhuc Lycii vocantur a vicinis Termilæ. Eustathius tamen le-
gisse videtur Λύκιοι: ita enim hunc locum apud eum leges:
mendose omnino. Idem.

7. Μιλύας] Sic legendum et ratio geographica docet, et
Herodotus, de cujus primo libro hæc sunt desumpta, et epitomæ,
et Stephanus. Herodotus et epitomæ non Λύκωνα habent, sed
Λύκον: et ab hoc Lyciam, ab illo potius Lyconiam denominari
potuisse apparet. Eustath. in Iliad. ζ'. ver. 184. Lycum vel
Lyconem conjuncte nominat. Ifandrum pro Πείσανδρο habent
omnes Homeri codices, quos ego vidi. Cætera de Sarpedone
non assequor: quid est enim ἰχθύεσιν? Xyland.

Ibid. Μιλύας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος] Verba Herodoti adscribere
operæ pretium est, lib. i. c. 173. Τὴν γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη
τοπάλαιον ἢ Μιλύας· οἱ δὲ Μιλύαι τότε Σόλυμοι ἐκαλέοντο. Τίως μὲν
δὴ αὐτῶν Σαρπηδὸν ἤρχε· οἱ δὲ ἐκαλέοντο τότε τὴν ἡνίκαντο ἔνομα, καὶ

νῦν ἐπὶ καλέονται ὑπὸ τῶν περὶ οὐκ οἱ Λύκιοι, Τερμίλαι. i. e. Quam enim
nunc Lycii incolunt, olim erat Milyas: et Milyæ tunc appellaban-
tur Solymi. Dum igitur ipsis imperitaret Sarpedon, eo, quod attule-
rant, nomine vocabantur, et nunc adhuc vocantur Lycii a vicinis,
Termilæ. Rursus meminit Herodotus, l. vii. c. 77. et Polybius,
l. v. p. 579, 585. Edit. Amst. Ptolemæo inter Pamphyliæ civi-
tates ponitur Μιλύας; unde in Hieroclis Notitia Χωριονμυλιαδικὰ
inter Pamphyliæ civitates legitur. Holsten. in Stephan. p. 209.

8. ἐπανελθόντα ὃ τὸ Πανδίωνος Λύκωνα] Legendum, Λύκον. Ita
enim hic vocatur ab Herodoto, cujus verbis loquitur, et ita in-
fra recte scribitur, l. xiv. p. 983. Edit. Amst. καὶ ὃ ταῦτα Λυ-
κίης ἀπὸ Λύκωνος Πανδίωνος. Casaub.

14. Πείσανδρον τε] Quod Πείσανδρος a Strabone vocatur variis
locis, quem poeta vocat Ifandrum, non dubito esse ejus μνημο-
νικὸν ἀμάρτημα, nisi alios codices sit secutus. Idem.

18. τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας ἥς λέγω τοῖς ἰχθύεσιν] Mendosum locum
sic emendabis, mutatione facta minima, τοῖς ἰχθύεσιν. Sensus est,
hunc agrum, de quo loquitur, ob fertilitatem a multis fuisse pe-
titum; et potentiori sæpe cessisse pro præmio. Sic Dio vocat
τὴν Ῥώμην ἄλλοις τοῖς κρατήσεσι πρῶτον ἐκδομένην: et Livius in alia re li-
bro vi. quoniam, ait, in certamine relicto præmium semper poten-
tioris futurus sit. Idem.

20. καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ, ὅπου καὶ Ἀμαζόνες] Multum deberent
Priamus et Bellerophontes huic lectioni, si vera esset. Nam sic
Trojano bello fuerint superstitēs: quod nisi probamus, ne hanc
quidem lectionem probare possumus. Existimo autem locum
esse mutilum, et sic restituendum: καὶ μὲν τὰ Τρωϊκὰ, καὶ πρὸ αὐτῶν,
vel, καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὅπου καὶ αἱ Ἀμαζόνες κατεδάρρησαν αὐτοῖς. Ap-
paret, inquit, has regiones ob foli bonitatem præmium fuisse
potentioribus quibusque propositum, idque non tantum post
bellum Trojanum, sed et ante: adeo quidem ut Amazones
etiam eas occupare voluerint, quando Bellerophontes et mox
Priamus ad ripam Sangarii, ut canit poeta, cum iis confixe-
runt. Hæc est istius loci mens. Idem.

22. Καὶ πόλεις τοπάλαι ὁμολογῶνται ἐπώνυμοι αὐτῶν] Ut Ephe-
sus, Smyrna, Cuma, Myrina, Paphus: quod alibi (lib. xii.
p. 797. Vid. etiam l. xiii. p. 924. Edit. Amst.) Strabo ait. Idem.

8. ταῦτα

Quem sane Batieiam mortales vocitabant:

Divi velocis monumentum vero Myrinae.

Hanc Myrinam ferunt unam fuisse de Amazonibus, argumentum ab origine vocis ducentes adjectivæ: equi enim euscarthmi ob velocitatem dicuntur: Myrina polyscarthmos ob aurigationis celeritatem, unde loco nomen. Idem ob præstantiam evenit etiam infulis vicinis: de quibus Rhodum et Con ante Trojani etiam belli tempus a Græcis fuisse habitatas, de Homeri testimonio liquet. Post bellum Trojanum Græcorum migrationes, tum Trerum, Cimmeriorum, Lydorum, Persarum deinde, Macedonum, et ad extremum Gallorum irruptiones, conturbaverunt omnia atque confuderunt. Obscuritatis vero causam non mutationes duntaxat præbuerunt, sed et scriptorum dissensio, de iisdem non eadem dicentium, qui Troas appellant Phryges, ut et tragici, et Cares Lycios. Troes autem ita aucti ab exiguis initiis, ut etiam regum essent reges, quærendi occasionem poetæ ejusque interpretibus exhibuerunt, quænam sit dicenda Troja. Communiter enim omnes eos appellat Troas, qui Trojanis in bello adfuerunt; ut et hostes uno nomine Danaos atque Achivos: neque tamen, puto, Trojæ vocabulo accipiemus etiam Paphlagoniam, aut Cariam, aut ei finitimam Lyciam. Id respicio, ut cum dicit,

Cum clamore ibant Troes, fremituque—

et de hostibus eorum,

Ast ibant taciti spirantes robur Achæi,

et alias sæpe eodem modo. Tamen, quanquam ita hæc habent, conandum est, ut singula, quoad fieri potest, discernamus: cumque aliquid veteris historiæ nos subterfugiet, eo omisso, (neque enim in eo vertitur geographiæ officium) præsens status explicandus est. Supra Propontidem duo siti sunt montes, Olympus et Ida. Olympo subjacet Bithynia: inter Idam et mare sita est Troja, montem attingens. De hac et ei contiguis meridiem versus postea dicemus: nunc de Olympenis, et quæ deinceps ad Taurum usque paribus spatiis juxta ante descriptas regiones porriguntur, verba nobis sunt facienda. Olympus mons est, in cujus circuitu non habitatur: in summitatibus autem ingentes habet silvas, et loca natura munita, ac re-

* Ἦν ἠτοὶ ἄνδρες Βατίειαν^b κικλήσκουσιν,

Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμιο Μυρίνης, ἡὲ ἰσορῶσι μίαν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων, ἐκ τῆς ἐπιή-
της πεμμερέμνοιο^c· εὐσκάρθμους γὰρ ἵππους λέγεσ-
θαι ἀφ' τοῦ τᾶχος· καὶ κείνῳ οὖν πολυσκάρθμον,
ἀφ' τοῦ ἀπὸ τῆς ἡνιοχίας τᾶχος·^d καὶ ἡ Μυρίνα ἔν
ἑπώνυμος ταύτης λέγεται. Καὶ αἱ ἐγγυὲς δὲ ἦ-
σοι ταῦτ' ἐπαθον διὰ τὴν ἀρετὴν· ὧν Ῥόδος καὶ Κῶς
ὅτι πρὸς τῷ Τρωϊκῶν ἦδη ὑφ' Ἑλλήνων ὠκεῖντο, καὶ
ὕφ' Ὀμήρου σαφῶς ἐκμαρτυρεῖται. Μετὰ δὲ τὰ
Τρωϊκὰ αἱ τε τῷ Ἑλλήνων ἀποικία, καὶ αἱ Τρηῶν, καὶ
αἱ Κιμμερίων ἐφοδοὶ, καὶ Λυδῶν, καὶ μετὰ ταῦτα Περ-
σῶν, καὶ Μακεδόνων,^e τοτελευταῖον Γαλατῶν, ἐτάραξαν
πάντα καὶ σινέχεαν. Γέρονε δὲ ἡ ἀσάφεια, οὐδ' ἀφ' οὗ
μεταβολῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς τῶν συγγραφέων ἀν-
ομολογίας, περὶ τῷ αὐτῷ οὐ τὰ αὐτὰ λεγόντων, τὸς
μὲν Τρῶας καλούντων. Φρύγας, καθὰ περ οἱ τραγικοὶ,
τὸς δὲ Λυκίους Κᾶρας, καὶ ἄλλους ἕτας. Οἱ δὲ Τρῶες
ἕτας ἐκ μικρῶν αὐξηθέντες, ὥστε καὶ βασιλεῖς βασι-
λέων εἶναι, παρέχον καὶ τὸ ποιητῆ λόγον, τίνα χρὴ κα-
λεῖν Τρῶαν, καὶ τοῖς ἱζηγημένοις ἐκείνων.^f Λέγει
γὰρ καὶ κοινῶς ἀπᾶντας Τρῶας τὸς συμπολεμήσαντας
αὐτοῖς, ὥσπερ καὶ Δαναὸς καὶ Ἀχαιοὺς τὸς ἐναντίους·
ἀλλ' ἐ δὴ περὶ Τρῶαν ἐρῶμεν νῆ Δία, καὶ τὴν Παφ-
λαγονίαν, ὅθεν τὴν Καρίαν, ἢ τὴν ὁμοῦσιν αὐτῇ Λυ-
κίαν· λέγω δ' ὅταν φῇ,

† Τρῶες μὲν κλαγγῇ εἰσὶ πῇ τ' ἴσαν—

ἐκ δὲ τῷ ἐναντίων,

‡ Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνέοντες Ἀχαιοί.

Καὶ ἄλλως δὲ λέγει^g πολλαχῶς. Ὅμως δὲ καὶ περ
τοῖσιν ὄντων, πειρατέον διατᾶν ἔλαττα εἰς δύναμιν·
ὅ, πὶ δ' ἂν ὁ ἀφ' οὗ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, τὸ τοῦ
ἐλάτεον, (καὶ γὰρ οὐ ταῦτα τὸ τῆς γεωγραφίας ἔργον)
τὰ δὲ νῦν ὄντα λεκτέον. Ἐστὶ τοίνυν ὅρη δύο ὡς
κέκμηνα τῆς Πελοποννήσου, ὅ, τε Ὀλυμπος ὁ Μύσιος,
καὶ ἡ Ἰδα. Τῷ μὲν οὖν Ὀλύμπῳ τὰ τῷ Βιθυνῶν
ὡς περὶ πλάκει· τὸ δὲ Ἰδῆς μετὰ καὶ τῆς θαλάττης ἡ
Τρῶα κεῖται, συνάπτεσθαι τῷ ὄρει. Περὶ μὲν οὖν ταύ-
της ἐρῶμεν ὕστερον καὶ τῷ συνεχῶν αὐτῇ πρὸς νό-
τον· νῦν δὲ περὶ τῷ Ὀλυμπίῳ καὶ τῷ ἐφεξῆς μέ-
χρι τῆς Ταύρας ὡς ἑλλήνων τοῖς περὶ φασματόμοις
λέγουσιν. Ἐστὶ τοίνυν ὁ Ὀλυμπος κύκλος μὲν ἐ σω-
οικουμένης· ἐν δὲ τοῖς ἑσπερίοις δρυμὲς ἔχουσιν, καὶ
λησθήρια διωκαμένους ἐκπέφειν, τόπους εὐερκεῖς, ἐν οἷς

* Iliad. β. ver. 813.

† Ibid. γ. ver. 2.

‡ Ibid. ver. 8.

^a οἱ Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

deest Med. 3.

Mosc.

Par. 5. Τρῶαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν ἐρῶμεν οὐδὲ &c. Med. 3. Τρῶαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν ἐρῶμεν νῆ Δία, ἡδὲ &c. Med. 4. Mosc.

οὕτω φησὶ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

μῆκος. Marg. Cas.

^g δὲ Med. 4.

^b Scripti, κλήσιν φασιν ἔχειν. Marg. Cas. sic Par. 5.

^c ἑπώνυμον Par. 5.

^d λέγει μὲν γὰρ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^e αἱ deest Mosc.

^f πολλὰ Med. 3.

^g διαφύγη Par. 1. Med. 4. Esc. Mosc.

^h εὐσκάρθμους Par. 5.

ⁱ καὶ τὸ τελευταῖον Par. 1. 5. Med. 3. Esc.

^j Τρῶαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν ἐρῶμεν, ἰδία, ἡδὲ &c.

^k ὅταν

^l Scripti,

8. ταῦτ' ἐπαθον διὰ τὴν ἀρετὴν] Nimirum, ut τοῖς ἰσχυροῖς ἄλλοις
essent propositæ: semper enim περιμάχεται est, et periculo ob-
noxium, quod est optimum. Casaub.

33. τὸ τῆς γεωγραφίας ἔργον] Non hoc præcipue curat geogra-
phus: neque hoc illius ἔργον, sed potius πάρεργον. Manuscripti
habent, μέρος, pro ἔργον: quod non placet. Item.

καὶ πύρρονι συνίσταται πολλάκις, οἱ δυνάμηνοι συμ-
 μείναι πολὺν χρόνον· καθάπερ Κλέων ὁ κατ' ἡμᾶς
 τῷ λητηρίῳ ἡγεμῶν. Οὗτος δ' ἰὼ μὲν ἐκ Γόρδου
 κόμης, ἰὼ ὑπερὸν αὐξήσας ἐποίησε ^a πόλιν, καὶ παρ-
 ηγέρουσιν Ἰαλιόπολιν· λητηρίῳ δ' ἐχρήτο καὶ ὀρμη- 5
 τηρίῳ καταρχάς, τῷ καρτερωτάτῳ τῷ ^b χωρίῳ, ὀνο-
 μα Καλλυδίῳ· ὑπερῆξε δ' Ἀντωνίῳ μὲν χρήσιμος,
 ἐπελθὼν ὅπῃ τῆς ἀργυρολογούντος· Λαβιῶν, κατ'
 ὃν χρόνον ἐκεῖνος τὴν Ἀσίαν κατέχευε, καὶ καλύπτας τὰς
 παρθενεύσας· ἐν δὲ τοῖς Ἀκτιακοῖς ἀποτάς Ἀντω- 10
 νίῳ, τοῖς Κάσαρσι παρῆλθετο στρατηγῶν, καὶ ἐπιμήδη
 πλέον ἢ κατ' Ἀσίαν, ^c παρῆλθετο τοῖς παρ' Ἀν-
 τωνίῳ δοθεῖσι καὶ τὰ παρὰ τῷ Κάσαρσι, ὅτε ἀντι-
 ληψὶς, δυνάσθη· παρῆλθετο οὖν ἱερεὺς μὲν ὢν τῷ
^d Ἀβρετίνῳ Δίῳ, Μυσίᾳ θεῷ· μέγας δ' ἔχων ὑπὲρ
 κορον ^e Μωρίῳ· Μυσία δὲ ὅτι καὶ αὐτὴ καθάπερ ἡ
^f Ἀβρετίνῳ· λαβὼν δὲ ὕδατα καὶ ^g ἐν τῷ Πόντῳ
 τῷ Κομάνῳ ἱεροσώλῳ, εἰς ἰὼ κατελθὼν ἐντὸς μινυ-
 αῖος χρόνου ^h κατέπεσε· τὸ δὲ νότος δ' ἐξήγαγεν αὐ-
 τὸν ὅξεια, εἴτ' ἄλλως ἐπιπεσῶσα ἐκ τῆς ἀδῆν πλησ- 20
 μονίης, εἴτ' ὡς ἔφασαν οἱ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ μὴν τῆς
 θεᾶς· ἐν γὰρ τῷ παρῆλθετο τῷ περὶ τὸν οἰκιστὴν ὅτιν,
 ἡ τε ὁ ἱερέως, καὶ τῆς ἱερείας· τὸ δὲ τέμενος χωρὶς τῆς
 ἄλλης ἀγίας, ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν τῆς τῷ ὑέῳ κρεῶν
 βρώσεως καθαρεύει, ὅπως γὰρ καὶ ⁱ ἡ ὅλη πόλις· ἐδ' 25
 εἰσάγεται εἰς αὐτὴν ὅς· ὁ δ' ἐν τοῖς πρώτοις τὸ
 λητηρίον ἦτος ἐπεδείξατο ^k εὐθὺς καὶ ^l τὸ πρῶτον εἰσ-
 οδόν, τῇ παρῆλθετο τῷ τῷ ἔδῳ· ὡς περὶ ὅτι ἱερεὺς
 εἰσεληλυθὼς, ἀλλὰ ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν τῷ ἱερῶν· Ὁ μὲν δὲ
 Ὀλυμπος τοῖσδε· Περισκεῖται δὲ παρὰ ἄρκτον μὲν 30
 ὑπὸ τῷ Βιθυνῶν, καὶ Μυγδόνων, καὶ Δολιόνων· τὸ
 δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι· Δολιόνας μὲν
 οἷον μάλιστα καλεῖται τῆς παρὰ Κύζιον ἀπὸ Αἰοῦ πε-
 ῖως· Ρυδακῆς, καὶ τὸ Δασκυλίπιδος λίμνης· Μυγδόνας
 δὲ τῆς ἐφεξῆς τέτοις, μέχρι τῆς ^m Μυρλεανῶν χώρας· 35
 Ὑπερκεῖται δὲ τὸ Δασκυλίπιδος ἄλλαι δύο λίμναι με-
 γάλαι, ἡ τε Ἀπολλωνιάτις, ἡ τε Μιλητοπολίτις· παρὰ
 μὲν οἷον τῇ Δασκυλίπιδι ⁿ Δασκύλειον πόλις· παρὰ
 δὲ τῇ ^o Μιλητοπολίτι ^p Μιλητόπολις· παρὰ δὲ τῇ

cupiendis prædonum turmis apta, quæ sæpe a ty-
 rannis occupantur diu durare valentibus. Qualis
 fuit nostro tempore Cleo prædonum dux, oriun-
 dus Gordo pago, quem auxit deinde, urbemque fe-
 cit, ac Juliopolin denominavit. Is ab initio arce
 ac receptaculo usus est robustissimo castellorum,
 nomine Callydio: et multum sane profuit Anto-
 nio, eos, qui pecuniam Labieno Asiæ præfecto col-
 ligebant, invadens, atque apparatus impediens. Ac-
 tiaco autem bello defecit ab Antonio, et Cæsaris
 legatis se adjunxit, ac majores, quam quibus dig- 5
 nus esset, honores reperit. Nam ad ea, quæ
 Antonius dederat, alia Cæsar adjecit, ut jam pro
 latrone speciem reguli gereret: sacerdos factus Jo-
 vis Abretteni, qui Mysiorum est deus, et Morenæ
 (quæ itidem, ut Abrettena, Mysiæ est pars) portione
 donatus, demum etiam Comanenſe in Ponto sa-
 cerdotium ei obtigit: quod cum adisset, intra
 mensem vita decessit, morbo extinctus acuto: sive
 in eum alias incidit ex nimia repletione, sive (ut
 templi ministri aiebant) ira deæ. Etenim in cir-
 cuitu templi et pontificis est et antistitæ habitatio:
 ipse sacer locus, præter reliquam sanctimoniam,
 apprime purus est a fuillarum esu carniū, atque
 adeo in ipsam urbem porcus intromittitur nullus:
 quem morem ille primo statim adventu violavit,
 latronis ingenium declarans: ut qui non pontifex,
 sed sacrorum corruptela eo venisset. Olympus er-
 go talis est. Versus septentrionem accolunt eum
 Bithyni, Mygdones, Doliones: reliquum habent
 Mysi et Epicteti. Dolionas vocant potissimum qui
 circa Cyzicum sunt ab Æſepo ad Rhyndacum us-
 que et Dascylitidem paludem: Mygdonas, qui de-
 inceps usque ad Myrleanum agrum. Supra Dascy-
 litidem aliæ duæ sunt paludes, Apolloniatis et
 Miletopolitis: ad Dascylitidem urbs est Dascy-
 leium: ad Miletopolitidem Miletopolis: ad ter-
 tiam Apollonia, quæ vocatur ad Rhyndacum: ple-

^a κόμην Med. 4. ex correct.

^b χωρίον Par. 5. Med. 4. Efc. Mosc.

^c Λαβίων Med. 3. 4. Λαβίων Efc. Mosc.

^d MSS.

παρῆλθετο Marg. Caf. sic Par. 5.

^e MSS. περιέκειτο Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Br.

^f Ἀβρετίνῳ Par. 1.

Med. 4. Ἀβρετίνῳ Par. 5. Ἀβρετίνῳ Med. 3. Ἀβρετίνῳ Efc. Mosc.

^g Βρετίνῳ Par. 1. 5. Med. 4. Mosc. Βρετίνῳ Med. 3.

Βρετίνῳ Efc.

^h Scripti, κατέπεσε. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc.

ⁱ ἡ καὶ Par. 1. Med. 3. 4.

^k εὐθὺς

deest Mosc.

^l Melius, ὅσπερ. V.

^m Μυρλεανῶν Par. 1. Med. 4. Μυρλεανῶν Par. 5. Med. 3. Efc. Mosc.

ⁿ Δασκύλειον

Med. 3. 4.

^o Μιλητοπόλιν Par. 5. Efc. Mosc.

^p Μιλητόπολις Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. Μιλητόπολις Par. 5.

4. καὶ παρῆλθετο Ἰαλιόπολιν] Ptolemæus Juliogordum vo-
 cat, Ἰαλιόγορδον, et collocat, non ad Olympum Mysium, sed ad
 Sipylum, prope Magnesium. Plinius nihil a Strabone variat,
 lib. v. cap. 32. Urbs fuit immensa Attusa nomine: nunc sunt xv.
 civitates, inter quas Gordiu-come, quæ Juliopolis vocatur. Quo
 ex loco Plinii intelligis, quomodo verba Strabonis fuerint ver-
 tendæ. Casaub.

8. Λαβίων] Labienus, ejus Labieni filius qui fuit legatus Cæ-
 saris, post prælium Philippenſe, Parthos in provincias Asiaticas
 usque ad Cariam duxit, et subjugavit; sed Ventidio appropin-
 quante decessit. (Dio.) F.

24. τῆς τῷ ὑέῳ κρεῶν βρώσεως καθαρεύει] Carnem fuillam Ve-
 neri esse invisam et odiosam, ex alio loco Strabonis constat,

lib. ix. p. 635, ubi de Castinæa Venere loquitur. Casaub.

25. ὅτε γὰρ καὶ ἡ ὅλη πόλις· ἐδ' εἰσάγεται] Distinguendum est
 post vocem πόλις, quod Xylander non videtur animadvertisse.
 Idem.

37. ἡ τε Μιλητοπολίτις. Miletopolitis] Hic idem lacus videtur
 dici Artynia a Plinio, lib. v. c. 32. Palmer.

Ibid. παρὰ τῇ οἷον τῇ Δασκυλίπιδι Δασκύλειον πόλις] Hæc urbs a
 Plinio et Mela Dascylos appellatur. Et lacus et vicus hodie
 Diaskillo vocantur. F.

39. παρὰ τῇ τῇ Ἀπολλωνίᾳ ἐπὶ Ρυδακῇ λεγομένη] Est enim
 Rhyndaco fluvio apposita. Vide Ptolemæum. De fluvio
 Rhyndaco lege infra, et scholia Apollon. Casaub.

Ibid. παρὰ τῇ τῇ Ἀπολλωνίᾳ ἐπὶ Ρυδακῇ λεγομένη. Ad ter-
 tiam

raque istorum nunc Cyziceni habent. Insula in Propontide est Cyzicus, duobus pontibus continenti adjuncta, virtute præstans admodum, ambitu ad quingenta stadia: urbem ejusdem nominis habet ad ipsos pontes, duosque portus, qui claudi possunt, et navalia ducentis plura: pars urbis in plano est, alia monti adjacet: mons, Urforum mons dicitur: supra hunc est alius, Dindymum, uno cacumine: in eo monte fanum est Dindymenes, deorum matris, dedicatum ab Argonautis. Hæc urbs comparari potest cum principibus Asiæ urbibus, ob magnitudinem, pulchritudinem, et legum bonitatem, bello pacique juxta accommodata; videturque iisdem ornamentis prædita, quibus Rhodiorum, Massiliensium, Carthaginensiumque urbes antiquitus fuerunt decoratæ. Pleraque hic prætereo. Tres ea civitas habet architectos, qui curam gerunt ædificiorum publicorum et instrumentorum: tria etiam armamentaria; unum armorum, alterum

τρίτη Ἀπολλωνία ὅτι Ῥυνδακῶ λεγόμενη· τὰ πλείο-
τα δὲ τῶν ἐστὶ Κυζικηνῶν νηυσί. ^a Ἐστὶ δὲ νῆσος ἐν
τῇ Προποντίδι ἡ Κυζίκος, σιναπομένη γαφύραις δυοῖ
^b πρὸς ἡπείρου, ^c ἀρετῇ κρατίστη, ^d μέγας δὲ ὅσον
5 πεντακοσίων σταδίων πῶς εἰμετρον· ἔχει δὲ ὁμώνυ-
μον πόλιν πρὸς αὐταῖς ταῖς γαφύραις, καὶ λιμένας
δυοὺς κλειστοὺς, καὶ ^e νεωστούκους πλείους τῶν Διγχοσίων· τῆς
δὲ πόλεως τὸ μὲν ἐστὶν ἐν ὁπίπτεδω, τὸ δὲ πρὸς ὄρεϊ
καλεῖται δ' ^f ἄρκτων ὄρος· ὑπερέκειται δ' ἄλλο
10 Δίνδυμον, μονοφυῆς, ἱερὸν ἔχον τῆς Δινδυμένης μητρὸς
τῆς θεῶν, ἱδρυμα τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἐστὶ δ' ἐνάμιλλος
ταῖς πρώταις τῶν κατὰ πῶς Ἀσίαν ἡ πόλις, μέγα-
ραι τε, καὶ κάλλει, καὶ εὐνομίᾳ πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ πό-
λεμον· εἰσὶν τε τῶν ὁρμητικῶν τύπων κοσμεῖσθαι,
15 ὡς περὶ ἡ τῶν Ῥοδίων, καὶ Μασσαλιωτῶν, καὶ Καρχη-
δονίων τῶν πάλα· τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἔω· τρεῖς δ'
ἀρχιτέκτονας τῆς ^h ὁπμιμελεμένης οἰκοδομημάτων τε
δημοσίων, καὶ ὀργάνων, τρεῖς δὲ καὶ θησαυροὺς κέρτη,
τὸν μὲν ὀπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν δὲ οἷα· ποιεῖ δὲ

^a Ἐστὶ ὁ νῆσος Ἐφε.

^b πρὸς τὴν Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^c ἀρετῇ μὲν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. recte. V.

^d Scripti, μεγάροι. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^e ἀρετῶν Par. 5.

^f τῶν δεῖσθαι Mosc.

^h ἐπιμελομένης Mosc.

tiam Apollonia, quæ vocatur ad Rhynadum] Ptolemæus eam urbem etiam Apolloniam vocat: at ex nostro Strabone infra videtur hoc loco scribi debere Ἀπολλωνίς; eum vide infra, lib. xiii. pag. 928. Edit. Amst. et pagina sequenti etiam lacum huic urbi vicinum vocat Ἀπολλωνίτην, quod nomen formatur ab Ἀπολλωνίς. Nam ab Ἀπολλωνία formaretur Ἀπολλωνιάτις. Palmer.

Ibid.] Apollonia nunc Aboullona dicitur; lacui autem nomen Lubad inditum ab urbe Lubad, quæ olim nominata fuit Lopadium. (D'Anv.) Tournefortius autem lacum d' Aboullona appellat, et esse in circuitu m. p. 25. in latit. 7, sparsis insulis, affirmat. F.

2. Ἐστὶ δὲ νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κυζίκος] Vocat insulam Cyzicum, quum reliqui sic appellent urbem in peninsula sitam. Erat enim, teste Mela, l. i. c. 19. in peninsula cervice sita. Apollonius, libro primo, ver. 936. νῆσον appellat, ut Strabo:

Ἐστὶ δὲ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθεν νῆσος,

τύτθον ἀπὸ Φρυγίης πολυλήϊα ἡπείροιο

Εἰς ἄλλα κεκλιμένη. l. e.

Est ardua quædam intus Propontide insula

Haud longe a frugalissimo Phrygiæ solo,

Quæ in mare vergit.

Plinius, l. v. c. 32. Strabonem explicat; Ultra insula, quam continenti junxit Alexander, in qua oppidum Milesiorum Cyzicum, antea vocitatum Arconnesos, et Dolionis, et Dindymis, cujus a vertice mons Dindymus. Aristides vero, sophista elegantissimus, in panegyrico ἐν Κυζικῶ περὶ τῆς νῆσος, de Cyzico sic scribit: Προκείται, inquit, τῆς Ἀσίας, ἀρχομένη μὲν ἐκ νήσου, κατισαμένη δὲ εἰς τὴν ἡπείρου. Paulo post, ἀλλὰ μὴν αὐτὴν γε πόλιν καὶ ὡς νῆσον προσείποις αὐτῇ, καὶ ὡς χερρόνησον, καὶ ἐστὶ ἐπὶ κείνῃ χερρόνησον πρὸς ἡπείρου. Ibidem eleganter ait Cyzicum esse veluti umbilicum inter Gadira et Phasin. Casaub.

9. καλεῖται δ' ἄρκτων ὄρος] Lego, Ἄρκτων ὄρος: auctor Apollonius, lib. i. ver. 941.

Ἄρκτων μὲν καλεῖσιν ὄρος περιναεταόντες.

Scholialtes, ταύτη οὖν τῇ Χερρόνησῳ παράκειται Ἄρκτων ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον, ἐπειδὴ φασὶ τὰς τροφὰς τοῦ Διὸς ἐκεῖ διατρεφούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι: ἢ ὅτι ὁ τόπος ἐνδρος, καὶ ἀπὸ τῆς θηρίας τῆς ἄρκτος ὀνομάσθαι· ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τῆς δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς ἀστράσι. Idem.

Ibid. ἐπέρκεται δ' ἄλλο Δίνδυμον, μονοφυῆς] Cum addit μονοφυῆς, obiter refellit sententiam eorum, qui Dindymon montem sic putabant appellatum, quod in duo cacumina esset scissus: quod ait Apollonii scholialtes, ad librum primum, ver. 985. his verbis, Δίνδυμον, ὄρος Κυζίκου, ἱερὸν τῆς Πέρας, διὰ τὸ διδύμεν μαστοὺς ἐν αὐτῇ ἀνέχειν, ὡς φησι Φιλοσόφανος, οὕτω προσαναγορεύδεν. Idem.

Ibid.] Montem Dindymum urbi imminentem Appianus memorat in Mithridatica obsidione, quam elegantissime descripsit. (p. 221. Edit. H. Steph.) F.

11. ἱδρυμα τῶν Ἀργοναυτῶν] Fusc exponitur ab Apollonio hæc historia seu fabula libro i. Casaub.

Ibid. Ἐστὶ δ' ἐνάμιλλος ταῖς πρώταις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ πόλις] Cicero (pro lege Man. §. 8.) Cyzicum esse urbem Asiæ (scilicet provinciæ) clarissimam, Romanisque amicissimam, dicit: De Cyzico Florus, l. iii. c. 5. Cyzicum nobilis civitas arce, mœnibus, portu, turribusque marmoreis, Asiaticæ plagæ litora illustrat. Deinde Romam alteram vocat. Nummorum præstantia a quibusdam adhuc existentibus patet, et statères διεξέδοκτο ὡς εὖ κεκαταργημένοι. (Vide Suidam, v. Κυζικηνόι.) Incolæ erant timidi, pacifici, artium elegantium amantissimi; (Hesych. Lex.) fortissime tamen Mithridati resistebant. Cybelen esse ab his cultam Strabo et Pausanias testantur; nec Proserpinæ ac Cereri honores maximi deerant, ut plurimi veterum et numismata probant. Vide Plutarchum, et Seguin. Num. Sel. p. 26. Edit. Paris. ubi Cyzicus, rex Theffalus, qui ab Argonautis occisus est, in antica parte nummi insculptus est. (Haym's Tesoro Brit. t. ii. p. 6. Pocockius urbis Cyzici ruinas sat bene descripsit ad cervicem peninsulæ: Mari recedente nullus adhuc portus prope urbem situs est. (t. ii. p. 2. cap. 23.) F.

16. τρεῖς δ' ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιμελεμένους] Ideo Propertius de Cyzico, lib. iii. el. 21. ver. 3.

Dindymus et sacræ fabricata inventa Cybellæ,

ut explicat magnus ejus poetæ interpres Scaliger, quem vide. Casaub.

19. τὸν δὲ σίτην] Armamentarium frumenti in quodam numismate insculptum videtur. (Haym's Tesoro Brit. t. ii. p. 6.) Triclinii quædam species sub nomine Cyziceni notuit. De Chalcidica frumentum fervante vix habeo quod dicam. Adeat lector Catonem, cap. 92, et 129. Varronem, lib. i. cap. 57. Plinium, lib. xviii. c. 30. Ab his authoribus peritiores sensum Strabonis eliciant. F.

Ibid. ποιεῖ δὲ τὸν σίτον ἀσηπτον] Ποιεῖ δὲ τὸν σίτον ἀσηπτον, addit, ἡ Χαλκιδικὴ μὴνυμένη. Interpres vertit, frumentum a putredine defendit Chalcidica adjecta. Quænam autem Chalcidica? Ficusne, quam Colum. et Plin. l. xiv. c. 18. a trifero proventu commendat; an lacerta, quam nonnulli apud Plin. lib. xxix. cap. 5. reperisse putant, cum sit chalcis ab æris colore ita dicta bestia; an gallina de genere gallorum Chalcidicorum, quos Varro, de Re Rust. lib. iii. c. 9. ceu pulchres et ad præliandum inter se idoneos describit? Nugæ, quas defæcta locutio parit! Frumentis, quæ non nisi bene exsiccata et tosta in pensilium granariorum tabulatis ligneis vel horreis, quorum pavimenta et parietes opere testorio inducunt, congerere mos est, tam putredo, quam fitus, quando conferbuerunt vel humiditate adventitia tacta sunt, et hinc σαπρότης, seu marcor, cariesque, et bestiolæ, gurguliones, colli, blettæ, papiliunculi, exitio sunt. Ἀσηπτον igitur h. l. est diuturnum, quocumque modo incorruptum et vitio carens, non solum imputridum. Ei rei, ut grana sint firmiora et solidiora, amurcam aspergere jubent: quidam adfriant Chalcidicam aut Caricam cretam; alii apsinthio id præstant; alii substrata conyza vel ammixtis coriandri foliis ætati addunt. (Varro, de

τὸ οἶτον ἀσπίλον ἢ Χαλκιδικὴ μινυρδία. Ἐπεδείξ-
αντο δὲ τὸ ἔκ τ' ὁδοσκοπῆς ταύτης ὠφέλειαν ἐν τῷ
Μιθριδατικῷ πολέμῳ. Ἐπελθόντος δ' αὐτοῖς ἀδο-
κίμως τῷ βασιλέως πεντεκαίδεκα μυριάσι, καὶ ἵππων
πολλῇ, καὶ κατὰ κράτος τὸ ἀντικείμενον ὄρος, ὃ καλεῖται 5
Ἀδραστείας, καὶ τὸ περάσειον, ἔπειτα καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
εἰς τὸ ὑπὲρ τὴν πόλεως αἰχένα, καὶ περὶ μαχηδὸν περὶ
τε, καὶ κατὰ θάλατταν τετρακοσίων ναυτῶν, ἀντέχον
πρὸς ἅπαντας οἱ Κυζικηνοὶ, ὥστε καὶ ἐγγὺς ἦλθον τῷ
ζώρῳ λαβεῖν τὴν βασιλέα ἐν τῇ δώρῳ ἀντιδιόρυτον 10
τες. Ἄλλ' ἐφ' ἣν φυλαξάμενος, καὶ ἀναλαβὼν ἑαυτὸν
ἐξω τῷ ὀρύγματι. ὅτε δὲ ἔχουσαν εἰσπράττει πινὰς
νύκτωρ ὁπλίσας, ὃ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Δεύκου-
λος. ὤντισε δὲ καὶ ὁ λοιμὸς τῷ ποσούτῳ πλήθει τῆς
στρατείας ὁπλίσας, ὃν εἰς περὶ τοῦ βασιλέως, ὡς 15
ἀπὸ πολλῶν ἀποβαλόν. Ῥωμαῖοι δ' ἐπὶ μισοῖν τὴν
πόλιν, καὶ ἐπὶ ἐλευθέρῳ μέχρι νῦν, καὶ χάρις ἔχει
πολλῇ, τὴν μὲν ἐκ παλαιῶν, τὴν δὲ τῶν Ῥωμαίων
ἐπεσπόντων, καὶ τὴν τῶν Τρωάδων ἔχουσι τὰ πέραν τῆς
Αἰοῦρας, τὰ περὶ τὴν Ζέλειαν, καὶ τὸ τῆς Ἀδρασ- 20
τείας πεδίον, καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης, τὰ μὲν
ἔχουσι οἱ αἰῶνιοι, τὰ δὲ, Βυζάντιοι. πρὸς δὲ τῇ Δολιο-
νίδι καὶ τῇ Μυγδονίδι νέμονται πολλὰ, μέχρι τῆς
Μιλησιπολίτιδος λίμνης, καὶ τῆς Ἀπολλωνίτιδος αὐ-
τῆς. δι' ὧν χάρις καὶ ὁ Ῥωδάκος ῥεῖ ποταμὸς, 25

machinarum, frumenti tertium: quod a putredine
defendit adjecta Chalcidica. Mithridatico bello
utilitatem hujus apparatus demonstraverunt. Cum
enim de improvviso invasisset eos rex peditum cen-
tum et quinquaginta millibus, magnoque equitatu,
et oppositum montem, qui Adrasteæ dicitur, oc-
cupasset, ac suburbium, deinde etiam ad cervicem,
quæ supra urbem est, castra transfulisset, et terra
urbem oppugnaret ac mari navibus quadringentis:
ita hæc omnia sustinuerunt Cyziceni, ut parum
etiam abfuerit, quin ipsum Mithridatem caperent vi-
vum in cuniculo, quem is fodiebat: cum ipsi a-
lium ex adverso agerent: evasit tamen, cum re ob-
servata se e cuniculo subduxisset: fero Lucullus
Romanorum imperator effecit, ut præsidium in ur-
bem mittere posset. Profuit etiam urbi pestis in
tanto regis exercitu coorta: quam cum non præ-
vidisset ille, multis suorum amissis discessit. Ro-
mani Cyzico honorem habuerunt: estque etiam
num libera, multumque habet agri, partim anti-
quitus, partim dono Romanorum. Nam et Tro-
adis partem habent trans Æsepum, quod est ad
Zeleiam, et campum Adrasteæ: et Dascylitidem
lacum partim Byzantii habent, partim Cyziceni:
hi ad Dolionidem quoque et Mygdonidem multis
fruuntur, usque ad Miletopolitidem et Apolloniati-
dem paludem. Per has regiones Rhyndacus labi-

^a Malim, ἀνέλαβεν. V.
ex correct.

^d ὅ; Par. 1.

^b Scripti, πρίμψαι. Marg. Caf. ἐκπρίμψαι Par. 5.
^c Scripti, πρὸς διντῶν. Marg. Caf.

^e λίμας Med. 3. 4. sed Med. 4. habet λιμὸς
^f Ἀπολλωνιάτιδος Med. 4.

Re Rust. lib. i. c. 57. Plin. l. xviii. c. 30. Pallad. l. i. c. 19.)
Græcis quidem usitata est ellipsis vocabuli γαίας seu γῆς, et vel
adjectiva tum substantificantur, vel ῥῆσις per intellectum facile
suppletur. Ita ἐργάσιμος pro terra culta; Μηλία et μηλὶς, apud Plut.
et Ælian. Var. Hist. lib. ii. c. 2. pro terra e Melo; ut κεραμῆτις
apud Hip. lib. i. de Morb. pro terra figulina: χωρὶς et χω-
ρῆς, pro terra aggesta sepulchris mortuorum, ξίτης, pro terra pe-
regrina, τραφερῆς, pro terra continente. Sed Latini non ita consu-
evere. Quare cum Varrone et Plinio, si Strabonem intelligi La-
tine velimus, ita loquemur: *Frumentum incorruptum servat terra
Chalcidica ammixta*. Eandem vim, quod frumentum corrumpi
non finat, tribuit Plinius, loco dicto, Olynthi ac Cerinthis Eu-
bææ terræ. Utraque vi siccandi, quam omnibus terrarum creta-
rumque generibus tribuunt Gal. lib. ix. de Simp. Med. Fac. et
Diosc. l. v. id præstiterit. Ex ea terra Chalcide allata pavimenta
fieri solita colligit Cl. Barthius, l. l. c. 3. et inde palatia seu
ambulatoria eadem strata nominari Chalcidica putat; sed utrinq-
ue fallitur. In sola domorum sternenda, seu rudus vel mate-
riam nuclei pulvis pro strato, crusta vel corio inducendo, ac-
ceptam nec Strabo, nec alius quisquam ex iis, qui pavimentorum
et solariorum rationes describere, dixit; sed adfriatam vel infi-
patam frumento ad conciliandam diurnitatem fuisse, quæ ac-
tio quid ad pavimenta pertinet? Pavimenta granariorum ex ar-
gilla, acere e frumento, et amurca, construere, vel opere tecto-
rio marmorato loricare, jubent, contra murem et vermem; quod
ad terram Chalcidicam incircumspecte trahitur. Nec igitur
Chalcidica, i. e. ὑπερῶα, palatia, diætæ, meniana, exedrae seu fa-
læ, a pavimenti ratione ita dici potuerunt. Chalcidici vocabulum
extat apud Hyginum, Fab. 184. Aufonium, Perioche Odys. i.
et xxiii. Arnob. l. iii. pro conclavi, habitaculo, stanza. Plenius
Isidorus: *Chalcidicum, foris deambulatorium, quod et peribulum
dicitur et iterum: habens scilicet pro solario, περὶ φόρον ἔδων ἐξο-
χαίς*, provolante tecto e projectis tabulis composito, quod per
circuitum eminentias quasdam habere amat, ne facilis in præceps
lapsus sit. (Salm. Not. ad Spartiani Pescenn. Nig.) Id quod in
eo deambulantes conspicerentur foris, essentque quasi extra ædes,
vel quod super foribus emineret, *foris deambulatorium* dixit;
quod in *JOVIS* mutasse Barthium, lib. xxii. c. 1. præcipi-
tantia factum est, et a nemine vel mediocriter intelligente ad-
mittetur. Neque enim tam in cælo, ubi Jovem deambulare, tan-
quam in sede propria, convenit, ostendi possunt meniana, quam

in ædificiis hominum usibus extractis; ea vero sunt Chalcidica,
a Chalcidensium ædificiorum ratione fortassis sic appellata, ut
meniana a Menio quodam, qui primus super columna tectum
projecerat e provolantibus tabulis, unde cum suis munus gla-
diatorum spectare posset: sic Asconius in 1. Verrinam. Reines.
Variar. Lection. lib. iii. c. 5.

5. τὸ ἀντικείμενον ὄρος, ὃ καλεῖται Ἀδραστείας] Appianus de Bell.
Mithrid. p. 221. Edit. H. Steph. Dindymum vocat, ὃ δ' οὐ πρὸς
δὲς ἐπὶ τὸ Δίνδυμον ὄρος ὑπερκείμενον ἄνται, καὶ χῶμα ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν
πόλιν ἔχων, πύργους τε ἐφ' ἣς, καὶ ὑπονόμους τὸ τεῖχος ἀνεκρήμνει. Vide
Apollonii scholia ad hoc ejus carmen,

Ἄστυ τε καὶ πεδίον νηπιόν Ἀδραστείας.

Casaub.

14. ὤντισε δὲ καὶ λοιμὸς] Aldi codex habet λιμὸς, neque aliter,
quod sciam, libri veteres: mihi tamen valde probatur lectio,
quam secuti sunt interpretes, λοιμὸς. Veruntamen Memnon quo-
que vulgatam γραφὴν, per i, confirmat, cujus hæc sunt, p. 102.
Edit. H. Steph. ἐπὶ τῇ τῇ τῇ βασιλέως ἀτυχίᾳ καὶ λιμὸς ἐπιπύ-
ται αὐτοῦ τῇ στρατῷ, καὶ πολλὰς ἀπώλλυται πόλιν οὕτω πολλοὺς παθόν-
τας καμῶν, Κυζικὴν δ' ἐπὶ πολιορκίας τῆς ἐκ ἀφίστατο, μετ' ὀλίγον δ' ἐπὶ
λα καὶ παθόντων καὶ περὶ τῆς, ὥς ἀνάλωτον λιπὼν τὴν πόλιν, ἀνεχώρησε.
i. e. (Interprete Rhodomanno) Pest hoc infortunium etiam fames
opprimit exercitum, et multis interitum adfert. Tot tamen adversis
ictus casibus, a Cyzici obsidione non abstitit: sed brevi, licet multa
perpeffus esset, et egisset, urbe non expugnata, recessit. Arrianus
docet præcessisse famem, id est, λιμὸν, quæ attraxerit pestem,
id est, λοιμὸν. Idem.

Ibid.] Otium et fames semper prænunciæ pestis, ideoque
utram harum mavis, accipe. F.

17. καὶ ἐπὶ ἐλευθέρῳ μέχρι νῦν] Ergo hæc scripta sunt ante an-
num U. C. DCCCLXXIX. Eo enim anno Cyzicenos libertatem
amississe Tacitus docet, cujus sunt hæc. (Ann. lib. iv. c. 36.)
Objecta publice Cyzicenis incuria cerimoniarum Divi Augusti, ad-
ditis violentiæ criminibus, adversum cives Romanos, et amittere li-
bertatem, quam bello Mithridatis meruerant circumfessi, nec minus
sua constantia quam præsidio Luculli pulso rege. Casaub.

Ibid.] Augustus libertatem iis acemit, quod Romanos quos-
dam occiderant, sed postea iis condonavit et ad pristinum sta-
tum restituit. F.

25. Ῥωδάκος ῥεῖ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς ἔχων] Plinius, l. v. c. 32.
Amnes Rhyndacus, et Rhyndacus ante Lycus vocatus. Oritur in stagno
Arnynia juxta Miletopolin, recipit Maceston et plerosque alios, Asiam
Bithyniamque

tur fluvius, ortus in Azanitide, recipiensque ex Abrettena Mysia cum alios, tum Macestum ab An-cyra Abasitidis fluentem, in Propontidem exit apud Besbicum insulam: in hac mons est Cyzicenorum, nomine Artace, arboribus probe confitus: et insula ejusdem nominis ante eum jacet, et promontorium quod Melanos dicitur: id prætervehuntur qui a Cyzico Priapum navigant. At Epic-teti Phrygiæ sunt Azani, Nacoleia, Cötyaeium, Midaium, Dorylaium urbes, et Cadi: quam My-10 fia alii adscribunt. Mysia in mediterraneis ab Olympena ad Pergamenam est porrecta, et cam-pum Caici dictum, ita ut sit sita inter Idam, et Catakekaumenam, (hoc est, *combustam*) five My-siam, five Mæoniam: utrumque enim fertur. Su-15 pra Epictetum versus meridiem est magna Phry-gia, Pefinunte ad sinistram relicta, et quæ sunt cir-ca Orcaorycos et Lycaoniam: ad dextram Mæ-onibus, Lydis, et Caribus. In hac est etiam quæ ad montana adjacens Parorius dicitur Phrygia, et 20 quæ ad Pisidiam est, ac regio circa Amorium, Eumeniamque, et Synnada: deinde Apamea, cog-nomento Cibotus, et Laodicea, quæ sunt maximæ

^a τὰς ἀρχὰς ἔχον ἐκ τῆς Ἀζανίτιδος· προσλαβὼν δὲ καὶ ἐκ τῆς ^b Ἀβρεττινῆς Μυσίας ἄλλας τε, καὶ ^c Μά-κεστον ^d ἀπὸ Ἀγκύρας τῆς ^e Ἀβασίτιδος, ἐκδίδασιν εἰς τὴν Προποντίδα καὶ ^f Βέσβικον ἡσπον. Ἐν ταύτῃ ^g δὲ τῇ νήσῳ τῶν Κυζικηνῶν ὄρος ἔστιν εὐδενδρὸν ^h Ἀρτάκη· καὶ νησίον ὁμώνυμον πρὸκειται πρὸς καὶ πλησίον ἀκρωτήριον Μέλανος καλούμενον ἐν τῷ ἐξ-πλῶ τοῖς εἰς ⁱ Πρίαπον κομίζομενοις ἐκ τῆς Κυζί-κου. Τῆς δ' Ἐπικτήτης Φρυγίας ^k Ἀζανοὶ τέ εἰσι, καὶ ^l Νακολία, καὶ ^m Κοτυαίον, καὶ Μιδάϊον, καὶ ⁿ Δορύλαιον πόλεις, καὶ Κάδοι· τὰς δὲ Κάδους ἐνιοὶ τῆς Μυσίας φασίν. Ἡ δὲ Μυσία καὶ τὴν μεσό-γραμν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπιῆς ὅτι τῇ Περραμινῇ καθ-ήκει, καὶ τὸ Κάριον λεγόμενον πεδίον, ὥστε μεταξὺ κείων τῆς τε ^o Ἰδης, καὶ τῆς Κατακεκαυμένης, ἡ οἱ μὲν Μυσίαν, οἱ δὲ Μαμόνιαν φασίν. Ὑπὲρ δὲ τῆς Ἐπικτήτης πρὸς νότον ἔστιν ἡ μεγάλη Φρυγία, λιπεύσα ἐν ἀριστερᾷ τὴν ^p Πεσινένταν, καὶ τὰ πρὸς ^q Ὀρχο-ρυκοὺς, καὶ Λυκαονίαν· ἐν δεξιᾷ δὲ Μάμονας, καὶ Λυ-δούς, καὶ Κάρας· ἐν ἡ ἔστιν ἡ τε ^r παράρειος λεγόμενη Φρυγία, καὶ ἡ πρὸς Πισιδίαν, καὶ τὰ πρὸς Ἀμόριον, καὶ ^s Εὐμενίαν, καὶ ^t Σύνναδα· εἴτα Ἀπάμεια ἡ Κι-βωτὸς λεγόμενη, καὶ Λαοδικεα, ἃς περ εἰσὶ μέγισται τῶν

^a καὶ Par. 5. ^b Ἀβρεττινῆς Par. 1. Ἀβρεττινῆς Esc. Ἀβρεττινῆς Mofc. ^c Μάκεστον Med. 3. 4. Μέλανος Esc. Μέλανος Mofc. ^d ἀπὸ τῆς Esc. Mofc. ^e Ἀβασίτιδος Par. 5. ^f Βέσβικον Mofc. ^g δὲ Med. 3. 4. ^h Ὑετάνη Esc. Ἀντάρκη Mofc. ⁱ Scripti, etiam hic, Πρίαπον. Marg. Caf. ^k Ἀζανοὶ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mofc. ^l Νακολία Par. 1. Med. 3. 4. Mofc. ^m Κοτυαίον Par. 1. Med. 3. 4. Κοτυαίον Par. 5. Κοτυαίον Bre. Κοτυαίον Esc. Mofc. ⁿ Δορύλαιον Med. 4. ^o Πισινέντα Med. 3. ^p Πεσινέντα Med. 4. ^q Ὀρχορυκὲς Med. 4. ^r παράρειος Med. 3. ^s Σύνναδα Par. 1.

Bithyniamque determinans. Apollonii scholiastes (ad lib. i. ver. 1165.) annotat Megistum sua ætate eum fluvium appellari. *Casaub.*

Ibid.] Casaubonum annotasse oportuit diversas Plinii ac Strabonis sententias. Fluvius est ad Miletopolin, qui Artyniam lacum (scilicet λίμνη Μιλητοπολίτιν Strabonis) permeat, deinde Macestum influit. Hic fluvius est Rhyndacus ipse, qui nunc *Lartacho* appellatur. Pocockius ichnographiam lacus hodie *Abelliontē* dicti habet, quem esse Apolloniaticum cum illo sentio. (t. ii. p. 2. p. 118.) Chishullus Apolloniaticum paludem esse Artyniam putat, ut videtur. In hoc autem, ni fallor, peccat. (pag. 51.) *F.*

2. ἄλλας τε, καὶ Μάκεστον. Cum alios, tum Macestum] Eum fluvium eundem esse puto, quem Polybius, l. v. Μέγιστον vocat, et cum eo Apollonii scholiastes, l. i. ver. 1165. Sed eæ voces sunt fere ejusdem significatus. *Palmer.*

3. ἐκδίδασιν εἰς τὴν Προποντίδα κατὰ Βέσβικον ἡσπον. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ νήσῳ τῶν Κυζικηνῶν ὄρος—Ἀρτάκη. In Propontidem exit apud Besbicum insulam: in hac mons est Cyzicenorum, nomine Artace] Hunc locum videtur aliter legisse Xylander, et interpunxisse post νήσῳ, et infeliciter interpretatus est, quasi ταύτῃ τῇ νήσῳ deberet referri ad Βέσβικον, sic: In hac (Besbico) mons est Cyzicenorum, nomine Artace. Ita secundum ejus versionem mons Artace fuit in Besbico insula. Sed erravit quam maxime, nam sic debuit vertere: In hac Cyzicenorum insula mons est Artace, et sic intel- ligi debere eum docet idem Strabo, infra, l. xiii. p. 941. Edit. *Amst.* ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ Ἀρτάκη, Κύζικον. i. e. In Cyzicenorum autem insula Artacem, Cyzicum. Cyzicus in insula ex magna parte sita fuit, et in eadem insula fuit Artace, quod debuit discere ex pagina anteriore, ἐστὶ ἡ νήσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κύζικος, συναπλομένη γεφύραις δυοῖν πρὸς ἡπειρόν. i. e. Est autem insula in Propontide Cyzi- cus, duobus pontibus juncta continenti. Nihil clarius. *Idem.*

4. κατὰ Βέσβικον ἡσπον] Stephanus ait Besbicum vocari par- vam quandam insulam prope Cyzicum, sic dictam a gigante quodam. Plinius, l. vi. c. 32. Est et Antiochia, et contra fauces Rhyndaci Besbycos xviii. M. circuitu. *Casaub.*

5. ὄρος ἐστὶν εὐδενδρὸν Ἀρτάκη καὶ νησίον ὁμώνυμον] Utriusque meminit Timotheus, cujus sunt hæc apud Stephanum, Ἀρτάκη τὸ τοῦ ὄρους ἐστὶν τῆς Κυζικηνῆς, ταῦτο δὲ νησίον ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἀπὸ τῆς ἑα- δίων. *Idem.*

Ibid.] Hodiernum oppidum, in insula Cyzicena fitum paulo a Cyzici ruinis distanti, *Artacui* appellatur. *F.*

9. Ἀζανοὶ τέ εἰσι] Vide de his Azanis apud Stephanum, qui etiam hunc locum profert. Ptolemæo horum urbs dicitur *Ἀζανίς.* *Casaub.*

10. καὶ Νακολία] Vide Stephanum, v. *Νακολία.* Ptolemæus quoque meminit. *Idem.*

Ibid.] Meminit Plinius et Ptolemæus. *Idem.*

Ibid.] Cotyæum, nunc *Kutaieb*, Sâtrapæ Turcarum sedes. (D'Anv.) *F.*

Ibid.] Mideaium] Dion Cassius Sextum Pompeium esse in Mideaiis τῆς Φρυγίας ab Antonio interemptum scribit. (l. xlix. p. 403. Edit. 1606.) *Idem.*

Ibid.] Δορύλαιον πόλεις] Ptolemæo, Δορύλαιον. Apud Ste- phanum hunc locum describentem scribitur, Δορύλαιον πόλεις. *Idem* alibi annotat Δορύλαιον Φρυγίας esse πόλιν. *Casaub.*

Ibid.] Δορύλαιον πόλεις] Varium hujus nominis scribendi modum docet Eustathius, ad Dionys. v. 815. de situ orbis, ubi de Phrygiæ divisione loquitur: καὶ τρίτη ἡ λεγομένη Ἐπικτήτης, ἐν ἡ τὸ Κοτυαίον (sic legendum, non Κοτυαίον) καὶ τὸ Δορύλαιον, ὡς ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ, τὸ καὶ Δορύλαιον κατὰ δὲ τὴν ὀρθογραφικὴν τέχνην, καὶ τὸ Δορύλλαιον, διὰ διφθόγῃς. *Berkel.* in Steph. p. 308.

11. καὶ Κάδοι] Meminit Ptolemæus, itemque Stephanus. Propertius, l. iv. el. 6. v. 7.

Spargite me lymphis, carmenque recentibus aris

Tibia Mygdoniis libet eburna Cadis.

Casaub.

Ibid.] Cadi hodie Kedous. (D'Anv.) *F.*

21. καὶ τὰ πρὸς Ἀμόριον] Stephanus, Ἀμόριον, πόλιν τῆς μεγάλης Φρυγίας. Nominat et Ptolemæus. *Casaub.*

Ibid.] Amorium urbem ad Sangarium in Galatia D'Anvil- lius recte ponit; sed postea Phrygiæ hæc regio adjecta est. *F.*

22. καὶ Εὐμενίαν] Scribe, καὶ Εὐμενίαν. Stephanus, Εὐμενία, πόλιν Φρυγίας: meminere Plinius et alii. *Casaub.*

Ibid.] Eumenia Cludro flumini apposita, qui paulo infra Mæandrum influit. Regio Eumenitica est ad Mæandri ripas. (Plin. l. v. c. 29.) Amorium Strabo finem Phrygiæ statuit Ga- latiam versus, Eumeniam Lydiam versus. *F.*

Ibid.] Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγόμενη] Sic appellatur etiam a Plinio et Ptolemæo. *Casaub.*

23. καὶ Λαοδικεα] Lyco flumini imposita: ideo Ptolemæo vocatur Λαοδικεα ἐπὶ Λύκῳ. *Idem.*

2. Ἀφροδίσις

χτ^a ¹ Φρυγίαν πόλεων. Περίκειται δὲ τούτοις ^b καὶ
^c πολίσματα, Ἀφροδισιάς, ^d Κολοσσά, ^e Θεμισώνιον,
^f Σαναός, μητρόπολις Ἀπολλωνιάς· ἐπὶ δὲ ἀπωτέρω
^g τούτων Πέλται, ^h Ταβείαι, Εὐκαρπία, Λυσιάς. Ἡ
ⁱ μὲν οὖν ^b παρωρία ὀρεῖνός τινα ἔχει ῥάχιν, ἀπὸ τῆς
^j ἀνατολῆς ἐκτεινομένην ὅτι δύσιν· ταύτη δ' ἐκτερω-
^k θεν ὑποπέπλωκε τι πεδῖον μέγα, καὶ ^l πόλις πλησίον
^m αὐτῆς, ὡς ἄρκτον μὲν Φιλομήλιον, ἐκ ταύτης δὲ
ⁿ μέρους ^k Ἀντιόχεια, ^o ἢ ὡς Πισιδίαν καλεομένην· ἢ
^p μὲν ἐν πεδίῳ ^m κειμένη, ἢ δ' ὅτι λόφος, ἔχουσα Στοι-
^q κίαν Ῥωμαίων. Ταύτην δ' ὤκισαν Μάγνητες οἱ
^r ὡς Μαγάνδρῳ· Ῥωμαῖοι δ' ἠλθὺν ἔρωσαν τῷ βασι-
^s λέων, ἠνίκα τὴν ἄλλην Ἀσίαν Εὐμένης παρέδωκεν
^t τὴν ἐντὸς τῆς Ταύρας. Ἦν δὲ οὗτω καὶ ἱερουσίη
^u ⁿ πρὸς Μίλνους Ἀρχαίς, πληθὺς ἔχουσα ἱεροδούλων, καὶ ^v
^o χωρίων ἱερῶν· κατελύθη δὲ μὲν τὴν Ἀμύντην πελο-
^w τὴν ὑπὸ τῶν περὶ τὴν πόλιν ἐκείνην κληρονο-
^x μίαν. ^y Σύνναδα δ' ὅτι οὐ μεγάλη πόλις· περικεί-
^z ται δ' αὐτῇ ἐλαφύτον πεδῖον, ὅσον ἐξήκοντα στα-
^{aa} δίων· ἐπέκεινα δ' ὅτι Δοκιμία κάμη, καὶ τὸ λατό-
^{ab} μιον τῆς ^y Σύνναδος λίθου· οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι κα-
^{ac} λῆσιν· οἱ δ' ὅτι ἄρχοι Δοκιμίτην, καὶ ^{ad} Δοκιμίαν·
^{ae} κατὰρχαί μὲν μικρὰς βάλους ἐκδιδόντες τῇ μεταλ-
^{af} λῇ· ἀφ' ἧς δὲ τὴν νυνὶ πολυτέλειαν τῇ ^{ae} Ῥωμαίων κί-
^{ag} ονες ἔχουσινται, μονόλιθοι, μεγάλοι, πλησιάζοντες τῇ
^{ah} ἀλαβαστρίτῃ λίθῳ κατὰ τὴν ποικιλίαν· ὥστε, καί-

Phrygiarum urbium. His etiam circumposita sunt
oppida, Aphrodisias, Colossæ, Themisonium, Sa-
naos, et Apollonias metropolis: longius deinde
Peltæ, Tabææ, Eucarpia, Lysias. Parorios Phry-
gia montanum habet dorsum, ab ortu versus occa-
sum productum: ei utrinque subjecta est magna
planities, dorsoque vicina urbs septentrionem ver-
sus Philomelium, ad meridiem Antiochia ad Pi-
fidiam quæ vocatur: illa in campo, hæc in colle
fita, et coloniam habens Romanam. Hanc Mag-
netes condiderunt, qui ad Mæandrum habitabant:
liberaverunt a regibus Romani, quo tempore
Asiam reliquam Eumeni tradiderunt, quæ intra
Taurum jacet. Fuit ibi etiam sacerdotium Men-
sis Arcæi, multitudinem hierodulorum habens
et sacrorum locorum: sed eversum est a morte
Amyntæ ab iis, qui in hæreditatem ejus missi fue-
runt. Synnada urbs est non magna: ante eam
campus jacet oleis confusus, stadiorum circiter sex-
aginta: ab altera parte est Docimia pagus, et lapi-
cidinæ Synnadici lapidis, ut quidem Romani ap-
pellant: nam incolæ Domicitidem et Docimæam
vocant. Ex fodinæ ab initio exiguas glebas edi-
derunt: sed ob sumptuum magnitudinem, quam
nunc faciunt Romani, eruuntur magnæ columnæ
solidi lapidis, varietate ad Alabastritem accedentes

^a τὴν deest Med. 4.

^b καὶ deest Med. 3. 4. Mosc.

^c πολίσματα καὶ Ἀφ. Med. 3. 4. πολίσματα καὶ ἄλλα ἢτε Ἀφ. Esc. πο-

λίσματα καὶ, cum spatio vacuo trium vocabulorum, Mosc.

^d Κολοσσά Med. 3. 4.

^e Θεμισώνιον Par. 1.

^f Σαναός

Esc. Σαναός Mosc.

^g Ταβείαι Med. 3. Ταβείαι Esc. Mosc.

^h παρωρία Med. 4.

ⁱ πόλις Par. 1. Med. 3. 4.

^k Ἀντιόχεια πᾶσα Esc. Mosc.

^l ἢ &c, adusque κειμένη inclusive, defunt Esc. Mosc.

^m Scripti, κειμένη πᾶσα. Marg. Caf.

fic Par. 1. 5.

ⁿ Scripti, τινὸς Μηνός: legitur autem supra, Ἀσκία. Marg. Caf.

^o χωρίων ἱερῶν Mosc.

^p Σύνναδα

Par. 1. Med. 4.

^q Scripti, αὐτῆς. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre.

^r Σύνναδος Par. 1. Med. 4.

μάαν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

2. Ἀφροδισιάς] Nominatur Ptolemæo. Vid. Stephanum. Casaub.

Ibid.] Aphrodisienses cum cæteris in Plinii seculo liberi fue-
runt. Plin. lib. v. cap. 29. Hodie Geyra. (Chandler, t. i. p. 216.)
F.

Ibid. Κολοσσά] Colossæ urbs Phrygiæ antiqua, et quæ ali-
quando vel maxime floruit, ut ex Herodoto, l. vii. c. 30. appa-
ret, qui appellat πόλιν μεγάλην Φρυγίας. Meminere plerique
Geographi: et ut omnes scriptores prætermisissent, satis Colos-
senfes nobilitavit D. Paulus epistola illa, quam ad eos scripsit.
Casaub.

Ibid.] Colossas Herodotus πόλιν μεγάλην Φρυγίας appellat, ἐν τῇ
Ἀλκίης ποταμὸς ἐς χάσμα γῆς ἰσθμίων ἀφανίζεται. (lib. vii. c. 30.)
Xenophon, Cyri Anab. l. i. οἰκισμένην, εὐδαίμονα, καὶ μεγάλην, vo-
cat. Chonos esse nomen recens plurimi asserunt: sed hic locus
certe a Colossis paulo distat. Pocockius et Pichenini rudera urbis
antiquæ ad spatium m. passuum protensa viderunt. (Chandler's
Trav. t. i. p. 239, 240. Pocock, t. ii. p. 2. p. 78.) F.

Ibid. Θεμισώνιον] Sic Ptolemæus, et Stephanus. Plinius The-
mifones nominat inter populos Cibyrici conventus. Casaub.

3. Σαναός] Ptolemæo Σανίς, ut puto. Idem.

Ibid. μητρόπολις Ἀπολλωνιάς] Scribendum, Μητρόπολις, Ἀπολ-
λωνιάς. Non enim ferendus est interpretum error, qui unam
tantum urbem his duabus vocibus putant significari: diversæ en-
im sunt Metropolis et Apollonia, quam Strabo Apolloniadem
multis locis appellat: neque hic verbis est opus, quum id quod
dico tam perspicue doceant et Ptolemæus et Stephanus, ut res
sit clarissima. Uterque Pisidiæ adscribit. Idem.

Ibid. μητρόπολις Ἀπολλωνιάς] Hic interpres nomen civitatis
propriam perperam tanquam appellativum adjunctum Apol-
loniadi tribuit, separandæ enim sunt hæ duæ voces, Μητρόπολις,
Ἀπολλωνιάς. Plura videantur apud Holsten. in Stephan. p. 208.
Anon.

Ibid.] Metropolitæ in conventu Apamensi Plinius memorat.
(l. v. c. 29.) F.

4. Ταβείαι] Fortasse, Τάβει, ut apud Livium, l. xxxviii.

c. 13. Stephanus, Τάβει, πόλις Λυδίας, περὶ ἣν ὁ χρησμός φησι
πρὸς Πισιδίαν,

Ἄστυ Τάβων ἱερυνδὲς ἐλευθερον οἰκίζεσθαι.

Casaub.

Ibid.] Tabas ad fines Cariæ collocat D'Anvillius, non au-
tem longe a Pisidia distantes. Plinius alteram ejusdem nominis
urbem in Cilicia locat, l. v. c. 27. F.

Ibid. Εὐκαρπία] Meminere Ptolemæus et Stephanus, qui ap-
pellationis rationem faciem affert: sic enim esse appellatam
ex Metrophane docet, ob vitis præstantiam, quæ uvam tantam
producit, ut plaustrum imposita id medium frangat. Plinius
Eucarpenos hos vocat. Casaub.

Ibid.] Eucarpenos Plinius in Synnadenfi conventu ponit. F.

Ibid. Λυσιάς] Est apud Ptolemæum. Casaub.

8. Φιλομήλιον] Meminit etiam Cicero sæpius in epistolis:
itemque Synnadorum, quæ mox recensentur. Idem.

Ibid.] Nunc Ilgoun dicitur. Hierocles, Synec. p. 672. Edit.
Amst. 1735. Philomelium in Pisidia locat. F.

10. ἔχουσα ἀποικίαν Ῥωμαίων] Cæsar Augustus ibi coloniam
mifit, et hac de causa nummi Antiocheni Romanis literis sem-
per sunt insculpti. Hodie Ak-shebr dicitur. Idem.

13. ἠνίκα τὴν ἄλλην Ἀσίαν Εὐμένης παρέδωκεν τὴν ἐντὸς τῆς Ταύρας] Hoc
quomodo fit intelligendum docet Livius, lib. xxxvii. c. 55.
Datum est responsum, decem legatos more majorum senatum missurum
ad res Asiæ disceptandas componendasque: summam tamen hanc
fore, ut cis Taurum montem quæ intra regni Antiochi fines fuissent,
Eumeni attribuerentur: præter Lyciam Cariamque usque ad Mæ-
andrum amnem, ea civitatis Rhodiorum essent. Cætera civitates
Asiæ, quæ Attali stipendiaria fuissent, eadem Eumeni vectigal
penderent: quæ vectigales Antiochi fuissent, ea libera atque im-
munes essent. Casaub.

14. καὶ ἱερουσίη τις Μηνός Ἀρχαίς] Dei Luni effigiem pleraque
numismata habent. F.

22. καὶ Δοκιμαίαν] Corrupta videtur hæc vox, Salmasius
enim, pro ea, legit, Δοκιμία. Holsten. in Stephan. p. 307.

26. ὥστε, καίπερ πολλῆς οὐστῆς τῆς ἐπὶ θάλατταν ἀγωγῆς] Πολλῆς,
hoc

lapidem: ita ut quanquam multum hujusce onerum ad mare vñum deducatur, tamen et columnæ et tabulæ Romam perferantur, magnitudine atque pulchritudine admiranda. Apamea emporium est magnum ejus quæ proprie dicitur Asia, proxima post Ephesum dignitate: hæc enim commune est receptaculum eorum, qui et ab Italia et e Græcia veniunt. Sita est Apamea ad Marfyæ fluvii ostia, qui, ad ipsam ortus urbem, mediam eam perfluit, et, postquam suburbium vehemente atque præcipite fluxu percurrit, cum Mæandro coit, qui jam alium recepit suo alveo fluvium Organ, per æquabile et leviter molliterque delatum solum. Hinc jam auctius aquis Mæander aliquandiu per Phrygiam fluit, deinde Cariam a Lydia diffeminat, apud campum qui Mæandrius dicitur, nimis quam obliquus, ita ut ab eo etiam omnes obliquitates Mæandri appellentur: tandem apud ip-

περ πολλῆς οὐσῆς τῆς ἐπὶ γάλαττιαν ἀγαθῆς τῶν τηλικούτων φορτίων, ὅμως καὶ κίονες ^a καὶ πλάκες εἰς Ῥώμην κομίζονται, θαυμαστὴ καὶ ^b τὸ μέγεθος καὶ κάλλος. Ἀπάμεια ^c δ' ἐστὶν ^d ἐμπορεῖον μέγα τῆς ἰδίας λεγομένης Ἀσίας, δευτερεῖον μὲν τῷ Ἐφεσον· αὐτὴ γὰρ καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποδοχεῖον κοινόν ἐστιν. Ἰδρυταὶ δὲ ἡ Ἀπάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ καὶ ῥεῖ ἀφ' ἐκείνης τῆς πόλεως ὁ ποταμός, τὰς ἀρχὰς ^e ὑπὸ τῆς πόλεως ἔχων· κατενεχθεὶς δ' ἐπὶ τὸ ^f πρὸ Ἰωνίου σφοδρῶς καὶ καταφέρει τὸ ρεύματι, συμβάλλει πρὸς τὸν Μάανδρον, προσεληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργάν, δι' ὁμαλῆς φερόμενον, ὡραῖον, καὶ μαλακόν· ἐνταῦθεν δ' ἤδη ^g μέγας γενόμενος Μάανδρος τέως μὲν ἀφ' ἧς Φρυγίας φέρεται, ἐπὶ τῇ ^h διορίσει τῷ Καρίαν, καὶ τῇ Λυδίαν, ⁱ καὶ τὸν Μάανδρον καλέμενον πεδίον, σκολίδος ὃν εἰς ὑπερβολὴν, ὥστε ἔξ ἐκείνης τῆς σκολιδότητος ἀπάσας μάανδρος καλεῖσθαι· τελευ-

^a καὶ λίθοι π. Esc.

^b τὸ Med. 3. 4.

^c τ' Mosc.

^d ἐμπορεῖον Med. 3.

^e Suspectus locus: fortasse ἄνω legendum.

Marg. Caf.

^f πρὸ Ἰωνίου Par. 5.

^g μέγας deest Med.

3. Mosc.

^h διορίσει Mosc.

ⁱ καὶ τὸ πεδίον ὃ καλεῖται

Μαίανδρος, σκολίδος Esc. καὶ τὸ Μαίανδρος καλέμενον πεδίον, σκολίδος Mosc.

hoc est, difficilis et laboriosa. Interpretes, hanc vocem non intelligentes, totum locum perperam sunt interpretati, cujus est hæc mens: tantam esse lapidis Docimæ præstantiam, ut quamvis difficilis sit ductus et vectura talium onerum ad mare, nihilominus tamen multæ ex eo columnæ et tabulæ immensæ magnitudinis Romam deferantur: fuerunt autem hæc onera e lapidicinis, unde eruebantur, ad mare usque vehenda, ut ibi navibus imponerentur. Casaub.

Ibid.] Synnadicum marmor, candidum, rubris vel purpureis maculis. Vide Plinium, l. xxxv. c. i. Statius originem poetice horum colorum notat. Silv. l. i. Carm. 5. v. 37.

Purpura, sola cavo Phrygiæ quam Synnados antro

Ipsæ cruentavit maculis lucentibus Atys.

F.

4. Ἀπάμεια δ' ἐστὶν] De Apamea Plinius hæc scribit: Tertius (scilicet conventus) Apamiam vadit, ante appellatam Celænas, dein Cibotum: sita est in radice montis Signiæ, circumfusa Marfyæ, Obrima, Orga, fluminibus in Mæandrum cadentibus. Hodie viculus, nomine Isecleb, Celænarum situm occupat. Apamea paulo in planitie ad confluentes Marfyæ et Mæandri forsitan posita est. Pocockius subobscuram esse hujus regionis geographiam sentit. (t. ii. p. 2. p. 81.) Idem.

7. Ἰδρυταὶ δὲ ἡ Ἀπάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ] Herodotus Catarractem videtur appellare, quem Marfyam vocant alii, libro septimo. Non possum autem meliorem in hunc locum commentarium dare, quam ex Tito Livio, qui hunc tractum graphice admodum depinxit, libro xxxviii. c. 13. Ejus verba sunt de Mæandro loquentis: Hujus amnis fontes Celænis oriuntur. Celæne urbs caput quondam Phrygiæ fuit: migratum inde haud procul veteribus Celænis; novæque urbi Apameæ nomen inditum ab Apamea sorore Seleuci regis. Et Marfyas amnis, haud procul a Mæandri fontibus oriens, in Mæandrum cadit. Famaque ita tenet, Celænis Marfyam cum Apolline tibiæ cantu certasse. Mæander ex arce summa Celænarum ortus, media urbe decurrens, per Caras primum, deinde Ionas, in sinum maris editur, qui inter Prienum et Miletum est. Ex hoc Livii loco videtur mihi legendum mox, τὰς ἀρχὰς ὑπεράνω τῆς πόλεως, ut sit sensus, oriri Marfyam supra Apameam, nimirum in antiquis Celænis, unde migratum ait Livius. Nam ibi fuere fontes Marfyæ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει, inquit Xenophon, cujus verba adscribam, Ἀναβάσεως libro primo, p. 246. Edit. 1594. De Celænis loquitur, Διὰ μέσην δὲ τὴν παραδείσον ῥεῖ ὁ Μάανδρος ποταμός· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτῆς εἰσὶν ἐκ τῆς βασιλείας· ῥεῖ δὲ καὶ διὰ τῆς Κελαινῶν πόλεως· ἐστὶ δὲ καὶ μεγάλη βασιλείως βασιλεία ἐν Κελαιναῖς ἐρμυῖν, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ, ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ῥεῖ δὲ καὶ αὐτὸς διὰ τῆς πόλεως, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Μάανδρον. Non esse autem fontes Marfyæ Apameæ etiam Plinius docet, quem vide, lib. v. cap. 29. et l. xxxi. cap. 2. Quintus Curtius non parum dissentire videtur, sic scribens lib. iii. initio, de Alexandro: Urbem Celænas exercitum admovit. Media illa tempestate mænia interfuebat Marfyas amnis, fabulosis Græcorum carminibus inclitis: fons ejus ex summo montis cacumine excurrrens, in subiectam petram magno strepitu aquarum cadit: inde diffusus circumjectos rigat campos, limpidus, et suas duntaxat undas trahens.

Itaque color ejus, placido mari similis, locum poetarum mendacio fecit: quippe traditum est, nymphas, amore amnis retentas, illa rupe considerare. Cæterum quamdiu intra muros fluit, nomen suum retinet. At cum extra munimenta se evolvit, majore vi ac mole agentem undas Lycum appellant. Lycum vocat, quem reliqui Mæandrum: aut duos potius fluvios in unum confundit, conflaturque ex iis Lycum istum. Ac quoniam cœpimus de hoc annotare quæ legisse meminimus, et ad Strabonis interpretationem facere videntur, pergemus porro, et perelegantem locum Maximi Tyrii, optimi scriptoris, proferemus, qui hæc loca se oculis lustrasse ait, et his verbis describit: (Dissert. xxxviii.) Φρύγες οἱ περὶ Κελαινας νεμόμενοι τιμῶσι ποταμὸς δύο, Μαρσύαν καὶ Μαίανδρον· εἶδον τὰς ποταμὸς· ἀφίησιν αὐτὴς πηγὴ μία, ἢ, προσελθούσα ἐπὶ τὸ ὄρος, ἀφανίζεται κατὰ τὴν πόλιν, καὶ δις ἐκδοθεὶς ἐκ τῆς ἀσπιδὸς διελθούσας ποταμοῖς καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὰ ὀνόματα· ὁ μὲν ἐπὶ Λυδίας ῥεῖ, ὁ Μαίανδρος· ὁ δὲ αὐτὸς περὶ τὰ πεδία ἀναλίσκεται. Οὕτως Φρύγες τοῖς ποταμοῖς, οἱ μὲν ἀμφοτέροις, οἱ δὲ τῷ Μαίανδρῳ, οἱ δὲ τῷ Μαρσύῳ, καὶ ἐμβάλλουσιν τὰς μὲν εἰς τὰς πηγὰς, ἐπιφθιμίσαντες τὸν ποταμὸν ὅσοις ὀπότερον ἔδυσαν· ἀπενεχθέντα δὲ ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ ὑποδύντα τῷ ὕδατι, ἔτ' αὖ ἐπὶ τῷ Μαρσύῳ ἐκδοθεὶς τὰς Μαίανδρος, ἔτ' αὖ ἐπὶ τῷ Μαίανδρῳ τὰ τοῦ Μαρσύου· εἰ δὲ ἀμφοῖν εἴη, διαιρύνται τὸ δάρον. i. e. Quæ Celænas accolunt Phryges, fluvios duos, Marfyam colunt Mæandrumque, quorum ipse spectator fui. Duo hi fluvii e fonte oriuntur uno, qui, cum ad montem processit usque, ad posteriorem urbis partem se subducit, rursusque ex urbe oritur, simulque aquam distinguit fluvii et nomen: atque ex iis quidem Lydiam Mæander petit, alter ibidem in campis finitur ac consumitur. His fluvii rem divinam Phryges faciunt: alii utrique simul, seorsim vero alii, Mæandro, Marfyæve. Femora victimæ, quæ maciatur, in fontes, addito alterius, cui maciatur, fluvii nomine, porriciuntur; quæ a fluvio ad montem deferuntur usque, ubi sub aquam demerguntur: nec unquam fit, ut quæ Mæandro maciatur sint, Marfyam petant, aut quæ Marfyæ, Mæandrum. Nam si utriusque sint, dividunt victimam. Casaub.

Ibid.] De Marfyæ et Mæandro vide Plut. libro de fluv. F.

9. ὁ ποταμός, τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς πόλεως ἔχων. Fluvius ad ipsam ortus urbem] Salmasius emendat ἀπὸ τῆς ἀρχαίας πόλεως, feliciter. Eum vide ad Solinum, p. 826. Edit. Paris. 1629. Palmer.

17. ὥστε ἐξ ἐκείνης τῆς σκολιδότητος ἀπάσας μαίανδρος καλεῖσθαι] Notus locus Latini poetæ, Æn. l. v. ver. 250.

Victori chlamydem auratam, quam plurima circum

Purpura Mæandro duplici Melibææ cucurrit.

Ad quem locum vide interpretes. Casaub.

18. τελευτῶν δὲ κατὰ Καρίαν αὐτὴν, διαιρεῖ τὴν ὑπὸ τῷ Ἰωνῶν νῦν κατεχομένην] Locus, qui vulgo ita editur, sic rectius est legendus: τελευτῶν ἢ καὶ Καρίαν αὐτὴν διαρρεῖ τὴν ὑπὸ τῷ Ἰωνῶν νῦν κατεχομένην. Salmas. Exer. Plin. Edit. Ultraj. p. 587.

Ibid. τελευτῶν ἢ κατὰ Καρίαν αὐτὴν, διαιρεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰωνῶν νῦν κατεχομένην. Tandem apud ipsam Cariam, Ionia, quæ nunc dicitur, separata] Gratias quam maximas debent omnes literati Casaubono, qui hunc locum feliciter emendavit, dum legi debere suspicatur αὐτὴν διαρρεῖ, quam suspicionem pro certissima emendatione habeo: et eam etiam probat Salmasius, qui paulo aliter,

τελευτῶν

τῶν δὲ καὶ Καρίαν αὐτὴν, ^a διαρρεῖ τὴν ὑπὸ τῆς Ἰω-
νῶν νῦν κατεχουμένην, καὶ μετὰ Μιλήτη καὶ Πιρί-
νης ποιεῖται τὰς ἐκβολὰς. Ἀρχεται δὲ ὑπὸ Κελα-
νῶν λόφου πινός, ἐν ᾧ πόλις ἦν ὁμώνυμος τῷ λόφῳ·
ἐντεύθεν δ' ἀναστῆσας τὰς ἀνθρώπους ὁ Σωτήρ Ἀντί-
χος εἰς τὴν νῦν Ἀπάμειαν τῆς μητρὸς ἐπώνυμον τὴν
πόλιν ^b ἐπέδειξεν Ἀπάμας· ἡ θυγάτηρ μὲν ἦν Ἀρ-
ταβάς· δεδομένη δ' ἐτύγχανε πρὸς γάμον Σελεύ-
κου τοῦ Νικατορί. Ἐνταῦθα ^c δὴ μυθεύεται τὰ περὶ
τὸν Ὀλυμπον, καὶ τὸν Μαρσύαν, καὶ τὴν ἔριν, ἣν ^d
^e ἔρισεν ὁ Μαρσύας πρὸς Ἀπόλλωνα. Ὑπέρκειλται δὲ
καὶ λίμνη φύσσα κάλαμον, τὸν εἰς τὰς γλάττας τῆς
αὐλῶν ὀπιτήδειον· ἐξ ἧς ^e ὑπολείβεται φασί τὰς
πηγὰς ἀμφοτέρων, τὴν τε τῆς Μαρσύας, καὶ τὴν
τῆς Μαῦανδρος. Ἡ δὲ Λαοδίκεια, μικρὰ πρῶτον ^f
ἔσα, αὐξήσιν ἔλαβεν ἐφ' ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρων πα-
τέρων, καὶ τοὶ κακώτεροι ἐκ πολιορκίας ὅτι Μιθρι-
δάτῃ τῆς Εὐπάτορος· ἄλλ' ἢ τῆς χώρας ἀρετῇ, καὶ
τῆς πολιτῶν πινες εὐτυχίσαντες, μεγάλην ἐποίησαν
αὐτήν. Ἰέρων μὲν πρῶτον, ^g ὃς πλείων ἢ δια-
λίαν θαλάσσιον κληρονομίαν κατέλιπε τῷ δήμῳ, πολ-
λοῖς τ' ἀναθήμασιν ἐκόσμησε τὴν πόλιν· Ζυλῶν δὲ
ὁ ῥήτωρ ὕστερον, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων, ὃς καὶ βα-
σιλείας ἡξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας, ὑπὸ Ἀντω-
νίου μὲν πρότερον, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τῆς Σεβαστοῦ ^h
μετὰ ταῦτα. Φέρει δ' ὁ περὶ τὴν Λαοδικεῖαν τόπος
πρῶτων ἀρετῶν, οὐκ εἰς μαλακότητος μόνον τῆς
ἐρίων, ἢ καὶ τῆς Μιλησίων διὰφέρει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν
κοραξίν χροάν, ⁱ ὥστε καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς

sam Cariam, Ionia, quæ nunc dicitur, separata, inter
Miletum et Prienam in mare exit: oritur a Celæ-
norum quodam tumulo, ubi urbs tumulo fuit cog-
nominis: atque hinc cives transtulit Antiochus
Soter in eam, quæ nunc dicitur, Apameam, cui a
matre Apama ipse nomen fecit, filia Artabazi, quæ
nuptum data fuerat Seleuco Nicatori. Isti loco
adsignant fabulam Olympi et Marfyæ, ac concer-
tationem Marfyæ adversus Apollinem. Superne est
palus calamum edens ad tibiærum lingulas aptum:
ex hac palude aiunt utrumque scaturire amnem,
Marfyam, inquam, et Mæandrum. Laodicea, cum
ante esset exilis, nostra et parentum nostrorum
ætate crevit, quanquam oppugnatione Mithridatis
Eupatoris damnum accepisset non contemnendum.
Sed soli præstantia, et læta civium quorundam
fortuna, eam amplificaverunt. Prior Hiero bis
mille talentorum ampliorem etiam hæreditatem
legavit civitati, cum multis urbem donariis exor-
nasset. Zeno deinde rhetor, atque hujus filius Po-
lemo, qui etiam ob res præclare gestas regno dig-
natus est, primum ab Antonio, deinde a Cæsare
Augusto. Loca, quæ sunt circum Laodiceam, oves
alunt excellentes, non mollitie modo lanarum, qua
etiam Milesiis præstant, sed etiam ad corvorum ni-
gredinis æmulum colorem: unde amplos quoque

^a Fortasse, διαρρεῖ. Marg. Cas.

^d ἔρισεν M. Med. 3. ἔρισεν ὁ M. Med. 4. Esc.
Par. 1. Med. 4. ὥστε Med. 3. Esc.

^b Malim, ἀπέδειξεν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. Esc.
^e ἀπολείβεται Med. 3. 4.

^c δὲ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.
^f ὥστε Mosc.

^g Scripti, ὥστε. Marg. Cas. ὥστε

τελευτῶν δὲ καὶ τὴν Καρίαν αὐτὴν διαρρεῖ, in fine vero et Cariam ipsam
perfruit, in Solinum, pag. 836. Edit. Paris. 1629. Nil melius,
nam de Mæandro loquitur. Palmer.

3. Ἀρχεται δὲ ὑπὸ Κελανῶν λόφου πινός. Forte legendum, ὑπὸ
Κελανῶν λόφου πινός. Salmaj. Ex. Plin. Edit. Ultraj. p. 587.

6. εἰς τὴν νῦν Ἀπάμειαν τῆς μητρὸς ἐπώνυμον τὴν πόλιν ἐπέδειξεν Ἀπά-
μας. Testatur id quoque Livius, lib. xxxviii. c. 13. Migratium
inde hanc procul veteribus Celænis, novæque urbi Apameæ nomen
inditum ab Apamea, sorore Seleuci regis. Inde est quod nonnulli
veterum promiscue sumunt Apamiam et Celænas. Plinius, l. v.
c. 29. Tertius Apamiam vadit, ante appellatam Celænas. Soli-
nus, cap. 40. Asiam excipit Phrygia, in qua Celæne, quæ, anti-
quato priori nomine, in Apamiam transit. Marcianus, l. vi.
p. 221. Edit. Grot. In Phrygia Celæne antea, in Apamiam com-
mutata. Huic porro Apamiæ cognomen erat Κεβωτός, id est, arca.
Strabo, p. 833. Ἀπάμεια ἡ Κεβωτός λεγομένη, Apamia quæ Cibotos
dicitur: et p. 823. μέχρι Ἀπολλωνιάδος τὸ πρὸς Ἀπάμειαν τὴν Κεβωτῶν.
Bochart. Phaleg. l. i. c. 3. p. 15. Edit. Lugd. Bat.

23. καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων. De quo multis locis Strabo et
alii. Casaub.

28. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοραξίν χροάν. Notum est quid sit color
coracinus, cuius et Jurisconsulti meminere. Strabonis vero lo-
quutio insolens est. Alius dixisset κοράκων vel κοράκος χροάν. An
composita voce dixit Strabo, κοραξίχροαν? Non enim alius com-
positis vocibus magis delectatur quam Strabo. Idem.

Ibid. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοραξίν χροάν, ὥστε καὶ προσοδεύονται λαμ-
πρῶς ἀπ' αὐτῶν, ὥστε καὶ οἱ Κολοσσῆνοι ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων χρωμάτων. Sed
etiam ad corvorum nigredinis æmulum colorem: unde amplos quo-
que habent reditus: ut et Colosseni ab ejusdem nominis colore. Hic
locus longe est a fanitate, et maxime ulcerosus: primum enim
εἰς τὴν κοραξίν χροάν male se habet, et quid velit dicere, magis
divinare possumus, quam videre, quid dicat. Secundo ὥστε καὶ
προσοδεύονται nihil indicat fani. Tertio Κολοσσῆνοι ἀπὸ τῶν ὁμωνύ-
μων χρωμάτων, ænigma est, quis enim unquam Græce doctus au-

divit nigrum colorem aut aliud habere nomen ad Κολοσσῆνας ac-
cedentem? Ego, si in his rebus aliquid habeo acuminis, puta-
rem hunc locum sic posse constitui: ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοραξίν χροάν,
ὥστε καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ' αὐτῶν, ὥστε καὶ οἱ Κελανῆς ἀπὸ τοῦ
ὁμωνύμου χρωμάτων πλησίον οἰκοῦντες. i. e. Sed et in corvino colore, unde
multum proficiunt ab eo, ut et Celænenfes vicini, ab eo cognomine
colore. Sic videntur omnia satis quadrare: nam et Κελανῶν
χρῶμα est ater, niger, color, et urbs Celænæ non longe a Laodi-
cea, de qua agit, five τὴν ἐπὶ Λύκῳ intelligas, five τὴν τῆς Κατα-
κεκαυμένης. Sed de his in nostra Græcia pluribus. Palmer.

Ibid.] Celeberrima urbs Laodicea; imposita est Lyco flu-
mini, latera alluentibus Asopo et Capro: appellata primo Diospolis,
dein Rhoas. (Plin. lib. v. cap. 29.) Una fuit e septem Eccele-
siis. Cicero sæpe eam memorat. Lana Laodicæna, secundum
Plinium, Tarentinam Canusinanque æquavit. (l. viii. c. 48.)
Hieronymus etiam in Jovinianum scribit, Laodiceæ indumentis
ornatus incedis. Nigra autem vellera in Hispania esse optima
Plinius scribit. — Palmerii conjectura verisimilis est, sed Celænæ
longe a Laodicea distant. Mallet esse locum quendam urbi
propiorum. Laodicea hodie Ladik, et aliquando Eskibissar
(castellum vetus) appellatur. Author eximius, qui hæc omnia
perlustravit, vestigia Amphitheatri et alia multa rudera, mag-
nificientiam Laodicensium indicantia, accuratissime descripsit.
Lycus hodie nominatur Diokbounar, Caprus, Giuniskioi. A-
sopi alveus, quem Picenini esse dictum Hosolous innuere vide-
tur, tum aqua erat destitutus. Oves quasdam nigro et lubrico
vellere in hisce partibus noster author observavit. Oppidum
Denisli, quod non longe distat, sat bene habitatur, Laodiceæ situ
penitus deserto. (Chandler's Trav. t. i. c. 66, 67, p. 221,
228. Pocock, t. ii. p. 2. pag. 72.) F.

Ibid. εἰς τὴν κοραξίν. Legendum, εἰς τὴν ΑΥΤΗΝ κοραξίν χροάν.
i. e. Eodem colore quo corvi sunt. Frustra est Palmerius. Tour-
29. ὥστε καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς. Scribe, ὥστε καὶ προσοδεύονται.
Casaub.

habent reditus: ut et Colosseni ab ejusdem nominis colore in vicinia habitantes. Ibi etiam Caprus et Lycus in Mæandrum incidunt. Lycus fluvius est justæ magnitudinis, a quo et Laodicea cognomen habet, ut ad Lycum sita dicatur. Supra urbem situs est mons Cadmus, e quo Lycus defluit: item alius monti cognominis: qui, cum haud exiguo spatio terram subeat, rursusque emergens reliquis misceatur fluminibus, simul et multis foraminibus pervium declarat solum, et obnoxium facile terræ esse motibus, et viciniam item. Carura limes est Phrygiæ et Cariæ. Is est pagus habens diverforia seu receptacula peregrinorum, et eruptiones ferventium aquarum, partim in Mæandro fluvio, partim supra ripam. Et quidem narrant lenonem quendam, cum in istarum cauponarum quandam cum multitudine meritoriarum mulierum divertisset, noctu terræ motu existente, universos esse deletos. Fere autem tota ad Mæandrum regio facile terræ motibus concutitur, et cuniculos habet igni aut aqua plenos usque ad continentem. Nam tota ista illius terræ cavitas protenditur usque ad Charonea: quorum unum est Hierapoli, aliud ad Nysææ regionis Characa: itemque ad Magnesium et Myntem. Solum enim est friabile et attritu facile, plenum falsuginis, et quod nullo negotio inflammatur. Ac fortassis etiam Mæander ita curvus est, quod alveus ejus varie intercipitur. Sicut et multum limi deferens idem, alias aliis litoris partibus adpingit, aut vi facta in altum expellit. Prienam quidem antea in mari sitam, quadraginta stadia

ἀπ' αὐτῶν, ὡς περ καὶ οἱ^a Κολοσσῆνοι ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου χρώματος πλησίον οἰκοῦντες. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Κά-
περος, καὶ ὁ Λύκος συμβάλλει τῷ Μαίανδρῳ ποτα-
μῷ, ποταμὸς εὐμεγέθης· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις τῷ Λύ-
κῳ Λαοδίκεια λέγεται. Ὑπὲρκειται δὲ τῆς πόλεως
ὄρος Κάδμος, ἐξ οὗ καὶ ὁ Λύκος ῥεῖ, καὶ ἄλλος ὁμώνυμος τῷ ὄρει. Τὸ πλέον δ' οὗτος^b ὑπὸ γῆς ῥεῖ, εἴτ'^c ἀνακύψας συνέπεσεν εἰς αὐτὸ τοῖς ἄλλοις πο-
ταμοῖς, ἔμφαντον^d ἅμα τὸ πολύτητον τῆς χώρας, καὶ τὸ εὐσεῖον^e· εἰ γὰρ τι ἄλλο, καὶ ἡ Λαοδίκεια εὐσεῖτος, καὶ τῆς^f πλησιοχώρου. Κάρουρα δὲ ὄριον ἔστι τῆς Φρυγίας καὶ τῆς^g Καρίας· κώμη δ' ἔστιν αὕτη πανδοχεῖα ἔχουσα, καὶ ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολαίς, τὰς μὲν ἐν τῷ ποταμῷ Μαίανδρῳ, τὰς δ' ὑπὲρ τοῦ χεί-
λους. Καὶ δὴ ποτὲ φασὶ πορνοδοσκὸν αὐλισθέντα ἐν τοῖς πανδοχείοις σὺν πολλῷ πλήθει γυναικῶν, νύκταρ^h γονομένην σφίσι, συναφανισθῆναιⁱ πάσας. Σχεδὸν δὲ^j τοὶ εὐσεῖτος ἔστι καὶ πᾶσαι ἡ περὶ τὸν Μαίανδρον χώρα, καὶ ὑπόνομος πυρί τε καὶ ὕδατι μέχρι τῆς μεσογείας. Διατίθεται γὰρ ἀπὸ τῆς πεδίων ἀρξ-
αμένη πᾶσα ἡ τοιαύτη κατασκήνη τῆς χώρας εἰς τὰ^k Χαράωνια, τὸ, τε ἐν^l Ἱερᾷ πόλει, καὶ^m τὰ ἐνⁿ Χαράκοις τῆς^o Νησαίδος, καὶ τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα. Εὐδρυπλὺς τε γὰρ ἔστιν ἡ γῆ, καὶ^p ψαθυρὰ, πλήρης τε ἀλμυρίδων, καὶ εὐεπύρωτος ἐστίν. Τάχα δὲ καὶ ὁ Μαίανδρος ἀφ' οὗτο σκολιός, ὅτι πολλὰς μεταπλώσας λαμβάνει τὸ ῥεῖθρον καὶ^q πολὺν χῆν κατὰρξάν, ἄλλοι^r ἄλλω μέρει τῶν ἀγαλῶν προσηύθησι· τὸ δὲ^s περὶ τὸ πέλαγος^t βι-
ασάμενος ἐξωθεῖ^u καὶ δὴ^v καὶ τὴν Πιρίην^w περὶ^x τὴν θαλάττην οὖσαν, μεσόγαιαν πεποίηκε τετρα-

^a Κολοσσαῖς Med. 3. ^b Scripti, ἐπὶ γῆν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^c ἀνακύψας Par. 5. ^d ἔμφαντον Med. 3. ^e ἅμα καὶ τὸ Par. 5. Mosc. et ex correct. Med. 4. ^f Scripti libri, εἰ γὰρ τις ἄλλη. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^g πλησιοχώρου πλείον Med. 3. ^h Καρίας κατάρετα Par. 5. Καρίας τὰ Κάρερα Efc. Mosc. ⁱ Scripti, ἐπιγονομένην. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^j πάσας Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. recte. V. ^k τὴν Par. 5. τὴν καὶ πᾶσα εὐσεῖτος ἐστίν ἡ Med. 3. 4. Efc. τοὶ καὶ πᾶσα εὐσεῖτος ἐστίν ἡ Mosc. ^l Scripti, διατίθεται. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^m Χαράωνια Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ⁿ Ἱεροπόλει Par. 5. Ἱεροπόλει Med. 3. 4. Mosc. ^o Νησαίδος Par. 1. 5. Νησαῖδος Mosc. ^p ψαθυρὰ Par. 1. Med. 3. 4. ψαθυρὰ Efc. ^q πολλὴν Med. 3. 4. ^r πρὸς τὸ defunt Med. 4. ^s βιασάμενον Par. 5. Efc. Mosc. ^t καὶ deest Med. 4. ^u ἐπὶ θαλάττην πρότερον Med. 3. 4.

7. Τὸ πλέον δ' οὗτος ὑπὸ γῆς ῥεῖς] Οὗτος, nimirum Lycus, non Caprus, ut putavit Xylander. Herodotus, lib. vii. cap. 30. Ἀπικετο εἰς Κολοσσάς, πόλιν μεγάλην Φρυγίας, ἐν τῇ Λύκος ποταμὸς εἰς χάσμα γῆς ἐσβάλλων ἀφανίζεται· ἔπειτα διὰ σιδήρων ὡς μάστιγας καὶ πῶντι ἀναφαιρόμενος, ἐκδιδόει καὶ οὗτος εἰς τὸν Μαίανδρον. i. e. Pervenit Coleffas, Phrygiæ oppidum, ubi Lycus amnis hiatus terræ subiens occulitur, deinde fere quinque post stadia emergens, elabatur et ipse in Mæandrum. Casaub.

9. ἔμφαντον ἅμα τὸ πολύτητον τῆς χώρας, καὶ τὸ εὐσεῖον· εἰ γὰρ τι ἄλλο, καὶ ἡ Λαοδίκεια εὐσεῖτος, καὶ τῆς πλησιοχώρου] Scribendum videtur; καὶ τὸ εὐσεῖον· εἰ γὰρ τι ἄλλο καὶ ἡ Λαοδίκεια εὐσεῖτος· ΚΑΙ ΑΥΤΗΣ καὶ τῆς πλησιοχώρου. T.

11. Κάρερα] Locus desertus. Chandlerus ad ripam fluvii aquæ calidæ fontem invenit. (Chandler, t. i. p. 220, 221.) Nomen ab Hebræo ducatur קרר, exarsit, et קרר, lux, vel ignis. Veteres semper talia loca soli dicaverunt. F.

17. συναφανισθῆναι πάσας] Lege, πάσας, ut habent manuscripti: significat, cum omnibus scortis ipsum lenonem fuisse obrutum. Casaub.

21. κατασκήνη τῆς χώρας] Ruinæ, reliquiæ, ἱερεῖα regionis. Sic pag. 879. Edit. Amst. κατασκήνη τοῦ ἱερῆ. i. e. reliquiæ Templi. Toup.

21. κατασκήνη. Cavitas] Rem sum secutus. Quid Charonea sint, et Charax, discere potes ex Onomastico nostro, item cur

Nysæam scripserim in versione. Finis libri lacer est: de Bercyntho ibidem dixi. Lego, ἔρποντι μέλων, πᾶν δ' ἐρεχθεῖ πεδον. Xylander.

Ibid. εἰς τὰ Χαράωνια] Quid veteres Χαράωνια appellarent, itemque Plutonia, docuimus ad l. v. p. 351. Casaub.

22. καὶ τὰ ἐν Χαράκοις τῆς Νησαίδος] Legendum, ἐν Ἀχαράκοις. Sic enim libro xiv. pag. 960. Edit. Amst. Κώμη τῆς Νησαίων ἐστίν ὅπου ἀπώδεν τῆς πόλεως Ἀχάρακα, ἐν ᾗ τὸ Πλετώνιον: nisi quis contra putet Χάρακα esse ibi legendum. Idem.

Ibid. ἐν Χαράκοις τῆς Νησαίδος. Ad Nysææ regionis Characa] Puto legendum, Νησαῖδος, ut infra, p. 933. Edit. Amst. Hic error manat ab Iotacismo. Nyfa fuit urbs, quam alii Phrygiæ, alii Cariæ tribuunt, unde regio dicta Νησαῖς: De voce Χαράκοις nihil habeo, quod dicam: de ea enim, sive urbe, sive pago, nihil invenitur, quod sciam, in aliis auctoribus. Palmer.

23. Νησαῖδος] Nysææ: melius longe Hopperi editio, Nefaidis. Anon.

25. καὶ ψαθυρὰ] Scripti, ψαθυρὰ, recte. Casaub.

31. μεσόγαιαν πεποίηκε] Ex hoc loco corrigendus Eustathius, ad Dionys. ver. 828. extr. ubi male legitur, πεποίηκε τὴν Πιρίην μεσόγαιαν τεσσαράκοντα σιδήρων προσχώματι &c. Scherpe.

Ibid. τετταράκοντα σιδήρων προσχώματι] Mire discrepat vetus interpres, qui non τετταράκοντα, sed διακοσίαν πενήκοντα, legisse videtur. Sed Eustathius, qui locum hunc profert in Dionysium, vulgatam lectionem confirmat. Casaub.

ἐκείνητα γὰρ τῶν περὶ τὴν Κατακεκαυμένην δὲ, ἥπερ ὑπὸ Λυδῶν καὶ Μυσῶν κατέχεται, ἀφ' οὗτοι πάντα τῆς περὶ τὴν Κατακεκαυμένην πόλιν, οὗδε τῆς τείχεος ἔχ' οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ ἡμέραν^b τέρπον πᾶσα⁵ σαλεύονται καὶ δίστανται. ἀπελθόντες δὲ περὶ τῆς πόλεως τοῖς πάρεσι, καὶ ἀρχιτεκτονικοῦ τῶν αὐτῶν. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ πόλεων, Ἀπάμεια μὲν καὶ περὶ τῆς Μιθριδάτης στρατείας ἐσείαθη πολλὰ καὶ ἔδωκεν ἐπελθόντων ὁ βασιλεὺς ἑκατὸν τάλαντα εἰς¹⁰ ἐπανόρθωσιν, ὅρων ἀνατετραμμένῳ τῷ πόλιν. Λέγεται δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου ὡς ἀπλήσια συμβῆναι, διόπερ ἐκείνους ἔβη καὶ τὸν Ποσειδῶνα πᾶσαι παρ' αὐτοῖς, καὶ περὶ μεσογείοις οὖσι καὶ ὑπὸ Κελαινῶν τῶ Ποσειδῶνος, ὅς κ' Κελαινῶν μίας τῶν Δανάδων γενο-¹⁵ μένης, κατελθόντα τῷ πόλιν ἐπώνυμον. ἢ ἀφ' οὗ τῶν λίθων καὶ τῷ ὑπὸ τῆς ἐκπύρωσεως μελαίναν. Καὶ τὰ περὶ Σίπυλον δὲ καὶ τῷ ἀνατροπῇ αὐτῆς, μῦθον οὐ δεῖ πῆθεσθαι καὶ γὰρ νῦν τῷ Μαγνησίῳ τῷ ὑπὸ αὐτῶν κατέβαλον σεισμοί· ἡνίκα καὶ Σάρδεϊς καὶ τ²⁰ ἄλλων τὰς ἐπιφανέστερας καὶ πολλὰ μέρη^h διελυμήνατο· ἐπινώρησε δ' ὁ ἡγεμὼν χρήματα ἐπιδοῦν, καθάπερ καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς γενομένης συμφορᾶς Τραλλιανῶν (ἡνίκα τὸ γυμνάσιον καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσεν) ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ τοῖς καὶ Λαοδικεύσιν.²⁵ Ἀκούειν δ' ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων οἱ φησὶν ὁ πᾶς Λύδια συγγραφεὺς Ἑράντος, διηγεῖσθαι οἱ μετὰ βολὰ κατέχον πολλὰς τῷ χώρῳ ταῦτα, ὧν ἐμνήσθην πρὶν καὶ ἐν τοῖς πρότερον. Καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυρῶνα πᾶσιν ἐνταῦθα μνησέσθαι, καὶ³⁰ τῆς Ἀρίμης, καὶ τῆς Κατακεκαυμένης ταύτης εἶναι φασιν. Οὐκ ὀκνεῖσι δὲ καὶ τὰ μετὰ τὸν Μαγνήτην καὶ Λυδῶν ἀπαντ' ὑπονοεῖν τοιαῦτα, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ πόδαμν, καὶ τῆς πολλὰς κενυμῶνας τῆς γῆς. Ἡ δὲ μετὰ τὸν Λαοδικείας καὶ Ἀπαμείας λίμνη, καὶ³⁵

longo aggere continenti conjunxit. Sed et Catacecaumene, quam Lydi et Mysi possident, combustæ appellationem causis scilicet de talibus obtinuit: ac Philadelphia urbs in ea muros etiam tutos non habet, cum quotidie ii pœne succutiantur ac fatiscant, et oppidani assiduo intenti sint istis terræ adfectionibus, contraque moliantur. Sed et de cæteris urbibus Apamea etiam ante Mithridaticum bellum sæpe motu terræ concussa fuit: et rex cum supervenisset, videretque urbem jam subverti, ad substructionem centum largitus est talenta. Idem Alexandri ætate accidisse ferunt: quapropter verisimile est Neptunum ab iis coli, quanquam mediterraneis, et a Celæno, Neptuni ex Celæna Danaidum una filio, urbem fuisse denominatam, aut propter nigredinem lapidum, quæ fit ab adustione. Sed neque ea pro fabulis habenda sunt, quæ de Sipylo et subversione ejus dicuntur. Nam et nostra ætate tremores terræ Magnesiæ dejecerunt: quando et Sardes, et aliæ nobilissimæ urbes ab iisdem sunt gravissime afflictæ multis partibus. Imperator tamen instauravit, pecuniam largitus: quod beneficii ante etiam Trallianis præstiterat pater ejus, cum eorum corruisset gymnasium, itemque Laodiceæ censibus. Quid impedit, quo minus audiamus antiquitatis scriptores? De quorum numero Xanthus Lydiæ historiæ conditor narrat, quantæ ac quotæ in ista regione inciderint mutationes: quarum etiam superius facta est mentio. Quinetiam Typhoni quæ evenerunt, ad ista ii loca referunt, et Arimos, et Catacecaumenen eam appellant: audent etiam omnia, quæ sunt inter Lydos ac Mæandrum, eodem in tractu censere, cum ob paludum et fluviorum multitudinem, tum ob crebras terræ cavernas. Jam palus, quæ Laodiceam et Apa-

^a τοῖς περὶ τὴν Κατακεκαυμένην. Par. 1. Mosc.

^b καὶ περὶ τὴν Κατακεκαυμένην. Med. 3.

^c τοῖς περὶ τὴν Κατακεκαυμένην. Par. 1. Med. 3. 4.

^d Sic Manuscripti:

Xylander, Κελαινῶν. Marg. Caf. Κελαινῶν. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. et Mosc. ut videtur.

^e Scripti, ὁμῶνυμον. Marg. Caf.

fic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^f διὰ τὸν λῆθον καὶ τὴν ἀπὸ Par. 1. διὰ τὸν λῆθον καὶ τὴν ἀπὸ Par. 5. Lege totum locum sic:

διὰ τὴν τὴν λῆθον τὴν ἀπὸ &c. V.

^g Scripti, ἐπιφανέστερας. Marg. Caf.

^h διελυμήνατο. Esc. Mosc.

ⁱ Sic Scripti: vulgo,

ταῦτα. Marg. Caf.

^k καὶ deest Med. 4.

1. Καὶ ἡ Κατακεκαυμένη] De hac regione et urbe Philadelphia plura in libro sequenti dicemus. F.

19. καὶ γὰρ νῦν τὴν Μαγνησίαν] Intelligit magnum illum terre motum, quo xii. urbes Asiæ sunt conlapsæ, cujus Plinius, l. ii. c. 84. Tacitus, Ann. l. ii. c. 47. et alii meminere. Strabo autem sapissime. Casaub.

Ibid.] Meminit quoque Solinus, cap. 40. (Ed. Salmas.) ubi tamen pro *duodecim* Schegkii Epist. 11. ex suo MS. legit *tredecim*, et ita ait esse apud Plinium; sed cum in veteri libro meo et editione Juntina sit *duodecim*, neque aliter inveniam apud Plinium et ceteros, huic emendationi non subscribere. Præterea Eusebii locus, fatente ipso Schegkio, de mendo suspectus est. Scherper.

21. διελυμήνατο] Hic delibero, an non scribendum sit, *διελημνῆσαντο*. Vid. Laur. Theodor. Gronov. cap. 6. Comm. in Marmor. basin Colossi Tib. Cæs. erect. pag. 458. tom. vii. Antiquit. Græcar. cl. I. Gronovii. Anon.

22. ἐπινώρησε δ' ὁ ἡγεμὼν χρήματα ἐπιδόου] Ἠγεμὼν, hoc est, imperator Tiberius, ut ait, lib. xiiii. et Corn. Tacitus, Ann. l. ii. c. 47. *Asperissima in Sardonios lues plurimum in eosdem misericordie traxit*: nam centies fessertium pollicitus Cæsar, et quantum ærario aut fisco pendebant, in quinquennium remisit. Mag-
netes a Sipylo, proximi damno ac remedio habiti. Casaub.

Ibid.] P. Orosius, Hist. l. vii. c. 4. *Sane, ait, Asia civitates illo terræ motu dirutas, tributo dimisso, propria libertate (forte scribendum, liberalitate, ex Sueton. c. 48.) donavit*. Exstat apud Clariss. L. Begerum, in Continuat. Thesaur. Brandenburgici, p. 611. nummus statuam sedentem exhibens cum inscriptione, CIVITATIBVS ASIAE RESTITVTIS. Ipsarum vero terræ motu absorptarum urbium numerus non idem est omnibus scriptoribus. Tacitus, Ann. l. ii. c. 47. duodecim fuisse tradit. Eusebius in Chronico tredecim facit, sed nominibus valde corruptis. *Tredecim urbes terræ motu corruerunt, Ephesus, Magnesia, Sardis, Mesthene, Megæchycro, Cæsarea, Philadelphia, Himelus, Temis, Cumæ, Myrrhina, Apollonia, Diabircania. Emendabis inquit ad Taciti locum Lipsius: Mesthene, Aegæ, Hierocæsarea, Philadelphia, Tmolus, Temnus, Cumæ, Myrina, Apollonia, Hyrcania. Nicephorus Callistus, Historiæ Ecclesiasticæ. l. i. c. 17. αὗται δ' εἰσιν, Ἐφεσος, Μαγνησία, Σάρδεϊς, Μωσνή, Ἱεροκασάρεα, Φιλαδέλφεια, Τρῳίλος, Τίμος, Μυρίνα, Κίμνα, Ἀπολλωνία, Ὑρκανία, Δία, καὶ Χεῖρ δὲ βαρεία*. Verum huic postremæ urbi non immerito appositus est alteriscus. Anon.

Ibid.] Si Callistus Diam inter urbes subversas numerat, cur non Lipsius Eusebio Diam et Hyrcaniam duas esse urbes concedet? F.

29. ὧν ἐμνήσθην πρὶν] Libro primo. Casaub.

inēam interjacet, quanquam maris in morem alta est, cœnosum tamen quidpiam et quasi e cuniculo elisum edit. Aiunt etiam in jus vocari Mæandrum, cum prorutis limitibus agrorum fines mutat, multamque ab eo exigi atque sumi e vectigalibus trajectuum. Inter Laodiceam et Carura fanum est Mēsis, qui Carus dicitur, magna veneratione cultum. Nostra ætate fuit ibi schola magna medicinæ Herophileæ operam navantium, a Zeuxide gubernata, ac deinde ab Alexandro Philaletha: sicut et patrum nostrorum tempestate Smyrnæ Erasistræa schola fuit, præside Hicéfio: nunc nihil simile evenit. Sed et nationes quædam Phrygiæ nominantur, nusquam hodie exstantes, ut Berecynthes. Et Alcman ait,

Phrygium cecinit melos Cerbesium:

ac fossa quædam Cerbesia memoratur, pestilentiam exhalans: ea tamen adhuc monstratur, quanquam hominum mutato nomine. Æschylus in Nioba confundit: ait enim illa se memorem futuram Tantalii rerum,

In rupe cui paterni Idæa sit Jovis ara:

et rursus,

Sipylum, Idæo in solo.

Verba etiam Tantalii exstant:

*Bis sex dierum itinere consero ipse agros,
Berecynthia arva, sedes ubi Adrastea habet,
Et Ida mugitu late sonat boum,
Pecorisque balatu procul campi fremunt.*

βορβορώδη καὶ ὑπόνομον· τὴν ἀποφορὰν ἔχει πελαγία ἔ-
σαι· φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαγάνδρῳ μεταφέ-
ροντι τὰς χώρας, ὅταν ἀεὶ κερμαδῶσιν οἱ ἀγκῶνες·
^a ἀλόντος δὲ τὰς ζημίας ἐκ τῆ πορθμικῶν διαλύεσ-
5 θαι πελῶν. Μετὰ δὲ τῆς Λαοδικείας καὶ τῆς Καρ-
ρῶν ἱερὸν ὅστις Μίωδος Κάρει καλέμενον, πρῶτον
ἀξιολόγως· ^b συνέστηκε δὲ καὶ ἡμᾶς διδασκαλεῖον
^d Ἡροφίλειον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύσιδος· καὶ μετὰ
ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλαλήτῃ· καθάπερ ὅτι τῶ
10 πατέρων τῶ ἡμετέρων ἐν Σμύρνῃ τὸ τῶ Ἐρασιστρατεῖων
ὑπὸ Ἰκεσίῃ· νῦν δ' οὐχ ὁμοίως τι συμβαίνει. Λέγε-
ται δὲ πῖνα Φύλα Φρύγια οὐδαμῶς δεικνύμενα, ὥστε
οἱ ^f Βερέκυντες καὶ Ἀλκμάν λέγει,

Φρύγιον ἠύλησε μέλος τὸ ^e Κερβεῖσιον·

15 καὶ βοθυνός τις λέγει· Κερβήσιος ἔχον ὀλεθρίας ἀποφο-
ρὰς· ἀλλ' ἔτος γε δεικνύται· οἱ δ' ἀνθρωποὶ ἐκείνῳ
οὕτω λέγονται. Αἰσχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ
γὰρ ἐκείνη· ^h μνησθήσεσθαι τῆ περὶ Τάνταλον,

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρὸς βωμός ὅστις.

20 Καὶ πάλιν,

Σίπυλον Ἰδαίῳ ἀνὰ χθόνα.

Καὶ ὁ Τάνταλος λέγει,

Σπείρω δ' ἄρρεα δώδεχ' ἡμερῶν ⁱ ὁδόν,

Βερέκυντα χῶρον, ^k ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος.

25 ^l Ἰδης μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν

^m Ἐρπουσι μήλων, πᾶν ⁿ δ' ὀρέχθαι πέδον.

^a ἀλόντες Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

φίλειον deest Par. 1. Med. 4. relicta lacuna. Ἡροφίλειον Med. 3. Mosc. sed in Mosc. Ἡροφίλειον scribitur supra.

Med. 3. 4. Mosc. sed Med. 4. postea corr.

Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

Marg. Cas.

^o ὀρέχθαι Med. 3. ἐρέχθαι Esc. Mosc.

^b Scripti, συνέστη· Marg. Cas. sic Par. 5.

^c διδασκαλίον Mosc.

^d Ἡρο-

^e Ἐρασιστρατεῖων

^f Κερβήσιον Par. 1. 5.

^g Perturbatus locus ac corruptus.

ⁱ ὁδὸν Par. 5.

ⁿ δ' deest Med. 3.

^m Ἐρπουσι μήλων defunt Med. 3.

6. Μηνὸς Κάρει] Bryantius, Mythol. t. ii. p. 241. apte Καρ-
ρει legit. F.

7. διδασκαλεῖον Ἡροφίλειον] Herophilus Chalcedonius, medi-
cus habilis, sub Ptolemæo Sotere floruit. Anatomicam artem,
Botanicamque excoluit. (Plin. l. xxv. c. 2. l. xxix. c. 1.) De
hoc medico sectatoribusque ejus vide Hist. Med. par Dan. le
Clerc. p. ii. l. i. c. 6, 7. Idem.

8. Ἡροφίλειον] Legendum, Ἡροφίλειον; ut mox, Ἐρασιστρα-

τεῖων. Τουρ.

24. ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος] Legendum cenſeo;

ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος,

Ἰδης τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν

βρέμεσι μήλων, πᾶν δ' ὀρέχθαι πέδον.

Adraſtiæ campus et urbs fuere prope Cyzicum, non procul ab
Ida: βρέμεσι, aut aliud ἰσοδυναμῶν, pro ἔρπουσι, ut sit aliquis fen-
sus, reponendum esse liquet. Casaub.

S Y N O P S I S

LIBRI DECIMI TERTII.

DESCRIBIT isto libro oræ maritimæ partem, quæ est a Cyzico ad Cumam, et finem Æolidis: itemque oppositas ei tractui toti insulas, quarum præcipua Lesbos. Postremo τὰ ὑπερλείμενα in mediterraneis ad Taurum usque exequitur.

Σ Τ Ρ Α Β Ω Ν Ο Σ

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ω Ν

BIBΛION ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

S T R A B O N I S

RERUM GEOGRAPHICARUM

LIBER DECIMUS TERTIUS.

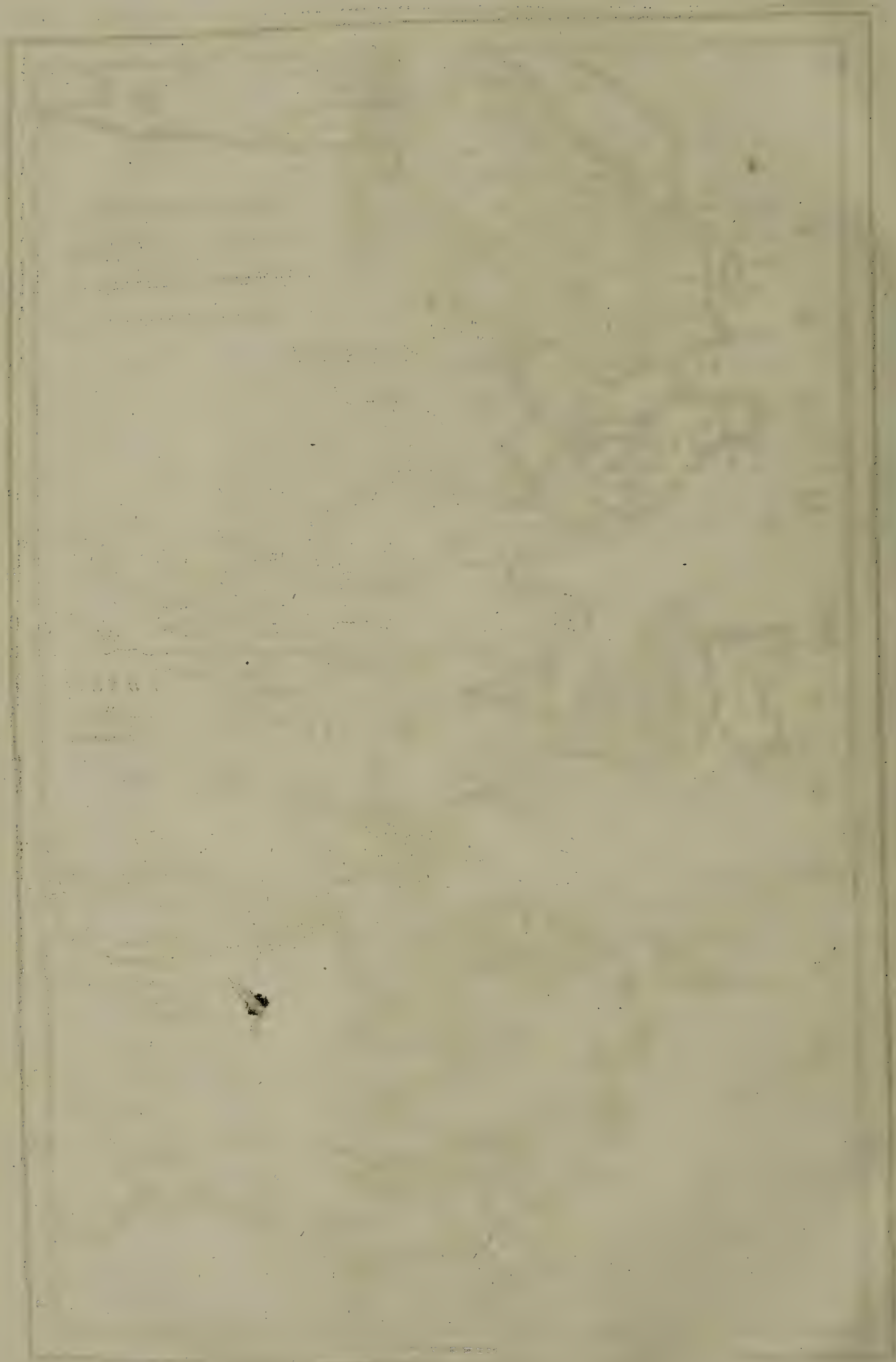
ΜΕΧΡΙ μὲν δεῦρο ^a ἀφορίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας. Ἐπανιόντες δὲ πάλιν ἐπὶ τῇ Προποντίδα, καὶ πάλιν ἐφεξῆς τῷ Αἰσηπῷ ὠκελίαν, πάλιν αὐτὴν τῆς ὠκειδείας τάξιν ^b ἀποδάσσομεν. Ἐπὶ δὲ Τρωὰς πρώτη τῆς ὠκελίας ταύτης, ἥς τὸ πολυδρύλλητον, καὶ ἔνερπτοις καὶ ^c ἐν ἐρημίᾳ ^d λειπομένης, ὅμως πολυλογίαν οὐ τὴν τυχεύσαν παρέχει τῇ γεωγραφίᾳ. Πρὸς τὸτο δὲ συγγνώμης δεῖ καὶ ὠκειλήσεως, ὅπως τὴν αἰτίαν τῆς μήκειος μὴ ἡμῖν μάλλον ἀνάπτοιεν οἱ ἐντυγχάνοντες, ἢ τοῖς σφόδρα ποιοῦσι ^e τὴν ἐνδόξαν καὶ παλαιῶν γνῶσιν. ^f ὠρεσλαμβάνει δὲ τῷ μήκει καὶ τὸ πλῆθος τῶν ^g ἐποικισάντων ^h χώραν

HACTENUS ergo descripta nobis esto Phrygia. Revertamur nunc ad Propontidem, et oram maritimam, quæ deinceps ab Æsepo est, ac eodem ordine omnia peragremus. Troas prima est in hac ora, cujus celeberrima fama, quanquam dirutæ et desertæ, non levem tamen multa dicendi materiam suggerit. Quo loco venia nobis petenda est, monendusque lector, ne causam prolixitatis imputet nobis potius, quam iis, qui vehementi tenentur desiderio nobilia et antiqua cognoscendi: conferunt ad eam aliquid etiam cum multitudo eorum, qui in istis locis sedes posuerunt Græci at-

^a ἀφορίσθω Mofc. ^b ἀποδάσσομεν Bre. ^c ἐν δεστ Med. 3. ^d ὄσης Par. 1. Med. 4. ^e ὅπερ Par. 5. ^f Scripti, ὠρεσλαμβάνει. Marg. Caf. sic Par. 5. ὠρεσλαμβάνειν Par. 1. Med. 4. ^g ἐποικισάντων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mofc.

1. ΜΕΧΡΙ μὲν δεῦρο ἀφορίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας] Quam sub libri undecimi finem erat aggressus, et libro sequenti persecutus, quartæ portionis Asiæ cis Taurum descriptionem, eandem hoc quoque libro et toto sequenti persequitur. Deduxerat nos Strabo libro sequenti ad Æsepum usque fluvium, et Cyzicum: hoc autem libro inde ducit nos ad Cumam et Æolidem. Servat autem etiam hic morem illum suum, ut objectas oræ maritimæ, quam describit, insulas simul referat. Itaque Lesbum et reliquas ei conjunctas insulas describit. Postremo ad mediterranea se convertit. Erimus autem eo breviores in explicatione horum duorum librorum, quod, quum eorum maxima pars versetur in iis exponendis, quæ sunt apud Homerum, quæ præ vetustate nimia jam tum memoriam fere hominum fugiebant, commodius hæc tractabimus in Notis nostris ad summum vatem, quas dabimus operam ut effectas in lucem brevi emittamus: non enim omnes maximum poetam intelligunt. Casaub.

que barbari, tum scriptores, qui neque eadem omnes, neque perspicue omnia perhibuerunt: quorum inter primos est Homerus, conjectandi de plerisque ansam præbens: cujus, itemque aliorum dicta nobis censenda sunt, ubi prius in summa locorum naturam eorum descripserimus. Post Cyzicenam, et Æsepo adjacentem regionem, et Granicum, usque ad Abydum et Seftum, ora Propontidis maritima porrigitur. Ab Abydo autem usque ad Lectum, Ilium est, et Tenedus, et Alexandria, ac Troas denique: quibus omnibus imminet Ida mons usque ad Lectum pertinens. A Lecto usque ad Caicum fluvium et Canas quæ vocantur, Affus sunt, et Atramyttium, et Atarneus, et Pitane, et Elaiticus sinus: quibus omnibus ex adverso Lesbos insula protenditur. Cuma deinde est, et reliqua usque ad Hermum fluvium et Phocæam, quæ initium est Ionix, finis Æolidis. Hic cum sit regionis situs, Homerus ab Æsepo vicinis locis et ei, quæ nunc Cyzicena dicitur, Troes potissimum imperasse innuit usque ad Caicum amnem, divisa eorum ditio in octo, aut etiam novem portiones: reliqua auxiliariorum multitudo in sociorum recensione dinumeratur. Posteriores, finibus iisdem constitutis, vocabula usurpant immutata, et in plures sectas abeunt. Præcipue autem Græcorum coloniæ dissensionum materiam præbuerunt: minus quidem Ionica, utpote a Troade longius distans: Æolica autem vel maxime, quæ se per totam dispersit oram a Cyzico ad Caicum usque, ac præterea magnam partem eorum occupavit, quæ intra Caicum sunt et Hermum fluvios. Etenim traditum est, Æolicam coloniam quatuor ætatibus Ionica priorem fuisse, et moras traxisse, ac longius tempus. Principem deducendæ coloniæ fuisse

Ἑλλήων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ^a συγγραφῆς, οὐχὶ τὰ αὐτὰ γράφοντες περὶ τῶν αὐτῶν, οὐδὲ σαφῶς πάντα ὧν ἐν τοῖς πρώτοις ἐστὶν Ὅμηρος, ἐκείνους περὶ τῶν πλείων παρέχων. Δεῖ δὲ καὶ τὰ τέταρτα διατῆναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ὑπογράφαντας, ὥστε εἶναι κεφαλαιῶν τὴν τῶν τόπων φύσιν. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυζικίου, καὶ τῶν περὶ Αἰσηπον τόπων καὶ Γρανικόν, μέχρι Ἀβύδου καὶ Σητού, τὴν τῆς Προποντίδος παραλίαν εἶναι συμβαίνει. Ἀπὸ δὲ Ἀβύδου μέχρι Λεκτῆς, τὰ περὶ Ἴλιον, καὶ Τένεδον, καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα πάντων δὴ τῶν ὑποέρκεται ἢ Ἰδὴ τὸ ὄρος, μέχρι Λεκτῆς καὶ Ἰλίου. Ἀπὸ δὲ Λεκτῆς μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεηρομένων, ἐστὶ τὰ περὶ Ἀσσον, καὶ Ἀτσαμύτιον, καὶ Ἀταρνεά, καὶ Πιτάνην, καὶ τὸν Ἑλαϊτικὸν κόλπον· οἷς πᾶσιν ἀντιπαρῆκει ἢ τῶν Λεσβίων νῆσος· εἰδ' ἐξῆς τὰ περὶ Κύμην, μέχρις Ἑρμῆ καὶ Φωκίας, ἥπερ ἀρχὴ μὲν τῆς Ἰωνίας ἐστὶ, πέρας δὲ τῆς Αἰολίδος. Τοιαύτων δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν ποιητής, ἀπὸ τῶν περὶ Αἰσηπον τόπων, καὶ τῶν περὶ τὴν νῦν Κυζικίην χώραν, ὑπαγορεύει μάλιστα τὰς Τρῶας ἀρξαι, καὶ μέχρι τῆς Καΐκου ποταμοῦ, διηρημένους καὶ διωατείας εἰς ὀκτὼ μερίδας, ἢ καὶ ἐννέα· τὸ δὲ τῶν ἄλλων ὅσων πλεόντος ἐν τοῖς συμμάχοις ἀριθμεῖται. Οἱ δ' ὕστερον τὰς ὁρὰς αὐτὰς λέγουσι, καὶ τοῖς ὀνόμασι λεγόντων διηλλαγμένως, αἰρέσεις νέμοντες πλείους. Μάλιστα δὲ αἱ τῶν Ἑλλήων ἀποικίαι παρεχόμεναι λόγον ἥτιον μὲν ἢ Ἰωνικῇ· πλείονι γὰρ διέστηκε τῆς Τρωάδος· ἢ δὲ τῶν Αἰολέων παντάπασιν, καὶ ὅλιω γὰρ ἔσκε δάδα ἀπὸ τῆς Κυζικηνῆς μέχρι τῆς Καΐκου, καὶ ἐπέλαθεν ἐπὶ πλεόν τὴν μεταξὺ τῆς Καΐκου καὶ τῆς Ἑρμῆ ποταμοῦ. Τέτρασι γὰρ δὴ γενεαῖς πρεσβυτέραν φασὶ τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν τῆς Ἰωνικῆς· ἀριθμῶν δὲ λαβεῖν καὶ χρόνους μακροτέρους· Ὁρέσιω μὲν γὰρ ἀρξαι

^a συγγραφῆς Med. 3. 4. Mosc.

^b οὐ Efc.

^c τὸ Par. 5.

^d δὲ Med. 4.

^e Λεκτοῦ δὲ Med. 3. 4. Mosc.

^f Ἀτσαμύτιον Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^g Φωκίας Med. 3. 4.

^h καὶ deest Med. 3. 4. Mosc.

ⁱ καὶ deest Med. 4.

^k Scripti, αὐτῶν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. αὐτὰς αὐτὰς Efc. οὐ τὰς αὐτὰς Mosc.

^l νέμονται Par. 5.

^m καὶ δὲ Efc.

9. μέχρι Λεκτῆς] Lectum promontorium hodie *Capo Baba* appellatur. (Chishull, p. 33.) F.

10. Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα] Xylander male vertit *Alexandria ac Troas*. Multo melius MS. Bayeri ineditus, a Guarino scriptus, habet, a *Lecto adusque Abydum, Ilii, Tenedi, et Alexandria Troadis plaga* continetur. Idem.

12. ἀπὸ δὲ Λεκτῆς μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεηρομένων] Λεηρομένων ὁρῶν: ita forte scribendus hic locus Strabonis, cui τὸ ὁρῶν excidisse videtur. Berkel. in Stephan. p. 35. n. 47.

Ibid.] Berkelio assentiendum est: vide de Canis montibus. F.

14. καὶ Ἀτσαμύτιον] Manuscripti, Ἀτσαμύτιον, per d. Sed utroque modo solitum scribi hoc nomen, docet Stephanus. Casaub.

24. Οἱ δ' ὕστερον τὰς ὁρὰς αὐτὰς λέγουσι] Locum hunc sic prior interpretes vertit: *At posteriores illorum fines dicunt, et variis nominibus partitiones multas conficiunt*. Nimirum legit, Οἱ δ' ὕστερον τὰς ὁρὰς αὐτῶν λέγουσι καὶ ὀνόμασι διηλλαγμένοις (vel τοῖς ὀνόμασι διηλλαγμένως λεγόμενοι) διαγέρσεις νέμονται πλείους: et sane νέμονται veteres cod. agnoscunt. Mihi videtur locus sic potius legendus, Οἱ δ' ὕστερον ὁρὰς οὐ τὰς αὐτὰς λέγουσι, sine ulla in reliquis mutatione. Sensus est, difficile esse περιήγησιν horum tractuum propter auctorum dissensiones: οὐ τὰς omiserunt imperiti homines ante αὐτὰς. Porro ὁρὰς οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγειν, et χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασι διηλλαγμένως, et νέμειν πλείους αἰρέσεις, idem prorsus significant. Idem.

27. αἱ τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι] Æolum, Ionum, Dorum, de quibus vide libro octavo, et apud Herodotum ac Pausaniam. Idem.

32. Τέτρασι γὰρ δὴ γενεαῖς] Hæc computatio generum quatuor inter Æolicas et Ionicas migrationes cum historica veritate quadrat. Æolica prima sub Archelao vel Echelato fuit; Ionica prima sub Codri filio Nileo. Genera hoc modo describere liceat.

Agamemnon.	Penthilus, Periclymeni filius, fratris Nestoris.
------------	---

Orestes.	Borus.
Penthilus.	Andropompus.
Archelaus vel Echelatus	Melanthus.
Graus.	Codrus.

Medon.	Nileus.
--------	---------

In hac serie Nileus, coloniæ Ionicae ductor, quartus est ab Andropompo. Andropompus Penthilo æqualis, qui primus Æolicae expeditionis fuit author. F.

34. Ὁρέσιω γὰρ δὴ ἀρξαι, ὡς εἶλε. Principem deducendæ coloniæ fuisse Orestam] Adde, ad pleniorē historiæ notitiam, συμπεράζωντος τοῦ Πισάνδρου, ex Pindaro, in Nemæorum undecimo. Palmer.

τῷ φόνῳ· πῶς δ' ἐν Ἀρχαδίᾳ τελευτήσαντος τὸν βίον, ἀφ' ἧς ἀφ' αὐτῷ Πένθιλον, καὶ ὡς ἐλθὲν μέχρι Θράκης, ἐξήκοντα ἔτεσι τῷ Τρωϊκῶν ὕστερον, ὡς αὐτῷ τὴν τῷ Ἡρακλείδων εἰς Πελοπόννησον κἀποδόν· εἴτ' Ἀρχέλαον, υἱὸν ὁκείνου, περιῶσαι τὸν Αἰολικὸν φόνον εἰς τὴν νῦν Κυζικηνήν· πῶς αὖτ' ὁ Δασκύλειον· ὁ Γραῦν δὲ, τὸν υἱὸν τῆς τὸν νεώτατον, ὡς ἐλθόντα μέχρι τῷ Γρανικῆς ποταμῶς, καὶ παρὰ τὴν αὐτὴν ἀμεινον περιῶσαι τὸ πλέον τῷ Γραπίας εἰς Λέσβον, καὶ κατασχέειν αὐτῷ.^a Κλέων δὲ τὸν Δάφν, καὶ Μαλαόν, καὶ αὐτὸς ἀποφύγων ὄντας Ἀγαμέμνονος, συναγαγεῖν μὲν τὴν Γραπὴν καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὃν καὶ Πένθιλος· ἀλλὰ τὸν μὲν τῷ Πανθίλῳ φόνον φθῆναι ὡς ἀφ' αὐτῶν ὅτι τῷ Θράκης εἰς τὴν Ἀσίαν· τῶν δὲ περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ τὸ Φρικίον ὅρος ἀφ' ἧς ἀφ' αὐτῶν χρόνον· ὕστερον δὲ ἀφ' ἧς ἀφ' αὐτῶν κτίσαι τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τῷ Λοκρικῶν ὅρος. Τῶν Αἰολέων τῶν καὶ ὅλῳ σπερμαθέντων τὴν χώραν, ὡς ἐφαρμυ ὑπὸ τῷ ποιητῇ λέγεσθαι Τρωϊκῶν· οἱ δ' ὕστερον, οἱ μὲν πᾶσαν Αἰολίδα ὡς ἀφ' αὐτῶν, οἱ δὲ, μέρος· καὶ Τροίαν, οἱ μὲν ὅλῳ, οἱ δὲ, μέρος αὐτῆς, ὡς δὲ ὅλῳς Ἀλλήλοισι ὁμολογῶντες.^b Εὐδὸς δ' ὅτι τῷ καὶ τὴν Προποντίδα τόπων, ὁ μὲν Ὅμηρος ἀπὸ τῷ Αἰολίᾳ τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῷ Τρωάδος· Εὐδὸς δὲ, ἀπὸ Πριάμ, καὶ Ἀρτάκης, τῷ ἐν τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ χάρις ἀνταίρουτος τῷ Πριάμῳ, συτέλλων ἐπ' ἐλαττον τῶν ὅρων.^c Δαμάκης δ' ἐπὶ μᾶλλον συτέλλει ἀπὸ Παρίου. Καὶ ὅς ἔπος μὲν ὡς Λεκτὸς ὡς ἀφ' αὐτῶν· ἀλλοὶ δ' ἄλλως. Χάρων δ' ὁ Λαμψακινὸς τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίας, ἀπὸ Πρακτίης ἀρχόμενος· τοσούτοι γὰρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πρακτίον· ὡς μὲντοι Ἀτραμυτίης ὡς ἀφ' αὐτῶν. Σκύλαξ δ' ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἀρχεται. Ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα ἔφορος μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης· ἀλλοὶ δ' ἄλλως. Τοπογραφεῖ δὲ ὁ μάλιστα τὴν ὄντως λεγομένην Τροίαν ἢ τῆς Ἰδης ἡσῆς, ὅρος ὑψηλῆς, βλέποντος ὡς δὲ οἱ καὶ τῷ ταύτῃ θάλατταν, μικρὰ δ' ὅτι ἀφ' αὐτῶν καὶ ὡς ἀφ' αὐτῶν καὶ τὴν ταύτην ὡς ἀφ' αὐτῶν· ἐπὶ δὲ αὐτῇ μὲν τῆς Προποντίδος ἀπὸ τῷ περὶ Ἀβύδου στενῶν ὅτι τὸν Αἰοηπον, καὶ τὴν Κυζικηνήν· ἢ δ' ὡς ἀφ' αὐτῶν θάλατταν, ὅ, τῷ Ἑλλάσποντος ἐστίν, ἐν ᾧ καὶ τὸ Αἰγῶν πέλαγος. Πολλοὶ δ' ἔχουσα

Orestam: ei in Arcadia vivis exempto Penthilum filium successisse, et progressum esse in Thraciam usque, sexaginta annis post excidium Trojæ, quo ipso tempore in Peloponnesum redierunt Herculis posteri. Deinde Archelaum, Penthili filium, coloniam Æolicam traduxisse in eam, quæ nunc Cyzicena est, circa Dasylum. Graum porro, filium hujus natu minimum, usque ad Granicum flumen progressum; cumque se melius instruxisset, majorem exercitus partem in Lesbum trajecisse, atque hanc obtinuisse. Cæterum Clevam, Dori filium, et Malaum, ipsos quoque Agamemnoniæ stirpis, eodem quo Penthilus tempore exercitum conduxisse, sed Penthili copias occupavisse in Asiam transire: alteros in Locride et apud Phricium montem multum temporis traxisse: postmodo trajecisse in Asiam, et Cumam condidisse, a Locridis monte Phriconidem dictam. Ergo cum Æolenses per totam sint dispersi eam regionem, quam a poeta Troicam vocari diximus, posteriorum alii totam eam Æolidis nomine afficiunt, alii partem ejus: itemque Trojam alii totam, alii partem: neque inter se quidquam iis convenit. Statim de ipsis ad Propontidem locis, Homerus ab Æsæpo Troadis facit initium: Eudoxus ab Artace et Priapo, cui Artace in Cyzicenorū insula opponitur, arctius contractis finibus Troadis sumit. Damastes etiam magis, a Pario eam incipiens. Atque hic quidem usque ad Lectum producit: alii aliter. Charon Lampfacenus alia trecenta stadia aufert, a Practio initium ei ponens, quod tot abest a Pario, quot dixi, stadiis. Sed ad Atramyttium usque producit. Scylax Caryandensis Abydum initium facit. Idem de Æolide est factum, quam Ephorus Abydo et Cuma terminat: alii aliter. Ejus, quæ vere Troja dicitur, optime describit situm Ida, mons excelsus, qui occasum spectans et mare, quod ab ea est parte, paululum se convertit versus septentrionem et quod ea est mare: hoc est Propontidis pars a faucibus Abydenis ad Æsæpum et Cyzicenam: occiduum vero latus claudit Hellespontus, et post Ægæum pelagus. Cum autem multos pe-

^a Δασκύλειον Med. 3. 4. Esc.
Med. 4.
Med. 3. 4.
Med. 3. 4. Bre. Esc. Mesc.

^b Γραῦν Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mesc.
^c Φρικωνίδα Esc.
^d νήσῳ Mesc.
^e κάμιστα Med. 3. 4. Esc.

^f Γραπίας Par. 5.

^g Κλέων Par. 1.

^h Εὐδὸς &c., adusque τόπων inclusive, desunt Med. 3.

ⁱ τῷ Med. 3.

^j ἀφαιρεῖται Esc.

^k Ἀτραμυτίης Par. 5.

5. εἴτ' Ἀρχέλαον, υἱὸν ὁκείνου, περιῶσαι. Deinde Archelaum ejus filium traduxisse] Hunc Pausanias Ἐχέλατον, non Ἀρχέλαον, nominat; uter melius, alius dicat. Palmer.

Ibid. εἴτ' Ἀρχέλαον] Potius Echelatium, Penthili filium. Videatur Marshamii Canon Chronicus, secul. xiiii. p. 359. Edit. Lips. 1676. Anon.

7. Γραῦν δὲ, τὸν υἱόν. Graum filium] Credo Strabonem scripsisse Γραῦν, nam Pausanias eum Γραῖδα vocat a recto Γραῖς, unde

Strabo fecerat quarto casu Γραῖν. Sed ii, qui v tanquam i proferunt, unum pro altero posuerunt, et ex viro fecerunt anum. Palmer.

Ibid. Γραῦν δὲ, τὸν υἱόν] Lego, Γραῦν. Sic et Casaubonus, in Athen. l. ii. c. 3. recte legit, τῷ Γραῖ δ' Ἐχέλατον. Kubnius, in Pausan. lib. iii. cap. 2. pag. 206.

20. οἱ δ' ὕστερον, οἱ μὲν] Id est, Posteriorum tamen alii. Δὲ hic significat ὅμως, et est loquendi genus Homeri. Casaub.

des habeat Ida prominentes, et scolopendram forma referat, his duobus extremis terminatur promontoriis, uno quod ad Zeleiam pertinet, altero Lecto: prius in mediterranea definit haud multum supra Cyzicenum agrum: (hodie quidem Zeleia Cyzicenorum est) posterius in mare Ægæum exit, legiturque ab iis qui a Tenedo in Lesbum navigant:

Mox ad abundantem venerunt fontibus Idam

Altricemque ferarum: et ubi vestigia Lecto

Imposuere, mari vadunt per sicca relicto,

nimirum Venus et Somnus. Quibus verbis Homerus Lectum proprie describit, tum quod Idæ sit, tum quod e mari ad Idam ituris ibi prima sit extensio: et quod eam multas habere scaturigines dixit, eo pertinet, quod ea in parte maxime abundat aquis Ida: idque docent fluvii

In mare qui magnæ currunt de montibus Idæ,

Rhesusque, Heptaporusque—

et alii quos commemorat, et qui a nobis hodieque cerni possunt. Enumeratis vero extremitatibus ac pedibus quasi Idæ, Lecto inquam, et eo qui est ad Zeleiam, convenienter etiam summitatem ejus commemorat Gargarum: nam etiamnum in superioribus Idæ partibus Gargarum locus nominatur, ubi nunc Gargara sunt, urbs Æolica. Inter enim Zeleiam et Lectum primæ sunt Troadis partes a Propontide usque ad fauces ad Abydum: inde sunt extra Propontidem sita usque ad Lectum. Ubi cursum circa Lectum flexeris, magnus effunditur sinus, quem Ida facit a Lecto versus continentem declinans: ad hunc sunt etiam Canæ, ab altera finis parte oppositum Lecto promontorium: sinum alii Idæum vocant, alii Atramyttenum. In hoc deinceps tractu usque ad ostia Hermi, urbes Æoli-

πρόποδας ἢ Ἰδῆς, καὶ σκολοπενδράδης ἔσται ὁ ὅτιον, ἐχάτοις ἀφορίζεται τέτοις, τῷ τε περὶ τὴν Ζελεῖαν ἀκρωτήριον, καὶ τῷ χαλουμενῷ Λεκτῷ· τῷ μὲν πελοπόννησι εἰς τὴν μεσόγειον μικρὸν ὑπὲρ τῆς Κυζικηνῆς· καὶ δὴ καὶ ἐπὶ νῦν ἡ Ζελεῖα τῶν Κυζικηνῶν· τὸ δὲ Λεκτὸν εἰς τὸ πλάγιον καθίσκει τὸ Αἰζῶνον, ἐν ᾧ ἄπλω κείμενον τοῖς ἐκ Τενέδου πλέουσιν εἰς Λέσβον·

* Ἰδῆς δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

10 Λεκτὸν, ὅτι πρῶτον λιπέτιν ἄλλα —

ἢ Ὑπνος καὶ ἢ Ἡρᾶ· οἰκείως τῷ ποιητῇ φερόντος τὸ Λεκτὸν· καὶ γὰρ ὅτι τῆς Ἰδῆς ὅτι τὸ Λεκτὸν, καὶ διότι πρῶτον ἀπόστασις ἐκ θαλάττης αὐτῇ τοῖς ἐπὶ τῇ Ἰδῆς ἀνίσσιν, εἰρηκεν ὁρθῶς· καὶ τὸ ἢ πολυπίδακα· εὐυδρότατον γὰρ κατὰ ταῦτα μάλιστα τὸ ὅρος· δηλοῖ δὲ τὸ πλήθος τῶν ποταμῶν,

† Ὅσοι ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων ἄλλαδε ὡρεῖσσι,

Ῥῆσος Ἐπὶ ἀπορῆς τε, —

καὶ οἱ ἔξῃς, οὓς ἐκείνος εἰρηκε, καὶ ἡμῖν ἰνυὶ πάρεστιν ὁρᾶν· τὰς δὲ πρόποδας τὰς ἐχάτας ἐφ' ἐκάτερα οὕτω τὸ Λεκτὸν καὶ τὴν Ζελεῖαν, ὡς οἰκείως τῶν καὶ τὴν ἀκρόρειαν ἀφορίζει Γάργαρον ὁ ἀκρόντερον· καὶ γὰρ νῦν Γάργαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς Ἰδῆς δέκνυται τόπος, ἐν ᾧ καὶ νῦν Γάργαρα, πόλις Αἰολική. Ἐν τὸς μὲν γὰρ τῆς Ζελεῖας καὶ τῆς Λεκτῆς, πρῶτα ὅτι ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἀρχαμένους μέχρι τῶν κατ' Ἀβυδὸν στενῶν εἴτ' ἔξω τῆς Προποντίδος καὶ μέχρι Λεκτῆς. Κάμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν, ἀναχέεται κόλπος μέγας, ὃν ἡ Ἰδὴ ποιεῖ πρὸς τὴν ἡπειρον ἀποχωροῦσα ἀπὸ τῆς Λεκτῆς, καὶ αἱ Κανὴ τὸ ἐκ θατέρου μέρους ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ· καλῶσι δ' οἱ μὲν Ἰδαῖον κόλπον, οἱ δ' Ἀδραμυττηνόν. Ἐν τῇ δὲ αἱ τῶν Αἰολέων πόλεις μέχρι τῶν ἐκ-

* Iliad. ξ'. ver. 283.

† Iliad. μ'. ver. 19.

^a Vulgo, ἡδὲ καὶ. Marg. Caf. sic Par. 5. Esc. Mosc. ἢ deest Par. 1. Med. 4. ^b τὸ ὅτιον defunt Par. 5. ^c Scripti quidam, Ζελεῖαν. Marg. Caf. sic Par. 5. ^d ἰκανον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^e Ὑπνος καὶ ἢ Ἡρᾶ defunt Par. 1. Med. 3. 4. ^f Ἡρᾶ τοῖς ἰσὺν οἰκείως Esc. Mosc. ^g ὅτι Par. 1. Med. 3. 4. ^h πολυπίδακον Par. 1. 5. Med. 3. 4. πολυπίδακον οἰκείως λέλεκται &c. Esc. ⁱ Ὅσοι Par. 1. 5. Med. 3. 4. ^k πορρέεσσι Par. 1. Med. 3. 4. Esc. ^l νῦν Med. 3. Esc. Mosc. ^m Scripti, ἐφ' ἐκάτερα ὅρα ἔτω. Marg. Caf. ἐφ' ἐκάτερα ὅρα οὕτως Par. 1. 5. Med. 3. 4. ἐφ' ἐκάτερα ὅρα οὕτω Esc. Mosc. ⁿ οἰκείως τὰ Par. 5. ^o ἀκρον τετῶν Par. 1. Med. 4. ἀκρον Par. 5. Med. 3. ἀκρον ἔτερον Esc. Mosc. In Med. 3. post ἀκρον lacuna est duarum circiter syllabarum. ^p ἀφ' ὅ τὰ νῦν Par. 1. 5. Med. 3. 4. ἀφ' οὗ νῦν Esc. Mosc. ^q οὗν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r τὰ μέχρι τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι Par. 5. Med. 4. Esc. Mosc. τὰ τῆς Προποντίδος μέχρι Med. 3.

11. οἰκείως ὅ ποιητῇ] Locum Homeri facile fuit sibi restituere, sed videntur aliquot saltem verba excidisse. Ego ut potui Latine ita exscripsi locum, ut ne hiaret. Xyland.

Ibid.] Nil, ut opinor, deest. F.

14. τὸ πολυπίδακα· εὐυδρότατον] Sic utraque editio Casauboniana, verum Marci Hopperi 1549. habet, τὸ πολυπίδακον, εὐυδρότατον. Anon.

20. ἐφ' ἐκάτερα] Chandlerus longe marginalem lectionem præfert. F.

22. ἀκρόντερον] Quid vocis sit, nescio, pravam puto. Xyland. Ibid. Γάργαρον ἀκρόντερον] Lego, ἀκρωτήριον, vel ἀκρον ἔτερον. Casaub.

Ibid.] Hesychius habet, Γάργαρον, ἀκρωτήριον τῆς Ἰδῆς. Strabo autem Homeri verbis uti velle videtur, et in Il. ξ'. ver. 292. est

Γάργαρον ἀκρον

Ἰδῆς ὑψηλῆς

Exinde legamus, pro ἀκρόντερον, ἀκρον ἔτερον ad MSS. fidem; sed non opus est nobis tam levibus mendis diutius immorari. MS. Par. 5. habet solum ἀκρον, quod certe melius. Agrum sub monte Gargaro πολυπίδακα esse feracissimum et Virgilius, in

Georg. l. i. v. 103, et Seneca, in Phœnissis, Act. iv. v. 608. testantur. Et in Asia quanto magis regio aquis abundat, tanto est feracior. In hac regione fertili, sub monte posita, oppidi situm describit Macrobius. Strabo infra oppidum Gargara ad mare positum memorat. F.

23. Γάργαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς Ἰδῆς] Grammatici volunt Gargara appellari celsissimum montis Idæ jugum: esse enim dictum γάργαρον quasi γάρκαρον, sive caput capitis. Sed de Gargaro vide Macrobius, Saturn. l. v. c. 20. Servius, ad Virgil. Georg. l. i. v. 103. et l. iii. v. 269. et Stephanum. Casaub.

24. ἐν ᾧ τὰ νῦν Γάργαρα, πόλις Αἰολική] Scripti, ἐφ' οὗ, non ἐν ᾧ. Plinius, l. v. c. 30. Intus mons Gargara, eodemque nomine oppidum. Idem.

25. καὶ ὅ Λεκτῇ, πρῶτα] Mendosum est. Locus de Gargaro est apud Homer. Il. ξ'. v. 292. meminit et Il. θ'. v. 48. Xyland.

27. εἴτ' ἔξω τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι Λεκτῆς] Scripti libri, εἴτ' ἔξω τὰ μέχρι τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι Λ. quam lectionem ferri non posse manifestum est. Nam ἡ μέχρι Λεκτοῦ παραλία ἀπὸ Ἀβύδου non est τῆς Προποντίδος, sed extra eam, ut diserte initio hujus libri scriptum est. Casaub.

Βολών δ' Ἐρμῆ, καθάπερ εἰρήκαμιν. Εἰρήται δ' ἐν τοῖς
ἐμπροσθεν, ὅτι τοῖς ἐκ Βυζαντίας πλέουσι πρὸς νότον,
ἐπ' εὐθείας ὅτιν ὁ πλῆξ, πρῶτον ὅτι Σητόν καὶ Ἀ-
βυδὸν ἀφ' αὐτοῦ τῆς Προποντίδος· ἔπειτα ὁ τῆς
παρὰ τῆς Ἀσίας μέχρι Καρίας. Ταῦτα δὲ φυ-
λάττοντες καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἀκούειν τῶν ἐξῆς, καὶ
λέγουσιν κόλπους πᾶς ἐν αὐτῇ τῇ παραλίᾳ, τὰς
τε ἀκρας δεῖ νοεῖν τὰς ποιεῖσιν αὐτὸς ὅτι αὐτῆς
χραμμῆς κειμήλια ὥσπερ πινὸς μεσημβρινῆς. Ἐκ δὲ τῆς
ὑπὸ τῶν ποιητῶν λεγομένης, ἐκείνου οἱ φρονήσαντες
ὡς δ' ἴσμεν πλέον τι, πᾶσαν τὴν παραλίαν ταῦτα ὑπὸ
τοῖς Τρωσὶ γενέσθαι, διηγεμένην μὲν εἰς διωατείαν ἐννέα,
ὑπὸ δὲ τῷ Πριάμῳ τεταγμένην καὶ τῇ Ἰλιάκῳ πόλε-
μον, καὶ λεγομένην Τροίαν· διήλον δ' ἐκ τῆς καὶ μέγας.
Οἱ δ' ὡς τῇ Ἀχιλλεῇ· τειχόμενοι ὄντες τῆς Ἰλίας
καταρχάς, ἔξω ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον ἐπεχέρισαν, καὶ
περιόντες ἀφαιρῆσθαι τοὺς κύκλῳ.

* Δώδεκα δὲ οὐκ ἦσαν πόλεις ἀλλὰ πᾶς ἀνθρώπων,

† Πεζὸς δ' ἐνδεκά φημι καὶ Τροίην ἐρίβωλον.

Τροίαν δὲ λέγει τὴν πεπορθημένην ἡπειρον. Πεπόρ-
θηται δὲ ἐν ἄλλοις τόποις καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ
ἡ Λέσῳ, τὰ περὶ Θήβην, καὶ Ἀρνησὸν, καὶ Πήδα-
σον· τὴν δὲ τῶν Λελέων, καὶ ἐτι ἡ τῆς Εὐρυπύλου τῆς
Τηλέφου πατρὸς.

† Ἀλλ' οἷον τῇ Τηλεφίδην κατενέχετο χαλκῷ

ἢ ὁ Νεοπτόλεμος

ἢ Ἡρώ Εὐρύπυλον.

Ταῦτα δὲ πεπορθηθῆναι λέγει, καὶ αὐτὴν τῇ Λέσῳ,

‡ — ὅτε Λέσῳ ἐκτιμήνην ἔλεν αὐτός.

° Καὶ

|| Πέρσε δὲ καὶ Ἀρνησὸν καὶ Πήδασον.

Καὶ

§ Ἀρνησὸν ἀπαπορήσας, καὶ τείχεα Θήβης.

Ἐκ μὲν Ἀρνησὸς ἡ Βρισηὶς ἐάλω,

¶ Τὴν δὲ Ἀρνησὸς ἐξέλετο,

ἢ ἐν τῇ ἀλώσει τὸν Μύνητα καὶ τῇ Ἐπίτροφον πεσεῖν
φθισιν, ὡς ἡ Βρισηὶς θρηνῶσα τῷ Πάτροκλον ὁ δὴλοῖ,

** Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐμ' ἔασκες, ὅτ' ἀνδρ' ἐμὸν ὤκως
Ἀχιλλεύς

† Ἐκτείνειν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,

‡ Κλαίειν.

Ἐμφάνει δὲ τῇ Ἀρνησὸν λέγων πόλιν θείοιο Μύνητος,
ὡς ἀν' διωατευμένην ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ πεσεῖν αὐτὸν
μαχόμενον. Ἐκ δὲ τῆς Θήβης ἡ Χρυσῆς ἐλήφθη.

dis sunt, ut diximus. Id quoque supra dictum est,
iis, qui a Byzantio navigant versus meridiem, iter
esse ad rectam lineam initio ad Seftum et Abydum
per mediam Propontidem: deinde propter Asiæ
oram maritimam, usque ad Cariam. Atque adeo
id observare oportet, quod nunc ponimus, eos, qui
sequentia legunt: ut, cum finuum faciemus men-
tionem in ipsa isthac ora, promontoria intelligant
dici, a quibus isti conficiuntur, in eadem sita linea,
veluti quodam meridiano. Sane ex iis, quæ poeta
dixit, ii, quibus harum rerum cura subit, conjiciunt
totam istam, quam navigando legunt, oram Troibus
fuisse subditam, in novem distinctam provincias,
quæ tempore belli Trojani omnes paruerint Pri-
amo, ac Trojæ nomen gesserint. Id liquere de sin-
gulis. Nam Achilles cum suis ab initio videns
muris defendi Ilienses, aggressus est foris bellum
facere, et, eo in orbem circumlato, iis suam ditio-
nem adimere:

Bis sex vastavi semel usus navibus urbes,

Et terra totidem, minus una: Troia cunctæ

Sceptra verebantur.—

Trojam hic appellat continentem ab eo popula-
tam. Alibi etiam vastata sunt loca Lesbø oppo-
sita, circa Theben, Lyrnessum, et Pedasum quæ
Lelegum fuit; et Eurypyli ditio, qui filius fuit Te-

lephi: unde hæc de Neoptolemo,

Qualis, Telephiden ferro cum stravit acuto

Eurypylum heroem.

Hæc ergo vastata ait, et Lesbum ipsam,

— cepit pulchram quo tempore Lesbum.

30 Et

Vastavit Lyrnessum et Pedasum—

et

Lyrnessum populatus, et altæ mœnia Thebæ.

E Lyrnesso Briseis abducta fuit:

35 *Captam e Lyrnesso quam duxerat—*

cum quidem Mynetem et Epistrophum ait poeta
interfectos: idque indicat Briseis Patroclum la-
mentans,

— neque me plorare sinebas,

40 *Cum meus a forti est occisus Achille maritus,*

Atque urbs magnanimi fuit evastata Mynetis.

Quibus verbis Lyrnessum notat, quæ Mynetis im-
perio paruerit, qui et pro ea propugnans occubue-
rit. E Theba autem Chryseis abducta fuit,

* Iliad. ἴ. ver. 328.

† Odyss. κ'. ver. 518.

‡ Iliad. ἴ. ver. 129.

|| Iliad. υ'. ver. 92.

§ Iliad. β'. ver. 691.

¶ Ibid. ver. 690.

** Iliad. τ'. ver. 295.

° ἡ παραλία Par. 1. Med. 4.

ἡ αὐτὴ deest Par. 1. 5. Med. 4. Mosc.

ἡ αὐτὰς Par. 5.

ἡ Scripti, τούτων, Marg.

Cas. sic Par. 1. 5. Bre. Esc.

ἡ τειχόμενοι ὄντας Par. 5. τειχόμενοι ὄντας Esc.

ἡ Πεζὸς Med. 3. Πεζὸς Mosc.

ἡ συν

Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ἡ Λέσῳ Par. 5.

ἡ τὴν deest Med. 3.

ἡ τὴν Mosc.

ἡ deest

Par. 1. Med. 4.

ἡ ἔλες Par. 5.

ἡ καὶ πέρσεν δὲ καὶ Λ. Par. 5.

ἡ ἐκτείνειν δὲ Ἀρνησὸν Med. 3.

ἡ καὶ πέρσεν δὲ Λ. Med. 4. Mosc.

ἡ φθισιν Esc.

ἡ ἐκτείνειν Esc.

ἡ Κλαίειν &c, adusque Μύνητος inclusive, defunt Esc.

4. ἡ περὶ τῆς παραλίας τῆς Ἀσίας μέχρι Καρίας] Legendum, cum
veteribus codicibus, ἡ περὶ τῆς παραλίας τῆς Ἀσίας: subaudi ἰσθμὸν, vel
sequitur. Casaub.

Ibid.] Cur non διὰ subaudiamus, puncto deleto, et tum le-

gamus πρῶτον—διὰ μέσης τῆς Προποντίδος, ἡ περὶ τῆς παραλίας.
Huic noster Chandlerus assentit. F.

14. καὶ λεγομένην Τροίαν] Troja enim nomen est regionis: vide
Servium, et Eustathium. Casaub.

Appulimus Theben, urbem sacram Eetionis:
nam inter ibi captas numeratur Chryseis. Jam il-
lud non putant ita, ut scriptum est, intelligi debere:

*Tu sane in Troja Priami prognatus in arce,
Ipsa autem Thebis—*

item alibi est:

*Magnanimi proles pulchra Andromache Eetionis,
Eetion habitabat Hypoplacon is nemorosam,
Thebam ad Hypoplaciam, Cilices sceptroque regebat.*

Hæc ergo secunda est Troum ditio post eam, quæ
Myneti paruit. Atque huc quadrant verba Andro-
machæ,

*Hector, me miseram, usque eadem nos fata tulerunt,
Tu sane in Troja Priami prognatus in arce,
Ipsa autem Thebis.—*

Exponunt autem verborum trajectione, ut sit sen-
tentia, utrumque in Troja natum, Hectorem in do-
mo Priami, Andromacham Thebis. Tertia Tro-
jæ ditio fuerunt Leleges:

Altis, qui Lelegum fuerat regnator—

cujus Altæ filiam habuit Priamus, et ex ea genuit
Lycaonem, ac Polydorum. Jam hi quidem, qui
in recensione sub Hectore ponuntur, Troes di-
cuntur,

*Troes ducebat galea notissimus Hector,
et sub Ænea,*

*Dardanos satus Anchisa ducebat,
qui et ipsi Troes erant: inquit enim,*

Ænea, Troum consultor.—

Sequuntur Lycii sub Pandaro, quos et ipsos vocat
Troes:

Quique Zeleian habebant sub radicibus Idæ,

Aphneii, Æsepi nigros laticesque bibebant,

Troes: Pandarus hos ducebat—

Hæc sexta est Trojæ ditio. Quin et qui inter
Æsepum et Abydum sunt, Troes sunt:

Nam Afio parere dicuntur Abydo vicini,

Tum qui Percoten, qui Prætion incoluerunt,

Qui Sestonque et Abydum, et Arisbæ mœnia claræ:

His erat Hyrtacides dux Afius.

Atqui apud Abydum Priami spurius degebat, e-
quas pascens, nimirum paternas:

*Sed Priamo genitore nothum mox Democoonta
Sternit, nuper equas ad Abydum pascere suetum.*

* Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος.
Ἐκ δὲ τῶν ἀχθέντων ἐκείθεν φησὶν εἶναι † Χρυσί-
ῖδα. Οὐκ οἶονταί α δὲ δεῖν ἔξ εὐθείας ἀκούειν

† — Σὺ μὲν ἐν Τροίῃ—

5 Αὐτὰρ ἐγὼ ὁ Θήβησιν (ἢ ὁ Θήβηθεν)

‡ Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος

Ἡετίων, ὃς ἔναμεν ὑποπλάκῳ ὑλήεσσι,

Θήβη ὑποπλάκῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδραῖσιν ἀνάσσει.

Δευτέρα οὖν αὕτη δυναστεία Τρωϊκὴ μὲν πρὶν ὑπὸ
10 Μύνητι. Οἰκείως δὲ τούτοις, καὶ τὸ ὑπὸ † Ἀνδρο-
μάχῃς λεχθέν ἔπος

|| Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἢ ἄρα γινόμεθ' ἀσπῇ

Ἀμφοτέρεσι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμῃ ἐνὶ οἴκῳ,

Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν—

15 Ἀλλὰ καὶ ὑπερβατόν, Ἀμφοτέρεσι ἐκ Τροίης, σὺ μὲν
Πριάμῃ ἐνὶ οἴκῳ, Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν. ‡ Τρίτη δ' ἐστὶν
ἢ ἡ Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωϊκὴ

§ Ἄλτῳ, ὃς Λελέγεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει,

οὗ τῇ θυγατρὶ στυγερῶν Πριάμῳ γενῆ τὸν Λυκά-

20 ονα, καὶ Πολύδωρον. Καὶ μὲν οἱ γε ὑπὸ τῷ Ἐκτορὶ
ἐν τῷ καταλύῳ ταπύομενοι λέγονται Τρῶες,

¶ Τρῶσι μὲν ἡγεμόνδ' ἐμὲν κορυθαίολος Ἐκτορ.

Ἐῖθ' ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ,

** Δαρδανίαν αὐτ' ἤρχεν ἔως πάρος Ἀγχίσαο,

25 καὶ οὗτοι Τρῶες· φησὶ γοῦν,

†† Αἰνεία, Τρώων βασιλεύς.

Ἐῖθ' ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, οὓς καὶ αὐτὰς καλεῖ

Τρῶας·

‡‡ Οἱ δὲ Ζελεῖαν ἔναμον ὑπὸ τῷ Ἰδῆι,

30 Ἀφνειοί, πίνοντες ὕδαρ μέλαν Αἰσθήπιοι,

Τρῶες, τῶν αὐτ' ἤρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

Πάνδαρος.

Ἐκτὴ δ' αὕτη δυναστεία. Καὶ μὲν οἱ γε μεταξὺ τῶν

Αἰσθήπῃ καὶ Ἀβύδῃ, Τρῶες ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ Ἀσίῳ

35 ἔστι τὰ περὶ Ἀβυδὸν

||| Οἱ δ' ἄρα ἢ Περκώτιω καὶ Περκῆτιον ἀμφε-

νέμοντο,

Καὶ Σητῶν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,

Τῶν αὐτ' Ὑρκακίδης ἤρχ' Ἀσιος—

Ἄλλ' ἐν Ἀβύδῳ μὲν υἱὸς τῶν Πριάμῃ διέτελλεν, ἵπ-

40 πος νέμων, ἢ πατρώας δηλονότι

§§ Ἄλλ' ὅν Πριάμοιο νότον βάλε Δημοκόωντα,

Ὅς οἱ Ἀβυδὸν ἤλθε παρ' ἵππων ὠκείων.

* Iliad. α'. ver. 366.

¶ Iliad. β'. ver. 816.

§§ Iliad. δ'. ver. 499.

† Iliad. χ'. ver. 478.

** Ibid. ver. 819.

†† Iliad. υ'. ver. 83.

‡ Iliad. ζ'. ver. 395.

‡‡ Iliad. υ'. ver. 83.

|| Iliad. χ'. ver. 477.

†† Iliad. β'. ver. 824.

§ Iliad. φ'. ver. 86.

||| Ibid. ver. 835.

α δὲ deest Par. 5. Mosc. γδ Med. 3.

adusque λεχθέν οὕτως inclusive, desunt Med. 3.

δυναστεία Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μύνητι. Τρίτη &c. Med. 3.

Par. 1. 5. Med. 3. 4.

β Θήβηθεν Par. 5. Θήβησιν Esc.

γ καὶ τὸ Ἐκτορ Med. 3.

δ Ἄλτῳ Par. 1. 5. Med. 3. Esc. Mosc.

ε Περκώτιον Med. 3.

ζ ἢ Θήβηθεν desunt Par. 5.

η οἷα Par. 1. Med. 4.

θ ὠκείων Par. 5.

Δευτέρα &c.

Ε Δευτέρα ἐν αὐτῇ

Ζ οἷα Med. 4.

Η ἡδὲ

2. Ἐκ] Locus est confusus: sed in epitomis explicatur.
Xyland.

3. Οὐκ οἶονταί δὲ δεῖν ἐξ εὐθείας ἀκούειν] Sed καὶ ὑπερβατόν, ut
mox subjicit. Casaub.

9. Δευτέρα ἐν αὐτῇ δυναστεία Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μύνητι] Hæc
verba mihi videntur suo loco esse mota: melius enim, nisi fallor,
legerentur ante illa, Τρίτη δ', et omnino importune huc videntur
inserta. Idem.

44. Ἀφνειοί

Ἐν δὲ Περκάτῃ υἱὸς Ἱκετάονος ἐβουλόμην, ὅκ' ἄλλο-
τρίας οὐδ' οὗτος βοῦς.

* — πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην^a ἐνέιασεν

Ἰφθιμον Μελένιππον, ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας
βῆς

^b Βόσκει ἐν Περκάτῃ.

ὥστε καὶ αὕτη ἀν' εἰς Τρωάς, καὶ ἡ ἐφεξῆς ἕως Ἀδρασ-
τείας ἦρχον γὰρ αὐτῆς

Υἱὲ δὲ Μέρπητος Περκασίη. —

Πάντες μὲν δὴ Τρῶες οἱ ὑπὸ Ἀβύδου μέχρι Ἀδρασ-
τείας διέχευον μὲν τοὶ διηρημένοι, οἱ μὲν ὑπὸ τῷ Ἀσίῳ,
οἱ δ' ὑπὸ τοῖς^d Μερπιδαῖς κατὰ περ καὶ ἡ τῷ
Κιλικίων διττῇ, ἡ μὲν Θηβαϊκῇ, ἡ δὲ^e Λυρνησίῃ^f· ἐν
αὐτῇ δ' ἀν' ἐσχάτῃ ἡ^g ὑπὸ Εὐρυπύλου ἐφεξῆς ἔσται
τῇ Λυρνησίῃ. Ὅπῃ δὲ τῶν ἀπάντων ἦρχεν ὁ Πρία-
μος, οἱ τῷ Ἀχιλλέως λόγοι περὶ τὸν Πρίαμον σα-
φῶς ἐμφανίζονται.

† Καὶ σε, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,

Ὅσον Λέσβος ἀνὰ^h Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἑέργης.

Καὶ Φρυγίᾳ κατὰ περθε, καὶ Ἑλλάσποντοςⁱ ἀπείρων.
Τότε μὲν οὖν τοιαῦτα ὑπῆρχον· ὑπερὸν δὲ ἠκολούθησαν
μεταβολαὶ παντοῖαι· τὰ μὲν γὰρ περὶ Κύζικον Φρύγες
ἐπώκησαν ἕως Πρακτίης· τὰ δὲ περὶ Ἀβύδον Θρᾷκες·
ἐπὶ δὲ πλεονέκτερον τῶν ἀμφοῖν Βεβρυκῆς καὶ Δρύοπες·
τὰ δ' ἐξῆς Τρήρες, καὶ οὗτοι Θρᾷκες· τὸ δὲ Θήβης²⁵
πεδίον Λυδοὶ οἱ τότε Μήονες, καὶ Μυσῶν οἱ περὶ
Ἰόλκον τῇ ὑπὸ Τηλέφῳ πλεονέκτερον καὶ Τεύθραντι. Οὕτω
δὴ τῷ ποιητῇ^k τῇ Αἰολίδᾳ καὶ τῇ Τροίᾳ εἰς ἓν σιωπι-
νέντος, καὶ τῇ Αἰολέων τῇ ὑπὸ Ἑρμοῦ παῖσαν μέχρι
καὶ Κύζικον περὶ τῆς κατὰ χρόνον καὶ πόλεις κτι-
σάντων, οὐδ' ἀν' ἡμεῖς ἀτόπως ἀποδεύσασθαι, εἰς
ταῦτα^m σιωπινέντες τὴν τε Αἰολίδα νῦν ἰδίως λεγού-
μεν, τῇ ὑπὸ Ἑρμοῦ μέχρι Λεκτῆς, καὶⁿ τῇ ἐφεξῆς μέχρι
τῇ Αἰσιήπῃ· ἐν γὰρ τοῖς κατὰ χρόνον ἀσχετῶν πάλιν,
παραπινέντες ἅμα τοῖς νῦν οὖσι· τὰ ὑπὸ τῷ ποιητῇ³⁵
καὶ τῷ ἄλλων λεγόμενα. Ἔστιν οὖν μετὰ τὴν^p τῶν
Κυζικίων πόλιν καὶ τῇ Αἰσιήπῃ ἀρχὴ τῆς Τρωάδος
καὶ Ὅμηρον λέγει δ' ἐκείνος μὲν ἔτι περὶ αὐ-
τῆς.

† Οἱ δὲ Ζελεῖαν ἔναμον ὑπὸ πόδα νείατον Ἰδης,⁴⁰

Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσιήπιοι,

Τρῶες, τῷ αὐτῷ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

Πάνδαρος.

Τέτρε δὲ ἐκάλει καὶ Λυκίης. Ἀφνειὸς δὲ ὑπὸ τῆς

Percotæ autem Hicetaonis filius boves pascebat,
ne is quidem alienas:

Primum Hicetaonidem verbis incessit acerbis

Robustum Melanippum: armenta is paverat ante

5 *Lata boum prope Percotam.*

Itaque hæc etiam Troas est, et quidquid sequitur
usque ad Adrasteam: nam ei præerant duo filii
Meropis Percosii. Omnes ergo, qui ab Abydo
Adrasteam habitant usque, Troes sunt: in duas di-
visi tamen partes, quarum alteri Asius præerat, al-
teri Meropis filii. Sicut et Cilicia duplex fuit, una
Thebaica, alia Lyrnessia: in qua censerit potest
etiam Eurypyli ditio, continuo sequens Lyrnessi-
dem. His autem omnibus imperasse Priamum,
15 verba ad hunc Achillis aperte demonstrant:

Te quoque tot quondam regnis populisque beatum

Audio, qui Macaris sedes quæcunque coerces

Lesbus, quæque supra Phrygia, et latus Hellepontis

Immensi includunt, ampla dititione teneres.

Ista igitur tempestate Troja talis fuit. Inciderunt
postea mutationes omnis generis. Nam quæ circa
Cyzicum sunt, Phryges occupaverunt usque ad
Practium; quæ circa Abydum, Thraces; atque
ante utrosque Bebryces et Dryopes: quæ deinceps
sunt, Treeres, ipsi quoque Thraces. Thebes cam-
pos Lydi, qui tum dicebantur Mæones, et Myso-
rum, qui olim sub Telepho et Teuthrante fuerant,
reliquiæ. Cum ergo poeta hoc pacto Æolidem
et Trojam in unum contraxerit, et Æolenses totam
regionem ab Hermo usque ad Cyzicum litus occu-
paverint, urbesque condiderint, ne nos quidem in-
epte conjunctim ista descripserimus, componentes
eam, quæ nunc Æolis dicitur, ab Hermo usque ad
Lectum, cum ea, quæ deinceps est usque ad Æse-
pum. Singulis enim exponendis rursus eas distin-
guemus, conferentes cum iis, quæ nunc sunt, ea,
quæ ab Homero et aliis dicuntur. Proinde post
Cyzicum et Æsepum initium est Troadis de Ho-
meri sententia. Sic enim de ea loquitur:

Quique Zeleian habebant sub radicibus Idæ,

Aphneii, Æsepi nigros laticesque bibebant,

Troes: Pandarus hos ducebat.—

Eosdem autem Lycios etiam vocat. Aphneios

* Iliad. 6. ver. 546.

† Ibid. 6. ver. 543.

‡ Ibid. 6. ver. 824.

^a ἐνέιασεν Par. 5.

^b Βόσκειν ἐπὶ Med. 3. Βόσκει Π. Med. 4. Mosc.

^c καὶ αὕτη οὖν ἀν' Med. 3.

^d Μερπιδῆς Par. 5.

^e Λυρνησίῃ Med. 3. 4. et sic infra cum unico σ.

^f MSS. μετ' αὐτὴν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.

^g Scribo, ὑπὸ Εὐρυ-
πύλου.

^h Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

ⁱ Μάκαρος

^j Mosc. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^k ἀπείρων deest

^l Par. 1. Med. 3. 4.

^m τὴν Τροίαν καὶ τὴν Αἰολίδα Mosc.

ⁿ τῷ deest Med. 4.

^o συνδέντες Med. 3. 4.

^p τῶν

^q τοῦ ποιητῆ καὶ deest Med. 3.

^r τῷ deest Med. 4.

^s ἡ ἀρχὴ Med. 3.

^t μέλαν ὕδωρ Med. 4.

44. Ἀφνειὸς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀφνιτιδος νομίζονται λίμνης] Stephanus ali-
ter, Aphneum, inquit, est urbs Phrygia, propinqua Cyzico, et
Mileto. Sed suspecta vox mihi, in hoc loco Stephani, Μιλήτου.
Subjicit, Lacus, qui est ad Cyzicum, Aphneitis vocatur, prius Arty-

nus diæus. Casaub.

Ibid.] Verba Stephani Casaubonus non accurate citat, et ex-
inde fit mendii suspicio. Si legamus, Ἀφνειὸν, πόλις Φρυγίας πλη-
σίον Κυζίκου ἢ Μιλήτου πόλεως, omnia tum sunt sana; ut Berkelius
recte

dici censent ab Aphnitide lacu, quasi idem est Dascylitis. Zeleia in ultimis Idæ radicibus, a Cyzico abest stadia centum et nonaginta: a proximo mari, in quod se exonerat Æsepus, fere octoginta stadia. Statim deinde oram maritimam, quæ post Æsepum

Ἀφνίτιδος νομίζουσι λίμνης· καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται ἡ Ἀδασκυλίτις. Ἡ μὲν δὲ Ζελεία ἐν τῇ παραλίᾳ τῇ ὑστάτῃ τῆς Ἰδῆς ὅστιν, ἀπέχουσα Κυζίκου μὲν σταδίας ἐννεήκοντα ^b καὶ ἑκατὸν τῆς δ' ἐγγυτάτω θαλάσσης, καὶ ὡς ἐκδίδωσιν Αἰσηπος, ὅσον ὀγδοήκοντα. Ἐπιμερίζει δὲ συνεχῶς τὰ καὶ τὴν ὠχρίαν τὴν μὲν τὸν Αἰσηποι.

Quique Adrasteam tenuere, et Apræsia rura,

Et Pityeian, Tereia montemque peraltum:

His Adrastus et Amphius simul imperitabant,

Frâtres, et Meropis florens Percosia proles.

* Οἱ δ' Ἀδρήσταν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαμοῦ, καὶ Πίτυειαν ἔχον, καὶ Τηρέϊας ὄρος ἀπὸ τῶν ἡρχ' Ἀδρητὸς τε καὶ Ἀμφίος λινοθήρηξ, γίε δὲ Μέρπος Περκοσία —

Ταῦτα δὲ τὰ χεῖρα τῇ Ζελείᾳ μὲν ὑποπέπλωκε, ἔχουσι δὲ Κυζικηνοὶ τε καὶ Πριαπηνοὶ μέχρι καὶ τῆς ὠχρίας. Περὶ μὲν οὖν τὴν Ζελείαν, ὁ Τάριος ὅστι ποταμὸς, εἰκοσὶν ἔχον διαβάσεις ^c τῇ αὐτῇ ὁδῷ, καὶ ἅπερ ὁ Ἐπιάπορος, ὃν φησὶν ὁ ποιητής· ὁ δ' ἐκ Νικομηδείας εἰς Νίκην τέταρτος καὶ εἰκοσι· ^d πολλὰς δὲ καὶ ὁ ἐκ Φολῆς εἰς τὴν ^e Ἠλείαν, Σκάρθων, πέντε καὶ εἰκοσι· πολλὰς δὲ καὶ ὁ ἐκ Κοσκινίων εἰς Ἀλάβαντα· πέντε ^f δὲ καὶ ἐβδομήκοντα ὁ ἐκ Τυάνων εἰς Σόλους διὰ τὸ Ταύρου. Ὑπὲρ δὲ ὁ ἐκ Σολῆς ἔς Αἰσηποῦ ^g χεδόντι· ^h πολλοὶς, κολωνός ὅστιν, ἐφ' ᾧ τὰφος δέκνυται Μέμνονος ἔς Τιθωνῶ· πλησίον δ' ὅστι καὶ ἡ Μέμνονος κόμη· ⁱ ἔς δὲ Αἰσηποῦ καὶ ἔς Πριάπην ^j μετὰ δὲ τὸν Γρανικὸς ρεῖ, τὰ πολλὰ δὲ Ἀδραστείας πεδίου· ἐφ' ᾧ Ἀλέξανδρος τοῦ Δαρείου σατραπὴς ἀνακράτος ἐνίκησε ^k συμβαλὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Εὐφράτη παρέλαβεν. Ἐπὶ δὲ Γρανικῷ πόλιν ὡς ^l Σιδωνίᾳ, χεῖραν ἔχουσα πολλὴν ὀμόνυμον ^m κατέσασται δὲ καὶ ἐν τῇ μεθορίᾳ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῆς Πριαπηνῆς ὅστι τὰ ⁿ Ἀρπαγεία τόπος, ἔξ ἧς τὸν Γανυμήδην μὲνθεύουσιν ἡρπάχθαι· ἄλλοι δὲ περὶ ^o Δαρδάνειον ^p ἄκραν, πλησίον Δαρδάνου. Πριά-

Hæc loca Zeleia sunt subjecta: habentur autem a Cyzicenis et Priapenis usque ad litus. Apud Zeleiam fluvius est Tarsus, viginti habens in eadem via transitus: qualis etiam ab Homero nominatur Heptaporus. Alius a Nicomedia Nicæam fluens, viginti quatuor: multos etiam, qui e Pholoa in Eleam labitur, Scarthon, viginti quinque: multos qui e Cosciniis Alabanda usque: septuaginta quinque qui Tyanis Solos per Taurum exit. Supra Æsepi ostia, ad stadia circiter tumulus est, in quo sepulchrum ostenditur Memnonis, Tithoni filii; prope etiam Memnonis est pagus. Inter Æsepum et Priapum Granicus fluit, majori parte per Adrasteæ campum. Ad hunc amnem Alexander satrapas Darii prælio devicit, ac quidquid Asiæ est intra Taurum atque Euphratem, suum fecit. Ad Granicum sita fuit urbs Sidena, multum habens agri cognominis: nunc diruta est. In confinio Cyziceni ac Priapeni agri locus est Harpageia, unde abreptum Ganymedem est in fabulis: alii e Dardanio raptum perhibent promontorio, quod Dardano est vicinum. Priapus urbs est maritima

* Iliad. β. ver. 828.

^a Δασκυλίτις Mosc.

^b καὶ ἑκατὸν defunt Par. 5.

Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc. Τηρέϊας Med. 3.

^c Vulgo, τῇ αὐτοῦ. Marg. Caf.

^d Mosc. ^e Ἠλίαν Mosc.

^f de deest Med. 3. 4.

^g Πριάπην Par. 5.

^h Scripti, προσβάλλων. Marg. Caf. sic Par. 5.

ⁱ Ἀρπαγεία Par. 5.

^j Δαρδάνειον Med. 3. 4. Esc. Mosc.

Esc. Mosc.

recte annotat. Stephanus hæret, an urbem Ἀφνίτιν vicinam Cyzico ad lacum ponat, quem aliqui Aphnitidem appellant: an ad Miletopolim, ubi Plinius Artyniam lacum memorat. F.

1. καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται ἡ Δασκυλίτις] Notavit hoc etiam libro primo. Vide Homeri interpretes. Ptolemæus Dascyleiam commemorat non procul ab Ascanio lacu. Aphnei nec Plinius nec Ptolemæus meminere. Casaub.

2. Ἡ μὲν δὲ Ζελεία] Vide Stephanum. Meminit et Arrianus, initio rerum Alex. (lib. i. c. 13.) Idem.

5. ὅσον ὀγδοήκοντα] Zeleiam post Cyzicum ad meridiem ponere necesse est. Tum autem legendum est, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα: quod satis indicant tabulæ optimæ. F.

15. εἰκοσὶν ἔχον διαβάσεις τῇ αὐτῇ ὁδῷ] Sic legendum, non τῇ αὐτῇ. Similis fluvius iis, quos enumerat hic Strabo, occurrit euntibus Geneva Seifellum, oppidum Geneva distans ad decem vel duodecim millia passuum: qua in via decies et quater transfundendus est ille fluvius. At in Transylvania fluvius est Crisius, bis et trigesies trajiciendus τῇ αὐτῇ ὁδῷ, ut loquitur Strabo: quod a viro fide digno accepi. Casaub.

16. ὁ δ' ἐκ Νικομηδείας εἰς Νίκην τέταρτος καὶ εἰκοσι. Alius a Nicomedia Nicæam fluens] Et propter tantos fluxus et refluxus, vel

(ut proprius loquar) inflexiones frequentes et reflexiones is fluvius Δράκων vocatus est: ejus enim nomen existat apud Procopium, l. v. et apud Annam Porphyrogenetam, l. iii. Palmer.

18. ὁ ἐκ Φολῆς εἰς τὴν Ἠλείαν, Σκάρθων] Scarthonem fluvium ex Phloe in Eleam delabentem non memini alibi legere. Itaque quaeramus amplius de veritate hujus lectionis. Casaub.

24. τοῦ δὲ Αἰσηποῦ καὶ τοῦ Πριάπην] Ptolemæo inter Æsepum et Lampscacum sunt ostia Granici. Idem.

Ibid.] Æsepus hodie Satal-deré. Granicus nunc Ousfola dicitur. (D'Anv.) F.

27. καὶ πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Εὐφράτη παρέλαβεν] Post prælium ad Granicum pugnatum regiones intra Taurum; et post prælium Issicum provincias adusque Euphratem Alexander obtinuit. Forſan hæc verba, καὶ τοῦ Εὐφράτη, e margine textui irreperunt. Idem.

31. τὰ Ἀρπαγεία τόπος] Stephanus, Ἀρπαγία ὑδετέρως, τόπος περὶ Κίλικον, ὅθεν ἡρπάδα φασὶ Γανυμήδην. Casaub.

33. Πριάπος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ] Urbes maritimas Scylax in eodem ordine receniet, p. 35. Edit. Hudson. Ptolemæus aliquantulum differt. Verus est ordo; Cyzicus, Æsepus fl. Granicus fl. Priapus, Parium, Lampscacus, Percote, Abydos. F.

4. ἐπώνυμος

πος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάτῃ καὶ λιμνῇ κτίσμα δ' οἱ μὲν Μιλησίων φασίν, οἵπερ καὶ Ἀβυδὸν καὶ Προκόννησον συνήκισαν καὶ τὸ αὐτὸν καλεῖν οἱ δὲ, Κυζικηνῶν ἐπωνυμὸς δ' ἐστὶ τῆς Πριάπης τῆς πηρωμένης παρ' αὐτοῖς· εἴτ' ἐξ Ὀρνεῶν τῆς περὶ Κόρινθον μετενέμεγ- 5 μύνης τῆς ἱερᾶς· εἴτε τῷ λέγεσθαι Διονύσου καὶ Νύμφης τῆς θεῶν, ὁρμισάντων ἐπὶ τὸ τιμᾶν αὐτὸν τῆς ἀνθρώπων, ἐπεὶ δὴ σφόδρα εὐάμπελός ἐστιν ἡ χώρα καὶ αὕτη, καὶ ἡ ἐφ' ἑξῆς ὁμορφία, ἡ τε τῆς Παριανῶν, καὶ ἡ τῆς Λαμφακίων. Ὁ γοῦν Ξέρξης τῷ Θεμισ- 10 τοκλεῖ εἰς οἶνον ἔδωκε τὴν Λάμφακον. Ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος ὅτι τῆς νεωτέρων· ὅθεν γὰρ Ἡσίοδος οἶδεν Πριάπτον, ἄλλ' εἴοικε τοῖς Ἀθηναίοις, Ὀρθάνῃ, καὶ ὁ Κονιαλάς, καὶ Τύχωνι, καὶ τοῖς ποιηταῖς. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ χώρα αὕτη Ἀδράστεια, καὶ Ἀδραστίας πεδίον, 15 καὶ ἔθος πούτω λεγόντων τὸ αὐτὸ χωρίον διττῶς, ὥς καὶ Θήβῳ, καὶ Θήβης πεδίον, καὶ Μυγδόνιον πεδίον. Φησὶ δὲ καὶ Καλλιθένης, ὅτι Ἀδράστει βασιλέως, ὅς ὡρῶτος Νεμέσεως ἱερὸν ἰδρύσατο, καλεῖσθαι Ἀδράστειαν. Ἡ μὲν οὖν πόλις μετὰ τὴν Πριάπην καὶ Παρίαν, 20 ἔχουσα ὑποκείμενον πεδίον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἱὸν Ἀπόλλωνος Ἀκταίης καὶ Ἀρτέμιδος καὶ τὴν Πυκάτιον· εἰς δὲ ἡ Πάριον μετίνεχθαι πᾶσα ἡ κατασκήνη καὶ λίθια, κατασπασθέντος τῆς ἱερᾶς καὶ ἀκοδομήθῃ ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἐρμοκρέοντος ἔργον, 25 πολλῆς μνήμης ἄξιον, καὶ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος τὸ δὲ μαντεῖον ἐξηλείφθη, καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ζελεΐᾳ. Ἐνταῦθα μὲν οὖν ὅθεν ἱερὸν Ἀδραστίας δέκνυται, ὅθεν δὲ ὁ Νεμέσεως· περὶ δὲ Κυζικίων ἐστὶν Ἀδραστίας ἱερὸν. Ἀντίμαχος δ' ἔτι φησὶν,

Ἔστι δὲ τις Νέμεσις, μεγάλη θεὸς, ἡ τὰδε πάντα
Πρὸς μακρῶν ἔλαχε· βωμὸν δὲ οἱ εἵσταντο πρώτος

cum portu: quidam a Milesiis conditam aiunt eodem quo Abydum et Proconnesum tempore, alii a Cyzicenis: nomen habet a Priapo, qui ibi colitur: sive id sacrum ab Orneis, Corintho vicinis, eo delatum est: sive quod eum, ut qui Bacchi ac Nymphæ filius pro deo haberetur, venerari cœperunt homines. Nam vitibus et hæc regio abundat, et deinceps finitima Parianorum atque Lampfacenorum. Xerxes quidem Lampfacum Themistocli dedit, ut vinum inde perciperet. Recentiores Priapum deorum in censum retulerunt: non enim noverat Hesiodus Priapum, sed similis Atticorum videtur diis, Orthanæ, Conissalo, Tychoni. Regio ea vocabatur Adrastea, et campus Adrasteæ, 10 more quodam recepto, ut duo uni loco nomina essent, sicut Thebe, et Thebes campus, itemque Mygdonius campus. Callisthenes Adrasteam ab Adrasto rege denominatam ait, qui primus Nemefi templum posuit. Sita est urbs inter Priapum et Parium, subiecto ejusdem nominis campo, in quo etiam oraculum fuit Apollinis Actæi, et Dianæ, secundum Pycatam: sed in Parium omnis apparatus ac saxa translata sunt, templo destructo, et ædificata Parii ara, Hermocreontis opus, mole ac pulchritudine admodum memorabili: oraculum defecit, ut et quod Zeleïæ fuit. Cæterum hic Adrasteæ nullum, Nemeseos nullum visitur templum. Apud Cyzicum est Adrasteæ fanum. Antimachi vero 30 sunt hæc:

*Est quædam Nemesis, numen grave: cuncta dederunt
Sorte illi superi: cui primus condidit aram*

^a συνήκισαν Par. 1. Mosc.

^b δεεστ Med. 3. 4. Mosc.

^c τὸ θεὸν Mosc.

^d τὴν ἀνδρώπην Esc.

^e ἐπεὶ δὲ

Par. 1.

^f ὑπὸ Med. 3. 4. Mosc.

^g Κοιναλά Med. 3. 4. Mosc.

^h καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδονίας πεδίον Par. 1. Med. 3. 4.

Esc.

ⁱ Suspectus locus. Marg. Cas. κατὰ τὴν Πυκάτιν defunt Med. 3. Bre. κατὰ τὴν Τυκάτιν Esc. Mosc.

^k Πάριον Par. 5.

Πάριον Mosc.

^l Ζελεΐα Par. 1. Med. 3. 4.

^m τὴν Par. 1. Med. 3. 4.

ⁿ δὲ δεεστ Par. 1. Med. 3. 4.

^o Νεμέσεως

^p ἰδρύσατο Par. 1. Med. 3. 4.

4. ἐπωνυμὸς δ' ἐστὶ τῆς Πριάπης τῆς τιμωμένης παρ' αὐτοῖς· εἴτ' ἐξ Ὀρνεῶν τῆς περὶ Κόρινθον μετενέμεγμύνης τῆς ἱερᾶς· εἴτε τῷ λέγεσθαι Διονύσου καὶ Νύμφης τῆς θεῶν, ὁρμισάντων ἐπὶ τὸ τιμᾶν αὐτὸν τῆς ἀνθρώπων, ἐπεὶ δὴ σφόδρα εὐάμπελός ἐστιν ἡ χώρα] Scribendum credo, ΤΟΝ ΘΕΟΝ. 7.

5. εἴτ' ἐξ Ὀρνεῶν τῆς περὶ Κόρινθον] De Orneis et Priapo Orneata vide I. VIII. p. 554. Casaub.

10. Ὁ γοῦν Ξέρξης τῷ Θεμιστοκλεῖ εἰς οἶνον ἔδωκε τὴν Λάμφακον] Notum est Themistoclem a Xerxe accepisse, εἰς ἄρτον Magnesium, εἰς ὄψον Myntem, εἰς οἶνον Lampfacum. Vide lib. XIV. p. 943. Edit. Amst. et Plutarch. Idem.

13. Ὀρθάνῃ, καὶ Κοιναλά] De Orthane vide scholia Lycophronis, ubi Ὀρθάνης videtur appellari, ad ver. 538. Hesychius, Ὀρθάνης τὸ ὑπὸ τῆς Πριάπης ἐστὶ θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αὐδοῖον. De Conissalo vide Suidam in v. Κονιαλάς. Athen. lib. x. cap. 11. p. 441. Edit. Lugd. utriusque meminit. Idem.

Ibid.] Plura vide apud D. Erasmus Adagiorum pag. 317. Edit. F. Furt. 1670. Editimus Conissalus. Anon.

Ibid.] Infamis hic cultus ad Lampfacenos et alios hujus litoris incolas extenditur. Esse videtur Peor Apis vel Baal Peor S. S. Phurnutus, c. 27. eundem cum Panē deo sentit esse Priapum. Vide plura ad Bryantii Mytholog. t. i. p. 141. F.

17. καὶ Μυγδόνιον πεδίον] Non puto dubitaturum esse quemquam, deesse hic vocem unam, legendumque, καὶ Μυγδονίαν, καὶ Μυγδόνιον πεδίον: et ita vetus interpres legit, nisi quod Μυγδονίας πεδίον vocat, non Μυγδόνιον, et ita video esse in veteribus codicibus. Strabo, libro superiore, pag. 797, Μυγδόνιος πεδίον vocavit, de Rhymo fluvio loquens. Casaub.

22. καὶ Ἀρτέμιδος καὶ τὴν Πυκάτιν] Incomparabilis ille Casaubonus nullum hic mendum animadvertit: sine dubio legendum est, κατὰ τὴν ἀκτὴν, vel κατὰ τὴν ἐπακτίαν. Apollon. Rhodius, lib. i. ver. 403.

Νῆσον αὐτῷ βωμὸν ἐπακτίης Ἀπόλλωνος. Ubi Scholiastes, Ἐπακτίος, ὃ ἐν τῇ ἀκτὴν τιμώμενος. Et idem in hoc loco Strabonis nobis de Diana affirmare licet. Verum enimvero hac emendatione ipse mihi vix satisfacio; nam si esset licitum tam longe a vulgata lectione divagari, rescriberem, καὶ Ἀρτέμιδος Ἀδραστίας. Nam Suidas, ex Demetrio Scepsio, perhibet Dianam Adraftiam ibidem cultam fuisse: Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος Ἀρτεμίν φησιν εἶναι, ὡς ἀπὸ Ἀδράστει τινὸς ἰδρυμένη. Neque etiam displicet emendatio incomparabilis Gronovii, qui, pro κατὰ τὴν Πυκάτιν, rescriberet, κατὰ τὴν Περκώτιν: nam certum est Priapum, Parium, et Percoten, vicina oppida fuisse. Berkel. in Stephan. p. 37. n. 62.

Ibid. κατὰ τὴν Πυκάτιν] Lego, κατὰ τὴν Πιτυάτιν. i. e. Juxta regionem Pitua. Erat autem urbs Pitua inter Parium et Priapum. Vide infra. Tour.

Ibid.] Postrema lectio κατὰ τὴν Περκώτιν non placet, si ad templa pertineat. Sed si ad πεδίον ὁμώνυμον, stet Gronovii emendatio. Tum autem cum parenthesi ab ἐν καὶ ad Ἀρτέμιδος posita legendum est. Noster Chandlerus κατὰ τὴν Λευκάτιν legit. Lacunæ in MSS. quibusdam suspectum esse locum probant. F.

24. καὶ ἀκοδομήθῃ ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς] Hujus aræ supra meminit, lib. x. pag. 711. dixitque ejus latera esse γαδικαία. Meminere et alii. Casaub.

Æsepi tumidum prudens Adrastus ad annem,

Hic sacris colitur dea, et Adrastea vocatur.

Parium quoque urbs est ad mare, portum habens quam Priapus majorem: et quidem rebus Priapenis aucta est: nam Pariani Attalidis regibus operam suam navantes, quibus suberat Priapena, illorum permixti multa hujus ad se traxerunt. Ibi locorum fabulantur Ophiogenes (*id est, Serpentigenas*) esse, qui cum serpentibus quandam habeant cognitionem: nam mares eorum medicari aiunt iis qui a vipera morfi sunt, continenter tangendo tanquam incantatores solent, ac primum in se transferre livorem, deinde inflammationem etiam dolo-remque sedare. Ferunt principem ejus generis e serpente in heroem fuisse mutatum: fortasse unus e Psyllis Afris fuit: facultas ea aliquandiu eo in genere mansit. Parium condiderunt Milesii, Erythraei, et Parii insulares. Pityeia est in Pityunte Parii agri, supraque eam mons est pinuum ferax: sita est inter Parium et Priapum, propter Linum maritimum locum, ubi cochleæ Linusiae omnibus præstantes aliis capiuntur. In mari quod a Priapo Parium euntes navigant, antiqua est Proconnesus, itemque nova, urbem habens, et fodinam lapidis albi valde laudati: itaque earum, quæ isthic sunt, urbium opera, ac præcipue Cyzici, ex eo sunt lapide. Proconnesus fuit Aristeas, auctor carmi-

Ἀδρήστου, ποταμὸν παρὰ ῥέον Αἰσίπῳ,

Ἐνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

Ἔστι δὲ καὶ τὸ Πάριον πόλις ἐπὶ θαλάτῃ, λιμένα ἔχουσα μείζω τῆς Πριάπης, καὶ ὑψηλὴν γε ἐκ ταύτης θηραπείοντες γὰρ οἱ Παριανοὶ τῆς Ἀτταλικῆς, ὑφ' οἷς ἐτέτακτο ἡ Πριαπὴν, πολλὰ αὐτῆς ἀπέλεμοντο, ὅτι τρεπόντων ἐκείνων. Ἐνταῦθα μυθεύουσι τῆς Ὀφιογενεῖς συγγενεῖαν τινα ἔχειν πρὸς τῆς ὀφίος φασὶ δ' αὐτῶν τῆς ἄρρεας τοῖς ἐχιδνικοῖς ἄκος εἶναι, συνεχῶς ἐφαπτομένης ὥστε τῆς ἐπαδὲς, πρῶτον μὲν τὸ πελῖωμα εἰς ἑαυτὴς μεταφέροντας, εἶτα καὶ τὸ φλεγμονὴν παύοντες, καὶ τὸν πόνον. Μυθεύουσι δὲ τὸ ἀρχηγέτω τῷ γένει, ἡρώα τινα μέλα-βαλεῖν ἐξ ὀφείας· τάχα δὲ τῷ Φύλλων τις ἢ τῷ Λιβυκῶν εἰς δὲ τὸ γένος διέτεινεν ἡ δύναμις μέχρι ποσοῦ. Κτίσμα δ' ἐστὶ τὸ Πάριον Μιλησίων, καὶ Ἐρυθραίων, καὶ Παρίων. Πιτύεια δ' ἐστὶν ἐν Πιτυούντι Παριανῆς, ὡς ἐρκέμενον ἔχουσα πινυῶδες ὅρος· μεταξὺ δὲ κεῖται Πριάπη καὶ Παρίς, καὶ Λίον χωρίον ἐπὶ θαλάτῃ, ὅπερ οἱ Λινέσιοι κοχλίας ἄριστοι τῷ πάντων ἀλίσκονται. Ἐν δὲ τῷ πελάγῳ τῷ ἀπὸ Παρίος εἰς Πριάπον ἡ τε παλαιὰ Προκόννησος ἐστὶ, καὶ ἡ νῦν Προκόννησος, πόλιν ἔχουσα καὶ μέ-ταλλον μέγα λευκὸν λίθινον σφόδρα ἐπαγόμενον· τὰ γὰρ ἐλλίστα τῷ ταύτῃ πόλεων ἔργα, ἐν δὲ τῇ τοῖς πρῶτον τὰ ἐν Κυζίκῳ, ταύτης ἐστὶ τῆς λίθης.

^a Ἀδρήστεια Med. 3.

^b τῆς ὀφίος Med. 3. Mosc.

^c Med. 3.

^d ἐστὶ δεστ Med. 3.

^e τῆς ὀφίος Mosc. sed in Mosc. ὀφίος suppletur a recenti manu.

^f πελιδνίωμα Esc.

^g δὲ καὶ Mosc.

^h Πιτύεια Par. 5. Πίτυα Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ⁱ Πιτύεια καὶ Παρία Med. 3. 4. Mosc.

^j τῷ Par. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc.

^k ἐχιδνικοῖς Par. 1.

^l πολλὰ Mosc.

^m κατὰ δεστ Med. 3.

3. Πάριον πόλις ἐπὶ θαλάτῃ. Parium, deleta Adrastea, civibus auctum fit postea colonia Romana; et exinde Plinius scribit, *Parium colonia, quam Homerus Adrastiam appellavit*. Adrastea tamen situs certe a Pario diversus; nam suas urbes vetusti semper paulo a mari condidere præ metu piratarum, ut paulo infra in ipso Strabone videbimus. Hoc verum est de situ Pityeæ et Apæsi apud Homerum. F.

7. Ἐνταῦθα μυθεύουσι τοῖς Ὀφιογενεῖς συγγενεῖαν τινα ἔχειν πρὸς τοῖς ὀφίσι. Varro, lib. i. Rer. Humanar. *Ut habent Parii, qui vocantur Ὀφιογενεῖς, et in Africa Psyllos: quorum Ὀφιογενεῖς, cum arbitrantur suppositum esse aliquem in stirpe, ei admovent, ut pungat colubram, cum pupugerit, si de genere sit vivere, si non sit, mori*. Casaub.

9. φασὶ δ' αὐτῶν τῆς ἄρρεας τοῖς ἐχιδνικοῖς ἄκος εἶναι, συνεχῶς ἐφαπτομένης. A Cratete Pergameno habet hoc Strabo, ut puto: docet Plinii locus, libro vii. cap. 2. *Crates Pergamenus in Helleponto circa Parium genus hominum fuisse tradit, quos Ophiogenes vocat serpentum ictus contactu levare solitos, et manu imposita venena extrahere corpori*. Vide ejusdem Plinii lib. xxviii. cap. 3. ubi Ophiogenes in insula Cypro collocat. Idem.

10. συνεχῶς ἐφαπτομένης, &c.] In Strabone rescribendum, *συνεχῶς ἐφαπτομένης, ὥστε τῆς ἐπαδὲς*. i. e. *Continenter incantantes Epodorum more*. Continenter enim immurmurare, et excantare est Epodorum, non chirurgorum, *Claud. Dausqueius*, Commentar. in Sil. Ital. l. iii. p. 122.

Ibid. συνεχῶς ἐφαπτομένης. Emendat Dausqueius *συνεχῶς ἐπαδόμενης*. Male, nam ἐπαδὸς ipsi tactu utebantur. Plinius de his ipsis non præteritus Casaubono: *serpentum ictus contactu levare solitos, et manu imposita venena extrahere corpori*. Hi ἐπαδὸς Latinis præcantatores. Gronov. Observat. l. ii. c. 1.

14. τάχα δὲ τῷ Φύλλων τις ἢ τῷ Λιβυκῶν] De quibus libro ultimo, p. 1169. Edit. Amst. Casaub.

Ibid.] Charicius, libro primo: *Psylli sunt in Africa serpentibus medentes, sicut in Italia Marsi*. Psyllos non tantum exsurgendo veneno, sed et sopiendis carmine serpentibus valuisse, præter Lucanum, lib. ix. auctor Plutarchus in vita Catonis. Vide Stewechii Electa, in lib. ii. Arnobii, p. 63. Edit. 1634. et

Casaubonum, ad Celsum de Re Medica, l. v. c. 27. Anon.

17. καὶ Παρίων] Qui Parum insulam, Archilochi patriam, habitabant. l. x. p. 711. Casaub.

Ibid. Πιτύεια] Ald. cod. Πίτυα. Et ita quoque hanc urbem dictam tradunt Apoll. interpretes ad lib. i. ver. 932. Ubi addunt vetus hoc esse Lampfaci nomen, et ex eo inditum, quod Phrixus ibi thesaurum absconderit; Thraces enim thesaurum vocare πινύην. Scherph.

19. κατὰ Λίον χωρίον ἐπὶ θαλάτῃ] Stephanus, Λίον, χωρίον τῆς Ἐκασποντίας. Casaub.

23. Προκόννησος] Insula hæc nomen habet a multitudine cervorum, unde et Elaphonesus dicta. Scholiastæ ad Apoll. l. ii. ver. 278. Διονύσιος δὲ φησὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κηρύσει τὰς ἐλάφους ἐπὶ λέγεσθαι πρὸς τὰς ὁδὸν καὶ Προκόννησος, ἐπεὶ καὶ ἐν ταύτῃ πολλοὺς εἰς ἐλάφους . . . ὑπὸ τινῶν δὲ Προκόννησος καὶ Ἐλαφόννησος ἐκλήθη. Suidas et ex illo Phavor. *Πρὸς, ἐλάφης γέννημα*. Vide et Eustath. ad Odyf. p. 632. Ed. Bas. Præterea hic noto Dionysium Atheniensem, cujus mentio in Schol. Apollonii, cum Dionysio Chalcidensi male confundi a viris maximis, Casaubono, Addend. ad Athen. p. m. 645. Mauffaco, ad Harpocrat. v. Ἡφαισία, Vossio, de Hist. Gr. lib. iii. qui, pro Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐν κηρύσει, corrigunt, Διονύσιος ὁ Χαλκιδικεύς ἐν κτίσει. Etiam Meurfius, in Bibl. Att. pro κηρύσει, legit, κτίσει; sed sanus est locus. Veram quoque scripturam nobis servavit Phavorinus, v. Πρὸς, ubi diligenter, more suo, exscribit interpretes Apollonii. In Etymolog. v. Προκόννησος λέγο, Διονύσιος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κηρύσειν οὕτω λέγει τὰς ἐλάφους πρὸς τὰς, pro κηρύσειν. Alius est Dionysius Atheniensis, alius Chalcidensis. Atheniensis scripsit Κηρύσει, Chalcidensis, Κτίσει. Scherph.

Ibid.] Proconnesus hodie de Marmora dicitur ob marmoris præstantiam. (Vide inter alios Sandysium, p. 21. Edit. 1673. et Chishullum, p. 37. et Pocockium, t. ii. p. 2. p. 113.) Proconnesus vetus, secundum Pocockium, hodie dicitur *Alonia*. Insula vini ferax. F.

26. Κυζίκῳ] Hinc dicti operarii *Cyzaceni*, quorum fit mentio in lib. vii. Codic. de aquæ ductu. Vide Vitruvium, lib. vi. cap. 6. Anon.

1. Ἐπεὶ δὲ

Ἐντεῦθεν εἰς Ἄρισταῖος, ὁ ποιητής τῷ Ἀριμασπίων
 χαλκιδίων ἐπὶ τῶν ἀνὴρ γένος εἰς πᾶς ἄλλος. Τὸ δὲ
 τῆς Ρείης ὄρος, οἱ μὲν τὰ ἐν Ἰπρωσῶ ὄρη φασί,
 ἀ ἔχουσιν οἱ Κυζικηνοὶ τῇ Ζελεΐᾳ προσεχῆ, ἐν οἷς
 βασιλικὴ θήκη κατεσκευάσθη τοῖς Λυδοῖς καὶ Πέρσαις
 ὑπερὶ οἱ δ' ὑπὸ τετραράκοντα τῆς Λαμφάκας
 σταδίων δεικνύουσι λόφον, ἐφ' ᾧ μητρὸς θεῶν ἱερὸν ὄρεον,
 ἄγιον δ' Ἄρισταῖος ὀπίσθιον. Καὶ ἡ Λαμφάκος δ'
 ὅτι γαλαττὴ πόλις ἐστὶν εὐλίμνος, καὶ ἀξίολογος,
 συμμύνησα χαλῶς, ὥσπερ καὶ ἡ Ἀβυδὸς· διέχει δ'
 αὐτῆς ὅσον ἐξοδμήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους· ἐκαλεῖτο
 δὲ πρότερον Πιτίουσα, κατὰ περ καὶ τὴν Χίον φασί·
 ἐν δὲ τῇ ἑρῶ τῆς Χερρόνησου πολίχινόν ἐστι Καλ-
 λίπολις· καὶ τὰ δ' ἐπ' αὐτῆς ἐκκειμένης πολὺ
 πρὸς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Λαμφακηνῶν πόλιν, ὥστε τὸ
 διάστημα μὴ πλέον εἶναι τετραράκοντα σταδίων. Ἐν δὲ
 τῷ μεταξύ Λαμφάκας καὶ Παρίου Παμῶς ἦν πόλις
 καὶ ποταμός· κατέσπατο δ' ἡ πόλις· οἱ δὲ Παρι-
 νοὶ μετόκησαν εἰς Λαμφάκον, Μιλησίων ὄντες ἀπο-
 κοι καὶ αὐτοὶ, κατὰ περ καὶ οἱ Λαμφακηνοί. Ὁ δὲ
 ποιητής εἰρηκεν ἀμφοτέρως, καὶ προσθεὶς τὴν πρῶτην
 συλλαβὴν,

* — καὶ δῆμον Ἀπασῆ,
 καὶ ἀφελών,

† — ὅς ῥ' ἐν Παμῶ
 Νᾶε πολυκτήμων —

Καὶ ὁ ποταμός νῦν οὕτω καλεῖται. Μιλησίων δ'
 εἰσι καὶ αἱ Κολωναί, αἱ ὑπὲρ Λαμφάκας ἐν τῇ με-

num, quæ Arimaspea dicuntur, præstigiis nemini
 secundus. Jam Rheæ montem alii montes aiunt
 esse in Peiroffo, quos Zeleia contiguos habent Cy-
 ziceni, in quibus regia venatio parata fuit Lydis,
 ac deinde Persis: alii quadraginta a Lampfaci sta-
 diis collem ostendunt, ubi matris deorum tem-
 plum est, quod Rheæ sacrum dicitur. Sed et
 Lampfacus mari imminet, urbs bonitate portus
 aliisque rebus memorabilis, et adhuc bene con-
 stans, ut et Abydus, a qua ad centum septuaginta
 stadia abest: ante Pityusa dicta fuit: quod nomen
 Chio etiam fuisse aiunt. E regione in Cherroneso
 oppidulum est Callipolis, situm in acta, quæ longe
 extenditur versus Asiam et Lampfacum, ita ut
 trajectory non sit amplior quadraginta stadiis. Inter
 Lampfacum et Parium Pæsus fuit urbs, ac fluvius.
 Urbe diruta, Pæfani Lampfacum commigraverunt,
 Milesiorum tam ipsi quam Lampfaceni colonia.
 Poeta et Pæsum dixit, et Apæsum,

Et Apæsia rura—

25 et,

Pæsum qui locuples habitabat—

Nomen fluvio hodie idem. Milesiorum colonia
 etiam sunt Colonæ supra Lampfacum in Lampsa-

* Iliad. β'. ver. 828.

† Ibid. ε'. ver. 612.

^a Lege, cum interprete, Ἀρισταῖος. Marg. Cas.

^b Περρωσῶ Med. 3.

^c τετραράκοντα σταδίων Λαμφάκας Med. 3. 4. Mosc.

^d Ρείας Esc. ^e καλεῖται Par. 1. Med. 4.

^f ἑρῶ Par. 5. Med. 3. 4.

^g Esc. Mosc. ^h ὅς ῥ' Bre. Quid si legamus, ὅς ῥ' V.

ⁱ ἐκκειμένη Par. 5. Med. 3. Esc. Mosc.

^k κατέσπατο Par. 1. Med. 4.

^l Παρινοὶ Mosc. ^m ἐν Par. 1. 5. Med. 3. 4.

ⁿ δὲ νῦν Esc.

1. Ἐντεῦθεν εἰς Ἀρισταῖος] Omnino Aristeas Proconnesius hic
 est, de quo ad lib. i. pag. 33. et ita legendum. Casaub.

Ibid. Ἐντεῦθεν εἰς Ἀρισταῖος, ὁ ποιητής] Ita constanter omnes
 libri. Casaub. in margine, lege, cum interprete, Ἀρισταῖος. Ni-
 hil verius. Idem mendum est apud Pausan. Eliac. Pri. c. vii.
 Ἀρισταῖος γὰρ ὁ Προκοννήσιος &c. Vide ibi Kuhn. et Eustath. ad
 Iliad. β'. p. 250. Edit. Basil. Τινες δὲ διδάσκαλον Ὀμήρου τὸν Κρεώ-
 φυλον εἶπον ἑτέροι δὲ Ἀρισταῖον τὸν Προκ. Lege, Ἀρισταῖον. Error ex
 prava pronuntiatione profuxit. Aristeas meminit Geographus,
 lib. i. p. 33. et xiv. p. 946. Edit. Amst. De poemate ejus vide
 quæ notat Magnus Casaubonus ad lib. i. Illis addo Pausan. in
 Attic. c. 24. et Longin. περὶ ὑψους, Sect. x. Ὁ τὰ Ἀριμασπεῖα
 ποιήσας. Neque existimem cum Fabro ad illum locum Longi-
 num de auctore carminis dubitasse. Frequens est scriptoribus
 citare libros non additis auctorum nominibus, quamvis sint no-
 tissimi. Millies Eustathio adfertur ὁ τὰ ἱδικὰ γράψας. Strabo,
 lib. x. pag. 687. ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα γέγραπας. Xyl. et Cas. legunt
 γράψας. Apollon. Schol. ad lib. i. ver. 1129. Ὁ τὴν Φορωνίδα
 συνδείς. Lib. iii. ver. 1178. nomen additur Ἐκάνιος ἐν αὐτῇ Φο-
 ρωνίδος. Ad I. iii. v. 242. I. iv. ver. 86. Ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πε-
 ποιηκώς, et alibi. Is ad lib. ii. ver. 299. dicitur Νεοπτόλεμος ὁ
 τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας. Vide et Hesych. v. Ἀγρίσαι, Βρυαζέσσης,
 Ἐπενώτισσιν, Ὀμμάτειος πόδος, &c. Quæ loca perperam nonnulli
 corrigunt adscribendo Sophoclis et Euripidis nomina. Scherpeze.

Ibid. Ἀρισταῖος] In textu est Ἀρισταῖος, Aristæus. Sed ego Sui-
 dam, Plutarchum in Romulo, aliosque sum secutus: quanquam
 Plinius etiam Aristæum vocat, lib. vii. c. 52. ut quidem hodie
 legitur, itaque utrumque posui. Proconnesum scio a quibusdam
 Proconnesum scribi, Προκόννησον: sed id alibi exposui. Xyland.

Ibid.] De præstigiis Aristeæ Proconnesii vide Plinium, l. vii.
 c. 52. Suidas quædam de illo refert. F.

8. Καὶ ἡ Λαμφάκος] Lampfacum a Cicerone memoratur: Op-
 pidum est—clarum et nobile—ipsi Lampfaceni tum summe in omnes

cives Romanos officiosi, tum præterea maxime sedati et quieti. (in
 Ver. Act. ii. l. i. c. 24.) A Perseo mature desciverunt Lamp-
 faceni; quocirca in sociorum formulam post subactam Macedo-
 niam referuntur. (Liv. l. xliiii. c. 6.) Hodie Lampfaki a Turcis
 dicitur. Vestigia inter Serrak et Pregaz videnda sunt. (Mem. des
 Miss. t. viii. p. 38.) Idem.

11. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Πιτίουσα] Plinius, lib. v. cap. 32. et
 Lampfacum, antea Pityusa dictum. Casaub.

13. ἐν δὲ τῇ ἑρῶ τῆς Χερρόνησου] Suspecta vox ἑρῶ: tamen
 etiam manuscripti habent ἑρῶ. Idem.

Ibid.] Vox ἑρῶ Casaubono est suspecta, quam ego corrup-
 tissimam et nullius significationis in hac causa existimo, pro qua
 reponerem ἐν τῇ περαιᾷ, id est, in ulteriori trans Hellespontum,
 sive in adversa Chersonesi regione. Berkel. in Stephan. p. 439.
 num. 62.

Ibid.] Quid est autem ἑρῶ τῆς Χερρόνησου? Ἀριστεῖος aut περαιᾷ
 puto. Xyland.

Ibid.] Ex MS. Br. levi mutatione facta, forte legendum,
 ἐν δὲ τῇ δέξῃ τῆς Χερρόνησου. i. e. In colle vel isthmo peninsulæ sita
 est Callipolis, Pæso antiquæ opposita, nec longe a Lampfaco in
 opposito litore distans. Callipolis, hodie Callipoli, multo major
 est quam Lampfaki. (Chisbull, p. 37.) F.

19. Μιλησίων ὄντες ἀποικοὶ καὶ αὐτοὶ, κατὰ περ καὶ οἱ Λαμφακηνοί]
 Mela scribit, l. i. c. 19. Phocæis appellantis, nomen ex eo
 traxit Esc. Exinde Phocæenses et Milesios junctim condidisse
 suspicor. Non autem Apæsum esse primo a Milesiis conditam
 vult Strabo, quod in Homero nomen invenimus; sed urbe a
 Græcis diruta, forsan novam in eodem situ ejusdem nominis
 urbem struxerunt. Idem.

28. αἱ Κολωναί] Ai legi et reposui, Aldina lectione ducente ad
 veritatem rei. Xyland.

Ibid.] Colonæ urbs, quam Arrianus de Exped. Alex. me-
 morat. l. i. p. 35. Edit. Amst. 1668. F.

ceni agri mediterraneis. Aliæ sunt ad exterum Hellepontii mare, ab Illo distantes stadia centum quadraginta; inde Cygnum fuisse tradunt. Anaximenes etiam in Erythræa haberi Colonas perhibet, et in Phocide, inque Theſſalia. In agro Pariano est alba Colone: in agro Lampſaceno locus est vitibus bene conſitus, nomine Gergethium. Fuit et urbs Gergetha, a Gergethis in agro Cumano: nam et ibi fuit urbs plurali numero ac fœminino genere dicta Gergethes, patria Cephalonis Gergethii: atque etiamnum in Cumano ſolo monſtratur Gergethium ad Lariffam. Parium protulit Neoptoleum, cognomento gloſſographum, virum memoria dignum. Lampſaceni fuerunt Charon hiftoriæ conſcriptor, Adeimantus, Anaximenes rhetor, et Epicuri focius Metrodorus: quin et ipſe Epicurus quodammodo Lampſacenus fuit, qui et commoraretur Lampſaci, et præſtantiffimorum ibi virorum uteretur amicitia, Idomeneo et Leonteo. Hinc tranſtulit Agrippa leonem collapſum, Lyſippi opus, reſepuitque in luco, qui inter paludem eſt et Euripum. Poſt Lampſacum Abydus eſt, et interſacientia loca, de quibus ita locutus eſt poeta, ut ſimul Lampſacenum agrum, et Pariani nonnihil complecteretur: ita enim urbes habebant tempore belli Troiani:

*Tum qui Percoten, et Præſtion incoluerunt,
Qui Seſtonque et Abydum, et Ariſbæ mœnia clare,
Dux his Hyrtacides erat Afius,—*

et addit,

*Aſius Hyrtacides, ab Ariſbæ grandibus ille ac
Fulvis veſtus equis, a flumine Selleente.*

Quibus verbis videtur Ariſbam Afii regiam facere, inde eum profectum dicens. Hæc autem loca ita

σολία τῆς Λαμψακινῆς· ἄλλα δ' εἰσὶν ὅτι τῇ ἐκ-
τὸς Ἑλλησποντία θαλάτῃ, Ἰλίῳ διέχουσι σταδίους τετ-
ταράκοντα πρὸς τοῖς ἐκατὸν, ἧς ὧν τ' Κύνον φασὶν.
Ἀναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραία φησὶ λέγεσθαι
5 Κολωνάς, καὶ ἐν τῇ Φωκίῃ, καὶ ἐν Θετταλίᾳ. Ἐν δὲ
τῇ Παριανῇ ἔστιν ἡ Λικολώνη. Ἐν δὲ τῇ Λαμψα-
κινῇ τόπος εὐάμπελος ὁ Γεργήθιον· ἦν δὲ καὶ πόλις Γερ-
γήθα, ἐκ τῆς ἐν τῇ Κυμῳά Γεργήθων· ἦν γὰρ καὶ
καὶ πόλις πληθυντικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη αἱ Γερ-
10 γήθες, ὅθεν περ ὁ Γεργήθιος ἦν Κεφάλων· καὶ νῦν
ἐπὶ δεικνύται τόπος ἐν τῇ Κυμῳά Γεργήθιον πρὸς
Λαρίσση. Ἐκ Παρίε μὲν οὖν ὁ γλωσσογράφος
κληθεὶς ὡς Νεοπτόλεμος μνήμης ἄξιος· ἐκ Λαμ-
ψάκου δὲ Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς, καὶ Ἀδείμαντος,
15 καὶ Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ, καὶ Μητροδόδωρος ὁ τῷ Ἐπι-
κούρῳ ἐταῖρος· καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος τρέποντινὰ
Λαμψακινὸς ὡς ἤρξε, ἀγρεύσας ἐν Λαμψάκῳ,
καὶ φίλοις χησάμενος τοῖς ἀρίστοις· τῶν ἐν τῇ πόλει
τῶν τε, τοῖς δὲ Ἰδομένηα καὶ Λεοντέα. Ἐντεῦθεν δὲ
20 μετήνεγκεν Ἀγρίππας τὸν πεπιπνύοντα λέοντα, Λυ-
σίππῃ ἔργον ἀνέθηκε δὲ ἐν τῷ ἄλλῳ τῷ μεταξὺ τῆς
λίμνης καὶ τῷ Εὐρίπῳ. Μετὰ δὲ Λαμψακὸν ἔστιν Ἀ-
βυδος, καὶ τὰ μεταξὺ χωρία, πρὸς ὧν οὕτως εἴρηκε
συλλαβὸν ὁ ποιητής καὶ τὴν Λαμψακινὴν καὶ τῆς
25 Παριανῆς τινα· οὕτω γὰρ ἦσαν αὐταὶ αἱ πόλεις
καὶ τὰ Τρωϊκά·

* Οἱ δ' ἄρα Περκώτιν καὶ Περκάτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σητόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην·
Τῶν αὖτ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος —

30 φησὶν,

—ὃν Ἀρίσβην φέρον ἵπποι,
Αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμὸς δ' ὑπὸ Σελλήεντος.

Οὕτω δ' εἰπὼν εἴοικε τὸ βασιλεῖον ἀποφάμναι τῷ Ἀ-
σίᾳ τὴν Ἀρίσβην, ὅθεν ἦκειν αὐτὸν φησὶν. Οὕτω δ'

* Iliad. β. ver. 835.

^a ἐστὶν Ἰλιοκολώνη Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. ἐστὶν ἡ Ἰλιοκολώνη Mosc.

^c Vulgo, τοῖς. Marg. Caf.

Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^d MSS. οὕτω γάρ. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^b Γεργήθιον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. et sic infra.

^e φησὶν δὲ Ἀρίσβην &c, ut supra,

1. ἄλλα δ' εἰσὶν] Harum meminit Thucydides, l. i. c. 131. et Κολωνάς τὰς Τρωϊάδας vocat. Casaub.

Ibid.] Colonas prope Larissam ad mare sitam Corn. Nepos in Pausan. memorat. Pausanias, l. x. c. 14. Κύνον—βασιλεύειν φασὶν ἐν Κολωναῖς· αἱ δὲ ὤκουντο ἐν τῇ γῇ Τρωϊάδι κατὰ νῆσον Λεύκοφρον, scilicet postea Tenedon appellatam. Ovidius plura de Cygno habet, quem non vulnere passum Achilles vinculo galeæ strangulavit. Metam. l. xii. ver. 64—145. F.

5. Ἐν δὲ τῇ Παριανῇ ἐστὶν ἡ Λικολώνη] Manuscripti, Ἡλιοκολώνη. Vetus interpres, Licocolona, vel Lycocolona. Casaub.

6. ἡ Λικολώνη] Aldo, Λικολώνη. Suspicio fuisse Λευκὴ Κολώνη, aut Λευκοκολώνη. Xyland.

7. τόπος εὐάμπελος Γεργήθιον] Vide Stephanum, v. Γεργίς. Gergethi meminit et Plinius, itemque Livius, lib. xxxviii. cap. 39. Casaub.

Ibid. Γεργήθιον] Homerus, Il. θ'. ver. 302. Gorgythion, Priami filium, memorat, qui, ut mihi videtur, ab hoc loco nomen traxit. F.

9. πληθυντικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη αἱ Γεργίθες] Herodotus, lib. v. cap. 122. Εἶλε δὲ Γεργίθας τοὺς ὑπολειφθέντας τ' ἀρχαίων Τευκρῶν. i. e. Cepit item Gergethas, qui a priscis Teucriis relictis erant. Idem, lib. vii. cap. 43. ἅμα ἡμῖν δὲ ἐπορεύετο ἰνδιεύειν, ἐν ἀριστέρῃ μὲν ἀπέρων Ροῖταιον πόλιν, καὶ Ὀφρύγειον, καὶ Δάρδαρον, ἥπερ δὴ Ἀβύδον ὁμοῦς ἐστὶ· ἐν δεξιῇ δὲ, Γεργίθας τε καὶ Τευκράς. i. e. Simul atque il-

luxit, illinc moverunt, a læva stringentes Rhoition urbem, et Ophryneon, et Dardanum, quæ Abydo contermina est: a dextra Gergethas et Teucros. Scribo autem Γεργίθες, per i, non η, ut Stephanus, et Herodotus, et ita Suidas in Τύρεση. De hac multa Athenæus, lib. vi. Casaub.

10. ὁ Γεργήθιος ἦν Κεφάλων] Cephalonem aliquoties Stephanus citat. Idem.

12. ὁ γλωσσογράφος κληθεὶς] Ut opinor κατ' ἐξοχὴν, propter excellentiam libri, quem inscripserat Gloſſæ: nam alioqui Gloſſographi omnes appellabantur, qui Gloſſas scripserant. Neoptolemum Parianum sæpe veteres Grammatici laudant, in primis Athenæus, Deipn. l. iii. c. 7. et lib. x. c. 20. et lib. xi. c. 7. Idem.

14. Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς] Athenæus hujus hystorias et alia scripta passim laudat: laudatur et ab aliis. Idem.

Ibid. καὶ Ἀδείμαντος] Puto esse cujus meminit Athenæus, libro vi. c. 15. p. 255. De Anaximene Rhetore et Metrodoro Epicureo vide Suidam et Laertium: Idem.

Ibid.] Vide Quintil. Inst. Orat. l. iii. c. 4. Anon.

16. καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος] Laertius in vita. Casaub.

21. τὸ μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τῷ Εὐρίπῳ] Λίμνη est, ut recte docti viri censent, stagnum Agrippæ. Tacitus, lib. xv. cap. 37. Annal. et stagni et nemoris hujus meminit: Euripi, multi. Idem.

3. καὶ

ἀφανῆ· τὰ χωρία πάντα ὅσιν, ὥτ' ἔδ' ὁμολογῶσι περὶ αὐτῶν οἱ ἱστορῶντες· πλὴν ὅτι περὶ Ἀβυδὸν ἐστὶ, ἢ Λάμψακον, καὶ Πάριον, καὶ ὅτι ὁ πάλαι Περκάτη μετωνομάσθῃ ὁ τόπος. Τῶν δὲ ποταμῶν τῶν μὲν Σελλήεντος φησὶν ὁ ποιητής· περὶ τῇ Ἀρίσβῃ ῥεῖν· εἴπερ ὁ Ἀσίος ἢ Ἀρίσβηθεν ἦκε, καὶ ποταμὸς ἔστι Σελλήεντος· ὁ δὲ Περκάτιος ποταμὸς μὲν ἐστὶ, πόλις δ' οὐχ εὐρίσκειτο, ὥς πινες οἰομίσαν· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος μεταξὺ Ἀβυδου καὶ Λαμφάκου· τὸ οὖν

— καὶ Περκάτιον ἀμφεμένοντο

ἔγω δεκτέον ὡς περὶ ποταμὸν· καθάπερ ἢ καλέϊνα,

* Οἱ τ' ἄρα παρ' ποταμὸν Ἐκφιστὸν διὸν ἔναμον, καὶ

† Ἀμφὶ τὴν Παρθένιον πύλαιν κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο.

Ἦν δὲ ἢ καὶ ἐν Λέσβῳ πόλις Ἀρίσβα, ἣς τιμὴν χέρον ἔχουσι Μηθυμναῖοι· ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς Ἀρίσβος ἐν Θρακίῃ ἢ ὡς εἴρηται, καὶ τέτταρτοι οἱ Κεβρήνιοι Θεῶδες. Πολλὰ δ' ὁμωνυμία Θεῶδες καὶ Τρωσίν· οἷον Σκαροὶ Θεῶδες πινες, καὶ Σκαρὸς ποταμὸς, καὶ Σκαρὸν πύλινος, καὶ ἐν Τροίᾳ Σκαρὴ πύλαι· Ἐάνθιοι Θεῶδες, ἢ Ἐάνθος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ· Ἀρίσβος, ὁ ἐμβάλλων εἰς τὴν Ἐβρον, Ἀρίσβη ἐν Τροίᾳ· Ῥήσος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ, Ῥήσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Θρακίας. Ἐπὶ δὲ καὶ τῷ Ἀσίῳ ὁμωνυμῶς ἔτερος παρὰ τῷ ποταμῷ Ἀσίος,

‡ — ὅς μὴ τῶς ἢ Ἐκτορεὺς ἱπποδάμοιο,

Αὐτοκασίγητος Ἐκτόρης, ἢ ὅς δὲ ὁ Δύμαντος,

ἢ ὅς δὲ Φρυγίῳ ναίσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίῳ.

Ἀβυδὸς δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, ὅππότερ' ἀντὶ τοῦ Τῦρου τῷ Λυδῶν βασιλέως ἦν γὰρ ἢ ὡς ἐκείνῳ τὰ χωρία, καὶ ἡ Τρωὰς ἅπασα· (ὀνομάζεται δὲ καὶ ἀκρωτήριον πρὸς Δαρδάνῳ Γύρας)· ὅππότερ' ἀντὶ τοῦ τόματι τῷ Προποντίδος καὶ τῷ Ἑλλησπόντου· διέχει δὲ ὁ ἴσον Λαμφάκου καὶ Ἰλίου, γὰρ δὲ περὶ ἐβδμήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ Ἰλίου, ὅπερ ἐξέδξε Ἐέρξης, τὸ διόριζον τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀσίᾳ. Καλεῖται δ' ἡ ἀκρὰ ἢ Εὐρώπης Χερρόνησος, ἢ τὸ ὅλινμα, ἢ ποιεῖσα τὰ στενά τὰ κατὰ τὸ ζεύγμα· ἀντικείμεναι δὲ τὸ ζεύγμα τῇ Ἀβύδῳ. Σητὸς δὲ ἀρίστη τῇ ἐν Χερρόνησῳ πόλει· ἀπὸ δὲ τῇ γενομένην ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡμίονο καὶ αὐτῇ ἐτίτακτο, οὐπω τὰς ἡπείρους

nunc sunt in obscuro, ut minime conveniat inter eos, qui de iis narrant, nisi hoc, fuisse ea circa Abydum, Lampfacum, et Parium: cui loco antiquitus nomen fuerit Percote. De fluviis, Selleentem quidem ad Arisbam fluere dicit poeta: quando Arisba profectus est Asius a flumine Selleente. Practius vero amnis est (urbs eo nomine non invenitur, quod falso quidam putaverunt) inter Abydum fluens et Lampfacum: illud ergo

10 — *Prætion accoluerunt*

de flumine accipiendum est: ut et illa

Cephisique sacras sedes habuere prope undas,

et,

Circa Parthenium flumen quis testâ fuerunt.

15 Fuit etiam in Lesbo urbs Arisba, cujus solum Methymnæi tenent. Est et Arisbus fluvius Thraciæ, ut dictum fuit, ac juxta eum Cebrenii Thracæ. Multa sunt nomina Thracibus cum Troibus: ut Scæi sunt Thracæ quidam, et Scæus fluvius, Scæus murus, et in Troja Scææ portæ: Xanthii Thracæ, Xanthus Trojæ amnis: Arisbus in Hebrum incidens, Arisba in Troja: Rhesus Trojæ fluvius, et Thracum rex Rhesus. Est etiam Asio cognominis alius Asius apud Homerum,

25 — *equestris avunculus Hectoris ille,*

Germanus fraterque Hecubæ, natusque Dymante,

Dives, Sangarium Phrygiæque habitator ad amnem.

Abydus a Milesiis condita est, permisso Gygæ, Lydorum regis, cujus potestati ista loca et Troas suberant. Sed et promontorium quoddam apud Dardanum Gyges nominatur. Abydus imminet ori Propontidis et Hellesponti: distat eodem spatio a Lampfaco et Ilio, stadiis circiter centum septuaginta. Ibi fretum est septem stadiorum, quod Xerxes ponte junxit, quoque Asia ab Europa dirimitur. Europæ extremitas ob figuram Cherroneus dicitur, id est, peninsula, faucesque ad juncturam illam efficit, quæ Abydo opponitur. Sestus optima est urbium, quæ in Cherroneo sunt, et ob vicinitatem sub eodem quo Abydus ducit, cum

* Iliad. β. ver. 521.

† Ibid. ver. 854.

‡ Ibid. π. ver. 717.

^a καὶ Λαμφάκῳ ἐστὶ Med. 3. 4. Mosc.

^b ἢ πάλαι Med. 3. 4. Mosc.

^c Ἀρίσβηθεν τε Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^d καλέϊνα Med. 3.

^e Κηφιστὸν Med. 3.

^f ἔναμον Par. 5.

^g καὶ δεστ Med. 4.

^h ὅσπερ Par. 1. 5.

ⁱ Forte,

Τρῶες. V.

^k καὶ Ἐάνθος Med. 3.

^l ὁ δὲ, adusque

^m Ἀρίσβη inclusive, desunt Esc. Mosc.

ⁿ ἐβρον Par. 1. Med. 4.

^o δεστ Med. 3.

^p Δόμαντος Esc.

^q Φρυγίῳ Med. 3. 4. sed Med. 4. postea corr.

^r ἐπὶ Med. 3. Mosc.

^s τὸ

deest Esc. Mosc.

^t τῆς Εὐρώπης Med. 3. Esc. Mosc.

^u Εὐρώπης deest Med. 4.

^v ταῖς ἡπείροις Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

3. καὶ ὅτι πάλαι—μετωνομάσθῃ ὁ τόπος.] Stephanus annotat Percoten esse urbem Troadis, quæ olim appellaretur Percote, ut videri possit ex eo hic locus esse emendandus: verum Eustathius legit ut nos. Percoten etiam Plinius nominat. Casaub.

Ibid.] Inter Phrygiæ urbes enumerat Scylax Caryandenensis in Periplo. Anon.

Ibid.] Percoten Arrianus inter Arisbam et Lampfacum habet; ergo non longe a mari distabat. Hæc olim Percote Homeri esse videtur, ubi Iphidamas, e Thracia appulsus, χίπε νῆας ἴσας. (Il. χ. ver. 229.) F.

29. Ἀβυδὸς δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα] Testatur et Thucydides, libro octavo, cap. 62. Casaub.

35. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ Ἰλίου] Plinius, lib. iv. c. 11. Et Hellespontus, septem, ut diximus, stadiis Europam ab Asia dividens, quatuor illic inter se contrarias urbes habet, in Europa Callipelin et Seston, in Asia Lampfacum et Abydon. De Xerxe et ponte, quo continentes junxit, plena sunt veterum monumenta. Idem.

41. ἔγω τὰς ἡπείρους διορίζων τῶν τότε] Manuscripti, ὅππῃ τὰς ἡπείρους διορίζων τῶν τότε τὰς ἡπείρους: quam lectionem probo. Idem.

1. Ἡ μὲν

ea ætate continentis partes et provinciæ nondum essent distinctæ. Abydus et Sestus invicem distant a portu ad portum stadia fere triginta: pons est si ab urbe paululum discedas, ab Abydo versus Propontidem, a Sesto in diversum. Ad Sestum locus ab exscendendo e navibus Apobathra dicitur, quo loco ratis litora junxit. Sestus interius est ad Propontidem, superius amne qui ad eam est: ideoque facilius a Sesto trajiciunt paululum deflexa navigatione ad Herus turrin, atque inde navigia dimittentes, adjuvante etiam fluxu trajectory. Qui ab Abydo trajiciunt, in contrariam flectunt partem ad octo stadia ad turrin quandam e regione Sesti: hinc oblique trajiciunt, non prorsus contrario fluxu. Abydum post Troica tenuerunt Thraces, inde Milesii. Inter urbes autem Propontidis, quas Darius Xerxis pater incendit, etiam Abydus conflagravit: fecit hoc Darius, quod e Scythia reversus inaudivisset Nomades se parare ad transeundum adversus ipsum, pœnasque malefactorum exigendum, metuens ne urbes eæ exercitui eorum trajiciendo navigia concederent, eaque est causa confusionis locorum. De Sesto et tota Cherroneso a nobis est dictum in Thracia. Theopompus Sestum ait exiguum quidem, sed probe munitam esse; et duorum jugerum muro cum portu connexam: itaque cum ea de causa, tum ob fluxum, præternavigationem in sua habere potestate. Supra Abydenum agrum in Troade sunt Aftyra, urbs diruta, nunc Abydenorum. Olim pro se erat, et auri metallum habebat, quod exhaustum nunc est, et raro dat: ut et Tmoli ad Pactolum. Ab Abydo ad Æsepum, stadia feruntur septingenta: si quis recta naviget, pauciora. Extra Abydum, Ilium jam est, et reliqua usque ad Lectum ora maritima, adque Idam montem sita

διορίζοντων τῶν τότε ^a καὶ ἡγεμονίας. Ἡ μὲν οὖν Ἀβυδὸς καὶ ἡ Σητός διέχουσι ἀλλήλων τριάκοντα πρὸς σταδίας ἐκ λιμένος εἰς λιμένα· τὸ δὲ ζεύγμα ὅτι μικρὸν ἀπὸ τῶν πόλεων ὠχραλλάξαντι, ἐξ Ἀβύδου μὲν ὡς ὅτι τὴν Προποντίδα, ἐκ δὲ Σητοῦ εἰς τοῦναντίον· ὀνομάζεται δὲ πρὸς ^b τῇ Σητῷ τόπος Ἀποβάθρα, ^c καὶ δὲ ἐξεύχθη ἡ γῆ. Ἐστὶ δὲ ἡ Σητός ἐνδοτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα, ὡς ἐρδεδίξας τὸ πρὸ ^d ἐξ αὐτῆς διὸ καὶ εὐπετέστερον ἐκ τῆς Σητῆς ἀφίρσι ^e ὠχραλλάξαντες μικρὸν ὅτι τὴν Ἡρῆς πύργον, ἀκχεῖεν ἀφίεντες τὰ πλοῖα συμπράττοντος τὸ πρὸς πρὸς τὴν πείραν· τοῖς δὲ ἐξ Ἀβύδου περὶ ἀφίρσι, ^f ὠχραλακτέον ὅτιν εἰς τὰναντία, ὁπῶς πρὸς σταδίας ὅτι πύργον τινὰ κατ' ἀντικρὺ τῆς Σητοῦ, ^g ἔπειτα ἀφίρσι πλάγιον, καὶ μὴ τελέως ^h ἔχουσιν ἐναντίον τὸν ῥοῦν. Ὡς οὖν δὲ τὴν Ἀβυδὸν μετὰ τὰ Τρωϊκὰ Θράκας· εἴτα Μιλήσιοι. Τῶν δὲ πόλεων ἐμωρηθεῖσάντων ὑπὸ Δαρείου τὸ Ἑρξέ πατὴρ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα, ἐκοινώνησε καὶ ἡ Ἀβυδὸς τῆς αὐτῆς συμφορῆς· ἐνέπρησε δὲ πυρόμενος, μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν Σκυθῶν ἐπάνοδον, τῆς Νομάδας ὠχραλακτέας διαβάλλειν ἐπ' αὐτὸν, κατὰ τιμωρίαν ὣν ἔπαθον, δίδως μὴ αἱ πόλεις ⁱ πορδμεῖα ὠχραλακτέας τῇ ἑσπέρῃ. Συναβῆ δὲ πρὸς ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς, καὶ τὸ χρόνον, καὶ τὸ αἴτιον τῆς συγχύσεως τῶν τόπων. Περὶ ^k δὲ Σητῆς καὶ τῆς ὅλης Χερρόνησος πρὸς ἀφίρσι τοῖς ^l πρὸς τῆς Θράκης τόποις. Φησὶ δὲ τὴν Σητὸν Θεόπομπος βραχέειαν μὲν, εὐερῆ δὲ καὶ σιέλει διπλάττω συνάπτεται πρὸς τὴν λιμένα· καὶ ἀφ' αὐτῶν οὖν καὶ ^m ἀφ' ἑνὸς κυρίαν εἶναι τῶν παρόδων. Ὑπερκαίται δὲ τῆς τῶν Ἀβυδηνῶν χώρας ἐν τῇ Τρωάδι τὰ Ἀστυρα, ἀπὸ μὲν Ἀβυδηνῶν ὅτι, κατεσκαμμένη πόλις· πρὸς δὲ ὡς κατ' αὐτὸ, ⁿ χρυσία ἔχοντα, ἀπὸ οὗ σιδήρῳ ἐστὶν ἐξαναλωμένα· καθάπερ τὰ ἐν τῇ Τρωάδι ^p τὰ πρὸς τὸν Πακίωλον. Ἀπὸ Ἀβύδου δὲ ἐπὶ Αἴσκιπον, πρὸς ἐπὶ ἑκακοσίαις σταδίαις, εὐθυπλοῖα δὲ ἐλάττω. Ἐξω δὲ Ἀβύδου τὰ πρὸς τὸ Ἰλίον ὅτι, τὰ τε ^q ἄλλα παρὰ τὰ ἑως Λεκτῶ, καὶ τὰ

^a τὰς Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^b τὰ Par. 1.

^c MSS. καὶ δὲ ἐξεύχθη. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. καὶ δὲ

ἐξεύχθη Med. 3. καὶ δὲ ἐξεύχθη Esc. καὶ δὲ ἐξεύχθη Mosc.

^d τοῦ ἐξ Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^e παραλεξάμενοι Med. 3. 4.

^f παραλεξάμενοι Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^g ἐναντίον ἔχουσι Med. 3. 4. Mosc.

^h πορδμεῖα Esc. Mosc.

ⁱ σταδία Med. 3.

^k δὲ τῆς Med. 3.

^l πρὸς Θράκην Esc.

^m διὰ τὸν Med. 3. 4. Mosc.

ⁿ αὐτὰ Par. 1.

Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^o χρυσία Mosc.

^p Scripti, καὶ τὰ πρὸς τὸν Π. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4.

^q ἄλλα deest

1. Ἡ μὲν οὖν Ἀβυδὸς καὶ ἡ Σητός] Polybius harum urbium τὴν εὐκαίριαν et præcipue Abydi depingit. (l. xvi. exc. 7. p. 1022. Edit. Amst.) Plurimi geographi castella Turcica in freto (hodie Dardanellæ dicto) esse in eodem situ cum Abydo ac Sesto senserunt. Quidam author nomina eadem servasse hæc castella scribit. (Le Brun, t. i. p. 503.) Sponius autem negat. Tournefortius esse quædam rudera in Europa atque Asia, ita ut statuit Strabo distantia, affirmat. D'Anvillius Sestum esse hodie Zemenic supponit. Chishullus Abydum esse hodie Eske Natolia Hisar dictum affirmat; et Sestum Rumeli Hisar. (p. 36.) F.

3. τὸ δὲ ζεύγμα] Polybius (ibid.) hujus pontis meminit, ποτὲ μὲν γεφυρωμένον ὑπὸ τῶν περσέων ἐπ' ἀμφοτέρω τὰς ἡπείρους προαιεμένων, ποτὲ δὲ πλωτέονον συνεχῶς. Pons igitur ex navigiis confectus, prout res poposcit, vel instratus fuit, vel solutus, ut naves transirent. Idem.

7. Ἐστὶ δὲ ἡ Σητός ἐνδοτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα] Sensus, ut

opinor, est hic: Sestus Propontidem versus situm habens, esse supra Abydum dicatur; cum aqua e Propontide in mare Ægeum profluat. Quocirca transitus a Sesto ad Abydum est multo facilius, quam ab Abydo ad Sestum. Chishullus fluxum maris a Sesto Abydum versus observavit. (p. 36.) Idem.

9. διὸ καὶ &c.] Hæc verba in Græco fortassis ita scribenda sunt: Διὸ καὶ εὐπετέστερον E. T. Σ. διαίρσι, παραλεξάμενοι μ. &c. Ἀφίεντα et παραλεξάμενοι liquido erant falsa. Xyland.

10. ἐπὶ τὴν Ἡρῆς πύργον] Nota fabula de Herus et Leandri amoribus. Casaub.

24. καὶ τὸ χρόνον] Lego, καὶ τὸ χρόνον. Xyland.

Ibid.] Nil muta: non intellexit Xylander. V.

26. ἐν τοῖς πρὸς τῆς Θράκης τόποις] Lego, λόγους, non τόποις. Locus, quem citat, hodie desideratur, lib. vii. Casaub.

32. τὰ Ἀστυρα] Vide Stephanum, qui Aftyra et Mysæ et Troadis commemorat. Plinius Aftyren appellat. Idem.

2. διτλῶς

ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ, καὶ τὰ ^a παρώρεια τῆς Ἰδης,
τὰ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ διτλῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ ποιη-
τής, τότε μὲν ἔγω λέγων,

* Δαρδανίον αὐτ' ἦρχεν εὐς παῖς Ἀγχισαῶ,

^b Δαρδανίους καλῶν, τότε δὲ ^c Δαρδάνους,

† Τρώες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται.

Εἰκὸς δ' ἐν ταῦτα ἰδρύσθαι τὸ παλαιὸν πλὴν λεγομένην
ὑπὸ τῷ ποιητῇ Δαρδανίαν.

‡ Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Κτίσσε δὲ ^d Δαρδανίην.

Νυνὲ μὲν γὰρ ἐδ' ἔχοντος πόλεως σάζεται αὐτόθι.
Εἰκάζει δὲ Πλάτων μετὰ τὴν κατακλυσμὸν τρία
πολιτείας εἶδη συνίστασθαι· πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ ταῖς
ἀκρωρείαις, ἀπλοῦν ^e τε καὶ ἄγριον, δευτέρου δὲ ὃ ἐν
τοῖς ὑπαρείαις θάλλοντων ἡδὴ καὶ μικρὸν, ἃ τε δὴ καὶ
τῶν πεδίων ἀρχομένων ἀναφύχεται· τρίτον δὲ τὸ ἐν
τοῖς πεδίοις. Λέγουσι δ' ἂν τις καὶ τέταρτον, καὶ πέμπτον
ἴσως, καὶ πλείων ἔσται δὲ τὸ ἐν τῇ ὠρεαλίᾳ, καὶ
ἐν ταῖς νήσοις, λευκὸν πάντος τῷ τοιαύτῳ φόβῳ· τὸ
γὰρ μᾶλλον καὶ ἥττον θάρρειν πλησιάζειν τῇ θαλάττῃ,
πλείους ἂν ὑπογράφου ἀγαθοῦς πολιτειῶν καὶ ἡ-
θῶν, ^f καθάπερ τῷ ^g ἀγαθῶν τε καὶ ^h τῶν ἀνδρείων,
ⁱ ἐπὶ πῶς ἐπὶ τὸ ἡμέτερον τῶν δευτέρων ^k ὑποβεβηκό-
των· ἐπὶ δὲ τις ἀγαθοῦ, καὶ παρὰ ^l τέττοις, ^m τῷ
ἀγροίκῳ, καὶ μεσαγροίκῳ, καὶ πολιτικῷ, ἀφ' ὧν ἡδὴ
καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροικὸν καὶ ἀριστον ἦτος ἐτελεύτησεν ἡ τῶν ὀνο-
μάτων κατ' ὀλίγον μεταλήψις, ⁿ καὶ καὶ πλὴν τῷ
ἡθῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβάσιν, παρὰ ταῖς τῶν τόπων
καὶ τῶν βίων μεταβολαῖς. Ταύτας δὲ τὰς ἀγαθοῦς
ὑπογράφειν φησὶ τὸν ποιητὴν ὁ Πλάτων, τῆς μὲν
πρώτης πολιτείας παρὰδειγμα πηγεῖα τὸν τῷ Κυ-
κλώπων βίον, αὐτοφυεῖς νεμομένων καρπῶν, καὶ τὰς
ἀκρωρείας κατεχόντων ἐν σπηλαίοις ποτίν,

§ Ἀλλὰ τὰ γ' ἀσπάρτα, καὶ ἀνθρώπα πάντα
φύονται (φυσίν) αὐτοῖς,

Τοῖσι δ' οὐκ ἀρεαὶ βαλνφόροι, ἔτε γέμιστες,

Ἀλλ' οἱ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναμοῦσι κέρηα

Ἐν ὧσιν γλαφυροῖσι, γεμιστεῖν δὲ ἔχαστος

Πάδων ἡδ' ^p ἀλόχου —

τῷ δὲ δευτέρου ^q ἐκ τῷ Δαρδάνου,

regio, quæ Æneæ paruit. Hanc dupliciter nominat
Homerus, alias Dardanos incolas dicens,

Dardanos fatus Anchisa ducebat in armis

Æneas—

5 alias Dardanos,

Troesque, et Lycii, et bello acris Dardana pubes.

Probabile est, ibi sitam fuisse antiquitus, quæ a
poeta nominatur, Dardaniam:

Principio Jovis est e semine Dardanus ortus,

10 *Urbem Dardaniam qui condidit.*

Nunc quidem ne vestigium urbis ibi restat. Con-
jicit Plato post diluvia tres vitæ degendæ formas
existisse: primam in summis montium, simplicem
et agrestem, metuentibus aquas hominibus etiam-
15 num campos tegentes: alteram ad radices mon-
tium, paulatim recepto animo, cum campi etiam
reficari cœpissent: tertiam in planis. Addi his
posse videntur quarta etiam, et quinta: ultima au-
tem omnium, habitandi in ora maritima et insulis,
20 omni jam metu dempto. Quod enim homines
magis minusque ausi sunt accedere ad mare, eo
plura notari possunt genera civitatum et morum,
utpote bonorum, fortium, et qui ad mansuetudi-
nem se paulatim dederint. Est etiam in his discri-
25 men rusticorum, semirusticorum, civilium: unde
etiam ad urbanorum et optimorum morum appel-
lationem ad extremum nomen civitatis transit,
mutatis in melius moribus pro vitæ rationis atque
locorum mutationibus. Hæc Plato discrimina ait
ab Homero notari, atque cum pro exemplo primæ
formæ posuisse Cyclopi vitam, qui fructus
sponte natos carperent, inque summis montibus ac
speluncis habitarent,

His sine semente atque usu nascuntur aratri

35 *Omnia—*

et mox,

Curia non illis, legesve, aut dictio juris,

Sed celsos habitant montes, glabrasque cavernas

Summis verticibus: tum prætor quisque suorum est,

40 *Uxores natosque regens propriam ipse domumque:*
secundæ in Dardano,

* Iliad. β'. ver. 819.

^a παρώρεια Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^c τὴ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^e πῶς καὶ ἄγριον ἐπὶ τὸ Mosc.

^f πῶς Par. 5. ἔτι πῶς Med. 4.

^g Cas. ἡ ἀγροίκων καὶ μεσαγροίκων Par. 5.

^h Med. 3. 4. Bre. Esc.

† Iliad. ο'. ver. 425.

^b Δαρδανίους καλῶν desunt Med. 3.

^d καὶ ἄπερ Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^e MSS. τῶν ἀγρίων. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. ἀγρίων, omisso τῶν, Med. 3.

^f ἐπιβεβηκότων Par. 5.

^g τέττοις Esc.

^h καὶ desunt Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ⁱ τὸ ἐκ Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

‡ Iliad. υ'. ver. 215.

^c Δαρδάνους desunt Med. 3.

^d ἀγαθῶν αἰτία πῶς καὶ τῶν ἀγρίων ἐπὶ τὸ Esc.

^e ἀγαθῶν τε αἰτία

^f Scripti libri, τῶν ἀγρίων καὶ μεσαγρίων. Marg.

^g σπέσι Med. 3. 4.

^h ἀλόχων Par. 5.

§ Odyss. ι'. ver. 109.

^a Δαρδανίαν Esc.

^b ἀγαθῶν τε αἰτία

^c ἀγαθῶν τε αἰτία

^d ἀγαθῶν τε αἰτία

^e ἀγαθῶν τε αἰτία

^f ἀγαθῶν τε αἰτία

^g ἀγαθῶν τε αἰτία

2. διτλῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ ποιητής] Dardanos enim vocat et Dardanos. Sic dicuntur Syri et Syrii, itemque Pamphyli et Pamphylii, quod Priscianus, lib. ii. extrem. et Eustathius annotant. Casaub.

12. Εἰκάζει δὲ Πλάτων μετὰ τὴν κατακλυσμὸν] Hi κατακλυσμοὶ Platonis, ut opinor, sunt ii, quos Græci in sua regione accidisse memorant, scil. Ogygis, Deucalionis, &c. summities enim montium non esse merfas innuit. Sed cum exemplum a Troade profert, famam accepisse videtur diluvii multo vetustioris, a Diod. Sic. memorati, quo mare Euxinum, per fractis faucibus, Samo-

thraciæ et vicinarum regionum plana demersit. Nam si tale quidpiam evenisset, tum ingens profluvium Euxino defluens longe lateque regiones ad Troada et radices Idæ montis inundaret. Sed, unda subsidente, homines, (ut Plato describit) primo summa montium, deinde radices, et, ἡ πεδίων ἀρχομένων ἀναφύχεται, plana denique habitarent. F.

23. καθάπερ ἡ ἀγαθῶν τε καὶ ἡ ἀνδρείων] Probo veterem lecti-
onem, καὶ τῶν ἀγρίων: veruntamen ne id quidem plane locum
hunc suspitione mendi apud me liberat. In iisdem mox legitur,
τῶν ἀγρίων τε καὶ μεσαγρίων. Casaub.

*Urbem Dardaniam qui condidit, Ilios illo
Tempore cum nondum campis urbs sacra fuisset
Constructa in planis: sed adhuc radicibus imis
Idæ Dardana gens habitaret montis aquosi:*

tertiæ sub Ilo, qui campos occupavit. Hunc enim Ilii conditorem perhibent, a quo et nomen urbi sit factum: ac probabile est ideo in medio sepultum fuisse campo, quod primus ausus fuisset sedes in campo ponere,

In mediis campis, Ili ad prisca monumentum

Dardanidæ Atrides palantes Troas agebat.

Quamquam ne is quidem prorsus planitieci confidebat: non enim ibi fundavit urbem ubi nunc est, sed triginta fere stadiis supra, versus ortum et Idam, ac Dardaniam, ubi nunc est Iliensium pagus. Nostra autem ætate Ilienses, arrogantius suam urbem priscam Ilium esse autumantes, refelluntur ab iis, qui ex Homero argumenta ducunt. Non enim apparet eam esse, quæ hujus tempore fuit. Alii etiam narrant sæpius urbem hanc locum mutavisse, et tandem ibi positam, ubi nunc est, maxime oraculi jussu. Has ergo locorum mutationes, quæ tum evenerunt migrantibus subinde ad humiliora hominibus, arbitror etiam vivendi et civitatis administrandæ rationis discrimina designare: verum hæc etiam alias consideranda sunt. Ilium quod nunc est, aiunt antea pagum duntaxat fuisse, et habuisse exiguum ac vile templum Minervæ. Alexandrum autem Magnum, cum a pugna ad Granicum eo adscendisset, cum donariis ornasse locum, tum nomine urbis donasse, et procuratoribus suis mandavisse, ut substructionibus eam reficerent: inter liberas quoque et tributum immunes retulisse, deinde Persis debellatis epistolam ad eos scripsisse humane, qua pollicebatur se urbem hanc facturum magnam, et templum illustrissimum conditurum, sacrumque certamen instituturum. Mortuo Alexandro Lysimachus præcipue ejus urbis curam suscepit, templumque condidit, muroque urbem cinxit quadraginta circiter stadiorum, et in eam commigrare iussit circumjacentes urbes antiquas, jam ruinam trahentes. Quo quidem tempore Alexandream etiam curandam sibi duxit, quæ jam ab Antigono condita, et Antigoniam appellata, nomen mutavit. Pietatis enim hoc videbatur esse, ut qui Alexandro

* Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐπὼ Ἴλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πέποιλο, πόλις μερόπων ἀνδράπων,
Ἀλλ' ἐδ' ὑπὸ ῥείας ἤκεον πολυτιδάκου Ἰδῆς,
τῷ δὲ τίττω, ὅππῃ τῷ Ἴλῃ τῷ ἐν τοῖς πεδίοις τῷ
5 τον ῥ' ἡραδιδάσι τῷ Ἰλίου κτίτην, ἀφ' ἧ καὶ τὴν
ἐπωνυμίαν λαβεῖν τὴν πόλιν· ἐκὼς δὲ καὶ ἀφ' αὐτοῦ
ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ τετάχθαι αὐτὸν, ὅτι πρῶτος
ἐθαύρησεν ἐν τοῖς πεδίοις θεῶν ἡ κατοικίαν,

† Οἱ δὲ παρ' Ἴλῃ σῆμα παλαιῶν Δαρδανίδων

10 Μέσσον κατὰ πῆλιν παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο.

Οὐδ' οὗτος δὲ ἄτελὴς ἐθαύρησεν· οὐ γὰρ ἐνταῦθα
ἵδρυσεν τὴν πόλιν, ὅπου νῦν ἔστιν· ἀλλὰ χερδὸν π. τριά-
κοντα σταδίοις ἀνωτέρω πρὸς ἑὸν καὶ πρὸς τὴν Ἰδῆν,
καὶ τὴν Δαρδανίαν, κατὰ τὴν νῦν χαλκιδεύου
15 Ἰλίων κάμιν· οἱ δὲ νῦν Ἰλῆες φιλοδοξῶντες, καὶ θέ-
λοντες εἶναι ταύτην τὴν παλαιάν, παρεχόμενοι λόγον
τοῖς ἐκ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως τεκμηριωμένοις· ὅτι ῥ' ὅ-
μοιος αὐτῇ εἶναι, ἢ καὶ Ὀμηρον καὶ ἄλλοι δὲ ἴσ-
οῦσι πλείους μεταβεβληκέναι τόπους ἢ πόλιν· ὕστα-
20 τα δ' ἐνταῦθα συμβῆναι καὶ χρησμὸν μάλιστα.

Τὰς δὲ τοιαύτας μεταβάσεις εἰς τὰ χερτὰ μέρη τὰς
τότε συμβαινέσας ὑπολαμβάνω καὶ βίων καὶ πο-
λιτείων ὑπογράφειν ἀναφορὰς· ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ
ἄλλοτε ὅπισθεπείον. Τὴν δὲ τῇ Ἰλίων πόλιν τὴν
25 νῦν, τίως μὲν κάμιν εἶναι φασί, τὸ ἱερὸν ἔχουσαν ἢ
Ἀθηνᾶς μικρὸν καὶ εὐτελές· Ἀλέξανδρον δὲ ἀνα-
βάντα μετὰ τὴν ὅππῃ τῷ Γρανικῷ νίκῃ, ἀναθήμασί
τε κοσμήσας τὸ ἱερὸν, καὶ προσαναγορεύσας πόλιν, καὶ
οἰκοδομίας ἀναλαβεῖν προστάξας τοῖς ὀπιμεληταῖς,

30 ἐλάβον τὰ κρῖνα, καὶ ἄφρον· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν
κατάλυσιν τῇ Περσῶν ὀπισθολὴν ὀπιπέμψαι φιλέν-
δρον, ὑπὸ χερσὶν πόλιν τε ποιῆσαι μεγάλην, καὶ
ἱερὸν ὀπισθημότατον, καὶ ἀγῶνα ἀποδείξειν ἱερὸν. Μετὰ
δὲ τὸ ἐκείνου τελευτῆν, Λυσίμαχος μάλιστα τῆς πό-
35 λεως ἐπεμελήθη, καὶ νεῶν κατασκευάσας, καὶ τείχος
περιέβαλετο ὅσον τετραγώνοντα σταδίων, ὡς ἀνέκτισε
τε εἰς αὐτὴν τὰς κύκλῳ πόλεις ἀρχαίας, ἥδη κεκα-
καρμέναι· ὅτε καὶ Ἀλεξανδρείας ἥδη ἐπεμελήθη, συνω-
κισμένης μὲν ἥδη ὑπὸ Ἀντιγόνου, καὶ ἡ καλὴ μνήμη
40 Ἀντιγόνου, μεταβαλέσσης δὲ τὸν νομόν· ἔδοξε ῥ' εὐσε-
βὲς εἶναι τὸς Ἀλέξανδρον ἀφ' ἀδεξάμενης, ἐκείνου

* Iliad. v. ver. 216.

† Iliad. x. ver. 166.

^a ὑπὸ ῥείας ἔκειτο π. Par. 1. Med. 4. sed Med. 4. habet ἔκειτο ὑπὸ ῥείας, ex correct. ^b τ. Med. 3. 4. Mosc. ^c τετάχθαι Par. 5.
^d τελέως Par. 5. Med. 3. 4. ^e τοῖς deest Esc. ^f συμμῆναι Par. 1. Med. 4. ^g μικρὸν Med. 3. Κροῖσον Esc. Mosc.
^h τῶν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. ⁱ ἀτελὲς Par. 1. ^k τῷ deest Med. 3. 4. ^l Scripti, καταπέμψαι. Marg. Cas. sic
Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^m Scribo, συνώμισε. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁿ προσαναγορευμένης

19. ὕστατα δ' ἐνταῦθα συμβῆναι κατὰ χρησμὸν] Legendum cen-
seo, συμμῆναι: idque manifesto rectum. Casaub.

26. Ἀλέξανδρον δὲ ἀναβάντα] Plutarchus et Arrianus scribunt
venisse eum Ilium ante pugnam ad Granicum: bis igitur Ilium
ascenderit. Idem.

Ibid.] Arrianus refert Alexandrum ad Ilium Priamo sacra
fecisse, ut iram contra Neoptolemi progeniem deprecaretur,
nam se Neoptolemi stirpe exortum iactavit. Hac de causâ do-
naria ibi misit. Differt tamen a Strabone Arrianus, qui gra-
tiam Iliensibus concessam esse ante victoriam ad Granicum

scribit. Strabo paulo infra alteram causam, cur faverit Alex-
ander Iliensibus, assignabit. Utram velit, accipiat lector: sed
certe consilio usus est prudenti, si ullo modo civitates maritimas
Persis abalienaret. De hodierno Ilii statu vide Pocockium, t. ii.
p. 2. p. 106. F.

38. ὅτε καὶ Ἀλεξανδρείας] Alexandriæ Troadis vestigia ea sunt,
quæ vulgo Trojæ esse rudera putantur. Ab Ilio tamen m.
p. 16. distabat. (Anton. itin. p. 334. Edit. Amst. 1735.) Po-
cock. t. ii. p. 2. cap. 21. Idem.

πρότερον κτίζειν ἐπωνύμους πόλεις, εἰδ' ἐαυτῶν· καὶ
 δὴ καὶ συνέμενε, καὶ αὐξήσιν^α ἔλαβε· νῦν δὲ καὶ Ῥω-
 μαίων σποικίαν δέδεκται, καὶ ἐστὶ τῶν ἐλλογίμων πό-
 λεων. Καὶ τὸ Ἴλιον δ' ὃ νῦν ἐστὶ, καμύπολις τις ἦν,
 ὅτε πρῶτον Ῥωμαῖοι τῆς Ἀσίας ἐπέβησαν, καὶ ἐξέ-
 βαλον Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου.
 Φησὶ γοῦν Δημήτριος ὁ Σκῆψιος μετ' αὐτὸν ὁπλισθῆ-
 ναι εἰς τὴν πόλιν κατ' ἐκείνας τὰς χρόνους, οὕτως ὡ-
 λωρημένον ἰδεῖν τὴν κατοικίαν, ὥστε μηδὲ κεραιω-
 τὰς ἔχειν τὰς σέρας· Ἡμισιάναξ δὲ τὰς Γαλάτας¹⁰
 περαμύθεντας ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀναβῆναι μὲν εἰς τὴν
 πόλιν δεομένους ἐρύματος· ὡς χρῆμα δ' ἐκλιπεῖν
 ὅτε τὸ ἀπείχον ὕψος δ' ἐπανόρθωσιν ἔχε πολλὸν·
 εἴτ' ἐκέκωσαν αὐτὴν πάλιν οἱ μετὰ Φιμβρίας Ῥω-
 μαῖοι, λαβόντες ἐκ πολιορκίας αὐτὴν τῷ Μιθριδάτῳ¹⁵
 πολέμῳ συνεπέμφθη δὲ ὁ Φιμβρίας Ὑπάτωρ Οὐα-
 λερῖον Φλάκκον ταμίαν, προχειρισθέντι ὑπὲρ τὸν Μιθ-
 ριδάτην· κατὰ σασιάσας δὲ καὶ ἀνελὼν τὸν ὕπατον^β ἐν
 Βιθυνίᾳ, αὐτὸς κατεστάθη κύριος τῆς στρατίας, καὶ
 ὡς προσελθὼν εἰς Ἴλιον, οὐ δεχόμενον αὐτὸν τὸ Ἰλίων,²⁰
 ὡς ληστὴν, ^δ μάλιστα προσφέρει, καὶ ἐνδεκαταίης αἰρεῖ·
 καυχόμενον δ' ὅτι ἦν^ε Ἀγαμέμνων δεκάτῳ ἔτει μό-
 λης εἶλε, τὸ^ε χιλιόναυον στόλον ἔχων καὶ τὴν σύμπασαν
 Ἑλλάδα^ς στρατεύουσιν, ταύτην αὐτὸς ἐνδεκάτῃ ἡμέ-
 ρᾳ χειρώσασθαι, εἴπερ τις τῶν Ἰλίων^ς οὐ γὰρ ἦν²⁵ Ἑκ-
 τὸρ ὁ Ὑπερμαχῶν τῆς πόλεως. Τῷτον μὲν οὖν
 ἐπελθὼν Σύλλας κατέλυσε, καὶ τὸν Μιθριδάτην καὶ
 συμβάσεις εἰς τὴν οἰκίαν ἀπέπεμψε· τὰς δ' Ἰλίας
^h παρεμυθήσατο πολλοῖς ἐπανορθώμασι. Καθ' ἡμᾶς
 μάλιστα Καῖσαρ ὁ θεὸς πολὺ πλεον αὐτῶν προσύνησε,³⁰
 ζηλώσας ἅμα καὶ Ἀλέξανδρον. Ἐκείνος γὰρ καὶ συλ-

successissent, huic prius, postea demum sibi, cog-
 nomines urbes conderent: et quidem hæc Alex-
 andrea duravit et crevit: nunc etiam Romanorum
 coloniam excepit, et est una de urbibus nobilibus.
 Cæterum quod nunc est Ilium, oppidum pago si-
 mile fuit, quando Romani primum in Asiam vene-
 runt, Antiochumque Magnum Asia, quæ intra
 Taurum est, expulerunt. Sane Demetrius Scepsius
 puerum se sub id tempus ait in eam urbem peregre
 venisse, atque ita neglecta vidisse domicilia, ut ne
 tecta quidem imbricibus coctis integerentur. He-
 gesianax scribit, Gallos, cum ex Europa in Asiam
 trajecissent, et munito loco opus haberent, in eam
 adscendisse urbem: quia vero muris careret, sta-
 tim eam deferuisse. Deinde admodum in melio-
 rem est redacta formam. Rursus eam Romani,
 qui cum Fimbria erant, adflixerunt, expugnatam
 bello Mithridatico. Fuit is Fimbria quaestor mis-
 sus, consule Valerio Flacco, qui dux adversus Mith-
 ridatem belli erat creatus: consulem autem per se-
 ditionem cum interfecisset in Bithynia, ipse exer-
 citus dux factus, ad Ilium accessit, oppidanisque
 eum, utpote latronem, non recipientibus, re cum
 ariolo communicata, oppugnationem aggressus, ur-
 bem undecimo die cepit. Cum quidem jactanti,
 quod intra undecim dies in potestatem suam rede-
 gisset eam urbem, quam Agamemnon mille na-
 vium classe et totius Græciæ exercitu instructus
 non nisi ægre decimo cepisset anno, quidam Ili-
 ensium sic respondit: non enim erat nobis Hector,
 qui pro urbe propugnaret. Fimbriam quidem
 Sylla superveniens e medio sustulit, et Mithridatem
 certas pactum condiciones in patriam amandavit.
 Ilienses multis beneficiis refecit atque consolatus
 est. Nostra ætate Divus Cæsar longe maiorem

^α ἔχε Par. 1. 5. Med. 3. 4.

deest Par. 1. Med. 4. relicta lacuna.

Mosc. ^ε χιλιοναύστολον Efc. Mosc.

ορδύσατο Par. 5.

^β κατὰ Βιθυνίαν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

μάχην Par. 5. ἀνάγκην Med. 4. μηχανάς τε Efc.

^ς συστράτευσαν Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^γ προσελθὼν Med. 3. 4.

^δ μάλιστα

^ε Ἀγαμέμνων πόλιν δεκάτῳ Med. 3. 4. Efc.

^h παρεμυθήσατο πολλοῖς πόλεις ἐπανο-

14. εἴτ' ἐκέκωσαν αὐτὴν πάλιν οἱ μετὰ Φιμβρίας Ῥωμαῖοι, λαβόντες
 ἐκ πολιορκίας] Livii Epitome, libro lxxxiii. Caius Fimbria,
 in Asia fufis prælio aliquot copiis Mithridatis, urbem Pergamum
 cepit, obsessumque regem non multum abfuit quin caperet. Urbem
 Ilium, quæ se potestati Syllæ reservabat, expugnavit ac deleuit.
 Appianus Fimbriæ crudelitatem pluribus narrat: qui, quum
 Iliensibus persuafisset, ut se quoque tanquam Romanum, et συγ-
 γνή, admitterent, ubi urbem est ingressus, τὰς ἐν ποσὶ πάντας
 ἔκτεινε, καὶ πάντα ἐνέπληκτο, καὶ τὰς περιεβύσαντας ἐς τὸν Σύναν ἐλυμα-
 νίτο ποικίλως, οὐτε τὸν ἱερὸν Φειδόμενον, οὐτε τῶν ἐς τὸν νεὸν τῆς Ἀθηνᾶς
 καταφυγόντων, οὐς αὐτὸς νεὸς κατέπερσε· κατέσκαπτε δὲ καὶ τὰ τείχη, καὶ
 τῆς ἐπιούσης ἡρέντα περιῶν, μήτι συνέσκηκε τῆς πόλεως ἔτι. Addit Ap-
 pianus hanc calamitatem contigisse Iliensibus anno, ut quidam
 existimant, millesimo et quinquagesimo post captum ab Aga-
 memnone Ilium. Casaub.

18. κατασασιάσας δὲ καὶ ἀνελὼν τὸν ὕπατον] Epitome Livii,
 lib. lxxxii. L. Valerius Flaccus consul, collega Cinnae, missus ut
 Syllæ succederet, propter avaritiam inuisus exercitui suo, a C.
 Fimbria, legato ipsius, ultimæ audaciæ homine, occisus est: et im-
 perium ad Fimbriam translatus. Idem.

Ibid.] Vide Vell. Patere. l. ii. c. 24. Anon.

Ibid. in Βιθυνίᾳ] Manuscripti, κατὰ Βιθυνίαν. Appianus docet
 Nicomediæ fuisse Valerium Flaccum a Fimbria occisum.
 Casaub.

20. οὐ δεχόμενον αὐτὸν τῶν Ἰλίων, ὡς ληστὴν, μάλιστα προσφέρει.
 Iliensibus eum, utpote latronem, non recipientibus, re cum ariolo
 communicata] Notat summus vir, in scriptis codicibus sic legi,
 μάχην... προσφέρει. Ex utraque lectione veram licet reponere,
 scilicet μάχην μηχανάς τε προσφέρει. i. e. Bellum et machinas ad-

ponet. Nam προσφέρειν μηχανάς pro admoveere machinas, phra-
 sis est πόλιοςκετική et maxime usitata. Palmer.

Ibid.] Cum Palmerio Chandlerus convenit: lectio autem
 MS. Efc. sine lacuna sensum reddit, mutando α in η. i. e.
 μηχανὰς προσφέρει. F.

21. μάντεϊ προσφέρει] Verti hoc, ut inveni, quanquam valde
 suspectum. Xyland.

Ibid. μάντεϊ προσφέρει, καὶ ἐνδεκαταίης αἰρεῖ] Semper mihi fuere
 illa verba suspecta μάντεϊ προσφέρει: conitat enim Fimbriam ce-
 pisse Ilium non alicujus arioli opera, sed suis viribus et artibus.
 Vetus interpres sic vertit, admoto ad urbem exercitu undecimo die
 eam cepit, ut legisse videatur βίαν τε, pro μάντεϊ: et notum est
 quam sæpe β et μ in veteribus libris confundantur. At in manu
 exaratis codicibus sic legitur, μάχην... προσφέρει, καὶ ἐνδ.
 Eustathius, locum proferens, verba, de quibus agimus, omittit,
 et ἐνδεκαταίᾳ legit pro ἐνδεκαταίης. Si quis vulgatam lectionem
 mordicus defendendam putet, et retinendum μάντεϊ, referendum
 hoc fortasse fuerit ad historiam, quam Servius refert, Æneid.
 libro secundo, ad ver. 166. ubi de Palladio loquitur: Quan-
 quam, inquit, alii dicant simulacrum hoc a Trojanis fuisse abscon-
 ditum intra extructum parietem, postquam cognoverunt Trojam esse
 perituram: quod postea bello Mithridatico, dicitur Fimbria, quidam
 Romanus, inventum indicasse: quod Romanum constat advectum. Ve-
 rum hoc mihi non probatur. Casaub.

23. χιλιόναυον στόλον] Χιλιόναυος στόλος est vel ex Euripide notus.
 Aliquanto infra Rhæteum Troadis restitui: causam in Onomasti-
 co reddidi. Xyland.

28. τὰς δ' Ἰλίας παρεμυθήσατο πολλοῖς ἐπανορθώμασι] Scripti
 mire variant, παρεμυθήσατο καὶ πολλὰς πόλεις ἐπανορθώσατο. Prior
 interpres vulgatam retinet. Casaub.

μένουσιν ἐν τούτοις. Ὅτι δ' οὐκ^a ἐνταῦθα ἴδρυτο τὸ παλαιὸν Ἴλιον καὶ Ὅμιον σκοπέουσιν, οὐκ τῷ τοιῶνδε περιμήρονιαι. Πρότερον δὲ ὑπογραπτεόν τὸς τόπους ἀπὸ τῆς ὠκεῖας ἀρξάμενους, ἀφ' ἧς^b περ ἐλίπομεν.

Ἐστὶ τοίνυν μετ' Ἀβυδὸν ἢ τε Δαρδανίς ἄκρα, ἧς^c μικρῶν περὶθεν ἐμνήσθημεν, καὶ ἡ πόλις ἡ Δάρδανος, δέχουσα τῆς Ἀβύδου ἐξοδομήκοντα σταδίας· μεταξὺ^d δὲ ὁ Ῥόδιος ἐκπίπτει ποταμός, καὶ ὃν ἐν τῇ Χερρόνησῳ τὸ Κυνὸς σῆμα ὄσιν, ὃ φασιν Ἐκείνης^e εἶναι τάφον· οἱ δὲ τὸν Ῥόδιον εἰς τὸν Αἰόνιον ἐμβάλλειν φασίν· εἰς δ' ὅστι τῶν ὑπὸ τῷ ποιητῇ λεγομένων καὶ ἔτος·

* Ῥήσος δ', Ἐπιάπορος τε, Κάρησός τε, Ῥόδιός τε.

Ἡ δὲ Δάρδανος, κτίσμα ἀρχαῖον, ἔτω δ' εὐχάρι-¹⁵ φρόντητον, ὥστε πολλάκις οἱ βασιλεῖς, οἱ μὲν μετῴκισον αὐτὴν εἰς Ἀβυδὸν, οἱ δὲ ἀνῴκισον πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον κτίσμα. Ἐνταῦθα δὲ συνηλθον Σύλλας τε Κορνήλιος ὁ τῷ Ῥωμαίων ἡγεμῶν, καὶ Μιθριδάτης ὁ κληθεὶς Εὐπάτωρ, καὶ συνεβήσαν περὶ ἀλλήλους²⁰ ὅππῃ καταλύσει ὁ πόλεμος. Πλησίον δ' ὅστι τὸ Ὀφρύνιον, ἔφ' ᾧ τὸ τῷ Ἐκτορὶ ἄλλος ἐν ἀειφανεῖ τόπῳ, καὶ ἐφεξῆς λίμνη Πτελεός·²⁵ εἴτα Ῥοίτειον, πόλις ὅππῃ λόφῳ κειμένη, καὶ τῷ Ῥοιτεῖῳ^k συνεχρῆς ἦν ἁλιτενὴς Αἰάντιος, ἐφ' ἣ μνήμα καὶ ἱερὸν Αἰάντος, καὶ ἀνδριάς, ὃν ἄρχαντος Ἀντωνίου κομιθέντα εἰς Αἴγυπτον, ἀπέδωκε τοῖς^m Ῥοιτεῦσι πάλιν, καὶ ἄλλοις

etiamnum manent. Non fuisse autem ibi locorum sitam antiquam Ilium, quæ tempore Homeri fuit, hisce colligunt argumentis. Prius tamen loca oræ maritimæ describamus, inde facto initio, ubi sub-⁵ stiteramus.

Post Abydum est Dardanium promontorium, cujus paulo ante fecimus mentionem, et urbs Dardanus, septuaginta stadiis ab Abydo remota. Inter has Rhodius effluit fluvijs, contra cujus ostia in Cherroneso est Cynos fema (*canis monumentum*) quod sepulchrum Hecubæ esse dicunt. Sunt qui Rhodium ab Æsepo excipi dicunt: est sane unus eorum, qui ab Homero memorantur, ubi

Rhesusque, Heptaporusque, Carefusque, Rhodiusque.

Ipse Dardanus, urbs prisca, ita contemptui habita est, ut sæpe reges Abydum transtulerint, sæpe in pristinum remigrare locum jufferint incolas. Ibi sunt congressi Cornelius Sylla, Romanus imperator, et Mithridates, cognomento Eupator, ac pacta ini-²⁰ erunt de bello pace finiendo. Non procul inde est Ophrynum: ibi lucus Hectoris est loco conspicuo, ac deinde lacus Pteleos. Sequitur Rhæteum urbs tumulo insita, eique contiguus litoreæ arenæ tumulus, Æantium, quasi Ajaceium, ubi²⁵ monumentum est Ajacis, et statua. Hanc cum sublatam Antonius in Ægyptum transtulisset, Rhæteensibus reddidit Augustus, ut et aliis: nam pulcher-

* Iliad. μ'. ver. 20.

^a Scripti, ἐνταῦθα ἴδρυται. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. ἐνταῦθα οὐκ ἴδρυται. Esc. ἐνταῦθα οὐκ ἴδρυτο. Mosc. ^b παρελίπο-
μεν. Mosc. ^c Scripti, μικρῶν πρότερον. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. μικρὸν πρότερον. Par. 5. Esc. Mosc.

^d Ὀφρύνιον. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^e Ὀφρύνιον. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

^f Ῥοίτειον. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

^g Ῥοίτειον. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

^h Ῥοίτειον. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

ⁱ Ῥοίτειον. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

^j Ῥοίτειον. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

^k Ῥοίτειον. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

^l Ῥοίτειον. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

^m Ῥοίτειον. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. et sic infra. Ῥοίτειον. Esc. Mosc.

7. καὶ ἡ πόλις ἡ Δάρδανος] Plinius Dardanium vocat. Meminit Herodotus, l. vii. c. 43. et l. v. c. 117. Casaub.

10. τὸ Κυνὸς σῆμα ὄσιν] Notissimus locus, nulli fere geographorum prætermittus. Fuit autem Cynossema promontorium, in quo sepulta Hecuba, canis Græcis appellata ob convitia, quibus eos inessebat captiva. Meminere Thucydides, l. viii. c. 104, 105. Diodorus, et Scholia Euripidis Hecuba: Plinius, l. iv. c. 11. Idem.

15. Ἡ δὲ Δάρδανος] Meminit Herodotus, l. vii. c. 43. Plinio est Dardanium: Ptolemæo, Dardanum. Idem.

Ibid.] Dardani situs hodie est ignotus, fretum tamen certe Dardanellum a Dardano nomen traxit. F.

18. Ἐνταῦθα δὲ συνηλθον] Plutarchus, Συνηλθον ἐν τῇ Τρωάδι Appianus in campo ait convenisse. Casaub.

21. Πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ὀφρύνιον] Meminit Herodotus, Polym. Idem.

23. εἴτα Ῥοίτειον, πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη, καὶ τῷ Ῥοιτεῖῳ συνεχρῆς ἦν ἁλιτενὴς Αἰάντιος, ἐφ' ἣ μνήμα καὶ ἱερὸν Αἰάντος] Mendose pro ἁλιτενὴς legitur ἁλιγενής. Unde factum est, ut interpres verterit: Rhætium urbs in colle sita, et regio litoralis Rhætio continua, et Haligenes, et Æantium. In ea est Ajacis tumulus et templum. Paul. Leopardus, Emendat. l. ix. c. 15.

Ibid. εἴτα Ῥοίτειον, πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη, καὶ τῷ Ῥοιτεῖῳ συνεχρῆς ἦν ἁλιτενὴς Αἰάντιος, ἐφ' ἣ μνήμα καὶ ἱερὸν Αἰάντος] Notandum, quod Αἰάντιος nomen potius Ajacis fanī et tumuli sit, quam Ιστορίας. Nam Αἰάντιος, Αἰάντος ἱερὸν vel μνήμα, ut Ἀχιλλεῖον, Πρωτεσίλειον. Legendum itaque videtur, καὶ τῷ Ῥοιτεῖῳ συνεχρῆς ἦν ἁλιτενὴς, ἐφ' ἣ μνήμα καὶ ἱερὸν Αἰάντος. Ut illud Αἰάντιος ex glossa sit. Sed verius suspicor exigua transpositione scribendum, καὶ τῷ Ῥοιτεῖῳ συνεχρῆς ἦν ἁλιτενὴς, ἐφ' ἣ Αἰάντιος, μνήμα καὶ ἱερὸν Αἰάντος. Hoc indubitate verum est. Litus illud, in quo tumulus et fanum Ajacis, vel etiam oppidum Αἰάντιος, Rhæteum etiam dictum est a Rhæteo promontorio vel oppido. Salmas. Exer. Plin. Edit. Ultraj. p. 611.

24. καὶ τῷ Ῥοιτεῖῳ συνεχρῆς ἦν ἁλιτενὴς] Sic legendum est: quid autem vox ἁλιτενὴς significet, alio loco diximus. (Supra l. vii. pag. 445.) Casaub.

25. Αἰάντιος, ἐφ' ἣ μνήμα καὶ ἱερὸν Αἰάντος] Plinius, l. v. c. 30. In Sigeo fuit et Æantium, a Rhodiis conditum in altero cornu: Ajace ibi sepulto, xxx. stadiorum intervallo a Sigeo, et ipso in statione classis sue. Idem.

Ibid.] In Sigeo itaque fuisset Æantium; sed Plinii locus in mendo cubat, et omnino veram existimo illam interpunctionem, quam dederunt viri eruditi: Fuit et Achillion, oppidum juxta tumulum Achillis conditum a Mitylenæis, et mox Atheniensibus, ubi classis ejus steterat in Sigeo. Fuit et Æantium, a Rhodiis conditum in altero cornu, (Rhæteo) Ajace Esc. Scherpeze.

Ibid.] Chandlerus eleganter emendat, ἦν ἁλιτενὴς, ἐφ' ἣ Αἰάντιος μνήμα, καὶ ἱερὸν Αἰάντος, καὶ Ἀνδριάς. F.

26. ὃν ἄρχαντος Ἀντωνίου κομιθέντα εἰς Αἴγυπτον] Eustathius in rhapsodiam Ἡ. Iliadis Homer. ita hunc locum profert, ut appareat incidisse eum in depravatissimos codices. Legit Eustathius, ὃν Ἀρατος ὑπ' Ἀντωνίου κομιθέντα εἰς Αἴγυπτον ἀπέδωκε τοῖς Ἰλιεῦσι πάλιν. Sed quis est Aratus iste? Nam de eo altum in tota historia Romana silentium: nimis certum est, insigne hoc esse Eustathii peccatum, sive ille ingeniosus esse voluit, et locum emendare, sive potius, quod multis locis observabimus, codicibus usus est minus emendatis. Atque hoc jam ante me Paulus Leopardus, vir eruditissimus, observavit, et in suos Emendationum libros retulit. Casaub.

27. καθάπερ καὶ ἄλλοις] Exemplo sint Samii, e quorum Junonis templo quum eripuisset Antonius tria Myronis opera colossica, et Cleopatras dedisset, Augustus duo Samiis restituit, tertium Romam transtulit. Strabo id testatur lib. sequenti, ubi de colossis illis loquens sic scribit, ἀπὸ μὲν Ἀντωνίου, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Pertinet huc quod legitur in eo lapide, qui Ancyræ est, et continet brevium rerum ab Augusto gestarum Peloponnesi. IN. TEMPLIS. OMNIVM. CIVITATVM. Φ.

rima templorum donaria ille Ægyptiam ut demeretur avexerat, hic diis ea reddidit. Post et Rhœteum est Sigeum, urbs diruta, et statio navium, et Achæorum portus, et eorundem castra, et palus, nomine Stoma, atque ostia Scamandri. Nam in campo concurrentes Simois et Scamander, multum terræ hauriunt et oræ aggerunt, cæcumque os et lacus marinos ac paludes conficiunt. Ex adverfo Sigei promontorii in Cherroneſo est Proteſileon et Eleus, de quibus in Thracia dictum est. Totius a Rhœteo usque ad Sigeum et Achillis tumulum litoris longitudo est sexaginta stadiorum, si recta naviges: totum Ilio subjacet, ab eo, quod nunc est, ad portum Achillis circiter duodecim stadia distans: ab antiquo aliis triginta supra versus Idæ partem. Achillis et templum est et monumentum ad Sigeum: Patrocli etiam et Antilochi monumenta: iisque omnibus et Ajaci quoque Ilienses rem facram faciunt. Herculem non venerantur, patriam ab eo evastatam causantes. Atqui, dixerit aliquis, Ilium hic ita vastavit, ut postmodo everſuris quanquam adſictam, urbem tamen reliquerit: ideoque sic dixit poeta,

Ilium evastans, viduavit civibus urbem.

Viduitas enim illa defectus est virorum, non exscidium. Illi autem funditus eam exsciderunt, qui-

καὶ ἄλλοις, ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Τὰ γὰρ κάλλιπα ἀναδήματα ἐκ τῆς ὀπιφανεστάτων ἱερῶν, ὁ μὲν ἦρε τῇ Αἰγυπία χαρίζομενος, ὁ δὲ τοῖς θεοῖς ἀπέδωκε. Μετὰ δὲ τὸ ^bΡοῖτειόν ἐστι τὸ ^cΣίγειον, κατεσπασμένη πόλις, καὶ τὸ ναύσταθμον, καὶ ὁ Ἀχαιῶν λιμὴν, καὶ τὸ Ἀχαιῶν στρατόπεδον, καὶ ἡ Στομαλίμη καλυμένη, καὶ αἱ τῆς Σκαμάνδρου ἐκβολαί. Συμπεσόντες γὰρ ὁ, τε Σιμόεις καὶ ὁ Σκαμάνδρους ἐν τῷ πεδίῳ, πολλὴν ^dκαταφέροντες ἰλιῷ, πρὸς τοῖς πᾶσι παρὰ τὴν πόλιν, καὶ τὸν ἱερὸν τόπον καὶ τὸν λιμένα καὶ τὴν πόλιν. Κατὰ δὲ τὴν ^eΣιγιάδα ἄκραν ἐστὶν ἐν τῇ Χερρόνησῳ τὸ ^fΠρωτεσίλειον, καὶ ἡ Ἐλεῦσα, πρὸς ᾧ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς Θερακίοις. Ἐπὶ δὲ τὸ μῆκος τῆς παραλίας ταύτης, ἀπὸ τῆς ^gΡοιτείας μέχρι Σιγείου καὶ τῆς Ἀχιλλέως μνήματος εὐθυπλάντων, ἐξήκοντα σταδίων. Ὑποπέπλωκε δὲ τῷ Ἰλίῳ πᾶσα, τῷ μὲν νῦν καὶ τὸν Ἀχαιῶν λιμένα, ὅσον δάδεκα σταδίας διέχουσα, τῷ δὲ πρὸς τὴν πόλιν ἄλλοις σταδίοις ἀνωτέρω ^hπρὸς τὸ κατὰ τὴν Ἰδίου μέγαν. Τῆς μὲν οὖν Ἀχιλλέως καὶ ἱερὸν ἐστὶ καὶ μνῆμα πρὸς τῷ Σιγείῳ. Πατρὸς δὲ καὶ Ἀντιλόχου μνήματα: καὶ ἐναγίζουσιν οἱ Ἰλῆες πᾶσι καὶ τέτοις, καὶ τῷ Αἴαντι. Ἡρακλέα δ' οὐ τιμῶσιν, ἀνιόντες τὴν ὑπὸ αὐτοῦ πόρθησιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν, φαίη τις ἂν, ἔτιως ἐπὶ ὄρεσσιν, ὥς ⁱἀπολιπεῖν τοῖς ὑπερὶν ἐκ πορθέουσιν κεκαυμένῳ μὲν, πόλιν δὲ. Διὸ καὶ ἔτιως εἰρήκεν ὁ ποιητής,

* Ἰλῆες ἔξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυῖας.

Ἡ γὰρ χρεῖα λήπανδρία τίς ἐστίν, ἐκ ἀφανισμὸς τέλειος. Οὗτοι δ' ἠφάνισαν τελέως, οἷς ἐναγίζειν ἀξιῖται,

Iliad. ε'. ver. 642.

^a ἄλλοις ἄλλα Med. 3. ἰλὸν καὶ προσχέου. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^e Ροιτεία μέχρι Σιγείας Mosc. Med. 4. Mosc.

^b Ροῖτειον Efc. Ροῖτειον Mosc.

^c Σίγειον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^d MSS. καταφέροντες

^e Σιγιάδα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^f Πρωτεσίλειον Par. 1. 5. Med. 4.

^g κατὰ τὸ πρὸς Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^h Σιγείῳ Mosc.

ⁱ τε Med. 4.

^j ἀπολείπειν

ET. ASIÆ. VICTOR. ORNAMENTA. REPOSVI. QUÆ, SPOLIATIS. TEMPLIS. M. Antonius. cum. quo. bellum. gesseram. PRIVATIM. POSSEDERAT. Casaub.

Ibid.] Locum hunc restitui ex tabula iv. Monumenti Ancyrani ex editione Cl. Jacobi Gronovii, pag. 136. Anon.

4. Μετὰ δὲ τὸ Ροῖτειόν ἐστι τὸ Σίγειον—πόλις] Sigei urbis pauci veterum meminere. Sic enim omnes appellant promontorium, quod Strabo mox Σιγιάδα ἄκραν. Servius, ad Virgil. Æneid. l. ii. v. 312. Duo sunt Trojæ promontoria Rhætium (al. Rœtheum) et Sigeum, quod dictum est propter Herculis taciturnitatem, qui prohibitus hospitio Laomedontis simulavit abscissum, et inde contra Trojam per silentium venit, quod dicitur σιγή. Urbis Herodotus meminit, et Strabo infra. Casaub.

Ibid.] Inter hos paucos autores Mela Sigeum oppidum vocat. (lib. i. cap. 18.) Sigei acropolis situm habet viculus hodie Giaurkioi dictus. (Chandler's Trav. p. 36.) F.

5. καὶ ὁ Ἀχαιῶν λιμὴν] Plinius postquam de Sigeo dixit, l. v. c. 30. Dein portus Achæorum, in quem influit Xanthus Simoenti junctus, stagnumque prius faciens Palæscamander. Casaub.

6. καὶ ἡ Στομαλίμη καλεμένη] Et palus, nomine stoma, vertit Xylander: vetus etiam pejus, et lacus qui Os dicitur. Tu verte, et quæ Stomalimne appellatur. Stagnum intelligit, cujus meminit Plinius in loco, quem modo protuli: Στομαλίμην autem quid Græci appellarent dictum a nobis ad librum quartum, p. 254. vocem enim hæc tenus incognitam primi eruiimus et exposuimus: peccant vero interpretes, quoties in eam incidunt, decepti a vulgatis codicibus, in quibus disjunctim Στομα λίμνη pessime legitur: nam idem error mox quoque occurrit, et iterum lib. sequenti, ubi insignis Xylandri supinitas, qui vertit Os portus, quasi legendum esset στόμα λιμένος. Idem.

12. Ἐλεῦσα] Et Eleus, de quibus. Hæc verba quod in utraque editione Casauboniana desiderantur addidi. Anon.

Ibid.] Legendum forsan, ὁ Ἐλεῦς: vide epitomen Strab. ad lib. vii. finem. F.

15. εὐθυπλάντων, ἐξήκοντα σταδίων] Pro ἐξήκοντα, legitur ἐπτά apud Eustathium. Vetus interpres legit, ἑξομήκοντα. Casaub.

20. Ἀχιλλέως καὶ ἱερὸν ἐστὶ καὶ μνῆμα] Hunc tumulum Achillis Philostratus memorat. (Vita Apoll. l. iv. c. 3.) F.

21. Πατρὸς δὲ καὶ Ἀντιλόχου μνήματα] Hic Strabo innuit tres esse tumulos ad Sigeum, scil. Achillis, et Patrocli, et Antilochi. Homerus tamen Patrocli μνῆμα describit, Il. ψ. v. 245.

— ἡ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέομαι ἀνῶγα, Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον, ἔπειτα δὲ καὶ τὸ Ἀχαιοὶ ἑυρύν δ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι —

Nec Græci huic voto defuerunt. Post enim Achillis mortem

— μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν, ὧς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντοφῶν ἀνδράσιν εἴη.

Odyss. lib. ω'. v. 80

Hinc apparet tumulum Patrocli fuisse ampliatus. Cineres Achillis atque Patrocli una eademque continuit urna; ut quoque Antilochi: illorum autem μίγδα, hujus χωρίς; quare tumulum sibi proprium haberet Antilochus. Chandlerus hos tumulos vidit. Ex Homeri verbis esse falso Achilli vel Patroclo ascriptos puto. Poeta, Il. ω'. ver. 797. ait,

— ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε

Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.

Cujus verbis mire fidem adstruunt tumuli in Britannia et Hibernia hodieque extantes. Pocockius hos tumulos se vidisse autumat. (t. ii. p. 2. p. 105.) Idem.

25. Κεθερία

ὅτι μὲν ὡς γὰρ. Εἰ μὴ τὸτ' ἀπείσαντο, ἅδιότι οὐ-
τοι μὲν δίκαιον πόλεμον ἐξήνεγκαν, ἐκείνος δὲ ἄδικον,
ἐνέχ' ἵππων Λαομέδοντος· ὡς δὲ τούτοις πάλιν
ἀντιπύεται μύθος· οὐ γὰρ ἐνεχεῖ ἵππων, ἀλλὰ μισθὸν
ἵππων τῆς Ἡσιόνης καὶ τῆς κήτης. Ἀλλ' ἐάσωμεν
ταῦτα· εἰς δὲ μύθων ἀνασκύβας ἐκπύπῃ· τάχα δὲ
καθάνεσι πῖες ἡμᾶς αἰπὰι πισότεραι, δι' αὖς τοῖς
Ἰλιεύσιν ἐπὶ ἤλθε, τὸς μὲν πῖες, ἅδιότι δὲ μὴ. Ἐοι-
κε δὲ ὁ ποιητὴς μικρὰν σποράν τιν' ἐπὶ τῷ πόλιν ἐν τῷ
ὡς Ἡρακλῆος λόγῳ· ἐπεὶ

* Εἰς οἷς οὐκ νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροιςιν

Ἰλίῃ ἐξαλάπαζε πόλιν—

Καὶ φαίνεται ὁ Πριάμος τῷ ποιητῷ λόγῳ μέγας ἐκ
μικρῶ γεγονώς, καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὡς ἔφαρκεν.
Μικρὸν δὲ προσελθόντων σπὸς τῆς ὡς Ἡρακλῆος τούτης
ὅτι τὸ Ἀχαιῶν, ἥδη τῆς Τενεδίων περὶ τῆς ὡς Ἡρακλῆος
Τοιότων δὲ τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τόπων ὄντων, ὑπέρ-
κεται τῶν τῷ Τρωϊκῶν πεδίων μέχρι τῆς Ἰδῆς ἀν-
τικῶν ἐπὶ πολλὰς σταδίας, κατὰ τὸ ὡς Ἡρακλῆος
Τάτῃ δ' ἡ μὲν ἑκ παρῳρῶς ἐστὶ γενή, τῇ μὲν ἐπὶ τῷ
μεσημβρίῳ τελευτῇ μέχρι τῶν κατὰ Σκηΐν τόπων,
τῇ δ' ἐπὶ τὰς ἀρκτέας μέχρι τῶν κατὰ Ζελεῖαν Λυ-
κίων ταύτην δ' ὁ ποιητὴς ὡς Αἰνεία τάττει καὶ
τοῖς Ἀντιγόροις, καλεῖ δὲ Δαρδανίαν· ὡς δὲ
ταύτῃ Κεβρηνία πεδιάς ἡ πλείστη, ὡς Ἡρακλῆος πῶς
τῇ Δαρδανία· καὶ δὲ καὶ πόλιν ποτὲ ἡ Κεβρηνή.
ὑπονοεῖ δ' ὁ Δημήτριος μέχρι δευρὸς ἀφ' αὐτῆς τινὲς
ὡς τὸ Ἰλίον ὡς τινὲς τινὲς ὡς τῷ Ἐκτορι, ἡ ἀν-
τικῶν ἡ σπὸς τῆς ναυστάμου μέχρι τῆς Κεβρηνίας·
τάφον τε γὰρ Ἀλεξάνδρου δεικνύσθαι φησὶν αὐτόν,
καὶ Οἰωνῶν, καὶ ἰσορῶσι γυνῆα ἡ γενόμενα τῷ Ἀλεξ-
άνδρῳ, ὡς Ἡρακλῆος ἀρπάσαι· λέγειν δὲ καὶ τὸν
ποιητὴν

ἡ Κεβρηνίῳ νότον ὅσον ἀγακλῆος Πριάμοιο,

ὅν εἰκὸς εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας, ἡ καὶ πόλεως,
ὅπερ πιθανώτερον· τινὲς δὲ Κεβρηνίαν δῆκεν μέχρι
τῆς Σκηΐας· ὅριον δ' εἶναι τῇ Σκαμανδρῶν μέσον αὐ-
τῶν ῥέοντα· ἔχθραν δ' αἰεὶ καὶ πόλεμον εἶναι τοῖς
τε Κεβρηνίοις καὶ τοῖς Σκηΐοις, ὡς Ἀντίγονος αὐτὸς
συνάκισεν εἰς τινὲς τότε μὲν Ἀντιγονίαν, καὶ δὲ Ἀ-
λεξανδρείαν· τὸς μὲν οὖν Κεβρηνίαν συμμῆναι τοῖς
ἄλλοις ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ· τὸς δὲ Σκηΐους ἐπανελ-
θεῖν εἰς τινὲς οὐκίαν ὅπτι τρέφαντος Λυσιμάχου. Ἀπὸ
δὲ τῆς κατὰ τόπους Ἰδαίας ὀρεῖς, δύο φησὶν ἀγ-
κῶνας ἐκτείνεσθαι ὡς θαλάτταν, τὸν μὲν εὐρὺ τῷ Ποι-
45

bus ipsi divinos habent honores. Nisi fortasse hoc
proferunt, quod hi justum bellum intulerunt, Her-
cules injustum, propter equos Laomedontis. Cui
rursum opponitur fabula, non horum causa id fac-
tum fuisse, sed quia exigeret mercedem de liberata
a ceto Hesiona. Sed hæc mittamus, excidunt
enim in refutationes fabularum: ac nos fortasse la-
tent causæ credibiliores, quæ Ilienses moverunt ut
alios honorarent, alios non. Videtur autem poeta
Ilium exiguam pronuntiare in oratione de Hercule:

liquidem

Sex solas naves ducens, agmenque virorum

Paucorum, cepit tamen Ilium.

Atque de his verbis apparet Priamum e parvo
magnum, regemque regum factum, quod diximus.
Paululum ab hoc progressi litore ad Achæum ve-
niunt, quod jam continentis est Tenedo oppositæ.
His ita se habentibus maritimis locis, campus Troi-
cus superne incumbit usque ad Idam per multa sta-
dia porrectus. Ejus pars, quæ ad montem sita est,
arcta, partim versus meridiem protracta, usque ad
Scepfi vicina loca, partim versus septentrionem, ad
Lycios, quorum est Zeleia. Hanc Homerus Æ-
neæ subjicit, et Antenoris filiis, ac Dardaniam.
Infra hanc est Cebrenia, campestris maxima sui
parte, et fere æqualibus spatiis distans undiquaque
a Dardania. Fuit et urbs Cebrene. Suspiciatur De-
metrius eo usque Ilii regionem pertinuisse, quæ
sub Hectore fuit, a navali usque ad Cebreniam:
nam et sepulchrum Paridis ibi ostendi ait, atque
Oenones, quæ ante raptum Helenes uxor Paridis
fuit. Mentionem etiam fieri apud poetam Cebrio-
nis, quem spurium sustulerit Priamus: ac probabile
est cognominem fuisse aut regionis, aut (quod ma-
gis videtur vero propinquum) urbis. Cebreniam
porro usque ad agrum Scepsium pertingere: limi-
tem esse Scamandrum, qui per medium horum la-
batur. Enimvero inimicitias semper fuisse Cebre-
niis ac Scepsiiis, donec tandem eos Antigonos con-
duxit in urbem unam Antigoniam a se, postmo-
do Alexandriam dictam. Ac Cebrenos quidem
mansisse in ea, quæ etiamnum dicitur Alexandria,
cum aliis civibus: Scepsios autem permisso Lysi-
machi in patriam revertisse. Porro ab istis locis, et
quæ ibi sunt Idæ montana, duas portendi ad mare

* Iliad. ε'. ver. 641.

^a ὅτι Med. 3. 4.

^b τὰτο δὲ πάλιν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Brz. Esc. Mosc.

^c Vulgò, μέτρων. Marg. Caf.

^d Lege, τόν. V.

^e Lege, εἰπε γὰρ. V.

^f ταύτης deest Mosc.

^g παρῳρῶς Esc. Mosc.

^h τῇ μεσημβρίᾳ Par. 1. 5. Med. 4.

ⁱ Κεβρηνή

^k δῆκεσαν Med. 4.

^l ὑπὸ Mosc.

^m Κεβρηνίας Mosc.

ⁿ γενέσθαι Med. 4.

^o λέγει ὁ ποιητὴς καὶ

^p Κ. Med. 3. λέγειν τὸ ποιητὴν Esc. Mosc.

^q Κεβρηνίαν Med. 4. καὶ Βριόνην Mosc.

^r ὅπερ καὶ Esc. Mosc.

^s Κεβρηνίαν Mosc.

^t Κεβρηνίαν Med. 3. 4. Esc.

^u οὐκίαν Mosc.

^v κατὰ τὸς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^x Scripti, Πυρρίαι, per u, et ita

25. Κεβρηνία] Meminit et Plinius, lib. v. cap. 30. Vide Ly-
cophronis scholia de Cebrene ad ver. 57. Casaub.
Ibid.] Cebrenios Thræcas paulo supra memoravit, unde ge-
nus hoc nomen duxit. F.

40. εἰς τὴν τότε τῇ Ἀντιγονίαν, τὴν δὲ Ἀλεξανδρείαν] Plinius, l. v.
c. 30. Dein Cebrenia; ipsaque Troas, Antigoniam dicta, nunc
Alexandria, colonia Rom. Casaub.

convalles, unam recta Rhœteum, alteram Sigeum versus, quibus utrisque convallibus linea circuli dimidium repræsentans conficiatur: eæ autem in campum definant tanto a mari intervallo, quanto Ilium nostræ ætatis abest: id enim esse positum inter fines istarum convallium, antiquum fuisse inter initia: inter has comprehendi Simoisium campum, per quem Simoes defertur, et Scamandrium, per quem Scamander. Atque hæc quidem planities propriè Troica dicitur, et plerasque pugnas ibi decertatas poeta facit: est enim amplior: et quæ loca Homerus nominat, fere ibi nominantur, ut videmus, caprificetum, inquam, seu Erineum, sepulchrum Æfytæ, Batieiam, et Ili sepulchrum. Fluvii autem Scamander et Simoes, cum alter ad Sigeum, alter ad Rhœteum appropinquarent, paulo ante Ilium, quod nunc est, confluunt, atque inde apud Sigeum in mare exeunt, lacumque efficiunt, cui Stoma nomen. Dictos campos ab utraque parte dirimit collis quidam collo similis, recta a dictis porrectus convallibus . . . ab eo quod nunc est Ilium incipiens, cognatos ipsi: et ubi ad Cebreniam pertendit, ac literam Y ad utramque convallē collatus retulit . . . Paululum supra hæc, Iliensium est pagus, quem putant antiquitus Ilii locum fuisse, stadiis triginta ab urbe, quæ nunc est: supra Iliensem pagum decem stadiis, pulchra illa est Colone, tumulus quidam, præter quem Simois fluit, ambitu stadiorum quinque. Ergo probabile est, quod de Marte dicitur:

*Parte alia resonans, nigricantis turbinis instar,
Excelsa Troas Gradivus ab arce vocabat,
Cursibus ad Simoenta ruens, et Callicolonam.*

Nam cum pugna in Scamandrio depugnaretur campo, verisimiliter Mars alias ab arce ad proelium Trojanos exhortabatur, alias e locis quæ Simoenti essent vicina et Callicolonæ, quò usque etiam acies sese prolataffe non est creditu absurdum: cum autem Callicolona ab Ilio distaret nostro stadia quadraginta, quid proderat tanto spatio diffita complecti loca, ad quæ instructæ acies non pertingerent? Jam quod ad Thymbram Lycii castra sortiti sunt, id antiquo Ilio rectius convenit: prope est

τείς, τὴ δὲ Σιγείῃ, ποιεῖν τὰς ἑξ ἀμφοῖν γράμμην ἡμικυκλιώδη· τελοῦτάν δ' ἐν τῷ πεδίῳ, τοσούτον ἀπέχοντάς τ' ἡαλῶν, ὅσον ὁ νῦν Ἴλιον· τὸτο μὲν δὴ μεταξὺ τ' τελοῦτῃς τ' λεχθέντων ἁγώνων εἶναι· ὁ δὲ παλαιὸν κῆπος μεταξὺ τ' ἀρχῆς· μεγαλαμβάνεσθαι δ' οὐτως τό, τε Σιμοείσιον πεδίον, δι' οὗ ὁ Σιμόεις φέρεται, καὶ ὁ Σκαμάνδριον, δι' οὗ ὁ Σκαμάνδρος ῥεῖ. Τὸτο δὲ καὶ ἰδίως Τρωϊκὸν λέγεται, καὶ τὰς πλείους ἀγῶνας ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ἀποδίδωσι, πλατύτερον γὰρ ὅστι καὶ τὰς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμένους ὁρῶμεν, τὸν Ἐρινεὸν, τὸν τῷ Αἰσούτῃ τάφον, τὴν Βατίειαν, ὃ τῷ Ἴλι σῆμα. Οἱ δὲ ποταμοί, ὅ, τε Σκαμάνδρος καὶ ὁ Σιμόεις, ὁ μὲν τῷ Σιγείῳ πλησιάζας, ὁ δὲ τῷ Ροιτείῳ, μικρὸν ἔμμεσθεν τῷ νῦν Ἴλιν συμβάλλουσιν, εἴτ' ὅπῃ τὸ Σίγειον ἐκδιδόσιν, καὶ ποιεῖσι τὴν Στόμα λίμνιν καλουμένην. Διέρχεται δ' ἐκείτερον τῷ λεχθέντων πεδίων ἀπὸ θατέρου μέγας τις αὐχὴν τῷ εἰρημνῶν ἀγώνων, ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τῷ νῦν Ἴλιν τὴν ἀρχὴν ἔχον· συμφοῦς αὐτῷ γινόμενος δ' ἕως τῆς Κεβρηνίας, καὶ ἀποτελῶν τὸ ὕψος πρὸς τὰς ἐκατέρωθεν ἀγῶνας. Ὑπὲρ δὲ τῆς μικρῆς ἢ τῷ Ἰλίων κόμῃ ὅστι, ἐν ἣ νομίζεται τὸ παλαιὸν Ἴλιον ἰδρύσθαι πρῶτον, τετακοντα σταδίων δέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως. Ὑπὲρ δὲ τῷ Ἰλίων κόμῃς, δέκα σταδίων ὅστι ἢ καλὴ Κολώνη, λόφος τις, παρ' ὃν ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πεντασάδιον ἔχον. Γίνεται οὖν εὐλογον, πρῶτον μὲν τὸ ὅπῃ τῷ Ἀρεος.

* Ὡς δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνὴ καίλαπι ἴσος,
Ὁξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε παρ Σιμόεντι γέων ὅπῃ Καλλικολώνῃ.
Τῆς δὲ μάχης ἐπὶ τῷ Σκαμανδρίῳ πεδίῳ συνετελεμένης, πιθανῶς ἀν' ὃ Ἀρης ἄλλοτε μὲν τὴν ἐγκέλευσιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιοῖτο, ἄλλοτε δ' ἐκ τῷ πλησίον τόπων τῷ τε Σιμόεντος, καὶ τῆς Καλλικολώνης, μέχρι οὗ εἰκὸς καὶ τὴν μάχην ὡραεταῖσθαι τετακοντα δὲ σταδίων διεχούσης τῆς Καλλικολώνης ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου, πῇ γήσιμον ὅπῃ τοσούτον μεγαλαμβάνεσθαι τὰς τόπους, ἐφ' ὅσον ἢ ἀξίαξις οὐδέποτε; Τό, τε πρὸς Θύμβρης διέλαχον Λύκιοι, οἰκειότερον ὅστι τῷ παλαιῷ κῆποι· πλησίον γὰρ ὅστι τὸ πεδίον ἢ Θύμβρα, καὶ ὁ δι' αὐτῶν ῥέων

* Iliad. v. ver. 51.

† Iliad. x. ver. 430.

^a ἀγῶνας Par. 5. ^b ὁ Σκαμάνδρος Esc. ^c Βατίειαν Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^d Σιγείῳ Mosc. ^e Ροιτείῳ Esc. Mosc. ^f Σίγειον Mosc. ^g καὶ ποιεῖσι defunt Par. 1. ^h Legendum hic quoque, τὴν Στομαλίμνιν, conjunctim. Marg. Cas. sic Par. 5. ⁱ συμφοῦς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^k ἔχον Esc. Mosc. ^l σταδίων Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^m Καλλικολώνη Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. καλλικολώνην Esc. ⁿ ἔχον κῆπον· γήσιμον Esc. ^o Ἀρεος Par. 5. ^p Σκαμάνδρῳ Esc. Mosc. ^q πλείους Mosc. ^r τόπος τέως Par. 5. ^s Malim, τό, τε πρὸς Θ. vel sic potius, πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον. Marg. Cas. τό, τε πρὸς Θύμβρης διέλαχον Par. 5. τό, τε πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Med. 3. 4. sed Med. 4. habet πρὸς Θύμβρης ex correct.

19. συμφοῦς αὐτῷ] Melius vetus interpres συμφοῦς legit. Casaub.

20. καὶ ἀποτελῶν τὸ ὕψος] Prior interpres, ἀποτελεῖ, et ita legendum, nisi deest aliquid. Idem.

26. παρ' ὃν ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πεντασάδιον ἔχον. Præter quem Simois

fluit, ambitu stadiorum quinque] Lege, πεντασάδιον διέχον. Palmer.

40. τό, τε πρὸς Θύμβρης διέλαχον] Certum est διέλαχον conflatum esse ex δ' ἔλαχον, quod apud poetam legitur: et ita hic scribendum est. Ipsa enim poetæ verba profert. Casaub.

8. τῆς

ποταμὸς Θύμβριος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Σκάμανδρον, κατὰ τὸ Θυμβρείου Ἀπόλλωνος ἱερὸν· τῷ δὲ νῦν Ἰλίου καὶ πενήκοντα σταδίων διέχει. Ὁ, τε Ἐρινεὸς, τεταχὺς τις τόπος, καὶ ἔρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτήματι ὑποπέπλωκεν ὥστε τὸ,

* Λαὸν δὲ ῥῆσον παρ' Ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα

Ἀμβρατὸς ὅτι πόλις, καὶ ὁπίσθιον ἐπὶ τοῦ τείχους, οὐκ εἰς τὸν Ἰλίου Ἀνδρομάχῃ, τῆς δὲ νῦν πόλεως πάλιν ἀπέοικε· καὶ ὁ φηρὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ὅτι τῷ ἔρινεϊ, ἐφ' οὗ φησὶν ὁ Ἀχιλλεύς,

† — ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν ἀπολέμω,

Οὐκ ἐθέλεισκε μάχην ὑπὸ τείχεσσι ὀρνύμεν· Ἐκτὼρ,

Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαίαν τε πύλιν καὶ φηρὸν ἵκεν.

Καὶ μὲν τὸ γε Ναύσταθμον, τὸ νῦν ἐπὶ λεγόμενον, πλησίον ἔστω ὅτι τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαυμάζειν εἰκότως ἂν πᾶσι, καὶ τῷ μὲν τῆς Σπονοίας, καὶ τῷ δὲ τῆς ἀφύχας Σπονοίας μὲν, εἰ ποσὸν χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἶχον, πλησίον ἔστω τῆς πόλεως, καὶ ποσούτῃ πληθύν, τῷ τ' ἐν αὐτῇ καὶ τῷ ὁπίσθιον· (νεώσι γὰρ γεγενῆσθαι φησὶ τὸ τείχος· ἢ οὐδ' ἐγένετο· ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν) ἀφύχας δὲ, εἰ γενομένου τῷ τείχεσσι, ἐτειχομάχου, ὡς εἰσέπεσον εἰς αὐτὸ τὸ ναύσταθμον, καὶ περὶ ταῖς ναυσὶν ἀτείχιστον δὲ ἔχοντες, οὐκ ἐθάριον περὶ τὸν ποταμὸν, μικρὰ τοῦ ἀφύχας ὄντος· ἐπὶ γὰρ τὸ ναύσταθμον περὶ Σιγέου πλησίον δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδίδωσι, διέχον τῷ Ἰλίου σταδίους ἑκοσιν. Εἰ δὲ φῆσαι τις τὸν νῦν λεγόμενον Ἀχαιοὺν λιμένα ἵνα τὸ ναύσταθμον, ἐγγυτέρω πάλιν λέξει τόπον ὅσον δώδεκα σταδίων διεστώτα τῆς πόλεως ὅτι θαλάττῃ πεδίον νῦν προσιθεῖς, διότι τοῦτο πᾶν πεδῖον τῶν ποταμῶν ὅτι, τὸ περὶ τῆς πόλεως ὅτι θαλάττῃ πεδίον· ὥστε εἰ δώδεκα στάδιον ὅτι νῦν τὸ μεταξὺ τὸδε, καὶ τῷ ἡμίσει ἑλαττον ὑπῆρχε. Καὶ ἡ διήγησις δ' ἡ πρὸς τὸν Εὐμέρον ὑπὸ τῷ

enim campus Thymbra, et eum profluens amnis Thymbrius, ac in Scamandrum incidens juxta Thymbraei Apollinis templum, quinquaginta stadiis etiam a nostro Ilio distans. Erineus autem, asper locus et caprificis confitus, sub antiquum situs est Ilium: itaque convenienter dixit Andromacha,

Armatas acies tu constitue ad Caprificum,

Qua parte ad muros prompta est adscensio nostros.

Ab ea, quæ nunc est, urbe permultum abest. Fagus autem paulo inferior est Caprifico, de qua Achilles loquitur:

Ipse ego cum Danaïs dum praelia ductor obivi,
Noluit a muris Hector producere turmas,

Tantum usque ad Scæas portas fagumque subibat.

Porro Naustathmus, (id est, navium statio) quæ nunc dicitur, ita vicina est recenti Ilio, ut mirari subeat alterorum dementia, alterorum timiditatem: Græcorum, inquam, vecordiam, si tanto eam tempore sine muris tenuerunt, Ilio tam propinquo, tantaque Trojanorum et sociorum multitudine in eo versante: (nam sub finem demum belli murus dicitur fabricatus; si tamen omnino factus est murus: quem Aristoteles ait, ab ipso poeta ut factum, ita deletum fuisse) timiditatem Trojanorum, si muro demum facto irruere et oppugnare eum ac naves aggressi sunt, stationem autem muro nondum cinctam ausi non sunt invadere, non longe distitam: est enim statio ad Sigeum: pone etiam Scamandri sunt ostia, viginti ab Ilio stadiis. Quod si quis dicat stationem fuisse eum, qui nunc dicitur Achæorum, portum, is propiorem dixerit quendam locum duodecim ab urbe stadiis, qui hodie campus est: cum totum istud sit terra a fluviis congesta, atque ab urbe versus mare campi sit loco: ut si nunc duodecim sit stadiorum intervallum, etiam dimidio

† Iliad. i. ver. 352.

* Iliad. ζ. ver. 433.

^a καὶ deest Med. 3. ^b λέγοι ἢ Ἀνδρομάχῃ Par. 1. Med. 3. 4. λέγοιτο ἢ Ἀνδρομάχῃ Par. 5. Mosc. ^c δὲ deest Med. 3. ^d ἀπολέμω Par. 1. ἀπολέμω Efc. Mosc. ^e μάχην Par. 1. Med. 4. ^f ὀρνύμεν Med. 3. ^g τε deest Med. 3. ^h ἵκεν Par. 1. Med. 4. Bre. Efc. Mosc. ⁱ ἵκεν deest Med. 3. ^j ἵκεν Par. 5. ^k τῶν Med. 4. τὸν Efc. Mosc. ^l τῶν Par. 5. ^m εἰ εἰς ποσὸν Par. 1. Med. 4. ⁿ εἰς ποσὸν Par. 5. ^o ἐπ' ἱκερὶ Med. 4. ^p Scripti, ἱκερὶ. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^q Σι- ^r Scripti, ἱκερὶ. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^s Scripti, περὶ τὸν ποταμὸν. ^t τὸν deest Par. 5. ^u τότε Par. 5. Med. 3. 4. ^x ὑπὸ

8. τῆς δὲ νῦν πόλεως πάλιν ἀπέοικε] Et libri veteres retinent hanc lectionem, et prior interpretes, qui vertit, *novæ autem urbi non convenit*: mihi tamen novum videtur loquendi hoc genus. Quare legere malo ἀφίκεται cum Eustathio in Iliad. ζ. Casaub.

16. τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας] Τῶν μὲν, videlicet τῶν Ἑλλήνων, qui valde fuerint amentes necesse est, si tamdiu sine muro fuerint, quo defenderentur ab hoste ita propinquo. Idem.

Ibid. τῶν δὲ τῆς ἀφύχας] Τῶν δὲ, videlicet τῶν Τρώων, quorum fuit vecordia insignis, si tam propinquum hostem, nulla munitione tutum, tamdiu tolerarunt, nec prius laceßere et aggredi ausi sunt, quam sua castra mœnibus cinxisset. Idem.

18. πάλιν οὕτως τῆς πόλεως] Lego, cum Eustathio, πάλιν οὕτως τῆς πόλεως. Idem.

20. νεώσι γὰρ γεγενῆσθαι φησὶ τὸ τείχος] Restituimus φησὶ, pro φασὶ, ex veteribus libris: nam Homerum intelligit, qui fabulam

de muro Achivorum confinxit. Idem.

Ibid. νεώσι γὰρ γεγενῆσθαι φησὶ τὸ τείχος· ἢ ἂν ἐγένετο· ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν] Scribendum est, credo, ἢ ἂν ἐγένετο. Vel nec omnino fabricatus est. T.

26. ἐπὶ γὰρ τὸ ναύσταθμον περὶ Σιγέου] Ναύσταθμον fuit portus Trojanus, ita dictus, quod Græci navibus in eum appulissent. Juxta Sigeum fuisse, segmentum illustre marmoreum ostendit, expressum ab Excellentissimo Polyhistoro, Laurentio Begero. Inde et Ovidius de primo congressu: *Jam Sigea tenebant litora*. Sigeum autem jam tunc munitum fuisse, constat ex turri in eodem marmore delineata sive exsculpta. Vide bellum et excidium Trojanum Laurent. Begeri, num. 12. p. 5. Anon.

34. ἵνα τὸ μεταξὺ τὸδε] Lego, ὥς· εἰ δώδεκα στάδιον ἐστὶ νῦν τὸ μεταξὺ, τότε καὶ τῷ ἡμίσει ἑλαττον ὑπῆρχε: fuerit igitur hic campus olim sex stadiorum, cui acceßerint aggestione limi alia sex stadia. Casaub.

1. μέγα

minus fuerit. Sed et narratio Ulyssis ad Eumæum composita, Ilium longe a statione illa navium abfuisse ostendit,

Insidias quando sub Troja struximus alta,
post enim dicit,

Namque nimis longe progressi a navibus usque
Huc sumus——

Mittuntur etiam e Græcis exploratum, an Trojani apud naves sint permansuri, ad quas procul a suis mœnibus avulsi pervenerant, an vero in urbem retro ituri. Et Polydamas,

Consultate viri, mea vos si dicta movebunt,
Mœnia nunc repetamus——
Nam longe a muris processimus.

Demetrius etiam Hestiam Alexandrinam testem adducit, quæ de Homeri Iliade aliquid conscripsit, et quæstionem hanc tractavit; an circa eam quæ nunc est urbem bellatum fuerit, et an Trojanus is sit poetæ campus, qui inter urbem et mare est? Etenim quod nunc ante urbem visitur, id aggerem esse terræ inferioribus temporibus a fluviis con-

Ὀδυσσεὺς ἀνασκαυθεῖσα, μέγα ἐμφάνει τὸ ἀφ-
σημα^a μέχρι τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυσάθμου,

* Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤρημν——

φησὶ γὰρ ὑποδάς,

5 Λίην γὰρ νηῶν ἐκὼς ἤλθομεν.——

Ἐπὶ τε τῷ κατασκοπὴν πέμποντα γνωστόμενοι, πό-
τερον μὲντοι παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν πολὺ ἀπεσπασ-
μένοι τοῦ οἰκίῃς τείχους,

† Ἡὲ πόλιν δὲ

10 Ἄψ' ἀναχρήσουσι.——

Καὶ ὁ Πολυδάμας,

‡ Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε

Ἄστυ δὲ νῦν^b ἵεναι.——

—— ἐκὼς δ' ἀπὸ τείχεος^c εἰμὲν.

15 Παρὰ τῇθισι δ' ὁ Δημήτριος καὶ τῷ^d Ἀλεξανδρινὴν
Ἐπιστάν μάρτυρα, τῷ συγγράψασαν περὶ τῆς Ὀ-
μήρου Ἰλιάδος, συνηγομένης· εἰ περὶ τῷ νῦν πόλιν
ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ τὸ Τρωϊκὸν πεδίον, ἢ τὸ με-
ταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης ὁ ποιητὴς φράζει
τὸ μὲν γὰρ περὶ τῆς νῦν πόλεως ὁράμενον, ἢ περὶ τοῦ
μαῖ εἶναι τῶν ποταμῶν ὑπερὺν γεγενῆσ.

Ὁ, τε Πολίτης,

§ Ὅς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδακείῃσι πεποισῶς,

Τύμβῳ ἔπ' ἀκροτάτῳ Αἰσινήτῳ γέροντος,

25 μάτατος ἦν· καὶ γὰρ εἰ ἐπ' ἀκροτάτῳ, ὅμως πολὺ
ἀν μείζονος ὕψους τῆς ἀκροπόλεως ἐπρόπτευν, ἔξ ἴσου
χεδὸν πὶ ἀφ' αἰθέρος, μὴ δέοι μὲν μηδὲν τῆς ποδα-
κείας τῆς ἀσφαλῆς χάριν· πέντε γὰρ δέχει σταδίους ὁ
νῦν δεκανύμενος τοῦ Αἰσινήτου τάφος κατὰ τὴν εἰς
30 Ἀλεξάνδρειαν ὁδόν. Οὐδ' ἡ τοῦ Ἑκτορος δὲ περὶ
δρομὴ ἢ περὶ τῷ πόλιν ἔχει πὶ εὐλογον· οὐ γὰρ ἐστὶ
περίδρομος ἡ νῦν, ἀλλὰ τῷ συνεχῇ ῥαχίν· ἢ δὲ πα-
λαιά^e ἔχει περιδρομήν. Ἡ οὐδὲν δ' ἴχνος σώζεται
τῆς ἀρχαίας πόλεως· εἰκότως· ἢ ἄτε γὰρ ἐκπεπορη-

* Odyss. ξ'. ver. 469. † Iliad. κ'. ver. 210. ‡ Ibid. σ'. ver. 254. § Ibid. β'. ver. 792. || Ibid. χ'. ver. 165.

^a τὸ μέχρι Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^b ἵεναι φησὶ Med. 3. 4. Bre. ^c ἦ μὲν Par. 1. Med. 3. 4. ^d Ἀλεξανδρινὴν Mosc. ^e νῦν
deest Par. 5. ^f γὰρ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^g περὶ τοῦ ποταμοῦ Par. 1. 5. Med. 3. 4. ^h Lege, εἶχε. V. ⁱ Οὐδ' ἂν δ'
ἴχνος Par. 5. Videtur interpres legisse, οὐδ' ἂν δ' ἴχνος σώζεσθαι τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπεικόν, recte. V. ^k Vulgo, ὅτε γάρ. Marg. Cas.

1. μέγα ἐμφάνει τὸ διάσημα μέχρι τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυσάθμου] Troja vetus, secundum Strabonem, stad. 30 ab Ilio distabat, Ilium a Scamandri ostio stad. 20. Totum stad. 50, scilicet m. p. 6 $\frac{1}{4}$, efficit. Vel si Achæorum portus fuit Græcorum ναυσάθμον, distantia est stad. 42, vel m. p. 5 $\frac{1}{2}$. Ut verum eliciamus, necesse est Homericis pugnis immoremur. Ex Iliad. θ'. in fine constat, Hectora cum suis non procul a Græcorum castris pernoctasse; Agamemnona item mane, impetu factō, profligasse Trojanos: (Σκαίῳς τε πόλιν καὶ φηγὸν ἴκοντο. Iliad. λ'. ver. 170.) deinde Hectora, fuis Græcorum copiis, eorum castra adortum esse, quum, perfractis demum portis, ad ipsas naves acriter pugnatum est.

(Τρωῆς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πάλαι. Iliad. ν'. ver. 1.)

Deinceps Græci se refecerunt, Trojanosque in fugam vertere. Hector iterum ad naves appropinquavit, ubi post Ajacis plurima gesta Patroclus sub Achillis specie Troas repulit, atque ad ipsa urbis mœnia persequutus est.

Τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῦ.

II. π'. ver. 702.

Eo occiso, retrogressi Achivi cadaver ejus tardo gressu ad tentoria reportaverunt, et solis occasus prælio finem posuit. Hæc Homerus de unius diei gestis, quibus bis repulsos Troas a muro ad urbem, et bis victores ad litora rediisse invenimus. Distantia ergo

minima. Non enim aliquid mendi in poeta suspicor. Si autem prope fontes Scamandri, qui hodie vocantur, urbis situm ponamus, longe a litore distabit; sed thermæ, quarum Homerus meminuit, infra ponuntur; quapropter cursus fluvii mutatur. Adde quod multa fuerint προσχώματα, quæ ante Strabonem litora ampliaverant; neque in nostris temporibus telluris aggestus hyemali tempestate defuit. Hinc conjicio tellurem inter Sigeum et Rhæteum (hodie Cap Janissari et Barbieri) esse a torrentibus collectam, et sinum fuisse olim inter hæc promontoria latum et arcuatum, cujus intimus recessus locum navibus et castris idoneum præbuit. Hic sinus forte Hellespontum sat latum effecit, ut, præ cæteris freti partibus, πλατὺς Ἑλλήσποντος appelletur, quod epitheton commentatores multum perturbat. Idcirco si urbem propius mare ad thermas collocamus, et litora urbem versus protendimus, Homerus sibi constabit, nec Achæorum portum esse navium stationem ob distantiam supponamus necesse est. De situ ipso urbis nihil constat, aquas autem calidas author eximius detexit, sed an Homericæ sint thermæ, hæreo. (Wood's Essay on Homer, pag. 310.) Huic opinioni Chishullus favet, p. 34, 35. F.

15. τῇ Ἀλεξανδρινῇ Ἐπιστάν] Hestiam sive Istiam (nam utroque modo vocant veteres, sicut et Ἰστία dicitur et Ἰστῆ) citant et antiqua in Homerum scholia, ut ad principium Ἰλιάδ. γ'. ver. 64. Casaub.

μύλων τ' κύκλω πόλεων, οὐ τελέως δὲ κατεσπασμέ-
νων, ταύτης δ' ἐκ βάθρων ἀνατεταμμένης, οἱ λίθοι
πάντες εἰς τ' ἐκείνων ἀνάληψιν μετηνέχθησαν. Ἀρ-
χαῖνακτα γοῦν φασὶ τὸν Μιτυληναῖον ἐκ τῶν ἐ-
κεῖθεν λίθων τὸ Σίγειον ἐκτείχισαι· τὸτο δὲ κατέσ- 5
χον μὲν Ἀθηναῖοι, ὦφρωνα τὸν Ὀλυμπιονίκην πέμ-
ψαντες, Λεσβίαν ἐπιδικάζουσαν σχεδὸν πᾶσι τῆς πα-
σης Τρωάδος ὣν δὴ καὶ κτίσματα εἰσιν αἱ πλεῖσαι τ'
κατοικῶν, αἱ μὲν συμμύλουσαι καὶ νῦν, αἱ δ' ἡρα-
νισμένα. Πιττακὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος, εἰς τῶν ἐπὶ 10
σοφῶν λεγόμενων, πλεύσας ἐπὶ τὸν ὦφρωνα στρατηγόν,
διεπολέμει τέως ἀφαιτίαις, καὶ πάχων κακῶς. ὅτε
καὶ Ἀλκαῖος φησιν ὁ ποιητής, ἐν τινὶ ἀγῶνι κακῶς
φερόμενον ἑαυτὸν, τὰ ὅπλα ῥίψαντα φυγεῖν· λέγει δὲ
πρὸς τινα κήρυκα, κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴ- 15
κῳ Ἀλκαῖος σῶος ἄροι ἐνθα δ' ὁδὸν αὐτὸν τὸν
ἄλκτοριν εἰς Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀθη-
ναῖοι· ὕστερον δ' ἐκ μονομαχίας περὶ ἀλεσσαμῆνου
τῷ ὦφρωνος, ἀλιόπικην ἀναλαβὼν σιδῶν σινέδρα-
με, καὶ τῷ μὲν ἀμφιβλήτρῳ πείθεσθαι, τῇ τελευτῇ 20
δὲ καὶ τῷ ξιφιδίῳ ἔπειρε, καὶ ἀνείλε. Μένοντος δ' ἐπὶ
τῷ πολέμῳ, Περίανδρος ἀφαιτίαις ἀφαιτίαις ὑπὸ
ἀμφοῖν ἔλυσε τὸν πόλεμον. Τίμαιον δὲ ψεύσασθαι
φησιν ὁ Δημήτριος, ἰσοροῦντα ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ
Ἰλίου Περίανδρον πετεῖχισαι τὸ Ἀχιλλεῖον τοῖς Ἀ- 25
θηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακόν· ἐπιτεχασθῆ-
ναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τῷ-
τον τῷ Σίγειῳ, οὐ μὲν ἐκ λίθων τοιούτων, οὐδ' ὑπὸ
τῷ Περίανδρῳ πῶς γὰρ ἀν' ἀρεθῆναι διατητῆναι τὸν

enim aliæ circum sitæ urbes evastatæ, non omnino
tamen dirutæ essent, hæc autem funditus everfa;
omnes hujus lapides ad refectionem illarum adhi-
biti sunt. Archæanactem quidem Mitylenæum ai-
unt ex Iliacis lapidibus Sigeum substruxisse. Id
occupaverunt Athenienses, misso Phrynone, qui ex
Olympico certamine victoriam reportaverat, cum
Lesbii totam fere Troadem sibi tanquam hæredi-
tario jure vindicarent: qui et pleraque domicilia
condiderunt, partim etiamnum durantia, partim
abolita. Pittacus autem Mitylenæus, unus de sep-
tem sapientibus, cum classe adversus Phrynonem
profectus, bellum alternante in utramque partem
fortuna aliquandiu gessit: atque Alcæus poeta ait
se in quadam pugna male acceptum, abjectis armis,
fuga sibi consuluisse: idque ad præconem quen-
dam mandasse, ut domi narraret, se quidem sal-
vum esse, cæterum amisso clypeo, quem Atheni-
enses dedicaverint Glaucopidi (cæstæ) Minervæ,
inque ejus fano suspenderint. Enimvero postea
temporis Pittacus a Phrynone ad singulare provo-
catus certamen, piscatorio usus apparatu eum ex-
cepit, anceps rete in eum conjecit, itaque compre-
hensum tridentē ac pugione confodit. Bellum ne
sic quidem finitum, optatus a partibus Periander
arbiter diremit. Mendacii accusat Timæum De-
metrius, quod ille perhibuerit Periandrum ex Ili-
acis lapidibus adversus Athenienses substruxisse A-
chilleum, eoque opitulatum Pittaco: nam muni-
tionem quidem hanc Sigeo adjectam fuisse a Mity-
lenæis, sed neque e tali lapide, neque Periandro
auctore: qui enim is arbiter delectus fuisset, qui se

^a τ' Μιτυληναῖον φασιν Med. 3.

^b Σίγειον Bre. Mosc.

^c τείχισαι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^d ὦφρωνα

Par. 1. ὦφρωνα Par. 5.

^e τοῖ Med. 4.

^f συμπάσης Par. 5. Med. 3. 4. Esc.

^g Vulgo, ὅ, τε καὶ. Marg. Caf.

^h ποιητὴς ἑαυτὸν ἐν τινὶ ἀγῶνι κακῶς φερόμενον τὰ ὅπλα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ἑαυτὸν δεest Esc.

ⁱ Vulgo, κελεύσαι. Marg. Caf.

sic Par. 1. Med. 4.

^k ἀγγεῖλαι deest Par. 1. Med. 4.

^l σῶος Par. 1. σῶος deest Esc. σῶος Mosc. a recenti manu.

^m ἀρει

Par. 1. Mosc.

ⁿ ἐνθαδ Med. 3. ἐνθαδ Med. 4. Mosc.

^o οὐ κίτται τ' ἀλ. Par. 5. ἐκ αὐτὸν &c, adusque Ἀθηναῖοι inclusive, de-

^p Melius, Γλαυκωπός. V.

sunt Med. 3. ἔχ. τ' ἀλ. Esc. ἔχ. τ' ἀλ. Mosc.

^r τ' deest Med. 4.

^q ἀλκτοριν Par. 1. Med. 4.

^s ἱερὸν δὲ ἐκρέμασαν Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc.

^t Scripti, ἐκ μονομαχίας. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. Lege, εἰς μονομα-

χίαν. V.

^u Scripti, γελῶν. Marg. Caf. sic Par. 5.

^v εἰρεθεῖς Par. 5.

^w Σιγίω Mosc.

10. Πιττακὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος] Copiose narrant hanc historiam, Laertius, in vita Pittaci, et Polyænus, Strat. l. iv. c. 3. §. 21. et Herodotus, libro quinto: meminere autem multi. Casaub.

Ibid.] Narrat etiam Isidorus Pelusi. lib. v. Epist. 6. sed non uno vitio corruptus. Φασὶ γὰρ ὡς Πιττακὸς, λαβὼν τὴν ἀρχὴν παρὰ Μιτυληναίων, νικητικῶς φρόνῳνα μονομαχίᾳ τ' ἀρχόντα Σιγίω, ἀπεδίδα τὴν ἀρχήν. Ita locus legendus, quod ex parte monuit Schottus, et ex hisce perspicuum est; sed forte Isidorus incidit in corruptos codices, a quibus deceptus est. Ita hic in Ald. legitur Σιγίω, et mox ἐπὶ τ' ὦφρωνα. Adde Suid. v. Πιττακός. Scherper.

12. ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησιν ὁ ποιητής] Similis locus apud Herodotum, qui, de bello isto loquens quod fuit inter Mitylenæos et Athenienses, sic ait, lib. v. c. 95. πολέμῳ δὲ σφειν, καὶ ἄλλα πολλαῖα παντοῖα ἐγένοντο ἐν τῇσι μάχῃσι, ἐν δὲ καὶ ὁ ποιητής, συμβολῆς γενομένης, καὶ νικῶντων Ἀθηναίων, αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὅπλα ἴσχυον Ἀθηναῖοι, καὶ σφὲ ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγίῳ. i. e. His assidue bellantibus, cum alia in præliis gesta sunt, tum illud, quod Alcæus poeta in prælio, quod collatis signis gerebatur, vincentibus Atheniensibus, ipse quidem fugæ se mandans evasit; sed armis ejus potiti sunt Athenienses, quæ apud templum Minervæ in Sigeo suspenderunt. Casaub.

15. τοῖς ἐν οἴκῳ] Melanippo præsertim amico suo, ut subjicit Herodotus, l. v. c. 95. Idem.

16. Ἀλκαῖος ὡς σῶος ἀροι. Idem.

Ibid.] Forte sic recte legendum, Ἀλκαῖος ὡς σῶος ἀροι, ἐνθαδ' οὐ κίτται τ' δ' ἀλκτοριν ἐς Γλαυκωπὸς ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀθηναῖοι. i. e. Servatus Marti a periculo (Martis) belli illic non jacet: clypeum autem in Minervæ templum suspenderunt. V.

Ibid. ἐκ αὐτὸν τ' ἀλκτοριν] Ἀλκτορις quid sit nescio: ἀλκτορία

quidem non male hic conveniret. An ἀλκτοριν vocat galeam, quæ λόφον habebat, ut gallinæ suam λοφίαν habent? Casaub.

Ibid.] Locus misere est depravatus: rei mentio exstat apud Herodotum, Τερψιχόρῃ, et ejus (arbitror) non iniquum ea in narratione censorem Plutarchum περὶ Ἡροδοτὸς κακοποιείας. Phrynonem a Pittaco fuisse interemptum retiaria astutia, id sane liquet etiam e Diogene Laertio, Suida, aliis. Alcæi versus emendare non sum aggressus, ne conjecturas venditarem, et de re non magna magnos ronchos experirer. Xyland.

Ibid.] Totum hunc locum Chandlerus hoc modo legit: Ἀλκαῖος σῶος· ἀρ' οἱ δ' ἔντα δ' ἔχ. Αὐτὸν τ' Ἀλκητῆρα ἐς Γλαυκωπὸς ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀθηναῖοι. F.

17. ἐς Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἐκρέμασαν] Lego, ὅν ἐκρέμασαν. Glaucomum vocat Minervæ templum in Sigeo illi exstructum, ut etiam ex Herodoto, lib. v. cap. 95. apparet. Casaub.

Ibid.] Unde autem Minerva γλαυκῶπις dicta sit inquit Casaubonus, ad lib. vii. pag. 433. et Lilius Gr. Gyraldus, Histor. Deor. Syntagm. xi. pag. 343. Edit. Leyd. Anon.

19. ἀλευτικὴν ἀναλαβὼν σκευὴν συνίδραμε] Videlicet ὁ Πιττακός, quod ut facilius intelligatur, mallet includi notis parentheos quæcunque sunt inter πάσῃων κακῶς et ὕστερον δέ. Porro, ab hoc Pittaci stratagemate, manavit illud pugnae genus, quo gladiatores inter se pugnant, ut Polyænus disertè annotat, Strat. lib. i. c. 25. et Festus, in Retiario. Hoc, ait, genus pugnae institutum videtur a Pittaco uno ex septem sapientibus, qui adversus Phrynonem dimicaturus propter controversias finium, quæ erant inter Atticos et Mitylenæos, rete occulto lato impedivit Phrynonem. Casaub.

Ibid.] Retiarios accurate describit I. Lipsius, Saturnal. Sermon. lib. ii. cap. 8. Anon.

hostem facto ostendisset? Achilleum, ubi Achillis monumentum exstat, pagus est exiguus. Sigeum quoque dirutum est ab Iliensibus, cum oppidanis non bene fiderent: nam sub Iliensibus ora maritima postea fuit universa usque ad Dardanum, idque etiamnum. Olim sub Æolensibus fuerunt promodum omnia: adeo quidem, ut Ephorus etiam intrepide totam ab Abydo Cumam usque oram Æolidi adscripserit. Thucydides Trojam Mitylenæis ademptam ab Atheniensibus tradit bello Peloponnesiaco, duce Pachete. Id quoque Ilienses dicunt nostra ætate viventes, Ilium ab Achivis captum nunquam fuisse prorsus deletum. Locrenses quidem virgines paulo post cœperunt Ilium mitti, more usitato. Atqui hæc non sunt Homérica. Nihil enim de violata Casandræ pudicitia apud Homerum invenies, qui sub id tempus eam virginem commemorat:

— necavit

Othryonea, Cabeso illis qui forte diebus

Venerat ad bellum, sibi grandia præmia poscens:

Cassandram Priami natarum principe forma

Muneribus ductam nullis donisve petebat.

De vi facta virgini nulla apud eum mentio: neque hanc causam, ut iram Minervæ ideo conceptam Ajaci naufragium et interitum attulisse dicit: sed hunc, ut et Græcos reliquos omnes, Minervæ invivum fuisse refert, quæ omnes odisset Græcos, polluto ab omnibus suo templo: eosque a Neptuno ob verborum jactantiam fuisse perditos. Locrides puellæ Persis demum obtinentibus mitti cœperunt. Ita quidem Ilienses narrant, Homerus autem diserte urbis deletionem exprimit,

Tempus erit, sacra cum delebitur Ilios olim,

et,

Si Priami celsam nostris evertimus urbem

Consiliis —

et,

Urbs Priami decimo cecidit cum funditus anno.

Ad hæc aliis etiam argumentis: quale est, quod Minervæ simulachrum stans hodie conspicitur, quod Homerus federe indicat: jubet enim ille peplum

πρωτοπολεμούντα; Ἀχιλλεῖον δ' ὅτιν' ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ Ἀχιλλεὺς μνήμα, κατοικία μικρά. Κατέσκαπται δὲ καὶ τὸ Σίγειον ὑπὸ τῶν Ἰλίων ἀπειθύντων, ὑπ' ἐκείνοις γὰρ ἦν ὕστερον ἢ πῶς ἐλθὲν πᾶσαι ἢ μέχρι 5 Δαρδάνου, καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνοις ὄντι. Τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ τοῖς Αἰολεῦσιν ἦν τὰ πλεῖστα ὥστε Ἐφορος οὐκ ὀκνεῖ πᾶσαν τὴν ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης καλεῖν Αἰολίδα. Θεκυδίδης δὲ φησιν ἀφαγεῖσθαι τὴν Τροίαν ὑπὸ Ἀθηναίων τὰς Μιτυληνάδας, ἐν τῷ 10 Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχίτῳ. Λέγουσι δ' οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τῆτο, ὡς ἐδὲ τελείως συνέβηεν ἠφανίσθαι τὴν πόλιν καὶ ἄλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, οὐδ' ἐξηλείφθη ἐδὲ ποτε αἱ γυνὴ Λοκρίδες παρ- γένοι μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι ἐπέμποντο κατ' ἔτος. 15 Καὶ ταῦτα δ' ἐχ' Ὀμηρικά. Οὔτε γὰρ τῆς Κασάνδρας φθορὰν οἶδεν Ὀμηρος. Ἄλλ' ὅτι μὴ παρ- γένος ἦν ὑπ' ἐκείνων τὸν χρόνον λέγει.

* Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Κασσιόχην ἔνδον ἑόντα,

Ὅς ῥά νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλέθει

20 Ἥτεε ἦ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην

ἢ Κασάνδρην, ἀνάεδνον—

βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδ' ὅτι ἡ φθορὰ τῆς Αἴαντος

ἐν τῇ ναυαγίᾳ ὡς μὴν Ἀθηναῖς συνέβη, ἢ κατὰ τοιαύτῳ αἴτιαν ἄλλ' ἀπεχθάνομενον μὴ τῇ

25 Ἀθηναῖ καὶ τὸ κοινὸν εἰρήκεν, (ἀπάντων γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀσθενησάντων, ἅπασιν ἐμήνιεν) ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλορρημονήσαντα. Τὰς δὲ Λοκρίδας πεμφθῆναι Περσῶν ἤδη κρατέντων συνέβη· οὕτω μὴ δὴ λέγουσιν οἱ Ἰλιεῖς. Ὀμηρος δὲ ῥητῶς τὸν ἀφανισ- 30 μὸν τῆς πόλεως εἰρήκεν.

† Ἐασέλα ἡμᾶρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή.

Ἡ γὰρ καὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπῶν, εἴπερ βελῇ καὶ μύθοισι,

‡ Πέρτετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἔνιαυτῳ.

35 Καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ τῷ αὐτῷ πηγήναι τεκμήρια, οἷον ὅτι τῇ Ἀθηναῖς τὸ ξόανον νῦν μὴ ἐστὶν ὁρατὸν Ὀμηρος δὲ κατήμενον ἐμφαίνει πέπλον γὰρ κελεύει

* Iliad. v. ver. 363.

† Ibid. ζ'. ver. 448.

‡ Ibid. μ'. ver. 15.

^a Σίγειον *Mosc.*

^b MSS. διὰ τὴν ἀπειθύναν. *Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.*

^c τῷ Παχίτῳ *defunt Med. 3. Addendum*

ὑπὸ ante τῶ. V.

^d ἠφανίσθαι συνέβη *Med. 4.*

^e κατὰ τὴν *Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.*

^f ἐξηλείφθη *Esc. Mosc.*

^g μὴν *deest Med. 3.*

^h ἦν κατ' ἐκείνους *Par. 1. Med. 4.*

ⁱ ἦν ἐπ' ἐκείνους *Med. 3. ἦν καὶ ὑπ' ἐκείνους Esc. Mosc.*

^j ἔνδον ἑόντα *defunt*

Med. 3.

^k μέγα *Par. 5.*

^l δὴ *Par. 5. δὲ Med. 3. 4. Esc.*

^m Κασάνδρην *Med. 2.*

ⁿ ἡ ἐν τῇ ναυαγίᾳ *Par. 1. 5.*

Med. 4. Mosc. τοῦ ἐν τῇ ναυαγίᾳ Esc. ἐν τῇ ναυαγίᾳ defunt Med. 3.

Par. 1. Med. 4.

^o μεγαλορρημονήσαντας *Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc.*

^p κατὰ *Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre.*

^q ἀπεχθάνομενος

^r αἰπὴν &c, adusque μύθοισι inclusive, *defunt Par. 1. Med. 4. αἰπὴν &c, adusque ἱαντῶ inclusive, defunt Med. 3.*

Par. 1. 5. Med. 4. ὤλετο Esc.

^s τοιαῦτα τοῦτε τίθενται *Par. 1. Med. 4.*

3. ὑπὸ τῶν Ἰλίων ἀπειθύντων. *Ab Iliensibus, cum oppidanis non bene fiderent*] Sensus est absurdus. Lego, ἀπειθῶν, ut referatur ad Σίγειον, et idem est sensus lectionis, quam se reperisse in codice manuscripto notat Casaubonus, διὰ τὴν ἀπειθίαν: id autem erat scriptum in margine, tanquam interpretatio ἀπειθῶν. *Palmer.*

8. Θεκυδίδης δὲ φησιν ἀφαγεῖσθαι τὴν Τροίαν] Thucydides verba docebunt, quomodo hic locus sit accipiendus, παρῆλαβον δὲ, inquit lib. iii. καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μιτυληναῖοι ἐκράτην καὶ ὑπῆκον ὕστερον Ἀθηναίων. Strabo Τροίαν dixit, pro eo quod Thucydides τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίσματα, ὅσων Μιτυληναῖοι ἐκράτην. *Casaub.*

13. αἱ γυνὴ Λοκρίδες παρῆλθον μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι ἐπέμποντο

κατ' ἔτος] Reperio hujus consuetudinis mentionem apud Polybium, initio libri duodecimi, et apud Tzetzem, in Comm. in Lycophron. ad v. 1141. qui Timæi hunc locum profert, quo res tota planissime narratur: et vide omnino Plutarchum in lib. De sera numinis vind. t. ii. p. 557. *Edit. F. Furt.* Cassandræ illatum ab Ajace Oileo stuprum notum est ex Virgilio, Ovidio, et Lycophrone, eorumque interpretibus. *Idem.*

28. κρατέντων συνέβη] Hic locus, a Xylandro male interpretatus; hoc modo Latine forte vertendus est: *Locridas autem evenit esse missas imperantibus Persis.* F.

35. τοῦ αὐτοῦ τίθενται τεκμήρια] Τοῦ μὴ εἶναι τὸ παλαιὸν Ἴλιον ἔπειρ τὸ νῦν εἶναι, et quod Ilium quod nunc est, non est antiquum Ilium. *Casaub.*

4. βίβλιον

* Θείναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν —

^a ὡς ^b ὅς

† Μὴ ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱόν,
βέλτιον γὰρ οὕτως, ἢ ὡς τινες δέχονται, ἀντὶ τοῦ, ὡς
τοῖς γούνασι θείναι, ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ,

‡ — ^d Ἡ δ' ἦσαν ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὶ αὐγῇ,
ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ· τίς γὰρ ἀν' νοθήει πέπλος ἀνά-
γεις ὡς τοῖς γούνασι; Καὶ οἱ τὴν προσώδιον δὲ
ἀφ' ἑαυτῶν γούνασιν, ὡς θύασι, ὁποτέρως ἀν' δέξ-
ωλια ἀπεραντολογῶσιν, εἰδ' ἱκετεύοντες τε φρένας. 10
Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀθηναίης ξοάνων καθή-
μνα δέκνυται, καθάπερ ἐν ^e Φωκίᾳ, Μαοσαλίᾳ,
Ῥώμῃ, Χίῳ, ^h καὶ ἄλλαις πλείοσιν. Ὁμολογῶσι δὲ
καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως, ὧν ὅτι καὶ
Λυκῦργος ὁ ῥήτωρ μνηθεὶς γὰρ τῆς Ἰλίου πόλεως 15
φῃσι, τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
κατεσκάφη, ἀοίκητον οὖσαν; Εἰκάζεσι δὲ τὴν ὑπερὸν
ἀνακτῆσαι ἀφ' ὧν μὲν οἰωνίσασθαι τὸν τόπον ἐκεί-
νον, εἴτε ἀφ' αὐτῶν συμφορῶν, εἴτε καὶ καταρσασμῶν
τῶν Ἀγαμέμνονος καὶ παλαιὸν ἔθος (καθάπερ καὶ ὁ 20
^k Κροῖσος ἐξελὼν τὴν Σιδωνίαν, εἰς ἣν ὁ τύραννος
κατέφυγε Γλαυκίας, ^m ἀφ' ἧς ἔθετο κατὰ τῶν τειχι-
νῶν πάλιν τὸν τόπον) ἐκείνῃ μὲν οὖν σποστῆναι τὴν
χωρίαν, ἔτερον δὲ τειχίσαι. Ὁ πρότερον μὲν οὖν ^p Ἀτυ-
παλαίης οἱ τὸ ^q Ροίτιον καταχόντες σιμάκισαν ὡς 25
τῶ Σιμόντι ^r Πόλιον, ὃ νῦν καλεῖται Πόλισμα, ἐκ
ἐν εὐερκεῖ τόπῳ διὸ κατεσκάθη ταχέως· ἐπὶ δὲ τῇ

Palladis in genibus poni —

ut alias,

Ne quondam in genibus proles sibi nostra sederet :
sic enim melius habet, quam ut nonnulli exponunt,
adducentes,

Inque foco sedet illa ad flammās protinus ignis,
pro, juxta focum: qui enim intelligatur peplum
juxta genua deponi? Qui vero, accentu trajecto,
γουνάσιν legunt, ut υἱάσιν, utro ii modo accipiant,
exitum non inveniunt: sive supplicationem
Antiquorum Minervæ simulachrorum multa fedentia
videntur, ut Phocææ, Massiliæ, Romæ, in Chio,
aliisque locis pluribus. Recentiores etiam testantur
Ilium deletum fuisse: e quibus Lycurgus orator,
mentionem ejus urbis illata, Quis, inquit, non auditu
percepit, eam, postquam semel a Græcis eversa fuit,
habitationibus carere? Conjiciunt porro, eos, qui
postmodo instaurare Ilium intenderunt, locum anti-
qui Ilii abominatos fuisse, sive ob calamitates,
sive quod Agamemnon in reparatorem pristini Ilii
exsecratus fuisset veteri quadam consuetudine, (quo-
modo etiam Croesus, Sidenā diruta, in quam ty-
rannus Glaucias confugerat, diris eos devovit, qui
muris rursus locum cingerent) itaque, isto loco
omisso, urbem alio posuisse. Primi adeo Aftypalæ-
enses, qui Rhœteum occupaverunt, oppidulum ad
Simoentem condidere, quod nunc Polisma dicitur,
loco non satis firmo, unde et mox dirutum est. Sub

* Iliad. ζ'. ver. 92.

† Ibid. ι'. ver. 455.

‡ Odyss. ζ'. ver. 305.

^a ὡς deest Med. 4.

^b καὶ deest Par. 1.

^c θῆναι Par. 1. Mosc. sed Mosc. habet θείναι ex correct.

^d Ἡ δ' ἦσαν

Par. 5. Ἡ δ' ἦσαν Esc.

^e Ita legendum, cum Epitome, non ut vulgo ὡς υἱάσιν. Marg. Cas. ὡς υἱάσιν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc.

^f εἰδ' ἱκετεύοντες τε φρένας deest Par. 1. Med. 3. 4.

^g Φωκίᾳ Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^h καὶ deest Par. 1. 5.

Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ⁱ δὲ deest Esc.

^k Κροῖσος Par. 1. Med. 4.

^l Scripti, ἐξελδών. Marg. Cas.

^m καὶ ἀφ' ἧς

Med. 4.

ⁿ ἔθετο deest Med. 3.

^o Scripti, Πρώτοι. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc.

^p Ἀτυπαλαίης Med. 3. 4.

Mosc.

^q Ροίτιον Med. 3. Esc. Mosc.

^r Πόλιον Med. 3. Forte, πολίχριν. V.

^s καλεῖται Med. 4.

^t εὐεργεῖ Esc.

4. βέλτιον γὰρ οὕτως, ἢ ὡς τινες δέχονται]. Melius est, in superiori poetæ loco, θείναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασι, usitatam voculæ ἐπὶ significationem retinere, quam accipere pro παρὰ, quod faciebant qui tunc Iliensibus favebant, quorum Palladium erat rectum non sedens, ut priscorum Iliensium. Non est autem dubium quin vera sit Strabonis sententia: nam cum sedebant simulachra, superimponebantur genibus, quæ alias fuissent juxta collocanda. Sic apud Diodorum, libro secundo, ubi de Rheæ simulachro loquitur, quod erat ἐπὶ δίφρῳ καθήμενον χρυσοῦ, quum addit, ἐπὶ δὲ τῇ γούνατι αὐτῆς εἰσέκεισαν λόντες δύο, καὶ πολλοὶ οὐκ ἔμελλαν, nemo fanus ἐπὶ interpretabitur παρὰ. Casaub.

8. Καὶ οἱ τὴν προσώδιον δὲ διατρέποντες, γούνασιν, ὡς θύασι]. Qui gloriæ Iliensium favebant, et volebant persuadere hominibus, Palladium, quod tum viscebatur, illud esse antiquissimum, quod in antiquo Ilio fuisse constat, ut responderent objectioni factæ paulo ante ex Homeri carmine, ex quo colligitur sedisse antiquum illud simulachrum, dicebant non legendum esse θείναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν, sed ἐπὶ γούνασιν facta accentus tantum mutatione: deduci enim volebant illam vocem a γούνασι, non γόνυ: γούνασι autem idem est ac ἱκεσία, quare ἐπὶ γούνασιν interpretabantur, ἐπὶ ἱκεσίᾳ, quasi quis dicat, ad supplicandam, et demerendam: dicebant autem isti vocis γούνασιν esse profodiam, qualis est vocis θύασι: nimirum ut θύας dicitur, ita volebant dici et γούνασι. Idem.

10. εἰδ' ἱκετεύοντες]. Locus est lacer, et quanquam Eustathius, in Iliad. ζ'. ver. 92. adducit quædam, nihil tamen habet, quod huic medeat. Epitomæ habent θύασι pro υἱάσιν: et γούνασιν pro supplicationibus accipi ostendunt (atque hinc est γούνασιν, apud Homerum sæpius usurpatum.) Idem innuit Eustathius, γούνασιν et ἱκεσίαν interpretari quosdam dicens. Sed altera interpretationum, quam Strabo itidem improbat, excidit. Exemplum diris devovendi instauratorem urbis eversæ, habes in sa-

cris etiam literis, Josuæ c. vi. et eventum, ii. Reg. c. xvi. Xyland.

Ibid. εἰδ' ἱκετεύοντες τε φρένας]. Locus est mutilus. Casaub.

13. Ῥώμῃ]. Palladium, quod Romæ fuit, creditum est id esse, quod Ilii erat: sedens itaque fuerit necesse est. Quam multi autem fuerint qui Iliacum Palladium sibi vindicarent, (non secus atque hodie Sanctorum reliquias) vide supra libro sexto. Idem.

14. ὧν ἐστὶ καὶ Λυκῦργος ὁ ῥήτωρ]. Locus Lycurgi est in oratione κατὰ Λεωκράτην. Sic autem ait docens urbis everisionem ejus esse mortem, hoc est, πόλεως εἶναι θάνατον ἀνάγκη γενέσθαι, idque Trojæ et Messenæ exemplo confirmans, τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι μεγίστη γεγενήμενη τῶν τότε πόλεων, καὶ πάσης ἐπαρξάσα τῆς Ἀσίας, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, τὴν αἰῶνα ἀοίκητος εἴη. Idem.

17. Εἰκάζεσι δὲ τὴν ὑπερὸν ἀνακτῆσαι διανουμένης οἰωνίσασθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον]. Quærendum est, an vox οἰωνίσασθαι redundet, et e margine in textum irreperit. Xylander abominatos fuisse reddit. Hopperi editio verisimilius habet, Sunt, qui putent posteriores hunc condidisse, ratos locum eum inauspicatum fuisse. Verbum autem οἰωνίζομαι est simpliciter auguror; an bene, an male augurari nil refert; ideoque amici nostri conjecturæ assentior verba Jehosue contra Hierichuntis deletæ restitutorem in mentem revocat. F.

21. ἐξελὼν τὴν Σιδωνίαν]. Apud Eustathium legitur Σαρδιανήν. Nihil mutandum censo: vulgatam enim lectionem confirmat hic locus supra, ἐπὶ δὲ τῇ Γρανικῇ πόλει ἢ Σιδωνίᾳ, χώραν ἔχουσα πολλὴν ὁμώνυμον κατέσπαται δὲ νῦν. Casaub.

24. Πρότερον μὲν ἦν Ἀτυπαλαίης]. Strabo in hoc loco de Æneæ in Troas regno filet, forsan ne Romanis hanc originem jactantibus displiceret. Homerus autem, Iliad. υ'. ver. 308. quantum ab Æneæ genus in Troade regnasse innuit, ut noster author paulo infra fatetur. F.

ωργουμένης καλῶς, ὡς κεκρυμένης τῇ Δαρδανικῇ μέ-
χρι τῷ ποταμῷ Ζελεῖαν καὶ Πιτυεῖαν τόπων ὠνομάζεσθαι δὲ
τὴν χώραν φασὶν ἐπὶ τῷ Καρησῷ ποταμῷ, ὃν
^b ὠνόμασεν ὁ ποιητής,

* Ῥήσος δ', Ἐπτάπορος τε, Κάρσος τε, Ῥόδιος τε, 5
τῇ δὲ πόλιν κατεσπλάσθαι τὸν ὀμόνυμον τῷ ποταμῷ.
Πάλιν δ' ἕτος φησὶν ὁ μὲν Ῥήσος ποταμὸς νῦν κα-
λεῖται ^d Ῥοείτης· εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς τὸν Γρανικὸν ἐμ-
βάλλων Ῥήσος ὅστις. Ἐπτάπορος δὲ, ὃν καὶ Πολύπο-
ρον λέγουσιν, ἐπτάκις ^e διὰ βασιλῆος ἐκ τῆς πο-
τῆς Καλῆς πύκνῃς χωρίων ἐπὶ ^f Κελαμνῶν κόλῳ
ἰούσι, καὶ τὸ ^h Ἀσκληπείον ἱδρυμα Λυσιμάχῃ. Περὶ
δὲ τῆς Καλῆς πύκνῃς, Ἀττάλος ὁ ποταμὸς βασι-
λεύσας ἕως γράφει τὴν μὲν ποταμὸν εἰναι φησὶ
ποταμὸν τετάρων καὶ εἰκοσι, τὸ δὲ ὕψος ⁱ ἐπὶ μὲν ῥίχης 15
δύο καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐπὶ πόδας· εἴτ' εἰς
τρία χιζομήλιον ἴσον Ἀλλήλων διέχοντα, εἴτα πάλιν
συναρμηδύλιον εἰς μίαν κορυφὴν, ὅπου τελευτᾷ· τότε
πάν ὕψος δυοῖν πλέθρων, καὶ πεντεκαίδεκα πηχῶν.
^l Ἀδραμυτῆς δὲ διέχει πρὸς ἄρκτον ἑκατὸν καὶ ὀγ- 20
δοήκοντα σταδίους. Κάρσος δ' ἐπὶ Μαλῆντος ῥέει,
τότε πρὸς, κεκρυμένη μεταξὺ Παλαισκήφῃς καὶ Ἀχαιῆς
τῆς Τενεδίων περσείας· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἰόπτον·
Ῥόδιος δὲ ἐπὶ Κλεανδρίας καὶ Γόρδῃς, ^m αὐτὴ δὲ διέχει τῆς
Καλῆς πύκνῃς ἐξήκοντα σταδίους· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν 25
Αἰνίον. Τῷ δ' αὐτῷ ποταμῷ περὶ τὸν Αἰόπτον, ὃν τῇ
ἀριστερᾷ τῇ ῥύσεως αὐτοῦ, ποταμὸν ὅστις Πολίχνα τε-
χῆρες χωρίον, εἴθ' ἡ Παλαισκήφῃς, εἴτ' ὁ Ἀλαζό-
νιον, τοῦτ' ἡδη πεπλασμένον πρὸς τὴν τῆς Ῥα-
λαζόνων ὑπόθεσιν, ποταμὸν ὅστις εἰναι Κάρσος 30
ἐρήμῃ, καὶ ἡ Καρησὴν καὶ ὀμόνυμος ποταμὸς, ποταμὸν
καὶ αὐτὸς αὐτῶνα ἀξιόλογον, ἐλάττω δὲ τῷ ποταμῷ τὸν
Αἰόπτον· τὰ δ' ἐξῆς ἡδη τὰ τῆς Ζελεῖας ὅστις πεδία,
καὶ ὀροπέδια καλῶς γεωργούμενα. Ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ
Αἰόπτος μετὰ Πολίχνας τε καὶ Παλαισκήφῃς ἡ 35
Νεῖα κόμη, καὶ ἀργύρια, καὶ τοῦτο πάλιν τὰ γήματα
τὰ ἀργύρια πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὅπως σωθεῖν ὅ,
— ὅθεν ἀργυρίῃς ὅστις γενέσθαι.

Ἡ οὖν ^x Ἀλύβα ποταμὸς, ἡ Ἀλόπη, ἡ ὅπως βέλονται
παρονομάζουσιν· Ἐχρίν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσσει ποταμὸν 40
τεταμένους τὸν ποταμὸν, καὶ μὴ χωλὸν εἶναι καὶ
ἐτοῖμον πρὸς ἑλεγχον ἅπασιν ἡδη σποτετολμυκίῃς.

multis pagis habitata, et probe culta, Dardaniæ
adjacens usque ad loca Zeleïæ et Pityeïæ vicina:
nomen habere a Carefo flumine aiunt, quem Ho-
merus nominat,

Rhesusque, Heptaporusque, Carefusque, Rhodiusque:
urbem fluvio cognominem esse everfam. Porro
Demetrius ita perhibet: Rhesus amnis nunc Roei-
tes dicitur: nisi is forte Rhesus est, qui in Granicum
exit. Heptaporus, quem et Polyporum dicunt,
septies transitur via, quæ a Pulchra picea ad pagum
Celænas ducit, et Æsculapii templum a Lysima-
cho dedicatum. De Pulchra ista picea, Attalus, qui
primus regnavit, sic scribit: ambitum ejus esse pe-
dum viginti quatuor, altitudinem a radice ad sexa-
ginta septem: deinde scindi in tres truncos æquali-
ter a se invicem distantes, qui rursus in unum coe-
unt cacumen, ut tota ejus altitudo sit jugerum du-
orum, cubitorumque quindecim: abesse ab Adra-
mytlio versus septentrionem stadia centum octo-
ginta. Carefus a Malunte fluit, loco quodam sito
inter Palæscepsim et Achæium in continente Te-
nedo opposita: in Æsepum autem exit. Rhodius
a Cleandria et Gorda labitur, quæ a Pulchra picea
abfunt sexaginta stadia: influit in Ænium. In
convalle circa Æsepum, ad lævam fluminis partem,
initio est Polichna, muris aptum oppidulum: de-
inde Palæscepsis, et Allazonium, confictum jam
gratia argumenti de Allazonibus, de quibus supra
diximus: tum Carefus deserta, et Carefena, ac flu-
vius Carefus, ipse etiam convallē faciens memo-
rabilem, sed Æsepea minorem: sequuntur jam
Zeleïæ campi, et plani colles pulchre culti. Ad
dextram Æsepi inter Polichnam et Palæscepsin
Novus est pagus, et fodinæ argenti: hæ quoque
confictæ ejusdem argumenti causa, ut servari possit
illud

— argenti qua vena secatur.

Ubi ergo est Alyba illa, aut Alopa, vel quocunque
tandem modo placet nominare? Nam et hanc oportuit
eos, semel jacta jam alea, perfricta fronte com-
minisci, neque mancum relinquere ac reprehē-

* Iliad. μ'. ver. 20.

^a Πιτυεῖαν Par. 1. 5. Esc. Mosc.

^b ὠνόμασεν Esc. Mosc.

^c Scripti, χώραν. Marg. Caf. sic Par. 5.

^d Ῥοείτης Par. 1.

^e διαβαινόμενοι Esc.

^f τὴν δεστ Par. 5.

^h Ἀσκληπείον Par. 1. Med. 3. 4. Ἀσκληπείον Par. 5. Ἀσκληπείον

ⁱ Supplevimus ex veteribus libris: vulgo, ἀπὸ μὲν ῥίχης ἐπὶ ἐξήκοντα. Marg. Caf. sic Med. 3. ῥίχης ἕως ἐπὶ ἐξ. Par. 1. Med. 4.

^j ῥίχης δύνειν ἐπὶ ἐξ. Par. 5. ῥίχης ἀνίαι ἐπὶ ἐξ. Esc. ῥίχης ἰάν ἐπὶ ἐξ. Mosc.

^k τὸ Med. 3. 4.

^l Ἀδραμυτῆς Med. 3. Ἀχαιῶν Med. 4.

^m ὅστις Esc.

ⁿ τὴν δεστ Med. 3. 4. Mosc.

^o Ἀλαζόνιον Par. 1. Med. 4.

^p Ἀλαζόνιον Par. 5. Med. 3. Mosc.

^q Ἀλαζόνιον Par. 1. 5.

^r Med. 3. 4. Mosc.

^s Ἀλαζόνιον Esc.

^t Καρησὴν Par. 1. Καρησὴν Mosc.

^u τὸν δεστ Med. 4.

^v ἀργυρίῃς Par. 1. Med. 3. 4.

^w Scripti, τακτίον τὰ ἀργύρια. Marg. Caf. τακτίον τὰ ἀργυρία Par. 1. Med. 4. τακτίον, omittis τὰ ἀργύρια, Med. 3.

^x ὅπως Par. 5.

^y Ἀλύβα Esc.

^z Vulgo, μέτωπον, inepte. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

5. Ῥήσος δ', Ἐπτάπορος τε, Κάρσος τε, Ῥόδιος τε,] Plinius, l. v.
cap. 30. Ceteri Homero celebrati, Rhesus, Heptaporus, Carefus,
Rhodius, vestigia non habent. Casaub.

30. περὶ ὧν εἰρήκαμιν] Libro duodecimo, p. 796, ubi de Chal-
dzis et Chalybibus. Idem.

36. καὶ τὸτο πάλιν γήματα τὰ ἀργύρια] Locus est corruptus.
Manuscripti habent, καὶ τὸτο πάλιν τακτίον πλάσμα τὰ ἀργύρια.
Idem.

Ibid. γήματα] Pro γήματα legi πλάσματα. Xyland.

fioni obnoxium quod finxerant. Hæc ergo sic contradicuntur. Cætera autem probamus, censemque in plerisque Demetrio animum esse advertendum, homini perito, et iis in locis nato, ac cui res ea tantæ fuerit curæ, ut interpretandis sexaginta paulo amplius Homeri versibus de Troum recensione, triginta libros conscripserit. Palæscepfin is ab Ænea distare ait quinquaginta stadia, ab Æsepo flumine triginta: atque hujus Palæscepsis nominis ambiguitatem etiam ad alia plura loca extendi. Sed nos ad oram revertamur maritimam, unde fumus digressi. Post Sigeum promontorium et Achillis monumentum continens est Tenedo opposita, et Achaium, tum ipsa Tenedus, non amplius quadraginta stadiis a continente distita: ambitu est ad octoginta stadiorum: urbem habet Æolicam, et portus duos, templumque Apollinis Sminthei, quod et Homerus testatur,

Smintheu, qui Tenedum regis —.

Circa hanc minutæ insulæ multæ jacent, de quibus duæ sunt quas Calydnas dicunt, fitas qua ad Lectum a Tenedo navigatur: sunt qui ipsam Tenedon Calydnan nominant: alii eam Leucophryn vocant: sunt et aliæ circa eam exiguæ insulæ. Ibi fabulantur res Tennis gestas, et Cygni Thracis, patris (ut quidam volunt) Tennis, regis Colanarum. Achæo contigua fuit Larissa, et Colanæ, quæ ante ad Diam pertinuerunt, et quæ nunc est Chrysa, posita in saxosa quadam summitate supra mare, et Hamaxitus continenter Lecto subjecta. Alexandria nunc Achæum attingit: oppidula autem quæ circum erant, aliaque plura castella, eorum cives Alexandriam translati sunt: de quibus Cebrena fuit et Neandria: agrum ipsi habent. Locus, in

Ταῦτα μὲν οὖν ἔντασιν ἔχει τοιαύτην. ^a τὰλλα δὲ ^b ὑπολαμβάνομεν, ἢ τὰ τε πλείεσθαι δὲ ἰσχυρῶς, ὡς ἀνδρὶ ἐμπείρῳ καὶ οἰοπίῳ, φρονήσαντί τε ^c πλείεσθαι τοσούτον, ὥστε τετράκοντα βίβλους συγγράψαι ^d εἰχὼν ἐξήκοντα μικρῶν πλείονων ἐξήκοντα, τὴν κατὰ λόγον τῆς Τρώων. Φησὶ ^e γὰρ τὴν τὴν Παλαισκήφην τῆς μὲν ^f Αἰνείας διέχον πενήκοντα σταδίων, τὴν δὲ ποταμὸν τῆς Αἰσέπου τετράκοντα. ^g δὲ ^h Παλαισκήφης τούτης ἀφαιρῶν τὴν ὁμωνυμίαν καὶ εἰς ἄλλας πλείεσ ⁱ τόπους. ἐπὶ αὐτῇ δὲ ὅτι τὴν ὁρμυλίαν ὅθεν περ ^k ἀπελίσκομεν. Ἐπὶ δὲ ἡ μετὰ τὴν Σιγάδα ἄκραν καὶ τὸ Ἀχίλλιον ἢ ^l Τενεδίων περὶ τὸ ^m Ἀχαιοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ Τενέδος, οὐ πλείεσθαι τῆς τετράκοντα σταδίων διέχουσα τῆς ἡπείρου. ἔχει δὲ τὴν πλείεσθαι ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίων, καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ ἱερὸν τῷ Σμινθεῶς Ἀπόλλωνος, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ.

* — Τενεδίῳ τε ἱερὸν ἀνάσσει,

Σμινθεῦ.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἡ νῆσος πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο, ἀ καλῶσι Καλύδνας, κειμένης κατὰ τὸν ὅτι Λεκτοῦ πλῆν. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Τενέδον Καλύδναν πινὲς εἰπον, ἄλλοι δὲ Λευκόφρυν. ⁿ εἰσὶ καὶ ἕτερα νῆσοι πλείω. Μυθεύουσι δὲ ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν ^o Τένιν, ἀφ' οὗ καὶ τὸν ὄνομα τῇ νήσῳ, καὶ τὰ πλείω τὸν Κύκνον, ^p ὅθεν τὸ γένος, πατέρων δ', ὡς πινὲς, τῶν ^q Τένων, βασιλέα δὲ Κολωνῶν. Ἦν δὲ τῶν ^r Ἀχαιῶν σινοχίης ἢ τε Λάρισα, καὶ Κολωνά, τῶν ^s Δίως ὅσαι πλείεσθαι, καὶ ἡ νῦν Χρύσα, ἐφ' ἧς πινὲς πινὲς πινὲς πινὲς ^t θαλάττης ἰδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξίτος ἢ τῶν Λεκτοῦ ὑποκαμένη συνεχής. νῦν δὲ ἡ Ἀλεξάνδρεια σινοχίης ὅθεν τῶν Ἀχαιῶν τὰ δὲ πολίσματα ὅθεν συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

* Iliad. α. ver. 38.

^a Vulgo, ταῦτα δὲ. Marg. Cas.

Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

Bre. Esc. Mosc.

^b ὑπολαμβάνομεν Esc. Mosc.

^c Αἰνείας Par. 1. 5. Med. 4. Esc.

^d τὰλλα δὲ Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.

^e γὰρ τὴν τὴν Παλαισκήφην Par. 1. Med. 4.

^f Αἰνείας Par. 1. Med. 4.

^g δὲ Παλαισκήφης Par. 1. Med. 4.

^h τούτης ἀφαιρῶν τὴν ὁμωνυμίαν Par. 1. Med. 4.

ⁱ τόπους. ἐπὶ αὐτῇ δὲ ὅτι τὴν ὁρμυλίαν Par. 1. Med. 4.

^k ἀπελίσκομεν. Ἐπὶ δὲ ἡ μετὰ τὴν Σιγάδα Par. 1. Med. 4.

^l Ἀχίλλιον ἢ Τενεδίων Par. 1. Med. 4.

^m Ἀχαιοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ Τενέδος, οὐ πλείεσθαι τῆς τετράκοντα σταδίων διέχουσα τῆς ἡπείρου Par. 1. Med. 4.

ⁿ εἰσὶ καὶ ἕτερα νῆσοι πλείω Par. 1. Med. 4.

^o Τένιν, ἀφ' οὗ καὶ τὸν ὄνομα τῇ νήσῳ, καὶ τὰ πλείω τὸν Κύκνον, ὅθεν τὸ γένος, πατέρων δ', ὡς πινὲς, τῶν Τένων, βασιλέα δὲ Κολωνῶν. Ἦν δὲ τῶν Ἀχαιῶν σινοχίης ἢ τε Λάρισα, καὶ Κολωνά, τῶν Δίως ὅσαι πλείεσθαι, καὶ ἡ νῦν Χρύσα, ἐφ' ἧς πινὲς πινὲς πινὲς πινὲς θαλάττης ἰδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξίτος ἢ τῶν Λεκτοῦ ὑποκαμένη συνεχής. νῦν δὲ ἡ Ἀλεξάνδρεια σινοχίης ὅθεν τῶν Ἀχαιῶν τὰ δὲ πολίσματα ὅθεν συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^p Ἀχαιῶν σινοχίης ὅθεν τῶν Ἀχαιῶν τὰ δὲ πολίσματα ὅθεν συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^q Τένων, βασιλέα δὲ Κολωνῶν. Ἦν δὲ τῶν Ἀχαιῶν σινοχίης ἢ τε Λάρισα, καὶ Κολωνά, τῶν Δίως ὅσαι πλείεσθαι, καὶ ἡ νῦν Χρύσα, ἐφ' ἧς πινὲς πινὲς πινὲς πινὲς θαλάττης ἰδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξίτος ἢ τῶν Λεκτοῦ ὑποκαμένη συνεχής. νῦν δὲ ἡ Ἀλεξάνδρεια σινοχίης ὅθεν τῶν Ἀχαιῶν τὰ δὲ πολίσματα ὅθεν συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^r Ἀχαιῶν σινοχίης ὅθεν τῶν Ἀχαιῶν τὰ δὲ πολίσματα ὅθεν συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^s Δίως ὅσαι πλείεσθαι, καὶ ἡ νῦν Χρύσα, ἐφ' ἧς πινὲς πινὲς πινὲς πινὲς θαλάττης ἰδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξίτος ἢ τῶν Λεκτοῦ ὑποκαμένη συνεχής. νῦν δὲ ἡ Ἀλεξάνδρεια σινοχίης ὅθεν τῶν Ἀχαιῶν τὰ δὲ πολίσματα ὅθεν συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^t θαλάττης ἰδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξίτος ἢ τῶν Λεκτοῦ ὑποκαμένη συνεχής. νῦν δὲ ἡ Ἀλεξάνδρεια σινοχίης ὅθεν τῶν Ἀχαιῶν τὰ δὲ πολίσματα ὅθεν συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^u ὅθεν τῶν Ἀχαιῶν τὰ δὲ πολίσματα ὅθεν συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^v καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^w καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία

^x καὶ Νεανδρία

^y καὶ Νεανδρία

^z καὶ Νεανδρία

^{aa} καὶ Νεανδρία

^{ab} καὶ Νεανδρία

^{ac} καὶ Νεανδρία

^{ad} καὶ Νεανδρία

^{ae} καὶ Νεανδρία

^{af} καὶ Νεανδρία

^{ag} καὶ Νεανδρία

^{ah} καὶ Νεανδρία

^{ai} καὶ Νεανδρία

^{aj} καὶ Νεανδρία

^{ak} καὶ Νεανδρία

^{al} καὶ Νεανδρία

^{am} καὶ Νεανδρία

^{an} καὶ Νεανδρία

^{ao} καὶ Νεανδρία

^{ap} καὶ Νεανδρία

^{aq} καὶ Νεανδρία

^c τοσούτον περὶ τούτων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^d δὲ Scripti, Ἀπὸ δὲ τῆς. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^e Τενεδίων Mosc.

^f Ἀχαιῶν Med. 4.

^g Τένιν Par. 1.

^h Τενεδίας Esc. Inter τῆς et Δίως in Mosc.

nedus, Leucophrys dicta, et Phœnice, et Lyrnessos. Idem.

Ibid.] Hefych. Λευκόφρυν, ἢ Τένινος τὸ πάλαι. Pausan. in Phocic. cap. 14. Ὄνομα ἡ νῆσος (Λευκόφρυν) τὸ νῦν ἔσται ἀπὸ τῆς Τένιν: ibi quoque Historiam lege. Vide et Eustath. ad Dionys. v. 536. Scherper.

24. Μυθεύουσι δὲ ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν Τένιν] Diodorus Siculus, libro quinto, in fine, pag. 348. t. i. Edit. 1604. Τένινος ἢ νῆσος καὶ Κύννη τῇ βασιλεύσαντος Κολωνῆς τῆς ἐν τῇ Τρωάδι, ἀνὴρ δ' ἐπίσημος δι' ἀρετὴν οὗτος ἀδελφεὸς οἰκιστὴς, καὶ τὴν ὁρμὴν ἐκ τῆς ἀντίπερας ἡπείρου ποιησάμενος, κατελάβετο νῆσον ἐρημὴν τὴν ὀνομαζομένην Λευκόφρυν. i. e. Tennes Cygni filius erat, Colonen in Troade sub ditione habentis, vir illustris virtute. Hic adscitum colonorum agmen ex opposita continente traduxit, cumque eo Leucophrym insulam colonis destitutam occupavit. Vide Lycophronis interpretes ad vers. 232. et Servium, ad Virgil. Æn. lib. ii. ver. 21, et 255. Casaub.

Ibid.] Cicero in Verr. Act. ii. l. i. c. 19. hunc Tenem, tanquam sanctissimum Deum, coluisse Tenedios scribit. Verres hujus signo fanum spoliavit. Pausanias Phoc. c. 14. Suidæ hist. et Steph. Byzant. hæc fabulas fusc enarrant, quæ non prorsus mendacia esse autumo. F.

4. 73

10 M

ἔστι, καὶ τὴν χώραν ἔχουσιν οὗτοι· ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ
 νῦν κεῖται ἡ Ἀλεξάνδρεια, Σιγία καλεῖτο. Ἐν δὲ
 τῇ Χρύσῃ (ἁλῇ), καὶ τὸ τῷ Σμινθίῳ Ἀπόλλωνός ἐστιν
 ἱερὸν, καὶ ὁ σύμβολον τὸ τὴν ἐτυμολογία τῷ ὀνόματος
 σῶζον, ὁ μὲν ὑποκαίεται τῷ ποδὶ τῷ ξοάνῳ· Σκόπα
 δ' ὅτιν ἔργα, τῷ Παρίῳ^α συνοικίῃσι δὲ καὶ τὴν ἱστο-
 ρίαν^β εἰς τὸν μῦθον τέτω τῷ πτόπῳ τὴν περὶ τῆς
 μῦθων. Τοῖς δ' ἐκ τῆς Κρήτης ἀριγυρῶν Τευκροῖς
 (ὅς πρῶτος παρέδωκε Καλλίνος ὁ τῆς ἐλεγείας ποιη-
 τῆς, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί) ληισμὸς ἦν, αὐτοὶ
 ποιήσαντες τὴν μῦθον, ὅπως ἀν' οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ὅτι-
 θῆναι· συμβῆναι δὲ τῷ αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαξι-
 τὸν· νῦν γὰρ πολὺ πληθεὺς τῶν ἀργυρέων μῦθων
 ἐξανθήσαν ἀφ' αὐτῶν ὅσα σκῆπτρα τῶν τε ὀπλῶν,
 καὶ τῶν ληιστῶν τῶν δὲ αὐτοῖς μείναι· τῶν δὲ
 καὶ τὴν Ἰδὴν ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ^γ κετονομάσαι.
 Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς πληθύνοντάς φησι^δ μῦθας
 περὶ^ε τὸ ἱερὸν νομισθῆναι τε ἱερὰς, καὶ τὸ ξοάνον ἔτι
 κατασκευασθῆναι βεβηλὸς ἐπὶ τῷ μῦθῳ· ἄλλοι δ' ἐκ
 τῆς Ἀττικῆς ἀφ' ἧς τινὰ Τευκρὸν φασὶν ἐκ δῆμος^ζ
 Τρώων, ὅς νῦν^η ὁ Ξυπετεῶν λέγεται· Τεύκρος δὲ
 μινθῆνας ἐλθεῖν ἐκ τῆς Κρήτης· τῷ δὲ πρὸς τῶν Ἀττικῶν
 ὁμιλοῦντι τῶν Τρώων πηλασί σημεῖον, καὶ τὸ παρ'
 ἀμφοτέρω· Ἐριχθόνιον πῖνα^ι γενέσθαι τῶν ἀρχηγῶν.
 Λέγουσι μὲν οὖν οὕτως οἱ νεώτεροι. Τοῖς δ' Ὀμήρῳ^κ
 μάλλον ἔπεισι συμφωνεῖ τὰ ἐν τῷ Θῆβας πεδίῳ καὶ
 τῇ αὐτοῖ^λ Χρύσῃ ἰδρυμένη ποτὲ δεινύμην ἔχῃ·
 περὶ ᾧν αὐτὰ ἐξῆναι. Πολλαχοῦ δ' ὅτι τὸ τῷ
 Σμινθίῳ ὄνομα· καὶ^μ περὶ αὐτῷ τὴν Ἀμαξιτὸν
 χώραν τῷ κατὰ τὸ ἱερὸν^ν Σμινθίῳ, δύο τόποι καλεῖνται^ο
 Σμινθία· καὶ^π ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον^ρ Λαρισαίᾳ·
 καὶ ἐν τῇ Παριαίᾳ δ' ὅτι^ς χαρίον τὰ Σμινθία^τ κα-
 λόμενα, καὶ ἐν^θ Ρόδῳ, καὶ ἐν^ι Λίνδῳ, καὶ ἄλλοι δὲ
 πολλαχοῦ^υ καλεῖσιν δὲ νῦν ὁ ἱερὸν Σμινθίον· χαρίον^φ δὲ
 καὶ τὸ^ψ Ἀλῆσιον πεδῖον ἔμεγα ἐν τοῖς τῷ Λεκτῷ, καὶ^χ 35

quo nunc Alexandria sita est, Sigia vocabatur. In
 Chrysa autem ista templum est Apollinis Sminthei,
 ac signum nominis veritatem rationemque conser-
 vans, mus sub pede est simulachri: opus est Scopæ
 Parii: et fabulæ historiam de muribus accommo-
 dant hoc modo. Teucris, quos primus Callinus
 elegiarum conditor multos e Creta adduxerat eo,
 fuisse oraculo præceptum, ut sedes ibi ponerent, ubi
 ipsos terrigenæ essent adorti: id eis apud Hamaxi-
 tum evenisse: nam noctu magnam terrestrium
 murium multitudinem erupisse, quæ quidquid ar-
 morum aut utensilium e corio factum aderat cor-
 roserit: ita eos ibi mansisse: eosdem Idam quoque
 a Cretensi denominasse. Heraclides Ponticus ait
 mures, cum circa templum abundarent, sacros esse
 habitos, atque ita simulachrum factum quod muri
 infisteret. Alii venisse ex Attica quendam Teu-
 crum narrant, e pago Troum sive curia, qui nunc
 Xypeteon dicatur: multos e Creta venisse Teu-
 cros: et Trojanorum cum Cretensibus conjunctio-
 nis eo utuntur indicio, quod apud utrosque Erich-
 thonius fuerit gentis princeps. Sic ergo recentiores
 dicunt. Homeri versibus magis consentiunt vesti-
 gia, quæ in Thebes campo et ibi posita Chrysa
 ostenduntur: de quibus mox dicemus. Nomen
 Sminthei multis in locis exstat. Nam et apud ip-
 sam Hamaxitum extra templum Sminthium, duo
 alia loca Sminthia usurpantur, et alia in Larissæo
 agro: sed et in Pariano locus est quæ Sminthia di-
 cuntur, itemque in Rhodo et Lindo, ac alibi mul-
 ta. Nunc templum appellant Sminthium: seorsim
 est campus Halesium non magnus, circa Lectum,

^α συνοικίῃσι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^β MSS. εἰτε μῦθον τέτω τῷ τόπῳ. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^γ Scripti quidam, παρονομάσαι. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. παρονομάσαι Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^δ τοὺς μῦθας Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^ε τὸ δεῖν Esc. Mosc. ^ς ὁ Ξυπετεῶν Med. 3. 4. ^ζ ἐκ δῆμος Par. 1. Med. 4. ^η ἰδρυμένη Χρύσῃ Med. 4. ^θ Σμινθίῳ Med. 3. Σμινθίου ^ι πῖνα Par. 1. Med. 4. ^κ γενέσθαι ἀρχηγῶν Par. 1. Med. 4. ^λ καλούμενον Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^μ ἄλλοι Par. 5. ^ν Λαρισαίᾳ Par. 1. Med. 4. ^ξ Ἀλῆσιον Par. 1. Med. 4. ^ο Ἀλῆσιον Par. 5. Med. 3. Mosc. ^π γούν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^ρ Ἀλῆσιον Par. 1. Med. 4. ^ς Ἀλῆσιον Par. 5. Med. 3. Mosc. ^τ χαρίον Par. 1. Med. 4. ^υ πολλαχοῦ Par. 1. Med. 4. ^φ χαρίον Par. 1. Med. 4. ^ψ χαρίον Par. 1. Med. 4. ^χ χαρίον Par. 1. Med. 4. ^ψ χαρίον Par. 1. Med. 4.

4. τὸ τὴν ἐτυμολογία τῷ ὀνόματος σῶζον] Nam σμίνθα, sive σμίνθος, murem significat. Vide et infra et Homeri interpretes. Casaub.

Ibid.] Tenediorum numism. sæpe murem et Apollinis Sminthei caput exhibent. Vide Goltzii num. (t. iii. p. 244. tab. 14.) Elianus scribit, quod Hamaxiti incolæ in Troade μῦθας σέβουσιν. Hujus causam memorat in historiola, quæ cum ea Strabonis convenit. Adjicit autem, καὶ τρέφονται μὲν ἐς τὰς Σμινθίους μῦθας τι-
 θαστοὶ δημοσίως τρεφᾶς λαμβάνοντες, ὑπὸ δὲ τῶν βωμῶν καὶ φωλευσὶ
 λευκοί, καὶ παρὰ τῷ τριπόδι τοῦ Ἀπόλλωνος ἔστηκε μῦθς. (Hist. Anim.
 l. xii. c. 5.) F.

9. οὗς πρῶτος παρέδωκε Καλλίνος] Indicat doctissimus Strabo, quis fuerit primus auctor ejus fabulæ quam narrat, atque fuisse Callinum, elegiacum poetam, quem postea auctorem multi sint scriptores secuti. Xylander hunc quoque locum mirifice per-
 vertit: utitur autem Strabo multis locis Callini hujus auctori-
 tate: itemque alii. Casaub.

20. ἐκ δῆμος Τρώων, ὅς νῦν ὁ Ξυπετεῶν λέγεται] Satis constat Xypeteonem esse δῆμον Atticæ: quare suspecta mihi sunt vehementer illa verba ἐκ δῆμος Τρώων. An legendum est, ἐκ δῆμος τινὸς δὲ
 ἔν, Ξυπ., cum dicit ὅς νῦν, satis arguit locum esse mendosum. De

Teucro hoc et adventu ejus in Phrygiam ex Attica locus est egregius apud Dionys. Hal. libr. pr. c. 61. Edit. Oxon. τέτον, ait, videlicet τὸ Τεύκρον, ἄλλοι τε ποδοί, καὶ φανόδημος, ὁ τὴν Ἀττικὴν γράψας ἀρχαιολογίαν, ἐκ τῆς Ἀττικῆς μετακινήσας φασὶν εἰς τὴν Ἀσίαν, δῆμος Ξυπετεῶνος ἄρχοντα. Idem.

Ibid.] Mendum in Strabone non suspicor. Hic enim tantum quorundam sententiam producit δῆμον Ξυπετεῶνα olim Teucris fuisse sedem; et originem hujus opinionis a nomine vetusto, δῆμος Τρώων, deducit. Nullum sensum in emendatione δῆμος τινὸς invenio. F.

34. χαρίον δὲ καὶ τὸ Ἀλῆσιον πεδῖον ἔμεγα ἐν τοῖς τοῦ Λεκτοῦ] Scribendum est, ΕΝΤΟΣ τοῦ Λεκτοῦ, ut infra, p. 872. lin. 1. F.

35. καὶ τὸ Τραγασαῖον ἀλοπήγιον] Lego, Τραγασαῖον, ut apud Stephanum, Plinium, et Athenæum, qui de his salinis mira narrat. Qui Troadem incolunt (ait ille) poterant olim quoties libitum esset Tragafæo sale uti: postquam vero Lysimachus salinis illis tributum imposuit, defecit illico sal: quod cum miratus esset Lysimachus et locum immunem esse concessisset, rursus ibi sal reperi cepit. Pollux, l. vi. c. 10. Vide in Athen. Deipn. Animad. l. iii. c. 1. p. 149. Casaub.

et salinae Tragesææ apud Hamaxitum, ubi sal sponte sua cogitur spirantibus Etesiiis. Apud Lectum ara est duodecim deorum, quam Agamemnon dicitur posuisse. Hæc omnia sunt in conspectu Ilii, intra ducenta aut paulo plura stadia: itemque ab altera parte quæ circa Abydum: tamen paulo propinquior est Abydus. Ubi Lectum circumflexeris, urbes Æolensium nobilissimas videbis, excipietque sinus te Adramyttenus, ad quem Homerus majorem Lelegum partem collocat, et Cilices, qui quidam sunt gemini. Ibi etiam Mitylenæorum est litus, Mitylenæorum quosdam pagos habens in continente positos. Eundem sinum etiam Adramyttenum appellant. Nam dorsum, quod a Lecto ad Idam porrigitur, supra primas situm est sinus partes, in quibus primum positos Lelegas poeta facit. De his quanquam dictum est supra, nunc tamen addamus, Pedasum urbem ab Homero quandam nominari, quæ Altæ paruerit,

Altæ, qui Lelegum rex est in bella ferocum,

Pedasum excelsam prope Satnioenta gubernans.

Et hodieque ostenditur locus, urbe vacuus. Quidam non recte scribunt, sub Satnioente, quasi urbs sub monte Satnioente sita esset: neque enim ullus ibi mons eo nomine exstat, sed fluvijs, ad quem urbs fuit condita, quæ nunc est deserta. Fluvium poeta nominat:

Satnion insiliens rigida tum perculit hasta

Enopidem: Nais peperit quem candida quondam

Enope nympa gravis: cum buccera pasceret ille

Armenta ad ripas undosi Satnioentis.

Et rursum,

Ad ripas habitabat aquosi Satnioentis,

Pedasum excelsam —

Satnioentem, qui posterius illa loca incoluerunt, Saphnioentem appellaverunt: magnus est torrens: memorabilem fecit Homerus, dum nominavit. Hæc loca contermina sunt agro Dardanio et Scepsio, tanquam alia quædam Dardania: inferiora autem Affiis nunc sunt et Gargariis, usque ad mare, quod Lesbum alluit, continenturque Antandrio, Cebrenio, et Hamaxiteo limitibus. Supra Hamaxitum quidem Neandria sita est, cujus incolæ

τὸ ^a Τραγεσαῖον ἀλοπήγιον αὐτόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον πρὸς ^b Ἀμαξίτῳ. Ἐπὶ δὲ τῷ Λεκτῷ βαμὸς ^c τῷ δῶδεκα θεῶν δέικνυσι καλεῖται δ' Ἀγαμέμνονος ἱδρυμα. ^e ἐν ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ ὅτι τὰ χωρία ταῦτα, ὡς ἐν ἀλγεκοσίῳις τειδίῳις, ἢ μικρῷ πλείουσιν ὡς δ' αὐτὸς καὶ τὰ περὶ Ἀβυδὸν ἐκ πατέρων μέρους, μισρὸν δ' ὅμως ἐγγυτέρω ἢ Ἀβυδὸς. Κάμφαντι δὲ τὸ Λεκτὸν, ^d ἐλλογμώταται πόλεις τῷ Αἰολέων, καὶ ὁ ^e Ἀδραμυττινὸς κόλπος ἐκδέχεται, ἐν ᾧ τὰς πλείους τῷ Λελέων κατοικίζων ὁ ποιητὴς φαίνεται, καὶ τὰς Κίλικας διτλὺς ὄντας. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῷ Μιτυληναίων ὅτιν ἀγαλὸς, κόμας πινὰς ἔχων τῷ καὶ τῷ ἡπειρῶν τῷ Μιτυληναίων. Τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν ἢ γὰρ ἀπὸ τῷ Λεκτῷ ῥᾶχίς ἀνατείνουσα πρὸς τῷ Ἰδῶν ὑπερκεῖται τῷ πρῶτον τῷ κόλπῳ μερῶν ἐν οἷς πρῶτον τὰς Λελέας ὁ ποιητὴς ἱδρυμένης πεποίηκεν. Εἰρηται δὲ περὶ αὐτῷ καὶ πρῶτον καὶ νῦν δὲ πρὸς Ἀλφειὸν, ὅτι Πήδασον πινὰ λέγει πόλιν αὐτῶν ὑπὸ Ἀλφειῷ τε-
20 ταγμύων,

* Ἀλφειῷ, ὅς ^h Λελέας φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει,

Πήδασον ἀπῆλυσαν ἔχων ὅτι Σατνιόεντι.

Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἐρημὸς. Γεφύροισι δὲ πίνες ὅτι εὔ ὑπὸ Σατνιόεντι, ὡς ὑπὸ ὄρεϊ Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως. ὅθεν δ' ὅτιν ὅρος ὀνταῦθα ⁱ Σατνιόες πρὸς ἀπορροήμενον. Ἀλλὰ ποταμὸς ἐφ' ᾧ ἱδρύται ἢ πόλις. νῦν δ' ὅτιν ἐρημὸς. Ὀνομάζει δὲ τὸν ποταμὸν ^k ὁ ποιητὴς.

† Σάτνιον οὔτασε, δουρὶ ^m μετάλμνος ὀξυόεντι,

ⁿ Ἡνοπίδην, ὃν ἀρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων

^o Ἡνοπι βυκολέοντι παρ' ^p ὄχθας Σατνιόεντος.

Καὶ πάλιν,

‡ Ναιε δὲ, Σατνιόεντος εὐρρεῖται παρ' ^q ὄχθας,

Πήδασον ^r ἀπηνίλῳ. —

35 Σατνιόεντα δ' ὕστερον εἶπον· οἱ δὲ Σαφνιόεντα· ἐπὶ δὲ χείμαρρος μέγας· ἄξιον δὲ μνήμης πεποίηκεν ὀνομαζὼν ὁ ποιητὴς αὐτόν. Οὔτοι δ' οἱ τόποι συνεχεῖς εἰσι τῇ Δαρδανίᾳ καὶ τῇ Σκηπίᾳ, ὥστερ ἄλλη τις Δαρδανία· ταπεινότερα δὲ. Ἀσίων δ' ὅτι νῦν καὶ Γαργαρέων, ἕως τῆς καὶ Λέσβου θαλάττης, ἀπὸ ἐκέρχοντα τῇ τε Ἀντανδρίᾳ, καὶ τῇ Κεβρυνίᾳ, καὶ Νεανδρίᾳ, καὶ Ἀμαξιτίᾳ. Τῆς μὲν γὰρ Ἀμαξιτῆς Νεανδρίαις

* Iliad. φ'. ver. 86.

† Ibid. ξ'. ver. 443.

‡ Ibid. ζ'. ver. 34.

^a Τραγεσαῖον Efc. Mosc.

^b Ἀμαξίτων Par. 1.

^c Scripti, ἐν ἐπόψει τοῦ Ἰλίου. Marg. Cas. ἐν ἐπόψει δὲ τοῦ Ἰλίου Par. 1.

Med. 4. ἐν ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ Efc. ἐν ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ Mosc.

^d ἐλλογμώτατοι Med. 3.

^e Ἀδραμυττινὸς Par. 1.

^f τῷ δεῖσθ

Efc. Mosc. ^g Malim, τεταγμένον. Marg. Cas. sic Med. 4.

^h Λελέας Med. 3. 4.

ⁱ Σατνιόεις Med. 3. 4.

^k ὁ ποιη-

τῆς defunt Par. 1. Med. 4.

^l Σάτνιον γδ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^m μετάλμνος ὀξυόεντι defunt Med. 3. 4. Efc.

ὀξυόεντι deest Par. 1. 5.

ⁿ Οἰνοπίδην Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc.

^o Οἰνοπι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^p ὄχθας

Med. 3. 4. Efc.

^q ὄχθας Par. 1. Med. 4.

^r ἀπηνίλῳ Med. 4. Efc.

^s Scripti, τῇ τότε. Marg. Cas. sic Par. 1.

Med. 4. ^t Ἀντανδρία Mosc.

35. Σατνιόεντα δ' ὕστερον εἶπον· οἱ δὲ Σαφνιόεντα] Sic habet Aldi codex, quem sumus secuti. Nam οἱ δὲ legit etiam Eustathius, qui pro οἱ δὲ dixit τινές: veruntamen si ita legendum est, videtur pro Σατνιόεντα paulo aliter esse legendum, ut significetur facta mutatio in ea voce duplici modo. Xylander legit, εἶπον οἱ τῇδε Σαφνιόεντα: quod non damno. Casaub. Ibid.] Aldi lectio inepta, sed Xylander sensum restituit.

Lego, Σατνιόεντα δ', οἱ ὕστερον εἶπον Σαφνιόεντα. F.

39. ταπεινότερα δὲ] Hic etiam Xylander interpunctionem sequor. Sensus est, Ea loca ad Satnioentem Dardanio et Scepsio agro contigua sunt, sicut altera Dardania; humiliora autem ad urbes Assum et Gargara pertinent, (quæ maritima sunt loca) quorum territoria ad occasum Hamaxitum, ad ortum Antandrum habent. Idem.

ὑπέρκεινται, καὶ αὐτοὶ ὄντες ^b Λεκτὸς ἐντὸς ^c μεσογαίης-
 περὶ τε καὶ πλησιότεροι τῷ Ἰλίου διέχουσι ὃ ἐκείτων
 καὶ τετράκοντα σταδίους· τῶν δὲ κατὰ περὶ Κεβρηνίους
 τῶν δὲ Δαρδάνιους, μέχρι Παλαίσκηφας, καὶ αὐ-
 τῆς τῆς Σκήφας. Τὴν δὲ Ἀντανδρον Ἀλκαῖος μὲν
 καλεῖ ^d Λελέων πόλιν·

Πρῶτα μὲν καὶ Ἀντανδρος Λελέων πόλιν.

Ὁ δὲ Σκήφος ἐν ταῖς παρακειμέναις πόσιν, ὥς
^e ἐκπίπτει ἀν εἰς τὴν τῆς Κιλίκων οὗτοι γὰρ εἰσι
 συνεχεῖς τοῖς Λελέξιν ^f μᾶλλον, πῶς τὸ νότιον πλῆθος
 τῆς Ἰδίας ἀφορίζοντες· λατρεῖν δ' ὁμοῦ καὶ οὗτοι, καὶ οἱ
 τῇ παραλίᾳ συνάπτοντες μᾶλλον τῇ κατὰ Ἀδρα-
 μύτιον. Μετὰ ^h δὲ τὸ Λεκτὸν τὸ Πολυμήδιον ὅστι
ⁱ χωρίον ἐν τετράκοντα σταδίοις· εἴτ' ἐν ὀγδοήκον-
 τα ἄλλος μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης· εἴτ' ἐν ἑκα-
 τὸν καὶ τετράκοντα ^k τὰ Γάργαρα· καίτα δὲ τὰ
 Γάργαρα ἐπ' ἄκρας ποίσεως τὸν ἰδίως Ἀδραμυτ-
 τίων ^m καλόμενον κόλπον, λέγεται γὰρ καὶ πᾶσα
 ἡ ἀπὸ Λεκτὸς μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τῶν
 ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ἐλεατικός περιλαμβάνεται· ἰδίως
 μὲντοι ⁿ φασὶ τῶν Ἀδραμυττίνων τὸν κλειόμενον
 ὑπὸ ταύτης τε τῆς ἄκρας, ἐφ' ἣ τὰ Γάργαρα, καὶ
 τῆς Πυρραῖς ἄκρας περισφαιρομένης· ἐφ' ἣ καὶ Ἀ-
 φροδίσιον ἱδρυταί· πλάτος δὲ τῆς γῆματός ἐστιν ἀπὸ τῆς
 ἄκρας ὅτι τῆς ἄκρας, διάστημα ἑκατὸν καὶ ἑκοσι σταδίων.
 Ἐντὸς δὲ ἡ τε Ἀντανδρός ἐστιν ὑπερκειμένην ἔχουσα
 ὄρεα, ὃ καλεῖται Ἀλεξάνδρεια, ὅπερ τὰς θεὰς κρη-
 νῆ φασιν ὑπὸ τῆς Πάριδος, καὶ ὁ Ἀσπανεὺς τὸ
 ὑποτόμιον τῆς Ἰδαίας ὕλης· ὧστε καὶ ἀφ' ἧς
 κατὰγοντες τοῖς δεομένοις. Εἴτα Ἀστυρὰ κόμη καὶ
 ἄλλος τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἄγιον. Πλησίον
 δ' εὐθὺς τὸ Ἀδραμύτιον, Ἀθηναίων ἀποικίος, πόλις
 ἔχουσα καὶ λιμένα καὶ ναύσταθμον. Ἐξω δὲ τῆς κόλπης
 καὶ τῆς Πυρραῖς ἄκρας ἡ τε Κισθῆνη ὅστι πόλις ἔρημος,
 ἔχουσα λιμένα· ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῇ μεσογαίᾳ, τὸς τε
 τῆς χαλκῆς μέταλλον, καὶ Περπερήνα, καὶ Τράριον,

ipfi quoque intra Lectum sunt, magis in mediter-
 ranea et versus Ilium vergentes: distant enim
 centum triginta stadiis. Supra hos Cebrenii sunt:
 inde Dardanii usque ad Palæscepfin et ipsam Sceps-
 fin. Antandrum certe Alcæus Lelegum urbem
 vocat:

Principio Antandrus Lelegum urbs est.

Scepsius eam in circumjacentibus numerat, ita
 ut in Cilicum regionem excidere videatur: hi enim
 contigui sunt Lelegibus, austrinum maxime litus
 definientes. Humiles tamen sunt et hi, et qui ad
 oram maris Adramyttio vicinam propius accedunt.
 Nam post Lecton est Polymedium vicus, intra
 quadraginta stadium: post alia octoginta, lucus
 supra mare parvus: deinde intra centum qua-
 draginta, Gargara. Sita sunt Gargara in promonto-
 rio, quod sinum efficit, qui proprie Adramyttenus
 dicitur. Etenim hoc nomine dicitur etiam tota
 maris ora quæ a Lecto est usque Canas, etiam
 Elaiticus complectens sinum: peculiariter autem
 Adramyttenum sinum nuncupant, qui promonto-
 rio, cui insita sunt Gargara, et alio Pyrrha includi-
 tur, cui Pyrrhae impositum est Veneris templum.
 Latitudo oris a promontorio ad promontorium est
 trajetibus centum viginti stadiorum. Intus est An-
 tandrus cum monte superne imminente, cui Alex-
 andria nomen, ubi controversiam dearum a Paride
 aiunt esse disceptatam. Tum Aspaneus, cædua
 silvæ Idææ pars: materiam enim eo devehentes,
 requirentibus divendunt: sequitur Astyra pagus,
 et lucus Astyrenæ Dianæ sacer. Hinc est Adra-
 myttium, Atheniensium colonia, portum habens et
 navium stationem. Extra sinum et Pyrrham pro-
 montorium Cisthena est oppidum desertum, por-
 tum habens. Supra in mediterraneis æris fodina
 est, et Perperena, Trarium, alique id genus pagi.

^a αὐτὸς Efc. ^b ἐντὸς Λεκτὸς Med. 3. 4. ^c μεσογαίης Par. 1. Med. 3. 4. Br. Efc. Mosc. ^d λέγων Efc. Mosc. ^e καὶ
 deest Med. 3. 4. ^f ἐκπίπτει Par. 1. ^g μᾶλλον deest Par. 1. Med. 4. ^h δὲ Med. 3. ⁱ χωρίον τι Par. 1. 5. Med. 3. 4.
 Mosc. ^k τὰ deest Med. 3. 4. Efc. ^l Ἀδραμυττίνων Med. 3. et ita semper scribitur cum unico τ. ^m καλούμενον deest Med. 3.
ⁿ τοῦτον φασιν Med. 3. 4. Mosc. ^o Ἀδραμυττίνων Par. 1. ^p Πάριος Efc. ^q Ἀστυρηνῆς Par. 1. Med. 4. ^r καὶ deest Med. 3.
^s Περπερήνα Par. 1.

8. ἐν ταῖς παρακειμέναις πόσιν] Παρακειμέναις, videlicet Lele-
 gum ditioni. Casaub.

15. εἴτ' ἐν—τετράκοντα τὰ Γάργαρα] Ptolemæi περιήγησις hæc
 est, Troadis, Alexandria Troas, Lectum promontorium, Assum,
 Phrygiæ minoris Gargarum. Hodie apud Ptolemæum in omni-
 bus editionibus Græcis Latinisque legitur Ἰάργαρον pro Γάργαραν:
 quam turpem mendam nondum fuisse animadversam valde mi-
 ror. Idem.

26. Ἐντὸς δὲ ἡ τε Ἀντανδρός ἐστιν] Antandrum in intimo finis
 recessu collocat, non autem in mediterraneo. Hæc urbs, ait
 Stephanus, (qui Aristotelem citat) prius Edonis, deinde Cimme-
 ris, vocabatur, ab Edonis et Cimmeriis ibi vicissim sedes haben-
 tibus. Plinius huic convenit. Si tamen hoc verum est, Virgi-
 lius male Antandron in belli Trojani seculo appellat. Esse famam
 incertam fateor, quod Polymnestora hac urbe Priamus dona-
 verit, cum Polydorum ad eum miserit, et exinde nomen, quasi
 ἀντὶ ἀνδρός, ducitur. Hoc autem non poetam culpa liberat, qui
 aliam famam sequitur; et Polymnestora procul abhinc ponit.
 Antoninus, in Itinerar. distantiam Antandri ab Adramyttio
 m. p. 31, ab Alexandria Troade m. p. 35 fecit. Thucydides,

in lib. iv. et alibi, plura de Antandro retulit, et hinc locum
 fuisse munitum et finitimis commodissimum judico. Alias de
 origine nominis Antandri fabulas, si placet, in Mela exquirat
 lector. (lib. i. c. 18.) F.

27. ὅπερ τὰς θεὰς κρηνῆ φασιν ὑπὸ τοῦ Πάριδος] Diodorus Si-
 culus, lib. xvii. p. 491. t. ii. Edit. 1604. de Ida monte lo-
 quens, μέγιστον δὲ ὑπάρχον τὸ κατὰ τὴν Ἑλλάσποντον ἔχει, καὶ τὸ μέσον,
 ἀντρον δεοπεπέης, ἐν ᾧ φασὶ κρηνῆ τὰς θεὰς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. i. e.
 Et altitudine cæteros ad Hellepontum sitos exsuperans in medio sui
 specum diis aptum habet, ubi Deas Alexandri iudicium subisse
 perhibent. Fabula ex poetis et Luciano notissima. Casaub.

28. τὸ ὑποτόμιον τῆς Ἰδαίας] Virgilius, si de Antandri nomine
 errat, postea recte habet,

classēque sub ipsa

Antandro et Phrygiæ molimur montibus Idæ. Æn. l. iii. ver. 6.
 Nam hoc ὑποτόμιον prope urbem collocat Strabo. F.

30. Εἴτα Ἀστυρὰ κόμη] Mela Chrysam inter Antandrum et
 Astyram habet: (lib. i. cap. 18.) sed in hoc, ut opinor, errat.
 Idem.

32. τὸ Ἀδραμύτιον] Hodie Adramitti dicitur. (D'Anv.) Idem.

Deinceps in litore sunt Mitylenæorum pagi Coryphantis, Heraclea, post Attea, inde Atarneus, Pitana, et Caici ostia: quæ jam ad Elaiticum sinum pertinent loca: et in opposita continente est Malea, sinusque usque ad Canas reliquas. Sed nos de singulis rursus differamus, quæ memoratu digna præterivimus: ac primum de Scepsi. Antiqua Scepsis, (*id est enim Palæscepsis*) supra Cebrenem sita fuit juxta excelsissimam Idæ partem ad Polichnam: nomen hoc habuit, five alias, five quod e loco illo longissime posset circumspici: siquidem barbarica ejus ætatis nomina sunt ad Græci sermonis exigenda rationem. Deinde urbs sexaginta stadia deorsum translata est in eam, quæ nunc est Scepsis, a Scamandrio Hectoris, et Ascanio Æneæ filio, ac duæ hæ familiæ diu Scepsi regnasse traduntur: venit postea urbs in paucorum potestatem: secundum hæc Milesii se Scepsis adjunxerunt in civitatem, et popularis reipublicæ administratio est instituta: nihilominus tamen qui ex istis erant familiis, reges sunt appellati, ac suos peculiare habuerunt honores. Postmodo Antigonus Scepsios Alexandriam traduxit: dimisit deinde in suam eos rursus patriam Lysimachus. Arbitratur Demetrius Scepsius patriam suam fuisse Æneæ regiam, medio sitam loco inter Æneæ ditionem et Lyrnessum, in quam dicatur fugisse Achille persequente: sic enim loquitur Achilles,

*Non venit in mentem tibi, quo te tempore solum
Idæis instans de montibus exagitarim,
Veloci te calce premens —*

Hinc te Lyrnessum fuga pertulit: hanc ego cepi —
Cæterum huic de Scepsis auctoribus ac principibus sermoni non consonant ea, quæ de Ænea vulgo memorantur. Hunc quidem bello superstitem fuisse perhibent, propter inimicitias quæ ei cum Priamo erant,

Nam Priamo graviter semper succensuit iste,

καὶ ἄλλαι τοιαῦται κατοικίαι. Ἐν δὲ τῇ περὶ τῆς ἑρμῆος, αἱ τῆς Μιτυληναίων^a καὶ Κορυφαντῆς τε καὶ Ἡρακλείας^b καὶ μὲν ταῦτα Ἀττεᾶ^c εἴτ' Ἀταρνεὺς, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τῆς Κάρου ἐκβολαὶ ταῦτα δ' ἤδη τῆς^d Ἐλαίτων κόλπος· καὶ ἐστὶν ἐν τῇ περὶ τῆς Ἡ^e Μηλέας, καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κανῶν κόλπος. Λέγων δὲ ἀναλαβόντες^e δεῖ τῆς κατὰ πάλιν, εἰ πὶ περὶ τῆς μνήμης ἄξιον, καὶ περὶ τὸν δεῖ τῆς Σκήψως. Ἐπὶ δ' ἡ μὲν πάλαι Σκήψις ἐπ' ἄνω^f Κέβριμος^g καὶ τὸ μετεωρότατον^h τῆς Ἰδῆς ἐγγὺςⁱ Πολίχνης· ἐκαλεῖτο δὲ τότε Σκήψις, εἴτ' ἄλλως, εἴτ' ἀπὸ τῆς περὶ τῆς ἐνὶ τῷ τόπον· εἰ δὲ τὰ περὶ τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ τότε ὀνόματι^k ταῖς Ἑλλησπιδῶν καὶ ἐτυμολογείσθαι φωνῶν· ὕστερον δὲ κατωτέρω σταθμοῖς ἐξήκοντα εἰς τὴν νῦν Σκήψιν μετακινήσασθαι ὑπὸ^l Σκαμανδρίᾳ τε τῆς Ἐκτορος, καὶ Ἀσκανίᾳ τῆς Αἰνείας πατρὸς· καὶ δύο γένη ταῦτα βασιλεύσαι πολὺν χρόνον ἐν τῇ Σκήψι λέγεσθαι· μετὰ ταῦτα δ' εἰς ὀλιγαρχίαν μετέστησαν, εἴτα^m Μιλήσιοι συνεπολιτεύθησανⁿ αὐτοῖς, καὶ δημοκρατικῶς^o ἤκουον· οἱ δ' ἄπὸ γένους ὁδὸν ἤθον ἐκαλοῦντο βασιλεῖς, ἔχοντες πᾶσι τιμῶν· εἴτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν συνεπόλισε τῆς Σκήψως Ἀντίγονος· εἴτ' ἀπέλυσε Λυσίμαχος, καὶ ἐπαγγέλλον εἰς τὴν οἰκίαν. Οἶσται δ' ὁ Σκήψιος καὶ βασιλεῖον^p τῆς Αἰνείας γεγονέναι τὴν Σκήψιν, μέσσην οὖσαν^q τῆς ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ, καὶ Λυρνησοῦ, εἰς τὴν φυγεῖν εἰρηται διακόμιμος ὑπὸ τῷ Ἀχιλλέως· φησὶ γὰρ ὁ Ἀχιλλεύς,

* Ἡ δ' ἐμὴ μνήμη ὅτε πέρ σε, βοῶν ἀπο μῆνον ἔοντα,
30 Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἔαχεσσι πόδεσσι, —
Κεῖθεν δ' εἰς Λυρνησοῦν ὑπέκφυγες, αὐτὰρ ἐγὼ[†]
Πέρσαι, μεθορμηθεῖς —
Οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Σκήψως λόγῳ τῷ λεχθέντι νῦν τὰ περὶ τῆς Αἰνείας θρυλλέμενα. Περιγένοισθαι γὰρ δὴ τῶν φασιν ἐκ τῆς πολέμου ἀπὸ τῶν περὶ Πριάμον δυσμένειαν,
† Αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμύωε δῖω,

* Iliad. v. ver. 188, et 191.

† Ibid. v. ver. 460.

a Scripti libri, κατοικίαι. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. Med. 4. ex correct. b Scripti, Ἐλαίτα. Marg. Caf. c καὶ Efc. d Πολίχνη Efc. e ταῖς deest Efc. f Μιλήσιους. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bro. Efc. Mosc. g ἀπὸ τῆς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. h οἰκίαν Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. i Πέρσαι Par. 1. 5.

5. καὶ ἐστὶν ἐν τῇ περὶ τῆς Μηλέας, καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κανῶν κόλπος] Περαῖαν hic Xylander interpretatur oppositam continentem: et sane id sæpe vox illa significat, at non hoc loco; sed ulterio-rem potius oram trans Caicum: neque hoc veterem interpretem latuit. Non dubito autem quin, pro ἡ Μηλέα, sit legendum, ἡ Ἐλαία: quod ex his verbis, quæ paulo post sequuntur, intelligimus, ubi, postquam ostia Caici similiter ut hic commemoravit, subjicit, ἐν δὲ τῷ περὶ τῆς Κάρου δόδεκα τῶν ποταμῶν γαδίης, Ἐλαία, πόλις Αἰολικῇ. Mox εἴτ' ἐν ἑκατὸν σταδίους ἡ Κάνη. Fuit quum suspicarer Μηλείαν successisse loco Μαλίας, quod fuit promontorium Lesbi νοτιώτατον, Canis oppositum, ut docet paulo post Strabo: verum id non placet, et omnino de hoc ita censeo ut supra exposui. Casaub.

Ibid.] Chandlerus legendum esse ἡ Μαλία judicat. Et certe hæc verba ἐν τῇ περὶ τῆς κατὰ πάλιν ad terram oppositam referuntur. Xylan- dri tamen versio in opposita continente mendosa est, nam Malea

b καὶ deest Med. 4.

c Ἀρνεὺς Med. 3. Efc. Mosc. Eἰταρνεὺς d Μηλέας Par. 1. Μελέας Par. 5. Med. 3. 4. Μελία Efc. Μελέα Mosc. e Scripti, Σκαμανδρίᾳ. Marg. Caf. sic Par. 5. f Scripti quidam, αὐτοῖς Med. 4. g Scripti, ἠκέντο. Marg. Caf. sic Par. 5. h γεγονέναι τοῦ Αἰνείου Mosc. i τῆς τε

est insulae Lesbi promontorium. F.

11. εἴτ' ἀπὸ τῆς περὶ τῆς ἐνὶ τῷ τόπον] Vides ut confundat τὸ σκέπτεσθαι cum σκήπτειν. Est vero prudentissimum consilium quod subjicit, in vocibus barbaris non esse rimandas etymologias græcicas: quo si usi essent Græci plerique, minus se nobis propinassent ridendos. Nunc contra, vox nulla est tam barbara, et a linguæ Græcæ sono aliena, quam non facile Græcorum grammaticorum senatus jure civitatis donet. Taceo nunc eorum demantiam, qui e lingua Teutonica aut Cimbrica, ceu oceano, reliquas omnes derivant. Casaub.

22. εἴτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν συνεπόλισε] Supra docuit perpetuas fuisse inter Scepsios et Cebrenios inimicitias: itaque cum Antigonus utroque in eandem urbem ejus frequentandæ causâ migrare coegisset, egerunt cum Lysimacho Scepsii, ut sibi liceret avitas sedes repetere. Idem.

Οὐνεκ' ἄρ' ἐοδὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἐπὶ πτεσσε, τὸς δὲ συνάρχοντας Ἀντιωρίδας, καὶ αὐτὸν τ' Ἀντήνορα. Διὰ δὲ Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν. Σοφοκλῆς γοῦν ἐν τῇ ἀλώσει τῷ Ἰλίῳ, ὅτι παρδαλέαν φησὶ περὶ τῆς θύρας. Ἐν Ἀντιώρῳς ὡρεθῆναι σύμβολον ἔσ' ἀπόρ- 5 θητον εἶναι τὴν οἰκίαν. Τὸν μὲν οὖν Ἀντήνορα, καὶ τὸς παῖδας μετὰ τῷ ὡραγενόμενων Ἐνετῶν εἰς τὴν Θράκην περὶ τῶν καὶ κείθεν διαπεσεῖν εἰς τὴν λεγόμενὴν καὶ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετὴν. Τὸν δὲ Αἰνείαν μετ' Ἀγχίστου τῷ πατρὸς καὶ τῷ πατρὸς Ἀσκα- 10 νίῳ λαὸν ἀφ' ἑσθίας πλεῦσαι καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν Μακεδονικὸν Ὀλυμπόν φασιν· οἱ δὲ περὶ Ἐμ- πύκειαν τῆς Ἀρχαδίας κτίσαι Ἐμπίαν, ἀπὸ Κάπυος γένοντα τὸν πολίσματι· οἱ δ' εἰς Αἰγέαν καὶ ἄρα καὶ Σικελίας οὐκ ἔλυνται. Τρῶες καὶ Ἐρυκὰ καὶ 15 Διλύδαον καὶ λαοὺς περὶ Αἰγέαν προσ- αχρεῦσαι, Σκάμανδρον, καὶ Σιμόντα· ἔνθεν δ' εἰς τὴν Λατίνην ἐλθόντα μένειν κατὰ πλὴν τὸ κελεύον μένειν, ὅπως ἂν τὴν τρέψαν καταφάγοι συμβῆναι δὲ τοῖς Λατίνοις περὶ τὸ Λατίνιον τῆτο, ἄρτι με- 20 γάλου τεθέντος ἀπὸ τραπεζῆς, καὶ ἀπορίαν, καὶ ἄμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέασιν. Ὁμηροῦ μύθοι συνηγορεῖν ἑδαιτέρως ἔοικεν, ὅτι τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγ- τῶν τῆς Σικελίας λεχθεῖσιν. Ἐμφάνει γὰρ μεμε- νηκότα τὸν Αἰνείαν ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ διαδεδομένον 25 τὴν ἀρχὴν, καὶ διαδεδομένα παρὰ πᾶσιν αἰσῶν τὴν διαδοχὴν αὐτῆς, ἡφανισμένου τῷ τῷ Πριάμῳ γένους.

* Ἡδὲ γὰρ Πριάμῳ γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων,

Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει,

Καὶ παῖδες παῖδων, τοὶ καὶ μετόπισθε γένωνται.

Οὕτω δ' οὐδ' ἡ τῷ Σκαμανδρίῳ διαδοχὴ σώζοιτ' ἂν. Πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς ἑτέροις διαφωθεῖ τοῖς μέ- χρι καὶ Ἰταλίας αὐτῷ τῷ πλάνῳ λέγεσθαι, καὶ αὐτῷ ποιῆσαι τὴν καταστροφὴν τῷ βίῳ. Τινὲς δὲ γράφουσιν, 35 Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας γένος πάντες ἀνάξει,

Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας γένος πάντες ἀνάξει,

Quod sibi præclaro nullum deferret honorem
Eximium—

etiam collegas ejus. Antenoridae, et ipsum Anteno- rem, propterea quod Menelaum hospitio is exce- pisset. Sophocles quidem in exscidio Ilii ait pardi pellem fuisse foribus Antenoris appositam, qua tes- fera domum ejus immunem a direptione esse sig- nificaretur. Proinde Antenorem cum filiis et He- netis sibi adjunctis in Thraciam evasisse, indeque 10 in Venetiam, quæ nunc dicitur, apud Adriam per- venisse. Æneam cum Anchisa patre et Ascanio filio hominum collecta multitudine abnavigasse. Alii eum fedes posuisse aiunt apud Olympum Ma- cedoniæ, alii apud Mantineam Arcadiæ Capuas condidisse, nomine oppido a Capy facto: alii ad Ægestam Siciliæ cum Elymno Troë trajecisse, et occupasse Erycem ac Lilybæum, fluviosque circa Ægestam denominasse Scamandrum et Simoën- tem; venisse inde in Latium, monituque oraculi 20 ibi confedissee, quod manere ibi jubebat, ubi men- sam comedisset: id ei in Latio apud Lavinium usu venisse, cum ob inopiam magnus panis loco men- sæ positus, una cum injectis ei carnibus esset de- voratus. Homerus neque his adstipulari videtur, neque iis, quæ de Scepsis auctoribus dicta sunt. Innuit enim Æneam mansisse in Troja, inque reg- num successisse, et id per successionem ad filiorum filios propagasse, cum stirps Priami esset abolita:

Nunc etenim Priami stirpem Saturnius odit,

30 Fortis at Æneas in Troës sceptrum tenebit,—

Et nati natorum, et qui nascentur ab illis.

Hoc pacto ne Scamandrii quidem successio servabi- tur. Multo magis hæc discrepant ab iis, qui usque in Italiam vagatum eum dicunt, et ibi vitam cum 35 morte commutasse. Quidam scribunt,

At genus Æneæ cunctis dominabitur oris,

* Iliad. v. ver. 306.

^a αὐτοῦ Par. 5. ^b παρδαλείαν Par. 1. Med. 3. 4. παρδαλείαν Efc. Mosc. ^c τεθῆναι Efc. ^d MSS. λεγόμενων. In aliis deest. Marg. Caf. λεγόμενων Par. 5. Med. 3. παραγενόμενων deest Par. 1. Med. 4. ^e Αἰνετῶν Mosc. ^f Εἰνετῶν Med. 3. 4. fed Med. 4. postea corr. Αἰνετῶν Mosc. ^g Μαντινίαν Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^h Καπίας ἀπὸ Κάπυος Efc. Mosc. ⁱ Τρῶι deest Efc. deerat quoque Mosc. postea infer. ^k Λιλύδαον Med. 3. 4. Efc. Mosc. fed Mosc. habet Διλύδαον ex correct. ^l καταφάγη Par. 1. 5. Med. 4. ^m MSS. τῇ Λατίνῃ. Lego, δ' ἐν τῇ Λατίνῃ. Marg. Caf. δ' ἐν τῇ Λατίνῃ Par. 1. Med. 4. δὲ τῇ Λατίνῃ Med. 3. ⁿ ἀπειρίαν Par. 1. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^o ἀνάσσει Par. 1. Med. 3. 4. ^p παῖδων παῖδες Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^q τοὶ καὶ ^r γίνονται Med. 3. ^s νῦν δὲ δὴ defunt Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^t Αἰνείας Efc. Mosc. ^u ἀνάσσει Med. 4.

15. Ἐλύμῳ] Pro Elymno vide an sit Elymus legendum. Confule ad hæc Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. i. cap. 52. Xyland.

Ibid. σὺν Ἐλύμῳ Τρῶι] Scribe, Ἐλύμῳ. Virgilius, Æn. l. v. ver. 73.

Hoc Elymus facit, hoc ævi maturus Acestes,

Hoc puer Ascanius—

et ita alii appellant. Casaub.

18. κατὰ τὴν λόγιον τὸ κελεύον μένειν, ὅπως ἂν τὴν τραπεζῆν κατα- φάγοι] Notum illud summi vatis, Æn. l. iii. v. 255.

Sed non ante datam cingetis mœnibus urbem,

Quam vos dira fames, nostræque injuria cædis,

Ambesas subigat malis absumere mensas.

Vide Dionysium Halicarnassensem, libro i. Idem.

19. συμβῆναι δὲ τοῖς ΛΑΤΙΝΟΙΣ περὶ τὸ Λατίνιον τῆτο] MSS. τῇ Λατίνῃ. Unde Casaubonus corrigebat, ἐν τῇ Λατίνῃ. Sed ve- rius credo, ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΗΣ. T.

20. ἄρτι μεγάλη τεθέντος ἀπὸ τραπεζῆς, καὶ ἀπορίαν] Virgilius, Æn. l. vii. v. 109.

Instituuntque dapæ, et adorea liba per herbas

Subjiciunt epulis, (sic Jupiter ipse monebat)

Et cereale solum pomis agrestibus augent.

Consumptis hic forte aliis, ut vertere morsus

Exiguam in Cererem penuria adegit edendi,

Et violare manu malisque audacibus orbem

Fatalis crusti, patulis nec parcere quadris. Casaub.

21. κατὰ ἀπορίαν] Κατὰ ἀπειρίαν mallet, et ἐν ante τοῖς Λατίνοις injicerem: non enim Latinis, sed Æneæ comitibus hoc accidit. Oraculum exstat et alibi, et Æneid. l. iii. v. 255. et mensæ vo- rata, l. vii. v. 109. Xyland.

23. συνηγορεῖν ἑδαιτέρως] Οὐδὲ τίς τις forte. Idem.

36. Αἰνείας γένος] Virgil. Æn. l. iii. v. 97.

Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris,

Et nati natorum—

Anon.

3. Σωκρατικοὶ

Et nati natorum —

ad Romanos id referentes. Protulit Scepsis Socraticos Erastum et Coriscum, et Neleum Corisci filium, qui auditor fuit Aristotelis et Theophrasti, et hujus etiam bibliothecam successionem nactus est, in qua Aristotelis etiam fuit bibliotheca: nam Aristoteles suam Theophrasto tradidit, cui et scholam reliquit. Primus omnium, qui nobis sunt noti, Aristoteles bibliothecam conductis libris composuit, idque Ægypti reges facere docuit. Theophrastus bibliothecam Neleo tradidit. Is libros Scepsin translatos posteris suis reliquit, ineruditibus hominibus, qui incurie positos sub clavibus retinuerunt; cumque Attallicorum regum studium intellexissent, quibus Scepsis parebat, conquirentium libros ad instruendam Pergami bibliothecam, sub terra suos in fossa quadam occultaverunt. Ibi ab humore et blattis vitiatos tandem, qui ex ea erant stirpe, Aristotelis Theophrastique libros Apelliconti Teio magna pecunia vendiderunt. Tenebatur is Apellico librorum amore, quam philosophiæ studio majore: itaque erosarum particularum quærens instauratorem, in nova libros transtulit exempla, lacunas non recte implens, ediditque libros mendorum plenos. Ufu venit peripateticis antiquis, qui post Theophrastum vixerunt, cum omnino libris carerent, paucosque duntaxat, præcipue exotericos, haberent, ut nulla de re exquisita pertractando eam philosophari possent, sed tantum de propositis disputarent. Posterioribus ab eo tempore, quo libri isti sunt editi, facilius fuit philosophari et Aristotelem imitari: quanquam ob mendorum multitudinem cogenter multa probabiliter modo dicere. Multum huc etiam Roma contulit, (statim enim a morte Apellicontis Sylla cum Athenas cepisset bibliothecam illius recepit: quæ cum huc esset allata, Tyrannio a bibliothecæ præfecto obtinuit, ut sibi eorum usus permitteretur, homo Aristotelis studiosus) et librorum venditores nonnulli ineptis usi librariis, neque cum exemplari descripta comparan-

Καὶ παῖδες παίδων —

τὰς Ῥωμαίους λέγοντες. Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως οἱ τε Σωκρατικοὶ γεγονόσιν, Ἐραστὸς καὶ Κορίσκος, καὶ ὁ τῷ Κορίσκῳ υἱὸς Νηλεὺς, ἁνὴρ Ἀριστοτέλους ἡκουσμένος καὶ Θεοφράστου, ἀφ' οὗ καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῷ Θεοφράστῳ, ἐν ᾗ ἡ αὐτῇ καὶ ἡ τῷ Ἀριστοτέλει τῆς ἐαυτοῦ Θεοφράστῳ παρέδωκεν, ᾧ περ καὶ τὴν σχολὴν ἀπέλιπε, ὡς ὅτε ὦν ἴσμεν συναγαγὼν βιβλία, καὶ διδάξας τὰς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης συντάξιν. Θεόφρατος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν ὁ δ' εἰς Σκήψιν κομίσας τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἱ κατόλκιστα εἶχον τὰ βιβλία, ἐδ' ὅτι μελῶς κείμενα. Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν τοῖς αὐτοῖς τῷ Ἀττάλικῳ βασιλέων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητῶντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγᾷ βιβλιοθήκης, καὶ τῆς ἐκρυψάν ἐν διάρῳ τινί. Ὑποδὲ νοτίας καὶ σιτῶν κακώθεντα, ὅτε ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τῆς γένους Ἀπελλίωντι τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀργυρίων, τὰ τε Ἀριστοτέλους, καὶ τὰ Θεοφράστου βιβλία. ἦν δὲ ὁ Ἀπελλίων φιλόβιβλος μᾶλλον, ἢ φιλόσοφος. διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφον καὶ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν ἐκ αὐτοῦ, καὶ ἐξέδωκεν ἀμαρτάνων πλήρη τὰ βιβλία. Σιωπῶν δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μὲν Θεόφραστον ὅλως οὐκ ἔχουσι τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχον φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις ληκυθίζειν. τοῖς δ' ὑπερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προήλθεν, ἀμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν, καὶ Ἀριστοτελεῖν, ἀναγκάζεσθαι μὲν τοῖς πολλοῖς εἰκότως λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν. πολλοὶ δὲ εἰς τὸ καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο (εὐδὺς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλικόντος τελευτήν, Σύλλας εἴλε τὴν Ἀπελλικόντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἐλὼν. δεῦρο δὲ κομιοῦσαν, Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὢν, θεραπείας τὸν ὅτι τῆς βιβλιοθήκης) καὶ βιβλιοπώλαι τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλον-

^a ἁνὴρ καὶ Par. 1. 5. Med. 3. Esc. Mosc. et Med. 4. ex correct. Med. 3. ^b τὴν σπουδὴν defunt Esc. Mosc. ^c Ἀπελλίωντι Mosc. Med. 3. 4. ^d Scripti, εἰκότα. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Br. Esc. Mosc. ^e ἐκ ἔχουσιν ὅλως ^f προσελάβετο Par. 1. 5. Med. 4. ^g ἦν Par. 1. Med. 3. 4. ^h ἐλὼν δεῦρο κομιοῦσαν Par. 1. ἐλὼν δεῦρο κομιοῦσαν Med. 4. ⁱ MSS. διεχειρίσατο. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

3. Σωκρατικοὶ γεγονόσιν, Ἐραστὸς καὶ Κορίσκος] Laertius inter Platonis discipulos refert Ἐραστον καὶ Κορίσκον Σκήψιους. Casaub. Ibid. καὶ ὁ τῷ Κορίσκῳ υἱὸς Νηλεὺς] Neleum fuisse auditorem Aristotelis, et Theophrasti condiscipulum, ex Laertio intelligimus. Idem.

5. διαδεδομένος δὲ τὴν βιβλιοθήκην τῷ Θεοφράστῳ] Norunt omnes eruditi et quod Athenæus ait, libro primo, c. 2. Neleum hunc Aristotelis libros διατηρῆσαι, et quæ de eodem Neleo, itemque de Apelliconte, et de Tyrannione, a Plutarcho narrantur in vita Syllæ: Athenæus iterum, libro quinto, c. 14. p. 214. quam fuerit hic Apellicon φιλόβιβλος pluribus docet. Idem.

8. πρῶτος ὢν ἴσμεν συναγαγὼν βιβλία] Athenæus, l. i. p. 3. Polycratem et Piliſtratum celebrat, qui ante Aristotelem libros congeſſerant. Aristoteles autem forte omnium primus Bibliothecæ συντάξιν docuit. Athenæus in hoc libro diversimodo hanc historiam refert, sed Strabo multo verisimilior, quocum Plutarchus in Sylla convenit. F.

27. ἀλλὰ θέσεις ληκυθίζει] Notum est, λήκυθος valere vas oleo unguentoque servando factum. Inde tamen ad alias res osten-

dendas transferebatur: ut Cicero quoque cepit hoc nomen, in primo libro epistolarum ad Atticum, quum ait, Totum hunc locum, quem ego varie meis orationibus, quarum tu Aristarchus es, soleo pingere; de flamma, de ferro, (nostri illas ληκυθες) valde graviter pertexuit. Sed etiam Plinius, in secunda epistola libri primi, cujus hæc sunt verba: Non tamen omnino M. nostri ληκυθες fugimus, quotiens paulum itinere decedere non intempestivis amoenitatibus admonebamur. Appellat autem (ni fallor) Cicero ληκυθες, locos communes summo artificio expositos, et in quibus exornandis arcule illæ adhibitæ sunt. Nam in Bruto quamvis Græcum nomen non ponat, idem videtur significasse, ita de Catonis oratione loquens. Intelliges nihil illius lineamentis, nisi eorum ornamentorum, quæ inventa nondum erant, florem et colorem defuisse. Esc. Petr. Viſtor. Variar. lection. lib. xxv. c. 7.

Ibid.] Θέσεις ληκυθίζει est, theses elucubrare. Cum enim ait, Peripatetici nihil habuerint, in Aristotelis scriptis, unde solerter Philosophiam ejus tractarent, quasdam theses multo labore expoliverunt. F.

τες, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῷ εἰς πρᾶσιν
 γραφομένων βιβλίων, καὶ ἐνθάδε, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ·
 αὖτις μὲν ἂν τῶν ἀποχρησίων. Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως
 καὶ ὁ Δημήτριος ὅστις, ἔμμενόμεθα πολλάκις, ὁ τὸν
 Τρωϊκὸν ἀφαιρῶν Ἰεσησιόμηνος γραμματικὸς, καὶ
 τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονὼς Κρότητι καὶ Ἀριστάρχῳ· καὶ
 μετὰ τῶτον Μητροδώρου, ἀνὴρ ὃς τῷ φιλοσόφῳ με-
 τὰ βελονικῶς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν βίον, καὶ ῥητορεύων το-
 πλέον ἐν τοῖς συγγράμμασιν· ἐχρήσατο δὲ φρασίας
 πνι χαρμητῆρι καμῶ, καὶ ἡ κατεπλήξατο πολλούς· διὰ
 δὲ τὴν δόξαν ἐν Ἐκαρχιδόνι γάμου λαμπρῆς ὧν
 ὦν ἔτυχε, καὶ ἐχρημάτισε Ἐκαρχιδόνιος. Μιθριδά-
 τιν δὲ φερεμένης τὸν Εὐπάτορα, συναπῆρεν εἰς τὸν
 Πόντον σκένω μετὰ τῆς γυναίκος, καὶ ἐπιμήτην ἀφ-
 φερώντως, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς διχοδοσίας, ἐφ' ἧς οὐκ
 ἦν τῷ κρίνenti βελὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα. Οὐ
 μὲντοι διουτύχησεν, ἀλλ' ἐμπεσὼν εἰς ἐχθρὰν ἀδικο-
 τέρων ἀνθρώπων, ἀπέστη τῷ βασιλέως καὶ τὴν πόλιν
 Τιγράνῳ τὸν Ἀρμένιον φερεμένην· ὁ δ' ἀκόντα ἀνέ-
 πεμψεν αὐτὸν Εὐπάτορι φεύγοντι· ἦδη τὴν πόλιν
 νικῶν βασιλέα· καὶ δὲ τὴν ὁδὸν κατέστρεψε τὸν βίον,
 εἰδ' ὡς τῷ βασιλέως, εἰδ' ὡς νόστῳ λέγεται ὅτι
 ἀμφοτέρω. Περὶ μὲν τῶν Σκήψων ταῦτα.

Μετὰ δὲ Σκήψιν ἂν Ἀνδεῖρα καὶ Πιονία, καὶ ἡ
 Γαργαρίς· ἐπὶ δὲ λίθος αὖτις τὰ Ἀνδεῖρα, ὅς καὶ
 μῦθος, σίδηρος γίνεται· εἴτα μετὰ γῆς τινὸς καμινώ-
 θεις ἀποσάξει ψευδάργυρον· ἢ προσλαβούσα χαλ-
 κὸν τὸ καλούμενον γίνεται κράμα, ὃ τινες ὀρείχαλκον
 καλοῦσι· γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶ-
 λον. Ταῦτα δ' ὅτι τὰ χωρία, ἀ οἱ Λέλεγες κατε-
 χον, ὡς δ' αὐτὸς καὶ τὰ περὶ Ἄσσον. Ἐπὶ δὲ ἡ
 Ἄσος ἐρυμνὴ, καὶ εὐτρεχὴς, ἀπὸ θαλάσσης καὶ τῆς λι-

tes: quod et aliis accidit libris, qui exscribuntur
 vendendi causa et Romæ et Alexandriæ. De his
 quidem satis. Scepfi natus est et Demetrius gram-
 maticus, cuius sæpe mentionem fecimus, qui ca-
 talogum Homeri enarravit, æqualis Cratetis et
 Aristarchi. Et post hunc Metrodorus, qui e philo-
 sopho in civilem mutatus hominem, in suis scriptis
 plerumque rhetorum more differit, nova utens qua-
 dam dicendi forma, quæ ei apud multos. admira-
 tionem peperit: idque sua fama consecutus est, ut
 opulentam uxorem Carthaginæ pauper duceret, ac
 Carthaginensis appellaretur. Mithridatem autem
 colens Eupatorem, eum cum uxore in Pontum est
 comitatus, et ad summum ab eo honorem evectus:
 nam iudicis ei officium hic demandavit, a cuius
 sententia non liceret ad regem provocare. Non ta-
 men ad finem vitæ fortuna permanfit secunda: sed
 iniquorum hominum inimicitias intricatus, defecit
 a rege, cum ab eo legatus ad Tigranem missus esset
 Armenium, qui eum invitum Eupatori remisit,
 jam ex avito fugienti regno: in itinere autem mor-
 tuus est Metrodorus, sive regis opera, sive e mor-
 bo: utrumque enim fertur. Hæc quidem hætenus
 de Scepsis.

Post Scepsin Andeira sunt, et Pionia, et Garga-
 ris. Lapis est apud Andeira, qui ustus in ferrum
 transit: deinde cum quadam terra in camino ex-
 coctus, pseudargyrum (seu falsum argentum) stillat:
 cui ubi est æs additum, temperamentum fit quod
 vocant, et nonnulli orichalcum dicunt: nascitur
 pseudargyrum etiam apud Tmolium. Hæc sunt loca,
 quæ Leleges tenuerunt: ut et quæ circa Assum.
 Natura et arte munita est Assus, a mari et portu

^a οὐν Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

Esc. Mosc.

^d ἐχρημάτισε Med. 3.

^e βασιλείαν deest Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^f προσλαβὼν Med. 3.

^b Scripti, κατέπληξε. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4.

^c Χαλκηδόνιος Par. 5. Med. 3. 4. Esc.

^h Ἀνδερὰ Esc. Mosc.

^m τοῦ deest Par. 5.

^e Χαλκηδόνιος Par. 5. Med. 3. 4.

^f τῷ Εὐπάτορι Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ⁱ Πιονίας Par. 5. Med. 3. 4. Πιονίας Mosc.

^k Ἀνδερὰ

7. Μητροδώρος &c.] Hujus Metrodori meminit quoque Plinius, lib. xxxvi. cap. 6. Hic est Mamurra Catulli Veronensis carminibus profectus, quem Metrodorus Scepsius clarus, quam Catullus, dixit habere, quicquid habuisset Comata Gallia. Namque adjecit eum primum totis ædibus nullam nisi e marmore columnam habuisse. Ita eximium illud literarum decus, Jos. Scaliger, (Not. ad Catull. p. 24. Edit. Antv.) legit hunc locum, quo in toto Plinio, ut ait, non alius est corruptior. Idem nomen restituit, Ovid. l. iv. de Ponto Eleg. 14. ver. 37.

Non loca, sed mores scriptis vexavit amaris

Scepfius Aufonius, actaque Roma rea est.

Septius vulgo apud Ovid. legitur; sed in Libro Urfini erat Sceptius, teste Ciofanò. Scherpeze.

Ibid.] Adde Menagium in Diogen. Laert. lib. v. segm. 84. et Harduinum in indice Auctorum a Plinio citatorum, t. i. p. 120. Edit. Paris. 1685. v. Metrodorus. Anon.

Ibid.] Si Metrodorus Scepsius cognomen suum ab uxore duxerit, malim legere, cum MSS. Χαλκηδόνι et Χαλκηδόνιος. Carthago enim deleta fuit anno ante Chrif. 146, et Metrodori interitus circiter annum ante Chrif. 70 accidit, 76 annis exactis. Quocirca vix a Carthagine uxorem ducere poterat; Chalcedone autem urbe vicina matrimonium contraxisse haud incredibile. Hæreo tamen, quod Plinius originem cognominis aliunde ducat; Metrodorus Scepsius, cui cognomen a Romani nominis odio inditum est. (lib. xxxiv. c. 7.) Quippe hoc potius ad Carthaginem, quam ad Chalcedonem refert. F.

15. ἐφ' ἧς ἐκ τῇ κρίνenti βελὴ τῆς δίκης ἐπὶ τῷ βασιλείᾳ] Nemo non facile videt locum esse corruptum. Puto autem legendum,

ἐφ' ἧς ἐκ τῇ ἀναβολῇ τῆς δίκης ἐπὶ τῷ βασιλείᾳ. Est enim ἀναβολὴ τῆς δίκης sic dictum, ut ἀναβάλλειν τὴν δίκην, quod significat, provocare, et, ut loquuntur Jurisconsulti, appellare ab inferiore iudice ad superiorem. Ἀναφορὰν in hoc sensu passim leges. proprie a. id. ἔφεσις συν. Casaub.

17. ἀλλ' ἐμπεσὼν εἰς ἐχθρὰν ἀδικωτέρων ἀνθρώπων] Plutarchus in Lucullo fufius hanc historiam refert, et adjicit commentaria quædam Mithridatis esse reperta, a quibus eum Metrodori mortem decrevisse patuit. Hujus si inerat Metrodoro suspicio, non mirum est quod ad Tigranem defecerit. Legationem hanc a Strabone memoratam Plutarchus hoc modo describit: cum ad Armeniam missus esset, ut subsidium contra Romanos peteret, Quid suades, Metrodore, ait Tigranes? Cui respondit legatus, ὡς μὲν φερεμένης κελεύειν, ὡς δὲ σύμβουλος ἀπαγορεύειν. Hæc Mithridati prodidit Tigranes, et ob hæc, ait Plutarchus, Mithridates eum occidi jussit. Tigranes mortuum funere splendido honestavit, quem vivum prodiderat. F.

24. καὶ Πιονία] Plinius, l. v. c. 30. Pionitas commemorat. Casaub.

28. τὸ καλούμενον γίνεται κράμα, ὃ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι] Quis hanc battologiam in optimo scriptore ferat? Τὸ καλούμενον ὃ τινες καλοῦσι. Equidem non dubito vel post καλούμενον aliquod deesse verbum, vel tollenda certe esse hæc τὸ καλούμενον. Stephanus sic locum exprefsit, εἴτα κράμεις χαλκῷ ὀρείχαλκος γίνεταί. (Vide gloss. et apud Festum v. Aurichalcum, Schol.) Idem.

31. Ἐστὶ δὲ ἡ Ἄσος] Assus postea Apollonia est appellata, teste Plinio, l. v. c. 30. Assum etiam Ptolemæus et reliqui Geographi vocant. Idem.

rectam et longam habens adscensionem: ut convenire ei videatur Stratonici citharœdi,

Affon eas, propere exitium si tu tibi quæris.

Portus magno aggere constructus est. Hinc natus fuit Cleanthes, stoicus philosophus, qui Zenoni Citiensi in schola successit, et eam Chrysippo Solensi reliquit. Ibidem etiam Aristoteles commoratus est ob adfinitatem cum Hermea tyranno. Fuit is Hermeas eunuchus, cujusdam mensarii famulus: cumque venisset Athenas, Platonem audivit et Aristotelem. Reversus inde tyrannidem in Atarnenses et Affios machinanti domino focium se præbuit: post ei successit, accivitque Aristotelem et Xenocratem, eorumque curam habuit: Aristoteli etiam filiam sobrini nuptum dedit. At Memnon Rhodius, Persarum eo tempore administer atque dux, simulata amicitia, Hermeam ad se vocavit, sub nomine hospitii et simulatorum negotiorum, comprehensumque ad regem misit: ibi Hermeas suspendio adfectus periit: philosophi evaserunt, fugientes e locis, quæ Persæ obtinebant. Myrsilus Affum a Methymnæis conditam ait: Hellanicus Æolicam facit urbem: ut Gargara quoque et Lamponia Æolidis fiant, nam ab Affiis condita sunt Gargara, non satis bene habitatoribus instructa: nam e Mileto colonos eo miserunt reges eam evacuant: itaque Demetrius Scepsius ait eos de Æolensibus semibarbaros factos. Homeri ætate omnia ista Lelegum fuerunt, quos Cares nonnulli appellant, Homerus distinxit,

Ad mare sunt Cares, et curvo Pæones arcu,

Et Leleges, et Caucones.—

Diversi ergo a Caribus Leleges habitabant inter Æneæ ditionem et Cilices poetæ: ab Achille autem evastati, in Cariam transiverunt, et occupaverunt quæ circa Halicarnassum sunt loca. Urbs, qua excefferunt, non exstat. In mediterraneis au-

μένος ὀρῆϊαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥτ' ἐπ' αὐτῆς οἰκείως εἰρησθαι δοκεῖ τὸ τῷ Στρατονίκε τῷ κitharιστῇ.

Ἄσσον ἴθ' ὅππεν ᾗσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.

Ὁ δὲ λιμὴν χόματι κατεσκεύασται μεγάλη. Ἐντεῦθεν ἦν Κλεάνθης ὁ σταῖκος φιλόσοφος, ὁ διαδεξάμενος τὴν Ζιῶνος τῷ^α Κιπέως χολλίῳ, κατὰ λιπὴν δὲ Χρυσίππῳ τῷ^β Σολεῖ· ἐνταῦθα^γ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε^δ μὲν τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον καὶ δέαν. Ἦν δὲ Ἑρμείας εὐνῆχος τραπέζιτε πρὸς οἰκείτης· γενόμενος δ' Ἀθιύησιν ἠκροόσατε καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότῃ συνετυράνησσε, πρὸς τὸν ὀπίθεμένῳ τοῖς πρὸ Ἀταρνεᾶ καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἐπειὶα διεδέξατο ἐκείνον, καὶ μετεπέμψατο τὸν τε Ἀριστοτέλῃ καὶ Ξενοκράτην, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει καὶ^ε θυγατέρα ἀδελφιδῷ συνώκησε. Μένων δὲ ὁ Ῥόδιος, ὑπὸ τῶν^ς τότε τοῖς Πέρσας, καὶ τρατηγῶν, παραπονησάμενος φίλιαν καλεῖ πρὸς αὐτὸν, ἑξείας τε οἰόματι, καὶ παραγμάτων παραπονητῶν χάριν· συλλαβὼν δ' ἀνέπεμψεν ὥς τ' βασιλέα, καὶ κεῖ κρεμασθεὶς ἀπ' ὤλετο· οἱ φιλόσοφοι δ' ἐσώθησαν, φεύγοντες τὰ χωρία, ἀ οἱ Πέρσαι κατέχον. Φησὶ δὲ Μυρσίλος Μηθυμναίων κτίσμα εἶναι τὴν Ἄσσον·^ς καὶ Ἑλλάνικος δὲ Αἰολίδα φησὶν ὅτε καὶ τὰ Γάργαρα, καὶ ἡ Λαμπωνία Αἰολέων· Ἀσίων γὰρ ἔστι κτίσμα τὰ Γάργαρα· ὅτε εὖ συνοικούμενα· ἐπὶ τοῖς γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰσῆλθον ἐκ Μιλήτης πόλεως ἐρημώσαντες^ς ἐκείνῃ, ὥστε ἡμιβαρβάρους γενέσθαι φησὶ Δημήτριος αὐτοὺς ὁ Σκύριος ἀπὸ Αἰολέων. Καθ' Ὅμηρον μέντοι ταῦτα πάντα ἦν Λελέων, οὓς πινες μὲν Κᾶρας ἀποφάνησιν, Ὅμηρος δὲ χωρίζει,

* Πρὸς μὲν ἄλλος Κᾶρες καὶ Παῖνες ἀγκυλότοχοι,

Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες.

Ἐτεροι^ι μὲν τοίνυν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν ἄκοιμι δὲ μετὰ τῷ^ς ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῷ^ς χαλκονομίῳ ὑπὸ τῷ ποιητῇ Κιλίκων· ἐκπορθηθέντες δὲ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλέως μετέστησαν εἰς τὴν Καρίαν, καὶ κατέσ-

* Iliad. κ'. ver. 429.

^α Κιπίως Efc. ^β βασιλεῖ Par. 5. ^γ δὲ deest Med. 4. Mosc. ^δ Scripti, τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. θυγατέρα ἀδελφοῦ Efc. Mosc. ^ε πότε Efc. Mosc. ^ς Scripti, ξείας τι ἅμα καί. Marg. Caf. sic Par. 5. Med. 3. Efc. Mosc. Ἑλλάνικος δὲ τι καὶ Par. 1. Ἑλλάνικος τι δὲ Med. 4. ^ι ἐκείνοι Efc. Mosc. ^ι μέντοι τῶν Med. 4.

2. τὸ τοῦ Στρατονίκε τῷ κitharιστῇ] Apud Stephanum, inverfis literis, Νικόστρατος hic vocatur, male. Stratonici faceti citharistæ non rara mentio apud veteres. Strabo iterum meminit libro sequenti: est autem parodia elegans Homericæ carminis Ἰλιάδ. ε'. Casaub.

6. Κλεάνθης] Cleanthis vitam descripsit Diogenes Laertius, l. vii. feg. 168. F.

8. ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε] Vide Laertium in vita, qui tamen Affi non meminit. Casaub.

16. καὶ θυγατέρα ἀδελφιδῷ συνώκησε] Veteres, τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ. Laertius sic, οἱ δὲ, καὶ κηδεῦσαι αὐτῆς, δόντα τὴν θυγατέρα ἢ ἀδελφιδῇ. Aristocles etiam aliter, vituperatum namque Aristotelem refert, ὅτι τὴν Ἑρμεία γήμει φέσει μὲν ἀδελφῇ, δετὴν δὲ θυγατέρᾳ Πυθιάδᾳ. Idem.

17. Μένων δὲ ὁ Ῥόδιος] Imo Mentor, de quo sic Diodorus Siculus, lib. xvi. pag. 449. t. ii. Edit. 1604. ἐτρατεύσατο δ' ἐπὶ

πρῶτον Ἑρμείαν, τὸ Ἀταρνεῶν τύραννον, ἀφιστηκότα τῷ βασιλεῖ, καὶ πολλῶν ἐχυρμάτων καὶ πόλεων κυριεύοντα· ἐπαγγελιάμενος δὲ αὐτῷ πείσειν τὸ βασιλεῖα, καὶ τῷ ἐγκλημάτων ἀπολῦσαι, συνῆλθεν εἰς λόγους, καὶ παρακρησάμενος αὐτὸν συνέλαβε. Dicitur autem ibi Mentor hic amicus fuisse Artabazi et Memnonis. Sed de Memnone Rhodio plura idem Diod. lib. sequenti. Idem.

21. καὶ κεῖ κρεμασθεὶς ἀπ' ὤλετο] Hunc Hermeam Aristoteles in Hymno bene noto luget,

— Ἀταρνεῶς ἑντροφός

Ἡλίου χήρῳσεν αὐγὰς— F.

25. Αἰολίδα φησὶν] Sic Mela, l. i. c. 18. Sequens tractus tangit Gargara et Affon, Æoliorum colonias. Idem.

29. ἡμιβαρβάρους γένεσθαι] Chandlerus hæc ad Homeri versum referre opinatur,

Νέστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων.

Il. β. v. 867.

Idem.

8. καὶ

χον τὰ πρὸ τῆς νῦν Ἀλικαρνασσὸν χώρα. Ἡ μὲντοι
νῦν ἁ ἐκλειφθεῖσα ὑπὸ αὐτῆς πόλις οὐκέτ' ἔστιν.
Ἐν δὲ τῇ μεσογείᾳ τῇ Ἀλικαρνασσέων τὰ Πήδασα
ὑπὸ αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις, καὶ ἡ νῦν ὁ χώρα
Πηδασις λέγεται· φασὶ δ' ἐν αὐτῇ καὶ οὐκὰς πόλεις 5
ἑκατόν· ὥστε καὶ τῆς Καρίας ἑ μεταρξέιν τῆς μέχρι
ἑ Μύνδου καὶ Βαργυλίων· καὶ τῆς Πισιδίας ἁ ἀποτέμ-
νεσθαι πολλὰ. Ὑστερον δ' ἅμα τοῖς Καροῖ στρατο-
νόμοι καταμερίσθησαν εἰς ὅλιον τὴν Ἑλλάδα, καὶ 10
ἠφάνισθη τὸ γένος· τῇ δ' οὐκὰς πόλεων τὰς ἐξ Μαύ-
σωλος εἰς μίαν τὴν Ἀλικαρνασσὸν συνήγαγεν, ὡς
Καλλιθένης ἰσορεῖ· Συναγέλα δὲ καὶ ἡ Μύνδον διε-
φύλαξε. Τοῖς δὲ Πηδασιεῦσι τέτοις, φησὶν Ἡρόδοτος,
ὅτε μέλλοι πᾶσι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι καὶ τοῖς πρὸ 15
οἰκοῖς, τὴν ἱερίαν τῆς Ἀθηνᾶς πύργονα γέναι· τρεῖς δὲ
συμβῆναι τὸ αὐτοῖς. Ἡ Πήδασον δὲ καὶ ἐν τῇ νῦν
Στρατονικέων πολίχινον ἔστιν. Ἐν ὅλῃ δὲ Καρίᾳ ὁ καὶ
ἐν Μιλήτῳ, Λελέων τάφοι, καὶ ἐρύματα, καὶ ἱχθυ-
κατοικίων, δέκνυται.

Μετὰ δὲ τῆς Λελέας τὴν ἐξῆς πρὸς ἑλλίαν ἔκειν
Κίλικες καὶ Ὀμμερον, ἦν ἡ νῦν ἔχουσιν Ἀδρα-
μυτινοὶ τε καὶ Ἀταρναῖται· καὶ Πιταναῖα μέχρι τῆς
ἐκβολῆς τῆς Καίης. Διήρηντο δ' εἰς δύο δυνατείας
οἱ Κίλικες, καθάπερ εἰπομένη, τὴν τε ὑπὸ τῷ Ἡε- 25
τίωνι, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μυώνηι. Τοῦ μὲν οὖν Ἡετί-
ωνος λέγει πόλιν Θήβην.

* Ὡχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος.

Ἡ τούτου καὶ τὴν Χρῦσαν τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθεὸς Ἀ-
πόλλωνος ἐμφαίνει, εἰπερ ἡ Χρυσὴς ἐκ τῆς Θήβης
ἐάλω.

Ὡχόμεθα γάρ (φησιν) ἐς Θήβην,

τὴν δὲ διεσφάμεν τε, καὶ ἤρμεν ἐνθάδε πάντα,

tem Halicarnassi Pedasa urbs fuit ab ipsis nomi-
nata, et nunc regio Pedasis dicitur. Octo urbes
aiunt in ea a Lelegibus frequentatas civibus, cum
olim illi multitudo hominum florent, ita ut
etiam Cariæ partem tenerent, quæ Myndum usque
et Bargylios porrigitur: bonam etiam Pisidiæ par-
tem occuparent. Postea cum Caribus in bellum
profecti divisi sunt per totam Græciam, et gens
ipsa deleta est: de octo autem urbibus sex Maufo-
lus in unam Halicarnassum conduxit, ut Callis-
thenes refert: Synagela et Myndum integras reli-
quit. Pedasensibus his, scribit Herodotus, et eorum
vicinis, si quid adversi impenderet, Minervæ antisti-
tam apud eos barbam edidisse: idque ter accidisse.
Etiamnum in ditione Stratonicensium est Pedasus
oppidulum: in tota autem Caria et Mileti osten-
duntur Lelegum sepulchra, castella, pagorumque
vestigia.

20 Proximum post Lelegas litus Cilices Homericæ
tenebant, quod nunc habent Adramytteni, Atar-
nitæ, Pitaneæ, usque ad Caici ostia. Divisi fuerunt
Cilices in duas, ut dixi, provincias, quarum una
Eetioni, altera Myneti pareret. Eetionis urbem
Thebam Homerus appellat,

Nos Theben, sacram urbem venimus Eetionis.

Huic etiam Chrysam adscribit, templum Sminthei
Apollinis, si quidem Thebæ capta fuit Chryseis:

30 addit enim,

Atque e direpta prædam asportavimus omnem,

Inter se recte quam divisere Pelasgi,

* Iliad. α'. ver. 366.

2 MSS. ἐκλειφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ' ἔστιν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ἐκλειφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ' ἔστιν. Par. 5.
Efc. ἐκλειφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ' ἔστιν. Med. 3. Mosc. 3. Ἀλικαρνασσέων Med. 3. 4. Mosc. 3. ὥστε καὶ τῆς Καρίας ἑ μεταρξέιν τῆς μέχρι
Par. 1. Med. 3. 4. ὥστε καὶ τῆς Καρίας ἑ μεταρξέιν τῆς μέχρι
Med. 3. 4. Μύνδου Med. 4. 4. Scripti, καταρξέιν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. 3. 4. τὰ
Par. 1. Mosc. 3. 4. Μύνδου Par. 1. Med. 4. Μύνδον Mosc. 3. 4. ὥστε μέλλοι Par. 1. 5. ἐπὶ μέλλοι Med. 4. 4. ἐπιτήδειον
Par. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. 3. 4. Πήδασος Par. 1. Med. 3. 4. 4. καὶ ἐν Μιλήτῳ defunt Efc. Mosc. 3. 4. 4. ἡν δὲ defunt Med. 3. 4. 4.
Mosc. 3. 4. Ἀδραμυτινοὶ Mosc. 3. 4. Ἀταρναῖται Par. 5. Med. 3. Efc. Mosc. 3. 4. Ἀταρναῖται Med. 4. 4. καὶ Πιταναῖα defunt
Med. 3. καὶ Πιταναῖα Med. 4. 4. τὴν defunt Med. 3. 4. 4. MSS. τούτου δὲ καὶ τὴν Χρῦσαν τὴν ἔχουσαν τὸ. Marg. Cas. sic
Par. 1. 5. Med. 4. τούτου δὲ καὶ τὴν Χρῦσαν τὸ Med. 3. Mosc. 3. 4. 4. γάρ φησιν defunt Med. 3. 4. 4.

8. καὶ Βαργυλίων] Bargylia vertendum, non Bargylios. Bar-
gylia enim urbis nomen Stephano, Polybio, aliis. Casaub.

13. Συναγέλα δὲ καὶ Μύνδον διεφύλαξε] Scribendum, Σαγάγλα.
Est enim vox Carica, quæ significat, si Latine vertas, monu-
mentum regis. Stephanus, Σαγάγλα, πόλις Καρίας, ἔνθα ὁ τάφος
ἦν τῆς Καρίας, ὡς δηλοῖ καὶ τὸν ὄνομα· καλεῖται γὰρ οἱ Καρίες σοῦαν τὸν τάφον,
γέλαν δὲ τὴν βασιλείαν. Idem.

Ibid. Σαγάγλα] Corrupte hæc vox scribitur pro Σαγάγλα,
quæ πόλις Καρίας, ἔνθα ὁ τάφος ἦν τῆς Καρίας, ὡς δηλοῖ γὰρ τὸν ὄνομα·
καλοῦσι γὰρ οἱ Καρίες σοῦαν τὸν τάφον, γέλαν δὲ τὴν βασιλείαν· ὁ πόλις,
Σαγάγλα. Holsten. in Stephan. pag. 302.

Ibid. Συναγέλα] Harduinus Θεάγγελα legit. (Plin. l. v. p. 276.
p. 10. Edit. Paris. 1723.) F.

14. Τοῖς δὲ Πηδασιεῦσι τέτοις, φησὶν Ἡρόδοτος] Herodoti verba
(lib. i. cap. 175.) sunt hæc, ἦσαν δὲ Πηδασιεῖς οἰκοῦντες ὑπὲρ
Ἀλικαρνασσὸς μεσογείαν· τοῖσι ὅπως τι μέλλοι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι, αὐτοῖσι
ταῖς καὶ τοῖσι περιόικοις, ἡ ἱερίη τῆς Ἀθηνᾶς πύργονα μέγαν ἔσχει·
τρεῖς σφὶ τούτου ἐγένετο. i. e. Pedasii, qui mediterraneam supra Hali-
carnassum colunt, aliique vicini maximam diligentiam adhibere fe-

runtur, ut eorum sacerdotes Palladis sacram barbam habent. Id
quod ter illis accidisse putatur. Idem Herodotus, Urania, (l. viii.
c. 104.) rem eandem narrat: quo loco scribendum est, τούτου δὲ
σφὶ τρεῖς ἡδὴ ἐγένετο, non δὲ, ut habent codices omnes. Tangit
historiam philosophus, Historiæ Animalium libro tertio, c. 11.
Τυνὴ δὲ, αἰτ', τὰς ἐπὶ τῷ γενεῖν ἑ φέρεται τρεῖς, πλὴν ὀλίγα ἐνίαις γίγ-
νεται, ὅταν τὰ καταμήνια ᾗ, καὶ οἷον ἐν Καρίᾳ ταῖς ἱεραῖς, ὁ δοκεῖ
συμβαίνει σημεῖον τῶν μελλόντων. i. e. Pili in mento mulieris non
prodeunt, nisi interdum pauci, cum menstrui cursus subsisterunt, et
ut in terra Caria mulieribus sacerdotibus evenire aiunt, quod divi-
nationis indicium interpretantur. Casaub.

19. Λελέων τάφοι, καὶ ἐρύματα, καὶ ἱχθυκατοικίων] Similiter
dixit, libro septimo, pag. 466. ostendi πολλὰ καὶ τῆς Καρίας τάφους
Λελέων, καὶ ἐρύματα, Λελέων καλεῖται. Idem.

24. Διήρηντο δ' εἰς δύο δυνατείας οἱ Κίλικες] Fortasse etiam in
tres, ait Strabo paulo post. Idem.

29. Τούτου καὶ τὴν Χρῦσαν τὸ ἱερὸν τῷ Σμινθεῖ Ἀπόλλωνος ἐμφαίνει]
Scribendum, omnino, cum veteribus libris, Τέτε δὲ καὶ τὴν Χρῦσαν
τὴν ἔχουσαν τὸ ἱερὸν τῷ Σμ. Ἀπ. ἐμφ. Idem.

Atridae eximium dantes Chryseida munus.

Urbem autem Mynetis Lyrnessum nominat: siquidem Achilles Mynetem et Epistrophum interfecit

Lyrnessum evastans, et claræ mania Thebes.

Itaque cum dicit Briseis,

— neque me plorare sinebas,

Cum meus a forti est occisus Achille maritus,

Atque evastata urbs clari miseranda Mynetis,

non intelligi debet Thebe, quæ Eetionis fuit, sed Lyrnessus: ambæ autem fuerunt in campo, qui deinde Thebes dictus fuit campus, de quo ob ejus præstantiam certamina fuerunt Lydis et Mysis ante, postea Græcis, qui eo e Lesbo et Æolide migraverunt. Nunc Adramytteni majorem partem obtinent: ibi enim Theba est, et Lyrnessus munitum natura castellum: ambæ sunt desertæ: distant ab Adramyttio hæc sexaginta, illa octoginta stadiis, in diversam partem. In Adramyttena est et Chrysa et Cilla, nunc Thebæ vicina. Locus est Cilla, in quo Apollinis Cillei est fanum, ac præterfluit ex Ida delapsus Cilleus fluvijs: sunt hæc juxta Antandriam. Sed et in Lesbo Cilleum ab hac Cilla nomen habet. Est et Cillæum mons inter Gargarum et Antandrum. Daës Colonensis ait, Cillei Apollinis templum primum Colonis fuisse positum e Græcis advectis Æolenibus. Chryse quoque Cilleum Apollinem dedicatum fuisse ferunt: idemne sit cum Smintheo, aut alius ab eo, incertum. Chrysa oppidulum fuit ad mare situm, portum habens: ibi erat Sminthei delubrum Apollinis, et Chryseis: paulo supra jacet Thebe. Locus nunc plane desertus est: fanum Cilicum translatum in eam quæ nunc est Chrysam ad Hamaxitum, cum Cilicum alii in Pamphyliam emigrassent, alii Hamaxitum. Qui imperitiores sunt præscarum historiarum, hic fuisse Chrysam et Chryseidem putant, Homerumque ejus loci facere mentionem. Atqui hic nullus est portus: Homerus autem dicit,

Illi intra portum cum pervenere profundum.

Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο^α μὲν σφίσιν ἦες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδᾴ^β καλλιπάρηον.

Τῇ δὲ Μύνητος τιμὴ Λυρνησσόν^γ ἐπειδὴ

* Λυρνησσὸν ἀξιοποθήσας, καὶ τείχεα Θήβης,

5 τὸν τε Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίτροφον ἀνείλεν Ἀχιλλεύς·
ὥστε ὅταν φῇ ἡ Βρισηΐς,

† Οὐδὲ μ' ἑασκες ὅτ' ἀνδρ' ἐμὸν ὦκός Ἀχιλλεύς

Ἐκτείνεν, πέτρην δὲ πόλιν γείοιο Μύνητος,

οὐ τιμὴ Θήβην λέγει ἀν, αὐτὴ γὰρ Ἡεπίωνος, ἀλλὰ

10 τιμὴ Λυρνησσόν· ἀμφοτέρω δ' ἦσαν ἐν τῷ κληθέντι

μετὰ ταῦτα Θήβης πεδίω, ὃ ἀπὸ τιμὴ ἀρετὴν ἀει-

μάχῃτον γενέσθαι φασί, Μυσοῖς μὲν καὶ Λυδοῖς τοῖς

πρώτερον, τοῖς δ' Ἑλλήσιν ὕστερον τοῖς^δ ἐποικίσεσιν

ἐκ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Λέσβου. Ἐχουσι δὲ νῦν

15 Ἀδραμυτῆνοί τὸ πλεόν· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Θήβη,

καὶ ἡ Λυρνησσὸς ἐρυμνὸν χωρίον· ἔρημοι δ' ἀμφοτέρω·

διέχουσι δὲ ἡ Ἀδραμυτῆς γαδίας ἡ μὲν ἐξήκοντα, ἡ

δὲ ὀγδοήκοντα·^ε καὶ ἡ ἐπὶ θάλασσα. Ἐν δὲ τῇ Ἀδρα-

μυτῆνῃ ἐστὶ καὶ ἡ Χρύσα, καὶ ἡ Κίλλα· πλησίον οὖν τῇ

20 Θήβης^β ὅτι νῦν Κίλλα τις τόπος^δ λεγόμενος, ἐν ᾧ

ἡ Κιλλὰς Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερὸν· ὡς φησὶ δ' αὐτὸς

ἐξ Ἰδῆς φερόμενος ὁ Κίλλεος ποταμός· ταῦτα δ'

ὅτι καὶ τὴν Ἀνδριάνα καὶ τὸ ἐν Λέσβῳ δὲ Κίλλεον

ἀπὸ ταύτης τῆς Κίλλης ὀνόμασαι· ἐστὶ δὲ καὶ^μ Κίλ-

25 λαίον ὅρος μετὰ τῷ Γαργάρων καὶ Ἀντάνδρᾳ. Φησὶ δὲ

Δάης ὁ^α Κολωνεύς ἐν Κολωναῖς ἰδρυθῆναι ὡρῶτον

ὑπὸ τῷ^δ ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλευσάντων Αἰολέων τὸ

τῷ^δ Κίλλεος Ἀπόλλωνος ἱερὸν· καὶ ἐν Χρυσῇ δὲ λέ-

γουσι Κίλλεον Ἀπόλλωνα ἰδρύσθαι· ἀδύλον, εἴτε τὸν

30 αὐτὸν τῷ Σμινθεῖ, εἴδ' ἕτερον· ἡ δὲ Χρύσα ὅτι θα-

λάττῃ πολίχνην ἦν ἔχον λιμένα· πλησίον δὲ ὑπερ-

κεῖται ἡ Θήβη· ἐνταῦθα δὲ ἦν καὶ τὸ ἱερὸν τῷ Σμινθεῖ

Ἀπόλλωνος, καὶ ἡ Χρυσῆς· ἡρήμωται^ρ δὲ ὁ χωρίον τε-

λέως· εἰς δὲ τιμὴν νῦν Χρύσαν τιμὴ^α καὶ Ἀμαξιτὸν

35 μεθιδρύσαι τὸ ἱερὸν τῷ Κιλίκων, τῷ μὲν εἰς τιμὴν

Παμφυλίαν ἐκπεσόντων, τῷ δὲ εἰς Ἀμαξιτὸν. Οἱ

δ' ἀπείροτεροι τῷ παλαιῶν ἱστορίων ἐνταῦθα τῇ Χρυσῇ

καὶ τῇ Χρυσήϊδᾳ γεγενέσθαι φασί, καὶ τῇ Ὀμῆρῳ τέττε^δ

τόπῳ μεμνηθῆναι. Ἀλλ' οὔτε λιμὴν ἐστὶν ἐνταῦθα· ἐ-

40 κείνος δὲ φησιν,

† Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμὴν πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο·

* Iliad. β'. ver. 691.

† Ibid. τ'. ver. 295.

† Ibid. α'. ver. 432.

^α μετὰ σφίσιν ὦς Ἀχαιῶν defunt Med. 3. ὦς Ἀχαιῶν defunt Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc. ^β καλλιπάρηον deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^γ Βρυσηΐς Mosc. ^δ ἐποικίσεσιν Par. 5. ^ε Ἀδραμυτῆς Med. 3. Ἀδραμυτῆς Med. 4. Esc. Mosc. ^ζ καὶ ἐπὶ θάλασσα defunt Med. 3. 4. ^η ἐπὶ deest Med. 3. ^θ Vulgo, λέγεται. Marg. Cas. sic Med. 3. Mosc. ^ι Vulgo, Κίλλεος. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Κίλλεος Par. 5. Mosc. ^κ αὐτὸν Par. 1. Med. 4. αὐτὸ Par. 5. ^λ Lego, Κίλλος. Marg. Cas. ^μ Κίλλεον Par. 1. Med. 3. 4. ^ν Κολωνεύς Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^ξ Κιλλὰς Mosc. ^ο δὲ νῦν Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^π κατὰ τὴν Med. 3. 4. ^ρ τῶν δὲ εἰς τὴν Ἀ. Bre. τῶν κατὰ Ἀ. Esc. τῶν δὲ κατὰ Ἀ. Mosc.

11. Θήβης πεδίω] Ita Livius, l. xxxvii. c. 19. Antiochus Adramytteum petit: agrum opulentum, quem vocant Thebes campum, carmine Homeri nobilitatum; neque alio ullo loco Asia major regis militibus parta est præda. F.

17. διέχουσι δὲ Ἀδραμυτῆς γαδίας ἡ μὲν ἐξήκοντα, ἡ δὲ ὀγδοήκοντα· καὶ ἡ ἐπὶ θάλασσα] Scribendum est, ἡ δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἡ Ὀκτογιντα et οὐλο. T.

19. καὶ ἡ Κίλλα· πλησίον οὖν] Interpres legit, καὶ ἡ Χρύσα καὶ ἡ Κίλλα· πλησίον τῆς Θήβης: quam lectionem non probo, et totum

locum ita lego, Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυτῆνῃ ἐστὶ καὶ ἡ Χρύσα, καὶ ἡ Κίλλα· πλησίον οὖν τῆς Θήβης ἐστὶ νῦν Κίλλα τις τόπος λεγόμενος, quam lectionem partim ex veteribus libris habemus, partim ex Eustathio, qui non semel hunc locum profert. Casaub.

22. ἐξ Ἰδῆς φερόμενος ὁ Κίλλεος ποταμός] Ex eodem Eustathio lego, Κίλλος ποταμός. Idem.

36. Οἱ δ' ἀπείροτεροι—ἐνταῦθα τῇ Χρυσῇ καὶ τῇ Χρυσήϊδᾳ γεγενέσθαι φασί] Inter hos Scylax, p. 36. Edit. Hudson. habet in Troade Ἀμαξιτὸν, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἵνα Χρύσης ἱεῖται. F.

15. ἐξήκοντα

οὐτ' ὅτι θαλάττῃ τὸ ἱερόν· ἔστιν· ἐκεῖνος δ' ὅτι θαλάττῃ ποιεῖ τὸ ἱερόν,

* Ἐκ δὲ Χρυσῆς πρὸς βῆ ποντοπόροιο,

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολὺμητις Ὀδυσσεύς,

Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ πῖθει —

ὅδ' ὁ Θήβης πλησίον, ἐκεῖνος δὲ πλησίον· ἐκεῖθεν ἔργον ἀλλοῦσαν λέγει τιμὴν Χρυσίδα. Ἀλλ' ὅδ' ὁ Κίλλα τόπος ἔδειξεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ χάρα δεικνύται· ὅδ' ὁ Κίλλας Ἀπόλλωνος ἱερόν· ὁ δὲ ποιητὴς συζεύγνυσιν·

† — Ὅς Χρῦσιν ἀμφιβέβηκας,

Κίλλαν τε ζαθέην —

ἐν δὲ τῷ Θήβης πεδίῳ δεικνύται πλησίον· ὁ, τε πλὴς ὑπὸ μὲν τῆς Κιλικίας Χρῦσης ὅτι τὸν ναύσταθμον, ἔξήκοντά περ σταδίων ὅσον ἡμερήσιος πῶς, ὅσον φάμεν) πλεύσας ὁ Ὀδυσσεύς· ἐκβὰς γὰρ εὐθὺ παρῖσι τιμὴν θυσίαν τῷ θεῷ, καὶ τῆς ἐσπέρας ὅτι περὶ βωμὸς μένει αὐτόθι· παρὶ δὲ ἀποπλεῖ ὑπὸ Ἀμαξιτῶ τὸ τρίτον δὲ μόλις τῷ λεχθέντος ἀφ' ἡμέρας ἔστιν, ὥστε παρὶν τῷ Ὀδυσσεὶ αὐθιμὲρ ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸ ναύσταθμον τελέσαντι τιμὴν θυσίαν. Ἔστι δὲ καὶ Κίλλα μῆμα περὶ τὸ ἱερόν τῷ Κίλλας Ἀπόλλωνος, χωμα μέγα· ἡνίοχον δὲ τῶν Πέλοπος φασὶν ἡγησάμενον τῷ τέλει, ἀφ' οὗ ἴσως ἡ Κιλικία, ἡ ἔμπαλιν. Τὰ οὖν περὶ τῆς Τεύκρου καὶ τῆς μύας, ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεύς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μύες, δένδρ μετενεκτέον. Παραμυθῶνται δὲ τιμὴν ὑπὸ μικρῶν ἐπὶ κλησιν τοιαύτοις ποί. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς παρόπλων, οὗς οἱ Οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, ἢ Κονοπιῶνα πημάσθαι παρ' ἐκεῖνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν· Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν Μελιούντα οἰκοῦσιν, ὅτι φθαρτικὸς τῷ ἀμπελοφάγων ἵππων καὶ δὴ παρ' ἐκεῖνοις μόνους τῷ Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γενέσθαι. Ρόδιοι δὲ ἐρυθρίαις Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν

Neque templum hic ad mare est, poeta autem ad mare ponit,

Pontivaga egreditur Chryseis pulchra carina,

Quam tunc Dulichius perduxit Ulysses ad aram,

5 *Inque manus caro patri dedit —*

neque prope Thebam: at Homericam prope fuit, nam inde abductam ait Chryseidem. Sed neque Cilla in Alexandrino agro ulla ostenditur, neque Cillæi templum Apollinis: at poeta conjunxit,

10 *Qui Chrysam, Cillamque tenes —*

at in Thebes campo propinqua visitur. Et navigatio a Cilicia Chrysa ad Naustathmon, sexaginta fere est stadiorum, unius diei: quantam videtur Ulysses confecisse. Nam navem egressus, statim sacrificium deo præbet: deinde vespera occupante, ibi pernoctat: mane avehitur. Ab Hamaxito autem vix tertium ejus intervalli est: itaque sic licuisset Ulyssi sacris operato eadem die ad naustathmum redire. Est etiam tumulus magnus pone fanum Cilleum Apollinis, monumentum Cilli cujusdam, quem ferunt Pelopis fuisse aurigam, ac principem in ea duxisse loca: a quo fortasse Ciliciæ nomen est, aut vicissim Enimvero quæ de Teucris et muribus traduntur (unde Smintheo nomen sit, quando Sminthii sunt mures) huc sunt transferenda. Excusant autem hanc a muribus denominationem talibus quibusdam exemplis. Nam Oetæi Herculem a locustis, quas Parnopes Græci, Kornopes ipsi nominant, Cornopionem appellatum venerantur, quod a locustis ipsos liberaverit. Ipoctonum Herculem Erythræi ad Meliunta accolentes colunt, quia ipes (vermes sunt a quibus vites corroduntur) exciderit: nam apud solos Erythræos ea vitium pestis non nascitur. Rhodii in sua regione

* Iliad. α. ver. 439.

† Ibid. ver. 37.

² Scripti, ἔστιν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ³ ἔπτακοσίων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

⁴ ἀπὸ δὲ Ἀμαξιτοῦ τὸ τρίτον μόλις Med. 3. Esc. Mosc. ⁵ Κίλλας Par. 1. Med. 4.

⁶ ὅτι Med. 3. 4. Bre. Esc.

⁷ ἡνίοχον Par. 1. Med. 4.

⁸ ἀφ' οὗ ἴσως ἡ Κιλικία, ἡ ἔμπαλιν. in MSS. hæc vox. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

⁹ γενέσθαι Par. 1. Med. 4.

¹⁰ ἐρυθρίαις Par. 1. ἐρυθρίαις Par. 5.

ⁱ οὖν Par. 5.

ⁱ Κιλλίου Med. 3. 4.

ⁱ δ

ⁱ ἀπὸ Ἀμαξιτοῦ δὲ τὸ τρίτον μόλις Par. 1. 5.

ⁱ τὸν τόπον Mosc.

ⁱ ἀπὸ τῶν Mosc.

ⁱ Κωνοπιῶνα Par. 1. Med. 4.

ⁱ αὐτοῖς Mosc.

ⁱ Deest

ⁱ ἵππων Med. 4. ex correct.

ⁱ μόνους

15. ἔξήκοντά περ σταδίων ἔστιν ἡμερήσιος πῶς] Manuscripti habent, ἔπτακοσίων περ σταδίων: quam lectionem confirmat quod ait esse ἡμερήσιον πλῆν. Nam si legas ἔξήκοντα, non recte dixerit Strabo id intervallum esse navigationem diei unius. Nam ita cum loquuntur veteres, intervallum longe majus intelligunt: fere mille stadiorum aut circiter, ut ad librum primum diximus. Casaub.

Ibid.] Lectionem ἔπτακοσίων probo, nam distantia in tabulis optimis stad. 600 exsuperat. Præterea, unius diei navigatio, fecundum Herodotum, stad. 700 æquat. F.

18. περὶ δὲ ἀποπλεῖ] Chandlerus interpunctionem Xylandri in hoc loco probat, periodo post ἀποπλεῖ posita; præterea quod paulo supra Hamaxiti distantiam ab Illo vix stad. 200 æquare affirmat, vide p. 871. Idem.

24. ἀφ' οὗ ἴσως ἡ Κιλικία, ἡ ἔμπαλιν] Lego, ἡ ἀνάπαλιν, ut apud Eustathium. Sensus est, aut ab hoc Cillo Ciliciam nomen invenisse, aut contra, nimirum a Cilicia Cillum hunc esse appellatum. Idem Eustathius etiam hic τῷ Κίλλας Ἀπόλλωνος scribendum esse docet, et hoc amplius falli nos si putemus hanc sententiam esse mutilam. Porro Ciliciam aiunt alii sic fuisse appellatam a Cilice, Agenoris filio, Phœnicis et Cadmi fratre:

vide Apollodorum. Casaub.

Ibid. ἡ ἔμπαλιν] Asteriscum adjeci: nam deest aliquid, nisi quis fortasse Ciliciam quandam cognomento ἔμπαλιν novit. Sane in Epitomis est, Cillam et Cilices ab hoc dictos Cillo. Paulo supra, pro lxx. stadiis, Eustathius habet lxx. Locum autem de Hercule Cornopione, et cæteris, ex Eustathio restitui, cum esset valde vitiatum. Eustathianam autem lectionem confirmant ea, quæ in Lexico ex aliis auctoribus sunt annotata, quæ miror Gyrardo non accessisse ad animum, qui hunc locum depravatum, quanquam non nominatim, in sua deorum historia adduxerit. Xyland.

26. ἐπεὶ δὲ σμίνθοι] Malim, ut apud alios, σμίνθοι. Casaub.

27. Παραμυθῶνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπὶ κλησιν τοιαύτοις ποί] Multa his apud Græcos similia, de quibus lege Clementem in Protreptico. Notus est et Accaronitarum deus Beelzebul, id est, μάγιστος, five muscarum deus. Idem.

31. Μελιόντα] Quid sit Μελιόν, non satis conjicio. Μελιόντα vel Maliunta mallem. Intelligo de Erythræis, quorum urbis in Bæotia meminit Plinius, l. iv. c. 7. qui a Maliaco sinu non ita procul absuerunt. Sed hæc est conjectura infirma. Xyland.

2. παρ

Erythibii Apollinis templum habent, ab rubigine frugum eversa sic dictum, quæ ipsis erythiba, alias erysibe dicitur. Ab Æolensibus qui in Asia sunt, Mystis Pornopion dicitur, cum Bæoti sic appellent Pornopas: et sacrificatur Pornopioni Apollini. Mysia ergo est circa Adramyttium. Ea urbs aliquando sub Lydis fuit: et nunc portæ Lydiæ visuntur Adramyttii, quod Lydi urbem eam condiderint. Mysiæ autem propinquum pagum: olim oppidum fuit, in cuius luco templum Astryrenæ Dianæ est, cui Antandrii religiose præfunt, quibus id est vicinius: distat ab antiqua Chrysa stadia viginti: cuius et ipsius in luco templum. Ibidem est et Achillis vallum. Inde ad quinquagesimum stadium Thebe est, deserta: quam Homerus sub Placo sitam ait silvosa. At neque Placos aut Plax (*tabulam aut ei similem planitiem interpretare*) ulla ibi est, neque silva superne imminet loco, quanquam sit ad Idam. Ab Astryris Thebe abest stadia ad septuaginta, ab Anderis ad sexaginta. Hæc autem omnia sunt nomina locorum desertorum, aut male habitatorum, aut fluminum torrentium... celebrata tamen sunt ob antiquas historias. Urbes sunt memorabiles Affus et Adramyttium. Bello Mithridatico male acceptum fuit Adramyttium. Nam prætor Diodorus in gratiam regis senatum occidit, cum quidem se Academicum philosophum, et causidicum, et rhetorem profiteretur interim: et quidem in Pontum etiam cum rege abiit: eo autem dejecto, pœnas ille dedit maleficio affectis, nam cum multa simul ei crimina intentarentur, turpiter seipsum inedia confecit, non ferens dedecus tantum, idque in nostra patria. Orator insignis Adramyttenus exstitit Xenocles, Asiaticæ de forma orationis, ea qua ullus alius vehementia, isque pro Asia ad senatum oravit, quo tempore ea Mithridatis partibus favere infimulata

τῇ χώρᾳ ἱερὴν, τῇ ἑρυσίβῳ καλοῦντες ἑρυσίβῳ παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μῆτις καλεῖται Πορνοπίων, ἔγωγε τὸς πόρνοπας καλοῦντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία σπονδεῖται Πορνοπίῳ Ἀπόλλωνι. Μυσία μὲν οὖν ἐστὶν ἡ περὶ τὸ Ἀδραμύττιον ἦν δὲ ποτε ὑπὸ Λυδῶν, καὶ νῦν Πύλαι Λύδια καλοῦνται ἐν Ἀδραμύττιῳ, Λυδῶν, ὡς φασί, τὴν πόλιν ἐκπικύπτων. Μυσίας δὲ Ἀστυρὰ τὴν πλησίον κάμην φασίν· ἡ δὲ πολίχνη ποτε, ἐν ἣ τὸ τῆς Ἀστύρηνος Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλλῃ, περὶ τὸν μεθ' ἀγιστείας ὑπὸ Ἀντιανδρίων, ἢ μᾶλλον γήτιν. Δέχει δὲ τῆς παλαιᾶς Χρύσης ἑκοσὶ σταδίας, καὶ αὐτῆς ἐν ἄλλῃ τὸ ἱερὸν ἐχρύσης. Αὐτὴ δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεῖος χεῖρα ἐν δὲ τῇ μεσογῆα ὑπὸ πεντήκοντα σταδίων ὅστις ἡ Θήβη ἔρημος, ἣν φασὶν ὁ ποιητὴς ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσει· ἔτε δὲ Πλακὸς ἢ Πλάξ ἐκεῖ π λέγεται, οὗτο ὑλὴ ὑπέρκειται, καὶ τοὶ περὶ τῇ Ἰδῇ Ἀστύρων δ' ἢ Θήβη δέχει εἰς ἐδοδμήκοντα σταδίας, Ἀνδείρων δὲ ἐξήκοντα. Πάντα δὲ ταῦτα ὅτι τὰ ὀνόματα τόπων ἐρήμων, ἢ φαύλων οἰκουμένων, ἢ ποταμῶν χειμάρρων, τεθρύλληται δὲ ἄλλὰ τοῖς παλαιᾶς ἱστορίας. Πόλεις δ' εἰσὶν Ἀξίόλογοι Ἀσσοῦ τε καὶ Ἀδραμύττιον. Ἡτύχιστε δὲ τὸ Ἀδραμύττιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βασιλὴν ἀπέσφαξε τῷ πολίτῳ Διόδωρος στρατηγὸς χειρίζομενος τῷ βασιλεῖ· περὶ τὸν αὐτὸν δ' ἄμα τῷ τε ἔξ ἀκαδημίας φιλοσόφῳ εἶναι, καὶ δίκας λέγειν, καὶ σοφιστεῖν τὰ ῥητορικά· καὶ δὴ καὶ σωμαπῆρεν εἰς τὸν Πόντον τῷ βασιλεῖ· χαλαρὸν δὲ τὸ βασιλέως, ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἄμα πολλῶν, ἀπεχερτέρησεν ἀχρῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἀνὴρ δὲ Ἀδραμύττινός ῥήτωρ ὁππρωῆς γεγέννηται Ξενοκλῆς, τῷ μὲν Ἀσιανὲς χεῖρα κτεῖναι ἀγωνιστῆς, εἰ τις ἄλλος, καὶ εἰρηκὼς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῆς συγκαλήτης, καὶ ὃν χαλρὸν ἀγίαν εἶχε Μιθριδατισμοῦ. Πρὸς δὲ τοῖς Ἀστυρῶν λίμνη καλεῖται Σάπρα

^a ἐρυσίβην Par. 1. 5. Med. 4. ^b ἐρυσίβην Par. 1. 5. Med. 4. ^c μῆτις τις Par. 1. Med. 3. 4. μῆτις τις Esc. Mosc. ^d Scripti, Πορνοπίων, et mox, Πάρνοπας, ac Παρνοπίωνι. Marg. Caf. Πάρνοπας Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. Πορνοπίωνι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. ^e Ἀστύρηνος Esc. Ἀστύρηνος Mosc. ^f οἷς Par. 1. 5. Med. 3. 4. ^g ἔρημος deest Par. 1. Med. 4. ^h ὑποπλάκῳ Med. 3. 4. ⁱ Scripti, ὑπόπλακος. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. ^k Ἀνδείρων Esc. ^l καὶ deest Med. 3. ^m τόπων Med. 4. ⁿ βλασφημίαν Esc. Mosc. ^o πόλει deest Esc. deerat Mosc. add. postea. ^p MSS. ἀγωνιστῆς δὲ, mutata distinctione. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

2. παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μῆτις καλεῖται Πορνοπίων] Quid est μῆτις? Non est dubium hanc vocem esse corruptam. Libri veteres habent, μῆτις τις, quod et ipsum corruptum esse liquet. Suspicio: legendum, μῆτις τις καλεῖται Π. ut sit sensus, quemadmodum apud Athenienses fuit Scirophorion mensis, a Scirade Minerva sic dictus, ita apud Æoles Asiaticos fuisse mensem unum Pornopionem dictum a Pornopio Apolline. Μῆτις autem est μῆτις apud Æoles, imo etiam alios Græcos: nam etiam Aristoteles ea voce usus in quarto de gen. animalium extremo. In veteribus quibusdam legitur Παρνοπίων, et Πάρνοπας, et Παρνοπίωνι. Sed quum videatur significare differre Bæotos aliquid in hac voce ab aliis, sitque certum Athenienses Πάρνοπας dicere solitos, puto sic scribendum, κα. Πορνοπ. ἔγωγε τοὺς Πάρνοπας καλεῖντων B. καὶ θ. συ. Πορνοπίωνι Ἀπ. Sic et veteres quidam. Cafaub.

Ibid. μῆτις] Quid autem sit illud μῆτις, non invenio. Interpres μῆτις legit: quid secutus, ignoro. Xylander.

Ibid.] Lego, cum Casaubono, μῆτις τις καλεῖται Πορνοπίων, sed cum MSS. lego postea Πάρνοπας, quos Æoles Asiatici Πάρνοπας vocaverunt. F.

Ibid.] Leg. μῆτις τις: sed vera lectio est μῆτις τις. Suidas, v. Πάρνοψ, Κώνωψ. Lege, μῆτις τις καλεῖται Πάρνοψ, οὕτω τὸς Πάρνοπας καλεῖντων Βοιωτῶν. Hinc Πορνοπίων Apollo, ut supra Κορνοπίων Hercules. Tour.

14. ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων] Id est, Thebe a Chrysa distat st. 50, Chrysa ab Astryra st. 20, nam infra docemur totam esse itad. 70 distantiam. F.

20. ποταμῶν χειμάρρων] Credo hoc dixisse, fluviorum aut torrentum eluvione ista loca deleta esse. Xylander.

Ibid.] Xylander hiatum in textu esse autumat. Nil autem, ut opinor, deest. Noster author, innuens, quam dubia et incerta sit Homericæ locorum designatio, ait omnia ista loca esse vel deserta, vel male habitata, et fluvios esse torrentes; quocirca cursus eorum incertior, quia rivi sæpe in alveos alios atque alios sensim procurrant. Haice ob rationes, si minus exactus Homerus existimandus foret, defectus tamen causam Strabo explicat. F.

32. γεγέννηται Ξενοκλῆς] Xenoclis Adramytteni Cicero meminit, in Bruto, cap. 91. Cafaub.

36. λίμνη καλεῖται Σάπρα Σαπράδωδος] Ita legitur in quibusdam

^a Σαπρεαδρώδης εἰς ῥαχιάδῃ τῆς θαλάττης ἀγαλὸν ὃ ἐκρηγμα ἔχουσα. Ὑπὸ δὲ τοῖς ^b Ἀνδείροις ἱερὸν ἐστὶ μητρὸς θεῶν ^c Ἀνδερῶν ἄγιον, καὶ ἀντρὸν ὑπὸ νόμον μέχρι Παλαιᾶς· ἐστὶ δ' ἡ Παλαιὰ κατοικία πρὸ οὗτω καλουμένη, διέχουσα ^d Ἀνδερῶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ^e ἑκατὸν ἐδείξε δὲ πλὴν ὑπονομὴν ^f χείμαρρος ἐμπεσὼν ^g εἰς τὸ τόμα, καὶ ἀνδρεῖς τῇ ὑπερῷα κατὰ ^h Ἀνδρεῖα ὑπὸ τῷ ποιμένος καὶ τύχῃ ἐπὶ θυσίαν ἤκοντος. Ἀταρνεὺς δ' ἐστὶ τὸ τῷ ⁱ Ἑρμείῳ τυραννέον· εἴτα Πιτάνη, πόλις Αἰολικὴ, δύο ἔχουσα λιμένας· καὶ ὁ ὠδραγγεῖον αὐτῇ ποταμὸς ^k Εὐνός, ἔξ οὗ ^l τὸ ὕδωρ ὑδραγωγεῖται τοῖς Ἀδραμυττινοῖς. Ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Ἀρκεσίλαος ὁ ἐκ τῆς ἀκαδημίας, Ζήνωνος, τῷ Κιτίῳ συγγραφέῃ τοῦ Πολέμωνι. Καλεῖται δὲ καὶ ἐν τῇ Πιτάνῃ πρὸς τόπος ^m ἐν τῇ θαλάτῃ Ἀτάρνεος ὑπὸ τῇ Πιτάνῃ, καὶ τὴν καλουμένην νῆσον ⁿ ἔχουσαν. Φασὶ δ' ἐν τῇ Πιτάνῃ τὰς πλίνθους ὀπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ νησὶς πέπονθε· κουφοτέρα γὰρ ἢ γῆ τῷ ὀπισόγκου ὕδατος ἐστίν, ὥς ἐποχέσθαι· ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ φησὶν ἰδεῖν Ποσειδώνιος ἐκ πινος γῆς ^o ἀργιλώδους, ^p ἢ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάττεται, πλίνθους πηγνυμένας

fuit. Apud Aftyra lacus est, nomine Sapra, qui erumpit in litus mare asperis faxis in dorfi speciem porrectis asperum. Sub Anderis delubrum est Matris deorum Anderenæ sacrum, et antrum cuniculi in morem sub terra, usque ad Palæam pertinens. Palæa vicus quidam est, ab Anderis centum triginta stadiis diffitus: eum subterraneum specum demonstravit torrens, cum incidisset in os ejus, et postridie juxta Andera a pastore quodam repertus esset, forte fortuna ad sacrificium eunte. Atarneus regia fuit Hermeæ tyranni. Sequitur Pitane, urbs Æolica, duos habens portus, et fluvius Euenus eam præterfluens, e quo per aquæductus Adramytteni aquam sibi comparant. Pitane patria fuit Arcefilai academici, qui cum Zenone una Citieo audivit Polemonem. Vocatur etiam apud Pitanen quidam in mari locus Atarneus, infra urbem ad eam quæ vocatur insula sese exserens. Aiunt apud Pitanam lateres coctos in aqua non subsidere: quod et in quadam parva Etrusci maris insula evenit: levior enim est terra quam aqua cui injicitur, ideoque ea innatat. Posidonius in Hispania se vidisse affirmat e quadam terra argillacea, qua argentea detergent

^a Σαπρεαδρώδης Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

^b Ἀνδείροις Med. 3. Ἀνδείροις Efc.

^c εἰς τόμα τι Par. 5.

^d χείμαρρος Par. 5. χείμαρρος Med. 3. Efc. Mosc.

^e ἑκατὸν Par. 1. Med. 4.

^f ὑπονομὴν Par. 1. Med. 4.

^g ἐμπεσὼν Par. 1. Med. 4.

^h Ἀνδρεῖς Par. 1. Med. 4.

ⁱ Ἑρμείῳ Par. 1. Med. 4.

^k Εὐνός Par. 1. Med. 4.

^l τὸ ὕδωρ Par. 1. Med. 4.

^m ἐν τῇ θαλάτῃ Par. 1. Med. 4.

ⁿ νῆσον Par. 1. Med. 4.

^o ἀργιλώδους Par. 1. Med. 4.

^p ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^q πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^r πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^s ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^t ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^u πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^v πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^w ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^x ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^y πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^z πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{aa} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{ab} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ac} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ad} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ae} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{af} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ag} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ah} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ai} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{aj} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ak} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{al} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{am} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{an} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ao} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ap} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{aq} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{ar} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{as} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{at} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{au} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{av} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{aw} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ax} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ay} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{az} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ba} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{bb} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{bc} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{bd} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{be} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{bf} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{bg} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{bh} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{bi} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{bj} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{bk} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{bl} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{bm} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{bn} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{bo} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{bp} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{bq} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{br} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{bs} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{bt} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{bu} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{bv} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{bw} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{bx} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{by} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{bz} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ca} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{cb} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{cc} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{cd} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ce} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{cf} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{cg} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ch} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ci} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{cj} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ck} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{cl} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{cm} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{cn} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{co} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{cp} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{cq} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{cr} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{cs} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ct} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{cu} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{cv} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{cw} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{cx} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{cy} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{cz} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{da} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{db} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{dc} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{dd} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{de} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{df} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{dg} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{dh} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{di} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{dj} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{dk} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{dl} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{dm} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{dn} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{do} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{dp} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{dq} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{dr} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ds} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{dt} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{du} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{dv} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{dw} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{dx} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{dy} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{dz} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ea} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{eb} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ec} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ed} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ee} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{ef} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{eg} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{eh} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ei} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{ej} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ek} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{el} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{em} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{en} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{eo} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ep} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{eq} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{er} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{es} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{et} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{eu} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{ev} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{ew} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ex} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{ey} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{ez} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{fa} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{fb} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{fc} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{fd} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{fe} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{ff} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{fg} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{fh} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{fi} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{fi} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{fi} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{fi} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{fi} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{fi} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{fi} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{fi} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{fi} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{fi} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

^{fi} πλίνθους Par. 1. Med. 4.

^{fi} πηγνυμένας Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἀργυρώματα Par. 1. Med. 4.

^{fi} ἐκμάττεται Par. 1. Med. 4.

vasa, lateres concretos et aquæ innatantes. Post Pit-
tanam Caicus stadiis triginta in Elaiticum sinum se
effundit. Trans Caicum duodecim a flumine stadiis
Elæa est urbs Æolica, eademque Pergamenorum
navale, centum viginti stadiis distans e Pergamo.
Hinc intra centum stadia Cana est, promontorium
Lecto oppositum, Adramyttenumque conficiens si-
num, cujus pars est Elaiticus. Canæ autem oppi-
dulum est Locrensiū e Cyno profectorum eo, jux-
ta extremas Lesbi versus meridiem partes, situm
in regione Canæa: ea regio usque ad Arginusas
pertinet, iisque imminens promontorium, quod
Æga nonnulli appellant, quasi capram: est autem
Ægan pronunciandum, ut archan et actan: sic
enim totus mons appellatur, quem nunc Canen
et Canas appellant. Circa eum montem in orbem,
versus meridiem et occasum solis mare est: versus
orientem Caici campestria subjacent: versus sep-
tentrionem Elaitis regio. Ipse mons pro se satis
est contractus: mare autem Ægæum eo inclinat,
unde et nomen ei: postea ipsum promontorium
Æga appellatum, ut Sappho: ac deinde Canen et
Canas. Inter Elæam ac Pitane, Atarneumque et
Pergamum, intra Caicum Teuthrania est, distans
ab unaquaque diclarum stadia amplius septuaginta.
Historiæ ferunt Teuthrantem Cilicum fuisse et My-
forum regem. Euripidem auctorem habeo, Augem
cum filio Telepho in cistam inclusos, inque mare
dejectos fuisse ab Alea patre Auges, cum is vitia-
tam ab Hercule filiam deprehendisset: sed provi-
dentia Minervæ factum, ut cista mari transmissa in
ostium Caici exciperet: corporibus exemptis Teu-
thrantem in uxorem accepisse Augem, et Telephum
pro filio adoptavisse. Hæc quidem fabula est: et
alio aliquo fortuito casu factum oportuit, ut filia
Arcadis a Myforum rege uxor duceretur, mulier-
isque ejus filius in regnum patri adoptanti succede-
ret. Id quidem creditum est, Teuthrantem et Te-

καὶ ὑπὸ πλεῖστας. Μετὰ δὲ τὴν Πιτάνην ὁ Κάϊκος
εἰς τὴν Ἐλαίτικὸν καλούμενον κόλπον ἐν τριάκοντα
σταδίοις ἐκδίδωσιν. Ἐν δὲ τῷ πέραν τῆς Κάϊκου δώ-
δεκα διέχουσα τῆς ποταμῆς σταδίας, Ἐλαία, πόλις
Ἀιολικὴ, καὶ αὕτη Περγαμίων ὑπὸ Πίνειον, ἔχοντι καὶ εἰ-
κοσι σταδίας διέχουσα τῆς Περγάμης. Εἴτ' ἐν ἑκατὸν
σταδίοις ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ,
καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττινὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ
ὁ Ἐλαίτικός ἐστι. Κάναν δὲ πολίχνην Λοκρῶν τῷ ἐκ
10 ὁ Κύνε, καὶ τὰ ἄλλα τῶν Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κεί-
μενον ἐν τῇ Κανάῃ· αὕτη δὲ μέχρι τῷ Ἀργινε-
σῶν δῆκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἀκρας, ἢ Ἀἰγά-
πινες ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως τὸ ζῶον· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν
δεύτεραν συλλαβὴν ἐκφέρειν ἀγᾶν, ὡς Ἀκτᾶν, καὶ
15 Ἀρχᾶν· ἔτι γὰρ καὶ τὸ ὅρος ὅλον ὀνομάζεται, ὃ νῦν
Κάνην καὶ Κάνας λέγουσι. Κύκλῳ δὲ περὶ τὸν ὅρος πρὸς
νότον μὲν καὶ δύσιν ἡ θάλασσα· περὶ δὲ τὸν Κάϊ-
κου πεδίον ὑποκείμεναι, περὶ δὲ ἄρπτον δὲ ἡ Ἐλαίτις·
αὐτὸ δὲ καὶ αὐτὸ ἱκανῶς συνέσταλται· περὶ δὲ
20 καὶ καὶ αὐτὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὅθεν αὐτὸ καὶ
τοιοῦμα· ὑπερὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον ἄρα κεκ-
λησθαι, ὡς Σαπφῶ φησι· τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ
Κάναν. Μεταξὺ δὲ Ἐλαίας τε καὶ Πιτάνης, καὶ
Ἀτarneώως δὲ καὶ Περγάμου, Τευθρανία ἔστι, διέχουσα
25 μίαν ἐκάστης αὐτῶν ὑπερὶ ἐξ ὁδομήκοντα σταδίας ἐν-
τὸς τῆς Κάϊκου· καὶ ὁ Τεύθεος Κιλίκων καὶ Μυσῶν
ιστορίῃ βασιλεὺς. Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέξ φησι,
τῆς τῆς Αὔρης πατρὸς, εἰς λάρνακα τιλὴν Αὔρην κα-
ταπεψῆσαν ἅμα τῷ παιδὶ Τηλέφῳ καταποντωθῆναι,
30 φρεσίναντος τιλὴν ἔξ Ἡερκλέους φθορᾶν· Ἀθηνᾶς δὲ
περὶ τοιαύτην λάρνακα περιελαβεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ
τόμα τῆς Κάϊκου· τὸν δὲ Τεύθεον ἀναλαβόντα τὰ
σώματα, τῇ μὲν, ὡς γαμετῇ, χεῖρα δὲ ὡς
ἐαυτῇ παιδί. Τέτο μὲν οὖν μῦθος· ἄλλω δὲ πιναι δεῖ
35 γερονέαν σιωπῆσαν, δι' ἣν Ἀρχάδος θυγάτηρ τῇ
Μυσῶν βασιλεῖ σιωπῆσεν, καὶ ὁ ἔξ αὐτῆς διεδέξατο τὴν
ἐκείνην βασιλείαν. Πεπίστευται δ' οὖν, ὅτι καὶ ὁ Τεύ-

^a Scripti, Ἐλαίτην. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc. Ἐλαίτην Med. 3. 4.
Med. 3. ^c Scripti, σταδίοις διέχουσα τῆς Περγ. Marg. Cas. σταδίας διέχουσα τῆς Περγ. Par. 1. Med. 4. σταδίοις διέχουσα τῆς Περγ.
Par. 5. ^d ἐν τῷ Mosc. ^e Κύνε Par. 5. Κύνε Med. 3. 4.
^b Αἰγαν Par. 1. Mosc. et ex correct. Med. 4. ^f δύσιν Par. 5.
ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον. Marg. Cas. ἐπὶ τὸ Ἀ. Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.
deest Med. 3. Esc. Mosc. ⁿ Ἐλαίας Par. 1. Med. 3. 4.
^p Ἀλαίς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^q ἡ τῆς Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^b Ἐλαίτικος Par. 1. Med. 4. Ἐλαί τῶν
^c καὶ Esc. Mosc. ^e Κανά Med. 3. Mosc.
^k περὶ Par. 5. ^l Scripti, ἐπὶ τὸ, lego καὶ αὐτὸ
^m Sic scripti, vulgo, ὡς Σ. tantum. Marg. Cas. φησι
^o Scripti, οὐδεμιᾶς. Marg. Cas. sic Par. 5. Esc. Mosc.
^r τῶν Μυσῶν Par. 1. Med. 4. τῶν Μυσῶν Bre. Esc.

4. Ἐλαία, πόλις] Hanc urbem memorant Plutarchus, Livius, Pausanias. Hodie Ialea. (D'Anv.) F.

7. ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖον ἀκρωτήριον] Hodie Coloni dicitur. (D'Anv.) In urbe adjacente, Canis, Romana classis, dum bellum cum Antiochō gerebatur, hyemabat. De Cyno Locrensi multa in lib. nono retulit. Idem.

9. ἐκ Κύνου] Hæc urbs est Locridis nobilis: Cygno nihil hic rei. Pater Auges media per e constanter scribitur ab Apollodoro in bibliotheca. Xyland.

12. ἢν Αἰγά τινες ὀνομάζουσιν] Eustathius legit Αἰγίδα, Ἰλιad. libro secundo, de Minervæ ægide loquens: non sequor: cur enim addidisset Strabo ὁμωνύμως τὸ ζῶον? Apud Stephanum legimus, Αἰγά, τῆς Αἰολίδος ἀκρας, ὡς Στράβων, ἡ νῦν Κανὴ καὶ Κανά λέ-

γεται. Ἀρτεμίδωρος δὲ αἰξ εἶπε τὴν εὐδαίαν ἐκ ἀναλόγως. Τὸ τοπικὸν Αἰγαῖος, καὶ τὸ πέλαγος. Ex hoc loco Stephani intelligimus Strabonem his verbis Artemidorum reprehendere: si quidem is fuit qui αἰγά dixerat. In Stephani verbis turpe mendum fustilimus, cum legeretur Αἰγάτης Αἰολίδος pro Αἰγά τῆς Αἰολίδος. Planissime hæc extulit Epitomæ auctor, ὅτι ἡ Κάνη, καὶ πληθυντικῶς Κάναι λέγεται, περὶ ἣν ἀκρὰ ἡ αἰγά· τὸ δὲ γὰ μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν αἰγαν λέγοντας. Casaub.

19. περὶ τοιαύτην λάρνακα περιελαβεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ ἄκρον, vel αὐτῇ, quia præcedit ἀκρὰ] ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον. Idem.

34. Τοῦτο μὲν ἐν μῦθος] Diodorus Siculus, l. iv. p. 278, 279. Edit. Wesseling. aliter hanc historiam refert, et multo verisimilior. F.

θεας καὶ ὁ Τηλεφος ἐβασίλευσαν τῆς χώρας ^a τῆς
περὶ τὴν Τευθρανίαν καὶ τὸν Κάϊκον· ὁ δὲ ποιητὴς
ὅτι τοσούτον μέμνηται μόνον τῆς ἱστορίας ταύτης,

* Ἀλλ' οἷον τῇ Τηλεφίδῳ κατενήρατο χαλκῷ·

Ἡρώ· Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι 5

^b Κήτειοι κτείνοντο γυναικῶν ἐνεκα δάρων,

αἰνιγματῶς ^c πὶ πῆλεις ἡμῖν μάλλον, ἢ λέγων πὶ σαφές.
Οὐτε γὰρ τὰς ^d Κητείνας ἴσμεν ἕως πῶς δέξασθαι δεῖ,
ἔτε τὸ γυναικῶν ἐνεκα δάρων· Ἀλλὰ καὶ οἱ γραμμα-
τικοὶ μυθάρια παρὰ βιάλλοντες, εὐρεσιλογῶσι μάλλον, 10
^e ἢ λύσει τὰ ζητήματα· ἐάσω δὲ ταῦτα· ἐκείνο δ'
ὅπερ ^f ἐστὶ μάλλον ἐν φανερῷ λαβόντες λέγωμεν· ὅτι
ἐν τοῖς περὶ τὸν Κάϊκον τόποις φαίνεται βασιλευκῶς
καὶ Ὁμήρου ὁ Εὐρύπυλος· ὥς ἴσως καὶ τῷ Κιλί-
κων ^h μέγας τι ἦν ἡ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ δυνατεῖα 15
μόνον, ἀλλὰ καὶ τρεῖς ὑπῆρχαν ἐν αὐτοῖς. Τῷ δὲ
λόγῳ τῷ σιωπῇ τὸ ἐν τῇ Ἐλαίτιδι χειμαρρῶδες
^k ποτάμιον [δέκνυσθαι] Κήπιον ἐμπέπει δ' οὗτος
εἰς ἄλλον ὁμοιον, εἴτ' ἄλλον· καὶ ἀτρέφεται δὲ εἰς τὸ
Κάϊκον· ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης ρεῖ, κατὰ περ 20
ἐφ' ἣν Βακχυλίδης· ἔθ' ὥς Εὐριπίδης τῇ Ὁμαρσίαν
φασὶ τὰς διανομασμένας

Ναίειν Κελαινὰς ἐχάτοις Ἰδης τόποις·

πολὺ γὰρ τῆς Ἰδης ἀπὸθεν αἱ Κελαιναί· πολὺ δὲ καὶ
αἱ τῆς Κάϊκου πηγαί· δέκνυσθαι γὰρ ἐν πεδίῳ. ^p Τῇμ- 25
νον δ' ἐστὶν ὄρεος, ὃ διορίζει τὸ τό τε καὶ ὃ χαλκῶδες
Ἀπίας πεδίον, ὃ περικύβηται ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς
Θήβης πεδίοι· ρεῖ δ' ἐκ ^q τῆς Τημενῆς ποταμὸς Μύ-
σιος, ἐμβάλλων εἰς τὸ Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτῆς·
ἀπ' οὗ δὲ χολαί πῆες εἰπεῖν Αἰχύλον καὶ τὴν εἰσο- 30
λὴν τῆς ἐν Μυρμιδόνι περὶ λόγου,

Ἰὼ Κάϊκε, Μύσιαί τ' ἐπιρροαί.

Ἐγγὺς δὲ τῇ πηγῶν κόμῃ Γέργηθ' ἐστὶν, εἰς ἣν ^r μετ-
ώκησεν Ἀττάλος τὰς ἐν τῇ Τρωάδι, τὸ χωρίον

lephum regnasse ea in regione, quæ circa Teu-
thraniam est et Caicum. Homerus hoc modo me-
minit ejus historiæ,

*Qualis Telephidem telo cum stravit acuto
Heroem Eurypylum, sociorum maxima cujus
Turba una periit, muliebria dona secuti
Cetii —*

quibus quidem verbis ænigma potius nobis propo-
nit, quam ut diserte aliquid exponat. Nam neque
constat quos Ceteios intelligere debeamus: neque
quid sibi velint muliebria illa dona. Grammatici
etiam, dum fabellas adducunt, non tam solvunt
quæstiones, quam rationes comminiscendo indul-
gent. Istis ergo missis, loquamur de magis perspi-
cuis. Circa loca vicina Caico apparet fuisse regnum
Eurypyli: ut fortasse aliqua etiam Cilicum pars ei
paruerit: iique non in duas, sed in tres fuerint di-
visi præfecturas. Huic rationi id favet, quod in
Elaitide torrens pœne amnem æquans monstratur,
nomine Ceteium: is in alium haud dissimilem, hic
rursus in alium talem illabitur: denique Caicum
augent suo influxu. Caicus non ex Ida fluit, quod
Bacchylidi visum; neque ut Euripides dicit Mar-
fyam nobiles

Habitare Celenas extrema Idæ sub loca:

procul enim ab Ida absunt Celænæ, procul etiam
Caici fontes: quæ in campo quidem ostenduntur.
Temnus mons est, qui et hunc, et qui Asiæ dicitur,
campum definit, supra Thebæ campum in medi-
terraneis situm. E Temno fluit amnis Mysius, in
Caicum infra ejus illabens fontes. Hinc quidam
putant dictum Æschylo, in primordio prologi Myr-
midonum suæ,

Io Caice, Io fluenta Mysia.

Prope fontes Caici est pagus Gergetha, in quem At-
talus Gergethios e Troade traduxit, oppido eorum

* Odyss. x. ver. 518.

^a καὶ τῆς Par. 5. ^b Κήτιοι Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^c τὶ δεest Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^d Κητίες Med. 3. Mosc.
^e ἢ &c, adusque ἐστὶ inclusive, defunt Par. 5. ^f δὴ Med. 3. 4. Mosc. ^g Vulgo, ἐστὶ δοκεῖ. Forte, ἐστὶ (δοκεῖ γε) μάλλον.
Marg. Caf. ^h τὶ μέγας Med. 3. 4. Mosc. ⁱ ἐπ' Par. 1. ^k ποτάμιον deest Esc. ^l δέκνυσθαι deest Med. 4.
^m οὗτος deest Par. 1. Med. 4. ⁿ ἄλλο Par. 1. et ex correct. Med. 4. ^o Μαρσίαν Med. 4. ex correct. ^p Τήνον
Par. 1. 5. Med. 3. 4. ^q τῆς Τημενῆς Par. 1. Esc. Mosc. τῶν Τημενῶν Par. 5. Med. 3. ^r Scribo, μετώκησε. Marg. Caf. sic
Par. 1. 5. Bre. Esc. Mosc.

7. αἰνιγματῶς τι πῆλεις ἡμῖν μάλλον] Strabo paulo postea torren-
tem Κήτιον nominat, (quem Hesychius et Plinius etiam memo-
rant) qui Caicum influit, et exinde rex Mysiæ in Κητείῳς reg-
navit. Γύναια δῶρα Dictys Cretensis, l. iv. c. 14. hoc modo
explicat, quod Eurypylus oblatione desponsæ Cassandrae, Priami
filiae, Trojanorum socius factus fuit. Servius, ad Eclog. vi.
ver. 72. Telephum, Eurypyli patrem, Hercule et Auge natum,
Astyochē Laomedontis filiam uxorem duxisse scribit, et exinde
foedus antiquum cum Trojanis exiitisse suspicari licet. Bryantius,
in Mythol. t. iii. p. 551. Ceteios esse piratas autumat, qui litora
aggressi in tributum virgines a vicinis civitatibus exegerunt, et
hæc sunt γύναια δῶρα. Certe Hesiones fabula, quæ haud inepte
a Palæphato explicatur, huic opinioni favet. (Vide de Inc.
c. 38.) F.

20. ἐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης ρεῖ, κατὰ περὶ εἰρήνη Βακχυλίδης] Lucanus etiam
forſan ab eodem deceptus habet, (l. iii. v. 203.)

Idalis. Idem.

22. διανομασμένας] Vox est correctionis indigens. Xyland.

Ibid.] Scilicet nobiles. Ex Euripide ut videtur. F.
23. Ἰδης] Ἰδῆ pro ἡδῆ cur scripserim, nemo eruditus quæret.
Xyland.

Ibid.] Strabone teste, Κελαινὰ κόμῃ ad Idam montem fuit,
quæ recte in ἐχάτοις τόποις esse dicatur. Hanc Euripides pro
Marfyæ sede ad Κελαινὰς sumpſisse videtur. F.

25. Τήνον] Temnon restitui, quamquam alii Timnon legunt.
Vide Onomasticum nostrum. Xyland.

27. Ἀπίας] Pro Ἀπίας, Ἀσίας legendum, indidem discas.
Idem.

32. Μύσιαί τ' ἐπιρροαί] Hæc Mysia fluentia Æschyli sunt, ut
opinor, fontes Caici, quos esse diversos annuit Strabo. Virgi-
lius habet;

Mysusque Caicus,

quod Mysiam pertransit. Ab Ovidio patet alveum Caici esse
mutatum. Metam. l. xv. ver. 277.

*Et Mysum capitisque sui ripæque prioris
Pænituſſe ferunt, alia nunc ire, Caicum.* F.

sublato. E regione litoris a Lecto ad Canas, insula Lesbus porrigitur, plurimo digna sermone: circumjacent ibidem etiam minutæ insulæ, aliæ exterius, aliæ intra Lesbum et continentem sitæ, de quibus tempus jam est dicendi, cum Æolica sint hæc omnia, et Lesbus quodammodo mater sit Æolicarum urbium: inde autem ordiemur, unde et ipsum litus describere cœpimus.

Qua a Lecto Assum navigatur, Lesbica terra incipit a Sigrio ejus versus septentrionem promontorio. Atque ibi est Methymna, Lesbiorum urbs, sexaginta stadiis a litore, quod est inter Polymedum et Assum. Cum autem ambitus totius insulæ impleat stadia mille et centum, singula sic habent: a Methymna ad Maleam, maxime austrinum insulæ promontorium, (si ad dextram habeat insulam) juxta quod maxime Canæ opponuntur et respondent insulæ, stadia sunt trecenta et quadraginta: hinc ad Sigrium quingenta et sexaginta, quæ est insulæ longitudo: hinc ad Methymnæam, ducenta et decem. Mitylena inter Methymnam et Maliam sita est, urbium maxima: abest a Malia septuaginta stadiis, a Canis centum et viginti, totidemque ab Arginus. Arginufæ tres sunt insulæ non magnæ,

Ἰσουλόν. ^a Ἐπὶ δὲ τῇ ὠρελίᾳ ^b τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν, ἀντιπαράτεταται ^c Λέσβος ἢ νῆσος, λόγου ἕνεκα πλείονος· περικύβηται δὲ ^d αὐτῇ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς ἡπείρου· καὶ ἔστιν ἡδὴ πάλαι τῶν εἰρηῶν καὶ γὰρ ταῦτα ὅτιναι Αἰολικὰ, σχεδὸν δὲ πᾶσι καὶ μυτιόπολις ἢ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων· ἀρχαῖον δ' ἀφ' ὧν περὶ καὶ τὴν ὠρελίαν ἐπήλθομεν τ' κατ' αὐτήν.

Ἀπὸ Λεκτοῦ ποίνω ὅτι Ἄσπον πλέουσιν ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ὅτι, καὶ ^e Σίγριον ὃ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς ἄκρον· ἐνταῦθα δὲ ποὺ καὶ Μήθυμνα πόλις Λεσβίων ὅτι ὥστε ἐξήκοντα σταδίων ^f τῆς ἐκ Πολυμυδίου πρὸς τὴν Ἄσπον ὠρελίαν. Οὕτως δὲ τῆς ὠρελίαν σταδίων χιλίων ἑκατὸν, ἣν ἡ σύμπασα ἐκπληροῖ νῆσος, τὰ ^g κατὰ μέρος οὕτως ἔχει· ὥστε Μήθυμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ ^h ἔχοντι τὴν νῆσον, καὶ ὃ αἱ Κάναι μάλιστα ἀντήκονται τῇ νήσῳ καὶ σιναπαρτήζουσι, σταδίοι εἰσι τριακόσιοι τετρακόσια· ἐντεῦθεν δ' ὅτι Σίγριον, ὅπερ ἐστὶ τῆς ⁱ νήσου τὸ μήκος, πεντακόσιοι ἐξήκοντα· εἰτ' ὅτι τὴν Μήθυμνάν, διακόσιοι δέκα. Μιτυλήνη δὲ κεῖται μετὰ Μήθυμνης καὶ τὴν Μαλίαν ἢ μέγιστη πόλις, διέχουσα τὴν Μαλίαν ἐξ ὀκτωμυκίων ^k σταδίων, τῶν δὲ Κανῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα, ὅσων καὶ τῶν Ἀργινῶν, αἱ τρεῖς μὲν εἰσιν ἡ μεγάλα νῆσοι,

^a Ἐπὶ Par. 1. et ex correct. Med. 4.

^b τοῦ Efc.

^c νῆσος ἢ Λέσβος Med. 3. 4.

^d Scripti, αὐτῇ. Marg. Cas. sic

Par. 1. 5. Efc. Mosc.

^e τοὶ Par. 1. Med. 4.

^f Scripti, Σίγριον. Marg. Cas. sic Par. 1. Bre. Efc. Σίγριον Mosc.

Med. 4.

^g Sic restituiamus ex vett. lib. Vulgo, ἔχει τὴν παραλίαν νῆσον. Marg. Cas. ἔχει τὴν νῆσον Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

ⁱ τὸ μήκος τῆς νήσου Med. 3. 4. Mosc.

^k σταδίων Par. 1. 5. Mosc.

^l ὅσων Med. 3. 4. Efc. Mosc.

1. Ἐπὶ δὲ τῇ ὠρελίᾳ] Legendum esse ἐπὶ ita manifestum puto, etsi id non animadvertit Xylander, ut fere me id monere pudeat. Τὸ ἐξῆς. Ἐπὶ δὲ ἀντιπαράτεταται &c. καὶ πρὸς ἡδὴ περὶ τοῦτων εἰπεῖν. Casaub.

9. ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ἐστὶ, κατὰ Σίγριον] Ptolemæo initium περιήγειος Lesbi Σίγγριον ἄκρον, duplici γγ. sed Stephanus unicum agnoscit. Idem.

Ibid.] Σίγριον promont. est hodie Sigri vel Siguri. (Chishull, p. 33.) F.

12. ἀπὸ ἐξήκοντα σταδίων] Mire dissentit Plinius, qui statuit intervallum xxxviii. m. pass. Idem circuitum ait esse, ut Isidorus, clxviii. m. p. ut veteres cxcv. m. Casaub.

Ibid.] Casaubonus, ut opinor, Plinii sensu longe aberrat. Locus citatus mendosus esse videtur, sed certe nil ad distantiam Lesbi a continente refert, nam paulo postea scribit; a proxima continente abest septem mill. quingent. pass. quod a computatione Strabonis non discrepat. Vide Plin. l. v. c. 31. F.

14. χιλίων ἑκατὸν] Singulæ distantiae una sumptæ stad. 1110. efficiunt, vel m. p. 138½. Ergo forsitan καὶ δεκά deest. Scylaci Lesbus est septima in magnitudine insula, Corsica minor Rhodoque major. Huic Agathemeris congruit, qui etiam in circuitu stad. 1100. continere dicit. Vide Scyl. p. 56. Agathem. p. 17. 46. Edit. Hudson. Idem.

15. ἀπὸ Μήθυμνης εἰς Μαλίαν] Apud Ptol. Μαλία scriptum est, perperam: scribendum enim Μαλία. Thucyd. lib. iii. c. 4. et 6. Μαλίαν vocat, prorsus ut Laonicum. Quod ait Strabo esse Maliam σημεῖον νοτιώτατον Lesbi, non ita Ptolemæus. Casaub.

16. ἐν δεξιᾷ ἔχοντι] Obscurum hoc non est, a Methymna ad Maleam navigantibus Lesbon ad dextram, oram continentis ad lævam haberi; itaque παραλίαν νήσου est legendum: νῆσον erat, quod cum interpres non concoqueret, rejecit. Sed et circumscriptio insulæ Ptolemaicæ parum consentit, maxime cum Sigrium facit Eresso quam Pyrrha propius. De Arginus οὐ ante μεγάλας injeci ex rei veritate. Xylander.

21. Μιτυλήνη δὲ κεῖται] Mitylenæ situm ex his Diodori Siculi verbis, lib. xiiii. intelligemus, Mitylena, inquit, antiqua quidem urbs, parva fuit insula: at quæ posterioribus temporibus illi

est adjecta, in opposita Lesbo sita est. Inter veterem autem et novam Euripus interjacet angustus, qui urbem reddit ὀχυράν. Casaub.

Ibid.] Mitylene urbs opibus potens et celebris. Horatius (l. i. Od. 7.) inter urbes Græciæ notissimas numerat. Cicero, de lege Ag. c. 16. ait, Quid Mitylenæ? quæ certe vestra, Quirites, belli lege ac victoria jure facta sunt: urbs et natura, et situs, et descriptione ædificiorum, et pulchritudine, in primis nobilis: agri jucundi et fertiles. Hanc orationem Cicero in Consulatu habuit. Ante hoc Mitylenas expugnaverant Minucius Thermus prætor, quod Aquilium Romanum Mithridati prodiderant, neque post pacem a Sylla factam arma deposuerant. Hac de causa Mitylenæ sub jugum missæ sunt. Sed Pompeius anno post Cic. Conf. libertatem et jura iis reddidit. Vitruvius magnificentiam hujus urbis laudat. Oppidum, ait, l. i. c. 6. magnificenter est ædificatum, sed positum non prudenter.—Auster cum flat, incolæ ægrotant, cum Corus; tussunt, cum septentrio, restituntur in sanitatem, sed in angustis et plateis non possunt consistere propter vehementiam frigoris. Plinius Mitylenam liberam appellat, annis 500 potentem. Hodie, secundum Tournefortium, Castro dicitur, aliquando Metelin, unde nomen toti insulæ datur. Insula, quam intelligit Diodorus, hodie peninsula esse videtur, sed gemino portu adhuc fruitur. Plurima magnificentiae præcæ rudera passim extant. (Tournef. Van. Egmont, t. i. c. 12. &c.) F.

24. καὶ τῶν Ἀργινῶν, αἱ τρεῖς] Arginusarum, præter geographos, meminere historici, maxime in descriptione pugnae navalis, quæ pugната est anno belli Peloponnesiaci xxi. ac Thucydides, lib. viii. c. 101. quidem non insulas vocat, sed continenti annectit: παραπλεύσαντες τὴν Κυμναίαν διεπνοοιοῦνται ἐν Ἀργινούσῃς τῇ ἡπείρῳ, ἐν τῇ ἀντιπέρασ τῆς Μιτυλήνης. i. e. (oram) Cumanam præterveῖσι cœnaverunt in Arginusis, quæ sunt in continente e regione Mitylenes. Diodorus, lib. xiiii. de iisdem sic scribit, αἱ νῆσοι τότε ἦσαν οἰκούμεναι, καὶ πολισμάτιον Αἰολικὸν ἔχουσαι, κείμεναι μετὰ Μιτυλήνης καὶ Κύμης, ἀπέχουσαι τῆς ἡπείρου βραχὺ παντελῶς, καὶ τῆς ἄκρας τῆς κατανίδος. Quo in loco suspecta mihi est postrema vox: videtur scripsisse κανίδος, ut Strabo, περιεκείμεναι ταῖς Κάναις. Casaub.

Ibid.] Arginufæ insulæ hodie Muscanisæ appellantur. (Chishull, p. 33.) F.

tem in omnibus præclaris facinoribus socium se ei præbuit: ac partim Pompeii, partim sua ipsius opera patriam ornavit, seque omnium Græcorum illustrissimum præstitit. Filium reliquit M. Pompeium, quem quondam Augustus Cæsar Asiæ procuratorem constituit; hodie inter primos Tiberii Cæsaris amicos censetur. Parum abfuit quin Athenienses in immedicabilem sese coniecissent infamiam, cum decretum fecissent de trucidandis a puero usque omnibus Mitylenæis: resciderunt tamen decretum, unaque die ad imperatores citius posterius hoc decretum perlatum est, quam ii mandatum exsequi inciperent. Pyrrha eversa est: suburbium autem habitatur, habetque portum, a quo Mitylenam transitus est stadiorum octoginta. Eref-
sus Pyrrham sequitur, in colle sita, et ad mare pertinens: inde ad Sigrium stadia octodecim. Erefsius fuit Theophrastus, itemque Phantias, philosophi peripatetici, auditores Aristotelis. Theophrasto antea nomen fuit Tyrtamo: sed Aristoteles hoc ei nomen fecit, simul ut prioris asperitatem fugeret, simul ut dictionis Theophrastæ præstantiam commendaret, tanquam divinæ: omnes enim suos discipulos facundos, hunc facundissimum fecit Aristoteles. Post Sigrium urbs Antissa sequitur, portum habens. Deinde Methymna. Hæc patria fuit Arionis, ejus quem Herodotus delphino vectum in Tænarum

λίστα διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῷ, καὶ πάσι συγκατά-
ρασεν αὐτῷ τὰς ἀράξεις· ἀφ' ὧν τὴν τε πατρίδα
ἐκόσμησε, τὰ μὲν δι' ἐκείνη, τὰ δὲ δι' ἑαυτῶ· καὶ
ἑαυτὸν πάντων Ἕλληνων ὀπιφανέστατον ἀνέδειξεν· ὅν
τε ἀπέλιπε Μάρκον Πομπήϊον, ὃν τῆς Ἀσίας ὀπί-
τροπον κατέστησε ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός· καὶ νῦν ἐν
τοῖς ἀράτοις ἔξετάζεται τῷ Τιβερίῳ φίλων. Ἀθηναῖοι
δ' ἐκινδύνυσαν μὲν ἀνηκέστῳ ψόγῳ ἀειπεσεῖν, ψι-
φισάμενοι Μιτυληναῖος ἡβηδὸν ἀποσφαγῆναι· μετέγνω-
σαν δὲ, καὶ ἔφθη μίᾳ ἡμέρᾳ τὸ ψήφισμα ἀφίλ-
μένον· ἐπὶ τῇς στρατηγῆς, ὡρὶν ἢ ἀράξαι τὸ πρῶ-
τον ἔχον. Ἡ δὲ Πύρρα κατέτραπται· τὸ δὲ πρῶ-
τον οὐκ εἶται, καὶ ἔχει λιμένα, ὅθεν εἰς Μιτυ-
λίῳν ὑπέρβασις γαδίων ὀγδοήκοντα. Εἴτ' Ἐρεσός
ἔστι μετὰ τὴν Πύρραν· ἰδρυταὶ δ' ἐπὶ λόφῳ, καὶ θήκει
τε ἐπὶ γαλατῶν· εἴτ' ἐπὶ τῷ Σίγριον ἐντεῦθεν γαδίοι
ἁλὸς οὐκ εἶται· ἔστι Ἐρεσὺς δ' ἦσαν Θεόφρατος τε, καὶ Φα-
νίας, οἱ ἐκ τῆς περιπάτων φιλόσοφοι, Ἀριστοτέλους γνώ-
ριμοι. Τύρταμος δ' ἐκαλεῖτο πρότερον ὁ Θεόφρατος,
μετανόμασε δ' αὐτὸν ὁ Ἀριστέλης Θεόφραστον· ἅμα
μὲν φεύγων τὴν τῆς πρῶτης ὀνόματος κακοφώνίαν,
ἅμα δὲ τὸν τῆς φράσεως αὐτῆς ζῆλον· ὀπισθημένους
ἅπαντας μὲν γὰρ λόγους ἐποίησε τῇς μαθητῶν
Ἀριστέλης, λογώτατον δὲ Θεόφραστον. Ἀντίσσα δ'
ἐφεξῆς ἐστὶ τῷ Σιγρίῳ πόλις, ἔχουσα λιμένα· ἐπειτα
Μήθυμνα· ἐντεῦθεν δ' ἦν Ἀρίων ὁ ἐπὶ τῷ δελφίνι μυ-
θεύμενος ὑπὸ τῷ πῶ· Ἡρόδοτος εἰς τὴν Τάναρον

^a τῶν Ἑλλήνων Μοσχ.

^b ἀπέδειξεν Εἰς.

^c Scripti, ὡς τοὺς στρατηγούς. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc.

^d Scripti, εἰκοσινεκά. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Bre. Efc. εἰκοσι ὀκτώ Med. 3. 4. Mofc.

^e MSS. ἔμπροσθεν. Marg. Cas. sic Par. 1. 5.

Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc.

^f Τένανρον Μοσχ.

2. τὴν τε πατρίδα ἐκόσμησε] Non ornavit tantum, sed liber-
tatem ei a Pompeio impetravit. Velleius Paterculus, libro se-
cundo, cap. 18. de Rhodiis loquens, *Horum fidem Mitylenæorum*
perfidia inluminavit, qui Man. Aquillium aliosque Mithridati
vinculos tradiderunt: quibus libertas, in unius Theophranis gratiam,
postea a Pompeio restituta est. Casaub.

5. Μάρκον Πομπήϊον] Sic vulgo male, cum legendum sit
Μάρκον, Theophranis enim filius fuit Pompeius Macer, qui Asiæ
Procurator sub Augusto in præcipuis Tiberii amicis fuit Principi-
patus Tiberiani initio, quo tempore opus suum scripsit, aut po-
tius Strabo publicavit. Vid. Animadversion. Ryckii ad Tacit.
lib. vi. c. 18. Anon.

6. καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἔξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων] Non vi-
detur tamen δευτερχῆσαι, nec inter amicos Tiberii diu fuisse ha-
bitus M. Pomp. Theoph. filius, postquam hæc a Strab. sunt
scripta. Refert enim Corn. Tacit. in actis anni A. U. C.
1000LXXXVI. nocuisse vehementer Macrinæ et patri ejus ac
fratri Theophranis hujus memoriam. Taciti verba sunt, Anni.
i. vi. c. 18. *Etiā in Pompeiam Macrinam exsilium statuitur,*
cujus maritum Argolicum, socerum Laconem e primis Achæorum
Cæsar adfluxerat. Pater quoque inlustis eques Romanus, ac frater
prætorius, cum damnatio instaret, se ipsi interfecere: datum erat
crimini, quod Theophranem Mitylenæum proavum eorum, Cn. Mag-
nus inter intimos habuisset, quodque defuncto Theophrani cælestes bo-
nores Græca adulatio tribuerat. Fortasse M. Pompeius paulo post
quam hæc sunt a Strabone scripta diem suum obiit, antequam
ea contingerent quæ narrat Tacitus. Casaub.

8. ψιφισάμενοι Μιτυληναῖος ἡβηδὸν ἀποσφαγῆναι.] Sunt ipsa
verba decreti. Vide Thucydidem, in actis anni quinti belli Pe-
loponnesiaci. Tangit philosophus hanc historiam, Πολιν. lib. v.
cap. 4. Quod autem decretum fuerat de Mitylenæis, postea er-
ga Scionæos perpetratum est, auctore Thucydide, lib. v. c. 32.
Idem.

12. Ἡ δὲ Πύρρα κατέτραπται] Plinius Pyrrhæ exitum descri-
bens ait, *hausta est mari.* F.

14. Εἴτ' Ἐρεσός] Hodie Eressus dicitur. (Tournefort.) Nummi
Erefiorum Cererem pro insigni habent, quod indicio est fru-
menti feracem fuisse Erefsum. Idem.

17. καὶ Φανίας] Græca non mutavi. Sic tamen habet vetus, et
Epitoma. Xyland.

23. λογίους ἐποίησε τοὺς μαθητὰς.] Λόγιος Mercurii etiam cog-
nomen est, quod præsit orationi, vulgo autem οἱ διαλεκτικοί, in-
quit Thom. appellantur λόγοι, quare fortasse hac notione Strabo
hoc loco scripsit, quod Aristoteles omnes discipulos λογιστάτους
foleret reddere, id est, qui facultate differendi excellerent, quæ
in contrarias partes valet. Sic illud de iisdem paulo post, ἐν-
κρίθον τὰς διέσεις, non tam accipio de elucubratione, quam de
copia, quæ ampullari eorum oratio videbatur. Nam et Marcus
Tullius copiam semper tribuit Peripateticis in Orat. ad Bru-
tum c. 14. de thesi hæc scribit, *in hac Aristoteles adolescentes,*
non ad Philosophorum morem tenuiter differendi, sed ad copiam rhe-
torum, in utramque partem, ut ornatus et uberius dici possit, exercuit.
Facultas autem dialectica, quæ Topicis proprie docetur, mag-
nam copiam argumentorum in utramque partem suppeditat.
Moschop. in Schediis λόγοι ait esse, qui a poetis ἐπὶ τῆς dicitur,
id est, disertus. Nunnesius, ad Phrynichum, p. 40.

24. Ἀντίσσα] Antissa, ut Strabo refert in l. i. olim fuit insula.
Romani (ait Livius, l. xlv. c. 31.) *ad Antissam diruendam, tra-*
ducendos Methymnam Antissæos, Labconem miserunt, quod regium
præfectum (scilicet Persei) portu receptum commeatibus juvissent.
Hinc Plinius ait, *Antissam Methymna traxit in seipsam.* F.

25. ἐπειτα Μήθυμνα] Methymnam Thucydides laudat, quod,
insula ab Atheniensibus deficiente, hæc sola fida mansit. Vino
præstantissimo gavisa est supra cæteras Lesbi partes. Ovidius
habet, Art. Am. l. i. v. 57.

Gargara quot segetes, quot habet Methymna racemos,
et Virgilius, Georg. l. ii. v. 89, 90.

Non eadem arboribus pendet vindemia nostris,

Quam Methymnæo carpit de palmitibus Lesbos.

Hodie Moliwo dicitur. Portus vicinus Porto Petra appellatur
a viculo ejusdem nominis non longe distanti. (Pocock, t. ii. p. 2.
p. 18.) Præter has urbes quinque Plinius tres alias enumerat.
Arisbe, ait, *terrarum motu subversa, et Agamiede obiit et Hiera.*
Insula tota hodie est feracior. Incolæ olim luxu et immodica
libidine infames erant. Vide Suidam, v. Λοβίται. Erasmi. Ad.
1045. Idem.

συνῆναι, καὶ ἀπονομαζέσθαι ὑπὸ τῶν ληγῶν· οὗτος μὲν
οὖν κιθαρώδης· καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς
τεχνίτιον γεγονέναι φασί, καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν
πρωτόν, ἀντὶ τῆς τετραχόρδου λύρας, ἐπὶ ἀχόρδῳ λη-
σάμενον, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεισιν εἰς
αὐτὸν λέγεσθαι.

Σοὶ δ' ἡμεῖς ^a τετραγύριον ^b ἀποτρέφαντες αἰοδὴν,
Ἐπιδάτω φόρμυγι ^c νέες ^d κελαδῆσοιμεν ὕμνους.

Καὶ Ἑλλάνικος δὲ Λέσβιος συγγεγραφεὺς· καὶ Καλλίας
ὁ τῆς Σαπφῶ καὶ τῆς Ἀλκαίου ^e ἑξηγησάμενος. Κατὰ
δὲ τῆς πορδομένης μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λέσβου, νη-
σία ὅσῃ περὶ εἴκοσι· ὡς δὲ Τιμοσθένης φησὶ, τετραχό-
κοινα· καλοῦνται δ' Ἑκατόνησοι συνδέτως, ὡς Πελο-
πόννησος, καὶ ἔθος πινυνέματος πλεονάζοντος ἐν
τοῖς τοιαύτοις, ὡς Μυόννησος, καὶ Προκόννησος λέγεται,
καὶ Ἀλόννησος· ὥστε Ἑκατόνησοί εἰσιν, οἷον Ἀπολλών-
ησοι· ^f Ἑκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων· ὡς δὲ πᾶσαν ^g γὰρ
τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτετιμήσκει μέχρι
Τενέδου, ^h Σμινθεὺς ἢ ⁱ Κιλλαῖος καλούμενος, ἢ ^j Γρυ-
νεὺς, ἢ τινα ἄλλω ἐπωνυμίαν ἔχων. Πλησίον δὲ τῆς
τῶν περὶ καὶ ἢ ^k Πορδοσελήνη, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα
ἐν ^l ἑαυτῇ καὶ περὶ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη ^m νῆσος
μείζων αὐτῆς, καὶ ⁿ πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα, ^o ἱερὸν
ἔχουσα Ἀπόλλωνος. Τὰς δὲ δυσφημίας τῶν ὀνομά-
των φυγόντες πινές, ἐν ταῦτα μὲν Πορδοσελήνῃ ^p δεῖν
λέγειν φασί· τὸ δ' ^q Ἀσπώρδηνον τὸ περὶ Πέρρα-
μον, τεταχὺ καὶ λυπερὸν ὄν, ^r Ἀσπώριον καὶ τὸ ἱερὸν
τὸ ἐν ταῦτα τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, ^s Ἀσπορινῆς. Τί
οὖν φησόμεν τὴν Πόρδαλιν, καὶ ^t Σαπέρδην, καὶ τὸν
Περδέκαν, καὶ ὁ Σιμωνίδου,

Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσιν,
ἀντὶ τῆς ἀφ' ἐξουσίας· καὶ ἐν τῇ ^u ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ,
Πόρδακον τὸ χωρίον ^v λιμνιάζον.
Δέχει δ' ἡ Λέσβος τὸ ἴσον ὑπὸ τῆς Τενέδου καὶ Λήμ-

evassisse fabulatur, cum a prædonibus esset in mare
abjectus: atque hic citharædus fuit. Terpandrum
quoque ejusdem musicæ artificem Lesbium prædi-
cant, qui primus lyram ante quatuor contentam
fidibus, septem nervis instruxit: quod e versibus, qui
in eum scripti circumferuntur, intelligi potest,

Contento nervis quatuor nos carmine omisso,
Instructa septem fidibus tibi nobile carmen
Dicemus cithara —

Lesbii etiam fuerunt Hellanicus historiæ conditor,
et Callias, qui Sapphus et Alcæi versus interpreta-
tus est. In freto, quod inter Lesbium est atque Asi-
am, insulæ parvæ sunt ad viginti: Timosthenes
quadraginta dicit: eæ uno nomine Hecatonnesi vo-
cantur, voce ut Peloponnesus composita, abun-
dante ex quadam consuetudine in his altero N, ut
in Myonnesus etiam, et Proconnesus, Halonnesus.
Sunt ergo Hecatonnesi, quasi Apollinis insulæ, qui
Hecatus usurpatur, et in tota ista ora colitur usque
ad Tenedum, cognomento Sminthei, Cillæi, Gry-
nei, aut aliquo alio. His vicina est etiam Pordose-
lena, urbem in se habens cognominem: atque ante
urbem alia major, cum urbe ejusdem nominis de-
serta, in qua templum Apollinis. Quidam nominum
fœditatem fugientes, hic Poroselenam dici debere
aiunt: et Aspordenum, quod est apud Pergamum
loco sterili et aspero, Asporenium: et fanum quod
ibi est Matris deum Asporenæ. Quid faciemus
ergo Pordali, Saperdæ, Perdiccæ, et Simonidis
loris pordacis, id est, madidis, et in veteri comœdia
pordacum locus stagno insitus. Abest Lesbos a Te-
nedo, Lemno, et Chio æquali spatio, fere quingen-

^a τετραγύριον Efc. Mosc. ^b Scripti, ἀποτρέφαντες. Marg. Caf. sic Par. 5. ^c εὐδὲς Efc. Mosc. ^d κελαδῆσοιμεν Med. 3. Efc. Mosc. ^e ἑξηγησάμενος Efc. Mosc. sed Mosc. postea corr. ^f Ἀπολλώνησοι Par. 1. Med. 4. ^g Ἀπολλωνήσοι Efc. Mosc. ^h Σμινθεὺς &c., adusque ἔχων inclusive, desunt Med. 3. ⁱ Κιλλα- ^j Γρυ- ^k Πορδοσελήνη Par. 1. Παρδοσελήνη Par. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. sed ^l αὐτῇ Mosc. ^m νῆσος πόλιν μείζων Par. 5. Mosc. ⁿ πόλιν deest Efc. Mosc. ^o ἱερὸν ἔχον ^p δεῖν Par. 5. Med. 3. ^q Ἀσπώρδηνον Efc. Mosc. ^r Ἀσπώριον Par. 1. ^s Ἀσπορινῆς Par. 1. at in his vocibus, punctis supra notatur. ^t ἀρχαία περ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^u Malim, τὸ ^v λιμνιάζον, vel ἡγοῦν λιμνιάζον. Marg. Caf. τὸ λιμνιάζον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. τὸ λιμνιάζον Efc.

5. ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεισιν εἰς αὐτὸν λέγεται] Hoc est, ut tes-
tantur ii versus, qui ipsi tribuuntur. Xylander male, qui in eum
scripti circumferuntur. De Terpandro lege Plutarchum περὶ
Μουσικῆς, et in Apophtheg. Lacon. Lucianum, et Suidam.
Cafaub.

13. καλοῦνται δ' Ἑκατόνησοι συνδέτως] Hecatonnesos putat esse
dictas, quasi Ἑκάτη νῆσους, Hecati insulas, id est, Apollinis. Dio-
dorus aliter videtur sentire, qua sic scribit libro xiiii. εἰρὼν δὲ αὐ-
τὴν ἡλωκυῖαν, τότε μὲν ἡλωκυῖα πρὸς τινὶ νήσῳ τῶν ἑκατὸν καλουμένων,
nisi scripsérat Diodorus, τῶν Ἑκατὸν καλουμένων. Sed non ita est.
Nam ita Herodotus quoque, (lib. i. c. 151.) ἐν Τενέδῳ, inquit,
μία οἰκέεται πόλις, καὶ ἐν τῇσι ἑκατὸν νήσοισι καλεομένησι ἄλλη μία.
Idem.

Ibid.] Hodie Musco-nisi appellantur. (Mem. des Miss. t. i.
p. 222.) Arginuse autem hoc nomine a Chishullo dignoscuntur,
p. 33. F.

21. καὶ ἢ Πορδοσελήνη] Hesychius, Πορδοσελήνη μεταξὺ Μυσίας καὶ
Λέσβου νῆσος. Cafaub.

24. Τὰς δὲ δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φυγόντες πινές] Quas non fu-
giunt Stoici, quorum est decretum, ὅτι σοφὸς εὐδαιμόνως ἔσται. Porro

obscœnitas in verbo Πορδοσελήνη ea est, quæ in voce Latina inter-
capedo, cui respondet divisio, ut doctissime observavit Josephus
Scaliger. Idem.

25. Πορδοσελήνην δεῖν λέγειν φασί] Poroselenem appellant Plinius
et Ptolemæus, quanquam hic non insulam, sed urbem in conti-
nente facere videtur. Idem.

Ibid.] Hierocles, in Synecdemo, Προσελήνην hanc insulam ap-
pellat. Hodie (ni Pocockius errat) hæc unica ex insulis habi-
tatur, et oppidum habet, quæ forsitan Pordoselene. (t. ii. p. 2.
p. 17.) F.

31. Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσιν] Malim, ΕΙΜΑΣΙΝ. Cum
madidis vestibus, non loris. T.

Ibid.] Metrum laborat. Legendum, εἰμάσι. Madidis vesti-
mentis. Toup.

33. Πόρδακον τὸ χωρίον λιμνιάζον] Lego, τὸ λιμνιάζον. Nam λιμ-
separari debet a prioribus verbis: est enim glossa Strab. vocis
Πόρδακον. Est autem locus Aristophanis ex ea fabula, quæ Εἰρήνη
appellatur, pag. 708. Edit. Bifetii.

Οὐ γὰρ οἶον τ' εἶναι πάντως οἰαρίζεσθαι τήμερον,
Οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ Πόρδακον τὸ χωρίον.

tis interius stadiis. Ceterum cum tanta fuerit Lelegum et Cilicum cum Trojanis familiaritas, causa quæritur cur non hi quoque in catalogo recenscantur. Probabile est, interfectis ducibus, oppidisque evastatis, paucos quosdam superstites Cilices sub Hectore militasse. Nam cum Eetion et filii ejus dicuntur ante recensionem periisse:

Nostrum vero patrem velox occidit Achilles,

Et Theben Cilicum bene cultam diruit urbem.—

Et septem fratres, mea quos domus ampla tenebat,

Una dies omnes letho dedit: impiger omnes

Vulneribus diris Pelides misit ad Orcum.

Itidem Cilices, qui sub Mynete fuerant, duces urbefque amiserant:

Occiditque Myneta, et Epistrophon—

—clarique Mynetis diruit urbem.

Lelegas etiam pugnīs interfuisse ostendit,

Ad mare sunt Cares, et curvo Pæones arcu,

Et Leleges, et Caucones—

item,

Satnion insiliens rigida tum perculit hasta

Enopidem, Nais peperit quem candida quondam

Enope nymphæ gravis, cum buccera pasceret ille

Armenta ad ripas undosi Satnioentis.

Non enim ita omnino defecerant, ut non corpus ipsi quoque aliquod per se constituerent, cum adhuc regem haberent incolumem,

Alten, qui Lelegum rex est in bella ferocum:

neque urbs plane esset everfa,

Pedaſon excelsam sub Satnioenta gubernans.

In recensione autem omisit eos Homerus, non dignum satis corpus id existimans, quod in catalogo referretur: aut sub Hectoris copiis complectens adeo ei familiares. Etenim Lycaon Hectoris frater sic dicit,

— me parvo videturum tempore mater

Laothoë peperit, senis Alæ filia regis.

De his ergo hæc possunt dici probabiliter. Poteſt

νε, καὶ Χίε, σχεδὸν πὶ τῶν πεντακοσίων ἐνδοτέρῳ σταδίων. Τοιαύτης δὲ τῆς πρὸς τῆς Τρῳαίης οἰκείότητος ὑπαρχέσης τοῖς τε Λέλεξι καὶ τοῖς Κίλιξι, ζητῶσιν αἰτίαν, δι' ἣν ἔσονται καταλέγονται καὶ οὗτοι ἐν τῇ καταλόγῳ. Εἰκὸς δὲ ἀφ' οὗ τὸ ἡγεμόνων ἀφ' οὗ καὶ τὸ πῶς τῶν πόλεων ἐκπόρῃσιν ὀλίγους ὑποληφέντας τῆς Κίλικας ὑπὸ τῷ Ἑκτορι τάττεσθαι. Ὁ, τε γὰρ Ἡετίων καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν λέγονται πρὸ τοῦ καταλόγου ἀφ' οὗ καὶ τῆς πόλεως.

10 * Ἡτοι μὲν πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε Δῖος Ἀχιλλεύς, Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κίλικαν εὖ ναυτάσσαν, Θήβην ὑπὸ Πύλον —

† Οἱ δὲ μοι ἐπὶ καταλήγονται ἔσαν ἐν μεγάροισιν,

Οἱ μὲν πάντες ἰὼ κλονήματα αἰδοῦς εἴσω,

15 Πάντας δ' ἐκτεπερνε ποδάρεκς Δῖος Ἀχιλλεύς.

Ὡς δ' αὖτως καὶ οἱ ὑπὸ Μύνην τῆς τε ἡγεμόνας ἀποβελήκασιν, καὶ τὴν πόλιν.

‡ Καὶ δὲ Μυῖντ' ἔβαλε καὶ Ἐπίστροφον, —

|| — πέρσεν δὲ πόλιν γείοιο Μυῖντος.

20 Τῆς δὲ Λέλεγας τοῖς μὲν ἀγῶσι παρθέναι ποιεῖ, ὅταν τε ἔτω λέγει,

§ Πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες, καὶ Πάονες ἀγκυλότοξοι,

Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες —

καὶ πάλιν,

25 ** Σάτνιον οὕτως δούρι —

†† Ἡνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων

‡‡ Ἡνοπι βουκόλοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.

Οὐ γὰρ ἔτις ἐξελελοίπεσαν τελέως, ὥστε μὴ καὶ κατ' αὐτοὺς εἶναι πύσημα, ἅτε τῷ βασιλέως αὐτῶν ἐπὶ

30 πείοντος,

††† Ἀλτεω, ὃς Λελέγας φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,

καὶ τῇ πόλεως ἐτελέως ἡφανισμένης, ἐπιφέρει γὰρ,

‡‡‡ Πήδασον ἀπῆλθον ἔχον ὑπὸ Σατνιόεντι.

35 Ἐν μύθοις τῷ καταλόγῳ ὡς ἀλέλοιπεν αὐτῆς, ἔχον ἡγεμόνος τὸ πύσημα, ὥστε ἐν καταλόγῳ τάττεσθαι ἢ καὶ ὑπὸ τῷ Ἑκτορι καὶ τῆς καταλέγων ἔτις ὄντας οἰκείας. ὁ γὰρ Λυκάων φησὶν ἀδελφὸς αὐτῶν Ἑκτορος,

||| — μινυδάδιον δὲ με μήτηρ

40 Γείνατο Λαοθῆ, θυγάτηρ Ὀἷα Ἀλτεο γένοντος,

Ἄλτεω, ὃς Λελέγας φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει.

Ταῦτα μὲν οὖν τοιαύτην πινὰ ἔχει τὴν εἰκοτολο-

* Iliad. ζ'. ver. 414.

† Ibid. ver. 421.

‡ Iliad. β'. ver. 692.

|| Iliad. τ'. ver. 296.

§ Iliad. κ'. ver. 428.

** Iliad. ζ'. ver. 443.

†† Iliad. φ'. ver. 86.

‡† Ibid. ver. 87.

||| Ibid. ver. 84.

^a διαφορὰν Par. 5. Med. 3. 4.

^b τὴν δεῖξαι Efc. Mosc.

^c Scribe, ὑπολειφθέντας. Marg. Cas. sic Par. 1. Mosc.

^d ἡμὸν

Par. 1. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^e ἀπέκτανε Par. 1. Med. 3. 4. Mosc.

^f εὖ ναυτάσσαν defunt Par. 1. Med. 3. 4. Efc.

^g οἷον Par. 1. 5. Med. 4.

^h οἱ δεῖξαι Par. 1.

ⁱ ὅταν τε οὕτως Par. 1. ὅταν δὲ οὕτως Med. 3. 4. ὅταν δὲ οὕτως Mosc.

^k λέγει Par. 1. Med. 4. et ex correct. Med. 3.

^l Πρὸ Med. 3. 4.

^m Οἰνοπίδην Par. 1. 5. Med. 3. 4.

ⁿ Οἰνοπι

Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^o Ἄλτεω Par. 1.

Scholia in eum locum, παρδακὸν δὲ δούρον. ἔτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης. Puto etiam legendum in Strabone, παρδακὸν, ut in Aristophane. Hesychius, παρδακὸν, δούρον. Casaub.

Ibid. Πόρδακον τὸ χωρίον λιμνάζον. Perdacum locus stagno insitus] Videtur legisse Strabo apud Aristophanem Πόρδακον, ubi nunc legitur Πάρδακον, et ex Aristophane putat doctus commentator

debere rescribi hoc loco Πάρδακον. Sed ex præcedentibus patet debere legi Πόρδακον, ut legitur: nam eam vocem citat, ut δούρον τι καὶ κατέφατον, Mali omnis aliquid est obsæni, habentem, quod convenit voci Πόρδακον; at si legis Πάρδακον, nihil habet ea vox ad obsænitatem alludens, τοῦ πέρδην et πέρδην. Ideo manere debet hæc lectio, ut puto. Palmer.

γίας. Εἰκοτολογεῖν δ' ὅτι καὶ εἰ πῆς τ' ἀκριβὴ ζητῇ
 καὶ τὸν ποικίλ' ὄρεν, μέχρι τίνος οἱ Κίλικες διέτεινον
 καὶ οἱ Πελασγοί, καὶ ἐπὶ οἱ μετὰ τούτων^a Κήτειοι
 λεγόμενοι, οἱ ὑπὸ τῷ Εὐρυπύλῳ. Περὶ μὲν ὧν τῶν
 Κιλικῶν, καὶ τῶν ὑπὸ^b Εὐρυπύλῳ, τὰ ἐόντα εἴρη-
 5 ται, καὶ διότι τὰ παλαιὰ τ' αὖτε Κάρικον μάλιστα περατοῦ-
 ται. Τὰς δὲ Πελασγὸς εὐλογεῖν τότοις ἐφεξῆς πρέ-
 ναι, ἐκ τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων, καὶ ἐκ τῆς
 ἄλλης ἱστορίας· ὁ μὲν γὰρ ἔτω φησὶν·

* Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγγεσμιώρων,¹⁰

τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβάλεα^c ναυτάσκειον,

τῶν ἤρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ' ὄζος^d Ἀρήος,

γίε^e δύο Λήθιο Πελασγῶν Τόλμαϊδαο.

Ἐξ ὧν πλὴν τὸς τε ἐμφανέως ἀξιόλογον τὸ τῶν Πελασ-
 γῶν· ἔτι γὰρ φῦλον, ἀλλὰ φῦλα ἔφη· καὶ τὴν οἰκιστὴν¹⁵
 ἐν Λαρίσῃ φράζει· πολλὰ μὲν ὧν αἱ Λάρισαι· δεῖ
 δὲ τῶν ἐγγύς τινα δέξασθαι· μάλιστα δ' ἂν τ' περὶ
 Κύμῳ^f ὑπολάβοι πῆς ὁρθῶς· τριῶν γὰρ ἐσῶν, ἡ μὲν
 κατ' Ἀμαξιτὸν, ἐν ᾧ^g τελέως τῷ Ἰλίῳ, καὶ ἐγγύς
 σφόδρα ἐν Ἀφροδίσει^h περὶ τῶν ὁρίων· ὅς τ' ὅτε ἂν λέ-
 20 γοιτο πιθανῶς ὁ Ἰππόθοος πεσεῖν ἐν τῷ ὑπὲρ Πα-
 τρώλῃ ἀγῶνι.

† Τῇ δ' ἀπὸ Λαρίσσης—

ταύτης γε, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς παλαιᾶς Κύμῳ· χίλιοι
 γὰρ περὶ τῶν ὁρίωνⁱ μεταξὺ. Τρίτη δὲ Λάρισα, κόμη²⁵
 τῆς Ἐφεσσίας ἐν τῷ Καῦστρίῳ πεδίῳ· ἣν φασὶν πόλιν
 ὑπάρχειν παλαιότερον, ἔχουσαν καὶ τὸ ἱερὸν Ἀπόλλωνος
¹ Λαρίσσης, πλησιάζουσαν τῷ Τρωάδ' μᾶλλον ἢ τῇ
 Ἐφέσῳ, ταύτης γὰρ ἐκείνη καὶ ὁδοποιεῖται διέχει τῶν
 ὁρίων, ὅτε ὑπὸ τοῖς Μήσιν^m ἂν πῆς τάττοι ταύτῃ.³⁰
 Ἐφεσίοι δ' αὐξήσαντες ὑπερῶν, πολλὰ καὶ τῶν Μή-
 νων, ἐς νῦν Λυδούς φασιν, ἀπετέμοντο· ὅς τ' ὅτεⁿ αὐ-
 τῇ ἂν ἡ τῶν Πελασγῶν^p Λάρισα εἴη· ἀλλ' ἐκείνη
 μᾶλλον. Καὶ γὰρ τῶν μὲν ἐν τῇ^q Καῦστρίῳ Λαρίσσης
 ὁδὸν ἔχοντι τεκμήριον ἰσχυρὸν, ὡς ἦν ἡδὴ τότε· ὅς δὲ³⁵
 γὰρ τῶν Ἐφεσίων. Τῆς δὲ παλαιᾶς^r τῇ Κύμῳ μαρτυρίῳ ὅτι
 πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἱστορία, μικρὸν ὑπερῶν τῶν Τρωάδων
 γενομένη. Φασὶ γὰρ τὰς ἐν τῷ Φρικίῳ^s τῷ ὑπὲρ
 Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους· ὁρμηθέντας, κατὰ τὴν μὲν
 εἰς τὸν τόπον, ὅπερ νῦν ἡ Κύμη ἐστὶ κατὰ λαβόντας^t δὲ⁴⁰
 τὰς Πελασγὸς, κακακωμένους ὑπὸ τῶν Τρωάδων
 πόλεμος, κατέχοντες, δ' ὁμῶς ἐπὶ τῇ Λαρίσῃ, διέ-

etiam, si quæretur de sententia Homeri, quis sit
 verus limes ad quem Cilices desierint et Pelasgi,
 et qui inter eos sunt Cetei Eurypylo subditi. De
 Cilicibus quidem et Eurypyli ditione diximus quan-
 tum licuit: et quod quæ ad Caicum sunt maxime
 determinantur. Consentaneum autem est his con-
 tinenter deinceps poni Pelasgos, cum ex Homeri
 dictis, tum ex reliqua historia. Homeri sunt hæc,

Hippothous gentes ducebat in arma Pelasgas,

Has quæ Larissæ subigebant fertilis arva;

Dux his Hippothous, forti cum fratre Pylæo,

Teutamidæ Lethi bona proles uterque Pelasgi.

Hæc verba memorabilem Pelasgorum multitudi-
 nem indicant: non enim gentem, sed gentes dicit,
 et Larissæ illis sedes adscribit. De multis autem
 Larissis oportet intelligere aliquam vicinam: quod
 rectissime de ea quæ Cumæ propinqua conjeceris.
 De tribus enim Larissis ea quæ juxta Hamaxitum,
 plane in conspectu Ilii, nimisque vicina erat, intra
 ducentesimum fere stadium: ut non probabiliter
 dici videatur, Hippothoum in certamine de cada-
 vere Patrocli cecidisse,

Longe a Larissa. —

Magis hoc Larissæ juxta Cumam sitæ convenit:
 nam ad mille stadia interveniebant. Tertia Larissa
 est pagus agri Ephesii in campo Caystrio: quam
 olim fuisse urbem aiunt, et habuisse templum La-
 rissæi Apollinis, Tmolo quam Epheso viciniorem,
 cum ab hac absit centum et octoginta stadia, et
 Meonibus ideo adscribi possit. Ephesii autem post-
 modo aucti, multum regionis Meonibus, qui nunc
 Lydi usurpantur, abstulerunt: ut ne hæc quidem
 sit Pelasgorum Larissa, sed isthæc potius. Nullum
 enim de Caystria Larissa habemus certum argu-
 mentum, eam tempore belli Trojani jam fuisse:
 cum ne de Epheso quidem habeamus. De Cumis
 vicina autem Larissa testimonium fert omnis Æo-
 lica historia, paulo post Trojæ excidium gestarum
 rerum. Narrant enim Græcos, a Phricio Locrico
 monte supra Thermopylas profectos, confedisse iis
 in locis, ubi nunc Cuma est: cumque offendissent
 Pelasgos afflictos quidem bello Trojano, Larissam
 tamen adhuc tenentes, adversus eos exstruxisse eum,
 qui etiamnum dicitur Longus murus, triginta a La-

* Iliad. β. ver. 840.

† Iliad. ε'. ver. 301.

^a Κήτιοι Efc. Mosc.

^b Vulgo, Εὐρύπυλον. Marg. Caf. sic Efc. Mosc.

^c τῶν δεest Med. 3.

^d ναυτάσκειον Efc.

^e δύο Efc.

^f δ' οὐκ ἐν τῇ Efc. Mosc.

^g τελέως ἐστὶ τῇ Par. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^h τὸ μεταξὺ Med. 4.

ⁱ δ' ἐστὶ

Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^k τὸ δεest Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^l Λαρίσσης Mosc.

^m ἂν τι τάττοι Med. 3. ἂν τις τάττοι

Mosc.

ⁿ τὴν Par. 1. Med. 4.

^p Λάρισα Mosc.

^q Scripti, Καῦστριν. Marg. Caf. sic

Med. 4. Καῦστριν Par. 1.

^r τὴν δεest Med. 3.

^s τοῦ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. An melius, ἐκ τοῦ Φρικίου τοῦ V.

^t κακακωμένους Efc. Mosc.

^u κακομήνους Efc.

1. Εἰκοτολογεῖν δ' ἐστὶ] Εἰκοτολογεῖν est, conjecturas suas super
 aliqua re exponere. Hesychius, εἰκοτολογῆσαι, ἐγοχασμένως εἰπεῖν.
 Casaub.

16. πολλαὶ μὲν οὖν αἱ Λάρισσαι] Enumeravit Larissas plurimas
 Strabo, l. ix. p. 638. Idem.

38. τοὺς ἐν τῇ Φρικίῳ τῇ ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους] Omnino

legendum, Λοκρικῶν ὄρει. Sic supra de Cuma, τῇ Φρικίῳ καὶ κλη-
 θίσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους, et ita mox. Idem.

Ibid. τὰς ἐν τῇ Φρικίῳ τῇ ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους ὁρ-
 μηθέντας] Casaubonus corrigebat, Λοκρικῶν ὄρει. Sed malim priora
 sic refingere, ἐκ τοῦ ΦΡΙΚΙΟΥ ΤΟΥ. T.

1. ἐπιτελεῖσθαι

riffa stadiis: rediisse deinde ac Cumam condidisse, eoque superstitum hominum coloniam deduxisse: a monte Locrico et Cumam Phriconidem dictam fuisse, et Larissam, quæ nunc est deserta. Fuisse autem Pelasgos magnam gentem, ex aliis etiam 5 historiis aiunt testatum reddi posse. Etenim Mene-crates Elaita, in libro de origine urbium, oram ma-ritimam universam, quæ nunc Ionica dicitur, sumpto a Mycale initio, itemque vicinas insulas, sedem fuisse Pelasgorum. Lesbii vero sub Pylæo se ad 10 Ilium militasse aiunt, quem Pelasgorum ducem facit Homerus: a quo etiamnum mons Pylæus in Lesbo nomen habet. Chii quoque a Pelasgis se conditos affirmant e Theffalia profectis. Vaga autem gens fuit Pelasgorum, et ad migrationes præceps, et incrementa ac decrementa magna ac subita tulit: maxime sub Æolensium et Ionum transitum in Asiam. Peculiare aliquid omnibus Larissæis usu venit, Caystrianis, inquam, et Phriconensibus, et Theffaliciis: quod nimirum ager eorum ingesta a fluviis 20 terra solet integri: id faciunt Cayster, Hermus, et Peneum. Lariffa Phriconide ferunt cultum honoribus fuisse Piasum, quem ferunt, cum Pelasgorum princeps esset, filia, quam deperibat, suæ Larissæ vim fecisse, atque hujus contumeliæ pœnas dedisse: cum enim eum in dolium vini plenum despicientem Lariffa deprehendisset, arreptis cruribus, eum sublimem erexit, inque dolium dejecit. Hujusmodi sunt antiqua. Æolicis quæ nunc sunt urbibus Ægæ etiam addendæ sunt, et Temnus patria Herma- 30 goræ, qui præcepta artis rhetoricæ scripsit. Sitæ sunt urbes eæ ad montana, quæ supra agrum Cumanum, Phocæum, et Smyrnæum jacent, per quem Hermus fluit. Non procul ab his urbibus Magnesia abest, quæ sub Sipylo dicitur, a Romanis libera judicata: hanc etiam læserunt terræ motus nuper

χρυσαν τῆς Κύμης ὅσον ἐδομήκοντα σταδίους, ὅπτιαι-
χισται αὐτοῖς τὸ νῦν ἐπὶ λεγόμενον Νέον τείχος, ἀπὸ
τριάκοντα σταδίων τῆς Λαρίσσης· ἐλθόντες δὲ κτίσασαι
τὴν Κύμην, καὶ τὰς ἀετινομένης ἀνθρώπους ἐκέλευσε
ἀνοικίσαι· ἀπὸ δὲ τῆς Λοκρικῆς ἔρως τὴν τε Κύμην
Φρικανίδα καλεῦσιν ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λαρίσσαν· ἐρήμην
δ' ὅτι νῦν. Ὅτι δ' οἱ Πελασγοὶ μέγα ἦν ἔθνος, καὶ
ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας ἕκτως ἐκμαρτυρεῖσθαι φασί.
Μενεχράτης γοῦν ὁ Ἐλαίτης, ἐν τοῖς ἀπὸ κτίσεων,
φησὶ τὴν Ὠρελίαν τὴν νῦν Ἰωνικὴν πᾶσαν, ἀπὸ
Μυκάλης ἄρξασθαι, ὑπὸ Πελασγῶν οἰκείσθαι
πρῶτον, καὶ τὰς πλησίον νήσους. Λέσβιοι δ' ὑπὸ
Πυλαίῳ τετάχθαι λέγουσιν σφας, τῷ ὑπὸ τῆς ποιο-
τῆς λεγομένη, τῷ τῆς Πελασγῶν ἀρχοντὶ ἀφ' οὗ καὶ
τὸ παρ' αὐτοῖς ἔρως ἐπὶ Πύλαιον καλεῖσθαι. Καὶ
Χίοι δὲ οἰκιστὰς ἐαυτῶν Πελασγούς φασί, τὰς ἐκ τῆς
Θεσσαλίας. Πολύπλανον δὲ καὶ ταχὺ τὸ ἔθνος πρὸς
ἐπαναστάσεως ἠνέχθη τε ὅτι πολὺ, καὶ ἀθρόαν ἐλάβε
τὴν ἑλλησπίν καὶ μάλιζα καὶ τὴν τῆς Αἰολέων καὶ
τῆς Ἰώνων περὶ αἰῶσιν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰδιὸν δὲ π
τοῖς Λαρισαίοις συνέβη, τοῖς τε Καύστριανόις, καὶ τοῖς
Φρικωνέουσι, καὶ τρίτοις τοῖς ἐν Θεσσαλίᾳ· ἅπαντες
γὰρ ποταμόχωτον τὴν χώραν ἔχον· οἱ μὲν ὑπὸ τῆς
Καύστρου, οἱ δ' ὑπὸ τῆς Ἑρμῆ, οἱ δ' ὑπὸ τῆς Πη-
γῆς. Ἐν δὲ τῇ Φρικανίδι Λαρίσσει τετιμῆσθαι λέγουσιν
Πιάσος, ὃν φασὶν ἀρχόντα Πελασγῶν ἐραδῆσθαι τῆς
θηρατρὸς Λαρίσσης· βιασάμενον δ' αὐτὴν τίσαι τῆς
Ἑβρεως δίκην· ἐγκύψαντα γὰρ εἰς πῆλον οἶκον ἡ κατα-
μαλῆσαν, τῆς σιελῶν λαβομένη, ἐξῆρα καὶ καθεῖ-
ναι αὐτὸν εἰς τὸ πῆλον. Τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖα τοιαῦτα.
Τῆς δὲ νῦν Αἰολικαῖς πόλεσιν ἐπὶ καὶ τὰς Αἰγὰς
περὶ ἡπείρου, καὶ τὴν Τήμνον, ὅθεν ἦν Ἑρμαγρέας ὁ τὰς
ῥητορικὰς τέχνας συγγράφας· ἴδμεντα δὲ πόλεις
αὐτὰ καὶ τὴν Ὀρενίαν τὴν Ὑφαιμένην τῆς τε
Κυμαίας, καὶ τῆς Φωκαέων καὶ Σμυρναίων γῆς, παρ'
τὴν δ' Ἑρμὸς ρεῖ. Οὐκ ἀπώθεν δὲ τῶν τῆς πόλεων,
ἐδ' ἡ Μαγνησία ὅτιν ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ, ἐλθόντες

^a τοῦτο ἐκμαρτυρεῖσθαι *Esc. Mosc.*

Esc. Mosc.

Par. 5.

Med. 3. 4.

^b ἀρξασθαι *Par. 5.*

Esc. Mosc. Καυστρινοῖς Med. 4.

^c ἐστὶν *Par. 5.*

^d καλεῖται *Esc.*

^e ἐκλείψιν *Med. 3. 4.*

^f Καυστρινοῖς *Par. 1.*

^g ἐγγράφας *Par. 5.*

^h καταμαλῆσαν

ⁱ δ' αἱ πόλεις *Par. 1.*

^k δ' αἱ πόλεις *Par. 1.*

^l Scripti, Μαγνησία πόλις. *Marg. Cas. sic Par. 5.*

^m Scripti, Μαγνησία πόλις. *Marg. Cas. sic Par. 5.*

1. ἐπιτείχισαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἐπὶ λεγόμενον Νέον τείχος] *Neon tichos* a Plinio dicitur, ergo *Xylander* male vertit, *longus murus*. Multo melior *Guarinus* in *Bayeri MS.* *murus qui adhuc novus appellatur*. Νέον τείχος interior ad *Hermum* *Geographi* ponunt; et, ut videtur, supra *Larissam* *Herodotus*, in *Hom. vita*, cap. 11. ἀπὸ δὲ τῆς Νέου τείχεος πορευόμενος, ἀπῆκετο εἰς τὴν Κύμην, διὰ Λαρίσσης τὴν πορεῖαν ποιησάμενος. Lariffa etiam certe prope *Hermum* sita fuit. *F.*

24. οἱ δ' ἐπὶ τοῦ Ἑρμού] *Hermus* fluvius est semper limosus, ideoque inter veteres *aurei* nomen habuit, sicut in *Virgilio*,
Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus,
Laudibus Italiae certent. (*Geor. l. ii. ver. 137.*)

Turcae hodie fluvium argenteum arenas propter nitentes appellant. (*Crisp. Bull. p. 5.*) *Idem.*

31. ἐπὶ καὶ τὰς Αἰγὰς περὶ ἡπείρου] Hic necessario scribendum est *Αἰγὰς*. *Gronov. Thes. Antiquitat. Græc. tom. vii. in Marmor. Bas. Laurent. Gronov. pag. 502. Anon.*

Ibid.] *Plinius*, *Scylax*, et alii *Ægas* habent; non igitur necesse ut *Αἰγὰς* scribas. Ille et *Ægas* et *Temnum* in inte-

rriori regione collocat. *Theodos. tab.* *Temnum* habet a *Cyme* m. p. 33 distantem. *F.*

34. αὐτὰ κατὰ τὴν Ὀρενίαν τὴν ὑπερκείμενην τῆς τε *Κυμαίας*, καὶ τῆς *Φωκαέων* καὶ *Σμυρναίων* γῆς, παρ' ἣν ὁ Ἑρμὸς ρεῖ] Immo verba hæc, παρ' ἣν ὁ Ἑρμὸς ρεῖ, non sunt de *Smyrnæorum* regione accipienda, sed de illo montano tractu, qui super *Cymæam*, *Phocæam*, et *Smyrnæam*, regiones eminet. Præter illa montana fluit *Hermus*. Sed demus posse accipi de *Smyrnæorum* agro, certe campos *Smyrnæos* non fecat *Hermus*. Aliud est παραρρεῖν, aliud διαρρεῖν. Hoc secare et interfluere significat, illud præterfluere, et ab uno latere alluere. Quod et præfluere Latini dixerunt, ut præducere τὸ παραγράφειν. *Salmas. Exer. Plinian. Edit. Ultraj. p. 606.*

37. ἡ Μαγνησία ἐστίν] *Magnesiam* ad meridiem *Hermi* sed inter fluvium ac *Sipylum* ponunt *Geographi*. Hic *L. Scipio Antiochum* devicit, i. e. inter *Phrygium* amnem et *Magnesiam*. (*Liv. l. xxxvii. c. 37.*) *Appianus* cum hoc convenit. *Phrygius* amnis, ut infra videbimus, est *Hyllus*, qui *Hermum* prope *Magnesiam*

πόλις ὑπὸ Ῥωμίων κεκριμένη καὶ ταύτῃ δ' ἐκ-
 κωσαν οἱ νεωστὶ γενόμενοι σεισμοί· εἰς δὲ πάναντία τὰ
 ὅπῃ τὸν Κάρκον νεύοντα, ὑπὸ Λαρίσσης μὲν διχάζοντι
 τὸν Ἑρμιον εἰς Κύμην, ἐβδομήκοντα σταδίοι· ἐντεῦ-
 θεν δ' εἰς Μύριναν τετρεσέκοντα ^a σταδίοι· τὸ δ' ἴσον
 ἐντεῦθεν εἰς Γρύμιον· καὶ κείθεν εἰς ^b Ἠλαίαν ὥς δ'
 Ἀρτεμίδας, ὑπὸ τῆς ^c Ἰδης εἰσὶν Ἀδαί, εἴτ' ἄκρα
^d μὲν τετρεσέκοντα σταδίους, ἣν καλεῖσιν Ὑδραν, ἣ ποι-
 ῶσα τὸν κόλπον τὸν Ἠλεϊτικόν, πρὸς τὴν ^e ἀπεναν-
 τίαν ἄκραν ^f Ἀρματοῦντα. Τῆ μὲν ὅν τόματος τὸ
 πλάτος οὐδὲν ὀγδοήκοντα σταδίους ὅτιν ^g ἐγκολπίζοντι.
 Μυρίνα δ' ἐξήκοντα σταδίοις Αἰολίς πόλις ἔχουσα
 λιμένα· εἴτ' Ἀχαιῶν λιμὲν, ὅπερ οἱ βωμοὶ τῷ δώ-
 δεκα θεῶν· εἴτα πολίχνην ^h Μυρινάιον, Γρύμιον, καὶ
ⁱ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον, καὶ νεῶς ^k πο-
 λυτελὲς λίθου λαοκῶ· σταδίοι δ' ἐπ' αὐτὴν τετρα-
 εσέκοντα· εἴτ' ἐβδομήκοντα εἰς ^l Ἠλαίαν, λιμένα ^m ἔ-
 χουσαν καὶ ναῦσταθμον τῷ Ἀθηναίων βασιλέων,
 Μενεσθέως κτίσμα, καὶ τῷ οὐν ἀπὸ Ἀθηναίων, τῷ
 συστρατεύσαντων ὅπῃ Ἴλιον. Τὰ δ' ἐξῆς εἰρηται τὰ
 οὐδὲ Πιτανίην, καὶ Ἀταρνεά, καὶ τὰλλα ⁿ τὰ ποταῖα.
 Μεγίστη δὲ ἐστὶ τῷ Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη Κύμη, καὶ
 σχεδὸν μητρόπολις αὕτη τε καὶ ἡ Λέσθος τῷ ἄλλων
 πόλεων, οὐδὲν τετράκοντά περ τὸν ἀριθμὸν, ὧν ἐκλε-
 λόκωσιν ἐν ὀλίγῃ. Σκώπεται δ' εἰς ἀναμαθησίαν ἡ
 Κύμη καὶ ποταμῷ πινά, ὡς φασὶν ἔνιοι, δόξαν, ὅτι

facti. In contrariam partem quæ ad Caicum incli-
 nant, a Larissa si Hermum transeas usque Cumam,
 septuaginta stadia sunt: hinc Myrinam quadraginta,
 inde Grynium tantundem: deinde Elæam. Ut au-
 tem Artemidorus, ab Ida sunt Adæ: tum promon-
 torium quadraginta stadia, quam Hydram vocant:
 ea finum efficit Elaiticum opposito promontorio....
 Si a sinus faucibus per latum in sinu naviges sexa-
 ginta stadia, ad Myrinam venies urbem Æolicam
 portu aptam. Inde Achæorum portus, ubi aræ sunt
 duodecim deorum: oppidulum deinde Myrinæo-
 rum, Grynium, et fanum Apollinis, vetusque ora-
 culum, et templum sumptuosum ex albo lapide,
 eo usque stadia sunt quadraginta. Hinc septuaginta
 ad Eleam, quæ urbs Attallicorum regum portum
 habet et stationem navium: condita est a Menes-
 theo et Atheniensibus, qui cum eo ad Ilium fuerunt
 profecti. De Pitana, Atarneo, ac reliquis deinceps,
 dictum est superius. Æolicarum urbium maxima
 est et præstantissima Cuma: eaque et Lesbos reli-
 quarum Æolicarum urbium quasi matres sunt, quæ
 fere triginta numero fuerunt: nam earum haud
 paucae interiorerunt. Cumæos stoliditatis notant, ob
 hanc (ut nonnulli putant) opinionem, quod tre-

^a σταδία Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^b Ἠλαίαν Par. 1. Med. 3. et ex correct. Med. 4.

^c Κύμης Par. 1. 5. Med. 3.

Bre. Esc. Mosc.

^d Sic legendum cum veteribus libris: vulgo deest μετά. Marg. Cas.

^e ἀπεναντίον Par. 5. Med. 3. 4.

ἀπ' ἐναντίον Mosc.

^f Vetus interpres, Ἑρματοῦντα, quod minus probo. Marg. Cas.

^g ἐγκολπίζοντι δὲ Μυρίνα Par. 5. Med. 3. 4.

Esc. Mosc.

^h Μυρινάιον Esc. Mosc.

ⁱ ἱερὰ Par. 5.

^k

πολυτελὸς Par. 5.

^l Ἠλαίαν Par. 1. Med. 4. Ἠλαίαν

Med. 3.

^m ἔχουσα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

ⁿ Lege, cum veteribus libris, τὰ ταύτη. Marg. Cas. τὰ ταύτη Par. 1. 5.

Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^o πρὸς deest Par. 5.

Magnesium intrat. Hodie urbs illustris est in hoc situ, quam
 Turcarum Imperatores quidam sibi sedem delegerunt. Magnisa
 dicitur. De Magnesiæ situ et deliciis vide Chishull, p. 6—12.
 et Tournefort. F.

2. οἱ νεωστὶ γενόμενοι σεισμοί] Sub Tiberio, quando duodecim
 urbes Asiæ sunt obrutæ, qua de re sæpius ante diximus. Casaub.

3. ἀπὸ Λαρίσσης μὲν διχάζοντι τὸν Ἑρμιον εἰς Κύμην. A Larissa si
 Hermum transeas usque Cumam] Sed si verum est, quod hoc loco
 ait Strabo, euntibus Larissa Cumen transeundum esse Hermum,
 quid faciemus Aristidi, qui in Sermonum 4. narrat, quomodo
 Smyrna Larissam et Larissa Cumen et Myrinam venerit, et
 Hermum ponit inter Smyrnam et Larissam. Sed ea omnia
 tam exacte exequitur, ut non sit ratio dubitandi. Certe magis
 credendum est rhetori: fuit enim proculdubio αὐτόπτης et in ea
 regione exercitatus. Ergo accommodandus est Strabonis
 sensus ad Aristidis topographiam, et intelligendus quasi dixerit,
 διχάζοντι μὲν τὸν Ἑρμιον, ἀπὸ Λαρίσσης εἰς Κύμην, cum Hermum trans-
 αῖσαν, aut, postquam Hermum transiveram, a Larissa Cumen veni.
 Palmer.

6. εἰς Γρύμιον] Libri veteres quidam habent, Γρύμιον, non recte,
 ut docet Stephanus. Casaub.

9. πρὸς τὴν ἀπεναντίαν ἄκραν Ἀρματοῦντα] Veteres quidam ha-
 bent Ἑρματ. et ita prior interpres. Nihil tamen muto: et for-
 tasse huc facit quod Harmatopolitas commemorat Plinius in isto
 tractu. Apud Thucydidem, lib. viii. cap. 101. similis vari-
 etas. Nam in editis quidem scriptum est, καὶ ἀφικόμενοι τῆς ἡπεί-
 ρου εἰς Ἀρματοῦντα καταντικρὺ Μηθύμνης: at in veteribus libris est
 Ἑρματοῦντα. Idem.

10. Ἀρματοῦντα] Docet Strabo Eleaticum finum inter Hy-
 dram et Ἀρματοῦντα promontoria inclusum. Ego Stephani auc-
 toritate Ἀργεννῶντα reposuerim: certissimum enim, hoc esse Ἀρ-
 γεννῶν promontorium Ptolemæi. Stephanus autem testatur Ἀρ-
 γεννῶν et Ἀργεννῶντα unum eundemque locum esse. Holsten. in
 Stephan. pag. 43.

Ibid.] Holstenio partim assentior esse legendum Ἀργεννῶντα.

Argennum promontorium fuit Maleæ oppositum, unde insulæ
 vicinæ Arginulæ appellabantur. Harmatopolitas Plinii non ali-
 bi reperio, et Ἀρματοῦς Thucydidis certe nil ad hunc finum re-
 fert, quod longius distat. Peloponnesii, ait, ad Arginulæ cœ-
 naverunt; ἐντεῦθεν δὲ ἐστὶ πόλις ὑπὸς παραπλευσάντες, καὶ ἀφικόμενοι
 τῆς ἡπείρου εἰς Ἀρματοῦντα καταντικρὺ Μηθύμνης. Hic Harmatus,
 Methymnæ oppositus, navigatione fere totius noctis ab Arginulis
 distans, non in Eleatico sinu comprehendatur, qui secundum
 Strabonem prope Atarneum incipit. Vera lectio adhuc qua-
 rendæ est. Forsan Ἀταρνεὺς ad Pitane supra memoratus
 (p. 882.) emendationem suggerat. Si legimus Ἀταρνεῖντα, tum
 Hydra est promontorium aliquod non longe a Canis distans.
 Guarini MS. nondum editus longe aliter hunc locum habet.
 MS. certe quodam diverso usus est. Hujus hæc sunt verba.
 Hermum transiens stadia 70 sunt. Hinc ad Myrinam stad. 40.
 Promontorium Hydra nomine finum efficiens Eleaticum ad oppositum
 alterum promontorium Harmatuntem. Hujus ostii latitudo circiter
 80 patet oræ intra finum ad stad. 60 repositæ. Myrina civitas
 adest Æolica, &c. F.

14. Γρύμιον] Meminit Diodor. lib. xvii. pag. 492. t. ii.
 Ed. 1604. Casaub.

Ibid.] Gryneum nemo a Virgilio laudatur, Ecl. vi. v. 72.
 Servius ad hæc fabulam adjicit haud relatu dignam. Sat erit
 novisse Eurypyli filium, Grynium nomine, esse hujus templi con-
 ditorem, quocirca paulo post bellum Trojanum esse structum ju-
 dicemus. F.

22. ἀρίστη Κύμη] Cyma urbs a pluribus laudatur. Pomp.
 Mela, l. i. c. 18. originem a Pelope ducit, qui reversus ex Græ-
 cia Cymen nominavit, pulsus, qui habitaverant. Dux Amazonum
 Cyme. Numismata hanc Cymen repræsentant. Terræ motu
 concussis Cyme, Myrina, et Tmolo, urbibus, Tiberio levare tri-
 butis placuit. (Tac. Ann. l. ii. c. 47.) In Plinii sæculo extitit,
 et in tab. Theodosiana locum habet 8 m. p. a Myrina distan-
 tem. Idem.

centesimo ab urbē condita demum anno portorium exegerint, neque ante eum reditum populus percepit: itaque opinio obtinuit, fero admodum eos sensisse, maritimam se urbem habitare. Alia etiam fertur ratio; publico Cumæos nomine pecuniam mutuam cepisse, pignori oppositis porticibus, quam cum non reddidissent ad diem dictum, prohibitos fuisse ambulationibus: imbribus tamen accidentibus creditores verecundia ductos præconis voce eos invitasse, ut sub porticus subirent: proinde cum præco clamaret, *Sub porticus subite*, diditum sermonem, nescire Cumæos imbribus decidibus subeundum esse sub porticus, nisi præconio admonerentur. Citra controversiam est, hac in urbe natum fuisse Ephorum, virum memoria dignum, Isocratis rhetoris discipulum, qui historiam conscripsit, et de inventionibus. Ante hunc ibidem editus est Hesiodus poeta: ipse enim narrat Dium patrem suum Æolica relicta Cumā in Bœotos commigrasse, ubi quidem

In misero pago confedit, pone Heliconem,

Aspera, non ullo quæ tempore commoda præbet,

Tempore non minus hyberno, quam æstate molesta.

Homerum fuisse Cumæum non est in confesso apud omnes. Nomen aiunt urbi factum ab Amazone: ut et Myrinæ ab ea quæ sepulta est in Trojano campo sub Baticia,

Sane homines illam Baticiam nomine dicunt,

At divi celeris cursu monumenta Myrinæ.

Ephorus notatur false, quod in rerum gestarum enumeratione cum nihil haberet quod a suis diceret actum, et tamen patriæ vellet mentionem facere, ita acclamaverit: *eo tempore quieti erant Cumæi*. Postquam litus Trojanum et Æolicum peragravimus, restat, ut mediterranea etiam usque ad Taurum percurramus, eodem servato ordine. In his locis principatum tenet Pergamum, urbs illustris, et quæ multo tempore rebus secundis floruit sub Attalicis regibus. Hinc ergo peragrations ducemus principium, primoque loco breviter ostendemus, unde reges isti orti, et quis eorum fuerit finis. Pergami gazam suam adservabat unus de Alexandri Magni successoribus Lyfimachus Agathoclis filius: erat autem conditum in ipso montis vertice: qui mons coni forma in acutum cacumen

τρεῖς κοίταις ἔτεσιν ὑπερὶ τὴν κτίσιν ἀπέδοντο τῷ λιμένος τὰ τέλη· ὁ δὲ δῆμος κατέχεν οὖν δόξα ὡς ὁφείλει ἡσυχάζειν, ὅτι ἔπειτα γαλατῇ πόλιν οἰκοῖεν. Ἐπὶ δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ὅτι δανεισάμενοι χρήματα^a δημοσία, τὰς τοὰς ὑπέθεντο· εἴτ' οὐκ^b ἀποδόντες καὶ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν, ἔργοντο τῷ περὶ τῶν ὀφειλῶν ὅτε μέντοι ὄμβρος εἴη, κατ' αἰδῶ πᾶσι κηρύττειν οἱ δανεισταί, κελεύοντες ὑπὸ τὰς τοὰς^c ὑπερχεσθαι· τῷ δὲ κήρυκος οὕτω φεγγγομένη, Ὑπὸ τὰς τοὰς ὑπέλθετε, ἐκπεσὶν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ ἀδοξασμένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς τοὰς ὑπελθέτεον, ἀν μὴ σημαίη τις αὐτοῖς ἀπὸ κηρύγματος. Ἀνὴρ δ' ἄξιός^e μνήμης ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως^f ἀναντιλέκτως ἐστὶν Ἐφορος^g τῷ Ἰσοκράτους γνωρίμων τῷ ῥήτορι, ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὐρημάτων· καὶ ἐπὶ ἄλλοις τέττα Ἡσίοδος ὁ ποιητής· αὐτὸς γὰρ εἰρηκεν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δίος μετόικησεν εἰς Βοιωτὴς, Κύμῳ Αἰολίδα περὶ τῶν

* Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ, Ἀσπερ, χεῖμα κακῶς γέρφ' ἀργαλήν, ἐδὲ πόλ' ἐοδλῆ.

Ὅμοιος δ' οὐχ ὁμολογουμένως· πολλοὶ γὰρ ἀμφισβητοῦσιν αὐτῷ. Τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ Ἀμαζόνος τῇ πόλει^h τεθείσθαι· καθάπερ καὶ τῇ Μυρίνῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδῷ κειμένης ὑπὸ τῇⁱ Βατίει·

† Τὴν ἥτοι ἄνδρες Βατίαν κηλήσκειν,

Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· Σκώπεται δὲ καὶ ὁ Ἐφορος, ὁ δὲ τῆς πατρίδος^k ἔχων ἔργα φράζειν ἐν τῇ ἀκριβομένῃ τῷ ἄλλων^l φράζειν, οὐ μὲν ἐδ' ἂν ἀμνημόνιστον αὐτὴν εἶναι γέλων, ὅπως ἐπιφανῆ· Κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν καὶ Κυμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἦσαν. Ἐπεὶ δὲ διεληλύθαμεν τὴν Τρωϊκὴν ἅμα καὶ τὴν Αἰολικὴν περὶ τῆς ἑφεξῆς ἀν εἴη τὴν μεσογαίαν ἐπιδραμεῖν μέχρι τῷ Ταύρου, φυλάσσοντας τὴν αὐτὴν τὴν ἐφόδου τάξιν. Ἐχθρὸς δὲ πᾶσι ἡγεμονίαν^m πρὸς τοὺς τέττα ὁ Πέρλαμον, ἐπιφανὴς πόλις, καὶ πολὺν συνεπύχισα χρόνον τοῖς Ἀθηναίοις βασιλεῦσι· καὶ δὴ καὶ ὁ εἶναι ἀριστερόν τὴν ἐξῆς περιόδου· καὶ πρῶτον περὶ τῶν βασιλέωνⁿ ὁποῖον ὠρμήθησαν, καὶ εἰς ἃ κατέστρεψαν, ἐν βραχείᾳ δηλωτέον. Ἦν μὲν δὴ τὸ Πέρλαμον Λυσιμάχου γαστροφύλακον τῷ Ἀγαθοκλέους ἐνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου ἀφαιδῶν, αὐτὴν τὴν ἀκρὴν τῷ ὄρει^o συνοικημένην ἔχον· ἐπὶ δὲ τὸν Τροβυλάδες τὸ ὄρος εἰς ὁρεῖαν κορυφῇ ἀπολήγον· ἐπεπύκνυντο δὲ τὴν φυλακὴν τῷ^p ἐρύματος τέττα καὶ τῷ

* Hesiod. Oper. et D. ver. 637.

† Iliad. β. ver. 813.

^a Malim, δημοσίᾳ. Marg. Cas.

^b ἀποδόντες Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^d δὲ Med. 4. Esc.

^e μνήμης deest Med. 4.

^f ἀναντιλέκτως μὲν Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^g εἰσέρχεται Par. 1. Med. 4.

^h Βατίει Med. 3. 4.

ⁱ ὅτι Med. 3.

^k ἔργα οὐκ ἔχων Med. 3. 4. Mosc.

^l τεθείσθαι Par. 1. Med. 4.

^m Med. 4. Mosc.

ⁿ πρὸς τοὺς Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^o ἐντεῦθεν Par. 5. Med. 3. 4. Esc.

^p ἀν deest Esc.

^q Scribe, συνοικημένην, vel συνοικημένην. Marg. Cas. συνοικημένην Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^r πῶθεν Par. 1. Med. 4.

^s Sic est legendum: vulgo, ἐρύματος. Marg. Cas. ἐρύματος Par. 1. 5.

^t τροβυλαεῖς Med. 3. 4.

1. ἀπέδοντο τοῦ λιμένος τὰ τέλη] Ἀποδίδοντα τὰ τέλη non est exigere, sed conducere. Ipsa quippe Respublica non exigebat,

sed publicanis exigenda locabat. Casaub.

χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἑνακισχίλια) Φιλέταιρος, ἀνὴρ ^a Τιανός, θλικίας ἐκ πατρὸς· συνέβη γὰρ ἐν πνι-
 παφῇ θείας ἔσης, καὶ πολλῶν παρόντων, ^b ἀποληφθεῖσαν
 ἐν τῷ ὄχλῳ τὴν κομίζουσαν τροφὸν τὸν Φιλέταιρον
 ἐπὶ νήπιον, ^c συνελθὼναι μέχρι ^d τοσούτου, ὥστε πηρω-
 θῆναι τὸν παῖδα· ἦν μὲν δὴ εὐνέχης, τραφεὶς δὲ κα-
 λῶς ἐφάνη τῆς πίστεως ταύτης ἄξιός· τῶς μὲν οὖν
 εὐνέης ^e διέμενεν τῷ Λυσιμάχῳ· διενεχθεὶς δὲ πρὸς
 Ἀρσινόην τὴν γυναικα αὐτοῦ διαβάλλουσαν αὐτὸν, ἀπ-
 ἔστησε τὸ χαρίον, καὶ πρὸς τὰς χερὰς ἐπολιτεύετο, ^f οὐ
 ὁρῶν ἐπιτιθεῖν πρὸς νεωτερισμόν· ^g ὅς, τε γὰρ Λυσι-
 μαχος, κακοῖς οἰκείοις πεπαισμένος, ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν
 ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλδουκός τε ^h ἐπελθὼν ὁ Νι-
 χάτωρ, ἐκείνόν τε κατέλυσε, καὶ αὐτὸς κατελύθη δο-
 λοφονηθεὶς ⁱ ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κερραυνῶ. Τοιαύ-
 των δὲ θορύβων ὄντων, διεγένετο μὲν ἐπὶ τῷ ἐρύμα-
 τος ὁ εὐνέχης, καὶ πολιτευόμενος ^k δι' ὑποσχέσεων καὶ
 τῆς ἄλλης θαλαπείας αἰεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ
 ἐγγὺς παρόντα· διετέλεσε ^l ἥρουν ἔτη ἑξήκοντα κύριος ὢν
 τῷ φρενὶ καὶ τῷ χρημάτων· Ἦσαν δὲ αὐτοῦ δύο ^m
 ἀδελφοί, πρεσβύτερος μὲν Εὐμένης, νεώτερος δὲ Ἀτ-
 τάλος· ἐκ μὲν οὖν τῷ Εὐμένει ἐγένετο ⁿ τῷ πατρὶ
 ὁμώνυμος Εὐμένης, ὅσπερ καὶ διεδέξατο ^o τὸ Πέργα-
 μον, καὶ ἦν ἡδὴ δυνάστης ^p τῷ κύκλῳ χαρίων, ὥστε
 καὶ πρὸς Σάρδεας ^q ἐνίκησε συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν
 Σελεύκην· δύο δὲ καὶ ἑξήκοντα ἔτη τελευτᾷ ^r τὸ βίον.
 Ἐκ δὲ Ἀτάλου καὶ Ἀντιοχίδου τῆς Ἀχαιοῦ γυναικὸς
 Ἀτάλος διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀνηγορεύθη βασι-
 λεὺς ^s ὅτος πρῶτος, νικῆσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ.
 Οὗτος δὲ καὶ ^t Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε
 πρὸς Φίλιππον μὲν τῷ Ῥοδίων ναυτικῶς, μετὰ δὲ
^u ἐτελεύτα βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τετρακόσια,
 κατέλιπε δὲ τέτταρας υἱούς· ἕξ Ἀπολλωνίδης, Κυζι-
 κληὺς γυναικὸς, ^v Εὐμένης, Ἀτάλου, Φιλέταιρος, Ἀ-
 θηνάιος. Οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιώται· ^w

definit. Hujus munitionis et thesauri custodia com-
 missa fuit Philetæro Tiano, qui a puero confusis
 testiculis eviratus fuerat: nam spectaculo quodam
 funebri, in magna hominum frequentia, nutrix eum
 gestans etiamnum infantem in turba hominum de-
 prehensa, adeo fuit oppressa, ut pueri etiam colli-
 derentur genitalia. Erat ergo eunuchus: sed libe-
 raliter educatus videbatur isto munere dignus. Ac
 fuit is Philetærus aliquandiu fidelis Lyfimacho:
 sed odio Arsinoës correptus, quæ eum falsis crimi-
 nationibus detulerat, castellum a fide Lyfimachi
 abduxit, et pro temporum opportunitate rem gef-
 fit, quæ rebus novandis sentiebat idonea. Etenim
 Lyfimachus, domesticas in calamitates illapsus, co-
 actus erat filium Agathoclem necare. Superveniens
 autem Seleucus Nicator eum everterat, atque ipse
 etiam per dolum a Ptolemæo Cerauno necatus pe-
 rierat. In his turbis Philetærus suo in castello man-
 sit, semper potentiorem ac sibi propiorem polli-
 cendo demerendoque lactans: atque ita per annos
 viginti dominus mansit castelli ac pecuniæ. Duo
 ei fratres fuerunt: de his natu major Eumenes fili-
 um Eumenem genuit, qui hæreditario Pergamum
 accepit, jamque in orbem circum sita loca in sua
 potestate habuit, adeo ut etiam apud Sardes præ-
 lio congressus Antiochum Seleuci filium fuderit:
 mortuus est, cum imperium per annos viginti duo
 tenuisset. Ei successit Attalus, Attali (qui minor
 natu frater Philetæri fuit) et Antiochidis Achæo
 natæ filius. Hic primus rex salutat^{us} est, cum
 magna pugna Galatas vicisset: socius Romanorum
 fuit, eosque in bello contra Philippum juvit, Rho-
 diæ conjunctus classi. Regnavit annos quadraginta
 tres, et senex e vita decessit, relictis ex Apollonide,
 Cyzicena muliere, filiis quatuor, Eumene, Attalo,
 Philetæro, Athenæo. De his tres natu minores pri-

^a Scripti, Τιανός. Marg. Caf. Τυανός Par. 1. Med. 4. Τυανός Med. 3. Τιανός Esc.

^d Scripti, τοσούτον. Marg. Caf. sic Par. 5.

^b Scripti, μετ' ὑποσχέσεων. Marg. Caf. sic Med. 4. δι' ὑποσχέσεως Esc.

^l τὸ δεεστ Par. 5. τὸν Mosc.

³ 4. Esc. Mosc.

^o οὗτος deest Med. 3. 4. Esc. Mosc.

Med. 3. 4.

^c διέμενε Med. 3. 4.

^g ὅς, τε γὰρ Esc.

^h δ' οὖν Esc.

ⁿ MSS. ἐνίκησε μάχῃ συμβαλὼν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med.

^p Scripti, ἐτελεύτησε. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^v Εὐμένης

^e συνελθὼναι

^f ὅτι Mosc.

^h ἐπανελθὼν Med. 4.

^k ὁμώνυμος τῷ πατρὶ Med. 3. 4. Mosc.

^m MSS. ἐνίκησε μάχῃ συμβαλὼν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med.

^p Scripti, ἐτελεύτησε. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^q Εὐμένης

12. ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν] Fuse hæc narrant Justinus, initio libri xvii. et Pausanias in Atticis, (lib. i. c. 10.) Casaub.

14. καὶ αὐτὸς κατελύθη] Strabo de Philetæri humanitate tacet, qui Σέλευκον μὲν ἔκαλε, πολλῶν χρημάτων τὸ σῶμα τὸν Κερραυνὸν αἰτίσας, καὶ τὰ λείψανα ἑπεμπεῖν Ἀντίοχῳ τῷ παιδὶ αὐτοῦ. (App. Syr. p. 209. Edit. Amst. 1670.) F.

25. ἐνίκησε συμβαλὼν Ἀντίοχον] Hic est Antiochus, cognomine Hierax, qui bellum cum fratre suo Seleuco gessit. Eumenes (quem mendose Justinus Bithyniæ regem appellat, l. xxvii. c. 3.) hujus intestinæ cladis fructum percepit. Idem.

28. καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς οὗτος πρῶτος] Culpant viri eruditi Strabonem, quia Philetærus βασιλεὺς in Nummis apud Goltzium, et Seguinum; Eumenesque ejus successor et fratris filius Rex a Justino appellantur. Et recte quidem faciunt, si ea mens Geographi fuit; qui quidem mihi videtur significare, Attalum non primum regem fuisse appellatum regem Pergamenorum, sed non ante regum nomen adscivisse, quam postquam ferocissimam Gallorum gentem devicit. Atque hoc est, quod etiam tradit Livius, lib. xxxiii. c. 21. Vidis deinde prælio etiam Gal-
 lis, quæ tum gens recentis adventu terribilior Asiæ erat, regium adscivisse nomen, cujus magnitudini animus semper æquavit. Quæ

totidem fere verbis in Excerptis Polybii leguntur: Νικῆσας δὲ μάχῃ Γαλάτας, ὃ βαρύτερον καὶ μαχικώτερον ἔστος ἢ τότε κατὰ τὴν Ἀσίαν, ταύτην ἀρχὴν ἐποίησατο, καὶ τότε πρῶτον αὐτὸν ἰδεῖν βασιλέα: unde apud Strabonem quoque rescribendum πρῶτον, vel πρῶτος potius sumitur, ut frequenter fieri amat, adverbialiter. Vide Gihberti Cuperi Observat. lib. iv. pag. 125. Anon.

Ibid.] Nullibi Philetæri numismata cum βασιλέως titulo rep-
 peri. (Vide Haym. Tes. Brit. t. ii. p. 28, 29.) F.

31. γεραίος δὲ ἐτελεύτα βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τετρακόσια] Polybius Attalum laudans ait, p. 1429. Edit. Amst. βιώσας ἔτη δύο πρὸς τοὺς ὁ, τούτων δὲ βασιλεύσας μὲν καὶ δ'. Sic etiam Livius, l. xxxiii. c. 21. Eodem tempore Attalus rex æger Thebis Pergamum adveniens moritur, altero et septuagesimo anno; quum quatuor et quadraginta annos regnasset. Livio cum Polybio convenit de ætate; et de regno pene cum Strabone, quod in anno sui regni, ut opinor, 44to. obiit. Idem.

33. κατέλιπε] Sensus olim mancus et corruptus ita restituitur adscribendo ex Aldino et Hopperi codice, itemque ex Xylandro, κατέλιπε δὲ τέτταρας, verba, quæ utraque omittit editio Casauboniana. Anon.

vati vixerunt: Eumenes natu maximus regnavit. Hic quoque Romanorum socius fuit in bellis adversus Antiochum Magnum, et Perseum, accepitque a Romanis quidquid Asiæ intra Taurum Antiochus possederat: cum ante sub Pergami ditione 5 fuissent pauca quædam loca usque ad mare, juxta sinum Elaiticum et Adramyttenum. Hic urbem adornavit Pergamum, et lucum Nicephorium consecvit, urbemque ita ut nunc est auctam donariis et bibliothecis exornavit: et cum regnum per annos 10 quadraginta novem gessisset, id filio Attalo reliquit, quem sustulerat e Stratonica filia Ariarathis Cappadocum regis. Tutorem regni reliquit, et filii admodum parvo natu, fratrem suum Attalum. Hic Attalus cum regnum per annos viginti et unum administrafset, ætate gravis obiit diem suum, magnis multis gestis rebus: nam et Alexandrum Antiochi filium adjuvit in debellando Seleuco, et Romanos contra Pseudophilippum: et in Thraces expeditione facta, 20 regem eorum Diegulin cepit: et Prusiam interfecit, substituto ei filio Nicomede. Regnum Attalo, cujus tutelam gesserat. Hic Attalus, cognomento Philometor, quinque annos regnavit, vitæque e morbo abiit, Romanis hæredibus nuncupatis. Hic ditionem illam in provinciæ formam redegerunt, Asiamque de continentis ejus nomine appellaverunt. Pergamum præterfluit Caicus per campum valde opulentum, qui Caicus dicitur, ac fere optimam

δ' ἄλλων ὁ πρεσβύτερος Εὐμένης ἐβασίλευσε· συνεπο-
λέμει δὲ ἅ καὶ ἔτος Ῥωμαίοις πρὸς τὸ Ἀντίοχον τὸν
μέγαν, καὶ πρὸς Περσέα· καὶ ἔλαβεν ὁ ὑπὸ τῶν Ῥω-
μαίων ἅπαντα τὰ ὑπὸ Ἀντίοχῳ τῆς εἰσὶν τῆ
Ταύρου. Περτέρον δ' ἦν τὰ πρὸς Πέργαμον ἢ πολ-
λὰ χωρία μέχρι τῆς θαλάσσης· τῆς καὶ τὸν Ἐ-
λαίτιον κόλπον, καὶ τὸ Ἀδραμυττινόν. Κατεσκεύασε
δ' ἔτος τὴν πόλιν, καὶ ὁ Νικηφόριον ἄλσος κατε-
φύτευσε, καὶ ἀναθήματα, καὶ βιβλιοθήκας, καὶ τὴν
10 ὅτι ποσὸνδε κατοικίαν τῷ Περγάμῳ τὴν νῦν οὖσαν
ἐκεῖνος προσεφίλοντάλησε· βασιλεύσας ἔτη τεττα-
ράκοντα ἅ καὶ ἑννέα, ἀπέλιπε τῷ υἱῷ τὴν ἀρχὴν
Ἀπάλῳ, γεγονότι ἐκ Στρατονίκης τῆς Ἀριαράθης
θηγατρὸς τῆς Καππαδοκῶν βασιλέως· ἐπίτροπον δὲ
κατέστησε καὶ τῷ πατρὶος νέῃ τελευτῇ ὄντος, καὶ τῆς ἀρ-
15 χῆς, τὸν ἀδελφὸν Ἀπάλῳ· ἐν δὲ καὶ ἐκοσιν ἔτη βα-
σιλεύσας γέρον οὗτος τελευτᾷ, κατεργάσας πολλά·
καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκρατεπολέμησεν
Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντίοχου· καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις
20 ὅτι τὸν Πευδοφίλιππον· ἐχφράσατο δὲ καὶ Διήγγυλιν
τὸν ἐκείνων βασιλέα στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην· ἀν-
εἶλε δὲ καὶ Περυσίαν, ἐπισυστήσας αὐτῷ· Νικομήδην
τὸν υἱόν· κατέλιπε δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῷ ἐπίτρο-
25 πῳ ἐκείνῳ Ἀπάλῳ· βασιλεύσας δὲ ἔτος ἔτη πέντε,
καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ τῇ βίῳ· κατε-
έλιπε δὲ κληρονόμους Ῥωμαῖους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέ-
δειξαν τῇ χώρῃ, Ἀσίαν προσαναγορεύσαντες ὁμόνυμον
τῇ ἡπείρῳ. Παραρρεῖ δ' ὁ Κάϊκος ἅ καὶ τὸ Πέργαμον
28 καὶ τῶν Κάϊκος πεδίων προσαναγορευομένων, σφόδρα εὐ-
δαίμονα γῆν διεξιών, σχεδὸν δὲ ὅποι καὶ τὴν ἀρίστην τῇ

^a καὶ δεστ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^b Scripti, παρὰ τῶν Ῥωμαίων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. τὴν ἐντὸς Med. 3. 4. Esc. ^c τὴν Esc. ^d τὴν δεστ Par. 5. ^e ἄλσει Esc. Mosc. ^f βασιλεύσας δὲ Med. 3. 4. Mosc. ^g Νικομήδην Par. 1. Med. 4. ^h τὴν δεστ Par. 5. ⁱ τὴν δεστ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^k τὴν δεστ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^l τὴν δεστ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^m τὴν δεστ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ⁿ τὴν δεστ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^o τὴν δεστ Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

3. καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων] Vide Livium, libro xxxvii. Casaub.

9. καὶ βιβλιοθήκας] Nemini nota non est Pergamena bibliotheca, quæ non ab uno rege accumulata fuit, sed omnibus fere regibus Pergamenis, ut ex Plinio et aliis apparet. Idem.

11. τετταράκοντα καὶ ἑννέα] Cum Usserio lego τετταράκοντα, nam Eumenes decessisse anno regni 39no. videtur. Si enim Pergami regum annos numeremus secundum Strabonem, erit spatium annorum 160. Sed Attalus tertius Romanos hæredes instituit circa annum A. Ch. 133. Mucio et Calpurnio Coss. Abhinc annis 160. Philætari defectio anno decimo ante mortem Agathoclis Lyfimachi filii accidit; sed ipse Strabo defectionem posterius evenisse sat clare innuit. Præterea si tot annos Eumeni tribuemus, ipse Strabo in alio loco non sibi constabit. Paulo enim infra ait Attalum (sc. secundum) contra Demetrium Alexandro Antiochi (sc. Balæ) suppetias ferre, ut regnum Syriæ obtineret. Eumenes autem regnare cœpit, ante Ch. 194. Si ad annos 49 ejus regnum producimus, tum adusque 146 ante C. imperium tenuit, scilicet ad 5. Alexandri Balæ annum. Si hanc rationem sequimur, non Attalus sed Eumenes opem Alexandro Regi Syriæ tulit. Si autem legimus 39 annos, Strabo et sibi ipsi, aliisque Historicis constat. F.

17. κατεργάσας πολλά] Appianus, Mithridatici initio, eadem refert, quæ hic Strabo. Casaub.

18. Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκρατεπολέμησεν] Demetrius Soter Seleuci Philopatoris filius fuit. Hic Romani infensi, Alexandrum supposititium, Antiochi Epiphanis filium, palam in Syriam, ut verum regni hæredem, miserunt. F.

20. ἐχφράσατο δὲ καὶ Διήγγυλιν τὸν ἐκείνων βασιλέα στρατεύσας εἰς τὴν

Θράκην. Et in Thraces expeditione facta, regem eorum Diegulin cepit. Nullus hunc locum ut male sanum notavit, habet tamen ulcus non contemnendum, sed facile sanabitur. Quid est τῶν ἐκείνων βασιλέων? Supra de Romanis et Pseudophilippo locutus est, num Diegulin dicit esse eorum regem? Abiit, ut Straboni tribuamus tam absurdam sententiam: ad quid ergo referemus hanc vocem ἐκείνων? Lege, confidenter, τὴν Καίων βασιλείαν. Nam Καῖοι Thracica gens in litore Ponti opposita Bithyniæ, de qua Stephanus: Καῖοι, ἑὸς Θράκην. Ἀπολλόδορος ἐν χρονικῶν τετάρτῳ. Καῖοι gens Thracica, ut Apollodorus in quarto Chronicorum. Ptolemæus in Thraciæ tabula Καῖον gentem ponit. De ea etiam Plinius, lib. iv. cap. 11. Ergo Diegulis iste, quem in Thracia vicit et cepit Attalus, fuit Καίων βασιλεὺς. Dabis, credo, manus, lector, et forte plausum. Palmer.

21. ἀνέλε δὲ καὶ Περυσίαν] Diodorus, in excerptis Photii, p. 1162. Νικομήδης Περυσίαν τὴν αὐτὴν πατέρα καταπολεμήσας, καὶ καταφύγοντα εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν ἀνελὼν, παρέλαβε τὴν βασιλείαν. Livii epitome l. 1. habet: Prusias rex Bithyniæ a Nicomede filio, adjuvante Attalo rege, occisus est. F.

25. καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ τῇ βίῳ] Justinus, libro xxxvi. cap. 4. de hoc Attalo loquens, Matri deinde sepulchrum facere instituit, cui operi intentus morbum ex solis fervore contraxit, et septima die decessit: hujus testamento hæres populus Romanus tunc instituitur. Vide Livii Epitomen lviii. Florum, Orosium, alios. Casaub.

Ibid. καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ. Cognomento Philometor] Eum Attalum Plutarchus, in Tiberii Gracchi vita, Φιλοπάτορα vocat. Sed male, nam et ipse in vita Demetrii Philometorem vocat, et in Sylla etiam (si memoria non fallit). Palmer.

28. Παραρρεῖ δ' ὁ Κάϊκος καὶ τὸ Πέργαμον] Plinius, l. v. c. 30. habet,

Μυσίας. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο ἐλλόγμοι καὶ ἡμῶς Περγαμῆνοι, Μιθριδάτης τε καὶ Μηνოდότης υἱός, καὶ Ἀδοβογίων, ὃς τῷ τετραρχικοῦ τῷ Γαλατῶν γένει ἦν, καὶ ὃν παλλακεύσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὅθεν καὶ τὸννομα τῷ πατρὶ γέσται, ὁρῶσιν-
 5 σαμῆνες τὸς ἐπιτηδείας ὅκ τῷ βασιλέως αὐτὸν γε-
 γονέναι. Οὗτος οὖν Κάσαρι τῷ δεῷ γενόμενος φί-
 λος, εἰς τοσόνδε ὁρῶντι τιμῆς, ὥτε καὶ τετραρχίας ἀπε-
 δέχθη τῷ μητρώῳ γένει, καὶ βασιλεὺς ἄλλων τε
 καὶ τῷ Βοσπόρου· κατελύθη δ' ὑπὸ Λυσάνδρου τῷ
 καὶ Φαρνάκην ἀνελόντος τὸν βασιλέα, καὶ κάτα-
 σχόντος τὸν Βόσπορον. Οὗτος τε δὴ ὀνόματος ἡξίωται
 μεγάλου, καὶ Ἀπολλοδώρου ὁ ῥήτωρ, ὁ τοὺς τέχνας
 συγγράφας, καὶ τῷ Ἀπολλοδώρειον ἄρεσιν ὠξα-
 γαίων, ἥτις ποτ' ἐστὶ πολλὰ καὶ ἐπεκράτει· μέζονα
 15 δὲ καὶ ἡμᾶς ἔχοντα τῷ κρίσει, ὡς ὅτι καὶ ἡ Ἀ-
 πολλοδώρειος ἄρεσις καὶ ἡ Θεοδώρεος. Μάλιστα δὲ
 ἔζηρε τὸν Ἀπολλοδώρου ἡ τῷ Κάσαρος φιλία τοῦ
 Σεβαστοῦ διδασκαλὸν τῷ λόγων γενόμενον· μαθητὴν
 δ' ἔχεν ἀξιόλογον Διονύσιον τὸν ἐπικληθέντα Ἀττικόν,
 20 πολίτην αὐτῷ καὶ γὰρ σοφιστὴς ἦν ἰκανός, καὶ συγ-
 γραφεὺς, καὶ λογογράφος. Προϊόντι δ' ὑπὸ τῷ πεδίῳ
 καὶ τῇ πόλει ὅτι μὲν τὰ πρὸς ἑὸν μέρος, πόλις

partem Mysiæ. Nostra ætate Pergameni viri me-
 morabiles extiterunt Mithridates et Menodotes fi-
 lius, et Adobogion tetrarchiæ Galatarum stirpis :
 et Mithridates, quem regis catamitum fuisse aiunt,
 5 ideoque hoc ei nomen necessarios fecisse, quod
 fingerent rege natum. Is D. Cæsari amicus
 factus, eo usque honoris est provectus, ut eti-
 am tetrarcha materni generis crearetur, rexque
 cum aliorum, tum Bospori: evertit eum Lysan-
 10 der, qui et Pharnacem interfecit, ac Bosporum
 obtinuit. Hujus ergo nomen magnum fuit: nec
 non Apollodori rhetoris, qui artis præcepta con-
 scripsit, et sectæ Apollodoreæ auctor fuit: si qua
 tamen ea est. Multa enim invaluerunt, quæ ma-
 15 jore quam nostro dijudicanda sunt arbitrio: de
 quibus sunt etiam Apollodorea et Theodorea.
 Maxime extulit Apollodorum amicitia Augusti
 Cæsaris, quem dicendi arte instituit. Discipulum
 habuit memorabilem, Dionysium, civem suum,
 20 cognomento Atticum, qui et sophista fuit bonus, et
 historiæ orationumque scriptor. A Pergamo et pla-
 nitie progressus versus orientem solem, Apolloni-
 am invenies, sublimibus insitam locis. Versus auf-

^a Μιθριδάτης δὲ Μηνოდότης υἱός Par. 5. Μιθριδάτης τε Μηνόδοτος υἱός Med. 3. 4. Esc. M. τ. Μηνόδοτος υἱός Mosc. δεινὸν προσποιουμένων. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. τοὺς ἐπιτηδείας προσποιουμένων Par. 5. Med. 3. Mosc. ^b MSS. τῶν ἐπιτη-
^c γούν Med. 3. 4. Esc. ^d βασιλεύσας Esc. Mosc. ^e δ' deest Esc. ^f Ita legendum: vulgo, κατασχόντα. Marg. Cas. ^g Ἀπολλοδώρειον
Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^h Ἀπολλοδώριος Med. 3. 4. Esc. Mosc.

habet, longe clarissimum Asiæ Pergamum, quod intermeat Selinus, præfuit Cælius profusus Pindaro monte. Hi fluvii in Caicum in-
 fluunt. Selinus hodie torrens est, qui ad ortum urbis cursum ha-
 bet. Cælius esse hodie Titanus videtur. Caicus autem non ad
 muros labitur. Whelerus, p. 261, et Sponius, t. i. p. 343.
 plurima, quæ de Pergami hodierno statu comperta habuerunt,
 in libris referunt. Situm habet ad meridiem montis, ubi fuit
 olim arx Lyfimachi. In parte orientali urbis quadam Palatii
 Eumenis vestigia extant. Theatrum etiam et alia magnificentiæ
 rudera adhuc videre est. Pergamo nunc appellatur, viculus pau-
 perimus. A Smyrna m. p. 34, a Thyatira 20 distat. F.

2. Μιθριδάτης τε καὶ Μηνოდότης υἱός, καὶ Ἀδοβογίων] Non est in
 toto Strabone locus isto corruptior, et ad emendandum diffici-
 lior, in hac præsertim veterum scriptorum penuria: nemo enim
 veterum eorum, qui hodie supersunt, docere potest veram hujus
 loci emendationem: itaque conjecturis agimus et εἰκοτολογούμεν.
 Inter Pergamēnos illustres viros primum recenset Strabo Mith-
 ridatem Pergamenum eum, qui postea, quod esset de Cæsare
 bene meritis, rex Bospori constitutus est: de hoc Mithridate
 accipienda sunt omnia Strabonis verba ad hæc sequentia usque,
 ὅτις τε δὴ. Docet autem accurate ejus genus: verum ea potissi-
 mum in parte corrupti sunt libri editi, scripti, omnes. Legen-
 dum autem censeo totum locum ad hunc modum. Ἄνδρες δ' ἐγε-
 νοντο ἐλλόγμοι καὶ ἡμῶς Περγαμῆνοι Μιθριδάτης τε καὶ Μηνόδοτος υἱός καὶ
 τῷ Ἀδοβογίῳ (ὃς τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν) ἦν καὶ παλ-
 λακεύσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὅθεν καὶ τὸννομα δέσται τῷ ἐπι-
 τηδείῳ προσποιουμένων ὅκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγενῆσθαι. Cujus lec-
 tionis hæc est sententia: Pergamenum fuisse Mithridatem, cui
 pater, Menodotus, mater, Adobogionis (qui genus trahebat a
 Galatiæ tetrarchis) filia: quam fama est, inquit, concubinam
 fuisse Mithridatis: et huic suo filio Mithridati Pergameno id
 nomen dedisse hortatu amicorum, qui libenter hominibus per-
 suasissent, hunc non Menodoti, sed Mithridatis esse filium. In
 manuscriptis hic locus nihilo melius scriptus extat quam in edi-
 tis: nisi quod, pro προσποιουμένων τοὺς ἐπιτηδείας, optime habent
 τῶν ἐπιτηδείων προσποιουμένων. Habemus autem persuasum viros
 omnes doctos, qui nostram emendationem cum depravatissima
 lectione vulgata conferre non gravabuntur, conatum hunc nos-
 trum esse approbaturus: parum enim, ut putamus, a veritate ab-
 erramus: quod sequentia confirmant. Casaub.

Ibid.] MS. Guarini versio inedita vertit, Menodoti filius, et

in MS. Esc. scribitur Μηνόδοτος, neque MS. Mosc. huic repugnat.
 Emendationi Casauboni non adverfor. Xylander et Hopperus
 diversimodo vertunt, sed neque cum Historicis, neque cum textu
 conveniunt. F.

6. ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγενῆσθαι] Ait amicos et propinquos
 matris Mithridatis fuisse ei auctores, ut simularet hunc suscepisse
 se a Mithridate rege, non a Menodoto marito, qui fortasse mo-
 riens uxorem prægnantem reliquit: videtur autem hoc consi-
 lium eventu fuisse comprobatum, ac vulgo creditum, Mithrida-
 tem Pergamenum Mithridatis Eupatoris esse filium. Sane sunt
 auctores qui sic videntur existimare: fuisse quidem a Mithri-
 date educatum ex his Hirtii apparet, c. 78. B. Al. Mithridatem
 Pergamenum, a quo rem feliciter celeriterque gestam in Ægypto su-
 pra scripsimus, regio genere ortum, disciplinis etiam regis educatum
 (nam eum Mithridates, rex Asiæ totius, propter nobilitatem Perga-
 mo parvulum secum asportaverat in castra, multosque tenuerat an-
 nos) &c. Casaub.

8. ὥστε καὶ τετραρχίας ἀπέδεδυτο τοῦ μητρώου γένους] Lego, ἀπὸ τῷ
 μητρώου γένους: liquet enim ex superioribus sententiam esse hanc.
 delatam huic fuisse tetrarchiam, quæ ad ejus maternum genus
 pertinebat, erat quippe hujus mater filia unius et tetrarchis, ut
 modo dictum. Hirtius sic hac de re scribit, cap. 78. B. Al.
 Mithridatem Pergamenum, regem Bospori constituit, quod sub im-
 perio Pharnacis fuerat, provinciasque populi Romani a barbaris
 atque inimicis regibus, interposito amicissimo rege, munivit. Eidem
 Tetrarchiam (legibus) Gallogræcorum, jure gentis et cognationis,
 adjudicavit, occupatam et possessam paucis ante annis a Deiotaro.
 De hoc Mithridate accipiendus Ciceronis hic locus, lib. ii. c. 37.
 de Divinatione, Is (Cæsar) cum ei (Deiotaro) Troginorum te-
 trarchiam eripuisset, et affectæ suo Pergameno nescio cui dedisset, ei-
 demque detraxisset Armeniam a senatu datam: cumque ab eo mag-
 nificentiissimo hospitio acceptus esset, spoliatum reliquit et hospitem et
 regem. Idem.

10. κατελύθη δ' ὑπὸ Λυσάνδρου τοῦ καὶ Φαρνάκην ἀνελόντος] Scri-
 bendum esse Ἀσάνδρου, pro Λυσάνδρου, nemo paulo qui sit historiæ
 peritior, aut ignorabit, aut dubitabit. Cui enim notum non est
 Pharnacem Mithridatis Eupatoris filium patris sui regnum cu-
 pientem recuperare a Cæsare victum, ab Asandro fuisse occisum?
 Dio, lib. xlii. pag. 207. Edit. 1606. de Pharnace loquens, καὶ
 ἐκείνον ἐκφυγόντα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπὶ τῷ Βόσπορου μετὰ τῷτο ἰσ-
 χιζόμενον, ὃ Ἀσάνδρος εἰσέειπε καὶ ἀπέκτεινε. Idem.

3. Θεάτιρα

trum montosum est dorsum: quo superato, in itinere
versus Sardes, urbs est Thyateira, Macedonum co-
lonia, quam ultimam Mysorum esse sunt qui di-
cant. Ad dextram est Apollonis, triginta stadiis a
Pergamo, totidemque a Sardibus, idem cum Cyzi-
cena nomen gerens. Sequitur Hermi campus, et
Sardes, quæ a Pergamo versus Aquilonem sunt: ad
dextram pleraque a Mysis tenentur, qui Abletes
nominantur, quibus contigua est Epictetus, usque
ad Bithyniam. Sardes urbs est magna, recentior
quidem rebus Trojanis, antiqua tamen: arcem ha-
bet probe munitam: regia fuit Lydorum, quos
Homerus Meonas, *E longo*, posteriores Mæonas dix-
erunt: alii cum Lydis eosdem, alii diversos autu-
mantes: præstat autem eosdem censere. Sardibus
imminet Tmolus, mons dives, in fastigio speculam
exedram albi lapidis, Persarum opus, unde conspici
possunt in orbem circum siti campi, maxime Cayf-
trius. Circum accolunt Lydi, Myfi, Macedones:
e Tmolo Pactolus defluit, qui antiquitus ramenta
auri secum deferebat copiose, unde Cræsi et e-
jus majorum divitias nomen celebre habuisse tra-
dunt: nunc defecerunt ramenta. Defertur in
Hermum Pactolus, ut et Hyllus: atque hi tres
conjuncti, adsumptis etiam ignobilioribus aliis, in
mare Phocææ proximum effluunt, ut Herodotus
ait. Mysiam quoque attingit Hermus, e monte
Dindymenæ sacro prolabens, et per Catacecaume-
nem in Sardianam fertur per continuos, ut dixi-
mus, ad mare usque campos. Sardibus subjecti
sunt, Sardianus, Cori, Hermi, Caystrique campi,

ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετώροις ἐπιχειμένη τόποις· ὅπῃ δὲ
τὸ νότον ὁρεῖν ῥαχὶς ἐστίν, καὶ ὑπερβαῖσι καὶ βαδίζουσιν
ἂ ὅπῃ Σάρδεων πόλις ἐστίν· ἐν ἀριστερᾷ Θυάτειρα, κατ-
οικία Μακεδόνων, καὶ Μυσῶν ἐχάτιον πνέει φασιν.
Ἐν δεξιᾷ δ' Ἀπολλωνίς, διέχουσα Περγάμῃ τρια-
κοσίαις σταδίαις, τῆς δὲ ἴσου καὶ τῷ Σάρδεων ἐπώ-
νυμος δ' ὅτι τῆς Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος· εἴτ' ἐκ-
δέχεται τὸ Ἑρμιος πεδίον, καὶ Σάρδεις· τὰ δὲ περὶ
ἀρκεῖα τῷ Περγάμῳ τὰ πλείστα ὑπὸ Μυσῶν ἔχε-
10 ται τὰ ἐν δεξιᾷ ἢ Ἀβλήτων λεγόμενων· οἷς συν-
άπῃ ἢ Ἐπίκτητος μέχρι Βιθυνίας. Αἱ δὲ Σάρδεις
πόλις ὅτι μεγάλη, νεώτερά μὲν τῷ Τρωϊκῶν, ἀρ-
χήα δ' ὅμως, ἄκραν εὐερκήν ἔχουσα· βασιλείον δ'
ὑπεῖρξε τῷ Λυδῶν, ὅς οἱ ποιητὴς καλεῖ Μήονας, οἱ
15 δ' ὕστερον Μάονας· οἱ μὲν τῆς αὐτοῦ τοῖς Λυδοῖς,
οἱ δ' ἑτέροις ἀποφάνοντες· τῆς δ' αὐτῆς ἀμφὸν ὅτι
λέγῃ. Ὑπερκειῖται δὲ τῷ Σάρδεων ὁ Τμῶλος, εὐ-
δαιμον ὅρος, ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ σκοπιῶν ἔχον ἑξέδραν
λευκῆ λίθου, Περσῶν ἔργον, ἀφ' οὗ κατοπιεύεται τὰ
20 κύκλῳ πεδία, καὶ μάλιστα τὸ Καῦστρινόν· ὡς οἱ-
κοῦσι δὲ Λυδοὶ καὶ Μακεδόνες· ῥεῖ δ' ὁ Πακτωλὸς
ἀπὸ τῆς Τμῶλου, καταφέρειν τοπαλαῖον ἢ χρυσοῦ
ψῆγμα πολὺ, ἀφ' οὗ τὸν Κρείστου λεγόμενον πλε-
τον καὶ τῷ ὠροῦντων αὐτῶν διονομασθῆναι φασί· νῦν
25 δ' ἢ ἐκλείπει τὸ ψῆγμα· καταφέρεται δ' ὁ Πακ-
τωλὸς εἰς τὸν Ἑρμιον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὑλλος ἐμβάλλει,
Φρύγιος νῦν καλούμενος· συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς καὶ
ἄλλοι ἀσημέτεροι συν' αὐτοῖς, εἰς τὴν καὶ Φωκίαν
ἐκδιδάσι θάλατταν, ὡς Ἡρόδοτος φησιν. ἢ Ἀπλεται
30 δὲ καὶ Μυσίας ὁ Ἑρμιος, ἐξ ὅρου ἱερῶν τῆς Διν-
δυμηνῆς, καὶ ἀφ' ἧς Καλακεκαυμνῆς εἰς τὴν Σαρ-
δικίῳ φέρεται ἢ καὶ τὰ συνεχῆ πεδία, ὡς εἴρηται,
μέχρι τῆς θαλάττης. Ὑπὸκειται δὲ τῇ πόλει τὸ, τε
Σαρδικίον ἢ πεδίον, καὶ τὸ τῷ Ἑρμι, καὶ τὸ Καῦ-

^a Scripti, ἐπὶ Σάρδεις. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4.

^c ἔχουσα εὐερκήν Med. 3. 4. καὶ μάλιστα defunt Esc. Mosc. Bre. Mosc.

^f καὶ Μυσοὶ Μακεδόνες Par. 5. καὶ Μυσοὶ καὶ Μ. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^h Scripti, ἐξέλιπε. Marg. Cas. sic Par. 5. ἢ Ἀρχαίαι Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. sed Med. 4. postea corr.

^k δ' ἀπὸ Μυσίας Med. 3. κατὰ συνεχῆ Par. 5. καὶ τὰ σ. Med. 3. Esc.

^m πεδίον καὶ τοῦ Κόρου, καὶ τοῦ Ἑρμι Esc. Mosc.

^b τοῦ Ἀβλήτων Par. 1. Mosc. τῶν Ἀβλήτων Par. 5. Med. 3. 4. Esc.

^e Scripti, Καῦστρινόν. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4.

^s ψῆγμα χρυσοῦ Med. 3. 4. Mosc.

^k δ' ἀπὸ Μυσίας Med. 3. κατὰ συνεχῆ Par. 5. καὶ τὰ σ. Med. 3. Esc.

^m πεδίον καὶ τοῦ Κόρου, καὶ τοῦ Ἑρμι Par. 5. Med. 3. 4. Bre.

3. Θυάτειρα] Thyatira una e 7 Ecclesiis, hodie. Ak-bissar. Viculus est a Turcis habitatus. Quædam Inscriptiones hunc esse verum situm testantur. (Spon, t. i. p. 293. Wheeler, p. 229. Chishull, p. 53, et 56.) Thyatirenos in iurisdic. Pergamena Plinius collocat. F.

7. ἢ Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος] Vide sub finem libri duodecimi. Casaub.

13. ἄκραν εὐερκήν ἔχουσα] Herodotus, de Sardiana arce, l. i. c. 84. ὅ δὲ Μήλης καὶ τὸ ἄλλο τεῖχος περιειλέκας, τῇ ἢ ἐπὶ μάχῃ τὸ χωρίον τὸ ἀκροπόλιος, κατηλόγησε τὰτα, ὡς ἰὸν ἀμαχόν τε καὶ ἀπότομον· ἐστὶ δὲ τὸ πρὸς τῷ Τμῶλι τετραμμένον τῆς πόλεως. i. e. Eum Meles per ceteram partem murorum circumduxit, quacumque poterat arx oppugnari: per hanc partem, tanquam inoppugnabilem atque præcisam, circumducere prætermisit, quæ ad Tmolum vergit. Idem.

Ibid.] Acropolis Sardis in arenoso et aspero colle situm habuit, et habet. Ad occasum fuit Pactolus, qui olim, Herodotus ait, διὰ τῆς ἀγορῆς urbis. Sardis olim urbs inter maximas Asiæ fuit. Viculus vicinus Sart dicitur. Nemo fata nescit hujus urbis, quæ jam esse defuit. (Vide Spon, t. i. p. 348. Wheeler, p. 263, qui plura refert, Chishull, p. 15, 16. Chandler's Travels, c. 75. p. 252.) F.

17. ὁ Τμῶλος] Hodie Bouz-dag. De hoc monte vide Chandler's Trav. p. 260. Chishull, p. 17, 18. Idem.

18. σκοπὴν ἔχον ἑξέδραν λευκῆ λίθου. In fastigio speculam exedram albi lapidis] Legerem libenter, ἑξέδρον. Nam Aristophanes in Avibus ἑξέδρον χώραν ἔχον, extra situm regionem, dixit: quod habuit ex Sophocle, ut ait Scholiastes, et erat, credo, vocabulum augurale apud Sophoclem. Sed in hoc Strabonis loco interpretor sex sedilia habentem vel sex latera, et capacem septem viro- rum sedentium. De hoc loco sic Eustathius ad Iliad. β'. versu 866. σκοπὴν δὲ λέγει τὴν κοινῶς λεγομένην βίγλαν, scopam ait, quæ communiter dicitur vigilia, quæ vox, ut puto, a Latinis desumpta fuit et corrupta, quasi vigilum sedes. Palmer.

20. περίοικεσι δὲ Λυδοὶ καὶ Μακεδόνες] Fortasse an, Λυδοὶ καὶ Μακε-
δόνες. Casaub.

25. Πακτωλὸς] Vide Plut. de fluv. F.

29. Ἡρόδοτος] Lib. v. cap. 101. Casaub.

Ibid. ἢ Ἀπλεῖ] καὶ Μυσίας ὁ Ἑρμιος, ἐξ ὅρου ἱερῶν τῆς Δινδυμηνῆς.] Plinius, lib. v. c. 29. hunc fluvium describit accurate: Oritur juxta Doryleum Phrygiæ civitatem, multæque colligit fluvios, inter quos Phrygem, qui nomine genti dato a Caria eam determinat, Hyl- lum, et Cryon, et ipsos Phrygiæ, Mysiæ, Lydiæ, amnisbus repletos. Idem.

34. καὶ τὸ τῷ Ἑρμι] Plinius, l. v. c. 29. A Smyrna Hermus campos facit, et nomini suo adoptat. Idem.

τριανόν, συνεχῆ τε ὄντα, καὶ πάντων ἀρίστα πεδίων. Ἐν δὲ σταδίοις πετλαράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως ὅστις ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένη, ^a Κολόνη δ' ὑστερον μετονομασθεῖσα, ὅπερ τὸ ἱερὸν τῆς Κολοήνης Ἀρτέμιδος μεγάλῃ ἀγείαν ἔχον. Φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν ^b πιθήκους καὶ τὰς εὐρτάς. ὅκ οἱδ' ὅπως ποτὲ ᾠδεδόξολογούντες μᾶλλον ἢ ἀληθεύοντες. Κειμένων δ' ἔτω πως τῶν ἐπὶ παρ' Ὀμήρῳ,

* Μήοσιν αὖ Μείδλης τε καὶ Ἀντιφός ἡμιστάδην,
Υἱὲ ^c Πυλαμνέος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ^d ὑπὸ Τμῶλῳ ^e γεγαῶτας,

^f προσγράψαι πινες τέτῳ τέταρτον ἔπος,

Τμῶλῳ ὑπὸ νιφόντι ^g ὕδης ἐν πίοι δῆμῳ.

Οὐδεμία δ' εὐρίσκεται ^h ὕδης ἐν τοῖς Λυδίοις. Οἱ δὲ καὶ τὸ Τύχον ἀγείναι ποῖσιν, ⁱ ὃν φησὶν ὁ ποιητής,

† Σκυλιότῳ ὅχ' ἀρίστος ^k ὕδης ἐνι.—

Περσὶ γὰρ δὲ καὶ ^l δίοτι καὶ δρυμῶν δὲ ὁ τόπος, καὶ κεραινοδόλος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ Ἀριμοὶ καὶ ^m ἔτος δ',

‡ Εἰν Ἀρίμοις, ὅτι φασὶ Τυφώος ἐμμεναὶ εὐνάς,

ⁿ ὅτι φέρει,

Χάρω ἐνι δρυόντι, ^o ὕδης ἐν πίοι δῆμῳ.

Ἄλλοι δ' ἐν Κιλικίᾳ, πινες δ' ἐν Συρίᾳ πλάτῃσι τὸν μῦθον τέτον. Οἱ δ' ἐν Πιθηκούσαις, οἱ καὶ τὰς πιθήκους φασὶ ᾠδὰ τοῖς Τυρρηνίοις ἀρίμους καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὰς Σάρδεις ^p ὕδης ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. Πιθανωτάτης δ' ὁ Σκήπιος ἡγεῖται τὰς ^q ἐν τῇ Κατακεκαυμένη καὶ Μυσίας τὰς Ἀρίμους πίνοντας. Πίνδαρος δὲ συνοικεῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν ^r Πιθηκούσαις, ἀπερ' ὅτι πρὸς τὴν Κυμαίαν, καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ καὶ γὰρ τῇ Αἴτῃ ^s φησὶν ὑποκεῖσθαι τὴν Τυφῶνα

contigui inter se, omniumque camporum optimi. Intra quadraginta ab urbe stadia lacus est; Gygæus Homero, recentioribus Coloë, dictus, ubi Coloënes Dianæ templum est, magna cum sanctimonia cultum: ibi ferunt fimias diebus festis saltare: nescio cur aliena a fide malint, quam vera dicere. Jam cum Homeri versus ita habeant,

Meonibus Mastibles, atque Antiphus imperitabant,

Protulit hosce palus Gygæa, Palæmene natos,

Meonibus natis sub Tmolo qui imperitabant,

quidam hunc quartum adscribunt.

Pinguis Hydæ in pagis, sub Tmoli saxa nivosi.

Cum quidem nulla sit in Lydis Hyda. Alii hanc etiam Tychio patriam tribuunt, de quo poeta dicat,

Ille habitabat Hydæ —

Addunt locum silvofum esse, et de coelo sæpius tactum, ibique Arimos ponunt: nam canente Homero,

Pone Arimos, ubi habere cubile Typhoea dicunt,

subjiciunt,

Ad pinguis quercetaque Hydæ. —

Fabulam hanc alii in Ciliciam, quidam in Syriam rejiciunt. Sunt qui Pithecusis adscribant, et Pithecus (*hoc est, fimias*) Etrusca lingua arimos dici tradant: alii Sardes Hydæ nominant, alii arcem ejus. Scephius maxime eos probat, qui Arimos in Mysia combusta (id enim est Catacecaumene) ponunt. Pindarus cum Ciciliis miscet ea, quæ Pithecusarum sunt, ante Cumas sitarum, et quæ in Sicilia. Ait enim Typhonem Ætnæ subiectum,

* Iliad. β'. ver. 864.

† Ibid. η'. ver. 221.

‡ Ibid. β'. ver. 783.

^a Καλὴ Par. 1. ^b καλὰ Par. 5. τὰς καλὰς Med. 3. 4. Esc. Mosc. sed in Med. 4. καλὰς scriptum est a recenti manu. ^c Παλαμνέος Par. 5. Mosc. ^d ἀπὸ Med. 3. Mosc. ^e γεγαῶτας Par. 1. ^f προσγράψαι &c, adusque ἔπος inclusive, defunt Esc. Mosc. ^g ὕδης Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. sed Med. 4. postea corr. ^h ὕδης Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁱ ὃν φησὶν ὁ ποιητής defunt Esc. Mosc. ^k ὕδης Par. 1. 5. Med. 3. et ex correct. Mosc. ^l ὅτι δρυμῶν Med. 3. διότι δρυμῶν Med. 4. Esc. Mosc. ^m γδ' ἔτος Med. 3. 4. Mosc. ⁿ MSS. ὑποφέρει. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. ὑποφέρει. Esc. Mosc. ^o ὕδης Par. 1. 5. Med. 3. Mosc. ^p ὕδης Med. 3. Esc. ^q ἐν τῇ Κατακεκαυμένη τῆς Μυσίας defunt Par. 5. ^r τὰ Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^s Πιθηκούσαις Mosc. ^t φασὶν Med. 3. 4.

2. ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Plinius Gygæum stagnum appellat. Vide Herodotum, Κλειοί. (I. i. c. 93.) Casaub. Ibid.] De Gygæo lacu vide Chandler's Trav. c. 78. p. 262. Chibull, p. 17. F.

5. Φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν πιθήκας Falla lectio. Veteres libri habent, τὰς κατ' ὄλως, pro πιθήκας, unde apparet veram esse lectionem, quam ex Eustathio annotavit Xylander, τὰς καλὰς. Miror tamen quomodo καλὰς in πιθήκας mutarint librarii imperiti. Casaub.

Ibid.] Apud Eustath. in versus Homeri, qui mox citantur, non πιθήκας est, sed καλὰς: ut sportulæ seu calathi saltaverint. In versibus retinui Strabonianam lectionem ut inveni. Xyland.

9. Μείδλης] Mesthlien alii scribunt, et Eustathius. Idem non Pal. sed Talamenem habet, atque etiam ἐτυμολογεῖν nomen hoc: alii Pylæmenem nominant. Idem.

22. Ἄλλοι δ' ἐν Κιλικίᾳ] Æschyli scholiastes (ad Prometh. Vinct. v. 351.) notat Typhonem, natum quidem in Cilicia, sed in Sicilia supplicio affectum. Casaub.

23. Οἱ δ' ἐν Πιθηκούσαις, οἱ καὶ τὰς πιθήκας] Ita poetis placet, Pithecusarum insulas homines sceleratissimos, postquam bellum ipsi Jovi tentarunt inferre, ab eo in fimias fuisse transmutatos. Ovidius, Metamorph. libro xiv. v. 89.

Inarimen, Prochytaque legit, sterilique locatas
Colle Pithecusas, habitantum nomine diāas:

Quippe deum genitor fraudem et perjuriam quondam
Cercopum exosus, gentisque admittit dolose,
In deformem viros animal mutavit: ut iidem

Dissimiles homini possent similesque videri. Idem.

Ibid.] Ita poetæ. Aliter tamen Plinius, qui, l. iii. c. 6. a figlinis doliariorum nomen habere scribit. Scherph.

Ibid.] Accuratus hunc locum tractant Salmasius, Plinian. Exercitat. c. 3. p. 68. Bochartus, Hieroz. lib. iii. c. 31. et Geograph. Sacr. Part. ii. lib. i. c. 33. Anon.

Ibid. τὰς πιθήκας φασὶ παρὰ τοῖς Τυρρηνίοις ἀρίμους καλεῖσθαι] Hefychius, Ἀριμος, πιθήκος. Casaub.

28. Πίνδαρος δὲ συνοικεῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσαις] Æschylus, in Prometh. Vincto, v. 351. quoque, ut Pindarus, fabulam Typhonis referens, Ciliciam cum Sicilia miscet. Ait enim Oceanus de Typhone,

Τὸν γηγενὴ τε Κιλικίων οἰκίτορα

Ἄντρων ἰδὼν ὠκτεῖρα—

et paulo post, v. 363.

Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήγορον δῆμας
Κεῖται στενωπῇ πλοσίων θαλασσίου,
Ἰπνέμενος ῥίζαισι Αἰτναίας ὑπο. i. e.
Et nunc inutili atque inhonore corpore
Jacet prope fretum maritimum,
Sub radicibus Ætnæ iustus. Idem.

Quem quondam Cilicum

Nobile protulit antrum: modo

Litora supra Cumas mare quæ profligant,

Et Trinacria premit ejus

Hirsutum insula pectus.

Et alibi,

Huic Ætna immane vinculum superincumbit.

Ac rursus,

Qualis immensum Jupiter Typhonem

Quinquaginta moventem capita prostravit

In Arimis quondam.

Sunt qui Arimorum nomine Syros intelligunt, qui nunc Arami dicuntur, et affirmant Cilices e Troja pullos in Syriam migrasse, Syrisque eam ademisse, quæ nunc est, Ciliciam. Callisthenes prope Calicadnum et Sarpedonium promontorium, ad ipsum Corycium antrum, Arimos ponit, a quibus et vicini montes Arimi dicantur. Circa lacum Coloën monumenta sunt regum. Ad ipsas Sardes tumulus est Halyattis, agger magnus in sublimi positus crepidine, factus, ut ait Herodotus, a multitudine opidana, ita ut puellæ majorem partem operis confecerint: eas idem omnes prostituisse corpora sua tradit: quidam etiam scorti id sepulcrum esse dicunt. Non defunt, qui lacum manu factum affirmant Coloën, ut exciperet abundantem fluminum eluvie aquam. Hypæpa urbs est, qua descenditur a Tmolo ad Caystrium pratum. Captas ait Sardes Callisthenes primum a Cimмериis, deinde a Treribus et Lyciis, idque etiam Callinum elegiarum scriptorem ostendere: postremo in Cræsi et Cyri potestatem venisse. Cum autem Callinus dicat Cimmericos in Esioneas impressionem fecisse, qua Sardes ceperunt, conjicit Scephsius Ionice eum Esioneas pro Afioneas dixisse, id est, Afios: quod nimirum Meonia dicta esset Asia: quomodo et Homerus loquitur,

Afius est ubi campus, ad alta fluenta Caystri.

—^a τὸν ποτε

Κιλίκιον θρέψε πολυώ —

Νυμὸν ἄντρον· νῦν ^b γε μὰν

^c Τὰ δ' ὑπὲρ Κύμης ἀλιερκέες ^d ὄχθαι

5 Σικελία ^e τ' αὖτ' ^f πιάζει

Στέρνα ^g λαχνάεντα.

Καὶ πάλιν,

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφιάλος ἀμφέκται.

Καὶ πάλιν,

10 ^h Ἄλλ' οἷος ἀπλάστον κεράϊζε θεῶν Τυφῶνα

Πεντηκοντοκέφαλον ἀνάγχε ⁱ Ζεῦ πάτερ

Ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

Οἱ δὲ τὰς Σύρας Ἀρίμους δέχονται, ἔς νῦν Ἀρῆμους

λέγουσι· τὰς δὲ Κίλικας τὰς ἐν τῇ Τροίᾳ μέγανασ-

15 τάντας, εἰς Συρίαν ἀνακισμύνας, ^k σποτέμεναι τῶν

τῶν Σύρων τ' νῦν λεγομένην Κιλικίαν. Καλλιθένης

δ' ἐγγὺς τῇ ^l Καλικάδῃ, καὶ τῇ Σαρπηδόνης ἀκρῇ,

παρ' αὐτὸ τὸ Κωρύκιον ἄντρον, ^m τὰς ⁿ Ἀρίμους, ἀφ'

ἧν τὰ ἐγγὺς ὄρη λέγεσθαι Ἀριμα. Περικείται δὲ τῇ

20 λίμνῃ ^o Κολῳή τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. Πρὸς δὲ

ταῖς Σάρδεσιν ὅτι τὸ τῷ Ἀλυάτῃ ὅπῃ κρηπίδος

ὑψηλῆς χώμα μέγα, ἐργασθὲν, ὥς φησὶν Ἡρόδοτος,

ὑπὸ τοῦ πλήθους τῇ πόλεως, ἔκ τὸ πλείεσθαι ἔργον αἱ

παῖδες καὶ σιωπέτεσσαν· λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνέυσ-

25 θαι πάσας· πνὲς δὲ καὶ πόρνης μνήμα λέγουσι τὸν τά-

φον. Χθροποιήτον δὲ τὴν λίμνιν ἐνοιοῖ ἰσορροπία τὴν

Κολόβῳ πρὸς τὰς ἐκδοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἱ

συμβάλλουσι τῇ ποταμῶν πληρεμένων. Ὑπαιπα δὲ πό-

λις ὅτι κατεβάλλουσιν ἀπὸ τῆς Τμώλης πρὸς τὸ τῇ

30 Καῦστρῳ πεδίον. Φησὶ δὲ Καλλιθένης ἄλωναί τὰς

Σάρδεις ὑπὸ Κιμμερίων πρῶτον, εἰθ' ὑπὸ Τρηῶν καὶ

Λυκίων, ὅπερ καὶ Καλλίνον δηλοῦν τῇ τῇ ἐλεγείᾳ ποιη-

τὴν ὕστατα δὲ τῇ ὅπῃ Κύρῳ καὶ Κροίσῳ γενέσθαι ἄλω-

σιν. Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἑφοδὸν τῇ Κιμμε-

35 ρίων ὅπῃ τὰς Ἡσιονῆας γεγονέναι, καθ' ἣν αἱ Σάρδεις

ἐάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ πρὸς τῇ Σκήφιον ἰατὴν λέγεσθαι

Ἡσιονεῖς, ^p τὰς Ἀσιονεῖς. Τάχα καὶ ἡ Μιονία, φησὶν,

Ἀσία ἐλέγετο· καθ' ἣ καὶ Ὁμηρος ^q ἐλέγεν,

* Ἀσίῳ ἐν λημῶνι Καῦστρίῳ ἀμφὶ ῥέεθρα.

* Iliad. β'. ver. 461.

^a τὸν ποτε &c., adusque Ἀρίμοις ποτε inclusive, defunt Med. 3. ^b δὲ μὰν Par. 5. ^c κεῖθι Κύμ' ἀλιερκέες Med. 4. τοῦ δ' ὑπὲρ Κύμ' ἀλιερκέες Efc. τῶν δ' ὑπὲρ Κύμ' ἀλιερκέες Mosc. ^d ὄχθαι deest Par. 1. ὄχθαισι Par. 5. ὄχθαισι Efc. ^e δ' Med. 4. Efc. Mosc. ^f λαχνάεντα Med. 4. Efc. Mosc. ^g Ἀλλοῖος Mosc. ^h Ζεὺς πατήρ Par. 1. Med. 4. Efc. Mosc. ⁱ τῇ deest Med. 3. 4. Mosc. ^k ἀποτέμεναι Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^l Καλικάδης Efc. ^m Ἀρίμους φησὶν Med. 3. ⁿ τῇ Κολῳή Par. 1. 5. Efc. ^o Ἀλυάτῃ Med. 3. 4. ^p τὰς Ἀσιονεῖς defunt Par. 1. τοὺς Ἀσιονεῖς Med. 3. ^q Scripti, εἴρηκιν. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc.

1. τὸν ποτε Κιλίκιον θρέψε] Locus Pindari est Pythionicarum eid. α'. v. 32. Vide ejusdem poetæ Olympionic. eid. δ'. v. 11. Casaub.

13. ἔς νῦν Ἀράμους λέγουσι. Malim, Ἀραμμάιους, ex aliis Strabonis locis. Idem.

21. τὸ τοῦ Ἀλυάτῃ ἐπὶ κρηπίδος ὑψηλῆς χώμα] Herodotus, 1. i. c. 93. Ἐστὶν αὐτόθι Ἀλυάτῃ τῇ Κροίσῳ πατρός σῆμα, ἧς κρηπίς μὲν ἐστὶ λίθων μεγάλων· τὸ δὲ ἄλλο σῆμα, χώμα γῆς. Ἐξεργάσαντο δὲ μὲν οἱ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, καὶ οἱ χειρωνακτοὶ, καὶ αἱ ἐνεργάζομεναι παιδίσκαι. i. e. Ibi enim est Alyattis Cræsi parentis sepulcrum, cujus basis e grandioribus est lapidibus; reliqua sepulcri pars aggestio est terrea. Quod sepulcrum construxisse feruntur homines emittii atque operarii, et una cum his adjuvantes ancillæ. Idem.

24. λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνέεσθαι πάσας] Herodotus, lib. i.

c. 93. Τῇ γὰρ δὴ Λυδῶν δῆμα αἱ θυγατέρες πορνέονται πᾶσαι, συλλέγεσθαι σφισι φερίας· ἐς δ' αὖ συνήκασσι τὲτο ποιεῖσαι. Simile est quod Strabo de Armeniis refert libro undecimo extremo. pag. 773. Idem.

28. Ὑπαιπα δὲ πόλις ἐστὶ] Urbs fuit parva. Ovidius, Metam. lib. vi.

— par-vis habitabat Hyæpris.

Sic et alibi. Idem.

Ibid.] Hypæpa nunc Birghe dicitur. Chandlerus conjicit hic fuisse propugnaculum (quod hic locus faucibus Tmoli supereminet) et Πέργοι nomen habuisse, unde Birghe. Vide etiam Chishullum, p. 18, qui pulchrum esse oppidum in commodo situ scribit. F.

5. ἀέλας

Ἀναληφθεῖσαι δ' ἀξιολόγως ἕτερον ἀφ' ἧς ἄρετιν ἔχει
 χώρας ἢ πόλεις, καὶ ἐδεμῖας λειπομῆναι τῇ ἀτυχειπόντων,
 νεωστὶ ὑπὸ ^a σεισμῶν ἀπέβαλε πολλὴν τὴν κατοικίαν· ἢ
 δὲ ὅτι Τιβερίῳ πρόνοια ὅτι καὶ ἡμᾶς ἡγεμόνος καὶ ταύτην
 καὶ τῶν ἄλλων συχνὰς ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις, ὅσαι
 οὐκ ἔστιν αὐτὸν καὶ ἐκοινώνησαν τῇ αὐτῇ πόλει.
^b Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασι ὅτι αὐτῇ γένεσι, Διό-
 δωροι δύο οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ὀκαλεῖτο Ζω-
 νᾶς, ἀνὴρ πολλὰς ἀγῶνας ἡγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσί-
 ας, καὶ δὲ τῇ Μιθριδάτου τῇ βασιλείᾳ ἐφοδὸν αἰτίαν
 ἐσχέτως, ὡς ἀφίτας· παρ' αὐτῇ τὰς πόλεις, ἀπελύ-
 σατο τὰς ἀφροδῶν ἀπολογισμῶν· τῇ δὲ νεωτέρῃ
 φίλε ἡμῖν γενομένη καὶ ἱστορικῶς συγγραμμάτων ὅτι, καὶ
 μέλη, καὶ ἄλλα ποιήματα, πλὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμ-
 φανίζουσα ἰσχυρῶς. Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς
 Λυδὸς μὲν λέγεται· εἰ δὲ ὁ Σάρδεων ἐκ ἴσμεν. Με-
 τὰ δὲ Λυδὸς εἰσι οἱ Μυσοί, καὶ πόλεις Φιλαδέλφεια
 σεισμῶν πλήρης· οὐ γὰρ ἀφελίπτεσιν οἱ τοῖχοι διττά-
 μνοι, καὶ ἄλλοι ἄλλο μέρος τῆς πόλεως κακοπαθοῦν·
 οἰκῶσι οὖν ὀλίγοι ^c τῇ πόλιν ἀφ' ἧς τῆτο· οἱ δὲ πολλοὶ
 καταβῆσιν· ἐν τῇ χώρᾳ γεωργοῦντες, ἔχοντες εὐδαί-
 μονα γῆν· ἀλλὰ καὶ τῇ ὀλίγων θαυμάζειν ἐστίν, ὅτι ἔτι
 φιλοχρηστῶν ὀπισθαλείς· τὰς οἰκίους ἔχοντες· ἐπὶ δ' ἂν
 πῶς μᾶλλον θαυμάσειε τῇ κτισάντων αὐτῶν. Μετὰ δὲ
 ταῦτ' ὅτι καὶ κατακαυμένη λεγομένη χώρα, μήκος
 μὲν καὶ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τετρακοσίων,
 εἴτε Μυσίαν χρὴ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν· λέγεται γὰρ
 ἀμφοτέρως· ἡ ἀπαντα ^k ἀδενδρος, πλὴν ἀμπέλους τῇ
 κατακαυμένητι φέρει οἶνον, ὅθεν τῇ ἐλλογι-
 μῶν ἀρετῇ λειπομῆναι. Ἐπὶ δὲ ἡ ὀπισθάνουσα περὶ
 τῇ πεδίων· ἢ δ' ὀρεινὴ καὶ πετρώδης, μέλαινα, ὡς ἂν
 ὀπισθάνουσα. Εἰσὶ γὰρ οὐκ ὅσες καὶ καρυνοδοσίων
 καὶ φησὶν συμβῆναι τῆτο, καὶ οὐκ ὀκνοῦσι τὰ οὐκ
 τὸν Τυφῶνα ἀνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος δὲ καὶ Ἀρι-
 μουν τινὰ λέγει τῶν τόπων τῶν βασιλείᾳ. Οὐκ
 εὐλογον δὲ ὑπὸ τοιούτων παθῶν πλὴν ποσάτωι χώρᾳ

Urbs hæc deinde ob virtutem soli præclare refecta,
 ut nulli vicinarum gloria cederet, nuper magnam
 domiciliorum partem terræ motibus amisit. Tibe-
 rii autem Cæsaris, qui nostra ætate rerum potitur,
 providentia et hanc et complures alias beneficiis re-
 paravit, eodem tempore eadem calamitate adflitas.
 Viri memorabiles Sardibus nati sunt, Diodori ora-
 tores duo ejusdem generis, quorum major cogno-
 mento fuit Zonas, qui vir multa certamina obivit
 pro Asia, et invadente eam Mithridate rege, cum
 ei sollicitatarum ad defectionem ab eo urbium cri-
 men esset intentatum, purgavit se, ac crimina di-
 luit. Junioris, quo usi sumus amico, exstant histo-
 riarum volumina, odæ, et alia carmina, antiquam
 formam scribendi satis referentia. Xanthus anti-
 quus historiæ scriptor Lydus perhibetur: an Sar-
 dibus natus fuerit, nescimus. Post Lydos Myſi sunt,
 et urbs Philadelphia crebris vexata terræ moti-
 bus, nunquam enim desinunt muri ruinam minari,
 aliasque alia pars urbis labefactari: ea de causa
 pauci urbem inhabitant: plerique ruri vivunt, a-
 grosque, quos habent optimos, colunt: sed et pau-
 cos istos mirere licet, quod tanto loci studio tenentur,
 cum habitent periculose: magis etiam mirari licet
 quid conditoribus urbis in mentem venerit. Sequi-
 tur regio, quæ Catacecaumene, (*id est, combusta*)
 dicitur, longitudine etiam quingentorum stadio-
 rum, latitudine quadringentorum: sive ea Myſia est,
 sive Meonia appellanda: utrumque enim traditur.
 Arboribus prorsus caret, dempta vite, quæ vinum
 Catacecaumenites gignit, nullo nobilium vinorum
 deterius. Camporum superficies est cinericia: mon-
 tana et saxosa nigri sunt coloris, veluti ex adusti-
 one. Itaque sunt qui a fulminibus et cœlitus im-
 missis ignis procellis id accidisse dicant, neque du-
 bitent eo referre fabulam Typhonis. Xanthus eti-
 am Arimun quendam istorum regem locorum ponit.
 Non est autem consentaneum tantum regionis tali

^a Scripti, σεισμῶν. Marg. Cas. sic Par. 5.

^b Ἄνδρες &c., adusque γένους inclusive, desunt Mosc. ἐγένοντο δ' ἄνδρες ἐν τῇδε τῇ πόλει, Διόδωροι &c. Efc.

^c τὰς παρ' αὐτῇ πόλεις Par. 1. 5. Med. 4. Mosc.

^d ἐπιφαίνοντα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. ἐμφαίνοντα

^e παλαιὸς deest Med. 3.

^f εἰσι μὲν Efc.

^g διὰ τῆτο τὴν πόλιν Med. 3. 4. Mosc.

^h καὶ deest Par. 5.

ⁱ ἀπαντα

^k εὐδενδρος Par. 5.

5. ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις] Has largitiones videntur proprie Commoda appellasse. Suidas, Κόμμοδα, δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμῶ παρ-
 εχομένη. De hoc autem Tiberii facto diximus supra ex Tacito
 et aliis. Casaub.

Ibid. ὅσαι περὶ τῇ αὐτῇ καί τῇ xii. fuisse aiunt historici. Idem.

16. Μετὰ δὲ Λυδὸς εἰσι οἱ Μυσοί. Post Lydos sunt Myſi] Nisi
 hic placeat μετὰ exponi per τὸ in. Hesychius, μετὰ πληθύν, ἐν τῇ
 πληθύν. Homerus, Iliad. β'. ver. 142.

Τοῖσι δὲ θυμὸν ἐν τῇδεσσιν ὄρισι

Πᾶσι μὲν πληθύν.

Thucydides, μὲν χεῖρας ἔχειν. Vid. Thef. Antiq. Græc. Gronovii tom. vii. in Marmorea Basil. Laurent. Gronov. p. 482.
 Anon.

17. Φιλαδέλφεια] Philadelphiam descripserunt Sponius, t. i.
 p. 350. Whelerus, p. 265. Chandlerus, c. 74. p. 248. Ho-
 die urbs sat magna est, dicta Alab-shehr. Moenia antiqua
 partim extant, ut Strabo depingit, rimis dehiscencia, et si
 quando plurimis terræ motibus concussa fuerit, nihilominus
 multis urbibus in Strabonis seculo florentissimis superfuit. F.

18. ὅτι γὰρ ἀφελίπτεσιν οἱ τοῖχοι διττάμνοι] Lib. xii. p. 838.
 de Philadelphie mœnibus, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν τῶν τινὰ σαλευντῶν
 καὶ διττῶνται, et quæ sequuntur. Casaub.

25. Κατακαυμένη] Terra Gomer mihi videtur esse Phrygia,
 cujus portio est regio Κατακαυμένη, quam alii Myſiæ, alii Mæ-
 onia adscribunt, et quidem circa Caystrum, et Mæandrum, et ur-
 bem Philadelphiam, de qua Apoc. c. iii. ver. 7. cujus campe-
 stris regio est πετρώδης cinericia; montana autem et saxosa μέλαι-
 να ὡς ἐξ ἐπικαύσεως, nigra tanquam ex adustione. Terra deni-
 que tota est εὐδρυπτός, καὶ ψαδρὰ, fragilis et friabilis, πλήρης τε
 ἀλμυρίδων, καὶ εὐεμπύρετος, et plena salsuginis, et facile inflammatur.
 Hæc vero ideo hic affero, ut constet ratio nominis Gomer, quam
 puto hinc posse colligi. Nempe terra Gomer Phrygia dicta est
 ratione partis illius, quæ velut tacta fulmine aut igne cœlesti
 ambusta tota videtur in cineres et carbones resoluta. Nam
 Hebræorum גָּמַר gamar inter cætera est consumere. Neque
 alio referendum Phrygiæ Græcum nomen, nam Græce
 φρύγειν est torrere. Vide Bochart. Phaleg. lib. iii. c. 8. p. 172.
 Edit. Lugd. Bat. Anon.

27. εἴτε Μυσίαν χρὴ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν] Eadem dubitatio
 supra, lib. xii. p. 827. Diodorus et alii Catacecaumeneni nec
 Myſiam nec Mæoniam, sed Phrygiam appellant. Casaub.

30. Ἐπὶ δὲ ἡ ἐπιφάνεια πετρώδης] Hæc planities nunc herbosa
 est, uti solet in aliis locis, ubi incendium diu cessavit. F.

casu fuisse confertim adustum; sed ab igni potius e terra enato, cujus nunc defecerint fontes: quin et tres fossæ monstrantur, quas Phylas, hoc est, folles, appellant, invicem ad quadraginta stadia distantes: quibus asperi imminent colles, quos accumulatos e glebis sursum efflatis probabile est. Vitiiferam vero probe hanc regionem esse, intelligi ex agro potest Catanensi, qui cinere oppletus nunc vini boni large suppeditat copiam. Et quidam facete jocantes, convenienter aiunt Bacchum ignigenam dici, argumento ex his locis ducto. Quæ deinceps ab his locis versus meridiem sunt usque ad Taurum, implicata sunt: cum Phrygiæ, Lydiæ, Cariæ, Mysiæque partes inter se concurrentes discerni nequeant: ad quam confusionem haud parum fecit, quod non per gentes Romani loca ista diviserunt, sed alio modo diœceses, seu præfecturas, instituerunt, in quibus fora sunt, et jus dicitur. Tmolus quidem satis est determinatus, mediocrem habet circumscriptionem in ipsis Lydiæ partibus. Mediterranea in oppositam partem porriguntur usque ad Mycalen a Celænis sumpto initio, ut auctor est Theopompus. Eorum partem Phryges tenent, juxta Celænas et Apameam: alias Mysi et Lydi, alias Cares et Iones. Sic et fluvii, maxime Mæander, partim distinguunt gentes, in aliis per quas medii fluunt certum discrimen ambiguum faciunt: eadem est ratio camporum in utroque montium et fluviorum latere. Neque nobis etiam usque adeo horum cura habenda, aut inanis regionum dimensio instituenda est: suffecerit ea descripsisse, quæ ab aliis ante nos tradita sunt. Caystriano itaque campo, qui medio loco inter mediterranea et Tmolum incidit, versus orientem conterminus est Cilbianus

ἐμφορηθῆναι ἀδρέςως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενούς πυ-
ρός· ἐκλιπεῖν δὲ νῦν τὰς πηγὰς· δεικνύσκει δὲ καὶ
βόθροι τρεῖς, οὓς φύσας καλοῦσιν, ὅσον τετραράκον-
τα ἀλλήλων ^α διεσῶται· ^β γὰρ δὲ τὸ ἐξέρχεται δὲ λό-
φοι ^γ τρεῖς, οὓς ἐκὼς ἐκ τῶν ἀναφυσθῆντων σεσω-
ρεύσκει μύδρων. Τὸ δ' εὐάμπελον πᾶσι τοιαύτην ὑπ-
άρχειν γῆν λάβοι τις ἀνὴρ καὶ ἐκ τῆς Καταναίας τῆς
χωρθεύσης τῇ ἀποδῶ, καὶ νῦν σποδιδούσης οἶνον δα-
ψιλῇ καὶ χαλόν. Ἀγείζομενοι δὲ πινες εἰκότως πυρι-
10 γνῆ· τὸν Διόνυσον λέγεσθαι φασιν, ἐκ ^δ τῆς τοιού-
των χωρίων τεκμαίρομενοι. Τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια
μέρη τοῖς τόποις τοῖς ^ε ἐμπλοκίῳ ἔχει μέχρι
πρὸς τὴν Ταῦρον, ὥστε καὶ τὰ Φρύγια, καὶ τὰ ^ε Λύ-
δια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἐπὶ τὰ ^ε τῶν Μυσῶν, δυσ-
15 διάκριτα εἶναι παρὰ πτόντα εἰς ἄλληλα· εἰς δὲ τὴν
σύγχρυσιν ταύτῃ οὐ μικρὰ συλλαμβάνει τὸ τὸς Ῥω-
μαῖος μὴ καὶ φύλα διελθῆναι αὐτοῦ, ἀλλὰ ἕτερον πε-
πόν ^ε ἀφ' ὧν τὰς διοικήσεις, ἐν αἷς ^ε τὰς ἀγο-
ραίους ποιοῦνται, καὶ τὰς δημοδοσίας. Ὁ μὲν γε
20 Τμῶλος ἱκανῶς συνήπται, καὶ περικαλῶς ἔχει με-
τέραν, ἐν αὐτοῖς ἀφορίζομενος ^ε τοῖς Λυδοῖς μέρεσιν·
ἡ δὲ ^ε μεσόγαιος εἰς τὸ ἀντικείμενον μέρος ἀφ' ἧς
μέχρι Μυκάλης, ἀπὸ Κελαίων ἀρξάμενον, ὡς φησι
Θεόπομπος· ὡς τε τὰ μὲν αὐτῇ Φρύγες κατέχουσιν,
25 τὰ πρὸς ταῖς Κελαίαις καὶ τῇ Ἀπαμείᾳ· τὰ δὲ
Μυσοὶ καὶ Λυδοὶ, τὰ δὲ Κᾶρες καὶ Ἴωνες· οὕτω δὲ
καὶ οἱ ποταμοὶ, καὶ μάλιστα ὁ Μάανδρος, τὰ μὲν διο-
ρίζοντες τῶν ἐθνῶν, δι' ὧν δὲ μέσοι ^ε φερέμενοι, δυσ-
ληπίον ποιῶσι τ' ἀκριβέως· καὶ πρὸς τῶν πεδίων δὲ
30 τῶν ἐφ' ἑκάτερα τῆς τε ὀρεινῆς καὶ τῆς ποταμίας ὁ
αὐτὸς λόγος· ^ε ἐν ἡμῖν ἴσως ὅτι τοσούτον φερεταιόν,
ὡς ἀεὶ κατὰ χρομετεροῦσιν, ἀλλὰ τοσούτον μόνον ^ε ὑ-
πογραπτόν, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἡμῶν παρὰ δὲ δάκρυσι.
Τῷ ^ε δὲ Καύστριανῳ πεδίῳ μεταξὺ πίπτοντι τῆς τε
35 ^ε μεσογειότητος, καὶ τῇ Τμῶλου, συνεχές ἐστὶ πρὸς ἑω
τὸ Κιλβιανὸν πεδίον, πολὺ τε καὶ συνοικούμενον εὖ, καὶ

^α διεσῶται Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^β τρεῖς Mosc.
libri, ἐμπλοκάς. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.
^γ διελεῖν Par. 1. Med. 4. ^δ τὰς ἀγοραίους Par. 1. Med. 3. 4. τὰς ἀγοραίους Bre.
Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^ε Scripti, φέρονται. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^ε τῆς Λυδίας Par. 1. Med. 4.
Esc. Mosc. ^ε δὲ Med. 4. ^ε μεσογειότητος Par. 1. 5. μεσογειότητος Esc. Mosc.

^ε τῶν deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^ε Scripti
Καρικὰ καὶ Λύδια Med. 3. ^ε τῶν deest Med. 4.
^ε μεσόγαιος
^ε οὐδ' Med. 3. ^ε περιγραφόμενοι

9. εἰκότως πυριγενῇ τὸν Διόνυσον λέγεσθαι φασιν] Bacchum ex incendio Semeles matris esse natum sciunt et pueri: ideo dictus est πυριγενής. Diodorus Siculus, Bibliothecæ lib. iv. t. i. p. 213. Edit. 1604. referens varia Bacchi cognomina, βρόμιον δὲ, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν αὐτῇ γενομένης βρόμου, ὁμοίως δὲ καὶ πυριγενῇ διὰ τὴν ὁμοίαν αἰτίαν ὀνομάσαι. Julianus imperator, in epigrammate (Anthol. l. i. c. 59. Ep. 5.) alludens ad hoc Bacchi cognomen, de zytho sic ait,

Τῷ σε χρὴ καλεῖν Δημήτριον, ὃ Διόνυσον,

Πυρογενῇ μᾶλλον, καὶ βρόμιον, ἢ βρόμιον. i. e.

Unde te fas est vocari Demetrium, non Dionysium,

Et potius ex igne genitum, et bromon, non bromium. Casaub.

10. ἐκ τῆς τοιαύτης χωρίων τεκμαίρομενοι] Quasi πυριγενής Bacchus diceretur, non ab incendio matris, sed ex eo quod fere loca ignita vini sint feracia. Potes etiam dicere, sic Bacchum appellari, quia, ut Eratosthenes ait, apud Athenæum et Stobæum, οἷος τοι πυρὶ ἴσον ἔχει μένος. Idem.

18. ἐν αἷς τὰς ἀγοραίους ποιοῦνται] Scripti quidam habent τὰς ἀγοράς, non recte. Præses in provincia quando jus dicit, forum agere, vel conventus, Latine dicitur: Græce ἀγοραίους ποιεῖσθαι. Conventus enim Græci vertunt ἀγοραίους. Sic accipiendum apud D. Lucam, Actuum cap. xix. commate 38. Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρὸς τινὰ λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνδράπατοί εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. Idem.

22. ἡ δὲ μεσόγαιος. Mediterranea] Legendum est Μίσσωγος, ut infra eadem pagina pluries emendavit Casaubonus: hic locus per inadvertentiam evasit ejus manum. Palmer.

34. τῆς τε μεσογειότητος, καὶ τῇ Τμῶλου] Legendum est, τῆς τε Μεσσωγίδος. Mesfogidem enim montem intelligit, cujus saepe infra meminit: docet autem Stephanus ex Strabone ita appellari Lydiæ montem. Eustathius, unico σ & ο, Μεσσωγίδα vocat ex eodem Strabone, variante jam olim lectione horum locorum. Idem Eustathius Κιλβιανὸν πεδίον meminit. Casaub.

campus, magnus, et habitationibus probe aptus, agrique fertilis. Sequitur Hyrcanius campus, quem sic Persæ nominaverunt a colonis ex Hyrcania eo adductis : tum Cyri campus ita a Persis denominatus : inde Peltinus, Phrygiæ jam, et Cillanius, ac Tabennus, oppida habens semi Phrygia, Pisidicum etiam quidpiam habentia, unde iis nomen. Supra mediterraneam sunt regionem, quæ inter Cares et Nyssidem est : hæc regio est trans Mæandrum usque ad Cibyratidem et Caballidem. In mediterraneis ex adverso Laodiceæ est Hierapolis, ubi aquæ sunt calidæ, et Plutonium, quorum utrumque insolens aliquid atque mirum habet. Aqua enim ita facile in callum coit atque induratur, ut rivis deductis sæpes e solido lapide constantes operentur. Plutonium sub parvo supercilio montis supra incumbentis foramen est modicum, quanto possit homine recipi, admodum profundum : inclusum est cancellis quadrangulis, ambitu dimidii circiter jugeri. Id foramen oppletum est nebulosa et crassa caligine, ut solum vix possit conspici. Enimvero qui in orbem ad cancellos accedunt, nihil incommodi aëre adfert, qui novilunio tempore ab ea caligine est

24. ἐν ταῖς νηυσὶν] *Nephela* est ventorum tranquillitas, quod *Xylander novilunium* vertit. Hoc *Plutonium* antro prope Neapolim non omnino dissimile est, quod *Grotta del Cane* dicitur. Ex hoc autem antro, quod muro circumdatur, vapor lehalis ita exurgit, ut tauros enecet. Homines autem, ut *Apuleius* scribit, ad superna sua ora tollentes pestem effugiant. Cuiquam tuto septum appropinquare licet, si non venti vaporem extra murum propellant, sed in aere tranquillo nullum est periculum. Hic sensus est *Strabonis*, nec *Guarinus* aliter intelligit. Notandum est hanc fabulam, *Spadones* solos introire posse, ante *Damascii* aetatem excidisse; nam in vita *Isidori*, (Vide *Photium*, p. 1054.) initiatum

purus, et intra cancellos se continet. Intro autem accedens animal illico mors excipit: tauri quidem intro adducti, mortui extrahuntur: et nos passeress immisimus, qui extemplo exanimati conciderunt: at exfecti Galli sine damno accedunt, etiam usque 5 ad foramen, inque id introspiciunt, et aliquantisper compresso plurimum spiritu subeunt: nam ex aspectu deprehendimus suffocatricis cujusdam affectionis speciem: sive omnes ita eo implentur spiritu, sive ii duntaxat, qui circa templum agunt: et sive divina id fit providentia, ut par est in divinis furoribus, sive remediis quibusdam adversantibus pesti ei. Aquæ autem in lapidem mutationem aiunt etiam Laodiceæ fluviis accidere, quanquam potabilibus. Est et ad lanas tingendas mirum in modum accommodata aqua Hierapolitana, ita ut e radicibus facta tinctura coccinam et purpuream æquet: tanta autem aquæ copia est, ut tota urbs plena sit balneorum sponte sua ortorum. Post Hierapolin trans Mæandrum sita, ut Laodicea, Aphrodisias, et Carura, sunt jam explicata. Versus occasum sequitur Antiochia ad Mæandrum, Cariæ jam: versus meridiem Cibyra magna, Sinda, Caballis, usque ad Taurum et Lyciam. Antiochia medio- 10 cris urbs est, ad ipsum sita Mæandrum ab ea parte qua is Phrygiam spectat: ponte junctus est fluvius: ad utramque ejus ripam ager est urbi, omnis locuples: plurima ibi ficus nascitur, unde caricis Antiochenis nomen, quæ et triphylla, *quasi trifolia*, nominantur: is quoque locus obnoxius est terræ motibus. In hac urbe natus fuit nobilis sophista Diotrophes, quem audivit Hybreas, oratorum nostræ æta-

ςιπὸς τῆς ἀφελόλου· τῷ δ' εἶσω παρίοντι ζῶν θάνα-
τος ὡς ἀχρῆμα ἀπαιτῶ· ταῦτα γοῦν εἰσυχρῆντες
πίπθισι, καὶ ἡ ἐξέλκον) νεκροί· ἡμεῖς δὲ σφραγὶς ἐπέμ-
ψαμεν, καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντες· οἱ δ' ἀπύκο-
ποι· ὁ γὰρ οἱ παρῖασι ἀπαγεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τῆς
στῆθός πλησιάζειν, καὶ ἐγκύπτειν, καὶ ἐκλαδύνειν μέχρι
ἢ ποσὶ συνέχοντες, ὥς ὅτι τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἐω-
ρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως ὡς ἀν' ὀφθαλμοῦ πνέοντες
ἐμφασιν, εἴτε πάντων ὅτι πεπληρωμένων τῶτο,
10 εἴτε ὁ μόνον τῷ πνεύματι τὸ ἱερὸν, καὶ εἴτε θείᾳ προνοίᾳ,
καθ' ἅπερ ὅτι τῷ ἐκπνεύσαντων ἐκός, εἴτε ἀντιδότοις
πρὸς δυνάμει· τῶτο συμβαίνοντος. Τὸ δὲ τὸ σπου-
δαίως καὶ ὅτι τῶν ἐν Ἰαοδικείᾳ ποταμῶν φασὶ
συμβαίνειν, καθ' ὅσον ὄντων ποτίμων. Ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς βα-
15 ρυνὸν ἐρίων θαυμαστῶς σύμμετρον τὸ καὶ τὸ ἱερὸν· Ἰερὰ πο-
λιν ὕδαρ, ὥστε τὰ ἐκ τῶν ῥιζῶν βαπτίζοντα εὐα-
μίλλα εἶναι τοῖς ἐκ τῆς κίρκου καὶ τοῖς ἀλουργῶσι·
ἔτι δ' ὅτι ἀφρονον τὸ πλῆθος τῶ ὕδατος, ὥστε ἡ
πόλις μετὰ τὴν αὐτομάταν βαλάνειον ἐστὶ. Μετὰ δὲ
20 τὴν Ἰερὰ πόλιν τὰ πέραν τῆς Μαγάνδρου, τὰ μὲν πρὸς
Λαοδικεῖαν, καὶ Ἀφροδισιάδα, καὶ τὰ μέχρι Καρ-
ρῶν, εἰρηται. Τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τὰ πρὸς δύσιν, ἡ τῶν
Ἀνποχέων πόλις τῶν ἐπὶ Μαγάνδρῳ τῆς Καρίας ἦδη·
τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ Κίβυρα ἐστὶν ἡ μεγάλη, καὶ ἡ
25 Σίνδη, καὶ ἡ Καβαλαῖς, μέχρι τῆς Ταύρας καὶ τῆς Λυ-
κίας. Ἡ μὲν οὖν Ἀνποχία μετρία πόλις ὅτιν, ἐπὶ
αὐτῇ κειμένη τῷ Μαγάνδρῳ κατὰ τὸ πρὸς τῇ Φρυγίᾳ
μέρος· ἐπέκεινται δὲ γὰρ ὅσον· χώραν δ' ἔχει πολ-
λίαν ἐφ' ἑκάτερα τῶ ποταμῶν πᾶσαν εὐδαίμονα·
30 πλείστην δὲ φέρει τὴν καλουμένην Ἀνποχίαν ἰσχά-
δα· τὴν δὲ αὐτὴν καὶ τεύφυλλον ὀνομάζουσιν· εὐσειτος δὲ
καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ τόπος. Σοφιστὴς δὲ ὡς τῶ τοῖς ἐν-
δοξος γενήσεται Διοτρεφῆς, οὗ δῆλκυσεν ὁ Ὑβρέας ὁ
καθ' ἡμᾶς γενόμενος μέγιστος ῥήτωρ. Σολύμους δ'

^a Scripti, ἐξέχονται. Marg. Caf. sic Par. 5.

^d πολλοῦ Med. 3. πολλοῦ Esc.

Med. 3. 4.

Par. 5.

^r τῶτος Par. 5.

^b γάλοι Par. 1. Med. 3. 4.

^c ἔτω deest Esc. Mosc.

^k ἔτω Esc. Mosc.

^o τὰ μὲν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^e Scripti, κατὰ δύναμιν. Marg. Caf. sic Par. 5.

^g τῶτος Par. 1. Med. 4.

^h μόνων

^m τοῖς Med. 3. 4.

ⁿ Καρῶν

^p Σίνδα Par. 1. Med. 3. 4. Esc.

^q Καβαλαῖς Mosc.

tiatis et consecratis solis securum introitum fuisse, seque una cum Doro Philosopho eo descendisse affirmat. Damascius sub Imp. Justiniano floruit. Chandlerus nunc extare audivit, non autem vidit. F.

4. οἱ δ' ἀπύκοποι Γάλλοι παρῖασι ἀπαγεῖς] Plinius hoc Plutonium soli Matris magnæ sacerdoti innoxium esse scribit. Ammianus, l. xxiii. c. 6, longe generaliori voce usus, spadonibus ait, ut et Dio. *Casaub.*

9. εἴτε πάντων ἔτω πεπληρωμένων τῶτο] Emendavimus hunc locum, nisi vehementer fallimur, admodum feliciter. Sic autem legimus, εἴτε πάντων τῶν ἔτω πεπληρωμένων τῶτο: dubitare se indicat, quod dixit modo lethalem hunc aliis spiritum gallis ἀποκόποις esse innoxium, sitne id commune omnibus ea parte mutilatis et πεπληρωμένοις, an iis tantum, qui Magnæ matris sunt sacerdotes. Hoc Plinius sensisse videtur: illud Dio et Ammianus, ut ex iis, quæ paulo ante notavimus, merito quis suspicietur. *Idem.*

14. καθ' ὅσον ὄντων ποτίμων] Hoc maxime admiratione dignum, nam reliqui similes fluvii poti præcordia vertunt in silicem, ut is quem ait esse Vib. Sequeiter apud Cicones. *Idem.*

Ibid. Ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς βαρυνόν] Chandlerus inscriptionem apud

Hierapolim vidit, quæ collegium tinctorum memorat. (*Travels*, p. 234.) F.

22. ἡ τῶν Ἀνποχέων πόλις] Antiochia ad Mæandrum. Pocockius rudera templorum magnifica, hujus urbis reliquias, invenit ad mille passuum distantiam a *Nessi* hodierno viculo. (t. ii. p. ii. c. ii. pag. 68.) *Idem.*

23. ἐπὶ Μαγάνδρῳ τῆς Καρίας ἦδη] Si ἦδη, nunc, Strabonis ævo, in Caria fuit, extra illius limitem oportet antea fuisse, ab Romanis autem Cariæ contributam. *Cbr. Cellarius*, *Geograph. Antiq.* lib. iii. cap. 3. *Anon.*

24. ἡ Κίβυρα ἐστὶν ἡ μεγάλη, καὶ ἡ Σίνδη] Cibyra urbs fuit ad meridiem Laodiceæ. Liv. Cn. Manlium Cos. ab hac urbe per Sindensium agros profectum ait. Cibyrtica jurisdictio a Plinio memorata, urbes 25 continens, nomen abhinc tenuit. Cicero in Epistolis sæpe memorat. F.

25. καὶ ἡ Καβαλαῖς] Corrigendum hoc Καβαλαῖς: mox incolæ hujus urbis apud eundem Strabonem male Καβαλλεῖς dicuntur pro Καβαλαῖς. Et paulo post item perperam: λέγονται δὲ ἀπόγονοι Λυδῶν Κίβυράται τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλλίδα, pro Καβαλαῖδα. *Holsten.* in *Stephan.* p. 153.

33. Ὑβρέας] Hujus meminit Eusebius Chron. pag. 154. *Anon.* 1. τῶς

εἰνά φασι τῆς ^a Καβαλλεῖς τῆς γῆς ^b Τερμήσεως
ἄκρας ὁ ὑπερκείμενος λόφος καλεῖται Σόλυμος· καὶ
αὐτοὶ δὲ οἱ ^c Τερμησιεῖς Σόλυμοι καλοῦνται· πλησίον
δ' ἐστὶ καὶ ὁ ^d τῆς Βελλεροφόντης χάραξ, καὶ ὁ Πει-
σάνδρου τάφος τῆς ἰοῦ πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύ-
μους μάχῃ. Ταῦτα ^e δ' ἐκάστοις ὑπὸ τῆς ποιητῆς
λεηρυμῶνις ὁμολογεῖται· ὧς μὲν γὰρ τῆς Βελλερο-
φόντης φησὶν ^e ἄνω,

* Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσαστο κυδαλίμοισι,
ὧς δὲ τῆς παρὰ αὐτῶν,

^h Πείσανδρον δὲ οἱ ἰὼν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
Μαρνάμνον Σολύμοισι κατέκτανεν.

Ἡ δὲ Τερμησιός ἐστι Πισιδικὴ πόλις, ἡ μάλιστα καὶ
ἐγγιστα ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρας. Λέγονται δὲ
ὑπόγονοι Λυδῶν ⁱ οἱ Κιβυριάται τῆς κατὰ χρόνους τῶν
^k Καβαλλίδων ὑπερὶν δὲ Πισιδῶν τῆς ὁμόρων ^l οἰκί-
σάντων καὶ μετακτισάντων εἰς ἕτερον τόπον εὐερέστα-
τον ἐν κύκλῳ σταδίων ὧς ἑκατόν. Ἡὕξηθη δὲ ἀφ'
τῶν εὐνομίαν· καὶ αἱ κῶμαι παρεξέτειναν ὑπὸ Πισι-
δίας καὶ τῆς ὁμόρου Μυλιάδος ἕως Λυκίας καὶ τῆς
Ῥοδίων περσείας· πρὸς γεννημένων δὲ τῶν πόλεων
ὁμόρων, Βεβώνων, Βαλβέρων, Οἰνοάνδρων, τετράπολις
τὸ σύστημα ἐκλήθη, μίαν ἐκάστης ψήφον ἐχούσης, δύο
δὲ τῆς Κιβύρας· ἕτελλε γὰρ αὕτη περὶ μὲν τρεῖς μυ-
ριάδας, ἱππέας δὲ διχαλίους· ἐτυραννεῖτο δ' αἰεὶ, σω-
φρένως δ' ὁμῶς· ὅππῃ ^m Μοαγέτης δ' ἡ τυραννὶς τέ-
λος ἔσχε, καταλύσαντος αὐτὴν Μερνῆα, καὶ Λυ-
κίοις ⁿ προσορίσαντος τῶν Βαλβέρων, καὶ τῶν Βε-
βώνων· ὧς δὲ ἦτορ ἐν ταῖς μεγίσταις ἱερατείαις
διοικήσεσι τῆς Ἀσίας ἡ ^p Κιβυρατική. Τέτταρσι δὲ
γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, τῇ Πισιδικῇ, τῇ

tis coryphæus. Solymos esse dicunt Caballenses :
et sane tumulus, qui supra Termessium jacet pro-
montorium, Solymus appellatur : ipsi Termessii vo-
cantur Solymi. Prope est et vallum Bellerophon-
tis, et Pisandri tumulus, filii ejus, qui in pugna
adversus Solymos cecidit. Singula hæc Homeri
consentiunt dictis : nam hic de Bellerophonte hæc
habet,

Post illam Solymis illustribus intulit arma,

et de filio ejus,

Pisandrum Solymos contra dum prælia miscet

Mars stravuit natum generoso Bellerophonte.

Termessus urbs est Pisidica, maxime et proxime
supra Cibyrā sita. Cibyratæ dicuntur prognati
a Lydis, qui Caballidem obtinuerunt : urbem Pisi-
dæ finitimam transtulerunt et condiderunt aptissimo
loco, cujus circulus stadiorum fere centum. Crevit
ob legum bonitatem, et pagi ejus porrecti a Pisidia
conterminaque Milyade usque ad Lyciam et Rho-
do oppositam continentem. Accedentibus autem
tribus finitimis urbibus, Bubonibus nempe, Balbu-
ris, et Oenoandro, conventui huic nomen Tetrapo-
lis est factum : una quævis urbs suum habuit suffra-
gium, Cibyra duo, quippe quæ mitteret triginta
peditum, duo equitum millia. Semper eam tyranni,
sed modeste tamen, tenuerunt. In Moagete defuit
tyrannis, quem Murena dejecit, et Balburam ac
Bubonem Lyciæ adjecit. Nihilo secius inter maxi-
mas Asiæ præfecturas Cibyratica habetur. Qua-
tuor linguis usi sunt Cibyratæ, Pisidica, Solymo-

* Iliad. ζ'. ver. 184.

^a Καβαλλεῖς Med. 4. ^b Scripti, Τερμήσεως. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Τερμήσεως Med. 3. 4. Mosc. ^c Τερμησιεῖς Par. 5.
Τερμησιεῖς Med. 3. Mosc. Τερμησιεῖς Med. 4. Τερμησιεῖς Esc. ^d τοῦ δεστ Par. 5. Med. 3. 4. ^e οἰὸν αὐτοῦ Par. 1. Med. 4.
^f Scripti, δὲ τοῖς. Marg. Cas. δὲ τοῖς ὑπὸ Par. 1. Med. 3. 4. ^g οὗτος Par. 5. ^h Πείσανδρος Par. 5. ⁱ Scripti, οἱ Κυ-
βυράται : mox, οἱ Κιβυράται. Marg. Cas. Κιβυράται Par. 1. Κιβυράται Esc. Mosc. ^k Καβαλλίδα Med. 3. 4.
Bre. Esc. Mosc. ^l οἰκισάντων Par. 1. 5. Mosc. ^m Μαγέτης Esc. Mosc. ⁿ προσορίσαντος Esc. Mosc. ^o Βαλβέρων
Esc. Mosc. sed in Mosc. λ, quasi Βαλβούραν, scribitur supra. ^p Κιβυρατική Par. 1. Med. 4.

1. τῆς γῆς Τερμήσεως ἄκρας] Non tantum Bochartus probat
lectionem Casauboni, cum libri scripti pro Τερμήσεως habeant
Τερμησιεῖς, sed et fatetur, se hæc verba didicisse ex Eustathio,
qui ipsum hunc locum citat, ubi de Phaselide, ταύτης ὑπερκείται
τὰ Σόλυμα, καὶ Τελμισσος &c, dicitque Arrianum, lib. i. Ἀναδασ.
constanter scribere Τελμισσόν, et Τελμισσέας. Et Hesychio Τελ-
μισσῆς, Τελμισσῆς, sunt ἔθνος περὶ Λυκίαν, gens circa Lyciam. Et
apud Cic. de Divinatione lib. i. Termessus in Caria est. Citat et
Suidam, qui habet Τελμισσῆς ex Polemone et Dionysio Chalci-
densi, qui scripsit urbium origines. Quin magnus Vir hoc
nomen reducit ad linguam Solymorum, nam Termessus erat
שמרית, Tachalamisch, videlicet שמרית, chalamisch, Hebræis
rupem sonat, et ad formam nominis pertinet מר, præpositum :
quod a saxo deductum, seu monte prærupto, cui incumberebat,
sic enim Arrianus, χωρίον δὲ οἰκῶν ὑπερύψηλον, καὶ πάντη ἀπότο-
μον, locum autem inhabitant valde excelsum, et omni ex parte præ-
ruptum. Vide Bochart. in Can. l. i. c. 6. p. 363. Edit. Lugd.
Bat. Anon.

Ibid.] Termessus certe vera lectio, et non Termessus. Livius
in eodem situ Termessenses habet, qui Isondensium arcem op-
pugnauerunt. (l. xxxviii. c. 15.) Ab omnibus constat esse ad
ortum Cibyræ. F.

11. Πείσανδρον] Homero Pisander est. Sed quod etiam supra,
lib. xii. sic habetur, volui Strabonianam lectionem hic reti-
nere. Xylander.

15. τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλλίδα] Stephanus in Καβαλλίς
locum profert, et unico λ hanc vocem scribit. Casaub.

17. εἰς ἕτερον τόπον εὐερέστατον] Non fuit mihi difficile locum
emendare, quum legeretur ante εὐερέστατον, quod et Xylander
probavit. Qui enim meminisset esse hanc vocem Straboni ad-
modum familiarem, facile vidi sic legendum esse hic quoque :
postea autem ita et in manuscriptis esse didici. Idem.

22. Βεβώνων, Βαλβέρων, Οἰνοάνδρων] Lego, Βεβώνος, Βαλβέρων, Οἰ-
νοάνδου, vel potius Οἰνοάνδων. Plinius, lib. v. c. 27. Comprehendit
in mediterraneis Cabalian, cujus tres urbes, Oenoanda, Balbura,
Bubon. Sed ita esse legendum manifestissime arguit Stephanus.
Βεβώνα quidem dicit mox Strabo. Vide et Ptolemæum. Idem.

Ibid. Βαλβέρων, Οἰνοάνδρων] Lege, cum Casaubono; Βεβώνος,
Οἰνοάνδων. Chr. Cellarius, Geograph. Antiq. l. iii. cap. 3.
Anon.

26. ἐπὶ Μοαγέτης δ' ἡ τυραννὶς τέλος ἔσχε] Cum dicat Moage-
tem hunc a Murena fuisse depulsum, qui bello Mithridatico
rem ibi gessit, apparet plures fuisse Cibyræ tyrannos, qui Moa-
getæ appellarentur. Nam Livius unum nominat, lib. xxxviii.
c. 14. his verbis : Haud procul a Cibyra aberant, nec legatio
ulla a Moagete, tyranno civitatis ejus, homine ad omnia infido at-
que impertuno, veniebat. Casaub.

Ibid.] Livius sub Moagete tyranno, præter Cibyrā, Syleum
et Alimnen esse scribit. Cnæus Manlius ei multam 100 talen-
torum imposuit. Hoc accidit circa annum A. C. 188. Mure-
na fœdus dissolvit circa annum A. C. 82, more Romanorum,
ut divisione facta unicuique imperarent. Moagetem Livii a-
lium esse ab eo Strabonis patet ex temporibus. F.

rum, Græca, Lydia: cujus ne vestigium quidem in Lydia superest. Id Cibyra habet peculiare, quod ferrum facile apud eos tornatur. Milyas est, quæ ab angustiiis apud Termeffum et transitum Tauri ad interiora per eas angustias porrigitur ad Sindam, montana regio, usque ad Sagalassum, et Apameam 5 ditionem.

Σολύμων, τῇ Ἑλλωίδι, τῇ Λυδῶν ^a ταύτης δὲ ἐδ' ἵχνος ἔστιν ἐν Λυδίᾳ· ἴδιον δ' ἔστιν Κιβύρα, τὸ τ' σίδηρον πορεύεσθαι ῥαδίως. ^b Μιλύα δ' ἔστιν ἡ ἀπὸ τῆς κατὰ ^c Τερμησσὸν γενῶν, καὶ τῆς εἰς τὸ εἰπὸς ἔ' Ταύρε' ὑπερβύσεως δι' αὐτῶν ἔπι ^d Σίνδα ὠδευταίνασα ὁρεινῇ, μέχρι ^e Σαγαλασσῶ, καὶ τ' Ἀπαμείων χώρας.

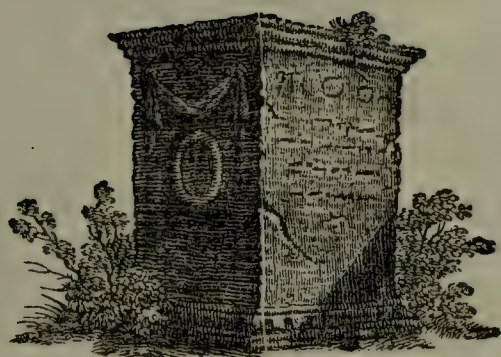
^a ταύτης &c, adusque Λυδία inclusive, defunt *Par.* 1. *Med.* 4. ταύτης deest *Med.* 3. *Mosc.* ὡν δ' οὐδ' *Esc.*

^c Τερμησσὸν *Par.* 1. Τερμησσὸν *Med.* 4. Τερμησσὸν *Mosc.*

^e Σαγαλασσῶ *Par.* 1. *Med.* 4.

3. Μιλύα] Milyas et Cabaliam Strabo a Lycia disjungit. Ptolemæus autem Milyadin, vel alio nomine Podalæam, urbem cum Cabaliæ parte in Lycia habet. Plinius Pisfidiam in jurisdictione Lycaoniæ collocat, et ob hæc Milyas, quos *Thra-*

cum soboles appellat, Lycaoniæ proximos facit. (l. v. c. 27.) Postea autem Galatiam attingere Milyas et Cabaliam affirmat, quod hanc regionem adusque Oroandam protendit. (l. v. c. 32.) F.

S Y N O P S I S

LIBRI DECIMI QUARTI.

ENARRAT quæ supersunt de ea peninsula, ubi est, quæ minor Asia nuncupatur: Tractat autem de Ionice ora maritima: de Samo, et Icaria insulis: de Mediterraneis Ionice locis: de Rhodo insula: de ora maritima, Rhodo opposita: de Caria, de Lycia, et Pamphylia: de Cilicia. Deinde sequitur digressio, quæ disputationem adversus Apollodorum continet. Postremo agit de Cypro insula.

Σ Τ Ρ Α Β Ω Ν Ο Σ

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ω Ν

BIBΛION ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

S T R A B O N I S

RERUM GEOGRAPHICARUM

LIBER DECIMUS QUARTUS.

ΛΟΙΠΟΝ δ' ἔτιν εἰπεῖν περὶ Ἰωνῶν καὶ Καρῶν, καὶ τῶν ἔξω τῶν Ταύρων πελάγους, ἣν ἔχουσιν Λύκιοι τε, καὶ Παμφύλιοι, καὶ Κίλικες· ἔτι γὰρ ἀνέχουσιν τέλος ἢ πᾶσα τὰ χερρόνησος πελάγησις, ἥς ἰσθμὸν ἔφασκεν τὴν ὑπερβάσιν τὴν ἐκ τῆς Ποντικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰωνικὴν. Ἔστι δὲ τῆς Ἰωνίας ὁ μὲν πελάγους ὁ περὶ τὴν γῆν, σταδίων πρὸς χιλίων τετρακοσίων τετα-

SUPEREST, ut de Ionibus dicamus et Caribus, oraque extra Taurum maritima, quam tenent Lycii, et Pamphylii, ac Cilices, sic enim absolverimus tandem peninsulam, cujus isthmum diximus esse transitum a Pontico mari ad Ifficum. Ionice circuitus, si quis litus legat, stadiorum ad quadringenta et triginta, propter sinus, et quia ma-

^a τρισχιλίων Med. 3.

1. ΛΟΙΠΟΝ δ' ἔτιν εἰπεῖν] Quæ hoc libro dicenda supersint satis ex iis liquet, quæ ad librum XI. et XIII. notavimus. Casaub.

5. τὴν ὑπερβάσιν] Hoc est, ὁδόν. Infra in eadem re, ἥς τὸν ἰσθμὸν ἔφασκεν τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀρῖου. Sed vox ὑπερβάσις, ut et ὑπερδεσις magis sunt usitatae apud Geographos. Idem.

7. σταδίων πρὸς χιλίων τετρακοσίων τετακοντα] Addidimus vocem χιλίων ex veteribus libris et priore interprete. Vulgata lectio inepta est et falsa. Falsa est etiam, quam ex manuscriptis restituumus, sed veræ tamen propior, non enim putandum est totius Ionice πελάγους, si quis litus legat, stadiorum esse tantum M.CCCCXXX. Nam quum sint stadia fere duo millia ducenta, ut subiicit, inter Ephesum et Smyrnam, quæ pars est tantum Ionice oræ, sequitur necessario totam oram Ionicam, quæ complectitur quicquid est inter Posidium Milesiorum et Phocæam, longe pluribus constare. Idem.

Ibid.] Numeri certe manci sunt. Guarinus in Bayeri MS. aliter scriptum in MSS. Strabonis invenisse videtur. Ejus versio est, *circumdύετα πρὸς τὸν ἰσθμὸν τῆς Ἰωνίας ἀπὸ τῆς Ποντικῆς θαλάττης* quadringenta et triginta: millia quadringenta et triginta propter sinus. Hæc lectio tamen, quam sequitur Guarinus, certe mendosissima, quod necesse, ut mensura per sinus sit altera major, cum e contra multo minor. Forsan hi numeri exscriptoris peccato transponantur. Nec tria millia quadringenta et triginta stad. esse nimiam distantiam conjicio. Eximius enim author, qui hæc omnia litora inspexit, sinus esse plurimos inter Ephesum et Posidium olim navigabiles, nunc aggestu limi repletos, narrat; qua de causa mentiarum per sinus multo brevior, quam in sæculo Strabonis judico. (Chandler's Travels.) Differentiæ distantiarum in Guarini versione causam exhibet Strabo, per hæc verba, *χερρόνησος ἐπὶ πλείων τὴν χάραν*. F.

jor pars ejus regionis formam imitatur peninsulæ. Longitudo in recta linea non est ita magna. Nam Epheso Smyrnam iter est recta trecenta et viginti stadia; Smyrnam autem reliqua: navigatio autem juxta litus ab una earum urbium ad alteram, stadiis bis mille et ducentis paulo minor. Fines oræ Ionicæ sunt Posidium Milesiorum, ac Cariae extrema, et Phocæa atque Hermus. De hac Miletum, Myuntem, et quæ sunt circa Mycalen atque Ephesum loca, Pherecydes scribit Cares quondam tenuisse: reliquam usque ad Phocæam, et Chium, et Samum, oram, cui Ancæus præfuit, Leleges: utrosque autem ab Ionibus ejectos in reliquas Cariae partes demigrasse. Ducem coloniæ Ionum ait fuisse Androclum, Codri, Atheniensium regis, filium legitimum, qui eam post Æolicam deduxerit, Ephesumque condiderit. Itaque ibi regiam Ionum fuisse positam tradunt: et qui ex ea sunt progenie, etiamnum reges appellantur, habentque suos honores, primum scilicet in confessu locum, quando spectantur certamina, purpuramque insigne regii generis, scipionem loco sceptri, et sacra Cereris Eleusiniæ. Miletum etiam condidit Neleus, domo Pylius. Messenii autem et Pylii quandam inter se cognationem perhibent, propter quam etiam recentiores poetæ Nestorem Messenium faciunt: et cum Melantho, Codri patre, multos Pyliorum Athenas profectos aiunt: qui totus populus communiter cum Ionibus in coloniam abiverit: ara in Posidio visitur, a Neleo posita. Cydrelus, Codri filius spurius, Myuntem condidit: Androcopus Lebedon,

κοντα, ^a καὶ ἀπὸ τῶν κόλπας, καὶ ἀπὸ τὸ χερρόνησος ἐπὶ πλείον τι πλάτος τὸ δ' ἐπ' εὐθείας μῆκος ἔστω πολὺ αὐτὸ οὖν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης, ὁδὸς μὲν ὅτι ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι ἑκοσι στάδιοι· εἰς γὰρ Μητρέπολιν ἑκατὸν καὶ ἑκοσι στάδιοι· οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν· περὶ πλάτος δὲ μικρὸν ἀπολείπων τῆς διχαλίων καὶ ἀφαικυσίων. Ἐστὶ δὲ οὖν ἀπὸ τῆ Ποσειδῆος τῆς Μιλήσιον, καὶ τῆς Καρικῶν ὁρῶν, μέχρι Φωκαίας καὶ τῆς Ἑρμῆς, τὸ πέρας τῆς Ἰωνικῆς παραλίας. Ταύτης δὲ φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν καὶ Μυῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκάλλου καὶ Ἐφέσου, ^d Κάρει ἔχειν ὁρότερων· πλάτος δ' ἐξῆς περὶ διχαλίων μέχρι Φωκαίας, καὶ Χίος, καὶ Σάμος, ἥς ^e Ἀναγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας· ἐκβληθέντων δ' ἀμφοτέρων ὑπὸ τῆς Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. Ἀρξάν δὲ φησιν Ἀνδροκλον τῆς τῆς Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, ὃν γνήσιον Κόδρε τῆς βασιλείας Ἀθηναίων· ^e γενέσθαι τῆτον Ἐφέσε κτίστην· διόπερ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἰώνων ἐκεῖ συστήναι φασὶ καὶ ἐπὶ νῦν οἱ ἐκ τῆς γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντες τινας τιμὰς, περὶ διχαλίων τε ἐν ἀγῶσι, καὶ πορφύρεον ὀπίσθημον ἢ βασιλικὸν γένος, σκίπτωνα ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. Καὶ Μίλητον δ' ἔκτισε Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὦν· οἱ τε ^b Μεσσηνιοὶ, καὶ οἱ Πύλιοι συγγενεῖαν τινα περὶ ποσειδόντων, καὶ ἦν καὶ Μεσσηνίων τὸν Νέστορα· οἱ νεώτεροι ⁱ φασὶ ποιητὰν, καὶ τοῖς περὶ Μελανθὸν τὸν Κόδρε πατέρα πολλὰς καὶ τῆς Πυλίων οὐνεξῆρα φασὶν εἰς τὰς Ἀθήνας· τῆτον δὲ πάντα τὸν λαὸν μετὰ τῆς Ἰώνων κοινῇ τεῖλαι πλὴν ἀποικίαν· τῆ δὲ Νηλεὺς ὅτι τὸ Ποσειδῶν βωμὸς ἱδρυμα δέκνυται. Κύδρηλος δὲ, νόθος υἱὸς Κόδρε, Μυ-

^a καὶ δεῖσθαι Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^b δὲ Par. 4. Med. 3.

^c Φωκαίας Par. 4. Med. 3. 4. et sic infra.

^d Κάρει Par. 4.

Med. 3. 4. ^e Ἀναγκαῖος Med. 3. 4. Bre.

^f Ἀθηναίων βασιλεὺς Par. 4. Med. 3. 4.

^g γενέσθαι δὲ τοῦτον Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^h Μεσσηνιοὶ Med. 3. 4. et sic infra cum unico σ.

ⁱ ποιητὰς φασὶ Med. 3. 4.

5. εἰς γὰρ Μητρέπολιν ἑκατὸν καὶ ἑκοσι στάδιοι] Hæc verba Xylander non agnoscit: at agnoscit vetus interpres: habet etiam Aldus. Xylander vero non consilio aut dolo omisit, sed deceptus a priore Basiliensi editione, ubi casu ea sunt omissa. Nolle virum doctum tanta negligentia usum, in hoc præstantissimo scriptore explicando: quæ cum toto opere summa deprehenditur, tum hujus libri initio maxima. Nos vero, qui pro temporis angustia, in summis occupationibus nostris omnem lapidem movimus, ut maculas omnes, si fieri posset, tolleremus, facile jampridem ex Aldi codice, et vetere interprete, aliisque auctoribus locum totum emendavimus: deinde aliquid nos et manuscripti adjuvare. Casaub.

Ibid. οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν] Locus est confusus et lacer, et τὰ περὶ πλάτος numerus non videtur verus. Sed et Ionicæ principem Anancæum nullum novi. Nomina eorum qui Ionicæ urbes condiderint. Xylander.

13. καὶ Σάμου, ἥς Ἀναγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας] Recte Xylander, Ἀναγκαῖος. Quam ejus conjecturam Pausanias confirmat in Achaicis, itemque Callimachus, Carm. in Delum, ver. 50. Casaub.

20. οἱ ἐκ τῆς γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντες τινας] Aristoteles, Πολιτ. lib. iii. c. 14. docet, usitatum fuisse Heroicis temporibus genus quoddam μοναρχίας βασιλικῆς ἐκείνης καὶ πατρίας γινόμενης κατὰ νόμον: qui enim cives suos primi aliquo insigni beneficio affecerant, iis regnum ultro ab omnibus deferebatur: idque etiam ad filios et nepotes transmittabant. In horum regum potestate erant res bellicæ, sacrificia, et judicia; posterioribus vero temporibus, inquit philosophus, quum vel ipsi reges imperium civibus remisissent, aut cives ipsis ademissent, in plebrique civitatibus sola sacrorum procuratio regi est relicta. (Ita ut pro regibus fierent sacerdotes: reges tamen nihilominus eos

appellabant, idque ὁμοίως ἔνεκα, ut ait Dionysius Halic. lib. iv. quem vide et lib. v. initio. Imprimis locum appone Clementis pag. 305.) Hæc fere philosophus, cujus sententiam historiæ veteres infinitis locis comprobant. Cicero de Divinat. lib. i. c. 40. Omnino, inquit, apud veteres, qui rerum potiebantur, iidem auguria tenebant: ut enim sapere, sic divinare, regale ducebant, ut testis est nostra civitas, in qua et reges, et augures, et postea privati eodem sacerdotio præditi rempublicam religionum auctoritate rexerunt. Vide eundem Aristotelem, Polit. lib. vi. cap. ultimo. (Vide Casaub. in Suet. Aug. cap. 31.) Vide Plutarchum Quæstionum Rom. lxxiii. (Hi sunt quos Græci ἀνακτοτελεστας vocabant, id est, reges sacrificulos.) Ergo etiam quæ hic narrantur de Ephesi regibus, ex Aristotele sunt intelligenda: neque putandum est ullam potestatem regiam in his fuisse, minus autem tyrannicam: ut graviter errent, qui illum locum D. Lucæ, Actorum cap. xix. ver. 9. ubi fit mentio σχολῆς τυράννων τινὸς ex hoc loco Strabonis illustrari posse putant. Idem.

23. Καὶ Μίλητον δ' ἔκτισε Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὦν] Præter Herodotum, lib. ix. cap. 96. et Pausaniam, lib. vii. cap. 2. vide Ælianum, ποικίλ. lib. viii. cap. 5. Idem.

Ibid. Νηλεὺς] Pausanias, Neileus, Codri filius, cujus in superiori libro occurrit mentio, Neleo Nestoris patre prognatus. Lydiat, in notis ad Chron. Parium, lin. 45. pag. 257. Edit. 1732. erratum in Strabone suspicatur, quasi dixisset Neleum esse Pylium. Vult autem Strabo familiam Nelei esse a Pylo ortam, nil vero de Nelei ipsius natali loco scribit. F.

26. Μεσσηνίων τὸν Νέστορα] Strabo, ut vidimus, Nestora in Pylo Triphyliaco, Pausanias in Pylo Messeniaco collocat. Idem.

31. Κύδρηλος γ', νόθος υἱὸς Κόδρε, Μυῦντα κτίζει] Pausanias, lib. vii. cap. 2. Myuntis οἰκιστὴς Cyaretus dicitur, Codri filius. Casaub. Ibid.

ἔνθα κίττει· ^a Ἀνδρόκοπος δὲ Λέβεδον, κατὰ λαβόμε-
νος τόπον πνὰ ^b Ἀρπιν· Κολοφῶνα δ' ^c Ἀνδρείμων
Πύλιος, ὡς φησι καὶ Μίμνερμος ἐν ^d Ναννοῖ· Πρίλυον
δ' Αἰπυτος ὁ Νηλέως, εἰδ' ὕπερον Φιλώτας· ὁ Θη-
βῶν λαὸν ἀγαγών· ^e Τέω δὲ Ἀδάμας μὲν πρότερον, ^f
^g δὲ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων· καὶ δὲ ^h
Ἰωνικὴν Σπικίαν, ⁱ Ναυκλος υἱὸς Κόδρε νόθος, καὶ
μετὰ ^j τοῦτο ^k Πόικνης καὶ Δαμαδὸς Ἀθηναῖοι· καὶ γὰρ
ἦν ἐκ Βοιωτῶν· Ἐρυθρὰς δὲ ^l καὶ Κνωπὸς καὶ οὗτος υἱὸς
Κόδρε νόθος· ^m Φωκαῖαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθη-
ναῖοι· ⁿ Κλαζομενὰς δὲ Πάραλος· Χῖον δὲ ^o Ἐγέρ-
πος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πληθὸς· Σάμον δὲ ^p Τυμ-
βρίων, εἰδ' ὕπερον· ^q Προκλῆς. Αὗται μὲν δώδεκα Ἰωνικαὶ
πόλεις· ^r προσελήφθη δὲ ὕπερον καὶ Σμύρνα, εἰς τὸ
Ἰωνικὸν· ^s ἐναγαγόντων Ἐφεσίων· ἦσαν γὰρ αὐτοῖς συ-
οικοὶ τὸ παλαιόν, ἥνθα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἐφε-
σος· καὶ Καλλινός· πού οὕτως ^t ὠνόμασεν αὐτὴν, Σμυρ-
νάβης τὸς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ ^u πρὸς Δία λόγῳ,
Σμυρνάβης δ' ἐλέησον —

^v Καὶ πάλιν,

Μνήσαι δ' εἰκοτὲ τοι μυρία καλὰ βοῶν.

Σμύρνα δ' ὡς Ἀμαζὼν ἡ κατασχούσα τὴν Ἐφε-
σον· ἀφ' ἧς τὸννομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῇ πό-

occupato loco, cui nomen Artis: Colophonem An-
dræmon Pylius, ut et Mimnermus in Nannone
scribit: Prienam Æpytus Nelei filius, postea Phi-
lotas, populo secum Thebis adducto: Teum Atha-
mas ante, unde et Athamantidem eam Anacreon
vocat: post, tempore Ionicæ coloniæ, Nauclos Co-
dri filius spurius: ac deinde Pæcnes et Damathus
Atheniensis: erat enim e Bæotia: Erythras Kæno-
pus, spurius ipse etiam Codri filius: Phocæam A-
theniensis cum Philogene: Clazomenas Paralus,
Chium Egertius, promiscuam adducens multitudi-
nem: Samum Tembrio, ac postmodo Patrocles.
Hæ ergo sunt duodecim urbes Ionicæ: postea
temporis adsumpta in eum conventum est etiam
Smyrna, auctoribus Ephesiis: nam una habitave-
runt antiquitus, ita ut Ephesus etiam Smyrnæ no-
men gesserit: et Callinus quodam loco sic eam
appellat, Ephesios Smyrnæorum vocabulo intelli-
gens, in oratione ad Jovem,

Smyrnæos miserere —

²⁰ Ac rursus,

Si taurorum illi pulchra tibi femora.

Smyrna Amazon fuit, a qua nomen hominibus ur-
bique factum: sicut et a Sisyra quidam Ephesio-

^a Ἀνδρόκοπος Par. 4. Ἀνδρόκοπος Bre. ^b Scripti, Ἀρπιν. Marg. Cas. sic Par. 1. ^c Ἀνδρείμων Par. 4. Med. 3. 4. ^d Να-
νανοῖς Par. 4. Ναννοῖ deest Med. 3. 4. ^e Τέως Par. 4. Τέων Med. 3. ^f δόπτερ Med. 3. 4. ^g Legitur Νάοκλος: quæ sequuntur
deinde sunt corruptissima. Lego, καὶ μετὰ τοῦτο Ἀποικίος καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι· καὶ Γένης ἐκ Βοιωτῶν. Marg. Cas. ^h τοῦτον Par. 1. 4. Med.
3. 4. ⁱ Πόικνης Med. 3. ^k Scripti, Κνωπὸς: legendum puto Κλέοπος. Marg. Cas. Κνωπὸς Par. 1. Med. 3. 4. ^l Φωκίων Par. 1.
Φωκία Par. 4. ^m Κλαζομενών Par. 4. ⁿ Scripti, Ἐγέρτιλος. Marg. Cas. ^o Τημεβρίων Med. 3. ^p Vulgo, Πατροκλῆς. Marg.
Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. ^q δὲ χρόνους ὕπερον Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^r ἐναγόντων Med. 3. ^s ὠνόμασεν Par. 1. 4. Med. 3. 4.
^t πρὸς τὸν Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^u Καὶ πάλιν &c, adusque βοῶν inclusive, desunt Par. 1. Med. 3. 4.

Ibid. Κύδρηλος δὲ, νόθος υἱὸς Κόδρε, Μυῆντα κίττει. *Cydrelus, Codri filius spurius, Myuntem condidit* Pausanias eum Myuntis condi-
torem Κυάστητον nominat in Achaïcis. Palmer.

1. Ἀνδρόκοπος δὲ Λέβεδον] Libri veteres habent Ἀνδρόκοπος. Pausanias, lib. vii. c. 3. Andræmonem hunc vocat, et ipsum Codri filium. Strabo alios auctores sequitur. Casaub.

Ibid. καταλαβόμενος τόπον πνὰ Ἀρπιν. Occupato loco, cui nomen Artis] Scripti codices habent Ἀρπιν, ut testatur Casaubonus, unde auguror legendum Ἀκτῆν, ut legit Dominicus Niger. Palmer.

3. Πρίλυον δ' Αἰπυτος ὁ Νηλέως, εἰδ' ὕπερον Φιλώτας] Pausanias aliter, lib. vii. c. 2. Πριηνεῖς δὲ Ἰωσὶν ἀναμειμμένους Θεβαῖοι, Φιλώ-
ταν τε τὸν ἀπόγονον Πηνέλεω, καὶ Αἴγυπτον Νειλέως παῖδας ἔσχον οἰκιστάς. Casaub.

5. Τέω δὲ Ἀδάμας μὲν πρότερον] Pausanias, lib. vii. cap. 3. Τέων δὲ ἦκεν μὲν Ὀρχομενίοι Μινύαι σὺν Ἀθάμαντι εἰς αὐτὴν ἐλθόντες. Idem.

Ibid.] De Athamante nil certi habet Pausanias: conjicit autem esse Athamante Æolide exortum. F.

6. κατὰ δὲ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν, Ναυκλος] Dissentit aliquid hac in parte Pausanias, lib. vii. c. 3. ἐσήγαγε δὲ, αἰτ, Ἰωνας εἰς τὴν Τέων Ἀποικίαν, ἀπόγονος Μελάνθου τέταρτος, ὃς τοῖς Ὀρχομενίοις, οὐδὲ τοῖς Τηείοις, νεώτερον ἐβούλευσεν εἶναι. Ἐτεσι δ' οὐ πολλοῖς ὕπερον ἐκ τε Ἀθη-
ναίων καὶ ἐκ Βοιωτίας ἀφίγοντο ἄνδρες· ἠγοῦντο δὲ τῷ μὲν Ἀττικῷ Δάμα-
σος καὶ Νάοκλος, Κόδρε παῖδες, τῶν δὲ Βοιωτῶν Γένης Βοιωτός. Casaub.

Ibid.] In hoc loco Pausanias et Strabo mutuo sibi lucem af-
ferunt. In ordine factorum Strabonem sequor, quod non verifi-
mile est quantum genus a Melantho, (scilicet Ἀρᾶν vel Poic-
nen) coloniam in Asiam duxisse ante Codri filios, qui in tertio
genere certe fuerunt: nominibus Pausaniæ non fidem recuso. F.

7. καὶ μετὰ τῷ Πόικνης καὶ Δαμαδὸς Ἀθηναῖοι] Pro Πόικνης for-
tasse legendum Ἀποικίος, ut apud Pausaniam; et pro Δαμαδὸς,
Δαμασός. Casaub.

8. καὶ γὰρ ἦν ἐκ Βοιωτῶν] Quis sanus ferat hanc lectionem? Loquitur de Atheniensibus et ait eos esse Bæotos. Sed ex Pau-
sania luce clarius est locum esse depravatum, et ita restitu-
endum, καὶ Γένης ἐκ Βοιωτῶν: nam pro Γένης scripserunt γὰρ ἦν. Idem.

9. Ἐρυθρὰς δὲ καὶ Κνωπὸς] Putabam ex Pausania esse corri-
gendum, Κλέοπος. Sic ille, lib. v. cap. 3. τέτων τῶν κατελειγμέ-
των ἰχθύων Ἐρυθρὰς, Κλέοπος ὁ Κόδρε συλλέξας ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν Ἰω-

νίᾳ πόλεων ὄσους δὴ παρὰ ἐκάστων ἐπεισέγαγεν Ἐρυθραίοις συνοίκους. Nunc puto sequendos esse veteres codices, qui habent Κνωπὸς. Nam ita apud Athenæum hic nominatur, non semel, sed iterum ac sæpius, lib. vi. Idem.

Ibid. καὶ Κνωπὸς] Sic vulgo perperam editur, cum legendum sit Κνωπὸς, confirmante Polyæno, lib. viii. cap. 43. cui Κνωπὸς iste τοῦ Κωδριδῶν γένος, id est, Codridarum gente oriundus. Holsten. in Stephan. p. 118.

10. Φωκαῖαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθηναῖοι] Pausanias, lib. vii. c. 3. docet Phocæenses Asiaticos a Phocensibus Europæis esse ortos: trajecisse autem in Asiam cum Philogene et Damone Atheniensibus. Casaub.

11. Κλαζομενὰς δὲ Πάραλος] Nescio an hic sit quem Parpho-
rum appellat Pausanias, lib. vii. cap. 3. qui rem aliter narrat. Idem.

Ibid.] Paralum et Parphorum eundem esse existimo. No-
men Parali a cursu pelagio ducatur. Pausanias et Strabo non nisi in nomine discrepant. F.

Ibid. Χῖον δὲ Ἐγέρτιος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πληθὸς] Manuscripti, Ἐγέρτιλος. De hoc nihil est apud Pausaniam, qui tamen quo-
modo Chii se Ionibus adjunxerint copiose narrat. Casaub.

Ibid.] Strabo, p. 891. Χῖοι δὲ οἰκιστὰς ἐαυτῶν Πελαγονίης φασι, sed annon Egertius (vel Egertius) Pelasgorum vel alius cujus-
dam coloniæ ductor fuerit, fane nescimus. Casaubonus de Pau-
sania errat. Ille enim de Chiorum origine omnia ab Ione, po-
eta Tragico, sumpsit, qui, ut ait Pausanias, ΟΥ ΜΕΝΤΟΙ ΕΙΡΗΚΕ
καθ' ἡντίνα αἰτίαν Χῖοι τελοῦσιν εἰς Ἰωνας, lib. vii. c. 4. F.

12. Σάμον δὲ Τυμβρίων, εἰδ' ὕπερον Προκλῆς] Etiam hæc aliter Pausanias. Tymbrionem iterum nominat Strabo, lib. x. Casaub.

Ibid.] Diodorus Siculus, l. v. p. 397. Edit. Wesseling. Cy-
drolaum Macarei filium, tanquam Sami principem, memorat;
sed ante migrationem Ionicam regnavit. Pausanias Proclis
solius, ut Ionum ducis, meminit. F.

14. προσελήφθη δὲ ὕπερον καὶ Σμύρνα] Smyrnam quomodo Æo-
les amiserint, et Iones occuparint, narrat Herodotus, Κλειού. Casaub.

21. Μνήσαι δ' εἰκοτὲ τοι] Desunt hæc aut familia, Σμυρναῖοι κατ-
έκταν. Idem.

rum Sifyrbite dicuntur. Sed et locus quidam Ephesi Smyrna vocatur, ut Hipponax docet his verbis: Habitabat in parte urbis posteriore, in Smyrna, inter Asperam et Lepren actam. Lepre acta enim dicebatur Prion, qui nunc supra urbem est situs, partemque muri occupat: et quæ post Priorem sunt possessiones, etiamnum in posteriore Lepre, sive Opistoleprea, dicuntur. Aspera dicebatur, quæ ad montes est supra Corissum. Ipsa urbs fuit antiquitus circa Athenæum, seu Minervium, quod nunc est extra urbem, ad locum qui Hypelæus appellatur: ut fuerit Smyrna juxta id quod nunc existat gymnasium, retro urbem quæ hodie est, inter Asperam et Lepram actam. Discessione deinde ab Ephesiis facta Smyrnæi eo profecti sunt, ubi nunc Smyrna est, quem tum Leleges tenebant locum: quibus ejectis, veterem condiderunt Smyrnam, ab ea quæ nunc est stadiis circiter viginti distitam. Postea temporis ab Æolensibus expulsi Colophonem fugerunt, cumque Colophoniis reversi suam urbem recuperaverunt. Id Mimnermus quoque Nannone indicat, Smyrnæ facta mentione, ut de qua semper fuerit certatum:

*Nos Pylon excelsam linquentes Neleos urbem,
Fecundam oram Asiæ navibus attigimus:
Vi nostra freti consedimus et Colophone,
Castum armis princeps jus violare manus.
Pergentes fluvio sed ab Astyente, deorum
Consilio Smyrnam vidimus Æolidem.*

Hæc de his: sed rursus singula sunt peragrandia, initio sumpto a principatum tenentibus locis, a quibus alia deinde condita sunt, Miletum dico, et Ephe-
sum: hæ enim urbes sunt optimæ et nobilissimæ. Post Posidium, seu Neptunium, Milefiorum deinceps est oraculum Didymeï Apollinis in Bran-

λη, ὡς καὶ ἀπὸ Σισύρβης ὁ Σισυρβίται πινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δὲ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἰππώναξ· ὅκει δ' ὅπισθεν τῆς πόλεως ἐν Σμύρῃ μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριὼν ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τῆς τείχους αὐτῆς· τὸ γυνὸν ὅπισθεν τῆς Πριωνος κτήματα ἐπὶ νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολευσίᾳ. Τρηχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἢ ὡς τὸν Κοριστὸν παράριος. Ἡ δὲ πόλις νῦν τὸ παλαιὸν ὡς τὸ Ἀδύναμον τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὄν, κατὰ τὴν χαλκιδικὴν Ὑπέλαιον· ὥστε ἡ Σμύρνα νῦν καὶ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὅπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μετὰ δὲ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς. Ἀπελθόντες δὲ τῆς Ἐφέσου οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς, ἐκτίσαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν διέχουσαν τῆς νῦν ὡς ἐκκοσμάδης. Ὑστερον δὲ ὑπὸ Λιόλεων ἐκπεσόντες ἔφυγον εἰς Κολοφῶνα, καὶ μετὰ τῷ ἐνθενδε ὀπίοντες τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· κατὰ περ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει, μνηθεὶς τῇ Σμύρνης, ὅτι τοῖσι μάχης αἰεὶ ἡμεῖς δ' αὖτὸν Πύλον Νηληϊὸν ἀπὸ λιπόντες, Ἰμερτίῳ Ἀσίῳ νηυσὶν ἀφικόμεθα. Ἐς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίβω· ὡς ἐσπλον ἔχοντες, Ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες. Κεῖθεν δ' Ἀγύεντος ἀπορνήμενοι ποταμῷ Θεῶν βελῇ Σμύρναν εἰδομένην Αἰολίδα. Ταῦτα μὲν ὡς τῶν ἐφορευτῶν δὲ πάλιν τὰ κατὰ ἕκαστα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένων, ἀφ' ὧν περ καὶ τρεῖς αἱ κτήσεις ἐγένοντο· λέγω δὲ τῷ ὡς Μίλητον καὶ Ἐφεσον· αὐτὰ γὰρ ἀρίστη πόλις καὶ ἐνδοξόταται. Μετὰ δὲ τὸ

^a Σισυρβίται Par. 4. Bre. ^b Πριὼν Par. 1. 4. Bre. et sic infra. ^c κτίσματα Par. 1. 4. ^d Κοριστὸν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. ^e παρὰ τὸ Ἀθήναιον Par. 1. Med. 4. περὶ τὸ Ἀθήναιον desunt Med. 3. ^f Scripti, Λέπρης. Marg. Cas. Λεπρῆς Par. 1. Med. 4. ^g παρὰ τῶν Med. 3. 4. ^h Scripti, κατέφυγον. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. ⁱ ἡμεῖς αὐτὸν τε Med. 3. 4. ^k διασθέντος Par. 1. Med. 4. δὲ ἀσθέντος Par. 4. δ' ἀνασθέντος Med. 3. ^l Vulgo, βελήν. Marg. Cas. ^m Σμύρνας Par. 4.

1. ὡς καὶ ἀπὸ Σισύρβης Σισυρβίται πινες τῶν Ἐφεσίων] Stephanus, Σισυρβα, μέρος Ἐφέσου, ἀπὸ Σισύρβης Ἀμαζόνιος. Casaub.
3. ὅκει δ' ὅπισθεν τῆς πόλεως ἐν Σμύρῃ μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς. Habitabat in parte urbis posteriore, in Smyrna, inter Asperam et Lepren actam] Hos versus Hipponactæos sic explicat et suo metro reddit Leo Allatius, in suis ad Philonis septem miracula notis:
Οἷκει δ' ὅπισθε τῆς πόλεως ἐν Σμύρῃ,
Μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης Ἀκτῆς. i. e.
Habitat autem pone urbem in Smyrna,
Inter asperum et sterile litus.
Salmasius vero ad Solinum sic:
Ὅκει δ' ὀπίσθεν τῆς πόλεως ἐν Σμύρῃ,
Μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λεπρῆς Ἀκτῆς. Palmer.
5. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριὼν] Prion erat collis urbi imminens. Similiter Prionem appellabant Sardiani collem in quo fuit Sardium arx, teste Polybio, lib. vi. Fuit et Carthagine τόπος καλούμενος Πριὼν, inquit idem Polybius, libro i. nisi potius ubique est scribendum Πριὼν per η. Casaub.
Ibid. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριὼν ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως] Straboni πριὼν est collis jugum imminens urbi. Nec videtur nomen proprium facere.—Λεπρὸν asperum significat. Λέπρη ἀκτὴ est asperum litus. Hujusmodi loca πριὼνας fortean vocaverint, quod veluti ferrata essent, et ob asperitatem et inæ-

qualitatem dentibus terræ similia: plura Salmas. Exerc. Plin. Ed. Ultraj. p. 568. Anon.
Ibid.] Prion est collis rotundus. Corissus jugum ad boream protensum. Marmor Ephefium Prione monte desumptum. F.
8. Τρηχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἢ ἐπὶ τῇ Κοριστὸν παράριος] Athenæus, lib. viii. c. 16. p. 361. καὶ διαβάντες οἱ Ἐφεσίοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτασαν τὴν οἰκίσαντες τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ κτίξουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κοριστὸν. Casaub.
10. περὶ τὸ Ἀθήναιον] Ibidem meminit Athenæus templi Minervæ, quod Ephefi fuit. Idem.
11. κατὰ τὴν καλεμένην Ὑπέλαιον] Athenæus docet Hypelæum esse fontem Ephefi non procul a Sacro portu: vide locum, lib. viii. c. 16. p. 361. Idem.
Ibid. κατὰ τὴν καλεμένην Ὑπέλαιον] Forte deest vox, κρήνη. Dictus ὑπέλαιος ille fons, quod sub illa oliva fuisset, quæ ibi ostendebatur, sub qua pausaverat primum enixa Latona: sic enim Strabo, p. 917. καὶ τὴν ἀλλήσιον ἐκαλεῖται, ἢ πρῶτον ἐπαυσαμένη φασὶν τὴν Θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῶν ὠδίνων. Salmas. Exercit. Plin. Ed. Ultraj. p. 570.
33. Μετὰ δὲ τὸ Ποσείδιον] Etiam Plinius, lib. v. cap. 29. Ionizæ descriptionem a Posidio orditur: In ea primus sinus Basiliscus, Posideum promontorium. Casaub.

Προσείδον ὁ Μιλήσιον, ἔξῃς ὅτι ὁ μαντεῖον τοῦ Διδυ-
μέως Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαῖς, ἀναδάντι ὅσον
ἔκτωκαίδεκα σταδίους ἐνεπρήσθη δ' ὑπὸ Ξέρξε, καθά-
περ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ πλὴν ἔν ἐν Ἐφέσῳ οἱ δὲ Βραγ-
χίδαῖς τὸς Πισαυρὸς ἔτε ὡς δαδόντες τῷ Πέρσῃ φεύ-
γοντι, συναπῆραν, ἔ μὴ πῶσαι δίκας τ' ἱεροσυλίας καὶ
τ' ὡς δόσας. Ὑπερὸν δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιστον νεὼν τ'
πάντων κατεσκεύασαν, διέμενε δὲ χωρὶς ὁροφῆς ἀφ' ὅ
μέγιστος κόμης γυν καποικίαν ὁ τῷ σκητῷ ἀείδολος
δέδεκται, καὶ ἄλλος ἐντός τε καὶ ἐκτός πολυτελής.
ἄλλοι δὲ σκητὸν τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ συνέχουσιν.
Ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται καὶ τὰ περὶ τὸν Βραγχόν, καὶ
τὸν ἔρωτα τῷ Ἀπόλλωνος. Κεκόσμηται δ' ἀναθήμα-
σι τῶν ἀρχαίων τεχνῶν πολυτελέσταται. ἐνταῦθεν δ'
ὡπὶ πλὴν πόλιν οὐ πολλὴ ὁδὸς ὅστιν, ἔδδ' πλῆς. Φησὶ
δ' Ἐφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικῶν, ὑπὲρ
θαλάττης τειχισμένον, ὅπερ νῦν ἡ παλαιὰ Μιλήτος
ἔστι, Σαρπηδόνης ἐκ Μιλήτης τῆς Κρητικῆς ἀγαθόν-
τος οἰκήτορος, καὶ θεμελίον τέτομα τῇ πόλει τῆς ἐκεί
πόλεως ἐπώνυμον, κατεχόντων πρῶτον τὸν τόπον
Λελέων. τὸς δὲ περὶ Νηλέα ὕπερ πλὴν νῦν τει-
χισαὶ πόλιν. ἔχει δὲ καὶ τέσσαρας λιμένας ἡ νῦν,
ὧν ἓνα καὶ πόλιν ἱκανόν. πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα
ταῦτης. μέγιστον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποίκων, ὅ, τε
γὰρ Εὐξείνους πόντος ὑπὸ τῶν σκυθικῶν πᾶς, καὶ ἡ
Περσωνίς, καὶ ἄλλοι πλείους τόποι. Ἀναξιμέ-
νης γοῦν ὁ Λαμψακηνὸς ἔτα φησὶν, ὅτι καὶ Ἰκαρον
πλὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνώκισαν, καὶ περὶ
Ἑλλάσποντον ἐν μὲν τῇ χερρόνησῳ Λίμνας, ἐν δὲ τῇ
Ἀσίᾳ Ἀβυδὸν, Ἀρισβαν, Παισόν. ἐν δὲ τῇ Κυζικη-
νῶν νήσῳ, Ἀρτάκιον, Κύζικον. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τ'
Τραάδος Σκηψιν. Ἡμεῖς δ' ἐν τοῖς καθεκαστα λέ-
γομεν καὶ τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ τῶν ὡς λελεειμμένας.
Οὐλίον δ' Ἀπόλλωνα καλεῖσιν τινὰ καὶ Μιλήσιοι, καὶ
Δήλιοι, οἷον ὑγιατικὸν καὶ παμοικιόν. τὸ γὰρ ἄλφν,

chidis, fursum versus circiter octodecim stadia. In-
censum est a Xerxe, ut et alia omnia templa, præ-
ter Ephesium. Branchidæ cum fugienti Persæ
thesauros dei tradidissent, una abiverunt, ne pœnas
cogerentur dare sacrilegii et prodicionis. Postea
temporis Milefii templum omnium maximum con-
struxerunt, quod ob magnitudinem sine culmine
mansit: nam ambitus delubri pagi amplitudinem
æquat, estque intus et extra lucus pretiosus: alia
delubra oraculum et sacra continent. Ibi fabulæ
Branchum fuisse dicunt, et amorem Apollinis. Or-
natum est templum donariis antiquarum gentium
sumptuosissime: inde ad urbem via et navigatio est
non longa. Ephorus narrat, Miletum principio a
Cretensibus ad mare fuisse conditam, ubi nunc ve-
tus est Miletus, Sarpedone e Cretensi Mileto eo
ducente colonos, nomenque urbi idem cum ea im-
ponente, cum eum locum antea Leleges tenuis-
sent: eam quæ nunc est Miletum a Neleo fuisse
conditam. Hæc portus habet quatuor, unum etiam
classi sufficientem. Multa sunt hujus civitatis facta;
maximum est autem, multitudo coloniarum: nam
et Euxinum Pontum coloniis frequentarunt Milefii
totum, et Propontidem, et alia loca. Anaximenes
quidem Lampfacenus ait Icarum insulam et Le-
rum Milesiorum esse colonias, et juxta Helleston-
tum in Cherroneso Limnas, in Asia Arisbam, Aby-
dum, Pæsum: in Cyzicena insula Artacen et Cy-
zicum, in mediterraneis Troadis Scepsin. Nos de
singulis suo loco monentes, adjiciemus etiam alias.
Apollinem Ulium quendam et Milefii vocant et
Delii, utpote salutiferum et medicum. Est enim

^a ὅσον ὀκτωκαίδεκα σταδίους ἀναδάντι Med. 4.

^d καὶ δεῦτε Med. 3. 4.

Med. 3. 4.

τετιύχισαι. Marg. Casf.

^c Κρητικὸν Bre.

ⁱ καὶ δεῦτε Med. 3. 4.

ⁿ λέγομεν Par. 4.

^b MSS. ὀκτὼ καὶ δώδεκα. Marg. Casf.

^f ὑπὲρ τῆς Med. 3. 4.

^k Vulgo, ταῦτα. Marg. Casf.

^o Scripti, Λέδοι. Marg. Casf.

^e δίκην Par. 4. sed δίκας scribitur supra.

^g πάλαι Med. 3. 4.

^l ἀποικίων Med. 3.

^p παμοικιὸν Par. 4. παμοικιὸν Bre.

1. τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος] De Apollinis Didymei templo vide *Ionian Antiquities*, Chandler's *Travels*, p. 151. *Wheler*, p. 271, 272. *Chishull*. *Antiq. Asiat.* p. 90. F.

2. ἀναδάντι ὅσον ὀκτωκαίδεκα σταδίους] Sequitur apud Plinium, lib. v. cap. 29. et oppidum, oraculum Branchidarum appellatum, nunc Didymæi Apollinis, a litore stad. xx. Casaub.

3. ὀκτωκαίδεκα σταδίους] Plinius ait viginti stad. quod cum MSS. lectione convenit. F.

15. Φησὶ δ' Ἐφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικῶν] Pausanias, lib. vii. c. 2. alios sequitur auctores. Antiquissimi, inquit, qui Miletum obtinuerunt, fuere Anax et Asterius aborigines, unde nomen urbi Anaetoria: postea Miletus est dicta cum eo appulisset Miletum cum classe Cretensium. Casaub.

22. ἔχει δὲ καὶ τέσσαρας λιμένας ἡ νῦν] Miletii vestigia magnifica adhuc extant, ut ab inscriptionibus probatur. Nunc autem longe a mari distant, et Mæandrus ad theatrum labitur. Tantum mutationis huic regioni ab aggestu limi incidit. Cellarius et Whelerus sensum Plinii, ac Strabonis, et aliorum mire perturbant, quod non alveum Mæandri esse mutatum animo perpenderunt. Plinii tamen sæculo sat notum fuit Dromiscum et

Pernen olim insulas ad Miletum terris fuisse junctas: (lib. ii. c. 89.) et ex illo tempore solum crevit ad ostium Mæandri. Portus quatuor sunt deleti. Nomen hodiernum est *Palatfa*. Mæandrus *Meinder* dicitur. (Chandler's *Travels*, pag. 176.) D'Anvillius *Whelerum* sequitur, qui Miletii ruinas esse Pyrrham vetustam judicat. Non autem Chandlerum legerat, quicum author libri, cui titulus iter in Græciam, consentit. F.

24. τὸ πλῆθος τῶν ἀποίκων] Scribe, ἀποικίων. Urbes, quas Milefii condiderunt, præfertim ad utrumque Ponti Euxini latus, multas lib. vii. et xii. Strabo commemoravit: vide proverbium, πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. Casaub.

32. ἐν τοῖς καθεκαστα λέγομεν] Scribe, λέγομεν: referendum est ad totum opus, maxime ad ea quæ præcessere. Idem.

34. Οὐλίον δ' Ἀπόλλωνα καλεῖσιν τινὰ καὶ Μιλήσιοι] Milesios Apollinem Οὐλίον coluisse docet Menandri locus apud Macrobiū, Saturnal. lib. i. cap. 17. cujus hæc sunt de Apolline loquentis: *Eundem deum præstantem salubribus causis ἕλιον appellant, id est, sanitatis auctorem, ut ait Homerus, ἔλε τε καὶ μέγα* (Ut editt. Mæla) *χαῖρε*. Menander scribit Milesios Ἀπόλλων ἕλιον pro salute sua immolare. Idem.

ulein, sanum esse: unde ule, cicatrix, et ule pro *salve*. Etenim Apollo sanator est, et Diana Artemis dicitur, quod artemeas (*id est, integros, incolumesque*) faciat. His Sol et Luna accommodantur, quia penes eos est potestas aeris temperandi: quin et pestilentias, et mortes sponte accidentes iis imputant. Memorabiles viros Miletus protulit, qui sequuntur: Thales de septem sapientibus unus, qui princeps Græcorum indagationem causarum naturalium et mathematicarum rerum instituit: Anaximander hujus discipulus, rursusque hujus Anaximenes: tum Hecataeus, qui historiam conscripsit. Nostra ætate Æschines orator, qui in exilio mortuus est, quod libertate dicendi immodica Pompeium Magnum perfrinxisset. Infortunium habuit Miletus, cum excluso Alexandro vi est capta: ut et Halicarnassus. Sed ante a Persis fuit capta: et quidem scribit Callisthenes Phrynichum Tragædum mille drachmis multatum fuisse ab Atheniensibus, quod de capta a Dario Mileto fabulam condidisset. Ante Miletum non procul sita est Lade insula, et circum Tragæas exiguæ insulæ, stationes prædonum habentes. Sequitur Latmicus sinus, in quo Heraclea sub Latmo dicta, oppidulum cum statione: id ante Latmos ab imminente supra monte appellatum fuit. Latmum Hecataeus innuit eundem se putare cum eo, quem Phtheirôn montem Homerus nominat: (ait enim supra oppidum Latmum esse Phtheirôn montem) alii Grium intelligunt, qui æqualibus undique spatiis a Latmo distans a Milesio agro versus orientem porrigatur per Cariam usque ad Euromum et Chalctores, sublimisque dicto incumbat oppidulo. Haud longe inde ubi fluviolum quendam transieris, quadam in spelunca Endymionis sepulchrum cernes. Inde ab Heraclea ad oppidum Pyrrham navigatio est cen-

εὐχόμεν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ οὐλὴ, ^a καὶ

Οὐλέ τε ^b καὶ μέγα χαῖρε —

Ἰαπιδὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἀρτεμις ἀπὸ τῆς ἀρτεμίας ποιεῖν. Καὶ ὁ Ἥλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικεῖ-
οῦνται τέτοις, ὅτι τῆς πρὸς τὴν ἀέρος εὐκρασίας
ἀπτοὶ καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ πάθη, καὶ τὰς αὐτομάτας
θανάτους τέτοις ἀνάπτεσι τοῖς θεοῖς. Ἄνδρες δ' ἄξιον
μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ, Θαλῆς τε, εἰς τῷ
ἐπὶ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἀρχὰς ἐν τοῖς
Ἕλλησι καὶ μαθηματικῇς καὶ ὁ τέταρτος μαθητὴς Ἀ-
ναξίμανδρος, καὶ ὁ τέταρτος πάλιν Ἀναξίμηνος· ἐπὶ δ' Ἐ-
καταῖος, ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας· καὶ ἡμᾶς δ' Αἰσ-
χίνης ὁ ῥήτωρ, ὅς ἐν φυγῇ διετέλεσε, παρρησιασάμενος
περὶ τῆς μετέπειτα πρὸς Πομπηίου Μάγνον. Ἡτύ-
χησε δ' ἡ πόλις, ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον, καὶ
βίαν ληφθεῖσα, καθάπερ καὶ Ἀλικαρνασσὶς· ἐπὶ δὲ
πρῶτον πρὸς Περσῶν καὶ φησὶ γὰρ Καλλιθένης,
πρὸς Ἀθηναίων χιλίας δραχμαῖς ζημιωθῆναι Φρύ-
γιον, τὸν τραγικόν, διότι δρᾶμα ^c πεποίηκε Μιλήτη
ἄλῳσιν πρὸς Δαρείον. Περὶ δὲ ἡ Λάδη νῆσος
πλησίον, καὶ πρὸς τὰς ^d Τραγαίας νησία ὑφόρμους ἔχον-
τα λησταῖς. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ ^e Λατμικὸς κόλπος, ἐν
ᾧ Ἡρακλεία ἡ πρὸς Λάτμῳ λεγομένη, πολίχνην
ὑφόρμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρῶτον Λάτμος ὁμο-
νύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει ὅπερ Ἐκαταῖος μὲν
ἐμφανὲς τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ πρὸς τῆς ποιοῦτος
Φθειρῶν ὄρει λεγομένῳ, (πρὸς γὰρ τῆς Λάτμου
φησὶ τὸ Φθειρῶν ὄρος κεῖσθαι) πνὲς δὲ τὸ Γρίον φασίν,
ὡς ἀνὰ πρὸς ἄλληλον τῷ Λάτμῳ, ἀνῆκον ἀπὸ τῆς Μι-
λησίας πρὸς ἑω, ἀπὸ τῆς Καρίας, μέχρι Εὐράμου
καὶ Χαλκητόρων· ὑπερκεῖται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. Μι-
κρὸν δ' ἀπὸθεν ἀπὸ δὲ ἀπὸ τῆς Λάτμου ποτα-
μίσκον, δεικνύται τῶρος Ἐνδυμίωνος ἐν τῇ σπηλαίῳ.
Εἴτα ἀφ' Ἡρακλείας ὅτι Πύρραν πολίχνην πλὴν

^a καὶ τὸ Med. 3. 4. ^b καὶ deest Med. 4. ^c ἀρτεμίας Par. 4. ^d ἀέρας Med. 4. ^e Scripti, πέρα. Marg. Cas.
fic Par. 1. 4. Bre. ^f Scripti, ἐποίησε. Marg. Cas. fic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^g Τραγαίας Med. 3. 4. ^h Λατομικός
Par. 1. Med. 3. 4. Λαττομικός Par. 4. ⁱ ὑφορμον Par. 4. ^k Φθειρῶν Par. 1. Med. 3. 4. et sic infra. ^l ποταμίσκον
πρὸς τῷ Λάτμῳ Par. 1. 4. Med. 3. 4.

3. καὶ ἡ Ἀρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμίας ποιεῖν] Eadem ratione et Dianam ἑλίαν appellabant: ait enim Macrobius, Saturnal. l. i. c. 17. Pherecydes refert, Thesēa, cum in Cretam ad Minotaurum duceretur, νοσῖσθαι pro salute, atque reditu suo, Ἀπόλλωνι ἐλῶν, καὶ Ἀρτεμίδι οὐλίαν. Casaub.

6. καὶ τὰς αὐτομάτας θανάτους τέτοις ἀνάπτεσι τοῖς θεοῖς] Vide Heraclidis Pontici librum Allegoriarum. Notavit hoc etiam Eustathius. Idem.

8. Θαλῆς τε, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν] Thales certe septem Sapientum Princeps secundum Ciceronem, qui divinam illius sapientiam demonstrat. (Vide de leg. lib. ii. c. 11.) F.

12. καὶ ἡμᾶς δ' Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ] Hic est quem septimum refert Laertius octo Æschines nominans. Casaub.

15. ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον] Vide Arrian. lib. i. Idem.

16. ἐπὶ δὲ πρῶτον πρὸς Περσῶν] Historiam refert Herodotus, Ἑρατοῖ. Idem.

17. καὶ φησὶ γὰρ Καλλιθένης, ἐπὶ Ἀθηναίων] Historiam refert et Herodotus, lib. vi. cap. 21, autor Callisthene antiquior, Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ δῶλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μιλήτῳ ἀλώσει, τῇ τε ἀλλή πολλῶν, καὶ δὴ καὶ ποιεῖσαντι Φρυγίῳ δρᾶμα Μιλήτη ἀλώσειν, καὶ διδάξαι, εἰς δ' ἀκρῶς τε ἔπεισε τὸ δέητρον, καὶ ἐξημέωσάν μιν, ὡς ἀναμνήσαντα οἰκῆναι κακὰ, χιλίοισι δραχμῇσι· καὶ ἐπέταξαν μηκέτι μηδὲν χρᾶσθαι τούτῳ τῷ δρᾶματι. Idem.

20. Περὶ δὲ ἡ Λάδη νῆσος] Plinius meminit, l. v. c. 31. et

Herodotus, Ἑρατοῖ, (l. vi. c. 7.) ac Thucydides, l. viii. Idem. Ibid.] Lade insulæque cætera hodie sunt rupes, quæ planitie feraci prominent. Harum una viculum tenet Οἰεβάσσα dictum. (Chandler's Trav. p. 164, 177, 178.) F.

21. καὶ περὶ τὰς Τραγαίας νησία] Thucydides, lib. i. c. 116. Τραγίαν νῆσον appellat. Casaub.

22. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡρακλεία] Plinius, l. v. cap. 29. Inde mons Latmus. Oppida, Heraclea cognominis Carica, Myus, quod primo condidisse Iones narrantur, Athenis profecti. Idem.

Ibid.] Latmicus sinus, secundum Chandlerum, hodie exsiccatur. Author autem libri Gallice scripti, cui titulus, iter in Græciam, lacum, qui inter ortum ac meridiem versus Miletum spectat, esse hujus sinus partem affirmat. Doctiores de hisce partibus judicent. F.

34. Εἴτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύρραν πολίχνην πλὴν ποταμίσκον] De situ Heracleæ Chandlerus et author supra laudatus valde differunt. Hic enim in recessu lacus ante dicti (qui olim sinus marinus fuit) Heracleam ponit fere ad ortum Miletum, ubi vestigia quadam urbis excisæ adhuc restant. Chandlerus autem has esse Myuntis ruinas conjicit, et Heracleam ad meridiem Miletum in Latmico sinu ponit. Haud dubio Pyrrha a Mileto stad. 30 distabat recte naviganti, quocirca hæc urbes ad fauces sinus Latmici esse structas satis constat. Heraclea a Pyrrha distabat stad. 100, et a Mileto paulo amplius, si per litora naviges

ἑκατὸν πού σταδίων· ^a μικρόν δὲ πλεόν ^b τὸ ἀπὸ Μι-
λήτης εἰς Ἡρακλείαν ἐγκολπίζοντι· εὐρυπλοία δ' εἰς
Πύρραν· ^c ἀπὸ Μιλήτης τετράκοντα· ^d ποιαὺτίη ἔχει
μακροπορίαν ὁ ὡρεὶ γλυῦ πλῆξ. Ἀνάγκη δ' ^e ὑπὸ
τῷ ἐνδόξῳ τόπων ὑπομένειν τὸ πρὸς κελεύς τῆς
ποιαύτης γεωγραφίας. Ἐκ δὲ Πύρρας ἐπὶ πλὴν ἐκβο-
λὴν τῇ Μαγάνδρῃ, πεντήκοντα· τεναγώδης δ' ^f ὁ τό-
πος, καὶ ἐλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπερηλεκτοῖς σκά-
φῃσι τετράκοντα σταδίας, πόλις Μυῦς, μία τῷ Ἰά-
δων τῷ δώδεκα, ἢ νῦν δὲ ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις ^g
συμπεπόλισται· ταύτῃ ^h ὄλον λέγεται Θεμιστοκλῆ
δουῶναι Ξέρξης, ἄρτον δὲ Μαγνησίαν, οἶνον δὲ Λάμψα-
κον· ἐγένετο ⁱ ὃν σταδίοις τέσσαρσι κάμη Καρικὴ Θυμ-
βρία· παρ' ἣν ἄρτον ὅτι ἀπὸ λαίου ἱερὸν, Χαράνιον λε-
γόμενον, ὁλεθρίας ἔχον ἀποροφᾶς. Ὑπέρκειται δὲ ^j
Μαγνησία ἢ πρὸς Μαγάνδρῃ, Μαγνητῶν ἀπορία
τῷ ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ Κρητῶν, πρὸ ἧς αὐτῇ ἐρε-
μῇ. Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τῇ Μαγάνδρῃ, ὁ καὶ
Πρίηνην ὅτι ἀρχαῖος· ὑπὲρ αὐτῆς δ' ἡ Πρίηνη, καὶ
ἡ Μυκάλη τὸ ὄρος εὐθέρην καὶ εὐδένδρον. Ἐπικείται ^k
δὲ τῇ Σαμίᾳ, καὶ ποιεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς
^l Τρωγίλης καλουμένης ἀκρας, ὅσον ἐπὶ σταδίων πορθ-
μόν. Λέγεται δ' ὑπὸ πινων ἡ Πρίηνη Κάδμη, ἐ-
πειδὴ Φιλώτας ὁ ὀπικτίας αὐτῇ Βοιωτίας ὑπὴρ-
χεν· ἐκ Πρίηνης δ' ἦν Βίαις, εἰς τῷ ἐπὶ σοφῶν, ^m
πρὸ ὧν φησὶν ἔτι· Ἰππώναξ, καὶ δικάσασθαι Βίαν-
τος τῇ Πρίηνῃ κρέσσων. Τῆς δὲ Τρωγίλης πρὸς

tum circiter stadiorum; paulo autem amplius a
Mileto Heracleam versus si intrentur sinus; recta
tantum triginta: tantum spatii producit in litore.
Necesse est autem ut de insignibus locis descriptio-
nem tam exactam boni consulat lector. A Pyrrha
ad Mæandri ostia stadia sunt quinquaginta: locus
vadosus et paludosus est: per stadia triginta adverso
flumine scaphis ad ministeria paratis navigatur ad
Myntem, quæ una de duodecim Ioniæ urbibus,
nunc ob defectum virorum Mileto est adjuncta.
Hanc pro opsonio Xerxes Themistocli fertur de-
disse, pane Magnesium, vino Lampfacum. Quatuor
a Myunte stadiis pagus est Carix Thymbria: apud
quam sacra est spelunca, Charonium nomine, quæ
pestilentibus exhalationibus etiam aves necat. Su-
pra sita est Magnesia, quæ ad Mæandrum usurpa-
tur, colonia Magnetum Thessalicorum, et Creten-
sium: de qua mox dicemus. Post ostia Mæandri
litus est Prienense, et supra Priene, ac Mycale mons
venationibus aptus atque arboribus. Imminet hic
Samio agro, et adversus eum ultra Trogilium pro-
montorium facit fretum septem circiter latum sta-
dia. Priena quibusdam Cadme dicitur, quia Philo-
tas ejus instaurator Boeotius fuit. Patria fuit Bian-
tis, unius de septem sapientibus, de quo Hipponax,
Justior in judicando quam Bias Prienæus. Ante

^a μικρόν Par. 4.

^b τὸ Par. 4.

^c ἐκ Par. 4. Med. 3. 4.

^d Scripti, τοσαύτην. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Bre.

^e Scripti, ἐπὶ τῶν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Bre.

^f ὁ δεῖσθ Par. 4.

^g Scripti, ὅλον, et ἄρτον. Marg. Cas.

^h ἐν δεῖσθ

Par. 1. Med. 4.

ⁱ Scripti, Στρογγυλίου. Marg. Cas. sic Par. 1. Bre.

Στρογγυλίου Par. 4. Στρογγυλίου Med. 4. et ex correct. Med. 3.

naviges, et exinde circuitum sinus stad. 200 excedere manifestum est. In tabulis Chandlerum secutus sum, non autem has lites dirimere spero. F.

4. Ἀνάγκη δ' ὑπὸ τῶν ἐνδόξων] Xylander non bene locum vertit. Sensus est, ut opinor, quod necessitas insignibus locis paululum immorandi hujusce Geographiæ difficillima pars est. Hic Strabo innuere videtur quod in hisce locis necessario sit obscurior. Idem.

6. Ἐκ δὲ Πύρρας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τῇ Μαγάνδρῃ, πεντήκοντα] Mæandri cursus sensim mutatus fuit; hic et illic flexibus sinuosus planitiem e limo conflatam intermeavit. In Strabonis sæculo m. p. 6½ a Pyrrha distabat, unde cursus ejus ad boream ponatur, et iter a Pyrrha ad ostium per vada limo aggesta stad. 50 æquaret. In Plinii sæculo cursus valde mutatus, et ostium fluvii non plusquam stad. 12 a Mileto distabat. Idem.

9. πόλις Μυῦς] Author libri, qui inscribitur, iter in Græciam, Myunta ponit ad lævam Mæandri ripam stad. 30 ab ostio distantem. Chandlerus, ut antea diximus, in recessu lacus ponit. Pausanias certe sinum maris ad agrum Myusium olim fuisse affirmat, non autem, ut magnum, describit, θαλάσσης κόλπος ἔσκειν ἐν μέσῃς, lib. vii. c. 2. Hic sinus aggestu limi lacus est factus. Hæreo an hæc descriptio cum magnitudine lacus a Chandlero visi conveniat. Si authorem supradictum sequamur, necesse, ut Myunta ad alteram ripam sinus, Mileto ac Pyrrha oppositam, ponamus, ac etiam lacum a Pausania memoratum esse penitus exsiccatum agnoscamus. E contra, si Chandlerum sequamur, textum Strabonis esse mutilum confitendum est. Rudera enim in recessu lacus a Pyrrha stad. 80 distant; ac, si Pyrrha ab ostio Mæandri stad. 50 distabat, spatium totum stad. 130 fit. Quocirca forsitan legendum sit ὑπερηλεκτοῖς σκάφῃσι [ἑκατὸν] καὶ τετράκοντα σταδίας, πόλις Μυῦς. Sinus enim, qui hodie lacus, Strabonis temporibus, per vada quædam naviculis idonea in mare influxit. Quocirca navigatio erat primo ad vadum et deinde in lacum. Chandlerus noster aliam emendationem proposuit, ἀναπλεύσαντι δ' ὑ-

περηλεκτοῖς σκάφῃσι τετράκοντα σταδίας [λίμνη, ἐφ' ἣ] πόλις Μυῦς. In his rudibus nulla est inscriptio, quæ has doctorum lites dirimat. Idem.

10. δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται] Myusi sinu maris commodo fruebantur. Hic postea aggestu limi lacus est factus, et exinde vicina regio ita culicibus infestabatur, ut incolæ Miletum migraverint. (Pausan. lib. vii. cap. 2.) Idem.

11. ταύτην ἔψον] Vide lib. priore ubi de Lampfacum. Diodorus libro xi. hæc referens ait Myntem habere θαλάσσαν εὐχιδν. Casaub.

13. κάμη Καρικὴ Θυμβρία] Chandlerus ad distantiam 4 stad. a rudibus Myuntis cujusdam oppidi antiqui vestigia invenit. (Travels, p. 168.) F.

15. Ὑπέρκειται δὲ Μαγνησία ἢ πρὸς Μαγάνδρῃ] Plinius, lib. v. c. 29. Supra hæc Magnesia Mæandri cognomine insignis, a Thessalica Magnesia orta. Casaub.

19. ἡ Πρίηνη] Prienes vestigia prope viculum Kelibesh dictum Chandlerus vidit. Ejus situm inscriptiones inter Minervæ Poliadiis templi ruinas testantur. Scylax describit ut λιμένας ἔχουσαν δύο, et horum τὸν ἕνα κλείειν. Strabonis ætate hosce portus esse limo obturatos suspicandum, quod non ullius meminit. (Ionian Antiquities, Chandler's Travels, c. 48. p. 161.) Prienes ruinæ nunc a mari m. p. 10 distant. F.

26. Καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων] Lego, ὁ καί. Videtur enim Hipponax de aliquo dixisse ὑπερβολικῶς ὅτι καὶ δικ. &c. Manuscripti tamen habent κρέσσων, ut et Laertius κρέσσων: idem ἂν non ὁ habet. Casaub.

Ibid.] Καὶ δικάσασθαι Δίκας Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων. Ita lego. Tour.

27. Τῆς δὲ Τρωγίλης πρόκειται νησίον ὑμῶντον] De his parvis insulis vide Plinium, lib. v. cap. 31. ubi pleraque nominantur. Casaub.

Ibid.] Hanc insulam Trogillum Div. Lucas memorare videtur, Act. Ap. cap. xx. com. 15. μείναντες ἐν Τρωγυλλίᾳ. F.

Trogilium sita est insula minuta, ejusdem nominis. Inde ad Sunium brevissimus trajectus est stadiorum inille et sexcentorum: ab initio Samus ad dextram est, et Icaria, et Corsiæ, ad sinistram Melanthii scopuli: deinde per medias navigatur Cyclades. Ipsum Trogilium promontorium, quasi pes quidam Mycales procurrens est. Mycalæ autem alius adjacet mons Paçtyes, agri Ephesii: in quem et Mef-fogis terminatur.

A Trogilio in Samum sunt stadia quadraginta. 10 Austrum insula respicit, et portus ejus, statione navium præditus. In planitie major ejus pars mari proluitur: pars quædam etiam in montem supra imminemtem adsurgit. Ad dextram, qua intro navigatur ad urbem, est Posidium promontorium, 15 quod cum opposita Mycala fretum includit septem stadiorum: templum habet Neptuni, ante id exigua sita est insula Narthecis. Ad lævam est suburbium ad Heræum, seu Junonium, et Imbrasus fluvius, atque Junonis antiquum fanum, ac magnum 20 templum, quod nunc reponendis tabulis usurpatur. Extra multitudinem tabularum ibi positarum, alia sunt etiam tabularum repositoria, et sacella quædam plena antiquorum artificiorum: similiter locus sub dio patens, plenus est optimarum statuarum: inter has tria Myronis opera colossica, uni 25 insistentia basi, quæ cum sustulisset Antonius omnia, Augustus Cæsar duo reposuit in basin eandem, Minervam scilicet atque Herculem: Jovem in Capitolium transtulit, facello ei parato. Sami insulæ ambitus est stadiorum sexcentorum. Olim dicta fuit Parthenias, Caribus eam tenentibus, deinde Anthemus, post Melamphylus, tandem Samus,

κει) νησίον ὀμάνυμον· ἐντεῦθεν δὲ ^a τῷ ἐγγύτατῳ διαρμαί-
ῳ ἐστὶν ὅππῃ Σάνιον σταδίων χιλίων ἑξακοσίων· καταρχὰς
μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν, καὶ Κορσίαν,
τὰς δὲ Μελαγχίης σκοπέλους ἔξ' εὐωνύμων· τὸ λοιπὸν
5 δὲ ^b μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. Καὶ αὐτὴ δ' ἡ
Τρωγίλιος ἀρχὰς πόρους πρὸς τῆς Μυκάλης ἐστὶ. Τῇ
Μυκάλῃ δ' ὅρως ἄλλο πρόσκειται τῆς Ἐφεσίας
Πακτύης. Καὶ ἡ ^b Μεσσωγίς δὲ εἰς αὐτὴν κατα-
γράφει.

Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγίλις σταδιοὶ τετραχίλιοντα εἰς τὴν
Σάμον βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὐτὴ καὶ ὁ λι-
μὴν ἔχον ναύσταθμον. Ἐστὶ δ' αὐτῆς ἐν ὀπίσθῳ τὸ
πλέον ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζόμενον· μέγας δὲ π-
καὶ εἰς τὸ ὅρως ἀνέχεται τὸ ὑπερκεῖμενον. Ἐν δεξιᾷ
15 μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Πο-
σείδιον, ἀρχὰς ἡ ποιεῖσαι· πρὸς τὴν Μυκάλῃ τὸν
ἐπὶ σταδίων πορθμόν· ἔχει δὲ νεῶν Ποσειδῶνος· πρὸς
καὶ αὐτῆς νησίδιον ἡ Ναρθηκίς· ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ
τὸ πρὸς ἑσπέρην τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ, καὶ ὁ Ἰμβρασός
20 ποταμός, καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρχαῖον ἱερὸν, καὶ νεῶς μέ-
γας, ὅς κ' οὖν πινακοθήκη ἐστὶ· χωρὶς δὲ τῶν πλήθους τῶν
ἐν ταύτῃ κεμεμένων πινάκων, ἄλλαι πινακοθήκαι, καὶ
ναῖσχοι πινές εἰσι, πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν· τὸ, τε
ὑπὸ τῶν ὁμοίως μεσόν ^a ἐστὶ τῶν ἀρίστων ἀνδριάντων·
25 ὧν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικά, ἰδρυμένα ὅππῃ μιᾶς
βάσεως· ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σε-
βαστὸς Κάϊσαρ εἰς τὴν αὐτὴν βάσιν καὶ δύο, τὴν
Ἀθηνᾶν, καὶ τὸν Ἡρακλέα· τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Κα-
πιτώλιον μετένεγκε, κατασκευάσας αὐτῷ ναῖσχον.
30 Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων ἑξα-
κοσίων. Ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενιάς πρότερον ^e οἰκούν-
των Κερῶν· εἴτα Ἀνθεμόους, εἴτα Μελάμφυλος, εἴτα

^a Scripti, τὸ ἐγγύτατον. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.
τῶν ἀνδριάντων τῶν ἀρίστων Par. 4. ἀνδριάντων ἐστὶ τῶν ἀρίστων Med. 3.
^b Vulgo, ἀπορούτων. Marg. Cas.

^c Μεσσωγίς Med. 3. 4.
^d ἐκ Med. 3.

^e πρὸς τὴν Μυκάλην defunt Med. 3.
^f Prior interpretes, τριακοσίων. Marg. Cas.

4. Μελαγχίους σκοπέλους] H. Vossius, ad Scylac. Caryandens. Periplum, docet scribendum Μελαγχίης, siquidem non a Melantho, sed a Melante sic dicuntur. Anon.

8. Μεσσωγίς] In Græco est ἡ Μεσσωγίς, et infra ἡ τε Μεσσωγίς: interpres mediterranea vertit. Loquitur autem auctor, ut infra facile intelliges, de monte vitifero. Stephanus montem Lydiæ ex hoc libro adducit, et Μεσσωγίς scribit, ordine literarum id comprobante. Unico σ legitur apud Plinium, lib. xiv. cap. 7. In Ptolemæi i. tabul. Asiæ, lib. v. cap. 2. Μισσηγίς vitiose legitur, et in Latinis Missetes, quæ vox in tabulas irrepsit. Xyland.

17. πρόσκειται δ' αὐτοῦ νησίδιον ἡ Ναρθηκίς] Suidas, Ναρθηξ, νησίδιον ἐγγὺς φασὶ Σάμῃ ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσιν. Sed apud Stephanum est Ναρθηκίς, ut apud Strabonem. Casaub.

Ibid.] Tournefortius hanc insulam descripsit. Urbis vestigia longe ad litora protenduntur, sed templum Junonis erat in suburbio, passus 500 a mari, et totidem ab Imbraso fluvio distans. Urbem hanc nobilissimam Ionιæ civitatem appellat Cicero, (Ep. ad Qu. lib. i. ep. i. c. 8.) et reliquiæ adhuc extantes magnificentiam ejus antiquam probant. F.

20. καὶ τὸ Ἡραῖον] Herodotus hoc fanum in sua ætate maximum fuisse affirmat. Architectus Rhæcus. (Thalia) Athenæus (lib. xv. p. 672.) Admetam Eurysthei filiam ἐπιμεληθῆναι τὸ ἱερὸν καὶ νῦν ὑπάρχοντος scribit; sed Herodoto malle adhibere fidem. Cicero antiquissimum et nobilissimum appellat. (Verr. lib. i. c. 19.) Hoc templum post bellum Persicum Samii exstruxerunt, nam incensum a Xerxe cum aliis fuerat. Statua Junonis fuit opus Smilidis Dædalo æqualis. (Pausanias, lib. vii. c. 4.) Verres tabulas et signa multa abstulit, ut Cicero scribit. In

monetis Junonis Samiæ effigiem aliquando videmus, quarum una præ cæteris excellit maximi moduli, quam e Museo Abbé de Camps Vaillantius insculptam curavit. Sed certe non veram templi formam exhibet, quod columnæ ab iis in loco reperiis differunt. (Vide Tournefort.) Pavones ibi passim erant. Athenæus, Antiphanem poetam citans, (pag. 655.) has aves a Samo in alias Græciæ partes primo deductas affirmat. Pocockius ichnographiam hujus templi dedit a rudibus in loco reperiis, longam pedes 610, latam p. 205. (tom. ii. pt. ii. p. 28.) Præter hoc templum Herodotus alia duo miranda in Samo memorat, scilicet meatus subterraneos, unde aqua dulcissima urbi suppeditabatur. Horum signa quædam cum ipso fonte Tournefortius invenit. Secundum fuit πρὸς λιμένα χῶμα ἐν θαλάσσῃ, quo portus tutior foret. Hoc adhuc visendum est. (Herod. lib. iii. c. 60.) Idem.

30. Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων ἑξακοσίων] Manuscripti, τριακοσίων, perperam. Plinius, lib. v. c. 31. Samum liberam, circuitu octoginta septem m. passuum, aut, ut Isidorus, centum. Cum ait Plinius, m. p. lxxxvii. prorsus expressit Græcorum sententiam, qui dicebant esse stadia ἑξακοσία, quo modo scripsisse Strabonem suspicio est. Casaub.

31. Ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενιάς πρότερον] Plinius, lib. v. c. 31. de Samo, Partheniam primum appellatam Aristoteles tradit, postea Dryusam, deinde Anthemusam. Aristocritus adjicit Melamphyllum, dein Cyparissiam: alii Parthenoarufam, Stephanam. Lactantius, Instit. lib. pr. c. 17. Insulam Samum scribit Varro prius Partheniam nominatam, quod ibi Juno adoleverit, ibique etiam Jovis nupserit. Idem.

Σάμος, εἴτ' ἀπὸ πινος ὀπιχωρίας ^a Ἡρώος, ^b εἴτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ ^c Κεφαλληνίας ^d ἀποικισάντος. Καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἀμπελος βλέπουσά πως πρὸς τὸ τῆς Ἰκαρίας Δρέπανον· ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ τιμὴν ὀλίω νῆσον ὀρεάνην, ὁμωνύμως λέγεται. Ἐπὶ δ' οὐκ εὖοινος, καὶ περ εὖοινωσάν τ' ἔχ' κύκλω νήσων, καὶ τῆς ὑπείρεθ' ^e σχεδὸν πὶ τῆς περσεύχουσας πάσης τῆς ἀρίστου ^f ἐκφερούσης οἴνου· οἷον Χίου, καὶ Λέσβου, καὶ Κῷ. Καὶ μὲν καὶ ὁ Ἐρέσιος, καὶ Μητροπολίτης ἀγαθοί, ἢ τε Μεσσηνίς, καὶ ὁ Τρωῶλος, καὶ ἡ Κατακε-
καυμένη, καὶ Κνίδος, καὶ Σμύρνα, καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι τόποι ἀγαθόφως χραιοῖσιν, ἢ πρὸς σπύλαυσιν, ἢ πρὸς διαίτας ἰατρικάς. Περὶ μὲν ^g οἶνον οὐ πάνυ εὐτυχεῖ Σάμος· τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὥς δῆλον ἐκ τῆς ἀειμάχου γενέσθαι, καὶ ἐκ τῆς τοῦς ἐπαγνύν-
τας μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τιμὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρεται καὶ ὀρνίθων γάλα· κατὰ περ που καὶ Μένανδρος ἐφη' τὸ τοῦ δὲ καὶ ^h τὸ τῶν τυραννίδων ⁱ αἵπνον κατέστη, καὶ τῆς πρὸς Ἀθηνάμους ἐχθρας. Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἠκμασαν καὶ ^k Πολυκράτη μάλιστα, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Συλοσῶντα· ὡς δ' ὁ μὲν καὶ τύχη καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥς καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας αὐτῶν σημεῖον πιδέασιν, ὅτι ῥίφαντος εἰς τιμὴν γάλαξιν ὀπίσθηδες τὸν δακτύλιον λίθου, καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε μικρὸν
ὑπερὶν τῶν ἀλίων τις τὸν κατὰ πόντον ἰχθυὺν αὐτόν· ἀνατμηθέντος δ' εὐρέθη ὁ δακτύλιος· πυθόμηνον δὲ ^l τὸ τοῦ τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φασὶ μαντικῶς ^m πως ἀποφύγεσθαι, ὥς ἐν βραχεὶ ⁿ καταγράφει τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχὲς τέλος ὁ τοσούτον ἐξηκμήτως ταῖς ἐπιπραγμασίαις· καὶ δὴ καὶ συμβαίνει τὸ τοῦ ^o καταληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τῶν σατυράων τῶν Περσῶν κρεμασθῆναι. Τάτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός· καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτῶν μνήμης. Ἐπὶ ταῦτα δὲ καὶ Πυθαγόραν ἱστοροῦσι ^p φου-
μύλιον ἰδόντα τιμὴν τυραννίδα ἐκλιπεῖν τιμὴν πόλιν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, ^q φιλομαθείας χάριν· ἐπανόντα δ' ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἐπὶ συμμύλιον τιμὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν ἐκεῖ ἀγα-
τελέσαι τὸν βίον· περὶ Πολυκράτης μὲν ταῦτα. Συ-

five ab heroe aliquo indigena, five quod incolæ ex Ithaca et Cephallenia eo sunt traducti. Promontorium habet Samus, quod Ampelos dicitur, (*vitem vox hæc notat*) obversum Drepano Icariae: eodemque nomine totus mons dicitur, qui totam insulam facit montosam. Non est autem a vino laudabilis Samus, quanquam insulae circumpositæ, et vicina continens omnis, optimum vinum dent: ut Chius, Lesbos, Cos. Quin et Ephesium et Metropolitenses vina præstantia sunt: et Mesogis, Timolus, Catacecaumene, Cnidus, Smyrna, aliaque obscuriora loca vino excellunt, five ad jucunditatem, five ad usus medicos requiras. Sed vino ut non est felix Samus, ita aliis omnibus rebus dives: quod et hinc apparet, quia certatim est expetita, et quod eam laudantes non verentur accommodare ei proverbium vulgatum, ferre eam etiam gallinarum lac: sicut alicubi dixit Menander. Hæc etiam causa fuit, cur tyranni eam possiderent, et inimicitiarum cum Atheniensibus. Tyrannides maxime viguerunt sub Polycrate, et fratre ejus Sylofonte. Polycrates fortuna et potentia ita floruit, ut etiam maris tenuerit imperium. Et hoc argumentum prosperitatis ejus ferunt, quod cum annulum lapide et sculptura sumptuosum admodum industria in mare abjecisset, paulo post piscatorum quidam extraxit piscem, qui deglutierat eum, et, aperto pisce, annulus inventus est. Ferunt Ægyptiorum regem, cum hoc ei nunciatum esset, veluti vaticinantem pronunciassent, brevi Polycratem vitam infelici exitu clausurum, qui eo usque lætis elatus esset successibus, idque eventum comprobassent: nam a Persico satrapa dolo circumventum atque captum, et in crucem sublatum fuisse Polycratem. Cum hoc vixit Anacreon Lyricus, et mentione ejus oplevit sua carmina. Eiusdem ætate ferunt Pythagoram, cum gliscentem in patria videret tyrannidem, Samo excessisse, inque Ægyptum et Babylonem discendi studio abivisse: cumque reversus eam videret durare, in Italiam navigasse, atque ibi vitæ reliquum confecisse. Hæc de Polycrate. Sylofontem frater

^a Ἡρώος Par. 1. 4. Med. 4.

^b εἴτ' deest Par. 1. Med. 4.

^c Κεφαλληνίας Med. 3. 4.

^d ἀποικισάντος Par. 1. 4.

^e σχεδόν

τοί Med. 4.

^f Vulgo, ἐκφερούσων. Marg. Cas. sic. Par. 4. Med. 3.

^g οἶνον Par. 1. Med. 3. 4. Bre.

^h τὸ deest Par. 1. 4.

ⁱ αἵπνον αὐτῇ κατέστη Par. 1. 4. Med. 3. 4. αἵπνον αὐτῇ κατέστη Bre.

^k Πολυκράτην Par. 1. Med. 3. 4.

^l τὸ τοῦ τὸν Par. 1.

Med. 4. τοῦτο τὸν Par. 4.

^m πως οὕτως Med. 3.

ⁿ καταγράφει Par. 1. Med. 4.

^o λαφύοντα Med. 3. 4.

^p ἰδόντα φουμύ-

λιν Med. 3. 4.

^q φιλομαθείας Med. 3. 4.

1. εἴτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικισάντος] Τίνας ἀποικισάντος? Deest aliquod verbum. Casaub.

Ibid.] Lego, εἴτ' ἀπὸ τίνος ἐξ Ἰθάκης &c. Mallem autem nomen ab altitudine montium ducere: Σάμοι γὰρ, φασὶ, γὰ ὑψηλῇ. (Eustathius ad Dion. ver. 533.) MSS. Par. 1. Med. 4. omissa εἴτ' posteriori, sensum sat commodum reddunt. F.

2. Καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἀμπελος] Vide Stephan. in Ἀμπελος. Casaub.

Ibid.] Promontorium Icariae oppositum varia nomina habuit. Hodie Kerki dicitur a Græcis, quod videtur esse Strabonis Κερματὺς ὄρος Ἰνδοῦ, quem montem in libro x. memorat. F.

14. τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων] Herodotus omnium urbium primam

vocat. Casaub.

Ibid.] Plinius et Athenæus hujus insulae fructus laudant. Hodie et in mineris et plantarum copia viget, nec vinum deest. (Vide Tournef.) F.

20. κατὰ Πολυκράτη μάλιστα, καὶ τὸ ἀδελφόν] De Polycrate et Sylofonte vide Herodotum, Thalia. (lib. iii. c. 139.) Nota vero omnibus et Polycratis et Sylofontis fortuna admiranda. Sylofonti successit Æaces filius, regno pulsus ab Aristagora, teste Herod. lib. vi. c. 13. Casaub.

35. καὶ Πυθαγόραν] Pythagoræ effigiem in nummis aliquando Samii insculpservit. F.

privatum reliquerat. Hic cum Dario Hytaspis dono dedisset vestem, quam, ipso gestante, ille expetiverat nondum ad regnum evectus, ab eo regnum adepto tyrannidem pro dono recepit. Imperavit autem acerbe: quo factum est ut viri urbem deferrent, indeque proverbium exciderit,

Sylofontis opera vastitas regionem habet.

Athenienses prius quidem misso Pericle prætore, et una Sophocle poeta, rebellantes Samias obsidione gravi affligerunt: post etiam duo civium millia eo in coloniam miserunt, e quibus fuit Neocles, Epicuri philosophi pater, ludi magister litterarii, et Epicurum aiunt, Sami educatum ac in Teo, ad pubertatem accessisse Athenis, et æqualem habuisse Menandrum Comicum. Samius fuit etiam Creophylus. Hunc aiunt Homero hospitium aliquando præbuisse, donoque ab eo accepisse inscriptionem poematis de capta Oechalia. Callimachus contra quodam epigrammate indicat auctorem fuisse Creophylum, sed Homero ob hospitium fuisse attributum:

Me Samius fecit, qui quondam excepit Homerum

Hospitio: casus Euryte ploro tuos,

Formosamque Ioleian. Homero scripta feruntur

Ista: Creophylo, Juppiter, bocce leve est?

Quidam hunc Homeri fuisse magistrum tradunt: alii non hunc, sed Aristeam Proconnesium. Samo adjacet Icaria insula, a qua nomen Icario mari: ipsa nomen habet ab Icaro, Dædali filio, quem ferunt patri fugæ comitem, quo tempore e Creta sumptis alis avolavit, cum non teneret cursum, eo decidisse: nimis enim ad solem elati alas cera liquefacta defluxisse. Insulæ totius ambitus est stadiorum trecentorum, portu caret, habet tamen stationes, quarum optima Histia appellantur: promontorium est versus Favonium porrectum. Est etiam templum Dianæ, nomine Tauropolium, in insula ea, et oppidulum Oenoe, et aliud Draconum, ejus-

λοσῶν δ' ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τῷ ἀδελφῷ. Δαρείῳ δὲ τῷ Ὑδάσπεως χαρισάμενος ἐδόθη, ἧς ἐπεθύμησεν ὁ κείνος, φορῶντα ἰδὼν, (οὐπὼ δὲ ἐβασίλευε τότε). βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον, τὴν τε ραννίδα· πικρῶς δ' ἤρξεν, ὥστε καὶ ἐλειπάνθησεν ἡ πόλις· καὶ κείθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παρρημίαν,

Ἐκπῆσι Συλοσῶντος εὐρυχαρίη.

Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες τρατηγὸν Περικλέα, καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα τὸν ποιητὴν, πολιορκία κακῶς διέσταν ἀπειθοῦντας τῆς Σαμίας· ὑπερον δὲ καὶ κληρέχης ἐπέμψαν διχαλίης ἐξ ἑαυτῶν, ὧν ἡ καὶ Νεοκλῆς, ὁ Ἐπικούρου τῷ φιλοσόφῳ πατὴρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὡς φασί· καὶ δὴ καὶ τραφῆναι φασιν οἷάδε, καὶ ἐν Τέῳ, καὶ ἐφηβοῦσιν Ἀθήνησι γένεσθαι δ' αὐτῷ συνέφηδον Μένανδρον τὸν κωμικόν. Σάμιος δ' ἡ καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασὶ δεξάμενον ξένῳ ποτὶ Ὀμηρον λαβεῖν δῶρον τὴν ὀπτηραφίην τῷ ποιήματι, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τὸναντίον ἐμφανῆ δὲ ὀπτηράματός πινος ὡς ἐκείνη μὲν ποιήσαντος, λεγομένη δ' Ὀμήρου λείπει τὴν λεγομένην ξέναν.

Τῷ Σαμίῳ πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὶ θεῖον Ὀμηρον Δεξαμένη· κλάω δ' Εὐρυτον ὅσ' ἔπαθεν,

Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν Ὀμήρειον δὲ καλεῖμαι

Γράμμα· Κρεώφυλῳ, Ζεῦ φίλε, τὸτο μέγα.

Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὀμήρῳ τῷτόν φασιν· οἱ δ' οὐ τῷτόν, ἀλλ' Ἀριστεῖαν τὸν Περιοκνήσιον. Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος ἡ Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκαρίον πέλαγος· αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρεα παῖδος τῷ Δαιδάλῳ, ὃν φασὶ τῷ πατρὶ κεινωθήσαντα τῆς φυγῆς, ἠνίκά ἀμφοτέρω πέραθεν ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν οἷάδε, μὴ κρατήσαντα τῷ δέμῳ μετωριθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ὀπιπλέον περὶ ἥλιν τὸ πέραν, τακέντος τῷ κηρῷ. Τριακοσίων δ' ὅτι τὴν ὀλίμετρον σαδίων ἡ νῆσος ἅπασα, καὶ ἀλίμενος, πλὴν ὑφόρων, ὧν ὁ κάλλιστος Ἰσὶ ὀλέγονται· ἄλλα δ' ὅτι ἀνατείνεσθαι πρὸς ζέφυρον· ἐστὶ δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν

^a Ὑδάσπεω Par. 1. Ὑδάσπεω Par. 4. Med. 3. 4.

Med. 4. ^c λεγομένην deest Med. 3.

Med. 3. 4. ^f Legitur et Κρεώφυλῳ π. Marg. Caf.

¹ ἡ deest Par. 4. Med. 3. 4.

^o λέγεται Med. 4.

^b ἐλειπάνθησεν Med. 3.

^c καὶ ἐν Τέῳ defunt Par. 4.

^d λαβεῖν Par. 1.

^e Legitur et αἰοῖδον. Marg. Caf.

^h καίω

^k Ἀρισταῖον Par. 1. Med. 4. Ἀρισταῖα Par. 4. Ἀριστεῖα Med. 3.

ⁿ Vulgo, πεπερωθέντες ἐκ Κρήτης. Marg. Caf. sic Par. 1.

5. ὥστε καὶ ἐλειπάνθησεν ἡ πόλις] At Herodotus, lib. iii. cap. 149. traditam Sylofonti ait urbem ἔρημον. Casaub.

8. Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες τρατηγὸν Περικλέα] Vide Diodorum Siculum in actis anni tertii Olympiadis LXXXIV. et Thucyd. lib. i. c. 116. Idem.

10. ὑπερον δὲ καὶ κληρέχης ἐπέμψαν διχαλίης ἐξ ἑαυτῶν] Post annum trigésimum tertium Perdiccas Samios in patriam reduxit: ipsique urbem restituit, quam interea occupaverant hi Atheniensium coloni. Vide Diodor. lib. xvi. Idem.

11. ὧν ἡ καὶ Νεοκλῆς] Vide Laertium in Epicuro. Meminit et Cicero de Natura Deorum, lib. i. c. 26. Idem.

16. Σάμιος δ' ἡ καὶ Κρεώφυλος] Creophyli hujus meminere passim veteres. Vide Laertium in Pythagora, Pausaniam, lib. iv. c. 2. Apuleium, alios. Epigramma Callimachi existat etiam apud Eustathium, itemque Sextum Empyricum Advers. Mathematicum. lib. i. c. 2. p. 10. quem nos habemus Græce manuscriptum. Ibi sic legitur primus versus,

Κρεώφυλῳ πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὶ θεῖον αἰοῖδον,

postremo sic,

— Ὀμήρειον δὲ καλεῖμαι

Γράμμα Κρεώφυλῳ. Z. Idem.

22. Τοῦ Σαμίας] Hos versus restitui adjutus Eustathii commentario in Iliad. β. ver. 730. qui locus vicissim hinc potest corrigi. Xyland.

28. Ἰκαρία] Icariam supra memoravit in lib. x. Plinius Ichthyoesiam appellatam, et duo habere oppida scribit, tertio amisso. (lib. iv. c. 12.) Fabulam Icarum idem author a velis tum primo inventis explicat. Palæphatus de Incred. 13 paulo aliter nodum solvit. F.

Ibid. ἀφ' ἧς τὸ Ἰκαρίον πέλαγος] Nisi potius ab Icaro. Notissimus est Ovidii versiculus, Trist. lib. i. el. 1. ver. 90.

Icarus Icaris nomina fecit aquis. Casaub.

Ibid.] Vide Ovid. Trist. lib. iii. el. 4. ver. 22. Anon. 37. Ἀρτέμιδος ἱερὸν καλεῖται Ταυροπόλιον] Nummum in Goltzio videre est hujus insulæ, qui Europæ tauro insidentis, ut videtur, et averso latere Dianæ effigiem cum cane insculptam habet. F.

1. καὶ

^a καλούμενον Ταυροπόλιον ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολιισμά-
 πιον Οἰνός, καὶ ἄλλο Δράκωνον, ὁμώνυμον τῇ ἀκρᾷ,
^b ἐφ' ἣ ἱδρύται, πρὸς ὅσον ἔχον· ἡ δὲ ἀκρὰ διέχεται
 τῆς Σαμίων ἀκρας τῆς Κανθαρίας καλεμένης ὀγδοή-
 κοντα σταδίους, ὅπερ ὅτιν ἐλάχιστον διάστημα τὸ μεταξύ.
 Νυνὶ μὲν τοὶ λειπανδρῶσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλὰ
 βοσκημάτων χάριν. Μετὰ δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν
 τὸν πρὸς Μυκάλην, πλέουσιν εἰς Ἐφεσον, ἐν δεξιᾷ
 ἔστιν ἡ Ἐφεσίων ὠκελία· μέρος δὲ π' ἔχουσιν αὐ-
 τῆς καὶ οἱ Σάμιοι. Πρῶτον δ' ὅτιν ἐν τῇ ὠκελίᾳ
 τὸ Πανιώνιον, περὶ σταδίοις ὑποκείμενον τῆς θα-
 λάσσης, ὅπερ τὰ Πανίονια κοινῇ πανήγυρις τῶν Ἰώνων
 συντελεῖται τῷ Ἑλικωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ θυσία· ἱερῶν-
 ται δὲ Πριλυεῖς· ^d εἴρηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελο-
 ποννησιακοῖς· εἴτα Νεάπολις, ^e ἡ φρότερον μὲν Ἰού-
 Ἐφεσίων, νυνὶ δὲ Σαμίων, ἀμφιλαξάμενην πρὸς τὸ
 Μαραθήσιον τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἁπώτερον· εἴτα
^g Πύγλα, πολίχinion ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μουνυχίας,
 ἱδρυμα Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρος τῆς
 ἐκείνης λαῶν· ^h πυγαλίας γὰρ τινες καὶ γένεσθαι, καὶ κλη-
 θῆναι· καμνοντας δ' ὑπὸ τῷ πάθους καταμείναι,
 καὶ τυχεῖν οὐκ εἶναι τῷδε τῷ ὀνόματος τὸν τόπον. Εἴ-
 τα λιμὴν Πάνορμος καλεῖται, ἔχων ἱερὸν δ' Ἐφε-
 σίας Ἀρτέμιδος· εἴθ' ἡ πόλις. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παρ-
 αλίᾳ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ὅτι καὶ ἡ Ὀρτυ-
 γία, ἀμφωρεπὲς ἄλλος παντοδαπῆς ὕλης, κυπαρίθης
 δὲ τῆς πλείους· διαρρεῖ δὲ ὁ Κέγχριος ποταμός, οὗ
 φασὶ νήφασθαι τὴν Λητὴν μετὰ τὰς ὠδύνας· οὐταῦ-

dem cum promontorio nominis, cui incumbit, et
 habet locum appellentibus aptum navibus: pro-
 montorium abest a Canthario, Sami promontorio,
 stadiis octoginta, quod est angustissimum inter eas
 insulas fretum. Nunc quidem Samas penuria civi-
 um laborantes pecoris pascendi maxime causa in-
 colunt. Cum a Samio freto, quod est ad Myca-
 len, navigatur Ephesum, ad dextram est Ephesio-
 rum ora; partem ejus habent etiam Samii. Pri-
 mum in ora maritima illa est Panionium, tribus
 stadiis supra mare situm, ubi Iones solennem con-
 ventum agitant, et Heliconio Neptuno sacrificant:
 sacrificio præsunt Prienses: de hoc in rebus Pello-
 ponnefiacis dictum est. Sequitur Neapolis, quon-
 dam Ephesiorum, nunc Samiorum, qui Marathe-
 sium pro ea in permutatione dederunt remotioris
 cum viciniore. Post Pygela oppidulum, inque eo
 templum Munychiæ Dianæ, conditum ab Aga-
 memnone, et a parte eorum qui ipsi suberant habi-
 tatum: nam quosdam natium dolore correptos,
 inde Pygalias vocatos fuisse aiunt, qui morbo defa-
 tigati ibi manserint, locoque a se id nomen fecerint.
 Post portus Panormus cum templo Ephesiæ Dia-
 næ: deinde ipsa urbs Ephesus. In eadem ora pau-
 lulum supra mare Ortygia est, locus elegans omnis
 generis arboribus, plurima tamen cupressu. Per
 eum Cenchrius labitur fluvius, quo se abluisse a
 partu Latonam perhibent. Istis enim in locis par-

^a Ταυροπόλιον καλούμενον Par. 4.

^b Scripti, ἐφ' ἧς. Marg. Caf.

^c μέρος &c, adusque παραλίᾳ inclusive, desunt Par. 1. Med. 4.

^d εἴρηται δὲ Par. 4. Med. 3. 4.

^e ὁ Par. 4. ὁ Med. 3. 4.

^f ἁπώτερον Par. 1. ἁπώτερον Par. 4. Med. 3. 4. Bre.

^g Πύγλα

Med. 3. 4. Bre.

^h Πυγαλίας Par. 1. Med. 3. 4. Bre.

ⁱ νήφασθαι Par. 1. 4.

1. καὶ πολιισμάτων Οἰνός, καὶ ἄλλο Δράκωνον, ὁμώνυμον τῇ ἀκρᾷ, ἐφ' ἣ ἱδρύται. Et oppidulum Oenoe, et aliud Draconum, ejusdem cum promontorio nominis, cui incumbit] Supra, p. 914, hoc promontorium Δρεπανον vocat, quod videtur melius, communi scilicet dialecto. Sed unum et idem est: nam Dores π in κ mutant, ποτὲ, κοτὲ, πῶς, κῶς; mutant etiam ε in α, ut ἑτερος ἄτερος, Ἀρτεμις Ἀρταμις. Ergo Dorice Δράκωνον idem quod Δρεπανον. Sic Theocritus, Idyll. 26. Δράκωνον νιφέντα dixit. Palmer.

4. τῆς Κανθαρίας καλεμένης] Hoc promontorium pars est, ut videtur, Cercetei montis: nunc a Græcis recentibus Καταβάτη δι-
 citur. F.

10. Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον] Stephanus, Πανιώνιον, τέμενος καὶ πόλις ἐν τῇ παραλίᾳ τῇ Ἐφεσίων καὶ Σαμίων. Herodotus, lib. i. c. 147. non urbem, sed χώρον ἱερὸν. Τὸ δὲ Πανιώνιον, inquit, ἐστὶ τῆς Μυκάλης χώρας ἱερὸς, πρὸς ἄρκτον τετραμμένος, κοινῇ ἐξαίρετη μένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδῶνι Ἑλικωνίῳ. Similiter et Pomponius Mela et Plinius regionem esse volunt. Melæ verba sunt, lib. i. cap. 17. Ibi est Panionium, sacra regio, et ob id eo nomine appellata, quod eam communiter Iones colunt. Plinius, lib. v. cap. 29. ita: in ora quæ Trogyliæ appellatur, Gessus amnis. Regio omnibus Ionibus sacra, et ideo Panionia appellata. Casaub.

Ibid.] Panionium est prope vicum Changlee dictum. (Vide Chandler's Travels, c. 46. Wheeler, p. 267.) A Philostrato tamen patet Panionia festa esse aliquando Smyrnæ celebrata. (Apoll. Vit. lib. iv. c. 2.) F.

14. εἴρηται περὶ αὐτῶν] Et copiose quidem libro octavo, ubi de Achæis. Casaub.

16. πρὸς τὸ Μαραθήσιον] Stephano Marathesium urbs est Ephesiorum in Caria. Idem.

17. τὸ ἐγγύτερον πρὸς τὸ ἁπώτερον] Scripti, ἁπώτερον. Semel monitum lectorem volo in melioris notæ libris scriptis semper in hoc loquendi genere ἐγγύτερον et ἁπώτερον conjungi, item ἐγγύτερον et ἁπώτερον: non autem ἐγγύτερον, et ἁπώτερον, aut ἁπώτερον et ἐγγύτερον. Idem.

Ibid. εἴτα Πύγλα, πολίχinion] Pomponius Mela et Plinius scribunt per Φ. et nomen ἀπὸ τῆς φυγῆς legunt. Melæ verba sunt,

lib. i. c. 17. Ibi a fugitivis (ut aiunt) condita, nomen famæ annuit, Phygela. Plinius, lib. v. c. 29. Juxta fugitivis conditum (uti nomen indicio est) Phygela fuit. Stephanus Strabonem sequitur. Idem.

22. Εἴτα λιμὴν Πάνορμος καλεῖται, ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. Post portus Panormus cum templo Ephesiæ Dianæ] Vir summus Salmasius, ad Solinum, pag. 570, contendit legi debere Σάμορος, sed ex conjectura ducta a solo Stephano, ubi legitur Σάμορνα καὶ Σάμορος ἡ Ἐφεσος ἐκαλεῖτο, sine alio adminiculo. Ideo non possum manus dare ejus sententiæ, licet ejus eruditionem maxime semper miratus fuerim. Nam et apud Stephanum pro Σάμορνα forte legendum Σμύρνα: sic enim olim vocabatur Ephesus, ut dixit Strabo, supra, pag. 908. et citat Callinum sic de Epheso canentem, Σμυρναίης δ' ἐλέησον, ubi ex ratione metri non potest legi Σαμορναίης. Sed dato et non concessio lectionem Stephani esse probam, quid inde? Ipsa urbs olim fuit vocata Σαμόρνα et Σάμορος, sed portum, qui extra urbem ad templum Dianæ erat, non est necesse intelligere habuisse idem nomen. Tum vox Πάνορμος convenit maxime portui, et id nomen sæpissime dabatur portibus: ejus nominis fuit portus Atticæ, ut Ptolemæus, et Achæiæ ut Thucydides, Polybius, Plinius, et alii, et Milesiorum etiam, secundum Herodotum, Thucydidem, Pausaniam, et Sami insulæ, ut T. Livius, et Epiri, ut Strabo et Ptolemæus, item Cephaleniæ, Peparethi, Cherronnesi, Chalcidicæ. Ideo non est mutanda hoc loco Strabonis lectio, quam firmat Q. Smyrnæus, lib. i. qui post Mycalen et alia loca non longe ab Epheso sita nominat etiam καλεῖται Πάνορμον, quod tamen potest etiam intelligi de Milesiorum Panormo. His rationibus ductus cogor discedere a sententia summi viri. Palmer.

Ibid.] Abhinc portum Panormum et templum Ephesiæ Dianæ ad meridiem urbis Ephesi fuisse judico. Palmerio de lectione assentior. F.

27. διαρρεῖ δὲ ὁ Κέγχριος ποταμός] Has omnes de Latona fabulas Ephesi coram Senatu Romano cum aliis pluribus ediderunt. (Tac. Ann. lib. iv.) Idem.

tum Latonæ ponunt fabulæ, et Ortygiam nutricem, et adytum, in quo enixa fuerit, et proximam oleam, in qua primum soluta doloribus dea acquieverit. Supra lucum mons est situs Solmissus, in quo stantes aiunt Curetas armorum sonitu Junonem rivalitatis causa insidiantem absterruisse, et ut occulte pareret Latonæ adjumento fuisse. Cum autem plura sint ibi templa, antiqua alia, alia recentia: in antiquis vetusta sunt simulacra, in novis opera prava: Juno sceptrum tenens, et adstans Ortygia, et utraque manu infantem gestans. Quotannis ibi solennis celebratur festivitas: et consuetudine quadam adolescentes in splendide adornandis istis conviviiis operam collocant. Sed et Curetum collegium tunc convivium agitatur, et mystica quædam sacrificia peragitur. Urbem initio habuerunt Cares et Leleges, quorum plerisque cum ejecisset Androclus, cum iis quos secum adduxerat domicilia posuit circa Athenæum et Hypelæum, occupatis etiam locis ad Correfum montibus adjacentibus. Ita habitatum fuit, usque ad Cræsi tempora. Deinde a montanis degressi, circa templum quod nunc est sedes habuerunt usque ad Alexandrum. Lysimachus autem cum urbem ut hodie extat muris circumvenisset, et videret oppidanos non libenter e prioribus sedibus migrare, exspectato præcipiti imbre, ipse eum adjuvit obstructis per quas aqua effluere solebat cloacis: ita ut diluvio urbem infestante non gravate cives transirent quo volebat. Urbi nomen Arfinoam fecit ab uxore sua: sed vetus obtinuit. Erat ad regendam civitatem senatus conscriptus: qui adjunctis quos Adsciticios vocabant omnia gubernabant. Templum Dianæ primus architectatus est Cherfi-

δα γὰρ μυθεύουσι τὴν Λοχίαν, καὶ τὴν περὶ τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ τὸ ἄδυτον, ἐν ᾧ ἡ Λοχία, καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ἣν ὁρῶντος ἐπαναπαύσασθαι φασὶ τὴν θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῷ ὠδίνῳ. Ὑπέρκειλαι δὲ τῆς ἄλλους ὅρας ὁ Σολμοσὸς, ὅπερ γένεαι φασὶ. τῆς Κουρήας τὸ ψόφον ἢ Ἡραν τὸ ὅπλων ἐκπλήξαι, ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσιν, καὶ λαθεῖν συμπεράξαι τὴν Λοχίαν τῇ Λητοίᾳ. Ὀνταν δ' ἐν τῷ τόπῳ πλόνων ναῶν, τῷ μὲν ἀρχαίῳ, τῷ δ' ὑστερον γενομένῳ, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαίᾳ ὅτι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὑστερον σχολιά ἔργα ἢ μὲν Λητὴν σκῆπτρον ἔχουσα, ἢ δ' Ὀρτυγία παρέστηκεν, ἐκαστέραι τῇ χερὶ παιδίον ἔχουσα. Παιήγυρις δ' ἐν ταῦτα σιωπεύεται κατ' ἔτος· ἔδει δὲ πινυ οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περὶ τὰς ἐν ταῦτα εὐωχίας λαμψυρόμενοι· τότε δὲ καὶ τῷ Κερήτων ἀρχαίῳ σινάγῃ συμπόσια, καὶ πινυ μουσικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ. Τὴν δὲ πόλιν ὠνοῦ μὲν Κᾶρες τε καὶ Λέλεγες· ἐκ βαλὼν δ' ὁ Ἀνδρῆκλος τῆς πλείους, ὥκισεν ἐκ τῶν συνελθόντων αὐτῶν περὶ τὸ Ἀθήναον καὶ τὸ Ὑπέλαιον, περὶ περιλαβὼν καὶ τῆς περὶ τὸ Κορήσον παρωρίας· μέχρι μὲν δὴ τῶν Κερήτων ἔτιως ὠκεῖτο. Ὑστερον δ' ἀπὸ τῆς παρωρίας κατεβάντες περὶ τὸ νῦν ἱερὸν ὠκισαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Λυσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀνδρῶν τῷ ἀνδρώπων μετισταμένων, τειρήσας κατεβάντι ὕβριν, συνήργησε καὶ αὐτὸς, καὶ τῆς ρινέχης ἐνέφραξεν, ὥστε κατεκλύσαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι· ἐκάλεσε δ' Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν· ἐπεκράτησε μὲν τοῖς ἀρχαίῳ ὀνόματι. Ἦν δὲ γενομένη καταγραφομένη τῶν τοῖς δὲ συνήσαν οἱ ἐπὶ κλητοὶ καλεσμένοι, καὶ δώκου πάντα. Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν

^a τὸ ὅπλων τὴν Ἡραν ἐκπλήξαι Par. 1. 4. τῶν ὅπλων ἐκπλήξαι τὴν Ἡραν Med. 3. 4. ^b δὲ καὶ defunt Med. 4. ^c Κορήσον Med. 3. Κορήσον Par. 1. Med. 4. ^d παρωρίας Par. 1. Med. 3. 4. παρωρίας Par. 4. sed in marg. habet παρωρίας. ^e κατὰ Κορήσον Par. 1. Med. 4. κατὰ τὸν Κορήσον Med. 3. ^f Scripti, παρωρίας. Marg. Cas. sic Par. 4. παρωρίας Par. 1. Med. 3. 4. ^g κατὰ τὴν Par. 1. Med. 3. 4. ^h ἐφραξεν Med. 3. ⁱ κατακλύσαι Par. 4. alia manu.

2. καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν] Plerique poetæ (in Delo insula) par-tum Latonæ narrant fuisse. Vide Callimachum. Nota illa Catulli,

O Latonia maximi
Magna progenies Jovis,
Quam mater prope Deliam
Deposuit olivam.

Casaub.

8. Ὀνταν δ' ἐν τῷ τόπῳ πλόνων ναῶν, τῷ μὲν ἀρχαίῳ, τῷ δ' ὑστερον γενομένῳ, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαίᾳ ὅτι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὑστερον ΣΚΟΛΙΑ ἔργα] Cujusmodi fuerint, quæ hic designantur, σχολιά ἔργα, explicare frustra sudat, qui nuper de Arte commentatus est, Winkelmanus, lib. i. cap. 1. Utilius mihi videtur rescribere, quod Strabonem scripsisse vix dubito, ΣΚΟΠΙΑ ἔργα. Vide supra, p. 913. lin. 25. ΜΥΡΩΝΟΣ ΕΡΓΑ. et p. 870. lin. 5. ΣΚΟΠΙΑ δ' ἐστὶν ΕΡΓΑ τοῦ Παριῶ. Recte autem ab operibus antiquis distinguuntur opera Σκοπῶ, qui inter summos ævi Alexandrei artifices floruit. T.

10. ἐν δὲ τοῖς ὑστερον σχολιά ἔργα] Hæc verba nullum sensum exhibent, saltem σχολιά lectio est prava, et hac de causa. Tyrwhitti, Critici elegantissimi, conjecturam valde probo, scilicet, legendum esse Σκόπια ἔργα, i. e. opera Σκοπῶ, artificis certe optimi, qui templum Dianæ Ephesiæ multis operibus ornavit. Tum ἀρχαία ξόανα sunt lignea simulachra vetusta, quæ Pausanias sæpe descripsit: ἐν δὲ τοῖς ὑστερον, sc. in templis Alexandri magni ætate structis, sunt, Σκοπῶ opera, adeo excellentia, ut noster author, præter institutum sui operis, ea describere dignetur. F.

17. ὥκισεν μὲν Κᾶρες τε καὶ Λέλεγες] Plinius (lib. v. c. 29.) ait, Ephesus, Amazonum opus, multis ante expetita nominibus. Alopes,

cum pugnatum est ad Trojam, mox Ortygia et Morges vocata est, et Smyrna, cognomine Trachea, et Samornion, et Prelea. Idem.

19. περὶ τὸ Ἀθήναον καὶ τὴν Ὑπέλαιον. Circa Athenæum et Hypelæum] Post vocem Ὑπέλαιον vel deest vox κέρην, vel subintelligenda est, nam Athenæus, lib. viii. de eo fonte mentionem facit. Palmer.

20. καὶ τὸ περὶ τὸν Κορήσον παρωρίας] Scribe, Κορήσον, ut supra et apud Athenæum. Casaub.

22. περὶ τὸ νῦν ἱερὸν ὠκισαν] Scilicet ad litora habitaverunt. Hoc quoque probat Dianæ templum esse in humili loco positum. F.

26. ὥστε κατακλύσαι τὴν πόλιν] Hujus inundationis et alterius appellationis mentionem non reperias facile in veteribus scriptoribus. Vide Stephanum, v. Ἐφεσος, qui Duridis epigramma profert, quod extat et Antholog. lib. i. Eis πόλεις, cap. 70. epig. 18. Casaub.

29. Ἦν δὲ γενομένη καταγραφομένη] Sic dixit ut Romani patres conscriptos: nec memini antiquiores Græcos sic loqui. Idem.

Ibid.] Alexander πῆς τε φύγαδας κατήγαγε, καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν καταλύσας δημοκρατίαν κατέστησε. (Arrian. lib. i. c. 18.) Lysimachus civitati oligarchiam reddidisse videtur. F.

31. Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων] Libri veteres habent, Ἀρχίφρων. Sed nihil esse mutandum docet Plinius, lib. xxxvi. c. 14. ubi de hoc templo loquens, Operi, ait, præfuit Chersiphron architectus. Casaub.

Ibid.] Verum, lib. vii. cap. 37. vocatur Ctesiphon Gnessus; imo plane aliis nominibus, sed valde corruptis, teste Harduino ad hunc Plinii locum. Anon.

Ibid. Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων ἡγετεκτόνησεν. Templum

^a Χερσίφρων ἡρχιτεκτόνησεν, εἴτ' ^b ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὥς δὲ τῶτον Ἡρόστρατος τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν, συνετέγκαντες τὸν τ' ἡναρκῶν κόσμον, καὶ ^c τὰς ἰδίας ἐσίας, ἀφ' ἑμῶν ^d δὲ καὶ τὰς περὶ τῆς κίονας. Τύτων δὲ μαρτυρία ὅτι τὰ γενηθέντα τότε ψιφίσματα· ἅπερ ἀγνοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμίδωρος τ' Ταυρεμνίτῳ Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα, καὶ συκοφάντην (διὸ καὶ Ἐπιτίμιον ^e κληθῆναι) λέγειν, ὥς ἐκ τῶν Περσικῶν ὠδρακαταθήκων ^f ἐποίησαντο τῶ ἱερῷ τῷ ὑπισκευῇ· οὔτε δὲ ὑπάρχει ὠδρακαταθήκας τότε, εἰ τε ὑπῆρχαν, ^g συνεμπρησθῆναι τῷ ναῷ· μὲν δὲ τ' ἐμπρησιν τῆς ὀροφῆς ἡφανισμένης, ἐν ὑπάθρῳ τῷ στικῷ τίνα ἀν' ἐτελήσαν ὠδρακαταθήκην κειμένην ἔχειν. Ἀλέξανδρον ^h δὲ τοῖς Ἐφεσίοις ὑποχέσθαι τὰ γεγονότα, καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ⁱ ἐφ' ᾧ τε τῷ ὀπιγραφήν αὐτὸν ἔχειν· τὰς δὲ μὴ ἐτελήσαι· πολὺ μᾶλλον οὐκ ἀν' ἐτελήσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποτερήσεως φιλοδοξῶν· ἐπαινῶν τε τ' εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων περὶ τὸν βασιλέα, ὥς οὐ ^j ὀρέπει θεῷ θεοῖς ἀναθήματα κατασκιάζειν. Μετὰ δὲ τῷ τῷ νεῷ συντέλειαν, ὅν φησιν εἶναι ^k Χειρομοκράτους ἔργον (τῷ δ' αὐτῷ καὶ ^l τῷ Ἀλεξανδρείας κτίσιν) ^m τὸν αὐτὸν ὑποχέσθαι Ἀλέξανδρῳ τ' Ἀθῶ ἀφ' ἑσπερίας ⁿ αὐτῷ, ὥσπερ ἐκ περὶ τοῦ πύλου εἰς φιάλῃ κατα-

phron: alius deinde majus fecit. Quod cum Herosttratus quidam combussisset, aliud præstantius exstruxerunt, collato ad hoc mundo muliebri et suis facultatibus, prioribus etiam columnis venditis. Testantur hoc quæ tum facta sunt decreta: quæ ignorantem ait Artemidorus Timæum Tauromenitam, hominem alioqui invidum et calumniatorem, ac cui propterea nomen Epitimii, id est, reprehensoris, factum sit, scripsisse, id templum eos e depositis Persarum condidisse. Atqui neque ulla tum fuisse deposita; et si qua fuissent, cum templo conflagrasse: cumque post incendium culmine careret, quemnam voluisse sub divo depositum suum in templo condere? Porro Alexandrum promississe Ephesiis, et factos sumptus se compensaturum, et facturum de suo reliquos, ea lege ut ipsum operi inscriberent: id renuisse Ephesios, qui multo minus utique voluissent e sacrilegio et rapto gloriam sibi quærere. Laudatque eum Ephesium, qui Alexandro dixerit, non esse conveniens ut Deus diis donaria apparet. Templum ait Cheiromocratis opus esse, qui etiam Alexandriam condiderit: eundem promississe Alexandro, velle se Atho montem ita ad ipsius similitudinem effingere, ut tanquam li-

^a Scripti, Ἀρχίφρων. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. Par. 1. Med. 4. ^c βαλῆσθαι Med. 3. ex correct. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^d δὲ Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^e τῆς Par. 4. ^f ἐποίησαντο Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^g Scripti, συνεμπρησθῆναι. ^h Δεινοκράτης Par. 1. in marg. Χειροκράτης Par. 4. Med. 3. 4. ⁱ τῆς Par. 4. ^j ὀρέπει Med. 4. ^k Δεινοκράτης Par. 1. ^l τὸν δ' αὐτὸν Med. 3. ^m εἰς αὐτὸν Par. 1. Med. 3. 4.

^b ἄλλον Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^c τῆς Par. 4. ^d δὲ deest ^e ἐποίησαντο Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^f Scripti, συνεμπρησθῆναι. ^g Δεινοκράτης Par. 1. ^h τὸν δ' αὐτὸν Med. 3. ⁱ εἰς αὐτὸν Par. 1. Med. 3. 4.

Templum Dianæ primus architectatus est Chersiphron] Nomen illius insignis architecti apud alios non ita exprimitur. Vitruvius Χερσίφωνα nominat, sed Strabo, ut credo, melius. Palmer.

2. ὥς δὲ τῶτον Ἡρόστρατος τις ἐνέπρησεν] Contigit incendium templi hujus qua nocte Alexander natus est: unde locus Timæi apud Ciceronem, De Natura Deorum, libro secundo, cap. 27. Concinneque, ut multa, Timæus: qui, cum in historia dixisset, qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianæ Ephesiæ templum deflagrasse, adjunxit, minime id esse mirandum, quod Diana, cum in partu Olympiadis adesse voluisset, afuisset domo. De hoc incendio et Herosttrato, vide plura apud Plutarchum, in vita Alexandri Magni mox ab initio, (t. i. p. 665. Ed. F. Furt.) Valerium Maximum, l. viii. cap. 14. et alios. Casaub.

Ibid.] Aliter plane Hesychius, Λύδαμος, ἔτος ἔκαυσε τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος. Anon.

Ibid. ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν] Hoc templum fuit prorsus renovatum, Servio Tullio Romæ regnante, ut Livius ait, (lib. i. c. 45.) sed ut videtur in eodem situ, quo prius. In solo palustri fecere, ne terræ motus sentiret, aut hiatus timeret. Rursus ne in lubrico atque instabili fundamenta tantæ molis locarentur, calcatis ea substravere carbonibus. Hæc Plinius, lib. xxxvi. cap. 14. Templum fuit dipteron, columnas 8 in fronte, et idcirco 15 in latere habens. (Vitruvii Archit. lib. iii. cap. 1.) Hæc columnæ 60 pedes altæ, Ionici ordinis. In hac æde, ait Plinius, primum columnis spiræ subditæ et capitella addita. Placuitque altitudinis 8^a pars in crassitudine. (lib. xxxvi. cap. 23.) Exinde mensuras hujus templi colligamus. Pars 8^a pedum 60 ped. 7½ efficit, quæ mensura cujusque columnæ est diametrum. Ergo columnæ 8 pedes 60 efficient. Si spatio inter columnas diametra 3^a dabimus, scilicet p. 22½, hoc septies multiplicatum pedes 157½ efficit, et tota frontis latitudo erit ped. 217½. Plinius, ut numerum compleat, ped. 220 efficit. Hanc mensurationem non esse mendosam ex verbis Vitruvii conjicio; Diastyli hæc erit compositio, cum trium columnarum crassitudinem intercolumnio interponere possumus, tanquam est Apollinis ac Dianæ ædis. (lib. iii. c. 2.) Ad longitudinem templi quod attinet, 15 columnæ pedes 112½ efficiunt: spatia inter columnas 315. Tota longitudo 427½, quæ in Plinio est ped. 425. Plinius, ni interpunctio mendosa est, columnas 127 habuisse affirmat, quarum 36 cælatæ, una a Scopis. Hæc Plinius. Scopas autem sculptor ante Alexandrum floruit, ideoque hæc ad vetustum

templum; et exinde sentio templum ab Herosttrato incensum non esse penitus destructum. Ignis certe peristyllo marmoreo non nocuit. Templi peristylum, ut videtur, columnas 76 habuit. Testum e cedrinis tabulis. Valvæ e cupresso, quæ 400 prope annos in Plinii sæculo duraverant; Dianæ effigies (quam e cælo delapsam finxerunt) ex ebano facta fuit. (Plin. lib. xvi. cap. 40.) Hujus formam in Minucii Octavio habemus, c. 21. Edit. Cantab. et in Proëm. ad Ep. Pauli a D. Hieron. scripto, quam esse veram numismata plurima testantur. Notandum est effigiem Dianæ in templo vetusto ante Alexandrum esse partim auro obductam. Xenophon enim ad Scilutam templum extruxit Dianæ Ephesiæ sacrum. Ὅδε ναὸς, αἱ τὸ ὄνομα μεγάλης, τῷ ἐν Ἐφεσῷ εἰκάσται· καὶ τὸ ἔοικεν ὡς ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΝΟΝ Τῷ ΧΡΥΣῳ ὄντι τῷ ἐν Ἐφεσῷ. (Xen. Cyri Anab. l. v. cum notis doct. Spelmani ad vers. Anglic. t. ii. p. 23.) Si plura quærat lector, Salmasium adeat, Plin. Exerc. p. 571. et infra. F.

7. Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα, καὶ συκοφάντην] Ingenium Timæi ex his Polybii intelligimus: ὁ δὲ παῖς, inquit, lib. xii. ἐσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, τὰ μὲν ἐλαττωματα δυσμενικῶς καὶ μετ' αὐξήσεως ἡμῖν ἐγγέλλε, τὰ δὲ κατὰ νόμον συλλήθεον παραλείποιεν. Casaub.

8. διὸ καὶ Ἐπιτίμιον κληθῆναι λέγειν] Scribo, Ἐπιτίμιον. Diodorus Siculus, libri quinti initio, postquam laudavit Timæum τῆς τ' χρόνων ἀριστείας, καὶ τῆς πολυπειρίας, addit, vituperari eundem propter intempestivas et longas reprehensiones, καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐπιτιμήσεως, inquit, ἐπιτίμιος ὑπὸ τινῶν ἀνομιάν. Athen. lib. vi. cap. 20, pag. 272, docet ita fuisse eum appellatum a Polybio, et ἴστρο ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς. Idem.

Ibid. Ἐπιτίμιον] Locus hic ambiguus est. Sic legi, Συκοφάντην, διὸ καὶ &c., λέγειν ὡς ἐκ &c. An ἐπιτίμιος hominem carpēdi studiosum et mordacem significet, non disputo: sane huc quadrat, et quæ aliæ significationes possunt adduci, cum verbis (ut nos ea habemus) non coherent: pro nobis etiam Timæi nomen facit, quod perversum cognomento hoc sit, ob hominis dentes Theoninos. Quem mox Charomocratem Plinio vocat, is Plutarcho est Stasirates: Dinocrates Vitruvio: Plinio, lib. v. c. 10, Dinocrates, si non est mendum. Xyland.

21. ὅν φησιν εἶναι Χειρομοκράτης ἔργον] Manuscripti, partim Χειροκράτης, partim Δεινοκράτης: et notum est variare veteres in nomine hujus architecti. Vide Plutarchum, in vita Alexandri, et de fortuna ejusdem, ubi et de Atho monte refertur. Casaub.

bans e gutto quodam effunderet in pateram fluvium, qui ex una urbium (duas enim se facturum, unam ad dextram, alteram ad sinistram montis) in alteram laberetur. Post templum, reliquorum donariorum multitudinem inventam esse æstimatione artificum: aram vero totam ferme oppletam esse operibus Praxitelis. Nobis etiam Thrasonis quædam monstrata sunt, cujus est Hecateesium, et fons Penelopes, et anus Euryclea. Sacerdotes habuit templum illud eunuchos, qui Megalobyzi vocabantur, aliunde alios istam ambientes dignitatem, et si mererentur ea ornatos: hi in magno erant honore, et collegas eis esse oportebat virgines. Hodie istorum institutorum alia servantur, alia negliguntur. Asyli jus templum habuit et olim et nunc. Sed istius libertatis fines ut sæpius mutarentur usu venit. Alexander asylo stadium largitus est: Mithridates quantum sagitta ab angulo tecti emissa contingeret, quod stadio fuit paulo longius spatium. Antonius id duplicavit, partemque urbis asylo adjecit. Visum fuit hoc damnosum, et maleficis urbem in potestatem hoc pacto dedi: itaque abrogavit Augustus Cæsar. Urbs et navalia habet, et portum: sed ejus os breve fecerunt architecti, una cum rege jubente decepti. Is fuit Attalus Philadelphus. Opinatus enim cum putaret profundum aditum navibus onerariis fore in ipsum portum, qui vadofus alias erat ob aggestum a Caystro limum, si adjiceretur agger ori portus omnino lato, fieri jussit aggerem. Sed contrarium evenit. Intus enim coarctatus limus fecit, ut universus portus vadofior ad ipsum usque os fieret: cum ante æstus maris reciprocans limum satis auferret, ac foras evelleret. Talis ergo portus est. Urbs ipsa, ob opportunitatem locorum ad alias res, quotidie augeatur, estque emporium Asiæ eorum quæ sunt intra Taurum maximum. Viri in ea memorabiles nati sunt, antiquis temporibus Heraclitus, qui Scoteinus

χέοντα αποδὴν, ποιήσαντα πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τῆ ὄρους, τὴν δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἑτέραν ῥέοντα ποταμὸν. Μετὰ δ' οὖν τὸν νεῶν, τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλήθος εὐρέσθαι τῇ ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν: τὸν δὲ δὴ βωμὸν εἶναι τῷ Πραξιτέλους ἔργων ἅπαντα χεῖρον τι πλήρη· ἡμῖν δ' εἰδείνυτο καὶ τῶν Θεάωνος πινᾶ, οὐπὲρ καὶ τὸ Ἐκατήσιον ἐστὶ, καὶ ἡ κρήνη^b Πηνελόπεια, καὶ ἡ πρεσβύτις ἡ Εὐρύκλεια. Ἱερέας δ' εὐνέχους εἶχεν, οὓς ἐκάλουον Μεγαλοβύζεις, καὶ ἀλλαχόθεν^c μετιόντας αἰέ πινας ἀξίους τῆς τοιαύτης περυσίας: καὶ ἦγον ἐν πηγῇ μεγάλην συνιεῖσθαι δὲ τέτοις ἐχρίων παρθένας· νύκτι δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἥπτον. Ἀσυλον δὲ μὲν τὸ ἱερὸν καὶ^d νῦν, καὶ ὠρότερον^e τῆς δ' ἀσουλίας τῆς ὄρους ἀλλαγῆναι σιωβῶνι πολλάκις· Ἀλεξάνδρῳ μὲν ὅπτι γάδιον ἐκτείναντες· Μιθριδάτῃ δὲ τόξον^f ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας τῆς περὶ με, καὶ^g δόξαντα^h ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ γάδιον. Ἀντανίῃ δὲ πλησιάσαντος τέτρω, καὶⁱ συμπεριλαβόντος τῇ ἀσουλίᾳ μέρος τι τῆς πόλεως· ἐφάνη δὲ τὸ το βλαβερόν, καὶ^k ὅπτι τοῖς χακούρησι ποῖν τὴν πόλιν· ὥς ἠκύρωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Ἔχει δ' ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύτομον δ' ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, σιωπεπατηθέντες τῷ κελεύσαντι βασιλεῖ· οὗτος δ' ἦν Ἀθηναῖος ὁ Φιλάδελφος· οἰηθεὶς γὰρ ὅτιος βαθὺν τὸν εἰσπλὴν ὀλκᾷσι μεγάλας εἶσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν λιμένα πεναγῶδη ὄντα ὠρότερον, ἀφ' οὗ τὰς ἐκ τῆς Καῦστῃ^l περὶ χῶσεις, εἰάν^m ὑπερβληθῇ χῶμα τῷ φόματι, πλατεῖ τελῶς ὄντι, ἐκέλευσε γενέσθαι τὸ χῶμα· σιωβῶνι δὲ τὸνναντίον· ἐντὸςⁿ γὰρ ἡ χῶς εἰρημνὴ πεναγίζειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα σύμπαντα μέχρι τῆς φόματος· ὠρότερον δ' ἰκανῶς αἱ πλημμυρίδες καὶ ἡ παλὶρροία τῆς πελάγους ἀφ' ἧς^o τὸν χῶν, καὶ ἀνέσπα ὡρὸς τὸ ἐκτός· ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοῖστος. Ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα εὐχαρίᾳ τῶν τόπων αὖξεται καὶ^p ἐκάστην ἡμέραν, ἑμπορίον ἔσσε μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν εἰρὸς τῆς Ταύρε. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασιν ἐν αὐτῇ· τῶν μὲν πα-

^a Suspectus locus. Marg. Caf. ^b Πηνελόπη Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^c μετιόντες Med. 3. 4. ^d Inter νῦν et καὶ deest ὥς. V. ^e Scripti, ἀφέντος. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^f Malim, δόξαντος. Marg. Caf. sic Bre. ^g ὑπερβαλέσθαι Par. 1. ^h διαπλασιάσαντος Bre. ⁱ Scripti, συμπαλαβόντος. Marg. Caf. ^k ὑπὸ Med. 4. ^l Scripti, περὶ χῶσεις. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. ^m Scripti, περιβληθῇ. Marg. Caf. sic Par. 4. ⁿ γὰρ deest Par. 1. ^o Scripti, τὴν χῶν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^p ἑμπορίον Par. 1. 4. Med. 4.

4. τῇ ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν] Sensus est, plurimas esse statuas notissimas propter famam artificum. Praxitelis nomen est celeberrimum. Thrasonis meminit Plinius, lib. xxxiv. c. 8. F.

6. ἡμῖν δ' ἐστὶ &c.] Prava interpunctione laborat locus, sic forte constituendus: ἡμῖν δ' εἰδείνυτο καὶ τῶν Θεάωνος πινᾶ· ὥπερ καὶ τὸ Ἐκατήσιον ἐστὶ καὶ ἡ κρήνη Πηνελόπεια καὶ ἡ πρεσβύτις ἡ Εὐρύκλεια. Interpres, conjunctim legens ἡ κρήνη Πηνελόπεια, reddit fons Penelopes. T.

7. καὶ τὸ Ἐκατήσιον ἐστὶ] Plinius, lib. xxxvi. c. 5, In magna admiratione est—et Hecate. Ephesi in templo Dianæ, pone ædem, in cujus contemplatione admonerant æditui parcere oculis, tanta marmoris radiatio erat. F.

9. ὅς ἐκάλον Μεγαλοβύζεις] Vel, Μεγαβύζεις. Casaub.

10. καὶ ἀλλαχόθεν &c.] καὶ ἀλλαχόθεν μετιόντες καὶ ἦγον ἐν τ. μ. Ita scribendum: quod et vidit Hemst. ad Lucian. Tour.

19. πλησιάσαντος τέτρω] Antonius id duplicavit. Πλησιάσαντος τέτρω nihil est, nisi fallor: διπλασιάσαντος τούτῳ legi, conjecturam secutus, et vestigia lectionis veræ. Xyland.

20. μέρος τι τῆς πόλεως] Ergo templum plusquam stadii spatium extra urbem stetit. Nulla hujus mirandi ædificii vestigia extant; nam ea ædificia, quorum rudera Whelerus, Sponius, aliique descripserunt, certe intra urbem extructa erant. Pocockius ædificii cujusdam eximii descriptionem dedit. Hoc autem esse templum Dianæ non recte judicat, quod ichnographia ejus relationibus Plinii ac Vitruvii disconvenit. (t. ii. p. ii. p. 51.) F. 34. ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος] Hodie penitus oblimatur portus, et litus demissum ac vadofum alluit mare. Urbis situs desertus est. Vicus Aiosolus, (nomen a S. Johanne, quem ἀγίον σχολόγον recentis vocant, deductum) paulo remotius ad septentrionem ponitur. De theatro, stadio, et templorum vestigiis vide Tournesortium, Sponium, Whelerum, Egmontium, et præ aliis, Chandlerum, plurimosque authores, qui de his tractaverunt. Notandum est solum, quod situs arcis ad Aiosolus esse videtur Syriæ insula, quam, etiam in Plinii sæculo, multitudo limi mediis campis adjecerat. (lib. v. c. 29.) Idem.

λαίων Ἡρακλειτὸς τε ὁ σκοτεινὸς καλὸς ἄνθρωπος, καὶ Ἐρ-
 μόδωρος, ὅτε οὗ ὁ αὐτὸς οὗτος φησιν· ἄξιον Ἐφε-
 σίοις ἡσθδὸν ἀπάγξασθαι, οἱ τινες Ἐρμόδωρον ἀνδρα-
 ἴων ὀνήϊτον ἔξεβαλον, πάντες, ἡμέων μηδὲς
 ὀνήϊτος ἔστω· εἰ δὲ μὴ, ἄλλη τε καὶ μετ' ἄλλων. Δο-
 κεῖ δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους πᾶσι· Ῥωμαίους συγγρά-
 φαι. Καὶ Ἰωπέοναξ δ' ὅστις ὁ ποιητὴς ἔξ' Ἐφέσου,
 καὶ Παρράσιος ὁ ζωγράφος, καὶ Ἀπελλῆς. Τῶν δὲ
 νεωτέρων, Ἀλέξανδρος ὁ ῥήτωρ, ὁ Λύχνος πρῶτος γε-
 γνησὶς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν, καὶ
 ἔτι κατέλιπεν, ἐν οἷς τὰ τε οὐράνια ἀναγίγεται, καὶ
 τὰς ὑπὲρ γῆρας γεωγραφεῖ, καὶ ἐκείνη ἐκδοὺς ποιή-
 ματα. Μετὰ δὲ ἡ ἐκβολὴν ἔχει Κούφρη λίμνη ὅστις ἐκ
 τοῦ πελάγους ἀναγεωμενῆ, (καλεῖται δὲ Σελήνυσια)
 καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύρρις αὐτῇ, μεγάλας ἔχουσα περὶ
 ὁδοῦ· αἱ οἱ βασιλεῖς μὲν ἱερὰς οὐσας, ἀφείλοντο
 τὴν Θεόν· Ῥωμαῖοι δ' ἀπέδοσαν· πάλιν δ' οἱ δημο-
 σίων· βιασάμενοι περιέστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη·
 πρῶτος δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος ὃς φησι, τὰς τε
 λίμνας ἀπέλαβε τῇ θεῷ καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφί-
 σταν· ἐξενίκησε κριθεῖς ἐν Ῥώμῃ· ἀντὶ δὲ τούτων
 εἰκόνα χρυσῇ ἀνέστησεν ἡ πόλις ἐν τῷ ἱερῷ. Τῆς δὲ
 λίμνης ἐν τῷ κοινοτάτῳ βασιλείῳ ὅστις ἱερὸν φασὶ
 δ' Ἀγαμέμνονος ἱερῶμα. Εἴτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος, καὶ
 ἡ Κολοφὸν πόλις Ἰωνικὴ, καὶ τὸ περὶ αὐτῆς ἄλσος
 τῆς Κλαρίας Ἀπόλλωνος, ἐν ᾗ καὶ μαντεῖον ἔχει ποτε
 παλαιόν. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-
 φιλόχου τῆς Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνο-

(*id est, tenebricosus*) fuit ob obscuritatem sermonis
 cognominatus, et Metrodorus, de quo sic Hera-
 clitus: Digni sunt Ephesii qui ad puerum usque om-
 nes strangulentur, quod Hermodorum virum inter
 ipsos frugi ejecerunt, addito, Nemo nostrum frugi
 esto, aut alibi id esto, et inter alios. Is Hermo-
 dorus videtur quasdam leges Romanis scripsisse.
 Hipponax etiam poeta Ephesius fuit, et Parrhasius
 atque Apelles pictores. De recentioribus Alexan-
 der fuit orator, cognomento Lychnus: is et rem-
 publicam gessit, et historiam conscripsit, ac versus
 reliquit de rerum cœlestium, ac orbis terrestris
 partium descriptione, editis de singulis earum poe-
 matibus. Secundum Caystri ostia lacus est a mari
 effusus, nomine a Luna deducto Selenusia, aliaque
 deinceps in hanc influens: amplos eam habent redi-
 tus, easque deæ consecratas cum suas fecissent re-
 ges, Romani restituerunt: publicani autem vi rur-
 sum ad se vectigalia rapuerunt. Artemidorus vero
 missus (ut ipse narrat) legatus, cum lacus deæ re-
 cuperavit, tum Heracleotidem descendentem Romæ
 dicta causa evicit Ephesiorum esse: pro quibus me-
 ritis ei civitas auream in templo posuit statuam.
 In cavissima lacus parte fanum est regis, dedica-
 tum (ut aiunt) ab Agamemnone. Sequitur Galle-
 sius mons, et Colophon, urbs Ionica, antequam hanc
 Clarii Apollinis lucus, in quo antiquitus oraculum
 fuit. Memoriae proditum est Calchantem cum
 Amphilocho, Amphiarai filio, a Troja pedestri iti-

^a ἱωνίων Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^b μηδὲς ἡμέων Med. 4. 3. 4. ^c Σελήνυσια Par. 1. 4. sed punctis notatur. ^d Κλαρίας Med. 3. ^e Ἀντιλόχου Med. 3. 4.

^e Lege, ἢ, Ionice. V. ^d Ῥωμαίους Med. 4. ^e ὁ ῥήτωρ Med. 3. 4. ^f Vulgo, βιασάμενοι εἰς ἑαυτοὺς. Marg. Cas. ^h ὃς deest Med. 3. 4.

2. ἄξιον Ἐφεσίοις ἡσθδὸν ἀπάγξασθαι] Marcus Tullius, Tuscul. Quæstionum lib. v. c. 36. Est apud Heraclitum Physicum de prin-
 cipe Ephesiorum Hermodoro, universos ait Ephesios esse morte mul-
 tandos, quod, cum civitate expellerent Hermodorum, ita locuti sunt,
 Nemo de nobis unus excellat: sed, si quis extiterit, alio in loco et
 apud alios sit. Sed nimis profecto severus iudex Heraclitus: qui
 non meminerat virtutem et Musas perpetuo quodam fato ubique
 jacere et contemni, sæpe etiam odio esse. Nos animo grandiore
 sumus et celsiore: qui ne ei quidem civitati bene cupere et pre-
 cari desinimus, quam de nobis, et doctissimis viris, collegis ali-
 quando nostris, iniquissimis temporibus pessime esse meritam
 omnes fatentur. Casaub.

4. μηδὲς ὀνήϊτος ἔστω] Vox Ionica, ὀνήϊτος. Phœnix Colopho-
 nius poeta,

Θαλῆς γὰρ ὅστις ἀσέων ὀνήϊτος,
 Καὶ τῶν τότε ὡς λέγουσι πολλῶν ἀνδράπων
 ἔων ἄριστος, ἔλαβε περὶ λίαν χρυσῶν. Idem.

5. Δοκεῖ δ' ὅτι ὁ ἀνὴρ νόμους πᾶσι Ῥωμαίους συγγράφαι] Præter
 historicos, et Plinium, vide Pomponium leg. 11. §. 4. D. De
 origine juris. Idem.

9. Ἀλέξανδρος ῥήτωρ] Chr. Colerus, in notis ad Valerii Max-
 imi lib. viii. cap. 13. §. 7. putat hunc eundem esse, quem
 Plinius, lib. vii. cap. 48, vocat Cornelium. Anon.

Ibid. Ἀλέξανδρος ῥήτωρ, ὁ Λύχνος] Author libri de Orig. gen-
 tis Romanæ hujus Alexandri lib. i. belli Marfici citat. (l. i.
 c. 9.) F.

14. καλεῖται δὲ Σελήνυσια καὶ ἐφεξῆς ἄλλη] Selenusium lacum
 Chandlerus descripsit. (Travels, c. 37. p. 131.) Idem.

19. πρῶτος δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος] Artemidorus hic (opinor) est,
 qui Geographicum opus ediderat, a Strabone passim laudatum:
 fuisse enim Ephesium docet Diodor. Sicul. lib. iii. Casaub.

24. Εἴτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος] Stephanus, Γαλλήσιον, πόλις Ἐφέου.
 Plinius, lib. v. c. 29, Halesium fluvium Colophonem alluere
 auctor est: ubi fortasse putet aliquis Galleium scribendum.
 Idem.

Ibid.] Plinii Halesus fluvius certe a Galeso monte differt,
 ergo Casauboni emendatio non necessaria est. Geographiam

hujus regionis Cellarius non feliciter explicavit. Plinius ait,
 Ab Ephefo Mantium aliud Colophoniorum, et intus ipsa Colophon.
 Scylax habet, Κολοφὸν ἐν μεσογαίᾳ, Νότιον καὶ λίαν. Livius, No-
 tium, oppidum Colophoniorum mari imminens, abest a veteri Colo-
 phone duo ferme millia passuum. Quocirca Notium fuit Colo-
 phonis portus, et Colophon interior, non autem longe mari ab-
 fuit. Claros hodie Zille dicitur ad mare situm habens, et igitur
 περὶ αὐτῆς, ait Strabo. Colophona urbem Lyfimachus evertit,
 ut Ephesium augeret. Quidam Colophonii tunc temporis in No-
 tio habitaverunt, quibus Romani, Antiocho subactō, immuni-
 tatem dederunt. Hi tamen non ibi diu manserunt, quod Pli-
 nius non extare in suo sæculo innuit: Fuit et Notium oppi-
 dum. F.

26. εἰ δὲ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν] Ita loquitur, quasi ora-
 culi nomen tantum sua ætate superesset: quum tamen id tum
 quoque viguisse ex Cornelio Tacito constet, cuius hæc sunt, li-
 bro ii. c. 54. Annalium, de Germanico loquentis, relegit Asiam,
 adpellitque Colophona, ut Clarii Apollinis oraculo uteretur. Non
 fœmina illic, ut apud Delphos, sed certis e familiis, et ferme Mileto
 accitus sacerdos, numerum modo consultantium et nomina audit: tum
 in specum degressus, hausta fontis arcani aqua, ignarus plerumque
 literarum, et carminum, edit responsa versibus compositis super re-
 bus, quas quis mente concepit. Casaub.

Ibid.] Specus adhuc restat, sed aqua repletum. (Chandler's
 Travels, c. 31. p. 106.) F.

27. Δίγῃ δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχῃ] (Multa Servius
 Dan. pag. 34.) Hujus fabulæ, five historiæ, mentio apud Ly-
 cophronem, in Cassandra: vide ejus scholiasten ad hunc versum,
 426.

Τὸν μὲν, Μολοσσῶν, Κυπείας, Κόιντα κύκνον. Casaub.

Ibid. Ἀμφιλόχῃ] Ita omnino legendum esse, vel ex Homeri
 Od. o. ver. 248. sciri potuit, ne dicam de aliis. Itaque Antilo-
 chum illum sustuli, quem etiam epitomæ receperant: infra Am-
 philochus recte legitur. Fabula de Calchante et Mopso est
 etiam apud Tzetzen Lycophr. 980. Primum versum emenda-
 veris, si legas, ὅσων ὀλέων: reliquos epitomæ habent recte dis-
 tinctos. Xyland.

nere eo venisse: cumque apud Clarum in se meliorem vatem incidisset Mopsū Mantus filium, quæ Teiresiæ fuit filia, præ mœrore vita excessisse. Hesiodus fabulam sic refert: Mopso Calchantem hanc proposuisse,

*Dic mihi (nam nostram tenet admiratio mentem)
Quot numero grossos parva hæc habeat caprificus,*
respondisse autem Mopsū,

*Mille tibi decies numerus, mensura medimnus,
Unus adhuc superat, quem non comprehendere possis.*
Dixit, Calchantem subito mors occupat atra.

Pherecydes ait a Calchante porcam gravidam fuisse propositam, et de fetus numero quæstionem: Mopsū respondisse, tres catulos, et de his unam femellam: idque re comprobante, ægritudine animi extinctum fuisse Calchantem. Alii Calchantem de sue, de caprifico Mopsū quæsiuisse, et hunc verum respondisse, illum non; ideoque mœrore exanimatum periisse: quod oraculo fuerit prædictum. Oraculum id Sophocles in Repetitione Helenæ commemorat, in fatis Calchanti fuisse ut moreretur, ubi in se meliorem vatem incidisset: idem hanc concertationem et mortem Calchantis in Ciliciam transfert. Atque prisca quidem talia sunt. Quondam et nauticas copias memorabiles habuerunt, et equitatum, quo ita aliis præstabant, ut ubicunque bellum aliquod ambiguum esset, Colophonio equitatu superveniente id dirimeretur: unde etiam ortum ferunt adagium, Colophonem imposuit, quando res stabili fine aliqua absolvitur. Colophonii viri, quorum memoria vivit, fuerunt Mimnermus, tibicen juxta et elegiæ scriptor, Xenophanes physicus, qui fillos mordax poema scripsit. Pindarus etiam Polymnastum quendam refert musica arte clarum:

Commune dictum Polymnasti audivisti viri Colophonii.

Quidam Homerum quoque natum Colophone autumant. Ab Epheso Colophonem recta naviganti iter est septuaginta stadiorum: sinus intranti centum viginti. Post Colophonem mons Coracius sequitur, et parva insula Dianæ sacra, in quam transfrenare cervas ut pariant ibi aiunt. Deinde Lebedus, a Colophone distans stadia centum viginti. Ibi scenicorum artificum conventus et domicilium

δὸν περὶ δὲ δεῦρ' ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτῷ κρείττονι μάντει καὶ τὴν Κλέρον Μόφω τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίας θυγατρὸς, ἀφ' ὧν λυπῶν ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν ἔτω πως ἀποσκόλλει τ' ἂν μῦθον· ἀσπείνει

5 γὰρ π τοῖστο τῷ Μόφω τ' Κάλχαντι,
Θαῦμά μ' ἔχει καὶ θυμὸν, ἐρινεὸς ὅσους ὀλύνθους
Οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἑὼν, ἔπτοισ ἀν ἀριθμὸν,
τὸν δ' ἀποκρίνασθαι,

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἄταρ μέτρον γε μέδιμνος,
10 Εἷς δὲ ἀξιοσεύς, τ' ἐπελθέμεν ὅσον ἀν δύναιο.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδ' ὅσον μέτρον·
Καὶ τότε δὴ Κάλχαντ' ὕπνος θανάτιο κάλυψε.

Φερειώδης δὲ φησιν οὗ ἀσπείνειν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, καὶ ἐρωτῆσαι ὅσους ἔχει χοίρους· τὸν δ'

15 εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἓνα θῆλυ· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης. Οἱ δὲ τ' μὲν Κάλχαντα προβαλεῖν τιμὴν οὗ φασί· τὸν δὲ, ἐρινεόν· καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν τ' ἀληθές, τὸν δὲ μὴ ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης καὶ κατὰ τι λόγιον. Λέγει δ' αὐτῷ Σοφοκλῆς

20 ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσῃ, ὡς εἰμαρμένον εἶναι ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτῷ μάντει περιτύχῃ· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τιμὴν ἔριν, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. Τὰ μὲν παλαιὰ τοιαῦτα. Ἐκτίσαντο δὲ ποτε καὶ ναυτικῷ ἀξιόλογον δύναμιν Κολοφώνιοι

25 καὶ ἱππικῷ, ἐν ᾧ τοσούτον διέφερον τῷ ἄλλων, ὥσ' ὅπερ ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις ὁ ἱππικὸν τῷ Κολοφωνίων ὀπικρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ καὶ τιμὴν παρρησίαν ἐκδοθῆναι τ' ἡ λέγουσαν, τὸν Κολοφῶνα ἐπέδηκεν, ὅταν τέλος ὀπιτεθῇ

30 βέβαιον τῷ ἀνέγκματι. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο Κολοφώνιοι τῷ μνημονευομένῳ, Μίμνερμος, αὐλητὴς ἄμα καὶ ποιητὴς ἑλεγείας, καὶ Ξενοφάνης, ὁ φυσικός, ὁ τοὺς σίλλας ποιήσας ἀφ' ποιημάτων. Λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστον πνα τῷ περὶ τιμὴν μουσικῆν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἐγνώκας

Πολυμνάστου Κολοφώνιος ἀνδρὲς.

Καὶ Ὅμηρον δὲ πινες ἀντιθέθεν εἶνά φασιν. Εὐθυπλοῖα μὲν οὖν ἐδομήκοντα σταδίοι εἰσιν ἔξ Ἐφέσου ἐγκολπίζοντι δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι. Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρες Κορᾶκιον, καὶ νησίον ἱερὸν Ἀρτέμιδος, εἰς ὃ ἀσκητοὶ μέγας τὰς ἐλάφους πεπιτεύχουσιν. Εἶτα Ἀέβεδος διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων· ἐνταῦθα τῷ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ

² μᾶλλον Par. 4. ^b ὅσους ὀλύνθους Par. 1. ὅσους ὀλύνθους Par. 4. ^c ἀν εἰδύναο Par. 4. Med. 3. Bre. ^d ἡδετο Med. 3.
^e μέτρον Par. 4. Med. 3. ^f καὶ ἐρωτῆσαι defunt Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^g ποσὺ Med. 4. ex correct. ^h ἔχοι Par. 1. 4.
Med. 4. ⁱ τὴν ὅν προβαλεῖν Med. 3. 4. ^k τὸν ἐρινεὸν Med. 3. 4. ^l τὴν λέγεσθαι defunt Par. 1. Med. 4. ^m Vulgo,
ἑλεγείας. Marg. Caf. ⁿ ὁ τὰς &c, adusque ποιημάτων inclusive, defunt Med. 3. ^o σίλλας Par. 4. ^p πᾶν κοινὸν Par. 1. 4.
Med. 3. 4. ^q Λέβεδος Med. 3. ^r σταδίων deest Par. 4. Med. 3.

21. ἔπος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν] De hoc Sophoclis loco, vide infra plura, ubi de Cilicia agit. (p. 993. Edit. Amst.) Casaub.

38. Καὶ Ὅμηρον δὲ πινες ἐπιδέθεν—φασιν] Notum est carmen poetæ quidem, τρισμυγίς si vis; cæterum ingratisimi erga eum cui nihil non debebat,

hul non debebat,

Quæ Colophoniaco Scillæ dicuntur Homero. Idem.

44. τεχνιτῶν ἡ σύνοδος] De hoc sodalitiis et aliis ad Teios pertinentibus vide Chishull. Ant. Asiat. p. 95, &c. et Chandleri Inscript. F.

6. μεταξὺ

συνόδους, καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντος, ἐν ἣ πανήγυρις τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συνελευσίαν τῷ Διονύσῳ. Ἐν Τέῳ δὲ ὄκλου πλεονέχον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῷ Ἰώνων ἐμπροσθεν δὲ γαστρῶς, εἰς Ἐρεσον κατέρχον. Ἀττάλα δ' εἰς Μυόννησον αὐτὸς καταστήσαντος μεταξὺ Τέῳ καὶ Ἀέσβου, πρεσβεύοντα Ἰήσιοι, δέοντο Ῥωμαίων μὴ αὐτὴν ἔπι- τειχομενίσαι οἷσι τὴν Μυόννησον· οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Ἀέβδον, δεξαμένην τῷ Ἀέβδων ἀσμένως ἀφ' αὐτῶν κατέχουσιν αὐτὸς ὀλιγανδρίαν. ¹⁰ Καὶ Τέως δὲ Ἀέβδου ¹ διέχοντες ἑκατὸν εἰκοσι ² γαστρά. Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπίς· οἱ δ' Ἀρκόννητος καυκίων καὶ ἡ Μυόννητος δὲ ἐφ' ὕψους ³ χερρόνησιόζοντος κατοικεῖται. Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρόνησιν ἰδρύται, λιμένα ἔχουσα· ἐνθεν δ' ἐπὶ Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἐφ' ὃ Ἰήσιοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἀβδηρα ἀπέφυγον Θρακίαν πόλιν, ἐφ' ἣν φέροντες τὴν ¹⁵ τῷ Περσῶν ὕβριν· ἀφ' οὗ καὶ τῆς ἐρήμιας.

⁴ Ἀβδηρα καλὴ Ἰήνων Σποικία.

Πάλιν δ' ἐπανήλθον τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον. Εἰρήνη δὲ καὶ περὶ Ἀπελλίκωνος, ὅτι Ἰήσιος ἦν κακείνους· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἑκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἐπὶ καὶ ἄλλος λιμὴν ὁ πρεσβύτερος, ἀπὸ τριάκοντα γαστρῶν τῆς πόλεως, ⁵ Χερραῖδαι· εἴτα Χαλκιδεῖς, ὁ τῆς Χερρόνησου ἰσμός τῆς Ἰήνων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσμοῦ οἰκῶσιν ἔτι· ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσμῷ Ἰήσιοι καὶ Κλαζομενιοὶ· τὸ μὲν γὰρ νότιον τῷ ἰσμοῦ πλεονέχοντες ἔχουσιν Ἰήσιοι, τοὺς Χαλκιδεῖς· τὸ δὲ πρεσβύτερον Κλαζομενιοὶ, κατὰ συνάπασιν τῇ Ἐρυθρίᾳ. Κεῖται δ' ὑποκρημένος ὁ τόπος ὅτι τῇ ἀρχῇ τῷ ἰσμοῦ, ἐντὸς μὲν Σπυλαμεδάνων ¹⁰ Ἐρυθρίαν, ἐκτὸς δὲ τῷ Κλαζομενίων· ὑπέρκειται δὲ τῷ Κλαζομενίων Χαλκιδέων ἄλλος κατερωμένος Ἀλεξάνδρου τῷ Φιλίππῳ καὶ ἀγῶν ἀπὸ τῆς κοινῆς Ἰώνων Ἀλεξάνδρεια καλεῖται, συνελευόμενος ¹⁵ 35

est, qui in Ionia sunt ad Hellespontum usque, ibique solennis conventus, et annua certamina in honorem Bacchi agitantur. Teos proxima deinceps Ioniae urbs ante eorum fuerat sedes. Sed cum incidisset feditio, Ephesum confugerunt: cumque Atalus eos in Myonnesum traduxisset, quæ est inter Teon et Lebedum, missis legatis, Teii a Romanis petiverunt, ne contra se ii paterentur muniri Myonnesum: ita illi Lebedum commigraverunt, Lebediis ob hominum penuriam, qua tum premebantur, eos perlibenter recipientibus. Teos a Lebedo distat stadia centum viginti. In medio est insula Aspis, aliis Arconnesus dicta... tum Myonnesus in excelsio loco peninsulam referente habitatur. Teos quoque sita est in peninsula, et portum habet, patria Anacreontis lyrici poetæ, cujus ætate Teii, urbe relicta, Abderam migraverunt Thraciæ urbem, non tolerantes Persarum contumelias: unde et hoc dictum manavit,

Abdera pulchra Teiorum colonia.

Inferioribus tamen temporibus quidam in patriam redierunt. De Apellicone Teio dictum est supra. Teius fuit etiam Hecataeus historiæ scriptor. Est et alius portus septentrioni obversus, Cherræidæ: deinde Chalcidenses, peninsulæ isthmus Teiorum et Erythræorum. Hi intra isthmum habitant: in ipso autem isthmo Teii et Clazomenii: nam austrinum ²⁰ 25
latus isthmi et Chalcidenses occupaverunt Teii, septentrionale Clazomenii, qua Erythræos attingunt. Locus est nonnihil præceps sub initium isthmi, intus Erythræum agrum, extra Clazomenium habens. Supra Clazomenios Chalcidenses jacet lucus Alexandro, Philippi filio, consecratus: et certamen communitati Ionum indicitur, ibique ³⁰ 35
peragitur, quæ Alexandria nominantur. Transi-

¹ Ἀέβδου Par. 4. Med. 4. Ἀέβδου Med. 3.

² Τέως Med. 3.

³ Ἀέσβου Par. 1. Ἀέβδου Med. 3. et sic ferme semper.

⁴ ἡ Par. 1.

⁵ τῆς Ἀέβδου Med. 3. τῆς Ἀέβδου Med. 4.

⁶ κατέχει Par. 4. in marg. autem διέχει.

⁷ γαστρά Par. 1. γαστρά

deest Par. 4.

⁸ Ἀρκόννητον καλεῖται καὶ ἡ &c. Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre.

⁹ χερρόνησιόζοντος Par. 1. 4. Med. 3. 4.

¹⁰ τῶν deest

Med. 3. 4.

¹¹ MSS. Ἀπελλίκωντος. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Ἀπελλίκωντος Par. 4.

¹² Τερραῖδαι Par. 1. 4. Med. 4.

Τερραῖδαι Med. 3.

¹³ Κλαζομενίων deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre.

6. μεταξὺ Τέῳ καὶ Ἀέσβου. Inter Teon et Lebedum] Et ex sequentibus, et ejus litoris notitia ducta ratione, et ex Hecataeo apud Stephanum in Μυόννητος, patet legendum esse, μεταξὺ Τέῳ καὶ Ἀέβδου. Palmer.

8. οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Ἀέβδον] Manuscripti et hic Ἀέσβου, et mox Ἀέβδων, pro Ἀέβδων, habent: quod nec prior interpret est fecutus. Casaub.

Ibid.] Lebedus, oppidum fere desertum sub Augusto. Horat. Ep. l. i. ep. 11.

Lebedus—Gabiis desertior atque

Fidenis vicus

Hodie vere desertum est litus; quædam autem vetustatis signa restant. (Chandler's Trav. p. 103.) F.

11. Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπίς] Meminit Plinius, lib. v. cap. 31. Casaub.

Ibid.] Insula hæc esse eadem videtur, quæ Carabash, i. e. fascia nigra. F.

12. οἱ δὲ Ἀρκόννητος καυκίων] Monstrum lectionis sic recte optime emendaveris, οἱ δὲ Ἀρκόννητον καλεῖται: et ita legit, opinor, interpret. Casaub.

Ibid. Ἀρκόννητος] Arconnesus: sic emendavi e Stephano. Pro Καυκίων asteriscum posui, quia non video quid sit. Xyland.

Ibid. καὶ ἡ Μυόννητος δὲ ἐφ' ὕψους χερρόνησιόζοντος κατοικεῖται] Ascribam elegantem hujus loci descriptionem ex Livii lib. xxxvii. c. 27. Myonnesus promontorium inter Teium Samumque est: ipse collis est in modum metæ in acutum cacumen a fundo satis lato fastigiatus: a continenti arctæ semitæ aditum habet: a mari exesse fluctibus rupes claudunt: ita ut quibusdam locis superpendentia saxa plus in altum, quam quæ in statione sunt naves, prominent. Casaub.

14. Καὶ ἡ Τέως δὲ] Teos urbs hodie Bodrun dicitur; portus fere oblimatur. (Chandler's Trav. p. 97.) Templum hic Bacchi clarissimum fuit. (Vide Ionian Antiq. Pocock, t. ii. p. 43.) Tabula Theodosiana hunc distantiarum ordinem habet. Smyrna xii. Teos xx. Lebedos xv. Colophon xx. Ephesus.—Seyri-hissar oppidum est vicinum. F.

24. Τερραῖδαι] Lego, Τερραῖδαι. Hic portus fuit Geræsticus Livii, ni fallor, qui ab oppido Geris nomen duxit. Idem.

Ibid. εἴτα Χαλκιδεῖς] Chalcidenses ex Eubœa colonias hic misisse videntur. (Chandler) Idem.

tus isthmi ab Alexandrio et Chalcidensibus usque ad præcipitium illud, quinquaginta sunt stadia: circumnavigatio mille eoque amplius. In media fere hac sunt Erythræ, urbs Ionica, portum habens, et quatuor insulas ante eum, quæ Hippi (*id est, equi*) vocantur. Antequam Erythras veniatur, primum Eræ sunt Teium oppidum, deinde Corycus mons sublimis, et sub eo portus Casystes, aliisque Erythræ, ac deinceps complures. Alii totum Coryci litus aiunt infessum fuisse a prædonibus, qui Corycæi dicerentur, ac novum navigantibus insidiandi modum invenissent: nam in portibus eos dispersos appellentibus eo mercatoribus se applicuisse, et auscultasse clanculum quid ii veherent, ac quo navigarent: deinde in unum coivisse, ac navigantes adortos, prædam abstulisse. Hinc receptum, ut curiosus quisque, et qui sibi studio duceret secreta clamque dicta inaudire, Corycæus appellaretur: et in proverbio dicamus,

Nimirum et hocce Corycæus inaudit,

cum quis arcanum se aliquid agere aut dicere opinans non fallit eos, qui ad se nihil pertinentia explorare student. Corycum Halonnesus sequitur, parva insula: deinde Argennum est promontorium Erythrææ, accedens maxime ad Chiorum Posidium et fretum cum eo conficiens sexaginta circiter stadiorum. Inter Erythras, et præcipitem quem dixi

ἐν αὐτῇ. Ἡ δ' ὑπερβάσις τῆς ἰσθμῦ, τὸ ὑπὸ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Χαλκιδέᾳ μέχρι τῆς ὑποκρήμνης πεντήκοντά εἰσι σταδίοι· ὁ δὲ περὶ πλεῖους ἢ χίλιοι. Κατὰ μέσον δὲ πόντον τὸν περὶ πλοῦν αἱ Ἐρυθραὶ, πόλις Ἰωνικὴ, λιμένα ἔχουσα, καὶ νησιδάς περιεχόμενας τέτταρας Ἰπποῦς καλούμενας. Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ ταῖς Ἐρυθραῖς, πρῶτον μὲν Ἐρεῖα πολίχνην, εἴτα Τήιον, εἴτα Κώρυκος, ὅρος ὑψηλόν, καὶ λιμὴν ὑπὸ αὐτῇ Κασύτης, καὶ ἄλλος Ἐρυθραῖ λιμὴν καλούμενος, καὶ ἐφεξῆς πλείους. Ἐπεὶ δὲ φασὶ τὸν περὶ πλεῖον τῶν Κωρύκου πόντον ἡγήματα ὑπερβαίνειν τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, ἑυεχόμενων τρέπον καὶ τὴν ἐπιβουλῆς τῇ πλοῖζομένων· κατεσπασμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι, τοῖς κατὰ τὴν ἐμπόρῳ πλοῖον πλοῖον, καὶ ὠτακουστὴν τὴν φέρειεν, καὶ τοῦ πλείονος εἴτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιπλεῖσαι καὶ καταρπάξαι ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τὴν ἑσθῆρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ ἀφαιερόμενον, Κωρυκαῖον καλούμενον καὶ ἐν περιμίᾳ φασὶν,

Τῶ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκεράζετο, ὅταν δοκῇ τις περὶ τῆς ἀπορρήτων ἢ λαλεῖν, μὴ λαλῆναι δὲ ἀφ' οὗ τῆς κατασκοπούμενης, καὶ φιλοπύσουσας τὰ μὴ προσήκοντα. Μετὰ δὲ Κώρυκον Ἀλόννησος νησίον· εἴτα τὸ Ἀργεννον, ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας, πλησιάζουσα μάλιστα τῷ Χίῳ Ποσειδῶνιοῦ πορθμῶν ὅσον ἐξήκοντα σταδίων. Μετὰ δὲ τῇ

^a τὸ δεῖσθαι Med. 4. τοῦ Bre. ^b ἀπὸ τοῦ Med. 3. 4. Bre. ^c Ita habent MSS. et prior interpretes: et mox εἴτα, vulgo ἐπὶ Τήιον. Marg. Cas. Tέτταραι Par. 1. Med. 4. Ἐρεῖα Par. 4. Med. 3. ἐπὶ Τήιον Par. 4. Med. 3. ^d Ἐρυθραῖ Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^e Vulgo, ἑτεροὶ φασὶ δὲ, et ita Xylander minus recte. Marg. Cas. πλείους ἑτεροὶ φασὶ δὲ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^f Scripti, ληστήρων. Marg. Cas. ληστήρων Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^g τῷ Med. 3. ^h εὐεχόμενον Par. 4. εὐεχόμενον Med. 3. ⁱ κείνον Par. 4. ^k κατεσπασμένους Par. 1. 4. ^l Scripti, ἐν ἀπορρήτοις. Marg. Cas. ἐναπορρήτων Par. 4. ^m δὲ δεῖσθαι Med. 3. 4.

4. αἱ Ἐρυθραὶ] Hæc urbs in protensa rupe situm habuit. (Chandler's Travels, p. 92, 93.) Hodie Eretri. (D'Anv.) Bayeri inter opuscula Erythraeorum nummi decem illustantur, quibus urbis historiam adjecit. (p. 34—54.) F.

6. Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθράς, πρῶτον μὲν Ἐρεῖα πολίχνην, εἴτα Τήιον. Antequam Erythras veniatur, primum Eræ sunt Teium oppidum] Xylander, cum vulgatis codicibus, legit, πρῶτον μὲν Ἐρεῖα πολίχνην ἐπὶ Τήιον. Mutavit eam lectionem Casaubonus ex manuscriptis codicibus, quod non debebat: melior enim vulgata lectio, quam sequutus est Xylander, et sine mendii suspitione. Primum enim, quod ad Τήιον, quare rursus posuisset Teium Strabo, de qua supra multis tractaverat? Deinde Τήιον non fuit nomen urbis, sed Τέως, cuius incolæ Τήιοι. Quod autem ad vocem Ἐρεῖα, nullibi invenitur nomen illud, præterquam in codicibus, quos vidit Casaubonus, unde Dominicus Niger somniavit urbem Gerræ. At, ut probetur legendum γ' Ἐρεῖα, sufficit locus Thucydidis, lib. viii. c. 20. καὶ Διομήδων, ἀπελθόντος αὐτοῦ, οὐ πολλὸν ὕστερον δέκα ναυσὶν Ἀθηναίων ἀφικόμενος, ἐσπείσατο Τηίοις, ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς καὶ παραπλεύσας ἐπὶ Ἐρεῖα, καὶ προσβαλὼν, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν. i. e. Et Diomedon, cum ille (Tissaphernes scilicet) abiisset, non multo post cum decem navibus Atheniensium adveniens fœdus facit cum Teiis, ut ab iis reciperetur: et ultra navigans ad Eras, et impressionem faciens, cum eas non caperet, abiit. Ad hæc verbum non addam. Palmer.

Ibid.] Præter hunc locum Thucydidis a Palmerio citatum, alibi Eras memorat idem author, et urbem a Teo diversam esse indicat. Χίῳ—Δέσσειον ἀπέστειλαν καὶ αὐτὸς Ἐρας. (l. viii. c. 19.) Eundem tamen esse, quem Geræsticum portum Livius appellat, ab tergo urbis (scilicet Tei) puto, (l. xxxvii. c. 27.) et nomen ante Livii ætatem mutatum in Ἐρεῖα suspicor. Chandlerus ad Segigeck collocat, m. p. 3½ a vestigiis antiquæ Tei distantem. (Travels, c. 26. p. 96.) Quocirca non tantum distabat, quin esset Teiorum portus, neque tantulum ut non seorsim a Teo de-

fectum faceret. Chandlerus etiam lectionem Strabonis non mutandam judicat. F.

7. Ἐρεῖα πολίχνη] Casauboni editio hic pravata est: lege, ex Aldina et Xylandri, Ἐρεῖα. Chr. Cellarius, Geograph. Antiq. lib. iii. cap. 3. Anon.

Ibid. Ἐρεῖα] Eræ: interpretes habet Gerras, nescio unde. Et si Ἐρεῖα etiam mihi sunt suspectæ. Xyland.

8. εἴτα Κώρυκος, ὅρος ὑψηλόν] Corycus apicem habet geminum, cui vulgo duo fratres nomen. (Chisbull, p. 2.) Portus Casystes est hodie Gesmè. (Pocock, t. ii. p. ii. p. 41. F.)

Ibid. καὶ λιμὴν ὑπὸ αὐτῇ Κασύτης, καὶ ἄλλος Ἐρυθραῖ λιμὴν καλούμενος. Et sub eo portus Casystes, aliisque Erythrae] Non possum fedare pruritus aliquid mutandi in hoc loco. Nam pro Ἐρυθραῖ λιμὴν non dubito Strabonem scripsisse Ἐρυθραίων λιμὴν, aliter non fuisset opus repetere vocem λιμὴν, sed dixisset, λιμὴν ἐπ' αὐτῇ Κασύτης, καὶ ἄλλος Ἐρυθραῖ καλούμενος. Sed repetit vocem λιμὴν, eo quod nomen loci erat Ἐρυθραίων λιμὴν. Sic plures loci eodem modo vocabantur, ut Ἀθηναίων λιμὴν, de quo Plinius et Ptolemæus in Peloponneso lib. iii. Sic Ἀχαιῶν λιμὴν in Troade; et alius ejus nominis in Æolide, tertius in Messenia. Sic Ἐφεσίων λιμὴν in Bosphoro, de quo Petrus Gillius ex Stephano Byzantino. Longum foret omnes enumerare. Tum manifesto Ἐρυθράς non convenit in quarto casu, et ideo mutanda est. Palmer.

22. περὶ πλεῖον δὲ ἀπορρήτων ἢ λαλεῖν] Scripti quidam, λαλεῖν, pro λαλεῖν: quam lectionem ita ferri posse puto ut vulgatam malim. Casaub.

24. Ἀλόννησος νησίον] Chartæ recentes insulam in hisce partibus haud notant. F.

27. ἐξήκοντα σταδίων] Hæc distantia hodie stadia fere centum æquat. Idem.

Ibid. Μετὰ δὲ τῇ Ἐρυθρῶν καὶ τῇ ὑποκρήμνῃ] An postrema vox loci alicujus nomen est? Suadere id phrasin ipsa videtur, et similis paulo ante locus, ἀπὸ Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν Χαλκιδέων μέχρι τοῦ ὑποκρήμνου, et alibi. Casaub.

Ἐρυθρῶν καὶ τῷ ὑποκρήνου Μίμας ἐστίν, ὅρος ὑψηλόν, εὐθρον, πολὺ δένδρον· εἴτα κόρυς^a Κυβελλία, καὶ ἄκρα Μελαινα καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιοι. Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν Σιβυλλὰ ὄσιν ἐνθους καὶ μαντικὴ γυνὴ τῷ ἀρχαίων πρὸς κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλῃ ἰὼ τὸν αὐτὸν τόπον μαντικῇ, καλουμένη Ἀθλιάς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ κατ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης^b Ἡροφίλιος ἱατρός, συχολαγῆς Ἀπολλωνίου τῷ Μυός. Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περὶ πλοῦν ἐπὶ σταδίων ἑνακοσίων^c ὡς γὰρ φερομένη^d πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον, καὶ ναύσταθμον ναυσὶν ὀγδοήκοντα· ἐν δὲ τῷ περὶ πλοῦ^e δεξιὰν τιμὴν ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως, ὡς φησὶ μὲν ἐπὶ τὸ Ποσειδών, εἴτα Φάναι λιμὴν βαρὺς, καὶ νεὸς Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλσος φωνίμων· εἴτα^f Νόπον, ὕψους ἀγχιάλος^g [εἴτα Λαίους, καὶ οὗτος ὕψους ἀγχιάλος^h] ὅθεν εἰς τιμὴν πόλιν ἐξήκοντα σταδίων ἰσμός· περὶ πλοῦς δὲ τετρακοσίων ἐξήκοντα ὃν ἐπὶ ἡλτορμῇ. Εἴτα Μελαινα ἄκρα, κατ' ἰὼ τὰ Φύρα νῆσος ἀπὸ πενήκοντα σταδίων τ' ἄκρας, ὑψηλὴ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετραράκοντα σταδίοι. Εἴθ' ἡ Ἀρισσία χώρα, τραχεῖα, καὶ ἀλίμενος, σταδίων ὅσον τετρακοσίων, οἶνον ἀριστον φέροντα τῷ Ἑλληνικῷ· εἴτα τὸ Πελιναιὸν ὄρος, ὑψηλότατον τῷ ἐν τῇ νήσῳ· ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. Ἄνδρες δὲ Χίοι γέγονασιν ἐλλόγμοι, Ἴων τε ὁ τραχὺς, καὶ Θεόπρεπος ὁ συγγραφεὺς, καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής· οὗτοι δὲ καὶ ἀντεπολιτεύσαντο Ἀλλήλοισι. Ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Ὀμήρου Χίοιⁱ μαρτύριον^j μὲν τὰς Ὀμηρίδας καλεμένους, ἀπὸ δὲ τῶν ἐκείνων γένους

locum, Mimas est mons excelsus, feris abundans et arboribus: inde pagus Cybellia, et promontorium Melæna, (*nigrum*) ubi molares lapides excinduntur. Erythris nata fuit priscis temporibus Sibylla, mulier fatidica et divino furore incitata. Alexandri etiam tempore alia fuit ibidem orta, et itidem vates: nostro tempore Heraclides Herophileus medicus, scholæ focius Apollonio, qui Mys (id est, Myus) cognominabatur. Chii ambitus, si quis litus legat, stadiorum est nongentorum: urbem habet bono portu instructam, et stationem navium octoginta capacem. Si ab urbe insulam circumvehare, eam ad dextram habens, primo est Posidium: deinde Phanæ portus profundus, et templum Apollinis, ac palmarum lucus: deinde Notium, litus stationi aptum:.... hinc ad urbem isthmus est sexaginta stadiorum, circumnavigatio (quam diximus) trecentorum. Post Melæna promontorium, juxta quod Pfyra, insula sublimis, stadia distans quinquaginta, urbem ejusdem nominis habens, ambitum stadiorum quadraginta. Deinde Ariusius ager, asper, et importuosus, stadiorum fere trecentorum, vinum ferens omnium Græcanicorum optimum. Tum Pelinæus mons omnium ejus insulæ altissimus. Habet hæc insula etiam secturam marmoris. Viri illustres Chii fuerunt Ion tragœdiæ, Theopompus historiæ scriptor, et Theocritus sophista: hi quidem etiam de republica gerenda concertaverunt. Homerum quoque Chii sibi vindicant argumento Homeridarum, qui e stirpe Homeri sunt:

^a Κυβελλία Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^b Ἡρόφιλος Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^c Scripti, δεξιὰ. Marg. Cas. sic Par. 1. ^d Νόπος Med. 4. ^e Χίος Ὀμήρου Med. 3. ^f μαρτύριον ποιούμενοι τὸ τὰς Ὀμηρίδας καλεμένους ἀπὸ τῶν &c. Par. 4. ^g Aldi cod. μετὰ. Scripti, κατὰ: locus est suspectus. Marg. Cas. μετὰ τὰς Bre. ^h δὲ δεστ Par. 1. Med. 3. 4.

3. ἄκρα Μελαινα] Nunc a Turcis Kara-bouroun dicitur, quod nomen ejusdem significationis est. Corrupte Calaberno. (D'Anv.) F.

9. Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περὶ πλοῦν ἐπὶ σταδίων ἑνακοσίων] Quæ sunt mill. pass. centum et tria, ferè. At Plinius habere ait circuitus cxxv. m. pass. si locus mendo vacat. Casaub.

Ibid.] Non mendum in Plinio suspicor: Strabo mensuram non κατὰ κύκλου sed παρὰ γῆν intelligit. Plinius forsan per litora et sinus circuit insulam. Hodierni incolæ m. p. 120 esse dicunt. (Tournef.) Nunc Scio dicitur. F.

10. πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον] Portus haud bonus est natura, fauces enim periculosa, ob rupes vix aqua tectas. Genuenses, qui diu hanc insulam possederunt, mole projecta tutiorem reddiderunt. Situs urbis in media insula. Ubbo Emmius compendium hist. Chii insulæ dedit. (De Græc. Vet. 1. viii.) Idem.

13. τὸ Ποσειδών] Hodie Cabo Mastico, vel Catomeria. Idem.

Ibid. εἴτα Φάναι λιμὴν] Apud Ptolemæum in descriptione Chii est Phanæa promontorium. Stephanus quoque promontorium esse vult, et nominis rationem explicat. Φάναι, ἀκρωτήριον τῆς Χίος, ἀπὸ τῆς ἐκείθεν ἀναφανήναι τῇ Ἀθηναίων τὴν Ἀθῆναι. Fortasse scripserat Strabo, Φάναι καὶ λιμὴν. Nihil affirmo. Casaub.

Ibid.] Virgilius ad hunc locum alludit. (Georg. lib. ii. ver. 98.)

Tmolus et affurgit quibus et rex ipse Phanæus.

Ad quem Servius, Phanæus mons est in promontorio Chii. Hic mons, ut videtur, in mare protensus, portum ejusdem nominis effecit. Apollinis cultum a Sphynge in nummis expresse Chii denotarunt. Pocockius vestigia templi Apollinis describit. (t. ii. p. ii. p. 7.) Nomen hodiernum est Fana. F.

15. εἴτα Λαίους, καὶ ὅτος ὕψους ἀγχιάλος] Adjecimus hæc e libris scriptis: vox tamen Λαίους est suspecta. Prior interpretes sic transtulit: Postea Leus, et hoc littus stationes habet. Casaub.

18. Φύρα νῆσος] Hodie Pséra dicitur. (D'Anv.) F.

19. ἀπὸ πενήκοντα σταδίων] Prior interpretes legit in suis ἐξήκοντα. Casaub.

21. Εἴθ' ἡ Ἀρισσία χώρα] Ita legendum esse et Plinius et Plutarchus confirmant, ac reliqui, qui Ariusii vini meminere. At Stephanus scribit, Ἀρυσσία, χωρίον τῷ Φύρων, καὶ Χίος, τραχεῖα, καὶ ἀλίμενος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἶνον ἀριστον ἔχουσα, καλεμένη Ἀρυσσία, καὶ μέμνηται Στράβων τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ τοῖς ἐνοικούντας τοῖσδε κλητέον, κατὰ συγκοπήν τῆς σι· ἢ γὰρ Ἀρυσσινός, ἢ Ἀρυσσινός. Hæc Stephanus, quem constat in hoc Strabonis loco legisse Ἀρυσσία, et τριάκοντα, pro τετρακοσίων. Incidit nimirum Stephanus in depravatos codices: cujus exemplo moneri possumus non hodie atque hæc cœpisse depravari præstantissimi hujus auctoris scripta. Vibius Sequester hujus loci meminit in libello de montibus, Aruis in insula Chio, unde vinum Aruifium. Idem.

Ibid.] Arvisiam regionem propter vinum æque laudat Virgilius,

Vina novum fundunt calathis Arvisia nestar.

Hæc regio ad locum Volisso dictum incipit. (Pocock, t. ii. p. ii. p. 8.) F.

22. οἶνον ἀριστον φέροντα τῷ Ἑλληνικῷ] Vide Plinium, lib. xiv. c. 7. et Athenæum, lib. i. cap. 20. Plutarchus, τίς ἂν ἐν τῷ χωρίῳ βέλονται μάλλον Λαῖδαι συγγενέσθαι, καὶ πίνειν οἶνον Ἀρυσσινόν, ἢ κτείναν Ἀρχίαν ἐλευθερώσαι τὰς Ἀθῆνας; Casaub.

23. εἴτα τὸ Πελιναιὸν ὄρος] Nunc Spartēntas dicitur, vulgo Spartonda. (Tournef.) Chium marmor versicoloribus maculis distinctum descripsit Plinius, lib. xxxvi. c. 6. F.

27. Ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Ὀμήρου Χίοι μαρτύριον μὲν τὰς Ὀμηρίδας καλεμένους] Sic legendus ille locus, καὶ τὰς Ὀμηρίδας, qui vulgo suspectus est viris doctis, nec satis sanus. Libri habent, μαρτύριον κατὰ τὰς Ὀμηρίδας, unde nos fecimus, καὶ τὰς Ὀμηρίδας. Inter alia testimonia et argumenta, quibus vincebant Homerum oriundum fuisse Chio, etiam τὰς Ὀμηρίδας prætendebant, quæ familia fuit in Chio, Homerum ut nominis, ita originis auctorem asserens. Salmas. Ex. Plin. Ed. Ultr. p. 607.

1. Πινδαρος

Sutilium cantores carminum.

Ἐκέντητο δὲ καὶ ναυτικὸν ποτε Χίῳι·^α ἀνδήπνοντο
 5 δὲ τῆς καὶ θάλατταν ἀρχῆς, καὶ ἐλδοθερίας. Ἐκ Χίῳ
 δ' ἐς Λέσβον^β νότῳ πετσακόσιοι παρὰ τὰς δὲ
 τῷ ἀποκρήμνεν Χύτρίον ἐπὶ τόπος, ἐν ᾧ παρῆεν
 ἴδρυντο Κλαζορμυαί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις νησία ἔχουσα
 10 παρκεῖμενρα ὀκτὼ κωροῦμενρα. Κλαζορμυῖος δ' ἔην
 ἀνὴρ ὅπριανός Ἀναξαγόρας, ὁ φυσικός, Ἀναξιμένης
 ὁμιλητής τῷ Μιλησίῃ·^γ δῆκουσε δὲ τούτου Ἀρχέλαος
 ὁ φυσικός, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. Εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλ-
 λωνος καὶ θερμαὶ ὕδατα· καὶ ὁ Σμυρναῖον κόλπος, καὶ
 ἡ πόλις. Ἐξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ
 15 Σμύρνα, ἀπὸ εἴκοσι σταδίων ἔν νῦν. Λυδῶν δὲ κατα-
 σπασάντων τὴν Σμύρναν, παρὶ πετσακίσις ἔτη διε-
 τέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα ἀνήγαγεν αὐτῷ Ἀν-
 τίφρονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος· καὶ νῦν ἐπὶ καλλίστη
 20 πασῶν, μέγας μὲν πὶ ἔχουσα ἐπ' ὄρει πετειχομέ-
 νον, τὸ δὲ πλέον^δ ἐν πεδίῳ παρὸς τῷ λιμένι, καὶ
 παρὸς τῷ Μητρώῳ, καὶ παρὸς τῷ γυμνασίῳ. Ἐπὶ δ'
 ἡ ῥυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐθείῳ εἰς δυνάμιν καὶ
 αἰὶ ὁδοὶ λιθόστρωτοι, σοὶ τε μεγάλας τετράγωνοι, ὀπί-
 πεδοὶ τε, καὶ ὑπαρῶσι· ἐπὶ δὲ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ
 5 τὸ^ε Ὀμήρειον, σοὶ τετράγωνος, ἔχουσα νεῶν Ὀμήρου
 καὶ ξόανον·^ς ἀντιποιῶνται γὰρ καὶ οὗτοι ἀγαφρόν-
 τως τῷ ποιητῇ· καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι χαλκοῦν παρ'
 αὐτοῖς Ὀμήρειον λέγεται. Ῥεῖ δὲ πλησίον τῷ τεί-
 χους ὁ Μέλης ποταμός. Ἐπὶ δὲ παρὸς τῇ ἄλλῃ κα-

^g τῶν πικρῶν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre.

^κ μεταποιῶνται Med. 3. Bre.

13. *ἡ πόλις*] Smyrna hodierna, urbs ditissima ob commerci-

23. σοὶ τε μεγάλα τετράγωνοι, ἐπίπεδοί τε, καὶ ὑπερῶοι. Porticus
magnæ, et quadratæ, in planis et in cæcis locis] Ita interpretatur
 Xylander, infeliciter: non est ea Strabonis sententia. Ver-
 tendum erat, *cum inferius in solo, tum superius in tabulato ædifi-*
cata. Palmer.

τασκευῇ δὲ πόλεως καὶ λιμὲν κλειστός. Ἐν δ' ἐλάτ-
 τωμα ἢ ἀρχιτεκτόνων ἢ μηχανῶν, ὅτι τὰς ὁδοὺς ἄφρων-
 νύτις, ἢ ὑπορύσσει οὐκ ἔδωκεν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπιπο-
 λάζει τὰ σπύδαλα, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὁμοῖς ἐπα-
 ριζομένοις τῶν ὁδοποιῶν. Ἐνταῦθα Δολοβέλλας 5
 Τρεβόνιον ἐκπολιορκήσας ἀνείλεν, ἕνα τῶν δολοφονη-
 σάντων Κάσαρεα τὸν θεόν, καὶ τῆς πόλεως παρέλυσεν
 πολλὰ μέρη. Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεύκαι πολίχ-
 νιον, ὃ ἀπέστησεν Ἀριστόνικος μετὰ τῷ Ἀθάλα τῷ
 Φιλομήτορι τελευτῶν, δοκῶν τῷ γένει εἶναι τῷ τῶν 10
 βασιλέων, καὶ ἀγνωσθῆναι εἰς αὐτὸν ποιῆσθαι τῷ
 ἀρχίῳ· ἐνταῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν ἡγήτης ναυμαχία
 πρὸς τῷ Κυμῶνι ὑπὸ Ἐφεσίων· εἰς δὲ τῷ μεσο-
 γάμῳ ἰών, ἡττήσθη ἀπὸ τῶν πλῆθος ἑσπέρων καὶ
 δούλων ἀνθρώπων ἐπὶ ἐλευθερίᾳ κατακεκλημμένων, οὓς 15
 Ἡλιοπολίτας ἐκάλεσε· ὧν μὲν οὖν παρῆσαν πε-
 σαν εἰς Θυάτειρα, εἰς ἑξῆς Ἀπολλωνιάδα ἔρχοντο, εἰς ἄλ-
 λων ἐφίετο φρουρίων. Οὐ πολὺ δὲ διεγένετο χρόνος,
 ἀλλ' εὐθὺς αἱ πόλεις ἐπεμύσαν πλῆθος, καὶ Νικο-
 μήτης ὁ Βιθυνὸς ἐπεκράτησεν, καὶ οἱ τῶν Καππαδόκεων 20
 βασιλεῖς. Ἐπειτα ὡρεσθεῖς Ῥωμαίων πέντε ἦγον, καὶ
 μετὰ ταῦτα στρατεία καὶ ὑπάτος Πόπλιος Κράσος·
 καὶ μετὰ ταῦτα Μάρκος Περπέρνας, ὃς κατέλυσε
 τὸν πόλεμον, ἡγήσας λαβὼν τὸν Ἀριστόνικον, καὶ
 ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην· ἐκείνος μὲν οὖν ἐν τῷ δεσ- 25
 μοτηρίῳ κατέπεσε τὸν βίον, Περπέρναν δὲ νόσος διέφ-
 θερε· Κράσος δὲ πρὸς Λεύκας ἐπιτεμένων πινῶν
 ἐπέσεν ἐν μάχῃ. Μάρκος δὲ Ἀκύλλιος ἐπελθὼν
 ὑπάτος μετὰ δέκα ὡρεσθεῶν, διέταξε τῷ ἐπαρχίᾳ
 εἰς τὸ νῦν ἐπὶ συμμένον τῆς πολιτείας σχῆμα. Μετὰ 30
 δὲ Λεύκας ἡ Φωκία ἐν κόλπῳ πρὸς τῇ αὐτῆς εἰρή-
 καμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ. Εἰς οἱ ὅροι τῶν
 Ἰωνῶν καὶ τῶν Αἰολέων· εἰρήνη δὲ καὶ περὶ τούτων.
 Ἐν δὲ τῇ μεσογάμῳ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας, λοιπὰ ἐστὶ
 τὰ περὶ τῶν ὁδῶν τῶν ἑξ' Ἐφέου, μέχρι Ἀντιόχει- 35
 ας, καὶ τῶν Μαγνήδων. Ἐστὶ δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα
 Λυδίας καὶ Καρσίης ἐπίμικτα, καὶ τοῖς Ἕλλησι. Πρώτη
 δ' ἐστὶν ἡ Ἐφέου Μαγνησία, πόλις Αἰολίς, λεγο-
 μένη δὲ ἐπὶ Μαγνήδων· πλησίον γὰρ αὐτῇ ἴδρυται·
 πολὺ δὲ πλησιότερον ὁ Ληθαῖος ἐμβάλλον εἰς τὸν 40

ter reliquum urbis apparatus portus etiam est, qui
 claudi potest. Unum hoc non leve est architecto-
 rum peccatum, quod cum vias sternerent, non fe-
 cere cloacas: quo factum ut stercorea superfluerent,
 maxime imbris decidentibus repositoriis ea di-
 mittentibus. Ibi Dolabella Trebonium obsidione
 captum interfecit, unum de percussoribus divi Cæ-
 saris, multasque urbis partes dejecit. Post Smyr-
 nam sunt Leucæ oppidulum, quod ad defectionem
 pertraxit Aristonicus post Attali Philometoris mor-
 tem, regia se stirpe natum autumans, et sibi reg-
 num vindicare studens. Inde autem est ejectus,
 cum eum Ephesii apud Cumam navali pugna vi-
 cissent. Profectus autem in mediterranea, celeriter
 multitudinem pauperum et servorum ad liberta-
 tem evocatorum coegit, quos Heliopolitas appel-
 lavit: ac primum Thyatira invasit, deinde Apol-
 loniadem occupavit, post alia adortus est castella.
 Non duravit autem diu, sed statim contra eum
 urbes copias miserunt, et Nicomedes Bithynus, ac
 Cappadocum reges contra eum auxilia tulerunt.
 Quinque deinde Romani venerunt legati, et post hos
 exercitus cum P. Crasso consule: et post hunc M.
 Perperna, qui et bellum confecit, capto et Romam
 misso Aristonico. Hic quidem in carcere mortuus
 est: Perperna morbo extinctus. Crassus juxta
 Leucas insidiis quorundam exceptus, in pugna ce-
 cidit. Supervenit M. Aquillius, consul, cum de-
 cem legatis, et provinciam in hanc quæ nunc ex-
 stat formam redegit. Post Leucas Phocæa est in
 sinu: de qua diximus in descriptione Massiliæ.
 Sequuntur confinia Ionix et Æolidis: ea quoque
 explicata. Jam in mediterraneis Ionix maritimæ
 restant quæ in via sunt ab Epheso Antiochiam
 usque et Mæandrum. Hanc quoque regionem
 Lydi, Cares, et Græci permixtîm habent. Prima
 ab Epheso est Magnesia, Æolica urbs, quæ ad
 Mæandrum cognomento dicitur: vicina est enim
 Mæandro: sed vicinior urbi Lethæus fluvius, qui
 a Pactya Ephesiorum monte ortus in Mæandrum
 influit. Alius est Lethæus amnis apud Gortynem,

^a Veteres libri, γορυνόντες. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. γορυνόντες Med. 3. 4.

^b ὑπορύσσει Med. 3. 4.

^c τὸν δεσ Med. 4.

^d ἀνών Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^e ἀπὸ τῶν τε ἀνθρώπων καὶ δούλων Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^f Scripti, Ἀπολλωνιάδα. Marg. Cas. sic Par.

^g Κράσος Med. 3. et sic infra.

^h Περπέρνας Med. 4. ex correct. et sic infra.

ⁱ Φωκία Med. 3. 4. Bre.

^k Vulgo, Μάνιος δέ. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre.

^l Φωκία Par. 1. 4. Med. 3. 4.

4. ἐν τοῖς ὁμοῖς ἐπαρῆσαν τῶν ἀποσκευῶν] Legendum, τῶν ἀποσκευῶν, quin enim κοπεῶνας, et loca in quibus alvus exoneratur, intelligat, nemo potest dubitare: ἀποσκευῶν autem id vocant Græci, non ἀποσκευῶν. Pollux, libro v. cap. 14. τὸ δ' εἰς ἀφοδὸν ἀπελθεῖν, εἰς εἰς ἀπόπατον, εἰς ἀποσκευῶν. Mox τὸ δ' ἔργον, ἀποπατῆσαι, ἀποσκευῶν. Casaub.

5. Ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβόνιον] Historia est apud Dionem, lib. xlvii. Livii epitomen, cxix. Idem.

8. Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεύκαι] Intelligit Leucem oppidum, quod Tachos Persa condidit, teste Diodoro, lib. xv. Idem.

10. δοκῶν τοῦ γένους εἶναι τῶν βασιλέων] Erat Aristonicus filius Eumenis ex pellice Ephesia. Vide Justinum, lib. xxxvi. cap. 4. De hoc bello vide Livii epitomen, lib. lxx. et alios historicos. Idem.

22. καὶ ὑπάτος Πόπλιος] Crassum vocat consulem, ut Livius, Cicero, et Orosius: Florus prætorem, Velleius Paternulus proconsulem. Idem.

23. Μάγνης] Vossius, ad Velleium Paternulum, lib. ii. c. 4. legit, Μάνιος. Anon.

31. Φωκία ἐν κόλπῳ] Nunc Palea Foia dicitur. (Wheler, p. 266.) F.

38. Μαγνησία, πόλις Αἰολίς] Nunc Guzeli-bissar dicitur, i. e. castellum pulchrum. Urbs Æolica dicitur, quod Æoles habitarent, nam longe extra Æolidis fines situm habuit. Hoc a prædictis et sequentibus patet. Whelerus tamen sensu Strabonis mire aberrat, p. 280. De hac urbe vide Pocock. tom. ii. p. ii. p. 54. Idem.

alius apud Triccam, ad quem Æsculāpius dicitur natus, et alius apud Hesperitas, seu occiduos, Afros. Urbs sita est in campo ad montem cui nomen Thorax, in quo ferunt in crucem actum Daphitam grammaticum, quod hoc carmine Pergamēnos re-

Purpureæ vibices, scobs limataque gazæ

Lyfimachi, Lydos et Phrygiæ regitis.

Et ferunt oraculum excidisse, quo jubebatur sibi a Thorace cavere. Magnetes videntur posteritas esse Delphorum, qui Didymos montes in Thessalia habitaverunt, de quibus Hesiodus,

Aut qualis sacros Didymos colit inclyta colles

Dotium apud campumque, feracem Amyrumque

Lyæi

Virgo intacta, pedes Bæbeide quæ lavit unda.

Hic fuit etiam Dindymenes templum matris Deum: ejus antistitam fuisse quidam uxorem, alii filiam Themistoclis tradunt. Nunc templum non exstat, urbe alio translata. In ea quæ hodie est Smyrna, fanum Dianæ Leucophrynes, magnitudine quidem templi, et multitudine donariorum Ephesio cedens: concinnitate autem et artificiosa delubri structura longe superius: magnitudine etiam omnia Asiatica superat, duobus exceptis, Ephesio, et quod Didymis est. Antiquitus evenit Magnetibus, ut funditus a Treribus delerentur, gente Cimbrica, quæ diu lætis usa est successibus. Deinceps Milesii locum obtinuerunt. Callinus quidem ita meminit Magnetum, ut qui rebus adhuc secundis uterentur, et in bello contra Ephesios rem feliciter gererent. Archilochus videtur jam cognitam habuisse eorum calamitatem, celerius plorare

Μαγανδρον, τὴν δ' ἀρχὴν ἔχον σπὸ Πακτίος τῆς Ἐφεσίων ὄρους· ἕτερος δ' ὅτι Ληθαῖος ὁ ἐν Γορτυνῇ, καὶ ὁ περὶ Τρίκλιον, ἐφ' ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἐπ' ἐν τοῖς ἑσπερίταις Λίβυσι. Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ, πρὸς ὅρει καλουμένῳ Θώρακι, ἡ πόλις, ἐφ' ᾧ ταυρωθῆναι^b φασι^c Δαφίταν τὸν γραμματικόν, λαιδρῆσαντα τὰς βασιλέας ἀφ' εἵχου,

Πορφύρεοι μάλωπες, σπορῖνιμαῖα γάζης

Λυσιμάχῃ, Λυδῶν ἀρχετὴ καὶ Φρυγίας.

10 Καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν ἀπὸ λέγεται, φυλάττεσθαι τὴν Θώρακα. Δοκῶσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν σποργοῖ, τῶν ἐποικισάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θεσσαλίᾳ· καὶ ὧν φησὶν Ἡσίοδος,

Ἡ οἷη Διδύμους ἱερὺς ναῖσθα κολωνές,

15 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυόπτου^c ἀντ' Ἀμύρσιον,

Νίφατο Βοισιάδος λίμνης πόδα παρθένο^c ἀδμήϊς.

Ἐνταῦθα δ' ἰὺ καὶ τὸ τῆς Δινδυμῆνης ἱερὸν μυτῶς θεῶν· ἱερᾶσθαι δ' αὐτῶν^b τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα,

οἱ δὲ θυγατέρες παρὰ διδάσκει· νῦν δ' ἵσθ'· ἐπὶ τὸ ἱερὸν, ἀφ' ὧν τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετακίεσθαι τόπον·

20 ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς^k Λευκοφρυγῆς ἱερὸν ἐστὶν Ἀρτέμιδος, ὃ καὶ μὲν μεγέθει τῆς ναῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων λείπειται τῆς ἐν Ἐφέσῳ· τῇ δ' εὐρυθείᾳ καὶ τῇ τέχνῃ τῇ καὶ τὴν κατασκευῇ τῆς

σκηῖ^l πολὺν ἀφαιρεί· καὶ τὸ μεγέθει^m ὑπερφέρει

25 πάντας τὰς ἐν Ἀσίᾳ πόλινⁿ δυοῖν, τὰ ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ὅ τῶν ἐν Διδύμοις. Καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηῶν ἀρδῆναι ἀναμειβόμεναι,

Κιμμερικῶν ἔθνεος, εὐτυχίσαντος πολλῶν χεῖρον· τὸ δ' ἐξῆς ἔτι Μιλησίου καταχεῖν τὸν τόπον. Καλλι-

30 νος μὲν οὖν ὥς εὐτυχούτων ἐπὶ τῶν Μαγνήτων μέμνηται, καὶ κατορθούτων ἐν ᾧ^p πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ· Ἀρχίλοχος δὲ ἥδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν, Κλαίειν^r θάλασσαν οὗ τὰ

^a Πακτίος Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^b φησὶ Ἐσφ.

^c Veteres quidam, Δαφίταϊον. Marg. Cas. Δαφίτανον Par. 4. Δαφίταν Ἐσφ.

^d Θώρακα Mosc.

^e ἀντὶ μίμοιο Bre. Ἀνταμύριο Mosc.

^f Δινδυμῆνης Med. 4.

^g ἱερᾶσθαι Mosc.

^h τὴν τοῦ Mosc.

ⁱ οὐκ ἐστὶ τὸ Par. 4.

^k Sic et veteres libri: Xyland. Λευκοφρυγῆς. Marg. Cas.

^l ναοῦ Med. 3.

^m Veteres libri, ὑπερφέρει. Marg.

^o Cas. sic Par. 1. Bre. ὑπεραίνει Med. 3. 4.

^p πάντας ὑπεραίνει τοὺς Ἐσφ. Mosc.

ⁿ δυοῖν Mosc.

^o τοῦ ἐν defunt Ἐσφ.

^p καὶ deest

^q Par. 1. Med. 4.

^r MSS. ἀναλωθῆναι. Marg. Cas.

^s τὸ δ' ἐξῆς ἐστὶ Mosc.

^t πρὸς τοὺς Med. 3. 4.

^u Suspecta lectio.

^v Marg. Cas. θάλασσαν Par. 1. Bre. Mosc. θείων Med. 3.

4. καὶ ἐπὶ ἐν τοῖς ἑσπερίταις Λίβυσι.] Cum dicit τοῖς ἑσπερίταις, indicat alios esse qui ἑσπῶι appellantur: quæ distinctio Libyū nusquam opinor lecta: ut nec Lethæum fluvium in Libya quisquam veterum quod sciam collocat: quare non dubito legendum esse τοῖς ἑσπερίταις Ἰβήροι. Omnia optime conveniunt. Nam Iberes alii sunt occidui, alii Orientales: et Lethæum, sive oblivionis fluvium, esse in Hispania quis nescit? Vide ad lib. iii. p. 206. lin. 21. Atque hæc pridem cum scripserimus, ne nunc quidem sententiam mutavimus. Sciendum tamen Libyes Hesperios interdum peculiariter appellari eos, qui tractum Africæ incolabant, ubi mons Atlas: et promontorium Hesperium, sive Ceras Hesperium. Maximus Tyrius, disputatione xxxviii. οἱ ἑσπερίοι Λίβυες οἰκοῦσι γῆς ἀρχαῖα γεννῶν, καὶ ἐπιμήκη, καὶ ἀμφιδάλατον· χωρὶς γὰρ κατὰ κορυφὴν τοῦ ἀρχαίου ἔξω δάλαττα περιλαμβάνει τὴν γῆν κύματι πολλῶν καὶ πειλαγῶν. Τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἑσπῶι καὶ ἄλμα δ' Ἀτλάς. Ἐστὶ δὲ ὁ Ἀτλάς ὅρος κοῖλον. i. e. Hesperii Libyes terram incolunt angustam, in longum diffusam, mari cinctam undique. Hæc faucis summum circa verticem exterius dividitur mare, multaque aquarum vi et vorticibus marinis terram amplectitur. His hominibus sacer est Atlas. Hunc vice statue habent. Est autem Atlas mons cævus &c. Sunt quos Geographi appellant Hesperios Æthiōpas. Vide Plinium, lib. vi. cap. 31. Casaub.

18. ἱερᾶσθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα.] Plutarchus auc-

tor est etiam sua ætate fuisse apud hos Magnetes τιμὰς τινας φυλαττομένης τοῖς ἀπὸ γένους Θεμιστοκλέους: quibus honoribus tunc frueretur Atheniensis Themistocles ipsius amicus, et apud Ammonium Philosophum aliquando condiscipulus. Idem.

21. ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυγῆς ἱερὸν ἐστὶν Ἀρτέμιδος. In ea quæ hodie est Smyrna, fanum Dianæ Leucophrynes.] Ex hoc loco licet suspicari Magnesium sitam fuisse, ubi fuerat antiqua Λευκοφρυγῆς, vel non longe. Palmer.

31. Μαγνήτων.] Mala etiam in proverbium abiisse e Suida apparet, sed Archilochi versus læcer est: in versus Callini integrum pro partibus restitui ἔμμενος ἔργων, quæ nihil faciebant. Sed paulo post Homeri versus sine accentuum ullis notis scripti. Sic enim in statua more veterum insculptos fuisse apparet, alioqui aὐδὴ satis fuisset distincta, et tota reprehensio inanis, etiam omīssa de iota adscribendo subscribendove disputatione. Hodie apud Homerum neutro horum, sed accusativo casu legitur. Xyland.

33. Ἀρχίλοχος δὲ ἥδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν, Κλαίειν ΘΑΛΑΣΣΟΝ ὃ τὰ Μαγνήτων κακὰ.] Archilochi versus aperte claudicat. Scribendum suspicor,

Κλαίειν ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΟΝ οὐ τὰ Μαγνήτων κακὰ. T.

34. Κλαίειν θάλασσαν.] In Heraclide de Politis (pag. 76. Ed. Rom. 1545.) linea hæc hoc modo citatur, κλαίειν Θάλασσαν οὐ τὰ Μαγνήτων

Μαγνήτων κακά· ὅς οὖν καὶ τὸ νεώτερον εἶναι· Καλ-
λίνε τεμαίρεσθαι πάρεσιν. Ἄλλης δὲ πινος ἐφόδε τῷ
Κιμμερίων μέμνη) πρεσβυτέρας ὁ Καλλίνος ἐπὶ φῆ,
Νῦν δ' ὅππῃ Κιμμερίων στρατὸς ἐρχέται ὁ μὲν μο-

ἐργων,
ἐν ᾗ τὴν Σαρδέων ἄλωσιν δηλοῖ. Ἄνδρες δ' ἐγέ-
νοντο ἡ γνῶριμοι Μάγνητες, Ἡγεσίας τε ὁ ῥήτωρ, ὃς
ἦρξε μάλιστα τῷ Ἀσιανῷ λεγόμενος ἑτάλου, ὡς α-
φθίρας τὸ κατεστῶς ἔθος τὸ Ἀττικόν καὶ Σίμων ὁ
μελοποιός, καὶ αὐτὸς ὡς αφθίρας τὴν τῷ πρεσ-
βων μελοποιῶν ἀγωγὴν, καὶ τὴν Σιμωνίαν εἰσαγα-
γὼν· κατὰ περ ἐπὶ μᾶλλον Ἀνσιωδοί, καὶ Μαγῶδοί·
καὶ Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν κι-
νάδου πινος, καὶ παιδίσκης ὡς κινάδῳ τεφορμῆς,
ἀπεμνήσκατο τὴν ἀγωγὴν τῷ. Ὡς τοῖς κινάδοις
διαλέκτων, καὶ τῆς ἡθοποιίας. Ἡρξε δὲ Σωτάδης μὲν
ὡς ὅτος τῷ κιναιδολογίῳ· ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰ-
τωλός· ἄλλ' οὗτοι μὲν ἐν ψαλῷ λόγῳ μετὰ μέλους
δὲ Λύσις, καὶ ἐπὶ πρεσβυτέρας τῆς Σίμος. Ἀ-
ναξήνορα δὲ τὸν κιθαροδόν ἔφηρε μὲν καὶ τὰ θεάτρα·
ἄλλ' ἐπὶ μάλιστα Ἀντώνιος· ὃν γε καὶ τετάρτων πό-
λεων ἀπέδειξε φορελόν, στρατιώτας αὐτῷ συστήσας·
καὶ ἡ πατρίς δ' ἱκανῶς αὐτὸν ἡύξησε, πορφύρεαν ἐνδύ-
σασα· ἱερωμυρίῳ τῷ Σωσιπόλειδος Δίῳ· κατὰ περ καὶ
ἡ γραπτή εὐκὴν ἐμφανίζει· ἡ ἐν τῇ ἀρχῇ· ἐστὶ δὲ καὶ
χαλκῇ εἰκὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅππῃ γεγραφὴν ἔχουσα.

* Ἦτοι μὲν τὸδε καλὸν ἀκνέμεν ἐστὶν αἰοιδῶ,

Τοῖς γ' οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῇ.

Οὐ τοχασάμενος δ' ὁ ὅππῃ γεγραφας, τὸ τελευταῖον
γεγραμμά τῷ δευτέρῳ ἔπος παρέλιπε, τῷ πλάττης
τῆς βάσεως· μὴ συνεξαρκουῖτος· ὥστε τῆς πόλεως
ἀμαθίαν καταγνώσκων παρέχε· καὶ τὴν ἀμφιβολίαν
τὴν ὡς τὴν γεγραφὴν, ἔτε τὴν ὀνομαστικὴν δέχεται
πᾶσιν τῆς ἐχάτης πρεσηγορίας, ἔτε τὴν δοτικὴν· πολ-
λοὶ γὰρ χάρις τῷ· γεγραφοὶ τὰς δοτικὰς, καὶ ἐκβάλ-
λουσὶ γε τὸ ἔθος φυσικὴν αἰτίαν ὅδ' ἔχον. Μετὰ δὲ
Μαγνησίαν ἡ ὅππῃ Τεγέλλεις ἐστὶν ὁδὸς, ἐν ἀριστέρᾳ μὲν
τὴν Μεσογίδα ἔχουσιν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ, καὶ ἐν
δεξιᾷ, τὸ Μαϊάνδρου πεδίον, Λυδῶν ἅμα, καὶ Καρῶν
νεμορῶν, καὶ Ἰώνων, Μιλησίων τε, καὶ Μυρσίων,
ἐστὶ δὲ Αἰολέων τῷ ἐν Μαγνησίᾳ· ὁ δ' αὐτὸς τρῶ-

jubens Magnetum mala: unde etiam colligi po-
test, fuisse eum Callino posteriorem. Aliam anti-
quiores impressionem Cimneriorum Callinus me-
morat, his verbis,

5 At nunc Cimmeriorum exercitus imminet atrox,

in qua de Sardibus captis docet. Magnetes viri il-
lustres fuerunt Hegesias, princeps styli qui Afianus
dicitur, cum corrupisset receptam consuetudinem
Atticam: tum Simon tibicen, qui et ipse, vitiata
priorum lyricorum consuetudine, Simodiam intro-
duxit, sicut etiam adhuc magis Lyfiodi et Magodi:
Cleomachus etiam pugil, cum in amorem incidisset
cinædi cujusdam et ancillæ, quam ille enutriebat,
imitatus est cinædorum voces atque gestus. Primus
auctor cinædici fermonis fuit Sotades; eum secu-
tus est Alexander Ætolus: atque hi quidem soluta
oratione: Lysis autem carmine, et ante hunc Si-
mus. Porro Anaxenorem citharædum extulerunt
quidem theatra; sed multo magis Antonius, qui
eum etiam militibus stipatorem tributi exactorem
e quatuor urbibus fecit. Patria quoque ipsum haud
mediocriter ornavit, purpura amiciens Jovi Sofi-
polidi (urbis servatori) consecrata: sicut picta in
foro ejus ostendit imago. Est etiam æreum ejus
simulacrum in theatro, cui inscripti sunt hi versus
Homeri,

Ἦτοι μὲν τὸδε καλὸν ἀκουεμεν ἐστὶν αἰοιδῶ.

Τοῖς γ' οἷος ὅδ' ἐστὶ θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῇ.

Scriptor autem, spatio non satis considerato, ulti-
mam literam posterioris versus prætermisit, cum
basis latitudo eam non admitteret: itaque civitatis
inscitiam prodidit scripturæ ambiguitate: cum non
liqueat rectone an dandi casu accipiendum sit
αὐδῇ: multi enim absque dativos scribunt, mo-
remque a nulla naturali causa profectum tollunt.
Post Magnesium iter est Tralles versus: ad lævam
ejus Mesogis est, ad dextram Mæandri campus,
quem incolunt simul Lydi, Cares, Iones, Milesii,
et Myusii, atque Æolenses Magnesium: eadem est

* Odyss. i. ver. 3.

^a τὸν Par. 4. ^b νεώτερον Par. 1. Med. 4. ^c τοῦ Καλλίνου Par. 1. 4. Med. 4. Mosc. τὸν Καλλίνον Med. 3. ^d Καλλίνος Mosc.
^e ὅστις ἐργων Par. 1. 4. Bre. Esc. Mosc. ὁ μὲν μοιροεργῆς Med. 3. ὁ μὲν μοιροεργῆς Med. 4. sed deinde videtur correct. ^f γνωριμώταται Esc.
^g ἦρξε Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^h παραφθίρας καὶ αὐτὸς Med. 3. 4. Mosc. ⁱ Σιμωνίαν Esc. ^k Ἀνσιωδοί Esc.
^l παρὰ Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^m μὲν Med. 3. ⁿ Scripti, τέταν. Marg. Cas. ^o ἱερωμένον Par. 4. ἱερωμένον Med. 3. Mosc.
^p ἡ δεστ Med. 3. ^q ἐν τῷ θεάτρῳ defunt Esc. Mosc. ^r Scripti, οὐκ ἐξαρκούντος. Marg. Cas. ^s Μεσογίδα Par. 1. 4. ^t τοῦ
Med. 3. 4. Mosc. ^u Μυρσίων Par. 1. 4. Bre. Mosc. ^x τῶπος Mosc.

Μαγνήτων κακά. A fragmentis Archilochi patet eum studiose
procellas tempestatesque depingere. (Anon.) Tyrwhitti emen-
dationem vere solertem admiror, potius tamen huic lectioni
faveo. F.

Ibid.] An legit interpretes, θάσσειν, προσάττων τὰ τῶν Μαγνήτων
κακά. Forte scripserat poeta, κλαίειν θάσσειν νῦν, &c. Aude nunc,
&c. V.

7. Ἡγεσίας τε ὁ ῥήτωρ] Quem Cicero notat in Orat. ad M.
Brutum, c. 67. Is quidem non minus sententiis peccat, quam ver-

bis, ut non quærat, quem appellet ineptum, qui illum cognoverit. F.

12. κατὰ περ ἐπὶ μᾶλλον Ἀνσιωδοί, καὶ Μαγῶδοί] Vide Athenæum,
lib. xiv. cap. 3. p. 620. ubi et de Simo ac Simodia. Casaub.

35. γὰρ χάρις] Inter γὰρ et τοῦ, inserui ἄντι, quod omnino
requirit sensus, et legit vetus. Sane Grammatici iota in omni-
bus dativis Græcis requirunt, ut naturale. Sed hæc alio perti-
nent. Illud obiter annotandum, Eustathium, in Odyss. ψ. ver.
143, Simoni, cujus facta hæc mentio, Σῆμον per η constanter
habere. Xyland.

ratio situs locorum Nysam usque et Antiochiam. Trallis urbs est sita in trapezio quodam, quod verticem habet natura munitum, sicut et circum loca sunt satis probe munita. Civibus optime frequentata est, ut ulla Afianarum urbium alia, opulenti: et semper aliqui eorum sunt principe in provincia loco, quos Asiarchas appellant: de quorum numero fuit Pythodorus, qui Nysæ natus eo commigravit ob claritatem, interque Pompeii amicos cum paucis floruit: regiæ ei fuerunt opes, ampliores duobus talentum millibus, quas cum Cæsar publicasset propter ejus cum Pompeio amicitiam, redemit Pythodorus, et non minores liberis suis reliquit. Hujus filia est Pythodoris, quæ nunc in Ponto regnat: de qua dictum supra. Is ergo nostra claruit ætate. Menodorus etiam, vir disertus, modestus, ac gravis, sacerdotio fungens Jovis Larissæi. Hic a factione amicorum Domitii Ænobarbi circumventus, et ab hoc necatus est: cum credidisset delatoribus navales ab eo copias ad defectionem sollicitari. Oratores etiam ibi exstiterunt insignes, Dionysocles, et post hunc Damafus cognomento Scombrus. Conditam urbem ab Argivis aiunt, et quibusdam Thracibus, a quibus ei nomen. Paulum temporis eam tyrannide prefferunt Cratippi filii sub tempus belli Mithridatici. Nysa sub Messogide sita est, majori parte ad montem eum acclinata. Est quasi in duas divisa urbes: nam convalle quadam torrentis alveus eam distinguit, cujus una pars pontem habet duas urbes conjungentem: altera amphitheatro ornata est, habetque cloacam, per quam occulte defluit torrentis aqua. Theatrum duo habet fastigia, quorum alteri subjicitur gymnasium juniorum, alteri forum et senaculum. Versus austrum sub urbem est campus, ut et Trallibus. In via inter Tralles et Nysam, pagus est Nysæorum haud procul urbe, nomine Acharaca: in eo Plutonium est lucum habens pretiosum, et templum

πος. ^a καὶ τῆς τοποθεσίας, καὶ μέχρι ^b Νύσης καὶ Ἀντιοχείας. Ἰδρύται δ' ἡ μὲν τῇ Ἑλλησπόντιον πόλιν ὅτι τραπεζίαν πρὸς ἄκρην ἔχοντος ἐρυμνῆς καὶ τὸ κύκλῳ δ' ἰσχυρῶς εὐαρκῆ σιτυοικεῖται δὲ χαλῶς, εἰ τις ἄλλη τῇ - καὶ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ εὐπόρων ἀνδράπων, καὶ αἰετίνες ^c αὐτῶν εἰσιν οἱ πρῶτοι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὓς Ἀσιάρχας καλεῖσιν. ὧν Πυθόδωρος τε ἦν ἀνὴρ Νυσαῖος τὸ ἔλαρχος ἔκλειπε μεταβέβηκας ἀφ' οὗ ἐπιφάνειαν, καὶ ἐν τῇ πρὸς Πομπηίου φι-
 10 λία διαπρέπων μετ' ὀλίγων περιβέβητο δὲ καὶ εὐσείαν βασιλικὴν πλείονων ἢ διελγίαν ταλάντων, ἣν ὑπὸ Κασσαρῶ ^d τῷ θεῷ παραδεδωκεν ἀφ' οὗ τὴν πρὸς Πομπηίου φιλίαν ἔκλειψε. οὐχ ἥττω τοῖς παισὶ κατέλιπε. τῶν δ' ὅτι θυγάτηρ Πυθόδωρος, ἡ νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, περὶ ἧς εἰρήκαμεν. οὗτος δὲ καὶ ἡμῶς ἠκούσας καὶ Μενόδορος ἀνὴρ λόγιος, καὶ ἄλλως σεμνὸς, καὶ βαρὺς, ἔχων τὴν ἱερουσίαν τῇ
 15 Διὶ τῷ Λαρισσαίῳ κατεστράθη δ' ὑπὸ τῇ Δομετίῳ τῷ Ἀλυσάρῳ φίλων, καὶ ἀνέειλεν αὐτὸν ^e ἐκείνος, ὡς ἀφιστάντα τὸ ναυτικόν, πιστεύσας τοῖς ἐνδεξαμένοις. Ἐγένοντο δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς, Διονυσόκλης τε, καὶ μετὰ τῶν Δάμασος ὁ Σκαμβεύς. Κτίσμα δὲ φασὶν εἶναι τὰς Τράλλεις Ἀργείων καὶ πινων Θρακῶν, ἀφ' ὧν τοῦνομα. Τυραννηθῆναι δ' ὀλίγον οὐκ ἐπέσσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῇ Κρα-
 25 τίππου παίδων, καὶ τὰ Μιθριδατικά. Ἡ Νύσα δ' ἰδρύται πρὸς τῇ Μεσσηνίῳ τὸ πλέον τῷ ὄρει πρὸς ἀνακεκλιμένη. ἐστὶ δ' ὡς περὶ δίπολιν. διαίρει γὰρ αὐτὴν χερσὶν αἰσ ποιεῖται φάραγγα, ἧς τὸ μὲν γέφυρον ἐπικειμένη ἔχει, συνάπτεσθαι τὰς δύο πόλεις. τὸ δ' ἀμφιθέατρον κεκλιμένον, κρυπλὴν ἔχον τὴν ὑπόρουσιν τῇ χαλαρωδῶν ὑδάτων. τῷ δὲ θεάτρῳ δύο ἄκρα, ὧν τῇ μὲν ὑποκείνεται τὸ γυμνάσιον τῶν νέων, τῇ δ' ἀγροῦ, καὶ τὸ γεροντικόν. πρὸς δὲ νότον ὑποπέπτακε
 30 τῇ πόλει τὸ πεδῖον, κατὰ περ καὶ ταῖς Τράλλεσιν. Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ τῇ μεταξὺ τῶν Τράλλεων καὶ τῆς Νύσης, κόμην τῇ Νυσαίων ὅτιν ἐκ ἀπαθῆναι πόλεως Ἀχάρακα, ἐν ᾗ ὁ Πλατάνιον, ἔχον καὶ ἄλλος πο-

^a καὶ deest Med. 3. 4. ^b Νύσης Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^c Τραλλιανῶν Med. 4. ^d αὐτῆς Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^e Νυσαῖος Mosc. ^f ἐκείσε δὲ Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^g Addidimus hæc verba ex veteribus libris. Marg. Caf. ^h Λαρισσαίου Διὸς Med. 4. ⁱ Ἀνδάρῳ Par. 1. Ἀνδάρῳ Par. 4. Esc. Mosc. ^k ἐκείνου Par. 4. ^l ταῦτα Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^m Κρατίππου Med. 3. 4. Κρατίππου Esc. Mosc. ⁿ Νύσα Med. 3. Mosc. ^o μεσσηνία Med. 3. Μεσσηνίῳ Mosc. ^p Scripti, ἔχοντα, et ἔχοντι. Marg. Caf. ἔχοντι Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^q Τράλλεσιν Par. 1. ^r τῶν Τράλλεων Par. 1. τῆς Τράλλεως Esc. Mosc. ^s Νύσης Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^t Νυσαίων Par. 1. Med. 4. Esc. Mosc.

2. ἡ μὲν τῇ Τραλλιανῶν πόλιν] Trallis, et Euanthia, et Seleucia, et Antiochia dicta. Vide Plin. lib. v. cap. 29. Stephanus habet πρὸς τὸν λεγόμενον Ἀνδία, διὰ τὸ πολλὰ ἀνδρῶν ἐκεῖ πεφύκεναι. Ob amoenitatem situs igitur plurimi hanc urbem delegerunt, nam sub Tiberio Trallianos esse parum validos Tacitus in lib. iv. Ann. scribit. Chandlerus hujus urbis vestigia haud longe a Sultanbissar distantia invenit. Pocockius etiam eadem rudera vidit, F.

6. κατὰ τὴν ἐπαρχίαν] Vocat ἐπαρχίαν, quæ verius ἱεραρχία, five ἱερουσία, dicereur. De Asiarchis vide quæ scripsit Cujacius, Observ. lib. ii. cap. 13. et ad leg. viii. Cod. De muneribus patrimoniarum: itemque ad legem unicam Cod. de periculo successorum. Asiarcharum mentio est et apud Lucam, Act. cap. xix. ver. 31. Casaub.

Ibid.] De Asiarchis erudite, ut solet, scripsit Antonius van Dalen, Dissert. iii. c. 3. Anon.

10. περιβέβητο δὲ καὶ εὐσείαν βασιλικὴν] Sic dixit ut πλάττει περιβέβητο dicere solent. Casaub.

15. περὶ ἧς εἰρήκαμεν] Supra, lib. xii. p. 803. Anon. Ibid. οὗτος δὲ] Lego, οὗτος τε δὲ, ut in simillimo loco, libro superiore, ubi de Mithridate Pergameno est sermo. Casaub.

23. καὶ τινων Θρακῶν, ἀφ' ὧν τοῦνομα] Quam id probabile est, a Thracibus esse Tralles appellatas? Prius autem vocabatur Anthea, inquit Stephanus. Vide Plinium, lib. v. cap. 29. Idem. 26. Νύσα δ' ἰδρύται πρὸς τῇ Μεσσηνίῳ] Chandlerus Nysæ ruinas et Amphitheatri vidit Trallibus vicinas. (Chandler's Travels, c. 62, 63. p. 209—214.) F.

32. τῷ δὲ θεάτρῳ] Chandlerus, testis oculatus, esse scribendum ὑπὸ τῷ δὲ θεάτρῳ conjicit. Idem.

38. Ἀχάρακα, ἐν ᾗ τὸ Πλατάνιον] Lib. xii. p. 837. scribebatur Χάρακα. Casaub.

λυτελές, καὶ νεὼν Πλάτωνός τε, καὶ ^aἩρας, καὶ τὸ
 Χαρώνιον ἀντρον, ὑπερκείμενον τῷ ἄλσους, ^bθαυμαστὸν
 τῇ φύσιν· λέγουσι γὰρ ^cδὴ καὶ τὰς νοσώδεις, καὶ
 παρσέχοντας ταῖς τῶν θεῶν τέτων θεραπεύαις, φοιτᾶν
 ἐκεῖσε, καὶ διαβῆσθαι ἐν τῇ κώμῃ πλησίον τῷ ἀντρον, ^d
 παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οἱ ἐγκοιμῶντά τε
 ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἀφαιρῶσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θε-
 ραπείαις· οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκυκλιῶντες τῷ τῶν
 θεῶν ἰατρείαν· ἄγχοι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἀντρον, καὶ
 ἰδρύοντες καθ' ἡσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φω- ^e
 λεῷ, σιτίων χωρὶς ὅπῃ πλείους ἡμέρας. Ἔστι δ' ὅτε καὶ
 ἰδίους ἐνυπνίους οἱ νοσηλεύοντες παρσέχουσι, μυσα-
 γοῖς δ' ὅμως, καὶ συμβόλοις ἐκείνοις χερῶνται ὥς
 ἀν ἱερεῦσι· τοῖς δ' ἄλλοις ἀδύτος ὅστις ὁ τόπος, καὶ
 ὁλῆθριος. Πατήριος δ' ἐν τοῖς Ἀχαράκοις συντελεῖ- ^f
 ται κατ' ἔτος, καὶ τότε μάλιστα ὄρεν ἐστὶ, καὶ ἀκθεῖν
 παρὰ τῷ ^gποσάτων τὰς πανηγυρίζοντας· τότε ^hδὴ καὶ
ⁱπαρὰ μεσημβρίαν ὑπολαβόντες ταῦρον οἱ ἐκ τῶν
 γυμνασίου νέοι, καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ ^jἀπαληλειμμένοι,
 μετὰ ἀσπιδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἀντρον· ἀφαιρῶντες δὲ, ^k
 μικρὸν ^lπαρσέλθων πίπτει, καὶ ἐκπνέει γίνεταί. Ἀπὸ
 δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης ὑπερβάσι Τμῶλον
 τὸ ὄρος ^mκαὶ τὴν Μεσσηνίδα ὅπῃ τὰ παρὰ τὸ νότον μέρη,
 καλεῖται τόπος Λειμῶν, εἰς ὃν ἐξοδεύοντες πανηγυρίζον-
 τες ⁿΝυσσῆς τε, καὶ οἱ κύκλω πάντες· οὐ παρὰ δὲ ^o
 τῆς εὐρυμίας ἐστὶν ἱερὸν ^pτῶν ποιητῶν θεῶν, ὃ φασὶ
 καθήκειν μέχρι τῶν Ἀχαράκων. Τῶτον δὲ τὸν Λει-
 μῶνα ὀνομάζειν ^qτὸν ποιητὴν φασιν, ὅταν φῇ,

* Ἀσίῳ ἐν Λειμῶνι,

δεικνύοντες Καῦστριν καὶ Ἀσίαν ὀππότες ἦρῶα, καὶ τὸν ^r
 Καῦστρον πλησίον ἀπορρέοντα. Ἰσοροῦσι ^sδὲ τρεῖς ἀδελ-

Plutonis ac Junonis, et Charonium antrum, superne
 loco imminens, admirabile. Aiunt morbis grava-
 tos, et qui horum deorum curationi aliquid tribu-
 unt, eo commeare, et victitare in pago prope an-
 trum apud peritos sacerdotes: hos pro iis excu-
 bare, et ex somniis præscribere curationes. Hi sunt,
 qui etiam invocant. Adducunt autem sæpius in
 antrum, ibique, tanquam in fovea, per complures
 dies desident absque cibo. Interdum ægroti pro-
 priis somniis animum advertunt: tamen illis, ut-
 pote sacerdotibus, initiatoribus, et consiliariis uten-
 tes. Aliis locus iste inaccessus est et exitiosus.
 Quotannis festivitas conventu hominum agitur A-
 characis, et tunc maxime videre est et audire eos
 de his rebus, qui eo confluent. Atque tunc circa
 meridiem juvenes et ephebi e gymnasio nudi et
 uncti, taurum arreptum in antrum studiose indu-
 cunt: qui dimissus, ubi paulum accessit, exanima-
 tus concidit. A Nyfa triginta stadiis versus meri-
 diem superato monte Messogide, locus est, qui Lei-
 mon (*id est, pratum*) dicitur, in quem solennibus
 conventibus Nyfæi et vicini circum exeunt. Nec
 procul inde foramen quoddam est iisdem diis fa-
 crum, quod usque ad Acharaca dicitur pertinere.
 Pratum autem illud ab Homero putant innui,
 quando Afii Leimonis facit mentionem, ostendunt-
 que Caystirii et Afii cujusdam heroum sacella, ac
 propter ea fluentem Caystrum. Memoriae tra-
 ditum est, venisse Lacedæmone tres fratres,

* Iliad. β'. ver. 461.

^a Ἡρας Med. 3. Κάρης Bre. ex correct. ^b Ita MSS. et prior Interpres: vulgo, θαυμαστὸν, tantum. Marg. Caf. ^c δὴ deest Esc. ^d Veteres libri, τοιούτων. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^e δὲ Med. 3. 4. ^f παρὰ τὴν Med. 3. 4. Esc. ^g ἀπαληλειμένοι ^h Scripti, παρσέλθων. Marg. Caf. sic Par. 1. Bre. Esc. ⁱ Νύσης Med. 3. ^k καὶ deest ^j Med. 3. 4. Esc. ^l Νυσσῆς Par. 1. Med. 3. 4. Νυσσῆς Par. 4. ^m Scripti, τῶν αὐτῶν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 4. Bre. ⁿ τινὲς ἡρώων Med. 3. Bre. τινῶν ἡρώων Esc. ^o δὲ καὶ Esc. ^p τῶν αὐτῶν Med. 3. ^q φασὶ τὸν ποιητὴν Med. 4. ^r τινὲς ἡρώων Med. 3. Bre. τινῶν ἡρώων Esc. ^s δὲ καὶ Esc.

1. καὶ νεὼν Πλάτωνός τε, καὶ Ἡρας] Juxta emendationem nostram
 legendum, καὶ Κάρης, i. e. templum Plutonis ac Proserpinæ, non
 vero Junonis. Ezech. Spanhem. in epist. ad Andream Morellium,
 p. 112, et 113. ubi plura. Anon.

8. ὅτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐκκαλῶντες τὴν τῶν θεῶν ἰατρῆαν· ἄγχοι δὲ πολλάκις
 εἰς τὸ ἀντρον, καὶ ἰδρύοντες καθ' ἡσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φω-
 λεῷ, σιτίων χωρὶς ὅπῃ πλείους ἡμέρας] Malim, MENONTAS. Hoc au-
 tem, credo, postulant verba ἄγχοι et ἰδρύοντες. Neque enim Sa-
 cerdotes ipsi in antro desidebant, ut interpres vult, sed ægrotos
 ibi sedere faciebant, quietos manentes &c. T.

21. Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης ὑπερβάσι Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ
 τὴν Μεσσηνίδα ἐπὶ τὰ παρὰ τὸν νότον μέρη. A Nyfa xxx stadiis ver-
 sus meridiem superato monte Messogide] Pugnât hic locus, ut eum
 edidit eruditissimus Casaubonus, cum τοποδοσία, Locorum posi-
 tione, quam ipse Strabo satis curiose descripsit p. 928, et sequen-
 ti. Nam Messogis ille mons erigitur inter Mæandrum et Cay-
 strum fluvios, et habet Mæandri campum ad meridiem, et Cay-
 stri campum ad septentrionem, et Λειμῶν ille locus, de quo hic
 agit Strabo, ab Homero ponitur ad Caystrum, Ἀσίῳ ἐν Λειμῶνι
 Καῦστριν ἀμφὶ ῥέεθρα. i. e. In prato Afio circa Caystri fluenta. Et
 paulo supra Strabo ponit euntibus Magnesia Tralles, proceden-
 do adversus cursum Mæandri, Messogin ad sinistram, Mæandri
 campum ad dextram. Itaque necesse est voces παρὰ τὸν νότον mu-
 tare, ut omnia quadrent. Et primum quidem volebam reponere
 παρὰ Ἀρκτον, vel παρὰ Καῦστρον. Sed deυτέρα φροντίς meliora sug-
 gessit, et veram lectionem docuit multum abhorrentem a lite-
 rarum ductu vulgatæ lectionis. Ergo lego, confidenter, παρὰ Ἰτο-

ανάτων μέρη. Nam Itoana non longe a Nyfa, ut nos docent Pto-
 lemæi ordines antiqui, in quibus legebatur olim Dominicus Ni-
 ger, Ἰτόα, ubi nunc editur Βιτόα. Cæterum Xylander usus
 est codice melioris notæ, qui non agnoscit vocem Τμῶλον, quæ
 omnino exulare debet, et præceps agi ex hoc loco, et non jure
 objurgat Xylander doctus commentator hoc loco. Nam Tmolus
 longe a Messogide erigitur, Caystro et Caystrio campo inter-
 cedente. Nam et quomodo intelligi posset in triginta stadiorum
 spatio transiri posse Messogin, Caystri campum, et Tmolum?
 Id certe est impossibile. Ergo legatur sic totus hic locus: ἀπὸ
 δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης, ὑπερβάσι ὅλον τὸ ὄρος τὴν Μεσσηνίδα
 ἐπὶ τὰ παρὰ Ἰονοάτων μέρη. i. e. Post triginta autem stadia a Nyfa
 superantibus totum montem Messogidem ad Itonoatarum partes. Sic
 omnia erunt plana, et quadrabunt inter se Strabonis loci supra
 citati. Palmer.

22. ὑπερβάσι Τμῶλον] Quid Tmolus hic faciat, non video: de
 Messogide suo loco. Hæc quoque cum Ptolemaicis non optime
 conveniunt. Etsi Strabonem ego omnia perlustrasse oculis puto,
 ideoque plus ei adhibeo quam aliis fidei. Xylander.

Ibid. ὑπερβάσι Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσηνίδα] Xylander, qui
 sustulit vocem Τμῶλον, nunquam in tantum errorem fuisset ad-
 ductus, si observasset, quod nos docuimus sub finem lib. prioris,
 ad illum locum, ubi μεσσηνιότητος καὶ Τμῶλος fit mentio, sic nimirum
 esse legendum, ut πρό μεσσηνιότητος scribatur Μεσσηνιότητος. Vide lo-
 cum, qui vel ex isto potuit emendari, et emendatus vicissim huic
 prodesse adversus Xylanderum. Sic autem legit etiam Eustathius,
 hunc locum proferens. Casaub.

Athymbrum, Athymbradum, atque Hydrelum, et urbes condidisse sibi cognomines, quas homines deinde defecerint, atque ex iis Nyfa fuerit condita: et quidem Nyfæi Athymbrum fuæ urbis auctorem perhibent. Circumjacent trans Mæandrum memorabiles pagi Coscinia et Orthosia: citra autem Biula, Mastaura, Acharaca, et supra urbem in montem Aromata, O brevi, unde optimum de vinis Messogiticis Aromense. Nyfa illustres protulit viros, Apollonium, stoicum philosophum, Panætii auditorum optimum, Menecratem, Aristarchi discipulum, et Aristodemum ejus filium: (quem nos jam decrepitum audivimus Nyfæ, admodum adolefcentes) item Sofstratum, hujus fratrem: item alium Aristodemum, hujus consobrinum, qui docuit Pompeium Magnum. Hi omnes egregii fuerunt grammatici: noster etiam rhetoricam docuit, et in Rhodo atque in patria duas scholas habuit, ita ut mane rhetoricam, vespere grammaticam, tractaret: sed Romæ filiis Pompeii præfectus, grammatica schola fuit contentus. Quæ ultra Mæandrum restant nobis peragrandæ, omnia Carum jam sunt: non, ut ante, Lydis permixtorum, sed seorsim degentium, nisi si quid oræ maritimæ Milesii et Myusii ad se rapuerunt. Hujus oræ maritimæ initium est continentis Rhodo oppositæ litus, finis Posidium Milesiorum: in mediterraneis terminatur regio extremitatibus Tauri usque ad Mæandrum. Nam Tauri principium faciunt montes Chelidoniis insulis imminentes, quæ jacent ante confinia Lyciæ et Pamphyliæ: inde enim in altum assurgit Taurus: et re vera universam Lyciam dorsum montis Tauri dirimit ab exterioribus et austrinum latus a Cibraticis, usque ad objectam Rhodo continentem. Atque ibi continui sunt montes, multo tamen humiliores: unde etiam Tauri non putantur esse, neque exteriora ab interioribus distinguere, quia eminentiæ et depressiones sparsim iis accidunt, et æqualis est regionis latitudo atque longitudo, ut

φοῦς, Ἀθυμβρόν τε, καὶ Ἀθυμβροδόν, καὶ Ὑδρηλόν, ἐλθόντες, ἐκ Λακεδαιμόνος, ταῖς ἐπαύροις ἐαυτῶν κτίσαι πόλεις· λειπανδρῆσαι δ' ὕστερον ἐξ ἐκείνων δὲ συνονκισθῆναι τὴν Νύσαν· καὶ νῦν Ἀθυμβρόν ἀρχηγέτιον νομίζουσιν ἡ Νυσαῖς. Περικεῖλαι δὲ ἀξιόλογοι καποκία πέσαν τῷ Μαγάνδρῳ, Κοσκινία, καὶ Ὀρθωσία· ἐν τῷ δὲ Βιέλα, Μάσαντρα, Ἀχάρακα, καὶ ὡς ἐν τῷ πόλεως ἐν τῷ ὄρει τὰ Ἀρόματα, συτέλλοντες ὁ γράμμα, ὅθεν ἄριστος Μεσσηνίτης ὁ οἶνος ὁ Ἀρομεύς. Ἄνδρες δὲ γενόνασιν ἐνδοξοὶ Νυσαῖς, Ἀπολλωνίος τε, ὁ γυναικὸς φιλόσοφος, ὁ Παναίτιος γνωρίμων ἄριστος, καὶ Μενεκράτης Ἀριστάρχου μαθητὴς, καὶ Ἀριστόδημος, ἐκείνου υἱός, ὃς διηκῆσαμεν ἡμεῖς ἐξαπογήρω νέοι παντελῶς ἐν τῇ Νύσῃ· καὶ Σώστρατος δὲ ὁ ἀδελφὸς τῷ Ἀριστόδημῳ· καὶ ἄλλος Ἀριστόδημος, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδευσας Μάγνον τὸν Πομπηϊόν, ἀξιόλογοι γενόνασι γραμματικοί· ὁ δ' ἡμέτερος καὶ ἐρητόρευς, καὶ ἐν τῇ Ρόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύο σχολὰς συνῆχε, πρωὶ μὲν τὴν ῥητορικὴν, δείλης δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν· ἐν δὲ τῇ Ρώμῃ τῷ Μάγνῳ παίδων ὀπισθεῶν ἡρῆετο τῇ γραμματικῇ σχολῇ. Ταῦτα δὲ πέσαν ἡδὴ τῷ Μαγάνδρῳ, τὰ λειπομένοντα τῷ ὡκεοδείῳ, πάντα ὅτι Καρινὰ, ἐκέπτοῖς Λυδοῖς ὀπιμεμυγμένων ἐνταῦθα τῷ Καρῶν, ἀλλ' ἡδὴ καὶ αὐτὸς ὄντων· πλεονεξίᾳ πᾶσι Μιλήσιοι, καὶ Μυῖοι τῆς ὡκεοδείας ἀποτέμνωται. Ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς ὡκεοδείας ἐστὶν ἡ τῷ Ροδίων περαία ὡς ἡ γαλάτης· τέλος δὲ τὸ Ποσειδίων τῷ Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τὰ ἄκρα τῷ Ταύρῳ μέχρι Μαγάνδρου· λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τῷ Ταύρῳ τὰ ὡς κείμενα ὅρη τῷ Χελιδονέῳ καλυμμένων νήσων, ἅπερ ἐν μεσογαίᾳ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας ὡς κενταῖ· ἐνταῦθεν γὰρ ἐξάρεται ὡς ὕψος ὁ Ταῦρος· τὸ δ' ἀληθές, καὶ τὴν Λυκίαν ἀπασάν ὀρεινὴ ἢ ῥαχὶς τῷ Ταύρῳ διέρχεται ὡς τὰ ἐκτός, καὶ τὸ νότιον μέρος, ἀπὸ τῶν Κιβυραπικῶν μέχρι τῆς περαίας τῶν Ροδίων· ἐνταῦθα δ' ἐπὶ συνεχὲς ὀρεινὴ, πολὺ μὲν τοι ταπεινότερα, καὶ οὐκ ἐπὶ τῷ Ταύρῳ νομίζεται· εἰ δὲ τὰ μὲν ἐκτός αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντός, διὰ τὸ ἀπορράδαις εἶναι τὰς ἐξοχὰς, καὶ τὰς εἰσοχὰς, ὅπσις τε πλάτος καὶ μήκος τῇ χώρας ἀπάσης, καὶ μηδὲν ἔχειν ὅμοιον δια-

^a οἱ Νυσαῖς Par. 4. Med. 3. οἱ Νυσαῖς Med. 4. Esc.

Cas. τὸ ῥο Par. 1. Med. 3. 4. ῥω Par. 4.

Νυσαῖς Med. 3.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^f Νύσση Med. 3. 4.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^l θαλάττῃ Par. 1. Med. 4. et ex correct. Med. 3.

^b Βοιέλα Med. 3. 4. Βοιούλα Bre.

^c Malim, τὸ ο γράμμα. Marg.

^d οἶνος Ἀρομεύς Par. 1. Med. 3. 4. οἶνος Σαρομεύς Par. 4. οἶνος Σαρομεύς Esc.

Νυσαῖς Med. 3.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^f Νύσση Med. 3. 4.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^l θαλάττῃ Par. 1. Med. 4. et ex correct. Med. 3.

^b Βοιέλα Med. 3. 4. Βοιούλα Bre.

^c Malim, τὸ ο γράμμα. Marg.

^d οἶνος Ἀρομεύς Par. 1. Med. 3. 4. οἶνος Σαρομεύς Par. 4. οἶνος Σαρομεύς Esc.

Νυσαῖς Med. 3.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^f Νύσση Med. 3. 4.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^l θαλάττῃ Par. 1. Med. 4. et ex correct. Med. 3.

^b Βοιέλα Med. 3. 4. Βοιούλα Bre.

^c Malim, τὸ ο γράμμα. Marg.

^d οἶνος Ἀρομεύς Par. 1. Med. 3. 4. οἶνος Σαρομεύς Par. 4. οἶνος Σαρομεύς Esc.

Νυσαῖς Med. 3.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^f Νύσση Med. 3. 4.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^l θαλάττῃ Par. 1. Med. 4. et ex correct. Med. 3.

^b Βοιέλα Med. 3. 4. Βοιούλα Bre.

^c Malim, τὸ ο γράμμα. Marg.

^d οἶνος Ἀρομεύς Par. 1. Med. 3. 4. οἶνος Σαρομεύς Par. 4. οἶνος Σαρομεύς Esc.

Νυσαῖς Med. 3.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^f Νύσση Med. 3. 4.

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^l θαλάττῃ Par. 1. Med. 4. et ex correct. Med. 3.

6. Κοσκινία, καὶ Ὀρθωσία] Κοσκινία, mutato accentu, alibi legere memini, quod malo. Plinius Coscinum vocat, meminit et Orthosia. Casaub.

Ibid.] Cosciniam et Orthosiam esse hodie Ipsili-bissar et Jennisheir dictas suspicatur Chandlerus. (Travels, p. 217.) Aromata non vicus sed regio vitibus confita esse videtur. F.

8. τὰ Ἀρόματα, συτέλλοντες τὸ γ γράμμα.] Suspicio legendum, τὸ ο γράμμα. Nam quæ est ista literæ ρ συτέλη? Nisi quis putet γ γράμμα vocari τὴν συλλαβὴν. Porro quod notat scribi οἶνος Ἀρομεύς, id non observatur perpetuo. Nam apud Dioscoridem Ἀρωμάτης οἶνος scribitur. Mirabilis vero Stephani negligentia, si ita ille scripsit, ut hodie habetur in ejus Epitome, quam Hermolaus confarcinavit: eam vide in voce Ἀρωμα. Casaub.

29. τὰ ἐπεκείμενα ὅρη τῶν Χελιδονέων—τήσων] Insulas Chelido-

neas non uno loco Plinius commemorat: idem promontorium Chelidonium videtur appellare hoc Tauri principium. (lib. v. c. 27.) Dionysius Afer Patareum promontorium vocat, v. 506.

Τῆςδε μετ', ἀντολίνης, Χελιδονίας γεγάσσι

Τρεῖς νῆσοι, μεγάλης Παταρηίδος ἐνδοθεν ἄκρης. i. e.

Hanc autem post, orientem versus, Chelidoniæ sunt

Tres insulæ, magnum Patareum intra promontorium.

Ptolemæus vocat, Χελιδονίας σκοπίδες. Idem.

38. εἰ δὲ τὰ μὲν ἐκτός αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντός] Sensus est, ut opinor, quod pone continentem Rhodo oppositam (scilicet ad occasum) continua est montana regio; tanto tamen humiliores sunt montes, ut partes adjacentes non extra Taurum, sed intra esse videntur, quod nemo sparsos in hac regione colles partem Tauri esse suspicaretur. F.

4. Ἀρχὴ

τειχίσματα. Ἐστὶ δ' ἅπας μὲν ὁ περὶ πλὴν καὶ ἀνακολ-
πίζοντι σταδίων τετρακισχίλιον ὀννακισίων· αὐτὸς δὲ
ὁ τῆς περὶ τῶν Ῥοδίων ἐγγύς χιλίων καὶ πεντακισ-
σίων. Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα τῆς Ῥοδίας^a χωρίον· πέ-
ρας δὲ^b ὁ καλέμενον ὄρος Φοῖνιξ, καὶ τὸ τοῦ Ῥοδίας.
Πρόκειται δ' Ἐλέσσα νῆσος, διέχουσα τῆς Ῥόδου
σταδίων ἑκατὸν ἑκοσι. Μετὰ δὲ τῷ ὄρει μὲν ἀπὸ
Δαδάλων πλέσιν ἔστι^c τὴν δύσιν ἔσω^d εὐθείας τῇ
ἐκ Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας, περὶ ἧς
κόλπος ἐστὶν εὐλίμενος Γλαυκὸς καλούμενος· εἶτα ὁ^e
Ἀρτεμίσιον ἄκρα, καὶ ἱερόν· εἶτα ὁ Λιτῶν ἄλσος·
ὑπὲρ αὐτῶν δὲ καὶ τῆς θαλάσσης ἐν ἐξήκοντα σταδίοις
Κάλυμνα πόλις· εἶτα Καῦνος, καὶ ποταμὸς πη-
σίον Κάλβις, βαθεύς, ἔχων εἰσαγωγὴν καὶ μετὰ
Πίσιλις· ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια, καὶ λιμένα κλειστόν.^f
ὑπὲρ αὐτῶν δὲ τῆς πόλεως ἐν ὑφεί φερόμενον, Ἰμβρος.
Τῆς δὲ χώρας εὐδαίμονος ἔστις, ἡ πόλις τῆς ἑσθίας
ὁμολογεῖται περὶ πάντων εἶναι δυσάερος, καὶ τῶ με-
τοπώρην, ἀλλὰ τε καὶ καύματα, καὶ τὴν ἀφρονίαν τῶν ὠ-
ραίων· καὶ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα^g διηγήματα θρυλλεῖται,^h
ὅτι Στρατονικὸς ὁ κηρυγὴς ἰδὼν ὀπτιμελῶς χλωρὸς
τῆς Καυνίας, τῆς εἶναι ἔφη τὸ τοῦ ποιητοῦ.

* Οἱ περὶ φύλλων γενεῇ, τοιούδε καὶ ἀνδρῶν.

Μεμορομένην δὲ, ὡς σκώπεται αὐτῇ ἡ πόλις ὡς νο-
σερά· ἐγὼ, ἔφη, καὶ μή ποτε θάρρησαιμ' ἀν' ἀνδρῶν νο-
σεράν, ὅπως καὶ οἱ νεκροὶ παπατοῦσιν. Ἀπέστησαν δὲ
ποτε Καῦνιοι τῶν Ῥοδίων, κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥω-
μαίων ἀπελήφθησαν πάλιν· καὶ ἐπὶ λόγος Μόλωνος
καὶ Καυνίων. Φασὶ δ' αὐτὰς ὁμογλώττας μὲν εἶναι τοῖς
Καροῖν, ἀφίχθαι δὲ Κρήταις, καὶ λήξαι νόμοις ἰδι-

septi simile nihil habeant. Totus oræ circuitus, si
quis intret sinus, est stadiorum quater mille non-
gentorum: fin Rhodiam continentem præternavi-
ges, mille quingentorum. Initium sunt Dædala
Rhodiæ continentis: finis mons Phoenix, et ipse
Rhodiæ. Ante hunc sita est Eleusa insula, stadiis
centum viginti a Rhodo distans. In medio autem,
si ad rectam lineam a Dædalis navigando legas oram
Ciliciæ, Pamphyliæ, et Lyciæ, primum est Glaucus,
sinus bene portu aptus: hinc Artemisium, seu Dia-
nium, promontorium cum fano: deinde Latonæ lu-
cus: super eum et mare ad sexaginta stadia urbs
Calymna, post Caunus, inque vicinia Calbis, flu-
men profundum, quo adverso naves possunt subve-
hi: in medio Pifilis interjacet. Caunus navalia ha-
bet, et portum, qui claudi potest: supra eam situm
est castellum Imbrus. Quamquam autem regio ea
felix est, tamen id apud omnes in confesso est, per
æstatem et autumnum aërem ibi esse incommo-
dum, ob æstum et abundantiam nimirum pomo-
rum. Quin et hoc vulgatum est, Stratonicum citha-
rædum, cum videret Caunios admodum pallere,
dixisse, hoc erat illud poetæ,

*Nascuntur foliorum instar mortalia quippe
Corpora*

Ac culpantibus eum, quod urbem tanquam morbis
obnoxiam subfannaret: Absit, respondisse, ut eam
ego urbem morbosam dicam, in qua mortui etiam
ambulant. Defecerunt aliquando a Rhodiis Cau-
nii, sed iudicio Romanorum ab iis sunt recepti:
et exstat oratio Molonis adversus Caunios. Aiunt
eos eadem lingua cum Caribus usos: venisse autem

* Iliad. ζ'. ver. 146.

^a Veteres libri, χώρας. Marg. Cas.

^d Supplevimus ex MSS. Marg. Cas.

^e τὰ καύματα Efc.

^f Μόλωνος Par. 1. 4.

^b ὄρος τὸ καλούμενον Med. 3. 4.

^c τόπος Efc.

^g διηγήματα Med. 3. 4.

^h Scripti, αὐτῶν. Marg. Cas. sic Par. 1. Efc.

ⁱ Scripti, αὐτῶν. Marg. Cas. sic Par. 1. Efc.

^k ταύτην θάρρησαιμ' Med. 3. 4. Efc.

4. Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα] Non ita Ptolemæus, qui Δαίδαλα
τόπον in Lycia ponit. Casaub.

Ibid.] Dædala certe fuit ad fines Lyciæ; et gentium termini
non semper discreti. Nec liquet Strabonem in Caria ponere;
non enim Cariam sed litus Rhodiorum hic describit; et partem
Lyciæ ad Rhodios pertinere sat notum est. Quocirca haud ne-
cesse, Ptolemæus Straboni repugnet. F.

6. Πρόκειται δ' Ἐλέσσα νῆσος] Manuscripti, Πρόκειται δὲ τὸ κα-
λέμενον ὄρος Φοῖνιξ καὶ Ἐλέσσα: nihil muto. Nam Eleusiam insulam
et Strabo mox et Plinius commemorant. Casaub.

13. Κάλυμνα πόλις· εἶτα Καῦνος] Apud Ptolemæum Calinda
vocatur, quæ hic Calymna. Sic ille, in descriptione Lyciæ, μετὰ
Καῦνον Κάλυμνα. Plinius, lib. v. cap. 27. Calyndam appellat: an-
tiquam γραφὴν esse existimo Κάλυμνα. Stephanus, Κάλυμνα, πόλις
Καρίας. Apud Herodotum, Κλειοί, scribe, μέχρι οὗ τῶν Καλυνδι-
κῶν. Idem.

Ibid. καὶ ποταμὸς πησίον Κάλβις] Meminit Ptolemæus. Nescio
vero an huc pertineant quæ scribit Stephanus, v. Κάλβιος. Idem.

18. εἶναι δυσάερος, καὶ τοῦ μετοπώρην, ἀλλὰ τε καὶ καύματα] Attende
quæ hic dicuntur: miraberis mecum Strabonis ἀπόφασιν. Est,
inquit, in confesso Caunum urbem esse δυσάεραν, propter æstus et
abundantiam τῶν ὠραίων. Ego vero suspicor deesse aliquid, infe-
rendamque in hanc sententiam vocem νοσώδης vel νοσώδης: idque
Eustathius confirmat locum hunc describens. Ἐστὶ δὲ νοσώδης ἡ
τοιαύτη, διὰ τὸ ὅτι αἶρος ἐκ ἀνὰ δὴν, ἐν τῇ θέρῃ καὶ μετοπώρην, διὰ τὰ καύ-
ματα, καὶ τὴν τῶν ὠραίων ἀφρονίαν. Sic igitur fortasse legendum,
τὸν θέρῃς ὁμολογεῖται παρὰ πάντων εἶναι δυσάερος, καὶ νοσώδης, καὶ τῷ μ.
Ita autem intelligendus hic locus: Caunum duabus anni tem-
pestatibus esse parum sanam; æstate, propter nimios æstus, au-
tumno, propter pomorum copiam. Idem.

Ibid.] Mela et Stephanus Caunum tanquam morbis obnox-
iam describunt. F.

25. ἐγὼ, ἔφη, καὶ μή ποτε θάρρησαιμ' ἀν' ἀνδρῶν νο-
σεράν, ὅπως καὶ οἱ νεκροὶ παπατοῦσιν] Scribe, ut veteres libri ha-
bent, ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θάρρησαιμ' cum interrogatione in fine senten-
tiæ: nam et id est elegantius, et ita Eustathius legit. Casaub.

Ibid.] Epitomes author cum MSS. congruit, ideoque huic
emendationi non obsto. F.

26. Ἀπέστησαν δὲ ποτε Καῦνιοι] Caunum urbem possederant
Rhodii, a Seleuco datam. Senatus Romanus præsidia abhinc
deduci iussit, cum Lyciam Cariamque provincias, Rhodiis ob
sua merita in bello Antiochi concessas, liberarum esse iudicave-
runt. Hoc accidit post Perseum captum, quod in bello Macedo-
nico Rhodii Persei partibus favisse Romanis videbantur. Cau-
nii autem, dum hæc Romæ agitabantur, a Rhodiis desciverunt,
(Liv. lib. XLV. c. 25. Pol. t. ii. p. 1283, 1290. Edit. Amst.)
nec Rhodii armis recuperatam urbem tenere poterant, iussis Ro-
manorum obstantibus. Quo tempore reddita fuerit Caunus,
oratio Molonis satis indicat, qui, Dictatore Sylla, legatus ad Se-
natum de præmiis Rhodiorum venerat. (Cic. Brut. 90.) Tum,
ut videtur, Caunios Rhodiis subjecerunt Romani, quod his foret
præmium ob fidem in Mithridatico bello, illis ob sævitiam in
Italos pœna. (Appian. de B. Mith. p. 185. Edit. H. Steph.)
Postea Caunius libertas redditur. Plinius sub Vespasiano liberam
esse Caunum scribit, sed quo tempore Rhodiis adempta fuit, non
constat. Hodie Καίquez dicitur. (D'Anv.) Idem.

29. Φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττας μὲν εἶναι τοῖς Καροῖν, ἀφίχθαι
δὲ Κρήταις] Herodotus, libro primo, cap. 172. de Cauniis. Cau-
nii, inquit, ut mihi quidem videtur, sunt αὐτόχθονες: ipsi tamen e
Creta se profectos ferunt: similes sunt Caunii genti Caricæ, aut
Cares genti Caunicæ. Casaub.

e Creta, et usos suis legibus. Sequitur Physcus, oppidum cum portu, et luco Latonæ. Deinde Loryma, litus asperum, et mons eorum, qui isthic sunt, altissimus: in summo autem castellum Phoenix, ejusdem cum urbe nominis. Ante eum jacet Eleusa insula, quatuor stadia distans, ambitu octo stadiorum.

Rhodiorum urbs sita est in promontorio versus ortum porrecto: portubus, viis, muris, alioque apparatu tantum aliis præstat urbibus, ut non modo meliorem nullam, sed ne parem quidem ullam ei dicere possimus. Admiranda est etiam legum optimarum conservatio, et industria cum aliis reipublicæ partibus, tum navalibus impensa copiis, quibus freti Rhodii, maris imperium diu obtinuerunt, piratas sustulerunt, Romanorumque et regum Græcis Romanisque cupientium amicitiam coluerunt: qui et liberam eam conservaverunt, et multis donariis exornarunt. Horum pleraque in Bacchi sacratio, et gymnasio, alia alibi reposita. Præstantissima sunt colossus solis, quem, ut ait auctor iambici carminis,

— *septies decem*

Gbares cubitorum est fabricatus Lindius;

οἰς. Ἐξῆς δὲ Φύσκος, πολίχνη λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλλος Λητῶν· εἴτα Λάρυμα, ὠρεαλίαν περαχίαν, καὶ ὄρεος ὑψηλότατον τῶν ταύτης· ἐπὶ ἄκρῳ δὲ φρυγίον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοῖνιξ· ὡς κεῖται δ' ἡ Ἐλεῦσα νῆσος ἐν τέτρασι σταδίοις κύκλον ἔχουσα ὅσον ὀκτασταδίον.

Ἡ δὲ τῷ Ροδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τῷ ἐωθινοῦ ἀκρωτηρίῳ· λιμέσιν δὲ, καὶ ὁδοῖς, καὶ τείχεσι, καὶ ἄλλῃ κατασκευῇ, ποσούτων ἀφαιρῶν τῷ ἄλλων, ὥς· ὅς κ' ἔχοντι εἰπεῖν ἑτέρων, ἄλλ' ὅδ' ἐστὶν παρίσων, μή τί γε κρείττω ταύτης τῆς πόλεως. Θαυμάσι δὲ καὶ ἡ εὐνομία, καὶ ἡ ἐπιμέλεια ὡς τε τῷ ἄλλῳ πολιτείᾳ, καὶ τὰ ναυτικά, ἀφ' ἧς ἐθαλασσοκράτησε πολὺν χρόνον, καὶ τὰ ληστήρια καθείλε, καὶ Ρωμαίοις ἐγένετο φίλη, καὶ τῷ βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε, καὶ φιλέλλησιν· ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε, καὶ πολλοῖς ἀναδήμασιν ἐκοσμήθη· ἀ κεῖται τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Διονυσίῳ, καὶ τῷ γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τοποῖς· ἄριστα δὲ, ὅ, τε τῷ ἡλίῳ κολοσσός, ὃν φησὶν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον, ὅτι

— *Ἐπτάκις δέκα*

Χάρης ἐποίησεν πηχέων ὁ Λίνδιος,

^a Λέουσα Med. 3. ^b ὅσον deest Med. 3. ^c MSS. addunt, post hanc vocem, κύκλῳ. Marg. Cas. ^d καὶ τείχεσι defunt Med. 3. ^e καὶ τῇ ἄλλῃ Par. 4. Med. 3. 4. ^f μή τοι δὲ Med. 3. μή τι δὲ Med. 4. ^g ταύτης deest Esc. ^h καὶ τὴν περὶ τὰ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc.

7. τῶν Ροδίων πόλις] Rhodus urbs nunc eodem situ existat. Hodiernum statum descripserunt plurimi authores. (Thevenot, t. i. p. 367. Van Egmont, c. 17. Le Brun, t. i. c. 32. p. 554. 4to.) Pulchritudinem antiquæ urbis in mœnibus et in vicorum dispositione descripsit fusc Aristides in Rhodiaca. (t. i. p. 539. Edit. Jebb. Oxon. 1722.) Nec mirum est, quod cæteris urbibus præcelluerit, quippe quæ iis temporibus extructa fuit, quibus artes vigescerent in Græcia, et opibus florent Rhodii. Aliæ urbes celeberrimæ, scilicet Roma et Athenæ, non status vetusti incommoda publicis aut privatis ædificiis amovere poterant. Meursius, in libro de Rhodo, omnia ad hanc urbem pertinentia collegit. (c. 9—16.) F.

13. καὶ τὰ ναυτικά] Manuscripti, καὶ τὴν περὶ τὰ ναυτικά. Xyländer hunc locum non recte expressit: non enim laudare voluit Rhodios ob navales copias, sed propter bene constitutam Rempublicam, cum in aliis, tum in iis, quæ ad res nauticas pertinent. Quis nescit tantam fuisse nauticarum legum præstantiam apud Rhodios, ut etiam apud Jurisconsultos Romanos leges Rhodiæ appellantur καὶ περὶ τὰ ναυτικά? Vide titulum Pandectarum 11. libri xiv. qui utulus est, De lege Rhodia, de jactu. Casaub.

16. ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε] Si propriam vocis διετέλεσε significationem spectes, falsum videtur quod Strabo ait: non enim perpetua fuit Rhodiis libertas. Cornelius Tacitus, Annal. lib. xii. cap. 58. Reddatur Rhodiis libertas, adempta sæpe aut firmata, prout bellis externis meruerant, aut domi seditione deliquerant. Pendebant autem Rhodii Romanis principibus aurum coronarium. Quid autem sit aurum coronarium docent Jurisconsulti, et præterea Suidas, cujus verba ascribam, Στεφανικὸν τέλεσμά παρὰ Ροδίοις οὕτως ἰκαλεῖτο, ἐπεὶ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ Ροδῖοι· βραχὺ δὲ τι μέρος Ρωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πωμπόντες ἐτήσιον, ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον ἢ σέφασι φίλοις δίδοντες. Τοῦτο καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγχιρρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον· στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ δίδομενον. Sed de coronario auro vide locum Ciceronis contra Rullum, i. cap. 4. et in Pisonem, cap. 37. et apud Gellium, lib. v. cap. 6. Idem.

Ibid.] Non ab Historicis patet Rhodiorum libertatem esse ante Tiberium Imperatorem ademptam; ergo usque ad Strabonem αὐτόνομοι erant. In bello contra Perseum Romani, iis infensiores, mediante Catone, placabantur, et postea cum iis societas juncta est. Abhinc in piratico bello et Mithridatico fidelissimi erant socii. In civili bello Pompeium classe juverunt, Cæsar tamen iis condonasse videtur. Post Cæsaris mortem Cas-

sus omnia iis præter libertatem ademit, quocirca Antonius iis favit, et Andro, Teno, Naxo, et Myndo donavit, ἃς δ' ἐπολὺ ὕστερον ἀφηρεῖσαν, ὡς σκληρότερον ἀρχόντες. [App. de B. C.] His autem ablatis, Respublica ipsa illæsa duravit. Claudius Imperator libertatem Rhodiis ademit, quod cives quosdam Romanos cruci affixissent. (D. Cassius, lib. ix. p. 681. Edit. 1606.) cito autem penitentibus reddidit, ut habemus in Tacito et Suetonio. Plinius pulcherrimam ac liberam esse dicit, sed paulo postea Vespasianus in formam Provinciæ redegit. Abhinc Tacitum intelligo, quod aliquando libertas Rhodiorum firmata, cum bellis externis meruerant, i. e. ut videtur ante Augustum. Postea fuit diversis temporibus adempta, scilicet cum seditione domi deliquerant. Exinde patet Tacitum non auctori nostro dissentire, quod libertas non Rhodiis adempta ante Claudium Imperatorem, qui post Strabonis exitum regnavit. F.

19. ὅ, τε τῷ ἡλίῳ κολοσσός] De colossi apud Rhodios situ ac forma nil certi habemus. Fama est pedem alterum in rupe fixum, alterum in litore habuisse. Hæc autem rupes in medio est portu, et pedes 50 a litore distat. Nihil igitur refert, an colossus esset cubitos 70 altus, vel 80: nam, quomodocunque accipias, parum elegantia in corporis situ esse confitendum est. Constantinus Porphyrogenitus, in libro de adm. Imper. hunc Colossum memorat in cap. 20. et in cap. 21. ad an. Mundi 6171, hæc verba habemus: ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαβίας—ἐλθὼν ἐν τῇ Ρόδῳ καθείλε τὸν Κολοσσὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐσάμενον. Ἀγαλμα δὲ ἦν τῷ ἡλίῳ χαλκῆν, κεχρυσωμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ἔχον ὕψος πῆχους π', καὶ πλάτος ἀναλόγως τῷ ὕψει, καθὼς μαρτυρεῖ τὸ ἐπιγράμμα τὸ πρὸς τῇ ΒΑΣΙΝ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ αὐτοῦ γεγραμμένον κ. τ. λ. Hinc unam fuisse basim, quæ pedes sustineret, conjicio, quod priori sententiæ de Colosso penitus repugnat. Epigramma insculptum Casaubonus dedit. Hebræus Emesenus reliquias exesi vetustate colossi emit, quibus nongenti et octoginta Cameli erant onusti. Niebuhrius, author optimus, æque de situ colossi Rhodii hæret. (Voyage en Arabie heur. t. i. p. 39.) Author, in libro eleganter scripto, cui titulus, iter in Græciam, huic sententiæ nostræ prorsus convenit. Vide etiam Philonem Byzantium de miraculis mundi. Idem.

21. Ἐπτάκις δέκα] Senarios duos integros habent epitomæ, nescio utrum ex ingenio, an e codice. Vide, præter alios, Plinium, lib. xxxiv. c. 7. Cæterum quando Rhodiorum urbs memoratur, Italysum intelligere debes, cujus nomen Rhodus κατ' ἔξοχην occupavit: neque dissimulat Plinius, lib. v. cap. 31. Xyländer.

Ibid. Ἐπτάκις δέκα] Plinius, lib. xxxiv. cap. 7. Ante em-

nes

(καίτοι δὲ καὶ ὑπὸ σφισιν πεσὼν, θαλασσεὺς δὲ τὸ
τῷ γινάταν· ὅτι ἀνέστησαν δ' αὐτὸν κατὰ τι λόγιον·
τὸτο^a δὲ δὴ τ' ἀναδημάτων^b τὸ κράτιστον^c καὶ τῷ^d
ῥοῦν ἐπὶ θαλάσσιον ὁμολογεῖται) καὶ αἱ τῶ Πρω-
τογένους γραφαί, ὅ, τε^e Ἰάλυτος, καὶ ὁ Σάτυρος πα-
ρὰ τὸν σῦλιν· ὅτι δὲ τὸ σῦλιν πέριξ ἐφεισθήκει^f πρὸς
ὃν οὕτως ἐκκεχλίσαν, ὡς εἴκεν, οἱ ἄνθρωποι, νεωτὶ
ἀνακειμένοι τῷ πίνακος, ὥστ' ἐκείνον θαύμαζον, ὁ δὲ
Σάτυρος παρὰ τὸν σῦλιν, καὶ τοὶ σφόδρα^g θαυμάζοντες·
ἐξέπλητον δ' ἐπὶ μᾶλλον οἱ περδιότροφοι, κομίζοντες^h
τὰς πηλασέας, καὶ πέντες καταντρυ· ἐφθάργοντο
γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ περδιότροφοι, καὶ ὠχλαζώ-
ρου. Ὅρων δὲ ὁ Πρωτογένους τὸ ἔργον παρέργον γε-
γονός, ἐδέχθη τῷ τῷ τεμένους πρὸς τὸν ὅτι τρέφει
παρὰ τὸν σῦλιν· ἐξελείπει τὸν ὄρνιν, καὶ ἐποίησε. Δημο-
κρίτης δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι, καίπερ οὐ δημοκρατέμενοι,
συνέχρην δ' ὅμως βυλόμενοι τὸ τῷ πέντην πλη-
θοςⁱ· σιταρχεῖται^j δὲ^k δὴ ὁ δῆμος, καὶ οἱ εὐπορεῖ
τοὺς εἰσέεις ὑπολαμβάνουσιν ἔδει τινὶ πατρίῳ· λει-
τάρχεια τε πέντες εἰσὶν ὁφωναζόμενοι, ὡς ἅμα τὸν^l
τέ πέντην ἔχειν τὴν ἀφροσύνην, καὶ τὴν πόλιν τῇ
χεῖρὶ μὴ κατὰ τὴν, καὶ^m μάλιστα πρὸς τὰς ναυτο-
λίας· τῷ δὲ ναυαγίων τινὰ καὶ κρυπτὰ ἴω, καὶ
σφόδρα τοῖς πολλοῖς· τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ἢ παρ-
ελθόντι εἶσω θάνατος ὄριον ἢ ζημία. Κάνταυδα δὲ,ⁿ
ὡς περ ἐν Μασσαλία καὶ Κυζίκω, τὰ πρὸς τοὺς ἀρχι-
τέκτονας, καὶ τὰς ὀργανοποιίας, καὶ μηχανοποιίας ὅλων
τε καὶ τῷ ἄλλων, ἐσπούδασεν ἀφροσύνης· καὶ^o ἐπὶ
γε τῷ παρ' ἄλλοις μᾶλλον. Δωριεῖς δ' εἰσὶν ὡς περ
καὶ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κωοί. Οἱ γὰρ^p
Δωριεῖς, οἱ τὰ^q Μεγάλα κτίσαντες μετὰ τὴν Κό-
δριν τελευτήσαντες, οἱ μὲν εἶναι αὐτότη, οἱ δὲ οὐδ' Ἀλ-
θαμένης τῇ Ἀργείῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοι-
νώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεχθεῖσας

(jacet nunc terræ motu prostratus, a genibus con-
fractus: oraculo prohibiti Rhodii, non instaurave-
runt: sane omnium donariorum præclarissimum,
in septenario eorum, quæ spectanda mundus habet,
collocatur) tum Protogenis picturæ, Ialysus, et Sa-
tyrus columnæ adstant, cui perdix insisteret co-
lumnæ. Perdici, cum tabula recens esset posita, ita
inhiauerunt homines, ut illius admiratione Satyrus,
quanquam elaboratissimus, negligere: et aux-
erunt admirationem ab iis, qui perdices alebant, al-
latæ cicures perdices, et e regione positæ: nam ad-
versus picturam pipiebant, multitudinemque spec-
tantium oblectabant: et Protogenes, cum animad-
verteret additamento ipsum posthaberi, a templi
præfectis impetrata venia, accessit, et avem delevit.
Rhodii quanquam populari imperio non reguntur,
tamen curam populi gerunt, ut pauperum multitu-
dinem continere possint. Itaque et frumentum in
eam distribuitur, et majorum quodam instituto o-
pulentium tenuium in partes succedunt, ac sunt minis-
teria quædam publica cibos dividendum, ut et
alimenta egeni habeant, et ad usus publicos, max-
ime classem, operæ non desint. In navalibus etiam
occulta quædam habentur, et multitudine celan-
tur: quæ si quis introspiceret, aut intro ingredere-
tur, morte multabatur. Hic quoque, ut et Massi-
liæ, et Cyzici, de architectis, et instrumentis, atque
armamentariis variis, summa est adhibita procura-
tio. Porro autem Rhodii, itidem ut Halicarnassii,
Cnidii, et Coi, sunt Dorienfes. Nam qui Megara
condiderunt Dorienfes, post mortem Codri partim
ibi manserunt: partim cum Althæmene Argivo
socios se deducendæ in Cretam coloniæ adjunxe-
runt: partim in Rhodum et modo dictas urbes dif-

^a δὲ deest Med. 4. ^b τὸ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^c καὶ deest Par. 4. Med. 3. Esc. ^d γοῦν deest Par. 1. Med. 4.

^e Ἰάλυος Par. 1. Med. 3. 4. Ἰάλυος Esc. ^f ἐκκεχλίσαν Par. 1. 4. Bre. ἐκκεχλίσαν Med. 3. 4. Esc. ^g κατὰ τὸν Par. 4.

^h Vulgo, σιταρχεῖται. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. ⁱ δὲ deest Par. 1. Med. 4. Esc. τὴν Par. 4. ^k δὴ deest Par. 4. Med. 3.

^l ὁφωναζόμενοι Par. 1. 4. Med. 4. ὁφωναζόμενοι deest Med. 3. ^m μάλιστα τὸν πρὸς Esc. ⁿ ἐπὶ Esc. ^o Ἀλικαρνασσεὺς Med. 3. 4.

^p Μεγάλα Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. ^q Ἀλθαμένης Par. 1. 4. Med. 3. 4. Ἀλθαμένης Esc.

nes autem in admiratione fuit Solis colossus Rhodi, quem fecerat Chares Lindius, Lyfippi supradicti discipulus. Septuaginta cubitorum altitudinis fuit. Hoc simulacrum post quinquagesimum sextum annum terræ motu prostratum, sed jacens quoque miraculo est; pauci pollicem ejus amplectuntur, majores sunt digiti, quam pleræque statuae. Vide et Festum, v. Colossus. De terræ motu, quo cecidit colossus, lege Polybium, libro quinto. Integer versus alibi sic legitur,

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα

ἄλκις ἐποίησεν ὁ Λίνδιος. Casaub.

Ibid.] Adscribitur hoc carmen Simonidi, Antholog. lib. iv. cap. 6. Epigr. 4. ad quem locum vide Brodalum, et Junium in Catalogo Architector. Mechanicor. &c. Anon.

2. ἐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν κατὰ τι λόγιον] Jacens itaque colossus visabatur: diu autem ibi mansit: nam temporibus demum Constantis, qui fuit Heraclii nepos, Agareni Rhodo abstulerunt colossicum æs, ut notat Zonaras. Enimvero certum est plures diversis temporibus in eadem urbe fuisse erectos colossos. Casaub.

4. καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαί] De his omnibus lege Plinium. Ialysii etiam Marcus Tullius meminit non uno loco. (in Orat. cap. 2. et in Verr. lib. iv. cap. 60.) Idem.

Ibid.] Protogenes Caunius pictor Rhodi vixit. Plinius, Quin-

tilianus, Cicero, A. Gellius, alique plurimi hujus picturas magnopere laudant. Hæc omnia Junius in Catalogo suo collegit. Illi fuit artis summa intentio, ideoque minor fertilitas ingenii. Cæteris omnibus Apellem fere æquavit. F.

15. Δημοκρίτης δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι, καίπερ ὁ δημοκρατέμενοι] Democratia primo Rhodi instituta, ubi commercium exercere cœperunt. Hoc (ut supra ad Massiliam observatum est) fortunas civium impares reddidit, et rempublicam in Aristocratiam verit. Cum autem ob factiones multa passi sint Rhodii, Optimates, imperium adepti, plebem coluerunt, ut in unam civitatem coalescerent. Donationes frumentariae necessariae erant, quod plerisque incolarum nauticis rebus exercitis frumenti satis insula non produxit. De republica Rhodiorum vide Ubbonis Emmii dissertationem eximiam. (t. iv. p. 550. Thes. Gr. Antiq. Gronov.) Idem.

23. τινὰ καὶ κρυπτὰ ἴω] Hæc arcana imperii Aristocratiam semper indicant. Idem.

29. Δωριεῖς δ' εἰσὶν] Rhodiorum ἀρχαιολογίαν, qui voluit, petet ex libro quinto Bibliothec. Diod. Sic. Tangit obiter et Athen. l. viii. Casaub.

32. οὐδ' Ἀλθαμένης] Althæmenes Catrei, Cretæ regis, filius. Vide Diod. Sic. p. 378. Edit. Wesseling. F.

perfi sunt. Hæc autem Homericis sunt recentiora. Nam ejus quidem ætate Halicarnassus et Cnidus nondum exstiterant: Rhodus et Cos erant, sed ab Heraclidis tenebantur. Tlepolemus fane, ut virilem attigit ætatem,

*Jam confectum ætate Licymnion interfecit
Carum, fratrem aviæ: tum naves protinus altas
Construxit, turbaque hominum comitatus amænæ
Ingenti fugit patriam.*——

Addit deinde,

*Inde Rhodum venit, variis erroribus ætus:
Atque tribus posuere locis sibi tecta, domosque.*

Urbes etiam nominat,

Lindon, Ialyssumque, argillossamque Camirum,

cum Rhodiorum urbs nondum fuisset in unam contracta. Nusquam igitur ibi Dorienfes nominat, sed Æolenses innuit fuisse ac Bœotos: siquidem ibi Herculis et Licymnii fuit domicilium. Si vero, quæ aliorum est opinio, Argis et Tirynthe profectus fuit Tlepolemus: ne sic quidem Dorica fuerit colonia, cum sit ante Heraclidarum deducta reditum. Sed et hæc,

*Tum duo Theffalidæ, tibi, magne Alcida, nepotes,
Phidippus Cois atque Antiphus imperitabant,*

Æolicum potius, quam Doricum genus designant. Rhodus initio dicta fuit Ophiufa, atque Stadia: deinde Telchinis, ab inhabitantibus eam Telchinibus. Hos alii fascinatores et præstigiatores, qui sulfure admixtam stygis aquam instillarent rebus, ad perdendum animalia et stirpes. Alii, cum excellerent artibus, invisum iis ab earundem æmulis aiunt, et hoc infamiae retulisse. E Creta eos primum in Cyprium, deinde Rhodum venisse, primosque ferrum et æs fabricatos, atque etiam Saturno falcem fecisse. Sane de his etiam ante dictum fuit: sed multitudo fabularum facit, ut revocemus, et, si quid prætermisum est, adjiciamus. Post Telchinas Heliadæ (ut fabulæ tradunt) insulam occupaverunt: quorum unius Cercaphi et Cydippæ filii urbes condiderint, ac de se denominaverint

Lindon, Ialyssumque, argillossamque Camirum.

Alii conditas a Tlepolemo aiunt, et eum nomina imposuisse a quibusdam filiis Danai. Urbs, quæ

ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν ταῦτα δὲ νεώτερον τῷ ὕφ' Ὀμήρου λεγόμενον ἐστίν. Κνίδος μὲν ἂν καὶ ἂν Ἀλικαρνασσὸς ἐδ' ἦν πῶ· Ῥόδος δ' Ἰῶ καὶ Κῶς, ἄλλ' ὠκεῖτο ὑφ' Ἡρακλείδων. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρῶν

5 ἀνδρῶν

* Αὐτίκα πατέρες ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἴδην γράσσοντα Λικύμνιον——
Αἴψα δὲ νῆας ἐπῆξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀλείρας,
Βῆ φεύγων.

10 Εἰτά φησιν,

Εἰς Ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάχων,
Τρίχθα δὲ ὠκεῖθεν χεῖρ φυλαδὸν——

Καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

† Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·

15 τῆς Ῥοδίων πόλεως ἡ οὕτω συνωκισμένης. Οὐδαμῶς ἂν ἐνταῦθα Δωριέας ὀνομάζει, ἄλλ' ἢ ἄρα Αἰολέας ἐμφάνει καὶ Βοιωτὲς, εἴπερ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς Λικομνίης εἶδ' ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασίν, ἔξ' Ἀργεὺς καὶ Τίρωτος ἀπῆρεν ὁ Τληπόλεμος, ἐδ' οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία· περὶ δὲ τῆς Ἡρακλείδων καθόδε γεγέννηται· καὶ

ἂν τῶν δ' αὖ Φεῖδιππὸς τε καὶ Ἀντίφος ἡγεσάμενοι,

Θεσσαλῶν ἦεν δύο Ἡρακλείδαο ἄνακτος,

καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον, ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφάνοντες. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Ῥόδος πρῶτον Ὀφίεσσα καὶ Σταδία, εἴτα Τελχινίς, ἀπὸ τῶν οἰκισάντων Τελχίνων τινὶ νῆσον οὗς οἱ μὲν βασκανὲς φασὶ καὶ γῆρας, θείῳ καταρράνοντας τὸ τρυγὸς ὕδωρ, ζῶων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ τέχνας διὰ φέροντας, πουναντίον ἔσθ' ἂν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι, καὶ τῆς δυσφημίας τυχὲν αὐτῆς· ἐλθεῖν δ' ἔκ Κρήτης εἰς Κύπρον πρῶτον, εἴτ' εἰς Ῥόδον· πρῶτος δ' ἐργάσασθαι σίδηρον τε καὶ χαλκόν· καὶ δὴ καὶ τινὶ ἀρτίῳ τῷ Κρόνῳ δημηργήσας· εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρῶτον περὶ αὐτῶν· ἄλλ' ἀποιεῖ τὸ πολὺ μῦθον, ἀναλαμβάνειν ἄλλιν, ἀναπληρῶντας εἰ τι παραλείπομεν. Μετὰ δὲ τοὺς Τελχίνας, οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται καταρῆναι τινὶ νῆσον, ὣν εἰς Κερκάφην καὶ Κυδίππην γενέσθαι παῖδας, τὰς τὰς πό-

40 λεις κτίσαντας ἐπωνύμους αὐτῶν,

Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.

Ἐνιοὶ δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσας φασί, θέσθαι δὲ τὰ ὀνόματα ὁμωνύμως τῷ Δαναῷ θυγατέρων τισιν. Ἡ

† Ibid. ver. 656.

* γὰρ Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ἂν Ἀλικαρνασσὸς Med. 3. 4. Ῥόδος δ' ἦν Κερκὰν ἄλλ' Par. 4. Rhodus in Carum erat potestate, sed habitabatur Sc. V. ἢ καὶ Par. 1. Med. 4. ἄλγεα πάχων desunt Med. 3. 4. Esc. Ἰήλυσσον Med. 3. 4. Vetères libri, ἀργινόεντα. Marg. Cas. ἢ οὕτω Med. 3. 4. ἢ δὲ Par. 4. ἢ Λυκομνίης Par. 1. 4. Med. 4. Λικομνίης Med. 3. Esc. Scripti, καὶ ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία. Marg. Cas. καὶ τῶν δ' αὖ &c, adusque ἐμφαίνοντες inclusive, desunt Med. 3. ἢ τῶν Κῶων δὲ Φ. Par. 1. Med. 4. τῶν Κῶων δὲ Φ. Par. 4. τῶν Κῶων Φ. Esc. ἢ Αἰολικὸν γένος Par. 4. ἢ γένος deest Par. 4. ἢ Ὀφίεσσα Med. 4. καταρρέοντες Par. 4. Esc. ἢ τῶ Par. 4. ἢ τέχνας Med. 3. 4. ἢ πάλιν deest Esc.

4. Τληπόλεμος μὲν ἦν ἀνδρῶν,] Eadem leges apud Diodorum, lib. 17. c. 58. Casaub.

37. οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται] Hi fuere Ἡλίου, five Solis, filii, quem Rhodi Acantho peperit. Cicero, De Natura Deorum, lib. 3. c. 21. Quatuor is, quem Heroicis temporibus Acantho Rho-

di reperisse dicitur, avum Ialysi, Camiri, et Lindi. Idem.

38. ὦν εἰς Κερκάφην] Lego, ὦν εἰς Κερκάφην. Idem.

41. Κάμειρον] Ego emendo, Κάμειρον. Κάμειρος enim urbis nomen, Κάμειρος autem conditoris. Meursius, in notis ad Macrob. Saturn. lib. 1. c. 17. Anon.

δὲ καὶ πόλιν ἐκτίσθαι καὶ τὰ Πελοποννησιακά· ὑπὸ
τῆ αὐτῆς ἀρχιτέκτονος, ὥς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πει-
ραεὺς οὐ συμμένει δ' ὁ Πειραεὺς, κακωθεὶς ὑπὸ
τε Λακεδαιμονίων πρῶτον τῶν τὰ σέλη καθελόν-
των, καὶ ὑπὸ Σύλλα τῆ Ῥωμαίων ἡγεμόνος. Ἰστορεῖται
δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῆς Ῥόδου ὅτι οὐ μόνον ἀφ' οὗ
χρόνου^α συνώκησαν τὴν καὶ πόλιν^β καὶ τὴν γὰρ
λατάν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς θέσεως
συχνοῖς ἔτεσιν, ἔπλεον πόρρω τῆς οἰκίας ὅττι σπηλιά
τῶν ἀνθρώπων ἀφ' οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἐπλάσαν,^γ
καὶ καὶ μὲν τὴν Ῥόδον ἐκτίσαν, καὶ ὑπερὶν Μασσα-
λιῶται κατέχον· ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενό-
πιν· ἐν δὲ^δ Δαυνίοις μετὰ Κῶν Ἐλπίας. Τι-
νὲς δὲ μετὰ τῆς Τεσίας ἔφοδον τὰς^ε Γυμνησίας
νήσους ὑπὸ αὐτῶν κτιζόμεναι λέγουσιν· ὡν τὴν μείζω
φασὶ Τίμαχος μέγιστον εἶναι μετὰ τὰς ἐπὶ, Σαρδά,
Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτιν, Εὐβοίαν, Κύρνον, Λέσ-
βον, οὐτ' ἀληθῆ λέγων· πολλὴ γὰρ ἄλλα μείζω.
Φασὶ δὲ τὰς Γυμνησίας ὑπὸ Φοινίκων^ς Βαλεαρίδας
λέγεσθαι, ὅτι τὰς γυμνασίας^κ βαλεαρίδας λεχ-
θῆναι.^ι Ἐνιοὶ δὲ τῶν Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβαριν ἄκη-
σαν κατὰ τὴν Χαονίαν. Ἐοικε δὲ καὶ ὁ ποιητὴς
μαρτυρεῖν τὴν ἐκ παλαιῶν παρούσαν τοῖς Ῥοδίοις εὐ-
δαιμονίαν, εὐδὺς ὑπὸ τῆς πόλεως κτίσεως τῶν
τῶν πόλεων.

* Τριχὰ δὲ ἄκηθεν καὶ φυλαδὸν, ἡδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
καὶ σφιν θεωέσιον πλετόν κατέχευε Κρονίων.
Οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος, καὶ χρυσὸν ὑδάτην
φασιν ἐν τῇ νήσῳ καὶ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς γένεσιν ἐκ
τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, ὥς εἴρηκε Πίνδαρος. Ἡ δὲ
νήσος κύκλον ἔχει σταδίων ἐννακοσίων εἴκοσιν.^ι Ἐπὶ δὲ
πόρῳ μὲν Λίνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλέσθιν ἐν
δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νήσον, πόλιν ὅττι ὅρου ἰδρυμένη, πο-

nunc est, Peloponnesiaci belli tempore exstructa est
ab eo ipso architecto, qui Peiræum ædificavit. Pei-
ræus non perduravit, cum a Lacedæmoniis ante
adfectus, qui longa crura, sive muros, dejecerunt,
tum a Sylla Romanorum imperatore. Narrantur
et hæc de Rhodiis: res eorum mari secundas fu-
isse, non ab eo demum tempore, quo urbem, quæ
exstat hodie, condiderunt: sed etiam ante Olympi-
orum institutionem permultis annis eos procul a pa-
tria classem eduxisse hominum servandorum causa.
Ita et usque ad Hispaniam eos navigasse, et Rho-
dum condidisse, postmodo a Massiliensibus occu-
patam: et in Opicis Parthenopen: in Dauniis
Cum auxilio Elpias. Quidam post reditum e bello
Trojano Gymnesias insulas ab iis ferunt conditas.
Harum quæ est grandior, eam Timæus omnium
insularum maximam asserit post septem has, Sardi-
niam, Siciliam, Cyprum, Cretam, Eubœam, Corsi-
cam, Lesbum: sed falsum dicit, cum sint aliæ
multo majores. Gymnetas aiunt a Phœnicibus
Balearides vocatos, quod gymnasia (*exercitationes
corporis*) ii dicant balearidas. Quidam Rhodiorum
etiam circa Sybarin sedes posuerunt, juxta Chao-
niam. Videtur Homerus testari, antiquitus Rho-
dios fuisse fortunatos, jam inde a conditis tribus ur-
bibus:

*Ternæ illis sedesque, tribusque, et Jupiter ipse,
In superos qui sceptrum gerit, mortale genusque,
Dilexit, magnaque illos cumulavit opum vi.*

Quidam hos versus fabulæ accommodant, quod
scilicet auro pluerit Jupiter in hac insula, cum Mi-
nervam peperisset: idque est apud Pindarum. In-
sulæ ambitus est stadiorum nongentorum et vi-
ginti. Prima occurrit Lindus, si a Rhodiorum urbe
naviges, insula ad dextram relicta, urbs monti im-

* Iliad. β. ver. 668.

^α συνώκησαν Par. 1. 4.

^β ἐπὶ τὴν Par. 4. Med. 3. 4.

^γ εὐτυχῆσι Efc.

^δ Ὀλυμπικῆς Med. 4. et ex correct. Med. 3.

^ε Καν-

^ς νίοις Med. 3.

^κ Κῶν Par. 4.

^ι ἄφοδον Efc.

^ι Γυμνασίας Med. 3. 4. Efc.

^κ Βαλεαρίδας Med. 3.

^λ διὰ τὸ τὰς Med. 3.

^λ βαλεαρίδας Med. 3. 4.

^μ Τινὲς Par. 1. Med. 3. 4. Brē. Efc.

2. ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραεὺς] Vide libro nono, p. 567. *Casaub.*

11. καὶ καὶ μὲν τὴν Ῥόδον ἐκτίσαν] Hæc est, quam diximus a
Strabone vocari Ῥόδον, libro tertio, pag. 217. et ita hic quoque
puto esse legendum. *Idem.*

12. ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενόπιν] Rhodios una cum aliis
Neapolim, vel Parthenopen, fundavisse, nummus, confirmat,
quem illustrissimus Schulzius edidit. *Aversa parte enim habet
Minotaurum, supra quem Rosa, (Rhodi insigne) et litera Π. Infra in
Monogrammate AP. Has literas esse nominis Parthenopes initium
fentio. (Vid. Com. Acad. Petrop. t. xiv. p. 327, et 364.) F.*

13. ἐν δὲ Δαυνίοις μετὰ Κῶν Ἐλπίας] Stephanus, Ἐλπίας, πόλιν
ἐν Δαυνίοις, κτίσμα Ῥοδίων. *Casaub.*

Ibid. ἐν δὲ Δαυνίοις καὶ Κῶν Ἐλπίας, i. e. In Dauniis vero, cum
Cois Elpias] Quæ profecto verba mutila, nec cum cæteris co-
hærent. Nam quid illic fecit Elpias? urbem condidit? quam-
nam autem? hanc oportuit expressam a Strabone, ut in aliis
facilitat. Itaque rescribendum censeo, μετὰ Κῶν Σαλαπτιαν
ἐκτίσιν Ἐλπίας, i. e. Cum Cois Salapiam condidit Elpias. Nam
Salapiam in Apulia Daunia condidit Elpias Rhodius. Vid.
Meurs. Rhodum. lib. i. cap. 28. p. 59. *Anon.*

Ibid. Ἐλπίας] Hic fortassis rescribendum Ἐλπίαν, nisi quis sta-
tuat, Strabonem numero plurali oppidi nomen protulisse. *Ber-
kel.* in Stephan. p. 343.

Ibid.] Ad hoc confirmandum Vitruvius, lib. i. c. 4. ait, *In
Apulia oppidum Salapia vetus, quod Diomedes a Troja rediens con-
stituit, sive, quemadmodum nonnulli scripserunt, Elpias Rhodius.*
Vide plurā de Rhodiorum coloniis ibidem. *F.*

14. τὰς Γυμνησίας νήσους ὑπὸ αὐτῶν κτιζόμεναι] De Gymnesiis ea-
dem reperies apud Diōdorum Siculum, lib. v. Liqueat vero ex
hoc loco unde illa describat Diōdorus: nempe e Timæo, quod
ille suo more nos celat, et tamen ejus verbis loquitur. De sep-
tem istis insulis vide quæ Eustathius annotat in Dionysium,
v. 457. *Casaub.*

19. Φασὶ δὲ τὰς Γυμνησίας ὑπὸ Φοινίκων Βαλεαρίδας λέγεσθαι] Hæc
quo pertinent? parum enim videntur ad institutum sermonem
facere. Legō autem, βαλεαρίδας λέγεσθαι. Facit huc Polybii lo-
cus e libro tertio, ubi copias Annibalis refert: πρὸς δὲ τέτοις
βαλεαρίδας, οὗς κυρίως μὲν καλοῦσι σφενδαμνίας· ἀπὸ δὲ τῆς χρείας ταύ-
της, συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι καὶ τὴν νήσον. *Idem.*

21. περὶ Σύβαριν ἄκησαν κατὰ τὴν Χαονίαν] Scribe, Χώνην. Vide
ad lib. vi. *Idem.*

32. κύκλον ἔχει σταδίων ἐννακοσίων εἴκοσιν] Hæc stadiorum summa
efficit m. p. centum et xxix. Sic Plinius Rhodi circuitum vult
esse m. p. cxxx. aut secundum Isidorum centum et tria. *Idem.*

33. Λίνδος] Lindus urbs in Eustathii tempore extitit. Nunc
Lindus dicitur. *F.*

posita, admodum versus meridiem vergens, et Alexandriam maxime: templum est ibi Minervæ Lindiæ nobile, a Danaïdibus positum. Primum Lindii pro se rempublicam gesserunt, ut et Camysenses, et Ialysii: postea autem in unam urbem Rhodum coiverunt. Lindius fuit Cleobulus, unus de septem sapientibus. Post Lindum Ixia sequitur, et Mnasyrium pagi: inde Atabyris, mons istorum sane locorum altissimus, ibique templum Jovis Atabyrii. Post Camirus: hinc pagus Ialysus, et munitio supra, sive arx, Ochyrota hinc nomen habens. Sequitur post stadia circiter octoginta Rhodiorum urbs. Deinceps est Thoantium, acta quædam, ante quam potissimum sitæ sunt Sporades Chalciam versus: quarum supra est facta mentio. Viros memorabiles re bellica et certaminibus multos tulit Rhodus: de quibus fuerunt etiam Panætii majores. Tum civiles et in literis ac philosophia versatos, cum ipsum Panætium, tum Stratoclem, Andronicum peripateticum, Leonidam Stoicum: et his priores Praxiphanem, Eudemum, Hieronymum. Posidonius in Rhodo quidem gessit rempublicam, et docuit: Apamea autem Syriæ patria ejus fuit. Apollonius quoque cognomento Mollis, et Molon, Euclea doctorem habuerunt

λὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα, καὶ πρὸς Ἀλεξ-
άνδρειαν μάλιστα· ἱερὸν δ' ἐστὶν Ἀθηναῶν Λινδίας αὐ-
τότῃ ὁπιφανές, τῶν Δαναΐδων ἱδρυμα· πρῶτον μὲν
οὖν καὶ αὐτὰς ἐπολιτεύοντο οἱ Λίνδιοι, καθάπερ καὶ
5 Καμειρεῖς καὶ Ἰαλύσιοι· μετὰ ταῦτα δὲ συνήλθον ἅπαν-
τες εἰς τὴν Ῥόδον· ἐντεῦθεν δ' ὅτιν εἰς τῆς ἑπτὰ
σφῶν, Κλεόβουλος. Μετὰ δὲ Λίνδον Ἰξία χωρίον καὶ
Μνασύριον· εἶθ' ὁ Ἀτάβυρις, ὅρος τῆς ἐνταῦθα
ὑψηλότητος, ὃν ὡς ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίας· εἶτα Κά-
10 μειρος· εἶτ' Ἰάλυσος κόμμη, καὶ ὑπὲρ αὐτῇ ἀκρό-
πολις ἐστὶν Ὀχύρωμα καλουμένη· εἶθ' ἡ τῆς Ῥοδίων
πόλις, ἐν ὀγδοήκοντά περ σταδίοις. Μεταξὺ δ' ὅτι
τὸ Θοάντιον αὐτῇ πρὸς ἡς μάλιστα πρὸς κεινται αἱ
Σποράδες αἱ ὅτι τὴν ὁ Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν
15 πρῶτον. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοὶ
στρατηγῆται τε καὶ ἀθληταί· ὧν εἰσι καὶ οἱ Παναιτίαι
τῶ φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν, καὶ τῶν περὶ
λόγους καὶ φιλοσοφίας, ὃς τε Παναίτιος αὐτὸς, καὶ
Στρατοκλῆς, καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περὶ πάντων,
20 καὶ Λεωνίδας ὁ ταῖκος· ἐτι δὲ πρῶτον Περξιδά-
νης, καὶ Εὐδήμιος, καὶ Ἰερώνυμος. Ποσειδώνιος δ' ἐπολι-
τεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίστευεν· οὗ δ' Ἀπα-
μεὺς ἐκ τῆς Συρίας· καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ
Μαλακός, καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς

^a ἐν ᾧ defunt Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^b πρῶτον Par. 4. πρὸς κεινται Med. 3. ^c περὶ Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^d Χαλκίδα
Par. 4. ^e λόγους Par. 4. ^f φιλοσοφίαν Esc. ^g καὶ αὐτὸς Med. 3. ^h Λεωνίδης Med. 3. 4. Esc. ⁱ σοφιστὴς Esc. ^k καὶ
Ἰερώνυμος, καὶ Εὐδήμιος Med. 3. 4. ^l καὶ Μόλων defunt Esc.

2. ἱερὸν δ' ἐστὶν Ἀθηναῶν Λινδίας αὐτότῃ ὁπιφανές, τῶν Δαναΐδων ἱδρυμα] De hac Minerva Lindia consentit Chron. Parium, lin. 15, 17. καὶ αἱ Δαναῶν θυγατέρες κ. τ. λ. ἔδυσαν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐν παρὰ... αὐτὴ ἐν Λίνδῳ τῆς Ῥόδου. Vide Marm. Oxon. 1732. cum Seldeni comm. ad p. 118. Vide etiam Diod. Sic. 1. v. p. 377. Edit. Wessl. F.

5. μετὰ ταῦτα δὲ συνήλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον] Factum id, ut ex Diodori Bibliotheca discimus, anno primo Olympiadis xciii. Casaub.

7. Μετὰ δὲ Λίνδον Ἰξία χωρίον] Malim, Ἰξίαι, numero multitudinis, ita præcipiente Stephano. Idem.

Ibid. Ἰξία] Incertum est, utrum numero singulari hæc vox ita legatur, an non etiam pro plurali positum sit; si quis vero, præter Strabonem et Stephanum, hujus loci meminerit, facile dirimi posset. Berkel, ad Stephan. p. 418. Anon.

8. εἶθ' ὁ Ἀτάβυρις, ὅρος] Steph. est Ἀτάβυρον, quem vide. Casaub.

9. εἶτα Κάμειρος· εἶτ' Ἰάλυσος κόμμη] Locus ille sine dubio luxatus, ac legendum, leviter transpositis verbis, εἶτα Κάμειρος, κόμμη· εἶτ' Ἰάλυσος, καὶ ὑπὲρ αὐ. Inde Camirus, pagus; hinc Ialysus. Adeo vetus autem hoc mendum est, ut et ab Eustathio repræsentetur, ubi de his urbibus agit, Iliad. β'. Ac Camirum pagum dixit, quia nullo muro cincta est. Ialysum pariter ac Lindum urbem sat munitam fuisse hinc apparet, quod non ceperint utramque Lacedæmonii, ut Camirum, sed persuaserint blandis verbis, ut transirent ab Atheniensibus in suas partes, quippe si fuissent pagi, nihil opus erat illis persuadere, quos in potestatem cogere sine mora potuissent. Plura vid. in Meursii Rhodo, lib. i. c. 9. p. 25. Anon.

Ibid.] Camirus, oppidum non muris cinctum, ut ait Thucydides, lib. viii. F.

11. εἶθ' ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις] Notatum est a Xylandro, Rhodiorum urbem cum dicit Strabo, debere nos intelligere Ialysum. Sane Plinius, lib. v. c. 31. ita sentire videtur, sic scribens de hac insula, habitata urbibus, Lindo, Camiro, Ialyso, nunc Rhodo. Sed cum manifestissime dicat Strabo Rhodum urbem ab Ialyso distare lxxx stadia, errarit Plinius necesse est si ita sensit. Verum equidem Plinio injuriam fieri hac vulgata interpretatione censeo, et post vocem Ialysos esse distinguendum: voce enim nunc significare hoc voluit, Rhodum multo post alias fuisse conditam, non (ut vulgo putant) hoc, Ialysum et Rhodum ejusdem urbis esse nomina. Confirmat et Diodorus nostram sententiam, sic scribens: Οἱ δὲ τὴν Ῥόδον ἦσαν κατοικοῦντες, καὶ Ἰάλυσον, καὶ Λίνδον, καὶ Κάμειρον, μετακίσθησαν εἰς μίαν πόλιν τὴν νῦν καλε-

μένην Ῥόδον. Non est igitur, cur quisquam posthac sibi persuadeat Rhodum et Ialysum eandem esse urbem, prava hac interpretatione inductus, quæ multos decepit. Casaub.

12. Μεταξὺ δ' ἐστὶ τὸ Θοάντιον] Ptolemæo Thoantium est insulæ Carpathi, Rhodo adjacentis, promontorium: neque alibi de Thoantio quicquam legere memini. Idem.

13. καὶ Σποράδες αἱ ἐπὶ τὴν Χαλκίαν] Manuscripti, αἱ περὶ τὴν Χαλκίδα, non recte: vide libri decimi finem, p. 713. Idem.

21. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ] Non Rhodi tantum commoratus est Posidonius, sed etiam Rhodius appellatus est. Athenæus, libro sexto, c. 13. in fine pag. 252. Ποσειδώνιος δὲ ὁ Ἀπαμεύς, ὅτερον δὲ Ῥόδου χρηματίσας. Idem plerisque contigit literas Rhodi profitentibus. Sic et Theodorus Gadareus Rhodius est dictus, et ita dici maluit, teste Quintiliano, 1. iii. c. 1. Idem.

23. καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακός, καὶ Μόλων] Hic locus diu me torfit: aperte enim Strabo duos facit, Apollonium, quem Mollem vocat, et Molonem: atqui Apollonius est qui cognomento Molon dictus est. Sic enim eum nominant Quintilianus, multis locis, lib. iii. c. 1. et lib. xii. c. 6. et Suetonius in Cæsare, c. 4. Putet aliquis legendum, καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακός καὶ Μόλων. Sed obstat hic locus paulo post, ubi Alabandenfes refert qui Rhodum migrarunt: ὃς, τε Ἀπολλώνιος καὶ Μόλων. Quid ergo? Dicam quod sentio: puto enim quoties vel apud Quintilianum, vel apud Suetonium, vel alium, occurrit mentio Apollonii Molonis, toties insigne occurrere vel ipsius auctoris, vel librarii peccatum: auctoris, si ita scripsit et duos viros ejusdem professionis perperam confudit: librarii, si cum scriptum esset ab auctore Apollonius Mollis, ipse in Molonem mutavit: merito enim suspicetur aliquis, quoties Apollonius Molo ab his vocatur, toties rescribi debere Mollis, quod docet nos Strabo: a quo stat Marcus Tullius Molonis auditor ut ipse sæpius testatur: quem quidem ille nunquam Apollonium vocat: idem Cicero de Orat. lib. i. c. 27. Apollonium, non Molonem, sed Alabandensem appellat: in quo pulchre ei cum Strabone convenit. Idem.

Ibid.] Apollonius aliquando Molonis dicitur, quod Molon pater illius fuit. Plutarch. in Cæsare. t. i. p. 708. Edit. F. Furt. Ἀπολλώνιον τ. καὶ Μόλωνος, ὃς Κικέρων ἠκούσθη: et aliter Molonis solo nomine dignoscitur, ut in Cicerone. Hic autem est certe idem, qui Apollonius Molon Suetonii et Quintiliani, in quorum scriptis mendum non suspicor. Apollonius ὁ Μαλακός est quidam Alabandenfis ejusdem nominis, quocirca Strabo et alii posteriorem Molonem appellant, ne cum priori confundatur. F.

Μενεκλέης μαθηταὶ τῷ ῥήτορος ἐπεδήμιον δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος· ὃς δ' ἔπειτα ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος, ὅς μὲν μολὼν ἀντὶ τῷ ἐλθόν· καὶ Πείσανδρος δ' ὁ τὴν Ἡρακλείαν γραφίας ποιητὴς Ῥόδιος, καὶ Σιμμίας ὁ γραμματικὸς, καὶ Ἀριστῆλης ὁ κατ' ἡμᾶς. Διονύσιος δὲ ὁ Θράξ, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τῆς Ἀργοναυτικῆς ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. Περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως ἔρηται. Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς πελάγους τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεῦντος καὶ τῷ Λωρύμων, καμπὴρ πρὸς τὰς ἀρκτεὺς ἐστὶ, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλῆθς μέχρι τῆς Πελοποννήσου, ὡς ἂν μεσημβρινῶς πρὸς τὴν γραμμὴν ὅσον πεντακισχίλιων σταδίων, ἢ μικρὸν ἀπολείπουσιν. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῆς Καρίας, καὶ Ἴωνες, καὶ Αἰολεῖς, καὶ Τροία, καὶ τὰ πρὸ Κύζικον καὶ Βυζάντιον. Μετὰ δ' οὖν τὰ Λωρύμα, τὸ Κνωσὸς σήμα ἐστὶ, καὶ Σύμη νῆσος. Εἴτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κληθὲν τεμνικὸν, καὶ ναύσταθμον ναυσὶν ἐῖκοσι. Πρὸκειται δ' ἡ νῆσος, ἐπὶ σταδίους πρὸς τὴν εὐθείαν, ὑψηλὴ, θεατρικῆς, συναπομνήνῃ χώμασι πρὸς τὴν ἡπειρὸν, καὶ ποῖσα δίπολιν τρέπον πρὸς τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ ἡ μέγας αὐτῆς οἰκείῃ τὴν νῆσον, σκεπάζουσιν ἀμφοτέρους τὰς λιμένας. Κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ Νίσυρις πελάγος. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι, πρῶτον μὲν Εὐδόξος, ὁ μαθηματικὸς, τῷ Πλάτωνος ἐταίρων· εἴτ' Ἀγαθάρχιδης, ὁ καὶ τῷ Θεοπλάτων, ἀνὴρ συγγραφεὺς κατ' ἡμᾶς δὲ Θεόπομπος, ὁ Κάσαρος τῷ θεῷ φίλος, τῷ μεγάλῃ δυναμῶν καὶ ὑπὸς Ἀρτεμίδωρος. Ἐνταῦθεν δὲ καὶ Κτησίας, ὁ ἰατρὸς πρῶτος μὲν Ἀρξάξερξιν, συγγραφεὺς δὲ τὰ Ἀσσυριακά, καὶ τὰ Περσικά. Εἴτα μετὰ Κνίδον Κέραμος, καὶ Βάργασα, πόλιν ὑπὲρ θαλάττης. Εἴτ' Ἀλικαρνασός, τὸ βασίλειον τῷ τῆς Καρίας δυναστῶν, Ζεφύρα καλεσμένη πρότερον· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ

rhetorē, domo Alabandenſes. Prior Rhodum ſe contulit Apollonius, Molon ſerius: cui et dixit ille, Sero Molon, id eſt, tarde advenis. Piſander quoque, Heracleæ carminis ſcriptor, Rhodius fuit, et Simmias grammaticus, et noſtra ætate Ariſto-cles. Dionyſius vero Thrax, et Apollonius, Ar-gonauticorum conditor, Alexandrini fuerunt, ſed nominati ſunt Rhodii. De Rhodo dictum eſt ſatis. Proinde a Cariæ litore, quod poſt Rhodum eſt, ab Eleunte et Lorymis, flexus quidam eſt verſus ſep-tentrionem, ac deinde ad rectam lineam navigatio uſque ad Propontidem, veluti meridianum quen-dam referens, ad quingentorum ſtadiorum longitu-dinem, aut paulo minus: ad eam ſunt reliqua Ca-riæ, Ionia, Æolis, Troja, Cyzicum, Byzantium. Ergo poſt Loryma ſequitur Cynos ſema, (quod canis monumentum ſignificat) et Syme inſula. Mox Cnidus, duos habens portus, quorum alter claudi poteſt, triremibus recipiendis aptus: et navium ſtatio ca-pax viginti. Ante Cnidum inſula jacet, ambitu ſe-re ſeptem ſtadiorum, excelsa, et theatri forma, ag-geribus continenti adjuncta, ipſamque Cnidum in duas quaſi dividens urbes: magna enim Cnidorum pars inſulam habitat, quæ utrumque portum inte-git. Pone eam in alto jacet Niſyris inſula. Cnidii viri memoria digni fuerunt Eudoxus mathemati-cus, unus de ſociis Platonis: præterea Agatharchi-des peripateticus, unus de amicis divi Cæſaris, qui largiter potuerunt: ejuſque filius Artemidorus. Cnidius fuit etiam Cteſias, Artaxerxis medicorum princeps, qui Syriaca ſcripſit, et Perſica. Secundum Cnidum Ceramus eſt, et Bargafa, oppidula ſupra mare. Deinde Halicarnaffus, regia dominorum Ca-riæ, quondam Zephyra dicta. Ibi Mauſoli ſepul-

^a ῥήτορος καὶ Μόλων· ἐπεδήμιον Eſc. Eſc. ^b Δωρύμων Par. 1. Med. 4. Med. 3. ^c Ἀσσυριακά Med. 4.

^b ἡμῖν ἐρηται Med. 3. ^c αὐτῆς μέρος Med. 3. 4.

^c Λωρύμων Med. 3. ^d καμπὴ Par. 4. ^e εὐθείας ἐστὶν ὁ πλοῦς ^f Νίσυρις Par. 4. Eſc. ^g μεγάλων Par. 1. ^h Ἀσσυριακά

1. Μενεκλέης μαθηταὶ τῷ ῥήτορος] Reſtituimus veram lectio-nem; legebatur autē, μὲν Εὐκλέης μαθηταὶ, ineptiſſime: reſtitui-mus autem ex ipſo Strabone, qui hunc locum citat mox de Me-necle loquens. Sic autem et libri veteres habent. Caſaub.

2. καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος, ὅς μὲν μολὼν] Facit alluſionem ad Homeri carmen, quod ita incipit. Idem.

3. καὶ Πείσανδρος δ' ὁ τὴν Ἡρακλείαν γραφίας] Vide infra ad libri ſequentis principium. Idem.

11. καμπὴρ πρὸς τὰς ἀρκτεὺς ἐστὶ] Malim, καμπή, flexus, nam etiam in MSS. abeſt τὸ ρ, et καμπήν ſolet Strabo dicere. Idem.

17. καὶ Σύμη νῆσος] Meminit Thucyd. lib. viii. c. 41, 42. De ea ſcribit accurate Diodor. lib. v. Idem.

Ibid.] Hodie Simio vel Simid dicitur, m. p. 18 in circuitu, (Van Egmont, cap. 17.) media inter Rhodum et Cnidum. (Plin.) F.

18. Εἴτα Κνίδος] Cnidos in cornu peninſulæ, ait Meli, lib. i. c. 16. Plinius, In promontorio Cnidos libera. Praxiteles Ve-neris ſigno hanc urbem nobilitavit. (Plin. lib. xxxvi. c. 5.) Bayerus, in opusculis, plurima de hac e vetuſtis authoribus col-legit. Idem.

25. ἡ Νίσυρις πελάγος] Hodie Nizari appellatur: (Van Eg-mont, t. i. c. 17.) a Cnido diſtat m. p. 12 1/2. (Plin.) Idem.

27. ὁ ἐκ τῶν περιπάτων] Adde, ex Hopperi editione ac ver-

fione, Vir hiſtoricus. Ætate noſtra Theopompus. Hæc enim in La-tinis deſiderantur. Anon.

31. συγγραφεὺς δὲ τὰ Ἀσσυριακά, καὶ τὰ Περσικά] Secuti ſumus Aldinum codicem, a quo nihil differunt ſcripti. Xylander, neſ-cio quare, Συριακά maluit: non meminerat vir eruditus ita ſcriptum eſſe initio Excerptorum, quæ hodie ſuperſunt ex libris Cteſiæ. Κτησίας τοῦ Κνιδίου τὰ Περσικά ἐν βιβλίοις ἐστὶ καὶ. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς πρώτοις ἐξ τὰ τε Ἀσσυρία διαλαμβάνει, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν Περσικῶν. Caſaub.

33. Εἴθ' Ἀλικαρνασός] Halicarnaffus, urbs eximia. Romani, Rhodiis inſenſi, Halicarnaffenſes liberos fecerunt. Hacque li-bertate uſi ſunt uſque ad Getam, ut a Getæ nummis patet. (Har-duin. p. 30. Spanhem. p. 789.) Vitruvius, lib. ii. cap. 8. exi-miam hanc urbem deſcribit lateritiis mœnibus cinctam, mira arte vitri ad inſtar politis. Vide etiam Voyage Pittoresque de la Grece, p. 152—163. F.

35. ὁ, τε τῷ Μαυſώλει τάφος, τῶν ἐπὶ τὰ διαμάτων ἔργων] Plin. de Mauſoleo, lib. xxxvi. cap. 5. Sepulchrum hoc eſt ab uxore Ar-temiſia factum Mauſolo Cariæ regulo, qui obiit Olympiadis centeſimæ anno ſecundo. Opus id ut eſſet inter ſeptem miracula ii maxi-me artiſtes fecere. Sed de Mauſoleo et Artemiſia quis neſcit, quæ paſſim veteres commemorant. Caſaub.

3. διαβιβλῆναι

crum est, unum de septem mirabilibus mundi spectaculis, quod marito suo Artemisia ædificavit: et Salmacis fons, nescio qua de causa infamis, quod ex eo bibentes mollitiem contraherent. Enimvero luxuria hominum videtur in aeris et aquæ temperiem culpam referre: atqui non hæc causam luxuriæ præbent, sed divitiæ, et victus intemperans ratio. Arcem habet Halicarnassus: et ante eam sita est Arconnesus. Conditores urbis sunt cum alii, tum Anthes cum Træzenis. Viri illustres nati sunt ibi, Herodotus, historiæ scriptor, qui deinde Thurius est appellatus, quod socium se deducendæ in Thuriis coloniae præbuisset: tum Heraclitus poeta, Callimachi socius: et nostra ætate Dionysius historiæ conditor. Hæc quoque urbs infortunium habuit, cum eam vi cepisset Alexander. Etenim Hecatomno, Cariae regi, tres fuerunt filii, Mausolus, Hidrieus, et Pixodarus: filiae duæ, quarum major natu Artemisia conjux fuit fratris ætate primi Mausoli: secundam in matrimonio habuit Adam Hidrieus. Mausolus regnum tenuit: qui, sine prole decedens, id uxori reliquit, a qua est ei id quod diximus monumentum factum. Artemisia præ desiderio mariti tabe mortua, Hidrieo summa rerum obtigit: atque huic morbo extincto in regnum successit Ada uxor. Eam Pixodarus ejecit, qui de Hecatomni filiis supererat: cumque Persicas res amplecteretur, satrapam accersit ad societatem regni: hic, mortuo Pixodaro, Halicarnassum possedit, habuitque uxorem Adam, Pixodari filiam ex Aphneide muliere Cappadocica: et Alexandro ad-

τε τῆ Μαυσώλῃ τάφος, τῇ ἐπὶ ταμείων ἔργον, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασε· καὶ ἡ Σαλμακίς κρήνη, διαβόλημένη ὅτι οἷδ' ὀπόθεν, ὡς μαλακίεσα τὰς πίνοντας ἀπ' αὐτῆς. Ἔοικε δ' ἡ τρυφή τῇ ἀνθρώπων ἀπασθαι τὰς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα· τρυφῆς δ' αἴτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλεῖτος, καὶ ἡ περὶ τὰς διατάξεις ἀκολασία. Ἐχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἀλικαρνασσός· περικείται δ' αὐτῆς ἡ Ἀρκόννησος. Οἰκισαὶ δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε, καὶ Ἀνθίης μετὰ Τροίλων. Ἄνδρες δὲ ἐγένοντο ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτος τε ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὑπερὸν Θέριον ἐκάλεσαν, διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θέριος ἀποικίας, καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητής, ὁ Καλλιμάχῃς ἑταῖρος· καὶ καὶ ἡμῶς Διονύσιος ὁ συγγραφεὺς. Ἐπίλασε δὲ καὶ αὕτη ἡ πόλις βίαν ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ἐκατόμνῃ γὰρ τῶν Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος, καὶ Ἰδριεύς, καὶ Πιζώδαρος· καὶ θυγατέρες δύο, ὧν ἡ πρεσβυτέρα Ἀρτεμισία συνώκησε τῷ πρεσβυτάτῳ τῷ ἀδελφῶν Μαυσώλῳ· ὁ δὲ δεύτερος Ἰδριεύς Ἀδᾶ τῇ ἑτέρᾳ ἀδελφῇ· ἡ βασιλεύουσα δὲ Μαύσωλος· τελευτῶν δ' ἀτεκνος, τὴν ἀρχὴν κατέλιπε τῇ θυγατρὶ, ὑπ' ἧς αὐτὴ κατεσκεύασεν ὁ λεχθεὶς τάφος· φησὶ δ' ἀποθανούσης αὐτῆς πένθος [τῷ ἀνδρὶ], Ἰδριεύς ἦρξε· καὶ τῷτον ἡ θυγάτηρ Ἀδᾶ διεδέξατο νόσῳ τελευτήσαντα· ἐξέβαλε δὲ ταύτῃ Πιζώδαρος ὁ λοιπὸς τῶν Ἐκατόμνῃ παίδων· περσίσας δὲ μεταπέμπεται Σατράπῃ ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπελθόντος δ' ἐκ τῆς ζῆν καὶ τῆς, κατέχεν ὁ σατράπης τὴν Ἀλικαρνασσόν. Ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμεινεν, ἔχων Ἀδᾶν θυγατέρα, ἧς θυγάτηρ ἦν Πιζώδαρος· ἐξ Ἀφνίδος Καππαδο-

^a γεγόνασιν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Efc. ^b ὁ Καλλιμάχῃς ἑταῖρος defunct Efc. ^c Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς συγγραφεὺς Efc. ^d MSS. Ἐκατόμνῃ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 4. Ἐκατόμνῃ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ. Med. 3. Efc. ^e Ἰδριεύς Par. 1. 4. Med. 3. 4. et sic infra. ^f τῇ πρεσβυτέρᾳ Par. 1. Med. 4. Efc. ^g Ἀρτεμισία Μαυσώλῳ συνώκησε ὁ πρεσβυτάτος τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ Par. 4. Ἀρτεμισία ἡ συνώκησε Μαυσώλῳ ὁ πρεσβυτάτος τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ Med. 3. Ἀρτεμισία Μαυσώλῳ συνώκησε ὁ πρεσβυτάτος τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ Med. 4. Ἀρτεμισία, συνώκησεν ὁ πρεσβυτάτος τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ Efc. ^h βασιλεύουσα Par. 4. Med. 3. 4. ⁱ τοῦ ἀνδρὸς ὁ λοιπὸς τῶν ἀδελφῶν Med. 3. ^k Ἐκατόμνῃ Med. 3. et sic infra. ^l Ἀδᾶ Efc.

3. διαβόλημένη ἐκ οἷδ' ὀπόθεν] Quod negat scire se. Strabo, unde factum sit ut male audiat fons Salmacis, id fuisse docet Vitruvius, libro secundo, capite octavo, quem locum vide. De hoc fonte lege Festum, v. Salmacis Efc. Vibium Sequestrem, et Ovidium, Metam. lib. iv. ver. 285. Casaub.

4. Ἔοικε δ' ἡ τρυφή τῶν ἀνθρώπων ἀπασθαι τὰς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα] Eadem sententia Græci epigrammatis in Salmacidem fontem. Anthol. lib. i. cap. 65. epigr. 7.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἦναι, αἰσῆσαι, ξένῳ, τῷδ' ἀπὸ πηγῆς,
Εἰ δὲ φύσει μαλακός, μὴ με πῆγῃς πρόσθεν·
Ἄρβην ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μὲν ἀέσκω,
Τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς ἢ φύσις ἐστὶν ὕδωρ. id est,
Si quidem vir venis, hauri, hospes, hoc ex fonte,
Sin vero natura mollis, ne me bibas hujus rei causam.
Virilis ego potus sum, et viris solummodo placeo:
Natura vero mollibus, ipsa natura est aqua. Idem.

7. Ἐχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἀλικαρνασσός] Halicarnassi descriptionem habes apud eundem Vitruvium eo ipso loco. Diodorus, lib. xvi. ait Halicarnassum fuisse ἀκροπόλει καλῶς κεκοσμημένην: Strabo mox διττὴν ἀκρὰν habuisse. Idem.

9. Ἀνθίης μετὰ Τροίλων] Hanc historiolum Strabo in lib. viii. refert, ut Anthes regno expulsus a Troizene et Pittheo, Pelopis filiis, Halicarnassum condiderit. Hic autem geminas esse colonias innuit, quarum unam duxit Anthes, Pausanias e contra Antham Anthæ urbis conditorem facit, quam Pitheus Træzenis frater in Træzena urbem transtulit: πολλοῖς δὲ ἔτεσιν ὕστερον, ait, ἐς ἀποικίαν ἐκ Τροίηνος γαλήντης, Ἀλικαρνασσὸν ἐν τῇ Καρίᾳ καὶ Μύκον ἀπέκισαν οἱ γεγόνητες ἀπ' Αἰτίης τῆς Ἀνθᾶ. (Pausan. Corinth. c. 30.) F.

13. ὁ Καλλιμάχῃς ἑταῖρος] Apparet ex epigrammate quo ei defuncto parentavit, amici morte mœrens. Vide Laertium in Heraclito. Casaub.

15. Ἐκατόμνῃ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ] Manuscripti, Ἐκατόμνῃ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ. Historiam, quæ hic refertur, pete ab iis, qui res Alexandri scripsere, Plutarcho, Arriano, Q. Curtio. Idem.

18. ὧν ἡ πρεσβυτέρα Ἀρτεμισία] Placet lectio veterum librorum: ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ συνώκησε Μαύσωλος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ δεύτερος Ἀδᾶ τῇ ἑτέρᾳ ἀδελφῇ. Idem.

Ibid.] Artemisia est, quam Demosthenes in orat. de Rhodiorum libertate sæpe memorat. Hæc Regina bellatrix fuit, (Vitruv. lib. ii. c. 8.) Rhodum enim a Mausolo marito captam et amissam recepit. Plurimi cum Strabone eam Mausoli superstitem præ luctu concidisse affirmaverunt. Alia fuit ejusdem nominis regina Cariae regnante Xerxe, quam Herodotus magnopere laudat, sed hæc illa longe vetustior, quamquam et antiqui et recentes plurimi esse eandem judicarunt. F.

25. ἐξέβαλε δὲ ταύτην Πιζώδαρος ὁ λοιπὸς τῶν Ἐκατόμνῃ παίδων. Περσίτας δὲ μεταπέμπεται Σατράπῃ ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς. Eam Pixodarus ejecit, qui de Hecatomni filiis supererat, cumque Persicas res amplecteretur, satrapam arcessit ad societatem regni] Quis fuit ille Persicas, de quo nullus alius auctor meminit? Num aliquis alius e sanguine Hecatomni? Nugæ. Lege, meo periculo, sine majuscula, περσίσας. Aoristus est a verbo Περσίζω, ut Μηδίζω, id est, cum Persis sentio, Persis faveo, Persarum partes sequor. Id de Pixodaro dixit, qui Persiam Satrapem advocavit, et suum generum fecit, communicato cum eo regni jure. Vocabatur ille Satrapes Oroontobates, ut discio ex Arriano, l. i. Palmer.

9. πολιορκίᾳ

κίσης γυναῖκός. Ἡ δὲ τῆς Ἑκατόμου θυγάτηρ Ἀδά, ἣν ὁ Πιξώδαρος ἐξέβαλεν, ἱκετεύει τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πείθεται αὐτῷ εἰς τὴν ἀραιρεθεῖσαν βασιλείαν, ὑποσχεθεὶς ὅτι τὰ ἀφεσώτα συμπεράξεν αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οὐκείους ὑπάρχειν αὐτῇ παρεδίδου δὲ καὶ τὰ Ἀλινδὰ, ^α ἐν οἷς διέτελλεν. Ἐπαγνέσας δὲ, καὶ βασιλίαν ἀναδείξας, ἀλόγους τῆς πόλεως ^β πλὴν τῆς ἄκρας, (^γ διττὴ δ' αὖ ^δ ἐκείνη) πολιορκεῖν ἔδωκεν· ἑάλω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὁρμὴν ἴδην, καὶ ἀπέχθειαν, τῆς πολιορκίας γενομένης. Ἐξῆς δ' ὅσιν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καὶ ^ε αὐτὴν αὐτῆς τῆς Κώας ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἡπείρου σαδίας τετραράκοντα· ἐπὶ δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κώας. Ἡ δὲ τῆς Κώων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἀστυπάλαια, ^ς καὶ ὠκεῖτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ὅτι θαλάττῃ· ἐπεὶ αὖτε ἑσθλὴν μετόκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν· ^ζ πρὸς τὸ Σκανδαλίον, καὶ μετωνόμασαν ^η αὐτῷ Κῶν ὁμοίως τῇ νήσῳ. Ἡ μὲν οὖν πόλις ἐμεγάλη, κάλλιπα δὲ πασῶν σιτωκισμένη, καὶ ἰδέσθαι τοῖς κατὰ πλέθριν ^θ ἡδίστη· τῆς δὲ νήσου ^ι τὸ μέγεθος, ὅσον πεντακοσίων σαδίων, καὶ πεντήκοντα· εὐκαρπος δὲ πάντα· οἶνον δὲ καὶ ἀρίστην, κατὰ περ Χίος, καὶ Λέσβος· ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν ἄκραν τὸν ^κ Λακτῆρα, ἀφ' οὗ ἐξήκοντα εἰς Νίσυρον· πρὸς δὲ τὸ ^λ Λακτηρίον χωρίον, Ἀλίσαρνα· ^μ πρὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκανον, καὶ κόμην καλουμένην ^ν Στομαλίμνιν· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον διακοσίας ^ξ ἀπέχει τῆς πόλεως σαδίας· ὁ δὲ ^ο Λακτὴρ πρὸς ἀμβάνει πέντε καὶ τετράκοντα τῶ μήκει τοῦ πλῆθους.

ventante, obsidionem sustinuit. Filia vero Hecatomni Ada, quam Pixodarus exturbaverat, supplicem Alexandro facta, obsecravit, ut se in vi ademptum sibi regnum restitueret, operam suam in recipiendis, quæ defecerant, pollicens, quod ea a suis necessariis teneri ostenderet, simul et Alinda dedens, ubi degebat. Alexander cum annuisset, eamque reginam declarasset, urbem usque ad arcem cepit, quæ erat duplex: eam oppugnari iussit, brevique capta est, jam iratis animis et hostiliter eam impetente milite. Deinceps est Termerium Myndiorum promontorium, cui opponitur Coæ insulæ promontorium Scandaria, a continente distans stadia quadraginta. Est et locus supra Coam, nomine Termerum. Coorum urbs antiquitus dicta fuit Astypalæa, et alio in loco habitata fuit, itidem ad mare: deinde ob seditionem transmigraverunt in eam, quæ nunc est, urbem juxta Scandariam, eamque nomine insulæ Con dixerunt. Urbs ipsa magna non est, sed optime condita, et appellentibus conspectu jucundissima. Insulæ magnitudo stadiorum est circiter quingentorum et quinquaginta: tota frugum est ferax, vini etiam optimi larga, ut Chius, et Lesbos. Habet versus meridiem promontorium Lacterem, unde ad Nisyrum stadia sunt sexaginta: ad Lacterium illud, Halisarna sunt: ad occasum est Drecanum, et pagus, qui os portus dicitur, abest ab urbe ad ducenta stadia. Lacter ad triginta quinque stadia adjicit naviga-

^α Scripti, ἐν ᾧ διέτριβεν αὐτή. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^β πρὸς Esc. ^γ διττὴ Med. 3. ^δ ἐκείνη Par. 1. ^ε ἄκρας Κανδαρία Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄκρας Σκανδαρία Esc. ^ς Veteres libri, παρὰ τὸ. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^ζ αὐτὴν deest Med. 3. 4. ^η MSS. ὁμωνύμως. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^θ τὸ μὲν μέγεθος Med. 3. ^ι Λακτῆρα Med. 3. 4. ^κ Λακτῆρα Med. 3. 4. ^λ Ita est legendum. Vulgo, τόμα λίμος. Xylander vero, τόμα λιμένος, magno errore. Marg. Cas. τόμα λίμη Esc. ^μ σαδίας τῆς πόλεως διέχει Par. 1. 4. τῆς πόλεως διέχει σαδίας Med. 3. 4. Esc. ^ν Λακτῆρ Med. 3. 4. et ita semper.

9. πολιορκεῖν ἔδωκεν] Lege, ἔγνωκεν. i. e. obsidere decrevit. Toup.

Ibid. ἑάλω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον] De hac obsidione vide Arrian. l. i. c. 21, &c. F.

11. ἐπὶ ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καὶ ἣν ἀντίκειται τῆς Κώας ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἡπείρου σαδίας τετραράκοντα· ἐπὶ δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κώας. Est Termerium Myndiorum promontorium, cui opponitur Coæ insulæ promontorium Scandaria, a continente distans stadia xl. Est et locus supra Coam, nomine Termerum] Suspectum habet stadiorum numerum Casaubonus, eo quod Plinius dixit, distare Coon ab Halicarnasso millia passuum xv. Sed ideo mutandus non est numerus apud Strabonem. Halicarnassus enim in recessu est, et longius multo distat a Co insula, quam plura promontoria, quæ a continente versus Co extenduntur et prominent. Ea quæ ad Co magis accedit (ut puto) vocatur nunc ab Italis *Capo Cico*, vel *Capo di San Piero*. Sed hic locus mihi suspectus est in voce Κώας ultima. Nam ratio suadet Strabonem scripsisse ὑπὲρ τῆς ἄκρας, scilicet Τερμερίως, de qua est sermo, nam promontorium nomen sumpserat a vicino oppido, seu pago, non a Co. Palmer.

13. διέχουσα τῆς ἡπείρου σαδίας τετραράκοντα] Atqui Plinius, lib. v. cap. 31, ait distare Con ab Halicarnasso m. xv. quæ sunt stadia cxx. ut suspicer in Strabone deesse vocem ἱκατόν. Casaub.

Ibid.] Cos insula hodie corrupte *Stanchio* dicitur, aliquando nomen *Lango* habet. Egmontius (t. i. c. 17.) hujus insulæ situm ac proventus descripsit. Quoad ejus distantiam a continente, mire a Strabone differt. Alter auctor eximius multo amplius. (Veriot *l'Hist. des Chev. de Malthe*, l. iv.) D'Anvillius cum Strabone convenit. (*Voyage Pittoresque de la Grece*, p. 105.) Quatuor vicis nunc insulæ tenet, scilicet *Stanchio*, *Andimesia*,

Pili, *Cephalos*. An horum situs cum locis a Strabone memoratis conveniat, nescio. Coas vestes tenues et purpureas laudant Ovidius, de Art. Am. lib. ii. vers. 298. Horatius, lib. i. Sat. 2. ver. 101. Tibullus, lib. ii. el. 4. et el. 3. ver. 57. Propertius, lib. ii. el. 1. lib. i. el. 2. F.

15. Ἀστυπάλαια] Hanc dictam volunt ab Astypalæa Ancæi matre. Stephanus, Ἀστυπάλαια νῆσος, μία τῶν Κυκλάδων &c. ἐκλήθη δ' ἀπὸ Ἀστυπαλαίας, τῆς Ἀγκαίης μητρός. Hanc porro Astypalæam Phœnicis fuisse filiam scribunt Veteres. Apollonii Scholiastes, lib. i. ὁ μὲν Ἀγκαῖος υἱὸς Ἀστυπαλαίας ἦν τῆς Φοίνικος. Ancæus quidem filius erat Astypalææ Phœnicis filia. Vox Græca quidem est Astypalæa notissimæ significationis: atque ut vult Themistagoras, ita dicta est Sami portio ἀπὸ τοῦ παλαιῆς ἐκείνης ὀνόμας ἄστεος, a veteri oppido ibi condito. Sed cum Sami regnaverit Ancæus, tam Sami portionem quam insulam, de qua in præsens, ab Ancæi matre putamus Astypalæam appellatam. Quo nomine si vere dicta est, aliam esse oportet vocis originem, quam quæ prima fronte videtur: Phœniciam nimirum, absurdum enim est ut Græco nomine, eoque a vetustate oppidi sumpto, vocetur Phœnissa mulier. Itaque si divinare licet, Astypalææ verum nomen fuit Ἀστυπῆλα *Astippela* ab humilitate ductum; Syris enim ἁρπῶν *estappel*, est sede dejicere, et demittere: ita usurpat Chaldaeus Paraphrastes, i Sam. ii. 36. Bochart. in Canaan. l. i. c. 7. p. 373. Edit. Lugd. Bat. Anon.

17. μετόκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν] Factum id anno tertio Olympiadis centesimæ tertiæ, auctore Diodoro. Casaub.

26. καὶ κόμην καλεμένην Στομαλίμνην] Ita legendum eam veteribus libris et priore interprete: nimirum fuit hic pagus ad aliquam Stomalimnam situs: quid autem veteres Stomalimnam appellarent, diximus non uno loco. Idem.

tionem. In suburbio Æsculapii est ædes, celebre admodum, et multis donariis plenum, in quibus est etiam Apellis Antigonus. Fuit ibi etiam Venus a mari emergens, (anadyomenen Græci dicunt) quæ nunc consecrata est divo Cæsari ab Augusto Cæsare, patri suo auctorem generis dedicante: aiunt Cois pro pictura ea de tributi imperati summa remissa fuisse centum talenta. Narrant Hippocratem maxime e dedicatis ibi curationibus ibi exercuisse ea, quæ ad victus rationem spectant. Cum hic unus fuit de nobilibus Cois, tum Simus medicus, et Philetas, poeta juxta atque censor scriptorum: et nostra ætate Nicias, qui in Coos tyrannidem invasit: item Aristo, qui peripateticum audivit, eique hæres successit. Cous fuit etiam Theomnestus, nobilis psalter, qui et in republica se opposuit Niciae. In ora continentis juxta agrum Myndium, Aftypalæa est promontorium, et Zephyrium. Dehinc ipsa Myndus cum portu: ac mox Bargylia, ipsa quoque urbs. Interjacet Caryanda, palus, et ejusdem nominis insula, quam incoluerunt Caryandenses: patria fuit hæc Scylacis, antiqui historiarum conditoris. Vicinum Bargyliis est Mindyadis Dianæ templum, quod putant circumplui: fuit olim et vicus Mindya. Bargyliis natus fuit Protarchus, Epicureus secta, vir celebris, præceptor Demetrii ejus, qui Lacon usurpatus fuit. Sequitur Iassus in insula ante continentem sita; por-

Ἐν δὲ τῷ περὶ τῆς Ἀσκληπείων ἑστῆς, σφόδρα ἐνδοξον, καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μετ' ὃν ἱερὸν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ὁ Ἀπελλῆς Ἀντήγονος. Ἦν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἢ νύκτ' ἀνάκειμαι τῷ θεῷ Καίσαρι ἐν τῷ Ῥώμῃ, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τιμὴν ἀρχηγέην τοῦ γένους αὐτῆς. Φασὶ δὲ τοῖς Κώοις ἀντὶ τῆς γεγραφῆς ἐκατὸν τάλαντων ἄφεισιν γενέσθαι τοῦ περὶ τῆς ἀφροδῖτις φέρε. Φασὶ δ' Ἰπποκράτῳ μάλιστα ἐκ τῶν ἀνακειμένων θεραπειῶν ἐνταῦθα γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς ἀσθενείας· οὗτος τε δὲ ἔστι τῶν ἐνδοξῶν Κῶος ἀνὴρ, καὶ Σίμος ὁ ἰατρός, ὁ Φιλήτας τε, ποιητὴς ἅμα, καὶ κριτικός· καὶ καδ' ἡμᾶς ὁ Νικίας, ὁ καταλυεργνήσας Κῶων καὶ Ἀρίστων, ὁ ἀκροασίμῳ τοῦ περὶ πατητικῶν, καὶ κληρονομίας. Ἐνταῦθεν δ' ἦν καὶ Θεόμνητος, ὁ ψάλτης ἐν ὀνόματι, ὅς τις καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ. Ἐν δὲ τῇ περὶ τῆς ἡπείρου καὶ τὴν Μυνδίαν, ὁ Ἀστυπάλαια ἔστιν ἄλσος, καὶ Ζεφύριον· εἴτ' εὐθὺς ἡ Μυνδὸς, λιμὴν ἔχουσα· καὶ μετὰ ταύτῃ Βαργυλία, καὶ αὐτὴ πόλις· ἐν δὲ τῷ μεταξύ Καρύανδα λίμνη, καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτῃ, ἢ ἄκου Καρυανδαίς· ἐνταῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς. Πλησίον δ' ἔστι τῇ Βαργυλίᾳ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν τῆς Μινδυάδος, ὅπερ πεπιτεύκασι· περὶ οὗτο· ἦν δὲ ποτε καὶ χωρίον Μινδυῖν. Ἐκ δὲ τῆς Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγιμος ἦν ὁ Ἐπιχόριος Πρωτάρχης, ὁ Δημοκρίτης καὶ Δημοκράτης, τοῦ Λάκωνος περὶ τῆς γρηγορήσαντος. Εἴτ' Ἰασός· ἐπὶ ἧσιν κεῖται· περὶ τῆς

^a Ἀσκληπείων Med. 3. 4. ^b τῶν ἐνταῦθα ἀνακειμένων Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^c ἐνταῦθα δεῖσθαι Par. 1. Med. 3. ^d Φιλήτας Par. 1. Bre. ^e Νικίας Med. 4. Bre. ^f καὶ τυραννήσας Med. 3. 4. Esc. ^g κληρονομίας ἐκείνων· ἦν δὲ καὶ &c. Med. 3. Bre. Esc. ^h ὅς τις καὶ Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. ⁱ Νικία Med. 4. ^k Ἀστυπάλαια Med. 3. 4. ^l Μινδὸς Med. 3. ^m Κινδυάδος Par. 1. 4. Med. 3. 4. ⁿ ὁ Par. 1. 4. Med. 4. Esc. ^o Videtur deesse aliquid. Forte, περιέσθαι αἰ. Marg. Cas. ^p ὅπερ πεπιτεύκασι περιέσθαι defunt Med. 3. ^q Scripti, et prior interpres, Κινδυῖν, et Κινδὺς, Marg. Cas. Κινδυῖν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^r Ἐπιχόριος Med. 3. 4. ^s Lege, περὶ τῆς κεῖται. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc.

5. τῷ Σεβαστῷ ἀναθέντος τῷ πατρὶ] Plinius, lib. xxxv. c. 10. Venerem exenit e mari Divus Augustus dicavit in delubro patris Cæsaris, quæ Anadyomene vocatur, versibus Græcis tali opere, dum laudatur, vieto, sed illustrato. Extant hodieque versus Græci, quos ait Plin. inter Græcica epigrammata. (Antholog. lib. iv. c. 12.) Casaub.

7. ἐκατὸν τάλαντων &c.] Olim infana pretia tabularum statuarumque artibus venerationem addidisse multis exemplis probat doctissimus Fr. Junius, de Pictura Veter. lib. ii. cap. 9. Anon.

8. Φασὶ δ' Ἰπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἀνακειμένων θεραπειῶν ἐνταῦθα γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας] Plinius, initio libri xxix. cap. i. de medicina loquens: Tunc eam revocavit in lucem Hippocrates, genitus in insula Co, imprimis clara ac valida, et Æsculapio dicata. Is cum fuisset mos, liberatos morbis scribere in templo ejus Dei quid auxiliatum esset, ut postea similitudo proficeret, exscripsisse ea traditur, atque (ut Varro apud nos credit) jam templo cremato, instituisse medicinam hanc, quæ Clinice vocatur. De hoc more vide quæ notavimus ad lib. viii. p. 543. Casaub.

13. καὶ Ἀρίστων, ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικῶν] Aristonēs fuere varii, ut notatum est a Laertio: duo vero nobiles, quorum alter fuit Stoicus, alter Peripateticus. Illi patria Chius, huic Iulis in insula Ceo: puto autem eum esse, quem hic τὸν περιπατητικῶν vocat. Idem.

14. Ἐνταῦθεν δ' ἦν καὶ Θεόμνητος] Meminit Plutarchus, quem vide in M. Bruto. (tom. i. p. 994. Ed. F. Furt.) Idem.

18. ἡ Μινδὸς] Myndus, ut antea e Pausania notavimus, una cum Halicarnasso ab Argivis condita fuit. Diogenes Cynicus Myndum profectus, καὶ διασάμενος μεγάλας τὰς πόλεις, μικρὰν δὲ τὴν πόλιν, Ἀνδρῆς Μίνδοι, ἔφη, κλείσατε τὰς πόλεις, μὴ ἡ πόλις ὑμῶν ἐξέλθῃ. (Diog. Laert. in vit. Diogenis, p. 342. Edit. Amst. 1692.) F.

20. λίμνη] Legendum ibi esse λίμνη, ex ipso Scylacē eviden-

ter apparet: ita enim ille, Καρύανδα, νῆσος, καὶ πόλις, καὶ λιμὴν, εἰ τοὶ Κῶοι. Berkel. in Steph. p. 453.

Ibid. λίμνη] Vox pravata est, et λίμνη cum Scylace in ejus locum subficiendum. Cellar. Geog. Antiq. l. iii. c. 2. Anon.

23. τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν τῆς Μινδυάδος] Manuff. Κινδυάδος, et mox Κινδυῖν, non Μινδυῖν, optime sane: et ita legendum. Polyb. lib. xvi. καταπεφύκειται δὲ καὶ πεπιτεύκασι παρὰ τοῖς Βαργυλίταις, διότι τὸ τῆς Κινδυάδος Ἀρτέμιδος ἀγάλμα, καὶ περὶ δὲ ὑπαρχεῖον, οὕτε ἰσχυρὰ τὸ παρὰπαν, οὕτε βεβήκειται παρὰ τοῖς Ἰασείοις τὸ τῆς Ἐστιάδος, Deinde sequitur gravis Polybii reprehensio eorum, qui talibus fabulis suas historias operarunt. Casaub.

Ibid.] De Bargylia, Caryanda, et aliis hujus oræ locis, vide Chandler's Travels, c. 55. F.

24. ὅπερ πεπιτεύκασι περιέσθαι] Ex superiori Polybii loco apparet quid velit Strabo: nimirum hoc templum nunquam complui. Verum si ita Strabo scripsit, non habebit me hic quidem laudatorem. Cur enim tam obscure id significat, ut Oedipo sit opus ad rem intelligendam? Sed fortasse ille ita scripserat, ὅπερ πεπιτεύκασι μὴ ὑεσθαι, περιέσθαι δὲ, hoc est, quod templum nunquam complui sed circumplui tantum aiunt. Sane ejusmodi sententia sit necesse est. Casaub.

26. Πρωτάρχης] Protarchum Trallianum citat Macrobius, Sat. lib. i. c. 7. anne sit idem, quaerendum est. F.

28. Εἴτ' Ἰασός] Polybius, (p. 1018. Edit. Amst. 1670.) Ἡ δὲ τῶν Ἰασείων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τῆς Ἀσίας, ἐν τῷ κόλπῳ τῷ μεταξύ κειμένη τοῦ τῆς Μιλησίας Προσείδης, καὶ τῆς Μινδυῖαν πόλεως. Nunc Ἀσπὴν-καλεῖται appellatur. Urbs non magna fuit, ut a murorum vestigiis apparet. Chandlerus et situm descripsit, et plurimas Inscriptiones antiquas ad eam pertinentes refert. (Travels, c. 54, et inscript. Antiq.) Vide etiam Whelerum, p. 273; Sponium, t. i. p. 360. Idem.

μὴν τῇ ὑπέρῳ· ἔχῃ δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τῆ βίβ τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης· εὐοφεί γὰρ, χά-
ραν τ' ἔχῃ ὠφέλιμα. Καὶ δὴ καὶ διηγήματα τοιαῦ-
τα πλάτθουσιν εἰς αὐτήν. Κιθαρῶδου γὰρ ὅτι δεκαν-
μύνης, πῶς μὲν ἄκροῶσθαι πάντας, ὡς δ' ὁ κώδων
ὁ καὶ τὴν ὀψοπωλίαν ἐφόρησε, καταλιπόντας ἀπελ-
θεῖν ὅτι τὸ ὄψον, πλεῖν ἐνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κιθα-
ρῶδον προσόντα εἰπεῖν, ὅτι ὦ ἄνθρωπε πολλήν σοι
χάριν οἶδα τῆς πρὸς ἐμὲ τιμῆς, καὶ φιλομουσίας· οἱ
μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ κώδωνος ἀκούσας, ἀπὸντες
οἶχον· ὁ δὲ, τί λέγεις; ἔφη, ἥδη γὰρ ὁ κώδων ἐφο-
ρηκεν; εἰπόντος δὲ, Ναί· εὖ σοι εἴη, ἔφη καὶ ἀναστὰς,
ἀπῆλθε καὶ αὐτός. Ἐντεῦθεν δ' ἦν ὁ διαλεκτικός Διό-
δωρος, ὁ Κρόνος πρῶτος ἀρχαῖος, κατάρχας μὲν φε-
δῶς, Ἀπολλώνιος γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὅτι πατή-
ρας ἐκείνου· μετῴνυχεν δ' ἐπ' αὐτὸν Ἀφ' οὗ τὴν ἀ-
δοξίαν τῆ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου. Μετὰ δ' Ἰασόν, τὸ
τῷ Μιλησίων Ποσειδῶν ὅστιν. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ
καὶ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Ἡμίλεια, Ἰστρα-
τονίχεια, Ἀλαβάνδα· αἱ δὲ ἄλλαι περὶ πόλεις τῶ-
ν, ἡ τῷ ὠφελίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζών, Ἡράκλεια,
Εὐρώμος, Χαλκήτωρ· τῶν μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.
Τὰ δὲ Μύλασσα Ἰδρυαὶ ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι·
ὠφελεία δὲ καὶ κορυφὴν ὅρος αὐτῆς λατόμον λα-
κοῦ λίθου κάλλιπον ἔχον· τῆτο μὲν ὀφέλος ὅστιν ἐ μι-
κρόν τι μὲν λίθου πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἀφθονον, καὶ
ἐγγύθεν ἔχον, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς τῷ ἱερῶν, καὶ
τῷ ἄλλων τῷ δημοσίων ἔργων κατασκευάς· καὶ
γὰρ τοὶ τοῖς τε, καὶ ναοῖς, εἰ τις ἄλλη, κεκόσμηται
παγκράτως. Θαυμάζειν δ' ὅτι τῷ ὑπερβαλόντων
οὕτως ἀλόγως τὸ κτίσμα ὀρθῶν καὶ ὑπερδεδειγῶ κρημνῶ·
καὶ δὴ καὶ τῷ ἡγεμόνων· τις εἰπεῖν λέγεται, θαυ-
μάσας τὸ πρῶτον· ταύτῃ γὰρ ἔφη τὴν πόλιν ὁ
κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο αὐτὸν, οὐδ' ἠσχύοντο. Ἐχουσι
δ' οἱ Μυλασσεῖς ἱερὰ δύο, τοῦ Διὸς, τῆ τε Ὀσογῶ

tum habet, et victum incolæ fere e mari quærunt :
nam locus piscibus abundat, et agrum habent ster-
ilem. Quin et talem de Iassii confingunt narratio-
nem. Cum Citharædus quidam artem suam pub-
lice ostentaret, tantisper ab omnibus fuisse auditum,
dum tintinnabulum signum venditionis piscium da-
ret : eo audito, universos ad piscium negotiationem
discessisse, uno excepto, qui erat furdaster majorem
in modum. Ad hunc accessisse citharædum, maxi-
masque egisse gratias, qui tanto ipsum honore ad-
fecisset, tantoque studio musicæ faveret, cum reli-
qui ad primum sonitum tintinnabuli discessissent.
Quid ? illum respondisse : jamne signum datum
est ? cumque id affirmaret citharædus, tu ergo va-
leto, dixisse, ipsumque etiam surrexisse et abiisse.
Inde fuit oriundus etiam Theodorus dialecticus,
cognomento Cronus : quod ei ab initio tributum
est falso, cum esset Apollonii, quo is usus fuit ma-
gistro : est autem translatum in Theodorum ob
veri Croni obscuritatem. Post Iassium Miletus se-
quitur. In mediterraneis autem urbes sunt tres
memorabiles, Mylassa, Stratonicea, Alabanda : et
circa has reliquæ, aut maritimis vicinæ, ut Amy-
zon, Heraclea, Euromus, Chalcetor : atque de his
quidem minus est quod simus solliciti. Mylassa in
campo jacent admodum opulento, ejusque vertici
imminet mons, unde albus lapis optimus abunde
excinditur. Neque vero exiguum est hoc emolu-
mentum, lapidum suppeditare copiam amplam, id-
que de propinquo, ad ædificia, et substructiones,
maxime templorum, aliorumque publicorum ope-
rum : nam ut ulla alia, urbs hæc pulcherrime est
porticibus et templis ornata. Mirari autem subit
eos, qui eam tam absurde subjecerunt recto ac sub-
limi præcipitio : et quidem ferunt præfectorum
provinciae quendam, admiratione rei ductum, dix-
isse, qui hanc urbem condidit, nisi metuisset, ne
erubuisset quidem. Mylasenses duo habent templa

^a ἡγεῶσθαι Efc. ^b ἅμα τῷ τῷ Efc. ^c ἐφόρησεν Efc.
^d καὶ εἰπόντος καὶ Par. 1. Med. 4. εἰπόντος δὲ εὖ Med. 3. Efc.
^e καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^f Ποσειδῶν Med. 4.
^g καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^h Μύλασσα Med. 3. 4.
ⁱ καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^j καὶ deest Med. 3. Efc. ^k εἰπεῖν τις Med. 3.
^l καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^m καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ⁿ καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^o καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^p καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^q καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^r καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^s καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^t καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^u καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^v καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^w καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^x καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^y καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^z καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4.

5. ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὀψοπωλίαν] Mos Græcorum nola uti ad ὀψοπωλίαν, five venditionem piscium, significandam. Plutarchus, Sympotiacorum libro iv. cap. 4, docet ὀψοφάγας dici, non eos qui ullius alius cibi sint cupidiores, sed τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντας ἐκάστοτε, καὶ τοῦ κώδωνος ὁξέως ἀκούοντας. Strabo, libro sequenti, docet fuisse apud Indos Ediles, qui curarent, ut τὰ ὠρεῖα ἀπὸ συσσήμων venirent. Casaub.

12. εἰπόντος δὲ, Ναί] Restituimus elegantiam hujus loci ex Aldino codice : quam nescio cur Germani non probaverant, qui magno errore Ναί mutaverant in καί. Idem.

13. ὁ διαλεκτικός Διόδωρος, ὁ Κρόνος] Legebatur, Θεόδωρος. Nos ex veteribus libris veram lectionem restituimus. Vide Laertium. Idem.

18. τὸ τῶν Μιλησίων Ποσειδῶν] Sic legendum ex manuscriptis et Strabonis multis locis. Vulgo, πολιδῶν, ineptissime. Idem.

19. Μύλασσα] Vox ea recte Stephano per unum σ scribitur, videlicet Μύλασσα, et Gentile ejus revera Μυλασίς. Ezech. Spanhem. de Præstant. numif. p. 905. Anon.

Ibid.] Mylassa hodie Melasso dicitur. Whelerus, p. 275, et

Sponius templum sat integrum Augusto dicatum describunt, quod hodie subversum. Hujus eximiam tabulam Pocockius dedit, aliaque antiquitatis vestigia optime descripsit. (t. ii. p. 2. p. 61, 2, 3.) De hac urbe vide Chandlerum. (Travels, cap. 56. p. 187.) F.

22. Εὐρώμος] Hæc urbs forsan ad Leucæ distantiam a Kifelgick posita fuit. (Voyage Pittoresque de la Grece, p. 167.) Idem.

34. εἰ μὴ ἐφοβεῖτο αὐτὸν, οὐδ' ἠσχύοντο] Versionem Xylandri non proba. Hopperus multo rectius, si non metuebat, nec erubescerebat. Idem.

35. τῆ Διὸς, τῆ τε Ὀσογῶ καλεμένης, καὶ Λαυρανθίου] Jovis Labrandeni frequens mentio veteribus : Herodoto, libro quinto, c. 119. Plutarcho, in Quæst. Græc. Lactantio, et Stephano. Jovis Osogo mentionem apud Pausaniam reperi : quanquam ille paulo aliter vocat. Verba ejus sunt hæc, in Arcadicis, l. viii. c. 10. Θυλάσσης δὲ ἀναφαίνεσθαι κύμα ἐν τῷ ἱερῷ τούτου λόγος ἐστὶν ἀρχαῖος· ὑπόστα δὲ καὶ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἐς τὸ κύμα τὸ ἐν ἀκροπόλει καὶ Καρῶν οἱ Μύλασσα ἔχοντες, ἐς τοῦ θεοῦ τὸ ἱερὸν, δι' ὅλην τὴν ἐπιχρῆσιν καλεῖσθαι Ὀγῶα. Casaub.

Jovis, unum ejus, quem Ofogo dicunt, alterum Labrandeni: illud in urbe. Labranda pagus est in monte, qua Alabandis Mylasa euntibus is superatur, longius ab urbe: ibi templum est Jovis antiquum, et simulacrum Jovis Stratii, seu *militaris*: colitur is a circumjacentibus, et a Mylasensibus: via eo usque strata est ab urbe, ad sexaginta fere stadia, quæ sacra dicitur, et per eam sacræ pompæ ducuntur: sacerdotium nobilissimi civium gerunt per omnem vitam. Atque hæc sunt urbis ejus propria. Tertium est Jovis Carii templum, commune omnium Carum, cujus etiam Lydi et Myfi participes sunt, utpote fratres: narrant olim pagum fuisse. Mylasa patria fuit et regia Carum, qui cum Hecatomno fuerunt: maxime mari quod est apud Physcum urbs appropinquit, atque hoc est ejus emporium. Viros memorabiles nostra ætate habuit ea urbs, rhetores simul, et qui populum suis orationibus ducerent, Euthydemum atque Hybreæm. Euthydemus cum magnas opes ac existimationem accepisset, adjecit iis vim dicendi, ac non in patria modo magnus fuit, sed et in Asia primum honorem est consecutus. Hybreæ (ut ipse in schola narravit, et apud cives ejus in confesso est) pater mulum ligna bajulantem, agafonemque reliquit: quibus sustentatus, cum Diotrephem aliquandiu audivisset Antiochiæ, reversus in patriam, ædilitati se dedit. Quo in munere se cum voluntasset aliquandiu, et rem mediocriter fecisset, rempublicam capeffere, et forensibus se adjungere cepit. Celeriter autem crevit, et cum vivente etiam Euthydemo in admiratione esset, mortuo maxime eo urbem in sua potestate habuit. Nam vivus ille longe prævaluit, potens juxta et utilis civitati, ut etiam si nonnihil tyrannicum adfuerit, id utilitas consequens diluerit: ac laudatur dictum Hybreæ, qui in fine orationis pro concione habitæ dixerit, Euthydeme, malum es civitati necessarium, nam neque tecum vivere possumus, neque sine te. Cum autem Hybreas crevisset plurimum, videreturque et civis et orator eximius esse, impexit, cum Labieno

καλαμῶνα, καὶ ἁ Λαυρανδίου τοῦ μὲν ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ ἁ Λαβρανδα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει καὶ τὴν ὑπερθεσιν τὴν ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα, ἀπὸθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα Δίος ἐστὶν νεὸς ἀρχαῖος, καὶ ἑξάκοντος Δίος γρατίς· πρῶται δ' ὑπὸ τῶν κύκλῳ, καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων ὁδὸς τε ἐφωτὰι σχεδὸν π' οὕτω καὶ ἐξήκοντα σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερὰ καλουμένη, δι' ἧς πομπητολεῖται τοὶ ἱερεῖς· ἱερῶν δ' οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν πολιτῶν αἰεὶ ἀφ' ἑβέ· ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς πόλεως. Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τῷ Κάρει Δίος, κοινὸν πάντων Καρῶν, οὗ μέτεστι καὶ Λυδοῖς, καὶ Μυσοῖς, ὡς ἀδελφοῖς. Ἰστέρεται δὲ κώμη ὑπάρχει τὸ παλαιόν. Πατρίς δὲ καὶ βασιλεῖον ἦν τῶν Καρῶν τῶν περὶ τὸ ἑκατόμνον· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ καὶ Φύσκον θαλάττῃ ἢ πόλιν, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτοῖς ἐπίνειον. Ἐξιολόγους ἔσχεον ἄνδρας καὶ ἡμᾶς τὰ Μύλασα, ῥήτορας τε ἅμα καὶ δημαγωγούς τῆς πόλεως, Εὐθύδημον τε, καὶ Ὑβρέαν. Ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος οὐσίαν ἐκ πολλῶν ὀψιχλαδῶν μεγάλην, καὶ δόξαν, πεπραθεῖς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ ἐν τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς ὁδοῦ ἡγεῖτο πρῶτος. Ὑβρέα δ' ὁ πατήρ, ὡς αὐτὸς διηγείτο ἐν τῇ σχολῇ, καὶ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὁμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυλοφορεῦντα, καὶ ἡμιονήν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τῶν ὀλίγων ἡγεμόνων, Διοτρεφούς τοῦ Ἀνποχέως ἀκροασάμενος ἐπαγγέλθη, καὶ τὸ ἀγορανομίᾳ παρέδωκεν ἑαυτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινδηθεῖς, καὶ χρηματισάμενος [μικρά], ὥρμησεν ὅτι τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ τοῖς ἀγοραῖοις συνακολουθεῖν· ἔαχε δὲ αὐξήσιν ἔχει, καὶ ἑθαυμάσθη, ἐπὶ μὲν Εὐθύδημον ζῶντος, ἀλλὰ τελευτήσαντος μάλιστα, κύριος γενόμενος τῆς πόλεως ζῶν δ' ἐπεκράτει πολλὸν ἑκάινος, δυνατὸς ὦν ἅμα, καὶ χρησίμος τῇ πόλει, ὥστε καὶ π. τυραννικὸν προσῆν, τοῦτ' ἀπολύετο, τὸ συνακολουθεῖν τὸ χρησίμον. Ἐπαγγέσθαι γοῦν τοῦτο τῷ Ὑβρέᾳ, ὅπερ δημηγορῶν ὅτι τελευτῆς εἶπεν, Εὐθύδημε, κακὸν εἰ τῆς πόλεως ἀναγκασίον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν, οὔτ' ἄνευ σοῦ. Αὐξηθεὶς οὖν ὅτι πολὺ, καὶ δόξας καὶ πολίτης ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ, ἐπύραυν

^a Λαυρανδίου Par. 1. 4. Med. 4. Λαβρανδίου Med. 3. Bre. χαῖος Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. ^d οὕτω deest Par. 1. 4. Med. 3. ^b ἦν deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ⁱ Scripti quidam, Εὐθύδημον. Marg. Caf. ^m Εὐθύδημος ἐκ πολλῶν ὀψιχλαδῶν οὐσίαν τε μεγάλην Par. 4. Med. 3. 4. Bre. ⁿ ὁμο- λογείτο Par. 1. 4. Med. 4. ^o χρόνον καὶ Δ. Esc. ^p ἀκροασάμενος deest Esc. ^q αὐτὸν Med. 3. 4. ^r Scripti, ἑθαυμάσθη μάλιστα. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ἑθαυμάσθαι μάλιστα Esc. ^s μὲν καὶ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. ^t ἀπε- λύετο Par. 1. 4. Esc. ^u Veteres libri, ἀναγκασίον μέγα. Marg. Caf. ^x καὶ deest Med. 4.

^b Λαβρανδα Par. 1. 4. Med. 4. ^c ἐνταῦθα νεὸς ἐστὶν ἀρχαῖος Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. ^d διὰ Med. 4. ^e ἐν Δελφοῖς Med. 3. ^f δὲ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. ^g Ἐξιολόγους δ' ἔσχεον Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. ^h ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ⁱ ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^j ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^k ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^l ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^m ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ⁿ ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^o ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^p ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^q ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^r ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^s ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^t ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^u ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^v ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^w ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^x ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^y ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^z ἀπολύετο Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre.

Ibid.] Jovis Labrandeni symbolum, scilicet bipennis, non in nummis infrequens est. Notandum est Herodotum dicere Δίος Κάρει ἱερὸν ἀρχαῖον, et exinde antiquissimum esse ducamus. (Clio, c. 171.) F.

1. Λαυρανδίου] Labrandeni: vitiose legebatur Λαυρανδίου. De eo vide Plutarch. Quæst. Græca. xlv. Xylaud.

6. ὁδὸς τε ἐφωτὰι σχεδὸν τε.] Ὅδὸς inculcatum temere. Lego, σχεδὸν τι ὅσον καὶ. Idem.

10. ἴδια] ἴδια scripsi pro διὰ, sensum secutus. Idem.

10. Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τῷ Κάρει Δίος] Meminit Herodotus, Κλειοῦς (1. i. c. 171.) unde ad verbum describit nolter. Casaub.

40. ἐπύραυνεν ἐν τῇ πόλει Λαβρανδίου ἀντιπολιτεία] Labienus hic est, qui cum Pacoro, Parthorum regis filio, magnam Syriæ et Asiæ minoris partem invasit, quo tempore Antonius in Ægypto Cleopatras amoris indulgebat. Vide Dionem, libro xlviii. unde etiam discas qua occasione homo Romanus a Parthis steterit. Notat autem Dio, Labienum Ciliciam, et plerasque ὑπερμεγέλειας πόλεις Asiæ, facile cepisse, præter Stratoniceam: Mylasarum autem et Alabandorum non sine periculo eum esse positum. Ideo etiam,

ὃν τῇ πρὸς ^a Λαδίωνον ^b ἀντιπολιτείᾳ· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μετ' ὅπλων ἐπιόντι, καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἥδη τ' Παρθύων τιμὴν Ἀσίαν ἐχόντων, εἶξαν, ἅτε ἄσπετοι, καὶ εἰρηνικοί· Ζεύων δ' ὁ Λαοδικεὺς, καὶ Ὑβρέας οὐκ εἶξαν, ἀμφοτέρω ῥήτορες, ἀλλὰ ἀπέστησαν πρὸς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ὑβρέας καὶ παραπαράξιν φωνῇ πνι μετ' ἑκὼν εὐερέστην, καὶ ἀνοίαν πλήρη. ^c Ἐκείνους γὰρ ^d εἰπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα· οὐκοῦν, ἔφη, ^e καὶ γὰρ λέγω ἑμαυτὸν Καρικὸν αὐτοκράτορα. Ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ὤρμησε, τάγματ' ἔχων ἥδη σωπεταγμένα Ῥωμαίων, τῶν δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ αὐτὸν μὲν οὐκ οὐ κατέλαβε, πρὸς ἁρμόσας εἰς Ῥόδον· τὴν δ' οὐκίαν αὐτῷ ^f ἐλυμήνατο πολυτελεῖς ἔχουσαν κατασκευάς, καὶ διήρπασεν ὥς δ' αὐτὸς καὶ τὴν πόλιν ὅλῳ ἐκάκωσεν· ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου ^g τὴν Ἀσίαν, ἐπαῆλθε, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὸν τε, καὶ τὴν πόλιν. Περὶ μὲν οὖν Μυλασῶν ταῦτα. Στρατονικήα δ' ὅτι κατοικία Μακεδόνων· ἐκασμὴν δὲ καὶ αὕτη κατασκευαῖς πολυτελεῖς ὑπὸ τῶν βασιλέων. Ἐπὶ δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱερεῖς, ὃν μὲν Λαγίνους, τὸ τῆς Ἐκείνης ἐπιφανέστατον, πανηγύρεις μεγάλας συνάγον κατ' ἐνιαυτὸν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τῆς Χρυσαιορέως Διὸς, κοινὸν ἀπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι ^h θύσαντες τε, καὶ ⁱ βαλευσάμενοι ^j πρὸς τὴν κοινὴν καλεῖται δὲ τὸ σύστημα αὐτῶν· Χρυσαιορέων, συνεστῶς ἐκ καμῶν· οἱ δὲ πλείους παρεχόμενοι κόμας, παρέχουσι τῇ ψήφῳ, κατὰ περὶ ^k Κεραμειῖται· καὶ ^l Στρατονικεῖς δὲ τῆς συστήματος μετέχουσιν, οὐκ ὄντες τῆς Καρικῆς γένους, ἀλλ' ὅτι κόμας ἔχουσι τῆς Χρυσαιορικῆς συστήματος. Κανθαῦτα δ' ἀνὴρ ^m ἀξιόλογος γενένηται ⁿ ῥήτωρ Μενίππος· καὶ τῆς πατέρας ἡμῶν, ^o Κατόκας ἐπιχαιλούμενος, ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν καὶ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὃν ἡγεστάτο Κικέρων, ὃς φησιν ἐν πνι γραφῇ ^p αὐτῷ, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' ἐκείνον ἀκμάζουσιν. Ἐπὶ δὲ καὶ ἄλλη Στρατονικήα ἢ πρὸς τὸν Ταύρω καλουμένη, ^q πολίχνην παρασκευάμενον τῷ ὄρει. Ἀλαβανδα δὲ καὶ

adversaretur. Alii enim armatum adducendi militum et auxilia Parthorum, quippe Asiam Parthis tenentibus, cedebant, utpote inermes et pacis cupidi: Zeno autem Laodicensis, et Hybreas, oratores, non cesserunt, urbesque suas contra eum concitarunt. Hybreas etiam dicto quodam exasperavit Labienum, adolescentem irritabilem et stolidissimum. Cum enim hic se Parthicum imperatorem appellasset: proinde, aiebat Hybreas, Caricum ego me imperatorem nuncupo. Exinde Labienus urbem invasit, cohortes secum instructas ducens Romanorum qui in Asia erant, et Hybreas quidem non arripuit, qui jam Rhodum concefferat, domum autem ipsius sumptuose apparatus corruptit ac diripuit, totamque urbem male multavit: eo autem ex Asia digressus rediit Hybreas, et sese urbemque in integrum restituit. Hæc de Mylasis. Stratonicea Macedonum est colonia, ipsa quoque pretioso apparatu a regibus exornata. In agro Stratonicensi duo sunt templi: unum Laginis, Hecatae sacrum, illustrissimum, ubi quotannis magni agitantur conventus: prope ipsam autem urbem ædes Jovis Chrysaorii, communis Caribus omnibus, qui eo ad sacrificia et deliberationes de republica conveniunt. Ipsum conventum pagorum hunc vocant Chrysaoreum: et qui plures pagos præbent, ii suffragio antecellunt, ut et Ceramietæ. In hoc conventu sunt etiam Stratonicej, quamquam non sunt Carici generis, quia tamen pagos habent Chrysaorei conventus. Inde fuit Menippus, rhetor præclarus, cognomento Catocas, qui parentum nostrorum ætate vixit: hunc Cicero quodam libro Xenocli, et qui una vixerunt, comparans, omnibus, quos ipse audivisset, Asianis oratoribus anteponit. Est et alia Stratonicea, quæ ad Taurum nominatur, oppidulum ad montem situm. Alabanda ipsa quoque subiecta

^a Λαδίωνον Med. 3. 4. Esc.

^b πολιτεία Esc. et ex correct. Med. 4.

^c Ενός Par. 4.

^d MSS. ἀνεπόντος. Marg. Cas.

fic Par. 1. Med. 3. 4.

^e λέγω καὶ γὰρ Par. 1. Med. 4.

^f MSS. διελυμήνατο. Marg. Cas. fic Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^g δύναντες Par. 1. δύναντες Par. 4. Med. 3. 4.

^h βαλευσάμενοι Med. 3. 4.

ⁱ Χρυσαιορέων Par. 4.

^k Κεραμειῖται Par. 1. Med. 3. 4.

^l Στρατονικεῖς Med. 3. 4.

^m ῥήτωρ deest Bre.

ⁿ Scripti, Κοτόκας. Marg. Cas. fic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc.

^o Veteres libri, αὐτός. Marg. Cas. fic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc.

^p πολίχνην παρασκευάμενον τῷ ὄρει deest Med. 3.

etiam, ait Dio, Alabandenses captos supplicio affecit: Mylasia evertit incolis destituta. Casaub.

Ibid.] Secundum D. Cass. lib. XLVIII. p. 373. Edit. 1606. Mylasenses et Alabandenses, cum præsidium a Labieno acceperant, φονεύσαντες αὐτοὺς ἐν ἰορτῇ τινι ἀπέστησαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς πρὸς Ἀλαβανδίας αὐτοὺς λαβὼν ἐκόλασε· τὰ δὲ δὴ Μύλασσα ἐκλιπόντα κατέκαψε. Hoc causam alteram, cur urbem hanc διήρπασεν, exhibet. F.

8. Ἐκείνους γὰρ εἰπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα.] Etiam Dio notat Labienum voluisse appellari imperatorem Parthicum: idque, inquit, prorsus contra morem Rom. qui solent suis imperatoribus ab hoste devicto cognomen dare. Labienus vero contra a Parthis se cognominavit, quorum dux erat, ὡς καὶ ἐκείνους ἀλλ' οὐ τοὺς πολίτας ἡμῶν. Casaub.

17. Στρατονικήα δ' &c.] Stratonicea a Stratonice Antiochi Soteris regina nomen habuit. Philippus hanc tenuit, sed pace

cum Romanis facta, dono datam Rhodii acceperunt. (Liv. lib. xxxiii. cap. 20.) Nunc Eski-bissar dicitur. Chandler ibi multa rudera invenit. (Travels, c. 57. p. 192.) Vide etiam Voyage Pittoresque de la Grece, p. 135. Secundum Tacitum, Ann. l. iii. c. 62. ob merita in Parthico bello Stratonicensium civitas Jovis (scilicet Chrysaorii) et Triviae religionem tuebatur. F.

24. θύσαντες τε, καὶ βαλευσάμενοι περὶ τῶν κοινῶν.] Lego, θύσαντες τε, καὶ βαλευσάμενοι. Casaub.

32. ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὃν ἡγεστάτο Κικέρων.] Locus Ciceronis, quem citat Strabo, est in Bruto, cap. 91. Sic ille, Post a me Asia tota peragrata est, cum summis quidem oratoribus, quibuscum exercebar ipsis libentibus: quorum erat princeps Menippus Stratonicensis, meo iudicio, tota Asia, illis temporibus, disertissimus: et, si nihil habere molestiarum, nec ineptiarum, Atticorum est, hic orator in illis numerari recte potest. Idem.

37. Ἀλαβανδα δὲ] Alabanda urbs libera fuit in Plinii seculo.

In

est tumultis quibusdam ita inclusis, ut speciem infrati elitellis aselli referat. Itaque Apollonius Malacus, hoc nomine, et ob scorpionum multitudinem, urbem facete notans, esse aiebat asellum scorpionis onustum: plena est et hæc urbs et Mylasa iis bestiolis, et tota inter eas montana regio. Habitant eam homines luxuriosi, et gulæ dediti, multasque habent psaltrias. Viri memorabiles Alabandenſes fuerunt oratores duo, fratres, Menecles (de quo paulo ante diximus) et Hierocles, qui in Rhodum commigraverunt: item Apollonius, et Molo. Cæterum cum de Caribus multa dicantur, id maxime ab omnibus est receptum, Cares Minoi paruisse olim, Lelegesque fuisse appellatos, et habitavisse in insulis: deinde cum in continentem migrassent, multum oræ maritimæ et mediterranei soli possessoribus ereptum obtinuisse: qui et ipsi plerique fuerint Leleges ac Pelasgi. Rursum istis partem ademerunt Græci, et Iones, et Dorienſes. Studii rerum bellicarum argumenta adducunt scutorum ansas, insignia, et cristas: quæ omnia dicuntur Carica. Anacreon quidem inquit,

Insertare manum Caricæ ansæ bene fabricatæ.

Alcæus autem;

Cristam quassans Caricam.

Cum autem Homerus dicat,

At Mastibles Cares ducebat barbarilingues,

quæstio oritur, cur qui tam multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues dixerit, barbaros nullos? Non recte hoc loco Thucydides, qui propterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Hellenes quidem, (*id est, Græcos*) quorum nomen

αὐτῇ μὲν ^a ὑπέρκειται λόφοις ^b ποτὶ συγκεκριμένοις ἔπος, ὅτ' ἔμιν ^c παρέχεται κανδήλιον ^d κατεστρωμένον. Καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος σκώπτων πλὴν πόλιν εἰς τε ταῦτα, καὶ εἰς τὸ τῷ σκορπίων πληθὺς, ἔφη αὐτῷ ^e σκορπίων κανδήλιον ^f κατεστρωμένον· μετὴ δ' ὅτι καὶ αὐτῇ, καὶ ἡ τῷ ^g Μυλασέων πόλιν τῷ θηρίων τέτων, καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὄρεινή ^h τευφῶντων δ' ὅτι ἀνθρώπων, καὶ καπυρισῶν, ἔχουσα ψαλτρίας πολλὰς. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι δύο ῥήτρες, ἀδελφοί, Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημι μικρὸν ἐπάνω, καὶ Ἰερσηλῆς, ⁱ οἱ μετακίησαντες εἰς πλὴν Ῥόδον, ὅ, τε ^j Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Μόλων. Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημνῶν περὶ Καρῶν, ὁ μάλιστα ὁμολογούμηνός ὅτιν ἔπος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάπτοντο, τότε Λέλεγες καλέμηνον, καὶ τὰς νήσους ἄκου· εἰτ' ἠπφῶνται γένεσθαι, πολλὴν τῆς Ἀσιατικῆς καὶ τῆς μεσογαίας κατέχον, τὰς περὶ κατέχοντας ἀφελόμενοι· καὶ οὗτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες, καὶ Πελασγοί· πάλιν δὲ τῆς ἀφείλοντο μέγας οἱ Ἕλληνες, Ἰωνεῖς τε, καὶ οἱ Δωριεῖς. ^k Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζῆλα τὰ τε ὅπλα ποιοῦντα τεκμήρια, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τὰς λόφους· ἅπαντα ^l μὲν γὰρ λέγει Καρικὰ. Ἀνακρέων μὲν γὰρ φησὶν

Διὰ δευτε ^m Καρικὸν εὐεργέος ὄχλῳ

25 Χεῖρα ⁿ πημέριμα.

Ὁ δ' Ἀλκαῖος,

Λόφον τε σείων Καρικόν.

Τοῦ ποιητῆ δ' εἰρηκότος ἐπὶ,

* Μάσθλης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,

30 οὗ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔδνη βάρβαρος, μόνος εἰρηκε βαρβαροφώνους τὰς Κᾶρας, βαρβάρους δ' ὁδόντας· οὐτ' οὖν Θεκυδίδης ὁρθῶς· ὁδὸν γὰρ λέγεσθαι φησι βαρβάρους, ἀλλὰ τὸ μὲν Ἑλληνικός πᾶ ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα συνεκρίδα· τό,

* Iliad. β', ver. 867.

^a ὑπέρκειται Par. 4.

^b δυοὶ συγκεκριμένοις οὕτως Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc.

^c Vulgo, καταχέσθαι. Marg. Cas.

^d κατεστρωμένον Med. 3. 4. κατεστρωμένον Efc.

^e κατεστρωμένον Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. κατεστρωμένον Efc.

^f Μυλασέων

Med. 3. 4.

^g τευφῶντων δ' ἐστὶν Par. 1.

^h οἱ μετακίησαντες Par. 4. καὶ οἱ μετακίησαντες Med. 3. 4. Efc.

ⁱ Ἀπολλώνιος ὁ

μόλων καὶ ὁ Ποσειδάσιος. Πολλῶν &c. Efc.

^k Τοῦ δὲ στρατιωτικῆς ζήλας Efc.

^l τὰ γὰρ Med. 4.

^m μὲν δεῖται Med. 3.

ⁿ Καρικοῦ

Med. 3. Καρικὰ Efc.

^o εὐεργέος Par. 4. ὁ ἐργός Efc.

^p τιθέμενοι Efc.

In Stephano dicitur proverbialiter Καρῶν εὐτυχισμένη, quod a fertilitate regionis sumptum esse videatur. Pocockius quædam vestigia describit, quæ esse in situ veteris Alabandæ conjicit. F.

1. λόφοις ποτὶ συγκεκριμένοις οὕτως] Non dubito vocem συγκεκριμένοις esse corruptam. Recte vero manuscripti, συγκεκριμένοις, vel συγκεκριμένη, quæ posterior lectio mihi magis placet. Casaub.

5. κατεστρωμένον] Κατεστρωμένον, puto, ut ante κατεστρωμένον. Neque video, quæ cistam notet κανδήλιον, et κατεστρωμένον non est inversum. Xyland.

8. καπυρισῶν] Καπυρισῶν nescio an sint, qui gulæ student. Vide Eustathium, Iliad. φ'. ver. 792. Infra de Caribus ex Homero Μάσθλης in Græco reliqui. Sed si sic scripsit Strabo, est ἀμάρτημα μνημονικόν. Meonum enim is, non Carum, ductor est Homero. Laet.

Ibid.] Κάπυρις est Polluci vestis Persica, unde καπυρισῶν sunt forsan, qui vestes molles saltationibus aptas gerunt, si Polluci fides adhibenda est. F.

11. οἱ μετακίησαντες εἰς τὴν Ῥόδον, ὅ, τε Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Μόλων] Ex superiori loco Strabonis, ubi viros Rhodios, doctrina claros,

enumeravit, tam certum est quam quod certissimum, esse legendum, καὶ οἱ μετακίησαντες, ut ad sequentia referatur vox μετακίησαντες. Casaub.

21. τὰ τε ὅπλα ποιοῦντα τεκμήρια, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τὰς λόφους] Herodotus id prius dixerat, quem vide lib. i. Plinius, lib. vii. cap. 56. Quæ quis invenerit. Galeam, gladium, hastam, Lacedæmonii, Ocreas et cristas Cares. Idem.

29. Μάσθλης] Editiones nostræ Homeri habent, Νάσθης. F.

30. καὶ ἔχει λόγον] Παρέχει puto, ut alias loqui solet. Xyland.

32. οὐτ' ἔν Θεκυδίδης ὁρθῶς] Locus Thucydides est in proœmio: mihi vero, ut ingenue dicam quod sentio, non videtur Thucydides validis destitui rationibus, quibus suam sententiam adversus Strabonem nostrum tueatur: verum hæc tractent, quibus plus est otii. Casaub.

Ibid.] Strabo, ut videtur, Thucydidem increpat, quod asseruerit Græcos in Homeri temporibus non fuisse Ἕλληνας communī nomine appellatos, sed solam Phthiotida. Homerici autem versus citati non Thucydidi repugnant. Penelope et Menelaus Hellada, sedem Achillis, pro partibus extra isthmum, et Argos, Agamemnonis regiam, pro iis intra isthmum positis assumunt. F.

23. οὐδὲ

τε γὰρ μήτε Ἑλλινάς πω, ψεύδεις ὁ ποιητής ἄπ-
ελέγχῃ,

* Ἀνδρὸς τῆς κλέος εὐρὺ καὶ Ἑλλάδα, καὶ μέσον
Ἄργος.

Καὶ πάλιν,

† Εἴτ' ἐδέλῃς ἄ τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα, καὶ μέσον
Ἄργος.

Μὴ λεγομένην τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχ-
θῆσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὔτε δὲ οὗτος εὖ, οὔτ'
Ἀπολλόδαρος ὁ γραμματικός, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ἰδίως καὶ λοιδόρως ἐχρῶντο οἱ Ἑλλήνες καὶ τῷ Κα-
ρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες μισοῦντες αὐτὸς ἀφ' οὗ
ἐχθραν, καὶ τὰς συνεχεῖς φρασεῖς ἐχρῶντο οὕτω
βαρβάρους ὀνομάζοντες. Ἡμεῖς δὲ ζητῶμεν ἀφ' οὗ
βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' ἐπ' ἅπασι. Ὅτι
φησὶ τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον ὅτι ἐμπήπει,
ἀφ' οὗ τῷ ὅτι ἐρίκει βαρβάρους. Ἄλλ' αὐτὴ μὲν
ἢ πᾶσις ὅτι ἐμπήπει ἢ δ' ὁρῇ οὐ ἀφ' οὗ φέρεται τῆς
Δάρδανοι,

‡ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι. —

Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ,

§ Οἷοι Τρώοι ἵπποι. —

Οὐδὲ γὰρ ὅτι βραχυτάτη ἡ γλῶττα τῇ Καρῶν ἐ γὰρ
ἔστιν ἄλλα καὶ πλεῖστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἐχει κα-
ταμεμιγμένα, ὥς φησι Φίλιππος ὁ τὰ Καρχαῖα γρά-
ψας. Οἶμαι δὲ τὸ βαρβαρὸν καταρχαῖς ἐκπεφω-
νῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιίαν, ὅτι τῷ δυσειφώ-
ρως, καὶ σκληρῶς, καὶ τραχέως, λαλούτων ὥς τὸ
βατταρίζειν, καὶ τραυλίζειν, καὶ ψελλίζειν. εὐφυνέστοι
γὰρ ἐσμέν τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς κατονο-
μάζοντες ἀφ' οὗ τὸ ὁμογενὲς ἦδη καὶ πλεονάζουσι μὲν ἐν-
ταῦθα αἱ ὀνοματοποιίαι, οἷον τὸ κελαρύζειν, καὶ κλαγ-
γῇ δὲ, ὅτι φόφος, καὶ βοή, καὶ κέτος· ὧν τὰ πλεῖστα
ἦδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται. Πάντων δὲ τῶν παχυτο-
μούντων ἔτω βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν
ἁλλοφθόνων ὀνόματα τοιαῦτα λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ
Ἑλλήνων ἐκείνης οἷῳ ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους,
ἐν ἀρχαῖς μὲν καὶ τὸ λοιδόρως, ὥς ἀν' παχυτόμους, ἢ
τραχυτόμους· εἴτα κατεχρησάμεθα, ὥς ἐθνικῷ κοινῷ
ὀνόματι ἀντιδιακρινόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων. Καὶ γὰρ
δὴ τῇ πολλῇ συνηθείᾳ, καὶ ὁμιπλοκῇ τῶν βαρβά-

his opponitur, exprefferit. Quod de Græcis istis
dicit, falsi Homerus convincit :

Gloria cuius summa per Helladaque et medium Argos.

Et iterum,

Si libet oblectare per Helladaque, et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte
dicebantur barbarilingues? Ne Apollodorus qui-
dem grammaticus recte, qui ait communi nomine
peculiariter et conviciandi causa Græcos usos, max-
ime Iones adversus Cares, quos odio haberent ob
adfiduas inimicitias atque bella, etenim hac ratione
fuerunt barbari nominandi. Nos autem causam
quærimus, cur ne semel quidem barbarorum facta
mentionem, barbarilinguismum meminerit. Ille ait,
pluralem casum Barbaros non recipi in versum He-
roicum, ideoque barbaros non esse nominatim ex-
pressos. Verum non admittitur accusativus plura-
lis: at rectus tam admittebatur quam ille Dardani,
totidem et ejusdem quantitatis syllabarum: ac cum
dicatur,

Quales Troii equi —

itidem dici poterat,

Quales Barbari equi —

Neque ea etiam vera est causa, quod Carum sit
lingua tardissima pronuntiatio: neque enim est,
cum habeat plurima Græca vocabula admixta, ut
quidem testatur rerum Caricarum scriptor Philippus.
Existimo autem vocem Barbarum ita fuisse ab initio
attributum his, quæ non nisi difficulter, duriter,
aspereque possent pronuciari, cujusmodi sunt, bat-
tarizein, traulizein, psellizein; sumus enim ad hoc
ingeniosissimi, ut similes voces similibus exprima-
mus, quod jam ejusdem videntur esse generis: at-
que hic abundat usus novorum nominum confictor-
um, qualia sunt, kelaryzein, clangor, psophos, boë,
plosus, quorum nunc pleraque proprie usurpantur.
Cum ergo omnes, qui sic crasso ore loquuntur,
barbari appellarentur, existimatum est alienigena-
rum ora esse talia: eorum, inquam, qui non essent
Græci. Hos igitur initio vocaverunt barbaros, tan-
quam diductionem asperitatemque oris exprobran-
tes: deinde tanquam communi quodam gentili no-
mine abusi sumus, in nationum divisione barbaros
Græcis opposcentes. Multa enim consuetudo et
commercia cum barbaris effecerunt, ut jam non

* Odyss. α'. ver. 344.

† Ibid. ε'. ver. 80.

‡ Iliad. λ'. ver. 285.

§ Ibid. ε'. ver. 222.

^a Veteres libri, αὐτὸς ὁ ποιητής. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc.

^d τρεφθῆναι Par. 1. τρεφθῆναι Par. 4. Esc.

^b ἀπελέγχοι Par. 4.

^c ἐδέλῃς Par. 1. 4.

^e αὐτοὶ desunt Par. 1. 4. Med. 4. Esc.

^h τραχυτάτη Esc.

ⁱ τὸ γὰρ Esc.

^k κατ' ἀρχαῖς Med. 3.

^l βατταρίζειν Med. 3. 4.

^m ἰδίᾳ Par. 4. recte. V.

ⁿ δὲ desunt Med. 3.

^o καὶ φόφος desunt Esc.

^p ἐκάλεσε Med. 3. 4. Esc.

^q ἡ πολλή

^r συνηθεία καὶ ἐπιπλοκή Med. 3. 4. Esc.

23. Οὐδὲ γὰρ ὅτι βραχυτάτη ἡ γλῶττα τῶν Καρῶν] Malo, τραχυ-
τάτη, idque sequentia confirmant. Casaub.

Ibid. βραχυτάτη] Βραχυτάτη relinquo in textu, sed Βραδυτάτη
lego, ancipiti loco. Græcorum linguis volubilibus sermo est
aptior, quam aliarum nationum: brevitatem laudi potius quam
vituperio dandam idiomatici putaverim. Et alias constat earum
linguarum, quas polito homines barbaras putant, difficiliorē
operosiorēque esse quam elegantium pronunciationem. Xy-
land.

36. λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων] Ideo opponuntur Ἑλλήνι et ἁ-
γλωσσος, ut Ἑλλήνι et βαρβαρὸς. Sophocles, Trachiniis, ver. 1077.

Οὐδ' Ἑλλᾶς, ἔτ' ἁγλωσσος, ἔτ' ὅστιν ἐγὼ

Γαῖαν καὶ δαίμον ἰκόμην, ἔδρασε πῶ.

Herodotus, Euterpe, annotat Ægyptios appellare omnes barba-
ros, τοὺς μὴ σφί ὁμογλώσσους: ut merito suspicetur aliquis vocem
illam primum Ægyptiis fuisse in usu, indeque ad Græcos ma-
nasse: neque ignoro, quæ sint a doctissimis viris hac de voce
scripta. Casaub.

ob oris crassitiem, aut vitium aliquod instrumentorum voci fervientium barbari censerentur; sed ob sermonis peculiarem formam, quas dialectos usurpamus. Alia porro in nostra lingua crassities vitiumque, et quasi barbaries oris, existit, cum quis Græcum sermonem affectans, perfectam ejus pronunciationem non attingit, sed ita voces effert, ut barbari, quando ad Græcæ linguæ usum introducuntur, neque possunt perfecte vocabula exprimere: quod et nobis in illorum idiomatibus usu venit. Maxime autem Caribus hoc contigit. Nam cum reliquæ gentes non multum fere cum Græcis haberent commercii, neque operam darent, ut Græcam vivendi loquendique rationem discerent, nisi si qui pauci et forte fortuna ac singulatim Græcis quibusdam se permiscuerunt, per totam Cares Græciam ære militando merentes sunt dissipati: itaque barbaries linguæ apud eos fuit frequens, ab eorum in Græciam profectioibus, multoque magis deinde increbuit, postquam una cum Græcis habitare insulas cœperunt: indeque in Asiam expulsi, ne ibi quidem incolere sine Græcis potuerunt, ingruentibus Ionibus et Dorienfibus. Eadem de causa barbariffare dictum est: quod usurpare solemus, non de Carice, sed de male Græce loquentibus. Ita ergo etiam barbarilingues intelligendi sunt, qui prave Græca loquuntur. Hinc etiam in artes Græce loquendi a Cariffando barbariffare est traductum: et solœciffare, sive a Solis ea vox, sive ab alio efficta est nomine. Artemidorus ait a Physco, quæ est in opposita Rhodo continente, Ephesum versus tendentibus, usque ad Lagina esse stadia octingenta et quinquaginta, hinc ad Alabanda ducenta et quinquaginta; Tralles autem centum et sexaginta: sed cum itur ad Tralles, medio fere itinere Mæander transitus, ubi sunt Cariæ fines. A Physco ad Mæandrum usque in via Ephesum ducente, in universum sunt stadia mille centum et octoginta. Rursum ab Ionia deinceps eidem itineri si insistas, a fluvio ad Tralles, stadia octoginta: Magnesium centum et quadraginta: Ephesum cen-

των, ὅτε ἐπὶ ἐφάνετο καὶ παχυτομίαν, καὶ ἀφύσαι τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τὸ το σὺμβῶνον, ^a ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀφελέκτων ιδιότητας. Ἄλλη δὲ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀφελέκτῳ ἀνεφάνη κακοτομία, ^b καὶ οἷον βαρβαροτομία, εἰ τις ἐλλιψίζον μὴ κατορθοῖν. Ἄλλ' ἔγωγε λέγει τὰ ὀνόματα, ὥς οἱ βάρβαροι οἱ εἰσαγρόμυροι εἰς τὸν ἐλλιψισμόν, ὅτε ἱσχύοντες ἀρπυτομεῖν, ὥς οὐδ' ἡμεῖς ἐν ταῖς ^d τῶν ἐκείνων ἀφελέκτοις. Τοῦτο δὲ μόλις αὖ σινέβη τοῖς Κασσί. τῶν γὰρ ἄλλων ὅτε ὅπιπλεκομύων πως σφόδρα τοῖς Ἑλλήσιν, ^e οὐδ' ὅπιχειρώτων Ἑλληνικῶς ζῆν, ἢ μανηάνειν τιλὶ ἡμετέρῃ ἀφελέκτον, πλὴν εἰ πινες σπάνιοι, καὶ κατὰ τύχην ἐπεμίσχθησαν, καὶ κατ' ^f ἄνδρα ὀλίγοι τ' Ἑλληνίων ποῖν. οὗτοι δὲ καὶ ὅλιγοι ἐπλανήθησαν τιλὶ Ἑλλάδα μισθοῦ στρατεύοντες. Ἦδη οὖν τὸ βαρβαροφῶνον ἐπὶ ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ὥστε τῆς εἰς τιλὶ Ἑλλάδα αὐτῶν στρατείας καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, ἀφ' οὗ τὰς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὤκησαν, καὶ κείθεν εἰς τιλὶ Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλληνίων οἰκεῖν ἠδύναντο; ὅπι-
²⁰ ἀφελάντων τῶν Ἰωνῶν, καὶ τῶν Δωριέων. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ τὸ βαρβαρίζειν λέγεται καὶ γὰρ τὸ το ὅπι τῶν κακῶς Ἑλληνιζόντων εἰώδα μὲν λέγειν, ὅτε ὅπι τ' Καρίσι λαλούτων ἔπως οὖν καὶ τὸ βαρ-
²⁵ βαροφῶνειν, καὶ τὰς βαρβαροφῶνας ^g δεκτέον, τὰς κακῶς Ἑλληνιζόντας. ὥστε δὲ τῶν Καρίζειν, καὶ τὸ βαρβαρίζειν, μετήνεγκαν εἰς τὰς παρὰ Ἑλληνισμοῦ τέχνας καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ὥστε Σόλων, εἴτ' ἄλλως τῶν ὀνόματος τέτε πεπλασμένα. Φησὶ δὲ Ἀρ-
³⁰ τεμίδωρος ὥστε Φύσκει τῆς Ῥοδίων περὶ αἰῶς ἴσιν εἰς Ἐφεσον, μέχρι μὲν ^h Λαγίνων ὀκτακοσίαις εἶναι καὶ πεντήκοντα σταδίας. ἐνταῦθεν δ' εἰς Ἀλάβανδα, πεντήκοντα ἄλλης καὶ ἀφκοσίαις εἰς δὲ Τεγάλλαις ἑκατὸν ἐξήκοντα. Ἄλλ' ἢ εἰς Τεγάλλης ὅτι ἀφελάντι τὸν
³⁵ Μαῖανδρον καὶ μέσσην παρὰ τιλὶ ὁδόν, ὅπερ τῆς Καρίας οἱ ὄροι. Γίνονται δ' οἱ πάντες ὥστε Φύσκει ὅπι τὸν Μαῖανδρον ⁱ κατὰ τιλὶ εἰς Ἐφεσον ὁδόν, χίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πάλιν ^k ὥστε τῆς Ἰωνίας ἐφεξῆς μῆκος ὅπιόντι κατὰ τιλὶ αὐτῇ ὁδόν, ὥστε μὲν τῶ πο-
⁴⁰ ταμῶν εἰς Τεγάλλης, ὀγδοήκοντα. εἴτ' εἰς Μαγνησίαν, ἑκατὸν τετρακόντα. ^l εἰς Ἐφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσι.

^a ἀλλ' οὐ κατὰ Par. 1. Med. 4.

^b καὶ οἷον βαρβαροτομία defunt, Esc.

^c λέγοι Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre.

^d τῶν deest

^e οὐτ' Par. 4. Med. 3. 4. Esc.

^f μετὰ Par. 4. in marg. autem legitur κατὰ.

^g δεκτέον Esc.

^h Λαγίνων Par. 1. 4. Med. 3. 4.

ⁱ κατὰ Par. 4. in marg. autem legitur κατὰ.

^j κατὰ Par. 4. in marg. autem legitur κατὰ.

^k MSS. ἀπὸ τοῦ Μαῖανδρον τῆς 1. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc.

^l εἰς δὲ Ἐφεσον ἑκατὸν Esc.

15. μισθοῦ στρατεύοντες] Sic Pomponius Mela, Cares, gens usque eo quondam armorum pugnaeque amans, ut aliena etiam bella mercede agant. Alii idem referunt, nec necesse est, ut res bene notas testimoniis confirmemus. Observandum est tamen, in libro Regum 2do, cap. xi. ver. 4. 19. milites כרִי kerī nomine dignosci. Exinde non desunt ii, qui Cares inter Judæos militasse putant. Neque omnino huic opinioni obstarem, nisi milites hic memorati ab Archiereo in templo congregati fuerint, ergo certe Judæi; nam externis introire templum erat nefas. Vilissimi erant olim in Græcia milites, ideoque in contemptu habebantur, ut a plurimis Græcorum proverbii probatur. (Vide Erasmi adagia.) Non autem imbelles, secundum aliud proverbium, Si quid cum periculo experiri velis, in Care id potissimum esse faciun-

dum. (Cic. pro Flacco, c. 27.) F.

29. Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ Φύσκει . . . μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίαις εἶναι καὶ πεντήκοντα σταδίαις] De his locorum distantis exquirere necesse est, cum in excessu stadiorum novissimis tabulis prorsus repugnant. Laginarum situs incertus est; distat autem Physcus ab Alabanda vix stad. 500. Pocockius Laginarum vestigia ad viculum Chinam dictum invenisse sensit. (t. ii. p. 2. pag. 66.) Idem.

41. εἰς Ἐφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσι] Malim legere, εἰς Ἐφεσον δὲ ἑκατὸν εἴκοσι. Vera enim distantia in linea recta stad. 240 sunt. Ex paulo infra scriptis videtur, Carura et Holmos inter se distare stad. 1030. Idem.

εἰς δὲ Σμύρναν, τριακόσιοι εἴκοσι· εἰς δὲ ^a Φωκαίαν, καὶ τὴς ὅρας τῆς Ἰωνίας, ἐλάττω τῇ διακοσίῳ, ὥστε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰωνίας εἶναι ^b κατὰ ταῦτόν, ἢ μικρῶ πλεον τῷ ὀκτακοσίῳ. Ἐπεὶ δὲ κοινὴ τις ὁδὸς τέτταρα ἅπασιν τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ὁδοιπο- 5 ρῶσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ ταύτῃ μὲν ἔπειτα· ἐπὶ μὲν τὰ ^c Κάριον τῆς Καρίας ὅριον πρὸς τὴν Φρυγίαν διὰ Μαγνησίας, καὶ ^d Τελλεων, ^e Νύσης, Ἀνποχείας, ὁδὸς ἐπὶ αὐτοῖς τετρασέκοντα σταδίων· ἐντεῦθεν δὲ ἡ Φρυ- 10 γία ^f Λαοδικείας, καὶ Ἀπαμείας, καὶ Μητροπό- λεως, καὶ ^g Χελιδονίων· ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς ^h παρωρείας τῆς Ὀλμης, σταδίοι πρὸς ἐνακοσίους καὶ εἴκοσι· ὁ δὲ τῷ Καρῶν· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Λυκαο- νίᾳ ^k πέρας τῆς παρωρείας τὸ ^l Τυριάριον ^m Φιλο- 15 μιλίας, μικρῶ πλείους τῷ πεντακοσίῳ. Εἰθ' ἡ Λυ- καονία μέχρι ⁿ Καρπασσῆς ^o Λαοδικείας· τὴν Κα- τακεχυμένης, ὀκτακόσιοι τετρασέκοντα· ἐκ δὲ ^p Κα- ρπασσῆς τῆς Λυκαονίας εἰς Γαρσαύρα, πολίχνην· τὴν Καππαδοκίας· ἐπὶ τῷ ὅρῳ αὐτῆς ἰδρυμένην, ἑκατὸν εἴκοσι· ἐντεῦθεν δ' εἰς ^q Μάζακα, τὴν μητροπόλιν 20 τῆς Καππαδοκίας, ^r Σοάνδου, καὶ ^s Σαδακῶν, ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μέχρι ^t Τομισοῦ χωρὶς τῆς Σωφῆνης διὰ ^u Ἡρῶν πο- λίχνης, χίλιοι τετρακόσιοι τετρασέκοντα. Τὰ δ' ^v ἀπ' εὐθείας τόποις μέχρι ^w Ἰνδικῆς, τὰ αὐτὰ καὶ ^x κα- 25 ρὰ τῷ Ἀρτεμιδώρῳ, ἅπερ καὶ ὡς τῷ Ἐρατοσθένει. Λέγεται δὲ καὶ Πολύβιος πρὸς τὸν ἑκάστου, ^y μάλιστα δὲν πιστεύειν ἐκείνῳ. Ἀρχεται δ' ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγηνῆς, ἢ πρὸς τῇ ^z Μεγάλας καὶ τῷ Ζεύγ- ματι καίται· εἰς δὲ Σαμόσατα ἀπὸ τῶν ὁρῶν τῆς 30 Καππαδοκίας· τὴν πρὸς ^{aa} Τόμισαν· ὡς ἔστι τὸν Ταῦ- ρον, σταδίων εἴκοσι τετρακοσίους καὶ πενήκοντα.

Μετὰ δὲ τὴν Ῥοδίων περάσει, ἥς ὅριον τὰ Δαί- δαλα, ^{ab} ἐφεξῆς πλείους πρὸς ἀνίσχοντα ^{ac} τὸν ἥλιον, ἢ Λυκία καίται· μέχρι Παμφυλίας· εἰθ' ἡ Παμφυ- 35 λία μέχρι Κιλικίων τῶν τραχείων· εἰθ' ἡ τῶν μέ- χρι τῶν ἄλλων Κιλικίων τῶν πρὸς τὸν Ἰστικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς χερσονήσου, ἥς τὸν ἰσθμὸν ἐφάρμην τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ ὁδὸν μέχρι ^{ad} Ἀμισοῦ, ἢ Σι- νάπης, ὥς τινες. Ἡ ἐκ τῆς δὲ τῆς Ταύρας ἐν τῇ 40 ὡς ἔστι τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῆς Σόλης τό-

tum et viginti: Smyrnam trecenta: Phocæam et Ionæ fines pauciora quam ducenta; quo pacto lon- gitude Ionæ in directum vel octingentorum sta- diorum, vel non multo major. Quoniam vero communis quædam via trita est omnibus, qui ex 5 Epheso versus orientem iter faciunt, eam hic quo- que commemoremus. Ad Carura, qui Cariæ et Phrygiæ limes est, per Magnesium, Tralles, Ny- sam, Antiochiam, via est septingentorum et qua- draginta stadiorum. Hinc Phrygia est: ibi per 10 Laodiceam, Apameam, Metropolin, et Chelidonias ad montanorum initium, qua sunt Holmi: a Ca- ruris sunt stadia circiter nongenta et viginti. Ad Tyriarium vero, qui est limes ad Lycaoniam, per Philomelium, paulo plures quingentis. Deinde 15 Lycaonia est usque ad Coropassum per Laodiceam Combustam, octingenta et quadraginta. A Coro- passio Lycaoniæ usque ad Garsaura, oppidulum Cappadociæ in ipsis ejus finibus positum, centum viginti. Hinc ad Mazaca, primariam Cappadociæ urbem, per Soandum et Sadacora, sexcenta et octo- 20 ginta. Hinc usque ad Euphratem, et Tomisum, Sophenæ pagum, per Herphense oppidulum, stadia mille quadringenta et quadraginta. Quæ hinc ad rectam sunt lineam usque ad Indiam, eodem modo Artemidorus et Eratosthenes tradunt: cui quidem istis de regionibus maxime adhibendam fidem cen- set Polybius. Incipit a Samofatis Commagenæ, urbe ad transitum et Zeugma (quod pontem signifi- 25 cat) sita. Ad Samofata a montibus Cappadociæ, qui, superato Tauro, sunt apud Tomisam, stadia perhibuit quadringenta et quinquaginta.

Post Rhodiis oppositam continentem, cujus ter- minum Dædala diximus, deinceps versus orientem solem navigans ad Lyciam venies. Hanc subse- 35 quitur Pamphylia, usque ad Ciliciam quæ voca- tur aspera: post hanc reliqua Cilicia, circa finem Isthmum. Atque hæ sunt partes peninsulæ, cujus isthmum dixeramus esse id, quod est in via ab Iffo Amisum usque, aut (ut alii volunt) Sinopen. Re- gio autem extra Taurum in arcto litore est a Lycia ad Solos usque pertinente, quæ urbs nunc Pom-

^a Φωκίαν Med. 3. 4. Bre. Esc.

^b κατ' αὐτό Par. 1. 4.

^c Scripti, Κάριον. Marg. Caf.

^d Τελλεων Med. 3.

^e Νύσης

Med. 3. 4.

^f καὶ τετρασέκοντα Med. 3. 4.

^g Χελιδονίων Med. 3. Χελιδονίων Esc.

^h παρωρείας Med. 3. 4. et sic infra Med. 3.

ⁱ Κοροπασσῆ Par. 4. Κοροπασσῆ Med. 3. et sic infra.

^j Μάζακα Par. 1.

^k τῆς Καππαδοκίας Esc.

^l Σοάνδου Med. 3. Bre.

^m Σαδακῶν Med. 3. Bre.

ⁿ Μητροπόλιν Med. 3. 4.

^o Λαοδικείας Med. 3. 4.

^p Καρπασσῆς Med. 3. 4.

^q Γαρσαύρα Med. 3. 4.

^r πολίχνην Med. 3. 4.

^s Καππαδοκίας Med. 3. 4.

^t Τομισοῦ Med. 3. 4.

^u Σωφῆνης Med. 3. 4.

^v Ἡρῶν Med. 3. 4.

^w Ἰνδικῆς Med. 3. 4.

^x καὶ μάλιστα Med. 3.

^y τὸν δεῖξαι Par. 4. Med. 3. 4.

^z Ἀμισοῦ Med. 3.

^{aa} Τόμισαν Med. 3. 4.

^{ab} ἐφεξῆς Med. 3. 4.

^{ac} ἀνίσχοντα Med. 3. 4.

^{ad} Ἀμισοῦ Med. 3.

^{ae} Σινάπης Med. 3. 4.

1. εἰς δὲ Σμύρναν, τριακόσιοι εἴκοσι] Idem libri hujus initio dixit. Casaub.

11. καὶ Χελιδονίων. Et Chelidonias] Vix abstinere, quin aliquid audeam in eam vocem, quæ non occurrit apud quemquam ali- um auctorem in eo tractu. Reponerem, Φιλομήλιον, sed infra nomi- natur: fuit tamen in ea itineris serie, quam describit Strabo. Palmer.

14. τὸ Τυριάριον. Tyriarium] Variant manuscripti, Τυρίαιον,

Τυριάριον. Quid si quis putaret debere legi, Τυριάριον, ex Pto- lemæo? Est enim in eodem itineris ordine. Idem.

18. εἰς Γαρσαύρα, πολίχνην] Lege, Γαρσαύρα, ut lib. xii. p. 782. Casaub.

23. διὰ Ἡρῶν πολίχνης] Lege, διὰ Ἡρῶν. Nam Ἡρῶν voca- vit, lib. xii. p. 781. Idem.

24. τετρακόσιοι] Hanc vocem inferuimus, secuti quinque MSS. Aldum, Xylandrum. Anon.

peiopolis vocitatur. Post hæc ora maritima, quæ ad sinum Issicum est, a Solis et Tarso initio sumpto, in planitiem panditur. Quam si descriperimus, totum jam peninsulæ dictæ ambitum absolverimus: ut deinde ad alias Asiæ partes extra Taurum fitas transgressi, iis enarratis, postremo loco ad Africam veniamus exponendam.

Post Rhodiorum Dædala, mons Lyciæ ex Dædala, ab hoc litus Lyciæ incipit, longitudine stadiorum mille septingentorum et viginti. Asperum hoc est, et difficile, tamen bonis portubus admodum instructum, et a modestis habitatum hominibus. Locorum quidem natura Pamphyliis et asperam habitantibus Ciliciam est eadem. Sed hi opportunitate locorum usi sunt ad receptacula prædonum, cum aut ipsi piraticam exercerent, aut marinis prædonibus forum dividendæ prædæ, et stationem navibus præberent: nam Sidæ quidem, quæ Pamphyliæ urbs est, fabricam navium habebant Cilices, et sub præcone vendebant captos, quos interim fatebantur esse liberos. At Lycii ita civiliter ac modeste vitam, idque constanter, transfugerunt, ut illis ob secundos successus mare ad Italiam usque obtinentibus, ipsi nulla turpis lucri cupiditate impelli se fuerint passi, sed in patria administratione Lyciaci conventus permanferint. Tres et viginti sunt urbes, quæ in eo concilio jus habent suffragii: ad id coeunt e singulis urbibus in eam, quæ ipsis commoda videtur, urbem. Maximæ urbium jus habent trium suffragiorum, mediocres duorum, reliquæ unius: eadem proportionem et tributa pendunt, et reliqua obeunt munia. Artemidorus sex maximas recenset, Xanthum, Patara, Pinara, Olympum, Myra, Tlon, sitam in transitu montis versus Cibyam. In concilio primum creatur Lyciarcha, (*id est Lyciæ princeps*) tum reliqui ejus corporis magistratus: publica etiam judicia designabantur: necnon de bello et pace antiquitus consultabant: nunc, nisi Romanorum permisso, qui ad se eam transtulerunt potestatem, non licet eis: aut si in eorum commodum fiat: iudices quoque et magistratus eadem suffragiorum proportionem pro singulis deliguntur urbibus. Hoc modo illis bonas leges tenentibus evenit, ut perpetuo a Romanis libertas iis et suorum avitorum fruitio bo-

των τῇ νῦν Πομπηίᾳ πόλει. Ἐπεὶ δὲ ἤδη εἰς πεδιάδα ἀναπέπταται ἢ κατὰ τὸν Ἰσικὸν κόλπον ὠρεαλία, ἀπὸ Σόλων καὶ Ταροῦ ἀρξαμένη. Ταύτῃ οὖν ἐπελθόντων ὁ πᾶς ὡς τῆς χερρόνησου λόγος ἐστὶ περὶ ὠκευμένης· εἴτα μεταβησόμεθα ὅτι τὰλλα μέρη τῆς Ἀσίας, τὰ ἐκτὸς τῆς Ταύρου. Τελευταία δ' ἐκδησομένη τὰ ὡς τῇ Λιβύῃ.

Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα·^α τὰ τῇ Ῥοδίων, ὅρως ἐστὶ τῆς Λυκίας ὁμώνυμον·^β αὐτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ ὠρεαπληγὴς ἄσπας ὁ Λυκαίος·^γ σαδίων·^δ μὲν οὖν χιλίων ἐπὶ αἰκισίων· ἐκκοσι· τετραχὺς δὲ καὶ χαλεπὸς, ἀλλ' εὐλίμνος σφόδρα, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων σκυνοειδὲς σφρόντων· ἐπεὶ ἡ γὰρ τῆς χώρας φύσις ὠρεαπληγία καὶ τοῖς Παμφύλοις· ὅτι καὶ τοῖς^ε Τετραχῶταις Κίλιξιν. Ἀλλ' ἐκείνοι μὲν ὁρμητηρίοις ἐχρήσαντο τοῖς τόποις ὡς καὶ ληστήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες, ἢ τοῖς πειραταῖς λεφεροπάλια καὶ ναύσασμα παρέχοντες. Ἐν Σίδῃ γοῦν πόλει τῆς Παμφυλίας τὰ ναυπήγια σκώσαστο τοῖς Κίλιξιν, ὑπὸ κήρυξ· τε ἐπὶ ὧν ἐκεῖ τοὺς ἀλόντας ἐλευθέρους ὁμολογούντες. Λύκοι δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σφρόντως ζῶντες διετέλεσαν, ὥστ' ἐκείνων ἀπὸ τὰς εὐτυχίας θαλασσοκρατησάντων μέχρι τῆς Ἰταλίας, ὅμως ὑπὸ οὐδενὸς ἐξήρθησαν ἀρχεῦ κέρδους· ἀλλ' ἐμειναν ἐν τῇ πατρίᾳ διοικήσας τῷ Λυκαίου συστήματος. Εἰσὶ δὲ πρὸς καὶ ἐκκοσι πόλεις αἱ τῇ ψήφῳ μετέχουσαι· συνέρχοντα δὲ ἕξ ἐκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, ὑπὸ ἀνδοκιμάσωσι πόλιν ἐλόμενοι· τῇ δὲ πόλεων αἱ μέγισται μὲν τριῶν ψήφων· ὅτιν ἐκάστη κυρία· αἱ δὲ μέσαι δυοῖν· αἱ δ' ἄλλαι μιᾶς· ἀνάλογον δὲ καὶ τοῖς εἰσφορᾶς εἰσφέρουσι, καὶ τὰς ἄλλας λειτουργίας. Ἐξ δὲ τὰς μεγίστας ἔφη ὁ Ἀρτεμίδωρος, Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, Ὀλυμπον, Μύρα, Γλῶν, κατὰ τὴν ἡσιν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην. Ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶτον μὲν Λυκιάρχης αἰρεῖται, εἴτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συστήματος· δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ καὶ ὡς πολέμῳ·^β δὲ, καὶ εἰρήνης, καὶ συμμαχίας, ἐβουλευοντο ὡς ἑτέρον· νῦν δ' οὐκ εἰκός· ἀλλ' ὅτι τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη κεῖσθαι, πλὴν εἰ ἐκείνων ὀπιτρεπσάντων, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν εἴη χεῖρισμον· ὁμοίως δὲ καὶ δικαστῇ, καὶ ἀρχόντες, ἀνάλογον ταῖς ψήφοις, ἕξ ἐκάστης ὡς χρίζονται πόλεως. Οὕτω δ' εὐνομούμενοις αὐτοῖς σκώσθη ὡς Ῥωμαίοις ἐλευθέρους ἀπαλλάσθαι, τὰ πάντα νόμοι· τὰς δὲ ληστὰς ὀκιδεῖν ἀρ-

^α τῆς Ῥοδίων περὶ αἰας Med. 3. ^β αὐτῆς Par. 1. ^γ Fortasse, μὲν ὦν. Marg. Caf. sic Bre. μὲν οὖν desunt Med. 3. οὖν deest Med. 4. ^δ Vulgo, τετραχῶταις. Marg. Caf. Τετραχῶταις Par. 1. Med. 3. 4. Τετραχῶταις Par. 4. ^ε Veteres libri, ἐξ οὐδενὸς ἐπὶ ἡρθησαν. Marg. Caf. sic Bre. ὑπὸ οὐδενὸς ἐξ οὐδενὸς ἐπὶ ἡρθησαν Par. 1. Med. 4. ^ς ἐκάστη κυρία ἐστὶν Med. 4. ^ζ Κίβυρα Par. 1. Med. 4. ^η δὲ deest Par. 1. Med. 3. 4. ^ι Scripti, ὑπὲρ αὐτῶν ἐστὶν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Etc.

25. τοῦ Λυκαίου συστήματος] Fœderatæ Lyciorum civitates optimum reipublicæ exemplar nobis præbent, cui nihil prorsus simile hithoria, testis temporum, retulit. (Vide L'Esprit des Loix, lib. ix. c. 3.) F.

33. κατὰ τὴν δίσιν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην] Lege, κατὰ τὴν ὑπὲρ δίσιν, hoc est, ὁδόν, ut alibi exposuimus. Casaub.

40. ὁμοίως δὲ καὶ δικαστῇ, καὶ ἀρχόντες, ἀνάλογον ταῖς ψήφοις, ἐξ ἐκάστης

προχειρίζουσα πόλεως] Institutum hoc præstantissimum discordias civium in unaquaque urbe sustulit, nec eorum libertati obsuit. Si cum Achæorum republica Lyciorum conferamus, clarius patebit. Claudius ob Romanos quosdam interfectos in servitutem redegit. (D. Cass. lib. ix. p. 676. Edit. 1606.) Postea, ut opinor, reddita fuit libertas, nam Vespasianus in Provinciæ formam redegit. (Suet. Vesp. c. 8.) F.

fluvius, quondam Sirbes dictus. Ubi lembo ad decem stadia adverſo amne fueris subvectus, Latonæ est templum: et ſexaginta ſupra id ſtadiis Xanthus urbs, Lyciæ urbium maxima. Poſt Xanthum Patara, ipſa quoque magna urbs, portu et templis multis inſtructa, a Pataro condita. Ptolemæus Philadelphus cum eam auxiſſet, ab uxore Arſinoen Lyciæ denominavit: verum antiquum nomen obtinuit. Deinde Myra ſunt, viginti ſtadiis ſupra mare, in excelſo colle. Sequuntur oſtia Limyri amnis, et ſi terra ſtadia viginti ab iis adſcenderis, Limyra oppidum. Interjacent in hac circumnavigatione multi portus, multæ parvæ inſulæ: quarum maxima inſula Ciſthene, cum ejuſdem nominis urbe. In mediterraneis ſunt Phellos, et Antiphellos, et ſupra commemorata Chimæra. Deinde Sacrum promontorium, et Chelidoniæ, tres inſulæ aſperæ, magnitudine fere æquales, inter ſe quinque, a continente ſex, ſtadia diſſitæ: una earum etiam ſtationem navium appulſui commodam habet. Hinc plerique putant Taurum incipere, quia et ſublimis eſt promontorii vertex, et producit a Piſidicis montibus ſupra Pamphyliam ſitis: et inſulæ ante id ſitæ in mari manifeſtum quoddam habent veſtigium, ſimbriæ in modum. Sed re vera continui ſunt montes e continente Rhodo objecta uſque ad Piſidiam, qui et ipſi gerunt Tauri nomen. Videntur Chelidoniæ Canopo opponi, trajectu quater mille ſtadium. Cæterum a Sacro promontorio ad Olbiam ſtadia reſtant trecenta et ſexaginta ſeptem. Interja-

μός, ὃν ὁ Σίρβις ἐκάλει οἱ πλεονέκτερον ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικῶς δέκα ſαδίοις, τὸ Λητώον ὄντιν ὑπὲρ δὲ τῶ ἱερῶς περὶ τὸν ἐξήκοντα, ἡ πόλις ἡ τῶ Ξανθίων ὄντι, μεγίστη τῶ ἐν Λυκίᾳ. Μετὰ δὲ τὸν Ξάνθον Πάταρα, καὶ αὐτὴ μεγάλη πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὰ πολλὰ, κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάδελφος ὁπποκευάσας, Ἀρσινόῃ ἐκάλεσε τὴν ἐν Λυκίᾳ· ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἑξαρχίης ὄνομα. Εἶτα Μύρα, ἐν εἴκοσι ſαδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ὅτι μετὰ ὅρα εἶδ' ἡ ἐκβολὴ τῶ ὁ Λιμύρα ποταμοῦ, καὶ ἀγίοντι περὶ ἡ ſαδίας ἐκκοι τὰ Λιμύρα πολίχνη. Μεταξὺ δ' ἐν τῷ λεχθέντι περὶ τῶ νησία πολλὰ, καὶ λιμνῆς ὧν καὶ μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κισθίνη. Ἐν δὲ τῇ μεσογίᾳ ὁ Φέλλος, καὶ Ἀντίφελλος, καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω. Εἶθ' ἱερὰ ἄκρα, καὶ αἱ ὁ Χελιδονέαι, τρεῖς νῆσοι τραχείαι, πᾶσι τοῖς μέγεθος, ὅσον πέντε ſαδίοις ἀλλήλων διέχουσαι· τῆς δὲ γῆς ἀφεσῶσιν ἑξαſάδιον μία δ' αὐτῶν καὶ πλεονέκτερον ἔχει. Ἐντεῦθεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν Ταῦρον, ἀφ' ὃς τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὖσαν, καὶ κατήκουσαν ἀπὸ τῶ Πισιδικῶν ὄρων τῶν ὑπερκεκρυμένων τῆς Παμφυλίας, καὶ διὰ τὰς περὶ τῆς νῆσους ἐχέσας ὁπποφανές τι σημαῖον ἐν τῇ θαλάττῃ κεκαπέδου δαίμων. Τὸ δ' ἀληθές ἀπὸ τῆς Ῥοδίων πελάγους ὅτι τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχῆς ὄντι ἡ ὁρεῖν· καλεῖται δὲ καὶ αὕτη Ταῦρος· δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδονέαι καὶ Κανάβων πως πίπτειν τὸ δὲ διάγραμμα λέγει τετρακεκρυμμένων Ῥοδίων. Ἀπὸ δὲ τῆς ἱερῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλβίαν, λέγονται ſαδίοι τετρακόσιοι ἐξήκοντα ἐπὶ· ἐν τοῖς

^a Σίρβιν Par. 1. 4. ^b Λιμύρα Par. 1. 4. Med. 3. 4. Eſc. ^c MSS. χωρὶς Φελλοί. Marg. Caſ. χωρὶς Φελλός Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Eſc. ^d Χελιδονίαι Med. 4. et ſic infra. ^e κατὰ Eſc.

1. ὃν Σίρβιν ἐκάλει. Sirbes dictus] Eustathius ad Iliad. μ'. legiſſe videtur Σίρβιν. Palmer.

Ibid. ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικῶς] Supple, σκάφει, ut alibi loquitur. Caſaub.

3. ἡ πόλις ἡ τῶν Ξανθίων] Cum Brutus Xanthum obſideret, cives furibundi domos et ædes incenderunt, et omnibus modis ſibi mortem ipſi conſciverunt. Talia Plutarchus in Bruto. Ap- pianus multo ſuſius eadem narrat, et ὁμοίᾳ παθεῖν ab Harpalo, quem Cyrus ſuo exercitui præpoſuerat, et poſtea ab Alexandro Magno oppugnatos. Uterque autem clementiam Bruti magnopere laudat, qui, quoad potuit, ædes ſacras et cives incendio ſervavit. (Vide App. de B. C. lib. iv. p. 634-5.) Plutarchus, quid ab Alexandro paſſi ſint, non memorat. Epiſtolæ Bruti diverſimodo hoc reſerunt. Dux enim hic ad Rhodios ſcribens ait, Ξανθίους ἀποſάντας χειρωſάμενοι ἔχοντες ἀποſφάξαμεν, τὴν τε πόλιν κατεπύρραμεν. Vide etiam epiſtolas τοῖς Λυκίοις. Fidem epiſtolis potius darem, ſed teſtimoniis adductis quiſque, ut libet, hanc controverſiam dijudicet. Revixit urbs poſtea, ut videmus. Strabo enim, 65 fere annis poſt Brutum exactis, ſcripſit. Mirum tamen eſt, quod nulla tantæ cladis Xanthiorum in hoc opere ſit mentio. F.

5. Πάταρα] Patara ſolum oppidum illuſtre in Lycia ſecundum Melam, (l. i. c. 15.) i. e. ſub Claudio Imp. Vide Voſſium ad hunc Melæ locum. Nunc Patara dicitur. Idem.

6. καὶ ἱερὰ πολλὰ, κτίσμα Πατάρου] Mirum Strabonem tam celebris oraculi Apollinis, ut cum Deliaci etiam et Delphici conferatur, in Patara iſta non meminiffe; ſed non vana nobis ſuſpicio incidit, verba tam accurati ſcriptoris vim paſſa eſſe, ſcripſerat enim Strabo, λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὰ Ἀπόλλωνος. Vide plura apud Barth. ad Stat. Theb. i. ver. 696. p. 229. Anon.

Ibid. κτίσμα Πατάρου] De hoc, et omnino de Patarorum appellatione, plura qui cupit, legat Eustathium, ad hæc verba Diony-

ſii, ver. 129, Παταρηῖδα τηλόθεν ἄκρην, et Stephanum, unde ille habet, aut erit ἀκρότης plane, aut reperiet ἄκρην κόρυ. Caſaub.

9. Εἶτα Μύρα, ἐν εἴκοσι ſαδίοις] Myra Sanctus Paulus Alexandrinam conſcendit navem, (Act. Apoſt. c. xxvii. ver. v.) ergo portus fuit commercio idoneus, et navium majorum capax. Nomen adhuc manet. F.

11. τὰ Λιμύρα πολίχνη] C. Caſar Aug. nepos hic ἐν δολιχῇ perveſtus obiit, et Scylax habet, Λιμύρα πόλις, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλες καὶ τὸν ποταμόν. Strabo ſtad. 20 περὶ numerat, ut conſicit Cellarius, quod fluvii curſus tortuoſus et multo longior. Idem.

13. ὧν καὶ μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κισθίνη] Hæc corruptiſſima ſunt; omnino lego, ὧν καὶ Μεγίſτη νῆσος, καὶ πόλις ὁμώνυμος, καὶ Μηκίſτη. De Megiſte inſula nullum eſt dubium, quin intellexerit ibi Strabo, non de inſula Ciſthene, inſularum Lyciæ maxima, ut vulgo vertunt. Stephanus: Μεγίſτη, πόλις, καὶ νῆσος τῆς Λυκίας, ὡς Πολυγύρις, ἀπὸ Μεγίſτης τινος· τὸ ἐθνικὸν Μεγίſτης. Sed verius Μεγίſτην dictam a magnitudine. Pro ἡ Κισθίνη apud Strabonem puto etiam emendandum, καὶ ἡ Μηκίſτη, ut eam inſulam intelligat, quæ aliis Δολιχίſτη, a longitudine ſic dicta, nam δολιχὸς longum ſignificat. Salmaſ. Exercitat. Plinianar. Edit. Ul. p. 552.

Ibid. ὧν καὶ μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κισθίνη. Quarum maxima inſula Ciſthene] Videtur jure ſollicitare hunc locum Salmaſius ad Solinum. Nam ſi πόλις eſt ὁμώνυμος inſulæ, nomen autem inſulæ fuerit Μεγίſτη, quomodo poteſt eſſe nomen urbis Κισθίνη? Reponit igitur, καὶ Μηκίſτη, vel καὶ Δολιχίſτη, quod maxime probo. Sed non eget noſtra approbatione tanti viri auctoritas. Palmer.

Ibid.] D'Anvillius inſulam et urbem Ciſthenen in tabulis habet. Ptolemæus Megiſten et Dolichiten inſulas in hoc tractu deſcribit. Scylax etiam ad Phellum urbem ait, κατὰ ταῦτα νῆσος ἐστὶ Ῥοδίων Μεγίſτη, quocirca Salmaſio non obſto. F.

16. Εἶθ' ἱερὰ ἄκρα] Nunc Kelidone appellatur. Idem.

1. Ὀλυμπος,

δ' ὅτιν ἢ τε Κεράμβουσα, καὶ ὁ Ὀλύμπος, πόλις μέ-
γάλη, καὶ ὅρος ὁμώνυμος, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται·
εἴτα Κόρυκος ἀγιάλης· εἴτα ^α Φασηλὶς, τρεῖς ἔχουσα
λίμνες, πόλις ἀξιόλογος καὶ λίμνη. Ὑπέρκειται δ'
αὐτῆς τὰ ^β Σόλυμα ὅρος, καὶ ^γ Τερμισσός, Πισιδικὴ
πόλις, ὅπκειμένη τοῖς τενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστιν εἰς
τὴν ^δ Μιλυάδα. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ^ε δὲ ἀφ' αὐτῆς
ἔξῃλεν αὐτὴν, ἀνοίξαν βυλόμηνος τὰ στενά. Περὶ
^ζ Φασηλίδας δ' ὅτι ^η τὰ ^θ γάλατταν στενά, δι' ὧν
Ἀλέξανδρος παρήγαγε τὴν ^ι γρατείαν· ἐπὶ δ' ὅρος
Κλίμαξ καλέμηνον· ἐπικείται δὲ τῷ Παμφυλίῳ πε-
λάγῳ, στενὴν ἀπολείπων παράδον ἐπὶ τῷ ἀγιάλῳ,
ταῖς μὲν νημεῖαις γυμνεμένῃ, ὥστε εἶναι βάσιμον τοῖς
ὁδεύουσι· πλήμμεροντος δὲ τῷ πελάγῳ, ὑπὸ τῷ
κυμάτων καλυπτομένην ὅπιπολύ· ἢ μὲν οὖν ἀφ' αὐτῆς
ὅρος ὑπέρβασις ἀείδον ἔχει, καὶ περσάντης ἐστὶ
τῷ δ' ἀγιάλῳ χερσὶν αὐτῆς εὐδίας. Ὁ δὲ Ἀ-
λέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπροσθεν χερσὶν, καὶ τὸ πλέον
ὅπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνείναι τὸ κύμα ὥρμησε,
καὶ ὅλῳ τῷ ἡμέραν ἐν ὕδασι γενέσθαι τὴν πορεί-
αν συνέβη, ^κ μέχρι ὁμφαλοῦ βαπτίζομένων. Ἐπὶ μὲν
οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκίαν, ἐπὶ τῷ ὄρει ἰδρυ-
μένη· τῷ περὶ Παμφυλίαν· τῷ δὲ κοινῷ τῷ Λυ-
κίων οὐ μετέχῃ, καὶ αὐτὴν δὲ συνέστηκεν. Ὁ μὲν
οὖν ποιητὴς ἑτέρους τῶν Λυκίων ποιεῖ τὰς Σολύμας·
ὑπὸ γὰρ τῷ τῶν Λυκίων βασιλέως πεμφθεὶς ὁ Βελ-
λεροφόντης ἐπὶ δεύτερον τῶτον ἄθλον.

* — Σολύμοισι μαχέσαστο κυδαλίμοισιν.

Οἱ δὲ τὰς Λυκίας περὶ τὸν Σόλυμον καλεῖσθαι
φάσκοντες, ὕστερον δὲ Τερμίλαις, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης
συγκατελθόντων τῷ Σαρπηδόνι ^μ φασὶ μὲν δὲ ταῦτα
Λυκίας ἀπὸ Λύκε τῷ Πανδίωνος, ὃν ἐκπεσόντα τῆς
^ν οἰκίας ἐδέξατο ὁ Σαρπηδὼν ^ρ ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς,
οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὀμήρῳ· Βελτίης δ' οἱ
φάσκοντες λέγεσθαι Σολύμας ὑπὸ τῷ ποιητῇ, τὰς
^ς Μιλύας περσαγρευομένας, περὶ ὧν εἰρήκαμεν.
Μετὰ ^ζ Φασηλίδας δ' εἶναι ἢ Ὀλβία, τῆς Παμφυ-

cent Crambusa, et Olympus, urbs magna cum ejus-
dem nominis monte, qui etiam Phœnicus di-
citur. Sequitur Corycus litus: ac deinde Pha-
selis, tres habens portus, urbs memorabilis, et lacus.
Supra hanc Solyma sunt mons, et Termessus, Pisi-
dica urbs, angustis montium imminens, per quas in
Milyadem transitur: atque Alexander etiam prop-
terea eam diruit, ut fauces istas aperiret. Apud
Phaselidem sunt ad mare angustiae, per quas exer-
citus traduxit Alexander. Est enim ibi mons
Climax, Pamphylio incumbens mari, et propter li-
tus arctum relinquens transitum, qui tranquillo
mari nudatur, et a viatoribus perambulari potest:
mari exundante, fluctibus admodum obtegitur. A-
lexander autem hybernā incidit in tempestatem,
cumque fortunæ maximam eventus partem crede-
ret, antequam defluerent undæ profectus est: ita-
que contigit, ut totum diem milites per aquam iter
facerent; usque ad umbilicum in eam demersi. Urbs
ista Lyciæ est, in confinio Pamphyliæ sita: sed per
se constat, neque communitatis Lyciorum est par-
ticeps. Enimvero Homerus Solymos a Lyciis di-
versos facit: quando a Lyciorum rege Bellerophontes
ad secundum hoc missus certamen.

Adversus Solymos claros tulit arma secundo.

Qui autem Lycios quondam Solymos dictos affe-
runt, deinde Termilas ab iis, qui cum Sarpedone
e Creta venerunt, postea Lycios a Lyco, Pandionis
filio, quem extorrem domo Sarpedon in regni par-
tem recepisset, non consentanea Homericis tra-
dunt. Melius, qui ab Homero Solymos dictos ai-
unt, qui nunc Milyæ appellantur, de quibus supra
actum est. Post Phaselidem Olbia est, Pamphyliæ

* Iliad. ζ'. ver. 184.

^α Φασηλὶς Par. 1. 4. Bre.

^β Σόλυμα Par. 4.

^γ Τερμισσός Med. 3. 4. Esc.

^δ Μιλυάδα Esc.

^ε δὲ deest Par. 1. Med.

^ζ Φασηλὶς Par. 1. 4.

^η τὰ deest Med. 3. 4.

^θ γρατείαν Med. 3. 4. Ita lege. V.

^ι ὕδατι Med. 3. 4. Esc.

^κ με-

^λ καλεῖσθαι Σολύμας Med. 3. 4.

^μ φασὶ deest Med. 3. 4. Esc.

^ν οἰκίας Med. 3. 4.

^ρ Σαρπη-

^ς Par. 1.

^τ MSS. ἐπὶ μέρος. Marg. Caf.

^θ Φασηλὶς Esc. et ita semper.

1. Ὀλύμπος, πόλις μεγάλη] Olympus urbs a Servilio capta
parum revixit, sed olim omnibus rebus auctam esse et ornatam
Cicero scribit. (In Verr. Act. ii. l. i. c. 21.) Plinius et Solinus
evanuisse referunt, ideoque cito post Strabonem minuebatur.
Montem Olympum memorat Max Tyr. Λυκίαις ὁ Ὀλύμπος πῶρ
ἐκδοῖτο, ὅση ὁμοίον τῷ Αἰτναίῳ, ἀλλ' εἰρητικὸν καὶ σύμμετρον. Hunc ig-
nem (ait) adorant Lycii, καὶ εἶναι αὐτοῖς τὸ πῦρ τοῦτο καὶ ἱερὸν καὶ ἀ-
γαθόν. (Dissert. viii. p. 87. Edit. Lond. 1740.) F.

5. Τερμισσός] Τερμισσός legit Bochart. Geograph. Sacr. l. i.
c. 6. p. 363. Edit. Lugd. Bat. Anon.

20. ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν ὕδασι γενέσθαι τὴν πορείαν] Strabo vere
hunc Alexandri transitum per angustias ad Phaselida non ut mi-
rabilem describit. Arrianus paulo aliter refert. Hæc via vix
confici potest, nisi flantibus a septentrione ventis: τοτὶ δ' ἐν
ἰσταν σιλητῶν βορέαυ ἐπιπνέουσας, ὅση αἶεν τοῦ θείου (ὡς αὐτὸς τε καὶ οἱ
ἀμφ' αὐτὸν ἐξηγουῦντο) ἐμαρτὴ καὶ ταχέϊαν τῇ παράδοι παρίσχειν. Hæc

omnia Arrianus Ptolemæi et Aristobuli scriptis desumpsit, simi-
literque Josephus, qui, res Judæorum cum Græcis conferendi
studio, inepte hunc cum mirabili maris rubri transitu confert. Ex
Strabone dissimilitudinem quisque colligat. F.

21. Ἐστὶ μὲν αὖ καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκίαν] Sic Ptolemæus Phae-
lidem Lyciæ ascribit, Plinius Pamphyliæ, ut et Dionysius poe-
ta, ver. 855. Casaub.

Ibid.] Mela etiam Phaselida Pamphyliæ attribuit. F.

37. Μετὰ Φασηλίδας δ' εἶναι ἢ Ὀλβία, τῆς Παμφυλίας ἀρχή] Pli-
nius, qui Pamphyliæ attribuit Phaselidem, non facit ejus ἀρ-
χὴν Olbiam, sed Phaselidem; utramque conjunctim referens.
Casaub.

Ibid.] Scylax longe a Plinio et Mela de finibus Pamphyliæ
differt: Lyciam enim trans Olbiam, et Pergam, et Dianæ fanum
producit. F.

initium, magna munitio: inde fluvius Catarractes, sic dictus, quia copiosus de excelsa saxo se proruit torrentis in morem, ejusque decidentis fragor longe auditur. Sequitur Attalia urbs, nomen habens ab Attalo Philadelpho conditore, qui et in Corycum oppidulum aliam coloniam deduxit, exiguumque ambitum adjecit. Aiunt inter Phaselidem et Attaliam monstrari Thebam et Lyrnessum, cum e Thebano campo Troicorum Cilicum ejectorum pars in Pamphyliam venisset: auctor Callisthenes. Deinceps sunt Cestrus fluvius, quo adverso si ad sexaginta stadia quis subvehatur, ad Pergam venit urbem, pone quam in sublimi loco templum est Dianæ Pergææ, ad quod singulis annis sacer est conventus: inde versus mare ad quadraginta stadia est urbs celsa, et Pergæ conspicua, ac lacus justæ magnitudinis Capria. Post fluvius Eurymedon, quo adverso ad sexaginta stadia subvehuntur Aspendum, urbem satis populosam, ab Argivis conditam: supra hanc est Petnelissus: tum alius fluvius, et ante eum multæ parvulæ insulæ. Tum Side, Cumæorum colonia, ubi Minervæ est ædes. Prope est etiam Cibratarum minorum ora maritima: deinde Melas fluvius ac statio, et urbs Ptolemais. Inde fines Pamphyliæ, et Coracesium, asperæ initium Ciliciæ. Totius Pamphyliæ ambitus navigando est stadiorum sexcentorum et quadraginta. Herodotus scribit Pamphylos esse gentem eorum, qui cum Amphilocho et Calchante eo venerint, a Troja convenis quibusdam comitati: horum ple-

τίας ἀρχή, μέγα ἔρυμα, καὶ μὲν ταύτην ὁ Καταρράκτης λεγόμενος, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταρράττων ποταμὸς πολὺς, καὶ χειμαρρῶδης, ὥστε πρῶτον ἀκούεσθαι τὸ φέρον. Εἴτα πόλις ὁ Ἀττάλεια, ἐπώνυμος ἔκτισαντος Φιλὰ δέλφου, καὶ οἰκίσαντος εἰς Κόρυκον πολίχνην ἄλλην κατοικίαν ὁμορον, καὶ μικρὸν περιβόλον περιέχοντος. Φασὶ δ' ἐν τῷ μετὰ Φασηλίδος καὶ Ἀττάλειας δέκνυται Θήβην τε καὶ Λυρνησὸν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θήβης πεδίου τῶν Τρωϊκῶν Κιλικίων εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέρους, ὡς εἶρηκε Καλλισθένης. Εἴθ' ὁ Κέστρος ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι γαδίους ἐξήκοντα, Πέργην πόλιν καὶ πλησίον ὅππῃ μετέωρα τόπων, τὸ τῆς Περσείας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος οὐν τελεῖται. Εἴτ' ὅππῃ τῆς θαλάττης ὅσον τετραέκοντα γαδίοις, πόλις ἔστιν ὑψηλή, ὡς τοῖς ἐκ Πέργης ἐποπτός· εἴτα λίμνη εὐμεγέθης Καπρία· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι ἐξήκοντα γαδίους. Ἀσπένδου, πόλις εὐανδρούσα ἰκανῶς, Ἀργείων κτήματα· ὑπερκείμεναι δὲ ταύτης ἡ Πεντηλισσός· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ νηοία περικείμενα πολλά· εἴτα Σίδη, Κυμνίων ἀποικία· ἔχει δ' Ἀθηνᾶς ἱερὸν. Πλησίον δ' ὅππῃ καὶ ἡ Κιβυραίων πεδία τῶν μικρῶν· εἴθ' ὁ Μέλας ποταμὸς, καὶ ὕψος· εἴτα Πτολεμαῖος πόλις· καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ὅροι τῆς Παμφυλίας, καὶ τὸ Κορακίσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας. Ὁ δὲ περὶ πλεονάζων ὁ Παμφύλιος γαδίοις εἰσὶν ἑξακόσιοι πωυαρόκοντα. Φησὶ δὲ Ἡρόδοτος, τὰς Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μυριάδων πένων ἐκ Τροίας συνακολεθησάντων· τὰς μὲν δὲ πολλὰς σιγάδε καταμῖναι, πένες δὲ σκεδασθῆναι πολλαχῇ τῆς γῆς. Καλλίνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλέρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησὶ· τὰς δὲ λαὸς μετὰ Μόφου τὸν Ταῦρον ὑπερδέντας, [τοὺς

^a ὡς Par. 1. 4. Med. 4. ^b Ἀττάλεια Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^c περιβόλαιον Efc. ^d Ἀττάλειας Par. 1. Med. 3. Efc. Semel monuisse satis sit Efc. ita semper exhibere. ^e ἱεδομήκοια Par. 4. ^f Scripti, ὑπὲρ τῆς θαλάττης. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. ^g γαδίου Med. 3. ^h ὡς deest Med. 3. 4. Efc. ⁱ Πεντηλισσός Med. 3. ^k Sic legend. vulgo, τὰς τῶν μετὰ. Marg. Caf.

1. ὁ Καταρράκτης λεγόμενος] Meminit Plin. Ptolemæus oram Pamphyliæ sic describit: *Post Phaselidem Lyciæ urbem sequuntur in ora Pamphyliæ, Olbia, Attalia, Catarractes fl. ostia, Matylos, Cestri fl. ostia, Eurymedontis fl. ostia, Side.* Casaub.

4. Εἴτα πόλις Ἀττάλεια] Scribe, Ἀττάλεια. Idem.

5. καὶ οἰκίσαντος εἰς Κόρυκον πολίχνην ἄλλην κατοικίαν ὁμορον] Verba Strabonis sic sunt legenda, καὶ οἰκίσαντος, male igitur οἰκίσαντος, et male hujus loci sententiam reddunt. Dicit Attaliam condidisse Attalum, et vicinum vicum, κατοικίαν ὁμορον, in parvum oppidulum exstruxisse, circumdatis mœnibus, et Corycum vocasse. *Salmas. Exercitat. Plin. Ed. Ulr. p. 545.*

8. καὶ Λυρνησὸν] Meminit Plinius, et Dionys. Afer. ver. 875. Casaub.

11. Πέργην πόλιν] Mela hanc regionem hoc modo describit: *Cestros et Catarractes: Cestros naviganti facilis, hic, quia se præcipitat, ita dictus. Inter eos Perga est oppidum, et Dianæ, quam ab oppido Pergæam vocant, templum.* (lib. i. c. 14.) Hinc Pergam ad occasum Cestri fuisse opinor. F.

18. Ἀσπένδου, πόλις] Arrianus, Aspendi situm describens, ὥκισται τὰ μὲν πολλὰ ἐπὶ ἀκρῇ ὄχυντῃ καὶ ἀποτόμῃ, καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἀκρὴν ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς ρεῖ. (lib. i. c. 28.) Ad fluvium Eurymedonta Cimon Atheniensis navali pedestrique pugna in eodem die Persas superavit. Idem.

19. Πεντηλισσός] Strabo, in lib. xii. p. 824, Petnelissum in Pisidia, Artemidorum secutus, ponit. Hoc oppidum Casaubo-

nus Pindenissum esse Ciceronis quadam oscitantia judicat. Idem.

25. καὶ τὸ Κορακίσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας] Ita et Ptolemæus, apud quem sequitur, post illa quæ modo retulimus, *Ciliciæ Thraciæ urbes maritimæ sunt, Coracesium et Syedra.* Casaub.

27. Φησὶ δὲ Ἡρόδοτος, τοὺς Παμφύλους] Locus Herodoti est Polymnia. (lib. vii. cap. 91.) Οἱ δὲ Πάμφυλοι ἔτοί εἰσι τῶν ἐκ Τροίας ἀποσκεδασθέντων ἅμα Ἀμφιλόχῳ καὶ Κάλχαντι. Quod autem putat Xylander ex Strabone restituendam Herodoto vocem λαῶν, vehementer fallitur. Idem.

Ibid. Ἡρόδοτος] Videtur locum notare, qui est in Polymnia, ubi Xerxis classis recensetur: Οἱ δὲ Πάμφυλοι οὗτοί εἰσι τῶν ἐκ Τροίας ἀποσκεδασθέντων ἅμα Ἀμφιλόχῳ καὶ Κάλχαντι. Sed tamen noster λαῶν istud repetit, ut videatur apud Herodotum excidisse. Λαὸς populum significat, et fieri potuit, ut sic se nominarent convenerint duces istos secuti. Paulo post de Delo asteriscum notavi, non enim adduci possum, ut quadrare credam: coningere poteram aliquid, sed expectabo meliorem librum facilius, quam temeritatis notam. Xyland.

32. τοὺς δὲ λαὸς μὲν Μόφου τὸν Ταῦρον ὑπερδέντας] Xylander legit, Λαῶς, et Laos interpretatur, manifesto errore: nam ita hic vertendum ut paulo ante in Herodoti loco. Solet autem Strabo plurali ejus vocis uti. Sic supra, lib. xiv. p. 916, de Pygelis loquens, ἴδρυμα Ἀγαμέμνονος, οἰκόμενον ὑπὸ μέρος τῶν ἐκείνων λαῶν. l. xvi. p. 1089. Ed. Amst. Τὸν μὲν ἐν νύκτι τῶν Τριπόλεων Γόργον ἔχοντά τινας τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν. Sic Plutarchus in Numa, Πρώτῳ μὲν τῶν Ῥωμύλων λαῶν, Οὐελίσῳ δὲ τῶν Τατίων μάλιστα προσεχόντων. Casaub.

18. φερέμενοι

μὲν ἐν Πамφυλίᾳ μέναι] τὰς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερι-
διῶσαι καὶ Συρίᾳ, μέχρι καὶ Φοινίκης.

^a Τῆς δὲ Κιλικίας τῆς ἑξω τῷ Ταύρῳ, ἡ μὲν λέ-
γεται τραχεία, ἡ δὲ πεδιάς· τραχεία μὲν, ἥς ἡ παρ-
αλία γένῃ ὅτι, καὶ ὁδὸν ἡ ἀσπίς ἔχει πὺ χάριον 5
ὅτι πεδὸν καὶ ἐπὶ ἥς ὑπέρκειται ὁ Ταύρος οἰκούμενος
^b καὶ ὡς μέχρι καὶ τῶν περὶ ὁρίων ^c πλὴν τῶν
ὡς Ἰσαυρα, καὶ τοὺς Ὀμονάδας μέχρι τῆς Πισι-
δίας· καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ ^d Τραχεώτης, καὶ οἱ ἐνοί-
κοντες Τραχεῶται. Πεδιάς ^e δὲ δὴ ὑπὸ Σόλων καὶ 10
Ταρσοῦ μέχρι Ἰασοῦ, καὶ ἐπὶ ᾧ ^f ὑπέρκειται καὶ
^g τὸ περὶ ὁρίων τοῦ Ταύρου πλὴν ^h Καππαδό-
χας· αὕτη ⁱ ἡ γὰρ χώρα τοπλέον πεδίων εὐπορεῖ
καὶ χώρας ἀγαθῆς. ^k Ἐπεὶ δὲ τῶν τὰ μὲν ὅτι
ἐν τῷ Ταύρῳ, τὰ δ' ὅτι πᾶς ^l ὡς μὲν τῶν ἐν- 15
τὸς εἰρηται· περὶ δὲ τῶν ὅτι πᾶς ^m λέγων μὲν, ὑπὸ τῶν
ⁿ Τραχεῶτων ἀρχαῖοι. Πρῶτον πῶν ὅτι τῶν Κι-
λικίων φρούριον τὸ Κορακῆσιον, ἰδρυμένον ἐπὶ πέτρας
ὑπὸ Τρύφῳ, ὃν ἐχρήσατο Διόδωτος, ὁ Τρύφῳ περὶ
γορῶν, ὁρμητήριον, καὶ ὃν καὶ ἀπέστησε ^o Συρί- 20
αν τῶν βασιλέων, καὶ διεπολέμει ὡς ὅτι, ^p τότε
μὲν κατορθῶν, τότε δὲ πᾶν τῶν μὲν οὖν Ἀντι-
χὸς ὁ Δημήτριος, καὶ ἀκλείας εἰς πὺ χάριον, ἡνὰ γ-
κασε διεργασαθαι τὸ σῶμα. Τοῖς δὲ Κίλικιν ἀρχὴ
τῶν τὰ περὶ ὁρίων οὐκ ἔστι, Τρύφῳ ἀπὸς κατέστη, 25
καὶ ἡ τῶν βασιλέων ὁδὸν, τῶν τότε ἐν ἀφ᾽ ὁρίων
ὁρίων τῆς Συρίας ἅμα καὶ τῆς Κιλικίας· τῶν
γὰρ ἐκείνη νεωτερισμῶν συνενεώτερισαν καὶ ἄλλοι διχο-
στατούντες τε ἀδελφοὶ ὡς ὅτι, ὑπὸ τῶν
ἐποῦν τῶν χώραν τοῖς ὅτι πᾶς. Ἡ δὲ τῶν ἀν- 30
δραπόδων ἑξαρχὴ ^q περὶ καλεῖτο μάλιστα εἰς τὰς
κακουρίας ὅτι περὶ ὁρίων γενόμενῃ καὶ γὰρ ἡλίσκοντο
ῥαδίως, καὶ τὸ ἐμπορεῖον ^r ὅτι ἀπὸ παντελῶς ἡ
μέγα, καὶ πολυχρήματον, ἡ Δῆλος δυναμένη μυριά-
δας ἀνδραπόδων ἀνδραπόδων καὶ δέξασθαι καὶ ὑπο- 35
πέμψαι ὥστε καὶ παρὸν γενέσθαι ^s διὰ ταῦτα, Ἐμ-
πορε, κατὰ πλὴν, ἑξελῶν, πάντα ^t πέπραται. Αἰ-
τιον δ' ὅτι πᾶς γενόμενοι Ῥωμαῖοι, μετὰ τῶν Καρ-
χιδόνος καὶ Κορίνθου ^u κατὰ σφῶν, οἰκίαν ἐχρῶν-
το πολλὰς· ὁρῶντες δὲ τῶν εὐπέτειαν οἱ ληστὴν ταῦ- 40
των, ἑξέλιθον ἀφ᾽ αὐτοῦ, καὶ ληστὴν, καὶ
σωματεμπορεῖτες. Σύνθηρον δ' εἰς ταῦτα καὶ οἱ τ

asse, et in Pamphyliam ac Ciliciam se divisisse, us-
que ad Syriam etiam Phœniciamque.

Ciliciæ, quæ extra Taurum est, pars aspera, al-
tera campestris dicitur. Aspera, cujus ora mari-
tima angusta est, et aut nullum, aut raro habet
locum aliquem planum, et cui imminet mons
Taurus male habitatus usque ad septentrionalia la-
tera Isauris vicina, et juxta Homonadeas usque ad
Pisidiam. Eadem ab asperitate Tracheotis dicitur,
et incolæ Tracheiotæ. Campestris a Solis est et Tar-
so usque ad Issum, et præterea cui a septentrio-
nali parte Tauri imminet Cappadoces: hæc enim
regio majori e parte campis bonoque agro abun-
dat. Quoniam vero horum alia sunt intra, alia
extra Taurum, diximus autem de iis, quæ intra
sunt, dicamus nunc de extra eum sitis, initio
sumpto ab aspera Cilicia. Primum Ciliciæ castel-
lum est Coracesium, situm in petra prærupta: qua
arce belli usus est Diodotus, cognomento Trypho,
cum a regibus abalienaret Syriam, bellumque du-
biæ fortunæ vicibus adversus eos gereret. Atque
hunc quidem Antiochus, Demetrii filius, quodam
in castello inclusum ad mortem sibi consciscendam
adegit. Cilicibus autem, ut societates prædandi
in mare coirent, Tryphon auctor fuit, et socordia
regum, qui per successiones tunc Syriæ simul et
Ciliciæ præerant: nam illo novas res moliente,
idem etiam alii egerunt: et cum inter se diffide-
rent fratres, ditionem insidiantibus fecerunt obnox-
iam. Maxime ad maleficia invitavit mancipio-
rum exportatio, cum esset lucrosissima: nam et
facile mancipia capiebant, et non procul aberat
maximum emporium Delus atque opulentum,
quod uno die poterat decem mille mancipiorum
accipere et amandare, ut etiam proverbium exsti-
terit, Mercator, appelle navim, expone, omnia illi-
co vendideris. Causam rei præbuit, quod, deletis
Carthagine et Corintho, Romanis multorum man-
cipiorum usus cœpit esse: eam facilitatem prædo-
nes animadvertentes, confertim eruperunt, manci-
pia facientes atque vendentes. Huc conducebat
etiam Cypriorum et Ægyptiorum regum conni-

^a Τῆς Κιλικίας δὲ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Efc.

Med. 3. 4.

Marg. Caf.

Par. 4.

Par. 1. 4.

Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Efc.

Med. 4.

^b Scripti, καλῶς. Marg. Caf.

^c Vett. lib. ὑπέρκειται. Marg. Caf. sic Par. 4. Bre.

^d Καππαδοκίαν Par. 1. Med. 3. 4. Καππαδοκίας Efc.

^e Vulgo, Τραχεῶν. Marg. Caf.

^f ὅτι πᾶν τῶν ἀπὸ τῶν Par. 1. 4. Med. 3. 4. ὅτι πᾶν τῶν ἀπὸ τῶν Efc.

^g Scripti, πίπραται. Marg. Caf. sic Par. 1.

^h Scripti, οἰκίαν, et οἰκίαν. Marg. Caf. οἰκίαν Par. 1.

ⁱ Scripti, καλῶς. Marg. Caf.

^j Vett. lib. ὑπέρκειται. Marg. Caf. sic Par. 4. Bre.

^k γὰρ ἡ Par. 1. 4.

^l Ἐπὶ Par. 4. Efc.

^m MSS. τὸ βορεὶν τοῦ Τ. μέρος.

ⁿ Vett. lib. διὰ τοῦτο. Marg. Caf. sic

^o Vett. cod. καταγεφῆν. Marg. Caf. sic Par. 1.

^p καὶ deest Med. 3.

18. φρούριον τὸ Κορακῆσιον] Coracesium, ait Livius, lib. xxxiii. c. 20. omnibus aliis ejus oræ castellis in deditionem acceptis, Antiochum præter spem clausis portis tenebat. F.

23. κατακλείας εἰς τὴν χάριν] Josephus Apameæ occisum esse Diodotum refert. (Antiq. Jud. lib. xiii. c. 7.) Malletm Straboni credere de rebus ad Judæos non pertinentibus. Si Syncello

fides adhibenda sit, Orthosia urbe incensa, ille in flammis periit. Hoc evenit circiter ann. A. C. 139. Diodotus hic est, qui, Antiocho Alexandri Balæ filio jugulato, regni diadema sibi imposuit, et tres annos regnavit. Antiochus, cognomine Sidetes, qui, Demetrio suo fratre a Parthis capto, rex Syriæ factus est. Idem.

ventia, qui Syrorum erant inimici : neque Syrii iis amici erant, ideoque non opitulabantur : simul et prædones, cum se vendere corpora tantum simulant, impune egerunt latrocinia. Ac ne Romanis quidem admodum curæ erant ea, quæ extra Taurum fiebant; sed quanquam mitterent contemplatum ista Scipionem Æmilianum, qui gentes et urbes inspiceret, ac deinde alios quosdam, deprehenderunt tamen id nequitia præfectorum fieri, qui a Seleuco Nicatore per successionem præerant: 10 quam ipsi cum habuissent ante ratam, abolere dedecori sibi ducebant. Sane hoc pacto factum est ut ditio ea in Parthorum veniret potestatem, qui trans Euphratem sita obtinebant : et ad extremum etiam Armeniorum, qui extra Taurum quoque 15 sita occupaverunt, adeo ad Phœniciam usque, et regiam quantum potuere imminuerunt potestatem, eorumque omne genus, ac Cilicibus mare traderunt. Proinde quibus Romani crescentibus non obstitērunt, eos tandem auctos viribus bello et 20 misso exercitu coacti sunt opprimere. Neque facile est Romanos hic negligentia insimulare, qui aliis propinquioribus occupationibus detenti, iisque magis ad manum positis, remotiora non potuerunt curare. Hæc visum mihi fuit dicere paucis, ut in digressionem. Post Coracesium sequitur Sydra urbs, deinde Hamaxia, in colle quodam oppidulum cum navali, quo materia navibus fabricandis deducitur, fere de cedro, qua arbore videntur abundare ista loca : ideoque ea Cleopatraræ attribuit Antonius, quod ad parandam classem idonea essent. Deinde Laertes est castellum colli insitum mammillæ formam habenti, statione præditum. Post Selinus fluvius, hinc Cragus, præceps ad mare petra, deinde Charadrus, castellum cum statione, Superne ei imminet Andriclus mons, et asperum litus, Platanistus nomine. Inde Anemurium promontorium, ubi continens ad Cyprium proxime accedit ad Crommyi promontorium, trajectu stadiorum trecentorum et quinquaginta. A finibus Pamphyliæ Ane-

^a Ρόδιοι Par. 1. 4. Med. 3. 4. Ρόδοι Efc.

^b ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^c ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc. et inter hanc vocem et Ταύραν parva intercedit lacuna.

^d Ἀρσινόη Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc.

^e Κλεοπάτρα Par. 4. Κλεοπάτρα τὰ χωρία ταῦτα Med. 3. 4.

^f ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^g ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^h ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

ⁱ ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^j ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^k ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^l ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^m ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

ⁿ ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^o ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^p ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^q ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^r ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^s ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^t ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^u ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^v ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^w ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^x ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^y ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^z ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

2. οὐδ' οἱ Σύριοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς] Manuscripti, οὐδ' οἱ Ρόδιοι, quam lectionem probo, cum vetere interprete : erant enim hi Rhodiis vicini, qui tunc temporis maris imperium tenebant, ut multum ab iis juvari potuerint. Casaub.

Ibid.] MS. Guarini versio inedita Rhodios in hoc loco habet. F.

3. οἱ ληστὰς πωροποιούμενοι σώματ' ἐμπορεῖν] Σώματα appellat homines servos et mancipia, quæ et Latinis Jurisconsultis sæpe corpora dicuntur. Est ergo sensus, hos piratas tanto facilius piraticam exercuisse, quod sola mancipia se venum exponere simulant. At Pamphyli piratæ longe impudentiores, qui, ut paulo ante dictum est, aperte faterentur ingenuos esse et liberos, quos venderent. Casaub.

6. ἄλλ' ἐπεμψαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν Αἰμιλιανόν] Hujus legati-

Κύπερον, καὶ οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· οὐδ' οἱ ὁ Σύριοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ' οὐδὲν ἐβοήθει· ἅμα δὲ καὶ οἱ ληστὰς πωροποιούμενοι σώματ' ἐμπορεῖν, ἄλκτον τὴν κακουργίαν εἰχον. Ἀλλ' οὐδὲ Ῥωμαῖοί πο τοσούτον ἐφρόντιζον· ἔξω τῷ Ταύρῳ, ἄλλ' ἐπεμψαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν Αἰμιλιανόν, ὅπισθεφόρῳ τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλες πᾶς· ἐγνώσαν δὲ κακία τῷ ἀρχόντῳ συμβᾶν τὸ το· εἰς τὴν ἑκατὸ γένος διαδοχίῳ τὴν Σπὸ Σελεύκου τῷ Νικάτορος, αὐτοὶ κεκυρωμένοι ἠδύντο ἀφαιρῆσαι. Τὸ δὲ συμβᾶν τῆς μὲν χώρας ἐποίησε κυρίως Παρθυάες, οἱ τὰ πέραν τῷ Εὐφράτῳ κατέχοντο· τελευταῖον δὲ, καὶ Ἀρμένιος· οἱ καὶ τὴν ἐκτὸς τῷ Ταύρῳ προσέλαβον, 15 μέχρι καὶ Φοινίκης, καὶ τῆς βασιλέας κατέλυσαν εἰς δυνάμιν, καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν, τὴν δὲ θάλατταν τοῖς Κίλιξι παρέδωκαν. Εἴτ' αὐξήντας ὑπάρχοντες κατέλαβον Ῥωμαῖοι πολέμῳ καὶ μετὰ ἑραπίας, ὅς αὐξομένης οὐκ ἐκάλυσαν. Ὀλιγοῖαν μὲν οὖν αὐτῶν χαλεπὸν κατέγνωσαν· πρὸς ἐπεί τοις δὲ ὄντες τοῖς ἐγγυτέρω, καὶ καὶ χεῖρα μάλλον, ἐχ' οἷοι τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπεῖν. Ταῦτα μὲν οὖν ἐδοξεν ἡμῖν ἐν παραδόξῳ εἰπεῖν. Μετὰ δὲ τὸ Κορακίσιον Ἰσχυρὴ πόλις, εἴτ' Ἀμαξία, ὅτι βενεκατοικία τις, ὑφορμον ἔχουσα, ὅπερ κατέλαβον ἡ ναυπηγισμὸς ὑλῆ· κέδρος δ' ἐστὶν ἡ πλείστη, καὶ δοκεῖ ταῦτα τὰ μέρη πλεονεκτεῖν τῇ τοιαύτῃ ἔξυλῃ· καὶ 25 εἴτ' Ἀντώνιος τὰ χωρία ταῦτα τῇ Κλεοπάτρῃ προσέφηκεν, ὅτι τῆς οὐκ ὄντος πρὸς τὰς τῶν ὁλων κατέσκευας. Εἴτ' Ἀερίτης φερύριον ἐπὶ λόφου ματοφδοῦς, ὑφορμον ἔχον· εἴτ' Ὀσινῶς πατάμης· εἴτ' Κεάρος, πέτρα περικύρῳ πρὸς θάλαττη· εἴτ' Χαράδρος· ἔρυμα, καὶ αὐτὸ ὑφορμον ἔχον· ὑπερέκειται δ' ὄρος Ὀνδρικλός, καὶ πρὸς πλοῦς περὶ Πλατανίτος κατέκλυσε· εἴτ' Ἀνεμύριον ἄκρα, καὶ ὑπὲρ ἡ ἡφρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας ὅτι ἐπὶ Κρομμύου ἄκραν, ἐν δ' Ἀρμαπὶ γαδίων τετρακοσίων πεντήκοντα. Εἰς μὲν οὖν τὸ Ἀνεμύριον Σπὸ τῶν ὄρων τῆς Παμ-

^a ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^b ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^c ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^d ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^e ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^f ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^g ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^h ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

ⁱ ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^j ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^k ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^l ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^m ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

ⁿ ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^o ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^p ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^q ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^r ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^s ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^t ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^u ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^v ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^w ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^x ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^y ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^z ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{aa} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ab} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ac} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ad} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ae} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{af} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ag} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ah} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ai} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{aj} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ak} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{al} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{am} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{an} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ao} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ap} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{aq} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ar} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{as} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{at} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{au} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{av} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{aw} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ax} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ay} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{az} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ba} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bb} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bc} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bd} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{be} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bf} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bg} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bh} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bi} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bj} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bk} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bl} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bm} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bn} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bo} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bp} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bq} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{br} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bs} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bt} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bu} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bv} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bw} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bx} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{by} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{bz} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ca} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cb} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cc} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cd} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ce} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cf} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cg} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ch} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ci} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cj} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ck} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cl} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cm} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cn} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{co} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cp} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cq} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cr} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cs} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{ct} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cu} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cv} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cw} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cx} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cy} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{cz} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{da} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

^{db} ἄλκην Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλκη Efc.

<

φυλίας, ὁ Κιλίκιος ὡς ἀπλούς σταδίων ἐστὶν ὀκτακο-
σίων εἴκοσι· λοιπὸς δ' ἐστὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακο-
σίων ὡς ἀπλούς σταδίων· τὸ δ' ἐστὶν ^a Ἀγίδος ^b πό-
λις ὡς ἔστιν μὲν τὸ Ἀνεμόριον· εἴτ' Ἀρσινόη, ὡς ὁ-
ρμὸν ἔχουσα· εἴτα τόπος Μελανία, καὶ ^c Κελένδρις, ⁵
πόλις λιμένα ἔχουσα. Τινες δὲ ταύτῃ ἀρχὴν τί-
θενται τῆς Κιλικίας, οὗ τὸ Κορακίσιον, ὃν ἐστὶ καὶ ὁ
Ἀρτεμίδωρος, καὶ φησὶν, ὅτι μὲν ἢ Πηλυσιακὴ γόματος
εἴ) τριχίλις ἐννακσίους σταδίας εἰς Ὀρθοσίαν· ἐπὶ δὲ τὸν
^d Ὀρσύντιον ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα· ἐπὶ δὲ ¹⁰
τοὺς πύλας ἐξῆς πεντακσία εἰκοσιπέντε· ἐπὶ δὲ τὰς
ὄρας τῆς Κιλικίας χίλια διακόσια ἐξήκοντα. Εἰθ'
^e Ὀλμος, ὅπερ ὡς πρὶν ἄκουσι οἱ νῦν Σελευκεῖς·
καταθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδῳ τῆς Σελευκείας,
ὅκει μετακλίσηται. Εὐθὺς γάρ ἐστιν ἡ τῆς Καλυ- ¹⁵
κάδου ἐκβολή, καὶ μὲν πρὸς τὸν ποταμὸν ἀκρὰ, ἢ κα-
λεῖται Σαρπηδὸν· ^f πλησίον ἐστὶ τῆς Καλυκάδου καὶ
τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἀκρὰ· ἔχει δὲ ὁ ποταμὸς ἀνά-
πλωιν εἰς τὴν Σελευκείαν, πόλιν εὖ συνοικομένην,
καὶ πολὺ ἀφεισώσαν τῆς Κιλικίας καὶ Παμφυλίας τρό- ²⁰
που. Ἐνταῦθα ἐγένοντο καὶ ἡμῶς ἄνδρες ἀξιόλογοι
τῆς ἐκ τῆς ἀειπάτου φιλοσόφων, Ἀθιωᾶρος τε καὶ
Ξένάρχος, ὃν ὁ μὲν Ἀθιωᾶρος, καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ
ἐδημαγώγησε γέροντα πινὰ ἐν τῇ πατρίδι· εἴτ' ἐμπε- ²⁵
σάν εἰς τὴν Μουρήνα φιλίαν, ἐκεῖνα συνάλω φεύγων,
φωραθείσης τῆς καὶ Καίσαρος τῆς Σεβαστῆς ὁπλι-
στῆς ἀνάπτος δὲ φανείς, ἀφείδη ὑπὸ Καίσαρος. Ὡς
δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην παύσαντο, καὶ ἐπισημάνοντο οἱ
ὡς οὗτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τῆς Εὐριπίδου ἔρη·

Ἦκω, νεκρῶν κούρμωνα καὶ σκότος πύλας
Λιπών.

Ὀλίγον δ' ὁπλιστὴς γέροντα, ἐν συμπόσει τῆς οἰκίας,
^h ἐν ἧ περ κατὰκει, διεφθάρη ⁱ νυκτὸς ^k γενομένης. Ξέ-
ναρχος δὲ, ὃς ἠκουσάμεθα ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ
πολλὸν ^l διέτριβεν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθῶνῃσι, ³⁵

murium usque Ciliciæ ora navigatur ad stadia oc-
tingenta et viginti, inde ad Solos quingenta. Post
Anemurium est urbs Agidos, inde Arsinoe statio-
nem habens, post locus Melania, et Celenderis urbs
cum portu. Quidam hanc, non Coracesium, faciunt
Ciliciæ principium, quorum est etiam Artemidorus,
qui a Pelusiaco ostio ad Orthosiam tradit stadia
tria millia et nongenta, ad Orontem flumen mille
centum et triginta; deinceps ad portas quingenta et
viginti quinque, ad terminos Ciliciæ mille ducenta
et sexaginta. Deinde Holmus est, ubi quondam
habitarunt qui nunc Seleucenses sunt, et condita
ad Calycadnum Seleucia, eo migraverunt. Statim
enim sunt Calycadni ostia, si litus flexeris, quod
promontorium efficit, cui nomen Sarpedon. Vici-
num est Calycadno Zephyrium promontorium.
Adverso Calycadno Seleuciam navigatur, urbem
bene conditam, et valde diversam a Ciliciæ ac
Pamphyliæ modo. Ibi nostra ætate exstiterunt me-
morabiles peripatetici Athenæus et Xenarchus.
Athenæus etiam rempublicam tractavit, et ali-
quandiu in patria populum dicendo duxit: deinde
cum in amicitiam Murenæ incidisset, hujus in Au-
gustum Cæsarem insidiis compertis, una ipse fu-
giens captus est, insonsque inventus, a Cæsare di-
missus. Cum autem Romam reversum salutarent
atque compellarent primo occurrentes, Euripidea
ista protulit,

Venio relicta mortuorum ego specu,

Portisque tenebrarum—

Cumque paulum temporis supervixisset, noctu ru-
ina domus, in qua habitabat, oppressus periit. Xe-
narchum nos audivimus. Is non diu domi mansit,
sed fere Alexandriæ vixit et Athenis, ac tandem

^a Ἀγίδος Efc.

Par. 1. Med. 3. 4. Efc.

1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc.

fic Par. 1. 4. Bre. Efc.

Bre. Efc.

^b πρῶτον μετὰ τὸ Ἀνεμόριον πόλις Par. 1. 4. Med. 3. 4. πόλις deest Efc.

^c Ὀλμοι Efc.

^d πλησίον δ' ἐστὶ Med. 3. Efc.

^e MSS. συσταθείσης ἐπιβλήης. Marg. Caf. fic Par.

^f Scripti, ἐν ἧ ἔκει. Marg. Caf. fic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc.

^g γενομένη Par. 1. 4. Med. 4. Efc.

^h Scripti, διέτριβεν. Marg. Caf. fic Par. 1. 4. Med. 3. 4.

2. ὅσον πεντακσίων παράπλεις σταδίων] Anemurium a Solis ἐπ' εὐθείας distat stadia 700. Hoc promontorium in Mela Ciliciam a Pamphylia distinguit. (lib. i. c. 13.) F.

3. τοῦτο δ' ἐστὶν Ἀγίδος πόλις] Primum, pro τοῦτο, legendum videtur, ἐν τούτῳ, videlicet τῷ παράπλῳ, vel κατὰ τούτοις: deinde non ἐστὶν Ἀγίδος πόλις, sed ἐστὶ Ναγίδος πόλις, scribendum esse certum est ex reliquis Geographis, qui Nagidum hanc urbem vocant. Stephanus, Ναγίδος, πόλις μετὰ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας. Casaub.

Ibid. ἐστὶν Ἀγίδος πόλις] Perperam legitur Ἀγίδος pro Ναγίδος, littera enim N, quæ est prima nominis, antecedenti verbo adjuncta fuit, ut annotarunt Casaubonus et Ortelius. Scribitur enim ἐστὶν Ἀγίδος, cum deberet scribi ἐστὶ Ναγίδος. Pineda, in Stephan. p. 482. n. 3. Anon.

Ibid.] Probo lectionem Ναγίδος. Celenderis et Nagidos, ait Mela, l. i. c. 13. Samiorum colonia. F.

4. μετὰ τὸ Ἀνεμόριον] In manuscriptis est vox πόλις post Ἀνεμόριον, ut videatur scribendum, πρῶτον μετὰ τὸ Ἀνεμόριον πόλις. Casaub.

5. καὶ Κελένδρις, πόλις] Non probo lectionem manuscriptorum Μελένδρις. Nam ita et reliqui Geographi habent. Idem.

9. τριχίλις ἐννακσίους] In libro xvi. Artemidorum iterum de

hac distantia inter Pelusium et Orthosiam Strabo citat. Non autem utrique locis idem est numerus. Infra enim non plusquam stadia 3650 reddit, etiam κατακολπίζοντι: quare mendam in hoc loco suspicor. Tabulæ optimæ vix 3000 stadia reddunt. Vide ad pag. 1103. Edit. Amst. F.

12. Εἰθ' Ὀλμος, ὅπερ πρὶν ἄκουσι οἱ νῦν Σελευκεῖς] Suspicio legendum, Ὀλμοι, nam ita paulo ante: et Stephanus, Ὀλμοι, πόλις τραχείας Κιλικίας, ὅπερ πρὶν ἄκουσι οἱ νῦν Σελευκεῖς. Locum hunc Strabonis describit Stephanus, et legit Ὀλμοι. Plinius Holmiam vocat, libro v. c. 27. Seleucia supra amnem Calicadnum, Trachiotis cognomine, a mari relata, ubi vocabatur Holmia. Casaub.

Ibid. Εἰθ' Ὀλμος] Corrigendus Strabo, legendum enim εἴτ' Ὀλμοι, nam jam ante numero plurium appellavit hoc libro, p. 948. Vid. Holsten. in Steph. p. 233. b. Anon.

26. φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ ἐπιβλήης] Hujus conjurationis dux et auctor Fannius Cæpio, particeps L. Licinius Varro Murena: quanquam de hoc dubitat Dio, historiam referens, lib. lvi. Vide Suetonium, in Augusto, cap. 19. et Velleium Paterculum. Casaub.

Romæ, docendum amplexus vitæ genus deditum; usufque amicitia. Arii, et post etiam Augusti Cæsaris, ad finem usque vitam honoratus perduxit: paulo ante mortem luminibus captus, morbo est extinctus. Post Calycadnum est petra Pœcile (*id est, varia*) dicta, cui incisi sunt gradus, qua Seleuciam itur. Deinde Anemurium ejusdem cum priore nominis promontorium: hinc Crambusa insula, et Corycus promontorium, supra quod ad viginti stadia antrum est Corycium, in quo optimus crocus nascitur. Est autem caverna ingens, rotunda, saxosa, cincta supercilio undiquaque satis alto, in quam ubi descenderis, solum est inæquale, saxosum fere, plenum virgultis semper virentibus ac domesticis: juxta confita sunt sola, quæ crocum ferunt. Est et antrum ibidem, quod fontem habet magnum, unde fluvius editur puræ ac pellucidæ aquæ, statim terram subiens, occultoque alveo in mare effluens: vocant amaram aquam. Deinde post Corycum Eleusa insula est continenti propinqua: eam Archelaus condidit, et regiam sibi fecit, cum totam asperam Ciliciam, excepta Seleucia, esset nactus: quo modo et Amyntas prius habuit, et ante hunc Cleopatra. Nam cum latrocinii et terrestribus et maritimis loca ista opportuna essent, (terra, ob montium magnitudinem, et populorum supra imminentium, campos et agros habentium amplos, et incurfionibus facile obnoxios: mari, ob copiam materiæ navibus compingendis aptæ, ob portus, castella, et receptacula) visum fuit præstare, ut sub rege essent potius quam sub Romanorum præfectis, qui ad juris dictionem mittebantur, neque semper adfuturi, neque cum armis. Sic ergo Archelaus ad Cappadociam accepit asperam Ciliciam. Fines ejus sunt inter Solos et Eleusam Latmus fluvius, et pagus eodem nomine. Ad montis autem Tauri extrema Olympus est, mons et castellum ejusdem nominis, Zeniceti prædonis arx, unde conspici potest omnis Lycia, Pamphylia, et Pisidia; sed cum

καὶ τοτελευτῶν ἐν Ῥώμῃ, τὸν περὶ τὸν βίον ἐλά-
μνος· χρησάμνος δὲ καὶ τῇ Ἀρίου φίλῃ, καὶ μετὰ ταῦ-
τα ^a τῇ ^b τῷ Κάσαρῳ τῷ Σεβαστῷ, διετέλεσε μέ-
χρι γήρας ἐν πικρῇ ἀρόμῳ· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τε-
λευτῆς πικρῶς τιμὴ ὄψιν, κατέστρεψε νόσῳ τὸν βίον.
Μετὰ δὲ τὸν Καλύκαδνον ^c ἡ Ποικίλη λεγόμενη πέ-
τρα, κλίμακα ἔχουσα λατομικτῶ, ὅπῃ Σελεύκειαν
^d ἄγουσα. Εἴτ' Ἀνεμόριον ἄκρα, ὁμώνυμος τῇ περ-
τέρᾳ, καὶ Κράμβουσα νῆσος, καὶ Κώρυκος ἄκρα, ὑπὲρ
10 ἧς ἐν ἑκατοσὶ σταδίοις ὅτι ὁ Κώρυκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ
ἀρίστη κρόκος φύεται· ἐστὶ δὲ κοιλὰς μεγάλη, ^e κυκλο-
τερὴς, ἔχουσα περικειμένη ὄψιν πετρῶδη, πανταχό-
θεν ἱκανῶς ὑψηλῶ· κατὰ βάθος δ' εἰς αὐτὴν ἀνάμα-
λόν ἐστιν ἑδαφος, καὶ τὸ πολὺ πετρῶδες· μετὸν δὲ τῆς
15 θαμνώδους ὕλης, ἀφ' αὐτοῦ τε, καὶ ἡμέρα· παρέσσωρται
δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα τὸν κρόκον. Ἐπὶ δὲ καὶ
ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν μεγάλην, ^f ποταμὸν ἐξίει-
σαν καθαρὰ τε καὶ ἀφ' αὐτοῦ ὕδατος, εὐθὺς κατὰ πίπ-
τοντα ^g ὑπὸ γῆν· στεγχεῖς δ' ἀφανῆς, ἐξίσιν εἰς τὴν
20 θάλατταν· καλεῖται δὲ Πικρὸν ὕδωρ. Εἴτ' ἡ Ἐλέουσα
νῆσος ^h μετὰ Κώρυκον, περικειμένη τῇ ἡπείρῳ, ἣν συνή-
κισεν Ἀρχέλαος, καὶ κατεστράτευτο βασιλεὺς, λαβὼν τὴν
^k Τραχεῖαν Κιλικίαν ὅλην πλὴν Σελεύκειας· ⁱ καὶ
ὃν τρέπον καὶ ^m ὁ Ἀμύντας πρῶτος ἔχει, καὶ ἐπὶ
25 πρῶτος Κλεοπάτρα. Εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τῆς τόπῃ
πρὸς τὰ ληστήρια, καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλατταν,
(ⁿ κατὰ γῆν μὲν, ἀπὸ τοῦ μέγιστος τῶν ὄρων, καὶ τῶν
ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γέφυρα ἐχόντων μεγά-
λα, καὶ εὐκαταλίστα· κατὰ θάλατταν δὲ, ἀπὸ τὴν
30 εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγισίμης ὕλης, καὶ τῶν λιμένων,
καὶ ἐρυμάτων, καὶ ^o ὑποδεκτικῶν) ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ
^p τοῦτο ^q βασιλεύεσθαι μᾶλλον τῶς τόπῃς, ἢ ὑπὸ τοῖς
Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν· εἶναι τοῖς ἐπὶ τοῖς κρίσις πεμπο-
μένοις, οἱ μὲν αἰεὶ παρῆναι ἐμελλον, μήτε μετ' ὀπλων.
35 Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ
τιμὴ Τραχεῖαν Κιλικίαν. Εἰσὶ δ' ὅροι ταύτης με-
ταξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλεούσης ὁ Λάτμος ποταμός, καὶ
κάμνη ὁμώνυμος. Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωτείας τῆς Ταύρου,
τὸ Ζιλικέτε πρὸς τῆς ὁ Ὀλυμπος, ὅρος τε καὶ
40 φέρριον ὁμώνυμον, ἀφ' ὧν κατοπιέεται πᾶσα Λυκία,

^a τῇ deest Efc. ^b τοῦ deest Med. 3. 4. ^c καὶ ἡ Efc. ^d Scripti, ἄγουσαν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. ^e κυκ-
λωτερῆς Par. 4. ^f ποταμοῦ Par. 4. ^g Scripti, ὑπὸ γῆς, Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Bre. Efc. ^h μετὰ τὴν Bre. ⁱ κατε-
σκευάσει τὸ βασιλείον Efc. ^k Τραχεῖαν Med. 3. 4. ^l κατὰ deest Med. 4. ^m ὁ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ⁿ κατὰ
&c, adusque ὑποδεκτικῶν inclusive, desunt Bre. ^o Sic vett. lib. Vulgo, ὑποδύτηριον. Marg. Caf. sic Par. 1. Efc. ὑποδύτηριον Par. 4.
Med. 3. 4. ^p τοιοῦτον Med. 3. 4. Efc. ^q μᾶλλον βασιλεύεσθαι τῶς Med. 3. βασιλεύεσθαι μὲν τῶς Efc.

2. χρησάμενος δὲ καὶ τῇ Ἀρίᾳ φίλῃ] Floruit hic Philosophus Au-
gusti temporibus: magnæ apud eum gratiæ et auctoritatis, ut
vel ex Plutarchi Antonio, in extremo, et Apophthegm. intelli-
gitur. Themistius ait Arium apud Augustum non minori loco
quam Agrippam fuisse. Casaub.

10. ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται] Meminere Plinius, Solinus, et
poetæ passim. Dioscorides, lib. i. cap. 25. Κρόκος ἐστὶ κράτιστος ἐν
ιατρικῇ χρῆσις ὁ Κωρύκειος. Idem.

11. ἐστὶ δὲ κοιλὰς μεγάλη, κυκλωτερὴς] Vallis parva esse videtur in
summo fere monte posita. Mela pari elegantia hunc locum de-
scribit, nisi quod ἄντρον et κοιλὰς communi nomine specus appellat.

Præterea de antro subjicit: Terret ingredientiæ (scilicet specus)
sonitu cymbalorum divinitus et magno fragore crepitantium. Et
certe mens territa facile persuaderi potuit ut credat, ventorum
flatus et aquarum sonitum aliquid esse divinum: vel forsan
præstigiis usi sunt sacerdotes. F.

27. καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν. Et populorum supra imminentium]
Sensus exigit, ut legatur, ὑποκειμένων. Palmer.

35. Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ] Cappado-
ciam Archelao tradiderat Antonius, ut lib. xii. p. 775. dictum
est, et Dio. lib. xlix. Casaub.

καὶ Παμφυλία, καὶ ^aΠισιδία ^b ἄλντος δὲ τῷ ὄρει
 τῷ Ἰσαυρικῷ, ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον. Τέττε δ'
 ἰὺ καὶ ὁ Κόρυκος, καὶ ἡ ^cΦασελίς, καὶ πολλὰ τῶν
 Παμφύλων χωρία· πάντα δ' εἶλεν ὁ Ἰσαυρικός.
 Μετὰ δὲ Λάτμον Σόλοι, πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλ- 5
 λης Κιλικίας ἀρχῇ, ^d καὶ τὸν Ἰσδόν, Ἀχαιῶν καὶ
 Ῥοδίων κτίσμα τῶν ἐκ ^eΛίνδε· εἰς ταύτῃν λειπαν-
 δρῆσασαν, Πομπήιος Μάγνος κατέκτισε τῆς ^fΠομ-
 πηνοπόλεως τῶν πειρατῶν, ἐς μάλιστα ἐγὼ σωτηρίας
 καὶ πρεσβείας ^gπρὸς Ἀχαιοὺς, καὶ ^hμετωνόμασε ⁱΠομ- 10
 πηνοπόλιν. Γεγόνασι δ' ἄνδρες ^jἐνθάδε τῶν ^kὀνο-
 ματῶν, Χρύσιππος τε, ὁ τῶν φιλοσόφος, πατὴρ
 ὢν Ταρσέως ἐκείθεν μετοικήσαντος, καὶ Φιλήμων, ὁ
 κωμικός ποιητής, καὶ Ἀρατος, ὁ τὰ φαινόμενα συγ-
 γράφας ἐν ἑπέσι. Εἴτα Ζεφύριον ὀνόμαζον τῷ πρὸς 15
^lΚαλικάδω. Εἴτ' Ἀγχιάλι, μικρὴν ^mὡς τῆς
 θαλάσσης, κτίσμα Σαρδαναπάλου, φησὶν Ἀριστοβύλος,
 εἰταῦτα δ' εἶναι μνήμα τῷ Σαρδαναπάλῃ, καὶ τύπον
 λίθινον, συμβάλλοντα τῆς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύ-
 λου, ὡς ἀν' ἀποκροτήματος. Ἐνιοὶ δὲ καὶ ὀπίσθῃ 20
ⁿφασὶ Ἀσσυρίοις γεγραμμοὺς τοιάνδε· ΣΑΡΔΑΝΑΠΑ-
 ΛΟΣ Ο ΑΝΑΚΤΝΔΑΡΑΞΕΩ ΠΑΙΣ, ΑΓΧΙΑΛΗΝ, ΚΑΙ
 ΤΑΡΣΟΝ ΕΔΕΙΜΕΝ ^oΕΝ ΗΜΕΡΗ ΜΗΝ' ^pΟΤ Δ Ω ΕΝΕ-
 ΕΣΘΙΕ, ΠΙΝΕ, ΠΑΙΖΕ. [^qΩΣ ΤΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΚ
 ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ.]

^a Εὐ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
 Τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὐ πῖς ὄνησις.

Ifauricus mons effet captus, ille se cum tota domo
 cremavit: ejus fuit etiam Corycus, Phaselis, et
 multa Pamphyliæ loca, quæ omnia cepit Ifauricus.
 Post Latmum sunt Soli, urbs memorabilis, alterius
 principium Ciliciæ, quæ ad Issum est, condita ab
 Achæis et Rhodiis: in hanc, hominum frequentia
 destitutam, Pompeius Magnus piratarum reliquias
 transtulit, quas judicabat potissimum salute et pro-
 curatione dignas, ac, mutato nomine, eam Pompeio-
 polin dixit. Protulit hæc urbs præclaros viros, Chry-
 sippum, Stoicum Philosophum, cujus pater Tarso
 inde commigraverat: tum Philemonem, comicum
 poetam, et Aratum, qui versibus ea, quæ in cælo
 visuntur, descripsit. Sequitur Zephyrium, ejusdem
 nominis cum eo promontorio, quod vicinum Caly-
 cadno commemoravimus. Inde pervenies ad An-
 chialem paululum supra mare sitam, quam a Sar-
 danapalo conditam Aristobulus ait: ibique Sarda-
 napali esse monumentum, et imaginem lapideam
 conferentis dextræ manus digitos, ac plausum edi-
 turi. Sunt qui Assyriis literis hæc aiunt esse in-
 scripta: SARDANAPALUS ANACYNDARAXIS FILIUS,
 ANCHIALEN ET TARSUM UNA DIE ÆDIFICAVIT.

25 TU AUTEM HOSPES, EDE, BIBE, LUDE, ET,
 Cum te mortalem teneas, præsentibus exple
 Deliciis animum: post mortem hæc nullius usus.

^a Πισιδία, καὶ Λιλυάς Med. 3. Bre. Πισιδία καὶ Λυκίας Efc. Par. 1. 4. ^d Καλιόδου Efc. ^e περιγενομένης Par. 1. 4. Med. 3. 4.

πολιν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ⁱ ἐνθάδε Par. 1. 4. Med. 3. 4.

Med. 3. Bre. Efc. ^m φασὶ deest Par. 4. ⁿ ἐν deest Med. 3. 4. Efc.

&c, adusque ἀποκροτήματος inclusive, defunt Par. 1. Med. 3. 4.

δὲ καὶ Χοιρίλος τοῦτον, καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ ἐπὶ ταυτὶ· εὐ εἰδὼς Med. 3. Μένεται δὲ καὶ Χοιρίλος τῶν, καὶ περιφέρεται τὰ ἐπὶ ταυτὶ, ταῦτ' ἔχω &c. Par. 4. Εὐ εἰδὼς &c, adusque βασιλεύσας inclusive, scribuntur in marg.

^b ἄλντος &c, adusque πανοίκιον inclusive, defunt Efc. ^c Φασελίς

^f τινὲς deest Efc. ^g μετωνόμασας Efc. ^h Πομπηνο-

^k ὀνομάτων ἄξια Par. 4. ὀνομαστοτάτων Efc. ^l Καλιόδω

^o οὐ δ' ὡς ἔστι deest Par. 1. Med. 3. 4. Efc. ^p ὡς

^q Εὐ εἰδὼς &c, adusque ἀνδρώποσιν inclusive, defunt Efc. Μένεται δὲ καὶ Χοιρίλος τῶν, καὶ περιφέρεται τὰ ἐπὶ ταυτὶ, ταῦτ' ἔχω &c. Par. 4. Εὐ εἰδὼς &c, adusque βασιλεύσας inclusive, scribuntur in marg.

1. καὶ Πισιδία] MSS. addunt, καὶ Λιλυάς, quam vocem debere legi Milvæ Villebrunius feliciter conjicit. Vide p. 966. F.

Ibid. ἄλντος δὲ τῷ ὄρει τῷ Ἰσαυρικῷ] Lego, ὑπὸ τοῦ Ἰσαυρικῷ. Nam Ifaura quidem castellum nominant geographi, montem autem Ifauricum nullum quod sciam: et confirmat quod sequitur, πάντα δ' εἶλεν ὁ Ἰσαυρικός. Casaub.

Ibid.] Casauboni lectio certe melior. Ifauricus est sine dubio Servilius, qui nomen Ifaurici adeptus est. F.

2. ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον] Legendum, πανοικί. Salmas. Exercit. Plin. Ed. Ult. p. 563.

5. Σόλοι, πόλις] Soli urbs maritima Ciliciæ campestris, quam Tigranes vastaverat; ideoque fuit λειπανδρῆσασα πόλις. (Tac. Ann. l. ii. c. 58. Dio Cass. l. xxxvi. p. 18. Edit. 1606.) F.

10. καὶ μετωνόμασε Πομπηνοπόλιν] Præter reliquos lege Dionem, lib. xxxvi. Casaub.

Ibid. Πομπηνοπόλιν] Hæc urbs dicta est Πομπηνοπόλις, non, ut præferunt hodie Strabonis, ac Dionis codices, Πομπηνοπόλις, quod, præter indubiam nummorum fidem, arguere possunt similes terminationes, Κλαυδιόπολις, Τραϊανόπολις, Ἀδριανόπολις, &c. Vid. Ezech. Spanhem. de Præstant. numif. p. 528. Edit. Amst. 1671. Anon.

16. Εἴτ' Ἀγχιάλη] Arrianus, l. ii. c. 5, hanc urbem unius diei iter a Tarso distare scribit, ταύτην δὲ, adjicit, Σαρδανάπαλον κτίσαι τὸν Ἀσσύριον λόγος· καὶ τῷ περιβόλῳ δὲ καὶ τοῖς θεμελίοις τῶν τειχῶν δὴ καὶ ἐν μεγάλῃ τε πόλιν κτισθεῖσα, καὶ ἐπὶ μέγα ἐλδοῦσα δυνάμειος. F.

24. Ὡς τὰλλα τέτε οὐκ ἄξια τοῦ ἀποκροτήματος] Secuti veteres codices non dubitavimus hæc verba huc transferre, quæ in reliquis editionibus pessime postponuntur sequentibus versibus, quod et Stephanus et Eustathius, qui hæc proferunt, refellunt,

(Vide σχολ. Aristoph. p. 590. Ed. Bifet. 1607.) ut Athenæum omittam, qui, lib. duodecimo, cap. 7, hanc ἐπιγραφὴν ex Clitarcho (a quo et Strabo habet) totidem literis refert: extat et apud Arrianum, ex eodem Clitarcho relata, lib. ii. Debueret autem hæc ita edi, ΩΣ ΤΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΚ ΑΞΙΑ, τοῦ ἀποκροτήματος, ita ut minoribus characteribus notarentur hæc, τοῦ ἀποκροτήματος, quæ sunt Strabonis verba, explicantis illud ΤΟΥΤΟΥ Sardanapali: quod facile fuit ad intelligendum iis, qui ejus τύπον λίδινον viderent, qui habuit dextræ manus digitos compositos ad edendum illud ἀποκρότημα. Arrianus hanc interpretationem non adjecit. Athenæus et ipse ut Strabo est interpretatus. Nam post illa verba, τέτε οὐκ ἄξια, addit de suo, τοῦ ἀποκροτήματος ἵσκει λέγειν, quæ sunt ipsius explicatio: quod notandum est, ne confundas cum verbis ἐπιγραφῆς, quod eruditissimi viri non videntur observasse. Sic apud Terentium in Adelphis, Act. ii. Sc. i. ver. 9. *hujus non faciam.* Casaub.

Ibid.] Autores plurimi epigramma sepulchro Sardanapali inscriptum memorant, sed plerumque de eo differunt. Arrianus postremam partem sic repræsentat, ὡς τὰλλα τὰ ἀνδρώποια οὐκ εἴτα τέτε ἄξια. Hic a Strabone sensu non discrepat. Athenæus autem epigraphen hanc breviorē et multo meliorem esse scribit, lib. xii. c. 7. Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδάρῳ Ἀγχιάλην εἰδόμε καὶ Τάρσῳ μὴ ἡμέρη ΑΛΛΑ ΝΥΝ ΤΕΘΗΚΕΝ. Qui fuit hic Sardanapalus, infra ad initium lib. xvi inquiremus. F.

26. Εὐ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς] Videntur ante hæc verba desiderari quædam: postquam protulit inscriptionem monumento Sardanapali inscriptam, quam Clitarchus retulerat, nunc ex Chrysippo profert incriptos eidem monumento versus. Docet id nos Athenæus, lib. viii. cap. 3, p. 335. ubi etiam paulo aliter hæc carmina leguntur. Casaub.

Ipse Nini quondam magnæ rex, nunc cinis hic sum.

Hæc habeo quæ edi, quæque exsaturata libido

Hausit: at illa jacent multa et præclara relicta.

Mortales sapiens præceptum hoc discite vitæ.

Etenim reliquæ res hominum non dignæ sunt hæ- 5
ce digitorum complosione. Meminit horum etiam
Chœrilus: et quidem vulgo jactantur hi versus,

Hæc habeo quæ edi, quæque exsaturata libido

Hausit: at illa jacent multa et præclara relicta.

Supra Anchialen sunt Quinda, munitum castellum,
ubi quondam thesauros adservabant Macedones:
eos sustulit Eumenes, cum rebellasset ab Antigono.
Supra id et Solos montana sunt, et urbs Olbus,
Jovis habens templum, a Teucris filio Ajace dedi- 15
catum. Ejus pontifex dominus erat Trachiotidis.

Deinde huic ditioni inhiaverunt multi tyranni, et col-
legia prædonum sunt constituta. His deletis, nostra
jam ætate Teucris ditio ea appellari cœpit, atque
sacerdotium; et quidem plerique eorum, qui ibi
fuerunt pontifices, Teucris aut Ajacis nomen gesse-
runt. Aba autem cum per nuptias in eam se fami-
liam inferuisset, Zenophanis unius de tyrannis filia,
dominationem suam fecit, quam ante pater sub tu- 25
telæ nomine occupaverat: postea etiam Cleopatra
et Antonius obsequiis demerenti Abæ eam ditio-
nem largiti sunt. Aba sublata, familiæ Teucris ditio
relieta permansit. Post Anchialum Cydni sunt
ostia ad locum qui Rhegma, hoc est, ruptura, dici-
tur. Locus ille stagnat, habetque antiquitus nava-
lia, inque eum incidit Cydnus per mediam lapsus
Tarsum, ortus e jacente supra urbem Tauro: eaque
palus navale est Tarfi. Hucusque tota ora, a Rho-
diorum continente incipiens, ab occasu æquinoctiali
ad ortum æquinoctialem porrigitur: deinde versus
hybernum ortum convertitur, usque ad Issum: hinc
jam flectitur versus meridiem, usque ad Phœnicen:
reliquum litoris maris mediterranei usque ad co- 40
lumnas versus occasum extenditur. Revera igitur

Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνε μεγάλης βασι-
λεύσας.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἐρωτος
τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα
λέλειπται.

^b Ἡδὲ σοφὴ βίοτοιο παραινέσεις ἀνθρώποισιν.

^c Μέννηται δὲ καὶ Χοιρίλος ^d τέτων καὶ δὴ καὶ αἰρι-
φέρεται τὰ ἐπὶ Τρυτί,

Ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ'
ἐρωτος

τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα
λέλειπται.

ὑπερκείλαι δὲ τὰ Κύνδα τῆς Ἀγχιάλης ἔρυμα, ὃ
ἐχρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες ^e γαζοφυλακείῳ ἤρε δὲ

τὰ ζήμαλα Εὐμύνης ἀποστὰς Ἀντιγόνα. Ἐπὶ δ' ὑπερτε 15
^f τέτων τε καὶ τῶν Σόλων, ὁρεινὴ ἐστίν, ἐν ἣ ^g Ὀλβος

πόλις, Διὸς ἱερὸν ἔχουσα, Αἰάντος ἱδρυμα τῷ Τεύκρῳ
καὶ ὁ ἱερεὺς Διωάτης ἐγένετο τῆς ^h Τραχιώτιδος· εἴτ'

ἐπέθεντο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοί, καὶ συνέστη τὸ 20
λήσθηρα. Μετὰ δὲ τῷ τέτων κατέλυσιν, ἐφ' ἡμῶν

ἦδη τῷ τῷ Τεύκρῳ δυνατείᾳ ταύτῃ ὀκάλωσιν· τὴν
δ' αὐτῷ, καὶ ἱερῶσύνῃ· καὶ οἱ πλείστοί γε τῶν ⁱ ἱε-

ρῶσαιμῶν ὠνομάζοντο Τεύκροι, ἢ Αἰάντες. Εἰσῆλθαι
δὲ Ἀβὰ κατ' ἐπιγαμίαν εἰς τὸν οἶκον τῆτον, ἢ Ζηνο- 25

φάνες θυγάτηρ, ἐνὸς τῶν τυράνων, αὐτὴ κατέχευε τῷ
ἀρχῷ, παραβόντος τῷ πατρὶς ἐν ἐπιτρέψει χή-

ματι· ὑπερὶ δὲ καὶ Ἀντάνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχε-
ρίσαντο ὀκείνη, Τραχίαιας ὀκλιπαρηθέντες· ἐπειδ' ἡ

μὲν κατελύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τῆς γένεος διέμενεν ἡ ἀρ- 30
χή. Μετὰ δὲ τῷ Ἀγχιάλῃ αἱ τῆς Κύνδος ὀκβο-

λαὶ καὶ τὸ Ῥήγμα καλούμενον· ἐστὶ δὲ λιμνάζων τό-
πος, ἔχων καὶ ^k πάλαι νεώρια, εἰς ὃν ἐμπίπτει ὁ Κύνδ-

νος, ἀφ' ἧρέων μέσσω τῷ Ταρσῶν, τὰς ἀρχὰς ἔχων
ἀπὸ τῆς ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου, καὶ ἐστίν 35

ἐπὶ τῆς ἡμῶν τῆς Ταρσοῦ. Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο
ἡ παλαιὰ πᾶσα, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περσείας ἀρξά-

μῆν, πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς ἀπὸ τῶν ὀμωνύμων
ἐκτείνεται δύσιν· εἴτ' ἐπὶ τῷ χειμερινῷ ἀνατο-

λῷ ἐπιτρέφει μέχρι Ἰοῦ, καὶ τεύθει ἡδὴ χειμῶν
λαμβάνει πρὸς νότον μέχρι Φοινίκης· τὸ δὲ λοιπὸν 40

πρὸς δύσιν μέχρι τῶν πελάγῶν. Τὸ μὲν οὖν ἀ-

^a καφύβρισα Par. 1. 4.

^b Ἡδὲ &c, adusque λέλειπται inclusive, desunt Med. 3.

^c Sustulimus, auctoribus libris, quæ

hoc loco vulgo legebantur, ὡς ἄλλα τὰ ἀνθρώπων οὐκ ὄντα τέτε ἄξια τοῦ ἀποροτήματος. Marg. Cas.

fic Par. 1. 4. ^e γαζοφυλακείῳ Med. 3. 4.

^f τέτων Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc.

^d Scripti, τέτων. Marg. Cas.

fic Par. 4. Esc. Ὀλβος Par. 1. Med. 4. Ὀλβία Med. 3.

^h Τραχιώτιδος Par. 1.

^g Scripti, Ὀλβη. Marg. Cas.

^k παλαιὰ Med. 3. 4. Esc.

ⁱ Scripti, ἐμπίπτει, Marg. Cas. fic Par. 1. 4. Esc.

^j ἱερῶσαιμῶν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc.

7. Μέννηται δὲ καὶ Χοιρίλος τέτων] Chœrilus insculptum Sardani-
pali sepulchro epitaphium versibus expressit. Vide Athenæum,
lib. xii. cap. 7. p. 529, 530. Casaub.

9. Ταῦτ' ἔχω] Theodoretus, Græcar. Affection. Serm. xii.
p. 179. Edit. Sylburg. habet, τόσος ἔχω. Anon.

16. ἐν ἣ Ὀλβος πόλις] Manuscripti, Ὀλβη πόλις. Stephanus, in
Ὀλβία, reprehendit Philoxenum, quod dixisset Olbiam Pamphy-
liæ esse urbem. Est enim, inquit, non Pamphylia, sed Solymo-
rum terræ, neque Olbia vocatur, sed Olba. Mihi vero videtur
iniqua hæc Stephani reprehensio: nam a Philoxeno stant Stra-
bo paulo ante, Ptolemæus, et Plinius. At fortasse Stephanus

Olbam hanc tantum non Olbiam, de qua supra legisse memine-
rat: et non Σόλων, in hoc Strabonis loco, sed Σολύμων videntur
habuisse Stephani codices. Casaub.

Ibid.] Hierocles, in Synecdemo, scribit, Ὀλβη. In Isauria
fuit. F.

33. τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου] Male Xylandri versio
Strabonis, etiam a Casaubono repetita, habuit, ortus (Cydnus) e
jacente supra urbem (Tarsum) Tarsu, Græce enim est, ἀπὸ τοῦ ὑ-
περκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου: quod etiam antiquiore versione recte
expressum est. Cbr. Cellarius, Geograph. Antiq. lib. iii. cap. 6.
Anon.

ληθές, ὁ ἰσθμὸς δὲ περιωδευμένης Χερρόνησου, ἔτος ἐστὶν
 ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τῆς Κύδνου μέχρι Ἀμι-
 σοῦ τὸ γὰρ ἐλάχιστον ἔξ Ἀμισοῦ ἀφ' ἑξήματα ὅπ' τῆς
 Κιλίκων ὄρεος, τῆς δὲ ἐστὶν ἐντεῦθεν δ' ἑκατὸν ἐκκοσὶν εἰ-
 σιν εἰς Ταρσὸν γάδιοι· κακεῖθεν οὐ πλείους πέντε ἐπὶ
 τὴν ἐκβολὴν τοῦ Κύδνου. Καὶ μὲν ἐπὶ ἡγεῖται Ἰσὸν
 καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θάλατταν, οὗτ' ἄλλη ὁδὸς συντο-
 μωτέρα ἐστὶν ἔξ Ἀμισοῦ τῆς ἀφ' Ταρσοῦ· οὗτ' ἐκ
 Ταρσοῦ ὅπ' Ἰσὸν ἐγγυτέρω ὅσιν, ἢ ἐπὶ Κύδνον. Ὅσο-
 τε δὴλον, ὅτι αἱ μὲν ἀληθείας, ἔτος ἀν' εἴη ὁ ἰσθ-
 μός. Λέγεται δ' ὅμως ὁ μέχρι τῆς Ἰστικῆς κόλπου,
 περικυρπτόντων ἀφ' τοῦ σημειώδους ἀφ' δὲ τοῦτ'
 αὐτὸ, καὶ τὴν ἐκ τῆς Ροδίας γραμμὴν, καὶ μέχρι
 τῆς Κύδνου κατηγόρου, τὴν αὐτὴν σποραγμοῦροι
 τῇ μέχρι Ἰσοῦ, ὅθεν ὡς τοῦτο ποιεῖται καὶ τὸν
 Ταῦρην φασὶν δῆκεν ἐπ' εὐθείας τῇδε τῇ γραμμῇ
 μέχρι τῆς Ἰνδικῆς. Ἡ δὲ Ταρσὸς κεῖται μὲν ἐν
 πεδίῳ· κτίσμα δ' ἐστὶ τῶν μετὰ Τριπολέμω πλαν-
 θέντων Ἀργείων καὶ ζήτησιν Ἰοῦς· ἀφ' ἧς δ' αὐ-
 τὴν μέσῳ ὁ Κύδνος παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῷ νέ-
 ων ἅτε δὴ τῆς πηγῆς οὐ πολὺ ἀπώθεν οὖσις, ἔ-
 ρειθου ἀφ' ὁραχίος βαθείας ἰόντος, εἰτ' εὐθὺς εἰς
 τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε καὶ τραχὺ τὸ
 ρεῦμα· ὅθεν καὶ τοῖς παχυνέουσι καὶ ποδαγριζο-
 μένοις κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ὀπικουρεῖ. Τοσαύτη δὲ
 τοῖς οἰσάδε ἀνθρώποις αὐτοῦ τε φιλοσοφίαν,
 καὶ τὴν ἄλλω ἐγκύκλιον ἀπασαν παιδείαν γέροντες,
 ὡς ὑπερέβληται, καὶ Ἀθήνας, καὶ Ἀλεξάνδρειαν,
 καὶ εἰ πᾶσα ἄλλον τόπον ἰδὺναι εἰπεῖν, ἐν ᾧ ὅλα

isthmus ejus, quam descripsimus, peninsulæ est a
 Tarso et ostiis Cydni usque ad Amisum: minimum
 enim intervallum ab Amiso usque ad Cilicum fi-
 nes, hoc est: inde Tarsum sunt centum et viginti
 stadia, atque inde non plura quinque ad ostia Cyd-
 ni. Et vero ad Issum et mare ei proximum, ne-
 que via alia est brevior ab Amiso, quam per Tar-
 sum, neque e Tarso ad Issum compendiosior, quam
 propter Cydnum. Unde confit, hunc vere esse, quem
 diximus, isthmum: tamen dicitur usque ad Issi-
 cum sinum, veritate ob signi evidentiam celata.
 Atque ob hoc ipsum, linea, quam a Rhodo oppo-
 sita continente usque ad Cydnum produximus,
 eandemque pronunciavimus cum ea, quæ ad Issum
 usque pertinet, nihil diversi ingerit: et Taurum
 dicimus in recta hac linea porro usque ad Indiam
 pergere. Tarsus in campo sita est, condita ab Ar-
 givis, qui Ius quærendæ causa sunt cum Triptole-
 mo vagati. Mediam eam perfluit Cydnus, ad ip-
 sum adolescentum gymnasium, utpote scatebris non
 procul diffitis, et alveo profundam convallem per-
 meante, indeque statim in urbem fluvio incidente.
 Fluvius est frigidus, atque asper, unde tam pecori
 quam hominibus nervorum crassitie et podagra la-
 borantibus prodest. Tantum autem Tarsensibus
 studium rerum philosophicarum, et disciplinarum,
 quas encyclias dicunt Tarsenses incessit, ut supera-
 verint Athenas, Alexandriam, et si quis alius no-

^a τῇ μὲν ἀληθείᾳ Med. 3.

^b MSS. παρακυρπτόντων. Marg. Cas. παρακλεπτόντων Par. 1. Med. 3. 4. Esc. περικλεπτόντων Par. 4.

^c δὴ Med. 3. 4.

^d δῆκεν deest Esc.

^e τῆς Ἰσοῦ Esc.

^f Scripti, τὸ ρεῖθρον. Marg. Cas. καὶ τοῦ ρεῖθρου Med. 3. 4. Esc.

^g ψυχρότερον Esc.

^h Scripti, τραχὺ. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Esc.

ⁱ παχυνέουσι καὶ ποδαγριζομένοις καὶ κτήνεσι Par. 1. 4.

παχυνέουσι καὶ ποδαγριζομένοις καὶ κτήνεσι Med. 3. 4. Esc.

^k παιδείαν ἐγκύκλιον ἀπασαν Med. 3. 4.

^l ἰδὺναι deest Esc.

1. ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης Χερρόνησου] Herodotus (lib. i. c. 72.) non ἰσθμὸν sed αὐχένα vocat, et efficit ab Haly fluvio, qua de re supra multis locis. Casaub.

5. κακεῖθεν οὐ πλείους πέντε &c.] Ptolemæus in mediterraneis Ciliciæ (Tarsum sitam) scripsit: Plinius procul a mari positam dixit: ideoque nobis suspectus hic Strabonis locus est. Brevius enim hoc spatium est, quam ut propterea geographi urbem a litorali tractu et maritima ora eximant, scribantque in mediterraneis. Puto πενήκοντα, quinquaginta, Strabonem scripsisse, quia recentes auctores sex millibus passuum a mari abesse tradunt. Chr. Cellarius, Geograph. Antiq. lib. iii. cap. 6. Anon.

15. οὐδὲν παρὰ τὸτο ποιοῦμενοι] Nihil mutandum. Simillime dixit, libro sexto, ἐρᾶμεν δὲ κοινῶς ἀπαρτελόμενοι, ἔδην παρὰ τοῦτο ποιοῦμενοι τὰς τὴν μεσόγειον οἰκέντας. Casaub.

17. Ἡ δὲ Ταρσὸς] Juliopolis quondam in gratiam Julii Cæsaris ab ipsis Tarsensibus denominata. Dio, libro xlviii. p. 342. Edit. 1606. ἔτω γὰρ προσφιλῶς τῷ Καίσαρι τῷ προτέρῳ, καὶ δι' ἐκείνου καὶ τῷ δευτέρῳ, οἱ Ταρσοῖς εἶχον, ὥστε καὶ Ἰερόπολιν σφας ἀπ' αὐτοῦ μετονομάσαι. Idem.

Ibid.] Tarsus, urbs celeberrima, doctorum parens, et S. Pauli. Quidam a Perseo conditam affirmant, et exinde Lucanus, l. iii. ver. 225.

Deseritur Taurique nemus, Perseæque Tarsos.

Nomen a Tharsi, filio Javanis, optime deducitur. Græci originem nominis aliam, et sane ridiculam, a tarso Bellerophontis ibi perfracto adferunt. Hanc urbem fuisse metropolim Ciliciæ, et multa Imperatorum gratia ornata, a nummis sat probatur. Geog. Nubienfis auctor: Ab Adhana ad Tarsum, Aquilonem versus, statio. (sc. m. p. 25.) Idem dicendum de castello Ar-

lar, quod est ipsius portus. (Geog. Nub. p. 196. Ed. Par. 1619.) Hic portus est certe τὸ ῥήγμα Strabonis. F.

20. ὁ Κύδνος] Arrianus, l. ii. c. 4, eodem modo Cydnum describit. Idem.

24. καὶ τοῖς παχυνέουσι καὶ ποδαγριζομένοις] Secuti sumus Xylandi emendationem, quum liber Aldi haberet ποδαγριζομένοις pro ποδαγριζομένοις: quam vocem erudite restituit Xylander, ex Plinio, lib. xxxi. c. 2. et Vitruvio, lib. viii. cap. 3. Non dissimulabo tamen Eustathium, qui hunc locum citat ac describit, hanc vocem omittere. Sic ille, de Cydno loquens, in Dionysium, ad ver. 867. ψυχρὸν δὲ, φασὶ, καὶ τραχὺ τὸ ρεῦμα τοῦ Κύδνου, καὶ ἐπιχειρεῖ τοῖς παχυνέουσι κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις. Ex quo loco hoc etiam discimus, legendum esse in Strabone τραχὺ, non τραχὺ: et ita est in scriptis codicibus. Casaub.

Ibid. παχυνέουσι καὶ ποδαγριζομένοις] Παχυνέουσι καὶ ποδαγριζομένοις Aldi nihil est, neque quicquam valet παρυνέουσι. Plinius, lib. xxxi. cap. 2, Cydnum podagricis mederi e Cassio Parmensi docet: idem est apud Vitruvium, lib. viii. cap. 3. Itaque correxi verba e conjectura, non admodum (puto) aliena: rem medicis disputandam relinquo. De encycliis dixi suo loco, interim Græcam vocem Latinitate dono. Xyland.

Ibid. ποδαγριζομένοις] Scripti quidam, cum Aldo, habent, ποδαγριζομένοις; neque temere rejiciendam hanc vocem autumat doctissimus Villebrunius. Παχυνέουσι sunt certe podagrici, Gallice avoir des oignons. Νεύρον enim est articulorum ligamentum, ubi podagra inhiat. Vocem ποδαγριζομένοις esse ex hippiatris petitam existimat, et hic agi de morbo peculiari jumentorum, qui Gallice dicitur tranchées rouges, termina acutissima, quibus qui corripuntur, questus stridulos præ gravi dolore emittunt. F.

minari potest locus, ubi philosophorum et artium ad humanitatem pertinentium scholæ haberentur. Id interest, quod Tarsi, qui studia ista colunt, fere sunt indigenæ: peregrini non facile eo ventitant. At indigenæ domi non desident, sed ut perfectiorem consequantur, peregre abeunt, perfectique libenter in alienis versantur locis, domum redeunt pauci. Reliquarum, quas modo dixi, urbium diversa est plane ratio, dempta Alexandria, multi enim eo proficiscuntur, et libenter ibi commorantur: indigenarum paucos videris aut alio doctrinæ causa proficiscentes, aut ibi degentes, ut literis operam impendant. Alexandrinis utrumque usu venit. Nam et multos recipiunt peregrinos, et emittunt suorum haud paucos, suntque apud eos omnis generis liberalium artium scholæ. Alioqui populosa atque præpotens urbs est Tarsus, et metropolis rationem obtinet. Viri illustres ibi nati sunt, Antipater, et Archedamus, ac Nestor, Stoici: præterea duo Athenodori. Horum alter, Cordylion nomine, vixit cum M. Catone, et apud eum mortuus est: alter Sandonis filius, quem et Cananitam a quodam pago denominant, Cæsaris præceptor fuit, magnosque est honores consecutus. Is cum jam senex in patriam rediisset, statum reipublicæ mutavit, quam male tractabat cum aliis Boethus, malus item ut poeta etiam civis, qui favore plebis conciliando plurimum valebat. Hunc etiam Antonius auxerat, cum initio probasset carmen ejus in partem ad Philippos victoriam scriptum. Magis tamen extulit levitas Tarsensibus tum familiaris: cum is ad quodvis argumentum oblatum e tempore subito aliquid diceret. Quin etiam gymnasii moderationem Tarsensibus pollicitus Antonius, ei muneri Boethum præfecit suo loco: eique sumptuum faciendorum rationes sunt creditæ. Deprehensum est autem eum cum alia, tum oleum, peculiari. Quo nomine cum apud Antonium ab accusatoribus coargueretur, iram ejus inter alia his etiam verbis mitigavit: ut Homerus Agamemnonis et Achillis laudes Ulyssisque decantavit, sic ego tuas: itaque indignum est me his apud te criminibus traduci. Excepit hoc dictum accusator: et Homerus quidem (aiebat) neque Agamemnoni, neque Achilli, suffuratus est

ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ τῶν φιλοσόφων, ἢ τῶν λόγων γε-
 νασί. Διαφέρει δὲ τοσούτον, ὅτι εἰ ταῦτα μὴ οἱ φιλο-
 μαθεύοντες ἐπιχάριοι πάντες εἰσὶ· ἔξοι δ' ὅδε ἐπι-
 δημῶσι βλάβης· οὐδ' αὐτοὶ οὗτοι μὴ βλάσιν αὐτοῖσι, ἀλλὰ
 5 καὶ τελειοῦνται ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες ξενι-
 τεύσιν ἡδέως, κατέρχονται δ' ὀλίγοι. Ταῖς δ' ἄλ-
 λαις πόλεσιν, ἃς ἀρτίως εἶπον, πλὴν Ἀλεξανδρείας,
 συμβαίνει τὰναντία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐτάς πολλοί, καὶ
 ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτοῖσι ἀσμενοὶ τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐ
 10 πολλὰς, οὐτ' ἂν ἔξω φοιτῶντας ἴδοις καὶ φιλομαθεύ-
 ῃν, οὐτ' αὐτοῖσι περὶ τοῦτο σπουδάζοντα. Ἀλεξαν-
 δρεῦσι δ' ἀμφοτέρω συμβαίνει· δέχονται γὰρ πολ-
 λούς τῶν ξένων, καὶ ἐκπέμπουσι τῶν ἰδίων ὅδε ὀλί-
 γους· καὶ εἰς σχολὰ παρ' αὐτοῖς παντοδαπά, τῶν
 15 ἄλλων περὶ ἡ λόγων τεχνῶν καὶ τὰλλα τ' εὐανδρεῖ,
 καὶ πλείων δύναται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα
 λόγον. Ἄνδρες δ' ἔξ αὐτῆς γεγόνασι τῶν μὴ τῶνδε
 Ἀντίπατρος τε, καὶ Ἀρχέδημος, καὶ Νέτωρ· ἐπὶ δ'
 Ἀθηνῶσιν δύο, ὧν ὁ μὲν, Κορδυλίων ἡ καλούμενος,
 20 σιωπῶν Μάρκῳ Κάπῳ, καὶ τελευτᾷ παρ' ἐκεί-
 νῳ· ὁ δὲ τῷ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίῳ φασὶν εἶπε
 κάμνις πνός, Κάμνις καὶ δηγήσατο, καὶ τιμῆς ἔτυχε
 μεγάλης· καπὼν τε εἰς τὴν πατρίδα ἦδη γεραίς,
 κατέλυσε τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερού-
 25 νῳ ὑπὸ τε ἄλλων, καὶ Βοητοῦ, κακοῦ μὲν ποιητῆ,
 κακοῦ δὲ πολίτη, δημοκοπίας ἰχύσαντος τὸ πλεόν.
 Ἐπὶ δ' αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος κατὰρχας ἀποδεξάμε-
 νος τὸ γεφέν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκῃ ἔπος· καὶ
 ἐπὶ μᾶλλον ἢ εὐχέρεια ἢ ἐπιπολάζουσα ὥσπερ τοῖς
 30 Ταρσεῦσι, ὥτ' ἀπαύτως χεδιάζειν ὥσπερ χηρὰ πρὸς
 τὴν δεδουμένῳ ὑπὸ τῶν καὶ δὴ καὶ γυμνασιάρχῃαν
 ὑποχρόμιος Ταρσεῦσι τοῦτον ἀντιγυμνασίαν κατ-
 ἔστησε, καὶ τὰ ἀναλώματα ἐπίστευσαν αὐτῷ. Ἐφω-
 ράθη δὲ νοσφισάμενος τὰ τε ἄλλα, καὶ τὸ τέλειον
 35 ἐλεγχόμενος δ' ὑπὸ τῶν κατηγόνων ὅτι τοῦ Ἀν-
 τώνιος, παρηγεῖτο τὴν ὀργὴν, σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα
 λέγων, ὅτι ὥσπερ Ὅμηρος ἐξύμνησεν Ἀχιλλέα, καὶ
 Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀδυσσεά, οὕτως ἐγὼ σε οὐ δίκαιος
 οὖν εἰμι εἰς τοιαῦτα ἀρεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ σοῦ.
 40 Παράλαβόν οὖν ὁ κατήγορος τὸν λόγον· ἀλλ' Ὅ-
 μηρος μὲν, ἔφη, ἔλαιον μὲν Ἀγαμέμνονος ὅδε ἔ-

^a τῶν δεῖσι Med. 3. 4. ^b Lego, καὶ τῶν φιλολόγων. Marg. Caf. καὶ τῶν λόγων defunt Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^c ξένον Par. 4.
^d ἐπιθυμῶν Par. 4. ^e κατέρχονται Med. 3. 4. Esc. ^f καὶ γὰρ δέχονται Par. 1. 4. καὶ δέχονται γὰρ Esc. ^g ἄλλων deest
Med. 3. 4. Bre. Esc. Forte legend. τῶν τε ἄλλων καὶ περὶ &c. Similis est locutio paulo infra, ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Βοητοῦ. V. ^h λόγους
Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ⁱ ἐπικαλέμενος Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^k εὐχέρεια Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^l MSS. ἀντὶ
γυμνασιάρχῃ. Marg. Caf. sic Par. 4. ^m Scripti, ἐπίστευσαν. Marg. Caf. ἐπίστευσαν Par. 4. Med. 3. 4. Esc. ⁿ τὸ ἔλαιον Par. 1.
^o ὑπολαβόν Med. 3. ^p μὲν deest Med. 3. 4.

1. καὶ τῶν λόγων γεγόνασι] Philologos intelligit: et ita fortasse legendum. Casaub.

6. κατέρχονται] Κατέρχονται, pro κατέρχονται, scripsi e sensu, et historiis, quas adducere nihil attinet. Xyland.

14. καὶ εἰς σχολὰ παρ' αὐτοῖς] Deesse quædam verba videntur: nam alioquin de Alexandrensibus hæc videbuntur dici, quod non est. Vel igitur paucula quædam defunt, vel sunt notis parentheseos includenda, quæcunque sunt inter ascripta verba, et superiora illa, καὶ τῶν λόγων γεγόνασι. Casaub.

15. καὶ τὰλλα τ' εὐανδρεῖ] Legendum videtur, καὶ τὰλλα Ταρσός

εὐανδρεῖ. τ enim, ut videtur, redundat, vel est forsitan nominis contractio. F.

29. μᾶλλον ἢ εὐχέρεια ἢ ἐπιπολάζουσα] Lego, εὐχέρεια. Xylandri versio non Strabonis sensum reddit. Hoc modo veritas licet. Et amplius ea facilis, quæ in Tarsensibus tam abundat, ut indefinenter et repente ad aliquod datum argumentum opus imparate conficiant. Idem.

34. καὶ τοῦλαρον] Olei olim in gymnasiis plurimus usus, ut ex veterum multis locis apparet. Casaub.

κλεψεν, ^a ἄλλ' ὅδ' ἔστιν Ἀχλλέως· σὺ δὲ ὥστε δώσης δίκην. Διακρησάμενος δ' οὖν θρασυπέτης ποτὶ τὴν ὀργήν, ἔδ' ἐν ἥττον διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν, μέχρι τῆς κατὰ σφοδρῆς τοῦ Ἀντωνίου. Τοιαύτῳ ^b δὲ πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τέως μὲν ἐπεχείρει λόγῳ μετὰγειν καὶ κείνον, καὶ τοὺς ^c συστρατιώτας· ὥς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὕβρεως ἡδεμίας, ἐχρήσατο τῇ δουρείῳ ὑπὸ τοῦ Κάσαρος ἔξοσι, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς, καταγνῆς φυγῇ. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν ^d κατέτετο χρογράφησαν αὐτῷ τοιαῦτα,

Ἔργα νέων, βελαιὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερύτων.
^e Ἐπεὶ δ' ἐκείνος, ἐν παιδίας μέρει δεξάμενος, ἐκέλευσε παρεπιγράψαι, — βρονταὶ δὲ γερύτων· κατὰ φρονήσας ^f δὲ πρὸς τοῦ ἑπικεικῆς, εὐλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέειπε πολλὴν τῇ θύρᾳ, καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παρὶν τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ τῆς γαστρὸς κατηγρῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν καχεξίαν, πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεσι, καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν ἀσχωρημάτων. Οὗτοι μὲν Στωϊκοὶ ἄνδρες. Ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέτωρ ὁ κατ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλος κατὰ γισάμενος, τῷ Ὀκτακτίᾳ παιδὸς, τῆς Κάσαρος ἀδελφῆς. Καὶ οὗτος δὲ πρῶτος τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος ὡς τε τοῖς ἡγεμόσι, καὶ ^g ἐν τῇ πόλει. Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

Οὔσκεν εὐγνοίην, καὶ τένομα μυθησάμεν,
Πλουτιάδης ^h τε ἐγένετο καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων, καὶ πολλὰς ἀσχημάτων εὐφυνῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα ὥσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικῶς ὥς ⁱ ἐπιτοπολὺ. Γραμματικοὶ δὲ, ὧν καὶ ^j συγγράμματα ἔστιν, Ἀρτεμίδωρος τε, καὶ Διόδωρος· ποιητῆς δὲ τραγικῆς ἀρίστος τῶν τῆς Πλειάδης καταριθμουμένων, Διονυσίδης. Μάλισα δ' ἡ Ῥώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆς πόλεως ^k φιλολόγων· Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐστὶ ^l μετὰ. Τοιαύτη μὲν ἡ Τάρσος. Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας ῥέων, ὅπερ καὶ πρῶτον ἐμνήσθημεν. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν εἰς Σόλους εὐθυπλοία σταδίους εἶναι πεντακοσίους. Πλησίον δὲ καὶ Μάλλος, ἐφ' ἧς κειμένη, κτίσμα Ἀμ- ^m

oleum: tu cum hoc feceris, poenas dabis. Boethus tamen, placata officiis quibusdam ira, urbem agere ac ferre ad Antonii usque exitum perrexit. Talem urbem Athenodorus reperiens, Boethum et commilitones ejus aliquandiu conatus est verbis corrigere: cum autem ad summum injuriarum nihil sibi facerent reliqui, usus potestate sibi a Cæsare concessa, exfilio damnatos eos urbe ejecit. Illi primum adversus eum in parietibus inscripserunt,

ⁿ Res juvenum, responsa virum, crepitus seniorum.

Quod cum ille joci loco accipiens, jussisset contra inscribi—*tonitrus seniorum*: porro æquitatem contemnens, cum laxam haberet alvum, noctu præteriens multum stercoreis januæ et parietis ejus adspersit. Athenodorus autem, factionem eam pro concione accusans, morbum dixit et vitiosissimum reipublicæ habitum cum multis aliis e rebus, tum etiam ex excrementis, posse cerni. Atque hi quidem fuerunt Stoici. Academicus autem nostra ætate Nestor, qui docuit Marcellum, Octaviæ filium, Augusti filiæ. Is quoque præfuit reipublicæ, successit Athenodori, et ad finem usque vitæ in honore fuit apud præfectos et civitatem. De reliquis autem philosophis,

^o Quos quidem ego norim, quos nomine dicere possim,

Plutades fuit et Diogenes, qui circum urbes profecti scholas dextre instituerunt: versus etiam Diogenes, quocunque argumento proposito, tanquam Apollinis instinctu concitatus, pronunciabat, tragicos plerumque. Grammaticos dedit Tarsus, quorum etiam scripta existant, Artemidorum et Diodorum: poetam autem tragicum, eorum, qui Pleiades a septenario numero dicuntur, præstantissimum, Dionysidem. Maxime autem Roma docere potest, quam multos Tarsus protulerit literatos, cum sit Tarsensium et Alexandrinorum plena. Ac talis quidem est Tarsus. Jam post Cydnum est fluvius Pyramus, e Cataonia labens, cujus etiam ante fecimus mentionem. Artemidorus scribit, hinc Solos usque recto cursu navigationis esse stadia quingenta. Prope est Mallus, sita loco edito, con-

^a ἀλλ' deest Med. 3. 4.

^b δὲ τὴν πόλιν Med. 3. 4. μὲν πόλιν Efc.

^c συστρατιώτας Med. 3. 4. Efc.

^d κατέτετο χρογράφησαν

Par. 4. κατέτετο χρογράφησαν Med. 3. 4.

^e Ἐπειτ' Med. 3. 4. Ἐπὶ τ' Efc.

^f δ' ἐπὶ τοῦ Med. 3. 4. sed Med. 4. postea corr.

^g in deest Efc.

^h δὲ Par. 1. 4. Med. 3. 4.

ⁱ ἐπιτοπολὺ Efc.

^k φιλολόγων ἀνδρῶν Par. 4.

13. καταφρονήσας δὲ τῆς τοῦ ἐπικεικῆς] Restituimus veram lectionem, quum ante legeretur, δ' ἐπὶ, ineptissime: et τὸ ἐπικεικῆς non est æquitas, sed τὸ ἀνέξικακον, quæ virtus facit, ut et tolleremus facile injuriam, et tarde commoveamur. Μακροθυμίαν sacri auctores elegantissime vocant. Casaub.

14. τοῦ ἐπικεικῆς] Decency and good manners. Hesychius, Ἐπικεικῆς, ὡρεῖται. Male Casaub. Tour.

17. τὴν νόσον τῆς πόλεως] Festivo huic dicto dedit occasionem vox νόσον, quæ et corporis morbum significat et animi. Sæpe enim pro vitio et pravitate ponitur. Æschylus,

— νόσημα γὰρ
Ἀσχιζὸν εἶναι φημι συνδύτης λόγος.

Euripides,

Ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, ἀσχιζὴν νόσον.

Sed exemplis in re perspicua non est opus. Vide Ciceronem. Casaub.

30. τραγικὰ ὥς ἐπιτοπολὺ] Adeo fuit usitatum Tarsensibus Tragica carmina componere, ut Tarsica vocarentur ejus generis poemata, ut innuit Diogenes Laertius in Bione. Idem.

37. πρῶτον ἐμνήσθημεν] In lib. xii. p. 777. F.

39. Πλησίον δὲ καὶ Μάλλος] Scylax de Mallo scribit, πλοῖμας Πύραμος, καὶ πόλις Μάλλος, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλους κατὰ τὸν ποταμόν. Pyramus tamen nec urbem permeat, nec mœnia præterlabitur, non autem longe distat. Sitam fuisse Mallum in orientali Pyrami fluvii parte

dita ab Amphilocho, et Mopso, Apollinis filio, ac Mantus, de quibus multæ feruntur fabulæ; et facta earum est a nobis mentio, cum de Calchante differeremus, et lite de divinatione inter Mopsum et Calchantem: hanc enim quidam, e quibus est etiam Sophocles, in Ciliciam transferunt, quam is tragico more Pamphyliam appellat, sicut et Cilicia Cariæ, et Troja, ac Lycia, Phrygiæ nomine afficitur. In Cilicia quoque mortuum Calchantem et alii dicunt, et Sophocles. Neque de divinatione duntaxat eos contendisse fabulantur, sed etiam de imperio. Ferunt enim Mopsum et Amphilocho e Troja profectos Mallum condidisse: deinde Amphilocho profectum Argos, cum ibi res non e sententia offendisset, Mallum revertisse: cum autem societate excluderetur, singulari certamine cum Mopso esse congressum: cecidisse utrumque, et sepultos ita, ut ab alterius tumba alterius non possit conspici: et nunc eorum sepulchra monstrantur apud Margafa prope Pyramum. Mallotes fuit Crates grammaticus, cujus discipulum fuisse aiunt Panætium. Supra hanc oram maritimam campus Aleius, per quem Philotas traduxit equitatum Alexandri, ipso phalangem ducente e Solis, per oram maritimam, et Mallotidem, ad Iffum et Darii copias: aiunt eum 25 inferias etiam Amphilocho tulisse ob cognationem cum Argivis. Hesiodus Solis interfectum ab Apolline Amphilocho inquit: alii in campo Aleio: alii in Syria, cum ob contentionem ab Aleio discessisset. Post Mallum Ægææ est oppidulum 30

φιλόχου, καὶ Μόψου, τῷ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄ Μαντοῦς, ὡς ὅν πολλὰ μυθολογεῖται. Καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν, ἐν τοῖς ὡς Κάλχαντος λόγους, καὶ τῆς ἐρίδος, ἣν ἤρισαν ὡς τῆς μαντικῆς ὅ, τε Κάλχαντος, καὶ ὁ Μόψος. Ἐαὐτὴν γὰρ τὴν ἐρίν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν· καλέσας αὐτὴν ἐκείνος Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν ἰ Κιλικίαν Καρίαν, καὶ τὴν Τροίαν καὶ Λυκίαν, Φρυγίαν· καὶ τὸν θάνατον δὲ τῷ Κάλχαντος ἐνταῦθα ὡς διδόναι, ἄλλοι τε, καὶ Σοφοκλῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν ὡς τῆς μαντικῆς ἐρίν μεμνημένους, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. Τὸν γὰρ Μόψον φασὶ καὶ τὸν Ἄμφιλοχον, ὅς ἐκ Τροίας ἐλθόντας, κτίσαι Μάλλον· εἴτ' Ἀμφιλοχὸν εἰς Ἀργεὺς ἔλθειν, δυσαρρήσαντα δὲ τοῖς ἐκείναι πάλιν ἠ ἀνατρέψαι δεῦρο· ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινῆς συμβαλεῖν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον· πεσόντας δὲ ἀμφοτέρους ταφῆναι ἢ μὴ ἐν ἐπὶ φεῖ ἀλλήλοισ· καὶ νῦν οἱ τάφοι δέκνυνται ὡς Μάργασα τοῦ Πυράμου πλησίον. Ἐντεῦθεν δ' ἡ Κρήτης ὁ γραμματικὸς, ὅς φασὶ γενέσθαι ἡ μαθητὴν Παναίτιον. Ὑπέρκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης ἡ Ἀλίου πεδίον, δι' ἣν Φιλώτας δῖος ἀγαγὼν Ἀλέξανδρον τὴν ἵππον, ἐκείνῳ τὴν φάλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῶν Σόλων ἀφ' τῆς ὡς ὡς, καὶ τῆς ἡ Μαλλώπιδος, ὅτι τε Ἰσδὸν, καὶ τὰς Δαρείας δυνάμεις. Φασὶ δὲ καὶ ἐναρίσαι τὸν Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὴν ἡ Ἀργεὺς συγγένειαν. Ἡσιόδους δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναρρηθῆναι τὸν Ἀμφιλόχον φησιν· οἱ δὲ ὡς τὸ Ἀλίου πεδίον· οἱ δ' ἐν Συρίᾳ ἀπὸ τῆς ἡ Ἀλίου ἀπὸντα ἀφ' τὴν ἐρίν. Μετὰ δὲ Μάλλον Αἰγάαι, ὡς

^a Ἀπολλῶς Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^b ταύτην τε γὰρ Par. 4. Med. 4. Esc. ^c ἐκείνος αὐτὴν Med. 3. 4. ^d Veteres libri, Λυκίαν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^e Ἀμφιλοχὸν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. ^f ἐκ Τροίας &c, adusque Ἀμφιλοχόν, defunt Bre. ^g ἀπὸ τῆς Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^h Vulgo, ἀνατρέψαι. Marg. Caf. ⁱ μὴ Esc. ^k φησὶ Med. 3. 4. ^l μαθητὴν Παναίτιος Par. 1. μαθητῆς Παναίτιος Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^m Ἀλίου Par. 4. Med. 3. 4. et Par. 1. in marg. ⁿ Μαλλώπιδος Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^o Ἀλίου Par. 4. Med. 3. et Par. 1. in marg. ^p Ἀλίου Par. 4. Med. 3. et Par. 1. in marg.

parte opinor. Curtius enim, dum iter Alexandri depingit a Solis ad Iffon, habet, *Pyramo amne ponte juncto, ad urbem Mallon pervenit.* (lib. iii. c. 7.) Secundum Arrianum Alexander τὰς φέρες, ὡς βασιλεὺς Δαρείῳ ἀπέπερε, ἀνῆκεν, ὅτι Ἀργείων μὲν Μαχδοὶ ἀποικοῖσσαν, αὐτὸς δὲ ἀπ' Ἀργεὺς τὴν Ἡρακλειδῶν εἶναι ἤξει. (l. ii. c. 5.) De Chalchante et Mopso vide supra ad p. 921. Hodie Mallo. (D'Anv.) F.

1. καὶ Μαντοῦς] Erat Ἀπολλῶς, quasi vero e matre prolem sua sustulisse Apollinem aliquis perhibuerit: itaque secutus sum historiam, sive fabulam, notam cum aliunde, tum ex supra dictis ab ipso auctore. Manto filia fuit Τηρέας, e qua genuisse Mopsum dicitur Apollo vatem: alius enim fuit argonauta. Sed ea in Onomastico explicantur. Mox καὶ ante Φρυγίαν sustuli, ut locum restituerem: supra diserte hoc ipsum dixerat Strabo. *Xyland.*

17. πεσόντας δὲ ἀμφοτέρους ταφῆναι μὴ ἐν ἐπὶ φεῖ ἀλλήλοισ] Hæc ita prorsus narrantur apud Lycophronem in Cassandra. *Casaub.*

Ibid.] Lectio MS. Esc. prima facie sanior esse videatur; Lycophronem autem et Scholiafles sanitatem textus probant. Megaricus primo fuit tumulus, deinde turris, et postea urbs. Lycophron, in Cassandra, scribit, Mopso et Amphilocho monomachia interfectis, sepulchrum alterius non longe ab altero distare. Quocirca incolæ ὄχμοι struxerunt inter sepulchra,

ὡς μὴ βλέπωσι, μηδὲ νεκτέρων ἔδρας

Δύντες, φόνου λουσαδέντας ἀλλήλων τάφους.

Scholiafles ad hunc locum adjecit, ὡς δαψαντες οἱ ἐνοικοῦντες πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μὴ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοιμηθῶσιν. F.

18. καὶ εἰν οἱ τάφοι δέκνυνται περὶ Μάργασα τοῦ Πυράμου πλησίον] Lectio est depravata. Ex Lycophrone sic legendum, περὶ Μάργα-

σα. Sic ille, ver. 443.

Αἰπὺς δ' ἀλιεὺς ὄχμος ἐν μεταίχμῳ,

Μέγαρος ἀγνῶν ἥριον σαθῆσεται,

ὡς μὴ βλέπωσι, μηδὲ νεκτέρων ἔδρας.

Sed præstat legere, Μάργασα, aut Μάργασον: ita enim ab omnibus vocatur. Stephanus, Μάργασος, μέγιστος ὄχμος ἐν Κιλικίᾳ πρὸς τὴν Μαλλῶν. Meminit et Arrianus, libro secundo. *Casaub.*

Ibid.] Arrianus, l. ii. c. 5. Μάργασον appellat, ubi Alexander Ἀθηναίᾳ τὴν Μαργασίδι ἔδυσεν: inter Aleium campum et Mallon ponit. F.

20. οὗ φασὶ γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον] Vetus lectio non id relinquit incertum: sic enim habet, ὅ φησι μαθητῆς γενέσθαι Παναίτιος. *Casaub.*

22. Ἀλίου] Pro Ἀλίου substitui, cum et nullibi inveniretur Alenius, et quod hic de Philota dicitur, disertissime Arrianus scribat, lib. ii. Exped. Alex. ne dicam quid in Il. ζ'. ver. 201, de hoc campo annotaverit Eustath. *Xyland.*

Ibid. Ἀλίου πεδίον] Meminit Herodotus. Vide Arrianum, lib. ii. *Casaub.*

26. ἐναρίσαι τὸν Ἀμφιλόχῳ] Ἀμφιλόχῳ ὡς εἰ ἥριον ἐνήγισε. Arrianus ibidem. F.

30. Αἰγάαι] Sunt, quas Lucanus et alii Ægas dixerunt, ut suo loco ostendimus. *Xyland.*

Ibid. Αἰσαίαι, πολίχνηι ὕφορμον] Ægas nominat Tacitus, Ann. lib. xii. cap. 8. Ptolem. Αἰγάς. *Casaub.*

Ibid.] Hanc urbem Ægas Lucanus appellat, l. iii. ver. 227.

— et externæ resonant navalibus Ægæ.

Plinius liberum oppidum esse scribit. Hodie *Δίας* dicitur. F.

1. αἰγ

λίχνιον ὑφορμον ἔχον, (εἴτ' Ἀμανίδες πύλαι ὑφορμον ἔχουσι, εἰς αὐτὰς τελευτᾷ τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἀπὸ τῆς Ταύρου κατὰ τὴν Κιλικίας ὑπερέκειται καὶ τὸ πρὸς τὴν μέσσην) αἰεὶ μὲν ὑπὸ πλείονων δυναστεύοντων τυράννων ἔχοντων ἐρύματα· καὶ ἡμᾶς δὲ κατ-
 5 ἐστι ^a κύριος ^b ἀνὴρ πάντων ἀξιόλογος, καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνομιᾶσιν ἀφ' ἧς τὰς ἀνδραγαθίας Ταρκοδήμεντος, καὶ τῆς ἀφ' αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε. Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἰσσοῦς, πολίχνη, ὑφορμον ἔχον, καὶ ποταμὸς Πίνδος. Ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέ-
 10 πτεσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἰρηται Ἰσκιός· ἐν αὐτῇ δὲ πόλιν Ῥωσὸς, καὶ Μυριάδρος, ^d ἑτέρα πόλις, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Νικόπολις, καὶ Μόψα ἑστία, καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι, ὄριον Κιλικίων τε

^a κύριος deest Efc.
 πόλις desunt Med. 3.

^b πάντων ἀνὴρ Med. 3. 4. Efc.

^c ἔχον Efc.

^d ἑτέρα deest Par. 1. 4. Med. 4. Bre. Efc. ἑτέρα

1. εἴτ' Ἀμανίδες πύλαι] Πύλαις quid appellent Græci in montibus notum est. De Amanidibus Pylis, præter Geographos, lege scriptores rerum Alexandri, et Dionem, lib. XLVIII. Casaub.

4. αἰεὶ μὲν ὑπὸ πλείονων δυναστεύοντων] Secuti sumus in nostra editione scriptos libros. Ante legebatur οἱ μὲν, sententia hiantē. Mihi tamen vehementer placeret, ut hæc ad ipsum Amanum referrentur, quem montem perpetui tyranni et latrones obsederunt, Romano nomini hostes infensissimi: de quibus præclaram victoriam Cicero reportavit, quod ex ipsius epistola elegantissima ad M. Catonem pluribus placet exponere: quis enim non delectetur lectione rerum a tanto viro gestarum? Adde quod multum illa Strabonem illustrant. Sic igitur Cicero, ad Fam. lib. xv. ep. 4. Itaque exercitum mihi ducendum per Cappadociam regionem eam, quæ Ciliciam attingeret, putavi. Nam si me in Ciliciam demissem, Ciliciam quidem ipsam propter montis Amanum naturam facile tenuissem: (duo sunt enim aditus in Ciliciam ex Syria, quorum uterque parvis præfidiis propter angustias intercludi potest, nec est quidquam Cilicia contra Syriam munitius) sed me Cappadocia movebat, quæ patet a Syria. Mox, Cumque eo animo venissem, ut utrique provincie, si ita tempus ferret, subvenirem: tum id, quod jam ante constitueram, vehementer interesse utriusque provincie, pacare Amanum, et perpetuum hostem ex eo monte tollere, agere perrexi. Paulo post, plerosque nec opinantes oppressimus, qui occisi captique sunt, interclusi reliqui. Fugerant autem, quæ fuit non vici instar, sed urbis, quod erat Amanum caput, itemque Cepiran, Ceminorin, acriter et diu repugnantibus, Pontino illam partem Amanum tenente, ex antelucano tempore, usque ad horam diei decimam, magna multitudo hominum occisa, cepimus: castellaque sex capta: complura incendimus. Ascripsi paulo pluribus locum Ciceronis, quia non videbar posse aptiorem commentarium in hunc locum Strabonis tibi dare. Nam de Amano quidem omnes geographi: sed eorum descriptio nihil ad hanc Ciceronis. Idem.

Ibid.] Cellarius disputationem sat longam et obscuram de pylis Amanicis habet. Dicendum vero, Amanidas pylas prope urbem Ægæas esse easdem, quas Arrianus, lib. ii. c. 7. memoravit prope urbem Issum, ὑπερβαλὼν δὴ τὸ ὄρος Δαρείους τὸ κατὰ τὰς πύλας τὰς Ἀμανίδας καλεσμένας, ὡς ἐπὶ Ἰσσοῦ προῆγε. De his Pylis Curtius loquitur in lib. iii. cap. 7. Atque ille, (Alexander) angustias ejus occupatis, Isson desertam a barbaris ceperat. Has præter pylas aliæ duæ erant ad limites Ciliciæ ac Syriæ, quarum Cicero, in Epist. Famil. lib. xv. ep. 4. meminit, Duo sunt aditus in Ciliciam ex Syria, quorum uterque parvis præfidiis propter angustias intercludi potest, nec est quidquam Cilicia contra Syriam munitius. Per aditum mari proximum Alexander usque ad Myriandrum urbem penetravit, ὑπερβαλὼν τὰς Πύλας, ἑξατοπίδενσι πρὸς Μυριάδρῳ πόλει. (Arrian. lib. ii. c. 6.) Has pylas Strabo paulo infra memorat, et in l. xvi. p. 1090. Ed. Amst. Amanidas pylas prope Pagras urbem appellare videtur. Alter autem aditus remotius a mari positus nomen pylarum Amanicarum gessit. Polyb. t. ii. l. xii. p. 921. Ed. Amst. hunc ab altero disjungit, Ἀλέξανδρος διαπορεύσθαι τὰς εἰς αὐτὰς λεγόμενας ἐν τῇ Κιλικίᾳ πύλας. Hæc sunt angustie supradictæ. Δαρείους δὲ χρῆσάμενον τῇ διὰ τῶν Ἀμανίδων λεγομένων πυλῶν πορείᾳ. Hic est aditus a mari remotior, cujus in Curtio fit mentio. Eadem nocte et Alexander ad fauces, quibus Syria aditur, et Darius ad eum locum, quem Amanicas pylas vocant, pervenit. (lib. iii. c. 8.) Hinc constat pylas Amanidas ad Issum, quas Arrianus memorat, esse pylas Amanidas, quas Stra-

cum statione: deinde Amanum portæ cum statione, in quas Amanus definit mons a Tauro porrectus supra Ciliciam, qua versus ortum ea vergit. . . .

alii a pluribus regebantur tyrannis, castella possidentibus. Nostro tempore omnium est dominus factus Tarcodementus, vir præstans, et ob virtutem a Romanis appellatus rex, qui successorem posteritati suæ tradidit. Post Ægæas Issus est oppidulum cum statione, et flumen Pindus. Ibi Alexander cum Dario pugnavit: hinc finis Issici nomen, in quo est urbs Rhofus, tum Myriandrus, alia urbs, et Alexandria, ac Nicopolis, et Mopsuhestia, (quasi lares Mopsi dices) et quæ Pylæ, seu portæ, dicuntur, limes Ciliciæ atque Syriæ. In

bo ponit inter Ægæas et Issum, necnon aditum a Syria in Ciliciam, remotiorem a mari, per quem Darius transit, esse pylas Amanidas Polybii ac Q. Curtii. Pylæ autem Syriacæ prope Pagras a Strabone solo Amanidum nomine dignoscuntur. Dum hæc scribebam, Pocockium nondum legeram, qui tamen sententiæ nostræ non adversatur. (tom. ii. cap. 20.) F.

5. ἔχοντων ἐρύματα] Ex Cicerone id intelligimus, qui castella Amanum nominat, Fugeranam, Cepiran, Ceminorin: meminit et aliorum. Casaub.

7. Ταρκοδήμεντος] Lego, Ταρκοδήματος. Sic enim Cicero, ad Fam. lib. xv. ep. 1. Cum exercitum in Ciliciam ducerem, in finibus Lycæoniæ et Cappadociæ mihi literæ redditæ sunt a Tarcondimoto, qui fidelissimus socius trans Taurum, amicissimusque populi Romani existimatur: Dio multis locis meminit, et Ταρκοδήματος, ut Cicero, appellat. Idem.

Ibid.] Firmat hanc emendationem Ald. Cod. qui Ταρκοδήμεντος habet. Anon.

8. καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε] Tarcondimotus illi, de quo Cicero loquitur, successit Tarcondimotus filius, cui Augustus patrium regnum dedit, καὶ τὴν παραδαλασσοδίων τινῶν, inquit Dio, libro LIV. quæ Archelao idem Augustus attribuit. Casaub.

9. Ἰσσοῦς, πολίχνη] Hæc omnia loca nobilitavit insignis Alexandri victoria. Vide scriptores hujus historiae. Idem.

Ibid.] Xenophon, de Cyri Anab. lib. i. pluraliter Ἰσσοῦς scribit, et πόλιν ἑσχάτην τῆς Κιλικίας, μεγάλην, καὶ εὐδαίμονα vocat. Mela etiam ait in Alexandri temporibus ingentem fuisse urbem, nunc (i. e. sub Claud. Imp.) ne minimam quidem. Hodie secundum Pocockium Baias appellatur; D'Anvillius autem Aïasse scribit, et Baias paulo infra collocat. (Pocock, t. ii. p. 174. 175.) F.

12. ἐν αὐτῇ δὲ πόλιν Ῥωσὸς &c.] Hic Strabo vult sinum Issicum a meridionali extremitate incipere. Ibi primo Rhofus, deinde Myriandrus, et proximo loco Alexandria ad Issum, quas urbes plurimi Syriæ tribuunt, quod extra Pylas locantur, scilicet pylas Cilicias, vel alio nomine Syriacas: post eas sunt Nicopolis et Mopsuhestia, mediterraneæ urbes, sed non longe a sinu Issico distantes. Ptolemæus Nicopolim reduciorem paulo describit, sed mendum in latitudine suspicor. Mopsuhestia est in Plinio Mopsus, liberum (oppidum) Pyramo impositum. Procopius, de ædificatione, hanc urbem describit: πόλις δὲ πρὸς τὴν ἐν Κιλικίᾳ ἢ Μοψουhestία, τοῦ μαντέως, ὡς φασιν, ἐκείνου τοῦ παλαιῦ ἔργον. Ταύτην ποταμὸς παραρρεῖ Πύραμος, τῇ μὲν πόλει γινόμενος ἐγκαλλώπισμα· γεφύρα δὲ μόνη διαβατὸς ὤν. (lib. v. c. 5. p. 100. Edit. Maltret. Par. 1663.) Ergo ad usque Justinianum sub eodem nomine extitit. Adrianus imp. eam multis ornavit, ut inscriptio antiqua testatur. (Grut. p. 255. Edit. Commel.) Idem.

13. καὶ Μόψα ἑστία] Ptolemæus Μοψουhestίαν vocat. Cicero scribens ad Appianum Pulchrum, (ad Fam. lib. iii. ep. 8.) De nostris rebus quod scire vis: Tarso Nonis Oßobris Amanum versus profecti sumus. Hæc scripsi postidie ejus diei, cum castra haberem in agro Mopsuhestiæ. Casaub.

14. καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι, ὄριον Κιλικίων τε καὶ Συρίων] An Pylas Amanidas intelligit, an alias? Duo enim sunt aditus in Ciliciam ex Syria. Vide locum Ciceronis, quem supra attulimus. Idem.

Cilicia est etiam Sarpedoniæ Dianæ templum et oraculum: vaticinantur autem divino instincti furore. Post Ciliciam prima urbs Syriæ est Seleucia, quæ in Pieria dicitur. Inde ad Solos navigatio brevissima est paulo brevior mille stadiis. Cum autem Trojani Cilices, quorum Homerus meminit, longe distent a Cilicibus extra Taurum sitis, quidam his auctores generis illos fuisse tradunt, et quædam loca hic etiam monstrant, sicut in Pamphylia Thebam ac Lyrnessum: alii contra etiam isthic Aleium campum ostendunt. Sed quoniam ejus, quam diximus, peninsulæ partes extra Taurum sitas peragravimus, adjicienda sunt quædam. Apollodorus, libro, quo interpretatus est recensio- nem navium Homericam, affirmat, Asianos Troum 15 auxiliarios omnes ab Homero enumerari eos, qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et Issum: externa latera formæ triquetrae inæqualia: quorum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, aliud inde ad os ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen. Quod dicit de iis solis, qui peninsulam coluerint, iisdem rationibus falsitatis potest coargui, quibus evicimus non solos, qui intra Halyn sunt, iis auxilia tulisse. Loca enim circa Pharnaciam, in quibus Halizonos posuimus, ut extra Halyn sunt, ita etiam extra isthmum, et angustias inter Sinopen et Issum: neque hoc tantum, sed etiam re vera extra angustias inter Amisum et Issum: non enim recte is definivit isthmum, et ejus pro hujus posuit angustias. Id vero omnium est stultissimum, quod cum trianguli formam adscribat peninsulæ, ejus latera externa numerat tria: cum qui externa latera exponit, excipere videatur latus, quod est ad angustias, tanquam id quoque sit latus, non tamen 25 externum, aut mari adsitum. Si ergo angustiae istæ ita fuissent arcuæ, ut parum a se invicem distarent, sed prope coirent latus Issicum ac Sinopense, concedi utcunque poterat trianguli forma esse peninsulam: nunc cum inter angustias, quas ipse dicit, tria stadiorum millia intercedant, inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, et terræ circuitiōnem in-

5 χὲ Σύρων. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἔστι καὶ τὸ τῆς Σαρπη-
δονίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον· τῆς δὲ χρησιμὲς
ἐνθεοὶ περὶ θεασί· Μετὰ δὲ τῇ Κιλικίᾳ πρῶτη
πόλις ἔστι τῇ Σύρων, Σελεύκεια ἢ ἐν Πιερίᾳ, καὶ
πλησίον· Ὁρὸντις ἐκδίδωσι ποταμός. Ἐπὶ δ' ἀπὸ
Σελεύκειας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλεῖς ὁλίγον ἀπο-
λείπων τῇ χιλίων σταδίων. Τῶν δ' ἐν Τροίᾳ Κιλι-
κων, ὧν Ὅμηρος μνησθεῖς, πολὺ διεστώτων ἀπὸ τῆς
ἔξω τῆς Ταύρου Κιλικίων, οἱ μὲν ἀποφώνουσιν ἀρχηγέτας
τῆς ἐν τῇ Τροίᾳ τέτων, καὶ δεικνύσιν πᾶς τόπος καὶ
ταῦτα, ὥστε ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Θήβην καὶ Ἄλυν-
σον· οἱ δ' ἐμπαλιν καὶ Ἀλίων πεδῖον καλεῖ δεικ-
νύσιν. Περιωδευμένων δὲ καὶ τῆς ἔξω τῆς Ταύρου μερῶν
τῆς περὶ τῆς χερρόνησου, ἀποσπένον· ἔστι καὶ ταῦ-
τα. Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἐπὶ καὶ
ποιαῦτα λέγει· τῆς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ὁππότερος
τῆς Τράων ἀπὸ τῆς κατηριθμειομένης φησὶν ὑπὸ τῆς
ποιοῦσας τῆς χερρόνησου κατὰ τοὺς ὄντας, ἧς ὁ γενώτα-
τος ἰσθμός· ἔστι τὸ μεταξὺ τῆς ἑξῆς Σινώπην μυχῷ,
καὶ Ἰοῦ· αἱ δ' ἐκ τῆς πλευρῆς, φησὶ, τριγωνοειδὲς
οὐσίης, εἰσὶ μὲν ἀνιστοὶ παρήκουσι δὲ, ἢ μὲν ἀπὸ Κιλι-
κίας ὅτι ἑλιδονίας, ἢ δ' ἐξ ἑνὸς ὅτι τὸ ὄμα τῆς
Εὐξείνης, ἢ δ' ὅτι Σινώπην πάλιν ἐξ ἑνὸς. Τὸ μὲν
οὖν μόνος τῆς ἐν τῇ χερρόνησῳ, ἀπὸ τῆς αὐτῶν
ἐλέγχον· ἀνὴρ μὲν δὲ, δι' ὧν ἡλέγξαμεν περὶ τὸν
μὴ μόνον τοὺς ἐν τῇ Ἀλυσί. Οἱ γὰρ περὶ Φαρ-
νακίαν τόποι, ἐν οἷς τῆς Ἀλυσίως ἔφαμεν, ὥστε
ἔξω τῆς Ἀλυσίως εἰσιν, ὅτε καὶ ἔξω τῆς ἰσθμοῦ, εἴτερ
καὶ τῆς γενῶν τῆς μεταξὺ Σινώπης καὶ Ἰοῦ· καὶ οὐ
30 τοῦτο γὰρ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς κατ' ἀλλήλαιαν γενῶν
τῆς μεταξὺ Ἀμισοῦ τε καὶ Ἰοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκείνος
ὁρῶν ἀφώρισται τὸν ἰσθμόν, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν γενὰ ἐκείνα
ἀντὶ τέτων πηλὴς. Πάντων δ' εὐηθέστατον τὸ, τὴν χερ-
ρόνησον τριγωνοειδῆ φήσαντα, τρεῖς ἀποφώνοντες τὰς
35 ἔξω πλευρὰς· ὁ γὰρ τὰς ἔξω λέγων πλευρὰς, εἴποιεν
ὑπερβαρυμένῳ καὶ τῇ τῶν γενῶν, ὥς καὶ ταύτῃ ὅσον
πλευρᾶν, ἐκ ἔξω δὲ, ὅτε ὅτι θαλάττῃ. Εἰ μὲν ποῖον
τὰ γενὰ ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥστε μικρὸν ἀπο-
λείπειν ὅσον ἀπὸ τῆς ἀλλήλαις τὴν τε ὅτι Ἰοῦ καὶ
40 τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσαν πλευρᾶν, συνεχώρει ἀν-
τριγωνοειδῆ λέγεσθαι τὴν χερρόνησον· νῦν δὲ γὰρ τριγώνως
σταδίων ἀπολειπόντων, μετὰ τῇ ὑπὸ αὐτῶν λεγομένην
γενῶν, ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον
τετράπλευρον, οὐδὲ γεωγραφικὸν· ὁ δὲ καὶ γεω-
45 γραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κομικῷ μέτρῳ, Γῆς περιόδον

^a Ὁρὸντις Par. 1. Ὁρὸντις Med. 3. 4. ^b Ἀλύνσον Med. 4. ^c Ἀλίων Par. 4. Med. 3. 4. sed Med. 4. postea corr. ^d προσ-
δεύον ἐστὶ &c, adusque ἔχεται πᾶσιν inclusive, pag. 970. lin. 3. defunt Med. 3. ^e μετὰ Efc. ^f Χελιδονίας Par. 1. 4. Med. 4. Bre.
^g μόνος Par. 1. 4. Med. 4. Efc. ^h Ἀλυσίως Efc. ⁱ τέτων Efc. ^k ἀποφώνοντες Med. 4. ^l ὁ δὲ τὰς Med. 4. ὁ γὰρ &c, ad-
usque πλευρὰς inclusive, defunt Efc. ^m Vetere libri, μετὰ τὸν. Marg. Caf. κατὰ Σινώπην Par. 4. ⁿ Scripti, ἐν ἑαυτοῖς. Marg. Caf.

1. Σαρπηδονίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον] Hujus Dianæ effi-
giem in nummo Seleuci sexti habemus cum epigr. ΕΛΕΥ...
ΩΝ ΠΡΟΣ Τῆ ΠΥΡΑΜΩ. (Erasim. Frælich. Ann. R. Syr.) F.
4. Σελεύκεια ἢ ἐν Πιερίᾳ] Seleucia hodie Kefse. (Pocock. t. ii.
p. i. p. 182.) Idem.

5. Ὁρὸντις &c.] Omittunt horum verborum interpretationem
utraque editio Casauboni: adde, ex Hopperi versione, proxime
Orontes emittit. Anon.
Ibid.] In lib. xvi. de Seleucia et Oronte fusius tractat. F.

ἄπληγας. ^a Μένει δ' ἡ αὐτὴ ἀμαθία, καὶ εἰς τὴν
 λᾶχτον χαλαράν. ^b ἄπληγας ^c πρὸς τὸν ἰσθμὸν, ὅσον εἰ-
 ρήκεσιν οἱ πλείστοι ψευδάμνοι, τὸ ἥμισυ τῶ πάντος
 ὅσον εἰρήκε καὶ Ἀρτεμίδωρος, χιλίους καὶ πεντακσίους
 σταδίους. ^d ἔδδ' γὰρ ^e τὸ σιναγωγίον πῶς ^f περιγυνοί-
 δους ποιεῖ σχήματος. Ἄλλ' ^g ἔδδ' τὰς πλεονεχίας ὁρθῶς
 ἐδήρηται τὰς ἔξω, πῶς ἀπὸ Ἰοῦς μέχρι Χελιδ-
 νῶν εἰπὼν. ^h λατὴ γὰρ ἐστὶν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἡ Λυ-
 κιακὴ πελοπόννησος, καὶ ἡ τῆς Ῥοδίων πελοπόννησος μέ-
 χρι Φύσκας. ⁱ ἐνταῦθεν δὲ καμπύλῳ λαβῶσα ἡ ἡπειρος
 ἀρχεται πῶς δευτέραν ^j καὶ δυσμικτὴν πλευρὰν, ἄχρι
 Πελοποννήσου καὶ Βυζαντίου. Φήσαντος δὲ τῶ Ἐφύρου,
^k ὅτι ^l χερρόνησον κατοικεῖ ταύτῃ ἐκαδέκα γένει,
 τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα, χωρὶς
 τῶν μυριάδων, ὅτι θαλάττῃ μὲν Κίλικες, καὶ ^m Λύκιοι,
 καὶ Πάμφυλοι, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Παφλαγῶνες, καὶ Μαρι-
 ανδυνοὶ, καὶ Τρῶες, καὶ Κᾶρες. Πισίδα δὲ, καὶ Μυστοί,
 καὶ Χάλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλήται, ἐν τῇ μεσογείᾳ.
 διακρίναι ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος, ἐπὶ ἀκατάστατον φησὶν
 εἶναι, τὸ τῶν Γαλατῶν, ὃ νεώτερόν ἐστι τῶ Ἐφύρου. Τῶν
 δ' εἰρημνῶν, τὰ μὲν Ἑλληνικά μὴ πῶς, ⁿ καὶ τὰ
 Τρώϊκα κατακρίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα πολλὰ ἔχει
 σύγχυσιν ἀπὸ τὸν χρόνον. καταλέγεσθαι δ' ἔτι
 τῶ ποιητῇ τὸ, τε τῶν Τρώϊκων, καὶ τῶν νῦν ὀνομαζο-
 μένων Παφλαγῶν, καὶ Μυστῶν, καὶ ^o Καρῶν, καὶ
 Φρυγῶν, καὶ Κιλικῶν, ^p Μηϊονας ἀπὸ Λυδῶν, καὶ ἄλλας
 ἀγνώστας, οἷον Ἀλιζῶνας καὶ Καύκωνας. ἐκ τούτων δὲ τῶ
 κατὰ λόγον ὁ Κητεῖς τε, καὶ Σολύμους, καὶ Κίλικας
 τὸς ἐκ Θήβης πεδίας, καὶ Λέλεγας. Παμφύλους δὲ,
 καὶ Βιθυνῆς, καὶ Μαρνανδυνῆς, καὶ Πισίδας, καὶ Χάλυ-
 βας, καὶ Μιλήτας, καὶ Καππαδόκας μὴ δ' ὀνομάσθαι.
 τὸς μὲν, ἀπὸ τὸ μὴ πῶς τοὺς τόπους κατακρίνε-
 ναι τέτρες. τὸς δὲ, ἀπὸ τὸ ἐτέρως γένεσι ^q περιέχεσ-
 θαι, ὡς ^r Ἰδρυεῖς μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσί, ^s Δολιῶνες
 δὲ καὶ Βέρυκτες Φρυγί. Φάνεται δ' ἔτι τῶ Ἐφύρου
 πῶς ἀπόφασιν ἀπὸ τῶν ἱκανῶς, τὰ τε τοῦ ποιητοῦ
 ἀπὸ τῶν, καὶ καταψευδόμενος. Ἐφύρου τε γὰρ τοῦτο
 ἀπὸ τῶν ἀπαρτεῖν ἐχρῆν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθη-

scripsit. Eadem inscitia manet etiam, si quis mini-
 mo intervallo adstringat isthmum, quod perhibue-
 runt plerique, amplius semisse totius per menda-
 cium substracto: sicut et Artemidorus dixit mille
 et quingenta stadia: nam ne hoc quidem triangu-
 lam conficit figuram. Quin et latera externa male
 divisit, unum ab Iffo ad Chelidonias dicens, cum
 supersit adhuc totum Lyciæ litus, et Rhodo oppo-
 sita continens usque ad Physcum: inde autem sese
 incurvans continens, ordiatur secundum et occi-
 duum latus, usque ad Propontidem et Byzantium.
 Porro Ephorus dixit, peninsulam istam habitari a
 sexdecim gentibus, quarum tres sunt Græcanicæ,
 reliquæ barbaræ, exceptis convenis: ut ad mare
 scilicet sint Cilices, Lycii, Pamphyli, Bithyni, Pa-
 phlagones, Mariandyni, Troes, Cares: mediterræ-
 nea autem teneant Pisidæ, Mysi, Chalybes, Phry-
 ges, Milyæ. Hæc Apollodorus cum divisisset,
 addit decimam septimam Galatarum, quæ Epho-
 ro est recentior. De dictis autem quædam cum
 Græcæ fuerint, Trojani belli tempore nondum a
 Græcis fuerunt frequentatæ. Barbaricæ propter
 tempus magnæ sunt confusio obnoxia. Enume-
 rari porro a poeta Troas, et qui nunc appellantur
 Paphlagones, Mysi, Cares, Phryges, Cilices, Meo-
 nes pro Lydis: item alios ignotos, ut Halizones et
 Caucones: et extra recensioem nominari Ceteios,
 et Solymos, et Cilices e campo Thebano, et Le-
 leges. Pamphylos autem, Bithynos, Mariandynos,
 Pisides, Chalybes, Milyas, et Cappadoces, ne nomi-
 nari quidem ab eo: partim quod ista loca nondum
 fuerint habitata, partim quod ab aliis occupata po-
 pulis: ut Hidrienses et Termilæ a Caribus, Do-
 liones et Bebrycles a Phrygibus, postmodo per suc-
 cessionem sunt aboliti. Videtur autem mihi Apol-
 lodorus neque Ephori sententiam recte disceptare,
 et Homeri verba partim conturbare, partim falso
 traducere. Primum enim id ex Ephoro fuit quæ-
 rendum, cur intra peninsulam is Chalybes colloca-

^a Μένει δ' ἂν ἡ Med. 4.

^b τὴν Par. 4. Med. 4. Esc.

^c οὕτω Par. 1.

^d Scripti, περιγυνοίδη. Marg. Cas.

^e ἐδήρηκε Med. 4.

^f Χελιδονίων Par. 1. 4. Med. 4. Bre.

^g MSS. καὶ δυσμικτὴν ποιεῖν πλευρὰν. Marg. Cas.

^h καὶ τὰ Med. 4. ex correct.

ⁱ Scripti, Τρώϊων. Marg. Cas. sic Par. 1.

^j καὶ τὰ Med. 4. ex correct.

^k ὅτι Med. 4.

^l Πάμφυλοι, καὶ Λύκιοι Med. 4.

^m Φρυγῶν καὶ Καρῶν Med. 4.

ⁿ Μηϊονας Par. 1. 4. Med. 4.

^o Μηϊονας τε Esc.

^p Κητεῖς Par. 4. Κητεῖς Med. 4.

^q παραδέχεται Par. 4.

^r Ἰδρυεῖς Par. 1. 4. Med. 4.

^s Τερμίλαι Esc.

^t Δολιῶνες Par. 4.

17. καὶ Μυστοί] Utrique editioni Casaubonianæ defunt hæc verba Græca, quæ ex Aldino et Hopperiano codice, et Xylandro, adscripsimus, καὶ Χάλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλήται. Anon.

19. διακρίναι ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος] Miror probari interpreti potuisse hanc lectionem ineptissimam: legendum, διακρίναι ταῦτα ὁ Ἀπ. hoc est, inquirens Apollodorus in eum locum Ephori. Διακρίναι quid significet apud Philosophos, et quam sit familiaris Straboni vox, nihil attinet dicere: sciunt omnes qui præstantissimum auctorem πεπατήκασι: tantum addam locum unum, qui mox sequitur, unde vera lectio cognoscitur, φαίνεται δ' ἔτι τοῦ Ἐφύρου τὴν ἀπόφασιν διακρίναι ἱκανῶς. Sed aperte stabilit nostram lectionem Strabo ipse. Subjicit enim, quod addit Artemidorus gentem decimam septimam iis sexdecim quas enumerat Ephorus, id non male quidem dici, cæterum πρὸς τὴν διακρίναι τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφύρου λεγομένων esse ineptum. Casaub.

20. τῶν δ' εἰρημνῶν] Tota hæc disputatio, ut aliæ multæ, valde corruptelas passa est, neque enumeratio implet pronissum numerum, neque construuntur verba ita, ut sensum perspicuum efficiant. Conjecturas meas non magni facio, quas tamen ex versione, potest, qui vult, æstimare. Sunt et hic quædam, quæ supra alieniore fortasse loco, tamen ab auctore epitomæ sunt adducta. Xyland.

22. πολλὰν ἔχει σύγχυσιν] Scribe, ἔχειν. Subaudi, ait Artemidorus. Casaub.

37. Ἐφύρου τε γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπαρτεῖν ἐχρῆν. τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθησιν ἐν τῇ χερρόνησῳ. Primum enim id ex Ephoro fuit quaerendum, cur intra peninsulam is Chalybes collocaret] Sed eodem calculo etiam condemnandus est tibi Herodotus, o Geographe, nam Chalybas etiam recenset in numero populorum intra Halyn, quos Cræsus subegit, lib. i. Forte tempore Cræsi intra Ha-

ret, tam procul versus orientem a Sinopa et Amiso remotos? Qui enim hujus peninsulæ isthmum faciunt lineam ab Iffo ad Euxinum mare protractam, ii eam tanquam meridianum ponunt, vel Sinopes, vel Amisi, Chalybum nemo; nam ad hos perti-
 5 nens linea, prorsus obliqua est: etenim Chalybum meridianus per Armeniam minorem rectius ducetur et Euphratem, intus coercens Cappadociam totam, Commagenem, et Amanum, atque Ifficum finum. Quod si obliqua hac linea isthmum definiri
 10 concederemus, pleraque horum, et maxime Cappadociam, intus complecteremur, et quæ regio Pontus proprie nunc dicitur, Cappadociæ pars ad Euxinum mare: ut si Chalybes ponantur peninsu-
 15 læ pars, multo magis Cataones, et utrique Cappadoces, et Lycaones (quos ipse omisit) in ea sint collocandi. Cur vero Chalybes posuit in mediter-
 raneis, quos Halizonas Homerus dixit, ut et nos demonstravimus? Præstabat fane dividere, et alios facere maritimos, alios mediterraneos: quod etiam
 20 de Cappadocibus statuendum est atque Cilicibus. Ille autem, Cappadocibus præteritis, Cilicas tantum marinos commemoravit. At qui sub Antipatro sunt Derbæo, et Homonadenfes, alique complures Pisidis contermini,

*Qui mare non norunt, neque salfos addidicerunt
 Esse cibos —*

quo ponentur? Sed ne Lydos quidem et Meones nominavit, sive duæ sunt eæ, sive unica gens: et sive seorsim habitabant, sive in alia quapiam con-
 30 tenti gente. Nam ita insignem gentem occultari, non est verum: et qui de ea nihil dixit, non potest non videri præterivisse aliquid dictu pernecessarium. Qui sunt autem convenæ isti? Nam præter enarrata loca non possumus alia dicere nominata, aut pro illis convenis relicta: neque eos censere aliquos eorum, quos vel dixerit, vel prætermiserit: nam etsi permixti fuissent aliis, tamen potior pars eos vel Græcos vel barbaros fecisset: tertiam gen-
 35 tem commixtam novimus nullam. Quomodo autem tria sunt genera Græcorum peninsulam incolentium? Si enim propterea, quia antiquitus iidem fuerunt Athenienses et Iones, dicantur etiam Dorienfes iidem cum Æolensibus: atque ita duæ fient

σιν· οὐτός τῆς χερρόνησου, τοσούτον ἀφεστῶσα καὶ Σινώπης καὶ Ἀμισοῦ πρὸς ἑα; Οἱ δὲ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν τῆς χερρόνησου ταύτης, τὴν ἀπὸ Ἰασῶ γραμμὴν ὅτι τὸν Εὐξείνιον, ὡς ἀν μεσημβρινίῳ πᾶσι πιδέασιν ταύτην, οἱ μὲν, εἶναι νομίζουσιν τὴν ἐπὶ Σινώπης, οἱ δὲ τὴν ἐπὶ Ἀμισοῦ· ἐπὶ δὲ τῇ Χαλύβων ὁδῷ· λογὴ γὰρ ὅτι ὁ τελείως ὁ γὰρ δὴ ἀπὸ Χαλύβων μεσημβρινός, ἀπὸ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας γράφοιτ' αὐν, καὶ τῇ Εὐφράτι, τὴν Καππαδοκίαν ὅλην οὐτός· ἀπολαμβάνων, καὶ τὴν Κομμαγενίαν, καὶ τὸν Ἀμανόν, καὶ τὸν Ἰσσηϊκὸν κόλπον. Εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λογίαν γραμμὴν ὀρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσασθαι, τὰ πλεῖστα γὰρ τέτων, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία οὐτός ἀπολαμβάνοιτ' αὐν, καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος, καὶ Καππαδοκίας μέρος ὃν τὸ πρὸς τῇ Εὐξείνῳ· ὥστ' εἰ τὰς Χαλύβας τῆς χερρόνησου γέγονεν ἑμέρη, πολὺ μᾶλλον τὰς Καταόνας, καὶ Καππαδοκίας ἀμφοτέρους, καὶ Λυκαόνας δὲ, οὓς καὶ αὐτοὺς παρήκε. Διὰ τὴν δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἐτάξε τὰς Χαλύβας, ὅς ὁ ποιητὴς
 20 ἂν Ἀλίζωνας ὀνόμασεν, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν; Ἀμεινὸν γὰρ ἰὺ διελεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ θαλάτῃ φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον, καὶ τῆς Κιλικίας. Ὁ δὲ τὴν μὲν οὐδ' ὀνόμασε τὰς Κιλικίας δὲ τὰς ἐπὶ τῇ θαλάτῃ μόνον εἴρηκεν. Οἱ οὖν ἐπ' Ἀντιπάτρῳ τῷ Δερβήτῃ, καὶ οἱ Ὀμοναδαῖς, καὶ ἄλλοι πλείους οἱ συνάπτοντες τοῖς Πισιδαῖς,

* — Οἱ οὖν ἴσασι θάλατταν

Ἀνέρες, εἰδ' εἰδ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσι, πῖν' ἂν λάβωσι τάξιν; Ἀλλ' εἰδ' Ἀνδρῶν, εἰδ' Μήονας εἴρηκεν, εἴτε δύο, εἴτ' οἱ αὐτοὶ εἰσὶ καὶ εἴτε καὶ ἑαυτὰς, εἴτ' ἐν ἑτέρῳ γένει περιεχόμενες· ἔγω γὰρ ἐπισημὸν ἔθνος οὐκ ἀποκρύψαι δυνατόν, οὔτε μὴ λέγων πρὸς αὐτὰς μνησέν, οὐδ' ἂν δόξειε περιλιπεῖν πᾶσι κυριωτάτων. Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες; Οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν πρὸς τὰς λεχθέντας τόπους ἢ ὀνόμασθαι ὥσ' αὐτὰς ἢ περιλελειφθαι ἄλλας, οὓς ἀποδάσσομεν τοῖς μιγάσιν, εἰδ' ὅτι αὐτῶν πᾶσι τέτων, ὃν ἡ εἶπεν, ἢ παρέλιπε καὶ γὰρ εἰ κατεμήχθησαν, ἀλλ' ἡ ὁπικράτεια περιποίηκεν, ἢ Ἕλληνας, ἢ βαρβάρους· τρεῖτον δὲ γένος εἰδ' ἴσμεν τὸ μικτόν. Πῶς δὲ τρία γένη τῇ Ἑλλήνων ὅτι τὰ τὴν χερρόνησον οἰκοῦντα; Εἰ γὰρ ὅτι τοπαλαῖον οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν καὶ οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοὶ, ὥς

* Odyss. λ'. ver. 121.

^a Vulgo, ἐπὶ Σινώπην. Marg. Caf. ^b τελείως Par. 1. 4. Med. 4. Bre. ^c Scripti, ἀπολαμβάνουσι. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^d Scripti, τῆς πρὸς τῷ. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. τὸ δεῖσθ' Esc. ^e μέρος Med. 4. ^f αὐτὸς Esc. ^g Scripti, Ἀλίζωνες. Marg. Caf. Ἀλίζωνες Par. 4. ^h Λυκίας Esc. ⁱ ὀνόμασε Par. 4. Med. 4. ^k Μαοναδαῖς Par. 4. Esc. Ὀμοναδαῖς Bre. ^l τῶν λάβωσι Par. 1. 4. Med. 4. Esc. ^m Vulgo, καιριωτάτων. Marg. Caf. sic Par. 1. ⁿ ἡ δεῖσθ' Par. 4.

lyn habitabant, postea vero mutarunt sedes, et recesserunt orientem versus. Palmer.

Ibid.] Palmerio assentior Chalybas esse cis Halyn; nam Mela ait, Chalybes proximi (scilicet Armene in Paphlagonia) clarissimas habent Amison et Sinopen. Sinope certe cis Halyn, et

vox habent ad Claudii regnum refert. F.

35. Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες] Hi μιγάδες sunt, ut opinor, coloniae Græcæ, sicut Heraclea, Sinope, aliæque urbes liberæ inter barbaros conditæ. Idem.

δύο ἔθνη ^a γένοιτ' ἂν· εἰ δὲ διαμετέον χτ' τὰ ὑπερ-
^b ἔθνη, καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα ἂν εἴη
^c καὶ τὰ ἔθνη, καθάπερ καὶ αἱ διάλεκτοι. Οἰκοῦσι δὲ τ'
 χερρόνησον ταύτην, καὶ μάλιστα χτ' τὸν ^d τῷ Ἐφύρου
 διορισμὸν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθ- 5
 ἀπερ ἐν τοῖς καθέκαστα δεδήλωται. Τοιαῦτα μὲν
 δὴ πρὸς τὸν Ἐφύρου ἀναφορὴν ἔχουσιν. Ἀπολλόδορος
 δὲ τῶν μὲν ἐφένπσεν οὐδέν· τοῖς δὲ ἐκατάδεκα ἔθ-
 νεσι περιέθηκεν ἑπτακαδέκατον, τὸ τῷ Γαλατῶν,
 ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δια- 10
 ταν τῷ ὑπὸ τῷ Ἐφύρου λεγομένην, ἢ πρὸς αὐτοῦ
 μὲν, οὐ δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα
 πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνης ἡλικίας. Μετὰ δὲ ὅτι
 τὸν ποιητὴν, τὸτο μὲν ὁρθῶς λέγει, ^e διότι πολλὰ σύγ-
 χυσις ^f γέννηται τῷ βαρβάρων ἔθνων ^g ὑπὸ τῷ 15
 Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν ἀπὸ τὰς μεταπρώτης· καὶ γὰρ
 πρὸς γενεὴν πῖνα, καὶ ^h λέλοιπε, καὶ ⁱ διέσπασται, καὶ
 συνηται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διηγεῖται
 φάνει, δι' ^k ἣν οὐ μέμνηται πινὼν ὁ ποιητής· ἢ τῷ
 μήπω τότε οἰκίσθαι ὑπὸ τῷ ἔθνει τῷ τῷ· ἢ τῷ ἐν 20
 ἑτέρῳ γένει πρὸς ἑαυτὸν. Τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ
 εἴρηκεν, οὐδὲ τὴν Καταονίαν, ^l ὥς δ' αὖτως τὴν Λυ-
 καονίαν, δι' ἑτέρεον τῶν· οὐ γὰρ ἔχοντι τοιαύτην
 ἱστορίαν ἐπὶ αὐτῶν ἐδεμίαν. Γελῶν ^m τε τὸ τοῦς
 Καππαδόκας καὶ Λυκαόνας ἀπὸ τῷ Ὀμήρῳ παρ- 25
 ἔλιπε φροντίσαι, καὶ ἀπολογίσασθαι· ἀπὸ δ' Ἐφο-
 ρος παρήλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτόν· καὶ ταῦτα πρὸς ἑ-
 μόνον πρὸς αὐτὸ τῷ τῷ ἀνδρὶ, ⁿ τῷ ἀνδρὶ,
 πρὸς ὃ ἐξετάσαι καὶ διαγῆσαι· καὶ διότι μὲν Μήονας
 ἀπὸ Λυδῶν ^o Ὀμήρος εἶπε διδάξαι· ὅτι δ' ἔτε Λυ- 30
 δούς, ἔτε Μήονας εἴρηκεν Ἐφορος, μὴ ὁππῆσθαι.
 Φήσας δὲ ἀγνώτων πινῶν μεμνηθῆναι τὸν ποιητὴν,
 Καύκωνας μὲν ὁρθῶς λέγει, καὶ Σολύμους, καὶ ^p Κη-
 τεῖας, καὶ Λελέας, καὶ Κίλικας τῶς ἐκ Θήβης πε-
 δῖς· τῶς δ' Ἀλιζῶνας αὐτὸς πλάττει, μᾶλλον δ' οἱ 35
 πρὸς τῶς Ἀλιζῶνας ἀγνοήσαντες ἴνες εἰσὶ, καὶ
 μεταγράφοντες πλεοναχῶς, καὶ πλάττοντες τ'
 ἀργύρε ^q γινέσθαι, καὶ ἄλλα πολλὰ μέγιστα, ^r ἐκ-
 λευκῶν ^s ἅπαντα· πρὸς ταύτην δὲ τὴν φιλοπι-
 μίαν ^t κακῶς συνήγαγον, τὰς ἱστορίας δὲ ὁ Σκλήριος 40
 τίθησι πρὸς Καλλιθένης λαβῶν, καὶ ἄλλων πινῶν, οὐ
 καθαρώνων τῆς πρὸς τῷ Ἀλιζῶν ψευδοδόξιας·
 ὥς ὁ μὲν Ταντάλῳ πλῆτος, καὶ τῷ Πελοπίδῳ, ἀπὸ
 τῷ πρὸς Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετὰ τὴν ἐγένετο· ὁ δὲ
 Κάδμῳ, πρὸς Θεβῶν, καὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος· ὁ 45
 δὲ Πριάμῳ, ἐκ τῷ ^u ἐν Ἀστύροις πρὸς Ἀβυδὸν

nationes. Si autem divisio est instituenda, secundum
 posteriores gentes et sermonis diversitates, quatuor
 ut hujus species, ita etiam gentes erunt. Habitant
 autem peninsulam, præcipue si Ephori distinctio-
 nem sequimur, non Iones duntaxat, verum etiam
 Athenienses: sicut in singulis demonstratum fuit.
 Ac de his quidem adversus Ephorum disquirere
 dignum erat. Cæterum Apollodorus, his omnibus
 neglectis, sedecim gentibus decimam septimam ad-
 jungit Galaticam, alias quidem utiliter dicendam,
 sed nihil facientem ad ea, quæ Ephorus aut dixit,
 aut reticuit: causam ipse adfert, quod hæc Ephori
 ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde ad
 Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam con-
 fusionem a bello Trojano barbaris incidisse, ad nos-
 tra usque tempora, propter mutationes: nam et
 extitisse quosdam populos, et defecisse, et divulsos
 esse, et in unum coaluisse alios. Non recte autem
 duplicem adfert causam, cur quorundam non me-
 minerit poeta: quia nimirum aut nondum gens
 aliqua isthic habitaverit, aut alii fuerit inserta. Neu-
 tra enim dictarum causa fuit, cur Cappadociam,
 Cataoniam, et Lycaoniam non diceret: nullam
 quippe talem de his habemus historiam. Et ridi-
 culum est curare atque excusare, quod Homerus
 Cappadoces et Lycaones præterivit, cur autem
 Ephorus idem fecerit, ipsum quoque prætermittere:
 præsertim cum hujus verba examinandi ac dijudi-
 candi gratia adduxisset. Item, cur pro Lydis Ho-
 merus dixerit Meonas, docere: cur neque Lydos
 neque Meonas Ephorus nominaverit, non anno-
 tare. Fatus deinde Homerum ignotos quosdam
 nominasse, recte profert Cauconas, Solymos, Ce-
 teios, Leleges, ac Cilices e Thebes campo: ipse
 autem Halizonas fingit, aut potius ii, qui primi
 Halizonas ignorantes varie mutaverunt scripturam,
 et commenti sunt argenti proventus, multaque
 alia magna et futilia. Atque ad hoc studium con-
 tulerunt etiam narrationes, quas a Callisthene
 sumptas et quibusdam aliis Scepsius posuit, non
 immunibus falsarum de Halizonibus opinionum:
 scilicet Tantali et Pelopidarum divitias e Phrygiæ
 metallis et Sipylo fuisse hausas: Cadmi e Thracia
 et Pangæo monte: Priami ex auri fodinis, quæ
 apud Abydum sunt in Astryis: (quorum exiguae

^a γένοιτ' Med. 4. γένοιτ' Esc.

^b ἔθνη Par. 1. Med. 4. Esc.

^c ἔθνη Par. 1.

^d γένοιτ' Par. 4.

^e ἀπὸ δὲ τῶν Par. 4.

^f καὶ τὰ defunt Par. 4. recte. V.

^g τοῦ defest Med. 4.

^h καὶ, Med. 4. et ex correct. καὶ ἰλλέλοιπε.

ⁱ ἰσπασται Esc.

^j Scripti, ἰλλέλοιπε. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Esc. ἰλλέλοιπε, omisso

^k ἡ; Par. 4.

^l Veteres libri, οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν. Marg. Cas.

^m οὐδ' αὐτὴν Δ. Par. 1. Med. 4.

ⁿ δὲ Med. 4.

^o τ' αὐτὸς Med. 4. Esc.

^p Ὀμήρος defest Esc.

^q Κητεῖας Par. 1. 4. Bre.

^r γινέσθαι Par. 1. 4. Med. 4. Esc.

^s ἐκλειμμένα Par. 1. 4. Med. 4. Bre. Esc.

^t Aldi cod. ἅπαντα, mutata distinctione

post vocem γινέσθαι. Marg. Cas. ἅπαντα Par. 1. 4. Bre.

^u κακῶς Par. 1. 4. Med. 4. Esc.

^v ἐν Ἀστύροις defunt Par. 1. Med. 4.

1: κατὰ τὰ ὑπερᾶ ἔθνη] Nisi volumus ineptire Strabonem, le-
 gendum, ἔθνη, quod mendum sæpe occurrit. Sic et libri veteres.

Casaub.

46. ἐν Ἀστύροις] Ἐν Ἀστύροις reposui pro Ἀσσυρίοις, quanquam
 ita

superfunt reliquæ: sed multum terræ egestum, ac fossæ signa sunt luculenta secturarum antiquarum) Midæ e metallis Bermii montis: Gygis, Alyattis, et Cræsi, e Lydiæ metallis apud oppidulum quoddam inter Atarneum et Pergamum, ubi metalla effoderentur. Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod cum soleant recentiores innovare quædam præter HomERICA effata: solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecynthi et Ascania. His addit Apollodorus, Ascaniæ ejusdem mentionem esse apud Homerum,

*Phorcys ducebat Phrygas, arduus Ascaniusque,
Longe ex Ascania.*

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse: in eo autem auxilia, quæ poeta dicit, venerunt ex opposita continente, e Berecynthi et Ascania. Qui ergo fuerunt Phryges isti,

— *ad Sangarii ripam qui castra locarunt,*

quibus Priamus tum ait se suppetias tulisse? Et quomodo Priamus e Berecynthi Phrygas accivit, cum quibus nihil ei erat necessitatis, ac præterit finitimos, quibus ipse ante auxilio venerat? Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysi non convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiæ pagum nominari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum: unde etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminit,

— *Ascanii prope Mysi læta fluentia,
et Alexander Ætolus,
Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion
Sileni natus et Melia incoluit.*

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua apud Cyzicum Miletopolin itur. Hæc si vera sunt, et testimonio eorum, quæ hodie sunt, comprobantur, et poetarum, quid obstabat, quin Homerus

^a χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἐπὶ μικρὰ λείπει. ^b πολλὰ δ' ἢ ἐκβολή, καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας. ὁ δὲ Μίδευ ἐκ τῆς περὶ τὸ Βέρμιον ὄρεος. ὁ δὲ Γύγης, καὶ Ἀλυάττης, καὶ Κρῆσις, ἀπὸ τῆς ἐν Λυδίᾳ. ^d τῆς μετὰ τὸν Ἀτάρνιος τε καὶ Περγάμης, πολίχνης ἐρήμης, ἐκμεταλλευόμενα. ^e ἔχουσα τὰ χρυσία. ^f Ἐπὶ καὶ ταῦτα μέμφαιτο ἂν τις τῷ Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι τῶν νεωτέρων χρηνοτομούντων πολλὰ πρὸς τοὺς Ὀμυρικούς ἀποφάσας, εἰώτως ταῦτ' ἐλέγχειν ὀπιπλέον, ὅτι ταῦτα οὐκ ^g ὀλιγόρρηκε μένον, ἀλλὰ καὶ πάναντία εἰς ἐν συνάγῃ τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησὶν ἐλθεῖν τὴν Φρύγην ἐκ τῆς Εὐρώπης, καὶ τῶν ἀριστερῶν τῆς Πόντου ἀγαγεῖν δ' αὐτὸς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων, καὶ Ἀσκανίας. ὀπιπλέον δὲ τέτοις ὁ Ἀπολλοδώρως, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὀμηρὸς, οὗτος ὁ Ξάνθος.

* Φόρκυς δὲ Φρύγης ἦγε, καὶ Ἀσκάnios θεοειδής, Τῆλ' ἔξ' Ἀσκανίης.

20 Ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ^h ἡ μετανάστασις ὑπερὶ ἂν εἴη τῆς Τρωϊκῆς γενομένη. ἐν δὲ τοῖς Τρωϊκοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῷ ποιητῇ ὀπιπλέον ἵκεν ἐκ τῆς περσείας, ἐκ τῆς Βερεκύντων, καὶ τῆς Ἀσκανίας: τίνες οὖν Φρύγης ἦσαν,

25 Οἱ ῥα τότε ἐσπράττοντο παρ' ὄχθης Σαγγαρίου, ὅτε ἱ Πρίαμος

— ὀπίκουρος ἔων μὲν τοῖσιν ἐλέγγιον φησί; Πᾶς δὲ ἐκ τῆς Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς οὓς ἑδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον, τὰς δ' ὁμῶς, καὶ οἷς αὐτὸς πρὸς τὸν ἐπεκούρησε, παρέλιπεν; Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπόντων, ὀπιπλέον καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν, ἐχ' ὁμολογούμενα τέτοις λέγεσθαι γὰρ φησὶ καὶ τῆς Μυσίας κώμῳ Ἀσκανίαν περὶ λίμνῳ ὁμώνυμον, ἔξ' ἧς καὶ τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων,

35 — Μυσίῳ παρ' ὕδασι Ἀσκανίῳ, καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος, Οἱ καὶ ἐπὶ Ἀσκανίᾳ δώματ' ἔχουσι ῥῶα, Λίμνης Ἀσκανίης ὅπῃ χεῖλεσι ἔνθα Δολίων Υἱὸς ^k Σιλῆος νάσσατο ^l καὶ Μελίης.

40 Καλεῦσι δὲ, φησί, ^m Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς ⁿ Μιλητιάπολιν. Εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς δὴκνυμένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῆς ποιητῶν, τί ἐκώλυε τὸν Ὀμηρον ταύ-

* Iliad. β'. ver. 862.

^a χρυσείων Efc. ^b πολλὰ Par. 1. Med. 4. Efc. ^c Κρῆσις Par. 1. Med. 4. ^d τῆ Med. 4. ^e ἔχουσα Med. 4. ^f Ἐπὶ καὶ Par. 1. 4. Med. 4. ^g ὀλιγόρρηκε Efc. ^h ἡ μὲν Par. 1. 4. Med. 4. Efc. ⁱ ὁ Πρίαμος Med. 4. ^k Σιλῆος Efc. ^l καὶ Μελίης defunt Efc. ^m Δολιονίδα Par. 4. ⁿ Μιλητίου πόλιν Bre.

ita legeretur etiam in epitomis. Sed mendum esse cuius pateat. Astrya apud Abydum fuisse auri feracia, e præcedente libro potuit disci. Xyland.

2. ὀρύγματα] ὀρύγματα vitium fuit pro ὀρύγματα, quod sensus desiderat, et habent epitomæ. Idem.

4. ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῶν μετὰ τὸν Ἀτάρνιος] Locus est perturba-

tus. Epitoma auctor sic habet, ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῶν μετὰ τὸν Ἀτάρνιος τε καὶ Περγάμης πολίχνης ἐρήμης ἐκμεταλλευόμενα ἔχουσα τὰ χρυσία, quam lectionem amplector. Casaub.

44. τί ἐκώλυε τὸν Ὀμηρον ταύτης μνημονεύει] Censet Strabo, l. xii. p. 816, &c. Phrygas ab Ascania lacu esse accitos. Hic solummodo non ex Europa venisse contra Apollodorum contendit. F.

13. καὶ

της μεμνησθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ
Ξάνθου λεγομένης; Εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ τῶ-
ν ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ ὥστε ἔχτω
πέρας.

Λοιπὸν δὲ τὸ πρὸς ἄνω πρὸς ἀνατολὴν τῇ χερσό-
νησιν ταύτῃ περιεχόμεναι νῆσον τὴν Κύπρον. Εἴρηται δ'
ὅτι ἡ περιεχόμενη θάλασσα ὑπὸ τῇ Αἰγυπτίᾳ, καὶ Φοι-
νίκῃς, καὶ Συρίᾳς, καὶ τῇ λοιπῇ τῷ Ὑαλίας μέχρι τῆς
^b Ῥοδίων, συνήκοντος πρὸς ἑαυτὴν τε τῇ Αἰγυπτίᾳ πελά-
γους, καὶ τῇ Παμφυλίᾳ, καὶ τῇ χερσὶ τῇ Ἰστικῷ κόλπον. 10
Ἐν δὲ ταύτῃ ἔστιν ἡ Κύπρος ^c νῆσος, τὰ μὲν πρὸς
ἀριστερά μέρη συνάπτοντα ἔχουσα τῇ Τραχείᾳ Κιλικίᾳ,
^d καὶ δὴ καὶ πρὸς ἑσπέρια τῇ ἡπείρῳ ἔστι. τὰ δὲ ἑὸν
τῷ Ἰστικῷ κόλπῳ, τὰ δὲ ἑσπέρια τῷ Παμφυλίῳ
κλυζόμενα πελάγῃ, τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίῳ τὸτο 15
^e μὲν σύρρον ἔστιν ἀπὸ τῆς ἑσπερίας τῷ Λιβυῖ ^f καὶ
Καρπατίῳ πελάγῃ. ἀπὸ δὲ τῶν νοτίων καὶ τῶν ἑσπέρων
μερῶν, ἡ τε Αἰγυπτίος ἔστι, καὶ ἡ ἐφεξῆς τῷ Ὑαλίᾳ μέ-
χρι Σελευκείας τε καὶ Ἰουδαίας πρὸς ἀρκτον δ' ἡ τε
Κύπρος καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος. τὸτο δὲ ἀπὸ μὲν 20
τῶν ἀρκτικῶν περιέχεται τοῖς τε ἀκροῖς τῆς Τραχείας
Κιλικίας, καὶ τῆς Παμφυλίας, καὶ Λυκίας, μέχρι τῇ
Ῥοδίας. ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως, τῇ Ῥοδίῳ ^g νήσῳ ἀπὸ
δὲ τῇ ἀνατολῇ, τῇ Κύπρῳ τῇ χερσὶ Πάφον καὶ τὸν
Ἀκάμαντα. ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας σύρρον ἔστι τῷ 25
Αἰγυπτίῳ πελάγῃ. Ἐπὶ δὲ ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου
σταδίων τριγυλίων καὶ τετρακοσίων εἴκοσι κατακολλή-
ζοντι. μήκος δὲ, ἀπὸ ^h τῶν Κλειδῶν ὅτι τὸν Ἀκά-
μαντα πεζῇ, ⁱ σταδίων χιλίων τετρακοσίων, ὁδεύοντι ἀπὸ
ἀνατολῆς ὅτι δύο. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλειδεὶς νησία 30
δύο, ^k περικείμενα τῇ Κύπρῳ καὶ τὰ ἑσπέρια μέρη τῇ
νήσῳ, τὰ δὲ δέχοντα τῷ Πυράμῳ σταδίας ἐπτακοσίας.
Ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μαζοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην
πολλήν, κείμενος μὲν ὅτι τῶν ἑσπερίων τῆς νήσου με-
ρῶν, ἀνατείνων δὲ πρὸς ^l ἀρκτας, ἐγγυτάτω ^m μὲν 35
πρὸς ⁿ Σελινούντι τῆς τραχείας Κιλικίας ἐν Ἀφάρ-
ματι σταδίων χιλίων πρὸς Σίδῳ δὲ τῇ Παμφυλίᾳ

hujus Ascaniæ mentionem faceret, non ejus quam
Xanthus refert? Sed hic finem facio, cum supra
de hac re dixerim in Mysorum et Phrygum enar-
ratione.

Restat ut huic peninsulæ versus meridiem adja-
centem insulam Cyprum describamus. Dictum
fuit, mare, quod continetur Ægypto, Phœnices,
Syria, et ora, quæ usque ad Rhodo oppositam con-
tinentem porrigitur, quodammodo componi ex
Ægyptio, Pamphylioque mari, et eo, quod sinum
facit Issicum. In eo est insula Cyprus, cujus sep-
tentrionales partes ad asperam accedunt Ciliciam, et
continentis extremitatem: orientales Issico sinu, oc-
cidua Pamphylio, meridionalia Ægyptio, mari allu-
untur. Id ab occasu cum Africo et Carpathio mari
confluit: ab austro et oriente Ægyptum habet,
oramque deinceps, Seleuciam usque, et Issum: ver-
sus septentrionem Cyprus est et mare Pamphylium.
Hoc a septentrione continetur extremitatibus as-
peræ Ciliciæ, et Pamphyliæ, ac Lyciæ, usque ad
Rhodiam; ab occasu Rhodo insula; ab ortu Cypro,
qua Paphus est et Acamas: versus meridiem con-
fluit cum Ægyptio mari. Circulus Cypri, si sinus
intrentur, stadiorum est trium millium trecentorum
et viginti: longitudo terrestri itinere a Cleidibus ad
Acamantem, ab ortu versus occasum, mille qua-
dringentorum. Sunt autem Cleides, quasi claves,
duæ minutæ insulæ, ante Cyprum sitæ, ad ortivas
ejus partes, a Pyramo diffitæ ad stadia septingenta.
Acamas promontorium est duas quasi papillas ha-
bens, ac proximam silvam: situs est in occiduis
insulæ partibus, sed versus septentrionem se porri-
git, proxime qua Selinus est asperæ Ciliciæ, freto
diremptus mille stadiorum: a Sida Pamphyliæ

^a νότον Par. 1. 4. Esc.

^b Ῥοδίας Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc.

^c νῆσος deest Med. 3. 4. Esc.

^d καὶ δὴ Med. 3. 4.

^e μ

^f καὶ τῷ Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^g νήσῳ Med. 3.

^h τὸ deest Med. 3. 4.

ⁱ χιλίων σταδίων Med. 3. 4.

^k Lego, προσκείμενα. Marg. Cas.

^l Scripti, ἀρκτον. Marg. Cas.

^m δὲ Esc.

ⁿ Σελινούντι Par. 1. 4.

13. καὶ δὴ καὶ πρὸς ἑσπέρια τῇ ἡπείρῳ ἔστι] Restituimus veram
lectionem: quam et manuscripti confirmant. At vulgati codices
habent, πρὸς ἑσπέρια τῇ ἡπείρῳ, qui error mox iterum occurrit,
itemque alibi, etiam apud Eustathium, ut dicemus. Casaub.

Ibid. τὰ δὲ ἑὸν τῷ Ἰστικῷ κόλπῳ] Issicus sinus non recte ad
orientale Cypri litus ponitur. Linea, ducta per insulam, oram
Syria ad Heracleam et Laodiceam tangit, ut videtur, longe ex-
tra sinum Issicum. F.

26. Ἐπὶ δὲ ὁ μὲν κύκλος τῇ Κύπρῳ σταδίων τριγυλίων καὶ τετρακοσίων
εἴκοσι κατακολλήζοντι] Stadia tria millia quadringenta viginti
conficiunt quadringenta viginti septem m. pass. et d. Itaque e
Timosthene videtur hæc scribere Strabo. Ita enim Plinius, l. v.
c. 31, de Cypro loquens. Hujus circuitum Timosthenes quadrin-
genta viginti novem m. d. prodidit. Isidorus trecenta septuaginta
quinque m. Differt ab aliis Isidorus, opinor, quia sinus non in-
greditur. Casaub.

Ibid.] Agathemerus (lib. i. c. 5.) Cypri circuitum eundem,
quem Strabo, notat. Hæc summa ad milliaria Romanorum re-
ducta efficit m. p. 410½. Isidori computatio accuratius sumpta,
stad. 3125 efficit, si stad. 8½ milliario dabis. F.

28. μήκος δὲ—χιλίων τετρακοσίων] Stad. 1400 m. p. 168 effi-
ciunt. Agathemerus longitudinem esse stad. 1300 ait, scilicet
m. p. 156. Æthicus, m. p. 172. Orosius, m. p. 175. Timos-
thenes 200, quod stad. 1666½ efficit. Agathemerus novissimis
tabulis optime convenit. Timosthenes certe per itinera longi-
tudinem numeravit. Idem.

29. σταδίων χιλίων &c.] Hæc distantia non cum tabulis con-
gruunt. Acamas a Selinunte vix stad. 800 distat. Ad Siden
vix 950. Ad Chelidoneas non 1050, stad. recta via excedit.
Veteres in navigatione non recte progressi sunt, quippe proxi-
mum litus petierunt, et exinde litora legendo portum quæsi-
tum appulerunt. Idem.

30. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλειδεὶς νησίαι δύο] Plinius quatuor esse ait.
Herodotus, lib. v. cap. 108, Cleidas esse promontorium Cypri:
Ptolem. insulas. Casaub.

32. σταδίας ἐπτακοσίας] Cleides insulæ in D'Anvillio plusquam
stad. 800 a Pyrami ostio distat. F.

33. Ὁ δ' Ἀκάμας] Acamas promontorium, ab Acamante
Thefei filio nominatum. (Hesychius.) Hodie Saint Epiphane,
(D'Anv.) corrupte Samphani. Idem.

mille sexcentorum: a Chelidoneis mille nongentorum. Figura totius insulae est altera parte longior, et interdum isthmus facit in lateribus latitudinem definientibus. Singula breviter enarrabimus, orsi ab eo puncto, quod continenti est proximum. Supra diximus e regione Anemurii, quod est asperae Ciliciae promontorium, situm esse Cypri promontorium, quod Crommyi (*id est, ceræ*) dicitur: intervallum est trecentorum quinquaginta stadiorum. Inde si naviges ita, ut ad dextram tibi sit insula, continens ad laevam, versus orientem et meridiem, cursus ad Cleides rectus erit stadiorum septingentorum. In medio urbs est Lapathus cum navalibus et statione, conditis a Laconibus et Praxandro: pone fuit Agidus: deinde Aphrodisium, ubi arcta est insula, transitu ad Salaminam stadiorum septuaginta. Deinde Achæorum acta, ubi Teucer primum appulit, cum a patre (ut fertur) Telamone domo ejectus Salaminam in Cypro conderet. Sequitur Carpasia urbs cum portu, opposita Sarpedoni promontorio. E Carpasia isthmi transitus est stadiorum triginta ad insulas Carpasias et austrinum mare. Hinc est mons et promontorium: promontorio nomen est Olympus, in quo eo fanum Veneris, quod adiri aut conspici a foemina nefas est. Ante id sitae sunt Cleides, aliaeque plures, et Carpasiae insulae, ac post has Salamis, patria Aristi historiae scriptoris. Deinde Arsinoe urbs

χιλίων καὶ ἑξακοσίων· πρὸς δὲ Χελιδονέας.^a χιλίων ἑξακοσίων. Ἐπὶ δὲ ἐπερώμικες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα, καὶ πρὸς τὴν ἰσθμὸν ποιεῖ καὶ τὰς τὸ πλάτος διορίζουσας πλευράς· ἔχει δὲ καὶ τὰ κατὰ μέρος, ὡς ἐν 5 βραχέσιον εἰπεῖν, ὅπως, ἀρχαῖοις ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν σημεῖα τῇ ἡπείρῳ. Ἐφάμεν δὲ πρὸς τὸ Ἀνεμούριον, ἄκρην τῆς Τερχείας Κιλικίας, ἀντικείμεν ὅ τῇ Κυπρίῳ ἀκρωτήριον, πρὸς Κερμύναν ἄκρην, ἐν τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα σταδίοις. Ἐντεῦθεν δὲ ἡδὴ^d δεξιὰν πρὸς νῆσον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερῇ δὲ πρὸς ἡπείρου, πρὸς ἄρκτον ὁ πλεῖς ὅστις, καὶ πρὸς ἑω· καὶ πρὸς τὰς Κλείδας εὐθὺς πλοῖα σταδίων ἑπτακοσίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ Λάπαθος τέστι πόλις ὕφορμον ἔχουσα, καὶ Νεάριον, Λακόνων κτίσμα, καὶ Περσέανδρον.^e 15 καὶ ἡ Ἰὺ Ἀγίδος. Εἴτ' Ἀφροδίσιον, καὶ ὁ γενὴ ἡ νήσος· εἰς ᾗ Σαλαμίνα ὡς ἐρβασίς σταδίων ἑξοκοντα. Εἴτ' Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεῦκρος πρὸς τὴν μίσην πρὸς τὴν Σαλαμίνα κτίσας πρὸς ἐν Κύπρῳ, ἐκβλήθεις, ὡς φασιν, πρὸς τὴν πατρὸς Τελαμωνίως. 20 Εἴτα Καρπασία πόλις, λιμὴν ἔχουσα· καὶ τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄκρην πρὸς Σαρπηδόνα. Ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὡς ἐρβασίς ὅστις ἰσθμὸν τετράκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας, καὶ τὸ νότιον πέλαγος. Εἴτ' ἄκρα καὶ ὅστις ἡ δ' ἀκρόωρεα καλεῖται 25 Ὀλυμπος, ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκρείας ναόν, ἄδυτον γυναῖξιν καὶ ἀνδράσιν· πρὸς αὐτὴν δὲ πλησίον αἱ Κλείδες, καὶ ἄλλαι δὲ πλείους· εἴθ' αἱ Καρπασίαι νῆσοι, καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμίς, ὅθεν ἦν Ἀριστος ὁ συγγραφεύς· εἴτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμὴν· εἴτ' ἄλλος

^a χιλίων deest Med. 3. ^b Sic lege cum MSS. Vulgo, προσεσχάτη. Marg. Cas. ^c Κερμύναν Par. 1. ^d Scripti, δεξιὰ. Lege, ἐν δεξιᾷ. Marg. Cas. δεξιᾷ Par. 1. Esc. ^e Ita vett. Vulgo, κτίσμα. Marg. Cas. ^f ἡ καὶ ἡν ἀκτὴ Esc. ^g κτίσας Σαλαμίνα Med. 3. 4. ^h Καρπασίαν Esc. ⁱ ταῦτα Par. 4.

2. Ἐπὶ δὲ ἐπερώμικες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα] Cypri figuram ut exprimerent veteres, ovinae pelli dicebant esse similem, auctor Eustathius: Xenagoras Κίρασιαν, quasi dicas cornutam, dictam olim Cyprium putabat, non, ut Xenocles aiebat, quod eam aliquando habuissent homines cornibus praediti: sed διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχὰς, ὡς κέρατα καλῶσι, quod multis veluti cornibus promineret. Casaub.

8. τὴν Κερμύναν ἄκρην] Ita omnes hoc promontorium appellant. Fuit ibi et oppidum ejusdem fere nominis, ut docet postrema pars epistolae Cassii ad Ciceronem, (ad Fam. lib. xii. ep. 13.) qua significat datam epistolam Cyprio, a Crommyi acride. Idem.

9. ἐν τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα σταδίοις] Mallem legere τετρακοσίοις, nam cursus rectus stad. 400 excedit. F.

11. πρὸς ἄρκτον] Pro ἄρκτον legendum esse νότον, quod ego feci, facile intelliget, qui Crommyi promontorium sentiet septentrionalissimum esse Cypri locum, et Clidum situm intuebitur. Xyland.

Ibid.] Emendationem Xylandri non probo, nam litus insulae paulo πρὸς ἄρκτον flectitur. Si quid autem corrigatur, legas πρὸς ἄκρην, scilicet promontorium ad insulas Cleides positum. F.

12. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ Λάπαθος τέ] Male locum hunc sollicitant viri magni. Nam de statione, et navalibus, etiam commemorat Stephanus: Λάπηθος, πόλις Κύπρου, ὕφορμον ἔχουσα, καὶ νεάριον. Lapethus, urbs Cypri, stationem habens, et navalia. Ubi observa et per se scribi: uti quoque apud Plinium, lib. v. cap. 31. Etiam apud Hieronymum, verum Lapetha, numero plurali, in vita Hilarionis monachi. Hoc Salamina, hoc Curium, hoc Lapetha, et urbes reliquæ, conclamabant. Ptolemæo, Λάπηθος scribitur; Scylaci vero, Λάπηθος, qui coloniam hanc Phœnicum esse tradit. Meurs. Cypri. lib. i. c. 12. p. 39. Ancr.

13. Λάπαθος] Stephano Lapethus dicitur, Λάπηθος, apud Ptolemæum legitur Lapithus, Λάπιθος. Plinio, lib. v. cap. 31. est

itidem, ut Stephano, Lapethus. Xyland.

Ibid. Λάπαθος τέ ἐστι πόλις] Apud Ptolemæum, et Diodorum, lib. xix. scribitur, Λάπιθος, per i, Stephanus per n, proferturque Alexandri Ephesii carmen,

Βίλη δ' αὖ Κίτιόν τε καὶ ἡμετέσσα Λάπηθος. Casaub.

Ibid.] Lapathus. Hodie Lapito, vel Lapta, viculus prope ruinas Lapithi antiqui ponitur. (Pocock, tom. ii. p. i. p. 223.) Ptolemæus septentrionales Cypri partes Lapithis attribuit. F.

14. καὶ Νεάριον] Ex Ptolemæo et Diodoro suspicor legendum, καὶ Κερνία. Nam male apud Diodorum Κερνία. Casaub.

Ibid.] Cum Xylandro lego Νεάριον, navalia. Ceronia oppidum fuit memoratu non sat dignum, vel potius subversum, si sit Plinii Cinyria. F.

15. καὶ ἡν ἡ Ἀγίδος] Apparet legendum, καὶ ἡν ἡ Νεαγίδος, ex iis quæ supra diximus, quum similem locum emendaremus. Casaub.

17. ὅπου Τεῦκρος προσερχόμενος πρῶτον Σαλαμίνα κτίσας] Secundum Chron. Pari. lin. 42. hoc evenit regnante Athenis Demophonte. Vide etiam Scholiast. in Lycophronis Alexandram, ver. 450. F.

20. Καρπασία πόλις] Hæc urbs a plurimis memoratur. In Plinio est Carpasium. (lib. v. c. 31.) Strabo oppositum esse Sarpedoni promont. recte judicat, unde Meursius esse promont. Cypri ita nominatum non vere scribit. Idem.

23. πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας] Ptolemæus urbem Καρπασίαν, insulas Καρπασίας, vocat. Casaub.

28. καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμίς] Plinius Salaminas vocat, et contra Salamina urbem Cypri esse ait. Idem.

Ibid.] De Salamine urbe memorant authores Græci, Euagoram secundum ibi regiam sedem habuisse. Postea Constantia dicitur, et nunc secundum quosdam Famagusta. D'Anvillius autem hodiernam urbem esse ad promont. Ammochostum positam judicat. Pocockius, Salaminis antiquæ vestigia paulo a Famagusta

λιμὴν Ἀλεύκολλα· εἴτ' ἄκρα Πηδάλιον, εἰς αὐτὸν
 ὑπερκειῖτο λόφος τραχὺς, ὑψηλὸς, τραπεζοειδὴς, ἰε-
 ρὸς Ἀφροδίτης, εἰς ὃν ἀπὸ Κλειδῶν, σταδίοι ἑξακό-
 σιοι ὀγδόηκοντα· εἴτα κολλώδης, καὶ τραχὺς παρὰ
 πλεῖον ὁ ἑπταπλίον· ἔχει δὲ λιμὴν καλὸν· 5
 ἐντεῦθεν ὄρεϊ Ζήνων τε ὁ τῆς τῶν αἰρέσεως ἀρχηγέ-
 τος, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτόν, στα-
 δίοι χίλιοι πεντακόσιοι. Εἴτ' Ἀμαθῆς πόλις· καὶ
 μετὰ αὐτὴν πολίχνη Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρεος μα-
 γαλῆς Ὀλυμπος. Εἴτα Κερίας ἡ χερσονησίδα, εἰς 10
 αὐτὴν ἀπὸ Θρόνων σταδίοι ἐπτακόσιοι. Εἴτα πόλις Κέ-
 ριον, ὅρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα. Ἡδὲ οὖν πέρ-
 ρει σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τῆς ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον
 τῆς τοῦ οὗ ἡ ἀρχῆς,

Ἱερὰ τὸ Φοῖβον, πολλὸν δ' αὖ κῦμα γέουσα,
 Ἡλιδὸν αἰ τ' ἀχινὰ τόξα φυγεῖν ἔλαφοι,
 εἴθ' ἢ Δῆλός ἐστιν, εἴθ' ὅσποσιν· ἢ φησὶ μὲν ὀρμηδί-
 ναί τας ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δρεφάδος· ὅτι δὲ Κι-
 λίας τῆς ἡόνος εἰς αὐτὰς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
 ἐπιφύγγειαι δίοτι·

Μυρίον ἀνδράσι γαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδευτον
 Χεῦμα δ' εἰαρινῶν ἐδράμοιεν Ζεφύρων.
 Ἀπὸ γὰρ Κωρύκου πείπλες μὲν ὄρεϊ εἰς Κεριάδα
 ἀκτὴν· ἔτε Ζεφύρω δὲ, ἔτ' ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡόνον,
 ἔτ' ἐν ἀριστερᾷ διάρμα δ' ἔδεν. Ἀρχὴ δ' οὖν τῆς 25
 δυσμενῆς πείπλες τὸ Κέριον, τῆς βλέποντος πρὸς
 Ῥόδον· καὶ εὐρὺς ὄρεϊ ἄκρα, ἀφ' ἧς ῥίπται τὰς ἀφα-
 ρίνας τῆς βοῆς τῆς Ἀπόλλωνος. Εἴτα Τρέτα, καὶ Βοό-
 σαρα, καὶ παλαιὰ Πάφος, ὅσον ἐν δεξιᾷ σταδίοις ὑπὲρ

et portus: mox alius Leucola. Hinc promonto-
 rium Pedalium, cui imminet collis asper, sublimis,
 mensæ forma, Veneri facer: ad eum a Cleidibus
 stadia sunt sexcenta et octoginta. Inde navigatio
 sinuosa fere et aspera est Citium usque: urbs ea
 portum habet, qui claudi potest. Hæc patria fuit
 Zenonis, Stoicorum principis, et Apollonii medicī.
 Inde Berytum sunt stadia mille et quingenta. Ci-
 tium sequitur Amathus urbs: et in medio oppi-
 dum quod Palæa dicitur, id est, vetus, et mons
 mamillæ similis Olympus. Tum Curias promon-
 torium peninsulæ in modum: eo a Thronis stadia
 septingenta. Post urbs Curium stationem habens,
 opus Argivorum. Jam oscitantiam subit confide-
 rare ejus, qui elegiam scripsit,

*Nos sacræ Phæbo cervæ, dum tela per undas
 Effugimus, cursu venimus huc celeri,*

sive is Hedylus est, sive quicunque alius. Sane
 dicit Corycio cervas decurrisse jugo, a Cilicumque
 litore ad actas enataste Curiadas, et addit,

*Invia per freta nos veltæ (res mira relatu)
 Per mare quod vernis verritur a Zephyris.*

A Coryco quidem est ad Curiadem navigatio; sed
 non Favonio spirante, ut vel ad dexteram tibi, vel
 ad lævam sit insula: trajectus autem nullus. Ini-
 tium circuitus occidui Curium est, Rhodum respi-
 cientis. Statimque est promontorium, unde projici-
 unt eos, qui Apollinis aram attigerunt. Sequun-
 tur Treta, Boosura, et antiqua Paphus, ad decem

² Λεύκολλα Med. 3. 4.

³ πλείων Med. 3. πλείον Efc.

⁴ Κήτιον Med. 3. Κήτιον Med. 4. Bre.

⁵ χερσονησίδος Med. 3. 4.

⁶ Ἡδὲ οὖν &c. adusque διάρμα δ' ἔδεν inclusive, defunt Med. 3.

⁷ Vel Ἱερὰ legendum, vel transpositis vocibus τὸ Φοῖβον Ἱερὰ. Marg.

Caf. Ἱερὰ Par. 1. Efc.

⁸ Ἡδὲ οὖν Par. 4. Ἡδὲ οὖν Par. 1. in marg.

⁹ φασὶ μὲν Par. 1. 4. φασὶ μὲν γὰρ Med. 4. Bre. Efc.

¹⁰ δὲ Med. 4.

¹¹ εἰαρινῶν Par. 1. Med. 4. εἰαρινῶν Par. 4. Bre. Efc.

¹² Ἀρχὴ δὲ τῶν Med. 3.

¹³ πειράπλες Efc.

¹⁴ Scripti,

πάλαι. Marg. Caf. sic Par. 1. παλαιά Med. Efc.

Famagusta distantia, trans Ruviam Pedium, versus boream in-
 venit. (t. ii. p. i. p. 214, &c.) Ptolemæus orientales insulæ
 partes Salaminis tribuit. F.

1. ἰν' ἄκρα Πηδάλιον] Lego, Ἰδάλιον, quippe male editur Πη-
 δάλιον. Vid. Meurs. Cypr. lib. i. cap. 12. p. 38. Anon.

Ibid.] Meursii emendationem non probo, quod Ptolemæus
 Πηδάλιον habet promontorium. Idalium, secundum D'Anvillium,
 hodie Dalin, oppidum mediterraneum. Vir haud contemnendus
 fuisse prope Nicosiam sentit. (Drummond's Travels, p. 139.)
 Situs Idalii incertus, quod ante Plinium diu subversum fuerat.
 Oppida enim 15 extantia numerans ait, Fuere Cinyria, Marium,
 Idalium. (lib. v. c. 31.) Cellarius Meursium sequitur. F.

5. εἰς Κίτιον] Citium urbs illustris et antiqua. Hic Cimon
 Atheniensis mortuus est. (Thucyd. Plut. Diod. Sic.) Sunt qui
 Citium esse Chittim SS. sentiant. Hodie Larneca, vel Larnica,
 fere eundem situm habet. Portu satis tuto fruitur; aer autem in-
 faluberrimus. (Drummond, p. 138. Pocock, tom. ii. p. i. p. 212.)
 Idem.

8. Ἀμαθῆς πόλις] Apud Ptolemæum Amathusii occidentales
 insulæ partes tenent. Scylax cives αὐτόχθονες appellat, et una
 cum Salamine, et aliis insulæ urbibus, describit, seu λιμένα ἔχουσαν
 Ἱερμον. Hic templum fuit Veneris et Adonidis antiquum. (Paus.
 in Bæot. l. ix. c. 41.) Idem Tacitus, Ann. l. iii. c. 62. memo-
 rat ab Aeris filio Veneri Amathusiam dicatum. Hic etiam Jovis
 ara stetit, hospitum sanguine foedata. (Ovid. Met. l. x. v. 220.)
 Nec solum in Ovidio hujus sceleris fit mentio. Hodiernus por-
 tus, Limesol dictus, fere eundem situm tenet. Paulo remotius a
 mari posita Pocockius rudera invenit, quæ hodie veteris Limesol
 nomen gerunt. Hic, ut videtur, fuit Amathus. In hac regione
 vinum optimum conficitur. (t. ii. p. i. p. 211.) Idem.

9. ὄρεος μαγαλῆς Ὀλυμπος] Nunc a Latinis Santa Croce dici-

tur, a Græcis, Oros Staveras. Montes Olympi nomine dicti,
 semper alti sunt. Hy apud Hebræos sonat excelsum. Idem.

10. Εἴτα Κερίας χερσονησίδα, εἰς ἣν ἀπὸ Θρόνων σταδίοι ἐπτακόσιοι]
 Curias promontorium hodie Gavata dictum. Thronos non an-
 tea memoravit Strabo. Ptolemæus autem prope Pedalium pro-
 montorium in occasum ponit. Curium urbs nunc est Piscofia.
 (D'Anvil.) Idem.

17. εἴθ' ἢ Δῆλός ἐστιν, εἴθ' ὅσποσιν] Legendum, quod et Xy-
 lander vidit, εἴθ' ἢ Δῆλός ἐστιν. Hedylus hic fuit poeta elegiacus
 et epigrammaticus, quem citat aliquoties Athenæus. Casaub.
 Ibid. ἢ Δῆλός ἐστιν] ἢ Δῆλός ἐστιν, non autem de Delo agitur hic, sed
 de auctore elegiæ: itaque hoc nomen, et si suspectum, posui.
 Locus passus est injuriam. Xylander.

21. πῶς ἀνόδευτον χεῦμα] Sic vocat fretum, quod est inter Ci-
 liciam et Cyprum: quod mare Aulona Cilicium vulgo voca-
 bant. Casaub.

22. εἰαρινῶν] Εἰαρινῶν pro εἰρινῶν posui, et expressi Latine, nam
 εἰρινῶν videtur interpres legisse. Xylander.

23. πειράπλες μὲν ἐστὶν] Εἰς πειράπλες, inquit, sed non διάρμα:
 διάρμα enim vocant trajectum sine circuitu. Casaub.

24. οὐτ' ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡόνον, οὐτ' ἐν ἀριστερᾷ] Mirum sane
 quod Strabo ait, iis, qui a Coryco Curium tendunt, Cyprum ita
 esse circumeundam, ut nec ad dextram ea sit nec ad sinistram:
 quod qui fieri queat, non equidem video, vel potius fieri non
 posse satis video. Peritus lector cogitet, num sit legendum, οὐτ'
 ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡόνον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ. Jam aliquot locos memini
 me emendare ab iis corruptos, qui ulum particulæ δὲ in fine sen-
 tentiæ non animadverterant. Idem.

28. καὶ Βοόσαρα] Ptolemæo, οὐρα Βοός. Idem.

29. καὶ παλαιὰ Πάφος] Paphos utraque Veneri dedicata, nec
 poetæ distinguunt, ait Cellarius. Veneris templum ac cultum
 Tacitus,

stadia supra mare condita, portum habens, et vetus Paphiæ Veneris templum. Hinc Zephyria promontorium cum statione, et aliud Arfinoe itidem stationem habens, et templum, ac lucum: paulo a mari etiam Sacer hortus est. Deinde Paphus, ab Agapenore condita, portum habens, et templa probe condita. Distat a vetere Papho terrestri itinere stadiorum sexaginta, et per eam viam solennes pompæ ducuntur ad veterem Paphum, viris simul et mulieribus ex aliis urbibus eo convenientibus. Sunt qui a Papho ad Alexandriam cursum dicant, tria millia sexcenta. Post Paphum est Acamas. Deinde versus orientem post Acamantem navigatio est ad Arfinoam urbem, et Jovis lucum: deinde Soli, urbs cum portu, et fluvio, ac templo Veneris, itemque Isidis: condiderunt Phalerus et Acamas Athenienses: qui inhabitant, Solii appellantur. Hæc patria fuit Stasanoris, qui unus de amicis Alexandri principatum est consecutus. Supra in mediterraneis est Limenia urbs, et deinde Crommyi promontorium. Quid vero attinet poetas admirari, maxime eos, qui omne studium dictioni modo impendunt, Damastæ scripta componentibus, qui longitudinem insulæ a septentrione versus meridiem metitur ab Hierocepia (*id est, sacro horto*) ad Cleidas? Quando ne Eratosthenes quidem recte, incusans enim hunc, Hierocepiam non a septentrione esse ait, sed a meridie. Ea vero in austrina non est parte, sed in occidua, ubi etiam Paphus sunt et Acamas. Dictum est de Paphi situ. Cyprus præstantia nulli cedit insulæ. Nam et vini oleique ferax est, et suo utitur contenta frumento: et æris

τῆς θαλάττης ἰσχυρότης, ὑφορμὸν ἔχουσα, καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης. Εἴτ' ἀκρὰ Ζεφυρία, πρὸς ὁρμὸν ἔχουσα. ἢ ἄλλη Ἀρσινόη, ὁμοίως πρὸς ὁρμὸν ἔχουσα, καὶ ἱερὸν, καὶ ἄλλος μικρὸν δ' ὑπὸ τῇ θαλάττῃ, καὶ ἢ Ἱεροκίπρις. Εἴθ' ἢ Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, καὶ λιμένα ἔχουσα, καὶ ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα. Δέχει δὲ περὶ τὰς εἰρημίας πάλαι Πάφῃ καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ὅτι τ' ἢ πάλαι Πάφον, ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξὶν ὅκ τ' ἢ ἄλλων πόλεων συνιόντες. Φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὅκ Πάφῃ πῆλ' εἶναι ταύτης τετραχίλις ἑξακοσίους. Εἴθ' ὁ Ἀκάμας ὅτι μὲν Πάφον εἴτα πρὸς ἑὸν μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλῆς εἰς Ἀρσινόην πόλιν, καὶ τὸ τῇ Διὸς ἄλλος. εἴτα Σόλους, πόλιν λιμένα ἔχουσα, καὶ ποταμὸν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ Ἱσίδος. κτίσμα δ' ὅτι Φαλήρου καὶ Ἀκάμαντος Ἀθηναίων οἱ δ' ἐνοικοῦντες Σόλιοι καλεῖται. Ἐντεῦθεν ἦν Στασανὼρ τ' Ἀλεξάνδρῳ ἐτάραν, ἀνὴρ ἡγεμονίας ἡξιώμενος. Ὑπέκεινται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις. εἴθ' ἢ Κρομμύων ἀκρὰ. Τί δ' ἢ δὲ τῇ ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιστα τῇ τοιαύτῃ, οἷς ἢ πᾶσα πρὸς τὸ φέρειν ὅτι σπουδῇ, τὰ τῷ Δαμάτῳ συγκρίνειν, ὅς τις τῆς νήσου τὸ μήκος ὑπὸ τῇ ἀρκτῶν φρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκίπρις, ὡς φησὶν, ὅτι Κλεΐδας; Οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ ἀπὸ μέρους γὰρ τῶτον, ὅκ ἀπ' ἀρκτῶν φησὶν εἶναι πλὴν Ἱεροκίπρις, ἢ ἀπὸ νότου. εἰδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἢ ἀπὸ δύσεως, εἴπερ ἐν τῇ δυσμικῇ πλευρᾷ κεῖται, ἐν ἣ καὶ ἢ Πάφος, καὶ ὁ Ἀκάμας. Διάκεινται μὲν οὕτως ὡς Κλεΐδας τῇ γῆσιν κατ' ἀρετὴν δ' ὁδομίας τῶν νήσων λείπεται, καὶ γὰρ εὐοικός ὅτι, καὶ εὐέλαιος, σίτω τε αὖ-

* ἔχουσα, καὶ ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα. καὶ ἄλλη &c. Efc. ἢ ἄλλη Ἀρσινόη, ὁμοίως πρὸς ὁρμὸν ἔχουσα defunt Med. 3. ἢ deest Par. 1. Med. 4. καὶ deest Med. 3. Παλαιὰ παρὰ Efc. συνιόντες ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων Med. 3. 4. τινὲς ἐκ Πάφῃ Med. 3. 4. ἢ ἑαδὶς εἶναι Med. 3. 4. Scripti, Κρομμύων. Marg. Caf. δὲ Med. 4. MSS. συγκρίνειν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Scripti, εἰς Κλεΐδας. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. ἢ ἀπὸ νότου defunt Efc. Ita legendum: vulgo, ἢ Πάφος. Marg. Caf.

Tacitus, histor. lib. ii. describit, sed an ad novam, veteremve urbem pertineat, nescio. Cum conditorem Aeriam regem nominet, τὴν παλαιάν intelligas. Strabo autem Tacito prior in altera ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα locat. Cultus fuit talis. *Hostiæ, ut quisque voravit, sed mares deliguntur. Certissima fides hædorum fibris. Sanguinem aræ offundere vetitum; precibus et igne puro altaria adolentur, nec ullis imbris, quanquam in aperto, madescunt. Simulacrum Deæ non effigie humana. Continuus orbis latiore initio tenuem in ambitum metæ modo exurgens. Est ratio in obscuro.* Hæc Tacitus. Sic etiam Max. Tyrius, Diff. xxxviii. Venerem Paphiam depingit: Παφίῳς ἢ μὲν Ἀφροδίτῃ τὰς τιμὰς ἔχει, τὸ δὲ ἀγαλλμα οὐκ ἀν' εἰκασταῖς ἀλλὰ τῷ ἢ πυραμίδι λευκῇ ἢ δὲ ὕλῃ ἀγνοοῖται. Vir eximius esse idolum ab Indis ductum sentit. Illic enim quoddam ejusdem formæ in India (nomine Jaggernaut) virgines ante nuptias colunt. Forma pyramidalis flammam representat. Venus Indica est ignis genialis effigies, et eadem cum Mithra Persico, ut Herodotus vere scripsit, nam orientales numinum sexus non diversos agnoscunt. Nihil obstat distantia locorum, quippe Emisæ in Syria Mithras, vel Agla-belus, formam conici lapidis habuit. (*Große's Voyage to the East Indies, 1757, p. 325.*) Vide Max. Tyrium, et infra ad l. xv. Hujus venerationis antiquitas ab Homero probatur, Odyss. 9. ver. 363.

Ἐς Πάφον, εἰδα δὲ οἱ τέμινος βωμός τε θυήεις.

Virgilius ad incruentas Veneris Paphiæ aras alludit, Æneid. i. ver. 415.

*Ipsa Paphon sublimis adit, sedesque revisit
Lætæ suas, ubi templum illi, centumque Sabæo
Thure calent aræ, fertisque recentibus halant.*

Ibi plurimæ erant opes, temporibus Vespasiani: Tacitus enim, de Tito loquens, subjicit, *spēdata opulentia donisque regum.* Formam templi et symboli Veneris in nummis videre est. Vicus hodiernus, vetus *Bassa* dictus, (quod alter *Bassa* in sequenti sæculo prope litus extractus fuit) Paphi novæ situm tenet. Veteris Paphi vestigia ad viculum *Couches* dictum Pocockius invenit. (tom. ii. p. i. c. 5. p. 225.) F.

5. καὶ ἢ Ἱεροκίπρις] Plinio, Hierocepia. *Xyland.*

14. εἴτα Σόλους, πόλιν] Legendum, Σόλοι, cum Scylace, Plinarcho, Ptolemæo, et Plinio, non ut editum Σόλος. Plinius, l. v. c. 31. *Salamis, Amathus, Lapethus, Solæ.* Idem ergo nomen Solorum Cypri et Ciliciæ. *Chr. Cellarius, Geograph. Antiq. l. iii. cap. 6. Anon.*

Ibid. εἴτα Σόλους] Soloe, urbs a Solone nominata, quod agrum fertilem reddidit, prius *Æpea* dicta. (Plut. in Solone.) Nunc *Solia* appellatur. (D'Anville.) F.

17. Σόλιοι καλεῖται] Ut distinguantur ab incolis Solorum in Cilicia, qui Σολεῖς dicuntur. Notat Lacertius in Solone. *Cassaub.*

30. κατ' ἀρετὴν δ' ὁδομίας τῶν νήσων λείπεται] Meursius prolixè de Cypri proventibus insulæ tractat, lib. ii. c. 1. ad c. 7. *Ægid. Egmontius* hodiernum Cypri statum fuscè descripsit, tom. i. c. 18. (Vide etiam *Drummond's Travels, Pocock, tom. ii. p. i. c. 11. p. 229.*) Solum lutosum et saxosum, et fere aquis destitutum, post autem pluvias feracissimum. Exportantur adhuc fruges, oleum, mel, cera, crocus, lana, vinum et sal, utrumque generis optimi. Neque deficiunt linum, pix liquida, nitrum, et crystallum. Fodinis metalli ob inertiam et tyrannidem Turcicam incolæ non fruuntur. F.

παρκεῖ χρεῖται, μέταλλά τε χαλκοῦ ὅτιν ἄφθονα, τὰ
 ἐν ^a Ταμασσῷ, ἐν οἷς τὸ χαλκανθές γίνεται, καὶ ὁ
 ἰὸς τῷ χαλκοῦ, πρὸς ταῖς ἰατρικαῖς δυνάμεις ^b χρή-
 σιμος. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τοπαλαῖον ὑλομανέντων
 τῶν πεδίων, ὥστε κατέχευαι δρυμοῖς, καὶ μὴ γεωρ- 5
 γείσθαι, μικρὰ μὲν ἐπαφελῆν πρὸς τὸ τοῦ μέταλλα,
 δειδροτομούντων πρὸς τὴν καὶ τῷ χαλκοῦ, καὶ τῷ
 ἀργύρου· πρὸς γενέσθαι δὲ καὶ τὴν ναυπηγίαν ^c τὸ γό-
 λων, ἥδη πλεονέκῃς ἀδεῶς τῆς θαλάσσης, καὶ μὴ δυν-
 ἀμέων· ὥς δ' ὅτι ἔξενικαν, ὅτι τρέφαι τοῖς βελο- 10
 μένοις, καὶ δυναμένοις ἐκκόπῃν, καὶ ἔχειν ἰδιόκτητον,
 καὶ ἀτελῆ, ^d διακαθαρθεῖσαν γῆν. Πρὸς τὸν μὲν οὖν
 καὶ πόλεις ἐτυραννοῦντο οἱ Κύπριοι· ἀφ' οὗ δ' οἱ
 Πτολεμαῖοι βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου κατέστησαν,
 εἰς ἐκείνας καὶ ἡ Κύπρος παρέστη, συμπραττόντων πολλὰ 15
 καὶ τῷ Ῥωμαίων. Ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας
 Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τῷ Κλεοπάτρῃ πατρὸς τῆς
 καὶ ἡμᾶς βασιλίσσης, ἔδωκε πλημμελὲς τε εἶναι, καὶ
 ἀχάριστος εἰς τοὺς εὐεργέτας, ἐκείνος μὲν κατελύθη·
 Ῥωμαῖοι δὲ κατέχον τὴν νῆσον, καὶ γέρονε στρατηγικῇ 20
 ἐπαρχίᾳ καὶ αὐτῇ. Μάλιστα δ' αἴτιος τῷ ὀλέ-
 θρῳ κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πύλ-
 χερ· ἐμπέσων γὰρ εἰς τὰ ληστῆρια τῷ Κιλίκων ἀκ-
 μαζόντων τότε, λύτρον αἰτῶντος ἐπέσχε τῷ βασι-
 λεῖ, δέοντος πέμψαι, καὶ ῥύσασθαι αὐτόν· ὁ δ' ἐπέμ- 25
 ψε μὲν, μικρὸν δὲ τελέως, ὥστε καὶ τὰς ληστὰς αἰ-
 δεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν, τὸν δ'
 ἀνδρὶ ^d λύτρων ὑπολύσαι. Σωθεὶς δ' ἐκείνος, ἀπεμ-
 νημόνυσεν ἀμφοτέρους τὴν χάριν, καὶ γενόμενος δὴ

abundantia sunt metalla apud Tamassum, ubi chal-
 canthum (*seu flos æris*) nascitur, et ærugo, usibus
 medicis res aptæ. Eratosthenes ait, cum insulæ
 ejus campi quondam silvescerent majorem in mo-
 rem, ita ut occupati arboribus colli agri non pos-
 sent, non ita multum auxilii tulisse eos, qui ad æs
 argentumque conflandum arbores cædebant: ac-
 cessisse postea navium fabricationem et classium,
 cum mare jam tuto navigaretur, idque classibus.
 Sed Cyprios, cum ne sic quidem evincere possent
 silvarum incrementa, liberum fecisse, ut arbores,
 qui vellent ac possent, excinderent, et quod agri
 quisque, extirpatis silvis, perpurgasset, id pro-
 prium atque immune possideret. Antiquitus Cypri
 urbes suis singulæ paruerunt tyrannis. Sed ab eo
 tempore, quo Ptolemæi reges Ægyptum obtinue-
 runt, Cyprus quoque in eorum venit potestatem,
 adjuvantibus sæpe etiam Romanis. Cum autem ul-
 timus Rex Ptolemæus, patruus Cleopatrar, quæ
 nostra ætate regnum gessit, videretur inique agere,
 neque bonam gratiam referre, eo dejecto, Romani
 insulam occupaverunt, ac in prætoriam provinciam
 redegerunt. Pernicie causa potissima regi fuit P.
 Claudius Pulcher: is enim cum incidisset in Cili-
 cios piratas, tum maxime viribus vigentes, et redi-
 mendi sui pretium posceretur, ad regem misit pe-
 titum, ut, misso redemptionis pretio, se liberaret.
 Misit ille, sed ita exiguum, ut prædones id acci-
 pere puderet, remissoque eo Claudium absque cla-
 rigatione dimitterent. Ita servatus, utrisque refe-

^a Ταμασσῷ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Ταμασσῷ Esc.
^c τοῦ γόλου Par. 4. in marg. ^d λύτρων Par. 4.

^b Vulgo, χρήσιμα. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. recte. V.

2. ἐν οἷς τὸ χαλκανθές γίνεται] Doctus interpres, *chalcanthum*, id est, *æris flos*, Latine reddidit. Imperitissime. Nam *χαλκανθές*, et *χαλκοῦ ἄνθος*, quod est *æris flos*, longe diversa. Apud Dioscoridem in antiquissimo exemplari regio *χαλκανθές* quoque scribitur, non *χαλκανθόν*, ut vulgo habetur: *χαλκανθές τῷ μὲν γένει ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὑπάρχει*. Et recte quidem sic vocatur. Ab *ἄνθος*, quod colorem significat, compositum hoc nomen. Ut autem *κροκανθές* Græci dicunt, quod crocei est coloris, et *πορφυρανθές*, quod purpureæ colorem habet, sic etiam et *χαλκανθές*, quod colorem habet *χαλκοῦ*. Atqui colorem æris non habet *chalcanthum*. Quare non a *χαλκός* et *ἄνθος* composita hæc dictio, sed a *χάλην*, quæ purpuram glaucam et cœruleam denotat. Hesychius: *χάλην, πορφύρεα*. Alii dicunt *κάλην*. Inde et *καλχαίνει* tingere. Pollux, capite περὶ βαφῆς καὶ χρωμάτων, *καταχρωνὺς καλχαίνων*· ἴδιον γὰρ ἐπὶ τῶν χρωμάτων τοῦτομα. Inde igitur τὸ *καλχανθές*, vel *χαλκανθές*, quod colorem *κάλης* referat, id est, cœruleæ purpuræ. *Salmas. Exerc. Plin. p. 815. Ed. Ulr.*

13. κατὰ πόλεις ἐτυραννοῦντο] Hinc intelligi debet, quod Pomponius Mela, l. ii. c. 7. et Plinius aiunt, Cyprus aliquando novem regna cepisse. *Casaub.*

Ibid.] Cypriorum regum Meursius historiam e variis authoribus collegit. (Cyprus, l. ii. c. 7—22.) Vide etiam *Universal Antient History*, v. viii. p. 244. Edit. 8vo. *F.*

15. συμπραττόντων πολλὰ καὶ τῶν Ῥωμαίων] Post Demetrium Poliorceten iubaſtum Ptolemæus Lagi Cyprus potius est, et unus ex ea familia plerumque ibi regnavit. Sed in libro Maccabæorum secundo, c. x. v. 12, 13, dicitur Ptolemæum Macrona Cyprus a Philometore, Ægypti rege, fidei ejus commissam reliquisse, et ad Antiochum Epiphanem recessisse. Hic ille est, ut videtur, quem Polybius, Cypri præfectum, Ptolemæo Philometore adoleſcente, memorat, in libro de Virt. et Vir. (p. 1442. Edit. *Amst.*) quod confirmat idem auctor in Exc. Leg. (p. 1274.) Quippe Antiochus Epiphanes (ut ait) in expeditione quarta in

Ægyptum ad Cyprus classem misit, quæ (Ptolemæo Macrone adjuvante, ut opinor) duces Ægyptios fugavit. Nam Popilius legatus, compositis Alexandriæ rebus, Cyprus navigans, ἡττημένους μάχῃ τῶν τοῦ Πτολεμαίου στρατηγῶν invenit. Hic autem Antiochi copias insula decedere iussit, et hoc modo Cyprus Ægypto reddidit. Vide etiam Liv. lib. xlv. cap. 12. Romani autem secundum Strabonem πολλὰ καὶ Ptolemæos, ut Cyprus tenerent, adjuverunt. Et quamvis vix horum in historiis sit mentio, tamen in Maccab. lib. ii. cap. 12. ver. 2, Nicanorem fuisse Cypri præfectum sub Antiocho Eupatore videmus: et Polybius, de Virt. et Vitiis, p. 1470, Archiæ meminit, qui Cyprus Demetrio Soteri prodere voluit. Hæc insidiæ, ut opinor, a Romanis detectæ erant, qui acriter regi Syriæ infensi, ne quid incrementi ejus regnum acciperet, invigilarunt. Hinc opinor Syriæ reges non unquam totam insulam possedisse, ideoque Strabo recte ad Ptolemæos pertinere diceret. Descriptione Cypri peracta, incolarum mores partim a Meursio describuntur. (Cyprus, lib. ii. c. 25.) Sat erit nobis testem optimum producere, quem ille omisit. Cicero, ad Atticum, (l. vi. ep. 2.) de equitibus Scaptio commissis in Cyprus querens, *Quid tandem isti mali in tam tenera insula non fecissent*. Et certe dum Creta Rhodusque libertatem diu tuebantur, Cyprii fere semper jugum servitutis ab externis passi sunt. *Idem.*

16. Ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας] Cave hæc interpreteris de eo, qui postremus Lagidarum regnavit in Ægypto; sed de eo intellige, qui postremus regnum Cypri tenuit, qui et ipse unus fuit e Lagidis Ptolemæis. Historia est apud Plutarchum in Catone juniore. *Casaub.*

21. Μάλιστα δ' αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πύλχερ. *Pernicie causa potissima regi fuit P. Claudius Pulcher*] De hoc negotio vide Ciceronem, in oratione pro P. Sextio. *Palmer.*

rendæ gratiæ memor fuit, factusque tribunus plebis, obtinuit, ut M. Cato mitteretur, qui regi Cyprum possidenti adimeret. Atque is quidem adventum Catonis morte sibi conscita prævertit. Cato superveniens Cyprum occupavit, regias facultates dividit, et pecuniam in ærarium populi Romani intulit. Exinde insula hæc fuit, ut etiam hodie est, provincia prætorial. Paulo interjecto tempore Antonius eam Cleopatrar, et forori ejus Arsinoæ tradiderat. Verum Antonio everso, omnes etiam ejus constitutiones sunt rescissæ.

μαρχος, ἴσχυσε τοσούτον, ὥστε ἐπέμφθῃ Μάρκος Κάτων ^a ἀφαιρεσόμενος ^b τὴν ἀρχὴν τῆς Κύπρου κατέχοντα. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἔφθῃ διαχειρισάμενος αὐτόν. Κάτων δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον, καὶ τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο, καὶ τὰ χεῖματα εἰς τὸ δημοσίον ἱεμίειον ^c τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν. Ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἡ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἔστι, στρατηγική ^d ὀλίγον δὲ χρόνον τὸν μεταξὺ, Ἀντώνιος Κλεοπάτρα καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Ἀρσινόῃ παρέδωκε. καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγχέλυθησαν καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ πάσαι.

^a ἀφαιρεσόμενος *Par.* 4.
^c Ῥωμαίων defunct *Med.* 4.

^b MSS. τὴν Κύπρον. *Marg. Cas.* sic *Par.* 1. *Med.* 3. 4. *Bre. Esc.* τὴν Κύπρον κατέχοντα *Par.* 4.
^d Lege, μετ' ὀλίγον δέ. *Marg. Cas.*

3. διαχειρισάμενος αὐτόν] Veneno se interfecit Ptolemæus. *Casaub.*

S Y N O P S I S

LIBRI DECIMI QUINTI.

POST explicatam Asiam totam, quæ intra Taurum et est, et vocatur, transit Geographus ad τὴν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. Hujus descriptionem ab Oriente orditur, tractatque primum, De India, et adjacentibus insulis, quarum maxima est Taprobana. Deinde agit de Ariana, et Gedrosia, et Carmania: postremo de Suside et Perside.

Σ Τ Ρ Α Β Ω Ν Ο Σ

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ω Ν

BIBΛION ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

S T R A B O N I S

RERUM GEOGRAPHICARUM

LIBER DECIMUS QUINTUS.

ΤΑ περιλειπούμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας· τὰ δ' ὑπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου, μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἑξω θαλάττης^β τῆς νοτίως κείμενα· μετὰ δὲ πᾶσι τὴν Ἀσίαν ἢ Λιβύην^γ ὅσῃ, περὶ^δ τῆς ἐροῦμεν ὕστερον· νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκεται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς μέγιστη. Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπατάτω^ε ὅσῃ καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπλευσαν

DE Asia restant explicanda quæ extra Taurum sunt, dempta Cilicia, Pamphylia, et Lycia: tum quæ ab India usque ad Nilum inter Taurum jacent et exterius mare meridianum. Asiam Africa sequitur, de qua posterius dicemus: nunc ab India ordiemur: nam et prima versus orientem jacet, et maxima est. Enimvero hic lector æquum animum adhibeat oportet: nam et remotissima est, et pauci

^α Scripti, ἔξωθεν. Marg. Cas.

^β τοῦ νότου Efc.

^γ πάλιν Par. 1. Med. 4.

1. Τὰ περιλειπούμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου] Quum divisisset Geographus Asiam in eam, quæ est cis Taurum, et eam, quæ est trans Taurum, visum ei est ab ea incipere, quæ ἐκτὸς Ταύρου appellatur; quam quidem tribus libris proximis nobis explicuit: altera, quæ ἐκτὸς Ταύρου vocatur, hætenus manet illibata, si paucula quædam excipias, quæ priori libro complexus est de Cilicia, Pamphylia, et Lycia: quæ quidem regiones ita sunt Tauri radicibus immixtæ, ut potius in ipsis montibus, quam ἐκτὸς Ταύρου, vel ἐντὸς, sitæ dici queant. Jam ergo accedit Strabo ad descriptionem regionum, quæ sunt trans Taurum, quibus adjiciet partem Asiæ reliquam, in qua Syria est et Ægyptus: postremo Africam paucis explicabit. Atque ut pau-

cis rem complectar, restant dicenda, quæcunque monti Tauro et mari nostro (quod est in eadem linea recta cum eo monte) sunt πρὸς νότον. Casaub.

9. καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπλευσαν αὐτὴν] Primi, qui Indiam Græcis aperuerunt, fuere Alexandri comites in expeditione Indica. Secuti hos sunt Græci, qui orientem regibus Macedonicis eripere sunt moliti: ac partem etiam ademerunt. Hos ait Strabo, libro undecimo, ulterius multo promovisse, quam esset ab Alexandro factum. Postremo cœpere quam plurimi in Indiam navigare mercaturæ faciendæ causa. Atque ex his omnibus videbatur posse disci veritas rerum Indicarum: recte tamen queritur nunc Strabo id non esse factum. Nam Alexandri quidem

nostrum eam conspexerunt: et qui viderunt, partem duntaxat viderunt, pleraque audita narrant: quin et quæ viderunt, in transitu militari ac cursu viderunt: qua de causa ne eadem quidem de iisdem perhibent, quanquam libros ut de rebus diligenter exploratis conscripserint. Sunt qui cum fuerint in eadem expeditione atque peregrinatione, ut qui Alexandrum in Asia domanda sunt comitati, singuli singulis contraria sæpenumero tradant. Jam si de visis ita dissentiunt, quid arbitrabimur de auditis futurum? Imo etiam qui multis post ætatibus aliquid de iis scripserunt locis, aut qui nunc eo navigant, nihil certi pronunciant. Apollodorus quidem cum Parthica scripsisset, illata etiam Græcorum mentione, qui a Syriæ regibus, Seleuci Nicatoris successoribus, Bactrianam abalienassent, ait eos viribus auctos etiam Indiæ manus intulisse: nihil vero præter ante nota ipse detegit, nisi quod contra aliorum sententiam affirmat majorem ab his quam a Macedonibus Indiæ partem fuisse subactam. Nam Eucratidam quidem mille urbes sub se habuisse: illos autem ipsas gentes, quæ sunt numero novem, inter Hydaspem et Hypanin, ac urbem quinque mille, quarum nulla Co Meropide esset minor: regionem hanc totam ab Alexandro subactam, ac Poro esse traditam. Porro mercatorum, qui hodie ex Ægypto per Nilum et Arabicum sinum in Indiam navigant, pauci etiam usque ad Gangem perveniunt, et qui eo perveniunt, literarum rudes sunt, neque ad locorum historiam concipiendam idonei. Jam ex Indiæ uno tantum loco, atque ab uno modo rege atque altero, Pandione scilicet ac

αὐτῶν οἱ δὲ καὶ ἰδόντες, μέρη τινὰ εἶδον· τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἔξ ἀκοῆς· καὶ ἃ εἶδεν δε, ἐν παρῶν γραμματικῇ καὶ ὁρῶν κατέμαθον· διόπερ ὅθεν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι, καὶ ταῦτα συγγράφαντες, ὥς ἂν περὶ ἐπιστομῶν ἐξήτασμά· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συγκατεύσαντες ἀλλήλοις, καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταστρέφοντο τῶν Ἀσίων· ὅλλ' ἕκαστος ἐκάτω τὴν αἰτίαν λέγει πολλάκις. Ὅπερ δὲ περὶ τῶν ὁραθέντων οὕτω λέγει φέρεται, ἥ δὲ νομίζειν περὶ τῶν ἔξ ἀκοῆς; Καὶ μὴν ἐδ' οἱ ἄλλοι πολλοὺς χρόνους ὑστέρῃ συγγράφοντες περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκείνους, σκοποῦντο· περὶ ἀκριβέως. Ἀπολλόδορος γοῦν, ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τῶν Βακτριᾶν καὶ Σποσησάντων Ἑλλήνων· ὡς καὶ τῶν Συριακῶν βασιλέων, τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικητοῦς, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξάνοντας ὁππότερον καὶ τῇ Ἰνδικῇ· ὅθεν δὲ περὶ ἀνακαλύπτει τῶν περὶ τὴν ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναπολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους, ἢ Μακεδόνες, καταστρέφοντες λέγειν. Εὐκρατίδαν γοῦν πλείους χιλίας ὑφ' ἑαυτῷ ἔχειν· ἐκείνους δὲ αὐτὰ τὰ μεταξὺ εἶναι τῶν τε Ὑδάσπου καὶ τῶν Ἰπώνιος, τὸν ἀριθμὸν ἐνεία, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχίλιας, ὧν μὴδεμίαν εἶναι· Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· ταῦτα δὲ πᾶσαν τῶν χρόνῳ καταστρέφοντων Ἀλεξάνδρον, ὡς ἀδύναμι Πόρῳ. Καὶ οἱ νῦν δὲ πλείοντες ἔξ Αἰγύπτου ἐμποροὶ τῶν Νείλῳ καὶ τῶν Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, αὐτοὶ μὲν, καὶ πεπλευράσι μέχρι τῆς Γάγγου· καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται, καὶ οὐδὲν περὶ ἱστορίαν χρήσιμοι τῶν τόπων. Κακῆθεν δὲ ἀφ' ἐνὸς τόπου, καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως Πανδίωνος, καὶ ἄλλας

^a αὐτὸ Par. 4. ^b πολλοὶ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. Marg. Cas. ἐκείνοι δὲ γὰρ αὐτὰ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^c δὲ Par. 4. sed μὴν scribitur supra. ^d καὶ deest Med. 4. Med. 3. 4. Mosc.

^e περὶ Med. 3. 4. ^f Aldus, ἐκείνοι. MSS. ἐκείνους δὲ γὰρ. ^g πῶ Esc. ^h ἐξ Αἰγύπτου πλείοντες Med. 3. 4. Mosc. ⁱ περιπεπλευράσι, Med. 3. 4. Bre. Esc. ^k τῶν τόπων χρήσιμοι

quidem comites, ac qui eos sunt secuti Græci, quum infesto exercitu Indiam invaderent et lustrarent, non potuerunt, nisi obiter, et in transcurso, ingenium et naturam locorum percipere. Mercatores, qui postea eo navigarunt, lucri, inquit Plinius, non scientiæ causa, tantum iter emetiuntur. Eadem querela Marini apud Ptolemæum: quo loco ait mercatores μὴ φροντίζειν τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζειν, ἀσχολομένους περὶ τὴν ἐμπορίαν· πολλάκις δὲ καὶ αὐτοὶ δὲ ἀλαζονεῖαν. Hæc cum ita sint, merito petit Strabo, ut boni consulat lector, si quid in sequentibus reperiatur, quod minus probabile, vel etiam minus verum, videatur. Casaub.

Ibid.] Post Alexandrum Ptolemæi, Ægyptiis portubus ad sinum Arabicum commode sitis, mercaturam cum Indis fecerunt. Eodem fere sæculo Palmyra urbs (ait Appianus) fuit Indicarum et Arabicarum mercium emporium. (De Bell. Civ. l. v. p. 676. Edit. H. Sieph.) Hac mercatura ditissima facta est, et adusque Aurelianum Imp. crevit; nihil tamen scriptum de regionibus vel proventibus Indiæ a Palmyrenis hodie extat. Romani, obstantibus Parthis, investigare eam terra nequiverunt, Ægypto autem potitis iter maritimum paulo notius fuit, ideoque Plinius, l. vi. c. 23, stationes et portus sat bene descripsit. Arrianus res a comitibus Alexandri narratas memoravit, et præcipue, quæ Νίσαρχος τε καὶ Μεγασθένης δοκίμῳ ἀνδρὶ ἀνεγραψάτην. F.

13. Ἀπολλόδορος.] Apollodorus hic est Artemitenus, quem in libro undecimo, p. 752, memorat. Idem.

14. τὴν Βακτριανὴν ἀποσησάντων Ἑλλήνων.] Vide ad lib. i. Casaub.

19. πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους, ἢ Μακεδόνες, καταστρέφοντες.] Strabo hæret, an hæc Apollodori sint vera, sed Secundatio assentior, quod reges Bactriani ad meridiem in peninsula multas Indiæ

partes, quas Alexander nunquam vidit, detexerunt. Non autem extra Gangem ad ortum processerant. (L'Esprit des Loix, l. xxi. c. 7.) Vide etiam annotat. ad l. xi. p. 752, de Sigerididis regno. F.

20. Εὐκρατίδαν γοῦν.] Qui fuit unus ex eis Græcis, qui rebelarunt. Casaub.

21. ἐκείνους δὲ.] Nimirum Macedones. Nam Alexander ad Hypanin usque venit: sed eum non trajecit. Idem.

Ibid. αὐτὰ τὰ μεταξὺ.] Αὐτὰ, hoc est, sola. Sic enim videtur hoc loco accipiendum, ut sit recta antithesis: quanquam quæ sequuntur de quinque mille urbibus, ad Græcos videntur esse referenda. Itaque locus hic non est sanus. Pertinet huc Plinii locus: Alexandri Magni comites in eo tractu Indiæ, quem subegerant, scripserunt v. m. oppidorum fuisse, nullum Co minus, gentium ix. Idem.

24. Κῶ τῆς Μεροπίδος.] Ita solent veteres insulam illam appellare Co Meropidem. Περιπλῆς, inquit Græcus Thucydidis interpretes, (ad lib. viii. cap. 41.) quum nulla alia sit insula. Cos appellata, ut distinctione opus sit; quod verum est: verum usus ita obtinuit, Diodorus vero Meropidem simpliciter vocat, lib. xiii. ubi sic est scribendum, ex Thucydide, Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς Μεροπίδος παραθήσας. Hodie legitur Μεροδίπα, ineptissime. Similiter et Coi Meropes appellati leguntur, ut in oraculo ipsius quondam dato, Μὴ πρότερον λήξει νεῖκος Μερόπων καὶ Ἰώνων, πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὃν Ἡφαῖστος βάλε πόντῳ, ἐκ πόλεως πέμψηται. Homerus, hymno Apollinis,

Μίλητος τε, Κῶς τε, πόλις Μερόπων ἀνδρώπων. Unde autem Meropis Cos dicta sit, discēs ex poetarum Græcia interpretibus. Idem.

Πόρου, ἦκεν ὡς Κάσαρχα τὸν Σεβάσιν δῶρα καὶ
 πρεσβεία, καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθλήσει^α σο-
 φιστῆς Ἰνδοῦ· κατὰ περ καὶ ὁ^β Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν
 τοιαύτην θάνατον ἐπεδείξαμενος. Εἰ τοίνυν τῶν^γ ἀφεί-
 πς τὴν^δ Ἀλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέπει μνή- 5
 μι, πολὺν ἂν εὖρε τιτάν τυφλότερα. Ἀλεξάνδρον
 μὲν οὖν πσεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκός, τετυρωμένον ταῖς
 τοσαύταις εὐτυχίαις. Φησὶ δὲ Νέαρχος, φιλονεικῆ-
 σαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν^ε στρατείαν,
 πεπυσμένον^ς δὲ^ς καὶ Σεμίραμις ἐπράτευσεν ὅτι Ἰν- 10
 δοὺς, καὶ Κύρου· ἄλλ' ἢ μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα με-
 τὰ εἰκοσὶν ἀνθρώπων· ἐκείνος δὲ μετ' ἐπὶ^α ὡς σεμ-
 νὸν τὸ^β ἐκείνων τοσαύτῃ παρόντων^γ αὐτῶν καὶ στρατό-
 πεδον σῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ
 τόπων· ἐκείνος μὲν δὴ ὅπσις^δ εἰσεν. Ἡμῖν δὲ τίς ἂν 15
^ε δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοι-
 αύτης στρατείας^ς τῷ Κύρῳ, ἢ τῆς Σεμιράμιδος;
 Συναποφάνεται δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ
 πέτρῳ, κλεῦον ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ^α Ἰνδῶν
 ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω γαλιῶναι ποτε 20
^β στρατὸν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν, καὶ κρατῆσαι, πλὴν
 τῆς μετ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ
 Μακεδόνων. Κάποι Σέσωσριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ
 Τεάρκωνα τὸν Αἰθιοπία^ς ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. Ὁ Ναυο-
 κροδόσορον δὲ, τὸν ὡς^α Χαλδαίοις εὐδοκίμησαντα 25
 Ἡρακλέους μάλλον, καὶ ἕως Σπηλῶν ἐλθεῖν^ς μέχρι
 μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι· ἐκείνον δὲ^β καὶ
 ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θερμάκην καὶ τὸν Πόντον ἀγα-
 γεῖν τὴν^γ στρατὸν. Ἰδάνθρσον δὲ τὸν Σκύθην ἐπι-
 δραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρις Αἰγύπτου. Τῆς^δ Ἰν- 30
 δικῆς μηδένα τούτων ἀφασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ'
 ἀποθανεῖν περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μισο-
 φέρον μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μετὰ πέμψασθαι Ὑδρα-
 κας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεύσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον,
 ὡς^α Κύρου ἤλαυνεν ὅτι Μασσαγέτας. Καὶ τὰ περὶ 35
 Ἡρακλέους δὲ, καὶ Διονύσου, Μεγασθένης μὲν μετ'
 ὀλίγων πιστὰ ἡγῆται· τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν
 ἐστὶ καὶ Ερατοσθένης, ἀπίστα, καὶ μυθώδη, κατὰ περ

Poro, legatio ad Augustum venit imperatorem cum
 muneribus, et sophista Indus, qui se Athenis com-
 buisset: quemadmodum etiam Calanus id spectaculi
 Alexandro exhibuerat. Quibus omisissis, si quis me-
 moriam rerum ante Alexandrum gestarum intuea-
 tur, multo omnia his ipsis obscuriora deprehendet.
 Probabile quidem est Alexandrum his credidisse,
 inflatum tot prosperis successibus. Etenim Near-
 chus refert, ambitione eum quadam incitatum vo-
 luisse per Gedrosiam ducere exercitum, cum auditu
 accepisset Semiramidem quoque et Cyrum hac in
 Indiam fecisse expeditionem: (sed illam fuga salu-
 tem consecutam evasisse cum viginti hominibus,
 illum cum septem) quod gloriosum sibi fore puta-
 ret, si, istis tanta passis, ipse, parta victoria, salvum
 exercitum per eadem loca easdemque traduceret
 gentes. Nobis autem cujusnam rei certa fides In-
 dicæ fieri potest, ex Cyri aut Semiramidis tali ex-
 peditione? Patrocinator nostro sermoni quodam-
 modo etiam Megasthenes, fidem jubens derogare
 antiquis de India narrationibus: neque enim ab
 Indis foras missum exercitum nusquam, neque ex-
 trinsecus ingruisse, et obtinuisse, excepta Herculis
 et Bacchi expeditione, et hac ipsa Macedonica.
 Sane Sesostrim Ægyptium, et Tearconem Æthio-
 pem usque in Europam processisse. Nauocodrofo-
 rum autem, qui magis a Chaldæis probatur, magis
 etiam quam Herculem, usque ad Columnas perve-
 nisse, quousque etiam Tearconem: illum tamen
 exercitum ex Hispania in Thraciam Pontumque
 duxisse. Idanthyrsum Scytham, factis in Asiam ex-
 cursionibus, attigisse etiam Ægyptum. Ad Indiam
 vero eorum neminem pervenisse. Semiramin pri-
 usquam egrederetur obiisse. Et a Persis Hydracas
 ex India mercede accitos fuisse: illos autem copias
 suas in Indiam duxisse nunquam: prope tamen ac-
 cessisse, cum Cyrus duceret in Massagetas. At
 enim Herculis et Bacchi res gestas Megasthenes
 cum paucis quibusdam credit. Aliorum magna
 pars, e quibus est Eratosthenes, fabulosa et minime

^α Ἰνδοῦ σοφιστῆς Med. 4. ^β Κάλανος Mosc. ^γ τοῦτ' Efc. Mosc. ^δ ἐπιβλέπει Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^ε Scripti, Φησὶ γέν.
 Marg. Casf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^ς στρατὸν Med. 3. 4. ^ζ ὅτι Med. 3. 4. Efc. ^η ἐκείνη Par. 1. Med. 4.
^ι Lego, αὐτόν. Legitur autem in vett. lib. καὶ τὸ στρατόπεδον διασωσά. Marg. Casf. αὐτῶν τὸ στρατόπεδον διασωσά Par. 1. Med. 4. αὐτῶν καὶ
 στρατόπεδον διασωσά Par. 4. Med. 3. αὐτῶν καὶ στρατόπεδον διασωσά Efc. Mosc. ^κ γένοιτο δικαία πίστις Mosc. ^λ τῆς Par. 1. Med. 4.
^μ αὐτῶν Par. 4. ^ν πρεσβείαν Efc. in marg. autem στρατείαν ab eadem manu. στρατείαν Mosc. ^ξ Ναυοκροδόσορον Par. 1. 4. Bre.
 Mosc. Ναυοκροδόσορον Efc. ^π καὶ deest Efc. ^ρ Ἰνδικῆς δὲ Par. 1. 4. Med. 3. 4. δὲ deest Mosc.

1. ἦκεν ὡς Κάσαρχα τὸν Σεβάσιν δῶρα] Vide infra eodem. Casaub.
 18. καὶ Μεγασθένης] Megasthenis locum vide apud Arrianum
 in Indicis. Idem.

23. καὶ Τεάρκωνα] Vide Palmerii de Tearcone notam ad
 lib. i. p. 90. F.

24. Ναυοκροδόσορον] Noli mutare, etsi fieri potuit in aliena
 voce ut erraret librarius. De Nabuchodonosore intelligo, sacris
 literis nobilitato. γ pro ζ hic quoque poni, non est insolens.
 Versus Sophoclis, qui post adducuntur, habent multa mendosa.
 Xyland.

Ibid. Ναυοκροδόσορον δὲ] Nabuchodonosor hic est, cujus men-
 tio est apud Ezechielem et Daniele. Berosus Chaldaeus, apud
 Josephum, lib. i. contra Appionem, ipseque Joseph. Antiq. Ju-
 daic. lib. x. Ναυοκροδόσορον vocant: paulo aliter sacrae literae.
 Hunc regem e Graecis praeter Strabonem nemo, quod sciam, no-

minat. Casaub.

Ibid.] Hic a Beroso, secundum Josephum, (contra App. c. 19.)
 Ναυοκροδόσορος appellatur. Annon nomen in Megasthene paulo
 immutatur, nescimus. Videtur mihi Ναυοκροδόσορος Strabonis esse
 idem rex, et haec nomina cum Nebuchadnezzaro SS. sat bene
 conveniunt. Megasthenes, ait Josephus, in Iberiam expeditionem
 memorat; καταστρέψασθαι καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ τὴν Ἰβηρίαν.
 (contra App. c. 20.) Huic figmento Mariana fidem adhibet,
 sed Strabo solummodo ἕως σπηλῶν ἐλθεῖν victorem dicit. Ille vere
 Tyrum, Syriam, Ægyptumque, et trans Ægyptum quasdam gen-
 tes subjugavit, quarum in Ezech. proph. fit mentio. (cap. xxx.
 ver. 10.) F.

29. Ἰδάνθρσον δὲ τὸν Σκύθην] Legendum, ut opinor, Ἰδάνθρσον,
 quod nomen alteri Scythico regi sub Dario Hystaspis Herodotus
 tribuit. In Eusebio hujus nomen est Madyes. Idem.

credenda arbitrantur, ut et quæ apud Græcos jactantur. Nam Liber pater apud Euripidem in Bacchis juvenatur his verbis,

*Lydorum abundans auro peragravi solum,
Phrygiamque, et sole calenia plana Persidis,
Et Bactria, Medorumque frigidam plagam,
Asiamque totam —*

Est etiam quidam apud Sophoclem, qui Nyssam decantat, ut montem Baccho sacrum,

Unde conspiciens bacchatam mortalibus claram Nyssam,

Quam corniger Bacchus jucundam sibi nutricem colit,

Ubi ales non clangit, &c.

Dicitur etiam Bacchus in femore insutus, eductusque. Poeta autem de Lycurgo Edono sic ait,

Qui quondam insani juga per Nyssæia Bacchi

Nutrices agitavit —

Ac de Baccho quidem hætenus. Herculem verò quidam tradunt in adversa parte tantum fuisse usque ad occidentis fines: quidam in utraque. Ex his autem Nyssæos gentem quandam nominarunt, et Nyssam urbem a Baccho conditam, et montem urbi imminentem nomine Merum, id est femur, denominaverunt, argumento hederæ ibi nascentis et vitis: quanquam fructum ad maturitatem hæc non perducit, nam racemus priusquam maturescat defluit propter imbrium abundantiam. Dicunt præterea, Oxydracas Bacchi esse genus, propter vites, quæ apud eos nascuntur, et Bacchicas pompas sumptuosas, et propterea quod eorum reges castrensem apparatus, et cæteros exitus cum tympanis et stola floridi coloris, Bacchico more, faciunt: quod etiam apud Indos cæteros usitatum est. Cum Alexander petram quandam, nomine Aornum, primo adortu cepisset, cujus radices Indus non procul a fonte suo alluit, gloriose dixerunt, Herculem ter petram adortum, ter inde repulsum fuisse. Ab iis autem, qui cum eo militaverant, profectos volunt

^a καὶ τὰ παρὰ ^b τοῖς Ἕλλησιν. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχασι τοῖς Εὐριπίδου Διονύσου τοιαῦτα νεανιεύεται.

Λιπῶν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γῆας,
5 Φρυγῶν τε, Περσῶν δ' ἡλιοβλήτους πλάχας,
Βάκτρα τε τείχη, τίω τε ^d δυσχερὸν χθονά
Μήδων, ἐπελθὼν Ἀραβίαν ^e τ' εὐδαίμονα,
Ἀσίαν ^b τε πᾶσαν —

Παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ τίς ἐστὶ τὴ Νύσσαν καθ' ὁμῶν, ὡς τὸ Διονύσου καθερωμένην ὄρεσ.

Ὅθεν ^b κατεῖδον τὴ ⁱ βακχευμένην
Βροτοῖσι ^k κλεινὰ Νύσαν, ἧν ὁ Βακέρως
Ἰακχὸς αὐτῷ ^l μάλα ἡδίστῳ νέμει,
Ὅπου τις ὄρνις ἐχέ ^m κλαγγάνει,

15 καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ μεροτραφῆς δὲ λέγεται. Καὶ ὁ ποιητής περὶ Λυκούργου τῷ Ἡδῶν φησιν οὕτως.

* Ὅς ποτε ὁ μερομήνοιο ^p Διονύσοιο πιδῆνας

Σεῦε κατ' ἡγάθον ^q Νυσσῆιον —

Τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου. Περὶ δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ὅτι τὰναντία μόνον μέχρι τῆς ἑσπερίων πελάτων ἵσχυον, οἱ δ' ^s ἐφ' ἑκάτερα. Ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης Νυσσῆος δὴ πινὰς ἔθνος παρσωνόμασαν, καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νύσαν, Διονύσου κτήσμα, καὶ ὄρεσ τὸ ὑπὲρ τὴ πόλεως Μερὸν, ἀπασάμενοι καὶ τὴ αὐτόν ^t κλασόν, καὶ ἀμπέλων, ὅθεν ταύτῃ τελεσίκαρπον. Σπόρρει γὰρ ὁ βότρυς πρὶν περλάσαι διὰ τῆς ὁμβρίας τῆς ἀρδῆς. Διονύσῃ δ' σπορόντας τοὺς Ὀξύδρακας, σπὸ τῆς ἀμπέλης τῆς παρ' αὐτοῖς, καὶ τῶν πολυτελῶν ἑξόδων Βακχικῶς, τὰς τε ἐκσερτείας ^u ποικιμένων τῆς βασιλείων, καὶ τὰς ἄλλας ἑξόδους μὲν τυμπανισμῶ, καὶ εὐανθεὺς σολῆς. ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ ὡς τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Ἀορνον δὲ πινὰ πέτρων, ἧς τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῆς πηγῶν, Ἀλεξάνδρῃ καὶ μίαν παρσολίῳ ^x ἐλόντος, σήμερον ^y νύοντες, ἔφασαν τὸν Ἡρακλέα, τρίς μὲν προσβαλεῖν τῇ πέτρῃ ταύτῃ, τέρας δ' ἀποκροσθῆναι. Τῶν δὲ κοινωνησάντων αὐτῷ τῆς σερατίας ἀπογόνους εἶναι

* Iliad. ζ'. ver. 132.

^a καὶ deest Esc. ^b τοῖς deest Med. 4. ^c γῆας Mosc. ^d δυσχερὸν Med. 3. ^e ἐπὶ ἡλίου Med. 3. 4. Mosc. ^f τ' deest Med. 3. 4. Mosc. ^g de Bre. Esc. ^h Vulgo, κατιδόν. Marg. Caf. ⁱ βακχευμένην Par. 1. Med. 4. ^k κλεινὰ Med. 4. ^l μοῖραν Med. 3. ^m κλαγγάνει Med. 3. ⁿ καὶ μεροτραφῆς δὲ λέγεται deest Med. 3. ^o μαῖνομένης Med. 3. ^p Διονύσοιο Med. 3. 4. Mosc. ^q Νυσσῆιον Med. 3. Mosc. ^r περὶ τοῦ Med. 3. 4. ^s Vulgati cod. ἐφ' ἑκατέρων. Marg. Caf. ^t Νυσσῆος Med. 3. et ita semper cum unico σ. ^u Ὀξύδρακας σούδρακας Par. 4. ^x Vulgo, ἐλόντα. Marg. Caf.

2. τοιαῦτα νεανιεύεται] Exstant hi versus mox ab initio Tragediæ. Anon.

11. Ὅθεν κατεῖδον τὴν] Sic restituimus hos versus, qui ante perturbatissimi edebantur. Casaub.

15. Καὶ μεροτραφῆς δὲ λέγεται] Imo μεροτραφῆς a poetis dicitur, et apud Eustathium quoque hæc explicantem μεροτραφῆς scribitur. Plinius, lib. vi. cap. 21. Necnon et Nyssam urbem plerique Indiæ ascribunt, montemque Merum, Libero patri sacrum, unde origo fabulæ, Jovis femore editi. Porro conferat lector, quæ habet Arrianus in Indicis, cum istis: sunt enim ex eodem auctore desumpta. Idem.

19. Τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου] De hoc Dionysio Bryantius, in Mythol. multa retulit, (t. ii. p. 77.) cujus sententiæ non obfco. F.

26. ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν περλάσαι διὰ τῆς ὁμβρίας τῆς ἀρδῆς] Scribendum est, ἀδην, ut interpres videtur legisse, qui reddit

propter imbrium abundantiam. Vide lib. vi. p. 414. lin. 23. τῆς πολλῆς καὶ ἀδην ἐλευθερίας. lib. xii. p. 830. lin. 20. ἐκ τῆς ἀδην πλησμῶν. F.

31. καὶ εὐανθεὺς σολῆς] Arrianus καταστῆκον vocat. Casaub.

32. Ἀορνον δὲ πινὰ πέτρων] Arrianus, Ἀλλὰ τῇ Ἀορνῷ γὰρ Πέτρῳ, ἦν τινα Ἀλεξάνδρος βίῃ ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡρακλῆς οὐ δυνατὸς εἶναι ἐξελθεῖν, Μακεδόνων δοκεῖ μοι τὸ κάμπασμα. Diódorus, et Curtius, lib. viii. c. 11. aiunt defuisse Herculem petram oppugnare propter terræ motus, qui tunc contigerunt. Idem.

Ibid.] Philostratus etiam hanc petram memorat. (Vita Apol. lib. ii. c. 10.) F.

37. ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σίβας] Et hæc Arrianus totidem fere verbis. Diódorus vero Siculus, lib. xvi. Ibos appellat, quos Sibas reliquit. Sic ille, παρῶν ἐπὶ τοὺς ὀνομαζομένους Ἰβας τότε δὲ φασὶν ἀπογόνους εἶναι τῷ μὲν Ἡρακλῆϊ ἐπὶ τῇ Ἀορνῷ αἰτέσαν σερασιάντων. Casaub.

3. Βεβαίοντα]

τῆς ^a Σίβας, σύμβολα τῶν γένεσιν σέζοντα, τό, τε δο-
 ρὰς ἀμπέχοντες, καθάπερ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυ-
 ῶαλιφορεῖν, ^b καὶ ὅτι κεκαῦσται βεσὶ καὶ ἡμίονοις ῥό-
 παλον. Βεβαιούται δὲ τὸ μῦθον τῶτον, καὶ ἐκ τῶν
 περὶ τὸν Καύκασον, καὶ τὸν Περμηθέα· καὶ γὰρ ταῦ- 5
 τα μετεκινώχασιν ἐκ τῆς Πόντου δὲυρὸς ἀπὸ μικρᾶς
 περὶ τῆς Σήλαιον ἐν τοῖς ^c Παραμισσάδαις ἰερῶν· τῆτο γὰρ ἐπεδείξαντο Περμηθέως δεσ-
 μωτήριον, καὶ δὲυρὸς ἀφιγμένον τὸν Ἡρακλέα ὅτι ^d
 ἐλθὼν θέρων τῆς Περμηθέως, ^e καὶ τοῦτο εἶναι τὸν Καύ- 10
 κασον, ὃν Ἑλλήνες Περμηθέως δεσμωτήριον ἀπέφη-
 ναν. Ὅτι δὲ ^f πλάσματα ταῦτα τῶν κολακούν-
 των Ἀλέξανδρον, ὡς τὸν μὲν ἐκ τῆς μὴ ὁμολογεῖν
 ἀλλήλοις τῆς συγγραφῆς δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέ-
 γειν, τῆς δὲ μὴ ἀπλῶς μεμνησθαι· οὐ γὰρ εἰκός 15
 τὰ ^g ἑνδοξα οὕτω, καὶ τύφει πλήρη μὴ πεπύσθαι· ἢ
 πεπύσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ
 ταῦτα τῆς πιστοτάτης αὐτῶν. Ἐπειτα ἐκ τοῦ μὴ
 τοὺς μεταξὺ, δι' ὧν ἐχρήσθη τῶν ἐς Ἰνδοὺς ἀφίξιν
 γενέσθαι, τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον, καὶ τὸν Ἡρακλέα, 20
 μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δευνύσαι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ·
 ἀλλὰ τῆς ^h σφετέρας γῆς. Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ
 σολῆ ἢ τοιαύτη πολὺ νεώτερα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης
 ὅτι, πλάσμα τῶν τῶν Ἡρακλείαν ποιησάντων, εἴτε
 Πείσανδρος ἢ, εἴτε ἄλλος τις· τὰ δὲ ἀρχαῖα ξόανα 25
 οὐχ οὕτω δεσχεύεται. Ὡς ἐν ⁱ τοῖς τοιαύτοις οὖν,
 ἀποδέχεται δὲ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω πίστεως. Ἐπομ-
 σάμεθα δὲ ἡμεῖς, καὶ ἐν τοῖς ὡς τοῖς λόγους τοῖς
 περὶ γεωγραφίας, διαγινώσκοντες, ὡς δυνατόν ἢ, περὶ ^k τέ-
 των· καὶ νῦν ἐκείνοις ^l γε ἐξ ἐτοίμων χρησόμεθα, καὶ 30
 ἕτερα ὡς εὐδοκίαν, ^m ὅσον ἀνὰ δὲ ⁿ δόξαι ὡς τῶν
 σαφηνέων. Μάλιστα ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς
 τότε, πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους, ἐν
 τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν, ἐκτεθέντα κεφαλαω-
 δῶς, περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἥνκα Ἀλέξ- 35
 ανδρος ἐπιήλθε, καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὅριον ταύτης τε καὶ τῆς
 Ἀριανῆς, ἣν ἐφεξῆς ὡς τῇ ἑσπερία κειμένη· Πέρ-
 σαι κατεῖχον· ὑπερὸν γὰρ δὴ ^p καὶ τὴν Ἀριανῆς πολλῶν

Sibas, generis signum servantes, quod pellibus ami-
 ciantur, quemadmodum Hercules, et quod clavas
 gerant, easque bobus et mulis pro nota inurant.
 Hanc porro fabulam ex iis confirmant, quæ de
 Caucaſo ac Prometheo memorantur, quæ ipsa, levi
 ansa arrepta, huc e Ponto transtulerunt. Nam cum
 sacram quandam speluncam apud Paropamisſadas
 viderent, in ea dixerunt vinctum fuisse Prom-
 theum; atque Herculem, ut illum liberaret, huc
 venisse: et hunc esse Caucaſum, in quo Græci
 vinctum Prometheum tradiderunt. Quæ omnia
 eorum figmenta esse, qui Alexandro adulari stude-
 bant, primum ex eo liquet, quod scriptores non
 concordant: sed alii ea referunt, alii ne ullam qui-
 dem mentionem probabilem faciunt. Neque vero
 probabile est, res adeo illustres et ambitione plenas
 non esse auditas: et si sunt auditæ, non videtur ve-
 rifimile non fuisse existimatas dignas memoratu,
 præsertim a fide dignissimis eorum. Deinde per
 quos Herculi et Baccho ad Indos transeundum
 erat, ii nullum certum signum habent, quo osten-
 dant illos per eam terram transivisse. Præterea
 ejusmodi Herculis habitus, multo posterior Troja-
 norum rerum memoria, figmentum eorum videtur,
 qui Heracleam, de Herculis rebus poema, scripse-
 runt, sive id Pisander fecit, sive alius. Antiquæ
 enim statuæ hoc modo apparatus non sunt. Quare
 in his id tenendum est, quod ad fidem proxime ac-
 cedit. Nos et in superioribus geographiæ libris de
 his sententiam tulimus, quantum fieri potuit dili-
 genter, et nunc etiam iis in promptu sitis utemur,
 et alia adjiciemus, quantum videbitur ad eviden-
 tiam opportunum. Arbitrio nostro, quod tum
 proposuimus, ea præsertim certissima videbantur,
 quæ summam ab Eratosthene tradita erant, in
 tertio Geographiæ libro, de ea scilicet quæ tunc In-
 dia putabatur, cum eam Alexander invasit, et In-
 dus flumen ejus limes erat, et Arianæ, quam dein-
 cept ad orientem sitam Persæ tenuerunt. Postea
 enim magnam ejus partem Indi tenuerunt a Ma-

^a Σίβας *Mosc.*

^b καὶ &c, adusque ῥόπαλον inclusive, defunt *Med.* 3. ^c Παραμισσάδαις *Med.* 3. Παραμισσάδαις *Med.* 4. Παραπα-
 μισάδαις *Mosc.*

^d καὶ τοῦτο &c, adusque Περμηθέως inclusive, defunt *Par.* 4. καὶ τοῦτον *Med.* 3. 4. *Esc.* ^e πλάσμα *Med.* 4. *Br.*

^f οὕτως ἑνδοξα *Med.* 3. 4. *Esc.* ^g ἐκείνων *Par.* 1. 4. *Med.* 4. ^h τοῖς deest *Mosc.* ⁱ ἐγγυτάτω τῆς πίστεως *Mosc.* ^k τέτων καὶ
 ἢ cum superiori puncto post ἢν, *Par.* 1. 4. ^l γὰρ *Par.* 1. *Med.* 3. 4. ^m ὅσον *Esc.* ⁿ δόξαι *Par.* 1. 4. *Med.* 3. 4. *Esc.*

^o κατεῖχον Πέρσαι *Med.* 3. 4. ^p καὶ deest *Esc.* *Mosc.*

4. Βεβαιούται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον] Hoc est, probant hanc nar-
 rationem esse fabulam meram, et Macedonum κόμψασμα, eo ar-
 gumento, quod non dubitarint iidem Macedones Caucaſum in
 Indiam transferre: quo de ridiculo errore satis diximus libro
 undecimo. Arrianus cum ab aliis hæc acciperet, tamen ita pro-
 fert: mihi, ait, videtur esse, quod aiunt de Petra Aorno ab
 Alexandro expugnata, quum Hercules id olim non potuisset
 efficere. (Historiæ Indicæ cap. 5.) κόμψασμα Μακεδόνων κα-
 ταπερὼν καὶ τὸν Παραπάμισον, Καύκασον ἐκάλειον Μακεδόνες, οὐδὲν τι
 προσήκουσα τοῦτον τῷ Καυκάσῳ. Καὶ τι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες ἐν Πα-
 ραπαμισσάδαις, τοῦτο ἔφρασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Περμηθέως τοῦ Τιτῆος τὸ
 ἄντρον. *Casaub.*

22. Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ σολῆ ἢ τοιαύτη] Nempe quod leonis
 pelle est amictus, et clavam gestat. *Idem.*

24. πλάσμα τῶν τῆν Ἡρακλείαν ποιησάντων] Suidas in Πείσανδρος.

Ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡρακλεία ἐν βιβλίοις β'. Ἐστὶ δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα·
 ἔνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον ἐπιτίθεικε. *Idem.*

Ibid. εἴτε Πείσανδρος ἢ] Ita video plerosque omnes sentire.
 Strabo ipse, priore libro, non dubitanter id dixit. Sic et Apollo-
 nii scholiastes eruditissimus. Sic et Theocritus, antiquissimus
 poeta, multis tamen annis Pisandro junior.

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὕμιν ἰδὼν ἀνὴρ,
 Τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχερα,
 Πρῶτος τῶν ἐπάνωδε μεσοποιῶν,
 Πείσανδρος ἐνέγραψεν ὡς Καμείρου. *Idem.*

Ibid.] Homerus, *Odyss.* λ'. ver. 600, Herculi arcum, et cin-
 gulum mira arte elaboratum, non autem pellem leoninam, et
 clavam, tribuit. *F.*

32. Μάλιστα ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε] Vide libro secundo.
Casaub.

cedonibus traditam. Porro hæc sunt, quæ ab Eratosthene traduntur.

Indiam a septentrione Tauri extrema terminant: ab Ariana, usque in orientale mare, montes, quos indigenæ singulatim Paropamissi, Emodi, Imai, et aliis nominibus adficiunt: Macedones vero Caucasum vocant: ab occidente Indus fluvius. Australe et orientale latus, quæ sunt longe aliis majora, in Atlanticum pelagus procurrunt, unde regio rhombi similem figuram præbet: nam utrumvis majorum laterum contrarium sibi latus tribus millibus stadiorum exsuperat, quarta est communis orientalis et meridionalis oræ extremitas, quæ in utrumque æqualiter excurrit ad aliam litoris regionem. Enimvero occidentalis lateris a Caucasii montibus in australe mare tredecim millia stadiorum perhibentur secundum Indum flumen usque ad ejus ostia. Quapropter oppositum orientale latus, assumptis extremitatis tribus millibus, erit stadiorum sedecim millium. Atque hæc est maxima et minima regionis latitudo. Longitudo vero est ab occidente in orientem, quæ quanta sit, de ea parte, quæ usque ad Palibothra pertendit, certius dici potest: schoenis enim dimensa est, et viam regiam habet stadiorum viginti millium. Ulteriora vero conjecturaprehenduntur per navigationes, quæ ex mari fiunt, adverso Gange, Palibothra usque, et sunt stadiorum circiter sex mille. Tota vero vel brevissima est stadiorum sedecies millium, ut ex certa diurnorum itinerum descriptioneprehendisse se Eratosthenes affirmat: cui etiam Megasthenes subscribit. Patrocles vero mille stadia detrahit. Rursum si huic distantiae extremitatis distantia addatur, præsertim quæ ad ortum vergit, scilicet tria millia stadiorum,

ἔχον οἱ Ἰνδοὶ, λαβόντες ὡς τὴν Μακεδόνων. Ἐπὶ δὲ τοιαύτῃ ἀ^a λέγει ὁ Ἐρατοσθένης.

Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν, ἀπὸ μὲν τῆς ἀρκτῆς, τῆς Ταύρου τὰ ἔχματα· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἑώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχόριοι καὶ μέρος Παρπαμισόν τε, καὶ Ἡμαδὸν, καὶ Ἰμάον, καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἐσπέρας δὲ Ἰνδοῦ ποταμὸς· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ περὶ τὸν πλάγιν, πολὺ μείζων τῆς ἑτέρας ὄντα, περιπέπλωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μείζονων πλάγιν ἐκαστέρου πλεονεκτῶντος ὡς τὸ ἐναντίον πλευρὸν, καὶ τριγυλίοις σταδίοις, ὅσον ὅτι τὸ κοινὸν ἄκρον τὸ τε ἑωθινῆς θαλάσσης, καὶ τὸ μεσημβρινῆς, ἔξω περιπεπωκὸς ὕψις ἐφ' ἑκάτερον ὡς τὸ ἄλλῃ ἡύονα. Τῆς μὲν ἐν ἑσπερίᾳ πλάγος, ἀπὸ τῆς Καυκάσιον ὄρων ὅτι τὸ νότιον θαλάτταν, σταδιοὶ μάλιστα λέγουσι· μύριοι τριγυλίοι ὡς τὸ Ἰνδὸν ποταμὸν, μέχρι τῆς ἐκβολῆς αὐτῆς· ὅς τ' ἀπεναντίον τῇ ἑωθινῇ, περιπεπλωκεν τὰς ἀκρας τριγυλίας, ἔστι μύριον καὶ ἑξακχυλίων σταδίων. Τέτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τὸ, τὸ ἐλάχιστον, καὶ τὸ μέγιστον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ὅτι τὴν ἑω· τοῦτο δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβοθράων, ἔχει τις ἀνβεβαιωτέως εἰπεῖν· κατὰ μέτρον γὰρ χοινίοις, καὶ ἐστὶν ὁδὸς βασιλικὴ σταδίων δισμυρίων· τὰ δ' ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ λαμβάνει· ἀπὸ τῆς ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης, ἀπὸ τοῦ Γάγγης ποταμοῦ, μέχρι Παλιβοθράων· εἴη δ' ἂν σταδίων ἑξακχυλίων. Ἐστὶ δὲ τὸ πᾶν ἡ βραχύτατον μύριον ἑξακχυλίων, ὡς ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταδίων τῆς πεπιστευμένης μάλιστα λαβεῖν Ἐρατοσθένης φησὶ, καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται. Παρθεκλῆς δὲ χιλίοις ἐλάττω φησὶ. Τάτω δὲ πάλιν τῷ διαστήματι περιπεπλωκεν τὸ τῆς ἀκρας διάστημα, τὸ περὶ τὸν πλάγιν ὅτι πλεον ὡς τὰς ἀνατολάς, οἱ τριγυλίοι σταδιοὶ ποιή-

^a λέγει Par. 4.

^b δὲ deest Med. 3. Esc. Mosc. expung. Med. 4.

^c Μάον Med. 3. 4. Mosc. sed Med. 4. postea corr.

^d ἀπὸ δὲ τῆς Esc.

^e Scripti, πρὸς ἑω. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ἑωὺν Med. 3. πρὸς ἑωὺν Esc.

^f Scripti, ἀπεναντίον. Marg. Cas.

sic Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc.

^g καὶ deest Par. 1. Med. 4.

^h οὖν deest Med. 3.

ⁱ ἀπὸ Mosc.

^k ἐστὶ Esc.

^l ἡ Par. 1. 4. Mosc.

^m τῶν πεπιστευμένων Med. 3.

3. Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν] Arrianus, "Ὅροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς, πρὸς μὲν βορρᾷ ἀνέμῳ ὁ Ταύρος τὸ ὄρος. Μοκ, τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπείργει, εἰς τε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν. Μοκ, τὸ δὲ πρὸς νότον τε ἀνέμῳ καὶ μεσημβρινῇ, καὶ αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπείργει τὴν Ἰνδῶν γῆν· καὶ τὰ πρὸς ἑω αὐτῇ ἡ θάλασσα ἀπείργει. Omnino ex eodem fonte hæc Arriani manant, unde haurire se noster profitetur, neque Arrianus tantum, sed et Dionysius periegetes ex Eratosthene Indiæ descriptionem sumpsit, quam elegantibus versibus extulit. Vide et Diodor. Casaub.

10. καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα] Dionysius, de India, ver. 1130.

Ἦτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηται, Πασῇσι λοξῇσιν, ἀλγυλῇ εἰδὲ ῥομβῷ.

Ad quem locum vide Eustathium: Nos vero ad librum secundum ista pluribus aliquando faciente Deo exponemus, et figuris illustrabimus. Idem.

25. σταδίων δισμυρίων] Mirum sane, iter ab Indiæ occiduis partibus Palibothra usque dici stadiorum viginti millium, cum mox dicatur tota India patere in longitudinem stad. sexdecim millia tantum: quod et liber primus nos docet. Mirum, inquam, sed non verum: neque ita aut Eratosthenes aut Strabo scripsere. Lege, σταδίων μυρίων, ut apud Arrianum eundem Eratosthenis locum describentem legitur. Idem.

Ibid.] Emendationi Casauboni assentior, quippe in libro primo, Eratosthenes Indiæ longitudinem stad. 16000 ait. Distant autem ab Indi ostio Palibothra non stad. plusquam 7000 via recta, etiam si cum D'Anvillio hanc antiquam juxta hodiernam urbem, Helabad dictam, fuisse sitam concedimus. Reliqua mensura ad Gangis ostium verior est. F.

29. ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταδίων] De qua multa, libro secundo, p. 103, 104, &c. Casaub.

34. οἱ τριγυλίοι σταδιοὶ ποιήσουσι τὸ μέγιστον μῆκος] Hæc si addantur superiori summæ erit longitudo Indiæ, ex Eratosthenis sententia, stadiorum undeviginti millium: et ita Strabo iterum lib. i. Arrianus vero ab Indo ad Palimbothra stadia numerari ait decem millia; inde ad fines Indiæ orientales, ἔν τῇ ἀκρῇ τῇ ἀνεχούσῃ εἰς τὸ πέλαγος, alia decem millia. Itaque totius Indiæ longitudinem esse stadiorum viginti m. Hæc Arrianus: qui tamen Eratosthenem se sequi profitetur. Idem.

Ibid.] Eratosthenes Gangem Indiæ terminum facit. Alii 3000 stad. extra Gangem, vel, secundum Arrianum, 4000 stad. adjiciunt. Strabo autem et Arrianus in hoc conveniunt, lineam ductam a quodam promontorio boream versus esse terminum Indiæ ad ortum. Hujus promontorii nomen neuter memorat. Malim esse magnum promontorium Ptolemæi, hodie C. Romanica, ad extrema peninsulæ Malaccæ. F.

σουσι τὸ μέγιστον μήκος· ἐπὶ δὲ τὸ τοῦ ἀπὸ τῆς ἑκ-
 βολῶν τῆς Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐξῆς ἰσθμὸν, μέ-
 χρι τῆς λεχθείσης ἀκρῆς, καὶ τῆς ἀνατολικῶν αὐ-
 τῆς περὶ τὸν οἰκουμένην δ' ἐνταῦθα οἱ Κωλιακοὶ καλέ-
 μενοι. Ἐκ δὲ τούτων πᾶρεσιν ὄρεσιν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ 5
 τῶν ἄλλων ἀποφάσεις· Κτησίης μὲν ἐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης
 Ἀσίας πρὸς Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτης δὲ τρίτον
 μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχης δὲ μὴν ὁδὸν τετάρτην
 πρὸς αὐτὴν τοῦ πεδίου, Μεγασθένης δὲ καὶ Δημά-
 χου μετρησάντων μάλλον· ὡς γὰρ δις μύριας πε- 10
 ρεῖαι σταδίων, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίης θαλάσσης ὅτι τὸν
 Καυκάσου· Δημάχου δ' ὡς πρὸς τὰς τριμύριας
 κατ' ἐνὸς τόπου. Περὶ οὗς ἐν ταῖς παλαιαῖς λόγοις
 εἰρηται. Νῦν δὲ τοσούτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα
 σωτηρηθεῖσι τοῖς ἀπὸ τῶν συγγνώμων, ἐάν τι περὶ τῆς 15
 Ἰνδικῆς λέγοντες μὴ^α διόχυρίζονται. Ἀπασα δ'
 ὅσα κατὰ τὸν ποταμὸν ἢ Ἰνδικῆς, τοῖς μὲν εἰς δύο
 τὰς μετέωρας^β συρρηγνυμένων, τὸν τε Ἰνδόν, καὶ τὸν
 Γάγγην· τοῖς δὲ, κατ' ἴδια σχήματα ἐκδιδοῦσιν εἰς 20
 πρὸς τὴν θάλασσαν· ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου πρὸς
 ἀρχὴν ἔχουσι, καὶ φέρονται μὲν ὅτι πρὸς τὴν μεσημβρίαν
 τὸ πρῶτον, εἰς δ' οἱ μὲν μένουσιν ὅτι τῆς αὐτῆς φο-
 ρῆς, καὶ μάλιστα οἱ^γ εἰς τὸν Ἰνδόν^δ συμβάλλοντες·
 οἱ δ' ὅτι πρὸς τὴν πρὸς ἑω, καὶ ἁπὸ καὶ ὁ Γάγγης
 ποταμός. Οὗτος μὲν οὖν κατὰ τὰς [ὁ Γάγγης] ἐκ 25
 τῆς ὀρεινῆς, ἐπὶ δὲ τὴν ἀψίδα τῶν πεδίων, ὅτι πρὸς τὴν
 πρὸς ἑω, καὶ ῥυεῖς παρὰ τὰ^ε Παλιβοθρα, μετὰ τὴν
 πόλιν, πρὸς τὴν πρὸς ἑω^ς ταύτην θάλασσαν, καὶ μίαν
 ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν καὶ πρὸς ἑω Ἰνδικῆς
 ποταμῶν. Ὁ δὲ Ἰνδὸς δύο σχήμασιν εἰς τὴν μεσημ- 30
 βρινὴν ἐκπίπτει θάλασσαν, ἢ ἐμπεριλαμβάμενος τῇ Πατ-
 τάλῃ καλουμένῃ χώρῃ, ὡς πρὸς τὴν πρὸς ἑω κατ'
 Αἰγύπτου Δέλταν. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσ-

longitudo maxima conficietur, quæ est ab Indi
 ostiis, secundum litus, quod deinceps est usque ad
 dictam extremitatem, et orientales ejus terminos,
 quo in loco ii habitant, qui Coniaci vocantur. Ni-
 mirum autem hinc perspicui potest, quantum reli-
 quorum sententiæ discrepent. Ctesias dicit Indiam
 non esse minorem reliqua Asia: Onesicritus, eam
 esse trientem orbis habitati: Nearchus quatuor
 mensium iter per campum: Megasthenes et Dei-
 machus moderatius. Nam supra viginti millia sta-
 diorum eam partem ponunt, quæ ab australi mari
 in Caucasum tendit. Deimachus secundum quæ-
 dam loca supra triginta millia. Adversus hos in su-
 perioribus est a nobis disputatum. Nunc hoc satis
 est dicere, hæc ipsa facere pro his, qui veniam pe-
 tunt, quando de Indicis rebus loquentes nihil affir-
 mant admodum. Tota India fluminibus irrigatur,
 quorum quædam in duo maxima irrumpunt, In-
 dum atque Gangem: quædam propriis ostiis in
 mare exeunt: omnia e Caucaso primo ad meridiem
 feruntur, postea alia eundem servant cursum, præ-
 fertim quæ in Indum influunt, alia flectuntur ad
 orientem, ut Ganges. Hic a montibus descendens,
 cum in planitiem pervenit, ad orientem conversus,
 et Palibothra, civitatem maximam, præterfluens, in
 mare, quod isthic est, effunditur uno ostio, quan-
 quam omnium Indicorum maximum flumen sit.
 Indus duobus ostiis in mare meridionale exit, Pat-
 talenam complectens, Ægyptio Delta persimilem.
 Eratosthenes auctor est ex horum tantorum fluvio-

^α διόχυρίζονται Mosc.

^β συρρηγνυμένων Med. 4. Esc. Mosc.

^γ εἰς δεξιὰ Par. 4.

^δ συνάπτοντες Par. 4. in marg. autem

scribitur συμβάλλοντες. ^ε ὁ Γάγγης desunt Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^ς Παλιβοθρα Med. 3. Bre.

^ζ ταύτης Med. 3. 4.

Bre. Mosc. ^η ἐκπεριλαμβάμενος Bre. Esc. Mosc. ^ι Πατταλὴν Med. 3. 4. Bre. Mosc.

4. οἱ Κωλιακοὶ καλέμενοι] Legendum, οἱ Κωλιακοί. Ab his Co-
 liacis, vel Colicis, promontorium ipsum dictum Coliacum, et Κω-
 λίας, et Κωλὶς, ut Dionysio et Melæ. *Salmas. Exerc. Plin.* pag.
 783. Anon.

6. Κτησίης μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας] Arrianus eleganter,
 Κτησίης δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδὸν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέ-
 γων. *Casaub.*

7. Ὀνησικρίτης δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης] Apud Arrianum,
 pro τῆς οἰκουμένης, legitur, τῆς Ἀσίας, magna sententiæ jactura.
 Forte γῆς legendum ex Plin. lib. vi. c. 17. *Idem.*

8. Νεάρχης δὲ μὴν ὁδὸν τετάρτην τὴν δι' αὐτὴν τοῦ πεδίου] Inter-
 pres non expressit vim vocis αὐτῆς, quæ videtur esse, ut si La-
 tine dicas, etiam per campum: voluit enim intelligi, quatuor
 istos menses non absumi τῇ κυκλοπορίᾳ, ut quum per montes iter
 est. Arrianus, Νεάρχης δὲ μὴν ὁδὸν τετάρτην τὴν δι' αὐτοῦ τῆς πεδίου
 τῆς Ἰνδοῦ γῆς. *Idem.*

20. ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι] Error com-
 munis, inquit Jurisconsulti, facit jus. Hoc vides in isto loco:
 vocat enim Geographus Caucasum montes eos, qui latus horti-
 um Indiæ faciunt, nihil veritus cum vulgo errare, cujus erro-
 rem non uno loco reprehendit. *Idem.*

26. ἐπιγείφας πρὸς ἑω] Strabonis ratio optime cum nuperri-
 mis tabulis quadrat, neque est hæc conversio Gangis, ut ait Cel-
 larius, *mollis et lenis inclinatio aliqua in Orientem.* (lib. ii. c. 23.)
 Fluvius enim recta orientem versus plus m. p. 300. decurrit.

Vide Ormii nostratis histor. de rebus in India gestis, (tom. ii.
 p. 1.) et tabulam Rennelli vere excellentem. *F.*

28. καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται] Non ita reliqui Geographi: nec
 Virgilius, *Æneid.* lib. ix. ver. 30. *Casaub.*

Ibid.] Ganges potius per ostium duplex in mare influit, unum
 non procul a *Calcutta*, emporio Britannorum, *Hugly* dictum; al-
 terum fluvius *Megna* dicitur. Plurima tamen sunt ostia minora,
 ideoque Mela haud inepte septem esse refert. (lib. iii. cap. 7.)
 Virgilii carmina a *Casaubono* citata non ad ostia Gangis, sed ad
 fontes pertinent.

*Ceu septem surgens sedatis amnis altus
 Per tacitum Ganges.* — *F.*

30. Ὁ δὲ Ἰνδὸς δύο σχήμασιν εἰς τὴν] Arrianus, de Indo, (Hist.
 Indic.) ἵνα περ αὐτὸς κατὰ δύο σχήματα ἐκδιδοῖ, οὐ συνεχῆ ἀλλήλοισι
 τὰ σχήματα, κατὰ περ τὰ πέντε τοῦ Ἰσθμοῦ ἐστὶ συνεχῆ· ἀλλ' ὡς τὰ τοῦ
 Νείλου, ὑπὸ τῶν Δέλταν ποιεῖται τὸ Αἰγύπτιον· ὡς τι καὶ τῆς Ἰνδοῦ γῆς
 Δέλτα ποιεῖ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, οὐ μείον τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Παττα-
 λῆ τῇ Ἰνδοῦ γλώσσῃ καλεῖται. *Casaub.*

Ibid.] Ptolemæus ostia 7 Indo tribuit, quæ variis nominibus
 distinguit. De Pattalene plura infra dicemus. Indus est hodie
Sindab. In variis tamen locis variis nominibus dignoscitur.
 Cursu fertur inter Aquilonem et Septentrionem Euronotum ver-
 sus, usque ad m. p. 700. (*Rennell's Chart of India.*) *F.*

rum exhalationibus, et flatu Etesiarum, Indiam æstivis imbris madere, ac campos stagnis oppleri, et in iis imbris linum feri, et milium, et sesamum, oryzam, et bosmorum: hyberno autem tempore feri triticum, ordeum, legumina, et alias fruges esculentas, quarum nos expertes. Jam quæ in Æthiopiæ et in Ægypti fluminibus nascuntur animalia, eadem fere Indiæ amnes producant, præter Hippopotamum: quanquam Onesicritus dicat eos etiam in India procreari. Ex hominibus meridionales colore Æthiopibus, aspectu et capillo aliis, perfimiles sunt: nam propter veris humiditatem non crispantur: septentrionales Ægyptiis sunt similes. Taprobanem, in alto sitam insulam, distare dicunt ab Indiæ australissimis partibus, quæ sunt apud Coniacos, meridiem versus, septem dierum navigatione: ejus longitudinem esse ad octo milia stadiorum Æthiopiam versus: in ea elephantos gigni. Hæc quidem ab Eratosthene traduntur: quibus si addamus, quæ ab aliis sunt scripta accuratius, eo magis proprie hanc describerimus. Proinde Taprobanæ Onesicritus magnitudinem facit stadiorum quinque millium, longitudinem vero et latitudinem non distinguens: distare eam dicit

ούτων ποταμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, ^a βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὁμβροῖς ἢ Ἰνδικῇ, ^b καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὁμβροῖς λινὸν ἀσείρειν, καὶ ^c κέγχρον· πρὸς τούτοις σήσαμον, ^d ὄρυζα, βόσμορον· ^e τοῖς χειμερινοῖς δὲ καὶ πικρὰ, καὶ ὅσπρια, καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδάδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἀπειροί. Σχεδὸν δὲ π. τοῖς ἐν Αἰθιοπία, καὶ κατ' Αἴγυπτον, τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ· καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, πλὴν ἵππε ποταμίε, τὰ ἄλλα ^f φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδοί. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τὰς ἵππους γίνεσθαι φησὶ. Τῶν δ' ἀνδράπων οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς Αἰθιοφιν εἰσιν ὅμοιοι καὶ τὴν ^g χροίαν· καὶ δὲ τὴν ὄψιν καὶ τὴν τεύχεσιν τοῖς ἄλλοις· οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχέσσι ^h ἀλλὰ τὴν ὑγρότητα τῆς ἀέρος· ⁱ οἱ δὲ βόρειοι, τοῖς Αἰγυπίοις. Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελάγῃσι εἰναι φασὶ νῆσον, ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τὰς Κωνιακούς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἐπὶ πλῆθος, μήκος μὲν ὡς ὀκτακισχιλίων σταδίων· ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχεν δὲ καὶ ἐλέφαντας. Τοιαῦτα μὲν αἱ τῆς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις. Προσθεῖσθαι δὲ καὶ αἱ τῶν ἄλλων, ^k εἰ τί πᾶς πρὸς αὐτὴν εἰσὶν, ἰδιοποιήσουσι τὴν γραφὴν. Οἷον περὶ τῆς Ταπροβάνης, Ὀνησίκριτος φησὶ μέγεθος μὲν εἶναι πεντακισχιλίων σταδίων, οὐ διορίσας μήκος, ἀλλὰ πλάτος· διέ-

^a ὅτι βρέχεται Par. 1. Med. 4. ^b καὶ deest Med. 4. ^c κέγχρος Med. 3. Efc. ^d ὄρυζαν Mosc. ^e τοῖς δὲ χειμερινοῖς Med. 3. 4. Mosc. ^f Vulgo, οἱ Ἰνδοί. Marg. Caf. ^g χροίαν Par. 4. ^h Sic legendum: et ita fere in vett. lib. Marg. Caf. οἱ βόρειοι Med. 4. ⁱ τὰς deest Med. 3. ^k Scripti, εἰ ποῦ τι. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

2. θερινοῖς ὁμβροῖς] Hi imbres æstivi optime a Berniero, medico Gallico, describuntur, tom. iv. Ad Delbi mense Julii incipiunt, et ad finem Septembris cessant. F.

5. βόσμορον] Hoc nomen paulo infra explicabitur. Idem.

10. ἵππους γίνεσθαι φησὶ] Recentes scriptores non in Indo Hippopotamum memorant. Idem.

13. οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχέσσι] Quod faciunt Æthiopes. Casaub. Ibid.] Arrianus Æthiopibus esse similes Indos scribit: μέλανές τε ἰδέσθαι εἰσὶν, καὶ ἡ κόμη αὐτοῖς μέλαινα· πλὴν γε δὴ ὅτι σιμὸι οὐχ ὡς αὐτοῖς οὐδὲ οὐλότριχοι ὡς Αἰθιοπες. Hæc descriptio Indos hodiernos accuratissime depingit. (Hist. Indic. cap. 6.) Philostratus etiam de Indorum forma loquens, καὶ τινὰ τῶν Ἰνδῶν λευκὴν τὴν γραμμὴν γράφωμεν, μέλας δὲ πᾶς δόξει, τὸ γὰρ ὑπόσιμον τῶν ῥινός, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ βάσπερχοι, καὶ ἡ περιττὴ γένυς, καὶ ἡ περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς οἷον ἐκπληξίς, μελάνει τὰ ὀφθαλμοὶ, καὶ Ἰνδὸν ὑπογράφει. (Apoll. Vita, l. ii. c. 22.) F.

14. βόρειοι] Ὡς δὲ βόρειοι. Legendum putavimus, οἱ δὲ πρὸς βορρῇ. Quid rei sit βόσμορος, infra exponitur: etsi ibi scribitur ὡς magno, βόσμορος. Xylander.

15. τὴν δὲ Ταπροβάνην] Vide Plin. lib. vi. cap. 22. Casaub.

Ibid.] Strabonis temporibus Taprobanam esse insulam certe ignorabant Geographi: et Mela, qui, Claudio regnante, floruit, aut grandis, ait, admodum insula, aut prima pars alterius orbis ab Hipparcho dicitur; sed quia habitatur, nec quisquam circummeasse dicitur, prope verum est. Paulo postea tamen, sub eodem Imp. Claudio, Taprobanensium legatio insulam hanc Romanis notitiorem reddidit. (Vide Plinium ibid.) Taprobanes nomen Vossius a Tranate fuisse formatum existimat. Ammianus Marcell. (lib. xxii. cap. 7.) legationis meminit a Divis et Serendivis missæ. Serendivos Taprobanam habitasse sat clarum est, quoniam auctor topographiæ Christianæ, qui paulo postea scripsit, sic habet, Παρὰ μὲν Ἰνδοῖς καλεμένη Σιελήδισα, παρὰ δὲ Ἑλλήσι Ταπροβάνη. Nomen vere fuit Sielen, vel Seren. Dib vel div apud Perias sonat insulam. Exinde nomen hodiernum Ceylon, vel Seilam secundum Marcum Paulum, et Arabum Serendib. Geog. Nub. auctor Sarandib appellat, et mari nomen Harchend attribuit. (Pars viii. cl. i. p. 31, 32, 33.) Ptolemæus Salicen dicit, quæ forsan corruptio vocis Selen. Agathemerus, p. 45. Edit. Hudson. ait, ἡ πάλαι μὲν Σιμῆνδα, νῦν δὲ Σαλική. Hic author Ptolemæo vixit posterior, et Salices nomen ab eo forsan duxit. Distantia a continente vix leuc. 13 superat; recte igitur scribit Geogr. Nubienis author, inter hanc et terram Indiæ parvum intercedit fretum. F.

17. κατὰ τὰς Κωνιακούς] Male editum est, cum Κωνιακούς scribendum sit, hi enim Indiæ νοτιωτάτοι, dicti ab isto promontorio Coliaco, vel potius promontorium sic appellatum ab illis populis. Plura vid. apud Salmaf. Exerc. Plin. p. 783. Anon.

18. μήκος μὲν ὡς ὀκτακισχιλίων σταδίων] Plinius, Eratosthenes et mensuram prodidit longitudinis viii. m. stad. latitudinis v. m. Casaub.

Ibid.] Insula se porrigit in longitudinem grad. 4. scilicet a 6 ad 10. latitudinem ab ortu ad occasum vix leuc. 50 superat. Onesicritus, qui stad. 5000 numerat, ut opinor, verius insulæ magnitudinem prodidit. Longitudo enim maxima stad. 2800 est, latitudo stad. 1773 vix superat. Summa tota stad. 4573 efficit. Marc. Herac. p. 26. Edit. Hudson. mire de hujus magnitudine errat. Circuitus insulæ, ait Baldæus, leucas Rhinland. 360 efficit, quarum 15 gradum efficiunt: hæc ergo computatio stad. 16800 æquat. Geographi Nubienis author ibidem longitud. et latitud. insulæ leucas 80 assignat. Plurima lectione digna idem de hac insula refert. Vide etiam quæ Marcus Paulus (lib. iii. c. 22.) de magnitudine falso, de proventibus insulæ vere scripsit. Plurima collegit Vossius ad Melam (lib. iii. c. 7.) de Ceylone. Baldæus optime inter recentes hodiernum statum describit. F.

22. ἰδιοποιήσουσι τὴν γραφὴν] Hoc est, nobis propriam reddent hanc descriptionem Indiæ, sive efficient, ut merito censeretur nostra queat hæc descriptio Indiæ. Hæc est istius loci sententia: nam longe errat Xylander. Casaub.

24. διέχειν δὲ τῆς ἡπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἰσιοπεποιημένας, κατεσκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίαν μητρῶν χωρὶς] Strabo naves φαύλως ἰσιοπεποιημένας vocat, quæ male velis instructæ sunt. Interpres malos navium vitiose fabricatos reddidit. Sequentia vero longe perverius interpretatus est: cum et mali navium vitiose sint fabricati, et utrinque ita facti, ut matricibus eis recipientibus destituerentur. Hæc monstrata sunt. Totum illum sic verte, Dierum viginti itinere abesse a continenti, sed navium cursu male navigantium, utpote quæ non bene velis instructæ sint, atque ita fabricatæ, ut costis et interamentis utrinque careant. Græci τὰ ἐγκοιλία vocant, navium costas. Theophrastus, de acantho Ægyptia: διὸ καὶ ἐν ταῖς ναυπηγίαις χροῦνται πρὸς τὰ ἐγκοιλία αὐτῇ. Quæ Plinius sic reddidit Latine, ob id utilissima navium costis. Virgilius,

texunt abiete costas,
τὰ ἐγκοιλία. In corpore quoque humano τὰ ἐνδύμενα ταῖς πλευραῖς

χρὴν δὲ τῆς ἡπείρου πλεῖν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακο-
 πλοεῖν τοῖς ναῦς, φαύλως μὲν ἱστοπεποιημένας, κατ-
 εσκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων^a μητρῶν
 χωρὶς· εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μετὰ καὶ τῆς
 Ἰνδικῆς· γοπωτότιν δ' ἐκείνῳ κήτη δ' ἀμφόβια⁵
 περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βασι, τὰ δ' ἵπποις, τὰ
 δ' ἄλλοις χερσαίοις εὐκόλῃ. Νέαρχος δὲ παρὰ τῆς
 ἐκ τῆς ποταμῶν ὀπιπῶς ὠρεαδείγματα φέρει τὰ
 ποταμῶν, ὅτι καὶ τὸ Ἑρμῆ, καὶ Καύστρε πεδίον, καὶ
 Μαγάνδρε, καὶ^b Καύκρε, ὠρεαπλησίας εἴρηται, καὶ¹⁰
 τὸ τὴν^c ὀπιπῶν τῶν πεδίοις χρὴν αὐξάνει αὐ-
 τὰ· μᾶλλον δὲ γενῶν ἐκ τῆς ὀρῶν καταφερομένην,
 ὅση εὐχῶς, καὶ μαλακῇ καταφέρειν δὲ τὰς ποτα-
 μούς, ὥστε τῶν ὥς ἀν γενήματα^d ὑπάρχειν^e τὰ
 πεδία· καὶ εὖ λέγεσθαι, ὅτι τῶν ἐπὶ τὰ πεδία.¹⁵
 Τοῦτο δὲ [καὶ] λατὸν ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Ἡροδότου
 λεχθέντι ὅτι τῆς Νείλῳ, καὶ τῆς ἑπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι
 ἐκείνῃ δῶρον ὅτι· καὶ τοῦτο δ' ὁρῶς καὶ ὁμῶνμον
 τῇ Αἰγύπτῳ φησὶ λεχθῆναι τὸν Νεῖλον ὁ Νέαρχος.
 Ἀριστοτέλης δὲ μόνον καὶ ὑεδαὶ καὶ νίφεα²⁰ τὰ ὄρη,
 καὶ τὰς ὑπὸ αἰσῶν φησὶ τὰ πεδία δὲ^k καὶ ὁμ-
 ῶν ὁμοίως ἀπὸ ἀλλήλων καὶ νίφεων ὀπιπῶν^l
 δὲ μόνον καὶ τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν· νίφεδα
 μὲν οὖν τὰ ὄρη καὶ χιμῶνα· τὰ δὲ ἑαρος ἀρχομένου
 καὶ τὰς ὁμῶν ἐν ἀρχῇ, καὶ αἰεὶ^m καὶ μᾶλλον λαμ-²⁵
 βάνειν ὀπιπῶν· τοῖς δὲⁿ τῆς Ἀσίας καὶ ἀδιαλείπ-
 τως, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, ἐκχεῖσθαι, καὶ λά-
 βους, ἕως ὀπιπῶν Ἀρκτῶν· ἐκ τε δὲ τῶν χιμῶν καὶ τῶν
 ὑετῶν πληθευμέναις ποτίζεν τὰ πεδία. Κατανοήθηται
 δὲ ταῦτα, καὶ^p ὑπ' αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησὶν,³⁰
 ὁρμηκῶν μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμισα-
 δων, ὁρμηκῶν δὲ δυσμῶν Πληιάδων, καὶ ἀπὸ τῶν
 τῶν τῶν ὀρῶν, ἐν τε τῇ^q ὑπ' Ἀσίων, καὶ
 τῇ Μυσικῶν γῇ, τὸν χιμῶνα· τὰ δὲ ἑαρος ἀρχο-

a continenti viginti dierum navigatione: sed male
 navigari, cum et mali navium vitiose sint fabricati,
 et utrinque ita facti, ut matricibus eos recipienti-
 bus destituantur. Inter hanc atque Indiam alias
 insulas esse: ipsam vero omnium maxime meri-
 diem versus sitam: circa eam gigni cete vitæ an-
 cipitis, alia bobus, alia equis, alia aliis terrestribus
 animalibus similia. Nearchus de terra, illuvie flu-
 viorum, solo aggesta hæc affert exempla; Hermi,
 et Caystri, et Mæandri, et Caici campos ita appel-
 latus esse ob limum, qui, e montibus a fluviis de-
 latus, campos auget: atque adeo facit si quis de-
 fertur qui mollior sit et pinguior; ideoque recte
 dici campos hos a fluviis effici. Hoc idem est cum
 eo, quod Herodotus de Nilo dicit, terram, quæ
 circa eum est, donum ipsius esse. Et propterea
 Nearchus putat, Nilum recte eodem nomine vo-
 cari, quo etiam Ægyptus. Aristobulus dicit, solos
 montes, et montium ima, pluviam et nives sentire:
 campos vero cum imbrium esse expertes, tum ni-
 vis: ex incremento tantum fluminum regionem in-
 undari: in montibus per hyemem ningere, vere in-
 cipiente imbres incipere, ac semper magis augeri:
 Afianis et die et nocte jugiter et copiose flumina
 effundi, usque ad Arcturi exortum, ea nivibus et
 imbris aucta campos irrigare. Quæ omnia et a
 se et ab aliis deprehensa dicit, cum ex Paropami-
 fadis in Indiam contenderent, post Pleiadum occa-
 sum, et in montibus immorarentur, et Hypasiorum
 et Musicanum terram hyeme permearent. Vere au-
 tem incipiente, cum in campos et Taxila urbem

^a μητρῶν Par. 1.^b Καύκρε Par. 1. 4. Mosc.^c τὸ δεετ Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.^d MSS. ἐπιφορεμένην.

Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 4. Bre. Mosc.

^e ὡς δεετ Med. 4.^f ὑπάρχει Med. 3.^g τὰ δεετ Par. 1.^h καὶ δεετPar. 1. ⁱ ὑπ' Med. 3. 4. Mosc.^j καὶ δεετ Par. 1. Med. 4.^k καὶ δεετ Esc.^m τῆς δεετ Mosc.ⁿ ὑπ' αὐτοῦ Med. 3.º μετὰ δυσμῶν Par. 1. μετὰ δύσιν Med. 3. μετὰ δυσμῶν Med. 4.^p Et hic locus suspectus. Interpretes Ὑπασίων legunt. Malim,

Ἰππασίων. Marg. Cas. Ὑπασίων Par. 1. 4. Bre. Mosc. Ὑπασίων Esc.

ραῖς σπλάγγνα ἐγκοιλία καλεῖται. Inde et ad navigia tralatum. Strabo ἐγκοιλίας μήτρας dixit, quia μήτραν etiam atque ἐντερῶν in navi appellavit τὸ μεσαίτατον τῆς νεῶς. Livius interamenta navis vocavit, ut docuimus, p. 166. a. e. Forte tamen in Strabone scribendum: κατεσκευασμένας ἢ ἐκατέρωθεν ἐγκοιλίων καὶ μητρῶν χωρὶς. i. e. absque costis, et interamentis. Salmas. Exerc. Plin. pag. 781. Anon.

Ibid. διέχειν δὲ τῆς ἡπείρου πλεῖν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἱστοπεποιημένας, κατεσκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρὶς] Κατεσκευασμένων δὲ lege. Salmasius locum hunc sic interpretatur, quasi id Strabo voluerit, naves Taprobanicas costis et interamentis utrinque caruisse. Sed profecto videtur hæc in Burgundia scripsisse, antequam sciret, quid rei esset navis aut mare. Quis unquam vel animo concipere potuit navem absque costis? Longe aliud voluit Strabo, nempe naves has male navigare, quod non recte velis essent instructæ, et quod ita essent fabricatæ, ut costæ utrinque carerent firmamento. Plura vide in observationibus Isaaci Vossii, ad Pompon. Melam, lib. iii. c. 7. Anon.

Ibid.] Vossius legit, κατεσκευασμένων, et melius. Hæc naves Indicæ litori vadoso, Ceilonem insulam circumcingenti, aptæ sunt. F.

4. καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μετὰ καὶ τῆς Ἰνδικῆς] Insulæ Manaar et Rammanakoyel inter Ceilonem et continentem interjacent, et a vadis in hoc freto conjectare licet, plures insulas olim extitisse. (Baldæus, p. 650.) Idem.

23. νίφεσθαι μὲν οὖν τὰ ὄρη κατὰ χιμῶνα· τοῦ δὲ ἑαρος ἀρχομένης καὶ τοῦ ὁμῶν ἐν ἀρχῇ, καὶ αἰεὶ καὶ μᾶλλον λαμβάνειν ἐπίδοσιν· τοῖς δὲ τῆς Ἀσίας καὶ ἀδιαλείπτως, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, ἐκχεῖσθαι, καὶ λάβους, ἕως ὀπιπῶν Ἀρκτῶν] Locum corruptum esse vidit Casaubonus, sed nomen alicujus gentis Indicæ reponendum esse male haberiolatus est. Strabonem scripsisse τοῖς δ' ΕΘΝΙΑΙΣ patet ex sequentibus infra in proxima pagina, ubi de eadem regione ait, ὑεσθαι συνεχῶς, καὶ μάλιστα τοῖς ΕΘΝΙΑΙΣ. F.

26. τοῖς δὲ τῆς Ἀσίας] Corruptus locus: reponendum autem alicujus Indicæ gentis nomen. Fortasse, τοῖς δὲ Ἰππασίοις. Casaub.

Ibid.] Legendum, forsan, τῆς Ἀσπίας. Aspiorum Arrianus meminit in borealibus Indiæ partibus, ad flumen Indum. Strabo certe hanc gentem cis Pori regnum et Hydaspem locat, qui situs cum Arriani Aspiis congruit. (Exp. Al. lib. iv.) F.

33. ἐν τε τῇ ὑπ' Ἀσίων] Legendum puto Ἰππασίων, ut paulo post. Casaub.

Ibid.] Lego, ὑπ' Ἀσπίων. F.

maximam, atque hinc ad Hydaspem ac Pori regionem descendissent, hyeme quidem aquam non vidisse, sed nives solum, et primo Taxilis pluuisse: ac postquam in Hydaspem venissent, et Porum superassent, iter ad Hypanim facientes orientem versus, atque inde ad Hydaspem rursus, continue pluuisse, præsertim flantibus Etesiiis: Arcturi autem exortu cessasse: et cum navium fabricationi ad Hydaspem immorati essent, et non multis diebus ante Pleiadum occasum navigare cœpissent, totum autumnum, et hyemem, et ver, et adventantem æstatem, in navigatione occupantes, circiter canis exortum in Pattalenam pervenisse, cum menses decem navigantes nunquam aquam sensissent, vigentibus etiam Etesiiis: fluminum vero eluvione campos inundatos; mare propter contrarios ventos, quia nullus a terra flatus prosequeretur, navigari non potuisse. Idem Nearchus affirmat. De æstivis autem imbribus non consentit, sed æstate complui campos, hyeme non item, adferit. De fluminum exundatione convenit inter eos. Nearchus, cum prope Acesinem castra posuissent, coactos ait fuisse, aquis se extollentibus, in arduum magis locum ea subducere: idque circa æstivum solstitium contigisse. Aristobulus exundantiæ mensuram cubitorum quadraginta tradidit, quorum viginti alveum impleant supra priorem profunditatem, usque ad labrum, reliqui autem viginti in campos effunderentur. Id quoque uno ore dicunt insularum in morem aquis ambiri urbes, aggeribus impositas, quemadmodum in Ægypto etiam et Æthiopia. Post Arcturum autem jam aqua subsidente, cessare inundationem. Addit etiam terram semigelatam et

μένε χαλαροποιώτων εἰς τὰ πεδία, καὶ πόλιν ^a Τάξιαν εὐμεγέθη, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην καὶ τὴν Πῶρον χώραν. Τῷ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδαρ οὐκ ἰδεῖν, ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξίλοις πρῶτον ὑδατῶν καὶ ἐπειδὴ χαλαρῶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ νικήσασιν ^b τὸν Πῶρον, ὁδὸς ἡ ^c πρὸς ἑω' ἐπὶ τὸν Ὑπαννίον, καὶ κείθεν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην πάλιν, ὕδατος συνεχῶς, καὶ μάλιστα τοῖς ἐτησίαις· ἐπιτείναντος δὲ ^d τῷ Ἀρκτούρου, γενέσθαι παύσαν· ἀφ' ἧς τὸν πεδίου ^e ἀρξαμένης πρὸς δύσεως Πληιάδος οὐ πολλὰς ἡμέρας, καὶ φθινόπωρον πᾶν, καὶ τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ ἐπὶ τὸν ἑαρόν, καὶ ^f τὸ θέρος ἐν τῷ κατὰ πλῶ πρὸς ἀνατολὴν ἐλθεῖν εἰς τὴν ^g Παταλίαν περὶ κυνὸς ἐπιτολίαν· ^h δέκα μὲν δὴ τῷ κατὰ πλῶ ἡμέρας μίλλας, ὅσα μὲν δ' ὑπὸν ⁱ ἀφ' ἧς οὐδ' ὅτε ἐπὶ κίμασαν οἱ ἐτησίαι· τῷ δὲ ποταμῶν πληρομένων τὰ πεδία κλύζονται· τὴν δὲ θάλασσαν ἀπλὴν εἶναι τῷ ἀνέμων ἀντιπνεόντων, ἀπὸ γαίας δὲ μηδεμιᾶς πνοῆς ἐκδεξαμένης. ^j Τῷ μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ὁ Νέαρχος λέγει· περὶ δὲ τῶν θερῶν ὕδατος ἐχ' ὁμολογεῖ· ἀλλὰ φησὶ γενέσθαι τὰ πεδία θέρος, χειμῶνος δ' ἀνομβροῦ εἶναι. Λέγουσι δ' ἀμφοτέρω καὶ τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν. Ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τῷ Ἀκείνῳ πλοῦσιον ^k στρατοπεδεύοντος φησὶ ἀναγκαῖον μετὰ λαβεῖν τόπον ἄλλον ^l πρὸς ἑσπέρην καὶ τὴν ἀνάβασιν, γενέσθαι δὲ τῷ κατὰ τῶν θερῶν ποταμῶν. Ὁ δ' Ἀριστοβούλος καὶ μετὰ τῆς ἀναβάσεως ἐκπύεται τετραεξήκοντα πήχεις, ὧν ^m τοῖς μὲν εἰκοσὶν ὑπὲρ τὸ πρὸς ἀνατολὴν βάθος πλοῦσιν ⁿ μέχρι χείλους τὸ ρεῖθρον, οὗ τοῖς δ' εἰκοσὶν ὑπὲρ χροῖν εἶναι εἰς τὰ πεδία. Ὁμολογοῦσι δὲ καὶ ^o δύο συμβαίνει νηοίξειν τὰς πόλεις, ἐπάνω χαμάτων ἰδρυμένας, καὶ ἀπὸ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοπία· μετὰ δὲ Ἀρκτούρου παύσθαι τὴν πλοῦσιν, ^p ἀποβάλλοντος τῷ ὕδατος. Ἐπὶ δὲ ἡμίφυκτον ἀπείρεσθαι τὴν

^a Τάξιαν Efc.^b τὸν δεest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc.

Med. 3. 4. Efc.

^c ἀρξαμένης δεest Par. 1.^d καὶ τὸ Par. 4. Med. 3. 4. Mosc.^e τὸ δεest Med. 3. 4. Mosc.^f τοῦ δεest

Mosc.

^g γενέσθαι Med. 3. 4. Mosc.^h ἐσθῆσαι Par. 1. Med. 4. γενέσθαι Med. 3.ⁱ αὐτοὶ Mosc.^j στρατοπεδεύοντος Efc.^k τοῖς Med. 3. 4. Mosc.^l τοῖς Med. 3. 4.^m ὅτι Med. 3. 4.ⁿ Scripti, ὑποβαίνοντος. Marg. Caf. sic. Par. 1. Med. 4.

10. καὶ πλεῖν ἀρξαμένης πρὸς δύσεως Πληιάδος] Cum Strabo Aristobuli observationes citat, liceat huic argumento paululum immorari, præsertim, quod Nearchum ab Aristobulo non discrepare probandum est. Bernierus, philosophus, et medicus, qui diu in India ad Delhi habitavit, ideoque fide dignissimus, de ventis et imbribus stativis in hac regione tractat. Ad initium Octobris imbres pene cessant, quo tempore venti septentrionales flare consuecunt, constanterque flant per quatuor menses vel amplius usque ad Februarium. Tum per duos menses, viz adusque Aprilem, venti nunc ex hac, nunc ex illa cœli parte effluunt, et hoc est tempus intermedium quod dicitur. Deinde venti a meridie confurgunt, idque ad Augusti mensem, ubi iterum est tempus intermedium, in quo variabiles sunt venti, idque ad initium Octobris. Pluviae ad Delhi mense Julii inarxant, et, ut antea diximus, ad initium Octobris cessant. Ea est ut plurimum cœli et aeris constitutio. Ait idem author asserit, in quibusdam Indiæ partibus, per duos annos, vix unquam pluuisse. Ad litus Malabaricum (teste alio auctore, qui diu ad insulam Bombay habitavit) θέρμη ὕδατος inarxant ad finem Maii, et, ineunte Septembri, desinunt. (Observations on the Indies, by T. H. Grose. Lond. 1757. 8vo.) Observandum est, quo violentior est solis ardor, eo citius fieri pluvias: hinc Aristobuli relatio credibilis est. Navi-

gare cœpit post pluvias tempestates circiter medium Octobris, et Pattalenen advenit ad ostium Indi, decem mensibus exactis, circiter medium Augusti περὶ κυνὸς ἐπιτολίαν. Quocirca si imbres paulo citius deciderint ad ostium Indi, ad medium Augusti mensis cessaverint, et facile οὐδαμῶς δ' ἑστῶν ἀφ' ἧς οὐδὲν dixisse potuerint. Fluvios autem timere viderat, et τὰ πεδία κλύζονται, ut in India post pluviale tempus fieri solet. Nec minus verum est τὴν δὲ θάλασσαν ἀπλὴν εἶναι, nam, ante flatus Austrinos exactos, Oceanum appulit, vel certe dum per tempus intermedium tempestatibus mare perturbabatur. Nearchus simpliciter æstivos imbres hyemaleque serenitatem memorat; et hunc Arrianus (Exp. Al. lib. v.) sequitur, sed non certum anni tempus, ubi imbres oriuntur, designat, ideoque Aristobulo non adferatur. F.

24. τοῦ Ἀκείνου πλοῦσιον στρατοπεδεύοντος] Vel στρατοπεδεύοντος, legendum est, vel τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀκείνου πλοῦσιον στρατοπεδεύοντος. Arrianus sic, καὶ ἐφυγεν ἡ Ἀλεξάνδρου στρατὴ ἀπὸ τοῦ Ἀκείνου ποταμοῦ μέσου θέρους, ὑπερβαλόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὰ πεδία. Casaub.

27. μέτρα] Μετὰ erat, quod facillimo lapsu potuit pro μέτρον substitui, et μέτρον legisse videtur interpres. Xyland.

35. Ἐπὶ δὲ ἡμίφυκτον σπείρεσθαι τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ ψύχοντος ὀρυκτοῦ χαλαρῶσθαι] Hunc locum litera unica pro altera male posita mirifice obscurat. Nam quid est χαλαρῶσθαι γῆν ὑπὸ τῷ ψύχοντος

quisset, et ad sinistram conversus esset in alium longe profundior, et quasi se inde præcipitasset, adeo ut regio ad dextram relicta non amplius effusionibus irrigaretur, cum non modo alveo recente sublimior esset, sed etiam omni fluminis inundatione. Flumina autem exundare, et ventos a terra non spirare, id comprobatur verbis Onesicriti. Is enim maritimam oram dicit palustrem undosamque esse, præsertim ad fluminum ostia, propter limum, et maris effluxum, et propterea quod marini venti prævaleant. Megasthenes Indiæ fecunditatem ex eo maxime declarat, quod ea bis fructum ferat uno in anno. Idem Eratosthenes inquit, alteram hybernam sementem, alteram æstivam nominans, quo modo et imbrem. Nullum enim annum inveniri dicit utroque tempore sine pluvia, quapropter magnam esse ubertatem, cum semper terra sit fecunda: fructus autem arboræos multos gigni, radices stirpium, præsertim magnarum arundinum, et natura et decoctione dulces esse, aqua a solibus tepefacta, tam cœlesti, quam pluviali. Quodammodo igitur id videtur dicere, eam, quæ apud alios et fructuum et succorum maturitas dicitur, apud illos concoctionem esse, quæ tantum ad suavitatem saporis conducat, quantum ea quæ per ignem fit. Idcirco etiam ramos arborum flexiles esse dicit, e quibus rotæ fiant: ob eandem causam, in quibusdam lanam innasce, ex qua Nearchus ait findonas subtilis et reticulati operis texti, et Macedones ea pro tomento usos, ac clitellis subiecisse: serica etiam ejus-

τὸ οἰκῆον ῥέειδρον, ἐκτραπομένον δ' εἰς τὸ ἕτερον ἐν ἀριστερῇ κοιλίῳ πολὺν, καὶ οἶον καταρράζαντος, ὥς τ' ἀπολειφθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μικρὴν ποτί-
ζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι, μετὰ ὥστερ' οὖσαν οὐ τῷ
5 ῥείδρου τῷ ἁπλοῦς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων.
Ταῖς δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσεσι, καὶ τῷ τῆς ἀπο-
χάτης μὴ πνεῖν, ὁμολογεῖ καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ
Ὀνησικριτοῦ. Τεναγῶδιν γὰρ φησὶν εἶναι τὴν ὠρε-
λίαν, καὶ μάλιστα καὶ τὰ σώματα τῶν ποταμῶν,
10 ἀφ' ἧς τε καὶ τοῦ καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὴν τῶν
πελαγίων ἀνέμων ἐπιπλάταιαν. Μεγαθένης δὲ τὴν
εὐδαμνοίαν τῆς Ἰνδίας ἐπιστημαίνεται, τῷ δὲ καρπον
εἶναι καὶ δίφορον κατὰ τὴν καὶ Ἐρατοσθένους ἔφη, τὸν μὲν
εἰπὼν ὡς ἔστιν ἁπλοῦς καὶ χειμερινόν, τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὅμοιον
15 ὁμοίως ὅθεν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαι φησὶ ὡς ἁπ-
λοτέρως καὶ ἀνομιεῖν ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τῆς
συμβάμεναι, ἀφορὰ μὲν ποτε τῆς γῆς οὐσίας τῆς τε
ξύλινος καρπὸς γενναῖος πολλὸς, καὶ τὰς ῥίζας τῶν
φυτῶν, καὶ μάλιστα τὰ μεγάλων καλὰ μὲν, γλυκεῖας καὶ
20 φύσας καὶ ἐφύσας, χλιανομένους τῷ ὕδατος τοῖς ἡλίοις,
τῷ τ' ἐκπύπτοντος ἐκ Διός, καὶ τῷ ποταμῶν. Τρέπον
δὴ πᾶσα λέγειν βέλεται, διότι ἡ αὐτὴ τοῖς ἄλλοις
λεγομένη πέφισ καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν, παρ' ἐκείνοις
ἐφύσας ὅστις, καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐτομία, καὶ
25 ὅσον καὶ ἡ ἀφ' ἧς πυρὸς διὸ καὶ τοὺς κλάδους καὶ τὰ δέν-
δρων φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι, ὥς ὅταν οἱ τροχὶ ἐκ δὲ τῆς
αὐτῆς αἰτίας, ἐνίοις καὶ ἐπανθῇ ἔριον. Ἐκ τῆς δὲ
Νέαρχος φησὶ τὰς εὐετηρίας ὑφάμεσθαι σινδονας· τοὺς δὲ
Μακεδόνες ἀντὶ κναφάλων αὐτοῖς χεῖρας, καὶ τοῖς σάγ-
30 μασι σάγην· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σηρικὰ, ἐκ πᾶν φλοιῶν

^a κενού Med. 3. Bre. Esc. Mosc.

Med. 3. ^c ὁμοίων Mosc.

Par. 4. ^k φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων Esc. Mosc.

^b Scripti, τὸ σώμα. Marg. Cas. sic Par. 1.

^f τοὺς καιροὺς Par. 1. Med. 4.

^c διποροῖ Esc. Mosc.

^d χειμῆριον

^e καὶ deest Mosc.

^h ὅτι Med. 3.

ⁱ εὐετηρίας deest Par. 1. Med. 3. 4. εὐετηρίας Par. 4. sed n, quasi εὐετη-
rias, scribitur supra.

4. οὐ τοῦ ῥείδρου τοῦ καινοῦ μόνον] Illud καινοῦ, quod olim legebatur, si attente locum confideres, facile καινοῦ fuisse verum deprehendes. Interpres omisit, &c. (Ne quid dissimulem) olim me dubium tenuit: toto loco cum superioribus comparato, vidi me in scirpo nodum quærere, ut aiunt. *Xyland.*

6. καὶ τῶν τῆς ἀποχάτης μὴ πνεῖν] Plinius, lib. ii. c. 43. scribit: *Ventos, vel potius flatus, posse et ex arido siccoque balitu terræ gigni non negaverim.* Et postea, alios, quos vocant *Altanos*, e terra consurgere. Qui quidem cum e mari redeunt *Tropæi* vocantur, si per-
gunt *Apogæi*. *F.*

12. τῷ δὲ καρπον εἶναι καὶ δίφορον] Plinius, lib. vi. c. 17. *Alia illius cæli facies, alii siderum ortus, binæ messes in anno, binæ æstates, media inter illas hyeme etæstarum statu: nostra vero brumali.* Diodorus, τὰ πολλὰ δὲ τῆς χώρας ἀρδεύεται, καὶ διὰ τοῦτο διττοὺς ἔχει τοὺς κατ' ἔτος καρπούς. *Casaub.*

17. τοὺς τε ξυλίνους καρπὸς γενναῖος πολλοὺς] Græci ξυλίνους καρπούς vocant omnes fructus, qui ex arboribus colliguntur: sicut et Hebræi dicunt *גפן-ריב*, qui etiam *גפן* sive ξύλον pro arbore usurpant: eosque imitantur et qui Græce scribere sacri auctores, ut Johannes, Apocalypf. cap. ii. commate 7. Strabo, lib. quinto, καρπούς ξυλίνους et σιτικούς opponit. Athenæus, libro tertio, cap. v. p. 78, ὅτι δὲ πάντων τῶν καλουμένων ξυλίνων καρπῶν ὠφελιμώτερά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις τὰ σῦκα, ἡ καὶ Ἡρόδοτος δ' Ἀλκιος διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν. Diodorus, libro tertio, ait Dionysium docuisse homines τὰς οἰνοποιίας, καὶ συγκομιδὰς τῶν ξυλίνων καλεμένων καρπῶν. *Idem.*

19. τῶν μεγάλων καλὰ μὲν] Hic calamus est certe Saccharum Linnæi, floribus paniculatis, Triand. Digyn. qui habitat in Indiæ utriusque locis inundatis. Hujus est usus hodie notissimus, olim veteribus vix notus. Theoph. inter fragm. triplicem

mellis generationem describit a floribus, ab aëre, ἄλλη δὲ ἐν τοῖς καλὰ μὲν. Ad lib. iv. Hist. Plant. p. 482, 483, Bodæus fufe de Saccharo tractat, et omnia, quæ veteres de hac arundine dixerunt, collegit. *F.*

26. ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐνίοις καὶ ἐπανθῇ ἔριον] De lanigeris arboribus vide Plinium, lib. xii. c. 10. Non prætermittam de iis locum Arriani, quia et elegans est, et interpreti, viro alioquin docto, aqua hæsisse ibi videtur. Notat ille, Indos vesci certarum arborum corticibus: vocari autem illas arbores, Indorum lingua, *Tala*, nascique in iis, sicut in palmarum summitatibus, veluti glomos lanarum carptarum. Verba Arriani ipsius infra scripsi, (Hist. Indic. cap. 7.) σιτέσθαι δὲ τῶν δένδρων τὸν φλοιόν· καλεῖσθαι δὲ τὰ δένδρα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ *Τάλα*· καὶ φέρεται ἐπ' αὐτῶν, κατὰ τὴν τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇ κορυφῇ, οἷα περ τοῖς *Πάπαις*. *Casaub.*

29. καὶ τοῖς σάγμασι σάγην] Legendum, καὶ τοῖς σάγμασι σαγῆς. Antea emendavi, καὶ τῆς σαγματοσαγῆς. Sed nunc hoc magis probo. *Σάγην* vocat tomentum, quo farciuntur σάγματα, de quibus nos fufius, p. 824. a. *F.* Nam σάγην idem, quod implere et farcire est. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 701. b. *G.* *Anon.*

30. ἐκ τινῶν φλοιῶν ξαινομένης βύσσου] Male in Græco codice φλοιῶν legitur, cum corrigendum sit, serica ἐκ φύλλων, *foliis* arborum, excarminari. *La Cerda*, in Virgil. Georgic. l. ii. p. 285. a. *Anon.*

Ibid.] Augusti temporibus vix notum fuit Romanis, an sericum a cortice, an a foliis plantæ factum fuerit. Hæc igitur emendatio in φύλλων haud necessaria est, præsertim cum doctissimus Forsterus, in tractatu singulari de bysso, Eustathium, in Dionys. ver. 1116, testem affert, σερικὰ παρ' Ἰνδοῦς γίνεσθαι ἐκ τινῶν φλοιῶν ξαινομένης βύσσου. Præterea Arethas, in Apocal. c. 57. ait Τοιοῦτοι γὰρ οἱ βύσσοις, φλοιὸς δένδρου Ἰνδικῆς εἰς λῆνον κατεργασμένη. Uterque Strabonis certe verba respicit.

ξανομένης^a βύσσου. Εἴρηκε δὲ καὶ περὶ τῆς καλὰ μων,
ὅτι ποῖσι μέλι μελισσῶν μὴ οὐσῶν^b οὐ γὰρ δένδρον
εἶναι καρποφόρον, καὶ δὲ τὰ καρπὰ μεθεῖν. Πολλὰ
γὰρ δὴ καὶ δένδρα παρὰ τοὺς Ἰνδοὺς τρέφει, ὧν ὅτι
καὶ τὰ κατὰ νέοντας^c ἔχειν τὰς κλάδους, τὰ δὲ
φύλλα ἀσπίδος ὅσον ἐλάτῃ. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ περι-
εργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανῇ διεξιὼν, ἃ φησι νοτιά-
τα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, διηγείται μεγάλα δένδρα^d εἶ-
ναι πᾶσι, ὧν τὰς κλάδους αὐξηθέντας, [εἴτ' ἀναδο-
θέντας] ὅτι πῆχεις καὶ δώδεκα^e ἔπειτα τὴν λοιπὴν
αὐξήσιν^f καταφερῆ λαμβάνειν, ὥς ἂν χειλακαμπιόμηνες
ἕως ἂν ἀφῶνται τῆς γῆς^g ἔπειτα καὶ γῆς ἀφαιρέ-
ταις ῥιζοῦσιν ὁμοίως ταῖς κατὰ ῥυξιν, εἴτ' ἀναδοθέν-
τας τελεχοῦσθαι. ἔξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κα-
τακαμψθέντα, ἄλλην κατὰ ῥυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην, καὶ
οὕτως ἐφεξῆς, ὥς ἂν ἐνὸς δένδρου^h σκιαδίων γενέσθαι
μακρὸν, καὶ πολυστόλων σκηνῇ ὁμοίον. Λέγει δὲ καὶ με-
γέλη δένδρων, ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα
εἶναι τὰ τελέχει. Κατὰ δὲ τὸν Ἀκεσίτιον, καὶ τὴν
συμβολίῳ τὴν περὶ τῶν Ἰνδοῦν, καὶ Ἀριστοβούλου εἴρηκε
περὶ τῆςⁱ κατακαμπιόμηνος ἔχοντων τὰς κλάδους,
καὶ περὶ τοῦ μεγέθους. ὡς ἂν ἐνὶ δένδρῳ μεσημερί-
ζειν σκιαζομένης ἰσπείας πεντήκοντα. οὗτος δὲ τετρα-
κοσίους. Λέγει δὲ ὁ Ἀριστοβούλος καὶ ἄλλο δένδρον,

dem generis esse, bysso scilicet ex corticibus qui-
busdam excarminata. Tradit idem arundinem mel
sine apibus gignere: et cum non sit arbor fructi-
fera, ex fructu tamen ebrium facere. India multis
quidem admirabiles arbores fert, e quibus est ejus
rami ad terram propendent, foliis non minoribus
clypeo. Onesicritus curiosius ea persequens quæ
sunt in Musicana terra, Indiæ australissima, refert
arbores quasdam ingentes esse, quarum rami, cum
ad duodenos cubitos creverint, reliquum incremen-
tum pronum faciant, deflexi quousque terram con-
tingant: deinde terram subeant, ac radices agant
veluti traduces: mox rursus in truncum exeant, a
quo postquam aucti fuerint, in eodem modo flec-
tantur, et aliam propaginem efficiant, rursusque
aliā, et sic deinceps, ut ab una arbore longum
umbraculum fiat, tabernaculo multis columnis in-
nitenti simile. Refert ad hæc miras arborum mag-
nitudines, quarum stipitem vix quinque homines
complecti queant. Aristobulus ad Acefinem, ac
ubi is Hyarotidi permiscetur, de arboribus dicit,
quæ ramos deflexos habent, et de earum magnitu-
dine, ut sub una arbore quinquaginta equites meri-
diari possint. Ille vero quadringentos ait. Narrat
etiam Aristobulus, arborem esse non magnam, quæ

^a βύσσα Par. 4.^b καὶ δένδρον Med. 3.^c MSS. ἔχον. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Esc. Mosc.^d ἀφίησι Esc.^e εἶναι deest

Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^f εἴτ' ἀναδοθέντας desunt Par. 1. 4. Med. 3. 4. Br. Esc. Mosc.^g καταφερῆ Mosc.^h ἀναδοθέντα

Med. 3. 4. Mosc. sed in Mosc. σ, quasi ἀναδοθέντας, scribitur supra.

ⁱ σκιαδίων Mosc.^k πολυστόλων Esc.^l κατα-

καμπιόμηνων Esc.

respicit, et lectionem præsentem firmat. Byssinas vestes esse ex
lana arborea factas, quam nos Angli *Cotton* appellamus, idem
author clare probat. E diversis plantis, vel potius fruticibus,
collegerunt Indi et Ægyptii, sed præcipue Gossypio et Bom-
bace. Gossypii species quinque enumerat Linnæus, Bombacis
quatuor. Gossypium a Plinio memoratum est, arboreum, foliis
palmatis, lobis lanceolatis. Altera species (scilicet Gossypium
herbosum) postea Romanis innotuit, et exinde εἶδος βοτάνης voca-
tur, et λινε εἶδος. Bombacis etiam speciem secundam (Ceibam a
Linnæo dictam) Theophrasto ac Plinio innotuisse suspicatur
Forsterus, quam in insula Tylo crescentem describunt. Vide
ejusdem tract. de bysso, p. 38—46. F.

2. ὅτι ποῖσι μέλι μελισσῶν μὴ οὐσῶν. Notum est saccharum a
veteribus Græcis et Latinis fuisse mel appellatum. Tertullianus,
libro De judicio Dei,

Mella viridanti confragant pinguis canna.

Vide Plinium, lib. xii. c. 8. Dioscoridem, lib. ii. c. 104. et
Arriani Periplus maris Rubri. Casaub.

Ibid. οὐ γὰρ δένδρον εἶναι καρποφόρον, ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ μεθεῖν. Hic
locus mihi est de menda suspectus: sic tamen et veteres codices.
Vetus interpres de arundinibus, ex quibus saccharum colligitur,
accepit. Sed an eæ ebrietatem afferant viderint iatρῶν παῖδες.
Idem.

Ibid.] Epitomes author melius habet, ἐκ δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐ-
τοῖς μελιποιούντα ἀνεν ζώων, ἐξ ὧν οἱ φάγοντες μεθύσκονται. F.

3. Πολλὰ γὰρ δὴ καὶ δένδρα παρὰ τοὺς Ἰνδοὺς τρέφει. Arborum
Indicarum multis locis Plinius meminit. Diodorus quoque Sici-
lus, lib. xvi. sic scribit de Indiæ regione quadam: δένδρων γὰρ
εἶχε γένη διακρίνομενα, καὶ τὰ ἅπαντα ἔχοντα πηχῶν ἑξομήκοντα, τὸ
δὲ πᾶχος μόλις ὑπὸ τετράρων ἀνδρῶν περιλαμβανόμενον, τριῶν δὲ πελιδρῶν
σκιάν ἀποτελοῦντα. Casaub.

7. ἐν τῇ Μουσικανῇ. Hæc regio prope hodiernum *Almansora*
esse videtur. (D'Anv.) F.

10. ἐπὶ πῆχεις καὶ δώδεκα. Ἐπὶ πῆχεις ἰα (sic emaculandum)
καὶ δώδεκα. Vid. Caspar. Barth. Animad. ad Papin. Statii iv.
Thebaid. p. 1002. Anon.

Ibid.] Bodæus a Stapel, ad Theoph. H. P. l. iv. c. 5. hunc
locum emendat, ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν καὶ δώδεκα, quoniam cubitorum
12. altitudo umbraculum tot hominibus non potuit præstare.
Strabonis autem verba non ad altitudinem arboris referunt, sed

ad ramos, qui ad cubitos 12. i. e. circiter pedes 15, crescunt,
priusquam deflectuntur. Epitomes author hoc confirmat. Ille
tamen, pro δώδεκα πῆχεις, habet, ἕως ὀλίγων πηχῶν κλάδους αὐξήσαντα.
Theophrastus, lib. iv. c. 5. ejusdem arboris meminit, τὴν τε κα-
λεμένην συκὴν afferit. Huic Plinius assentitur, et ad fluvium Acefi-
nem, ut et Aristobulus, locat. Poma exilia habet, rariorque est
fructus, neque magnitudinem fabæ excedit. Hæc et plurā alia
habemus in authoribus vetustis et recentioribus. Veteres autem
iisdem fontibus, viz. Alexandri comitibus, deprompserunt. In-
ter hodiernos laudat Bodæus Fabritium Mordentem, et Fran-
ciscum Oviedum, quorum hic, in Historia Indiæ Occidentalis,
ille, in Historia Indiæ Orientalis, hanc arborem describit. Clu-
sius inter aromata hujus meminit. Thevenotius prope urbem *Su-
rat* unam crevisse affirmat, (t. v. p. 76.) cujus circuitus diame-
trum pedes (Gallicos) 80 effecit, et alteram ad urbem *Auren-
geabad*, quæ in circuitu passus 330 excessit. Nomen Indicum
War, vel *Ber*. (Thevenot. ibid. p. 231.) Linnæus inter Ficos
retulit. (Spec. Pl. tom. ii. p. 1514.) *Ficus foliis lanceolatis inte-
gerrimis petiolatis, pedunculis aggregatis, ramis radican-
tibus.* F.

18. ὥς τε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι. Diodorus ait qua-
tuor. Casaub.

22. ὡς ἂν ἐνὶ δένδρῳ μεσημερίζειν σκιαζομένης ἰσπείας πεντήκοντα.]
Arrianus, ex Nearcho, refert Sophistas Indorum æstate versari
solitos, in pratis et palustribus locis, sub arboribus tantæ magni-
tudinis, ut unius umbra ad quinque jugera in circuitu extendatur:
posse etiam mille Sophistas unius arboris umbra contegi. Idem.

24. καὶ ἄλλο δένδρον, ἐν μεγάλῃς λαοῖς λεπίσματα καρπὸς ἔχον.] Lo-
cus est misere corruptus: quem tamen in integrum restitueris, si
glossema, quo est inquinatus, sustuleris. Sic igitur lege, λέγει δὲ
ὁ Ἀριστοβούλος καὶ ἄλλο δένδρον μέγα, μεγάλης ἔχον λαοῖς, ὡς ὁ κυρτός, δε-
κακτύλος. Tollendæ enim omnino sunt illæ voces λεπίσματα
καρπὸς: in quibus vocibus dupliciter peccatum est, primum
quidem quando in contextu sunt admixtæ, quum essent ejus glossa,
deinde ipsæ etiam fuere corruptæ. Nam scribendum fuit λεπίσ-
ματα καρποῦ: hæc enim verba fuerunt ascripta, aut superscripta
potius, (qui fuit veterum mos) voci λαοῖς, tanquam ejus interpre-
tamentum: et id quidem non malum. Est enim λαοῖς, fabarum
integumentum, non illud quidem, quo singulæ involvuntur, sed
quo plures simul: siliquam Latini vocant. Glossarium, *Siliqua*,
κνάμη καὶ φασήκη λαοῖς: et λαοῖς τῶν χειρῶν. In eodem Glossa-
rio alibi copiosius exponitur, quot modis vox λαοῖς soleat accipi:
quem

magnas siliquas habeat fabarum similes, denorum digitorum longitudine, mellis plenas, quas qui ederint, non facile evadant mortem. Qui dixerunt trans Hyarotidem visam fuisse arborem, quæ umbram in meridie faceret quinque stadiorum, cunctorum de arborum magnitudine sermonem excesserunt. Idem tradit lanigerarum arborum florem nucleum habere: quo exempto reliquum lanæ in morem carminetur. In Musicanî regione frumentum sponte nasci tritico persimile ait, itemque vites viniferas, cum cæteri vino carere Indiam dicant, adeo ut nec ibi tibia sit, ut Anacharsis aiebat, nec ullum aliud musicum instrumentum, præter cymbala, et tympana, et crepitacula, quibus uti præstigiatores solent. Item Indiam multa medicamenta habere, et multas herbarum radices, tum salutarès, tum noxias, quemadmodum et multos colores, et hic et alii dixerunt. Addit legem esse, si quis exitiale aliquid invenerit, nisi et remedium ejus reperiatur, morte plecti: si adinvenerit, honorem ei a regibus haberi. Esse Indiæ australi cinnamomum, nardum, et alia aromata, quemadmodum Arabiæ et Æthiopiæ, cui, quod ad radios solares attinet, persimilis sit: differat autem aquarum abundantia, unde aer udus est, et fecundior proinde, atque ad nutriendum uberior, ac eodem modo et terra et aqua: quapropter animalia tum terrestria, tum aquatilia apud Indos quam cæteros majora esse: siquidem etiam Nilus cæteris fecundior sit, et magna producit, cum alia, tum ea, quæ ancipitis sunt vitæ. Ægyptiæ quoque mulieres interdum quater geminos pariant. Narrat Aristoteles, quan-

οὐ ^a μεγάλους λοβὸς λεπίσματα καρπὸς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος, δέκα δακτύλους τὸ μῆκος, ^b πλήρεις μέλιτος· τὰς δὲ φαρόντας, οὐ ῥαδίως σώζεσθαι. Ἀπαν-
τας δ' ὑπερβελίυλαι παρὶ τῆς μεγέθους τῆς δέν-
δρων, οἱ φήσαντες ἑωρᾶν πέραν τοῦ ^d Ἰαρώπι-
δος δένδρον, ποιεῖν σκιάν ταῖς μεσημβρίαις πενταστά-
διον. Καὶ τῆς ἐριοφόρων δένδρων φησὶν οὗτος τὸ ἄνθος
ἔχειν πυρρίνα· ἔξαρεθέντος δὲ τούτου, ἔξινα τὸ λοι-
πὸν ὁμοίως ταῖς ἐρείαις. Ἐν δὲ τῇ Μυσικῇ, καὶ σῖτον
10 αὐτοφυῆ λέγει πυρρὴν ὑπερπλήσιον, καὶ ἄμπελον, ὥς
οἴνοφορεῖν, τῆς ἄλλων αἰνῶν λεγόντων τὴν Ἰνδικήν·
ὥστε μὴδ' αὐτὸν εἶναι, καὶ τὸν Ἀνάχαρσιν, μήτ' ἄλλο
τῆς μυσηκῶν ὀργάνων μὴδὲν, πλὴν ^e κυμβάλων, καὶ
τυμπάνων, καὶ κροτάλων, ἃ τὰς ^f θυματοποιὰς κε-
15 τῆσθαι. Καὶ πολυφάρμακον δὲ, καὶ πολὺρριζον, τῆς
τε σωτήριον, καὶ τῆς ἐναντίων, ὥσπερ καὶ πολυχρώμα-
τον, καὶ οὗτος εἴρηκε, καὶ ἄλλοι γε. Περὶ τῆς δ' οὗ-
τος, ^g ὅτι καὶ νόμος εἴη τὸν ἀνευρόντα πᾶσι τῆς ὀλεθρίων,
εἰ μὴ περσσανεύρη καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατῶσθαι·
20 ἀνευρόντα δὲ τιμῆς τυγχάνειν ὡς τοῖς βασιλεῦσιν.
Ἐχειν δὲ καὶ ^h κιννάμωμον, καὶ νάρδον, καὶ ἄλλα ἀρώ-
ματα, τὴν νότον γῆν τὴν Ἰνδικὴν ὁμοίως, ὥσπερ τὴν
Ἀραβίαν, καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἔχουσάν πᾶσι ἐμφερές
^k ἐκείνοις καὶ τὰς ἡλίας· ^l ἀναφέρει δὲ τὰ πλεονασ-
25 μῶ τῆς ὑδάτων, ὥς ἐνέκμον ^m τὸν ἀέρα εἶναι, καὶ
τεοφιμώτερον ὡς τοῦτο, καὶ γόνιμον μᾶλλον, ὡς δ'
αὐτὸς καὶ τὴν γῆν, καὶ τὸ ὕδωρ ἡδὴ καὶ μείζω τὰ τε
χερσαῖα τῆς ζώων, καὶ τὰ κατ' ὕδατος, τὰ ἐν Ἰνδοῖς,
τῆς παρ' ἄλλοις εὐρίσκεσθαι. Καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι
30 γόνιμον μᾶλλον ἑτέρων, καὶ ⁿ μεγαλοφυῆ γενῶν, καὶ
τάλλα, καὶ τὰ ἀμφίβια· τὰς τε γυναῖκας ^o ἐὼς ὅτε
καὶ τετράδυμα τέκτειν τὰς Αἰγυπτίας. Ἀριστοτέλης

^a μεγάλους λοβὸς ἔχον &c. Par. 1. λοβὸς μεγάλους ἔχον, ὡς κύαμος Med. 3. μεγάλας λοβὸς ἔχον &c. Med. 4. μεγάλα λεπίσματα πῶς ἔχον
Efc. μεγαλοπεπινματαπὸς ἔχον &c. Mosc. ^b πλήρης Mosc. ^c ἑωρακεῖαι Med. 3. ^d Ἰαρώπιδος Mosc. sed prius ω punctis nota-
tur tanquam suspectum. ^e τυμπάνων καὶ κυμβάλων Mosc. ^f θυματοποιὸς Mosc. ^g ὅτι deest Med. 3. ^h κιννάμωμον
Med. 3. 4. ⁱ καὶ τὰ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^k ἐκείνης Par. 1. Med. 4. Bre. ἐκείνης Med. 3. Efc. ^l ἀναφέρει Par. 4.
^m εἶναι τὸν ἀέρα Med. 3. 4. Mosc. ⁿ μεγαλοφυεῖν καὶ γενῶν Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^o ἐὼς ὅτε deest Par. 4.

quem locum ascripsi, λοβὸς ὁσπρίν, siliqua: λοβὸς ὡτίς, lamna. λοβὸς ἡπατος, fibra, fiber. λοβὸς ἡ σπλάγχων, hæ lactes. Vide etiam Suidam. Casaub.

Ibid.] Theophrastus, lib. iv. c. 5. hanc descripsisse videtur: ἄλλο τέ ἐστιν ὃ καὶ καρπὸς μακρὸς, καὶ οὐκ εὐδὺς, ἀλλὰ σκολιὸς, ἐδιόμενος δὲ γλυκύς, οὗτος ἐν τῇ κοιλίᾳ δηγμὸν ποιεῖ καὶ δυσεντερίαν. Hæc videtur Cassia fistula Linnæi, (Spec. Plant. tom. i. p. 540.) quæ vulgo casia fistularis. Neumannus inter sales vegetabilium hunc disponit. Medicamen est catharticum mite, sed alvi dolores sæpe excitat, et indulgentia nimia facile militibus Alexandri tantum nocuisset, ut ejus usus fere lethalis existimaretur: διὸ καὶ, ait Theophrastus, ὁ Ἀλέξανδρος ἀπεκέρυξε μὴ ἐδίειν. Emendatio Casauboni fatis acuta est. Villebrunius autem feliciter legit hoc modo, δένδρον οὐ μέγα, λοβὸς ἔχον &c. F.

1. οὐ μεγάλας λοβὸς λεπίσματα] Hæ voces sunt planè non coherentes, posterior squamas, prior vibras, aut prominentias potius quasdam, significat. Xyland.

7. τὸ ἄνθος ἔχειν πυρρίνα] Arrianus πολύπας vocat, quod arboribus ἐριοφόροις innascitur. Casaub.

11. τὰν ἄλλων αἰνῶν λεγόντων τὴν Ἰνδικήν] Arrianus ex Megasthene refert, Bacchum οἶνον δόξαι Ἰνδοῖς γενέσθαι, κατὰ περὶ Ἑλληνισ.

Idem.
12. ὥς μὴδ' αὐτὸν εἶναι, κατὰ τὴν Ἀνάχαρσιν] Anacharsis interrogatus an essent mulierculæ αὐλητρίδες apud Scythas. Atqui, ait ille respondens, vitem non habent Scythæ. Extat dictum Anacharsidis apud Aristotelem, Analyt. posteriorum libro priore,

Plutarchum, Laertium, Eustathium. Idem.

Ibid.] Errat, ut opinor, Strabo de Indorum musica. Hodie tubis buccinisque utuntur, itemque tympanis et cymbalis; nec mores esse diversos ab antiquis sentio. Torecnus inter alios Malabaricam describit musicam. (t. ii. p. 190, 191. Edit. Ang.) F.

13. πλὴν κυμβάλων, καὶ τυμπάνων, καὶ κροτάλων] Apud Græcos hæc erant Magnæ matris initia et crepundia. Vide libro decimo. Indos vero docuit Bacchus, ait Arrianus, θεὸς σέβειν ἄλλους τε, καὶ μάστιγα δὲ ἑαυτὸν, κυμβαλίζοντας, καὶ τυμπανίζοντας. Casaub.

15. Καὶ πολυφάρμακον δὲ, καὶ πολὺρριζον] Sic infra laudat τὴν ἀρετὴν τῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων Ἰνδικῶν. Idem.

21. καὶ κιννάμωμον, καὶ νάρδον] Cinnamomum est Lauri species in Linnæo. (Vide Spec. Pl. t. i. p. 528. Ed. 1762.) Ceyloni foli esse proprium nemo ignorat. Nardus est generis nomen, classis Triandriæ Monogyn. Species quinque Linnæus enumerat. Hæc, quam memorat Strabo, sit quarta, Nardus ciliaris. (Spec. Plant. p. 77.) Plinius plantam describit, lib. xii. c. 12. et ipsum unguentum Nardinum, lib. xiii. c. 1. Hebraice נרד nerd dicitur. (Vide Cantic. Cantic. c. i. ver. 12. c. iv. ver. 14.) F.

29. Καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι γόνιμον] Vide libro ultimo, p. 1136, 7. Edit. Amst. Casaub.

32. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ ἰπτάδωμά τινα ἰσορεῖ τετοκέναι] Id vero facile Aristoteli credo: nam Paulus Jurisconsultus amplius ait, frequens id esse in Ægypto. Verba ejus infra scripsi. Nam traditum est, et quatuor pariter puellas a matre familias natas esse. Alioquin tradidere non leves auctores, quinque quaternas enixam Peloponnesi:

δὲ^a καὶ ἐπὶ τὰ δυνάμει πνα ἰστέρεται τετοκέναι^b καὶ αὐτὸς πολ-
 λήγονον καλῶν τὸν Νεῖλον, καὶ τρέφον, ἀλλὰ τὴν
 ἐκ τῆς ἡλίου μετερίαν ἔχουσιν, αὐτὸ καταλιπόντων
 τὸ τρέφον, τὸ δὲ περὶ τὸν ἑαυτοῦ μόνον. Ἀπὸ δὲ
 τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ τοιοῦτον συμβαίνει εἰς, ὅπερ
 φησὶν οὗτος, ὅτι τὸ ἡμῶς πυρὶ^c ἐφέται τὸ τοῦ Νεί-
 λου ὕδωρ, ἢ τὰ ἄλλα. Ὅσα δὲ γε, φησὶ, τὸ μὲν τοῦ
 Νείλου ὕδωρ δι' εὐθείας ἔπεισι πολλὰ χώραν, καὶ
 φερίαν, καὶ μεταβάλλει πολλὰ κλίματα, καὶ πολλὰς
 ἀέρας, τὰ δ' Ἰνδικὰ ρεύματα εἰς πεδία ἀναχέται
 μείζω, καὶ πλατύτερα, ἐν ἀφ' ἧς τρέχοντα πολλὰ χρο-
 νον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι, τόσῳ δὲ ἐκείνα τὰ τε τρε-
 φιμώτερα^d. διότι καὶ τὸ κῆτι μείζω τε, καὶ πλείω^e
 καὶ ἐκ τῆς νεφῶν δὲ ἐφθόν^f ἡδὴ χροῖται τὸ ὕδωρ.
 Τὸτο δ' οἱ μὲν περὶ Ἀριστοτέλην. ὅτι δὲ συγχω-
 ροῖεν, οἱ φάσκοντες μὴ ἔσθαι τὰ πεδία. Ὀνομασί-
 τω δὲ δοκεῖ, ὅτι τὸ ὕδωρ ἄπὸν εἶναι τῆς ἐκ τοῖς
 ζώοις^g ἰδιωμάτων, καὶ φέρει σημεῖον τὸ καὶ τοῖς χρο-
 ας τῆς πινόντων βοσκημάτων. ξενικῶν ἀλλὰ τρεῖς
 περὶ τὸ ἐπιχόριον. Τούτο μὲν οὖν εὖ. ὅτι καὶ δὲ
 καὶ τὸ, μέλανας εἶναι καὶ ἐλότερας τὰς Αἰθιοπίας,
 ἐν ἡλίοις τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν πιδέναι μέμφεσθαι
 δὲ τὸν Θεοδέκην εἰς αὐτὸν τὸν ἡλίον ἀναφύοντα τὸ
 ἄπὸν, ὥς φησὶν ὁ αὐτός.

^h Ἡς ἀρχιτέρμων ἡλῖος διφρηλατῶν,

Σκοτεινὸν ἄνθρωπος ἐξέχρωσε λιγνύος

Εἰς σάματ' ἀνδρῶν, καὶⁱ συνέστρεψεν κόμας.

Μορφῶς^j ἀναξήτησι οὐκ ἐπὶ τῆς πυρὸς.

^k Ἐχει δ' ἄν. πνα λόγον. φησὶ γὰρ μήτε ἐγγυτέρω
 τοῖς Αἰθίοσιν εἶναι τὸν ἡλίον, ἢ τοῖς ἄλλοις. Ἀλλὰ
 μάλλον καὶ ἐλότερον εἶναι, καὶ ἀλλὰ τὸτο ἐπιχόριον
 πλέον. ὥστ' ὅτι εὖ λέγεσθαι ἀρχιτέρμονα αὐτοῖς.

^a τὴν καὶ ἐπὶ τὰ δυνάμει Med. 3. 4.

^b ἐφέτω Efc.

^c ὅτι Med. 3.

^d τὸ δὲ ὕδωρ Med. 3. τὸ δὲ τὸ ὕδωρ Mosc.

^e δμοιωμάτων

Med. 3. ^f ὅς Efc. Mosc.

^g Οἱ; Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^h Vulgo, συνέστρεψε. Marg. Caf. sic Par. 1. Bre. Efc. συνέστρεψε Par. 4.

ⁱ ἀναξήτησι Par. 1. Med. 3. 4.

^j Ἐχει Mosc.

^k ἐπιχόριον Med. 3. 4.

Peloponnesi: multas Aegypti uno utero septenos. Sed et tergeminos
 senatores cinctos vidimus Horatios. Sed et Laelius scribit, se vi-
 disse in palatio mulierem liberam, quæ ab Alexandria perducta est,
 ut Hadriano ostenderetur cum quinque liberis, ex quibus quatuor eo-
 dem tempore enixa (inquit) dicebatur, quintum post diem quadrage-
 simum. Hæc Paulus, in lege iii. Dig. Si pars hereditatis peti-
 tur. Quibus addere potes quæ scribit Julianus in lege xxxvi.
 Dig. De solutionibus et liberationibus. Porro Aristotelis locus
 hodie non exstat. Suspiciatus autem sum aliquando non ἐπὶ τὰ δυνά-
 μει scripsisse Strabonem, sed περὶ τὰ δυνάμει. Nam ita video locum
 illum Aristotelis ab aliis proferri. A. Gell. 1. x. c. 2. Aristoteles
 philosophus memorie tradidit, mulierem in Aegypto uno partu quin-
 que enixam pueros; eumque esse finem dixit multijugæ hominum parti-
 onis, neque plures unquam simul genitos compertum: hunc autem esse
 numerum ait rarissimum. Ipsi Aristotelis verba sunt, in historia
 animalium, lib. vii. cap. 4. loquentis de partus muliebris ra-
 tione varia: τὸ μὲν γὰρ πλείονος καὶ παρὰ τοῖς πλείστοις, ἐν τίκτουσιν
 αἱ γυναῖκες πολλαὶς δὲ καὶ πολλαχῇ δίδυμα, οἷον περὶ Αἰγυπτίαν τίκ-
 τούσι δὲ καὶ τρία καὶ τέσσαρα περὶ ἰνίης μὲν καὶ σφόδρα τόπης, ὥσπερ
 εἴρηται πρότερον. πλείους δὲ τίκτεται πάντες τὸν ἀριδμόν ἡδὴ γὰρ ὥπται
 τὰτο καὶ ἐπὶ πλείονος συμβεβηκός. Vide eundem, De Generatione
 Animalium, lib. iv. cap. 4. Sane si scripsit Aristoteles, ut Gel-
 lius ait, non esse compertum plures unquam esse natos quam
 quinque, ignorabat ille tunc quod ex eo refert Strabo de septem
 simul natis. Docti viri cogitent. Casaub.

Ibid.] Erudita congescit Carol. Ann. Fabrott. in Disquisi-

dam septem geminos peperisse. Idem Nilum fecundissimum vocat, et large nutrientem propter moderatam solis decoctionem, relinquentis nutrimentum, et superfluum evaporantis. Ex eadem causa verisimile est id contingere, quod hic dicit, Nili aquam dimidio minori igne decoqui quam cæteras. Quanto autem magis (inquit) Nili aqua multam et angustam regionem recte percurrit, et multos aeres ac mundi varias plagas permutat, Indica vero flumina in majores latioresque effunduntur campos, diu in iisdem regionibus immorantia, tanto illa hoc magis nutriunt: unde et cete plurima generant et majora. Præterea aquam jam decoctam e nubibus effundi. Hoc Aristobulus non concesserit, qui negat campos complui: Onescrito autem videtur. Idem aquam causam facit proprietatum in animalibus: cujus signum affert, quod peregrina pecora eam potentia colores suos in regioni ei familiarem mutant colorem: atque hoc profecto bene dictum est. Quod autem Æthiopes nigri sunt et crispi, ejus rei non recte in meris aquis causam ponit, ac Theodectem reprehendit, qui causam referat ad solem, cum sic ait,

Quorum propinqua Sol adurens orbita

Fuliginoso corpora colore imbuunt,

Æstuque tostas sicco crispavit comas,

Materiemque adolescendi consumptam abstulit.

Quamquam hoc quidem rationem aliquam habet: dicit enim solem non esse viciniorem Æthiopibus quam aliis, sed magis perpendicularem, et propterea magis adurere: ut non recte dicat ille solem

tionem de numero Puerperii, p. 97. Anon.

1. καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον] Plinius Nili aquam genitalem appellat, lib. ix. c. 58. Casaub.

18. τὸ καὶ τὰς χροῖας τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλὰ τρεῖς
 περὶ τὸ ἐπιχόριον] Aristoteles idem scribit, Historiæ Animal. lib. iii. cap. 12. Μεταβάλλει δ' εἶνα τὴν ζῶον τὰς χροῖας τὴν τριχῶν καὶ τὰς τῶν ὕδατων μεταβολάς. ἔνθα μὲν γὰρ λευκὰ γίνεται, ἔνθα δὲ μέλανα. Sed vide quæ hac de re scripsit summus philosophus, Julius Cæsar Scaliger, Exercitatione LIX contra Cardanum. Idem.

25. Ἡς ἀρχιτέρμων ἡλῖος διφρηλατῶν] Hoc vult Theodectes, terræ ejus incolæ, a qua propius abest sol, torreri et nigrescere. Atque ita et philosophi plerique sentiunt: quæritque ea de re Alexander Aphrodisæus, Problem. lib. i. Tibullus vero poeta Theodectæ sententiam hanc eleganter expressit. (lib. ii. eleg. iii. ver. 59.)

Illi sunt comites fufci, quos India torret,

Solis et admotis inficit ignis equis.

Addit Theodectes, solem iis συστρεῖν κόμας, quæ ratio sit, cur ex gentes crispo fiat capillo. Sic quoque Posidonius, supra, libro secundo, dicebatur causam afferre, cur et homines earum regionum sint οὐλότριχες, et reliqua animalia οὐλότριχα. Τὰ γὰρ ἄκρα συστρέφονται, deficiente humore, et ardente sole. Idem.

30. ἀλλὰ μάλλον καὶ καὶ δὴ εἶναι] Caloris differentia in diversis climatibus ab obliquitate radiorum solis oritur, nam quo densior est aer, eo mitiores radii, et quoniam aer elasticus est et fluidus, inferior prope terram, densissimus et gravissimus, superior rarior

propinquum ab omnibus æqualiter distantem. Tum calorem quoque non esse nigredinis causam, cum qui in ventre sunt matris, quos nondum sol attigit, tamen nigrescant. Enimvero melius dicunt, qui causam soli tribuunt, et ejus adustioni per vehementem quandam summi humoris diminutionem: qua de causa affirmamus Indos non crispari, nec eorum colorem aduri, cum nihil iis tale accidat, humidi aeris compotes. In utero autem ob feminis facultatem atque vim jam tales fiunt, quales fuere qui eos genuerunt: quo pacto etiam affectiones corporum certæ a generis communitate profectæ, aliæque similitudines explicantur. Porro quod dictum est solem eodem intervallo ab omnibus terræ locis distare, id sensui verum videtur, non item rationi. Atque id sensus etiam non quovis pacto comprobatur: sed ut terram dicimus ad solis globum puncti rationem obtinere. Nam respectu ejus sensus, quo calorem percipimus, de proximo quidem magis, de longinquo vero minus, non æquale indicabitur intervallum: atque hoc modo sol propinquus Æthiopibus dicitur, non ut Onesicrito visum est. Isthuc ipsum ex iis est, quæ in confesso sunt apud omnes, et similitudinem ad Ægyptum et Æthiopiam Indiæ tuentur: quod campi, qui non inundantur, propter siccitatem sterilescunt. Cæterum Nearchus antiquam de Nili incrementis quæstionem sic explicari ait, quod Indica flumina edoceant, ex æstivis imbribus id contingere. Alexandrum quidem, cum crocodilos in Hydaspæ vidisset, et Ægyptias fabas in Acefine, putasse Nili initium se invenisse, et propterea classem in Ægyptum parasse, tanquam per hoc flumen in Nilum navigaturum, paulo post intellexisse, quod sperabat, effici non posse. Nam magna flumina interjacent et difficiles alvei, et in primis Oceanus, in quem omnia Indiæ flumina exeunt. Postea Ari-

τον ἥλιον, ἴσον πάντων δέχοντα. Μήτε τὸ θάλπος εἶναι τοῦ τοιούτου πάθους ἄποιον· μὴδὲ γὰρ τοῖς ἐν γαστρὶ, ὧν ἔχ' ἀπλεταὶ ἥλιος. Βελτίως δὲ οἱ τὸν ἥλιον ἀπώμυνοι, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπικρατοῦσιν, κατ' ὅτι τῆς Ἰνδοῦς μὴ οὐλοτρικεῖν φασιν, μὴδ' οὕτω πεπεισμένως ἐπιπαρακαλεῖται τὴν γαστέρα, ὅτι ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος. Ἐν δὲ τῇ γαστρὶ ἡδὴ κατὰ σπέρματι καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τοιαῦτα γίνεσθαι οἷα τὰ γεννῶντα· καὶ γὰρ πάθη συγγενικὰ οὕτω λέγεται, καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες. Καὶ τὸ, πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν τὸν ἥλιον, πρὸς ἀπόθεσιν λέγεται, οὐ πρὸς λόγον. Καὶ πρὸς ἀπόθεσιν οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς φασιν σημείου λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τῶν ἡλίου σφῶραν· ἐπεὶ πρὸς γε τὴν τοιαύτην ἀπόθεσιν, κατ' ἡμῶν θάλπους ἀντιλαμβάνομεθα, ἐγγύθεν μὲν μᾶλλον, πόρρωθεν δὲ ἥτιον, ὅτι ἴσον· οὕτω δ' ἀγχιτέρμων ὁ ἥλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοσιν, οὐχ ὡς Ὀνησικριτὸς δέδοκται. Καὶ τῆτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ὅτι, καὶ τῶν σωζόντων τὴν πρὸς τὴν Αἰγυπτίον ὁμοιότητα, καὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ὅτι τῶν πεδίων ὅσα μὴ ἐπικλύσται, ἀκαρπία ὅτι ἀφ' αὐτῶν ἀνυδρίαν. Νεάρχος δὲ τὸ ζητῆσθαι πρὸς τὸν Νεῖλου, πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τῆς Ἰνδικῆς ποταμῆς, ὅτι ἐκ τῶν θερυνῶν ὁμῶν συμβαίνει. Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῇ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῇ Ἀκασίῃ κυάμους Αἰγυπτίους, εὐρηκέναι δοῦναι τὰς τοῦ Νεῖλου πηγὰς, καὶ πρὸς αὐτὰς εἶναι τὸν εἰς τὴν Αἰγυπτίον, ὡς τῇ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκείσε πλοῦς σόμῃ· μικρὸν δ' ὑπερὶ γινώσκειν, ὅτι οὐ δύναται ὁ ἥλιος μέσον γὰρ μεγάλοι ποταμοί, καὶ δεῖνα ῥεῖν· Ὡς αὖτε μὲν πρὸς τὸν, εἰς ὃν ἐκδιδοῦσιν οἱ Ἰνδοὶ πάντες ποταμοί· ἔπειτα ἢ Ἀριανῇ, καὶ ὁ

^a τὴν αὐτοῦ ἐπικρατοῦσιν Med. 3. 4. τὴν αὐτοῦ ἐπικρατοῦσιν Bre. Esc. Mosc. ^b ἐπικρατοῦσιν Esc. Mosc. sed in Mosc. ei, quasi ἐπικρατοῦσιν, scribitur supra. ^c ἐπικρατοῦσιν Par. 4. ^d ἐφ' αὐτῶν Par. 4. ^e πεπεισμένως Med. 4. et ex correct. Med. 3. ^f Vulgo, οὐχ οὕτως: Marg. Caf. ^g Vulgo, ἐκείθεν. Marg. Caf. ^h Ὀνησικριτῷ δέδοκται Par. 1. 4. Ὀνησικριτῷ δέδοκται Med. 4. ⁱ τὴν δεῖσθαι Esc. Mosc. ^k πρὸς τὸν Med. 3. Bre. Esc. ^l ὅτι Med. 3. 4. ^m Malim, Μέσσω, ut apud Poetam, Odyss. λ'. Marg. Caf. μέσσω Bre. Esc. Mosc.

ut levior. Exinde obliquos radios esse mitiores manifestum est. Nigredinis causam in Æthiopibus non explicat Strabo; neque posterioris sæculi experientia originem ejus patefecit. F.

1. ἴσον πάντων δέχοντα] Hoc astrologi non concedunt Onesicrito: quibus placet solem, quando est in Capricorno, terræ esse propinquiorem, quam quando est in Cancro. Casaub.

3. Βελτίως δὲ οἱ τὸν ἥλιον ἀπώμυνοι] Hic aperit Strabo, quid sibi videatur, in hac sententiarum varietate, maxime probabile. Idem.

6. μὴδ' οὕτω πεπεισμένως ἐπιπαρακαλεῖται] Πεπεισμένως accipit pro σφόδρα et vehementer. Sic Laertius, in carmine de Bione,

Καὶ σκυτῖσι βραχίονας

Πεπεισμένως ἔδησε.

Idem.

10. καὶ γὰρ πάθη συγγενικὰ οὕτω λέγεται, καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες] Πάθη συγγενικὰ vocat, quæ Aristoteles, in simili disputatione, σημεία συγγενῆ, cujusmodi, inquit, sunt φύματα et ἐλαί. Memoria dignum, quod narrat idem philosophus, De Generat. Animalium, lib. i. c. 17. Chalcedone quendam, qui stigma in brachio haberet, filium generasse, qui eandem notam, loco eodem haberet: etsi, inquit, συνεχυμένον καὶ διηθερμένον τὸ γράμμα. Antigonus quoque similiter annotat quosdam τὴν γὰρ ἐννοχέναι, hoc est, notas inultas vel casu, vel natura, parentum corpori, expressa habuisse. Atque hoc historia confirmant. Sic enim legimus in femore Seleuci et Seleucidarum anchoræ notam fuisse. Aufonius de Antiochia Syria,

— Illa Seleucum

Nuncupat ingenuum, cujus fuit anchora signum,
Qualis iniusta solet generis nota certa: per omnem
Nam sobolis seriem nativa cucurrit imago.

Vide Appianum in Syriacis, et Justinum, l. xv. c. 4. Idem.

Ibid.] De hoc argumento vide Censorinum, de die naturali, cap. 6. F.

11. Καὶ τὸ, πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν] Defendit Strabo Theodecten adversus reprehensionem Onesicriti. Casaub.

18. οὐχ ὡς Ὀνησικριτὸς δέδοκται] Manuscripti habent, δέδοκται: tum fuerit legendum Ὀνησικριτῷ, et ita video fuisse in libris prioris interpretis, cujus versionem Xylander, in his posterioribus libris, sexcentis locis parum ingenuè utitur pro sua. Mihi vulgata lectio magis probatur, qua significatur male Onesicritum accepisse vocem ἀγχιτέρμων apud Theodecten: et in hac significatione passim apud Grammaticos et Strabonem ipsum occurrit. Idem.

24. διδάσκειν ἔφη τοῦς Ἰνδικῆς ποταμῆς, ὅτι ἐκ τῶν θερυνῶν] Ascribam Arriani locum, ex eodem Nearchi desumptum, ut quidem puto. Is, postquam dixit æstate restagnare Indiæ fluvios, per ejusdem campos, ob nimias pluvias, quæ in montibus potissimum contigerunt, addit, ὡς ἀπὸ τῶνδε ἔξωσι τεκμηριῶσθαι καὶ τῇ Νεῖλῳ τὸ πάθημα τῆτο, ὅτι εἰκότως εἶναι ὑπερβαίνειν τὰ Αἰθιοπῶν ὄρεα τοῦ θεῖου καὶ ἀπ' ἐκείνων ἐμπιπλάμενον τὸν Νεῖλον ὑπερβάλλειν ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν Αἰγυπτίαν, διὰ τὸν αὐτόν. Idem.

Περσικὸς κόλπος, καὶ ὁ Ἀράβιος, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία, καὶ ἡ Τρωγλοδυτική. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀνέμων, καὶ τῶν ὕμβρων, τοιαῦτα λέγεται, καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν, καὶ τῆς ὀπκλύσεως τῶν πεδίων. Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθεύετα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ὅσα περὶ τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα, καὶ ὅσων ἱστορίαν παρελήφραμν· ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοὶ φυσικοὶ πλεονέκτις ὄρεσι, καὶ μεγεθῶν, καὶ σχημάτων, καὶ χώρας ὄντες, ἐπιτηδείτητα πολλὰ παρέχουσι πρὸς ὅλιν τιμὴν καὶ ὑπόθεσιν. Ὁ δὲ Νεῖλος, καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἰνδὴν, πλεονέκτιμα πᾶσι ἔχουσι περὶ τῶν ἀλλοῦς, ὡς τὸ τιμὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χάρις αὐτῶν, πλεονέκτιμα, καὶ γεωργήσιμον οὔσαν, καὶ μήτε ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ' οἰκεῖσθαι τοπαρχίαν. Τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἱστορεῖται τῶν ἀξίων μνήμης, καὶ τὰς χώρας, δι' ὧν ἡ πορεία τῶν δ' ἄλλων ὅσιν ἀγνοία πλείων, ἢ γνῶσις. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλιστα τούτ' ἀνακαλύψας, κατάρχας μὲν, ἡγήσατο οἱ Δαρειὸν δολοφονήσαντες ὄρμισαν ὅτι τῆς Βακτριανῆς Σπόσασιν, ἔγνω πρὸς γαστέραν ὃν διώκειν, καὶ κατὰ τὴν ἐκείνης. Ἡ δὲ μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλείον δι' Ἀριανῶν ἀφίει δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ, ὑπερέβη τὸν Παροπάμισον εἰς τὰ περσάρκτια μέρη, καὶ τὴν Βακτριανὴν καταστρέφει μὲν δὲ ταῖς πάντα, ὅσα ὑπὸ Πέρσας, καὶ ἐπὶ πλείω, τότε ἤδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὠρέχθαι, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν, ἔ σαφῶς δὲ. Ἀνέστρεφε δ' οὖν, ὑπερέβη τὰ αὐτὰ ὄρη, κατ' ἄλλας ὁδοὺς ὀπιτομωτέρας, ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, εἰτ' ἐπέστρεφεν εὐθὺς ἐπ' αὐτὴν, καὶ τῶν ὄρεων τῶν ἐσπερίων αὐτῆς, καὶ τὸν Κώφιν ποταμὸν, καὶ τὸν Χοάσπιν, ὃς εἰς τὸν Κώφιν ἐμβάλλει ποταμὸν, καὶ κατὰ Πληγίριον πόλιν ῥυεῖς περὶ Γωρυδάλειον πόλιν, καὶ δεξιῶν τὴν τε Βανδοβιανήν, καὶ τὴν Γανδαρίην. Ἐπισημάνετο δὲ οἰκήσιμον μάλιστα, καὶ εὐκαρπον, τὴν ὀρεινὴν καὶ περσάρκτιον τὴν δὲ νότιον, τὴν μὲν ἀνυδρον, τὴν δὲ ποταμιόκλυτον, καὶ τελείως ἐκφυρῶν, θηρίοις τε μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις σύμμετρον. Ὀρμισαὶ μὲν οὖν τὴν ἐπαγνυμένην κατακλιᾶσθαι περὶ τὸν, ἅμα καὶ τῶν πο-

ana, et Persicus et Arabicus sinus, et ipsa etiam Arabia, et Troglodytica. Ac de ventis quidem, et imbribus, et fluminum incrementis, et camporum inundatione hactenus. Porro requiritur, ut de singulis fluminibus dicamus, quæcunque ad Geographiam utilia sunt, et quorum nos historiam accepimus: alias enim flumina in primis ad præfens totum argumentum conducunt, utpote magnitudinum et figurarum regionum naturales termini. At enim Nilus et Indiæ flumina aliquid plus cæteris præstant, propterea quod sine ipsis regio habitari nequit, cum eorum beneficio et colatur et navigetur, nec aliter adiri aut habitari possit. Proinde cogniti nobis sunt fluvii memorabiles ii, qui in Indum illabuntur: loca etiam, per quæ ii deferuntur, novimus: de reliquis plus est ignorationis quam cognitionis. Etenim Alexander, qui hæc cum primis aperuit, initio, cum ii, qui Darium dolo occiderant, ad occupandam Arianam impetum fecissent, majus operæ pretium fore existimavit, si eos persequeretur et aboleret; quare in loca venit Indiæ proxima per Arianam, qua ad dextram relicta, Paropamisum ad borealia Bactrianamque transcendit, atque, omnibus subactis, quæ Persis parebant, ac etiam pluribus, in Indiam iter convertit, cum multi de ea quanquam non certa prædicarent. Quare iisdem montibus per vias breviores exsuperatis reversus est, habens Indiam a sinistris: postea rursus in eam rediit, ac occidentales ejus fines, et Cophem flumen, et Choaspem, qui in Cophem exit, et apud Plegierium urbem fluens, præter Gorydalem urbem, et Bandobenam et Gandaritim permeat. Intellexit apprime habitabilem et frugiferam esse montanam et borealem regionem: australem vero partim siti vastam, partim fluminibus, et omnino exustam, et bestiis magis quam hominibus convenientem. Ergo prius laudatam sibi Indiæ partem occupare intendit, simul ratus flumina, quæ

^a τὴν δεστ Med. 4. ^b οἱ δεστ Mosc. ^c Scripti, ταῦτα. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Esc. Mosc. ^d ἐπὶ τὴν τῆς Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^e περσάρκτιον Par. 4. Med. 3. Esc. Mosc. ^f Παροπάμισον Esc. Mosc. ^g MSS. ὑπερέβη. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^h Πληγίριον Par. 4. Πληγίριον Mosc. ⁱ Γωρυδάλειον πόλιν Par. 1. Med. 4. Γωρυδάλειον πόλιν Med. 3. Esc. Mosc. ^k Βανδοβιανήν Mosc. ^l δε δεστ Med. 3. ^m τὴν δεστ Med. 3. ⁿ μὲν δεστ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

18. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλιστα τοῦτ' ἀνακαλύψας] Sequitur brevis narratio expeditionis Alexandri in Indiam, qua de re fufe Ariani, lib. iv. et sequentibus, Curtius, lib. viii. et deinceps, et Diodorus Siculus, lib. xvi. quanquam Strabo in nonnullis videtur alios sequi auctores, quam quos illi se secutos aiunt. Casaub.

Ibid.] Diodorus multo mirabilia de Alexandro refert. Ariani relatio verisimilior est. Curtius suam a Diodoro deprompsisse, neque semper recte, videtur. Plutarchus breviter et accurate hoc iter Alexandri describit. F.

32. καὶ τὸν Χοάσπιν] Hic Choaspes alius est a Persico, quem Strabo infra memorabit. Hunc autem Dionys. ver. 1073-4. cum Persico confundere videtur,

Χοάσπιν.
 Ἐλκων Ἰνδὸν ὕδωρ παρὰ τε ρέων χθονὶ Σάων.
 Hodie Cophem dicitur, quod nomine antiquo parum abest. Strabo Cophem vocat usque dum in Indum illabitur. (D'Anv. India, p. 6.) Notandum est Bryantium, Mythol. t. iii. p. 212. de hoc loco Dionysii scribere, nempe Cuthitas, vel Indo-Scythas aliter dictos, ad Tigrida flumen penetrasse. Idem.

Ibid. ἢ Κώφην] Alius Κωφῆνα dixisset. Strabo Κώφην, ut notat etiam Eustathius. Casaub.

35. Γανδαρίην] Valerius Flaccus Gangaridas populos Scythiæ commemorat, l. v. Argonaut. hoc versu:

Mist in arma Darabs, acies quem Martia curru Gangaridum.

Turneb. Adv. lib. v. c. 4. Anon.

trajicienda erant, transitu faciliora esse, cum non procul a suis fontibus abessent, et terram, quam permeabant, transverse secarent: simul audierat plura in unum coire, atque id semper eo magis effici, quo ulterius procederetur, ut transitu difficiliora subinde fierent, præsertim in navigiorum penuria. Hoc Alexander metuens, Cophem trajecit, et montana omnia subegit, quæ ad orientem versa erant. Post Cophem erat Indus, postea Hydaspes, inde Acesines, ab hoc Hyarotis, postremo Hypa-
 nis. Ulterius quidem progredi cavit, tum quædam oracula observans, tum propter exercitum jam animos despondentem labore, in primis continuis pluviis defatigatum. Ex orientalibus itaque Indiæ partibus, eæ nobis innotuere, quæ cis Hypanim sunt, et si qua porro exploraverunt, qui post illum trans Hypanim, usque ad Gangem, et Palibothra processere. Post Cophem itaque Indus fluit. Regionem inter hæc duo flumina mediam habent Astacceni, Masiani, Nyssæi, et Hypasii. Sequitur
 Affacani ditio, in qua est Magosa ejus regia, deinde jam ad Indum est alia civitas, nomine Peucolaitis, juxta quam Alexander per pontem trajecit exercitum. Inter Indum et Hydaspem est Taxila, magna civitas, et legibus optimis constituta. Circumjacens regio præclara et valde ferax, jam campis vicina. Ejus incolæ et Taxilus eorum rex perhumaniter Alexandrum susceperunt, ac plura ab illo receperunt, quam ipsi præbuere: adeo ut Macedones, invidia correpti, dicerent, Quasi vero Alexander non habuisset, quibus beneficeret, prius-

ταμὸς ἐπερωτώτερος νομίσας τῷ πηλὸν πλησίον, οὐς ἀναγκαῖον ἦν διαβάγειν, ὅτι περὶ οὐκ ὄντας, καὶ ἄτεμνοντας ἦν ἐπὶ γῆν· καὶ ἅμα δὲ καὶ ἤκουσεν εἰς ἐν πλείους συνιόντας ῥεῖν, καὶ τὸτ' αἰεὶ καὶ μάλλον συμβαῖνον, ὅσα πλεον εἰς τὸ πέραθεν περὶ εἶναι διαπερωτώτερον, καὶ ταῦτα ἐν πλοίων ἀπορία. Δεδίως οὖν τοῦτο, διέβη τὸν Κόφην, καὶ κατεστέφετο τὴν ὀρεινήν, ὅση ἐτέτραπτο πρὸς ἑω. Ἦν δὲ μὲν τὸν Κόφην ὁ Ἰνδὸς, εἶθ' ὁ Ὑδάσσης, εἶθ' ὁ Ἀκεσίνης, καὶ ὁ Ὑάρας, ἔσχατος δ' ὁ Ὑπάνιος. Περαιτέρω γὰρ περαιτέρω ἐκωλύθη, τῷ μὲν μαντείοις πρὸς πρὸς ἔχον, τῷ δ' ὑπὸ τῆς στρατῆος ἀπηγορευκυίας ἡδὴ πρὸς τὰς πόλεις ἀναγκασθεὶς· μάλιστα δ' ἐκ τῶν ὑδάτων ἕκαστον συνεχῶς ὁρμήνοι. Ταῦτ' οὖν ἐγένετο γινώριμα ἡμῖν τῷ ἐωθινῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν, ὅσα ἐν τῷ τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἰ πᾶσι περὶ τὴν οὐκ ἐκείνον περαιτέρω τῷ Ὑπάνιος περὶ ἔχοντες μέχρι τῶν Γάγης, καὶ Παλιβοθρῶν. Μετὰ μὲν οὖν τὸν Κόφην ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ· τὰ δὲ μετὰ τὸν τῶν δυῶν ποταμῶν ἔχουσιν· Ἀσάκαιοι τε, καὶ Ὑπασιοί, καὶ Νυσαῖοι, καὶ Ἰππασιοί· εἶθ' ἡ Ἀσσηνῆ, ὅπου Μασόγα πόλις, τὸ βασιλεῖον τῆς χώρας· ἡ δὲ πρὸς τὸ Ἰνδὸν πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαίτις, πρὸς τὴν Ζεύγμα γεννητὴν ἐπερῶσε τὴν στρατῆαν. Μετὰ δὲ τῷ Ἰνδῷ, καὶ τοῦ Ὑδάσσης, Τάξιλα ἐστὶ πόλις μεγάλη, καὶ εὐνομαστότη, καὶ ἡ περικλυτή χώρα, ὅπου σφύρα εὐδαίμων, ἡδὴ συνάπτεται καὶ τοῖς πεδίοις. Ὁ δὲ ἐξήλθον τε δὴ φιλενθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Τάξιλος, ἔτυχον τε πλείονων, ἢ αὐτοὶ παρέχον· ὥστε φρονεῖν τὰς Μακεδόνας καὶ λέγειν, ὡς ὅτι εἶχεν, ὡς ἔοικεν, Ἀλέξανδρος, οὐς εὐεργετήσας, πρὶν ἢ διέβη

- ^a MSS. ὁρμήντας. Marg. Caf. τρέποντας Par. 4. ^b καὶ deest Med. 3. 4. Mosc. ^c περαιτέρω γὰρ περὶ εἶναι Med. 3. 4. Mosc. ^d τούτων τῶν δυῶν ποταμῶν Par. 1. 4. τούτων τῶν δυῶν ποταμῶν Med. 3. 4. τούτων τῶν δυῶν ποταμῶν Esc. τούτων τῶν δυῶν ποταμῶν Bre. Mosc. ^e Ἀσσηνῆ Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^f Μασσιανοὶ Med. 3. 4. Βασσιανοὶ Esc. Mosc. ^g Scripti, Πάσιοι. Marg. Caf. Ὑπασιοί Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^h Ἀσσηνῆ Par. 4. Ἀσσηνῆ Mosc. ⁱ πρὸ τῶν Ἰνδῶν Par. 4. ^k Πευκολαίτις Par. 1. Mosc. Πευκολαίτις Par. 4. ^l ἡ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^m MSS. Ζεύγματος γεγονότος. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ⁿ Scripti, συχρή. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^o Ἐξήλθον δὲ τότε δὴ Esc. Mosc. ^p Τάξιλος Par. 4. Mosc.

18. Μετὰ μὲν οὖν τὸν Κόφην] Cophes Strabonis est Plinii Copheba, Arriani ac Philostrati Copen: hodie *Mehram-bir* appellatur. (*Hist. critique des Historiens d'Alexandre*, p. 238.) F.

19. τὰ δὲ μετὰ τούτων τῶν δυῶν ποταμῶν ἔχουσιν Ἀσσηνῆ τε, καὶ Μασσιανῶν] Arrianus, τὰ ἐξ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, τὰ πρὸς ἐσπέρην ἐπὶ τῷ ποταμῶν Κωφῆνα, Ἀσσηνῆ, καὶ Ἀσσηνῆ, ἔστινα Ἰνδικὰ, ἐποικίουσιν. Vide ejusdem libri quarti finem, ubi præterea Guræos gentem inter illos duos fluvios commemorat. Scribendum autem in Strabone, Νυσαῖοι, per υ, non ι. *Casaub.*

20. Ἀσσηνῆ τε] Male scribitur, cum legendum sit Ἀσσηνῆ τε, dicti ab urbe Ἀσσηνῆ. Vid. plura apud *Salmas.* Exercitat. Plin. p. 706. *Anon.*

21. καὶ Ἰππασιοί] A lectione MSS. esse legendum hic Ἀσσηνῆ suspicor. F.

Ibid. εἶθ' ἡ Ἀσσηνῆ, ὅπου Μασόγα πόλις, τὸ βασιλεῖον] Malim, Μασσαγα, ut apud Arrianum, lib. iv. et de eadem urbe puto accipienda esse, quæ scribit idem, libro octavo, ἐν Ἀσσηνῆσι δὲ Μασσαγα, πόλις μεγάλη, ἵνα περ καὶ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσηνῆς. Quare ibi lego, Μασσαγα, ut libro quarto. *Casaub.*

Ibid. εἶθ' ἡ Ἀσσηνῆ] Locus est corruptus, legendum enim est, εἶθ' ἡ Ἀσσηνῆ. *Hofst.* in Steph. p. 200. a.

23. ἄλλη πόλις Πευκολαίτις] Ita potius regio appellatur, urbs Peucela. Arrianus subjicit iis verbis, quæ modo protulimus, καὶ ἄλλη πόλις Πευκίλα ἐστὶ μεγάλη, καὶ αὐτὴ οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ: quanquam idem Arrianus, nisi mendum est, eam urbem vocat

Πευκίλατιν, lib. quarto, ubi, præter has, duas alias commemorat. *Casaub.*

24. πρὸς τὴν Ζεύγμα γεννητὴν ἐπερῶσε τὴν στρατῆαν] De ponte, quo Indum stravit Hephæstion, Arrianus, lib. v. *Idem.*

25. Μετὰ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τῷ Ὑδάσση, Τάξιλα ἐστὶ πόλις] Sic Arrianus, *Alexander*, inquit, *trajecto Indo, Taxila venit, urbem magnam, et felicem, omnium, quæ inter Indum et Hydaspem sunt, maximam.* *Idem.*

Ibid.] Ad Sindam et Chantron fluvios, olim Indum et Hydaspem, urbs est *Attock*, antiquorum Taxila. Peucolaitis (hodie *Pocual*) supra *Attek* ponitur. (D'Anv. de India, p. 14.) Renellus nostras cursum Hydaspis depingit Indo fere parallelum. Hodie *Bebat* ac *Chelum* appellatur. Indo multo minor. F.

27. σφύρα] Scripti, συχρή, recte. *Multa.* Sic mox vocat *Ægypto* majorem. *Tour.*

29. ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Τάξιλος] Hunc vocat Appianus Ὑπαρχος, non βασιλεὺς. Diodorus Siculus auctor est, Mophin tunc fuisse vocatum quando venit Alexander, sed ab Alexandro Taxilum, mutato nomine, fuisse appellatum: quod fuerat ipsius patri paulo ante mortuo nomen. In editionibus Q. Curtii, lib. viii. c. 12. quas vidi, *Omphis* est, pro *Mophis*: et de mutatione nominis sic idem scribit, *Omphis*, permittente Alexandro, et regium insigne sumpsit, et more gentis suæ nomen, quod patris fuerat: *Taxilem* appellare populares, sequente nomine imperium, in quæcumque transiret. *Casaub.*

τὸν Ἰνδόν. Φασὶ δὲ τινες εἶναι τὴν χώραν ταύτην Αἰγύπτου μέζονα. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἐν τοῖς ὄρεσιν^b ἢ τῇ Βιασάρου^a χώρα, παρ' ᾧ δύο δράκοντας ἀπὸ γαλλόν οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τρέφεσθαι, τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετραρέκοντα πρὸς τοῖς 5 ἐκατὸν, ὡς εἰρηκεν Ὀνήσικριτος· ὃν οὖν Ἀλέξανδρος^c μᾶλλον ἢ τῷ πρὸς αὐτὸν ἀρχικυβερνήτῳ πρὸς τοῖς πῖς ἄν. Πάντες μὲν γὰρ οἱ αὐτοὶ Ἀλέξανδρον, τὸ θαυμαστὸν ἀντὶ τοῦ μεγέθους^f ἀποδέχονται μᾶλλον·^e ὑπερβάλλουσιν δὲ δοκεῖ τοὺς ποσούτους οὕτως τῇ^h τερα- 10 πολογίᾳ· λέγειν δ' οὖν πῖνα, καὶ πηχῶν, καὶ μνήμης ἀξία, ὥστε καὶ ἀπιτυννῆται μὴ παρελθεῖν αὐτά. Περὶ δ' οὖν τῶν δράκοντων, καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσι θηρεύουσιν, καὶ τρέφουσιν ἐν ἀσπιδίοις. Μεταξὺ δὲ τῶ Ὑδάσπου, καὶ τοῦ Ἀκεσίνου, ἢ τε 15 τῷ Πῶρι ὅτι πολλή, καὶ ἀγαθὴ, σχεδὸν πῖ καὶⁱ αὐτῇ τετρακοσίων πόλεων, καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη, ἧς Ἰσ^j Ἀλέξανδρος^k κατήγαγε τὸ Ὑδάσπην, κόψας ἐλάτῳ τε πολλῷ, καὶ πεύκῳ, καὶ κέδρῳ, καὶ ἄλλα πάντοια τελέχῃ ναυπηγήσιμα, ἧς ὧν 20 φόλον κατεσιδύασατο ὅτι τῷ Ὑδάσπῃ, πρὸς ταῖς ἐκπιδύσεσιν ὡς αὐτῇ πόλεσιν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ ποταμοῦ, ὅπως τὸν Πῶρον εἰσὶν ἀμφόθεν· ὧν τὴν μὲν Βυκεφαλίαν ὠνόμασεν, ἀπὸ τῆς πεσόντος ἵππου καὶ τὴν μάχῃ τὴν πρὸς τὸν Πῶρον· (ἐκαλεῖτο δὲ Βυ- 25 κεφαλῆς ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου· πολέμιος δ' ἦν ἀγαθός, καὶ αὐτὸς τέτρω ἐκέχρητο κατὰ τοὺς ἀγῶνας)

^a δ' εἶναι τῆς Med. 3. 4.

Bre. Esc. Mosc.

λέσθαι Med. 4.

^b οἱ Med. 3.

^d Ita legendum ex MSS. Marg. Caf.

^h Vulgo, τεραλογία. Marg. Caf.

^c MSS.

^e μὲν deest Mosc.

ⁱ περὶ deest Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^f ἀπεδέχοντο Med. 3. 4. Esc.

^j ὑπερβα-

^k κατήγαγε ἐν τῷ Med. 3.

2. ἢ τοῦ Βιασάρου χώρα] *Abisari regio*. Hoc reliqui, quanquam Bifari, trajecis literis, esset in Græco, neque sane hic statui operam ludere, multis annotandis varietatibus lectionis, cum pleraque ignota sint, ne dicam fabulosa. Apud Curtium Abiafares legitur, lib. viii. Suidas Abifarum loci nomen facit. Paulo post Onesticri mentio fit, quem constat ex historicis fuisse gubernatoribus Alexandri præfectum. Græca sunt manca: sensum perhibui. *Xyland.*

Ibid. ἢ τοῦ Βιασάρου χώρα] Manuscripti, Ἀβισάρι. Diodorus Siculus Embifarum, Arrianus Abiffaren, Curtius, lib. viii. c. 12, Abiafares vocat. *Casaub.*

4. τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν] Etiam in Italiæ regione Hetruria visus aliquando draco pedum lxxxv, auctore Dione, libro quinquagesimo. *Idem.*

Ibid.] Serpentes in India nonnulli pedes 30 longitudine æquant: nulli autem superant. Quocirca hæc legatorum relatio ad cultum Idololatricum referre videtur, nam Idola esse magnitudinis vere mirabilis in templis Indorum constat. Dracones nulli unquam extiterunt; quocirca mendacio Dionis haud immoramur. Sat erit dicere Draconem esse regium insigne in China, et serpentem (*Signage* nominatum) in Mythologia Indiæ esse bene notum. (Vide Baldæum de Paganismi Indici Relig. p. ii. c. 1.) Exinde Dracones esse ingentes figuras in templis suspicor, et legati vel vivos existere sinxerunt, vel Macedones eorum linguam minus intellexerunt. *F.*

11. λέγειν δ' οὖν τινὰ] Scribo, λέγει, videlicet Onesticritus. *Casaub.*

12. Περὶ δ' οὖν τῶν δράκοντων &c.] In regione Malabarica serpentes colere incolæ dicuntur. Vide Nieuhoff. (*Collection of Voyages, Eng. Edit.* t. ii. p. 280.) Et eadem religio, ut videtur, ubique in India viguit. Hos dracones memorat Maxim. Tyr. (*Diff.* 38.) ἐν δὲ τοῖς ἱστοῖς καὶ ζῶον ὑπερφύετον Διονύσιον ἀγαλμα, ᾧ Ἰνδοὶ ἱερὸν δράκοντα ἢ μήκος πεντάπλεθρον &c. *F.*

15. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ὑδάσπου, καὶ τοῦ Ἀκεσίνου] Sic omnino Arrianus: quem vide. *Casaub.*

Ibid. καὶ τοῦ Ἀκεσίνου] *Acesines* hodie *Ravei* appellatur. Li-

quam Indum trajiceret. Sunt qui dicant hanc regionem majorem Ægypto. Supra hanc in montibus est Abisari regio; apud quem legati ab eo missi nunciaverunt duos dracones nutriri, alterum octoginta cubitorum longitudine, alterum centum et quadraginta, ut Onesticritus refert: quem meliore jure fabulorum et incredibilium de Alexandro narrationum; quam gubernatorum navalium ejusdem rectorem dicere possis. Equidem quotquot Alexandrum comitati de rebus ejus gestis aliquid scripsere, ii admiranda veris antehabuerunt: monstrosos tamen narrationibus omnes eos hic superasse videtur: tamen interim quædam verisimilia et memoratu digna dicere, quæ etiam qui fidem ei derogant, non præterirent. Sunt et alii qui dicunt dracones in Emodis montibus capi, et in speluncis enutriri. Porro autem inter Hydaspem et Acesinem est Pori terra, multa sane, et opulenta, trecentarum fere urbium. Item silva ad Emodos montes, ex qua Alexander multam abietem, et pinum, et cedrum, et varios alios caudices, navibus compingendis idoneos, in Hydaspem deduxit, ex quibus classē construxit juxta urbes in utraque fluminis ripa a se conditas, ubi, eo transmissio, Pori vicit: quarum alteram Bucephalam nominavit, ab equo, qui in eo prælio cecidit, (Is Bucephalus a latitudine frontis, quasi bovis capite præditus, dictus est, quo semper Alex-

geri in Gallia magnitudine par est. (*Bernier, Iter Cachemir. ep. 3.*) Philostratus hujus Ἀκεσίνου ποταμοῦ, et serpentum 70 cubitorum meminit. (*Vita Apoll. lib. ii. c. 17.*) Rennellus, in explicatione chartæ Indicæ, Acesinem esse hodiernum *Tenaub* affirmat. *Ravei* fuit olim, secundum eundem scriptorem, Hydraotes dictus. Hi tres fluvii junctim in provinciam Mallorum, nunc *Moultan* appellatam, influunt, ac fluvium Indo latitudine parem faciunt. *F.*

17. καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη] Hanc describit etiam Diodorus, in eadem historia. *Casaub.*

21. πρὸς ταῖς ἐκτισμέναις ὑπ' αὐτοῦ πόλεσιν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ ποταμοῦ] Sic Arrianus, ἵνα δὲ ἡ μάχη ξυνέβη, καὶ ἵδεν ὁρμηθεὶς ἐπείρασε τὸ Ὑδάσπην ποταμὸν, πόλεις ἐκτίσεν Ἀλέξανδρος καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν, τῆς Ἰνδῆς τῆς κατ' Ἰνδὸν ἐπ' ἀντιμῶν, ὠνόμασε, τὴν δὲ Βυκεφάλαν, ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βυκεφάλας τὴν μνήμην, ὃς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ. Idem et Diodorus. Bucephalam et Plinius et Ptolemæus nominant. *Idem.*

24. Βυκεφαλίαν ὠνόμασεν] Mendose hoc, quare, cum Stephano et Hesychio, melius scribes, Βυκεφάλα. *Salm. Exercit. Plinian. p. 627.*

Ibid. πεσόντος ἵππου κατὰ τὴν μάχην] Arrianus dictum esse memorat, Bucephalum a Pori filio vulneratum interiisse: sed Ptolemæo Lagi potius fidem adhibet, quod senio ac laboribus confectus hic mortuus sit. Strabo priorem famam sequitur. Nihil refert, nisi quod nostrum authorem non semper Ptolemæum sequi probare possit. Urbem Bucephalam ad dextram ripæ Ptolemæus ponit, ergo Nicæa ad sinistram in Pori regno, quod ἐφ' ἐκάτερα τοῦ ποταμοῦ urbes condidit. D'Anvillius recte negat Bucephalam esse hodiernam urbem *Labaur*. *F.*

25. ἐκαλεῖτο δὲ Βυκεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου] Arrianus sic dictum tradit a bovis figura ei inusta, vel a nota quam in capite habuit candidam, ipse totus niger. Habuit et Cæsar equum similem. Vide Suetonium. *Casaub.*

Ibid.] De equo Bucephalo videndus est A. Gell. l. v. c. 2. Vetus Scholiast. Aristoph. ad *Neph.* p. 123. *Edit. Bifet.* Gro-novius, ad Arrianum, lib. v. c. 19. *Anon.*

ander in certaminibus utebatur, erat enim bellator optimus) alteram Nicæam a victoria appellavit. Dicunt esse in ea silva maximam ingentium cer-
copithecorum (*id est, caudatarum simiarum*) multitu-
dinem, adeo ut cum Macedones aliquando multos
in collibus quibusdam apertis vidissent ordinibus
stare instructis (nam id animal ad humanum acce-
dit captum, non minus quam elephantes) exerci-
tum putaverint esse, et in eos, tanquam hostes, con-
tenderint: a Taxilo autem, qui tum cum Alexan-
dro erat, re cognita, cessasse. Hoc animal duobus
capitur modis. Nam cum imitari omnia soleant,
et in arbores fugiant, venatores cum eas in arbo-
ribus insidere animadvertunt, catinum aqua plē-
num in conspectu ponunt, oculos sibi ex ea ab-
luentes, postea, visco pro aqua posito, abeunt, atque
eminus infidantur; ubi animal ex arbore descen-
derit, et sese visco illeverit, et conniventi palpebræ
cohæserint, accedentes vivum capiunt. Atque hic
unus est modus. Alter est, culleolos quosdam in
bracææ modum induunt, abeuntque aliis ibi re-
lictis interius villosis, et visco illitis. Simiæ, se his
induentes, facile capiuntur. Sunt qui Catheam,
Sopithis regionem, qui unus fuit e nomarchis, (*hoc
est, provinciarum certarum regulis*) inter hos amnes
locaverint: quidam trans Acefinem, et Hyaroti-
dem, finitimam terræ Pori, confobrini alterius Po-
ri, qui ab Alexandro captus fuit. Regionem vero,
quæ sub hoc est, Gandaridem vocant. Mirum
maxime est, quod de honore pulchritudini tanto
habito in Cathea narrant, ut equorum et canum.

τὴν δὲ Νίχαμ ἀπὸ τῆς νίκης ἐκάλειον. Ἐν δὲ τῇ
λεχθείᾳ ὕλη, καὶ τὸ πῶν κερκοπιθήκων διηροῦνται
πλήθος. Ὑπερβάλλον καὶ τὸ μέγεθος ὁμοίως ὥσ-
τε τὰς Μακεδόνας ποτὲ ἰδόντας ἐν πῶν ἀκροφίᾳς
ἡλκῆς ἐστῶτας ἐν τάξει κατὰ μέταπον πολλὰς
(καὶ γὰρ ἀνδραπονεύσατον εἶναι τὸ ζῶον, οὐχ ἥτιον τῶν
ἐλεφάντων) στρατοπέδῳ λαβεῖν φαντασίαν, καὶ ὁρμησά-
μην ἐπ' αὐτὰς ὡς πολεμίας. ἄμαθόντας δὲ ὡς
Ταξίλου σιμώντος τότε τῷ βασιλεῖ τὴν ἀλήθειαν,
παύσασθαι. Ἡ δὲ θήρα τῆς ζῶας διττή· μιμητικὸν δὲ,
καὶ ὅτι τὰ δένδρα ἀναφεικτικόν· οἱ οὖν θηρεύοντες,
ἐπὶ ἰδῶσιν ὅτι δένδρων ἰδρυμένον, ἐν ὅφει γέντες
τρυβλίον ὕδωρ ἔχον, τὰς ἐαυτῶν ὀφθαλμούς· ἀλείφουσιν
ἐξ αὐτῶ· εἴτ' ἀντὶ τῆς ὕδατος ἰστὺ τρυβλίον γέντες,
ἀπῆλσι, καὶ λοχῶσι ὠρόσθαι· ἐπὶ δὲ καταπιδοῦσαν
τὸ θηρίον ἐγγχρίσθαι τοῦ ἰστῦ, κατὰμύσαντος δ' ἀ-
λειφθῆναι τὰ βλέφαρα, ἐπὶ γέντες ζωγρεῖσιν· εἰς ἡμὴν
τῆς ὁδοῦ ἔστος· ἄλλος δὲ, ὑποδυσάμενοι θυλάκους,
ὡς ἀναξυρίδας, ὅπῃασιν, ἄλλος καταλείποντες δα-
σῆς, τὰ ἐντὸς κεχρισμένους ἰστῶ· ἐνδύντας δὲ εἰς αὐ-
τὰς ῥαδίως ἀγρεῖσι. Καὶ τὴν Καθεῖαν δὲ πινες τὴν
Σωπείδας τῶν νομαρχῶν πινος κατὰ τήνδε τὴν μεσο-
ποταμίαν πηλασιν· ἄλλοι δὲ καὶ τῆς Ἀκεσίνας πέραν,
καὶ τοῦ Ἰαρώπιδος, ὁμοῦ ἐν τῇ τῆς Πάρευ, ὅς ἦν
ἀνεφίδος τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀλόντος· χαλῶσι δὲ
Γανδαρίδα τὴν ὑπὸ τῷ τῶ χῶραν. Ἐν δὲ τῇ Κα-
θεῖα καμνότερον ἱστέται τὸ ὡς τοῦ κάλλους, ὅτι
πᾶσαι ἀμφερόντως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασι-
λέα· τε γὰρ τὸν κάλλιστον ἀρεῖα δὲ φησιν Ὀνησί-

^a ὑπερβάλλον Med. 4. ^b ἡλκῆς Par. 4. ^c ἐστὶ Par. 1. Med. 4. ^d ἀμαθόντας Esc. Mosc. ^e ἰδρυμένον Par. 4. ^f ἐναλεί-
φουσιν Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^g Vulgo, ἀπολειφθεῖ. Marg. Caf. ἀληφθῆ Par. 1. Med. 4. ἀποληφθῆ Par. 4. Med. 3. Mosc. ἀπολειφθῆ
Esc. ^h μὲν οὖν Esc. Mosc. ⁱ Scripti, ἀποδυσάμενοι. Marg. Caf. sic Par. 4. Esc. Mosc. ^k Scripti, ἀπῆλσι. Marg. Caf. sic
Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^l καταλείποντες Med. 3. 4. Mosc. ^m τῇ Πάρευ τοῦ ἐτέρου Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre.
Esc. Mosc. ⁿ διαφερόντος Med. 4. ^o τι δεest Med. 4.

10. Ἡ δὲ θήρα τοῦ ζῶας διττή] Describit Diodorus, in eadem historia. Casaub.

21. Καθεῖαν] Hæc apud Stephanum Κάθαγια legitur, Cathæna: forte pro Cathæa. Sophites dicitur apud Curtium, lib. ix. quem legere de his rebus potes. Xyland.

23. ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ Ἀκεσίνας πέραν, καὶ τῆς Ἰαρώπιδος] Ita videtur sentire Arrianus. Diodorus vero Catheorum terram a Sopithis ditione separat. Casaub.

24. τῇ τοῦ Πάρευ, ὅς ἦν ἀνεφίδος τοῦ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου] Pori utriusque meminit Diodorus, et Arrianus. Idem.

26. Ἐν δὲ τῇ Καθεῖα καμνότερον ἱστέται τὸ πᾶν τοῦ κάλλους] Diodorus Siculus, de Sopithis regione, quam dicit optimis legibus et institutis præditam, τὰ τε γὰρ ἄλλα πρὸς δόξαν πολιτεύονται, καὶ τὸ κάλλος παρ' αὐτοῖς τιμιώτατον νομίζονται· διόπερ ἐκ νηπίε παρ' αὐτοῖς τὰ παιδία διακρίνεται, καὶ τὰ μὲν ἄρτια καὶ τὴν φύσιν ἔχοντα πρὸς εὐπρέπειαν καὶ ἰσχὺν εὐδία τρέφεται· τὰ δὲ καταδεῖν τοῖς σώμασιν, ἀνάξια τρεφῆς ἡγούμενοι διαφθεῖρουσι· ἀκολούθως δὲ τοῖς καὶ τοὺς γάμους ποιοῦνται. Quintus Curtius, lib. ix. c. i, eadem Latinis verbis sic extulit. Hinc in regnum Sopithis peruentum est. Gens (ut Barbari credunt) sapientia excellit, bonisque moribus regitur. Genitos liberos non parentum arbitrio tollunt, aluntque; sed eorum, quibus spectandi infantum habitum cura mandata est. Si quos insignes, aut aliqua membrorum parte inutiles, notaverunt, necari jubent. Nuptiis coeunt, non genere ac nobilitate conjunctis, sed electa corporum specie. Idem.

Ibid. Ἐν δὲ τῇ Καθεῖα] In hoc loco olim Καθαία a Strabone scriptum fuisse, satis manifeste indicat Stephanus, et elementorum, quam sequitur, series. Sic enim ille: Κάθαια, πόλις Ἰνδική· τιμῶσι δὲ τὰς καλὰς ἐπὶ τοσούτον, ὥστε βασιλεία τὸν κάλλιστον ἀγροῦνται· ὁ πολίτης, Καθαῖος. Vix dubito, quin loquatur de regione, quæ

hodie in mappis Europæ incolis, nomine Cataia, vel Catay, cognitissima est. Quæ ratio quoque est, quod Strabo gentile nomen faciat Καθεῖς, quod æque vitiatum censeo, ac primitivum Κάθια. Ita enim ille paulo inferius: Ἴδιον δὲ τῆς Καθεῖας καὶ τὸ τοῦ ἱστέται, τὸ ἀρεῖα δὲ νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους. Sine dubio, et quam minima mutatione legendum, Καθαίως, nam a Κάθαια, Græca consuetudine, posse formari Καθαίως, non opus est, ut multis documentis probem: nam ab Ἰστιαία, oppidum in Eubœa, deducitur Ἰστιαῖος et Ἰστιαῖος, sic quoque a Κάθαια commodissime Καθαῖος, et Καθαίως. Berkel. in Steph. p. 435. n. 26, 27. Anon.

Ibid.] Cathææ situm Straboni non bene notum esse patet. Berkelius, in Stephanum, et Andreas Müllerus Greiffenh, in Disquisit. Geog. una cum M. Paulo Veneto compæcta, Cathææ nomen esse idem cum Chataia sentiunt. Cathaia tamen metropolim longe extra Chinæ imperium ad boream collocant. Nomina equidem populorum nonnunquam protensa esse longissime non nego. In Diodoro Καθαῖος, sed mendose, appellantur. Hujus gentis parti præfuisse videtur Sopithes, sed non toti, et hæc conjectura Diodorum Straboni congruum reddit. Arrianus Cathæorum urbem Sangala habet, cujus obsidionem fuse describit; nil de Sopithe ait. Cathæorum mores descripti hodiernis moribus Indicis partim respondent. De Expositione liberorum in India vide Tavernerium, et in China certe parentibus licitum est infantes sub aquis mergere; et Græcos, exceptis Thebanis, eadem licentia usos esse notissimum est. De Lacedæmoniorum consuetudine Cathæorum simillima, vide Plut. in Lycurgo, Crag. de Rep. Laced. lib. iii. tab. 3. instit. 2. Ungues, crines, et palpebras, Indi coloribus, formæ gratia, tingunt; et una cum marito uxor amatissima sæpe ultro crematur. F.

κρίτος· γινόμενον τε παῖδιον μετὰ δῖμινον κρίνεσθαι δημοσία, πότερον ^a ἔχει τὴν ἐννομον ^b μορφῇ, καὶ τῷ ζῆν ἀξίαν, ἢ οὐ· κρίνεται δ' ὑπὸ τῷ σποδείχ-
θέντος ἀρχόντος, ζῆν, ἢ θανατοῦσθαι· βιάσθαι τε πολλοῖς ^c εὐανθεύτοις χρώμασι τῆς πάγωνας αὐτοῦ, 5
τῆς χάριν καλλωπιζομένης· τῆτο δὲ καὶ ἄλλως ποιεῖν ἐπιμελῶς ^d πολλὰς τῶν Ἰνδῶν καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χρώας θυμασάς, καὶ θριξί, καὶ ἐσθῆσι· τῆς δ' ἀνδρώπης τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι, ^e φιλοκό-
μους δέ. Ἰδιον δὲ τῷ Καθέων καὶ τῆτο ἰσορεῖται, ^f 10
ἀρεῖα^ς νυμφίον καὶ νύμφην Ἀλλήλους· καὶ τὸ συγκατα-
κρίσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας καὶ τοι-
αύτην αἰτίαν· ὅτι ἐρῶσά ποτε τῶν νέων ἀφίσταντο τῷ
ἀνδρῶν, ἢ φαρμακεύοιεν αὐτούς· νόμον οὖν θέσθαι τῆ-
τον, ὥς παυστομένης τῆς φαρμακείας· οὐ ^g πιθανῶς μὲν 15
οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἡ αἰτία λέγεται. Φασὶ δ' ἐν τῇ
Σωπείδας χώρα ὀρυκτῶν ἀλῶν ὅρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνά-
μιμον ὅλη τῇ Ἰνδικῇ ^h καὶ χρυσία δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ
πολύ ἀπώθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἰσορεῖται καλεῖ, ὥς
ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής. Οἱ δ' Ἰνδοὶ, μεταλ- 20
λείας καὶ χρυσίας ἀπείρως ἔχοντες, οὐδ' ὦν εὐποροῦσιν
ἴσασιν, ἀλλ' ἀπλότερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.
Ἐν δὲ τῇ Σωπείδας καὶ τὰς τῷ κυνῶν ἀρετὰς διη-
γῶνται θυμασάς· λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ
τῷ Σωπείδας κύνας πεντήκοντά καὶ ἑκατόν ⁱ 25
ἐκαστὸν ^j εἰς χάριν λέοντι ^k προσσφέντα δύο κρατερύων
δ' αὐτῶν, δύο ἄλλας ἐπαφείναι· τότε δ' ἤδη καθεστώ-
των εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν Σωπείδῃ κελεύσας τῷ κυ-
νῶν ἑνα σποσπᾶν τῷ σκέλεος πινὰ λαβόμενον, εἰάν δὲ
μὴ ὑπακούῃ, σποτεμῆν τὸν Ἀλέξανδρον δὲ κατάρ- 30
χας μὲν ^l σποτεμῆν οὐ συγχωρεῖν, φειδομένην τοῦ κυ-
νός· ἐπὶ τὸν δ' ὅτι τέταρτος ἀντιδώσω σοι, συγχωρή-
σαι, καὶ τὸν κύνα ἀεὶ δὲ σποτμηθέντα τὸ σκέλεος
βραδεία τομῇ, ὅπρην ^m ἀνεῖναι ⁿ τὸ δῆγμα. Ἡ μὲν
ἔν μεχρι τοῦ Ὑδάσπεος ὁδὸς ὁ πλέον ἦν ὑπὲρ μεσημ- 35
βρίαν· ἢ δ' οὐδένδε πρὸς ἑω μᾶλλον μεχρι τῷ Ὑπά-
νιος· ἅπαντα δὲ τῆς ὑπὸ τῆς μᾶλλον ἢ τῷ πεδίων

Onesicritus auctor est, apud eos regem pulcherri-
mum eligi: puerum vero post duos a partu men-
ses publice judicari, utrum legitimam formam ha-
beat et vita dignam, necne, eumque, cum ab eo
judicatus fuerit, qui rei praest, vel vivere, vel in-
terimi. Tingi etiam barbas ibi multis variisque
coloribus ornatus gratia. Multos vero ex Indis id
impenſe facere: regionem enim colores admira-
biles et capillis et vestibus tingendis ferre, et hos
homines, caetera frugales, ornatui nimiam operam
dare. Catheorum id quoque peculiare fertur, quod
ut sponsus et sponsa se mutuo eligant. Item ut
uxores cum viris defunctis comburantur, ob hanc
causam, quod cum aliquando adolescentulos ada-
marēt, a viris secedebant, vel eos veneno tolle-
bant. Ut ergo veneficia desinerent, hanc legem
latam esse: quæ profecto lex et causa mihi non
fatis probabilis videtur. Dicunt, in terra Sopithis,
in monte quodam, sales effodi, qui toti Indiae suf-
ficere possint. Item auri et argenti metalla non
longe in aliis montibus dicuntur egregia, ut Gor-
gus indicavit metallarius. Indi et metallorum et
conflandi imperiti, quibus abundant, nesciunt, id-
circo rem simplicius tractant. In eadem terra
canes mire bonos narrant, atque Alexandrum cen-
tum et quinquaginta canes a Sopithe accepisse.
Tum, ut periculum faceret, duos leoni immisisse:
qui cum impares certamini essent, alios duos fol-
visse: ibi æquato jam certamine, Sopithes jussit,
ut unus ex canibus crure apprehensus abstrahere-
tur a morſu, et nisi obtēperaret, crus amputare-
tur: quod Alexander primo non concessit, cani
videlicet parcens. Sed cum Sopithes diceret se
quatuor pro uno daturum, permisit. Canis vero
potius sibi crus incidi lenta sectione passus est,
quam morſum dimitteret. Caeterum iter usque ad
Hydaspem magna ex parte erat ad meridiem, ci-
terius vero ad orientem usque ad Hypanim, ma-
gis per montium radices quam campos: quare

^a ἔχει Med. 4. ^b Vulgo, ἀρχὴν Marg. Caf. ^c Vulgo, κρινέντος. Marg. Caf. ^d χρώμασιν εὐανθεύτους Mosc. ^e τοῦτο δὲ

ἔστι, adusque τῶν Ἰνδῶν inclusive, desunt Med. 3. ^f ἄλλας Par. 4. Esc. Mosc. ^g συγχωρεῖν Par. 1. 4. Med. 4. Bre. Esc. Mosc.

^h MSS. φιλοκόμους. Marg. Caf. ⁱ πιθανῶς Par. 4. Esc. Mosc. ^j χρυσία δὲ καὶ ἀργυρεῖα Mosc. ^k διὰ πείρας Mosc. ^l προσσφέντα

ἀντὶς Med. 4. προσσφέντα Esc. Mosc. ^m οὐ συγχωρεῖν ἀποτομῆν Med. 3. 4. Mosc. ⁿ Vulgo, πλὴν. Marg. Caf. ^o ἀνεῖναι Mosc.

^p MSS. τὰ δῆγματα. Marg. Caf.

10. τὸ αἰρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους] Diodorus Siculus, libro xix. hunc locum explicat, quo loco ait apud Indos legem esse, qua sancitum sit, ut qui quæve de matrimonio cogitassent, non a voluntate et iudicio parentum penderent, sed ipsi sibi conjugem suo arbitratu conciliarent. Sic ille, ὅντος παλαιῦ νόμος παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς γαμουύτας καὶ τὰς γαμουμένης παρδένους μὴ διὰ τῆς ἑο γονέων κρίσεως ποιεῖσθαι τὸν γάμον, ἀλλὰ πείσαντας ἀλλήλους. Casaub.

11. καὶ τὸ συγκατακρίσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας] Diodorus, de iisdem Cathæis, παρὰ δὲ τέτοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας τοῖς ἀνδράσι συγκατακρίσθαι. Idem.

12. κατὰ τοιαύτην αἰτίαν] Diodorus unius ob culpam mulieris tradit factum id decretum, quum illa veneno maritum suum sustulisset. Simile infra de aliis narratur. Porro huius rei meminit Cicero, Tusculan. Quæstionum lib. v. c. 27. Mulieres vero in India, cum est cuiusvis earum vir mortuus, in certamen iudiciumque veniunt, quam plurimum ille dilexerit: plures enim singulis solent esse nuptæ. Quæ est victrix, ea læta, proſequentibus suis, una

cum viro in rogum imponitur, illa victa, læsta discedit. Eadem leges alio loco apud Diodorum, libro xix. ubi etiam causam eam affert, quam hic Strabo. Idem.

15. οὐ πιθανῶς μὲν οὖν ὁ νόμος] Legem esse talem et veteres et recentes affirmant. Strabonis incredulitas (quam antea notavimus) eum decipit. Nunc Mahometanis imperantibus rarius accidit, quod ii a sævitia tali abhorrent, nec nisi grandi pecunia exacta permittunt. (Vide Tavernier, Thévenot, tom. v. p. 254. Bernier, t. ii. p. 119. Ed. Ang.) Origo huius moris hinc recte deducitur (non obstante authoris nostri sententia) ne viros uxores aliquo modo tollerent. F.

24. λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ Σωπείδας κύνας πεντήκοντα καὶ ἑκατόν] Diodorus Siculus historiam simillime narrat. Qu. Curtius, libro ix. c. i. paulo aliter: quem vide. Casaub.

32. ὅτι τέταρτος ἀντιδώσω σοι] Apud Diodorum est τρεῖς, non τέταρτος. Idem.

cum Alexander ab Hypani ad Hydaspem et navale reversus esset, classem conjunxit, postea per Hydaspem navigavit. Omnia prædicta flumina in unum intrant Indum, sed postremus Hypanis: quindecim dicuntur esse universa, mentione digna, quæ in Indum influunt, quibus omnibus auctus (ita quidem ad centum stadia dilatari eum ut tradant, qui non moderate loquuntur: moderatiores, ad quinquaginta summum, minimum ad septem: multæ autem gentes et urbes circa eum sunt) postea duobus ostiis in australe mare se exonerat, et Pattalenam insulam facit. Alexandrum, ut orientales partes omitteret, primo id movit, quod prohiberetur Hypanim transire: deinde quod experientia intelligeret falsam esse famam, quæ ante obtinuerat, campestris regionis exusta ignibus esse, et bestiis magis quam hominum generi habitabilia: quapropter, illis partibus omisissis, in has se contulit, eæque propterea sunt melius, quam illæ, cognitæ. Regio, quæ inter Hypanim est et Hydaspem, novem nationes habere dicitur, urbes vero ad quinque mille, non minores Co in Meropide, quæ multitudo vera major tradi videtur. Quæ autem inter Indum est et Hydaspem, ea a quibus habitetur memoratu dignis, fere dictum est. Deinceps inferius habitant Sibæ, de quibus ante dictum est, et Malli, et Oxydracæ, magnæ nationes. Malli sunt, apud quos Alexander mortis periculum adiit in expugnatione oppidi cujusdam vulneratus. Oxydracæ sunt, quos Bacchi cognatos diximus. Ad ipsam vero jam Pattalenam Musicanum terram dicunt, et Sabutæ Sindonaliæ, ac etiam Porticam terram, et gentes

ἐχιδνῆν. Ὁ δ' οὖν Ἀλέξανδρος, ἀπὸ τῆς Ὑπάνιος ἀναστρέφας ὅππῃ τὸν Ὑδάσπην, καὶ τὸν ναύσταθμον, ^b σιμικρότερον τὸν στόλον· εἴτ' ἐπλεῖ τῷ Ὑδάσπῃ. Πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ⁵ ἓνα τὸν Ἰνδόν· ὕψους δὲ ὁ Ὑπανίς πεντεκαίδεκα δὲ τῶς σύμπαντός· φασὶ συρρεῖν τῶς γε ἀξιολόγους· πληρωθεὶς δ' ὅκ' πάντων (ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντες φασιν, εὐρύμεσθαι κατὰ πῖνας τόπους· ὡς δ' οἱ μετριάττεροι, πεντήκοντα τὸ ¹⁰ πλεῖστον, ἐλάχιστον δὲ ἐπὶ ἀ' καὶ πολλὰ ἔθνη καὶ πόλεις ^h εἰσὶ πᾶσι) ἔπειτα δυοὶ τόμασιν εἰς τὴν νοτίαν ἐκδίδωσι θάλασσαν, καὶ τὴν Πατάλληλον περὶ ἀπορροήν· ποιεῖ νῆσον. Ταύτῃ δ' ἔχει τὴν ἀφ' ὧν Ἀλέξανδρος, ἀφείας τὰ πρὸς ἑὸν μέρος, πρὸς τὸν ¹⁵ μὲν ἀφ' ὃ τοῦ καλυθῆναι ἀφ' ὧν τὸν Ὑπανίον· ἔπειτα καὶ ψεύδῃ καταμαθὼν τῇ πεύρᾳ τὸν περικατέχοντα λόγον, ὡς ἔκπυρα εἶναι καὶ θηρίοις μᾶλλον οἰκήσιμα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις, ἢ ἀνθρωπείῳ γένει· δίοπερ ὥρμησεν ὅππῃ ταῦτα, ἀφείας ἐκεῖνα, ὥστε καὶ ἐγνώσθαι ταῦτα ²⁰ ἀντ' ἐκεῖνων ὅππῃ πλεον. Ἡ μὲν οὖν μετὰ τὴν Ὑπάνιος καὶ τὴν Ὑδάσπην λέγεται ἑνία ἔχειν ἔθνη, πλείους δὲ εἰς πεντακισχίλιας, ὅν ἐλάττω Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς Ὑδροβόλιον ^m εἰρησθαι τὸ πλῆθος. Ἡ δὲ μετὰ τὴν Ἰνδὸν καὶ τὴν Ὑδάσπην ²⁵ εἰρησθαι χερσὶν π' ὅφ' ὧν οἰκεῖται τῆς ἀξίων μνήμης. Κάτω δ' ἐξῆς εἰσιν οἱ τε Ὁξιδράκαι, λεγόμενοι, πρὸς ὧν καὶ πρὸς τὴν ἐμνήσθημεν, καὶ Μαλοὶ, καὶ Ὁξυδράκαι, μεγάλα ἔθνη. Καὶ Μαλοὶ μὲν, παρ' οἷς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος, πρὸς τὴν ἀλώ- ³⁰ σθαι πολέχνης πινός· Ὁξυδράκαι δὲ, ἃς τοῦ Διονύσου συγγενεῖς ἔφαμεν μεμνημένους. Πρὸς αὐτὴν δ' ἦδη τῇ Πατάλλῃ, τὴν τε τοῦ Μεσικανοῦ λέγουσι, καὶ τὴν Σαβούτα· Σινδοναλίαν, καὶ ἐπὶ τὴν Πορτι-

^a τὸ ναύσταθμον Par. 1. Med. 3. 4. ^b ἀστικρότη Efc. ἡστικρότη Mosc. ^c εἴτα πλεῖ Efc. ^d ὁ Ὑπανίς Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^e συρρεῖν φασὶ Med. 3. 4. Mosc. ^f οἱ δεῖσι Mosc. ^g ὥστε οἱ Efc. Mosc. ^h Scripti, ἵνα. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ⁱ Πατάλληλον Med. 3. 4. Mosc. ^k ποιεῖν Mosc. ^l ἔχειν ἑνία Mosc. ^m ἐκείσθαι Efc. in marg. autem εἰρησθαι scribitur. ⁿ καὶ ὅφ' Med. 4. ^o Σιδραῖ Med. 4. ^p Μαλλοὶ Par. 1. Med. 3. 4. Efc. ^q Scripti, Σιδραῖ. Marg. Caf. sic Efc. Mosc. Σιδραῖ Par. 1. 4. Med. 4. et Med. 3. ex correct. ^r Μαλλοὶ Par. 1. Med. 4. Efc. ^s Πατάλλη Med. 3. 4. Mosc. ^t καὶ τὴν Σαβούτα Σινδοναλίαν defunt Med. 3. ^u Scripti, Σινδοναλίαν. Marg. Caf. sic Par. 4. Σινδοναλία Mosc.

5. ὕψους δὲ Ὑπανίς] Ita semper appellat Strabo. Diodorus Hyphasin, Plin. Ptol. et Curtius, lib. ix. c. i. Hypasin. Dionysio Afro convenit cum Strabone. Casaub.

Ibid.] Hypanis, vel Hyphasis, est hodie *Caul*. Orientem versus Hyarotis, vel Hydraotis, cursum tenet, qui nunc *Biab* dicitur. Hi fluvii, Cophes, Hydaspes, Acesines, Hydraotes, et Hypanis, nomen hodiernum *Penjeab* regioni dant, quod apud Persas sonat *quinque fluvios*. (Tavern. p. ii. l. i. c. 6. et Bernier. iter Cachemir. ep. 3. D'Anv. in India) Secundum Rennelli chartam fluvii *Biab* et *Setlege*, vel *Sultuluz*, hodie dicti in medio cursu confluent, antequam Indum intrent, et post concursum *Setlege* appellantur, qui olim fuit Hyphasis. F.

Ibid. πεντεκαίδεκα δὲ τῶς σύμπαντός φασὶ συρρεῖν] Plinius, l. vi. c. 20. de Indo, *Undeviginti recipit amnes: sed clarissimos, Hydaspem, quatuor alios afferentem, Cantabram tres. Per se vero navigabiles Acesinem et Hypasim*. Vide omnino Arrianum. Casaub.

9. ὡς δ' οἱ μετριάττεροι, πεντήκοντα τὸ πλεῖστον] Plinius, lib. vi. c. 20. inter μετρίωτέρας, qui subjicit, *quadam tamen aquarum modestia nusquam latior quinquaginta stadiis, aut altior xv*. Vide reliqua, et Arrianum. Idem.

26. Σιδραῖ] Sic omnino et supra legitur, et apud Stephanum. Μαλλοὶ etiam, ut hic, apud eundem λ unico scribuntur, itaque non

mutavi: *Xyland*.

27. καὶ Μαλοὶ] Male vox illa simplici lambda effertur, cum Diodorus Sic. lib. xvi. Arrianus, lib. vi. Plutarchus, Curtius, Eustathius, ad Dionys. ver. 875. unanimi scriptura Μαλλοὶ agnoscant. Berkel. in Steph. p. 533. n. 65.

Ibid.] Mallorum regio ad *Multan* ponitur. (D'Anv. India, p. 30.) F.

Ibid. Ὁξυδράκαι] Hodie secundum D'Anv. *Outche* super Indum. Philostratus de Oxydracis scribit, τὸ δὲ ἔθνος τὸ τοῦ ἐλευθερίας τε αἰεὶ, καὶ πολεμικῶς ἐξήρτυται. (Vit. Ap. lib. ii. cap. 33.) Idem.

28. πρὸς ὧς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος] Præter Arrianum, Diodorum, et Curtium, Plutarchus sæpe meminit. Casaub.

32. τὴν τε τῷ Μεσικανοῦ λέγουσι, καὶ τὴν Σαβούτα Σινδοναλίαν, καὶ ἐπὶ τὴν Πορτικανὸν] Musicanum et Porticanum regna ex Diodoro nota sunt. Sabutæ terra videtur esse, quam Diodorus appellat τὴν χώραν τῶν ὀνομαζομένων Σαμβασάνων. Idem.

Ibid.] Strabo hic enumerat gentes usque ad Pattalenen. Musicanum terra est certe Mallis proxima. Deinde Porticanum terram Diodorus habet, denique Sambis regnum, cujus metropolim Alexander evertit. (lib. xvii. p. 569. Edit. 1604.) Hanc esse eandem cum urbe Sindonalia Sabutæ regia sentio. F.

2. Ὑπάτοις

καὶ ἄλλων, ὧν ἐκρέτησεν^a ἀπάντων Ἀλέξαν-
δρος, ἢ τῷ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν. ^b Ὑδάτοις
τοῖς δὲ τῷ Παταληνῷ, ὡς ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ, χιλιεῖς
εἰς δύο ποταμούς. Ἀριστόβελος μὲν οὖν εἰς χιλίους
σταδίας διέχον ἄλλήλων φησὶν αὐτάς. Νέαρχος δ'
ἐκτακοσίας προστίθισιν. Ὀνησίκριτος δὲ τῷ πλεον-
εῖν ἐκείνην τῆς ὑπολαμβανομένης νήσου τριγώνου τὸ
σχῆμα, διχάλιον τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος, καὶ ὅ
χίζεται εἰς τὰ στόματα, ὅσον διτακοσίαν^c καλεῖ δὲ
τὴν νήσον Δέλτα, ὅτι φησὶν ἴσην εἶναι τοῦ κατ' Αἴ-
γυπτον Δέλτα, ὅτι ἀληθὲς τοῦτο λέγων. Τὸ γὰρ
κατ' Αἴγυπτον Δέλτα χιλίων^d καὶ τριακοσίων^e στα-
δίων ἔχειν λέγεται τῷ βάσει, τοῖς δὲ πλευραῖς ἐξα-
πτερον ἐλάττω τῆς βάσεως. Ἐν δὲ τῇ Παταληνῇ,
πόλις ὅτιν ἀξιόλογος τὰ Πατάλα, ἀφ' ἧς καὶ ἡ
νῆσος καλεῖται. Φησὶ δ' Ὀνησίκριτος τῷ πλείοντι
ποταμῷ τῷ ταύτῃ πολὺ τὸ τεναγῶδες ἔχειν, καὶ
μάλιστα κατὰ τὰ στόματα τῶν ποταμῶν, διὰ τε τὴν
χρῆν, καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὸ μὴ πνεῖν^h ὑπο-
γῆρας, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέχεσθαι
τούτους τὰς τόπους τὸ πλέον. Λέγει δὲ καὶ περὶ
τῆς Μυσικανῆς χώρας ὑπερπλέον ἐγκωμιάζων αὐτήν,
ὧν πῖνα^k καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς κοινὰ ἰσότητάς, ὡς τὸ μα-
κρόβιον, ὥστε καὶ τριάκοντα ὅτι τοῖς ἑκατὸν προσ-
λαμβάνειν, (καὶ γὰρ τὰς Σήρας ἐπὶ τέττων μακρο-
βιωτέρας^m πινὰς φασί)ⁿ καὶ τὸ λιτόβιον, καὶ τὸ ὑγι-
εινόν^o καὶ περὶ τῆς χώρας ἀφρονίαν ἀπάντων ἐχούσης.
Ἰδίον δὲ τὸ, συσίπια^p πῖνα Λακωνικὰ αὐτοῖς εἶναι
δημοσία σιτουμένων^q ὅσα δ' ὅτι θήρας ἔχοντων καὶ
τὸ χρυσῷ μὴ χεῖσθαι, μηδ' ἀργύρῳ μετάλλων ὄν-
των^r καὶ τὸ ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χεῖσθαι νέοις^s
ὡς Κρήτες μὲν τοῖς Ἀφاميώταις, Λάκωνες δὲ τοῖς
Εἰλωσι^t μὴ^u ἀκριβοῦν δὲ τὰς ἐπισήμας πλὴν ἰα-
τρικῆς ὅτι πινῶν γὰρ κακουργίαν εἶναι τὴν ἐπὶ πλέον

alias, quas Alexander subegit, fluvialem Indi re-
gionem habitantes. Ultima est Pattalena, quam
Indus facit in duos alveos divisus. Aristobulus ait,
mille stadiis eos inter se distare: Nearchus addit
octingenta. Onesicritus unumquodque latus com-
prehensæ insulæ, quæ figuram triangulam habet,
bis mille stadiorum dicit: fluminis latitudinem, ubi
in alveos scinditur, ad stadia ducenta, et eam insu-
lam Delta nominat, Ægyptioque asserit Delta æqua-
lem, quod verum non est. Nam Ægyptium Del-
ta mille et ducentorum aut trecentorum stadiorum
basim habere dicitur, laterum utrumque minus basi.
In Pattalena urbs est insignis, nomine Pattala, unde
insulæ nomen. Onesicritus dicit finitimam oram
magna ex parte palustrem esse, præsertim circa
fluminum ostia, propter lutum quod defertur, et
maris affluxum, et quia a terra venti non spirant,
sed loca hæc a marinis flatibus occupantur. Mul-
tus est etiam in Musicanî terra commendanda,
nonnulla incolis ejus cum aliis Indis communia
memorans, ut de longitudine vitæ, quod centum
et triginta vivant annos: (nam et Seres his longæ-
viores dicuntur). item de vitæ frugalitate, et salu-
britate, quanquam regio rebus omnibus abundet.
Id eis proprium est, quod Laconicorum in morem
syffitiorum cibum in publico capiunt: item quod
opsonium venatione quærunt, et auro et argento
non utuntur, quanquam metallis abundant. Item
quod adolescentibus ætate integris loco fervorum
utuntur, quemadmodum Cretenses Aphamiotis, et
Lacones Helotibus utebantur. Item quod nullas
artes exquisite discunt, præter medicinam, nam in
quibusdam nimium exerceri, ut in bellicis ac simi-

^a Ἀλέξανδρος ἀπάντων Med. 3. ^b Lego, Ὑδατοὶ δὲ οἱ τὴν Π. Marg. Cas. Ὑδατὶς τῆς δὲ Παταληνῆς Par. 1. Ὑδατὶς δὲ τῆς Παταληνῆς Par. 4. Med. 4. Ὑδατὶς δὲ τῆς Παταληνῆς Med. 3. Esc. Mosc. ^c καὶ &c, adusque Δέλτα inclusive, defunt Esc. Mosc. ^d Vulgo, καὶ διτακοσίαν. Marg. Cas. ^e λέγεται σταδίων ἔχειν Med. 3. 4. ^f Παταληνῇ Med. 3. 4. ^g Πατάλα Med. 3. Esc. Mosc. sicque semper Esc. ^h ἀπογῆας Par. 1. ἀπογῆας Par. 4. Med. 3. ἀπὸ γῆας Med. 4. ἀπὸ γαῖας Esc. ὑπογῆας Mosc. ⁱ τέττες deest Esc. ^j κοινὰ καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς Med. 3. Mosc. κοινὰ deest Med. 4. ^k Καὶ γὰρ &c, adusque φασὶ inclusive, defunt Med. 3. ^m πινὰς deest Par. 1. ⁿ MSS. καὶ πολυβίος, καὶ ὑγιεινός. Marg. Cas. ^o τινὰ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^p τῷ Med. 3. ex correct. ^q ἀκριβοῦντες Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^r δὲ Med. 4.

2. Ὑδατοῖς τοῖς δὲ] Non coheret, ac, nisi deest ἐφάρμογε, ἐπὶ ἡλ-
θι, aut aliquid tale, vitium est. Xyland.

Ibid.] Pattalenen Marc. Herac. describit, p. 24. ἥς τὸ πλεῖστον
ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς τοῖς στόμασιν ἐμπεριέληφεν. Abhinc regionem hanc
paulo extra fluvium protendit. Philostratus (lib. iii. cap. 53.)
hanc urbem appellat Πατάλα, περιέχοντα τὴν Ἰνδόν. De insula Pat-
talene Ægyptio Delta simili, vide Arrian. de Exp. Al. (p. 319.
Edit. Blancard.) De Indi fluvii cursu et animalibus ibi re-
pertis vide Philostratum. (Vit. Apoll. lib. ii. c. 18, 19.) Ho-
die Tatta-nagar appellatur. (D'Anv. India.) F.

12. καὶ τριακοσίαν] Διατριακοσίαν: si recte legitur, est pro διακοσίαν
ἢ τριακοσίαν compendiose positum. Xyland.

22. ἐπιπλέον ἐγκωμιάζων] Ἐγκωμιάζων, pro ἐκωμιάζων, aut deest
aliquid. Sed talia dissimulare præstat, quam persequi. Idem.

Ibid. ἐπιπλέον ἐγκωμιάζων αὐτήν] Arrianus Musicanî ditionem
totius Indiæ partem felicissimam habitam fuisse ait. Casaub.

24. ὥστε καὶ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν] Imo vita
Indorum ad ducentessimum usque annum porrigitur, si Ctesiae
ulla fides, cujus in excerptis leguntur hæc, ἡ δὲ ζῶν αὐτῶν, ἢ καὶ

ἢ, καὶ ἢ, καὶ ὅ, οἱ τὰ πλεῖστα βιούντες. Idem.

Ibid.] Quod Lucianus de Macrobiis refert, (t. iii. p. 211.
Edit. Amst. 1743.) τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιούν λόγος,
τούτους μὲν καὶ κριδίνῳ ἄρτῳ χρωμένους multo verisimilius est. Brach-
manum in India inter Macrobios idem meminit, et omnia hæc
probant in veterum opinione longævitatē fuisse τοῦ λιτόβιου
præmium. F.

31. καὶ τὸ ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χεῖσθαι νέοις] Servis quidem
uti Indi non potuere, cum apud eos esset incognita servitus,
siquidem vere hæc Diodorus scripsit, libro secundo, νεομοδέτῃται
παρ' αὐτοῖς δούλων μηδὲνα τοπαράπαν εἶναι, ἐλευθέρων δ' ὑπάρχοντα τὴν
ἰσότητά τιμῶν ἐν πᾶσι. Casaub.

32. Κρήτες μὲν τοῖς Ἀφاميώταις] De Aphamiotis Cretensibus
confule Grammaticos. Strabo, lib. xii. p. 785. Μινώων σύννοτον
vocat. Polluce, lib. iii. c. 8. Minoitas. Idem.

Ibid. Ἀφاميώταις] Non, ut interpretes, Ephamiotis. Hos libro
xii. Strabo dixerat Minois cœtum. Aphamiotas etiam Varinus
habet. Xyland.

libus, maleficium putant. Ac quod iudicium iis non est nisi cædis et contumeliæ, cum homo præstare non possit, ne iis adficiatur: quæ vero in contractibus fiunt, ea sint penes unumquemque, ideo ferendum esse, si quis fidem violarit: sed videndum cui credatur, et non implendam esse urbem controversiis. Hæc ab iis traduntur, qui cum Alexandro militarunt. Edita est etiam epistola quædam Crateri ad matrem Aristopatram scripta, quæ cum alia permulta admirabilia narrat, tum cum nullo concordat. Quin etiam refert Alexandrum ad Gangem usque processisse, et ipse se vidisse id flumen affirmat, et cete in eo, ejusque de magnitudine, et latitudine, et profunditate, remotiora a fide quam probabiliora perhibet. Quippe Gangem maximum esse omnium fluminum, quæ in tribus continenti-

bus memorantur, proximum ab eo Indum, tertium Istrum, quartum Nilum, satis consentitur: singulari vero alii aliter tradunt. Quidam minimam ejus latitudinem triginta stadiorum dicunt, quidam trium. Megasthenes eum, ubi mediocris est, ad centum stadia amplum tradit: minimam vero profunditatem viginti ulnarum. In hujus et alius fluminis concursu sita esse Palibothra, octoginta stadiorum longitudine, latitudine quindecim, figura quadrangula, lateribus oppositis eandem ubique servantibus distantiam, mœnibus ligneis et perforatis circumdatam, ita ut per foramina sagittent. Præpositam esse etiam fossam tutelæ gratia, et recipiendorum purgamentorum ex urbe affluentium. Gentem, in qua urbs est, Prasios vocari, omnibus præstantem aliis. Ejus regem, præter proprium nomen, quod a natalibus habet, de nomine urbis

ἀσκησιν, οἷον ὅτι τοῖς πολεμικοῖς, καὶ τῷ ὁμοίῳ· δι-
κλιν δὲ μὴ εἶναι, πλὴν φόνος καὶ ὑβρεὺς· ὅθεν ἐπ'
αὐτῷ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν^α ταῦτα· τὰ δ' ἐν τοῖς συμ-
βολαίοις ἐπ' αὐτῷ εἰσάγει· ὥστε ἀνεχέσθαι δεῖν, εἰάν τις
5 ὡς αὐτῷ τιμὴν πείσιν· ἀλλὰ καὶ προσέχειν ὅτῳ πισυ-
τέον, καὶ μὴ δικῶν πληροῦν τὴν πόλιν. Ταῦτα μὲν
οἱ μετ' Ἀλέξανδρον στρατεύσαντες λέγουσιν. Ἐκδέδε-
ται δὲ τις καὶ^β Κρατεῦς πρὸς τὴν μινύτῃ· Ἀριστο-
πάτῃαν ὁπιστολῇ, πολλά τε ἄλλα ὡς ἔδοξα φρά-
10 ζῶσα, καὶ οὐχ ὁμολογεῖν οὐδενί, καὶ δὴ καὶ τὸ μέ-
χρι τῷ Γάργι προσελθεῖν τὸν Ἀλέξανδρον· αὐτὸς τε
φῃσιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν, καὶ κίτη τὸ ἐπ' αὐτῷ, καὶ
μεγέθους, καὶ πλάτους, καὶ βάθους, πῶρ' ὅσον πίστεως μᾶλλον,
ἢ ἐγγύς. Ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονορομένων
15 καὶ τοῖς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρι-
τος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος, καὶ ὁ Νεῖλος, ὡς ἂν
συμφωνεῖται. Τὰ καὶ ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως φε-
ρὸν αὐτῶν λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τελευτῶν
πλάτους· οἱ δὲ καὶ τριῶν. Μεγασθένης δὲ ὅταν ἡ μέ-
20 τριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύεσθαι, βάθος δὲ ἕκκοσι ὀρ-
γυῶν τελευτῶσιν. Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τέτρα^ε τε καὶ τῷ
ἄλλῃ ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ἰδρύεσθαι, σταδίων ὀγ-
δοήκοντα τὸ μήκος, πλάτους δὲ πεντηκῆδεκα, ἐν
ὡς ἀλλήλοισι ὁμοῦ σχήματι, ξύλινον περίβολον^δ ἔχου-
25 σαν κατατετυγμένον, ὥστε^ε ἀφ' ὅπῃν τοξεύειν· πο-
κεῖσθαι δὲ καὶ τάφρον, φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς
τῷ ἐκ τῆς πόλεως σπορροῖων. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ
πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους, ἀφ' ὧν ὀνόματι τῷ
πάντων. Τὸν δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖν τῆς πό-
30 λεως εἶναι, Παλίβοθρον καλούμενον, πρὸς τῷ ἰδίῳ

^α ταῦτας Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. Med. 3. 4. Mosc.

^β Κραταίου Bre.

^ε τε deest Mosc.

^δ ἔχουσα Med. 3. 4.

^ε διὰ τῶν

14. Ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονορομένων] Sic Arrianus, libro quinto, ait Indum fluvium, excepto Gange, omnium Asiæ et Europæ fluminum esse maximum. Cicero, de Natura Deorum, lib. ii. cap. 52, Indum appellat sine exceptione omnium fluminum maximum. Casaub.

15. τρεῖς δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος, καὶ ὁ Νεῖλος] Non puto accipiendum hunc locum, ut fecit Xylander, qui Istrum Nilo prætulit, contra veterum sententiam: est ergo animadvertendus chiasmus in verbis Strabonis, et vox τρίτος referenda non ad proximam ὁ Ἰστρος, sed ad remotiorem ὁ Νεῖλος. Chiasmi autem hujusmodi passim apud optimos scriptores occurrunt. Idem.

19. Μεγασθένης δὲ ὅταν ἡ μέτριος καὶ εἰς ἑκατὸν] Megasthenis sententiam sic Plinius, lib. vi. c. 18, expressit, de Gange loquens, Inde lenem fluere, ubi minimum viii m. pass. latitudine, ubi modicum, stadiorum centum, altitudine nunquam minore pass. viginti. Idem.

21. Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τέτρα τε καὶ τοῦ ἄλλῃ ποταμοῦ] Fluvius alter, quem non nominat, est Erannoboas. Auctor Arrianus, Histor. Indic. cap. 4. Idem.

22. τὰ Παλίβοθρα ἰδρύεσθαι] Alii Palimbotra vocant, fuere ab Hercule condita. Vide Diodor. lib. ii. Idem.

Ibid.] Hæc Palibothra urbs est, cujus antea meminit. De mensura Straboni cum Arriano convenit: quæ computatio m. p. Romanorum 17 $\frac{1}{2}$, in se continet. Fossam Arrianus fusius describit; τάφρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ πόλει, τὸ εὖρος ἐξάπλευρον, τὸ δὲ βάθος τριάκοντα πῆχυν· αὐτῇ δὲ ἐξδομήκοντα καὶ πεντακοσίους ἐπέχειν τὸ τεῖχος, καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα. Exinde μεγίστην Ἰνδῶν hanc urbem Arrianus recte affirmat. Observatu dignum est hujus formam esse Babylonī et aliis urbibus orientalibus, in plano sitis, simillimam. Ad urbis circuitum quod attinet, D'Anvillius conjicit eam computationem stadiorum sequendam esse, quæ 1100 unum gradum efficiunt; sed non esse nimium judico, si rationem communem sequamur. Nam ut antiquitus, sic hodie, in India, (ubi

mores minime mutantur) testia non continua sunt, sed rara, ideoque spatium intra mœnia est majus. Præterea ibidem non penitus habitabatur, cum Babylon et Nineve, urbes maximæ, etiam intra pomerium, culta et pascua habuerunt. (Q. Curtius, lib. v. c. 1.) Quod attinet ad ξύλινον περίβολον, non hoc moribus Indorum recentium abhorret. Nieuboff Hollandus, harum regionum ἀυτόπτης, urbem, in insula Sumatra dicta, Palimbang describit, forma quadrilatera, truncis arborum junctis munitam, et fossa profunda cinctam. (Coll. of Voy. Eng. t. ii. p. 223.) Vide etiam Bernierum in descr. Delhi, t. iii. De situ Palibothræ multi litigant. D'Anvillius ad Helabad ponit ad concursum Gemini, vel Tomanis, cum Gange; Arrianus ad Erannoboæ ripam, ubi cum eodem fluvio confluit. In Plinio Erannoboas est a Tomane diversus. Rennellus nostras hoc et aliis argumentis fretus, ad confluentiam Calini cum Gange locat, ubi nunc est Canoge; oppidum sane modicum, vestigiis autem magnificentiae pristinae refertum. Hic situs cum Ptolemæo convenit, qui Palibothram in gradu 27mo latit. locat. F.

27. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους] Plin. lib. vi. cap. 19. Sed omnium in India prope, non modo in hoc tractu, potentiam claritatemque antecedunt Prossii, amplissima urbe ditissimaque Palibotra. Unde quidam ipsam gentem Palibotres vocant, imo vero tractum universum a Gange. Arrianus gentem, ubi sunt Palibothra, vocat Gadrosios. Casaub.

Ibid.] Plinius opes et potentiam gentis his verbis probat, Regi eorum ped. sexcenta millia, equitum triginta millia, elephantorum novem mille per omnes dies stipendiantur. Elephantorum numerus longe veritatem excedere videtur, quod Aureng-Zebius, totius Indiæ Imperator, viz. 500 habuit. (Tavern. p. ii. p. 97.) Arriani editiones optimæ habent Πρασίους, quod facile in Γαδρωσίους mutaretur. Hæc regio hodie Prage appellatur. (D'Anv.) F.

τῶν ἑκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Ἰ. Σανδρόκοττον, 5
 πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Μεγαθένης πεμφθείς. Τοιοῦτον δὲ καὶ
 τὸ ^b πρὸς τοῖς Παρθαίοις Ἀρσάκει γὰρ καλεῖν-
 ται πάντες· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φερά-
 τῆς, ὁ δὲ ἄλλοι. ^d Ἀρίστη ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ τῆς
 Ἰπᾶνιος πέρας· οὐκ ἀκριβοῦνται δὲ, ἀλλὰ ἀφ' 10
 ἑνὸς ἀγνοοῖαν, καὶ τὸν ἐκτοπισμόν, ^e λέγειν πάντ'
 ὅππῃ τὸ μείζον, ἢ τὸ τετραπλάσιον· οἷα ^f τὰ τῆς
 χρυσωρύχων μυρμήκων, καὶ ἄλλων θηρίων τε, καὶ ἀν-
 θρώπων ἰδιομόρφων, καὶ δυνάμεσιν πῶς ἐξηλλαγμέ- 10
 νων· ὡς τῆς Σήρας μακροβίους φασί, πέρα καὶ ἀφ' αὐ-
 κούτων ἐτῶν παρατείνονται. Λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρα-
 κίῳ πῶς οὐκ ἐστὶν πολιτείας αὐτοῖσι ἑκ πεντακισχι-
 λίων ^h βασιλευσάντων συνεστῶσαν, ὧν ἕκαστον παρέχεσθαι τῷ
 κοινῷ ἐλέφαντα. Καὶ τίχρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις 15
 φασὶν ὁ Μεγαθένης· γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν ^k δὲ πῶς
 καὶ διπλασίους λεόντων· διωατοὺς δὲ, ὥστε ^l τῶν ἡμέ-
 ρων πῶς ἀγρόμηνον ὑπὸ τετάρτων, τῷ ὀπιθίῳ σκέλει
 δραξάμενον ἡμίονο, βιάσασθαι καὶ ἐλκύσαι πρὸς ^m αὐ-
 τόν. Κερκοπιθήκους δὲ μέγιστους τῶν μεγίστων κυνῶν, 20
ⁿ λευκοὺς, πάλιν τοῦ περὶ τοῦ τοῦτο δ' εἶναι μέ-
 λαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνὰ πάλιν· τὰς δὲ κέρκους μέ-
 γιστους δυοῖν πύχων· ἡμερωτάτους δὲ, καὶ ^o οὐ κακοήγεις
 πρὸς ὅππῃ τῆς καὶ κλοπᾶς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λι-
 θανόχρους, γλυκυτέρας σύκων, ἢ μέλιτος. Ἀλλαχοῦ 25
 δὲ διπλήρεις ὄφεις ὑμενοπύρες, ὥσπερ αἱ νυκτερίδες·
 καὶ τοῦτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σαλαγμὸς ἀφίεντας
 οὐρανῶν, ^p τοὺς δὲ ^q ἰδρώτων, ἀφ' ὧν τὸν χρῶτα
 τοῦ μὴ φυλαξαμένου καὶ σκορπίους εἶναι πῶς οὐκ, ὑπερ-
 βάλλοντες μεγέθει· φύεσθαι δὲ καὶ ἑβένου· εἶναι δὲ 30
 καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ πρὸς τὴν μεθίεντα, τὸ δὲ διχ-
 δέν, πρὶν εἰς τοὺς ῥώτωνας ὑδὼρ ^r καταχέσθαι, ^s ἐν-
 οῖς δ' ὑπὸ πρὸς τῆς ἐν τῷ δῆγματι ἀφ' ὧν
 φεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν κα-

Palibothrum appellari: quemadmodum et Sandro-
 cottum, ad quem missus Megasthenes fuit. Idem
 apud Parthos fit, omnes enim Arfacæ nominan-
 tur: privatim vero alius Orodes, alius Phraates,
 alius aliter. Sane quæ trans Hypanim est regio,
 eam optimam esse in confesso habetur. Verum de
 his nihil accurate et certo traditur, sed propter ig-
 norantiam et longinquitatem, inflatius ac portento-
 sius omnia narrantur: ut quæ de formicis per-
 hibentur aurum effodientibus, et de bestiis aliis, et
 hominibus, qui peculiare quædam formas et singu-
 lares vires habeant: nam Seres tam longæ dicun-
 tur vitæ, ut ducentimum annum excedant. Fe-
 runt etiam quendam optimatum ordinem rempub-
 licam gubernare ex quinque millibus consiliario-
 rum constantem, quorum quisque elephantem rei-
 publicæ præbeat. Megasthenes auctor est, tigres
 apud Prasios gigni, magnitudine duplos fere ad
 leonem, adeo robustos, ut unus de mansuetis a qua-
 tuor hominibus ductus, mulum posteriore pede ap-
 prehenderit, atque ad se pertraxerit. Cercopithecus
 vero maximis canibus majores, et totos albos præ-
 ter faciem, quæ nigra est, (cum apud alios contra-
 rium sit) caudæ longitudine supra duos cubitos,
 cæterum mansuetissimos esse, neque maligne insi-
 diari aut furari. Lapidibus quoque effodi thureo co-
 lore, ficu et melle dulciores. Quibusdam in locis
 serpentes esse binorum cubitorum, membraneis alis,
 ut vespertiones, eos per noctem volare, et lotii
 aut sudoris stillas demittere, quæ non caventium
 eas corpora computrescere cogant. Item scorpiones
 volucres ingentes. Nasci quoque hebenum. Canes
 etiam esse validissimos, qui quod mordicus corri-
 puerint, non ante dimittant, quam aqua naribus
 infundatur: nonnullis præ vehementia in morfu
 oculos distorqueri, quibusdam etiam excidere: leo-

^a Σανδρόκοττον Ἐφε.

^b Vulgo, πρὸς. Marg. Cas.

^c Ὀρώδης Par. 1. Med. 3. 4.

^d Ἀρίστη δ' Med. 3. 4. Mosc.

^e Scripti, ἀκριβοῦ-

ται. Marg. Cas.

^f λέγειν Ἐφε.

^g τὸ Par. 4.

^h βασιλευσάντων Ἐφε. Mosc.

ⁱ μεγίστους γίνεσθαι Med. 3. 4.

^k δὲ τοι Med. 4.

^l πῶς τὸν ἡμέραν Mosc.

^m ἑαυτὸν Par. 1. 4. Ἐφε. Mosc.

ⁿ λευκοὺς &c, adusque σύμποδα δις μὴ inclusive, pag. 1002. lin. 20. defunt

^o οἱ αὐτοὶ Med. 3.

^p οἱ Med. 3.

^q Veteres quidam, ἰδρώτας. Marg. Cas.

^r καταχέσθαι Med. 3.

^s ἐν Med. 3. 4.

3. Ἀρσάκει γὰρ καλεῖν] πάντες. Imo Arfacidæ vocabantur, non Arfacæ; et ita legendum, ut Grammaticorum canones præ-
 teream, scribit Dio, libro XL. p. 127. Edit. 1604. de Arface
 loquens, (de quo et Strabo, lib. XI. p. 750.) ὅτι περὶ καὶ οἱ ἑπτα-
 βασιλεύσαντες αὐτῶν, Ἀρσάκειδαι ἐπωνομάσθησαν. Exempla autem
 regum qui idem nomen quasi hereditarium gesserunt plura no-
 tavimus ad lib. XII. p. 813. Casaub.

8. οἷα τὰ τῶν χρυσωρύχων μυρμήκων] De formicis Indicis, et re-
 liquis ejus regionis animalibus præter Aristotelem, Plinium,
 lib. XI. c. 31. et Ælianum, lege Diodorum, Ctesiam, et Arri-
 anum. Idem.

11. ὡς τοὺς Σήρας—πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν παρατείνονται] Luci-
 anus, de Macrobiis, (t. III. p. 211. Edit. Amst. 1743.) scri-
 bit, Σήρας μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. Hanc longævitatē mirabi-
 lem variis causis ascribit: οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τοῦ
 μακροῦ γήρους προσδίδεσθαι· οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ· ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ
 εἶδος τοῦτο σύμπαν. Miror quod Epicureus Lucianus sit Stoico
 Strabone magis credulus. F.

13. ἐκ πεντακισχιλίων βασιλευσάντων συνεστῶσαν] Indicus Imperator
 plurimos habet comites, duces stipendiarios. Horum primi
 Omrai dicuntur; diversis nominibus ordines alii dignoscuntur.

Exinde Macedones facile πολιτείας ἀριστοκρατικὴν esse conjicerent.
 Idem.

15. Καὶ τίχρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις—γίνεσθαι μεγίστους] Tigrim pe-
 des 15 Gallicos æquare testatur Buffon. De viribus hujus ani-
 malis authores plurimi Megasthenis testimonium confirmant.
 (Vide Pennant's Syn. of Quad. p. 167.) Idem.

20. Κερκοπιθήκους δὲ μέγιστους τῶν μεγίστων κυνῶν] Inter alios Nieu-
 hoff cercopithecum Bataviæ vidit, qui magnitudine puerum
 plusquam annos octo natum æquavit. Plurimæ species faciem
 habent nigram, quæ non mendacem esse Megasthenem probant.
 Idem.

24. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιθανόχρους, γλυκυτέρας σύκων, ἢ μέλιτος] Hic
 lapis est forsitan quædam lapidis violaris species, Germanice
 Violettein, quæ odore mixto rosæ ac violæ prædita est. Strabo ad
 saporem alludit, sed talem lapidem non novi. Megasthenes, ut
 opinor, non fuit omnium oculatus testis, et ignorantia linguæ
 falleretur. Idem.

25. Ἀλλαχοῦ δὲ διπλήρεις ὄφεις ὑμενοπύρες] Straboni cum Nieu-
 hoffo convenit, nisi quod hic negat ὄφεις venenosos esse. (Vide
 Coll. of Voy. tom. II. p. 358.) Idem.

φῆν, ὧνά ^a τε παρέχειν, ἢ μισθοῦ ζεύγῃ· ἀντὶ δὲ τοῦ
 τῶν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων, καὶ τῶν ἀπερμολόγων ὀρ-
 νέων, μετροῦνται ὡς τῆ βασιλείας οἶτον, πλάνητα
 καὶ σκηνώεσσι νεμόμενοι βίον· ἵππων δὲ καὶ ἐλέφαντα
 τρέφειν οὐκ ἔστιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἐκάτερον νε-
 νόμισται τὸ κτήμα, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ὅπτιμεληταί. Θήρα
 δὲ τῶν θηρίων τέτων τοιάδε. Χωρίον ψιλόν, ὅσον τετ-
 τάρων ἢ πέντε σταδίων, τὰ φρὺν περικυκλῶντες βαθεία,
 γεφυροῦσι τῶν εἰσοδῶν στενωπὰν γεφύρα· εἴτ' ^b εἰσα-
 φιάσι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς, ἢ τέσσαρας·
 αὐτοὶ δ' ἐν χαλυβίοις κρυπτοῖς ὑποκείσθεται λο-
 γῶντες· ἡμέρας μὲν οὕτω οὐ παροίασιν οἱ ἀγριοὶ νύκ-
 τας δ' ἐφ' ἑνα ποιοῦνται τῶν εἰσοδῶν· εἰσόντων δὲ,
 κλείουσι τῶν εἰσοδῶν ἑσθλα· εἴτα τῶν ἡμέρων ἀθλη-
 τῶν τὰς ἀλκιμωτάτας εἰσάγοντες, ἀγχιμάχονται ¹⁵
 πρὸς αὐτάς, ἅμα καὶ λιμῶ καταπονοῦντες· ἤδη δὲ
 χαμνόντων, οἱ εὐθαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων ἑσθλα χαλ-
 βάλλοντες, ὑποδύνουσιν ἕκαστος τῇ γαφρὶ τῆ οἰκείου
 ὀρχήματος· ὀρμάμενος δ' ἐνθένδε, ὑποδύει τῶν
 ἀγρίων, καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένης δὲ τῆς, κε- ²⁰
 λύουσι ^c τοῖς πηλασίοις, τύπῃν τὰς συμποδιστάτας,
 ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τῶν γῆν· πεσόντων δ' ὁμοδοίοις
 ἱμάσι ^d προσλαμβάνοντες τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς
 τοὺς τῶν πηλασίων· ἵνα δὲ μὴ σφόδρῃ τὰς ἀναβαίνειν
 ἐπ' ^e αὐτοῖς ὅπτι χειρῶντας ^f ἀποσείοντο, τοῖς τραχη- ²⁵
 λοῖς αὐτῶν ἐμβάλλοντες κύκλῳ τομάς, καὶ κατ' αὐ-
 τὰς τὰς ἱμάντας πεπιδέασιν, ὥστ' ὑπὸ ἀλγιδό-
 νων ^g εἶκιν τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν· τῶν δ' ἀλόντων
 ἀπολέξαντες τὰς πρὸς οὐτέρους, ἢ νεωτέρους ^h χρεῖ-
 ας, τοὺς λοιπὰς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς· δῆσαν- ³⁰
 τες δὲ τὰς μὲν πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐ-
 χένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγμένα, δαμάζουσι λιμῶ·
 ἐπὶ τα χλόη καλέμου, καὶ ⁱ πῶας ἀναλαμβάνουσι·
 μὲν δὲ αὐτὰ πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν ἀφ' αὐ-
 λόγου, τοὺς δὲ μελισμῶ πινι καὶ τυμπανισμῶ ^j κι- ³⁵
 λῶντες. Σπάνιοι δ' οἱ δυσηλάσεντοι· φύσιν γὰρ διάκεινται
 πρὸς καὶ ἡμέρας, ὥστ' ἐγγὺς εἶναι λογικῶ ζῶν·
^k οἱ δὲ καὶ ἑξάμους τοὺς ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόν-
 τας ἀνελόμενοι σώζουσιν ἐκ τῆς μάχης· ^l τοὺς δὲ
 ὑποδύντας μετὰ τῶν ^m πρὸς οὐτέρων ποδῶν, ὑπερ- ⁴⁰
 μαχόμενοι δέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφάγων, καὶ διδασκά-

folis et venari, et pascere pecora, et vendere, et ju-
 menta locare licet: pro eo autem quod terram
 bestiis liberant, et ab avibus semina legentibus, di-
 mensum frumenti a rege accipiunt, vagi errabun-
 dique vitam in tabernaculis agunt. Privato ho-
 mini equum et elephantem alere non licet: utrun-
 que enim regis possessio censetur, suntque harum
 rerum curatores. Elephantum autem sic venantur.
 Locum aliquem ab omni purgatum materia, qua-
 tuor aut quinque stadiorum, profunda fossa circun-
 dant: tum ingressum ponte angustissimo jungunt:
 deinde tres quatuorve elephantes feminas de man-
 fuetis immittunt: ipsi in tuguriis occulti insidiantur.
 Per diem silvestres non accedunt, nocte au-
 tem singulatim introeunt: quibus ingressis, vena-
 tores clam aditum occludunt. Postea nonnullos
 e cicuribus certatoribus fortissimos inducentes, cum
 illis pugnant, simul etiam fame eos defatigant.
 Cum vero jam defessi fuerint, aurigarum audacissi-
 mi clam descendentes quisque sui elephantis ute-
 rum fubeunt, atque hinc subito silvestrium uterum
 fubeunt, compedes illis injiciunt: quo facto ci-
 cures instigant, ut victos verberent, quousque in
 terram cadant. Postquam ceciderint, bubulis loris
 eorum colla ad domitorum colla adstringunt: et
 ne ascensores excutere possint, colla circumciden-
 tes, in cæsuris vincula imponunt, ut præ dolore vin-
 culis cedant, et quietem agant. De captis seligun-
 tur quicumque vel senio, vel juvenia inutiles sunt:
 reliqui in stabula ducuntur, et pedibus invicem
 victis, ac colla ad columnam valide infixam fame
 domantur: deinde herba vel arundine viridi refi-
 ciuntur, post cicurantur, alii oratione, alii cantu
 aliquo, vel tympani sonitu deliniti. Rari sunt, qui
 non facile mansuescant: sunt enim a natura mites
 et mansueti, et ad rationem utentis animalis inge-
 nium proxime accedunt. Quidam aurigas suos,
 qui in certamine ceciderint, e proelio efferunt. Qui-
 dam per anteriores pedes uterum fubeunt pro-
 pugnando servaverunt. Quod si quem ex curatoribus
 magistrisque per iram interfecerint, adeo illum defi-
 derant, ut præ mœrore a cibo abstineant, interdum

^a δὲ Par. 4. Bre.^b εἰσαφίαισι Par. 4.^c τοὺς τιθασσοὺς Efc. Mosc.^d προσλαμβάνοντες Par. 1. Med. 4.^e αὐτοὺς

Par. 1. 4. Med. 4. Efc. Mosc.

^f ἀποσείουσιντο Par. 4.^g ἦσαν Mosc.^h πῶας Par. 4.ⁱ MSS. καταυλοῦντες.

Maig. Caf. sic Efc. Mosc. sed in Mosc. καὶ, quasi καταυλοῦντες, scribitur supra a recenti manu.

^k τοὺς γὰρ καὶ Par. 1. Med. 4.^l τοὺς δὲ καὶ Med. 3. Efc. Mosc. οἱ δὲ καὶ Med. 4.^m ἐμπροσθίων Med. 3. 4.

6. Θήρα δὲ τῶν θηρίων τέτων τοιάδε] Arrianus eandem θήραν narrat post explicata septem illa genera Indorum. Vide vero Plinium, Aristotelem, Aelianum. Casaub.

Ibid.] Plinius Elephantum capita priora duodecim libri octavi tribuit, et Romani scriptores varii et Polybius sæpe describunt. (Polyb. p. 593. Edit. Caf.) Livius in multis locis, præsertim in expeditione Hannibalis describenda et Marcii Consulis contra Perseum. Elephantes maximi sunt Ceilonenses et frequentes. Baldæus captandi modum hodie usitatum describit, paulo dissimilem, et minus operosum. (Collection of Voyages, t. iii. p. 825.) Spatium terræ truncis arborum fixis munitum habent, ubi

aditus latus est, sed fit angustior sensim peribolus. Hic Elephantes feri, a cicuribus alleciti, in foveas quasdam decidunt. F.

20. καὶ σύμποδα δεσμεῖ] Existimo legendum συμποδισμεῖ, unica dictione: nec mira videbitur hæc vox ei qui in lectione hujus auctoris fuerit versatus. Casaub.

28. τῶν δ' ἀλόντων ἀπολέξαντες] Hos non seligunt ut eos necent: sed selectos dimittunt. Vide Arrianum. Idem.

37. ὥς ἐγγὺς εἶναι λογικῶ ζῶν] Legenda omnino quæ hac de re habet Arrianus, qui hoc etiam testatur, vidisse se elephantem κυμαλίζοντα, aliosque in orbem saltantes. Idem.

etiam sibi mortem consciscant. Elephantēs coeunt, et pariunt, ut equi, plurimum vere. Mari coitus tempestivus est, ubi domi detentus sævire occipit, tunc enim pingue quiddam emittit per spiramentum, quod ei secundum tempora est: feminæ, cum hic idem meatus apertus fuerit. Edunt partum cum tardissime, mense a conceptu decimo octavo, cum celerrime, sub sextum ac decimum. Sex annos a matre nutriuntur. Vivunt plerique quantum longævissimi homines, quidam etiam ad ducentissimum perveniunt annum. Alioqui morbis obnoxii sunt, et quidem curatu difficilibus. Vitiis oculorum remedio est, vaccæ lacte si perluantur, complures morbos vinum nigrum epotum curat. Vulneribus butyrum potum auxiliatur, (ferrum enim ejicit) ulcera fuillis carnibus inurantur. Oneficritus dicit eos ad trecentissimum annum vivere, raros ad quingentissimum, circiter ducentissimum robustissimos esse, in utero gestare ad decennium. Majores Lybicus ac validiores cum ipse, tum alii perhibent, cum proboscibus propugnacula dejiciant, et arbores radicitus evellant, in posteriores pedes erecti. Scribit Nearchus compedes in tramitum concursu quibusdam a venatoribus disponi, et a mansuetis indomitos in eas agi, qui præstant, et ab auriga ducuntur. Adeo autem mansuescere, ut lapidem ad scopum jacere, et armis uti, et optime natare ediscant, ut maxima possessio existimetur elephantis bigæ, duci enim sub jugo, ut camelos: *atque mulierem eam præstare, quæ munus ab amante elephantem accipiat.* Hoc dictum non consentit ei, qui a solo rege equum et elephantem possideri dixerat. Formicarum autem aurum effodientium pelles vidisse idem ait, pardalis pelli persimiles. Megasthe-

λων, εἰ τινα ὥστε θυμὸν ἄπεκτεναν, οὕτως ἐπιπο-
 ρύουσιν, ὥσθ' ὑπὸ ἀνίας ἀπέχεσθαι τρυφῆς· ἐπὶ δ' ὅτε
 καὶ σποκαρτερεῖν. ^b Βιβάζονται δὲ καὶ πίπτεσιν, ὥς ἵπ-
 ποι, τοῦ ἑαυτοῦ μάλιστα· καὶ δὲ τῷ μὲν ἄρρενι,
 5 ἐπειδὴν ^c οἴκοι κατέχηται, καὶ ἀγριότητι· τότε δὲ καὶ
 λίπας πάλιν τῆς ἀναπνοῆς ἀνίσσιν, ἣν ἔχει ὥστε
 τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς ^d πό-
 ρος οὗτος ἀνεωγὼς τυγχάνῃ· κύβοι δὲ ^e τὴν μὲν
 πλείους ὀκτωκάδεκα μῆνας, ^f ἐλαχίστους δ' ἐκατό-
 10 δεκά· τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἐξ ἑτῆ· ζῶσι δ' ὅσον μα-
 κροβιότατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί· τινὲς δὲ καὶ ὅτι
 ἀγχιόσια ἀγχιεύουσιν ἑτῆ· πολυύοσοι δὲ καὶ δυσία-
 τοι. Ἄκος δὲ ὡς ὀφθαλμῶν μὲν βόειον γάλα
 προσκλυζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ
 15 μέγας οἶνος πινόμενος· ^h τραύμασι δὲ ⁱ ποτὸν μὲν
 βούτυρον, ἔξάγει γὰρ τὰ ^k σιδήρεια, τὰ δ' ἔλκη σαρ-
 ξίν· ὑδαὶς πυρίωσιν. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ ἕως τρια-
 κοσίων ἐτῶν ζῶν ^l φησι, ἀσύνον δὲ καὶ ἕως πεντακο-
 σίων· καὶ τὴν δ' εἶναι ὡς τὰ ἀγχιόσια ἑτῆ· κύβου
 20 καὶ δὲ ^m δεκαετίαν. Μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν καὶ
 ἑρῶμεντέρους· καὶ τὸν τε εἰρηκε, καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν
 προσδοκίαις ⁿ ἐπάλξις καθαιρεῖν, καὶ δένδρα ἀνασπᾶν
 ὑπὸ ῥίξῃ, ἀγχιεύουσιν εἰς τὰς ὀπισθίας πόδας.
 Νέαρχος δὲ καὶ ποδάρας ἐν ταῖς θήραις ἵστασθαι κα-
 25 τὰ τινὰς σκευὰς φησὶ· συνελαύνεσθαι δ' ὑπὸ τῷ
 τιθαστῶν τὴν ἀγρίαν εἰς ταύτας, κρεττόνων ὄντων, καὶ
 ἡνιοχουμένων· οὕτως δ' εὐπηρεσέμενοι εἶναι, ὥστε
 καὶ λιθάξιν ὅτι σκοπὸν ^o μαρτυρεῖν, καὶ ὅπλοις χρῆ-
 σθαι, νῆν τε κάλλιπα· μέγιστον τε ^p νομίζεσθαι κτήμα
 30 ἐλεφάντων· ἄρμα· ἀγεσθαι δ' ὑπὸ τῷ ζυγῶν καὶ
 καμήλων· γυνῶνα δ' εὐδοκιμεῖν, εἰ λάβοι ὥστε
 ἐρασθὶ δῶρον ἐλεφαντα. ^q Οὗτος ὁ λόγος οὐχ ὁμολο-
 γεῖ τῷ φησάντι, μόνον βασιλέων· κτήμα εἶναι ἵππον
 καὶ ἐλεφάντα. Τῶν δὲ μυρμηκῶν τῶν χρυσωρύχων
 35 δέρματα ἰδεῖν φησιν οὗτος παρδαλέαις ὅμοια. Με-

^a ἐκτεναι Efc. ^b βινάζονται Par. 1. Med. 3. 4. βινάζονται Efc. ^c οἷστρον Par. 4. Med. 4. Bre. Efc. Mosc. ^d δὲ deest
 Med. 3. δὲ Mosc. ^e οὗτος πόρος Med. 3. 4. ^f οἱ Med. 3. ^g ἐλαχίστοι Med. 3. ^h τραῦμα Med. 3. et ex correct. πρὸς
 τραῦμα. ⁱ Scripti, πρῶτον. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^k σιδήρεια Mosc. ^l φησὶν ἐλεφάντα Efc. Mosc. ^m δεκαετίαν
 Mosc. ⁿ ἐπάλξις Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^o μαρτυρεῖν Efc. ^p νομίζεται Efc. ^q Scripti, ἄρματα. Marg. Caf. ^r ζυγῶν
 Mosc. ^s οὗτος &c, adusque ἐλεφάντα inclusive, desunt Par. 1. Med. 4. ^t εἶναι κτήμα Med. 3.

5. ἐπειδὴν οἴκοι κατέχηται] Manuscripti, ἐπειδὴν οἷστρον κατέχηται: quæ lectio et vera est et elegans. Casaub.

10. τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἐξ ἑτῆ] Octo ait Arrianus. Diodorus sex, ut hic. Idem.

13. πρὸς ὀφθαλμῶν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον] Arrianus, καὶ ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἵαμα, τὸ βόειον γάλα ἐγχέμενον. Idem.

15. τραύμασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον, ἔξάγει γὰρ τὰ σιδήρεια] Hoc Arrianus prætermittit. Plinius vero sic scribit, Olei potu tela quæ corpori eorum inhaerant, decidere inveniunt. Idem.

Ibid.] Hoc unicum incredibile admittit Strabo: Plinius multo plura, quæ ab Indis vaniloquentibus acceperat. Quærendum tamen est, annon ποτὸν βούτυρον sit butyrum potabile, i. e. liquefactum; quod vulneribus medendi causa fuit impositum. Hæc interpretatio Strabonem vindicat, non autem Plinium, qui sæpius authorum laudatorum sensu aberrat. F.

16. τὰ δ' ἔλκη σαρξίν ὑδαὶς πυρίωσιν] Arrianus vocem πυρίωσιν interpretatur: ἐπὶ δὲ τοῖσι ἔλκεσι, τὰ ὑδαὶς κρέα ὀπτύμενα καὶ καταπασσόμενα. Casaub.

19. κύβου δὲ δεκαετίαν] Hæc vulgi opinio. Plinius lib.

VIII. cap. 20. Decem annis gestare in utero vulgus existimat. Idem.

Ibid.] Plaut. in Stich. Act. i. sc. 3. ver. 14. Anon.

20. Μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν] Sic Polybius Elefantos Indicos describit. (Edit. Casaub. p. 593.) F.

34. Τῶν δὲ μυρμηκῶν] Suspicio esse Hyænam Canem Linnæi cauda recta annulata. Striæ corporis sunt fuscæ et nigræ transversales, a dorso ad ventrem ductæ; ideoque pellem habent, ut dicitur, pardalis pelli similem. Formicam forsitan appellaverunt Indi, quod excavat terram degitque in antris. Hoc modo fieri potuit, ut Hyæna interdum ramenta auri aperiret; unde fabula, quod sint auri fodinarum custodes. Hoc animal est tam ferox natura, ut bene formicarum Indicarum descriptioni conveniat. Busbequius, in ep. p. 343, legatum Persicum memorat, qui ad Turcam attulit formicam Indicam, mediocris canis magnitudine, mordacem admodum, et sævam. Busbequius tamen re vera esse formicam parum credidit, quamquam non viderit. Idem.

35. Μεγασθένος δὲ περὶ μυρμηκῶν οὕτω φησὶ] Vide etiam Herodotum Thalia. (lib. iii. c. 102.) Casaub.

γαδένης δὲ πρὸς τὴν μυρμηκῶν οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρ-
 δαις, ἔθνη μεγάλα τὰ πρὸς τῶν καὶ ὀρεῶν Ἰνδῶν, ὁρο-
 πέδιον εἶναι τριγυλίων πρὸς τὸ κύκλον γαδίων ὑποκειμένων
 δὲ τούτῳ χρυσορυχίων, οἱ μεταλλεύοντες εἰναι μύρμι-
 κες, θηρίων ἀλωπέκων ἐκ^β ἐλάτης, τὰχος ὑπερφυῖς⁵
 ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θήρας· ὀρύττει δὲ τὴν γῆν
 χειμῶνος, σωρεύουσι τε πρὸς τοῖς σομίσι, καθάπερ οἱ
 ἀσφάλαιες. Φῆγμα δ' ἔστι χρυσοῦ μικρὰς ἐφήσεως
 δέσμιον· τοῖς δ' ὑποζυγίοις μεταῶσιν οἱ πλησιόχωροι
 λαθεῖν φανερῶς γὰρ διαμάχονται, καὶ δύνανται φεύγον-¹⁰
 τας καταλαβόντες δὲ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ αὐτὰς, καὶ
 τὰ ὑποζύγια πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρια
 πρὸς τῶν καὶ μέρη· ὡς παραθέντων δ' ἀναρρῶν
 τὸ φῆγμα, καὶ τὸ τυχόντι τῷ ἐμπόρῳ ἀργὸν δια-
 τίθενται, χονεῦν οὐκ εἰδότες. Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ πρὸς¹⁵
 τῷ θηριῶν λόγῳ, καὶ περὶ τῷ θηρίῳ, ἐμνήσθημεν,
 ὧν τε Μεγαδένης εἶπε, καὶ ἄλλοι, πρὸς τὸν καὶ
 ταῦτα. Ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῷ ἐρπετῶν θαν-
 μάξει πλήθος, καὶ τὴν κακίαν ἀναφεύγειν γὰρ ἐκ
 τῶν πεδίων εἰς τὰς κατοικίας τὰς ἀφ' ἑαυτῶν²⁰
 ἐν ταῖς ὁπικύσεσι, καὶ πλεονεχίαν τοὺς οἴκους· ἀφ' ἧς δὲ
 τοῦτο καὶ ὑψηλὰ ποιῆσαι τὰς κλίνας, ἔστι δ' ὅτε καὶ
 ἐξοικίζεσθαι πλεονασάντων· εἰ δὲ μὴ τὸ πολὺ τοῦ
 πλεονεχίᾳ πρὸς τῶν ὑδάτων διεφείρετο, καὶ ἐρημω-
 θῆναι τὴν χώραν. Καὶ τὴν μικρότητα δ' αὐτῶν²⁵
 εἶναι χαλεπὴν, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους· ἡ
 μὲν, ἀφ' ἧς τὸ δυσφύλακτον· τὴν δὲ, δι' ἰσχύ· ὅπου
 καὶ ἐκκαίδεκαπλήρεις ἐχίδνας ὀρεῖσθαι· ἐπαδούς· δὲ
 ἀειφοιτῶν πεπτεμενέας ἰσθῶναι, καὶ εἶναι ὅσον π-
 μόνιον ταύτῃ ἰατρικῇ· μηδὲ γὰρ νόσους εἶναι πολ-³⁰
 λὰς, ἀφ' ἧς τὴν λιτότητα τῆς διαίτης, καὶ τὴν ἀοι-
 νίαν· εἰ δὲ γίνονται, ἰσθῶναι τὰς σοφιστάς. Ἀριστοβ-
 λος δὲ τῶν θρυλλημένων μεγάλων ὅσων ἰδῆναι φησὶν·
 ἐχίδναν δὲ μόνον ἐνέα πηχῶν καὶ σπηλαιῶν. Καὶ ἡμεῖς
 δ' ἐν Αἰγύπτῳ κομιθεῖσθαι ἐκείνην τηλικαύτην πρὸς³⁵
 εἰδομένην. Ἐχέει δὲ πολλὰς φησὶ πολὺ ἐλάτης, καὶ
 ἀσπίδας, σκορπίους δὲ μεγάλας· οὐδὲν δὲ τούτων
 οὕτως ὀχλεῖν, ὡς τὰ μικρὰ ὀφείδια, οὐ μείζω
 σπηλαιῶν· εὐρίσκεισθαι γὰρ ἐν σπηλαῖς, ἐν σκεύεσιν,
 ἐν θρίγκοις ἐγκαχυμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἰ-⁴⁰
 μόρροειν ἐκ παντὸς πόρε μετὰ ἐπαδουρίας· ἔπειτα

nes de formicis ait; apud Derdas, quæ magna gens
 est Indorum montanorum, ad orientem exposito-
 rum, planitiem quandam montanam esse ter mille
 stadiorum ambitu, et sub ea aurifodinas, quas for-
 micæ effodiant, vulpibus magnitudine non minores,
 mira celeritate, victum ex venatione comparantes:
 fodere autem terram per hyemem, et ad ostium
 accumulare, quemadmodum solent talpæ. Hujus
 auri ramenta, id enim sunt, parva decoctione egent.
 Vicini jumentis ea clam rapiunt, aperte enim non
 possunt, prohibentibus formicis, quæ et pugnant;
 et fugientes infectantur, quos cum deprehenderint,
 una cum jumentis interimunt. Ut ergo illas late-
 ant, ferinas carnes per loca plurima disponunt, ita-
 que ad prædam dissipatis formicis, auri ramenta
 ipsi asportant, et fusionis ignari cuicunque merca-
 tori rudia divendunt. Sed quoniam in hoc sermone,
 quem de venatoribus ac bestiis habemus, memini-
 mus eorum, quæ a Megasthene et ab aliis referun-
 tur, hæc etiam sunt addenda. Nearchus et multi-
 tudinem et malitiam reptilium mirum prædicat,
 quæ e campis in domicilia fugiant, si qua flumi-
 num exundationibus non operiuntur, atque eas
 impleant, et propterea cubilia hominum alta esse
 dicit, nonnunquam etiam emigrare eos, nimis ex-
 crescente reptilium numero, et nisi multitudo ma-
 xima ab aquis extingueretur, regio deserta esset.
 Addit et parvitatem eorum periculosa, et nimiam
 magnitudinem: alteram, quia non facile possint
 evitari: alteram, quia sint violenta: cum quidem
 conspectæ sint viperæ feminae sedecim cubitorum.
 Circumvagari incantatores, qui medicari putantur:
 et solam fere hanc medicinam esse. Nam propter
 vitæ frugalitatem, et vini abstinentiam, aut morbi
 non sunt, aut si qui sunt, eos sophistæ curant.
 Aristobulus negat se vidisse ullam tantæ magnitu-
 dinis præter solam novem cubitorum et dodrantis
 viperam. Nos in Ægypto vidimus ejusdem fere
 magnitudinis viperam inde allatam. Viperas au-
 tem mares complures vidisse se affirmat, multo ta-
 men minores, item scorpiones ingentes: et nihil
 horum tam infestum esse homini, quam parvos
 serpentes palmari longitudine, qui et in vasis, et
 in tabernaculis, et in sepibus occulti inveniuntur,
 a quibus icti sanguinis profluvio ex omni meatu
 cum dolore maximo laborent, deinde pereant, nisi

² τούτῳ χρυσορυχίων Par. 1. τούτῳ χρυσορυχίων Med. 3. 4. τούτων χρυσορυχίων Mosc. ^β ἐλάτῃ Med. 3. Mosc. ^γ ὀρύττει δὲ τὴν γῆν χειμῶνος· σωρεύει τε Par. 1. 4. ὀρύττει δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύει τε Med. 3. ὀρύττει δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύει τε Mosc. ^δ ἀσφάλαιες Par. 1. 4. Esc. Mosc. ^ε Scripti, τοῦδ' ὑποζυγίοις Par. 1. 4. Med. 4. Esc. ^ζ καὶ deest Med. 4. ^η ὑποζύγια Par. 1. 4. Esc. ^θ πρὸς τῶν καὶ μέρη Par. 1. Med. 3. 4. ^ι περισπωμένων Med. 3. ^κ MSS. καὶ τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις. Marg. Caf. sic Par. 4. Esc. Mosc. ^λ τῶν deest Mosc. ^μ σμικρότητα Par. 1. Med. 4. ^ν διὰ τὴν ἰσχύ Med. 3. ^ξ δὲ περιφοιτῶν ἰσθῶναι πεπτεμενέας Med. 3. 4. δὲ καὶ περιφοιτῶν ἰσθῶναι πεπτεμενέας Mosc. ^ο ἀνοίαν Med. 3. Mosc. ^π γίνονται Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^ρ Vulgo, τοιαύτην. Marg. Caf. τηλικαύτην πρὸς Mosc. ^ς ἰδομεν Par. 4. Med. 4. Mosc. ^τ ἔχουσ Med. 3. ^θ φησὶν οὐ πολὺ Med. 3. ^ι τὴν Med. 3. ^κ οὕτως deest Mosc. ^λ Scripti, λεπτά. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^μ Scripti, ἐν θρίγκοις. Marg. Caf. sic Par. 4. Esc. Mosc. ἐν θρίγκοις Par. 1. Med. 4. ἐν θρίγκοις Med. 3.

18. τὸ τῶν ἐρπετῶν θανμάξει πλεονεχίᾳ] In pluviarum tempestate serpentes domibus Indorum abundant. Divites habent lectos pedibus ferreis suffultos, usque in vasis aqua repletis demersis, ut serpentum vim effugiant. F.

28. ἐκκαίδεκαπλήρεις ἐχίδνας] Vix credibile hic narrat, sed Aristobuli relatio sit vera. Tavernerius serpentes pedes 13 et 14 longos se vidisse in his Indiæ partibus affirmat. (p. ii.

p. 38.) Constatendum est tamen esse pellem serpentis Batavia servatam, pedes 25 longam: sed Java insula serpentes maximos producit. (Tavern. p. ii. p. 155.) Idem.

30. μηδὲ γὰρ νόσους εἶναι πολλὰς, διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης] Arrianus, ὅτι πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πάθη γίνονται, ὅτι αἱ αἰσθητικαὶ συμμετρὶ εἰσὶν αὐτοῖς· εἰ δὲ τι μείζον καταλαμβάνοι, τοῖσι σοφιστῇσι ἀνεκκοινοῦντο· καὶ ἐκεῖνοι οὐκ ἂν διὰ τοῦτο ἰσθῶναι ὅ, τι περ ἰσθίμην. Casaub.

cito subveniat: remedium, propter Indicarum herbarum et medicamentorum vim, facile esse. Addit in Indo flumine, et paucos crocodilos inveniri, nec hominibus infestos. Cætera vero animalia, quæ plurima sunt, eadem in eo gigni, quæ in Nilo, præter hippopotamum. Onesicritus et eum in Indo nasci affirmat. Tradit etiam Aristobulus nullum ex marinis piscibus in Nilum recurrere, præter alofam (si quidem ea est thrissa) et mugilem, ac delphinum propter crocodilos, in Indum vero permultos. Et e squillis (si ex sunt carides tamen) parvas usque ad montes ascendere, magnas usque ad Indi et Acefinæ concursum. Ac de bestiis quidem hactenus: nunc ad Megasthenem regressi reliqua explicemus. Post venatores ac pastores, quartum genus ponit eorum, qui artes exercent: item instructores, et quicumque corpore victum quærent: horum alii tributa pendunt, ac statuta munia obeunt: alii vero, ut sunt qui arma et naves fabricantur, alimenta et stipendia ab rege habent, cui et soli operis suis serviunt: arma militibus præbet exercitui præfectus, et classis præfectus naves navigantibus, et mercatoribus pretio locat. Quintum genus est bellatorum, qui reliquum tempus otiosi agunt, in locis ab rege constitutis, ubi et victus eis præbatur: ut cum opus sit, cito exeant, nihil de suo afferentes præter corpora. Sexti sunt inspectores, quorum partes sunt, ut, quæ aguntur, inspiciant, et regi omnia clam renuncient. Hi in urbe urbanas meretrices sibi adjutrices adhibent, in castris vero castrenses: deliguntur autem viri optimi ac fidelissimi. Septimi sunt consiliarii et assessores regis, a quibus et magistratus et judicia, et rerum omnium administratio geritur. Non licet ex alio genere in aliud matrimonio contrahendo transire, aut ab unius generis institutis ad alius descendere: neque simul pluribus se dare tractandis, nisi philosophus quis sit: huic enim ob virtutem conceditur. De præfectis, alii annonæ, alii urbi, alii militibus præfunt. Horum primi curant flumina, alii agrum

ὑποδύσκειν, εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐθὺς· τίμω δὲ βοήθειαν ῥαδίαν εἶναι, ὡς τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν, καὶ φαρμάκων. Κροκοδείλους τε οὔτε πολλὰς, οὔτε βλαπτικούς ἀνθρώπων ἐν τῷ Ἰνδῷ φησὶν εὐρίσκεισθαι· καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῶα τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ ἅπερ ἐν τῷ Νείλῳ γεννᾶσθαι πολλὴν ἵππεα ποταμίαν. Ὀνησίκριτος δὲ^a φησὶ καὶ τοῦτον γεννᾶσθαι. Τῶν δ' ἐκ θαλάσσης φησὶν^b Ἀριστόβελος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν, ἔξω θρίοντος, καὶ κερῆως, καὶ δελφίνος, ὡς τὰς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῷ πολλῶν^c τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὅρας ἀναλῆναι, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ, καὶ τοῦ Ἀκεσίνου. Περὶ μὲν οὖν οὗ τῶν θηρίων ποσῶν λέγεται· ἐπανιόντες δ' ὅτι τὸν Μεγασθένη, λέγων μὲν^d τὸ ἐξῆς ὧν^e ἀπελείπομεν. Μετὰ γὰρ τοὺς θηροφύλακας, καὶ τὰς ποιμνίας, τέταρτον^e φησὶν εἶναι μέγεθος τὰς ἐργαζομένων τὰς τέχνας, καὶ τὰς καπιλικούς, καὶ οἷς ὑπὸ τῷ σώματι ἡ ἐργασία· ὧν οἱ μὲν^f φόρον τελοῦσι, καὶ^g λειτουργίας παρέχονται τακτάς· τοῖς δ' ὀπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοί, καὶ τροφαὶ ὡς^h βασιλέως ἐκκεῖναι·ⁱ μόνω γὰρ ἐργάζονται· παρέχεται δὲ τὰ μὲν ὅπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθῷ τοῖς πλέεσιν^k ὁ ναύαρχος, καὶ τοῖς ἐμπόροις. Πέμπτον ἐστὶ τὸ τῶν πολεμιστῶν· οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ, καὶ^l τόποις ὁ βίος ὅστις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ διατιμωμένοι, ὥστε τὰς ἡμέρας, ὅταν^m εἴη χρεία, ταχέως ποιεῖσθαι, πολλὴν τῶν σωματικῶν μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἑαυτῶν. Ἑκτοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἐφοροί·ⁿ τῆτοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται τὰ πρᾶξιόμενα, καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ· συνεργεῖς^o ποιμνίοις τὰς ἐτάρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τὰς δὲ ἐν τῇ πόλιν, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ τὰς αὐτόθι· καλεῖσθαι δ' οἱ ἀριστοὶ καὶ πιστότατοι. Ἑβδομοὶ δ' οἱ σύμβουλοι καὶ συνέδροι τοῦ βασιλέως, ἔξ ὧν τὰ ἀρχαῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. Οὐκ ἐστὶ δ' οὔτε γαμῖν ἔξ ἄλλης γένεως, οὔτ' ὀπιτηδύματα οὔτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλω ἔξ ἄλλης, ὅδ' ἐπλείους μεταχρήσασθαι τὸν αὐτὸν, πολλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· εἶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετῆς. Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μὲν εἰσὶν ἀρχερόμοι, οἱ δ' ἀστυνόμοι, οἱ δ' ὅτι τῶν στρατιωτῶν ὧν οἱ μὲν ποταμὸς ἔξερράζονται, καὶ

^a καὶ τοῦτον φησὶ Med. 3. 4.

Mosc. et ex correct. Med. 4.

Esc. Mosc. et ex correct. Med. 4.

Med. 3.

^b ὁ Ἀριστόβελος Med. 3. 4.

^c φησὶν deest Esc.

^d Malim, τούτῳ γὰρ μόνω ἐργάζονται, vel μόνω γὰρ ἐργάζονται τούτῳ. V.

^e καὶ Med. 4.

^f τούτους Mosc.

^g τὰ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^h Scripti, φόρος. Marg. Caf.

ⁱ λειτουργίας Par. 1.

^j ἀπελείπομεν Med. 3.

^k βασιλέως Med. 3.

^l ναύαρχος desunt

^m Vulgo, ποιούμενος. Marg. Caf. sic Par. 1. Bre. Esc. Mosc.

1. εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐθὺς] Baldæus remedia vulgo recepta describit. (Collection of Voyages, t. iii. p. 828.) F.

3. Κροκοδείλους τε οὔτε πολλοὺς, οὔτε βλαπτικὰς] Tavernerius Crocodilos in Gange plurimos vidit in itinere ad Daccam. (p. ii. p. 25.) In insula Ceylona multi occurrunt hominibus infesti. (Baldæus. Coll. of Voyages, t. ii. p. 826.) Idem.

11. τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὅρας ἀναλῆναι, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ, καὶ τοῦ Ἀκεσίνου] Sub voce ὅρας loci nomen latere credo. T.

28. Ἑκτοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἐφοροί] Arrianus ἐπισκόπους appellat. Diodorus, lib. ii. p. 126. t. i. Edit. 1604. ut Strabo, ἔκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων. Casaub.

30. ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ] Referunt quæ resciverunt

ad regem, ubi rex est, ad magistratum in civitatibus liberis. Arrianus, ἀναγγέλλειν τῷ βασιλεῖ, ἵνα περὶ βασιλεύοντα Ἰνδοὶ ἢ τοῖς πόλεσι, ἵνα περὶ αὐτοκόμοι εἰσὶ. Sic et Diodorus. Idem.

38. πολλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· εἶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετῆς] Arrianus aliter: nam quum videatur Strabo dicere philosophis esse concessum, ut ad novum vitæ genus transeant, idque ob eorum virtutem: contraria tamen ex verbis Arriani sententia elicitor, non licere cuiquam discedere a suo et majorum suorum instituto, nisi forte velit ad philosophiam se conferre. Arriani verba sunt: μόνον σφίσιν ἀνέεται, σοφιστὴν ἐκ πάντος γενέσθαι· ὅτι οὐ μάλα καὶ τοῖσι σοφιστῶν εἰσὶ τὰ πρᾶγματα, ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα. Idem.

ἀναμετρῶσι τὴν γῆν ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλει-
 ρὰς διώρυγας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται
 τὸ ὕδωρ, ὅπως ποιοῦσιν, ὅπως ἂν ἕξις πᾶσιν ἢ τῶν
 ὑδάτων παρὲν χερσὶν· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρῶ-
 νων ὅπμιελύνται, καὶ πηλὴ καὶ κολάσεως εἰσι κύριοι τοῖς
 ἐπαξίοις καὶ φορτολογῶσι δὲ, καὶ τὰς τέχνας τὰς αἰ-
 τὴν γῆν ὅπμιελέουσιν, ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκῶν,
 μεταλλοτῶν ὁδοποιῶσι δὲ, καὶ καὶ δέκα σταδία γή-
 λην πηλασί, τὰς ἐκτροπὰς, καὶ τὰ ἀφ' ἑσθμῶν δη-
 λέσας. Οἱ δ' ἀσυνόμοι εἰς ἕξ πεντάδας διήρηνται·
 καὶ οἱ μὲν τὰ δημηργικὰ σκοπεῖσιν, οἱ δὲ ξενοδοχεῖ-
 σιν καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμει, καὶ τοῖς βίοις παρακο-
 λυθεῖσιν, παρέρχονται δόντες καὶ παραπέμπουσιν ἢ αὐτοὶ,
 ἢ τὰ χεῖματα τῶν ἀποθανόντων, νοσοῦντων τε ὅπμι-
 μελύνονται, καὶ ἀποθανόντας θάπτουσιν. Τρίτοι δ' εἰσιν,
 οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσιν, πότε καὶ πῶς,
 τῶν τε φόρων χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανῆς εἶεν αἱ κρείτ-
 τες, καὶ χεῖρες γοναί, καὶ θάνατοι. Τέταρτοι οἱ αἰ-
 τὰς καταπλείας, καὶ μεταβολὰς· οἷς μέτρων μέλει,
 καὶ τῶν ὀρεγίων ὅπως ἀπὸ συσθήμεν πωλοῖντο.
 Οὐκ ἔστι δὲ πλείω ἢ τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι,
 πλὴν εἰ διττὴς ἡ ἀποτελεσθὶν φόρος. Πέμπτοι δ' οἱ
 παραθεῖντες τῶν δημηργουμένων, καὶ πωλῶντες, καὶ
 ἀγοράζοντες ταῦτα ἀπὸ συσθήμεν, χάρις μὲν τὰ
 χερσὶν, χάρις δὲ τὰ παλαιὰ τῶν μινυῶν δὲ ζημία.
 Ἑκτοὶ δὲ, καὶ ὕστατοι, οἱ τὰς δαπάνας ἐκλέγοντες τὰ
 πωλημάτων θάνατος δὲ τῶν κλέψαντι τὸ τέλος· ἰδίᾳ
 μὲν ἕκαστοι ταῦτα. Κοινῇ δ' ὅπμιμελύνονται τῶν τε
 ἰδίων, καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τῆς τῶν δημοσίων
 ἐπισκοπῆς, τιμῶν τε, καὶ ἀγορῆς, καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν.
 Μετὰ δὲ τῆς ἀσυνόμου τρίτη ὅτι σιναρχία ἢ περὶ
 τὰ στρατιωτικὰ, καὶ αὐτὴ τῶν πεντάσιν ἐξαχθὶ διω-
 ρισμένη· ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττει, τὴν
 δὲ μετὰ τῆς ὅπμι τῶν βοικῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα
 κομίζεται, καὶ τροφή, αὐτοῖς τε, καὶ κτελέσει, καὶ τὰ

metiuntur, ut in Ægypto, et clausis aquæ ductibus
 præfunt, ut ex æquo omnibus aquarum usus sup-
 peditet. Iidem venatorum curam gerunt, et præ-
 mii et supplicii pro meritis potestatem habent, et
 tributa legunt, et artes inspicunt, quæ terra exer-
 centur, ut eorum, qui ligna, vel domos, vel æs, vel
 metalla operantur. Conficiunt etiam vias, et per
 dena stadia lapidem locant, diverticula, distantias-
 que indicantem. Urbani ædiles in sex quinterniones
 sunt divisi. Nam alii opificia inspicunt, alii hospi-
 tum procuracionem gerunt, hi hospitia distribuunt,
 et hominum victus vitam observant, et illis affe-
 clas dant, et vel eos deducunt, vel defunctorum
 bona. Ægrotantium quoque curam habent, et
 mortuos sepeliunt. Tertii ortus hominum obitu-
 que perscrutantur, et quando et quomodo evenie-
 rint: idque tributorum gratia, et ne boni malive
 nativitas, et mors lateant. Quarti circa cauponas
 et commercia versantur. Hi mensurarum frugum-
 que curam habent, ut consignata vendantur, neque
 finant eundem plura commutare, nisi duplex vec-
 tugal persolvat. Quinti operibus locandis præfunt,
 ea obfignata locantes, seorsum nova a veteribus:
 quæ qui miscuerit, multam persolvit. Sexti, et ul-
 timi venditarum rerum decimas exigunt: et qui
 vectigali rempublicam defraudaverit, capite plecti-
 tur. Ac privatim quidem singuli hæc curant, pub-
 lica vero, et propria, et civilia, et publicam supel-
 lectilem, et pretia, et forum, et portus, et sacra.
 Post urbis præfectos est tertium collegium, quod
 circa rem militarem versatur, ad eundem modum
 in quinterniones sex divisum, quorum unum adjun-
 gunt classis præfecto: secundum ei, qui bobus præ-
 est, quibus instrumenta, et cibaria, et alia militiæ

* Scripti, ἐξ ἴσου. Marg. Cas. sic Esc.

† ἀποδόντας Esc. καὶ ἀποδανόντων Med. 3.

correct. Med. 4. † Vulgo, οὐκ ἐστὶ. Marg. Cas. sic Esc. Mosc.

ἀγοράζοντες defunt Par. 1. 4. Med. 3. 4.

‡ δηλοῦσαν Par. 1. et ex correct. Med. 4. Mosc.

§ καὶ τὰς Esc. Mosc.

¶ ἕκαστος Esc. Mosc.

‡ καὶ τιμῆς καὶ κολάσεως εἰσι κύριοι ἀπο-
 ὀρίων Par. 4. ὀρίων Esc. Mosc.

¶ πωλοῖτο Esc. Mosc. et ex
 ἡ τὸ Med. 3. † Vulgo, ἀποτελεσθὶν. Marg. Cas.

‡ Vulgo, πολιτῶν. Marg. Cas. sic Par. 4. Esc.

1. καὶ τὰς κλειρὰς διώρυγας] Opus necessarium in India, quod
 oryza nisi aquæ abundant, haud enascitur, ideoque ni recte dis-
 tributæ sint, consequitur fames. F.

8. κατὰ δέκα σταδία γήλην τιθέασιν] Mensura Indica dicitur ho-
 die Cofs. Non autem eadem est in omnibus Indiæ partibus, et
 multo longior in meridionalibus quam in borealibus, ut a Ta-
 vernerio patet. Iter inter Agram et Delbi linea recta ductum,
 et more antiquo cippis ornatum, secundum D'Anvillium (me-
 sures itiner. p. 149.) Cofs 68 efficit, quorum unusquisque cir-
 citer stad. 14½ continet. Hæc instituta quæ partim manent, par-
 tim aboleverunt, probant populos fuisse, ingenio mites, timidos,
 callidos, et mercaturæ studiosos. Ita pariter recentes. Idem.

12. καὶ τοῖς βίοις παρακολυθεῖν] Si hæc lectio non est vitiosa,
 quod suspicor, sic eam interpreto: ædiles istos solitos diligenter
 curare quomodo peregrini acciperentur, et alerentur. Sic παρα-
 κολουθεῖν τοῖς βίοις erit observare diligenter victum qui hospitibus
 peregrinis præbetur. Παρακολουθεῖν quid significaret alibi docui-
 mus: non ausim tamen affirmare locum menda carere. Cæte-
 rum de sententia facile est constituere: præsertim ex hoc loco
 Diodori (lib. ii. p. 126. t. i. Edit. 1604.) quo idem refertur
 Indorum institutum. Locum ascribam ut cum isto possit conferri
 et eum illustrare: εἰσι δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς ξένοις ἀρχόντες τε-

ταγμένοι, καὶ φροντίζοντες, ὅπως μηδὲς ξένος ἀδικῆται· τοῖς δ' ἀρρωστοῖς
 τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσάγουσι, καὶ τὴν αἰλὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευ-
 τήσαντα θάπτουσιν· ἐπὶ δὲ τὰ καταλειφθέντα τοῦ ξένου χεῖματα τοῖς
 προσήκεσιν ἀποδίδουσι. Quorum verborum sententia est hæc: Sunt
 apud Indos præfecti peregrinis, quorum munus est prospicere, ne cui
 peregrino ulla fiat injuria: quod si quis peregrinus in morbum in-
 ciderit, illi medicum adducunt, et quæ præterea necessaria sunt æ-
 groto, curant: si moriatur, sepeliunt: hoc etiam amplius, pecunias
 si quas forte relinquit, propinquis suis restituant. Casaub.

Ibid. τοῖς βίοις] Lege, ξένοις. Tour.

Ibid.] Hic mos peregrinorum excipiendorum quodammodo
 hinc oriretur, ne seditiones in urbibus excitarent. Chinenfes
 æque suspiciosi peregrinos, ne terram insilant sine venia, pro-
 hibent. Naufragos autem eodem modo, quo solebant apud In-
 dos excipi novimus. Geogr. Nub. author, p. 63. urbem Nah-
 roaram memorans in India, ait, multi se conferunt Moslemanni ad
 negotiandum, et Rex ejusdem urbis honorifice excipit viatores illuc
 appellentes, eorumque bona custodit. F.

17. τῶν τε φόρων χάριν] Vectigal, ut videtur, ab his secun-
 dum capita exegerunt Indi. Idem.

20. ἀπὸ συσθήμεν] Ἀπὸ τοῦ κώδικος, scilicet nolæ tintinnabulo.
 Vide pag. 273. ubi Casaub. Tour.

necessaria portantur: iidem ministros præbent, qui tympanis et tintinnabulis utuntur: item stratores, et machinarum fabros, et horum famulos, quos pabulum ad tintinnabulum emittunt, præmio, et supplicio celeritatem et securitatem eos condocerantes tutela illis adhibita. Tertiū peditum curam habent, quarti equorum, quinti curruum, sexti elephantorum. Equis ac cæteris bestiis regia stabula sunt: est et regium armamentarium, in quo arma adservantur. Nam miles armaturam in armamentarium reddit, equum in equile, elephantum in suum item stabulum. His utuntur infrænis. Currus a bobus in itinere trahuntur: equi capistro ducuntur, ne pedes curribus junctorum collidantur, neve eorum alacritatem currus hebetent. Currus præter aurigam vectores duos habet: elephas aurigam, et tres sagittarios. Indi in victu frugales sunt, præsertim in castris, et, quia supervacaneis non delectantur, ornatu eleganti utuntur. De furtis altum apud eos silentium. Hinc est quod Megasthenes refert, se, cum in Sandrocotti castra venisset, in quibus erant hominum quadringenta milia, nullam diem vidisse, in qua ultra ducentarum drachmarum pretium furta essent allata, cum legibus hæc quoque uterentur non scriptis. Litteras enim nesciunt, sed memoriter omnia administrant. Tamen propter simplicitatem, ac vitæ frugalitatem res eis prospere succedere. Vinum eos non, nisi in sacrificiis, bibere, ex oryza confectum loco hordei. Cibum quoque magna ex parte oryzam esse forbilem. In legibus et contractibus maxime simplicitatem eo argui, quod non multum habeant litium: nam neque commissi, nec depositi jura ulla habere, nec testibus uti, nec sigillis, sed simpliciter credere: domum frequentius incustoditam habere. Atque hæc quidem omnia sunt continentia. Cætera non facile quis probaverit, ut quod soli degunt, quod

ἀλλὰ τὰ ^a χεῖματα τῆς στρατείας· οὗτοι δὲ, καὶ τὰς ^b ἀγκύλους παρέχουσι τυμπανιστάς· κωδωνοφόρους, ἐπὶ δὲ καὶ ἵπποκόμους, καὶ μηχανοποιούς, καὶ τὰς τέτων ὑπὸνέτας· ἐκπέμπουσι τε πρὸς κώδωνας τὰς χορτολόγους, πρὶν καὶ κολάσθαι τὸ τάχος ^d καὶ ἀσφαλεῖς, καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Τρίτοι δὲ εἰσιν, οἱ τῶν πεζῶν ὀπισθελάτοι, τέταρτοι δ', οἱ τῶν ἵππων, ὀπισθοὶ δ' ἄρμάτων, ἕκτοι δὲ, ἐλεφάντων. βασιλικοὶ τε σαῖμοι καὶ ἵπποις, καὶ θηρίοις· βασιλικὸν δὲ καὶ ὀπλοφυλάκιον· ὡς αἰδοῦναι γὰρ ὁ στρατάρχης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὀπλοφυλάκιον, καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἵππων, καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως· χερσὶν δ' ἀχαινώτοις· τὰ δ' ἄρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ὑπὸ φορτίᾳ ἄγονται τὰ μὴ ^e παρεμπιπράσθαι τὰ σκέλη, μηδὲ ὅτε πρὸς θυμὸν αὐτῶν ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλυέσθαι· δύο δ' εἰσιν ^h ὅτι τὸ ἄρμα πρὶν ἀναβάσθαι πρὸς ὑψίχω· ὁ δὲ τὸ ἐλεφαντος ὑψίχως τέταρτος, πρὶν δ' οἱ ἀπ' αὐτῶν πορεύοντες. Εὐτελείς δὲ καὶ τὴν διαίταν· οἱ Ἰνδοὶ ²⁰ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐ δ' ὅχλῳ ἀετιῶ χέουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι. Πλείστη δ' ἐκ χειρὶ καὶ τὰς κλοπὰς γενομένης· γὰρ ἐν τῷ Σανδροκότῃ στρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης, τετραράκοντα μυριάδων πλήτους ἰδρυμένους, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνευγεγμένα κλέμματα, πλείονων ἢ ἀγκυλῶν δραχμῶν ἄξια, ἀγροῦσι καὶ ταῦτα νόμοις χερσὶν. Οὐδὲ γὰρ χεῖρας εἶδεναι αὐτοὺς, ἀλλ' ὑπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι· εὐ πρὸς τὴν δ' ὁμοῦ ἀπὸ τῆς ἀπλότητος, καὶ τὴν εὐτελείαν· οἷον ³⁰ τε γὰρ ἐπίνεν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον· πίνεν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀπὲρ κριθῶν σιτυμέντας. Καὶ σίτια δὲ τὸ πλέον ὀρύζαν εἶναι· ὀρύζην. Καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ, καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν ἀπλότητά ἐλέγχουσι· ἐκ τῆς μὴ πολυδύτους εἶναι· οὐτε γὰρ ἐπιδήκῃς, ἔτε πρὸς ἀπλότητάς εἶναι δύνανται· οὐ δὲ μαρτύρων, ὅτε σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν πρὸς ἀπλότητάς καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλέον ἀφαιρεῖν· ταῦτα μὴ δὲ σφραγισμένα. Τάλλ' οὐδ' ἂν τις ὑποδέξατο τὸ μόνους ἀφαιρεῖσθαι αἰεὶ, καὶ τὸ μὴ μίαν

^a χεῖματα Par. 4. ^b Scripti quidam, ἀγκύλους. Marg. Caf. ^c καὶ κωδωνοφόρους Efc. Mosc. ^d καὶ ἀσφαλεῖς Mosc. ^e φορτίαις Med. 3. 4. Bre. ^f Suspecta vox. ^g τὸ ὑπὸ Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^h ἐπὶ τῷ ἄρματι defunt Med. 3. ⁱ MSS. παραβάται. Marg. Caf. sic Par. 4. Efc. Mosc. ^k οἱ deest Med. 3. 4. Mosc. ^l στρατείας Par. 4. ^m δ' ἐν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ⁿ Σανδροκότῃ Par. 1. Med. 4. ^o γὰρ deest Efc. ^p MSS. τροφήν. Marg. Caf. ^q ἐν τοῖς defunt Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^r οὐ δὲ μαρτύρων defunt Med. 3. οὐ δὲ μαρτύρων Med. 4. Mosc.

13. τὰ δ' ἄρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν] Mos idem in India manet. (Tavern.) F.

14. τοῦ μὴ παρεμπιπράσθαι] Villosionius doctiss. et illustriss. legendum mavult παρεντίπρασθαι, ne perforerentur crura, vel παρεντίπρασθαι ne vulnerentur. Præsentī tamen lectione, ut opinor, sensum elicimus, ne inflentur equorum crura. Idem.

19 Εὐτελείς δὲ κατὰ τὴν διαίταν οἱ Ἰνδοὶ πάντες] Partim ob sanitatem, partim ob religionem animalibus non vescuntur plurimæ Indorum sectæ. Bernier Mahometanos vix carne vesci affirmat. (t. ii. p. 54.) Idem.

22. γενομένης γὰρ ἐν τῷ Σανδροκότῃ στρατοπέδῳ] Fortasse γενομένης legendum. De hac autem Megasthenis ad Sandracottum profectione dictum, et lib. ii. meminit et Arrianus. Casaub.

27. Οὐδὲ γὰρ χεῖρας εἶδεναι αὐτοὺς] Brachmanes libros in lingua non Indica scriptos habent, quam Hæsanrit appellant.

Hanc, ut videtur, a Megasthene celaverunt, nam certe vetustissima est. Præterea gentes tam urbanas esse literarum expertes non puto, et Strabo paulo infra Nearchum citat, qui ἐπιτελείας ἐν σινδῶσι scriptas in India describit. F.

34. οὐτε γὰρ ἐπιδήκῃς] Quid sit ἐπιδήκῃς δὲ ignotare me ingenuè fateor: συνδήκῃς si legas, planā et perspicuā erit sententia. Casaub.

Ibid. οὐτε γὰρ ἐπιδήκῃς, ἔτε παρακαταδήκῃς εἶναι δύνανται] Quid sit ἐπιδήκῃς δὲ ignotare se fatetur Casaubonus; proinde reponit ΣΥΝΔΗΚΗΣ. Malim ὑΠΟΔΗΚΗΣ. Nec pignoris, neque depositi. T.

39. τὸ μόνους διαίτῃσθαι αἰεὶ] Indorum ordines discreti sunt, neque fas est cuiquam superioris ordinis lectum inferioris ingredi. Exinde syssitiis Græcorum et epulis communibus abhorrent. F.

^a εἶναι πᾶσιν ὄραν κοινὴν δαίτῃ τε καὶ ἀρίστῃ, ἀλλ' ὅπως ἐκάστω φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικόν, καὶ τὸν πολιτικὸν βίον, ἐκείνως κρείττον. Γυμνάσιον δὲ μά-
λιστα τριῖν δοκιμάζουσι καὶ ^b ἄλλως, καὶ ἀφ' ^c σκυ-
ταλίδων ἐβένων ^d λεῖον ἑξομαλίζονται τὰ σώματα. 5
Λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, καὶ μικρὰ χόματα. Ὑπε-
ναγνίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφο-
ροῦσι γὰρ, καὶ ἀφ' αὐτῶν κόσμῳ χερσίν, σινδόνας τε
φορεῖσιν εὐαγεῖς, καὶ ^e σκιάδια αὐτοῖς ἐπέτ'· τὸ γὰρ χάλ-
λος πμῶντες ἀσκῶσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν 10
ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· δίοπερ
οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γαστρῶν παρονομίαν διδασιν, ἀν-
μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ γαμοῦσιν
ὠνητάς τ' ὅλ' τῶν γυναικῶν, λαμβάνουσι τε ἀντιδιδόντες
ζευγὸς βοῶν· ὧν τὰς μὲν ^f εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' 15
ἄλλας ἡδονῆς καὶ ^g πολυτελείας· εἰ δὲ μὴ σωφρονεῖν
^h ἀναγκάσειεν, πορνεύειν ἔξεσι. Οὐτε δὲ οὐδεὶς ἐτεφα-
ναρμόνος, οὐδὲ θυμῶ, οὐδὲ σπένδῃ, οὐδὲ σφάτῃσι τὸ
ἱερεῖον, ἀλλὰ πείρουσιν· ἵνα μὴ λελωδημόν, ⁱ ἀλλ'
ὀλόκληρον διδῶν τῷ θεῷ. Φυδομαρτυρίας δ' ὁ ἄλως 20
ἀκρωτηριάζεται· ὅ, τε πηρώσας, οὐ τὰ αὐτὰ μόνον
ἀντιπάσῃ, ἀλλὰ καὶ χερσικοπέται· εἰ δὲ ^k καὶ τεχ-
νίτε χεῖρα, ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται, θανατοῦται. Δέ-
λοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδὲν Ἰνδῶν χερσῶν. Ὀνη-
σικριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μεσηταῖ τῶν ἰδίων ἀποφάνει, 25
καὶ ὡς κατόρθωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ
λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα, ὡς ^l εὐνομο-
τάτης. Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τῆς σώματος θεραπεία
ἀφ' ἡλικῶν ἐστίν, ὠνητῶν καὶ αὐτῶν τ' ὅλ' τῶν πα-
τέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες, καὶ τὸ 30
λοιπὸν στρατιωτικόν· μεθύνοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βα-
σιλέα, γέρας ἔχει σιωεῖναι τῷ ἐκείνῳ διαδεξαμένῳ·
διαδέχονται δ' οἱ παῖδες· οὐδ' ἄνωγ' ^m μεθήμερας
ὁ βασιλεὺς· ⁿ καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὅραν ἀναγκάζει ^o τὴν
κοίτην ἀλλάττειν ἀφ' ἧς τὰς ἐπιβουλάς. Τῶν γε μὲν 35
καὶ πόλεμον ἔχοντων, μία μὲν ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰς κρίσεις,
ἐν αἷς διημερεύει διακούων οὐδὲν ἡττον, καὶ ὅρα γίνε-
ται τὴν τῆς σώματος θεραπείαν· αὐτὴ δ' ἐστὶν ἡ ἀφ'
τῶν σκυταλίδων τριῖν· ἅμα γὰρ καὶ ^p διακούει καὶ
τελέεσθαι τετάρτων περὶ τῶν τελέων. Ἐπὶ τῇ δ' 40
^q ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰς θυσίας ἑξοδος. Τρίτῃ δ' ἐπὶ θήραν

non una omnibus, et coenandi, et prandendi
hora est, sed ut cuique libet: quippe ad civi-
lem socialemque vitam contraria sunt commo-
diora. De corporis exercitationibus praecipue
frictionem probant, et maxime strigilibus he-
beni glabris corpora laeviant. In tumulis, et se-
pulturis faciendis perparci sunt, in cultu corporis
contra nimii. Nam et aurum gestant, et lapillis
distincto ornatu utuntur, et sindones floridas in-
duunt, et umbracula secum portant: etenim pul-
chritudinem excolentes, omnia faciunt, quae ad
decorandam faciem pertinent. Veritatem atque
virtutem in pretio habent. Itaque ætati senum præ-
rogativam nullam tribuunt, nisi prudentia ii excel-
lant. Multas nuptas habent, quas a parentibus ac-
cipiunt, pari boum emptas, alias obedientiae gratia,
alias proles, ac voluptatis: et, nisi castas esse co-
gant, scortari licet. Nemo ex Indis coronatus sa-
crificat, nec adolet, nec libat: neque jugulant vic-
timam, sed præcluso spiritu necant, ne quid man-
cum deo offeratur, sed integrum. Qui falsus testis
deprehenditur, extremis partibus corporis multa-
tur. Qui membro aliquo quempiam orbaverit,
non modo talionis poenam subit, sed etiam manu
truncatur. Quod si quis artifice manum, oculumve
ademerit, morte luit poenas. Idem dicit neminem
Indorum servis uti. Onescritus id proprium eo-
rum ait, qui sub Musicano sunt, et quidem ea re
hos aliis præstare: quemadmodum et alia perimulta
ejus nationis peculiaria, et laudem primariam me-
rentia commemorat, utpote justissimæ. Regis cor-
pus mulieres curant, eæ quoque de parentibus
emptæ. Qui regem custodiunt, et reliquis exer-
citus manent extra portas. Si qua mulier regem
ebrium occiderit, id præmii habet, ut cum illius
successore jungatur: succedunt autem filii. Regi
interdiu dormire non licet, nocte cogitur cubilia
per horas mutare, idque propter insidias. Præter
exitum regis ad bellum, alius est, cum ad jus di-
cendum exit, per diem totum audiens, etiam si
hora sit ut corpus curet: id autem fit strigilum per-
frictione: nam simul et audit, et a tribus frictori-
bus perfricatur. Exit etiam ad sacrificia. Tertio

^a εἶναι ὄραν εἶναι κοινὴν Efc. εἶναι ὄραν κοινὴν Mofc.

^b ἄλλα Par. 4.

^c σκυταλίδων Efc. Mofc.

^d λεῖων Mofc.

^e σκιάδια

Efc. Mofc.

^f εὐπειθείας Efc.

^g πολυτελείας Par. 4. marg. autem adscribitur πολυτελείας.

^h ἀναγκάσειεν Par. 1. 4.

Med. 3. 4.

ⁱ διδῶναι τῷ θεῷ ἀλλ' ὀλόκληρον Mofc.

^k καὶ deest Med. 3. 4.

^l εὐνομοτάτης Par. 4. Mofc.

^m Scripti, μεθι-
μίαν. Marg. Caf. μεθ' ἡμῶν Par. 1. Med. 3. 4.

ⁿ καὶ deest Efc. Mofc.

^o διακούει Mofc.

^p ἐστὶν deest Efc.

3. Γυμνάσιον δὲ μάλιστα τριῖν] Τριῖς, genus exercitationis apud veteres. Fiebat autem διὰ σκυταλίδων, ut mox subjicit. Casaub.

Ibid.] Hæc omnia a Strabone scripta cum moribus Indorum hodiernis conveniunt, habitus, corporis cultus, nuptiæ, et sepul-
turæ. Nam si quid magnificentius in sepulchris videmus, id ad Mahometanos, non ad Indos pertinet. F.

8. σινδόνας τε φορεῖσιν εὐαγεῖς] Arrianus. auctor est Indos uti veste linea λίνω λαμπροτάτῃ. Linum autem appellat lanam, quæ ex arboribus colligitur. Casaub.

Ibid.] Monstruosas figuras in linteis Indicis Claudianus me-
morat. in Ruf. lib. i. l. 336. F.

9. καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἐπιταί] Idem Arrianus ex Nearcho re-
fert, Indorum ὅσοι ἐκ ἡμελημένοι σκιάδια περιβάλλεσθαι. Casaub.

11. ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται] Diu post Strabo-
nem Geogr. Nub. author (p. 63.) æquitatem, probitatem, et
fidelitatem Indorum, magnopere laudat. Hic circiter annum
Dom. 1150 vel paulo ante scripsit, ideoque ante Tartarorum
aggressus, et Europæorum commercio nondum introducto. F.

34. καθ' ὅραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλάς] Hoc probat, imperii genus Indici esse sævum. Idem.

41. ἐπὶ θήραν Βακχική τις] Venationem Indicam huic similem
describit Bernierus. Idem.

ad venationem, ubi Bacchico more maxima mulierum caterva circumfunditur, stipatores exterius manent. Nam via funibus obtexitur: quod si quis interius ad mulieres usque accedit, interficitur. Præcedunt regem tympana et tintinnabula. Cum in locis septis venatur, e folio sagittat, assistentibus ei duabus tribusve mulieribus armatis: cum in locis non clausis venatur, sagittat ab elephante. Ex mulieribus aliæ curribus, aliæ equis, aliæ elephantis vehuntur: quemadmodum et militiæ una sunt, militant omni armorum genere instructæ. Hæc certe cum nostris comparatâ valde sunt insolentia: magis etiam ista. Caucaſi habitatores ait palam cum mulieribus coire, et cognatorum carnibus vesci. Addit autem cercopithecus ibi esse, qui per præcipitia incedentes, saxa contra insequentes detrudent. Animalia quæ apud nos mansueta sunt, apud illos magna ex parte fera esse. Equos ibi unicornes reperiri cervinis capitibus. Ex arundinibus erectas esse triginta ulnarum longitudine, humiles ad quinquaginta, tanta crassitudine, ut quibusdam diameter sit trium cubitorum, quibusdam quadrupla. Prolapsus deinde in fabulâ ait, homines quosdam esse quinque, alios trium Spithamarum, quorum nonnulli naso careant, et duo tantum spiramenta supra os habeant: cum trispithamis grues pugnare, quod et Homerus significaverit: perdices item iis infestos esse, anserum magnitudine. Illos gruum ova legere atque abolere: nam ibi nidificant, nec alibi eorum ova, nidique reperiuntur: sæpe etiam gruem ex istis regionibus evolasſe, quæ æneam cuspidem haberet infixam, ibi accepto ictu. Similia sunt quæ de Enotocœtis, qui auribus suis incubarent, et feris hominibus, ac monſtris cæteris dicuntur. Sed feros homines ad Sandrocottum non esse perlatos, quod sibi mortem inedia conscivissent,

βακχική τις, ἡ κύκλω γυναῖκων ἀεικεχυμένων, ἔξωθεν δὲ τῷ δορυφόρῳ παρεχόμεναι δ' ἡ ὁδὸς· τῷ δὲ παρ' ελθόντι ὅτιος ἕως ἔφ' ἵππων ἵκναιτο· ἀπὸ τῶν δὲ τυμπανιστῶν, καὶ κωδωνόφοροι. Κυνηγετὴ δ' ἐν μὲν τοῖς ἀειφράγμασιν ἀπὸ βήματος τοξεύων· παρεστῶσι δ' ἑνοπλοὶ δύο, ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὥς καὶ συστρατεύουσιν, ἡσκημέναι παντὶ ὅπλῳ. Ἐχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὰ ἀήθλια, ὥς τε παρ' ἡμῖν· ἐπὶ μὲν τοῖς τοιαύταις μάλλον. Φησὶ γὰρ τὸν Καύκασον οὐκ ἔχοντα ἐν τῷ φανερώ γυναιξὶ μίσγεσθαι, καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετρικυλίσας δ' εἶναι ἐπιθήκους, οἱ λίθους κατακυλίσαι κρημνοδατοῦντες ὅππότε τοὺς διώκοντας· τὰ τε παρ' ἡμῖν ἡμεῖς ζῶα, τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἀγρία εἶναι· ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράτους· καλὰ μὲν δὲ, μήκος μὲν τετράκοντα ὀργυῶν τὸς ὀρθίους, τὸς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς μὲν εἶναι τριπλήν, τοῖς δὲ τετραπλάσιον. Ὑπερεκπίπλων δ' ὅππότε τοὺς μυθώδεις, πεντασπιδάμους ἀνδράπους λέγει καὶ τρισπιδάμους, ὧν πινὰς ἀμύκτῃρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τῆς στήθους· ὥς δὲ τὸς τριασπιδάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γράσιν (ὅν καὶ Ὀμηρον δηλοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέγειν αὐτῶν τὰ ὠτὰ, καὶ φτερεῖν· ἐκεῖ γὰρ ὥτοκεῖν τὰς γράσιν· διόπερ μυθώδεις μὴδ' ὠτὰ εὐρίσκεσθαι γράσιν· μὴτ' οὖν νεοτῆας· πλεῖστα δ' ἐκπίπλων γράσιν χαλκίῳ ἔχουσιν ἀκίδα· ἀπὸ τῆς ἐκείθεν πηλῆμας. Ὁμοία δὲ καὶ τὰ πρὸς τὸν Ἐνωτοκοῖτον, καὶ τῶν ἀγρίων ἀνδράπων, καὶ ἄλλων τετραπόδων. Τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κόμωσθαι ὥς· Σανδρόκοτον· ἀπὸ-

^a Supplevimus ex MSS. Marg. Cas. sic Bre. ^b ἐκτός Par. 1. 4. ^c δίχα Med. 3. ^d μάλλον τὰ τοιαύτα Med. 3. 4. Mosc. ^e MSS. κρημνοδατοῦντες. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^f ἐλαφοκράτους Mosc. ^g περὶ μέτρον Med. 3. ^h τριπλήν Par. 1. Med. 4. τριπλήν Med. 3. τριπλήν Esc. Mosc. ⁱ MSS. διπλάσιον. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 4. διπλάσιον Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^k Ὑπερεκπίπλων Med. 4. ^l Σανδρόκοτον Med. 3. Σανδρόκοτον Med. 4. Bre.

13. καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα. Idem fere de habitantibus ad mare Caspium rettulit. (vide supra.) F.

17. ἵππους τε—μονοκέρωτας ἐλαφοκράτους. Hic equus unicornis est certe ὁ Ἰνδικὸς ὄνος Aristotelis, (Hist. Anim. t. ii. l. ii. p. 216.) Plinius, l. viii. c. 21. asperrimam esse feram, scribit, reliquo corpore equo similem; capite ceruo, pedibus elephante, cauda apro, mugitu gravi, uno cornu nigro media fronte cubitorum duum eminente. Hanc feram vivam negant capi. Ælianus, l. xvi. c. 20. cum Plinio plerumque convenit, addit tamen καρτάζωνον appellari, καὶ μέγεθος μὲν ἔχειν ἵππου τελείῃ, καὶ λόφον, καὶ λαχνην ἔχειν ξανθὴν, velocissimum esse affirmat habentem πόδας ἀδιαθρόνους. Cornu describit ἐλιγμοῦς ἔχον, nigrum et acutissimum. Hujus animalis νεαροὺς πώλους pullos ad Prasiorum regem esse ductos scribit, nemo autem ullius perfectæ ætatis capti meminit. Abhinc certum est Monocerotæ horum authorum esse Rhinocerotæ; qui unicus est quadrupes unicornis. Neve mireris ut ἵππος dicatur, cum Hippopotamus Æthiopicus æque a forma equina distat. Caudam et pedes aptissime depingunt veteres, sed in aliis mire a verò aberrant. Si Megasthenes vere scripserat ἐλεφαντοκράτους pro ἐλαφοκράτους (quod scripsisse suspicor) Strabo certe et Plinius Rhinocerotæ sub hac descriptione agnovissent. Rhinoceros enim ab Agatharchide memoratur (p. 49.) qui sub Ptolemæo Alexandro floruit; et in lithostrato Prænestino accurate depingitur. (Vide Montf. supp. t. iv. p. 155.) In India, Æthiopia, aliisque re-

gionibus adusque Bonæ Spei promontorium habitant. Idem.

18. καλὰ μὲν δὲ, μήκος μὲν τετράκοντα ὀργυῶν. Ctesias in Excerptis legimus, calamum Indicum tantam in altitudinem crescere, quanta est mali altitudo navis μυριοφόρου. Casaub.

19. τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα. Probabile est, arundines quæ juxta terram se spargunt obliquæ, magis etiam crescere quam quæ rectæ stant. Xylander falsus est, quum putavit mendosum esse hunc locum: nec animadvertit arundinum alias in excelsitatem nasci, alias obliquas quas Strabo χαμαικλινεῖς vocat. Vide Plinium, lib. xvi. c. 36. Idem.

Ibid. πεντήκοντα. Locus mendosus. Qui enim humiles erectis et altis sint longiores. Mox ἀναπνοῖν, ἀναπνῆς scripsi: duo non est in Græco. Xyland.

Ibid.] In regione circa Lahaur herba humanam altitudinem longe excedit. Bernier iter Kachemir: ep. ii. pag. 50. Arundo Indica, quæ Bambou dicitur, pedes 30 aliquando æquat. F.

21. Ὑπερεκπίπλων δ' ἐπὶ τὸ μυθώδες. Hi parvuli homines simiarum sunt species. Idem.

31. καὶ τῶν ἀγρίων ἀνδράπων. De silvestribus hominibus hæreo. Idem.

Ibid.] Hoc nomine Simiam et Strabo, et Hannonis Interpreter, et hodierni auctores distinguunt. Vide Hannonis Periplus ad fin. Pennant, Hist. Quadrip. t. i. p. 166. T. F.

χειρτερεῖν γὰρ ἔχειν δὲ τοῖς μὲν πτέρνας πρῶτον, τὰς δὲ τερνύδας ὅπιασιν, καὶ τὰς δακτύλους. Ἀτόμους δὲ πνας ἀχθῆναι ἄνδράπους ἡμέρας οἰκεῖν δὲ πρὸ τὰς πηγὰς τῆς Γάγγου· τρέφεσθαι δὲ ἄτμῳς ὀπ- 5 τῶν κρεῶν, καὶ ἁρπῶν, καὶ ἀνθέων ὀσμαῖς· ἀντὶ τῆς ἁρμάτων ἔχοντες ἀναπνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι καὶ ἀλγέ· τὸ πρῶτον πρὸς τὴν μολίαν, καὶ μάλιστα ἐν φρατοπέδῳ. Περὶ δὲ τῆς ἄλλων διηγεῖσθαι τὰς φιλοσόφους Ὀλύμποδας τε ἱστορῶντας, ἱππῶν μάλ- 10 ῶν ἀπίνοντας· Ἐνωτοκοίτας δὲ ποδῆρη τὰ ὅλα ἔχοντας, ὡς ἐγκατεῦδειν ἰσχυρὸς δὲ ὥστ' ἀναπαύειν δένδρα, καὶ ῥήτην νευράν. Μονομμάτους δὲ ἄλλους, ὅτα μὲν ἔχοντας κυνὸς, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλ- μόν, ὀρθοχάϊτας, λαοίς τε τῇδε τὰς ἁμύντη- 15 ρας εἶναι παμφάγους, ὁμοφάγους, ὀλιγοχρόνους, πρὸς γήρας θνήσκοντας· τῷ τε σώματος τὸ ἄνω πρὸς χει- λότερον εἶναι πολύ. Περὶ δὲ τῆς χιλιετῶν Ὑπερβο- ρέων, τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδης, καὶ Πινδάρου, καὶ ἄλ- 20 λους μυθολόγους. Μῦθος δὲ, καὶ τὸ πρὸ Τιμαγένης λεχθέν, ὡς ὅτι χαλκὸς ὕειτο θαλασσοῖς χαλκοῖς, καὶ σύριτι. Ἐγγυτέρω δὲ πρὸς φησὶν ὁ Μεγαθέ- νης, ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέρουσι ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ ἀπ' αὐτῶν φέρει ἀπάρητο τῷ βασιλεῖ· τὸ γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει. Περὶ δὲ τῆς φιλοσόφων λέγων, 25 τὰς μὲν ὁρεῖν αὐτῶν φησὶν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύ- σου, δεικνύσας τεκμήρια· τίς ἀγρίαν ἀμπέλων πρὸς μόνους αὐτοῖς φυομένην, καὶ κητὸν, καὶ δάφνην, καὶ μύρριν, καὶ πύξον, καὶ ἄλλα τὰ ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τῆς Εὐφράτης, πλὴν ἐν πρὸς αἰετοῖς ἀπάνια, καὶ μετὰ πολλῆς ὀπτιμελείας σωζόμενα. Διο- 30 νυσιακὸν δὲ, καὶ τὸ σινδοφορεῖν, καὶ τὸ μετῆσθαι, καὶ μυρεῖσθαι, καὶ βάπτεσθαι ἀνθηνα, καὶ τὰς βασιλείας κωδωνοφορεῖσθαι, καὶ τυμπανίζεσθαι καὶ τὰς διεξόδους. Τὰς δὲ πεδιασίδας τὴν Ἡρακλέα πηλῶν. Ταῦτα μὲν ἐν μυθῶν, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα πρὸς ἀμπέλους, καὶ τῶν οἴνων πέραν γὰρ τῆς Εὐφράτης, καὶ τῆς Ἀρ- 35 μηρίας ὅστις πολλή· καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη, καὶ ἡ Μηδία ἕως μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τῶν δὲ τῆς ἐθνῶν ἐκαστοῦ πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὐοῖνον λέγε- ται. Ἄλλω δὲ ἀφάρεσιν ποιεῖται πρὸς τῆς φιλο- 40 σόφων, δύο γένη φάσκων, ὧν τὰς μὲν Βραχμᾶνας κα- λεῖ, τὰς δὲ Γερμᾶνας. Τὰς μὲν οὖν Βραχμᾶνας εὐδοκίμειν, μάλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δογμα- σιν· ἡ δὲ εὐθὺς, καὶ κυομένης ἔχειν ὀπτιμελητὰς

eos calces antrorsum plantas et digitos pedum re- tro averfos habere. Adductos fuisse quosdam ca- rentes ore, mites homines, qui circa Gangis ortum habitent, et vaporibus assarum carniū, et fruc- tum ac florum odoribus enutiantur, et pro ore spiracula quædam habeant: hos rebus foetidis op- pido gravari: ideoque vitam ægre tolerare, præ- fertim in castris. De reliquis permultis philosophos narraffe, esse Ocypodas, qui cursu equos præver- tant, ita dictos: quosdam Enotocætos, qui aures ad talos usque dependentes habeant, quibus indor- miant, adeo fortes, ut arbores evellant, et nervum rumpant. Alios esse unoculos, caninis auribus et crinibus erectis, pectore hispido, habentes oculum in media fronte: qui naso carent, omnia et cruda 15 edere, et parvo tempore viventes, ante senectutem extingui, et superiorem oris partem prominentem longe habere. De Hyperboreis, qui mille annos vivunt, eadem dicere eos, quæ Simonides, et Pin- darus, et alii fabularum scriptores. Fabula etiam est, quod Timagenes dicit, æneis guttis pluiffe ac eas confluisse. Propinquius veritati est, quod re- fert Megasthenes, flumina auri micas deferre, ex quibus regi tributum advehatur: id enim etiam in Iberia contingit. De philosophis narrat eos, qui sunt montani, Bacchum celebrare, signa quædam ostendentes: quod solum apud eos agrestis vitis nascatur, et hedera, et laurus, et myrtus, et buxus, et alia semper virentia, quorum nullum sit trans Euphratem, præter pauca quædam in hortis amœ- nis, quæ multo cultu conserventur. Bacchicum est etiam, sindonem et mitras gestare, et unguentis uti, et floribus tingi, et tympana ac tintinnabula exeuntem regem præcedere. Campestris vero Her- 35 culem colere. Quæ profecto fabulosa sunt, et a multis refutata, præsertim de vino ac vitibus: nam regio trans Euphratem et Armeniam vineas ha- bet. Mesopotamia quidem tota et Media ac cæ- teræ regiones usque in Persiam, et Carmaniam, magna ex parte vitibus et vino abundant. De philosophis quoque divisionem aliam instituit, duo genera eorum faciens, quorum unum Brachmanes, alterum Germanes dicatur. Præstare autem Brach- manes alteris, quod eorum decreta magis sint con-

^a ἡμέρας ἀνδράπους Med. 3. 4. Mosc.

^b ἀτμοῖς Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^c καρπῶν, καὶ ἀνθέων defunt Esc.

^d Scripti,

σομάχων. Marg. Caf. sic Par. 1.

^e τὰς ἀναπνοάς Med. 3.

^f δὲ Par. 4. Med. 3. 4. Esc.

^g δὲ Med. 3. 4. Esc.

^h δὲ

Med. 3. 4.

ⁱ λέγει Med. 3. 4.

^k ὡς deest Med. 4.

^l δὲ Esc. Mosc.

^m τεκμήριον Esc. Mosc.

ⁿ αὐτοῖς deest Med. 3. 4.

^o τοῦ deest Mosc.

^p MSS. ἐξόδους. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^q καλεῖσθαι Esc.

^r Γερμᾶνας Mosc.

10. Ἐνωτοκοίτας δὲ ποδῆρη τὰ ὅλα ἔχοντας] Hæc absurda fictio a more recepto, Indorum ad littus Malabaricum oriretur, qui Infantium aures perforant et dissecant usque dum ad humeros et inferius pendent. (Nieuhoff. Collect. of Voyages, p. 272; Grose, p. 387.) F.

42. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶνας] Brachmanes est nomen, quod doctissimus Antiquitatum Orientalium indagator Hydius ab Abrahamo ducit. Hujus testem affert authorem Arabicum Shahrastani, et aliis argumentis confirmat. Vide de Relig. Pers. p. 30, 31. Idem.

sentanea. Hi quamprimum concepti sunt, viros doctos curatores habent, qui et matri et concepto accedentes, in speciem quidem incantando proli ac matri foelicitatem conciliant: sed re vera quædam continentia præcepta dant. Matres, quæ libenter eos audiant, eo feliciores prole futuras existimant: postquam vero nati sunt, alios atque alios curatores fortiuntur, nam quo magis ætas adolescit, tanto elegantiores magistros succedunt, Philosophos istos ante urbem in luco degere, intra mediocrem ambitum quo cinguntur, frugaliter vivere, super toris ac pellibus jacere, animalibus ac Venere abstinere, feriis sermonibus intentos, et cum volentibus audire communicantes. Auditori autem non licere nec loqui, nec screare, aut exspuere, alioqui diem illam cœtu excludi, ut incontinentem. Et cum triginta et septem annos sic vixerint, in sua secedere, et laxius licentiusque vivere, findonem induere, aurum in manibus et auribus moderate gestare, et carnibus vesci animalium, quæ hominum opera non adjuvant, ab acribus et condimentis abstinere, quamplurimas ducere uxores, multiplicandæ prolis gratia, nam e pluribus plura etiam nasci bona. Servis si careant, eorum vices ministerio liberorum fuorum eos compensare cum proxime advenerit, pluri opus habere apparatu, Brachmanas cum uxoribus non philosophari, ne si improbæ sint, aliquid, quod efferri nefas sit, in profanos efferrant: si probæ, viros relinquant. Nam qui voluptatem ac dolorem, vitam ac mortem æque contemnat, subditum esse alteri nolle, huiusmodi autem esse probum et probam. Plurimas eorum de morte disputationes esse. Nam hanc vitam habendam esse, quasi recens conceptorum hominum statum: mortem vero partum in veram illam et felicem vitam, iis qui recte philosophati sint: propterea eos multa exercitatione se ad mor-

λογίς ἀνδράς· οὓς προσιόντας, ^a λόγον μὲν ἐπαίδην δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν κυομένην εἰς εὐτεκνίαν· τὸ δ' ἀληθές, σωφρονικὰς τινὰς παραγέσεις, καὶ ^b ὑποθήκας δίδοναι· τοὺς δ' ἡδιστα ἀκροωμένας, ^c μᾶλλον εὐτεκνὲς εἶναι νομίζεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλας καὶ ^d ἄλλας ἀφ' ὧν γίνεσθαι τὴν ὀπιμέλειαν, αἰετῆς μείζονος ἡλικίας χαριετέρων τυγχάνουσι διδασκάλων. Διατελεῖν δὲ τὰς φιλοσόφους ἐν ἄλλῃ πόλει, ὑπὸ ^e φιλόλῳ συμμέτρῳ, λιπῶς ζώντας ἐν πιδάσι, καὶ δοξαῖς, ἀπεχρμένους ἐμψύχων, καὶ ἀφροδισίων, ἀκροωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς ἐγγεσσι· τὸν δ' ἀκροώμενον οὔτε λαλῆσαι θέμις, οὔτε χεῖμασθαι, ἀλλ' οὐδὲ ^f πύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς σπουδῆς, ^g ἢ ἡμέραν ἐκείνῃ ὡς ἀκολεσάνοντα. Ἐπὶ δ' ἐπὶ καὶ τελέοντα, οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἐαυτοῦ κτήσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδελῶς καὶ ἀναιμύνως μᾶλλον, σινδονοφοροῦνται, ^h καὶ χρυσοφοροῦνται μετρίως ἐν ⁱ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ὤσι, περὶ φερόμενον σάρκα, ^j μὴ τ' ὡς ^k χρεῖαν σωματῶν ζῶν, δριμέων, καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχρμένον. Γαμῖν δ' ὅτι πλείους εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι· ^l ἀναδουλοῦσι τε τὴν ἐκ τέκνων ^m ἡμὴν μὴ ἔχουσι δέλως ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὔσαν πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. Ταῖς δὲ γυναῖξιν ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τὰς βραχυμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηρὰ ⁿ γίνοντο, ἵνα μή τι τῶν ἡμιτῶν ἐκφέρειεν εἰς τὰς βεβήλους· εἰ δὲ ^o σπουδαῖοι, μὴ ^p καταλείποιεν αὐτάς. Οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καὶ φρονούντων, ὡς δ' αὐτῶς ζῶν καὶ γανάτῳ, ἐδέλειν ὑπὸ ἑτέρῳ εἶναι· τοῖσιν δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον, καὶ τὴν σπουδαίαν. Πλείους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους ^q περὶ θανάτου· ^r νομίζον μὲν γὰρ διὰ τὸν μὲν εἶναι βίον, ὡς ἀν' ἀκμὴν κυομένην εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον, ^s καὶ τὸ εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφῆσαι· διὸ τῇ ἀσκήσει πλείστη χρῆσθαι

^a λόγον Mosc. ^b Veteres libri quidam, ἡθικάς, Marg. Caf. sic Par. 4. ^c μάστιγα Par. 4. Med. 3. 4. ^d ἄλλας Esc. ^e περὶ πόλεως συμμέτρων Mosc. ^f πύσαι Par. 4. sed πύσαι scribitur supra. ^g καὶ χρυσοφοροῦνται desunt Esc. Mosc. in marg. autem Mosc. a recenti manu. ^h ταῖς χερσὶ Par. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁱ Scripti, μηκέτι. Marg. Caf. sic Par. 4. ^j καὶ τῶν ὤσιν, καὶ ταῖς χερσὶ Par. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^k ἀναδουλοῦσι &c, adusque παρασκευάζεσθαι inclusive, desunt Par. 1. Med. 3. 4. ^l ἡν deest Par. 4. ^m γένοντο Mosc. 3. 4. Mosc. ⁿ σπουδαῖοι Esc. ^o καταλείποιεν Med. 3. 4. Mosc. ^p περὶ τοῦ Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^q νομίζον γὰρ δὲ Med. 3. Esc. Mosc. νομίζον γὰρ δὲ Med. 4. ^r καὶ deest Med. 3. 4.

1. οὓς προσιόντας, ΛΟΓΟΝ μὲν ἐπαίδην δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὸν κυομένην εἰς εὐτεκνίαν· τὸ δ' ἀληθές, σωφρονικὰς τινὰς παραγέσεις, καὶ ὑποθήκας δίδοναι.] Usitatius esset ΛΟΓΩ. T.

8. ἐν ἄλλῃ πόλει] Ammianus Marcellinus Brachmanes in nemorosa solitudine et tranquillo silentio degentes describit, unde Darii pater Hystaspes Magorum disciplinam hausit. (lib. xxiii. c. 6.) Philostratum de Brachmanibus adeat lector. (Vita Apoll. lib. iii. c. 15.) Hodie ad Benares, urbem ad Gangem sitam, collegium est Brachmanum maximum, ubi sparsi per urbem, sed præcipue in hortis suburbanis, discipulos 10 vel 12 annos erudiunt. Leguminibus præcipue vescuntur, quæ divites Mercatores iis quotidie ministrant. (Bernier, de Gentili relig. Ind. t. iii. Tavernier, p. ii. lib. iii. cap. 3.) F.

20. Γαμῖν δ' ὅτι πλείους εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι· ΑΝΑΔΟΥΛΟΥΣΙ τε τὴν ἐκ τέκνων, ἢ μὴ ἔχουσι δέλως, ὑπηρεσίαν ἐγγυτάτω οὔσαν πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι.] Hunc locum gravi menda affectum esse vidit Casaubonus. Mihi sic

fortasse refingendus videtur: ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ΑΝΑΔΟΥΛΟΥΣΙ ΟΥΣΙ τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὔσαν, πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι, Illa scilicet, μὴ ἔχουσι δέλως, interpretamentum fuisse suspicor phrasis minus usitata, ἀδελῶς οὔσι, et ex margine in textum irrepisse. T.

22. ἀναδουλοῦσι τε τὴν ἐκ τέκνων] Apparet gravi menda affectum esse hunc locum: qui tamen quomodo sit emendandus, conjicere nondum potui, quod quidem mihi satisfaciat. Vetus interpres, quum in suis libris nihil reperiret quo hac in parte juvaretur, totam hanc periodum transfiliit. Casaub.

33. τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον, καὶ τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφῆσαι.] Pythagoras et Plato ab oriente doctrinam suam hauerunt, neque sententias a Brachmanibus diversas de morte protulerunt. Vide Plut. περὶ τῶν ἀρ. τοῖς φιλ. lib. iv. c. 7. περὶ ψυχῆς ἀφθαρσίας. Tullius Cic. etiam in Somn. Scip. elegantissime habet, ii vivunt, qui ex corporum vinculis tanquam ex carcere evolverunt, vestra vero, quæ dicitur vita, Mors est. F.

πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι
 τῷ συμβαινόντων ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς
 τὰς μὲν ἀχθεσθαι, τὰς δὲ χαίρειν, ^α ἐνυπνιάδεις ὑπο-
 λήψεις ἔχοντας· καὶ τὰς αὐτὰς τοῖς αὐτοῖς ποτὲ μὲν
 ἀχθεσθῶ, ποτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομένης· τὰ δὲ 5
 πρὸ φύσιν, τὰ μὲν εὐήδησαν ἐμφάνειν φησὶν· ἐν ἔργοις
 γὰρ αὐτὰς ^β κρείττους, ἢ λόγοις εἶναι· ἀφ' αὐτῶν τὰ
 πολλὰ ^γ πιστευόμενα. Περὶ ^δ πολλῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν
 ὁμοδοξεῖν· ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος, καὶ φθαρτὸς λέ-
 γην κακέινως, καὶ ὅτι σφαιροειδής· ὁ, τε διοικῶν αὐ- 10
 τὸν, καὶ ποιῶν θεός, δι' ὅλα διαπερόιτηκεν αὐτῷ·
 ἀρχαὶ δὲ τῷ μὲν συμπάντων ἑτέραί, τῆς δὲ κοσμο-
 ποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις,
 πέμπτη τις ἔστι φύσις, ἧς ὁ οὐρανός, καὶ τὰ ἄστρα·
 γῆ δ' ἐν μέσῳ ἰδρύται τῷ παντός· καὶ πρὸς αὐτὴν 15
 πύρ· καὶ ψυχῆς ὅμοια λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω·
 ὡς περὶ ἐκείνους δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ καὶ Πλάτων περὶ
 τε ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῷ κατ' ἄδην κρίσεων, καὶ
 ἄλλα τοιαῦτα. Περὶ μὲν τῷ Βραχμάνων ταῦτα
 λέγει. Τὰς δὲ Γερμανίας, τὰς μὲν ἐπιμωτάτας Ὑ- 20
 λωβίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις, σπὸ
 φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, ^ε ἐσθλὸς δὲ φλοιῶν δέν-
 δρῶν, ἀφροδισίων χαρίσι, καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι
 σιωπεῖναι δι' ἀγγέλων πυνθανομένοις πρὸς τὴν αἰτίαν, καὶ
 δι' ἐκείνων θεραπεύεσθαι, καὶ λιτανεύεσθαι τὸ θεῖον. Μετὰ 25
 δὲ τὰς Ὑλωβίους, δευτερεύειν καὶ πρὸς τὰς ἰατρικούς,
 καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀνθρώπον, φιλοσόφους λιτὰς μὲν, μὴ
 ἀγροῦλας δὲ, ὀρύζην καὶ ἀλφίτοις τρεφομένους ἀ παρ-
 ἔχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα, καὶ ^ς ὑποδεξάμε-
 νον ξενίαν· δύνασθαι ^δ καὶ πολυτρόπως ποιεῖν, καὶ ἀρρενο- 30
 γόνους, καὶ θηλυγόνους ἀφ' αὐτῶν φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰα-
 τρείαν ἀφ' ^ι σιταίων τὸ πλέον, οὐ ἀφ' αὐτῶν φαρμάκων
 ὅπως τελέει· τῷ φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκίμειν
 τὰ ὑπὸ χρίσσει, καὶ τὰ καταπλάσματα· τὰλλα δὲ
 κακέρριαι πολὺ μετέχουσιν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ ^κ τέττας 35
 κακέινους καρτερίαν, τίς τε ἐν πόνοις, καὶ τίς ἐν
 ταῖς ^ι ὑπομοναῖς ὥς· ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον
 διατελέσαι τίς ἡμέραν ὅλην· ἄλλος δ' εἶναι τὰς

tem præparare, nihil eorum, quæ hominibus acci-
 dere dicuntur, bonum esse vel malum, neque enim
 futurum, ut iisdem e rebus alii molestiam, alii gau-
 dium caperent somni similes opiniones concipien-
 tes: utque iidem interdum angerentur, interdum
 immutati gauderent. Eorum vero quæ ad naturæ
 cognitionem pertinent, quædam dicit stultitiam
 ab eis censeretur: ut qui factis quam verbis malint
 se bonos demonstrare. De multis vero cum Græ-
 cis sentire, ut quod mundus sit ortus, et interitu-
 rus, et sphaericus, et quod conditor et administrator
 ejus Deus universum eum pervadat: universarum
 rerum primordia diversa esse, mundi autem aquam,
 et præter quatuor elementa, quintam quandam
 naturam esse, ex qua cælum astraque consistunt:
 terram in medio sitam universi: de semine, de
 anima, aliisque compluribus similia eos dicere:
 texere etiam fabulas quasdam, quemadmodum
 Plato, de immortalitate animæ, et de judiciis, quæ
 apud inferos fiunt, et alia hujusmodi non pauca.
 Ac de Brachmanis quidem hæcenus. Germanum
 eos honoratissimos ait, qui Hylobii appellantur, ex
 eo quod in filvis degunt, e frondibus et silvestribus
 fructibus viventes, vestem ex arborum corticibus
 habentes, vini et Veneris expertes: hos cum regi-
 bus de causis rerum interrogantibus per nuntios
 colloqui, et per illos divina a regibus coli et pla-
 cari. Post silvicolas in honore medicos esse, ut qui
 circa hominem philosophentur, frugales quidem,
 non tamen sub divo degentes oryza et farina viven-
 tes, quæ nemo rogatus illis non largiatur, nemo
 hospitio non libenter suscipiat. Possent eos et fœcun-
 dos facere, et marium et feminarum procreationem
 medicamentis præstare. Medicinam plurimum per
 cibos perfici, non autem per medicamenta: ex me-
 dicamentis maxime unctiones probari, et cataplasma-
 ta: quod cætera maleficii non sint expertia. Atque
 tam hos, quam illos, et in laboribus et tolerantia
 constantiam exercere, adeo ut quotidie in eodem ges-
 tu immoti perseverent. Alios esse quosdam divina-

^α ἐνυπνιάδης ὑπόληψιν Par. 4.

^β κρείττων Par. 1. Med. 4.

^γ ἀπιστομένους Mosc.

^δ πολλὰ Med. 3.

^ε ἐσθλὸς δ' ἔχειν

φλοιῶν δένδρεων Par. 1. ἐσθλὸς δὲ φλοιῶν δένδρων Med. 3. ἐσθλὸς δ'

ὑγροῦ Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^ς ὑποδεξάμενους Esc. Mosc.

^δ δὲ δεῖσθαι Mosc.

^ι σιταίων Par. 1. Med. 3. 4. Mosc.

τὰς τε Med. 4.

^κ Scripti quidam, ἐπιμοναῖς. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc.

1. πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον] Manuscripti, πρὸς τὸν ἐτοιμὸν θάνατον, non dubie corrupte: nam illa vox composita dignissima est elegantia Strabonis. Casaub.

Ibid. ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις] Dogma Pyrrhōnis, et reliquorum ejus sectæ apud Græcos. Idem.

9. ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτὸς] Mundum esse corporeum ideoque corruptioni obnoxium iisdem senserunt. (Plut. ibid. lib. ii. c. 4.) F.

11. δι' ὅλα διαπερόιτηκεν αὐτοῦ] Hinc Pythagoræ doctrina, animū esse per naturam rerum omnem intentum et committentem. (Cic. de Nat. Deor. l. i. c. 11.) Idem.

12. τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ] Thaleti apud Græcos ita fere visum: isti vero videntur ex primo capite Genesios hanc sententiam hausisse. Casaub.

13. πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις πέμπτη τις ἔστι φύσις] Hæc Aristotelis est sententia. Vide libros de Cælo. Idem.

Ibid.] Vide etiam Plut. ib. l. i. c. 1. et Philostratum, qui Indicam Doctrinam esse scribit Mundum esse factum ἐκ στοιχείων οὐ τετάρων, ἀλλὰ πέντε: hoc quintum elementum esse ὁ αἰθέρ, ὃν ἡγεῖσθαι καὶ γενέσθαι θεῶν εἶναι. (Vita Apoll. lib. iii. c. 34.) F.

19. Περὶ τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει] Hæc omnia inter Brachmanas hodiernos restant. Vide Bernier, t. iii. de Gentilibus Indicis. Idem.

20. Τὰς δὲ Γερμανίας] Omnes Germanes nunc, ut videtur, inter Brachmanas numerandi sunt. Hi enim soli incantationes ac medicinam exercent. (Bernier, ibid.) Idem.

31. τὴν δὲ ἰατρείαν διὰ σιταίων τὸ πλέον] De Medicina Indorum vide Bernierum, qui cum nostro auctore fere consentit. (Ibid.) Idem.

37. ὥς· ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην] Ne hoc quidem exercitationis genus Græci ignorarunt: vel vide quæ de Socrate narrat Laertius. Casaub.

tores, incantatoresque, et rituum, eorumque, quæ de defunctis feruntur, non ignaros, errantes per vi-
cos et urbes: alios vero his elegantiores atque ur-
baniores, qui nec ipsi abstineant ab iis, quæ de in-
feris memorantur, quæ ad pietatem sanctimoniam-
que pertinent. Cum horum etiam nonnullis mulie-
res philosophari, a venereis abstinentes. Aristobu-
lus vidisse se dicit sophistas duos e Taxilis, utro-
que Brachmanas: alterum senioreni tonsum, alte-
rum juniorem comatum: utrunque discipulis co-
mitatum fuisse, solitos reliquo tempore in foro ver-
sari, et ut consiliariis honorem hunc habitum, ut
quicquid ex rebus venalibus vellent, id gratis au-
ferre liceret, et ad quemcunque accesserint, sesa-
mino oleo eum perfudisse, ut usque ad oculos flue-
ret, et multo melle ac sesamo præsentem, panem
conficientes, gratis enutritos. Cumque etiam ad
Alexandri mensam accederent, assistentes cœnasse,
et tolerantiam docuisse: nam in locum quendam
proximum cum secessissent, senioreni supinum et
solem et imbres pertulisse, jam enim pluebat, vere
incipiente: juniorem vero in altero pede stantem
lignum tricubitale ambabus manibus sublatus sus-
tentasse, pede autem jam defesso, alteri innixum,
atque ita totum diem perseverasse. Ex his longe
continentiorem visum fuisse juniorem, qui cum
aliquandiu regem secutus fuisset, domum reversus
est: et, eo relicto, iussit si quid vellet ad se venire:
alterum usque ad extremum secutum, et vestem et
vitam apud regem immutasse: et cum a quibus-
dam increparetur, respondisse, quadraginta exerci-
tationis annos se complexisse quos promississet. Alex-
andrum filiis ejus dona plurima dedisse. Taxila-
rum consuetudines idem insolentes quasdam refert.
Qui filias præ inopia locare non possunt, in ipso
ætatis flore in forum eas producere, cum tuba et
classicis, quibus bello signum dari solet, tum mul-
titudine convocata, puellam accedenti primum
posteriora humero tenus detegere, postea vero an-
teriora: ubi placuit, certis conditionibus approba-
tis nubere. Idem mortuos vulturibus projici. Plu-
res autem uxores habere, quod cum multis habent
commune. Dicit etiam audivisse apud quosdam

μὲν μαντικούς καὶ ἐπωδούς, καὶ τῶν περὶ τὰς κατοι-
χρῆναις λόγων, καὶ νομίμων ἐμπείρους, ἐπαγγέλλοντας
καὶ κατὰ κάμας, καὶ πόλεις. τὰς δὲ χαριεστέρας μὲν
τῶν καὶ ἀγνοοτέρους· ἐδ' αὐτὰς δὲ ἀπερχομένης τῶν
5 κατὰ ἄδου θρυλλομένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν
καὶ ὁσιότητά· συμφιλοσοφῆν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας,
ἀπερχομένης καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων. Ἀριστόβουλος δὲ
τῶν ἐν Ταξίλοις σοφιστῶν ἰδεῖν δύο φησὶ, Βραχμᾶ-
νας ἀμφοτέρους, τὸν μὲν πρὸς πρῶτον ἐξυρημένον, τὸν
10 δὲ νεώτερον κομήτιν, ἀμφοτέρους δ' ἀκολουθεῖν μα-
θητάς· τὸν μὲν οὖν ἄλλον χερόν κατ' ἀρχὴν ἀφ-
τερεῖν, πτωχὸν ἀντὶ συμβέβηκεν ἔξοσιν· ἔχοντας,
δ' ὅ, π βέλονται τῶν ὀνίων, φέρεσθαι δωρεάν· ὅτῳ δ'
ἀν πρὸς οἷον, καταχεῖν· αὐτῶν τῶ σπασμίνε λίπους,
15 ὥστε κατὰ τῶν ὀμμάτων ῥεῖν· τῶ τε μέλιτος πολλοῦ
προσέχοντες καὶ τῶ σπασμίνε μάζας ποιοῦμένους, τρέ-
φεσθαι δωρεάν· παρερχομένης δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξ-
άνδρου τετραπέζαν πρὸς αὐτὸν δειπνεῖν, καρτερίαν δι-
δάσκειν, πρὸς αὐτὸν ἐς πᾶσα τόπον πλησίον· ὅπως
20 τὸν μὲν πρὸς πρῶτον, πεσόντα ὑπὸ ἀνέχεσθαι τῶν
ἡλίων, καὶ τῶν ὀμβρῶν· ἡδὴ γὰρ ἦν, ἀρχομένης τῶ ἑα-
ρος· τὸν δ' ἐστῆναι μονοσκελὴ ξύλον· ἐπιρμήνον ἀμ-
φοτέρους ταῖς χερσίν, ὅσον τετραπλήν· κάμνοντος δὲ τῶ
σκελὸς, ὅτι ἰσχυρότερον μεταφέρειν τὴν βάσιν, καὶ δια-
25 τελεῖν ἔστω τὴν ἡμέραν ὅλην· φαῖναι δ' ἐγκρατέ-
τερον· μακρῶν τὸν νεώτερον· σωμακολεθίσαντα γὰρ
μικρὰ τῶ βασιλεῖ, ἔχει ἀναστρέφαι πάλιν ἐπ' οἶκον,
μετιόντος τε αὐτόν, κελεύσας ἡκεῖν εἰς τὴν βέλονται τυλ-
χάνειν· τὸν δὲ σωμαπάραι μέχρι τέλους, καὶ μεταμφιά-
30 σασθαι, καὶ μετατρέψαι τὴν διάταν, συνόντα τῶ
βασιλεῖ ὁπτιμώμενον δ' ὑπὸ πᾶν λέγειν, ὡς ἐκ-
πληρώσει τὰ τετραέκοντα ἔτη τῆς ἀσκήσεως, ἀ-
πύχετο. Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς πασίν αὐτῶ δῶναι
δωρεάν. Τῶν δ' ἐν Ταξίλοις νομίμων κατὰ καὶ ἀήδη
35 λέγει, τὸ, τε τὰς μὴ δυναμένας ἐκδιδόναι τὰς
παῖδας ὑπὸ πείνας, πρὸς αὐτὸν εἰς ἀρχὴν ἐν ἀκμῇ
τῆς ὥρας· κόχλω τε καὶ τυμπάνοις, οἷον καὶ τὸ
πολεμικὸν σημαίνουσιν ὅχλῳ προσκληθέντος· τῶ δὲ
προσελθόντι, τὰ ὀπίσθια πρὸς τὸν ἀνασύρεσθαι μέχρι
40 τῶ ὤμων, εἴτα τὰ πρῶτα ἀρέσασαν δὲ καὶ συμ-
περιθεῖσαν, ἐφ' οἷς ἀν' ὁδοῖ συνοικεῖν. Καὶ τὸ
καὶ ῥίπτεσθαι τὸν τετελευτηκότα· τὸ δὲ πλείους ἔχειν
γυναῖκας, κοινὸν καὶ ἄλλων. Παρὰ πᾶσι δ' ἀκούειν

^a καὶ deest Med. 4.
Med. 3. ὅτι βούλωνται Med. 4.
Med. 3.

^b Scripti, ἄδου. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc.

^c αὐτῶν Med. 3. 4. αὐτὸν Esc. Mosc.

^d ὅ, τι ἀν βέλονται

^e ἔχοντες Esc.

^f ὥστε καὶ κατὰ Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^g ἐπηρετμήμενον

^h πολλῶν Esc.

ⁱ μικρὸν Par. 4.

^k τοὺς Par. 4.

^l ὅχλω Med. 4. Esc. Mosc.

^m δοκῇ Par. 4.

14. καταχεῖν αὐτῶ τῶ σπασμίνε λίπους] Manuscripti, αὐτῶν, ut intelligatur oleo sesamino perfundi non eos, qui sophis istis fiunt obvi, sed ipsos, atque ea vera lectio: quod manifestissime arguit locus, qui paulo post sequitur, quem ascribam ut hic illustretur. Ait ibi, de eorundem Indorum philosophis loquens, ὅτῳ δ' ἀν κομίζοντι σῦκα ἢ βότρυς περιτύχωσι, λαμβάνειν δωρεάν πρὸς αὐτὸν εἰ δ' ἔλαιον εἴη, καταχεῖσθαι αὐτῶν, καὶ ἀλείφεισθαι. Casaub.

37. κόχλω τε καὶ τυμπάνοις, οἷον καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν] Restituimus Aldi et veterum librorum lectionem, et edi-

dimus κόχλω, non ὅχλω quod in Germanicis editionibus reperias: cur enim mutarent nulla causa fuit, nisi quod fortasse κόχλον existimarent parum aptum ad signum in bello dandum, sed falsebantur. Nam contra, concha in hanc rem veteres esse usos constat. Virgilius, Æn. vi. ver. 171.

Sed tum forte cava dum personat æquora concha. Sic apud Theocritum non uno loco. Sed et ad nuptias celebrandas concha veteres usi. In Europa,

Κόχλοισι ταταοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες. Idem.

φισί, καὶ συγκατακαρμένους τὰς γυναῖκας τοῖς ἀν-
δράσιν ἀσμένους· τὰς δὲ μὴ ὑπομνήσας ἀδοξεῖν·
εἴρηται καὶ ἄλλοις ταῦτα. Ὀνησίκριτος δὲ ^α φησιν αὐ-
τὸς πεμφθῆναι διαλεξόμενος τοῖς ^β σοφισταῖς· ἀκίειν
καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ διατελοῖεν, καὶ καρτε-
ρίας ὑπὸ μολοῖντο ^γ οἱ ἄνθρωποι, ἐν τιμῇ τε ἀγρίοις
πλείεσσι, παρ' ἄλλης δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες, ἀλ-
λά κελεύοιεν ^δ αὐτὰς φοιτᾶν παρ' ^ε αὐτῶν, ^ς εἰ πὲρ με-
ταρχεῖν ἐθέλοισιν τῶν περὶ τὸν πόλιν, ἢ λεγομένων ὑπὸ
αὐτῶν· τοιούτων δὲ ὄντων, ἐπεὶ οὐτε αὐτὰς πρέπειν
ἐδέχαι παρ' ἐκείνων φοιτᾶν, οὐτε ἐκείνων βιάζεσθαι
ὥστε τὰ πατρία ποιεῖν πᾶσι, αὐτὸς ^ζ ἔφησε
πεμφθῆναι· καὶ λαλᾶν δὲ ἄνδρας πεντηκίδεκα
ἐκ τῶν σαδίων ἐκείνοι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλῳ ὀχή-
ματι ἐστῶτα, ἢ κρητὴν, ἢ κείμενον γυμνόν, ἀκίνη-
τον ἕως ἑσπέρας, εἴτ' ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν· χα-
λεπώτατον δ' εἶναι ^η τὸ ἥλιον ὑπομένειν οὕτως ^θ θερ-
μόν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπομένειν, γυμνοῖς
^κ ὑπὸ βιῶναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥαδίως καὶ μεσημβρί-
αι. Διαλεχθῆναι δ' ἐν ταῖς Καλάναι· ὃν καὶ συνά-
κων ἦσαν τὰ βασιλεῖ μέχρι Περσίδος, καὶ σποδανῆν
τὸ πατρίῳ νόμῳ τεθέντα ὑπὸ πυρκαϊᾶν· τότε δ' ὑπὸ
λίθων τυχεῖν κείμενον. Περσίων οὖν, καὶ περὶ σαγ-
ρεύσας, εἰπεῖν ἔφη· ἴδοι πεμφθῆναι ^μ ὥστε τῶ βασι-
λέως, ^ν ἀκροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ ^ο ἀπαγ-
γελῶν πρὸς αὐτόν· εἰ οὖν μηδεὶς εἴη φθόνος, ἔτοιμος
εἴη μεταρχεῖν τῆς ἀκροάσεως. Ἰδὼν δ' ἐκείνον χλα-
μίδα, καὶ καυσίαν φορεῦντα, καὶ κρηπίδα, καὶ ἀγαλ-
σάντα, τὸ παλαιόν, φάναι, πάντ' ἡμεῖς ἀλφίτων καὶ
ἀλεύρων πλήρη, καὶ ἡμέτερον ^π καὶ νῦν κόνεως· καὶ κρημῶν
δ' ἔρπον, αἱ μὲν ὑδατος, γάλακτος δ' ἄλλαι, καὶ
ὁμοίως· αἱ μὲν μέλιτος, αἱ δ' οἴνου, τινες δ' ἐλάφης
ὑπὸ πλησμονῆς δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τρυφῆς εἰς ὕβριν
ἐξέπεσον. Ζεὺς δὲ, μισήσας τὴν κατὰ τῶν, ἠφάνισε
πάντα, καὶ ἀπὸ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε· σφοδρῶς
δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς παρελθούσης· εἰς τὸ μέσον,
πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπαίχθη· ἐγγὺς δ' ἔστι
κόρη νυκὶ καὶ ὕβριος τὸ πᾶν, κινδυνεύει τε ἀφα-
νισμὸς τῶν ὄντων γενέσθαι. Ταῦτα εἰπόντα, κελεύειν,

uxores sponte cum viris comburi, quæ id non fe-
rant, inglorias esse: quæ et de aliis perhibentur.
Onesicritus missum se scribit, ut cum sophistis collo-
queretur: etenim Alexandrum audivisse, nudos eos
incedere, et tolerantiam exercentes, in honore
maximo haberi, ad alios autem si vocarentur non
ire, sed jubere ut ad se venirent, si quid assequi
vellent, quod ab eis ageretur et diceretur: proinde
cum essent tales, neque sibi decorum putaret Alex-
ander ad illos accedere, nec vellet invitos cogere,
ut quicquam facerent præter patria instituta: se
missum inquit. Invenisse autem se quindecim ho-
mines viginti stadiis ab urbe, alium in alio gestu,
vel stantem, vel sedentem, vel jacentem nudum, et
usque ad vesperam immotum, postea in urbem dis-
cedentem. Omnium vero difficillimum esse solem
perpeti adeo calidum, ut nemo alius nudis pedibus
in meridie terram calcare sustineret. Collocutum se
cum uno eorum nomine Calano, qui postea usque
in Persiam Alexandrum secutus, secundum patriam
legem mortuus est, in rogam impositus: tunc au-
tem forte lapidibus incubabat: itaque accessisse, et
eum appellasse, ac dixisse, Missum se ab Alexandro
eorum sapientiam auditum, et regi renunciatum:
quare se paratum audire, nisi quid obstaret. At
Calanum, cum chlamydem, et cauciam, ac crepi-
das indutum conspexisset, risu sublato, ita fatum:
Olim omnia plena erant triticeæ et hordeaceæ fa-
rinæ, ut nunc pulveris: fontes, alii lacte, alii aqua
fluebant, nonnulli melle, alii vino, quidam oleo.
Homines autem ob satietatem ac luxuriam ad
contumeliam se transdiderunt. Jupiter itaque, præ-
sentem statum exosus, omnia abolevit, et vitam
per laborem degendam instituit. Tunc temperan-
tia et virtutibus cæteris in medium prodeuntibus,
rursus bonorum copia facta est. Nunc jam res
pene ad saturitatem contumeliamque rediit, ac pe-
riculum est ne rerum omnium interitus impendeat.
Quæ cum dixisset, iussisse, si quid vellet audire, ut,

^α πεμφθῆναι φησιν αὐτὸς Med. 3. 4. Mosc.

^β σοφισταῖς τοῖς τοῖς Par. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^γ οἱ δεῖσι Med. 3.

^δ ἐκείνους

Par. 1. 4. Med. 3. 4.

^ε αὐτοῖς Esc. Mosc.

^ς εἴτε μεταρχεῖν Med. 3. 4. εἴτ' οὐ μεταρχεῖν Esc. Mosc.

^ζ ἔφη Med. 3. 4. Bre.

Mosc.

^η τὸ τὸν Med. 3. 4. Bre.

^θ γυμνῶν Esc. γυμνὸν Mosc.

^κ ἐπιβιῶναι Mosc.

^λ ὅτι Par. 1. Med. 3. 4.

^μ ὑπὸ Esc.

^ν ἀκροασόμενος Mosc.

^ο ἀπαγγέλλων Mosc.

^π καὶ δεῖσι Med. 3. 4.

^ρ αἱ μὲν defunt Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^ς Scripti, eis μέσον. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^ζ ἐστὶν ἡδὴ νυκὶ κόρη Par. 1. 4. Esc. Mosc. ἐστὶν νυκὶ ἡδὴ κόρη

Med. 3. ἐστὶν νυκὶ κόρη Med. 4.

^η ταῦτα δ' εἰπόντα Esc.

5. ὡς γυμνοὶ διατελοῖεν] Hos nudos Sophistas, qui in uno situ, aliquando usque ad mortem, restant, Bernierus, Tavernerius aliique optime descripserunt. Recentes plurimi Brachmanas esse judicaverunt sed mendose. Nam sunt Gioghis (scilicet mendici) alio nomine Faquieri. Botanices periti sunt ut plurimum, et vulgus miracula ab iis edita esse credit. (Grose, p. 311.) F.

29. Τὸ παλαιόν, φάναι] Manuscripti, ἔφη. Nemo autem, opinor, dubitabit hæc legens quo ex fonte manarint. Satis enim liquet ex eo esse hæc ficta quæ nos Sacra pagina docet de statu primi parentis ante lapsum: maxime id apparet ex illis verbis, καὶ ἀπὸ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε. Quod quid aliud est quam quod ait Jehova apud Mosem, In sudore frontis tui panem tuum comedes. Sane constat apud omnes gentes remansisse, quamvis obscuram, antiquissimarum rerum, quæ in sacris literis continentur, histo-

riam. Puto itaque ex eo fructu quem Adamus magno suo nostroque damno (nisi aliunde salus affulsisset) comedit, boves illas Hyperionis Solis Homericas manasse: τοῦ μὴ παρεμπιπράσθαι τὰ σκέλη. Legebamus παρεντρέψασθαι, non inepta quidem conjectura, cæterum minus recte. Nihil enim mutandum: nisi forte malis παρεμπιπράσθαι vel παραπίμπρασθαι. Hoc docet Xenophontis hic locus p. 545. Intertriginem Latini vocant: nota intertriginem et ambusta in plerisque, ergo et a Plinio, et imprimis l. xxviii. c. 15. Femina atteri adurique equitatu notum. Sic Gal. 4. 14. ἐν οἷς παραπίμπρασθαι βραχίονες τε καὶ κνήμαι, καὶ πῆχες: et rei veter. variæ actiones. Gal. iterum tit. 4. pagina 16. bis, ubi etiam simplex πίμπρασθαι hoc sensu in Absyrtio frequens verbum. Casaub.

eo habitu deposito, super iisdem lapidibus nudus jaceret. Se autem animi dubio, Mandanim, qui cæteros anteibat ætate pariter atque sapientia, Callanum objurgasse, qui contumeliam culpans, ipse contumeliose ageret. Sibi ad se vocato dixisse: summopere quidem Alexandrum laudo, quod in tanta administrandi imperii mole sapientiam expectit, quem solum ego in armis philosophantem vidi. Longe utilissimum fuerit, si ii sapiant, quibus potestas est volentibus continentiam persuadendi, invitos autem ad eam cogendi. Mihi autem (aiebat) venia debetur, si per tres interpretes colloquens, qui præter vocem plebeio quovis nihil amplius intelligunt, non possum nostræ sapientiæ vim ei demonstrare, nam perinde res habet, ac si quis postularet limpidam aquam per cœnum delabi. Omnia itaque dicta Mandanis eo pertinuisse. Eam esse optimam doctrinam, quæ voluptatem molestiamque animo eximeret, molestiam a labore differre, quod illa ei esset inimica, alter vero amicissimus. Ipsos corpora ad laborem exercere, ut mentes confirmentur, quibus motus sedentur, et bona omnibus consulendi publice privatimque facultas adestet: quomodo etiam nunc Alexandrum instituturi essent, ut et meliori recte obtemperare, et deteriore reddere meliorem possit. Posthæc interrogasse, num talia etiam apud Græcos dicerentur? Cumque respondisset ipse, eadem Pythagoram docere, ac jubere ab animalibus abstinere, tum Socratem et Diogenem, quem ipse audisset, intulisse Mandanim: sane prudenter eos de cæteris rebus sentire existimo, in uno autem errare, quod legem anteponunt naturæ, alias enim non puderet eos nostro more nudos degere, et tenui victu esse contentos: cum ea optima domus sit, quæ minimo apparatu indigeat. Addidit, multa se, de natura, de signis, de imbris, de ficcitatibus, de morbis denique inquirere: abeuntes vero in urbem

εἰ βάλοιτο ἀκεράσασθαι, κατὰ μέτρον τιῶν σκεδύων, γυμνὸν ὅτι τῶν αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέχειν τῶν λόγων. Ἀπορρυμένῃ δ' αὐτῷ, Μάνδανιν, ὅσπερ ἰὺ φρεσὺτατος καὶ σοφώτατος αὐτῶν, τῷ μὲν ὅτι πληῆξαι ὡς ὕδατος, καὶ ταῦτα ὕδατος κατηγορήσαντα· αὐτὸν δ' ὡς ἀκεράσασθαι, καὶ εἰπεῖν ὡς τὸν μὲν βασιλέα ἐπαινοῖ, ὅτι ἀρχὴν ποσούτῳ διοικῶν, ὅτι θυμὸν σοφίας· μόνον δ' ἰδεῖ αὐτὸν ἐν ὅπλοις φιλοσοφῶντα· ὠφελιμώτατον δ' εἶναι τῶν ἀπάντων, εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονεῖν οἷς παρέστι δύναμις τῆς μὲν ἐκουσίους πείθειν σωφρονεῖν, τῆς δ' ἀκούσις ἀναγκάζειν· αὐτῷ συγγνώμη εἴη εἰ δὲ ἐρμηνέων τριῶν ἀφελόμενος πλὴν φωνῆς· μὴδὲν πλέον στυγνέων, ἢ οἱ πολλοί, μὴδὲν ἰσχύσει τῆς ὠφελείας ὅτι δειξιν ποιήσας. ὅμοιον γὰρ ὡς ἂν εἰ ἀφ' ἐξ ὁρῶντες καθερὸν ἀξιοῖς ὕδαρ ῥεῖν. Τὰ γοῦν λεχθέντα εἰς τὰς ἑφῆ συντείνειν, ὡς εἶναι λόγος ἀριστος, ὅς ἡδονὴ καὶ λύπη ψυχῆς ἀφαιρήσεται· καὶ ὅτι λύπη καὶ πόνος ἀφαιρεί· τὸ μὲν γὰρ πολέμιον, τὸ δὲ φίλον αὐτῆς· τὰ δὲ σώματα ἀσκήσει πόνον, ἵνα αἱ γνῶμαι ῥωννύοντο, ἀφ' ὧν καὶ τῶν πάσης παύοιεν, καὶ σύμβουλοι πᾶσιν ἀγαθῶν παρῆεν, καὶ κοινῇ, καὶ ἰδίᾳ· καὶ δὴ καὶ τάξει, ἢ νῦν συμβουλευσάμενοι ἐνδεχόμενοι τὸν Ἀλέξανδρον· κρείττω μὲν γὰρ αὐτοῦ δεξιόμενον, εὖ πείσας· χεῖρ δὲ, εὖ διαδήσῃ. Ταῦτ' εἰπόντα ἔξερεας, εἰ καὶ ἐν τοῖς Ἑλλήσι λόγοι τοιοῦτοι λέγοντο; Εἰπόντος δ' ὅτι καὶ Πυθαγόρας τοιαῦτα λέγει, κελεύει τε ἐμφύχων ἀπέχεσθαι, καὶ Σωκράτους, καὶ Διογένης, οὗ καὶ αὐτὸς ἀκροάσασθαι, ἀποκρίνας, ὅτι τὰλλα μὲν νομίζει φρονίμως αὐτοῖς δοκεῖν· ἐν δ' ἀμαρτάνειν, νόμον περὶ τῆς φύσεως τιθεμένης· οὐ γὰρ ἂν ἀρχόμενος γυμνὸς ὡς περ αὐτὸν ἀφαιρῇ ἀπὸ λιτῶν ζῶντας· καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστου εἶναι, ἥ τις ἂν ἐπισκεδῆς ἐλαχίστης δεῖται. Ἐφη δ' αὐτῶν καὶ τῶν περὶ φύσιν πολλὰ ἔξετάσαι, καὶ προσμασίαν ὁμῶν, αὐχμῶν, νόσων· ἀπὸντας δ' εἰς τιῶν πόλιν, καὶ τὰς ἀγροὺς σκεδάνυσθαι· ὅτῳ δ' ἂν κομίζοντι σῆμα, ἢ βότρυς περὶ τῶν, λαμβάνειν δαρεὰν παρέχοντες· εἰ δ' ἐλαίον εἴη, καταχῆσθαι αὐ-

^a τὸν Med. 4. ^b προσκαλέσασθαι Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^c ὅτι Med. 3. 4. et sic fere semper, idque in posterum hæc lectionis
varietas omittitur. ^d αὐτῷ δὲ Mosc. et Med. 4. ex correct. ^e μὴδὲν συνέντων πλέον Med. 3. 4. Mosc. ^f ἰσχύσει Mosc. ^g ἂν
deest Med. 3. ^h αὐτοῖς Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁱ Suspectus locus. Marg. Cas. τάξει, ἢ νῦν συμβουλευσάμενοι ἐνδεχόμενοι
Med. 3. 4. Bre. τάξει, ἢ νῦν συμβουλευσάμενοι ἐνδεχόμενοι Esc. Mosc. Lego, τάξει, ἢ νῦν συμβουλευσάμενοι ἐνδεχόμενοι V. ^k λέγει, κελεύει τε
Mosc. ^l νομίζοι Esc. Mosc. ^m ἂν deest Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁿ προσμασίαν Med. 3. 4. Mosc. προσμασίαν Esc.

4. τῷ μὲν ἐπιπληῆξαι] Omnino scribendum est, τῷ μὲν ἐπιπληῆξαι ὡς ὕδατος, καὶ ταῦτα ὕδατος καταγορήσαντα. T.

9. εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονεῖν] Hoc est, si, ut placet Platoni, vel qui imperant, darent philosophiæ operam, vel qui sunt philosophi, imperarent. Casaub.

11. αὐτῷ συγγνώμη εἶη] Deest aliquid: sed sententia est perspicua. Prior interpretis legisse videtur, εἴτα συγγνώμην αἰτεῖν εἰ. Idem.

19. τὰ δὲ σώματα ἀσκήσει] Ante hæc verba deesse aliquid videtur. Idem.

22. καὶ δὴ καὶ ΤΑΞΕΙ, ἢ νῦν συμβουλευσάμενοι ἐνδεχόμενοι τὸν Ἀλέξανδρον· κρείττω μὲν γὰρ αὐτοῦ δεξιόμενον, εὖ πείσας· χεῖρ δὲ, εὖ διαδήσειν] Locus Casaubono suspectus integer erit; opinor, si rescribamus ΤΑΞΙΑΙ. Nam sermonem hunc habitum fuisse in vi-

cinia urbis Taxilorum patet ex p. 1014: et proinde Mandarin de Taxile ipso hic loqui verisimillimum est. T.

Ibid.] Tyrwhittus, qui artem criticam felicissime exercuit, legendum censet καὶ Τάξειν νῦν συμβουλευσάμενοι ἐνδεχόμενοι τὸν Ἀλέξανδρον. Hæc emendatio certe commodum sensum reddit. Ita fufius interpretemur. Taxili consilium dederunt, ut Alexandrum hospitio exciperet: si enim fuerit (Alexander) viribus superior, felicior esset obedientia ejus, si viribus inferior, tum melius ac facilius res suas cunctas administraret. Plutarchus in Apophthegm. voce Alexander, eadem fere de Taxile refert, quæ mire Tyrwhitti emendationem confirmant. Τάξις εἰς τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ὦν, ἀπαντήσας προσκαλεῖτο μὴ μάχεσθαι μηδὲ πολεμεῖν Ἀλέξανδρον, ἀλλ' εἰ μὲν ἐστὶν ἡττιών, εὖ πείσας, εἰ δὲ βελτίων, εὖ ποιεῖν ἀπεκρίνατο, περὶ αὐτῷ τούτῳ μαχητὴν εἶναι, πότερος εὖ ποιεῖν περιγίνεται. F.

πάν, καὶ ἀλείφειν. ἅπαντα δὲ πλεονάζον οὐκίαν ἀνείδω
αὐτοῖς μέχρι γυναικωνίπιδος· εἰσιόντας δὲ, δειπνῶν καί-
ωνεῖν, καὶ λούων. Αἰχμαῖον δ' αὐτοῖς νομίζεσθαι νόστον
σωματικῶν· τὸν δ' ὑπονοήσαντα καὶ αὐτὸς τῆτο, 5
ἐξάγειν ἑαυτὸν εἰς πυρὸς νήσαντα πυρρῶν. Ὑπα-
λειφάμενον δὲ, καὶ καθίσαντα ὅππῃ τι πύρρον, ὑπά-
φαι κελεύειν· ἀκίνητον δὲ καίειν. Νεάρχης δὲ περὶ
τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει· τὸς μὲν Βραχμῶνας πο-
λιτεύεσθαι, καὶ ὡς ἀκολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμ-
βούλους· τὸς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν· 10
τῶν δ' εἶναι καὶ Κάλανον·^b συμφιλοσοφεῖν δ' αὐτοῖς
καὶ γυναῖκας· τὰς δὲ διάτας ἁπάντων σκληράς.
Περὶ δὲ τῶν καὶ τὸς ἄλλους νομίων, τοιαῦτα εἰ-
σφάγνεται· τὸς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν
κοινοὺς, τὸς δ' ἰδίους ἀήθεις· ἔχοντας περὶ τὸς τῶν 15
ἄλλων· οἷον τὸ τὰς παρθένους ἄθλον ὡς πῶς κε-
ῖται τῷ πυγμῶν νικήσαντι, ὥστ' ἀπορίους συν-
εἶναι· παρ' ἄλλοις δὲ καὶ συγγένειαν κοινὴν τὸς καρ-
ποὺς^d ἐργαζομένων, ἐπὶ συγκομίσωσιν, ἀρεδαί· φορ-
τίον ἔχαστον εἰς εἰς τροφῶν τοῦ ἔτους· τὸν δ' ἄλλον 20
ἐμπιπράναι τῷ ἔχειν εἰσαυτῷ ἐργάζεσθαι, καὶ μὴ ἀργῶν
εἶναι. Ὀπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ οἰσὺς τριπλήχεις,
ἢ σαυνίον, καὶ πέλτιον, καὶ μάχμαραν πλατεῖαν τρι-
πλήχη· ἀντὶ δὲ χαλινῶν κημοῖς χρῆσθαι, κημῶν^e μι-
κρὸν διαφέρειν· ἡλοῖς δὲ τὰ χεῖλη διαπεπάρχει· 25
τινὲς δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων, πόδας
φροῖν ἰδόντας ὡς τοῖς Μακεδόσι, μιμήσασθαι, τρί-
χας, καὶ χροῖα λεπτὰ, καὶ ἀρπεδνας διαρράφαντας εἰς
ἑρία· καὶ μετὰ τὸ πλῆσαι, τὰ μὲν^f ἐξελευσάντας,
τὰ δὲ^g βάφαντας χροαῖς· εὐεγγυδοποιούς τε, καὶ 30
λεπτοποιούς ταχὺ γενέσθαι πολλὰς· ἐπιτολὰς δὲ
χρᾶσθαι ἐν σινδὸς λίαν κεκοτημέναις· τῶν δ' ἄλ-

^a καθίσαντα Par. 1. 4.

^d ἐργαζομένους Efc. Mosc.

^h βάφαντα Efc. Mosc.

^b συμφιλοσοφεῖν αὐτοῖς γυναῖκας Efc. Mosc.

^e χαλινῶν κημοῖς χρῆσθαι Efc. χαλινῶν κημοῖς χρῆσθαι Mosc.

^f δ' deest Par. 4. Med. 3. 4. Efc. Mosc.

^c ἀπορίους Med. 3. Efc. Mosc. et Med. 4. ex correct.

^g μικρὸν Mosc.

^h ἐξελευσάντα Efc. Mosc.

16. οἷον τὸ τὰς παρθένους ἄθλον παρὰ τισὶ κεῖσθαι τῷ πυγμῶν νι-
κήσαντι.] Non pugilatu tantum parabant sibi Indi uxores, sed et
lucta, et cursu, et aliis id genus facinoribus. Arrianus, γὰρ μὲν
δὲ οὐτε τι δίδοντες, οὐτε λαμβάνοντες· ἀλλὰ ὅσαι ἡδὴ ὡραῖαι γάμου,
ταύτας οἱ πατέρες προάγοντες εἰς τὸ ἐμφανὲς καθίσταναι, ἐκλέξασθαι τῷ
νικήσαντι πόλιν, ἢ πύξ, ἢ δρόμον, ἢ κατ' ἄλλην τινὰ ἀνδρίαν προκε-
ρίναι. Casaub.

22. Ὀπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ οἰσὺς τριπλήχεις.] Similiter Arria-
nus scribit gestasse Indos arcus pares sibi magnitudine : sagittas
autem trium cubitorum. Idem.

Ibid.] Arma eadem hodie ad littus Malabaricum Indi ge-
runt. (Nieuboff, Collection of Voyages, t. ii. p. 267.) F.

23. ἢ σαυνίον.] Saunium est jaculi genus verutum : manavit ea
vox a barbaris ad Græcos. Hefychius, Σαυνίον, ἀκόντιον βαρεῖον
κόν. Pollux quoque, libro decimo, cap. 31, his verbis meminit :
καὶ ξιστὰ δ' εἰσὶν ἄν, καὶ κάμακας, παλτά, σαρίσας, σαύνα. Exstat et
alio loco (infra, pag. 1067. Edit. Amst.) apud Strabonem, de Per-
sis loquentem, Θηρεῖται δὲ σαύνα ἀφ' ἵππων βάλλοντες, καὶ τοξόματα,
καὶ σφενδοῦντες. Inde est σαυνάειν apud Diodorum libro quinto,
ἀπαντῶντες δὲ τοῖς ἱππιεύουσιν σαυνάειν τοὺς ἰαντίους. Ridiculus
error in hac voce apud Arrianum, quo loco idem narrat cum
Strabone : οἱ δ' ἵπποις ἀκόντια δύο αὐτοῖσιν ἔχουσιν, οἷα τὰ Δαῦνια
ἀκόντια. Velim me aliquis doceat quænam appellet Daunia ja-
cula. Interea legam οἷα τὰ σαύνα ἀκόντια. Nemo, qui Strabo-
nem legerit, ita esse legendum ignorabit. Casaub.

29. καὶ μετὰ τὸ πλῆσαι.] Eruditus interpres de emendatione
hujus loci desperavit : quanto nos est æquius despondere ani-

per fora dispergi, et quemcunque offenderint ficus
vel uvas ferentem, ab eo gratis capere : si oleum
fuerit, eo perfundi, et inungi : omnem domum
divitum sibi patere usque in mulierum conclavia,
ingressos autem in cœnæ, et sermonum communi-
cationem adhiberi. Turpe apud eos putari corpō-
ris morbum : quem si quis veretur, seipsum igni
e vita educit, nam, constructo rogo, super eum
perunctus sedet, et accendi jubens immotus com-
buritur. Nearchus de Sophistis ita loquitur : Brach-
imanas in civitatibus versari, et reges sequi, et eo-
rum consiliarios esse : cæteros vero quæ ad natu-
ram pertinent contemplari, et ex his Calanum
fuisse : cum eis una mulieres philosophari, et om-
nium vitas durissimas esse. De institutis vero alio-
rum hæc prodit. Leges esse non scriptas, alias
communes, alias proprias, quæ ab aliorum legibus
valde sint alienæ : ut quod apud nonnullos vir-
gines præmium proponantur pugillatione vincenti,
et sine dote nubant, et quod alii quidam per cog-
nationes et communiter agros colant : et cum
fructus colligunt, quisque onus suum tollat in anni
alimenta : reliquum vero clement, ne otiosi sint,
sed habeant laborandi causam. Armaturam esse
arcum et sagittas tricubitales, vel tragulam, et
peltam, et gladium latum tricubitalem, capistris
pro frenis uti, quæ a camis non multum differant :
item labia clayis perforari. Monstraturus porro
Indos valde studiosos esse artium, dicit eos spongia
apud Macedonas visa, statim eam imitatos fuisse,
pilos et funiculos subiles, et licia in lanam confu-
entes : et cum implevissent, partim traxisse, quæ
autem coloribus tingerent. Item subito mul-
tos strigilum et lecythorum opifices existisse, epi-

num, qui hac præsertim ætate, nec ingenio nec eruditione cum
doctissimo viro comparari volumus? Et tamen animum ne sic
quidem despondeamus, quin pro virili dabimus operam ut hic
quoque locus purgetur, et emendetur, tollaturque gravis menda,
quæ eum obsidet. Legendum autem putamus, πλῆσαι, pro πλῆ-
σαι, adjecta unica literula. Sententiam existimamus esse hanc :
Indos esse ita ingeniosos ut etiam spongiarum arte effingenda-
rum rationem excogitarint. Ratio autem fuit hæc. Pilos pri-
mum et funes et licia discerpserunt, et in lanæ speciem redege-
runt : deinde id totum coegerunt ac densarunt, ut quæ impilia
et coactilia Latini vocant, ac, ut imitarentur spongiæ τὸ μακρὸν
καὶ πολύτρητον, traxere et dilatavere : postea ne quid ad similitu-
dinem spongiæ deesset, colore eo tinxerunt, quo viderent esse
Macedonum spongas. Atque hanc esse hujus loci sententiam,
tunc nobis persuadebimus, quum doctis viris ita videri intellexe-
rimus. Idem.

Ibid.] Quam bene Indi hujusmodi res imitantur, omnibus
notum est. Ingenium subtile habent digitosque tenues. Non
autem elegantiores picturas vel sculpturas ob indolem demissam
imitari queunt. F.

30. εὐεγγυδοποιούς τε.] Locus est mire depravatus et mutila-
tus, ut hac facillime venia danda sit interpreti quod somniarem,
versio nostra docet. Nam et sequentia depravata sunt : non
magno fortasse veritatis dispendio. Xyland.

32. τῶν δ' ἄλλων γράμμασι μὴ χρῆσθαι φαμένων.] Supra, ex Me-
gasthene, ut videtur, dicebat, Indos γράμματα ἐκείδναι. Casaub.

stolas in sindonibus scribere perelegantes, cum alii negent ullis eos uti litteris. Ære fuso uti, ductili nequaquam: causam vero non dixit, cum tamen absurditatem consequentem dixisset, quod vasa decidentia fictilium more frangantur. Inter ea, quæ de India memorantur, illud quoque est, quod apud eos mos est, et reges, et omnes, qui in potestate aliqua sunt, voto facto adorari, non autem poplite flexo honorari. Hæc regio lapides pretiosos fert, ut crystallum, et varios carbunculos, et margaritas. Diffensionis scriptorum inter se argumenta funto, quæ de Calano ii narrant. Etenim cum Alexandro fuisse, et igne mortem sibi conscivisse, uno omnes ore dicunt: modum vero non eundem omnes dicunt, nec easdem causas. Quidam tradunt eum, tanquam regis prædicatorem, secutum fuisse eum ultra Indiæ fines, præter communem aliorum philosophorum consuetudinem, qui Indiæ regibus assistunt, ea præcipientes quæ ad deorum cultum pertinent, quomodo Magi Persarum regibus solent. Cumque apud Pasargadas ægrotaret (nam tum primum eum morbus invasit) seipsum vita solvisse, annos natum septuaginta et tres, regis precibus non curatis. Facto enim rogo, et aurea lectica super imposta, illum in ea cubuisse, velatoque corpore combustum fuisse. Alii eum in lignea domo frondibus plena, et pyra super tabulato constructa, inclusum uti iusserat, pompa peracta, se, ut trabem, in ignem injecisse, et cum domo deflagrasse. Megasthenes nullum philosophis decretum esse de morte sibi consciscenda affirmat, sed temerarios haberi, qui hoc in se admittant: ac natura quidem duos, in vulnus vel præcipitium ferri: doloris patientes, in profundum maris: doloris impatientissimos strangulari: igneos in ignem detrudi: ac talem Calanum fuisse, incontinentem sane hominem, et mensæ Alexandri mancipium. Ea propter hunc vituperari, Mandanim summopere laudari. Is, cum Alexandri nuntii eum ad Jovis filium vo-

λων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χεῖρας φαμένων· χαλκῶ δὲ χεῖρας χεῖρας, τῷ δ' ἐλατῶ μὴ· τίς δ' αἰπὴν οὐκ εἶπε, καὶ τοὶ τίς ἀτοπίαν εἰπὼν τίς πρὸς ἀκολούθουσαν, ὅτι θραύεται κεράμου δίκην τὰ σκεύη πρὸς τὴν. Τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγόμενων, καὶ τῶν ἐστίν, ὅτι ἀντὶ τῆς πρὸς σκευῶν χεῖρας τοῖς βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἰξουσίᾳ καὶ ὑπερῶν νόμοις. Φέρει δὲ καὶ ἡ λίθινος ἢ χρυσῶς πολυτελὴς χρυσάλλων, καὶ ἀνδράκων παντοίων, καὶ ἀπερ' αὐτῶν μαργαριτῶν. Τῆς δ' ἀνομολογίας τῆς συγγραφέων ἐστὶν ὁμοῦ δειγμα, καὶ ὁ περὶ τῆς Καλάνος λόγος· ὅτι ἐμὴ συνήλθεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ πυρὸς, ὁμολογῶσι τὸν δὲ τρέπον ἐπὶ αὐτόν φασιν, ἐδὲ καὶ τὰς αὐτὰς αἰτίας· ἀλλ' οἱ μὲν οὕτως εἰρήκασιν συνάκολουθῆσαι καὶ αὐτόν, ὡς ἐγκωμιασὴν τῷ βασιλεῶς ἔχω τῆς Ἰνδικῆς ὄραν, καὶ τὸ κοινὸν ἔτος τῷ ἐκείνῳ φιλοσόφῳ· ἐκείνους γὰρ συνεῖναι τοῖς αὐτοῖσι βασιλεῦσιν, ὑψηλομένους τὰ περὶ τῆς θεᾶς, ὡς τῆς μάχης τοῖς Πέρσαις. Ἐν Πασαργάδαις δὲ νοσήσαντα, τότε πρῶτον αὐτῷ νόσου γενομένης, ἔξαγαγεῖν εἰς αὐτόν, ἀροντα ἔτος ἐβδόμηκον καὶ τρίτον, μὴ προσέχοντα ταῖς βασιλεῶς δεήσεσι· γενομένης δὲ πυρᾶς, καὶ τεθείσης ἐπ' αὐτῆς χρυσῆς κλίνης, κατεκλιθέντα εἰς αὐτὴν, ἐγκαλυφάμενον ἐμπεριθεῖναι. Οἱ δὲ ξύλινον οἶκον γενέσθαι, φυλλάδος δ' ἐμπληθείσης, καὶ ὅτι τῆς τῆς πυρᾶς γενομένης, ἐγκλεισθέντα ὥσπερ ἐκέλευσε μὴ τίς πομπὴν μετ' ἧς εἶχε ῥίψαντα εἰς αὐτόν, ὡς ἀν' ὁδοῦν συνεμπεριθεῖναι τῷ οἴκῳ. Μεγαθένης δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσόφοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν εἰσὶν ἑαυτῶν ἑαλάν· τὰς δὲ ποιοῦντας τῆτο νεανικῶς κρίνας, τὰς μὲν σκληρὰς τῇ φύσει, φερομένης ὅτι πληγὴν ἢ κρημνὸν, τὰς δ' ἰσπόμενες ἐπὶ βυθόν, τὰς δὲ πολυπόνους ἀπαγχόμενες, τὰς δὲ πυρῶδεις εἰς πῦρ ὠθημένους· οἷος ὡς καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος, καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρῳ τραπέζαις δεδωλωμένος· τῶτον μὲν ἔν τῷ φερόμεν· τὸ δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὅς τῆς Ἀλεξάνδρου ἀγ-

^a λίθινος, Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. λίθινος Par. 4. sed λίθινος scribitur supra. sed πολυτελὴς scribitur supra. ^b χρυσάλλων Med. 3. 4. Mosc. ^c καὶ Med. 4. ^d αὐτῷ defunt Esc. Mosc. ^e φησιν Par. 4. ^f αὐτὸν deest Par. 4. Med. 3. Esc. Mosc. ^g συνεῖναι Esc. Mosc. ^h Πασαργάδαις Esc. Mosc. ⁱ δοκῶν Par. 1.

^b Scripti, πολλῶν. Marg. Cas. πολυτελῶς Par. 4. ^c μὴ γὰρ Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^d παρ' τοῖς αὐτοῖσι συνεῖναι Med. 3. 4. τοῖς αὐτοῖσι ^e Scripti γοῦν Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.

6. ἀντὶ τοῦ πρὸς σκευῶν] Modus salutandi Reges in India hodie usitatur. F.

8. Φέρει δὲ καὶ λίθινος ἢ χρυσῶς πολυτελὴς χρυσάλλων, καὶ ἀνδράκων παντοίων, καὶ ἀπερ' αὐτῶν μαργαριτῶν] Fortasse per χρυσάλλους intelligit crystallina facie gemmas, et candicantes, ut nomine ἀνδράκων palam est eum arduas gemmas significare, quarum principatum obtinet, qui ἀνδραξ proprie dictus est. Nam et alias gemmas ex genere ardentium præter carbunculum mittebat India, ut sandaresum, lychniten, hyacinthum, rubinum, et alias, quas Strabo παντοίων ἀνδράκων appellatione complexus est. Similiter et per λίθινος πολυτελὴς τῶν χρυσάλλων gemmas omne genus candicantes et crystallini coloris intellexisse censendus est. Inter quas primatum obtinet adamas, quem India sola mittit. Qui quum ante gemmas pretium olim habuerit, haud video, cur eam prætermisissus fuerit Strabo, dum Indiæ lapides pretiosos recenseret. Certum est itaque adamantem comprehendisse sub nomine χρυσάλλων παντοίων. Salmas. Exercit. Plinian. p. 769. b. D. E.

Ibid.] Salmasio assentior, quod per ἀνδράκων παντοίων omnes arduas gemmas, scilicet Granatum, Rubinum, &c. et per χρυσάλλων omnes pellucidos intelligit. Adamas autem (quem nostrates Diamand appellant) an veteribus notus fuerit, sane hæreo. Adamantis descriptio in Plinio (lib. xxxvii. cap. 4.) prorsus a nostro discrepat. Dionys. Perieg. ver. 318. ἀδάμαντά τε παμφανόωντα esse inventum ὑπὸ ψυχρῶς Ἀγαδύροισι scribit, qui longissime ab India distant. F.

10. τῶν μαργαριτῶν] Margaritas purissimas ad insulam Mananar, prope Ceylonam, (Tavern. p. ii. lib. ii. c. 17.) et etiam ad Tourie Couryn in Madura, non longe distantem, expiscantur. Idem.

11. καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνος λόγος] Vide Plutarchum, et Arrianum qui Megasthenem sequitur. Vide et Diodorum, in actis anni tertii Olympiadis cxi. Calani passim veteres meminere. Casaub.

34. οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος] Cicero Tusc. Quæst. lib. ii. c. 21. vocat ignarum et barbarum. Calanus Indus, inquit, indoctus ac barbarus, in radicibus Caucasii natus, sua voluntate vivens combustus est. Idem.

36. τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι] Arrianus Dandamin appellat; itemque Plutarchus. Idem.

γέλων καλούμετων πρὸς τὸ Διὸς υἱόν, πειθεμένω τε δῶρα ἔσεσθαι ὑποχνημένων, ἀπειθοῦσι δὲ κόλασιν· μήτε ἐκείνον φαίη Διὸς υἱόν, ὅς γε ἄρχει μὴδὲ πολλοῦ μέρους τῆς γῆς· μὴδὲ αὐτὸς δεῖν τὴν παρ' ἐκείνου δαρεῶν, ὃ ὅδεῖς κόρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ὃ ζῶντι μὴ ἀρκῆσαι εἴη τροφὸς ἡ Ἰνδική, σποδανόντι δὲ ἀπαλλάττειτο τὸ σαρκὸς σπὸ γήρας τετραχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον· ὥς ἐπανέσται τὸ Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι. Λέγει δὲ καὶ ταῦτα πρὸς τὴν συγγραφῆν, ὅτι σέβοντι μὲν τὸ ὄμβριον Δία οἱ Ἰνδοὶ, καὶ τὴν Γάγγην ποταμόν, καὶ τὰς ἐγχωρίας δαίμονας. Ὅταν δὲ βασιλεὺς λήῃ τὴν τριχά, μεγάλῃ εὐφροσύνῃ ἀγασσιν, καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσιν, τὸν ἑαυτοῦ πλεῖστον ἔχαστος ἐπιδεικνύμενος καὶ ἄμμιαν· τὰ τε μυρμίκων πινὰς καὶ περωτὰς λέγουσι τὴν χρυσορύχον· ἡ γὰρ μάλα τε χρυσοῦ καθαφέρειν τὰς ποταμὸς καὶ ἄπερ τὰς Ἰβηρίας. Ἐν δὲ ταῖς καὶ τὰς εὐφροσύναις πομπαῖς, πολλοὶ μὴ ἐλέφαντες πέμπουσι χρυσοῦ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοῦκα ζεύγη εἴθ' ἡ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσόματα δὲ τὰ μεγάλων καὶ λεβήτων κρατήρων ὀργυιῶν καὶ Ἰνδικῶν χαλκῶν καὶ τράπεζαι δὲ, καὶ θρόνοι, καὶ ἐκτόματα, καὶ λυτῆρες, λίθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ἀνθράξιν Ἰνδικαῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλῃ χρυσόπασος, καὶ παρδάλεις, καὶ λέοντες πηασσοὶ, καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφρόνων πλῆθος. Ὁ δὲ Κλείταρχος φησιν ἀμάξας τετρακύκλους, δένδρα κομίζουσας τὰ μεγαλοφύλλων ἔξ ὧν ἀπείργεται γένη τε πηασσομένων ὀρνέων, ὧν εὐφρόντατον μὴ εἶρηκε τὸ ὠρίωνα· λαμπρότατον δὲ κατὰ τὸ ὄψιν, καὶ πλείστῳ ἔχοντα ποικίλιαν, τὴν κα-

carent, et parenti dona pollicerentur, dicto non audienti minarentur cruciatum, respondit, neque illum Jovis filium esse, qui ne minimæ quidem terrarum parti imperaret, nec se illius dona requirere, qui saturari non posset, nec minis terreri, cum vivens satis ab India nutriatur, mortuus vero ab attrita jam senio carne liberetur, in meliorem purioremque vitam transmigrans: itaque et ab Alexandro laudatum dicit, et missum factum. Porro hæc etiam a scriptoribus dicuntur, ab Indis Jovem pluvialem, et Gangem flumen, et indigetes genios coli, et cum eorum rex capillos abluit, magnam festivitatem celebrari, et maxima dona mitti, divitias suas certatim ostentantium. Addunt nonnullas ex auriferis formicis alas esse, et flumina auri ramenta deferre, ut in Iberia. In solennibus pompis multos elephantas mitti auro et argento ornatos, et multas quadrigas, et boum paria, deinde exercitum instructum sequi, et ingentes lebetes deauratos, et magnos crateras, et mensas ex Indico ære, et fellas, et pocula, et labra: fere omnia smaragdis et beryllis, et Indicis carbunculis distincta. Item vestem variam auroque intertextam, et pardales, et leones mites, et variarum eleganterque canentium avium multitudinem. Clitarchus refert, magnis præditas frondibus arbores in plaustris quaternarum rotarum deportari, et ex eis aves mansuetas excuti, quarum canorissimum dicit orionem: aspectu pulcherrimum, atque varium, catreum nomine,

^a Scripti ὅς γε ἄρχειν. Marg. Cas. sic Par. 4. Esc. Mosc.

^d καὶ οὐ Esc.

^e ὄμβριον Δία Ἰνδοὶ Par. 4. Med. 3, 4. ὄμβριον ἰδία, Esc. Mosc.

^c τετραχωμένης ἀπὸ γήρας σαρκὸς Med. 3, 4.

^f οἱ δεῖσθαι Med. 3, 4. Esc. Mosc.

^g βίον

^h Vulgo ψήγμα τε Marg. Cas.

ⁱ λεβήτων. καὶ κρατήρων Med. 3, 4. et sic Bre. Esc. Mosc. omisso puncto post

λεβήτων. ^k ὀργυιῶν, Par. 1. 4. Med. 3, 4. Mosc.

^l λιθοκόλλητοι Med. 3.

^m βηρύλλοις Mosc.

ⁿ χρυσόπασος Esc.

^o καὶ . . .

καὶ παρδάλεις Par. 4. καὶ θηρία παρδάλεις Med. 3. καὶ ἄρκτοι καὶ παρδ. Esc. καὶ αἰσοὶ καὶ παρδ. Mosc.

^p μεγαλοφύλλων ὡν Esc.

^q τὴν

deest Med. 4. ^r Vulgo τιθασσομένους Marg. Cas.

^s ὠρίωνα Mosc.

3. μήτε ἐκείνον φαίη Διὸς υἱόν] Apud Arrianum paulo aliter respondet Dandamis. Respondisse eum dicit, ὡς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἴη, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος· καὶ ὅτι ἔτε δέοντό τε τὴν παρ' Ἀλεξάνδρου. Casaub.

6. ὃ ζῶντι μὴ ἀρκῆσαι εἴη τροφὸς ἡ Ἰνδική] Apud Arrianum: ζῶντι μὴ γὰρ οἱ τὴν Ἰνδὸν γῆν ἐξαρκεῖν, φέρεσαν τὰ ὠρεῖα· ἀποδανόντι δὲ ἀπαλλαγῆσθαι οὐκ ἐπιεικὲς ξυνοίκεν τὸ σώματος. Idem.

10. σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία] Superstitiones Indorum et mythologiam Bernierus, et Baldæus in Ceylona descripserunt. Hodie Gangem venerantur, (non autem ut numen) neque feliciorum exitum sperant seniores quam ut in fluviū morituri mergantur: quod mortis genus peccatorum esse piaculum censent. Επιχώριοι δαίμονες sunt idola, quorum formam Brachmanes hodierni diversimode explicant. Quidam esse Dei supremi imagines, qui sub variis formis se visui humano obtulit, affirmant. Alii in honorem maximorum hominum erecta esse dicunt, quorum animas sub iis formis venerantur. Hæc minora numina Deitias appellant. Neque hæc opinio multum a priori discrepat, quæ heroum animas esse Dei portionem statuit. Philosophi tamen hæc omnia ad captandum vulgus introducta fatentur: ipsi unicum esse Deum credentes, non idolorum cultui intersunt. (Bernier. t. iii. de Gentil. Ind. relig.) F.

12. λήῃ τὴν τριχά] Mendum esse suspicor: quod Indi sua corpora quotidie lavant: nisi quod referat ad aliquem morem non ab aliis observatum. MSS. non opem ferentibus nihil mutandum est: forsitan tamen legendum est κόψη, i. e. cum capillos tonsiderit. Idem.

17. Ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς εὐφροσύναις πομπαῖς] Confer cum descriptione πομπῆς Antiochi Epiphanis, et Ptolemæi Philadelphii apud Athen. lib. iv. c. 4, 5, 6. Casaub.

Ibid.] Hæc Indorum pompa solenni festo ab Imperatore ad Delbi celebrato haud dissimilis. Natalibus enim ejus, lancibus Imperatorem cum gemmis, auro et fructibus terræ librant, quo tempore Proceres regni eum muneribus onerant. (Vide Thevenot, t. v. et alios.) F.

23. λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις] Smaragdus, gemma viridis, non in India reperitur. Theophrastus περὶ λίθων scribit: οἷς δὲ (σμαράγδοις) εἰς τὰ λιθοκόλλητα χεῖνται, ἐκ τῆς Βακτριανῆς εἰς τὸν ποταμὸν τὴν ἑρμῶν· εἰς δὲ μικροί. Beryllus antiquorum nunc Acqua marina dicitur, sed Hillius ad Theoph. haud inepte Sapphiram recentium inter Beryllos collocat, sed αἰρεσθεὺς nomine insignitum. Usus berylli inter Romanos in poculis ornandis fuit idem. Vide Juven. Sat. v. ver. 38.

inequales beryllo

Virro tenet beryllas.

I. em.

25. καὶ παρδάλεις] Ante hæc verba legebatur in vulgatis codicibus, καὶ αἰσοὶ, καὶ π. Sed nos secuti sumus libros scriptos in quibus nihil tale reperitur: quod et vetus interpres probavit. Casaub.

30. ὡν εὐφρόντατον μὴ εἶρηκε τὸν ὠρίωνα] Clitarchi locus est apud Aelianum, Historiæ animalium lib. xvii. cap. 22. μέλες δὲ μεσοκτὸν ὑπὸ τῆς φύσεως κατακτείνονται, οἷα δὲ περὶ μέλη ταῦτα ὑμνῆται γλυκία, καὶ πρὸς τοῖς ἀδόμοτοις ὑμνῆται βλεπῆναι. Orionis avis etiam Hesychius meminit. Idem.

specie pavoni perfimilem: reliqua vero imaginis pictura ab illo sumenda est. Brachmanis Pramnas Philosophos opponunt, contentiosum genus hominum, et arguendo deditum. Brachmanas etiam, quod physiologiam, et astronomiam exercent, ab illis ut stultos et ostentatores derideri. Horum alios montanos, alios gymnetas, alios civiles, ac domesticos appellari: montanos pellibus cervorum uti, et peras radicibus, et medicamentis plenas gestare, ac medicinam, incantationes, amuletaque profiteri. Gymnetas nudos degere, quod nomine ipsorum significatur, et magna ex parte sub dio tolerantiam, quam prius diximus, usque ad trigessimum et septimum annum exercere. Mulieres cum eis vivere, non tamen permisceri. Atque hos in admiratione maxima haberi. Quos vero civiles diximus, findonem gestare, et in urbe, vel in agro degere, hinnulorum, vel damarum pellibus amictos. Et (ut verbo dicam,) Indos veste candida, et findonibus candidis, et carbafis uti, secus quam ab his tradatur, qui eos dicunt vestes coloribus apprime infectas gestare: comam et barbam alere universos, et crinem intricatum mitra redimire. Artemidorus tradit Gangem ex Emodis montibus ad austrum deferri: et cum ad Gangem urbem pervenerit, converti ad ortum usque Palibothra, atque ostia. Œdaneim porro unum ex iis nominat, qui in hanc influunt, nutririque in eo crocodilos, et delphinas: addit et alia quædam, sed ita confuse ac frigide, ut non sit eorum habenda ratio. His ea adjici possunt, quæ a Nicolao Damasceno dicuntur. Narrat hic se Antiochiæ, quæ apud Daphnen est, Indorum legatos vidisse,

λούμνον ^a κατρία. τὴν γὰρ ἰδέαν ἑαυτῷ μάλιστα ἐγγίξεν, τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον. ^b Φιλοσόφοις τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαρουῖται Πράμνας ἐριστικὸς πῖνας καὶ ἐλεγκτικὸς τῆς δὲ Βραχμᾶνας φυσιολογίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελομνὺς ὡς ἐκείνων ὡς ἀλαζόνες ^c καὶ ἀοήτες. Τῶν δὲ τῆς μὲν ὀρεῖνές καλεῖσθαι, τῆς δὲ γυμνῆας, τῆς δὲ πολιτικῆς καὶ ποροχωρῆς καὶ τῆς μὲν ὀρεῖνές δοραῖς ἐλάφων χεῖσθαι, πῆρας δ' ἔχειν ^d ῥίζων καὶ φαρμάκων μεσᾶς, ποροποικιμνὺς ἰατρικὴν μὲν γρηπείας καὶ ἐπωδῶν, καὶ ὡδίαπλων. Τῆς δὲ γυμνῆας κατὰ τὸ νόμα γυμνὸς ἀφ' ἑαυτῶν, ὑπαίθριος τὸ πλέον, καρτερίαν ἀσχοῦντας, ἣν ἔφαρμυ ποροτερον. μέχρι ἐπὶ καὶ τετράκοντα καὶ γυναικας δὲ ^e συνεῖναι μὴ μιγνυμνὺς αὐτοῖς. τέττες δὲ θαυμάζεσθαι ἀφ' ἑαυτῶν τῆς δὲ πολιτικῆς σινδονῆας κατὰ πόλιν ζῆν, ἢ καὶ κατ' ἀγροῦς, ^f ἐνημένους νεορίδας, ἢ δορκάδων ^g δοράς. ὡς δ' εἰπεῖν Ἰνδοὺς ἐοῖσι λευκῇ χεῖσθαι καὶ σινδόσι λευκῆς καὶ καρπάσοις ὑπεναντίως ^h τοῖς εἰπῶσιν εὐανθῆσθαι αὐτῶν ἀμπέχεσθαι ⁱ φορήματα. κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντα, ^j ἀναπλεκομένους δὲ μιτρεῖσθαι τὰς κόμας. Ἀρτεμίδωρος δὲ τὴν Γάγγην φησὶν ἐκ τῆς Ἡμαδῶν ὁρᾶν κατὰ φερόμενον πορὸς νότον. ἐπειδὴν κατὰ τὴν Γάγγην γέννηται ^k πάλιν, ὅπως φέρειν πορὸς ἑαυτὸν μέχρι Παλιβοθρών, καὶ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολῆς. τὴν δὲ συρρέοντων εἰς αὐτὸν, Οἰδάνην πᾶν ^l καλεῖ τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους, καὶ δελφίνας. λέγει δὲ καὶ ἄλλα πᾶν ^m συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀρῶς, ὡς ἐφρηπύσον. Περσάειν δ' ἂν τις τέτοις καὶ τὰ πορὸς τοῦ Δαμασκηνῆ Νικολάου. Φησὶ γὰρ ὅτις ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ ⁿ πορὸς τυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφικνέμενοις πορὸς Καί-

^a κατρία *Esc.* ^b Scripti φιλοσόφους. *Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.* ^c Vulgo, ἀλαζόνες. *Marg. Caf.* ^d καὶ deest *Mosc.* ^e ἀοήτες *Med. 3. 4. Bre. Esc.* ^f περιμαμῶν *Par. 1. Med. 4. περιάπων Par. 4.* ^g καὶ deest *Mosc.* ^h καθεμένους *Med. 3. Esc.* ⁱ φορήματα *Par. 1. Med. 4. δορήματα Med. 3.* ^j ἀναπλεκομένους *Med. 3.* ^k εἰς τὴν *9. Med. 3. 4. Mosc.* ^l καλεῖν *Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc.* ^m deest δὲ *Med. 3. 4. Esc. Mosc. συγκεχυμένοι καὶ Esc.* ⁿ Scripti παρατυχῶν. *Marg. Caf.*

2. τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον] Clitarchi scripta, ad quæ rejicit nos Strabo, hodie non exstant: exstat tamen hodieque ille locus, de quo nunc agitur, qui quum sit singularis, eum non gravabor ex Æliano proferre ac interpretari. Sic Ælianus, (de Animalib. lib. xvii. c. 23.) Κατρία ὄνομα, Ἰνδὸν γένος τῇ φύσει ὄρεν λέγει Κλειταρχος εἶναι τὸ κάλλος ὑπερέφανον τὸ μέγεθος γὰρ εἶναι πορὸς τὸν ταύτον τὰ δὲ αὐτὰ τῶν πτερῶν εἰκοσιμαράνδων, καὶ ὄρεν μὲν ἀλκίως, οὐκ οἶδας οἷος ὀφθαλμοῦς ἔχει· εἰ δὲ εἰς σὲ ἀπίδοι, ἐφ' οἷς κινάδαριν εἶναι τὸ ὄμμα, πλὴν τῆς κόρης· ἐκείνη δὲ μὴ τῇ χροῇ παρέρχεται, καὶ βλέπει ὅθεν· τότε μὴ τοῖς ἀπάντων ὀφθαλμοῖς λευκόν, ἀλλὰ τοῖς τῷ κατρώς τῷδε ὡχρὸν εἶναι τὰ τῆς κεφαλῆς πῆλα, γλαυκωπά· καὶ ἔχει ρανίδας εἰσὶν κροκῶ παρέρχεται, εἴτα ἄλλην ἄλλην διασπαρμένης· πόδες δὲ αὐτῷ σανδαράκινοι· ἔχει δὲ καὶ φωνήματα εὐμυσον, καὶ κατὰ τὴν ἀηδονία τὸν. Quæ sic Latine cursim et obiter vertimus: Clitarchus ait catreum avem Indicam eximia esse pulchritudine: magnitudine accedit ad taonem: alarum extrema pars smaragdum refert: oculos quales habeat non facile dignoscas solo aspectu: sin te ille intueatur, dicas ejus oculos præter pupillam esse cinnabari: pupilla melino coloris est affinis, cernitque acutum. Capitis plumæ sunt illæ quidem cæsi coloris, sed guttis hinc inde sparsæ, quæ crocum referant. Pedes colore sunt sandaracchino: vocem habet suavem et instar lusciniæ argutam. *Casaub.*

Ibid.] Catreum esse phasiani speciem Indici suspicor. Pennantius noster esse Phasianum pavonicum Chinesem sentit. Vide Linn. Syst. Nat. genus Pavo. Ejus vox suavis et arguta certe fingitur. *F.*

8. καὶ ποροχωρῆς] Hoc est, et rusticos: intelligit enim, ut quidem puto, eos qui dicuntur mox ζῆν κατ' ἀγροῦς. *Casaub.*

11. καὶ περιάπων] Manuscripti περιμαμῶν. Nihil mutandum censo: quæ sint autem ista amuleta vide apud Laertium in Bione, ubi etiam περιάπων vocantur. *Idem.*

17. ἐνημένους νεορίδας] Veteres quidam, καθεμένους. Lego autem ἐνημένους vel καθεμένους. *Idem.*

21. καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντα] Q. Curtius (lib. viii. c. 29.) Mentum semper intonsum est. *Idem.*

27. Οἰδάνην] Arrianus plurium fluviorum in Gangem influentium, non autem Oidanis, meminit. Hic, ut suspicor, est Iomanes Plinii, (hodie *Jumna*) fluvius Gange vix minor, unde ad Hesidrum m. p. sunt 148. et totidem ad Hyphasim: quæ distantia a novissimis tabulis non multum discrepant. *Idem.*

30. καὶ τὰ παρὰ τῷ Δαμασκηνῷ Νικολάου] Fuit hic philosophus peripateticus, Augusto charissimus. Vide Athenæum lib. xiv. c. 18. pag. 652. *Casaub.*

Ibid.] Emendatione Vossii non opus est. Hic enim Strabo Persici Imperii partes descripturus, ab Ariana prima divisione generali Indum versus, incipit. Postea singulas Arianæ partes describit, quarum Carmania est certe τελευταία. (i. e. extrema pars Arianæ) ab Indi ostio. Notandum est, quod Strabo et Eratosthenes Arianæ limites multo longius producant quam Ptolemæus. *F.*

σαρα ἢ Σεβασόν· ἔς ἐκ μὲν τῆς ὀπισθοῦς πλείους
 διλῶσαι· σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, ἔς ἰδεῖν φησί·
 τὸς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκης τῆς ὁδῶν ἀφ' ἧς φθάρηται
 ποπλέον· τὴν δ' ὀπισθολίαν Ἑλληνικὴν ἐν διφθέρα
 γυσαμμένῳ, διλῶσαν, ὅππῃ Πῶρος ἐστὶν ἡ γράφας·
 ἑξακοσίων δὲ ἄρχαν βασιλέων, ὅμως αὖτε πολλῶν
 ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἑτοιμος εἶναι διδοῖν τε
 παρέχειν ὅππῃ βέλτεται, καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς
 ἔχει· ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ὀπισθολίαν· τὰ δὲ
 κομπομένη δῶρα ὡς προσενέγκαι ὅκτω οἰκέται, γυμνὰς
 ἐν αἰζώμασι καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ
 τὰ δῶρα τὸν τε ἐρμῆν, ὑπὸ τῆς ὤμων ἀφ' ἧς φθάρηται
 νηπίος τὸς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἰδομένην καὶ ἐχιδνάς
 μεγάλας, καὶ ὅφιν πηχῶν δέκα, καὶ χελώνην ποτα-
 μίαν τριπλήχιον· ἑτέρωθεν δὲ μέγαν γυμνόν· οὐκ ἔστι δὲ,
 ὡς φασί, καὶ ὁ Ἀθῶνας κατακαύσας· ἑαυτὸν ποιεῖν
 δὲ τὸ τοῦ τὸς μὲν ὀπί χακοπραγία ζῆτον· ἀπαλ-
 λαγνὴν ἢ παρόντων· τὸς δ' ἐπ' εὐπραγία καὶ ἀπερ-
 τῶτον· ἅπαντα γὰρ καὶ γυμνὸν ἀφ' ἧς φθάρηται μέγαν
 νῦν, ἀπέναι δὲ, μήτι τῆς ἀβελήτων χρονοῖον
 συμπίπτει· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἄλλαδα γυμνὸν ἐπα-
 ληλεμμένον ἐν αἰζώματι ἐπὶ τὴν πυρῆν· ὀπίγε-
 γράφας δὲ τὴν τὰ φωνή· ΖΑΡΜΑΝΟΧΗΓΑΣ ΙΝΔΟΣ
 ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΙΝΔΩΝ ΕΘΗ
 ΕΥΤΟΝ ΑΠΟΘΑΝΑΤΙΣΑΣ ΚΕΙΤΑΙ.

Μετά δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἔστιν ἡ Ἀριανὴ μερὶς πρώτης

qui ad Cæsarem Augustum venerant. In epistola
 quidem plures fuisse memoratos: sed tres tantum
 superfuisse, quos vidisse se ait: cæteris longitudine
 viæ magna ex parte absumptis. Epistolam Græ-
 cam fuisse in membrana scriptam, in qua significa-
 retur Porum esse, qui scriberet, se, etsi sexcentis re-
 gibus imperaret, Cæsaris tamen amicitiam magni
 pendere, et paratum se, quocunque voluerit, adi-
 tum concedere, et, in quibuscunque rectum fuerit,
 opitulari. Hæc dicit in epistola contineri. Allata
 præterea esse donâ ab octo servis nudis subligacula
 indutis, et aromatibus delibutis. Ea fuisse, Her-
 man a puero brachia ab humeris truncatum, quem
 nos vidimus: tum viperas ingentes, et serpentem
 decem cubitorum, et testudinem fluviale m trium
 cubitorum, et perdicem vulture majorem. Aderat
 etiam, ut aiunt, is qui se Athenis concremavit,
 quod alii in rebus adversis facere dicuntur, ut præ-
 sentia mala effugiant, alii in rebus secundis quem-
 admodum hic: nam cum omnia ex sententia ad-
 huc successissent, abeundum sibi e vita censuisse, ne
 quid adversi accideret immoranti. Adeoque riden-
 tem eum, et nudum, et unctum in rogam isse affir-
 mat, et inscriptum fuisse sepulchro: HIC JACET
 ZARMANOCHAGAS INDUS, E BARGOSA, QUI
 SECUNDUM PATRIAM INDORUM CONSUETUDI-
 NEM SE VITA EDUXIT.

Post Indiam est Ariana, prima regionis pars,

^a Scripti, τὴν δὲ γλῶσσαν ἑλληνίζειν. Marg. Caf. τὴν δ' ἐπιστολὴν ἑλληνίζειν. Par. 1, 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^b ὁ γράφας Med. 3. 4. Mosc. ^c Vett. lib. βελύκεται. Marg. Caf. sic Par. 4. ^d ἔχει Par. 1, 4. Med. 4. Esc. Mosc. ^e Vett. lib. προαινεργεῖν. Marg. Caf. sic Par. 4. προσεργεῖν Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^f Supplevimus hæc verba ex MSS. Marg. Caf. καταπεπασμένους Bre. ^g ἰδομεν Par. 1. 4. Mosc. ^h ἔστιν Esc. ⁱ ἀφ' ἧς φθάρηται Med. 3. 4. καὶ περὶ Esc. Mosc. ^k Ἀθῶνας Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^l αὐτόν, Mosc. ^m Ante vocem ζητῶντας legebatur in vet. lib. τὸς δὲ διὰ ἄλλην τινα δυστυχίαν ζῆτ. Marg. Caf. τῶν παρόντων delunt. Bre. ⁿ ἀπραγία Par. 1. εὐ scribitur supra. ^o συμπίπτει Med. 3. 4. Mosc. ^p ἀλαδαί Par. 1. Med. 4. ἀλιδάι Par. 4. ἀλλαδαί Med. 3. ^q τὴν ^r ἀπαθανατήσας Par. 1. Med. 4. ἀπαθανατίσας Par. 4. Med. 3. ^s Ζαρμανοχάγης Med. 3. ^t Βαργώσης Mosc. ^u ἀποθανατήσας. Bre.

11. καταπεπασμένους ἀρώμασιν] Et aromatibus delibutis. Sic in-
 terpres. Sed in Græco nihil est omnino, ut appareat scripto
 usum aliquo libro. In Arianae porro descriptione a Ptolemæo
 plurimum abest noster. Vide nonam Asiæ Tab. Xyland.

12. ἢ τε ἐρμῆν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφ' ἧς φθάρηται ἐκ νηπίος τὸς βραχίονας] Eleganter ἐρμῆν appellat hominem brachiis carentem: proprie
 autem sic veteres vocabant Mercurii simulachra, quæ sine la-
 certis fingebantur, et Mercurius ipse Cyllenius, ait Festus, dictus,
 quod omnem rem sermo sine manibus conficiat: quibus partibus cor-
 poris qui carent, κυλλοὶ vocantur. Dionis verba libro quinquage-
 simo quarto pag. 527. Ed. 1606. erunt instar commentarii: οἱ
 Ἰνδοὶ προκηρυκνύσασθαι πρῶτον φίλιαν, τότε ἐσπείσαντο δῶρα, πέμψαν-
 τες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε τοῖς Ῥωμαίοις, νομίζω δ' ὅτι καὶ τοῖς
 Ἑλλήσιν, ὀφθαλμοῖς καὶ τι καὶ μισθόν οἱ αὐτοὶ ὤμων, (οἷος τὸς Ἑρμῆς
 ὀρῶμεν,) ἔδωκαν. Subjicit deinde Dio, vulgo dici hunc hominem
 manibus brachiisque carentem pedibus loco manuum esse usum,
 ita ut et arcum tenderet, et sagittam mitteret, et tuba caneret:
 quod tamen parum sibi verum videatur. Atqui nos vidimus
 huiusmodi hominem truncum brachiis, qui pedum ministerio
 longe difficiliora præstaret. Nam etiam tormenta sclopeteria
 tendebat laxabatque, et quod magis miratus sum, pedibus non
 male scribebat: habemusque penes nos inscriptam ab eo char-
 tam. Meminit etiam Manilius Astronomic. libro quinto, ho-
 minum qui planta præstarent id omne fere, quod manu solent
 alii. Sic autem canit,

Ille potens curvo pede fundere concita pila,
 Ille pilam celeri fugientem prendere planta,
 Et pedibus pensare manus, et ludere saltu,
 Per totumque vagas corpus disponere plantas.

Ad quem locum vide quæ sunt a doctissimo interprete anno-
 tata. Et si vis etiam quæ de alio quodam similiter mutilo a
 summo viro ejus patre scripta sunt, in aureis illis exercitationi-
 bus. 339. Casaub.

23. ΖΑΡΜΑΝΟΧΗΓΑΣ ΙΝΔΟΣ] Libri veteres habent Ζάρ-

μανος Χήγαν distinctim. Dio Cassius Histor. lib. LIV. p. 527.
 Indum istum Zarmarum nominat. Idem.

26. Μετά δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανή] Post Indiæ descrip-
 tionem, agit de Ariana. Ariana vocat regionem vastissimam,
 sed fere desertam, quæ ab occiduis Indiæ finibus porrigitur ad
 Carmaniam usque et Gedrosiam, quod docuit nos Geographus
 libro secundo. Plinius lib. VI. cap. 23. sic describit. *Infra hæc
 omnia, ora ab Indo. Ariana regio ambusta, fervoribus, desertisque
 circumdata, multa tamen interfusa opacitate: cultores congregat
 circa, duos maxime fluvios, Tonderon et Arosapen.* Cave autem
 confundas Ariana cum Aria, non tantum cum interprete, (de
 cujus errore alibi diximus) sed etiam cum aliis doctis viris, qui
 discrimen, quod inter Ariam et Ariana est, non animadver-
 tentes, unam esse et eandem regionem putant. Atqui Aria
 regio est parva cis Taurum vel in ipso Tauro potius, ut docuit
 nos Geographus libro XI. p. 751. nos autem ibi notavimus
 Ariam eo loco intelligi a Strabone eandem, quam Ptolemæus in
 nona Asiæ tabula descripsit. Non est ergo cur miremur cum
 Xylandro, parum similia esse, quæ hic a Strabone de Ariana
 dicuntur, iis, quæ Ptolemæus dicto loco de Aria docet. Miror
 non venisse Xylandro in mentem, nec quæ libro undecimo de
 Aria, nec quæ libro secundo tot paginis disputavit noster de
 sphragidibus Eratosthenis: ex quibus facile fuit Arianae περι-
 γραφὴν intelligere, quæ quidem vasta est, ut diximus, regio, mul-
 tasque provincias sub se complectitur. Dionysius Afer. ver. 1095.
 postquam de Indo egit, subjicit de gentibus, quæ sunt ei ad oc-
 casum,

Ἦτοι μὲν δύνοντες ἐπὶ κλίσειν ἡλίοιο,
 Νεῖτας τ', Ἀρίδας τε, Λινοχλαῖνες τ' Ἀραχώτας,
 Σατραπίδας δ' ὅσους τε παρὰ πύλιν Παρταμισοῖο,
 αὐτὸν Παρταμισοῖο.

Εὐνὴ ὁμοῦς μάλα πάντας ἐπωνυμίην Ἀριανῆς.

Ptolemæus vero gentes Arianae diligenter explicans libro sexto,
 c. 17. id tamen reticet, de quo nos Dionysius monet: gentes
 omnes

quæ post Indum Persis obtemperat, et superiorum satrapiarum, quæ extra Taurum sunt. Ab austro et septentrione eodem mari, et iisdem montibus terminatur, quibus India, et eodem flumine Indo, qui inter eam fluit, atque Indiam: hinc vero ad occidentem porrigitur usque ad lineam, quæ a Caspiis portis in Carmaniam describitur: ut quadrilatera sit figura. Australe itaque latus ab Indi et Pattalenæ ostiis incipit: definit autem Carmaniam versus et Persici finis os, habens promontorium ad austrum satis longe porrectum expositum. Postea in sinum deflectit usque in Persiam. In ea primum Arbies habitant, eodem nomine quo Arbis flumen appellati, quod eos a sequentibus Oritis deunxit, mille fere stadiorum oram habentes, ut Nearchus ait, quæ et ipsa Indorum pars est. Postea sunt Oritæ, gens liberæ conditionis, quorum præternavigatio mille stadiorum est, et octingentorum. Inde Ichthyophagorum ora septem millium et quadringentorum stadiorum. Hinc Carmaniorum, ter mille et septingentorum usque in Persiam: ut in universum stadia sint duodecim mille et noningenta. Ichthyophagorum regio mari vicina est, et magna ex parte arboribus caret,

ἡ ὑπὸ Πέρσαις, ^a τοῖς μὲν τῇ Ἰνδῷ ποταμῷ, καὶ τῇ ἄνω σατραπειῶν, τῇ δὲ ἑκπύς ^b τῇ Ταύρῃ· τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικὰ μέρη, τῇ αὐτῇ θαλάττῃ, καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφορίζομένη, οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἐαυτῆς τε καὶ ^c Ἰνδικῆς· ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἑκτενομένη, μέχρι τῆς ἐπὶ Κασπίων πυλῶν εἰς ^d Καρμανίαν γενομένης γενομένης, ὥστε εἶναι τετραπλευρον τὸ σχῆμα· τὸ μὲν ἔν νότιον πλεῖρον ^e ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ ἀρχεται τῇ Ἰνδῷ, καὶ τῆς Παταληνῆς, πλεῖστα δὲ πρὸς Καρμανίαν, καὶ τῇ Περσικῇ κόλπῃ τὸ νότιον, ἀκρὰν ἔχον ἐκκειμένην ἰκανῶς πρὸς νότον· εἴτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπύλῃ, ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα. Οἰκοῦσι δὲ Ἀρβίαις ^f πρὸς τὸν, ὁμώνυμοι ^g ποταμῷ ^h Ἀρβεί, τῷ ὀρίζοντι αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐξῆς Ὠρεῖται, ὅσον χιλίων σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὡς φησι Νέαρχος. Ἰνδῶν δ' ὅτι μέρος καὶ αὕτη. Εἴτ' Ὠρεῖται ἔθνος αὐτόνομον· τῶν δ' ὁ παράπλευρος χιλίων ὀκτακοσίων· ὁ δὲ τῇ ἐξῆς ⁱ Ἰχθυοφάγων, ἐπὶ χιλίοις τετρακόσιοι· ὁ δὲ τῇ Καρμανίων, τριχίλιοι ἐπὶ χιλίοις, μέχρι Περσίδος· ὅσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι διχίλιοι ἐννακόσιοι. Ἀλιτενῆς δ' ὅτιν ἡ τῇ Ἰχθυοφάγων καὶ

^a τῆς Med. 3. 4. ^b τῇ deest Med. 3. ^c τῆς Ἰνδικῆς Med. 3. Efc. ^d Καρμανίαν sic inserto Med. 3. ^e Παταληνῆς Efc. ^f ἔχον sed o. scribitur supra. Mosc. ^g τῷ Par. 1. Med. 4. ^h Ὠρεῖ Par. 4. ⁱ αὕτη Mosc. ^k Ἰχθυοφάγων Med. 3.

omnes illas, quæ juxta Indum porrigitur ab occidentali parte, Arianas communi nomine appellari. Jam ergo habemus, et quid Aria sit, et quid Ariana: quod qui non observarunt, gravissimos errores sæpe errant. Scribit Pomponius Mela libro i. cap. ii. *Indis proxima est Ariana, deinde Aria, et Gedrosia, et Persis ad sinum Persicum.* Ait Mela quod Strabo his verbis: *Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν εἰσι ἡ Ἀριανή, quare fallitur et quidem graviter vir eruditissimus Andreas Schottus, quum putat legendum proxima est Carmania: quam emendationem vel hic Plinii locus refellit scribentis de Parthia lib. vi. cap. 25. Habet ab ortu Arios, a meridie Carmaniam et Arianos, ab occasu Pratitas, Medos, a Septentrione Hyrcanos, undique desertis cincta: ubi vides separari manifestissime Arios ab Arianis. Sed de his plus satis. Casaub.*

Ibid. *Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν εἰσι ἡ Ἀριανή μέρος πρώτη τῆς ὑπὸ Πέρσαις.* Merito hic aliquis dixerit, si Ariana prima est portio, quomodo Carmania postrema esse potest, cum sit pars Arianæ? quapropter cum Strabo, p. 726. *Ed. Amst.* dicat, ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ τῆς ἀπὸ τῆς Ἰνδῆς ἐκβολῆς, omnino Strabonis verba ita refigenda sunt, ἡ Ἀριανῆς μέρος πρώτη &c. Sic omnia clara et manifesta fiunt. *Isaac. Vossius* Observat. in Pomp. Mel. lib. i. c. 2.

12. *ἀκρὰν ἔχον ἐκκειμένην.* Hoc promontorium Marcianus Κάριππλαν nominat. Hodie *Fask* appellatur. F.

14. *Οἰκοῦσι δὲ Ἀρβίαις πρῶτον.* Dionysius, ver. 1096. Aribas vocat, Arrianus Ἀραβηῆς (nisi scribendum est Ἀρβίαις) Plinius Arbios. Vide Ptolemæum in descriptione Gedrosiæ. *Casaub.*

16. *ὅσον χιλίων σταδίων ἔχοντες παραλίαν.* Arrianus ex eodem Nearcho, *μῆκος τῆς παραπλευσῆς, πρὸς μὲν χίλιον τὴν Ἀραβίαν, εἰς χιλίας μάλιστα σταδίας.* *Idem.*

Ibid.] Si partes singulas in Nearchi itinere computes, summa tota ab orientali Indi ostio stad. 1170 efficiet. Hic autem, ut videtur, a *Coreati*, Indi ostio ad occasum posito, incipit, et ita summam stad. 1020. reddit. F.

17. *Ἰνδῶν δ' ἐστὶ μέρος καὶ αὕτη.* Hæc nisi addidisset Strabo, valde fuisset nobis laborandum in eo Plinii loco, ubi Oritas ait ab Indis Arbi fluvio determinari, qui locus ex his Strabonis verbis planus est et perspicuus. Vide et Arrianum. *Casaub.*

18. *Εἴτ' Ὠρεῖται ἔθνος αὐτόνομον.* Meminere Dionysius, v. 1096. Plin. Ptolem. Arrianus, lib. vi. καὶ ἅμα ὡς τοῖς Ὠρεῖταις, τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονομῶσι ἐκ πολλῶν ἔθνων ἐπιπλεῖσιν. Exp. Al. p. 260. *Idem.*

Ibid.] *Εἴτ' Ὠρεῖται ἔθνος.* “Male sic scribuntur, cum debeant esse Ὠρεῖται. At Ὠρεῖται dicuntur ab Oreo urbe Eubææ,

“ quos τετρασπλάγως extulit Apollodorus: τῷ Ὠρεῖταιν νεκρὸς αἰρεῖσιν πόλιν.” *Salmas.* Exercit. Plinian. p. 828. E.

Ibid. *Εἴτ' Ὠρεῖται ἔθνος αὐτόνομον.* Perperam apud Strabonem scribitur Ὠρεῖται per ei, sic enim per Synæresin dicebantur incolæ Orei, urbis Bæoticiæ. Hi Indici populi Ὠρεῖται per iota dicebantur, auctore Eustathio ad Periegetæ ver. 1096. *Pineda* in Steph. p. 734. n. 26. Confer quoque Strabonem, p. 649. ubi dicit Ὠρεῖταις πόλιν ἔχοντας ἰδιαν.

Ibid.] Oritarum gentem ære abundare Philostratus tradit. *Apoll. vit. lib. iii. c. 54. F.*

19. *τῶν δ' ὁ παράπλευρος χιλίων ὀκτακοσίων.* Putabam aut Strabonem emendandum, aut Arrianum, qui sic habet, *πρὸς δὲ τὴν Ὠρεῖταιν γῆν, ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι*, sed etiam in sequentibus variant. *Casaub.*

Ibid.] Ab Arbi ad Oritarum terminos distantia in Nearchi itinere singulis partibus computatis, stad. tantum 1500. reddit. Summa autem ejusdem auctoris stad. 1600 efficit. F.

19. ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων ἐπὶ χιλίοις τετρακόσιοι. Arrianus vero longe aliter: aliquanto plures enim esse decem millibus. *Casaub.*

Ibid.] Exscriptoris mendum latere in summa Arriani valde suspicor, quia singulis partibus a Malana, Oritarum termino, ad Ichthyophagorum terminum Carmaniam versus computatis tota summa stad. 8150 non excedit. F.

21. ὁ δὲ τῶν Καρμανίων, τριχίλιοι ἐπὶ χιλίοις. In hac summa et Arrianus consentit. *Casaub.*

Ibid.] Hic etiam Nearchus et Strabo consentiunt. Ille autem in partium computatione non plusquam stad. 3100 reddit, nisi quid in Nearchi itinere sit omisum. Forsan distantia inter Badin et Carmaniam limites stad. 600 æquavit, quod exscriptoris mendo excidit. F.

22. *μύριοι διχίλιοι ἐννακόσιοι.* Summa tota non convenit. Legendum est *τριχίλιοι*, nam 1000 + 1800 + 7400 + 3700 = 13900. Hæc computatio longe veritatem excedit, ni cursum totum ad insulas, et retro ad continentem complectatur. *Idem.*

23. *Ἀλιτενῆς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων.* Ichthyophagorum gens multiplex apud Geographos: alii enim sunt ad mare rubrum: de quibus libro sequenti. De istis vero, qui oram maritimæ, quæ est inter Carmanos et Oritas, obtinent, præter Geographos consule Arrianum et Diodorum Siculum, lib. xvii. *Casaub.*

Ibid. *Ἀλιτενῆς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἀειδρὸς ἡ πλείστη, φοινίκων καὶ ἀκάθης τινός, καὶ μυρικής.* Locus Casaubono suspectus, et merito; nam post πλείστη excidit ΠΑΗΝ. ἀειδρὸς — ΠΑΗΝ φοινίκων, arboribus carens præter palmas, etc. *Palmas* habuisse patet

ἀδενδρος ἢ πλείστη, ^a φοινίκων, καὶ ^b ἀκανθῶν τινῶν, καὶ μυρίκης, καὶ ὑδάτων δὲ, καὶ τροφῆς ἡμέρᾳ σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι ^c ζῆσθαι, καὶ αὐτοὶ, καὶ θρέμματα, καὶ τοῖς ὀμβρίοις ὑδασι καὶ ὀρυκτοῖς· καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων ^d προσβάλλει· οἰκίσταις δὲ ^e ποιούμεναι τοῖς ὁσίοις τῶν κητῶν ζῴων, καὶ κόγχοις ὁσρέων τοπλέον, δοκοῖς μὲν ταῖς πλοῦραῖς καὶ ὑπερ-είσμασι, θυράμασι δὲ ταῖς σιαλρόσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσὶν ὅλμοι, ἐν οἷς ^f πλίσσονται τὰς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπιήσαντες· εἴτ' ἀρτοποιοῦνται σίτην μικρὰ καταμίζαντες· καὶ γὰρ ^g μύλοι αὐτοῖς εἰσὶ σιδήρου μὴ ὄντος· καὶ τὸ μὲν ἦτον θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν· ἀλλὰ πῶς ὀπικόπῃσιν σποτρ-βέλα; λίθοις μέντοι ^h φασίν, οἷς καὶ τὰ βέλη, καὶ τὰ ἀκοντισμάτα πετυρακλωμένα ὀξύνονται· τὰς δ' ἰχθύας, τὰς μὲν ἐν κλιβάνοις ^k κατοπιῶσι· τὰς δὲ πλείους ὁμοφρονῶσι· ⁱ προσβάλλονται δὲ ^j καὶ δικτύοις ^m φλοιῶν φοινίκων· ὑπερκεῖται δὲ τέτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς ἥτιον ἔμπυρος, καὶ δ' ἄλλης Ἀσίας μάλλον, καὶ ⁿ τοῖς καρποῖς καὶ ^o τοῖς ὑδασιν ἐνδεής, ^p πλὴν θέρους, ἐπὶ πολὺ ἀμείνων· καὶ τῶν ἰχθυοφάγων ἀρωματοφόρος δὲ νάρδου μάλιστα, καὶ σμύρνης, ὥστε ^q Ἀλεξάνδρου στρατὸν ὀδεύσαν, ἀντὶ ^r ὁρέφου καὶ φρωμάτων τέτοις ζῆσθαι· ^s εὐδιαζομένῳ ἅμα καὶ ὑγιεινότερον ^t ἄερα ἔχουσαν· ^u τὸ γένος δ' αὐτοῖς θέρους τὴν ὥρην ^v Ἰνδικῆς ἀφοδὸν ὀπίσθηδες

penuria in ea palmarum, acanthi, myricæ, aquarum et domestici cibi maxima est. Vescuntur piscibus, tum ipsi, tum eorum pecora, et aquas pluvias e puteis fossis haustas potant, pecorum carnes piscibus præferunt Domos ex offibus cetorum et ostreorum conchis magna ex parte faciunt: nam trabium et fulcrorum usum costæ præstant, portas maxillæ: e vertebrae fiunt mortaria, in quibus pisces tundunt, ad solem affatos: postea ex his panem conficiunt, frumenti paululum admiscentes. Nam et molas habent, quanquam ferro carentes. Atque hoc quidem haud adeo mirum est, cum id aliunde afferri possit: sed quomodo attritas reficiunt? nimirum lapidibus iis, quibus et sagittas, et missilia præusta exacuunt. Pisces partim in furnis affant, plerosque crudos edunt. Capiunt eos retibus ex cortice palmarum factis. Supra hos est Gedrosia, minus quam India exusta: quam reliqua Asia magis. Ea fructuum et aquarum inopia laborat, nisi æstate, nec multo melior est, quam regio Ichthyophagorum: fert tamen aromata, præcipue nardum et myrrham, ut Alexandri exercitus his pro tecto et stratis uteretur, odoratiorem simul ac salubriorem aerem habens. Ac de industria quidem sub æstivum tempus ex India discessere: tunc enim Gedrosia imbribus

^a φοινίκων dein ex correctione πλὴν φ. Med. 4. φοινίκων Efc. bitur super ὦν in τινῶν.

^c αὐτοὶ καὶ τὰ θρέμματα. Efc. Mosc. ^d προσβάλλει Med. 3. Mosc. ^e ὀλμοὶ Mosc. ^f πλίσσονται Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^g μύλοι Mosc. ^h Scripti φασί. Marg. Caf. ⁱ MSS. ^j καὶ deest Med. 4. ^k κατοπιῶσι Med. 3. 4. ^l καὶ deest Med. 4. ^m φλοιῶν ⁿ τοῖς deest Med. 4. ^o τοῖς deest Med. 4. ^p Scripti ^q γένος ^r ἄερα ^s εὐδιαζομένῳ ^t ἅμα ^u καὶ ^v Ἰνδικῆς ἀφοδὸν ὀπίσθηδες

^b ἀκανθῶν τινῶν Efc. Mosc. sed ἡς scribitur super ὦν in ἀκ. et ὅς scribitur super ὦν in τινῶν. ^c αὐτοὶ καὶ τὰ θρέμματα. Efc. Mosc. ^d προσβάλλει Med. 3. Mosc. ^e ὀλμοὶ Mosc. ^f πλίσσονται Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^g μύλοι Mosc. ^h Scripti φασί. Marg. Caf. ⁱ MSS. ^j καὶ deest Med. 4. ^k κατοπιῶσι Med. 3. 4. ^l καὶ deest Med. 4. ^m φλοιῶν ⁿ τοῖς deest Med. 4. ^o τοῖς deest Med. 4. ^p Scripti ^q γένος ^r ἄερα ^s εὐδιαζομένῳ ^t ἅμα ^u καὶ ^v Ἰνδικῆς ἀφοδὸν ὀπίσθηδες

ex pag. prox. ubi retia ex cortice palmarum facta memorantur. Eadem locutionis forma utitur infra de Perfidis ora maritima: T.

1. φοινίκων καὶ ἀκανθῶν τινῶν, καὶ μυρίκης.] Locus mihi est suspectus, et videtur ex Arriano aliter esse legendum posse intelligi. Casaub.

2. ὑδάτων δὲ, καὶ τροφῆς ἡμέρᾳ σπάνις.] Hoc littus adustum, arenosum, ac humoribus destitutum tales habet proprietates, adeo ut Posidonius ob hanc causam zonas duas a tropicis divinas aliisque dissimiles descriperit. Vide lib. ii. p. 95. et 133. Scriptores recentes Tavernierius et Nieuboffius eodem modo hanc oram describunt. Piscibus plerumque et Dactylis vescuntur incolæ. Aer insaluberrimus in æstate: fontes rari, et eorum aqua vix potui idonea. F.

4. καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει.] In veteribus quibusdam est προσβάλλει. Sed nihil est mutandum: longaque falsus est Xylander, quum existimavit locum esse mutilum et depravatum. Sententia, ut ex Arriano constat, hæc esse debet: pecorum quoque carnes piscis gustum et odorem præ se ferre, quum ipsa quoque pecora piscibus vescantur. Sic Arrianus, καὶ τῶν θρεμμάτων τὰ κρέα λέγει ὅτι ἦν ἰχθυώδεια, ὡς τὰ τῶν ὀρνίθων τῶν σιλαγίων, ὅτι καὶ αὐτὰ ἰχθυῶς σιτίεσθαι. Hist. Ind. p. 341. Ed. Gronov. Jam ergo cum de sententia docuerimus, de verbis tantum quaestio restat. Nego autem quicquam hic aut deesse aut esse corruptum: προσβάλλει enim ἰχθύων perquam eleganter dixit pro sapere piscem, et odorem piscis habere. Sic μύρε προσβάλλει dicunt pro redolere unguenta. Athenæus, lib. xiii. καὶ κηκίδους καλόντες τὰς ἡ μύρε προσβάλλοντας, ἡ μικρὸν μαλακώτερον ἡμφισμένως ἰδῆται. Sic alibi Strabo λιβάων πονεῖν. Subaudiendum autem in his loquendi generibus vocem πονεῖν, ut quum dicit Æschylus, προπιμπέειν πνοῆς πλέτῃ. Si quis προσβάλλει cum scriptis lib. legere velit, poterit tueri eam lectionem isto Aristophanis loco ex EIPHNH, p. 636. Ed. Biseti. Πόθεν βροτὲ με προσέβαλ', ὦν καὶ Ἡράκλειος; Hoc est, ait Scholiastes, unde venit ad me hominis αἰδοῦς vel ὁσμῆς; et addit, ἰκθυοειδῶς κατὰ τὰς Ἀττικὰς. Ælianus de Animalibus lib. i. cap. 55. ἰσ τι προσβάλλει. Idem lib. xiv. c. 20. προσέβ. ἰχθ. ὁσμῆς. c. 22. προσέβ. ἰχθυοειδῶς αἶσρα. Philostratus,

in imagine Κώμης, προσβάλλει de sensu auditus similiter usurpavit: ἡ δὲ προσβάλλει σε κρόταλα, καὶ θρῆς ἑναυλος, καὶ βοῇ ἄτακτος. Porro oves piscibus vesci, non est sine exemplo. Vide Ælium lib. xv. c. 25. Athenæus quoque, lib. viii. c. vii. p. 345. boves in Thracia fuisse docet, qui pisces comederent. Affinia sunt his, quæ Græci παρομοιόγραφοι, et Festus scribunt περὶ τῶν κυπρίων σκατοφάγων βοῶν. Casaub.

Ibid.] Aliud προσβάλλει, aliud προσβάλλει. Utrumque probum in hac re, sed diverso modo. Græci προσβάλλειν ὁσμὴν μύρε. Et, ὁσμὴ μύρε προσβάλλει μέ. Quod non recte animadvertit Casaubonus. Eum vide. Tour.

Ibid.] In hoc littore ad emporium nostrum Gomrou dictum, hodie armenta visceribus piscium cum dactylis concoctis vescuntur. (Nieuboff's Coll. of Voyages, t. ii. p. 230. Tavern. p. i. lib. ii. cap. 8.) F.

5. οἰκίσταις δὲ ποιῶνται τοῖς ὁσίοις τῶν κητῶν ζῴων.] Addit Diodorus idem narrans, squamas piscium illis fuisse pro latere. Narrat hoc et Arrianus, et quidem fere verbis iisdem. Casaub.

7. ὁσρέων τὸ πλεόν.] Ostreas in hoc littore magnopere laudat Nieuboffius supra. Reliqua descriptio cum hodierno loci statu apte convenit. F.

17. περιβάλλονται δὲ καὶ δικτύοις φλοιῶν φοινίκων.] Omnino φλοιῶν φοινίκων legi debet. Fiebant hæc retia palmarum corticibus, quibus instar lini utebantur. Arrianus: οἱ δὲ δίχτυα ἐπὶ τῷδε πεποιήνται, μέγεθος καὶ ἐς δύο σταδίας τὰ πλεοναὶ αὐτῶν· πλέκονται δ' αὐτὰ ἐκ τῶν φλοιῶν τῶν φοινίκων· γρέφοντες τὸ φλοιὸν ὥσπερ λίθον. Hist. Ind. p. 344. Casaub.

18. ὑπερκεῖται δὲ τέτων ἡ Γεδρωσία.] Diodorus Siculus Κεδρωσίαν vocat, Arrianus Γεδρωσίων χώραν. Eum vide omnino lib. vi. Idem.

Ibid.] Gedrosia hodie Mocran. F.

22. νάρδος μάλιστα καὶ σμύρνης.] Arrianus huiusmodi hoc iter describit (de Exp. Al. lib. vi. p. 262. Ed. Gronov.) ubi σμύρνης πολλὰ δένδρα πεφυκέναι, μέγιστα ἢ κατὰ τὴν ἀλλήν σμύρναν. Et paulo postea, καὶ νάρδος ῥιζαν πολλήν τε καὶ εὐσμοῖν—πολὺ δὲ εἶναι αὐτῆς τὸ καταπαταμένον πρὸς τῆς στρατιάς, καὶ ἀπὸ τῆς παταμένης ὁσμῆς ἡδύαν κατέχειν ἐπιπολὺ τῆς χώρας. Idem.

δὲ ^a φιλονεικῶσαι τὸν Ἀλέξανδρον, καίπερ εἰδὼτα
 τὰς ^b ἀπορίας, πρὸς τὴν κατέχουσαν δοξάν,
 ὡς Σεμίραμις ^c μὲν ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα σαθεῖν
 μετὰ ἀνδρῶν ὡς ἑκοσι, Κύρος δὲ ^d ἐπὶ αὐτῇ, εἰ δυνάιτο
 αὐτὸς ^e ποσούτον τρέφυμα ἀφαισῶσαι ἀφ' ἧς αὐτῆς
 χάρις, νικῶν ^f καὶ ταῦτα. Πρὸς δὲ τῇ ἀπορίᾳ
 χαλεπὴν ἡὺ καὶ τὸ καῦμα, καὶ τὸ βάθος τῆς
 φάμμου, καὶ ἡ θερμότης· ἐπὶ δ' ὅπερ καὶ ἦντες ὑψηλοὶ,
 ὥστε ^g πρὸς τὸ δυσχερὲς ἀναφέρειν τὰ σκέλη καθά-
 περ ἐκ βυθῶ, καὶ ἀναβάσει εἶναι, καὶ καταβάσει·
 ἀνάγκη ^h δ' ἡὺ καὶ σαρμὲς ποιεῖσθαι μακρὰς ἀφ'
 τῶν ὑδρείων, ἀφαισῶσαι καὶ ⁱ τετρακοσίων σαρμῶν, ἐπὶ
 δ' ὅτε καὶ ἑξακοσίων νυκτοπορευόμενοι τὸ πλεόν.
 Πόρρω δὲ τῶν ὑδρείων ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τετρακόντα
 σαρμῶν πολλάκις, ὅ μὴ ^k ἐμπορεῖσθαι ^l τὸ δῆψος·
 πολλοὶ γὰρ ἐμπύπτοντες σὺν ὅπλοις ἐπίνον ὡς ἀν-
 ὑποδύχοι, φουσάμενοι δ' ἐπέπλεον ἐκτεπνυόμενοι,
 καὶ τὰ ὑδρεία βραχέα ὄντα ^m διέφθειραν· οἱ δ' ἐν τῷ
 ἡλίῳ ⁿ καὶ μέσῳ ὁδῶν ἀπηγορευόμενοι ἔκειντο ὑπὸ
 δῆψος· ἔπειτα τρομάδεϊς ^o μὲν παλμῶν ^p ποδῶν, καὶ
 χειρῶν, ἐθνησκον ὡς ἀπλησίως, ὡς ἀν' ὑπὸ ῥήγους
 καὶ φρίκης ἐχόμενοι. Συνέβαινε δὲ πῶς καὶ ἐκτρα-
 πομένους τὴν ὁδὸν καταδαρθεῖν κρατουμενοὺς ὑπὸ
 ἔνθε καὶ κόπου· ὑπερήσαντες δ' οἱ μὲν ἀπώλοντο
 πλάνη ^q τῶν ὁδῶν, καὶ ὑπὸ ἀπορίας ἀπάνταν, καὶ
 καύματος· οἱ δ' ^r ἐσώθησαν, πολλὰ ^s ταλαιπωρη-
 γέντες· πολλὰ δὲ κατέκλυσε καὶ τῶν σωματῶν, καὶ
 τῶν ^t χερσηρίων ἐπιπεσὼν χειμάρρους νύκτωρ, καὶ τῆς
 βασιλικῆς δὲ κατασκευῆς ἐξηλείφθη ^u πολλή, καὶ τῶν
 καθοδηγούντων ^v τε κατ' ἀγνοίαν, ^w πολλοὶ εἰς τὴν
 μεσόγαιαν ἐκτραπομένοι, ὥστε μηκέτι ὄραν τὴν
 θάλατταν· ὁ σὺν οὖν βασιλεὺς, ἑξαυτῆς ὥρμησε,
 ζητήσων τὴν ἡύονα καὶ ἐπειδὴ εὔρε, καὶ ὀρύξας εἶδεν
 ὕδωρ ^x πότιμον, μεταπέμπεσθαι ^y τὸ στρατόπεδον καὶ
 λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν ἐπὶ πλησίον ἦεν ^z ἡύονος,
 εὐπορῶν ^{aa} ὑδρείας· ἔπειτ' αὖτις εἰς τὴν μεσόγαιαν
 ἀνεχώρησε. Ἦν δὲ πᾶσι ὁμοίον τῇ δάφνι φυτὸν, οὗ
 τὸ γυνσάμνον ^{ab} ὑποζυγίων ἀπέθνησκε μὲν ἐπιλη-
 ψίας καὶ ἀφροῦ· ^{ac} ἀκανθα δὲ τὰς καρπὸς ὅππῃ ^{ad} τῆς
 γῆς ^{ae} ἐσφραμένη, καθάπερ οἱ σίκυοι, πλήρης ἡὺ ὅπου
 τέττιξ δὲ ῥαϊνίδες ^{af} ἐς ὀφθαλμὸν ἐμπεσοῦσά, πᾶν ^{ag} ἀπε-
 τύφλε ζῶον· οἱ τε ὁμοὶ φοίνικες ἐπνιγον πολλὰς. Ἦν δὲ

Alexandrum, quamvis difficultates istas præsciret,
 tamen ambitione motum pertendisse, ut cum fa-
 ma obtineret Semiramim cum viginti hominibus
 ex India fuga evasisse, Cyrum vero cum septem,
 ipse victor per eadem loca tantum exercitum inco-
 lumem reduxisse jactaretur. Præter inopiam, gra-
 vis erat etiam æstus et arenæ profunditas atque
 ardor: nonnullis in locis arenæ cumuli invenie-
 bantur, unde non modo difficulter pedes referri po-
 terant, sed et tanquam in aliquo profundo adscen-
 dendum descendendumque erat. Adhæc etiam
 itinera longa fieri oportebat, propter cisternas, du-
 centenūm quadringentūmve stadiorum, nonnun-
 quam etiam sexcentūm: et ea fere nocturna.
 15 Castra procul ab aquis ponebant, sæpe ad stadia
 triginta, ne propter sitim ubertim biberent milites.
 Nam multi aquam nacti armati in eam se immer-
 gebant: unde intumefacti, exanimes fluitabant, et
 aquas, non profundas eas, contaminabant. Alii ob
 20 solis æstum siti confecti, in media via jacebant,
 deinde tremuli inter manuum ac pedum quassa-
 tionem moriebantur, quomodo alii, qui rigore
 atque horrore detinentur. Quibusdam etiam eve-
 nit, ut a via deflectentes obdormirent, somno
 et lassitudine superati: unde postea viarum errore,
 et omnium rerum egestate æstuque peribant. Fuere,
 qui post multas ærumpas ad suos evaderent. Illu-
 vies quoque torrentis per noctem ingruentis, multa
 corpora, et utensilia obruit, et magnam partem
 regiæ suppellectilis. Sæpe viarum duces ob loco-
 rum imperitiam in mediterranea diverterunt, adeo
 ut non amplius mare appareret. Quod rex intelli-
 gens, mox ad quærendum littus properavit: in quo
 postquam effodienti aqua potui idonea inventa est,
 exercitum propere accersit, ac deinceps usque ad
 diem septimum per littoream regionem profectus
 est, aquis abundans: postea in mediterraneam re-
 vertit. Erat planta lauro similis, qua gustata, ju-
 menta spumantia et comitali correpta morbo emo-
 riebantur. Spina quædam fructibus in terram fu-
 sis, quemadmodum cucumeres jacent, erat fucco
 plena: cujus stillæ si in oculos alicujus animalis
 incidissent, id excæcabatur. Crudæ palmulæ mul-

^a φιλονεικῶσαι Med. 4. ^b ἀπορίας Par. 4. Med. 3. 4. ^c μὲν deest Esc. Mosc. ^d ἡδυνάτο Esc. Mosc. ^e ποσούτο Esc. Mosc.
^f καί. τ. ante νικῶν Par. 1. Med. 4. ^g πρὸς τὸ defunt Par. 1. Med. 4. ^h Scripti δ' οὖν. Marg. Cas. ⁱ τετρακοσίων Esc. ^k ἐμπο-
 ρεῖσθαι Esc. ἑμπορεῖσθαι Mosc. ante fuerat εὐπορεῖσθαι. ^l δῆψος Par. 4. Med. 3. κατὰ δῆψος Mosc. ^m διέφθειρον Med. 3. 4. Esc.
ⁿ τὴν ὁδ. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^o χειρῶν, καὶ σκελῶν Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ποδῶν, χειρῶν, καὶ σκελῶν Bre. ^p ὑπὸ
 deest Par. 4. Esc. Mosc. ^q ἐσώθη. ἐλίγει Par. 4. ^r ταλαιπωρήσαντες Med. 4. Esc. Mosc. ^s τεχνηρίων Esc. ^t Scripti lib.
 πολλὰ. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. sed corrigitur. ^u Scripti lib. καὶ τῶν καθοδηγούντων. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Esc. Mosc.
 Scripti libri ὀδηγούντων Marg. Cas. sic Med. 4. Par. 1. ^x τί deest Med. 3. 4. ^y πολλοὶ εἰς τὴν μ. Bre. ^z πότιμον Bre. ^{aa} τὸ
 deest, et virgula post στρατ. Bre. ^{ab} ὑδρίας Mosc. ^{ac} ἀκανθὰ τε Med. 4. ^{ad} τῆς deest Med. 4. ^{ae} Manusf. κεχυμένη. Marg. Cas.
 Par. 1. 4. Med. 4. ^{af} ἐς ὀφθαλμὸν defunt Par. 1. 3. Med. 4. εἰς ὀφθ. Mosc. ^{ag} ἀπετύφλου Med. 3. 4. Bre. Mosc. mox τὸ scripti Marg. Cas.

Ibid.] Arrianus cum Strabone convenit, et uterque ex Ne-
 archi itinere hanc narrationem depromsit. Τὸτο μὲν μόνος Νέαρχος
 λέγει ὅδε, ait Arrianus, i. e. Alexandrum baud ignorata viæ diffi-
 cultate proficisci velle, quod neminem cum exercitu saluum excessisse iis
 regionibus audierat. Hanc temeritatis causam adhibet Nearchus,

sed postea aliam multo meliorem reddit, ὡς τῷ ναυτικῷ ἐγγύθεν
 ἐκπορεύεσθαι τὰ ἀναγκαῖα. F.

26. οἱ δ' ἐσώθησαν] Et paucissimi quidem servabantur eorum,
 quibus id contigerat. Vide Arrianum. Casaub.

29. πολλὰ] Supple μίσις, elliptica phrasis. Villeb.

tos enecabant. A serpentibus etiam periculum aderat. Nam in arenæ cumulis herba quædam innata, serpentes occultabat: a quibus icti, illico moriebantur. Dicunt apud Oritas, lethiferis venenis sagittas præuistas illini. Cumque Ptolemæus 5 faucius periclitaretur, ferunt quendam Alexandro in somno astitisse, atque ei radicem cum ramo ostendisse, quam contritam faucio imponi juberet: experrectum a somno regem et visi memorem, quæsitam radicem invenisse, quæ copiosa aderat, atque et ipsum, et alios usos fuisse: barbaros cum inventum remedium vidissent, se Alexandro dedisse. Verisimile est, aliquem eam rei peritum regi indicasse: sed adulationis gratia adjuncta fabula est. Die sexagesimo in Gedrosiorum regiam a finibus veniens, cum exercitum paululum quiete refecisset, in Carmaniam profectus est. Proinde australe Arianae latus hujusmodi situm oræ habet, et superior Gedrosiorum ac Oritarum terra, quæ 20 proxime imminet: magna autem pars Gedrosiæ, in mediterranea recedit, dum Drangas contingat, et Arachotos, et Paropamisadas, de quibus quando nihil habemus quod melius ipsi dicamus, Eratosthenis sententiam proponemus. Ait is Ariana ab oriente Indo terminari, ab austro mari magno, ab aquilone Paropamiso, et montibus usque in Caspias portas, ab occidente iisdem finibus, quibus Parthia a Media, Carmania a Parætacena et Perfide distinguitur. Regionis latitudo est Indi longitudo, a Paropamiso usque ad ostia, duodecim millia stadiorum: sunt qui tredecim millia faciant: longitudo a Caspiis portis duplex est, ut in Asiaticis itineribus descriptum est. Nam Alexandriam 35 usque, quæ in Ariis est a Caspiis portis, per Parthiam, una eademque via est. Sequitur quæ recta it per Bactrianam, et montis transcensum in Orosmana per trivium e Bactris apud Paropamisa-

κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄρεων· ἐν γὰρ τοῖς ἡσιν ἐπεφύκει βοτάνη·^a ταύτην δ' ὑποδεδυκότες ἐλάσαντων· τοὺς δὲ πληθέντας^b ἀπέκτανον. Ἐν δὲ τοῖς Ὀρείταις τὰ τοξεύματα^c χεῖρα θανατοίοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ^d πεπυρακτωμένα· τρωθέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὑπνῷ δὲ ᾤδραντα πινὰ φ' Ἀλεξάνδρῳ, δειξάμεναι ῥίζαν αὐτόπρεμον, ἣν κελεύσαι τεύξοντα ὅππῃθεναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ ὅτ' ὑπνου γενόμενον, μεμνημένον τῶν ὄψεως, εὗρεν ζητούμενα πλὴν ῥίζαν πολλὴν πεφυκυῖαν, καὶ χεῖρα αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας δὲ τοὺς βαρβάρους^e εὐρημένον τὸ ἀλέξημα, ὑποκίους γενέσθαι τῷ βασιλεῖ. Εἰκὸς δὲ πῖνα μιλύσαι τῇ εἰδότην· τὸ δὲ μυθῶδες^f προστέθει, κολακείας χάριν. Ἐλθὼν δ' εἰς τὸ 15 βασίλειον τῆς Γεδρωσίῳ ἐξήκοσταῖος ἀπὸ ὄρων, ἀφ' ἀναπαύσας τὰ πλήθη μικρὸν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν. Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλάτος τοιαύτῳ πῖνα ἔχει τὴν τῆς ὁδοῦ ἀφ' ἧς ἔρχονται, καὶ τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς^h τῆς τῆς Γεδρωσίῳ, καὶⁱ Ὀρειτῶν. Πολλὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία, μέχρι τοῦ σιναίῃ Δεράγ- 20 γης τε καὶ Ἀραχωτίῳ, καὶ Παρπαμισαδαῖς, πρὸ ὧν Ἐρατοσθένους ἔπος εἰρηκεν· ἔγχετο γὰρ ἔχοντι πᾶσι λέγειν βέλπον πρὸ αὐτῶν. Ὅριζομαι^k μὲν γὰρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῆς πρὸς ἑὸν τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἀρκτον δὲ τῷ Παρπαμισῷ, καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεσι μέχρι Κασιῶν πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἑσπέρην τοῖς αὐτοῖς^m ὄρεσι, οἷς ἡ μὲν Παρθιῶν πρὸς Μινδῖαν, ἡ δὲ Καρμανία 30 πρὸς τὴν Παρπαμισίαν, καὶ Περσίδα διώρισται· πλάτος δὲ τῆς χώρας, τὸ ὅτ' Ἰνδοῦ μήκος, τὸ ἀπὸ τοῦ Παρπαμισοῦ μέχρι τῆς ἐκβολῆς, μύριοι καὶ διήλιοι στάδιοι· οἱ δὲ τετραγίαις φασὶν μήκος δὲ ἀπὸ Κασιῶν πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέγραπται, διττόν· Μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας 35 καὶ ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασιῶν πυλῶν ἀφ' ἧς Παρθαίας, μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδὸς· εἴθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας, ἀφ' ἧς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς Ὀρόσπανα, ἀφ' ἧς τὴν ἐκ Βάκτρων τεύξοντα,

^a Scripti ταύτην. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. Marg. Cas. ^d πε deest Par. 4. ^e εὐρημένους Esc. ^f Vulgo προστέθει. Marg. Cas. ^h τῆς deest Esc. Mosc. ⁱ Ὀρειτῶν Med. 3. 4. ^k μ deest Esc. Mosc. ^l Παρπαμισῷ Esc. ^m Scripti lib. ὄρεσι. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ⁿ Παρδαῖν Esc. Παρδαῖν, sed ἡ super α scribitur. Mosc. ^o τῆς Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^b ἀπέκτανον Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^c Scripti θυέδαμ. ^d πε deest Par. 4. ^e εὐρημένους Esc. ^f Vulgo προστέθει. Marg. Cas. ^h τῆς deest Esc. Mosc. ⁱ Ὀρειτῶν Med. 3. Ὀρων Med. 4. ^k μ deest Esc. Mosc. ^l Παρπαμισῷ Esc. ^m Scripti lib. ὄρεσι. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ⁿ Παρδαῖν Esc. Παρδαῖν, sed ἡ super α scribitur. Mosc. ^o τῆς Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

14. εἰς τὸ βασίλειον τῆς Γεδρωσίῳ] Scilicet ad Puram urbem: ὅθεν ὁ ὄρος Πέρσιν ὀνομάζεται. Vide Arrian. de Exp. Al. lib. vi. p. 24. Hodie Purg vel Fobreg appellatur. (D'Anv.) Regia sedes postea mutata fuit, nam Marc. Herac. p. 24. metropolim Gedrosiæ, sub nomine Περσίῳ, supra Artabim, ad flumen Artabim, ad orientale regionis latus ponit. Hanc Ptolemæus Πάρσις appellat. F.

33. μήκος δὲ ἀπὸ Κασιῶν πυλῶν] De his intervallis et libro undecimo, p. 759. dictum est: qui locus conferendus cum isto. Plinius quoque libro sexto cap. 17. eadem refert, et jam suo tempore variasse vetera exemplaria in numerorum notis annotat. Casaub.

Ibid.] Primo per Bactra computat itineris longitudinem, quæ stad. 15,270 æquat. Secundo, per Alexandriam Prothasiam et Orthospanam iter facit, quod ad stad. 15,210 protenditur.

Vide lib. xi. p. 748. Sed tamen, ut ibi annotavimus, aliquid deesse videtur, et emendatione levi arithmetice litteralis distantie singulæ totum numerum 15,300 æquant. Tum recte Strabo ait, ὡς μακροτέρα ἐστὶν ἡ αὐτὴ (ὁδὸς) διὰ τῶν Δεράγων καὶ Ἀραχωτῶν. F.

34. ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς] Itineraria Diogneti et Betonis intelligit, quos Plinius vocat itinerum Alexandri mensores, Athenæus, lib. x. c. xii. p. 442. βηματιστάς. Archelaus quoque fuit quidam, qui descriptionem totius terræ ab Alexandro peragratae ediderat auctore Laertio libro secundo: fuit et Amyntæ liber olim Περὶ τῶν τῆς Ἀσίας σταθμῶν, ut testis nobis Athenæus, lib. xi. c. xiv. p. 500. Casaub.

39. εἰς Ὀρόσπανα] Scribe Ὀρόσπανα, ut lib. xi. p. 748. et apud Plinium H. N. lib. vi. c. 17. Marcell. et alios. Idem.

ἥ τις ὅστις ἐν τοῖς Παροπαμισάδαϊς· ἢ δ' ἐκτερέ-
ται μικρὸν ὑπὸ τῇ Ἀρίᾳ πρὸς νότον εἰς Περσασίαν
τῆς Δραγγιᾶς· εἴτα πάλιν ἢ Ληκτὴ, μέχρι τῆς
ὄρων τῇ Ἰνδοῦ, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μακροτέρα ὅστις
αὕτη ἢ αἰτ' τῆς Δράγγων καὶ Ἀραχωτῶν, σταδίων 5
μυρίων πεντακισχίλιων τριακοσίων ἢ πάσα.· Εἰ
δὲ τις ἀφελῇ τοὺς ἡλίους τριακοσίους, ἔχει ἂν τὸ
λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῇ χώρᾳ, μυρίων καὶ
τετρακισχίλιων· ἢ πολὺ γὰρ ἑλάττω τῇ πλάτει·
καὶ ὡς αὐτοὶ τινες αὐτῶν πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν 10
Καρμανίαν, ἢ ἑξακισχίλιους πέντε· ἢ γὰρ ἂν σὺν
τοῖς κόλποις φανοῦνται πέντε, ἢ σὺν τῇ ἐντὸς τῆς
Περσικοῦ κόλπου πλάτει τῇ Καρμανίᾳ. Ἐπεκ-
τίνεται δὲ τὸ νομὸς τῇ Ἀριᾷ μέχρι μέρους πινός καὶ
Περσῶν, καὶ Μήδων, καὶ ἐπ' αὐτῇ πρὸς ἄρκτον Βακ- 15
τριῶν, καὶ Σογδιανῶν· εἰσὶ γὰρ πῶς καὶ ὁμόγλωττοι
ὡς μικρόν. Ἡ δὲ τάξις τῆς ἐθνῶν τοιαύτη.
Παρά μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν
ὑπάρκειται ὁ Παροπαμισὸς ὅρος· εἴτ' Ἀραχωτοὶ
πρὸς νότον· εἴτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσίνοι 20
σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν πλάτῃ ἔχουσιν· ἅπασιν δὲ
τῇ πλάτῃ τῆς χωρίων ὡς αὐτοὶ τινες ὁ Ἰνδός.
Τῶν δ' ἐκ μέρους τῆς πλάτῃ τῇ Ἰνδοῦ ἔχουσιν πῶς
Ἰνδοί, πρὸς τὸν ὄντα Περσῶν, ἢ ἀφίλετο μὲν ὁ
Ἀλέξανδρος τῇ Ἀριᾷ, καὶ κατοικίας ἰδίας συν- 25
εστήσατο· ἔδωκε δὲ Σέλδωκος ὁ Νικάτωρ Σανδρόκοττον,
συνθέρμους ὅππασιν, καὶ ἀντιπλάτων, ἐλέφαντας
πεντακοσίους. Τοῖς Παροπαμισάδαϊς δὲ ὡς αὐτοὶ
ταῖς πλάτῃ τῇ Ἀριᾷ, τοῖς δὲ Ἀραχωτοῖς
Δράγγαι, καὶ τοῖς Γεδρωσίοις· οἱ δ' Ἀριοὶ τοῖς 30
Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον ὡς αὐτοὶ τινες, καὶ
πρὸς ἑσπέραν, ἐγκυκλιόμηναι μικρά πῶς· οἱ δὲ
Βακτριανοὶ, τῇ τε Ἀρίᾳ πρὸς ἄρκτον ὡς αὐτοὶ τινες,
καὶ τοῖς Παροπαμισάδαϊς, δι' ὧν περ Ἀλέξανδρος
ὑπερέβαλε τὴν Καύχασον, ἐλαύνων ὅππῃ τὴν Βακτριαν 35
πρὸς ἑσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσὶ τοῖς Ἀριοῖς Παρθυαῖοι,
καὶ τὰ πρὸς τὰς Κασπίους πύλας· πρὸς νότον δὲ

das. Altera paululum ab Aria austrum versus
deflectit ad Prophthasiam. Drangianæ postea ἢ
Ληκτὴ (forte ἐλικτὴ, curva, aut ἢ λοιπὴ, reliqua) rursus
usque ad Indiæ montes, et Indum flumen. Quare
ea quæ per Drangas it, et Arachotos, universa
longior est stadiis quindecim mille et trecentis.
Si quis autem mille et trecenta detrahat, habebit
reliquam regionis longitudinem in rectam quatuor-
decim millia, quæ non multo minor est quam
maritima ora: et si nonnulli ad decem millia Car-
maniae addant, sex millium eam ponentes. Aut
enim cum sinibus ponent eam, aut cum ora Car-
manica, quæ ad Persicum finem est. Arianæ
nomen usque ad partem quandam Persarum, et
Medorum, et septentrionalium Bactriorum, ac
Sogdianorum, extenditur. Sunt enim quasi ejus-
dem linguæ. Gentium ordo est hujusmodi. Juxta
Indum sunt Paropamisadæ, quibus Paropamisus
mons imminet: postea Arachoti ad austrum, ac in
eandem plagam deinceps Gedrosini, et alii qui
oram maris habitant: omnibus enim ad locorum
latitudines Indus adjacet. Eorum, quæ propter
Indum sunt, partem habent Indi, cum prius essent
Persarum: ea Alexander Arianis ademit, et pecu-
liaria oppida constituit. Postea Seleucus Nicator
ea dedit Sandrocotto, contracta cum eo affinitate, ac
pro iis quinquaginta elephantas accepit. Paropa-
misadis ad occidentem Arii adjacent, Arachotis et
Gedrosiis Drangæ. Arii et ad aquilonem et ad
occidentem Drangis adjacent, et eos quodammodo
circumdant. Bactriana ad finistram Ariæ adjacent,
et Paropamisadis, per quos Alexander Caucasum
transcendit in Bactrianam. Deinceps ad occiden-
tem Arii Parthi adjacent, et loca Caspiis portis
vicina. Parthis autem ad austrum Carmaniae de-

^a ἢ δ' *Mosc.* ^b deest *Par. 1.* et vac. λοιπὴ *Par. 4.* ἢ λ. (tum lacuna quatuor circiter litter.) μέχρι *Med. 3.* ἢ (tum similis lacuna) μέχρι *Med. 4.* λοιπὴ *Bre.* sed ita scribitur, ut sit ultima littera α vel η. ἢ λοιπὴ *Ejc. Mosc.* ^c Εἰ δὲ *Med. 3.* ^d τριςχίλιους *Ejc.* ^e γὰρ deest *Med. 4.* ^f παραλίωσι *Mosc.* ^g αὐτὸ *Med. 4.* ^h Scripti ἑξακισχίλιων. *Marg. Caf.* sic *Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Ejc. Mosc.* ⁱ αὖ deest *Med. 4.* ^k πρὸς ἄρκτον *Mosc.* ^l Σογδιανῶν *Ejc. Mosc.* ^m μικρῶν *Par. 4.* sed οὐ scribitur supra. ⁿ Παραπ. *Ejc.* ^o Παραπ. *Ejc.* ^p εἴτ' ἰφ. α. ν. defunt *Par. 4. Med. 3.* ^q Γεδρω-
σινῶν *Ejc. Mosc.* ^r πρὸς τὰ *Med. 3. 4. Bre. Mosc.* ^s οὐ deest *Med. 4.* ^t ἢ δὲ Βακτριαν *Par. 1. 4. Med. 3. 4. Ejc. Mosc.* ^u παρακείται *Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc.* post παρακείται punctum ponitur *Ejc.* ^x Παραπ. *Ejc.* ^y ὑπερέβαλλε *Mosc.*

3. εἴτα πάλιν ἢ Ληκτὴ] Suspicio legendum ἢ αὕτη, si quidem non aliquod gravius hic latet ulcus, nam in manuscriptis ple-
risque locus ita habetur, εἴτα πάλιν. . . μέχρι in uno sic, εἴτα
πάλιν, ἢ λοιπὴ μὲν, fortasse pro ἢ λοιπὴ. *Casaub.*

Ibid.] Malim legere cum Casaubono et Xylandro, ἢ λοιπὴ,
MSS. non multum refragantibus. *F.*

7. τοὺς χίλιους τριακοσίους] Scilicet si recta linea inter Cas-
pias pylos et Indiæ fines ducta stad. 1300 demas, reliqua erit
Arianæ longitudo nempe stad. 14,000. *Idem.*

18. οἱ Παροπαμισάδαι] Arrianus Παροπαμισῶν habet. Mon-
tem, huic regioni imminentem, esse Caucasum Macedones,
Alexandro blandientes, finxerunt. Pars autem Tauri est. Pto-
lemæus hic urbes septendecim recenset. *Idem.*

19. εἴτ' Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον] In Arachosiae regione Ptolemæus
urbes tredecim, Isidorus quinque collocat. Plinius oppidum et
flumen ejusdem nominis esse dicit. Inter urbes fuit Alexan-

dria, quæ in Isidoro est Ἀλεξανδρόπολις, μητρόπολις Ἀραχωσίας·
ἐστὶ δὲ Ἑλληνὶς καὶ παραρρεῖ αὐτὴν ποταμὸς Ἀραχωτός. Nomen hodie
est *Rokhage*, vel cum articulo *Arrokbage*, quod idem est ac Ara-
chosia. (*D'Anv.*) Tavernerius nullas esse urbes hodie in hac
regione scribit. *Idem.*

20. Γεδρωσίνοι.] Gedrosii in regione *Mekran* vel *Makran*
dicta habitant. *Idem.*

28. Τοῖς Παροπαμισάδαϊς δὲ παρακείται πρὸς τὴν ἐσπέραν Ἀριοί] Potuitne clarius Strabo Arios ab Arianis distinguere? omnino
autem ei cum Ptolemæo convenit, qui Paropamisadas similiter
ait περιερίεσθαι ἀπὸ δύσεως τῇ Ἀρίᾳ. Aria autem πρὸς ἐσπέραν
Parthiam constituit. *Casaub.*

30. Δράγγαι] Hodie *Zarang*. (*D'Anv.*) Tavernerius autem
hanc provinciam *Sigistan* appellat. p. i. lib. iv. c. i. *F.*

33. πρὸς ἄρκτον] Si quis per Ariam ad Paropamisum iter
facit Bactrianam ad finistram habebit. *Idem.*

τῷ τοῖς ἡ ἔρημος δὲ Καρμανίας· εἴθ' ἡ λοιπὴ Καρμανία, καὶ Γεδρωσία. Γνοίη δ' ἂν πρὸς τὰς αὐτὰς λέγεσθαι ὁρεῖν ἐπὶ μᾶλλον, περὶ τοῦ ὁδοῦ, ἢ ἐχρήσατο δῶκον τὴν αὐτὴν Βησσὸν ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθυνῆς. Εἰς γὰρ τὴν Ἀριανὴν ἦκεν 5 εἴτ' εἰς Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνέλε τὸν Παρμυῖον υἱόν, φερόμενος ἐπὶ βασιλῆα· ἐπεμψε δὲ καὶ εἰς Ἐκβάτανα τὴν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελευῖντας, ὡς κοινῶν τὴν ἐπιβολήν. Φασὶ δ' αὐτὴν ἐπὶ δρομάδων καμήλων ὁδὸν ἡμερῶν τεράκοντα, ἢ καὶ 10 πεντήκοντα, ἐνδεκαταίους ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ τελευτῆσαι τὴν ὁδόν. Οἱ δὲ Δράγγαι περὶ τοὺς αὐτοὺς καὶ τὸν βίον οἷον ἀσπάζονται· γίνεται δὲ πρὸς αὐτοὺς κατ' ἐξέχοντα· εἴτ' ἐκ Δραγγῶν, ἐπὶ τὴν τὴν Εὐεργέτας ἦκεν, εἰς ὃν Κύρος ἔτις ἀνόμασε, καὶ τὴν 15 ἡ Ἀραχωτίαν, ἣτοι ἀφ' ὧν τῶν Παρπαμισάδων ἑκὼς πελειάδος δύοσιν· ἐπὶ δ' ὁρεῖν καὶ ἡ κεχονόβλητο τότε, ὥστε χαλεπῶς ὠδεύετο· πυκνὰ μὲν τοῖς κάμηλοις δεχόμενοι, πάντων εὐπορίαι, πλὴν ἐλάμ, πρὸς μὲν τοῖς δυσκολίας· εἶχον τε ἐν ἀριστερᾷ τὰς 20 ἀκρωτείας. Ἐπὶ δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τὴν ὁδὸν τὴν Παρπαμιστοῦ, Ἰνδικὰ τε καὶ Ἀριανὰ· τὰ δὲ περὶ ἀρκτα τὰ μὲν περὶ εἰσέρεαν ὁ Βάκτρια [τοῖς Βακτρίοις ἢ βαρβάρων] ἀφ' ἑαυτῶν δ' αὐτοῖς, ἑκὼς ἐξέχοντα ἔχον τὴν Ἰνδικήν, καὶ πόλιν κτίσας, 25 ὑπερήκισεν εἰς τὴν Βακτριανήν ἀφ' ἧς τῶν ὁδῶν, πλὴν τὴν τεμνίαν δαμνῶδες ὀλίγης· ἀπορροήν καὶ περὶ τὴν, ὥστε ταῖς τῶν κτιῶν σαρξὶ χρῆσθαι, καὶ ταῖς αὐτοῖς ἀφ' ἧς τὴν ἀξυλίαν περὶ δὲ τὴν ὁμοσιτίαν, περὶ τὸν αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ 30 περὶ τὸν. Πεντηκονταταίος δὲ ἀπὸ τῆς κτιῶν πόλεως καὶ τῶν χιμαδίων, ἦκεν εἰς Ἀδραψα πόλιν τὴν Βακτριανῆς· αὐτὰ δὲ πρὸς τὰ μέρη, τῆς ὁδοῦ τῇ Ἰνδικῇ, καὶ τὴν ἡ Χοαρηνὴν εἶναι συμ-

ferta, postea reliqua Carmania et Gedrosia. Sed prædicta montana plenius cognoscet, qui viam consideret, qua usus est Alexander, cum Bessus ex Parthia in Bactrianam persecutus est. Nam in Arianam venit, postea in Drangas, ubi Philotam Parmenionis filium insidiarum compertum interemit: et qui patrem, ut consilii conscium necarent, misit Ecbatana. Hos aiunt camelis cursoriis (dromedarios appellant) triginta, vel quadraginta dierum itinere, diebus undecim peracto, rem confecisse. Drangæ alioqui Persice viventes, vini penuria laborant: nascitur apud eos stannum. Deinde ex Drangis Alexander venit in Euergetas, quos Cyrus sic nominavit, et in Arachotos per Paropamisadas sub occasum Vergiliarum. Nam ea regio montana est, et nivibus tunc tegebatur ac difficulter peragrabatur, sed frequentes pagi, et rerum omnium copia præter oleum instructi difficultates leniebant. Ad sinistram summa montium habebant. Meridionales Paropamisi ad partes Indica sunt, et Ariana ad septentrionales, et occidentales Bactriana. Exacta ibi hyeme, et urbe condita, habens Indiam superne ad dextram, per summa montium transivit Bactrianam. Via erat nuda arborum, nisi quod rari aderant terebinthi frutices, summa alimenti inopia, ut jumentorum carnibus vescerentur, atque iis crudis propter lignorum penuriam: sed ad hanc cruditatem concoquendum silphii copia præsens auxilio erat. Quintodecimo die ab hybernaculis, et urbe quam condiderat, Adrapfa pervenit, Bactrianæ urbem. Circa has partes, quæ Indis sunt conterminæ, est Choarina,

^a Παρθυνῆς *Mosc.* ^b Δράγγας *Med. 4.* ^c Φιλώτας *Med. 3.* sed postea corrigitur *Med. 4. Mosc.* ^d βάτανα *Mosc.* ^e τ' ἄλλα *Mosc.* ^f κασιότερος *Mosc.* ^g εἰς Παρ. 4. *Med. 3. Bre. Mosc.* ^h Ἀραχωτίαν *Mosc.* ⁱ Παρπαμ. *Esc.* ^k MSS. κεχονόβλητο. *Marg. Cas.* sic *Par. 1.* et 4. in margine, sed in textu χιονόβλητος τε *Med. 3. 4. Esc. Mosc.* ut *Marg. Cas.* ^l κάμαι *Mosc.* ^m Παρπαμ. *Esc.* ⁿ καὶ τὰς περὶ *Med. 3.* καὶ περὶ *Med. 4.* ^o Βακτριανὰ *Med. 3.* ^p In vett. q. legitur βαρβάρων. In aliis inclusa defunt. *Marg. Cas.* βακτριανῶν βακτρίων βαρβάρων *Par. 4.* τοῖς βακτρίοις βαρβάρων *Med. 3. Esc.* defunt in *Par. 1. Med. 4.* ^q ὁρῶν in text. sed in marg. ὁδῶν *Par. 5.* ^r τεμνίαν *Esc.* ^s ὀλίγης, sed ἡς scribitur supra *Par. 5.* ^t Ἀδραψα *Par. 4.* ^u Χοαρηνήν *Mosc.*

9. ἐπὶ δρομάδων καμήλων] Quos etiam Curtius, lib. v. cap. 2. dromades camelos appellat: Diodorus, lib. xix. t. ii. p. 346. *Ed. Wess.* ait tanta celeritate esse præditos camelos dromades, ut paulo minus mille et quingentis stadiis uno die conficiant. Sed de variis camelorum generibus lege eundem Diodorum libro secundo. Isidorus Orig. lib. xii. c. i. Dromeda genus est camelorum, minoris quidem stature, sed velocioris. Unde et nomen habet: nam δρόμος, Græce cursus, velocitas appellatur. Centum et amplius miliaria uno die pergere solet: quod animal sicut bos et ovis et camelus ruminat. *Casaub.*

Ibid.] Camelus Dromedarius *Linnaei* topho dorsi unico. Hujusmodi animalium quædam sunt velocia, ut illa *Raguabil* dicta in Africa quæ per dies octo vel decem modico victu m. p. 100. unaquaque die, iter fecerint. (*Leo's Africa*, p. 338.) De Camelo vide *Niebbubr, Hist. des Arabes*, p. 140. *F.*

14. ἐπὶ τὴν τὴν Εὐεργέτας ἦκεν, εἰς ὃν Κύρος ἔτις ἀνόμασε] Prius appellabantur Arimaspi, deinde a Cyro fuit Euergetæ appellati. Auctor Diodorus, lib. xviii. p. 552. t. ii. *Ed. Wess.* qui causam pluribus refert in actis anni ultimi Olympiadis cxii. *Casaub.*

Ibid.] Arrianus scribit τὴν Εὐεργέτας olim Ἀγρίασπας fuisse dictos. Incolæ hodie regionem *Dergas* appellant, quod patrio nomine non longe abest. *F.*

27. πλὴν τεμνίαν δαμνῶδες ὀλίγης] Tollenda fortasse est τελεία σιγή post vocem ὀλίγης, et ponenda ὑποσίγησις: nam etiam infra τεμνίαν refert inter ea, quibus homines montani vescerentur. *Casaub.*

Ibid.] Theophrastus lib. iv. c. 5. Εἶναι γὰρ ἐν Βάκτροις τὴν τέμνιν ταύτην, καὶ κάρυα φέρειν, ἥλικα τὰ ἀμύγδαλα—Καὶ ἡ ἡδονὴ κρεῖττων τῶν ἀμυγδαλῶν διὰ καὶ χρῆσθαι τὴν ἐπὶ μᾶλλον. *Anglice Pistacia nut Tree. Vid. Miscellan. Tracts.*

Ibid. ἀπορροήν καὶ τροφὴν] Præter sterilitatem montosæ regionis Bessus omnia Caucaſo confinia depopulatus est, ut Alexandro impedimento foret. (*Arr. lib. iii. p. 28.*) *F.*

30. πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ πεφικόν.] Silphii succus ἀπάντων ἐστὶ δερμάτος, Galenus *Simpl. lib. vii.* ideoque carnes crudas concoquit. Optimum fuit Cyrenaicum. Secundum Theophrastum hujus plantæ folia καθαίρει τὰ πρόσθια, καὶ παχύνει σφόδρα καὶ τὰ κρέα θανατῶσαι ποιεῖ τὴν ἡδονήν μετὰ δὲ ταῦτα καυλὸν ἐδιδόσθαι πάντα τρόπον ἀγαθόν, ἐφθόν, ὅππῃ. (*H. P. lib. vi. cap. 3.*) Arrianus hujus silphii etiam meminit. (*Exp. Alex. lib. iii. p. 28.*) *Idem.*

32. Ἀδραψα πόλιν] In Arriano est Δράψακα. *Exp. Al. ibid. Hodie Bamian (D'Anv.) Idem.*

34. καὶ τὴν Χοαρηνήν] Libro undecimo pag. 749. Χορηνή vocatur. Scripti male Χοαρηνήν. *Casaub.*

ex omnibus, quæ sub Parthis sunt, Indiæ proxima. Distat ab Ariana per Arachotos et dicta montana novemdecim millibus stadiorum. Hanc regionem Craterus omnem peragrans, et subigens eos, qui parere recusabant, pergebat ut se cum Alexandro jungeret, et sane sub idem fere tempus utrique exercitus pedestres in Carmaniam concurrerunt. Paulo post Nearchus in Arabicum sinum classem adduxit, multas cum alias ærumnas, tum ob cetorum magnitudinem perpeffus. Et quanquam verisimile est qui tum navigaverunt, multa inflatus garrivisse: tamen ostenderunt, quid ipsis contigerit, etfi perinde magis metus quam periculum afficit. Plurimum eos turbaverunt physeterum magnitudines, fluctum maximum et confertim cum caligine tanta ex sufflationibus suis excitantium, ut proxima etiam quæque conspici non possent. Sed cum navigationibus duces, illis timentibus, et causam ignorantibus, indicassent, belluas esse, quæ facile tubarum fonitu et plausu exaudito discederent: Nearchus naves cum impetu eo compulit, ubi maxime arcebatur, ac tubis belluas exterruit. Illæ undas subeuntes, navale certamen a puppi minabantur: verum subito cessavere. Etiam ii, qui hodie in Indiam navigant, belluas ingentes narrant, et earum apparitiones, sed quæ neque confertim neque crebro se offerant, et discedant clamore ac tubis repulsæ, eas terræ nequaquam appropinquare, ossa vero jam dissolutarum a fluctibus facile ejici, et materiam faciendorum tuguriorum Ichthyophagis suppeditare. Nearchus cetorum magnitudinem ulnarum viginti et trium refert. Quod autem pro vero plane ab iis habebatur, qui in classe erant, insulam quandam esse in transitu, quæ accedentes perderet, id se falsum demonstrasse. Lembus quidam (quales cercuri dicuntur) prope insulam navigarat: nunquam amplius postea visum: homines ad inquirendum missos, cum in insulam exire non auderent, sed præternavigantes clamore amissos revocarent, nemine exaudiente, reversos. Ex eo omnibus crimen in insulam conferentibus, sese inquit navigasse, et appulsa navi cum parte

βαίνει ἐπὶ δὲ τῷ ὑπὸ τοῖς Παρθαίοις αὐτῇ
 ποσειδέστῃ ^a Ἰνδικῇ· δέχει δὲ ^b τῆς Ἀριανῆς
 δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρεινῆς, γαδίως μυρίας
 ἐννακισχίλις. ^c Ταύτῃ δὲ τῷ χώρῳ διεξιὼν
 5 ^d Κρατερὸς, κατασφρόδινος ἅμα τῆς ἀπειρουῦτος,
 ἢ συμμύζαι τῷ ταχίστῳ σπεύδαν τῷ βασιλεῖ. Καὶ
 δὴ αὖτε τῆς αὐτῆς χέρους ^e σχεδὸν πὶ σινεδραμον
 εἰς τὴν Καρμανίαν αἱ περὶ διωάμεις ἀμφοτέραι.
 Καὶ μικρὸν ὑπερὶ οἱ αὖτε Νέαρχον εἰσέπλεον εἰς τὴν
 10 Περσικὸν κόλπον, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες ^f καὶ ἀφ' ^g
 ἑὸς ἄλλου, καὶ ^h ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν
 κητῶν. Εἰκὸς μὲν ἔνθα ὑπερβολὴν ἡδολεσχί-
 κέναι πολλὰ τῆς πλεύσαντας· ὅμως δ' ἔνθα εἰρήκασιν
 ὡς δὴ λουῦντες ἅμα καὶ τὸ ὄρεσθαι αὐτοῖς πάθος,
 15 διότι ποσειδονία μᾶλλον ἢ κίνδυνος ὑπῆρχε τοῖς
 ἀληθέσι. Τὸ δὲ μάλιστα ταράττον, φυσιτήρων
 μεγέθη ροῦν ἀπεργαζομένων μέγαν ἀέρον, καὶ ἀχλὺν
 ἐκ τῶν ἀναφυσμάτων, ὥστε τὰ πρὸ ποδῶν μέρη
 ἢ μὴ ὄρεσθαι ^k ἐπεὶ δ' οἱ καθηγούμενοι τῶν πλεόντων
 20 δειδύκων ταῦτα τῶν ἀνθρώπων, τὴν δ' αἰτίαν ἔχον
 ὁράντων, ἐμήνυσαν ὅτι θηρία εἴη, τάχα δ' ἀπαλλάτ-
 τοιτο σάλπιγγος ἀκούσαντα καὶ κρότος· ἐκ τούτου
 Νέαρχος τοῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὴ τὸ ῥόδιον, ^m καθάπερ
 ἐκώλυν, καὶ ἅμα ταῖς σάλπινγξιν ἐφόβει· τὰ δὲ θη-
 25 ρία ἔδωκεν, εἴτ' ἀνεφάνετο καὶ πύρμας, ὥστε ναυμα-
 χίας ἀγωνίαν παρεῖχεν· ⁿ ἄλλ' αὐτίκα ἀφίστατο.
 Λέγουσι μὲν ἔνθα καὶ οἱ νῦν πλέοντες εἰς Ἰνδοὺς
 μεγέθη θηρίων, καὶ ἐπιφανείας· ἄλλ' ἔτε ἀέρον,
 ἔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις, ἄλλ' ἀποσοβήντα
 30 τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι. Φασὶ
 δ' αὐτὰ μὴ ^p πλησιάζειν τῇ γῇ, τὰ δ' ὅσα
 ἀφελθέντων φιλοθένα, ἐκκυμαίνεσθαι ῥαδίως, καὶ
 χρηγαῖν τὴν λεχθεῖσαν ὑλίῳ τοῖς ἰχθυοφάγοις αὖτε
 ταῖς χαλυδοποιῖαις. Μεγέθος δὲ τῶν κητῶν φησὶν
 35 ὁ Νέαρχος ^q τριῶν καὶ ἑκκοσίων ὀργυῶν. Πιστευθὲν πὶ
 δὲ ἰκανῶς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ στόλῳ φησὶν ὁ Νέαρχος,
 ἐξελέγξαι ψεύδος ὅν· ὥς εἴη τις ἐν τῷ πόρῳ νῆσος,
 ἢ ἀφανίζει τῆς ποσειδομεινίας· κέρκερον γὰρ
 τινα πλέοντα, ἐπεὶ καὶ τὴν νῆσον ταύτῃ ἐγερνῆ,
 40 μικρὴν ὄρασθαι· πεμφθέντας δὲ πινας ^r ἐπὶ τὴν
 ζήτησιν, ἐκβῆναι μὴ μὴ γάρρην εἰς τὴν ^s νῆσον
 ἐκπλέοντας· ἀνακαλεῖν δὲ κραυγῇ τῆς ἀνθρώπου·
 μηδενὸς δ' ὑπακούοντος, ἐπανελθεῖν· ἀπάντων δ' αἰτω-
 μένων ^t νῆσον, αὐτὸς ἔφη πλεύσαι, καὶ ποσειδομεινίας

^a τῇ Ἰνδικῇ Med. 3. ^b τῆς σαρυῖνης διὰ Ἀραχωτῶν Esc. σαρυῖ. διαραχωτῶν Mosc. ^c ταύτην δὲ Med. 3. 4. ^d Κρατερὸς Med. 3.
^e αὐτὸν τοῖς Med. 4. ^f καὶ deest Med. 3. 4. Mosc. ^g Sic emendavimus ex MSS. Vulgo τὴν ἄλλην καὶ ταλ. Xyl. ἄλλην ταλ. Marg.
Caj. ἄλλην Par. 4. ^h καὶ τὴν ταλ. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ⁱ καὶ Par. 4. sed μὴ scribitur supra. ^k ἐπεὶ οἱ Med. 3. Esc.
Mosc. ^l Scripti ἀπαλλάττοντο. Marg. Caj. Par. 1. Med. 3. 4. ^m καθάπερ Par. 1. 5. Mosc. ⁿ Vulgo ἀν. ἀφίς. Marg. Caj.
^o ἐπιφανομένων Par. 5. ^p Scripti ἐκπλησιάζειν. Marg. Caj. sic Par. 4. ^q ante τριῶν sunt τῶν κητῶν in Mosc. ^r Πιστευθῆναι
Mosc. ^s ἀφανίζοι Bre. ^t ὑπὸ Mosc. ^u νῆσον· ἐκπλέοντας δ' ἀνακ. Med. 3.

Ibid.] Choarenes fit mentio in Isidoro Characeno. Vicos (ut ait) quatuor habet præter Apamiam urbem. F.

2. ποσειδέστῃ Ἰνδικῇ] Ita restituimus cum legeretur πρὸς ἰσχατὰ Ἰνδικῇ: de qua menda non semel occurrente diximus ad

libri superioris finem, pag. 970. Casaub.

16. φυσιτήρων μεγέθη] Arrianus (Hist. Indic. p. 30.) idem refert. Hodie propter sonitum balænarum undas exspirantium, nautæ per noctem scopulos esse sæpe suspicantur. F.

navigantium egressum, insulam omnem ambivisse, cumque nullum quæditorum vestigium invenisset, re desperata rediisse, atque docuisse falso insulam culpam, (nam et sibi et sociis eodem fuisse perituum modo,) sed aliam haud dubie exitii causam 5 lembo fuisse, cum infinita accidere possint.

Carmania ab Indi ostio ultima est, primum quidem ejus promontorium ad austrum in mare Magnum exit. Cum vero Persici sinus os fecerit, ad promontorium felicis Arabiæ quod in conspectu est, Persicum sinum versus inflectitur, quousque Persiæ jungatur, longe quoque in mediterraneam inter Gedrosiam Parthiamque porrigitur, magis tamen a Gedrosia abscedit ad aquilonem, 15 quod fertilitas declarat. Carmania enim omnium ferax est rerum et magnas arbores gignit, præter oleam, et fluminibus est irrigua. Gedrosia parum differt a terra Ichthyophagorum, ut sæpe eam sterilitas opprimat: quapropter annuos fructus in plures 20 annos recondunt. Onesicritus tradit flumen esse in Carmania, quod auriamenta ferat: tum argenti fossilis et æris, et minii venas, et montes duos, alterum arsenici, alterum salis. Sunt et deserta ejus quædam, quæ jam cum Parthia et 25 Parætacenâ conjunguntur. Habet etiam fruges terræ Persicis similes, præcipue vitem Carmanicam a nostris denominatam, quæ sæpe bicubitalem uvam fert, magnis acinis ac densis, ut facile appareat palmitibus eam ibi magis luxuriare. Hi, quod 30 equorum copia destituuntur, asinis in bello plurimum utuntur, et asinum Marti sacrificant (quem

ἐκδῆναι μετὰ μέρους τῶν συμπλευσάντων, καὶ περ-
ελθεῖν τὴν νῆσον ὥς δ' ἐδὲν εὕρισκεν ἵχθυος τῶν
ζητῶμενων, σπυγνόντα ἐπαγελθεῖν, καὶ διδάξαι τὴν
ἀνθρώπου ὥς ἡ μὲν νῆσος ψευδῆ τὴν αἰτίαν ἔχει
(^b καὶ γὰρ αὐτὴ καὶ τοῖς συνεκβάσιν ὁ αὐτὸς ὑπάρξαι
^c ἀνθρώπου) ἄλλος δὲ τις ἄλλος τὸν περὶ κερκυραῖ τῶ
ἀφανισμῶ συμβαῖν, μυρίων ὄντων δυνατῶν.

Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ τῆς ἀπὸ
τῆς Ἰνδοῦ ἐκβολῆς· τὸ μὲντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον
10 ἔκκεται πρὸς νότον εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν·
ποίησαν δὲ τὸ τόμα τῶ Περσικῷ κόλπου πρὸς τὴν
ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἄκρον ἐν ἀπόψει ἔσαν,
καμπηται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἀν
συνάβῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ ἔστι καὶ τῇ μεσογαίᾳ
15 ὅτιν ἐκτεινομένη μετὰ τὴν Γεδρωσίας καὶ τὴν Περσίδος,
ὡς ἀλλὰ τῆς πλείονος τῆς Γεδρωσίας πρὸς ἄκρον.
Δηλοὶ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγάλος
δένδρος, πλὴν ἐλάας, καὶ ποταμοῖς κατὰ ῥυθμόν. Ἡ
δὲ Γεδρωσία ἀφ' ἑαυτῆς μικρὸν τῆς τῆς Ἰχθυοφάγων
20 ὥς ἡ εὐκαρπία κατέχει πολλάκις διὰ φυλάττειν τὸν
ἐναύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιζόμενοι. Ὀνη-
σίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ κατα-
φύσσει ψήματα χρυσοῦ καὶ ὀρυκτὰ δὲ εἶναι μέγαλλον,
καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ μίλτου ὅρη τε εἶναι δύο, τὸ
25 μὲν ἄρσενικόν, τὸ δὲ ἄλως. Ἐχθρὸν δὲ πᾶσα καὶ ἔρημον
συνάβησαν ἡδὴ τῇ Παρθυάᾳ καὶ τῇ Παρσικῇ.
Γεώργια δ' ἔχθρ' ὡς ἀπλήσια τοῖς Περσικοῖς, τὰ τε
ἄλλα, καὶ ἄμπελον· ταύτης δ' ἡ Καρμανία λεησμένη
πρὸς ἡμῶν, καὶ διήτηχον ἔχει πολλάκις τὸν βότρυον,
30 ὅτι πυκνὸν καὶ τε ὄντα καὶ μεγάλα, ἵνα εἰκὸς
ἐκεῖ εὐερνεσέων εἶναι. Χρῶνται δ' ὄνοις οἱ πολλοὶ
καὶ πρὸς πόλεμον σπῆναι τῶν ἵππων ὄνον τε ἔχουσι τῶν

^a ἔχει Med. 3. ^b καὶ γὰρ ἀν Med. 3. ^c ἀν deest Med. 3. Mosc. ^d ante τῶπος sunt τῶν κερκυραίων Med. 3. Mosc. ^e ποιήσας
Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^f ἔσα Mosc. sed, scribitur supra. ^g Malim καὶ ἐν τῇ ut paulo post. Marg. Cas. ^h τὴν ἀκρ.
Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁱ ὀρυκτὸν Med. 3. ^k ἄρσενικόν Mosc. ^l τῇ deest Par. 4. ^m Παρσικῇ Esc. Mosc. ⁿ Παρσικοῖς
Mosc. ^o καὶ ante συν. Par. 5. πυκνὸν καὶ Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. πυκνὸν καὶ Par. 5. πυκνὸν καὶ. Bre. ^p μεγάλων καὶ
Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. μεγάλων καὶ Par. 5. μεγάλων. Bre.

8. Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ. An hoc ait, Carmaniam esse ultimam partem Arianae? Casaub.

Ibid.] Vide quæ annotavimus ad p. 1021. F.

9. τὸ μὲντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον] Harmozonta vocant. Vide libro sequenti, p. 765. Ed. Amst. Casaub.

Ibid.] Promont. Ἀρμόζον non longe ab urbe celeberrima Ormuz dicta, distabat, in provincia Larr. (Tavern. p. 1. lib. v. c. 22. p. 254.) Hæc regiuncula provincias Chusistan (Sufianam veterum) et Kerman (Carmaniam Græcorum) interjacet. Le Brun, t. iv. 4to. p. 472. F.

17. καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγάλος δένδρος] Vide Arrianum. Amm. Marcellinus lib. xxiii. cap. 6. ait Carmaniam fructuariis arboreisque fructibus esse cultam. Casaub.

21. Ὀνησίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν] Hytanin vocat Plin. H. N. lib. vi. c. 23. Flumen Carmanice Hytanis portuosum et auro fertile. Idem.

24. τὸ μὲν ἄρσενικόν, τὸ δὲ ἄλως] Arsenicum, vel secundum Theophrastum de Lapidibus, ἄρσενικόν, (quod nos Orpiment appellamus) sæpius auro commixtum effoditur, nec raro in argenti et æris fodinis invenitur. De Monte Salis Tavernerius supra. In hac regione fluvium falsum esse scribit, quod montes hac minera repletos præterfluit. F.

25. ἔχει δὲ τὴν καὶ ἔρημον] Hæc est Carmania deserta: de qua vide Ptolemæum. Casaub.

30. πυκνὸν καὶ τε ὄντα καὶ μεγάλα] Analogia suadet ut scribamus duplici ῥῆσι, πυκνὸν καὶ τε ὄντα καὶ μεγάλα. Sic πυκνὸν καὶ τε.

32. ὄνον τε ἔχουσι τῶν ἵππων, ὃν Πέρσαι σέβοντα θεῶν μόνον] Martem solum Deorum a Persis fuisse cultum cui persuadebit Strabo? Nemini certe, qui recordetur eorum, quæ infra de Persarum institutis ac moribus scripsit, ut missam faciam Xenophontis Παιδείαν, quæ μυριάκις falsitatis arguit hanc lectionem. Atque hic locus maximos viros habuit exercitos. Magna vero gratia habeatur doctissimo viro Cornelio Bertramo, non sacrarum tantum literarum, quas diu magna cum sua laude est professus, sed totius etiam humanitatis peritissimo, qui veram lectionem divinavit, eamque mihi ante aliquot annos ostendit. Placet autem illi, ut pro ὃν Πέρσαι σέβοντα θεῶν μόνον legamus ὅτι καὶ σέβοντα θεῶν μόνον qua conjectura nihil ingeniosius, nihil probabilius dici queat. Porro Ἀρης hic, quem a Carmanis coli ait, nescio an sit Ἀρειμανῆς, quem Persæ colebant, ut Hesychius testatur. Idem.

Ibid.] Quod Strabo dicit Carmanos asinum sacrificare Marti falsissimum est: nam Martem non putant Deum. Casaubonus in-notis agit de equo sacrificato flumini, cum aliis quæ hunc Strabonis locum illustrare putat. Sed gratis taxat dictam lectionem Græcam, volens ejus loco substituere ὅτι καὶ σέβοντα θεῶν μόνον, cum antea recte se haberet. (Tb. Hyde Hist. Rel. Vet. Pers. c. iii. p. 88.) Anon.

Ἄρει, ὃν Πέρσαι σέβονται θεῶν μόνον, καὶ εἰσι πολέμισαί·
 γαμῆ δ' ἔδεις πρὶν ἂν πολέμῳ κεφαλὴν σποτεμῶν,
 ἀνένεγκοι ὅτι τὸν βασιλέα· ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν ὅτι
 βασιλείων ἀνατίθῃσι, τὸ δὲ γλῶσσαν λεπτοτομήσας
 χαλαμίζας ἀλεύρω, γυναικὶνος, αὐτὸς δίδωσι τῷ
 ἀνένεγκαντι καὶ τοῖς οἰκείοις κατὰσπῆσαι· ἐνδοξό-
 ταιος δ' ὅτιν, ὃ πλείους κεφαλὰς ἀνιένεχθησαν.
 Νέαρχος δὲ τὰ πλείους ἐθὶ καὶ τὴν ἀφ' ἑλκτον τῷ
 Καρμανιτῶν, Περσικῆ τε καὶ Μηδικῆ εἴρηκε· τὸ δὲ
 εἶμα τοῦ Περσικοῦ κόλπε μείζον ἀφ' ἑλκτος ἡμε-
 ροῦ.

Μετὰ δὲ Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστὶ, πολλὴ μὲν ἐν
 τῇ ὠκελίᾳ ὅτι ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένη Περσικοῦ
 κόλπου· πολλῶν δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ
 μάλιστα ὅτι μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ τῆς Καρμανίας,
 ὅτι τοὺς ἄρκτους, καὶ τὰ πρὸς Μιθίαν ἐθὶν. Ἡ τριπλὴ
 δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῷ αἵματι καὶ τῇ
 μὲν γὰρ ὠκελίᾳ καυματηρά τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ
 στυγερὴ καρπῶν ἐστὶ πλὴν φοινίκων, ὅσον ἐν τετρα-
 κιχίλοις, καὶ τετρακοσίοις, ἢ πεντακοσίοις ἑξαεξαστάτοις
 σταδίοις κατὰσπῆσαι εἰς ποταμὸν μέγιστον τὴν ταύτην
 καλούμενον Ὀροάτιον. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ
 πάμπορος καὶ πεδινή, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφή,
 ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθεύει· τρίτη δ' ἐστὶν ἡ
 πρὸς βορρᾶν χειμέριος καὶ ὀρεινὴ πρὸς δὲ ταῖς
 ἐσχάταις εἰσὶν οἱ χαμηλοβοσκοί. Μῆκος μὲν ἐν
 ἐστὶ κατ' ἑξαποσίην τὸ ὅτι τοὺς ἄρκτους, καὶ τοὺς
 Κασπίους πύλας, πρὸς ὀκτακιχίλων, κατὰ πέντας
 πρὸς πέντας ἄκρας. Λοιπὴ δ' ἐστὶν ὅτι Κασπίους
 πύλας καὶ πλείους, ἢ τῷ διχιλίῳ. Πλάτος δὲ
 τὸ ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἀπὸ Σέσσων εἰς Περσείπολιν
 σταδίοις τετρακιχίλοις διχιλίοις καὶ πεντήκοντα ὅτι τὰς
 Καρμανίας ὄρεος, ἄλλοι χίλιοι ἑξακόσιοι. Φύλα

solum Persæ ex omnibus diis colunt) et bellicosi
 sunt. Nemo uxorem ducit, nisi prius hostis caput
 amputatum ad regem pertulerit. Rex calvam in
 regio thesauro reponit, linguam vero minutatim fe-
 cans, pane permiscet, postea degustatam, ei qui at-
 tulit, et familiaribus edendam præbet: atque illè
 præclarus est, cui multa capita sunt allata. Nearchus
 asserit, Carmanitarum mores ac sermonem maxima
 ex parte Persarum esse ac Medorum æmula. Os
 Persici sinus majus est, quam ut una die transfretari
 possit.

Post Carmaniam Persia est, multa sane in ora
 illius sinus, qui ab ea nomen habet: sed longe
 major in mediterranea, præsertim in longitudine,
 quæ ab austro et Carmania in septentrionem et
 Medicas gentes pertendit. Triplex autem est na-
 tura, et aeris temperie. Nam ora maritima æstu-
 osa est, ac ventosa et fructuum inops, præterquam
 palmarum. Ea quater mille, et quadringentis
 stadiis vel trecentis censetur, et in flumen desinit,
 qui amnium ibi maximus omnium Oroates appel-
 latur. Regio vero ulterior campestris est, omnium
 ferax, et optima pecorum nutritrix, fluminibus et
 lacubus plena. Tertia est hyemalis ac montana
 aquilonem versus: ab extremis ejus partibus sunt
 camelorum pastores. Longitudo est (ut Eratostheni
 placet) in septentrionem et Caspias portas ad octo
 stadiorum millia, secundum vertices quosdam pro-
 currentia. Ultima est usque ad Caspias portas
 non ultra duo millia stadiorum. Longitudo vero
 in mediterranea, a Susis usque Persépolim stadi-
 orum quater mille et ducentorum: hinc usque ad
 Carmaniæ fines sunt mille et sexingenta. Gentes

^a ἀνένεγκη Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^b καὶ κατὰ μ. Par. 4. Med. 4. ^c αὐτὸς, διδ. Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.
^d κατὰσπῆσαι Par. 5. κατὰσπῆσαι Esc. Mosc. ^e Περσικὴ deest Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^f πολλὴ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre.
^g Esc. Mosc. ^h μείζον Par. 1. 5. Mosc. ⁱ τριπλὴ Med. 3. τριπλὴ Med. 4. Esc. Mosc. ^j καρπῶν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc.
^k μέγιστον deest Med. 4. ^l καλούμενον sed antea fuerat καλούμενον Mosc. ^m Ὀροάτιον Par. 4. Ὀροάτιον Bre. Ὀροάτιον Esc. Mosc. sed
ⁿ Ὀροάτιον scribitur supra. ^o βορρᾶν Med. 4. ^p ἐσχάταις Med. 3. ^q ἑξαποσίην Med. 3. 4. Esc. ^r hæc verba περὶ ὀκτ. usque
^s ad πέντας inclusive desunt in Med. 3. ὀκτακιχίλων Par. 1. Med. 4. Esc. ^t προπύπτ. Par. 1. 5. προπύπτ. Med. 4. Mosc.
^u ἡ ἐστὶ Esc. ^v πλείον Par. 4. Med. 3. Bre. Mosc. πλείων Med. 4. Esc. ^w τὸ ante ἀπὸ Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^x τῆς post τοὺς
 Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

2. πρὶν ἂν πολέμῳ κεφαλὴν ἀποτεμῶν] Antea annotavimus
 incultarum omnium gentium similitudinem. Carmani nullo so-
 cietatis vinculo, ut videtur, cum Scythiis juncti, hostes pari
 modo tractaverunt. Quod si quis a Scythia coloniam velit
 deducere, fateatur tamen Americanos pari crudelitate capita ho-
 stium, ut virtutis trophæa, conservasse. F.

12. ἡ Περσίς] Persis propria nunc Fars vel Farsistāan dicitur,
 quod nomen antiquum est, nam F litteram εἰσφώνιας ἔνεκα in Π
 mutaverunt Græci. (Cordin. t. iii. p. 93. Ed. Ang.) Idem.

17. ἡ μὲν γὰρ ὠκελίᾳ καυματηρά τε, καὶ ἀνεμώδης, καὶ στυ-
 γερὴ καρπῶν ἐστὶ ΠΑΛΗΝ ΦΟΙΝΙΚΩΝ] Ubi scribendum videtur AM-
 ΜΩΔΕΣ. T.

19. πλὴν φοινίκων] Dactylis uberem esse terram juxta sinum
 Persicum Tavernerius tradit. Fructus palmarum Principi Bal-
 foræ, ad recessum sinus positæ, reditus præcipue suppeditat.
 P. 1. lib. ii. c. 8. p. 89. F.

19.] ὅσον ἐν τετρακιχίλοις &c.] Mar. Herac. numerat ab ostio
 Oroatidis ad Taocen stad. 500. Ad Rhogomanem stad. 700.
 Inf. Σάφαδ. Ad Chersonesum stad. 500. Ad Brisomnam fl. 650.
 Ad Stausinda 600. Ad Bagradam 450. Totus numerus haud
 stad. 3400 excedit. Quocirca Susida esse Persiæ partem apud

Strabonem arbitraremur, ni Oroatim ut limitem descripsisset.
 Si enim ex eodem Marc. Heracleota oram Susidis adjiciamus,
 scilicet ab orientali ostio Tigridis ad vallum Pafini, stad. erunt
 80. Ad Magæum fluv. stad. 700. Ad Eulæum (qu. annon
 ab Eulæo) ad Oratii vel Oroatidis ost. stad. 450. Hæc distantie
 vix omnino Strabonis computationem excedent. Idem.

22. Ὀροάτιον] Legendum Ὀροάτιον. conf. Strabonem pag. 1033.
 τὸν δὲ Πασίτιον ἀπὸ τοῦ Ὀροάτιδος διέχον περὶ διχιλίους σταδίους.
 Salmas. Exercitat. Plin. pag. 494. a. E.

Ibid.] Oroatis fluv. ostio difficili nisi peritis. Insulæ duæ
 parvæ. Plin. lib. vi. c. 23. Eodem modo Tavernerius totum
 sinum ut vadofum et navigantibus difficilem depingit. Hodie
 Oroates dicitur Tab. (D'Anv.) In Ptolemæo, ac Marc. Herac.
 Susianæ ad Persidem limes est. Plinius Elymaida ad oram usque
 interponit. (lib. vi. c. 25.) Elymæos autem rectius ad Septen-
 trionem ponamus. Cordinus proventus hujus regionis et
 planorum delicias tam bene describit (t. iii. p. 92, 96.) ut vere
 παμφέρος καὶ πιδινή ad verba Strabonis esse videatur. F.

27. καὶ τὰς Κασπίους πύλας] Hic locus, ut opinor, mendosus,
 quippe neque nomina nec distantie inter se conveniunt. Mal-
 lem legere καὶ τὰς Περσικὰς πύλας. Persicæ enim erant angustie,
 ut

regionem hanc incolunt Patifchores et Achæmenidæ, et Magni: quorum hi honestæ vivendi rationi student. Item Cyrtii et Marai, quorum alii prædatores sunt, alii agricolæ. Sed et Sufis fere Persiæ pars est, inter eam et Babyloniam posita, et Susa urbem habet memorabilem. Nam Persæ ac Cyrus, superatis Medis, cum suam terram in extremis sitam viderent, Susiam vero interius et Babyloniam et aliis gentibus propiorem, in ea regiam collocaverunt, simul et regionis ejus adfinitatem probantes, et urbis dignitatem, et quia, quod maximum erat, Susii nunquam pro se magnas attentaverunt, sed semper subditi fuere, ac in parte majoris alicujus conventus censi, nisi quis heroum tempora respiciat. Susa enim a Tithono condita dicuntur, Memnonis patre, ambitus centum et viginti stadiorum, figura oblonga, cujus arx Memnonium vocabatur. Susii etiam Cissii sunt dicti, et Æschylus Memnonis Cissiam vocat. Memnon ipse sepultus dicitur circa Paltum Syriæ, juxta flumen Badam, ut Simonides ait in Memnone dithyrambo Deliacorum. Urbis murorum, tem-

^a δὲ οἰκεῖ τ' ἔχουσιν, οἱ τε ^b Πατειχορεῖς λεγόμενοι, καὶ οἱ Ἀχαμενίδαι, καὶ οἱ Μάγνοι· ἔτι μὲν ἐν σελήνῃ πινός ἐστι ^d βίβη ζηλωταί. Κύρτιοι δὲ καὶ Μαρδοὶ ληστρικοί· ἄλλοι δὲ γεωργικοί· σχεδὸν δὲ πᾶς καὶ ἡ Σουσίς μέγας γέννηται τ' Περσίδος· μεταξύ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογητάτην τὰ Ζῆσα. Οἱ γὰρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων, καὶ ὁ Κύρος, ὁρῶντες τὴν μὲν οἰκίαν γλῶσπ' ἐχάρτοις πρὸς ταπεινότητα, τὴν δὲ Σασίδα ἐνδοτέρω καὶ ^e πλησιαιτέρω τῇ Βαβυλωνίᾳ ^h ἐν τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐνταῦθα ἔθεντο τὸ τ' ἡγεμονίας βασιλείον· ἅμα καὶ τὸ ὅμορον τ' ἔχουσιν ὑποδεξάμενοι, καὶ τὸ ἀξίωμα τ' πόλεως, καὶ κρεῖττον τὸ μηδέποτε κατ' ἐαυτὴν τὴν Σασίδα πραγμάτων μεγάλων ἐπίβουλον γεγονέναι, ¹⁵ ἄλλ' αἰεὶ ^k ὑπ' ἐτέροις ὑπάρχει καὶ ἐν μέρει τέτακται συστήματος μείζονος, πλὴν εἰ ἄρα τὸ παλαιὸν τὸ κατὰ τὰς ἡρώας. Λέγεται γὰρ δὴ καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τῷ Μέμνονος πατρὸς, κύκλον ἔχουσα ἐκαστὸν καὶ ἑκοσι σταδίων, ὡς ἀμύνει τῷ ὀχλήματι· ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο ^m Μεμνονέιον. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σάσιοι. Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τ' μιν τετρα Μέμνονος Κισίαν. ⁿ Ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνονα ὡς Πάλλον τ' Συρίας ὡς Βαδῶν ποταμὸν, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν ^p Μέμνονι διδυράμβῳ τ' ^q Δαλια-

^a τὴ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^b Πατειχορεῖς Mosc. ^c οἱ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^d βίβη ex recenti manu Mosc. ^e τοῖς Par. 1. ^f καὶ Par. 4. Med. 3. 4. ^g ἐπὶ βουλον Par. 1. Med. 3. 4. ἐπὶ βουλον Mosc. ἐπὶ βουλον Bre. ^h ἐφ' Mosc. ⁱ καὶ deest Med. 3. ^m Μεμνονέιον Med. 3. 4. Mosc. ⁿ ταφῆναι δὲ Med. 3. 4. Mosc. ^o Scripti βαυδῶν. Marg. Cas. βαυδῶν Par. 1. 5. Med. 4. ^p μεμνονίδι Δυδράμβῳ Mosc. ^q Δαλιακῶν Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

ut infra in Strabone videbimus, quarum etiam Plinius Mediam versus in Perside meminit lib. vi. c. 16. Distantia non convenit, nam stad. 8000. veritatem certe excedunt; sed a Persicis ad Pylas Caspias stad. 2000. spatium bene convenit. Nomen male repetitum sæpius occurrit, ideoque exscriptores Περσίδες in Κασπίους (quod verbum mox sequitur) mutant. F.

1. οἱ τε Πατειχορεῖς λεγόμενοι, καὶ οἱ Ἀχαμενίδαι, καὶ οἱ Μάγνοι.] Patifcorum non alibi occurrit mentio, et exinde mendum suspicor. Achæmenidæ tam clari erant, ut Persia, læpe Achæmenia, et Persæ Achæmenides, appellentur. Cambyses moriturus Persas hortatur, ne Smerdi Mago crederent, hisce verbis: ὑμῖν ταυτὲ ἐπισκήπτω, θεὸς τὸς βασιλῆες ἐπικαλέων, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, καὶ μάλιστα Ἀχαμενιδῶν τοῖς παρῆσι, μὴ περιιδίην τὴν ἡγεμονίην αὐτὶς ἐς Μήδης περιελθῶσαν. Herodot. lib. iii. p. 185. Abhinc Achæmenidas esse vere Persas patet, et Achæmenem esse regiæ stirpis originem in lib. vii. p. 386. indicat idem auctor: ibi enim Xerxes et a patre ac matre genus ab Achæmene ducit.

Achæmenes

Teispes

Cambyfes

Armnes

Cyrus

Arfames

Cambyfes { Atoffa
Xerxis mat.

Hystaspes

Darius—ux.

Xerxes { Atoffa
Cyrī filia

Lego Μάγοι cum Casaubono et MSS. Idem.

2. καὶ οἱ Μάγνοι.] Falsa lectio. Scribendum, καὶ Μάγοι, auctore Plinio libro sexto, cap. 26. id ex Herodoto liquebit. Casaub.

3. Κύρτιοι δὲ καὶ Μαρδοὶ.] Legendum est καὶ Μαρδοί. Non femel in hac voce peccatum, ut etiam ante ostendimus. Vide ad illum locum libri undecimi p. 761. καὶ οἱ ἐν τῇ Περσίδι Κύρτιοι καὶ Ἀμαρδοί (καὶ γὰρ ἔγω &c. Idem.

Ibid.] Casauboni emendationem probo. Cyrtios et Mardos vel Amardos alibi ad Mediæ fines collocat p. 761. F.

4. ἡ Σουσίς μέγας γέννηται τῆς Περσίδος.] Sic Diod. Sic. l. xviii. p. 590. πρὸς δὲ ταύταις Περσίς, ἐν ᾗ τῇ Σουσιανῇ καὶ Σιτλακηνῇ

καὶ τὰς συμβέβηκεν. Susiana hodie Chusistan appellatur. (Olearius lib. v. p. 200.) Idem.

13. καὶ κρεῖττον τὸ μηδέποτε.] Lego καὶ κρεῖττον ὄν, id est cum melius esset et conducibilis. Casaub.

Ibid.] Malim, καὶ ΤΡΙΤΟΝ, τὸ μηδέποτε κ. τ. λ. Hæc enim spectantes Persæ imperii sedem in Sufis posuerunt: primo, vicinitatem ad Babyloniam, secundo, dignitatem urbis, et tertio, quod provincia Susiana nunquam antea imperii ullius caput fuerat. T.

14. πραγμάτων μεγάλων ἐπίβουλον γεγονέναι.] Videndum num legendum sit potius ἐπὶ βουλον, de quo judicent periti hujus linguæ. Idem.

Ibid.] Lego cum Casaubono ἐπὶ βουλον vel ἐπὶ βουλον. T.

17. Λέγεται γὰρ δὴ καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τῷ Μέμνονος.] Narrat Diodorus Siculus libro secundo, non procul a principio. Idem.

Ibid.] Pausanias idem de Memnone refert, lib. i. p. 101. lib. iv. p. 356. lib. x. p. 875. Ed. Kubn. Hunc Memnona Homerus Trojam adducit. Newtonus esse eundem cum Amenophi rege Ægypti fentit. Vid. Chronol. p. 247. F.

19. ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνονέιον.] Ita appellant Herodotus et Diodorus. Herodoti verba sunt (lib. v. c. 54.) καὶ δὴ λέγω σταδίων εἶναι τὰς πάντας ἀπὸ θαλάσσης τῆς Ἑλληνικῆς μέχρι Σέσων, τὸ το γὰρ Μεμνονέιον ἄστυ καλεῖται &c. notat et alibi. Casaub.

20. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σάσιοι.] Apud Herodotum Cissiorum multis locis mentio. Æschylus in Persis ver. 17. Susa et τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος separat, et iterum paulo post ver. 117. his verbis,

μη πόλις πύθηται
κίανδρον μέγ' ἄστυ Σασίδος

Καὶ τὸ Κίσσιον πόλισμα. Idem.

22. Ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνον.] Aliter Diodorus lib. 2. Idem.

23. ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης.] Legebam ὡς εἴρηκε Σῆμος ὁ Ἡλείος, auctore Suida, qui ita scribit, Σῆμος Ἡλείος, γραμματικός· ἐγραψε Δηλιακὰ βιβλία ἡ. Verum notandum est, quem Suidas Eleum esse ait eundem Δήλιον appellari ab aliis, ut ab Athenæo lib. iv. c. 23. p. 173. et Stephano, quem vide, id est Τέγνα. Quare, si hos sequimur auctores, non ὁ Ἡλείος, sed ὁ Δήλιος fuerit legendum. Idem.

24. Δαλιακῶν.] Sic etiam Gyrardus legit in Simonide: in Græco est Δελιακῶν, vox inanis. Ego nihil habeo quod de Deliacis Simonideis affirmem. Xyland.

trones: qui mercedem etiam a regibus exigebant, e Sufis in Persiam intransibibus. Addit Polycletus, Choasphem et Eulæum, et Tigrim in lacum quendam confluere, atque ex eo inde in mare exire. Juxta lacum emporium esse, et cum flumina maris merces non recipiant, nec emittant propter cataractas de industria factos, pedestri itinere ad mercatum iri. Quidam dicunt octingenta stadia esse usque ad urbem Susa. Sunt qui affirmant flumina omnia, quæ Sufiam pervadunt, in Tigris alveum illabi, ac Euphratis fossas intermedias, et propterea eum apud ostia Pasitigrim nominari. Nearchus Sufiæ oram palustrem facit, et terminum ejus Euphratem: in ore ejus pagum habitari, qui merces ex Arabia suscipiat. Succedere enim deinceps ori Euphratis, et Pasitigris. Loca media omnia a lacu quodam occupari, qui Tigrim in se recipit. Centum et quinquaginta stadiis adverso subvectos Pasitigri ad ratem venire, quæ Susa e Perside ducit, eamque a Sufis abesse stadiis sexaginta: Pasitigrim vero ab Oroatide duobus millibus fere stadiorum: navigationem per lacum in os Tigris stadiorum sexaginta esse. Prope hoc pagum Sufianum habitari quingentis stadiis a Sufis distantem.

καὶ ἀνθρώπους ληστὰς· οἱ μισθὸς ἐπὶ ἐκείνῳ καὶ αὐτὸς τὸς βασιλέας καὶ τὴν ἐκ Σέσων εἰς Πέρσας εἰσβολὴν. Φησὶ δὲ Πολύκλειτος εἰς λίμνῳ τινὰ συμβάλλειν τὸν τε Χοάσπιν, καὶ τὸ Ἐυλάιον, καὶ ἐπὶ τῇ Τίγρει, εἴτ' ἐκείθεν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκδιδόναι. πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ καὶ ἐμπορεῖον εἶναι, τῷ ποταμῶν μὲν ἐδεχομένων τὰ ἐκ τῆς θάλαττης· ἔδὲ καὶ ἀπεμπονίων ἀπὸ τῶν κατὰ ῥάκτας ὁπίστηδες γενομένων, περὶ δ' ἐμπορευομένων ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σάδεις. εἰς Σέσα λέγουσιν ἄλλοι· ἄλλοι δὲ φασὶ τὸς ἀπὸ Σέσων ποταμούς εἰς ἓν ῥεῦμα τὸ τῷ Τίγρει συμπίπτειν, καὶ τὰς μετὰ τὴν διώρυγαν τῷ Εὐφράτῃ ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ καὶ τὰς ἐκβολὰς ὀνομάζεσθαι Πασίτηριν. Νέαρχος δὲ τὸν ποταμὸν τῆς Σουσίδος τεναγῶδι φησας, ἡ πέρας αὐτῷ λέγει τὴν Εὐφράτιν ποταμὸν πρὸς δὲ τῷ σώματι κόμῳ οἰκίσθαι τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἐκ τῆς Ἀραβίας φορτία· συνάπτειν γὰρ ἐφεξῆς τὴν Ἀράβων ποταμὸν τῷ σώματι τῷ Εὐφράτῃ, καὶ τῷ Πασίτηριδος· τὸ δὲ μετὰ τὴν πᾶν ἐπέχειν λίμνῳ, τὴν ὑποδεχομένην τὸν Τίγριν. Ἀναπλεύσαντι δὲ τῷ Πασίτηρι σάδεις πεντήκοντα, καὶ ἑκατὸν, τὴν ἡμέραν εἶναι τὴν ἄρουσαν ὅτι Σέσα ἐκ τῆς Περσίδος ἀπέχουσαν Σέσων σάδεις ἐξήκοντα· τὴν δὲ Πασίτηριν ἀπὸ τῷ Ὀροάτιδος διέχον πρὸς διὰ τῶν σάδεις ἀπὸ δὲ τῆς λίμνης ὅτι τὸ σώμα τῷ Τίγρει τὴν ἀνάπλιν εἶναι σάδων ἑξακοσίων· πλησίον δὲ τῷ σώματι κόμῳ οἰκίσθαι τὴν Σουσίαν, διέχουσαν τῷ Σέσων σάδεις πεντακοσίας· ἀπὸ δὲ τῷ

^a Εὐλεον Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^b εἰς Med. 3. 4. ^c διὰ Bre. ^d Scripti, γινόμενες. Marg. Cas. ^e Scripti, Πασίτηριδος. Marg. Cas. Πίγριος Par. 4. Τίγριος Med. 3. ^f Scripti, διώρυγας. Marg. Cas. Par. 1. Bre. ^g διὰ δὲ Med. 3. 4. ^h Scripti, τέλος. Marg. Cas. ⁱ post οἰκίσθαι vacuum in Par. 4. ubi forte nomen τῆς κόμης desideratur. V. ^k Πασίτηριος Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^l ἀπέχειν Par. 4. sed i scrib. supra. ^m Τίγριος Med. 3. ⁿ Scripti, τὸν Πασίτηριν. Marg. Cas. Par. 1. Med. 4. ^o Scripti, Σέσων. Marg. Cas. sic Med. 3. Esc. Mosc. sed antea fuerat ἀπέχουσα. ^p Scripti, ἀπὸ δὲ τῷ σώματι τῷ Εὐφ. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

3. εἰς λίμνῳ τινὰ συμβάλλειν] Hujus lacus meminit Plinius lib. vi. cap. 23. Vide etiam cap. 27. Casaub.

Ibid.] Regionem totam ab urbe Bagdat supra Babylonem, usque ad urbem Balsoram in intimo recessu sinus Persici, Tavernerius descripsit. (P. 1. lib. ii. c. 8.) Solum uberrimum, irriguum, crebris fossis ac rivis divisum, pascuis aptissimum. Hinc esse mutationibus obnoxiam, neque speciem eandem, quam in Alexandri sæculo, exhibere suspicor. Hisce præmissis ab antiquis auctoribus descriptionem ducere necesse est. Choaspes, ab Uxiis defluens, certe idem est cum Eulæo. Plinius (lib. vi. c. 27.) sic habet. *Amnis Eulæus ortus in Medis medioque spatio cuniculo conditus, hac rursus exortus, ac per Mesobotenem lapsus, circuit arcem Susorum.* Inde Salmasius in Solinum conjicit, quod a fonte ad meatum subterraneum alio nomine signetur; alio autem, ubi denuo exoriatur. Iis tamen potius assentior, qui existimant Eulæum esse nomen Chaldaicum, Choasphem Persicum. Daniel propheta Eulæi amnis ad Susa meminit, et quæ Plinius et alii de Eulæo, alii eadem de Choaspe referunt. De ejus exitu in mare, Arrianus Plinii, Polycliti, et Curtii verba explicat. Alexander ad ostium fluminis cum ejus classe navigavit, ubi, ut mari proficisceretur ad Tigris ostia, in naves velociores (scilicet ταχυαυτῶσας) suos fecit conscendere; καὶ δὲ ἄλλα αὐτῷ νῆες ἀνακομιδεῖσθαι κατὰ τὸν Εὐλαῖον εἰς τὴν διώρυγαν, ἢ τέμνηται ἐκ τῷ Τίγρει εἰς τὸν Εὐλαῖον. Exped. Alex. lib. vii. p. 7. Hinc patet esse fossam ab Eulæo ad Tigrim arte excavatam, quia sinus vadofus navibus mari quassatis exitium inferret. Quocirca Eulæus (vel Choaspes) et mare et flumen Tigrim intrat. De hac fossa vide Oberlinum de jungendis marium fluviorumque moliminibus, 1775. et D'Anvill. F.

8. διὰ τῶν καταρράκτας] Hos cataractas postea in libro xvi. memorat. Idem.

9. ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σάδεις] Distantiam Susorum a sinu Persico Plinius m. p. 250. efficit, quia Choaspis fluvii cursum

sinuosum describit. lib. vi. c. 27. Idem.

12. καὶ τὰς μετὰ τὴν διώρυγαν τῷ Εὐφράτῃ] Sic Arrianus: ὁ μὲν Τίγρις πολὺ τι ταπεινότερος ἢ τῷ Εὐφράτῃ, διώρυγας τε πολλὰς ἐκ τῷ Εὐφράτῃ εἰς αὐτὸν δέχεται. Exp. Al. lib. vii. p. 7. Idem.

21. Ἀναπλεύσαντι δὲ τῷ Πασίτηρι] Hic Strabo, regionum harum ignarus, Geographiam mire perturbat. Pasitigris est certe Oroatis. Susiana enim habet ad occasum Tigrim, Assyriæ limitem, ad ortum Oroatim, Persidis limitem. Quocirca non per Pasitigrim Assyrium e Perside in Susianam transire possumus. Hic Oroatis est in Diodoro Tigris (lib. xix. p. 680.) et Pasitigris (p. 682.) Curtius autem planius lib. v. c. 10. *“ Rex quartis Castris pervenit ad Tigrim fluvium: Pasitigrim incolæ “ vocant. Oritur in montibus Uxiarum.”* Hæc certe Oroatis est descriptio, quem incolæ, ut opinor, Pasitigrim, i. e. Persicum Tigrim, ut ab Assyrio distinguerent, vocaverunt. Exinde Græci Pasitigrim fecerunt, et nomen Tigris alveo, quia plurimos receperat fluvios, tribuerunt. Oroatis videtur esse Ἀροῖς Arriani Hist. Ind. p. 39. Tamen in alio loco Pasitigrim appellare videtur. Alexander enim ait, ἀρας δὲ ἐκ Σέσων, καὶ ἀπὸ τῆς Πασίτηριν ποταμῶν, ἐμβάλλει εἰς τὴν Οὐξίαν γῆν. Exped. Alex. lib. iii. p. 17. Sed e Sufis in Uxiarum regionem cursus ad Oroatim, ortum versus, et non ad Tigrim ducit, qui ad occasum, omnium consensu, ponitur. Scriptor vere eximius, qui Alexandri res gestas optime explicavit, veteres Oroatim cum Pasitigri confundere sentit, (Hist. Critique des Historiens d'Alexandre, par le Baron de St. Croix, Paris 1775. p. 180.) et causam erroris aperire tentavi. Idem.

24. τὸν δὲ Πασίτηριν ἀπὸ τοῦ Ὀροάτιδος] Hic Pasitigris est alter Assyrius. Distantia stad. 2000 eadem in Arriano. Hist. Ind. p. 42. Idem.

24. ἀπὸ τῶν Ὀροάτιδος] Ὀροάτην modo vocabat, sed Plinius H. N. lib. vi. c. 23. semper Oroatim, et Persidis ait esse initium. Casaub.

Εὐφράτης^a μέχρι Βαβυλῶνος ἢ ἀνάπλεον εἶναι^b ἂν
 ἢ οἰκουμένης χαλῶς σταδίων πλείονων, ἢ περὶ λίαν.
 Ὀνησίκριτος δὲ πάντας φησὶν ἐκβάλλειν εἰς τὴν λίμ-
 νην, τὸν τε Εὐφράτην, καὶ τὴν^c Τίγριν· ἐκπεσόντα
 δὲ πάλιν τὴν Εὐφράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ τόματι^d
 πρὸς τὴν θάλατταν συνάπτειν. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα
 πλείω γενὰ, ἐκδιβαίνοντι τὰ ἐν τοῖς Οὐξίοις κατ'
 αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἀ καὶ αὐτὰ βία διήλθεν Ἀλέξαν-
 δρος, κατὰ τε τὰς Περσικὰς πόλεις, καὶ κατ' ἄλλας
 τόπους διεξιών τὴν χώραν, καὶ κατοπεῦσαι ἀπεύδαν^e
 τὰ κυριώτατα μέρη, καὶ τὰ γαζοφυλάκια, ἀ τοσού-
 τοις χρόνοις^f ἐξεπεπλήρωτο οἷς ἐδασμολόγησαν
 Πέρσαι^g τὴν Ἀσίαν· ποταμούς δὲ διέβη πλείους τῶν
 διαρρέοντας τὴν χώραν, καὶ κατὰ φερόμενος εἰς τὴν Περσι-
 κὸν κόλπον. Μετὰ γὰρ τὴν Χοασπὶν ὁ Κοπράτας^h
 ὄντι, καὶ ὁ Πασίτηρις, ὅς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς
 ῥεῖ· ἐπὶ δὲⁱ καὶ Κύρος ποταμός, ἂν τῆς κοίτης
 καλουμένης Περσίδος ῥέων^j πρὸς Πασαργάδας, οὗ
 μετέλαβε^k τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς, ἀντὶ Ἀγραδάτης
 μετωνομασθεὶς Κύρος. Πρὸς αὐτῇ δὲ^l Περσαι-
 πόλει, τὴν Ἀράξην διέβη· ἡ δὲ ἢ Περσαίπολις^m

Ab ore Euphratis Babylonem usque navigationem
 esse per loca bene habitata, supra tria millia stadi-
 orum. Onesicritus ait omnes fluvios, Euphratem,
 Tigrimque in lacum influere: rursusque Eu-
 phratem e lacu egressum, proprio ostio cum mari
 jungi. Sunt et aliæ complures angustiae Uxios
 transeunti juxta Persiam: quas Alexander vi per-
 meavit ad Persicas portas et loca alia transiens re-
 gionem, et videre contendens potissimas ejus partes
 et thesauros, per tantum temporis congestos, quo
 Persæ ex Asia tributa legerunt, et multa flumina
 trajecit, quæ regionem rigant, et in Persicum
 sinum deferuntur. Nam post Choaspem sunt
 amnes Copratas et Pasitigris, qui etiam ex Uxia
 fluit. Item Cyrus, qui circa Pasargadas per Per-
 siam, quæ dicitur Cava, fluit, ab rege appellatus
 pro Agradato Cyrus. Juxta Persepolim Alexander
 Araxem trajecit. Persepolis magnificam regiam

^a ante μέχρι infer. καὶ Par. 5. Med. 4. Esc. Mosc.

^b Malim διὰ γῆς, Marg. Cas. τῆς deest Med. 3.

^c ἐκβάλλειν Par. 4. sed ex

scribitur supra. ^d Τίγριντα Med. 3. ^e ἐκδιβαίνοντι Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc.

^f ἐξεπεπλήρωτο Esc. Mosc. ^g καὶ deest Mosc.

^h ἐπὶ Esc. ⁱ Fortasse μετέλαβε. Marg. Cas.

^j τὸ ὄνομα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^k Περσαι. Esc. Περσαι. sed scrib.

sup. ai. Mosc. sai et se in codicibus. V. ^m Περσαί. Mosc.

15. ὁ Κοπράτας ἐστὶ. Meminit Diodorus, lib. xix. p. 666.
 ἐπὶ δὲ παρεγγενηθὲν πρὸς τὸν Κοπράτην ποταμὸν, τὰ πρὸς τὴν διάβασιν
 παρὰ τὴν ὁρεὶν ἐκ τῆς ὁρεὶν ἐκ τῆς ὁρεὶν ἐκ τῆς ὁρεὶν ἐκ τῆς ὁρεὶν
 Casaub.

Ibid.] Copratas Oroatim vel Tigrim Persicum intrat. F.

16. καὶ ὁ Πασίτηρις, ὅς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς ῥεῖ. Ascribam de
 hoc flumine quæ habet Curtius, lib. v. cap. 10. Rex, inquit,
 quartis castris pervenit ad fluvium: Pasitigrim incolæ vocant: ori-
 tur in montibus Uxiorum, et per M. stadia sylvestribus ripis præ-
 ceptis inter saxa devolvitur. Accipiunt deinde eum campi quos
 clementiore alveo præterit, jam navium patiens: sexcenta stadia
 sunt mollioris soli, per quod leni tractu aquarum Persico mari se infi-
 nuat. Casaub.

17. ἐστὶ δὲ καὶ Κύρος ποταμός. Hic locus valde mihi est su-
 spectus: idque multis de causis. Primum, quod Cyrum fluvium
 in Perside constituit, reperio hunc Corum nominari, non Cyrum.
 Dionysius Afer, cui in plerisque cum Strabone convenit, de Per-
 sidis fluviis loquens, ver. 1073.

Χωρὶς μὲν Κύρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοασπὶς.

Deinde, quod subicit hunc fluvium sic fuisse a Cyro appellatum,
 cum ante appellaretur Agradatus, id ego nusquam reperio:
 contra enim fluvium, qui a Cyro nomen accepit, alium esse
 docet manifestissime Ammianus, lib. xxiii. c. 23. eum videlicet
 Cyrum, quem et Strabo, lib. xi. p. 730. commemoravit, et in
 Caspium mare se exonerare dixit. Idem.

18. οὗ μετέλαβε τὸ ὄνομα. Imo μετέλαβε, non μετέλαβε. Μετα-
 λαμβάνει enim ὄνομα, de ipso fluvio dicitur qui antiquum no-
 men mutat, ut libro sequenti p. 750. Ed. Amst. de Oronte, τὸ δ'
 ὄνομα ἀπὸ τοῦ γαζοφυλάκιος αὐτοῦ Ὀρόντε μετέλαβε, καλεῖται ὡς πρότερον
 Τυφάν. Idem.

Ibid. ἔ μετέλαβε τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς, ἀντὶ Ἀγραδάτης μετωνομασθεὶς
 Κύρος. Ab rege appellatus pro Agradato Cyrus] Mutat doctus
 auctor notarum, et vult legi μετέλαβε. Sed puto eum primo
 impetu hæc scripsisse, non satis attente perispectis Strabonis
 verbis. Putat voluisse dicere Strabonem, regem Cyrum muta-
 visse fluvii nomen, et pro Agradato Cyrum vocavisse: at si hoc
 voluisset dicere Strabo, sic oportuisset eum loqui: ἔ μετέλαβε
 τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς ἀντὶ Ἀγραδάτης μετωνομασθέντος Κυροῦ. Sed ut
 sunt verba Strabonis, contrarium sensum exhibent, a no-
 mine fluvii scilicet rex denominatus est, et ex Agradato mutato
 nomine vocatus est Cyrus, nam μετωνομασθεὶς non potest referri
 quam ad βασιλεὺς. Tum Ἀγραδάτης videtur potius fuisse nomen
 viri in lingua Persica, ut Ἀγραδάτης apud Xenophontem, Ὀρο-

τάτης, Σπινδιδάτης, alia innumera. Maneat ergo lectio vul-
 gata. Palmer.

Ibid.] Cellarius t. ii. p. 795. Agradatum esse fluvii nomen
 sentit, et eundem cum Bagrada Ptolemæi. Palmerio tamen af-
 sentior: Quoad situm, longe a Choaspe distabat, ut a Dionysio
 Afro patet. F.

20. Πρὸς αὐτῇ δὲ Περσαίπολει, τὸν Ἀράξην διέβη. Hic fluvius
 Ptolemæo aliter nominatur: scriptoribus rerum Alexandri
 Araxes similiter. Diodorus, lib. xvii. p. 542. διότι ὁ Ἀλέξανδρος
 κατὰ σπεδὸν ἦγε τὴν δύναμιν καὶ τὸν Ἀράξην ποταμὸν ζεύξας, διεβίβασεν
 τὴν στρατιάν. Porro non alluebat mœnia Persepoleos Araxes,
 sed nec multum ab iis erat remotus. Quintus Curtius, lib. v.
 cap. 23. de Persepoli: Hujus vestigium non inveniretur nisi Araxes
 amnis ostenderet: baud procul moenibus fluxerat: inde urbem fuisse
 viginti stadiis distantem, credunt magis, quam sciunt accola.
 Casaub.

21. ἦν δὲ ἡ Περσαίπολις ἐχρσα βασιλεία ἐκπρεπὴ. Describit hanc
 urbem Diodorus diligentissime: ejus incendium omnes comme-
 morant. Fuerat extructa, ut idem Diodorus Siculus libro
 primo ait, ex direptione Thebarum Ægyptiacarum. Combusta
 est ab Alexandro hortatu maxime Thaidis, nobilis scorti. Mi-
 nor autem, quum dicat Q. Curtius Persepolim semel incensam
 et dirutam, nunquam postea resurrexisse, recenseri tamen eam a
 Ptolemæo, non secus ac si tunc quoque florisset. Q. Curtii
 verba sunt hæc, quæ propter elegantiam adscripsi: (lib. v. c. 23.)
 Hunc exitum, ait, habuit regia totius Orientis, unde tot gentes ante
 jura petebant: patria tot regum, unicus quondam Græciæ terror:
 molita decem (decem omittunt alii) mille navium classē, et
 exercitus, quibus Europa inundata est: contabulato mari molibus,
 perfossisque montibus, in quorum specus fretum immissum est. Ac
 ne longa quidem ætate, quæ excidium ejus secuta est, resurrexit.
 Idem.

Ibid.] Persepolim urbem esse in plano sitam irriguo et uber-
 rimo solo fatentur omnes. Chardinus, t. iii. p. 99. vallem
 optime depingit, montibus altissimis fere cinctam, m. p. 12.
 longam, duos latam. Nomen hodiernum est Isfekbar vel
 Esfekar. Diodorus ait hanc urbem πλεονεκτήσειν οὖσαν τῶν ὑπὸ τ'
 ἡλίου. A militibus Alexandri penitus direpta est, neque secun-
 dum Q. Curtium longo quidem temporis spatio, quod excidium
 ejus secutum est, revixit. (lib. v. c. 23.) Hoc autem falso re-
 fert, nam Diodorus extitisse post Alexandri sæculum indicat
 lib. xviii. p. 599. F.

habebat, et thesauros magni pretii. In Araxem e Parætacis labentem Medus influit, e Media decurrens. Hi per convallem rerum omnium feracem, et Carmaniae junctam deferuntur, et orientalibus regionis partibus, sicut et ipsa Persepolis. Alexander Persepolis regiam combussit, ultus Græcos, quorum et illi sacra et urbes ferro ignique vastassent. Deinde in Pasargadas venit, ubi erat antiqua regum sedes. Hic Cyri sepulchrum in hortis vidit, turrim non sane magnam, arborum densitate occultam, a parte inferiore solidam, superiore tabulatum habentem et facellum, perangusto aditu. Per eum Aristobulus introisse se ait, jussu regis, atque sepulchrum exornasse. Vidisse autem auream lecticam, et mensam cum poculis, et aureum alveum, vestem plurimam, et mundum gemmis ornatum. Verum hæc vidisse affirmat, primo adventu, postea direpta fuisse: ac cætera quidem asportata, lecticam vero confractam, et alveo loco moto, cadaver nusquam apparuisse. Non hoc Satrapæ, sed prædatorum opus fuisse, qui ea reliquerant, quæ asportare nequiverunt: evenisse vero hæc, quantumvis magorum custodia imposta

ἔχουσα βασιλεία ἐκπρεπῆ, ^a μάλιστα τῇ πολυτελείᾳ τῷ κειμένῳ. Ῥεῖ δ' ὁ Ἀράξης ἐκ τῷ ^b Παρετάκων συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Μῆδος, ἐκ ^c Μηδείας ὀρμηθεὶς φέρονται δὲ δι' αὐλῶνος παμφόρου συνάπτοντος τῇ Καρμανίᾳ, καὶ τοῖς ἐσθινοῖς μέρασι τῆς χώρας, καθάπερ καὶ αὐτὴ ἡ ^d Περσαίπολις. Ἐνέπρησε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος τὰ ἐν Περσαιπόλει βασιλεία, πτωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι ^e κακείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν· εἴτ' εἰς Πασαργάδας ἦκε καὶ τὸτο δ' ἰὼ βασιλείῳ ἀρχαῖον· ἐνταῦθα δὲ καὶ ^f τὸ Κύρου τάφον εἶδεν ἐν παραδείσῳ, πύργον ἢ μέγαν, τῷ δάσει τῷ δένδρῳ ἀναποκεκρυμμένον, ^g κατω μὲν στερεόν, ἄνω δὲ τέλει ἔχοντα καὶ σπῆλον, στενὴν τελείως ἔχοντα τὴν εἴσοδον· δι' ἧς παρελθεῖν ^h εἶσω φησὶν Ἀριστοβῆλος κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμήσαι τὸ τάφον· ἰδεῖν δὲ κλίνην τε χρυσήν, καὶ τράπεζαν οὖν ἐκπόμασι, καὶ πύλον χρυσήν, καὶ ἐσθῆτα πολλήν, κόσμον τε λιθοκόλλητον· καὶ μὲν ἐν τῷ πρῶτῳ ἐπιδημίᾳ ταῦτ' ἰδεῖν ὑπερὸν δὲ συληθῆναι, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι· τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον, καὶ τὴν πύλον μεταθένταν, τὸν νεκρὸν δ' ἔδῃλον γενέσθαι, ⁱ διότι προνομευτῶν ἔργον ἰὼ, ἐχὶ τῷ Σατραπῇ, καταλιπόντων ἃ μὴ δυνατὸν ἰὼ· ῥαδίως ἐκκομίσαι· συμβῆναι δὲ ταῦτα καὶ περ ^j φυλακῆς πειρημένης· μάλλον ὅτι οἱ λαμβανόντων

^a καὶ infer. ante μάλιστα Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bræ.

sed ai scribitur super e. Mosc. et mox Περσαιπόλει Mosc.

^b Scripti, κατωθεν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.

^c οἱ Πέρσαι Par. 1. 5.

^d Παρετάκων Mosc.

^e Μηδείας Par. 1. Med. 3. 4. Mosc.

^f Περσαιπόλις

^g κακείνοι Med. 4.

^h οἱ Πέρσαι defunt Mosc.

ⁱ τῷ Παρ. 4.

^j Scripti, μεθιάντων. Marg. Cas. μεταθιάντων Par. 1. Med. 4.

^k εἴτ' Med. 3.

2. ὁ Ἀράξης] Hodie Pulovar dicitur, Chardin. t. iii. p. 99. Niebubrius Bend Emir appellat: hoc autem nomen forsitan ad partes fluvii infra Persepolim pertinet. F.

7. τὰ ἐν Περσαιπόλει βασιλείᾳ] Hujus regiae pars quædam restituisse videtur ætate Diodori, cujus descriptio satis bene cum vestigiis ædificii adhuc exstantis convenit. Huic illustrando Chardinus, Le Bruyn, aliique plurimi recentiores multum laboris impenderunt. Omnia, quæ Historiæ Universæ Antiquæ Scriptores narrant de rudibus et situ hujus urbis, ex his auctoribus collegerunt. T. v. p. 95—118. ed. 8vo. Niebubrius eadem ita depingit. In excelso loco posita: infra planities feracissima, hodie tamen deserta: aer gelidus. Voy. en Arab. beur. t. ii. p. 98—135. Notatu dignum est hæc vestigia regiae esse marmorea, non lateritia, nec ab Ægyptiorum ædificiis multum differre. Muros autem supra basim lateritios fuisse suspicor. Xenophon in Anab. lib. iii. eodem modo Larissæ muros describit: ἀποδομητο δὲ πλίνθοις κεραμίαι· κρητὶς δὲ ὑπὲρ λίθινον τὸ ὕψος εἰκοσι ποδῶν. Tecta, quæ proculdubio lacunaria lignea fuerunt, vis ignis delevit. Certe neque murorum neque tectorum ullum hodie signum exstat. Nil nisi columnas portasque marmoreas nunc videmus. Doctissimus Hyde in Hist. Rel. vet. Pers. (p. 306.) esse palatium Gushtasp vel Darii Hystaspis sentit. Nomen hujus palatii hodiernum est Tchibil Minar, i. e. quadraginta turres. Idem.

9. εἴτ' εἰς Πασαργάδας ἦκε] Pasargadæ hodie Pasa vel Fasa Kuri. (D'Anv.) Idem.

11. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον εἶδεν ἐν παραδείσῳ] Arrianus sub finem libri sexti pluribus describit ex Aristobulo, cujus descriptionem juvabit cum Straboniana conferre, Casaub.

13. κατω μὲν στερεόν] Explicat Arrianus, lib. vi. pag. 29. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν τάφον τὰ κατω λίθῳ τετραπέδῳ ἐς τετραγώνου σχῆμα πεποιθῶτα. Idem.

Ibid. ἄνω δὲ τέλει ἔχοντα καὶ σπῆλον, στενὴν τελείως ἔχοντα τὴν εἴσοδον] Arrianus ibid. ἀνωθεν δὲ οἰκημα ἐπέπαι λίθινον ἐξεγασμένοι, θυρίδα ἔχον φέροντες ἴσω γυνή, ὡς μόλις αὐτὸν εἰσὶν αὐτοὶ ἢ μεγάλα πολλὰ κακοπαθεῖντι παρελθεῖν. Idem.

18. κατὰ μὲν ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιδημίᾳ ταῦτ' ἰδεῖν ὑπερὸν δὲ συληθῆναι, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι· τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον, καὶ

τὴν πύλον μεταθένταν, τὸν νεκρὸν δ' ἔδῃλον γενέσθαι, διότι προνομευτῶν ἔργον ἦν, ἐχὶ τῷ Σατραπῇ, καταλιπόντων ἃ μὴ δυνατὸν ἦν· ῥαδίως ἐκκομίσαι] Hæc sic scribi et distingui velim: τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον καὶ τὴν πύλον, μεταθένταν τὸν νεκρὸν· δι' οὗ δὲ οἱ γένεσθαι διότι κ. τ. λ. T.

21. καὶ τὴν πύλον μεταθένταν, τὸν νεκρὸν δ' ἔδῃλον γενέσθαι] Ex Arriano constat, quando rediit Alexander ad Cyri monumentum, reperisse eum omnia fuisse exportata præter lectum et πύλον: quæ tamen et ipsa loco fuerant mota et non aliam ob causam relicta, quam quod facile exportari non potuerant. Inde videtur Strabo velle colligere, fuisse Cyri sepulchrum a prædonibus spoliatum, non a satrapa: quod tamen multis visum: et si credimus Curtio, lib. x. c. 4. non alia Orsinis satrapæ causa perniciæ: quanquam Arrianus paulo aliter narrat. Hæc cum ita sint, putamus legendum in Strabone καὶ τὴν πύλον μεταθένταν· τὸν νεκρὸν δ' ἔδῃ (subintellige ἐκκομισθῆναι) ὡς ἔδῃλον. Casaub.

Ibid.] Salmastus in Solinum, p. 847. legit ἐκκομισθῆναι, τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον καὶ τὴν πύλον μεταθένταν τὸν νεκρὸν. Ἐξ οὗ δὲ οἱ γένεσθαι &c. lectionem Cod. Med. 4. not. non rejicio. F.

25. οἵτιναι λαμβανόντων κατ' ἡμέραν πρόβατον, δια μνησὶ δ' ἵππου] Si nihil deest, nimis profecto festinabat magnus scriptor cum ex Aristobulo hæc transferret. Nam quis obsecro, qui hæc legat, non statim putet equinis carnibus vesci solitos istos magos? id enim Strabonis verba sonare videntur. Atqui non erant isti magi Scythæ abii et ἱππῆμοιχοι, multo etiam minus ἱπποφάγοι. Sed ex Arriano quid Aristobulus scripserit liquet: refert ille fuisse intra ambitum, prope ipsum sepulchrum, magis exstructum οἰκημα σπῆλον, qui a Cambyse fuerant primum constituti loci custodes, atque his inquit, πρόβατον τε εἰς ἡμέραν ἰδίδοτο ἐκ βασιλείας, καὶ ἀλεύρων τε καὶ οἴνου τεταγμένα, καὶ ἵππος κατὰ μῆνα εἰς δυοῖαι τῷ Κύρῳ, lib. vi. p. 29. Neque tamen ignorandum apud Athenæum, Deipn. lib. iv. c. 10. p. 145. et Polienum, lib. iv. c. 3. sect. 32. nostrum dum referunt apparatus cænæ regis Persarum, etiam ἵππων recenseri. Casaub.

Ibid.] In textu restitue οἵτιναι pro corrupto illo οἵτιναι. Scherper.

καὶ ἡμέραν πρέβαν, ἀφ' ὧν δ' ἵππον.
 Ἄλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρατῆς εἰς
 Βάκτρα, καὶ Ἰνδοῦς, πολλά τε ἄλλα νεωτερισθῆναι
 παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τῷ ἐν τῷ νεωτερισθέντων
 ὑποήρξεν. Οὕτω μὲν οὖν Ἀριστοβουλὸς εἰρηκε, καὶ τὸ
 ὀπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει τὸτο· Ω ἌΝΘΡΩΠΕ,
 ΕΓΩ ΚΥΡΟΣ ΕΙΜΙ Ο ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΟΙΣ ΠΕΡΣΑΙΣ
 ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ΜΗ
 ΟΥΝ ΦΘΟΝΗΣΗΣ ^a ΜΟΙ ΤΟΥ ΜΝΗΜΑΤΟΣ. Ὀνησί-
 κριτος δὲ τ' μὲν πύργον ^b δεκάτερον εἰρηκε· καὶ ἐν ^c τῇ
 ἀνωτάτῳ σέγγῃ κείσθαι τ' Κύρον· ἐπίγραμμα δ' εἶναι
 Ἑλληνικόν, Περσικοῖς κεχαραγμένον γράμμασιν·

ΕΝΘΑΔ' ΕΓΩ ΚΕΙΜΑΙ ΚΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑ-
 ΣΙΑΩΝ.

Καὶ ἄλλο ^d περὶ ζων πρὸς τ' αὐτὸν νῦν. Μέννη
 δ' Ὀνησίκριτος, καὶ τὸ ἐπὶ ^e Δαρείῳ τάφῳ γράμμα
 ποδὲ· ΦΙΛΟΣ ΗΝ ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ, ΙΠΠΕΥΣ ΚΑΙ ΤΟΞΟ-
 ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ^f ΕΓΕΝΟΜΗΝ· ΚΥΝΗΓΩΝ ΕΚΡΑΤΟΥΝ·
 ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΕΙΝ ΗΔΥΝΑΜΗΝ. Ἄριστος δ' ὁ Σαλα-
 μίνιος πολὺ μὲν ὅτι νεώτερος τῶν· λέγει δὲ δέτερον
 τ' πύργον, καὶ μέγαν, ἐν δὲ τῇ Περσῶν ἀφαιδοχῇ
 ἰδρύσασθαι, φυλάττει δὲ τ' τὰρον· ἐπίγραμμα δὲ τὸ
 λεχθὲν Ἑλληνικόν, καὶ ἄλλο Περσικόν πρὸς τ' αὐτὸν
 νῦν. Τῆς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κύρος, ὅτι πρὶν
 ὑστάτην μάχην ἐίκησεν Ἀστυάγην ἐνταῦθα τ' Μῆδον,
 καὶ τ' ἀρχὴν τῆς Ἀσίας μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν, καὶ
 πόλιν ἔκτισε, καὶ βασιλείον ^h κατασκεύασε τῆς νίκης
 μνημεῖον· πάντα δὲ πρὶν ἐν τῇ Περσίδι γρημάτα
 ἐξεσκέδασατο εἰς τὰ Σῆσα, καὶ αὐτὰ θησαυρῶν καὶ

esset, qui quotidie ovem accipiebant in alimenta,
 singulisque mensibus equum. Enimvero Alexan-
 dri longinqua in Indiam et Bactros expeditione
 factum, ut multa novo exemplo fierent, de quibus
 et hoc fuerit. Hæc Aristobulus, qui et inscripti-
 onem monumenti hanc refert. O HOMO, EGO
 CYRUS SUM, QUI PERSIS IMPERIUM PARAVI,
 ET REX ASIÆ FUI. NE IGITUR MIHI MONU-
 MENTUM INVIDEAS. Onesicritus ait turrin de-
 cem tabulata habuisse, et in supremo Cyrum jacere,
 cum Græca inscriptione exarata:

CYRUS EGO REX OLIM REGUM CONDITUS
 HIC SUM.

Idem alio epigrammate Persico, in eandem
 sententiam. Onesicritus quoque illius meminit,
 quæ in Darii sepuchro erat hoc sensu: AMI-
 CUS AMICIS FUI, ET EQUES ET SAGITTATOR
 OPTIMUS, VENATORES SUPERAVI, ET OMNIA
 FACERE POTUI. Aristus Salaminus, multo his
 junior, refert, turrin magnam fuisse, et duo ta-
 bulata habuisse, in successione Persarum condi-
 tam: sepulchrum vero asservari, in quo Græ-
 cum epigramma inerat (ut ante diximus) et aliud
 Persicum in eandem sententiam. Cyrus Pasar-
 gadis habuit honorem, quod ibi Astyagem Me-
 dum ultimo prælio superavit, et Asiæ imperium in
 se transtulit, urbe condita, et regia constructa ad
 rei memoriam. Pecuniæ autem quidquid in Per-
 sia erat, Susa exportavit, et ipsa quoque thesauris

^a ΜΟΥ Efc. ^b κατάγειον Efc. ^c post in infer. μὲν Par. 4. Med. 3. 4. Br. Efc. Mosc. ^d περὶ ζων τὸν α. ν. Mosc. ^e πρὶ
 Med. 3. 4. ^f ἐπίγραμμα Efc. ^g ΓΕΝΟΜΗΝ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Br. Efc. Mosc. ^h κατασκεύασε τῆς νίκης Par. 1. μνήμης
 pro νίκ. Med. 4.

2. στρατῆς] Villebrunius legit στρατῆας. F.

10. τ' μὲν πύργον δεκάτερον εἰρηκε] Hæc Onesicriti relatio non
 priori repugnat. Primo enim Aristobulus non basis altitudinem
 dedit, quæ tabulata novem æquaret. Hic non esse magnam
 turrin affirmat, neque ille negat. Quod si quis objiciat, Ari-
 stobuli turrin esse obiectam arboribus, ideoque humiliorem,
 haud necesse est ut fastigium sepulchri esse celatum sentiamus.
 Præterea Onesicritus melius cum Diodoro et aliis, qui sepulchra
 Persepolitana descripserunt, congruit. Diodorus lib. xvii.
 p. 600. ait πέτρα γὰρ ἦν κατεξομμένη, καὶ κατὰ μέσον οἴκον ἔχουσα
 πλείονας, ἐν οἷς σπῆλαι τῶν τετελευτηκότων ὑπῆρχον, πρόσθεν μὲν οὐδε-
 μίαν ἔχοντες χειροποίητον, ὑπὸ ὀργάνων δὲ τινῶν χειροποίητων ἐξαιρουμένων
 τῶν νεκρῶν δαγόμενοι τὰς ταφάς. Abhinc patet mortuorum cadavera
 esse in sublimibus posita, et, cur solida fuerat basis in Cyri se-
 pulchro, causam intelligimus. Icones etiam Montis Regii prope
 Persepolim, quem prædicti auctores eximia cura ac diligentia
 pinxerunt, Diodoro vel Onesicrito non adversantur. In alta
 rupe excavantur, neque aditum in cameras interiores præbent:
 quamquam enim portæ formam rupi insculptam invenit
 Chardinus, eamque animo intento diu intuebatur, tandem ju-
 dicavit partem esse rupis integræ. (Chardin. t. iii. p. 115.)
 Idem auctor observat, hæc sepulchra in occultissimis excavari,
 ut sepulturæ locus celaretur, qui mos apud Persarum reges
 hodie obtinet. Ideoque fortasse Cyri cadaver non repertum est,
 quia istuc non positum fuit, sed in quodam secretiori loco.
 Idem.

19. ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΕΙΝ ΗΔΥΝΑΜΗΝ] Apud Athenæum Deipn.
 lib. x. cap. 9. p. 434. legimus inscriptum fuisse monumento
 Cyri, ΗΔΥΝΑΜΗΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΝ ΠΙΝΕΙΝ ΠΟΛΥΝ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ
 ΦΕΡΕΙΝ ΚΑΛΩΣ. Casaub.

24. ὅτι τὴν ὑστάτην μάχην ἐίκησεν Ἀστυάγην ἐνταῦθα τοῖς Μῆδοις]
 Hic Strabo Xenophonti in Cyropædia adversatur, qui nullas
 inimicitias cum Medis refert. Cæteri omnes antiqui scriptores

Cyri defectionis meminerunt. Diodorus Siculus de Cyro
 habet, Τὴν καθεύει τῶν Μήδων ἀρχὴν; ἢ πρὸς τὰς ταπεινότερας ὁμοίας
 ἀποσάντων γὰρ Περσῶν τὰ πλείστα τῶν ἔθνων συνεπείθετο. lib. xiii.
 p. 342. Xenophon ipse in Anab. lib. iii. plurima de Medis a
 Persis subactis in bello olim gesto recenset, et exinde Ciceroni
 assentior, quod Cyrus ille Xenophontis non ad historię fidem
 scriptus, sed ad effigiem justī principis. Ep. i. ad Q. F. De
 hoc sæculo multæ sunt lites. Omnibus tamen perperis fati
 constat ab Æschylo poeta (qui Xerxe regnante floruit) duos
 esse Medorum principes victores ante Cyrum, i. e. Astyagem
 patrem, et ejus filium, scilicet Darium Medum, cujus meminit
 Daniel propheta, qui et Astyages a Strabone et Herodoto ap-
 pellatur.

Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.

Ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τὸ δ' ἔργον ἤνυσεν.

Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κύρος, εὐδαίμων ἀνὴρ. Persæ ver. 762.

Hic Darius Medus adjutore Cyro Babylonem cepit, qui ibi non
 annum totum regnavit: non enim in Ptolemæi canone astrono-
 mico locum habet. Ibi enim cujusque regis nomen occurrit, qui,
 durante mense Thoth, Babylone regnavit. In hoc canone Na-
 bonadium habemus, Cyro proxime anteriorem, neque autem
 nomen Darii nec Astyagis reperitur. Quocirca Cyri defectio
 paulo post captam Babylonem ponatur. Darius tamen bellum
 cum Cyro ad annum secundum gereret, eaque de causa secundum
 canona annos novem Cyrus regnasse in Babylone dicitur, dum
 alii historici septem tantum annorum imperium in Mediam
 ei tribuunt. Hoc solum observandum restat, quod a Pasargada-
 rum situ in extremis Persiæ, et quia maximam partem istius
 regionis Darium tenuisse probabile est, conjiciat aliquis, Medum
 (scil. Astyagem) primo rebus prosperis usum esse. Hoc fidem
 Herodoti de Harpagni defectu, et Diodori de provinciis Media
 abalienatis confirmat, cum non sine tali auxilio Cyrum hostes
 debellare potuisse credibile sit. F.

6. τέταρτος

et suppellectile plena: non tamen pro regia habuit, sed Babylonem, quam in animo habebat adornare, atque hic etiam thesauri servabantur. Traditum est præter ea, quæ Babylone et in castris erant, et in hanc summam non venire, in Persia et Sufis 5 inventa fuisse talentorum quadraginta millia. Sunt qui dicunt quinquaginta. Nonnulli omnia undique Ecbatana comportata dicunt fuisse centum et octoginta millia talentorum: octo millia vero, quæ cum Dario e Media fugiente exportata, ab iis direpta fuerunt, qui eum necaverunt. Alexander Babylonem longe omnibus anteponebat, videns eam et magnitudine et rebus cæteris excellere. Nam Sufiana quanquam opulenta sit, fervidum tamen et æstuosum aerem habet, præsertim circa urbem, ut ille dicit: adeo ut lacertæ et serpentes, per æstatem, dum sol est in meridie, urbis vias transire non possint, sed in mediis intercepta concrementur: quod nusquam in tota Persia contingit, 20 quanquam magis versus austrum vergente. Lavacra quoque frigida proposita subito increscere: hordeum in sole sparsum ita torreretur, ut in furnis cachrys solet: quapropter ad duos cubitos terram tectis imponunt, domus ipsæ propter onus angustæ fiunt et exiguæ, cum longis trabibus careant, et magnis domibus indigeant propter æstum. Trabibus autem e palma arbore aiunt peculiare hoc accidere, ut cum solidæ sint, inveterascendo non flectantur in partem inferiorem, sed in superiorem 30 pandantur adversus onus: eoque melius tectum sustinent. Æstus causa dicitur, quod septentrionem versus montes quidam altissimi imminant, qui omnem borealem flatum intercipiunt, hi vero sublimes a montibus spirantes, campos non attingunt: sed in australiora Sufiæ perferuntur: reliqua ventis caret, tunc præcipue, cum reliquam

κατασκευῆς μετὰ τὸν ἡγεῖτο τὸ βασιλείον, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διανοεῖτο τούτῳ προσκατασκευάζειν· καὶ ταῦτα δ' ἔκειντο θησαυροί. ^b Φασὶ δὲ χωρὶς τῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ τῆς ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῇ περὶ ταῦτα μὴ ληφθέντων, αὐτὰ τὰ ἐν Σούσις, καὶ τὰ ἐν Περσίδι τέσσαρας μυριάδας ταλάντων ἔξεταισθῆναι· πένες δὲ καὶ πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ ^d πάντα πάντοθεν συναχθῆναι πρὸς δαδὸν εἰς Ἐκβάτανα ὀκτακαίδεκα μυριάδας ταλάντων· τὰ δὲ Δαρείῳ 10 φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκκομισθέντα ταλάντα ὀκτακιχίλια, διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν. Τὴν γὰρ Βαβυλῶνα προσέκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅρων καὶ τῷ μεγάλῳ πολὺ ὑπερβάλλουσαν, καὶ τοῖς ἄλλοις. Εὐδαίμων δ' ἦσα ἡ Σοῦς, ἐκπυρρὸν τὸ ἀέρα ἔχει, ^e καυματῆρὸν, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ὥς φησὶν ἑκείνος· τὰς γὰρ σαύρας, καὶ τὰς ὄφεις, θέρους ἀκμάζοντος ἔτι ἡλίου καὶ μεσημβρίας, μὴ φθάνειν ἀφθῆναι τὰς ὁδοὺς τὰς ἐν τῇ πέλῃ, ἀλλ' ἐν μέσαις 15 περὶφλέγεσθαι· ὅπερ τῇ Περσίδος μηδαμοῦ ^h συμβαίνει, καὶ περ νοτιώτερας ἔσσης· λατρεὰ δὲ ψυχρὰ προστεθέντα, ⁱ ἐκθερμαίνεσθαι πρὸς ἀχρῆμα, τὰς δὲ κριθὰς ἀφασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον, ^k ἀλίσθεσθαι, καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἵπνοις τὰς ^l κέγχρους· διὸ καὶ ταῖς τέλαις ὅτι δύο πήχεις τὴν γὰρ ὀπιτήθεσθαι, ὑπὸ 25 δὲ τῷ βάρος ἀναγκάζεσθαι τινὲς μὲν, μακρὰς δὲ ποιεῖσθαι τὰς οἰκίας, ἀπορρυμνὺς μακρῶν μὲν δοκῶν, δεομένους δὲ μεγάλων οἰκῶν ἀπὸ τῶν ὀνῆος. Ἰδίον δὲ πᾶσιν τὴν ^m φοινίκην δοκόν· τερεὰν γὰρ ἦσαν παλαιρὺν, οὐκ εἰς τὸ κάτω τὴν ἐνδοσὶν λαμβάνειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτῆσθαι τῷ βάρει, καὶ βέλπον ἀνέχειν τὴν ⁿ ὀρεφίαν. Αἶπρον δὲ τῆς καυμάτων ^o λέγεται, τὸ ὑπερβαίνειν πρὸς ἀρκτον ὅρη ὑψηλὰ τὰ προσδεχόμενα ἅπαντα τὰς βορείας ἀνέμους· ^p ὑπερπετεῖς ^q δὲ πνέοντες ἀπὸ τῆς ἀκρωτηρίων 35 μετώρου, τῆς γὰρ πεδίων ἐπὶ προσάπτονται, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν εἰς τὰ νοτιώτερα τῇ Σοῦδος· αὕτη δὲ νινεμίαις κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε, ἡνίκα ἐτήσια

^a Vulgo προκατ'. Marg. Caf. προσκατασκευάζειν Mosc. ^b Vulgo Χωρὶς δὲ τῶν. Marg. Caf. sic Esc. φασὶ δὲ χωρὶς δὲ sic, inserto φασὶ δὲ Mosc. ^c ἐν Πέρσῃ καὶ τὰ ἐν Σούσις Esc. verba ἐν Πέρσῃ καὶ τὰ subius habent puncta hoc modo in Mosc. ^d πάντα deest Par. 5. ^e ὁ Ἀλέξ. προέκ. Med. 3. 4. Mosc. ^f καὶ ante καυμ. Esc. ^g ἀφθ. μὴ φθάνειν Med. 3. 4. Mosc. ^h συμβαίνειν Bre. Esc. Mosc. ⁱ θερμαίνεσθαι Esc. Mosc. ^k ἀλίσθεσθαι Par. 4. Med. 3. 4. Bre. ἀλίσθεσθαι Esc. ^l κέγχρους Bre. Mosc. ^m Scripti, φοινίκην. Marg. Caf. ⁿ ὀρεφίαν Esc. ^o λέγεσθαι Esc. ^p οἱ δὲ πνέοντες ὑπερπετεῖς Med. 3. ^q γδ Par. 1. Med. 4. δὲ Par. 4. ^r τὴν Par. 1. Med. 4. Mosc. γδ deest Med. 3.

6. τέσσαρας μυριάδας] Diod. Siculus Alexandrum Sufis invenisse talentorum auri non signati 40,000 refert. (lib. xvii. p. 540.) Q. Curtius 50,000 talentorum argenti scribit non signati forma, sed rudi pondere. (lib. v. cap. 8.) Arrianus haud aliter refert. (lib. iii. p. 196.) Quare hoc aurum non signatum fuerit, explicat Herodotus. Imperii vectigalia, iterum liquefacta, in vasis sigulinis servabantur, ut, cum opus fuerit, recuderentur. F.

21. τὰς δὲ κριθὰς διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον, ἀλίσθεσθαι] Auctor Epitomes pro ἀλίσθεσθαι legit φρίγασθαι: mihi vulgata lectio ferri posse videtur, ut sit hæc sententia, hordeum foli expositum torreretur et parari ad molendum, ut quæ in aliis locis igni torrentur. Nam quæ erant molenda, igni torrebantur. Vide Servium ad illud Virgilii Æn. i. ver. 179.

Et torrere parant flammis et frangere saxo. Casaub.

22. ἀλίσθεσθαι] Epitomæ habent non ἀλίσθεσθαι, sed φρίγασθαι,

neque κέγχρους, sed κάγχρους, quas et sequi malui. Sed cachryn non esse hordeum apparet, cum ei hæc opponatur. Xyland.

Ibid.] MS. Paris. lectio tamen est textu multo melior; et a MS. Escur. et Mosc. confirmatur, ἀλίσθεσθαι, terrefactos esse. F.

22. καδάπερ ἐν τοῖς ἵπνοις τὰς κέγχρους] Melius κάγχρους ut in Epitomis leges. Sic autem appellabant περιγυμένας κριθὰς πρὸς ἀλευροποιῖαν. Casaub.

25. μακρὰς δὲ ποιεῖσθαι] Sensum puto μικρὰς exigere. Inferui etiam ἢ ante προσάπτονται eodem argumento. Xyland.

Ibid.] Sensus (ni fallor) μακρὰς exigit, quod ad γυῖας opponitur. Trabes non satis longæ erant, quæ latam domum efficerent, ideoque si magnis ædificiis opus fuerit, necesse ut angustiam domus longitudine pensarent. Hodie in Orientalibus tecta sunt lateritia, aggere terreno strata, ut habitantes vim solis efugiant. F.

τινὲς ἄλλω γῆνι καταψύχουσιν. ² ἐκκαυρύνει
 ὑπὸ τῷ καυμάτων. Πολύσιτος δ' ἄγαν ὅσιν,
 ὥστε ἐκατοντάχου ³ δι' ὁμαλῆς καὶ κριθῶν καὶ πυρρὴν
 ἐκτρέφειν· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἀγροκοσιοντάχου· διόπερ ὁδὲ
 πυκνὰς τὰς αὐλάδας τέμνουσι· πυκνούμεναι γὰρ, καλύ-
 σιν αἱ ῥίζαι τινὲς βλάστη. Τινὲς δ' ἀμπελον οὐ
 φυομένην πρῶτον Μακεδόνες κατεφύτευσαν ⁴ κακῆι,
 καὶ ἐν Βαβυλῶνι ⁵ ἐπαφρεύοντες, ἀλλὰ πατῆάλους ⁶ ἄτε
⁷ σεσιδηρωμένους ἐξ ἁκρῶν ⁸ πίνοντες, εἴτ' ἔξαιρουῦντες,
 ἀντὶ δ' αὐτῶν, τὰ ⁹ κλήματα καθιέντες εὐθείας. Ἡ
 μὲν δὲ μεσόγαια πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ'
 ἄλλως συνέβη. ¹⁰ Καὶ φησιν ὁ Νέαρχος μηδὲ καθο-
 δηρῶν ἐπιχαρίων τυγχάνειν, ἡνίκα τῷ τόλῳ πῦρ πέλει
 πρὸς τινὲς Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδουίης· ὅτι πρὸς ὁρ-
 μους ὅσα ἔχουσιν, ἐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἔστιν ¹¹
 ἡμισυμῶν κατ' ἐμπειρίαν. Γεντιὰ δὲ τῇ Σουσίδι
 τῇ Βαβυλωνίᾳ ἢ ¹² Σιτακίῳ μὲν πρῶτον, Ἀπολ-
 λωνιάτις δὲ ¹³ ὑπερὸν πρὸς ἀγροκοσίαν. ¹⁴ Σὺν τῇ ἁρκίῳ
 δ' ὑπερκενταμφοῖν πρὸς ἑω, Ἐλυμαῖοι τε, καὶ
¹⁵ Παρατακίῳ, ¹⁶ ληστικοὶ ἄνδρες, καὶ ὁρεῖν τεραχία
 πεποιοῦντες· μᾶλλον δ' οἱ ¹⁷ Παρατακίῳ τοῖς
¹⁸ Ἀπολλωνιάταις ἐπικενταμφοῖν, ὥστε καὶ χεῖρον ἐκείνους
 ἀγροκοσίαν. ¹⁹ Οἱ δὲ Ἐλυμαῖοι ²⁰ κακῆνοις, καὶ τοῖς
 Σουσίσι, τέτοις δὲ καὶ οἱ Οὐξιοὶ ²¹ πρὸς ἀπολεμῶσιν·
 ἡττον δὲ νῦν, ὡς εἰκός, ἀφ' οὗ τινὲς Παρθυαίων ²²
 ἰχμῶν, ὑφ' οὗ εἰσὶν ἅπαντες οἱ ταῦτη. Εὐ μὲν οὖν
 πρὸς ἡττον ἐκείνων, εὐ πρὸς ἡττον ἅπαντες, καὶ οἱ
 ὑπὸ ἡμῶν αὐτῶν· γασιαζόντων ²³ δὲ, ὅπερ συμβαίνει
 πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἄλλοτ' ἄλλως συμ-
 βαίνει· καὶ δὴ καὶ τὰ αὐτὰ πᾶσι τοῖς μὲν γὰρ ²⁴
 συνιένεγκεν ἢ τεραχίῃ, τοῖς δὲ πρὸς γνάμιν ἀπὸ
 τῆσιν. Ἡ μὲν δὲ χώρα ἢ τε Περσίς, καὶ ἢ Σουσιανή

terram aestu exustam Etesiae refrigerant. Frumento
 adeo abundant, ut et hordeum et triticum in pla-
 nicie centuplum ferat, nonnunquam etiam ducen-
 tuplum, ideo non crebros sulcos faciunt, ne con-
 fertim radicibus actis germinatio impediatur. Cum
 vites in ea non nascerentur, Macedones ibi et in
 Babylone eas conseruerunt, non scrobibus factis, sed
 palos quosdam in extremo ferratos in terram defi-
 gentes, postea educentes, ac pro eis palmites de-
 mittentes. In Mediterranea vero plurimum, no-
 stroque tempore saepe aliter atque aliter contingit.
 Ac refert Nearchus, se ne viae quidem duces indi-
 genas habuisse, cum ex India in Babyloniam classe
 pedestres copias comitans navigaret, quod nec sta-
 tiones habere poterat, nec homines adipisci posset,
 qui perire ducerent. Susidi ea pars Babyloniae
 proxima est, quae quondam Sitacena, postea Apol-
 loniatis est appellata. Ambabus a septentrione
 orientem versus Elymaei imminet et Parætaceni,
 latrones: utpote asperis montibus freti. Sed magis
 Parætaceni Apolloniatis imminet, ideoque eos
 plurimum infestant. Elymaei autem illos et Susios.
 Elymaeis Uxii bellum faciunt: hodie quidem id
 minus, propter Parthorum potentiam, ut ego exi-
 stimo, quibus parent omnes, qui loca ea incolunt:
 quare bono horum statu, bene est etiam omnibus,
 qui illis parent: dissidentibus vero, quod saepe
 factum est, etiam nostro tempore, saepe aliter atque
 aliter res succedunt, non eodem modo tamen omni-
 bus: quibusdam enim tumultus profunt, quibusdam
 praeter sententiam eveniunt. Ac Persica quidem,

² Manuff. ἐκκαυμένην. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ἐκκαυμένην Par. 4. Med. 3. Esc. Mosc. ἐκκαυμένην Bre. ³ διόπερ Med. 3.
⁴ ἐκτὶ Esc. Mosc. ⁵ ἄτε deest Med. 3. 4. ⁶ κατεσιδηρωμένους Med. 3. ⁷ πίνοντες Med. 4. ⁸ κλήματα sed scribitur super
 ἢ. Mosc. ⁹ Abruptus sermo. Deest hic aliquid, etsi nil notetur in codicibus. V. ¹⁰ Σιτακίῳ Med. 3. 4. ¹¹ ὑφ' οὗ Med. 3. 4.
¹² Παρατακίῳ καὶ ἑτέροις λ. α. Esc. Παρατακίῳ Mosc. ¹³ ληστικοὶ Bre. ¹⁴ Παρατακίῳ Esc. Mosc. ¹⁵ Ἀπολλωνιάτις Bre. Mosc.
¹⁶ Οἱ δ' Med. 3. 4. ¹⁷ κακῆνοις, καὶ τῶν Σουσίσι Esc. κακῆνοις sed antea fuerat sicut Esc. Mosc. ¹⁸ πολέμῳ Med. 3. ¹⁹ ὑφ' οὗ
 Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ὑφ' ἢ Esc. ²⁰ ὅπερ Med. 3. 4. ²¹ καὶ τὰ Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

2. Πολύσιτος δ' ἄγαν ὅσιν, ὥστε ἐκατοντάχου δι' ὁμαλῆς, καὶ κριθῶν καὶ
 πυρρὴν ἐκτρέφειν· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ΔΙΑΚΟΣΙΟΝΤΑΧΟΥΝ. Analogia,
 opinor, postulat ΔΙΑΚΟΣΙΑΧΟΥΝ. V. similem locutionem lib.
 XVI. p. 742. Ed. Amst. Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς μὲν ὅσας ἐκ ἄλλῃ
 καὶ γὰρ ΤΡΙΑΚΟΣΑΧΙΑ λέγουσι· ubi scripti notante Casaubono ha-
 bent τριακοσάχου et τριακοσάχου. Verum puto ΤΚΙΑΚΟΣΙΑ-
 ΧΟΑ. T.

8. ἐπαφρεύοντες] Hæc observatu digna sensit Strabo, quod
 agricolæ Romani semper vites in scrobibus plantarunt. Virgil.
 Georg. lib. ii. ver. 289. &c. F.

10. Ἡ μὲν δὲ μεσόγαια [πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως
 συνέβη] Post μεσόγαια ponenda est *biatus* nota. Quæ enim Strabo
 de mediterranea Susidis parte dixerat, interciderant omnia, et
 nonnulla fortasse alia. Quæ sequuntur uncinis inclusa, nescio
 quo errore, hic inserta sunt, cum mox totidem verbis recte et
 suo loco legantur. T.

17. ἢ Σιτακίῳ μὲν πρῶτον, Ἀπολλωνιάτις δὲ ὑπερὸν πρὸς ἀγροκοσίαν
 Sitacene vel Sittacene regio ab urbe Sitaca nomen ha-
 buit: ἀπέχουσα τῷ πόλει γαδίας πεντακαίδεκα, ait Xenophon, (Cyrī
 Anabasis, lib. ii. p. 146. ed. 8vo.) urbs magna et incolis fre-
 quens: Apolloniatis regio ab urbe Apollonia. Hæc est secun-
 dum Cellarium vicesima quinta a *Stephano* hoc nomine insignita,
 quanquam inter Babylonem et Susa locat. Potius esse deci-
 mam quartam *Stephani* in Mesopotamia sitam putarem, a qua

non longe distat. Ptolemæus Apolloniam reducit ad ortum. Po-
 lybius (lib. v. c. 52. Ed. Schweigh.) plurima de hac regione refert.
 Molo enim, Apolloniatico agro potitus, εὐπορεῖτο ταῖς χορηγίαις
 ὑπερβαλλόντως. Hinc ager fertilis videtur, nec undique monto-
 sus, nam Apollonia ab Antiocho capta, festinavit Molo, ut τὴν
 τραχεῖαν τῆς Ἀπολλωνιάτιδος arriperet. Nomen Apolloniæ certe
 Græcum, ergo non ante Macedonum imperium fuit exstructa.
 Forſan Parthis imperantibus Apollonia princeps regionis fuit,
 ideoque Sitacenes nomen sensim obsolevit. F.

26. Εὐ μὲν ἔν τε πρὸς ἡμῶν ἐκείνων, εὐ πρὸς ἡμῶν ἅπαντες, καὶ οἱ ὑπὸ ἡμῶν
 αὐτῶν· γασιαζόντων δὲ, ὅπερ συμβαίνει πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἄλλοτ'
 ἄλλως συμβαίνει· καὶ ΔΗ ΚΑΙ τὰ αὐτὰ πᾶσι τοῖς μὲν γὰρ συνιένεγκεν ἢ
 τεραχίῃ, τοῖς δὲ πρὸς γνάμιν ἀπὸ τῆσιν] Omnino scribendum est
 ἄλλοτ' ἄλλως συμβαίνει, καὶ ΜΗ ΚΑΤΑ τὰ αὐτὰ πᾶσι· ut interpres
 videtur legisse. T.

29. καὶ ἐφ' ἡμῶν] Dio Cass. has lites inter Parthos Aug. Imp.
 describit lib. LI. p. 456. F.

32. Ἡ μὲν δὲ χώρα ἢ τε Περσίς, καὶ ἢ Σουσιανή τοιαύτη] In Marc.
 Herac. Persis habet satrapias 10. urbes et vicos 32. fluvios in-
 signes 3. promontorium 1. insulas duas. Susiana habet satra-
 pias 6. urbes et vicos 17. fluvios insignes 4. In Herodoto Susiani
 cum Cissii tributum talentorum 300 Persico regi solverunt,
 Persis ipsis immunibus. Idem.

ποιάτη. Ἡ δὲ παλαιὰ τεναγώδης ἐστὶ, καὶ ἀλί-
μνος· ἀπὸ τῆτο οὖν τὰ ἔθνη τὰ Περσικὰ ὁ τῆτοις,
καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ, καὶ ἄλλοις πλείοσι, πρὸ ὧν
εἰρήχασιν μὲν πλείους, τὰ δὲ καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον.
Πέρσαι τίνων ἀγάλματα μὲν καὶ βωμοὺς ἔχουσιν ἰδρύοντα·
ἴουσι δὲ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸ ἔρανον ἡγεμόνοι Δία·
τιμῶσι δὲ καὶ Ἡλίον, ὃν καλοῦσι Μίθραν, καὶ Σελή-
νην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ
ὑδῶρ· ἴουσι δὲ ἐν χαλαρῷ τόπῳ, κατὰ δὲ ξάμνοι· καὶ
παρρησιασμένοι τὸ ἱερεῖον ἐπεμύδον· ὁ μερίσαντος δὲ
μάγου τὰ κρέα τοῦ ὑψηλοῦ πρὸς τὴν ἱερουργίαν ἁπ-
λοῖσι διελόμενοι, τοῖς θεοῖς ἔδεν σπονδείμαντες μέγας· καὶ
καὶ ψυχῆς φασὶ τὰ ἱερεῖα δαΐδαι τὸν θεόν, ἄλλα δὲ ἔδενός·
ὁμοῦ δὲ τοῦ ὀπίπλου πικρὸν πρῆασιν, ὡς λέγουσι
πινεσὶ ὀπί τὸ πῦρ. Διαφερόντως δὲ τὸ πῦρ, καὶ τὸ
ὑδαπὶ ἴουσι· τὸ μὲν πῦρ πρὸς τὴν ξηρὰ ξύλα τῶν
λέπους χαρὶς, πικρὸν ὀπιπλόντες ἀνῶθεν· εἰδὲ ὑδαπ-
τῶσι· ἔλαιον καὶ χεῖαντες, καὶ φουσῶντες, ἀλλὰ ῥιπί-

et Susiana regio talis est. Ora maritima est palu-
stris et importuosa. Itaque etiam de moribus Per-
sorum etsi permulti dixerunt, tamen dicenda nobis
videntur quæ ad rem attinent. Persæ nec statuas,
nec aras erigunt: sacrificant in loco excelsio. Cœ-
lum Jovem putant: colunt Solem, quem Mithram
vocant: item Lunam et Venerem, et ignem, et
tellurem, et ventos, et aquam. Sacrificant in loco
mundo cum imprecationibus, et coronatam hostiam
statuunt. Ubi magus, qui sacrificium enarrat,
carnes in portiones distribuit, sua quisque accepta,
abeunt, nulla parte diis relicta: dicunt enim deum
nihil velle, præter hostiæ animam: quidam (ut
fertur) omenti partem igni imponunt. Præcipue
igni et aquæ sacrificant, igni arida ligna imponentes
adempto cortice, et arvina superinjecta: deinde in-
fuso oleo, succendunt, non inspirantes, sed venti-

* γοῦν Med. 3. 4. Esc. Mosc. b καὶ ante τέτοις Med. 3. 4. Esc. Mosc. c δ' Med. 3. 4. d Μίθραν Med. 3. 4. Esc. Mosc.
e Vulgo καὶ τευξάμενοι παρ. Marg. Cas. f καὶ deest Med. 3. 4. Esc. Mosc. g μερίσαντος Med. 3. 4. Esc. Mosc. h ἀπλοῖσι
Mosc. i Manuff. ἐπιχέαντες. Marg. Cas. ἐπιχέοντες Par. 1. Med. 3. Esc. καταχέοντες Par. 4. Med. 3. Bre. Mosc.

1. Ἡ δὲ παλαιὰ τεναγώδης ἐστὶ, καὶ ἀλίμνος· διὰ τῆτο ἔθνη τὰ ἔθνη τὰ Περσικὰ, τέτοις καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ, καὶ ἄλλοις πλείοσι κ. τ. λ.] Locum lacerum esse notavit Xylander: sed integer, opinor, erit, si scribamus, καὶ ἀλίμνος διὰ τῆτο. ΤΑ ΓΟῦΝ ἔθνη τὰ Περσικὰ, vel ΟΥΚΟῦΝ τὰ ἔθνη τὰ Π. T.

2. διὰ τῆτο ἔθνη] Locus est lacer. Aliquoties autem ἔθνη in ἔθνη converti. Καὶ τευξάμενοι, nihil est, κατευξάμενοι forte: etsi sic conque structura hiante. Xylander.

2. τοῦτοις, καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ] Ideo lib. xi. Mediam describens dicebat se de Medorum institutis dicturum quando et de Persicis, cujus loci videtur lectorum memoriam voluisse renovare. Casaub.

5. Πέρσαι τίνων ἀγάλματα μὲν καὶ βωμοὺς ἔχουσιν ἰδρύοντα] Ex Herodoto ad verbum hæc sunt desumpta: nisi quod Strabo Ionice non loquitur. Sic ille lib. i. c. 131. Πέρσαι δὲ οἷδα νόμοις τοιοῖσι χρεωμένους· ἀγάλματα μὲν καὶ νηὲς καὶ βωμοὺς ἔχουσιν ἐν νόμῳ ποιούμενους ἰδρύοντα. Vide et Laertium in operis proœmio. Idem. Persas omnino nullas habuisse statuas negat Tb. Hyde, Hist. Religion. Veter. Persarum, cap. iii. p. 88.

Ibid.] Clemens Alexandrinus, a doctissimo Hyde citatus, scribit Artaxerxem Mnemona primum invexisse statuam Veneris Anaitidos, humanam formam referentem. Hic tamen non Herodoto obstat, qui Historiam suam publice recitavit antequam Artaxerxes regnaret. Rege mortuo, hic cultus desit: at Venus et ante et post Artaxerxis tempora colebatur, sed non sub humana forma. F.

6. ἴουσι δὲ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ] Præter Herodotum, notat hunc morem Persarum Xenophon Paed. lib. viii. Εὐδὲς ἐν λαβῶν ἱερεῖα ἴουσι Διὶ τε πατρὶος, καὶ Ἡλίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ τῶν ἁγίων, ὡς Πέρσαι ἴουσι. Non est autem dubium a Persis hunc ritum habuisse Hebræos, quos toties Deus per prophetarum os objurgat quod in excelsis sacrificant. Ezech. xx. 28. Hof. iv. 13. Quin eorum lingua vox eadem מִבְּצָר et locum excelsum et altare significat. Casaub.

6. τὸν ἔρανον ἡγεμόνοι Δία] Herodot. lib. i. c. 131. τὸν κύκλον πάντῃ τὰ ἔθνη Δία καλέοντες. Idem.

Ibid.] Hodierni Persicæ religionis cultores, nec Solem nec Lunam nec Cælum, nisi ut symbola Numinis æterni, adorant. Vide Hyde, p. 106. F.

7. τιμῶσι δὲ καὶ Ἡλίῳ, ὃν καλοῦσι Μίθραν] Quod Soli sacrificant et Herodotus lib. i. c. 131. ait alii que multi: quod Solem vocent Mithram, dissentit ille qui sic Venerem a Persis vocari scribit: nisi quis Μίτρην et Μίθρην differre putet. Straboni multi assentiuntur. Hesychius Μίθρας, ὁ ἥλιος παρὰ Πέρσαις. Μίθρας ὁ πρῶτος ἐν Πέρσαις θεός. Casaub. De Mithræ apud Persas cultu ex professo agit Tb. Hyde, Hist. Relig. Veter. Persar. c. 4. quo docet non esse adorationem divinam.

Ibid.] Mithras, si doctissimum auctorem sequamur, est nomen a Persico Mibr (sc. Amor) ductum, et exinde Venus Urania Persarum est eadem cum Mithra; nam, ut antea notavimus,

Orientales non sexum in Divis agnoscunt: ideoque Herodotus recte Venerem Μίτρην appellat, ut supra de Paphia Venere. Justinus Aspasiam Sacerdotem Solis efficit (lib. x. c. 2.) et Plutarchus (in Artaxerxe) eandem τῆς Ἀναίτιδος refert: quamquam enim Ἀρτέμιδος nomen præcedit, tamen Ἀναίς est certe Venus, vel Amor. (Grosbe's Voy. t. i. p. 288.) F.

7. καὶ Σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὑδῶρ] Eadem turba cœlitum apud Herodotum, lib. i. cap. 131. ἴουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ, καὶ γῇ, καὶ πῦρ, καὶ ὑδατι, καὶ ἀνέμοις. Deinde subjicit de Venere. Casaub. De Venere vide Tb. Hyde, Hist. Rel. Veterum Persarum, cap. iii. p. 91, 92.

9. ἴουσι δὲ ἐν καθαρῷ τόπῳ, κατευξάμενοι καὶ παρρησιασμένοι τὸ ἱερεῖον ἐπεμύδον] Herodoti verba sunt lib. i. cap. 132. Τῶνδε ὡς ἐκάστῳ θύειν δέλει, ἐς χώρον καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτήνος, καλεῖ τὸν θεόν, ἐπεφανωμένους τὴν τιάραν μυρσίνῃ μάλιστα: ubi vides non victimam dici coronari solitam, sed ipsum qui sacrificat. Non fuit autem nobis difficile puerile mendum tollere καὶ τευξάμενοι. Verbo κατευξάμενοι utitur in eadem re Herodotus: quem si consulisset Xylander, nunquam preces in imprecationes commutasset: quæ ejus est insignis negligentia, cujus ubique impressa videas vestigia: quæ nos tantisper præterimus, dum otium nostri erimus ad novam versionem tam excellentis operis cudendam. Utitur et Dionysius Halicarn. in descriptione sacrorum Romanorum, ἐπειτα κατευξάμενοι, θύειν τότε τοῖς ὑπαίθεσι αὐτὰ ἐκέλευον. lib. vii. p. 478. Ed. Sylburg. Et Plutarchus in Dione, item alibi. Casaub.

10. μερίσαντος δὲ τοῦ μάγου τὰ κρέα τῶν ὑψηλοῦ τῆς ἱερουργίας] Discedit hic aliquid ab Herodoto lib. i. cap. 132. qui hostiam in partes secari ait ab eo qui sacrificat: mago autem tribuit partes in sacrificiis ἐπαείδων θεογονίην. Idem.

Ibid.] Magus ὑψηλόμενος est ille, qui sacrificio faciendo præest. Non Herodoto adversatur Strabo; quamquam enim magum cantare scribit, non id esse magorum tantum officium innuit. Magorum nomen primo, ni fallor, in Jeremia Propheta invenimus (c. xxxix. ver. 3, 13.) ubi Nergal Shareetzer מַגִּישׁ־מַגִּישֵׁר Magister Magorum appellatur. Quocirca, qui Zoroastrem hujus sectæ auctorem esse affirmant, et tamen sub Dario Hyftaspis rege illum viguisse, sibi adversantur. Multo antiquior est hæc disciplina. Darius hanc religionem post cædem magorum, Smerdis fortasse, de novo formavit ope Zoroastris vel Zerdusht, et Hyftaspis vel Gushtasp ejus patris. De illorum philosophia et moribus doctissime differuit Tb. Hyde, ed. 2da. Oxonii 1760. cap. 6. præcipue plurima de custodia ignis et aquæ inter Persas dicit, ut cultum eorum a Græcorum maledictis vindicet. Vestæ vel ignis cultus apud Romanos, cujus in templo nulla fuit effigies, Persico vix dissimilis est. Vestæ nomen Græce est ἱεῖα. Vox primitiva נִשְׁתַּר flamma. F.

14. ὁμοῦ δὲ τῶν ἐπίπλου τι μικρὸν τιθῆσιν, ὡς λέγουσι τινες ἐπὶ τὸ πῦρ.] Catullus de magis Persarum Epig. xc. ver. 5.

Gnatus ut accepto veneretur carmine divos,
Omentum in flamma pingue liquefaciens.

ζόντες τὰς δὲ φυσίσαντες, ἢ νεκρὸν ἐπὶ πυρὶ ἄντας, ἢ βόλβιτον, θανατῶσι. ^b Τῷ δὲ ὕδατι ἐπὶ λίμνῃ ἢ ποταμῷ, ἢ κρήνῃ ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς, τῶτον σφαγιάζονται, φυλατόρμητοι μὴ τι τῷ πλησίον ὕδατος καθαρεῖν αἵμα χεῖν, ὥς μανουῦντες εἴτ' ἐπὶ μυρρίνῃ, ἢ δάφνῃ διαθέντες τὰ κρέα, ῥάβδους λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι, καὶ ἐπαδύνουσιν, ἀποσπένδοντες ἔλαιον ὁμοῦ γάλακτι καὶ μέλιτι. ^c κεκραμένον, οὐκ εἰς πῦρ, ^d ἔχ' ὕδωρ, ἀλλ' εἰς τοῦδαφος. τὰς δ' ἐπαδύας ποιοῦνται πολὺν χερόν ῥάβδων ^e μυρρίνων λεπτῶν δέσμῳ κατέχοντες. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ (πολὺ ^f γὰρ ὅτι τὸ τῷ μάγων φύλον, οἱ καὶ Πυρεθῖοι καλοῦνται) πολλὰ δὲ καὶ τῷ Περσικῶν θεῶν (ἐρεῖ) ὅσδε μαχαίρα θύοι, ἀλλὰ κορμῷ πνί, ὥς ἀν' ὕδατος τύποντες. ἐπὶ δὲ καὶ ^g Πυρεθῖα, σπηλαιοὶ πνευ ἀξιόλογοι. ἐν δὲ τοῖς μέσοις βωμῶν, ἐν ᾧ πολλή τε ἀσθεὶς, καὶ πῦρ ἀσβεστον φυλάττουσιν οἱ μάγοι. ^h καὶ ἡμέραν δὲ εἰσόντες, ἐπαδύνουσιν ὅραν χερόν π, ⁱ ὡς τῷ πυρὶ τὴν δέσμῳ τῷ ῥάβδων ἔχοντες, πάρεσσι θεοκέμενοι πλωτοῖς, ^j καθικυίας ἐκατέρωθεν μέχρι τῷ καλύπτειν τὰ χεῖλη, ^k καὶ τὰς ὡρα γνάθιδας. ταῦτα δ' ἐν ταῖς ^l Ἀναΐτιδος, καὶ τῷ ^m Ὀμανῷ ἱερῶν νεόμισται. τῶν δὲ καὶ σπηλαιοὶ εἰσι, καὶ ξόανον τῷ Ὀμανῷ πομπεύει. ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς ἐωράκαμεν. Ἐκεῖνα δ' ἐν ταῖς ἄλλαις ἱστορίαις λέγεσθαι, καὶ τὰ ἐφεξῆς. Εἰς γὰρ ποταμὸν ἔτ' ἔρῃ-

lantes: si quis inspirat, aut mortuum quicquam, coenumve in ignem injicit, morte punitur. Aquæ sacra peragunt hoc modo. In lacum vel flumen vel fontem venientes, scrobem faciunt, ibique hostiam jugulant, caventes ne quid proximæ aquæ sanguine contingatur: sic enim omnia pollutum iri: postea carnibus myrto, lauroque impositis, eas magi gracilibus virgis comburunt: et factis imprecationibus quibusdam, oleum lacte ac melle mixtum inspergunt, non in ignem, nec in aquam, sed in terram. Imprecationes diu faciunt, fasciculum virgarum myricinarum tenuium tenentes. In Cappadocia (etenim maxima est ibi magorum multitudo, qui Pyrethi vocantur, et multa Persicorum deorum templa) non cultro sed stipite quodam mactant, tanquam malleo verberantes. Sunt et Pyratheia, septa quædam ingentia, in quorum medio ara est. In ea magi et cinerem multum et ignem perennem servant: et eo quotidie ingressi, imprecationes faciunt, per horam, ante ignem virgarum fasciculum tenentes, pileis infulis velati ex utraque parte dependentibus, adeo ut vittæ labia contegant ac malas. Hæc in Anaitidis et Omani delubris fiunt. Nam et horum ibi delubra sunt, et Omani statua in pompa ducitur. Ista nos vidimus: quæ sequuntur, historici memoriæ mandaverunt.

^a ἐπιθέντας Efc. ἐπιθέντες Mofc.

^b Τῷ δ' Med. 3. 4.

^c καθαρεῖν deest Med. 3. Bre. Efc. Mofc.

^d ἐπιθέντες Efc. Mofc.

^e Manuff. ἐφάπτονται. Marg. Caf. sic Par. 1. ἐφάπτονται sed ex correctione ἐφάπτονται Med. 4.

^f γὰρ deest Med. 3. Efc.

^g ἐπαδύνουσιν ἔλαιον omisso ἀποσπένδοντες

^h ἐκ' εἰς ὕδ. Med. 3.

ⁱ μυρρίνων Par. 1. Med. 3. 4. Mofc.

^j γὰρ deest Med. 3. Efc.

^k κεκραμένον Par. 5.

^l ἐκ' εἰς ὕδ. Med. 3.

^m Vulgo Πυρεθῖοι. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. Πυρεθῖα

ⁿ γὰρ deest Med. 3. Efc.

^o καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4.

^p πολλὸν πρὸς τῷ Med. 3.

^q καθικυίας Par. 1. Med. 3. 4. Mofc.

^r καὶ deest Par. 1.

^s καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4. Mofc.

^t καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4. Mofc.

^u καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4. Mofc.

^v καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4. Mofc.

^w καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4. Mofc.

^x καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4. Mofc.

^y καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4. Mofc.

^z καὶ καὶ ἡμ. Med. 3. 4. Mofc.

1. ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας] Herodotus in Thalia (lib. iii. c. 18.) docet nec Persas, nec Ægyptios cadavera solitos cremare: diversa tamen inquit ratione. Persæ quia ignem habent pro Deo, Ægyptii, quia feram esse putant. Casaub.

2. Τῷ δὲ ὕδατι ἐπὶ λίμνῃ ἢ ποταμῷ, ἢ κρήνῃ ἐλθόντες] Hujus moris non infrequens apud veteres mentio: fere autem equum fluminibus sacrificabant, et quidem album, ait Herodotus (lib. vii. c. 113.) de Xerxe sic scribens et ejus itinere per Thraciam, τὰ δὲ πρὸς μεσαμυρίην, τείνουσα εἰς αὐτὸν τὸν Στρυμόνα, εἰς τὸν οἱ μάγοι ἐκαλλιερέοντο, σφάζοντες ἵππους λευκὰς. Cornelius Tacitus lib. vi. Annalium cap. 37. de Vitellio et Tiridate, qui copias ad ripam Euphratis habebant, sacrificantibus, cum hic more Romano Suovetaurilia daret, ille equum placando anni adornasset: quem locum mirifice Strabonis et Herodoti verba illustrent, obscurum doctis viris visum: quanquam ut dixi hujus consuetudinis non infrequens apud veteres mentio, neque vero Persas tantum, sed et Romanos id fecisse legimus. Vide Plutarchum in Lucullo. Idem.

6. ῥάβδους λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι] Ita peragebant sua sacra Persæ. Phœnix poeta apud Athenæum lib. xii. cap. 7. p. 530. de Nino,

Οὐ παρὰ μάγοις πῦρ ἱερὸν ἀνίστησι
Ὅσπερ νόμος, ῥάβδου τοῦ θεῷ φάτων.

Fuit et apud Scythas genus μαντικῆς διὰ ῥάβδων: de qua lege Herodotum Melpomene. (lib. iv. cap. 67.) De iisdem gentibus Scythiæ Ammianus Marcellinus lib. xxxi. c. 2. Futura mirò præfagiunt modo. Nam rectiores virgas vimineas colligentes, easque cum incantamentis quibusdam secretis præstito tempore discernentes, aperte quid portendatur norunt. Idem.

9. ἀλλ' εἰς τοῦδαφος] Exinde Græci, terram adorare Persas, ut videtur, putaverunt. F.

11. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ] Persicis institutis plerisque usos Cappadocum et Ponti accolæ, etiam ex eo intelligas, quod sacra in excelsis locis faciebant, ut de Persis paulo ante relatum est. Appianus de Mithridate: ἔθνεα τῶ Στρατιῶ Διὶ πάτριον θυσίαν ἐπὶ ὄρεσι ὑψηλῇ κορυφῇ, μέγιστα ἄλλη ἀπὸ ξύλων ἐπιτιθεῖς. De Bello Mithridat. cap. 66. Veruntamen de Pyrethis Persarum et Cappad. nihil alibi legisse meminimus. Casaub.

Ibid.] Persarum cultum Medos ac Armenios sibi adoptasse ad finem lib. xi. asserit. Cappadocia his proxima adjacet. De Pyreis vel Pyrethis plurima colligit Tb. Hyde, c. 29. Hæc nova fuerunt: nam veteres Persæ sacrum ignem more Judæorum quodam proprio loco custodierunt. Postea frequentiora fuerunt hæc templa, ubicunque cultus Persarum receptus est. F.

17. καὶ πρὸς ἀσβεστον φυλάττουσιν οἱ μάγοι] Ignem hunc solitum exstingui quando rex esset mortuus reperio in Bibliotheca Diodori observatum: quod non putavimus esse prætermittendum. Casaub.

20. καθικυίας ἐκατέρωθεν] Figuram sacerdotis videat lector in Hyde, p. 375. F.

22. τῆς Ἀναΐτιδος, καὶ τῷ Ὀμανῷ] Omani idem est cum Amano Deo, cuius in lib. xi. in Hyrcania describenda meminit. Ibi cum Anandrato altero dæmone Persico (si lectio sit sana) conjungit. Cum autem Persæ Deum unicum certe adoraverint, malim Anandratum esse Omani epitheton, scil. semiviratum; ut sentit doctissimus Hyde. Neque hinc probatur Anaëtim et Omanum esse numina diversa, quia unius tantum imaginem in pompis circumferebant. Idem.

26. Εἰς γὰρ ποταμὸν ἔτ' ἔρῃσι, ὅδε λέγονται] Herodotus lib. i. c. 138. εἰς ποταμὸν δὲ ἔτι ἐνέρεσι, ὅτε ἱμπτύουσι, καὶ χεῖρας ἐναυπονίζονται, ὅδε ἄλλοι τι ἔδν ποιῶσι. Casaub.

In fluvium Persæ non immējunt, nec lavant, nec abluuntur, nec cadaver injiciunt, nec alia, quæ immunda esse videantur. Cuicumque Deo sacrificent, primum igni imprecationes faciunt. Reges habent ex eadem stirpe. Qui non paruerit, capite et brachio amputato projicitur. Ducunt uxores complures, et multas pellices alunt, multiplicandæ sobolis gratia. Reges quotannis præmia proponunt iis, qui plures filios progenuerint: pueri ante quartum annum in patris conspectum non veniunt. Nuptiæ in initio verni æquinoctii celebrantur: sponsus in thalamum venit, comesto prius malo vel cameli medulla, præter id nihil eo die. A quinto usque ad vigesimum quartum annum discunt sagittare, jaculari, equitare, et in primis vera dicere. Disciplinarum magistris continentissimis utuntur, qui et fabulas ad utilitatem accommodatas intexunt, cum cantu et sine cantu, deorum et clarorum virorum facta celebrantes. Congregant eos in unum locum, æris sonitu ante lucem excitatos ad arma aut venationem. Præficiunt quinquagenis aliquem ex regis filiis, aut satrapæ, quem currentem sequi jubent, loco triginta, quadragintave stadiorum determinato. Postulant hi etiam rationem de singulis, quæ illi didicerint, simul et vocem, et latus et spiritum exercentes. Quin et adversus æstum, frigus, imbres, et ad torrentium transitus eos condocerunt, ut arma et vestes immadidas servant. Pascere etiam, et in agro pernoctare docent, et rusticari, et fructibus sylvestribus vesci: ut termintho, glandibus, pyris agrestibus. Atque hi Cardaces vocantur, furtis viventes: nam carda virile ac bellicosum signat. Quotidianus eorum cibus post exercitationem est panis durissimus, et nasturtium, et salis grana, et carnes assæ vel elixæ: potus aqua. Venantur autem pilas et sagittas ab equis mittentes, et fundantes. Vespertina eorum sunt exercitia ar-

σιν, ὅτε νίπννται Πέρσαι, ὅδ' ἐ λούονται, ὅδ' ἐ νεκρὸν
^a ἐκβάλλουσιν, ὅδ' ἄλλα τῶν δοκουμένων ^b ἐι) ^c μουσα-
 ρῶν: ὅτ' αὖ δ' ἀν θύσῳσι θεῶν ^d πρῶτῳ τῷ πυρὶ εὐχον-
 ται. Βασιλεύοντα δ' ἑαυτῶν τῶν γένεσ: ὁ δ'
 5 ἀπειθῶν, σποτμηθεὶς κεφαλῇ, καὶ βραχίονα ρίπνεται.
 Γαμοῦσι δὲ πολλὰς καὶ ἅμα ^e παλλακὰς τρέφουσι
 πλείεες πολυτεκνίας χάριν. Τίθασιν δὲ καὶ οἱ βασι-
 λῆες ἄλλα πολυτεκνίας ^f κατ' ἔτος: τὰ δὲ τρεφόμενα
^g μέχρι τῶν τετάρων ἐτῶν οὐκ ἀγέται τοῖς γονεῦσιν
 10 εἰς οὖν. Οἱ δὲ γάμοι καὶ τὰς ἀρχὰς τῆ ἐαρινῆς
 ἰσημερίας ὁπιτελουῦνται: παρέρχεται δ' ὅππ' ἂν θάλαμον
 τροφαγῶν μῆλον, ἢ καμήλου μυελόν, ἄλλο δ' ὅδ' ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῳ. Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τε-
 τάρτε καὶ εἴκοσι, παιδεύονται τοξέειν, καὶ ^h ἀκοντίζειν, καὶ
 15 ἵππαζεσθαι, καὶ ⁱ ἀλνθεῖν: διδασκάλους τε λόγων
 τοῖς σωφρονεστάτοις χεῶνται, οἱ καὶ τὸ μυθῶδες πρὸς
 τὸ συμφέρον ^k ἐπανήγοντες πλέκουσι, καὶ μέλους χάρις,
 καὶ μετ' ὥδης, ἔργα θεῶν τε, καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων
 ἀναδιδόντες. Συναγούσι δ' εἰς ἓνα τόπον ψόφῳ
 20 χαλκοῦ πρὸ ὄρθρου, διεγείροντες ^l ὅππ' ^m ἐξοπλίσσιν,
 ἢ θήραν: τάξαντες δ' ἀνὰ πεντήκοντα ἡγεμόνα τῶν
ⁿ βασιλέως πῖνα πᾶσαν αὐτοῖς, ἢ Σατράπην, τρέχοντι
 κελεύουσιν ἐπεσθαι, χάριον ἀφορίσαντες τελέοντα, ἢ
 τετρεσέκοντα σταδίων. Ἀπαιτῶσι δὲ καὶ λόγον ἐκαστοῦ
 25 μαθήματος, ἅμα καὶ μεγαλοφώνιαν, καὶ πνεῦμα, καὶ
 πλνθεῖν ἀκούωντες: καὶ πρὸς καῦμα δὲ, καὶ πρὸς
 ψύχος, καὶ ὄμβρου, καὶ χειμάρρου διαβάσας, ὥς ἄβροχα
 φυλάττειν, καὶ ὅπλα καὶ ἐσθῆτα: καὶ ποιμαίνειν δὲ, καὶ
 ἀγρηνεῖν, καὶ καρποῖς ἀγρίοις χεῖσθαι, ^p περιμένειν,
 30 δρυοβαλάνοις, ἀχράδι: καλουῦνται δ' ἔσθαι Κάρδακες,
 σπὸ ^q κλοπίας τρεφόμενοι: κάρδα ^r γὰρ τὸ ἀνδρῶδες,
 καὶ πολεμικὸν λέγεται. Ἡ δὲ καὶ ἡμέραν διαίτα
 ἄρτος μὲν τὸ γυμνάσιον, καὶ μάζα, καὶ κάρδαμον, καὶ
 ἄλων χόνδρος, καὶ κρέα ὅπλα, ἢ ἐφθὰ ^s ἕξ ὕδατος: ποτὴν
 δ' ὕδωρ. Θηρεύουσι δὲ σαύνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες, καὶ

^a ἐκβάλλουσιν *Mosc.* ^b Vulgo μουσάρ. *Marg. Cas.* ^c θεῶν *Esc.* θύσῳσι, θεῶν *Mosc.* ^d Scripti, πρῶτον. *Marg. Cas.* sic *Par.* 1. *Med.* 4. ^e παλλακὰς *Par.* 1. *Med.* 4. πολλὰ καὶ *Par.* 5. absurde. V. ^f κατ' ἔτος defunt in *Esc.* ^g μέχρι τῶν τ. ἐτ. defunt *Par.* 1. μ. ἐτῶν τετάρων *Med.* 3. 4. *Mosc.* ^h καὶ ἀκοντίζειν defunt *Esc. Mosc.* ⁱ ἀλνθεῖν *Med.* 3. ^k Manuss. ἀνάγοντες παραπλέ-
 κουσι. *Marg. Cas.* sic *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Bre. Esc.* ἀνάγοντες πλέκ. *Mosc.* ^l ὥς ante ἐπὶ *Med.* 3. 4. *Mosc.* ὥς ἐξοπ. *Bre.* ^m ἐξο-
 πλίσσιν *Mosc.* ⁿ βασιλέων *Par.* 4. ^o Manuss. ὄμβρων καὶ χειμάρρων. *Marg. Cas.* ὄμβρου *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Esc. Mosc.* χειμάρρων
Par. 4. *Med.* 3. 4. *Esc. Mosc.* χειμάρρους *Bre.* ^p περιμένειν *Esc.* ^q κλοπίας *Mosc.* ^r γὰρ deest *Esc.*

1. ὅτε νίπννται Πέρσαι] Ad hæc verba MS. Parisiensis in quadam nota exscriptoris habet ἀκριβέστερον τὰ Περσικὰ ἢ δὴ Μένανδρος ὁ προτίκτωρ ἐν τῇ αὐτῇ ἱστορίᾳ παρέδειτο. (Vide *Voss. de Hist. Gr. L.* lib. ii. c. 22. *Suid.* v. Menander.) F.

6. Γαμοῦσι δὲ πολλὰς καὶ ἅμα] Omnino sunt ex Herodoto, lib. 1. c. 135. ejus verba, quia prolixiora sunt, parcam adscribere. *Casaub.*

13. Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτε καὶ εἴκοσι] Herodotus, lib. 1. c. 136. παιδεύουσι δὲ τὰς παῖδας, ἀπὸ πενταετίας ἀρχάμενοι, μέχρι εἰκοσαετίας, τρία μῆνα, ἵππευειν, καὶ τοξέειν, καὶ ἀλνθίζεσθαι. At Xenophon ista pluribus initio Παιδείας. *Idem.*

18. ἔργα θεῶν τε, καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἀναδιδόντες] Scriptores Persici plurima de gestis et sapientia Regum et Philosophorum referunt. Heroes Persici non ob bellicam virtutem, (ut Latine dicitur) sed ob sapienter dicta et facta laudantur. Hinc auctor hodiernus Persicus, *Mirkbondus* nomine, Persarum veterum historiam collegit, quam *Univ. Hist. Antiq. SS.* in compen-

dium redigerunt. (t. v. p. 325. 8vo.) Etiam in nostris temporibus Orientales hisce historiis maxime delectantur. F.

30. καλεῖνται δ' ἔσθαι Κάρδακες] Vide Hesychium in Κάρδακες: quanquam quid Hesychius sibi velit non facile dixerim. *Cas.* Ibid.] Ab eodem fonte Carduchi (quorum meminit Xenophon in *Anab.*) nomen hausisse videantur. F.

33. καὶ μάζα, καὶ κάρδαμον] Maza Xylander cum pane jungit, et durissimum reddit. Malim cum Hesychio reddere ἄλφιντα πεφρυμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ. Persæ enim hodierni tali cibo vescuntur, et præterea diversum quiddam ab αἰτῷ textus requirit. Cardamum vel nasturtium esse Persarum opsonium Xenophon scribit in *Cyropæd.* ejus adhibet causam *Bodæus a Stapel* in *Comment. ad Theoph.* (p. 764-5.) quod turpe fuit Persis spueret et emungi. Quocirca nasturtio usi sunt, quod insigniter exsiccat calfacitque, et secundum Suidam oris superfluitates compescit. Hæc institutionis Persicæ elegans descriptio præcipue e Xenophonte depromitur. *Idem.*

τοξεύματα ἢ σφενδοῦντες. Δείλῃς δὲ φυτὰργεῖν, ἢ
 ῥιζοτομεῖν ἀσκήσι, ἢ ὀπλοποιεῖν, ἢ λῖνα ἢ ἄρκυς φιλο-
 τεχνεῖν· ἐχ' ἀπὸνται δὲ τ' θηρευμάτων οἱ παῖδες,
 ἀλλὰ κομίζεν οἷα δὲ ἔθος. Τίθεται δ' ὑπὸ τ' βασιλέως
 ἄλλα δρόμου, ἢ τ' ἐν τοῖς πεντάθλοις. Κοσμοῦ- 5
 ται ὁ οἱ παῖδες χρυσῷ τὸ πυρῶπον πημενίων ἐν
 τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῷ παροφέρουσι, καὶ ἁπὲρ οὐδὲ τὸ
 πῦρ χεῖν· πημύ. ^b Στρατεύουσι δὲ ἢ ἀρχουσιν ἀπὸ ἐκκο-
 σιν ἐτῶν ἕως πενήτηκοντα, ^c πεζοὶ τε, ἢ ἱππεῖς· ἀγ-
 ρᾶς δὲ ἐχ' ἀπὸνται· ἔτε γ' παλῶσιν ἔτ' ὠνούται· 10
 ὀπλίζονται δὲ γέρῳ ῥομβοειδεῖ· ὡρεῖ δὲ τὰς φάρε-
 τας ^d σαγάρεις· ἔχουσι ἢ κοπίδας· ὡρεῖ δὲ τῇ κεφαλῇ
 πύλημα πυργατὸν· ἡρεῖ δ' ὅσιν αὐτοῖς ^e φοιδατὸς.
 Ἐαδῆς δὲ τοῖς ἡγεμόσι ^f μὴ ἀναξυρίσ τεπλήν, χιτῶν
 δὲ χειριδατὸς διπλῆς ἕως ῥόνατος· ὁ ὡρενδύτης μὴ 15
 λευκός, ἀνθινός δ' ὁ ἐπᾶν· ^g ἱμάτιον γέρους μὴ πορ-
 φυρεῖν ^h ἢ ἀνθινόν, χιμῶνος δ' ἀνθινόν· πᾶσαι ὡρε-
 πλῆσαι ⁱ τοῖς τῷ μάγων, ^k ὡρενδύτης κοῖλον δι-
 πλῶν· τοῖς δὲ πολλοῖς χιτῶν ἕως μεσοκνημίας, καὶ
 διπλῆς· ῥάκος δὲ ^l σινδόνιον π. ὡρεῖ τῇ κεφαλῇ· ἔχῃ 20
 δ' ἕκαστος τόξον, καὶ σφενδόνιον. ^m Δειπνεῖσι πολυ-
 τελεῶς Πέρσαι, πέντες καὶ ⁿ ὀλομελῇ, καὶ πολλὰ καὶ
 ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς ^o πολλῆς, ὀκτωμάτων
^p τε τῷ ἄλλων, ὥστε χρυσῷ, καὶ ἀργύρῳ ^q καὶ ἀλάμ-
 πεας. Ἐν οἷῳ τὰ μέγιστα βελεούνται, καὶ βεβαίωτερα 25
 τῷ ἐν ἡνίκα πένεται. Τῶν χεῖν τὰς ὁδοὺς σωμα-
 τῶντων, τὰς μὴ γνωρίμους καὶ ἰσοτήμους φιλοῦσι παρο-
 ούσας, ^r τοῖς δὲ ταπεινότεροις ὡρεβάλλουσι πύ-
 γνάθον, καὶ δέχονται ταύτη τὸ φίλημα· οἱ δ' ἐπὶ
 ταπεινότεροι παροκινῶσι μόνον· Θάπται δὲ κηρῷ 30
^u ὡρεπλάσαντες τὰ σώματα· τὰς δὲ μάγους οὐ
 θάπτουσιν, ἀλλ' ^v οἰωνοφότους ἔωσι· τούτοις δὲ,

bores ferere, aut radices effodere, aut arma fabri-
 cari, aut lino et retibus studium impendere artifi-
 ciose faciundis. Pueri venationem non attingunt,
 sed mos est eam domum referre. Cursus et cæte-
 rorum, quæ in quinquertio exercentur, præmia ab
 rege proponuntur. Pueri auro exornantur, cujus
 igneum fulgorem venerantur, quare id neque mor-
 tuo apponunt: quemadmodum nec ignem, ob ho-
 norem quem ei deferunt. Militant, et ordines du-
 cunt a vigesimo anno usque ad quinquagesimum et
 pedites et equites. Forum non attingunt, nam nec
 emunt, nec vendunt. Armantur cetra in rhombi
 figuram facta: præter pharetram, sagares et secures
 habent, capiti impositum pileum turratum: pectus
 thorace squamoso muniunt. Principes anaxyri-
 dem triplam habent, et tunicam manicatam, du-
 plam, genu tenus: interula candida est, exterior
 vero vestis florida. Amicula æstate purpureum
 vel floridum, hyeme autem floridum: tiaras mago-
 rum infulis similes, calceamentum altum ac du-
 plum. Vulgo tunicam duplam gerunt, ad medium
 usque crus descendentem, circum caput sindonis
 cento volvitur. Quisque arcu et funda utitur.
 Persæ laute cœnant, integra et multa et varia ap-
 ponentes: vestis et poculorum ornatus splendidissi-
 mus, auro et argento refulgent. De rebus maxi-
 mis in vino consultant, eaque decreta ipsi firmiora
 censent, quam quæ sobrii faciunt. Si notis et equa-
 libus in via occurrant, eos osculantur: si humilio-
 ribus, genam eis præbent, eaque osculum excipi-
 unt: qui humiliores admodum sunt, duntaxat genu
 flexo digniores venerantur. Corpora mortuorum
 humant, prius cera oblinentes. Magos insepultos
 avibus edendos dimittunt: hi cum matribus in-

^a post κοσμ. inf. δ' Med. 3. 4. ^b Scripti, στρατεύονται. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^c περὶ Med. 3. 4. ^d σαγάρεις Med. 4. ^e Scripti, φαλιδωτός. Marg. Cas. ^f μὴ δεστ Med. 3. ^g post ἱμάτ. inf. δὲ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. ^h Lego ἢ ἰάνθινον. Marg. Cas. ἀνθινόν Mosc. ⁱ ταῖς sed οἱ scribitur supra Par. 5. τοῖς Med. 3. Mosc. ^k ὡρενδύτης Esc. ^l σιν-
 δόνιον Par. 1. Med. 4. ^m Καὶ δειπνεῖσι Med. 3. δειπν. δὲ Med. 4. Esc. ⁿ ὀλομελῇ πολλὰ Mosc. ^o Manuff. σρωμνῆς. Marg. Cas. ^p τε καὶ Med. 3. ^q πάντα λάμπουσιν Par. 4. ex margine. ^r νίψαι Mosc. sed η
 scribitur super i. ^s τὴν δὲ ταπ. Esc. ^t δὲ δεστ Par. 1. ^u ὡρεπλάσαντες Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^v MSS.
 οἰωνοφότους. Marg. Cas.

1. Δείλῃς δὲ φυτὰργεῖν] Cyrus junior, optima Persarum disci-
 plina instructissimus, arbores sua manu consitas Lyfandro osten-
 dit. Vide Xenoph. in Œcon. p. 830. Ed. Leunclav. Cic. de Sen.
 c. 63. F.

6. τὸ πυρῶπον] Pyropum est in Plinio æris mixtura. In
 uncias additis auri scrupulis senis prætenui pyropi bractea ignescit.
 Id est, ut Isidorus explicat, prætenui bractea ignescit, et imita-
 tatur flammam. Plin. lib. xxxiv. cap. 8. ad fin. Isid. lib. xvi.
 c. 19. Idem.

7. καδάπειρ ὅδ' ἐν τῷ κατὰ τιμὴν] Non apud Persas tantum,
 sed etiam apud Græcos Romanosque ignis in luctu publico
 nullus usus, et ut notat Glossarii autor, λυχνίς ἀπλεῖν ἐν πένθει
 ἢ θέρμῃ. Οὐδεὶς δ' ἐν καθαρώ τῷπῳ. At Cicero de Divinatione,
 lib. 1. cap. 41. Et in Persis augurantur, et divinant Magi, qui
 congregantur in fano commentandi causa et inter se colloquendi. Idem
 Cic. de Legibus, lib. ii. cap. 10. Deorum delubra esse in urbibus
 censo: nec sequor Magos Persarum, quibus auctoribus Xerxes in-
 flammasse templa Græciæ dicitur, quod parietibus includerent Deos,
 quibus omnia deberent esse patentia ac libera, quorumque hic mundus
 omnis templum esset et domus. Casaub.

11. ὀπλίζονται δὲ γέρῳ ῥομβοειδεῖ] Gerra est scutum Persicum.
 Hujus forma inter ruinas Persepolitanas servatur, et figuræ ibi
 sculptæ, quas Cbaridius et Le Bruyn optime delineaverunt, cum

hæc Strabonis descriptione congrunt. F.

21. Δειπνεῖσι πολυτελεῶς Πέρσαι] Horatius, lib. 1. Od. 38.
 ver. 1.

Persicos odi, puer, apparatus.

Non ita olim Persæ ante occupatum Medicum imperium. Vide
 Xenophon. Casaub.

Ibid.] Vide etiam Herodotum in Clio. F.

23. κόσμος τε λαμπρὸς πολλῆς] Cum MSS. lego σρωμνῆς, i. e. lecti-
 Persæ enim in conviviis accumbant, ut a libro Estheræ patet,
 cap. vii. com. 8. Præterea mentio πολλῆς in describendo ap-
 paratu epularum occurrit, cum antea de vestibus Persarum fusa
 differuisset. Vox σρωμνῆς apte cum reliquis cohæret. Idem.

25. Ἐν οἷῳ τὰ μέγιστα βελεούνται, καὶ βεβαίωτερα τ' ἐν νίψει τίθεν-
 ται] Herodotus melius: Μεθυσκόμενοι δὲ ἰώδασι βελεῖνται τὰ σπι-
 δαίεσθαι τ' πρηγμάτων τὸ δ' αὖ ἀδὴ σφὶ βελενομένοις, ταῦτο τῇ ἡγε-
 ραίῃ νήφει, προτιθεῖ ὁ σίγαρχος, ἐν τῇ αὖ ἰόντες βελεῖνται· καὶ ἢ μὴ
 ἀδὴ καὶ νήφει, χεῖνται αὐτίκ' ἢ δὲ μὴ ἀδὴ, μετιέσι. lib. 1. c. 133.
 Hoc modo de repudio Vashti reginæ inter epulas agebatur in lib.
 Estheræ (c. 1.) Hinc patet olim ebriosos esse Persas, et hodie
 mores eorum, non obstante religione, parum diversi sunt. (Cbar-
 idius. t. 1. 255. Tavernier. lib. iv. c. 17. Olearius. p. 311.) Idem.

32. οἰωνοφότους ἔωσι] Vide Mandellio, p. 76. Hyde Rel. P.
 p. 414. 421. Idem.

stituto majorum coeunt. Ac Persarum quidem mores sunt hujusmodi, quibus opinor addenda esse, quæ a Polycrito referuntur: sunt autem hæc. Regum cuique Suis in arce domicilium extat, et thesaurus, et tributorum, quæ exegerit, tabulæ, administratæ rei monumentum. Exigere eos ex ora maritima argentum, ex mediterranea, quæ quæque regio ferat, ut colores, medicamenta, lanam, vel aliud tale, aut pecora. Tributa instituit Darius Longimanus, qui omnium hominum pulcherrimus fuit, dempta brachiorum et cubitorum longitudine, etiam genua contingentium. Maximam auri atque argenti partem in suppellectile habent, in nummis perexiguam. Illam enim existimant et ad donandum magis aptam, et ad reponenda adservandaque in thesauris ceimelia. Nomismatis vero tantum sufficere arbitrantur, quantum usui satis sit, et tantum auri percutiunt, quantum impensis sufficiat. Persarum mores magna ex parte moderati sunt. Cæterum per opulentiam reges in delicias luxumque prolapsi sunt, adeo ut triticum ex Affo Æolia afferri vellent, vinum autem ex Syria quod Chalybonium dicitur, aquam ex Eulæo, quod ea omnium esset levissima, ut Atticæ heminæ comparata, drachma minus appenderet. Ex omnibus autem barbaris, Persis usu venit, ut notissimi apud Græcos essent, quod nulli Græcis imperaverunt eorum, qui Asiam tenere, præter eos: nec ii Græcos, nec Græci illos antea noverant, nisi quantum fama percepissent admodum exili. Non enim Homerus Medorum, Syrorumve imperium noverat: alioqui Ægyptias Thebas, et earum et Phœnicum divitias nominans, nequaquam Babylonis, Nini et Ecbatanorum opes silentio transmississet. Ac primo quidem Græcis Persæ imperaverunt, Lydi vero non toti Asiæ, sed parti solum cis Halym perexiguæ, idque non diu, sed duntaxat Croesi et Alyattis. Et si quid gloriæ paraverant, amiserunt a Persis subacti. Persæ Medorum rebus in suam

καὶ μητράσι συνέρχεσθαι^a νενόμισται. Τοιαῦτα μὲν πα-
 ῖδη· ἔτι δ' ἴσως καὶ ταῦτα τῷ ἑήμων, ὃ φησι Πολ-
 λύκριτος. Ἐν γὰρ Σέσσις ἐκάστω τῷ βασιλείῳ
 ὅππῃ δ' ἄκρας^b ἰδίᾳ πεποιῆσθαι^c οἰκιστὴν, καὶ θυσιαρτοῦς,
 5 καὶ ὡρυγέτης^d ὧν ἐπερρίποντο φόρων, ὑπομνήματα δ'
 οἰκονομίας· ἀνάπτεσθαι δ' ἐκ μὲν τῆ ὡρυγίας ἀρ-
 γύριον, ἐκ δὲ τῆ μεσογαίας ἃ φέροι ἐκείνη χώρα,
 ὥστε καὶ χρώματα καὶ φάρμακα, καὶ τεύχεα ἑρέαν, ἢ^e π
 τοῖσθ' ἕτερον, καὶ θρέμματα ὁμοίως. Τὸν δὲ Δα-
 10 τάρξαντα τὰς φόβας, Δαρείον^f εἶναι τὸν Μακρόχειρα, καὶ
 καλλίστον^g ἀνθρώπων, πλείω τῶ μήκους τῷ βραχί-
 νων, καὶ τῷ πῆχυν, ἀπείσθαι γὰρ καὶ τῷ γονάτων^h. τὸ
 δὲ πλείστον, καὶ χερσὸν, καὶ ἄρμερονⁱ ἐν κατὰσπιδαῖς
 εἶναι^j, νομίσματα δὲ ἐκ πολλῶν^k πρὸς τε ταῖς δωρεὰς
 15 ἐκείνα κεχαρισμένα νομίζεν μάλλον, καὶ πρὸς κειμη-
 λίων σπότησιν. τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς ταῖς χρεῖας
 ἀρχοῦν ἱκανὸν εἶναι, κόπτεται δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀγαλῶ-
 μασι σύμμετρον. Τὰ μὲν οὖν εἶδη σωφρανικὰ τὰ
 πλείω. Διὰ δὲ τὸν πλεῖστον εἰς τετυφίᾳ^l ἔξεπεσον
 20 οἱ βασιλεῖς, ὥστε πλεῖστον μὲν^m ἔξⁿ Ἀσσιε τῆς Αἰολί-
 δος μετέησαν, οἱ γὰρ ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον,
 ὕδαρ δὲ ἐκ τῆ Εὐλαίας πάντων ἐλαφρότατον, ὥστ' ἐν
 Ἀπικῇ κοτύλῃ δραχμῇ^o ἀφολλόετον^p εἶναι. Σωέβη
 δὲ τοῖς Πέρσας εἰδοξοτάτοις γενέσθαι τῷ βαρβάρων,
 25 ὡς τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τῷ μὲν ἄλλων ἐδένες τῷ δ'
 Ἀσίας ἀρξάντων, Ἑλλιάων ἤρξαν, ἐδ' ἠδεύσαν οὐδ'
 ἐκείνοι τῆς, οὐδ' οἱ Ἕλληες τῆς βαρβάρους. Ἄλλ'
 ὅππῃ μικρὸν μόνον ἐκ τῆ πόρρωθεν ἀκοῆς. Ὅμηρος
 γὰρ ἔπε τιμὴ τῷ Σύρων, ἔπε^q τιμὴ Μήδων ἀρχί-
 30 οῖδεν· ὅσθ' ἔτι γὰρ^r ἐν Θήβας Αἰγυπτίας ὀνομάζων, καὶ
 τὸν ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐν Φοινίκῃ πλεῖστον, τὸν ἐν Βαβυ-
 λῶνι, καὶ^s Νίνῳ, καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. Πρῶ-
 ται δὲ Πέρσας^t καὶ Ἑλλιάων ἐπῆρξαν. Λυδοὶ δὲ
 ἐπῆρξαν μὲν, ἀλλ' ἔπε τῆς Ἀσίας ὅλης ἐπάρξαντες,
 35 ἀλλὰ μέρος πινὸς μικροῦ, τῶ ὅττος Ἄλυσος μόνον· καὶ
 ταῦτ' ἐπ' ὀλίγων χρόνων τῷ καὶ Κροίσῳ, καὶ^u Ἀλυ-
 ἀτίλῳ. Κρατηθέντες δ' ὑπὸ Πέρσων, εἰ καὶ πῶς
 δόξης ἰὺ αὐτοῖς, ἀφῆρέθησαν τῶσθ' ὑπὸ ἐκείνων.

^a MSS. πατρίων νενόμισται. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b ἰδίαν Esc. ^c Vulgo ἄσκησιν. Marg. Cas.
^d Manuiff. ὧν ἐπερρίποντο τῶ φόρων. Marg. Cas. sic Par. 5. ^e τοῖς Par. 4. εἰ τι Esc. Mosc. ^f τοῖσθ' Med. 3. ^g ἀνθρώπων Esc.
^h τὸν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. ⁱ καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. πλείστον χερσὸν Bre. Mosc. ^k Ἀσσιε Mosc. ^l ἀφολλόετον
Mosc. ^m τῶν Μήδ. Med. 3. 4. ⁿ ἀν deest Esc. Mosc. ^o Φοινίκῃ Mosc. ^p Νείλῳ Par. 4. Med. 3. Mosc. defunt Med. 4. καὶ
Σέσσις Esc. ^q καὶ deest Med. 3. ^r ἐπάρξ. deest Med. 3. 4. ^s ὀλίγων χρόνων τῷ Par. 5. Esc. ^t Κροίσῳ Med. 3. ^u Ἀλυά-
την Med. 4.

1. καὶ μητράσι συνέρχεσθαι νενόμισται] Fas est apud Persas misceri cum matribus, ait Minutius Felix, cap. 31. Ab auctoribus a Davifio in notis ad Minutium citatis, satis constat hos mores incertos perdurasse donec imperium Persarum a Mohammedanis eversum fuerit. F.

10. Δαρείον εἶναι τὸν Μακρόχειρα] Darius Hyfaspis secundum Herodotum primo tributa cuique provinciæ lege imposuit: ille vero nunquam a Græcis Μακρόχειρ nominabatur. Artaxerxem vero filium Xerxis Longimanum esse dictum quis nescit? Vellem legere Δαρείον εἶναι τὸν δὲ πλείστον. Suspicor enim Darii descriptionem mendosam e margine in textum irrepsisse. Epitomes auctor Strabonis verba sequitur. Agnoscendum est μακρόχειρα esse interpretationem vocis Persicæ Dirax deest, quæ secundum nostratam est longimanus, i. e. protensum imperium habens. Vide præfat. ad Vit. Nadir Shab, et D'Herbelot, Biblioth. Orient. art. Babaman. Herodotus, quæ Darius e singulis provinciis coegit,

tributa recenset, quorum summa circiter 2,653,000 libras Anglicanas sterlingas æquat. Idem.

21. οἶνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον] Vide Athenæum, lib. 1. cap. 22. p. 28. Cas. Hesych. Χαλυβώνιος, εἶδος οἶνου ἀπὸ τέπης τινὸς τῆς Συρίας. Corruptus est in hac voce Suidas, apud quem pro Χαλυβώνιος οἶνος legi debet Χαλυβώνιος. Vide et Eustath. ad Homeri Odyss. p. 173. Scherpezz.

22. ὕδαρ δὲ ἐκ τῆ Εὐλαίας] Fortasse et aquam Nili bibebant: nam inde mitti solitam notatum est ab Athenæo, lib. 11. c. 6. p. 45. Idem Athen. lib. x11: aquam fuisse docet propriam regi Persarum et filio maximo natu. Vide locum de Choaspis aqua regia notum ex Herod. lib. 1. c. 188. Plin. Catullo. Idem.

32. Νίνῳ] Νείλῳ erat, sed vitiose. Homeri loca sunt Iliad. 1. ver. 381. et Odyss. δ. ver. 83. In fine libri pro δὲ καὶ ἐνδεκα legi δεκα ἢ ἐνδεκα: quod non arbitror dictione causæ indigere. Xyland.

Πέρσαι δ' ἅφ' ἧ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθὺς καὶ
 Λυδῶν ἐκράτησαν, καὶ τὰς ἄλλας τῆς Ἀσίας Ἑλλήνας
 ὑποκότες ἔχον· ὑπερὸν δὲ καὶ διέδοσαν εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα· καὶ ἠπληθέντες πολλοῖς καὶ πολλάκις ἀγῶσι,
 ὁμῶς διετέλεσαν τὴν Ἀσίαν μέχρι τῆς ὅτι θάλαττης
 τόπων κατέχοντες, ἕως ὑπὸ Μακεδόνων καταπολε-
 μήθησαν. Ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν κατέστησε
 αὐτὸς Κύρος υἱὸς Ἀρταξέρξην· ὁ δὲ τὸν Καμβύ-
 σης υἱὸς, ὑπὸ τῶν μάχων κατελύθη. Τῆς δ'
 ἀνελόντες οἱ ἐπὶ τὴν Πέρσιν, Δαρεῖον τὸν ὕστατον πα-
 ῖδον τὴν ἀρχὴν· εἰς οἱ δὲ τὸν Ἀρταξέρξην
 κατέλυσαν εἰς Νάρσην· ὃν Σποκτινῆας Βαγῶς
 ὁ εὐνῆχος κατέστησε Δαρεῖον· ὃν ὄντα τὸ γένος τῶν
 βασιλέων. Τὸν δὲ κατέλυσεν Ἀλέξανδρος, αὐτὸς
 ἤρξε δέκα ἢ ἑνδεκά ἔτη· εἰς πλείους τὰς Ἀρ-
 ταξέρξην, καὶ τὰς ὁπληθέντες τῶν μερίαδεῖσιν ἢ ἡγε-
 μονία τῆς Ἀσίας διελύθη· συνέμενε δ' ὅσον πεντήκοντα
 ἐπὶ τοῖς Ἀρταξέρξην. Νῦν δ' ἡδη καὶ αὐτοὺς
 συνεστῶτες οἱ Πέρσαι, βασιλέας ἔχουσιν, ὑποκότες
 ἐτέροις βασιλεῦσι, πλεονέκτερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ
 Παρθαίοις.

^a Vulgo εἰς τὴν Ἀσίαν. Marg. Cas. ^b καὶ deest Mosc.
 Med. 3. ^c ὕστατον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.
^d Μαγῶς Esc. Mosc. ^e δώδεκα Mosc. ^f κατ. Mosc.

2. τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλλήνας] Vulgo εἰς τὴν Ἀσίαν pro ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ, ut in civitatē, pro in civitate: nisi scripserat τὰς εἰς τὴν
 Ἀσίαν περαιωθέντας, aut simili modo. Casaub.

Ibid.] Harpagus Cyri dux Ioniam orasque maritimas Asiae
 in ditionem redegit. Graecae civitates Athenarum subsidio fretae a
 Persis defecerunt, ideoque multa bella inter has gentes exorta
 sunt. Exinde Graeciam aggressus est Xerxes, sed victoriae a
 Themistocle, Xantippo, et Cimone partae, paulisper civitatibus
 libertatem reddiderunt, donec, perfidia Spartanorum, Antalcida
 legato, iterum a Persis subactae sunt. F.

12. κατέλυσαν εἰς Νάρσιν] Lege ex Diodoro εἰς Ἀρσην. Vid.
 Emendat. Pauli Leopard. lib. xi. cap. 9. p. 221. in Fac. Crit.
 Jan. Gruter.

13. κατέστησε Δαρεῖον ὃν ὄντα τὸ γένος τῶν βασιλ.] Erat Astandes.
 Vide Plutarchum et Diodorum. Casaub.

Ibid.] Alii Darium Codomannum esse regia stirpe exortum,
 non autem Regis filium, scribunt. (Vide Plut. de Fort. Alex.) F.

potestatem redactis, statim Lydos subegere, et Grae-
 cos, qui in Asia erant, sibi subditos fecerunt: post-
 modum in Graeciam trajicientes magnis multisque
 certaminibus victi sunt. Asiam tamen usque ad
 mare tenuerunt, donec a Macedonibus sunt debel-
 lati. Cyrus primus iis imperium comparavit, cujus
 successor, Cambyfes filius, a Magis sublatu est.

Septem vero Persae, qui Magos interemerunt, Dario
 Hystaspis filio imperium tradidere. Ejus succe-
 ssores in Narsē defierunt: quem cum Bagoa eu-
 nuchus interfecisset, Darium regem fecit, quanquam
 e stirpe regia non ortum. Hunc cum Alexander

15 evertisset, ipse decem aut undecim annos regnavit.

Postea Asiae imperium in complures successores, et
 ab eis profectos divisum, tandem dissipatum est.

Permanit annos circiter ducentos et quinquaginta.

20 Hodie seorsim Persae suum habent corpus, et reges
 aliis subditos, ante Macedonibus, nunc Parthis.

^a πολλοῖς ἀγῶσι καὶ π. Par. 1. Med. 4. ^d Πέρσαι deest
 κατέλυσαν Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^e Ἀρσην Med. 3. Bre Mosc.

14. αὐτὸς ἤρξε δέκα ἢ ἑνδεκά ἔτη] Imo regnavit Alexander, si
 Diodorum audimus, annos duodecim, menses septem. Verum
 de his omnibus consulant studiosi doctorum Chronologorum
 nostrae aetatis scripta. Casaub.

17. πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς Ἀρταξέρξην] Hæc computatio tem-
 poris spatium complectitur, quod inter everfionem Medorum
 imperii et Alexandri mortem intercedit. Cyrus, secundum
 Eusebium, Medorum imperium, Astyage victo, evertit ante
 bellum cum Cræso initum, et ita judicasse Strabo videtur, quia
 paulo antea scribit, Πέρσαι δ' ἅφ' ἧ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθὺς καὶ
 Λυδῶν ἐκράτησαν. Sententiam tamen, quam prius adtuli de
 Cyro, non mutavi. Sed, si hoc Straboni concedamus, spatium
 annorum 250 nimis longum est; nam Cyrus non plusquam
 annos 29 regnavit in Persia, et usque ad Darii necem non erit
 plusquam 227 annorum spatium, et addito Alexandri regno,
 scilicet decem vel undecim annis, summa non annos 236 exce-
 det. F.

S Y N O P S I S

LIBRI DECIMI SEXTI.

CONTINET hic liber reliquas Asiæ regiones omnes, quæ inter Persidis Susianæque fines ac Nilum continentur. Traçtat Geographus de Assyria, ejusque provinciis, Aturia, ubi quondam Ninus, Babylonia, Elymaide, Adiabena, et Mesopotamia. De Syria ejusque provinciis, Commagena, Seleucide Syria, et quæ Cava dicitur, Phænice, Judæa. De Arabia et gentibus quæ Rubrum marè et cognominem sinum ab utroque ejus latere accolant : quarum præcipuæ sunt Arabes, et Troglodytæ.

Σ Τ Ρ Α Β Ω Ν Ο Σ

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ω Ν

BIBΛΙΟΝ ΕΞΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

S T R A B O N I S

RERUM GEOGRAPHICARUM

LIBER DECIMUS SEXTUS.

PERSIAM ac Susianam contingunt Assyrii : sic enim Babyloniā et maximam circum sitæ regionis partem vocant, cujus et Aturia est, in qua sunt Ninus, Apolloniatis, Elymæi, Parætacæ, et ad Zagrum montem Chaonitis : tum campi

ΤΗ. ἡ Περσίδι καὶ τῇ Σησιανῇ συνάπτεσιν οἱ Ἄσσυριοι· καλοῦσι δ' ἔτι τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ πολλὰ καὶ κύκλῳ γῆς, ἧς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἀτυρία ὄσιν, ἐν ἣ περ ἡ Νῖνος, καὶ ἡ Ἀπολλωνιάτις, καὶ Ἐλυμαῖοι, καὶ Παρατάκα, καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγρον ὄρος

^a δι' Par. 5. Med. 3. 4. Bre.

^b Ἀσσυριοὶ Mosc.

^c ἔτι Med. 3. 4. Bre.

^d Ζάγρον Med. 3. Esc, Mosc.

1. Τῇ Περσίδι καὶ τῇ Σησιανῇ συνάπτεσιν οἱ Ἄσσυριοι] Locum hunc dextre intelligi puto, si non hanc fingas sententiam, omnia quæ hic commemorantur Assyriæ nomine censeri, sed Dolomenam et cætera deinceps Assyriæ contigua referri, idque voce deinde volui innuere. Post Arbacen reposui omnibus historiis notum pro quo Orbacus fuerat incuria librarii et interpretis receptus. Confer cum his quintam Asiæ tabulam Ptolemæi. *Xyland.*

Ibid.] Hujus libri cum superiore connexio in promptu est, et πᾶσι δῆλος. Continet autem, quicquid est inter Persidem et Susianam, ac Ægyptum. *Casaub.*

2. καλοῦσι δ' ἔτι τὴν Βαβυλωνίαν] Et tamen videas apud Geographos distingui a Babyloniis Assyrios. Dionysius vero Afer Assyrios ad Euxinum submovet : nimirum ita vocat, quos Strabo ait mox Syros fuisse appellatos. *Idem.*

3. ἧς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἀτυρία ὄσιν] Aturia ergo Assyriæ pars est : nescio vero quam id verum sit quod scribit Dio in Trajano, sic a barbaris fuisse vocatam τὴν Ἀδιασσην, mutato σ in τ. Sane Plinius et Marcellinus, lib. XXIII. cap. 6. auctores sunt provinciam, ubi fuit Ninus, Assyriam prius fuisse vocatam, postea Adiabenen. Aturiam autem non nominant. *Idem.*

4. καὶ ἡ Ἀπολλωνιάτις] Quæ olim Sitacena, uti libro superiore p. 1038. dixit, aliter alii. *Idem.*

5. καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγρον ὄρος Χαλωνίτις] Scribendum Χαλωνίτις. Ut apud Plinium, H. N. lib. VI. c. 27. et supra. Dionysius Afer. ver. 1014.

Ἀὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ἐπὶ πρὸς βορέαο,

Κισσοὶ, Μισσαδάται τε, Χαλωνῖται τε νέμονται.

Sic fere apud Polybium libro sexto, ubi legendum, διακομίσαντες γὰρ εἰς τὴν Χαλωνίτιν πρὸς αὐταῖς ἀνιστάμενοι ταῖς εἰς τὸν Ζάγρον ἀναβολαῖς. *Idem.*

Ibid.] Chaonitis est, ut videtur, Chalonitis, quam Isidorus memorat (p. 5.) Harum regionum situs non satis discreti : ita tamen quodam modo Assyria Propria, diversis auctoris nostri locis inter se collatis, depingi potest. Tigrim fluvium ad occasum habuit, a Mesopotamia determinata, ubi fuerunt Aturia et Adiabene. Ad Septentrionem Armenia Major, et Gordyæa fines erant, ubi Chalacenen certe ponamus : ad ortum, Zagrus mons et Media : ad meridiem, Babylonia, et Susiana, quæ paulo ad orientem tendit. Chalonitis fuit regio, quæ omnium maxime ad meridiem vergebat. Supra hanc Apolloniatis vel Sittacene. De hisce locis vide Isidori mansiones. *Geog. Vet. Script. Min.* t. II. F.

10. ἀπὸ

Χαωνίης, καὶ τὰ παρὰ τὴν Νῆον πεδία, Δολομηνή
 τε, καὶ Καλαχινὴ καὶ Ἀδιαβινὴ καὶ Ἀδιαβινὴ,
 καὶ τὰ τῆς Μεσοποταμίας ἔθνη, τὰ παρὰ τὴν Γορδυαίης, καὶ
 τῆς παρὰ τὴν Νίσου Μυγδονίας, μέχρι τῆς Ζεύματος
 τῆς καὶ τῆς Εὐφράτιος, καὶ τῆς πέραν τῆς Εὐφράτιος
 πολλῆς, ἢ Ἀραβίας κατέχουσι, καὶ οἱ ἰδίως ἡ παρὰ τὴν
 νῦν λεγόμενοι Σύροι, μέχρι Κιλίκων καὶ Φοινίκων,
 καὶ Λιβύων, καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς τοῦ Αἰγυπίου πέλα-
 γος, καὶ τῆς Ἰστικῆς κόλπου. Δοκεῖ δὲ τὸ τῆς Συρίων
 ὄνομα ἀφ' αὐτῆς ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τῆς
 Ἰστικῆς κόλπου ἀπὸ δὲ τῆς μέχρι τῆς Εὐξείνης
 ποταμίου. Οἱ γὰρ Καππαδόκες ἀμφότεροι, οἱ
 τε παρὰ τὴν Ταύρον, καὶ οἱ παρὰ τὴν Πόντον, μέχρι
 νῦν Λαυκόσυροι καλοῦνται, ὡς ἀν' ὄντων πινῶν Συρίων
 καὶ Μεγάλων ἔτι δ' εἰσὶν οἱ ἐκ τῆς Ταύρου λέγω
 δὲ Ταύρον μέχρι τῆς Ἀμανῆς ἀφ' αὐτῆς τῆς
 Ἰστικῆς ἀπὸ τῆς Συρίων ἀρχῆς, ὅταν φῶσι Μή-
 δους μὲν παρὰ Περσῶν κατελευθύναι, Σύρους δὲ
 παρὰ Μήδων, ὅτε ἄλλως πινῶν τῆς Σύρους λέγουσι,
 ἀλλὰ τῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Νίνῳ κατεπεσθυσμένης
 τὸ βασιλείου ὧν ὁ μὲν Νίνος ὁ τῆς Νῆον ἐν τῇ
 Ἀτυρίᾳ κτίσας· ἡ δὲ τῆς γυνῆς, ἥπερ καὶ διεδέξατο τὴν
 ἄνδρα, Σεμίραμις· ἥς ἐπὶ κτίσμα ἡ Βαβυλῶν.
 Οὗτοι δὲ ἐκράτησαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Σεμιράμιδος,
 χωρὶς τῆς ἐν Βαβυλῶνι ἔργων, πολλὰ καὶ ἄλλα καὶ
 πᾶσαν γλῶσσαν δέκνυνται, ὅσην τὴν ἡπείρου ταύτης
 ὅτι, τὰ τε χόματα, ἀ δὲ καλοῦσι Σεμιράμιδος, καὶ
 τείχη, καὶ ἐρυμάτων κατασκευαί, καὶ σύριγγων τῶν ἐν
 αὐτοῖς, καὶ ὕδρευων, καὶ κλιμάκων, καὶ διαρύχων ἐν
 ποταμοῖς, καὶ λίμναις, καὶ ὁδῶν, καὶ γεφύρων. Ἀπέ-

Nino vicini. Deinde Dolomena, Calachena, Cha-
 zena, Adiabena, et Mesopotamiæ gentes, Gordyæis
 et Mygdonibus iis proximæ, qui circa Nisibim
 sunt, usque ad Zeugma, quod est ad Euphratem
 et ad multam trans Euphratem regionem, quam
 Arabes tenent, et qui proprie nunc Syri appellan-
 tur, usque ad Cilices et Phœnices et Libyas, et
 Ægyptium pelagus, ac Ifficum finum. Syrorum
 nomen tendere videtur a Babylonia usque ad Iffi-
 cum finum, et ab hoc olim usque ad Euxinum.
 Etenim utrique Cappadoces, tum qui ad Taurum,
 tum qui ad Pontum jacent, ad hoc usque tempus
 Leucosyri, id est, albi Syri nominantur: scilicet,
 quod sint aliqui etiam Syri nigri: hi autem extra
 Taurum sunt. Taurum dico eum, qui ad Amanum
 usque nomen extendit. Jam qui de Syrorum im-
 perio scribunt, cum Medos a Persis everfos dicunt,
 Syros autem a Medis, nullos alios Syros intelligunt,
 quam eos qui Babylone, ac Nino regiam consti-
 tuerunt: quarum alteram Ninum Ninus in Aturia
 condidit: ejus uxor Semiramis, quæ et in regnum
 successit, Babylonem. Atque hi Asiam occupave-
 runt. Semiramidis vero opera præterea, quæ apud
 Babylonem sunt, multa per universam fere hanc
 continentem, ut aggeres, qui Semiramidis vocan-
 tur, et mœnia et munitionem fabricæ, tabulato-
 rumque in iis, et aquæ ductus, et scalæ, et fossæ, in
 fluminibus et lacubus, et viæ, et pontes. Posteris

^a Ζαχηνή sed ex correctione Ζαχηνή Med. 4. ^b Διασηνή Mosc. ^c τὴν Νίσου. Med. 3. ^d Vet. lib. ὑπὸ τῶν νῦν Ἰεδαίων. Marg.

Cas. sic Par. 4. Ἰεδαίων in margine Bre. ^e post Σύροι inferitur καὶ Εἰς. Mosc. ^f καὶ Ἰεδαίων καὶ Λιβύων Med. 3. ita videtur correctum

fuisse in Med. 4. Adposita sunt enim in ejus margine ad hunc locum verba καὶ Ἰεδ. ^g Καππαδόκες Med. 4. ^h διατίνων Par. 5.

ⁱ Οἱ δ' ἰσορῶντες Bre. ^k Νίνος ἢν Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^l Σεμίραμις et mox Σεμιράμιδος Bre. et ex correctione Mosc. ^m πολλὰ

δὲ Par. 4. Bre. Mosc. ⁿ ὅσα Mosc. ^o ὕδρευων Med. 4. ^p καὶ deest Med. 3. Mosc.

10. ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τῆς Ἰστικῆς Hefychius annotat Συρίαν λέγεσθαι γῆν, τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλῶνος. Qui versati sunt in sacris, sciunt quam late pateat terra Sur Hebræis dicta. Casaub.

12. Οἱ γὰρ Καππαδόκες ἀμφότεροι Vide ad lib. xii. Idem.

17. Οἱ δ' ἰσορῶντες τὴν Συρίαν ἀρχῆς Quod usitatus Assyriorum imperium appellatur. Justinus, lib. i. cap. 2. Imperium Assyrii, qui postea Syri dicti sunt, mille trecentis annis tenere. Idem.

18. Σύρους δὲ ὑπὸ Μήδων Assyriæ historia antiqua perobscura est. Vix credendum est, Nineven esse imperii maximi metropolim ante Arbaces Medi tempora, qui, ut veteres testantur, Nineven subactam tenuit. Tunc temporis secundum Græcos Medicum imperium initium habuit. In sacris libris autem eodem fere tempore Pul, maximæ ditionis princeps, rex Assyriæ appellatur, quocirca Pul esse eundem cum Arbace conjicio, ac imperium ejus a Græcis Medorum esse dicitur. Quia autem ad Nineven habitavit, recte in SS. Assyriorum imperium appellatur. Deinceps, Media et Babylonia ab Assyria deficientibus, Cyaxares Nineven evertit, ex quo tempore imperii Medici initium in Herodoto. Quamdiu Medi in Babylonios regnarent, vix habeo quod dicam. In æra Nabonassar series regum Babylonis primum a Nabonassare, ad Nabonadium communi nomine Ἀσσυρίων καὶ Μήδων appellatur, ideoque, ut videtur, hi reges e genere Medico et Assyrio pariter originem habuerunt, et exinde Medi in Babylonem regnavisse dicebantur. F.

21. ὧν ὁ μὲν Νίνος ὁ τῆς Νῆον ἐν τῇ Ἀτυρίᾳ κτίσας Situm in Assyria omnes tribuunt. Strabo scribit, Ἀτυρία pro Ἀσσυρία more scribendi a barbaris tradito, ut Dio Cassius explicavit, qui post-

quam enarravit Adiabenen, ac de ea dixit, ἐστὶ δὲ τῆς Ἀσσυρίας τῆς περὶ Νῆον μέρος αὐτῇ, mox subjicit apud Barbaros Atyriam vocari, ταῦτα δ' ἐστὶ καὶ περὶ καὶ Ἀτυρία (διὰ τὸ τοῦ βαρβαρισμοῦ, τὸ Σίγμα ἐς τὸ Ταῦ μεταπεσόντων, ἐκλήθη. In Trajano, lib. lxxviii. p. 783. Pro Aturia alii legunt Ἀττυρία. Altera lectio Straboni ac Stephano Byzantino magis congruit, altera prisco Assyriorum nomini propior: utraque in eo, quod litteras σ et τ commutat, Atticorum dialectum et morem fere imitatur. Contr. Sam. Schurzschleisch de Assyrio-Chaldæorum primordiis. Anon.

21. ὧν ὁ μὲν Νίνος ὁ τῆς Νῆον ἐν τῇ Ἀτυρίᾳ κτίσας—Σεμίραμις· ἥς ἐπὶ κτίσμα ἡ Βαβυλῶν De Nino ac Semiramide multa mendacia profert Diodorus, Ctesiae scriptis desumpta: in hoc Justinus æque peccat. Herodotus nihil de Nino refert, neque Semiramidem Babylonem condidisse affirmat. Hinc, quod cl. Bryantius scribit, probabile esse duco, Ninevitas hæc omnia fecisse, quæ veteres Nino soli tribuunt, nec ullum fuisse regem Assyriæ hoc nomine insignitum. Semiramidis nomen a Samarim gente Babylonia deducit. Bryant's Mythology, v. ii. p. 97. F.

25. πολλὰ καὶ His verbis MS. Escorial. ad marginem insuper adjicit, ὡς ἰδιωτικῶς τρεπεπλῆς λέγουσιν. An hæc sint Strabonis, an exscriptoris nescio. Idem.

27. τὰ τε χόματα, ἀ δὲ καλοῦσι Σεμιράμιδος Ut quæ lib. xii. p. 807. commemoravit, quum dicebat Zela urbem ἐπὶ χόματι Σεμιράμιδος τετελιχισμένην. Cæterum de Nino et Semiramide, et eorum operibus consule Herodotum, Diodorum, Justinum, alios. Sunt enim omnia decantatissima. Casaub.

29. καὶ διαρύχων ἐν ποταμοῖς De his fossis vide Oberlini tractatum de jungendorum marium fluviorumque molim. p. 33—37. Argentorat. 1775. F.

vero suis imperium reliquerunt usque ad Sardana-
palum et Arbacem, quod postea in Medos transla-
tum est. Sed Ninus post everfos Syros, extemplo
deleta est. Ea multo major erat Babylone, in
Aturiæ campo sita. Aturia similis est iis locis,
quæ circa Arbela sunt, et Lycum flumen interme-
dium habet. Arbela enim ad Babyloniam per-
tinent, et juxta eam sunt. Trans Lycum vero,
Aturiæ campi Ninum circumjacent. In Aturia
quoque pagus est nomine Gaugamela, apud quem
Darius superatus amisit imperium: quare hic lo-
cus insignis est, ut et nomen. Cameli enim domus
interpretatur: nam sic Darius Hytaspis filius no-
minavit, cum hanc possessionem camelo in ali-
mentum daret, in via (qua per deserta in Scythiam
itur) oneribus portandis, in quibus regi etiam ali-
mentum erat, maxime defatigatæ: pagum Mace-
dones hunc cum tenuem viderent, Arbela vero ha-
bitationem memorabilem, ab Arbelo, ut tradunt
Athmonei filio condita, circa Arbela et prælium
et victoriam fuisse, famam sparserunt, eamque scri-
ptoribus tradiderunt. Post Arbela et Nicatorium
montem, quem sic Alexander nominavit, a parta
apud Arbela victoria, flumen est Caprus, tanto,

λιπον δὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄρχιν, μέχρι τῆς Σαρδα-
ναπάλου, καὶ ἡ Ἀρβάκη μετέστη δ' εἰς Μήδους ὕπερθε.
Ἡ μὲν οὖν Νῖνος πόλις, ἡφανίσθη παρὰ τοὺς ἑσπερίους
ἡμῶν πλὴν τῆς Σύρων κατὰ λυσιν· πολὺ δὲ μείζων ἡ
τῆς Βαβυλωνος, ἐν πεδίῳ κεκλιμένη τῇ Ἀτταρίας ἢ δ'
Ἀτταρία τοῖς παλαιῇ Ἀρβηλα τόποις ὁμοία ὅτι, με-
τὰ τὴν ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμὸν. Τὰ μὲν οὖν
Ἀρβηλα τῇ Βαβυλωνίας ὑπάρχει, ἀ κατ' αὐτὴν
ὅτι· ἐν δὲ τῇ περὶ τὴν Λύκον, τὰ τῆς Ἀτταρίας
10 πεδία τῇ Νίνῳ περικεῖται. Ἐν δὲ τῇ Ἀτταρίᾳ ὅτι
Γαυγάμηλα κόμη, ἐν ᾗ συνέβη νικηθῆναι, καὶ ἡ Σπο-
δάκειν τῇ ἀρχῇ Δαρῆιον. Ἐπὶ μὲν οὖν τόπος
ἐπίσημος ἔτος, καὶ τὸ νομα· μετερμηνεύθην γὰρ ὅτι
καμήλου οἶκος· ὠνόμασε δ' ἔτι Δαρῆιος ὁ Ἰσάαυρος,
15 κτήμα δὲ εἰς ἀφαιρέσθην, τῇ καμήλῳ τῇ συν-
εκπεπονηκυῖα μάστιγι ἢ ὁδῶν, τῇ ἀφ' ἧς ἐρήμω
Σκυθίας, μὲν τῶν φορτίων, ἐν οἷς ἡ καὶ ἡ ἀφαιρέσθην
τῷ βασιλεῖ. Οἱ μὲντοι Μακεδόνες, τὸ μὲν ὁρῶντες
κόμιον εὐτελές, τὰ δὲ Ἀρβηλα κατοικίαν ἀξιόλογον,
20 κτίσματα ὡς ὅρασιν Ἀρβηλου τῇ Ἀθμονέως, παλαιῇ
Ἀρβηλα τῇ μάστιγι καὶ νίκην κατεφύμισαν, καὶ τοῖς
συγγραφεῦσιν ἔτι παρῶν. Μετὰ δὲ τὰ Ἀρ-
βηλα, καὶ τὸ Νικατόριον ὅρος (ὃ περὶ ὠνόμασεν Ἀλέ-
ξανδρος νικήσας τὴν παλαιῇ Ἀρβηλα μάστιγι) ὃ
25 Κάπρος ὅτι ποταμός, ἐν ᾧ ἀφαιρέσθην, ὅσα καὶ ὃ

^a Ὁρβάκη Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^b σήμερον Esc. Mosc. ^c Νίνων Bre. Esc. Mosc. ^d κατὰ Par. 4. ^e τῶν deest
Mosc. ^f Ἀρβηλα Par. 4. ^g Scripti, ὁμοίως. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. sed ex correctione ut in Med. 3. Bre. Esc. Mosc.
^h ὁμοίως Med. 3. ⁱ Ἀρβηλα Mosc. ^j ἀποδαλεῖν Med. 3. 4. ^k γὰρ deest Med. 3. Esc. ^l Scripti, Ἰσάαυρος. Marg. Cas. sic
Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^m Manuss. συμπεπονηκυῖα. Marg. Cas. συμπεπονηκυῖα Med. 4. ⁿ Scripti, κατὰ τὴν ὁδὸν.
Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^o φησιν Mosc. ^p Ἀρβηλα Mosc. ^q κατεφύμισαν Par. 1. Bre. Mosc.
^r τὰ deest Par. 4. Med. 3. 4. Mosc. deinde Ἀρβηλα Mosc. ^s Νικατόριον Mosc. ^t Ἀρβηλα Mosc.

1. μέχρι τῆς Σαρδαναπάλου, καὶ Ἀρβάκης] Quorum quidem ille ulti-
mus Assyriorum rex fuit, hic primus Medorum. Vocatur et
Arbatus. Strabonis verba obscuriora sunt. Casaub.

Ibid.] Callisthenes duos esse Sardanapalos rettulit, unum for-
tem, alterum mollem. (Suid.) Prior esse videtur idem cum
Assaradino SS. et æræ Nabonassareæ, filio Anacyndaraxis, vel
Sennacherib. Hic est, cujus monumenti in lib. xiv. Strabo me-
minit. Posterior sit Saracus, qui etiam Sarchedon appellatur.
Nil tamen certi est de hisce sæculis. F.

4. πολὺ δὲ μείζων ἢ τῆς Βαβυλωνος] Fuit ejus figura ἑτερομυκής.
Duo illa latera, quæ erant longiora, stadiis constabant centum
et quinquaginta, quæ breviora, stadiis nonaginta: circuitus sta-
diorum trecentorum et octoginta, nec postea ulla umquam urbs
par huic magnitudini fuit ædificata. Hæc Diodorus, lib. ii.
Casaub.

Ibid.] Nineves, vel Nini urbis magnitudinem propheta Jona
describit, cap. iii. com. 3. 4. Notandum est, Jonam victorias
Jeroboami secundi regis Israelis prædixisse, qui anno ante
Christum 825, in regnum successit. In hac autem historia
rex Nineves appellatur, et non Assyriæ, quocirca Nineven non
fuisse imperii urbem præcipuam tunc temporis conjiciamus. An-
nis quinquaginta et quatuor peractis, scilicet anno ante Christum
771. prima mentio regis Assyriæ Pul appellati in SS. occurrit.
Everfionem ejus prophetæ Nahum passim, et Zephania, cap. ii.
com. 13. 15. describunt. Multa post sæcula Ninum ad Tigrim
sitam Tacitus memorat. (Ann. lib. xii.) Capta in transitu urbs
Ninvs, vetustissima sedes Assyriæ. Quo tempore revixit haud
scio, sed Tamerlanus eam delevit. Urbs Moussel secundum Rau-
wolfium situm fere eundem tenet, et Tavernerius. (lib. ii. c. 4.)
quasdam ruinas ad Tigrim prope Moussel (quas esse Nineves
vestigia judicat) describit. Sic etiam Niebubrius. Secundum
hunc auctorem lat. Moussel 34° 30' efficit. Voy. en Arab. t. ii.
p. 289. Hujus regionis meminit Geographus Nubiensis, p. 200.
F.

7. τῇ Λύκῳ ποταμῶν.] Hic est certe Zabatus Xenophontis, cu-
jus in lib. ii. Anab. meminit, τὸ εὖρος τετράγων πλέθρον. Hodie
Zab vel Zarb dicitur. (D'Anville). Rauwolfius, qui flumen hoc

transiit, esse m. passus latum affirmat. Justinus hunc fluvium
nomine Cydni dignoscit, unde multorum error. lib. xi. c. 14.
Idem.

8. ἀ κατ' αὐτὴν ἔστιν] Xylandri versio mala est. Arbela for-
san sub ditione Babylonis erant, non autem juxta Babylonem.
Idem.

11. Γαυγάμηλα] Ald. Γανγάμηλα, et ita legi debere monent
viri Persicæ linguæ periti. Scherpeze.

Ibid. Γανγάμηλα] Ita Plin. lib. vi. c. 26. Amm. Marcellin.
lib. xxi. c. 6. sed Plutarchus in Alexandro p. 1252. Ed. H.
Steph. vocat Γανσάμηλα; Ed. Francofurt. p. 683. male Πανσάμηλα:
quæ vox cum dicatur significare domum cameli, forte non inepte
restituas Γανκάμηλα.

Ibid.] Gaugamelæ nomen Bryanius (Mythology, v. i. p. 100.
101.) ducit a Gau cham el, Domus Dei Chami; Arbela, ab ἡ ἡ
Deus Ignis. Hodie d' Erbil appellatur. Latitudo 36° 11'.
Niebubr. t. ii. Voy. en Arab. F.

12. Ἐστὶ μὲν οὖν τόπος ἐπίσημος ἔτος] Proflus aliter Arrianus,
qui de hoc loco sic scribit: πόλις ἐκ ἧν, ἀλλὰ κόμη ἢ μεγάλη· οὐδὲ
ὀνομαστός ὁ χωρὸς, ἀλλ' εἰς ἀκοὴν ἢ δὲ τὸ ὄνομα. c. xi. Sed et Strabo
mox fatetur fuisse κόμιον εὐτελές. Casaub.

13. μετερμηνεύθην γὰρ ἐστὶ καμήλου οἶκος] Nescio an e lingua He-
bræa vocis ratio peti possit. De posteriore quidem parte non
est dubium: de priore credat fortasse quis ita esse: quum 21
Hebræis sit locus eminens et excelsus. Verum peritiores earum
linguarum de his statuunt. Idem.

18. Οἱ μὲντοι Μακεδόνες] Eadem leges apud Arrianum, lib. vi.
Diodorum vero miror Gaugamelorum nullam fecisse mentionem.
Casaub.

20. Ἀρβηλα τῇ Ἀθμονέως] Hoc loco versio latina corrigenda
est, quæ perperam redditur, ab Arbelo Athmonei filio, cum reddenda
sit, ab Arbelo Athmonensi. Holstein. in Steph. p. 42.

21. κατεφύμισαν] Scribe κατεφύμισαν. Casaub.

24. ὁ Κάπρος] Hic est Zabus minor, Lyco profundior, sed
ripis arctioribus, (Rauwolf. cap. 9.) F.

Λύκος· ἡ δὲ χώρα Ἀρτακηνή λέγεται. Περὶ Ἀρβηλα δὲ ἔστι καὶ Δημητρίας πόλις· ἢ δὲ ἡ τῷ νάφθα πηγῇ, καὶ τὰ περὶ, καὶ τὸ δὲ Ἀναίης ἱερὸν, καὶ Σαδράχει τὸ Δαρείου τῷ Ὑστάσπρι βασιλεῖον, καὶ ὁ Κυπρίων, καὶ ἡ δὲ Κάπρι ἀρχαία, συνάπτεται. 5 ἢ δὲ Σελδουκεία, καὶ Βαβυλώνι. Ἡ δὲ Βαβυλὼν, καὶ αὕτη μὲν ἔστι ἐν πεδίῳ, τὸν δὲ κύκλον ἔχει τῷ τείχεσσι τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε σταδίων· πάχος δὲ τῷ τείχεσσι ποδῶν δύο καὶ τετράκοντα· ὕψος δὲ τῷ μὲν μεσοπυργίων, πῆχες πεντήκοντα, τῷ δὲ 10 πύργων ἑξήκοντα· ἡ δὲ ἡ πύργος ὅτι τῷ τείχεσσι, ὡς τεθριππα ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις ῥαδίως· διόπερ τῷ ἐπὶ θαλάσσης λέγεται καὶ τῷ τῷ, καὶ ὁ κρεμαστὸς κήπος, ἔχων ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἐκάστην πλευρὰν τετάρων πλῆθρων· συνέχεται δὲ φαλιδώμασι καμαρωτοῖς, ἐπὶ 15

quanto Lycus intervallo. Regio ipsa Artacena dicitur. Circa Arbela est urbs Demetrias. Post fons, qui naphthæ scatebras habet, inde ignes, et Anææ templum, et Sadracæ Darii regia, Hyftaspis filii, et cupressetum, et Capri trajectus, jam ad Seleuciam et Babylonem pertinens. Babylon ipsa quoque in campo jacet, muri ambitu trecenorum octaginta et quinque stadiorum, crassitie pedum triginta et duo. Altitudine inter turres cubitorum quinquaginta, turrium ipsarum sexaginta, viam super mœnibus habet tam latam, ut quadrigæ occurrentes facile se transmittant. Unde et hoc de septem spectaculis unum dicitur: et hortus pensilis figura quadrata, cujus latus quodlibet quatuor est jugerum. Fornicibus continetur fornicatis fitis super talos cubi formam habentes. Tali isti,

^a Legendum Ἀρτακηνή, Marg. Cas.

^b ἢ δὲ ἡ Μοσ.

^c καὶ τὰ πέρα defunt Esc. Mos.

^d Ἀναίης Par. 1. Med. 3. 4. Esc.

Mos. Ἀναίης Bre.

^e Scripti, Ὑστάσπρι. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Mos.

^f ἢ δὲ deest Med. 3.

^g post πύργος inferitur τοῖς

Par. 4. Med. 3. 4. Esc. Mos.

^h ὡς Esc. Mos.

ⁱ λέγεται Med. 3.

1. ἡ δὲ χώρα Ἀρτακηνή λέγεται] Josephus Scaliger, vir prorsus admirabilis et cum nemine nostræ ætatis comparandus in Tibul. lib. iv. p. 403. Ed. Var. censet legendum Ἀρτακηνή λέγ. ut intelligatur regio *Arec*, cujus meminit Moses Genesios cap. x. de Nimrodo loquens, *ejus*, inquit, *regni caput fuit Babylon, Arec, Acad, et Calne in terra Senaar*. De eadem putat ille accipiendum Tibulli hunc locum, lib. iv. Panegy. ad Messalam ver. 142.

Ardet Arecleis aut unda perbospita campis. Casaub.

Ibid.] Cellarius ad hunc locum haud inepte Ἀρβηληνὴν legit. F.

2. ἡ Δημητρίας πόλις] Hæc est Corcura Ptolemæi, hodie *Korkour*. Græci nova nomina victis urbibus indiderunt, quæ paulatim aboleverunt, nomine veteri sæpe revocato. Idem.

2. ἢ δὲ τὸ νάφθα πηγῇ] De naphtha vide Plin. lib. ii. c. 105. et alibi: item Plutarchum in Alexandro et alios. Casaub.

Ibid.] In hoc loco incolæ hodie naphtham inveniunt. (D'Anville.) F.

3. καὶ τὰ περὶ] Videtur intelligere Babyloniam locum, de quo Plin. lib. ii. c. 106. *Campus Babyloniam flagrat quadam veluti piscina jugeri magnitudine*. Meminere et alii, ut Dio in Tito de Vesuvio loquens. Casaub.

3. καὶ τὸ δὲ Ἀναίης ἱερὸν] Videtur esse τῷ Ἀναίτιδος, cujus toties meminit. Idem.

6. Ἡ δὲ Βαβυλὼν, καὶ αὕτη μὲν ἔστι ἐν πεδίῳ] Herodotus in Babylonis descriptione (lib. i. c. 178.) *κείται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ*. Idem.

Ibid.] Babylonis situs in regione hodie *Babil* dicta, ubi plurima vestigia adhuc exstant, ponendus. Fatendum est tamen, esse miram inter auctores recentes diversitatem opinionum. *Rauwolfius* ruinas prope *Bagdat* describit, quas Babylonis fuisse credidit. Sed in hoc certe errat. *Pietro della Valle* multo verisimilius in plano locat prope Hellam, ubi multa rudera distantia quartam partem leucæ ab Euphrate vidit. (p. ii. ep. 17.) *Nieubrius* etiam Hellam urbem esse intra peribolum antiquæ Babylonis situm judicat. Regio hodie *Ard Babil* appellatur, et multa ædificiorum vestigia adhuc restant in septentrionali parte Hellæ, paulo tamen occidentem versus, (*Voy. en Arab. beur.* t. ii. p. 233.) De circuitu urbis Herodotus et Strabo vix, ut opinor, discrepant: hic enim pro milliari stadia octo computat, et ille stadia decem. Diodori computatio ridicula Semiramidis historia inniti videtur. Plinius Herodotum quoad numerum stadiorum sequi videtur: male autem ex 8 stadiis milliare componit, nam $480 \div 8 = 60$. Si hoc concedatur, Herodoti computatione Babylon, dum vigeat, m. pass. 144. quadrata mensura continebat. Strabo, si recte mensuram stadiorum 385. sequamur, stadia 4817 spatio intra muros insuper adjicit. Non hæc tamen spatium m. pass. 145. æquant, ideoque noster auctor Herodoti auctoritatem confirmat. Dion. Afer, ver. 1005. habet, Βαβυλὼν, ἱερὴ πόλις, ob templum Belo dictum. In *Eustathii Paresch.* ad hunc locum Dionysii plura de Babylone inveniet lector. F.

7. τὸν δὲ κύκλον ἔχει τῷ τείχεσσι τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε σταδίων] Herodotus (lib. i. c. 178.) ait Babylonis ambitum fuisse stadiorum quadringentorum et octoginta. Plinius Herodotum secutus sexaginta mill. pass. Diodorus stadiorum trecenorum

sexaginta et quinque, qui hoc etiam addit, voluisse Semiramidem stadiorum numero dierum anni totius numerum æquare. In reliquis dimensionibus non minor varietas, quam lectori apud ipsos auctores, quos nominavi, videndam relinquo. Casaub.

10. πῆχες πεντήκοντα] In hoc Strabo multum ab Herodoto differt, qui muros usque ad cubitos ducentos attollit; sed idem Herodotus ad finem lib. iii. refert, quomodo Darius Hyftaspis, post captam a Zopyro Babylonem, τὸ τεῖχος περιεῖλε, καὶ τὰς πόλιν πάσας ἀπέσπασε, ut facilius cives coerceret. Strabo certe, quæ murorum fuerit altitudo in suo sæculo, describit. F.

13. καὶ ὁ κρεμαστὸς κήπος] Meminit Diodorus. Ὑπὸ κήρ δὲ καὶ ὁ κρεμαστὸς καλεῖται κήπος παρὰ τὴν ἀκρόπολιν, ἢ Σεμιράμιδος &c. quæ sunt Strabonis verbis simillima. Berofus apud Josephum non κήπον sed παράδεισον vocat, et a Nabuchodonosoro fuisse constructum ait in uxoris gratiam, quæ in Media regione montana educata, sylvis delectabatur. Casaub.

15. φαλιδώμασι καμαρωτοῖς] *Gicarini* versio nondum edita habet, *cameratis continetur testudinibus*. Hopperus vertit, *Hi fornicibus continentur sese in forcipis modum intercidentibus*. Quod si hæc verba Strabonis recte vertantur, hortus pensilis fuit primum opus fornicatum, cujus veteres meminerunt. Quod miror; quippe pons instratus fluvio ad Babylonem trabibus obtectus fuit, lapideis pilis suppositis, ideoque fornicem haud tunc temptoria inventam esse conjicio. (Vide Herod. et Diod.) Præterea Diodorus, lib. ii. c. 99. in horto describendo nullas trabes lapideas plane innuit. Quadrangulum esse ait tabulatis sensim diminutis, et subtus erant *σπίγγες*, (vel caveæ, ut opinor), quæ totum onus horti superimpositi sustentaverunt. Postea addit *καλτέγας* λίθιναι δοκοί, pedes sedecim longæ, σὺν ταῖς ἐπιβολαῖς, et pedes quatuor latæ. Τὸ δ' ἐπὶ ταῖς δοκοῖς ὀρόφωμα primo fuit calamis et asphalto intectum, &c. Hæc cameræ certe non fornicatæ erant, sed, ni fallor, Ægyptiis similes, ubi nulla fornix est. *Περσὶ* apud Strabonem cubicæ sunt columnæ, quibus trabes lapideæ, a Diodoro memoratæ, impositæ erant. *Φαλίδες* in architectura sunt lapides oblongi, qui a forficum figura, quam singuli duo in coagmentatione efficiunt, nomen ducunt; et abhinc suspicor, quod trabes lapideæ columna vel *περίω* innixæ, altera alteram versus ad lineam ducta, *φαλίδας* interpositas habuerint, i. e. duos lateres cuneatim locatos, qui, opere superimposito, tectum stabiliarent. Cætera de horto pensili in Diodoro, Herodoto, Curtio, et in Josepho contra Apionem quaerenda sunt. Hortum hunc pensilem nunquam extitisse sunt, qui sentiunt, ac præcipue *Goguetius*. (*l'Orig. des Loix, des Arts*, t. iii. lib. ii. c. 1.) His argumentis præcipue innititur; primo, quod Herodotus de hoc opere prorsus fileat; et secundo, quod Quintus Curtius in Babylone describenda hæc verba habet, lib. v. c. 5. *Super arce vulgatum Græcis fabulis miraculum, pensiles horti sunt*; et exinde Curtium de eis dubitare sentit. Omnibus his respondeatur, Herodotum, quanquam horti pensilis non meminit, tamen regiæ in Babylone meminisse. A Berofso etiam patet (vide Joseph. contra Apion.) hortum esse palatii partem. Neque omittendum est, quod Herodotus vel scripserit, vel scripturus fuerit, historiam regum Assyriæ, quorum plurimi in Babylone regnantes (ut ait) opera stupenda struxerunt. Hoc, ut opinor, causam præbet cur horti pensilis in historia Persarum et Græcorum non mentio facta est; præsertim cum Diodorus et Curtius

pillæ concavæ sunt et terra plenæ, ut arbores maximas confitas recipere possint, ex latere coctili et bitumine constructæ, cum ipsæ tum testudines et fornices. Supremum tabulatum ascensus scalares habet et cochlias ipsis adjacentes, per quas continenter aqua ex Euphrate in hortos attollitur ab hominibus ad hoc ipsum constitutis. Nam flumen mediam urbem perlabitur, latitudine stadium occupans: horti super flumine sunt. Ibi etiam Beli sepulchrum est, nunc eversum: quod fecisse Xerxes fertur. Pyramis quædam erat quadrata, ex latere coctili structa, stadii altitudine, cujus quodque latus stadium obtinebat. Hanc Alexander instaurare voluit: sed cum multi res laboris esset, et multi temporis, (nam ad expurgandam duntaxat terram decem millibus hominum, duorum mensium opus erat) quod inceperat, perficere non valuit: illico enim morbus et mors ejus oppressit. Posteriorum nemo curavit: quinetiam reliqua neglecta sunt, et urbis partem Persæ diruerunt, partem tempus consumpsit et Macedonum negligentia: præsertim postquam Seleucus Nicator Seleuciam ad Tigrim condidit stadiis tantum trecenis a Babylone distitam. Nam et ille et posteri omnes huic urbi maximopere studuerunt, et regiam eo transfulerunt, et nunc Babylone hæc major est, illa magna ex parte deserta, ut intrepide de ea usurpari possit, quod de Megalopoli Arcadiæ magna urbe quidam dixit Comicus:

Est magna solitudo nunc Megalopolis.

πεπῶν ἰδρυμένοις κυδοειδῶν ἄλλης ἐπ' ἄλλῃ· οἱ δὲ πεπῶι κοῖλοι πλήρεις γῆς, ὥτε δεξαοθα φυτὰ δένδρων τ' μεγίστων, ἧς ὅπτης ὁ πλίνθε καὶ ἀσφάλ-
του κατεσκαυμένοι, καὶ αὐτοὶ, καὶ αἱ φαλίδες, καὶ
5 τὰ καμαρώματα. Ἡ δ' ἀνωτάτω γένη περὶ σά-
σεις κλιμακατὰς ἔχει, ὥστε κατεκλινῆς δ' αὐταῖς, καὶ
κοχλίας, δι' ὧν τὸ ὕδωρ ἀνῆγον εἰς τὸν κῆπον διὰ τῆς
Εὐφράτης συνεχῶς οἱ περὶ τοῦτο τεταγμένοι. Ὁ
γὰρ ποταμὸς διὰ τὸ μέσον ῥεῖ τῆς πόλεως σταδίων
10 τὸ πλάτος· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος. Ἐστὶ δὲ
καὶ ὁ τῆς Βήλου τάφος αὐτόθι, καὶ μὴ κατεσκαμμένος,
Ξέρξης δ' αὐτὸν κατέσπασεν, ὥς φασιν· καὶ δὲ πυρα-
μὶς τετραγώνῃ ἧς ὅπτης πλίνθε, καὶ αὐτὴ σταδία
τὸ ὕψος· σταδία δὲ καὶ ἐκάστη τῶν πλευρῶν· καὶ
15 Ἀλέξανδρος ἐβέλετο ἀνασκαύσασθαι· πολὺ δ' αὖ ἐργον
καὶ πολλὰ χροῖα (αὐτὴ γὰρ ἡ χροῖα εἰς ἀνακάρησιν
ἑκατομυρίοις ἀνδράσι δυοῖν μιλίων ἐργον αὖ) ὥς οὐκ
ἔφθην τὸ ἐγχειρηθὲν ὅτι τελέσαι, ὥστε χρέμα γὰρ ἡ
νόστος, καὶ ἡ τελευταία συνέπεσε τῷ βασιλεῖ. Τῶν
20 δ' ὕστερον ἑορταῖς ἐφρόντισεν· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὠλι-
γορήθην καὶ κατήριψαν τὴν πόλιν, τὰ μὲν οἱ Πέρσαι,
τὰ δ' ὁ χρόνος, καὶ ἡ τῆς Μακεδόνων ὀλιγορία περὶ
τὰ τοιαῦτα· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὴν Σελεύκειαν ὅτι
τῷ Τίγρητι πλησίον τῆς Βαβυλῶνος ἐν τριακοσίοις
25 πρὸ σταδίων ἐπέχισσε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. Καὶ γὰρ
ἐκείνη καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἅπαντες περὶ ταύτην
ἐσπούδασαν τὴν πόλιν, καὶ τὸ βασίλειον ἐξῆλθον
μετὰ ἐγγύην καὶ διὰ καὶ καὶ καὶ μὲν γέγονε Βα-
βυλῶν μείζων ἢ δ' ἐρημος ἢ πολλή· ὥς ἐπ'
30 αὐτῆς μὴ ἀν' ὀκνησά τινα εἰπεῖν ὅπερ ἔφη τις τῶν
κωμικῶν ὅτι τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρ-
καδίᾳ·

Ἐρημία μεγάλη ἐστὶν ἡ Μεγάλη πόλις.

^a ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις Par. 2. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^b Scripti, μέσης. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^c λίθας Med. 4. ^d ἀνω-
τάτη Med. 3. ^e κατήριψαν Med. 4. Mosc. ^f αὐτὴν Mosc. ^g μυρίων ἀνδρῶν δυοῖν
Esc. μ. α. δυοῖν Mosc. ^h κατήριψαν Med. 4. Mosc. ⁱ τὰ δὲ χρόνος Med. 3. 4. Mosc. ^k Τίγρη Par. 1. Τίγρη Par. 4. Esc. Mosc.

Curtius Syrium regem, (i. e. Assyrium) fuisse hujus operis auctorem affirmant. De Curtio sat erit citare, quod ipse dixit: *Quum vetustas non opera solum manu facta, sed etiam ipsam naturam paulatim excedendo perimat; hæc moles, quæ tot arborum radicibus premitur, tantique nemoris pondere onerata est, inviolata durat.* Hic testis Strabonem ac Diodorum, ut opinor, a falsi crimine omnino liberat. F.

3. δένδρων τῶν μεγίστων] Sic Curtius, lib. v. c. 5. adeoque validas arbores sustinet moles, ut stipites earum octo cubitorum spatium crassitudine æquent. Hæ confitæ videntur super cavitates τῶν πεπῶν, ut radices profundius agerent. Idem.

3. ἐξ ὅπτης πλίνθε] In hoc Strabo a Diodoro et Beroso differre videtur. Hic enim ἀναλήματα λίθινά, ille δοκὰς λίθινας in hac structura memorat. Idem.

8. Ὁ γὰρ ποταμὸς διὰ μέσον ῥεῖ τῆς πόλεως σταδίων τὸ πλάτος] Diód. Sic. scribit e contrario, pontem esse fluvio instratum ad Babylonem ad longitudinem quinque stadiorum, κατὰ τὸ γενότατον μέρος τῆς ποταμοῦ, ideoque errare Strabonem suspicor, præsertim cum a novissimis descriptionibus Euphratem esse latiore patet. Idem.

10. Ἐστὶ δὲ καὶ τῆς Βήλου τάφος αὐτόθι] Lege Arrianum, lib. vii. et Eliani Var. Hist. lib. xiii. cap. 3. Plinius, H. N. lib. vi. cap. 26. de Babylone loquens, *Durat adhuc ibi Jovis Beli templum.* Casaub.

Ibid.] In locis sublimibus Babylonii numen coluerunt, quare in planitie positi, turrem altam sacram struxerunt. Annon hæc sit eadem cum turri Nimrodi, auctores hærent. Tavernerius inter Euphratem ac Tigrim turris rudera vidit, quæ tamen non in eodem situ cum Babylone antiqua censebat. Della Valle alterius vestigia adspexit in situ diverso, quæ Beli templi vestigia fuisse videntur. F.

23. τὴν Σελεύκειαν ἐπὶ τῷ Τίγρητι] Hæc est quæ vocatur Seleucia ad Tigrim, inquit Plinius. Idem sic scribit, lib. v. cap. 26. *Scinditur Euphrates a Zeugmate octoginta tribus millibus passuum circa vicum Massicen: et parte læva in Mesopotamiam vadit per ipsam Seleuciam, circa eam præfluenti infusus Tigri.* Casaub.

24. ἐν τριακοσίοις πρὸ σταδίων ἐπέχισσε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ] Plinius de Babylone, H. N. lib. vi. c. 26. *Cæterum in solitudinem rediit, exhausta vicinitate Seleuciæ, ob id condita a Nicatori intra nonagesimum lapidem, in confluyente Euphratis fossa perducti atque Tigris: quæ tamen Babylonia cognominatur, libera hodie ac sui juris, Macedonumque moris.* Vides miram diversitatem in intervallo, quod est inter Babylonem et Seleuciam. Nam millia pass. sive ut loquitur Plinius, lapides nonaginta, stadia sunt septingenta et viginti. Idem.

29. ἐρημος ἢ πολλή] De hac solitudine, quam Esaias et alii fore prædixerunt, vide *Rauwolfium*, (p. ii. c. 6.) et alios, qui in hisce partibus peregrinati sunt. *Geographus Nubienfis* non Babylonis tanquam loci meminit. F.

Διὰ δὲ τῆς ἕλης ἀσάνιν, ἐκ^α φοινίκων ξύλων αἱ οἰκοδομαὶ συντελεῖν^β, καὶ δοκοῖς καὶ σύλοις^γ· οὗτοι δὲ τὰς σύλους τρέφοντες ἐκ^δ χαλάμης χοινία^ε ἐπιπλάσιν· εἴτ' ἐπαλείφοντες χρώμασι^ς καταγράφουσι^ς· τὰς δὲ θύρας ἀσφάλτῳ^ς ὑψηλαὶ δὲ καὶ αὐταί, καὶ οἱ οἴκοι χαμαρώτοι πάντες ἀπὸ τῆς ἀξυλίας^ς. Φιλὴ γὰρ ἡ χώρα, καὶ θαμνώδης ἢ πολλή, πλὴν φοίνικος· ὅπως δὲ πλείους ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ, πολλοὺς δὲ καὶ ἐν Σά-
σοις, καὶ ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ἐν τῇ Καρμανίᾳ· Κερσάμω δ' ἐν χερσὶν^ς· ὅθεν γὰρ κατομβροῦνται^ς.
Παραπλήσια δὲ καὶ τὰ ἐν Σάσοις, καὶ ἐν τῇ Σιτακινῇ.
Ἀφάρισο δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ κατοικία τοῖς ὀπιχω-
ρίοις φιλοσόφοις, τοῖς Χαλδαίοις προσαγορευομένοις,
οἱ οὗτοι ἀστρονομίαν εἰσὶ τὸ πλέον^ς προσποιούμενται δὲ
πινες καὶ γενεθλιαγοῦν, ὅς ἐστι καὶ ἀδελφόνται οἱ ἑπερι-
εῖται δὲ καὶ φύλον^ς πᾶσι Χαλδαίων, καὶ χώρα τῆς
Βαβυλωνίας ὑπὸ ἐκείνων οἰκούμενη, πλησιάζουσα καὶ
τοῖς Ἀραβί, καὶ τῇ Πέρσας λεγόμενῃ θαλάττῃ.
Ἐπὶ δὲ καὶ τῇ Χαλδαίᾳ τῇ ἀστρονομικῇ γένῃ
πλείω. Καὶ γὰρ Ὀρχήνοί τινες προσαγορεύονται,
καὶ Βορσιππῖνοι, καὶ ἄλλοι πλείους, ὡς ἀνὰ τῇ ἀρέσει,
ἄλλα καὶ ἄλλα^ς λέγοντες οὗτοι τῇ αὐτῇ δόγματι
μένονται δὲ καὶ τῇ ἀνδρῶν ἐνίων οἱ Μαθηματικοί,
καθ' ἑκάστην Κιδνύα τε καὶ Ναβυριανού, καὶ Σεδνῆ^ς καὶ
Ζέλδουκος δ' ὁ ἀπὸ Σελδουκίας Χαλδαίος ὅστις,
καὶ ἄλλοι πλείους ἀξιόλογοι ἄνδρες· τὰ δὲ Βορσιππα,
ἱερὰ πόλις, ὅστις Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, λινεργεῖον
μέγα. Πληθύνονται δὲ ἐν αὐτῇ νυκτερίδες^ς μέγιστος τῶν
ἐν ἄλλοις τόποις ἀλίσκονται δ' εἰς βρῶσιν, καὶ παρι-
χέονται^ς οὗτοι εἰς τὴν χώραν τῆς Βαβυλωνίας,
ἀπὸ μὲν τῆς ἡμέρας, ὑπὸ τῇ Σουσίᾳ καὶ Ἐλυμαίᾳ καὶ
Παραβυλίων^ς ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ὑπὸ τῇ
Περσικῇ κόλπου, καὶ τῇ Χαλδαίᾳ, μέχρις Ἀρά-
βων τῇ Ἀλεσίᾳ ἀπὸ δὲ ἑσπέρας ὑπὸ τῇ
Ἀράβων τῇ Σκίτιᾳ μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς, καὶ

In Babylonia propter lignorum penuriam e palma-
ceis trabibus et columnis ædificia faciunt. Circum
columnas funes ex contortis calamis confectos po-
nunt, postea illinientes coloribus pingunt. Portæ
bituminatæ et altæ sunt tam ipsæ, quam do-
mus, quæ omnes propter lignorum penuriam
fornicantur. Quippe regio magna ex parte nu-
da, nihil fert præter frutices et palmam: quæ et
in Babylonia et in Susiana et in ora Persiæ et in
Carmania permulta est. Imbrice autem non utuntur,
cum imbris careant. Idem fit in Susiana et Si-
tacena. Constituta est habitatio peculiaris in Ba-
bylonia philosophis indigenis, plurimum astrono-
miam tractantibus, qui Chaldæi appellantur. Sunt
ex iis, qui e natalibus hominum eventura iis vatici-
nari se profiteantur: sed a ceteris non probantur.
Est et Chaldæorum natio et Babylonis regio ab iis
habitata, Arabibus et mari proxima, quod Persicum
appellatur. Chaldæorum astronomicorum genera
sunt aliquot. Nam quidam Orcheni dicuntur, qui-
dam Borsippeni, et alii complures qui (ut in secula-
rum fieri solet diversitate) eisdem de rebus aliter
atque aliter statuunt. Mathematici quoque nonnul-
los eorum commemorant: ut Cidenam, et Naburi-
anum, et Sudinum, et Seleucus ex Seleucia Chaldæus
est, atque alii complures illustres viri. Borsippa urbs
est Dianæ et Apollini sacra. In ea maximum linifi-
cium est. Maxima et vespertilionum multitudo
est, qui longe majores sunt quam in cæteris locis.
Capiuntur ad cibum, et sale condiuntur. Baby-
loniorum regio ab oriente continetur a Susis et Ely-
mæis et Parætacenis: a meridie vero Persico sinu
et Chaldæis usque ad Arabes Alesenos: ab occi-
dente ab Arabibus Scenitis usque ad Adiabenam et

^α φοινίκων *Mosc.* ^β τῆς *deest Med. 4.* ^γ καταβάλλει *Efc. Mosc.* ^δ καὶ τῇ Σιτακινῇ *Med. 3. Bre. καὶ τῇ Σιτακινῇ Med. 4.*
^ε τὸ τῷ Χαλ. *Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.* ^ς *deest Mosc.* ^ς Βορσιππηνοὶ *Par. 1. Med. 3. 4. Βορσιππηνοὶ Bre. Mosc.* ^ς *Manuff.*
^ς *Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.* ^ς Σίλευκος *Med. 3. 4. Mosc.* ^ς *Scripti, μέγιστος πολλὸν τῶν. Marg.*
Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^ς Σουσίαν *Par. 4.* ^ς μέχρις *Par. 1. 5. Med. 3. 4.* ^ς ἀπὸ δὲ τῆς ἡσπ. *Med. 3. 4.*
Bre. Mosc. ^ς Σκηνητῶν *Mosc.*

4. εἴτ' ἐπαλείφοντες χρώμασι καταγράφουσι] Eodem modo orientales hodie domos variis coloribus pingunt. An hoc probet Babylonios pigmentis oleo mixtis usos fuisse incertum sum. Videtur potius esse vernicis species, qua columnas illiniverunt. *F.*

5. καὶ οἱ οἴκοι χαμαρώτοι πάντες διὰ τὴν ἀξυλίαν] Eadem fere paulo supra in lib. xv. de Susis refert. Vide p. 1037. *Idem.*

10. ἐν δὲ γὰρ κατομβροῦνται] Imbris carent, pluvia non omnino, ut docent Arrianus et alii. *Casaub.*

14. οἱ περὶ ἀστρονομίαν εἰσὶ τὸ πλέον] Cicero in *Divin. lib. 1. c. 1.* habet: *Principio Assyrii propter planitiem, magnitudinemque regionum quas incolebant, cum cælum ex omni parte patens, atque apertum intuerentur, trajectiones motusque stellarum observabantur.* Per Assyrios Cicero Babylonis incolas intelligit, quod eodem libro apertius declarat. *F.*

14. προσποιεῖνται δὲ τινες καὶ γενεθλιαγοῦν] Hos Chaldæos Cicero de *Divin. lib. 1. c. 2.* memorat, qui Romæ degentes præstigiis plurimos fefellerunt. (Vide *Juven. Sat. vi. ver. 552. Sat. x. ver. 94.*) *Idem.*

20. καὶ γὰρ Ὀρχηνοὶ τινες προσαγορεύονται] Plinius, *H. N. lib. vi. c. 26.* *Orcheni quoque tercia Chaldæorum doctrina in eodem situ*

locantur, ad meridiem versi. Meminit et Ptolemæus. *Casaub.*

Ibid.] Plinius hos memorat Orchenos ad Euphratis alveum. Ptolemæus Orchoam urbem in Babylonia habet non longe a sinu Persico distantem. Hi Orcheni forsan ibi habitaverunt. Bryantius nomen ab Aur caben, Sacerdos ignis, ducit. Hodie Dgiam Ali vel Drabemia dicitur. (D'Anville.) F.

21. καὶ Βορσιππηνοὶ] Stephan. Βορσιππηνα πόλις Χαλδαίων, ὑδρέτης. ex hoc loco Strab. et sequenti. Josepho est Βόρσιππος. *Cas.*

26. τὰ δὲ Βόρσιππα] Hæc urbs, ut videtur, Barsita est Ptolemæi. In Beroso Βορσιππηνα πόλις dicitur. (Vide Joseph. contra Apionem.) Hodie in hoc situ locus est *Semavat* dictus, i. e. *cælestis.* (D'Anville.) *F.*

28. νυκτερίδες μέγιστος] Hæc species est Vespertilio Vampyrus *Linnaei.* Prægrandes sunt sæpissime. Asiæ littora frequentant usque ad Indica; nec non Africam. Hodie Indi iis vescuntur. *Idem.*

30. περιέχεται δ' ἡ χώρα τῆς Βαβυλωνίας] Hæc descriptio Babyloniam Assyriamque complectitur, et, ni fallor, Mesopotamiam. (Vide *Newtoni Chronol. p. 324.*) *Idem.*

Gordyæam: a septentrione ab Armeniis ac Medis usque ad Zagrum montem, et gentes circa eum habitantes. Regio multis fluminibus irrigatur: quorum maximi sunt Tigris et Euphrates: secundi ab Indicis inter hos, qui in australi parte Asiæ sunt, 5 fluvios. His adversis navigatur a mari per alterum, Opim, et in eam, quæ nunc Seleucia dicitur: (Opis autem pagus est circumstantium locorum emporium) per alterum vero Babylonem, supra tria millia stadiorum. Persæ quidem volentes de industria subvectiones eas prohibere, extranearum invasionum metu, catarractas manuum opere confecerunt, per quos fluviis in præceps dejectis, sursum navigandi facultas tolleretur. Alexander cum adventasset, quos potuit omnes demolitus est, præfertim qui erant in navigatione ad Opim. Fossarum quoque idem curam habuit. Exundat enim Euphrates æstate, sub ver incipiens, cum jam nives in Armenia liquefiunt: ut necesse sit stagnari arva, atque obrui: nisi quis ingruentem fluxum, et aquarum vim per fossas et canales divertat: quemadmodum Nilum quoque coercent in Ægypto. Hinc ergo fossæ actæ sunt: sed opera nulla opus est. Nam cum terra profunda sit, et mollis ac facile cedat, nullo negotio ab aquis abripitur, et campi 25 nudantur, ac limus fossas implet, eorumque ora obstruit: unde rursus aquarum eluvio fit, quæ in campos mari propinquos effusæ, lacus, et paludes efficiunt et arundineta: e quorum arundinibus varia contexuntur vasa: quorum quæ liquida 30 fuscipiunt, bitumine illinuntur, cætera nuda, et lituræ expertia relinquuntur. Fiunt etiam vela arundinea storeis. et cratibus similia. Fieri nequit ut hæc inundatio omnino prohibeatur: afferre autem aliquod remedium optimorum principum 35 munus est. Remedium est, nimiam aquarum effusionem obstruendo prohibere, fossarum vero repletionem quam limus efficit, eas expurgando et ora aperiendo. Ac purgatio quidem facilis est: ob-

ἡ ὁρδοῦσας· ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκτῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρμενίων καὶ Μήδων, μέχρι τῆς Ζάγρου, καὶ τῆς αὐτῆς ἐδνῶν. Διαρρέεται δ' ὑπὸ πλείωνων μὲν ποταμῶν ἢ χώρα, μεγίστων δὲ τῶν περὶ Εὐφράτη καὶ τῆς Ἰνδικῆς· μὲν γὰρ τὰς Ἰνδικὰς ἔτοιμα λέρων· δευτερεύειν καὶ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας, οἱ ποταμοὶ ἔχουσι δ' ἀνάπλους, ὃ μὲν ἐπὶ τὴν Ὀπιν καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν ἢ δὲ Ὀπισ, κόμην ἔμπορεῖον τῆς κύκλῳ τόπων, ὃ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα, πλείωνων ἢ τριγυλίων σταδίων· οἱ μὲν οὖν Πέρσαι τὰς ἀνάπλους ἐπίτηδες καλύειν ἐθέλοντες φέρον τῆς ἐξωθεν ἐφόδων, καταρράκτας χειροποίητας κατασκευάσασαν· ὃ δὲ Ἀλέξανδρος ὅπτιον ὅσους οἷος τε ὡς ἀνεσκεύασε, καὶ μάλιστα τὰς ἐπὶ τῇ Ὀπιν. Ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς διαρρύων· πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς θέρους, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀρξάμενος, ἥνικα τήκονται αἱ χιόνες· ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥς ἀνάγκη ἡ λιμνάζειν, καὶ κατακλύζεσθαι τοὺς ἀρούρας· εἰ μὴ ἡ διοχετεύει τις ταφρέας καὶ διώρυγας τὸ ἐκπίπτον· τῶν ῥοῦ καὶ ὅπτιπολάζον ὕδαρ, καθάρπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τῆς Νείλου· ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυγες γένηνται. Χρεία δὲ ἔστιν ὑποουργίας μεγάλης, βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ, καὶ μαλακὴ, καὶ εὐένδοτος, ὥστε καὶ ἐκσύρεται ῥαδίως ὑπὸ τῶν ῥομάτων, καὶ γυμνοὶ τὰ πεδία· πληροὶ δὲ τὰς διώρυγας, καὶ τὰ φομάτια αὐτῶν ἐμφράττει ῥαδίως ἢ χεῖς· ἔπειτα δὲ συμβάλλει πάλιν τὴν ὑπερχύσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ πεδία ἐκπίπτεσθαι, λίμνας σποτελεῖν καὶ ἔλιν, καὶ καταμῶνας, ἧς ὧν καλὰ μίνα πλέκεται παντοῖα σκεύη, τὰ μὲν ὑγρὰ δεκτικὰ, τῇ ἀσφάλτῳ περιαλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς λεωμένων· καὶ ἰσία δὲ ποιεῖνται καλὰ μίνα, ψιάδοις, ἢ ῥίψι περὶ πλῆσια· τὸ μὲν οὖν παντάπασιν καλύειν τὴν τοιαύτην πλημμύραν ἔχει οἷον τε ἴσως· τὸ δὲ τὴν διωατὴν προσφέρειν βοήθειαν, ἡγεμόνων ἀγαθῶν ἔστιν· ἡ δὲ βοήθεια αὕτη, τὴν μὲν πολλὴν πρὸς ἐκχύσιν ἐμφράττει καλύειν, τὴν δὲ πλήρωσιν, ἣν ἡ χεῖς ἐργάζεται τὸ ναντίον, ἀνακαθάρσει τῶν διαρρύων, καὶ ἔξαιρίζει τῶν φομάτων· ἢ μὲν οὖν ἀνακαθάρσεις ῥαδία· ἢ δὲ ἐμφράξεις, πολυχειρίας δεῖται· εὐένδοτος γὰρ

^a ὁρδοῦσας Med. 4. ^b Ἰνδικῆς Par. 1. ^c οἱ μὲν Mosc. ^d ἔμπορεῖον Med. 3. ἔμπορεῖον Mosc. ^e ἐπίτηδες deest Esc. Mosc. ^f διόχουτες Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^g αἱ ἀπὸ τῆς Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^h λιμνάζειν Esc. Mosc. ⁱ διοχετεύει Par. 1. 5. Med. 4. Mosc. ^k τὴν ῥοῦ, sed ῥῆ scribitur sup. Bre. ^l γένηνται a manu recentiori in spatio vacuo. Mosc. ^m πεδία Bre. ⁿ χωρία. Esc. ^o μὲν deest Esc. Mosc. ^p τῶν διαρρύων ἀνακαθάρσει τῶν διαρρύων. Par. 1. Med. 4. In hoc cod. τὸ ναντίον deest. In Med. 3. ubi legenti vox διαρρύων secundo occurrit, scribitur διαρρύων, et sic ubique χ pro γ. ^q εὐένδοτος Med. 4.

7. ἡ δὲ Ὀπιν] Meminit etiam, libro secundo, p. 116. De Alexandro pluribus habes apud Arrianum, libro septimo, Ἐκεῖθεν δὲ αὐθις, inquit, ἔπλετο ἐς Ὀπιν, πόλιν ἐπὶ τῇ Τίγρητος ὠκισμένην. Ἐν δὲ τῇ ἀνάπλῳ τὰς καταρράκτας τὰς κατὰ τὸν ποταμὸν ἀφανίζων, ὁμαλὸν πάντῃ ἐποίησε τὸν ῥῆν· οἱ δὲ ἐκ Περσῶν πεποιημένοι ἦσαν, τὴν μὴ τινα ἀπὸ θαλάσσης ἀναπλῶσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἡγήτη γόλῳ κρατήσαντα. Ταῦτα δὲ μνησάντη, αἵτι δὲ ἡ ναυτικοῖς τοῖς Πέρσαις et quæ sequuntur. Casaub.

Ibid.] Secundum plurimos Opis situs non longe a Bagdad distabat. F.

14. πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς θέρους, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀρξάμενος] Plinius H. N. lib. v. c. 26. de Euphrate, Increscit autem et ipse Nilus modo statim diebus, paulum differens, ac Mesopotamiam inundat, Sole obtinente vicepsimam partem Cancræ. Minui incipit in Virgine, Leone transgresso. In totum vero remeant in vicepsima nona parte Virginis. Casaub.

Ibid.] In Xenophontis Anab. Tigrim per fossas Euphratem influere dicitur, et certe hæc fossæ utriusque fluminis aquas inundantes acceperunt. Euphrates enim, ut Forsterus recte annotat ex Plinio, ad menses Julii et Augusti increscit, Tigris ad menses Martii et Aprilis, (Ecclesiasticus, cap. 24. c. 28.) quod ille borealibus Armeniæ partibus exoritur, hic in meridionalibus ubi nives citius liquecunt. (Forsteri Diss. ad Xenoph. Anab. Version. Anglic.) F.

21. Χρεία δὲ εἶναι ὑποουργίας μεγάλης] Xylandri interpretatio corrigenda est, scilicet, sed opera multa opus est. Idem.

ἔσται ἢ γῆ καὶ μαλακῇ, ἢ ὀπιφορηθεῖσαν ἔχου-
 μέναι χροῦ, ἢ ἄλλ' αἰεὶ ὀνωφέλλεται κακείνην, καὶ
 ποιεῖ δυσέχρστον τὸ τόμα. Καὶ γὰρ καὶ τάχους
 δεῖ πρὸς τὸ ταχέως κλυθῆναι τὰς διάρυγας, καὶ
 μὴ πᾶν ἐκπεσεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ ὕδωρ. Ξηρανθεῖσαι γὰρ
 τῆ θέρους, ξηραίνουσι καὶ τὸ ποταμόν· ταπεινωθεῖς δὲ,
 τὰς ἐποχτείας οὐ δύναται πρὸς ἑαυτὴν κατὰ καρπὸν,
 ὧν δεῖται πλεῖστον τῆ θέρους ἐμπυρεῖς ἔσται ἡ χώρα
 καὶ καυματηρά· ἀφαιρέσει δ' ἔδεν ἢ τῷ πλήθει τῶν
 ὑδάτων κατακλύζεσθαι τὰς καρπὰς, ἢ τῇ λεψυ-
 θρίᾳ, ἢ τῷ δίψει ἀφαιρέσθαι· ἅμα δὲ καὶ τὰς
 ἀνάπλεις πολὺ τὸ χερίσιμον ἔχοντα αἰεὶ λυμαινομένους
 γὰρ ὥς ἀμφοτέρων τῶν λεχθέντων παθόν, οὐχ
 οἷον τε ἐπανορθοῦν, εἰ μὴ ταχὺ μὲν ἐξανοίγῃτο τὰ
 τόμα τῶν διάρυγων, ταχὺ δὲ κλείοντο, καὶ αἱ διώ-
 ρυγες αἰεὶ μετριάζουσιν, ὥστε μηδὲ πλεονάζειν ἐν
 αὐταῖς τὸ ὕδωρ, μήτ' ἐλλείπειν. Φησὶ δ' Ἀριστοβού-
 λος τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν ἀναπλέοντα καὶ κυβερνῶντα
 τὸ σκάφος ὀπισκοπεῖν, καὶ ἀνακαθαίρειν τὰς διάρυ-
 γας μὲν τῶν πλῆθους τῶν συνακολουθησάντων ὥς δ'
 αὐτῶς, καὶ τὰ τόμα ἐμφράττειν, τὰ δ' ἀνοίγειν· κα-
 τανοήσαντα δὲ μίαν συντείνουσιν ἐπὶ τὰ ἔλη, καὶ
 τὰς λίμνας τὰς πρὸ τῆς Ἀραβίας, δυσμεταχείριστον
 ἔχουσαν τὸ τόμα, καὶ μὴ ῥαδίως ἐμφράττεσθαι δυνα-
 μὴν ἀλλὰ τὸ εὐένδοτον, καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοι-
 ξαι καινὸν τόμα ἀπὸ σταδίων τριάκοντα ὑποπετρὸν
 λαβόντα χωρίον, κακεῖ μεταγαγεῖν τὸ ῥέθρον· ταῦτα
 δὲ ποιεῖν, πρηνουῦντα ἅμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Ἀρα-
 βίαν δυσείσοδον τελέως ὥς τῶν λιμνῶν ἢ καὶ τῶν
 ἐλῶν ἀποτελεσθῆναι, ἢ νησιάζουσιν ἤδη ἀλλὰ τὸ πλῆ-
 θος τοῦ ὕδατος ἀφαιρέσθαι γὰρ δὴ κατακτᾶ-
 σθαι τὴν χώραν ταύτην, καὶ πόλεις καὶ ὀρυκτῆρια
 ἤδη κατεσκευάσθαι τὰ πλοῖα, τὰ μὲν ἐν Φοινίκῃ τε
 καὶ Κύπρῳ ναυπηγησάμενον ἀφ' αὐτῶν τε, καὶ γρη-
 φωτὰ, ἃ κομιθέντα εἰς Ἡράκλειον, σταδίοις ἐπὶ, καὶ
 εἴτα τῷ ποταμῷ κατακομιθῆναι μέχρι Βαβυλωνος.
 Τὰ δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ συμπηξάμενον πῶν ἐν τοῖς
 ἄλσεσι καὶ τοῖς πεδίοις κυπαρίττων σπάνις γὰρ
 ὕλης ἐνταῦθα· ἐν δὲ Κοσσυίοις καὶ ἄλλοις πρὸς μετριά-
 τος ἐστὶν εὐπορία σκήψασθαι μὲν ἐν αἰτίαν τὸν πόλεμον
 φασίν, ἐπεὶ μόνον τῶν ἀπάντων ἐπὶ πρὸς βούσαντο οἱ

structio multarum manuum operam requirit. Nam
 cum terra facile cedat, et mollis sit, aggestum limum
 non sustinet, sed cedendo et ipsa trahitur, et os ob-
 turatu difficile reddit. Quin et celeritate opus est,
 ut cito fossæ claudantur et ne omnino ex eis aqua
 elabatur. Fossæ enim per æstatem arefactæ flu-
 men quoque siccant, quod subsidens derivationibus
 non potest tempestivis sufficere, quibus regio per-
 uista et siccitate squalens per æstatem plurimum
 eget: neque vero quicquam refert aquarumne
 multitudine obruantur fruges, an siti depereant.
 Præterea cum navigationes valde utiles sunt, ab
 ante dictis causis impeditæ, confici recte nequeunt,
 nisi fossarum ora cito claudantur: ut semper fossæ
 mediocritatem servant, ne in eis aqua aut redundet
 aut deficiat. Narrat Aristobulus, Alexandrum
 ipsum navigantem, et scapham gubernantem fossas
 inspexisse, easque comitantis multitudinis opera ex-
 purgasse, et ora quædam obstruxisse, nonnulla ape-
 ruisse. Cumque fossam quandam ad paludes et
 lacus, qui sunt Arabiam versus, tendere animadver-
 teret habentem os intractabile, et obstructu difficil-
 limum, propter cedentem et mollem terram: aliud
 novum os aperuisse triginta a priore stadiis, capto
 loco petroso, atque traducto alveo. Idque etiam
 ideo arctum, ut præcaveret, ne Arabia omnino
 difficilis esset ingressu propter lacus et paludes:
 cum propter aquæ multitudinem jam tum effecta
 insula videretur. Habebat enim in animo regi-
 onem eam occupare, jamque ad hoc et classem et
 receptacula paraverat, ac navigia partim in Phœ-
 nicia Cyproke construxerat, tum dissolubilia, tum
 clavis compacta, quæ per septem stadia Thapsacum
 portata, postea Babylonem flumine delata sunt:
 partim in Babylonia ædificaverat, ex hortorum et
 lucorum cupressis. Ibi enim materie inopia est:
 apud Cossæos vero et nonnullos alios mediocris
 copia. Hanc eum causam dicunt bello præten-

^a Manuss. ἀλλ' εἴκοσα. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

Med. 3. 4. Mosc. ^d λεψυθρία Med. 4.

^e Fortasse καὶ τῶν. Sed hic locus totus est de mendo suspectus. Marg. Caf. ^f MSS.

τὴν μάστιγα τίνουσιν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^g νησιάζουσιν Med. 3. 4. Mosc.

^h τῶν ὑδάτων Esc. Mosc.

ⁱ καὶ π. Med. 3.

^k ῥάφακον Par. 4.

^l Fortasse φησὶ. Marg. Caf. sic Par. 4. φησὶν Med. 3. Bre. Esc. Mosc.

3. δυσέχρστον] Monstrum vocis. Lege δύσχρστον i. e. τῆ ὑγρῆ

11. τῷ δίψει] Villebrunius et Tourpius esse glossema marginale textui insertum iudicant. Paulo infra eleganter legit Villebrunius, λυμαινομένους γι. F.

33. τὰ πλοῖα] Cum Villebrunio lego, τὰ τε πλοῖα, et sic Cod. Med. 3. not. Idem.

35. σταδίοις ἐπὶ] Textus est certe mendosissimus. Thapsacus a mari fere stadia bis mille distat. Forsterus in Dissertat. ad Xenoph. Anab. versionem Anglicam, legendum esse, σταθμοῖς ἐπὶ

iudicat. Σταθμός est statio vel unius diei iter. Hæc autem emendatio spatium stadiorum 237 cuique diei dabit. Malim legere, ἐπὶ καὶ δέκα. Septendecim enim mansiones, cuique diei plusquam m. pass. 14. darent. Nil autem MSS. juvant. Thapsaci hujus ad Euphratem, ut opinor, in SS. occurrit mentio, in lib. Regg. 1mo. cap. iv. c. 24. regni Salomonici termini. Idem.

40. σκήψασθαι μὲν ἐν αἰτίαν τὸν πόλεμον φασίν] Legebatur σκήψασθαι inepte. Arrianus eadem pluribus persequitur. Casaub.

Ibid.] Vid. Arrian. lib. vii. Ed. Blanc. p. 485, 491. F.

disse quod Arabes ex omnibus gentibus legatos ad eum non misissent: revera, omnibus dominandi impulsu cupiditate: et quoniam duos tantum Deos ab illis coli audisset, Jovem scilicet, et Bacchum, qui eorum, quæ ad vitam pertinent, potissima largirentur, se tertium existimasse cultum iri, si viciisset, et patriam libertatem illis restituisset. Cum hæc Alexander circa fossas tradit effecisse, tum regum et principum sepulchra, quorum plurima in lacubus erant, refodisse. Eratosthenes paludum mentionem faciens, quæ apud Arabiam sint, aquam dicit, cum exitum nullum inveniret, subterraneos sibi meatus aperuisse, ac per illos usque in Cœlesyriam delatam in ea flumina erupisse, quæ circa Rhinocolura et Casium montem sunt: atque ibi et lacus et voragines effecisse: quæ haud scio an verisimilia dixerit. Nam Euphratis effusiones, quæ Arabiam versus, et lacus et paludes efficiunt, mari Persico proximæ sunt: isthmus autem, qui ea dirimit, neque magnus, nec petrosus. Itaque probabilius erat, aquam in mare impelli, sive sub terram sive supra ejus superficiem, quam amplius sex millibus stadiorum siccam et aridam regionem perrumpere: præsertim cum Libanus et Antilibanus, et Casius montes in medio essent. Atque hi quidem hæc dicunt. Polycletus negat Euphratem exundare. Etenim per campos maximos ferri: montium vero alios duobus millibus stadiorum, Casios ad mille abesse, non admodum altos, nec multa nive tectos, aut quæ confertim liquetur: maximam enim montium altitudinem in borealibus partibus esse ultra Ecbatana: versus austrum vero scissos ac dilatatos plurimum deprimi: tum maximam aquæ partem a Tigri excipi. Equidem quod ultimo dicitur, aperte absurdum est: in eisdem enim campos Tigris descendit. Jam montium altitudines, quibus inundationes adscribuntur, inæqualitatem quandam habent: cum alias borealia magis attollantur: interdum meridionalia diducantur. Nix autem non modo altitudine montium, sed climatibus etiam judicatur, ut ejusdem montis

Ἀραβες ὡς αὐτὸν τὸ δ' ἀληθές ὁρεθόμενον πάντων
ἐκ) κύριον· καὶ ἔπειδὴ δύο θεοὺς ἐπισημάνετο τιμᾶσθαι
μόνους ὑπὸ αὐτῶν, τὸν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον τὰς
τὰ κυρίατατα πρὸς τὸ ζῆν παρέχοντα, τέλει
ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν ἐπισημᾶσθαι, κρατήσαντα, καὶ
ὑπερέφοντα τὴν πάτριον αὐτονομίαν ἔχειν, ὡς ἔχον
πρὸς τὸν. Ταῦτά τε διὰ πραγματεύεσθαι πρὸς
τὰς διὰρυγας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς τὰφας σκαυ-
ρεῖσθαι τὰς τῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν τὰς γὰρ
πλείους ἐν ταῖς λίμναις εἶ). Ἐρατοσθένης δὲ τῶν
λίμνων μυθεῖς ἦ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ φησὶ τὸ ὕδωρ
ὑπορρύμιμον διεξόδων ἀνοῖξαι πόρους ἔπι γῆς καὶ
δι' ἐκείνων ὑποφέρειν μέχρι Κοιλοσύρων ἀναθλί-
βεσθαι δὲ εἰς τὰς πρὸς Ἰνδοκώλυσσαν, καὶ τὸ
Κάσιον ὅρος ὑπομαρῆς, καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας,
καὶ τὰ βάραθρα. ὅσα οἶδα δ' εἰ πιθανῶς εἰρηκεν
αἱ γὰρ τῷ Εὐφράτῃ παρεκχύσθαι αἱ ποιεῖσαι τὰς
πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ λίμνας καὶ τὰ ἔλη, πλησίον εἰσὶ
τῇ Πέρσῃ θαλάττῃ· ὁ δὲ διείρων ἰσχυρὸς, οὔτε
πολύς ἐστιν ἔτε πεπεσῶς, ὥστε ταύτῃ μᾶλλον εἰκὸς
ὡς βιάσασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, εἴτε ὑπὸ
γῆς, εἴτε ἐπιπολῆς, ἢ πλείους τῶν ἐξακιχλίων στα-
δίων ἀφγνύειν, ἀνυδρον καὶ ξηρὰν ἔσθαι καὶ ταῦτα
ὄραν ἐν μέσῳ κειμένων, τῶν τε Λιβάνου καὶ τῷ Ἀντιλι-
βάνου, τῷ Κασίῳ· οἱ μὲν δὲ τοιαῦτα λέγουσι.
Πολύκλειτος δὲ φησὶ μὴ πλημμυρεῖν τὸν Εὐφρά-
την· ἀλλὰ τὸ πεδίων φέρεσθαι μεγάλων, τὰ δ' ὄρη
τὰ μὲν διὰ λίαν ἀφελᾶσθαι γαλῆς, τὰ δὲ Κασία
μόλις χιλίους, ἐπὶ πάντῃ ὑψηλὰ, ὅθεν νηρόμνησιν σφοδρῶς,
ὅσα ἀφελᾶσθαι ὑπερέφοντα τῇ χιόνι τὴν τῆς γῆς
καὶ τὰ ὑψηλὰ τῶν ὄρων ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἐκβατάνων μέ-
ρεσι τοῖς πρὸς ὁρεσίοις· αἱ δὲ τοῖς πρὸς νότον χιζό-
μενα, καὶ πλατυρόμνησιν πολὺν ταπεινῶσθαι, ἅμα δὲ
καὶ τὸ πολὺ τῶν ὕδατων ἐνδεχέσθαι τὸν Τίγριν.
Τὸ μὲν οὖν ὕδατος ῥιθὲν φανερώς ἀποπον· εἰς γὰρ τὰ
αὐτὰ κατέρχεται πεδία· καὶ ὥστε τὰ πλημμυρεῖν
λεχθέντα ὑψηλὰ τῶν ὄρων ἀνωμαλίαν ἔχει· πῇ μὲν
ἐξηρμένα μᾶλλον, τὰ βόρεια· πῇ δὲ πλατυρόμνησιν,
τὰ μεσημβρινά· ἢ δὲ χιόν, ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς κρένεται
μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι τὸ τε αὐτὸ ὅριον τὰ

* Scripti, *imil. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc.*
"frustra," ait Villebr. ^d ὑπὸ Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ἀπὸ Par. 5.
^e Ῥινοκώλυσσαν Med. 3. 4. Esc. Ῥινοκώλυσσαν Mosc. ^f Κασίῳ Bre. ^g τὰς δεξιὰς Mosc.
^h Scripti, ὑπὸ γῆς. Marg. Cas. sic Par. 5. ⁱ ἔσαν Med. 3. ^m Scripti, καὶ τῷ Μασίῳ καὶ Μαροῖ. Marg. Cas. Μασίῳ Par. 5. Bre.
Esc. Mosc. Μασίῳ Med. 3. Μαροῖ Med. 4. ⁿ διὰ λίαν occurrit post γαλῆς Mosc. ^o Prior Interpr. Κισσαία. Marg. Cas. Κισσαία
Par. 1. Med. 4. Κισσαία Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^p ἔδ' Med. 3. ^q Scripti, πρὸς ὁρεσίοις. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.
^r Scripti, ἐνδεχέσθαι. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^s ποῖ Esc. Mosc. ^t Vulgo ἐξηρμένον. Marg. Cas. ^u ποῖ
Esc. Mosc. ^x κλίμασι Par. 4.

8. τὰς τὰφας—τῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν] Hæc, secundum Arrianum, τῶν Ἀσσυρίων regum sepulchra erant. F.

15. καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας, καὶ τὰ βάραθρα] Etsi omnes voragines possunt appellari βάραθρα, tamen hic fuit interpretibus ea vox retinenda, cum sit locis, de quibus loquitur, propria. Diodorus Siculus, lib. i. de iisdem locis, τὰ μὲν οὖν προσημασμένα πεδία τοιαῦτα ἔχοντα τὴν φύσιν, οἰκίας ἔτυχεν προσσημασίας ὀνομασθέντα βάραθρα. Idem docet etiam, lib. xvi. et lib. xx. Casaub.

25. τῷ Κασίῳ] Et Casius. Interpres Marfyam pro Casio reposuit, nescio quid secutus, mihi non probatur. Quid si Ma-

fyam legas, sub quo Tigranocerta jacent? Sed nulla necessitate urgente, nolo quicquam mutare. De Marfyā dixi suo loco. Xyland.

Ibid.] Lego καὶ τῷ Κασίῳ. Mons Casius intelligitur in Syria non longe ab Antiochia super Daphnen. MSS. lectio non ferenda. Mons enim Masius trans Euphratem ponitur, et non inter Ægyptum ac Syriam. F.

28. τὰ δὲ Κασία] Lege cum priore interprete, τὰ δὲ Κισσαία, quorum montium et lib. xi. meminit. Casaub.

Ibid.] Cum Casaubono lego Κισσαία ad fidem MSS. F.

βόρεια μέρη νίφεται μάλλον ἢ τὰ νότια· καὶ ¹ χιόνα
² συμμένουσιν ἔχει μάλλον ἐκείνα, ἢ ταύτα· ὁ μὲν
οὖν Τίγρις ἐκ τῶν νοτιωτέρων μερῶν ³ Ἀρμενίας, ἀ-
πλοσίον ὅτι ⁴ Βαβυλωνίας, δεξιόρην ⁵ τὸ ἐκ τῶν
χιόνων ὕδωρ ἔχει πολὺ ὄν, ἃ τε ἐκ ⁶ τῶν νότιων πλεονεξείας,
ἦσαν ἀν ⁷ πλημμύρεσι· ⁸ ὁ δ' Εὐφράτης τὸ ἐξ ἀμ-
φοτέρων δέχεται τῶν μερῶν, καὶ ⁹ ἔχει ἐνὸς ὅρους, ἀλλὰ
πολλῶν, (ὡς ἐδιδούμην ἐν τῇ περὶ τῆς Ἀρμενίας,) ¹⁰
περὶ τοὺς τοὺς μῆκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῇ
μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ διέξεισι, καὶ τῇ μικρᾷ, ὅσον δὲ τὸ
ἐκ ¹¹ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, καὶ ¹² τῆς Καππαδοκίας, διὰ
τῆς Ταύρου διαβαλὼν ἕως Θαλάκου φέρεται, τὴν
καὶ Συρίαν, καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορίζων· ὅσον
δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλῶν ¹³ καὶ ¹⁴ τῆς ἐκβολῆς
αὐτοῦ, τρισμυρίων καὶ ἑξακισχίλιων σταδίων· τὰ μὲν οὖν
¹⁵ περὶ τὰς διώρυγας ποταμῶν. Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς
μὲν ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ γὰρ ¹⁶ τριακοσάχια λέγουσι·
τὰ δὲ ἄλλα ἐκ ¹⁷ τῆς φοίνικος· ¹⁸ παρέχον· καὶ γὰρ
¹⁹ ἄρτον καὶ ²⁰ οἶνον, καὶ ²¹ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα, τὰ
τε πλεονεξείας παντοῖα ἐκ τούτων· τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ'
ἀνδράκων οἱ χαλκεῖς χερῶντα· βρεχόμενοι δὲ τοῖς
σπιζομένοις εἰς τρυφήν ²² βροσί, καὶ περὶ αὐτοῖς. Φασὶ
δ' ²³ εἶναι καὶ Περσικὴν ὠδίαν, ἐν ἣ τὰς ἀφελείας· τοῦ
φοίνικος τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα ἀφαιρῶνται·
ἐλαίῳ δὲ χερῶνται τῷ σισαμίνῳ τὸ πλέον· οἱ δ' ²⁴
ἄλλοι τόποι ἀναλίσκον· τὰ τε ²⁵ φυτὰ. Γίνεται δ'
ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ ²⁶ ἡ ἀσφαλτος πολλή, περὶ ἧς
Ἐρατοσθένης μὲν ἔπος εἰρηκεν· ὅτι ἡ μὲν ὑγρὰ ἰὺ
καλοῦσι ²⁷ ἰάφθην, γίνεται ἐν τῇ Σισιδί, ἡ δὲ ξηρὰ
διουαμὴν πηπέδα, ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· ταύτης δ' ²⁸
ὅσιν ἡ πηλὴ ²⁹ ἡ ἰάφθα πλεονεξείας· πλημμύροντος δὲ
τούτων καὶ τὰς ³⁰ τῶν χιόνων· τήξεις, καὶ αὐτὴ ³¹ πληρε-
ταί, καὶ ὑπέρχουσιν εἰς τὸν ποταμὸν λαμβάνει· ἐνταῦθα
δὲ σπένδοντα βῶλοι μεγάλοι περὶ τὰς οἰκοδομὰς
ὀπιτήδεια, τὰς ³² ἀφ' ἧς ὀπῆς πλίνθες. Ἄλλοι δὲ ³³
καὶ τὴν ὑγρὰν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι φασὶ· περὶ
μὲν οὖν τῆς ξηρᾶς, ³⁴ εἴρηται πῶσον τὸ χερῶν τὸ ἐκ

boreales partes magis nivibus tegantur quam au-
strales : et diutius illæ nivem retineant quam hæc.
Tigris quidem ex australissimis Armeniæ partibus,
quæ sunt Babylonis proximæ, nivalem aquam ex-
cipiens non sane multam, utpote ab australi latere
delabentem, minus sane exundat. Euphrates vero
ex utrisque partibus aquam recipit, non ex uno
monte solum, sed ex multis : ut in descriptione
Armeniæ declaravimus : addita etiam fluminis
longitudine, quantum in magna et in parva Ar-
menia spatii conficiat, et quantum deinde per Cap-
padociam et Taurum vadens, dum Thapsacum
usque defertur, inferiorem Syriam et Mesopota-
miam dirimens : et quantum porro Babylonem
usque et ad ostia : quæ summa continent millia
stadiorum triginta et sex. Ergo hæc de fossis dicta
sufficiunt. Regio hordeum fert quantum alia nulla :
nam trecenticuplum reddere dicitur. Cætera vero
palmæ suppeditant. Ex iis enim panis et mel et
vinum, et acetum fit, et textilia varia : nucleis pro
carbonibus fabri ferrarii utuntur : iidem in aqua
macerati bobus et ovibus in pabulum dantur. Di-
cunt esse carmen quoddam Persicum in quo tre-
cenæ et sexaginta palmæ utilitates numerantur :
oleo frequentius sesamino utuntur. Cætera loca
huius arboris penuriam habent. In Babylonia
etiam bitumen multum nascitur, de quo Eratosthe-
nes dicit ; liquidum, quod naphtham vocant, in Su-
siano agro nasci : siccum vero, quod congelascere
potest, in Babylonio : cuius fons est prope ipsam
naphtham : hoc autem inundante ex liquefactione
nivium, et ipsa augetur, et effusionem in fluvium
facit. Hic glebæ maxime coeunt ad ædificia ido-
neæ, quæ ex costilibus lateribus fiunt. Sunt, qui
liquidam etiam in Babylonio nasci dicunt. De
sicca quidem dictum est, quantus sit ejus ad ædifi-

¹ Scripti, συνέχουσιν. Marg. Cas. ² πλημμύρεσι, sed η scribitur supra οι, Par. 5. πλημμυροί. Mosc. ³ ὁ δ' Med. 3. 4. ⁴ οὐκ
ἐξ ἐνός Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ⁵ Sic habent vett. libb. vulgo ἐκ τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς μ. Marg. Cas. ⁶ Scripti, διὰ τῆς.
Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ⁷ Καππαδοκίας. Med. 3. 4. Mosc. ⁸ Scripti, τριακοσάχιοι, et τριακοσάχια. Marg. Cas. Par. 1. 4.
Med. 3. 4. Bre. Esc. τριακοσάχια Mosc. ⁹ Manuss. παρέχεται. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. ¹⁰ Vulgo ἀντόν.
Marg. Cas. sic Par. 5. αὐτοῖς in text. ἄρτον in margine Par. 1. Med. 4. Esc. Mosc. αὐτοῖς Med. 3. ¹¹ καὶ οἶνος Med. 3. ¹² καὶ
παντ. Esc. Mosc. ¹³ τρυφήν εἰσι. Βουσί Med. 3. ¹⁴ τὴν φοίνικος deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ¹⁵ καὶ ἀσφαλτος Med. 3. 4.
Mosc. ¹⁶ antea fuerat ἀφθάν Mosc. ¹⁷ Σισιδία Med. 3. ¹⁸ τὴν Εὐφράτου Med. 3. Esc. Mosc. ¹⁹ πηλὴ, sed τ scribitur supra π,
Mosc. ²⁰ πλημμυρεῖται Esc. Mosc. ²¹ εἴρηται deest Esc.

17. καὶ γὰρ τριακοσάχια λέγουσι. Herodotus, lib. 1. c. 193.
multa de terra Babylonia habet, quæ ita ferax fuit, ὡς ἐπὶ διη-
κόσια μὲν τὸ παρὰ πᾶν ἀποδοῖν· ἐπὶ δὲ ἄριστα αὐτὴ ἐωυτῆς ἐνείκη, ἐπὶ
τριηκόσια ἐκφέρει. F.

18. τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τῆς φοίνικος παρέχονται. Hæc est palma dacty-
lifera, quam auctores varii descripserunt. Chardinus dactylos
optimos esse Persicos scribit. (t. ii. p. 20.) Idem.

25. ἰαφθὴν δὲ χερῶνται τῷ σισαμίνῳ. Babylonia ficus, oleas, vi-
tesque non fert, ideoque oleo sesamino utuntur. Sesamum est
genus plantarum. Linnæus species duas enumerat. Olim in
Italia satum fuit, ut a Columella patet. Nunc raro occurrit.
Xylander male φυτὴν arborem vertit. Idem.

28. ἡ μὲν ὑγρὰ ἢ καλοῦσι ἰάφθην. Plinio, lib. xxxv. c. 15. non
placet inter bituminis genera referri naphtham. Sunt, inquit

qui et naphtham de qua in secundo diximus volumine (c. 105.) bitu-
minis generi ascribant. Verum ardens ejus vis ignium naturæ cog-
nata procul ab omni usu abest. Idem tamen liquidum bitumen
commemorat, quod a Babylone invehitur. Casaub.

Ibid.] Naphta in Linnæo est prima bituminis species. Bitu-
men fluidum albicans ; Asphaltum siccum est ; tertia species
Bitumen tenax, nigrum. Hoc etiam dicitur bitumen Babyloni-
cum. Niebubrius hanc speciem optime descripsit. Arabice Gir
appellatur. Hac naviculas illinunt hujus regionis incolæ.
Naphta (Arabice Nafth) nigrum est. Vice olei in lampadibus
usurpatur. Odorem malum ac insalubrem emittit. (Voy. en Arab.
beur. t. ii. p. 273.) MSS. lectio πηλὴν Εὐφράτου optime locum
hunc restituit. F.

cia usus: dicunt etiam navigia contexi, quæ bitumine illita solidantur. Liquidi bituminis, quod naphtham vocant, admirabilis est natura. Nam igni admotum, eum corripit: et si corpus eo illitum igni admoveris, deflagrat, nec aqua ullo pacto extingui potest: sed magis etiam exardescit, nisi valde multam superinfuderis: cœno et aceto, et alumine, et visco oppressum exstinguitur. Alexandrum tradunt, ut experimento rem cognosceret, puero cuidam in balneo naphtham illevisse, ac lucernam admovisse, puerum pœne deflagrasse: circumstantes multa admodum aqua flammam devicisse, ac puerum servasse. Posidonius scribit, e fontibus naphthæ Babylonis quosdam nigram naphtham, quosdam albam producere: atque ex iis alios esse liquidi sulphuris, eos scilicet qui albam naphtham habent, quam et flammæ arripiant: eos vero, qui nigri bituminis sint, liquidos esse, et pro oleo in lucernis usurpari. Babylon olim Assyriæ fuit metropolis: nunc Seleucia est, quæ ad Tigrim dicitur. Prope eam pagus maximus est nomine Ctesiphon, in quo Parthorum reges hyemabant, Seleuciæ parentes, ne Scythicæ et militaris nationis hospitio adfiduo opprimeretur. Hic pagus urbis potentia ac magnitudine est, cum Parthorum multitudinem et apparatus omnem recipiat, ac venalia et necessaria artificia illis suppeditet. Ibi Parthorum reges in hyeme propter aeris temperiem degere solebant: æstatem vero in Hyrcania et Ecbatanis agunt, propter antiquam loci, et adhuc durantem famam. Et quemadmodum Babyloniam regionem vocamus, sic indigenas Babylonios dicimus non ab urbe, sed a regione. A Seleucia non item, et si ibi nati sint, ut Diogenes philosophus Stoicus. Est porro

τῶν οἰκοδομῶν μάλιστα· φασὶ δὲ καὶ πολλὰ πλέεσθαι,
ἔμπλασθέντα δ' ἀσφάλτῳ πυκνεῖσθαι. Τὴν δ'
ὕδαρ, ὡς νάρθηα καλεῖται, ὡς ἀδελφὸν ἔχειν συμ-
βάλλει τὴν φύσιν·^b προσαρθεῖς γὰρ ὁ νάρθηας πυρὶ
5 πλησίον, ἀναρπάζει τὸ πῦρ, καὶ ὅτι χρίσας αὐτὰ
σῶμα·^c προσαρθεῖς, φλέγεται· οὐδένα δ' ὕδατι
ἔχει οἷον τε· ἐκκαίεται γὰρ μάλλον, πολλὴν εἰ πάνυ
πολλῶ· ἄλλὰ πολλῶ καὶ ὅξει, καὶ τυπηρίᾳ, καὶ ἑξῶ
πυρρύντα,^d σβέννυται. Πείρας δὲ χάριν·^e φασὶν
10 Ἀλέξανδρον ἐν λουτρῷ^f προσχεῖν παιδί τῷ νάρθηα,
καὶ προσαραγεῖν λύχνον· φλεγόμενον δὲ^g καὶ τὸν
παῖδα ἐγγὺς ἐλθεῖν τῷ σπολέσθαι, πλὴν πολλῶ
σφόδρα καταντλουῦντες τῷ ὕδατι, ἐξέρχονται καὶ διέ-
σωσαν οἱ παρρηῶντες. Ποσειδώνιος δὲ φησὶ τῷ ἐν τῇ
15 Βαβυλωνίᾳ νάρθηα τὰς πηγὰς, τὰς μὲν^h εἶ) λευκοῦ,
τὰς δὲ μέλαν· τῶν δὲ τὰς μὲνⁱ εἶ) θείας ὕδατος,
λέγει^j δὲ τὰς τοῦ λευκοῦ· ταύτας δ' εἶναι τὰς
ἑπιπλυνσάσας τὰς φλόγας· τὰς δὲ τοῦ μέλαν^k, ἀσ-
φάλτῳ ὕδατος, ὅς ἐστιν ἐλαίης τὰς λύχνους^l καίεσι.
20 Πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλὼν ὡς μητροπόλις τῆς
Ἀσσυρίας, νῦν δὲ Σελεύκεια ἡ ὅτι τῷ^m Τίγρει
λεγομένη. Πλησίον δ' ὅτι κάμνη, Κτησιφῶν λεγο-
μένη, μεγάλη· ταύτῃ δ' ἐποιοῦντοⁿ χεῖμαδιον οἱ
τῷ Παρθυσίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν^o Σελευκείων,
25 ἵνα μὴ καταστραφείναιτο ὑπὸ τῷ Σκυθικοῦ φύλου
καὶ γραπτοῦ· δυνάμει οὖν^p Παρθικῇ πόλιν ἀντὶ
κάμνης ὅτι καὶ τὸ μέγεθος τοσούτον γε πληθύνει^q δε-
χόμενη, καὶ τὴν κατασκευὴν ὑπὸ^r ἐκείνων αὐτῶν
κατεσκευασμένη, καὶ τὰ ὄνια, καὶ τὰς τέχνας προσ-
30 φέρους ἐκείνοις πεπορισμένη· εἰδῶσι γὰρ ἐνταῦθα τῷ
χεῖμαδιος ἀφ' αὐτῶν οἱ βασιλεῖς ἀφ' ὅτου εὐάερον· γέρους
δὲ ἐν Ἐκβατάνοις, καὶ τῇ Ἰρκακίᾳ ἀφ' οὗ^s τὴν ὅτι
κράτειαν τῷ παλαιᾷ δέξιν. Ὡς περ δὲ Βαβυλωνίαν
τὴν χώραν καλοῦμεν, ὅτω καὶ τοὺς ἀνδρας τὰς ἐκεί-
35 θεν Βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· ἀπὸ δὲ τῷ Σελευκείᾳ ἦσαν,
καὶ ἐκείθεν ὥσι, κατὰ περ^t Διογένη τὸν Στωϊκὸν φι-

^a καὶ πλάσθαι Par. 4. ^b προσαρθεῖς Mosc. ^c προσάρθης Efc. ^d σβέννυται Efc. ^e φησὶ Med. 3. ^f Manuss. περιχέαι.
Marg. Caf. προσχεῖν Par. 5. ^g καὶ deest Med. 3. 4. ^h δὴ Mosc. ⁱ ἐπισπώσας Mosc. ^k καίεσι Efc. ^l Σερίας Mosc.
^m Τίγρι Par. 1. 5. Med. 4. Τίγρει Med. 3. Τίγρι Mosc. ⁿ χεῖμαδιον Mosc. ^o Σελευκίαν Med. 3. Σελευκίαν Med. 4. Efc. Mosc.
^p Παρθικῇ Mosc. ^q κατασκευασμένη Par. 4. ^r Διογένη Med. 4. Efc. Mosc.

8. ἄλλὰ πολλῶ] Refert Plinius, lib. ii. c. 104. de maltha, quæ huc videntur pertinere. Casaub.

10. προσχεῖν παιδί] Puero nomen Stephanus. Vide Plutarch. Idem.

18. τὰς δὲ τῷ μέλανος, ἀσφάλτῳ ὕδατος] Hæc videtur esse species secunda Linnæi: Petroleum: bitumen liquidiusculum fuscotufescens. Neumannus optime hæc omnia describit in libro de Chemia (part. 1. sect. 4.) F.

19. ὅς ἐστιν ἐλαίης τὰς λύχνους καίεσι.] Idem Plinius de alio bitumine, Utuntur eo ad lucernarum lumina olei vice. Casaub.

21. νῦν δὲ Σελεύκεια ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη] Vere hæc de suis temporibus Strabo; mox alio translatus est imperium. Plinius H. Nat. lib. vi. c. 26. postquam egit de Seleucia. Invoicem, ait, ad hanc exbauendam, Ctesiphontem juxta tertium ab ea lapidem in Chalonitide condidere Parthi, quod nunc est caput regni. Idem.

Ibid.] Seleucia ad Tigrim Seleucum Nicatorem conditorem jactat. Sed urbs in eodem situ fuit olim, Coche dicta, (Amm. Marc. lib. xxiv. c. 5.) vel, secundum Zosimum, Ζωχάση (lib. iii. p. 180.) 15 m. pass. a Bagdat distat, et nunc Almadaiem appellatur. (Geog. Nub. p. 205. D'Anville.) Secundum Plinium alveus Euphratis lævus loca Seleuciæ vicina permeat. Vide etiam Theophylactum, lib. v. c. 6. Libera fuit ac sui juris urbs in Plinii sæculo. (H. N. lib. vi. c. 26.) Ctesiphon urbs maxima fuit, quam scriptores posterioris sæculi, restituto Persarum regno, sæpe memorant. F.

36. ἀπὸ δὲ τῆς Σελευκείας ἦσαν] Atqui ipsa Seleucia Babylonia appellabatur: ut mirum non sit Seleucenses, Babylonios non tantum a nomine regionis, sed etiam ab altera urbis appellatione fuisse dictos: tamen et Laertius de Diogene Babylonio idem notat, plures ejusdem nominis referens, τίτατος, inquit, Στωϊκός, γένος Σελευκίης, καλέμενος δὲ Βαβυλωνίος διὰ γυναικῶν. Casaub.

λόσφορον. Ἐστὶ δὲ καὶ Ἀρτεμίτα πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πεντακοσίαις τῆς Σελευκείας σταδίαις, πρὸς ἑὸν τὸ πλέον, καθάπερ καὶ ἡ Σιτακινὴ καὶ γὰρ αὕτη πολλή τε καὶ ἀγαθὴ, μέση Βαβυλῶν³ τέτακται, καὶ δὲ Σουσίδ⁴, ὥστε τοῖς ἐκ Βαβυλῶν⁵ εἰς Σῶσα βαδίζουσι διὰ τῆς Σιτακινῆς ἡ ὁδὸς ἀπασα⁶ πρὸς ἑὸν δ' ἔστι, καὶ τοῖς ἐκ Σῶσαν εἰς τὴν⁷ μεσόγαίαν τῆς Περσίδος, διὰ τῆς Οὐξίας, καὶ δὲ ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. Τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκυκλιᾷται πρὸς ἄρκτον ἡ Περσίς, πολλή⁸ ἔστι· ταύτη δὲ συνάππει ἡ Παρατακινὴ καὶ Κοσσία μέχρι Κασπίων πυλῶν, ὁρεῖνὰ καὶ λησιρῆα ἔθνη· τῇ δὲ Σουσίδι ἡ Ἐλυμάτις, καὶ αὕτη τετραχῆα ἡ πολλή, καὶ λησιρῆα· τῇ δὲ Ἐλυμάτιδι, τὰ πρὸς τὴν Ζάγρον καὶ ἡ Μιδία. Κοσσίαι μὲν οὖν εἰσι τοξόται τὸ⁹ πλέον, καθάπερ καὶ οἱ συνεχεῖς ὁρεῖνοί περνομένοις αἰεὶ χάραν γὰρ ἔχουσιν ὀλίγην τε καὶ λυπεῖν, ὥς ἐκ τῆς ἄλλοτρίων ἀνάγκῃ ζῆν· ἀνάγκη δὲ καὶ ἰσχύειν· ἅπαντες γὰρ εἰσι μάχμοι· τοῖς γὰρ Ἐλυμαίοις συνεμάχων μύριοι καὶ τετραχίλιοι, πολεμῶσι πρὸς τε Βαβυλωνίους καὶ Σωσίους· οἱ δὲ Παρατακινῶι μάλλον μὲν τῆς Κοσσίαν ἐπιμελουῦνται γῆς· ὁμοῦς δὲ καὶ αὐτοὶ λησιρῶν ὅσον ἀπέχονται. Ἐλυμαῖοι δὲ καὶ μείζων τῶν κέκτινται χάραν καὶ ποικιλοτέρην· ὅση μὲν οὖν ἀγαθὴ γεωργὸς ἔχει τὰς οἰκουμένης· ἡ δὲ ὁρεῖνῃ, τετραπύλαι τέφει, τοξόται τὰς πλείους· πολλή¹⁰ δὲ ἔστι, πολλὸν καὶ τὸ τετραπικὸν πῆχεται ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν δυνάμειν κεκτημένος μεγάλῃ, ὅσον ἀξίον τῆς Παρθυσίαν βασιλεῖ πρὸς ἀπλησίως τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει¹¹· ὁμοῦς δὲ καὶ πρὸς τὰς Μακεδόνας ὑπερῶν, τὰς τῆς Συρίας ἀρχὴν διέκειτο. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὴν Μέγαν, τὸ τῆς Βήλου συλῶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα, ἀνείλον ἐπιθέμενοι καὶ αὐτὸς οἱ πλεονίστον βάρβαροι. Ἐκ δὲ τῆς ἐκείνῃ συμβάντων παιδεύεις ὁ Παρθυσίος, χερόνους ὑπερῶν ἀκέρων τὰ¹²

Artemita, insignis civitas, quingentis stadiis a Seleucia distans, plurimum orientem versus; ut et Sitacena. Nam et ea multa et opulenta inter Babylonem et Susianam jacet: quare e Babylone Susa euntibus, totum iter per Sitacenam est. Ad orientem vero e Susis in Persiæ mediterraneam euntibus iter est per Uxiam, quemadmodum iis, qui ex Persia in medios Carmanios proficiscuntur. Carmaniam a septentrione Persia circumdat, quæ multa est, cum Parætacenis et Cossæis conjuncta usque ad Caspias portas, montanis sane gentibus ac latrociniiis: Susiæ conjungitur Elymaïtica, quæ magna ex parte aspera est, et latronibus referta: Elymaïticæ Media, et quæ Zagro sunt proxima. Cossæi fere sagittarii sunt, quemadmodum et montani eis finitimi, qui semper latrocinia exercent: parvam enim ac sterilem regionem incolentes, ex alieno vivere, et quidem prævalere oportet: omnes enim bello student. Sane Elymæis cum hi adversus Babylonios, Susiosque bellum gererent, auxilio miserunt, tredecim hominum millia. Parætaceni, quanquam magis agriculturam exerceant, quam Cossæi, ne ipsi tamen a latrociniiis abstinent. Elymæi plus terræ possident quam hi, et magis variæ: quæ ferax est, incolas rusticos habet: montana vero milites nutrit majore ex parte sagittarios, et cum multa sit, multum exercitum emittit. Ideo rex eorum potentia magna fretus recusat Parthorum regi obtemperare, quod faciunt alii. Eodem modo erga Macedonas, qui postmodum Syriæ imperaverunt, affectus fuit. Antiochum quidem magnum, Beli templum spoliare conatum, finitimi barbari absque aliorum ope adorti interemerunt. Parthus ex his, quæ illi evenerant, edoctus, et aliquanto post au-

² μεσόγαίαν. καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος διὰ τῆς Οὐξίας ἰῶσι. καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ. ³ Εἰς. μεσόγαίαν καὶ τῆς ἐκ τῆς Περσίδος Μοσc. ⁴ τοῖς Par. 1. Med. 3. 4. ⁵ Εἰς. ut supra. Μοσc. ⁶ ἡ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Μοσc. ⁷ τῇ δ' Med. 3. 4. ⁸ ἔχουσαι Μοσc. ⁹ ποικιλοτέρην Μοσc. ¹⁰ δ' Med. 3. 4.

1. Ἀρτεμίτα πόλις ἀξιόλογος] Hæc Artemita est Babylonia, ejus in lib. xi. p. 756. meminit. In regione trans Tigrim, sed in regno Babylonio, situm habet. Isidorus in Apolloniæ provincia locat πόλιν Ἑλληνίδα Ἀρτεμίταν ad fluvium Sillam. Ptolemæus ad meridiem Apolloniæ ponit, ergo certe ad fines Sitacenes. F.

3. καθάπερ καὶ ἡ Σιτακινὴ] Ptolemæus post Artemitam Sitacem urbem refert. Casaub.

12. τῇ δὲ Σουσίδι ἡ Ἐλυμάτις] Susiæ Elymaïtica. Non multum abest ea vox a voce Elam, quæ Persas in sacris paginis ubique significat. Palmer.

13. Ἐλυμάτις] Licet editiones Aldi, Xylandri, Casauboni constanter referant Ἐλυμάτις, tamen videtur de probitate hujus lectionis dubitare clariss. Obr. Cellarius, Geog. Antiq. lib. iii. c. 9. Certe confidenter asserit apud Stephanum de Urbibus pro Ἐλυμαῖ legendum Ἐλυμάτις. Anon.

15. Κοσσίαι] Cossæos Diod. Sic. periculum Antigono inferentes describit, lib. xix. p. 681. F.

19. τοῖς γὰρ Ἐλυμαίοις συνεμάχων] Idem dixit, lib. xi. p. 762. Casaub.

32. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὴν Μέγαν, τὸ δὲ Βήλου συλῶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα]

Josephus, lib. xii. Ἀρχαιολογίας, cap. 13. narrat Antiochum Epiphanem, templum Dianæ in Elymaide spoliare conantem, magna clade accepta Babylonem recessisse: ubi cum paulo post accepisset nuntium de altera clade a suis accepta in Judæa dolore sit confectus. Idem et D. Hieronymus refert in Daniele; refert et Justinus, sed paulo aliter, lib. xxxii. c. 2. Sed quia de Epiphane narrantur, non de Magno, docti censent nihil ea pertinere ad hunc locum. Antiochi autem Magni interitum reperies apud Justinum, lib. xxxviii. c. 10. Casaub.

Ibid.] Antiochus Magnus, ut tributa Romanis solveret, nocte templum Elymæi Jovis aggressus est, qua re prodita, concursu incolarum cum exercitu toto interficitur. (Justin. lib. xxxii. c. 2.) In hoc cum Strabone congruit, neque Josephus dissentit; quippe nihil de Antiocho patre scribit, et nomine templi excepto, facta non inter se conveniunt. Filius Epiphanes idem fortasse molitus est, et inopia pressus, et clade paterna in ultionem impulsus. Aurelius Victor in vita Antiochi mortem ejus paulo aliter refert, sed major auctori nostro ac Justino adhibenda fides est. An hæc sit Macchabæorum Elymaïs in lib. i. c. 6. memorata, et quæ in lib. ii. Macchab. c. 9. Persæpolis nomen (foris mendose) habet, docti litigant. Erasmus autem Frælich easdem esse sentit. (Ann. R. Syr. prol. p. 33.) F.

diens templa esse apud eos opulenta, videntque haudquaquam ultro concessuros, vi magna invasit: et Minervæ templum ac Dianæ, quod Azara dicitur, cepit, decem mille talentorum gaza ablata. Capta est etiam prope flumen Hedyphontem Seleucia magna civitas, quæ prius Soloce vocabatur. Tres sunt in eam regionem commodi ingressus: e Media quidem et locis Zagro vicinis, per Massabaticam: ex Susiade per Gabianam (Gabiana et Massabatica Elymæorum sunt provinciæ) tertius ingressus est e Persia: est etiam Corbiana Elymæorum provincia. His finitimi sunt Sagapeni, et Silaceni, exiguae præfecturæ principatus. Atque hæ sunt gentes, quæ orientem versus Babyloniam habitant. Ad septentrionem Media, ut supra diximus, et Armenia: ad occidentem est Adiabena: et Mesopotamia. Maxima Adiabene pars plana est, ea præsertim quæ pertinet ad Babyloniam: quanquam proprium principem habeat, quibusdam locis Armeniam contingit. Nam Medi, Armenii, ac Babylonii, præter omnes alias gentes, quæ hic sunt, ita suas ab initio res instituerant, ut se invicem adorirentur, quisque sibi opportuno tempore: ac rursus in gratiam redirent, quod usque ad Parthorum imperium duravit. Proinde Medis ac Babyloniis Parthi imperant: Armenios autem nunquam in suam redegerunt potestatem, qui sæpe bello impetiti, nunquam subacti sunt, immo Tigranes (ut in rebus Armenicis docuimus) fortiter restitit. Adiabena ergo qualis sit, intelligitur.

ἱερὰ πλῆθια πρὸ αὐτοῖς, ὅρων δ' ἀπειρουῦντας, ἐμβάλλει μὲν διωάμεως μεγάλης· καὶ τὸ, τε δ' Ἀθηνᾶς ἱερὸν εἶλε, καὶ τὸ δ' Ἀρτέμιδος τὰ Ἀζαρα, καὶ ἡρε ταλάντων μυρίων γάζαν· ἡρέθη δὲ καὶ πρὸς τῷ 5 Ἠδυφῶντι ποταμῷ Σελεύκεια μεγάλη πόλις· Σολόκη δ' ἐκαλεῖτο πρότερον. Τρεῖς δ' εἰσὶν εἰς τὴν χώραν εὐρυεῖς εἰσβολαί· ἓκ μὲν δ' Ἀμηνῆς καὶ τὸ πρὸ τὸν Ζάγρον τόπων ἀπὸ δ' Μασσαβατικῆς· ἓκ δὲ τῆς Σισσιδος ἀπὸ δ' Γαβιανῆς (ἐπαρχία δ' εἰσὶν 10 αὐτὰς τῆς Ἐλυμαίας, ἥτε Γαβιανὴ καὶ ἡ Μασσαβατική) τετάρτη δ' ὅτιν ἡ ἓκ τῆς Περσίδος. Ἐπὶ δὲ καὶ ἡ Κορβιανὰ ἐπαρχία δ' ἡ Ἐλυμαΐδος· ὁμορεῖ δ' εἰς τὰς τοιαύτας Σαγαπηνοὶ τε καὶ Σιλακίνοι, δυναστεία μικρά. Τοσαύτα μὲν καὶ τοιαῦτα ἔθνη πρὸς ἑω 15 τὰ ὑπερκείμενα δ' Βαβυλωνίας. Πρὸς ἄρκτον δὲ τὴν Μηνῆαν καὶ φάμεν, καὶ τὴν Ἀρμενίαν· ἀπὸ δὲ δόσεως ἡ Ἀδιαβηνή, καὶ ἡ Μεσοποταμία. Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείστη πεδιάς ἐστὶ, καὶ αὐτὴ τῆς Βαβυλωνίας μέρος ἔσται, ἐχέουσα δ' ὅμως ἀρχοντα ἴδιον· ἐστὶν ὅπῃ καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ περὶ ἡμεῶν. Οἱ γὰρ Μῆδοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλωνιοὶ, τὰ μέγιστα τῶν ἔθνων τῶν ταύτη διετέλουσιν αὐτὰς ἐξαρχῆς συνεστώτες, ὥς ἂν ἀλλήλοις ἐπιτήδεον καὶ 20 καμνὺς τὰς οἰκίας ἔκαστοι, καὶ πάλιν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ τὸ τῷ μέχρι καὶ τῷ Παρθαίων ἐπιτεταίας διέμενον. Τῶν μὲν οὖν Μῆδων καὶ τῶν Βαβυλωνίων ἐπαρχοῦσι Παρθαῖοι· τῶν δ' Ἀρμενίων οὐδ' ἀπαξ· ἀλλ' ἐφοδοὶ μὲν γέγονασι πολλάκις, ἀνακράτος δ' ἐχ' ἐάλασαν, ἀλλ' ὅγε Τηγάνης καὶ ἑρρωμένως ἀντεπεκράτησεν, ὥς ἐν τοῖς Ἀρμενικοῖς εἴρηται. Ἡ μὲν οὖν Ἀδιαβηνή τοιαύτη καλεῖται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ,

^a εἶλεν sed ἡρεν scribitur supra Par. 5. ^b ἡρέθη Par. 1. ^c Scripti lib. Σοδόμη. Marg. Cas. ^d Μηνῆας Bre. ^e τῆς περὶ Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^f ποταμὸν Esc. ^g Scripti, Κυβιανή. Marg. Cas. Κυβιανὰ Par. 1. Med. 4. ^h Ἐλυμαίας Med. 4. ⁱ μὲν ἐν Esc. ^k ἔφαμεν Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^l δόσεως ἐστὶν Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^m μέρος Mosc. ⁿ τῇ Med. 4. ^o καὶ μέχρι Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^p ἀλλ' deest Mosc.

3. καὶ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος τὰ Ἀζαρα] Hoc illud esse videtur Dianæ fanum, de quo Iosephus intelligit. Puto autem legendum, τὰ Ζάρα. Nam inde dicta est Diana Ζαρῆτις. Hefychius, Ζαρῆτις. Ἀρτεμῖς, Πέρσαι. Casaub.

Ibid.] In Miscell. Observat. a D'Orville (Amst. 1733. t. iii. p. 35, 36.) legitur Ἀθάρα. Sed doctiss. Seldenus de Diis Syris, esse idem numen cum Ashtaroth vel Astarte opinatur. (p. 234, 235. &c.) F.

Ibid.] Ab Arabibus antiquis Venus dicebatur Al Uza: postea à Zabara, albedine et summo splendore, dicta est Zobra, seu Zobrat, quod in Ægyptiorum linguam receptum est COYPOT. Alias Arabice cum articulo legitur, Al Zubra, seu Azzubra: unde Straboni minus recte Ἀζαρα vocatur Minervæ et Dianæ templum Persice, ut ille dicit; cum Ἀζαρα revera sit Arabicum nomen corruptum, non quidem templum, sed ipsam Venerem notans. Hinc et apud Hefychium Ζαρῆτις. Ἀρτεμῖς, Πέρσαι. Imo potius Ζάρητ est Arabum Venus. Sed Dianæ nomine etiam alibi intelligitur Venus. Vide Hist. Rel. Vet. Pers. Thomæ Hyde, c. iii. p. 93. Anon.

4. πρὸς τῷ Ἠδυφῶντι ποταμῷ Σελεύκεια μεγάλη πόλις· Σολόκη δ' ἐκαλεῖτο πρότερον.] Seleucia in Elymaide Plinius meminit. Orpida ejus (Elymaidis), Seleucia et Sofirate, apposita monti Casyro. (lib. vi. c. 27.) Fluvius Hedyphon videtur esse Hedypnus Plinii, quem Eulæus recipit. F.

10. ἥτε Γαβιανὴ καὶ ἡ Μασσαβατική] De Massabatica diximus ad lib. xi. Gabianæ meminit Diodorus, lib. xix. Casaub.

17. Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείστη πεδιάς] De Adiabena locus

est elegans apud Marcellinum, lib. xxiii. c. 6. Juxta (al. intra) hunc circuitum Adiabena est, Assyria præcis temporibus vocitata, longaque assuetudine ad hoc translata vocabulum ea re, quod inter Oenam et Tigridem sita navigeros fluvios, adiri vado nunquam potuit: transire enim διαβαίνει dicimus Græci: et veteres quidem hoc arbitrantur. Nos autem id dicimus, quod in his terris amnes sunt duo perpetui, quos et transivimus, Diavas et Adiavas, juncti navigabilibus pontibus: ideoque intelligi Adiavenam cognominatam. Ex his melius docemur ubi fuerit, quæ Adiabene vocabatur, regio, quam ex Stephano, qui hoc tantum ait, esse χώραν μέσην Ἐυφράτης καὶ Τίγριδος, et addit, quod falsum jure videatur, ἥτις καὶ Μεσσηνία ἀνόμαστο. Nam aliud Mesene, aliud Adiabene. Vide Plinium. Idem.

31. καλεῖται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ καὶ Σαυκρόποδες] Locum hunc doctissimus Casaubonus præterivit intactum, attamen in eum vir maximus Salmasius ad Solinum ita scribit: p. 662. b. Haud scio, quare sic dicti, nisi sit quod suspicor. Græci Ἀδιαβηνῆς putarunt nominatos; quasi τὴν διαβαίνειν impotes, qui minime possent crura divaricare ad ambulandum, haud secus ac si pedes ambos intra saccum conditos haberent, καὶ συμβεβηκότας. Hæc ille quidem acute, ut solet: tamen ego aliud suspicor, nempe mendose scribi Σαυκρόποδες pro Σαυκρόποδες: et vocem ignotam librariorum corruptisse. Σαυκρόποδες Hefychio sunt ἀδρόποδες, id est, ἀδρὰ βαίνοντες, qui infracto gressu et suspenso mollitiem animi præ se ferunt. Hinc Suidæ ἀδρὰ βαίνων est δρυπλόμενος, deliciis fractus; et Hefychio ἀδρὰ βαίνων est τρυφερόσιος, qui molliter et delicate vivit. Nempe mollis incessus mollem et effæminatam vitam arguit. Vide plura apud Bochart. in Phaleg. lib. iv. c. 19. p. 246. Ed. Lug. Bat.

καὶ Σακκόποδες. Περὶ δὲ τῆς Μεσοποταμίας ἐρεῖται
ἐφεξῆς, καὶ τὴν πρὸς μεσημβρίαν ἐθνῶν, ἐπιόντες ὅτι
μικρὸν πρὸς τὰ λεγόμενα πρὸς τὴν ἐθνῶν τὴν πρὸς
τοῖς Ἀσσυρίοις. Τ' ἄλλα μὲν οὖν ὅσκιε τοῖς Περσι-
κοῖς ἰδίον δὲ, τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας σώφρονας
ἐλάσις ἄρχοντας φυλῆς, οἱ τὰς ἐπιτάμους κόρας
πρὸς αὐτὰς εἰς τὸ πλῆθος, ἀποκινύουσιν τοῖς νυμ-
φοῖς αἰεὶ τὰς ἐπιμωτέρας πρὸς αὐτὰς. ἔτι μὲν αἱ
συζυγαὶ τελοῦνται ὅσκιε δ' ἂν μὴ δῶσιν ἀλλήλοις
ἐπιθυμιάσαντες, ἔχουσιντα ἑκάτερος χωρὶς ὅρθευ
δὲ λούονται, πρὶν ἀγγεῖ πινὸς ἀφαισθαι πρὸς πλη-
σίως γὰρ ὥσπερ ἀπὸ νεκρῶν τὸ λουτρὸν ἐν ἔδει ὅτιν,
ἔτι καὶ ἀπὸ σιωπίας. Πάσαις δὲ ταῖς Βαβυ-
λωνίαις ἔθος κατὰ τὴν λόγιον ξένῳ μίγνυσθαι, πρὸς
τὴν Ἀφροδίτην ἢ ἀφρονομέναις μετὰ πολλῆς θέρ-
πείας καὶ ὄχλου. Θάμιγγι δ' ἐστὶν ἑκάστη ὁ δὲ
πρὸς αὐτὴν, καθεστάναι ὅτι τὰ γόνατα ὅσον καλῶς ἔχει
ἀργύριον, συγγίνεται, ἀπὸθεν δ' ἐκτεμνέας ἀπαγαγόν
τὸ δ' ἀργύριον ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης νομίζεται. Ἀρ-
χίαι δ' ὅτι τρία, τὸ τὴν ἀφρονομένων ἡδὴ τὴν θράττειας,
καὶ τὸ τὴν ἐνδοξοτάτων, καὶ τὸ τὴν γερύτων, χωρὶς δ'
ἑκάστη βασιλέως καθεστάναι. τὰς δ' ὅτι καὶ τὸ
τὰς παρθένας ἐνδοξοτάτων, καὶ τὸ τὰς πρὸς τῆς μοι-
χίας διακρίνει δίκας. ἄλλο δὲ τὸ τὰς τῆς κλοπῆς,
τεῖτον τὸ πρὸς τὴν βιάων. Τοὺς δ' ἀρράστους εἰς
τὰς τριόδους ἐκτεμνέας, πυρρῶνται τὴν παρίοντων,
εἰς τὴν ἔχει λέγειν δ' παύσης ἀκός. ὅδε δὲ ὅτιν ἔτι
κακὸς τῶν παρίοντων, ὅς. ὅς. ἐντυχὼν εἰς τὴν φρονεῖ
σωτήριον ὑποτίθεται. Ἐδῆς δ' αὐτοῖς ὅτι χιτῶν
λινθοῦς ποδήρης, καὶ ἐπενδύτης ἐρεῖς, ἱμάτιον λευκόν
κόμη μικρά, ὑποδύμα ἐμβάδι ὅμοιον φορεῖσι δὲ
καὶ σφραγίδα, καὶ σκῆπτρον ἢ λιτὸν, ἄλλ' ὅτισημον,
ἔχον ἢ ἐπάνω μῆλον, ἢ ῥόδον, ἢ κρινόν, ἢ τὴν τοῖστον
ἀλείφονται δ' ἐκ τῆς σποάμου. Θρῆνυσι δὲ τὰς ἀπο-
θανόντας ὡς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων

Adiabeni etiam Saccopodes vocantur. De Meso-
potamia et gentibus, quæ ad meridiem vergunt,
deinceps dicemus, si prius pauca de moribus Assy-
riorum dixerimus. Hi itaque in cæteris Persarum
similes sunt: proprium vero id habent, quod cui-
que tribui tres viros integros præficiunt, qui puellas
nubiles in mediam multitudinem producentes, eas
per præconem locandas significant, ac primo eas,
quæ digniores sunt. Sic enim conjugia apud eos
conficiuntur. A coitu surgunt, quisque seorsum
suffiti: lavantur mane priusquam aliquid attingant,
et perinde eis lavacrum in more est a coitu, atque
a mortuis. Omnibus Babyloniorum mulieribus
mos est, ex quodam oraculo, apud quoddam Vene-
ris fanum cum hospite corpus miscere, cum turba
et cultu plurimo ad illud veniunt, quælibet funi-
culo coronatur: qui vero ad eam admittitur, po-
sito super ejus genibus argento quantum convenire
videtur, init longe eam a fano abductam: id ar-
gentum Veneri sacrum est. Tria sunt Assyriorum
concilia, unum eorum, qui jam militia sunt de-
functi, alterum nobiliorum, tertium senum. Seor-
sum aliud a rege institutum est. Hujus sunt partes
nuptum virginis collocare, et de adulteriis jura red-
dere, secundi de furtis, tertii de vi. Babylonii ægro-
tos in compitis exponentes, quærunt e prætereun-
tibus, quisquam ne morbi præsentis remedium
norit: neque vero prætereuntium ullus adeo est
improbis, quin occurrens admoneat, si quid salu-
tare novit. Vestes gerunt, interiorē tunicam ex
lino talarem, exteriorē ex lana, amictum album:
coma eis parva est, calceamentum non sane magnum,
soleæ simile. Gestant etiam sigillum et sceptrum
non rude, sed insigne: in superiore parte malo, vel
rosa, vel lilio, vel aliqua ejusmodi re ornatum,
Unguntur sesamo, lugent mortuos ut Ægyptii, et

^a ἐνδοξοτάτων Mosc.

^b ἀφρονομέναις Med. 3. 4. Esc.

^c ὄχλῳ corr. postea ὄχλῳ Med. 3.

^d ἐνδοξοτάτων Med. 3. 4. Esc.

^e τὸ

Med. 3. Mosc.

^f Vulgo ἄλλῳ. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Bre. Mosc.

^g ὑποδύμα Med. 4.

^h Scripti, eis τὸ ἄνω. Marg. Cas.

sic Par. 1. Med. 4. eis τὸ ἄνω Med. 3. 5. ἄνω Bre.

ⁱ οἱ δεῖσι Par. 4. Med. 3. 4. Mosc.

5. ἰδίον δὲ, τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας] Herodotus Κλειῶ paulo aliter hunc Assyriorum morem refert: eum, si vacat, lege. Casaub.

13. Πάσαις δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις ἔθος κατὰ τὴν λόγιον ξένῳ μίγνυσθαι] Etiam hæc sunt ex Herodoto, lib. i. cap. 199. δει, inquit, πᾶσαι γυναῖκες ἐπιχωρὶν ἰσομένης εἰς ἰρὸν Ἀφροδίτης, ἀπαξ ἐν τῇ ζῳῃ μίχθῃναι ἀνδρὶ ξένῳ. Idem.

Ibid.] Doctissimus Seldenus de Diis Syris, Synt. ii. c. 8. hunc morem esse eundem opinatur cum בְּנוֹת בְּנוֹת sekut benut, vel suc-
coth benoth, i. e. tabernacula filiarum, quæ in 2 Reg. c. 17. me-
morantur. Moses in Levitico, cap. 19. com. 29. Israelitis hos
mores lege interdixit, Non publicabis filiam tuam, ut facias scortari eam. Hoc antiquitatem hujus moris satis probat. Epi-
stola Jeremiæ ad finem Baruch com. 42. idem intendit, Αἱ δὲ
γυναῖκες περιβέμεναι χουρία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκάθηνται θυμύσσαι τὰ πύργα,
&c. Hæc χουρία sunt θάμιγγες Strabonis, et cætera cum Hero-
doto et nostro auctore conveniunt. Eximius scriptor hæc felici-
ter explicat. (Goguet sur l'Origine des Arts et des Sciences, t. iii. lib. vi. art. 2.) F.

16. Θάμιγγι δ' ἐστὶν ἑκάστη] Herodotus, lib. i. c. 199. ἐν τε-
μνῇ Ἀφροδίτης κατέσται γόνατα περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θάμιγγος

πολλὰι γυναῖκες. In quibusdam exemplaribus ante vocem θά-
μιγγι legebantur hæc, σείρα ἐκ φοινίκων; quod ortum existimo ex
glossa vocis θάμιγγι: quanquam θάμιγγι non est σείρα, sed funi-
culus. Casaub.

25. Τὰς δ' ἀρράστους εἰς τὰς τριόδους ἐκτεμνέας] Herod. lib. i. c. 197.
τὰς κάμνοντας εἰς τὴν ἀγορὴν ἐκφορεῖσι. εἰ γὰρ δὴ χρεῖνται ἱπποῖσι. Me-
minit Strabo hujus consuetudinis iterum libro tertio, p. 210.
ubi suspicor legendum, ὥσπερ οἱ Ἀσσύριοι, non, ut vulgo, ὥσπερ οἱ
Αἰγύπτιοι. Casaub. Vide quæ dixi sect. x. p. 108, 109. de In-
ventis Novantiquis. Iis adde Serv. ad Virg. Æn. xii. 395.
Isidor. Orig. lib. x. p. 1072. v. Desperatus.

29. Ἐδῆς δ' αὐτοῖς ἐστὶν &c.] Hæc Strabonis descriptio a scul-
pturis ad Persepolim antiquam inventis feliciter explicatur.
Figuræ ibi plurimæ vestem habent talarem cum pallio. Scep-
trum in manibus gestant, in pedibus soleas, pileos in capite di-
versi generis, capillos longos habent, ut Herodotus Babylonios
describit, κομῶντας τὰς κεφαλὰς. et exinde pro μικρὰ in Strabone
lego κόμη μακρά, quod in omnibus aliis cum Herodoto convenit.
Vestes Babyloniarum in lib. Josuæ laudantur, cap. vii. com. 21.
et in Strabonis sæculo Borsippora urbs, ut supra dicitur, fuit
λινουργίων μέγα. Plinius etiam vestes pictas celebrat, quæ Baby-
loniæ appellabantur. (lib. viii. c. 48.) F.

alii permulti, sepeliunt in melle, cera cadavere ob-
lito. Tres sunt curiæ eorum, qui frumento ca-
rent, . . . palustres ii sunt, et piscibus vescuntur,
atque ita vivunt, quemadmodum Gedrosii.

Mesopotamia ab eventu rei nominata est. Di-
ctum est enim eam inter Euphratem ac Tigrim ja-
cere, et Tigrim orientale ejus latus alluere, occi-
dentale vero et australe Euphratem: ad septentri-
onem est Taurus, qui Armenios dirimit a Mesopo-
tamia. Maxima distantia, qua inter se fluvii ab-
sunt, ad montes est: quantum etiam Eratosthenes
a Thapsaco dixit, juxta quam antiquus Euphratis
pons erat, ad Tigris transitum: ubi Alexander cum
exercitu trajecit: stadiorum scilicet bis mille et qua-
dringenta: minima vero distantia paulo supra du-
centa, circa Seleuciam fere ac Babylonem. Labitur
Tigris per lacum, qui Thonitis dicitur, per mediam
ejus latitudinem: in alteram vero ripam perveniens
cum multo sonitu ac flatu terram subit: diuque
ita lapsus, ut videri non possit, rursus exoritur non
procul a Gordyæa: atque eo impetu lacum permeat
(si Eratostheni credimus) ut quanquam lacus falsus
sit, et piscibus careat: tamen hac in parte dulce-
scat, et fluat, et piscibus abundet. Mesopotamia
in magnam sane longitudinem porrecta coarctatur,
et quodammodo navigio similis est: maximam par-
tem Euphrates ambit. Intervallum a Thapsaco
Babylonem usque (ut Eratosthenes ait) est stadio-
rum quatuor millium et octingentorum. A Zeug-
mate vero juxta Commagenam, ubi Mesopotamia
incipit, usque Thapsacum, sunt non pauciora duo-
bus millibus stadiorum. Ad montes sita regio
fatis ferax est. Partem ejus ad Euphratem expo-
sitam, et pontem, qui nunc juxta Commagenam
est, et eum, qui olim juxta Thapsacum erat, ii ha-
bent, qui a Macedonibus Mygdones sunt denomi-

θάπσαι δ' εἰ μέλιτι κηρῷ περιλάσαιτες· τρεῖς δ'
εἰσι^a φρατρία τῶν^b ἀπύρων σίτου·^c ἔλειοι δ' εἰσὶν
ἔτοι καὶ ἰχθυοφάγοι, ἀφαιτῶμενοι περιπλησίως τοῖς
καὶ^d τῷ^e Γεδρωσίαν.

5 Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὀνόμαται·
ἐρηται δ' ὅτι κεῖται^f μετὰ τὸν^g Εὐφράτην, καὶ τοῦ
Τίγριος· καὶ^h διότι ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἐσθινὸν αὐτῆς
μόνον κλύζει πολὺν, τὸ δὲ ἐσπερίον, καὶ νότιον ὁ
Εὐφράτης· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ταῦρος, ὁ τοὺς Ἀρ-
10 μῆνας διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας· τὸ μὲν οὖν
μέγιστον ὃ ἀφίστανται ἀφ' ἑαυτῶν ἀπ' ἀλλήλων, τὸ
πρὸς τοῖς ὄρεσιν ὅτι· τὴν δ' ἀν' εἰς τὸ αὐτὸ ὅπερ
ἐρηκεν Ἐρατοσθένης, τὸ ἀπὸⁱ Θαλάκου, καὶ^j ὁ οὖν
τὸ ζεύγμα^k τῶν Εὐφράτη τοπαλαίων ὅτι τὴν τῆς^l Τί-
15 γρίδος ἀφάσιν, καὶ^m οὖν διέβη Ἀλέξανδρος αὐτόν,
διηλίων τετρακοσίων· τὸ δ' ἐλάχιστον μικρῶν πλεόν
τῶν ἀφαιτῶν, καὶⁿ Σελδουκίαν ποῦ καὶ Βαβυλῶνα.
Διαρρεῖ δ' ὁ Τίγρις τὴν^o Θωνίτην καλαμένιαν λίμνην
καὶ^p πλάτῃ^q μέσσω· περὶ αὐτῆς δ' ὅτι θάπσαι
20 χείλος, καὶ^r γῆς δύνεται μὲν πολλὰ^s καὶ^t ψόφου καὶ ἀναφυ-
σημάτων ὅτι πολὺ δ' ὁ^u ἐνερθεῖς ἀφανής, ἀνίσχει
πάλιν ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τῆς^v Γορδαίας· ἔτω δὲ ὁ σφο-
δρῶ^w διεκβάλλει^x τὴν λίμνην, ὥς φησὶν Ἐρατοσθένης,
ὥστε ἀλμυρὰν αὐτῇ ἔσαν, καὶ ἀνιχνύει^y γλυκύαν.
25 καὶ^z τὴν^{aa} εἶναι τὸ μέρος, καὶ^{ab} ῥοάδην, καὶ ἰχθύων πλήρη.
Ἐπὶ μῆκος δὲ συχρὸν περιέπλωκεν ἡ συναγωγὴ τῆς
Μεσοποταμίας, καὶ^{ac} πλοῖα πᾶς ἐφκει· ποιεῖ δὲ τὸ
πλεῖστον τῶν^{ad} ἀφαιτῶν ὁ Εὐφράτης· καὶ^{ae} ἐπὶ τὸ μὲν
ἀπὸ τῆς^{af} Θαλάκου μέχρι Βαβυλῶνος, ὥς ἐρηκεν
30 Ἐρατοσθένης, τετρακισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι σταδίοι· τὸ
δ' ἀπὸ τῆς^{ag} κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύματός, ἥπερ
ὅτι ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, ὅτε ἐλάττω τῶν διη-
λίων σταδίων ἕως ὅτι Θαλάκον. Ἐπὶ δ' ἡ μὲν
παράριος εὐδαίμων ἰκανῶς· ἔχουσι δ' αὐτῆς τὰ μὲν
35 πρὸς τὸν Εὐφράτην, καὶ^{ah} τὸν Ζεύματι, τὰ τε νῦν τὰ
καὶ^{ai} τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ^{aj} τὰ πάλαι τὰ κατὰ τὴν
Θαλάκον, οἵτε Μυγδῶνες^{ak} κατονομαζέμεντες^{al} τὸν

^a φατρία Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^b ἀπύρων Par. 5. ^c ἔλειοι Par. 4. ^d τὴν deest Par. 1. Med. 4. ^e τὸ Εὐφ. μετὰ
Med. 4. Mosc. ^f Τίγριος Med. 3. ^g καὶ ὅτι Med. 3. ^h θαλάκην, sed ὁ scribitur sup. ψ, et ψ sup. 9. Mosc. ⁱ Scripti,
Τίγριος. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. Bre. Esc. Τίγριος Med. 3. ^k Θωνίτην Par. 5. Θωνίτην Med. 3. 4. Θωνίτην Bre. Esc. Mosc. ^l Scripti,
καὶ deest Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^m Scripti, ἀναχθῆς minus recte. Marg. Cas. ⁿ Γορδαίας Mosc. ^o σφοδρῶς Par. 1. 4.
Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^p διεκβαίνει Med. 4. ^q γλυκύαν Med. 3. 4. Esc. ^r θαλάκην, sed ὁ scribitur sup. ψ, et ψ sup. 9. Mosc. ^s παράριος Mosc. ^t τὴν deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. ^u κατονομαζ. Mosc.

5. Μεσοποταμία] In tabulis *Nassir Ettusæi*, p. 97. *Geog. Min.*
t. iii. *Jasira* dicitur, quod idem est cum *Algezira*. *Geog. Nub.*
Philostratus eximie hanc regionem describit. *Vit. Apoll.* lib. i.
c. 20. F

18. Διαρρεῖ δ' ὁ Τίγρις τὴν Θωνίτην καλουμένην λίμνην] Dionysius
Periegeta, ver. 987.

Ἐπὶ δὲ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
ὄνομα Θωνίτης, ἧς ἔλκεται ἐς μύχας Τίγρις,
δύων πολλὰν ἐνερθεῖ πάλιν δ' ἐξαυτῆς ἀναχθῆναι.
Ὁξύτερον προΐησι κάτω ῥόνον. Casaub.

Ibid.] Vide quæ antea ad lib. xi. annotata sunt. F.

19. περὶ αὐτῆς δ' ἐπὶ θάτερον χεῖλος, κατὰ γῆς δύνεται] Plinius,
H. N. lib. vi. cap. 27. de Tigri, *Fertur autem et cursu et colore*
dissimilis: transvectusque occurrente Tauro monte in specu mergitur:
subterque lapsus a latere altero ejus erumpit. Locus vocatur Zoro-

anda. Eundem esse manifestum est, quod demersa perfert. Alterum
deinde transit lacum, qui *Thospites* appellatur, rursusque in cuniculos
mergitur, et post xxv. m. pass. circa *Nymphæum* redditur.
Casaub.

22. ἔτω δὲ σφοδρῶ διεκβάλλει τὴν λίμνην] Lego σφοδρῶς, et ita fuit
in Eustathii exemplaribus: alioquin *εὐδαίμων* esset subaudiendum:
διεκβαίνει autem, quod habetur in scriptis, non postposuerim vul-
gatæ lectioni διεκβάλλει, vel διαβάλλει, quod apud Eustath. legi-
tur. Porro Tigris celeritatem nomen testatur ipsum. Curtius,
lib. iv. c. 36. Itaque a celeritate, qua defluit, Tigri nomen est in-
ditum: quia Persica lingua Tigrim sagittam appellant. Idem.

27. καὶ πλοῖα πᾶς ἐφκει] Similis est πλοῖα ὑπηρετικῶν. Vide
libro secundo. Idem.

30. τετρακισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι] Hæc mensuratio Mesopotamiæ
ad curvaturas Euphratis facta non longe a veritate absit. F.

Μακεδόνων· ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Νίσσις, ἣν καὶ αὐτὴν
 Ἀντιόχειαν πλὴν ἐν τῇ Μυγδονίᾳ πρὸς τὴν ὄρεα
 ὑπὸ τῇ Μασίᾳ ὄρει κείμενῃ· καὶ Τηρανόκερτα, καὶ
 τὰ πρὸς ἡμᾶς ἡ Κάρρας καὶ Νικηφόριον χωρία, καὶ ὁ Χορδί-
 ραζα, καὶ Σίννακα, ἐν ἧ ἡ Κράσος διεφθάρη, δόλῳ 5
 ληφθεὶς ὑπὸ Σερύνα τῷ τῷ Παρθυαίων στρατηγῷ.
 Πρὸς δὲ τῇ Τήρει τὰ πᾶν Παρθυαίων χωρία, ἧς οἱ
 παλαιὶ Καρδύχους ἔλεγον, καὶ αἱ πόλεις ὧν ἡ Σά-
 ρασα τε καὶ ἡ Σιτάλκα καὶ Πινάκα κράτιστον ἔρυμα,
 τρεῖς ἀκρεῖς ἔχουσα, ἐκαστὴν ἰδίᾳ τείχει περικ- 10
 σμένην, ὥστε οἷον τρεῖς πόλιν εἶναι. Ἄλλ' ὅμως καὶ ὁ Ἀρ-
 μένιος εἶχεν ὑπόκλιον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι βίᾳ παρέλα-
 βον· ἡ εἰ καίπερ ἔδοξαν οἱ Ἰορδυναῖοι ἀναφερόντως
 ἀρχιτεκτονικοὶ πινες εἶναι, καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων
 ἐμπειροὶ· διόπερ αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὁ Τηρανὴς ἐχρήτο. 15
 Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥω-
 μαίοις. Πομπήϊος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῇ Τι-
 γρανῇ προσέειπεν ὅσα ἡ ἀξιόλογα· ἐπὶ γὰρ εὐβο-
 τος ἡ χώρα, καὶ εὐερνής, ὥστε καὶ τὰ ἀειθαλῆ τρέ-
 φειν, καὶ ἄρωμα τὸ ἀμωμον· καὶ λεοντόδοτος ἐστὶ 20
 φέρει δὲ καὶ ἡ νάφθα, καὶ πλὴν γαγγίτην λίθον, ἣν
 φεύγει τὰ ἐρπετά. Ἀλέγει Τόρδος ὁ Τριπτολέμης
 πλὴν ὁ Γορδυνίῳ οἰκίσται· ὑπερὸν δὲ καὶ Ἐρετριεῖς οἱ
 ἀναρπαδόντες ὑπὸ Περσῶν. Περὶ μὲν οὖν Τριπτο-
 λέμης δηλώσομεν ἐν τοῖς Συριακοῖς αὐτίκα. Τὰ δὲ 25
 πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ ὑπο-

nati, quorum est Nisibis, quam Antiochiam Myg-
 doniam appellarunt, sub Masio monte sitam.
 Tum Tigranocerta et loca, quæ sunt circa Carrhas,
 et Nicephorium, et Chordiraza, et Sinnaca, in qua
 Surena Parthorum imperator Crassum dolo captum
 interemit. Ad Tigrim sunt Parthorum loca, quos
 antiqui Carduchos appellabant, et urbes quædam,
 e quibus est Sarasa et Sitalca, et Pinaca munitio
 validissima, quæ arces tres habet, singulas suo muro
 cinctas, ut quasi triurbs videatur. Veruntamen ea
 Armenio paruit, et Romani vi ceperunt: quan-
 quam Gordyæ excellentes architecti videbantur, et
 eorum instrumentorum periti artifices, quibus urbes
 oppugnari solent, unde et Tigranes in his eorum
 operam adhibebat. Reliqua etiam Mesopotamia
 Romanis paruit, cujus magnam partem et præci-
 pua quæque Pompeius Tigrani dedit. Nam regio
 pascuis læta est, ac germinibus: adeoque etiam
 fert, quæ semper virent, et de aromatibus amo-
 mum. Alit etiam leones, gignit naphtham, et Ga-
 gatem lapidem, qui serpentes fugat. Traditum est,
 Gordym Triptolemi filium Gordyenam habitatori-
 bus frequentasse. Postea Eretrienes, quos Persæ
 domo abreptos eo collocaverant. De Triptolemo
 mox in rebus Syriacis dicemus. Mesopotamiæ
 partes ad meridiem vergentes, et a montibus re-

^a Κάρρας Med. 3. 4. ^b Γορδύραζα Esc. Mosc. ^c Κράσος Mosc. ^d Τηραντι Med. 3. Τήρει Med. 4. ^e Καρδύχους Par. 1. 5.
 Med. 3. 4. Mosc. ^f Scripti, Σάρισά. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Σάρεσσά Par. 4. Bre. Esc. Mosc. ^g Σατάλκα Par. 4.
 Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^h εἰ deest Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁱ Γορδυναῖοι Med. 4. ^k Τηρανί Esc. ^l Scripti, τρέψιδαι.
 Marg. Cas. ^m Scripti, τὸ νάφθα. Marg. Cas. sic Bre. ⁿ post Aeg. infer. δι Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^o Γορδυνί Par. 4. Mosc.

1. ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Νίσσις, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀντιόχειαν] Plinius, H. N. lib. vi. c. 13. Oppida, Alexandria, item Antiochia, quam Nisibin vocant. De Nisibi Dio in fragmento, lib. xxxv. Casaub.

Ibid.] Mygdonia Strabonis Osrhoenen et Anthemusiam Ptolemæi, et plerumque septentrionalia Mesopotamiæ complectitur. Nisibis metropolis urbs antiquissima fuit, et a Severi tempore usque ad Jovianum propugnaculum Romanum contra Parthos et Persas extitit. Vide Zosimum, lib. iii. p. 192. In Nassir Ettusæo, p. 97. Nasibin, et in Geog. Nub. p. 198, Nisibin dicitur, et hodie viculus est ejusdem fere nominis. Mons Masius est Karadgia Daglar hodie, scilicet Montes nigri. (D'Anville.) Hodiernum Nisibis, vel Nisabin, urbis statum optime depingit Nieubrius. A Mosul leuc. 42 distat ad occidentum latus amnis exigui; vix tecta 150 continet; solum est certe paludosum, quia oryzae copiam profert. F.

3. καὶ Τηρανόκερτα] Hæc, ut videtur, est urbs celeberrima, quam, ut antea annotavimus ad lib. xi. ad fines Mesopotamiæ, contra plurimorum sententiam, locat Strabo. Idem.

3. καὶ τὰ πρὸς Κάρρας] Carræ urbs celeberrima et antiqua est Charran vel Haran, quam SS. memorant. Geog. Nub. (p. 198. 6 p. Clim. IV.) inter urbes Algeziræ vel Mesopotamiæ habet Harran, quod nomen viculus in eodem situ hodie servat. (Vide de hoc loco doctiss. Cellarium et D'Anville.) Sequentia loca in ordine tractabimus. Nicephorium est urbs celebris ad Euphratem sita, versus austrum a Carris. Hanc Plinius ac Tacitus memorant. Hæc est Ruca Geog. Nub. et Nassir Ettusæi. Χορδύραζα sit Rhisina Ptolemæi, adjecto Kir, scilicet urbs vel castellum. Hoc oppidum in media Mesopotamia situm Gordiani victoria nobilitat. (Amm. Marc. lib. xxiii. c. 14.) Colonia fuit Romana, ut nummi testantur. Geographus Nubiensis et Nassir Ettusæus appellant Ras-Alain. Utraque nomina nil aliud denotant quam fontis caput. Idem.

5. καὶ Σίννακα] Scribitur Sinnaca apud Appianum in Parthi-

cis, ubi et de Crasso et de Surena leges. Vide et Plutarch. in Crasso. Casaub.

7. ἧς οἱ πάλαι Καρδύχους ἔλεγον] Ita appellantur a Diodoro, et Xenophonte multis locis Ἀναβάσειως, libro quarto. Idem.

8. Σάρασα] Hic locus sit forsan Tarsis Geog. Nubiensis, urbs ad fluvium ejusdem nominis posita, m. pass. 9. a Bagdad distans, p. 204. F.

9. καὶ Πινάκα κράτιστον ἔρυμα] Nullus ad Tigrim locus cum hujus descriptione convenit, nisi τὰ Σινγάρια Ptolemæi. Sed de hoc alii judicent. Πινάκα et Σινγάρια formis literarum non multum differunt. Fatendum est, quod Ptolemæus ad ripam Tigris locat Singara, dum hodiernus viculus Sinjar ad fluvium Mygdonium situm habet. D'Anvillio tamen assentior, quod mendose collocatur in Ptolemæo. Strabonis verbis, πρὸς τῇ Τήρει, hanc notionem tantum subjici mihi videtur, nempe, versus Tigrim. In Geog. Nub. Sengiar appellatur. Vide 6 p. Clim. IV. p. 198. Idem.

20. καὶ ἄρωμα τὸ ἀμωμον] De amomo vide Salmasii Plin. Exerc. p. 284. B. &c. Idem.

21. γαγγίτην λίθον] Gagatem lapidem. Γαγγίτην est etiam in epitomis, sed nescio quid Gangi hic loci, aut quid lapidis sit Gangites. Gagatæ lapide serpentes fugari, tradunt et alii, et Plinius, lib. xxxvi. c. 19. etsi in Lycia scribat, nasci; non est vero mirum idem alibi nasci, etiam aut natum perhiberi. Xyland.

23. τὴν Γορδυνίην] Apud Dionem, lib. xxxvi. p. 31. Κορδηνίη scribitur. Casaub.

Ibid.] Secundum Herodotum (lib. vi. c. 119.) Darius Eretrienes inter Cissios posuit ad locum Anderica dictum, stadia 210 a Susis distantem. F.

motas ficas et steriles Arabes Scenitæ incolunt, latrociniis, et pascendo pecori dediti homines, et qui facile in alia loca demigrant, ubi præda eos et pascua deficiunt: quare contingit, ut prætermontani ab his infestentur, et ab Armeniis, qui desuper imminentes propter potentiam vim eis afferunt, et tandem vel illis parent vel Parthis, qui ad latera sunt, Mediæ atque Babylonis possessores. Inter Euphratem atque Tigrim fluit aliud flumen, quod Basilius appellatur, et circa Anthemusiam aliud nomine Aborrhæ. Mercatoribus ex Syria Seleuciam et Babyloniam euntibus, iter est per Scenitas, et qui Malii hodie appellantur, perque eorum deferta. Euphratem transeunt juxta Anthemusiam in Mesopotamia. Quatuor schœnorum spatio trans flumen est Bambyca, quam Edeffam et Hierapolim

τέρω τῶν ὁρῶν, ἀνδρα καὶ λυπρὰ ὄντα ἔχουσιν οἱ
^a Σκηνῖται Ἀραβες, ληστρικοὶ πνες καὶ ποιμνικοὶ, μεθιστάμενοι ῥαδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλεί-
 πωσιν αἱ νομαὶ, καὶ αἱ λεηλασίαι. Τοῖς ἔν ^b παρωρείοις
 5 ὑπὸ τε τῶν κακοῦσθαι συμβαίνει καὶ ὑπὸ τῆς
 Ἀρμενίαν. ὑπέρκεινται δὲ, καὶ καταδιωσέμενοι ἀφ'
 τῆς ἰσχυρῆς τέλος ^c δ' ὑπὸ σκηνίταις εἰς τοπλέον, ἢ
 τοῖς Παρθυαίοις· ἐν πλούθει γὰρ εἰσι κάκεινοι, πλὴν
 τε Μεδίαν ἔχοντες καὶ πλὴν Βαβυλωνίαν. Με-
 10 ταξὺ δὲ τῆς Εὐφράτης καὶ τῆς ^d Τίγριδος ῥεῖ καὶ ἄλλος
 ποταμός, ^e Βασίλειος καλεόμενος· καὶ παρὰ τῆς Ἀν-
 θεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρρας· ἀφ' οὗ δὲ τῆς Σκηνιτῶν
 ὑπὸ τῆς Μαλίων καὶ λεγόμενον, καὶ τῆς σκηνίταις ἐρη-
 μίας, ἢ ὁδὸς τοῖς ἐκ τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν, καὶ
 15 Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ὁδὸν. Ἡ μὲν οὖν ἀνά-
 βασις τῆς Εὐφράτης καὶ πλὴν Ἀνθεμουσίαν ὁδὸν αἰεὶς,
 τέπον δὲ Μεσοποταμίας· ὑπέρκειται δὲ τῆς ποταμῶν,
 χρίνας τέταρας διέχουσα, ἢ Βαμβύκη, ἣν καὶ ^f Εδεσσαν

^a Σκηνῖται Par. 1. Σκηνῖται Mosc. Med. 3.

^b παρωρείοις Med. 3. παρωρείοις Med. 4. παρωρείοις Mosc.

^c δὲ Med. 3. 4.

^d Τίγριδος

^e Βασίλειος Efc.

^f Σκηνιτῶν Mosc.

^g Εδεσσαν Med. 3. 4.

1. ἔχουσιν οἱ Σκηνῖται Ἀραβες] Plinius, H. N. lib. vi. cap. 26. et 28. Nomades, infestatoresque Chaldaeorum, Scenitæ, (ut diximus) claudunt, et ipsi vagi, sed a tabernaculis cognominati, quæ ciliis metantur, ubi libuit. Vide Salmasii Exerc. Plin. p. 344, 345. Scenitas autem postea Saracenos fuisse dictos ex Ammiani non uno loco constat. Casaub.

10. ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμός, Βασίλειος καλεόμενος] Basilius fluvii meminit etiam Ptolemæus in descriptione Babylonis. Fuit autem Euphratis dioryx ad Ctesiphontem ducta, ab Assyriis Naarmalcha dicta, quam vocem Græci sunt interpretati Βασίλειον ποταμόν, nam et vox illa fluvium regium sonat. Ammianus, lib. xxiv. c. 2. Hinc pars fluminis scinditur largis aquarum agminibus, ducens ad tractus Babylonios interiores, usus agris futura, et civitatibus circumjectis: alia Naarmalcha nomine, quod fluvius Regum interpretatur, Ctesiphontem prætermeat. Placet autem doctis viris, quod et mihi probatur, ita fuisse hanc diorygem appellatam quod regis cujusdam Babylonii iussu fuisset diducta, multis vero secutis post annis in eadem laborarunt Trajanus ac mox Severus. Ammianus, cap. 6. Ventum est hinc ad fossile flumen Naarmalcha nomine, quod amnis regum interpretatur, tunc aridum, Id antehac Trajanus, posteaque Severus egesto solo fodiri in modum canalibus amplissimi, studio curaverat summo, ut aquis illuc ab Euphrate transfusis, naves ad Tigridem commigrarent. Idem.

Ibid.] Alvei plurimi Euphratem ac Tigrim junxerunt. Auctores antiqui, quis fuerit ille Regius, non congruunt. Cellarius de iis doctè disputat. Geog. Nub. p. 204. flumen habet in hac regione largum, Almalec (scilicet regium) vocatum, tres modicas stationes a Bagdat distans. F.

11. καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρρας] Anthemusia est, inquit Ptolemæus, pars Mesopotamiae Armeniæ vicina. Idem fluvium in Mesopotamia agnoscit, qui in Euphratem ingreditur et oritur non procul Anthemusia in Masio monte, eumque appellat Χαβόρρας: qui fluvius mihi videtur is esse, quem Strabo nunc intelligit, ut vel in Ptolemæo, vel in Strabone menda necessario inoleverit. Ammianus autem Aboram nominans lectionem Strabonis firmat. Sic ille, lib. xiv. cap. 3. Repetam autem paulo altius, ut de re facilius sit unicuique statuere. Batne, inquit, municipium in Anthemusia conditum Macedonum manu priscorum, ab Euphrate flumine brevi spatio disparatur, refertur mercatoribus opulentis. Mox, Hanc regionem præstitutis celebrati diebus invadere parans dux ante dictus, per solitudines Aboræque amnis berbidæ ripas suorum indicio proditus. Non est dubium Aboram hic ab Ammiano vocari eum ipsum, quem Ptolemæus Chaboram appellat, Aborrhæ Strabo: ut in Strabone nihil mutandum videatur, sed in Ptolemæo potius pro Χαβόρας legendum Ἀβόρας. Nam ita habent et Ammiani, et Strabonis omnia exemplaria nostra, et Epitome. Putant tamen doctissimi quidam viri Chaboram Ptolemæi esse fluvium Chebar, ad quem fuisse se cum plebe deportatum Ezekiel testatur; quod si vere annotatum est ab eruditissimis viris, nec in Ptolemæo quicquam mutandum est, nec dubitandum et Strabonis et Ammiani

codices esse emendandos. Verum me non pœniteat eorum esse sententiæ, qui Chebarem Ezekieliis eundem potius esse opinantur cum Regio fluvio: est autem ea summi viri Josephi Scaligeri conjectura admodum probabilis, quam lectori videndam relinquo in ejus libris De Emendatione Temporum, lib. v. p. 399. Ego hac in parte unum desidero in tanto viro. Vellem enim docuisset nos, quomodo errent Strabo et Ptolemæus, fluvium Chaboram separantes a Basilio: equidem fluvium regium et Chaboram sive Aboram nunquam adducat, ut credam idem esse. Casaub.

Ibid.] De Chaborra vel Alcabur vide Geog. Nub. p. 199. Aliud nomen Arabicum fuit Harnas. Infra Cquerqisiam effunditur in Euphratem. Cquerqisiam, Geog. Nub. est certe Circesium urbs, quam Zosimus et Ammianus Marc. memorant ad confluentiam Aboræ cum Euphrate. De Anthemusiæ situ plane hæreo. Tacitus regionem in Mesopotamia memorat Anthemusiada, (Ann. lib. vi. p. 160.) Hæc, ut opinor, est Anthemusia Strabonis τοπὸς τῆς Μεσοποταμίας: regio inter Arboram et Euphratem protensa. F.

Ibid. καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρρας] Ac circa Anthemusiam aliud, nomine Aborrhæ. Eo quod Ptolemæus hunc fluvium Chaboram vocat, putat doctissimus vir debere ex Strabone et Ammiano corrigi Ptolemæum, nec adduci potest, ut credat Ἀβόρρας et Chaboram idem esse. At sola aspiratione differunt ea vocabula, nam multi sunt populi, qui addito aspiratione formant. Sic prisci nostri Franci, quos alii Hildebertum, Hildericum, Lodovicum, Childebertum, Childericum, et Clodovicum vocabant. Est igitur inter Ἀβόρρας et Χαβόρρας sola dialecti in aspiratione differentia. Arabes certe, ut discō ex Geographo Nubienfi in parte 6 climatis 4. eum fluvium vocant al Chabur, quod valet ὁ Χαβόρρας. Palmer.

15. Ἡ μὲν ἔν ἀνάβασιν τῆς Εὐφράτης] Vetus interpres legit διάβασιν, quod probō, et ita mox. Casaub.

18. ἢ Βαμβύκη, &c.] Pessime Strabonem Bambycen seu Hierapolim cum Edeffā confundere pluribus docet Tb. Hyde in eruditissimis commentariis ad Peritfol Itinerarium Mundi, p. 42, 43. quem adiisse non pœnitebit.

Ibid.] Conjicio Bambycen esse olim Edeffam appellatam. Nam Bryantio assentior esse nihil aliud quam Ad Ees, Primus, vel Princeps Ignis. Seleucus nomen in ἱερὰν πόλιν mutavit ob templum Atargati dicatum. Lucianus hujus cultum describit in dissertatione proluxa. Atargatis nomen Seldenus (de Diis Syr. p. 267.) ab ἁδὶρ Ἀδὶρ Deg, magnus piscis, ducit, quod hoc numen idem esse cum Derceto vel Dagonē statuit. Hodie Bambouch dicitur; murorum vestigia, 3 m. pass. in circuitu habentium, et rudera theatri adhuc exstant. (Drummond's Travels, p. 211. Maundrell ad finem: Pocock, v. ii. p. 166.) Vide etiam Anton. Itiner. p. 193. Miremur tamen Strabonem Edeffam proprie dictam prætermittere ad fluvium Scirtum in mediterraneis Mesopotamiae, quæ secundum Plinium Antiochiæ ad Callirrhœon nomen gessit. Mensura, quam Strabo schœnum appellat, m. pass. 5 in se continet. F.

καὶ Ἰερὴν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἣ πρῶσι τὴν Συρίαν
^α θεὸν τὴν Ἀταργάτην. Διαβάντων γὰρ ἡ ὁδὸς ὅτι
 ἀπὸ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκυλῶν ἀξιολόγου πόλεως, ὅτι
 τῆς τῆς Βαβυλωνίας ὁδοῦ, ^β ὅτι πν^θ δ' ἰσχυρὸς
 ἰσχυρὸς. Ἐστὶ δ' ἀπὸ τῆς ἀταργάτης μέχρι
 Σκυλῶν ἡμερῶν πέντε καὶ εἰκοσὶν ὁδός. ^γ καμηλίται
^δ διασοὶ καταγωγὰς ἔχοντες· τότε μὲν ^ε ὑδρείων ^ς εὐπό-
 ρους τ' λακκῶν τοπλέων, ^η τότε δ' ἐπακτοῖς χερ-
 μῶν τοῖς ὕδασι παρέχουσι δ' αὖτις οἱ Σκηνῖται
 τὴν τε εἰρήνην, καὶ τὴν ^κ μετρίτητα τ' τῶν τελῶν
 πρὸς τὴν, ἥς χάριν φεύγοντες τ' ὠφθαλμῶν, ἀπὸ
 τῆς ἐρήμου ὠφθαλμῶν, καταλιπόντες ἐν δεξιᾷ τ'
 ποταμὸν, ἡμερῶν ^λ ὁδὸν πέντε ὁδόν. Οἱ γὰρ παρι-
 κοῦντες ἐκατέρωθεν τὸν ποταμὸν Φύλαρχοι, χάριν
 ὅτι εὐπορὴν ἔχοντες, ἦσαν δὲ ἀπορὴν νεμόμενοι, δι-
 ατείαν ἑκάστος ἰδίαν ^μ ὠφθαλμῶν, ἰδίαν καὶ τελῶν
 ἔχει· καὶ ^ν τὸν δ' ἐμείριον. Χαλεπὸν γὰρ ἐν τοῖς
 τοσοῦτοις, καὶ τοῖς αὐθάδεσι κοινὸν ἀφορισθῆναι μέτρον
 τὸ τῷ ἐμπόρῳ λυσιτελές. Διέχουσι δὲ τ' Σελευκείας
 αἱ Σκυλῶν χεῖρες ὁκτωχίδεκα. Ὅριον δ' ὅτι τῆς
 Παρθυσίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ περσική· τὰ δ'
 ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ τῶν Ἀραβίων οἱ φύλαρχοι,
 μέχρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ
 τοῖς Ῥωμαίοις προσέχοντες, οἷον καὶ πλησιάζουσι
 εἰσὶν· ἦσαν ^ρ μὲν ^σ Σκυλίται οἱ Νομάδες, οἱ τῷ
 ποταμῷ πλησιάζοντες, μᾶλλον δ' οἱ ἀπὸθεν, καὶ πρὸς τῇ
 εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. Οἱ δὲ Παρθυσῖοι καὶ πρὸς
 μὲν ἐφρόντιζον τ' πρὸς Ῥωμαῖους φιλίας, τὸν δὲ ἀρ-
 ξατὰ πολέμου Κρόσον ἡμίνατο· καὶ αὖτις ἀρξάν-
 τες τ' μάχης τῶν ἰσων ἔτυχον, ἥνικα ἐπεμψαν ὅτι
 τὴν Ἀσίαν Πάκρον. Ἀντώνιος δὲ συμβάλλων τῷ
 Ἀρμένιῳ χερσὶν, πρὸς τὴν κακῶς ἐπολέμησεν·
 ὁ δ' ἐκείνον ἀφαιρῶν Φραάτης, τοσοῦτον ἐσπεί-
 दाσε πρὸς τ' φιλίαν τὴν πρὸς Κάισαρα τ' Σεβαστὸν,
 ὥστε καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπεμψεν, ἀ καὶ Ῥωμαίων ἀνέστησαν
 Παρθυσῖοι καὶ καλέσας εἰς σύλλογον Τίτον, τ' ὅτις
 τοῦτο τότε τῆς Συρίας, τέταρτος παῖδας γνησίους
^ς ἐνεχείρισαν ὅμηρα αὐτῷ Σαρασπιδίῳ, καὶ Κερσπιδίῳ.

quoque vocant. In ea Atargatim Syriam deam
 colunt. Transeuntibus vero iter est per deserta
 usque Scenas urbem memoratu dignam, sitam su-
 per fossa quadam ad Babyloniae fines. A fluminis
 transitu Scenas usque est iter dierum viginti quin-
 que. Hic sunt camelitæ duplices, qui diverforia
 habent, partim cisternarum, partim aquis utuntur
 apportatis aliunde. Scenitæ pacem eis præbent,
 et petendorum vectigalium mediocritatem: cujus
 gratia illi per deserta incedunt, omissa fluminis ripa,
 a qua absunt ad dextram trium fere dierum itinere.
 Etenim reguli, qui ex utraque parte flumen acco-
 lunt, cum regionem habeant non valde feracem,
 ac minus inopem colant, suum quoque dominium
 tenentes, suum etiam singuli vectigal exigunt, idque
 non moderatum. Difficile enim est apud homines
 intractabiles communem aliquam mensuram defi-
 niri mercatoribus commodam. Scenæ a Seleucia
 distant schoenis octodecim. Parthici imperii fines
 sunt Euphrates et ulterior regio, citeriora Romani
 tenent, et Arabum reguli usque ad Babyloniam:
 quorum quidam magis illis adhærescunt, quidam
 Romanis, quibus etiam contermini sunt: ac minus
 quidem Scenitæ Nomades, qui fluvio sunt proximi,
 magis autem remotiores, et ad felicem Arabiam
 accedentes: Parthi prius etiam Romanorum ami-
 citiam coluerunt, et Crassum, qui belli initium fe-
 cit, ultii sunt: sed et ipsis par est relatum, cum
 bellum accendissent, Pacoro in Asiam misso. An-
 tonius vero Armenii consilio proditus, male pugna-
 vit: at Phraates, qui illi successit, tantum Cæsaris
 Augusti amicitiae studuit, ut etiam illi tropæa re-
 mitteret, quæ Parthi de Romanis erexerant. Et
 vocato in colloquio Titio, qui per id tempus Syriæ
 præerat, quatuor ei filios legitimos obfides tradi-
 dit: Saraspadem, Cersopadem, Phraanam, et Bo-

^α θεὸν Ἰερὴν. ^β ἀπὸ Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^γ Scripti, διὰ τὸν γότον. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. ^δ Fortasse ἐν ἣ vel καὶ ἢ. Marg. Caf. ^ε καμηλίται Efc. Mosc. ^ς εἰς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^ζ ὑδρείων Med. 4. ^η For-
 tasse εὐπορῆς ut mox χερσὶν, nisi εὐπορῆς referre malis ad καταγ. Marg. Caf. ^θ τότε δ' ex correctione Mosc. ^ι Σκηνῖται Efc.
 Mosc. ^κ μετρίτητα punctum superius tum τ' γὰρ Par. 5. ^λ γὰρ Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^μ τι post ὁδὸν deest Par. 5. ^ν περι-
 σσελημένος Efc. Mosc. ^ξ καὶ τὸ Med. 4. ^ο γὰρ καὶ Mosc. ^π δὲ Mosc. ^ρ Σκηνῖται Mosc. ^ς τῆς deest Med. 3. ^τ ἐνεχεί-
 ρισεν Par. 1. Mosc. sed scribitur sup. η. ^θ Manuff. Κερσπιδίῳ. Marg. Caf. Κερσπιδίῳ Par. 1. Med. 4. Efc. Κερσο-
 πιδίῳ Bre.

1. καὶ Ἰερὴν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἣ πρῶσι τὴν Συρ.] Ad verbum Plinius, H. N. lib. v. cap. 23. *Bambycen*, quæ alio nomine Hierapolis vocatur, Syris vero *Magog*. Ibi prodigiosa *Atargatis*, Græcis autem *Derceto dicta*, colitur. Casaub. Recte, ut puto, hujus Deæ nomen restituitur Simplicio ad lib. iv. Φυσ. Ἀκροασ. ubi leges Συρίαν Ἀταργάτην pro Ἀταργάτην, et ita extra h. l. Scherpeze.

3. Σκηνῶν ἀξιολόγου πόλεως] Scenarum urbis non alibi fit mentio; ideoque a nomine castrum esse Arabum suspicor. F.

6. καμηλίται δισοὶ] Lego καὶ ἢ vel ἐν ἣ. Sed quid appellat Camelitas? Videntur enim esse, qui alibi καμηλίμποροι: verum hic aliquid difficultatis reperio. Casaub.

Ibid.] Hi Camelitæ non videntur catervis mercatorum diffimiles, quas *Catanan* appellamus, quæ hodie eodem modo de-

ferta transeunt. Lectiones MSS. Par. Efc. et Mosc. congruunt, ac sanæ esse videntur. F.

13. Οἱ γὰρ παροικῆτες ἐκατέρωθεν τ' ποταμὸν Φύλαρχοι] Quid movit Xylandrum ut φυλάχης reddideret regulos? Non recordatur vir doctus toties Phylarchorum istorum Arabiæ in historiis, et (ut alios missos nunc faciam) in ipso Strabone fieri mentionem: quare retinenda vox illa omnino fuit, de qua vide infra. Casaub.

30. ἥνικα ἐπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Πάκρον.] Qui a Ventidio est interfectus. Vide Justinum, lib. xlii. c. 4. Plutarch. in Antonio, et Appianum. Idem.

31. τῷ Ἀρμένιῳ] Artavasdem intelligit. Vide lib. xi. p. 761. et Dionem ac Plut. Idem.

onem, duas eorum uxores, et filios quatuor: feditionem metuens, et ne sibi insidiæ struerentur. Intelligebat enim neminem adversum se prævaliturum, si neminem ex Arsacio genere metuendum haberet: propterea quod Parthi valde Arsaciorum sunt amantes: filios itaque a medio amovit, volens enim spem inimicis auferre: quare ejus filii quicunque supersunt, Romæ publice ac regaliter curantur. Ac reliqui etiam reges et legatos subinde miserunt, et in colloquium venere.

Syria septentrionem versus Cilicia et Amano definitur (a mari ad Euphratis pontem stadia interfunt ab Issico sinu usque ad pontem, qui est juxta Commagenam, dictum latus terminantia, non pauciora quadringentis) Orientem versus terminatur Euphrate et Arabibus Scenitis, qui cis Euphratem sunt austrum versus felici Arabia et Ægypto, occidentem versus Ægyptio pelago, Issicum usque. Syriæ partes ab Cilicia et Amano incipiendo ponimus Commagenam, et eam quæ Seleucis Syriæ appellatur: postea Coelesyriam, sive cavam Syriam in mediterraneis, ultimam Judæam, in ora Phœnicen. Nonnulli totam Syriam in Coelesyros et Phœnicas partiuntur: hisque dicunt quatuor nationes esse permixtas, Judæos, Idumæos, Gazæos, et Azotios: qui agriculturæ quidem, ut Syri et Coelesyri: mercaturæ, ut Phœnices operam dent: atque hæc quidem in universum: nunc singula persequamur. Commagena perparva regio est, et urbem habet natura munitam Samosata regni caput, nunc provincia facta est. Circumjacet regio, ut parva ita admodum felix. Hoc in loco nunc est Euphratis pons, apud quem sita est Seleucia Mesopotamiæ castellum, Commagenæ a Pompeio ad-

δύω, καὶ ἄ Φραάντιω, καὶ Βοάντιω, καὶ γυναῖκας τέτων δύο, καὶ υἱεὶς τέτταρας, δεδιώς τὰς γαστῆρας καὶ τὰς ἐπιπλεμένους αὐτῶν· ἡδὲ καὶ μηδένα ἰσχυρόντα καθ' ἑαυτὸν, ἀν' μή πῃνα ἑπολάβῃ τῷ Ἀρσακίῳ γένει· ἀφ' οὗ τὸ 5 εἶναι σφόδρα φιλάρσας τοὺς Παρθυαίους· ἐκ ποδῶν οὖν ἐποίησε τὰς παῖδας, ἀφελέσθαι ζητῶν τὴν ἐλπίδα ταύτην τὰς κακουργουῦσας. Τῶν μὲν οὖν παίδων ὅσοι φέρεσιν ἐν Ῥώμῃ δημοσίᾳ βασιλικῶς τημελοῦνται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς φρεσβεύ- 10 οῦντο, καὶ εἰς συλλόγους ἀφικνούμενοι· ἀφ' οὗ τετελέ- κασιν.

Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώριται τῇ Κιλικίᾳ, καὶ τῷ Ἀμάνῳ· ἀπὸ θαλάττης δ' ὅπῃ τὸ ζεύγμα τῷ Εὐφράτῃ γαστροὶ εἰσιν ἀπὸ τῷ Ἰστικῷ 15 κόλπου μέχρι τῷ Ζεύγματι τῷ καὶ Κομμαγενίῳ, οἱ τὸ λεχθέν πλεονὲν ἀφορίζοντες, ὅσον ἐλάττης τῶν τετρακοσίων· πρὸς ἑω δὲ τῷ Εὐφράτῃ, καὶ τοῖς ἐν τοῖς τῷ Εὐφράτῃ Σκηνίταις Ἀραβί· πρὸς δὲ νότον τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ, καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δὲ δύσιν δὲ 20 τῇ Αἰγυπτιακῇ πελάγῃ μέχρι Ἰασοῦ. Μέρη δ' αὐτῆς ἡπτεμῶν, ἀπὸ τῇ Κιλικίᾳ ἀρξάμενοι καὶ τῷ Ἀμάνῳ, πρὸς τὴν Κομμαγενίαν, καὶ πρὸς τὴν Σελεύκειαν καλουμένην τῇ Συρίᾳ· ἔπειτα πρὸς τὴν κοίλῃν Συρίαν τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῇ Ὠρελίᾳ πρὸς τὴν Φοινίκην, ἐν 25 δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τῇ Ἰουδαίᾳ· Ἐνίοι δὲ πρὸς τὴν Συρίαν ὅλῃν εἰς τὴν Κοιλοσύρεν, καὶ Φοινίκας διελόντες, τέτοις ἀναμεμίσχθαι φασὶ τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδουμαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γαργαίους μὲν ὡς τὰς Σύρες, καὶ Κοιλοσύρεν, ἐμπορικῶς δὲ ὡς τὰς Φοινίκας· καθόλου 30 μὲν ἔγωγε. Κατέκαστα δὲ ἡ Κομμαγενὴ μικρὰ πρὸς ὅσῃν ἔχει δ' ἐρυμνίῳ πόλιν Σαμόσατα, ἐν ᾗ τὸ βασιλείον ὦπ' ἔρχε· ἣν δ' ἐπαρχία γέρονε· χώρα δὲ φέρεται σφόδρα εὐδαίμων ὅλην· ἐνταῦθα δὲ νῦν ὅσῃ τὸ Ζεύγμα τῷ Εὐφράτῃ· κατὰ τὸ τοιοῦτον δὲ 35 Σελεύκεια ἵδρυνται φρούριον τῆς Μεσσοποταμίας, πρὸς τὸν ποταμὸν ὡς Πομπηίου τῇ Κομμαγενίᾳ.

^a Φραάντην Med. 3. ^b Scripti, ἰσχυρόντα. Marg. Caf. ^c Malim ὑπολάβῃ. Marg. Caf. προσλάβῃ Par. 1. Med. 4. ^d Φιλαρσάνες Par. 1. Φιλοσάρκας Med. 3. 4. Φιλοσάρκας Bre. Φιλαρσάνες Mosc. ^e ἐν τῇ Mosc. ^f Σκηνίταις Esc. Mosc. ^g αὐτοῖς Mosc. ^h τίθεται Par. 4. ⁱ ἔως Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. ^k Lego ὁλίγηδ. Marg. Caf. ^l Scripti, τῇ Κομμαγενίᾳ. Marg. Caf. τῇ Κομμαγενίᾳ Par. 1. τῇ Κομμαγενίᾳ Med. 4.

1. καὶ Φραάντην, καὶ Βοώνην] Legendum Φραάντην et Βοώνην ex historia. Casaub.

Ibid.] Vide Tacit. Hist. lib. ii. ad init. F.

12. Ἡ δὲ Συρία] Vide Plin. lib. v. c. 12. Casaub.

16. καὶ ἐλάττης τῇ τετρακοσίῳ] Quis hoc non credat? Equidem scio a mari ad Zeugma in Euphrate esse stadia non dicam haud pauciora quadringentis, sed multo plura. Plinius de Syria H. Nat. lib. v. cap. 12. Longitudo ejus inter Ciliciam et Arabiam CCCCLXX. m. pass. est. Latitudo a Seleucia Pieria ad oppidum in Euphrate Zeugma CLXXV. m. pass. Hunc Plinii locum confidentibus nobis, non fuit difficile veram lectionem Straboniani loci divinare; videamus igitur quot stadia efficiant CCLXXV. m. pass. quæ Plin. habet pro istis quadringentis stadiis Strabonis. Sunt autem stadia mille et quadringenta ne uno quidem plus minusve. Quare me auctore reponere veram lectionem in Strabone ad hunc modum, καὶ ἐλάττης τῇ α καὶ τετρακοσίῳ, hoc est, τῶν χιλίων καὶ τετρακ. Idem.

22. καὶ τὴν Σελεύκειαν καλουμένην τῇ Συρίᾳ] Hanc Seleucida Pto-

lemæus in plures partes dividit, scilicet Pieriam Seleucida, et Cafiotim. Mela Syriam Antiochiam appellat: (lib. i. c. 11. Vide etiam Vossii notas) Plinius, Antiochenam. F.

31. Σαμόσατα] Urbs sacra et antiquissima, ut a nomine patet. Hodie Semisat. (D'Anville.) Antiochiæ ad Taurum, hodie Antab, nulla fit hic mentio. Antiocho rege mortuo Tiberius Imp. Commagenen in provinciæ formam redegit. Taciti Ann. lib. ii. cap. 42. Caligula postea Antiochum, filium prioris, in regnum duxit, Dio Cass. p. 645. D. Idem.

34. τὸ Ζεύγμα] D'Anville ad Euphratem in Syria castellum Roum kala dictum esse scribit, et in opposita ripa viculum qui hodie Zegmé appellatur. Pocockius esse locum memorat Zima dictum, non longe a Romkala distantem, ubi signa pontis vetusti hodie extare feruntur. Idem.

35. προσωρισμένοι ὑπὸ Πομπηίου τῇ Κομμαγενίᾳ] Legendum, προσωρισμένοι ὑπὸ τοῦ Πομπηίου τῇ Κομμαγενίᾳ. Salmas. Exercit. Plin. Ed. Ult. p. 436.

36. τῇ Κομμαγενίᾳ] Commagenes regem intellige, cujus præter historicos meminisse videtur Cicero ad M. Catonem scribens ad Fam.

ἐν ᾧ ἡ Σελυκίη ἐπικληθεῖσαν Κλεοπάτραν Τιγράνης ἀνέλε καθείρξας χρόνον πνὰ, ἥνικα τῆς Συρίας ἐξέπυσεν. Ἡ δὲ Σελευκίς ἀρίστη μὲν ὅτι ἡ λεχθεῖσων μερίδαν καλεῖται δὲ Τετράπολις, καὶ ἔστι, καὶ τὰς ἐξεχέσας ἐν αὐτῇ πόλεις, ἐπεὶ πλείους γὰρ εἰσὶ μέ- 5 γισται δὲ τέτταρες. Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνι, καὶ Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ, καὶ Ἀπάμεια δὲ καὶ Λαοδίκεια. ἅπτερ καὶ ἐλέγοντο ἅλλήλων ἀδελφαὶ ἀφ' ἧς ὁμόνοιαν, Σελεύκου τῷ Νικάτορος ἡ κτίσιμα. ἡ μὲν οὖν μεγίστη τῶ πατρὸς αὐτοῦ ἐπώνυμος, ἡ δ' ἐρμυνοτάτη αὐτῷ. αἱ δ' ἄλλαι, ἡ μὲν Ἀπάμεια τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀπάμει, ἡ δὲ Λαοδίκεια τῆς μητρὸς. Οἰκίως δὲ τῇ τετράπολιν, καὶ εἰς σατραπείας διῆρτο τέτταρας. Ἡ δὲ Σελευκίς, ὡς φησι Ποσειδώνιος, εἰς ὅσας καὶ ἡ κοίλη Συρία, εἰς μίαν ἢ Μεσοποταμίαν. ἔστι δ' ἡ μὲν 15

^a ἅλλήλων hæc vox iterum occurrit. Par. 5. Μεσοποταμία Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^b κτίσιματα Med. 3. 4. Bre. Esc.

^c τῇ τε Mosc.

^d δὲ deest Mosc.

^e δ' ἡ

Fam. lib. xv. ep. 3. Publice propter duas causas nihil scripsi: quod et ipsum Commagenum legati dicebant ad senatum statim nuntios literasque misisse. Casaub.

Ibid.] Hæreo annon *Salmasii* emendatio admittatur, si cum Casaubono textum esse sanum concedamus. Notandum est Commagenum Regem in Appiano Antiochi nomen habere. *Vailantius* et *Frælichius*, certe eruditissimi in nummis Syriacis explicandis, esse Antiochum Asiaticum Eusebis filium putant, de quo Cicero in *Actione contra Verrem* 4ta. c. 61. mentionem fecit. Historia autem Commagenes adeo obscura, ut hæc lites vix dirimantur. Certe Commagenus in nummo ab *Haymio* edito, (*Tesor. Britann.* t. 1.) anchoram gerit, quod insigne proprium est Seleucidarum. Hoc autem nil probat; nam forsan illa stirpe exortus fuit, vel saltem se exinde prognatum jactaret, ut dignitatem melius tueretur. Appianus, ut videtur, seorsim hos memorat. (*B. Mith.* p. 244.) Certissime si Antiochus Asiaticus fuit ille Commagenus, quem Pompeius, adempta Syria, regno Commagenes donavit, nequit esse Antiochus, quem Cicero in epistola familiari a Casaubono citata memorat, lib. xv. ep. 1. 3. 4. Asiaticus enim certe perierat ante annum U. C. 697. Pompeio et Crasso Coss. et Cicero hæc scripsit anno 699, Servio Sulpicio ac M. Marcello Coss. Vide Porphyrium fr. Græc. apud *Scaligerum*. F.

1. ἐν ᾧ τὴν Σελυκίην ἐπικληθεῖσαν Κλεοπάτραν, Τιγράνης ἀνέλε.] Hæc vidua Antiochi quum esset, multis auctor fuerat, ut Tigranem excluderent: vide *Iosephum* *Archæologias*, lib. xiii. et *Alwases*, lib. 1. Casaub.

Ibid.] Hæc Cleopatra Selene, Antiochi Eusebis vidua, partem Syriæ tenuit (Commagenen et urbem Ptolemaida, uti mihi videtur) dum Tigranes 18 annos in reliqua parte Syriæ imperavit. Cum autem Lucullus Armeniam invaderet, Tigranes Ptolemaida obsedit, ac cepit, et Cleopatram postea interemit. (*Ioseph. Antiq.* lib. xiii. p. 602. de B. J. lib. 1. c. 5. p. 968.) F.

4. καλεῖται δὲ Τετράπολις, καὶ ἔστι.] Aliter reliqui Geographi. Casaub.

11. ἡ μὲν Ἀπάμεια &c.] Vide quæ docta congeffit *Emin. H. Norisius* de Epochis Syro-Macedonum Diss. ii. cap. ii. sect. 1.

12. Οἰκίως δὲ τῇ τετράπολιν, καὶ εἰς σατρά.] Hujus periodi lectio depravata est: quum autem nihil hic libri me juvent, sequar priorem interpretem, qui sic legisse videtur: Οἰκίως δὲ τῇ τετράπολιν, καὶ εἰς σατραπείας διῆρτο τέτταρας ἢ Σελυκίς ὡς φησι Ποσειδώνιος, εἰς ὅσας καὶ ἡ κοίλη Συρία, εἰς μίαν δὲ ἢ Μεσοποταμία. Quamquam postrema hæc verba mihi valde sunt suspecta. Casaub.

Ibid.] Cum Casaubono punctum post τέτταρας deleo: sensus est, ut opinor, *Seleucida in satrapias quatuor divisam, tot etiam habuisse Cœlesyriam*. Mesopotamia non plusquam unam satrapiam habuit. MSS. duo Casauboni lectionem confirmant. F.

15. ἔστι δὲ ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ αὐτὴ τετράπολις.] De Antiochia ἐπὶ Δάφνι, idem Orator Antiochenus in *Βασιλικῷ* seu Apologetico ad Theodosium I. quam orat. περὶ γένεως Græcæ et Latine seorsum edidimus, et *Henrico* Magno R. Christianissim. παμκακάρτη consecravimus, urbis hujus situm, amplitudinem et pulchritudinem max. insignem tantum non ob oculos ponit: hæc potissimum ὑποτυπώσει, Ἡδὲ μὲν ἔν τινος ἡγεσθα ζήλωντος τὴν ἡμετέραν πόλιν ὑδάτων τε εὐκα καὶ πνευμάτων καὶ μεγέθους καὶ κάλλους ἢ ἰνοικητῶν, καὶ ὅς λόγους ἐν αὐτῇ καὶ διδοσθαι, καὶ λαμβάνεσθαι, καὶ εἶναι τοὺς

jectum: in quo Tigranes Cleopatram, cui Luna fuit cognomentum, interemit, aliquandiu inclusam, cum Syria excidisset. Seleucis autem portionum, quas diximus, optima est: vocatur etiam Tetrapolis a quatuor ante alias (sunt enim plures etiam) illustribus urbibus istius regionis. Antiochia apud Daphnen, Seleucia in Pieria, Apamia, et Laodicea: quæ propter concordiam sorores dicebantur. Eas Seleucus Nicator condidit. Maximam a suo patre Antiochiam denominavit, Seleuciam munitissimam a seipso, Apamiam ab uxore sua Apama: Laodiceam a matre. Secundum Tetrapolin in quatuor satrapias divisa est Seleucis (ut Posidonio placet) in quot Cœlesyria, Mesopotamia vero in unam. An-

τε παιδεύεσθαι βουλομένους, τοὺς τε παιδεύειν δυναμένους.—Καὶ μετ' οὐκ ὀλίγα.—Ἀπάσης γὰρ μέλει θεοῖς, καὶ εἰσὶν ἐκείνων κτήματα. Εἴπε δ' ἂν ἴσως τις, ὡς ἡ μεγάλη τὰ τοιαῦτα ζῆμια, ὥσπερ ἐν χορῷ, τὰ φανερὰ ἀπὸ χορευτῶ σιωπῶντος ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἐν γὰρ τῷ τοῦτον εἰπεῖν, ἔτε ἐνδυμνηθῆναι, ἢ πρὸς τοσούτῳ μὲν τίταται μήκος, ὡς μὴ εἶναι ῥαδιοὶ ἐκ πύλων εἰς πύλας ἰλδῆν τοιαύτην δὲ καὶ ἔτω πολλὴν περιέκταται γῆν, ὥστε πάντα μὲν φέρειν, αὐτῇ δὲ ἀποχρῆν πηγαὶ δὲ ἡ μικραὶ μὲν αἱ εἰσὶν τειχῶν, ἐδὲ ὀλίγα: ταῖς δ' ἀπὸ τῆς Δάφνης ἐπὶ τὸ ἄστυ φέρεσθαι, ἢ πόδας ἀντιδρῶσαι, καὶ μὴν χειμῶν τε πρῶτος, καὶ θέρος ἀνέμοις ἥδιον. ἀγορά τε ἡ κατ' ἡμέραν ἀνδεῖ, παρὶχέσθαι τοῖς ὄρωσιν ἀνὴς ἐπιθυμίαν πολλὴν δὲ τὸ πανταχόθεν εἰς αὐτὴν μετοικιζόμενον, ἡ δὲ δέχεται ἀσμένως, καὶ δεσπύει, καὶ οὐκ ἔα μίμψασθαι τὰ βεβηλευμένα. τὴν ἰσὺν δὲ τὴν διὰ πάσης τῆς πόλεως, πολλοὶ μὲν πόλεμοι πρὸς τὴν Περσῶν ἀρχὴν πολυμηθέντες ἐπέδειξαν. ἐχ' ἡμεῖς δὲ ὅς περὶ Ἰβλίου ἐκείνους ἐπέθηκε διδάξας διακίειν τοὺς φεύγειν μεμαθηκότας διὰ χρόνον. Ῥωμαίους, ἔργον αὐτῶν ἀποδοῦναι. Quæ sic interpretari sine fuco et calamiistris libuit. “ Jam aliquem audiui urbem nostram beatam prædicantem ob aquas “ et auras et magnitudinem et pulchritudinem, ob indolem incolarum, et quod sermones in ea instituantur et excipiantur, “ quodque ibi sint, qui instrui velint; et qui instituere possint.” Et ulterius progressus luculentius ejusdem civitatis elogium persequitur. “ Cujuslibet urbis cura Diis est, et “ omnes illorum sunt peculia: diceret aliquis fortasse, non “ magnam hæc jacturam habere: quemadmodum si in choro “ pessimus omnium cantor fileret; verum de urbe nostra tale “ quiddam enuntiare non licet, ac ne cogitare quidem: quæ in “ tantum longitudine porrecta est, ut expeditum non sit a portis ad portas pervenire: ac tali tamque late patente territorio “ circumdata est, ut omnia producat, ac sibi sufficiat. Fontes “ porro non exigui sunt, qui intra muros, nec pauci: iis autem qui a suburbio Daphnes ad oppidum manant, non multos opponeres. In ea certe mitis hyems, et æstas ventorum “ auris jucundissima est: annona etiam quotidie floret, cupiditatem emendi spectantibus in foro exhibens: multum est “ quod undequaque ad eam convahitur: hæc autem lubenter “ admittit, et fovet, et consulta reprehendere non sinit. Porro “ vires per totam urbem infusas multa quidem bella cum regno “ Persarum confecta indicarunt: maxime vero id, cui finem “ Julianus ille imposuit: qui Romanos assuefactos jamdudum “ fugere, docuit prosequi, opere ac munere suo ipsis restituto.” Idem eximius Rhetor in Antiochico, adhuc in membranarum jacentente, superavit semetipsum jam senio confectus, in eodem argumento magnificentius exornando, his verbis. Τοῖς μὲν γὰρ ἀλλοῖς ἡ χώρα, τὸ μὲν δίδωσι, τὸ δὲ ἔδιδωσι, ἡ δὲ Δία γε παντοδύναμη δίδωσι μὲν ὑπερβολαῖς δὲ ὥρων τὸ λυπηρὸν ἐκ ἐκπύρου γένει ἢ ἀφαιρείει μὲν καὶ τῷτο, σπᾶνει δὲ ὑδάτων καὶ τὴν ἀκτὴν εὐκαιρίαν ἀμείλυνει. ἡμῖν δὲ πάντα ἀλλήλοις ἐφάμμεθα, ἡ γῆ, τὰ νάματα, τῶν ὥρων ἡ κρᾶσις. γῆ τοίνυν ἡ μὲν ὑπὲρ τῶν πάλαιον περιστεμένη, βαθεῖα καὶ πείρα, καὶ μαλακὴ ῥαδίως μὲν ἀρότροις εἰκεσθαι. γεωργῶν δὲ ἐπιθυμίας ἐπιεικῶς ὑπερβαίνουσα ὁμοίως μὲν ἀγαθὴ σπείρειν, ὁμοίως δὲ ἀγαθὴ φυτεύειν, καὶ πρὸς ἐκατέρων τὰς γονὰς εὖ ἡρμοσμένη δένδρα μὲν ὑψηλὰ μετ' ὥρας παρεχομένη. τὰς δὲ ἀσάχους ἢ παρ' ἀλλοῖς δένδρων ὑψηλοτέρους. τὰς δὲ καρπὸς εἰς πλῆθος τὸ δὲ κάλλος ὑπὲρ τὸ πλῆθος. ἀπεισι δὲ ἐδὲν, ὃ παρῆναι βέλτιον. ἀλλ' ἂν τε τὸ Διόνυσον εἴποις, πολλὸς παρ' ἡμῖν βακχεύει. ἂν τε τὴν Ἀθηνᾶν, τὴν φυτὴν αὐτῆς ἡ γῆ κομᾷ. ὥστε πολλὸς μὲν οἶνος εἰς τὰς ὁμόρους ἐνδένδε ζεῖ, πολλὰ δὲ ἐπιπλέον ἔλαιον ἐν ὁκάσιν ἀγεται πανταχόθεν. Δημήτηρ δὲ ἔτω δὴ τὴν ἡμετέραν ἡγάπησε, μάλλον ἢ Σικελίαν, ὥστε Ἡφαίστος μὲν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος

tiuchia etiam quatriurbis est, ex quatuor partibus constituta, quæ et singulæ suo, et omnes communi

Ἀντιόχεια, καὶ αὐτὴ τετράπολις, ὅκ τετάρων σι-
εῶσα μερῶν· τετείχισται δὲ καὶ κοινῶ τείχει καὶ ἰδίᾳ

^a αὐτὴ Μοσc.

ἀσπίδος χρυσῇν ἄρσενον ἐποίησεν, ἡ δὲ μοῖραν ἡμῖν τῆς γῆς ἡ μικρὰν
χρυσῷ προσόμοιον ἐποίησε· τῇ τε χροῖα καὶ αἵμα ὁ καρπὸς οἷος ἐκ ἀλλοθεν·
καὶ τὸ δῶρον ξανθῆς ὄντως δεῦ· ὅρη δὲ ἡμῖν τὰ μὲν ἐν τῇ τε χώρᾳ, τὰ δὲ
αὐτὴ περὶ τὴν χώρην· τὰ μὲν τὴν πεδιάδα τέμνουσιν, τὰ δὲ πρὸς τοῖς τέρμασι
περικλείοντα· τέτων δὲ τὰ μὲν τῷ χύματι διέσκηκε τῆς ὑπῆρας εἰς ὕψος
ἡμέλια· τὰ δὲ τῷ εὐγείᾳ ἀμιγνύονται τοῖς κάτω· καὶ ἐκ ἐν ἀτιμωτέροις γεωρ-
γοῖ πονέουσι, ζεύγη περὶ τὰς κορυφὰς ἐλαύνοντες· ἀλλ' ὅσα καὶ ἡ εὐπεδὸς
ἀλλὰ καὶ τρέφει μόνη, τὰ ὅρη γενεῖ· ὅσα δὲ τ' ὄρων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δέναι
μόνων, ταῦτα παρ' ἡμῖν, καὶ παρὰ τ' πεδίων τίττεται· ἡ γὰρ ἀφαιρεῖται
τὸ μὲν εἰς φυτῶν αὐξήσιν, τὸ δὲ εἰς σπερμάτων ὑποδοχὴν· ἀλλ' ἴδιος ἐν
τοῖς αὐτοῖς δένδρεσι τε ἀναδραμύνεται καὶ ὑπὸ τοῖς δένδρεσι λήϊα θάλασσα·
μᾶλλον δὲ καὶ μεμερισμένως ταῦτα δέκνυται· καὶ κατὰ σύνθετον φέρει τετὶ
μὲν τῆς γῆς πολυπύρον· τετὶ δὲ πολυνοτάστον· τετὶ δὲ πᾶντα συνέλκε·
καὶ τὸ τὰ ὅρη μὴ λείπειται τ' πεδίων εἰς γονάς, οὐ δίδωσι χώραν λιμῷ ῥα-
δίως συμβῆναι· ἐν γὰρ ταῖς τ' ὡρῶν ἀταξίαις, ὅχ ἡ αὐτὴ κατ' ἀμφοτέρων
βλάσθη· τὸ γὰρ ἐνδείκτερον πρὸς τὰ κάτω, τῷτο πολλάκις πρὸς τὰ μετέωρα
μέτρον· καὶ τὸ κείνοις ἐπικείμενον, πολλάκις διαφεύγει τὰ κάτω, ὥς· ἐπ'
ἀσφαλτοῦς ἐξείναι τὰ πολλὰ βιοτεύειν, ἡ πάσης εὐδηνέσης, ἡ πάντως γε
τ' ἑτέρων· τ' δὲ ὅρων ὅποια οὐ κάρπημα τὴν φύσιν, ἐτέρωθεν συντελεῖ· τὰ
μὲν γὰρ ταῖς λιδοτομίαις ἴσται τὴ πόλιν τῆς τοίχης, τὰ δὲ ταῖς ὕλαις
ἐξέπλει τε καὶ τ' ἄλλα συνεγάζεται· καὶ χωρὶς τέτων σιτοποιῶν καὶ
λευτροῖς παρέχει τὸ πῦρ· ὅθεν περὶ αἰνὰ καὶ τρυφᾷ ὑπάρχει, ποιμένα τε
καὶ αἰπόλια τῶν βοσκημάτων εἰς τὴν ἀνδρῶν τροφὴν τελεῖ· καὶ ἔδεν,
ὥσπερ ἐν τοῖς πεπηρωμένοις σώμασιν, ἀργὸν ἔρρηπται τῆς χώρας· ἀλλὰ τὰ
μὲν ἀμείβεται τῆς πόλεως μεγαλοπρεπείᾳ· τὰ δ' αὖτε πόνων διασφορεῖ·
ποταμὸς τοῖνον ὅποιοι διαρρέουσι τὴν γῆν, τίς ἀν' ἐξαριθμήσει; τῆς μὲν
μείζης, τῆς δὲ ἐλάττης· καὶ τῆς μὲν αἰνῶς, τῆς δὲ τῷ χειμῶνος ἐγγύνης·
πάντας δὲ ὁμοίως χρησίμως, τῆς μὲν τῶν ὄρων ὁρμημένους, τῆς δὲ ἐκ τῶν
πεδίων ἀνιόντας· τῆς μὲν εἰς ἀλλήλους ἐμβάντας, τῆς δὲ εἰς λίμνην ἰόν-
τας· τῆς δὲ εἰς θάλατταν· εἰσχόντας· αἱ γὰρ μὲν πηγαί, καὶ τὸ τέτων
ἀφθονοῦ ἡμέτερον ἀκρίως γινώσκον· καὶ εἰδὲς ἔτω δραστῶς, εἰδὲ ἐπὶ ὕμφοις
μεγαλοφροῶν, ὅς ἀν' ὥς ἴσον ἐνταῦθα· ἔχον παρρησιόσασιν· ὅπερ δὴ τοι-
αύτης τῆς ἡμέτερας γῆς καὶ ὡραὶ χορεύουσιν ἐμμελῶς· ἡ διαφείρεται τὴν
ἀπὸ ταύτης χάριν τῷ παρὰ σφῶν ἀνδρῶν· ἔτε γὰρ ὁ χειμὼν ὑπὸ πλεονεξίας
ἐπιλαμβάνει τ' τῷ ἥρος χρόνον, μεδαρμότιον εἰς αὐτὸν τὴν ἐκείνῃ τέτλην·
ἔτε τὸ θέρος ταυτὰ ποιεῖν ἐκτείνειται πρὸς τὸν χειμῶνα, αὐτὰ τε καὶ
κείνη μέσην ὡρὰν ἐκβάλλει· ἀλλ' ἐκάστη τε ἐν ὅροις μένει, καὶ τῷ ἔτῳ ἴσον
ἀποτέμνεται μέτρον, καὶ τῆς δευτέρας προόδου ἐξίσταται· καὶ τὸ μέγιστον
(καὶ γὰρ ἐκ τῶν ὑπερβολῶν ἀνισαὶ τοῖς σώμασιν, ἡ μὲν τῷ ψύχους, ἡ δὲ
τῷ θερμότητος) τὸ ὑπερβάλλον δέτρο κολάζουσαι ταῖς ἡμερωτέροις ἐοικέναι
βέλονται· καὶ μοι δοκεῖσι καθάπερ πρὸς ἀλλήλους συνδέμεναι τῆς ἀλλή-
λων μεταλαμβάνειν δυνάμει, ὁ μὲν χειμὼν μετῴσιν τινα θέρος ἐμ-
φαίνειν τῷ προσηνέει καὶ ἀλύτῳ· τὸ δὲ θέρος παρ' ἐκείνῃ δέχεται τοσούτον,
ὅσον ἐμῶν εἶναι κάλυμα τῷ λυπῶντι τῆς θέρος· καὶ ὁ μὲν ὁμῶς
ἄγχι κέρου παρέχει τῇ γῇ ψύχους ἀφελῶν, ἡ δὲ ἀνίστι λήϊα, καὶ
δεμναῖς αἰῶναις ἐκτρέφει ῥυομένους τὰ τε σώματα, καὶ τῆς ἀγάχους
τῆς ἐκ τῷ καύματος ζῆμιας· ὥς ἐμόνοις ἡμῖν ὑπάρχει τῇ παρῶν τε
αἰετῶν ὡρῶν ἡδεσθαι, διὰ τὸ πάσαις ἐνείναι τι κεκομμένον καὶ εὐχαρῆ·
τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείστοι, οἱ μὲν ἀπαντὶ τῶν κύκλῳ καταμύφονται·
οἱ δὲ ταῖς μὲν βελτίοσι, ταῖς δὲ ἡ τοιαύταις χρώμενοι, ταῦτον πεπόν-
δασιν τοῖς ἐξ ἐρήνης εἰς πόλεμον μεταπίπτουσιν· ἐπειδὴν ἡ μὲν ἀμείνων
τὰ αὐτῆς ἐκπλήσασα οἴχεται, προσβάλλει δὲ ἡ χαλεπωτέρα· καὶ
περὶ ἡσθῆναι καθαρῶς, τὴν μὲν ἀπῆσαν ἡ δυνάμενοι καταοχεῖν, τὴν δ'
ἐπιπῶσαν φερίοντες· ὧν ἡ μὲν ἰδρωτὶ εἰσὶν καταναγκάζει, καὶ καλινδεῖ-
σθαι περὶ τὰς κρήνας· ἡ δὲ κἀμνοῖσι παραπλησίως ἐν ταῖς ὡραῖς
διάγειν ὑφετῶν καθιεργμένους· μόνους δὲ ἡμῖν τό, τε παρὸν ἔτῳ ἡδύτεροι,
καὶ τὸ προσδοκώμενον σκ' ἀνδρῶν· ἀλλ' ἡ μὲν εὐφρανάσα παρέρχεται, ἡ
δὲ τὸ ἴσον κομίζουσα πρόσσει· καὶ διαφέρει ἔδεν τῶν πορευομένων ἐκείνας
ταῖς ὁδῶς, ὅσαι πηγαῖς σιναεῖς καὶ τόποις ἀναπαυστηρίοις ἀπ' ἀρχῆς εἰς
τέλος διειλημμένοι μετ' εὐδυμίας ὁδοιπορεῖ παραπύμπουσιν. Hæc cum
pro dignitate Attici Sermonis exprimere nimis arduum sit, fal-
tem notiones tam præclaras pure et dilucide exponere conabi-
mur hoc modo: "Aliis regio hoc quidem impertit, illud vero
non concedit: aut enim medius fidius, omnis generis bona
largitur; sed tempestatum anni intemperie, molestiam non
avertit: aut hoc quoque effugit, verum aquarum raritate
aliam quamlibet opportunitatem obtundit, nobis autem cuncta
inter se invicem concertant, solum, flumina, tempestatum
moderatio. Solum igitur supinum, æquoribus abundans,
profundum, et pingue, et molle, facile aratris cedens, agrico-
larum desiderium prorsus vincit: bonum pariter ad semen
sparsum excipiendum: itidemque bonum ad consitiones ar-
borum, et ad utriusque sationis fœtus aptum et congruens: ar-
bores quidem proceras cum venustate exhibens; spicas autem
arboribus, quæ apud alios sunt altiores: fructus vero uber-
rimos, in quibus pulchritudo copiam superat. Ceterum ni-
hil quidquam abest, quod adesse melius foret: quin etiam si
Liberum dixeris, multus apud nos luxuriat; si Minervam,
ipsum arbore tellus abundat, ut multum ad conterminos hinc
vinum effluat, majore vero copia oleum onerariis vehatur ubi-
cunque locorum: denique Ceres sic terram nostram dilexit,
multo magis quam Siciliam: adeo ut Vulcanus in clypeo

"auream terram sculpsit; patria vero terra nostram por-
tionem nobis non parvam auro perfimilem effecit, tum co-
lore tum etiam fructu, qualis alibi non cernitur: et reapse
flavæ munus Deæ. Montes porro nobis partim in regione,
partim circa regionem, partim campos secantes, partim in
finibus occultentes: ex his quidam figura distant a supino
elati in cœlum: alii terræ bonitate certant cum inferioribus,
et agricolæ non infumunt operam in ignobilioribus, dum
juga circa vertices trahunt; sed quæcunque alibi sola fertilis
planities educat, hic montes generant: et qua alibi in foliis
montibus crescent, hæc apud nos etiam in planitie nascuntur.
Non enim distinctum est solum, ita ut hoc quidem ad stir-
pium incrementum, illud autem ad satorum susceptionem
aptum sit; sed in iisdem arbores excelsas videres, et sub ar-
boribus segetes satas: imo potius partite tellus hæc ostendit:
et per concursum hæc profert vim frumenti; illa magnam
vini copiam: alia denique cuncta concipit, et quod montes
non vincantur a planitie camporum ad fœtus, hoc non sinit
regionem facile fame premi. Nam in tempestatum pertur-
batione non eadem est in utrique locis noxa. Quod enim
jejunius et augustius est ad inferiora, hoc persæpe ad supe-
riora mediocre est; et quod his incumbit sæpe inferiora præ-
terit; ut in securitate integrum sit plerumque vivere ubi
tellus omnis fecunda est, et cætera utique vigent. E mon-
tibus vero, qui frugiferi non sunt natura, alia ex parte confe-
runt, nempe dum lapacidinis urbi muros statuant, et sylvis
cingunt, atque ad alia opera juvant et usui sunt: præterea
pistoribus, et lavacris ignem suppeditant, unde præstantior
status et deliciæ constant; et ovilia gregesque pendunt pe-
cudes ad alendos homines; ac nihil ejusmodi quale in multis
corporibus iners et otiosum projectum est in regione. Verum
hæc partim magnifice labores remunerat, partim sine ullo
labore munera largitur: præterea fluvios quotquot terram al-
luunt quis enumeraret? quorum alii majores, alii minores,
alii juges ac perennes; alii hyeme exorti: omnes vero pari-
ter utiles, alii e montibus manantes, alii e convallibus exori-
entes, alii in se invicem incurrentes, alii in paludem prorum-
pentes, alii ad mare pergentes: fontes porro eorumque copia
nostrum prorsus insigne peculium est, neque ullus adeo pro-
cax est, et ob nymphas superbiens, qui temere jactare au-
deat tanquam par quiddam huic regioni obtineat. In hujus-
modi solo nostro anni tempestates choreas ducunt, nec gratiam
a terra acceptam deterunt injucunditate sua. Nam nec hyems
tam avida fauce est, ut veris tempus furripiat, transferens
illius in se oblectationem; neque æstas eadem aviditate ex-
tendit se ad hyemem, mediam inter se et illam tempestatem
expellendo: sed quæque finibus suis manet, et æqualem anni
portionem secatur, et subsequenti procedenti decedit; et quod
maximum est (siquidem molesti corporibus sunt excessus, tum
frigoris, tum caloris) omne immoderatum castigantes, lenio-
ribus pares esse volunt: ac mihi videntur, perinde ac si
pactum inter se iniissent, mutuae virtutis consortes fieri: at-
que hyems quidem participationem æstatis quandam osten-
dere tepido et innoxio statu: æstas vero ab hyeme tantum
mutuari, quantum prodest ad temperamentum molesti æstus:
atque hyems quidem imbrēs affatim suggerit ad frigus terræ
eximendum: æstas autem segetes profundit et tepidis auris
educat, quæ foveant corpora, et spicas liberant fervoris noxa:
adeo ut nobis solis integrum sit præsentī quaque tempestate
gaudere, et secundum libenter excipere, quod omnibus insit
aliquid concisum, concinnum et amœnum. Plerique autem
aliorum populorum partim conqueruntur de toto circui-
tu: ac partim his melioribus, partim illis deterioribus uten-
tes, idem perferunt, atque ii qui ex pace in bellum inci-
dunt: quandoquidem ubi melior tempestat, confecto suo cur-
riculo, cedit, molestior ingruit, vel priusquam liberum sit
gaudium, cum prætereuntem non possint detinere, et ineun-
tem exhorrescant: siquidem æstas sudore perfundi cogit, et
circa fontes volutari: hyems vero degere instar ægrotantium,
sub tecto, nive et gelu coercitos, facit. Solis utique nobis ea
anni pars, quæ adest, jucundior, et quæ imminet, non insua-
vior, et quæ oblectaverat, abit: sed quæ idem rependat, fu-
bit; ac nihil plane differimus ab iis, qui illa suscipiunt iti-
nera, quæ fontibus umbrosis, et locis amœnioribus ab initio
ad finem excipiuntur, et viatores tranquillis animis deducunt.
Jam vero has anni tempestates consecuti, ita nos ad mare
habemus, ut, nisi id obtigisset, minores æstimarem. At enim
nec diurno itinere distamus a mari, neque littoribus ipsis in-
cumbimus." Atque hæc quidem hæcenus. Morell.

Ibid.] Antiochia urbs celeberrima, cum a Romanis devicta
Syria est, libertatem non amisit. Cicero pro Archia poeta eam
magnopere laudat, propter doctrinam et ingenium incolarum,

καθ' ἑκάστην τὸ κτίσμα. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον αὐ-
τῶν ὁ Νικέτωρ συνώκησε, μεταγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιγονίας
τὰς οἰκήτορας, ὡς πλησίον ἐτείχισεν Ἀντίγονον ὁ
Φιλίππου^α μικρῶν πρῶτον τὸ δὲ δεύτερον, τοῦ
πλήθους τῶν οἰκητόρων ὅτι κτίσμα τὸ δὲ τρίτον⁵
Σελεύκου τῷ Καλλινίκῳ τὸ δὲ τέταρτον Ἀντίοχου τῷ
Ἐπιφανῆ. Καὶ δὴ καὶ μητρόπολις ὅτιν αὕτη τῆς
Συρίας, καὶ τὸ βασιλεῖον ἐνταῦθα ἴδρυτο τοῖς ἄρχουσι
τῆς χώρας· ὁ πολὺ τε λείπεται καὶ διωάμει καὶ μεγάλῃ
Σελυκείας τῆς ἐπὶ τῷ^β Τίγρι, καὶ Ἀλεξανδρείας¹⁰
τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ. Συνώκησε δ' ὁ Νικέτωρ ἐνταῦθα
καὶ τὰς ἐκ τῶν γένων^δ Τριπολέμους, αὐτῶν δὲ μικρῶν
πρῶτον ἐμνήσθημεν· διόπερ Ἀντιοχεὺς ὡς ἦρθε π-
μῶσι, καὶ ἄρουσιν ἐορτίζων ἐν τῷ^ε Κασίῳ ὄρει τῷ αὐτῷ
Σελεύκειαν φασὶ δ' αὐτὸν ὡς Ἀργείαν πεμψέντα¹⁵
ὅτι τὴν^ε τῆς Ἰούδας ζήτησιν, ἐν Τύρῳ^ι πρῶτον
ἀφανῆς^κ γενηθείσης πλανᾶσθαι καὶ τὴν Κιλικίαν·
ἐνταῦθα δὲ τῶν οὐκ αὐτῶν πᾶσιν Ἀργείων κτίσαι τὴν
Ταρσὸν ἀπελθόντας παρ' αὐτῶν· τὰς δ' ἄλλους σι-
ακολουθήσαντας εἰς τὴν ἐξῆς ὠρεαλίαν, ἀπογόνους²⁰
τῆς ζητήσεως, ἐν τῇ ποταμῷ τῷ^ι Ὀρόντι καὶ ἀμείναι
οὐκ αὐτῶν. Τὸν μὲν οὖν υἱὸν τῷ Τριπολέμῳ^μ Γόρ-
δῳ, ἔχοντά τινας τῶν οὐκ αὐτῶν πατρὶ λαῶν, εἰς τὴν
Γορδαίαν^ο ἀποκίσει· τῶν δ' ἄλλων τὰς ἀπογόνους
συνοίκους γενέσθαι τοῖς Ἀντιοχεύσιν. Ὑπέρκειται δὲ²⁵
τετραράκοντα^ρ σταδίους ἢ δάφνη, κατοικία μετρία·
μέγα δὲ καὶ συννεφές ἄλσος, ἀφ' ἧς ὁρμήν πηγαίοις
ὑδασιν· ἐν μέσῳ δὲ ἄστυον τέμενος, καὶ^α νεὸς Ἀπόλ-
λωνος, καὶ Ἀρτέμιδος. Ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν ἔθος
τοῖς Ἀντιοχεύσιν, καὶ τοῖς ἀστυγείοις κύκλος δὲ τοῦ³⁰
ἄλσους ὀγδοήκοντα σταδιοί. Πρὸ δὲ τῆς πόλεως πλη-
σίον Ὀρόντης ποταμός· ἔπος δ' ἐκ τῆς κοίτης Συρίας
ταῖς ἀρχαῖς ἔχον, εἰδ' ὡς γιν' ἐνεχθεὶς, ἀναδίδωσι
πάλιν τὸ ῥεῦμα, καὶ ἀφ' τῆς Ἀπαμέων εἰς τὴν Ἀντι-
οχίαν πρὸς ἑλθὼν, πλησιάζας τῇ πόλει, πρὸς τὴν³⁵
θάλασσαν κατὰφέρεται τὴν κατὰ Σελεύκειαν· τὸ δ'
ὄνομα τῷ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντι^τ μετέλαβε,

muro sunt circumdatae: primam partem Nicator
condidit, habitatoribus ex Antigonía traductis,
quam paulo ante Antigonos Philippi filius in pro-
pinquo construxerat. Secunda pars est multitu-
dinis habitatorum: tertia Seleuci Callinici: quarta
Antiochi Epiphanis opus est. Urbs haec caput
Syriae est, et qui regioni imperant, hic regiam ha-
bent: potentia quidem et magnitudine non multo
a Seleucia superatur, quae ad Tigrim est, et ab
Alexandria Aegypti. Huc Nicator eos traduxit,
qui de genere erant Triptolemi, de quo paulo ante
fecimus mentionem: idcirco Antiochenes eum ut
heroem colunt, et in Casio monte apud Seleuciam
festum ei diem agunt. Tradunt eum ad inquiren-
dum Io ab Argivis missum, cum illa apud Tyrum
primo conspectui esset subtracta, per Ciliciam er-
rasse: et Argivos quosdam, qui cum eo erant,
facta discessione ibi Tarsum condidisse. Caeteros
vero secutos in reliquam oram, peruestigatione de-
sperata, apud Orontem flumen cum eo remansisse.
Gordym Triptolemi filium cum quosdam de patris
comitibus secum haberet, eos in Gordyæam colo-
nos deduxisse. Reliquorum posteros cum Antio-
chenibus habitasse. Ulterius est Daphne ad stadia
quadriginta mediocris vicus, et lucus ingens et
opacus, fontanis aquis irriguus, in cuius medio est
fanum Apollinis, ac Dianæ, et asylum. Eo An-
tiochenes alique finitimi ad festa celebranda de
more conveniunt. Luci ambitus est stadiorum
octoginta. Prope urbem Orontes labitur, qui in
Cœlesyria ortus, postea sub terram demersus, ite-
rum emergit: et per Apamiensem agrum et ad
Antiochiam procedens, in mare Seleuciæ proxi-
mum exit. Is cum prius Typhon diceretur, mu-
tato nomine, ab illo, qui in eo pontem fecit,

^α μικρῶν Par. 1. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^β Τίγρι Med. 3. Τίγρι Med. 4. ^γ Manuss. ἀπογόνους. Marg. Cas. sic Efc. ^δ τῇ
Τριπτ. Med. 3. ^ε πρότερον Efc. Mosc. ^ε Legitur et Μασίῳ. Marg. Cas. Κασίῳ Par. 1. Med. 4. ^ς τῆς deest Med. 3. 4. τὴν
Mosc. ^ζ Ἡδὲ Bre. Efc. ^η πρότερον Efc. Mosc. ^θ Ὀρόντι et sic infra cum duplici ῥ Med. 3. 4.
^ι Γόρτυν sed ὁ scribitur super τ. Mosc. ^κ γενομένης Efc. Mosc. ^λ ἀποκίσει Par. 4. ^μ σταδίοις Med. 3. 4. ^ν νεὸς Efc. Mosc.
^ξ ἐνεχθεὶς, sed α bis scribitur sup. ε. Mosc. ^ο τὸ δὲ Med. 4. ^π μετέλαβε, sed -λαβε scribitur super εαλῆ Par. 4. Efc. in mar-
gine Mosc.

et ejus gloria usque ad everfionem Imperii Græci Heraclio Imp.
duravit. Paulo revixit Bohemundo regnante; nunc exstat
parum celebris. Vide inter alios in libro *Gestorum Dei per Fran-*
cos, fol. Hanoviae 1611. Robertum Monachum, lib. viii. p. 68.
Albertum Aquensem, lib. xxxvi. p. 37. Etiam Egmontii Peregr.
t. ii. c. 21. *Cotouici Itiner.* lib. v. c. 4. Vestigia murorum et
aquæductuum in media planitie irrigua apparent, quæ flu-
vius Orontes præterlabitur. Pocockius ichnographiam hujus
urbis aliasque tabulas cum accurata descriptione dedit, t. ii.
p. i. cap. 23. Hodie *Antakia*. (*D'Anville.*) F.

3. Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου] Sic Justinus, lib. xiiii. c. 4. Phrygia
major Antigono Philippi filio assignatur. *Idem.*

25. Ὑπέρκειται δὲ τετραράκοντα σταδίων ἢ δάφνη, κατοικία] Hinc
dicta Antiochia, ἐπὶ δάφνη, ut paulo ante, vel Epidaphnes ut
apud Plinium. Daphnen appellat Dio, lib. li. p. 447. τὸ τῶν
Ἀντιοχέων προέσθεν. *Casaub.*

Ibid.] Daphnes amœnitas tanta fuit, ut quod in Italia Baire,
id in Syria suburbium Antiochiæ Daphne. Procopius in Persi-
corum, lib. ii. copiam aquarum, et umbracula maxime laudat.
Recentiores Græci *Nero* appellant, hac voce, ab Hebræis ducta,
pro aqua utentes. F.

27. μέγα δὲ καὶ συννεφές ἄλσος] Fuit hic lucus cupressis obli-
tus. De eo vide titulum Cod. de cupressis ex luco Daphneni,
&c. lib. xi. tit. 77. *Casaub.*

32. Ὀρόντης ποταμός] Hodierni *el Asi* appellant. (*D'Anville.*)
Hoc nomen nihil aliud est quam Dei ignis. Ab Egmontio
Asi dicitur, et forsan nomen antiquum a Saracenis, ut solebant,
renovatum. A scriptoribus mediæ sæculi aliquando *Farf* ap-
pellatur. *Willermus Tyrensis* autem Orontem esse *Fer* dictum
affirmat. De hoc (ait) quidam somnare solent, quod sit *Farf*,
Damasci fluvius; sed compertum habemus, quod in errore trabuntur
qui hoc asserunt. lib. iv. c. 8. F.

Orontes est appellatus. Huic loco Typhonis fulmine icti fabulam affingunt, et de Arimis, de quibus a nobis supra dictum est. Aiunt draconem fuisse, et fulminibus ictum, dum fugæ latebras quæreret, tractibus terram secuisse: et ut fons erumperet, effecisse: qui nomen Rexæthri hinc obtinueret. Mare itaque ad occidentem Antiochiæ subjacet apud Seleuciam, ad quod Orontes effluit. Seleucia ab ostiis distat stadia quadraginta. Antiochia centum et viginti. A mari Antiochiam adverfo fluvio navigatur uno die. Ad orientem Antiochiæ adjacent Euphrates, Bambyca, Berrhœa, oppida quæ Dionysius tyrannus Heraclæonis filius olim tenuit. Distat Heraclea a Minervæ Cyrestidis templo stadia viginti. Sequitur Cyrestica regio usque ad Antiochensem agrum. A septentrione est mons Amanus: non procul etiam Commagena, quibus Cyrestica jungitur, eo usque pertinens. Hoc in loco est Gindarus civitas, Cyresticæ regionis arx, et aptum latronibus receptaculum, tum quoddam nomine Heraclium. Circa hæc loca Pacorus, qui erat Parthorum regis filiorum natu maximus, cum Syriam cum exercitu invasisset, a Venditio est interfectus. Gindaro Pagræ adjacent, castellum Antiochenfis agri natura munitum juxta Amani transcensum, qua ex Amanidibus portis in Syriam itur: ergo Antiochiæ campus Pagris subjacet: per eum Arceuthus amnis et Orontes et Labotas fluunt. In hoc campo est Meleagri vallum, et Oinoporas flumen, apud quod Ptole-

καλούμενος ^a ὡς πρὸς Τυφῶν. Μυθεύουσι δ' ἐν ταῦτά περ ^b τὰ περὶ τὴν κεραυνώσιν ἔν Τυφῶνος, ^c καὶ τὰς Ἀρίμους, περὶ ὧν ἐν ποταμῷ καὶ ὡς πρὸς φασὶ ^d δὲ τυπόμενον τοῖς κεραυνοῖς (εἰ) δὲ δράκοντα) φεύγειν κατὰ δύσιν ζητῶντα· τοῖς μὲν οὖν ὁλοκαῖς ἐν πεμῖν ^e τὴν γῆν, καὶ ποιῶσαι τὸ ῥήξαι θρονὸν πηγὴν· ἐκ δὲ τῆς γενέσθαι τὸ νόμα τῷ ποταμῷ. Πρὸς δὲ οὖν μὲν ὅτι θάλαττα ὑπόκειται τῇ Ἀντιοχείᾳ κατὰ Σελεύκειαν ὡς ἢ καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁ ^f Ὀρόντης ποιεῖται· ^g διέχουσαι τὴν μὲν ἐκβολῶν σταδίας τετραεκάοντα, τῆς δ' Ἀντιοχείας ἑκατὸν ἑκοσιν. Ἀνάπλες ^h δ' ἐκ θαλάττης ὅτιν εἰς τὴν Ἀντιοχείαν, αὐθιμερὸν. Πρὸς ἑώ δ' ὁ Εὐφράτης ἐστὶ καὶ ἡ Βαμβούκη καὶ ἡ Βέρροια ⁱ καὶ ἡ Ἡράκλεια τῇ ^m Ἀντιοχείᾳ· πολίχνηα τυραννέμενά ποτε ὑπὸ Διονυσίου τῷ Ἡρακλέωνος· διέχει δ' ἡ Ἡράκλεια σταδίας ἑκοσι τὸ δ' Ἀθηναῖς ἱερὰ ⁿ τὴν Κυρρησίδος· εἶτα ἡ ^o Κυρητική μέχρι τῆς Ἀντιοχίδος· Ἀπὸ δὲ τῆς ἀρκτῶν ἐστὶ τό, τε Ἀμανὸν πλησίον, καὶ ἡ Κομμαγενή. ^p Συναπτεῖ δὲ ταῖς ἡ Κυρητική μέχρι δευρὸς ὡς αὐτὴν· Ἐνταῦθα δ' ἐστὶ πόλις ^q Γινδάρως, ἀκρόπολις ^r Κυρητικής, καὶ λητήριον εὐφύες, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον ^s πλησίον· ὡς εἰς τόπους ὑπὸ Οὐενπίδης Πάκωρος διεφθάρη ὁ ὡρεσβύτατος τῆς τῆ Παρθυαίης παίδων ὁπιστρατεύσας τῇ Συρίᾳ. Τῇ δὲ ^t Γινδάρῳ συναπτεσθαι αἱ Πάγρας ^u τὴν Ἀντιοχίδος, χωρίον ἐρυμνὸν καὶ ^v τὴν ὑπὸ ἑρθεσιν τῶ Ἀμάνος ^w καὶ ἐκ τῆς Ἀμανίδων πυλῶν εἰς τὴν Συρίαν κείμενον· ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πάγρας τὸ ^x τὴν Ἀντιοχέων πεδῖον, δι' ὅ ^y ῥεῖ ὁ Ἀρκυδιὸς ποταμὸς, καὶ ὁ Ὀρόντης, καὶ ὁ ^z Λαβώτας· ἐν δὲ τῷ ἐστὶ τῷ πεδίῳ καὶ ὁ Μελεάγρης χεῖρας, καὶ ὁ Οἰνοπόρας ποταμὸς· ἐφ' ᾧ τὸ ^{aa} Βάλαν

^a πρότερος Efc. ^b τὰ deest Mofc. ^c καὶ deest Par. i. deerat. postea add. Med. 4. ^d γδ Med. 3. ^e ῥήξαι τὴν πηγὴν Par. i. 5. Med. 3. et sic Med. 4. sed postea correctum est: ῥήξαι τὸν ποταμὸν κατὰ δύσιν· ἀναρρήξαι τὴν πηγὴν. Bre. Efc. Mofc. Nullus codex Par. agnoscit γῆν. ^f Ὀρόντης Par. i. ^g διέχουσαι Par. 5. διέχουσαι Med. 3. 4. Efc. Mofc. ^h δὲ εἰς εἰς et omittuntur ἐκ θαλάττης. Efc. ⁱ Βέρροια Med. 4. Efc. Mofc. ^k καὶ ἡ Ἡρ. τῇ Ἀντ. vulgo desiderantur. Marg. Cas. ^l ἡ deest Mofc. ^m τῆς Ἀντιοχείας πολίχνηα· Credo hanc esse conjecturam Villebrunii, nam πολίχνηα deest teste Villebrunio in Par. 5. et in eodem loco non esse et deesse potest. Signum, quo notat Villebrunius cod. 4. et 5. Par. primam litteram sui nominis refert, et hinc ambigitur; vel. forsan hæc verba reperiuntur in cod. 5. et desunt in cod. 4. ⁿ Κυρρησίδος Par. i. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. Καρῖς Par. 5. ^o Κυρητική Par. i. 4. Med. 3. 4. Mofc. ^p Γινδάρως Par. i. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ^q καλέμ. ἱερὸν Mofc. ^r Γινδάρῳ Par. i. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ^s Λαβώτας Par. i. 5. Λαβώτας Efc. Mofc. ^t Manuff. ἐν ταῦτά δὲ τῷ πεδίῳ ἐστὶ καὶ. Marg. Cas. ἐν τῷ τῷ Par. i. Med. 4. ^u Κάλαν Efc. Mofc. sed B scribitur sup. K.

3. εἰπομεν καὶ πρότερον] In lib. xiii. p. 898. Bryantius multa lectione digna de fabula Typhonis refert. (t. ii. p. 320.) F.

6. καὶ ποιῶσαι τὸ ῥήξαι θρονὸν πηγὴν] Manuscripti, καὶ ποιῶσαι τὸ ῥήξαι τὴν γῆν et ita vetus, qui sic vertit, et ut fons erumperet effecisse. Casaub.

10. διέχουσαι] Lego διεχούσαι ad fidem Cod. Med. 4. not. et MS. Mofc. F.

14. καὶ ἡ Βέρροια] Hæc est Chalep, hodie Aleppo. Hujus testimonia plurima vide in Cellario, t. ii. p. 429. et in historicis medii sæculi. Episcopus Græcus Halebensis etiam hodie dicitur ἐπίσκοπος Βέρροιας. Drummond's Trav. p. 210. Idem.

17. τῆς Ἀθηναῖς—τῆς Κυρρησίδος] Alexandri Balæ regis Syriæ numismata extant cum epigraphe Κυρρησίδος, quæ habent figuram Jovis et bubonem. (Vide Er. Frælicb Ann. R. Syr.) Idem.

17. εἶτα ἡ Κυρητική] Regio Cyrrhestica cum aliis vicinis ad colendum Solem addicta fuit, ideoque Bryantius a Kur Solis nomine ducit. Idem.

26. Πάγρας] Hodie Bâgras. (D'Anville.) Idem.

27. ἐκ τῆς Ἀμανίδων πυλῶν] Pylæ ad urbem Pagras a Polybio, ἐν τῇ Κιλικίᾳ πόλιν appellantur, nec quisquam alius præter Strabonem has Amanidum nomine dignoscit. Vide quæ antea annotavimus. Idem.

32. ἐφ' ᾧ τὸ Βάλαν Ἀλέξανδρος μάχη νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος] Historiam tangit quæ in lib. Macchabæorum pluribus narratur, et apud Josephum Ἀρχαιολογίας lib. xiii. Ex iis intelligitur legendum esse τὸν Βάλαν Ἀλέξανδρον non Ἀλέξανδρον. Josephi verba sunt, ἱεραστὴς δὲ τῆς Ἀσίας Ἀλέξανδρος ὁ Βάλλης λεγόμενος, ἔτη εἰς. Vocant autem et Josephus et Macchabæi Alexandrum hunc Antiochi Epiphanis filium, at Livii Epitome de eo sic habet, lib. lxi. Alexander homo ignotus et incertæ stirpis, occiso Demetrio rege, in Syria regnabat: hunc Demetrius, Demetrii filius, quia patre quondam, ob incertos belli casus, ablegatus Gnidon fuerat, contempta socordia inertiaque ejus, adjuvante Ptolemæo Ægypti rege, cuius filiam Cleopatram in matrimonium acceperat, bello interemit. Ptolemæus in caput graviter vulneratus, inter curationem, dum ossa medici terebrare contendunt, expiravit. Vide Justinum, lib. xxxv. Casaub.

^a Ἀλεξάνδρου μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος. Ὑπέρκειται δ' ^b αὐτῶν λόφος Τραπεζῶν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καλούμενος, ἐφ' ᾧ Οὐεντίδιος πρὸς ^c Νικέτην τὸν Παρθυσίων στρατηγὸν ἔσχε τὸ ἀγῶνα. Πρὸς γαλᾶτῃ δὲ τέτων ἔστιν ἡ Σελεύκεια, καὶ ἡ Πιερία, ὅρας συνεχῆς τῇ Ἀμάνῳ· καὶ ἡ ^d Ῥωσὸς μετὰ τὴν Ἰούβην, καὶ Σελδουκείας ἰδρυμένη. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Σελεύκεια πρῶτον Ὑδατος ποταμοῖς ἔρμα δὲ ἔστιν ἀξιόλογον καὶ κρείττων βίας ἡ πόλις, διόπερ καὶ ἐλθόντες αὐτὴν ἔκρινε Πομπηῖος ¹⁰ ἀποκλείσας Τηράνιον. Πρὸς νότον δ' ἔστι τοῖς μὲν Ἀντοχεύσιν, Ἀπάμεια ἐν μεσογαίᾳ κειμένη· τοῖς δὲ ^e Σελδουκείοις τὸ Κάσιον ὄρος καὶ τὸ Ἀντικάσιον· ἐπὶ δὲ πρῶτον μὲν τὴν Σελεύκειαν αἱ ἐκβολαὶ τῆς Ὀρέντης· εἶτα τὸ Νυμφαῖον ἀπὸ τῆς πηγῆς· εἶτα τὸ ¹⁵ Κάσιον· ἐφεξῆς δὲ Ποσειδίων πόλιν καὶ Ἡράκλεια· εἶτα Λαοδικεῖα, ὅτι τῇ γαλᾶτῃ κέλιζα ἐκπομένη, καὶ εὐλίμνος πόλις, χῶρὸν τε ἔχουσα πολυοῖνον πρὸς τῇ ἄλλῃ εὐκαρπία. Τοῖς μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῦσιν αὕτη παρέχει τὸ πλεῖστον τῶν οἴνων, τὸ ὑπερλείμενον δὲ ²⁰ πόλεως ὅρας πᾶν κατὰ μπελον ἔχουσα, μέχρι χερδὸν πὶ τῶν κορυφῶν· αἱ δὲ κορυφαὶ τῆς μὲν Λαοδικείας πολὺ ἀπώθεν εἰσὶν, ἡρέμα ἀπ' αὐτῆς καὶ κατ' ὀλίγον ἀνακλινόμεναι· τῆς ^f Ἀπάμειας δ' ὑπερλείμενον ἐπ' ὄρθιον ὕψος ^g ἀνατεταμένη. Ἐλύπησε δ' εὐ μετρίως ^h Δο- ²⁵ λοβέλας καταφυγὼν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐμπολιορκήσεις ὑπὸ ⁱ Κασίῃ μέχρι θανάτου, συνδιαφείρας ἑαυτῶν καὶ τὴν πόλεως πολλὰ μέρη. Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει τοπλέον εὐερχί· λόφος γάρ ἔστιν ἐν πεδίῳ κοίλῳ τετειχισμένος καλῶς, ὃν ποιεῖ χερρόνησός τε ὁ Ὀρέντης, ³⁰ καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη, καὶ ἔλη πλατεῖα, λειμῶνας τε βεβότας καὶ ἱπποδότους ἀγροχομένους ὑπερβάλλοντες τὸ μέγεθος· ἥ τε δὴ πόλις ἔτι ^k ἀσφαλῶς κεῖται· καὶ δὴ καὶ Χερρόνησος ἐκλήθη, ἀφ' ἧς τὸ συμβεβηκός, καὶ χῶρας εὐπορεῖ παμπόλλης εὐδαίμονος, δι' ³⁵ ἧς ὁ Ὀρέντης ῥεῖ, καὶ πεπολεῖ συχνὰ ἐν ταύτῃ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικέτωρ Σέλδουκος τὰς πεντακοσίας ἔτρεφεν ἐλέφαντας, καὶ τὸ πλεον τῶν στρατῶν, καὶ

mæus Philomator, Bala Alexandri pugna superato, ex vulnere obiit. His imminet collis Trapezon a similitudine mensæ dictus, apud quem Ventidius cum Nicate Parthorum imperatore decertavit. Hinc ad mare est Seleucia et Pieria, mons Amano continuus, et Rhoffus inter Iffum et Seleuciam posita. Prius Aquæ flumina dicebatur: ea insignis munitio est, et urbs inexpugnabilis: quapropter excluso hinc Tigra, Pompeius eam liberam pronuntiavit. Antiochenisibus ad austrum Apamia est, in mediterraneis sita: Seleucensibus vero Caffius mons, et Anticaffius. Ante vero post Seleuciam sunt Orontis ostia, postea Nymphæum specus quoddam sacrum. Postea Caffium, deinceps Posidium oppidulum, et Heraclea. Sequitur Laodicea ad mare sita, urbs optime exstructa, et portu prædita, agrum habens præter cæteram frugum ubertatem vini feracissimum, unde maximam vini partem Alexandrinis præbet, cum totum supra se montem habeat vineis plenum usque ad vertices fere. Hi a Laodicea longe absunt paulatim ab ea adfurgentes: Apamiæ vero imminet, in rectam altitudinem erecti. Hanc Dolabella non mediocriter adflixit in eam fugiens, et usque ad interitum a Caffio ibi obsessus, ac multas urbis partes secum perdens. Apamia urbem habet magna ex parte probe munitam. Est enim collis quidam in campo muris bene cinctus, quem Orontes et ingens quidam lacus circumpositus, et latæ paludes peninsulam faciunt, tum prata pascendis equis et bobus amplissima circumjacent. Urbs in tuto sita est, et Cherronesus e re ipsa vocata. Regione et multa et ubere abundat, per quam Orontes fluit et multus in ea vagatur. Hoc in loco Seleucus Nicator quingentos illos elephantess alebat, et magnam exercitus partem, sic etiam posteriores reges. Olim

^a Ἀλεξάνδρου Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ex correctione et inserto proximo μάχῃ. Ἀλεξάνδρου Par. 5. librarii errore. ^b δ λόφ. Par. 5. ^c Manuss. Φρανκάτην. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. Φράνκα τ' Esc. ^d Ῥωσὸς Par. 5. Med. 3. Mosc. ^e Σελουκείοι Med. 4. Esc. ^f δ' Ἀπαμ. Med. 3. ^g ἀνατεταμένη Esc. ^h Δολοβέλλας Par. 4. Med. 3. Δολαβέλλας Mosc. ⁱ Κασίῃ Med. 3. 4. ^k ἀσφαλῶς κεῖται. Ita habet vet. lib. et prior interpretis cuius versionem usurpat Xyl. At vulgo sic legitur ἀσφαλῶς καὶ δὴ. Marg. Caf. Par. 1. 4. et cæteri tres ut vet. lib. ¹ ἐλέφ. ἔτρεφε Med. 3. 4. Mosc.

4. πρὸς Νικέτην] MS. lectio vero rectior est. Appianus Phraatem appellat. (Parth. p. 72.) D. Cass. Pharnapatem, (lib. XLVIII. p. 381.) Ventidius Parthos ter vicit; primo, ad Taurum post receptam a Labieno Ciliciam; secundo, ad pylas Amanidas, Pharnapate duce; unde situs Oinoparæ fluvii et Trapezontis nobis innotescit; tertio, ad Gindarum in Cyrrhestica regione, ubi Pacorus interfectus fuit. D. Cass. p. 404. F.

8. ἡ Σελεύκεια] In Plinio Seleucia libera dicitur. Pocockius elegantem huius urbis descriptionem cum ichnographia dedit. Hodie Kersé appellatur. (t. ii. p. 1. c. 22.) Idem.

17. εἴτα Λαοδικεῖα] Laodicea urbs illustris ac libera. Vide Plin. Hodie Laticbi. Oppidum est propter commercium notissimum. Vide Egmont's Travels, t. ii. c. 20. Maundrell, p. 11. Shaw's Trav. 4to. p. 261. Pocock. v. ii. p. 1. c. 25. Nobilis et antiqua civitas a Willemo Tyrensi appellatur. Gest. Dei per

Francos, p. 738. Idem.

25. Ἐλύπησε δ' εὐ μετρίως Δολοβέλλας καταφυγὼν εἰς αὐτὴν] Historiam reperies apud Dionem, lib. XLVII. et in Epitome Livii, lib. cxxi. Casaub.

27. Ἡ δ' Ἀπάμεια] In Greenii itinere ab Halebone ad Damascus Apamia est hodie Famiyab, vel Afamiyab, quod nomen vix ab antiquo differt. In Antonino distantia abhinc ad Antiochiam m. pass. 69 efficit; quod mendosum est, cum lineâ rectâ ad m. pass. 90 in optimis chartis protenditur. Roquius etiam, qui Apamiam fuscè describit, viginti leucas inter hanc et Antiochiam habet. Recte ad Emesam ab Apamia m. pass. 64 dedit. F.

31. λίμνη περικειμένη μεγάλη, καὶ ἔλη πλατεῖα] Legendum εἰς ἔλη πλατεῖα et mox διαχομένη. Sic enim loqui fœvit. Casaub.

Pella dicta fuit a primis Macedonibus, propterea quod maxima Macedonum pars, qui in Asia militaverant, hic habitaverunt. Pella vero Macedonum veluti metropolis fuit, Philippi et Alexandri patria. Emeriti milites ibi nutriebantur, et equi alebantur: regis equarum numero triginta millia superabant. His erant admissariae trecenae. Ibidem erant pullorum domitores: et ludi in armis magistris ara merebant, et qui alii artes militares docerent. Demonstraverunt hujus urbis potentiam Tryphonis incrementa cognomento Diodoti, Syrorum regnum affectare aggressi. Natus hic Secoanis, castello Apamiensium, educatus vero Apamiae et regi et ejus familiaribus commendatus: novas res moliens ansam arripuit hanc, et circum vicinas Larissam, et Casianos, et Megara, et Apolloniam, ac caeteras, quae omnes sub Apamia censebantur. Ac ille quidem regione hac potitus diu regnum tenuit. Bassus Caecilius cum duabus cohortibus Apamiam occupans, adeo obstinate duorum Romanorum exercituum obsidionem sustinuit, ut non prius in illorum potestatem devenerit, quam impetratis, quas ipse volebat, conditionibus, ultro se dederet. Nam et exercitum regio alebat, et socios habebat permultos regulos, qui loca munita in proximo tenebant: e quibus erat Lysias ultra lacum sita, qui juxta Apamiam est et Arethusa, item Sampsi-

οἱ ὑπερὸν βασιλεῖς. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πέλλα ποτὲ ὑπὸ τῶν περὶ τὴν Μακεδονίαν, ἀπὸ τῆς πλείστης τῆς Μακεδονίας ἐκείνη οἰκισαί. τῶν στρατευομένων τὴν δὲ Πέλλαν ὡς περὶ μητρόπολιν γεγονέναι τῶν Μακεδόνων τὴν Φιλίππου, καὶ Ἀλεξάνδρου πατρίδα. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν τὸ στρατιωτικόν, καὶ τὸ ἱπποτερόφιον. Πλείστα μὲν ἵπποι βασιλικῇ πλείους τῶν τριμυρίων, ὅχι καὶ τῶν τετρακισίων. Ἐνταῦθα δὲ καὶ πολλοὶ δάμναυ καὶ ὀπλομάχοι, καὶ ὅσοι παιδεύεσθαι τῶν πολεμικῶν ἐμμελούμενοι. Δημοῖ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην ἦτε τῶν Τρύφωνος ἐπικληθέντος Διοδοῦτος πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἐπὶ τοῖς τῇ βασιλείᾳ τῶν Σύρων, ἐντεύθεν ὁρμήντος. Ἐγένετο μὲν γὰρ ἐν Συκοανοῖς, φρενὴ πνὶ τῆς Ἀπαμείων γῆς. Τραφεῖς δ' ἐν τῇ Ἀπαμείᾳ, καὶ συστρεφῆς πρὸς βασιλεῖ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, ἐπειδὴ νεωτερίζειν ὥρμησεν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἔχε τὰς ἀφορμὰς τῶν περὶ τὴν πόλιν, Λαρίωνος τε καὶ τῶν Κασσιανῶν, καὶ Μεγάρων, καὶ Ἀπολλωνίας, καὶ ἄλλων τοιούτων, αἱ συνετέλου εἰς τὴν Ἀπαμείαν ἅπασαι. Ἐκείνους τε δὴ βασιλεὺς τῆςδε τῆς χώρας ἀνεδέχθη, καὶ ἀντίσχε πολλὴν χρονον. Βάσις δὲ Καϊκίλιος μὲν δυοῖν ταγματῶν ἵππων τὴν Ἀπαμείαν διακατέρησε τοσούτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυοῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥς ὅτι περὶ τὴν ἑξοσίαν ἦκε, πρὶν εἰλὴν ἐν ἐαυτῷ ἐφ' οἷς ἐβέβηκε. καὶ γὰρ τῇ στρατιᾷ ἀπέτερε φέρειν ἡ χώρα, καὶ συμμάχων εὐπόρει τῇ πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκεῖν χωρία ὧν ὅτι καὶ ἡ Λυσίας, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη περὶ τῆς Ἀπαμείαν, καὶ Ἀρεθούσα,

^a λογιστήριον Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc.

^b ἐμμελούμενοι Mosc.

^c τῇ βασιλείᾳ Par. 4.

^d Manuss. Κοσσιανῶν sic fere mox.

Marg. Cas. Κοσσιανῶν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^e καὶ τῶν Esc. Mosc.

^f Κασσιανῶν Par. 1. 5. Med. 4.

^g ἐκ

τῆςδε τῆς Med. 3. 4.

^h ἀνέσχε Par. 1. 5. Med. 4.

ⁱ Scripti, Καϊκίλιος. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc. sed

αἱ scribitur sup. ε. Κικίλιος Med. 3.

^k δυοῖν Mosc.

^l ἀποσείλας in textu, ἀποσείλας in margine Par. 4.

^m γάτων deest Med. 3.

ⁿ ἐνεχέρισεν Bre.

^p πολλοῖον Med. 3. 4.

^q sic in margine Par. 5. sed in textu χρονον.

^r Ἀπαμεία Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^s Ἀρεθούσα Par. 1. 4. Bre. Esc. Mosc.

^t τῇ Med. 4.

1. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πέλλα] Nescio an hæc sit Pella quam commemorat Polybius libro quinto; est enim in Syria. Casaub.

5. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν τὸ στρατιωτικόν] Emeriti milites ibi nutriebantur. Ληστήριον στρατιωτικόν. Milites ibi recenscebantur, inquit interpres. Hoc non est ληστήριον. Ego στρατιωτικὸν ληστήριον somniavi Strabonem dixisse, ubi rude donati milites vitæ reliquum exigerent, παρὰ τὸ λῆγειν, qualia vocabula confingere non fuit scriptori nostro religio. Sed si quid melius vel codex, vel ratio suggeret, facile jacturam hujus somnii feremus. Mox pro Sacoanis legit interpres Casianis: nescio quid secutus, forte quia mox eorum fit mentio. Xyl.

Ibid. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν τὸ στρατιωτικόν] Manuscripti τὸ λογιστήριον τὸ στ. recte. Vulgata lectio turpissime est depravata. Casaub.

Ibid.] Casaubono prorsus assentior. F.

11. ἦτε ὁ Τρύφωνος ἐπικληθέντος Διοδοῦτος παραύξησης] Hic fuit unus e ducibus Alexandri Balæ, de cujus rebus gestis et interitu lege primum librum Macchabæorum et Josephum Ἀρχαιολογ. lib. xiii. Casaub.

Ibid.] Hunc Tryphonem supra memoravit in lib. xiv. ubi Coracefii interiisse refert. F.

17. Λαρίωνος τε καὶ τῶν Κασσιανῶν] Larissa in Antonino m. pass. 16. ab Apamia distat, Emesam versus. Hodie Sbizar. (D'Anville.) De Megaræ et Apolloniæ situ nihil reperio. Stephanus Byz. sex oppida numerat nomine Megaræ insignita, quorum nullam in Syria ponit, et Apolloniæ nomine, viginti quinque; quarum hæc est vicesima, non autem situs invenendus. Idem.

21. πολλὸν χρόνον] Tres annos regnavit. Casaub.

21. Βάσις δὲ Καϊκίλιος] Historiam refert Dio, lib. xlvii. Bassi hujus etiam Cicero meminit ad Fam. lib. xi. epist. 1. et lib. xii. epist. 11. Idem.

Ibid.] Caecilius Bassus Pompeianus fuit, (Cic. Ep. Fam. lib. xi. ep. 1.) qui, post discessum a Syria Jul. Cæsaris, gratiam legionis ibi relictae sub juvene delicatulo, Syriæ præfide, sibi conciliavit, et provinciam vi tenuit. Hoc evenit, dum Cæsar cum Metello Scipione in Africa bella gerebat. Ex una legione, novis militibus conscriptis, duas effecit. Hisce copiis Antistium veterem repulit, adjuvantibus Parthis, (Cic. ad Att. lib. xiv. ep. 9.) neque longo post Statium Marcum cum tribus legionibus devicit, qui Crispi ducis e Bithynia acciti opem imploravit. Hoc tempore Cassius advenit, qui Cæsare interfecto Syriam a Senatu adeptus fuerat, et, rebus compositis ad pacem, legiones a Marco Crispo et Basio accepit. Exinde non mirandum est, si Cassius Pompeianus Basio, iisdem partibus faventi, conditiones pacis cederet quasque volebat. (Vide etiam App. de Bell. Civ. p. 623.) F.

29. καὶ Ἀρεθούσα, καὶ ἡ Σαμφικέραμος] Imo legendum, καὶ Ἀρεθούσα καὶ Σαμφικέραμος. Sic mox καὶ ἡ Σαμφικέραμος Ἀρεθούσα. Fuit autem Sampficeramus unus e Phylarchis Arabum. Sic enim, ut jam diximus, duces Arabum et mox Saracenorum sunt appellati. Sampficeramo filius fuit Jamblichus Romani nominis studiosus, ut Cicero ad Fam. lib. xv. epist. 1. testatur in epistola ad Coss. his verbis: Eodem die ab Jamblichō, Phylarcho Arabum, quem homines opinantur bene sentire, amicumque esse reipubl. nostræ, litteræ de eisdem rebus mihi reddite sunt. Nam quod Dionysius Lambinus doctissimus alioquin vir Phylarcho legendum

καὶ ἡ ^a Σαμφικερμέου, καὶ ἡ ^b Ἰαμβλίχου τῆ ἐκείνου
 παίδος φυλάρχων τῶ ^c Ἑμεσίων ἔθνεσ· ἡ πόρις δ'
^d ἡδ' Ἡλιόπολις καὶ Χαλκίς· ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ
^e Μενναίῳ, τῷ τὸν ^f Μαρσύαν κατέχοντι, καὶ ἡ τῷ
^g Ἰππεραίων ὀρενίῳ· τῷ δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσῳ 5
 ἡ καὶ ἡ ^h Ἀλχαίδαμος ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς τῷ
 ὀνότι· ὃς Εὐφράτης Νομάδων· ἡ δὲ φίλος Ῥωμαίων·
 ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσις· ὑπὸ τῷ ἡγεμόνι, ἐκπεσὼν εἰς
 τὴν Μεσοποταμίαν, ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσῳ.
 Ἐνταῦθεν δ' ἐπὶ Ποσειδώνιος ὁ Σπαϊκός, ἀνὴρ τῷ κατ' 10
 ἡμᾶς φιλοσόφῳ πολυμαθέστατος. Ὁμοῦ δ' ἐπὶ
 τῷ Ἀπαμείων πρὸς ἑω μὲν ἡ τῷ Φυλάρχῳ Ἀρα-
 βῶν καλουμένη Παρὰποταμία, καὶ ἡ Χαλκιδική, ἀπὸ
 τῷ ^k Μαρσύῳ κατέχοντο, καὶ πᾶσα ἡ πρὸς νότον
 τοῖς Ἀπαμείων, ἀνδρῶν ^l Σκηνιτῶν τοπλέον· ὧσα 15
 πλησιοὶ δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ^m νομάσι·
ⁿ αἱ δ' οἱ πλησιαιτέροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι, καὶ
 ἡ ^o Ἀραβία, καὶ ἡ ^p Σκηνίται, ἡγεμονίας ἔχοντες σι-
 τεργόμενας μῶλλον, κατὰ περ ἡ ^q Σαμφικερμέου Ἀρε-
 θούσα, καὶ ἡ Γαμβάσου, καὶ ἡ Θέμελλα, καὶ ἄλλων 20
 τοιούτων. Τοιαύτη μὲν ἡ μεσογία τῆς Σελεύκιδος.
 Ὁ δὲ ὧσα πλεονεῖ ὁ λοιπὸς· ἀπὸ δὲ Λαοδικείας ἐπὶ
 τοιοῦτος. Τῇ γὰρ Λαοδικείᾳ πλησιάζει πολίχνη,
 τὸ τε Ποσειδίων, καὶ τὸ Ἡρακλείον, καὶ τὰ Γάβαλα·
 εἴτ' ἡδὴ ἡ τῷ ^r Ἀραδίων παλαιὰ Πάλτος, καὶ Βα- 25

cerami, et Jamblichi ejus filii, regio, qui reguli
 genti Emessēnæ imperabant. Prope erat Heliopo-
 lis et Chalcis sub Ptolemæo positæ Mennæi filio,
 qui Marsyam et Ituræorum montana obtinebat.
 Bassi socius fuit etiam Alchædamus Rhambæorum
 rex, qui Nomades intra Euphratem habitant. Is
 Romanorum amicus fuerat: sed cum se injuria af-
 fectum ab eorum præfectis existimaret, egressus in
 Mesopotamiam, sub Basso stipendia meruit. Ex
 hac urbe est Posidonius Stoicus, vir philosophorum
 nostri temporis eruditissimus. Apamienſium re-
 gioni ad auroram finitima est regulorum ditio Ara-
 bum, quæ Parapotamia dicitur, et Chalcidica a
 Marsya descendens, et tota ea, quæ Apamienſibus
 ad austrum jacet, hominum magna ex parte Sceni-
 tarum, qui Mesopotamiæ Nomadibus sunt perfimi-
 les. Nam quo Syris magis magisque appropin-
 quant, eo mitiores sunt, et minus Arabes et Scenitæ,
 ac melius constitutas habent dominationes, ut est
 Sampſicerami Arethusa, et quæ Gambari est, et
 Themella, et aliæ hujusmodi. Talis ergo est Se-
 leucensis mediterranea. Reliquum littus a Laodi-
 cea ita habet. Laodiceæ propinqua sunt oppidula,
 Posidium, Heraclium, et Gabala: inde antiqua
 Aradiorum jam regio, Paltus, Balanæa, et Caranus

^a Σαμφικερμέου Efc. ^b ἡ δεστ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^c Ἑμεσίων Bre. Ἑμεσίων Mosc. ^d ἡδ' ἡ Efc. ^e ἡ ὑπὸ Mosc. ^f Μενναίῳ Mosc. sed alter. scribitur supra. ^g Μαρσύαν Par. 5. Μαρσύαν Bre. Μαρσίαν Efc. ^h τῷ Med. 3. Efc. Mosc. ⁱ Ἀρ-
 χαίδαμος Par. 5. Ἀρχίδαμος Med. 3. Ἀλχαίδαμος Med. 4. Bre. Ἀρχαίδαμος Mosc. ^k Μαρσύῳ Par. 4. Κασσῶς Med. 3. Μαρσύῳ Efc.
 Μαρσύῳ Mosc. ^l Σκηνιτῶν Par. 4. Mosc. ^m νομάσι Efc. Mosc. ⁿ αἱ δ' Med. 3. 4. ^o Σκηνίται Med. 3. 4. Mosc. ^p Σαφ-
 κερμέου Efc. ^q Malim ἡ Θέμελλα sine καὶ. Marg. Caf. ^r Manuss. καὶ ἄλλαι τοιαύται. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4.
^s ἀπὸ τῆς Λαοδικείας defunt prætermiſſa fortasse ab exſcriptore in vertendo folio; pagina enim Codicis anterior definit in verbis ὁ
 λοιπὸς præcedentibus, et posterior incipit a verbis τῇ γὰρ &c. proxime ſequentibus. Med. 3. ^t Scripti, καὶ Ἀραδὸς male. Marg. Caf.
 Ἀραδίων sed δ' scribitur sup. β. Par. 4. Ἀραδίων Mosc.

eo loco putabat, indignum est eo homine in quo vel tantillum
 fani judicii superfuerit: quod necum fatebuntur quicunque
 litteras Græcas penitus noverint. Porro Jamblichio huic filius
 fuit alius Jamblichus, et ipse Romanorum amicitiam secutus,
 cui ab Augusto patrium regnum est restitutum. Casaub.

Ibid.] Arethusa m. pass. 16 ab Emefa distat Apamiam versus.
 Hæc regio a Sampſiceramo direpta fuit post discesum Tigranis
 Armenii. Pompeius, ut videtur, eum subegit. Jamblichum
 filium ejus Antonius in bello Actiaco interemit. (D. Cass. lib. 1.
 p. 427.) Sampſicerami nomine Cicero, in Ep. ad Atticum,
 Pompeium occulte increpat. F.

2. φυλάρχων τῶ Ἑμεσίων ἔθνεσ] Arabum gens fuit in ἔθνη
 divisa, φύλας ipsi vocabant, unde Phylarchos appellarunt suos
 dynastas. Suidas, φυλάρχης ὁ δυνάστης. Συμβάλλει τῷ Γραϊανῷ περὶ
 Ἀραβίας, ὅς ἐστιν Ὀστρούνης χώρας δυνάστης· ὅσπερ φυλάρχας ὀνομάζουσιν
 ἱκνῶσι, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φύλας ὀνομάζονται. (Vide Josephum,
 lib. 1. c. 13. Ἀρχαίων. et Plut. in Crasso, qui scripsere Parthica.)
 Casaub.

Ibid.] Ἑμεσίων] Vide H. Norisium de Epochis Syro-Macedo-
 num Dissertat. ii. c. 2. sect. 3.

Ibid.] Emefeni quorum metropolis fuit Emefa, hodie Hems.
 Conſtant. Porphyrogenitus, c. 25. habet, τὸ Χερμῆ ἥτοι τὸ Ἑμεσσα·
 Miror Strabonem nullam fecisse mentionem Emessæ urbis ad
 Orontem. Forſan ante Severum Imp. non clareſcebat. F.

Ibid.] ἡ πόρις δ' ἡδ' Ἡλιόπολις καὶ Χαλκίς] Heliopolis hodie
 Balbec, i. e. domus Baal vel Solis. In Antonino m. pass. 64
 ab Emefa distat, a Damasco 70. Maundrellius iter horarum
 septendecim vocat. (Vid. p. 133-4.) Hic locus in nostro tem-
 pore notissimus propter vestigia templorum, sed horum nulla
 fit in Strabone mentio. Exinde Malalæ credendum est, qui in
 Chronogr. (lib. xi. p. 366-7) scribit ab Antonino Pio structum
 esse Heliopoli τὸ Φοινίκης ἔθνος, ἵαδιν τῇ Διὶ μέγαν. De hac
 urbe vide Voy. de Syrie par De la Roque, t. 1. p. 119-190. Chal-
 cis hodie est Aleppo, (D'Anville,) vetus caput regionis fertilif-

simæ. (Plin. lib. v. cap. 23.) Idem.

3. ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίῳ] De hoc Ptolemæo plurimis
 locis Josephus. Casaub.

6. Ἀλχαίδαμος ὁ τῷ Ῥαμβαίων βασιλεὺς] Hic a Dione Ἀλχαυ-
 δνιος nominatur, lib. XLVII. p. 343. Idem.

Ibid.] Alcaudonius in Dione Arabs esse dicitur, et exinde
 pro Ῥαμβαίων legendum esse suspicor Ἀράβων. D. Cassius paulo
 aliter refert, quod præ avaritia exercitum suum Basso majori
 pretio adductus obtulit. F.

20. καὶ ἡ Γαμβάσου, καὶ ἡ Θέμελλα] Lego, καὶ ἡ Γαμβάσου Θέμελλα, καὶ
 ἄλλαι τοιαύται, et ita fere libri scripti. Casaub.

Ibid.] ἡ Θέμελλα] Hæc videtur esse Θεμὰ Ptolemæi, et Θεά-
 μωζα Stephani, quæ est φερρίον τῷ παρ' Εὐφράτη Ἀραβίας. F.

24. τὸ τε Ποσειδίων, καὶ τὸ Ἡρακλείον, καὶ τὰ Γάβαλα] Posidium ad
 septentrionalem partem Laodiceæ Ptolemæus ponit, deinde He-
 racleam et Gabala ad meridiem, quæ hodie Jebilee appellantur.
 Urbs est modica in planitie feraci. Theatri rudera magnifici
 adhuc manent. (Maundrell. p. 13. Egmont. v. ii. p. 312.)
 Will. Tyrenſis Gabala vel Gibellum duodecim distare milliaria
 a Laodicea scribit. (lib. vii. c. 17.) Pocockius eximiam hujus
 urbis descriptionem, ac theatri ichnographiam dedit. (t. ii. p. 1.
 cap. 25.) Idem.

25. εἴτ' ἡδὴ ἡ τῶν Ἀραδίων παλαιὰ Πάλτος] Videndum nūm legendum
 potius sit παραλία, quod genus mendi etiam alibi occurrit.
 Casaub.

Ibid.] εἴτ' ἡδὴ ἡ τῶν Ἀραδίων παλαιὰ Πάλτος] Lege, παραλία,
 non vero παλαιὰ, id est, deinde Aradiorum maritima regio, non
 vero vertendus locus: inde antiqua Aradiorum jam regio. Con-
 firmatur ea lectio ex ſequentibus, cum Strabo dicit: Ἀντὶ τοῦ
 quoddam et importuosum littus Aradus jacet, inter suum navale, quod
 diximus et Muratubum, distans a terra stadiis viginti. Bochart. in
 Phaleg. lib. iv. c. 36. p. 305.

Ibid.] De hoc littore Antoninus et Tab. Peutingeriana nomi-
 nibus, non distantibus, conveniunt. Paltus in tabula a Gabalis
 m. pass. 8 distat, et Maundrellius ruinas quasdam magnificas,
 duas

Aradiorum navale: postea Enydra, et Marathus, antiqua Phœnicum urbs, nunc diruta: agrum forte divisum Aradii tenent, deinceps est Taxymira, Orthosia, et Eleutherus amnis, quem quidam Seleucidis terminum faciunt, Phœniciam et Cœlesyriam versus. Ante jugum quoddam et importuosum littus Aradus jacet, inter suum navale, quod diximus, et Marathum, distans a terra stadiis viginti. Est autem saxum a mari circumfufum, septem fere stadiorum ambitu, habitationibus plenum: tanta hominum multitudine ad hoc usque tempus, ut domus inhabitent multis fastigiis aptas. Aiunt a Sidoniis quibusdam exfulibus conditam. Aquantur partim e cisternis et lacubus, partim ex opposita continente. In bello autem e freto paulo ante urbem aquam petunt: abundantem aqua id habet fontem: in quem clibanus inversus e scapha aqua-

λαναία, ^a καὶ Κάρανος τὸ ὑπίνειον τῆς Ἀράδου, λιμένιον ἔχον· εἴτ' Ἐνυδρα, καὶ Μάραθος πόλις ^b ἀρχαία Φοινίκων κατεσπασμένη. Τὴν δὲ χώραν Ἀραδιοὶ κατεκληρονομήσαν, καὶ ^c Ταξύμιρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· ^d τέτοις δ' ἡ Ὀρθωσιὰς συνεχὴς ἐστὶ, καὶ ὁ Ἐλευθέριος ὁ πλησίον ποταμὸς, ὅνπερ ὅριον ποιῶνται τινὲς ^e τῆς Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν κοιλίην Συρίαν. Περὶκειται δ' ἡ Ἀραδος ῥαχιάδους πινός, καὶ ἀλιμνὸς ὠθαλίας, μετὰ τὴν τε ὑπινεὺς αὐτῆς μά- ^f λισα, καὶ τῆς Μαράδου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίας ^g ἑκοστὴν· ἐπὶ δὲ πέτρα ὠθαλυστος, ὅσον ἐπὶ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης ^h κατοικίας· τοσαύτη δ' εὐανδρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε ⁱ πολυτρόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας· ἐκπῖσι δ' αὐτῶν ^k φυγάδες, ἃς ^l φασιν, ὅτι Σιδωνοῦ· ^m τ' δ' ὑδρείαν, τ' μὲν ὅτι τῶν ὀμβρίων, καὶ λακκείων ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ὅτι τῆς περσείας· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ὅτι τὴν πόρην μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντες ἀφ' ὧν ὑδάτος· εἰς αὐτὴν ὠθαλατρεφέτω καλὶσανθ', ⁿ κα- ^o θεαίς ἀπὸ τῆς ὑδρομορίας σκάφους ^p μολυβδῆς, ^q εὐρύτομος, εἰς πυθμὴν συνεγερμένης γεννῶν, ἔχοντα ^r τέτταρα μέγιστον· τῷ δὲ πυθμένι ὠθειόφινγκται σωλὴν σκύπνος, εἴτε ἀσκῶμα δεῖ λέγειν, ὁ δεχόμενος τὸ ἀναθλιβόμενον ὅτι τῆς πηγῆς ἀφ' ἧς καλὶσανθ' ὑδρὸς· τὸ ^s μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ δὲ θαλάττης ἐστὶ· ὠθει- ^t μείναντες δὲ τὴν τῆς καθαροῦ καὶ ποτίμης ὑδάτος ῥυθμῶν, ^u ὠθαλαμδάνουσιν εἰς ἀγγεῖα ^v ὠθαλαμδασμένα ὅσον ^w ἀν' ἀέρος, καὶ πορθιμύουσιν εἰς ^x τὴν πόλιν. Ὁ Τοπαλαῖον μὲν οὖν οἱ Ἀραδιοὶ κατ' αὐτὰς ἐβασίλευοντο ὠθαλαπλη-

^a post Κάρανος infer. πόλις Φοινίκων *Esc.* ^b φοινίκ. ἀρχ. inverso ordine *Med. 3. 4. Mosc.* ^c τὰ Ἐνυδρα *Par. 1. 4. Med. 3. Ταξύμιρα Med. 4. Mosc.* τὰ Ἐνυδρα. *Bre.* ^d τῆς deest *Med. 3. 4. Mosc.* ^e Lego κατοικίαν. *Marg. Cas.* ^f πολυτρόφους *Esc. Mosc.* ex correctione. ^g ὡς φασιν φυγάδες *Mosc.* ^h τῶν ὀμβρίων defunt *Par. 1. Med. 4.* ⁱ Suspecta vox. Lego καθιδίαι. *Marg. Cas.* sic *Esc. Mosc.* ^k μολυβδῆς *Par. 1. 5. Med. 3. 4.* ^l Manuss. εὐρύτοματος. *Marg. Cas.* ^m ὠθαλαμδάνουσιν *Bre.* ⁿ παρισκιν-ατμένα *Med. 3. 4.* ^o τὸ παλαῖον *Par. 1. 4.*

duas horas a Jebilee distantes, invenit. Vide etiam *Sbauwium*, 4to. p. 265. Balanea (vel Balnea Tab. Peutling.) in Antonino a Gabalis m. pass. xxvii. distant, qui numerus mendose ponitur pro xvii. In tabula multo verius m. pass. 16. distant. Vicus hodiernus *Baneas* eundem situm tenet, ut videtur. In *Maundrellio* iter est 4 horarum a Gabalis ad *Baneam*. (*Maundrell*. p. 17.) *F.*

1. καὶ Κάρανος] Sed obiter monendum pro Κάρανος in Strabone corrigendum Κάρανος, quod est apud Artemidorum et Stephanum nostrum. *Berkelius* ad *Stephan.* de Urbib. v. ΠΑΛΤΟΣ, p. 621.

2. εἴτ' Ἐνυδρα καὶ Μάραθος] Hæreo an Enydra sit loci nomen, vel potius aquatio Aradiorum. *Pocockius* fontem large scatentem vidit, cui nomen *Ein*, vel *Hye*, t. ii. p. 203. Hic est, ut opinatur, Enydra Strabonis. Quinetiam Strabo ipse Aradum inter Marathum et Caranum locat. Si hoc concedatur, tum Enydra est prope Antaradum, vicum m. pass. 24 a Balaneis, et 30 ab Orthosia distantem. Antaradus est hodie *Tortosa*. (*D'Anville*.) *Maundrellius* haud recte *Tortosam* esse veterum Orthosiam ex nominis similitudine iudicat. Iter autem *Ricardi Regis* Hierof. Anthoradum, ut scribitur, esse *Tortosam* hodiernam affirmat. *Galei SS. Ang. Hist.* t. ii. c. 255. *Sbauw's Trav.* 4to. p. 266. Sic *Willermus Tyrensis* etiam Antarados, quæ vulgari appellatione *Tortosa* dicitur, (lib. vii. c. 15.) Marathus est hodie *Merakiab*. (*D'Anville*.) *Maundrell*, p. 18. *F.*

4. καὶ Ταξύμιρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον] Legendum, καὶ τὰ Ἐνυδρα, vel potius, τὰ Σύμιρα. Stephanus vocare Σύμιρα videtur, Plinius et Ptolemæus Σύμιρα. *Casaub.*

Ibid. καὶ Ταξύμιρα] Sic perperam scribitur, pro τὰ Σύμιρα. Memoratur etiam *Mela* lib. i. cap. 12. Tum *Simyra* castellum, et urbs non obscura *Maratbos*. *Pined.* in *Steph.* p. 601. n. 41.

5. ἡ Ὀρθωσιὰς] Hodie *Orthosa* dicitur. (*D'Anville*.) *Eleutherus* amnis a Turcis *Nabr-Kiber* appellatur, scilicet, magnus fluvius. (*D'Anville*.) Ptolemæus ostium Eleutheri inter *Balaneas* et *Orthosiam*, i. e. ad septentrionalem partem urbis ponit. *F.*

8. ἡ Ἀραδος] Aradus insula secundum *Maundrellium* circa leucam a littore distat. In *Scylace* appellatur, βασιλεία τῆς ὅσον ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, quod forsan legatur, ὅσον ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς. Nomen antiquissimum est, et, ut videtur, est idem cum *Arud*, cuius *Ezechiel* propheta inter copias Tyrriorum meminit, cap. 27. com. 11. et forsan est *Ἰδῆ*, quam *Sennacherib* subegit, 2 Regg. c. 19. com. 13. hodie *Rou-waddé* appellatur. Vide de hac insula doctissimum *Sbauwium*, 4to. p. 267. *Idem*.

18. πηγὴν ἔχοντες ἀφ' ἧς] Lego, ἔχοντες videlicet τὴν πόρην. *Plinius*, H. N. lib. ii. c. 103. Nam dulcis hauritus in mari plurimis locis, ut ad *Cbelidonas* insulas, et *Aradum*, et in *Gaditano* Oceano. *Lucretius*, lib. vi. ver. 890.

Quod genus endo mari spirat fons, dulcis aquai
Qui scatit, et salvas circum se dimovet undas.

Quibus verbis non est dubium Aradi fontem a *Lucretio* describi, neque potest meliori commentario explanari ille locus, quam istis *Strabonis* verbis. At eruditissimus vir *Lambinus* de *Arethusa* accipit, nunquam id factum si poetæ mentem ullo modo vidisset, a qua plane aliena sunt, quæcunque ille de *Arethusa* majore studio, quam iudicio congerit. *Casaub.*

Ibid.] *Casauboni* emendationi ἔχοντες assentior. *Plin.* H. N. lib. v. c. 31. hunc fontem hoc modo describit: *Arados* in inter quam et continentem, quinquaginta cubita alto mari, (ut auctor est *Mutianus*.) e fonte dulcis aqua tubo coriis facta, usque a vado irabitur. *F.*

σίως, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη πόλεων τῶν Φοινικίδων·
 ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ
 οὖν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παρῶσαν τάξιν. Οἱ
 δ' οὖν Ἀραβῆδες μὲν τῶν ἄλλων Φοινικῶν ὑπόκειτον τῶν
 Συριακῶν βασιλέων ἅτε φίλων· ἔπειτα γασιασάντων
 ἀδελφῶν^α δυοῖν, τῶν τε Καλλινίκου Σελεύκου, καὶ Ἀν-
 τίοχου τῶν Ἰέρακος προσαγρευθέντος, προσέμενοι
 τῷ Καλλνίκῳ, ποιεῖνται συμβάσεις, ὥς ἔξωθεν δέχε-
 σθαι τὰς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτοῦς,
 καὶ μὴ ἐκδιδοῦναι ἀκρίτας· μὴ ἑμύνοι μὴδ' ἐκπλεῖν^β
 εἰς ἀνὰ τῶν ὁπιπτόμενων βασιλεία. Συνέβη δὲ ἐκ
 τούτων αὐτοῖς μεγάλα πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ κατα-
 φεύγοντες ἐπ' αὐτοῦς ἔχουσιν οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ
 τὰ μέγιστα πεπιτευμένοι, καὶ οὗτοι τῶν μεγίστων δεδότες·
 ὁπιπτόμενοι δ' αὐτοῖς, εὐεργέτας ἠγροῦτο, καὶ σωτῆ-
 ρας τὰς ὑποδεδωμένους· ἀπεμνημόνεον τε τὴν χάριν,
 καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν· ὥς ἐκ τούτων
 χάριν τε^γ ἐκτίσαντο τῆς περὶ αὐτοὺς πολλῶν, ἥς τιμὴν
 πλείω ἔχουσιν καὶ νῦν, καὶ τὰλλα^δ εὐδύνουν. Πρὸς
 ἔσσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ καὶ φιλῶν^ε καὶ φιλο-
 πονίαν^ς τὴν πάλαι παλαιότητα ὁρῶντες· γὰρ τὰς
 γαιονέοντας Κίλικας τὰ περὶ αὐτοὺς οὐκ ἀπολείποντες, καὶ
 δ' ἅπασι κοινάουσι αὐτοῖς τὴν ποταμὸν ὁπιπτόμενος.
 Μετὰ δὲ Ὀρθοσίαν ἔστι καὶ τὸν Ἐλευθέριον Τρίπολιν
 ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τιμὴν ὁπλῆσιν εἰληφύια·
 τριῶν γὰρ ἔστι πόλεων κτίσμα, Τύρος, Σιδῶνος,
 Ἀραβῶν· τῇ δὲ Τρίπολει συνεχὲς ἔστι τὸ τοῦ Θεῶ
 πρὸς ὅσον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· μετὰ
 δὲ Τρίπολιν^α χωρίον τι. Δύο δὲ^β ἔστιν ὅρη τὰ πο-
 τοῦτα τιμὴν Κοίλιν καλεσμένην^γ Συρίαν, ὥς ἀν-
 τὸν ἄλλῃ, ὅ, τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος, μικρὸν
 ὑπερθεῖν τῆς θαλάσσης ἀρχόμενα ἀμφὸς ὁ μὲν Λίβανος
 τὴν Τρίπολιν^δ καὶ τὸ Θεῶ^ε πρὸς ὅσον μάλιστα·
 ὁ δὲ Ἀντιλίβανος τὴν Τρίπολιν^ς καὶ τὸν Σιδῶνα^ς· τελευτᾷ δ'

cæteræ Phœnicum civitates: postea partim Persæ,
 partim Macedones, partim Romani, in præsentem
 statum redegerunt. Aradii itaque cum cætera
 Phœnicia Syriacis regibus ut amicis obtempera-
 bant: postea duobus fratribus dissidentibus Calli-
 nico Seleuco, et Antiocho, qui Hierax cognomina-
 tus est, Callinico adhærentes, pacti hoc sunt, ut
 ad se ex regno confugientes recipere liceret, nec
 tradere invitos; sed nec etiam injussu regis enavi-
 gare permittere: quibus ex rebus amplissima eis
 commoda obtigerunt. Confugiebant enim ad eos
 non vulgares homines, sed quibus maximæ res cre-
 ditæ fuerant, et qui extrema timebant. Hi susce-
 pti beneficium id putabant, ac servatores eos agno-
 scebant, et gratiam referebant, maxime cum in pa-
 triam revertissent. Hinc bonam oppositæ continentis
 partem adepti sunt, atque etiamnum tenent, et alii
 in rebus usi sunt successibus prosperis. Huic vero
 felicitati et providentiam addiderunt, et studium rei
 navalis: ac cum viderent vicinos Cilicas piraticam
 exercere, nunquam cum eis societatem instituti
 hujus iniverunt. Post Orthosiam et Eleutherum
 est Tripolis, quæ nomen a re ipsa accepit: est
 enim condita e tribus urbibus, Tyro, Sidone, et
 Arado. Tripoli continua est ea, quæ Dei facies
 appellatur: in quam Libanus mons definit. Inter
 hæc est locus quidam, nomine Trieris seu triremis.
 Porro duo montes sunt, qui Syriam concavam in-
 cludunt, æqualibus fere inter se diffiti spatiis, Li-
 banus et Antilibanus, paulo supra mare incipientes:
 Libanus prope Tripolim et Dei faciem: Antiliba-
 nus supra mare Sidonium: definunt autem ad

^α ἅτε φίλων defunt *Esc.* ^β δυοῖν *Mosc.* ^γ μὲν τι *Med.* 4. ^δ μεγάλ. αὐτοῖς *Med.* 3. 4. *Mosc.* ^ε ἐπιπτόμε-
 νοι *Par.* 1. *Med.* 4. *Esc.* *Mosc.* ἐπιπτόμενοι *Par.* 5. ἐπιπτόμενοι *Med.* 3. ^ς οἰκίαν *Mosc.*
^η Scripti, ἐκτίσαντο. *Marg. Cas.* ^ι εὐδύνουν *Par.* 4. ^κ τε *Med.* 4. ^λ Τρίπολιν *Par.* 1. 4. ^μ χωρίον τι *Med.* 3. ^ν ταῦτ'
 ἐστὶν *Par.* 4. *Med.* 3. 4. *Bre. Mosc.* ^ξ γυνῆν *Par.* 4. *Med.* 3. ex correctione *Med.* 4. *Mosc.* ^ο κατὰ τὸ τῶ *Med.* 3. 4. καὶ τὸ τοῦ
Mosc. ^π μάλιστα πρόσωπ. *inverso ordine Par.* 4. ^ρ ὁ δὲ *Med.* 3. ^ς Σιδῶνα *Mosc.* ^τ τελευτᾷ *Mosc.*

6. τῶν τε Καλλινίκου Σελεύκου, καὶ Ἀντίοχου τῶν Ἰέρακος] Fratres hi
 fuere filii Antiochi, τῶν Θεῶν, cui pater Antiochus Soter. *Cas.*

24. καὶ τὸν Ἐλευθέριον] Eleutherus hodie Nabal El Berd, *sinus*
frigidus. *Sbaw's Trav.* 4to. p. 272. *F.*

26. τριῶν γὰρ ἐστὶ πόλεων κτίσμα, Τύρος, Σιδῶνος, Ἀραβῶν] Non tan-
 tum Tripolis e tribus urbibus fuit condita, sed etiam tribus
 urbibus stadii unius intervallo invicem distantibus constabat.
 Diodorus, lib. xvi. p. 439. κατὰ τὴν Φοινικὴν ἐστὶ πόλις ἀξιόλογος
 ὄνομα Τρίπολις, οἰκίαν ἔχουσα τῇ φύσει τὴν ποταμὸν ὁπιπτόμενον· τρεῖς γὰρ εἰσιν
 ἐν αὐτῇ πόλεις, γαδιαῖον ἀπ' ἀλλήλων ἔχουσαι διάστημα· ἐπικαλεῖται δὲ
 ταῦτα ἢ μὲν Ἀραβίαν, ἢ δὲ Σιδωνίαν, ἢ δὲ Τυρίαν. *Casaub.*

Ibid.] Sic Scylax, πόλις Τρίπολις· αὐτὴ ἐστὶν Ἀραβία καὶ Τύρος καὶ
 Σιδῶνος, καὶ περιόλου ἐκάστη τῶν τείχεος ἰδίαν ἔχει. *Pocockius* hanc
 urbem bene describit, t. ii. p. 100. *Maundrellius* quædam ru-
 dera vidit prope Tripolim, vestigia, ut opinor, urbium vete-
 rum. Hodie *Tarplous* appellatur. *F.*

27. τὸ τῶ Θεῶ πρόσωπον] Promontorii nomen. *Casaub.*

Ibid.] Ptolemæus eodem nomine memorat. Ut videtur, est
 nominis Syriaci versio. Hodie *Cape Greco.* (*Sbaw's Trav.* 4to.
 p. 273.) Promontorium hoc est hodie *Cape Rouge.* (*Voy. en*
Egypte par De la Roque, t. i. p. 32.) *F.*

28. μετὰ δὲ Τρίπολιν χωρίον τι] Meminit Polybius, libro v.
Casaub.

Ibid.] In notitia Leonis augusti, Τρίπολις κόμη nominatur.
 Vide *Relandi Pal.* t. ii. p. 216. *F.*

29. Δύο δὲ εἰσιν ὅρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλιν καλεσμένην Συρίαν] Si
 hunc locum recte intelligo, Cælen Syriam, sive Cavam, inter
 Libanum et Antilibanum includit: in quo multum differt ab
 aliis. Polybius quidem, lib. v. convallem, quæ est inter Liba-
 num et Antilibanum, Marfyan appellari docet: et in eo αὐτῶν
 nasci tradit τὸν μυριψικὸν κάλαμον inter Libanum et Antilibanum:
 quod Plinius reprehendit, lib. xii. cap. 22. De Syria Cæle, sic
 Dionysius canit *περιγηγής*, ver. 897.

Ἄλλ' ἤτοι Συρίαν μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐγγυθεν ἔρπει
 Ἐς ἰότον, ἀντολίην τε, πολὺ πτόλιν αἶαν ἔχουσα·
 Ἡ Κοίλιν ἐνέπρην ἐπ' αὐτῶν, ἐνὲκ' αὐτῇ
 Μίσσην καὶ χαμαλὴν ὄρεον δύο πρῶτες ἔχουσι,
 Ἐσπερίε Κασίσιον, καὶ ἡμῶν Λιβάνιον.

De Jordane maxime vide *Joseph.* p. 791. *Casaub.*

Ibid.] Polybius nullibi Cæles-Syriæ terminos constituit, neque
 a Strabone multum differt. Convallem totam Marfyan appel-
 lat. Strabo partem mari proximam *μακρὰν*, Marfyan nomine
 dignoscit. (Polyb. lib. v. c. 45. *Ed. Schæveig.*) *F.*

Arabiae montes, qui sunt ultra Damascus et eos, qui ibi Trachonitæ dicuntur, in alios quosdam montes, qui glebosos atque fructiferos colles habent. In medio concavitatem planam relinquunt, cujus latitudo ad mare est stadiorum ducentorum, longitudo a mari in mediterraneam dupla. Irrigatur autem a fluminibus per regionem fecundam, et omnium rerum feracem delabentibus, præsertim a Jordane: lacum habet, qui aromaticum juncum, et calamum fert: habet etiam paludes. Lacui nomen est Gennesaritico. Gignit etiam balsamum. De amnibus, Chrysochoras ab urbe et regione Damascus incipiens, totus fere in rivos consumitur: multa enim loca et profunda irrigat. Per Lycum et Jordanem onerariis navibus adverso alveo subvehuntur præsertim Aradii. Pars camporum prima a mari Macras vocatur, et Macra campus, in quo Posidonius scribit visum fuisse serpentem mortuum jugeri longitudine: crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte adstantes, alter alterum videre nequiret: rictu eo qui hominem equo insidentem reciperet: exuvii squamam quamlibet clypeo majorem. Post Macram est Marfyas, habens montana quædam, in quibus est Chalcis tanquam Marfyæ arx. Ejus initium est Laodicea, quæ ad Libanum est. Montanam regionem Ituræi et Arabes habent malefici omnes: qui vero campos habitant, ii agros colunt, et a cæteris infestati sæpe alieno indigent auxilio. Receptaculis utebantur munitissimis prædones, quemadmodum qui Libanum incolunt: superne quidem in monte Sinnam et Borama, et alias hujusmodi munitiones, infra autem Bosfra, Gigartum, et speluncas ad mare sitas, ad castellum in Dei facie impositum habebant: quæ omnia Pompeius evertit. Ab his Byblum et

ἐγγύς ^a πῶς τ' Ἀραβίων ὄρων, τῷ ὑπὲρ δὲ Δαμασκίου, καὶ τ' ^b Τραχονιτῶν ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα ὄρη ^c γεώλοφα, καὶ καλλίκαρπα. Ἀπολείπεται δὲ μετὰ τὸ πεδῖον κοῖλον· πλάτος μὲν τὸ ὑπὲρ τῇ θαλάττῃ διακοσίων σταδίων, μήκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης ^d εἰς τὴν μεσόγειον ὁμοῦ π διπλάσιον. Διαρρέεται δὲ ποταμοῖς ἀρδουσι χόρσαν εὐδαίμονά ^e τε, καὶ πάμπορον, μέγιστον δὲ τὸ Ἰορδάνην. ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρεται ^f ἀρωματὶν χροῖον, καὶ κάλαμον ὥς δ' αὐτῶς, ^g καὶ ἑλὴν καλεῖται δὲ ἡ λίμνη ^h Γεννησαρίτις, φέρεται δὲ καὶ βάλαμον. Τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν ⁱ Χρυσόρροας ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκίου πόλεως, καὶ χόρσαν εἰς τὰς ὀρετείας ἀναλίσκεται σχεδὸν π ^j πολλὴν γὰρ ἐπάρδει, καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὴν δὲ Λύκον, ^k καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις, Ἀραβιοὶ δὲ μάλιστα. Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης, Μάκρας καλεῖται, καὶ Μάκρας πεδῖον· ἐν τῷ δὲ Ποσειδάνιος ἱστορεῖ τὸν δράκοντα πεπωκότα ὀραθιῶναι νεκρὸν, ^l μήκος σχεδὸν π καὶ πλεθριαῖον, ^m πᾶχος δ' ὡς ἵππεας ἐκάτερωθεν πρὸς ἀντιτάς Ἀλλήλους μὴ χωρῶν, χόρσαν δὲ ὥς ἐφιππον δέξασθαι· τὴν δὲ Φολίδος λεπίδα ⁿ ἐκείνῳ ὑποβλήσαντα ὁ θυρεῖ. Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ὄρεσιν ὁ ^p Μαρσύας, ἔχον πνὰ καὶ ὀρεῖνά, ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὡς ἀκρόπολις ^q τοῦ ^r Μαρσύου· ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδικεῖα ἡ πρὸς Λιβάνῳ· τὰ μὲν οὖν ὀρεῖνά ἔχουσι πάντα Ἰταλικοὶ τε καὶ Ἀραβες, κακοῦργοι πάντες· οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις γεωργοὶ, ^s κακῆμενοι δ' ὑπὸ ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοηθείας δεόνται, ὁρμητηρίοις δ' ἐρυμνοῖς χεῖνται, ^t κατὰ περ οἱ τὸν Λιβάνον ἔχοντες· ἀνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννᾶν, καὶ ^u Βόρραμα, καὶ ἄλλα ^v πνὰ τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κατὰ δὲ ^w Βόσρα, καὶ Γίγαρτον, καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς θαλάττης σπηλαία, καὶ τὸ ὑπὲρ τῷ Θεῷ πρὸς ὁππότε φέρειον ὁππότερ ^x ἀ κατέσχευσε Πομπήιος, ἀφ' ὧν τὴν

^a πῶς deest Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^b Τραχονιτῶν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^c Scripti, γεώλοφα. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^d εἰς Med. 3. 4. Mosc. ^e τε deest Med. 3. 4. Mosc. ^f ἀρωματὶν Mosc. ^g ἡ Γεννησαρίτις ^h Χρυσόρροας ex correctione Med. 4. ⁱ πᾶχος Med. 4. ^j μήκος μὲν Esc. Mosc. ^k πνὰ ^l κατὰ περ οἱ τὸν Λιβάνον ἔχοντες· ἀνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννᾶν, καὶ ^m Βόρραμα, καὶ ἄλλα ⁿ πνὰ τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κατὰ δὲ ^o Βόσρα, καὶ Γίγαρτον, καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς θαλάττης σπηλαία, καὶ τὸ ὑπὲρ τῷ Θεῷ πρὸς ὁππότε φέρειον ὁππότερ ^p Μαρσύας Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^q Μαρσύου Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r Μαρσύου Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^s κακῆμενοι Par. 1. Mosc. ^t κατέσχευσε Med. 4. ^u πνὰ deest Med. 3. 4. ^v Βόρραμα Med. 4. ^w τὴν δὲ Λύκον ^x ἀ κατέσχευσε Πομπήιος, ἀφ' ὧν τὴν

⁶ Διαρρέεται δὲ ποταμοῖς] Videtur includere Jordanem inter Libanum et Antilibanum, quod si sensit, erravit gravissime. Nam Jordanes etsi oritur in radicibus Libani montis, totus tamen extra convallem fluit, quæ Libano et Antilibano montibus clauditur. Sed et alium errorem videor mihi in Strabonis descriptione animadvertere. Nam quum dicit ab Aradiis fursus versus navigari Euphratem sicut Lycum, quem mox dicit prope Byblum in mare se exonerare, satis, nisi fallor, aperte indicat eos se sequi auctores, quibus parum erat hic fluvius cognitus: quod non mirabitur, qui hujus gentis ἀμύγαν cum reliquis cognoverit: qua de re lege Josephi librum contra Apionem. Porro Jordanem et Gennesariticum lacum nobilitarunt Evangeliorum scriptores, dum res gestas a Domino nostro Jesu Christo referunt: qui totum fere tempus, quo officium suum est executus, ad ripas illius lacus est commoratus. Casaub.

¹⁴ τὴν δὲ Λύκον] Lycus amnis est exiguus inter Adonim fluvium et Berytum, hodie Nabr-Kelb, fluvius canis. Strabo Jordanem in mare fluxisse sentire videtur; malim tamen esse exscriptoris mendum. F.

²⁴ ἐν οἷς ἡ Χαλκίς] Hæc Chalcis non eadem est cum metropoli Chalcidenes. Idem.

²⁵ ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδικεῖα ἡ πρὸς Λιβάνῳ] Laodicea alio nomine Cabiosa. Ptolem. Idem.

³² κατὰ δὲ Βόσρα, καὶ Γίγαρτον] Manuscripti Βότρυν, et ita legendum est ex Plinio. Casaub.

Ibid. κατὰ δὲ Βόσρα] Bosfra quidem a Strabone in Syria collocantur, non ut liquet ejus, sed librarii vitio, quoniam depravata est scriptura, et legi debet Botrys, sive Latina scribendi ratione, Botrus, quam recentior Strabone Ptolemæus in Syria finibus includit, lib. v. cap. 15. At Bosfra, sub id tempus, inter Arabiæ vicis relata, et Philippi auspicio culta, exstructisque ab eo ædificiis, et operibus publicis ornata, muroque cincta, dignitatem, cultum ac faciem novæ, et nuper conditæ urbis retinuerunt. Contra alii a Philippo haud inchoatam urbem, sed instauratam autumant: in his Ortelius, et qui hunc sequuntur. Zonaras scribit, πόλιν βασιλεύσας ἐπὶ ἀνυμνοῖς ἰαντῶ ἰδομῆσατο, Φιλιππῆσιν ὀνομάσας αὐτήν. Annal. t. ii. Urbem, confirmato imperio, ædificavit, id est, domos, portas, muros, ad justam urbis formam exstruxit. Vid. plura in Operibus Historic. Politicis Contrad. Samuel. Schurzfleischeri, p. 533. et 534.

Ibid.] Βόσρα est certe Βότρυν ad lect. MS. Par. Hodie Patrone, (Maundrell. p. 33. Pocock. t. ii. p. 98.) vel Batroun, D'Anville. F.

τε Βύβλον κατέπεσε καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτη Βηρυτόν, αἱ μεταξὺ κεῖνται ^a Σιδόνης, καὶ τῇ Θεῷ Περσέως. Ἡ μὲν οὖν Βύβλος τὸ τῇ Κινύρου βασιλείον, ἱερὰ ὅτι τῇ Ἀδωνίδος· ἡν τυραννομένην ἠλευθέρωσε ^b Πομπήιος πελεκήσας ἐκείνον· κείτα δ' ἐφ' ἑλπίους ^c πινὸς μικρὸν ἀπέστη τὴν θαλάττης. Εἴτα μετὰ ταύτῃ Ἀδωνίς ποταμὸς καὶ ὅρος Κλίμαξ καὶ ^d Βύβλος· εἴθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ ^e Βηρυτός· αὕτη δὲ κατεσπόδη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ ^f Ῥωμαίων, δεξαμένη δὲ τὰ γμάτα αἱ ἴδρυσεν ^g Ἀ- ^h γρίππας ⁱ ἐνταῦθα, περσέως καὶ τοῦ ^j Μαρσύου πολλὴν, μέχρι καὶ τῇ Ὀρέντι πηγῶν, αἱ πλησίον τῇ τε Λιβάνῃ καὶ ^k Παραδείσου καὶ τοῦ Αἰγυπίας τείχους ^l πρὸς τὴν Ἀπαμέαν γλῶ ^m εἰσί. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάτῃ. Ὑπὲρ δὲ ⁿ Ἰ. Μαρσύου ὅστις ὁ κα- ^o λυόμενος ^p Αὐλὼν βασιλικὸς καὶ ἡ Δαμασκίων· χώρα, ἀφ' ὧν ἐκείνη ἐπαινουμένη· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος σχεδὸν ^q πρὸς καὶ ὅτι φανεράτη ^r ταύτη κατὰ τὰ Περσικά· ὑπὲρ κείνηται δ' ^s αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τραχῶνες· ἐπεὶ τὰς ^t Ἀράβων ^u ^v ^w ^x ^y ^z ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{xg} ^{xh} ^{xi} ^{xj} ^{xk} ^{xl} ^{xm} ^{xn} ^{xo} ^{xp} ^{xq} ^{xr} ^{xs} ^{xt} ^{xu} ^{xv} ^{xw} ^{xy} ^{xz} ^{ya} ^{yb} ^{yc} ^{yd} ^{ye} ^{yf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yy} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz}

Berytum usque excurrebant, quæ inter Sidonem et Dei faciem jacent. Byblus fuit Cinyræ regia, in qua Adonidis templa sunt: eam tyranno securi percusso Pompeius liberavit: jacet in excelsio quodam loco, non procul a mari. Post hanc est Adonis fluvius, et mons Climax, et Byblus, postea Lycus fluvius, et Berytus a Tryphone diruta, nunc vero a Romanis instaurata, duabus legionibus ibi ab Agrippa collocatis, multa regione Marsyæ adjecta, usque ad Orontis exortum, qui prope Libanum est, et Paradisum, et Ægyptium murum Apamiensi agro proximum. Atque hæc quidem ad mare sunt. Post Marsyam succedit ea, quæ regia convallis dicitur, et Damascenus ager apprime nobilitatus. Damascus urbs est insignis, omnium fere nobilissima, quæ in ea sunt regiones, Persis vicina. Ultra eam sunt duo colles qui Trachones appellantur. Postea Arabiam et Ituræam versus sunt montes asperi, et altis speluncis insignes: quarum una quatuor hominum millia recipere possit in excursionibus, quæ undique in Damascenos fiunt. Frequentius quidem barbari in felicis Arabiæ mercatores grassantur. Quod tamen nunc minus fit, sublato Zenodoro latrone, et ob Romanorum justitiam, et militum præsidium, qui in Syria aluntur. Tota itaque regio ultra Seleucidem in

^a Σιδόνης Par. 4. ^b ἠλευθέρωσεν ἐκείνον ὁ Πομπήιος Med. 3. ^c Efc. ^d antea fuerat βηρυτός Mosc. ^e Ἀγρίππας Med. 3. ^f Ἰσ., sed ἰσὶ scribitur super Par. 4. ^g Μαρσύου Par. 5. Mosc. ^h τοῖς Mosc. ⁱ δυοῖ. ἢν Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^j ἢν deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^k Scripti, αὐτός. Marg. Caf. ^l τοῖς Par. 1. Med. 4. ^m αὐ- ⁿ τῆς Par. 1. ^o γίνονται Efc. ^p τὸ deest Efc. ^q Ζηνόδοτον Par. 1. Ζηνόδοτον ex correctione Ζηνόδορον. Med. 4. ^r τῶν deest Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^s Παλαιόβυβλος Par. 1. παλαιὴ βύβλος Med. 3. 4. Mosc. Παλαιόβυβλος ^t αὐτόθι Efc. ^u Μαρσύου Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^v Scripti, αὐτός. Marg. Caf. ^w τοῖς Par. 1. Med. 4. ^x αὐ- ^y τῆς Par. 1. ^z γίνονται Efc. ^{aa} τὸ deest Efc. ^{ab} Ζηνόδοτον Par. 1. Ζηνόδοτον ex correctione Ζηνόδορον. Med. 4. ^{ac} τῶν deest Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

3. Ἡ μὲν οὖν Βύβλος τὸ τῇ Κινύρου βασιλείον] Byblus in Antonino a Tripoli m. pass. 36 distat, a Beryto m. pass. 24. Hodie Gebail, vel Gebyle, dicitur, quod forsitan antiquo nomini similis, quoniam hæc, ut plurimi judicant, est terra Gibleæ, cujus Jehoshua, c. xiii. com. 5. meminit. Ezechiel proph. c. xxvii. com. 9. hæc verba habet, גִּבְלַי יִשְׂרָאֵל, sapientes Giblei, quæ in vers. Græc. οἱ redduntur, οἱ περσέστεροι βίβλων. (Vide etiam Voy. en Syrie par De la Roque, t. i. p. 38. Maundrell. p. 34. Pocock. v. ii. p. 97, 98.) Cinyræ nomen esse videtur a Caben Aur ductum, sacerdos Solis, et Adonis est certe Ad On, Sol princeps. F.

7. Ἀδωνίς ποταμὸς] Hodie Ibrahim Bassa, vel Ibrahim, appellatur. Vide Lucianum, et inter recentes Maundrell. p. 34. et Pocock. v. ii. p. 97. Idem.

Ibid. καὶ Βύβλος] Manuscripti Παλαιόβυβλος, optime. Vide Plinium. Ptolemæo est Παλαιόβυβλος. Casaub.

8. καὶ Βηρυτός] Hodie Beroth appellatur. Nomen a בֵּרִית בְּעָל, bol berit, scilicet domino fœderis, idolo in hisce partibus culto derivari videatur. In Antonino m. pass. 30 a Sidone distat; in Tab. Peutling. m. pass. 29. Colonia fuit Romana sub nomine Felicis Juliæ. F.

17. ἡ Δαμασκός] Damascus, Hebraice דַּמַּשְׁק Gen. cap. xv. com. 2. Hujus urbis situm, et soli fertilitatem, nemo ignorat. Ezechiel propheta, c. xxvii. com. 18. ejus vinum et greges laudat. Adhuc ædificiorum splendore nitet, ut recentiores plurimi notaverunt. Vide inter alios Cotov. Itiner. lib. iii. c. ii. Maundrell. p. 122. Thevenot, t. ii. c. 58. Mem. des Missions, t. vi. p. 114. Turcæ Cham, vel Schiam, appellant. Fluvius

Chrysorrhoas in rivos ductus artificiose, ut Strabo supra dixit, penitus absuntur. Nomen hodiernum est Barrady. Abana et Pharpar, quorum auctor libri 2. Regum meminit, c. v. com. 12. alvei duo Chrysorrhoæ esse videntur. Idem.

20. λεγόμενοι Τραχῶνες] Josephus sæpe meminit. Casaub.

21. ἐν οἷς καὶ σπηλαία ἢν βαθύτομα] Ascribam istarum speluncarum descriptionem ex Josephi lib. xv. Ἀρχαιολογίας, ubi de latronibus loquitur, qui illos tractus obsiderant: ἔτι γὰρ πόλεις αὐτοῖς, ὅτε κτήσις ἀγρῶν ὑπῆρχε· φυγαὶ δὲ κατὰ γῆς, καὶ σπηλαία, καὶ κοινὴ μετὰ τῶν βοσκῶν διαίτα· μεμηχανήνται δὲ καὶ συναγωγὰς ὑδάτων, καὶ προπαρασκευὰς σιτίων, καὶ δυνάμει πλεῖστον ἐξ ἀφανῶν ἀντέχειν· αἱ γὰρ μὴν ἰσοδοὶ γενναίαι καὶ ἕνα παρεχόμεναι, τὰ δ' ἐνδοὺς ἀπίστως μεγάλα, καὶ πρὸς εὐρυχωρίαν ἐξειρασμένα· τὸ δ' ὑπὲρ τὰς οἰκίας ἰδαίως ἐκ ὑψηλῶν, ἀλλ' οἷον ἐκ ἐπιπέδου πέτρα δὲ τὸ σύμπαν σκληρὰ καὶ δύσ- οδος. Quorum verborum hæc fere est sententia: Illi neque urbem habent, neque agros possident, sed sub terra receptacula, et specus; vitamque una cum pecore degunt: aquarum etiam, et cibari- orum copia sibi ut esset operam dederunt, ita ut quamplurimum hosti resistere, bis quæ non apparent, muniti præsidium queant. Aditus specuum ita sunt angusti ut singulos ingredi oporteat: interiora, supra quam facile quis credat, magna et latissime patentia: solum quo veluti tecto teguntur, non est altum, sed planum et reliquo solo fere æquale. Totus locus aspera est et impervia rupes, &c. Casaub.

27. τῶν περὶ Ζηνόδοτον] Veteres codices quidam Ζηνόδοτος; male, ut ex Josephi, lib. xv. c. 13. constat. Idem.

Ægyptum et Arabiam recedens, Cœlesyria appellatur, proprie ea quæ Libano definitur et Antilibano. Reliqua regionis ora ab Orthosia, usque Pelusium, Phœnicia vocatur, angusta, ac maritimis obnoxia æstibus. Mediterranea ultra hanc usque in Arabes, inter Gazam et Antilibanum, Judæa nominatur. Nobis jam Cœlesyria peragrata, in Phœniciam deflectendum est nobis. Hujus unam partem descripsimus, quæ ab Orthosia Berytum usque perterritit. Post Berytum est Sidon quadringentis fere stadiis ab ea distans: in medio est Tamyras flumen et Æsculapii lucus, et Leonum urbs. Post Sidonem maxima et antiquissima Phœnicum est Tyrus, cum Sidone et magnitudine et forma et antiquitate comparanda, multis fabulis celebrata. Poetæ quidem magis Sidonem celebrant, atqui adeo Homerus Tyri non meminit: coloniæ tamen in Africam et Hispaniam usque ad loca extra columnas deductæ, Tyrum plurimum celebraverunt. Ergo ambæ et nunc et antiquitus claræ illustresque sunt: controversumque manet, utra earum Phœnicum metropolis dici debeat. Sidon jacet in elegante continentis portu. Tyrus tota insula est, ac fere eodem modo habitata, quo Aradus, ad continentem aggere eam adnectente, at cum Alexander eam obsideret. Portus duos habet, alterum

μυῖον· ἅπαντα μὲν ὡς ὑπὲρ τῆς Ὁρθωσίας, ὅτι τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχυστα χώρα, ὅτι Κοιλιουρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ τῆς Λιβάνου καὶ τῆς Ἀντιλιβάνου ἀφωρισμένη. Τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν 5 ὑπὸ Ὁρθωσίας μέχρι Πηλουσίου ὠκεῖα Φοινίκη καλεῖται, τὴν τις καὶ ἀλιτενὴς· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῆς Ἀράβων ἢ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία λέγεται. Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλιον Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ὅτι τὴν 10 Φοινίκην ἡμεῖς ταύτης δὲ τὰ μὲν ὑπὸ Ὁρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ, λόγου τετύχηκε. Μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐστι Σιδῶν ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μετὰ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμός, καὶ τὸ τῆς Ἀσκληπιῶος ἁλὸς, καὶ Λεόντων πόλις. Μετὰ δὲ ἡ Σιδῶνα, μέγιστη τῆς 15 Φοινίκης, καὶ ἀρχαιοτάτη πόλις Τύρος ἐστίν, ἡ ὀνόματι αὐτῇ κατὰ τὴν μέγεθος, καὶ κατὰ τὴν ὀψιφάνειαν, καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μυθῶν ὡς δεδομένη. Οἱ μὲν οὖν ποιηταί, τὴν Σιδῶνα τε θρυλλήκασιν μάλλον. Ὅμηρος δὲ οὕτως ἠμνησται τὴν 20 Τύρον. Αἱ δὲ εἰς Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν σποικίαι, μέχρι καὶ ἔξω τῆς γῆς, τὴν Τύρον πλέον ἔξουσιν ὀνόματι μάλλον· ἀμφοτέρω δ' οὖν ἐνδοξοὶ καὶ λαμπραὶ καὶ πάσαι καὶ νῦν· ὁποτέρω δ' ἂν τις εἴποι μνησθῆσθαι Φοινίκην, ἕως ἐν ἀμφοτέροις ἐστίν. Ἡ μὲν 25 οὖν Σιδῶν ὅτι εὐφροὺς λιμὴν καὶ ἡπείρου τὴν Ἰδρυσὶν ἔχει. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδὸν περικυκλωμένη ὡς πελοπόννησος ὡς ἡ Ἀργεῖος· συνήπται δὲ χόματι πρὸς τὴν ἡπείρου, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λιμένας, τὸν μὲν κλειστόν, τὸν δ'

^a ἡ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^b Λευκίδος Mosc. ^c αὐτὴν prima syllaba deest Par. 4. ^d Κοίλη Συρία Med. 3. 4. Mosc. ^e καὶ τὴν Ἀντιλίβανον deest Par. 5. τὴν tantum deest Mosc. ^f μετὰ τὴν Med. 3. μετὰ τὴν Med. 4. Mosc. ^g Σιδῶνα Mosc. ^h πόλις deest Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ⁱ ὀνόματι Mosc. ^k τε deest Mosc. ^l αὐτῇ δ' εἰς Med. 3. 4. εἰς τὴν Mosc. ^m ὡς δὲ deest Esc. ⁿ μάλλον deest Med. 3. 4. ^p ἐν deest Esc. Mosc.

1. ἅπαντα μὲν ὡς ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος, ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχυστα χώρα, Κοιλιουρία καλεῖται.] Hæc tota regio certe non cava fuit, et tamen fatente Strabone κοίλη appellatur. Exinde Bryantio assentior, quod κοίλη est Co El, domus Dei, unde vox Latina, cœlum. In sequenti sæculo Græci nomen convalli ἰδίως dederunt, ut melius a κοίλη, cava ducerent. Vide Bryant's Mythology, v. i. p. 111. F.

6. ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια] Admit Strabo Judæis oram maritimam: recte. Sic Josephus ait Judæos, οἰκῆν χώραν οὐ παραλίαν, esseque eorum urbes μακρὰν ἀπὸ θαλάσσης ἀνωρισμένης. Casaub.

11. Μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐστι Σιδῶν ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις] In Antonino Berytus a Sidone m. pass. 30 distat, in Tab. Peut. 29. In Maundrellio est iter hor. 6. In Pocockio vix m. pass. 20 recta via æquat. (tom. ii. p. 89.) Hinc legendum suspicor τετρακοσίοις καὶ πενταράκοντα. Fluvius Tamyras est hodie Nabrudamur, et Λεόντων πόλις sit forsan Porphyrium castellum in itinere positum. Fatendum est quod Scylax Leonum urbem a Porphyrio sejungere videatur. Hic tamen auctoris locus est tam corruptus et mutilus, ut vix sensum eliciamus. Fluvius prope Sidona est satis magnus, qui Atwle a Turcis appellatur. (Maundrell. p. 44.) Sidon urbs antiquissima fuit et celeberrima. In libro Jehosh. c. xi. com. 8. צִידֹן רַבָּה, Sidon magna, appellatur. Tyri fuit vere metropolis. Urbs, cujus incolæ mercatores sunt, in hoc ævo nomine Seide exstat. Relandus Palæst. t. ii. statum antiquum optime describit. Vide Achillis Tatii elegantem situm descriptionem, (lib. i. ad init.) et Maundrellium, p. 45. et Pocockium, t. ii. p. 85. de ejus statu hodierno. F.

20. Αἱ δὲ εἰς Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν σποικίαι] Plinius, H. Nat. lib. v. c. 19. eleganter de Tyro: Olim partu clara, urbibus genitrix, Lepti, Utica, et illa Romani imperii æmula, terrarum orbis avida,

Carthagine; etiam Gadibus extra orbem conditis. Tyrorum ἀποικίας Strabo multas commemorat. Libro autem ultimo quodam loco non pauciores fuisse trecentis narrat. Vide locum, p. 826. Ed. Amst. Casaub.

26. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος] Plinium, H. N. lib. v. c. 19. si sequimur, non jam est, sed fuit. Tyrus, inquit, quondam insula, præalto mari septingentis passibus divisa, nunc vero Alexandri oppugnantis operibus continens. Ubi miror, quod ait de septingentis passibus, cum Diodorus, lib. xvii. et Curtius, lib. iv. c. 8. quatuor tantum stadiorum freto fuisse a continenti tunc divisam sint auctores. Idem.

Ibid.] Tyrum primo in continente positam Nebuchadnezzarus post longam obsidionem cepit. Tyrii autem classe superiores in insulam receperunt. Hæc jugera circiter 40 hodie continet. Ezechiel propheta, c. xxvii. et xxix. Tyrios mercaturam facientes quam latissime et mari et terra elegantissime depingit, et eorum cladem Assyriis inferendam prænuntiat. Hæc tamen insula, parva quanquam, adeo fortiter Alexandro resistit, ut vix difficilior esset imperii Persici quam Tyri solius subjugatio. Q. Curtius (lib. iv. c. 7-19.) et obsidionem Alexandri et statum posteriorem sub Romanis describit. Vide etiam Arrianum. Quanta fuerit navium copia, durante Seleucidarum regno, a nummis Antiochi quarti, Epiphanis, et Demetrii Soteris constat, proram navis habentibus cum Epigr. Τυρίων. (Fræsch. Ann. R. Syriæ.) Inter recentes vide Sbaro. 4to. p. 273. Cotonicum, lib. i. c. 19. Maundrell. p. 48. Le Bruyn, Voy. au Levant, c. 63. Ab Arabibus Sur dicitur. Scylax distantiam a continenti ad stadia tria protendit, Q. Curtius ad quatuor. Pocockius optime hanc urbem describit. (t. ii. p. 82.) F.

29. δύο δ' ἔχει λιμένας] Isthmus Alexandri utrinque portum efficit. (Vide Maundrell. p. 50.) Idem.

ἀνέμενον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν· οἵ τ' αὖτα δὲ φασὶ πολυτέρεους τὰς οἰκίας, ὥστε καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον· διὸ καὶ ^a σεισμὸς γενομένης, ἀπολιπεῖν μικρὸν τῆς ἀρ-
δίου ^b ἀφανίσαι τιτὸν πόλιν. Ἡτύχιστε δὲ καὶ ὑπὸ
Ἀλεξάνδρου πολιορκία ληφθεῖσα· ἀλλὰ τ' τοιαύτων
συμφορῶν κατέστη κρείττων, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴ τῇ
τε ναυπηγία, καὶ ὑπὸ ἀπάντων ^d τῶν αἰεὶ κρείττους
εἰσι ^e κοινῇ Φοίνικες, καὶ τοῖς ^f πορφυρίοις πολὺ γὰρ
^g ἐξήταται πασῶν ἢ Τυρία καλλίστη πορφύρα· καὶ ἡ
^h θήρα πλησίον, καὶ τὰλλα εὐπορα τὰ πρὸς βα-
φίω ὀπιτήδεια· καὶ δυσδιάγωγον μὲν ⁱ ποιεῖ τ' πόλιν ἡ
πολυπληθία τῶν ^k βαφείων· πλησίαν δὲ ἀφ' οὗ τιτὸν
ποιαύτιον ἀνδρίαν. Οὐχ ὑπὸ τῶν βασιλέων δ'
ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥω-
μαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαίωσαντων ^l ἐκείνων
γνώμην. Τιμᾶται δὲ καὶ ὑπερβολῶν Ἡρακλῆς
ὑπὸ αὐτῶν. Τῆς δὲ πρὸς τὰς ^m ναυσολίας διωά-
μεως, τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀποικίδων ὅτι
πόλεων τεκμήριον· ἔστω μὲν οὖν τοῖς τοῖς. Σιδόνιοι δὲ
πολύτεχνοί τινες ⁿ παραδίδονται καὶ καλλιτέχνοι, ^o
καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι,
πρὸς τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λο-
γιστικῆς ἀρχαίονοι, καὶ τ' ναυπηγίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ
ναυκληρικὸν ἐκάτερον· καθάπερ καὶ τ' Αἰγυπτίων· εὐρημα
γεωμετρίαν φασίν, ἀπὸ τ' χωρμετείας ^p ὑπὸ Νεῖλος
ἀπεργάζεται, συγχέων τὰς ὁρὰς καὶ τὰς ἀναβάσεις.
Τὸ μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἦκεν εἰς τὰς Ἑλλήνας
πεπεπνεύκασιν· ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν πρὸς
Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τ' ἄλλης φιλοσοφίας εὐ-
πορίαν, πολλὴν πλείστην λαβεῖν ὅτιν ἐκ ^q τῶν τῶν
πόλεων. Εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίᾳ πιστεῦσαι, καὶ τὸ πρὸς
τῶν ἀτόμων δόγμα· παλαιὸν ὅτιν ἀνδρὸς ^r Σιδόνιος
^s Μόχης πρὸς τῶν Τρωϊκῶν ἡρώων γεγονότος· τὸ μὲν

clausum, alterum apertum, quem Ægyptium vo-
cant. Dicunt in ea domos altiores fieri, quam
Romæ, ideo etiam parum absuit aliquando, quin
tota urbs terræ motibus deleretur. Cladem acce-
pit ab Alexandro expugnata. Has tamen calami-
tates omnes superavit, et se recollegit cum naviga-
tionibus, qua re Phœnices semper aliis præstitere,
tum purpurarum captura. Tyria enim purpura
optima omnium perhibetur, ac piscatio ipsa proxi-
ma est: et cætera cuncta, quæ ad inficiendas vestes
pertinent, in promptu sunt. At tamen maxima
huiusmodi tinctorum multitudo civitatem reddit
paulo dissolutiorem, tamen ob hanc copiam collo-
cupletatur. Non solum a regibus, sed a Romanis
etiam libertate donati sunt, cum quidem paulo
sumptu impetrarent, ut eorum votum Romani
raturum haberent atque confirmarent. Colitur apud
eos Hercules majorem in modum. Quantum
classe potuerint, argumento evidenti est multitudo
et magnitudo coloniarum ab iis deductarum.
Dictum est de Tyriis. Sidonii cum multarum
tum optimarum artium magistri perhibentur, quod
etiam Homerus innuit, ad hæc astronomiæ et arith-
meticæ periti: a ratiocinationibus et nocturna na-
vigatione ducto initio: utrumque enim mercatorum
est, et nauclerorum; quomodo Ægyptiorum in-
ventum geometriam aiunt, ab agrorum dimensione,
qua opus est, cum Nilus auctus terminos confudit.
Atque hanc quidam disciplinam, ab Ægyptiis ad
Græcos propagatam pro certo habent: a Phœnici-
bus vero astronomiam et arithmetica. Nunc
omnis etiam reliquæ philosophiæ copia maxima ex
his civitatibus peti potest. Imo, si Posidonio cre-
dimus, antiquum de atomis dogma Moschi est,
hominis Sidonii, qui ante Trojani belli tempus
vixit. Missa vero faciamus antiqua. Nostra ætate
Sidon philosophos nobiles tulit: Boethum, quo nos

^a Manuss. σεισμῶν γενομένων. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Med. 4. ^c κοινῇ deest Med. 3. post Φοίν. Med. 4. insertum Mosc. Par. 5. ⁱ μὲν πολὺ π. Esc. ^k Scripti, βαφίων. Marg. Caf. sic Par. 5. Bre. Fortasse βαφείων. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^l ἀνδρίαν Mosc. ^m Scripti, ναυσολίας. Marg. sic Caf. Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. Par. 4. ^o εὐρημα Par. 4. Mosc. ^p ἢ ὁ N. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^q τῶν Bre. ^r παλαιὸν Med. 3. ^s Σιδόνιος Mosc. ^t Μόχης Par. 1. in text. et Par. 5. in margine. Med. 3. 4. Mosc. "Mόχης. Error est librariorum hic et apud alios."

^b ἀφανισθῆναι. Med. 3. ^c ἰαντὴν Med. 3. 4. Esc. ^d τῶν deest ^e πορφυρίοις Par. 1. Med. 3. 4. ^f ἐξήταται Mosc. ^g θήρα ^h θήρα ⁱ πορφυρίοις Par. 1. Med. 3. 4. ^j ἐξήταται Mosc. ^k ἀνδρίαν Mosc. ^l ἀνδρίαν Mosc. ^m Scripti, ναυσολίας. Marg. sic Caf. Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ⁿ παραδίδονται ^o εὐρημα Par. 4. Mosc. ^p ἢ ὁ N. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^q τῶν Bre. ^r παλαιὸν Med. 3. ^s Σιδόνιος Mosc. ^t Μόχης Par. 1. in text. et Par. 5. in margine. Med. 3. 4. Mosc. "Vox orientalis, ait Villebrunius, γῆς. Sic legendum, non

S. καὶ τοῖς πορφυρίοις] Plin. H. N. lib. v. c. 19. Nunc omnis ejus nobilitas conchylio atque purpura constat. Casaub.

Ibid.] Purpura veterum videtur esse animal testaceum a Lin-
neo dictum *Murex trunculus*, vulgo *Purpura*. Optimus color
expressus fuit Tyrio murice, qui fuit fuscus; nam veteres ni-
grantes colores rubentibus prætulunt. *Laus ei summa* (scilicet
Purpuræ, ut ait Plinius) *color sanguinis concreti, nigricans aspectu,*
idemque suspectu resurgens. Vide Plin. H. N. lib. ix. c. 36-40.
In sæculo Ezechielis prophetæ purpuram ex insulis Eliphæ, scili-
cet Helladis, collegerunt, forsitan ante inventum in littore Tyrio
muricem. Colores in libro Exodi memorati, scilicet, כָּנָת bya-
cintibus, וְלִבְיָנִי coccineus, et כְּנָתִי purpureus, hoc murice forsitan pro-
veniebant. De colore coccineo in libro Paralipom. scilicet,
כְּנָתִי, hæreo. Hic enim a nomine vix absimili Arabico *Ker-
mes*, ilice glandifera, deduceretur, quæ in insula Creta abunde
nascitur. Locus autem Exodo depromptus antiquitus usos esse
purpura probat. (Exod. c. xxvi. com. 31. Paralip. lib. ii. c. 3.
com. 14.) F.

11. δυσδιάγωγον] Scilicet quia multitudo hominum plateas
difficiles transitu efficit. Idem.

13. ἀνδρίαν.] Lege εὐανδρίαν. Tour.

16. Τιμᾶται δὲ καὶ ὑπερβολῶν Ἡρακλῆς] Testantur passim histo-
riæ, maxime scriptores rerum Alexandri. Spoliatus fuit do-
nariis Tyrius Hercules a Cæsare, ob receptam ab eis uxorem
Pompeii. Dio, lib. xlii. Casaub.

Ibid. Τιμᾶται δὲ καὶ ὑπερβολῶν Ἡρακλῆς] Hinc etiam verum
hoc collige, quod scribit Plinius, lib. xxxvii. c. 10. his verbis,
Eusebes ex eo lapide est, ex quo traditur Tyri in Herculis templo facta
sedes, ex qua Dii facile surgebant. Morell.

Ibid.] Tyrius Hercules fuit Melcartus, qui, secundum
quosdam, Carteiam in Hispania condidit. Potius sentirem
Melcartum esse solem, et nomen ducis a numine ductum.
F.

21. καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ] In erroribus Menelai locus poetæ
excussus est supra a Strab. lib. i. p. 54. Casaub.

33. Μόχης] Ald. Μόχης. Etiam Μόχης Athenæo dicitur, lib.
iii. p. 126. Et ita hic legendum censuit eruditiss. Menagius ad
Laert. p. 4. Scherpe.

in Aristotelea philosophia commentanda socio usi
sumus, et Diodorum ejus fratrem. Tyrius fuit An-
tipater: et paulo ante nos Apollonius, qui librorum
et philosophorum a Zenone profectorum tabulam
edidit. Distat Tyrus a Sidone stadiis ducenta non
amplius. In medio est oppidum, nomine Ornithon
(*avium sive gallinarum malis*) urbs, postea apud
Tyrum fluvius exit. Post Tyrum est antiqua Ty-
rus, triginta stadiis distans. Inde Ptolemais
magna urbs prius Ace nominata: hac Persæ re-
ceptaculo adversus Ægyptum utebantur. Inter
hanc et Tyrum est littus arenæ tumulis obsitum,
qui vitrariam arenam ferant: eam dicunt hoc in
loco non fundi: cum vero Sidonem delata sit, fu-
sioni parere. Sunt qui dicant, Sidonios vitrariam
arenam habere fusioni aptam, quidam autem om-
nem ubique fundi. Ego a vitrariis Alexandriæ
audivi ipse, quandam terram vitrariam esse in Æ-
gypto sine qua sumtuosa quædam, et multorum
colorum opera perfici nequirent: quemadmodum
et alia aliis mixturis indigent, ac Romæ multa et
ad colores et ad operum facilitatem inveniri, quem-
admodum in iis, quæ crystallina videntur, cum
quidem æneum catinum et poculum emere liceat.
Memoriæ proditum est, mirum quippiam, et ex
iis, quæ raro contingunt in littore accidisse inter
Tyrum ac Ptolemaidem, cum Ptolemaici prælium

οὖν παλαιὰ ἐάδω· καὶ ἡμᾶς δὲ ἐκ ὧν Σιδόνος μὲν
ἐνδοξοὶ φιλόσοφοι γενόμενοι, Βοηθὸς τε ὃ συνεφιλοσο-
φήσαντες ἡμεῖς τὰ Ἀριστελεία· καὶ Διόδωρος ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν πρό-
5 ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκτείνων τῆς Σιδόνος
φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. Διέχει δὲ τῆς
Σιδόνος ἡ Τύρος, ἢ πλείους τῶν διακοσίων σταδίων.
Ἐν δὲ τῷ μετὰ τὸν πόλιν ὄρει, Ὁρνίθων πόλιν λεγο-
μένη· εἴτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ὁ ἐξήσθι. Μετὰ
10 δὲ τὴν Τύρον ἡ Παλαιόπολις ἐν τετράκοντα στα-
δίοις. Εἴθ' ἡ Πτολεμαῖς ὅτι μεγάλη πόλις, ἢ
Ἀκίῳ ὀνόμαζον πρῶτον· ἢ ἐχρῶντο ὀρμητηρίῳ
πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. Μετὰ δὲ τῆς
Ἀκίης καὶ Τύρου, θινώδης ἀγρίαλός ἐστιν ὁ φέρων τὴν
15 ὑαλίτιν ἄμμον· ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι
κομιοθεῖσθαι· δὲ εἰς Σιδόνα τὴν χωνεῖαν δέχεσθαι·
πινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις τῇ τὴν ὑαλίτιν ἄμμον
ἐπιτηδεύαν εἰς χύσιν· οἱ δὲ πᾶσαν πανταχῇ κινεῖσθαι
φασίν. Ἦκεσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς τὴν ὑα-
20 λιν, εἶναι τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον ὑαλίτιν γλῶσ-
σιν· χωρὶς ἑχ οἷον τε τὰς πολυχρόους καὶ πολυτελεῖς
κατασκευὰς κατασκευάζουσαν· καθάπερ καὶ ἐν ἄλλοις
ἄλλων μιγμάτων δειν· καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ πολλὰ πα-
ροτρύσκεσθαι φασί, καὶ πρὸς τὰς χροῆας καὶ πρὸς
25 τὴν ῥαζώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ὅτι τῶν χρυ-
σαλλοφανῶν ὅπερ γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρίσ-
σθαι καὶ ἐκπωματόν ἐστιν. Ἰστέται δὲ πρὸς τὸν
πόταμον τῶν πάντων ἀνείων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τῶτον
30 τὸν μετὰ τῆς τε Τύρου, καὶ τῆς Πτολεμαίδος.
Καὶ ὅν γ' αἰετὸν οἱ Πτολεμαεῖς μάχην συνάψαντες

^a Σιδόνος et rursus in extrema pagina *Mosc.*

^b ἔξεισι *Med.* 3.

^c πάλαι Τύρος *Mosc.*

^d δὲ post Σιδ. *Med.* 3. 4. *Esc.* *Mosc.*

^e Σιδονίοις *Med.* 3. et sic semper ω pro ο. *Mosc.*

^f Scripti, πολυχρόους perperam. *Marg. Caf.* post πολυχρόους additur τε *Esc.*

^g Scripti q. σκεύας. *Marg. Caf.*

^h in deest *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Esc.* *Mosc.*

ⁱ τρυβλίον *Med.* 3.

7. τῶν διακοσίων σταδίων] In Antonino iter est m. pass. 24, quo-
cum Tab. Peut. convenit. In *Maundrellio* iter est horarum 6,
quod non multum discrepat. *F.*

8. Ὁρνίθων πόλιν λεγομένη] Ornithon urbs nil, ut opinor, ad
aves pertinet, sed ad solis cultum, i. e. *Or. aitb On, lux ardens
Solis.* Idem.

9. εἴτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἐξήσθι] Hic fluvius secundum Po-
cockium *Casmy* dicitur, t. ii. p. 84. Idem.

11. ἢν Ἀκίῳ ὀνόμαζον πρῶτον] Diodorus multis locis Acen no-
minat. Vide Plinium, Stephanum, et Harpocratonem. *Casaub.*

Ibid.] Ptolemais, vel Aco, urbs antiqua fuit in tribu Ascheri.
Ptolemæus Soter eam amplificavit, et mœnibus ornavit, quo-
circa nomen Ptolemaidis habuit. Sub Mahommedanis nomen
vetus revixit, et hodie *Acca*, vel *Akra*, dicitur. In *Geographia
Nubienfi*, p. 116. urbs magna esse dicitur, terminis ampla, fre-
quens pagis, habetque portum optimum ac fidum. *Maundrel-
lius* eodem modo hujus urbis situm describit, sinum ad meridiem
habentem, ad ortum ac boream planitiem feracem, ad occiden-
tem mare Mediterraneum. Vide *Pocock.* t. ii. cap. 13. *F.*

14. ὁ φέρων τὴν ὑαλίτιν ἄμμον] Plinius, H. N. lib. v. c. 19.
Rivus Pagida, sive Belus, vitri fertiles arenas parvo littori miscens.
Vide eundem lib. xxxvi. cap. 26. et Tacitum, Annal. lib. iii.
cap. 20. *Casaub.*

Ibid.] Plinius (lib. xxxvi. c. 26.) artem vitrariam optime
describit. In hac parte Phœniciæ ad amnis Beli ripas, qui
portum Ptolemaidis influit, quidam mercatores nitri, cum epu-
las pararent, glebas nitri, ut cortinas attollerent, e nave subdi-
derunt. His accensis, permixta arena littoris, translucentes nobilis
liquoris fluxisse rivus et hanc fuisse originem vitri. Abhinc veteres
putarunt hoc littus solum arenam vitro faciendo idoneam pro-

ducere. Ex Plinio hanc artem fuisse magis excultam post Stra-
bonem manifestum est. Ægyptus, ut postea videbimus, nitro
abundat, scilicet minera alcalizata, sine qua vitrum confici ne-
quit. Vasa, quæ Strabo paulo infra memorat, πολυχρόους καὶ
πολυτελεῖς κατασκευὰς eadem esse videntur, quæ Imp. Hadrianus
calices allascentes appellat. *Vopiscus*, p. 245. *F.*

15. ἐνταῦθα μὲν ὅν φασὶ μὴ χεῖσθαι] Simile est quod de Ilusæ
metallis, lib. v. referebat. *Casaub.*

17. τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις εἶναι τὴν ὑαλίτιν ἄμμον ἐπιτηδεύαν εἰς
χύσιν· οἱ δὲ πᾶσαν πανταχῇ κινεῖσθαι φασίν.] Mendosum esse κινεῖ-
σθαι non dubito. Melius fortasse ΧΕΙΣΘΑΙ. *Tyrwhit.*

Ibid. κινεῖσθαι φασίν.] Lege χωνεῖσθαι. *Tour.*

Ibid.] Lego χωνεῖσθαι cum interprete ut supra χωνεῖαν δέχεσθαι.
Villebrun.

26. ὅπερ γε καὶ τρυβλίον χαλκῶν πρίσθαι καὶ ἐκπωματόν ἐστιν.]
Quis sanus hanc lectionem ferat? Loquitur de vitreis vasis, et
ait Romæ proflare venalia vasa ærea. Atqui de vitreis loque-
baris, merito dicat aliquis. Verum Strabonem, si reviviscat,
Jovem lapidem persuasum habeo juraturum non ita a se scrip-
tum, sed χαλκῶν, non χαλκῶν. Nam quum modo dixisset vitrarios
Romanos multa esse commentos et ad elegantiam vitrorum, et
ad vilitatem, quæ τὴν ῥαζώνην τῆς κατασκευῆς consequitur, subjecit
appositissime, tantam esse vasorum vitreorum Romæ vilitatem,
ut etiam paropsidem et poculum nummo possis tibi comparare,
hoc est, χαλκῶν πρίσθαι. Ergo sic est legendum. *Casaub.*

31. Καθ' ὃν γ' αἰετὸν οἱ Πτολεμαεῖς μάχην συνάψαντες πρὸς Σαρπη-
δόνα] Pro συνάψαντες lego συνῆσαν. Placet autem ex Athenæo
Deipn. lib. viii. cap. 2. p. 333. idem miraculum describere,
qui sumit a Posidonio: ὅτε Τρύφων ὁ Ἀπαμεύς, ὁ τὴν τῶν Σύρων βα-
σιλείαν ἀρπασας, ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρπηδότος ὁ Δημητρίου στρατηγὸς περὶ
Πτολεμαῖδα

ὡς Σαρπηδόνα τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ τόπῳ τῷ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ὅκ τῷ πελάγους κύμα τὸς φεύγοντας ὅμοιον πλημμυρίδι· καὶ τὸς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφῆρπασε καὶ διέφθειρεν· οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἔμειναν νεκροί· ἀφ' ἑξῆς δὲ ἡ ἀμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε, καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμίξιν ἐν νεκροῖς ἰχθύσι. Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ ὡς Αἰγύπτῳ ἀπασμῶ πνιὸν ὀξεί, καὶ ἀπλῶ περιπλήσσης τῆς γῆς, καὶ εἰς ἑκάτερον μεταβαλλομένης ἅπασι· ὥστε τὸ μὲν θεωρηθὲν αὐτῆς μέρης ἐπάγειν τιτὸν θάλατταν, τὸ δὲ συνιῆσαν δέξασθαι τροπικῆς δὲ τιτὸν ἀρχαίαν πάλιν ἔδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον· ὥστε μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεως πινος γενομένης, ὥστε δ' ἔτι τάχα καὶ περὶ ὁδοῖς πνιὸν ἐνδεδμεμένων τῶν τοιούτων παθόντων, ἀδύνατος ἡμῖν, καθάπερ τῷτο καὶ ὅτι τῶν καὶ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται· ἀφ' ὧν ἡ γενομένης, ἀδύνατος δὲ τιτὸν τάξιν ἐχρυσῶν. Μετὰ δὲ τὸ Ἀκίλῳ, Στρατῶνος πύργος πύργος ὡς ὅσον ἔχων. Μεταξὺ δὲ ὁ, τε Κάρμυλος τὸ ὄρος, καὶ πολυχνίων ὀνόματα, πλέον δ' ἔδεν, Συκαμίνων πόλιν, Βεκόλων, καὶ Κροκοδείλων πόλιν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἴτα δρυμὸς μέγας τις. Εἴτα ἰόπη, καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου πύλης σημειωδῶς ἐπὶ τῷ ἄρκτον κάμπτεται, ὡς ἔστιν ἐπὶ τιτὸν ἔω τεταμένη. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύσιν πνιὸς τιτὸν Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι τῷ κήτει· ἐν ἡμῖν γὰρ ἐστὶν ἰκανῶς τὸ χωρίον, ὥς ἀφορεσθαι φασὶν ἀπ' αὐτῆς τὰ Ἱερουσόλυμα τιτὸν τῶν Ἰουδαίων μητροπόλιν· καὶ δὴ καὶ ὅτιναι τῷτο κέχρηται,

cum Sarpedone imperatore commisissent, fuga insigni facta, pelagi affluxu inundationi adsimili fugientes obrutos, atque alios in pelagus abreptos, alios in locis concavis mortuos relictos fuisse. Post cum iterum defluxisset aestus, corpora detecta, atque ostensa, inter pisces mortuos promiscue jacentia. Idem circa Casium apud Ægyptum accidere, ubi terra convulsione quadam celeri atque simplici, in alteram partem transferatur et decidat, ut pars ejus in sublimis elevata mare impellat, pars subsidens id recipiat, qua rursus in diversum mutata pristinam omnia sedem recipiant: et interdum permutatio quædam fiat, nonnunquam nulla. Fieri potest, ut motus hi certis conversionum circuitibus, ac vicibus sint devincti, quæ nobis sint ignotæ: quomodo etiam Nili incrementa diversis modis, et ignoto hominibus ordine evenire traditum est. Post Acen est Stratonis turris, quæ stationem habet. In medio Carmelus est mons, et oppidula, quorum præter nomina nihil restat, ut Sycaminorum urbs, et Bubulcorum, et Crocodilorum, et hujusmodi alia. Sequitur ingens sylva. Postea Joppe, juxta quam Ægypti littus ante versum ortum Solis porrectum, ad septentrionem veluti in puncto deflectitur. Ibi quidam Andromedam ceto expositam fabulati sunt. Locus satis editus est, ita quidem, ut inde tradant Hierosolyma conspici Judæorum metropolim: quin et Judæi portu hoc utuntur,

^a ἔδειξαν sed e scribitur super a Mosc. ^b τὸ δεστ Med. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^c τοτὶ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^d γιγνομένην Esc. ^e δ' ὅτε Esc. ^f Scripti, ὀνόματι. Marg. Cas. sic Par. 5. ^g ἰόπη Med. 4. ^h τεταμένη Mosc. ⁱ Scripti, κέχρηται. Marg. Cas.

^a συνιῆσαν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^b τοτὶ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^c Scripti, διαφορῶν. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^d ἰόπη Med. 4. ^e τεταμένη Mosc. ^f Scripti, κέχρηται. Marg. Cas.

Πτολεμαῖδα πόλιν, καὶ ὡς ὁ Σαρπηδόνα ληφθεὶς, ἀνεκάλυψε εἰς τὴν μεσόγαιαν, μετὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν· οἱ δὲ τῷ Τριφῶντος ὡδεον κατὰ τὸ πηλοσίαν, νικήσαντες τῇ μάχῃ. Ἐξείφνης πελάγιον κύμα ἐξερδὲν μετέωρον εἰς ἡμῖν ἐξαίσιον ἐπῆλθε τῇ γῇ, καὶ πάντας αὐτὸς ἐπέκλυσε, διέφθειρεν τε ὑποβρυχίως, ἰχθύων τε πολλὴν σωρὸν ἀναχωρῶν τὸ κύμα μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλειπε· καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπηδόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν, ἐπελδόντες, τοῖς μὲν τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφῆσθησαν, ἰχθύων τε ἀφῆρπασαν ἀπνέγκαντο, καὶ ἔδυσαν ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ ΤΡΟΠΑΙΩ πρὸς τοῖς προαστείοις τὴν πόλιν. Casaub.

19. Στρατῶνος πύργος] Sic olim vocabatur, quæ postea Cæsarea, postquam urbs præclara eo loco fuit extructa. Describitur a Josepho. Αρχαιολογ. lib. xv. c. 13. Idem.

Ibid.] Stratonis turris ab Herode renovata fuit, et in honorem Augusti Cæsarea dicta. In Antonino a Ptolemaide m. pass. 44 distat. Optimæ tamen chartæ vix m. pass. 34 notant. Tab. Peut. m. pass. 28 distantiam habet. Geographus Nubiensis, qui exstitisse in sæculo duodecimo P. C. mœnibus integris et arce munita ait, hanc a Jaffa, olim Joppa, m. pass. 30 distare affirmat. Radziwilius in peregr. p. 24. hodiernum nomen esse Casatyræ affirmat. Quædam murorum rudera magnifica adhuc exstant. Mem. des Miss. t. v. p. 33. Pocockius eam multo melius depingit. t. ii. p. 58, 59. F.

20. καὶ πολυχνίων ὀνόματα, πλέον δ' ἔδεν, Συκαμίνων πόλιν] Interiisse illas urbes similiter Plinius, H. Nat. lib. v. c. 19. innuit. Memphis, inquit, urbium, Dorum, Sycaminum, promontorium Carmelium, et in monte oppidum, eodem nomine, quondam Ecbatana dictum. Casaub.

Ibid.] Antoninus autem Sycamina ut stationem habet, et Tab. Peut. Thoræ nomen habet in hoc itin. m. pass. 8 a Cæsarea distantis, quod, ut opinor, est Dorum Plinii, et Dora S. Hieronymi. F.

21. Βεκόλων] Fortasse, Βεκόλων πόλιν, ut in reliquis. Casaub. 22. Κροκοδείλων πόλιν] Forfan ita dicta fuit a Crocodilis in fluvio repertis. Jacobus de Vitriaco refert hoc animal habitare in flumine Cæsareæ Palestinæ. Gesta Dei per Francos, cap. 86. p. 1103. Pocockius ab incolis audivit esse Crocodilos in fluvio Zirkæ. (t. ii. p. 1. p. 58.) F.

23. ἰόπη] Urbs antiqua et Judæorum portus, Salomone regnante. Hodie Jaffa dicitur. Arcem in rupe et urbem infra positam depinxit Le Bruyn. (Voy. au Levant, c. 45.) Rolandus plurima lectione digna de hac urbe refert. (t. ii.) Vide etiam Cotonici Itiner. p. 135, 136. Mem. des Miss. t. v. p. 25. Hafselsquijstii Peregrin. in Terr. Sancta. Idem.

24. σημειωδῶς ἐπὶ τὸν ἄρκτον κάμπτεται] Σημειωδῶς non est, ut nugatur interpres, in puncto: neque id vertere est, sed ænigmata loqui. Significat in ora maritima ibi fieri manifestam καμπήν, ita ut littus, quod est ab Ægypto, non amplius respiciat occasum, sed septentriones. Ergo σημειωδῶς est, ita ut facile appareat. Vox est mathematicorum, qui Latine dicerent notabiliter. Strabo alibi ἀξιολόγως. Casaub.

Ibid. σημειωδῶς] Veluti e puncto: quod si σημειωδῶς legas in formam: sed nolui mutare. Joppen omnes alii scribunt per duo π. et quod apud Stephanum unico scribitur, infirmum est: ut suo loco dixi. Xyland.

25. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύσιν πνιὸς τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι] Plin. H. Nat. lib. v. c. 13. Joppe Phœnicum, antiquior terrarum inundatione, ut ferunt. Infidet collem præjacente saxo, in quo vinculorum Andromedæ vestigia ostendunt. Colitur illic fabulosa Derceto. Casaub.

29. καὶ δὴ καὶ ἐπνείω τῷτο κέχρηται καταβάντες μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι] Ait Judæos quibus oram maritimam supra ademit, descendisse ad mare et Joppen occupasse, eoque navali uti, quod verum

usque ad mare degreffi. Sed portus hi latronum scilicet receptacula sunt. Horum fuere et sylva, et Carmelus. Locus hic adeo hominibus abundavit, ut ex Jamnia proximo vico et circum vicinis habitationibus quadraginta hominum millia armentur. Inde ad Casium Pelusio propinquum montem, distantia est mille stadiorum, et paulo amplius, hinc alia trecena Pelusium usque. Interjacet Gardaris, quam ipsam quoque Judæi suam fecerunt, postea Azotus et Ascalon. Jamnia Azoto et Ascalone distat ducentis fere stadiis. Ascalonenfium regio præcipue cepas fert: urbs ipsa non est magna. Patria Antiochi philosophi, qui nos paululum ætate antecessit. Gadarenfis fuit Philodemus Epicureus, et Meleager, et Menippus feria jocosæ foli-

καταβάντες μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπινεία τῶν ληστῶν λησῆρια δηλονότι ὅτι. Τῶν δὲ καὶ ὁ Κάριμος ὑπεῖρε, καὶ ὁ Δρυμὸς· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρην ἔτος ὁ τόπος, ὥς ἐκ τῆς πλησίον κόμης Ἰαμνείας, καὶ τῶν κατοικῶν τὴν κύκλῳ τέτταρας μυριάδας ἐπλίζεσθαι. Εἰσὶ δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλεσίῳ μικρῶ πλείους ἢ χίλιοι σταδίοι· τριακόσιοι δ' ἄλλοι πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον. Ἐν δὲ τῷ μετὰ, καὶ ἡ Γαδάρις ὅτιν, ἢ καὶ αὐτὴν ἐξιδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἴτ' Ἀζωτὸς, καὶ Ἀσκάλων. Ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκάλωνα εἰσὶν ὅσον διτρίκοιοι σταδίοι. Κρομμύων τ' ἀγαθὸς ὅτιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, πόλις δὲ μικρὸν. Ἐντεῦθεν ἰὼ Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν γεγενῶς. Ἐκ δὲ τῆς Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικύρειος γεγενῶς, καὶ Μελέαγρος, καὶ

^a πρὸς τῷ Par. 1. Med. 4. ^b Scripti, ἢ μύριοι. Marg. Caf. sic ex correctione Med. 4. ^c αὐτοὶ Med. 3. ^d οἱ deest Mosc. ^e Ἰαμνείας Med. 4. ^f Manuss. Κρομμύων τ' ἀγαθῶν. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. Κρομμύων τ' ἀγαθῶν Med. 3. ^g Ἀσκαλωνιτῶν Med. 3. 4. Mosc. ^h Ἐπικύρειος Med. 3. 4. Bre.

verum est: factum autem id paullo post, quam Demetrius Syriæ rex captus est a Parthis, quo tempore Judæis præerat Simon, de quo sic scriptum est in Macchabæorum lib. i. c. 14. com. 5, 6. Καὶ μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτῆς ἔλασε τὴν Ἰόππην εἰς λιμένα, καὶ ἐποίησεν εἰσοδὸν ταῖς ἡσίοις τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπλάτυνε τὰ ὅρια τῷ Ἰδοι αὐτῆς, καὶ ἐκράτησε τὴν χώραν. Sed et jam ante Hierosolymitani, ut navem conscenderent, Joppen ibant: quod vel Jonæ historia testatur. Casaub.

5. Ἰαμνείας] Jamnia urbs in Antonino m. pass. 52 a Cæsarea distat, ideoque circiter m. pass. 22 a Joppa. Arabes et Turcæ *Jebna* appellant. F.

7. μικρῶ πλείους ἢ χίλιοι σταδίοι] In Antonino, a Jamnia ad Casium iter est m. pass. 132, quod spatium stadiorum 1056 efficit. Exinde ad Pelusium iter est m. pass. 40, vel stadia 320. Summa stadiorum 1376 dabit. Idem.

8. Ἐν δὲ τῷ μετὰ, καὶ ἡ Γαδάρις ἔστιν] Appellat Strabo Gadaridem agrum in quo fuere Gazara, quæ ille mox Gadara nominat. Manifesto id docent, quæ sequuntur de Gadaride, ἢ καὶ αὐτὴν ἐξιδιάσαντο Ἰουδαῖοι: quibus verbis significat Judæos Gazara (quæ, ut dixi ipse, vocat Gadara) tunc occupasse, quando et Joppen, de qua modo dictum. Historia narratur in Macchabæorum libris, ubi sequitur post ea verba, quæ sunt modo a nobis descripta, καὶ συνήγαγεν αἰχμαλώτων πολλῶν, καὶ ἐκυρίευσεν Γάζαρων, καὶ Βαιθσέβων καὶ τῆς ἄκρας. Josephus eandem historiam sic retulit: κατερέψατο γὰρ Σίμων Γάζαρων τε πόλιν καὶ Ἰόππην, καὶ Ἰάμνειαν. Idem Ἀλωσ. libro primo: Σίμων δὲ, γενναῖος ἀφηνέμενος τῶν πραγμάτων, αἰρεῖ μὲν Γάζαρὰ τε, καὶ Ἰόππην, καὶ Ἰάμνειαν τῶν προσοίκων· κατέσκαψε δὲ, &c. Sic legendus est hic locus. Vulgo Ζαρέ τε perperam. Jam quod Gadaridi statim subjicit Strabo Azotum, id quoque nostram hanc sententiam confirmat. Ita enim scriptum est apud eisdem Macchabæos, lib. i. c. 14. com. 34. Καὶ Ἰόππην ἀνέκτισεν τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν Γάζαρον τὴν ἐπὶ τῶν ὄρων Ἀζωτῶν, ἐν ᾗ ἦσαν οἱ πολέμοι τοπρότερον ἐκεῖ, καὶ κατέσκαψεν ἐκεῖ Ἰουδαῖοις. Ergo luce jam clarius est Gadaridem et Gadara hoc loco commemorata, non aliud esse, quam quæ Gazara Macchabæi et Josephus appellant, neque de eo quicquam dubitavit, qui auctores, quos proferimus, diligenter aliquando legerit: ubi toties Joppa, Gazara, Azotus et Jamnia ut vicina oppida commemorantur. Atque hoc cum nos primi verissime observassemus, et in nostris notis ad Novum Testamentum breviter indicassemus, doctissimo cuidam viro probare nostram sententiam non potuimus: quod nos non miramur: neque enim ibi exposueramus, quæ factum sit, ut Strabo Gadara hunc locum appellaret, non ut reliqui Gazara, quod mox aperiemus. Caf.

11. Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκάλωνα εἰσὶν ὅσον διακόσιοι σταδίοι.] Azotus fere in medio itinere inter Jamniam et Ascalona ponitur. Ascalon in Antonino a Jamnia m. pass. 20 distat, scilicet stad. 160. Hæ urbes celeberrimæ duæ sunt e quinque Philistæorum dynastiis. Azotum a Psammetico Ægypti rege annos 29 obsessam Herodotus in Euterpe memorat. Ascalon diutius stetit, et nostratibus in Terra Sancta bellantibus multum profuit. Vide Ricardi Regis Iter Hieros. Galæ SS. Ang. t. ii. F.

12. Κρομμύων τ' ἀγαθὸς ἔστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν] Plinius, H. Nat. lib. xix. c. 6. *Cepe genera apud Græcos, Sardia, Sa-*

motbracia, Alfidena, Setania, Schista, Ascalonia ab oppido Judææ nominata. Casaub.

14. Ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος] Hic est Antiochus ille nobilis Academicus, cujus toties Cicero meminit in philosophicis. Idem.

15. Ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικύρειος] Postquam tractum illum descripsit ubi sunt Joppe, Ascalon, et Gadaris, refert nunc viros doctos, qui in eo tractu sunt nati. Ascalone, inquit, natus est Antiochus: Gadaris, Philodemus, Meleager, et Menippus. Non possumus autem dubitare Gadara hic intelligi urbem Gadaridis, quam modo cum Ascalone retulerat. At docti viri Gadara cum legerent isto loco, persuaserunt sibi hæc esse Gadara illa quæ fuerunt trans Jordanem sita, Plinio et Ptolemæo, et aliis commemorata: de quibus tamen Strabo noster hoc loco, ne per somnium quidem quicquam cogitavit, ac ne potuit quidem: quum enim oram maritimam describat, eaque tantum oppida commemoret quæ ad mare sita sunt, quæ, obsecro, inscitia, ἀταξία, et insania fuerit Straboni, tam procul a mari remotæ, et omnino ab isto loco alienæ urbis mentionem injicere? Profecto in accuratissimo scriptore nusquam talem ἀταξίαν reperies. Fuit igitur observandum, Strabonem confundere Gadara illa, de quibus modo diximus, cum Gazaris: putavit enim Gadara, quorum mentionem apud Polybium et alios reperiebat, esse Gazara, de quibus ante diximus. Itaque cum sciret Gadarenfes vocari Philodemum, Meleagrum et Menippum, credidit Gazaris esse ortos, quæ ipse Gadara vocabat; maxime quia mox sequitur Gaza urbs nobilis. Gadarenorum autem, urbis ejus, quam Ptolemæus et Plinius commemorant, et cujus fit mentio Marci c. v. com. 1. Strabo nullam usquam facit mentionem: quod nos constanter affirmamus, contra magnorum virorum sententiam, quibus aliter videtur. Porro Gazara urbem eam esse existimo, quæ in sacris litteris Gezer appellatur. Video enim sic semper a Josepho et Macchabæis nuncupari: quin Josephus quodam loco Gadara diferte vocat, ut Strabo illam ipsam urbem. Sic namque legimus apud eum Ἀρχαιολογίας libro quinto, capite primo: Ἡ δ' Ἐφραίμου φυλὴ, τὴν ἄχρι Γαδάρων ἀπὸ Ἰορδάνης μηχανομένην ἔλαχεν. Gadara enim constat hoc loco oppidum nuncupari quod Josuas c. xiv. com. 3. Gezer vocat in descriptione portionis Ephraimitarum; quamquam si quis apud Josephum eo quem protulimus loco, Γάζαρον legendum, ut alibi apud eundem, censuerit, adeo ei non refragabor, ut contra libentissime sim assensurus. Idem.

14. Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικύρειος, &c.] De Philodemo hoc Horat. lib. i. Sat. 2. ver. 121.

Gallis hanc Philodemus ait, &c.

Ubi Aeron: *Philodemus quidam Philosophus fuit Physicus.* Et, *Alii dicunt Epicureum fuisse.* Meminit ejus et Cicero, lib. ii. de Fin. c. 35. *Credo Syronem dicis et Philodemum, &c.* Vide comment. ad Horat. Theodorum, de quo mox, docentem audivit Tiberius Cæsar, cum is Rhodum secessisset, Sueton. vita Tiber. c. 57. Quintil. Inst. Orat. lib. iii. c. i. Suidas, Θεόδωρος, Γαδारीος. Σοφιστὴς ἀπὸ δούλων διδάσκαλος γεγονώς Τιβερίῳ Καίσαρι. Schæper.

^a Μένιππος ὁ ἀπυρογελῶς καὶ Θεόδωρος ὁ καὶ ἡμᾶς
 ῥήτωρ· εἶθ' ὁ τῆς ^b Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρ-
 κειται δὲ καὶ ἡ πόλις ἐν ἐπὶ τὰς γαδίαις, ἐνδοξὸς ποτε
 γενομένη, κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ
 μόνον ἐρημος. Ἐντεῦθεν δ' ὑπέρβασις λέγεται ⁵
 χιλίων ἀφ' ἑκατοσίων ἐξήκοντα γαδίων εἰς ^d Αἶλαν
 πόλιν· ὅτι τῷ μυχῷ τῆς Ἀραβίας κόλπου κειμένη.
 διττὸς δ' ὅστις ὁ μὲν εἰς ἔχον τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ,
 καὶ τῇ Γαζῇ μέσος, ὃν Ἑλανίτιον προσαρροῦσιν
 ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ πόλεως· ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ ¹⁰
 καὶ τῇ Ἡρώων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ Πηλουσίης ἡ ὑπέρ-
 βασις ὀπισθοματώσα· δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμμοδῶν χω-
 ρίων αἱ ὑπέρβασις· ὅτι καμήλων πολὺ δὲ καὶ τὸ
 τῆς ἐρπετῶν ἐν αὐταῖς πλήθος. Μετὰ δὲ Γάζαν,
 Ῥαφία, ἐν ἣ μάχῃ συνέβη Πτολεμαῖος τε τῷ τε- ¹⁵
 τάρτῳ, καὶ Ἀντίοχῳ τῷ μεγάλῳ. Εἶτα Ῥινοκό-
 λυρα, ἀπὸ τῆς ^e εἰσφομισμένων τὰς ῥίνας ἔτω ^f κα-
 λουμένη· τῆς γὰρ Αἰθίοπων τις ἐπελθὼν ὅτι τῷ
 Αἰγύπτιον, ἀντὶ τῆς ἀναρῆναι τὰς κακούργους, ἀποτέμναν
 τὰς ῥίνας ἐνταῦθα ^h κατόκεισεν, ὥς ὅς κ' ἂν ἐπὶ πολ- ²⁰
 μήστοντας ἀνελθεῖν ἀφ' αὐτῆς αἰσχύνῃ τῆς ὀφείας.
 Καὶ αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυπερὰ πᾶσα· ^k καὶ

tus exprimere, et Theodorus orator, qui ætate
 nostra floruit. Postea est Gazeorum portus, et
 paulo supra ad septem stadia urbs, quæ olim il-
 lustris fuit, ab Alexandro autem diruta. Ex hoc
 loco dicitur esse mille ducentorum et sexaginta sta-
 diorum transcensus ad urbem Elana, sitam in Ara-
 bici sinus intimo secessu. Duplex hic est, alter
 Arabiam et Gazam versus, quem Elaniticum ap-
 pellant ab urbe, quæ in eo est: alter Ægyptum
 versus, ad Heroum urbem, in quem compendiosius
 iter est a Pelusio: sed camelis conficiendum per
 loca deserta et arenosa: magna est etiam iis in
 locis serpentum multitudo. Gazam sequitur Ra-
 phia, ubi Ptolemæus quartus cum Antiocho magno
 depugnauit. Postea sunt Rhinocolura, ab iis dicta,
 qui nares truncati eo fuere translati: nam Æthi-
 opum quidam Ægyptum invadens, non nece, sed
 nasi mutilatione, maleficia coercens, eos ibi collo-
 cavit, ut propter oris deformitatem redire domum
 non auderent. Quæ Gazam sequitur regio, sterilis

^a Μένιππος Med. 4. ^b Γαζίων Med. 4. ^c Scripti, γαδίων καὶ ἔξην. Marg. Cas. ^d Forte Ἑλάναν. Marg. Cas. Αἶλαν Par. 5.
^e Αἰλανίτην Par. 4. Med. 3. 4. Ἀλανίτην Bre. Αἰλανίτην Mosc. ^f εἰσφομισμένων Par. 5. ^g καλεμένων Efc. Mosc. sed in scribitur
 sup. nov. ^h κατόκεισεν Med. 3. 4. Efc. Mosc. ⁱ MSS. κακεργεῖν. Marg. Cas. sic Par. 4. Med. 3. Bre. Efc. Mosc. Ald. ἀναρῆναι.
 Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^k καὶ deest Med. 3. 4. Mosc.

1. Μένιππος] Ita Stephanus de Urb. vox. ΓΑΔΑΡΑ. Vide L. Gyraldum Dialog. vi. de poetis, p. 353.

2. εἶθ' ὁ τῆς Γαζαίων λιμὴν] Videntur Gazæi afflicta urbe sua pri-
 mum ab Alexandro, deinde a Ptolemæo, ut scribit Diodorus, mox
 ab aliis, pristinas sedes reliquisse et ubi ante portum habuerant,
 habitasse qui locus Γαζαίων λιμὴν a Strabone dicitur, vulgo Ma-
 juma vocabatur, ut testatur Sozomenus libro secundo. Sic duæ
 quodammodo fuere Gazæ, ut etiam Hieronymus ait: urbs
 Gaza septem stadiis a mari distans: et Gazæ portus, sive Ma-
 juma, quo ut diximus plerique Gazæi recesserant. Veruntamen
 neque urbs Gaza penitus derelicta, et deserta fuit: neque Ga-
 zeorum portus ante Constantinum Magnum urbis speciem
 habuit: Constantinus autem, ut Sozomenus scribit, urbem ibi
 ædificavit, et pro Majuma Constantiam a filio suo denominavit:
 quod igitur ait Strabo mansisse desertam ab Alexandri tempo-
 ribus Gazam, non ita accipiendum, quasi diceret prorsus eam
 fuisse destitutam: sed longe minus quam ante frequentatam.
 Casaub.

4. κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ μόνον ἐρημος] Ab Ale-
 xandro autem diruta. Hæc ultima verba καὶ μόνον ἐρημος non
 agnoscit Xylander: ideo suspicor esse glossema alicujus, qui ex
 Actis Apostolorum, c. viii. com. 26. id notaverat ad margi-
 nem, quod postea in textum additum est. Nam forte ea non
 fuit, quæ dicta fuit ἐρημος, sed alia, quæ magis ad desertum
 Ægyptum verius accedebat. Vide quæ notavi ad Polybii lo-
 cum, lib. v. p. 427. Palmer.

4. καὶ μόνον ἐρημος] Hæc verba non recte a Xylandro esse
 omissa judico. Gaza fuit secundum Arrianum urbs maxima,
 quæ capta ab Alexandro talia passa fuit, ut parum revixerit. Præ-
 sidium tamen fuit Syris et Ægyptiis, expugnatum ab Antiocho
 et Maccabæis. (Vide lib. i. Macc. c. xi. com. 61. c. xiii.
 com. 43.) Fuit igitur urbs satis bene habitata, dum Simon in
 Judæa regnaret. Postea autem Alexander Jannæus urbem
 captam penitus diruisse videtur. (Joseph. p. 594, 5. Ed. Hud.)
 Abhinc ἐρημος dici potest, quamquam Gabinus, Syriæ deinceps
 præses, eam cum multis aliis dirutis urbibus refici jussit (Jos.
 Ant. Jud. lib. xiv. c. 5.) Præterea in Actis Apost. (c. viii.
 com. 26.) Gaza deserta dicitur, ut mihi videtur, quæ verba
 Strabonis textum confirmant. Vide plura in doctissimi Relandi
 Palæst. p. 787. vox Gaza. F.

6. εἰς Αἶλαν πόλιν] Interpres εἰς Ἑλάναν rectius. Casaub.

Ibid. εἰς Αἶλαν πόλιν] Male vulgo legitur, cum emendandum
 sit, εἰς Αἶλαν πόλιν. Et male corrigunt eruditi viri, εἰς Ἑλάναν,
 licet ita etiam vocetur Straboni alio loco, et Artemidoro, et
 Ptolemæo. In concilio Nicæno ex Palæstina provincia subscri-

pfit Petrus Episcopus Ailensis, ab hac Aila. Salmas. Exerc. Plin.
 Ed. Ult. p. 342.

Ibid.] Αἶλα sana lectio est. Paulo infra Ἑλάνη appellatur.
 Josephus Εἰλάνη et Ἠλάδ appellat, sed Procopius Gazæus scribit
 τὴν Αἶλαν τὴν νῦν ὀνομαζομένην Αἶλαν. Hæc urbs fuit Idumæorum,
 sed iis a Davide erepta, postea emporium Salomonis, deinde
 iterum Idumæorum. Distantia a Gaza est in Plinio m. pass.
 150, in Strabone m. pass. 157½. Geog. Nub. (p. 5. Clim. III.
 p. 109.) nomine Ayla dignoscit, et ut urbem modicam, in quam
 Arabes recipiunt sese simulque versantur, describit. Abulfeda
 etiam in peninsula Arabiæ descriptione habet Ailah ad mediam
 plagam occidentalem. Reliqua pars Arabiæ, occasum spectans,
 ab Ailah ad Syriæ confinia protenditur. Nieubrius esse op-
 pidum hodie Akaba, vel Hæle, dictum scribit in hoc situ. (Deser.
 de l'Arab. heur. p. 345.) Sinus Elaniticus Babr el Akaba appel-
 latur. (ibid.) F.

Ibid. εἰς Αἶλαν πόλιν] Elana. Infra receptam de Elanis et
 Elanitico sinu scripturam secutus sum, relictis Græcis ut inve-
 ni, quando ipse etiam Plinius docet alios aliter scripsisse, lib. vi.
 cap. 28. De Rhinocoluris etiam Stephanum et epitomas sum
 secutus, sed Æthiops, qui id fecerit, non video. Xylander.

15. Ῥαφία, ἐν ἣ μάχῃ συνέβη Πτολεμαῖος] Hoc prælio victor
 evasit Ptolemæus. Historiam habes apud Polyb. lib. v. Casaub.

16. Εἶτα Ῥινοκόλυρα, ἀπὸ τῶν εἰσφομισμένων τὰς ῥίνας ἔτω καλε-
 μένη] Deesse aliquid videtur. Lego, autem, ἀπὸ τῶν εἰσφομισμένων, λεω-
 σιμένων τὰς ῥίνας, ἔτω καλεμένη, vel simili modo. Res ex Diodoro
 et aliis nota. Idem.

Ibid.] Εἶτα Ῥινοκόλυρα, ἀπὸ τῶν εἰσφομισμένων τὰς ῥίνας ἔτω καλε-
 μένη· τῆς γὰρ Αἰθίοπων τις ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἰγύπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναρῆναι
 τὰς κακούργους, ἀποτέμνων τὰς ῥίνας ἐνταῦθα κατόκεισεν, ὥς ὅς κ' ἂν ἐπὶ
 πολμήστοντας ἀνελθεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὀφείας] h. e. Sequitur
 Rhinocolura, ab incolis naribus truncatis nomen habens: regum enim
 Æthiopum unius Ægyptum aggressus, in maleficos capitali poena
 animadvertere nolens, præfectis naribus eo loco habitare jussit, seu
 posthac a latrociniis temperaturos, ob faciei foeditatem. Græce vi-
 detur mihi locus esse mutilus, ut, substituto participio κοπέντων,
 aut simili, hunc in modum legatur: ἀπὸ τῶν εἰσφομισμένων τὰς ῥίνας
 κοπέντων ἔτω καλεμένη, tale quid enim desiderari videtur. Vide
 Hadriani Junii Animadv. lib. iii. c. 3.

Ibid.] Rhinocolura est in aliis auctoribus Rhinocoroura. Hoc
 nomen a naribus truncatis duci non credo. Cur enim Æthiopes
 (ut Strabo et Diodorus) vel Persæ (ut Seneca refert) nomen
 Græcum huic loco imposuerint, nescio. Nomen potius est Æ-
 gyptium. Distantiæ in Antonino sunt a Gaza, Raphia 22, Rhi-
 nocorura 22. Hodie El Arib dicitur. (D'Anville.) F.

est et arenosa. Magis etiam quæ inde est inter Sirbonidem lacum et mare æqualibus distantia intervallis, parvum quendam transitum in medio occupans, ad locum usque cui ab eruptione Ecregma nomen: longitudo est ducentorum fere stadiorum, maxima latitudo quinquaginta: eruptio illa obturata est. Sequitur regio usque ad Casium atque inde Pelusium. Casius est mons aggeribus arenarum similis, inque mare procurrens, ipse aquarum inops. In eo Magni Pompeii corpus jacet; et Jovis Casii est templum, nec procul inde Magnus jugulatus fuit, Ægyptiorum dolo circumventus. Inde est via, quæ Pelusium deferat, in ea sunt Gerrha, et Chabriæ quæ vocantur castra: ac voragine Pelusio proximæ, Nili effusionibus factæ, cum ea loca cava et palustria sint. Dictum de Phœnicia est satis. Artemidorus ait, ab Orthosia Pelusium esse stadia ter mille sexingenta quinquaginta, si quis finus intret. A Melænis (sive eæ sunt Melaniæ) ad Celenderin, quod est confinium Ciliciæ ac Syriæ mille noningenta et viginti. Hinc in Orontem quingenta et viginti. Postea Orthosiam usque mille centum et triginta.

JUDÆÆ extrema occidentalia Casio proxima, Idumæi occupant, et lacus. Idumæi quidem Naba-

αμνιάδης· ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἠφεξῆς τοιαύτην ὑπερκειμένην ἔχουσαν τὴν Σιρβωνίδα λίμνην ὡς ἀπὸ τῆς θαλάττης μικρὰν διόδον ἀπολιποῦσαν μεταξὺ, μέχρι τῆς Ἐκρήγματος καλουμένης, μήκος ὅσον ἀφ' ἑκατοσίων σταδίων· πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ δ' Ἐκρηγμα συνεχέσασθαι. Εἴτα συνεχῆς ἄλλη τοσαύτη ἢ ὅτι τὸ Κάσιον, κατέκειτο ὅτι τὸ Πηλούσιον. Ἐπὶ δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτηριάζων, ἀνύδρος, ὅπερ τὸ Πομπηίαν τῆς Μάγνης σῶμα κεῖται, καὶ Διὸς ὅτιν ἱερὸν ἡ Κασία· πλησίον δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνης δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῆς Αἰγυπθίων. Εἴτ' ὅτι Πηλούσιον ὁδὸς, ἐν ἣ τὰ Γέρρα, καὶ ὁ Χαβρία λεγόμενος χάραξ, καὶ τὰ πρὸς τὸ Πηλυσίῳ βάρανθρα, ἀ ποιεῖ ὁ παρεκχέμενος Νεῖλος, φύσιν κοίλων καὶ ἐλαδῶν ὄντων τῆς πότιν· τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλυσίον ἐκ μὲν Ὀρθωσίας τῆς σταδίων τετραχίλις ἑξακοσίας πεντήκοντα κατὰ κολπίζοντι· ἐκ δὲ ἢ Μελαίων, ἢ ὁ Μελαίων, τῆς Κιλικίας πλὴν πρὸς Κελένδεριν, ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας, καὶ ἢ Συρίας, χιλίους καὶ ἑκατοσίους εἴκοσι· ἐνταῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ὀρόντιον πεντακοσίας εἴκοσι· εἴτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν, χιλίους ἑκατὸν τετράκοντα.

Τῆς δ' ἸΟΥΔΑΙΑΣ τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τὸν Κάσιον κατέχουσιν· Ἰδουμαῖοι ἢ τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαθαῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι κατὰ σταδίων δ' ἐκπεσόντες· ἐκεῖθεν περὶ τὰς

^a τοιαύτ. ἠφεξ. inverso ordine Med. 3. 4. Mosc. ^b ἔχουσα Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^c Σιρβωνίδα Par. 4. ^d ἐκρήγματος Bre. ^e μήκος Med. 4. Mosc. ^f Κάσιον Med. 3. 4. Bre. Mosc. et sic infra. ^g τῇ Μεγάλῳ. Marg. Cas. ^h Κασίου Esc. Mosc. ⁱ καὶ δεest Med. 3. ^k εἴτ' ἢ ἐπὶ Med. 3. 4. ἢ ἐπὶ Bre. Esc. Mosc. ^l δεest Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^m ὁ infer. ante Νεῖλος Par. 4. Med. 3. 4. Mosc. ⁿ Scripti, Μελαίων. Marg. Cas. ^o Μελαίας Med. 3. ^p τῶν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^q τῆς δεest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^r εἴκοσι addidimus ex Manuff. Marg. Cas. deest Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^s Ab ἐνταῦθεν usque ad εἴκοσι defunt. Par. 5. ^t Τῆς δὲ Med. 3. ^u Κασίῳ Mosc. ^x οἱ Ἰδ. Par. 1. ^y Ab hoc verbo usque ad Ἰδουμαῖοι defunt Par. 1. ^z Ναβαθαῖοι Bre.

1. ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἠφεξῆς τοιαύτην ὑπερκειμένην ἔχουσαν τὴν Σιρβωνίδα λίμνην. Casaub.

2. παράλληλον πρὸς τῇ θαλάττῃ μικρὰν διόδον ἀπ.] Vide num legendum sit potius, παράλληλόν πως τῇ θαλάττῃ. Sic alibi dicebat, παρεκτεταταὶ δ' ἡ Σιρβωνὶς τῇ παραλίᾳ, &c. Idem.

[Ibid.] Serbonis, vel Sirbonis, Herodoti, lib. ii. Hic lacus est in Diodoro satis angustus, τῷ βαθεῖ tamen θαυμάσιος. F.

4. μέχρι τῆς Ἐκρήγματος] Meminit Diodorus, lib. xix. Vide ad librum primum. Casaub.

8. θινώδης τις λόφος] Casio vicina esse arenosa, confirmat Aristides, qui arenarum ejus loci ita meminit, ἐπεὶ καὶ αἱ περὶ τὰς ἐξ Ἀραβίων εἰς Αἰγυπτίον ψάμμοι, ἃ τοσούτοι ὕσει, ὡς παρήσσει ῥεύμα ἰδάτι. Idem.

[Ibid.] Casius Mons in Antonino m. pass. 52 a Rhinocolura distat. Mons satis altus fuit: regio Casiotis appellatur. Hodie Katieb. (D'Anville.) Mela hunc Casium montem adeo excelsum esse ait, ut ex summo vertice a quarta vigilia oriens Sol appareat. Lucanus, lib. x. ver. 435. huic assentiri videtur. Ita Plinius (lib. v. c. 22.) de Casio. Amm. Marc. (lib. xxii. c. 14.) et Spartianus in Had. cum Plinio conveniunt. F.

10. καὶ Διὸς ἐστὶν ἱερὸν Κασίῳ] Non tantum hic, sed et in Coryra memoratur Jovis Casii templum, Plin. Hist. Nat. lib. iv. c. 12. Nisi ibi legendum sit Cassii, ut est apud Sueton. Neron. c. 22. extr. Scherpezz.

[Ibid.] καὶ Διὸς, &c.] Vide Jacob. Spon. Miscell. Erudit. Antiq. p. 75.

13. Γέρρα] In Tab. Peut. hic locus a Pelusio m. pass. 8 distat. F.

13. καὶ ὁ Χαβρία λεγόμενος χάραξ] Plinio, H. N. lib. v. c. 12. Chabriæ castra. Videntur a Chabria Atheniensi dicta, de cujus in Ægyptum profectio Diodorus, lib. xv. Meminit et Athenæus, lib. xii. c. 8. p. 532. Casaub.

17. εἰναὶ σταδίων τετραχίλιους &c.] Iter ab Antonino descriptum

inter hæc loca m. pass. 462 æquat, vel stadia 3696. Vide quæ antea annotavimus. F.

18. ἐκ δὲ Μελαίων, ἢ ΜΕΛΑΝΙΩΝ, τῆς Κιλικίας τὴν πρὸς Κελένδεριν, ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας, καὶ τῆς Συρίας, χιλίους καὶ ἑκατοσίους εἴκοσι.] Supra dixerat, lib. xiv. p. 956. εἴτα τόπος ΜΕΛΑΝΙΑ, καὶ Κελένδεριν πόλις λιμένα ἔχουσα, unde forsan colligat locum hunc duo nomina habuisse, Μελαῖναι et Μελάνια. Quod si ita sit, scribendum est; ἐκ δὲ Μελαίων, ἢ ΜΕΛΑΝΙΑΣ — τῆς πρὸς Κελένδεριν. Distantiæ locorum, quæ hic et p. 956. ex eodem Artemidoro ponuntur, non omnino congruunt. Utra verior, expendat Strabonis editor. T.

21. χιλίους καὶ ἑκατοσίους εἴκοσι] In libro xiv. eadem distantia stad. 1260 æquat. Hic autem calculus rectior est. Distantiæ reliquæ inter Orthosiam et pylas Syriacas tabulis satis bene conveniunt. Idem.

24. Τῆς δ' Ἰουδαίας] Si limites Judææ, Tiberio regnante, et regionum nomina et situs consideremus, Jordanes fluvius, lacusque Asphaltites ejus communes termini esse videntur. Ex orientali parte fluvii est Peræa, Arabiæ proxima, deinde Galaaditis, Batanæa, Ituræa, Trachonitis: ex occidentali, est Judæa propria ad meridiem, deinde Samaria intermedia, postea Galilæa ad Septentrionem. Tales erant Judææ portiones in nono Tiberii. Idem.

25. καὶ ἡ λίμνη.] Hæc est palus Serbonis. Idem.

26. Ναβαθαῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι] Errat Strabo, dicens Idumæos origine esse Nabatæos, et seditione patria egressos. Vide Joseph. Antiq. Jud. lib. ii. c. 1: Ptolemæus, lib. 1. de Herode apud Ammonium: Ἰδουμαῖοι, τὸ μὲν ἀρχῇθεν οὗτοι Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ Φοίνικες, καὶ Σύροι. Atque ita de Idumæis intelligendus est locus Herodoti Musa secunda: Φοίνικες δὲ καὶ Σύροι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι, veluti censet Grotius ille, vere Magnus. Scherpezz.

[Ibid.] Nabatæi hæc omnia ab Euphrate ad mare Rubrum tenuerunt, ideoque levis est Strabonis error, quippe Idumææ partem possederunt. F.

Ἰεραδαίους, καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν οὐκείνοις οὐκοι-
 νώησιν· πρὸς θαλάττη δὲ ἡ ^a Σερβωνίς τὰ πολλὰ
 κατεῖχε, καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ
 ταῦτα πρὸς θαλάττην ὅτιν· ἀπὸ ^b δὲ τῆς ὀπινείας τῆς
^c Ἰόπης εἴρηται, ὅτι ὅτιν ἐν ὅλῃ ταῦτα μὲν πρὸς-
 ἀρκτα, τὰ πολλὰ δ' ὡς ἐκείνα εἰσιν ὑπὸ φύλων
 οἰκούμενα· μολύβδων, ἐκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀρα-
 βίων καὶ Φοινίκων· τοῖσιν γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν
 ἔχοντες, καὶ τὸν ^d Ἱερικουῖτα, καὶ τὴν ^e Φιλαδέλφειαν
 καὶ Σαμαρείαν, ἡ ^f Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν.
 Οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατεῖσα μάλιστα φήμη
 ᾧ περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πισυρομένων
 Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τὰς προγόνους τῶν νῦν Ἰεραδαίων
 λεγομένων. Μωσὴς γὰρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων,
 ἔχων τὴν μέγιστον τῆς κελουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε
 οὐκ ἐνδεῶς διὰ χερσὶν τὰς κρατεῖσας, καὶ συνεξήραν αὐτῶν
 πολλοὶ πημάτων τὸ θεῖον. Ἐφ' ἧς οὐκείνος καὶ
^g ἐδίδασκεν, ὡς ὅτι ὁρθῶς ^h φρονέσιν οἱ Αἰγυπτίοι,
 θηρίοις ἐκτρέφοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον· ἐδ' οἱ
 Λίβυες ⁱ ὅτι εὖ δὲ ἐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρ-
 φους ^j τυποῦντες· εἴη γὰρ ^k ἐν τῷ τῷ μόνον θεῷ τὸ
 περικύρον ἡμᾶς ἀπαντὰς καὶ γὰρ καὶ θαλάτταν, ὃ κα-
 λῶμεν ἕρπον, καὶ κόσμον, καὶ τὴν ^l τῶν ὄντων φύσιν.
 Τέταρτον δὲ πᾶς ἀνὴρ ἐκὼν πλάττειν παρήσειε νοῦν ἔχων
 ὁμοίαν ^m πᾶσι τὰ παρ' ἡμῶν; ἀλλ' ἐὰν δὲ πᾶσαν ξοανο-
 ποίαν, τέλειος ἀφορίσιν καὶ σπὶν ἀξίολογον πᾶν
ⁿ εἶδος χωρὶς. Ἐγκοιμάσθαι δὲ καὶ αὐτὰς ὑπὲρ
 ἑαυτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλας τὰς εὐνοίους· καὶ
 προσδοκᾶν ^o δεῖν ὅτι τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον αἰετὶ καὶ
 σημεῖον τοῦ σαρφένως ζῶντος καὶ μὴ διακρίσεως,
 τοῦ δ' ^p ἄλλας μὴ προσδοκᾶν. Ἐκείνος μὲν οὖν
 τοιαῦτα λέγων ἐπέσειε εὐγνώμονας ἀνδράς ^q ὅτι

tæi sunt: per seditionem autem inde ejecti Judæis
 se adjunxerunt, et eorum leges amplexi sunt. Ad
 mare autem Serbonidis majorem occupavere par-
 tem, et quæ deinceps sunt usque ad Hierosolymam
 mari omnia vicina. Jam ante enim docuimus,
 hanc a navali Joppes conspici, atque hæc quidem
 versus septentrionem sunt, et magna ex parte a
 mixtis gentibus habitata, Ægyptiis, Arabibus, et
 Phœnicibus. Nam tales sunt qui Galilæam ha-
 bent, et Hierichuntem, et Philadelphiam, et Sama-
 riam, quam Herodes Sebastam, id est Augustam,
 nominavit. Cum autem sint convenæ, fama quæ
 plurimum obtinet de his, quæ de templo Hiero-
 solymitano jactata fidem inveniunt, perhibet ab
 Ægyptiis fuisse prognatos eos, qui nunc Judæi ap-
 pellantur. Nam Moses unus ex Ægyptiis sacer-
 dotibus, cum partem quandam regionis haberet,
 ac moleste ferret præsentem statum, inde huc com-
 migravit, multis eum comitantibus, quibus divina
 curæ erant. Affirmabat enim docebatque, “Æ-
 gyptios non recte sentire, qui bestiarum ac peco-
 rum imagines Deo tribuerent, itemque Afros, et
 Græcos, qui diis hominum figuram affingerent.
 Id vero solum esse Deum, quod nos et terram ac
 mare continet, quod cœlum et mundum et re-
 rum omnium naturam appellamus, cujus pro-
 fecto imaginem nemo sanæ mentis alicujus ea-
 rum rerum, quæ penes nos sunt, similem audeat
 effingere. Proinde omni simulacrorum effigione
 repudiata, dignum ei templum ac delubrum
 constituendum, ac sine aliqua figura colendum.
 Qui caste ac juste vivunt, eis bona somnia of-
 ferri: debere itaque et pro se, et pro aliis eos
 dormire in templo, et a Deo subinde aliquid
 doni atque indicii expectare, cæteris nihil
 sperandum.” Talia Moses dicens hominibus

^a Σερβωνίς Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^b γὰρ Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^c Ἰόπης Med. 3. 4. ^d Ἱερικουῖτα Par. 4. ^e Ἱερικουῖτα
 Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^f Φιλαδέλφειαν Par. 4. Med. 3. Bre. Mosc. ^g ἐδίδασκεν Esc. ^h Scripti, φρονέσιν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4.
 Med. 3. 4. Bre. Mosc. ⁱ Vulgo εὖ δὲ ἐδ' οἱ Ἕλληνες. Marg. Caf. ^j τε Par. 4. ποιῶντες Par. 5. ^k ἀν Par. 1. Med. 3. 4.
^l Manuff. τῶν ὄντων. Marg. Caf. ^m Malim τινί. Marg. Caf. sic Esc. ⁿ εἶδος Mosc. ^o Manuff. δεῖν ἀγαθὸν παρ. Marg. Caf.
 sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. δ. ἀγαθὸν sed o scribitur sup. ω. Par. 4. ^p ἄλλως Med. 3. ^q Addidimus verba οὐκ
 ὀλίγας ex manuff. Marg. Caf. sic Bre.

9. καὶ τὴν Φιλαδέλφειαν] Philadelphiam olim Rabbath Ammon,
 ad Perææ limites positam tandem tantum Israëlitarum tenuerunt,
 dum Herodes regnaret. A Jordane fluvio m. pass. circiter 40
 distabat. F.

10. ἡν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν.] Testatur Josephus non uno
 loco. Casaub.

13. Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τὰς προγόνους] Sic multi veterum Græ-
 corum existimavere, non tamen omnes: nam alius voluit Ju-
 dæos esse progeniem sophistarum Indiæ, alius Creta insula pro-
 fugos, alius Æthiopum prolem, alius aliter. Vide Josephum
 contra Apionem, Cornelium Tacitum, Historiarum lib. v.
 initio, et Justinum. Omnes quam procul a veritate aberrant,
 scimus hodie nos Christiani postquam Deo optimo maximo sin-
 gulari misericordia etiam gentibus sacrosanctum verbum suum
 communicare visum est: quo sane nomine, ridiculi sunt et in-
 epti qui veteribus scriptoribus (quorum miserrima potius est
 conditio) audent insultare, et ignorantiam objicere, quo in
 genere singularis est quorundam homuncionum impudentia,
 qui Aristoteli principi philosophorum ἀσεβείας et ἀδύοτης γε-
 φῶν intendunt, non ob præanem nescio quem, ut olim factum a
 male feriatis Atheniensibus; sed, quia non convenit illi in
 Ethicis et Metaphysicis cum Mose, quanquam quid boni illi
 viri in Aristotelis scriptis intellexerint alias viderimus. Idem.

14. Μωσὴς γὰρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων.] Josephus contra Api-
 onem causas ignorantiae veterum de Judæorum gente, religione,

ac moribus explicat. Nil nostri interest, quid erraverint Tacitus,
 Justinus, et Plutarchus. Satis erit dicere Strabonem no-
 strum esse optimum ac verissimum inter Græcos auctorem, qui
 Judææ historiam memoriæ tradidit. Vir in Ægyptia do-
 ctina plurimum versatus (ut SS. docent) in sacerdotum nume-
 rum facile adscriberetur. Moses tamen longe melior, et reli-
 gionis purioris auctor habetur. F.

17. τὸ θεῖον] Summum illud et æternum, neque mutabile, neque
 interituum Numen, uti Tacitus, lib. v. Hist. cap. 5. ubi de Ju-
 dæis agit. Scherpezi.

27. εἶδος χωρὶς.] Hoc notissimum Romanis fuit, cum Pom-
 peius, post Hierosolymam captam ingressus templi penetralia,
 nullum simulacrum invenit. Vide Dion. Cass. lib. i. qui pa-
 riter laudat Judæorum religionem. Noster auctor plura de
 hoc (in historicis ut videtur) retulerat. Vide Joseph. Antiq.
 F.

27. Ἐγκοιμάσθαι δὲ καὶ αὐτὰς ὑπὲρ ἑαυτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλας
 τὰς εὐνοίους.] Divinatio per somnia et ante et post servitutem
 in Babylone (cum ipse Deus responsa dormientibus reddere
 dignatus esset) invaluit. Josephus hujus exempla quædam pro-
 fert. (Ant. lib. xiii. c. 20.) Cum autem nulla arcæ fœderis
 neque Urim ac Thummim neque prophetiæ fiat mentio, Stra-
 bonem omnia hæc a Judæis sui sæculi deprompsisse, neque
 libros a Mose scriptos vidisse suspicor. Idem.

ejus : qui ab initiis non malis, postea degeneravere. Cum vero palam jam Judæa tyrannide premeretur, primus pro sacerdote se regem fecit Alexander, cujus filios Hyrcanum et Aristobulum de imperio disceptantes, Pompeius superveniens dejecit, atque eorum munitiones evertit, et ipsa inprimis Hierosolyma vi capta sunt. Erat probe munita urbs opere lapideo et interius aquis abundans, exterius omnino sicca, fossam habebat lapide exciso sexaginta pedum profunditate, latitudine ducentorum et quinquaginta. E lapide autem exciso, educta erant templi mœnia. Pompeius cepit observato jejunii die, quo ab omni opere Judæi abstinent, impleta fossa et admotis scalis, jussitque mœnia omnia convelli, ac quantum omnino potuit latronum receptacula diruit, et loca ubi gaza tyrannorum recondita erat : quorum duo Thrax atque Taurus in Hierichuntis ingressu sita erant : porro autem Alexandrium et Hierichuntis, et Machærus, et Lyfias, et quæ circa Philadelphiam erant, item Scythopolis Galilææ proxima. Hierichus est planicies montibus circumdata, quæ in theatri speciem ad ipsam alicubi declinat. Ibi est Palmetum, cui immixtæ sunt etiam aliæ stirpes hortenses : locus ferax, palmis abundans, spatium stadiorum centum totus irriguus est, et habitationibus plenus. Ibi et regia est, et balsami Paradisus, quæ planta aromatica est fruticosa, cytiso et terebintho persimilis : hujus corticem scindentes, succum in vasis fuscipiunt, tenaci lacti persimilem : susceptus autem in conchis co-

καὶ οἱ ἀφ' αὐτῶν οὐκ εἶναι, τὰς μὲν ἀρχὰς λα-
βόντες ἢ φαύλας, ἐκτραπόμηναι δ' ὅππῃ τὸ χεῖρον.
Ἦδ' ἡ δ' οὖν φαυλὴς τυραννίδης τῆς Ἰουδαίας,
πρῶτος ἀνδ' ἱερέως, ἀνέδειξεν. αὐτὸν βασιλέα Ἀλέ-
ξανδρος· τὰς δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀριστοβού-
λος· ἀφ' αὐτῶν δὲ αὖτε τῆς ἀρχῆς, ἐπὶ Πόμπου
Πομπήιος καὶ ἡ κατέλυσεν αὐτὰς, καὶ τὰ ἐρύματα
αὐτῶν κατέσπασε, καὶ αὐτὰ ἐν τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
λυμα βία καταλάβων· οὗ γὰρ περὶ τῶν εὐεργε-
σιῶν, οὐκ εἶναι μὲν εὐδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς δι-
ψῶν· τὰ φρον λατομικτὴν ἔχον, βάθος μὲν ἐξήκοντα
ποδῶν, πλάτος δὲ πενήκοντα καὶ ἀφ' αὐτῶν· ἐκ
δὲ τῆς λίθου τῆς λατομικτῆς ἐπεπύργωτο τὸ τεῖχος
τῆς ἱερᾶς. Κατελάβετο δ' ὥς φασί, τήρησας πλὴν τῆς
νηστείας ἡμέρας, ἥντινα ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς
ἔργου, πληρώσας τὴν τὰ φρον, καὶ ὅππῃ τῶν ἀφ' αὐ-
τῶν· κατασπῶσα δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τεῖχη
πάντα, καὶ ἀνείλεν εἰς δύναμιν τὰ ληστῆρια, καὶ τὰ
ραξοφυλάκια τῶν τυράννων. Ἦν δὲ δύο μὲν τὰ
ταῖς ἐισβολαῖς ὅππῃ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ταῖς, ἄλλα δὲ ἡ Ἀλεξάνδριον τε καὶ Ὑρκανίον,
καὶ Μαχαίρας, καὶ Λυσίας, καὶ τὰ αὖτε πλὴν Φιλα-
δελφίαν, καὶ ἡ αὖτε Γαλιλαίαν Σκυθόπολιν· ἱερικοῦς
δ' ὅππῃ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον ὀρεινῇ τινί, καὶ πε-
ρὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
καὶ θεατροειδῶς περὶ αὐτῶν κεκλιμένη· ἐνταῦθα δ'
ὅππῃ ὁ Φοινικῶν, μεμιγμένῳ ἔχον καὶ ἄλλῳ ὕλῃ
ἡμερῶν καὶ εὐκαρπον, πλεονάζον δὲ τῶν φοίνικων, ὅππῃ
μῆκος σταδίων ἑκατὸν, ἀφ' αὐτῶν ἅπας καὶ μεσὸς κατ-
οικίων· ἐστὶ δ' αὖτε καὶ βασιλείον, καὶ ὁ τῶν βαλ-
σάμων Παράδεισος· ἐστὶ δὲ τὸ φυτὸν θάμνωδες, κυ-
πῶν ἡ εὐκός καὶ τερμινθῶ, ἀρωματίζον· ἢ τὸν φλοιὸν
ὅππῃ χύσαντες, ὅππῃ ἀπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπὸν,
γλίστρῳ γάλακτι περιπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς

^a δ' deest Med. 3. 4. ^b κατέσπασεν ex correctione Med. 4. ^c καταλάβων Med. 3. 4. ^d καὶ εὐεργ. Mosc. ^e In textu ὑψιπλόν, in margine διψῶν Par. 5. ^f ἔχον Par. 5. ^g post δὲ infer. γὰρ Esc. ^h Ἀλεξάνδριον Mosc. ⁱ Ὑρκανίον Mosc. ^k Manuss. ^l αὐτὸ Par. 1. 5. Mosc. ^m εὐκαρπ. καὶ ἡμ. Med. 3. 4. ⁿ εὐκός Mosc. ^o Manuss. ἀπολαμ-
βάνουσιν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.

4. πρῶτος ἀνδ' ἱερέως ἀνέδειξεν αὐτὸν βασιλέα Ἀλέξανδρος] Imo Aristobulus est, qui primus sacerdotium in regnum mutavit. Verum quia parum is vixit post assumptum diadema, eique successit frater Alexander, excusari ea ratione potest Strabo. Vide Josephum Ἀρχαιολογίας, libro xiii. cap. 19. et 20. itemque primum librum Ἀλώσεως. Casaub.

Ibid.] Secundum Josephum, Hyrcanus post liberatam a Syriis Judæam (circa ann. A. C. 130.) reguli officio functus est. Aristobulus filius in regnum successit, quo mortuo frater Alexander Jannæus imperavit. F.

6. διαφορομένων δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπὶ Πόμπου Πομπήιος] Historia est apud Josephum, Ἀρχαιολογίας, lib. xiv. et Dionem, lib. xxxvii. Casaub.

14. τὴν τῆς νηστείας ἡμέραν] Non semel eo modo capta : qua de re vide pulchrum Agatharchidis locum apud Josephum, lib. priore contra App. Idem.

19. Ἦν δὲ δύο μὲν] Omnia ista apud Josephum reperies, multis locis. Idem.

Ibid.] Josephus arcium plurium prope Hierichuntem meminit. Alexandrium fuit castellum prope Coreas, urbem ad confinia Judææ septentrionem versus. Machærus oppidum fuit ad australem Perææ terminum. Neque Hyrcanii neque Lyfias mentionem alibi reperio : hanc tamen esse mendose pro Λυσίας scriptum cum Relando sentio. Lybias vel Livias fuit urbs Palestinæ trans Jordanem, prope Machæruntem. Phi-

ladelphie paulo supra meminimus. Eadem fuit ac Scythopolis, olim Ἰσχυρὴ bisfen, domus solis, in tribu Manassitarum. F.

25. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ Φοινικῶν] Josephus de Hierichunte, Ἰουδαίαν τὴν τῆς Ἰουδαίας πιστάτην, φοινικὰ τε παμπόλιν καὶ βάλσαμον τρέφει· τὸ τοῦ λίθου ὅππῃ ἐπιτέμνοντες τὰ πρῶτα συλλέγουσι κατὰ τὰς τόμας ἐν δακτύλῳ. De Judææ balsamo vide, præter Plinium, Diodor. Sic. lib. xix. Casaub.

Ibid. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ Φοινικῶν] Statius Pap. lib. v. Sylv. in Protrepico,

— Palmetaque capta subibit. Morell.

Ibid.] Cotovicus in lib. ii. c. 17. p. 310. Hierichuntis planiciem optime depingit, ubi tria palmarum esse genera refert. F.

29. καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου Παράδεισος] Plinius fuisse hoc balsamum describit, lib. xii. c. 25. Vide etiam Theoph. H. P. lib. ix. c. 5. et notas Bodæi a Stapel. Prosper Alpinus, Raius, aliique recentes fuisse de hac frutice tractaverunt. Hebraice est פנפנא peneg. Vide Ezech. c. xxvii. com. 17. et non פנפנא, tseri, ut quidam sentiunt, quæ certe resina vel terebinthus est. Vox פנפנא non in libris SS. ante Salomonem scriptis reperitur, et abhinc Josepho fidem damus, quod, Salomone regnante, hæ arbores a regina Shebæ in Judæam fuerint translatae. Aiunt hodie esse in Ægypto quoddam plantas hujus generis. (Vide Radziwill. Iter Hierosol.) In Arabia Felici sponte nascitur. Idem.

κογχάρια λαμβάνει πῆξιν· λύνει δὲ κεφαλαλγίας
 δαίματός καὶ ὑποχύσεις ἀρχόμενας, καὶ ἀμβλυω-
 πίας· τίμιος οὖν ἔστι, ^a καὶ διότι ^b ἐνταῦθα μόνον
 γεννᾶται· καὶ ὁ Φοινικῶν δὲ τοῦτος, ἔχων τὸν καρπωτὸν
 φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τῆ Βαβυλωνίης, καὶ
 τῆ ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἑω. Μεγάλη οὖν ἀπὸ
 αὐτῶν ἡ πρὸς οὐδὲν· καὶ τῷ ξυλοβαλσάμῳ δὲ ὡς
 ἀρώματι χρῶνται. Ἡ δὲ Σιρβωνίς λίμνη, πολλὴ
 μὲν ἔστι καὶ γὰρ χιλίων σταδίων εἰρήκασι· τινες τὸν
 κύκλον· τῇ μὲντοι πρὸς ἑλλίαν παρεκτείνεται· μικρῶν ¹⁰
^d πλὴν τῶν ἀραιοσίων σταδίων μήκος· ἐπιλαμβάνου-
 νσα, ^e ἀγχιθαδῆς, ^f βαθύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥς
 μὴ δεῖν κολύμβειν, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ ^h μέχρι
 ὀμφαλῆς ⁱ περιεμβάντα, εὐθὺς ἔξαίρεται· μετὴ δ'
 ἔστιν ἀσφάλτης αὕτη· ^k τῆτον δὲ ἀναφυσᾷται κατὰ ¹⁵
 καιρὸς ἀτάκτως ἐκ μέσου τῆ βάθους μετὰ πομ-
 πολύγων, ὡς ἀν' ἱζόντος ὕδατος· κυρτωμένη δ' ἡ
 ἐπιφάνεια λόφῳ φαίνεται παρέχει· συναναφέρεται
^m δὲ καὶ ἀσβολος πολλὴ καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τ'
 ὄψιν ἀδνηλος· ὑφ' ἧς κατεῖται καὶ χαλκὸς καὶ ἄρ- ²⁰
 γυρὸς καὶ πᾶν τὸ σιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ
 τῆ κατεῖσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιουκούντες
 ἀρχομένῳ τὴν ἀναβολὴν ⁿ τὴν ἀσφάλτην, καὶ πρὸς
 σιδεράζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν· αὐτῶν, ποιησά-
 μενοι χεῖρας καλαμίνας· ἐστὶ δ' ἡ ἀσφαλτος γῆς βάθος, ²⁵
 ὑγραινομένη, ^p καὶ ἀραιομένη· πάλιν δὲ μεταβά-
 λουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τῆ ψυχρῆς ὕδατος,
 οἷον ἔστι τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ^q ὥς τε τομῆς καὶ κοπῆς

agulatur: capitis dolores, et suffusiones oculorum
 incipientes, et hebetudinem visus mirifice sanat,
 quare in pretio est, eo præsertim quod hic solum
 nascitur. Palmetum, quod palmam caryotam fert,
 alibi nullum est, excepto Babylonio, et ulterioribus
 orientem versus. Maximus quidem ex eis proven-
 tus est: quin etiam xylobalsamo pro aromate utun-
 tur. Sirbonis lacus permagnus est, cujus ambi-
 tum nonnulli mille stadiorum tradiderunt: propter
 maritimam oram extenditur, longitudine paulo
 amplius ducentis stadiis: profunda et gravissima
 est ejus aqua, ut urinatores in eo locum non habe-
 ant: nam qui tenus umbilico in eum procedit,
 mox extollitur. Plenus est bitumine, quod e me-
 dio fundo temporibus non certis, cum bullis quasi
 ferventis aquæ efflatur, ac tum superficies paludis
 curvata, collis speciem præbet: favillæ multum
 emittit fumosæ et quæ visum fallat: æri, et argento,
 et nitidis ac tersis omnibus rubiginem inducens,
 demto solo auro: cum vasa æruginem contrahunt,
 jam accolæ intelligunt bituminis eruptionem ap-
 petere, ac sese arundineis ratibus ad id inquirendum
 accingunt. Bitumen est terræ gleba, quæ a calore
 liquefacta, efflatur atque diffunditur, rursusque in
 solidum corpus aquæ frigore coit, qualis est lacuum

^a καὶ deest Med. 3. 4. ^b ἐνταῦθα deest Med. 3. ^c μικρὸν Par. 1. Med. 4. ^d τινὲς Par. 4. ^e ἀπολαμβάνουσα Par. 1. Med. 4. ^f ἀγχιθαδῆς Efc. Mosc. ^g Manuff. βαθύτατον. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Bre. Mosc. ^h μέχρι Efc. ⁱ Scripti, περιεμβάντα. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. Efc. περιεμβάντα Med. 3. ^k τῆτον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^l post ζέοντος infer. τῆ Par. 1. ^m δὲ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ⁿ τῆ ἀσφ. Par. 4. Med. 4. Mosc. ^o αὐτῆς Med. 3. ^p post ὑγραινομένη adduntur hæc verba: μὲν ὑπὸ θερμῆς, καὶ ἀναφυσσόμενη καὶ δ. Par. 1. 5. Med. 4. Bre. sic etiam Med. 3. Efc. Mosc. si excipias ἀναφυσσόμενη pro —ομένη. ^q ab ὥς τε τομῆς usque ad διῶσαι defunt Efc.

4. τὸν καρπωτὸν φοίνικα] Plinio capitata palma, Varroni, lib. ii. c. i. Caryota. Casaub.

8. Ἡ δὲ Σιρβωνίς λίμνη] Sirbonis. Sic scribit Stephanus, et alias, ubi Strabo habet βαθύτατον, habent epitomæ βαρύτατον. Interpres utrumque expressit, quem secutus sum. Xyland.

Ibid. Ἡ δὲ Σιρβωνίς λίμνη, πολλὴ μὲν ἔστι] Jampridem notus est viris eruditis Strabonis error, Sirbonim paludem, quæ est ad Casum, confundentis cum Asphaltite lacu, a quo Jordanes ebibitur: non defuisse autem Straboni auctores, quos hac in parte sequeretur, vel ex eo intelligimus, quod Plinius refert, quosdam tradidisse Sirbonim lacum habere centum et quinquaginta m. pass. circuitum. Casaub.

Ibid.] Non iis assentior, qui Strabonem lacum Asphaltitem cum Sirboni confundere sentiunt. Scripsisse malim Σόδομης λίμνη, quod, ni fallor, ab infra dictis planius patebit. F.

10. μικρῶν τι πλὴν τῶν ἀραιοσίων σταδίων μήκος ἐπιλαμβάνουσα] Hæc eadem de Sirbonide Diodorus, libro primo, ἐστὶ γὰρ, inquit, ἀνὰ μέσον τῆς τε κοίτης Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου λίμνη, τῇ μὲν πλάτει γεννῆσαι τελεῖται, τῇ δὲ βάθει θαυμασίως, τῇ δὲ μήκει ἐπὶ διακοσίους παραήκουσα σταδίων· ἡ προσαγορεύεται μὲν Σιρβωνίς, &c. quo ex loco etiam discimus βαθύτατον in Strabone legendum aut utrumque retinendum, βαθύτατον καὶ βαρύτατον: nam hoc posterius habent manuscripti. Casaub.

Ibid.] Hunc lacum Plinius, Pausanias, Tacitus, ac Josephus describunt. Cotonicus, Radziwillius, Baumgartenius, alique absurdum multa protulerunt. Maundrellius tamen, Pocockius, Egmontius, et Hasselquistius, testes oculati, eorum menda corrigunt. Geographus Nub. etiam multo melius hoc mare, (Zogar ab eo dictum) depingit. (p. 111.) Longitudinem m. pass. 60, latitudinem m. pass. 12 efficit, quod multo Strabonis mensura-

tionem excedit, sed novissimis chartis optime convenit. Lego cum MSS. βαρύτατον, quia in sequentibus gravitatis aquæ mirabiles effectus describit. βαθύτατον certe redundat, cum antea lacus ἀγχιθαδῆς esse dicitur. Gravitas saporque aquam esse marina salisorem probant; et Maundrellius, Egmontius, et Pocockius, vim ejus in sustentando corpore inter natandum testantur. F.

15. τῆτον δὲ ἀναφυσᾷται κατὰ καιρὸς ἀτάκτως] Diodorus Siculus de Asphaltide, ἐξ αὐτῆς δὲ μέσης ἐκφυσᾷ κατ' ἐνιαυτὸν ἀσφάλτην γενεῖταις μέγεθος, &c. Diodorus, κατ' ἐνιαυτὸν αἶτ pro eo, quod dixit Strabo, κατὰ καιρὸς ἀτάκτως, cui repugnat Tacitus, Hist. lib. v. c. 6. cujus sunt hæc, Certo anni tempore bitumen egerit, et ita Plinius. Zenophilus apud Antigonum tertio quoque anno egeri scribit. Casaub.

18. λόφῳ φαντασίαν παρέχει] Diodorus ait, insulæ. Josephus ταύρων ἀνεφαλαίων. Idem.

21. ἀπὸ δὲ τῆ κατεῖσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιουκούντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀσφαλτῆς] Eadem sententia apud Diodorum, lib. xix. c. 98. Ed. Wessél. Τὴν δ' ἐκπτώσιν φανερὰν συμβαίνει γενέσθαι πρὸς ἡμερῶν εἴκοσι· κύκλῳ γὰρ τῇ λίμνης ἐπὶ πολλὰς σταδίων ὁρμὴν τὴν ἀσφάλτην προσπίπτει πνεύματος μοχθηρῆς, καὶ πᾶς ὁ περὶ τὸ τόπον ἄρβυρος, καὶ χρυσός, καὶ χαλκὸς ἀποβάλλει τὴν ιδιότητα τῶν χρωμάτων. Ex his facile erit Antigoni locum emendare, qui vulgo editur corruptissimus; ubi loquitur de hac eadem re hoc est, περὶ ἀναδόσεως τῆς ἀσφαλτοῦ. Sic ille, ὅταν δὲ γίγνηται τὸτο παρὰ τοῖς ἐντος τριάκοντα σταδίων οἰκοῦσιν, ἰσθδαί (vel κατεῖσθαι) τὰ χαλκώματα. Hodie editur μεῖσθαι, perquam inepte. Idem.

25. χεῖρας καλαμίνας] Diodorus vocat δίσμας καλάμιν. Idem.

25. ἔστι δ' ἡ ἀσφαλτος γῆς βάθος] Vide quæ antea notavimus. F.

aqua : unde et sectione et incisione opus habet. Id postea in summo fluitat, propter aquæ naturam, quam diximus ingredientem nec urinare, nec immergi posse, sed adtolli. Ratibus autem adnavigantes, quantum quisque potest referunt. Ac de bitumine quidem hæc diximus. Posidonius narrat, accolæ præstigiis deditos homines incantationibus quibusdam uti, et lotia et alios hujusmodi foetidos humores inspergere, atque exprimere, quibus bitumen coaguletur : postea incidere, nisi forte aliqua lotii vis est, qualis in vesica eorum qui calculo laborant. Nam etiam ex pueri lotio chryfocolla conficitur. In medio autem lacus ista evenire consentaneum rationi est. Ignis enim ac bituminis fons et copia in medio est : quod autem non statim efflatur tempore, causa est, quia, ignis motus, ordinem non habet nobis manifestum : quemadmodum et multorum aliorum flatuum. Talia etiam apud Apolloniam Epiroticam eveniunt. Esse autem ignem in solo ejus regionis multis etiam aliis signis docent. Nam et petras asperas exustas circa Moasada ostendunt : et multis in locis exefas cavernas, et terram cinerulentam, et picis guttas e petris distillantes, et flumina foetore eminus edito efferventia : et habitationes passim everfas : ut iis fides haberi posse videatur, quæ ab indigenis prædicantur in hoc loco tredecim urbes olim habitatas fuisse, quarum caput Sodoma adhuc sexaginta stadiorum habeat superstitem ambitum : terræ autem tremoribus et ignis aquarumque calidarum et bituminosarum ac sulphurearum eruptione extitisse lacum, faxa ignem concepisse, urbium alias abiorptas, alias ab iis, quicunque fugere potuerunt,

δεῖσθαι· εἴτ' ἐπιπολάζουσα γὰρ τὴν φύσιν τῆς ὕδατος ἡ ἔφαρμν, μηδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸ ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρετῶς προσπλεύσαντες δὲ ταῖς χερδαῖς, κόπησι καὶ ἔφερον τὸ ἀσφάλτον. ὅσον ἕκαστος δύναται· τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοῦτον. Γόνιμα δὲ ὄντα, ὁ σκήπτειν φησιν ἐπαδάς ὁ Ποσειδώνιος τὰς ἀνθρώπους, καὶ ἕρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρὰ, ἃ ὡσεὶ καταχέαντας, καὶ ἐκπιάσαντας, πῆπτεν τὴν ἀσφαλτον, εἴτα τέμνειν· εἰ μὴ τις ὅστις ἐπιτηδεύτης τῆς ἔρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύττει τῶν λιθίωντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν ἔρων ἡ χρυσόκόλλα συνίσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τῆς πυρὸς, καὶ τὸ ἀσφάλτης κατὰ μέσον ὅστις, καὶ τὸ πλήθος ἀτακτος δὲ ἡ ἀναφύσις, ὅτι καὶ ἡ τῆς πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥστε καὶ ἄλλων πονδύματων πολλῶν. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἠπειρώτιδι. Τῆς δ' ἐμπυρην τῆς χώρης τῆς ἑλίας τὰ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλά· καὶ γὰρ πέτρες πνῆες ὅππτεκαυμένης δέκνυνται τραχείας ὡς ἡ Μοασάδα, καὶ σύραγγας πολλαχῶς, καὶ γὰρ τε φρώδη, γαρόνας τε πίσεως ἐκ κλεισάδων λεβομένης καὶ δυσώδεις πόρρωθεν ποταμὸς ζέοντας, κατ-οικίας δὲ ἀνατετραμμένης ἀπορροῦν ὥστε πιττεῖν τοῖς θρυλλομένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς ἄρα ὡκοῦντο ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδόμων σώζοιτο κύκλος ἐξήκοντά περ σταδίων· ὑπὸ σεισμῶν καὶ ἀναφύσεων πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων ἀσφαλτοδῶν τε καὶ θειοδῶν ἡ λίμνη προπέσοι, καὶ πέτρας πυρίληποι γένοιτο· αἵτε πόλεις αἱ μὲν καταποθεῖν, ἃς δ' ἐκλείποιεν οἱ

^a Scripti, q. καὶ ἢ ἐφ. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc. καὶ ὡς ἐφ. Med. 3. ^b Scripti, φέρονται. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. φέρονται Esc. ^c ὅσην Esc. ^d Sic vett. lib. Vulgo σκίπτεισθαι Marg. Cas. sic Med. 3. 4. ^e περικαταχέοντας Med. 3. 4. Mosc. ^f ἐκπιάζοντας Med. 3. ἐκπιάσαντας Esc. ^g λιθίωντων Bre. ^h Addidimus ex MSS. Xyl. habet ex vett. interp. Marg. Cas. ⁱ συμβαίνει Med. 4. ^k τῆ Par. 1. Med. 4. ^l Scripti, κατὰ μέσην Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc. ^m καὶ Med. 3. 4. Bre. ⁿ Μοασάδα Mosc. ^o σύραγγας Par. 5. Med. 3. 4. ^p λεισάδων Par. 1. 5. ἐκλυσομένων Med. 3. ἐκλεισάδων Med. 4. κλισσάδων Mosc. ^q Sic MSS. Vulgo λαμβανομένης. Marg. Cas. ^r θρυλλομένοις Mosc. ^s ὡκοῦντο ποτε Esc. ὡκοῦντο ποτε Mosc. ^t ὑπὸ δὲ σεισμῶν Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^u τε deest Mosc. ^x περιλείπεται Bre. ^y αἱ Par. 4. ^z ἐκλείπειν Med. 3. 4.

5. τὸ μὲν ἐν συμβαῖνον τοῦτον] Eadem Taciti videtur esse sententia, Histon. lib. v. c. 6. Sed gnari, inquit, locorum tradunt, undantes bitumine moles pelli, manūque trahi ad litus : mox ubi vapore terræ, vi solis inaruerint, securibus cuneisque, ut trabes aut faxa, discindi. Casaub.

7. καὶ ἕρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρὰ] Menstruis mulierum cedit et lotio : idque non ut rem fictitiam Josephus narrat : πληρώσας δὲ ἀποκόπτειν ἐν ῥάδιον, ἀλλὰ δι' εὐτοίαν προσήγεται τῷ μηρύματι σκάφος, ὥς ἂν ἐμμήνην γυναικῶν αἵματι, καὶ οὕτω διαλύσῃ αὐτὴν, οἷς μόνοις εἶκει. Idem.

11. καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν ἔρων ἡ χρυσόκόλλα συνίσταται] Nam etiam ex pueri lotio chryfocolla conficitur. Sic interpretes, nescio an fidem libri alicujus secutus : nos quidem tale habemus nihil : et apparet locum esse vitiatum. De chryfocolla pueri lotio temperata est aliquid apud Plinium, lib. xxxiii. c. 5. Valde autem Strabo ab aliis dissentit, qui Sirbonidem lacum cum Asphaltite faciat eundem : cum longissime dissent, et hic in Judæa sit, ille Pelusio propinquus. Sed in Onomastico ea commodius tractantur. Xyland.

Ibid.] Chryfocolla nunc plerumque borax appellatur. Veteres autem hoc nomine aliquando mineram cupream viridem Berggrün dictam distinxerunt. (Neumannii Chym. art. borax.) Hic ut opinor est borax Sal. minera. Ab India importatur, sed modus, quo conficitur, occultatur. Συνίσταται male reddit interpretes. Vertatur forsitan crystallizatur. F.

21. Μοασάδα] Hoc idem quod Masada. Castellum haud procul ab Asphaltite. Hujus loci mentio et Σοδόμων urbis, quæ sequitur, probant, ut mihi videtur, Strabonem non hunc lacum cum Sirbonis palude confundere. De Asphaltite noster verissima plurima refert, neque lethalem esse avibus supervolantibus vaporem, neque piscibus carere, ut veteres, necnon recentes finxerunt. De bitumine aliisque ad mare Sodomiticum pertinentibus vide Pocock. (t. ii. c. 9.) Hasselquistius hoc mare, solum, aquas, asphaltumque describit. Nec poma esse Sodomitica celeberrima prorsus negat, sed fructum esse Solani Melongenæ conjicit, quem insectum (Tentredo Sodomitica) pulvere replet. Idem.

22. γαρόνας τε πίσεως ἐκ κλεισάδων λεβομένης] Locus corruptus. Xylander legit λισσάδων : quo commodius nihil nunc succurrit. Casaub.

Ibid. γαρόνας τε πίσεως ἐκ κλεισάδων λεβομένης] Emendo locum : γαρόνας τε πίσεως ἐκ λισσάδων λεβομένης. Λισσάδες sunt petrae ἀπότοιμοι. Salmaf. Exercitat. Plin. Ed. Ultraj. p. 434.

Ibid. κλεισάδων] Hanc vocem Græcam non agnosco. Λισσάδων poeticum est, sed ita videtur legisse interpretes. Xyland.

Ibid.] MS. Moscov. lectio, litera x omissa, quæ redundat, petita forsitan ex præcedenti voce ἐκ, confirmat Salmafii et Xylandri conjecturam. F.

25. τοῖς θρυλλομένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων] Res nota est ex libris Moisi. Tacitus non magis credidit quam Strabo. Casaub.

διωμένοι φυγαῖν. Ἐρατοθένης δὲ φησι πάναντία·
 λιμναζέσθαι τὴν χώραν, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι
 τὴν πλείω, καθάπερ τὴν θάλασσαν. Ἐπὶ δὲ καὶ
 ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον, ἔσται
 γευσόμενα κτύω τείχας καὶ ὅπλας καὶ κέρατα 5
 σποβάλλει. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχίαις, ἡ
 λίμνη μὲν ταριχίας ἰχθύων ἀγείας παρέχει, φύει δὲ
 δένδρα καρποφόρα, μηλέαις ἐμφορῇ γίνονται δ'
 Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχίας τῶν
 νεκρῶν Πομπηῖος μὲν οὖν περικύβητος πᾶσι τῷ ἔξ- 10
 διασθέντων ὑπὸ τῷ Ἰουδαίων κατὰ βίαν, ἀπέδειξεν
 Ἡρώδης τὴν ἱερουσόλυμ. τῷ δ' ἀπὸ
 γένους ποῖν ὕστερον Ἡρώδης ἀνὴρ ἐπιχόριος, ὡς αὐτὸς
 εἰς τὴν ἱερουσόλυμ, ποσέστον δὴνεγκε τῷ πρὸς αὐτὸν, καὶ
 μάλιστα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁμιλίᾳ, καὶ πολιτείᾳ, 15
 ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρημάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον
 Ἀντωνίου τὴν ἔξουσίαν, ὕστερον δὲ καὶ Καίσαρος τῷ
 Σεβαστῷ. τῷ δ' υἱῶν τὸς μὲν αὐτὸς ἀνέλεν, ὡς ἐπι-
 βαλεῦσαν αὐτῷ τὸς δὲ τελευτῶν ἀφ' ὧν 20
 ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς σποδύς. Καίσαρ δὲ καὶ
 τὸς υἱὸς ἐτίμησε τῷ Ἡρώδου, καὶ τὴν ἀδελφὴν Σα-
 λώμην, καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Βερενίκην· οὗ
 μύθοι εὐτύχισαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο·
 καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ διετέλεσε, ὡς αὐτοῖς Ἀλλόβορις
 Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν· οἱ δὲ θραπείᾳ πολλῇ 25
 μόλις εὗροντο ἁρόδον, τετραρχίας σποδοῖς ἐκα-
 τέρω. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης
 Συρίας, μέχρι Βαβυλωνίας, καὶ τῇ Εὐφράτι πο-
 ταμίας πρὸς νότον Ἀραβία πᾶσα, χωρὶς τῷ ἐν τῇ
 Μεσοποταμίᾳ Σκηνιτῶν. Περὶ μὲν οὖν τῇ Με- 30
 σοποταμίας, καὶ τῷ νεμομένων αὐτῶν ἔθνων, εἴρηται.
 Τὰ δὲ πέραν τῇ Εὐφράτι, τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκ-
 βολεῖς αὐτῶν, νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῷ Χαλ-
 δαίων ἔθνος· εἴρηται δὲ περὶ τούτων. Τὰ δ' ἐξῆς
 τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν 35

derelictas. Eratosthenes contra sentit, regionem
 stagnis intus conceptis subductam, maxima ejus
 parte factis eruptionibus reiectam fuisse: quemad-
 modum et mare. In agro etiam Gadareno est
 aqua quædam pessima ex lacu: qua degustata, pe-
 cora pilos, ungues, et cornua amittunt. Apud eas,
 quæ Tarichiaë appellantur, est lacus qui optima
 falsamenta præbet: gignit etiam arbores fructiferas
 malis similes. Ægyptii bitumine ad mortuorum
 condituras utuntur. Pompeius quibusdam, quæ Ju-
 dæi sibi violenter asciverant, ablati sacer-
 dotio præfecit. Postea Herodes vir indigena id
 consecutus, tantum superioribus maxime Romano-
 rum familiaritate præstitit, ut rex quoque fuerit
 appellatus, Antonio primum, postea Cæsare Au-
 gusto potestatem ei concedente. De filiis alios
 ipse ut eorum impetitus infidiis interemit: alios
 moriens adsignata cuique portione successores reli-
 quit. Cæsar et Herodis filios, et sororem Salo-
 men, et Berenicen ejus filiam honore profecutus
 est: sed filiis res non feliciter cesserunt, qui rei
 facti, alter in exsilio apud Gallos Allobroges vi-
 tam exegit: reliqui ægre multis obsequiis reditum
 impetrarunt, et suam uterque tetrarchiam. Supra
 Judæam et Cœlesyriam, usque ad Babyloniam et
 fluvialem Euphratis regionem austrum versus tota
 est Arabia, exceptis Scenitis, qui sunt in Mesopo-
 tamia. De Mesopotamia quidem et gentibus, quæ
 eam incolunt fatis dictum est. Ulterior Euphratis
 regio, quæ ad ejus ostia est, a Babyloniis incolitur
 et e Chaldæorum gente, de quibus etiam antea dixi-
 mus. Quæ Mesopotamiæ succedunt, usque in
 Cœlesyriam flumini propinqua, et Mesopotamiæ,

^a Γαρίτιδι *Esc. Mosc.* ^b ἐξοδισθέντων *Esc. Mosc.* sed, scribitur sup. o. ^c *Par. 1.* sine vacuo spatio. In margine sunt περι-
 Ἡρώδης τῇ βασιλείᾳ τῶν Ἰουδαίων υἱὸς Ἀντιπάτρου τῷ Ἀσκαλωνίτῃ. Nil deest hic. Lege ἀπεξιδύωσιν, dein dele notam marginalem de sa-
 cerdotio Herodis, Ἡρώδης τὴν ἱερουσόλυμ. videbique omnia sana esse. Lego igitur ἀπεξιδύωσιν τῶν δ' ἀπὸ &c. Villebr. Nec ante nec
 post Ἡρώδη spatium vacuum in *Mosc.* ^d τις ex correctione *Med. 4.* ex rasura *Mosc.* ^e καὶ deest *Mosc.* ^f *Berenice. θυγατ.*
Med. 3. 4. Mosc. ^g *Manuscr. διετέλει. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Br. Esc. Mosc.* ^h τὴν *Mosc.* ⁱ ἀποδεχθείσης
Med. 5. 4. ^k *Σκηνιτῶν Mosc.* ^l δὲ καὶ *Med. 3.*

3. Ἐπὶ δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν] Eadem Gadaris hic
 intelligitur ac paullo ante. Vide quæ notavimus Marci capite
 quinto. *Casaub.*

10. περικύβητος τινὰ] Hic est Aristobulus Alexandri filius, qui
 victus a Pompeio, ac per triumphum ductus, Roma clam effugit,
 ac in Judæa novos tumultus concitavit. Captus tamen ab
 Antonio ad carcerem reducit. Postea a Jul. Cæsare libera-
 tus est, flagranti civili bello, ut turbas in Syria contra Pom-
 peium excitaret. Metellus Scipio infidiantem veneno abstulit.
 Hæc relatu digna censui, quod Strabo non satis clare de hoc
 bello scripserit. *F.*

10. ἐξοδισθέντων] *Ablatis.* Herodis nomen temere fuit hic
 inculcatum e posterioribus. Hyrcano regnum tradidisse Pom-
 peium, abducto Aristobulo, Dio et alii scriptum reliquerunt.
 Locus hic est lacus. *Xyland.*

Ibid. τῶν ἐξοδισθέντων] Vox subobscura. Sensus, ut opinor,
 est hic. Pompeius vi abegit quendam ex iis, quos Judæi, ut
 sibi proprios, vindicaverant. Ἐξοδισμὸς utitur Strabo in libro
 sequenti. *F.*

11. ἀπέδειξεν] Sic manuscripti. Ex historia constat

Hyrcanum a Pompeio creatum Pontificem maximum. Vide
 Josephum. *Casaub.*

Ibid.] Legendum certe Ἰουδαίᾳ, ac, ut opinor, sine lacuna.
F.

18. τῶν δ' υἱῶν τὸς μὲν αὐτὸς ἀνέλεν] Herodes Aristobulum et
 Alexandrum Mariamne natos occidit, et moriens, Antipatrum
 Doride natum, ei infidias molientem, interemit. Deinde Ar-
 chelao Philippo et Antipæ filiis regna sua testamento legavit;
 quæ omnia Augustus confirmavit. *Idem.*

21. καὶ τὴν ἀδελφὴν Σαλώμην, καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Βερενίκην] Salome
 urbes, Azotus, Jamnia, et Phaselis testamento legatæ
 fuerunt, quibus Augusti gratia addita fuit Ascalon. Berenice
 filia fuerat Aristobuli Herodis filii vidua, postea nupta Theudioni
 Antipatri avunculo. *Idem.*

24. καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ διετέλει] Vide Josephum, libro xviii.
Casaub.

Ibid.] Archelaus in nono principatus anno, tyrannidem
 propter in exilium actus, Viennæ in Gallia habitavit. *F.*

35. τὸ μὲν πρὸς ἀραβίαν] *Propinqua.* Græca sic legi, τὸ μὲν πρὸς
 ἀραβίαν τ. π. καὶ τῇ Μεσοποταμίᾳ et γειγνῶντες μὲν ὀλίγοι ἢ οὐδὲν.
Xyland.

Arabes Scenitæ obtinent, per parvas quasdam ditiones in sterilibus locis propter aquarum inopiam nacti. Agriculturam aut parum aut nihil exercent: omnis generis pecus, præfertim camelos pascunt. Ultra hos solitudo est ingens: quæ vero his jam australiora sunt, ab iis tenentur, qui felicem Arabiam incolunt. Cujus septentrionale latus faciunt jam dicta deserta, orientale Perficus sinus, occidentale Arabicus, austrinum mare Magnum, quod extra utrumque sinum est. Idque totum mare Rubrum vocatur. Perficus itaque sinus, Persicum mare appellatur: de quo Eratosthenes ait, os ejus adeo angustum esse, ut ex Armozonte Carmaniae promontorio Arabiæ pars conspiciatur, quæ est Macis proxima. A faucibus autem, ora quæ a dextris est, cum curva sit, a principio quidem a Carmania paululum orientem versus, postea ad septentrionem vergit, hinc ad occidentem usque ad Euphratis ostia, et Teredonem: complectitur autem et Carmaniorum oram, et Persarum et Sufianorum et Babyloniarum ex parte, quæ decem mille fere stadiorum est, de quibus jam ante diximus. Hinc protinus usque ad os alia totidem stadia sunt, ut traditum dicunt ab Androsthene Thasio, qui cum Nearcho navigavit, ut perspicuum ex his sit, mare hoc paulo minus esse mari Euxino. Tradunt etiam, illum dicere, qui sinum cum classe circumvectus sit: quod a Teredone naviganti, ac deinceps continentem a dextris habenti, insula Icarium proposita appareat, et Apollinis Tauropoli templum in ea sanctum, atque oraculum. Ubi oram Arabiæ legeris ad bis mille et quadringenta stadia, in interiore sinu urbs jacet nomine Gerrha, quam Chaldaei teneant, e Babylonia extorres, loca salsa, et domos ex sale factas habitantes: has, cum salis squamæ propter solis ardorem abscedentes continue cadant, crebro aquis adspargunt, atque eo pacto

^a πλεόναζον τῷ ποταμῷ καὶ ^b τῷ Μεσοποταμίᾳ, ^c Σκηνίται κατέχουσιν Ἀραβίαν, διωατίας ὑποτεταγμένοι ^d μικρὰς ἐν λυπεῖς χαρίους ἀφ' αὐτῶν γέωργοι μὲν, ^e ἢ ἔδεν ἢ μικρὰ, νομαὶ δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα καμήλων· ὑπὲρ δὲ τῶν ἐρημῶν ὅτι πολλή· τὰ δὲ τῶν ἐπὶ νοτίωτερά ἔχουσιν, οἱ τὴν εὐδαίμονα καλεμένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. Ταύτης δὲ τὸ μὲν περὶ τὸν ἰσθμὸν ἢ λεχθεῖσα ὅτι ἐρημος ^f τὸ δ' ἑὸν ὁ Περσικὸς κόλπος, ^g τὸ δὲ ἑσπερίον ὁ Ἀραβικὸς, τὸ δὲ νότιον ἢ μεγάλη θάλασσα ἢ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἡ ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν. Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ περὶ Πέρσας θάλασσα. Φησὶ δὲ ^h αὐτῆς Ἐρατοθένης ἕως, ὅτι τὸ μὲν ⁱ ὄμα φησὶν εἶναι τὸν ἰσθμὸν, ὡς ^j ἔξ' Ἀρμόζοντος τῷ τῇ Καρμανίας ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἀραβίας ἀφορεῖται τὸ ἐν Μάκαις· ἀπὸ δὲ τῆς ὄμας ἢ ἐν δεξιᾷ πῶς αἰθρία, ἀριστερῆς ὅσα, καταρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἑὸν μικρὸν· εἰτα πρὸς ἀρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἑσπεραν μέχρι Τεριδόνης καὶ τῆς ὁβολῆς τῇ Εὐφράτι· ἀριστερῆς δὲ τὴν περὶ Καρμανίαν πῶς αἰθρία, καὶ περὶ τῶν Σουσιαν, καὶ Βαβυλωνίαν ἀπὸ μέγας, ὅσον μυριάς ^k ὅσων σαδίων· ἀπὸ αὐτῶν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεύθεν ἔστιν ὅτι τὸ ^l ὄμα πάλιν ἄλλοι τοιοῦτοι, καθάπερ καὶ ^m Ἀνδροθένης λέγειν φασὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχω συμπλεύσαντα· κατ' αὐτὸν ὥστε δῆλον ἐκ τῶν εἰρημῶν, ὅτι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγάλῳ· κατὰ τὸν Εὐξείνιον θάλατταν αὕτη ἢ θάλασσα· λέγειν δὲ φησὶν ὁ κεῖνός, ⁿ ἀριστερῆς πρὸς τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τεριδόνης, ἔστιν ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡπειρον, ὁ πῶς αἰθρίας ἔχει περικειμένην νῆσον Ἰκάριον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἄγιον ἐν αὐτῇ, καὶ μαντεῖον Ταυροπόλε· παρὰ πλεύσαντι δὲ τῇ Ἀραβίᾳ εἰς διαλίνας καὶ τετρακοσίας σαδίων, ἐν βαθεῖ κόλπῳ κεῖται πόλις· Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλώνης οἰκοῦντων τὴν ἀλμυρίδα, καὶ ἔχοντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ὡς, ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἀλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ὁπίσκειν τὴν ἐκ τῆς ἡλίων συνεχῆς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τὰς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τὸ

^a Interpres πλεόναζον. Marg. Cas. sic Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^b τῇ Μεσοποταμίᾳ Esc. ^c Σκηνίται Esc. ^d μικρὰς circumflexus ex correctione Mosc. ^e ἀνδρίας. Med. 3. 4. ^f Vulgo ἢ ἔδεν νομαί. Reliqua ex vet. lib. adjecimus. Marg. Cas. Reperiuntur in Bre. ^g τὸ δ' Med. 3. 4. ^h τὸ δ' Med. 3. 4. ⁱ Ita legendum. Vulgo Ἀρμόζον. Marg. Cas. ἔξαρμοζον Par. 1. Med. 4. ἀρμόζον Par. 5. Bre. ἔξαρμοζον sed ex correctione — οζον Med. 3. ἱναρμόζον Esc. ἱναρμόζον sed ἔξ ἱσθμῶν sup. v. Mosc. ^k Καρμανίων Bre. Esc. Mosc. ^l ὅσων Esc. ^m ὅσων Mosc. ⁿ Ἀνδροθένη Par. 1. 5. Med. 4. ^o κατ' αὐτὸ Med. 3. ^p ὅτι Med. 3. 4. ^q ἐν αὐτῇ Esc. Mosc. ^r καὶ deest Par. 1. ^s Scripti, Γέρρα. Marg. Cas.

15. ὡς ἔξ' Ἀρμόζοντος τῇ τῇ Καρμανίας ἀκρωτηρίῳ] Legebatur Ἀρμόζον· nos ex scriptis veram lectionem restitimus. Ammianus ex eodem, ut videtur, Eratosthenes, de Persico mare loquens, (lib. xxiii. cap. 6.) cujus ostia adeo esse peribentur angusta, ut ex Harmazonte Carmaniae promontorio contra oppositum aliud promontorium, quod appellant incolæ Macæ, sine impedimento cernatur. Casaub.

Ibid.] Vide lib. xv. F.

16. τὸ ἐν Μάκαις] Macæ in Ptolemæo gens Naritis proxima. Hodie Macondab dicitur. Idem.

20. μέχρι Τεριδόνης] Teredonis vestigia duas leucas ab urbe

Balsora distantia apparent. Tavern. par. 1. p. 88. Idem.

32. νῆσον Ἰκάριον] Icarium est, ut opinor, Kar-on, urbs folis. In Ptolemæo est Ἰκαρά. Idem.

35. Γέρρα] Gerrha urbs in Ptolemæo situm habet ab Alexandria ad orientem distantem hor. 1½. Hodiernum nomen est El Katif secundum D'Anville. Nieubrius autem esse hodie Koneit ab Arabibus appellatum, et a Persis Gran, quod a Gerrha non longe distat, opinatur. (Descrip. de l'Arab. beur. p. 294.) Sal fossile sæpe concretum in hisce partibus inventum est. Insula Ormus sale tegitur, et montes esse sale repletos non procul abhinc Tavernerius affirmat. par. 1. p. 255. Idem.

θαλάττης ἀγχοσίης γαίης ἡ πόλις· πεζέμποροι δ' εἶπιν οἱ Γερραῖοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων, καὶ ἁρωματικῶν. Ἀριστόβουλος δὲ τὸναντίον φησὶ, τοὺς Γερραῖους τὰ πολλὰ σχεδὸν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκείθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἴτα περὶ κομίζεσθαι πάντα. Πλεύσαντι δ' ὅτι πλεόν ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσιν, ἔρχεται ἔχουσα τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια καὶ φασι γὰρ οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους, καὶ πόλεις σποικίας ἑαυτῶν. Διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὐτὰν Τερηδόνα μὲν δεξιήμερον πλουῖ, τὴν δὲ κατὰ τὸ νότον ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις, ἡμερήσιον. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασιν καὶ Νέαρχος καὶ Ὀρθάγορας νῆσον Τυρρίνην κείσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν διχλίσις γαίῃσι· ἐν ἣ τὰφος Ἡρώδου δεικνύται χάσμα μέγα, ἀγχοσίης φοινίξιν κατὰφυτον· τῶν δὲ βασιλευσῶν τῶν τόπων, καὶ ἀπ' αὐτῆς τὴν θαλάτταν ἐπώνυμον κατὰλιπὲν· δηλώσας δὲ ταῦτα φησὶν αὐτοῖς Μιθροπάσειον τὸν Ἀρήνιν τῆς Φρυγίας σατραπῆα, φυγόντα μὲν Δαρείον, ἀφ' ἧς τῆς ἡνίοκου τῆς νήσου, συμμίσθας δὲ αὐτοῖς κατὰλιπὲν εἰς Περσικὸν κόλπον, καὶ ζητῶντα χάσμον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τὴν Ἡρώδου πρὸς νότον πελαγίαν, κατὰ βυθὸν φύεται δένδρα ὅμοια δάφνι καὶ ἐλαίᾳ, ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν ὅλα ὑψοφάνη ἡ γινόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα· καὶ ταῦτα, τῆς ὑψοφάνης γῆς ἀδένδρου ὕψους, ὥς ἐπὶ γίνεσθαι τὸ πρὸς ἡμᾶς. Περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσης θαλάττης, ὡς ἔωσαν πλοῦσαν ἐφάρμην τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἰρηκεν Ἐρατοσθένης. Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὴν Μιθροπάσειον ἐντυχῆν αὐτοῖς μετ' Ἀμαζήνων· τὴν δὲ Ἀμαζήνιν ἐπάρχειν νήσου

continuitatem parietum tutantur. Hæc urbs stadiis ducentis a mari distat. Gerrhæi negotiatione fere terrestri tractant Arabum merces, et aromata. Aristobulus contra ait: Gerrhæos frequentius in Babyloniam ratibus mercatum ire, atque inde per Euphratem Thapsacum cum mercibus adnavigare, postea quo libeat pedestri itinere eas deferri. Naviganti ulterius sunt aliæ insulæ, Tyrus et Aradus, quæ templa Phœniciis similia habent: earum incolæ affirmant insulas et urbes, quas Phœnices eodem nomine habent, suas esse colonias. Distant hæ insulæ a Teredone decem dierum navigatione: a promontorio vero, quod est in ore apud Macas, unius. Nearchus et Orthagoras perhibent, Tyrrhinam insulam in alto mari versus austrum jacere, duobus millibus stadiorum a Carmania distantem, in qua Erythræ sepulchrum ostenditur, ingens sane tumulus, et sylvestribus palmis confitus atque hunc in iis locis regnasse, et de se mari nomen reliquisse: atque hæc sibi a Mithropasta Areïni filio satrapæ Phrygiæ patefacta, qui Darium fugiens, in ea insula degisset, et cum eis congressus in Persicum sinum delatis, reditum in patriam opera eorum ambivisset. In tota Rubri maris ora arbores in profundo nascuntur, lauro et oleæ adsimiles, quæ cum resorbetur mare, totæ deteguntur, eo affluente nonnunquam totæ obruuntur, quod eo fit mirandum magis, quia tota superjacens regio arboribus caret. De Persico itaque mari, quod nos orientale latius felicitis Arabiæ diximus, talia Eratosthenes tradidit. Nearchus ait Mithropasten eis cum Amazena occurrisset: hunc

^a ἁρωματικῶν *Esc.* ^b τὰ φορτία defunt *Med.* 3. ^c Scripti, ἔχουσα. *Marg. Cas.* sic *Par.* 4. ^d Φοινικικοῖς *Par.* 1. Φοινικίους *Med.* 3. 4. Φοινικίους *Mosc.* ^e Scripti, φασι δὲ. *Marg. Cas.* ^f post ἐαυτῶν infer. εἶναι *Med.* 3. 4. *Bre. Esc. Mosc.* ^g Τυρρίνην *Med.* 3. 4. *Esc. Mosc.* ^h Ἡρώδου *Mosc.* ⁱ φαίνεται *Med.* 3. *Esc.* ^k τῶν *Bre. Mosc.* ^l εἰς τὸν *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Mosc.* ^m οἰκίαν *Med.* 3. 4. *Bre.* ⁿ βύθον *Par.* 1. ^o ὅμοια deest *Bre.* ^p ἀμπώτεσιν *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Esc. Mosc.* ^q γινόμενα *Med.* 4. ^r Scripti q. ἄλλα. *Marg. Cas.* ἔσθ' ὅλα *Par.* 1. ^s μετὰ Μαζήνων *Med.* 3. 4. μετὰ Μαζήνων *Mosc.* ^t Ἀμαζήνων *Par.* 5. Μαζήνων *Med.* 3. Μαζήνων *Med.* 4. *Mosc.*

7. Τύρος καὶ Ἀραδός] In Persico finu est insularum frequentia, quocirca Tyrus atque Aradus non in tabulis collocantur. Distantia autem a Teredone fere situm indicat. F.

13. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασιν καὶ Νέαρχος καὶ Ὀρθάγορας νῆσον Τυρρίνην κείσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν διχλίσις γαίῃσι] Non alium in Strabone locum extare puto corruptiorem isto, nec vero feliciter emendari potuisse, quam hoc modo: Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας ἄκρας φησὶ Νέαρχος Ὀγυρίδα νῆσον εἰρηκεν καὶ οὐκ ἔστιν ἡνίοκου πελαγίαν ἐν διχλίσις γαίῃσι. *Salmas. Exer. Plin. Ed. Ultr.* p. 831.

Ibid. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασιν καὶ Νέαρχος καὶ Ὀρθάγορας νῆσον Τυρρίνην κείσθαι] *Salmasius* nullum in toto Strabone locum isto corruptiorem extare putat, quique feliciter emendari poterit, quam hoc modo; Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας ἄκρας φησὶ Νέαρχος Ὀγυρίδα νῆσον εἰρηκεν καὶ οὐκ ἔστιν ἡνίοκου. Addit etiam nullum fuisse auctorem, qui Orthagoras dictus sit. Verum fallitur. Indicorum Orthagoræ meminit semel iterumque *Ælianus* (de Anim. lib. xvi. c. 35. et lib. xvii. c. 6.). Meminit etiam *Philostratus*, lib. iii. c. 53. de vita *Apollonii*. Facile sanari potest hic Strabonis locus, scribe, νῆσον Ὀγυρίνην, vel mutatione minima, Ὀγυρίνην. Vide *Observat. Vossii* in *Pomponium Melam*, lib. iii. c. 8. p. 286.

15. ἐν διχλίσις γαίῃσι] *Vossio* assentior, pro Τυρρίνην esse legendum, Ὀγυρίνην, lectione MSS. *Esc. Med.* 3. et *Mosc.* non

repugnante; quocirca mendum aliud suspicor, et legere malim, διττοῖς γαίῃσι, nam Ogyris insula, vel Organa *Arriani*, certe non longe a littore Carmaniæ distabat. *Arr. Ind.* p. 37. Organam *Ptolemæus* longe ad meridiem ponit in Sachalite sinu: sed Nearchus, qui non ad meridiem sinus Persici navigavit, hanc insulam vidit. Ogyrim *Plinii* m. pass. 125 a continente distare fateor. (lib. vi. c. 28.) Levi autem lapsu exscriptoris forsan pro Organa scriberetur Ogyris. F.

24. κατὰ βυθὸν φύεται δένδρα] Vide *Plinium*, lib. xiii. c. 25. *Casaub.* *Plinius* locum hunc desumpsit ex *Theophrasto Histor. Plantar.* lib. iv. c. 7. εἰ γὰρ μόνον ἐν τοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις καὶ τοῖς ποταμοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ φύεται ὑλμάτα ἴσα, ἐν τῇ ἔξω καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς, καὶ δένδρα ἐν μὲν γὰρ τῇ περὶ ἡμᾶς μικρὰ πάντα φύονται, καὶ ἐδὲν ὑπερέχον ὡς εἰπεῖν τῆς θαλάττης. Ubi vide *Jul. Caesar. Scaligerum*, et *Joannem Bodæum a Stapel*, qui acutissime observavit *Plinium* verba, ἐν γὰρ τῇ περὶ ἡμᾶς μικρὰ πάντα, negligenter vertisse, arbores minores, cum debuisset dicere, quæ in nostro nascuntur mari humiles sunt plantæ, sive herbæ. Non enim δένδρα sed ὑλμάτα subintelligendum, quod minus recte frutices vertit. *Anon.*

27. ὥς ἐπιγίνεσθαι τὸ παράδοξον] Legerem ἐπιτείνεσθαι, ut alibi, εἰκός ἐπιτείνεσθαι τὴν τοιαύτην ἀτοπίαν. Sed et vulgata lectio ferri potest. Lib. xi. πολὺ δ' αὖ ἐπιγίνοιτο τὸ ἀχρηστὸν ἐπὶ τῶν ἄλλων. *Casaub.*

insulæ cuidam in Persico sinu præfuisse, nomine Doractæ: ac Mithropasten cum in hunc confugeret, hospitio acceptum fuisse sub adventum Exogyri: et Amazonam convenisse, ut ab eo commendaretur Macedonicæ classis. Amazonam vero navigationis ducem fuisse. Dicit etiam in Persicæ oræ initio insulam esse, in qua multi et preciosi uniones gignantur: in aliis vero clari et pellucidi lapilli. In insulis quoque ante Euphratem arbores, thus redolentes, nasci, quarum radices fractæ succum effundant: item miras pagurorum atque echinorum magnitudines, quod omni exteriori mari commune est: quorum alii pileis majores sint: alii acetabula duo impleant: vidisse etiam cetum adfultantem quinquaginta cubitorum. Arabiæ initium a Babylonia est regio Macina. Ante hanc jacent partim Arabum deserta, partim Chaldæorum paludes: quarum has Euphrates effusus facit, illas Persicum mare. Ea etsi gravem ac nebulosum aerem habet, simulque pluviosa est et æstuosa: fructus tamen optimos producit. Vitis in paludibus nascitur, terra in arundineis cratibus imposita, quantam stirps recipiat: ut sæpe etiam ab aqua deferatur, et rursus in pristinam sedem contis propellatur. Sed redeo ad ea quæ deinceps Eratosthenes de Arabia commemorat. Tradit enim de parte septentrionali ejus et deserta, quæ inter felicem Arabiam et Cœlesyriam ac Judæam est, usque ad Arabici sinus recessum, ab Heroum urbe, quæ est ad Nilum, recessum Arabici sinus esse, usque ad Nabatæam petram versus Babylonem, stadiorum quinque millia et sexcenta totum versus ortum æstivum: propter adjacentes Arabum gentes, Nabatæos scilicet, Chaulotæos, et Agræos:

πνὸς τῷ ἐν τῷ Περσικῷ ἁ κόλπῳ καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον ὁ Δοράκτα· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθροπάστην καταφυγόντα, ξενίας τυχεῖν καὶ τὴν Ἐξωγύρην γενόμενῳ ἁφοδὸν καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Ἀμαζιῳ συσταθιστόμῳ τοῖς ἐν τῷ τόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Ἀμαζιῳ καὶ καταγεμόνα τῷ πλὴν γενέσθαι· λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τῷ Περσικοῦ πρὸς πλὴν νῆσον, ἐν ἣ μαργαρίτης πολὺς καὶ πολυμήκης ὅτι· ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῷ ἀφύγῳ καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς 10 πρὸ τῷ Εὐφράτι νήσοις δένδρα φύεσθαι λιθάνεωνόντα, ὧν τὰς ρίζας κλαυμένων, ὅπῃ ῥεῖν παρούρων δὲ καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάσῃ· τὰς μὲν γὰρ εἰς μέγας καυσίαν, τὰς δὲ καὶ δικούλῃς· ἡ ἐποκλήαν δὲ ἡ κῆτος ἰδεῖν πεντήκοντα πηχῶν. Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ὅτι ἡ Μακινὴ πρὸς ταύτης τῇ μὲν ἡ ἐρημος τῷ Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἔλη τὰ καὶ Χαλδαίους, ἀ ποιεῖ παρεκχέομενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα, δυσάερος ὅσα καὶ 20 ὀμιχλώδης, καὶ ἐπομβρὺς ἅμα καὶ καυματινῆ· καλλίκαρπος δὲ ὅτι ὁμοῦ· ἡ δὲ ἀμπέλους ἐν ἔλεσι φύεται, ὁ καλαμίναις ῥιπὴν ὀπιβαλλομένης γῆς ὅση δὲ ξαίτ· ἀν τὸ φυτὸν ὥστε φορητὸν γένεσθαι πολλὰς, εἴτα κοντοῖς ἀπὸ γῆσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν 25 ἔδραν. Ἐπάνειμι δὲ ὅτι τὰς Ἐρατοθένης ἀποφάσεις, ἀς ἐξῆς πρὸ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. Φησὶ δὲ πρὸ τῆς περσικῆς καὶ ἐρήμους, ἥτις ὅτι μετὰ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας, καὶ τῆς Κοιλοσύρων καὶ Ἰουδαίων, μέχρι τῆς μυχῆ τῆς Ἀραβίας κόλπου, ὅτι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, ἥτις ὅτι πρὸς τῷ Νείλῳ μυχὸς τῆς Ἀραβίας κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίαν πέτρην εἰς Βαβυλῶνα, πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι· πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς περὶ τὰς, ἀπὸ δὲ τῶν παρεκχέομενων Ἀραβίων ἐθνῶν Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων, καὶ Ἀγραίων· πρὸ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων 35

^a κόλπῳ deest *Esc.* ^b Δοράκτα *Bre. Mosc.* ^c ἁφοδὸν *Med. 3.* ^d Ἀμαζιῳ et ex correctione Μαζιῳ *Med. 3.* ^e Μαζιῳ in margine *Par. 1. Μαζιῳ *Par. 4. Med. 4. Esc. Mosc. Μαζιῳ *Med. 3.* ^f τε *Med. 3. 4. Esc. Mosc.* ^g θαλάττη *Mosc.* ^h ἐποκλήαν *Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.* ⁱ δὲ καὶ *Mosc.* ^k Μακινὴ *Par. 1. Μακινὴ *Par. 4. Μακινὴ *Esc. Mosc.* ^l ἡ deest *Med. 4.* ^m παρεκχέομενος *Med. 3.* ⁿ ὁ Εὐφράτης defunct *Bre.* ^o καλαμίναις ex correctione *Med. 4.* ^p ὅση *Par. 1. Med. 4.* ^q Scripti, ἐκφορητῆν. *Marg. Cas. sic Par. 1.* emendatur in textu *φορητῆν Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.* ^r καὶ τῶν Ἰουδ. *Par. 4. Med. 3. 4. Mosc.* ^s ὅτι *Med. 3. 4.* ^t ἑξακ. σταδίοι *Esc.* ^u Ἀραβίων *Med. 4. Mosc.*****

1. καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δοράκτα] Stephanus Δῶρα legisse videtur, qui scribit Δῶρα, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ. Quod xv. Strabonis liber citatur, quum hic sit xvi. familiaris est Stephano error, aut librorum potius. *Casaub.*

Ibid. καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δοράκτα] Imo legendum, Ὀάρακτα. Male *Casaubonus* Δῶρα ex Stephano emendabat. Et verba sequentia: εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθροπάστην καταφυγόντα, ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν Ἐξωγύρην γενόμενῳ ἁφοδὸν, cenfeo emendata fore, si legantur: ξενίας τυχεῖν μετὰ τὴν ἐξ Ὀγύριος ἁφοδὸν. Ogyris insula deserta, e qua Mithropastes in Oaracta vicinam ac cultam confugit, ibique a Mazene insulæ regulo humaniter exceptus est. *Salmas. Exer. Plin. p. 831. Vide Berkel. ad Steph. de Urb. p. 325.*

Ibid.] Oaracta certe legendum est. Arrianus ibid. insulam esse palmarum, vitium, ac frumenti feracem affirmat, qua Erythræ sepulchrum locat. Hodie *Kismis*, vel *Keckmis*, dicitur. Insula feracissima est. Longitudo in Arr. est σταδίοι ἑξακόσιοι, sed malim legere ὀκτὼ καὶ δέκα, nam insulæ circuitus circiter m.

pass. 9 æquat. *Tavernerius*, par. i. p. 94. Amazenes Strabonis est Mazenes Arriani. *F.*

8. μαργαρίτης πολὺς] Vide *Tavernerium*, p. ii. lib. 2. c. 17. de insula *Bakren* in sinu Persico. *Idem.*

31. Ναβαταίαν πέτρην] Strabo paulo infra hanc urbem fusc describit. *Idem.*

32. πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι] Scilicet a finibus Ægypti ad Babylonis fines, quod spatium in optimis chartis ab hoc calculo non valde differt. *Idem.*

34. Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων, καὶ Ἀγραίων] Nabathæi certe Idumæis et Ægypto proximi erant. Chalotæi sunt, ut opinor, Καταναίοι Ptolemæi, vel Βαταναίοι, ut alias scribitur, quos ad Syriam ponit. Agræos idem auctor ad Babyloniam prope Batanos locat. *Idem.*

35. Εὐδαίμων ἐστὶ] Arabia felix, vel ob aeris temperiem, vel terræ proventus, laudes Strabonis aliorumque veterum auctorum meretur. Hodierni Arabes *Yemen*, vel *Al Yemen*, appellant, i. e. regio ad dextram. Nam si in Syria vel Arabia Petræa orientem versus spectes, uti semper solebant Arabes, cum locum quen-

ἔστιν, ὅπῃ μυρίς καὶ διχλίς ἐκκειμένη γαδίας πρὸς νότον, μέχρι τῆς Ἀτλαντικῆς πελάγους. Ἐχουσι δ' αὐτῶν οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ τὰς Σύρας, καὶ τοὺς Ἰουδαίους, ἄνθρωποι γεωργοί. Μετὰ δὲ τούτους διάμμενός ἐστι γῆ καὶ λυπερὰ φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους, καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκιον καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καὶ ἄπερ καὶ ἡ Γεδρωσία. ^a Σκυλίται δ' ἔχουσιν αὐτῶν Ἀραβες ^b καμυλοδοσκοί. Τὰ δ' ἔχοντα πρὸς νότον καὶ ἀνταίχοντα τῇ Αἰθιοπία ^c βρέχεται θερμοῖς ὄμβροις καὶ διαπορεῖται πρὸς ἀπλησίαν τῇ Ἰνδικῇ ποταμούς δ' ^d ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας· εὐκαρπία δ' ἔστι ἢ τε ἄλλη, καὶ μελιτερρία ^e δαφνίης, βοσκημάτων τε ἀφρονία, πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὧν ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων. Κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέσσαρα ἔθνη ^f ἐξάτιον λεχθεῖσαν χώραν. ^g Μειναῖοι μὲν ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρῃ· πόλις αὐτῶν ἡ μέγιστη Κάρνα, ^h ἡ Καρανά· ⁱ ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι· μητροπολις δ' αὐτῶν Μαριάβα· τρίτοι δὲ ^k Καταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ τέσσαρα, καὶ τὴν ἀφάσιν τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου· τὸ δὲ βασιλεῖον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἑὸν δὲ μέγιστον ^l Χατραμωτίται· πόλιν δ' ἔχουσι ^m Καβάτανον. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι, καὶ εἰσιν εὐδαίμονες, κατεσιδασμένα καλῶς ⁿ ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἵ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις εὐκασί κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδεσιν· χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέσσαρες νόμοι μείζων τοῦ κατ' Αἰγύπτου Δέλτα· ἀφ' ἧς δὲ τὴν βασιλείαν ἐκ πατρὸς πατρὸς, ἀλλ' ὅς ἐστιν ^o πρῶτος γεννηθεὶς τῇ τῆς ὀπίσθεν πατρὸς, ^p μετὰ ^q κατὰ τὴν τῆς βασιλείας· ἅμα γὰρ τῇ ^r καταστροφῇ τῆς βασιλείας· ^s ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἀναγράφονται τὰς ^t ἐγγύς γενναῖας τῆς ὀπίσθεν ἀνδρῶν, καὶ ἐφιστοὶ φύλακας, ἡπὶς δὲ πρῶτη ^u τέκοι· ^v νόμος ἔστιν ἀναληφθέντα πρὸς τὴν βασιλικὴν, ὡς ἀφ' ἧς ἐξέρχεται. Φέρει δὲ λιθάνων μὲν ἡ ^w Καταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατρα-

Supra hos felix Arabia, ad duodecim millia stadiorum ad austrum porrigitur usque in Atlanticum pelagus. Incolunt eam primi post Syros, et Judæos, homines agricolæ. Post hos regio est arenosa et sterilis, quæ palmas habet non multas, et spinam et myricam, et fossiles aquas quemadmodum Gedrosia. Eam Arabes Scenitæ camelorum pastores habitant. Ultima vero austrum versus, et Æthiopiæ opposita æstivis imbribus rigantur, et bis feruntur, quemadmodum India. Habent etiam flumina, quæ in campos et lacus absumuntur. Cum cæterorum fructuum, tum etiam mellificii abundantia est: pecorum quoque omnis generis copia, exceptis equis, mulis, et porcis: avium etiam omnium, præter anseres et gallinas. Ac ultima quidem regio, de qua ante diximus, a quatuor maximis nationibus inhabitatur, a Minæis, in parte ad Rubrum mare sita: maxima eorum civitas Carna five Carana. Hos sequuntur Sabæi, quorum metropolis est Mariaba. Tertiū sunt Catabanfes, qui ad angustias, et Arabici sinus transitum pertinent: eorum regio dicitur Tamna. Ad orientem maxime sunt Chatramotitæ urbem Cabatanum habentes. Urbes singulæ uni suo principi parent, et felices sunt, templaque ac regias optime exstructa habent: domicilia vero lignorum compage Ægyptiacis similia, et plus regionis occupant quatuor hæ præfecturæ, quas nomos vocant, quam Ægyptiarum Delta. Succedit apud eos in regno non filius patri, sed qui primus in nobili genere post constitutum regem nascitur. Nam simul atque rex creatus est, omnes nobilium virorum uxores prægnantes conscribuntur, et custodes apponuntur, qui observent quæ prima pepererit. Ejus filius legis jussu assumitur, et ad regni successionem regaliter educatur. Catabania thus gignit et myrrham: hanc etiam Chatramotitica, et tum hæc, tum alia

^a Σκυλίται Efc. Mosc. ^b καὶ καμυλοδοσκοί Mosc. ^c βρέχ. τε Med. 3. 4. ^d δαφνίη Efc. Mosc. ^e Μειναῖοι Efc. Mosc. ^f ἡ Καρανά defunt Par. 1. Med. 4. ^g ἡ Καρανά Mosc. ^h Καταβανεῖς Med. 3. 4. ⁱ Χατραμωτίται Med. 3. 4. ^j Καβάτανον Mosc. ^k ἱεροῖς Par. 1. et 5. sed vitio scripturæ est vel οἱ vel ei. ^l Αἰγύπτου Par. 1. Αἰγύπτου Par. 5. ^m πρῶτος deest Med. 3. ⁿ κατὰ Par. 4. ^o καταστροφῇ Efc. ^p ἐγγύς Par. 1. ^q τέκοι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^r Manuff. τὸν αὐτῆς υἱὸν νόμος. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^s Καταβανία Med. 4.

dami describerent, certe hæc Arabiæ portio ad dextram jacet. Sed Yemen Arabice etiam est *felix*, ideoque, ut opinor, a mercibus ab hisce regionibus Romam importatis hæc peninsula nomen habuit Felicis Arabiæ. Fluvii non navibus satis apti, et sæpe paludibus mixti. In Mecca nulla est arbor frugifera, nisi arbores deferti, sed extra limites *Albaram* fontes sunt et fructus. In *Abulfedæ* Arab. p. 11. 21. et *Geog.* SS. min. t. iii. plura de infalubritate hujus regionis inveniet lector. Vide etiam descriptionem urbium *Geographiæ Nubiens.* adjectam. p. 20, 21. F.

13. πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὧν. In Arabia, ait, equi deficiunt, quod mirum esse videatur, cum Arabes hodierni equos optimos alunt. Sed hæc omnia, et quæ infra ait, ad Arabiam Felicem, et non Petram pertinent. De equis Arabicis vide *Nieubrii* in *Arab. Deser.* p. 142. 144. *Idem.*

16. Μειναῖοι. In Ptolemæo hi appellantur Μειναῖοι μεγά ἔθνος. Metropolis Κάρνα est ογ'. 5. κγ'. 8. 73. 10. 23. 15. et hinc videtur sub iisdem parallelis situm habere ac ea regionis pars, quæ Mari Rubro adjacet; ideoque Ptolemæus cum Strabone convenit. Hodie *Almakaran* appellatur. (*D'Anville.*) *Idem.*

17. ἡ Καρανά] *Berkelius* ad Stephan. de Urb. v. ΜΙΝΑΙΟΙ, p. 561. Fortassis legendum Κάρνα, uti habet *Stephanus* suo loco. *Anon.*

18. ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι] Sabæorum gentis Strabo infra meminit. F.

19. τρίτοι δὲ Καταβανεῖς] Scribe Καταβανεῖς. Ptolemæo Καταβανί. Sic Καταβανία mox scribendum, ut apud Stephanum, qui locum citat. *Casaub.* Et ita est in Ald. Cod. *Anon.*

Ibid.] Catabanenses ad Mocham et Aden Strabo locat. Ptolemæus ad orientem reducit. Certe in Arabia vicus est et regio parva, *Kataba* dicta, circiter gradum latitudinis 14. In Strabonis sæculo forsan Catabanenses regionem ad usque fauces tenuerunt. (*Nieubr. Deser. de l'Arabie beur.* p. 209.) Sed an eadem sit cum Καταβανί metropoli Chatramolitarum hæreo. Metropolis Tamnæ nomen, ut videtur, in *Tebama* provincia servatur. F.

22. Χατραμωτίται] Male scribitur, quare legendum Χατραμωτίται. *Holstein.* in Steph. p. 355.

aromata mercatoribus permutatione dantur, qui ad eos ex Elanis Meinæam veniunt in diebus septuaginta. Elana urbs est in altero recessu Arabici finis, qui apud Gazam est nomine Elaniticus, quemadmodum jam diximus. Gabæi in Chatramotiticam diebus quadraginta proficiscuntur. Arabici finis latus, quod præter Arabiam est, ab Elanitico recessu sumto initio, (ut Alexander et Anaxicrates scripserunt,) quatuordecim millia stadiorum comprehendit: amplius vero dicitur. Quod vero Troglodyticam versus est, in dextera parte navigantibus, ab Heroum urbe, usque ad elephantum venationem et Ptolemaidem, stadiorum novem millia ad meridiem et paululum ad orientem. Hinc usque ad angustias circiter quatuor millia, et quingenta, magis ad orientem. Angustiae Æthiopiam versus a promontorio fiunt, quod Dira nominatur, et oppidum eodem nomine habet: ea loca ab Ichthyophagis habitantur. Narrant ibi Sesostris Ægyptii columnam esse, quæ sacris literis transitum ejus significet. Is enim primus videtur Æthiopiam Troglodyticamque subegisse, postea in Arabiam transgressus, inde Asiam omnem peragrassæ; quapropter multis in locis Sesostris vallum appellatur: et Ægyptiorum deorum templa inveniuntur ab eo constructa. Angustiae Diræ proximæ ad sexaginta stadia contrahuntur. Hodie non hæ dicuntur angustiae, sed ulterius naviganti, ubi trajectus est inter continentes ducentorum fere stadiorum. Ac sex quidem insulae inter se continuæ, transitum implentes, valde angustas navigationes relinquunt, per quas merces ultro citroque ratibus transvectantur; quas angustias vocant. Post insulas deinceps in sinum se inferenti est navigatio præter Myrrhiferam regionem, ad meridiem atque auroram, usque ad Cin-

μωπίτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα ^a μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. Ἐρχονται δὲ ^b πρὸς αὐτοὺς ἔξ ^c Ελανῶν μὲν εἰς ^d Μειναίαν ἐν ἐβδομήκοντα ἡμέραις. Ἐπὶ δ' ἡ ^e Ελανά πόλις ἐν θατέρῳ μυχῷ τῆς Ἀραβίης κόλπε, τῇ κατὰ Γάζαν τῇ ^f Ελανίτῃ καλεμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμιν. ^g Γαβαῖοι ^h δ' εἰς τὴν Χατραμωτίτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνουῦνται. Τῇ δ' Ἀραβίης κόλπε, τὸ μὲν ὡς ⁱ τῇ Ἀραβίαν ^j πλεύσαν ἀρχομένοις ἀπὸ τῆς ^k Ελάνης ^l μυχῷ, καθάπερ οἱ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ ^m Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχίλιων ⁿ σταδίων ὅσιν· εἰρηται δὲ ἐπιπλέον. Τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ὅσιν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι ^o μὲν Πτολεμαίδος, καὶ τῆς τῆς ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχίλιοι πρὸς μεσημβρίαν σταδίοι, καὶ μικρὸν ὅπῃ τὴν ἑῶν ἐντεύθεν δὲ μέχρι τῶν τεττακισχίλιοι, καὶ πεντακόσιοι πρὸς τὴν ἑῶν μάλλον. Ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ τετὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, ^p Δειρὴ καλεμένη, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ ^q Ἰχθυοφάγαι. Καὶ φασὶν ἐνταῦθα ^r σέσωστος τῷ Αἰγυπτίῳ, μιλύουσιν ἱεροῖς γράμμασι τὴν ^s ἀράβασιν αὐτῇ. Φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἀράβαν ἔστος· εἴτα ἀράβας εἰς τὴν Ἀραβίαν· καὶ ἐντεύθεν τὴν Ἀσίαν ^t ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν· ^u διὸ καὶ πολλὰ καὶ ^v σέσωστος χάρακες πρὸς ἀνατολὴν, καὶ ἀφιδρύματα ὅσιν Αἰγυπτίων θεῶν ^w ἱερῶν. Τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν τετὰ συνάγεται εἰς σταδίας ἐξήκοντα· καὶ μὲν ταῦτα γὰρ καλεῖται νυνὶ τετὰ· ἄλλα πρὸς πλεύσασιν ἀπωτέρω, ^x καθὼς τὸ μὲν διάγραμμα ὅτι τὸ μετὰ τῇ ἡπείρῳ διακοσίων πρὸς σταδίων· ἐξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς Ἀλλήλαις, τὸ διάγραμμα ^y πληρῶσαι, τετὰς τελέως ἀράβας ἀπολείπουσι· δι' ὧν σχεδὸν τὰ φορτία κομίζονται δεῦρο καὶ κεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα τετὰ. Μετὰ δὲ τὰς νήσους ^z ἔξ πλὴν ὅσιν ἐγκολπίσονται πρὸς τὴν συμυροφόρον, ὅπῃ τὴν μεσημβρίαν ἄμα καὶ τὴν ἑῶν, μέχρι πρὸς τὴν

^a Scripti, παραβάλλονται. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. Mosc. ἐξελκύνονται. ^b Μηνίαν Par. 1. Med. 4. Μειναίαν Par. 5. sed scribitur sup. 5. Μηνίαν Med. 3. Efc. ^c Ελεῶν Par. 1. Αἰλαιῶν Par. 5. Efc. ^d Αἰλανά Par. 4. Αἰλανά Bre. Efc. Αἰλανά Mosc. ^e Αἰλάνιτη Bre. Mosc. ^f Αἰλάνιτη Bre. Mosc. ^g Αἰλάνιτου Mosc. ^h Αἰλάνιτου Mosc. ⁱ Αἰλάνιτου Mosc. ^j Αἰλάνιτου Mosc. ^k Αἰλάνιτου Mosc. ^l Αἰλάνιτου Mosc. ^m Αἰλάνιτου Mosc. ⁿ Αἰλάνιτου Mosc. ^o Αἰλάνιτου Mosc. ^p Αἰλάνιτου Mosc. ^q Αἰλάνιτου Mosc. ^r Αἰλάνιτου Mosc. ^s Αἰλάνιτου Mosc. ^t Αἰλάνιτου Mosc. ^u Αἰλάνιτου Mosc. ^v Αἰλάνιτου Mosc. ^w Αἰλάνιτου Mosc. ^x Αἰλάνιτου Mosc. ^y Αἰλάνιτου Mosc. ^z Αἰλάνιτου Mosc.

^a Scripti, παραβάλλονται. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. Mosc. ἐξελκύνονται. ^b Μηνίαν Par. 1. Med. 4. Μειναίαν Par. 5. sed scribitur sup. 5. Μηνίαν Med. 3. Efc. ^c Ελεῶν Par. 1. Αἰλαιῶν Par. 5. Efc. ^d Αἰλανά Par. 4. Αἰλανά Bre. Efc. Αἰλανά Mosc. ^e Αἰλάνιτη Bre. Mosc. ^f Αἰλάνιτη Bre. Mosc. ^g Αἰλάνιτου Mosc. ^h Αἰλάνιτου Mosc. ⁱ Αἰλάνιτου Mosc. ^j Αἰλάνιτου Mosc. ^k Αἰλάνιτου Mosc. ^l Αἰλάνιτου Mosc. ^m Αἰλάνιτου Mosc. ⁿ Αἰλάνιτου Mosc. ^o Αἰλάνιτου Mosc. ^p Αἰλάνιτου Mosc. ^q Αἰλάνιτου Mosc. ^r Αἰλάνιτου Mosc. ^s Αἰλάνιτου Mosc. ^t Αἰλάνιτου Mosc. ^u Αἰλάνιτου Mosc. ^v Αἰλάνιτου Mosc. ^w Αἰλάνιτου Mosc. ^x Αἰλάνιτου Mosc. ^y Αἰλάνιτου Mosc. ^z Αἰλάνιτου Mosc.

6. Γαβαῖοι δὲ εἰς τὴν Χατραμωτίτιν] Scribendum, Γαζαῖοι. Vir eruditissimus corripbat, Γερραῖοι: perperam. Salmaf. Exer. Plin. Ed. Ultraj. p. 350.

Ibid. Γαβαῖοι δὲ εἰς τὴν Χατραμωτίτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνουῦνται] i. e. Gabai vero in Chatramotitin regionem quadraginta diebus perveniunt. Ubi non bene interpret Latinus transfert τὸ ἀφικνουῦνται proficiscuntur, pro perveniunt, nec bene Casaubonus, loco Strabonis citato, pro Γαβαῖοι, substituit Γερραῖοι, ut et alii Γαζαῖοι. Illa enim lectio Γαβαῖοι non est sollicitanda, quoniam ex nostro auctore et ex Plinii loco apparet, Gabbam fuisse Syriæ urbem, sic enim Plinius, lib. xii. c. 17. His commercijs Carras oppidum aperuere, quod est illis nundinarium. Inde Gabbam omnes petere solebant, dierum viginti itinere, et Palæstinam Syriam. Pined. in Steph. p. 191. n. 10.

11. μυχῷ καὶ τετρακισχίλιων] Longitudo stad. 14,000, ni sinus intres, verum excedit; sin per sinus mensuram facias, tum longitudo ab Heroopoli ad fauces stad. 13,000 vix sufficit. Certe

latus occidentale rubri maris orientale superat, quamquam Strabo e contrario mensuram ampliorem huic dedit. F.

14. μέχρι μὲν Πτολεμαίδος, καὶ τῆς τῆς ἐλεφάντων θήρας] Hæc est quæ Ptolemais ἢ θηρῶν appellatur. Plinius, H. N. lib. vi. c. 29. tradit appellari Ptolemaidem Epitheras. Casaub.

28. συνάγεται εἰς σταδίας ἐξήκοντα] Plinius ait iv. m. d. p. Arrianus in Periplo, stadia 60, ut Strabo. Idem.

Ibid.] In Arriani Perip. Maris Eryth. p. 5. hæ fauces sunt ad τὸ ὄρμον Αἰαλείτην, ubi arctissimus est in Arabiam transitus. Parvum est emporium, σχεδὸν καὶ σκαφαῖς εἰς τὸ αὐτὸ προσερχομένων. Hæ fauces hodie Bab el mandab appellantur, scilicet porta lucis. Vide Abulfed. Ar. p. 72. Insula in faucibus medijs Iabel Mandel, vel Nabum dicitur. (Jesuitarum Perigr. lib. i. cap. 6.) Insularum series ab Agatharchide memoratur. Niebrius latitudinem 5 m. pass. Germaniæ his faucibus dat, et insulam Perim appellat. (Voy. en Arab. beur. t. i. p. 357.) F.

τὸ ^a κιννάμωμον φέρουσιν, ὅσον ^b πεντακισχίλιον στα-
δίων· ^c πέραν δὲ ταύτης ἔδνα ἀφ' ἧς φασὶ μέχρι
νῦν πόλεις δ' ἐν μὲν τῇ πελοποννησίᾳ μὴ πολλὰς
^d εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσογαίαν πολλὰς οἰκισμένας κα-
λῶς. Τὰ μὲν δὲ τοῦ Ἐρατοσθένους εἰς τὴν Ἀραβίαν 5
τοιαῦτα. Περσικὴν δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.
Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον εἶναι τὴν Ἀραβίαν
ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι ^e Ἀκίαν· τὰς δὲ εἰς
τὴν Δειρὴν κολοῦσθαι ^f εἶναι τὰς βαλάνους. Ἀπὸ δὲ
Ἡρώων πόλεως πλέοσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, 10
πόλιν ^g Φιλωτέραν ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς δευτέρας
Πτολεμαίης περσικῶς φασὶ γενέσθαι, Σατύρου κτίσμα τῆς
πεμφθέντος ὅτι τὴν διερευνήσιν τὴν ἐλεφάντων θήρας
καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην
εἶτα θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρὰς καὶ ἀλμυρὰς, 15
κατὰ πέτραις πνὸς ὑψηλῆς ἐκιδόντων εἰς τὴν θάλατ-
ταν· καὶ πλησίον ὅρος ὅστις ἐν πεδίῳ μιλιώδες· εἶτα
Μυὸς ὄρμον καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι λιμένα
μέγαν, τὸν ἐπὶ αὐτοῦ ἔχοντα σκολιὸν περὶ αὐτὸν δὲ
νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασίαις, μίαν δ' 20
ἡλίον κατασίαιον, μελεαγρίδων μεσὺν· εἶτα ἔξῃς τὸν
Ἀγάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θεβαΐδα
κείμενον, καθάπερ ^h τὸν Μυὸς ὄρμον· ἔτι δὲ ἀνά-
θαρτον καὶ ὅσον ὑφάλους χροῖας καὶ ῥαχίαις ἐκτετα-
χυνται, καὶ πνοαῖς καταγιγνέσθαι τὸ πλέον. Ἐν 25
ταῦτα δὲ ἰδρῶσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάθει τῆς
κόλπου· μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιδίως καλεμένη
νῆσος ὑπὸ τῆς συμβεβηκότος, ἣν ἡλευθέρωσε τὸ ἐρπε-
τῶν ὁ βασιλεὺς, ἅμα καὶ ἀφ' αὐτῆς φθορὰς τὸ περσ-
ορμιζομένων ἀνθρώπων ⁱ εἶναι τῶν θηρίων, καὶ ἀφ' 30
τῶν τοπάζια. Λίθος δὲ ὅστις ἀφ' αὐτῆς χρυσοειδὲς
ἡ σπολάμπων φέγγος ὅσον μεσημέραν μὲν εἰς ῥάδιον

namomiferam, stadiorum fere quinque millium: ul-
terius negant quemquam adhuc profectum. Et in
ora quidem urbes esse non multas, in mediterranea
vero multas et optime habitatas. Talia ergo sunt,
quæ de Arabia ab Eratosthene dicuntur. His ea
sunt addenda, quæ alii eadem de re tradiderunt.
Artemidorus scribit, Arabicum promontorium Diræ
oppositum Acilam vocari: circa Diram qui habi-
tant, eos glandibus mutilatos esse. Ab Heroum
urbe naviganti, juxta Troglodyticam urbem, Phi-
loteram esse, a sorore secundi Ptolemæi appellatam,
Satyri opus, qui ad Troglodyticam et elephantum
venationem perscrutandam missus fuerat. Deinde
aliam urbem Arsinoen. Hinc calidarum aquarum
in mare exitus, quæ amaræ ac falsæ ab excelsa
quodam petra prolabantur. Non procul mons
quidam est, in campo situs, minii plenus: deinde
Muris statio, aliaque Veneris: hæc vocatur portus
magnus, ingressu admodum flexuoso. In fronte
insulas tres esse, duas ob olearum frequentiam opa-
cas, alteram minus opacam, quæ Meleagrides aves
multas habeat. Deinceps sinum qui Immundus
dicitur, et ipsum contra Thebaidem situm, quem-
admodum Muris stationem. Immundus dicitur,
quia occultis cautibus et dorsis exasperatur, et pro-
cellæ flatuum in eum crebrius incumbunt. Ibi
Berenicem urbem in penitiore sinu positam. Post
sinum est Ophiodes insula, ab eventu appellata,
quam rex a serpentibus liberavit, cum multi appli-
cantes a serpentibus interficerentur, propter to-
pazia. Is autem est lapis pellucidus, auri similis,
splendore tanto refulgens, ut interdiu videri non
possit, usque adeo circumfusus eo; noctu vero vide-

^a κιννάμωμον *Mosc.*^b πεντήκοντα *Esc. Mosc.*^c πέρα *Med. 3. 4.*^d Ἀκίαν *Mosc.*^e τὰς sed α scribitur sup. & *Mosc.*^f τὸ μὲν ὅρος in margine *Par. 5.*^g ἔτι *Med. 3.*^h Scripti, τὰς ἐκ τῶν. *Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.*ⁱ ἀποστρίψαν *Esc. Mosc.*

1. ὅσον πεντακισχίλιον σταδίων.] Id est, ut opinor, quod post τὴν σμυρνήρον, vel Aromata Promontorium. Ptolemæi, ni fallor, navigatio est per Africæ littus stad. 5000 ad regionem cinna-
momiferam. Sed cursus post promontorium paulo ad occasum,
et non ad ortum vergit. *F.*

8. καλεῖσθαι Ἀκίαν.] Manuscripti, Ὀκίαν, melius. Ptolem.
et Arriano Ocelis. *Casaub.*

Ibid.] Ocelis hodie Gbela. (*D'Anville.*) *F.*

11. πόλιν εἶναι Φιλωτέραν.] Hanc urbem et portum Ptolemæus
longius ad meridiem recte ponit. *Idem.*

14. εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην.] Hæc verba, quæ in utraque
editione Casauboniana desiderantur, ex codice Aldi et Hopperi
revocavimus. *Anon.*

Ibid.] Hæc verba male disponi videntur, non autem delenda
judico. Malim legere, κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πόλιν εἶναι Ἀρσινόην
ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς κ. τ. λ. εἶτα ἄλλην πόλιν Φιλωτέραν, εἶτα θερμῶν
ὑδάτων ἐκβολὰς. Huic emendationi, his argumentis innixus, fa-
veo: imo, Quod infra ipse Strabo Arsinoen urbem in intimo
sinu Arabici recessu ponit. 2do, Quod Philoteram Ptolemæi II.
sororem historici non agnoscunt: at Arsinoe, dilectissima soror,
uxorque hujus Ptolemæi, fortasse nomen huic urbi dedit. 3tio,
Quod noster auctor, hac lectione recepta, cum Ptolemæo convenit.
4to, Quod thermas hoc modo Philoteræ proximas habemus, et
hoc nomen *Aenni*, a Plinio Philoteræ datum, explicat. *Ain*
enim est fons. (*H. N. lib. vi. c. 29.*) Agatharchides ad meri-
diem Arsinoes in littore occidentali thermas describit, (*p. 53.*)
non autem prope Arsinoen esse innuit. *F.*

17. εἶτα Μυὸς ὄρμον καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον.] Lego, Μυὸς ὄρμον ἐν καὶ
Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι. Agathar. Ἐφεξῆς δὲ λιμὴν μέγας ἐκδέχεται·
ὅς προτέρων μὲν Μυὸς ἐκαλεῖτο ὄρμος, ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης ὀνομάσθη.
Nam et hæc et quæ sequuntur apparet omnia esse ex Agathar-
chide desumpta: quæ inter se comparent studiosi harum rerum,
quibus plus otii est quam mihi: cui necessitatem festinandi
cum alia multa imponunt, tum nundinæ Francfordienses im-
minentes, quæ typographum vocantes cogunt me scientem
prudentem plurima præterire. *Casaub.*

Ibid.] Vide Cellarii Afr. p. 90. *F.*

Ibid.] εἶτα Μυὸς ὄρμον καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι λιμὴν μέγαν.]
Deinde portus magnus est, qui Muris statio et Veneris appellatur.
Male Latinus interpres alia Veneris, est enim eadem, uti ex Agar-
tharchide patet. *Cb. Cellarius, Geograph. Antiq. lib. iv. c. 1. Anon.*

21. τὸν Ἀγάθαρτον κόλπον.] Hodie Giun al Malik dicitur, i. e.
regius portus. *F.*

26. ἰδρῶσθαι Βερενίκην πόλιν.] Berenice urbs sub iisdem parallelis
ac Syene a Ptolemæo ac Strabone ponitur, ideoque sub tropico
Cancris. (*Vide Strab. lib. ii.*) Emporium fuit maximum, a
Copto distans, juxta Antoninum, m. pass. 271. juxta Plinium,
258. Terminus Ægypti ad sinum Arabicum fuit. *Idem.*

27. ἡ Ὀφιδίως καλεμένη νῆσος.] In nostro tempore *Zemorgete*
appellatur. Mirum est Strabonem, tam incredulum in aliis,
hæc de topaziis credere. Ægyptii propter calores solis fortasse
has gemmas noctu solebant exquirere. *Idem.*

tur ab iis qui eum colligunt. Ii, notæ causa vasculo aliquo adposito, die effodiunt. Ægypti reges maximam hominum multitudinem, mercede conductam, ad horum lapidum collectionem custodiamque collocaverant. Post hanc insulam multæ Ichthyophagorum et Nomadum nationes sunt. Inde Sotiræ deæ portus: hunc principes quidam, e maximis periculis servati, ab eventu rei sic nominarunt. Postea est maxima et oræ et sinus mutatio. Nam præternavigatio non amplius aspera est, sed propius quodammodo ad Arabiam acceditur. Ac mare humile est duarum fere ulnarum, et summa ejus facies herbida est, musco et alga pellucens, quæ plurimum in freto abundat, ubi arbores etiam sub aqua nascuntur. Fretum marinorum canum multitudinem fert. Postea sunt Tauri duo quidem montes, qui eminus formam quandam ostendunt tauris similem. Subsequitur alius mons, qui Ifidis templum habet, a Sefostre positum: postea insula oleis confita mari circumvallata: secundum eam est Ptolemais apud Elephantum venationem ab Eumedæ condita: is cum ad venationem a Philadelpho mitteretur, clam peninsula quadam fossa et muro circumdata, cultu et obsequiis eorum amicitiam sibi conciliavit, qui, eum arcebant. Intra hoc spatium effluit in mare pars quædam avulsa a flumine Astabora, qui, ex lacu ortum habens, partem eo emittit, majore influens in Nilum. Postea sunt insulæ sex, Latomiæ appellatæ. Hinc est os quod Sabaiticum dicitur. In mediterranea castellum est, a Sucho conditum: postea portus nomine Elæa, et Stratonis insula: porro portus Saba, et elephantum venatio, ab eis dicta. Regio, quæ interior est, Tenesis dicitur: eam Ægyptii habent a Psammiticho in exilium acti: qui Sebritæ, id est, advenæ, appellantur. Reginam habent, sub qua est Meroe insula, his locis vicina, et in Nilo sita. Ultra Meroen est alia quædam insula, in flumine non admodum longe diffita, quam iidem exfules inhabitant.

^a ἰδεῖν ὅτι· ^b ἀποδειγμένον γὰρ· ^c νύκτωρ δ' ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες· ^d ἀναγράφαντες δὲ ἀγγεῖον σημεία χάριν μετ' ἡμέραν ἀνορύττεσι· ^e καὶ ἡνὶ σύστημα ἀνδράπων ^f ἀποδειγμένον εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λίθιας ταύτης, καὶ τὴν συναγωγὴν, ^g σιταρχοῦ μὲν ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου βασιλείων. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλὰ ὄντι Ἰχθυοφάγων ἔθνη καὶ Νομάδων· εἴθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμὴν· ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων πνέες σωθέντες τῇ ἡγεμόνων ^h ἀπὸ συμβεβηκότος ἔτιος ἐκάλυσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἑξάλλαξις πολλὴ τῆς Ὠκελίας, καὶ τῆς κόλπης· τὸν γὰρ παρὰ πλοῦν Ὀκέπιν συμβαίνει τραχιὺς εἶναι, σιναίπειν ⁱ τε πῶς τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι· ὁρῶν τι καὶ ὅτι δύο ὀργυιάς· πᾶσαι τε ^j ἐπιφανέαι, ἀφανομήνου ^k τῆς ἡμῖν, καὶ τοῦ φύκου, ^l ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸ πῦρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καὶ ὕδατος, παρὰ τοῖς ὠκεῖται· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πληθὺς τῶν θαλασσίων ὁ πῦρος. Εἴθ' οἱ Ταῦροι δύο ὄρη, ^m τύπον πινὰ πύργων δεικνύοντα τοῖς ζώοις ὅμοιον· εἴτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἰσιδος, Σεσώριος ἀφιδρυμα· εἴτα νῆσος ἑλκία ⁿ κατὰρυτος ἐπιλυσομένη μετ' ἡνὶ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ τῆς ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τῆς πεμφθέντος ὅτι τῇ θήρᾳ ὑπὸ τοῦ Φιλadelphου, λάθρα ἀεὶ ἀλλομήνου χερρόνησος ^o πρὸς τὰς ὄρεας, καὶ ἀεὶ ὄρεας· εἴτ' ἐκτετραπύσσοντος τῆς καλύοντα, καὶ ^p κατεσκευασμένης φίλους ἀντὶ δυσμενῶν. Ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἐκδιδῶσιν ἀπασσίσμα τοῦ Ἀγαθῶρος καλουμένης ποταμοῦ, ὅς, ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχον, ὁ μέρους μὴ τὴν ἐκδιδῶσι, τὸ δὲ πλέον συμβάλλει ^q τῷ Νείλῳ· εἴτα νῆσοι ἑξ, Λατομία καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαίτικον τόμα λεγόμενον· καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φέρριον τὸ Σέχχιν ἰδρυμα· εἴτα λιμὴν καλούμενος ^r Ἑλκία, καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἴτα λιμὴν Σαβὰ, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῶν· ἡ δ' ἐν βάθει τῶν χάρα ^s Τηνεσίς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτῶν οἱ παρὰ Φαμμίτιχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομάζονται δὲ Σεβρίται, ὡς ἀν' ἐπὶ λυδῆς· βασιλεύοντα δ' ὑπὸ γυναικός, ^t ὑφ' ἡνὶ ἐστὶ καὶ ἡ Μερόη, πλησίον τῆς τόπων ^u τῶν ἑσθ' ἐν τῷ Νείλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς ἄλλη ὅτι νῆσος ^v πολὺ ἀπώθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατωκία τῶν αὐτῶν τῶν φυγάδων. Ἀπὸ

^a ἰδεῖν ὅτι· *Mosc.* ^b ἀποδειγμένον *Par. 1. 5. Mosc.* ^c λίθιας *Par. 1. Med. 3. 4. Mosc.* ^d Vulgo, σιταρχοῦ μὲν. *Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Bre. Efc. Mosc.* ^e Manuff. γένη. *Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.* ^f ἀπὸ τῆς *Efc. Mosc.* ^g δὲ *Med. 4.* ^h μέρους *Mosc.* ⁱ Vulgo ὅπερ. ^k τύπον *Par. 4.* ^l Scripti, ἑλκία. *Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.* ^m τῆς δεστ *Mosc.* ⁿ κατεσκευασμένης *Med. 3. Mosc. —ος Efc.* ^o μέρος, μέρει τινι ἐκδ. *Par. 4.* ^p Ἑλκία *Mosc.* ^q Τηνεσίς *Par. 4. Τηνεσίς Med. 3. Bre. Mosc.* ^r ὑφ' ἧς *Par. 5. Mosc.* ^s ἑσθ' αὐτῶν *Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.* ^t κολίᾳ ex correctione *Med. 3.*

15. Ἡ μῖνι, καὶ τοῦ φύκου] Hodierni Arabes aliquando hunc sinum *Yam Zuph*, i. e. *mare algosum*, appellant. *F.*

22. Ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ] De hac Ptolemaide vide *Arrian. Perip. Mar. Eryth.* p. 2. ubi testudines ibi repertas elephantifque memorat. *Idem.*

27. τῇ Ἀγαθῶρα καλουμένη ποταμοῦ] De hoc fluvio *Agatharchides*, p. 36, 7. Ἀγαθῶρας, ὅς φερέται μὴ διὰ τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Λιβύης, εἴτε δὲ τῇ Νείλῳ πολλῶν ταπεινῶτερος, συμβάλλων δὲ τὴν οἰκίαν ὁρμὴν τῶν μείζονι βείδρῳ, νῆσοι ποιεῖ τῇ περιέχουσι τὴν Μερόην. *Hodie Tacaze*

appellatur. Montibus *Aryuagua* dictis exoritur vix Nilo minor. (Vide *Peregrinat. Jesuitarum in Æthiopia*, lib. 1. c. 4.) *Idem.*

35. Τηνεσίς λέγεται] Nescio an sit *Tenupsis* *Plinii*, *H. Nat. lib. vi. c. 30.* oppidum *Semberritarum*, qui videntur esse *Sebritæ* *Strabonis.* *Casaub.*

38. ὑφ' ἧν] Suspicio *χώραν* subintelligi. Vide tamen in libro sequenti. *F.*

δὲ Μερῆς ὅπῃ τινὶ δὲ τῇ θάλατταν εὐζώνῃ ὁδὸς ἡμε-
ρῶν πεντεκαίδεκα. Περὶ δὲ τινὶ Μερῆν, καὶ ἡ
συμβολὴ τῆς περὶ Ἀσταβόρας καὶ τῆς Ἀστάπου, καὶ ἔτι
τῆς Ἀσταγάδας πρὸς τὴν Νεῖλον. Παροικοῦσι δὲ τῶν
τοῖς οἱ Ῥιζοφάγοι, καὶ οἱ Ἐλεῖοι πρὸς ἀγροδρόμους, 5
ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ὠκεανίδος ῥιζοτομουῦναι ἔλθουσιν,
κόπτεν [ἢ λίθοις] καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἡλιάσαν-
ται, δὲ σιταῖαν· ἢ λεοντόβοτα δ' ὅτι τὰ χερσὶ τῶν
ἑὸν ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέρας ὑπὸ κωνάπων
μεγάλων ἔξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν τόπων· εἰσὶ 10
δὲ καὶ Σπερματοφάγοι πλησίον, οἱ τῶν σπερμάτων
ἢ ἐπιλειπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρόων τρέφονται, σκυδά-
ζοντες ὠκεανίδας ὡς οἱ Ῥιζοφάγοι τὰς
ρίζας. Μετὰ δὲ τῇ Ἐλεῖν αἱ Δημητρίαι σκοπαί,
καὶ βῶμοι Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσογείᾳ καλὰ μὲν Ἰν- 15
δικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορα-
κίς· ἣν δὲ πῆς ἐν βάθει Ἐνδέρῃ γυμνητῶν ἀνθρώ-
πων κατοικία, τέξοις χρωδῶν καλαμίνοις καὶ πεπυ-
ρακτομυδοῖς οἰοῖται· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ
θηρία τὸ πλέον· ἔτι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς πολὺ δ' 20
ὅτι παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς
τέτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεωφαγίας ζῶσιν ἐπὶ
δὲ μηδὲν· θηρεύουσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνδρα-
κίᾳς ὀπίωντες, ἀρκεῖνται τῇ τοιαύτῃ ὀρεσφίᾳ. Ἔθος
δ' ὅτιν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνέμοις 25
παισί. Μετὰ δὲ τῆς Κόνωνος βῶμου, ὁ Μήλινος
λιμὴν· ὑπάρχει δ' αὐτοῦ φέριον, καὶ κυνῆρα
πλείω· εἴτα ὁ Ἀνφίλινος λιμὴν· καὶ ὑπὲρ τούτου
Κρεωφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους, καὶ αἱ γυναῖκες
Ἰεδαῖκῶς ἐκτετμημέναι· ἐπὶ δὲ πρὸς τέτων ὡς 30
πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμόλγοι, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν-
τοπίων Ἀγριοὶ καλούμενοι, κατὰ κομοὶ, κατὰ πώγωνες,
κυνῆρας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τὰς ἐπερ-
χωδύνας ἐκ τῆς πλησιοχώρας βόας Ἰνδικῶς, εἰδ'

A Meroe ad hoc mare est iter dierum quindecim
homini expedito. Circa Meroen Aftaboras et
Aftapas influunt. Hæc flumina Rhizophagi ac-
colunt, qui et Elii vocantur: propterea quod ex
adjacente palude evulsis radicibus, et lapide contu-
fis, massulas conficiunt, et ad solem coctis vescun-
tur. Hæc loca leones alunt, qui sub canis exortum
a maximis culicibus hinc expelluntur. Sunt etiam
Spermatophagi (*quod est seminivori*) non procul,
qui, deficientibus feminibus, glandibus nutriuntur,
eas conficientes, quemadmodum Rhizophagi radi-
ces. Post Eleam sunt Demetrii speculæ, et Cononis
aræ. In mediterranea vero maxima Indicarum
arundinum multitudo nascitur. Ea Coracii regio
appellatur. Fuit etiam Endera quædam interius,
gymnetarum (*sic a nuditate et exercitatione dictorum*)
hominum domicilium, qui arcu et arundineis sagit-
tis præiustis utuntur. Hi plerumque feras de arbo-
ribus sagittant, interdum etiam a terra. Summa
est apud eos sylvestrium bouum multitudo, quo-
rum et aliarum carnibus vitam sustentant. Ubi
nihil capiunt, sicca coria prunis affantes, pro
cibo usurpant. Mos est apud eos sagittandi cer-
tamen impubibus proponere. Post Cononis aras
est portus Melinus, et supra eum castellum,
ac venationes plurimæ. Deinceps Antiphili por-
tus, supra quem sunt Creophagi, glandes mu-
tili, et mulieres eorum Judaice excisæ. Supra
hos quasi ad meridiem sunt Cynamolgi (*canimulgos*
diceres) qui ab indigenis Agrii appellantur, comati
et barbati. Hi canes maximos alunt, quibus Indi-
cos boves venantur, e vicina regione venientes, suis
a feris pullos, sive pascuorum inopia: idque ab

^a ἐπὶ Par. 1. ^b οἱ δεῖσθ Med. 3. 4. Mosc. ^c λίθοις δεῖσθ Par. 1. Med. 4. λίθους sed οἱ scribitur sup. 85 Par. 4. λίθους Mosc.
^d λεοντόβοτα Par. 4. ^e ταῖς δὲ ἐπὶ Med. 3. ταῖς δὲ ἐπὶ Med. 4. ^f ἐξελαύνονται Efc. ^g σπερματοφάγοι Par. 4. Med. 3. 4. Bre.
Efc. Mosc. ^h ἐπιλειπόντων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ⁱ τὰς εἰζας οἱ ῥιζοφ. Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^k Ἐλεῖαν Med. 3. Efc.
^l σκοπαί Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^m τ. Efc. Mosc. ⁿ θηρεύουσι in margine Par. 4. ^o τρέφει Par. 5. ^p καὶ οἱ ἐπ. Par. 1. 5.
Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^q δ' ὑπὲρ Par. 1. 5. Med. 3. 4. δὲ ὑπὲρ Efc. Mosc. ^r Scripti, πλησιοχώρας. Marg. Caf. sic Par. 1. 5.
Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

3. καὶ τῆς Ἀστάπης, καὶ ἐπὶ τῆς Ἀσταγάδας πρὸς τὸν Νεῖλον] De hisce
fluviis plura in libro sequenti refert Strabo. Xylander et Hor-
perus Aftagabæ nomen in versione omittunt. Hic autem in
textu admittit. Malim autem legere Ἀσταγάδα, ut paulo infra
clarius patebit. Nomen aliud est Aftapi fluvii. F.

4. Παροικοῦσι δὲ τέτοις οἱ Ῥιζοφάγοι] Diodorus, lib. iii. cap.
159. Κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου παρὰ τὴν Ἀσαν καλεσμένην
ποταμὸν παροικοῦν τὸ τῶν Ῥιζοφάγων ἔθνος. Vide quæ sequuntur.
Cassaub.

Ibid.] Diodorus fufius has gentes Rhizophagorum &c. de-
scribit. Xylander rectius vertisset Ἐλεῖαι *palustres*, i. e. ἐν τοῖς
ἐλεσιν degentes. Agatharchides hanc gentem infestari a leoni-
bus refert, qui ab insectis fugantur. (p. 37.) Idem auctor
Spermatophagos (quos etiam ἰλοφάγους appellabat, quod τὴν
ἀπαλωτάτην ὕλην, i. e. virgultorum tenerrima, decerpunt ac edunt)
depingit. (p. 38.) F.

10. εἰσὶ δὲ καὶ Σπερματοφάγοι πλησίον] Manuscripti, Σπερματοφά-
γοι: minus recte. Diodorus Siculus, lib. iii. c. 159. Ἐχόμενοι
δὲ τέτοις εἰσὶν οἱ τε ἰλοφάγοι καὶ οἱ σπερματοφάγοι καλεσμένοι. Porro
descriptionem Spermatophagorum, quam Strabo profert, ego
non concoquo, et videtur ἰλοφάγοις potius convenire. Cassaub.

14. αἱ Δημητρίαι σκοπαί] Ptolemæus hoc promontorium in
longit. 65½ latit. 20½ locat; hæc autem mensuratio certe men-
dosa est. F.

17. γυμνητῶν ἀνθρώπων] Eadem de Hylophagis Agatharchides
refert. Quos autem Strabo describit ab arboribus feras jacu-
lantes, hos Agatharchides κυνηγέτας appellat, p. 39. Idem.

30. Ἰεδαῖκῶς ἐκτετμημέναι] Judæi puellas non circumciderunt.
Galenus autem, de Usu Part. hunc morem inter Ægyptios esse
refert. Vide etiam Egmontii Peregr. t. ii. c. 5. Villebrunius
legendum censet Αἰγυπτιακῶς: ac vellem assentiri, ni Strabo prius
innuisset hunc morem circumcidendi puellas esse inter Judæos
receptum. Niebubrius in Arab. Descript. mares fœminasque
esse circumcisos affirmat. (p. 67, 71.) Idem.

30. ἐπὶ δὲ πρὸς τέτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμόλγοι] Hos Dio-
dorus Siculus, lib. iii. cap. 164. Cynamynos vocat. Sed A-
gatharchides, unde uterque sumit ad verbum, vocat Cynamol-
gos: neque aliter Ælianus de Animal. lib. xvi. cap. 31. qui
tamen ex Ctesia Gnidio historiam sumit, et Indicam gentem
esse tradit. Cynamolgorum et Plinius, H. N. lib. vi. cap. 30.
meminit. Cassaub.

Ibid.] De Cynamolgis vide Agatharchidem, p. 44. F.

æstivo solstitio, usque ad mediam hiemem. Post Antiphili portum est alius portus, nomine Mutilorum lucus, et Berenice civitas Sabæa, et Sabæ civitas maxima: inde Eumenis lucus. Ulterius est urbs Daraba, et elephantorum venatio, quæ ad puteum nominatur: eam Elephantophagi habitant, huiusmodi venationem exercentes. Elephantorum gregem per sylvam delatum ex arbore aliqua cernentes, nequaquam adoriuntur; sed eorum qui vagantur extra armenta, clam accedentes, nervos incidunt: nonnulli eos sagittis interficiunt, serpentum felle tinctis. Sagittatio per homines tres perficitur, quorum duo arcum tenent, et pedibus præpositis nituntur, tertius vero nervum trahit. Nonnulli arbores notant, quibus elephanti acclinati quiescere solent. Accedentes itaque ex altera parte, truncum recidunt, in quem ubi se bestia reclinat, pariter cum arbore ruit: cumque surgere nequeat, propterea quod crura continuum et carens flexu os habeat, ex arboribus defilientes illam obtruncant. Venatores a Nomadibus immundi vocantur. Supra hos sunt Struthophagi, gens non admodum magna, apud quos aves dicuntur esse cervorum magnitudinæ, quæ volare non possunt, sed celeriter currunt, quemadmodum Struthocameli. Nonnulli eas arcu venantur; nonnulli pellibus struthorum tecti: nam dextram manum pelle colli operiunt, atque eam sic movent, quemadmodum animalia collum: sinistra vero semen spargunt, e suspenso pera eductum: eo avem allicientes, in convalles detrudunt, ubi viri animal circumfidentes obtruncant. Harum avium

ὑπὸ θηρίων ἔξελαιωομένων, εἴτε σπένει νομῆς· ἢ δ' ἐφοδὸς αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλῃ λιμνὴ ἐξῆς ὅτῃ λιμνὴ καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος· καὶ Βερενίκῃ πόλις ἢ κατὰ Σαβάς, καὶ Σαβά πόλις εὐμεγέθης· εἴτα τὸ τῆς Εὐμηνίδος ἄλσος. Ὑπέρκειται δὲ πόλις ἃ Δαραβά, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιέμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῆς δένδρων ἰδόντες ἀγέλιον ἃ τῆς θρυμῆς φερεμένην, τῇ μὲν ὅκ' ἐπιτίθενται· τὸς δ' ἀποπλαινέμεναι ὅκ' τῶν ὅπιοθεν λαθρα πρὸς ἰόντες νοθευκοποῦσι· πινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναρρῶσιν αὐτὰς χολῇ· βεβαμμένοις ὄψεων οἰστίς· ἢ δὲ τοξεύει ἃ τῶν ἀνδρῶν σιωπελεῖται, τῆς μὲν 15 κατεχόντων τὸ τόξον, καὶ πρὸς βεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἔλκοντος τὴν νοθεύ· ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰώθασιν πρὸς ἀναπαύεσθαι, πρὸς ἰόντες ὅκ' ἡμέτερον μέρος τὸ τελεχος· ἀποκόπουσιν· ἐπὶ οὖν πρὸς τὸν τὸ θηρίον ἀποκλίνει πρὸς αὐτὸ πεσόντος τῆς δένδρε πίπτει καὶ αὐτό· ἀναστῆναι δὲ μὴ ἔδυνασθαι 20 ἃ τὸ τὰ σκέλη ἔδυνασθαι ὅπου ἔχει καὶ ἀκαμπές, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῆς δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό· τῆς δὲ κυνηγῶν οἱ Νομάδες Ἀκαθάριτες καλεῖσιν. Ὑπέρκειται ἢ δὲ τῶν ἐθνῶν ἢ μέγα Στρουθοφάγων, 25 παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγας ἐλάφων ἔχοντες, κατὰ περὶ οἱ στρουθοφάγοι θηρεύουσι δ' αὐτὰς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῆς στρούων σκεπασθέντες, τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσιν τῷ τραχιλιμαίῳ μέρει, καὶ κινῶσιν οὕτως 30 ὥστε τὰ ζῶα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἀέριμα πρὸς ἔχουσιν ἀπὸ πῆρας παρηρτημένης, καὶ τῷ δὲ δεξιᾷ τὰ ζῶα εἰς φάραγγας σιλωθῶσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφεστῶτες ξυλοκόποι κατὰ κόπουσιν· καὶ ἀμπεχόνται δὲ καὶ ὑποσφάννυνται τὰ δέρματα

^a Δαραβά Par. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b Scripti, ἀπὸ θρ. Marg. Caf. ^c βεβαμμένοις Esc. Mosc. ^d οἰστίς deest Par. 5. Med. 3. Esc. Mosc. ^e Vulgo, ὑποκρίπτεσιν. Marg. Caf. ὑποκόπουσιν Par. 4. Med. 3. Bre. Mosc. ^f δυνάμενοι Med. 3. ^g διηγεῖται Med. 3. 4. ^h ἔχει Par. 5. ⁱ δὲ deest Med. 4. ^k σπένειται Esc. Mosc. ^l Forte ὅξως. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^m οὕτως Med. 3. 4. ⁿ ὑποσφάννυνται Esc. Mosc.

4. Βερενίκῃ πόλις ἢ κατὰ Σαβάς] Triam urbium Berenices nomine insignitarum Plinius meminit. Unam supra memoravimus. Plinius alteram ab auro in monte vicino reperto Panchryson appellat. Hæc eadem esse videtur cum Berenice ad Sabas; nam Sabæ forsan mediterraneæ erant, et Berenice earum portus. Situs hujus urbis incertus est. Strabo ad meridiem Ptolemæidis ponere videtur; et forsan vocem Σαβαίτικον a Sabis ducit. Sabat in Ptolemæo, ut opinor, fere eundem situm tenet. Mela Berenices geminas memorat. Hanc autem ad fauces Arabici sinus, illam in intimo recessu locat. (lib. ii. c. 8.) F.

8. κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιέμενοι τοιαύτην] Est etiam apud Agatharchidem περὶ τῶν ἐλεφαντοφάγων, quæ, si libet, poteris conferre. Casaub.

20. ἀναστῆναι δὲ μὴ δυνάμεναι] Errat. F.

23. τῆς δὲ κυνηγῶν οἱ Νομάδες Ἀκαθάριτες καλεῖσιν] Sic apud Agatharch. Ὅτι τῶν κυνηγῶν τέτων, ἃς οἱ νομάδες ἀκαθάριτες καλεῖν εἰώθασιν. Et apud Diod. quoque legimus Acathartum sinum in

descriptione Arabici sinus. Strabo iterum paullo post, ὑπὸ τῶν μαγείων, ἃς καλεῖσιν ἀκαθάριτες. Idque ex Agatharch. Casaub.

24. Ὑπέρκειται δὲ τῶν ἐθνῶν ἢ μέγα Στρουθοφάγων] Struthophagorum gens est Cynegis Acathartis ad meridiem. Vide Agatharchidem et Diod. Idem.

25. παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγας ἐλάφων ἔχοντες] Et ita scribit Diodor. Sic. lib. iii. Vide et Ælian. de Animal. lib. ii. Plinius, H. N. lib. x. pr. Avium grandissimi, et pene bestiarum generis, Struthiocameli Africi vel Æthiopici altitudinem equitis insidentis equo excedunt, celeritatem vincunt: ad hoc demum datis pennis, ut currentem adjuvant: cætero non sunt volucres, nec a terra tolluntur. Ungulæ iis cervinis similes, Esc. Vide etiam C. Barthium ad Claudian. lib. ii. in Eutrop. ad vers. 310. et seq. et Boecler. ad Herodian. lib. i. cap. 15. Scherper.

26. κατὰ περὶ οἱ στρουθοφάγοι] Hæ aves certe erant struthocameli, quas Linnæus inter Grallas locat. F.

32. εἰς φάραγγας] In foveas, melius Xylander vertisset. Idem.

ταῦτα· πολέμοισι δὲ τέτοις οἱ ^a Σίλοι καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὅπλοις χρώμενοι. Πλη-
σίχχοι δὲ τέτοις εἰσὶ ^b μελανότεροι τε τῶν ἄλλων,
καὶ βραχύτεροι, καὶ βραχυδύοι· τὰ γὰρ τετραε-
κοντα ἔτη σπανίως ὑπερβήσιν, ἀποθηριωδύνης αὐ- 5
τῶν τῆς σαρκὸς· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων, αἷς οἱ ἐαρινοὶ
λίβες καὶ ζέφυροι πνέοντες μεγάλοι, συνελαύνουσιν εἰς
τὰς τέρας τέτους· ἐν ταῖς χερσὶ δὲ ἐμβάλ-
λοντες ὕλιν καπνώδη, καὶ ^c ὑφάφαντες μικρὸν,
^d ὑπερπετάμενα γὰρ τὸν καπνὸν σκοτοῦνται, καὶ 10
πίπῃσι· συγκόφαντες ^e δ' αὐτὰς μεθ' ἀλμυρίδος
μάζας παῖνται καὶ χεῶνται. Τέτων δ' ἔρημος
ὑπερέκειται, νομάς δαφιλεῖς ἔχουσα· ^f ἐκλειφθεῖσα
^g δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων, καὶ φαλαγγίων τῶν τε-
τραγνῶν καλουμένων, ^h ἐπελάσαντος ποτε καὶ ἀπερ- 15
χασαμένης τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν πάντεσσι. Μετὰ
δὲ Εὐμένης λιμένας μέχρι Δειρῆς καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐξ-
ήσους γένων, Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεωφάγοι κατοικοῦσι,
καὶ Κολβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας· εἰσὶ δὲ καὶ ⁱ θῆραι
πλείεις ἐλεφάντων, καὶ πόλεις ἀσημοί, καὶ νησία περὶ 20
τῆς πελάγους. Νομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι δ'
οἱ γεωργεῦντες· περὶ τοὺς δὲ τέτων φύεται εὐεχὴς
ὄρεα ὀλίγη· συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτεσιν οἱ Ἰχθυο-
φάγοι τὰς ἰχθύς· ὑπερβάντες δὲ ταῖς πέτραις κατ-
οπίῳσι περὶ τὸ ἥλιον· εἴτ' ἐξοπήσαντες τὰς ἀκάν- 25
θας μὴ σφρεύουσι· τὰ δὲ σάρκα ^k πατήσαντες, μάζας
ποιοῦνται· πάλιν δὲ ταύτας ἠλιάζοντες σιτοῦνται·
χειμῶνος δ' ἀδυνατήσαντες σιτᾶν τὰς ἰχθύς, τὰς
σεσωρευμένας ἀκάνθας κόφαντες, μάζας ἀναπλάθονται,
καὶ χεῶνται, τὰς δὲ νεαράς ἐκμυζῶσι· ἐνίοι δὲ τὰς 30
κόγχας ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες
εἰς χερσὶ καὶ συστάδας θαλάττης· ^l εἴτ' ἰχθυόδια
^m ὑπερβάντες ⁿ τροφὴν αὐτοῖς χεῶνται ἐν τῇ τ

pellibus utuntur pro amictu et veste stragula. Cum
iis Æthiopes, qui Sili appellantur, bellum gerunt,
orygum cornibus pro armis utentes. His finitimi,
cæteris et nigriores sunt et minores, et vitæ brevi-
oris. Raro enim quadragesimum superant annum,
eorum carne jam in ferinam versa. Vivunt ex lo-
custis, quas verni Africi et Favonii vehementius
flantes in ea loca compellunt. Sic autem eam ve-
nantur: fumosam materiem in convallibus injicien-
tes incendunt: illæ leviter supervolantes, fumo te-
nebras offundente, decidunt: ita delapsas colligunt,
et admixto sale ex eis massulas conficiunt, atque
utuntur. Ultra hos est regio deserta, quæ pascua
larga habet, ob scorpionum multitudinem derelicta,
et phalangiorum, quæ tetragnathi, id est, quadri-
mala, appellantur. Horum animalium tanta ali-
quando copia exsuperavit, ut homines prorsus ex-
pellerentur. Post Eumenis portum usque in Di-
ram, et sex insularum angustias Ichthyophagi Creo-
phagique habitant, et qui Mutili appellantur, usque
in mediterraneam. Sunt et aliæ quædam elephan-
tum venationes, et urbes ignobiles, et insulæ ante
maritimam oram: pastores magna ex parte inhabi-
tant, agricolæ pauci: apud quosdam plurimus
styrax nascitur. Ichthyophagi, mari decurrente,
piscis colligunt, eosque in petras jacentes, ad solem
torrent: postea exassant, spinarum acervos faciunt:
carnem vero conculcantes, bolos conficiunt, rur-
susque ad solem positos edunt. Hieme cum pisces
legere non possint, acervatas spinas conterentes in
pastam coeunt et utuntur: recentes vero exfugunt.
Nonnulli concharum carnibus nutriuntur; iis in
fossam vel lacunam aliquam maris immisissis: pisci-
culos in cibum injiciunt, atque in penuria, piscium

^a Σίλοι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^b μελανότεροι Mosc.

^c ὑφάφαντες Par. 4.

^d Manuss. ὑπερπετασθεῖσιν αὐτῶν

εἴτα σκοτεῖναι καὶ πνέουσιν. Marg. Cas. sic Par. 1. γὰρ deest Med. 3. ὑπερπετασθέντων deinde ex correctione, ut Marg. Cas. et sic etiam

reliqua. Med. 4. ὑπερπετώμενοι Mosc.

^e δ' deest Med. 4.

^f Scripti, ἐκλειφθείσης. Marg. Cas. ἐκλειφθείσας Bre. Esc. Mosc.

^g δὲ

Med. 4. ^h ἐπιπολάσαντος Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

ⁱ ἐπιλάσαντος Esc.

^j θῆραι Mosc.

^k Sic in textu, sed in margine

πατήσαντες Par. 5. πνέουσιν Med. 3.

^l εἴτα Med. 4.

^m παρασιπτόντες in margine: in textu παροπλόντες Par. 5. παροπλόντες

in textu Bre. ⁿ Scripti, τροφὴν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^o αὐταῖς Par. 1. 4. Med. 3. 4.

1. πολέμοισι δὲ τέτοις οἱ Σίλοι καλούμενοι Αἰθίοπες] Agatharchides appellat Simos, non Silos, et ita Diodorus quoque: ut merito videatur in Strabone scribendum οἱ Σίμοι. Casaub.

1. Σίλοι καλούμενοι Αἰθίοπες] ὁ πᾶν legit Σίμοι. Ego nihil mutarem. Poteritque hic locus servire ad sententiam eruditissimi Hemsterhusii firmandam, qui *simum* et *silum* non differre existimat: notis ad Pollucem, lib. ix. segm. 148. ubi plura et non ubivis obvia de hisce vocibus leges. Scherpeze.

Ibid.] Hæc omnia, ut videtur, ex Agatharchide desumpsit. F.

2. κέρασιν ὀρύγων] De Oryge multæ sunt lites. Aristoteles ut animal unicornem describit, quod certe falsum est. Bochartus in Hierozoico, p. 948. esse bicornem capream sentit, et eandem cum $\square\alpha\gamma$, vel $\square\gamma$, SS. Idem.

2. Πλησίχχοι δὲ τέτοις εἰσὶ] Acridophagos hos appellat Agatharchides et Diodorus Siculus. De his Plinius, *Pars quadam Æthiopum locustis tantum vivit, fumo et sale duratis in annua alimenta: ii quadragesimum annum vitæ non excedunt.* Casaub.

5. ἀποθηριωδύνης αὐτῶν τῆς σαρκὸς] Nescio quid voluit Xylander. Guarini versio inedita paulo melius reddit, illorum carne

vi bestiarum absumpta. Agatharchides hanc gentem describit morbo quodam pediculoso affectum. Hos pediculos τὰ θῆρια appellat, et in Theophrasto θηριόδαυ est vermiculari. F.

6. ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων] De locustis, quibus Arabes vescuntur, vide Niebubrium in Arab. Descr. p. 152. Idem.

12. Τέτων δ' ἔρημος ὑπερέκειται, νομάς δαφιλεῖς ἔχουσα] Agatharchides, ὅτι τῶν ἀκριδοφάγων, φασὶν, ἀσυνέγνω χώρα πολλή, καὶ νομάς ἔχουσα ποικιλίᾳ διαφερούσα, et quæ sequuntur. Eadem fere apud Diodorum. Casaub.

14. φαλαγγίων τῶν τετραγνῶν] Vide Salmas. Plin. Exerc. p. 71. F.

23. συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτεσιν οἱ ἰχθυοφάγοι] De istis Ichthyophagis, qui alii sunt ab iis, de quibus libro superiore dictum est, vide Agatharchidem et Diodorum, lib. iii. Casaub.

Ibid.] Vide Agatharch. p. 27, 33. Recentiores pauca de hac regione referunt. F.

26. τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες, μάζας ποιοῦνται] Diodori verba: μετὰ δὲ ταῦτα τὰς μὲν σάρκας ἐπὶ τινὰς λεωπετρίας κατατιθέμενοι, πατοῦσιν ἐπιμελῶς ἐφ' ἑκατὸν χρόνον, καὶ καταμίσγουσι τὸν τῷ παλιέρι καπνῶν. Lib. iii. cap. 153. Ed. Wessél. Casaub.

8. φυλλάδος

loco utuntur. Sunt iis varia piscium vivaria propenu. Sunt qui oram aquæ expertem habitantes, quinque dierum iter cum tota familia ad præanis cantum, aquatum ascendunt, ibique proni projecti more boum bibunt, dum venter in tympani modum intumescat: sic ad mare redeunt. Degunt hi in speluncis, vel in tuguriis oleæ frondibus contectis, et trabibus ac tignis ex ossibus ac spinis cetorum paratis. Chelonophagi testudinum operculis conteguntur, quæ adeo magnæ sunt, ut et navigare in eis tuto liceat. Nonnulli ex alga mari ejecta, ingentes cumulos collium forma aggerentes, eos suffodiunt atque inhabitant: mortuos piscibus edendos jaciunt, qui maris æstu defluentis abripiuntur. Tres sunt deinceps insulæ, quarum una testudinum, alia phocarum, tertia accipitrum dicitur. Tota ora palmeta et oliveta, et laureta habet, non modo quæ intra angustias est, sed etiam quæ extra, magna ex parte. Est et insula quædam Philippi, supra quam jacet elephantum venatio, quæ Pythageli dicitur, deinde Arsinoe civitas et portus: post Dira, et supra hæc jacens elephantum venatio. Post Diram deinceps est regio aromatifera, et prima ejus, quæ myrrham fert, quæ etiam Ichthyophagorum est et Creophagorum: producit etiam Persicum et Ægyptiacum morum. Ulterius est Licha elephantum venatio. Passim sunt pluviarum aquarum cisternæ, quibus resiccatis elephantibus proboscide ac dentibus puteos effodiunt, et aquam inveniunt. In hac ora usque ad Pytholai promontoria, sunt duo ingentes lacus: alter aquæ falsæ, quam mare dicunt: alter dulcis, qui hippopotamos alit et crocodilos: circum labra autem papyrum gignit: ibes etiam in hoc loco conspiciuntur. Circa Pytholai promon-

ἰχθύων πάντοι· ἐστὶ δ' αὖτις καὶ ἰχθυοτροφεία παντοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται. Ἐνιοὶ δὲ τῶν πλὴν ἀνδρῶν ὠρεῖαν οἰκουμένων ἀφ' ἑνὸς ἡμερῶν ὅτι τὰ ὕδρευα ἀναβαίνεισι πανοικί μὲν παλαισμοῦ· ῥιφέντες δὲ ὠρηναῖς πίνουσι βοῶν δίκην, ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαστρός· εἴτα ἀπὸ πᾶσιν ὅτι θάλατταν πάλιν οἰκῶσι δ' ἐν σπηλαίοις, ἢ μάνδραις τετρασταῖς, ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ σρωτήρων τῶν κητείων ὀσέων, καὶ ἀκαυθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαίνης. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὀστέοις αὐτῶν σκεπάζονται, μεγάλοις ἔσιν, ὥστε καὶ πλεῖστα ἐν αὐτοῖς· ἐνιοὶ δὲ τῶν φύκους ἀποβεβλημένους πολλὰ καὶ ἴστας ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις ποιεῖντες, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποικῶσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥίπτουσι πρὸς τοῖς ἰχθύσιν, ἀναλαμβάνοντες ὑπὸ τῶν ὠλημυρίδων. Τῶν δὲ νήσων πένες τρεῖς ἐφεξῆς κείνται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ Φακῶν, ἡ δ' Ἰερσίκων λεγόμενη· πᾶσα δ' ἡ ὠρεῖα φοίνικας τε ἔχει, καὶ ἐλαῖωνας, καὶ δαφνώνας, ἔχῃ ἡ εἰς τὸς τῶν γενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκτὸς πολλή· ἐστὶ δὲ τις καὶ Φιλίππου νῆσος, καὶ ὑπὸ ὑπέρκειται τὸ Πυθαγγέλιον καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἴτ' Ἀρσινόη πόλις, καὶ λιμὴν· καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τῶν ὑπὲρκειται θήρα τῶν ἐλεφάντων. Ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἔστιν ἀρωματοφόρος, ὡρομένη μὲν ἡ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὐτὴ μὲν ἰχθυοφάγων καὶ Κρεοφάγων· φύει δὲ καὶ περσαίαν, καὶ συκάμινον Αἰγυπτίον· ὑπέρκειται δ' ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων· πολλαχῇ δ' εἰσι συστάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηραθεῖσιν, οἱ ἐλεφάντες ταῖς ὑπὲρ βοσκίσι καὶ τοῖς ὀδύσι φρεώρουν· καὶ ἀνδρίσκουσιν ὑδῶρ. Ἐν δὲ τῇ ὠρεῖᾳ ταύτῃ δύο λίμναι· μέχρι τῆς Πυθολᾶς ἀκρωτηρίε· εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἀλμυρὴ ὕδατος, ὑπὸ καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκύος· ἡ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους· ὡς δὲ τὰ χεῖλη παρυπὸν ὀρῶνται καὶ ἴβεις ὡς τὸν τόπον ἡδὴ δὲ καὶ οἱ πλοῖον ἀκρας· τῆς Πυθολᾶς τὰ σώματα

^a ἰχθυοτροφεία Med. 3. 4. Mosc. ^b ὠρεῖα Med. 4. ^c εἴτ' Med. 3. 4. ^d ἀπὸ πᾶσιν Mosc. ^e Scripti, τετρασταῖς. Marg. Casf. sic Par. 4. sed 5 scribitur sup. ^f ὠλην Par. 1. Med. 4. ^g ὑποβεβλημένους Med. 4. ^h θάλατταν Mosc. ⁱ ὑψηλὰς Med. 3. ^k καὶ ὑπὸ. Med. 3. ^l τέρας Med. 3. ^m οἰκῶσι Mosc. ⁿ ἐστὶν deest Bre. ^o ἀναξηραθεῖσιν Med. 3. 4. Bre. ^p Vulgo προσκοσκαῖς. Marg. Casf. ^q δύο λ. defunt Med. 3. 4. ^r μεχ. ἐς τὰ Efc. μεχ. τὰ Mosc. sed 5 scribitur sup. α. ^s Πυθολᾶς Med. 3. 4. ^t ἀκρωτήρια Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^u δύο λίμναι εἰς. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^x περὶ τὰ χ. δὲ Par. 4. Med. 3. 4. ^y τῆς Med. 3. Mosc. ^z Πυθολᾶς Med. 3. 4.

8. φυλλάδος δ' ἐλαίνης] Hoc est quod in excerptis Agatharchidis legimus Ichthyophagos quosdam τὰς τῶν ἐλαίων κορυφὰς ἀλλήλαις συνάπτοντας, εἴτα χρῶσθαι σκηνώμασιν. Ubi dicitur etiam harum olearum fructus esse similes fructui castaneæ. At Diodorus ita habet, τρίτος δὲ τρόπος ἐστὶ τοῖς ἰχθυοφάγοις τῆς σκηνώσεως τοῦτος· ἐλάται φύονται πανύ πολλαί. Quæ cum sint ex eodem Agatharchide ad verbum descripta, non est dubium legendum esse ἐλαῖαι. Casaub.

Ibid.] Si Agatharchidi credamus, suspicor has arbores non esse oleas. Quocirca non Diodori lectionem ἐλάται improbo. Ἐλάτη in Discoride et Galeno est spatha palmæ, et tenerum palmæ germen, quod easdem qualitates habet quas Encephalos, vel medulla esculenta. (Galen. de Simp. Med. Fac. lib. viii. art. Phœnix.) Tum palmæ folia sunt certe optima ad tegendas casās, oleæ autem folia non huic usui inservire poterant. F.

9. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι] Meminere iidem. Casaub.

21. εἴτ' Ἀρσινόη] Sic Ptolemæus. Plinius hanc Berenicen Epidiren appellare videtur. F.

26. καὶ περσαίαν, καὶ συκάμινον Αἰγυπτίον] Et perseæ et sycaminus arbores, quondam Æthiopibus et Ægyptiis peculiæ. Vide lib. sequenti, itaque male Xylander locum convertit. Casaub.

Ibid.] Perseæ Ægyptia a Theophrasto fuscè describitur. (lib. iv. cap. 2.) Galenus etiam ait, se Perseæ arborem in Alexandria vidisse, nec in ulla alia imperii parte. Quidam Persion illam appellant, aiuntque in Persia ejus fructum esse lethalem, in Ægypto innocuum. De Comp. Pharm. lib. ii. c. 2. Hæc arbor eadem esse videtur cum lauro Perseæ, (Linnæi Sp. Plant. p. 529.) quamquam hanc Americanam esse scribit. Sycaminus est certe ficus Linnæi foliis cordatis, subrotundis, integerrimis. (Spec. Plant. p. 1513.) Vulgo ficus Pharahonis dicitur. Vide Thevenot. t. ii. p. 790. F.

26. ὑπέρκειται δὲ ἡ Λίχα θήρα] Id est, Lichæ venatio, nam Λίχα patrii casus est: ut Πυθαγγέλιον et Πυθολᾶς. Casaub.

1. ὀλόκληροι

ὀλόκληροί εἰσι· μετὰ δὲ τέττες ἡ Λιβανωτοφόρος, ἐν-
ταῦθα ἄκρα ὅσῃ, καὶ ἱερὸν ἀγριῶνα ^a ἔχον. Ἐν δὲ τῇ
μεσογαίᾳ ποταμίᾳ πῖς ^b Ἰσίδος λεγομένη καὶ ἄλλη πῖς
Νεῖλος, ἀμφὸς καὶ ^c Λίβανον καὶ σμύρναν ^d ὠδραπεφυκότα
ἔχουσα. Ἐστὶ δὲ καὶ δεξαμένη πῖς τοῖς ἐκ τῆς ὀρεῶν
ὑδασι πληρουμένη καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος ^e κώμη, καὶ
Πυθαγγέλου λιμὴν· ἡ δ' ἐξῆς ἔχει καὶ φλούδα-
σίαν. ^f Συνεχῶς δ' εἰσὶ ποταμίαι ^g τε πλείους,
ἔχουσαι Λίβανον ὠδραπεφυκότα, καὶ ^h ποταμὸς μέχρι
^b Κινναμομόρου· ὁ δ' ὀρίζων ταύτην ποταμὸς ¹⁰
φέρει καὶ φλούδ' ἀμπολίου· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ
ⁱ Δαφνὴς λιμὴν· καὶ ποταμία Ἀπόλλωνος καλεσμένη,
ἔχουσα πρὸς τῷ Λίβανῳ καὶ σμύρναν καὶ κιννάμωμον·
τὸ δὲ πλέον ἀκμάζει μᾶλλον πρὸς τὰς ἐν βάθει
τόπους· εἴθ' ὁ Ἐλέφας τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θά- ¹⁵
λατταν, καὶ διώρυξ· καὶ ἐφεξῆς, ^k Φυγμοῦ λιμὴν μέγας,
καὶ Ἰδρυμα τὸ Κυνοκεφάλων ^m καλούμενον· καὶ τε-
λευταῖον ἀκρωτήριον τῆς ὠδραλίας ταύτης τὸ Νότον
κέρας. Κάμψαντι δὲ τοῦτο, ὡς ὅτι μεσημ-
βρίαν, ἐκέτι, φησὶν, ἔχοντι λιμῶν ἀναγραφάς, ὅθι ²⁰
τόπων, ἀφ' οὗ μῆκει ⁿ γινώριμον. Ἐν ^o δὲ τῇ
ἐξῆς ὠδραλίᾳ ^p εἰσὶ καὶ πῖλαι, καὶ βωμοὶ Πυθολαῖας,
καὶ Λίχας, καὶ Πυθαγγέλου, καὶ Λέοντος, καὶ ^q Χαριμότρης,
καὶ πῶν γινώριμον ὠδραλίαν πῶν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι
Νότον ^r κέρας· τὸ δὲ ἀφ' οὗ γινώριμον. Πλη- ²⁵
θεὶ δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα, καὶ λέγουσι τοῖς καλουμένοις
μύρμηξιν· ἀπετραμμένα ^s δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα· καὶ
^t χρυσοειδῆς πῶν χρῶμα, φιλοτέρεσι δὲ τῶν κατὰ τὴν
Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους, καὶ ῥινοκέ-
ρας· ἔστι δὲ μικρὸν ^u ἀπολίπονται τῶν ἐλεφάντων ³⁰
οἱ ῥινοκέρωτες, ὥσπερ Ἀρτεμίδωρος φησὶν· ^v ὅτι
σειρὰν τῶν μῆκει· καίπερ ἑωρακέναι φησὶς ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ, ἀλλὰ ^w σχεδὸν πῶς ὅσον τῶν ὑφεί, ^x ἀπὸ γε τῶ
ἀφ' ἡμῶν ὁράντος· ἔτε πύξω τὸ χρῶμα ἐμπερές,
ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ὅσῃ ^y τῶ ταύρου· ³⁵

torium jam sunt homines integri corporibus. Post
hos est regio thurifera, in qua promontorium est,
cui sacrum alnetum adest. In mediterranea est
regio quædam fluvialis, quæ Ifidis dicitur, et alia
quædam Nilus. Ambæ myrrham et thuriferas ar-
bores habent. Est etiam cisterna, quæ montanis
aquis impletur: postea Leonum specula et Pyth-
angeli portus. Sequens regio pseudocasiā fert.
Deinceps complures amnes sequuntur, in quorum
ora thus nascitur: hinc fluvius usque ad regionem,
quæ cinnamomum fert: flumen, quod hanc definit,
phleum multum gignit. Postea est aliud flumen,
et Daphnus portus, et fluvialis regio, quæ Apollinis
dicitur; et thus habet et myrrham et cinnamo-
mum, quod plurimum in locis depressioribus viget.
Exinde Elephas mons in mare prominens, et fossa
et Pfygum portus ingens, et Cynocephalorum in-
scriptione templum, et Austri cornu, ultimum hu-
jus oræ promontorium. Id versus meridiem ubi
flexeris, negat ulterius portuum aut aliorum loco-
rum descriptionem exstare, quod incognita sint.
Quod deinceps est littus, in eo sunt columnæ et aræ
Pytholai, et Lichæ, et Pythangeli, et Leonis, et
Charimotri, per oram notam a Dira usque ad Austri
cornu. Ipsa vero distantia ignota est. Hæc regio
elephantis abundat et leonibus, qui formicæ vocan-
tur: et genitalia averfa habent, et colorem aureum,
pilis non tam densis vestiti ut Arabici. Fert etiam
pardales fortissimas, et Rhinocerotes, qui (ut Arte-
midorus ait) longitudine paululum ab elephantis
superantur, quod se Alexandriæ vidisse affirmat;
fere etiam quantum ad altitudinem. Ejus autem,
quem nos vidimus, color non buxo, sed elephanti
similis erat: magnitudo tauri: forma apro proxima,

^a Maruff. ἔχουσα. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. Esc.

³ 4. Mosc.

^d κώπη sed o scribitur sup. ω. Par. 4. Med. 3. 4. κόπη Bre. λεοντοσκόπη Mosc.

^e ποταμοὶ Bre. Esc. Mosc.

^f μέχ. τῆς Par. 4. Med. 3. 4. Bre.

^g εἰσὶ deest Esc.

^h χρυσοειδῆ Med. 4.

ⁱ ἀπολείπονται Par. 5. Med. 3. 4. Mosc.

^j σχεδὸν τοι Med. 4.

^b Scripti q. εἰσοδος. Marg. Cas. sic Par. 4.

^c σμύρ. κ. λιβ. Med.

^d συνεχῆς Med. 3.

^e Δαφνὴς Mosc.

^f In textu Γυμνῆ et in mar-

^g λεγόμενον Mosc.

^h Ἐν τῇ δὲ Mosc.

ⁱ δ' deest Med. 4.

^j ἐπὶ in mar-

^k Vulgo, κέρας. Marg. Cas. sic Esc. Mosc.

^l post φησὶν nil vacui in Par. 1. 4. Mosc.

^m τῶ deest Med. 3. 4.

ⁿ Scripti, ἐπὶ γε. Marg. Cas. sic Par. 1. ἀπὸ γε Par. 4. Mosc.

^o τῶ deest Med. 3. 4.

1. ὀλόκληροί εἰσι] Id est, non, ut alii Æthiopes, glandes mu-
tilli sunt. Vide supra. F.

1. μετὰ δὲ τέττες ἡ Λιβανωτοφόρος] Thurifera regio est hodie
ad littus Arabicum Liba spectans. Thus tamen deterrimum
est. (Niebubrii Arab. Descr. p. 126.) Idem.

11. φέρει καὶ φλὺν ἀμπολίου] Phleos papyri species, qua se-
cundum Herodotum Indi vestes confecerunt, ἐδῆτα φλοιὸν lib.
iii. Hic videtur esse idem cum Phleo Schænoride Linnæi.
Spec. Plant. p. 87. Fluvius, ni fallor, in nostris tabulis Pedra
appellatur. Idem.

11. καὶ Δαφνὴς λιμὴν] Daphnuntis portus situs est incertus; Ar-
rianus autem ejus videtur meminisse, (καὶ Δαφνῶνα μικρὸν,) qui
Elephantum proximus est. (Perip. Mar. Erythr. p. 7.) Aliorum
locorum neque situm neque nomina indagare possum. Idem.

15. εἴθ' ὁ Ἐλέφας τὸ ὄρος] Ptolemæus hujus meminit, non
longe ab Aromatum promontorio (hodie Cap. Gardafu) distan-
tis. Idem.

25. Νότον κέρας] Noti cornu; hodie Cap. Bazar, vel Basses,
et in tabulis Angliacis Cape Sands. Idem.

26. καὶ λέγουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν] Agatharchides μυρμηκο-
λίοντας nuncupat: eum vide. Casaub.

Ibid] Vide Plin. lib. viii. c. 16. Bochartum de Anim. lib. vi.
c. 4. Agatharchidem in Geogr. vet. SS. Min. t. i. p. 49.
In Linnæo est Myrmecophaga, tridactyla, 2da. (Syst. Nat. t. i.
p. 51. Edit. Holmiæ, 1766.) F.

29. καὶ παρδάλεις ἀλκίμους] Agatharchides etiam pardos in hisce
regionibus describit, Carliis ac Lyciis multo ferociiores, et vali-
diores. De Rhinocerote vide quæ annotavimus ad lib. xv.
Idem.

31. ἐπὶ σειρὰν τῶ μῆκει] Et hæc corrupta sunt: et
deesse aliquid ex sequentibus constat, quibus videtur Apollo-
dorum reprehendere. Descriptio Strabonis est ex Agatharchide.
Sed de rhinocerote et plerisque istis animalibus, vide quæ post
Agatharchidem ab aliis sunt scripta, ut Dione, lib. li. Casaub.

præfertim quod ad rostrum attinet. Demto naso, qui cornu quoddam est recurvum, omni offe durius. Eo pro armis utuntur, quemadmodum apertentibus. Habet etiam duo cingula, tanquam draconum volumina, a dorso usque ad uterum circumcumeuntia, alterum jubam versus, alterum ad lumbum. Nos hæc de eo dicimus, quem ipsi vidimus. Artemidorus addit id animal de pastu cum elephante pugnare, et rostro subire, ac ventrem ejus conscindere, nisi ab elephantis proboscide vel dentibus prævertatur. In iis locis camelopardales nascuntur, nulla re pardali similes. Cutis enim varietate hinnulo simillima est bellua, virgatis pilis distincta: posteriora quoque humiliora sunt anterioribus, ut a cauda sedere videatur, ad bovis altitudinem: anteriora vero crura cameli cruribus non sunt humiliora: collum rectum est, et in altum exfurgit: verticem paulo sublimiorem camelo habet. Propter quam partium inconcinnitatem, nec tantam celeritatem habere puto, quantam dixit Artemidorus, insuperabilem affirmans. Ac ne fera quidem est, sed pecus; nullam enim feritatem præ se fert. Gignuntur etiam ibi (eodem perhibente) sphinges, et cynocephali, et cepi, qui faciem leonis, corpus reliquum pantheræ, magnitudinem damiæ habent. Item tauri feri, ac qui carnem edant, nostros et magnitudine et celeritate longe exsuperantes, colore rufo. Crocutas quoque (ut ille inquit) ex cane lupoque hybrida est. Quæ vero

μορφή δ' ἔγγιστα πονοῦσα, καὶ μάλιστα κατὰ πλὴν
 πορομῶν, πλὴν δ' ῥίνος, ὅτι ὅτι κέρας σιμὸν ἑ-
 ρεώτερον ὅτε. παντός· ἡγῆται δ' ὅπλων, κατὰ περὶ
 τοῖς ὁδοῦσιν ὁ σύαρος· ἔχει δὲ καὶ φύλους δύο, ὡς ἀν-
 5 ἰστέρας δρακόντων, ἀπὸ δ' ῥάχως μέχρι δ' γαστρός
 περιειμέναις, ἡ μὲν πρὸς τὸ λόφον, ἡ δὲ πρὸς
 τῇ ὀσφύϊ· ἐκ μὲν δὴ τῶ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος ταῦτα
 φάμεν ἡμεῖς. Ἐκεῖνος δὲ ἑρσοδιασφαῖ, ἑξήσπι καὶ
 ἐλεφαντόμαχον ἰδίως ὅτι τὸ ζῶον αἰετὶ τῆς νομῆς,
 10 ὑποδύον τῇ πορομῇ, καὶ ἀνακείρον τὴν γαστέρα,
 ἢ ἀν' μὴ πορληφθῇ τῇ ποροσπίδι καὶ τοῖς ὁδοῦσι.
 Ἰγνόνται δ' ἐν τέτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμη-
 λοπαρδάλεις, ὅθεν ὅμοιον ἔχουσι παρδάλει· τὸ γὰρ
 ποικίλον τῆς χροῆς, ἢ νύκτι μᾶλλον ὅμοιος ῥαβδατοῖς
 15 πῖλοις κατεπιγυμναί· τελέως δὲ τὰ ὁπίσθια ταπει-
 νότερα τῇ ἐμπροσθίῳ ὅτιν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι
 τῷ ὑφ' αὐτῶν μέρει, τὸ ὑψος βοῶς ἔχοντι· τὰ δὲ ἐμ-
 πορδία σκέλη τῇ καμηλείῳ εὐλείπεται· τερά-
 χηλος δ' εἰς ὑψος ἑξήρημνός ὁρθός, πλὴν κορυφῇ
 20 δὲ πολὺ ὑπερέχει τῇ καμήλου· ἀρξὶ δὲ πλὴν
 ἄσυμμετρίαν ταύτην, ὅθεν τὰ χροῖς οἷμα τοσούτον
 εἶ· αἰετὶ τὸ ζῶον, ὅσον ἔφηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέρ-
 βλητον φήσας· ἀλλ' ὅθεν θηρίον ὅτιν, ἀλλὰ βόσκημα
 μᾶλλον· ὁδεμίαν γὰρ ἀγρίοτητα ἐμφαίνει· γίνονται
 25 δὲ φησι καὶ σφίγγες, καὶ κυνοκέφαλοι, καὶ κῆποι,
 λέοντος μὲν πορσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα
 πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦτα δ' εἰσὶν
 ἀγριοὶ καὶ σαρκοφάγοι, ἢ μέγιστοι πολλῶν τῶν παρ'
 ἡμῖν ὑπερβλημῶν καὶ τάχει, πύρροι πλὴν χροῶν.
 30 Ἐκκεῖται δ' ὅτι μίγμα λύκος καὶ κυνός, ὡς φησὶν

^a Scripti, ἐγὼ τὰ πλὴν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ἐγὼ τὰ πλὴν Par. 5. Bre. ^b Ab ὅτι usque ad πάντος defunt in Bre. et videntur esse glossa. Villeb. ^c ῥερέωτερον Mosc. ^d αἰετῆς Par. 5. ^e τῇ δὲ π. Mosc. ^f ποροδιασφαῖ Par. 1. Med. 3. 4. ^g ὅτι Par. 1. Med. 3. 4. ^h ἐὰν μὴ Med. 3. 4. Bre. ⁱ γίνονται Med. 3. 4. ^k αἱ deest Med. 4. ^l καμηλοπαρδάλεις Mosc. ^m Id est, νεβρίσι, nisi ita quoque est legendum. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ⁿ Sic Manuff. et prior interpres, cujus versione utitur Xyl. Vulgo, κατεπιγυμναί. Marg. Cas. κατεπιγυμνών Esc. ^o καμηλίῳ Mosc. ^p ἐξημέρος Med. 3. Esc. Mosc. ^q Manuff. ὑπερβλημῶν. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^r τῆς τῆ Esc. ^s Scripti q. αἰετῆσαν, Marg. Cas. sic Med. 4. ^t κῆποι Esc. Mosc. ^u Scripti q. μέγεθος πολλῶν. Marg. Cas. πολλῶν Par. 4. Med. 3. 4. μέγεθος πολλῶν Esc. Mosc. ^x Κρο-
 κέτας Par. 4.

4. ἔχει δὲ καὶ ΣΤΥΛΟΥΣ δύο, ὡς ἀν' σπείρας δρακόντων, ἀπὸ τῆς
 ῥάχως μέχρι τῆς γαστρός περιειμέναις, τὴν μὲν πρὸς τὸ λόφον, τὴν δὲ
 πρὸς τῇ ὀσφύϊ. Reddit interpres duo cingula; quam recte ipse
 viderit. Scribendum suspicor ΤΥΛΑΣ. Eo scilicet nomine
 uti potuit Strabo de rhinocerote, ut alii de camelo. V. Hesych.
 in v. Τύλην. et Diod. Sic. lib. ii. p. 166. qui camelos cum du-
 plici gibbere διτύλους vocat. Τύλην autem proprie callum significare
 videtur, sed catachrestice quicquid in carne eminet. Anon.

12. γίνονται δ' ἐν τέτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις. Vide
 Agatharchidem; et descriptionem Plinii ejus animalis, quod
 Æthiopus Nabin vocare ait, quod et ovem feram dici tradit.
 Describit camelopardalim, Romæ visam, Dio, lib. xliii. Cas.
 De hoc animali vide Job. Ludolf. Histor. Æthiop. lib. i. c. 10.
 sect. 33. et Comment. p. 149. Anon.

13. ὅθεν ὅμοιον ἔχουσι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χροῆς, νύκτι
 μᾶλλον ὅμοιος ῥαβδατοῖς πῖλοις κατεπιγυμναί. Ita olim emendavimus,
 τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χροῆς νεβρίσι μᾶλλον ὅμοιος ῥαβδατοῖς στίλοις κατε-
 επιγυμναί. At pantherarum maculæ rotundæ, et oculis similes.
 Propter maculas vocata est camelopardalis, διὰ τὴν ποικίλειαν τῆς
 χροῆς, licet aliter sit notis compuncta. Barbari vocant ζοράφιν,
 hodie Giraffam. Salmas. Exer. Plin. Ed. Ult. p. 275. Anon.

Ibid.] Camelopardalis est in Linnæo Cervus, cornibus simpli-
 cibus, pedibus anticis longissimis. Animal hoc mirandum inter ve-
 teres plurimi et inter recentes Belonius optime descripserunt.
 Frondibus arborum vescitur, quocirca pedes antiqui longiores.
 Animal est rarissimum, sed Hollandi, qui Africæ mediter-

ranea peragant, ad Lugdunum Batavorum ejus pellem
 bene conservatam miserunt, quam in Musæo Academiæ vi-
 dimus. Hoc specimen cum exemplari in lithostrato Præne-
 stino depicto congruit. Vide Montfaucon, Antiq. Supp. t. iv.
 lib. vii. Sbiaw's Trav. Supp. An legendum sit νεβρίσι, vel
 νεβρίσι, parum interest. A vertice capitis ad pedes anticos 17
 pedes, postici vix 9 pedes: collum 7 pedes longum. Animal
 est mitissimum, timidumque, nec cursu velox. Vide Hasselquist.
 Quadrup. 10. F.

25. καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι. Sphinx est simiæ species hirsuta,
 ut ait Agatharchides, ταῖς γραφομέναις παρομοίαι, i. e. quoad vul-
 tum parum ab hominibus differunt. Hoc animal in arbore
 sedet in lithostrato Prænestino. Cynocephalus est Simia
 Innuus Linnæi. Agatharchides hanc speciem vere describit,
 τὸ σῶμα ἀνθρώπου δυσειδὲς ὑπογράφει, τὸ δὲ πρόσωπον κυνός. Ingenio
 feroci præditus, vix domari potest. Idem.

25. καὶ κῆποι, λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες. Non est ergo κῆπος,
 quem ait Aristoteles esse πείθηκον ἔχοντα ἑρᾶν, verum et κῆπος, et
 κῆπος, et κῆπος. Casaub. Vide Strabo. lib. xvii. p. 812. Ed.
 Amst. Anon.

Ibid.] In lithostrato Prænestino, animali leonino vel canino
 capite inscribitur vox KHIPEN. Quæritur, an Simia Cerpbus
 Linnæi sp. 19? Vide ad lib. xvii. p. 812. Ed. Amst. F.

30. Κροκέτας δ' ἐστὶν. In Excerptis Agatharchidis et apud
 Diodor. et Ælianum est Κρόκοτα. Casaub.

Ibid.] In lithostrato Prænestino Κροκέτας scribitur. In Æliano,
 (Hist. Anim. lib. vii. c. 22.) Κρόκοτα. F.

ἔτος. Ἄ δ' ὁ Σκῆψιος λέγει Μητροδότους ἐν τῷ
 περὶ συνηθείας βιβλίῳ μύθοις εἶναι, καὶ ἐφροντιστέον
 αὐτῶν. Καὶ δρακόντων ^a δ' ^b εἴρηκε μεγέθη τερά-
 κοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος, ἐλέφαντας καὶ ταύρους
^c χειρὸς μύθων, ^d μετρίως ταύτη γε. Οἱ γὰρ Ἰνδι- 5
 κοὶ μυθώδεσσι, καὶ οἱ Λυβικοὶ οἷς τε καὶ ^e ποιά
 ὀπιπεφυκέναι λέγεται. Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος
 τῷ Τρωγλοδυτῶν, τρυφνοῦται δὲ καθεύδων· κοιναὶ
 δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα, πλὴν τοῖς τυράννοις· τὰ
 δὲ τῶν τυράννων φθέρουσι, πρὸς δὲ τὴν ζῆμιν ὅτι 10
 εἰσίζονται δ' ὀπιμελῶς αἱ γυναῖκες· περικεῖναι δὲ
 τοῖς τραχέσι κογχία ἀντὶ βασιλείων· πολέμοισι δὲ
 περὶ τῆς νομῆς, κατὰρχας μὲν ^f διορθούμενοι ταῖς
 χερσίν, εἴτα λίθοις· ^g ὅταν δὲ τῶν γέννηται, καὶ
 τοξεύμασι καὶ μαχαίροις· ἀφ' αὐτοῦ δὲ γυναῖκες μέσον 15
 ὀπιεῖται, καὶ δέησις περὶ ἐνέγκου· τσοφὴ δ' ἐκ
 τε σαρκῶν καὶ τῶν ὀστέων κοπιούμενων ἀναμῖξ καὶ εἰς
 τὰς δρεῖς ἀνελουμένων, εἴτ' ὀπιούμενων, καὶ ἄλλως
 πολλαῶς σιβαζομένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, ὅς κα-
 λοῦσιν ἀκαθάρτους, ὅτε μὴ κρεωφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ 20
 ὀστροφαγεῖν, καὶ δερματοφαγεῖν· χροῶνται δὲ καὶ τῷ
 αἵματι, καὶ τῷ γάλακτι κατὰμῖξαντες. Ποτὸν δὲ
 τοῖς μὲν πολλοῖς ὑπόβρυγμα παλίσου, τοῖς δὲ τυ-
 ράννοις μελίκρατον, ^h ἀπ' ἀνδρῶν πινὸς ἐκπιεζομένης ἔ-
 μέλιτος. Ἐπὶ δ' αὐτοῖς χειμῶν μὲν, ἡνίκα οἱ ἐτη- 25
 σία πένεσι κατὰμῖνται γὰρ· ἥρος δ' ὁ λοιπὸς
 χροῖος. Τυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι, καὶ σκυτα-
 ληφόροι· ἀφ' αὐτοῦ εἰσὶ δ' ἐκ κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τμημένοι πνέες, καθάπερ Αἰγύπτιοι. Οἱ δὲ
ⁱ Μεγαβάροι Αἰθιοπεῖς τοῖς ῥοπάλοις καὶ τύλῃς ὁροσ- 30
 πῆσαι σιδηρεῖς· χροῶνται δὲ καὶ λόγχαις καὶ ἀσπίσιν
 ὠμοβυσσίναις· οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθιοπεῖς τόξοις, καὶ

Metrodorus Scepsius in libro de consuetudine dicit,
 fabulosa sunt, et nullius momenti. Artemidorus
 dracones etiam refert magnitudine triginta cubito-
 rum, qui tauros elephantosque capiant: hic quidem
 modum non excedens. Nam Indici ac Libyci
 dracones fabulosiores sunt, quibus etiam alas tri-
 buunt. Troglydytarum vita pastoralis est, ii mul-
 tos tyrannos habent: mulieres et filii eis com-
 munes, nisi quæ tyrannorum sunt: qui tyranni
 uxorem corruperit, ove multatur. Eorum mulieres
 diligenter notis compinguntur. Collo conchas ad-
 versus fascinationes appensas gestant. Viri de pas-
 cuis contendunt, primo manibus rem gerentes, mox
 lapidibus: quod si vulnus fiat, etiam sagittis et
 gladiis: at mulieres in medium prodeuntes, et
 preces interponentes, pacem reparant. Vescuntur
 carnibus et ossibus simul contusis, et in coria invo-
 lutis, et postea affatis: ac variis præterea modis
 quos usurpant. Cocos immundos vocant: ipsi non
 solum carnes et ossa, sed etiam coria comedunt.
 Vescuntur etiam sanguine admixto lacte. Vulgus
 aquam bibit, in qua paliurus sit maceratus. Ty-
 ranni mulsum potant, melle e flore quodam ex-
 presso. Hiemem habent, cum etesiae flant, tunc
 enim et imbres: æstatem vero reliquum tempus.
 Nudi sunt et pelliti, et scuticas gestant: et sunt
 non solum glandes mutili, sed etiam circumcisi
 nonnulli, quemadmodum Ægyptii. Æthiopes vero
 Megabari clavas gerunt, ferreis nodis armatas:
 utuntur etiam lanceis et scutis e crudo corio con-
 fectis. Reliqui Æthiopes arcu et lancea. Quidam

^a δ' deest Med. 3. ^b μεγ. εἴρηκε inverfo ordine Mosc. ^c χαρμεῖων Par. 1. an σερεμῖων? Locus totus corruptus. Villebr.
^d ἀντριόσανται τῇ γε Par. 4. ^e ποία Par. 5. Med. 3. 4. sed postea corr. Bre. Efc. Mosc. ^f Scripti, τῶν τυράννων. Marg. Caf.
 sic Par. 1. Med. 4. ^g Probo lectionem vet. interp. διωθεμένοι. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. διωθεμένοι
 Efc. ^h ὅτε Par. 1. ⁱ Manuff. προίεσαι. Legunt quidam εἰς μέσον προίεσαι. Marg. Caf. sic Med. 3. εἰς μέσον προίεσαι
 Par. 1. 5. Med. 4. Efc. Mosc. ^k ἀπ' αὐτῶν. usque ad μέλιτος inclusive defunt Med. 3. ^l Ita legendum ex Strabone, et vetere
 interp. aut Μεγαβαρεῖς. Vulgo et in q. manuff. Μέγαροι. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Μεγαβαριεῖς Efc. Mosc.

3. Καὶ δρακόντων—μεγέθη] Vide de his etiam lithostratum
 Prænestinum. F.

6. οἷς τε καὶ ποιά ἐπιπεφυκέναι λέγεται] Pro ποιά, περὶ legi:
 nota est fabula neque operæ duxi, ubique annotare quid quo
 legerim, cum eruditi id ex versione facile sint intellectu.
 Xyland.

Ibid. οἷς τε καὶ ποιά ἐπιπεφυκέναι λέγεται] Inepta est et falsa,
 quam commentus est Xylander lectionem περὶ, veram lectionem
 ex Strab. restituiimus; cuius hæc sunt lib. ultimo, δρακόντας τε
 λέγει μεγάλας, οἷς καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι λέγεται. Casaub.

Ibid.] Lectionem esse sanam concedo; non autem sensum
 elicio. Quosdam esse serpentes fetosos conjicio. F.

7. Νομαδικὸς μὲν ἔν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν] In Excerptis Stra-
 bonis annotatum legimus, ὅτι Τρωγλοδυτῶν ἀντὶ τῆς λέγει ὁ
 Στράβων· quæ (ut puto) quum legisset vir quidam eruditiss. non
 dubitavit scribere, perpetuo Trogodytas istos apud Strabonem
 vocari: quod nos, qui Strabonem non nimis negligentes legisse
 videmur, perpetuo falsum reperimus. Nam et si τρωγλῆν, et
 τρωγλῆν dici certum sit, tamen in Strabonis editis et scriptis co-
 dicibus omnibus, Troglydytæ hi perpetuo vocantur, et ita apud
 reliquos. Cæterum de istis Troglydytis Agathar. et Diodor.
 eadem. Sunt et alii duobus in locis Troglydytæ a Strabone
 collocati. Casaub.

11. εἰσίζονται] Στίβιζεσθαι cerussa pingi vertit interpretes, quod
 non assequor. Xyland.

Ibid. εἰσίζονται δ' ἐπιμελῶς αἱ γυναῖκες] Nescio quid cogitabat
 vir eruditus cum reponeret εἰσίζονται. Vera lectio est εἰσίζονται.
 De sibi et stimmi lege Diofcor. lib. v. 99. et Plin. Casaub.
 Hæc antiquis inter cosmetica fuisse patet ex 2 Reg. ix. 30.
 Jer. iv. 30. Ezech. xxiii. 40. Anon.

13. διορθούμενοι] Lege διωθέντες pro διορθούμενοι. Xyland.

19. ὅς καλοῦσιν ἀκαθάρτους] Hæc ex Ægyptiis desumpsisse
 videntur. F.

25. Ἐπὶ δ' αὐτοῖς χειμῶν μὲν, ἡνίκα οἱ ἐτησίοι πένεσι] Inter di-
 versas partes climatis Æthiopici, ut tradunt recentiores, mul-
 tum interest. Mediterraneæ autem partes hiemem patiuntur
 mensibus Junii, Julii, Augusti, ac Septembris. Idem.

28. ἐκ κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιετμημένοι τινες, καθάπερ Αἰγύπτιοι] Aliud κολοβοὶ, aliud περιετμημένοι. Pag. 1096. κολοβοὶ τὰς βαλάνες,
 καὶ αἱ γυναῖκες περιετ. Ἰσθαῖκως. Locus notandus. Tour.

30. τοῖς ῥοπάλοις καὶ τύλῃς προίεσαι σιδηρεῖς] Æthiopes hodie
 scuta gerunt e coriis bovinis facta. Hastas in dextra vibrant
 cuspidē ferrea, clavosque tenent ligneos durissimos, in quibus
 cultelli infiguntur. (Vide Peregr. Jesuit. in Æth. p. 1. c. 11.)
 De his Diodorum consule, lib. iii. p. 165. F.

Troglodytæ sepeliunt suos, paliurinis virgis inortui cervicem pedibus alligantes: postea subito effe-
runt, læti ac ridentes, quousque corporis faciem occultent: deinde, imposito capræ cornu, absce-
dunt. Iter noctu peragunt: pecoribus masculis
tintinnabula e collo suspendunt, ut feræ sonitu ex-
terreantur. Arcu et facibus contra feras utuntur.
Invigilant ad ignem gregis gratia, cantu quodam
utentes. Cæterum Artemidorus hæc de Troglo-
dytis ac vicinis Æthiopibus postquam dixit, rever-
titur ad Arabes: primo eos persequitur, qui Arabi-
cum sinum terminant, et Troglodytis opponuntur,
a Posidio incipiens, quod interius Elanitico recessu
situm autumat. Posidio vero continuum esse pal-
metum quoddam aquis abundans, et in magno
honore haberi: propterea quod tota circumstans
regio æstuosa sit, et arida, et umbrarum expers. Ibi,
ut ait, mirum in modum sunt feraces palmæ.
Luco vir et uxor præfunt ratione generis consti-
tuti, pelliti ambo, victum ex palmis ducentes. Dor-
miunt in tuguriis factis super arboribus, propter
ferarum multitudinem. Postea est Phocarum insula,
a multitudine marinorum vitulorum nomen habens.
Prope est promontorium, quod usque ad Arabum
petram pertendit, qui Nabatæi dicuntur, et usque in
Palæstinam: eo et Menæi et Gerrhæi, et vicini omnes
aromata convehunt. Postea est alia ora, quæ prius
Maranitarum dicebatur, quorum alii erant agricolæ,
alii in tuguriis habitabant: nunc Garindæi illis dolo
interemtis possident. Nam eos adorti, dum festa
quædam quinquennalia celebrarent, non solum hos
interfecerunt, sed etiam ingruentes in alios, fundi-
tus omnes deleverunt. Succedit his Elaniticus sinus,
et Nabatæa, populosa fane regio et pascuis abun-
dans. Insulæ ante hæc sitæ, ab hominibus tenen-
tur, qui olim quieti, postea ratibus deprædari cepe-
runt eos, qui ex Ægypto navigabant: sed pœnas
dederunt classe adversum ipsos profecta, a qua
fuerunt oppressi. Deinceps est planities, aquis et
arboribus plena, et omni pecore abundans cum cæ-
tero, tum etiam camelis, et mulis sylvestribus, et

λόγχοις· ἡ ἀπὸ τοῦ δὲ πινεῖ τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥάβδοις
ἡ παλιυρίνοις δῆσαντες τὸν αὐχένα τῶν νεκρῶν πρὸς
τὰ σκέλη· ἔπειτα εὐθὺς ἡ καταλέγουσιν ἡλαροί, γε-
λῶντες ἅμα, ἕως ἂν ἡ τῷ σώματος τὴν ὄψιν ἀπο-
κρύψωσιν· εἴτ', ὀπιθεντες κέρας ἀγρίου, ἀπιάσιν.
Ὀδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων ἱερῶν
κἀδαναις ἰξάσαντες, ὥς ἰξίσασθαι τὰ θηρία τῷ
φόβῳ καὶ λαμπάσι ἑ τε, καὶ τῆξοις ὅππῃ τὰ θηρία
χρῶνται· ἡ ἀφ' αὐτῶν ἡ δὲ τῇ ποιμνίᾳ χάριν, ὥδῃ
10 πρὶν ἡγεμόνοι πρὸς τὸ πυρί. Ταῦτ' εἰπὼν πρὸς τὴν
Τρωγλοδυτῶν, ἡ τῶν ἱεροχόρων Αἰθίοπων, ἐπ' ἀνείσιν
ὅππῃ τὰς Ἀράβας· καὶ πρὸς τὰς ἐπεί τοις τῶν Ἀρά-
βιον κόλπον ἀφορίζοντες, καὶ ἀντικειμένους τοῖς Τρω-
γλοδυταῖς, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆ Ποσειδῆ. Φησὶ δὲ
15 ἐνδετέρῳ κείσθαι ἡ τῷ τῶν Ἑλάνιτις μυχοῦ συνεχῇ
δὲ τῷ Ποσειδῆ Φοινικῶνα εἶναι εὐδρον, πρῶτον τε
κομιδῇ, ἀφ' οὗ τὸ πᾶσαν τὴν κύκλῳ καυματηγῆν τε,
ἡ εὐδρον, ἡ ἀσκιον ὑπάρχειν· εἰσὶν δὲ καὶ τὴν
εὐκαρπῖαν τῶν φοινίκων εἶναι ἡ ταυμασίῳ· προσήκασιν
20 δὲ τῷ ἄλλοις ἀνὴρ καὶ γυνή, ἀφ' οὗ γένος ἀποδε-
δειγμένοι, δερματοφόροι, τροφίῳ ἀπὸ τῶν φοινίκων
ἔχοντες· κοιτάζοντες δ' ὅππῃ δένδρων καλυβοποιήσα-
μενοι ἀφ' οὗ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. Εἰδ' ἔξῃς ὅτι
ἡ σὺς Φωκῶν, ἀπὸ τῶν πλῆθους τῶν θηρίων τέτων
25 ὀνομασμένη. Πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρωτήριον, ὃ ἀφ' οὗ
τείνει πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλε-
μένων Ἀράβων, καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν
ἡ Μειναῖοι τε καὶ Γερραῖοι, καὶ πάντες οἱ πλησιόχουσι
τὰ τῶν ἀρωμάτων φορτία κομίζουσιν. Εἴτ' ἄλλη
30 πρὸς τὴν πρὸς τὴν Μαργαριτῶν καλουμένην,
ὣν οἱ μὲν ἦσαν γαργαί, πινεῖ δὲ ἡ Σκλιυῖται· νῦν δὲ
Γαρινδαῖον, ἀνελόντων ἐκείνης δόλω· ἐπέθεντο γὰρ
αὐτοῖς πενταετηρικῶς τινα πανήγυριν ὅππῃ τελευτοῖσι, καὶ
τέτῃς δὲ διέφθειραν, ἡ τῶν ἄλλων ἐπελθόντες ἀρδίῳ
35 διελυμῆναντο. Εἴτ' Ἑλάνιτις κόλπος, ἡ ἡ Ναβα-
ταία, πολυάνδρος ἦσα ἡ χώρα ἡ εὐβοτος· οἰκοῦσι
δὲ καὶ νήσους ἀποκειμένας πλησίον, οἱ πρὸς τὴν πρὸς
καθ' ἡσυχίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδίαῖς ἐλήζοντο τὰς
ἐκ τῆ Αἰγύπτου πλέοντες· δίκας δ' ἔπασαν, ἐπελθόν-
40 τος εὐδρου, ἡ ἐκπορῆσαντος αὐτοῦ. Ἐξῇς δ' ὅτι
πρὸς τὴν εὐδρον τε καὶ εὐδρον, ἡ καὶ βοσκημάτων
παντοίων μετὸν, ἄλλων τε ἡ ἡμιόνων ἀγρίων, ἡ καμῆ-

^a παλιυρίναις Par. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^b Emendo, καταλείνουσι. Errat vetus Interp. et cum eo Xyl. Marg. Cas. ^c ἡλαροί
deest Esc. ^d τὴν ὄψιν τ. σ. inverſo ordine Med. 3. 4. Mosc. ^e ἀπιάσιν Mosc. ^f Scripti, ζώων. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.
ex correctione. ^g δὲ Par. 1. Med. 4. deest Med. 3. ^h δὲ deest Med. 4. ⁱ προσφύων Bre. ^k τέτων Mosc. ^l ταυμασία
Esc. ^m Ναβαταίων Med. 4. Ναβαταίων Bre. ⁿ Μηναιοί Med. 3. 4. Mosc. ^o Μαραντῶν Par. 1. Med. 4. Μαργαριτῶν Esc.
^p λεγομένη Esc. ^q Σκλιυῖται Mosc. ^r δὲ καὶ Mosc. ^s Εἴτ' ὁ Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^t Ναβαταία Mosc. ^u ἡ deest
Med. 4. ^x εὐδρον τε καὶ εὐδ. Mosc. ^y καὶ deest Mosc.

3. ἔπειτα εὐθὺς καταλέγουσιν ἡλαροί] Non convenit; quare le-
gendum est καταλείνουσιν, i. e. lapidibus petunt vel obruunt.
Docet hoc Agatharchides Cnidus et Diodorus Siculus, βάλαντοι
χειροπλάτους λίθοις: plura vid. in Emendat. Pauli Leopardi,
lib. viii. c. 17. Anon.

8. καὶ λαμπάσι τε] Lampade usi sunt Æthiopes, quia ignis
feras exterrēt. F.

15. συνεχῇ δὲ τῷ Ποσειδῆ Φοινικῶνα εἶναι εὐδρον] Posidio vero con-

tinuum esse palmetum quoddam aquis abundans. Ex situs ordinē
hic locus debet esse Exodi Elim, ubi palmetum erat, et fontes
duodecim. Palmer.

Ibid.] Posidium a nomine portum esse conjicio, in recessu
inter sinum Heroopoliticum et Elaniticum. F.

30. Μαραντῶν καλεμένη] Maranen urbem ad oram sinus
Arabici Plinius locat, sed inter Sabæos refert, et eorum histo-
riam Diodorus tradit, lib. iii. p. 176. Idem.

λων, καὶ ἑλάφῳν, καὶ δορυράδων πλήθος, λέοντες τε, καὶ παρδάλεις, καὶ λύκοι συχνοί. Περὶκειται δὲ ἡσος καλαμῶνη Δία· εἶτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων σταδίων, ὅρεσι περικλειόμενος, καὶ δυσεισόδῳ φόματι· 5 περικλυτοὶ δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῆς χερσαίων ἀγρομάτων. Εἴτ' ἐρημοὶ περὶ ἡσος πλήρεις ἐλαίων οὐ τῆς πρὸ ἡμῶν, ἀλλὰ τῆς ἐντοπίας, ἀς καλοῦμεν Αἰθιοπικὰς· ὧν τὸ δάκρυον καὶ ἰατρικῆς δυνάμεως ἔστιν. Ἐφεξῆς δ' ἔστιν αἰγυλίος λιθώδης· καὶ μετὰ τῆτον περαχία καὶ δυσπαράπλευτος, ὅσον χιλίων 10 σταδίων, περαχία σπάνει λιμνῶν, καὶ ἀγκυροβολίων· ὅρος γὰρ περαχίαν περαχίαν, καὶ ὑψηλὴν· εἶθ' ἄνωρειαι σπηλαδάδεις μέχρι τῆς θαλάσσης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστα, καὶ ταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀβοήθητον παρέχουσαν τὸν κίνδυνον. Ἐξῆς δ' ἔστι κόλπος ἡσος ἔχων 15 ἀποράδας· καὶ συνεχεῖς ἦναι φάσμα μελαίνης περὶ ἀγὰν ὑψηλοῦ· καὶ μετὰ τῆτος Χαρμοθῆς λιμνῆς ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατὸν, στενὸν καὶ ὀγκύνδυνον ἔχων τὸν εἰσβολῶν παντὶ σκάφει· ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτὸν· ἐν μέσῳ δὲ ἡσος εὐδενδρος καὶ γεωργήσιμος. 20 Εἴτ' ἔστι περαχία περαχία, καὶ μετὰ ταῦτα κόλποι πνέες, καὶ χώρα Νομάδων, ἐπὶ καμήλων ἐχόντων τὸ βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὀδεύουσι, καὶ τεύφονται τῷ τε γάλακτι καὶ γαστέροις, καὶ ταῖς σαρκί. ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψήγμα χρύσεα καταφέρων, 25 ὅσα ἴσασιν δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· καλοῦνται δὲ ἡ Δεβῶν, οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί· ἐλθὼν δὲ τῆς ἐθνῶν τὰ ὀνόματα τὰ παλαιὰ ἀφ' ἧς ἀδοξίαν, καὶ ἅμα ἀποτίαν τὸν ἐκφορεῖς αὐτῶν. Ἐχόμενοι δ' εἰσὶν ἡμετέτεροι τέτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκῶντες 30 γῆν· καὶ γὰρ εὐδενδρὸς ἔστι καὶ εὐομβρὸς· χρυσοῦ τε ὀρυκτοῦ γίνεσθαι πρὸ αὐτοῦ οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ, καὶ καθάρσεως καὶ πολλῆς· δεομένης, μέγεθος δ' ἐχόντων ἐλάχιστον μὲν πυρῆνος, μέσον δὲ μεσσίλου, μέγιστον δὲ καρύς· τήσαντες δὲ ταῦτα 35 ἐναλλάξ ἀφ' ἀφανέσιν λίθοις ὅρους ποιοῦνται διείροντες λίθον· περικλυτοὶ δὲ περὶ τῆς περαχίλους, καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ περὶ τοὺς ἀστυγέτονας εὐανον τὸν χρυσὸν, τριπλάσιον ὁ ἀντιδόντες τῷ χαλκῷ, διπλάσιον δὲ τῷ ἀργύρῳ· ἀφ' ἧς τε ἀπειρίαν 40

cervis et damis : sunt etiam ibi leones et pardales et lupi plurimi. Et ante hanc sita quædam insula nomine Dia. Postea sinus quingentorum fere stadiorum a montibus circumclusus, faucibus accessu difficillibus est : circumhabitantes homines terrestrium animalium venatores. Inde sunt insulæ tres desertæ, oleis obsitæ non nostratibus, sed indigenis, quas Æthiopicæ vocamus, quarum lacryma medicam vim habet. Deinceps est littus lapidosus, et post id, est ora mille fere stadiorum ob portuum et jaciendarum anchorarum commoditatis penuriam transvectu difficilis, nam mons quidam altus et asper juxta porrigitur, et postea montium radices, a quibus ad mare usque procedunt cautes : unde præsertim etefiis flantibus et imbribus accidentibus inevitabile periculum offertur. Subsequitur sinus, qui sparsas insulas habet. Protinus sunt cumuli arenæ nigerrimæ tres, valde excelsi. Post hos est Charmothas portus centum fere stadiorum ambitu, ingressu angusto, et omni scaphæ periculoso : exit in eum flumen. In medio insula jacet arboribus plena et cultui apta. Porro est littus asperum, quo subsequitur sinus quidam, et regio Nomadum victum ex camelis ducentium : nam iis et in pugna, et in faciendo itinere utuntur, et lacte ac carnibus vescuntur. Flumen per eos labitur, quod auri ramenta defert : sed artem eorum in massam auri convertendorum ignorant. Ipsi Debæ vocantur, et eorum quidam pastores sunt, alii agricolæ. Ego prisca gentium vocabula, tum quod obsoleta sunt, tum propter absurditatem pronuntiationis, omitto. Sequuntur homines mansuetiores, temperatiorem nimirum terram habitantes, utpote aquis et imbribus large præditam. Apud eos aurum effoditur, non ramenta, sed glebulæ quædam, quæ non multa purgatione indigent : magnitudine minima nuclei, media mespili, maxima nucis, quas perforantes et alterne componentes lapillis pellucidis armillas faciunt, inserto filo, et collo manibusque circumponunt. Vendunt id aurum vicinis vili pretio, æris triplo, argenti duplo, tum propter operandi incertitiam, tum quod indigent iis, quæ

^a ἐλεφάντων Par. 4.

^b καὶ ἡσος. Esc. ἡ ἡσος. Mosc.

^c δυσπαράπλευτος Med. 3. 4.

^d ὑπερβόλαι olim in Bre. nunc corrig.

ut in textu Casaub. manu recenti. ὑπόραιοι Mosc.

^e Scripti, σπινταῖοις. Marg. Cas. σπινταῖοις Par. 1. Med. 3. 4. σπινταῖοις

Par. 4. sed u scribitur super primum i. σπινταῖοις olim Bre. sed corr. ut in textu Casauboni. Mosc.

^f συνεχῶς Par. 1. 4. Med. 4.

^g τρεφόμενοι Esc. Mosc.

^h Fortasse Δεδεῖται. Marg. Cas. Γάζαι in margine Par. 5.

ⁱ εὐδενδρος Esc. Mosc.

^k καθάρσεως ex

correctione Med. 4.

^l Fortasse δεομένην. Marg. Cas. sic Med. 3.

^m λίθ. διαφ. inverso ordine Med. 3. 4. Mosc.

ⁿ ἔρμου

Med. 3.

^o ἀντιδόντες Med. 3.

^p δὲ sed postea expunctum est Med. 3. δὲ Med. 4. deest Esc.

33. ἐ πολλῶς δεομένην] Villebrunio assentior, qui non legit δεομένην, ut in margine scribitur. Punctuatio emendatior hunc sensum reddit : ἐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ, καθάρσεως ἐ πολλῶς δεομένην. F.

38. πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀστυγέτονας εὐανον τὸν χρυσὸν, τριπλάσιον ἀντιδόντες τῷ χαλκῷ, διπλάσιον δὲ τῷ ἀργύρῳ] Id est, Vili pretio vicinis id aurum vendunt, æri tripulum auri rependerentes, argento autem duplum. Ridicule, quia cum illis æs et argentum æque deessent, nulla erat ratio, cur æri argentum postponerent, et auri minus

argento quam æri rependerent. Itaque sic legendum ut Strabo sibi constet, nec differat ab Agatharchide : τριπλάσιον ἀντιδόντες τῷ χαλκῷ, διπλάσιον δὲ τῷ ἀργύρῳ, καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργύρου. Æri tripulum auri rependerentes, ferro autem duplum, et argento decuplum. Quia διπλάσιον et δεκαπλάσιον vocabula sunt ὁμοίωτα, alterum omiserunt scribere. Et interpretes verba Strabonis reddit in sensum plane contrarium ; vendunt aurum æris triplo, argenti duplo. Quod fugisse demiror magnum illum commentatorem Bochart. in Phaleg. lib. ii. c. 27. p. 139. Anon.

contra accipiuntur, quorum usus magis est ad vitam necessarius. His proxima est felicissima Sabæorum terra, gentis maximæ. Apud hos thus, et myrrha, et cinnamomum nascitur, in ora etiam balsamum, et alia quædam herba valde odorata, quanquam ejus odor cito evanescit: habent præterea palmas odoratas et calamum: serpentes etiam spithamam longas, colore puniceo, usque ad ilia affilientes, quorum morsus incurabilis est. Homines propter maximam fructuum copiam otiosi fœcioresque vivunt. In radicibus arborum cubant, excidentes plerique de vulgo, atque inde merces proximi suscipientes protinus alter alteri consequenti tradunt, usque in Syriam atque Mesopotamiam. Ubi fragrantia caron (quod genus est soporis stupidi) induxit, bituminis suffitu et hirci barba, eum abigunt. Meriaba Sabæorum urbs in monte jacet arboribus pleno. Sub rege sunt, qui judiciorum ac cæterarum rerum potestatem habet; ex aliis vero regibus exire fas non est, aut subito eum turbæ abdicant: idque ex oraculo quodam. Sed et rex, tum qui circa eum sunt, in deliciis muliebribus vivunt: plebis pars agros colit, pars aromata mercatur et indigena, et Æthiopica, navigantes ad ea per angustias, navigiis ex corio confectis. Tanta autem est apud eos aromatum abundantia, ut pro farmentis et cætera ignis faciendi materie, cinnamomo, casia, cæterisque utantur. Nascitur in Sabæis larimnum, suffitu odoratissimum. Hi atque Gerræi ditissimi sunt ex mercatura: suppellectilem ex auro et argento multam habent, vasa, lectos, tripodas, crateras cum operculis, domosque sumtuosas: et portæ et parietes, et tecta ex ebore, auro, argento, lapidibusque ornatus causa distincta. Hæc ille de

ἡ ἐργασία, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀντιλαμβανομένης, ὥν ἡ χρεία πρὸς τὰς βίους ἀναγκασιότερα. Συνάπτεται δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεστάτη μέγιστος ἔθνη, πρὸ οἷς καὶ σμύρνα, καὶ λίβανος, καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ 5 πωρταλίᾳ, καὶ βάλαμον, καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης, ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὁσμὴν ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις, καὶ κάλαμος· ὅφεις δὲ ἁπταμαῖοι, ^b φοινικοὶ ^c χεῖραν, πρὸς ἀλλήλους καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεστον. Διὰ δὲ τὴν ἀφρονίαν τῆς καρπῶν, ἀργροὶ καὶ ῥάθυμοι τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζοντες δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων, ἐκτέμνοντες [οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοὶ] ἀφ' ἀδεχόμενοι δ' οἱ σύνεγγυς αἰεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς 10 πρὸς ἀδιδάσι μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καὶ ἐν μύροις δ' ὑπὸ τῆς εὐωδίας, αἶεσι τὸν κάσιν ἀσφάλτι θυμιάματι, καὶ πέρην· πώγωνος. Ἡ δὲ πόλις τῆς Σαβαίων, ἡ Μερίαβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρεος εὐδένδρου· βασιλέα δ' ἔχει κύριον τῆς κρίσεως καὶ τῶν ἄλλων· ὅς ἐκ δὲ τῶν ἄλλων βασιλέων ἐθέμις ^d ἐξέρχεται, 20 ἡ ἡγεμὼν αὐτὸν πρὸς ἀρχὴν οἱ ὄχλοι κατὰ πλῆθος· ἐν χλιδῇ δ' ἐστὶ ^e γυναικεία καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ· τὰ δὲ πλῆθη τὰ μὲν γαργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα, τὰ τε ὀπιχάρια καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλεόντες ἐπ' αὐτὰ ἀφ' ἧς τῶν 25 δερματίνων πλοίοις· ποσάυτα δ' ἐστὶ τὸ πλῆθος, ὥς ἀντὶ φρυγανῶν καὶ τῆς καυσίμου ὕλης χρῆσθαι κιννάμωμον καὶ κασσίαν καὶ τοῖς ἄλλοις. Γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὰ ^f λάρμυρον, εὐωδέστατον θυμιάμα. Ἐκ δὲ τῆς ^g εὐπορίας ἔσται τε καὶ Γερραῖοι ^h πλοσιώ- 30 ζατοι πάντων εἰσὶν, ἔχουσι τε πανπληθῆ καὶ ἀσκαυλῶ χρυσομάτων ⁱ τε καὶ ἀργυρομάτων, κλινῶν τε καὶ πεπιδῶν καὶ κρατήρων, οὐκ ἐκπώμασι καὶ τῇ τῆς ^j οἰκῶν πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ ^k πύλαι, καὶ ὀρεφάει δὲ ἐλέφαντος, καὶ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ λίθοι καὶ 35 πυργαῖοι ἀφ' ἀπεποικιλιῶν. Ταῦτα μὲν παῖδες τῆς

^a σπιθαμαῖοι Par. 1. Med. 4. ^b φοινικοὶ Mosc. ^c οἱ π. κ. δ. defunt Par. 1. Med. 4. fine parenthesi Bre. ^d δὲ ἐπὶ Med. 3. 4. ^e πώγωνι Esc. ^f Μερία Esc. Mosc. ^g Corruptus locus etiam in vet. lib. omni. Lego, ἐκ δὲ τῶν βασιλείων. Marg. Cas. defunt Par. 5. ^h ἐξέρχεται deest Par. 1. Med. 4. ⁱ Et hæc vox est corrupta. Lego, καταλείβουσι. Marg. Cas. καταλείβουσιν Mosc. ^j γυναικεία Mosc. ^k τῇ κ. Med. 3. κασσί Med. 4. Mosc. ^l λάρμυρον Par. 4. λάρμυρον Med. 3. ^m εὐπορίας ex correctione Med. 4. melius ἑμπ. Villebr. ⁿ πλοσιώτατοι Med. 3. ^o καὶ deest Med. 3. 4. Mosc. ^p τε deest Mosc. ^q λίθων Esc. ^r τοῖχοι Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

2. Συνάπτεται δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεστάτη Sabæa regio longe protensa fuit. Plinius, lib. vi. c. 28. hanc gentem laudat propter thuris copiam; ditissimamque esse addit sylvarum fertilitate odorifera, auri metallis, agrorum riguis, mellis ceræque proventu. Virgilius allique thura Sabæa memorant. Hæc est regio 825, cujus Ezechiel propheta meminit, (c. xxvii. com. 22.) "Venditores Seba, negotiatores tui, cum universis primis aromatis, et lapide pretioso et auro, quod proposuerunt in mercatu tuo." Ex Niebubrio patet, optima esse aromata ab India importata. Nihil enim in Arabia nascitur nisi vilior olibani species, et Arabes opulenti non nisi Indicis suffimentis utuntur, (Desc. de l'Arab. beur. p. 126.) Arrianus hanc sententiam confirmat, (Perip. Mar. Erythræi, p. 6.) neque Strabo repugnat, p. 1110. τίνας δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι. Geminas aurumque a vicina gente Debarum (quæ sit forsitan Dedan SS.) collegerunt. F. 7. ὅφεις δὲ σπιθαμαῖοι] Anguis, ut opinor, jaculus Linnaei. (Vide Hasselquist. Iter. p. 319. p. 64. et Niebubr. Descr. Arab. p. 156.) Idem.

14. καρέμνιοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδίων] Arabes hodierni folia plantæ Bengæ (Hyoscyami speciei) vel succum papaveris exsiccatum mandunt, quibus sensus facultatesque eorum hebetantur. Idem.

16. Ἡ δὲ πόλις τῆς Σαβαίων, ἡ Μερίαβα] Mariaba in Plinio 6 m. pass. in circuitu habuit, et inter Atramitas posita fuit, quæ gens pars fuit Sabæorum, et a recentioribus Hadramut appellatur. Hodie autem urbs Mareb dicitur, olim Saba, regia sedes reginæ Shebæ, quæ, Salomone regnante, Hierosolymam advenit. (Geog. Nub. p. 26.) Niebubrius in descriptione Arabiæ Felicis, (p. 240.) hujus urbis meminit. Metropolis est regionis hodie Desjef appellata. Idem.

19. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων βασιλείων ἐθέμις ἐξέρχεται, ἡ καταλείβουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατὰ τι λόγιον] Legendum ex Agatharchide et Diodoro: ἐκ δὲ τῶν βασιλείων ἐθέμις ἐξέρχεται, ἡ καταλείβουσιν αὐτὸν παραχρῆμα, δ. c. i. e. ex regia autem nefas est egredi, aut lapidibus obruunt eum statim turbæ juxta quoddam oraculum, responsum, aut sortem. Vide Emendat. Pauli Leopardi, lib. viii. c. 17. Anon.

27. Γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάρμυρον, εὐωδέστατον θυμιάμα] Λάρμυρον appellat Agatharchides, et vocem esse Arabicam annotat. Casaub.

29. Ἐκ δὲ τῆς εὐπορίας ἔσται τε καὶ Γερραῖοι] Vetus interpres, cujus versionem usurpat Xylander, legit ἑμπορίας. Sed vulgatam lectionem hæc Agathar. verba confirmant, ἔδδεν γὰρ εὐπορώτερον Σαβαίων καὶ Γερραίων εἶναι δοκεῖ γένος. Idem.

των εἰρηκε· τὰλλα δὲ τὰ μὲν ὠρεα πλυσίως τῷ
 Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ ὠρεὰ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν
 ὠρεα τῆσι συν. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν πινὰς τὴν θά-
 λατταν ἀπὸ τῆς χροιάς τῆς ἐμφαινόμενης κατ' ἀνάστα-
 σιν, εἴτε ἀπὸ τῆς ἡλίας καὶ κορυφῆς ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῆς
 ὀρῶν ἐρυθραίνοντων· ὅτι τῆς ἑκατόμηνος· ἀμφοτέρως
 γὰρ εἰκάζειν. Κτησίαν δὲ τῆς Κνιδίου πηγῆς ἱστορεῖν
 ἐκδιδύσσαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευνῆς^δ καὶ μυλῶδες
 ὕδωρ. Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνης πολιτίην ὠρεῶν
 πινος· Βόξος τὸ γένος ἱστορεῖται· διότι Πέρσης τις^ε Ἐρύ-
 θρας ἱπποπόροβος πινὸς ὑπὸ λεαίνης οἰσῶν^β καὶ
 χρυσῆς ἐξελαθέντος μέχρι θάλαττης, καὶ κείθεν εἰς
 ἡσόν πινὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, σχεδὸν πηξάμενος, ὡρεῶν
 περιωγῆν ὡρῆς τῆς ἡσόν· ἰδὼν δὲ χαλῶς οἰκισμῶν,
 τὴν μὲν ἀγγέλλει εἰς τῆς Περσίδος ἀπαράγῃ πάλιν¹⁵
 ἀποίκους δ' ἐκεῖ^κ γέλλεται, καὶ τοὺς ἄλλας ἡσόντας,
 καὶ τὴν ὠρεαίαν, ἐπ' αὐτῶν δὲ ποιήσκειν ἑαυτῷ τὸ
 πέλαγος. Τὴν δὲ Περσέως υἱὸν ἀποφαινεσθαι τὸν
 Ἐρυθρὰν, ἡγήσατο τε τῶν τόπων. Λέγεται δ'
 ὑπὸ πινων τὰ ἀπὸ τῆς γενῶν^δ Ἀραβίας κόλπου²⁰
 μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχίλιον στα-
 δίων, ὅτι ἐκινῶν, ἔτε ὅτι νότον, ἔτ' ὅτι τοὺς ἀνα-
 τολάς. Λέγεται δὲ^μ καὶ^ν διότι ὁ σμάραγδος, καὶ ὁ
 βήρυλλος ἐν τοῖς τῆς χρυσῆς μετάλλοις ἐγγίνεσθαι.
 Εἰσὶ δὲ ἄλλες εὐώδεις ἐν Ἀραβίᾳ, ὥς φησι Ποσει-²⁵
 δώνιος. Πρῶτον δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι
 καὶ^ρ Σαβαῖοι τῆς εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται, καὶ πολ-
 λάκις κατέτερχον αὐτῆς, ὡς ἂν ἡ Ῥωμαίων γενέσθαι
 νῦν δὲ καὶ κείνοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑποήκοοι καὶ^ρ Σύροι.
 Μητρόπολις δὲ τῶν^ρ Ναβαταίων ὅστις ἡ Πέτρα κα-³⁰
 λουμένη· κείται γὰρ ὅτι χάρις τὰλλα ὁμαλῶ καὶ
 ὅτι πέδον, κύκλῳ δὲ πέτρα^τ φρουρεμένη, τὰ μὲν
 ἐκτὸς^υ κρημνῶ ἀποτόμῃ, τὰ δὲ ἐντὸς πηγὰς ἀφ' ὧν
 ἔχοντος εἰς τε ὕδρεϊαν καὶ κηπέαν. Ἐξω δὲ τῆς πε-
 ρῶς, χώρα ἔρημος ἡ πλείστη, καὶ μάλιστα ἡ^z ὡρῆς³⁵

Sabæis. Alia vero partim refert ita ut etiam Era-
 tosthene, partim etiam ab aliis historicis sumpta ad-
 ducit. Ostendit enim quosdam putare mari Rubro
 esse nomen a colore propter reflexionem radiorum
 apparen, vel a Sole cum supra verticem est, vel
 a montibus ex adustione rubentibus: nam utroque
 modo putari. Ctesiam vero Cnidium observasse,
 fontem quendam esse, qui aquam rubicundam, ac
 minio plenam in mare emittat. Agatharchidem
 autem hujus civem a Boxo genus quodam sumpta
 tradidisse. Persam quendam Erythram nomine
 cum equorum armentum, leænæ asilo exagitatum,
 usque ad mare compelleretur, atque inde in insu-
 lam quandam transmitteret: primum constructa
 rate in insulam eam transivisse: animadversoque
 commode habitari posse, armentum rursus in Per-
 siam abegisse, ac missis in eam et in alias insulas, et
 in maritimam oram colonis, pelagus de suo nomine
 appellavisse. Alios vero, Persei filium Erythram
 asserere, qui in his locis imperarit. Sunt qui dicant
 ab Arabici sinus angustii, usque ad extremum cin-
 namomiferæ terræ esse stadiorum quinque millia,
 ad austrumne, an vero ad orientem, non expri-
 mentes. Ferunt etiam smaragdum et beryllum in
 aurifodinis innasci. Sunt apud Arabes (ut Posido-
 nius refert) etiam sales odorati. Supra Syriam
 Nabatæi, ac Sabæi felicem Arabiam incolunt.
 Sæpe in Syriam excurrerunt, priusquam Romani
 ea potirentur, nunc et ipsi, et Syri Romanis parent.
 Nabatæorum metropolis est ea, quæ Petra nomi-
 natur. In loco alioquin æquabili et plano jacet: in
 circuitu vero extrorsum rupibus ac præcipitiis mu-
 nito, introrsum fontes et ad hortos et aquationem
 uberrimos habente. Extra mœnia regio magna ex

^a ἀπὸ Med. 3.^b ἐκατόμηνος Med. 3.^c Scripti, εἰκάζει. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.^d δὲ καὶ Mosc.^e Ἐρῶν Bre.

Bόξος Mosc.

^f ὅτι Par. 1. Med. 3. 4.^g Ἐρυθρὰς deest Par. 1.^h Vulgo, κατασχομένη, ἐξελάδωντος δὲ, quæ prava lectio

Xylandrum decepit. Marg. Cas. sic Med. 3. Esc. si excipias δὲ post ἐξελ. Mosc. ut Marg. Cas.

ⁱ Malim οὐκ ἀπαγ. Marg. Cas. Ego

sequendum codicem Par. 4. et antiqua vulgata censéo, nec addendam negationem ἐκ, quæ deest in septem codicibus. Ait revera

auctor hunc pastorem in Persiam rediisse unde misit, vel secum abduxit colonos in hanc insulam. Villebr.

^k Malim, γέλλεται.

Marg. Cas. γέλλεται Par. 1. Med. 4. γέλλεται τε Med. 3.

^l καὶ εἰς Med. 4.^m καὶ deest Med. 3.ⁿ ὅτι Par. 1. Med. 3. 4.º εὐερίσκειται Esc.^p Ita Vet. lib. Quidam tamen Σααῖοι. Marg. Cas. sic Par. 5.^q ὡρῆς Esc.^r Σύροι Esc.^s antea

fuerat Ναβαταίων Mosc.

^t Scripti quidam φρουρέμενοι. Marg. Cas. sic Par. 5. Bre. Esc. Mosc.^u Manuff. ἀποκρυμνῶν καὶ ἀποτόμῃ.

Marg. Cas. ἀποκρυμνῶν καὶ ἀποτόμῃ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ἀπὸ κρημνῶ Mosc.

^x Scripti, πρὸς Ἰσθαίαν. Marg. Cas. sic Par. 1.

5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

3. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν πινὰς τῆς θάλαττας] Idumæi vel Edomitæ
 ad finem Arabicum habitaverunt; sed Edom, vel Ἰδὺμ, est
 ruber; quocirca Græci mare Edomitæ θάλατταν ἐρυθρὰν mare
 Rubrum appellaverunt. Niebubrius, qui hoc mare vísit, hanc
 sententiam confirmat. (Descr. de l'Arab. beur. p. 300.) Oceanum
 autem inter finem Arabicum et Persicum hoc nomine insigni-
 verunt, ut videtur, fluctibus rubro colore tinctis. F.

9. παρὰ τινος Βόξου τὸ γένος ἱστορεῖται] Bene habet, quod ho-
 dieque locus ille Agatharchidis exstat, quem si adeas, non du-
 bitabis legendum esse παρὰ τινος Βόξου, τὸ γένος Πέρσου. Cæterum
 de Rubri maris appellatione, non est obscurum quid Plinius,
 H. Nat. lib. vi. c. 23. Curtius, lib. viii. c. 9. et lib. x. c. 4. et
 alii scribant. Casaub. Vid. Job. Ludolf. Comm. ad Hist. Æ-
 thiop. lib. i. c. 2. p. 80. Anon.

Ibid.] Inter Agatharchide excerpta in Photii bibliotheca,
 hæc historiola non modo fusius sed diversimodo narratur. Ibi
 enim equorum armentum aggressi sunt leones, non leænæ:

λέοντες ἱπορέσαντες, αἰτ, τινὰς αὐτῶν ἀπέκλεισαν. Emendationes Ca-
 fauboni ad hunc locum valde probo. Hoc evenit Medis impe-
 rantibus. F.

23. Λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος, καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυ-
 σοῦ μετάλλοις ἐγγίνεσθαι] Hodie neque smaragdus neque aurum
 in Arabia Felici effodiuntur. Niebubr. Desc. de l'Arab. beur.
 p. 124. Idem.

27. Σαβαῖοι] Ac Sabæi. Σουῖοι, cujus lectionis, cum etiam
 Aldus ita expresse, volui retinere vestigium, ne me carperent
 curiosiores. Sabæos interpres habet fortasse ea ductus conjectura,
 quod Suevorum in istis regionibus domicilium quærere sit in-
 eptum: alias significavi eam vocem esse mere Germanicam,
 neque probabile est, Suevos isthuc gentium venisse, istis quidem
 temporibus. Xyland.

30. Μητρόπολις δὲ τῆς Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα] Petra urbs postea
 a Romanis capta Palæstinæ Salutari adjuncta fuit. Hieroc.
 Synec. p. 721. Hodie Krac appellatur. F.

parte deserta est, præsertim Judæam versus. Hinc Hierichuntem brevissimum iter est, trium dierum aut quatuor: in Palmetum vero quinque. Semper ibi aliquis e regia stirpe regnat, tum rex ipse aliquem ex sodalibus, qui frater vocatur, curatorum habet. Legibus admodum bonis gubernatur. Athenodorus quidem philosophus, sodalis noster, reversus in patriam, cum admiratione quadam narrabat, multos se cum Romanos, tum alios peregrinos ibi invenisse, ac peregrinos quidem sæpe forenses lites inter se atque adversus indigenas exercuisse: oppidanos invicem summa usos absque ullis mutuis criminationibus tranquillitate. Proxima Romanorum expeditio, quæ nostro tempore, duce Ælio Gallo, in Arabiam facta est, permulta ejus regionis peculiaria demonstravit. Ælium Augustus Cæsar in Arabiam misit, ut eas gentes et loca pertentaret: præterea Æthiopum terminos et Troglodyticam Ægypto finitimam, et vicinum iis Arabicum sinum, qui perangustus fane Arabes dirimit a Troglodytis, eo utique consilio, ut vel eos sibi volentes conciliaret, vel subigeret adversantes. Inaudiverat eos jam inde a multo tempore ditissimos esse, qui auro et argento, et pretiosis lapidibus aromata permutarent, et nihil in res aliunde importatas impenderent. Itaque vel se divitibus amicis usurum sperabat, vel locupletes inimicos superaturum. In magnam etiam spem Nabatæorum amicitia eum erexerat, ad omnem conatum adjumento se fore pollicentium. His fretus Gallus, exercitum duxit: sed a Syllæo Nabatæorum procuratore deceptus est, qui se iter monstraturum, et in omnibus com-
meatu auxilioque adfuturum pollicitus, omnia infidiose egit. Nam nec tutum iter, nec expeditam navigationem monstravit: sed per avia et longos anfractus, et loca omnium indiga, et importuosa

Ἰερουσαλὴμ, ταύτη δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τετάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἱεριχοῦσα, εἰς δὲ τὸν Φοινικῶνα πέντε. Βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπὸ πινος ἀεὶ τοῦ βασιλικῆς γένους· ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον, τὸν ἐταίρων πινὰ καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνο-
μεῖται γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς πατρίοις Ἀθηνό-
δωρος ἀνὴρ φιλόσοφος, καὶ ἡμῖν ἐξῆς διηγέτο θαυμά-
ζων. Εὐρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦσας ἔφη πολλὰς μὲν Ῥω-
μαίων, πολλὰς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τὰς μὲν οὖν
ξένους ὁρεῖν κρινομένους πολλὰκις, καὶ πρὸς τὰς
Ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰς ἐπιχωρίους· τῶν δ' ἐπιχωρίων
ὁσδέναις Ἀλλήλοις ἐγκλειούσας, ἀλλὰ τιμὴν πᾶσιν
ἡσυχίαν ἀγοντάς πρὸς ἑαυτάς. Πολλὰ δὲ καὶ ἡ
τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τὰς Ἀραβίας φρατεῖα νεωστὶ γεννη-
θεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλλος, δι-
δάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων· τῶτον δ' ἐπεμψεν ὁ
Σεβαστὸς Κάϊσαρ ἀναπειρασόμενον τῶν ἐθνῶν, καὶ τῶν
τόπων τέτων τε καὶ τῆς Αἰθιοπικῶν ὁρῶν, τιμὴν τε Τρω-
γλοδυτικῇ τιμὴν πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ, γειτονεύσαν
τέτοις, καὶ τὸν Ἀραβίων κόλπον σενὸν ὄντα τελέως τὴν
διείρηνα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν· τὰς Ἀραβίας
πρὸς τοὺς αἰῶνες δὴ διενόησεν τέττας, ἢ κατασφραγίσαι·
ὡς δὲ τι καὶ τὸ πολυχρημάτης ἀκούειν ἐκ παντὸς
χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀράματα ἀνα-
πείρας καὶ τιμὴν πολυτελεστάτην ἰσχυρὰν, ἀναλί-
σκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδὲν· ἢ γὰρ
φίλοις ἠλπίζετο πλεονεξίας χρήσεσθαι, ἢ ἐχθρῶν κρατήσασθαι
πλεονεξίαν· ἐπὶ δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων
ἐλπίς, φίλων ὄντων, καὶ συμπράξαι ἀπαντὶ ὑποχρε-
μένων· ἐπὶ τέτοις μὲν οὖν ἔπειλε τιμὴν φρατεῖαν ὁ
Γάλλος. Ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων
ἐπίτροπος Συλλαῖος· ὑποχόμενος μὲν ἡγήσασθαι
τὴν ὁδὸν, καὶ χρηρῆσαι ἀπαντὰ καὶ συμπράξαι ἀπαντὰ
δ' ὅς ἐπιβελῆς ἀράξας, καὶ ἔτε παρὰ πλεονεξίαν ἀσφαλῆ
μεινύων, ἔδ' ὁδὸν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορείαις
καὶ πάντων ἀπὸ τοῖς χωρίοις, ἢ ῥαχίαις ἀλιμύοις

^a Ἐκείνητα *Mosc.* ^b πατρίοις ex correctione *Med.* 4. παρὶς sed ad oram eadem manu legitur πατρίοις *Esc.* ^c τὰς deest *Par.* 1. 4. *Med.* 3. 4. *Mosc.* ^d Scripti, εἰρήνην. *Marg. Cas.* sic *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Bre. Esc. Mosc.* ^e τὰς deest *Par.* 1. 5. ^f ἦν δ' ἐπὶ *Bre. Mosc.* ^g ἰσχυρὰν *Par.* 1. *Med.* 3. 4. ^h Suspectus locus. *Marg. Cas.* Lege ἀνταναλίσκοντας et clara erunt. *Villebr.* ⁱ Ναυαταταίων *Par.* 1. ^k ἔπειλε *Mosc.* ^l Συλλαῖος *Par.* 1. *Med.* 4. et sic infra cum unico λ. ^m μέρος μὲν *Mosc.* ⁿ ἔδ' *Par.* 5. ^o κύκλῳ παρὶς *Par.* 1. κυκλοπορείαις *Med.* 3. 4. κυκλοπορείαις *Mosc.*

6. γενόμενος γὰρ παρὰ τοῖς πατρίοις] Constanter affirmo legendum esse Πατρίοις: vulgata lectio inelegans, inepta, ac ne Græca quidem est. *Casaub.*

15. ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλλος] Hic est Gallus ille poeta egregius, qui Euphorionem Latinis versibus expresserat, Virgilio apprimè carus, ut testatur Ecloga postrema, et ibi Servius. Fuit et Augusto aliquando carissimus: a quo primus omnium constitutus est ὑπαρχὸς Αἰγύπτου, qui vocatur præfectus Augustalis, ejusdemque jussu hanc expeditionem suscepit: postea in odium Augusti ita venit, ut coactus sit ipse suis manibus se interficere, ut testatur Eusebius in Chronic. et Suetonius ac Dio, qui modo eum Γάλλον Κορήλιον appellat, ut Suetonius Cornelium Gallum: modo Αἴλιον Γάλλον, ut Strabo et Josephus. Eusebio dicitur Caius Cornelius Gallus, aliis, ut Eutropio, Cn. Cornelius Gallus. Historiam hujus expeditionis refert Dio, lib. LIII. *Idem.*

Ibid. Αἴλιος Γάλλος] Confundit hic vir summus duos Gallos. Verissime dicit Cornelium fuisse primum Αἰγύπτου ὑπαρχον: sed Ælius, de quo hic Geographus, fuit tertius: Petronius, secundus; vide Joseph. Antiq. Jud. lib. xv. c. 12. Ipsum Strab.

lib. xvii. Plin. vi. cap. 28. et 29. Eutrop. lib. vii. cap. 4. Hic Ælius fuit socius et amicus Strabonis, cujus meminit lib. ii. p. 157. Vide quoque Gesneri Onomast. v. Ælius et Cornelius; et æternum illud literarum decus J. G. Grævium ad Sueton. Aug. c. LXVI. *Scherper.*

Ibid.] Ælius Gallus hic est, quem D. Cass. p. 516. Ælium Largum (exscriptoris mendo, ut opinor) appellat. Plinius etiam hanc expeditionem memorat, sed non Strabonem sequi videtur: ni Strabo, quod suspicor, in historicis deperditis fassus Galli, ejus amici, gesta descripserit. Hoc evenit circa ann. A. C. 23. Petronio præfecto Ægypti, ut in libro xvii. patebit. *F.*

Ibid. Αἴλιος Γάλλος] Casauboni, et, qui eum secutus est, Gerardus Joan. Vossius de Historicis Græcis, lib. xi. c. 6. p. 187. errorem in confundendis duobus Ælio et Cornelio Gallis, solvit atque corrigit Henricus Valesius ad Ammian. Marcellin. lib. xvii. c. 4. p. 160. *Ed.* 1681. *Anon.*

25. ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδὲν] Villebrunius legit ἀνταναλίσκοντας, et per μηδὲν nullam pecuniam intelligit. *F.*

^a ὡς βαλάν, ἢ χειρῶν ὑφάλων μετὰ, ^b ἢ τενα-
γώδεσι· πλείον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπεν ἐν τοῖς-
τοῖς καὶ ταῦτα χωρίοις, καὶ ^c αἱ ἀμπώταις. Πρῶτον μὲν
δὴ τῆς ἀμάρτημα συνέβη, ^d τὸ μακρὰ καὶ ἀσκαυά-
σαυα πλοῖα, μηδενὸς ὄντος μὴδ' ἐσόμενης καὶ θά- 5
λατταν ^e πολέμου. Οὐδὲ γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα
πολεμισταὶ εἰσιν, ἀλλὰ καὶ πηλοὶ μάλλον οἱ Ἀραβες,
καὶ ἐμπορικοὶ, ^f μήτοι γε καὶ θάλατταν· ὁ δ' οὐκ
ἐλαττον ὀδυρόμενος ἐναυπηγήσατο δίκροτα, καὶ τεύχεα
καὶ ^g φασίλους καὶ Κλεοπατρίδα ^h τὴν παλαιὰν 10
διώρυγαν τῇ ἀπὸ τῆς Νείλου. Γινέσθαι δὲ διεφυσμένους,
ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ τετράκοντα, οἷς
ἐπλάσσειν ἔχοντες ὡς μυρίας περὶ τὴν ἐκ τῆς Αἰγύπτου
Ῥωμαίων καὶ τὴν συμμάχων, ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεν-
τακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι μετὰ τῇ Συλλαίᾳ. 15
Πολλὰ δὲ παθόντες, καὶ τάλαιπωροὶ, πεντακαίδεκα-
ταῖος ⁱ ἦκεν εἰς Λαβὴν κόμην τῆς Ναβαταίων γῆς,
^k ἐμπορεῖον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων ἀποβαλάντων, ὧν
ἕνα καὶ αὐτάνδρα ὑπὸ δυσπλοίας, πολέμους δ' ἐδένον·
τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἡ δὲ Συλλαίᾳ καὶ τῇ περὶ 20
φύσιντος ἀνόδου (εἰ) φρατοπέδους εἰς τὴν Λευκὴν
κόμην, εἰς τὴν ^l καὶ ἐξῆς οἱ καμνηλέμποροι τοσούτω
πλήθει ἀνδρῶν καὶ καμηλῶν ὀδεύουσιν· ἀσφαλῶς καὶ
εὐπύρως εἰς ὥστερ' ἐκ ὥστερ' ὥστε μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ
μηδὲν φρατοπέδου. Συναίει δὲ τοῦτο τῇ μὲν βα- 25
σιλείᾳ δὲ Ὀβόδα μὴ πολὺ φροντίζοντος τὴν κοινὴν, καὶ
μάστιγα τὴν καὶ πόλεμον· (κοινὴν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς
Ἀραβίων βασιλεῦσιν) ἀπαντα δὲ ^m ἐπὶ τῇ τοῦ ἑπι-
τέλους ποιεῖν ⁿ ἔξοδα τῇ Συλλαίᾳ· ὅτε δὲ
ἀπαντα δόλω φρατηριῶτος, καὶ ζητουῦτος (ὡς οἶμαι) 30
κατοπιεῦσαι μὲν τὴν χώραν, καὶ συνεξελεῖν πᾶς αὐτῶν
πόλεις καὶ ἔθνη μὲν τὴν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καὶ ἑστῆναι
κύριον ἀπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ
^o κόπης καὶ νόσων καὶ ἄλλων, ὅσα δόλω παρεσκεύασεν
ἐκεῖνος· εἰς γὰρ τὴν Λαβὴν κόμην κατήρην, ἥδη 35
σομακάκη τε καὶ σκελοτύρβη περὶ τὴν ἐστῆναι
πᾶς ἐπιχωρίους πάσης, τὴν μὲν ὡς τὸ σῶμα, τῶν δὲ
ὡς τὰ σκέλη ὡς ἀλυσίν τινα διλοῦντων, ἐκ τῆς

dorsis, vel occultis cautibus, aut cœnosis stagnis pe-
riculosa duxit: æstu maris reciprocantis maxime
iis in locis adversante. In hoc primum peccatum
fuit, quod longas naves construxerat, nullo nec
præsenti nec futuro navali prælio: etenim ne terra 5
quidem valde bellicosi sunt Arabes (caupones po-
tius, ac mercatores) nedum mari. Atqui Ælius
ad octoginta biremes construxerat, et triremes, et
phaselos apud Cleopatridem, quæ antiquæ Nili
fossæ proxima est. Errore intellecto, fabricatus est
onerarias naves centum et triginta, quibus navi-
gavit, ducens peditum Romanorum ex his, qui in
Ægypto erant, et sociorum circiter decem millia,
quibus Judæi quingenti et Nabatæi mille cum Syl-
læo intererant. Tandem post multas ærumnas,
quintodecimo die in Album pagum pervenit,
maximum Nabatæorum emporium, multis navigiis
amissis, quorum nonnulla cum ipsis hominibus nullo
bello, sed ob navigandi difficultates periire. Id
Syllæi improbitas effecit, negantis terrestri itinere
in Album pagum exercitum duci posse, cum qui-
dem eo, atque etiam ulterius mercatores tanta ca-
melorum et hominum multitudine tutum et com-
meatu probe instructum iter a saxo in saxum con-
ficerent, ut nihil ab exercitu differant. Hæc autem
ideo contingere Gallo, quia rex Obeidas nihil admo-
dum de communibus rebus, præsertim bellicis so-
licitus erat: (quod omnibus Arabum regibus com-
mune vitium est:) omnia Syllæi procuratoris po-
tentia commiserat. Is omnia dolo agebat, cupiens
(ut opinor) regionem perlustrare, et Romanis in
urbibus aliquot ac gentibus subigendis adesse:
deinde his absumentis morbo, fame, labore, et aliis
quæ struxerat malis, ipse universa ea possidere.
Proinde ad Album pagum pervenit, jam exercitu
oris, et crurum vitiis (qui morbi sunt ei regioni fa-
miliares) tacto stomacacen et scelotyrbem dicunt:
quorum illa circa os et circa crura resolutio quæ-

^a παραβάλλον Med. 4.^b Scripti, ἢ τεναγίσαι Marg. Cas. sic Bre. Par. 1. Med. 4.^c ἢ ἀμπώταις Mosc.^d τὰ Med. 4.^e Malim πολέμους. Marg. Cas.^f μή τί γε Bre.^g φασίλους Med. 3. 4.^h ἥλαθεν Med. 3.ⁱ ἐμπορεῖον Med. 3. Mosc.^k Malim καὶ ἐξ ἧς. Marg. Cas. sic Par. 5. Bre.^l Sic Manuss. et vetus interpres. Vulgo Ὀβείδα. Marg. Cas.^m Scripti, ὑπὸⁿ τῇ. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.º ἐξορία deest Med. 3. Esc. Mosc.^p τῶν Mosc.^q καὶ νόσ. καὶ κόπης, inverso ordine, Mosc.^r Scripti, σῶν. Marg. Cas. ὅτων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.^s τὴν deest Med. 3.^t σκελοτύρβη Med. 3. 4. Bre. Mosc.

2. αἱ πλημμυρίδες ἐλύπου] Herodotus æque fluxum ac refluxum sinus Arabici notat, lib. ii. c. 11. Niebubrius etiam inter recentes hoc phænomenon optime descripsit. (Descr. de l'Arab. beur. p. 363.) F.

14. ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι] Josephus id notavit Ἀρχαιολογίας, lib. xv. c. 11. Casaub.

17. εἰς Λευκὴν κόμην] Albus pagus, hodie Hawr appellatur. (D'Anville.) F.

25. τῇ μὲν βασιλείᾳ δὲ Ὀβόδα] Vulgo Ὀβείδα: perperam, nam in veteribus exemplaribus Ὀβόδα: hic vocatur rectius, ut ex Josepho apparet. Casaub.

Ibid.] Obodas nomen est Arabicum, recte Abd Wadd. Univ. Ant. Hist. Script. t. xviii. p. 434. F.

35. ἥδη σομακάκη τε καὶ σκελοτύρβη περὶ τὴν ἐστῆναι πᾶς ἐπιχωρίους πάσης] Tunc primum videntur medicis fuisse cognita

hæc morborum genera: quæ mox exercitum Germanici Cæsaris infestant. Vide Plinium, lib. xxv. c. 3. Scelotyrbem etiam Galenus (in definition. Medic. p. 265. t. ii. Ed. Charterii.) ait esse εἶδος παραλύσεως. Casaub. Scribitur etiam σομακάκη stomacace: sed, si quidem oris vitium dicitur, quidam scribendum putant σομοκάκη, vel σομοκάκη. Vocatur vulgo scorbutum, quem morbum Hippocrati cognitum fuisse nomine magni lienis et ilei hæmatitis non sine ratione plurimi asserunt. Vide Senertum, lib. iii. part. 5. sect. 2. c. 1. Anon.

Ibid.] Hos morbos D. Cass. antea fuisse incognitos describit. Multi perierunt, quia solum remedium fuit, εἰ τις ἐλαστον οἶνον μεμιγμένον καὶ ἵππε, καὶ ἡλείφατο, ὅπερ περὶ πάντων ὀλίγοις σφῶν ὑπὸ τῆς ποίησας ἔτι γὰρ ἡ χώρα ὑδρίτερον αὐτῶν φέρει, ἔτι ἐκείνοι ἀφθοῖα αὐτὰ παρεσκεύασαντο. Vide Galen. de Antid. F.

dam est, ob aquas et herbas proveniens. Æstatem itaque ac hiemem ibi agere coactus est, dum reficeret infirmos. Ex Albo pago in Petram, ex Petra Rhinocolura, quæ in ipsa Phœnicia est apud Ægyptum, merces solebant portari, atque hinc in alia loca: nunc pars maxima per Nilum Alexandriam vehitur. Arabicæ et Indicæ merces in Muris portum, postea camelis Coptum Thebaicam transferuntur: inde Alexandriam per Nili fossam. Enimvero Gallus ex Albo pago cum exercitu digressus, per ejusmodi loca profectus est, ut camelis aquam portare cogeretur: quod ei malitia ductorum evenit. Quare post multos dies in Aretæ terram pervenit, qui Obidæ affinitate conjunctus erat. Is Gallum amice suscepit, et dona obtulit. Sed Syllæi proditio, et hanc regionem difficilem transitu reddidit. Eam itaque diebus triginta permeavit per loca invia, spelta et palmulis non multis et butyro pro oleo usus. Quam vero deinceps adibat, Nomadum erat, et revera magna ex parte deserta; ea Ararena dicebatur: rex erat Sabus: eam peragravit diebus quinquaginta, consumtis per invia itinera, usque ad urbem Agranorum, et pacatam, et fertilem regionem: eorum rex aufugit: urbs primo adortu capta est. Hinc post sextum diem ad flumen pervenit. Ibi barbari instructa acie occurrerunt, e quibus ad decem millia ceciderunt: ex Romanis duo tantum desiderati sunt. Nam omnino imbelles erant, et armis imperite utebantur, arcu, et lancea, et gladio, et funda, et magna ex parte bipennibus. Mox etiam urbem cepit, nomine Asca, a rege derelictam. Hinc Athrulla venit, quam nullo negotio cepit, et præsidio firmavit: et frumenti palmularumque viatico comparato, Marsyabas processit, urbem Rha-

^a ὑδρείων, καὶ ^b τῶν βοτανῶν. Ἡναγκάσθη γοῦν τό, τε ἔρεος καὶ τῶν χειμῶνα ἀνατελέσαι αὐτόν, τὸς ἀσθενούντας ἀνακτώμενος. Ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κόμης εἰς Πέτραν, ἐντεύθεν δ' εἰς Πινοκόλουργα τῆς 5 περὶς Αἰγύπτου Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεσθαι, καὶ ἐντεύθεν εἰς τὸς ἄλλους· νυκτὶ δὲ τοπλέον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὰ Νείλω κατὰγεσθαι· τὰ δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὄρμον· εἰδ' ὑπερθέσεις εἰς Κόπτον τῆς Θηβαίδος καμήλοις, ἐν διάρῳ τῆς 10 Νείλου κειμένην εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κόμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας τὴν τρεχάν, ἀφ' τοιούτων ^d ἢ καρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ καμήλοις κομίζειν μοχθηρίᾳ τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διόπερ πολλαῖς ἡμέραις ἦκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν συγγενούς, τῶν 15 Ὀβειδᾶ· ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς, καὶ δῶρα παροσηνεγεν. Ἡ δὲ τῆς Συλλαίης παροδοσία κακείνῳ ἐποίησε τὴν χάραν δυσπρόσιτον· περὶ ἅκοντα γοῦν ἡμέραις διήλθεν αὐτῷ, ζείας, καὶ φοινίκας ^e ὀλίγας παρέχουσιν, καὶ βέντυρον ἀντ' ἐλαίου ἀφ' αἰσ ^h ἀνοδίας· ἢ δ' ἐξῆς ἡὺς ἐπ' ἡεῖ Νομάδων ἡὺς, ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραβιὴ· βασιλεὺς δ' ἡὺς ^k Σάβος· καὶ ταύτῃ ἀνοδαῖς διήλθε, κατὰ τῆς ἡμέρας πενήκοντα, μέχρι πόλεως ἸΑ- 25 ραβανῶν καὶ χώρας εἰρηνικῆς τε καὶ ἀγαθῆς. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἐφυγεν, ἢ δὲ πόλις ἐξ ἐφόδου ^m κατελήφθη. Ἐκεῖθεν ἡμέραις ἐξ ⁿ ἦκεν ὅππῃ τὸν ποταμόν. Συναφάντων δ' αὐτόν τῶν βαρβάρων εἰς μάχην, πρὶ μύριος αὐτῶν ἔπεσον· τῶν δὲ Ῥωμαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὅπλοις, σπόλεμοι τελέως ὄντες, 30 τῶν τε καὶ λόγχαις, ξίφεσι, καὶ σφενδοναῖς· οἱ πλείους δ' αὐτῶν, ἀμφιστόμοις πελέκεσιν· εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἰλε καλουμένην Ἀσκα, ^p συλληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς βασιλείας. Ἐντεύθεν εἰς ^q Ἀθραβλα πόλιν ἦκε, κρατήσας αὐτῆς ἀκονίτι, φερούσῃ ἐμβαλὼν 35 καὶ τῶν βασιλευσίων ἐφόδια σίτου καὶ φοινίκων εἰς πόλιν ^r Μαρσάβῃ παρήλθεν, ἔθνας ^x τοῦ ^y Ῥαμανιτῶν, οἱ

^a ὑδρείων Med. 4. ^b τῶν deest Mosc. ^c ἀνακτώμενος Med. 3. 4. Mosc. ^d εἴη Mosc. ^e διότι Med. 3. ^f τῶν
Mosc. ^g ὀλίγας Med. 3. Esc. ^h In textu ἀνοδίας; in margine ut in text. Casaub. Par. 5. ⁱ καὶ ἔρημα ταπολλὰ Med. 3.
καὶ ἔρημος τὰ πολλὰ Med. 4. καὶ ἔρημα τὰ πολλὰ Esc. Mosc. ^k Σάβος Esc. Σαβῶς Mosc. ^l Scripti, Νιγχανῶν. Marg. Cas.
sic Par. 1. Med. 4. Lego Ἀραβίων Marg. Cas. ^m κατελείφθη sed η scribitur sup. ii Mosc. ⁿ ἦκεν deest Mosc. ^o ὄχλοις
Par. 5. Bre. ^p Vetus Interpres legisse videtur ἀπολειφθεῖσαν. Marg. Cas. ^q Ἀθραβλα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^r αὐτὴν
Par. 5. ^s ἀκονίτι Med. 4. ἀκονίτι Bre. ^t ἐφόδια. Supplevi ex Manuss. Marg. Cas. τρεφᾶς Med. 3. deest Esc. Mosc. ^u Μαρ-
σαβᾶ Par. 1. Esc. Μαρσάβᾶ Med. 3. 4. ^x τῶν Bre. ^y Ῥαμανιτῶν Med. 4. Mosc.

8. εἰδ' ὑπερθέσεις εἰς Κόπτον] Locus est corruptus. Fortasse legendum εἰδ' ὑπερθέσεις εἰς Κόπτον τῆς Θηβαίδος καμήλοις, ἢ διάρῳ τῆς Νείλου· ἐκεῖθεν δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Nonnihl hanc emendationem sequens mox locus confirmat. Sed quæ libro sequenti de Copto et dioryge ad Coptum narrantur, vix sinit nos dubitare, quin recte emendemus. Casaub.

14. εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν] De hoc rege, vel alio cognomine multa Josepho mentio. Idem.

Ibid.] Aretas est Arabicè *Al Hareth*. F.

20. ἔρημος τὰ πολλὰ] Magna ex parte deserta. Legit interpres; sed etymon ne sic quidem intelligitur; ἔρηματα quidem non videntur huc congruere. Xyland.

23. μέχρι πόλεως Ἀραβανῶν] Usque ad urbem Agranorum. Casaubonus legit Ἀραβίων, et ad sua commentaria lectorem remittit, ubi debuerat ejus emendationis rationes proferre, sed nihil de eo loco dixit in suis commentariis: id oblitus est præstare, quod promiserat. Si quid mutandum est, forte legendum quis suspi-

caretur, Ἀραβανῶν, vel Ἀτρήων, quorum urbem Imperator Severus incassum obsedit, de quo vide Herodianum in Severo. Palmer.

Ibid.] Neque Palmerii neque Casauboni emendationem probō. MS. lectio Νιγχανῶν vero similior, quia hæc urbs esse videtur Nagara Ptolemæi, quæ est hodie Nedsjeran. Vide Niebubrium de hac regione. (*Descr. de l'Arab. beur.* p. 236. 240.) F.

32. καλουμένην Ἀσκα] Hæc est Esca Plinii, quam inter oppida a Gallo diruta numerat. (lib. vi. c. 38.) Idem.

32. συλληφθεῖσαν] Pro συλληφθεῖσαν sententia suggerit καταλειφθεῖσαν, aut simile. Xyland.

33. Ἐντεύθεν εἰς Ἀθραβλα] Hæc urbs videtur esse Ἀθλέων D. Cass. χωρίε τινος ἐπιφανούς, quæ in hoc auctore est terminus expeditionis. F.

35. εἰς πόλιν Μαρσάβᾳ] Marsyabæ nomen urbis est, quam Plinius mendose Mariabam appellat. Non enim pro certo habemus ad metropolim Sabæorum Romanos penetravisse. Idem.

ἦσαν ὑπὸ ^a Ἰλασάρω. ^b Ἐξ μὲν οὖν ^c ἡμέρας
 περὶ ἑκατὸν ἐπολιόρκει· ^d λειψυδρίας δ' οὐσιν, ἀπέστη
 δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχε· τῆς ἀρώματοφόρου,
 καὶ ἄλλης τῆς αἰχμαλώτων ἀκούειν ἰῶ. Ἐξ δὲ
 μὲν ἡμέρας ἐν ταῖς ὁδοῖς ^e κατέστρεψε φαύλως
 ἀγρόνους· ἔγνω δ' ἀναστέφον ^f ὅφ' ἐπὶ τὴν ὁπίκου-
 λιν, καὶ κατὰ μαθῶν, καὶ κατ' ἐτέρους ὁδοὺς ἐπανελ-
 θὼν, ^g ἐναεταῖος μὲν ^h γὰρ ⁱ εἰς Ἀνάγρανα ἦκεν,
 ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει· ἐνδεκαταῖος δ' ἐκείθεν
 εἰς Ἐπὶ φρέατα, καλούμενα ὑπὸ τοῦ συμβεβηκότος·
 ἐντεῦθεν ἦδη ^k δι' εἰρήνης εἰς Χαάλλα κώμην, καὶ
 πάλιν ἄλλιν Μαλόθην πρὸς ποταμὸν κερδύνιν
 ἀφικνεῖται· εἴτα δι' ἐρήμης ὁλίγα· ὑδρεῖα ἐχούσης
^m ὁδὸς μέχρι ⁿ Νεγρῶν κώμης· ἐπὶ δὲ τῆς ^o Ὀβόδα·
 καίτοι δ' ἐπὶ ^p θαλάττης· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ^q ἐξ-
 κοσάιος ἐξέλυσε καὶ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἐξ
 μὲν ἡμέρας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεσείωσε
 τὴν στρατὸν ἐνδεκαταῖος εἰς Μυρῶν ὄρμον, εἴθ'
 ὑπερβείας εἰς Κοπὸν· μετὰ ^r τοῦ τῆς ἀντιτύχου
 διωκόμενον κατήκον εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τὴν δ' ἄλ-
 λους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολέμιον, ἀλλὰ νόσων,
 καὶ κόπων, καὶ λιμοῦ, καὶ μοχθηρίας τῆς ὁδοῦ· ἐπεὶ
 καὶ πόλεμον ἐπὶ ^s γενομένων ἀφ' ἑαυτῶν συνέβη,
 δι' ἧς αἰτίας οὐδ' ἐπιπολὺ πρὸς τὴν γῶσιν τῆς
 πόλεως ὤνησεν ἡ στρατὸς αὐτῇ· μικρὰ δ' ὅμως συνήρ-
 γησεν· ^t ὁ δ' αἰπὸς τῶν ^x Συλλαῖος. Ἐπεί
 δὲ καὶ δίκας ἐν Ῥώμῃ, περὶ τοῦ ἐκείνου μὲν φιλίας,
 ἐλεγχθεῖς ^z δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πονηρίᾳ, καὶ ἄλλα
 κακουργῶν, ^a καὶ ἀποτιμῆναι τὴν κεφαλὴν. Τὴν
 μὲν οὖν ἀρώματοφόρον ἀφαιρῶσιν εἰς τέσσαρας μερί-
 δας, ὥσπερ εἰρημίας· τῆς ἀρωμάτων δὲ λίβανον
 μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί· ^b κασ-
 σίαν δὲ ^c καὶ ἐκ λιμῶν· τινες δὲ τὴν πλείω ἐξ
 Ἰνδῶν εἶναι· τῇ δὲ λίβανος βέλπτον ^d τὸν πρὸς τῇ
 Περσίᾳ. Κατ' ^e ἄλλιν δὲ ἀφαιρῶσιν σύμπασαν
 τὴν Εὐδαίμονα πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας,

manitarum, qui sub Ilasaro erant. Eam adortus,
 sex diebus obsedit: postea aquæ inopia coactus de-
 stitit ab incepto. Duorum dierum itinere tantum
 se abesse ab aromatifera, e captivis intelligebat.
 Sex autem menses contrivit in itinere, culpa ducto-
 rum: perferens tamen sero fraudem, eaque depre-
 hensa per aliam viam reversus, nonis castris Ana-
 grana pervenit: ubi prælium commissum fuerat:
 undecimis deinde ad Septem puteos, a re ipsa sic
 nominatos. Hinc jam per loca pacata, in pagum
 Chaalla, post in alium nomine Malotham ad
 flumen positum: postea per desertum non multum
 aquæ habentia usque in vicum Negram, qui sub
 Obida est, et ad mare jacet. In reditu totum
 iter diebus sexaginta confecit, in quo prius sex
 menses consumserat. Hinc in Muris stationem,
 exercitum in diebus undecim trajecit: hinc Coptum
 est transgressus. Cum utilibus itaque copiis Ale-
 xandriam pervenit. Cæteros non bello, sed fame,
 labore, morbo, et itinerum difficultate amiserat.
 Septem duntaxat in bello perierant. Ita non mul-
 tum neque hæc expeditio profuit ad locorum
 cognitionem, nonnihil tamen adjuvat. Causa in-
 commodorum fuit penes Syllæum: qui et ejus rei
 causa Romæ poenas dedit. Etenim amicitiam
 simulans, cum ad hanc perfidiam aliorum etiam
 facinorum convictus teneretur, securi percussus est.
 Aromatiferam regionem in partes quatuor (ut ante
 dictum est) dividunt. De aromatibus, thus, et
 myrrham ex arboribus esse dicunt, cassiam vero
 etiam palustrem. Sunt qui dicant magnam ejus
 partem ex India afferri: thus optimum apud Per-
 siam nasci. Alii totam felicem Arabiam in quin-

^a Ἰλασάρω Par. 1. Med. 4. ^b Ab ἐξ μὲν ἄν usque ad ἀπέστη inclusive defunt Esc. ^c ἡ μέγας Mosc. ^d λειψυδρίας Mosc.
^e κατέστρεψε Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^f ὅφ' εἰς Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^g ἐναεταῖος Med. 3. et 4. sed post.
 corr. Bre. ^h γὰρ Par. 4. Mosc. ⁱ Manuss. εἰς τὰ Νάγγρανα. Marg. Cas. ^k Fortasse δι' ἐρήμης. Marg. Cas. ^l ὑδρεῖα Med. 4.
^m Scripti, ὁδὸς. Marg. Cas. ⁿ Scripti q. ὕγρως. Marg. Cas. sic Esc. Νεγρῶν Par. 1. Med. 4. Ἐγρῶν Med. 3. Bre. Mosc. ^o Ὀβόδα
 Med. 3. Bre. Mosc. ^p θαλάττης Esc. ^q Sic legendum. Vulgo ἐξηκοσῶν. Marg. Cas. sic Med. 3. Esc. ἐξηκοσὴν Par. 1. 5.
^r ὄρμος et vac. unius vocis in Par. 1. ^s γένεσθαι Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^t γὰρ μόνον. Ita emendavimus ex vetere Interprete.
 Vulgo γενομένων. Marg. Cas. sic Med. 3. Bre. Esc. Mosc. deest Med. 4. Par. 1. ^u ὅτ' Par. 1. 5. Esc. Mosc. ὅτ' Med. 3. 4.
^x Post Συλλαῖος virgula Par. 1. 5. ^y δὲ καὶ defunt Par. 1. 5. Mosc. ^z τε Par. 4. ^a Forte καὶ ἀπετιμῆθη. Marg. Cas. διὸ καὶ
 ἀπ. Par. 5. ^b κασίαν Med. 3. ^c καὶ deest Med. 3. 4. ^d τὸν Par. 1. Med. 3. 4. ^e Vulgo ἄλλων et σχίσσασαν non
 σχίζουσιν. Marg. Cas.

6. ἐπὶ] Pro ὅφ' εἰ, ὅφ' εἰ. Xyland.

14. μέχρι Νεγρῶν κώμης] Scripti habent ὕγρως et Ἐγρῶν, et exinde hanc urbem esse Egram Plinii sentio, quare MSS. lectionem sequi oportet. Hæc eadem esse videtur, ac Ἀγρα κώμη Ptolemaei. F.

21. οὐχ ὑπὸ πολέμιον, ἀλλὰ νόσων] Ita D. Cassius; Arabes σιμμάχῳ τῇ νόσῳ αὐτῶν χρησάμενοι præsidia aggressi Romanos regione expulerunt. Idem.

23. ἐπὶ γενομένων] Lego ἐπὶ γε μόνον. Xyland.

26. Ἐπὶ δὲ καὶ δίκας ἐν Ῥώμῃ] Syllæus Arabiæ regem clam ve-

neno abstulit, et postea Herodem Judææ regem criminatus est. Herodes Nicolaum Damascenum ejus legatum Romam ad Augustum misit, qui, legatis Nabathæorum adjuvantibus, eum culpa liberavit, dum Syllæus capitis crimine damnatur. (Vide Josephum.) Hæc autem longo post infidias Syllæi in Arabia detectas evenerunt. Augustus tamen hoc modo fortasse injurias præfatus ulcisci voluit. F.

28. ἐλεγχθεῖς δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πονηρίᾳ] Scribe, πρὸς ταύτῃ τῇ πονηρίᾳ. Casaub.

33. τινες δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι] Vide quæ prius annotavimus. F.

que regna partiuntur: quorum aliud bellatores, et omnium propugnatores habet: aliud agricolas, a quibus frumentum ad alios importatur: aliud eos, qui opificia, et artes sedentarias tractant: aliud myrrham fert: aliud vero thus. Eadem tamen et cassiam, et cinnamomum, et nardum ferunt. Artes ac studia ab alio in aliud non transferuntur, sed quique in patriis permanent institutis. Vinum magna ex parte fere ex palmulis conficitur. Fratres honore filios antecedunt, quod natu grandiores sunt. Qui ex eadem gente sunt, regnant, et cæteros magistratus obeunt: quæ possederunt, omnibus consanguineis sunt communia, sed natu grandior dominus est. Una omnibus uxor est: qui prior ingreditur, posito ante januam baculo, cum ea congreditur; (nam in more habent, ut quisque baculum gestet;) ea tamen cum grandiore pernoctat: quapropter omnes omnium sunt fratres: coeunt etiam cum matribus. Adulterio supplicium est mors: is autem adulter censetur, qui ex alio genere est. Regis cujusdam filia mira pulchritudine, cum fratres quindecim haberet, qui omnes eam amarent, et propterea, alius post alium, continue ad eam ingrederentur; jam defessa, huiusmodi traditur usa arte: baculos fecit baculis eorum perfimiles, et cum quisque ab ea exiret, continuo baculum aliquem similem ante januam ponebat, et paulo post alium, considerans ne qui esset ingresurus, illi similem haberet. Cum itaque aliquando omnes in foro essent, unus ad januam accedens et baculum videns, putavit ex hoc aliquem intus cum ea esse, quia autem fratres omnes in foro reliquisset, adulterum suspicatus ad patrem accurrit, atque huc eum adducens convictus est sororem falso criminari. Nabataei quidem continentes sunt, et rei parandæ atque conservandæ intenti: quare qui opes suas imminuit, publice multatur: qui auget, honore afficitur. Quia pauci apud eos serviunt, frequentius consanguinei ministrant, vel alter alteri, vel quisque sibi, ut etiam ad reges hic mos perveniat. Conviviis adhibent tredecim homines: cuique con-

ων ἢ μὴ τὰς μαχίμους ἔχει, καὶ παραγωνιστὰς ἀπάντων· ἢ δὲ τὰς γεωργούς, πρὶν ὧν ὁ σίτος εἰς τὰς ἄλλας εἰσάγεται· ἢ δὲ τὰς βαναυστοτεχνούντας· καὶ ἢ μὴ σμυρνοφόρους, ἢ δὲ λιβανωτοφόρους· αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασίαν, καὶ τὸ κιννάμωμον, καὶ τὴν νάρδον φέρουσι. πρὶν Ἰλλήλων·^a δ' ἔμεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἄλλ' ἐν τοῖς πατρίοις ἀφαιρῶσιν ἑκάστοι. Οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων. Ἀδελφοὶ πμιάπερι τῷ τέκνων καὶ^b πρεσβυτερίαν· καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τῆς γένεος, καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἀρχουσιν· κοινῇ κτήσις ἅπασιν τοῖς συγγένεσι· κύριος δ' ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν· ὁ δὲ φθάσας εἰσιὼν μίγνυται, παρθεὶς τῆς θυεας τὴν ῥάβδον· ἐλάσῃ δὲ ῥάβδοςφορεῖν ἔθος·^c νυκτερεύει δὲ^d πρὸ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσὶ μίγνυται· δὲ καὶ μπιτεῖσι· μοιχῶ δὲ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ὅστις ὁ ἕξ ἄλλου γένους. Θυγάτηρ δὲ τῷ βασιλεῶν πινὸς θαυμαστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσαι ἀδελφούς πεντεκαίδεκα, ἐρώντας αὐτῆς πάντας, καὶ ἀφ' αὐτῶν ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παρίοντα ὡς αὐτῷ, καὶ^e κάμνεσαι ἡδὴ, πρὸς ἀδελφὸν νοήματι χρῆσασθαι τοιούτῳ· ποιησαμένη ῥάβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἴξῃ πρὶν αὐτῆς πιν, αἰετὶνα παρῇ τῆς θυεας τὴν ὁμοίαν ἐκείνη, καὶ^f μικρὸν ὑστερον ἄλλῃ, καὶ^g τοχαζομένης ὅπως μὴ ἐκείνῃ τὴν πρὸς πλησίον ἔχῃ ὁ μέλλων παρσέναι· καὶ δὴ πάντων κατ' ἀγορᾶν ποτε ὄντων, ἕνα παρσένοντα τῇ θυεῃ, καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον ἐκ μὴν ταύτης ἐλάσας, ὁδίοτι παρ' αὐτῇ πιν^h εἰσίοι· ἐκ δὲ τῆς τῶν ἀδελφῶν πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν, ὑπονοήσας μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἀπαγαγόντα, ἐκείνον ἐλεγχθῆναι καταψευδόμενον τῆς ἀδελφῆς. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶⁱ κτητικοί, ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὴ μειώσαντι τὴν ἑστίαν ζημία καίται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. Ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες, ὑπὸ τῷ συγγενῶν ἀφαιρουμένῳ τοπλέον, ἢ ὑπὸ Ἰλλήλων, ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι τῷ βασιλεῶν ἀφαιρῶσιν τὸ ἔθος. Συσιτία δὲ ποιῶνται κατὰ τετρακαίδεκα ἀνθρώπους·^j μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ ἐλάσας. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ὄγκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνεχῇ^k ποιεῖ

^a μ. δὲ τὰ Med. 3. ^b Scripti, πρεσβυτερίαν. Marg. Cas. sic Par. 5. in textu; sed in margine ut hic, ita etiam Bre. Esc. Mosc. ut Marg. Cas. πρεσβυτερίαν. Med. 4. ^c συγγενεῖσι Esc. Mosc. ^d δ' Med. 4. ^e ὁ deest Mosc. ^f Scripti, ἐλάσας γὰρ δὴ. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 3. 4. ἐλάσας γὰρ δὴν Par. 5. Bre. Mosc. ἐκ γὰρ Esc. ^g Scripti, νυκτερεύει. Marg. Cas. sic Med. 4. ^h κάμνεσαι Bre. Mosc. ⁱ ἐξήκει Par. 1. Med. 4. ἐξήκει Par. 4. ἐξήκει Bre. Mosc. ^j τοχαζομένη Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^k Forte ἐκείνη. Marg. Cas. ^m ἔχοι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ⁿ ποτὶ κατ' ἀγ. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^o ὅτι Med. 3. et sic fere semper Med. 4. ^p ἐν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^q κτηματικοὶ Med. 3. ^r διατείνει Par. 4. ^s Συσιτία Par. 4. Συσιτία Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^t συνέχει Med. 3. ^u ποιεῖ deest Par. 5. Bre. Esc. Mosc.

8. Οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων] Hinc non esse vites in Arabia confitas innuit Strabo. Hodie quamquam religio Arabum vini usum prohibeat, vites tamen propter fructus in sedulo colunt. Niebubr. Deser. de l'Arab. beur. t. 1. p. 130. F.

11. κοινῇ κτήσις ἅπασιν τοῖς συγγένεσι] Communitas bonorum hodie in hac regione valet. De cæteris moribus errasse Strabonem sentio. Idem.

12. ὁ δὲ φθάσας εἰσιὼν] Narrat Herodotus, Melpomene. Cas.

33. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι] Nunc etiam modesti, graves, et comes; sobrii in conviviis, quia Mahometani sunt. Vide D'Arvieux. F.

40. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ὄγκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνεχῇ ποιεῖ συμποσία] Interpres reddit magno apparatu; quod fortasse ferri potest. Sed malim scribere ὅγκῳ. Vulgo nempe tredecim tantum homines una cibos sumebant; sed Rex in aula magna plures mensas simul instruebat. T.

συμπόσια· πίνει δ' ἑδείς^α πλείω τῷ ἑνδεκα πο-
τηρίων ἄλλω καὶ ἄλλω χρυσῷ ἐκπώματι. Οὕτω
δ' ὁ βασιλεὺς ὅτι δημοπλὺς, ὥτε πρὸς τῷ αὐτο-
διακόνῳ, καὶ τὸ ἀντιδιάκονον τοῖς ἄλλοις^β αὐτὸν γίνε-
σθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδασιν εὐθύναι·
ἔσθ' ὅτε^γ δὲ καὶ ἔξετάζεται^δ τὰ πρὸς τὸν βίον·
οἰκίσεις δὲ ἀφ' ἧς^ε λίθου πολυτελεῖς· αἱ δὲ πόλεις
ἀτείχιστοι δὲ εἰρηλίκοι· εὐκαρπος ἡ πολλὴ πλὴν
ἐλαίῳ· χρῶνται δὲ σεσαμίνῳ. Πρέβατα λευκό-
τειχά, βόες μεγάλοι, ἵππων ἀφορὸς ἡ χώρα· κα-
μηλοὶ δὲ τιμὴν ὑποουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται·
χιτῶνες δ' ἐν περὶζώμασι, καὶ βλαυτοῖς παρὰ τὰς καὶ
οἱ βασιλεῖς· ἐν πορφύρᾳ δ' οὗτοι· εἰσαγώγημα δ'
ὅτι τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' ἐπ' ἀντελῶς· ἄλλως τε
καὶ ἐπιχωριάζειν καθάπερ χρυσόν, καὶ ἀργυρὸν, καὶ τὰ¹⁵
ἑ πολλὰ τῷ ἀρώματι· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος, καὶ
ἔτι πορφύρεα· ἐσθῆς, στυραξ· κρόκος^β δὲ καὶ^γ κο-
σάρια, τόρευμα, γραφὴ, πλάσμα, ὅσα ἐπιχώρια·
ἴσα^κ κοπρία ἡγνύται τὰ νεκρὰ σώματα· κα-
θάπερ Ἡρακλειτὸς φησι, Νέκυες κοπρίων ἐκβλη-
τότεροι· διὸ καὶ πρὸς τοὺς κοπρίωνας κατορύτθουσι
καὶ τοὺς βασιλεῖς. Ἡλίων τιμῶσιν ὅππῃ τοῦ¹ δώ-
ματος ἰδρυσάμενοι βωμόν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ^δ
καθημέραν καὶ λιβανώζοντες. Τοῦ δὲ ποιητοῦ
λέγοντος,

Αἰθίοπας^ο δ' ἰκόμεναι καὶ^ρ Σιδονίους, καὶ Ἐ-
ρεμβούς,

ἀφ' ὧν πορεύονται^α καὶ πρὸς τῷ Σιδονίῳ μὲν, τινὰς χρῆν
λέγειν τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικοῦντων,
ὧν ἀποικοὶ οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι· καθάπερ καὶ Τυ-
ρίους^ε τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἰσοροῦσι, καὶ^β Ἀραδίους,
ὧν ἀποικοὺς τὰς παρ' ἡμῖν φασίν· εἴτ' αὐτοὺς τοὺς
Σιδόνιους. Ἀλλὰ μάλλον^γ πρὸς Ἐρεμβῶν ἡ
ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδυτάς ὑπονοήσαντες λέγε-
σθαι, καθάπερ οἱ^δ τιμὴν ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι³⁵
ἀπὸ τῆς εἰς τιμὴν ἔρχαν ἐμβαίνειν, ὅπερ ὅτιν εἰς τιμὴν

vivio bini adfunt, qui musicam exercent. Rex
apparatu maximo multa continue convivia celebrat:
nemo supra undecim pocula exhaurit: alio atque
alio aureo poculo id fit. Adeo rex popularis est,
ut ad id, quod ipse sibi ministrat, etiam aliis mi-
nistret. Sæpe etiam apud populum causam dicit:
nonnunquam in ejus vitam inquiritur. Domus
funt ex lapide pretioso, urbes sine mœnibus. Nam
in pace degunt. Regio omnium ferax, præter
oleum: utuntur oleo sesamino. Oves sunt albæ,
boves magni, equos non habent, sed cameli implent
eorum officium. Tunicae, subligacula in usu sunt,
et sandalia: reges purpurati incedunt. Rerum aliæ
importantur, quædam minime: quædam indigena
sunt, aurum, argentum, et plurima ex aromatibus,
æs et ferrum et vestis purpurea, et styrax: et cro-
cus, et costus, cœlaturas, et signa, et tabulas aliunde
habent. Mortua corpora haud majoris quam ster-
cus putant; (quo censu Heraclitus dixit, cadavera
hominum magis abjicienda foras quam stercus);
quapropter reges etiam in sterquiliniis defodiuntur.
Solem colunt, ara super domum excitata, et quo-
tidie in ea libant, ac thus adolent. Jam cum poeta
dicat,

Veni et ad Æthiopes, et Sidonios et Erembos,

quæritur quinam intelligendi sint. Ac de Sidoniis
quidem controversia est, numnam in Persico sinu
habitantes dici debeant, quorum coloni sint Sidonii
nostri: quemadmodum et Tyrios quosdam ibi in-
sulares tradunt, et Aradios, quorum coloniæ Aradus
nostra et Tyrus sint. Sed major tamen quæstio de
Erembis est, an Troglodytæ intelligi debeant (quod
vi originis vocabuli quidam pervincere volunt, inde

^α πλείων Par. 4. Med. 4. Esc. Mosc. πλείων Med. 3. Bre. ^β καὶ αὐτ. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^γ δὲ deest Med. 3. 4. Esc. Mosc.
^δ τὰς περὶ Med. 3. 4. ^ε Scripti, λίθων. Marg. Caf. bis Par. 4. ^ζ Prior interpres legisse videtur, Καὶ ἄλλα δὲ ἐπιχωριάζει καθάπερ
χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς. Marg. Caf. ^η λοιπὰ Esc. ^θ τε Med. 3. ^ι Scripti, κοσάρια sic Par. 1. Ibidem τόρευμα, non κόρευμα.
Marg. Caf. ^κ κοπρίαν Par. 4. Bre. Mosc. ^λ βώματος Par. 1. Med. 4. ^μ σπένδοντες Esc. ^ν καθημέραν deest Med. 3.
^ο Αἰθίοπας δ' Med. 3. 4. Bre. Esc. ^ρ Σιδωνίους Med. 3. 4. Mosc. ^σ τινὰς χρῆν λέγειν καὶ περὶ μὲν τῶν Σιδωνίων τῶν ἐν τῷ. Par. 1.
Med. 4. ^τ Σιδωνίων Mosc. ^θ Σιδωνίους et sic semper Med. 3. 4. Mosc. ^ι τινὰς deest Med. 3. ^κ Ἀραδίους Esc. Mosc.
^λ Σιδωνίους Mosc. ^μ ἐπεὶ τῶν Ἐρεμβῶν Med. 3. ἐπὶ τ. F. Med. 4. Bre. Mosc. ^ν Vulgo τῇ ἐτυμολογίᾳ. Marg. Caf. sic Par. 1. 4.
Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^ξ ἡγεν Par. 1. Med. 4.

7. ἀὰ λίθων] Cum MSS. lego διὰ λίθων. Gemmas enim in-
telligit. Vide Niebuhr. Descr. de l'Arab. p. 125.) F.

10. ἵππων ἀφορὸς ἡ χώρα] Vide quæ antea annotavimus.
Idem.

12. χιτῶνες δ' ἐν περὶζώμασι] Lego Ἀχιτῶνες. Casaub.

17. κοσάρια] Κορέματα vox est inanis: τορεύματα legit inter-
pres; et eum probo. Xyland.

20. Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι] Idem hoc Heracliti dictum re-
fert Plutarch. Sympos. iv. Probl. 4. Meminit et Eustath. ad
Hom. Il. γ. p. 291. Ed. Bas. sed nulla Heracliti mentione facta.
Alludit Eusebius in Orat. de Laud. Constant. pag. m. 659. ubi
vide H. Valesii, viri summi, notam. Adde Polluc. lib. v. c. 46.
p. 559. Ed. Wetstenianæ, quam poliverunt viri præstantissimi
Lederlinus et Hemsterbuisius. Scherpezz.

22. Ἡλίων τιμῶσιν] Religio Arabum fuit vere Sabianismus.
Non solem tantum, sed stellas et cælum adoraverunt. Non
autem omittendum est, quod Maxim. Tyrius scribit Arabas
quadrangulum lapidem venerari; Ἀραβίοι σέβουσι μὲν, ὅτινα δὲ ἐκ
οἷδα· τὸ δὲ ἀγαλμα, ὃ εἶδον, λίθος ἦν τετράγωνος. Dissert. 38. Suidas
in histor. (vox Θεὸς Ἀρης) lapidem esse nigrum, altitudine
pedum 4. latitudine 2 scribit, aurea basi innitentem. F.

24. Τῇ δὲ ποιητῇ] Scribendum est, opinor, Εἴτε τινὰς χρῆν λέγειν.
Vulgo deest εἴτε. Quinetiam Posidonium in versu Homeri καὶ
Σιδωνίους καὶ ΑΡΕΜΒΟΥΣ scribere voluisse suspicor. Ita enim non
prorsus ἀλογῶς trium gentium cognationem ostendi argumen-
taretur διὰ τὸ παρακειμένους ὀνομάσαι κεκλήσθαι, τὰς μὲν Ἀρμενίους, τὰς
δὲ Ἀράβας, τὰς δὲ ΑΡΕΜΒΟΥΣ. T.

Erembos dici autumantes quod terram fubeant) an Arabes. Ac noster Zeno sic scripturam mutat: *Sidonios, Arabasque*. Probabilius est quod scripsit Posidonius, Erembos leviter deflexo vocabulo a poeta sic nominatos, qui nunc Arabes vocantur, quemadmodum ab aliis suo tempore appellarentur. Dicit etiam has tres nationes continenter inter se positas; suam invicem cognationem ostendere eo, quod adfinibus nominibus afficiantur: Armenios scilicet, Arabas et Erembos. Et quemadmodum existimandum est unam gentem in tres esse divisam, pro climatum diversitatibus, magis magisque immutatam: sic et nominibus pluribus, uti pro uno. Nec vero sunt audiendi, qui *Ερεμνους*, hoc est, nigros scribunt, id enim magis *Æthiopibus* convenit. Nominat etiam Arimos Homerus, quos Posidonius docet esse accipiendos, non locum aliquem Syriæ vel Ciliciæ, vel alius terræ; sed Syriam ipsam. Arimæi enim sunt, qui in ea habitant, et fortasse Græci eos *Aramæos*, vel Arimos vocabant. Nominum enim mutationes permultæ sunt, præsertim Barbarorum, quemadmodum *Dariacem* *Darium*, *Pharzirim* vero *Parysatim*, *Atargatam* *Atharam* dixerunt: quam *Ctesias* *Derceto* vocavit. Arabum opulentiae testem laudare licet etiam *Alexandrum*, qui eam (ut fertur) regiam efficere constituerat, postquam ex India rediisset. Sed omnia ejus consilia mors subito accidens irrita fecit. Et quidem unum ex iis, quæ ille molieba-

γινώ, εἴτε τὸς Ἀραβας. Ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει ἕτως,

Καὶ ὁ Σιδωνίους, Ἀραβὰς τε.

Πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει, τὸ παρὰ μικρὸν ὁμοῦ,

Καὶ Σιδωνίους, καὶ Ἐρεμνούς

ὡς τῶ ποιητοῦ τὸς νῦν Ἀραβας ἔγω καλέσαντος· καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀνομάζοντο κατ' αὐτόν. Φησὶ δὲ ταῦτα πρὶν ἔθνη συνεχῇ ἑλληνοῖς ἰδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ τὸ παρὰ μικροῖς ὀνόμασι κεκληῖσθαι, τὸς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἀραβας, τοὺς δὲ Ἐρεμνούς· ὥστε δὲ ὑπὸ ἔθλους ὑπολαμβάνειν ἔσθιν, εἰς τρία διηρεῖσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἑξαπλασιομένην, ἔγω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρῆσασθαι πλείοσιν ἀντ' ἐνός. Οὐδ' οἱ Ἐρεμνούς γράφοντες πιθανοί. Τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν μᾶλλον ἴδιον. Λέγει δὲ καὶ τὸς Ἀρίμους ὁ ποιητής, ὅς φησιν ὁ Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν, μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας, ἢ τῆς Κιλικίας, ἢ ἄλλης πρὸς γῆς· ὅλα τὴν Συρίαν αὐτήν. Ἀριμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ. Τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἐκάλουν, ἢ Ἀρίμους. Αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν βαρβαρικῶν πολλὰ· καθάπερ τὸν Δαρήκιον Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὸν δὲ Φάρξιριν Παρυσάτιν, Ἀταργατὴν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετὰ δ' αὐτὴν Κτησίαν καλεῖ. Τῆς δὲ τῶν Ἀραβῶν εὐδαιμονίας, καὶ Ἀλέξανδρον ἂν τις ποιήσαιτο μάρτυρα, τὸν διανοηθέντα, ὡς φασί, καὶ βασιλεῖον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. Πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν· τελευτήσαντος ὡς χρόμα τὸν βίον· μία δ' οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν,

^a Σιδωνίους *Med.* 3. 4. ita et mox *Mosc.* ^b τὸ γὰρ *Par.* 5. ^c Ἀραβίους *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Bre.* *Mosc.* Ἀραβας *Esc.* ^d διη-
ρεῖσθαι *Med.* 3. 4. *Bre.* *Mosc.* ^e Scripti, ἑρμηνεύς. *Marg. Caf.* sic *Par.* 4. ^f Ἀριμαίους *Med.* 4. ^g τὴν δὲ *Med.* 3. 4. *Mosc.*
^h Scripti, Φάρξιριν. *Marg. Caf.* sic *Par.* 4. ⁱ Παρυσάτιν *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Bre.* Παρυσάτιν *Par.* 4. *Mosc.* ^k Ἀταργατὴν
Med. 3. *Bre.* *Esc.* *Mosc.* ^l Ἀθάρα *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Bre.* ^m Δερκετὸν *Mosc.* ⁿ αὐτῶν *Med.* 3. *Mosc.* ^o παραχρ.

τελευτ. inverſo ordine, *Med.* 3. ^p δὲ et omiſſo οὖν *Esc.*

4. τὸ παρὰ μικρὸν ὁμοῦ] In libro primo hanc disputationem agit Strabo, et Posidonium laudat, qui ἀπὸ τῆς ἑθνικῆς συγγενείας καὶ κοινότητος etymologiam duxit. Exinde scripsisse suspicor — ὡς Ἀρεμνούς. Hæc enim levissima est mutatio. De Eremlis vide *Bocbarti* *Phaleg.* p. 216. *F.*

13. ὥστε δὲ ἀπὸ ἔθλους ὑπολαμβάνειν ἔσθιν] Scribendum est, opinor, ὥστε δὲ ἀπὸ ἔθλους * ΕΝΟΣ ὑπολαμβάνειν ἔσθιν εἰς τρία διηρεῖσθαι. *T.*

* Vulgo deest ἐνός.

16. Οὐδ' οἱ Ἐρεμνούς γράφοντες πιθανοί] Ita emendabat *Crates.* *Casaub.*

22. Τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἐκάλουν] Imo Græci Syros appellant, qui se ipsi Aramæos nuncupabant. *Josephus* *Ant. Jud.* lib. 1. c. 6. Ἀραμαίους δὲ Ἀραμῶς ἔχεν, ὅς Ἕλληνες Σύρους προσ-
αγορεύουσιν. *Idem.*

24. καθάπερ τὸν Δαρήκιον Δαρεῖον ἐκάλεσαν] Puto scripsisse *Strabonem*, τὸν Δαριαῖον. Nam Hebræis Darius vocatur דָּרְיוּס.

Dariaves. *Ctesias* Δαριαῖος. *Æschylo* nescio quare Δαρεῖον. *Idem.*

Ibid. καθάπερ τὸν Δαρήκιον Δαρεῖον ἐκάλεσαν] Legendum τὸν Δα-
ριαῖον. *Salmas.* *Exercit. Plin.* p. 405. *Anon.*

26. Ἀταργατὴν δὲ τὴν Ἀθάραν] *Supra*, p. 1062. Ἀταργάτις. Vo-
catur et *Astarte*. Vide *Lucianum* lib. de Syria dea, *Plutarchum*,
(de *Iside* et *Osiride*), et *Hyginum*. *Idem.* De *Atargate* vi-
deri potest *Eratosthenes* *Cyrenæus* *Cataster.* 9. et *Casaubonus*
Animadv. in *Athenæum*, lib. viii. c. 8. p. 602. et 603. *Sal-*
masius, *Exercit. Plin.* p. 404. *Beyerus* ad *Seldenum* de *Diis Syris*,
p. 300. *Edit.* 1680. *Anon.*

Ibid. Ἀταργατὴν δὲ τὴν Ἀθάραν] Forte Ἀθάραν: ita enim
Phornutus in libro de *Natura Deorum*, c. 6. *Rhea* apud *Syros*
Ariaga dicitur, quod et ipsum simul ex *Strabonis* Ἀθάραν si-
mulque ex notissimo omnium Ἀταργάτιν, correxerim *Atarga*.
Pb. *Cluver.* *German. Antiq.* lib. 1. c. 27. p. 237. *Anon.*

Ibid.] Vide quæ antea annotavimus de cultu *Deæ Syriæ* ad
Bambycen. *F.*

εἰ μὴ ἔχοντες παραδέχονται αὐτόν· εἰ δὲ μὴ, ὥς
^a πολεμήσοντος· ἢ δὴ ὁρῶν μῆτε πρῶτον, ^b μὴδ'
 ὑπερον πέμψαντας ὥς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκύ-
 αζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμιν οἱ τοῖς
 ἔμπροσθεν.

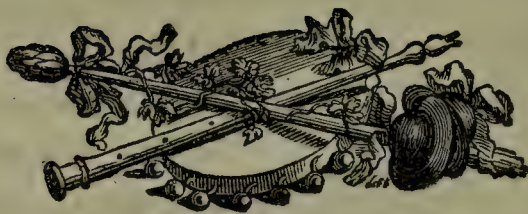
tur, erat Arabiam occupare, vel sua sponte reci-
 pientibus Arabibus, vel bello coactis. Itaque
 cum eos videret nec prius, nec posterius legatos
 misisse, ad bellum se jam parabat: sicut supra
 5 ostendimus.

^a Aldi codex πολεμήσοντες. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^b μὴ δ' Med. 3. 4. Esc. Mosc.

1. εἰ μὴ ἔχοντες παραδέχονται αὐτόν· εἰ δὲ μὴ] Elegans σχῆμα
 ἱλλείφως, Atticis familiare, ut docuerunt jam pridem docti viri.
 Herodotus plena locutione utens, docet quid sit subaudiendum,

ἢν μὴν πείθονται, ταῦτα δὴ τὰ καλλί· ἢν δὲ &c. Sic apud Thucyd.
 εἰ μὴ, &c. ταῦτα ἄριστα· εἰ δὲ μὴ· Casaub.

Milliaria Romana, Hexapodis 756 definita.
50 75 100 150 300 450

Stadia Olympica, quorum octo aequant Milliariam.
200 400 600 1200 2400 3600

Milliaria Britanniae propria Hexapodis 826 aequalia.
50 75 100 200 300 400

Leuca Francica Hexapodorum 2500.
25 50 75 100 125

S Y N O P S I S

LIBRI DECIMI SEPTIMI.

CONTINET decimus septimus et ultimus hic liber, primo quidem Ægypti totius ac superioris Æthiopice descriptionem: Deinde earum omnium AFRICÆ partium, quæ Straboni fuerunt cognitæ. Postremo adjectum est corollarium de statu et administratione Romani Imperii, quo tempore hæc a Strabone scribebantur.

Σ Τ Ρ Α Β Ω Ν Ο Σ

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ω Ν

BIBΛION ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

S T R A B O N I S

RERUM GEOGRAPHICARUM

LIBER DECIMUS SEPTIMUS.

CUM in Arabiæ descriptione sinus eos una enar-
raverimus, qui eam stringunt, ac peninsulam
faciunt, Persicum scilicet atque Arabicum: simul-
que etiam Ægypti partem aliquam lustraverimus,
et Æthiopice Troglodytica ac sequentia usque ad
extrema terræ, quæ cinnamomum fert: nunc reli-
qua iis gentibus continua explicanda sunt, nimirum
quæ circa Nilum jacent. Post hæc Libyam, quæ
totius geographiæ summam absolvat, percurremus:
prius tamen hic quoque Eratosthenis sententiæ ex-
ponendæ sunt. Ista ergo narrat. Nilus ab Ara-

ΕΠΕΙ δὲ τῇ Ἀραβίᾳ ἐφοδεύοντες καὶ τὰς κόλπους
συμπεριελάβομεν τὰς σφίγγοντας αὐτῶν, καὶ ποι-
ῶντας χερρόνησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀραβικόν· τέταρ-
τὸν δὲ πᾶσα συμπεριελάβομεν καὶ τὴν Αἰγύπτου, καὶ τὴν Αἰθιοπίας
καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς, καὶ τῆς ἐξῆς μέχρι τῆς ἐσχάτης
τῆς κινναμωμοφόρου· τὰ λοιπὰ δὲ καὶ συνεχῆ τοῖς
ἔθνεσι τέτοις, ταῦτα δ' ὅτι τὰ περὶ τὸ Νεῖλον, ἐκ-
τετέον· μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς Λιβύην ἔπειτα, ἢ περ
ὅτι λοιπὴ καὶ συμπάντης γεωγραφίας. Καὶ ταῦτα δ'
Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις παρατετέον. Φησὶ δὲ τὸ
Ἀραβίᾳ κόλπου περὶ τὴν ἐσπέρην ἐνακισχίλις

* Manuss. Ἀραβίαν κόλπον Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. Mosc. c. τῆς Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. τῆς καὶ Bre.

b ἐφ' ἧς Par. 4.

c κινναμοφόρα Mosc.

d ἐπ' αὐτῇ Med. 3. 4.

I. Ἐπὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελά-
βομεν] Etiam hujus libri connexio cum præcedente perspicua
est. Continet quæ supersunt de Asia nondum dicta: hoc est
Ægyptum et Æthiopiam: itemque Libyæ totius descriptionem
cum eleganti coronide in operis totius fine. Casaub.

II. ἐνακισχίλις σταδίας διέχει τὸν Νεῖλον] Falsissimum est
dixisse unquam Eratosthenem distare Arabicum sinum a Nilo
stadia novem mille: id dixit scilicet is, qui inter Euphratem et
Nilum statuebat tantum stadia quinque mille: sed nemo sanæ
mentis dubitavit locum esse corruptum, ac legendum esse po-

tius ἐνακισχίλις. Idem.

Ibid.] Hic Strabo inter Meroen ac Syenen juxta cursum Nili
stadia 12,900 numerat. In lib. ii. stadia 5000. recta linea.
Discrepantia est certe maxima. Plinius rationem accuratorem
deducens a Neronis exploratoribus, distantiam m. p. 874. dedit,
et in medio tractu insulam Gagandem memorat, quocirca a
fluvio non longe abesse hoc iter suspicor. M. pass. 874. stadia
tantum 6992 efficiunt. Mendum igitur esse in Strabone censeo.
De Æthiopia Philostratum adeat lector. (Vita Apoll. lib. v.
cap. 1.) F.

σαδίας δέχεται τὸν Νεῖλον, ὡς ἀπλήσιον ὄντα κατὰ
τὸ εἶδος τῶν γραμμάτων τῶν^α κειμένων ἀνάπαλιν,
^β [οὗτοι γὰρ, φησὶ, ἀπὸ Μερῆς ὅπῃ τοὺς ὄρκτους ὡς
διχλίους καὶ ἐπιακοσίους^γ σαδίας πάλιν] ἀναστρέφει
^δ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν, ὡς τρι-
σχίλις καὶ ἐπιακοσίους σαδίας, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς
καὶ Μερῶν τοποῖς, καὶ εἰς τὴν Λιβύην^ε πολλὰς
ὡραίας, καὶ τὴν ἑτέραν ὀπισθοφύην ποιησάμενος,
πρὸς τοὺς ἄρκτους φέρεται, πεντακισχίλις μὲν καὶ τρια-
κοσίους σαδίας ὅπῃ τὸν μέγαν^ς καταράκτιον, ^π παρ-
επιστρέφων μικρὸν πρὸς τὴν ἑω, χιλίους δὲ καὶ διακο-
σίους τὸς ὅπῃ τὸν ἐλάττω τὸν καὶ Σύνειον, πεντακισ-
χίλις^η δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ὅπῃ τὴν θάλατταν.
Ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοί, φερόμενοι μὲν
ἐκ πινῶν λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἑω, ὡς ἡλαμβάνοντες δὲ νῆσον
εὐμεγέθη τὴν Μερῶν^θ. ὣν ὁ μὲν Ἀσαδόρας καλεῖ-
ται, καὶ τὸ πρὸς ἑω πλεονέχων ῥέων, ἑτέρος δ' Ἀσά-
πους· οἱ δ' Ἀρσάβαν καλεῖται τὸν δ' Ἀσάπουν
^κ ἄλλον^ι εἶναι, ῥέοντα ἐκ πινῶν λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας,
καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθείαν σῶμα τῷ Νείλῳ τῶτον^λ
ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρῳσιν αὐτῷ τὸς θερινὰς ὁμοῖους πα-
ρασκάλλειν. Ὑπὲρ δὲ τοὺς συμβολὰς τῶν Ἀσαδόρα
καὶ τῶν Νείλου^μ σαδίοις ἐπιακοσίοις Μερῶν^ν πόλιν,
ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλῳ δ' εἶναι^ξ νῆσον ὡς ἔρ^ς
Μερῆς, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες οἱ Σπυσιάντες^ς
ὅπῃ^π Φαμμική, καλοῦνται δὲ^ρ Σεβρίται ὡς ἀν
ἐπήλυδες· βασιλεύοντα δὲ ὡς γυναικὸς^ς· ὡς ἂν
κούσιν δὲ τῶν ἐν Μερῶν. Τὰ δὲ κατωτέρω ἐκατέρω-
θεν Μερῆς, ὡς μὲν τὸ Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν,
Μεγάβαροι, καὶ Βλέμμιες, Αἰθίοπων ὡς ἀκούοντες,^ς

bico sinu occidentem versus distat novem millibus
stadiorum, et circa ostia similis est v literæ refupinæ
jacenti. Is enim, inquit, postquam fluxit a Meroe ver-
sus septentrionem ad bis mille et septingenta stadia, ver-
titur ad meridiem et hibernum occasum ad stadia
ter mille et septingenta, ac prope obversus locis
circa Meroen, inque Africam pleno alveo delatus,
rursus inflexus versus septentrionem quinque
mille et trecena stadia decurrit ad magnum cata-
ractem, paululum versus ortum inclinans: hinc
stadia mille et ducenta ad minorem cataractem,
qui est Syenæ vicinus: inde rursus quinque mille
et trecena stadia usque ad mare. Excipit Nilus
duo flumina e lacubus quibusdam ab oriente de-
lata, et Meroen ingentem insulam complectentia:
quorum alterum dicitur Astaboras, ad orientale
latus fluens: alterum Astapus, quod nonnulli
Astosabam vocant. Astapum vero fluere e lacu-
bus quibusdam a meridie: atque hunc fere rectum
Nili corpus efficere, ab æstivis imbris augeri.
Supra Astaboræ et Nili concursus ad stadia sep-
tingenta Meroen urbem esse, eodem nomine quo
insulam. Supra Meroen aliam insulam, quam
Ægyptiorum exsules incolant, qui a Psammiticho
desciverunt, et Sembritæ, id est, advenæ nominan-
tur, et reginam habent, quæ regi Meroes paret.
Quæ infra Meroen sunt, secus Nilum ex utraque
ejus parte mare Rubrum versus, Megabari et
Blemmyes habitant Æthiopum subditi, Ægyptiis

^α ὡς Par. 5. ὡς Mosc. ^β Restituimus hunc locum ope veterum codicum, ex quibus adjecimus, quæ notis sunt inclusa.
Marg. Caf. ^γ post σαδίας virgula, dein πάλιν ἀναστ. Bre. ^δ πρὸς τὴν Mosc. ^ε Scripti, πολλὰ. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Bre.
Efc. Mosc. ^ς καταράκτιον Par. 1. Med. 4. Efc. ^ζ μικρὸν παρεπ. inverfo ordine, Med. 3. 4. Mosc. ^η διὰ καὶ Par. 4. ^θ ἄτερος
Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^ι Vulgo, τὸν δ' Ἀσαπὸν εἶναι. Sed vocem ἄλλον ex veteribus libris et priore interp. restituimus. Marg. Caf.
ἄλλον Bre. ^κ σαδίας ἐπιακοσίους Efc. ^λ Φαμμική Efc. Mosc. ^μ Scripti, Σεβρίται. Vulgo, Σεβρίται, sic Par. 1. Med. 3. 4.
Bre. Efc. Mosc. ^ν ὑπερκεῖται suspectus locus. Marg. Caf.

3. οὗτοι γὰρ, φησὶ, ἀπὸ Μερῆς] Jampridem ex vetere interprete
locum hunc restitueram: postea accessit veterum librorum aucto-
ritas. Huc autem Eratosthenica Nili descriptio quantum dif-
crepet a Pliniana, lib. v. cap. 9. satis apparet: neque proferam
quæ de hoc fluvio certatim omnes geographi, historici etiam
plurimi, in his Herodotus, Diodorus, Ammianus, itemque duo
præstantissimi sophistæ Aristides et Heliodorus, nec non Philo-
stratus, (ut Lucanum et reliquos poetas taceam) studio magno
conscriptere: nam et omnibus hodie ea nota sunt, et nos tem-
poris premimur angustiis: cui vix paucæ horæ supersunt, ad
reliqua percurrenda; quare ea tantum notavimus, quæ minus
commode prætermitti posse videbantur. Casaub.

16. ὡς ὁ μὲν Ἀσαδόρας καλεῖται] Astaboram et Astapum et
Ptolemæus commemorat: sed quod vult Eratosthenes cingere
eos Meroen, longe aliter Ptolemæus. Heliodorus non multum ab
Eratosthene dissentit libro decimo, p. 460. Ed. 1619. ubi de
Meroe sic scribit, Ἡ γὰρ δὴ Μερὴν μητροπόλις οὖσα τῶν Αἰθίοπων, τὰ
μὲν ἄλλα ἐν νήσοις περιγεγραμμένη, ποταμοῖς ναυσίποροις, τῶν τε Νείλου καὶ
τῶν Ἀσαδόρα, καὶ τῶν Ἀσασόρα (al. Ἀρσασόρα) περιγεγραμμένη· τοῦ μὲν
κατὰ κορυφὴν ἐμπύπτοντος ὁ Νεῖλος, καὶ πρὸς ἑκάτερα ὀχρῶμενος· τῶν
ἑτέρων δὲ δύοις κατὰ πλευρὰν ἑκατέραν θάλατταν παραμειδόντων, καὶ αὐτῶν
ἀλλήλοισι συμπίπτοντων, καὶ εἰς ἓνα τὸ Νεῖλον, τὸ τε μέγα, τὸ τ' οὖνομα
ἐκινούμενον. Hæc mentem istius loci aperiant. Astapum autem
Heliodorus non nominat, sed Asafobam: qui est Eratost. Ἀσα-
σάβας, et ita in Heliodoro lego. Vide Plinium, Hist. Nat. lib. v.
c. 9. et Vitruvium, lib. viii. c. 2. Idem.

18. τὸν δ' Ἀσάπουν ἄλλοι εἶναι] Astapum vero. Omnia hæc

sunt variis personarum mutationibus confusa, itaque ad verbum
fere expressi. Sembritæ priore libro Sebritæ leguntur. Xyl.

24. ἄλλῃ δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερῆς] De Meroe plura di-
cenda sunt infra. Insula hæc superior videtur esse Tenesis,
cujus in libro superiori meministi. F.

27. βασιλεύοντα δὲ ὑπὸ γυναικὸς] Plinius, H. N. lib. vi. c. 30.
ait Sembritas reginæ parere. Quæ sequuntur, nescio quo-
modo, cum his consonent: maxime cum iis, quæ lib. superiore
de iisdem narravit. Casaub.

Ibid.] Sebritæ Reginæ paruerunt: sed regi Meroes subjectæ,
ut opinor. Attamen quæ in lib. superiori dixit parum cum
his convenire videntur. Verba ejus sunt, ἡ δ' ἐν βάθει τούτων
χώρᾳ Τήνῃσι λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Φαμμικήν φυγάδες
Αἰγυπτίων· ἐπονομάζονται δὲ Σεβρίται, ὡς ἀν ἐπήλυδες. Βασιλεύοντα
δ' ὑπὸ γυναικὸς, ὅφ' ἦν ἐστὶ καὶ ἡ Μερὴ. Suspicio tamen hæc verba
ὅφ' ἦν non ad reginam, sed ad situm regionis respicere; quasi
scripserat, ἡ δ' ἐν βάθει τούτων χώρᾳ Τήνῃσι λέγεται, ὅφ' ἦν, sub qua re-
gione est Meroe. Forfan quædam intermedia margine in tex-
tum irreperunt, quod si in parenthesis hæc legas, Strabo sibi
constat. Villebrunius legendum censet, ὑπερκεῖται τῶν ἐν Μερῶν.
Malim autem in textu nihil mutare, quia secundum Plinium
Meroe fuit Æthiopæ caput. Si interpretatione facili auctores
antiquos inter se consentire faciamus, probabile est nos esse
verum assecutos. F.

30. Μεγάβαροι, καὶ Βλέμμιες] Hi sunt ἑτέροις Βλέμμιες Agathe-
meri (p. 41.) ἀπ' ἀνατολῶν τοῦ Νείλου. Megabari sunt Mega-
bradi Ptolemæi. Idem.

finitimi. Ad mare autem Troglodytæ, quorum qui juxta Meroen sunt, decem undecimve dierum itinere a Nilo distent. A sinistra vero cursus Nili habitant Nubæ magna Lybiæ gens, a Meroe incipientes usque ad Nili flexus: non hi Æthiopibus parentes, sed pro sese in multa regna divisi. Ægypti maritima sunt ab ore Pelusiaco ad Canopicum longitudine stadiorum ter mille et trecenorum. Hæc sunt quæ Eratosthenes tradidit. Enimvero plenius istæc explicanda sunt: eaque primo quæ ad Ægyptum pertinent, ut a notioribus ad sequentia procedamus. Nilus quædam huic regioni et contiguæ, et Æthiopiæ quæ supra est, præstat communia, ut quod suis eas incrementis rigat: et solum hanc partem habitabilem reddit, quæ ejus exundationibus tegitur: quicquid editius est, et fluento ipsius sublimius, id ab utraque parte desertum, et ob aquæ penuriam cultoribus vacuum transit. Cæterum neque totam Æthiopiam Nilus permeat, nec in rectum nec solus, nec bene habitata: Ægyptum vero et solus, et totam, et in rectum, a minore cataracte supra Syenen et Elephantinam incipiens, qui sunt Ægypti et Æthiopiæ fines, usque ad Nili ostia in mare exeuntis. Equidem hodie Æthiopes magna ex parte pastorem ac inopem vitam jam inde degunt, tum propter soli tenuitatem, et aeris intemperiem, tum propterea quod longe a nobis absunt. Omnia contraria sunt apud Ægyptios: nam et civilem ac mansuetam vitam degunt, et in locis notis habitant: itaque etiam constitutiones eorum memorantur: atque etiam laudem eo invenerunt, quod videntur recte uti regionis ubertate, et bene divisam eam administratamque habere. Etenim rege constituto, mul-

^a Αἰγυπίοις δ' ὁμόροι. ^b ὡς δὲ θάλατταν δὲ Τρωγλο-
δύται· διεσῶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν οἱ
κατὰ τὴν Μερίην Τρωγλοδύται· τῷ Νείλῳ. Ἐξ
ἀριστερῶν δὲ τῷ ῥύσσει τῷ Νείλῳ Νύβαι κατοικῶσιν ἐν
τῇ Λιβύῃ, μέγα ἔθνος ἀπὸ τῆς Μερίης ἀρξάμενον
μέχρι τῶν Ἀγγύων, οὐχ ὑποταγόμενοι τοῖς Αἰ-
γυπίοις, ἀλλ' ἰδίᾳ κατὰ πλείους βασιλείας διελημ-
μένοι. Τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ ὡς δὲ τῇ θάλαττῃ ὅστιν
ἀπὸ τῷ Πηλουσιακοῦ γόματος πρὸς τὸ Κανωβικὸν
στάδιοι. ^b Τριχίλιοι τριακόσιοι. Ἐξαποθένης μὲν οὖν
ἔστω. Δεῖ δὲ ὅτι ^k πλέον εἰπεῖν· καὶ ὡς ὅσον τὰ
ὡς δὲ τὴν Αἰγύπτου, ὡς ἀπὸ τῆς γνωριμωτέρας ὅτι
τὰ ἐξῆς ὁμοίωμεν. Κοινὰ μὲν γὰρ πᾶσι, καὶ ταύτῃ
τῇ χώρᾳ, καὶ τῇ συνεχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν
Αἰγυπτίων ὁ Νεῖλος ὡς ἀποκινεῖται, ποτίζων τε αὐτὰς
κατὰ τὰς ἀναβάσεις, καὶ τὰς οἰκήσιμον αὐτὰς τὸ
μέρος ⁿ ἀπολιπὼν μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς
πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον, καὶ μετὰ ὅτερον τοῦ
ῥεύματος, πᾶν ἀοίκητον· ἑκατέρωθεν διεξιών καὶ ἔρημον
20 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀνδρίας. Ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιο-
πίαν ἔτε πάναν διεξέεισιν ὁ Νεῖλος, ἔτε μόνος, οὐτ'
ἐπ' εὐθείας, ἔτ' οὐκ ἐμδύλῳ χαλῶς· τὴν δὲ Αἰγύπτου,
καὶ μόνος, καὶ πάναν, καὶ ὅτι εὐθείας, ἀπὸ τῆς μικροῦ
^p Καταρχῆς ὑπὲρ Συλῆς καὶ Ἐλεφαντίνης ἀρξά-
25 μένος, οἵπερ εἰσὶν ὅροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιο-
πίας, ὡς τῆς ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν τῷ Νείλῳ.
^q Καὶ νῦν οἱ γε Αἰθίοπες τὸ πλέον νομαδικῶς ζῶσι
καὶ ἀπόρους, ἀπὸ τε τὴν λυπεύουσαν τῆς χώρας καὶ
τὴν τῆς ἀέρας ἀσυμμετρίαν, καὶ τὸν ἀπὸ ἡμῶν ἐκτο-
30 πισμόν· τοῖς δ' Αἰγυπίοις ἀπαντα τὰ πάντα συμβέ-
βηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς, καὶ ἡμέρας ἐξαρχῆς ζῶσι,
καὶ ἐν γνωρίμοις ἰδρυται τόποις, ὥστε καὶ αἱ ἀρξάξεις
αὐτῶν μνημονεύονται καὶ ἐπαινεῖντάς γε, δοκοῦντες
^u ἀξιοχρέως χρῆσθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ
35 μερίσαντες τε εὖ, καὶ ἐπιμεληθέντες. Βασιλεῖα γὰρ

^a Αἰγυπτίων Εἰς. ^b παρὰ Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Εἰς. ^c τῷ Νείλῳ defunt Med. 3. ^d Scripti, ἀρξάμενοι. Marg. Caf. sic
Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Εἰς. Mosc. ^e ἀγώνων Bre. Εἰς. ἀγώνων Mosc. ^f δυναστείας in textu Par. 4. ^g παρὰ Par. 1. 4.
Med. 3. 4. Bre. Εἰς. Mosc. ^h Alibi χίλιοι. Marg. Caf. In margine manu recenti κάτω χίλιοι λέγει Mosc. ⁱ οὐν deest Εἰς.
^k πλέον Med. 3. 4. Bre. ^l ὡς Par. 5. Med. 3. 4. Εἰς. Mosc. ὡς Bre. ^m αὐτὸ Par. 1. Εἰς. Mosc. ⁿ ἀπολείπων Par. 1.
Med. 4. ^o δι᾽ ἐκατ. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^p Καταρχῆς Med. 4. ^q Scripti, καὶ μὴν. Marg. Caf. sic Par. 5. Med.
3. 4. Bre. Mosc. ^r γὰρ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^s Post πολιτικῶς additur τε Εἰς. Mosc. ^t γε deest Med. 3. 4. ^u Scripti,
ἀξίως. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ἀξίως.

2. διεσῶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν οἱ κατὰ τὴν Με.] Vel-
lem addidisset quot putet stadia in uniuscujusque diei iter: si,
ut alibi sæpe, tricena putavit, erunt stadia plus minus tria millia.
Supra dixit distare Meroen a mari iter dierum circiter quin-
decim. Casaub.

4. Νύβαι κατοικῶσιν ἐν τῇ Λιβύῃ] Plinio, H. N. lib. vi. c. 30.
Nubei Æthiopes. Idem.

Ibid.] Agathemerus diversimodo Νύβας ad ortum Nili ponit.
F.

6. μέχρι τῶν Ἀγγύων] Prior interpretes legit ἀγκύων: ut non
sit populi nomen; sed flexus Nili intelligantur, de quibus
dictum paullo ante. Caf. Ἀγκύων legendum esse ait Bocbart.
Geogr. Sac. p. 1. lib. iv. c. 26. Anon.

10. στάδιοι τριχίλιοι τριακόσιοι] Herodotus, lib. ii. cap. 6. addit
trecentos. Diodorus, lib. i. pag. 27. t. 1. Ed. 1604. vero ait
Ægyptum habere δισχιλίῳν σταδίων τὴν παραθαλάττιον πλευράν.
Infra legitur inter Peleusiæ et Canobicæ ostia, quæ sit
Ægypti basis, esse stadia mille et trecena: totius autem Delta

ambitum esse stadia tria millia, ut difficile sit in tanta varietate
de vera lectione ubique statuere. Casaub.

Ibid.] Legendum est certe χίλιοι τριακόσιοι, quod novissimis
tabulis congruit, et ipsi Straboni et Diodoro Sic. (lib. i. p. 21.)
qui scribit τὴν βάσιν (scilicet Delta) τῇ θαλάττῃ προσκλυζομένην
σταδίων χιλίων καὶ τριακοσίων. Herodoti locus a Casaubono citatus
non ad Delta refert. Hic enim Ægypti oram ἀπὸ τοῦ Πηλου-
σίου κόλπου μέχρι Σερβωνίδος λίμνης describit, quod spatium longe
ultra ostia Nili utrinque protenditur; et si decem stadia mille
passibus tribuas, ejus calculus rectus est. Nec Diodorum magis
apte citat Casaubonus. Hic enim locus ad παραθαλάττιον πλευ-
ραν, i. e. ab Alexandria ad Serbonida paludem pertinet. F.

31. καὶ γὰρ πολιτικῶς, καὶ ἡμέρας ἐξαρχῆς ζῶσι] Moses certe anti-
quissimus scriptor plurima de Ægyptiorum moribus refert, quæ
hæc Strabonis firmant. Herodotus Græcorum primus, qui
longe post Ægyptum a Persis subactam floruit, in lib. ii.
Historiæ munditiem tectorum, agriculturam, urbiumque mag-
nificentiā describit. Idem.

ὑποδείξαντες, τριχῇ τὸ πλῆθος διείλον· καὶ τοὺς μὲν
 γραπάσαι ἐκάλεσαν, τὰς δὲ γεωργούς, τὰς δὲ ἱερέας·
 καὶ τὰς μὲν τῶν ἱερῶν ὀπιμελητάς, τὰς δὲ ἄλλας τῶν
 περὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς
 δ' ὅσα ἐν εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἔργαζομένης·
 ἀφ' ὧν περ καὶ αἱ πρὸς τοὺς βασιλεῖς.
 Οἱ δ' ἱερεῖς καὶ φιλοσοφίαν ἥσκειον, καὶ ἀστρονομίαν,
 ὀμιλητὰς τε τῶν βασιλέων ἦσαν. Ἡ δὲ χώρα τὴν
 μὲν πρῶτῳ διαιρέσειν εἰς νομούς ἔχει, δέκα μὲν ἡ
 Θηβαῖς, δέκα δ' ἡ ἐν τῷ Δέλτῳ, ἐκείδεται δ' ἡ
 μετὰ τούτῳ ὡς δέ τινες, τοσούτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες
 νομοὶ, ὅσα αἱ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ αὐλαί· αὐτὰ δ' ἐλάτ-
 τας τῶν τετρακόντα· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας
 ἔχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλεῖστοι διήρηντο, καὶ
 αὐτὰ δ' εἰς ἄλλας τομὰς· ἐλάχισται δ' αἱ ἀγροὶ
 μερίδες. Ἐδέησε δὲ καὶ ἐπὶ ἀκριβέως καὶ κατὰ λεπτόν
 διαιρέσεως διὰ τὰς συνουσίας τῶν ὄρων συγχύσεις,
 ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται καὶ τὰς αὐξήσεις, ἀφαι-
 ρῶν καὶ προσπιθούς, καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα, καὶ
 ἄλλα σημεῖα ὑποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τὸ, τε
 ἄλλοτερον, καὶ τὸ ἴδιον ἀνάγκη ἀναμετρεῖσθαι
 πάλιν καὶ πάλιν. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν
 συνηνέει φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν
 περὶ Φοινίκων, διὰ τὰς ἐμπορίας. Τριχῇ δὲ
 διήρηντο ὡς περὶ τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ τῷ νόμῳ
 πλῆθος, εἰς τρία ἴσα μερισθείσης καὶ χώρας. Ἡ δὲ
 περὶ τὸν ποταμὸν παραγματεία διαιρεῖ τοσούτον,
 ὅσον τῇ ὀπιμελείᾳ νικᾷ τὴν φύσιν. Φύσει γὰρ
 πλείονα φέρει καρπὸν, καὶ ποταμείᾳ μᾶλλον· φύσει
 δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάδασις τῶν ποταμῶν πλείω ποτίζει
 γῆν, ἄλλ' ἡ ὀπιμελεία πολλάκις καὶ τῆς φύσεως
 ἐξίχυσεν ὀπιλειπούσης, ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἐλάττω-
 ἀνάδασεις ποταμῶν ποταμῶν γῆν, ὅσῳ ἐν ταῖς
 μείζουσι, διὰ τε [τὴν] τῶν διωρύγων, καὶ τῶν

titudinem in tres partes tribuerunt, quarum una
 militiam, altera agros coleret: tertia sacerdotum
 erat. Ita alii sacrorum curam gerebant, alii eorum,
 quæ ad hominem pertinent, rursusque horum
 alii belli, alii quæ pacis erant, agriculturam et ar-
 tes: unde et regi sui erant reditus. Sacerdotes
 philosophiam et astronomiam exercebant, et cum
 regibus conversabantur. Regio initio in præfectu-
 ras divisa fuit, quas nomos vocant: Thebaica qui-
 dem in decem: quæ vero in Delta, in totidem:
 intermedia autem in sedecim: et (ut quidam vo-
 lunt) tot erant huiusmodi præfecturæ, quot aulas
 labyrinthus habebat, quæ circiter triginta erant.
 Rursus hæ præfecturæ divisæ fuere: majore enim
 e parte in toparchias divisæ fuerunt: toparchiæ
 rursus in portiones alias, quarum minimæ arva
 erant. Opus autem fuit tam diligenti ac subtili lo-
 corum divisione, propter continuas finium confu-
 siones, quas Nilus auctus efficiebat, aliis addens,
 aliis adimens, et immutans figuras, et signa ob-
 ruens, quibus proprium discernebatur ab alieno.
 Itaque identidem dimetiri oportebat. Atque hinc
 ab Ægyptiis geometriam credunt inventam fuisse,
 quemadmodum ratiocinandi scientiam et arithme-
 ticam a Phœnicibus propter mercaturas. Ut au-
 tem universa regio in tres æquas partes divisa est,
 ita et multitudo, quæ in quaque præfectura. Arti-
 ficium autem quod Nilo adhibetur, tanti est, quanti
 industria naturam vincens. Nam cum regio na-
 tura multum fructum afferat, irrigata plurimum
 affert: Natura autem majus Nili incrementum
 plus terræ irrigat, sed sæpe diligentia hoc conse-
 cuta est natura destituenta, ut tantum terræ mino-
 ribus Nili incrementis irrigaretur, quantum majori-

^a ἔργαζομένων Med. 3. 4. Efc. Mosc.
 deest Med. 4.

^b ἀκριβέως Bre.

^c τὰ ἄλλα Med. 4.

^d δὲ Mosc.

^e ἐμπορίας Med. 3.

^f τῶν

^g καὶ νικ. Efc.

^h πλείων Efc.

ⁱ ἐπιλειπούσης Par. 1. Med. 4.

^k τὴν deest Par. 1. Med. 3. 4. Efc.

1. τριχῇ τὸ πλῆθος διείλον] Diodorus Siculus, qui nomos me-
 morat, terram cujusque nomi in tres partes esse divisam scribit;
 e quibus una ad regem, altera ad sacerdotes, tertia ad milites
 pertinuit. Ordines reliqui erant νομοί, γεωργοί, τεχνίται, qui in
 Herodoto appellantur σοῦτοι, βεκόλοι, et κάπηλοι. Hisce ad-
 jungit ἑρμηνεῖς, interpretes, et κυβερνήταις, gubernatores navium.
 Ordo τῶν κυβερνήτων certe necessarius fuit in regione, ubi Nilo
 undique diducto, cymbis innumeris opus fuit. Ἑρμηνεῖς forsitan
 post Psammetichum introducti sunt, qui primus in Ægyptum
 peregrinos vocavit. F.

6. αἱ πρὸς τοὺς βασιλεῖς] Horum vestigialium ori-
 ginem habemus, ni fallor, in historia Josephi Patriarchæ, qui,
 occasione famis utens, dominium terræ ad regem transfudit, et
 ut agricolæ quintam partem proventuum ei darent, effecit.
 Hoc tempore sacerdotes immunes fuerunt. (Gen. c. xlvii. com.
 13-26.) Hæc omnia cum Diodoro congruunt. Fortasse enim post
 Josephum ordo militaris terræ portionem cum redditibus acce-
 pit. Idem.

8. τὴν μὲν πρῶτην διαιρέσειν εἰς νομούς ἔχει] Νομοὶ sunt præfecturæ,
 ut vertit Plinius, Hist. Nat. lib. v. c. 9. Quidam putant hanc
 vocem esse Ægyptiacam, quos falli et omnes sciunt qui aliquid
 Græce sciunt, et Diodor. diserte admonet, quanquam non me
 fugit locus Epiphanis super hanc vocem disputantis libro primo.

At Græci Grammatici notant τὸν περὶ τοῦ νομοῦ inusitatum in
 hac voce: νομός enim proprie dicitur locus ubi sunt αἱ νομαί.
 Casaub.

Ibid.] Nomus vel præfectura in SS. מוֹמֵל regnum appel-
 latur, ut a LXX. versione patet. Ubi enim Isaias propheta bella
 Ægyptiorum civilia prænuntians, ait במלכה במלכה יעיר ביעיר
 ii reddunt; πόλις ἐπὶ πόλιν, νόμος ἐπὶ νόμον. Quisque nomus suum
 principem habuit. F.

18. ἀφαιρῶν καὶ προσπιθούς] Hoc a plurimis recentium negatur,
 quia Nilus increfcit placide, neque limites fixos submovere po-
 test; sed certe in campis, Nilo adjacentibus, rivuli cursum fa-
 cile mutant, inundata tota planitie, et tum recte dicitur a Stra-
 bone Nilum (non violenter sed paulatim) auferre et addere.
 Grangerus in Ægypti Descr. c. 1. et cl. Forsteri observat. Idem.

22. γεωμετρίαν συνηνέει] Anaximandro tribuit Cedrenus, p. 130.
 Chaldaïs Cassiodor. Variar. iii. Epist. 52. Anon.

Ibid.] Geometriam Ægyptios primos cognovisse traditur,
 quod agriculturæ amantissimi erant, et quod saxeas domos vel
 lateritias in primis sæculis fruxerunt; non autem scientiam
 multum excoluerunt, ut a Thalete et Pythagora patet, qui ab
 Ægypto quanquam reversi geometriæ tamen principia invene-
 runt. F.

bus: idque fossarum et aggerum auxilio. Sane ante Petronii tempora tunc maxima fertilitas erat, cum Nilus ad quartum ac decimum cubitum excrefcebat: cum vero ad octavum modo adfurgeret, fames et penuria eveniebat. At vero illo regioni præfecto, cum duodecimum cubitum tantum Nilus impleffet, maxima fuit frugum ubertas: et cum octavum solum aliquando attigisset, famem nemo sensit. Atque hæc quidem est Ægypti constitutio. Nunc ordine singula edifferemus. Nilus ab Æthi-
 opia finibus recta fluit ad septentrionem usque ad eum locum, qui Delta appellatur, ubi tanquam a vertice quodam scissus (ut Plato inquit) figuram conficit triangulam: latera trianguli, alvei sunt duo Nili utrinque ad mare descendentes, alter ad dextram, Pelusium usque: alter ad sinistram, ad Canopum usque ad proximum Heraclium: basis autem maritima est ora inter Pelusium atque Heraclium. Ita insula mari duobusque Nili alveis includitur, et Delta nominatur: propterea quod
 ejus figura est litteræ Δ similis. Locus qui ad verticem est eodem nomine appellatur, utpote dictæ figuræ initium est. Itemque pagus, qui ibi est. Duo jam retulimus Nili ostia, alterum Pelusiacum, alterum Canopicum et Heracleoticum. Inter hæc
 alia quinque ostia sunt: quæ quidem mentionem mereantur: multa alia tenuiora. A primis enim partes quædam abruptæ passim per totam sunt insulam, quæ multos alveos insulasque fecerunt, ita ut tota insula sit navigabilis, fossis aliis super alias
 actis: quæ tanta facilitate navigantur, ut nonnulli testaceis utantur scaphis. Insula ter mille fere sta-

^a παραχωμάτων. Ἐπὶ γού τ' πρὸ Πετρωνίου χρόνων ἡ μέγιστη ^b μὲν ἦν ^c φορὰ, καὶ ἀνάβασις, ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πήχαις ^d ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος· ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτώ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνῃ δὲ ἀρξάντος τ' χώρας, καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πήχαις τοῦ Νείλου ^e μέτρον, μέγιστη ἦν ἡ ^f φορὰ· καὶ ὀκτώ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμὲς ὕδεις ἦσθετο· τοιαύτη μὲν ἡ ἀρχαία. Τὰ δ' ἐξῆς λέγωμεν νυνί. Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμῶνων ρεῖ ἐπ' εὐθείας ^g πρὸς ἄρκτους ὁ Νεῖλος, ὥς τ' ἐκαλουμένην χάριν Δέλτα· εἴτ' ἐπὶ κορυφῇ σχιζόμενος ὁ Νεῖλος, ὥς φησὶν ὁ Πλάτων, ὥς ἂν τετράγωνον κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τῶν πλευρῶν δὲ τῶ τετράγωνον τὰ σχιζόμενα ἐφ' ἐκάτερα ρεῖντα καθήμενα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ τ' ^h καὶ Πηλοῦσιον· τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ τῆς καὶ Κανώβου, καὶ τὸ πλησίον Ἡρακλείου περὶ παραγροῦ μόνον· βάσιν δὲ τὴν πρὸς ἑαλίαν τὴν μετὰ τὸ Πηλοῦσιον, καὶ τῶ Ἡρακλείου. Γέγονε δὲ ἡ νῆσος ἐκ τῆς θαλάττης, καὶ τῶν ῥομάτων ἀμφοῖν τῶ πρὸς αὐτὴν καλεῖται Δέλτα· ὡς τ' ὁμοιότητι τῶ σχήματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ χάριν ὁμωνύμως κέκληται ἀρχὴ· τὸ ἀρχαῖον εἶναι τῶ λεχθέντος σχήματος· καὶ ἡ κόμη δὲ ἡ ἐπ' αὐτῇ καλεῖται Δέλτα. Δύο μὲν οὖν τῶν τῶ Νείλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλοστακὸν καλεῖται, τὸ δὲ Κανωτικόν, καὶ Ἡρακλειωτικόν· μετὰ δὲ ^k τέττων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἷ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρὸς αὐτὴν μερῶν ἀπορρῶντες πολλὰ, καθ' ὅλην μεριαθεῖσαι τὴν νῆσον, πολλὰ καὶ ρεῖντα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὧς ὅλην γένεσθαι πλωτὴν διώρυγαν ἐπὶ διώρυγι τμηθεῖσάν, αἷ κατὰ ῥαγώνην πλέοντα τοσαύτῃ, ὥς καὶ ὁστέρινα ἐνίοις ^m πορθμεῖα· τὴν μὲν οὖν πρὸς εὐμετρεῖον ὅσον

^a Scripti, παραχωμάτων. Marg. Caf. sic Par. i. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b μὲν deest Med. 4. ^c φορὰ Par. 5. Med. 3. 4. postea corrig. sed a manu recenti. Mosc. ^d ἀνέβαινε Bre. ἀναβαίνει Esc. ^e μέτρον deest Par. i. Med. 3. 4. μέτρον Par. 5. Legendum ergo πήχαις et μέτρον. Villebr. ^f φορὰ Par. 5. Med. 3. superscriptum tamen est φορὰ Med. 4. postea corrig. Mosc. sed a manu recenti Bre. ^g ὁ Νεῖλος πρὸς ἄρκτον. inverſo ordine, Med. 3. 4. Mosc. ^h κατὰ τὸ Med. 4. ⁱ διὰ Par. i. 4. Med. 3. 4. Mosc. Δέλτα. διὰ Esc. ^k τέτων καὶ Esc. ^l καὶ πολλὰ Med. 4. ^m εἶναι πορθ. Med. 3. 4. Mosc.

1. Ἐπὶ γού τ' πρὸ Πετρωνίου χρόνων] Petronius Ælio Gallo successit, fuitque secundus præfectus Augustalis. Casaub. Petronius successit Cornelio Gallo, Ælius Petronio. Vide quæ notavi ad p. 1107. Scherpeze.

2. ἡ μέγιστη μὲν ἦν φορὰ] Maxima fertilitas. Φορὰ bis legabatur: bis φορὰν reposui, adſtipulante etiam interprete. Locus Platonis de Δ est in Timæo. Xyland.

2. ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πήχαις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος] Atqui iustum ejus incrementum est cubitorum xvi. ait Plinius, H. N. lib. v. cap. 9. cujus ascribam verba, iustum incrementum est cubitorum sexdecim. Minores aquæ non omnia rigant, ampliores detinent, tardius recedendo. Hæc ferendi tempora absumunt solo madente, illæ non dant sitiente. Utrumque reputat provincia. In duodecim cubitis famem sentit, in tredecim etiamnum esurit: quatuordecim cubita bilaritatem afferunt: quindecim securitatem: sexdecim delicias. Casaub.

Ibid.] De Nili incremento noster ab aliis differt. Herodotus ait, regnante Myri, cubitorum octo inundationem ἐνεθε Μέμφιος satis altam fuisse: sed in ejus sæculo ni fluvius ad cubitos 16, vel 15, τοῖς ἀρχαίοις intumuisset, id minime sufficere. Plinii tempore eadem mensuratio manebat, ut ex loco a Casaubono citato patet, et a descriptione imaginis Nili cum liberis sedecim, quibus totidem cubiti aquarum incrementum indicantur. (lib. xvi.

c. 7.) Hodie Nili altitudinem, ope columnæ, in arce urbis Cabere positæ, Ægyptii metiuntur, quam Pocockius auctoresque plurimi recentiores describunt. Doctissimus Sbauins in libello singulari de Nilo probat, a tempore Herodoti, multum soli Ægyptiis campis adjectum fuisse, et exinde necesse fuit ut multo altior sit inundatio, ideoque usque ad 20 cubitos (qui peck appellantur a Græco πήχυς) se tollat. Hi autem cubiti multo majores sunt, quippe ii ab Herodoto notati vix pollices 18 excedunt, hodierno cubito circiter pollicibus 25 æquali. Ab his et aliis terram esse elatiorem, quam in sæculis anterioribus, judicat, quare cubitis sedecim in Strabonis et in Herodoti sæculo pariter opus fuit. F.

10. εἴτ' ἐπὶ κορυφῇ σχιζόμενος ὁ Νεῖλος, ὥς φησὶν ὁ Πλάτων] In Timæo, p. 21. t. ii. Ed. H. Stephani, ubi est κατὰ κορυφὴν, non ἐπὶ: et ita Heliodor. Casaub.

31. καὶ ὁστέρινα ἐνίοις πορθμεῖα] Nilum trajiciunt incolæ rati e grandibus urceis fistilibus confecta, arcte colligatis, testifque palmarum foliis. Vide Norden's Trav. part. i. p. 81. Juvenal. Sat. xv. vers. 126-128. Ita optime hunc locum explicat Harmer. Observations, tom. iii. p. 54. præfat. F.

32. ὅσον τριχίλιον σταδίων] Deltæ circuitus in hodiernis tabulis stadia circiter ter mille et sexingenta æquat. Idem.

περιλίαν τειδιών ὅτιν ἡ σύμπασα νῆσος^a κολπίσι δ' αὐτήν, καὶ ἡ κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ ποταμίαις τῇ Δέλτῃ· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσει τοῦ Νείλου, καλύπτεται πᾶσα, καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκίσεων· αὐτὰ δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν, ἢ χωμάτων ἰδρυται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησιζοσὶ κατὰ τὴν πρόρῳθεν ὅλιν. Πλείεις δ' ἢ τετραχίοντα ἡμέρας τοῦ θέρους ἀφαιμεῖναι τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόδρασι λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὐξήσιν ἔχον· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέραις τελείως^c γυμνῶται, καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσῳ δὲ θάπτον ἢ ἀναψύξις^d τοσῶδε θάπτον ὁ ἄρωτος, καὶ ὁ ἀσάρος· θάπτον δὲ, παρ' οἷς τὰ μέγιστον θάλλει. Τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον^e τετραχιλίοις σταδίοις δι' ἐνὸς ρείθρου^f τοῦ ποταμοῦ φεραμένη, πλὴν εἰ μὴ πᾶσις^g ἐντρέχει νῆσος, ὧν ἀξιολογώταται ἢ τὸν Ἡρακλειωτικὸν νόμον ὑπερέχουσα· ἢ εἰ πᾶσις ἐκτεροπὴ διάρρηξις ἐπιπλέον εἰς λίμνιν μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τὸν Ἀρσινόητιν νομὴν ποιεῖσιν, καὶ τὴν Μοίριδος λίμνιν, καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεώτιν ἀναχόμενων. Συλλήβδιν δ' εἰπεῖν, ἡ ποταμία μόνον ὅτιν Αἴγυπτος ἢ ἐκατέρωθεν ἐχάτη τῇ Νείλου, ἀπὸ τοῦ ὅπου τετρακοσίων σταδίων ὑπερέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκίσμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τῇ Δέλτῃ. Ἐοικεν οὖν κυρία ψυχρόμενη ἐπὶ μήκος, ὑπεξαίρουμένη τῶν ἐπιπλέον ἐκτεροπῶν. Ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας ἥ τις λέγω, καὶ ἡ χώρας, τὰ ὅρη τὰ ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῇ Δέλτῃ Συλλήβδιν τόπος^h καθαρὸν μέχρι τῇ Αἰγυπτιᾷ πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα ὑπερέχει, καὶ διέστηκεν ἀπ' Ἀλλήλων, ἐπὶ τοσούτον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεται τε καὶ ἀφαιμεῖται, καὶ ἀφαιματίζει τὴν χώραν ἀφαιμῶς τὴν οἰκίσμον. Ἡ δὲ ὑπερ τῇ

diorum ambitu continetur. Sinus etiam intrant, et inferne objectam ipsi Delta fluvialem regionem. Nilo exundante tota undis tegitur præter habitationes: quæ aut nativis collibus aut aggeribus factitiis impositæ sunt, non pagi modo, sed urbes etiam memorabiles, quæ eminus conspectæ insularum speciem præbent. Aqua æstate ultra quadragesimum diem permanet: postea paulatim decrescit, quo pacto etiam crevit. Intra diem sexagesimum campi denudantur, atque exsiccantur, et quo citius id fit, eo citius et aratur, et feritur, idque celerius apud eos qui majores æstus habent. Simili modo regio supra Delta irrigatur, nisi quod Nilus quatuor millibus stadiorum unico alveo recta delabitur, tametsi interdum insulæ intercipient: quarum præcipua est, quæ Heraclæoticam præfecturam comprehendit: aut sicubi fossa ampliore divertatur in magnum aliquem lacum, vel regionem, quam irrigare possit, cujus generis est rivus, qui Arsinoeticam præfecturam includit, et Moeridis lacum et quos Mareotis refusus excipit. Denique, ut verbo dicam, fluvio irrigua est sola ea pars Ægypti, quæ jacet ad utramque Nili ripam, et raro usquam trecenorum stadiorum continuam latitudinem habitabilem obtinet. Orditur ab Æthiopiæ montibus, et in ipsius Delta verticem definit. Itaque similis est fasciæ in longum explicatæ: si excipias diverticula fluvii, quæ sunt compluria. Figuram vero fluvialis regionis, et terræ, quam dico, montes efficiunt, a locis Syenæ proximis deducti ex utraque parte usque ad Ægyptium pelagus: qui quantum extenduntur ii, et inter se distant, tantum flumen diffunditur et contrahitur, et regionem habitabilem diverso modo figurat. Quod supra montes est regionis, non habitatur

^a Vetus interpres legisse videtur οἰκῆσι, vel κατοικῆσι. Marg. Caf. in margine ut in textu Casauboni. ^c γυμνῶται. Esc. ^d τόσῳ δὲ. Mosc. ^e ἀρωτος. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^f Scripti, πενταχιλίοις. Marg. Caf. sic Par. 4. ^g τῇ δεest Mosc. ^h ἐντρέχει. Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ⁱ Ἀρσινόητιν. Mosc. ^m Μαρεωτίων. Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ⁿ πᾶσις. Esc. ^o ἀπείχεσα. Mosc. ^p κυρία. Par. 4. Bre. sed u scribitur sup. n. κυρία. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^q Scripti, λέγομεν. Marg. Caf. ^r Scripti, ἀπὸ τῶν κατὰ Συήνην τόπων. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^s ἀπαγόμενα. Bre. ^t Ἡ δ' ὑπ. Med. 3. 4.

1. κολπίσι δ' αὐτήν] Villebrunius marginalem lectionem esse meliorem judicat ob verba paulo infra πλὴν τῶν οἰκίσεων, cui prorsus assentior. F.

8. τοῦ θέρους] Strabo non tempus incrementi maximi notavit, nec notare potuit; tabula enim, quam Shawius in supplemento edidit, quæ tempora, ubi Nilus cubitos sedecim attigit, per spatium annorum 30 indicat, tempus primum statuit vicesimo sexto Julii, postremum, decimo nono Septembris. Idem.

23. ἡ ἐκατέρωθεν ἐχάτη τοῦ Νείλου] Ἐχάτη hoc est ἐχομένη, quæ utrinque Nilo est contigua. Sed vocem ἐχάτος quis ita accepit? Non tamen ignoro aliquoties eam legi in hoc scriptore, ubi sic videtur posse accipi. Verum illos locos esse corruptos ex antiquis exemplaribus docuimus. Hic autem legendum putamus, ἡ ἐκατέρωθεν ἐχάτη τοῦ Νείλου, hoc est, τὸ ἐκατέρωθεν συνάπτον τῶν N. ut explicatur ab Hesychio vox ἐχάτη. Casaub.

26. Ἐοικεν οὖν κυρία] Similis est fasciæ. Græca reliqui ut inveneram, haud dubie vitata: quid enim est, quæso, κυρία ψυχρόμενη; interpres χειρὶ videtur legisse: ego κυρία proprius abesse, a vestigiis receptæ lectionis sensi: et pro ψυχρόμενη quid legerim,

cum versio nostra ostendit, tum tabulæ geographicæ et res ipsa docent. Xylander.

Ibid. Ἐοικεν οὖν κυρία ψυχρόμενη ἐπὶ μήκος] Prior interpres legisse videtur χειρὶ: nec videtur ineptum dictu, Ægyptum similem esse manui expansæ: nam ostia τῶν Delta referunt quodammodo manus digitos, ut Nilus supra Delta brachium: non puto tamen veram esse hanc lectionem; nam quid esset. χειρὶ ψυχρόμενη? Xylander legit κυρία τεταμένη, sententia non mala, sed a veteri lectione recedens mirum quantum. Casaub.

Ibid.] Non lectionem χειρὶ probo, quod hoc non ad Deltam refert, sed ad Ægyptum superiorem. Vix ausim legere, κυρία ψυχρόμενη ἐπὶ μήκος. Id est, Nilus baud absimilis est caduceo ad longitudinem protenso: tum enim curvaturæ fluvii serpentes utrinque alligatos representant. Lectio tamen MS. Esc. non multum a Xylanderi versione abest. Post hæc scripta Villebrunius in MS. Par. 5. lectionem κυρία invenit, et exinde eleganter κυρία legendum censet. i. e. Ægyptum superiorem esse similem vermi lumbrico lato frigefacto, sive a frigore enecto, et sic expanso. Comparatio optima est. F.

magna ex parte. Enimvero antiqui conjectura, recentiores etiam visu ipso cognoverunt, Nilum augeri quando superne adfita Æthiopia imbris æstivis polluitur: maxime in extremis montibus. Imbris autem finientibus, paulatim inundationem definere. Quam rem ii potissimum deprehenderunt, qui in Arabicum sinum navigarunt usque ad cinnamomiferam regionem, et ii qui ad elephantorum venationem missi fuerunt, aut si qui alii usus Ptolemæos Ægypti reges impulerunt, ut homines aliquos eo amandarent. Nam hi talia curabant: is præcipue qui cognomento fuit Philadelphus, cognitionis rerum apprime studiosus: cum propter corporis imbecillitatem semper novæ alicujus oblectationis materiam expeteret. Antiqui autem reges perexiguam harum rerum curam habuerunt: tametsi cum ipsi sapientiæ studio dediti essent, tum sacerdotes, cum quibus plurimum vivebant. Idque eo magis est admiratione dignum, quod Sesostris totam Æthiopiam permeavit, usque ad cinnamomiferam regionem, et adhuc quædam ejus monumenta exstant, et columnæ, et inscriptiones. Cambyses quoque Ægypto potitus, cum Ægyptiis usque ad Meroen progressus est, et nomen urbi insulæque ab illo factum aiunt, Meroe sive sorore, sive uxore ejus (nam et hoc traditur) ibi mortua, utique honorandæ causa foeminæ loco id nominis imposuit. Mirum itaque est, cur tantis oblatis investigandi occasionibus, non prorsus innotuerit imbrium historia ejus ætatis hominibus: præsertim cum sacerdotes curiosius in sacros libros referrent et confirmarent, quæ subtilioris aliquid haberent cognitionis. Etenim, si dignum disquisitione visum fuit, quod adhuc quæri solet, cur æstate, et non hieme partibus australissimis imbres cadant, in Thebaide vero et circa Syenen non item: cur non de hoc etiam disputaretur, quomodo ex imbris Nilus augeatur? ne talibus testibus uti cogeremur, quales producit Posidonius. Ait enim

ὁρῶν ἐπὶ συχνὸν αὐοικητὸς ἔστιν. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι
τοχασμῷ τὸ πλεόν, οἱ δ' ὑπερὸν αὐτόπῃα γενήεντες,
ἦσαντο ὑπὸ ὄμβρων θερῶν πληρούμενον τὸ Νεῖλον,
τὸ Αἰθιοπίας τὸ ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
5 ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσανδρῶν δὲ τῶν ὄμβρων παυσανδρῶν
κατ' ὀλίγον τι πλεμυρίδα· τὸ δ' ὑπερῆξε
μάλιστα δῆλον τοῖς πλεούσι τὸν Ἀράβιον κόλπον
μέχρι τὸ κινναμωμόρεον, καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ
τινὶ τῶν ἐλεφάντων θήραν, καὶ εἰ πινες ἄλλα χεῖρα
10 παρώξυνον ἐκείσε ἀνδρας πρὸ χειρὶ ζεῖσαι τὰς τὸ Αἰ-
γύπτου βασιλέας τὰς Πτολεμαϊκὰς. Οὗτοι γὰρ ἐφρόν-
τισαν τῶν τοιούτων· διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος
ἐπικληθεὶς, φιλοσοφῶν, καὶ ἀφ' ἧς ἀσθενείας τὸ σώμα-
τος, διαγωγὰς αἰετῶν καὶ τέρφεας ζῴων καινότερας.
15 Οἱ πάλαι δὲ βασιλεῖς ἐπὶ πάντῃ ἐφρόντισαν τῶν τοιού-
των· καίπερ οἰκῆοι σοφίας γενόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ
ἱερεῖς, μετ' ὧν καὶ αὐτοῖς ὁ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαν-
μάζειν ἄξιον, καὶ ἀφ' ἧς τὸ τοιοῦτον, καὶ διότι Σέσωστρις τὴν
Αἰθιοπίαν ἐπὶ πᾶσαν μέχρι τὸ κινναμωμόρεον,
20 καὶ ὑπομήμαζα τὰ τῆς στρατείας αὐτῆς, καὶ καὶ ἐπὶ
δείκνυται γῆλαι καὶ ἐπιγραφά. Καμβύσις τε ἡ
Αἰγύπτου κατασχὼν, πρὸς ἧλθε καὶ μέχρι τῆς Μέρης
μετὰ τῶν Αἰγυπτίων· καὶ δὴ καὶ τοιοῦτον τῇ τε νήσῳ,
καὶ τῇ πόλει τὸ τοιοῦτον πρὸς ἐκείνην περὶ αὐτῆς φασιν, ἐκεί-
25 τὸ ἀδελφῆς Σπυριανῆς αὐτῆς Μέρης· οἱ δὲ γυναῖκά
φασιν· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχάρισται αὐτῇ πᾶν τὴν
ἀνδρωπῶν. Θαυμάσιον ἔν τῳ ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν,
καὶ τελέως ἐναργὲς καὶ ἡ ἐπὶ ὄμβρων ἰσορία τοῖς τότε·
καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον ἀναφερόντων
30 εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ ἐπισημασμένων ὅσα μάθῃσιν
θεοπῆλιν ἐπιφαίνει· εἰ γὰρ ἀρα τῶν ἐχρήν ζῆτειν
ὅπερ καὶ καὶ ἐπὶ ζῆτειται, τί δὴ πῦτε γέφυρας, χειμῶνος
δὲ ἔστι καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θεβαΐδι,
καὶ τῇ ἐπὶ Σύνῃ καὶ συμπίπτουσιν ὄμβροι, τὸ δ' ὅτι
35 ἔστι ὄμβρων αἱ ἀναβάσεις, μὴ ζῆτειν, μηδὲ τοιούτων
δείδειν μαρτύρων, οἷος Πτολεμαῖος εἰρηκε. Ἡ Φησὶ γὰρ

^a αὐτὸς δεῖξαι. ^b οἱ δεῖξαι. ^c τὰ δεῖξαι. ^d Malim δείκνυται mutata distinctione. ^e Marg. Cas. ^f Cas. ^g Cas. ^h Cas. ⁱ Cas. ^j Cas. ^k Cas. ^l Cas. ^m Cas. ⁿ Cas. ^o Cas. ^p Cas. ^q Cas. ^r Cas. ^s Cas. ^t Cas. ^u Cas. ^v Cas. ^w Cas. ^x Cas. ^y Cas. ^z Cas. ^{aa} Cas. ^{ab} Cas. ^{ac} Cas. ^{ad} Cas. ^{ae} Cas. ^{af} Cas. ^{ag} Cas. ^{ah} Cas. ^{ai} Cas. ^{aj} Cas. ^{ak} Cas. ^{al} Cas. ^{am} Cas. ^{an} Cas. ^{ao} Cas. ^{ap} Cas. ^{aq} Cas. ^{ar} Cas. ^{as} Cas. ^{at} Cas. ^{au} Cas. ^{av} Cas. ^{aw} Cas. ^{ax} Cas. ^{ay} Cas. ^{az} Cas. ^{ba} Cas. ^{bb} Cas. ^{bc} Cas. ^{bd} Cas. ^{be} Cas. ^{bf} Cas. ^{bg} Cas. ^{bh} Cas. ^{bi} Cas. ^{bj} Cas. ^{bk} Cas. ^{bl} Cas. ^{bm} Cas. ^{bn} Cas. ^{bo} Cas. ^{bp} Cas. ^{bq} Cas. ^{br} Cas. ^{bs} Cas. ^{bt} Cas. ^{bu} Cas. ^{bv} Cas. ^{bw} Cas. ^{bx} Cas. ^{by} Cas. ^{bz} Cas. ^{ca} Cas. ^{cb} Cas. ^{cc} Cas. ^{cd} Cas. ^{ce} Cas. ^{cf} Cas. ^{cg} Cas. ^{ch} Cas. ^{ci} Cas. ^{cj} Cas. ^{ck} Cas. ^{cl} Cas. ^{cm} Cas. ^{cn} Cas. ^{co} Cas. ^{cp} Cas. ^{cq} Cas. ^{cr} Cas. ^{cs} Cas. ^{ct} Cas. ^{cu} Cas. ^{cv} Cas. ^{cw} Cas. ^{cx} Cas. ^{cy} Cas. ^{cz} Cas. ^{da} Cas. ^{db} Cas. ^{dc} Cas. ^{dd} Cas. ^{de} Cas. ^{df} Cas. ^{dg} Cas. ^{dh} Cas. ^{di} Cas. ^{dj} Cas. ^{dk} Cas. ^{dl} Cas. ^{dm} Cas. ^{dn} Cas. ^{do} Cas. ^{dp} Cas. ^{dq} Cas. ^{dr} Cas. ^{ds} Cas. ^{dt} Cas. ^{du} Cas. ^{dv} Cas. ^{dw} Cas. ^{dx} Cas. ^{dy} Cas. ^{dz} Cas. ^{ea} Cas. ^{eb} Cas. ^{ec} Cas. ^{ed} Cas. ^{ee} Cas. ^{ef} Cas. ^{eg} Cas. ^{eh} Cas. ^{ei} Cas. ^{ej} Cas. ^{ek} Cas. ^{el} Cas. ^{em} Cas. ^{en} Cas. ^{eo} Cas. ^{ep} Cas. ^{eq} Cas. ^{er} Cas. ^{es} Cas. ^{et} Cas. ^{eu} Cas. ^{ev} Cas. ^{ew} Cas. ^{ex} Cas. ^{ey} Cas. ^{ez} Cas. ^{fa} Cas. ^{fb} Cas. ^{fc} Cas. ^{fd} Cas. ^{fe} Cas. ^{ff} Cas. ^{fg} Cas. ^{fh} Cas. ^{fi} Cas. ^{fj} Cas. ^{fk} Cas. ^{fl} Cas. ^{fm} Cas. ^{fn} Cas. ^{fo} Cas. ^{fp} Cas. ^{fq} Cas. ^{fr} Cas. ^{fs} Cas. ^{ft} Cas. ^{fu} Cas. ^{fv} Cas. ^{fw} Cas. ^{fx} Cas. ^{fy} Cas. ^{fz} Cas. ^{ga} Cas. ^{gb} Cas. ^{gc} Cas. ^{gd} Cas. ^{ge} Cas. ^{gf} Cas. ^{gg} Cas. ^{gh} Cas. ^{gi} Cas. ^{gj} Cas. ^{gk} Cas. ^{gl} Cas. ^{gm} Cas. ^{gn} Cas. ^{go} Cas. ^{gp} Cas. ^{gq} Cas. ^{gr} Cas. ^{gs} Cas. ^{gt} Cas. ^{gu} Cas. ^{gv} Cas. ^{gw} Cas. ^{gx} Cas. ^{gy} Cas. ^{gz} Cas. ^{ha} Cas. ^{hb} Cas. ^{hc} Cas. ^{hd} Cas. ^{he} Cas. ^{hf} Cas. ^{hg} Cas. ^{hh} Cas. ^{hi} Cas. ^{hj} Cas. ^{hk} Cas. ^{hl} Cas. ^{hm} Cas. ^{hn} Cas. ^{ho} Cas. ^{hp} Cas. ^{hq} Cas. ^{hr} Cas. ^{hs} Cas. ^{ht} Cas. ^{hu} Cas. ^{hv} Cas. ^{hw} Cas. ^{hx} Cas. ^{hy} Cas. ^{hz} Cas. ^{ia} Cas. ^{ib} Cas. ^{ic} Cas. ^{id} Cas. ^{ie} Cas. ^{if} Cas. ^{ig} Cas. ^{ih} Cas. ⁱⁱ Cas. ^{ij} Cas. ^{ik} Cas. ^{il} Cas. ^{im} Cas. ⁱⁿ Cas. ^{io} Cas. ^{ip} Cas. ^{iq} Cas. ^{ir} Cas. ^{is} Cas. ^{it} Cas. ^{iu} Cas. ^{iv} Cas. ^{iw} Cas. ^{ix} Cas. ^{iy} Cas. ^{iz} Cas. ^{ja} Cas. ^{jb} Cas. ^{jc} Cas. ^{jd} Cas. ^{je} Cas. ^{jf} Cas. ^{jj} Cas. ^{jk} Cas. ^{jl} Cas. ^{jm} Cas. ^{jn} Cas. ^{jo} Cas. ^{jp} Cas. ^{jq} Cas. ^{jr} Cas. ^{js} Cas. ^{jt} Cas. ^{ju} Cas. ^{jv} Cas. ^{jw} Cas. ^{jx} Cas. ^{jy} Cas. ^{jz} Cas. ^{ka} Cas. ^{kb} Cas. ^{kc} Cas. ^{kd} Cas. ^{ke} Cas. ^{kf} Cas. ^{kg} Cas. ^{kh} Cas. ^{ki} Cas. ^{kj} Cas. ^{kk} Cas. ^{kl} Cas. ^{km} Cas. ^{kn} Cas. ^{ko} Cas. ^{kp} Cas. ^{kq} Cas. ^{kr} Cas. ^{ks} Cas. ^{kt} Cas. ^{ku} Cas. ^{kv} Cas. ^{kw} Cas. ^{kx} Cas. ^{ky} Cas. ^{kz} Cas. ^{la} Cas. ^{lb} Cas. ^{lc} Cas. ^{ld} Cas. ^{le} Cas. ^{lf} Cas. ^{lg} Cas. ^{lh} Cas. ^{li} Cas. ^{lj} Cas. ^{lk} Cas. ^{ll} Cas. ^{lm} Cas. ^{ln} Cas. ^{lo} Cas. ^{lp} Cas. ^{lq} Cas. ^{lr} Cas. ^{ls} Cas. ^{lt} Cas. ^{lu} Cas. ^{lv} Cas. ^{lw} Cas. ^{lx} Cas. ^{ly} Cas. ^{lz} Cas. ^{ma} Cas. ^{mb} Cas. ^{mc} Cas. ^{md} Cas. ^{me} Cas. ^{mf} Cas. ^{mg} Cas. ^{mh} Cas. ^{mi} Cas. ^{mj} Cas. ^{mk} Cas. ^{ml} Cas. ^{mm} Cas. ^{mn} Cas. ^{mo} Cas. ^{mp} Cas. ^{mq} Cas. ^{mr} Cas. ^{ms} Cas. ^{mt} Cas. ^{mu} Cas. ^{mv} Cas. ^{mw} Cas. ^{mx} Cas. ^{my} Cas. ^{mz} Cas. ^{na} Cas. ^{nb} Cas. ^{nc} Cas. nd Cas. ^{ne} Cas. ^{nf} Cas. ^{ng} Cas. ^{nh} Cas. ⁿⁱ Cas. ^{nj} Cas. ^{nk} Cas. ^{nl} Cas. ^{nm} Cas. ⁿⁿ Cas. ^{no} Cas. ^{np} Cas. ^{nq} Cas. ^{nr} Cas. ^{ns} Cas. ^{nt} Cas. ^{nu} Cas. ^{nv} Cas. ^{nw} Cas. ^{nx} Cas. ^{ny} Cas. ^{nz} Cas. ^{oa} Cas. ^{ob} Cas. ^{oc} Cas. ^{od} Cas. ^{oe} Cas. ^{of} Cas. ^{og} Cas. ^{oh} Cas. ^{oi} Cas. ^{oj} Cas. ^{ok} Cas. ^{ol} Cas. ^{om} Cas. ^{on} Cas. ^{oo} Cas. ^{op} Cas. ^{oq} Cas. ^{or} Cas. ^{os} Cas. ^{ot} Cas. ^{ou} Cas. ^{ov} Cas. ^{ow} Cas. ^{ox} Cas. ^{oy} Cas. ^{oz} Cas. ^{pa} Cas. ^{pb} Cas. ^{pc} Cas. ^{pd} Cas. ^{pe} Cas. ^{pf} Cas. ^{pg} Cas. ^{ph} Cas. ^{pi} Cas. ^{pj} Cas. ^{pk} Cas. ^{pl} Cas. ^{pm} Cas. ^{pn} Cas. ^{po} Cas. ^{pp} Cas. ^{pq} Cas. ^{pr} Cas. ^{ps} Cas. ^{pt} Cas. ^{pu} Cas. ^{pv} Cas. ^{pw} Cas. ^{px} Cas. ^{py} Cas. ^{pz} Cas. ^{qa} Cas. ^{qb} Cas. ^{qc} Cas. ^{qd} Cas. ^{qe} Cas. ^{qf} Cas. ^{qg} Cas. ^{qh} Cas. ^{qi} Cas. ^{qj} Cas. ^{qk} Cas. ^{ql} Cas. ^{qm} Cas. ^{qn} Cas. ^{qo} Cas. ^{qp} Cas. ^{qq} Cas. ^{qr} Cas. ^{qs} Cas. ^{qt} Cas. ^{qu} Cas. ^{qv} Cas. ^{qw} Cas. ^{qx} Cas. ^{qy} Cas. ^{qz} Cas. ^{ra} Cas. ^{rb} Cas. ^{rc} Cas. rd Cas. ^{re} Cas. ^{rf} Cas. ^{rg} Cas. ^{rh} Cas. ^{ri} Cas. ^{rj} Cas. ^{rk} Cas. ^{rl} Cas. ^{rm} Cas. ^{rn} Cas. ^{ro} Cas. ^{rp} Cas. ^{rq} Cas. ^{rr} Cas. ^{rs} Cas. ^{rt} Cas. ^{ru} Cas. ^{rv} Cas. ^{rw} Cas. ^{rx} Cas. ^{ry} Cas. ^{rz} Cas. ^{sa} Cas. ^{sb} Cas. ^{sc} Cas. ^{sd} Cas. ^{se} Cas. ^{sf} Cas. ^{sg} Cas. ^{sh} Cas. ^{si} Cas. ^{sj} Cas. ^{sk} Cas. ^{sl} Cas. sm Cas. ^{sn} Cas. ^{so} Cas. ^{sp} Cas. ^{sq} Cas. ^{sr} Cas. ^{ss} Cas. st Cas. ^{su} Cas. ^{sv} Cas. ^{sw} Cas. ^{sx} Cas. ^{sy} Cas. ^{sz} Cas. ^{ta} Cas. ^{tb} Cas. ^{tc} Cas. ^{td} Cas. ^{te} Cas. ^{tf} Cas. ^{tg} Cas. th Cas. ^{ti} Cas. ^{tj} Cas. ^{tk} Cas. ^{tl} Cas. tm Cas. ^{tn} Cas. ^{to} Cas. ^{tp} Cas. ^{tq} Cas. ^{tr} Cas. ^{ts} Cas. ^{tt} Cas. ^{tu} Cas. ^{tv} Cas. ^{tw} Cas. ^{tx} Cas. ^{ty} Cas. ^{tz} Cas. ^{ua} Cas. ^{ub} Cas. ^{uc} Cas. ^{ud} Cas. ^{ue} Cas. ^{uf} Cas. ^{ug} Cas. ^{uh} Cas. ^{ui} Cas. ^{uj} Cas. ^{uk} Cas. ^{ul} Cas. ^{um} Cas. ^{un} Cas. ^{uo} Cas. ^{up} Cas. ^{uq} Cas. ^{ur} Cas. ^{us} Cas. ^{ut} Cas. ^{uu} Cas. ^{uv} Cas. ^{uw} Cas. ^{ux} Cas. ^{uy} Cas. ^{uz} Cas. ^{va} Cas. ^{vb} Cas. ^{vc} Cas. ^{vd} Cas. ^{ve} Cas. ^{vf} Cas. ^{vg} Cas. ^{vh} Cas. ^{vi} Cas. ^{vj} Cas. ^{vk} Cas. ^{vl} Cas. ^{vm} Cas. ^{vn} Cas. ^{vo} Cas. ^{vp} Cas. ^{vq} Cas. ^{vr} Cas. ^{vs} Cas. ^{vt} Cas. ^{vu} Cas. ^{vv} Cas. ^{vw} Cas. ^{vx} Cas. ^{vy} Cas. ^{vz} Cas. ^{wa} Cas. ^{wb} Cas. ^{wc} Cas. ^{wd} Cas. ^{we} Cas. ^{wf} Cas. ^{wg} Cas. ^{wh} Cas. ^{wi} Cas. ^{wj} Cas. ^{wk} Cas. ^{wl} Cas. ^{wm} Cas. ^{wn} Cas. ^{wo} Cas. ^{wp} Cas. ^{wq} Cas. ^{wr} Cas. ^{ws} Cas. ^{wt} Cas. ^{wu} Cas. ^{wv} Cas. ^{ww} Cas. ^{wx} Cas. ^{wy} Cas. ^{wz} Cas. ^{xa} Cas. ^{xb} Cas. ^{xc} Cas. ^{xd} Cas. ^{xe} Cas. ^{xf} Cas. ^{xg} Cas. ^{xh} Cas. ^{xi} Cas. ^{xj} Cas. ^{xk} Cas. ^{xl} Cas. ^{xm} Cas. ^{xn} Cas. ^{xo} Cas. ^{xp} Cas. ^{xq} Cas. ^{xr} Cas. ^{xs} Cas. ^{xt} Cas. ^{xu} Cas. ^{xv} Cas. ^{xw} Cas. ^{xx} Cas. ^{xy} Cas. ^{xz} Cas. ^{ya} Cas. ^{yb} Cas. ^{yc} Cas. ^{yd} Cas. ^{ye} Cas. ^{yf} Cas. ^{yg} Cas. ^{yh} Cas. ^{yi} Cas. ^{yj} Cas. ^{yk} Cas. ^{yl} Cas. ^{ym} Cas. ^{yn} Cas. ^{yo} Cas. ^{yp} Cas. ^{yq} Cas. ^{yr} Cas. ^{ys} Cas. ^{yt} Cas. ^{yu} Cas. ^{yv} Cas. ^{yw} Cas. ^{yx} Cas. ^{yy} Cas. ^{yz} Cas. ^{za} Cas. ^{zb} Cas. ^{zc} Cas. ^{zd} Cas. ^{ze} Cas. ^{zf} Cas. ^{zg} Cas. ^{zh} Cas. ^{zi} Cas. ^{zj} Cas. ^{zk} Cas. ^{zl} Cas. ^{zm} Cas. ^{zn} Cas. ^{zo} Cas. ^{zp} Cas. ^{zq} Cas. ^{zr} Cas. ^{zs} Cas. ^{zt} Cas. ^{zu} Cas. ^{zv} Cas. ^{zw} Cas. ^{zx} Cas. ^{zy} Cas. ^{zz}

1. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τοχασμῷ τὸ πλεόν] Primus videtur Agatharchides Gnidius hanc causam Nili ἀναβάσεως commentus. Diodorus Siculus, lib. I. c. 41. t. I. Ἐγὼ δὲ τῇ ἀληθείᾳ προσελθὼν Ἀγαθαρχίδης ὁ Γνιδίος· φησὶ γὰρ κατ' ἐναντίον ἐν τοῖς κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν ὄρεσι γίνεσθαι συνεχεῖς ὄμβρους ἀπὸ θερῶν τροπῶν μέχρι τὸ μεταπαρμῆς ἰσημερίας· εἰλόγως ἐν τῷ Νεῖλῳ ἐν μὲν τῷ χειμῶνι συσέλλεσθαι, τὴν κατὰ φύσιν ἔχοντα ὕδιν ἀπὸ μόνων τῶν πηγῶν· κατὰ δὲ τὸ θέρος, διὰ τὰς ἐκχεομένας ὄμβρους λαμβάνειν τὴν αὐξήσιν. Sane constat, sub æquinoctiali, et ubicumque etiam intra tropicos Sol sit perpendicularis, tantos imbres solitos contingere, ut hoc sit illis loco hiemis, et molestissimæ quidem: cum omnia veluti diluvio quodam natent. Hanc tamen esse causam cur Nilus intumescat nescio an concedere debeamus. Cur enim Nilo proprium esset hoc πάθος? Itaque doctis nostræ ætatis viris placet, a subterraneis potius causis Nilum intumescere: idque eo argumento maxime probatur, quod et in Delo fons est Inopus nomine, qui Nilo ὁμοιοπαθεῖ, ideoque Nili ἀπόρρωξ a quibusdam dictus. Atqui dici non potest ullos imbres, qui tunc nulli sunt, aut non certe magni in Delo, in causa esse cur infletur Inopus. Casaub.

Ibid.] Casaubonum miror qui de causa incrementi Nili hæret, neque Agatharchidis eximie narrationi credit, quam omnes, qui Æthiopiam descripserunt, confirmant. In his omnibus regionibus totis plerumque mensibus Julio, Augusto, et Septembri, imbres fere perpetui cadunt, et exinde certe, et non subterraneis causis tumet Nilus. F.

12. διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς] Ptolemæus secundus. Vide Plin. et Diodor. Casaub.

Ibid.] Agatharchides etiam Ptolemæi secundi (scilicet Philadelphi) hanc expeditionem in Æthiopas memorat, ubi equites e Græcia 500 in illos misit, e quibus centum in acie prima pugnaturi κάσαις armabantur, quibus scilicet totum corpus præter oculos contegeretur. (Geog. Vet. SS. Min. Agath. p. 16.) F.

21. δείκνυται γῆλαι καὶ ἐπιγραφά] De Sesostride veteres adeo inter se discrepant, ut multi recentiorum eam existisse negent. Certe columnæ nihil probant, neque inscriptiones, cum Strabonem eas interpretari posse nusquam pateat. Idem.

^a Καλλιθένη λέγειν τιὺ ἐκ τῶ ὄμβρων αἰτίαν τῶν
 θερινῶν, ὡς ἂν Ἀριστοτέλους λαβόντα· ἐκείνον δὲ ὡς
 Θρασύαλκου τῶ ^bΘασίᾳ· (τῶν ἀρχαίων ^cδὲ φυσικῶν
 εἰς ἕτος·) ἐκείνον δὲ πρὶ ἄλλᾳ· ^dτὴ δὲ, πρὶ Ὀμήρῳ
 διίπετέα φάσκοντος τὸν Νεῖλον.

^e Ἀφ' ὧν εἰς Αἰγύπτῳ διίπετέος ^eποταμοῖο.

^f Ἀλλ' ἐὼ ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο
 μιλῦσαι τὰς ποιήσαντας, καὶ ἡμᾶς τὸ ὡς τῶ Νεί-
 λου βιβλίον, Εὐδώρῳ τε καὶ Ἀρίστωνι ^fτὸ ἐκ τῶ φει-
 πάτων· πλὴν γὰρ τὸ τάξεως, τὰ τε ἄλλα καὶ τῇ φράσει ^g10
 καὶ τῇ ὀπιχειρήσει ταῦτά ἐστι κείμενα πρὶ ἀμφοτέροις.
 Ἐγὼ γὰρ ἀπορῶντος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολίην,
 ἐκ πατέρων πατέρων ^hἀντίβαλον· πρότερος δ' ἦν ὁ ἡτάλ-
 λότερος ⁱὑποβαλλόμενος, ⁱἐκ Ἀμμανος εὐρεῖ πρὶ
 ἂν. Εὐδώρος δ' ἠτιάτο τὸν Ἀρίσωνα· ἡ μὲντοι ¹⁵
 φράσις ^kἈριστωνίου μᾶλλον ἐστίν. Οἱ μὲν οὖν ἀρ-
 χαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ
 Νείλου ^mμόνον Αἰγύπτῳ ἐκάλεον, ἀπὸ τῶ ὡς
 Συήνῃ τοπῶν ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ'
 ὑπερὶν μέχρι νῦν προσέλαβον ἐκ μὲν τῶ ὡς ²⁰
 μερῶν μετὰ τῶ Ἀραβίᾳ κόλπου καὶ τοῦ Νείλου
 σχεδὸν ⁿπὺ πάντας· (οἱ δ' Αἰθίοπες ^oἐπὶ πάντων ἔσονται
 τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ) ἐκ δὲ τῶ ἐσπερίων τὰ μέχρι
 τῶ Ὀ' Ἀνάσειν, καὶ ἐν τῇ ὡς θαλάττῃ τὰ ἀπὸ τῶ Κανω-
 βικῆς ὁρίματος μέχρι ^pΚαταβαθμοῦ καὶ τῶ Κυρηναίων ²⁵
 ἐπικρατίας. Οἱ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασι-
 λῆς ἔχουσιν ^qἐπὶ τοσούτον, οἱ γὰρ καὶ τιὺ Κυρηναίαν
 αὐτὴν κατέχον, καὶ διενέμειναντο ὡς τῶ Αἰγύπτῳ καὶ τῶ
 Κύπρῳ. Ῥωμαῖοι ^rτε οἱ ἀρξάμενοι ^sτῶ ἐκείνων
 ἐπαρχίαν, κρίναντες ^tτῶ Αἰγύπτῳ ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅροις ³⁰
 διεφύλαξαν. ^sἈνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς

Callisthenem tradere, æstivos imbres causam esse :
 idque hunc ab Aristotele sumxisse, Aristotelem vero
 a Thrasylace : Thrasylacem autem ab alio, atque
 illum ab Homero, qui Nilum cœlitus delapsum
 auctor sit.

5 *Rursus Ægypti cælo delapsa fluenta.*

Verum isthæc mitto, cum a multis sint tractata :
 de quibus satis sit duos afferre, qui ætate nostra
 de Nilo scripserunt, Eudorum et Aristonem peri-
 pateticos. Hi demto saltem ordine, cætera omnia
 et stylo et argumentis iisdem fere uterque posue-
 runt. Itaque libros inter se collaturus, cum exem-
 plarium copia nulla fieret, alterum cum altero
 comparavi : uter autem alterius compilaverit scrip-
 tum, fortasse Ammonis oraculo doceri aliquis pos-
 sit. Eudorus quidem Aristonem eo nomine incu-
 sat : sed profecto ipsum dicendi genus magis est
 Aristoneum. Cæterum prisca id solum Ægyptum
 vocavere, quod habitatur, et a Nilo irrigatur, a
 locis Syenæ proximis incipientes usque ad mare :
 recentiores vero ad hoc usque tempus, omnes fere
 orientales partes assumerunt, quæ inter Arabicum
 sinum sunt, atque Nilum (Æthiopes porro Rubro
 mari non adeo utuntur.) Ab occidente vero loca
 usque ad Anafes quæ vocantur et in ora maritima
 ab ostio Canopico, usque ad eum locum, qui Cata-
 bathmus dicitur, et Cyrenæorum ditionem. Nam
 Ptolemaici reges eo usque dominationem protule-
 runt suam : ut et Cyrenaicam sub se haberent, et
 eam ab Ægypto Cyproque separarent. Romani,
 qui postea successerunt, provinciam Ægyptum
 prioribus finibus incluserunt. Anafes vero Æ-

^a Καλλιθένη Par. 1. Med. 3. 4. ^b Θασίᾳ Med. 3. ^c δὲ deest. Par. 1. Med. 4. ^d τὸν δὲ παρ' Ὀμήρῳ defunt Med. 3.
^e Antea fuerat βασιλῆος. Sed istud expunctum et insertum vulgatum. Mosc. ^f Aldi cod. τῶν (sic Par. 4. Bre.) et in vet. lib. τῶν
 περιπατητικῶν. Marg. Casf. ^g μετέβαλον, sed ante scribitur sup. μετε Par. 4. ἀντίβαλλον ex correctione Med. 4. ^h τὰ ἀλλότρια
 Med. 3. 4. ⁱ ἐν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. ^k Ἀριστωνίου Med. 3. Ἀριστοῖος Med. 4. ^l Scripti, ἡν. Marg. Casf. sic Par. 1.
 Med. 4. ^m μόνον Par. 4. ⁿ τοι Med. 4. ^o Ἀνάσειν Par. 1. Med. 4. Ἀναβάσειν Par. 5. Esc. Mosc. Αὔσειν Bre. ^p Κατα-
 βαθμῶν Esc. ^q ἐπὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^r τε καὶ οἱ Esc. Mosc. ^s Αὔσεις Bre. Mosc.

2. παρὰ Θρασύαλκῳ] A Thrasylace. Lege et supple ex Hop-
 peri versione, a Thrasylace Thasio, qui unus fuit ex antiquis Phy-
 sicis. Anon.

11. Ἐγὼ γοῦν ἀπορῶντος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολίην]. Sensus
 huius loci est, Strabonem cum incidisset in codices horum
 scriptorum Eudori et Aristonis minus emendatos, velletque eos
 collatione aliorum exemplarium emendare, iis destitutum, ex
 ipsorum inter se collatione utrumque codicem emendasse : quod
 facere non potuisset, nisi, ut initio dixit, iisdem verbis Eudori et
 Aristonis opera fuissent contexta : unde apparet alterum neces-
 sario plagiarium et furem, fuisse : uter utro autem prior scrip-
 sisset, difficilis inquit quæstio. Hæc est Strabonis sententia. Mihi
 idem omnino contigit aliquando. Nam quum emissem a Græ-
 culo quodam Johannis Curopalatae historiam, reperi postea,
 paucis exceptis, iisdem verbis eam esse conscriptam, quibus est
 Cedreni historia, sive ille a Cedreno acceperit sive contra. Ac
 quum me ab illo Græculo deceptum, qui magna me pecunia
 emunxerat, inique ferrem, hoc me tamen recreabat, quod ex
 utriusque collatione multa posse in utroque emendari videbam.
 Cedrenum enim ita esse editum sciebam, ut multa passim in
 ejus scriptis turpissima relicta sint menda. Sed utinam omnes
 mendæ, quæ meliores Cedreno auctores obsident, in Cedrenum
 et ejus farinae scriptores possent transferri. Casaub.

16. Οἱ μὲν ἐν ἀρχαῖαι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ

Νείλου μόνον Αἰγύπτῳ ἐκάλεον] Homerus Ægypti limites ad ostia
 Nili ponit ; et hoc, ut vir eximius sentit, poetæ verba explicat,
 cum Pharon longe ab Ægypto amovere videtur. (Wood on
 Homer, 4to.)

Νῆσος ἐπειτὰ τις ἐστὶ πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 Αἰγύπτῳ προπάρουδε, (Φάρων δὲ ἐκ κλήσεως)
 Τόσσον ἀνευδ', ὅσσον τε πανηγυρὴν γλαφυρὴν κῆρ
 ἔκυσεν, ἢ λιγυρὸς οὖρος ἐπιπνέουσιν ὀπισθεν.

Od. 8. vers. 354.

In hisce versibus uno die navigatur ab insula ad Ægyptum,
 non ad continentem Pharo proximam, (ut plurimi interpretes
 Homeri existimaverunt,) sed ad ostium Nili proximum. Forsterus
 etiam doctissimus Woodio assentitur. F.

23. τὰ μέχρι τῶ Ἀνάσειν] Manuscripti Ἀναβάσειν : corrupte
 omnino. Vetus interpres Ἀνάσειν pro Ἀναβάσειν : vide mox.
 Casaub.

31. Ἀνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι] Idem et lib. ii. p. 193.
 Prior interpres semper legit Ἀνάσεις. Steph. per ὃν Αὔσεις. Sic
 ille, Αὔσεις, πόλιν Αἰγύπτῳ ταύτην δὲ καὶ Ὀάσιν καλοῦσιν, εἰκνύει
 παραδολία· κατάστικτος γὰρ ἐστὶν ἀνδρῶν γῆ καὶ ἐρήμῳ τὰς οἰκήσεις ἔχουσα·
 τὰ τοιαῦτα Αὔσεις Αἰγύπτιοι φασιν. Oasin et Auasin implicat, ut
 vides, Stephanus. Plinius Auasas commemorat, quod sciam,
 nusquam : sed nomos duos Oasitas ibi collocat. Testantur
 autem

gyptii regiones vocant habitatas et maximis desertis circumdatas, quasi quasdam pelagi insulas, quales sunt multæ ad Africam. Harum tres sunt Ægypto finitimæ, et ei subditæ. Diximus de Ægypto generalia, et e superioribus repetita temporibus singula, et quid quæque habeant præclari, deinceps enarrabimus. Initium autem ab Alexandria faciemus et locis ei vicinis: cum hujus tractationis præcipuam partem ea occupent. Ergo maritima ora a Pelusio usque ad Canopicum ostium, ad occidentem naviganti est mille fere et trecentorum stadiorum, quod et basim ipsius Delta dicimus. Hinc ad Pharum insulam centum et quinquaginta. Pharos insula quædam est oblonga, quæ continenti adjacet, ancipitem ad eam portum faciens. Est enim littus sinuosus, quod duo promontoria in mare emittit, inter quæ insula jacet portum claudens, cui per longum objicitur: de Phari promontoriis orientale magis continentem, et oppositum sibi promontorium attingit, et Acrolochas vocatur: quod portum efficit ore arcto. Accedit ad angustias portus, quod in intermedio freto petrae sunt, partim aquis opertæ, partim eminentes, continue occurrentem ex pelago fluctum exasperantes. Ipsum adeo insulae promontorium est petra quædam mari circumdata, turrim habens ex albo lapide mirifice structam multis fastigiis, eodem quo insula nomine. Eam Softratus Cnidius regum amicus posuit ob na-

οἰκημένας χώρας, διερχομένας κύκλῳ μεγάλαις ἐρημίαις, ὥς ἂν ἡσοὺς πελαγίαι· πολὺ δὲ τῆτ' ἐστὶ καὶ τῇ Λιβύῃ· πρὶς δ' εἰσὶν αἱ περὶ ἁγῶναι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπὶ αὐτῇ πελαγίαι. Τὰ μὲν οὖν κατὰ τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, ταῦτα λέγουσιν· τὰ κατὰ τὴν Δέλτα δὲ, καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς καὶ διέξινον. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τῶ ἔργου τὸ καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρεια ὅτι καὶ τὰ κατὰ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρκεῖον. Ἐπὶ τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου πρὸς τὴν ἑσπέρην πλέεσι, μέχρι μὲν τῆς Κανωβικῆς γῆματος, χιλίων ποὺ καὶ τετρακοσίων σταδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τῆς Δέλτα ἔφασκεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν ἡσοὺν ἄλλοι σταδιοὶ πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. Ἡ δὲ Φάρος ἡσοὺν ὅτι πρὸς ἀμφότερας πρὸς ἑκατόν τῇ ἡπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιεῖν ἀμφοτέρωθεν. Ἡ δὲ γὰρ ὅτι κοιλώδης, ἀκρὰς εἰς τὸ πέλαγος πρὸς βελή- μνη δύο· τούτων δὲ μετὰ τὴν ἡσοὺν ἵδρυται κλείουσα τὸν κόλπον, πρὸς βελήματα γὰρ αὐτὸν καὶ μήκος· τῷ δ' ἀκρῶν τῆς Φάρου τὸ μὲν οὖν ἑὸν ἑὸν μᾶλλον ὅτι πρὸς τῇ ἡπείρῳ, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἀκρᾷ· καλεῖται δ' Ἀκρολοχίας, καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀρτί- σμον· πρὸς δὲ τῇ γενότητι τοῦ μετὰ τὸν πόρον καὶ πέτρας εἰσὶν, αἱ μὲν ὑφαλοὶ, αἱ δὲ καὶ ἐξέρχονται, τρα- χυνοῦσαι πᾶσαν ὥραν τὸ πρὸς τὴν πύλινον ἐκ τοῦ πε- 25 λέουτος κλυδώνιον. Ἐπὶ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς ἡσοῦς ἀκρὸν πέτρα· πολύκλυτος, ἔχουσα πύργον θαυμαστῶς κατασκευασμένον λευκοῦ λίθου, πολυέρονον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος φίλος

^a τῇ Αἰγύπτῳ Par. 5. ordine, Par. 1. Med. 4.
^b δ' ἡ Αἰγ. Med. 3. 4. Bre.

^c ταῦτα τ' ἐλέγομεν Bre.
^d Malim αὐτῶ. Marg. Caf. sic Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^e διέξινον Med. 3. 4. Mosc.
^f Scripti, περικλυστος. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^g μὲν καὶ Par. 4.
^h τὰ δὲ καὶ τριακ. inverlo
ⁱ s' en deest Med. 3. 4. Esc. Mosc.
^k πολυέρονον Mosc.

autem Jurisconsulti solitum in Ægypto nocentes, qui jure Romano essent in insulam relegandi, in Ouasin relegari. Vide leg. vii. D. De interdictis et relegatis sect. 5. Casaub.

Ibid. Ἀνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκημένας χώρας] Perperam apud Strabonem legitur Ἀνάσεις pro Αἰάσεις. In Oasim relegatum fuisse Juvenalem a Domitiano, quod eum vocaverit *Calvum Neronem*, annotat ejus vetus Scholiasta: perperam ad Ulpian. leg. 7. de interdictis legitur in *Masim* relegare pro in *Oasim* relegare. Hebraice etiam צִיִּן הַיָּבֵשׁ *bavab tšijab* significat vicum desertum ab צִיִּן, quod Num. cap. xxxii. ver. 41. Deut. cap. iii. ver. 14. significat villam. צִיִּן *Tšijab* vero Jes. cap. xli. ver. 18. sonat desertum, seu locum aridum et siccum. Pinedo in Steph. p. 138. Anon.

11. χιλίων ποὺ καὶ τετρακοσίων σταδίων] Vide supra initio libri. Casaub.

14. πρὸς ἑκατόν τῇ ἡπείρῳ] Lego πρὸς ἑκατόν τῇ ἡπείρῳ: quomodo aliquot jam locos emendavimus similiter affectos, ut sub finem lib. xv. et alibi. Eustathius tamen hunc locum proferens habet et ipse πρὸς ἑκατόν τῇ ἡπείρῳ: quod tamen me non movet: miror magis Eustathium si ita scripsit mendam non animadvertisse. Quid quod apud Dionysium Halic. similis menda aliquot locis occurrit? Idem.

15. λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιεῖν ἀμφοτέρωθεν] Virgilius eadem de re, Æn. i. vers. 164.

— insula portum
Efficit objectu laterum.

et Cæsar libro tertio Belli Civilis, c. 112. Hæc insula objecta Alexandriae portum efficit. Casaub.

Ibid.] Insula Pharos in medio posita, portum efficit ἀμφοτέρωθεν. Hæc insula (quam arx Turcarum hodie occupat, magnum Pharillon appellata) major fuisse olim videtur, quam in nostris

temporibus. (Vide Nordenum de Alexandria, t. i. Pocock. t. i. p. 3.) Mela non recte originem hujus insulae a limo Nili ducit. Nilus enim non Alexandriae littus attingit, etiam cum exundet, nisi canalibus arte factis post Alexandri sæculum. (P. Mela, lib. ii. cap. 7.) F.

20. καλεῖται δ' Ἀκρολοχίας] Vel Λοχίας ἀκρὰ, ut infra. Casaub.

Ibid.] MS. Paris. lectionem probō. De hoc promontorio Pocockius et Nordenus non consentiunt. Hic sentit esse insulam, ubi Turcae arcem minorem vel parvum Pharillon struxerunt: ille interius et intimo recessui portus propiorem collocat, ubi alii Neptunium. Pocock. t. i. p. 5. F.

21. καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀρτίσμον] Vetis interpres, ore optimo: utitur et libro quinto. Xylander vertit ore arcto, facete. In veteribus codicibus est ἀμφοτέρωθεν, ut paullo ante, quod non probō. Casaub.

Ibid.] Si aliquid adjumenti MSS. afferrent, malim cum Xylandro legere γενόσμον. Josephus enim portum hunc describens ait, γενός τε γὰρ εἰσπλους καὶ πέτραις ὑφαλοῖς τὸν ἐπ' εὐδὴν καμπύλόμενος δρόμον. B. J. lib. iv. cap. 10. sect. 5. F.

26. πύργῳ πολέκλυτος] Xylander cum MSS. legit περικλυστος. Num autem turris Pharos ab insula sit sejuncta? Verba Hirtii e contrario esse unam insulam innuunt. Præterea vox πολέκλυτος, ut opinor, ad Homerum versum refert, quem paulo antea citavimus; quin et Strabo semper Homerica dictione uti studet. Idem.

28. τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος φίλος τῷ βασιλεῖ] Plinius, lib. xxxvi. c. 12. Magnificatur et alia turris, a rege facta in insula Pbaro, portum obtinente Alexandriae, quam constituisse octingentis talentis tradunt: magno animo, ne quid omitteremus, Ptolemæi regis, quod in ea permisit Softrati Cnidii architecti structuræ ipsius nomen inscribi. Lucianus in libello de recte conscribenda historia, non permisso regis, ut ait Plinius, sed eleganti Softrati fraude,

τῶν βασιλέων, ἢ τῶν πλαιζομένων σωτηρίας χάριν, ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή. ^a Ἐπίγραμμα. ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ ΚΝΙΔΙΟΣ ΔΕΞΙΦΑΝΟΥΣ, ΘΕΟΙΣ ΣΩΤΗΡΣΙΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΛΙΖΟΜΕΝΩΝ. Ἀλιμένε γὰρ ἔσθις καὶ ταπεινὴς τῆς ἐκατέρωθεν ὠχρίδας, ἐχούσης ^b δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχην πνὰ, ἔδει σημεῖα πινὸς ὑψηλῆς καὶ λαμπρῆ τοῖς ἀπὸ τῆς πελάγους πρὸς πλέουσιν, ὥς εὐσοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. Καὶ τὸ ἐσπέριον δὲ τόμα ἐκ εὐείσβολόν ἐστιν· οὐ μὲν ποσαύτης γε δέχεται πρηνόας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόου καλέμενον· πρὸκειται δ' ἕτος τῆς ὀρυκτοῦ καὶ κλειστῆς λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου τοῦ Φάρου τὸν εἰσπλουὺν ἔχων, ὁ μέγας δὲ ἐπὶ λιμένι· ἕτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει· ἐκείνῳ τῷ ἐπὶ σταδίῳ καλεμένῳ, χῶματι ^c διεργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, ὠχρεῖται· τὸ δὲ χῶμα δὲ ἐπὶ τῆς ἡπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν ἡσὸν ^d καὶ τὸ ἐσπέριον αὐτῆς μέγας ἐκτεταμένον, δύο ἀγέλους ^e ἀγλαίπυσσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόου λιμένα, καὶ αὐτὰς γεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τῷ ἡσὸν ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγωγίον, ὅτε γε ὠκεῖτο· νῦν δ' ἠρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἰ. Ἀλεξανδρείας πολέμῳ, πεταγμένῳ μὲν τῷ βασιλέων· ὀλίγοι δ' οὐκ ἔστι πρὸς τῷ πύργῳ ναυτικοὶ ἄνδρες. Ὁ γὰρ μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλεισθῇ καλῶς τῷ τε χῶματι καὶ τῇ φύσει, ^f ἀγχιβάτης τε δὲ ἐστίν, ὥστε τὴν μέγιστην ναυὺ ἐπὶ κλίμακος ὀρμεῖν· καὶ εἰς πλείους ^g δὲ ῥίζεται λιμένας. Οἱ μὲν οὖν πρὸς τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς ἀγαπῶντες οἷς εἶχον καὶ οὐ πᾶν ἐπεισάκτων δέοιμοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλεόντας καὶ μά- ^h λιστα τῶν Ἑλλήνων (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς Ἀλλοτρείας καὶ πᾶν γῆς) ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τῷ τῷ, κελεύσαντες ἀπεργεῖν τοὺς

vigantium salutem, quod hac descriptione notatur. SOSTRATUS CNIDIUS DEXIPHANIS F. DIIS SERVATORIBUS, PRO NAVIGANTIBUS. Nam cum ora ex utraque parte importuosa, et humilis esset, cautesque ac brevia haberet, signo aliquo opus fuit, alto et claro, quo usi navigantes ex alto portus ingressum contingere possent. Occiduum etiam ostium quanquam non tutum ingressum habet, non tamen tanta indiget providentia: sed hoc alium portum efficit, qui Eunosti dicitur, atque hic ante exfossus et clausus portum jacet: qui enim ex dicta Phari turri ingressum habet, is maximus portus est. Hi vero continui in secessu illo, qui septem stadium appellatur, aggere ab eo diremti adjacent. Agger autem est pons quidam a continenti in insulam ad occidentalem ejus partem porrectus, duos tantum aditus navigabiles relinquens in Eunosti portum, ipsos quoque ponte junctos: quod opus non modo pons erat in insulam, sed etiam aquæductus, cum illa habitaretur. Nostra ætate Divus Cæsar eam in Alexandrino bello (in quo pro regibus contra ipsum steterat) evastavit: pauci tamen nautæ juxta turrim habitant. Maximus quidem portus, præterquam quod et natura et aggere bene clauditur, profundus est adeo proxime ipsum littus, ut maxima etiam navis ad ipsos gradus ejus applicari tuto possit: sed et in portus complures scinditur. Enimvero primi Ægyptiorum reges suis contenti opibus, nec importata aliunde magnopere desiderantes, omnibus exteris navigantibus, eo infensi erant, maxime Græcis, qui ob soli penuriam populari atque appetere aliena solebant, ideoque muniverunt locum hunc præsidio imposito, cui et

^a Ἐπίγραμμα deest. Med. 3. 4. Hæc vox et epigraphe tota non in textu, sed in margine Bre. ^b δὲ deest Efc. ^c μὴ Med. 3. 4. Mosc. ^d τῆς Φάρου Med. 3. 4. Efc. ^e Scripti, ἐκεί. Marg. Caf. ^f διεργόμενοι Efc. ^g καὶ τὸ Efc. ^h Scripti, ἀπολείπυσσα. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ⁱ Ἀλεξανδρείας Med. 3. 4. ^k ἀγχιβάτης Bre. ^l Scripti, κλίματος non recte. Marg. Caf. sic Med. 4. ita enim videtur scriptum fuisse primitus, sed expuncto postea τ superest κλίματος. ^m δὲ deest Med. 3. 4. Efc. Mosc.

fraude, factum tradit, ut ipsius nomen fuerit insculptum: eum vide. Ammianus, lib. xxii. cap. 16. de Pharo loquens, ab aliis dissentit. Casaub. Vide Isaaci Vossii notas ad Pompon. Melam, lib. ii. cap. 7. Anon.

Ibid.] Hanc turrim inter miracula mundi sunt qui numerant. Mira fuit altitudine, mirificis operibus exstructa, ait Hirtius. (B. C. lib. iii. c. 112.) Hanc, ut opinor, refectam in posteriori sæculo describit Geog. Nub. auctor altitudine cubitos 300 æqualem, fastigiis duobus, vertice testudinata. Tertia p. Clim. III. p. 94. Eam Turcæ destruxisse videntur; sed Christianis non licet arcem ingredi. F.

2. Ἐπίγραμμα. Σω.] Nescio an vox ἐπίγραμμα sit Strabonis, potest enim abesse. Eadem inscriptio est apud Lucianum. Casaub. Etiam apud ejus veterem interpretem ad Icaromenippum, pag. 22. Anon.

6. βράχην] Brevia. Qua de voce alias dixi: nam βράχην neque Græcum est, neque, si fingas aliqua ratione, huc potest quadrare; itaque interpretem huic annotationi facile prætulī. Xyland.

14. τῷ ἐπὶ σταδίῳ καλεμένῳ χῶματι] Cur Heptastadium noluit dicere interpretes ut Ammianus, lib. xxii. c. 16. quem vide. Casaub.

26. ἐπὶ κλίμακος] Ad ipsos gradus. Interpres κλίματος legit,

et sarmento maximas teneri naves in portu dixit. Sane mihi non contigit videre navim, portum, mare: itaque an sarmentis naves alligarentur necne, viderint alii. Sed ἀγχιβάτης, scio dici id, quod statim a ripa aut littore est profundum: legi etiam et audiavi in portibus scalas seu gradus fieri, per quas e navibus ascendatur, et e littore descendatur. Ergo sub ipsum portum, profundum mare ita erat, ut non is obstaret fundus, quin magna navis eo posset appellī. Infra fit bubulcorum mentio, sed et hos prædonum fuisse germanos, alibi additur. Xyland.

30. διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τὰς πλείοντας, καὶ μάλιστα τὰς Ἑλλήνας] Diodorus refert Ægypti priscos reges non permisisse, ut ullus peregrinorum eo appelleret. Verbum autem διαβάλλειν significat ἀπεχθάνεσθαι odio habere, interdum, ut hic: qua in significatione mirum est quam frequenter apud Philostratum occurrat, ut in epistola Apollonii ad Vespasianum, Διαβεβλημένος ἔγω πρὸς Ἑλλήνας, ὡς δελεῖσθαι αὐτὰς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμοῦ ξυνότος δὲ; Sic alibi διαβεβλησθαι πρὸς φιλοσοφίαν. Alibi paulo aliter de Tantalō, θεοῖς δὲ μὴ διαβεβλησθαι αὐτόν· ἔρδ' ἂν εἰ θεοῖς ἀπὲχθῆτο, &c. Vide Pollucem, libro quinto, capite vigesimo, et Aristot. utitur Rhet. lib. tertio, cap. secundo, ubi V. ex Plut. διαβάλλειν activa voce eo sensu usurp. profert No. Διαβεβλησθαι cum præpos. εἰς apud Platonem 7. De rep. p. 539. et Demosthen. initio pro Megalopoli. Casaub.

habitandam dederunt eam, quæ Rhacotis appellabatur, ea nunc Alexandria pars est, navalibus imminens: tunc vicus erat. Quæ vero in orbem circumjacebant, Bucolis tradidere: qui ipsi quoque vires haberent ad arcendos extraneos. Cum Alexander eo venisset, loci opportunitate perspecta, statuit urbem ad portum esse muniendam. Futuram urbis felicitatem, quæ consecuta est, ferunt ostento in ipsa operis designatione fuisse præmonstratam, architectis enim ambitus lineam gypso designantibus, et adventante rege gypso deficiente, farinæ operariis destinatae a procuratoribus fuisse præbitam partem, qua etiam compitorum plures divisiones delineaverint. Eam rem visam fuisse boni ominis. Certe commoditates urbs habet non unius modo generis. Duo maria locum undique alluunt, alterum a septentrione, quod Ægyptium dicitur, alterum a meridie, quod Mareiæ lacus et Mareotis appellatur: eum Nilus multis fossis tum e superioribus partibus, tum e lateribus actis implet, per quas multo plura importantur, quam e mari, adeo ut portus, qui ad lacum est, ditior sit marino. Exportari ex Alexandria plura hac, quam ex Italia importari, facile sentiet, qui Alexandriae et Puteolis fuerit: observaveritque onerarias naves et venientes et recedentes, quanto graviore aut leviores ultro citroque navigent. Jam præter opes, quæ ex utraque parte et in maris et in lacus portum advehuntur, aeris temperies digna est memoratu: quæ idcirco contingit, quod urbs utrinque alluitur, et Nilus incrementa commode facit. Quippe cæteræ urbes, quæ ad lacum sitæ sunt, gravem et præfocantem aerem in æstivis ardoribus habent, ac propter vapores a sole excitatos, cœnum in lacuum labris cogitur, unde cœnoso humore exhalante, aer morbidus attrahitur, ac pestilentiae initium præbet. At Alexandriae incipiente æstate

προσιόνται· κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἔδωσαν τὴν πρὸς ἁγορομυλίῳ Πακῶτιν, ἢ νῦν μὲν τῆς Ἀλεξανδρείας πόλεως ἐστὶ μέρος τὸ ὑποκείμενον τῶν νεωρίων· τότε δὲ κάμνη ὑπῆρχε. Τὰ δὲ κύκλῳ τῆς κάμνης
 5 ^b Βυκόλοις παρέδωσαν, δυναμύοις καὶ αὐτοῖς καλλῆεν τὰς ἐξωθεν ὀπίονται. Ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξανδρος, ^d καὶ ἰδὼν τιὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ὅππῃ τῷ λιμένι ἡ πόλιν· ἡ δ' ὑπερὶν ἐπιπορευομένης εὐδαιμονίας τῇ πόλει μνημονεύσιν τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν
 10 τῆς κτίσεως συμβάν· τῷ γὰρ ἀρχιτεκτόνων τῇ ^e λυβικῇ ἀφιστραμνομένην ἡ τῆς δεξιόλου γραμμῇ, ^f ὅππῃ λειπούσης τῆς γῆς, καὶ τοῦ βασιλέως ὀπίοντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τὸ παρεσκευασμένων τοῖς ἐργατοῖς παρέχον, δι' ὧν καὶ ^g αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν
 15 εἰς πλείους· ^h τῶν οὖν οἰωνίσθαι ⁱ λέγονται πρὸς ἀγαθὸν ^k γενησόν. Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτερος· ἀμφικλυσὸν τε γὰρ ὅτι τὸ χωρίον δυοῖν πελάγεσιν, τὸ μὲν ἀπὸ τῷ ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τὸ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῷ λίμνης τῆς Μαρείας, ἢ καὶ ^m Μα-
 20 ρεώτις λέγεται· πληροῖ δὲ ταύτῃ πολλὰς διάρρυξιν ὁ Νεῖλος, ἀνωθεν δὲ καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν ⁿ καὶ τὰ εἰσκομιζόμενα ^o πολλῶν πλείω τ' ἀπὸ θαλάττης ὅτιν' ὅδ' ὁ λιμὲν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλεσιώτερος τῆς θαλάττης· ^p ταύτῃ τὰ εἰσκομιζόμενα ^q ἔξ Ἀλεξαν-
 25 δρείας πλείω τ' εἰσκομιζόμενων ὅτι· γνοίη δ' ἂν τις ἐν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμενος, ὅρων τὰς ὁλκίδας ἐν ^r τε τῷ κατὰ πλῶ, καὶ ^s ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς ὅσον βαρύτεραι τε καὶ κερφοτέραι δεῦρο καὶ κείσε πλείοιεν. Πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῷ κατὰ
 30 γομύων ἐκατέρωσιν εἰς τε τὸν κατὰ θαλάτταν λιμένα, καὶ εἰς τὸν λιμναῖον, καὶ τὸ εὐαερον ἀξίον σημειώσεως ὅτιν' ὁ καὶ αὐτὸ ^x συμβαίνει ἀπὸ τὸ ἀμφικλυσόν, καὶ τὸ εὐκαίρον ^y ἀναβάσεως τῆς Νείλου. Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ὅππῃ λιμνῶν ἰδρυμένα, βαρεῖς καὶ
 35 πονηρώδεις ἔχουσι τὰς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τῶν θε-
 ρους· ὅππῃ γὰρ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματωῦνται ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμιάσιν· βορβορώδεις οὖν ἀναφρεσμένης τοσαύτης ἡμιάδος, νοσώδης ὁ ἀὴρ ἔλκεται, καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. Ἐν Ἀλεξαν-
 40 δρείᾳ δὲ τῶν θερῶν ἀρχομένης πληροῦς ὁ Νεῖλος

^a νεωτέρων *Mosc.* ^b Βυκόλοις *Par.* 4. ^c καὶ deest *Par.* 5. ^d καὶ deest *Par.* 4. *Med.* 3. 4. *Esc.* ^e λευκ. γῆ *Esc.* *Mosc.*
^f ἐπιληψίας *Med.* 3. 4. *Mosc.* ^g αἱ deest *Mosc.* ^h Scripti, τῶν οὖν οἰμαι οἶον λέγεται. *Marg. Cas.* τῶν οὖν οἰμαι *Med.* 3. 4.
Mosc. οὖν οἱ οἰωνίσθαι *Bre.* ⁱ λέγεται *Med.* 4. ^k γενησόντος *Esc.* *Mosc.* ^l Μαρείας *Par.* 1. *Med.* 3. 4. *Mosc.* ^m Μαρεώτις
Med. 3. 4. *Bre.* *Mosc.* ⁿ καὶ deest *Med.* 3. 4. ^o πολλὸν *Esc.* ^p ταύτῃ δὲ καὶ *Med.* 3. 4. *Esc.* *Mosc.* ^q ἐξ deest *Med.* 4.
^r τῶν εἰσκ. *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. ^s καὶ ἐν τῇ *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Esc.* ^t τε deest *Par.* 1. *Med.* 4. δὲ *Par.* 5. *Med.* 3. *Bre.*
^u ἐν deest *Par.* 1. *Med.* 4. ^x σημαίνει *Par.* 5.

1. τὴν προσαναγορευομένην Πακῶτιν] Quidam vocant Πακῶτιν, ut Cedrenus. Meminit Tacitus Histor. lib. iv. cap. 84. et Clemens Alexandrinus in Προτρεπτικῇ his verbis, ὅς δεξιόμενος τὸν ἀνδριάντα καθίδρυσεν ἐπὶ τῆς ἀκρας, ἣν νῦν Πακῶτιν καλοῦσιν. *Casaub.*

5. Βυκόλοις παρέδωσαν] Vide apud Heliodorum, libro i. elegantem descriptionem eorum locorum, in quibus habitabant, qui Bucoli appellabantur. *Idem.*

9. μνημονεύσιν τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς κτίσεως] Vide Ammianum, lib. xxii. cap. 16. *Idem.*

19. τῇ λίμνῃ τῆς Μαρείας, ἢ καὶ Μαρεώτις λέγεται] De hoc lacu vide paulo infra. *F.*

21. δι' ὧν καὶ τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῶν πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστὶ] Sensus hujus loci, ut mihi videtur, est hic: urbe Alexandria inter lacum et mare posita, emporium ad lacum plures accipit merces importatas, ideoque ditior videatur ὁ λιμναῖος λιμὴν τοῦ θαλάττης. Hoc facile intelliget, quisquam onerarias naves viderit Puteolos appellentes ex Alexandria, scilicet quanto graviore sunt cum δεῦρο πλείοιεν, i. e. ab Alexandria ad Puteolos, et quanto leviores cum καὶ κείσε πλείοιεν, i. e. a Puteolis ad Alexandriam. *F.*

33. Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις] Excipit Ravennam, lib. v. p. 301. *Casaub.*

πληρῇ καὶ τὴν λίμνιν, καὶ ὅθεν ἔα τελευτῶδες, τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῶσιν μοχθηρὰν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐπιθῆναι πένεσιν ἐκ τῶν βορείων, καὶ τῶν τοσούτων πελάγους· ὥστε κάλλιπα ἔθ' ἔθους Ἀλεξανδρεῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἔτι^β δὲ^γ χαλμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τῶν ἐδάφους τῆς πόλεως· ἔτι τὰ μὲν ὅτι^δ μήκους πλάτος ὅτι τὰ ἀμφόλυτα, ὅσον τετράκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον· τὰ δὲ ὅτι πλάτος οἱ ἰσμοί, ἐπὶ ἡ ὁκτώ σταδίων ἑκάτερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῇ λίμνης. Ἀπασα^ε μὲν ὁδοὺς καὶ ἀπέτμηται, 10 ἵππηλάταις καὶ ἀρματηλάταις· δυοὶ δὲ πλατυτάταις, ἑπὶ πλεον ἢ πλείον ἀναπεπλημέναις· αἱ δὲ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνουν Ἀλλήλας. Ἐχει δ' ἡ πόλις τεμένη τὰ τε κοινὰ κάλλιπα καὶ τὰ βασίλεια τέταρτον, ἢ καὶ τρίτον τῶν παντὸς περιόλου 15 μέρους· τῶν γὰρ βασιλείων ἕκαστος ὡς περ τοῖς κοινοῖς ἀναδήμασι περιστεφίλοισι τινὰ κόσμον, ἔτω καὶ οἰκιστὴν ἰδίαν· περιβάλλεται πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥστε νῦν τὸ τῶν ποιητῶν

Ἐξ ἑτέρων ἑτέρ' ὅσιν·

ἀπαντα μέντοι συναφῇ καὶ Ἀλλήλοις καὶ τῶν λιμνῶν, καὶ ὅσα ἔξω αὐτῶν. Τῶν δὲ βασιλείων μέρος ὅτι, καὶ τὸ Μυσέιον, ἔχον περιόλου καὶ ἑξέδραν καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ᾧ τὸ συναστῆναι τῶν μετεχόντων τῶν Μυσέων φιλολόγων ἀνδρῶν. Ἐπὶ δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χεῖματ' 25 κοινὰ, καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῶν Μυσέων τεταγμένος, τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλείων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. Μέρος δὲ τῶν βασιλείων ὅτι καὶ τὸ καλούμενον Σῶμα, ὁ περιόλος αὐτῶν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλείων ταφαί, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου· ἔφθι γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος 30 Περδικκῶν ὁ τῶν Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλωνος, καὶ ἐκτεπέμμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἰδιοσμον τῇ Αἰγύπτῃ, καὶ δὴ καὶ ἀπάλετο ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τῶν Πτολεμαίων, καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ 35

Nilus auctus auget etiam lacum, et nullum cœnum relinquit, unde malignus aliquis posset vapor exhalare. Simul etesiae a borealibus partibus, et tanto pelago adspirant: ut Alexandrini optime ætatem agant. Urbis solum chlamydis figuram habet, cujus latera, quæ in longum tendunt, aqua circum alluuntur triginta fere stadiorum habentia diametrum: latera vero, quæ in latum sunt, isthmis stringuntur septem octove stadiorum, hinc mari, illinc lacu allutorum. Ac tota quidem urbs viis divisa est, per quas et equi et currus agi possunt: duabus autem latissimis, quæ amplius jugero expanduntur, et sese medias ad rectos angulos secant. Urbs publica fana pulcherrima, et regias, quæ quartam tertiamve totius ambitus partem occupant. Nam regum quisque ut deorum donariis aliquid ornamenti addere studebat, ita et ad jam extructas regias aliquam de suo adjiciebant, ut nunc poetæ illud vere dici possit,

Sunt alia ex aliis.—

atque omnes inter se junctæ sunt et portui contiguæ, et iis quæ extra eum sunt. Pars etiam regiarum est Museum, quod deambulationem habet, et hexedram et maximam domum, in qua cœnaculum est eorum, qui Musei consortes sunt, ac litteris humanioribus studium impendunt. Hoc collegium publice pecunias habet et sacerdotem, qui Museo præest, olim a regibus, nunc a Cæsare constitutum. Regiarum pars et illud est, quod Soma appellatur, septum quoddam, in quo regum sepulturæ, et Alexandri erant. Ptolemæus Lagi Filius Alexandri corpus Perdiccæ eripuerat, cum hic id e Babylone deferret, atque huc diverteret, avaritia et Ægypti sibi vindicandæ studio impulsus. Perit ille a militibus interemtus, a Ptolemæo superveniente in in-

^a ποιῶσιν Mosc.

^b δὲ καὶ Med. 4.

^c χαλμυδοειδὲς Efc.

^d μήκος Med. 3. 4. Mosc.

^e μὲν ἐν Efc.

^f Scripti, ἵππη-

λάτοις et ἀρματηλάτοις. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4.

^g Supplevimus hunc locum ex vet. lib. (sic Bre.) Xyl. habet ex vetere

interprete. Marg. Caf.

^h βασιλείων Bre. Mosc.

ⁱ περιβάλλεται Par. 1. 4. Med. 4.

^k πύλλα Med. 3.

^l ὁ ἐπὶ Efc. Mosc.

^m Περδικκῶν Med. 4.

5. ἔτι δὲ χαλμυδοειδὲς] Idem Diodorus et alii. Idem. Plinius, H. N. lib. v. 10. Veteres chorographos urbium, locorumque situs ac formas rerum imaginibus assimulasse multis exemplis probat Hadr. Junius Hist. Batav. c. 3. Anon.

Ibid. χαλμυδοειδὲς τὸ σχῆμα] Quænam sit χαλμυδοειδὲς figura, egregie, ut omnia, ostendit, et addito Alexandriæ schemate illustrat amplissimus Cuperus in corollario ad Homeris Apotheosin, p. 158. et seqq. Scherpezz.

8. ἐπὶ πλεον ἢ πλείον σταδίων ἑκάτερος] Josephus de B. J. lib. ii. cap. 16. in Agrippæ concione Alexandriam describit stadia 30 longam, εὐρος δὲ οὐκ ἑλαττον δέκα. De latitudine a Strabone discrepat. Agrippa autem, ut videtur, metitur intervallum ab Heptastadii termino ad Marcotim. F.

12. ἐπὶ πλεον ἢ πλείον] Quæ plus jugero. In Græco Aldino et nostro nihil tale est, tamen reliqui, si forte e scripto id huc intulit interpres, mihi quidem videretur nimium hoc esse: nisi infra porticus stadio ampliores referrentur. Infra pro Σῶμα, videtur legendum Σῶμα, claustrum, cingulum. Xyland.

Ibid. ἐπὶ πλεον ἢ πλείον] Plethrum est sexta pars stadii, vel pedes 100 Græci, qui pedes Ang. 187 æquant. F.

15. τέταρτον, ἢ καὶ τρίτον] Plinius aliquantulum discrepat:

quinta situs (urbis) parte regiæ dicata. Hæc regia in recessu portus Magni fuisse videtur. Idem.

20. Ἐξ ἑτέρων] Ex 'Od. p. vers. 266. de Ulyss. ædibus. Caf.

22. καὶ τὸ Μυσέιον, ἔχον περιόλου καὶ ἑξέδραν] Musei meminit Suetonius in Claudio. 42. et alii: de hexedra vide Vitruvium, lib. vi. c. 5. Idem.

28. καὶ τὸ καλούμενον Σῶμα] Mirum in omnibus codicibus constantissime reperiri hanc lectionem: mihi tamen legendum videtur Σῶμα. Nam quia ibi regum erant monumenta, et sepulchra, ideo ei loco Sema, h. e. monumentum, et quasi dicas Mausoleum fuit nomen. Meminere Σήματος Alexandrini scriptores proverbiorum Græcorum in adagio Εὐνὸς ὁ σφάκτης: ut dubitandum non sit ita esse emendandum. Casaub. Idem docet in notis ad Suetonium, lib. ii. c. 13. Anon.

Ibid. καὶ τὸ καλούμενον Σῶμα] Si recte habet hæc lectio, sic videtur locus dictus in honorem Alexandri, cujus τὸ σῶμα ibi positum esset. De Ptolemæi studio erga defunctum Alexandrum et de ejus sepultura consule Diodorum, qui copiose rem explicat. Meminit hujus monumenti Lucanus, et Suetonius in Augusto, c. 18. Casaub.

fula deserta inclusus, ubi irruentibus militibus, farissis confossus est. Cum eo reges, Aridæusque, et Alexandri filii, at Roxana uxor in Macedoniam discesserunt. Alexandri corpus Ptolemæus Alexandriam detulit: ibique id sepeliit, et adhuc ibi jacet, non tamen in eodem alveo. Nunc enim vitreus est, ille in aureo condiderat. Aureum Ptolemæus cognomento Coccus et Subditicius rapuit, e Syria eo profectus: statimque dejectus, nullam e præda utilitatem percepit. In magno portu juxta ingressum ad dextram est insula, et turris Pharus, ad lævam sunt cautes, et Lochias promontorium, in quo regia est. Ingressu ad sinistram, sunt interiores regiae, continuæ iis quæ sunt in Lochiade, multa ac varia domicilia et lucos habentia. His occultus ac clausus portus subjacet, qui proprius est regum. Item Antirrhodus insula, quæ ante effossum portum jacet, regiam habens, et parvum portum; sic dicta, quod Rhodo quasi æmula esset. Supra hanc theatrum est, postea Posidium, cubitus quidam ab Emporio quod vocatur deflectens, et Neptuni templum habens. Ibi Antonius addito aggere magis etiam in medium portum prominente, regiam domum construxit, quam Timonium appellavit, idque ad extremum fecit, cum ab amicis derelictus, post Actiacam calamitatem, Alexandriam discessisset, ac solitariam sibi quandam vitam Timonis exemplo peragendam proposuisset, amicis omnibus valere jussis. Postea est Cæsarium et Emporium, et Apostafes. Inde navalia usque ad Septemstadium. Atque hæc circa magnum portum sunt. Deinde a Septemstadio est Eunosti portus, et supra hunc est effosus portus, etiam Cibotus,

ἐρήμη· ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανεν ἐμμελιπαρεῖς ταῖς σαρίασις, ἐπελθόντων ἐπ' αὐτὸν τῶν γραπιδῶν· οὐδ' αὐτῷ δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς. Ἀριδαῖος τε, καὶ τὰ παῖδια τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἡ γυνὴ Ρωξάνη ἀπῆρεν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα τῷ Ἀλεξάνδρῳ κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκένθησεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ὅπου νῦν ἐπὶ κεῖται· ἔ μιν ἐν τῇ αὐτῇ πυέλῳ· ὑαλίνῃ γὰρ αὐτῇ, ἐκεῖνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθηκεν. Ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ Κόκκης, καὶ Παρείσακτος ἐπικλη- 10 θείς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν, καὶ ἐκπεσὼν εὐθὺς, ὥς ἀνόνῃα αὐτῷ τὰ σῶμα γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι καὶ μὲν τὸν εἰσπλεον ἐν δεξιᾷ ἡ νῆσος, καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἐτέραν χεῖρα ἄτε χερσίδες, καὶ ἡ Λοχιάς ἀκρα ἔχουσα βασιλείον. Εἰσπλεύσαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ, ὅτῃ σιν- 15 εχῇ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ ἐνδοτέρῳ βασιλεία, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα θάλασσας καὶ ἄλσιν· τέτοις δ' ὑποκαίεται ὁ, τε κρυπτός λιμὴν καὶ κλειστός ἴδιος τῶν βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος νησίον περιεκείμενον τοῦ ὀρυκτοῦ λιμένος, βασιλείον ἅμα καὶ λιμνίον ἔχον· ἐκάλεσαν δ' ἔτι, ὥς ἐν τῇ Ρόδῳ ἐνάμιλλον. Ὑπέρκειται δὲ τέττα τὸ θάλασσαν· εἶτα τὸ Ποσειδῖον, ἀγκῶν πρὸς τὸν Ἐμπορίου καλουμένου περιεπλω- 20 κῶς, ἔχον ἱερὴν Ποσειδῶνος, ὃν περιελαίωσεν ἅμα Ἀν- τώνιος ἐπὶ μᾶλλον περιεῖναι εἰς μέσον τὸν λιμένα ὅπῃ τῷ ἀκρῷ κατασκευάσει θάλασσαν βασιλικήν, ἣν Τιμόνιον προσήνευσε. Τῷ δ' ἐπερᾶσε τὸ τελευταῖον ἡνῖκα, ὡς προλεφθεῖς ὑπὸ τῶν φίλων, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάν- 25 δρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κατασκευάσαν, Τιμόνιον αὐτῷ κρίνας τὸ λοιπὸν βίον, ὃν ἀφ᾽ ἑξῆς ἐμελλεν ἐρημος τῶν ποσούτων φίλων. Εἶτα τὸ Καισάριον καὶ τὸ Ἐμπορεῖον, καὶ ἀποστάσεις· μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια, μέχρι τῷ ἐπὶ σταδίου. Ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸ μέγαν λιμένα. Ἐξῆς δ' Εὐνόστου λιμένι μετὰ τὸ ἐπὶ στα- 30 διον· καὶ ὑπὲρ τέττα ὀρυκτός, ὃν καὶ Κιβωτὸν κα-

^a σαρίασις Med. 3. 4. Mosc. ^b αὐτῷ Esc. Mosc. ^c τῶν deest Esc. Mosc. ^d τῷ Mosc. ^e ἀπῆρεν Med. 3. 4. Esc. ^f αὐτὸν Med. 3. Bre. Mosc. ^g δ' ἐν μὲν τῷ Med. 3. 4. ^h Vulgo, συνεχής. Marg. Caf. ⁱ Ἀντίρροδος Med. 3. 4. ^k Scripti, λιμῖν. Marg. Caf. ^l Ποσειδῶνιον Par. 4. ^m Ἐμπορεῖον Med. 4. ⁿ ὁ προσθ. Mosc. ^o μέσον deest Esc. ^p Sic vet. lib. Quidam tamen προαιτικαταλειφθεῖς. Vulgo, προκληθείς. Marg. Caf. προληφθεῖς Par. 5. Mosc. ^q Scripti q. Καισάριον. Marg. Caf. sic Bre. Mosc. Κεράσιον sed ai scribitur sup. e. Par. 5. Med. 3. Καισάριον Med. 4. ^r Ἐμπορεῖον Med. 3. Mosc. ^s καὶ μετ. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc.

9. ὁ Κόκκης, καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεῖς Πτολεμαῖος] Qui et Cybiosactes est appellatus, ut mox dicemus, et crediderit fortasse aliquis pro Κόκκης hic quoque Κεβισιάκτης olim fortasse scriptum, quod tamen non affirmamus. Casaub.

Ibid.] Hic Κόκκης est, ut opinor, Seleucus Antiochi Asiatici frater. Sunt qui conjiciunt esse Alexandrum secundum. Hic autem Alexander Roma a Sylla Dictatore Ægyptum missus fuit in regnum. Quomodo igitur dixerit Strabo ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθόν? F.

18. ὁ, τε κρυπτός λιμὴν, καὶ κλειστός ἴδιος τῶν βασιλέων] Horum fit mentio in lib. de bello Alexandrino, c. 2. ubi veteres erant naves, quibus per multos annos (scilicet ante bellum civile) non usi sunt. Idem.

19. καὶ ἡ Ἀντίρροδος νησίον περιεκείμενον τοῦ ὀρυκτοῦ λιμένος] Antirrhodum secundum Pocockium submersit mare. Hodie autem in parte maris Obeliscis opposita, columnæ majores aquis tolluntur, quæ forsan regiae locum denotant. Pocockius solertissime

conjectit legendum κρυπτῇ in hoc loco pro ὀρυκτῇ, quia λιμὴν ὀρυκτός non in magno portu, sed in Eunosti a Strabone ponitur, t. i. p. 5. Idem.

26. ἡν Τιμόνιον προσήνευσε] Vide Plutarchum in Antonio. Casaub.

Ibid.] Nordenus in Alexandriæ tabula promontorium depingit, quod sit forsan Timonium Antonii, littori aggere adjunctum. F.

28. προλεφθεῖς] Derelictus, προκληθείς. Verba interpretis de-dita opera hic etiam retinui. De Timonio et Timone rem Plutarchus expedit in Antonio: paulo post ἀλλὰ τε μὲν in ἄλλα τιμὴν mutavi, et νῶν in νῆων: quod faciendum etiam interpres viderat. Xyland.

31. Καισάριον] Cæsaris templum memorat Plinius, lib. xxxvi. c. 9. Alii duo (Obelisci) Alexandriæ in portu ad Cæsaris templum. Horum unus adhuc insistit in basim, alter prostratus jacet: notant tamen locum Cæsarii. F.

λῦσιν, ἔχον καὶ αὐτὸς νεώρια. Ἐνδοτέρω δὲ τῆς
 διώρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης ^a τεταμένη τῆς
^b Μαρεώπιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς ^c διώρυγος μικρὸν ἐπὶ
 λείπεται τῆς πόλεως· εἰδ' ἡ Νεκρόπολις, ^d καὶ τὸ
^e προάστειον ἐν ᾧ ^f κηποὶ τε πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ κα- 5
 γωγαί, ὡς τοὺς ταριχίας τ' νεκρῶν ἐπιτήδεια. Ἐν-
 τὸς δὲ τῆς διώρυγος τὸ, τε Σαράπιον καὶ ἄλλα
 τεμένη ἀρχαῖα ^g ἐκλελειμένα πῶς ἀφ' αὐτῶν τ' ^h ναῶν
 κατασκευῶν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ ἀμφιθέατρον
 καὶ γαδίων, καὶ οἱ πεντετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελῶνται, 10
 τὰ δὲ παλαιὰ ὠλιγώρηται. Συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἡ
 πόλις μεσθ' ὅτιν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιστον ⁱ δὲ
 τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ γαδιαίας ἔχον τὰς τοὰς ἐν
 μέσῳ· τὸ ^k δὲ δικαστήριον καὶ ^l τὰ ἄλλα. Ἐπὶ δὲ καὶ
^m Πάνειον, ὅπου πὶ χειροποίητον, εὐδοκιοειδὲς, ἐμ- 15
 φερὲς ὄχθῳ πεπεσῶται, ἀφ' ἧς κοχλίῃς τιμὴ ἀνάβασιν
 ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ὅτιν ἀπιδεῖν ὅλῳ τ' πόλιν
 ὑποκειμένῳ αὐτῷ πανταχόθεν. Ἀπὸ δὲ τῆς Νε-
 κροπόλεως ἡ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα ἀφαινεῖται ὡς
 τὸ γυμνάσιον μέχρι τ' πύλης τῆς Κανωδικῆς· ⁿ εἰδ' 20
 Ἱπποδρόμος καλούμενός ὅτι, καὶ αἱ ὡρακείμεναι ^o αἱ
 ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τ' Κανωδικῆς. Διὰ δὲ
 τῆς Ἱπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολις ὅτιν, ἔχουσα
 κατοικίαν ^p ὅτι γαλῶν τῆς πόλεως ὅτιν ἐλάττω· τελέ-
 κοντα δὲ εἰσὶν ἀπὸ τ' Ἀλεξανδρείας γαδίοι. Τοῦτον 25
 δ' ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τ' τόπον, ὅτι ἐνταῦθα
 εἴκηκα τῇ μάχῃ τὸς ἐπεξιόντας ^q αὐτῷ μετὰ Ἀν-
 τώνιος· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τιμὴ πόλιν, ἠνάγκασε τ'
 μὲν Ἀντόνιον ἑαυτὸν ἀφαιρίσασθαι, τ' δὲ Κλεοπά-
 τραν ζῶσαν ἐλθεῖν εἰς τιμὴν ἑσθίαν· μικρὸν δ' ὕστερον 30
 κατέκρινε ἑαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διεχειρίσασθαι λαθρα
 δῆγματι ἀσπίδος, ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίσῃ· λέγεται γὰρ
 ἀμφοτέρως· καὶ συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγίδων
 ἀρχὴν, πολλὰ συμμείνασαν ἔτη. Πτολεμαῖος γὰρ

dictus, qui et ipse navalia habet. Intra hunc fossa est
 navigabilis usque ad Mareotidem lacum perducta:
 extra fossam itaque restat urbis paululum. Postea
 est Necropolis et suburbanum in quo horti plu-
 rimi sunt, et sepulturæ, ac domicilia condiendis
 mortuis idonea. Intra fossam sunt, Sarapium, et
 alia quædam antiqua fana, abolita fere propter
 templorum factam exstructionem Nicopoli: nam
 et amphitheatrum, et stadium, et quinquennalia
 certamina ibi celebrantur: antiquitus vero insti-
 tuta viluerunt. Sed (ut verbo dicam) urbs et do-
 nariis et sacris plena est: pulcherrimum gymnasium,
 quod porticus habet stadio majores: tum forum
 judiciale, et luci. Est etiam Panium, altum opus
 manu conditum, forma turbinata, faxeo tumulo
 simile, in quod per cochleam ascenditur: ab ejus
 vertice tota urbs subiecta undique cerni potest. A
 Necropoli vero platea, quæ in longum præter
 gymnasium pertendit usque ad Canopicam portam:
 postea est circus, qui Hippodromus appellatur; et
 aliæ subsequentes usque ad Canopicam fossam.
 Exeunti per Hippodromum est Nicopolis, quæ ha-
 bitatur ad mare, ita ut urbe non minor censeri de-
 beat: distat ab Alexandria stadiis triginta. Hunc
 locum Cæsar Augustus ornavit: quod hic prælio
 eos superavit, qui cum Antonio contra ipsum exie-
 rant, et primo aditu urbem cepit: Antonium vero
 coegit, ut ipse sibi manum afferret: Cleopatram
 vivam in potestatem suam redegit: quæ paulo post
 et ipsa se in custodia clam admotæ aspidis morfu,
 aut (ut alii tradunt) illito veneno interfecit. Ad
 hunc modum Lagidarum imperium eversum est,
 quod per multos annos duraverat. Etenim Ptole-

^a Scripti, τεταμένη. Marg. Caf.

^b Μαρεώπιδος Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^c διώρυχος et sic infra Med. 3.

^d καὶ deest

Med. 3. Efc. ^e προάστειον Par. 4.

^f Scripti q. κηποὶ καὶ π. Marg. Caf. ἐν ᾧ π. . . Par. 4.

^g ἐκλελειμένα Med. 3. 4. Mosc.

^h ναῶν Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. νεκρῶν Par. 4.

ⁱ δὲ ἐστὶ Efc. Mosc.

^k τό τε Med. 3. 4.

^l το Par. 1.

^m Πάνειον

Med. 3. ⁿ Ab εἰδ' Ἱππ. usque ad Κανωδικῆς inclusive exciderunt Efc. Mosc.

^o αἱ deest Med. 3. 4. Bre.

^p ἐν τῇ δ. Efc.

^q Scripti, ἐπ' αὐτόν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

1. Ἐνδοτέρω δὲ τῆς διώρυξ πλωτῇ] Hæc fossa adhuc manet, et, exundante Nilo, aquam in mare exonerat. *Pecock*, t. i. p. 5. *F.*

7. τό, τε Σαράπιον] Miris laudibus Sarapium effert *Ammianus*, lib. xxii. c. 16. De eo *Tacitus Historiarum* lib. iv. c. 81. 84. *Casaub.*

Ibid.] In Sarapio bibliotheca fuit Alexandrina, quæ (altera in *Bruchio* incensa) floruit donec urbs a Saracenis fuerit capta. *F.*

19. ἡ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνεται] De vicis Alexandriæ pulcherrimis serie columnarum ornatis, videt *Achillem Tatium*, lib. v. ad init. *Idem.*

32. δῆγματι ἀσπίδος, ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίσῃ] De aspide quod dicitur, est bene notum, sed vix credibile. Augustus vel fidem historiæ dedit, vel aliis credendam esse voluit, quia per pompam triumphalem Cleopatრæ imago cum aspide circumferebatur. *Horatius* et *Virgilius* idem innuunt. (*Æneid.* lib. viii. ver. 697. *Ode xxxvii.* ver. 26. lib. i.) Non tamen negandum est quod celeberrimus *T. G. Akrell* in *amœnitat. Acad. Suecicæ*, (t. vi. p. 197.) putat esse *Phtyam* serpentem (scilicet *Ammodytē* *Linnæi*, p. 174.) quo regina mortem sibi conscivit. *Idem.*

34. Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγος] In harum rerum cognominibus differunt inter se scriptores. *Epiphanius* ita eos appellat, et

hoc ordine regnasse docet.

1. Ptolemæus Lagi filius annos	40.
2. Ptolemæus Philopator	21.
3. Ptolemæus Epiphanes	22.
4. Ptolemæus Philopator 2. annos	34.
5. Ptolemæus Philologus et Euerg.	29.
6. Ptolemæus Soter	15.
7. Ptolemæus Alexas	12.
8. Ptolemæus Alexandri frater	8.
9. Ptolemæus Bacchus	31.
10. Cleopatra in qua defecit stirps Lagidarum.	32.

Sed de his consulantur docti nostræ ætatis Chronologi. *Casaub.* Accuratissimam Ptolemæorum historiam, numismatibus illustratam edidit ante aliquot annos vir clarissimus *Joan. Vaillant.* *Anon.*

Ibid.] Ægypti reges hoc ordine Ptolemæus in Canone disponit. 1. P. Lagi: 2. P. Philadelphum: 3. P. Euergetem: 4. P. Philopator: 5. P. Philometor: 6. P. Euergetem alterum (*Phyſcon* vulgo appellatur, et in *Epiphanii* catalogo *Philologus*): 7. P. Soter (qui *Lathyrus* est *Strabonis*): 8. P. Dionysium (vel *Aulētem*, et *Bacchum* *Epiphanii*): 9. Cleopatram. *F.*

mæus Lagi filius Alexandro successit, Ptolemæo autem Philadelphus, Philadelpho Euergetes, huic Philopator Agathocliæ, ei Epiphanes, huic Philometor, semper filio patri in regnum succedente. Philometori vero frater successit, secundus Euergetes nominatus, quem et Physconem dicunt, huic Ptolemæus cognomento Lathurus successit: Lathuro autem ætate nostra Auletes Cleopatrarum pater. Sed omnes post tertium Ptolemæum male regnum gesserunt, luxu perdit: omnium vero pessime quartus, et septimus, et ultimus Auletes. Hic præter alia flagitia etiam choraulam exercuit: et adeo ea se iactavit, ut non pigeret eum certamina in regia celebrare, ad quæ et ipse cum aliis concertaturus prodiit. Itaque eum Alexandrini exegerunt, et cum ei tres filiarum essent, unam natu grandior: quæ legitima erat, reginam fecerunt: duo ejus filii infantes adhuc regno tum prorsus exciderunt. Reginarum virum e Syria acciverunt Cybiosactem quendam, qui se e Syriacorum regum stirpe ferebat. Hunc intra paucos dies regina strangulavit, cum ejus fordes, illiberalitatemque pati non

ὁ Λάγῳ διαδέξατο Ἀλέξανδρον, ὁ καὶ Φιλό-
δεφους, τῷ δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἰς ὃν Φιλοπάτωρ, ὁ δὲ
Ἀγαθοκλείας, εἰς ὃν Ἐπιφανής, εἰς ὃν Φιλομήτωρ,
παῖς ὧν πατὴρ αἰεὶ Ἀγαθόκλειος· τῷ δὲ
5 ἀδελφὸς διαδέξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσ-
κωνα προσκαρρεύουσι· τῷ δὲ ὁ Λάγῳ ἐπικλη-
θεὶς Πτολεμαῖος· τῷ δὲ ὁ Αὐλητής, ὁ καὶ ἡμᾶς,
ὡς περὶ τὸν Κλεοπάτρας πατὴρ. Ἀπαντῶν μὲν οὖν
οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς διεφθα-
10 ρμένοι, χεῖρον ἐπολιτεύσαντο· χεῖρτα δὲ ὁ τέταρτος καὶ
ὁ ἑβδόμος καὶ ὁ ὕστατος ὁ Αὐλητής· ὃς χωρὶς τῆς
ἄλλης ἀσελγείας· χρυσύλλῳ ἠσκησεν καὶ ἐπὶ αὐτῷ τε
ἐσπεμνύετο ὅτι τοσούτον, ὥς ὅτι ὠκνεῖ συντελεῖν
ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς ὃς ἡ παρῆναι ἀγ-
15 σμῆνος τοῖς ἀνταγωνισταῖς. Τῷ μὲν οὖν οἱ Ἀλεξαν-
δρεῖς ἐξέβαλον· τῷ δὲ αὐτῷ θυγατέρων ὄντων, ὧν
μία γνησία ἡ ὠρεσβυτάτη, ταύτῃ ἀνέδειξαν βασι-
λισσαν· καὶ οἱ δὲ αὐτῇ δύο νήπιοι τὸ τότε ἡρώας ἐξέ-
πιπτον τελέως. Τῇ δὲ κατὰ τὴν μετεπέμψαντο
20 ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυβισσάκτῃ τινὰ, προσποι-
σάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συριακῶν βασιλέων· τῷ
μὲν οὖν ὁλῶν ἡμερῶν ἀπετραγάλλισεν ἡ βασίλισσα,
οὐ φέρονσα τὸ βάναυσον αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀνελεύθερον.

^a Ita vet. lib. et de hœmone. Marg. Cas. sic Par. 4. ^b τὸν δὲ Med. 3. 4. ^c τῷ δὲ Par. i. Med. 3. 4. ^d deest Med. 3. 4.
Mosc. ^e Melius in Epitome χοραυλῆν. Marg. Cas. ^f τε deest Med. 3. 4. ^g ἐπὶ deest Med. 4. Mosc. ^h παρῆναι Par. 4.
ⁱ ὠρεσβυτάτη, sed terra scribitur supra Par. 5. ^k οἱ υἱοὶ Esc. Mosc. ^l ἀνδρᾶς Med. 3. 4. sed postea corr. Mosc. ^m ἀπετραγ-
γάλλισεν Par. 4. Med. 3. 4. Esc. ἀπετραγάλλισεν Bre. ⁿ αὐτοῦ deest Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

2. εἰς ὃν Φιλοπάτωρ, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας] Huic Philopator Agathocliæ. Contra communem phrasim et sœtum Hellenismum sumitur hoc loco ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, quod moneo, ne aliquis sibi persuadeat hunc Philopator fuisse Agathocliæ filium. Subintelligi enim debet ἑραστής. Sed id omisit dicere, eo quod non alia magis re notus fuit ille rex, quam ab ejus scorti amore, cui omnino se permisit, et quæ cum fratre Agathocle totam Ægyptum ad nutum gubernavit, donec seditione periit. Vide Polybium, lib. xv. Palmer.

5. ὁ δεύτερος Εὐεργέτης] Ipse quidem Euergeten se appellabat: sed Alexandrini Cacergeten nuncupabant. Casaub.

6. τῷ δὲ Ἀλέξανδρῳ] Lathyrum folio deturbavit Cleopatra mater. Post matris interitum Lathyrus annos septem regnavit. F.

7. τῷ δὲ Ἀυλητῇ, ὁ καὶ ἡμᾶς] Illi autem ætate nostra Auletes. Dubito, num legendum sit τῷ δὲ Ἀυλητῇ, ut ad successionem referatur, eo quod plures dixerunt eum esse alienum a Ptolemæorum stemmate. Palmer.

Ibid.] Auletes a plurimis historicis filius nothus Lathyrus habetur. Erant tamen apud Romanos, qui neque genere neque animo regio esse putarunt. Vid. Cic. Orat. 2 Agr. sect. 42. Hoc autem finxisse videntur, ut speciem justitiæ præ se ferrent, cum regnum Ægypti arriperent. Quocirca stet textus, quo Strabo Auletem esse filium Lathyrus indicare videtur. Alexander Alexandri filius Lathyrus filiam uxorem duxit. Expulsus denique regnum Romanis testamento legavit. F.

19. μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυβισσάκτῃ τινὰ] Dio, lib. xxxix. p. 117. Seleucum appellat. Σέλευκον δὲ τινὰ, ὡς καὶ ἐκ τοῦ βασιλείου γένους τοῦ ποτὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ἀνδρᾶντος ὄντα, μεταπέμψαντα, ἄνδρα τε ἐπεγράψαντο, καὶ κοινῶν τῆς τε βασιλείας καὶ τοῦ πολέμου ἐποιήσαντο· ὡς δὲ ἐκεῖνος ἐν οὐδενὸς μοίρᾳ ὦν ἔατο, τοῦτον μὲν ἀπέκτεινεν. Sed quid est quod Strabo hunc vocat Κυβισσάκτῃ; Xylander, quum non concoqueret hanc vocem, locum putavit esse corruptum et emendandum, in quo deceptum fuisse eum, docent et veteres codices, qui hanc lectionem constanter retinent: et hoc amplius locus Suetonii, ubi exstat eadem vox. Scribit ille de Vespasiano, cap. 19. Alexandrini Cybiosactem eum vocare perseveraverunt, cognomine unius e regibus suis turpissimarum for-

dium. Quamquam apud Suetonium vera lectio hætenus ignorata est. Cybiotaten legi placet interpretibus, qui etiam in Strabone sic esse legendum dicere audent. Sed profecto exploranda est istorum et emendatio et interpretatio. Errant enim non mediocriter, quum putant Cybiotaten dictum fuisse istum παρὰ τὸ τάττειν τὰ κύβια, sive ab ordinandis familiæ cybiis. Nos non dubitamus peritiores hujus linguæ mecum esse affirmaturos, illam vocem a Græca lingua alienam esse nec ferri posse, quum sit contra omnem rationem et analogiam. Quid ergo? nimirum retinenda nobis est omnino Strabonis librorum lectio Κυβισσάκτῃ: quæ lectio, sive analogiam spectes, (ut oportet) sive significationem, optima est. Nam quum esset iste Seleucus sordidus, et αἰσχροκερδής, quique ex omni re lucrum captaret, dici cepit ab Alexandrinis, quorum nota est scurrilitas, Cybiosactes, non παρὰ τὸ τάττειν τὰ κύβια, ut inepte ariolantur, qui saltem Κυβισσάκτῃ dicere debuerunt: sed παρὰ τὸ σάττειν τὰ κύβια: simillime ut παρὰ τὸ ὀρύττειν τὰς τοίχας dicitur τοιχαρύκτης. Cybium, ut etiam Plinius, (N. H. lib. ix. cap. 15.) docet, genus fuit falsamenti: σάττειν autem proprie est onus jumento imponere, ut faciunt mercium vectores et camelitæ: et pro ἐμπορεύεσθαι accipi potest κυβισσάκτῃ: igitur idem plane est quod ταρχέμπορος. Jam qui sciunt quale convicium fuerit, dici ταρχέμπορος, et τὸ ἀγκῶνι ἀπομυσομένο, ut de suo patre Bio dicebat, (et de Horatii patre dici solitum refert Suetonius in ipsius vita, et auctor ad Herennium sub finem lib. ult. cap. 54. ut si ait) falsamentarii filio dicas, Quiesce tu, cujus pater cubito se emungere solebat) ii facile hujus scommatis venustatem animadvertent. Atque ita existimamus et Strabonem esse explicandum, et Suetonium emendandum. Casaub.

22. ἀπετραγάλλισεν] Strangulavit. Ἀπετραγάλλισεν, ego duplici γγ legi: nam hæc voce etiam alii utuntur scriptores, alias ἀσράγαλος quid sit, liquet. Si libet accipere, talos ei præcisos fuisse, ut vix sim crediturus, ita non contendam. Cybiosactis vox mihi suspecta est, quod παρῆσάκτῃ est adfinē: qualis fuit qui mox refertur Archelaus. Infra in Cleopatrarum historia asteriscum notavi: nam quæ interpretes apposuit, non sunt Straboniana. Dionysius quidem frater fuit Cleopatrarum, et epitomæ eum nominant. Historiam e Dionis libro xxxix. Plutarchus, et aliis petet, qui volet. Xylander.

Ἦκε δ' αὐτ' ἐκείνῳ παραπομπὰ μὲν καὶ αὐτὸς τῷ
Μιθριδάτῃ υἱὸς τῷ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἰὺ
υἱὸς μὲν Ἀρχέλαου τῷ πατρὶ ^β Σύλλαν διαπολεμή-
σαντος, καὶ μετὰ ταῦτα πμηνέντος ὑπὸ Ῥωμαίων,
πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδοκῶν ὑστάτῃ
καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῷ ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γα-
βινίῳ δὲ τότε συνδιέτριβεν ὥς συσχετεύσων ἐπὶ
Παρθυαίῃς, λαθὼν δὲ τῶτον κομίζεται ^δ Ἀλέπιος εἰς
τὴν βασιλίαν, καὶ ἀναδείκνυται βασιλεὺς. Ἐν
τῷ τῷ Αὐλητῷ ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην δεξά-
μενος Πομπήϊος Μάγνος, συνέστησι τῇ συγκλήτῳ καὶ
διαπράττεται χάροδον μὲν τῷ τῷ, τῷ δὲ πρέσβεων τῷ
πλείων ἐκ τῶν ὄντων ὅλεθρον τῷ κατὰ πρεσβυτά-
των αὐτῶν. τῶν δ' ἰὺ καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς ἀρ-
χπρεσβευτῆς γενόμενος. Κατὰ χθρὲς ^ε δὲ ὑπὸ Γα-
βινίῳ Πτολεμαῖος, τὸν τε Ἀρχέλαον ἀναίρει καὶ τὴν
θυγατέρα, χθρὸν δ' ἐπὶ πολὺν τῇ βασιλείᾳ πρὸς-
γίς, τελευτᾷ νόσῳ, κατὰ λιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ
θυγατέρας, πρεσβυτάτῳ ^β τε Κλεοπάτρῃ. Οἱ μὲν
οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τὸν τε πρεσβύ-
τερον ^β τῷ υἱὸν καὶ τὴν Κλεοπάτρῃ. [οἱ δὲ συνόντες
τῷ παιδί κατὰ σάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτρῃ]
καὶ ^κ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. Ἐν
τῷ Πομπήϊος Μάγνος ἦκε φεύγων ἐκ Παλαιο-
φασάλου πρὸς τὸ Πηλοῦσιον, καὶ τὸ ^μ Κάσιον ὅρος
τῶν μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως
ἐπὶ λῶν δὲ Καίσαρ τὸν τε μισθολόγον διαφθείρει, καὶ
καθίστησι ^ν βασιλίαν τῇ Αἰγύπτῃ τὴν Κλεοπάτρῃ
μετὰ πεμψάμενος ἐκ τῆς φυγῆς συμβασιλεύειν δ'
ἀπέδειξε τῷ λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῇ, νέον παντελὸς ὄντα.
Μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπ-
ποις, διαβὰς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξετίμησεν
ἐπιπλέον τὴν Κλεοπάτρῃ, ὥστε καὶ γυναῖκα ἐκρίνε, καὶ
ἐτεκνοποίησεν ἐξ αὐτῆς, τὸν τε Ἀκπακὸν πόλεμον
συνήρατο ἐκείνη καὶ συνέφυγε καὶ μετὰ ταῦτα ἐπα-
κολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καίσαρ ἀμφοτέρους κατέλυσε,
καὶ τὴν Αἰγύπτῳ ἔπαυσε παρσημένῳ. Ἐπαρχία δὲ
νῦν ὅτι, φέρους μὲν τελευτᾷ ἀξιολόγους, ὑπὸ
σωφρονῶν δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη, τῷ πεμπομένων ἐπαρ-
χων ^ρ αἰεί. Ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως

posset. In hujas locum Archelaus subit, qui se
Mithridatis Eupatoris filium simulabat: erat autem
Archelai filius: ejus, qui contra Syllam bellum
gessit, et postea a Romanis ei honor habitus est, ac
avus ejus fuit, qui tempore nostro postremus in
Cappadocia regnavit, Comanorum sacerdos, quæ
in Ponto sunt. Is cum Gabinio tunc degens, tan-
quam cum eo contra Parthos militaturus eo nesci-
ente, per amicos quosdam ad reginam deductus,
rex declaratus fuit. Sub idem tempus Auletam
Romam profectum, Pompeius Magnus suscipit, et
senatui commendat, ac de reductione ejus agit, et
de nece legatorum, qui supra centum contra regem
venerant, e quibus fuit Dio Academicus princeps
legationis. Ptolemæus itaque a Gabinio reductus,
Archelaum ac filiam interemit. Sed non multo
post morbo assumptus est, relictis duobus filiis, et
totidem filiabus, quarum grandior erat Cleopatra.
Alexandrini filium natu grandiore, et Cleopatram
regno præfecerunt, sed pueri familiares mota seditione
Cleopatram ejecerunt, quæ postea cum sorore in Syriam
secessit. Interea Pompeius magnus ex Palæophar-
falo fugiens ad Cassium montem ac Pelusium ve-
nit, ibique a regis familiaribus per fraudem inter-
fectus est. Cæsar cum supervenisset, adolescentu-
lum interemit, et Cleopatram ab exilio revocatam,
Ægypti reginam constituit, atque ei in regni par-
tem reliquum fratrem addit, admodum puerum.
Post Cæsaris mortem, et res ad Philippos gestas
Antonius in Asiam profectus, Cleopatram summis
honoribus complexus est, ut etiam acciperet in
uxorem, et filios ex ea susciperet: ea in Actiaco
bello una fuit, unaque fugit: utrumque postea
Cæsar Augustus ejecit, Ægyptumque a contumeliis
ebriosorum dominorum liberavit. Nunc provincia
est, et tributa maxima pendit, ab hominibus modef-
tis administratur, qui in eam mittuntur. Qui mitti-

^α μ. Ἀρχ. υἱὸς Med. 3. 4. Mosc. ^β Σύλλαν Med. 4. ^γ συνδιέτριβεν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^δ Scripti, διὰ τινων.
Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^ε Scripti, γυν. Marg. Caf. οὖν Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^ς Σαβίνε Par. 1. Med. 3. 4.
^ζ Forte δὲ vel deest aliquid. Marg. Caf. sic Med. 3. ^η Scripti, παίδων. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.
^ι Inclusa his notis e trib. vett. lib. sunt adjesta, quæ et vetus Interpres agnoscit, cujus interpretationem apposuimus. Marg. Caf.
^κ ἀπῆραν Esc. Mosc. ^λ Παλαιφασάλα Par. 1. 5. Med. 3. 4. ἑκπαλαι φασάλου Mosc. ^μ Κάσιον Med. 4. Mosc. ^ν τῆς Αἰγ.
βασιλ. inverfo ordine Med. 3. 4. Mosc. ^ο Scripti, ἐτεκνοποίησατο. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^ρ αἰεί
Med. 3. 4. Esc. Mosc.

1. Ἦκε δ' αὐτ' ἐκείνῳ] Vide Dionem, eodem loco. Ibi habes
et de Gabinio, ut Ciceronis epistolas omittam. Casaub.

19. πρεσβυτάτῃ τε Κλεοπάτρῃ] Nihil deesse cum Villebrunio
sentio: τε affirmativum est. F.

23. καὶ ἀπῆρε] Villebrunius legit ἡ καὶ ἀπῆρε, cui assentior.
Idem.

25. Κάσιον ὄρος] Supra lib. xvi. p. 760. vocat Cassium mon-
tem: ex quo loco est emendandum scribendumque Κάσιον, uti
docet Cbr. Cellarius, Geograph. Antiq. lib. iv. cap. i. Anon.

27. ἐπιπλὼν δὲ Καίσαρ τοῖς τε μισθολόγοις διαφθείρει] Hic Strabo,

repugnante historia, Ptolemæum esse a Cæsare interemptum in-
nuit. Auctor autem libri de bello Alex. regem ait receptum
esse in navem, et una cum multitudine eorum, qui ad proximas
naves adnabant, demersum periisse. F.

40. Ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἐχει τάξιν] Similiter
Cornel. Tacitus, Hist. lib. i. c. ii. Ægyptum, inquit, copiasque,
quibus coercetur, jam inde a divo Augusto equites Romani obtinent
loco regum. Hic est autem præfectus Augustalis, de cujus officio
vide titulos Digest. et Cod. Casaub.

Ibid.] In Ægypto non eadem, quæ in aliis provinciis, rerum
administratio.

tur, regis loco est. Ei subest dicæodotes, qui iudicia exercendi pleraque potestatem habet. Tum alius ἴδιος λόγος, nimirum qui peculiare rationes curat. Is in ea inquit, quæ sub alterius potestate non sunt, sed seorsim ad Cæsarem recidunt. Hos comitantur Cæsaris liberti et administratores, quibus majora et minora negotia committuntur. Sunt etiam tres militum cohortes: quarum una in urbe, reliquæ in agro versantur: præter has novem cohortes Romanorum, tres in urbe, tres in finibus Æthiopiæ præsidio circa Syenen collocatæ: et reliquæ tres in cætera regione. Sunt etiam tres equitum turmæ per loca opportuna eodem modo dispositæ. Ex indigenis magistratibus in urbe est exegetes, qui purpuram gestat, et patrios honores habet, et ea curat quæ urbi sunt necessaria. Item commentariorum scriba, et iudicum præfectus. Quartus est prætor nocturnus. Hi magistratus etiam tempore regum erant; sed cum reges male viverent, horum vitio et injustitia etiam bonus urbis status corrumpebatur. Certe Polybius, cum in ea urbe fuisset, eum statum, qui tum erat, detestatur. Narrat autem tria hominum genera urbem habitare: Ægyptios, et indigenam nationem acrem, atque civilem, et mercenarios milites, multos sane ac refractarios. Nam ex antiqua consuetudine peregrinos milites alebant, qui propter regum vilitatem potius imperare, quam servire didicerant. Tertium genus erat Alexandrinorum, nec id valde civile, propter easdem causas: melius tamen quam illi. Nam convenæ cum a Græcis essent oriundi, communis Græcorum consuetudinis non erant plane immemores. Sed hæc quoque multitudo sub Euergeta Physcone periit, quo regnante Polybius Alexandriam venit. Is Physco cum seditioni-

ἔχει τάξιν. ὡς αὐτῷ δ' ὅτιν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύριος· ἄλλος δ' ὅτιν ὁ προσωρευσόμενος ἴδιος λόγος, ὅς τῳ ἀδικοπόντων καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἕξεσθαι· ὅτι παρέπονται δὲ τοῖσις ἀπελεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω πεπιτευμένοι πρὸς γράμματα. Ἐστὶ δὲ καὶ στρατιωτικῶν τρία τάγματα, ὧν τὸ ἐν κατὰ τὴ πόλιν ἴδρυται, τὰλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐνέα μὲν εἰσι ἀπείρα Ῥωμαίων, ὅτε εἰς τῇ πόλει, ὅτε δ' ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συλίῃ φρουρῶν τοῖς τόποις, ὅτε δὲ κατὰ τιμὴν ἄλλαν χώραν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἑπαρχίαι ὅμοιαις ὁμοίως διὰ τεταγμέναις κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους. Τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων κατὰ πόλεις μὲν ὅ, τε ἕξ ηγετῆς ὅτι, πορφύρεαν ἀμπεχόμενος, καὶ ἔχον πατερίδας, καὶ ἐπιμέλειαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων· καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος, καὶ ἀρχιδικαστῆς· τέταρτος δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. Ἦσαν δ' οὖν καὶ ἐπὶ τῷ βασιλεῶν αὐτοὶ αἱ ἀρχαί· κακῶς δὲ τῶν βασιλεῶν πολιτευομένων, ἠφανίζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. Ὁ γοῦν Πολύβιος, γεροντὸς ἐν τῇ πόλει, βδελύττεται τὴν τότε κατάστασιν, καὶ φησι τρία γένη τὴν πόλιν οἰκεῖν, τὸ, τε Αἰγυπτιῶν, καὶ τὸ ἐπιχώριον φύλον ὅξυ, καὶ πολιτικόν, καὶ τὸ μειθοφορικὸν πολὺ, καὶ ἀνάγωγόν· ἕξ ἔθους γὰρ παλαιῶν ξένους ἔπρεπον τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντες, ἀρχεὶν μάλιστα, ἢ ἀρχεσθαι δεδιδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλεῶν ὁδόνειαν. Τρίτον δὲ γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, ἐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· κρείττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ γὰρ οἱ μιγάδες Ἕλληες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν, καὶ ἐμμένοντο τοῦ κοινῆ τῶν Ἑλλήων ἔθους· ἠφανισμένους δὲ καὶ τῆς τοῦ πλήθους, μάλιστα ὡς τῷ Εὐεργέτου τῷ Φύσκωνος, καὶ ὃν ἦκεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁ Πολύ-

^a αὐτὸν Par. 4. ^b κύριος in textu Par. 4. in margine ut hic. ^c ἐστὶ deest Par. 4. ^d ὅτε μὲν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^e ὅρῳ Mosc. ^f ἑπαρχίαι Med. 3. 4. ^g διὰ τεταγμέναις Par. 4. ^h Vulgo ἐπὶ τῆς Marg. Cas. ⁱ Scripti, κατὰ πόλιν. Marg. Cas. sic Par. 1. sed ordine verborum inverso, ὅ, τε ἐξ ηγετῆς ἐστὶ κατὰ τ. π. et sic Med. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. κατὰ πολ. tantum ut hic. ^k τῶν ἐν τῇ Mosc. ^l μὲν Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^m αὐτοὶ δὲ ex correctione Med. 4. ⁿ πολιτευομ. τῶν βασ. ordine inverso, Med. 3. 4. Mosc. ^o Lego καὶ ἐπὶ Marg. Cas. ^p οὐδενίαν "codices recte." Villeb. ^q Scripti, δ' ἦν. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r εἰ μὴ. Med. 4. Esc. Mosc. ^s ἴδιος Bre. Esc. ^t τῷ deest Mosc.

administratio. Plerumque enim Romani in urbibus senatum concionesque ad reipublicæ normam statuerunt. Hic autem præfectus regio more imperavit. Hoc plurimas ob causas fuit constitutum, præsertim autem quia Ægyptii fallaces, turbulentii, ac seditiosi, non libertatem omnino ferre poterant. 2do. Quod regio imperio assueti hanc imperandi formam flagitaverunt; nec alio modo Romani, ut Tacitus observat, (Hist. lib. 1.) provinciam aditu difficilem, annonæ fecundam, superstitione ac lascivia discordem ac mobilem, insciam legum, ignaram magistratuum, domi retinere poterant. Cavendum tamen fuit ne quis provinciae præfectus deficeret et gentem instabilem Romanis alienaret, ideoque (ait Arrianus) neminem senatorii ordinis (ἢ ἐπισουλῆς) in præfecturam miserunt, sed quandam equestris ordinis. (Arrian. lib. iii. Hist. Alp. 165.) F.

1. ὡς αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης] Hic est Juridicus Alexandriæ, qui erat sub præfecto Augustali. De huius etiam officio habes in Dig. et Cod. Casaub.

2. ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσωρευσόμενος ἴδιος λόγος] Quum temporibus Augusti et Tiberii hæc fuerint a Strabone scripta, non est dubium ἴδιον λόγον appellari ab eo, qui in Digestis appellatur procurator Cæsaris vel rationalis. Postea vero inter plures hoc munus fuit divisum: ut in Codice et Notitia utriusque imperii videre licet. Non tantum autem ἴδιος λόγος procurator

Cæsaris appellatus: sed etiam καθολικός, ut a doctissimis viris est annotatum. Casaub.

3. ὅς τῶν ἀδικοπόντων] Bona vacantia vocantur JCtis. Idem.

Ibid. καὶ τῷ εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων] Κυριολογία. Caduca enim vocantur. Idem.

4. παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος] Qui ideo in Codice appellantur Cæsariana: ut in leg. 5. Cod. De jure fisci. Idem.

7. τρία τάγματα] Xylander male vertit, tres cohortes. Τάγμα autem est legio; σπεῖρα cohors. Milites in Ægypto non plures quam 15,600 fuisse videtur. F.

12. ἑπαρχίαι τρεῖς] Tres equitum turmæ. Sic interpretes, et (ut puto) non male in Græco est ἑπαρχία, præfecturæ. Xylander.

12. Εἰσὶ δὲ καὶ ἑπαρχίαι τρεῖς] Prior interpretes ἑπαρχίαι legit, quod verius videtur. Casaub.

16. καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος] Latine Commentariensem dicere potes. Alexandrini hypomnematographi mentio est in leg. 59. Cod. de decurionibus, &c. Idem.

30. καὶ γὰρ οἱ μιγάδες] Scribendum est, καὶ γὰρ οἱ μιγάδες. Præterea ex eo, quod tertium hoc genus plebis Alexandrinæ ΟΥΔ' ΑΥΤΟ Εὐκρινῶς ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ dicitur, verisimile videtur, primum genus, τὸ Αἰγυπτίων καὶ ἐπιχωρίων φύλον, a Polybio dictum fuisse ὅξυ καὶ ΟΥ πολιτικόν. T.

βίος. Κατασασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων, ^α πλεονάκεις τοῖς στρατιώταις. ^β ἤφην τὰ πλήθη, καὶ διέφθειρε. Τοιούτων δὲ φησὶν ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοιπὸν ἰὺ τὰ ὄντι τὸ τοῦ ποιητῆς.

Αἴγυπτον δ' ἵεναι δολιχὴν ὁδὸν ἀρχαλέον τε. 5
Τοιαῦτα δ' ἰὺ εἰ μὴ χείρω, καὶ τὰ τῶν ὑπερὸν βασιλέων. ^γ καὶ Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὥς εἰπεῖν, ἐπὶ πύρρωςαν τὰ πολλά. ^δ τὴν μὲν πόλιν ἀφ' ἑαυτῶν ὥς εἶπον. καὶ δὲ ^ε τὴν χώραν ^ε ἐπιστρατήγους πινὰς, καὶ ^ζ μονάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους, ἀποδείξαντες, περὶ ¹⁰ μάλιστα τῶν μεγάλων ἐπιστατῶν ἡξιωμένους. Τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστον ὅστις, ὅτι τὴν Αἴγυπτον πάσης μόνος ὅστις ὁ τόπος ἔστος, πρὸς ἀμφω περικλῶς εἶναι, τὰ τε ἐκ θαλάσσης ἀφ' ἑαυτῶν τὸ εὐλίμνον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς ¹⁵ πορθεύεται, συνάγει τε εἰς ^ς τοῦτο χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἔμπορεῖον τὴν οἰκουμένης ὅστις. Τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτης ἂν τις λέγῃ τὰς ἀρετάς. τὴν Αἴγυπτον δὲ τὰς προσόδους, [ἀς] ἐν τῇ λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατὰ συνήθειαν τῇ Κλεοπάτρῃ πατρὶ τῇ Αὐλητῇ ²⁰ προσφέρειν φόρον ταλάντων μυρίων καὶ διχιλίων πεντακοσίων. Ὅπου οὖν ὁ χάρις καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν ποσάυτῃ ^κ προσωδύετο, τί τῇ νομίσει τὰ νῦν, ἀφ' ἑαυτῆς ἐπιμελείας οἰκονομούμενα, καὶ τῇ Ἰνδικῶν ἔμποριον, καὶ τῇ Τρωγλοδυ- ²⁵ πικῶν ἐπιπληνόμενων ἐπὶ τοσούτων; Πρῶτον μὲν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐξέρχεται τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφ' ἑαυτῶν, ὥστε ἐξ ὧν τῶν γενῶν ὑποδύκων νῦν δὲ καὶ πολλοὶ μεγάλοι ἐλλογονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς ἄκρας τῇ Αἰθιοπικῶν, ἥ ἐστιν ὁ πολυπρόσωτος κομίζεται ³⁰ φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ νῦν πάλιν εἰς τὰς ἄλλους ^μ ἐκπέμπεται τόποις. ^ν ὥς τὰ τέλη ὁ διπλάσιον ^ρ συνάγειται, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγωγικά. τῇ δὲ βαρυτίμων βάρεια καὶ τὰ τέλη. καὶ γὰρ δὴ καὶ ^ι μονοπωλείας ἔχει. μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν ³⁵ τοιούτων, ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὑποδύκων ὅστις, καὶ χρηγὰι τοῖς ἑκτός. Ἐπὶ δὲ μάλλον καταδεῖν ὅστις τὴν εὐφροσύνην ταύτην προσωδύοντι τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν ὠρεαλίαν ἀρξαμένῃ ἀπὸ τοῦ Καταβαθμοῦ. μέχρι δεῦρο γὰρ ὅστις ἡ Αἴγυπτος. ἡ δ' ἐξῆς ὅστις ⁴⁰

bus divexaretur, sæpenumero plebem militibus objecit atque interfecit. Hoc urbis statu, inquit Polybius, restabat revera poetæ illud :

Longum iter exantlatur in Ægyptum atque molestum.

Similis etiam erat, si non pejor, posteriorum regum ratio. Romani multa pro viribus emendarunt urbe (ut dictum est) composita, et quibusdam pro imperatoribus et monarchis et ethnarchis per regionem constitutis, quibus tamen haud magna negotia permittebantur. Urbis ubertas hinc potissimum est, quod hic solus Ægypti locus ad utraque idoneus est: et ad res maritimas, propter portus commoditatem; et ad terrestres, quia omnia facile in hunc locum flumine deferuntur, ubi maximum totius orbis emporium est. Atque urbis quidem virtutes hæ sunt. Ægypti reditus Cicero in quadam oratione indicans, Auletæ patri Cleopatæ ait quotannis duodecim mille et quingentorum talentorum tributum pendere consuevisse. Ubi vero is, qui pessime ac segnissime regnum administrabat, tantum in redditibus habuit, quid censendum putes de præsentibus, quæ tanta diligentia a Romanis administrantur, Indicis etiam Troglodyticisque negotiationibus adjectis? Superiore sane tempore, ne viginti quidem navigia in Arabicum sinum transire audebant, ut extra fauces proras prospicerent: nunc maximæ classes usque in Indiam et extrema Æthiopie transmittunt: unde pretiosissimæ merces in Ægyptum advehuntur, ac rursus in alia exportantur loca ex Ægypto, ut duplicia hinc vectigalia exigantur: unum rerum quæ importantur: altera earum quæ exportantur: cæterum pretiosarum mercium gravia sunt itidem vectigalia, cum et monopolia ibi sint: nam sola fere Alexandria, et recipit istas merces, et foras emittit. Quæ commoditas loci plenius potest conspici, si quis regionem peragret, ac primo maritimam oram, a Catabathmo incipiens: nam eousque Ægyptus pertinet: deinceps est Cy-

^α Manuss. πολλάκις. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4.

^β ἡφίει Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ἡφίει Med. 4.

^γ ὑποστράτηγους Med. 4. ^δ ἰνομάρχας Par. 4. errore Librarii; melius νομ. Error a voce sequenti ἰδν. Librarius ignarus hinc adjecit: ante νομ. Villebr. νομάρχας Bre. Mosc.

^ε οὗτος ὁ τόπος. inverso ordine, Med. 3. 4. Mosc. ^ς τοιούτων Med. 3. 4.

^ζ ἐμπορίον Med. 3. ^κ καὶ deest Med. 3. 4. Mosc. ^κ προσωδύεται Par. 4. ^ι ἐμπορείων Bre. Mosc. ex correctione Med. 4.

^μ ἐκκομίζεται in textu; in margine ut hic Par. 4. ^ν ὥς Par. 5. Esc. Mosc. ὥς τε Med. 3. 4. ^ρ διπλά Med. 4. ^ρ συνάγει Par. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^ι μονοπωλίας Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

9. καὶ μονάρχας] Lego, καὶ νομάρχας, qua voce Aristoteles, Diodorus, et alii utuntur. Sic appellabantur præfecti singulorum nomorum. Casaub.

19. ἐν τῇ λόγῳ Κικέρων φράζει] Locus Ciceronis non existat. Idem.

Ibid.] Forfan in prima parte Orat. Agr. primæ existit. F.

21. προσφέρειν φόρον ταλάντων μυρίων καὶ διχιλίων πεντακοσίων] At Diodorus Siculus, qui, ut ipse testatur, eodem Ptolemæo regnante, in Ægyptum ivit, longe a Cicerone dissentit. Reditum enim Ægypti fuisse tantum sex millia talentorum. Casaub.

Ibid.] Agrippa in concione ad Judæos Strabonis sententiam de opibus Ægyptiorum confirmat: τοῦ δὲ ἱκανοῦ παρ' ἑμῶν φόρου καὶ ἐνὰ μηνᾷ πλείον Ῥωμαίοις παρέχει, καὶ τῶν χρημάτων ἔξωθεν τῇ Ῥώμῃ σίτον μηνῶν τεσσάρων. (Joseph. de B. J. lib. ii. p. 1088.) F.

26. Πρῶτον μὲν γε εἰς εἴκοσι] Vide libro secundo. Casaub.

34. καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλίας ἔχει] De monopolis vide Jurisconsultos. Tolluntur monopolia omnia constitutione Zenonis in codicem relata libr. quarto tit. 49. Idem.

renaica, et barbari circumhabitāt Marmaridæ. A Catabathmo Parætonium usque recta navigatione est cursus stadiorum noningentorum. Parætonium civitas est, et portus magnus quadraginta fere stadiorum. Hanc alii Parætonium, alii Ammoniam vocant. In intermedio spatium est Ægyptiorum pagus, et Ænesiphya promontorium: et Tyndarii scopuli, qui sunt quatuor parvæ insulæ, et portum habent. Sequitur Drepanum promontorium, et insula Ænesipasta cum portu: post pagus 10 Apis, a quo Parætonium usque sunt stadia centum: ad Ammonem autem quinque dierum iter: a Parætonio circiter mille et trecena stadia. Inter hæc primo est albi foli promontorium, quod Alba acta nominatur: hinc Phœnicus portus, et Pnigeus pa- 15 gus, deinde Pedonia insula cum portu. Sequuntur Antiphrae non procul a mari. Tota hæc regio nequaquam vini ferax est, testa plus maris quam vini recipiente, quod Libycum appellant: hoc et zytho Alexandrina plebs uti solet. Maxime autem An- 20 tiphrae dicteris impetuntur, carpuntur. Deinde est portus Deris appellatus propter petram quandam proximam, pelli persimilem. Vocatur etiam Zephyrium locus quidam propinquus: postea est alius portus nomine Leucaspis, et alii complures: hinc 25 Cynossēma, et post id Taposiris, non tamen ad mare, quo in loco annuus conventus sacer frequentatur. Item alia Taposiris fatis ultra urbem. Propter eam locus quidam est saxosus ad mare, ubi verno anni tempore frequens est adolescentum conventus. Sequitur Plinthyna, et Niciæ pagus, et Cherronesus castellum ab Alexandria et Necropoli distans stadia septuaginta. Lacus autem Mareia, qui huc usque pertendit, latitudinem habet supra 30 centum stadia, longitudinem intra trecena. Habet

Κυρηναία καὶ οἱ ὠκειοὶ βάρβαροι Μαρμαρίδα. Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Ἀραιωνίον εὐ- 5 πλοῦντι, σταδίων ὅτιν ἐνακοσίαν ὁ δρόμος· πόλις δ' ὅτι καὶ λιμὴν μέγας τετράκοντά που σταδίων· κα- 10 λούσι δ' οἱ μὲν Ἀραιωνίον τὴν πόλιν, οἱ δ' Ἀμ- μωνίαν. Μεταξὺ δὲ ἡ τε Αἰγυπτίων κάμη καὶ ἡ Ἀἰγυπτίαν ἀκρά, καὶ Τυοδάρειοι σκόπελοι, νησίδα τετάρη ἔχοντα λιμένα· εἰς ἑξῆς ἀκρά Δρέπανον· καὶ νῆσος Ἀἰγυπτίαν ἔχουσα λιμένα· καὶ κάμη Ἀπιδ, ἀφ' ἧς εἰς μὲν Ἀραιωνίον σταδιοὶ ἑκατὸν, εἰς δὲ Ἀμμωνος, ὁδὸς ἡμερῶν πέντε. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραι- 15 τώνης χίλιοι που καὶ τετρακόσιοι σταδιοὶ. Μεταξὺ δὲ τῶν μὲν ἀκρά λευκόγειος, Λεύκη ἀκτὴ καλου- μένη· ἔπειτα Φοινικὴς λιμὴν, καὶ Πνιγὸς κάμη· 20 εἰτα νῆσος Πηδονία λιμὴν ἔχουσα· εἰς Ἀντίφραν, μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἀπασα μὲν ἡ χώρα αὕτη οὐκ εὐοῖνος, πλείω δὲ χρυμὸς τῶ κεράμῳ θά- λατταν, ἢ οἶνον, ὃν δὴ καλοῦσι Λιβυκόν· ὃ δὴ καὶ τῶ 25 ζύθῳ τὸ πολὺ φύλον ληῖται τῷ Ἀλεξανδρείαν· σκώ- πονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραν· εἰς ὃ Δέρις καλούμενος ἔστω, καὶ τὴν πλησίον πέτρην μέλαιναν ὀρεῖ εὐκρινῶν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἰς ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις, καὶ ἄλλοι πλείους· 30 εἰτα Κυρὸς σῆμα· εἰτα Ὁ Τάποσιρις οὐκ ὅτι θα- λάττη, πανήγυριν δεχομένη μεγάλῃ· καὶ ἄλλη δ' ὅτι Τάποσιρις ἐπέκεινα τῆ πόλεως ἱκανῶς· αὐτῆς δὲ πλη- σίον ὅτι τῇ θαλάττῃ πετρώδες· χαρίον, καὶ αὐτὸ δε- χόμενον πολλὰς τὰς ἀκμάζοντας ἀπασαν ὥραν ἔστω· 35 εἰς ἡ Πλινθύνῃ, καὶ Νικίᾳ κάμη· καὶ Χερρόνησος φέρειον, πλησίον ἡδὴ τῷ Ἀλεξανδρείας καὶ τῇ Νεκροπό- λεως ὃν ἐβδόμηκοντα σταδίοις. Ἡ δὲ Μαρεία λίμνη ὠρεαίνουσα μέχρι καὶ δεῦρο, πλάτος μὲν ἔχει πλείωνον, ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μήκος δ' ἐλαττόνων ἢ τετρακοσίων. Ἐχει δ' ὀκτὼ νήσους, καὶ τὰ κύκλῳ

^a Παραιτώνιον Bre. Mosc. ^b Παραιτόνιον Bre. ^c Νησίσφυρα Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. Ἡ νησίσφυρα Esc. ^d Τυοδάρειοι Med. 3. 4. ^e Ἐνίσπεια Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. Ἐνίσπεια Par. 5. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^f Παραιτόνιον Bre. Mosc. ^g Παραιτόνιον Mosc. ^h Φοινικὴς Mosc. ⁱ Σιδονία Par. 4. Med. 4. Σιδονία Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^k Ζυγῶ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. ^l Λιμὴν post Δέρις Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^m ἔστω Esc. ⁿ Scripti, δέρεϊ. Marg. Cas. sic Par. 5. Bre. Esc. Mosc. ^o Τάποσιρις et sic infra Med. 3. Ταφόςιρις Esc. Mosc. et sic infra Mosc. ^p πετρ. ἐπ. τ. 9. inverso ordine, Med. 3. 4. Mosc. ^q πετρ. in textu: in margine ut hic Par. 4. ^r Πλινθύνῃ Med. 3. Bre. Mosc. Πλινθύν Med. 4. ^s Μαρεία Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

2. Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτώνιον Catabathmus est Cyrenaicæ terminus. Parætonium est hodie *Barctoun*. (D'Anv.) Hunc portum ac Pelusium Florus appellat Ægypti cornua. Loca intermedia a Scylace colligimus. Ad occasum Parætonii est Apis, quæ diei dimidii navigatione illinc distat. Tyndarii scopuli sequuntur. Hæc omnia inter Catabathmum et Parætonium jacent. F.

5. οἱ δ' Ἀμμωνίαν Parætonium nomen Ammoniacæ habuit, quia in itinere ad Ammonis oraculum ab aliis Africæ partibus posita fuit. Idem.

12. Μεταξὺ δὲ Loca inter Parætonium et Alexandriam memorat Albam acten et Plinthinen. Nomina locorum in Tab. Peut. mire discrepant. A Parætonio ad Philiscu (qui forsitan est Phœnicus Strabonis) m. pass. 28, Patrico 15, Comaru 15, Monogami 15, Taposiri 25. Idem.

17. πλείω δεχομένη τῶ κεράμῳ θάλατταν, ἢ οἶνον Ait totum istum tractum vino parum abundare; ideoque plus diffundi in dolia aquæ marinæ quam vini. Nota sunt quæ de vino aqua falsa temperato, sive τεθαλασσομένῳ scribunt Plinius et Athenæus Deipn. lib. 1. c. 20. Ægyptii vero non tantum vinum ita temperatum servabant, sed etiam Nili aquam meram instar

vini in dolia diffusam. Aristides in Ægyptio docens Nili aquam non σίπεισθαι, addit, καὶ μόνοι ὧν ἴσμεν Αἰγυπτίους κεράμια ὑδα- τος, ὥσπερ ἄλλοι οἶνε, πιμπλάσκει καὶ ἔχει, τριῶν καὶ τετάρων ἑτῶν ἔνδον, καὶ ἔτι πλείωνον καὶ τῶ χρόνῳ σεμνύουσιν, ὥσπερ ἡμεῖς τὸν οἶνον. Casaub.

18. καὶ τῶ ζύθῳ Victus Alexandrinorum secundum Galenum fuit cibus falsus, porra: potus, zythum. (In Hipp. Com. lib. ii. aph. 20.) F.

19. σκώπονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραν] Eis ἐκ εὐοῖαν videlicet, quasi essent omnium minime εὐοῖνοι. Casaub.

28. πολλὰς τὰς ΑΚΜΑΖΟΝΤΑΣ] Scribendum credo ΚΩΜΑΖΟΝΤΑΣ. Nam altera illa Taposiris modo dicta est ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ δεχομένη μεγάλην, et ὁ τῶν ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΩΝ ὄχλος, qui infra describitur p. 1136, ab hominibus κωμάζουσι nihil differt. T.

31. Ἡ δὲ Μαρεία λίμνη] Hodie Birk Mariout appellatur. Triginta m. pass. longus, latus duodecim. Nili inundationibus repletur, et plusquam quatuor menses aqua caret. (Grangeri Ægyptus, c. 12.) Pocockius testatur Nilo inundanti eum non impleri, sed post continuos imbres aquam tenere: canales autem esse olim obstructos affirmat. Quocirca Mareotis, qui primo fuit campus, deinde lacus, nunc iterum ex majori parte campus est. (Pocock. t. i. p. 10.) F.

πάντα οἰκόμενα καλῶς· εὐοινία τε ἐστὶ τῶν τόπων,
ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαιῶσιν τὸν ^aΜαρεῖωπιν
οἶνον. Φύεται δ' ^bἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς
λίμναις ἢ τε ^cβίβλος, καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ
τὸ κιβώριον, σχεδὸν ^dπᾶσι τοῖς ἰσχυροῖς ῥάβδοι ὅσον δέκα
πόμενες. Ἀλλ' ἢ ^eμὴ βίβλος ψιλή ῥάβδος ἐστίν, ^fἐπὶ
ἀκρῇ ^gἐχέουσα χαίτην. Ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ
μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει, καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ
πρὸ ἡμῶν κύαμῳ, μέγλει ^hμόνον καὶ γένει διαλλάτ-
τοντα. Οἱ οὖν κυάμωνες ἡδεῖαν ὅτι παρέχουσι καὶ
τέρψιν τοῖς ⁱεὐωχεῖσθαι βελονοῖς· εὐωχεῖται δ'
ἐν σκάφαις θαλαμηγῶν, ^jἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα
τῶν κυάμων, καὶ ^kσυσκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἐπὶ γὰρ
σφόδρα ^lμεγάλη, ὥς καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ ^mτευδλίαν
χεῖρας· ἔχει γὰρ πῖνα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδεῖαν
πρὸς τῷ καὶ ⁿδὴ ἢ Ἀλεξάνδρεια μετὰ τούτων
ὅτι κατὰ τὰ ἐργαστήρια, ὥς σκεύεσι χρωμάτων· καὶ
οἱ ἀγροὶ μίαν πῖνα τῶν πρὸς ὁδὸν καὶ ταύτην ἔχουσι,
τὴν ὑπὸ τῶν φύλλων· ὁ μὲν δὲ κύαμος τοῖστος· ἢ δὲ
^oβίβλος ἐν ταύτῃ μὴ ἐπὶ πολλῇ φύεται, οὐ γὰρ ἀσχεῖται
ἐν δὲ τοῖς κατὰ μέρος τοῖς Δέλται, πολλή· ἢ μὲν
χείρων, ἢ δὲ βελτίων ἢ ἱερᾶτικῇ· καὶ ταύτην δὲ πῖνα
τὰς πρὸς ὁδὸν ἐκτείνειν βελονοῖς μετ' ἑαυτὴν τὴν
Ἰσδαίην ἐν τῇ καί, ὡς ἐκεῖνοι παρέχοντες ὅτι τοῦ
φοίνικος τῷ ^pκαρυωτικοῦ καὶ βαλσάμου· ἢ γὰρ ἔωσι
^qπολλαχῶς φύεται, τῇ δὲ ἀντὶ τιμῆς ὅτι πῖνα,
τὴν πρὸς ὁδὸν ὥστε αὐξάνει, τὴν δὲ κοινὴν χεῖραν

enim infulas octo, et loca circum sita omnia bene habitata. In his locis maxima vini copia est, ut etiam Mareoticum vinum diffundatur, et in longum tempus servetur. In Ægypti lacubus ac paludibus biblus nascitur, et Ægyptiaca faba ex qua pocula fiunt, quæ ciboria dicunt. Harum virgæ, altitudine fere æquales, ad decem pedes altæ sunt. Biblus nuda virga est, lanuginem quandam in vertice habens. Faba in multis partibus et folia et frondes emittit, et fructum fabæ nostræ persimilem, magnitudine solum et gustu differentem. Fabeta jucundum quandam aspectum ac delectationem præbent convivia agitantibus: id faciunt in scaphis thalamiferis, densissima fabeta subeuntes, et eorum foliis obumbrati: quæ adeo magna sunt, ut poculorum et catinorum usum præbeant (habent enim concavitatem quandam ad id idoneam) unde Alexandrinæ officinæ iis plenæ sunt, et pro vasis utuntur. Agri quoque ex his fabis redditum habent: ac faba quidem talis. Hoc in loco biblus non multa nascitur: non enim excolitur. In inferioribus vero ipsius Delta partibus permulta est, alia deterior, alia melior: Hieratica appellatur. Nonnulli ut redditus augerent, Judaicam versutiam huc adhibuerunt, quam illi in palma caryotica, atque balsamo excogitaverant: non enim permittunt multis in locis nasci: quo fit ut raritati pretium imponentes, redi-

^a Μαρεῖωπιν Mofc. ^b Manuffi, ἐν ταῖς Αἰγυπτιακαῖς λίμναις καὶ τοῖς ἔλεσι. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^c βίβλος Mofc. ^d τοῖς Med. 4. ^e Scripti, ἰσοφύεις. Lego ἰσάφεις (sic Par. 1. 4. Bre. Mofc.) ut alibi. Marg. Caf. ^f βίβλος Mofc. ^g χαίτη. ex. inverfo ordine, Med. 3. 4. Mofc. ^h μόνη Par. 1. ⁱ εὐωχεῖσθαι sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mofc. ^j ἐνδύνοντες δ' εἰς. Marg. Caf. ^k συ-
Med. 3. 4. ^l Scripti, ἐνδύνοντες δ' εἰς. Marg. Caf. ^m τευδλίαν Med. 3. 4. Bre. Mofc. ⁿ μετὰ Med. 3. 4. Efc. ^o Scripti, ὥς. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Bre. Efc. Mofc. ^p καρυωτικοῦ Mofc. ^q πολλαχῶς Mofc. ^r Manuffi, καὶ μαλίστα
τοῦ καρ. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Mofc. καρυωτῆ Par. 4. Med. 3. 4. καρυωτοῦ Bre. ^s καὶ Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Mofc. ^t πολλα
ex correctione Med. 4. ^u ἐπιτηδεῖαν Med. 3. 4. ^v ὥστε in magine Par. 4. Med. 3. Bre.

1. εὐοινία τε ἐστὶ τῶν τόπων, ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαιῶσιν τὸν Μαρεῖωπιν οἶνον] i. e. In his locis maxima vini copia est, ut etiam Mareoticum vinum diffundatur, et in longum tempus servetur. Ita scribendum esse patet ex Hesychio: Μαρεῖωπιν, εἶδος ἀμπέλου. Uti et Mareotides apud Maronem. Nolo tamen negare Μαρεῖωπιν usitatus dici. Athenæus sub finem, lib. 1. c. 25. p. 33. ὅτι ὁ Μαρεῖωπιν οἶνος, ὁ Ἀλεξανδρεῖταιος, τὴν μὲν προσηγορίαν ἔχειν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας κρήνης Μαρεῖας, καὶ τὴν παρὰ αὐτὴν πόλεως ὀνομασίαν, &c. Stephanus non fontem, quod fabulosum est, sed lacum esse refert: Μαρεῖα, πόλις καὶ λίμνη, ἢ καὶ Μαρεῖωπιν λέγεται, ἀφ' ἧς καὶ Μαρεῖωπιν οἶνος. Adeo nec ille vini hujus Ægyptii celebritatem præterire potuit. Nec Horatius post Cæcubum vim Mareotici vini extollere omisit, lib. 1. ode 37.

Mentemque limphatam Mareotico

Redegit in veros timores.

Ultius ad Gratii Cyneg. vers. 313. Vide notas Torrentii ad mox citatum Horatii locum. Anon.

2. τὸν Μαρεῖωπιν οἶνον] Scribe Μαρεῖωπιν, vel Μαρεῖωπιν. Casaub.

Ibid. τὸν Μαρεῖωπιν οἶνον] Puto legendum Μαρεῖωπιν οἶνον, i. e. Mareoten vinum. Mareotis enim dicebatur palus ipsa, ut tradit Stephanus, quod ex Strabonis libro hoc xvii. p. 1125. desumpsit. Sic enim ille: Ἀμφίκευτον τε γὰρ ἐστὶ τὸ χωρίον δυοῖν πελάγεσιν, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τὸ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρεῖας, ἢ καὶ Μαρεῖωπιν λέγεται· πληροῦ δὲ ταύτην πολλαῖς δάφνι· ὁ Νεῖλος, ἀναδεν δὲ καὶ ἐκ πηγαίων, δι' ὧν καὶ τὰ ἐσκομιζόμενα πολλὰ πλεῖον τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν· ὥστε ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπάρχει πλεονέστερος τοῦ θαλάττης. Est etiam Mareotis, species quedam vitis, teste Hesychio in Μαρεῖωπιν, unde Virgil. Georgic. lib. 1. canit.

Sunt Thasice vites, sunt et Mareotides albæ.

Et Mareotica cortex pro Ægyptia papyro accipitur apud Martialem Epigram. lib. xiv. Epig. 209.

Levis ab æquorea cortex Mareotica concha

Fiat: inoffensa curret arundo via.

Pinedo in Steph. pag. 443. Anon.

4. ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον] Aliter Athenæus, lib. iii. c. 1. p. 73. οἱ δὲ γενόμενοι, φησὶ, κύαμοι ἐκ τῶν κιβωρίων: et Dioscorus, libro primo, p. 40. t. 1. τὸ, τε κιβώριον δαψιλέστατον ὑπάρχον, φέρει τὸν καλέμενον Αἰγυπτίον κύαμον. Vide Plin. Casaub.

7. ὁ δὲ κύαμος] Κύαμος Αἰγύπτιος a plurimis auctoribus memoratur. Diod. Sic. (p. 21.) plantam ipsam τὸ κιβώριον appellat: φέρει, αἶν, τὸν καλέμενον Αἰγυπτίον κύαμον. Theophrastus autem in Hist. Plant. lib. iv. c. 10. fuscæ sub κύαμος nomine describit. Ad hæc Bodæus commentarios prolixiores habet; inde vero, quæ sit planta, non satis patet. Arborem esse satis magnam haud negandum est, si umbraculum navigantibus σκαφαῖς θαλαμηγῶν, i. e. in cymbis majoribus præberet. Theophrastus e contrario ait de cyamo, καυλὸς δὲ αὐτῆς μῆκος μὲν ὁ μακρότατος εἰς τέσσαρας πήχεις· πᾶχος δὲ δακτύλιος, i. e. caulem vix ad quatuor cubitos vel pedes septem cum dimidio accedere. Hasselquistio altero opus est, qui plantas Ægyptiacas ad systema Linnæi redactas præstet. Belonius non recte Arum maximum Ægyptium Casp. Baubini esse fabam Ægypti sensit. Bryantius in Mythologia de hac planta solertissime tractat. (t. ii. p. 397.) F.

19. ἢ δὲ βίβλος] Hæc est papyrus Ægyptia, vel Cyperus papyrus Linnæi. (Sp. Pl. p. 70. t. 1.) Idem.

tum quidem augeant, communi vero usui damnum adferant. E Canopica porta exeunti ad dextram est fossa, quæ lacui jungitur, et Canopum fert. Per lacum vero in flumen, et Canopum et ad Schediam navigatur: prius tamen Eleusinem, qui pagus est 5 Alexandriæ, et Nicopoli proximus, in ipsa Canopica fossa situs: conclavia habet et loca, ubi capyriis initiantur et viri et mulieres: quod est Canopicorum rituum et protervitatibus initium. Paululum ab Eleusine progresso, ad dextram est fossa, quæ Schediam deducit. Schedia quatuor schœenis distat ab Alexandria: pagus urbi similis est, et navale habens thalamiferorum navigiorum, quibus principes in superiorem navigant regionem. Ibi etiam earum rerum vectigal exigitur, quæ a superiore Alexandriæ parte importantur et exportantur, cujus gratia et rati fluvius junctus, et ab ea loco nomen inditum est: post fossam, quæ Schediam et Canopum ducit, est navigatio secundum maritimam oram ei, quæ a Pharo usque ad Canopicum ostium perducit, æqualibus semper spatiis opposita. Angusta enim quædam fascia inter pelagus et fossam extenditur, in qua est parva Taposiris, post Nicopolim ac Zephyrium, et promontorium ac Veneris Arsinoes 25 facellum habet. Hoc in loco dicunt olim urbem Thonim fuisse, a rege denominatam, qui Mene-laum et Helenam hospitio suscepit. Sane de medicamentis Helenæ sic poeta inquit:

Optima quæ Polydamna illi Thonis dedit uxor.

Canopus centum et viginti stadiis distat ab Alexandria, terrestri itinere: cognominis Canopi, qui Me-

^a διαλυμαίνονται. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωτικῆς πύλης ἔξιν, ἡ διώρυξ ὅτιν ἢ ὅτι Κανώδον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ ταύτῃ δὲ καὶ ὅτι Σχεδίαν ὁ πλεῖς ὅτι τὴν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κανώδον, ὡς ὅτι δὲ ἐπὶ τῷ Ἐλευσίῳ. ἔτι δ' αὐτῇ κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωτικῇ διώρυγι κειμένη, ἀφ' ἧς ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βαλομένοισι καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχὴ τις Κανωτισμῶ, καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσίως παρελθούσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ὅτιν ἡ διώρυξ, ἀνάγουσα ὅτι τῷ Σχεδίαν δέχει δὲ τετραγώνιον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδία, κατοικία πόλεως ἐν ἣ τὸ ναύσταθμον τῷ θαλαμῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἀνω χώραν ἀναπλέουσιν ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τελώνιον τῷ ἀναθεν κατὰρμένον, καὶ ἀναγομένων ἔχ' χάριν καὶ Σχεδία ἐξέρχεται ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἀφ' ἧς καὶ τὸ νομα τῷ ποταμῷ. Μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τῷ ἐπὶ Σχεδίαν ἀρουσαν, ὃ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κανώδον πλοῦς ἐστὶ ὡς ἄλλοι τῇ ὡσεύα τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τῆς Κανωτικῆς ὁματός· τὴν γὰρ τις ταῖνα μεταξὺ δίδκει τὸ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ἣ ὅτιν ἡ τε μικρὰ Ἰαπόσειρις, μετὰ τῷ Νικόπολιν καὶ τὸ Ζεφύριον ἀκρα γάισκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ Ὠνὴν πῖνα πόλιν ἐνταῦθα φασιν, ἐπ' αὐτὸν τὸ βασιλέως τῷ δεξαμένῳ Μενέλαον τε καὶ Ἐλένῳ ξενία· ὡς οὖν τῷ τῆς Ἐλένης φαρμάκων φησὶν ἔως ὁ ποιητής,

Ἐσθλά, τί οἱ Πολύδαμνα ἔπ' ὄρεν Ὠνὸς παρ' ἐκκοιτίς.

Κανώδον δ' ἐστὶ πόλις ἐν ἑκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας περὶ ἰσθμὸν, ἐπ' αὐτὸς Κανώδον τοῦ

* Hom. Odyss. δ'. vers. 228.

^a διαλυμαίνονται Par. 1. ^b ἐφ' ἧς Efc. ^c τόπων Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^d καὶ Par. 1. Med. 4. ^e τε δεστ Par. 1. ^f Ταπόσειρις Par. 5. Bre. Ταφόσειρις Efc. Mosc. ^g ὡς Med. 3. 4.

7. διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βαλομένοισι] Vocat διαίτας et ἀπόψεις, locos ad comessandum et genio indulgendum accommodatos, (vel potius locos ad elegantiam prospectus de industria accommodatos, sic διαίτας et ἀπόψεις ἀποκλείσας, legas in Plutarch. Lucullo.) procul ab hominum conspectu summos. Legebatur καπυρίσις; ineptissime: καπυρίζειν est gulæ indulgere et ventri feryre: unde dicti καπυρίσαι, lib. XIV. τρυφητῶν δ' ἐστὶν ἀνδρῶν, καὶ καπυρίων ἔχουσα φιλίας πολλὰς· inde etiam καπυρία dicta, de quibus Athenæus, lib. iii. Has διαίτας describit Ammianus, lib. XXII. cap. 16. de Canopo loquens, *Hactenus*, inquit, *impedio locus fanis et diversoriis lætis exstructus, auris et salutari temperamento perflabilis, ita ut extra mundum nostrum morari se quisquam arbitretur in illis tractibus agens, quum sæpe aprico spiritu zmmurmurantes audierit ventos.* Casaub.

Ibid.] Secundum Hesychium, καπυρίζειν est *clare ac sonore ridere et cecinnare.* Vide *Salmasii* notas in Spartianum, p. 45. E. F.

8. ἀπόψεις] *Loca.* Ἀπόψεις forte ἐπόψεις, unde ἐποπτικά sacrificia: apparet autem καπυρία fuisse aliquem ritum et sacrificii genus, cui ibi initiarentur: dictum de voce etiam supra. Xyland.

Ibid.] Hæc aliquid commune habent cum ritibus Cabirorum, de quibus vide *Gutberleti* librum imp. *Francos. Villebrunius.*

9. ἀρχὴ τις Κανωτισμῶ, καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας] Ait locos illos, de quibus modo egimus, esse initium κανωτισμοῦ, id est vitæ Canopitæ. Canopitarum deliciosa et voluptuosa quantum fuerit vita, testis optimus Juvenalis, Sat. xv. vers. 44.

— horrida sane

Ægyptus: sed luxuria, quantum ipse notavi, Barbara famoso non cedit turba Canopo.

Inde illud Augusti de Antonio apud Dionem, lib. L. p. 435. ταῦτα γὰρ αὐτὸς ἐκείνων αὐτὸς ἰδεόντης ἀνδείλετο, καὶ πάντα τὰ πατρία τὰ σεμνολογήματα ἀποδείψας, εἰς τὴν ἀπὸ Κανώδε κυμβαλιστῶν γέγονε. Casaub.

16. καὶ Σχεδία ἐξέρχεται] Malim littera parva esse scriptam, quod χεῖρα hic non est loci nomen, sed ratis cujusdam in medio fluvio positæ, qua vectigalia colligerent. Versionem Xylandri τόπων pro ποταμῷ scribentis, MSS. quorundam lectio confirmat. F.

17. τὸ νομα τῷ ποταμῷ] Τοπῶν lege. Pro ταῖνα legendum Ταῖνα: non est obscurum. Xyland.

22. ἡ τε μικρὰ Ταπόσειρις] Pocockius insulam esse scribit 500 passus longam et 125 latam ad leucæ distantiam ab Aboukir, ubi multa rudera vidit, quæ forsitan sunt parvæ Taposiris vestigia. (t. i. p. 12.) F.

31. Κανώδον δ' ἐστὶ πόλις] Plurimi Canobum esse hodiernum Bekier, vel Aboukir, sentiunt. Forsterus autem esse supra ad ripam positam et Bekier esse Taposirim conjicit. Vide Grangeri Ægyptum vers. Ang. cum Forsteri notis. Nieubrius scribit plurima esse antiquæ urbis vestigia prope Mentubes ad Nili ripam, quæ Forsteri conjecturam firmant. (Voy. en Arab. beur. t. I. p. 78.) Idem.

32. ἐπ' αὐτὸς Κανώδον ἔχει Μενέλαος καὶ Ἐλένη] Ita tradunt Græci, quos et Latini sequuntur. At docti Ægyptiorum olim existimabant vocem esse Ægyptiacam, quæ significet, si Latine vertas, *aureum solum*, auctor Aristides. Casaub.

Μενελῆος κυβερνήτου, Σποτανόντος αὐτοῦ, ἔχουσα τὸ
τῆ Σαράπιδος ἱερὸν πολλῇ^a ἀγία τμώμον, καὶ^b
θεραπείας ἐκφέρειν, ὥστε καὶ τὰς ἐλλογιμωτάτας ἀν-
δρας πιστεύειν, ἐγκοιμάσθαι αὐτὰς ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ^c
ἑτέρων. Συγγράφει δὲ πινες καὶ τὰς θεραπείας,⁵
ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῆς ἐνταῦθα^d λογίαν. Ἀντὶ πάν-
των δ' ὅτι τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος, τῆς ἐκ τῆς
Ἀλεξανδρείας καπόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα
καὶ πᾶσα νύξ πληθεῖ τῶν ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυ-
λουμένων καὶ κατορχομένων ἀναίδιου μὲν τῆς ἐχάτης¹⁰
ἀκολασίας καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· τῆς δ' ἐν αὐτῇ
τῇ Κανώδω καταγωγὰς ἐχόντων ὀπκιεμένας τῇ
διώρυγι εὐφυεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀνέσιν καὶ εὐω-
χίαν. Μετὰ δὲ τὸν Κανώδον ἐστὶ τὸ Ἡρακλείον¹⁵
τὸ Ἡρακλῆος ἔχον ἱερὸν· εἴτα τὸ Κανωδικὸν τόμα,
καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς Δέλτα. Τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανω-
δικῆς διώρυγος, ὃ μὲν Ἐλαίτης ἐστὶ νομὸς ὑπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ τῆς πρὸς τὴν Πτολεμαίαν καλουμένην, ἢ μὲν
Δία Σπὸ τῆς ἡρώος, ὡς ἐνοί^h φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμί-
δαρος. Μετὰ δὲ τόμα τὸ Κανωδικὸν ἐστὶ τὸ^k Βολ-²⁰
βιτικὸν· εἴτα τὸ Σεβεννιτικὸν καὶ τὸ Φατνικόν, τρί-
τον ὑπάρχον τῷ μεγέθει πρὸς τὰ πρὸς τὰ δύο, οἷς
ἔριται τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὗδε πρὸς τῆς κορυφῆς
ῥίξεται εἰς^m τὸν ἐντὸς τῆς Δέλτα. Τῷ δὲ Φατνικῷ
συνάπτεταιⁿ τὸ Μενήσιον· εἴτα τὸ Ὀτανικόν, καὶ τε²⁵
λευταῖον τὸ Πηλευσιακόν. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα τέτων
μεταξὺ, ὡς ἀν' ψευδοτόματ' ἀσημόνευτα. Ἐχει μὲν
οὖν εἰσαγωγὰς τὰ τόματα, ἄλλ' οὐκ εὐφυεῖς, οὐδὲ
μεγάλους πλοῖοις, ἄλλ' ὑπορηπτικοῖς, ἀλλὰ τὸ βρα-
χέα^o εἶναι καὶ ἐλώδη. Μάλιστα μέντοι τῷ Κανωδικῷ³⁰
τόματι ἐχρῶντο, ὡς ἔμποριον, τῶν κατ' Ἀλεξάν-
δρειαν λιμένων Σποκελευσιμένων ὡς πρὸς εἰσπομεν.
Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον τόμα ἐπιπλέον ἐκκεῖται τα-
πεινὴ καὶ ἀμυώδης ἀκρὰ· καλεῖται δὲ Ἀγνὴ κέρας·
εἴθ' ἡ Περγάως σκοπὴ καὶ τὸ Μιλησίον τεῖχος·³⁵
πλείσαντες γὰρ ὅτι^p Φαμμητίχου τελευτῶντα ναυσὶ
Μιλήσιοι κατὰ^r Κυαζάρην, (ἕτος δ' ἦν τῆς Μήδων.)

nelai gubernator fuerat, et ibi mortuus est. Habet
Serapidis templum religiose cultum, ut etiam no-
bilissimi viri ei credant, et pro se vel pro aliis in-
somnia ibi captent. Sunt qui curationes conscri-
bant: quidam virtutes ibi editorum oraculorum.
Sed ante omnia memorabilis est eorum turba,
qui ad festivos conventus per fossam Alexandria
descendunt. Nam singulis diebus ac noctibus na-
vicularum plena est ea, virorum ac mulierum vec-
tantium, qui extrema cum lascivia cantant atque
tripudiant. Et in ipso Canopo diversoria habent
fossæ imposita, ad huiusmodi levitatem atque ob-
lectationes idonea. Post Canopum est Heraclium,
quod Herculis templum habet. Inde est Canopi-
cum ostium, et ipsius Delta initium. Ad dextram
Canopicæ fossæ, Elaitica præfectura, a fratre primi
Ptolemæi appellata: et non mehercule ab heroe,
ut quidam volunt: e quibus est Artemidorus. Post
Canopicum ostium est Bolbiticum, hinc Sebenniti-
cum et Phatnicum, quod magnitudine tertium est
præter prima duo, quibus Delta terminatur. Nam
nec procul a vertice scinditur in parte ipsius Delta
interiore. Phatnico vero succedit Mendesium, huic
Taniticum, ultimum est Pelusiacum. Sunt inter
hæc alia quædam ostiola ignobilia, falsa ostiorum
appellatione: habent enim ingressus, non tamen
aptos magnis navigiis, sed scaphis. Propterea quod
brevia ac paludes loca ea obtinent. Præcipue autem
Canopico ostio utebantur tanquam emporio, oc-
clusis Alexandriæ portibus, ut ante dictum est.
Post Bolbiticum ostium, arenosum quoddam et
humile promontorium longe porrigitur, quod Agni
cornu appellatur. Postea est Persei specula et Mi-
lesiorum murus. Nam Milesii Cyaxaris, qui Me-

^a ἀγία Br. ^b καὶ deest Esc. Mosc. ^c ἐτέρων Par. 5. Med. 3. 4. sed postea corr. Mosc. ^d ἀρετολογίαν Med. 3. ἀρεταλογίαν
Bre. Mosc. τερατολογίαν Esc. ^e ἀνέδην Mosc. ^f τῆ Par. 4. τὸ deest Med. 3. ^g Μενελαΐτης Par. 5. μὲν deest Med. 3. 4. ^h φασιν,
ὧν deest Esc. ⁱ τὸ Κανωδικὸν τόμα. Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^k Βολβίτινον Med. 3. Mosc. ^l Σεβεννιτικὸν Par. 4. Med. 3. 4.
^m τὸ Par. 4. Med. 3. 4. Bre. ⁿ μὲν τὸ Esc. Mosc. ^o Ὀτανικόν Par. 1. ^p ἐμποριον Med. 4. ^q Φαμμητίχου Med. 4.
^r Κυαζάρην Med. 3. Esc. ^s Vetus Interpres legisse videtur βασιλεὺς τῶν M. Marg. Cas. δ' ἦν τὸν Μήδων Par. 5. δ' οὗτος ἦν τὸν Μήδων
Med. 3. Bre. Esc. Mosc. Dele ἕτος δ' ἦν notam olim marginalem: imo. τὸν Μήδων fuit mutatum in τῶν Μήδων, id est, βασιλεία τῶν M.
2do. alius adjecit ἕτος δ' ἦν τῶν M. id est, βασιλεὺς, re non perspecta. Villebr.

17. ὃ μὲν Ἐλαίτης ἐστὶ νομὸς] Elaitica præfectura. Mirum est
nullum vidisse hunc errorem: lege δὲ Μενελαΐτης ἐστὶ νομὸς, quod ex
sequentibus manifestum est: nam Ptolemæus Lagi filius fra-
trem habuit Μενελαῖον, quem præfecerat Cyprio, testis Plutarchus
in Demetrio, ab eo hic nomine appellatus, non ab Atride Me-
nelao, ut Artemidorus volebat. Hæc est sententia Strabonis:
nam quod legitur hoc loco Πτολεμαίαν καλουμένην, patet ex Xy-
landri versione esse typographicum errorem pro καλούμενος.
Palmer.

Ibid.] Palmerii emendationem valde probo. P.

21. εἴτα τὸ Σεβεννιτικὸν καὶ τὸ Φατνικόν· τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει
παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ἔριται τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὗδε πρὸς τῆς κορυφῆς
σχίζεται εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ Δέλτα.] Ita scribendus ille locus: εἴτα
τὸ Σεβεννιτικὸν τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ἔριται
τὸ Δέλτα, καὶ γὰρ οὗδε πρὸς τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὰ ἐντὸς τῆς Δέλτα.
Salmaf. Exer. Plin. 339. Anon.

25. καὶ τελευταῖον τὸ Πηλευσιακόν] Ostia Nili septem satis nota
sunt. Canopicum est ad Amadiæ, vel Maadiæ, et a Bolbitino m.

pass. 36. distat. Bolbitinum est ad Raseid, vel Rosetta, olim
Bolbitina, secundum Sicardium. 3. Sebenniticum est ad Brulos,
vel Berelos. 4. Phatnicum est ad Damiatam urbem, quæ
in scriptoribus med. fec. Thamiatbis appellatur, nomen non
longe ab antiquo diversum. 5. Mendesium esse ad Dibe omnes
consentiunt. 6. Taniticum sine dubio fuit ad Eumme-faregge,
vel Messaregge, (nam D'Anvillius et Sicardius hæc nomina di-
versimodo scribunt,) non procul ab urbe hodierna San, quæ
Tanis est antiquorum. 7. Pelusiacum, quod a πηλὸς limus
ducitur, est Arabice Thine, quod idem cum Græco nomine va-
let. F.

33. τὸ Βολβίτινον] Ita constanter Ptolemæus, Strabonis Epi-
tom. et Herodot. lib. ii c. 17. Edit. Hopperi, τὸ Βολβιτικόν. Anon.

37. κατὰ Κυαζάρην] Si Herodotum sequamur, Cyaxares reg-
num Mediæ suscepit anno Psammetichi regis Ægypti 37mo.
Psammetichi regnum ad annum 54 protensum est, ideoque Strabo
cum Herodoto convenit. F.

dorum rex fuit ætate et Pfammitichi, triginta navibus navigantes, in Bolbiticum ostium appulerunt, ibique egressi dictum opus confecerunt. Tempore post in Saiticam præfecturam navigantes, Inaro navali prælio superato, Naucraticum urbem non multo supra Schediam condiderunt. Post Milefiorum murum ad Sebenniticum ostium procedenti sunt lacus, quorum alter Buticus a Buto urbe nominatur. Inde Sebennitica urbs et Sais, inferioris regionis metropolis. In hac Minervam colunt, in 10
cujus templo Pfammitichi sepultura est. Circa Butum Hermopolis in insula jacet. Buti est Latonæ oraculum. In mediterranea supra Sebenniticum et Phatnicum ostium, est Xoïs insula, et civitas in Sebennitica præfectura, et Hermopolis et 15
Lycopolis. Præterea Mendes, ubi Pan colitur, et hircus animal, et (ut Pindarus ait) hoc in loco hirci cum mulieribus coeunt.

*Mendetis ad vicina mari præcipitia,
Cornuque Nili extremum, qua salax capra
Maritus humanam audet inire feminam.*

Prope Mendetem est Diospolis, et lacus circa eam, et Leontopolis. Uterius in Busiritica præfectura est Busiris civitas, et Cynopolis. Auctor est Eratosthenes, communem Barbaris omnibus consuetudinem esse, ut hospites pellant. Ægyptios vero 25
accusari, propterea quæ in fabulis de Busiride et Busiritica præfectura dicta sunt, volentibus posteris loci hujus inhospitalitatem calumniari: cum medius fidius nullus neque rex fuerit Busiris, nec tyrannus. Illud quoque in Ægyptios solitum can- 30
tari:

κατέγον εἰς τὸ φόμα τὸ Βολβίτινον· εἴτ' ἐκβάαντες
ἐπείχσαν τὸ λεχθέν κτίσμα· χροῖν δ' ἀναπλεύσαν-
τες εἰς τὸν ἁ Σαίτικόν νομόν, κατὰ ναυμαχίαντες
Ἰναρον, πόλιν ἐκτίσαν Ναύκρατιν, ἢ πολὺ τῆς
5 Σχεδίας ὑπερθεῖν. Μετὰ δὲ τὸ Ἱ Μιλησίων πείχον
ὅππ' τὸ ἁ Σεβεννυτικὸν πορσιόντι φόμα, λίμνη εἰσίν·
ὣν ἡ ἑτέρα Βατική καλεῖται ἀπὸ Βάτε πόλεως· καὶ
ἡ ἁ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις, καὶ ἡ Σαῖς μητρόπολις τῆς
κάτω χώρας ἐν ἡ πῶσι τῶ Ἀθινῶν· ἐν δὲ τῷ
10 ἱερῷ αὐτῆς ἡ Ἱππὴ κεῖται τοῦ Ἱ Φαμμίτχου· ὡς δὲ
ἡ τῶ Βούτων καὶ ἡ Ἑρμόπολις ἐν νήσῳ κεκμηῖν. Ἐν
δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ὅτι μαντεῖον· ἐν δὲ τῇ ἡ μεσο-
γείᾳ τῇ ἡ ὡερ τοῦ ἁ Σεβεννυτικῆ καὶ ἡ Φατνικοῦ
φόματος Ἑοῖς ὅτι ἡ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεν-
15 νυτικῷ νομῷ. Ἔστι δὲ καὶ ἡ Ἑρμοῦ πόλις καὶ ἡ Λύκου
πόλις, καὶ Μένδης, ὅπερ τὸν Πᾶνα πῶσι, ἡ καὶ τῶν
ζώων τέρων· ὡς δὲ Πίνδαρος φησιν, οἱ τέρωνι ἐν-
ταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται,

Μένδῃτα ὡς κρημνὸν θαλάσσης ἔχοντον
20 Νείλου κέρας, ἡ αἰγίβατοι ὅτι τέρωνι γυναιξὶ
ἡ μίσονται.

Πλησίον δὲ Μένδης καὶ ἡ Διὸς πόλις, καὶ αἱ ὡς
αὐτῶ λίμνη, καὶ Λεοντόπολις· εἴτ' ἀποτέρῳ ἡ
ἡ Βέσειρις πόλις ἐν τῷ Βεσειρίτῃ νόμῳ, καὶ Κυῶς
25 πόλις. Φησὶ δ' Ἑρατοσθένης, κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς
βαρβάρους πᾶσιν ἔθος, τῶ ξενιθασίαν· τὸς δ' Αἰ-
γυπῖους ἐλέγχου· ὡς τὸ ὡς ἡ Βέσειριν μεμνηδου-
μένην ἐν τῷ ἡ Βεσειρίτῃ νόμῳ, ἀφβάλλειν τῶ ἀξενίαν
βαλομένην τῷ τόπῳ τῷ τῷ ὑπερ· ὅς δὲ βασι-
30 λέως μὲν ἡ Δία, ὅς δὲ τρεῖς γενόμεναι πρὸς τῷ ἡ Βε-
σειρίδος· ὡς ἐπισημασθῆναι δὲ καὶ τὸ,

^a Σαοτικὸν Par. 1. ^b Ἰνάρων Par. 1. 5. Med. 3. 4. ^c ὑπερθε Med. 4. ^d Σεβεννυτικὸν Par. 4. Σεβεννυτικὸν Med. 3. Σεβεννυτικὸν
Med. 4. ^e Σεβεννυτικὴ Par. 1. Med. 4. Σεβεννυτικὴ Par. 4. Σεβεννυτικὴ Med. 3. ^f Φαμμίτχου Med. 4. Mosc. ^g τὸν Par. 4.
^h Ἑρμόπολις Med. 3. 4. Ἑρμόπολιν Mosc. ⁱ μεσογείᾳ Med. 3. 4. μεσογείᾳ Mosc. ^k Σεβεννυτικὴ Par. 1. Med. 4. Σεβεννυτικὴ Med. 3.
et sic infra. ^l Φατνικὴ Par. 5. Bre. Φατνικὴ Efc. Φατνικὴ Mosc. ^m καὶ deest Par. 1. Efc. Mosc. ⁿ Ἑρμόπολις Med. 3. 4.
Mosc. ^o Λύκου πόλις καὶ deest Med. 4. ^p Scripti, καὶ ζῶν τέρων. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^q Scripti, αἰγίβατοι.
Marg. Caf. sic Med. 4. ^r μίγνυνται Efc. ^s Scripti, Διόπολις conjunctim. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc.
^t Βέσειρις Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^u Βουσιρίτη Mosc. ^x Βέσειριν Par. 1. Med. 3. Mosc. ^y Βέσειρίτη Par. 1. Med. 3. 4. Mosc.
^z ἡ Efc. ^a Διὸς οὐδὲ Par. 5. καδ' οὐ δὲ Med. 3. καδ' οὐδὲ Med. 4. ^b Βέσειρίδος Efc.

3. κατὰ ναυμαχίαντες Ἰναρον] Inarus rex Libyæ Ægyptum Persis ademit, Artaxerxe Longimano regn. anno A. C. 463. et capta est a Persis anno A. C. 553. F.

8. καὶ ἡ Σαῖς μητρόπολις] Hodie in D'Anvillio Sa dicitur. Minervæ cultus fuit celeberrimus, quæ Neitha fuit Ægyptiorum. Vide Jablonski Panth. Ægypt. p. 1. cap. 3. Idem.

11. Ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστὶ μαντεῖον] Et quidem ἀψευδέστατον ait Herodotus, lib. ii. c. 152. Casaub.

Ibid.] Ægypti Lunam Buti coluerunt, quam Græci Latonam esse dixerunt, non autem Lunam crescentem, sed plenilunium nomine Buti notum. (Jablonski Pan. Æg. p. ii. p. 84.) Herodotus hujus urbis cum insula Chemmi in lacu vicino meminit. D'Anvillius nullam Hermopolim ad Butum habet. F.

14. Ἑοῖς ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ] Ptolemæus nomum Xoitem habet singularem. Hujus urbis situs vix notus est, sed non longe a Sebennyto, (hodie Semennud) distabat. Idem.

15. Ἔστι δὲ καὶ Ἑρμοῦ πόλις καὶ Λύκου πόλις, καὶ Μένδης] Harum prima videtur esse Hermopolis ad Butum: Lycopolis hujus in Delta non alibi occurrit mentio. Mendes est hodie Asbuntamab (D'Anv.) vel ut in Forsteri notis ad Grangerum, Menslet. Idem.

17. ὡς δὲ Πίνδαρος φησιν, οἱ τέρωνι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται]

Contigisse id testatur Herodotus, lib. ii. cap. 46. dum ipse ver-
faretur in Ægypto atque id ἀναφανδὸν et propalam. Pindarici
loci meminere Priscianus et Ælianus Περὶ ζώων, lib. vii. c. 19.
Vide etiam Plutarchi Grillum, pag. 1820. Casaub. Egregia
trahit Bochart. Hieroz. lib. ii. c. 53. p. 641, 642. Anon.

19. Μένδῃτα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης ἔχοντον] Aristides Pin-
dari hunc locum diligenter excutiens, docet peccatum fuisse a
poeta vehementer, quum tota Mendesia præfectura sit procul a
mari. Eum vide in Orat. Ægypt. t. iii. p. 535. Ed. Basil. 1566.
Idem.

Ibid.] Cur non Casaubonus notat esse Mendeta urbem vel
Panopolim in Delta Ægyptiaco non longe a mari distantem,
quod Pindarum Aristidis conviciis liberat? Mendes Ægyptius
fuit vere sativa vis naturæ, et hujus symbolum fuit hircus.
(Jablonski Pan. Æg. p. 1. c. 7.) F.

22. Διὸς πόλις, — καὶ Λεοντόπολις] Hæc Diospolis est Panephysis
Ptolemæi infra Mendeta urbem. Leontopolis est hodie Tel-
Esfabe. (D'Anvill.) Idem.

23. ἡ Βέσειρις πόλις] Busiris ad fluvium posita fuit ab officio
Phatmetico terminatum: hodie Busir. (D'Anvill.) Geog. Nub.
auctor urbem parvam hujus nominis memorat, sex dierum iter
ab Anfans, scilicet Heliopoli, distantem. (p. 41.) Pocockius Bu-
sirin antiquam nomine Baalbait dignoscit. t. i. p. 19. Idem.

Ἀἴγυπτον δ' ἰσχυρὰ δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε,
 παρολαμβάνοντος πρὸς τὸ πᾶμπολυ, καὶ ὅτι ἀλι-
 μύς, καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμὴν ἀνείδωται τ' πρὸς
 τῇ Φάρῳ, φερεῖσθαι δ' ὑπὸ βαρκῶν ληστῶν ὅπι-
 πιμύων τοῖς παρορμίζομένοις. Καρχηδόνιες δὲ κα-
 ταποντῶν, εἰ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδὰ πρὸς πλεύσειεν, ἢ
 ὅτι γήλας. Διὰ δὲ ταῦτα ἀπειθεῖσθαι τὰ πολλὰ
 τῶν ἐσπερίων. Καὶ τὰς Πέρους δὲ κακῶς ἠγεῖσθαι
 τοῖς ἐπὶ τῇ ὁδοῦ κύκλῳ, καὶ ἀφ' δυσκό-
 λων· σιναίη δὲ καὶ ὁ Ἀφροδίτης νομός, καὶ ἐπὶ
 ὁ Ἀπρωπίτης νομός, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις.
 Ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον τόμα, καὶ τὸ Τανιτικόν,
 λίμνη μεγάλη, καὶ ὁ Μενδήσιος ὅστις νομός, καὶ ὁ Λεον-
 τοπολίτης, καὶ πόλις Ἀφροδίτης, καὶ ὁ Φαρβητίτης
 νομός· εἴτα τὸ Τανιτικόν τόμα, ὃ πινες Σαίτικόν λέ-
 γουσι· καὶ ὁ Τανίτης νομός, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ με-
 γάλῃ Τάνις. Μετὰ δὲ τῇ Τανιτικῇ καὶ τοῦ
 Πηλουσιακῆς λίμνης, καὶ ἔτι μεγάλη καὶ σιναίη, κά-
 μας πολλὰς ἔχοντα. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον
 κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἔτι, ἃ πινες Βάραθρα κα-
 λούσι, καὶ τέλματα· ὅπως δ' ὑπὸ θαλάττης ἐν πλείο-
 σιν, ἢ ἐκκοσι σταδίοις· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τῷ τείχεος
 ἑκατὸν ἐκκοσίων ἀνόμασαι δ' ὑπὸ τῇ πηλῷ, καὶ τῶν
 τελεμάτων. Ταύτῃ δὲ καὶ διωσέβοις ὅστις ἡ Αἴ-
 γυπτος ἐκ τῶν ἐσπερίων τόπων τῶν καὶ Φωνικίῳ, καὶ
 τῷ Ἰουδαίῳ· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβα-
 ταίων, ἥτις ὅτι ἀροσιγῆς, ἀφ' ὧν τῶν ὅτι Ἀἴγυ-
 πτος ἡ ὁδός. Ἡ δὲ μετὰ τῇ Νείλῳ καὶ τῇ Ἀραβίᾳ
 κόλπου, Ἀραβία μὲν ὅτι, καὶ ὅτι γε τῶν ἀκρῶν
 αὐτῆς ἴσχυται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἐρημός· ἀπασά ὅτι,
 καὶ ἀβάτος τραποπέδω. Ὁ δὲ μετὰ τῇ ἰσχυρῇ τῷ
 Πηλουσίᾳ, καὶ τῇ μυχῇ τῇ καὶ Ἡρώων πόλιν,
 ἐννακοσίῳ μὲν ὅτι σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδωνίος φησιν,
 ἑκατὸν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ
 ἀνδρὸς (εἰ) καὶ ἀμμόδης, ἐρπετῶν πλήθος ἔχει τῶν
 ἀμμόδων. Ἀπὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλέουσιν ὅτι
 Μέμφιν, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσι πᾶμπολλα κάμας μέχρι

*Longum iter exantlatur in Ægyptum atque mo-
 lestum.*

Ad hanc opinionem permultum fecit, quod locus est
 importuosus, et portus, quem habet ad Pharum,
 nequaquam patet, sed a bubulcis custoditur: ho-
 minibus latrocinio deditis, qui applicantes eo ado-
 riantur. Carthaginenses vero demergere peregrinos,
 qui in Sardiniam, vel in Herculis columnas navi-
 gant. Persæ quoque legatos male ducunt per am-
 bages et difficilia loca. Contigua dictis est Athri-
 bitica præfectura: inde Aprosopitica præfectura,
 in qua est Veneris civitas. Supra Mendesium ac
 Taniticum ostium est magnus lacus, et Mendesia
 præfectura, et Leontopolitana, et Veneris civitas,
 et Pharbetica præfectura. Postea Taniticum ostium,
 quod nonnulli Saiticum vocant, et Tanitica præ-
 fectura, et Tanis maxima in eo urbs. Inter Tani-
 ticum Pelusiæ ac ostium sunt lacus, et maximæ
 ac continuæ paludes, in quibus et pagi multi sunt.
 Pelusium quoque ipsum est cinctum lacubus, quos
 nonnulli Barathra vocant, nec non paludibus. Sita
 est urbs supra mare stadiis amplius viginti: muri am-
 bitus est stadiorum viginti: a luto nomen habet.
 Ex hac parte Ægyptus difficilis intratu est, ab ori-
 entalibus partibus Phœnicen ac Judæam spectan-
 tibus. Sed et ex Arabia Nabatæa, quæ continua
 est, aditus in Ægyptum patet. Arabia inter Nilum
 jacet, et Arabicum finem, et in extremis ejus par-
 tibus situm est Pelusium: verum tota deserta est,
 et exercitui invia. Isthmus qui inter Pelusium est,
 atque recessum sinus qui ad Heroum urbem acce-
 dit, nongentorum est stadiorum, ut vero Posidonius
 sentit, paulo pauciorum mille et quingentis, præ-
 terquam autem quod aqua caret et arenis est ob-
 situs, etiam multos serpentes habent, qui se abdunt
 in arenas. A Schedia ad Memphim sursum navi-
 ganti ad dextram sunt pagi plurimi usque in lacum
 Mariam, e quibus est is qui Chabriæ pagus appel-

* Hom. Odyss. δ'. vers. 483.

^a δὲ Mosc. ^b τὰ δεστ Med. 3. ταπολλά Med. 4. ^c πρὸς εἰσι Par. 1. Med. 3. 4. Efc. Mosc. πρὸς εἰσάσαι Par. 5. ^d Addi-
 dimus hæc verba ex vett. lib. Marg. Cas. ^e Ἀφροδίτης Par. 1. Ἀφροδίτης Par. 5. Mosc. Ἀφροδίτης Med. 3. 4. Ἀφροδίτης Bre.
^f Manuff. νόμος, καὶ Ἀφροδίτης πόλις, καὶ. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. v. x. Ἀφροδίτης π. Med. 3. 4. v. x. Ἀφροδίτης π. Bre. Efc. Mosc.
^g Προσωπίτης Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Προσωπίτης Mosc. ^h δὲ δεστ Mosc. ⁱ τόμα δεστ Efc. ^k καὶ εἰς Efc. ^l Τανιτικόν
 Par. 1. Med. 4. Efc. Τανιτικόν Mosc. ^m Φαρβητίτης Med. 3. ⁿ Τανιτικόν Mosc. ^o αὐτῷ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.
^p δ' αὖ τοῦ Med. 3. 4. δ' αὖ τ. Mosc. ^q Scripti, σταδίων. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^r τὴν Par. 1. 4. Med. 3. 4.
 Efc. Mosc. ^s ὑπὲρ Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^t δεστ Med. 3. 4. ^u ἱλαττόων Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^x Scripti, ἀναβαίνουσιν.
 Marg. Cas. ^y πᾶμπολλα Med. 3.

10. καὶ ἐπὶ ὁ Ἀπρωπίτης νομός] Scribe ὁ Προσωπίτης: ex He-
 rodoto, lib. ii. c. 41. Ptolem. Stephano. Casaub.

11. Ἀφροδίτης πόλις] Hæc urbs est Atarbechis Herodoti, i. e.
 urbs Athori sacra. Athor enim numen Ægyptiacum, Græci in
 Venerem mutaverunt. (Jablonski Pan. Æg. lib. i. c. i.) F.

13. λίμνη μεγάλη] Hic lacus est hodie Babeira dictus m. pass.
 66. longus; latus 24. Crescente Nilo in mare mediterraneum
 se exonerat ostiis tribus, quæ Mendesium, Taniticum, et Pelusi-
 acum olim nominabantur. Vide Grangri Ægyptum, cap. 11.
 et Niebubrium in Arab. Fel. Deser. p. 362. Tanis urbs est
 hodie Mansoura Pocockii, t. i. p. 20. Idem.

14. ὁ Φαρβητίτης νομός] Pharbetites nomus in D'Anvillio est

supra Bubastum. Idem.

19. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἔτι, ἃ πινες Βάρ-
 αθρα] Vulgo βάρθρα: de his barathris supra diximus, et tres
 Diodori locos annotavimus. Idem mendum ex Polybio tollend-
 um lib. quinto, καὶ προῆγε, inquit, ποιούμενος τὴν πορείαν παρὰ τὸ
 Κάσιον καὶ τὰ βάρθρα καλέμενα διὰ τῆς ἀνδροῦ. Legendum hic quo-
 que βάραθρα. Casaub.

Ibid.] Pelusium fuit Ægypti claustrum: urbs munitissima.
 Vid. Diod. Sic. lib. xv. p. 478. et Auct. lib. de bello Alex. F.

23. Ἀπὸ τῆς πηλῆς] A luto, Efc. Hopperi versio a luto et cæno:
 puto scribendum, a luto et paludibus. Anon.

2. Εἰρη-

latur. Ad flumen est Hermopolis, deinde Gynæcopolis, et Gynæcopolitana præfectura. Inter hæc sunt fossæ plurimæ, in Mareotim exeuntes. Momemphitæ Venerem colunt, et sacram vaccam alunt, quemadmodum Apis quidem in Memphi: Helio- poli autem Mnevis nutriuntur. Ii enim dii apud eos putantur. Qui alibi aluntur (multi autem et in Delta et extra Delta, alii marem, alii fœminam bovem alunt) dii non putantur, sed sacri. Ultra Momemphim sunt nitri fodinæ duæ, quæ nitrum plurimum ferunt, indeque dictus Nitrioticus nomos. Hic Serapis colitur, et apud hos solum in Ægypto ovis maclatur: non procul hinc est urbs nomine Menelaus. Ad sinistram vero in ipso Delta, et ad fluvium est Naucratis: duobus schoenis a flumine distat Sais; et paulo supra eam est Osiridis asylum, in quo Osirim jacere arbitrantur. Controversia de hoc multis est, et iis præsertim, qui Phylas supra Syenen et Elephantinam habitant. Fabulantur enim, Isim multis in locis sub terram Osiridis loculos posuisse: in uno duntaxat Osirim fuisse reconditum, omnibus aliis ignotum. Id eam fecisse, ut falleret Typhonem, ne inventum corpus ex sepulchro erueret. Atque ab Alexandria, quidem ad ipsius Delta verticem tantum est circuitio- nis. Artemidorus dicit octo ac viginti schoenorum adverso amne eam navigationem esse, id est octingenta et quadraginta stadiorum: nam triginta stadiorum schoenum facit. Nobis quidem navigantibus alia atque alia schoenorum mensura distantias indica-

τ^a Μαρείας λίμνης, ὧν ἑστὶ καὶ ἡ Χαβρίας κάμνη^b λε-
γόμενη· ὅτι δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμέπολις ἔστιν· εἴτα
Γυναικῶν πόλις, καὶ νομὸς Ἑνωακοπολίτης· ἐφεξῆς
δὲ Μώμεμφις, καὶ^d Μωμεμφίτης νομὸς· μετὰ δὲ
5 διώρυγες πλείους εἰς τὴν Ἑμαῶν. Οἱ δὲ Μώ-
μεμφίται τὴν Ἀφροδίτῃ τιμῶσι, καὶ τρέφεται θή-
λεια βὺς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμφει· ὁ Ἄπις^f ἐν
Μέμφει, ἐν^g Ἡλίας δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν
θεοὶ νομίζονται· οἱ δὲ ὡρᾷ τοῖς ἄλλοις,^h καὶ ὡρᾷ
10 πολλοῖς γὰρ δὴ· ἐν τε τῷ Δέλτῳ, καὶ ἔξω αὐτοῦ, τοῖς
μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται· ἔτι δὲ θεοὶ μὲν
ἐνομίζονται, ἱεροὶ δὲ. Ὑπὲρ δὲ Μωμέμφεως εἰσι
δύο νιτρίαι, πλείον νίτρον ἔχουσαι· καὶ νομὸς Νιτριώ-
πις. Τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις, καὶ ὡρᾷ
15 μόνους τέτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἑταῖοι· πλησίον
δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος· ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν
τῷ Δέλτῳ ὅτι μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις· ἀπὸ δὲ
8 ποταμοῦ διχορῖνον διέχουσα ἡ Σαίς, καὶ μικρὸν ταύτης
ὑπερθε τὸ^k τῷ Ὀσίριδος ἄστυον, ἐν ᾧ κεῖσθαι τὸν
20 Ὀσίριν φασιν. Ἀμφισβητοῦσι δὲ τέττε· πολλοὶ, καὶ
μάλιστα οἱ τὰς^l Φυλάς οἰκῶντες τὰς ὡρὰς Σύννης,
καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. Μυθεύουσι γὰρ δὴ,^m διότι ἡ
Ἰσις κατὰ πολλὰς τόπους κατὰ γῆς θείῃ σοφίᾳ τῷ
Ἄⁿ Ὀσίριδος· μία δὲ τέτων ὡρὰ ἔχουσα τὸν Ὀσίριν,
25 ἀφανὴς πᾶσι· τῷτο δὲ παράξει^p λαθεῖν βελομένη τὸν
Τυφῶνα, μὴ ἐπελθὼν ἰκρίψει τὸ σῶμα τῷ θήκῃ.
Ἀπὸ μὲν δὴ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τῷ Δέλτῳ
κερυφίῳ αὐτῇ ἡ φερίησις. Φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος
χοῖναν ὅκτω καὶ εἴκοσι τὸν ἀνάπλου, τῷτο δ' εἶναι
30^s γαδίων ὀκτακοσίων τετραχέκοντα· λογίζομενος^t τρι-
άκοντα^u γαδίων τὴν χοῖνον· ἡμῖν μὲντοι πλέεσιν
ἄλλοι^v ἄλλω μέτρῳ λεγόμενοι τῷ χοῖνον, ἀπεδίδουσι

^a Μαρείας Par. 4. Med. 3. 4. Σαμαρίας Bre. Σαμαρείας Mosc. Esc. Mosc. ^c Γυναικοπολίτης Par. 4. ^d Μωμεμφίτης Mosc. Esc. Mosc. ^e Ἡλιουπόλει δὲ Med. 3. 4. ^h καὶ deest Med. 3. 4. ⁱ Νιτριώτης Bre. Mosc. ^k τῷ deest Mosc. ^l Φύλας Mosc. ^m ὅτι Med. 3. 4. ⁿ Ὀσίριδος Bre. ^o ἡ ἔχ. Med. 3. ^p λαθεῖν Par. 4. ^q Vulgo ἐκκρίψει. Marg. Caf. ^r δὴ τῆς Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^s Scripti, γαδίων ὀκτακοσίους, Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^t τριακονταγάδιον Par. 5. Med. 4. Esc. Mosc.

^b Scripti, καλουμένη, Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. ^c Μαριαῖν Bre. Mosc. ^d ἐν Μέμφει defunt Par. 1. 4. Med. 3. 4. ^e Νιτριώτης Bre. Mosc. ^f τῷ deest Mosc. ^g Φύλας ^h δὴ ⁱ τριακονταγάδιον

2. Ἑρμόπολις] Hæc est Hermopolis parva, quæ in Anton. m. pass. 44. ab Alexandria distat, hodie *Damanhour*, provinciæ *Bebeire* metropolis. (*Mem. des Miss.* t. vii. p. 65.) F.

2. εἴτα Γυναικῶν πόλις] Apud Ptolemæum est Andropolis in hoc situ. *D'Anvillius* esse loca vicina conjicit, hodie *Sbabur* et *Selamun*. Antoninus habet Andro in eodem loco vicum ab Hermopoli m. pass. 24. distantem. (*Itin.* p. 154.) *Idem*.

6. τρέφεται θήλεια βὺς ἱερὰ καθάπερ &c.] Dubius et obscurus, ob omisum neglectumque in omnibus editionibus incisum, hic locus, perspicuus et clarus exstat apud Epitimatorem, p. 218. vol. ii. *Geograph. veter. scriptor.* Græc. Minor. eruditissimī *Hudsoni*. ὍΤΙ ἐν Μωμέμφιδι τρέφεται θήλεια βὺς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμφιδι ὁ Ἄπις· ἐν Ἡλιουπόλει δὲ ὁ Μνεῦις βὺς. *Anon.*

Ibid. τρέφεται θήλεια &c.] Τρέφεται (apud Momemphitas) θήλεια βὺς ἱερὰ καθάπερ ἐν Μέμφει. Falsum hoc est. Nam Apis non fuit βὺς θήλεια, sed ἄρρην. In niendo cubat hic locus, quem ita lego et interpungo: τρέφεται θήλεια βὺς ἱερὰ· καθάπερ μὲν ὁ Ἄπις ἐν Μέμφει, ἐν Ἡλίας δὲ πόλει ὁ Μνεῦις. Sensus ergo Strabonis est: uti apud Memphitas ὁ Ἄπις, et Heliopolitanos ὁ Μνεῦις, sic apud Momemphitas colitur βὺς, sed θήλεια. *Scherpezz.*

13. καὶ νομὸς Νιτριώτης] Lege Νομὸς Νιτριώτης. Nomus enim masculino, non fœminino genere usurpatur; memoratur etiam

Plinio, lib. v. cap. 9. cui *Nitrites* dicitur. *Pinedo* in *Steph.* p. 498. *Anon.*

Ibid.] Nitritas paludes geminas *Sicardius* optime describit. Harum una grandis lacus dicitur, in deserto *Scete*, qui unius diei iter a Nilo ad occasum, duorum dierum a Memphi distat. Alter lacus Arabice *Nebile* appellatur, et unius diei iter ab Alexandria distat. *Grangerus* autem majorem lacum *Sete*, minorem *Nedobe* appellat. Lacus grandis fere quinque leucas longitudine æquat, et latitudine unam. Lacus *Nebile* tres leucas longus, latus unam et dimidiam. *Grangerus* affirmat hos lacus in hieme esse junctos, et una in longitudinem m. pass. 24. protendi, in latitudinem bis m. pass. (*Grangeri* *Pereg.* c. 19.) De Nitro, vel Natro, vide *Mem. des Miss.* t. vii. p. 64. Vide etiam *Plin.* lib. xxxi. c. 10. Hoc Nitro in arte tinctoria usi sunt Ægyptii. Momemphis est hodie *Menuf*. (*D'Anvill.*) F.

14. Τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις] De Serapidis cultu plurima veteres retulerunt, quæ omnia collegit *Jablonski* Pan. Æg. t. i. lib. 2. c. 5. et t. ii. lib. 4. c. 3. *Idem*.

22. Μυθεύουσι γὰρ δὴ] Copiose de his *Diodorus Siculus*, libro primo. *Casaub.*

Ibid.] Inter recentes *Bryantius* in *Mythologia* felicissime Osiridis τὸν σοφὸν ab arca Noes ducit, ubi genus humanum fere deperditum denique revixit. F.

τὰ ἀγρήματα, ὅτε καὶ τετράκοντα σταδίας, καὶ ἔτι
 μείζους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. Καὶ
 δίοτι ὡς οἱ τοῖς Αἰγυπίοις ἀστατόν ἐστι τὸ τῆς χοίνου
 μέτρον, αὐτὸς Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλοῖ. Ἀπὸ
 μὲν γὰρ Μέρφως μέχρι Θηβαίδος τὴν χοίνων ἐκείνην
 φησὶν εἶ) σταδίων ἑκατὸν ἑκοσιν· ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος
 μέχρι Συιώνος, ἐξήκοντα· ἀπὸ δὲ Πηλουσίης ὡς
 τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφῇ χοίνους μὲν πέντε
 καὶ ἑκοσὶ φησὶ· σταδίας δὲ ἑπτακοσίας πεντήκοντα, τὰ
 αὐτὰ μέτρον χρησάμενος. Ἰππῶτον δ' ἐκ τῆς Πη- 10
 λουσίης ὡς ἐλθούσιν εἶ) διώρυγα τὴν πληρῶσαν τὰς
 κατὰ τὰ ἔλη καλουμένας λίμνας· αἱ δύο μὲν εἰσιν,
 ἐν ἀριστερᾷ δὲ κείνται τῷ μεγάλῳ ποταμῷ ὡς τὸ
 Πηλουσίον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ. Καὶ ἄλλαι δὲ λίμνας
 λέγουσι καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τῆς 15
 Δέλτα. Ἐπὶ δὲ καὶ νομὸς ὁ Σεθρεΐτης ὡς τὴν τὴν
 ἑτέραν λίμνην· ἓνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ Δέλτᾳ
 ἀγρήματα καὶ ἑξῆς· εἰς δὲ τὸς αὐτὰς λίμνας
 συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι δύο διώρυγες· ἄλλη δ' ἐστὶν
 ἐκιδιδύουσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ τὸν Ἀραβίον κόλ- 20
 πον, καὶ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἐνοιοι Κλεοπατρίδα κα-
 λῶσι. Διαρρεῖ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν πικρῶν καλουμένων
 ἡ λιμνῶν, αἱ ὡς πρὶν μὲν ἦσαν πικραὶ τμηθείσης
 δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης ἡ μετεβάλλοντο τῇ
 κράσει τῷ ποταμῷ, καὶ νῦν εἰσιν εὐοίη, μετὰ δὲ καὶ 25
 τῶν λιμναίων ὀρνέων. Ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ καταρ-
 χὰς μὲν ὡς Σεσώριος ὡς τῶν Τρωϊκῶν· οἱ δὲ
 ὡς τῷ Ἰππῶτι παιδὶ, ἀρξαμένους μόνον, εἴτ'
 ἐκλιπόντος τὸν βίον· ὕστερον δὲ ὡς Δαρείου
 τοῦ ὡς τῷ ἀφ' ἑξῆς ἔργον. Καὶ ἔτος 30
 δὲ δέξῃ ψευδεῖς πειθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον ὡς οὐτέ-
 λειαν ἦδη· ἐπέσθη γὰρ μετεωροτέρα εἶ) τὴν Ἐρυ-
 θρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰ ἀγροκοπὴν πᾶς ὁ
 μεταξὺ ἰσθμὸς, ὁ περικυκλωθεὶς τῇ θαλάττῃ τὴν
 Αἰγύπτου· οἱ μὲντοι Πτολεμαῖοι βασιλεῖς ἀγρό- 35

verunt, ut quibusdam in locis quadraginta stadio-
 rum schoenum, ac plurium etiam faterentur. Esse
 autem apud Ægyptios variam schoenorum quanti-
 tatem ipse Artemidorus in sequentibus declarat. A
 Memphi enim usque in Thebaidem schoenos singu-
 los pronunciat esse centum ac viginti stadiorum, a
 Thebaide usque ad Syenen sexaginta. A Pelusio
 ad eundem verticem sursum navigantibus schoenos
 quinque ac viginti dicit, stadia septingenta et quin-
 quaginta, superius dictam usurpans mensuram.
 Porro tradit a Pelusio procedenti primam occurrere
 eam fossam, quæ lacus eos implet, qui ad paludes
 vocantur. Atque ii quidem duo sunt, et ad sinis-
 tram magni fluminis jacent. Supra Pelusium in
 Arabia dicit esse alios quosdam lacus et fossas in
 eisdem partibus extra Delta. Ad alterum lacum est
 præfectura Sethreitica, quæ una ex decem nume-
 ratur, quæ in Delta sunt. In hos lacus aliæ duæ
 fossæ conveniunt. Est alia quæ in Rubrum mare et
 Arabicum sinum exit, et ad urbem Arsinoen, quam
 nonnulli Cleopatridem vocant, atque per eos lacus
 fluit, qui amari vocantur. Hi, cum antiquitus
 amari essent, facta fossa, et admixto flumine, sunt
 immutati: ac nunc bonos ferunt pisces, et aquati-
 libus volucris abundantes. Fossa primum a Se-
 softri incisa est, ante bellum Trojanum: nonnulli
 eam a Psammitichi filio solum inchoatam putant,
 morte eum præcipiente: postea Darium primum
 in operis absolutionem successisse. Is opus pœne
 absolutum deseruit. Falso enim ei erat persuasum,
 Rubrum mare Ægypto esse sublimius: ideoque si
 intermedius isthmus incideretur, Ægyptum a mari
 obrutum iri. Ptolemaici quidem reges eum inci-

^a αὐτ. ὁ Med. 3. 4. Mosc. ^b Πρωτὴν Par. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^c λέγ. λίμ. Med. 3. 4. ^d Scripti, Σεθρεΐτης. Marg. Cas.
 sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Br. Esc. Mosc. ^e τῷτο Par. 4. ^f ταύτας τὰς Med. 3. ^g δύο deest Mosc. ^h Ante legebatur
 Ἐρυθρῶν. Marg. Cas. ⁱ μετεβάλλοντο Med. 3. ^k δὲ καὶ ἡ Esc. Mosc. ^l τῷ deest Med. 3. 4. ^m Ἰππῶτιχου et sic semper
 cum ἡ pro primo Med. 4. Mosc.

22. διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν] Sic legendum ex manu-
 scriptis. Alii πικρὰν λίμνην vocant ut Diodor. lib. xvii. Plinius
 fontes amarus: unde legebam κρηνῶν pro ἐρυθρῶν. Casaub.

26. Ἐτμήθη καὶ ἡ διώρυξ] Vide quæ notavimus ad lib. i.
 Idem.

Ibid. Ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ καταρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώριος ὡς τῶν
 Τρωϊκῶν· οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰππῶτιχου παιδὸς, ἀρξαμένους μόνον, εἴτ' ἐκλι-
 πόντος τὸν βίον· ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ ὡς τῷ ἀφ' ἑξῆς διαδεξαμένους τὸ ἔξῃς
 ἔργον. Καὶ ἔτος δὲ δέξῃ ψευδεῖς πειθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν
 ἦδη· ἐπέσθη γὰρ μετεωροτέρα εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῇ Αἰγύπτῃ, καὶ
 εἰ διακοπὴν πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμὸς, ἐπικυκλωθεὶς τῇ θαλάττῃ τὴν Αἰ-
 γύπτου· οἱ μὲντοι Πτολεμαῖοι βασιλεῖς διακόψαντες κλειστὸν ἐποίησαν
 τὸν Ἰσθμὸν, ὥς ὅτε βέλοιντο ἐκπλεῖν ἀνωλύτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ
 εἰσπλεῖν πάλιν.] De eo negotio Plinius, paulo aliter lib. vi. c. 29.
 Dancop portus, ex quo navigabilem abveum perducere in Nilum, qua
 parte ad Delta dictum decurrit 62. m. pass. intervallo (quod inter
 flumen et mare rubrum interest) primus omnium Sesostris Ægypti rex
 cogitavit. Mox Darius Persarum, deinde Ptolemæus sequens, qui
 et duxit fossam latitudine pedum centum, altitudine triginta, in longi-
 tudinem viginti septem mille et quingentorum passuum usque ad fontes
 amarus: ultra deterruit inundationis metus, excelso tribus cubitis
 rubro mari comperto quam terra Ægypti. Aliqui non eam afferunt

causam, sed ne immisso mari corrumpetur aqua Nili, quæ sola potum
 præbet. Hæc Plinius, et hæc ultima eadem est, quam altera.
 Nam nisi mare excelsius foret repertum, non fuisset ratio ti-
 mendî, ne aqua Nili corrumpetur: nam flumina, quæ infe-
 rius defluunt, non corrumpuntur, quoniam eorum unda excel-
 sior, unda maris eam impellit, et in eam se immittit. At si
 mare rubrum per canalem illum in Nilum defluxisset, palam est
 mare excelsius fuisse Nilo. Cæterum Strabonis verba in errorem
 induxerunt plerisque doctorum, putantes Strabonem intellexisse,
 falsum fuisse, aquam maris Erythræi fuisse superiorem et Æ-
 gyptum depressiorem. Et id quidem prima facie videtur intel-
 lexisse. Sed accuratius incumbendo id non videtur sequi ex
 verbis Strabonis: falsum quidem erat, ut ait, fuisse impossibile
 isthmum perfodere sine inundatione Ægypti depressioris, quod
 Strabo probat, eo quod Ptolemæi reges id obtinuerunt. Sed
 quo modo? Per Euripum clausum scilicet. At non erat opus
 Euripo clauso, si mare non fuisset excelsius. Sed isthmus pote-
 rat excindi sine periculo, et incile illud poterat aquam Nili in
 mare rubrum inferius immittere. Nec credendum foret Stra-
 boni, si aliter intellexisset, ut volunt, qui numquam adiit eum
 locum, ut patet ex sua peregrinationis in Ægyptum narratione
 contra eorum sententiam, qui a Dario operi præpositi, et situm
 Ægypti

dentes, Euripum clausum fecerunt, ut cum vellent in exterius mare navigarent, ac rursus sine impedimento reverterentur. De superficie autem aquarum dictum est in prioribus commentariis. Prope Arfinoen est Heroum civitas, et Cleopatris in Arabici sinus intimo Ægyptum recessu versus, item portus et habitationes, et fossæ complures, et lacus iis vicini. Ibidem est Phagroriopolitana præfectura, et Phagroriopoliis urbs. Fossæ autem in mare Rubrum exeuntis initium est, a pago Phaccusa, cui continuus est Philonis pagus. Fossa latitudinem habet cubitorum centum; profunditas ea, quæ navis satis sit ingenti. Hæc loca ad Delta verticem prope accedunt. Ibi est Bubastus civitas, et Bubastica præfectura. Supra eam est regio Heliopolitana, ubi Solis urbs est aggeri magno imposita. Solis

φαντες, κλεισὸν ἐποίησαν τὸν Εὐρίπον, ὥτε ὅτε βάλουντο ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἑξω θάλατταν, καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῆς ὑδάτων ὑπερφανείας καὶ ἐν τοῖς περὶ τοῖς ὑπομήμασι. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης, καὶ ἡ τῆς Ἡρώων ὅτι πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρὶς ἐν τῷ μυχῷ τῆς Ἀραβίης κόλπου, περὶ περὶ Αἴγυπτον, καὶ λιμένες, καὶ κατοικίαι· διώρυγες δὲ πλείους, καὶ λίμναι πλησιάζουσαι ταῖς· ἐνθαυθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαργωριοπολίτης νομός· καὶ πόλις Φαργωρίοπολις. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος, τῆς ἐκ τῆς δούσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, ἀπὸ κάμης ἀρχεται Φαρκούσης, ἡ συνεχὴς ὅτι καὶ ἡ Φίλωνος κάμη· πλάτος δ' ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἡ διώρυξ, βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖ μυριοφόρῳ νηὶ· ἔτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ τῆς Δέλτα. Αὐτὰ δὲ καὶ ἡ Βαβαστὸς πόλις, καὶ ὁ Βαβασίτης νομός· καὶ ὑπερὶ αὐτῶν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. Ἐνταυθα δ' ἐστὶν ἡ τῆς ἡλίου

^a ὅτε βάλουντο v. insertum Mosc. ^b Ἡ δ' Med. 3. 4. ^c τὴν Ἐρυθρὰν θαλάτταν Esc. ^d ἀρκεῖν Med. 3. 4. ^e Βαβαστὸς sed scribitur sup. π. Par. 4. ^f Βουβασίτης sed scribitur sup. π. Par. 4. ^g αὐτὰ Par. 1. Med. 4. αὐτὸν Par. 4. Mosc.

Ægypti et maris superficiem ad amussim contemplati et mensurantes ab opere illis fructuoso et gloriæ pleno defistere coacti sunt. Nondum enim notæ erant Euriporum clausorum machinæ, per quas facile naves ex inferiori fossa in excelsiorem alveum ascendunt. Id nunc notissimum est, et in Belgio passim videri possunt ejus rei multa exempla. Anon. Ibid.] Strabo certe non credidit mare Erythræum esse medi-

terraneo altius, et certe Ptolemæi κλεισὸν τὸν Εὐρίπον non fecerunt præ inundationis metu. Si enim canalis esset adeo clausus, ut aquæ non Nilum influerent, quomodo possent Ægyptii εἰσπλεῖν καὶ ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἑξω θαλάτταν? De hoc tamen amplius inquirendum est, et præcipue vide Oberlini tractatum de jungendorum marium fluviorumque moliminibus, p. 39—47. F.

Fossa Trajana, quæ et Ptolemæus olim a Sesostride cœpta, a Dario instaurata, a Ptolemæo perfecta et aperta usque ad mare per Euripum clausum, a Trajano rursus purgata. Postremo restaurata ab Amro filio Alasi Ægypti præfecto sub Omare Calipha circa annum Hegiræ 20. ut narrat historia Sarracénica, pag. 32. Palmer.

5. ἡ τῆς Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρὶς] Heroopolis olim Pithom fuisse dicitur. Cleopatris nomen est, ut videtur, cujusdam viculi prope Arfinoen extructi propter mercaturam, quam in Rubro mari faciunt. Nieubrius Arfinoen vel Cleopatrida ad ruinas oppidi Kolsun locat, prope Suez urbem hodiernam ac vere notissimam. Situs horum locorum non sane clarus est. Pocockius non sine causa suspicatur Arabicum sinum recessisse. Satis autem patet Arfinoen esse ad Suez, nam ad occasum ac septentrionem signa vetustæ urbis adhuc restant. (t. i. p. 133.) F. 15. Αὐτὰ δὲ καὶ ἡ Βαβαστὸς πόλις] Bubasti templum magnificum ab Herodoto in Eut. describitur. Dea Bubastis est nova Luna. (Jablonski Panth. Æg. t. ii. lib. iii. c. 3.) Hodiernum nomen in

D'Anvillio est Basta: in Sbarwia, Bisbbsb. (4to. p. 306.) Pocockius ad Benelbassir locat. Idem. 17. ἡ τοῦ ἡλίου πόλις] Heliopolis, quæ in SS. On appellatur, fuit urbs antiquissima. Hodie est Matarab, et fontem aquæ purissimæ habet, unde in Geog. Nub. (p. 41.) Ainsama dicitur, i. e. fons Solis. (Sbarwius, p. 386, 424, 425.) Vide etiam Le Bruyn, t. i. p. 594. 4to. qui Mataræ nomen a Matarag, i. e. aqua dulcis ducit. Vide Pocock, t. i. p. 23. Nulla aggeris vestigia sunt, quoniam inundanti Nilo per tot annos, et tellure inde aggesta, Ægypti superficies est multo, quam fuit olim, elatior. Obeliscus Mataræ hodie existat. (Norden, t. i. p. 98.) Idem.

πόλις, ἐπὶ χόματος ἀξιολόγῃς κείμενη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα
τῆς ἡλίας· καὶ τὸν βοῦν τὸν Μνεῦιν ἐν σπηλαίῳ πνί τρεφόν-
τον, ὃς πρὸ αὐτοῖς νερόμισσι θεός, ὥσπερ καὶ ἐν
Μέμφει ὁ Ἄπις. ^a Περὶκαίνονται δὲ τῆς χόματος
λίμναι, πλὴν ἀνάχουσι ἐκ τῆς πλησίον διώρυγος ἔχου-
σα. Νυνὶ μὲν οὖν ὅτι πανέρημος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν
ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρέφει κατεσκευασμένον ἀρ-
χάιον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσου μακρίας
καὶ ἱερουσίας, ὅς τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ σιδήρῳ διελω-
ῖτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων, καὶ παλαιῶν, κατὰ περ
καὶ τῆς δεξιόσσης· ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν,
οἱ μὴ κεκακωμένοι τελέως· ἄλλοι δ' εἰσὶ κακῆς, καὶ
ἐν Θήβαις τῇ νῦν ^b Διοσκόλει, οἱ μὲν ἐστῶτες ἀκμῇ
πυρρῶντοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι. Τῆς δὲ κατεσκευασμένης
τῆς ἱερῶν ἡ ^c διαδοχὴ τοιαύτη. Κατὰ πλὴν εἰσο-
δὸν πλὴν εἰς τὸ τέλειος λιθόστρωτον ἐστὶν ἑδάφος,
πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον, ἡ καὶ ἑλκτῆρον, μήκος δὲ
καὶ τριπλάσιον, καὶ τετραπλάσιον· ἐστὶν ὅπου καὶ ^d μείζον
καλεῖται δὲ ^e δρόμος τοῦτο, κατὰ περ Καλλίμαχος
εἰρηκεν,

Ὁ δρόμος ἱερὸς ἔστος Ἀνέσιδος.

Διὰ δὲ τῆς μήκους παντὸς ἐξῆς ἐφ' ἑκάτερα τοῦ
πλάτους σφίγγες ἰδρυταὶ λίθιναι, πίνχες ἐκκοσιν, ἡ
μικρῶν πλείους ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἕνα μὲν ἐκ
δεξιῶν εἶναι ἑλκτον τῆς σφίγγων, ἕνα δ' ἐξ ἐναντιῶν
μὲν δὲ τὰς σφίγγας πρὸς πύλον μέγα, εἴτ' ἄλλο
πρὸς ἐλκτον πρὸς πύλον, εἴτ' ἄλλο· ὅσθ' ἐστὶ δὲ διωρι-
σμένος ἀριθμὸς, ἔτε τῆς πρὸς πύλων, ἔτε τῆς σφίγγων·
ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὥσπερ καὶ τὰ μήκη, καὶ τὰ
πλάτη τῆς δρόμων· μὲν δὲ τὰ πρὸς πύλας, ὁ νεῶς
πρὸς πύλον ἔχον ^f μέγαν, καὶ ἀξιολόγον· τὸν δὲ σπηλαίον
^g σύμμετρον, ἑξάγων δ' ὁσθ' ἐν, ἡ ὅσθ' ἀνθρωπίνου μορφῆς,
ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων πινός· τοῦ δὲ πρὸς πύλον ^h πρὸ
ἑκάτερον πρὸςκαίται τὰ ⁱ λεγόμενα πινός· ἐστὶ δὲ
ταῦτα ^j ἰσοῦσι τῷ ^k ναῶν τείχεσσι δύο, κατὰρχαίς μὲν
ἀφ' ἑκάτερου ἀπ' ἀλλήλων ^l μικρὸν πλέον, ἡ ^m τὸ πλά-
τος ἐστὶ τῆς κρηπίδος τῆς ⁿ νεῶς· ἔπειτ' εἰς τὸ ^o πρὸς
πύλον πρὸςκαίται, κατεπινύσσας γραμμάς μέχρι ^p πινῶν
πεντήκοντα ἡ ἐξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ
^q τοῖχοι ἔτοι μεγάλων εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρῶσι-
κοῖς, καὶ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν πρὸς τοῖς Ἑλλήσι

templum habet, et Mnevim bovem, qui in septo
quodam nutritur, et ab Heliopolitanis pro deo habe-
tur, quemadmodum et Apis a Memphitis. Ante ag-
gerem lacus jacent, in quos propinquæ fossæ refun-
duntur. Nunc omnino urbs deserta est: habet
autem pervetustum templum Ægyptio more struc-
tum, quod multis manifestis indiciis Cambysis in-
faniæ, ac sacrilegia demonstrat: qui templa par-
tim igni, partim ferro devastavit, mutilans, excin-
dens, comburens: quemadmodum et obeliscos:
quorum duo Romam delati sunt, non omnino cor-
rupti: alii adhuc ibi et Thebis sunt, quæ nunc
Diospolis nominatur, alii stantes admodum igni
exesi: alii jacentes. Templorum structura talis
est. In ingressu fani est pavementum, latitudine
quidem jugeri, aut paulo minus, longitudine vero
tripla quadrupla, et quibusdam in locis etiam
magis: atque hoc quidem dromus (*quod est cursus*)
dicitur, ut et Callimachus inquit,

Est dromus hic sacratus Anubidi.

Per totam vero longitudinem deinceps ex utraque
latitudinis parte sunt positæ lapideæ sphinges, vi-
genis cubitis, vel paulo pluribus inter se distantes:
ut altera sphingum series sit a dextra, altera a sinistra.
Post sphinges vestibulum ingens, et, ubi procefferis,
ulterius aliud vestibulum, rursusque aliud. Sed
neque vestibulorum, neque sphingum certus est
numerus: sed alius atque alius pro diversitate lon-
gitudinis et latitudinis dromorum. Post vestibula
est templum, quod ingens atrium habet, ac memo-
ratu dignum, et delubrum mediocre: simulacrum
vero aut nullum, aut non ad hominis formam, sed
bestiæ alicujus effectum. Ex utraque parte atrii
projectæ sunt quæ pinnæ appellantur; sunt autem
duo muri, æque alti atque templum, in initio in-
ter se distantes paulo plus, quam est latitudo cre-
pidinis templi, postea prorsum procedunt ad incli-
nantes invicem lineas, usque ad quinquaginta aut
sexaginta cubitos. Hi parietes ingentium simula-
crorum sculpturas habent, Etruscis et antiquis

^a Πρὸκαίται Med. 3. ^b Διὸς πόλις Par. 1. ^c διαδοχὴ Med. 3. ^d μείζον Mosc. ^e τὸτο δρόμος, inverfo ordine, Med. 3. 4. Mosc. ^f τοῖχον Med. 3. Esc. Mosc. ^g μέγα Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^h σύμμετρον Esc. Mosc. ⁱ καδ' ἑκάτερον Med. 3. ^k μέγαλα Bre. ^j ἰσοῦσι Med. 3. ^m ναῶν Par. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ⁿ μικρῶν Med. 4. ^o τὸ deest Mosc. ^p νεῶν Par. 1. 5. ^q Scripti, πρὸς πύλον. Marg. Cas. πρὸς πύλον Par. 5. ^r πινῶν, deest Bre. ^s Scripti, τοῖχοι. Marg. Cas. sic Par. 1. ^t Addidimus hanc vocem ex MSS.

11. ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν] Vide Plinium, lib. xxxvi. cap. 9. et sequentibus, item Ammianum, lib. xvii. cap. 4. Casaub.

14. Τῆς δὲ κατεσκευασμένης τῆς ἱερῶν] De templorum forma in Ægypto adeat lector eximium auctorem, Pocockium, tom. i. p. 94. ubi hic locus quam accurate explicatur. F.

38. κατεπινύσσας γραμμάς] Legendum κατ' ἐκτενέστερας γραμμάς, nam γραμμαὶ ἐκτενέστεραι videntur esse lineæ, quæ quo magis se porrigunt, eo magis a se invicem discedunt, et majus spatium

aperiunt suo divortio. Contrarium est συνέβαιν. Videatur ipse Strabo, lib. v. ab initio. Vulgatæ editionis sensum in κατεπινύσσας γρ. ad inclinantes invicem lineas, plane non assequor. Kübnius ad Polluc. lib. i. c. i. p. 6. Anon.

Ibid.] Hunc locum subobscurum esse Pocockius fatetur. Portæ Thebanorum templorum ad imum sunt multo latiores quam supra, quod veteres Ægyptii fornicem haud norunt; ideoque postes sunt inclinati, ut unus lapis limini superiori sufficeret. F.

TABULA VENTORUM,

juxta

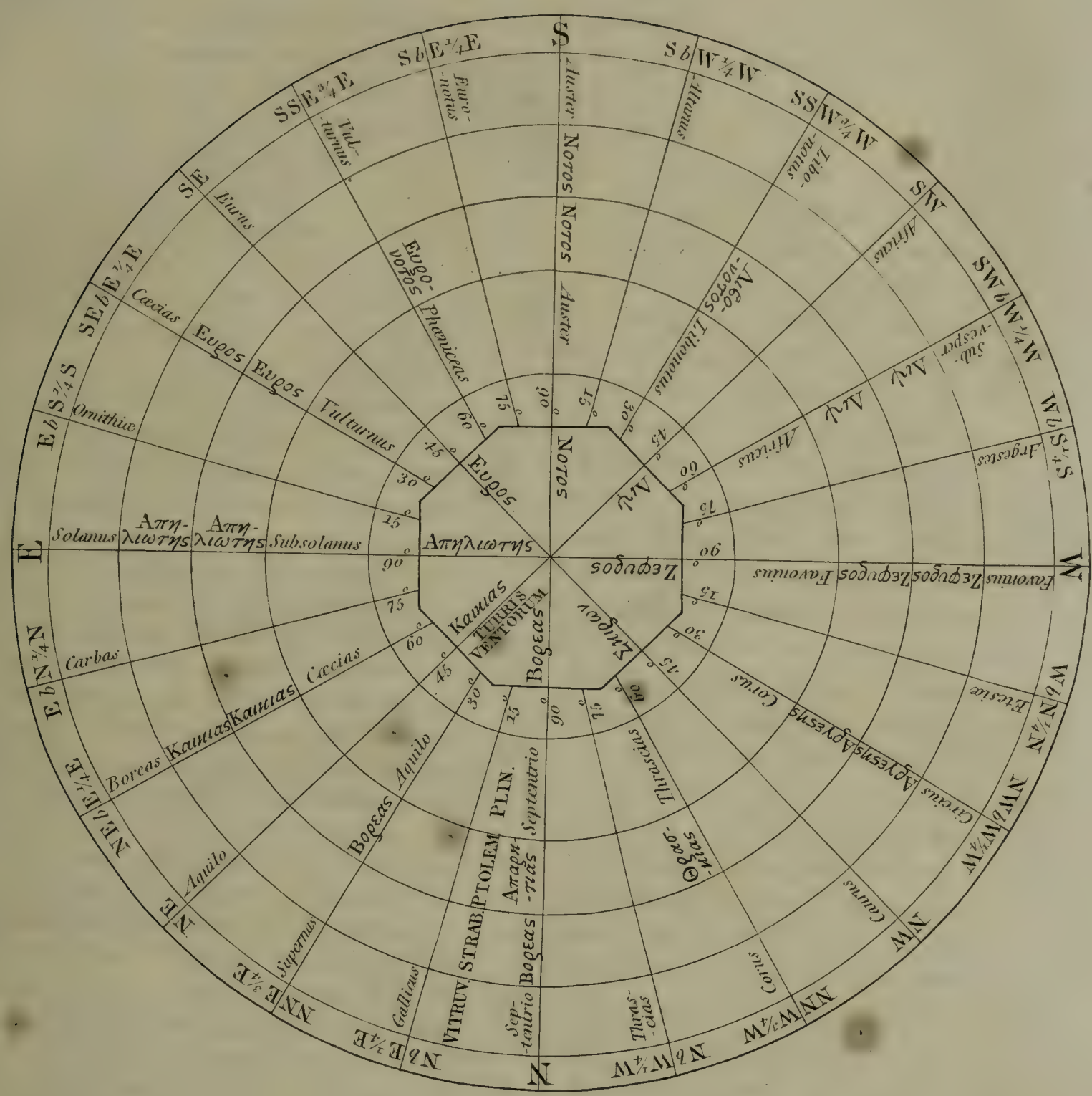
VITRUVIUM, STRABONEM, PTOLEMEUM, PLINIUM,

et

Portum Ventorum quae Athenis est,

AD PYXIDEM NAUTICAM ANGLORUM

accommodata.

T. Wright sculp.

Græciæ operibus perfimilium. Extat etiam ædes quædam multis columnis structa, sicuti Memphi, Barbarica fabrica, nam præterquam quod columnæ multæ sunt, et ingentes, et multiplici ordine constitutæ, nihil pictum aut elegans habet, sed potius 5 inanem quendam laborem arguit. Heliopoli domos amplas vidimus, in quibus sacerdotes habitabant. Hanc enim perhibent olim sacerdotum habitationem fuisse, hominum philosophiæ et astronomiæ deditorum: nunc is ordo ac studium deficit, nec quisquam nobis tali exercitationi præfectus ostendebatur, sed homines tantum, qui sacrificia curarent, atque ritus eos peregrinis commonstrarent. Comitatus quidem est Ælium Gallum ducem ex Alexandria navigantem in Ægyptum, quidam nomine Chæremon, qui ejusmodi scientiam profitebatur: sed ob ignorationem et arrogantiam fere plurimum deridebatur. Ostendebantur ergo ibi sacerdotum ædes ac domicilia, in quibus Eudoxus et Plato egerant. Etenim Eudoxus cum Platone eo profectus est: et ambo cum sacerdotibus annos tredecim sunt versati, ut nonnulli tradiderunt. Isti sacerdotes cum rerum cœlestium scientia præstarent, cæterum arcanam eam servarent, neque cum quoquam communicare vellent: tamen et tempore et obsequio devicti nonnulla præcepta enarraverunt, cum plurima interim Barbari occultarent. Ii excurrentes diei ac noctis particulas supra trecenos sexaginta quinque dies ad anni complementum, tradiderunt. Ignorabatur annus eo tempore apud Græcos, quemadmodum et alia permulta: donec juniores astrologi ab iis acceperunt, qui sacerdotum monumenta in Græcam linguam transfulerunt, et adhuc tum ab illis, tum a Chaldæis accipiunt. Hinc jam Nilus supra Delta est, cujus dextra ubi sursum navigatur, Libyam vocant, inque his ea quæ Alexandriæ et Mareotidi proxima sunt: sinistra vero Arabiam. Ergo Heliopolitis præfectura in Arabia censetur. In Libya vero Cercefura urbs est, juxta Eudoxi speculas sita. Etenim ante Heliopolim specula quædam ostenditur, quemadmodum et ante Cnidum: de quibus ille cœlestium corporum motus observabat. Præfectura hæc Litopolitana nominatur. Ulterius sursum naviganti est Babylon castellum na-

δημιουργιμάτων. Ἐπὶ δὲ πρὸς καὶ πολὺς οἶκος κατὰ πρὸς ἐν Μέρφει, βαρβαρικῶς ἔχον τι κατὰ σκευὴν· πλὴν γὰρ τῶν μεγάλων, καὶ πολλῶν, καὶ πολυσίχων τῶν εὐλῶν, ἔδεν ἔχει χάριεν, ἔδεν γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μάλλον. Ἐν δὲ τῇ Ἡλιούπολει, καὶ οἴκους εἰδομένους μεγάλους, ἐν οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτῃ κατοιικήσαν ἱερέων γενεάναι φασὶ τοπαλαῖον, φιλοσόφον ἀνδρῶν, καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλέλοιπε δὲ καὶ τὸ νῦν τὸ σύστημα, καὶ ἡ ἀσκησις. Ἐκεῖ μὲν οὖν ἔδειξεν ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως παρρησίας, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον, καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν θεῶν τὰ ἱερά. Παρηκολούθει δὲ πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίου Γάλλου τῷ ἡγεμόνι 15 Χαιρήμων τοῦτομα, παρρησιόμηνος τοιαύτῃ πινὰ ὀπιστήμιον· γελάμηνος δὲ τοπλέον, ὡς ἀλαζών, καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ οὖν ἔδεικνυτο οἱ τε τῶν ἱερέων οἴκοι, καὶ Πλάτωνος, καὶ Εὐδόξου διατριβῆς. Συνανέστη δὲ δὴ τῷ Πλάτῳ ὁ Εὐδόξος δεῦρο, καὶ συνδιέτριβαν τοῖς ἱεροῦσιν· ἐκεῖνοι δὲ ἑαυτὰ τετρακίδεκα ἔτη, ὡς εἰρηταὶ πρὸς θεῶν κατὰ τὴν ὀπιστήμιον τὴν ἑραλίαν, μυστικὸν δὲ καὶ δυσμετὰδόντων, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θρησκείαις ἐξελιπάρησαν, ὥστε πινὰ τὴν θρησκείαν ἑραλίαν, τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι. 25 Οὗτοι δὲ τὰ ὀπιστῆχοντα τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα μόρια ταῖς τετρακοσίαις ἐξήκοντα πέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐνιαυτοῦ χρόνου παρέδσαν· ἀλλ' ἠγνοεῖτο τίος ὁ ἐνιαυτός, ὡς τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω, ὥς οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον ὡς τῶν μετεμηνυδισάντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἐπὶ νῦν ὡς λαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων. Ἐντεῦθεν δὴ ὁ Νεῖλος ὅστις ὡς τῶν Δέλτα· τέτταρ' ἡ δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην, ἀναπλέοντι· ὡς περ καὶ τὰ πρὸς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ τὴν Μαρεώτιν· τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν. Ἡ μὲν οὖν Ἡλιούπολις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ὅστις ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ ὁ Κερκέσουρα, πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπᾶς· δεικνύται γὰρ σκοπὴ πρὸς τῆς Ἡλίας πόλεως, κατὰ πρὸς καὶ τῆς Κνίδου, καὶ ἡ ἐσημεῖστο ἐκεῖνος τῶν ἑραλίαν πινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς Ἁλιούπολις ἔτος. Ἀναπλεύσαντι δ' ὅστις Βαβυλῶν

^a Manuss. τοῦ μεγάλους εἶναι καὶ πολλὰς, καὶ πολυσίχους τὰς εὐλῶν. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^b Ἡλίας πόλις Par. 1. ^c ἴδμεν Par. 4. ^d ἡμῖν deest Med. 3. sequitur ἰδεῖν. Mosc. ^e οἱ deest Med. 4. ^f Αἰμυλίω Esc. Αἰμυλίω Mosc. ^g ἐκεῖ δ' Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^h ἐδείκνυτο super vacuum scribitur v. Mosc. ⁱ ἱερών Mosc. ^k ἐντ' ἐκ inverfo ordine Med. 3. 4. Mosc. ^l δὲ Mosc. ^m δὲ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ⁿ Μαρεώτιν Med. 3. 4. Mosc. Μεραϊώτιν Bre. ^o Scripti, Βερκέσουρα. Marg. Cas. Κερκέσουρα Par. 4. Κερκέσουρα Esc. Mosc. ^p Ἡλιούπολις Par. 4. Esc. Mosc. ^q Scripti, πρὸς ἡν. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^r Ἀλιούπολις Mosc.

20. τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἰρηταὶ πρὸς] Epitomes auctor habet ἑτὴ τρία. Diodorus et Diogenes Laertius annorum numerum retinent. Casaub. Vide Vossium de Scientiis Mathemat. cap. 33. sect. 13. Anon.

37. Κερκέσουρα πόλις] In Herodoto Κερκασσῶρον appellatur, oppidum ad occidentalem Nili ripam positum κατ' ἡν χίζεται ὁ

Νεῖλος. F.

41. ὁ δὲ νομὸς Ἀλιούπολις οὗτος] Scribe Ἀλιούπολις, ut apud Ptol. Steph. et alios. Casaub.

Ibid.] Non legendum est Latopolites, sed certe Ἀλιούπολις a Λητῆς Latona Dea. Latopolis longe superius jacet. F.

φρερίον ἐρυμνόν, ὑποταίντων εἰς αὐτὰ Βαβυλωνίων τινῶν, εἴτα ἀναπερξαμένων εἰς αὐτὰ κατοικίαν ᾧ τῶν βασιλέων· καὶ δ' ὅτι τραποπέδον ἐνὸς τῶν τριῶν ταγματῶν τῶν φρεριῶν τὴν Αἴγυπτον· ῥαχίς δ' ὅτιν ἀπὸ τῆς τραποπέδου καὶ μέχρι Νείλου κατήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχὸς καὶ κοχλία τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἕκαστον πεντήκοντα ἐργαζομένων, δεσμίαν ἀφορῶνται δ' ἐνθάδε τηλαυγῶς αἱ Πυραμίδες ἐν τῇ περὶ αὐτὰ ἐν Μέρφει, καὶ εἰσι πλησίον. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέρφεις αὕτη, τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰγυπτίων· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τείρονον εἰς αὐτήν· ἔχει δὲ ἱερὰ τό, τε τοῦ Ἀπίδος, ὅς ὅτιν ὁ αὐτὸς καὶ Ὀσίρις· ὅπου ὁ βῆς ὁ Ἀπὶς ἐν σπηῶ τινὶ τρέφεται, θεὸς, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, ἀφ' ὧν τοῦ μέτωπον καὶ ἄλλα πινὰ μικρὰ τῆς σώματος· τὰ δ' ἄλλα μέλας· οἷς σημεῖοις αἱ κρίνεται τὸν ὀπίτηδαιον εἰς τὴν ἀφ' ὧν, ἀπογενομένη τῆς τὴν πρὸς ἔχοντος. Ἐπὶ δ' αὐτῇ περὶ αὐτὴν τῆς σπηῶς, ἐν ᾧ καὶ ἄλλος σπηῶς τὸ μνηστὸς τῆς βοῦς· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐτὴν ἔξαφισι τὸν Ἀπὶν καὶ ὅταν πινὰ, καὶ μάλιστα πρὸς ὀπίτηδαιον τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν γὰρ καὶ ἀφ' ὧν εἰς τὴν σπηῶν βέλονται δὲ καὶ ἔξω ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ, ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσόν. Τό, τε δὲ τῆς Ἀπίδος ὅτιν ἱερὸν ᾧ καὶ αὐτὸ τὸ Ἡρακλείδου, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡρακλείου πολυτελῶς κατασκευασμένον, καὶ τε μέγας, καὶ τοῖς ἄλλοις. Περὶ αὐτῆς δ' ἐν τῷ δρόμῳ

tura munitum, a Babyloniiis quibusdam conditum, qui huc secedentes, eo in loco habitationem a regibus impetrarunt. Nunc in ea collocata est una ex tribus legionibus, quæ Ægyptum custodiunt. Ab hoc loco usque ad Nilum, jugum quoddam descendit, per quod aqua rotis, et cochleis a flumine trahitur, centum et quinquaginta hominibus captivis continue opus facientibus. Hinc Pyramides, quæ apud Memphim sunt, in ulteriore regione manifeste apparent, quæ quidem propinquæ sunt. Propinqua est etiam Memphis Ægyptiorum regia, tribus schoenis a Delta diffita. Ea Apidis templum habet, qui idem est, qui Osiris. Ibi bos Apis in septo quodam alitur, et, ut diximus, apud eos pro deo habetur, albus frontem, et quasdam parvas corporis partes, cætera vero niger: quibus signis judicant qui sit ad successionem idoneus, alio defuncto. Ante id septum aula quædam est, et in ea aliud septum matris ejus bovis. In hanc aulam nonnunquam Apis emittitur, præsertim ut peregrinis ostendatur: alias enim per fenestram quandam videtur; sed volunt ut etiam extra spectetur, itaque ubi paullulum foris exsultim lufit, rursus in proprium locum recipitur. Apidis templum Vulcanio adjacet, quæ est ædes, templi magnitudine aliisque rebus sumptuose adornata. In fronte dromi colof-

^a καὶ δεστ Med. 3. ^b ἐν δὲ τῇ Par. 1. 5. Med. 4. Br. Mosc. ἐν δὲ τῇ Med. 3. ^c δὲ καὶ Mosc. ^d τινὰ δεστ Par. 1. ^e Manuss. μέγ. Marg. Cas. ^f σημεῖον Esc. Mosc. ^g ἐν τῇ Par. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^h Post ἐπὶ τῇ lacuna parva. Dein sequitur τοῖς Esc. ⁱ Post σπηῶ lacuna parva Esc. ^k Post ἐν αὐτῇ lacuna linearum septem, sed nihil deest Esc. ^l Ἡρακλείου Br. Mosc. ^m καὶ αὐτὸ δὲ Med. 4.

6. δι' ἧς ἀπὸ τῆς ποταμοῦ τροχὸς καὶ κοχλία τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν] Diodorus Siculus (lib. v. p. 313. t. 1.) auctor est Ægyptios ad suos agros Nili aqua irrigandos plurimum uti solitos cochlea, quam machinam Archimedes in Ægypto cum esset invenit. Ejus faciendæ rationem docet Vitruvius, lib. x. cap. 11. Sic mox Strabo ait, τὰ λίαν ἔξω καὶ κοχλίας ἀρδένεσθαι. Casaub.

Ibid.] Babylon hic est, arx hodierna Caheræ urbis, quæ non supra planitiem eminet, ideoque in nostro sæculo non cochlearum ope indiget, ut a Nilo inundetur. F.

10. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέρφεις] Memphis urbs fuit principalis Ægypti post Thebas deperditas. Vix hodie tantæ urbis vestigia exstant. Viculus Gize secundum Strabonem eundem situm occupat. Huic autem opinioni Niebubrius strenue adversatur, et certe Strabo nihil de situ Memphidis affirmat. Plinius ait Pyramidas esse inter Deltam et Memphim m. pass. a Nilo non omnino quatuor, a Memphi sex. (lib. xxxvi. c. 12.) Certe igitur, si fides sit adhibenda Plinio, necesse est ut ad meridiem hodierni Gize ponamus. Niebubrius hoc auctore, Abulfeda, Benjamino Tudelenfi, aliisque fretus, Memphis situm ad Sacaram locat. (Voy. en Arab. beur. t. 1. p. 82—85.) Pocockius etiam ad Metrabenny Sacaræ vicinum habet. (t. i. p. 39, 40.) Idem.

13. ὅτιν ὁ βοῦς ὁ Ἀπὶς ἐν σπηῶ τινὶ τρέφεται] Describitur ab Herodoto in Ægyptiacis, sive Euterpe. (lib. ii. c. 129. et seqq.) Casaub.

Ibid.] De Apide et Osiride multa incerta protulerunt veteres, quæ recentiores haud feliciter explicant. Osiridem esse Solem omnes affirmant, quocirca Apidis templum (qui cum Osiride idem) Vulcani (scilicet ignis) templo adjacet. Herodotus historicus antiquissimus eundem cum Dionysio (Baccho Græcorum) esse scribit, quod Macrobius in Saturnalibus (lib. i. c. 18. et 21.) confirmat, qui utrumque esse Solem asserit. Tibullus etiam Osiridem inventorem vini describit. (lib. i. eleg. 8.)

Hic docuit teneram palis adjungere vitem,
Hic viridem dextra cedere falce comam.

Illi jucundos primum matura saporos
Expressa incultis uva dedit pedibus.

Ex his et aliis cum Bryantio Osirim esse Noen patriarcham suspicor. Apis est, ut videtur, pater et idem cum ἄπας, quod in Helychio est ὁ τροφεύς. Hic Osiris vel Apis primus aratra fecit, et semina terræ commisit, ut Tibullus ait, qua de re forsitan taurus vel bos fuit ejus symbolum. Bryant. t. ii. p. 144. Jablonski in Panth. Æg. de origine cultus taurorum solerter tractat, (t. iii. c. 1.) neque huic viro doctissimo prorsus obstito; sed tot inter opiniones discrepantes Osiris, ni fallor, fuit ille, qui agriculturæ scientiam vinique conficiendi modum Ægyptios docuit. Posteriores autem, cultu ignis sacri introducto, hoc numen ut solis symbolum adoraverunt. F.

14. ἀφ' ὧν τοῦ μέτωπον καὶ ἄλλα πινὰ] Apis veri indicia quæ fuerint vide apud Herodotum, libro tertio, sive Thalia, c. 28. Casaub. Amm. Marcellin. lib. xxii. c. 14. Hic bos non uno modo depingebatur. Erectus insidens pedibus posterioribus exstat apud Malvasiam Marm. Velsin. pag. 3. Cum Luna in latere, apud Illustriss. Ezech. Spanheimium de Ufu et Præstant. Numism. Diss. vii. pag. 654. Begerum Thesaur. Brand. volum. iii. p. 1117. Vittatus apud Patin. Num. Imper. Rom. p. 135. Cum copiarum cornu eum depingit Beger. Thes. Brand. part. ii. p. 660. Cum duabus stellis et aquila. Idem. ibid. p. 821, 822. Adde porro Musæi viri præstantissimi, Jacobi de Wilde, Sign. xii. Anon.

25. τὸ Ἡρακλείου] Ἡρακλῆος Græcorum est Ægyptiace Ptbas; scilicet ignis, Latine, Vulcanus. (Jablonski, tom. i. lib. i. c. 2. Suid. in voce. Cicero N. D. lib. iii. c. 22.) F.

27. Περὶ αὐτῆς δ' ἐν τῷ δρόμῳ] In fronte dromi. Hæc interpretem de suo finxisse, vix est probabile: tamen nusquam exstant in nostris libris: quod facit, ut conjiciam eum scripto libro, ac, quam sit noster, meliore usum. In sequentibus quædam emendavi, quorum ratio est in promptu. Xyland.

lus jacet, ex integro lapide. In hoc dromo tauri committi solent ad pugnam, quos nonnulli dedita opera ad hoc ipsum alunt, quemadmodum alii equos: dimissi inter se pugnam miscent: victori præmium datur. Memphi est etiam Veneris fanum, quæ Græca dea censetur: quidam Lunæ id dicunt. Est etiam Serapium, in loco valde arenoso, adeo ut arenæ colles a ventis exaggerentur: ibi vidimus sphinges alias usque ad capita obrutas, alias dimidia duntaxat eminentes, unde conjicere licebat magnitudinem periculi, si quem eo proficiscentem turbo venti deprehenderet. Urbs magna est et populosa, et secunda post Alexandriam hominibus convenis referta. Extant lacus in fronte urbis, et regiarum, quæ nunc dirutæ sunt et desertæ: sitæ olim in loco edito, et usque ad inferiorem urbis partem descendentes, ubi lacus et lucus adjunguntur. Quadräginta stadiis ab urbe est montanum quoddam supercilium, in quo stant multæ Pyramides, regum sepulturæ. Earum tres memorabiles sunt: duæ inter septem orbis spectacula adnumerantur. Singulæ altitudine stadii, figura quadrata, altitudinem habentes paulo majorem quolibet latere, et mole se paululum excedentes. In media fere laterum altitudine, lapis exemptilis est: eoque sublato obliqua fistula usque ad loculum. Atque eæ inter se proximæ in eodem sunt plano. Ulterius in majore montis altitudine est tertia multo primis duabus minor, majore tamen impensa structa. Nam et ipsis fere fundamentis

^a τέτω [^b καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔτος δ' ὅτιν ἐν τῷ ὁρόμῳ] ταύρων ἀγῶνας συνελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐς ὅπτηδες τρέφασί τινες, ὥσπερ οἱ ἵπποτέφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες· ὁ δὲ κρείττων νομισθεῖς, ἄλλου τυγχάνει. Ἐπὶ δ' ἐν Μίμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· πνὲς δὲ Σελήνης ἱερὸν εἶναι φασιν. Ἐπὶ δὲ καὶ ^c Σεράπειον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὅθεν ὡς ἀνέμων ῥίνας ἀμμῶν σαρρεύονται, ἀφ' ὧν αἱ σφίγγες, αἱ μὲν καὶ ^d μέχρι ^e κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακχευομένηαι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἔξ ὧν ἐκλάζειν παρὴν τὸν κίνδυνον, εἰ τῷ βαδίζοντι ^f πρὸς τὸ ἱερὸν λείλαψ ἐπιπέσοι. Πόλις δ' ὅτι μεγάλη τε καὶ εὐαυδρος, δευτέρῃ μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν καθάπερ καὶ τ' ἐκεί ^g σιναϊσμοῦν· πρὸς κεινται δὲ καὶ λίμνη τῆς πόλεως καὶ τῷ βασιλείῳ, ἃ νῦν μὲν κατέσκαψαι, καὶ ἐστὶν ἔρημα· ἴδρυται δ' ἐφ' ὑψὺς κατέκλιοντα μέχρι τοῦ κράτος τῆς πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλλος ^h αὐτῇ καὶ λίμνη. Τετραέκλιοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίας ⁱ πρὸς ἑλθόντι, ὁρεὶνῃ τις ὁφρὺς ὅτιν, ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν ^j Πυράμιδες εἰσι, τάφοι τῷ βασιλείῳ· τρεῖς ^k δ' ἀξιόλογοι, τὰς δὲ δύο τέτων καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σταδία τὸ ὕψος, τετραγῶνοι ^l τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἐκείνης μικρῶ ^m μείζον τὸ ὕψος ἔχειν· μικρῶ δὲ καὶ ἡ ἐτέρα τῆς ἐτέρας ὅτι μείζων· ἔχει δ' ἐν ὑψέι μέσως πρὸς τῶν πλοῦτων λίθον ἐξαίρεσιμον· ἀρδέντος δὲ σύριγγος ὅτι σκολιὰ μέχρι τ' ἰσθμίου· αὐτὰ μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀποτέρῳ δ' ὅτιν ἐν ὑψέι ⁿ μείζονι τ' ὁρεὶνῃς ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττω ^o τῶν δύοιν, πολὺ δὲ μείζονος δαπάνης κατεσιδασμένη· ἀπὸ γὰρ

^a τέτω deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b Includa notis adjecimus ex vett. libris. Marg. Cas. ^c δεῖμα τέτω Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^d Σεράπειον Bre. Mosc. ^e ἰφ' Med. 3. 4. ^f τῆς deest Med. 3. 4. ^g εἴγε Esc. εἴτα Mosc. ^h ἐπὶ Par. 1. Med. 4. ⁱ αὐτῇ Med. 3. ^j πρὸς ἑλθόντι Par. 4. Bre. ^k εἰσὶ Πυράμ. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^l μείζον Par. 4. Bre. Esc. Mosc. ^m δὲ Med. 3. 4. ⁿ τὸ σχῆμα Med. 3. 4. ^o μείζον sed on scribitur sup. φ. Par. 4. ^p τῶν δύοιν Bre. τῶν δύοιν Mosc.

6. τρεῖς δὲ Σελήνης] Venerem Ægyptiorum (dictam Albor) esse noctem Jablonki conjicit, t. 1. cap. 1. Lunam autem forsan in capite gestabat: Villebrunius, esse Lunæ templum. F.

10. μέχρι τῆς κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακχευομένηαι] Pro ὑφ' ἡμῶν lego ὑπ' ἀνέμων, nec indiget probationibus ea emendatio: satis per se stabit nullo adminiculo. Palmer.

Ibid.] Harum Sphingum una adhuc exstat, usque ad caput arenā obtecta. Emendationi Palmerii non obsto, Villebrunius autem textum esse sanum putat, quod si aliquid mutetur non ὑπ' ἀνέμων legit, sed ὑφ' ἀμμῶν, sub arenis. Niebubrius hanc Sphingam metitus est. (Voy. en Arabie beur. t. 1. p. 150.) Partes supra terram eminentes sunt 27 pedes altæ. (Pocock. t. 1. p. 46.) F.

21. Πυράμιδες εἰσι, τάφοι τῶν βασιλέων] Herodotus auctor antiquissimus est, qui pyramidas descripsit, sed non sepulchra regum esse affirmat. Cheops enim, qui maximam struxit pyramidem, ut ferebatur (secundum Herodotum in Eut.) in insula quadam sepultus est. Strabonius eximius sane antiquitatis indagator esse templa conjicit. Nihil certi de conditoribus, aut de illarum usu traditur. Inter veteres Plinius, Diodorus, Mela, aliique plurimi quædam memorant. Inter recentes Grævii pyramidographia optima est, qui, bis itinere a Cahera facta, mensurationem accuratissimam præstitit. Pocockius plurima observavit de pyramidibus, (tom. 1. cap. 5.) neque Niebubrii laus dene-

ganda est, qui testis oculatus hæc miracula eximie descripsit. (Voy. en Arabie beur. t. 1. p. 157.) Tres hodie extant memorabiles. Idem.

23. σταδία τὸ ὕψος, — τῆς πλευρᾶς ἐκείνης μικρῶ μείζον τὸ ὕψος ἔχειν] Diodorus aliter refert ἐπὶ τ' βάσεως πλεονάζον ἐκείνην ἔχει πλεονάζον ἐπὶ τ' τὸ δ' ὕψος ἔχει πλείων τ' ἐξ πλεονάζον. Si hæc vera sint, textus Strabonis est mendosus. Legendum est forsan, una litera deleta, pro μείζον, μείων. Fatendum est tamen, quod de mensura pyramidis maximæ multum discrepant auctores. Herodotus cuique lateri pedes 800 dedit, ac postea addit καὶ ὕψος ἴσον, i. e. esse parem altitudinem. Plinius e contra pedes 883 cuique lateri assignat. (lib. xxxvi, c. 12.) Strabonis computatio pedes sexcentos, Diodori 700 pedes dat. Huic noster Grævius fere assentit, cujus mensura pedes Anglicos 693 æquat. Altitudo igitur perpendicularis pedes 499 reddit. Niebubrius pedes 440 tantum, vel pedes Angl. 479. maximæ pyramidis altitudini ascribit: Nobilissimus Charlemontius non plusquam pedes 444. Has inter lites hæreo, dum aliquid certius occurrat. Malim autem Diodoro assentiri, lineas, ad latus pyramidis ductas, altitudinem excedere, quia pyramidis vertex planus est. Idem.

27. σύριγγος ἐστὶ σκολιὰ μέχρι τῆς ἰσθμίου] Grævius et Bruynius hos aditus in pyramidis interiora depingunt. Theca est certe cista marmorea, conditoris sepulchrum, ut quidam sentiunt. (Vide Le Bruyn, t. 1. 4to. p. 610. Grævii Pyram.) Idem.

θεμελίαν μέχρι μέσου^a σχεδόν π, μέλανος λίθου ἔστιν.
 ἔξ ἑ καὶ τὰς^b θύας κατασιδιάζουσι, κομίζοντες
 πύργους, ὁ δὲ τῆς Αἰθιοπίας ὄρων^c ὅς τῃ σκλη-
 ρὸς εἶναι^d καὶ δυσκατέρχεται, πολυτελὴ τὴν ἀναγκασίαν
 παρέχει· λέγεται δὲ τὴν ἑταίρην τὰ φος γεροντὸς ὑπὸ
 τῆς ἐραστῶν, ἡ δὲ Σαπφὼ μὲν ἢ τῇ μελῶν ποιήτρια,
 καλεῖ^e Δορίχαν, ἐρωμένην δὲ ἀδελφῆς αὐτῆς Χαράξ
 γεροντῶν, οἶνον κατὰγοντος εἰς Ναυκρατίαν Λέσβιον
 κατ' ἐμπορίαν· ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ῥοδόπην· μυ-
 θεύουσι δ' ὅτι λυομένης αὐτῆς, ἐν τῇ ὑποδημάτων
 αὐτῆς ἀρπάσας ἀετὸς ὥσπερ τῆς θεοπαίης κομί-
 σαιεν εἰς Μέρφιν καὶ τῷ βασιλεῶς δικαιοδοτουῦτος
 ὑπαίθριος γενόμενος, κατὰ^h κορυφῇ αὐτῆς ῥήψαι
 τὸ ὑποδήμα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τῷ
 ὑποδήματος, καὶ τῷ ὡραϊσμῷ κινήσεις, ὡς ἐπέμ-
 φειεν εἰς τὴν χώραν καὶ ζήτησιν τῆς φορέσεως ἀν-
 δρώμεν τῆτο· ἐν τῇ πόλει δὲ εὐρεθεῖσα τῇ Ναυκρα-
 τῶν ἀναχθεῖν καὶ γένοιτο γυνὴ τῷ βασιλεῶς· τελευ-
 τήσασα δὲ τῷ λεχθέντος τύχει τάφου. Ἐν δὲ
 πῇ τῇ ὁραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς Πυραμίσι ὡρα-
 δέξων ὅσα ἄξιον ὡραλιπεῖν. Ἐκ γὰρ τῆς λα-
 τύπης σωροὶ τινες παρὰ τῇ Πυραμίδων κεῖνται· ἐν
 ταῖς δ' εὐρίσκειται φήγματα καὶ τύπῳ καὶ μεγέθει
 φακοειδῆ· οἷοις δὲ, καὶ ὡς ἀνὰ πῖσμα οἶον ἡμιλεπίστων
 ὑποτρέχει. Φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς
 τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· ὅσα ἀπέσκαε δὲ καὶ γὰρ
 οἰκοὶ παρ' ἡμῖν λόφοςⁿ πῆς ἔστιν ἐν πεδίῳ ὡραμῆ-
 κης· ὅτος δ' ἐστὶ ὁ μετὰ φήγων φακοειδῶν λίθου
 παρείας· καὶ αἱ θαλάττιαι δὲ, καὶ αἱ ποτάμια ψήφοι,
 σχεδόν π τὴν αὐτὴν σπερίαν ὑπογράφουσιν· ἄλλ'
 αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ ἀπὸ τοῦ ρεύματος· εὐρε-
 σιλογίαν τινὰ ἔχουσιν, ἑκαὶ δὲ σποράτερη ἢ σιέφης·
 εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις καὶ ἀπὸ τοῦ μέγαλλον [τ

usque ad medium constat ex nigro lapide, ex quo
 mortaria faciunt, ab extremis Æthiopiæ montibus
 delato: qui cum et durus sit, et operatu difficilis,
 reddidit opus sumtuosum. Hic dicitur meretricis
 sepultura, ab amantibus effecta. Hanc mulierem
 Sappho poetria Doricham vocat, et fratris sui Cha-
 raxi amicam, cum is Lesbium vinum negotiator
 Naucraticum portaret. Alii eam Rhodopen nomi-
 nant, atque fabulam quandam narrant: et dum la-
 varetur, aquilam alterum e calceis e manu ancillæ
 correptum, Memphim deportasse: et in sublimem
 supra regis verticem jura dantis evolantem, cal-
 ceum in hujus gremium demisisse: regem calcei
 concinnitate et rei novitate permotum, per totam
 regionem dimisisse ad inquirendam eam, quæ hu-
 jusmodi calceum gestaret: eam in urbe Naucrati-
 tarum inventam, atque adductam, regis uxorem
 factam, et post mortem hac sepultura adfectam
 fuisse. Sed unum de miris rebus a nobis in Pyra-
 midibus visum, haudquaquam prætereundum est.
 Acervi quidam lapidum frustulis dolando detritis,
 ante Pyramides jacent, in his lapilli et forma, et
 magnitudine lentis inveniuntur, quidam ut hordei
 grana, quæ semidecorticata eminent: narrant reli-
 quas ciborum, qui operariis dati fuerant, in lapi-
 dem induruisse: quod quidem satis videtur verifi-
 mile. Nam et apud nos collis quidem est oblongus,
 in campo situs, qui tofi calculis in modum lentis
 plenus est. Maritimi quoque et fluviales calculi
 eandem fere ambiguitatem præstant: sed ii propter
 motum, qui in aqua fit, lentorem seu mucorem
 aliquem habent, isthic indagatio veri est difficilior.

^a σχεδόν τοι Med. 4. ^b θύας Par. 5. θυίας Mosc. ^c ἀπὸ γὰρ τῶν Med. 4. Bre. Mosc. ^d καὶ Par. 1. 5. Med. 3. 4.
^e Δορίχαν Mosc. ^f ἐμπορίαν Par. 1. Med. 3. 4. Mosc. ^g ἐν ὑπαίθρῳ Med. 3. ^h Scripti, κορυφῆς. Marg. Cas. sic Par. 1.
ⁱ Med. 4. ^j εὐρ. δὲ ἐν τ. π. ordine inverso Mosc. ^k τύχη Med. 3. ^l λατύντης Med. 3. ^m ἐπιτρέχει Par. 4. ⁿ τις deest
^o Med. 3. 4. Mosc. ^p μετὰ, sed os scribitur sup. ὦν, Mosc. ^q Anteae legebatur πορείας inepte. Marg. Cas. πορείας Par. 1. 5. Med.
^r 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^s ποτάμιοι Med. 4. ^t σχεδόν τοι Med. 4. ^u Ita est legendum. At Xyl. εὐρεσιλογίαν legit. Marg.
^v Cas. εὐρεσιλογίαν Par. 4. Mosc. ^w Scripti, διότι et ἔτι. Marg. Cas. δ. Par. 5. Bre. Efc. Mosc. ὅ Par. 1.

1. μέλανος λίθου ἔστιν] Grævius, qui vidit has pyramidas, nul-
 lum esse marmor nigrum in tertia affirmat. Niebubrius etiam
 scribit hanc pyramidem esse cretaceo lapide constructam. Ille
 tamen fatetur esse plurimas graniti marmoris massas inter la-
 pides quadratos. (p. 160.) F.

9. ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ῥοδόπην] Scribe, Ῥοδόπην. Sic autem
 nominatur ab Herodoto, lib. ii. c. 135. quo nomine reprehен-
 ditur ab Athenæo, lib. xiii. c. 7. p. 596. aliam enim Dori-
 cham (quam Δορίχαν ille vocat, non Δορίχαν, ut hic) esse aliam
 Rhodopin. Herodotum sequi videtur et Diodor. lib. i. p. 59.
 t. i. De Rhodopide scorto vide præterea Ælianum, lib. xiii.
 c. 33. et Plin. lib. xxxvi. c. 12. Casaub.

21. Ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροὶ τινες παρὰ τῶν Πυραμίδων κεῖνται] Manifesto refellit hæc Diodorus, lib. i. p. 57. t. i. negans ullum
 ejus rei vestigium apparere, idque valde esse mirum, καὶ τὸ δαυ-
 μασιώτατον inquit, τὸ τηλικούτον ἔργον κατεσκευασμένον, καὶ τοῦ περι-
 έχοντος τόπου πάντος ἀμμόδους ὄντος, οὐδὲν ἔχον οὐτε τοῦ χώματος, ἕτε-
 ρῆς τῶν λίθων ξειβεργίας καὶ λαξευσέως ἀπολείπεται: nisi de unica
 tantum pyramide Diodori verba accipias. Sane Strabonis auc-
 toritas, qui præsertim vidisse se dicit, multis Siculis apud me
 prævalet. Idem.

Ibid.] Grævius habitacula quædam in rupe excisa invenit
 pyramidi secundæ vicina, quæ, ni fallor, erant σωροὶ παρὰ τῶν

Πυραμίδων. F.

25. Φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψ.] Tale quid narrat Aristoteles
 in Admirandis, de vasis in lapidem mutatis, in Lydiæ metallis.
 Vide locum N. 48. p. 1154. Ed. Paris. 1619. Casaub.

28. λίθου πορείας] Ita appellat qui πῦρος vulgo dicitur. Idem.

30. ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ρεύματος] Strabonis
 est hæc sententia, calculos et ostrea, ac similia, quæ in littore
 reperiuntur, generari marinæ aquæ agitatione, ideo etiam libro
 tertio dicebat, ubi maximi fiunt æstus, ibi et ostreorum pluri-
 mum reperiri. Eam sententiam fuse explicatam habes apud
 auctorem libr. Περὶ Φυτῶν Aristotel. de Plant. lib. ii. cap. 2.
 Idem.

31. εὐρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν] Hoc est, de iis apte potest dispu-
 tari, tractarique, num sit ea causa, quam modo diximus. Εὐρεσι-
 λογεῖν et εὐρεσιλογία voces sunt iis non inauditæ qui Plutarchum,
 Laertium, et Athenæum legerunt. Xylandri tanta fuit hoc loco
 negligentia, ut nihil supra, qui mendum in editione priore Ba-
 siliensi tantum commissum non animadvertens, in plus quam
 puerilem errorem incidit. Idem.

Ibid. εὐρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν] Hunc locum mendosum videri,
 monet Schottus, Observat. Hum. lib. iv. c. i. Anon.

Ibid.] Lapidem ubique jacent detriti, diluvii universalis indicia.
 De his vide Niebubrium, Voy. en Arab. beur. p. 161. F.

1. γερόντιον

Alibi docuimus, circa loca, ubi lapides ef-
fodiuntur, ex quibus Pyramides factæ sunt, mons
quidam est nomine Troicus satis petrosus, et spe-
luncæ sub eo, et pagus his ac flumini proximus
nomine Troja, antiqua Trojanorum habitatio,
eorum qui captivi Menelaum secuti sunt et ibi con-
federunt. Post Memphim est Acanthus civitas
Libycæ persimilis : ibidem Osiridis templum, et
Acanthæ Thebaicæ lucus, unde gummi habetur :
postea est Aphroditopolitana præfectura, et civitas
eodem nomine in Arabia, in qua bos alba sacra-
latur. Sequitur Heracleotica præfectura in insula
magna, juxta quam ad dexteram in Libycam, aut
Arfinoiticam præfecturam fossa est, quæ et duo ora
habet, cum pars quædam insulæ intercitat. Hæc
præfectura cæteras omnes, et aspectu, et virtute, et
apparatu antecellit. Sola enim oleas perfectas et
fructiferas arbores profert, ac si quis bene colligat
oleum etiam optimum fit : negligentes autem rem,
multum quidem efficiunt, sed pessimi odoris. At
Ægyptus reliqua oleo caret, exceptis hortis, qui
circa Alexandriam sunt : qui oleas quidem ferre
possunt, oleum vero non suppeditant. At vini non
parum fert, frumentum quoque, legumina, et alia
semina omnis generis. Habet etiam lacum admi-
rabilem, Moeridis appellatum, pelagi magnitudine,
et marino colore, cujus etiam ripas videre est
maris littoribus persimiles, ut idem de hoc loco at-
que iis qui sunt circa Ammonem existimari possit.
Etenim haud fane multo a se invicem distant, at-
que ambo a Parætonio, et, ut ex multis deprehendi
argumentis potest, templum illud prius in littore sta-
bat, atque hæc loca prius maritima erant. Inferiorem

λίθων, ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες γιγνῶσιν^a ἐν ὑφεί ταῖς
Πυραμίσι^b ὃν^c πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωϊκὸν π
καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος, καὶ σπήλαια ὑπὸ
αὐτῷ, καὶ κόμμη πλησίον^d καὶ τέτοις καὶ τῷ ποταμῷ,
Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῷ Μεγαλάρῳ
συγκρατοῦν^e αἰχμαλώτων Τρώων, κατὰ
μεινάντων δ' αὐτόν. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἀκανθος
πόλις ὁμοίως ὥς ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ τὸ τῆς Ὀσίριδος
ἱερῶν, καὶ τὸ τῆς Ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θηβαϊκῆς, ἐξ
ἧς τὸ κόμμη. Εἰδ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς, καὶ
ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἣ λυβικὴ βῆς
ἱερὰ τέρεται. Εἰδ' ὁ Ἡρακλεώτης νομὸς ἐν νήσῳ
μεγάλῃ, καὶ ὑπὸ ἡ διάρυξ ὅτι ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν
Λιβύην ὅτι τὸν Ἀρσινόϊτον νομόν, ὥστε καὶ διτομον
τὴν διάρυγα, μετὰ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρ-
εμπύπτοντος. Ἐπὶ δ' ὁ νομὸς ἔστος ἀξιολογώτατος
τῶν ἀπάντων κατὰ τὴν ὕψιν καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ
τὴν κατὰ σκεδὴν ἐλαϊόφυτος τε γὰρ μόνος ὅτι με-
γάλοις καὶ τελείοις δένδροις καὶ καλλιχέρποις· εἰ δὲ
συγκομίζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος ὀλιγαριθμῶν
δὲ τέτρα, πολὺ μὲν ποιεῖν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ καὶ
τὴν ὀσμύ. Ἡ δ' ἄλλη Αἰγυπτος ἀνέλαϊός ὅτι,
πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἱ μέχρι τῆς
ἐλαίας χορηγεῖν ἱκανοὶ εἰσιν, ἔλαιον δ' ὅσον ὑποργῶ-
σιν· οἶνον δὲ ὅσον ὀλίγον ἐκφέρει· σῖτον τε καὶ ὄσπρια
καὶ ἄλλα σπέρματα πάμπολλα. Θαυμαστὸν δὲ
καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος καλουμένην,
πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χροῇ θαλασσιᾷ· καὶ
τῆς αἰμαλούς δὲ ὅτι ὄραν εἰκότα τοῖς θαλασσίοις
ὥς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ φεῖ τῶν καὶ Ἀμμωνα τόπων
καὶ τέτων. Καὶ γὰρ ὅσον πάμπολυ ἀφεῖναι ἀλ-
λήλων καὶ τῆς Παραιτωνίης, μὴ ὥστε τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο
εἰκάζειν ὅτι φέρτερον ὅτι τῇ θαλάττῃ ἰδρυσθαι ἀφ'
τὸ πληθὺς τῶν τεκμηρίων· ταῦθ' ὁμοίως τὰ χαρία
φέρτερον ὅτι τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχεν. Ἡ δὲ κάτω

^a λίθων ἢ Med. 3.^b ἐν ὑφ. τ. Π. defunt Med. 3.^c Scripti, ὅτι ἐν τῇ Marg. Cas.^d πέραν δ' Med. 3.^e καὶ deest

Par. 1. Med. 4.

^f ὥς deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.^g Ἀφροδιτοπολίτης Med. 3. 4. Bre.^h Ἡρακλεώτης Bre.ⁱ Ἀρσινόϊτην Mosc.^k συγκομίζει Med. 3.^l τὰ ἄλλα Med. 3. 4. Mosc.^m Μοίριδος Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.ⁿ τὴν^o Παραιτωνίου Mosc. ^p καὶ ταῦθ' Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc.

1. γιγνῶσιν] Lege post γιγνῶσιν sic : γιγνῶσιν, Τρωϊκὸν κ. τ.
λ. notæ marginales antiquæ, truncatæ, quæ in textum irreple-
runt. Vox Ἀραβία, de parte quæ secundum Nilum intelligitur.
An aliquid ad rem? Revoca Troitum fluvium, et hæc omnia
conferenda ad locum hunc purgandum. Villebr.

2. Τρωϊκὸν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος] Meminit et Pto-
lem. ὃ Τρωϊκὸν λίθον ὄρος. Casaub.

7. Ἀκανθος πόλις ὁμοίως ὥς ἐν τῇ Λιβύῃ] Acanthus civitas Li-
bycæ persimilis. Delendum τὸ ὥς, et legendum ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ,
ut censet Salmasius ad Solinum, pag. 532. Palmer.

Ibid.] Palmerio assentior, Xylandri enim versio mendosa est.
Acanthus urbs est hodierna Dajber, (D'Anvill.) vel Dajjour,
(Norden.) Acanthi nomen forsan ab arbore acantha duxisse
putat Pocockius (t. 1. p. 69.) F.

9. ἐξ ἧς τὸ κόμμη] Hæc arbor est Theophrasti Ἀκάνθος, quam
accurate descriptam in lib. iv. cap. 3. Hist. Plant. habemus :
γίνεται ἐκ ταύτης καὶ τὸ κόμμη· καὶ ῥέει καὶ πλεονέκτης καὶ αὐτόματον
ἀνευ χάσιως. Videtur esse Acacia Belonii C. B. P. p. 392. et
Gummi Arabicum a nobis appellatur, vere autem Mimosa Ni-
toica, vel Mimosa Senegal Linnæi. Harum prima species Ara-
bice est Cbarad, secunda Fetne. Hasselquist. de Pl. Ægypti.
Idem.

11. ὁμώνυμος πόλις] Aphroditopolis est hodie Atfieb. (D'Anvill.)
Idem.

12. Εἰδ' ὁ Ἡρακλεώτης νομὸς] Hæc præfectura est ad occasum
Nili in Libya. Supra hanc est Arfinoites præfectura prope
lacum Moeridem, ut dixerat antea. Idem.

23. οἱ μέχρι τῆς ἐλαίας χορηγεῖν ἱκανοὶ εἰσιν] Qui oleas quidem. Et
hic interpretem secutus sum, sive is codice, sive iudicio fretus
hæc ita extulit. Nam sententia plana est : et nemo nescit, non
ubique vinum fieri, ubi vites etiam uvas gignunt, quod de oleo
et olea itidem intelligi potest. Xyland.

26. Θαυμαστὸν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος] Sunt qui Μο-
ρίδος appellant : ejus veteres passim meminere. Vide lib. 1. Cas.
Diod. Sic. lib. 1. p. 48. t. i. Anon.

27. Μοίριδος] Moeridis. Moeridis autem lacus ita notus est,
ut Muridis hæsisse ullo libro mirer : epitomæ etiam hic recte
habent. Cætera confusa sunt. Epitomæ habent, antiquos
censuisse inferiorem Ægyptum circa Serbonidem, Moeridem,
et Ammonium lacus, mare fuisse, quod quidem Arabico conti-
guum fuerit sinui. De orbe aquæ et terræ hic disputare non
libet. Xyland.

Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Ἀερωνίδου, πέλαιος ἡ, σύρρου τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ καὶ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Ἐλαντίω μυχόν. Εἰρηται δὲ καὶ τῶν ἀφ' ἐλαίωνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας, καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσούτον 5 ὑπομνήσειον τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς θεωρίας ἔργον εἰς ἐν συμφέρονται. Τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι πᾶν πάντων εἰς ἐν συννευόντων τὸ τοῦ ὅλου μέσον, καὶ σφαιροειδῶν καὶ τῆς τοῦ μὲν πυκνότητος καὶ μεσαίετον εἶναι ἢ γῆ, τὸ δ' ἡπτόν ἢ τοῖον, καὶ 10 ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ· ἐκάτερον δὲ σφαῖρα, ἢ μὲν σφαιρὰ, ἢ δὲ κοίλη, οἷος ἔχουσι τὴν γῆν. Τὸ δὲ τῆς θεωρίας ὅτι βεβῆλται καὶ αὐτὴ ποικιλοτέρη τις εἶναι, καὶ μυρίων ἔργων δημιουργός, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γενῶν, ὡς πολὺ ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ἄλλων καὶ 15 τῶν τὰ κράτιστα θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων, ὧν ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα συνέστηκε. Τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸ οὐρανόν, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν ὅσων κόσμου μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον, καὶ τὸ ἑξῶτάτω. Ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ φαίνεται τὸ 20 ὕδωρ, ὅτε ἐπὶ δ' ἐνυδρον ζῶον ὁ ἀνθρώπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναερίον, καὶ πολλοῖς κοινωνικὸν φῶς, ἐποίησεν ἡ ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολλὰς, καὶ ἐσοχὰς, ὡς ἐν αἷς μὲν ἀποκρίνεσθαι τὸ σύμπαν, ἢ καὶ τὸ πλέον ὕδωρ ὁ ἀποκρίπτον τὴν ὕδωρ αὐτῇ γῇ ἐν αἷς δ' ἐξέχειν 25 τὴν γῆν ἀποκρίπτεσθαι ὕδωρ ἐαυτῇ τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρησίμων τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, καὶ τοῖς καὶ αὐτὸ ζῴοις καὶ φυτοῖς. Ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει συνεχὲς τὰ σύμπαντα, καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις (οὐ γὰρ οἷον τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα, καὶ ποσαῦτα, καὶ τηλικαῦτα, ἐν τῷ 30 κόσμῳ διοικεῖσθαι) ὑποληπτόν, μήτε τὴν γῆν αἰεὶ συμμῆναι ἑαυτῇ, ὡς αἰεὶ τηλικαῦτα εἶναι μηδὲν παραλείψαν ἐαυτῇ μὴδ' ἀφαιρῶσαν, μήτε τὸ ὕδωρ, μήτε τὴν ἑδραν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἐκάτερον, καὶ ταῦτα, εἰς ἀλλήλας φυσικῶτάτης ἕως καὶ ἐγγυτάτω τῆς μεταπλάσεως. Ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ 35 μεταβάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσουῶν τὴν αὐτὴν τρέπον, ὥστε καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐαυτῇ ποσαῦτα ἀφ' ἑαυτῆς. Ἡ μὲν γὰρ εὐρυπλος, ἢ δὲ σφαιρὰ καὶ πετρώδης, καὶ σιδηρῆς, καὶ ἑπὶ τῇ ἄλλων. Ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῆς ὑγρᾶς ἕως, ἢ μὲν γὰρ ἀλμυρῆς, ἢ 40 δὲ γλυκεῖα καὶ πόπμος, ἢ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτήριος, καὶ ὀλέθριος, καὶ ψυχρὰ καὶ θερμή. Τί οὖν

verò Ægyptum, et quæ usque ad Serboniticum lacum tendunt, pelagus obtinebat, conjunctum fortasse cum mari Rubro, quod Heroum urbi et Elanitico recessui proximum est. Sed de his in primo geographiæ volumine pluribus dictum est. Nunc paucis admonentes naturæ simul atque providentiæ opus una consideratione perpendemus. Naturæ, quia rebus omnium ad id unum vergentibus, quod universi medium est, et quæ circa id sita sunt, medium atque densissimum est terra: minus aqua ea densa est: utrumque globus: sed altera quidem solidus, aqua concava inter sese terram complectens. Providentiæ, quod cum varietatis sit cupida et plurimarum rerum opifex, in primis animalia creavit, quæ longe cæteris antecellunt, atque horum ipsorum præstantissima deos atque homines, quorum gratia cætera sunt constituta. Diis itaque cælum, hominibus terram incolendam dedit, quæ duo mundi extrema sunt, medium ipsum, et id quod ultimum est. Enimvero quoniam aqua terram circumdat, homo autem non est aquatile animal, sed terrestre, aerem multumque lumen percipit: eadem terram multis in locis excitavit, in multis depressit: ut alibi tota aqua vel maxima ejus pars obtineret, et terram sub se occultaret: alibi vero terra existeret, atque aquam in se absconderet: nisi quantum hominum generi, cæterisque animalibus, ac stirpibus necessarium videbatur. Jam cum omnia continue moveantur, et transmutentur (aliter enim talia totque, ac tanta in mundo recte administrari non possent) existimandum est, nec terram perpetuo ita durare, ut semper tanta sit, nec quicquam ei addatur aut adimatur: nec aquam, nec eandem sedem semper ab iis obtineri: maxime quia transmutationem eis mutuam et propinquissimam addiderit. Proinde terræ multum in aquam convertitur: et aquæ vicissim multum in terram transmutatur: quemadmodum in terra ipsa per se multæ differentiæ inveniuntur: cum alia sit fragilis, alia solida, alia petrosa, aut ferrea, alia aliter: atque eodem modo de humoribus, alius est salsus, alius dulcis et poculentus, alius salubris et medicam vim habens, alius perniciosus, et frigidus alius,

^a Σερβωνίδου Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^b γεωμετρίας Mosc.

^c ὕδωρ ἐν Par. 1. in margine Par. 4. Med. 3. 4. Bre.

^d Ita legendum cum vet. lib. Vulgo συννευόντων. Marg. Caf.

^e καὶ τὸ Mosc. ^f καὶ τὸ Mosc.

^g deest Par. 4. Med. 4.

^h τὸ τοιοῦτο Esc. Mosc.

ⁱ τὸ δὲ deest Esc. Mosc.

^k Manuss. ποικιλοτέρη. Marg. Caf. sic Par. 1. 5.

^l Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^m γενῶν Med. 4.

ⁿ Scripti, μέγας. Marg. Caf.

^o ἐν τ. γ. ἐξ. inverso ordine, Med. 3. ^p Scripti,

ἀποκρίπτον. Marg. Caf. ^q ἀποκρίπτον Par. 4.

^r ὕδωρ αὐτῇ Par. 4.

^s καὶ τὰ ποσαῦτα Par. 1. Med. 4. τοιαῦτα καὶ ποσαῦτα

^t Mosc. ^u Vulgo ἑσσαν. Marg. Caf.

^v Vulgo ἀλμυρᾶς. Marg. Caf.

^w γὰρ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

7. Τὸ μὲν τῆς φύσεως] Strabo in disciplina Stoicorum explicanda φύσιν τῇ θεωρίᾳ opponit. De his, ut opinor, optime Cicero in Nat. Deor. lib. ii. c. 58. Ipsius mundi, qui omnia complexu suo coerct et continet, natura non artificiosa solum, sed plane artifex ab eodem Zenone dicitur, consultius et provida utilitatum, opportunitatumque omnium.—Natura mundi omnes motus habet το-

luntarios conatusque et appetitiones.—Talis igitur mens mundi cum sit, ob eamque causam, vel prudentia, vel providentia, recte appellari possit (Græce enim πρόνοια dicitur) hæc potissimum providet, Esc. Πρόνοια ergo est mens mundi, vel Natura mundi, quamobrem φύσις est, ut videtur, vis insita materiæ, quæ legibus τῆς πρόνοιας obtemperat. F.

alius calidus. Qui ergo mirum sit terræ partes aliquas, quæ nunc habitantur, olim mari tectas : et quæ nunc pelagus sunt, prius habitatas fuisse ? quemadmodum de fontibus alii exarueri, alii eruperunt : itemque et flumina, et lacus, montes et campos invicem commutari probabile est : de quibus ante copiosius dictum est : nunc isthæc sunt addita. Moeridis itaque lacus tum propter magnitudinem, tum propter profunditatem sub Nili incrementa excipiendæ inundationi sufficit, ne aquæ in fata et habitationes exundent : postea decrecente Nilo, abundantem in se aquam fossæ adminiculo reddit per utrumque os utilem irrigationibus. Idem præstat et fossa : atque hæc quidem naturalia sunt. Utrique autem fossæ ostio claustra imposita sunt, quibus architecti, et influenti et effluenti aquæ moderantur. Ad hæc est labyrinthi fabrica, opus haud impar pyramidibus, et adjacens regis sepultura ejus, qui labyrinthum construxit. Locus autem in primo fossæ ingressu ad triginta, quadraginta stadia procedenti, est planities quædam mensali forma pagum habens, et multorum regum regiam, quot prius præfecturæ erant. Nam totidem aulae sunt columnis ambitæ, invicem continuæ, omnes uno ordine, et uno pariete tanquam parvo quodam muro, ante se sitas aulas habent. Viæ vero, quæ ad eas tendunt, ex adverso sunt ipsius muri, ante ingressus cryptæ quædam multæ ac longæ, quæ inter se vias flexuosas habent, ut nemo peregrinus ingredi aulam ullam possit, nec egredi sine duce. Dignum admiratione, quod uniuscujusque domus tabulata, ac etiam cryptarum latitudines, ex lapideis pluteis integris, et magnitudine insolenti constructæ sunt, nullo usquam nec ligni, nec alius materiæ interventu. Ac si quis in tabulatum ascendat, quod non admodum altum est, quippe unica contentum contignatione, videre potest lapideum campum tantis lapidibus instratum : inde ad aulas visu retorto, cernere deinceps eas viginti septem, ordine positas, et columnis e solido lapide innitentes, parietes quoque ipsos ex lapi-

θαυμαστόν, εἰ πῶς μέρη τῆ γῆς, ἀ νῦν οἰκεῖται, θαλάττῃ
 ᾤοντο κατεῖχετο; τὰ δὲ νῦν πελάγη ᾤοντο
 ᾤοντο; κατὰπερ ἡ πηγάς τὰς ᾤοντο ἐκλιπτεῖν
 σικεῖν, τὰς δ' ἀνέστη, καὶ ποταμούς καὶ λίμνας.
 5 Οὕτω δὲ καὶ ὄρη, καὶ πεδία εἰς ἀλλήλα μεταπίπτειν,
 ᾤοντο ὧν καὶ ᾤοντο ἐρήμω πολλὰ, καὶ νῦν
 ἐρήμω. Ἡ δ' ἐν Μοίριδος λίμνῃ ἀπὸ τοῦ μεγέθους,
 καὶ τὸ βάθος ἰσχυρὸν ἐστὶ, κατὰ τε τὰς ἀναβάσεις τιμὴν
 πλημμυρίδα φέρειν, καὶ μὴ ὑπερβάλλειν εἰς τὰ
 10 οἰκόμενα, καὶ πεφυτευμένα· εἴτα ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ
 πλεονάζον ἀποδύσασα τῇ αὐτῇ διώρυγῃ καὶ ἰσχυρὸν
 τομάτων, ἔχειν ὑπερπρόσθετον τὸ χεῖμα. ᾤοντο
 τὰς ἐποχετείας, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρυξ· ταῦτα μὲν
 φυσικὰ· ἐπὶκεῖται δὲ τοῖς τόμασιν ἀμφοτέρωθεν τῆς
 15 διώρυγος κλειόμενα, οἷς ταμιεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τὸ
 τε εἰσρέον ὕδωρ, καὶ τὸ ἐκρέον. Πρὸς δὲ τέτοις ἡ
 τῆ λαβυρίνθου κατασκευῆς, παρίστανται πύλαι ὅσιν
 ἔργον, καὶ ὁ ᾤοντο τοῦ τῆς κατασκευάσαντος
 βασιλέως τῆ λαβυρίνθου· ἐστὶ δὲ τῶν καὶ τὸν ᾤοντο
 20 εἰσπλύνειν τὸν εἰς διώρυγα ᾤοντο ὅσον τετρα-
 κόντα ἢ πενήκοντα σταδίους ἐπὶπέδον τι τετραπύλῳ
 χωρίον, ἔχον κόμην τε καὶ βασιλείον μέγα ἐκ πολλῶν
 βασιλέων, ὅσοι ᾤοντο ἦσαν νομοὶ τοσαῦται γὰρ
 εἰσιν αὐλαὶ πενήκοντα συνεχεῖς ἀλλήλοις, ἐφ' ἑνα
 25 ἴσον πᾶσαι καὶ ἐφ' ἑνὸς τοίχου, ὡς ἀπὸ τοίχους
 μικρὰς ᾤοντο ἔχοντες τὰς αὐλάς· αἱ δ' εἰς
 αὐτάς ὁδοὶ κατασκευαῖς τῶν τοίχων εἰσὶ ᾤοντο
 δὲ τῶν εἰσόδων κρυφαὶ πύλαι μακρὰ καὶ πολλὰ, δι'
 ἀλλήλων ἔχουσι σκολιάς τὰς ὁδοὺς, ὥστε χωρὶς ἡγε-
 30 μόνος μηδὲν τῶν ξένων εἶναι δυνατὸν τιμὴν εἰς ἐκείναι
 αὐλὰς παρέρχοντα τε καὶ ἔξοδον. Τὸ δὲ θαυμαστόν, ὅτι
 αἱ τῶν οἰκῶν ἐκείνου ἰσχυροὶ, καὶ τῶν κρυφῶν
 τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσαύτως ἐτέτακται πλαξίν
 ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων ὁδοῦ καταμε-
 35 μινυμένων ἐδ' ἄλλης ὕλης ὁδοῦ· ἀναβάσας τε
 ἐπὶ τὸ τέλος, οὐ μάλω ὕψει, ἀπὸ μονοτέρας, εἰν
 ἰσὺν πεδίων λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων· ἐντεῦθεν δὲ
 πάλιν εἰς τὰς αὐλάς ἐκπίπτοντα, ἐξῆς ὁρῶν κλειόμενα
 ὑπερ μονολίθων κίωνων ὑπερρευσμένους ἐπὶ καὶ ἐκείναι.

^a καὶ τὰς Μοίρ. ^b Post εἰρήνην. virgula Par. 1. ^c καὶ νῦν εἰρ. defunt Med. 3. ^d Μοίριδος Med. 3. 4. Esc. Mofc. ^e δὴ
 Med. 4. ^f δὴ Med. 3. 4. ^g δὴ τὸ Μοίρ. ^h εἰς τὴν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mofc. ⁱ διώρυγα Med. 3. ^k Manuff. παρα-
 ὄντι. Marg. Caf. ^l νομοὶ Par. 4. forte νομοί· αἱ Villebr. ^m τοίχους Esc. ⁿ Scripti, ὡς ἀπὸ τοίχους. Marg. Caf. sic Par. 1. 4.
 Med. 3. 4. Bre. Esc. Mofc. τοίχους Par. 5. ^o μονολίθ. Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mofc. ^p Vulgo, ἐδ' ἄλλης ὕλης. Marg. Caf.
^q τὴν εἰν Par. 5. Med. 3. 4. Esc. Mofc.

7. Μοίριδος λίμνη] Hodie Bathen dicitur. (D'Anvill.) Pocockius optime hujus lacus hodiernum statum depingit, circiter m. pass. 50. longum ac decies mille pass. latum. Herodotus, Diodorus, et Plinius circuitu esse m. pass. 450 affirmant. Aqua falsissima est in quibusdam partibus, piscibus autem Niloticis abundat. Pocock. t. 1. p. 63, 64. F.

16. Πρὸς δὲ τέτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευῆς] Opus decantatissimum describitur ab Herodoto, lib. ii. c. 148. Diodoro, et Plinio, lib. xxxvi. c. 13. Casaub.

Ibid.] Labyrinthum non satis clare describunt veteres : quem enim memorat Strabo, est ad Imandis sepulchrum, qui idem est cum Mende in Diodoro, ut videtur. Mendis tamen Labyrinthum in Augusti sæculo existisse, et plane differre ab illo ad Moeridis lacum, Diodorus affirmat, lib. i. p. 39—42. Stadia

30, vel 40, ab introitu fossæ in lacum distabat. Peribolus σταδίων ἐκάστην πλευρὰν habuit, scilicet circiter pedes Anglic. 604. In Diodoro circuitus pedes 2416 efficit, scilicet quodque latus habuit pedes 604. F.

22. καὶ βασιλείον μέγα ἐκ πολλῶν ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ὅσοι πρότερον ἦσαν νομοὶ] Scribendum est ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ. T.

39. ἐπὶ καὶ ἐκείναι] Herodotus aulas majores duodecim numerat, (tot aulas quot reges,) quæ utrinque periboli latera occupasse videntur, porta altera alteri opposita. In medio Diodorus οἶκον περιεχόν quadratum locat columnis, ut videtur, 156 suffultum. Plinius, H. N. lib. xxxvi. c. 13, aulas sedecim memorat; sed P. Melæ elegans descriptio cum Herodoto congruit. (lib. 1. c. 9.) F.

καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἔξ ἐλαττόνων τῶ μεγέθει λίθων
 σύγκεινται. Ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης
 πλέον ἢ σταδίων ἀπεχούσης, ὁ τάφος ἐστὶ πυραμῖς
 τετράγωνος, ἐκείνῃ τετράπλευρόν πως ἔχουσα τὴν
 πλευρὰν καὶ τὸ ὕψος ἴσον. Ἰμανδῆς δ' ὄνομα ὁ
 ταφεῖς. Πεποιῆσθαι δὲ φασὶ τὰς αὐλὰς τοσαύτας,
 ὅτι τὰς νομοῦς ἔθος ἦν ἐκείσε συνέρχεσθαι πάντας·
 ἀριστον δ' ἦν μὲν τῶν οἰκείων ἱερῶν καὶ ἱερῶν θυσίας τε
 καὶ θεοδοσίας καὶ δικαιοδοσίας, τῶν μεγίστων χάριν·
 κατήγετο δὲ τῶν νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδείχθεισαν
 αὐτῷ αὐτῷ. Παραπλεύσαντι δὲ ταύτῃ ἐφ' ἑκα-
 τὸν σταδίων, πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη. Κροκοδείλων δὲ
 πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον, σφόδρα γὰρ ἐν τῶ νομῷ
 τῷ τῷ πᾶσι τὸν κροκόδειλον, καὶ ἐστὶν ἱερεὺς παρ'
 αὐτοῖς ἐν λίμνῃ καθ' αὐτὸν τεφόμενος, χειρῆς τοῖς
 ἱερεῦσι καλεῖται δὲ Σῆχος· τεφέρεται δὲ σίτοις, καὶ
 κρέας, καὶ οἶνω παρσφέντων αἰετῶν ξένων, τῶν ἐπὶ
 τῷ θέαν ἀφινεμύων. Ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος
 ἀνὴρ τῶν ἐντίμων, αὐτῷ μυσταγωγῶν ἡμᾶς, συνήλθεν
 ἐπὶ τῷ λίμνῃ, κομίζων ἀπὸ τῆς δειπνῆς πλακοῦ-
 τήριον τι καὶ κρέας ὀπλόν, καὶ παρχοῖδόν τι μελι-
 κράτου· εὖρομν δὲ ὅτι τῷ χεῖλει κείμνον τὸ θήριον·
 παρσιόντες δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέστησαν αὐτῷ τὸ φόμα,
 ὁ δὲ ἐπέθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας· εἴτα
 τὸ μελίκρατον κατήρασε· καθαλόμνος δὲ εἰς τῷ
 λίμνῃ, διήξεν εἰς τὸ πέραν· ἐπελθόντος δὲ καὶ
 ἄλλου τῶν ξένων, κομίζοντος ὁμοίως ἀπαρχὴν, λα-
 βόντες ἀεὶ ἔλθον δρόμῳ, καὶ καθαλαβόντες παρσφ-
 νεγκαν ὁμοίως τὰ παρσφενθέντα. Μετὰ δὲ τὸν
 Ἀρσινόην, καὶ τὸν Ἡρακλεωπικὸν νομόν, Ἡρα-
 κλέως πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται· ὡς ἐναντίας
 τοῖς Ἀρσινόταις· οἱ μὲν γὰρ τὰς κροκοδείλους τιμᾶσι,
 καὶ αὐτὸν τῷ ἴτε διώρυξ αὐτῶν μετ' ἑστὶ τῶν κροκο-
 δείλων, καὶ ἡ τῆς Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ, καὶ

dibus non minoribus compositos. In fine hujus
 ædificii, quod plus stadio occupat, est sepultura
 quædam, pyramis quadrangula, cujus quodlibet
 latus quatuor fere est jugerum et altitudo par: se-
 pulti nomen est Imandes. Dicunt tot aulas ibi
 factas esse, quia solerent omnes præfecturæ eo con-
 venire, atque epulum quoddam facris viris ac mu-
 lieribus fiebat, sacrificii gratia Deo reddendi, et
 juris dicendi de rebus maximis; quævis autem præ-
 fectura in suam aulam procedebat. Præternavi-
 ganti hæc ad centum stadia, urbs est Arsinoe, quæ
 olim Crocodilorum urbs dicebatur. In hac enim
 præfectura mirum in modum colitur Crocodilus,
 et est sacer apud eos in lacu quodam seorsum nu-
 tritus, et sacerdotibus mansuetus, ac Suchus voca-
 tur. Nutritur autem pane, carne, et vino, quæ a
 peregrinis afferuntur ad ejusmodi spectaculum ve-
 nientibus. Hospes itaque noster, unus ex honora-
 tis viris, qui nobis sacra commonstrabat, ad lacum
 una accedens, placentulam et carnem assam, et
 quoddam mulsi vasculum e cœna attulit. Bestiam
 in ripa lacus invenimus, ex sacerdotibus alii ejus os
 aperuerunt, alius placentam ingessit, postea carnem,
 deinde mulsum infudit: ille in lacum defiliens, in
 ulteriorem partem trajecit: cumque alius hospes
 advenisset, et similiter primitias attulisset, cursu
 lacum circumeuntes itidem invento Crocodilo
 obtulerunt. Post Arsinoeticam Heracleoticamque
 præfecturam est Herculis civitas, in qua colitur
 Ichneumon, contra morem Arsinoitarum. Hi enim
 Crocodilos colunt, et propterea fossam habent Cro-
 codilis plenam et Mœridis lacum: nam venerantur,

^a ἔξ δεest *Mosc.* ^b οἰκονομίας *Par.* 4. ^c τετράπλευρον *Med.* 3. ^d ἔχουσαν *Med.* 3. ^e ὅς. ὕψ. inverso ordine, *Par.* 1. 4. *Med.* 3. 4. ^f παρὶ *Par.* 4. glossema ἔχριν. *Villebr.* *Med.* 3. 4. *Bre.* *Mosc.* ^g ἱερὸν *Par.* 4. ^h σιτίοις *Mosc.* ⁱ ἐν *Med.* 4. ^k Scripti, ἐνέθηκε, *Marg. Cas.* sic *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Bre.* *Esc.* *Mosc.* ^l πέμμα *Bre.* ^m Ἀρσινόην *Med.* 3. *Bre.* *Mosc.* Ἀρσι-
 νοῖτιν *Med.* 4. ⁿ ἐστὶ μετ' *Med.* 3. 4. *Mosc.* ^o Μοίριδος *Med.* 3. 4. *Esc.* *Mosc.*

2. Ἐπὶ τέλει δὲ] Hæc, ut opinor, male interpretata a Xylan-
 dro sic verto: *Pone Labyrinthum stadium unum distabat pyramis.*
 De ruinis ad Mœridis lacum, et de lacu ipso vide *Grangeri* Æ-
 gypt. c. 8. *Paul. Lucæ* Peregr. t. ii. *Pocockius* non sine causa Stra-
 bonem memoriæ lapsu pyramidem in insula structam ad hunc
 locum transfuissē sentit. (t. i. p. 62.) *F.*

5. Ἰμανδῆς] *Imandes.* Epitomæ constanter *Maindem* vo-
 cant, paulo post *Ismandes* dicitur. De labyrinthi locus est sic
 satis perplexus, et fere interpretem ad verba exprimentem hic
 fecutus sum. Vide *Plinium*, lib. xxxvi. c. 13. *Xyland.*

Ibid. Ἰμανδῆς δ' ὄνομα ὁ ταφεῖς] In Epitome scriptum est *Μαίν-
 δης.* Hunc *Diodorus*, lib. i. p. 55. t. i. ait ab aliis *Μείδην*, ab
 aliis *Μάρρον* appellari. Strabo vero paulo post *Memnonem*
 ab Ægyptiis *Ismandem* dici ex quorundam sententia refert.
Casaub.

6. Πεποιῆσθαι δὲ φασὶ τὰς αὐλὰς τοσαύτας, ὅτι τὰς νομῶν ἔθος
 ἦν ἐκείσε συνέρχεσθαι πάντας· ἈΡΙΣΤΟΝ Δ' ἦν μετὰ τῶν οἰκείων
 ἱερῶν, καὶ ἱερῶν] Scribendum est, credo, sublata post πάντας dis-
 tinctione, ἈΡΙΣΤΙΝΔΗΝ. Non enim omnes præfecturæ in-
 colas convenisse credibile est, sed *delectum* ex unaquaque optima-
 tum numerum. *T.*

12. Ἀρσινόη] *Arsinoe.* paulo ad septentrionem urbis, *Faium*
 dictæ, *Pocockius* invenit, tom. i. p. 59. *Crocodilus* fuit Ty-
 phonis symbolum. *F.*

16. καλεῖται δὲ Σῆχος] Lego atque emendo *Σῆχος*, ita occurrit

enim apud *Damascium* in vita *Isidori*, *Σῆχος* ὄνομα δὲ κροκοδείλου
 καὶ ἔδος, *Souchis* vero nomen et species *Crocodili.* Illam enim ter-
 minationem in *is*, Ægyptiis familiarem cum aliunde novi,
 tum ex pleraque locorum ita desinentium apud eos termina-
 tione, *Stephano Byzantino* frequenter indicata: unde *Strabonis*
 potius quam *Photii* codices in ea voce emendandos liquet. At
 vero haud male ita dictos id genus *Crocodilos* liceret statuere,
 quod non in paludibus solum, sed etiam in antris ac speluncis,
Diospolitarum exemplo, alerentur. *סוכ* *soucha* certe *Hebræis*,
 (quibus multa cum Ægyptiorum idiomate communia notarunt
 eruditi) antrum et spelunca, unde et *Succheos* seu *Troglody-
 tas*, inter militantes Ægyptiorum Regi *Chronicorum* auctori
 (2 *Chron.* xii. vers. 3.) commemoratos, deducebat in suo *Phaleg.*
doctissimus Bochartus. Ezek. Spanheim. de *Uf.* et *Præst. Num.*
Dissert. iii. p. 150. *Anon.*

24. εἴτα τὸ μελίκρατον κατήρασε] *Κατεῖρε* est solo illidere: affine
 voci *ἰερεῖον*, (et voci *ἀπερεῖον*), qua libro primo usus est. In Epi-
 tome exponitur *κατέπειν*, male. Sed aliter fortasse scribendum.
Casaub.

31. ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται] Hoc animal est *Viverra Ichneumon*
Linnæi. Plurima vera de hoc animali, quædam falsa *Strabo* re-
 fert. Non enim visceribus crocodili viventis vesci credendum
 est. *Mus Pharahonis* ab *Europæis* dicitur, quanquam muri
 dissimillimum. Nomen Arabicum est *Nems.* *F.*

et ab iis abstinēt. Heracleotæ autem Ichneu-
mones, qui Crocodilis et aspidibus perniciosissimi
sunt, nam et earum ova delent, et ipsas bestias in-
terficiunt luto armati quo se involverunt, et postea
ad solem exsiccato: aspides capite aut cauda arrep-
tas in flumen trahunt, atque occidunt. Crocodilos
insidiosè observant, quando ii se rictu diducto soli
exponunt, tum in ora eorum intrant, et exesis vis-
ceribus, e ventre mortuorum egrediuntur. Sequi-
tur Cynopolitana præfectura, et Canum urbs, in
qua Anubis colitur, et honor et facer quidam cibus
canibus est constitutus. In ulteriore regione est
Oxyrynchus civitas, et præfectura eodem nomine.
Hic Oxyrynchus colitur, et Oxyrynchi templum
est, quamvis etiam cæteri Ægyptii omnes Oxyryn-
chum piscem colant. Sunt etiam quædam anima-
lia, quæ Ægyptii universi colunt, ut de terrestribus
tria, bovem, canem, felem: e volatilibus, accipi-
trem atque ibim: ex aquatilibus duo, lepidotum
piscem, et Oxyrynchum. Sunt et quæ seorsum
coluntur. Sic Saitæ et Thebani, ovem: Latum
vero, qui piscis quidam est in Nilo, Latopolitani:
lupum, Lycopolitani: Cynocephalum, Hermopo-
litani: Cepum, Babylonii, qui sunt juxta Memphim.
Cepus faciem habet satyro similem, cætera inter
canem atque ursum: in Æthiopia nascitur. Aquilam,
Thebani; leonem, Leontopolitani; capram et
hircum, Mendesii; murem araneum (*si quidem hoc
est mygale Græcorum*) Athribitæ; alii aliud. Cau-
sas vero afferunt inter se non consentientes. Dein-
ceps est Hermopolitanum castellum, ubi vestigal
exigitur earum rerum, quæ e Thebaide deferuntur.
Hinc usque ad Syenen, et Elephantinam stadia
sunt sexaginta unusquisque continentes schœni in-
cipiunt. Postea Thebaicum custodiæ destinatum
castellum, custodia et fossa, quæ Tanim defert.

ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τὰς ἰχθυόοντας τὰς ὀλεθριω-
τάτας τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ ἡ ταῖς ἀσπίσι· ἡ
γὰρ τὰ ὡὰ ἀφαιρῶσιν αὐτῶν, ἡ αὐτὰ τὰ θηρία
τῷ πηλῷ ἡσθακισθέντα·^a κυλισθέντα·^b γὰρ αὐτὰ,
5 ἡσθακίζονται πρὸς τὸν ἥλιον· εἴτα τὰς ἀσπίδας μὲν
ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς ὕψους λαβόμενοι, κατακτείνουσιν
εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀφαιρῶσιν· τὰς δὲ κροκοδεί-
λους ἐνεδρεῖσαντες, ἡνίκ' ἀν' ἡλιάζονται κεχλιυότες,
ἐμπέπυσιν εἰς τὰ χάσματα, καὶ ἀφαιρῶντες τὰ
10 σπλάγχνα, ἡ τὰς γαστέρας, ἐκδιώκουσιν· ἐκ νεκρῶν
τῶν σωματίων. Ἐξῆς δ' ὅστιν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς,
καὶ Κυων πόλις, ἐν ᾗ Ἀνθῶις πρῶται, καὶ τοῖς
κυσι πρὶν ἡ σίτισις τέτακται τις ἱερά. Ἐν δὲ τῇ
περαίᾳ Ὀξύρυγχος πόλις, ἡ νομὸς ὁμώνυμος· πρῶσι
15 δὲ τὸν Ὀξύρυγχον, καὶ ἐστὶν αὐτοῖς ἱερὸν Ὀξύρυγχου·
καὶ τοὶ ἡ ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ πρῶτων τ' Ὀξύ-
ρυγχον. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες·^c κοινῇ
πρῶσιν Αἰγυπτίοι, καθάπερ τῶν^d πεζῶν μὲν τρία,
βοῦν, κύναν, αἰλουρον· τῶν δὲ πτερυγίων δύο, ἱέρακα
20 καὶ ἱεῖον· τῶν δ' ἐνὶ ὕδατι δύο, ἡ λεπιδωτὸν ἰχθυὸν, ἡ
ἡ Ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ὅστιν, ἃ πρῶσι καὶ ἑαυτὰς
ἐίκατοι, καθάπερ Σαῖται πρῶτον, καὶ Θεβαῖται·
λάττον δὲ τὸν ἐν τῷ Νείλῳ πινὰ ἰχθυὸν, Λατοπο-
λίται· λυκὸν^e τε Λυκοπολίται· Κυνοκέφαλον δὲ
25 Ἑρμοπολίται·^f καὶ πρὸς δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ
Μέμφιν. Ἐστὶ δ' ὁ καὶ πρὸς τὸ μὲν πρῶτον εἰκότως
Σατύρων, τ' ἄλλα^g δὲ κυνὸς καὶ ἀρκτοῦ μετὰ ζῴ-
ωνται δ' ἐν Αἰθιοπία· ἀετὸν δὲ Θεβαῖται, λέοντα
δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ καὶ τράχυν Μενδήσιοι,
30 μυγαλίαν δὲ Ἀθριβίται, ἄλλοι δ' ἄλλοι^h πρὸς τοῖς
δ' αἰτίας ἔχ' ὁμολογουμένης λέγουσιν. Ἐξῆς δ' ἐστὶν
Ἑρμοπολιτικὴ φυλακὴ, τελώνιον πρὸς ἐκ τῆς Θε-
βαίδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἐξήκοντα
ἡ ἑξαδίωνⁱ χοίρων, ἕως Συλῆς, καὶ Ἑλεφαντίνης· εἴτα
35 ἡ Θεβαϊκὴ φυλακὴ, ἡ διώρυξ φέρουσα ὅππ' ἑλθὼν εἴτα
Λύκων πόλις, ἡ Ἀφροδίτης, ἡ Πανῶν πόλις, λιμερ-

^a Scripti, ἡσθακισθέντες. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b Scripti, κυλισθέντες. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^c ἡνίκ' Med. 3. 4. ^d ἐκ δεστ Par. 5. ^e σίτισις Par. 1. ^f ἡνίκ' Med. 3. 4. ^g ἡνίκ' Med. 3. 4. ^h ἡνίκ' Med. 3. 4. ⁱ ἡνίκ' Med. 3. 4. ^j ἡνίκ' Med. 3. 4. ^k ἡνίκ' Med. 3. 4. ^l ἡνίκ' Med. 3. 4. ^m ἡνίκ' Med. 3. 4. ⁿ ἡνίκ' Med. 3. 4. ^o ἡνίκ' Med. 3. 4. ^p ἡνίκ' Med. 3. 4. ^q ἡνίκ' Med. 3. 4. ^r ἡνίκ' Med. 3. 4. ^s ἡνίκ' Med. 3. 4. ^t ἡνίκ' Med. 3. 4. ^u ἡνίκ' Med. 3. 4. ^v ἡνίκ' Med. 3. 4. ^w ἡνίκ' Med. 3. 4. ^x ἡνίκ' Med. 3. 4. ^y ἡνίκ' Med. 3. 4. ^z ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{aa} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ab} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ac} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ad} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ae} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{af} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ag} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ah} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ai} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{aj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ak} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{al} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{am} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{an} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ao} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ap} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{aq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ar} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{as} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{at} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{au} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{av} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{aw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ax} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ay} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{az} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ba} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{be} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bi} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bo} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{br} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bs} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{by} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{bz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ca} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ce} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ch} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ci} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ck} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{co} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cs} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ct} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cy} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{cz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{da} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{db} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{de} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{df} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{di} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{do} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ds} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{du} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dy} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{dz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ea} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{eb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ec} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ed} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ee} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ef} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{eg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{eh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ei} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ej} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ek} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{el} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{em} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{en} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{eo} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ep} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{eq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{er} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{es} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{et} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{eu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ev} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ew} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ex} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ey} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ez} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fa} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fe} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ff} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fi} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fo} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fs} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ft} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fy} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{fz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ga} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ge} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gi} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{go} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gs} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gy} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{gz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ha} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{he} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hi} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ho} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hs} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ht} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hy} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{hz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ia} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ib} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ic} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{id} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ie} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{if} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ig} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ih} ἡνίκ' Med. 3. 4. ⁱⁱ ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ij} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ik} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{il} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{im} ἡνίκ' Med. 3. 4. ⁱⁿ ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{io} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ip} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{iq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ir} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{is} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{it} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{iu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{iv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{iw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ix} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{iy} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{iz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ja} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{je} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jo} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{js} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ju} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{jx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ky} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{kz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{la} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ld} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{le} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{li} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ll} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ln} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lo} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ls} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ly} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{lz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ma} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{md} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{me} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mi} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ml} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mo} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ms} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{my} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{mz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{na} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nc} ἡνίκ' Med. 3. 4. nd ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ne} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ng} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ⁿⁱ ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{no} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{np} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ns} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ny} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{nz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oa} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ob} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{od} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oe} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{of} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{og} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oi} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ok} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ol} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{om} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{on} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oo} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{op} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{or} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{os} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ot} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ou} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ov} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ow} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ox} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oy} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{oz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pa} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pe} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ph} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pi} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{po} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ps} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{px} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{py} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{pz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qa} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qe} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qi} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ql} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qo} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qs} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qu} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qy} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{qz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ra} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rc} ἡνίκ' Med. 3. 4. rd ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{re} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ri} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rl} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rm} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rn} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ro} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rp} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rq} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rr} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rs} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rt} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ru} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rv} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rw} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rx} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{ry} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{rz} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sa} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sb} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sc} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sd} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{se} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sf} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sg} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sh} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{si} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sj} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sk} ἡνίκ' Med. 3. 4. ^{sl} ἡνίκ'

ζών, καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά. Ἐπειτα Πτολε-
μαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ ὁ Θεβαΐδι, καὶ οὐκ
ἐλάττω Μέρφως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ
Ἑλληνικῷ τρέπῳ. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἀβυδός, ἐν ᾗ
τὸ ὁ Μερμόνιον βασιλεῖον θαυμαστῶς κατεσιδασμένον, 5
ἐλόλθον τῇ αὐτῇ κατὰσκευῇ ἢ ὑπὲρ τὸν λαβύρινθον
ἐφαρμόν, καὶ πολλαπλοῦ δὲ καὶ κρήνην ἐν βάθει
κειμένην, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν ἡ κατακαμφο-
σὼν ψαλίδαν ἀφ' ἐκείνων μονολίθων καταβαλλόντων τῷ με-
γέθει, καὶ τῇ κατὰσκευῇ. Ἐπὶ δὲ διάρυξ ἡ ἀγροῦσα 10
ὑπὲρ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Περὶ δὲ
τὴν διάρυγα Ἀκανθῶν τῷ Αἰγυπτίων ἄλλος ἔστιν
ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· εἶκοι δὲ καταρξάμενοι ποτὲ ἡ
Ἀβυδός πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ ταῖς Θε-
βας· νυνὶ δ' ὅτι κατοικία μικρά· εἰ δ' ὥς φασιν ὁ 15
Μέρμων ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμανδὴς λέγεται, καὶ
ὁ λαβύρινθος ὁ Μερμόνιον ἀν' εἶναι καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον,
ὑπὲρ καὶ τὰ ἐν Ἀβύδῳ, καὶ τὰ ἐν Θεβαΐδι· καὶ γὰρ
ἐκεῖ λέγεται τινα ὁ Μερμόνιος. Κατὰ δὲ ἡ Ἀβυδὸν
ἔστιν ἡ πρώτη ἡ Ἀνασίς ἐκ τῶν λεχθεισῶν τριῶν ἐν 20
τῇ Διδύμῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἐπὶ τὴν ὁρμίναν δὲ
ἐρημίας, εὐδαρὸς τε κατοικία καὶ εὖοις, καὶ τοῖς ἄλλοις
ἡμερῇ δὲ τῇ δ' ἡ κατὰ τὴν ὁ Μοίριδος λίμνην·
τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἀμμωνί· καὶ
αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι. Πολλὰ δ' ἐρηκό- 25
τες αὖτε τοῦ Ἀμμωνος, τοσούτον εἰπεῖν βουλόμεθα·
ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἢ ἐν τῇ, καὶ ἡ μαντικὴ
καθόλου, καὶ τὰ χρησθήρια· νυνὶ δ' ὁληρωρία κατέχει
πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρχαίων τῶν Σιβύλλης
χρησμοῖς, καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις, ἀφ' ὧν τε 30
σωλὲγχαῖν, καὶ ὁρμηθίας, καὶ διοσημείων. Διόπερ καὶ
τὸ ἐν Ἀμμωνί σχεδὸν πᾶσι κλέλειπται χρησθήριον, ὡς
περὶ δὲ ἐπετίμητο. Δηλοῦσι δὲ μάλιστα τὸτο οἱ
ταῖς Ἀλεξάνδρου ἀναγράφαντες, ὡς φησὶν

Hinc luporum urbs Lycopolis, aliaque Veneris,
tum Panopolis antiqua habitatio hominum, lini-
cium, et lapidum opera exercentium. Post eam
Ptolemais civitas omnium maxima quæ in The-
baide sunt, et Memphi non minor : quæ etiam
Græco more institutam habet civitatem. Supra
hanc est Abydus, in qua est Memnonis regia miri-
fice structa, e solido lapide : quemadmodum dixi-
mus de labyrintho : Est et fons quidam ibi
in profundo positus, in quem per cochleas descen-
ditur, ex integris lapidibus, et magnitudine, et
structura excellentibus. Est etiam fossa, quæ ex
magno flumine in hunc locum deducit. Circa
fossam est Acanthon Ægyptiorum lucus Apollini
facit. Abydus olim urbs magna videtur fuisse,
primo post Thebas loco : nunc in parvum pagum
reducta est. Quod si (ut nonnulli sentiunt) Mem-
non ab Ægyptiis Ismandes dicitur : etiam Laby-
rinthus Memnonius erat, et ejusdem opus cujus
Abydensia et Thebana, nam et ibi quædam Mem-
nonia dicuntur. Secundum Abydum est prima
Anasis ex tribus, quæ sunt in Africa, diffita inde
iter dierum septem : habitatio aquis et vino abun-
dans, neque aliarum etiam rerum indiga. Secunda
est juxta Mœridis lacum. Tertia est Ammonis
oraculo proxima : hæ quoque optimæ habitationes
sunt. Multis a nobis de Ammone dictis, id tan-
tum adjicimus : veteribus et divinationem univer-
sam, et oracula in summo fuisse honore, nunc ea-
dem admodum negligi, Romanis in Sibyllæ ora-
culis, et Etrusca divinatione per extispicia, auguria,
et servationes de cœlo adquiescentibus. Itaque
Ammonis oraculum fere desertum est, quod in
honore quondam fuerat. Id ii in primis declarant,
qui Alexandri res conscripserunt, qui quanquam

^a Θεβαΐκη Med. 3. ^b Μερμόνιον Med. 3. Bre. Mosc. ^c ἡ Efc. ^d Scripti q. καταβαφισῶν male. Marg. Caf. ^e Ἰσμανδης
Med. 3. 4. ^f Μερμόνιον Med. 3. Bre. Mosc. ^g ἔργον sed on scribitur sup. ou Par. 5. ^h Μερμόνιος Med. 3. Bre. Mosc. ⁱ Ἀνασίς
Par. 5. Mosc. ^j Ἀνασίς Bre. ^k ἐν δὲ Med. 4. ^l Μέριδος Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^m κατὰ Efc. ⁿ τῇς Σιδ. Med. 3. Efc.
^o ὁρμηθίας Mosc. ^p δὲ Med. 4.

1. Πτολεμαϊκὴ πόλις.] Hæc est hodie Mensbie ad occasum
Nili. (D'Anville.) Pocock. t. i. p. 82. F.

4. ἡ Ἀβυδός.] Abydus est Madsune ad occasum Nili. Tem-
pli rudera quædam magnifica extant. (Grangeri Ægypt. c. 2.)
Eras. Fræulsh in Ann. R. Syr. numisma Ptolemæi Soteris in-
sculpendum curavit, quod ad hanc urbem pertinere videtur.
Pocockius has reliquias, nomine El Berbi, dignoscit; Arabice
templum. (t. i. p. 82.) Idem.

11. Περὶ δὲ τὴν διάρυγα Ἀκανθῶν τῷ Αἰγυπτίων ἄλλος ἔστιν ἱερὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος.] De Abydo loquitur. Male vertunt, Acanthon Æ-
gyptiorum, scribe: spinatum Ægyptiarum. Spinam Thebaicam
memorat idem Strabo, pag. 1147. a qua urbem Acanthon dic-
tam scribit haud longe a Memphi. Μετὰ δὲ Μέρμῳ Ἀκανθὸς
πόλις ὁμοίως ὡς ἐν τῇ Διδύμῃ, καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν, καὶ τὸ τῆς Ἀκανθῆς
ἄλλος τῇ Θεβαΐδῃ, ἐξ ἧς τὰ κομμῇ: pessime vertunt: post Memphim
Acanthum, ut est Libycæ persimilis. Vult dicere Acanthum simi-
liter ut Memphim in latere Libyco esse. Nam nulla alia in
Africa urbs Acanthus. Legendum: ὁμοίως ἐν τῇ Διδύμῃ. Salmast.
Exer. Plin. Ed. Ultraj. p. 376. Anon.

20. ἡ πρώτη Ἀνασίς.] Manuscripti habent hic Ἀνασίς, quo-
modo legendum esse supra docuimus ex Stephano. Casaub.

Ibid.] Hæc est Oasis magna in deserto ad occasum Nili.
F.

26. περὶ τοῦ Ἀμμωνος.] Ammon in Strabone ter mille stadia
a mare distabat. In Ptolemæo in latitudinis gr. 28, longitu-
dinis gr. 55½. Cyrenes navale in latitudinis gr. 32, in longi-
tudinis 50. Quocirca distantia a Cyrenes navali linea recta
stadia circiter 3803 continet. Parætonium in latitudinis gr. 31,
in longitudinis 57; et distantia ab Ammone hoc calculo stadia
1988 comprehendit. Herodotus repugnare videtur, qui in
lib. iii. c. 27. Oasin septem dierum iter a Thebis Ammonios
versus facit διὰ ψάμμη, i. e. in desertis, et in lib. iv. cap. 181.
decem dierum iter a Thebis ad Ammonios. Iter diei in Hero-
doto stadia 200 æquat, (lib. iv. c. 101.) quocirca vix Ammon
stadia bis mille a Thebis recta linea distabat. Statuere videtur
Herodotus decem dierum iter a limite deserti, i. e. post Oasin,
et tum neque a Ptolemæo nec a Strabone dissentit. Diodorus
Siculus spatio terræ irriguo, arboribus plerumque fructiferis
confito, ad stadia 50, nec amplius, Ammonis templum circum-
dari ait. Pocockius conjicit Ammonis oraculum esse ad locum
Elouab dictum; (t. i. p. 84.) D'Anvillius ad Sant rieib. Idem.

27. ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἢ ἐν τῇ.] Similis querela libro
superiore. Casaub.

adulandi gratia non pauca adjecerunt, indicant tamen quæ credenda sint. Callisthenes narrat, Alexandrum ambitione quadam inductum ad id oraculum contendisse, quod intelligeret Perseum et Herculem prius eo adscendisse, atque e Parætonio profectum, quamvis austrinis incidentibus flatibus, pertendisse, et cum per pulverem vagaretur, imbrium superventu, et duorum corvorum qui iter commonstrarent, servatum esse: quæ ipsa jam adulatorie dicuntur: similia sunt quæ sequuntur. Soli scilicet regi a sacerdote concessum, ut in templum ingrederetur habitu consueto: cæteros vestem mutare iussos, et foris omnes oraculum audivisse, dempto Alexandro, qui ingressus intro fuerit. Responsa non ut apud Delphos, et Branchidas verbis dari, sed magna ex parte nutu, et signis: quemadmodum apud Homerum,

Dixit, cæruleisque superciliis pater almus

Annuit—

vate nimirum Jovem imitante. Hoc autem expresse cum regi dixisse, esse ipsum Jovis filium. His Callisthenes tragice rem exaggerans addit, cum Apollo Branchidarum oraculum deseruisset, ab eo tempore quo templum a Branchidis Xerxem frequentibus spoliatum fuit, et fons defecisset: et hunc tum denuo scaturiisse, et Milesiorum legatos Memphim profectos, multa responsa attulisse de nato e Jove Alexandro, de futura apud Arbela victoria, de Darii morte, de rebus Lacedæmone novandis: de generis quidem nobilitate, etiam Erythræam Athenaidem effatum, quæ Erythrææ antiquæ Sibyllæ similis fuerit. Talia sunt quæ a scriptoribus traduntur. Abydi Ofiris colitur, in ejus templo non licet, nec cantori, nec tibicini, nec citharædo sacrificium auspicari, quemadmodum mos est aliis deis. Post Abydum est parva Diospolis, inde Tentyra urbs. Ejus incolæ præter

μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες ὅτι καὶ πίστεως ἄξιον. Ὁ γὰρ Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα, ἀνελθεῖν τε ὅππῃ τὸ χρηστήριον, ἐπεὶ καὶ Περσέα ἤκουσε πρῶτον ἀναβιῶν καὶ Ἑρακλέα ὁρμήσαντα δ' ἔκ Παραιτονίης καίπερ νότων ὀπιπεσόντων βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ὑπὸ τῆς κοινότητος σωθῆναι γνομῶν ὁμῶν, καὶ δυοῖν κορέων ἡγησάμενον τὴν ὁδόν, ἥδη τῶν κολακευτικῶς λεγόμενων ποταμῶν δὲ καὶ τὰ ἐξῆς· μὲν γὰρ [δὲ] τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερέα ὀπιπεῖναι παρελθεῖν εἰς τὸν νεῶν μετὰ τῆς συνήτους πολλῆς, τῆς δ' ἄλλης μετενδύειν τὴν ἐσθῆτα, ἕξωθεν τε τῆς θεμιστίας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλέξανδρου, τῶτον δ' ἐνδοθεν εἶναι· ὅς ὥσπερ ἐν Δελφοῖς, καὶ Βεργχίδαῖς τὰς σποδασίσεις ἀφ' ὧν λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τοπλέον· ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ,

* Ἡ, καὶ κυανέην ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κερωνίῳ,

τῷ περὶ τὸν Δία ὑποκρινόμενον· τῷτο μὲν τοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός. Περσπραγῶδ' δὲ τέτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τῷ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βεργχίδαῖς μαντεῖον ἐκλεινοπότης, ἔξ ὅτου τὸ ἱερόν ὑπὸ τῷ Βεργχιδῶν σεύλητο ὅππῃ Ξέρξης περισσάντων, ἐκλεινοπυῖας δὲ καὶ τῆς κλύωνος, τότε ἦτε κλύων ἀνάχοι, καὶ μαντεῖα πολλὰ οἱ Μιλησίων ἀρέσκεις κομισθέντες εἰς Μέμφιν· οὗ δ' ἔκ Διὸς γενέσεως τῷ Ἀλέξανδρῳ, καὶ τῆς ἐσομένης οὗδ' Ἀρβίλα νίκης, καὶ τῷ Δαρείῳ θανάτου, καὶ τῷ ἐν Λακεδαιμόνι νεωτερισμῶν· οὗ δὲ τῆς εὐγενείας, καὶ τῷ Ἐρυθραίᾳ Ἀθηναΐδᾳ φησὶν ἀνεῖπειν· καὶ γὰρ ταύτῃ ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. Τὰ μὲν δὲ τῷ συγγραφέων ποταμῶν. Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ πᾶσι τ' Ὀσίρην· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τῷ Ὀσίριδος ἐκ ἔξουσιν, ἔτε ὥδον, οὔτε αὐλητήν, ἔτε ψάλλειν ἀπαρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάρπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. Μετὰ δὲ τῷ Ἀβυδὸν Διόσπολις ἡ μικρὰ, εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ

* Hom. II. α'. vers. 528.

^a δὲ τὴν Par. 4. δ' ἐστὶ Med. 3. ^b τὴν deest Mosc. ^c ἡκούη Med. 3. ^d Παραιτωνίου Bre. ^e νότων deest Esc. sequitur ἰπικισ. Mosc. ^f Scripti, ἐμπεσόντων. Marg. Cas. sic Par. 1. Med. 4. ^g δυοῖν Bre. Mosc. ^h Scripti, κολακικῶς. Marg. Cas. κολακικῶς. Par. 5. Bre. Esc. Mosc. ⁱ δὴ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^k ἐξωθεν τε Bre. ^l τέτα Par. 5. ^m Vulgo, ἀναεὶμασι. Marg. Cas. ἀλλὰ καὶ Par. 4. ⁿ τὸ πλεον Par. 1. 4. ^o κυανέοισιν Esc. ^p ὑποκρινόμενον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^q Vulgo, πρὸςπραγῶν. Marg. Cas. ^r τῷ Med. 3. ^s Βεργχίδης Par. 1. 4. error frequens in codicib. Villebr. Jure quæri potest an in codicibus vetustissimis sæpius reperiatur littera vice ay diphthongi, necne, idque sine errore. ^t μαντεῖον Med. 3. ^u Deest verbum: nisi legendum κομίσαιεν. Marg. Cas. ^x Scripti q. φασίν. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4. Mosc. ^y α' ἐπὶ Par. 1. 4. Bre.

2. Ὁ γὰρ Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον] De Alexandri ad Ammonis oraculum profectio habet apud Arrianum, lib. iii. Diod. lib. xvi. Curtium, Plutarchum in vita, et Justinum, lib. xi. cap. 11. Casaub.

8. δυοῖν κορέων ἡγησάμενον τὴν ὁδόν] Arrianus, (Exp. Al. lib. iii. p. 160.) Ptolemæo auctore, refert dracones duos agmen prævisse. Aristobulus autem, cui (ut ait Arrianus) ὁ πλείων λόγος ταύτῃ κατέχει, refert κορέας δύο προπεταμένους τῆς στρατιᾶς itineris fuisse duces. Quintus Curtius non multum diversa narrat. Bryartius in Myth. t. ii. p. 289. Jovis sacerdotes esse corvos, a nigredine vultus appellatos, opinatur. Quid autem mirum, si milites in desertis, aquarum expertibus, vagantes, ab avium

volatu, fontes sylvasque petentium, se non procul ab Ammonis templo abesse judicarent? Hinc etiam Alexander eas tanquam testes ejus cælestis originis assumeret, ut ita milites animi incertos confirmaret. Inter omnes constat oraculum in loco amoenissimo esse situm. F.

36. Διόσπολις ἡ μικρὰ] Hodie viculus How eundem situm tenet. (D'Anville.) In Antonino m. pass. 27. a Tentyra distat. Idem.

37. Τέντυρα πόλις] Tentyra hodie Dendera. Templum Veneris et Isis adhuc existant. Grangeri Ægypt. cap. 2. Hæc et alia Paccotius accuratissime descripsit. t. i. p. 86. Juvenalis (Sat. xv. vers. 34.) odium inter Ombos et Tentyram urbes finitimas, ob crocodilorum cultum exortum, facete irridet. Idem.

5. εἶδεται

vecti per noctem iter agebant, astra observantes, quemadmodum nautæ, et aquam secum portabant: nunc terra in profundum effossa aquarum copiam paraverunt, et pluviis, quanquam raræ sint, cisternas fecerunt. Iter est sex, septemve dierum. In hoc isthmo sunt smaragdi, et aliorum quorundam pretiosorum lapidum metalla, ubi Arabes profundos quosdam cuniculos effodiunt. Post Apollinis urbem sunt Thebæ, quæ nunc Diospolis vocatur:

Quis centum portæ; per quarum quamque ducenti
Sublimeis in equis et curribus egrediuntur.

Sic quidem Homerus inquit. Opulentiam quoque exprimit:

Nec quantæ Thebis Ægypti, quamlibet amplæ,
Adservantur opes.—

Sunt et alii qui eadem dicant, hanc Ægypti metropolim ponentes: nunc vestigia magnitudinis ejus supersunt longitudine octoginta fere stadiorum. Habet templa quam plurima, magna ex parte a Cambyse mutilata: nunc per vicos habitatur, ac pars ejus in Arabia, ubi et urbs est: pars etiam in ulteriore regione, ubi Memnonium. Hic cum duo colossi essent de solido lapide inter se propinqui, alter adhuc exstat, alterius vero superiores a sede partes corruerunt, terræ (ut fama est) motu. Creditum etiam est, semel quotidie sonitum quendam veluti ictus haud magni edi a parte, quæ in sede ac basi remansit. Ipse cum Ælio Gallo adefsem, et cum reliqua multitudine amicorum, ac militum, qui cum eo erant, circiter horam primam sonitum audiui: utrum a basi, five a colosso, an vero ab eam circumstantium aliquo editus fuerit, non

Πρότερον μὲν οὖν ἐνκτοπόρευον πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ χαμηλέμποροι, καὶ κατὰ περ οἱ πλέοντες ὠδεύον, κομίζοντες καὶ ὕδωρ· νυκτὶ δὲ καὶ ὕδρευα χατεσκευάσασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος· καὶ ἐκ τῶν ἑσθίων καί περ ὄντων σπανίων, ὅμως δεξαμένης πεποίλυνται· ἢ δ' ὁδὸς ἔστιν ἕξ, ἢ ἐπὶ ἡμερῶν. Ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τέττα, καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἔστι, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν, τῇ Ἀραβίᾳ ὀρυζόντων βαθεῖς πνᾶς ὑπονόμους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν, αἱ Θήβαι· καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις.

* Αἰθ' ἐκατόμυλοι εἰσι, δισκόσιοι δ' ἀν' ἐλάσῃν Ἀνέρες· ἔξοιχνεῦσι οὖν ἵπποισιν, καὶ ὄχεσφιν. Ὅμηρος μὲν ἔπει· λέγει δὲ καὶ ὁ τ' πλῆτον·
† ——— εἰδ' ὅσα ἡ Θήβαι·
Ἰ Αἰγυπτίας, ὅτι πλείστα δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται.

Καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγυπίας ταύτῃ, καὶ νῦν δέκνυται δ' ἵχνη τῶ μεγέθους αὐτῆς ὅτι ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερὰ πλείω. Καὶ τῶν δὲ τὰ πολλὰ ἡκρωτηρίασε Καμβύσης· νυκτὶ δὲ καμηνὸν συνοικεῖται· μέρος δ' ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ᾗ περ ἡ πόλις· μέρος δ' ἔστι καὶ ἐν τῇ περαίᾳ, ὅπου τὸ Ὁ Μενμόνιον· ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δ' ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καδεδράς πέπλωκε σεισμῷ γενηθέντος, ὥς φασί. Πεπίσδυται δ' ὅτι ἀπαξ καὶ ἡμέραν ἐλάσῃν φόρος, ὥς ἀν' πληγῆς ἐ μεγάλης ἀποτελεῖται, ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ τῇ βάσει μέρος· καὶ γὰρ δὲ, παρὼν ὅτι τῇ τόπων μὲν Γάλλου Αἰλίου, καὶ τοῦ πλήθους τῇ συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν, οὗτοι ὅραν πρὸς τὴν ἡκουσα τοῦ φόρου, εἴτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως, εἴτε ἀπὸ τοῦ κολοσσῶ, εἴτε ὅτι τῆς τῇ κύκλῳ καὶ οὗτοι τὴν βάσιν ἰδρύ-

* Hom. II. i. vers. 383. † Hom. II. i. vers. 381.

^a καὶ δεστ Mosc. ^b ὕδρευα Med. 4. ^c καὶ ἄλλ. λιθ. πολ. defunt Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^d Post ὑπονόμους sequuntur hæc verba: καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν Par. 1. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^e ἔξοιχνεῦσι Med. 3. 4. Bre. ^f ὄχεσφιν Par. 5. ^g τὸν Mosc. ^h Θήβης Par. 4. Esc. ⁱ Αἰγυπτίας Par. 4. ^k in Par. 1. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^l καὶ νῦν δ' ἵχνη δέκνυται Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. ^m Scripti, μέρος δὲ τι. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ⁿ in καί περ in ora vero eadem manu leg. ἵππερ Esc. ^o Μενμόνιον Med. 4. ^p δυεῖν Mosc. ^q δὴ Mosc.

9. τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν] Apollinopolis parva, hodie Kous. Pocockius. (D'Anvillius.) F.

10. αἱ Θήβαι] Urbs Thebarum in SS. No Ammon appellatur, i. e. urbs Ammonis, Græce Diospolis. Nahum propheta c. iii. com. 8—10. situm ejus inter aquas, clademque incolarum ante Nineven captam describit. Hanc cladem Usserius et Prideausius sub Sennacheribi tempore Assyriæ regis evenisse sentiunt. Non autem patet Sennacheribum Ægyptum subegisse. Cum Univ. Hist. Ant. auctoribus, (Assyrian Hist. vol. iv.) hanc Thebarum cladem Assaradino potius ascribo. (c. xx. com. 1) Postea tamen hanc redivivam Nebuchadnezzarus destruxit. (Vide Jer. c. xlvi. com. 25, 26. Ezech. c. xxx. com. 14—16.) Hodie multa vestigia ad viculum Luxor exstant. Consule Grangerum Ægypt. c. iii. Nordenium, et præcipue Pocockium, qui eximie ruinas hujus urbis depinxit. Idem.

24. μέρος δ' ἐστὶ καὶ ἐν τῇ περαίᾳ, ὅπου τὸ Μενμόνιον] Erat hoc templum e regione Thebarum in altera Nili ripa, prope locum qui vocabatur Syringes, auctor Pausanias in Atticis. (lib. i. c. 42.) Casaub.

27. τὰ ἀπὸ τῆς καδεδράς πέπλωκε σεισμῷ γενηθέντος] Pausanias, lib. i. cap. 42. non terræ motu corruisse; sed fractam a Cambyse hanc statuam tradit: τῆτο, inquit, τὸ ἀγαλμα ὁ Καμβύσης διέκοψε, καὶ νῦν ὅπως ἐκ κεφαλῆς ἐς μέσον σῶμα, ἢ ἀπερρέμενον. Juvenalis Satyra xv. vers. 5.

Dimidio magicæ resonant ubi Memnone chordæ. Idem.

Ibid.] Pocockius imaginem depinxit sedentem cum inscriptionibus plurimis rudi forma insculptis, quæ sonos a Memnone editos memorant. Nonne hæc est Memnonis statua? Vide ipsum auctorem, qui Memnonium ad occidentem Nili ripam prope Medinet Habou locat. (tom. i. p. 97.) F.

28. ἀπαξ καὶ ἡμέραν] Plinius ait quotidiano solis ortu contactum radiis crepare, lib. xxxvi. c. 7. et ita Cornelius quoque Tacitus libro secundo, c. 61. Annallum, referens visam fuisse Germanico hanc Memnonis faxeam effigiem. Meminit et Eusebius in Chronicis, et Dionysius Periegeta, ver. 250. Vide omnino Lucianum Ἀπίων. p. 349. t. ii. Ed. Amst. Cas. Adde Scaliger. Animadvers. ad Euseb. p. 25. Anon.

μύρων πνός ποιήσαντος τὸν φόρον, ὅς ἐχ' διόχυρί-
 σαθαι. ἀλλ' ὅτ' τὸ ἀδύλον τῆς αἰτίας, πᾶν μᾶλλον
 ἐπέρχεται πεινῶν, ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων ἔσθ' τε-
 τραγμύρων ἐκπέμπεσθαι τὸν ἦχον. Ὑπὲρ δὲ τοῦ
 2 Μεμνονέως θῆκαι βασιλέων ἐν ἀσπιδίοις λατομι-
 ταὶ περὶ τετραγώνων, θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι,
 θέας ἀξίαι· ἐν δὲ ταῖς θήκαις ὅπ' πνών ὀβελίσκων
 ἀναγραφὰ διλεῦσθαι τὸν πλοῦτον^β τ' τότε βασιλέων,
 καὶ τὴν ὀβελίσκειαν, ὡς μέχρι Σκυθῶν, καὶ Βακτριῶν,
 καὶ Ἰνδῶν, καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας ἀφ' αὐτῶν, καὶ φόρων 10
 πλῆθος, καὶ τετραγώνων περὶ ἑκατὸν μυριάδας. Λέ-
 γονται δὲ καὶ ἀστρονόμοι, καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ
 ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ὅτι καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ
 καὶ σελήνῃ ἀγεῖν, ἀλλὰ καὶ ἡλίῳ, τοῖς τετραγώνων
 μέρεσι δώδεκα μηνσὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας κατ'^γ 15
 ἐνιαυτὸν ἑκάστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου
 ἐνιαυτοῦ, ὅπ' αὐτῶν μορίᾳ πνός τῆς ἡμέρας, περὶ-
 οῦσιν ἑκατὸν συνπλήρῃσιν ὅσ' ὅλων ἡμερῶν, καὶ ὅλων ἐνιαυ-
 τῶν^δ τοσούτων, ὅσα μόρια τὰ ἐπιτελούντα συνελθόντα
 ποιεῖ ἡμέραν. Ἐπειὶ δὲ τῶν Ἑρμῆ πᾶσαν^ε 20
 τὴν τοιαύτην σοφίαν· τῶν δὲ Διὸς, ὃν μάλιστα τιμῶ-
 σιν, εὐειδεστάτη, καὶ γένος λαμπροτάτη παρθένος
 ἱερεῖται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληες παλλάδας· αὕτη
 δὲ καὶ^ς παλλακεύει, καὶ συνέστι οἷς βέλεται^η μέχρις
 ἀν' ἡ φυσικὴ γένηται^ι τοῦ σώματος καθαρίσθαι^κ μετὰ 25
 δὲ τὴν καθάρσιν δίδεται^λ ὡς ἀνδρας· ὡρὶν δὲ δο-
 θῆναι, πένθος αὐτῆς ἀγεται μετὰ τὸν τῆς^μ παλ-
 λακείας καιρὸν. Μετὰ δὲ Θῆβας^ν Ἑρμουθὶς πόλις,
 ἐν ἣ ὅ, τε Ἀπόλλων τιμᾶται, καὶ ὁ Ζεὺς^ξ τεύρεται
 δὲ καὶ ἐνταῦθα βούς. Ἐπειτα Κροκοδείλων πόλις 30
 τιμῶσα τὸ θηρίον· εἴτα Ἀφροδίτης πόλις, καὶ μετὰ
 ταῦτα^ο Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Λάττον·
 εἴτα^π Εἰληθυίας πόλις καὶ ἱερὸν· ἐν δὲ τῇ περὶ αὐτῆς
 ἱερῶν πόλιν τὸν ἱερεῖα τιμῶσα· εἴτ'^ρ Ἀπόλλωνος
 πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς κροκοδείλοις. Ἡ 35
 δὲ Συήνη, καὶ^ρ ἢ Ἐλεφαντινὴ, ἢ μὴ ὅπ' αὐτῶν

habeo affirmare: cum propter incertitudinem causæ
 quidvis potius credere subeat, quam ex lapidibus
 sic compositis sonitum edi. Supra Memnonium
 sunt regum loculi in speluncis quibusdam in lapi-
 dem incisi, circiter quadraginta, mirum in modum
 structi, spectatuque sane digni. Juxta hos in obe-
 lisca quibusdam inscriptiones sunt, quæ regum il-
 lorum divitias, ac potentiam declarant, atque im-
 perium usque in Scythiam, et Bactrianam, et In-
 diam, et quæ nunc Ionia dicitur, propagatum;
 item tributorum magnitudinem, et exercitus circi-
 ter mille millia. Thebani maxime sacerdotes astro-
 nomiam philosophiamque exercere dicuntur. Hi
 non Lunæ, sed Solis cursu annos numerant, tri-
 ginta dierum duodecim mensibus, quorum quisque
 triginta constet diebus, quinque dies quotannis ad-
 jicientes. Ad totius vero anni complementum cum
 quædam diei particulæ excurrant, circuitiorem
 quandam componunt e totis diebus, totisque annis:
 quot particulæ excurrentes et coeuntes diem confi-
 ciunt. Hujusmodi sapientiam omnem Mercurio
 in primis tribuunt. Jovi, quem præcipue colunt,
 virgo quædam genere clarissima et specie pulcherri-
 ma sacrat: quales Græci pallas, hoc est pellices,
 vocant. Ea, pellicis more, cum quibus vult coit,
 usque ad naturalem corporis purgationem. Post
 purgationem viro datur: sed prius quam nubat,
 post pellicatus tempus, in mortuæ morem lu-
 getur. Post Thebas est Hermonthis civitas, in
 qua Apollo et Jupiter coluntur: hic etiam bos
 alitur. Deinde est Crocodilorum urbs, quæ eam
 belluam colit. Hinc Veneris urbs, et postea La-
 topolis, quæ Palladem et Latum colit: postea
 Lucinæ civitas, et ejus templum. In ulteriore re-
 gione est accipitrum urbs, ubi accipiter colitur.
 Deinde Apollinis urbs, quæ etiam crocodilis est
 inimica. Syene vero et Elephantina, altera quidem

^α Μεμνονίης Med. 3. Bre. Mosc. ^β τὸν Par. 4. ^γ ἡμερῶν, καὶ ὅλων defunt Esc. Mosc. ^δ Vulgo, τοσαύτην Marg. Cas. ^ε Ἀνα-
 τίδης Med. 3. Esc. Mosc. ^ς Scripti, τοσαύτην μάλιστα σοφίαν. Marg. Cas. sic Par. 1. Bre. τοιαύτην μάλ. σοφ. Par. 4. Esc. Mosc.
^ζ μάλιστα σοφ. Med. 3. 4. ^η παλακίδει Med. 3. 4. ^θ μέχρις Esc. ^ι καθαρῶς τὸ σωμ. Med. 3. 4. ^κ ἀνδρα Par. 1. Med. 4.
^λ παλακίδει Med. 4. ^μ Ἑρμουθὶς Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^ν Λατόπολις Par. 1. 5. Bre. Λατὸ πόλις Mosc. ^ο Εἰληθυίας Bre.
^π ἢ deest Med. 3. 4. Mosc.

5. θῆκαι βασιλέων] Hæc sepulchra in montibus excisa Gran-
 gerus invenit. (cap. iii.) Pocockius tabulas horum sepulchrorum
 cum ichnographiis dedit. Rupe cretacea excavantur. Hodie
 picturæ hæ colores pristinos retinent. (tom. i. p. 98.) Diodorus
 Siculus numero esse 47 affirmat, hodie ad novem cavernas patet
 accessus. Inscriptiones obeliscorum ad Indos, Scythas, vel Bac-
 tros referre vix credendum est. F.

15. ἐπαγόντων, ὡς ἡμέρας] Annus primo diebus 360 con-
 stitit, deinde πέντε ἡμέραις ἐπαγομέναις additis, hic calculus in
 Ægypto inferiori usitabatur. Thebani autem sacerdotes multo
 rectius quadrantem diei vel sex horas, quæ annum complerent,
 adjecerunt. "C. Jul. Cæsar, imitatus Ægyptios," secundum
 Macrobiū, "ad numerum Solis, qui diebus singulis tricenis
 "sexaginta quinque cum quadrante cursum conficit, annum
 "dirigere contendit:" (Saturn. cap. xiv.) et postea ait, "In-
 "ter Augustum ac Septembrem reliquos quinque dies anno
 "suo reddunt, adnectentes quarto quoque anno intercalarem,
 "qui ex quadrantibus confit." (Saturn. c. xv.) Idem.

23. ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληες παλλάδας] Sic est legendum. Nam
 ita veteres omnes, et Epitome. Xylander insignem fecit inju-
 riam istis castissimis Palladibus, quas voluit esse παλλακας.
 Eustath. de voce Παλλάς agens, ἡ δὲ ἱστορία εἰς ταυτὸν ἀγεί τῇ νεανίδι
 τὴν παλλάδα, ἔτω παρὰ τοῖς παλαιῶς τὰς μίτρακας ὀνομάζεσθαι λί-
 γουσα. Casaub.

28. Ἑρμουθὶς πόλις] Hermuthis vel Hermonthis urbs, hodie
 Erment appellatur. Tabula Pocockii habet Crocodilopolim Her-
 muthi proximam, ad locum Jebilee appellatum. Tum Aphro-
 ditopolis ad occasum Esna, vel Essna ponitur, vici mediocris
 in plano siti. Postea Latopolis ad meridiem Esna, t. i. p. 111.
 Hæc Latopolis in Anton. Itiner. m. pass. 24. ab Hermuthi
 distabat. F.

35. Ἡ δὲ Συήνη] Syene hodie cum articulo præfixo nomen
 idem fere servat, scilicet Assuan. De Syene et Philis vide Po-
 cock. t. i. p. 116. qui optime Strabonis locum explicat. Et
 veteres et recentiores cataraetam eodem modo describunt. Idem.

in finibus est Æthiopiæ, et Ægypti urbs: altera insula dimidio stadio in Nilo ante Syenen positæ, inque ea urbs quæ Cnuphidis templum habet, et Nilometrium. Hoc autem est puteus quidam in Nili ripa ex integro lapide constructus, in quo et maxima, et minima, et mediocria Nili incrementa adnotantur; nam putei aqua cum Nilo pariter crescit et decrescit. Suntque in putei pariete notæ quædam insculptæ incrementorum, et perfectorum et aliorum. Hæc itaque observantes aliis etiam significant, ut incrementa cognoscant. Nam ex signis, certis diebus multo ante futura Nili incrementa cognoscunt, idque omnibus prædicunt: quæ res agricolis ad aquarum dispensationem, et aggerum ac fossarum curationem conducit: præfectis vero ad reddituum rationes, majora enim incrementa majores proventus denunciant. Syenæ puteus quidam est, æstivi index solstitii: et hæc loca circulo tropico subjecta monstrant, quando in meridie umbilicæ nullam faciunt umbram. *A nostris enim locis, hoc est, a Græcis, in meridie procedentibus* hic primum sol nobis supra verticem fit: et meridie nullam gnomonum umbram projicit. Neceffe autem est, cum nobis supra verticem fuerit, ut in puteos etiam profundissimos usque ad aquam radios jaciatur Sol, quandoquidem et nos ad angulos rectos solo insistimus, et putei ad perpendiculum effodiuntur. Hoc in loco tres Romanorum cohortes collocatæ sunt præsidii gratia. Paulo supra Elephantinam est parvus catarractes, in quo navicularii scaphis utentes spectaculum quoddam principibus exhibent. Catarractes est ad medium fere flumen petrosus quoddam supercilium, in superiore parte planum,

^a τῆς Αἰθιοπίας, [^b καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις· ἡ δ' ἐν τῷ Νείλῳ περιγεγραμμένη] ^c τῆς Συήνης ἡστος ἐν ἡμισαδίων, καὶ ἐν ταύτῃ πόλιν ἔχουσα ἱερὸν ^d Κνέφιδος, καὶ Νειλομέτριον * [^e καθάπερ Μέμφις. Ἐστὶ δὲ τὸ Νειλομέτριον] σὺν μονολίθῳ κατασκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τῷ Νείλῳ φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τῷ Νείλῳ σημειῖνται, τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας, καὶ τὰς μέσας· συναναβαίνει γὰρ καὶ ὁ συνταπεινῶσθαι τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ. Εἰσὶν ἔν τῷ τοίχῳ ¹⁰ τῷ φρέατος ^f περιγεγραμμένα, μέτρα τῷ τελείῳ καὶ τῷ ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισημαίνοντες οὖν ταύτας, ^h ἐπισημαίνουσι τοῖς ἄλλοις ὅπως εἰδοῖεν· ὡς πολλὰ γὰρ ἴσασιν ὅτι τῷ ποταμῷ σημειῖν καὶ τῇ ἡμέρῳ τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν, καὶ περιγεγραμμένη. Τὸ δὲ ¹⁵ καὶ τοῖς γεωργοῖς χερίσμον τῆς τῷ ὕδατος ταμείας χάριν, καὶ ὡς χαρμάτων, καὶ διωρύγων, καὶ ἄλλων ποταμῶν· καὶ τοῖς ἡγεμόσι τῷ φρεσὶ χάριν· αἱ γὰρ μέγισται ἀναβάσεις, μέγισται καὶ τὰς φρεσὶ δούσας ὡς αὐτοῖς. Ἐν δὲ τῇ Συήνῃ, καὶ τὸ φρέαρ ὅτι τὸ ²⁰ ἀφασμαίνον τὰς περὶ τὰς τρεῖς, καὶ διότι τῷ ποταμῷ κύκλῳ ὑποκείται οἱ τόποι ἔσονται, καὶ ποιῶσιν ἀσκήσεις τὰς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν [^m ἀπὸ γὰρ τῇ ἡμετέρῳ τόπων, λέγω ὅτι τῇ Ἑλληνικῇ, ὡροῦσιν ἐπὶ τῷ μεσημβρίῳ] ἐνταῦθα φρεσὶ ὁ ἥλιος κατὰ ²⁵ κορυφῇ ἡμῶν γίνεται, καὶ ποιῇ τὰς γνώμονας ἀσκήσεις κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δὲ κατὰ κορυφῇ ἡμῶν γινώμενα, καὶ εἰς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι τῷ ὕδατος τὰς αἰγὰς καὶ ^p βαθυτάτα ἢ· καὶ ἡμέτερον γὰρ ἡμεῖς ^q τε ἑσπερίῳ καὶ τὰ ὀρυγματὰ τῷ φρεσὶ κατασκευάσμεν. ³⁰ Εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς ἀσκήσεις· Ῥωμαίων ἰδρυμένην φρεσὶς χάριν. Μικρὸν δ' ὡς τῇ Ἑλεφαντίνῃ ὅτι ὁ μικρὸς κατὰ τῷ ἀσκήσεως, ἐφ' ᾧ καὶ θείαν πινὰ οἱ ^r σφαίται τοῖς ἡγεμόσι ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ κατὰ τῷ ἀσκήσεως ὅτι κατὰ μέσον τὸν ποταμὸν, περὶ τῷ ³⁵ δὴς τις ὄφρυς, ἐπὶ πεδῶν μὲν ἀνάγειν, ὡς δὲ δεχόμεν τὸν

^a τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας πόλις *Esc.*

^b καὶ τῆς Αἰγύπτου usque ad περιγεγραμμένη inclusive defunt *Med.* 4.

^c καὶ τῆς *Med.* 4.

^d Μνέφιδος sed K scribitur super M *Par.* 5.

^e Includa adjecimus ex vett. lib. *Marg. Cas.* defunt *Par.* 1.

^f ὡς ἡ *Med.* 3.

^g συνταπεινῶσθαι *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Mosc.* καὶ ταπεινῶσθαι *Bre.*

^h περιγεγραμμένα *Bre.*

ⁱ Scripti, διασημαίνουσι. *Marg. Cas.* sic

Par. 1. 5. *Med.* 3. 4. *Bre. Mosc.* ⁱ εἰδοῖεν *Par.* 4. *Med.* 3. *Bre. Esc.*

^k Forte καὶ τεκμηρίων. *Marg. Cas.* ^l καὶ deest *Med.* 4.

^m Includa omnia ex vett. codicib. sunt adjecta. Exstant et apud vet. interpr. cujus versionem apposuimus. *Marg. Cas.* Adfunt in *Par.* 5.

ⁿ ὅτι *Med.* 3. In *Bre.* nulla parenth. nota.

^o Ἑλληνικῇ *Med.* 3. *Bre. Esc. Mosc.* ^p βαθυτάτων *Esc. Mosc.* ^q γὰρ

Med. 3. 4. *Mosc.* ^r σφαίται *Par.* 4. *Bre. Mosc.*

3. καὶ Νειλομέτριον καθάπερ Μέμφις] Addidimus ex veteribus libris verba illa, καθάπερ Μέμφις. Sic Heliodorus, lib. ix. p. 445. *Ed. Bourdel.* qui totum hunc Strabonis locum descripsisse videtur, οἱ δὲ τὴν τε φρεσὶ τὸ Νειλομέτριον εἰδείκνυσαν, τὴν κατὰ τὴν Μέμφιν παραπλήσιον. De hoc puteo vide etiam Aristidem in Ægyptio. *Casaub.*

4. Ἐστὶ δὲ τὸ Νειλομέτριον σὺν μονολίθῳ κατασκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου φρέαρ] Ita habetur hic locus in omnibus codicibus scriptis editisque: mendosissime: quod facile nos animadvertimus, quorum aures ferre non poterant hoc loquendi genus σὺν μονολίθῳ κατασκευασμένον. non nobis magis quam Græco solo universon inauditum: poteramus fortasse falli nisi remansisset illud σὺν: quum μονολίθων ædificiorum etiam paulo ante sit facta mentio; verum ea nihil ad hunc locum: legendum enim est συνόμῳ λίθῳ κατασκευασμένον. Nam etiam libro quinto (p. 363.) eandem vocem a librariis fuisse corruptam ostendimus: neque hoc tantum, sed etiam apud Heliodor. lib. ix. p. 445. quo loco videtur Strabonis hæc verba descripsisse, idem error est commissus. Sic ille: οἱ δὲ τὴν τε φρεσὶ τὸ Νειλομέτριον εἰδείκνυσαν, τὴν κατὰ

τὴν Μέμφιν παραπλήσιον, σὺν νόμῳ μὲν καὶ ξειῶ λίθῳ κατασκευασμένον. Legendum hic quoque est συνόμῳ: neque dubitamus apud Strabonem quoque prius fuisse scriptum συνόμῳ λίθῳ, ut apud Heliodorum: quod postea semidoctus aliquis corrigere voluit et in μονολίθῳ mutavit. Porro συνόμῳ λίθῳ interpretatur Suidas μεγάλης, ὁμοίης: et affert hoc exemplum incerti auctoris, ἐξηρημάσατο τὰς δομὰς· ἢ γὰρ ἐκ συνόμων λίθων ἀποδομημένος, ὡς καὶ λίαν εὐσυνλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῷ ἐπάλξεων ἀπόστασιν. Mihi videtur Heliodorus, cum addit καὶ ξειῶ, explicare voluisse quid esset συνόμῳ λίθῳ: est igitur quod a Latinis architectis saxum quadratum vocatur. *Casaub.* Quis sit συνόμῳ λίθῳ docet *Salmas.* Exer. Plinian. p. 268, 858, 871. *Apon.*

13. τῶν ἡμερῶν] Sanus, ut opinor, est textus, et multo melior, quam si legas τεκμηρίων. *F.*

25. καὶ ποιῇ τὰς γνώμονας ἀσκήσεις κατὰ μεσημβρίαν] Plutarchus (de Orac. defect. p. 411. t. ii. *Ed. Francofurt.*) vero scribit sua ætate non amplius τὰς ἐν Συήνῃ γνώμονας ἀσκήσεις φαίνεσθαι περὶ τρεῖς περὶ τὰς δέρας: sed de his omnibus observationibus confule Plinium et Astrologos. *Casaub.*

ποταμόν· τελευτῶσα δ' εἰς κρημνόν, καὶ ἔκαστος ἑκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ ῥέειν, ὃ μάλιστα καὶ ἀνάπλεον ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν παύτην, κατὰ ῥέαν ὅππῃ τὸν κατὰ ῥάκτιν, καὶ ὠκυῦται μὲν τῆς σκάφης ὅππῃ τὸν κρημνόν, καὶ σώζονται οὖν αὐτοῖς ἀπαγεῖς. Τὸ δὲ κατὰ ῥάκτιν μικρὸν ἐπάνω τὰς Φιλᾶς εἰς συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιοπῶν τε, καὶ Αἰγυπτίων κατεσκευασμένῃ, ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνῃ, καὶ τὸ μέγεθος ἴστω ἱερὰ ἔχουσιν Αἰγυπτία, ὅπου καὶ ὄργεον τιμᾶται, ὃ καλεῖται μὲν ἱεραία, ὅθεν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε εἶδειντο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱεραζίν· ἄλλὰ καὶ τὸ μέγεθος μείζον ἢ, καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἕξληλα γὰρ μὲν Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, κακείθεν κομίζεσθαι ὅταν ἐκλίπῃ καὶ πρὸς τὸν καὶ δὴ καὶ τότε εἰδείν ἡμῖν πρὸς ἑλλείπει δὲ ἀφ' ὅσον. Ἡλδομὲν δ' εἰς Φιλᾶς ἐκ Συλῆς ἀπὴν, δι' ὁμαλοῦ σφόδρα πεδὺς εὐδαίης ὁμοῦ π' ἐχέτον· παρ' ὅλῳ δὲ τὴν ὁδὸν ἡμῖν ἐκατέρωθεν πολλαχῶς, ὥσπερ ἑρμαῖα, πέτρων ἡλίβατον τρογύλον, λεῖον ἱκανῶς, ἐγγὺς σφαιρεειδῶς τὸ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἕξ ἑκάστη γίνονται, ὅππῃ πέτρῳ κείμηνον μείζονι, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλο· ἐστὶ δ' ὅτε αὐτοὶ καὶ αὐτὰς ἐκένον οἱ πέτριοι ἢ δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν ἀφ' ἡμετέρον ποδῶν ὅσον ἐλαττόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τῶν. Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ὅππῃ ὁ πάντων· ὁ δὲ πάντων ἀφ' οὗ σκυταλίδων πεπηγὸς ἐστὶ σκαφίον, ὡς εἰκέναι ἀφ' οὗ πλοκίνῳ· ἐστὶ δ' ἐν ὕδατι ἢ καὶ στανίδοις ποτὶ πρὸς σκαφίον, ῥαδίως ἔπεραιώθημεν ἔξ' ἐκεῖ· ἀκίνδυνον γὰρ ἐστὶν ἀν' ἡμῖν πρὸς ὑπερβολὴν ποίησιν τὸ πρὸς μείον· καὶ ὅλῳ δὲ τὴν Αἰγύπτῳ τοῦ φοίνικος ἀγενῆς ὄντος, καὶ ἐκφύοντος καρπὸν οὐκ εὐρωτον ἐν τοῖς πρὸς τὸ Δέλτα

ut flumen recipere possit : desinens vero in præcipitium, per quod aqua dejicitur : utrinque secus terram alveus est, quo facile sursum navigari possit. Hac itaque subvecti defluunt in catarractem, et cum scapha in præcipitium detruduntur, et ipsi et scaphæ incolumes. Paulo supra catarractem sunt Philæ, communis Æthiopum et Ægyptiorum habitatio, structa quemadmodum Elephantina et pari magnitudine. Hæc templa Ægyptia habet, ubi ales colitur, quem accipitrem ipsi vocant, mihi fane nihil cum nostris simile videbatur habere, aut Ægyptiis : utpote et magnitudine excedens, et varietate longe diversus est. Dicebant autem Æthiopicum esse, et inde adferri, cum alter deficit, ac fane tunc nobis ostensus est, cum jam morbo deficeret. Nos Philas Syena plauistro vecti sumus, per campum valde planum, centum stadiorum itinere. Per totam fere viam videre erat utrinque multis in locis in morem Mercurialium tumulorum qui viis apponi solent, petram arduam, rotundam, politam, propemodum sphaericam, e nigro ac duro lapide, ex quo mortaria fiunt, majori faxo impostam, ac rursus super ea aliam, nonnullæ per sese jacebant : earum maxima erat non minore duodecim pedum diametro, atque omnes majores quam hujus dimidium. Trajecimus in insulam pactone. Pacton est scaphæ genus e scuticis ita compositum, ut textile quiddam videatur. Stantes itaque in aqua vel in asseribus sedentes facile transmisimus inani metu : caret enim res periculo, si scapha non nimis oneratur. Cum in tota Ægypto palma sterilis sit, vel fructum afferat esui non aptum, et in

^a αὐταῖς Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^b ὄργεον sed o scribitur sup. a Mosc. ^c καλεῖται Mosc. ^d τὸ μέγεθος Par. 1. Med. 4. ^e μείζον Mosc. ^f ἐξήλλαγμένος Esc. ^g ἐκλείπει Bre. ^h ἐλλείπει Par. 1. 4. Med. 4. ⁱ ὁμαλοῦ τι Esc. Mosc. ^k θύει Par. 4. Med. 3. ἰθὺιαι Bre. ^l ἄλλον Par. 1. 4. Med. 3. 4. ἄλλω Esc. ^m ὅππῃ Par. 4. ⁿ ἅπαντες δὲ τῶν οἱ ἡμίσεις μείζους Mosc. ^o πάντων Med. 3. ^p σκαφίον Bre. Mosc. sed o scribitur super ω. ^q ἐπεραιώθησαν Par. 4. ^r οὐ δεῖ Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ^s φορτίον sic in textu : in margine autem ut hic Par. 4. πορθύμιον Mosc. ^t ἀγενῆς Med. 3. 4. Mosc.

10. ὃ καλοῦσι μὲν ἱεραία] An vultur percnopterus quaerendum est, qui olim in Ægypto non frequens erat. F.

16. Ἡλδομεν δ' εἰς Φιλᾶς] Has memorat Lucanus, lib. x. vers. 312.

Qua dirimunt, Arabum populis, Ægyptia rura
Regni claustra Philæ.

Juxta Antonini Iter 3 m. pass. a Syene distant, quod multum a Strabone discrepat. Malim autem Itinerarium emendare, et scribere 13. m. pass. quod stadia 104 æquat. Idem.

19. ὥσπερ ἑρμαῖα πέτρων ἡλίβατον] Prior interpretes legit ἑρμαῖα : non quidem inepte : sed nec recte etiam. Nam vera est vulgata lectio ἑρμαῖα. Sic enim appellant Græci lapidum cumulos in honorem Mercurii congestos in viis. Hesychius. ἑρμαῖος λόφος, τὸς σφῆρες τῶν λίθων ἑρμαῖος τὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς γινόμενης εἰς τιμὴν Ἑρμῆ. (Vide in Etymologico Magno.) Vocabantur et ἑρμαῖες, ut docet Nicandri scholiastes explicans hoc carmen.

Τῶν οἱ μὲν λιθαράς τε καὶ ἑρμαῖας ἱναίοντες. Casaub.

Ibid.] De his columnis vide Pocock. t. 1. p. 119, 120. F.

20. Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάντων· ὁ δὲ πάντων διὰ σκυταλίδων πεπηγὸς ἐστὶ σκαφίον, ὡς εἰκέναι διαπλοκίνῳ] Pacton scapha est

ex pluribus composita fustibus vel lignis inter se alligatis. Πάκτιον idem quod πηκίον. Πακτὰ et πηκὰ, τὰ ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένα. Unde πακτῶσαι, et πηκὰ δωματῶν fores ex pluribus asseribus compactæ. Salmas. Ex. Plin. Ed. Ult. p. 785. Vide Scheff. de Milit. Naval. lib. iv. c. 1. Anon.

30. ἔξ' ἐκεῖ] Restituimus negationem ex libris. Casaub.

31. καὶ ὅλην δὲ τὴν Αἰγύπτῳ ἔξ' οὗ φοίνικος ἀγενῆς ὄντος, καὶ ἐκφύοντος καρπὸν οὐκ εὐρωτον ἐν τοῖς πρὸς τὸ Δέλτα τόποις καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὃ ἐν τῇ Θεβαΐδι φοινῆξ ἀριστος τῶν ἄλλων φύεται] Hoc est ; Cum in tota Ægypto palma sit e vilium genere, vel fructum ferat esui non aptum in locis apud Delta et Alexandriam, tamen in Thebaide palma omnium optima nascitur. Ex hoc loco collegisse videtur vir magnus ad Solinum, id quod non semel innuit, palmas nempe in tota Ægypto steriles fuisse seu infrugiferas, præter Thebaicas, aut vero Alexandrinas, sed quarum posteriorum fructus non erat edulis ; neque aliter Strabonis interpretes priora illa verba verterat ; cum in tota Ægypto palma sterilis sit : quum tamen id non dicat Geographus, sed vilioris aut minus præstantis palmæ genus totam Ægyptum habuisse, excepta Thebaide, in qua longe optimum proveniebat, Spanheim. Dissertat. iv. de Præstant. et Usu Numism. p. 314. Anon.

locis apud Delta, et Alexandriam, tamen in Thebaide palma optima est: quare admiratione dignum est, quomodo qui eandem plagam habitant, quam Judæi, et iis sunt finitimi, qui inquam circa Delta sunt et Alexandriam, tantum ab illa differant: quæ ultra aliam palmam etiam caryotam gignit, non multo meliorem quam Babylonia. In Thebaide et in Judæa duplex est palma, caryota scilicet atque reliqua: ac Thebaica quidem quantum durior sit, gustatu tamen est suavior. Est etiam insula quædam quæ palmam optimam fert, et proventum maximum principibus fert: regis enim erat, et privatus nemo in ea parte habebat, et nunc principum est. Enimvero multa cum cæteri nungantur, tum Herodotus: veluti cantus loco, ut rhythmī, aut condimenti, prodigiosas fabulas orationi adhibentes. Cujus generis est, quod apud insulas dicunt juxta Syenen, et Elephantinam sitas, (sunt autem complures) Nili fontes esse, et ad eum locum flumen profunditate esse immensa. Nilus quidem insulas sparsas complurimas habet, quarum aliæ totæ excrecente flumine obruuntur, aliæ ex parte. Loca vero nimis procul a mari remota, rivis per cochlias inductis irrigantur. Cæterum jam inde ab initio Ægyptus valde pacata fuit, tum propter suas copias, quibus facile se sustentaret: tum quod non temere externis gentibus pateret in eam ingressus. Nam a septentrione ora importuosa et Ægyptio pelago cingebatur, ab ortu et occasu desertis et montibus Libycis et Arabicis (ut diximus) munita, austrum versus Troglodytæ, et Blemmyes, et Nubæ, et Megabari erant, qui Æthiopes supra Syenen habitant: ii vero sunt Nomades, neque multi, neque bellicosi, quantum olim viderentur: propterea quod sæpe latronum more incautos adoriebantur. Æthiopes quoque ad meridiem Meroenque porrecti, neque ipsi valde multi sunt, neque collecti in unum conventum degunt: quippe qui fluvialem regionem longam angustamque habitent, qualem ante diximus, nec ad bellum, nec ad aliam vitæ rationem bene instructi. Atque adeo etiamnum idem est Ægypti status. Cujus rei indicium est,

τόποις ἡ^a αὖτε πάλιν Ἀλεξάνδρειαν, ὃ ἐν τῇ Θεβαίδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. Θαυμάζειν^b οὖν ἄξιον, πῶς ταυτὸ κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ὁμοῖοι οἱ αὖτε τὸ Δέλτα καὶ πάλιν Ἀλεξάνδρειαν τοσούτον ἀγαλλιάθησιν, ὅθεν^c αὖτε ἄλλω φοίνικι καὶ τὸν^d καρυώτην γεννώσιν, ἢ πολὺ κρείττονα ἢ Βαβυλωνίᾳ. Διτῆρος δ' ὅτιν ὁ, τε ἐν τῇ Θεβαίδι, καὶ ὁ^e ἐν Ἰουδαίᾳ, ὁ, τε ἄλλος, καὶ ὁ^f καρυώτης σκληρότερος δ' ὁ Θεβαϊκός, ἀλλὰ τῇ γούσει εὐτομάτερος. 10 Ἐπὶ δὲ καὶ νῆσος ἡ μάλιστα ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρὸς τοὺς ἡγεμόσι βασιλικὴ γὰρ αὐτῇ ιδιότητι δ' ἢ μετ' αὐτῇ, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ὅτι. Πολλὰ δ' Ἡρόδοτος τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ μέλος, ἢ ῥυθμὸν, ἢ ἡδυσμὰ πὶ τῷ λόγῳ πάλιν 15 τερατεῖαν προσφέροντες· οἷον καὶ τὸ φάσκειν αὖτε τὰς νήσους τὰς^g πρὸς τῇ Συνίῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου^h), καὶ βάθος ἀδυσσόν ἔχειν τὴν πύρρον καὶ τὸν τὸ πόντον. Νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένους ἔχει παμπούλλας, 20 τὰς μὲν καλυπτόμενας ὅλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ὅκ μέρους· ἑποχέτευεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίανⁱ ἔξαλα. Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἰγύπτιος ἐπὶ τῇ πλείονι ἑξαρχίᾳ, ἀλλὰ τὸ αὐτάρκες τῆς χώρας, καὶ τὸ δυσείσοδον τοῖς ἑξωθεν· ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμνῶν 25 ὠρεαλίας, καὶ πελάγει τῷ Αἰγυπτίῳ φεσυρμένῃ· ἀπὸ δὲ τῶν ἑω, καὶ τῶν ἑσπερίων ἐρήμοις ὄρεσι τοῖς τε Λιβυκοῖς, καὶ τοῖς Ἀραβίοις, ὥσπερ ἑφάμην· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον, Τρωγλοδυταί, ἢ Βλέμμιες, καὶ Νύβαι, καὶ Μεγάβαροι οἱ ὡς Συνίης Αἰθίοπες· οἱ δ' ἔτι 30 Νομάδες, καὶ ἢ πολλοί, ὅσδε μάλιστα, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι, ἀλλὰ τὸ ληστρικῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτήδεον πολλὰς· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ Μεσλίαν ἀνήκοντες Αἰθίοπες, ἔδ' ἔτι πολλοί, ἔτε ἐν συσεφῇ, ἄτε ποταμίαν μακρὰν, καὶ πέντε, καὶ σκολιὰν οὐκ ἐν- 35 τες, οἷαν προσάπομν· ὅσδε^j παρεσκέυασμένους καλῶς ἔτε πρὸς πόλεμον, οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. Καὶ νῦν δὲ ἀφ' ἑκείνου ὥστε πλησίως ἡ χώρα^k πᾶσα· σημεῖον δὲ τριῶν αἰώνων, ὅσδε ταύταις ἐντε-

^a τὴν περὶ Μοσέ. ^b οὖν deest Par. 5. ^c τόσῳτῳ Efc. Mosc. ^d αὖτε τῷ Par. 1. 5. Med. 3. 4. Efc. ^e τὸ Efc. ^f καρυώτην Par. 1. καρυώτων Par. 4. καρυωτών Bre. Mosc. ^g ἐν τῇ Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^h καρυωτός Par. 4. Bre. Mosc. ⁱ Scripti, οὐ et μετ' αὐτῇ. Marg. Casf. οὐδ' ἢ μετ' αὐτῇ Bre. Mosc. ^k ἐν τῇ Efc. ^j ἑποχέτευεται Efc. Mosc. ^m ἔξαλλα Bre. ⁿ βλέμματι Par. 4. ^o Ab eis δ' ἔτι usque ad ἀνήκοντες inclusive omissa sunt errore Librarii Par. 4. ^p παρεσκευασμένοι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^q Ab hac voce πᾶσα usque ad κινδυνεύσαι τῇ inclusive omissa sunt errore Librarii Par. 4.

7. ἐν τῇ Θεβαίδι, καὶ ὁ ἐν Ἰουδαίᾳ, ὁ, τε ἄλλος, καὶ ὁ καρυώτης] Strabō supra in lib. xvi. τὸν καρυώτην φοίνικα apud Hierichuntem memorat, quæ, excepta Babyloniā et orientalibus palmis, unica palma Caryotis est. Hic autem in Thebaide eandem esse refert, paulo tamen ab Orientalibus diversam. Καρυώτης est palma major. Hæ secundum Plinium maxime celebrantur, et cibo et succo uberrimæ. De palma vide Theophrasti Hist. Plant. lib. ii. c. 8. et Peregrinat. Hasselquistii in Ægypto. F.

15. οἷον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συνίῃ] Locus Herodoti est in Ægyptiacis. Ille vero hoc ita narrat ab aliis auditum, ut a se non credi satis significet. At Aristides in Ægyptio totum illum Herodoti (lib. ii. c. 28.) locum de Syene et montibus vicinis, et de catarractis diligentissime excussit: quem si lubet adire potes. Casaub.

21. τὰ λίαν ἔξαλα] Nimis procul a mari, ἔξαλα. Sed quid

κοχλίαις ἑποχέτευεσθαι sit, nondum didici. Locus videtur non constare. Infra de cohortibus εὐτελὲς in ἐντελὲς mutavi, ut sensus et verba consonarent. Xyland.

Ibid.] Hoc factum facillimum fuit. Partes Ægypti mari proximæ sunt humiliores, ideoque Nili inundationibus magis obnoxia; eæ autem, quæ sunt ἔξαλα, i. e. quæ magis a mari distant, ope cochlearum irrigantur. F.

24. ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμνῶν παραλία] Adeo importuosa est ora hæc, ut neget Diodor. lib. i. p. 27. t. i. inter Parætonium quod Libyæ est, et Joppen quod in Phœnicia, ullum portum commodum interesse præter Pharum: quum sit illud interval- lum stadiorum fere sexcentorum. Casaub.

38. τρεῖς γὰρ σπειραις] Tres cohortes, i. e. 1200 milites limites ad Æthiopiam custodiebant. Præter has autem, tres legiones et sex cohortes reliquis Ægypti partibus præsidio erant. F.

λέσιν, ἰκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἢ χώρα φρενέται·
 τολμήσασιν δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι, κινδυνεύσασιν τῇ
 χώρα σινέπτεσε τῇ σφετέρᾳ. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνά-
 μεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ, ἔτε ποσαὺταί τινες εἰσιν, ἔτε
 ἀθρόας ἐχρήσαντο ὑδ' ἀπαξ Ῥωμαῖοι·^a ἔτε γὰρ
 εἰσιν ἔτ' αὐτοὶ^b οἱ Αἰγύπτιοι πολεμιστῶν, καίπερ ὄντες
 παμπληθεῖς, ἔτε τὰ περίξ ἔθνη. Γάλλος μὲν γὰρ
 Κορήλιος, ὁ πρῶτος καὶ βασιλεὺς ἐπαρχὸς τῆς χώρας
 ὑπὸ Καίσαρος, τὴν τε Ἡρώων πόλιν ἀποστῆσαι
 ἐπελθὼν, δι' ὀλίγων εἴλε· ἐτάσιν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ
 Θηβαίδι ἀφ' ὧν πόλιν, ἐν βραχὺ κατέλυσε.
 Πετρώνιος τε ὑπερὶν, τῷ Ἀλεξανδρείᾳ πλήθους ποσά-
 των μυριάδων ὀρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων
 βολῆς, αὐτοῖς τοῖς πρὸς αὐτὸν τραπώταις ἀντέχε-
 καὶ ἀφ' ὧν πόλιν, ἐν βραχὺ κατέλυσε.
 Γάλλος τε Αἴλιος μέρεϊ^c ἐν Αἰγύπτῳ φρουρὰς εἰς τὴν
 Ἀραβίαν ἐμβαλὼν, εἰρηται πῖνα τῶν ἱερέων
 τὰς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλ-
 λαῖος αὐτὸν^d περὶ τοῦ καὶ κατεστράφητο τὴν Εὐ-
 δαίμονα πᾶσαν.^e Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες καὶ φρουρή-
 σαντες τῷ μέρεϊ τῇ^f τῆς Αἰγύπτου δυνάμεως
 ἀπεσπᾶσθαι μετὰ Γάλλῳ Αἰλίου πολεμῶντος πρὸς
 τὰς Ἀραβίας, ἐπελθόντες τῇ Θηβαίδι, καὶ τῇ φρουρᾷ
 τῶν τειῶν σπειρῶν τῶν καὶ Συλῶν, καὶ τὴν Ἐλε-
 φαντίνῳ, καὶ Φιλᾶς ἔξ ἐφόδου ἀφ' ὧν τὸ ἀφιδίον καὶ
 ἔξυδραποδίσαντο, ἀνάστασαν καὶ τὰς Καίσαρος ἀν-
 δριάντας· ἐπελθὼν δὲ ἐλάττωσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πε-
 τρώνιος, ἱππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἀνδρας τεταμυ-
 ρίς, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ὁ ἀναφυγεῖν αὐτὰς εἰς
 τὴν Φέλχιν πόλιν Αἰθιοπικῶν, καὶ πρὸς τοῦτα τὰ τε
 ληφθέντα ἀπαιτῶν, καὶ τὰς αἰτίας δι' αἷς ἦσαν πολέμους,
 λεγόντων δ' ὡς ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν^g μονάρχων, ἀλλ'
 ἐκ ἑφ' ἑφ' ἡγεμόνας εἶναι τὴν χώραν, ἀλλὰ Καίσαρα
 αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βαλὺν, καὶ μηδὲν,
 ὧν ἐχρῶν, ποιεῖντων, πρὸς βαλὺν ἠνάγκασε πρὸς
 τοῦτα τὰ τε ταχὺ δὲ τῶν ἐπὶ τοῦτα, σινε-
 ταγμένων^h τε κακῶς, καὶ ὀπλισμένωνⁱ μεγάλους
 γὰρ εἶχον^j θυρεοὺς, καὶ τούτους ὀμοδοῖντας, ἀμυντήρια
 δὲ^k πελέκεις, οἱ δὲ κοντὲς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. Τινες μὲν
 οὖν εἰς τὴν πόλιν σινηθροῖσθαι, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρη-
 μίαν ἔφυγον· πᾶς δὲ ἦστος πλησίον^l ἐδέξατο ἐμ-
 βάσας εἰς τὸν πόρον· ἔτε γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα

quod a tribus Romanis cohortibus, nec iis satis
 plenis, custoditur, cumque aliquando Æthiopes
 aggredi nostros ausi essent, de sua ipsarum regione
 in periculum venerunt. Sed nec in Ægypto
 copiae tantæ sunt, nec unquam Romani confertim
 iis usi sunt. Etenim nec Ægyptii ipsi sunt admo-
 dum bellicosi, quanquam multi sint: nec etiam
 finitimæ gentes. Cornelius quidem Gallus, cui
 primum provincia a Cæsare commissa est, Heroum
 urbem, quæ defecerat, paucis stipatus recepit, et in
 Thebaide seditionem propter tributa exortam cito
 admodum sedavit. Deinde Petronius tot millibus
 Alexandrinorum in eum irruentibus jactu lapidum,
 tantum suis munitus militibus impetum sustinuit,
 nonnullis ipsorum interemtis, cæterosque repressit.
 Gallus Ælius cum parte præsidii, quod erat in Æ-
 gypto, in Arabiam ingressus, dictum est, quomodo
 eos esse imbelles ostenderit: et nisi Syllæus eum
 prodidisset, felicem Arabiam totam subegisset.
 Æthiopes Romanis spretis, propterea quod pars
 quædam copiarum, quæ in Ægypto erant, cum
 Gallo Ælio avulsa esset, bellum in Arabia gerente,
 impressione facta in Thebaidem, et præsidia trium
 cohortium, quæ Syenæ, Elephantinæ, ac Philis
 erant: repentino impetu ceperunt, et manciparunt,
 ac Cæsaris statuas everterunt. Contra hos pro-
 fectus Petronius cum non totis decem millibus pe-
 ditum, et equitibus octingentis, adversus triginta
 hominum millia: primum eos compulit, ut Psel-
 cham confugerent, Æthiopicam urbem: missisque
 ad eos legatis, repetiit quæ capta erant, et causas
 quamobrem bellum movissent poposcit, ac dicen-
 tibus, se in injuria affectos a monarchis, respondit
 non illos esse regionis dominos, sed Cæsarem. Pe-
 tentibus porro triduum ad deliberandum, nihilque
 interim eorum quæ par erat facientibus: movens
 contra eos, in pugnam procedere coegit: ac cele-
 riter in fugam vertit cum et compositi male, et
 male armati essent: nam scuta ingentia, et e crudo
 bovis tergo confecta habebant: arma quibus
 pugnarent, secures alii, alii contos, nonnulli gladios
 gerebant. Proinde quidam in urbem sunt com-
 pulsi, alii in desertam fugam fecerunt, alios proxima
 insula excepit, qui sese fluvio commiserant: nam
 hoc in loco propter aquæ fluxum Crocodili pauci

^a οὐτ' αὐτοὶ γὰρ εἰσιν Med. 3.^b οἱ δεῖσθ Mosc.^c Ita vett. lib. Vulgo, ὀρμησάντων. Marg. Caf.^d ἐαυτὸν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc.^e αὐτ. τιν. inverso ordine Mosc.^f Scripti q. ἐξέλιξε. Marg. Caf.^g προεδίδου Med. 3.^h Ἐπεὶ δὲ Par. 1. 4. Ἐπεὶ Med. 3. 4.ⁱ Scripti, τὸ μέρος. Lego τῶ μέρος τί. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ex correctione.^k Manuss. τῆς ἐν Αἰγυπτίᾳ^j Marg. Caf. ἐν Αἰγυπτίᾳ Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.^l Addunt Manuss. ante hanc vocem, καὶ ἐλόντες ἐφθασαν τὴν τε Συήνην.^m Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Bre. τε δεῖσθ in Med. 3. 4. καὶ ἐλ. τὴν τε Συήνην ἐφθ. Esc. Mosc.ⁿ τὴν Ἐλεφ. omisso καὶ Par. 1. Med. 4.º αἰφιδίον Med. 3. 4.^p Addidimus ex vett. lib. Marg. Caf.^q Φέλχιν Par. 4. Bre. antea fuerat ut hic Mosc. Φέλιν Esc.^r νομαρχῶν Par. 4.^s τε δεῖσθ Par. 4.^t Συραίου Par. 4.^u πῖλας Med. 4.^v Scripti, σινηθροῖσθαι. Marg. Caf.^x Scripti, ὑπεδέξατο. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

21. τῶ μέρεϊ τῇ] Villebrunius judicat lectionem marginalem
 MSS. Paris. esse optimum, quod τῶ ad ἀπὸσπᾶσαι rejiciunt.
 Huic omnino assentior. F.

32. ὡς ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν μονάρχων] Lego hic quoque ut supra
 μονάρχων. Casaub.

sunt. Ex iis erant etiam duces Reginae Candaces quæ per nostra tempora Æthiopibus imperavit, virilis fane mulier, altero oculo capta. Hos itaque omnes cepit, trajecto ratibus ac navibus flumine, et in Alexandriam misit, atque Pselcham profectus, eam cepit: unde numerata captivorum multitudine eorum qui in prælio ceciderunt, pauci omnino superfuerunt. A Pselcha Premnium venit, urbem natura munitam, cumulis arenæ peragratiss in quibus Cambydis exercitus obrutus est vento incidente. Eam adortus primo impetu cepit. Inde Napata progressus est, ubi Candaces regia erat, ejusque filius morabatur. Ipsa cum in castello propinquo federet, legatos misit, qui de pace tractarent, redditisque statuis, et captivis qui abducti fuerant Syena. Sed impetu facto Petronius Napata cepit ac diruit, puero fugiente: ratusque inferiora invia esse, cum præda retro abiit, ac Premni moenibus et præsidio et quadringentorum hominum cibariis in biennium munita, reversus est Alexandriam. Ex captivis autem cæteris divenditis, mille ad Cæsarem misit nuper e Cantabris reversum: horum nonnulli morbo consumpti sunt. Sub hæc Candacen cum multis hominum millibus præsidium aggressam, Petronius auxilio profectus antevertit: et castellum ingressus, multo apparatu confirmavit. Legatis ad se missis, mandavit si quid vellent ut ad Cæsarem proficiscerentur: ac negantibus scire si quis Cæsar esset, et ubi conveniendus, dedit qui deducerent. In Samum itaque profecti, Cæsarem invenerunt in Syriam progredi parantem, et Tiberium in Armeniam amandantem. Ab eo facile, quod volebant impetrare: nam et tributa eis remissa sunt. Sed de Æthiopicis rebus satis in superioribus dictum est, proinde ita hæc cum Ægypto descripta sit. Quod autem dicendum sit, extremas habitati mundi partes, quæ intemperatæ et inhabitabili regioni adjacent, propter frigus aut æstum esse quasi errores quosdam ad defectus temperatæ, necesse est, quod ex vita et earum rerum inopia,

οἱ κροκόδειλοι ἀφ' τὸν ῥοῦν. Τέτων δ' ἴσαν καὶ οἱ βασιλέως στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἢ καὶ ἡμῶς ἤρξα τῶν Αἰθίοπων, ἀνδρική τις γυνή, πεπηρωμένη ἂν ὀφθαλμὸν, τέτρε τε δὴ ζωγρία λαμβάνει ἀπαντας, ὅτι πλεῖστας χερδαίς τε καὶ ναυσὶ καὶ καταπέμπτει ὡς ἀρχήμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τιμὴν Φέλχιον αἰρεῖ. Περσαριθμημένου δὲ τοῖς ἐαλωκόσι τῶν πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τὸς σφέντας ὀλίγους παντάπασιν συνέβη γενέσθαι. Ἐκ δὲ Φέλχης ἦκεν εἰς Πρήμιν, ἐρυμνὴν πόλιν, διελθὼν τὰς ἡνίας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχάσθη στρατός, ἐμπεσόντος ἀνέμου. Περσβαλὼν δὲ ἔξ ἐφόδου τὸ φερίον αἰρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὥρμησεν ὅτι Ναπάτων. Τὸτο δ' ἦν τὸ βασίλειον τῆς Κανδάκης, καὶ ἡ ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς καὶ αὐτὴ δ' ἐν πνι πλησίον ἴδρυτο χωρίῳ. Περσδοσαρμένης δὲ πρὸς φιλίας, καὶ σποδύσης τὰς ἐκ Σύνης αἰχμαλώτους καὶ τὰς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τῶν παίδος, καὶ κατασκάπτει. Ἐξ ἀνδραποδισάμενος δ' ἀναστέφει πάλιν εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν λαφύρων, δύσσοδα κρίνας τὰ πρῶτωρ τιμὴν δὲ Πρήμιν τειχίσας βέλπον, φρεσὶν ἐμβαλὼν καὶ τροφίῳ δυοῖν ἐν αὐτῶν, τετρακοσίοις ἀνδράσιν ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ τῶν αἰχμαλώτων τὰς μὲν ἔλαφωσέων, χιλίους δὲ Καίσαρι ἔπεμψε γεωστὶ ἐκ Καντάδων ἡκοντι τὰς ὁ νόσοι διεχρήσαντο. Ἐν τῷ τῷ, μυριάσι Κανδάκη παλαῖς ὅτι τιμὴν φρεσὶν ἐπῆλθε. Πετρώνιος δ' ἐξεβόηθησε, καὶ φθάνει πρὸς σελθὼν εἰς τὸ φερίον, καὶ πλείοσι ὡς ἀσκευαῖς ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρὸς πρὸς ἀνέμῳ δ' ἐκ-έλευσεν ὡς Καίσαρα πρὸς πρὸς ἀνέμῳ οὐκ εἶδεναι δὲ φασκόντων ὅτις εἴη Καίσαρ, καὶ ὅτι βασιλεὺς εἴη παρ' αὐτὸν, ἔδωκε τὰς ὡς ἀπέμψοντας καὶ ἡκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος, καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεύθεν περὶ εἶναι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν πέλλοντος. Πάντων δὲ τυχόντων ὧν ἐδέοντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τὰς φόρους, ὧς ἐπέστησε. Πολλὰ δ' εἰρηται πρὸς τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρὸς πρὸς, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ τὰ τέτων. Ὡς δ' εἰπεῖν, καὶ τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ ὡς ἀκείμενα τῇ δυσχεράτῳ καὶ ἀοικήτῳ ἀφ' αὐτῶν ἢ ἢ ἢ, ἀνάγκη σποτεύματα τῆς εὐκράτης καὶ

¹ Scripti, τὸν ἴτερον τῶν ὀφθαλμῶν. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ² παραυτίκα Esc. ³ Φέλχιον Par. 4. Esc. Mosc. ⁴ δὴ Mosc. ⁵ γεν. συν. inverso ordine Med. 3. 4. Mosc. ⁶ Φέλχιος Par. 4. Med. 3. Bre. Esc. Mosc. ⁷ Πρήμιν Par. 1. 5. Πρήμιν Esc. Mosc. sed i scribitur sup. η. ⁸ αὐτὴ Mosc. ⁹ ἐν τι Med. 4. ¹⁰ Scripti, ἰδρύται. Marg. Caf. ¹¹ δ' deest Med. 3. ¹² Πρήμιν Par. 1. 5. Πρήμιν Esc. ¹³ δυοῖν Bre. Mosc. ¹⁴ δὴ καὶ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ¹⁵ κατεχέσαντο Par. 4. ¹⁶ Κανδ. μυρ. inverso ordine Med. 4. ¹⁷ πρὸς πρὸς πρὸς Bre. ¹⁸ δ' deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. ¹⁹ εἶναι Mosc. ²⁰ Scripti, ἦκεν. Marg. Caf. sic Par. 4. Bre. Esc. Mosc. ²¹ καὶ deest Med. 3. 4. Bre. ²² Post φόρος punctum superius, et deest ἀνάγκη Esc.

1. οἱ τῆς βασιλείας στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης] Alia est Candace de qua Lucas in Actis viii. 27. Fuit enim id nomen multis reginis commune, ut Plinius, H. Nat. lib. vi. cap. 29. annotat. De hujus autem Candaces expeditione vide Dionem, lib. lrv. p. 524. Casaub. Ibid.] Candace ipsa, secundum Dion. Cassium, exercitum

duxit. F.

10. εἰς Πρήμιν, ἐρυμνὴν πόλιν] Premnis parva est hodie Ibrim. Plinius Primin appellat. Hic octo urbium a Petronio direptarum meminit, et trans Syenen m. pass. 870 progressum esse affirmat. (lib. vi. c. 29.) Idem.

ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα, καὶ τῆς
 πρὸς τὰς χεῖρας τὰς^a ἀνθρωπικὰς ἀπορίας· κα-
 κόδιοί τε δὴ καὶ γυμνῆτες εἰσι τὰ πολλὰ, καὶ Νο-
 μάδες· τὰ τε βοσκήματα αὐτοῖς ὅτι μικρὰ πρὸς βλά-
 καὶ αἶγες, καὶ βόες, καὶ κυῖες μικροί·^b τραχεῖς δὲ^c
 καὶ μάχιμοι [οἰκουῦντες μικροὶ ὄντες·] Τάχα δὲ καὶ^d
 τὸς Πυγμαίους ἀπὸ τῶν τούτων μικροφυίας ἐπενόησαν,
 καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακὼς μὲν γὰρ ὁδοὺς ἐξηγεῖται
 τῶν πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν. Ζῶσι δ' ἀπὸ κένχρε,
 καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιεῖσιν^e αὐτοῖς· ἐστὶ δὲ^f
 ἔλαιον, καὶ βέτυρον καὶ ἑῖαρ· ἔδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι^g
 πλὴν φοινίκων ὁλῶν ἐν κήποις βασιλικαῖς· ἐνιοὶ δὲ^h
 καὶ πᾶσι σιτουῦνται, καὶ κλῶνας ἀπαλούς, καὶ λατὸν,
 καὶ καλὰ μὲν ῥίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἶματι,
 καὶ γάλακτι, καὶⁱ τυρῶ· σέβονται δ' ὡς θεοὺς τὸς^j
 βασιλέας, καὶ ἀκλείτους ὄντας, καὶ οἰκουρὸς τὸ πλεόν.
 Ἐπὶ δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασίλειον, ἡ^k Μερὸς
 πόλις ὁμάνυμος τῇ νήσῳ· πλὴν δὲ νῆσον Ἱερεοειδῆ
 φασὶ τὸ σχῆμα· τὸ^m δὲ μέγεθος τάχα πρὸς Ἰσθ-
 μολὴν ἔρηται, μῆκοςⁿ μὲν ὅσον τριχλίων σταδίων,
 εὖρος δὲ^o χιλίων. Ἐχει δὲ συχνὰ καὶ ὄρη, καὶ
 δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ Θη-
 ρύτικοι, οἱ δὲ γεωργοί· ἐστὶ δὲ καὶ^p χαλκαρυχεῖα, καὶ^q
 σιδηρουργεῖα καὶ^r χρυσεῖα, καὶ λίθων γένη πολυτε-
 λῶν· ἀεὶ ἐχέται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης ἵσθι μεγά-^s
 λοις, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἀνωθεν
 δ' ἐκ νότις ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν τῶν τε
 Ἀσαβόρα, καὶ τῶν Ἀσταπόδος, καὶ τῶν Ἀσασόβα·
 πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ ἐφεξῆς ῥυσις τῶν Νείλου, καὶ
 μέχρι Αἰγύπτου, κατὰ πλὴν λεχθεῖσαν πρὸς περὶ^t
 σκολιότητά τῶν ποταμῶν. Ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ
 οἰκίσεις ἐκ^u φοινίκων σχιζὼν ἀφ' ἀπλοκόμηναι
 τοίχων· ἡ πλὴν τῶν ὀρυκτῶν δὲ ἄλλες, καθάπερ ἐν
 τοῖς Ἀραβί· πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὅ, τε φοίνιξ
 καὶ ἡ περσέα, καὶ ὁ ἑβόρος, καὶ ἡ^v κερατεῖα· θήρα^w

quæ ad humanum usum pertinent perspicui potest.
 Magna enim ex parte nudi incedentes, pastorem
 ac duram vitam degunt, incertis vagantes tuguriis:
 eorum pecora, oves, capræ, et boves, omnia sunt
 parva: canes asperi tamen et pugnaces, cæterum
 pusilli et ipsi: fortasse ob horum parvitatem Pyg-
 mæi conficti sunt, quos nemo fide dignus dixit se
 vidisse. Vivunt milio et hordeo, ex quibus etiam
 potum sibi conficiunt: butyrum et adipem pro oleo
 habent. Pomis carent præter palmulas, atque ea-
 rum perpaucae in hortis regiis nascuntur: nonnulli
 herba vescuntur, et frondibus tenellis, et loto et ca-
 lami radice: carnibus, et lacte et caseo et sanguine
 utuntur. Reges colunt ut deos, qui fere clausi
 domi sedent. Regni caput est Meroe urbs ejusdem
 cum insula nominis: insulam clypei figuram ha-
 bere dicunt: magnitudo fortasse vera amplior
 dicta est, longitudine ter mille fere stadiorum, am-
 plitudine mille. Montes frequentes habet, et ne-
 mora magna habitant partim pastores, partim vena-
 tores, partim agricolæ. Sunt in ea ærariæ, ferra-
 riæ, et aurariæ fodinæ, et pretiosorum lapidum
 genera. Libyam versus magnis quibusdam arenæ
 cumulis ambitur: Arabiam versus continuis præ-
 cipitiis. Austrum versus fluminum concursu, Af-
 tabora, Astapodis et Astasobæ. A septentrione est
 Nili decursus, usque in Ægyptum, ea quam osten-
 dimus alvei obliquitate. Oppidanæ domus ex pal-
 marum fissis lignis fiunt, quibus intertextis, parietes
 fiunt, aut lateribus coctis. Sales apud eos fossiles
 sunt, quemadmodum et in Arabia. Abundat arbo-
 ribus, palma, persica, ebeno, et filiquastro. Venan-

^a Scripti, ἀνθρωπικὰς. Marg. Caf. ^b Sic restituimus ex vett. lib. Marg. Caf. Post βόες punctum superius Par. 1. 5.
^c τραχεῖς Par. 1. ^d οἰκ. μικ. ὄντ. defunt Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^e ὑπενόησαν Med. 3. 4. Efc. Mosc. ^f τῆς πίστεως.
^g Med. 3. ^h τ' ἀπὸ Med. 4. Mosc. τε ἀπ. Efc. ⁱ αὐτοῖς· ἔλαιον δὲ βέτυρον Med. 3. αὐτοῖς ἔστιν· ἔλαιον δὲ βέτυρον Med. 4. Mosc.
^j τῆς Efc. ^k Μερὸν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^l Ἱερεοειδῆ Par. 4. Bre. ^m τὸ τε Par. 4. Med. 3. 4. Efc. Mosc.
ⁿ μὲν deest Med. 4. ^o Vulgo, χίλια. Marg. Caf. sic Med. 3. Bre. Efc. Mosc. χίλια Par. 4. ^p χαλκαρυχεῖα Med. 3. Bre. Mosc.
^q σιδηρουργεῖα Bre. Mosc. ^r χρυσεῖα Bre. Mosc. ^s Ἀσασόβα Par. 5. Ἀσασόβα Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^t μέχρις Par. 4.
^u φοινίκων Par. 1. in margine Par. 4. Bre. ^v Scripti, καὶ τοίχ. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ^w ἐκ Par. 1. Med. 4.
^x ἑβόρος Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^y κερατεῖα Med. 3. 4. Bre. Mosc.

17. ἡ Μερὸς πόλις] Meroe urbs in D'Anvillio est Ialac hodie dicta. Insula Meroes (in Jesuitarum Itinere, *Gojam* dicta) nec auro, nec gemmis abundat. (t. ii. cap. 5.) F.

18. τὴν δὲ νῆσον Ἱερεοειδῆ φασὶ τὸ σχῆμα] Diodorus Siculus de Meroe, lib. 1. p. 29, t. 1. ταύτην δὲ τῶν μὲν σχήματι φασὶν ὑπέχειν θυρεοῦ παραπλησίαν, τῶν δὲ μεγέθει &c. Casaub.

28. καὶ τῶν Ἀσασόβα] Superiori libro vocabatur Ἀσασόβα. Sed hanc lectionem omnes auctores confirmant. Idem.

Ibid.] De Aftabora vide quæ antea annotavimus. Aftasobas aliud nomen est Aftapi, hodie *Abazwi* dicti. F.

35. ἡ περσέα, καὶ ὁ ἑβόρος] De persæa supra diximus. ἑβόρος scribi debet, ut opinor, ἑβένος. Hæc arbor ignota fuit Romanis ante Pompeii triumphum, qui forsan e finibus Arabiæ Romam transtulit. Theophrastus Indici ebeni genera describit, non autem Æthiopici meminit. Hist. Plant. lib. iv. cap. 5. Virgilius in lib. Georg. ii.

—sola India nigrum

Fert ebenum.

Herodotus autem Æthiopiæ dat ebenum, et inter tributa Persarum numerat ἀπὸ τοῦ ἑβένου. [Thal. p. 127.] Dioscorides etiam ait, ἑβένος κρατίζει ἐν τῇ Αἰθιοπικῇ. Virgilii tempore forsan hæ partes Æthiopiæ minus notæ, quod Ælius Gallus viam mercatoribus aditusque Meroen postea armis patefecit. Nunc ab insula *Madagascar* importatur. Idem.

35. ἡ κερατεῖα] *Siliquastro*. Κερατεῖα est in Græco; interpretis κερατεῖα videtur legisse, quem secutus sum, Græca voce relicta: si quis forte est qui novit eam, doceat rogo. *Xyland.*

Ibid.] Ceratia est, ut opinor, *Ceratonia siliqua* Linnæi, quæ ab Arabibus *cbarnub* appellatur, et exinde Græci medici *χαρβαν* habent. Siliqua Ceratonia succum coloris fusci præbet, quo Arabes vice sacchari utuntur. Vulgo a nobis *carob* dicitur. F.

tur elephantēs, leones, et pardales. Dracones habent, qui cum elephantis pugnant, et multas alias feras, quæ a tostis et aridis locis ad palustria et aquosa confugiunt. Supra Meroen est Pseboalacus ingens, qui insulam habet satis habitatam. Porro cum occiduam ad Nilum regionem Libyes habeant, trans eum sitam Æthiopes, fit ut alteri atque alteri per vices insulæ et fluviali regioni imperent, ac victoribus expulsi cedant. Æthiopes arcubus quadricubitalibus ligneis ac præuistis utuntur. Armantur etiam mulieres, quarum pleraque oris labium æneo circulo trajectum habent. Pelliti sunt quia lanis carent: nam oves eorum caprarum in morem hirtæ sunt. Quidam nudi incedunt, aut brevibus pellibus cincti, aut tegmina quædam induunt, e pilis bene contexta. Deum putant alterum immortalem, qui rerum omnium causa sit, alterum mortalem, qui nomine careat, et non sit cognitu facilis: plerunque autem eos a quibus beneficium acceperunt, et regios, pro diis habent: reges suos communes omnium servatores et custodes esse, cæteros vero privatim eorum quibus benefecerunt. Ex iis qui ad torridam habitant, nonnulli sunt qui deos non credunt, qui quidem solem oderint, et detestentur cum eum exoriri vident, propterea quod eos urat et infestet: atque ob id in paludes fugiunt. Meroe cultores etiam Herculem, Panem, et Isidem venerantur: ac præterea quemdam deum barbaricum. Mortuos alii in flumen abjiciunt, alii circumfuso vitro domi servant, alii in fictilibus alveolis eos circum templa defodiunt. Jursurandum per eos exigunt, et sanctimoniam adhibent. Regem constituunt eum, qui vel forma vel alendorum pecorum virtute, vel robore, vel opibus excellat. Antiquitus Meroe summa potestas fuit penes sacerdotes, tantaque auctoritas, ut nonnunquam missio nuntio mortem regi imperarent, et ei alium sufficerent. Post modo rex quidam consuetudinem hanc abolevit, cum manu armata in fanum irruens, ubi aureum facellum erat, et sacerdotes omnes jugulans. Is etiam Æthiopibus mos est, ut ubi, rex aliqua

δὲ καὶ ἐλεφάντων ὄντι, καὶ λέόντων, καὶ παρδάλεων· εἰσι δὲ καὶ δράκοντες οἱ ἐλεφαντομάχοι, καὶ ἄλλα θηρία πλείω· κατὰφεύγει γὰρ ἀπὸ τῶν ἑμπυρετέρων, καὶ αὐχμηρετέρων ὅπῃ τὰ ὑδρηνά, καὶ ἐλάδῃ. Ὑπέρ-
5 κείται δὲ τῆς Μερῆς ἡ τε Φεβῶα λίμνη μεγάλη, νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἱκανῶς· συμβαίνει δὲ τοῦ Νείλου τὴν μὲν δυσμενῶς ποταμὸν ἔχοντων τῶν Αἰθίοπων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιοπῶν, ποταμὸν μέγας αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν ἔχον τῶν νήσων, καὶ τὴν ποταμίας, ἔξελαινομενῶν τῶν ἐτέρων καὶ ποταμολογῶν τοῖς κρείττοσι γενομένοις. Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς Αἰθίοπες τετραπύργοι ξυλίοις, πεπερακτομένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· καθιορόρεσι δ' εἰσιν, ἑρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν ποταμῶν ἀγροτεχνούτων· οἱ δὲ γυμνήται εἰσιν, ἢ καὶ ἀνδρῶν μικρὰ κάδια, ἢ τρίχινά πλέγματα εὐφῇ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τῶν δ' αἰθίων τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητὸν, ἀνάνυμόν τινα, καὶ οὐ σαφῆ, ὡς δ' ὅτι τοπολὺ τὰς εὐεργέτας καὶ βασιλικὰς θεὰς νομίζουσι, καὶ τῶν τῶν βασιλέων κοινὰς ἀπάντων μὲν σωτήρας καὶ φύλακας, τὰς δ' ἰδιώτας ἰδίως τοῖς εὖ παῖσιν ὡς αὐτῶν. Τῶν δὲ πρὸς τῇ ἀφ' ἀνατολῆς τινὲς καὶ ἄθεοι νομίζονται· οἱ γὰρ καὶ τὸ ἥλιον ἐχθαίρουσι, καὶ κακῶς λέγουσι ἐπεὶ δὴν πορσί-
25 δωσιν ἀνθρώπου, ὡς κακῶς καὶ πολεμουῦντα αὐτοῖς, κατὰφεύγειν τε εἰς τὰ ἔλη. Οἱ δ' ἐν Μερῇ καὶ Ἡρακλέα, καὶ Πάνα, καὶ Ὅϊον σέβονται πρὸς ἄλλω πινὶ βαρβαρικῶ. Τὰς δὲ νεκρὰς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμόν ἐκρίψουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι φειχέαντες ὕαλον· τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σφραγίσαντες κατορύττουσιν κύκλῳ τῶν ἱερῶν ὄρκον τε τὸν ὡς αὐτῶν ἀπαιτῶσι, καὶ πάντων ἀγτεύουσι μάλιστα. Βασιλέας τε καὶ ἱερεῖς τὰς κάλλει διαφέρουσιν ἢ ἀρετῇ, κτιωτοσοφίας ἢ ἀνδρείας, ἢ πλάττει. Ἐν δὲ τῇ Μερῇ κυριωτάτῃ τάξιν ἐπείχον οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἱ γὰρ καὶ τῷ βασιλεὶ πορσίεσσιν, ὅσῳ ὅτε ἀποθνήσκῃν ὡμῶς φανταί, ἀγγέλλον, καὶ καθίστασαν ἀντ' αὐτῶν ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσε τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ὅπῃ μὲν ὅπλων ὅπῃ τὸ ἱερὸν ὅπῃ ὁ χρυσοῦς νεῶς ὄντι, καὶ τὰς ἱεράς ἀποσφάζας πάντας. Ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ἔθος

^a ἑμπυρετέρων *Mosc.* ^b Scripti, δυσμενῶν. Forte δυτικῶν. *Marg. Caf.* ^c μεσοποταμίας *Bre.* ^d πεπερακτομένοις *Mosc.* ^e ἱερέας *Par. 4.* ^f Scripti, γυμνήταις *Marg. Caf.* sic *Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.* ^g οἱ καὶ *Mosc.* ^h Vulgo, εὐφῶν. *Marg. Caf.* εὐαφῇ *Esc.* ⁱ θεῶν forte. *Villebr.* ^k τῶν, deest *Med. 3.* ^l μὲν deest *Med. 3.* ^m Scripti, ὅς γε καὶ τὸν ἥλιον φασιν ἐχθίσαι *Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. καὶ deest Esc. τ. ἡλ. φασιν ἐχθίσαι. Mosc.* reliqua ut in textu. ⁿ καὶ *Med. 3.* ^o Ὅϊον *Esc. Mosc.* ^p βαρβ. θεῶν *Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.* ^q σώροίς, sed ο scribitur sup. *ω. Par. 4. Mosc.* ^r τῶν *Par. 5.* ^s ἀνδρείας *Par. 1. Med. 3. 4.*

4. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερῆς ἡ τε Φεβῶα λίμνη μεγάλη] Scribe: ἡ τε Φεβῶα λίμνη μεγάλη. Nam ἰθνηκὸν Φεβοῦτης, non Φεβῶος. *Salm. Ex. Plin. p. 269. Anon.*

5. ἡ τε Φεβῶα λίμνη] Aliis Φεβῶα dicitur, vide Stephan. *Caf.*

17. τρίχινά πλέγματα εὐφῇ] Tegmina e pilis bene contexta. Intelligit et vertit Xylander bene contexta, quod est spissa et minime rara. Secus vero intelligo rara, levia, et quæ nulla cum difficultate et parvo labore textuntur, facilia textu. *Palmer.*

23. Τῶν δὲ πρὸς τῇ ἀνατολῇ τινὲς] Atlantes hi vocantur: de quibus vide apud Herodotum in Melpomene. (lib. iv. cap. 184.) *Casaub.*

33. Βασιλέας τε καὶ ἱερεῖς τὰς κάλλει διαφέρουσιν] Notavit Herodotus, et ex eo alii. Aristoteles in Politicis, lib. iv. cap. 4. ait in quadam Æthiopie parte deferri regna ad eos qui μεγάλῃ διαφέρουσιν. *Idem.*

Αἰθιοπικόν· ὅς γ' ἂν τῷ βασιλέων^α πηρωθῇ^β μέρος
 π τοῦ σώματος ὁπωσάν, τὸ αὐτὸ πάχυσιν οἱ στυόν-
 τες αὐτῷ μάλιστ', οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ
 δὲ πούτῃ φυλακὴ τοῦ βασιλέως ὅτ' ἢ πλείστη παρ'
 αὐτῶν. Περὶ μὲν Αἰθίοπων ἀρχέσει ταῦτα. Τοῖς δ'
 Αἰγυπιακοῖς καὶ ταῦτα παρορθετέον ὅσα ἰδιάζοντα,
 οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ὃς οὗ τὸ κισώ-
 ριον, καὶ ἡ^δ βίβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον·
 ἡ δὲ περὶ τὰ εἰσάματα μόνον καὶ παρ' Αἰθίοφι, δένδρον
 μέγα καρπὸν ἔχον γλυκύ καὶ μέγαν· καὶ ἡ συκάμινος¹⁰
 ἡ ἐκφέρουσα τὸ λεγόμενον καρπὸν ἐσκόμορον· σύκα
 γὰρ ἔοικεν ἀπμιον^ε δ' ὅτ' ἢ κατὰ τὴν γένεσιν γίνε-
 ται δὲ καὶ τὸ κόρσιον, ὅμοιον^δ τῷ πᾶσι τρέμμα,
 μικρῷ αὐτῷ μείζον. Ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νείλῳ πολλοὶ
 μὲν καὶ ἄλλοι, χαρκατῆρα^κ ἰδίον ἔχοντες καὶ ὅπι-
 χόριον· γνωριμώτατοι δὲ ὁ, τε¹ ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπι-
 δωτός, καὶ^μ λάτις, καὶ ἀλαβῆς, καὶ^ν κορακίνος, καὶ
 χοῖρος, καὶ^ο φαργώριος, ὃν καὶ φάργον καλοῦσιν· ἐπ'
^ρ σίλκυρος, ^α κισαρός, θρίασα, κερσεύς· ὄφρακίων, ^δ δι-
 λυχνος, φύσα, βους, κοχλίας μεγάλοι φωνῶν²⁰ ὁλο-
 λυγῶσιν ὁμοίαν φθγγόμενοι· ζῶα ὅπιχόρια, καὶ ὁ
 ἰχθυόμων, καὶ ἡ ἀσπίς ἡ Αἰγυπία, ἰδίον δὲ π' ἔχουσα
 ὡσαύτως ἐν ἄλλοις· διττὴ δ' ὅτ' ἢ, ἡ μὲν αἰθα-
 μαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἡ δ' ἐγγὺς ὀργυίας,
 ὡς καὶ Νικάνδρος ὁ τὰ θηριακὰ γράψας εἰρηκε²⁵ καὶ
 τῶν ὀρνέων ἱβίς, καὶ ἱερῆξ ὁ Αἰγύπτιος, ἡμερος γὰρ
 ὡσαύτως τοὺς ἄλλοι, ὡς καὶ ἡ αἰλκυρος, καὶ ὁ νυκτι-
 κόρξ ἰδιότροπος εἰσαδὲ παρ' ἡμῖν μὲν αἰετοῦ μέ-
 γεθος³ ἔχει καὶ φθγγεταὶ βαρύν· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κο-
 λοῖβ μέγεθος, καὶ^α φθογγὴν^β ἀφ' ἑαυτοῦ ἡμερώτατον³⁰

parte corporis mutilatur, familiares idem quoquo
 modo patiantur, et cum eo etiam moriantur: id-
 circo maxima regi custodia adest. Ac de Æthio-
 picis quidem haftenus. Ægyptiacis vero ea adj-
 cienda sunt, quæ illorum propria dicuntur, ut Æ-
 gyptia faba, ex qua ciborium fit, item biblus. Hæc
 enim solum ibi sunt et in India. Persica vero ibi
 et in Æthiopica solum, arbor magna fructu dulci
 et grandi. Item morus, quæ fructum fert qui sy-
 comorum dicitur: nam ficui persimilis est, gustatu
 vero ignobili. Nascitur etiam corsium fructus pi-
 peri similis, aliquanto tamen major. Pisces in Nilo
 permulti sunt ac diversi, qui propriam quandam et
 regioni convenientem formam habent: sed maxime
 noti sunt oxyrynchus, et lepidotus, et lates, et
 alabes, et coracinus, et porcus, et phagrorius, quem
 etiam phagrum vocant. Item silurus, et citharus,
 et thrissa, mugil, ostracea, dilychnus, physa, bos:
 item cochleæ ingentes, quæ vocem ululatus simi-
 lem edunt. Animalia quoque sua habet, ichneu-
 monem, et Ægyptiam aspidem, quæ proprium
 quiddam habet, præter alias aliorum locorum: ea
 duplex est, altera dodrantalis, quæ celerius interfici-
 cit, altera ulnæ fere longitudine, ut et Nicander
 ait, qui de serpentibus scripsit. Ex avibus est ibis,
 et accipiter Ægyptius, qui mansuetior est iis, qui
 alibi sunt, quemadmodum et felis. Habent et cor-
 vum nocturnum peculiarem, nam apud nos aquilæ
 magnitudine est, et grave canit: in Ægypto vero
 graculi magnitudine voce diversa. Mansuetissima

^α Manuff. q. τρωθῇ. Marg. Caf. πορωθῇ Par. 5. ^β τι μέρος Med. 3. ^γ κισώριον Bre. Mosc. ^δ βίβλος Mosc. ^ε συκάμινος
 Par. 1. συκάμινος Par. 5. ^ζ δὲ Med. 4. ^η καὶ ὁμ. Med. 3. Esc. ^θ τῇ Esc. Mosc. ^ι αὐτῶν Par. 4. αὐτὸ Med. 4. ^κ ἰχ.
 ἰδ. inverfo ordine Med. 3. 4. Mosc. ^λ ὀξύρυγχος Bre. ὀξύρυγχος Mosc. ^μ Scripti, λάτος. Marg. Caf. sic Par. 4. Med. 3. Bre. Esc.
 Mosc. καὶ ὁ λάτος Par. 1. Med. 4. ^ν κορακίνος Mosc. ^ξ Scripti q. φαργώριος. Marg. Caf. sic Par. 4. φαργώριος Mosc. ^ο αἰλκυ-
 ρος ex correctione Med. 3. ^π κισαρός Par. 4. ^ρ διλυχνος Med. 4. ^σ Interp. ὁλολύχων. Marg. Caf. ^τ καὶ deest Med. 3. 4.
^υ ἡ δὲ Mosc. ^φ Vulgo, τὰς ἄλλας. Marg. Caf. τοῖς ἄλλοις Mosc. ^ζ ὁ αἰλκυρος Med. 4. Bre. ^η Scripti, ἔχει. Marg. Caf. sic
 Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^θ φθογγὴ Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^ι ἀφ' ἑαυτοῦ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc.

3. ἰκ δὲ τέττε φυλακὴ τῷ βασιλέως ἐστὶ πλείστη] Id est, ut opinor,
 major pars satellitii regii e viris ad regis exemplum mutilis
 constitit. Æthiopum mores optime descripsisse videtur Strabo.
 Herodotus multa mirabilia, quæ fama acceperat, refert. Mela
 Herodotum sequitur. F.

9. ἡ δὲ περὶ τὰ εἰσάματα μόνον καὶ παρ' Αἰθίοφι] Supra, scribeba-
 tur περὶ τὰ εἰσάματα. In Diodoro περὶ τὰς, vel περὶ τὰς αἰσάματα. Hanc arborem
 emi vendique vetat lex pri. Cod. De cupressis ex luco Daphnensi,
 vel perleis &c. Casaub.

10. ἡ συκάμινος] Ficus Sycomorus Linnæi. Vide Hasselquistium.
 Fructus maturus est dulcis, non autem suavissimus. Ex hoc
 ligno Ægyptiorum loculi conficiuntur, qui certe plusquam annos
 bis mille duraverunt. F.

13. τὸ κόρσιον] De Corsio Strabonis nihil certi habemus. Diod.
 Sic. inter edulia Ægypti Corsium lotum radicemque calami
 numerat. Theophrastus autem (Hist. Plant. lib. iv. cap. 10.)
 radicem loti κόρσιον appellari scribit. Idem.

13. ὅμοιον τῷ πᾶσι τρέμμα] Piperi similis. Sic interpretes, nam Græca
 ὅμοιον τῷ πᾶσι τρέμμα, nihil sunt. Pisces Nili nolui vertere, re-
 tam dubia cuique suum arbitrium relinquens, quædam ex epi-
 tomis correxi pro τρακίνων legi ὄφρακίων. Si vis, Stracionem,
 piscem fac. Xyland.

14. πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι] Ut qui τρωθῆς vocatur: de quo He-
 sychius. Pisces vero Nili enumerat Athenæus libro septimo.
 Casaub.

Ibid.] De piscibus Niloticis Athenæus nihil nisi nomina
 eorum refert. Grangerus omnes esse gustu insuaves scribit, ex-
 ceptis Oxyrincho, Lepidoto, Phagro, et Lato. De his autem
 nihil, nisi nomina, memoratur. Hasselquistius inter optimos
 Nili pisces habet Lubrum Niloticum, Percam, et Salmonem.
 F.

20. κοχλίας μεγάλοι φωνῶν ὁλολύχων ὁμοίαν φθγγόμενοι] Græcum
 saltem foret ΟΛΟΛΥΧΩΣΙΝ. T.

25. ὡς καὶ Νικάνδρος ὁ τὰ θηριακὰ γράψας εἰρηκε] Nicandri
 versus,

Τῆς ἥτοι μῆκος μὲν, ὃ κύντατον ἔτρεφεν αἶα,
 Ὀργυιῇ μετρητόν. Casaub.

30. ἡμερώτατον δὲ ἡ ἱβίς] De Ibi præter Herodotum, lib. ii.
 c. 65, 75, 76. Aristotelem, Plinium, et Ælianum, sic Cicero
 de N. D. lib. i. c. 36. Ibes maximam vim serpentium conficiunt,
 cum sint aves excelsæ, cruribus rigidis, corneo proceroque rostro:
 avertunt pestem ab Ægypto, cum volucres angues ex vastitate
 Libyæ vento Africo invectas interficiunt atque consumunt. Ex quo
 fit, ut illæ nec morsu vivæ noceant, nec odore mortuæ. Idem. Fi-
 guram vide apud Jac. de Wilde Sign. Antiq. N. xiii. Anon.

Ibid.] Ibis Ægyptia est Ardea Ibis Linnæi; in Ægypto,
 sed non alibi frequens. Serpentes, ranas, fordesque vorat; nec
 iis abfimilis, quarum reliquæ in conditoriis Ægyptiis inclusæ
 urnis fictilibus servantur. F.

est ibis, magnitudine et figura ciconiæ persimilis : color duo genera facit : nam alterum totum nigrum est, alterum ciconiæ simile. Alexandria nullum non trivium eis plenum est, partim utiliter, partim inutiliter. Utiliter, quatenus omnes serpentes et omnes macelli et fororum opsoniorum fordes colligit : inutiliter vero, quia omnivora et immunda est, nec facile a mundorum et alienorum contaminatione prohiberi potest. Verumque illud Herodoti est : Ægyptiorum esse, lutum manibus tractare, massam vero ex qua panis fit, pedibus. Caces quoque apud eos peculiare est quoddam panis genus, quod ventrem fistit. Et cicci, (*hoc est ricinus*) qui in arvis feritur, oleumque ex eo exprimitur, quo omnes ferè indigenæ ad lucernam utuntur : pauperiores vero et operarii ad unctionem, tum viri, tum mulieres. Item coccinea texta Ægyptiaca e stirpe quadam conficiuntur, junceis et palmaceis similia : zythus quanquam peculiariter apud illos fiat, tamen communis est eis cum multis, et apud diversos diverse conficitur. Id de maxime laudatis eorum moribus est, quod omnem prolem educant, circumcidunt etiam mares : et fœminas excidunt, quod Judæis est legitimum, qui (ut supra diximus cum de eis loqueremur) origine sunt Ægyptii. Auctor est Aristobulus, nullum piscem e mari in Nilum ascendere, crocodilorum metu, præter mugilem, thrissam, et delphinum hunc qui crocodilo est præstantior : mugiles quia a porcis secus terram deducantur stipati, ob quandam naturalem societatem. Crocodilos vero a porcis abstinere, qui cum rotundi sint, et spinas ad caput habeant, periculum ipsis creant. Ascendere itaque mugiles ille inquit, in vere, cum prægnantes sunt :

δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν καὶ σχῆμα, καὶ μέγεθος· διττὴ δὲ τὴν χροίαν· ἡ μὲν πελαργώδης, ἡ δὲ ὅλη μέλαινα· μετὴ δ' αὐτῶν ἅπαντα τριόδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πῇ μὲν χησίμως, πῇ δ' ἐ χησίμως· χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεωπωλείοις καὶ τοῖς ὀψοπωλείοις σπουδαίματά· δυσχρήτως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργάζηται ἀπὸ τῆς καθαρίων, καὶ τῆς ἄλλοτεριαν, [καὶ] μολυσμῷ παντός. Ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡερόδοτου· καὶ ἐστὶν Αἰγυπτιακὸν τὸ, τὸ μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ ἑστᾶρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιίαν τοῖς ποσὶ. Καὶ οἱ κῆκεῖς δὲ ἰδίον τι ἄρτε γένος, σαπικὸν κοιλίας· καὶ τὸ κῆκε, καρπὸς τις ἀπειργάζηται ἐν ἀρτέρεσι, ὅς ἐστι ἔλαιον σποδλίβεται, εἰς μὲν λύχον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδὸν πᾶσιν, εἰς ἀλειμμα δὲ τοῖς πενετέροις καὶ ἐργατικωτέροις, καὶ ἀνδράσι, καὶ γυναῖξιν· καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά· ὅτι φυτὸς πινος, ὁμοῖα τοῖς χοϊνίοις ἢ φοινίκιν. Τὸ δὲ ζύγος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις· κοινὸν δ' ὅτι πολλοῖς· καὶ παρ' ἐκείτοις δὲ αἱ σκευασαὶ ἀφόροι. Καὶ τὸτο δὲ τῆς ζήλουδων μάλιστα παρ' αὐτοῖς, τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παῖδιά· καὶ τὸ φετέμνειν, καὶ τὰ θήλαα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰσθαίοις νόμιμον· καὶ ἔτι δὲ εἰσὶν Αἰγυπτιοὶ τὸ ἀνέχεσθαι, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. Φησὶ δ' Ἀριστοτέλης· μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον· ὅτι καὶ θαλάττης, πηλὸν κερέως, καὶ θρίσσης, καὶ δελφίνος ἀπὸ τῆς κροκοδείλου· τὸ μὲν δελφίνας ἀπὸ τῆς κροκοδείλου· τὸ δὲ κερέως ἀπὸ τῆς κροκοδείλου, προγγύλων ὄντων, καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ὅτι τῇ κεφαλῇ φερέσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις· ἀναθεῖν μὲν ἐν ἑαυτοῖς τοὺς κερέας γόνον ἔχοντας· μικρὸν δὲ περὶ δύσεως πλειάδος καθάβαιναι τεξομένης ἀδράως, ὅτε

^a κρεωπωλείοις Med. 3. Bre. Mosc. ^b Vulgo, ὀψοπωλείοις. Marg. Cas. sic Esc. ὀψοπωλείοις Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^c καὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^d τὸ deerat, postea add. Med. 4. καὶ τοῦ Ἡρ. Bre. Mosc. ^e καὶ τῆς Mosc. ^f γένος Med. 3. 4. ^g κῆκε Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^h ζύγος Med. 3. 4. sed postea correct. Esc. Mosc. ⁱ μάλ. ζήλ. Med. 3. 4. Mosc. ^k τέμνειν Esc. Mosc. ^l καὶ deest Med. 4. ^m δ' Med. 3. 4. ⁿ οἱ τὰ ἀνέκ. Bre. ^o ἐκ τῆς θαλάττης ^p τῶν παραπέμπ. Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^r πλειάδος

9. καὶ τὸ Ἡερόδοτος] A MS. Paris. recte iudicat Villebrunius scribendum, καὶ τὸ τοῦ Ἡερόδοτος. F.

12. Καὶ οἱ κῆκεῖς δὲ ἰδίον τι ἄρτε γένος] Herodoto, lib. i. c. 77. κολλῆς, vel κολλῆσις, certum est panis genus apud Ægyptios. Casaub.

13. καὶ τὸ κῆκε, καρπὸς τις] Herodoti, lib. ii. cap. 94. et Plinii codices uno x scribunt κῆκε, quod grammatici confirmant. Idem.

Ibid.] Cicis non est ricinus, (ut Xyländer habet,) nam nostri eam ricinum (ait Plinius) appellant a similitudine feminis. Arbor est vel planta pari altitudine cum olea, caule ferulaceo, folio vitium. Oleum est, cibus fœdum, lucernis utile. (Hist. Nat. lib. xv. c. 7.) Herodotus arbores has συλλικύπρια appellat. In Græcia sponte proveniunt, in Ægypto sativæ sunt. F.

17. καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα] Legebatur κατὰ κόκκινα, ineptissime. Sed nec libri veteres quos sumus secuti mendo carent. Legendum enim, καὶ τὰ κοῖκινα. Hesychius, Κόικες· ἐν Αἰθιοπία φοινίκων εἶδος, καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων ἔστι δένδρεον σκεῦος, φορμῶν. Vide etiam Pollucem, lib. vi. c. 11. Casaub.

Ibid.] καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά ἐστὶν] Male vir eruditus corripbat κοῖκινα, cum scripti haberent κόκκινα. Salm. Exer. Plin. Edit. Ult. p. 574.

22. τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παῖδιά] Merito hoc institutum Ægyptiorum laudat : nam apud alias gentes prolem exponere nimis crescentem, moribus fuit receptum : quod Tertullianus in libro adversus gentes merito exagitat, neque eam crudelissimam consuetudinem Aristoteles Politic. lib. vii. cap. 16. in totum aut damnat aut probat. Ælianus Thebanos hac culpa alicubi (Var. Hist. lib. ii. cap. 7.) liberat. De Romanis vide Dionysium Halicarn. lib. ii. cap. 15. Casaub. De partus expositione et nece apud veteres elegantissimum commentarium edidit vir celeberrimus, summusque jurisconsultus Gerardus Noodt, qui inscribitur Julius Paulus. Anon.

26. Φησὶ δ' Ἀριστοτέλης] Idem notatum, lib. xv. Idem.

31. τῶν δὲ χοίρων] Χοῖρος, vel porcus Niloticus, est forsan Silurus Clarias Linnæi. (Vide Hasselquistum.) F.

ἢ ἡ ἄλωσις αὐτῶν γίνεται διεπιπλόντων τοῖς φράγμα-
σιν ² ἀδρόν· τοιαύτῳ δὲ πᾶσι ἐκάζειν ὅτι, καὶ περὶ
τῆς θρίσσης αἰτίας. Ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

ΠΕΡΙ ΔΕ ΛΙΒΥΗΣ ἑφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ ^b συμ-
πάσης τῆς γεωγραφίας λείπεται μέρος. Εἴρηται μὲν ⁵
οὖν καὶ περὶ πολλὰ καὶ αὐτῆς, ^d ἀλλὰ νῦν
ὅσα καίρια ^c προσωπομνηστέον, περὶ τῆς καὶ τὰ
μὴ λεχθέντα περὶ τῆς. Οἱ μὲν ^e περὶ ἡπείρου
τὴν οἰκουμένην διελόντες, ἀνίστως διείλον· ἐμφαίνει γὰρ
τὸ τεχνῆ, τὸ εἰς τρία ἴσα· ^h τοσούτον δ' ἀπολείπε- ¹⁰
ται τῆς τρίτης ^g μέρους τῆς οἰκουμένης ἡ Λιβύη, ὥστε
καὶ συντεθεῖσα μὲν τῆς Εὐρώπης ⁱ ὅτι ἀν' ἐξισάζειν
δοξεῖται τῇ Ἀσίᾳ· τὰ δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττω
ὅτι καὶ τὴν δύναμιν, καὶ πολλῶν πιν' ἐρήμος γὰρ
ὅτι ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας, καὶ τῆς παρακεανίτιδος· ¹⁵
κατοικίας δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν μικραῖς, καὶ ἀπορᾶσι καὶ
Νομαδικαῖς ταῖς πλείεσσι· περὶ δὲ τῇ ἐρημίᾳ, καὶ
τὸ θηριοτρόφον ^k ἐξελαύνειν, ^l καὶ ἐκ τῆς δυναμῆς
οἰκίσθαι· πολὺ δὲ καὶ τῆς ἀφγεκαυμένης ὁπλισμ-
εἶναι ζώνης. Ἡ μὲν τοι κατ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰ- ²⁰
καῖται πᾶσα ὡρεαλία ἡ μετὰ τὸν Νείλου, καὶ Σιτηλῶν,
καὶ μάλιστα ἡ ὑπὸ Κάρχηδονίοις γενομένη· ἀνδρία
τὴν πῆναι καὶ ταῦτα παρεμπιπῆσιν, οἷα ^m αἱ περὶ τε
τὰς Σύρτες, καὶ ⁿ τὰς Μαρμαρίδας, καὶ τὸν Κατα-
βαθμόν. Ἐπὶ δὲ ὀρθογώνιᾳ τεχνῶν τὸ σχῆμα, ὡς ²⁵
ἀν' τις ἐν ὀπίσθῳ νόησιν, βάσιν μὲν ἔχον τὴν κατ'
ἡμᾶς ὡρεαλίαν, τὴν δὲ τῆς Αἰγύπτου καὶ Νείλου
μέχρι Μαυροσίας καὶ Σιτηλῶν· ^o περὶ ὁρίων δὲ ταύτη
πλευρᾶν ἢ ὁ Νείλος ποιεῖ ^p μέχρι Αἰθιοπίας,
^q περὶ βαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὠκεανῶ· τὴν δ' ὑπο- ³⁰
τίνυσαν τῇ ὀρθῇ ^r ^s παρακεανίτιν ἀπασαν ^t μετὰ τὸν
Αἰθίοπων, καὶ Μαυροσίων. Τὰ μὲν οὖν κατ' αὐτὴν
τὴν κορυφὴν τῆς λεχθέντος σχήματος, ἥδη πᾶσι ὑπο-
πίπτει τῇ ἀφγεκαυμένη, λέγωμεν ὅτι ἐκασμὸς ἀφ-
τὸ ἀπρόσιτον, ὡς ὅτι τὸ μέγιστον ^u ἀν' πλάτος τῆς ³⁵
χώρας ἔχειμεν ἀν' λέγειν· ^v τὸ μὲν τοι ^x τοσούτον ἐν
τοῖς ^y περὶ τὴν λόγους ἑφαρμύ, ὅτι ἔξ Ἀλεξανδρείας
εἰς Μερῶν τὸ βασίλειον τῷ Αἰθίοπων περὶ νότον
ἰόντι, σταδίους εἰσι περὶ μυρίας· ἐκείθεν δ' ἐπ' εὐθείας
ὅτι τὰς ὁρᾶς τῆς διακεκαυμένης, καὶ τῆς οἰκουμένης, ⁴⁰

descendere autem paulo ante Virgiliarum occasum
confertim, ut ibi pariant, ac tum in septa incidentes
frequentes capi. Hujusmodi de alofa etiam licet
causam comminisci. Ac de Ægypto quidem hac-
tenus.

DE LIBYA (*hoc est Africa*) deinceps dicendum
est, quæ una totius terrarum descriptionis pars re-
stat. Sane ante etiam multa de hac diximus, nunc
quod tempestivum videbitur commemorabimus, et
si quæ dicta prius non fuere, addemus. Qui totam
terram in continentes divisere, inæqualiter divise-
runt. Etenim existimo id divisum esse trifariam,
quod in tria æqua dividitur. Sed tantum abest
Africam terram esse orbis partem, ut etiam Eu-
ropæ addita, Asiam non æquet, ac fortasse quanti-
tate minor est quam Europa: virtute profecto
multo est inferior: nam maxima mediterraneæ
pars et regio circa oceanum deserta: præterea ha-
bitationibus et sparsis, et magna ex parte incertis
sedibus vagantium hominum distincta est. Ad so-
litudinem accedit, quod e multis quæ habitari pos-
sent locis, feræ, quas alit, homines arcent. Magna
quoque ejus pars torridæ zonæ subjicitur. Nostra
quidem ætate feliciter habitatur ea maris ora, quæ
inter Nilum atque Herculis columnas jacet, maxi-
me ea quæ sub Carthaginensibus fuit: quanquam
ibi loca quædam intercidunt, siti vasta: qualia
circa Syrtes et Marmaridas et Catabathmum sunt.
Africæ figura est, si quis in plano confideret, recti-
angula triquetra. Basis est ora nobis obversa ab
Ægypto atque Nilo usque in Mauritaniam et Her-
culis columnas: ad rectum vero angulum ei effici-
tur latus a Nilo per Æthiopiam ductum, si id ejicia-
mus usque ad oceanum. Latus vero recto angulo
subtensum, est regio tota, quæ ad oceanum jacet, in-
ter Æthiopes atque Mauritaniam. Loca quæ circa
ipsum dictæ figuræ verticem, jam torridæ subjacent,
tantum freti conjectura quadam dicimus: propterea
quod inaccessible sunt: unde nec maximam regionis
hujus latitudinem dicere promptum est. In supe-
rioribus tamen hoc diximus, ex Alexandria in Me-
roen Æthiopici regni caput eunti, austrum versus
esse stadia fere mille: inde recti ad exustæ fines et
habitabilis alia stadiorum tria millia. Maxima

² Forte ἀδρόν. Villebr. sic Mosc.

^b λέπ. μέρ. τῆς συμπ. γεωγ. Med. 3. 4. Mosc.

^c καὶ περὶ Par. 5. Bre. Mosc.

^d ἀλλὰ

καὶ Par. 5. Bre. Med. 3. 4.

^e προσωπομνηστέον Par. 1.

^f Οἱ μὲν ἐν Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^g περὶ τὰς Par. 5. Med. 3. 4.

Bre. Esc. Mosc. ^h τοσούτο Par. 4. Mosc.

ⁱ Ante ex est spatium vacuum trium aut quatuor vocabulorum. Mosc.

^k Forte;

ἐξελαύνει (sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.) vel ὡς ἐξελαύνειν. Marg. Cas.

^l καὶ deest Par. 5.

^m αἱ deest Med. 3. 4.

ⁿ τὰς sed vs scribitur sup. Mosc.

^o Scripti q. περὶ ὁρίων δὲ ταύτην πλευρᾶς. Marg. Cas. sic Par. 1. 5. Med. 4.

πλευρᾶν Par. 4. et punctum post ταύτην. Med. 3. Bre. In Mosc. περὶ ὁρίων.

^p μέχρι Par. 1. 5. Med. 4.

^q προσεβαλλόντων Med. 3.

^r παρακεανίτιν Med. 3.

^s κατὰ τὴν Mosc.

^t ἀν' deest Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^u ὁ μὲν Med. 3.

^x τοσούτον deest Med. 3.

^y ἑμπεροσθεν Med. 3.

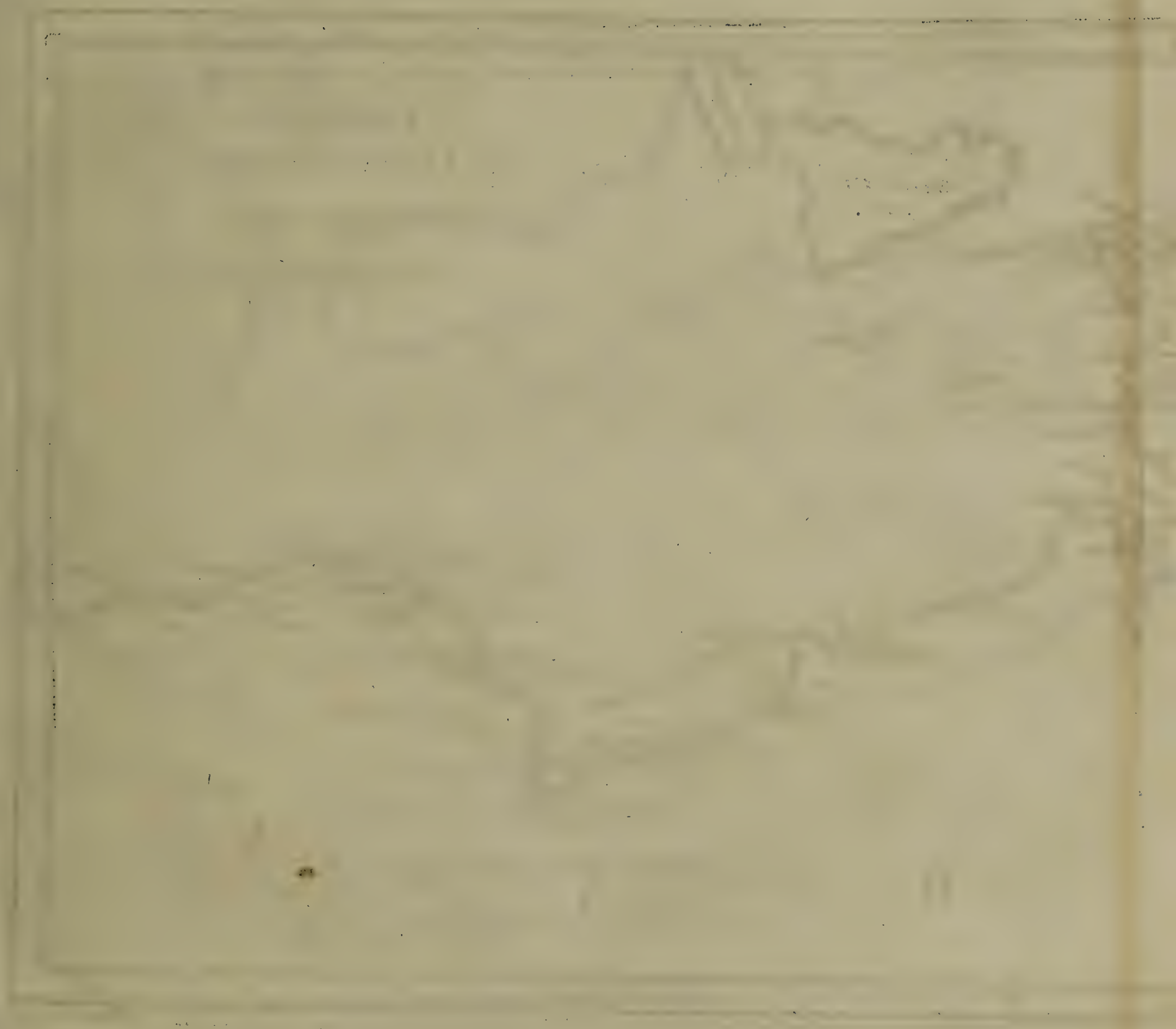
4. Περὶ δὲ Αἰγύπτου ἑφεξῆς λέγωμεν] Post descriptas Europam et Asiam, subicit de Africa quædam. Hanc veteribus fere incognitam, nostra autem et patrum nostrorum ætate Hispanorum, Lusitanorum navigationes nobis aperuisse constat: quare eorum scripta legantur. Casaub.

5. Εἴρηται μὲν ἐν καὶ περὶ τῆς. Lib. ii. et lib. iii. quædam, et alibi obiter. Idem.

25. Ἐπὶ δὲ ὀρθογώνιᾳ τεχνῶν &c.] Africa in Epitome ita de-

scribitur. Ad finem autem addit ταῦτα δὲ Πτολεμαῖος ἡλγυε ψευδῆ ὄντα. F.

39. περὶ μυρίας] Eadem est Eratosthenis computatio distantiae a Meroe ad Alexandriam, quæ in Plinio m. pass. 625 efficit. Iter autem ab exploratoribus Neronis institutum adusque m. pass. 862 porrigitur. Distantia tamen apud Strabonem, si eam recta linea metiaris, verum excedit. Idem.

itaque Africæ latitudo ponenda est tredecim, quatuordecimve millium stadiorum: longitudo paulo minor quam dupla. Atque hæc de Libya in universum dicta sunt. Nunc singula percurreremus, ab occidentalibus clarioribusque partibus initio sumto. Ibi ergo habitant, qui a Græcis Maurusii appellantur, Libyca gens et magna et opulenta. Romani et indigenæ Mauros vocant, ab Hispaniâ opposita mari angusto diremtos. Juxta est etiam fretum, ad Herculis columnas, de quo jam multa dicta sunt. Extra columnarum fretum procedenti, ita ut ad sinistram sit Africa, mons est, quem Græci Atlantem nominant, barbari Dyrin. Inde processus quidam eminent, extrema Mauritanix pars, occidentem versus, et Cotes appellatur: pone etiam est oppidulum supra mare, id barbari Tinga vocant, Artemidorus Linga, Eratosthenes Lixum, et contra Gades est situm, freto octingentorum stadiorum diremtum, ac tantumdem distat a freto columnarum. Lixo ad Cotibus ad austrum sinus adjacet, qui Emporicus vocatur, et diverforia mercatoria habet Phœnicibus mercatoribus destinata. Tota quidem ora huic sinui continua, sinuosa est; sinus et processus si demas, quæ sunt in triangula Africæ figura a nobis descripta. Id tenendum est, continentem plurimum ad meridiem atque orientem excrescere. Mons qui a Cotibus usque in Syrtes per mediam Mauritaniam tendit, et ipse, et montes qui cum eo paribus porriguntur spatiorum distantis, commode habitantur, in initio quidem a Maurusiiis: in ipso vero regionis intimo, a maxima Libyæ natione, qui Gætuli appellantur. Plurimas fabulas oræ exteriori Libyæ adfinxere scriptores, a

ἄλλοι τριγίλιοι τὸ γαῖν αὐτὸ γένειον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίας, καὶ τριγίλιες, ἢ τετρακισίλιες σταδίους· μήκος δὲ μικρὸν ἔλαττον, ἢ διπλάσιον. Τὰ καθέλευ μὲν ταῦτα αὖτε Λιβύης. Τὰ κατέκαστα δὲ λεκτέον, ἀρξαμένοις ἀπὸ τῆς ἐσπερίων μερῶν, καὶ τῆς ὀπίσθεν. Οὐκ ἔστι δ' ἐν ταῦτα Μαυροῖσι μὲν ὑπὸ τῷ Ἑλλήνων λεγόμενοι, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὐδαίμων, ἃ Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῷ ὀπίσθεν, ἀντίπορθμον τῇ Ἰβηρίᾳ. Κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς στήλας τὰς Ἑρακλείους πορθμὸς ὅστις, αὖτε ἔτι πολλὰ εἴρηται. Ἐξω δὲ πρὸς τὸν πορθμὸν τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τῇ Λιβύῃ ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι, ὅρος ὅστις, ὅπερ οἱ μὲν Ἑλληνες Ἀτλαντὰ καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύριν. Ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὸν πορθμὸν ἐκτεταταί τις ὕψις πρὸς δύσιν τῇ Μαυρουσίᾳ, ἢ Κώτεις λεγόμενα· πλησίον δὲ καὶ πολίχνη μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης, ὅπερ ἑ Τίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, ἢ Λίγγα δὲ ἢ Ἀρτεμίδωρος πρὸς τὸν πορθμὸν, Ἑρατοσθένους δὲ ἢ Λίξον· καί τινι δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν ἀφάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἐκάτερα δέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ πρὸς νότον δὲ τῇ ἢ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώτεισι, ἢ πρὸς τὸν κόλπον, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικικὰς ἐμπορικὰς κατοικίας· ἐπὶ μὲν οὖν πᾶσαι ἡ συνεχὴς τῷ κόλπῳ τούτῳ πρὸς τὴν κοιλίαν, ἢ πρὸς τὸν κόλπον καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ τὸ σχῆμα τὸ τετραγωνοειδὲς, ὃ πρὸς τὴν ἢ νοτίᾳ μᾶλλον ὅπῃ τὴν μεσημβρίαν ἄμα, καὶ τὴν ἢ λαμβάνουσα τὴν αὐξήσιν ἢ ἡπίερος. Τὸ δ' ὅρος ἢ μέσης ἐκτενόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ τῆς Κώτειν ἢ μέχρι Σύρτειν οἰκείῃ, καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα πρὸς τὴν αὐτὴν καταρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυροσίων, ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τῆς μεγίστης τῆς Λιβυκῆς ἔθνης, οἱ ἢ Γαιτῆλοι λέγονται. Πλείστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ πρὸς τὴν ἐκτὸς παρ-

^a A voce Μαῦροι usque ad ἐπιχωρίων inclusive desunt Med. 3. ^b τὴν Med. 3. 4. ^c οἱ δὲ βάρβ. Mosc. ^d αἰκώτεις Mosc. ^e Τρίγγα Efc. Mosc. ^f Λύγαν Par. 4. Λύγα Med. 3. Mosc. Λύγα δ' Med. 4. ^g ὁ ἄρτ. Med. 3. 4. ^h πρὸς τὸν πορθμὸν Par. 4. ⁱ Λίξον Efc. et sic semper Mosc. ^k Λίξω Efc. Mosc. ^l κόλπ. παρ. Med. 4. ^m ἐπεξαιρούμενον Mosc. ⁿ τὸ desit Bre. ^o νοτίᾳ Par. 5. ^p μέγ. καὶ Par. 4. Med. 3. 4. Bre. ^q Γέτοσλοι Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^r Scripti, προσεψεύσαντο. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

6. καὶ ἐπὶ ἐπιφανείῳ] Ἐπὶ, ut opinor, redundat. Lectionem MS. Pariff. probo. Alii duo 1. et 4. notati et Cod. Med. 3. 4. cum his conveniunt. F.

6. Μαυροῖσι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλ.] Notant hoc et alii. Sed Livius, lib. xxiv. cap. 49. Maurusios dicere non dubitat aliquando: et contra Dio Græce scribens Μαυριτανίαν interdum dicit, non Μαυροσίαν. Casaub.

13. ὅρος ἔστιν] Nomen Dyrin pro Atlante Plinius habet. Vide Atlantis descriptionem eximiam in Max. Tyr. Dissertatione, c. 38. ἔστι δὲ ὁ Ἀτλας ὅρος κοῖλον, ἐπιεικῶς ὑψηλόν, &c. F.

16. αἱ Κώτεις λεγόμεναι] Cotes promontorium Græce Ampe-lasia, hodie Cap. Spartel. Idem.

17. ὅπερ Τίγγα καλοῦσιν] Hæc certe non est Tingis, quæ hodie Tanger appellatur, neque lectionem hanc valde probo. Lixus, vel Linx, a Mauris L'Araïs dicitur, ab Europæis Larache,

corrupte. Idem.

18. Λίγγα δὲ Ἀρτεμίδωρος πρὸς τὸν πορθμὸν] Τίγγα ergo et Λίγγα et Λίξον ejusdem oppidi esse nomen putare debemus. Ptolemæo Λίξ fluvius est, Λίξα urbs. Alexandro cuidam apud Stephanum fluvius Λίξος dicitur, urbs Λίξα. Jam sæpe diximus nullam certam analogiam esse veteres secutos in efferendis barbaris nominibus. Cave vero confundas urbem hanc cum Tingi Mauritanix: quam nemo veterum Lixum appellavit, ut recte affirmavit Hermolaus Barbarus, male a quibusdam reprehensus, qui non videntur animadvertisse quid inter Tingin et hanc urbem intersit. Casaub.

24. ἔστι μὲν δὲ] Hunc locum Xylandri versio perturbat. Hoc totum littus, ait Strabo, huic portui continuum, multos habet sinus. Necesse est autem, ut hos sinus et exitus aquarum demas, juxta triangularem Africæ figuram, quam supra descripsi. F.

εφεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς ὀφρύα
 οὐρίπλε, αὐτὸν ὡς ἐμνήσθημεν ὅτι πον, καὶ πρῶτε-
 ρον· καὶ νῦν δὲ λέγουσιν, συγγνώμῃ αὐτῶν τῆς
 τερατολογίας, εἰάν πον βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς π
 τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ ὡς ἀπέμεινεν, καὶ
 τῶτον πινὰ πληροῦ τὴν ἱστορίαν. ^d Φασὶ γοῦν τὸν
 Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἰσω δεξιόμην πλὴν
 θαλάσσαν ἐν ταῖς πλημμυρίσι, μέχρι καὶ ἐπὶ τὰς γαδίων
 περικείμενον δὲ τέττα ταπεινὸν καὶ ὁμαλὲν χωρίον,
 ἔχον Ἡρακλέους βαμὸν, ὃν οὐκ ἐπικλύζουσι φασὶν ¹⁰
 ὑπὸ τῇ πλημμυρίδι· ἐν μὲν δὲ π τῇ πλασμα-
 των νομίζω τέττο. Ἐγγὺς δὲ ^e τέττα, τὸ ἐν τοῖς
 ἔξῃς κόλποις κατεπίπας λέγουσι παλαιὰς Τυρίων, αἱ
 ἐρήμους ^{ei} νῦν οὐκ ἐλαττόνων ἢ τετρακοσίων πόλεων
 αἱ οἱ Φαράσιοι καὶ οἱ ^h Νιγρήται ἔξεπορθησαν· διέχουν ¹⁵
 δὲ τέττους τῆς Λιγυρίας φασὶν ἡμερῶν τετράκοντα ὁδόν.
 Τὸ μὲν περὶ τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα ^{ei} χώραν,
 πλὴν ὀλίγης ἐρήμου, καὶ ποταμοῖς τε, καὶ λίμναις ^k κε-
 χορηγούμεναι, ὡς πάντων ὁμολογεῖται. Μεγαλόδε-
 δρος τε, καὶ πολύδεδρος ὑπερβαλλόντως ὅτι, καὶ ²⁰
 πάμπορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τεπέζας ποικιλω-
 τάς, καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. Τὰς
 δὲ ποταμούς, ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους, καὶ ἄλλα γένη
 ζῶων ἐμπερὶ τοῖς ἐν τῷ Νείλῳ· πινὲς δὲ καὶ τὰς τῆς
 Νείλου πηγὰς πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄλλοις τῇ Μαυ- ²⁵
 ρουσίᾳ. Ἐν ποταμῷ δὲ πινι γενῶσθαι βδέλλας
 ἐπιπλήχεις ^l κατεπετρημένα ἐχέουσιν τὴν ^m βραγχία
 δι' ὧν ἀναπνέουσι. Καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι αὐτὴ τῆς
 χώρας, ὅτι ἄμπελος φέρεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος
 δυαπερίληπτος, βότρυς πηχυαῖον πᾶς ἀποδίδουσα· ³⁰
 βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα, καὶ λάχανον νεαρόν, καὶ

supercilii ora circumnaviganda orsi : de quibus etfi
 supra mentio habita est, nunc tamen nonnihil dice-
 mus: veniam præfati sicubi nolentes omnia silentio
 præterire, et narrationem utcunque plenam facere
 cupientes, monstrosa quædam referemus. Aiunt
 ergo in Emporico sinu antrum esse, quod mare in
 inundationibus in se usque ad septem stadia admit-
 tat: ante hoc antrum locum esse humilem et pla-
 num, in quo Herculis ara sit, qui nunquam tegatur
 aquarum adfluxu: hoc ego inter figmenta numero.
 Huic accedit, quod in sequentibus finibus tradunt,
 antiquas scilicet Tyrionum habitationes, quæ nunc
 desertæ sunt, urbes non pauciores trecentis quas
 Pharusii ac Nigretes exciderint. Dicunt hos a
 Linge distare itinere dierum triginta. Enimvero
 Mauritaniam feracem esse (parte ea demta quæ
 desertæ est) fluminibusque ac lacubus abundare,
 omnes tradidere. Arbores profecto et multas et
 magnas habet, et omnium rerum est ferax, quin et
 menfas ex uno eoque integro ligno varias Romanis
 suppeditat. Amnes ejus crocodilos, et alia animalia
 habere narrant, eorum similia quæ sunt in Nilo.
 Quidam etiam opinantur Nili ortum extremis
 Mauritanie partibus propinquum esse. In quo-
 dam flumine hirundines nasci septem cubitorum
 longitudine, branchiis, quarum opera respirant,
 foraminibus pertusis. Tum in ea regione vitem
 nasci cujus caudicem vix duo homines complecti
 queant, racemum esse cubitalem, et omnem her-
 bam altam, et olus novum, et draconium. Sta-

^a ὀφρύα Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^b ἐμνήσθη μὲν Mosc.

^c ὅτι deest Med. 3. 4. Mosc.

^d Scripti, Φασὶ δ' ἐν. Marg.

Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.

^e ἔχον Esc.

^f ἐν δὲ τῇ Par. 5. ἐν δὲ δὴ Med. 3. Bre. Esc.

^g Scripti, τέττω. Marg.

Caf. τέττω Par. 1. 5. Med. 4. Bre. τέττο Mosc.

^h Νιγρήται Mosc.

ⁱ Λύγος Bre. Esc. Mosc.

^k κεχορηγούμεναι Par. 1. 5. χορηγούμεναι

Med. 3. 4. ^l κατεπετρημένα Par. 4. κατεπετρημένα Mosc.

^m βραγχία. Med. 3.

1. ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ ὀφρύα περιπλου] Manuscripti, ἀπὸ τοῦ ὀφρύα περιπλου. Nihil hic succurrit: quod quidem affirmare auiam. Casaub.

Ibid. ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς ὀφρύα περιπλου] Pro nomine ὀφρύα om-
 nibus ignoto, MSS. teste Casaubono, habent ὀφρύα. Verum
 credo ΑΠΕΛΛΑ, cujus periplus memoratur a Marciano Hera-
 cleota, p. 63. Ed. Hudson. T.

Ibid.] Periplus primus Libyæ is fuit, cujus Strabo in lib. ii.
 meminit. Hæc autem Strabonis nihil ad Darium, ut vide-
 tur, pertinent, nam ejus verba, ἐμνήσθημεν δὴ πον, καὶ πρότερον,
 ad commentarios historicos spectant. De verbo ὀφρύα lec-
 tionem MSS. non aspernor; et exinde suspicor intelligendum
 esse periplus Ophellæ, tyranni Cyrenensis, post Alexandrum
 magnum, quem Agathocles interfecit. Diodorus Siculus iter
 ejus dierum 18 per Libyæ desertæ, et præcipue in regione Syr-
 tica, describit, quod historiola quadam fabulis referta deprom-
 ferat. (lib. xx. p. 753, 754.) F.

1. ὀφρύα περιπλου] Lege ἀπὸ τῆς καὶ ὀφρύα περιπλου, qui sensus,
 me iudice, optimus, etfi fileant septem mihi codices. Vide an
 errem. Non semel ὁ in ε mutarunt librarii Græci. Περὶ ὧν
 refer ad ineptas fabulas quas carpit auctor. ὀφρὺς urbs Libyæ
 in confinio Ægypti. Villebr.

Ibid.] ὀφρύα. Quid sint supercilia, intelligunt qui honestas
 translationes in hoc genere considerant. ὀφρὺς nomen est in
 hac tractatione frequens: Ophrya quid sit, ne conicere quidem

possum. Xyland.

5. καὶ τῶτον πινὰ ΠΛΗΡΟΥΝ τὴν ἱστορίαν] Malim ΠΗΡΟΥΝ,
 mutilare. T.

6. τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον] Portus Emporicus est hodie Marmore
 dictus. (D'Anvill.) F.

10. ἔχον Ἡρακλέους βαμὸν] Hanc insulam et aram Herculis
 Plinius memorat. (lib. v. c. 1.) Hannonis item periplus hujus
 meminit, non autem mirabile quiddam refert. Commentarios
 Hannonis Pœni habemus, quos epitomen majoris operis, ante
 Plinii tempora deperditi, esse sentio. De his D'Anvillius hæret.
 Dodwellius multa doctrina illorum fidem evertere tentavit; Se-
 condatus autem argumentis satis validis, ni fallor, stabilivit, et
 eximius auctor, littoris Africani αὐτόπτης, omnia in his com-
 mentariis bene explicavit. Dodwelli Dissert. L'Esprit des Loix,
 lib. xx. c. 8.) Mem. sur les Découvertes de Hannon, par M. de
 Bougainville. Mem. de l'Acad. des Inscript. (t. xxvi. p. 10.)
 Idem.

13. καλοῦσας λέγουσι παλαιὰς Τυρίων] Phœnices certe trans fretum
 Herculeum sedes et in Hispania et in Africa locaverunt, quas
 Pœni, florentissimis reip. rebus, restituerunt. Quorundam nomina
 Hanno bis dedit, scilicet, Thymiatierum, Caricus, Gytte, Acra
 Melissa, Aramby. Pœnorum rebus decrefcentibus, hæc omnia
 deperdita. Plinius tamen in Africa habitati quondam soli
 vestigia, ac vinearum palmetorumque reliquias esse fatetur, et
 hæ reliquiae coloniarum Punicarum fuerunt. Idem.

1. καλοῦσας

phylinorum, hippomarathi et cinararum caules duodenum cubitorum, crassitudine palmorum quaternum. Nutrit hæc regio dracones, elephantos, capreas, bubalos, et similia animalia: item leones ac pardales: fert etiam mustelas, felibus pares ac similes, nisi quod illarum rostra magis prominent: simiarum quoque maximam multitudinem. Narrat Posidonius, se, cum e Gadibus in Italiam navigaret, in Libyæ oram delatum, ac sylvam quandam mari contiguam vidisse, simiis plenam, quarum aliæ super arboribus, aliæ in terra sederent, nonnullæ catulos haberent, et ubera præberent, nec sine risu vidisse alias uberibus graves, nonnullas etiam calvas, nonnullas herniosas, et alia quædam id genus vitia ostendentes. Supra Mauritaniam Æthiopum regio est, qui Hesperii (*nimirum occidentii*) vocantur, magna ex parte male habitata. Auctor est Iphicrates, hoc in loco camelopardales gigri, et elephantos, et eos qui Rhizes vocantur, forma tauris perfimiles, victu vero et mole corporum ac pugnandi robore elephantis pares. Addit magnos dracones ibi esse, quibus etiam herba superne innascatur, a leonibus elephantorum pullos invadi: quos cum fauciverint illi matribus succurrentibus fugere, matres, cum foetus sanguine maculatos viderint, eos interficere: leones postmodum reversos cadaveribus vesci. Bocchum Maurorum regem cum adversus Hesperios Æthiopes ascendisset, misisse dono uxori calamos Indicis similes, quorum genu quodlibet octonos chœnices caperet, et asparagos pari magnitudine. A Linge in exterius mare navigantibus est civitas Zelis, et Tiga: hinc septem fratrum monumenta, et imminens mons, multis feris et magnis arboribus plenus, nomine Abyla. Columnarum fretum longitudine dicitur stadiorum centum et viginti, minima vero latitudine sexaginta juxta Elephantem. Ulterius naviganti sunt urbes et flumina complura usque ad amnem Molochath,

^a δρακόντειον, οἱ δὲ τῶν σαφυλίνων καυλοὶ καὶ ἵππομαράθου καὶ σκολύμων δάδεκα πήχεις, τὸ δὲ πᾶχος ^b παλαιῶν τετάρων· καὶ δρακόντων δὲ, καὶ ἐλεφάντων, καὶ δορκάδων, καὶ βεβάλων, καὶ τῶν ὠρεῶν πλησίον ζώων, ^c λέοντων τε καὶ παρδαλέων, παντοδαπὴ τροφὸς ἡ χώρα ^d ἐστίν. Φέρει δὲ καὶ γάλας αἰλούρεως ἴσας καὶ ὁμοίας, πλείον ὅτι τὰ ῥύγχη περιπέπλωκε μάλλον· περὶ δὲ τὰν τε πᾶμπολυ πληθὺς· οὗτοι δὲ καὶ Ποσειδώνιος εἰρηκεν, ὅτι, πλείων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν, περιστερηθεὶς ^e τῇ Λιβυκῇ ὠρεῶν, καὶ ἰδοὶ τῶν θηρίων μετὸν πῖνα τέτων ἀλιτενῆ ^f δρυμὸν· τῶν μὲν ὅτι τοῖς δένδροις, τῶν δ' ὅτι γῆς, ^g εἰδὼν ἐχόντων καὶ σκύμνους, καὶ ἐπεχόντων μαζόν· ^h καὶ γελᾶν οἷον ὄρων βαρυμάτους, εἰσίους δὲ φαλακροὺς, ⁱ καὶ κηλήτας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας ^k σίνη. Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ὅτι τῇ ἔξω ^l θαλάσῃ ἡ τῶν ἐσπερίων καλουμένων Αἰθιοπῶν χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλεόν. Ἐνταῦθα δὲ καὶ χαμηλοπαρδάλεις φασὶν Ἰφικράτης ^m γενναῶς, καὶ ἐλεφανταῖς, καὶ τῶν καλουμένων Ρίσεις, οἱ ταυρεοειδὲς μὲν εἰσὶ ⁿ πλὴν μορφῇ· καὶ δὲ τὴν διαίταν καὶ τὸ μέγεθος, καὶ τὴν ἀλλήλων τὴν ὡς μάχην, ἐλέφασιν ὁμοίαι· δράκοντας τε λέγει μεγάλους, ^p ὥστε καὶ πῶαν ἐπιπεφυκέναι· τῶν δὲ λέοντας τοῖς πᾶσι τῶν ἐλεφάντων ἐπιπύθεσθαι· αἰμάξαντας δὲ φεύγειν ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· ^q τοῖς δ' ἐπειδὴν ἰδῶσιν ἡμαγμένους, κτείνειν· ἐπαιόντας δὲ τῶν λέοντας ὅτι τὰ πλάσματα, νεκροφαγεῖν. Βόρην δὲ τὸν βασιλέα τῶν Μαυροσίων ἀναβάντα ἐπὶ τῶν ἐσπερίων Αἰθιοπῶν, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα, καλὰ μὲν τοῖς Ἰνδοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χρίνικας ^r χαρῶν οὐκ ὧν· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμφερῆ μεγάλα. Εἰς δὲ πλὴν ἐντὸς θαλάσσης πλέουσιν ἀπὸ τῆς Λιγυρίας πόλεις ἐστὶ Ζήλις, καὶ Τίγα, εἴτα τῶν ἐπὶ ἀδελφῶν μνήματα, καὶ τὸ ^s ὑποκείμενον ὄρος ὄνομα ^t Ἀβύλη, πολὺ θηρον, καὶ μεγάλον δένδρον. Τὰ δὲ καὶ τὰς σήλας πορθμῶν τὸ μὲν μήκος λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἰκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος καὶ ^u πλὴν Ἐλεφάντα ἐξήκοντα. Εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχάθ ποταμῶν, ὅς ὀρίζει

^a δρακόντειον Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Mosc. δρακόντιον Med. 3. ^b πολλοῦ Efc. Mosc. ^c ῥύχη omisso γ Mosc. ^d Scripti, δρυμῶνα. Marg. Caf. ^e Forte εἰδὼν δὲ καὶ ἐχ. Marg. Caf. post γῆς virgula Par. 1. 5. punctum Efc. ἐχόντων εἰδὼν Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^f Manuss. ἐπεχόντων. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. ^g καὶ deest Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^h τῶν δὲ Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ⁱ ἐπιφερόντας Par. 5. ^k Addidimus hanc vocem ex vett. lib. Marg. Caf. ^l θαλάσση Bre. ^m γενναῶσαι Med. 4. ⁿ τῇ μορφῇ Mosc. ^o ἰοικέναι Med. 3. ^p Non capio: οἷς τε forte. Villebr. ^q αἰμαγμένους Bre. ^r χαρῶν Par. 1. Med. 3. 4. ^s ἐκτὸς Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^t Ἀβύλος Par. 5. Bre. Efc. Δυγός Mosc. ^u ὑπερκειμένον Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^x Ἀβύλη Par. 1. Med. 4. Ἀβύλη Par. 4. Med. 3. ^y Scripti, τὸν Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc.

1. καυλοὶ καὶ ἵππομαράθου] Hoc in Linnæo est Sefeli species nona *hippomaratrum*. (Spec. Plant. Ed. 2da. 1762. p. 374.) Galenus, Plinius, et Dioscorides, hujus meminerunt; e quibus posterior duo genera agnoscit. Vide etiam *Bodæi* notas ad Theoph. Hist. Plant. p. 548—9. F.

2. καὶ σκολύμων] Scolymus esse videtur *Cynara* Linnæi *foliis spinosis*: *Cardunculus*. Theophrastus meminit. Idem.

6. Φέρει δὲ καὶ γάλας] Hæc est *Viverra*, *mustela furo* Linnæi, Animal indigena Africæ. Idem.

19. Ρίσεις] Rhizes an sit animal in Leone Africano *Lant*, vel *Dant* appellatum, fane hæreo. Sit forsan rhinoceros. (Leon. Afr. p. 751. Ed. Lat.) Idem.

31. Εἰς δὲ τῇ ἐντὸς θαλάσσης] Semper ita hic legimus. Vulgo

ἐκτὸς, quod refellunt libri veteres, neque juvat quod Plinio auctore ora interni maris ab Abyla et septem fratribus incipit. *Casaub.*

32. πόλεις ἐστὶ Ζήλις, καὶ Τίγα] Zelis hodie est *Axxilia*. Tiga, vel Tinga, non procul a *Tanjer* distabat. F.

33. ὄνομα Ἀβύλη] Abyla est mons hodiernæ Ceutæ supereminens. In Philostrato est Ἀβύνη, et λέοντες, αἰτ, ὑπερκειμέναι. (Vita Apoll. lib. vi. c. 1.) Idem.

38. Μολοχάθ ποταμῶν] Hic fluvius est *Mulovia*. Æstivo tempore semper transvadatur. Leon. Afr. p. 735. Ed. Lat. Olim Jugurthæ Bocchique regnum disjungebat. (Sallust. B. J.) Idem.

τιῶν Μαυρῶν, καὶ τῶν ^aΜαυρασιυλίων γλῶ. Κα-
 λῆται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον τῆς ποταμοῦ, καὶ
 Μεταγώνιον τόπος ἀνδρός καὶ λυπερός, σχεδὸν δὲ ^bπ
 τὸ ὄρος ^cτὸ ἀπὸ τῆς ^dΚωτίων μέχρι δὲ τοῦ ποταμοῦ
 μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ^eΚωτίων ὅτι ^fτὸ ὄρος ^gτῆς Μασ- 5
 σαιυλίων, γάδοι πεντακισχίλιοι· ἐστὶ δὲ τὸ Μεταγώ-
 νιον καὶ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περὶ αὐτῆς· Τιμο-
 σθένης δ' οὐκ εἶ, καὶ ^hΜαυρασίαν φησὶν. ⁱἘπὶ ἐκ
 Καρχηδόνας νέας διάρμα εἰς Μεταγώνιον, γάδοι
 τριχίλιοι· ποταμὸς δ' εἰς ^kΜαυρασίαν ὑπερ- 10
 ἑξακισχίλιον. Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες
 τῶν πλείων οἱ Μαυροί, ἀφ' ὧν ὅμως, καὶ
 μέχρι δὲ τοῦ χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί.
 Καλλωπίζονται δ' ὅμως κόμης ἐμπλοκῇ καὶ πύγωνι,
 καὶ χρυσοφορίᾳ, σμῆζει τε ὀδόντων, καὶ οὐχισμῶ· ^lσπύ- 15
 γόν τε ἀν' ἰδίᾳ ἀπομόνως ἑλλήνων ἐν τοῖς περὶ αὐ-
 τοὺς τῆς ποταμοῦ αὐτοῖς ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν
 τριχῶν. Μάχονται δ' ἵπποτα τὸ πλέον [ἀπὸ ἀκον-
 τος,] ^mχοινοχαλίνους χρώμενοι τοῖς ἵπποις, καὶ γυμ-
 νοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχίρας· οἱ δὲ περὶ τὰς τῆς ἐλε- 20
 φάντων δόξας, ὡς ἀσπίδας, περὶ αὐτῶνται· τὰς δὲ
 τῶν λεόντων, καὶ παρδάλων, καὶ ἀρκτῶν ἀμπεχόνται, καὶ
 ἐγκοιμῶνται. Σχεδὸν δὲ ⁿτοὶ καὶ ἔτοι, καὶ οἱ ἐφεξῆς
 Μαυρασίη, καὶ κοινῶς Λίβυες κατὰ τὸ πλέον,
 ὁμοίους οἱ εἰσι καὶ ^oτὰλλα ἐμφερῆς, μικροῖς ἵπποις 25
 χρώμενοι, ὅξαι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὡς ἀπὸ ῥαβδίου
 οἰακίζεσθαι· περὶ αὐτῶν δὲ ξύλινα, ἢ τεύχη, ἀφ'
 ὧν ὁ ῥυτίς ἀπὸ τῆς ἐννοίας δὲ καὶ χερσὶς ὀλκῆς ἐπον-
 ται ὡς κύβες· πέλιτι μικρὰ ^pβυρσίνη, πλατύλογχα
 μικρὰ, ἄλφει, πλατύσημοι χιτῶνες· ἐπιπόρπημα, 30
 ὡς ἐφίω, δόξα καὶ περὶ αὐτῶν. ^qΦαυροί δὲ καὶ
^rΝίγρητες οἱ ὑπερ τῶν οἰκοῦντες περὶ τοῖς
 ἐσπερίοις Αἰθίοψι, καὶ τοξέουσι κατὰ περὶ οἱ Αἰθίοπες·
 χρώμενοι δὲ καὶ ἀρεπανιφόροις ἅρμασι· μίσχονται δὲ

qui Maurorum Massæfyliorumque regionem distin-
 guit. Nominatur etiam promontorium magnum
 flumini proximum, et locus aridus, ac sterilis Me-
 tagonium: ac fere mons a Cotibus huc usque per-
 tendit. Longitudo a Cotibus usque in Massæfyli-
 orum fines est stadiorum quinquies millia. Meta-
 gonium novæ Carthagini respondet, in adversa
 ripa oppositæ. Timosthenes male pronunciavit,
 versus Massæfyliam esse. A nova Carthagine Me-
 tagonium esse stadiorum ter mille trajectum, præ-
 ternavigationem ab ea Massæfyliam usque amplius
 sex millibus stadiorum. Cæterum Mauri, etsi adeo
 uberem regionem inhabitant, tamen ad hoc usque
 tempus, magna ex parte incertis vagantur sedibus.
 Hi comas concinnis exornant, et barbam comunt,
 aurumque gestant, dentes tergent, unguium incre-
 menta refecant, ac raro videas inter se contingentes,
 quin capillorum ornatum tangant. Pugnant fere
 ab equis hastati, equis nudis utentes, et frænis e
 fune factis: gerunt etiam gladios. At pedites
 elephantorum pellibus pro clypeis utuntur: leonum
 et pardalium et urforum pellibus induuntur, iisque
 indormiunt. Fere autem et ii, et sequentes Mas-
 sæfylii, et Libes magna ex parte cultu eodem utun-
 tur, et in cæteris persimiles sunt, parvis equis uten-
 tes, celeribus tamen et mansuetis, adeo ut sola
 virgula gubernentur. Equi collaria ex ligno ha-
 bent, aut pilo confecta, e quibus habena dependet.
 Sunt qui etiam sine tractu dominum sequuntur
 instar canum. Pelta utuntur parva e corio con-
 fecta, lancea lata, et parva, discincti, tunicæ amplæ,
 et pellis, ut dixi, vestis est, et clypeus. Pharusii,
 et Nigretes, qui supra istos habitant, Hesperiiis Æ-
 thiopibus vicini, sagittant quemadmodum Æthi-
 opes: falcatis quoque curribus utuntur. Conveni-

^a Μαυρασιυλίων *Mosc.* ^b δὲ τοὶ *Par. 1. Med. 4.* ^c καὶ τὸ *Med. 3. 4. Bre. Mosc.* ^d Scripti, Κωτίων et sic mox. *Marg. Caf.*
 sic *Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc.* Κωτίων *Esc.* et ab hac voce usque ad ἐπὶ τοῦ defunt *Esc. Mosc.* ^e Κωτίων *Par. 1. 4. Med. 3. 4.*
Bre. Mosc. ^f τὸ ὄρος *Med. 3. 4. Mosc.* ^g τὸ ὄρος *Med. 3. 4. Mosc.* ^h Μαυρασίαν *Med. 3.* ⁱ Ἐπὶ δ' ἐκ *Med. 4.* ^k Sic
 etiam vett. cod. nec recte *Xyl. mut. Marg. Caf.* Μαυρασίαν *Med. 3.* ^l ἑξακισχίλιον *Par. 1. Med. 4.* τὸ ἑξακισχίλιον *Med. 3.*
^m Vulgo, ἀλλήλους. *Marg. Caf.* ⁿ Scripti, χοινομάλοις. *Marg. Caf.* χοινοχάλοις *Par. 4.* "compendiose." *Villebr.* ^o Scripti,
 καὶ γυμνοῖς. *Marg. Caf.* sic *Par. 4.* ^p δὲ τὶ καὶ *Bre. Mosc.* ^q τὰ ἄλλα *Med. 3. 4.* τ' ἄλλα *Mosc.* ^r Scripti, ῥάβδος *Marg.*
Caf. sic *Par. 4.* ^s μυρσίνη *Esc. Mosc.* ^t Scripti, δόξα. *Marg. Caf.* ^u Φαυροί *Med. 3. 4. Esc. Mosc.* Φαυροί *Bre.* ^x Νί-
 γρητες *Esc.* ^y καὶ οἱ *Mosc.*

2. καὶ Μεταγώνιον τόπος ἀνδρός] Metagonium est hodie
 Harsgone. (*D'Anvill.*) *F.*

6. γάδοι πεντακισχίλιοι] Malim legere, πεντακίσιοι καὶ χίλιοι,
 hoc enim spatium vero propius est. *Idem.*

7. Τιμοσθένης δ' ἐκ εἰ, κατὰ Μαυρασίαν] Corrumpit hunc lo-
 cum Xylander: optime enim habet: neque ulla emendatione
 opus, ad vocem quidem Μαυρασίαν quod attinet. Sententia est,
 Metagonium esse e regione Carthaginis novæ, urbis in Hispania
 sitæ, non Massiliæ, ut putavit Timosthenes: magno errore,
 quum inter Massiliam et Carthag. novam sit περὶ αὐτῶν stadiorum
 sex mille. Totus locus sic legi debet, Τιμοσθένης δ' οὐκ εἰ κατὰ
 Μαυρασίαν φησὶν· ἐστὶ δ' ἐκ Καρχηδόνας &c. *Casaub.*

10. τριχίλιοι] Distantia a Carthagine nova ad Metagoniam
 per littus stadia 5000 habet. *F.*

15. σπάνιόν τε ἀν' ἰδίᾳ ἀπομόνως] Raro, inquit, dum una de-
 ambulat, se contingunt, ut maneant compositi capilli, nec de-
 formantur, quod fieret, si se invicem contingerent. Xylander
 aliter, sed errat. *Casaub.*

18. Μάχονται δ' ἵπποτα τὸ πλέον (ἀπὸ ἀκόντος) χοινοχαλίνους χρώ-
 μενοι τοῖς ἵπποις, καὶ γυμνοῖς] Veruntamen hisce contrariantur
 atque pugnant fere ea, quæ de iisdem et vicinis eorum eodem
 vivendi instituto utentibus subjicit: μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὅξαι
 δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὡς ἀπὸ ῥαβδὸς οἰακίζεσθαι. Si enim virga regun-
 tur, quid freno opus? Et sane omnes fere eæ gentes infrenibus
 equis usæ. Suspectam mihi vulgatam insuper facit varia scrip-
 torum codicum lectio, quæ habet, τόπλεον χοινομάλοις χρώμενοι.
 Unde conjicere liceat, ἀνὲν χαλίνων, vel ἀχαλινωτοῖς χρώμενοι τοῖς
 ἵπποις. Verum quod postmodo περιτραχήλια illis attribuit, ἀφ'
 ὧν ὁ ῥυτίς ἀπὸ τῆς ἐννοίας δὲ καὶ χερσὶς ὀλκῆς ἐπον-
 ται, nihil ad frenum pertinet, sed vel ἐπιφατνίδιον
 δεσμὸν intelligit, vel quo equi duci solent, quam ὀλκῆν etiam vo-
 cant. *I. Ulitius*, Comment. ad Nemesiani Cyneg. ver. 254.
 p. 412.

25. μικροῖς ἵπποις χρώμενοι] Equum Barbaricum *Leo Afric.*
 etiam describit pernicem, agilem, ac macilentum. *F.*

28. ἐνοὶ δὲ καὶ χερσὶς ὀλκῆς] Polybius et Livius non uno loco do-
 cent: et Virgilius, *Æn.* lib. iv. ver. 41. Numidas infrenos
 vocat. *Casaub.*

unt nonnunquam Mauros Phaurusii, sed raro, per deferta, aquarum utres equarum ventribus subligatos vehentes, nonnunquam per loca quædam palustria et lacus Cirtam veniunt. Quidam ex eis dicuntur Troglodytarum more infra terram in cavernis effossis habitare. Eosdem aiunt æstivis imbribus abundare: hyeme vero siccitate laborare: quosdam ex iis Barbaris, serpentum ac piscium coriis pro indumentis, ac strato uti. Sunt, qui dicant, Mauros Indos esse qui cum Hercule in hunc locum descenderunt. Non diu ante nostra tempora Bogus et Bocchus reges Romanorum amici, Mauritaniam tenuerunt, quibus mortuis, Juba successit, cum Cæsar Augustus ad paternum regnum hoc etiam illi adjecisset. Is Jubæ filius fuit, ejus qui contra divum Cæsarem cum Scipione bellum gessit. Jubæ, nuper vita functo, successit in imperio Ptolemæus, Antonii et Cleopatraræ filia natus. Artemidorus Eratosthenem reprehendit, qui pro Linge, Lixum urbem dixisset circa extrema Mauritanie occidentalia: et Phœniceas urbes permultas ibi conditas, quarum vestigium nullum appareat: apud Hesperios Æthiopes aerem apertum esse, cum ante dixerit matutinis antemeridianisque temporibus crassum esse, et caliginosum: quomodo enim siccis et æstuosis locis hæc esse posse? At ipse longe ineptiora dicit de eisdem locis. Scribit enim, Loto-phagos quosdam ibi degere exules, qui siccam regionem incolant, et loton edant, herbam quandam et radicem, qua comesta nullum potum requirant: eosque ad loca usque supra Cyrenen sita pertendere: qui vero ibi sint, lac bibere, et carnibus vesci, quanquam in eodem sint climate. Sed nec Gabinius Romanarum rerum scriptor in describenda Mauritania fabulis prodigiosis abstinet. Scribit enim apud Lingem Antæi sepulturam esse, et compagem ossium cadaveris absumti cubitorum sexaginta, eamque a Sertorio detectam et rursus humanatam. Addit etiam de elephantis fabulosa quædam:

καὶ τοῖς Μαυροῖσι οἱ ^a Φαυροῖσι ἀφ' ἑρήμου σπινθίως. ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τῆς ἀσπὸς τοῦ ὕδατος· ἐπὶ δ' ὅτε καὶ εἰς ^b Κίρταν ἀφικνουῦται ἀφ' ἵππων τόπων ἐλωδῶν καὶ ^c λιμνωδῶν. Τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν φασίν, ὁρύττονται τὴν γῆν. ^d Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα τῆς θερύουδος ὁμόρους ἐπιπολάζειν· χαμῶνος δὲ ^e ἀνδρῶν· ἐνὶς δὲ τῶν ταύτη βαρβάρων, καὶ ὄφρων, καὶ ἰχθύων δοξαίς, ^f ἀμπεχωσὶ τε καὶ ^g πρῶμασι χερσῶν. Τῆς δὲ Μαυρουσίους ἐνιοί φασιν· Ἰνδοὺς ^h εἶναι, τῆς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δούλους. ⁱ Μικρὸν μὲ οὖν ^j παρ' ἡμῶν οἱ ^k Βόγον βασιλεῖς καὶ ^l Βόχον κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ρωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, Ἰβῶας παρέλαβε τὴν ἀρχὴν, ^m δόντος τῷ Σεβαστῷ Καίσαρι καὶ ταύτῃ αὐτῷ τῇ ἀρχῇ παρὰ τῇ πατρῷᾳ· υἱὸς δ' αὖτ' Ἰβῶα τοῦ πατρὸς Καίσαρος· τὸν θεὸν πολεμήσαντος μὲν ⁿ Σικηπῆανος. Ἰβῶας μὲ οὖν νεωστὶ ἐτελεύτησεν τὸν βίον· ἀφ' ἧς δέδοικται δὲ τῇ ἀρχῇ υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγενῶς δὲ Ἀντωνίᾳ θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας. Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, διότι ^o Λίξον πινά φησι πόλιν παρὰ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἐσπερία, ἀντὶ ^p Λιγνός· Φοινικίαν δὲ πόλιν· κατεσκευασμένας παμπόλλας πινὰς, ὧν ὁδὸν ^q ὅτιν ἰδεῖν ἴχνος· ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοψι τῆς ἀέρας ^r πλατεῖς, φήσας ταῖς τε ὀρθριναῖς ἄραις, καὶ ταῖς δειλιναῖς, παχεῖς, καὶ ἀχλυνώδεις ^s εἶναι τῆς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν ἀνυχμῶδεσι καὶ ^t καυματινεῖς τόποις ταύτ' ^u εἶναι; Αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χείρω λέγει παρὰ τῆς αὐτῆς τόπους. Μετανάσας γὰρ πινὰς ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἱ τὴν ἀνδρῶν νέμονται· σιτοῖντο δὲ λωτὸν πῶαν πινὰ καὶ ρίζαν, ἀφ' ἧς ὁδὸν δέονται ποτοῦ. Παρήκειν δ' αὐτῆς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρηνῆς τόπων τῆς δὲ ἐκεῖ καὶ γαλακτοποτεῖν, καὶ ^v κρεοφαγεῖν, καίπερ ταυτοκλινεῖς ὄντας. Καὶ Γαβίνιος δὲ ^w ὁ τῶν Ρωμαίων συγγραφεὺς ὅτι ἀπέχεται τῆς περατολογίας τῆς παρὰ τὴν Μαυρεσίαν παρὰ γὰρ τῇ ^x Λιγγί ^y Ἀνταίου μνημα ἱστορεῖ, καὶ σκελετὸν πηχῶν ἐξήκοντα, ὃν Σεπτάριον γυμῶσαι, καὶ πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν. Καὶ τοὶ παρὰ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη φησὶ

^a Φαυροῖσι Med. 3. 4. Mosc. Φαυροῖσι Bre.

^b Κίρταν Bre. Mosc.

^c Scripti, λιμῶν. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre.

^d Λέγεται Esc.

^e ἀμπεχόναις τε Manuiff. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ἀμπεχόνουσαι Par. 4.

^f σώμασι Par. 4.

^g Μικρὸν Esc. Mosc.

^h οἱ παρ' ἡμῶν οἱ Med. 4.

ⁱ Βόγον Med. 3. 4. Bre. Βόχον Esc. Βόχοι Mosc.

^j Ab hac voce usque ad τὴν ἀρχὴν exciderunt Par. 4. Esc. Mosc. ob duplex ἀρχὴν.

^k Σικηπῆανός Bre.

^l καὶ deest Med. 3. 4.

^m Λίξον Par. 1. 4. Med. 4. Λιγνός Bre. Esc. Mosc.

ⁿ καὶ deest Med. 3. 4.

^o Post πλατεῖς hæc nota: Par. 1. nota loci suspecti. Villebr.

^p Ante legebatur φήσας τῆς ἀέρας. Marg. Caf.

^q In hac voce littera inferta Mosc.

^r κρεοφαγεῖν Mosc.

^s καὶ deest Med. 3.

^t συγγραφεὺς Med. 3. 4. Bre. συγγραφεὺς Esc.

^u Λιγγί Bre.

^v Sic in textu, sed in margine Ταύσιος. Par. 5.

14. Ἰβῶας παρέλαβε τὴν ἀρχὴν] Narrat Dio, lib. LIII. p. 514. Casaub.

Ibid.] Negligit Casaubonus discrepantiam inter Dionem et Strabonem: Dio autem ipse non sibi constat; in lib. LI. p. 454. ait, Augustum Jubæ βασιλείαν τὴν πατρῶν tradidisse. Postea, lib. LIII. p. 514. Augustus Jubæ dedit τὴν Γαιτελίας τινὰ ἀντὶ τῆς πατρῶας ἀρχῆς. Augustus autem certe partem regni paterni dedit, non autem totum, ut a Strabone patebit. Hic est Juba, qui, ut Plinius ait, (lib. v. c. 1.) studiorum claritate memorabilior fuit etiam quam regno. F.

19. υἱὸς Πτολεμαῖος] De cujus nece vide Dionem, libro LVIII. Casaub.

19. ἐξ Ἀντωνίᾳ θυγατρὸς] Huic nomen Cleopatraræ, auctore Dione, lib. LI. Idem.

21. διότι Λίξον] Legendum ex Hannone Λίξον, et paulo post, ἀντὶ Λιγνός, lege Λιγνός, pro sententia Artemidori, ut docet Strabo, p. 1167. Vid. Geograph. Vet. Script. Græc. minores, t. 1. p. 12. et Dausquejum ad Silium Italicum, lib. iii. p. 118. Anon.

24. ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοψι τῆς ἀέρας ΠΛΑΤΕΙΣ] Scribendum suspicor ΠΑΧΕΙΣ. Quæ sequuntur enim, sunt ipsius, nisi fallor, Eratosthenis verba: φήσας, ταῖς τε ὀρθριναῖς ἄραις καὶ ταῖς δειλιναῖς, ΠΑΧΕΙΣ καὶ ἀχλυνώδεις εἶναι τῆς ἀέρας. T.

γὰρ ἅπαντα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τὰς δ' ἐλέ-
φαντας πολεμεῖν, καὶ ἀμύνεσθαι, διότι πῶς ἔλλιν
φθείρει· ὡς δὲ τὰς ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῶν κα-
τακτόνους ἀποπέμποντας· καὶ ὅταν ἴδωσιν ἑκείνους
φεύγειν, καὶ αὐτοὺς, ἑπειδὴν τραύματα λάβωσιν, 5
ἐκτετρίβειν, κλάδους, ἢ βοτάνην ἢ κόνιν.
Μετὰ δὲ τῇ τῇ Μαυρσίῳ γῆνι ἢ τῇ Μασσαυσί-
λῳ ὅσῃ, ἀπὸ τῆς Μολοχάθ ποταμοῦ πῶς ἀρχὴν
λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ πῶς ἄκρην, ἢ κα-
λεῖται ὅριον τῆς τε Μασσαυσίλων, καὶ τῆς Μασσυ- 10
λίλων γῆς· σταδίους δ' εἰσὶν ἀπὸ τῆς Μεταγονίης μέχρι
τῆς Τριτῆς ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἐλάττω φασίν. Ἐχει
δ' ἡ ὠρεῖα πόλεις τε πλείους καὶ ποταμούς, καὶ
χώραν εὐρυή· τῇ δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι.
Ἐπὶ δὲ πόλιν Σίγα ἐν χιλίοις σταδίοις ἀπὸ τῆς λεγόμενης 15
τῶν ὄρων, καὶ βασιλείου Σύφακος· κατέσχετο δὲ νῦν·
πῶς δὲ χώραν μὲν Σύφακα κατέχευε· Μασσα-
νίσις, εἰς Μικίφας· εἰτα καὶ οἱ ἐκείνους ἀφ' ἑαυτῶν
μυροὶ καὶ ἡμᾶς δὲ Ἰάβας ὁ πατήρ τῆς νεωστὶ τε-
λευτήσαντος Ἰάβα· κατέσχετο δὲ καὶ Ζάμα τὸ 20
τούτου βασιλείου ὑπὸ Ῥωμαίων. Μετὰ δὲ πῶς
Σίγα Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις σταδίοις· εἴτ' ἄλλοι
ἄσπετοι· τόποι· τὰ μὲν οὖν ἐν βάθει τῆς χώρας ὄρεϊνά,
καὶ ἔρημα, εἰδ' ὅτε παράσπασται, ἀ κατέχευον οἱ
Γαιτεῖοι μέχρι καὶ Σύρτων· τὰ δ' ἐκεῖ ὡς ἰα- 25
λάτῃ καὶ πεδία εὐδαίμονά· ὅσῃ, καὶ πόλεις πολλαί, καὶ
ποταμοί, καὶ λίμναι. Ποσειδώνιος δ' οὕτως οἶδ' εἰ
ἀληθῆ· φησὶς ὀλίγους καὶ μικροὺς ἀφ' ἑαυτῶν πο-
ταμοὺς πῶς Λιβύην· αὐτοὺς γὰρ οὐς Ἀρτεμίδωρος
ἔρηκε, καὶ μεγάλους. Ἐν δὲ τῇ μεσογείᾳ ταῦτ' 30

ceteras feras ignem fugere, elephantibus ei resistere
ac repugnare, propterea quod sylvam consumat:
eos cum hominibus certare, exploratoribus præ-
missis, quos ubi viderint fugere, idem facere si
vulnera accepissent, ramos vel herbam, vel pulve-
rem supplices prætereundum. Post Mauritaniam est
Massæfylion regio, a Molochath flumine initium
sumens: finiens vero in promontorium quod Mas-
sæfylion et Massylion confinium dicitur. A
Metagonio Tritum usque sunt stadiorum sex millia:
sunt qui pauciora numerent. Ora maritima com-
plures urbes et fluviis habet, et regionem valde
commodam, sed satis sit mentionem eorum facere,
quæ sunt clariora. Distat itaque Siga civitas a
dictis finibus mille stadiorum intervallo, et Sypha-
cis regia, quæ nunc diruta est. Post Syphacem
Massanissa obtinuit regionem, postea Micipsa, postea
ejus successores: nostra tempestate Juba Juba pater
nuper mortui. Diruta est etiam a Romanis Zama
hujus regia. Post Siga in sexcentis stadiis est
Deorum portus, ac porro alia loca obscura: quæ
vero in interiore jacent regione, montana sunt ac
deserta: quibus interdum inferuntur, quæ Gætuli
tenent usque etiam ad Syrtes. Ibi vero ad mare et
campi uberes sunt, et urbes multæ fluminaque et
lacus. Posidonius scribit (nescio quam vere) raris
parvisque fluminibus Libyam irrigari: de iis enim
dicit, quæ Artemidorus magna dicit: quod de me-
diterraneis verius potest affirmari. Et hujus rei

^a τὰλλα Mofc. ^b ἐκείνους Med. 3. 4. Bre Efc. ^c ἐπ. δὲ Efc. ^d ἢ deest Mofc. ^e Μολοχάθ Efc. ^f Portasse legendum
ἢ καλεῖται Τρίτον, ὅρ. Marg. Caf. ^g Lego Μασσυλίαν. Marg. Caf. Μασσυλίαν Par. 1. 5. Mofc. Μασσαισύλιον Med. 4. ^h Τριτῇ
Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mofc. ⁱ δὴ Med. 3. 4. ^k Σίγα Efc. Mofc. ^l Συφάκας Par. 5. Med. 3. 4. sed postea correct.
Συφάκας Bre. Efc. Mofc. ^m ὡς τὴν χάρ. Par. 1. ⁿ Συφάκα et additur supra Par. 1. Συφάκας Med. 3. 4. Συφάκα sed a
scribitur sup. ω Bre. Συφάκας Efc. Συφάκα Mofc. ^o Μασσανίσις Par. 1. 5. Med. 4. Mofc. Μασσανίσις Efc. ^p καὶ deest Med. 3. 4.
^q κατέσχετο Med. 3. ^r Σίγαν Par. 5. ^s Post τόποι, "Hic in margine, ait Matthæi, scheda est glutine juncta, in qua recentior
" manus scripsit τὸ ἀναβλεπτόν. Opinor ergo quendam hunc codicem hactenus contulisse. Fere etiam ab eadem manu profectæ
" sunt correctiones superiores omnes. Fortasse is fuit Maximus Margunius, qui olim istius codicis fuit possessor." ^t Γέτουλοι
Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc. ^u οἶδα Med. 4. ^x ἀληθῆς Med. 4. ^y ἔφη Med. 3. ^z Fortasse legendum πολλοὺς
γὰρ ἄρτε. quanquam aliter vetus interpres. Marg. Caf. ^a καὶ deest Par. 1. 5. Med. 4.

9. τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκρην, ἢ καλεῖται ὅριον] Non est dubium
de eo promontorio hæc intelligi, quod reliqui Geographi Tritum
vocant. Quare legendum cenſeo, ἢ καλεῖται Τρίτον, ὅριον τῆς
τε &c. Casaub.

10. ὅριον τῆς τε Μασσαισύλων, καὶ τῆς Μασσυλίων γῆς] Retinuimus
lectionem quam habent hic manuscripti, quam tamen non du-
bitamus esse corruptam. Massylites enim nulli usquam a ve-
teribus commemorantur. Sed Massyli et Massæfyli inter Nu-
midicas gentes. Dionysius Afer, ver. 186.

Τοῖς δ' ἐπὶ δὴ Νομάδων παραπέπταται ἄσπετα φέλα,
Ἐνθα Μασσαισύλιοι τε καὶ ἀγρόχοι Μασσυλῆς.

Utriusque populi meminere Polybius et Livius, itemque Ste-
phanus, quod jam ante me docuit ad Livii lib. xxiv. cap. 48.
vir doctrinæ et judicii magni Carolus Sigonius: quo magis
miror Xylandrum adeo mendum hujus loci non animadvertisse,
ut contra ex hoc corrupto loco alios quamplurimos corrumpere
non dubitavit. Idem.

Ibid.] His adjiciamus quod in lib. ii. ubi gentes Africanas
recenset, nulla Massylionum est mentio. F.

10. καὶ τῆς Μασσυλίων γῆς] Pro Μασσυλίαν, Massylionum, sine dubio
legendum est, Μασσυλίαν, Massylionum, ex Polybii lib. iii. qui
Massylionum et Massæliorum meminit. Vid. Pinedo in Steph.

p. 446. Anon.

11. μέχρι τοῦ Τριτοῦ ἑξακισχίλιοι] Tritum, vel Tretum promi.
(hodie Sebda Ruz, i. e. promontoria septem,) a Metagonio vix
stadia 3900 distat. F.

15. Σίγα] Siga, Syphacis regia, prius quam Massanissæ
regnum invasisset. Hodie Neo Roma appellatur, ubi multa præcæ
magnificentiae vestigia apparent. (Vide Leon. Afr. p. 493.)
Idem.

17. Σίφακα] Syphacem. Quod res est notissima, ausus sum
Græca mendo privare. Jol urbs in epitomis est Jola. Triti
mentio sequitur pagina proxima, quod alias erat suspectum.
Infra de Jugurtha historicos prætuli librario, et Cirtham pro
Utica posui, etsi in Græco nihil mutarim. Insulæ nomen est
omissum, ubi asteriscum vides. Sed puto eam esse, quæ itidem
ut Jol, vocata fuit Julia Cæsarea, contra Sani ostia. Vide Pto-
lemæum. Xyland.

18. οἱ ἐκείνους διαδεχόμενοι] Post Micipsam, occisus Adherbale
et Hiempsal, Micipsæ filiis, regnavit Jugurtha; eo devicto,
Hiempsal in partem Numidiæ imperium habuit; at, quia Pom-
peii fuit hospes, Juba filius Cæsari adversatus est. F.

20. Ζάμα τὸ τέταρτον βασιλείου] Scripti Ζάμα: non recte, ut docet,
præter Geographos, Polybius, Hirtius de B. Afric. cap. 91. et
Vitruvius, lib. viii. c. 4. Casaub.

causam ipse affert, quod partes septentrionales non compluantur, quemadmodum neque Æthiopiæ, atque hinc sæpe propter siccitatem pestes incidere, et lacus coenosos fieri, locustarumque existere copiam: addit etiam orientalia humida esse, quod sol exoriens cito prætereat: occidua vero sicca, quod sol ibi decumbat. Humida vero et sicca alia ob aquarum copiam vel inopiam, alia ob solis radiorum diuturnam brevemve dicuntur præsentiam, quod voluit dicere his verbis, “propter soles:” quæ omnes septentrionalibus, vel meridionalibus plagis assignant. At enim orientalia et occidentalia certorum respectu dicta locorum pro habitationum et horizontum diversitate subinde mutantur. Quare de iis, quæ nullo possunt comprehendi numero, in universum dici nequit, orientalia humida esse, occidentalia sicca, quod fortassis respectu totius habitabilis terræ, de quibusdam liceat pronunciare, ut est India, et Hispania. Quid ergo probabilitatis habet ejus causæ redditio? In continuo enim ac nunquam intermittente solis circumductione, quænam esse potest immoratio? Præterea transitus velocitas ubique est æqualis. Atque alias etiam repugnat evidentix hoc effatum. Hispaniæ vel Mauritanix extrema occidenti proxima, cæteris omnibus sicciora esse: cum et aerem temperatum habeant, et aquarum largam copiam. Si vero illud decumbere sic interpretetur, quod terræ habitabilis in extremo isthic sol terræ immineat: quid (dii boni) hoc attineret ad siccitatem? Nam et in his et in cæteris habitabilis terræ locis, qui ejusdem sunt plagæ, sol æquali tempore noctis absistens, iterum redit, et calefacit terram. Quin et alicubi isthic est bituminis fons, et æris fodinæ, et volucrum, ac non alatorum scorpionum multitudo memoratur ibi, magnitudine (ut fertur) septenum vertebrarum, tum phalangia et multitudine, et magnitudine non vulgari, lacertæ etiam bicubitales. In montibus adjacente regione lapillos inveniri aiunt, qui lucernarii et Carchedonii dicuntur, inque campis ostraciorum et cheramydum multitudinem: ut dictum est, cum de Ammone ageremus. Est et arbor apud eos nomine melilotus, e qua vinum

ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτῳ τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι· καθάπερ ὅδ' ἐπὶ τῇ Αἰθιοπίᾳ φασί, διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπνέειν ὑπὸ αὐχμῶν, καὶ τὰς λίμνας τελευτῶν πύμπλασθαι, καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. Ἐπὶ φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ εἶναι· τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ πρὸς ἀπλάττειν, τὰ δ' ἐσπερία ξηρά· ὅθεν γὰρ κατὰ σφύρας· ὑγρὰ γὰρ καὶ ξηρά, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφρονίαν ἢ ἀσάνιν λέγεται· τὰ δὲ πρὸς τὴν ἡλίαν βέλεται δὲ λέγειν τὰ πρὸς τὰς ἡλίας· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκίσεις λεγόμενα κατ' ἐχάστην τὴν οἰκίσιν καὶ τὴν μετόπισιν τῇ ὀρίζοντων, ἄλλα καὶ ἄλλα ὅτιν, ὡς δ' ἐξ ἐν ὅτι καθολικῶς εἰπεῖν ὅτι τῇ ἀπεριλήπτῳ τὸ πλήθος· ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ, τὰ δὲ δυσμικά ξηρά. Ὡς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅτι καὶ τὰς ἐχάστας τὰς τοιαύτας, ὥς καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ ἡ Ἰβηρία, ὅθεν λέγεται ἂν κατὰ γὰρ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. Τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; εἰ γὰρ θεωροῦμεν συνεχῆ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τῇ ἡλίδι, τίς ἂν εἴη κατὰ σφύρας; τό, τε τὰς τῆς πρὸς ἀπλάττειν πανταχοῦ ἴσον. Ἄλλως τε πρὸς τὴν ἐξ ἀργείαν ὅτι, τὰ ἐχάστα τῇ Ἰβηρίας, ἢ τῇ Μαυρουσίας τὰ πρὸς δύσιν ξηρά λέγειν ἀπάντων μάλιστα, καὶ τὸ πρὸς εὐκράτον ἔχειν, καὶ πλείεσιν ὑδάτων εὐπορεῖν. Εἰ δὲ τὸ κατὰ σφύρας τοιαύτον εἰληπταί, ὅτι ἐν αὐτῇ τὰ ὑδατὰ τῇ οἰκουμένης ὑπερῶς γίνεσθαι, τί τὸ τοιοῦτον πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλίμεσι, τὸν ἴσον ἀφελίπων χρονον τὸν τῇ νυκτὶς, ἐπ' αὐτοῖς πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν. Ἐπὶ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἀσφάλτου πηλὴ, καὶ χαλκωρυχία, καὶ σκορπίων δὲ, καὶ πτερυγίων, καὶ ἀπέρων λέγεσθαι πλήθος, μετέπειτα δὲ ἐπὶ ἀσπιδίων, ὁμοίως δὲ καὶ φασγάνων, καὶ μετέπειτα, καὶ πλείεσιν ἀφελόντων· σαύρας δὲ διπλήρεις φασί· εἰ μὲν οὖν τῇ παραρρίῳ λίθους εὕρισκεσθαι φασὶ τὰς λυχνίτας, καὶ καρχηδόνιας λεγομένης· εἰ δὲ τοῖς πεδίοις ὄρεσι καὶ χερσαῖς πλείεσιν οἷον ἐν τοῖς περὶ τῇ Ἀμμωνος λόφοις εἰρηκαμνὸν καὶ δένδρον δὲ ἐπὶ μελίλωτον καλεόμενον, ἐξ ὧν σκευάζουσιν

^a Ab ἐκτὶ usque ad ξηρὰ defunt *Esc.* ^b ὡς *Esc. Mosc.* ^c Scripti, δοτικά. Forte δυτικά. *Marg. Cas.* ^d Scripti, οἷα. *Marg. Cas.* sic *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Br.* *Esc. Mosc.* ^e λέγει *Par.* 1. 5. *Med.* 3. 4. *Br.* *Esc. Mosc.* ^f ἀνὰ *Par.* 1. *Med.* 4. ἀνὰ τὴν *Par.* 5. ἀνὰ *Med.* 3. ἀνὰ ἡ ἀνὰ *Br.* *Esc. Mosc.* ^g συνεχῆ *Br.* ^h πλείεσιν ὑδάτος *Br.* ⁱ χαλκωρυχία *Par.* 1. *Med.* 3. 4. ^k παραρρίῳ *Br.* παραρρίῳ *Mosc.* ^l ὄρεσι *Esc.* ^m χερσαῖς *Med.* 3. ⁿ μελίλωτον, sed in margine scribitur, περὶ μελίλωτος *Esc. Mosc.*

5. καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν] *Leo African.* (p. 769.) locustarum frequentiam in Africa describit, quæ tanta est, ut volantes, instar nebulae, solis radios obscurant, et omnia etiam cortices arborum exedant. *F.*

36. σαύρας δὲ διπλήρεις φασί] *Leo African.* animal nomine *Dub* describit, in desertis agens, quod forma stellionem refert, aliquanto tamen crassius. Longitudine brachium, latitudine quatuor digitos explet. *Idem.*

38. φασὶ τὰς λυχνίτας] *Lychnitis* lapis, vel *Carchedonius* a *Theophrasto* περὶ λίθων describitur: γένος ἐστὶ λίθων ἀκαυστον ὅλως—ἀνδραξ πρὸς δὲ τὸν ἥλιον τιθέμενον ἀνδραξ καίμενα ποιεῖ χροάν. *Τι-*

μώτατοι δ' ὡς εἰπεῖν· ἀγεται δ' ἔτος ἐκ *Καρχηδόνης* καὶ *Μαυροβίας*. (mendose pro *Μαυροβίας*.) *Idem.*

38. ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὄρεσι καὶ χερσαῖς πλείεσιν ἀφελόντων] *Pompon. Mela*, lib. i. cap. 6. de *Numidia* loquens. *Interius, et longe satis a littore (si fidem res capit) mirum admodum, spinæ piscium, muricorum, ostreorumque fragmenta, saxa attrita, (uti solent) fluctibus, et non differentia marinis, infixa cautibus anchoræ.* *Mela* χερσαῖς hac periphrasi explicat, saxa attrita (uti solent) fluctibus. *Casaub.*

40. καὶ δένδρον δὲ ἐστὶ μελίλωτον καλεόμενον] *Est* et arbor apud eos nomine *melilotus*. Τὸ μέλι est prothesis addita ob fructus dulcedinem.

δῖνον· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαιον ἔχουσι τὴν γαῖαν, καὶ
 δύο θερικὰ καρπούται· τὰ μὲν θερικά, τὰ δὲ
 ἑαρινά· ἔτι δὲ ἡ καλέμη πενταπλήχης τὸ ὕψος, πά-
 χος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου· τὸν δὲ καρπὸν διακο-
 σιοτεσσαρακοντάχην σποδίδωσι· τῷ δὲ ἔαρος οὐδὲ 5
 ἀπείρουσιν, ἀλλὰ παλιέρις σινδεδεμέναις ὀπικαζαφί-
 σαντες τὴν χώραν, τὸ ἐκπεσόντι γὰρ καὶ τὸν
 θερικὸν ἀρκοῦνται· τελεστικαρεῖ γὰρ τὸν θερικὸν καρ-
 πόν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κτηνίδας
 ἔχοντες ἐργάζονται, καὶ τὰ πολλὰ δὲ μέρη διφθερεύονται 10
 καθεύδοντες δὲ διεχρίσι τὰς κληνόποδας σκορδόεις,
 τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιέρις δειδύουσιν. Ἦν
 δ' αὖ τῇ παλαιᾷ ταύτῃ πόλιν Ἰὼλ ὄνομα, ἣν
 ὀπικίτας Ἰέβας, ὁ τῷ Πτολεμαίῳ πατήρ, μετωνό-
 μασε Καισάρειαν, ἣν ἔχουσαν καὶ λιμένα, καὶ πρὸ τῆς 15
 λιμένος νησίον. Μετὰ δὲ τὴν Καισάρειαν καὶ τῷ
 Τριτῷ μέγας ὅτι λιμὴν, ὃν Σάρδαν καλοῦσι· τὸτο
 δ' ὅτι ὅριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰέβῃ, καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς
 Ῥωμαίοις· πολυτέπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γέννυνται· 20
 χώρας, ἅτε τῶν γεμομένων αὐτὴν πλείων γενομένων,
 καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοι· ἄλλως τῶν τοῖς μὲν
 φίλοις χωρῶν, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαι-
 ρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι συνέβαινεν ἄλλοις ἄλλα, καὶ οὐ
 τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυ-
 ρυσίᾳ πεσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα· ἡ δὲ 25
 πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασσαυλίων ἀνθη-
 ρότερα τε καὶ κατεσκευασμένη βέλπον, καίπερ κεκα-
 κωμένη· ἀλλὰ τὰ Καρχηδονία τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ
 τὸν πρὸς Ἰγέρβαν πόλεμον· ἐκείνος γὰρ Ἀδάρβαλα
 ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύκῃ, καὶ ἀνελὼν φίλον ὄντα Ῥω- 30
 μαίων, ἐνέπλησε τὴν χώραν πολέμοις· εἴτ' ἄλλοι ἐπ'
 ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι· τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς
 Σκηπίωνα Καίσαρι τῷ θεῷ συστὰς, ἐν ᾧ καὶ Ἰέβας
 ἀπέθανε· σινηφανόθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις,

conficiunt. Nonnulli terram biferam habent, et
 duas messes faciunt, unam vernam, alteram æstivam.
 Culmus est quinque cubitorum longitudine, cras-
 sitie vero parvi digiti: fructum affert ducentocu-
 plum et quadragintacuplum. Vere non ferunt,
 sed terram colligatis paliuris converrentes ac far-
 rientes, femine e spicis in messe eo delapso contenti
 sunt: hinc enim proveniunt æstivæ fruges. Ob
 serpentum multitudinem operarii ocreas gerunt,
 cæteras corporis partes diptheris contegentes.
 Dormituri lecti pedes allio illinunt, scorpionum
 gratia, et paliuris circumligant. In hac ora fuit
 urbs quædam nomine Iol, quam Juba Ptolemæi
 pater a se instauratam, mutato nomine, Cæsaream
 vocavit. Ea portum habet, et insulam ante por-
 tum. Inter Cæsaream atque Tritum est magnus
 portus, quem Sardam vocant. Atque hæc sunt
 confinia Jubæ et Romanorum ditionis. Etenim
 variis plane modis regio ista fuit divisa, cum qui
 eam tenerent, complures essent, et Romanis alii
 amicis, alii hostibus diverso tempore uterentur,
 ideoque et darent et auferrent aliis alia. Regio
 sane Mauritanix proxima vires ac proventus ma-
 jores habebat: quæ vero Carthaginem et Massy-
 liorum terram contigit, florentior est, et melius ap-
 parata, quanquam primo Carthaginensi bello ad-
 flicta, ac deinde bello contra Jugurtham gesto.
 Hic cum Adherbalem Romanorum amicum ex-
 pugnatum Uticæ interfecisset, in regionem eam
 plurima accivit bella, quibus alia atque alia succe-
 ferunt: ultimum fuit quod Divus Cæsar cum Sci-
 pione gessit, in quo et Juba mortuus est, urbes cum

* τὰ μὲν θερ. defunt Med. 3. Esc. b τὰ δὲ ἑαρ. defunt Par. 1. Med. 3. Esc. Mosc. c διακοσιοτεσσαρακοντάχην Par. 4. Med. 3. 4. διακοσιοκαίεσσαρ. Mosc. d τ' ἄλλα Mosc. e παριέρις Mosc. f δὲ τῇ omisso in Med. 4. Mosc. g Scripti, ἔχουσα. Marg. Caf. h Scripti, ἔχουσα. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. i Τριτοῦ Par. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. k Scripti, Σάρδαν, melius. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Esc. Mosc. Σάρδαν Med. 3. l τοῖς deest Par. 5. m Ita legendum auctoribus libris. Aldi cod. Μασσαιυλίων minus recte. Interp. Μασσαιυλίων non uno loco pessime. Marg. Caf. Μασσαιυλίων Par. 1. Μασσαιυλίων Med. 3. 4. ex correct. Prior lect. in Par. 1. Μασσαιυλίων Esc. n Σκηπίωνα Bre.

dinem, si bene se habet ea vox, de quo dubito. Nam Polybius, qui eam arborem describit, eam simpliciter λῶτον vocavit, ut videre est apud Athenæum, lib. ix. At μελίλωτον herba est coronaria, quam Sertulam Campanam vocant, de qua Plinius, Ovidius, et alii. Ideo credo notum vocabulum pro ignoto posuit exscriptor. Palmer.

Ibid.] Polybii locus est in lib. xiv. Athenæi. Plinius etiam hanc Libycam lotum describit. Vinum, ait, exprimitur illi simile mulso, quod ultra denos (vel duos) dies negat durare Nepos. —baccas confusas cum alica doliis condi. (lib. xiiii. c. 17.) Anne Palmerii sententia de meliloto recta, atque an Strabonis lectio sana sit hæreo. Theophrastus, Hist. Plant. lib. vii. c. 14. inter loti species, (quæ foliis, caule, floribus fructuque valde differunt,) unam habet, quæ λῶτος ὁ μελίλως σῖτος appellatur. Lectio marginalis MS. Par. habet μελίλωτος. Ab hinc suspicor scriptum esse μελίλωτον, quod ipse Plinius ait de hac ipsa loto, unde vinum exprimitur, ligno color niger. Nomen autem μελίλωτον haud ineptum, quod fructus dulcissimo sapore præstat. F.

4. διακοσιοτεσσαρακοντάχην] Ita lego cum epitome. Vulgo inepte, διακοσιῶ καὶ τετρακοντάχην. Sic apud Polybium legendum, δ' πενηντακαίετρες χρόνος: non ut vulgo, δ' πενήντοια καὶ τριετής χρόνος.

χρόνος. Casaub.

9. κτηνίδας ἔχοντες ἐργάζονται] Alludit huc magnus poeta, quum canit de Carthaginensibus, Æn. i. vers. 340.

Virginibus Tyrus mos est gestare pharetram,
 Purpureoque alte furas vincere coturno. Idem.

13. Ἰὼλ ὄνομα] Iol Cæsarea, metropolis Mauritanix. Post Jubæ mortem Claudius coloniam hic misit, unde in Antonino est Cæsarea colonia. Nomen hodiernum est Vacur juxta D'Anville.

17. ἐν Σάρδαν καλοῦσι] Sarda, vel potius Saldá, ut MS. habent in Anton. Itiner. m. pass. 221. a Cæsarea distat. D'Anville ad Teadeles oppidum locat. (Vide etiam Leon. Afr. p. 526.) Idem.

25. ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασσαυλίων] Ita legendum auctoribus libris scriptis. Sunt quos Massylos vocavimus paulo ante. At Xylander Μασσαιυλίων legit. Casaub.

30. ἐν Ἰτύκῃ] Sallust. B. Jugurth. c. 26. ait Cirtæ. Anon. Ibid.] Levis error Strabonis est. Legati Romani Uticæ manebant, dum Jugurtha Cirtam obsidione tenebat. F.

31. ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι] Pompeius in Africa Domitium, Hiabamque regem Numidiæ subegit. Idem.

1. Τισιαύς

ducibus deletæ sunt: Tisiaus, et Vata, et Thala, et Capsa, ubi Jugurthæ thesauri erant, et Zama, et Zincha, et eæ apud quas Cæsar Scipionem debellavit: primo apud Rhufpinum, deinde apud Uzitas, post apud Thapsum et proximum ei lacum, et apud alia loca. Prope erant etiam Zella et Acholla liberæ civitates. Cepit autem Cæsar primo adortu . . . insulam, et Thenam oppidulum mari imminens. Ex his omnibus aliæ prorsus deletæ sunt, aliæ semidirutæ relictæ. Pharam Scipionis equites incenderunt. Post Tritum est Massylorum et Carthaginensium regio. Cirta Massanissæ, et successorum regia est in mediterraneis, urbs munitissima, et optime omnibus rebus instructa, maxime a Micipsa, qui et Græcos in eam habitatum deduxit: et tantam effecit, ut decem equitum millia, peditum viginti emitteret. Cirta itaque hic est, et duo Hippones, alter Uticæ proximus, alter remotior, et Trito propinquior, ambæ regiæ. Utica et magnitudine et dignitate secunda est post Carthaginem: atque hac excisa caput regionis fuit, et receptaculum Romanorum ad res in Africa gerendas. In eodem sinu sita est, in quo Carthago, ad alterum ex promontoriis quæ sinum faciunt: horum id, quod juxta Uticam est, Apollonium vocatur, alterum vero Hermæa. Urbes ipsæ ita sunt sitæ, ut unam possis ex altera cernere. Prope Uticam Bagrada amnis labitur. A Trito Carthaginem sunt stadia bis mille et quingenta: quanquam neque de hoc intervallo, neque de eo quod ad Syrtes est, consentitur. Carthago in peninsula quadam

Τισιάς τε, καὶ Οὐάτα, καὶ Θάλα, ἐπὶ δὲ καὶ Κάψα τὸ
 γαστροφυλάκιον ἔ' Ἰεγούρθα· καὶ ἂ Ζάμα, καὶ ἂ Ζίγγα,
 καὶ πρὸς αἷς κατεπολέμισσε Καίσαρ· Σκηπίωνα [ἂ ὁ
 θεός] πρὸς Ἐρσπίνον μὲν πρῶτον νικῶν, εἶτα πρὸς
 5 Ὀυζίτας· εἶτα πρὸς Θαψῶν, καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ
 καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα,
 ἑλευθέρας πόλεις· εἴλε δ' ἐξ ἐφόδου Καίσαρ ἡ νῆσον,
 καὶ Θέναν πολίχνιον ὀπιθαλασπιδίαν· Τέναν
 πασῶν αἱ μὲν τελέως ἠφρανίσθησαν, αἱ δ' ἠμίανται
 10 κατελείφθησαν. Φαράν δ' οἱ Σκηπίωνος ἱππεῖς ἐνέ-
 πρησαν. Μετὰ δ' ἦν ἡ Τριτὸν ἢ ἡ Μασσυλιαίων ἐστὶ
 καὶ ἡ Καρχηδονίων παραπλησία χώρα· ἢ Κίρτα τέ
 ὅστις ἐν μεσογαίᾳ, τὸ ἢ Μασσανιάσου καὶ τῆς ἐξῆς
 ἀφ' αὐτῶν βασιλείων, πόλις εὐεργετήτης, κατεσκευ-
 15 ασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι, καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίψα,
 ὅστις καὶ Ἑλλήνας ἠσώκεσεν ἑκά· καὶ ποσάτιον
 ἐποίησεν, ὥς ἐκπέμπειν μυρίας ἱππέας, διπλασίας δὲ
 πεζύς· ἦτε δ' ἡ Κίρτα πόλις ἐνταῦθα, καὶ οἱ δύο
 Ἰππῶνες, ὁ μὲν πλησίον Ἰτύκης, ὁ δὲ σπουτέρῳ πρὸς
 20 τῇ ἢ Τριτῶ μᾶλλον, ἀμφω βασιλεία· ἡ δὲ Ἰτύκη
 δευτέρα μὲν Καρχηδὸν τῷ μεγέθει, καὶ τῷ ἀξιώματι
 κατὰλυθείσης δὲ τῆς Καρχηδόνος, ἐκείνη ὡς ἂν
 μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ὀρμητήριον πρὸς τὰς
 ἐν Λιβύῃ πράξεις· Ἰδρυταὶ δ' ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ
 25 Καρχηδονιακῷ, πρὸς γὰτέρῳ τῷ ἀκρωτηρίου τῷ ποιόν-
 των τὸν κόλπον· ὧν τὸ μὲν πρὸς τῇ Ἰτύκῃ καλεῖται
 Ἀπολλώνιον, γάτερον δ' Ἑρμαίαν, καὶ εἰσὶν ἐν ἐπόψει
 ἀλλήλαις αἱ πόλεις· Πρὶ δὲ τῆς Ἰτύκης πλησίον ὁ
 ἢ Βαγεράδας ποταμός· Εἰσὶ δ' ὑπὸ τῇ Τριτῇ μέχρι
 30 Καρχηδόνος ἑτάδιοι διχάλιοι πεντακόσιοι· Οὐδὲ τῆς
 ὁμολογεῖται τὸ ἀξίωμα, ὅτε τὸ μέχρι Σურτεων.
 Καὶ Καρχηδὼν δὲ ὅτι Χερρόνησου πρὸς Ἰδρυται,

^a Ζάμα Med. 3. 4. Esc. Mosc. Ζάμα Bre. ^b Ζίγγα Par. 1. Med. 4. Ζίγγα Par. 4. Med. 3. ^c Σκηπίωνα Bre. ^d ὁ θεός
 defunt Par. 1. Med. 4. ^e Melius Πουσσίνω Villebr. ^f Scripti, Ουτίτες, Marg. Caf. Ουζίταις Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc.
 Mosc. ^g ἑλευθέρας Med. 4. ^h Inter τὴν et νῆσον nulla lacuna Par. 1. 4. Mosc. ⁱ ἐνέπλησαν Esc. Mosc. ^k Τρητὸν Bre. Esc.
 Mosc. ^l Μασσυλιαίων Par. 1. Μασσαιούλιων Med. 3. Μασσυλιαίων Med. 4. Μασσαιούλιων Esc. ^m Σκίρτα Mosc. ⁿ Μασσανιάσου
 Par. 1. 5. Med. 4. Μασσανιάσου Med. 3. Esc. Μασσανιάσου Mosc. ^o καὶ κατεσκ. Par. 5. Med. 3. 4. κατεσκευασμένη Mosc. ^p Scribo
 συνάκισιν. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Mosc. ^q Scripti q. ἐν αὐτῇ. Marg. Caf. Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^r δὲ Mosc. ^s Κίρτα
 Par. 1. Med. 4. Σκίρτα Mosc. ^t πόλις deest Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^u Τρητῶ Esc. Mosc. ^x τ' deest Med. 3. 4. Mosc. ^y Μαγεράδας
 Esc. Mosc. ^z ἀπὸ τῆς Mosc. ^a Τρητῶ Bre. Esc. Mosc. ^b δὲ τὸ Mosc. ^c Καὶ deest Med. 3.

1. Τισιάς τε, καὶ Οὐάτα, &c.] In priori nomine mendum
 suspicor. Vata est, ut videtur, Vacca, vel Vaga, forum celebre,
 (Sall. B. J.) in medio cursu inter Hipponem regium et Cartha-
 ginem. Thala a Metello capta, (Sall. B. J.) oppidum muni-
 tissimum; est in Antonino Telepte. Capsa, (hodie Capsa) a
 Mario capta in bello Jugurthino, m. pass. 71. a Thala orientem
 versus distat. Zamae situs vix notus est, sed in Polybio ac
 Livio quinque dierum iter a Carthagine abest, i. e. vix m. pass.
 100. Zingha Strabonis, ut videtur, est Sicca Veneria, hodie, se-
 cundum D'Anvillium, Kef. F.

4. πρὸς Ἐρσπίνον.] Ruspina urbs prope Leptim minorem.
 De hoc bello vide Hirtii librum. Thapsi nomen hodiernum est
 Demafs. Uzita est oppidum sub Adrumeto a Ptolemæo posi-
 tum. Acolla Strabonis est Acilla Hirtii, urbs libera. Zella
 est forsan Sullectis Tab. Peutling. De hoc autem hæreo. Idem.

7. εἴλε δ' ἐξ ἐφόδου Καίσαρ τὴν . . . νῆσον] Opinor legendum esse,
 τὴν νῆσον Κέρκιναν, quam emendationem, nisi fallor, historiæ fides
 comprobatur. Vide Hirtium de bello Alex. lib. primo. Casaub.

Ibid.] In Hirtii libro Cæsar C. Sallustium Crispum præto-
 rem ad Cercinam insulam ire jubet. Hoc fretus Casauboni
 emendationem probo. Thena vicina urbs est, hodie Tameb.
 (D'Anvill.) F.

18. Κίρτα πόλις ἐνταῦθα, καὶ οἱ δύο Ἰππῶνες] Cirta, postea Constan-
 tina dicta, quod nomen restat adhuc. Hippones duo sunt; viz.
 Regius, hodie Bona, quæ in Anton. m. pass. 218. a Carthagine
 distat; et Zarytos, quæ Arabice est Benfert, et apud nos Biserta:
 hæc Uticæ propior. Idem.

20. Ἰτύκη] Ityke in D. Caffio est Οὐτίκα, Latine Utica, urbs
 antiquissima, et secundum plurimos Carthagine vetustior. A
 Phœnicibus fuit condita, Carthagini subiecta fuit Punico bello
 primo; seditione autem exorta odium inexpiabile hanc ab illa
 disjunct. Augustus civitate Romanâ Uticenses donavit. Por-
 tus fuit bonus, nunc oblimatus. Bagrada, scilicet Megerda, flu-
 vius non eundem cursum tenet, ac olim. Utica in Itinerario a
 Carthagine m. pass. 27. distat, in Appiano non plusquam stadia
 ἐξήκοντα, (B. P. p. 42.) quod mendose scribitur, ni fallor, pro
 διακοσίους καὶ ἐξήκοντα, si enim in m. pass. stadia decem numerat,
 non multum ab Itinerario discrepat. Idem.

32. Καὶ Καρχηδὼν δὲ, &c.] Carthago urbs fuit olim dicta
 Cartaco a Romanis, ut columna rostrata, Romæ adhuc exstans,
 demonstrat. Nomen certe Phœnicium est. Bochartus conjicit
 esse קרתא קרתא novâ urbs. Appianus bene hanc urbem illuf-
 trissimam descripsit, (B. P. 59. 57.) unde quædam, quæ Stra-
 bonem explicant, sumamus. Idem.

^a ἐπιγραφῆς κύκλον τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων ἔχοντα πείχες, ὃ τὸ ἐξήκονταστάδιον ^b μῆκος αὐτὸς ὁ αὐχλὺ ἐπέχει, καθήκαν ὑπὸ θαλάττης ὑπὲρ θαλάτταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τὴν ἐλεφάντων στάσεις, καὶ τόπος ^c εὐρυχωρῆς. Κατὰ μέσῳ δὲ τὴν πόλιν ἡ ⁵ ἀκρόπολις, ἢ ἐκάλοιον Βύρσαν, ὁρῶν ἱκανῶς ὁρθία, κύκλῳ περικυκλωμένη καὶ δὲ πᾶσι κορυφῇ ἔχουσα ^d Ἀσκληπίον, ὅπερ κατὰ πᾶσι ἄλλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑποκείται δὲ τῇ ^e ἀκροπόλει οἷτε ^f τε λιμνὴς καὶ ὁ Κώθων, νησίον πε- ¹⁰ ρεφές, Εὐρίπω περικυκλωμένον, ἔχοντι ^g νεωσκόους ἐκτε- ρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἐστὶ ^h Διδῶς ⁱ ἀγαγῶντος ἐκ Τύρου λαόν. Οὕτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπερῆκε καὶ αὐτῇ, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας καὶ ¹⁵ τε ἄλλης καὶ τῆς ἑξω σιλικῶν, ὥστε ^k καὶ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ νῦν ^l ἀρίστῳ νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρόν, καὶ τὰς περὶ τοὺς νήσους πᾶσι τε Διδῶν κατεκτήσαντο πᾶ- ^m σαν, ὅσων μὴ νομαδικῶς οἶον τὴν οἰκίαν. Ἀφ' ἧς διωάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ρώμῃ κατασκευά- ⁿ σαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμισαν ^o πρὸς αὐτὸς μεγάλους ²⁰ πολέμους. Γένοιτο δ' ἂν εὐδαιμονία ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τῆς ὑστάτης πολέμου, ἐν ᾗ καταλύθησαν ὑπὸ ^p Σκιπίωνος καὶ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν τῶτον τὴν τέχνην, ^q πόλεις μὲν ἔχον τριακοσίας ἐν τῇ ^r Διδῶν, ἀνθρώ- ²⁵ πων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἐβδομήκοντα πολιορ- κούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες παραπέσθαι πρὸς ἐν- δόσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδδοσαν μυριάδας εἴκοσι κατα- πελτικὰ δὲ ὅργανα τεχνήσια, ὥς ἂν πολεμικῶν ὁμοῖοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τῶ ἀναπολεμῶν, ἐξαίφνης ὅπλο- ³⁰ ποιῶν συνεστήσαντο καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετρακόντα πεπηγότες μά- χαιραι δὲ τριακοσαί, καὶ λόγχαι πεντακοσαί, χίλια δὲ βέλη καταπελτικὰ. Τείχεα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ τεράσταιναι παρέχον· ἐπὶ τοῖσιν αὖς ἔχοντες δώδεκα ³⁵ ἔξ ἑτῶν πενήκοντα καὶ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ σικελίας· τότε καίπερ ἤδη συμπεφύργότες εἰς τὴν Βύρσαν ἐν διμυλῶν κατασκευάσαντο αὖς ^s εἴκοσι καὶ

jacet, quæ ambitum habet stadiorum trecentorum et sexaginta muro cinctum, cujus sexaginta stadio- rum longitudinem collum occupat, quod a mari in mare pertinet, ubi Carthaginensium elephantes stabu- la habebant, et locus amplissimus est. In media urbe arx fuit, quam Byrsam vocarunt (*hoc est tergus*) fu- percilium satis erectum, circumcirca habitatum, in cujus vertice Æsculapii templum erat, quod Af- drubalis uxor capta urbe secum concremavit. Arci portus subjacent, et Cothon parva insula, ac rotunda, Euripo circumdata, ad cujus utramque partem sunt in orbem navalia. Eam urbem Dido condi- dit, Tyro colonis eo adductis profecta. Et adeo bene cessit hæc Pœnis colonia, et ea quæ in His- pania est cum alia, tum etiam quæ jacet extra Herculis columnas, ut adhuc optimam Europæ partem et in continenti complura loca et adjacentes insulas habeant: quin et Africam omnem sibi sub- jecerunt, quæ non incertas ad sedes vagantibus ab hominibus haberetur. Quibus opibus usi, urbem Romæ æmulam fecere suam, et tria maxima contra Romanos bella gesserunt. Carthaginensium po- tentiam maxime ex ultimo istorum bello æstimare possis, quo a Scipione Æmiliano ipsi devicti, et urbs solo est æquata. Initio enim ejus belli, tre- centas urbes in Africa habebant: in urbe hominum millia septingenta. Obseffi porro et ut ad dedi- tionem spectarent coacti, armaturæ gravis tradide- runt ducenta millia: catapelticorum instrumento- rum tria millia, ne porro eis bellum fieret. Sed cum rursus bellum gerere decrevissent, mox arma fabricari cœperunt: ac singulis diebus centum et quadraginta clypei compacti, in armamentarium re- ferebantur, et gladii trecenti, et lanceæ quingentæ, et mille tela, quæ e catapultis mitterentur: ad qua- rum funes conficiendos ancillæ crines præbebant. Adhuc naves duodecim habebant ab anno quin- quagesimo e fœderibus in secundo bello percussis. Tum vero, tametsi in arcem confugissent, duobus

^a ἐπιγραφῆς Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^b πείχες, et punctum superius, Esc. Mosc.

^c Scripti, εὐρυχωρίας. Marg. Cas. εὐρυχωρίας

Par. 4. ^d Ἀσκληπίου Med. 4. Ἀσκληπίου Mosc.

^e αἶμα πόλις Mosc.

^f τε deest Par. 4. Mosc.

^g νεωσκόους Par. 1. 4.

^h Διδῶς deest relicta lacuna, Med. 3.

ⁱ ἀγῶντος Esc. Mosc.

^k καὶ deest Med. 3. 4. Mosc.

^l ὅσων Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre.

^m μεγ. πρὸς αὐτ. inverso ordine, Med. 3. 4. Mosc.

ⁿ Σκιπίωνος Bre.

^o πόλις Med. 3.

^p ἐν τῇ ἡπείρῳ τῇ Διδῶν Esc.

^q Scripti,

ἑκατὸν εἴκοσι. Marg. Cas. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

2. ἐξήκονταστάδιον] Appianus, ut videtur, multo melius pen- insulæ cervicem esse dicit, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων. F.

4. αἱ τῶν ἐλεφάντων στάσεις] Secundum Appianum ad cervi- cem peninsulæ triplex erat murus, cubitos triginta altus, tur- ribus paribus intervallis exstructis. Tabulata bina habuit for- nicata, quorum inferiori 300 elephantes stabulabantur; supe- riori quatuor mille equi cum penuariis hordei; quin etiam tot- idem equites et cum apparatu bellico pedibusque viginti mille habuit. Idem.

6. ἡ ἐκάλοιον Βύρσαν] Byrsa castellum. Hoc a *בִּירָסָא*, *mun- tum*, ductum est recte, ut opinor. (Vide App. lib. viii. c. 127. De reb. Pun. Ed. Schneidg.) Idem.

10. ὁ Κώθων, νησίον περικυκλωμένον] Appianus duos portus describit, sed aditus ab hoc ad alterum fuit. Unus horum Cothon dicitur, qui secundum Festum est Punice portus artificiosè factus. Hic

Cothon fuit hoc latere forma quadrangula; illo rotunda. In medio fuit νησίον περικυκλωμένον Strabonis, Εὐρίπω (i. e. canali arte facto, qui portus est Appiani) περικυκλωμένον. Cothonis nomen forsan insulæ datum, quæ et navalia magnifica, domumque na- varchi habuit. Idem.

12. Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδῶς] De tempore Carthagini conditæ veteres differunt. Ad annum A. C. 863. ponamus, i. e. 27mo Pygmalionis. Idem.

21. ἡ δύναμις αὐτῶν] Suidas Carthaginem esse maximam et potentissimam urbem orbis terrarum affirmat. Livii Epit. lib. li. esse viginti tres m. pass. in circuitu, et exinde incolæ 700,000 forent. Non autem tot esse viros in urbe credendum. Romani, (ut suspicor) quo eorum vires bellicas jactarent, nu- merum defensorum augebant. Idem.

mensibus centum et viginti naves cataphractas construxerunt, et cum Cothonis ostium præsidio occuparetur, aliud effodere, unde subito classis erupit: adhuc enim antiqua materies in promptu erat, et fabrorum multitudo publicis alimentis sustentata, operi faciundo intenta. Carthago tamen, tanta cum esset, capta est, et deleta. Ditionem Carthaginensibus subditam Romani in provinciæ formam redegerunt: nisi quod Massanißæ partim tradiderunt, ejusque posteris a Micipsa genus ducentibus. Massanißam hunc ob virtutem, et amicitiam plurimi Romani fecerunt: is enim Numidas civiles et agricolas reddidit: et loco latrociniorum eos militiam docuit. Singulare quiddam hominibus iis accidit. Nam cum regionem uberem colerent, nisi quod feris abundabat, his omiſſis et agri tuto colendi studio, in sese manus converterunt, agro feris dimisso. Itaque contigit eis ut vagi et patriæ expertes vitam agerent: haud aliter quam qui ob inopiam et locorum sterilitatem et aeris inclementiam ad ejusmodi vitæ genus adiguntur, hinc Massæſylîi Nomadum seu Numidarum nomen sunt adepti. Est vero necesse tales victu uti vili, plerumque radices edere, et carne, et lacte, et caseo nutriri. Postquam diu Carthago deserta permanſit: eodem fere tempore, quo et Corinthus, rursus a divo Cæsare sub idem fere tempus instaurata est, missis eo colonis Romanis, quibus liberet, et militum nonnullis. Hodie quidem ita civibus frequentatur, ut urbs Africæ nulla melius. In medio ostio Carthaginensis sinus insula est Cossura. His locis e regione opponitur Lilybæum Siciliæ, mille et quingentorum fere stadiorum intervallo, tanta est enim inter Lilybæum et Carthaginem intercapedo. Non procul a Cossura et Sicilia distant, cum aliæ complures insulæ, tum etiam Ægimurus. Navigatio autem sexaginta stadiorum est Carthagine in proximam oppositam continentem, inde ad Nepherrim adscensus est stadiorum centum et viginti, urbem natura munitam, et super petra quadam

ἐκατὸν κατὰ φερέμεν, καὶ τὸ σῶμα τὸ Κόρσουρα φερεμεν, διώρυνται ἄλλο σῶμα, καὶ πρὸς αὐτὸν αἰφνιδίως ὁ φόλος· ὅλη γὰρ ἡ ἀποκειμένη παλαιὰ, καὶ τεχνιτῶν πλήθος πρὸς αὐτὸν καὶ ὁ σὺν ἀρχαῖον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' ἔστι Καρχηδὼν, ὅμως ἐάτω, καὶ κατεσκάφη. Τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν, ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις, τὴν δὲ, ἡ Μασινίᾳ ἀπέδειξαν κύριον, καὶ τὴν Σπορόντας τὴν περὶ Μικίαν. Μάλιστα γὰρ ἐπὶ αὐτῇ τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων ὁ Μασινίας δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν καὶ γὰρ δι' αὐτὸς ὅστις ὁ τὴν Νομάδας πολιτικούς κατὰ σπουδὰς καὶ γεωργίας· ἐπὶ δ' ἀντὶ τῆς ληστεύειν διδάσκει στρατεύειν. Ἴδιον γὰρ πὶ τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τῇ τοῖς. Χώραν γὰρ οἰκουῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τῆς ἡμετέρας πλεονάζειν, ἐάσαντες ἐκφέρειν ταῦτα, καὶ τὴν γῆν ἐργάσασθαι μὲν ἀδείας, ἐπὶ δὲ ἄλλοις ἐπείποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς ἡμετέροις ἀφῆκεν. Οὕτω δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάστιον βίον ζῆν, μηδὲν ἴδιον τῇ ὑπὸ Σπορίας, καὶ λυπεύετο τῶν τοῖς ἡμετέροις εἰς τὸ πρὸς αὐτῶν τὸν βίον, ὥστε καὶ ἴδιον τῇ εὐρίσκεσθαι τὸ νομα τὴν Μασσαισυλίαν· καλεῖνται γὰρ Νομάδες. Ἀνάγκη δὲ τὴν τοῖς τοῖς εὐτελεῖς εἶναι τὸν βίον, καὶ τὸ πλέον ῥιζοφάγους, καὶ κρεοφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένης. Ἡμετέρας δ' οὐκ ὅτι πολὺν χρόνον τὴν Καρχηδὼν, καὶ χρόνον πὶ τὴν αὐτὴν χρόνον, ὅνπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τὴν αὐτοῖς πῶς χρόνος ὑπὸ Καίσαρος τῇ περὶ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς πρὸς αὐτῶν χρόνος, καὶ τῇ στρατιωτῶν πᾶσι καὶ νῦν εἰς πᾶσι ἄλλῃ καλῶς οἰκεῖται τῇ ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεων. Κατὰ μέσον δὲ τὸ σῶμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπος ἡσὸς ὅστις Κόρσουρα· ἀντήπορτος δ' ὅστις ἡ Σικελία τοῖς τοῖς τοῖς ἡ καὶ Λιβύαιον, ὅσον ἐν ἀφῆκεν χιλιῶν καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσούτον γὰρ φησι τὸ ἐκ Λιβύαις μέχρι Καρχηδὼν· ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν Κόρσουρα διέχουσιν, ἐπὶ δὲ τὴν Σικελίας ἄλλαι τε νῆσοι καὶ Αἰγίμυρος. Διάπλους δ' ὅστις ἐκ Καρχηδὼν ἐξήκοντα σταδίων εἰς τὴν πρὸς αὐτῶν περὶ· ὅστις εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἐκατὸν ἑκοσι, πόλιν ἐρυμνὴν ὅτι πέτραις ἀκτισμένην. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ κόλπῳ ἐν ὅπερ καὶ ἡ

^a σιταρχομένην Par. 1. 5. Esc. Mosc.

^b τὴν μὲν defunt Par. 1. 5. Med. 3. 4. μὲν deest Bre.

^c οἱ deest Par. 5.

Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^d Μασσανάσσην Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Mosc. Μασσανάσσης Med. 3. Esc.

^e τοῖς deest Par. 1.

Med. 4. ^f Μασσανάσσης Par. 1. 5. Med. 4. Bre. Mosc. Μασσανάσσης Med. 3. Esc.

^g καὶ deest Mosc.

^h Vulgo, Σηρία. Marg.

Caf. sic Par. 1. Med. 4. ⁱ ἐργάζεσθαι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^k ἀλλήλους Mosc.

^l Scripti, ἀφῆκεν. Marg. Caf.

sic Par. 5. ἀφῆκεν Med. 3. ἀφῆκεν Esc. Mosc.

^m τῶν βίων Mosc.

ⁿ Μασσαισυλίαν Mosc.

^o τοῖς τοῖς Esc.

τοῖς βίοις. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. alii τὴν βίον. Mosc.

^p σχεδὸν τοι Med. 4.

^q πῶς deest Esc.

deest Med. 3. 4. Mosc.

^r κατὰ τὸ Λιβ. Esc.

21. Μασσαισυλίαν] Hæc vox Punica idem significat ac νόμας duplicata radicali ἡ ΝΙΝΙΝ, fugitivus, erro, quæ vox superest apud orientales. Villebr.

26. ἀνελήφθη πάλιν.] Appianus refert C. Gracchum tribunum plebis proposuisse, ut sex mille Romanorum colonia ad Carthaginem instaurandam mitteretur. Quod propositum, obstante senatu, irritum fuit. Ex Velleio videtur coloniam esse missam, quæ post tribunatum Gracchi defecerat. Postea (ait Appianus) Augustus Cæsar coloniam 3000 virorum ibi misit, simul ac in tabellis Jul. Cæsaris eum tale quidquam decrevisse invenisset.

Plutarchus autem cum Strabone Carthaginem restauratam Julio et non Augusto attribuit. Non autem prorsus Appiano adverteret; nam Augustus ter mille colonos ad Carthaginem mitteret, ut urbs nova citius resurgeret. Sexaginta et octo annis tantum postea exactis (scilicet inter Jul. Cæsaris Africanum bellum et nonum Tiberii) urbs florentissima esse diceretur. F.

38. εἰς Νέφεριν] Nepherris urbis situm ad meridionalem Carthaginis partem pone Tunetum, lacum versus Cellarius ponit, p. 165. Idem.

Καρχιδῶν, Τυνίς ὅτι πόλις, καὶ θερμά, καὶ λατομία
^a πνές, ^b καὶ ἐπ' αὐτῇ πόλις ὀμώνυμος· εἴθ' ἡ Ἑρ-
 μαία ἄκρα τραχέα· εἴτα Νεάπολις· εἴτ' ἄκρα
 Ταφίτις· καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπίς χαλούμδρος ἀπὸ
 τῆ ὁμοιότητος, ὅνπερ συνώκισεν ὁ τῆ Σικελίας τύραννος
 Ἀγαθοκλῆς καὶ ὃν χαιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρ-
 χιδονίοις· συγκαταστήσασθαι δὲ τῇ Καρχηδονίᾳ ὑπὸ
 Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. Ἀπὸ δὲ τῆ Ταφίδος ἐν
 τετρακοσίοις σταδίοις νῆσός ὅτι Κόσσυρα καὶ Σελι-
 νῆντα τῆ Σικελίας ποταμὸν, καὶ πόλιν ἔχουσαν ὀμών-
 υμον, ἔχον καὶ πεντήκοντα σταδίων ἔσσαν τῆ πε-
 μετρῶν, ^k διέχουσα τῆ Σικελίας ἀπὸ ἑξακοσίων σταδίων.
 Ἐπὶ δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις σταδίοις ἀπὸ
 τῆ Κόσσουρας· εἴτα ^m Ἀδρύμνη πόλις, ἐν ἣ καὶ νεώ-
 ρια ἴσ'· εἴθ' αἱ Ταριχῆαι λεγόμεναι, νηοία πολλὰ καὶ
 πυκνά· εἴτα Θάψος πόλις· καὶ μετὰ ταύτῃ νῆσος
 πελαγία Λοπάδουσα· εἴτα ἄκρα Ἀμμωνος [βαλί-
 θωνος πρὸς θυννοσκοπίαν]· εἴτα Θάϊνα πόλις ^p πε-
 τῆ ἀρχὴν κειμένη τῆ μικρᾶς Σύρτιος· πολλαὶ δ' εἰσὶ
 καὶ ἄλλαι μεταξὺ πόλιν καὶ ὅσον ἄξια μνήμης· ὧς δὲ
 κεῖται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτιος νῆσος ὠρεαμένης, ἡ
 Κέρκιννα, εὐμεγέθης, ἔχουσα ὀμώνυμον πόλιν· καὶ
 ἄλλη ἐλάττω Κερκιννίτις. Συνεχὴς δ' ὅτιν ἡ μικρὰ
 Σύρτις, ἣ καὶ Λωτοφαγίτις Σύρτιν λέγουσιν. Ἐπὶ δ'
 ὁ μὲν κύκλος τῆ κόλπου ταύτης, σταδίων χιλίων ἑξακο-
 σίων· τὸ δὲ πλάτος τῆ γόματος ἑξακοσίων· καὶ
 ἑκατέρωθεν τῆ ἄκρας ποιεῖσαν τὸ γόμα, πρὸς τοὺς εἰς
 νῆσοι τῇ ὑπερφῶ, ἥτε λεχθεῖσα Κέρκιννα, καὶ ἡ Μή-
 νινξ, πᾶσι τοῖς μεγέθεσι. Τὴν δὲ Μήνινξ νομί-
 ζουσιν εἶναι τὴν τῆς Λωτοφάγων γῆν, τὴν ὑφ' Ὀμήρου
 λεγόμεναι· καὶ δεινυταί πνα σύμβολα, καὶ βωμὸς
 Ὀδυσσεύς, καὶ αὐτὸς ὁ κερπός· πολὺ γὰρ ὅτι τὸ
 δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλέμενον λωτὸν, ἔχον ἡδιστον καρ-
 πόν· πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πόλιν καὶ μία δ'

ædificatam. In sinu Carthagenensi est Tunis civitas,
 et aquæ calidæ, et lapidinæ quædam, deinde Her-
 mæa promontorium asperum: ac pone urbs cogno-
 minis: mox Neapolis: inde Taphitis promonto-
 rium, et in eo collis quidam Aspis nomine, a
 similitudine scuti appellatus, quem Agathocles Si-
 cilix tyrannus condidit, quo tempore adversus Car-
 ginenfes classem duxit. Hæ urbes a Romanis una
 cum Carthagine sunt everse. Stadiis quadringen-
 tis a Taphitide est Cossura insula, contra Selinun-
 tem Siciliæ fluvium posita, ambitum habens cen-
 tum et quinquaginta stadiorum, et urbem eodem
 nomine: distat a Sicilia et sexcenta circiter stadia.
 Melite etiam insula abest a Cossura stadiis quingen-
 tis, deinde est Adrume civitas: in qua etiam erant
 navalia. Sequuntur insulæ multæ et inter se vicinae
 omnes nomine Tarichæ; hinc urbs Thapsis, post
 quam insula est in pelago Lopadusa. Sequitur
 Ammonis promontorium ad speculandum thynnos:
 postea Thæna urbs circa parvæ Syrtis initium.
 Alia quoque oppidula permulta interjacent non
 digna memoratu. In principio Syrtis insula quæ-
 dam est oblonga, nomine Cercinna, justæ magnitu-
 dinis, quæ urbem habet eodem nomine. Item al-
 tera minor, Cercinnitis. His continua est minor
 Syrtis, quam Lotophagitim Syrtim etiam dicunt.
 Hujus sinus ambitus est fere mille et sexcenta sta-
 dia. Oris latitudo sexcenta. Juxta utrumque pro-
 montorium, quæ os efficiunt, insulæ adjacent con-
 tinenti, Cercinna scilicet, de qua diximus, et Me-
 ninx, magnitudine æquales. Meningem Lotopha-
 gorum terram putant, cujus Homerus meminit: et
 signa quædam existant, et Ulysses ara, et fructus
 ipse. Nam lotos arbor crebra in ea est, fructu sua-
 vissimo, plura etiam in ea oppida sunt, sed unum
 eodem nomine quo insula. Quin et in ipsa Syrti op-

^a τυνίς Bre. ^b εἴθ' ἡ Ἑρμαία ἄκρα τραχέα, καὶ ἐπ' αὐτῇ πόλις ὀμώνυμος Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^c ὅνπερ Med. 4. Bre.
^d αἱ πόλεις ὑπὸ Ῥωμαίων Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^e Scripti, Ταφιδίος. Marg. Caf. Ταφιδίος Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc.
^f Scripti q. Κόσσουρας. Marg. Caf. sic Med. 3. Bre. Esc. Mosc. Κόσσουρα Par. 1. ^g ἔχουσα Med. 3. 4. Mosc. ^h ἔσαν Med. 4. Bre.
ⁱ τὸν περιμετρῶν defunt Bre. ^k Interpretes ἔχουσα. Marg. Caf. ^l Scripti q. Κοσσέρας. Marg. Caf. sic Par. 4. Med. 3.
^m Ἀδρύμνης Bre. Ἀδρύμνης Med. 3. Esc. Mosc. ⁿ Λοπάδουσα Med. 4. Esc.
^o βαλ. π. θυ. defunt Par. 1. Med. 4. καλλιθύνας Med. 3. ἀρμίδιος Esc. ^p παρὰ τὴν Bre. Esc. Mosc. ^q In margine; sed in textu
^r Κέρκιννα Par. 5. Κερκιννα Mosc. ^s In quibusdam Πικιννίτις. Marg. Caf. Κερκιννίτις Med. 4. Κερκιννίτις Esc. ^t δὲ τὴν Esc. ^u τὴν
^v ποιεῖσιν Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^w τῇ ὑπερφῶ νῆσοι, inverso ordine, Med. 3. 4. Mosc.

1. Τυνίς ἐστὶ πόλις] Tunis hodie viget, regni urbs principalis. Ad stagnum ponitur. Vide Leon. Afr. p. 555. F.

2. καὶ ἐπ' αὐτῇ πόλις ὀμώνυμος] Lego ἐπ' αὐτῇ. Urbis, quæ appellabatur Latomias, meminit Diodor. lib. xx. Casaub.

Ibid.] MS. Paris. Bre. lectio est multo melior. Strabonis enim grammaticam emendat, et Scylax, (p. 49.) esse urbem ad Hermæum promontorium ejusdem nominis ait: Ἑρμαία ἄκρα καὶ ΠΟΛΙΣ. Urbem Latomias nullibi habemus. Diodorus Siculus, quem citat Casaubonus, Agathoclem πρὸς τὰς καλέμενας λατομίας ducit, non autem esse urbem hoc nomine notam innuit. (lib. xx. p. 735.) Alter cod. Paris. 5. notatus et Mosc. et Med. 3. 4. cum cod. Par. Bre. conveniunt. F.

Ibid.] Ita quidem legit interpretes, et alias verba non cohererent. Xyland.

2. Ἑρμαία ἄκρα] Hodie Cap Bon. Urbes reliquæ scilicet Neapolis est Nabel. Aspis est Aklibia ab alio nomine antiquo Clypea ductum. (D'Anvill.) F.

3. νῆσός ἐστι Κόσσουρα] Hæc insula est hodie Pantalaria. (D'Anvill.) Idem.

17. εἴτα ἄκρα Ἀμμωνος ΒΑΛΙΘΩΝΟΣ πρὸς θυννοσκοπίαν] Vocem βαλιδωνος corruptam esse vidit Xylander. Non displiceret ΒΑΛΙΘΩΝΟΣ mari cincta. T.

Ibid. βαλιδωνος] Quid sit βαλιδωνος, nondum didici, quam et omittendi causam interpreti fuisse existimo: tametsi notari locum præstabat, ni fallor. Xyland.

Ibid.] βαθυλίμος. Ita legendum. Vide Hesychium. Tourp.

Ibid.] Balithon est nomen Ammoni datum, forsan Phœnicia lingua desumptum. Hebraice est אֱלִי בַעַל Dominus validus vel potens. אֵל, Ait, vox sæpe Soli ab Ægyptiis datur, quod Solem summum deum coluerunt. Exinde Hammon dicitur, Baal Ait, dominus Sol. Ex eadem origine ducitur vox Græca αἶθω, uro. F.

28. Κέρκιννα καὶ ἡ Μήνινξ] Cercinna est hodie Kerkeni, et Meninx, quæ posteriori sæculo fuit Girba, est hodie Zerbi. In Agathemero Cercinna stadia 70 longa, ὅπως συντάττει, stadia 40 lata. Meninx insula longa est 700 stadia, lata 180. Idem.

pidula plurima sunt. In recessu ipso est ingens emporium, quod flumen allabitur in sinum exiens. Maris autem æstus hucusque pertendunt : quorum tempore finitimi maximo studio ad captandos pisces excurrunt. Post Syrtim est lacus nomine Zuchis quadringentorum fere stadiorum, ingressu arcto, urbs cognominis ei adjacet, purpuri infecturas, et omnis generis falsamenta habens. Hinc est alius lacus longe minor, post quem est Abrotonum urbs, et aliquot aliæ. Continuo sequitur Neapolis, quam Leptim vocant. Inde ad Epizephyrios Locros trajectus est stadiorum ter mille et sexcentorum : postea est flumen, Cinyphus : hinc murus quidam, quem Carthaginenses condiderunt, voraginibus quibusdam ponte infratis, quæ in regionem recedebant : sunt autem loca quædam importuosa, cum cætera ora portus habeat. Postea est promontorium altum et sylvosum magnæ Syrtis initium, quod Cephalas (*id est capita*) vocant. Carthagine ad hoc promontorium sunt paulo plura quinque millia stadia. Imminet autem oræ a Carthagine usque Cephalas, et Massæfyllos Libophœnicum terra, usque ad Gætuliæ montana, quæ jam Africa est. Supra Gætuliam est Garamantum regio, quæ cum illa æqualibus spatiis porrigitur, unde Carchedonii lapilli afferuntur ; dicunt Garamantas ab Æthiopi-
bus, et Oceani vicinis abesse novem, aut decem dierum itinere, ab Ammone quindecim. Inter Gætuliam et nostram oram multi campi interjacent, et multi montes, et magni lacus, et flumina, quorum quædam in terra demersa evanescunt. Hi et in victu et ornatu frugales sunt, uxores multas et multos filios habent, cætera Arabum Nomadibus persimiles. Eorum equi et boves ungulas aliis

ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτει πολίχ-
ναι πνές εἰσι. Κατὰ δὲ τὸ μυχόν ἐστι παμμέγεθες ἔμ-
πορεῖον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον·
ἀφαινεῖ δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτων πάθη καὶ
5 τῶν ὠλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν ὅπῃ τὸ θῆραν τῶν
ἰχθύων ὀπιπιδῶσιν οἱ ποταμοὶ καὶ ὁ ποταμὸν ἔχοντες.
Μετὰ δὲ τῷ Σύρτει, ὅστις ὅστις λίμνη σταδίων τε-
τρακοσίων, τινὸν ἔχουσα εἰσπορευομένη, καὶ παρ' αὐτῇ
πόλις ὁμώνυμος, πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχείας
10 παντοδαπὰς· εἴτ' ἄλλη λίμνη πολλὴ ἐλάτῳ καὶ μὲν
ταύτῃ Ἀβρότονον πόλις, καὶ ἄλλαι πνές. Συνεχῶς
δὲ Νεάπολις, ἣ καὶ ὁ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐνταῦθεν
δ' ὅστις διάρμα ὅπῃ ὁ Λοκρῶν τῇ Ἐπιζεφυρίῳ τετρα-
λίοι ἐξακόσιοι σταδίοι. Ἐξῆς δ' ὅστις ποταμός· ὁ Κίνυ-
15 φος· καὶ μετὰ ταῦτα ἀφαινεῖται πᾶσι, ὃ ἐποίησαν
Καρχηδόνιοι, γεφυρωῦντες ἡ βάρβαρος πᾶσι εἰς τὴν χῶ-
ραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ καὶ ἀλίμνοί τινες ἐνταῦθα
τόποι, ὃ ἄλλης ποταμίας ἐχέουσιν λιμένας· εἴτ' ἄκρα
ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ τῆς μεγάλης Σύρτειος, κα-
20 λούσι δὲ Κεφαλᾶς· εἰς ταύτῃ δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρ-
χηδόνος, σταδίοι εἰσι μικρῶν πλείους τῶν πεντακισχίλιων.
ὑπερέκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνος ποταμίας μέχρι
Κεφαλῶν, καὶ μέχρι τῆς Μασσαυσυλίων καὶ τῆς Λιδο-
φοινικῶν γῆς, μέχρι τῆς τῶν Γαιτέλων ὀρεινῆς, ἥδη Λι-
25 βυκῆς ὄρεος. Ἡ δ' ὁ ποταμὸς τῶν Γαιτούλων ὅστις ἡ
τῶν Γαερμαντῶν γῆ παρὰ τὴν ἡμετέραν, ὅστις οἱ
Καρχηδόνιοι κομίζονται λίθοι· τὰς δὲ Γαερμαντίας
ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, καὶ τῆς παρὰ τὴν ἡμετέραν φασὶν
ἡμερῶν ὅσας, ἡ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἀμμωνος καὶ
30 πεντεκαίδεκα. Μεταξὺ δὲ τῶν Γαιτούλων καὶ τῆς
ἡμετέρας ποταμίας, πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη
καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοὶ, ὧν πνές καὶ ἡ κα-
ταδύνοντες ὁ ποταμὸς γῆς ἀφανεῖς γίνονται· λιτοὶ δὲ
σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῶν κόσμων πολυψύχαικες δὲ
35 καὶ πολυπαίδες, ἅλλα δὲ ἐμφορεῖς τοῖς νομάσι τῶν
Ἀράβων, καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροχειλότεροι τῶν
ἄλλοις· ἵπποφόρβια δ' ὅστις ἐσπεδασμένα ἀφαι-

^a ἐμπορεῖον Med. 3. ^b Τέχης Mosc. ^c ἐλάτῳ, ὡς scribitur super ω, sed manu recenti, Mosc. ^d Λέπτιν, sed ὡς scribitur super η. Mosc. ^e ἐνταῦθεν Par. 1. ^f ἐπὶ deest Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^g τὸ Λοκ. Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^h Κίνυφος deest Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ⁱ Vulgo, βάρβαρος. Marg. Caf. sic Efc. Mosc. ^k ἡ τῇ ex correctione Med. 4. ^l γῆ Par. 1. γῆ Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^m Γαιτέλων Med. 4. Bre. Mosc. et sic mox. ⁿ Scripti, ἐκείνη. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Mosc. ἐκείνη Med. 3. 4. Efc. ^o Γατέλων Med. 4. Mosc. ^p Scripti, καταδύνοντες. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^q γῆ Par. 4. ^r τ' ἄλλα Mosc. ^s μακροχειλότεροι Med. 4. Bre. Mosc.

4. τὰ τῶν ἀμπώτων πάθη] Sic Agathemerus, μεγάλα δ' εἰσὶν περὶ αὐτῇ παλαιοί. F.

11. Ἀβρότονον πόλις] Abrotoni urbis Scylax meminit, etiam Mela, Plinius, et Stephanus ; mire autem de hac discrepant scriptores. Stephanus eandem esse cum Neapoli ex Ephoro affirmat. Plinius hæc utraque oppidorum nomina refert. Ptolemæus et Antoninus Itin. habent Sabatram coloniam. Non autem Abrotoni in iis occurrit mentio. Vix tamen ejusdem urbis nomina esse diversa affirmare audeo. Sabatra est hodie Sabart. Idem.

12. ἡν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν] Leptis hodie Lebida appellatur. In Tab. Theod. est Lepti magna colonia. Fluvius Cinyphus est hodie Wadi Quabam. (D'Anvill.) Idem.

22. ὑπερέκειται δὲ τῇ ἀπὸ Καρχηδόνος ποταμίας μέχρι Κεφαλῶν, καὶ μέχρι τῆς Μασσαυσυλίων καὶ τῶν Λιδοφοινικῶν γῆς, μέχρι τῆς τῶν Γαιτέλων ὀρεινῆς, ἥδη Λιβυκῆς ὄρεος] Scribendum suspicor, Ἡ τῶν

Λιδοφοινικῶν γῆ. T.

25. ἡ τῶν Γαερμαντῶν γῆ] Garamantes ita appellantur ab urbe Garama, inter Arabas Gberma. F.

36. μακροχειλότεροι] Ungulas cæteris longiores. Ingenue dico, me hoc non satis assequi, μακροχειλότερος est impressum, annotavit corrector κα esse, interpretem κα legisse : fateor nimis quam verum me observasse, apud hunc auctorem κα et α sæpe confundi : neque de pronunciationis Græcarum vocum vitio hic disputandum est mihi : qui uno verbo hoc affirmo, ignorantis et depravationis ejus linguæ bonam partem nos horum elementorum confusione debere, quæ omnia sub unam Myconum coacta per simplex efferunt vulgo, fastidientes novitatem (si diis placet) cum α εἰ, εὐ εὐ, non est pronunciemus. Sed de eo alibi. Hic si quæstionem proponere libeat, quæri etiam de α et ι potest : μικρ. an μακρ. sit legendum. Xyland.

Ibid.] Μακροχειλὸς ἵππος est equus labiis latis. F.

φερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζου-
 πάλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας ^a δέκα. Τὰ δὲ πρὸς
 βατὰ γάλακτι καὶ κρέασι ἐπέφετο, καὶ μάλιστα πρὸς
 τοῖς Αἰθίοψιν τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογείᾳ. Ἡ
 δὲ μεγάλη Σύρτις, τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων ^b ἐν- 5
 νακοσίῳν τεράκοντά πού τινα δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν
 ἀφ' ἡμετέρον, χιλίων πεντακοσίων· τοσούτον δὲ πού καὶ
 τὸ τῷ σώματος ^c πλάτος. Ἡ χαλεπότης δὲ καὶ
 ταύτης τῇ Σύρτιος καὶ τῇ μικρᾷς, ὅτι πολλὰ καὶ πε- 10
 ναγώδης ὅστιν ὁ βυθὸς ^e καὶ τὰς ἀμπάταις καὶ τὰς
 πλημμυρίδας, συμβαίνει ποῖν ἐμπέπειν εἰς τὰ βράχια
 καὶ κατὰ τὴν ἀσπίδα ^d τὸ σωζόμενον σκάφος·
 Διόπερ πρὸς τὸν πρὸς τὴν ποιοῦνται, φυλακί-
 μωροι μὴ ἐμπέσοιεν εἰς τὰς κόλπους· ὥστε ἀνέμων
 ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι παρακλίνουσι τῶν 15
 ἀνθρώπων, ἀπάντων ἀσπείρουσθαι ποιεῖ καὶ μάλιστα
 τῶν πρὸς γὰρ πρὸς τὴν. Εἰσάγουσι δὲ τῇ Μεγά-
 λει Σύρτιν ἐν δεξιᾷ ^f μετὰ τὰς Κεφαλὰς, ἐπὶ λίμνῃ
 τετακοσίῳν πρὸς σταδίων τὸ μήκος, ἐβδμήκοντα δὲ τὸ
 πλάτος, ἐκιδύουσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ ἡσίοα 20
 καὶ ὑφορμον πρὸς τῷ σώματος. Μετὰ δὲ τῇ λίμνῃ
 τόπος ὅστιν Ἀσπίς, καὶ λιμὴν κάλλιςος τῇ ἐν τῇ
 Σύρτι. Συνεχὴς ^g δὲ ὁ ^h Εὐφράτης πύργος ὅστιν,
 ὅριον τῇ πρὸς τὴν Καρχηδονίαν γῆς, καὶ τῇ Κυρήναιας τῇ
 ὥστε Πτολεμαίῳ· εἴτ' ἄλλος τόπος Χάραξ καλεῖ- 25
 μένος, ὃ ⁱ ἐμπορεῖα ἔχοντο Καρχηδόνιοι κομίζοντες
 οἶνον, ἀνπιφορπιζόμενοι δὲ ὅπῃ καὶ σίλφιον πρὸς τῇ
 ἐκ Κυρήνης λάθρα ^k κομίζοντων· εἴθ' ^l οἱ Φιλαινῶν
 βωμοὶ καὶ μετὰ τούτους Αὐτόμαλα φρέγιον, ^m φυλα-
 κίῳ ἔχον, ἰδρυμένην κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου 30
 παντός· ἐπὶ δὲ ὁ ἀφ' ἡμῶν τῷ μυχῷ τῷ πρὸς Ἀλλήλους,
 τῷ μὲν δὲ Ἀλεξανδρείας μικρῶ νοτιώτερος χιλίοις στα-
 δίοις· τῷ δὲ ἀφ' ἡμῶν Καρχηδόνος ⁿ ἐλάττωσιν, ἢ διὰ χιλίοις·
 ὅ πῃ τοῖς δ' ἐν τῇ μὲν κατὰ ^p Ἡρώων ^q πόλιν τινα ἐν
 τῷ μυχῷ τῷ Ἀραβίᾳ κόλπῳ, τῇ δὲ κατὰ ^r τινα με- 35
 σογείᾳ τῇ ^s Μασσαυσίῳν, καὶ τῇ Μαυροσίῳν, ὅπερ
 τὸ λειπόμενον ἤδη τῇ παραλίᾳ ὅστιν εἰς πόλιν Βερενί-
 κην, σταδίοι ἐννακίχλιοι πεντακίσιοι. Ὑπέρκεινται
 δὲ τοῦ μήκους, ^t δὲ πλάτους παρήμεντες, καὶ μέχρι

longiores habent. Reges plurimum equis student,
 itaque ad centena pullorum millia quotannis accu-
 rata inquisitione facta recensentur. Oves carne et
 lacte nutriuntur, praesertim in locis Aethiopiae vi-
 cinis. Atque in mediterranea quidem haec. Major
 vero Syrtis noningentorum et triginta stadiorum
 ambitum habet, diametrum intimi sinus mille et
 quingentorum, quanta fere est oris latitudo. Ma-
 joris ac minoris Syrtis difficultas inde est, quod
 cum multis in locis fundus sit vadofus ac coenofus
 propter aestus maris, contingit, ut multi in brevia
 illapsi haereant, et raro navigia evadant. Itaque
 solent procul ab iis navigare, caventes ne incaute a
 ventis correpti in sinus istos illidantur. Enimvero
 hominum audacia, cum omnia alia, tum istas etiam
 juxta terram navigationes non veretur tentare. In
 Majorem vero Syrtim naviganti, post Cephalas ad
 dextram est lacus trecentorum fere stadiorum longi-
 tudine, latitudine septuaginta, in sinum effluens. Is in-
 sulas quasdam habet, et stationem ante os. Post la-
 cum est locus nomine Aspis, et portus optimus om-
 nium qui sint in Syrte. Deinceps est Euphratas tur-
 ris, Carthagenensis regionis, et Cyrenaicae Ptolemæo
 subditæ limes: postea locus nomine Charax, quo
 Carthagenenses emporio utebantur advehentes vi-
 num, ejusque loco succum et laserpitium reportan-
 tes ab iis, qui id ex Cyrena clam exportabant.
 Postea sunt Philænorum aræ. Tum Automala
 castellum praesidium habens, in totius sinus recessu
 positum. Quæ per nunc recessum sinus ducitur
 parallelus, Alexandriae parallelo australior est paulo
 minus mille stadiis, Carthagenis parallelo pauciori-
 bus quam duobus millibus. Ergo ab altera parte
 inciderit in Heroum urbem, quæ est in intimo
 Arabici sinus recessu: ab altera in Massæsyliorum
 et Maurorum mediterraneam, ubi jam reliqua oræ
 pars est, usque in urbem Berenicen stadiorum no-
 vies millia et quingenta. In longum supra hoc siti
 sunt, etiam in latum porrecti usque ad Philænorum

^a δέκα Esf. ^b πεντακισχιλίων Med. 4. ex correctione. ^c τὸ δεῖξαι Mosc. ^d τὸ πλάτος Esf. ^e κατ. Med. 3. ^f κατὰ
 Esf. Mosc. ^g δ' Med. 3. 4. ^h Manuff. Εὐφράντας et ita vetus interpres. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esf. Mosc.
ⁱ ἐμπορεῖα Med. 3. 4. Mosc. ^k Scripti, παρακομίζοντων. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esf. Mosc. ^l οἱ ἀντὶ τῆς Mosc.
^m φυλ. ἔχ defunt Par. 1. Med. 4. ⁿ ἐλάττωσιν Par. 1. ^o πῃ Mosc. ^p πόλιν Bre. ^q Μασσαυσίῳν Med. 3. 4. Bre. Esf.
 Mosc.

4. Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις, τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων ἐννακοσίῳν τερά-
 κοντά πρὸς] Lectionis depravationem nemo tam puer est qui non
 videat. Legi autem potest σταδίων πεντακισχιλίων. Nam ita
 libro secundo: et ita refert Eustathius: verum ita recesserimus
 a vestigiis hujus lectionis mirum quantum. Casaub.

Ibid.] Syrtis major (corrupte a nobis Sidra dicta) habet oc-
 cidentalem terminum ad Cephalas, Arabice Canan, vel Mejrata.
 Circuitu est in lib. ii. stadia 5000, sed mendose. A novissimis
 tabulis vix ter mille stadia excedere patet; exinde in lib. ii. pro
 πεντακισχιλίων, lego τρισχιλίων, et hic deesse διςχιλίων arbitror.
 Sic enim hæc computatio vix ab altera differt. Cod. Med. 4.
 lectio corrigitur, ut non ab ea in lib. ii. discrepet. F.

7. διάμετρον] Si pro διάμετρον, legas περίμετρον, querelam cor-
 rectoris sustuleris: familiarissimum est Straboni orarum et tra-
 jectuum brevissimum, et prolixiorum qui fit, ubi sinus intrantur,

quod ipse solet ἐγκολπίζειν dicere, comparare. Xyland.

Ibid.] Diametrum Syrtis est spatium in recta linea a Cephalis
 ad Berenicen promontorium. F.

18. ἐπὶ λίμνῃ] Hic lacus est juxta D'Anvillium hodie la
 Succba. Idem.

23. Συνεχὴς δὲ ὁ Εὐφράτης πύργος ἐστίν] Pro Εὐφράτης, lege Εὐ-
 φράντας. Pined. in Stephan. p. 281. Anon.

Ibid.] Manuscripta Guarini versio habet Euphrantas. F.

29. Αὐτόμαλα φρέγιον] Hoc castellum fuit in medio sinu posi-
 tum. Distantia ab hoc ad lineam diametri rectam in libro ii.
 stadia 1800 efficit. Idem.

32. χιλίοις σταδίοις] In hoc calculo Strabo longe a vero abest.
 Automala enim ab Alexandria parallelis vix stadia 5000 distant,
 a Carthagenis parallelis plusquam stadia 4000. Idem.

aras, Nasamones, Libyca gens. In eo spatio interjacent portus non sane multi, aquationes etiam perexiguæ. Promontorium, in quo Berenice sita est, Pseudopenias dicitur, juxta lacum nomine Tritonidem, in quo insula est, quæ Veneris templum habet. Est etiam Hesperidum lacus, in quem fluvius Ladon exit. Intra Berenicen est quoddam promontorium septentrionale parvum, quod Syrtis fauces ad Cephalas facit. Berenice contra Peloponnesi extremitatem jacet, quod Ichthys vocatur, nec non contra Zacynthum stadiorum ter mille et sexcentorum intervallo. Ex hac urbe M. Cato terrestri itinere Syrtim circumvit spatio dierum triginta: ducto decem millium hominum exercitu, et in partes diviso, aquandi causa: profectus autem est pedes per æstum et profundam arenam. Post Berenicen est urbs Teuchira, quam Arfinoen vocant. Hinc est Barce, quæ postmodum Ptolemais dicta est, deinde Phycus promontorium humile quidem, sed valde porrectum ad aquilonem, præter reliquam Libyæ oram: contra Tænarum Laconiaë jacet, bis mille et octingentorum stadiorum trajectu. Est etiam ibi oppidulum eodem nomine, quo promontorium. Non procul a Phycunte est Apollonias, emporium Cyrenensium ad centum et septuaginta stadia, a Berenice mille, a Cyrene urbe maxima octoginta. Cyrene urbs magna est, in campo jacens mensæ formam referente, ut quidem nobis e mari visa fuit. Theræi condiderunt, Spartanorum coloni. Thera olim Callista dicebatur, ut Callimachus ait,

τῷ Φιλαινῶ βαμῶν, οἱ περσαγερευόμενοι ^aΝασα-
μῶνες Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ θάλασσαν,
καὶ ^bλίμνης οὐ πολλοῦς, ὑδρεῖα δὲ σπάνια. Ἐστὶ
δὲ ἄκρα λεγόμενη Ψευδοπενίας, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη
τὴν θέσιν ἔχει, πρὸς λίμνην τινὰ ^dΤριτωνίδα, ἐν
ἣ ἡ μάλιστα νησίον ὄρεσι, καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν
αὐτῇ· ἐστὶ δὲ καὶ λίμνη Ἑσπερίδων, καὶ ποταμὸς
ἐμβάλλει ^eΛάδων. Ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ὄρεσι
τὸ μικρὸν ἀκρωτήριο λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ
τόμα τῆς Σύρτης πρὸς τὰς Κεφαλὰς· καί ταις ^fδὲ
ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ
τὸν καλούμενον Ἰχθύν· καὶ ἐπὶ κατὰ τὸν ^gΖάκυν-
θον, ἐν θάλασσῃ σταδίων τρισχιλίων ^hἑξακοσίων.
Ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τετρακοσῖος πεζὴ πω-
λεῖται ⁱτὴν Σύρτην Μάρκος Κάτων, κατὰ τὴν ^kτρα-
πὴν πλείωνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, ^lεἰς μέρη διελθὼν τῶν
^mὑδρείων χάριν· ὠδεύσε δὲ περὶ ἐν ἁμμῶ βα-
δείᾳ, καὶ ⁿκαύμασι. Μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ὄρεσι
^oΤεύχειρα, ἣ καὶ Ἀρσινόη καλεῖται· εἴθ' ἡ Βάρκη
πρὸς τὴν, καὶ δὲ Πτολεμαῖς· εἴτα Φυκοῦς ἄκρα,
ταπεινὴ μὲν, πλείων δὲ ^pκειμένη πρὸς ἄρκτον
πρὸς τὴν ἄλλην ^qΛιβυκὴν πρὸς τὴν καί ταις
κατὰ Τάιναν τῆς Λακωνικῆς ἐν θάλασσῃ διςχιλίων
^rὀκτακοσίων σταδίων· ἐστὶ δὲ καὶ πολύχιον ὁμώνυμον
τῇ ἄκρῃ. Οὐ πολὺ δὲ τῇ Φυκοῦς ἀπέχει τὸ
τῷ Κυρηναίων ὄρεσιον ἢ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν
^sκαὶ ἑξοστήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης ^tχιλίοις,
τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν
^uτραπέζοειδῇ πεδίῳ κειμένης, ὥς ἐκ τῇ πελάγους
ἐωρῶμεν αὐτὴν. Ἐστὶ δὲ Θεραίων ^vκτίσμα, Λα-
κωνικῆς νήσου, ἣ καὶ Καλλίστη ὠνόμαζον τὸ παλαιόν,
ὥς φησὶ καὶ Καλλίμαχος,

^a Νασαμῶνες Par. 1. 4. Bre. Mosc. ^b Scripti, λιμῶνας. Marg. Caf. sic Par. 5. ^c ὑδρεῖα Med. 4. Bre. ^d Τριτωνίδα Med. 3. 4. Bre. Efc. Mosc. ^e Lego, Λάδων, ut et vetus interpres. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Bre. Efc. Mosc. ^f δ Med. 3. 4. ^g Ζάκυνθον Bre. ^h καὶ ἑξ. Mosc. ⁱ Σύρτην Bre. ^k καὶ τραπ. Bre. ^l εἰς Par. 1. ὁ εἰς Par. 5. Med. 3. 4. Mosc. καὶ Efc. ^m ὑδρείων Med. 4. Bre. ⁿ Scripti, καύμασι. Marg. Caf. ^o Τεύχειρα Par. 4. Bre. Efc. Mosc. ^p Lego ἑκκίμην. Marg. Caf. ^q ἄλλ. τὴν Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^r ὀκτακοσίων deest Par. 4. ^s καὶ deest Mosc. ^t σταδίων Efc. ^u χιλίους Efc. ^v τρα-
πέζοειδῇ Bre. Efc. ^y Scripti q. κτίσματα. Marg. Caf.

7. ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ἑσπερίδων] Vetus interpres legisse videtur λίμνη. De Hesperidum urbe, quæ fuit in hoc tractu, vide quæ notavimus sub finem lib. ii. p. 123. Casaub.

Ibid. ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ἑσπερίδων] Et Hesperidum λίμνην fuisse, in quem fluvius Ladon exiret, idem docet Strabo. Sic enim legendum, non (ut voluit Casaubonus) λίμνη. Vid. Geograph. Vet. Script. minores, tom. i. p. 5. Anon.

Ibid.] Berenice urbs ante Ptolemæos, Hesperis dicta fuit, ut Scylax testatur. Nihil mutandum in Strabone censeo. F.

7. καὶ ποταμὸς ἐμβάλλει Λάδων] Lego Λάδων, ut quidam libri habent: Athenæo, lib. i. cap. 28. p. 71. quodam loco est Λάδων. Casaub.

Ibid.] Hic fluvius forsan idem est cum Ἐκκείῳ apud Scylacem. F.

13. ἐν διάστηματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων] Lib. x. dixit esse stadia tria millia et trecenta. Casaub.

18. πόλις ἐστὶ Τεύχειρα] Scripti Τάεχειρα. Lego Ταύχειρα ut etiam apud Herodotum, lib. iv. c. 171, et Diodorum legitur. Casaub.

Ibid.] Scylax etiam scribit Ταύχειρα. Postea fuit Ἀρσινόη;

Ptolemæis regnantibus, nunc autem nomen vetus Teuchera revocatur. F.

20. καὶ δὲ Πτολεμαῖς] Secundum D'Anvillium Ptolemæis est hodie Τόλμετα, oppidum ad mare positum, quod est forsan λίμνη κατὰ Βάρκην, cujus meminit Scylax. Barce, interius posita, nomen servat. Idem.

20. Φυκοῦς ἄκρα] Phycus promontorium est hodie Ras al Sem. (D'Anvill.) Idem.

23. ἐν διάστηματι διςχιλίων ὀκτακοσίων] Libro octavo, ἀπαρτιλογίῃ studuit, quum esse dicit stadia ter mille. Casaub.

26. ἡ Ἀπολλωνιάς] Apollonias portus in mediæ sæculo nomen habuit Sozuzæ, et exinde fit Marza Suzati, hodiernum nomen. (Leon. Afr. p. 571.) F.

28. τῆς δὲ Κυρήνης] Cyrene urbs olim celeberrima, nunc Cyrene dicitur. De ejus conditore vide Herodotum et Justinum. Pindarus in regione Ammonis ponit, Διὸς ἐν Ἀμμωνος θεμεθλοῖς. Pyth. Od. iv. vers. 28. quamquam a Strabone patet plusquam 3000 stadia Cyrenen ab Ammone distare. Vid. sup. in hoc libro. Idem.

Καλλίστη τὸ πάριθε, τὸ δ' ὕπερσιν^α οὖνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππε πατρίδος ἡμετέρης.

Κεῖται δὲ τὸ^β τῶν Κυρηναίων ὀπινειον κατὰ τὸ
ἐσπέριον^γ ἄκρον τῆς Κρήτης, τὸ τῷ Κριῦ μέτωπον
ἐν^δ δισχιλίων σταδίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευ- 5
κονότω. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου·
παρῆγον δὲ τῶτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος^ε.
ἠύξησε δὲ^ζ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ
ἱπποτέροφος ὅστιν^ς ἀρίστη, καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς
ἄνδρας ἀξιολόγους ἔχε, καὶ δυναμύνους^η ἀξιολόγους 10
ἐλευθερίας παρίστασθαι, καὶ πρὸς τὰς ὑπερκειμένους
βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν
αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἴτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατέ-
σχόντες Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάν- 15
των τῷ^θ^ι Θίμβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἀρπα-
λον. Βασιλευθέντες δὲ χρόνους πνῆες, εἰς τὴν Ῥω-
μαίων ἔξοσιν ἦλθον· καὶ νῦν ὅστιν ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ
συνεζευγμένη· τῆς δὲ Κυρήνης ὅστι^ς παλιόπολις, ἡ τε
Ἀπολλωνία, καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ^κ Τεύχειρα, καὶ Βε-
ρενίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνηα τὰ πλησίον. Ὀμορεῖ 20
δὲ τῇ^ι Κυρηναίῃ ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα, καὶ τὸν
ὀπὸν τὸν^μ Κυρηναικὸν ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὀπι-
θέν·^ν ἔγγυς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν ἐπελθόντων τῶν
βαρβάρων κατὰ ἔχθραν πνῆ, καὶ φθειράντων τὰς
ρίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ Νομάδες. Ἄνδρες δ' 25
ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι, Ἀρίστιππος τε ὁ Σω-
κρατικός, ὅστις καὶ τὴν Κυρηναικὴν κατεβάλλετο
φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ^ρ Ἀρήτη τένομα, ἥπερ διε-
δέξατο τὴν σχολὴν, καὶ ὁ ταύτῃ πάλιν διδασκάλ-
μος υἱὸς Ἀρίστιππος, ὁ κληθεὶς Μητροδιδάκτος· καὶ 30

Nomine Callista primum, sed postmodo Thera:

Mater equum ditis mi fuit haec patriæ.

Cyrenensium navale occidentali Cretæ promontorio,
quod est Kriu metopon, opponitur duorum millium
stadiorum trajectu, navigatur autem Leuconoto.
Cyrenen a Batto conditam tradunt, a quo se genus
ducere Callimachus ait. Ea ob regionis bonitatem
plurimum crevit: nam et equorum nutritrix est, et
fructus optimos fert. Viros claros complures ha-
buit, qui et libertatem optime tueri noverant, et
imminentibus Barbaris fortiter resistere. Sui anti-
quitus juris fuit: postea Macedones Ægypto potiti,
ac potentia aucti eam adorti sunt, Thimbronis
ductu, qui Harpalum interfecerat. Regem post-
ea aliquandiu habuere Cyrenæi, inde in Roma-
norum potestatem devenere, et nunc provincia est
Cyrenaica cum Creta conjuncta. Cyrenaica oppida
sunt, Apollonia, Barce, et Teuchira, et Berenice,
et alia quædam proxima. Cyrenæis finitima est
regio, quæ laserpitium producit, et Cyrenaicum
succum, quem silphium expresso et coagulato succo
dat. Id propemodum defecit, cum aliquando bar-
bari impressione facta, radices ejus pene omnes
odio impulsæ eruiissent. Sunt hi Nomades. Cy-
rene illustres viros tulit, Aristippum Socraticum,
qui Cyrenaicæ sectæ auctor fuit: et Aretam ejus
filiam, quæ in schola successit: rursusque hujus
filium Aristippum, qui in matris locum subiit: et
quod a matre esset edoctus, Matrodidacti cogno-

^α οὖνομα Med. 3. ^β Sic vet. lib. Vulgo, τῇ Κυρηναίῃ. Marg. Cas. ^γ τ. Κυρ. ἄκρον Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^δ χιλίων Par. 1. 4. Med. 3. 4. Esc. Mosc. ^ε καὶ ἐξήδη Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. ^ς ἡ ἀρίστη Med. 4. Bre. ^ζ καὶ deest Med. 3. ^η ἐλευθ. ἀξιολ. in verso ordine, Med. 3. 4. Mosc. ^θ Θίμβρωνα Par. 4. Med. 4. Bre. ^ι Θίμβρωνα Med. 3. βίβρωνα Esc. Mosc. ^κ Τεύχειρα Par. 4. Bre. Mosc. ^λ ante T. deest Med. 4. ^μ Κυρηναία Med. 3. 4. Esc. ^ν Κυρήνη Bre. Κυρηναία Mosc. ^ξ Κυρηναίων Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^ο δ' ἐγγ. Med. 3. ^π ὅς Med. 3. ^ρ Ἀρήτη Mosc.

5. ἐν διαματι δισχιλίων σταδίων] Ita omnino legendum ex lib. x. p. 693. Nam vulgata lectio ferri nullo modo potest. Casaub.

12. παλαιὸν αὐτόνομος ἦν] Cyrenen primo reges habuerunt, qui deinde tributa Persis solverunt, sed tamen, hoc excepto, Cyrenenses αὐτόνομοι erant, ut ab Aristotele patet. (Πολιτ. lib. vi.) Sallustius vix impares Carthaginensibus esse innuit. F.

13. οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες] Spanhemius numisma edidit cum Ptolemæi capite et av. p. Silphium Epigr. Κυρ. κοιν. Schulzius (in Comm. Petrop. t. xiv. p. 355.) aliud profert numisma cum capite Jovis Hammonis, et Epigr. Πτολεμαίῃ βασιλῆως: av. p. aquilam (Ptolemæorum insigne) cum monographo infra, quod videtur esse Κυρ. i. e. Cyrenæorum. Idem.

14. ἀρξάντων τῶν πρὸς Θίμβρωνα] Vide Diodorum, libro xviii. Casaub.

16. εἰς τὴν Ῥωμαίων] Ptolemæus Apion rex testamento suo Cyrenaicam Romanis legavit, qui liberas esse urbes decreverunt. Ab eo tempore seditiones tyrannidesque exortæ, neque reddita tranquillitas, donec facta fuerit provincia Romanorum. F.

21. ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα] Silphium fuit planta magni pretii inter veteres, quam Plinius, Theophrastus, et Dioscorides describunt et laudant. Antiphanes, comicus poeta Græcus, in apparatu convivii habet,

—Λίβος τε καυλὸς ἐξηράσμενος
Ἄκτισσι θείαις Σιλφίῃ παρασάτει.

Athen. lib. xiv. p. 623.

Plinius etiam rem relatu dignam judicat, Cæsarem Dictatorem in ærario laserpitii pond. centum et undecim invenisse. Σιλφίον Græce appellatur, Latine laserpitium, succus expressus est, lafer. Folium in Theophrasto nomen habet μάσπετον. Hoc, ait, καθαίρει τὰ πρόβατα καὶ παχύνει σφόδρα, καὶ τὰ κρέα θανύμασθαι ποιεῖ τῇ ἡδονῇ. Caulis fuit cibo idoneus: succus erat duplex: radicis, qui ῥίζια appellatur; et caulis, qui καυλία. Cyrenenses hanc plantam, ut optimum suæ regionis proventum, nummis insculpsunt, et exinde formam caulis habemus. Linnaeus Ferulam mesiden, num. 6 esse laserpitium veterum conjicit. Vide Theophrast. H. P. lib. vi. cap. 3. Strabo silphii Medici supra meminit, multo tamen Cyrenaico deterioris. Idem.

23. ἐγγυς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν] Silphium optimum non ad Cyrenen, sed in Cyrenaica superiori provenit; ideoque locus fuit Barbarorum incurfionibus obnoxius. Neque Cyrenensibus in hortos transferre profuit, nam juxta Theophrast. ἴδιον δὲ (scilicet silphii) τὸ φύγειν τὴν ἐργαζομένην, καὶ δὴ συνεργαζομένης, καὶ συνημερμένης ἐξαναχωρεῖν, ὥς οὐ δεομένην δηλοῖται θεραπείας, ἀλλ' ὅντος ἀγρίου. Plinius queritur nullum esse silphium apud eos inventum, nisi quod in Media, Persia, et Armenia provenit. Arrianus autem post Plinium hanc plantam ad Cyrenen nasci innuit. (Indica ad finem.) Idem.

men tulit. Ibi natus etiam fuit Anniceris, qui Cyrenaicam sectam videtur emendasse, et Anniceriam ab sese propagasse. Callimachus quoque Cyrenæus est, et Eratosthenes, ambo ab Ægypti regibus in honore habiti, ille poeta simul et grammaticæ studiosus, hic et in his et in philosophia, et in mathematicis, ut quisquam alius, excellens. Item Carneades: hunc Academicorum optimum uno ore dicunt. Præterea Cronus Apollonius Diodori dialectici magister, qui et ipse Cronus dictus est, magistri cognomine in discipulum a quibusdam translato. Post Apolloniam est reliqua Cyrenæorum ora, usque ad eum locum, qui Catabathmus dicitur stadiorum duorum millium et ducentorum, præternavigatu non sane commoda propter portuum, et stationum, et aquarum inopiam. In hac ora maritima loca sunt præcipue nobilia, Naustathmus, et Zephyrium, quod stationem habet: et aliud Zephyrium, et Cherronefus promontorium, ubi portus est. Hoc oppositum est Cretæ Corico mille quingentorum stadiorum intervallo, si quis secundo austro naviget. Postea est Heraclium, ac deinde pagus Paliurus, tum portus Menclaus, et Ardanaxes, humile promontorium, non tamen carens statione. Hinc magnus portus, cujus e regione est Cherronefus Cretæ ter mille fere stadiorum trajectu. Toti enim fere huic oræ Creta æquis intervallis opponitur, angusta ipsa ac longa. Post magnum portum est alius portus, nomine Phycus, ultra eum sunt Tetrapyrgia. Jam vero reliqua sunt ad Parætonium, et inde Alexandriam usque: locus autem Catabathmus dicitur. Atque eousque Cyrenaica pertinet, de qua etiam in Ægyptiacis diximus. Syrtis et Cyrenaicæ superne incumbentem regionem Afri obtinent, sterilem sane et aridam, primi Nasamones, postea Pphylli, et Gætulorum pars, et Garamantes.

Ἀννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν, καὶ ὡς ἀγαθὴν ἀντ' αὐτῆς τὴν Ἀννικερίαν. Κυρηναῖος δ' ὅστις καὶ Καλλιμάχος, ὁ Ἐρατοσθένης, ἀμφοτέρω τε περὶ μητρὶ τοῦ αὐτοῦ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν· ὁ μὲν ποιητὴς ἄμα, καὶ περὶ γεωγραφικὴν ἐπιστομὴν· ὁ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ περὶ φιλοσοφίαν, καὶ τὰ μαθήματα εἰς πᾶσι ἄλλοις διδασκόμενος. Ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης· οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας ἀρίστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται· καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος ἐκείθεν ὄντιν, ὁ τῶν διδασκαλῶν Διοδώρου διδάσκαλος· τοῦ καὶ αὐτὸς Κρόνος περὶ τὸν γερουσίαντος, μετενεγκάντων πᾶν τὸ τῶν διδασκάλων ὅτις ἐπὶ τὸν μαθητὴν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ὄντιν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων ὡς ἀπὸ μέχρι 15 Καταβαθμοῦ σταδίων διαχίλιον διακοσίον, οὐ πᾶν εὐπαράπλυν· καὶ γὰρ λιμνὴς ὀλίγη, καὶ ὕψοις, καὶ κατοικίαι, καὶ ὑδροίαι. Τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν ὡς ἀπὸ πλουν τόπον, τὸ τε ναύσταθμόν ὄντι, καὶ τὸ Ζεφύριον, περὶ τὸν ἔχον, καὶ 20 ἄλλο Ζεφύριον, καὶ ἄκρα χερρόνησος λιμνὴν ἔχουσα· καί ταις δὲ κατὰ τὸν Κόρικον τῆς Κρήτης ἐν διαφύματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ· εἴτα Ἡράκλειον πᾶσι ἐστίν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κόμη Πάλιουρος· εἴτα λιμὴν Μενέλαος καὶ Ἀρδανάξης, ἄκρα ταπεινὴ 25 ὕψοις ἔχουσα· εἴτα μέγας λιμὴν, καὶ ὃν ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ χερρόνησος ὀρύεται, περὶ τὴν πᾶν σταδίων διάστημα ἀπολιπούσα μετὰ τὴν ὅλην γὰρ σχεδὸν πᾶν τῇ ὡς ἀπὸ πλουν ἀντίκειται ὡς ἀπὸ πλουν ἡ Κρήτις στενὴ καὶ μακρά. Μετὰ δὲ τὴν μέγαν λιμνὴν ἄλλος 30 λιμὴν ἡ Φυκοῦς, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπύργιον. Τὸ δὲ λοιπὸν μέχρι Παρæτονίως, καὶ ἐκείθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καλεῖται δὲ ὁ τόπος Καταβαθμός· μέχρι δὲ τῆς Κυρηναίας, ἡ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς. Τὴν δὲ ὑπερκεκρυμμένην ἐν βάθει 35 χώραν τῆς Σύρτης καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, ὡς ἀπὸ πλουν καὶ αὐχμηρὴν, ὡς ἀπὸ πλουν μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Φύλλοι καὶ πᾶσι Γαιτῶλοι, ἔπειτα Γαράμαντες· ὡς ἀπὸ πλουν εἰς δὲ ἐπὶ μάλλον οἱ

^a τῶν δεῦτε Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Mosc. ^b Scripti q. Αἰγυπτίους. Marg. Caf. ^c Ita habent vet. lib. etiam prioris Interpr. Vulgo, ἔτοι καὶ ἀρίστοι καὶ ὁμολογεῖται. Marg. Caf. ^d Ab hac voce usque ad μαθητὴν inclusive desunt Med. 3. ^e κύκλον Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^f Suspectus locus. Marg. Caf. ^g Ἀρδανίης, sed scribitur sup. η. Par. 4. Ἀρδανίης Bre. Esc. Mosc. ^h σχεδόντοι Med. 4. ⁱ δὲ τὴν Par. 4. τὸν Med. 3. 4. Mosc. ^k Πλῆθος Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^l αὐτοῦ Med. 4. ^m Scripti, Τετραπύργια. Marg. Caf. sic Par. 1. 5. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ⁿ λοιπ. ἢ δὴ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^o πρῶτοι Par. 5. Med. 3. 4. Bre. ^p Γαιτῶλοι Mosc. ^q καὶ Par. 5. Med. 3. 4.

8. ὅτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας] Lego οὗτος τε δὴ, ut alibi multis locis. De his omnibus philosophis abunde Laertius. Casaub.

15. σταδίων διαχίλιον διακοσίον] Distantia a Cyrene ad Catabathmon in Anton. Itiner. m. pass. 255, vel stadia 2040, in Tab. Peut. m. pass. 242, vel stadia 1936 æquat; quæ utraque bene cum Strabone conveniunt, quod hic littora, illi stationes sequuntur. F.

21. κατὰ Κόρικον τῆς Κρήτης ἐν διαφύματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων] Et loci nomen, et numerum stadiorum habeo suspecta. Casaub.

Ibid.] Distantia a Cherronefo ad Coricum in Creta stadia 1700 æquat, quocirca legendum est forsan ἐπτακοσίον. Si tamen pro Κόρικον legimus Κριόμετῶπον, quod suspicor, nosse vero vix abest. F.

23. ὑπὲρ αὐτῆς κόμη Πάλιουρος] Paliurus est in Tab. Peut. Paliuris, et a Cyrene m. pass. 105 distat. In Anton. est Paniuros, (vitiose forsan) et a Cyrene m. pass. 127 distat. Idem.

30. Φυκοῦς] In duobus MSS. Paris. et MS. Moscovienfi legitur Πλῆθος, cui lectioni assentiri malim, quod a promontorio Phycos tam longe distat. Idem.

^aΜαρμαρίδαι, προσχευόμεναι ἐπὶ πλεον τῇ Κυ-
 ρηναίᾳ, καὶ ὠρεαίνοντες ^bμέχρι Ἀμμωνος. Τε-
 ταρταίους μὲν οὖν φασὶν ἀπὸ τῆς μυχοῦ τῆς μεγά-
 λης Σύρτιος τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς βαδίζοντας,
^cὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς ἀφικνεῖσθαι. Ἐπὶ 5
^dδὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμφερὴς τῷ Ἀμμωνί, φοινικιστέ-
 φος τε καὶ εὐδρος. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Κυρηναίας
^eτῆς πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων ἑκατὸν,
 καὶ δειδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν
 ἀπείρεται ^fμαῖλλον. Ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ ^gἀφ' ἧς
 τὸν αὐχμὸν. Ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον ^hἐχούσα
 ἐστὶν· εἰδ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμόντων· ἐστὶ δ'
 ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα, στενὴ καὶ ὠρεαίνουσα καὶ
 ὠρεαίνουσα, μήκος μὲν ὡς ἐπὶ τοὺς ἀνατολὰς ἴσθι,
 ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ ⁱτριακοσίων ἢ μι- 15
 κρῶν πλείονων, τὸ γε γινώσκον. Εἰκάζειν μὲν ^jγὰρ
 ἅπασαν πᾶσι διωκεῖται τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλ-
 λήλου κειμένην, τοιαύτην ^kεἶναι κατὰ τε τοὺς ἀέρας
 καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ φορέαν· ἐπεὶ δ' ἐμπέπλουσιν ἐρη-
 μίαι πλείους, ^lοὐ τοὺς πάντας τοποῦς ^mἴσθι· 20
 παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται, καὶ τὰ ὑπὲρ ⁿτοῦ Ἀμ-
 μωνος καὶ τῶν ^oἈνάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας.
 Οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὅρους, ἔτε τῆς Αἰθιο-
 πίας, οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' ὅσα δὲ τῆς πρὸς Αἰ-
 γύπτιον τραχὺς, ^pμήτις τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ. 25
 Τὰ μὲν οὖν κατ' ἡμᾶς ^qμέρη τῆς οὐκεμένης ἐπὶ
 ἀφικνεῖται.

Ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνω-
 ριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὠρεαίνουσι
 τοὺς πρὸς τὴν ἡμέραν, ὡς μὲν ἴσθι· ἀξίον 30
^rἀφ' ἧς βραχέων καὶ τὰ τέτατον εἰπεῖν. Ὅτι μὲν οὖν

Magis versus orientem sunt Marmaridæ ad Cy-
 renen propius accedentes, et usque ad Ammonem
 pertinentes. A majoris itaque Syrtis recessu, qua-
 tuor dierum etiam lento itinere ad Hesperidum
 hortos dicuntur pervenire. Hic locus est Am-
 moni similis, palmifer et aquosus. Imminet autem
 Cyrenaicæ ad meridiem vergenti, usque ad centum
 stadia, et arbores fert: hinc ad alia centum, feritur
 potius: hæc terra etiam oryzam gignit pro ali-
 mento propter siccitatem. Ultra hanc est regio
 quæ silphium fert; deinceps quæ sunt non habi-
 tantur: Garamantum terra laserpificera, angusta
 est, et longa et arida: longitudo versus ortum Solis
 eunti circiter mille stadia, latitudo trecena vel paullo
 plura, quantum omnino cognitum est. Conjectu-
 ram facere possumus, quæ sub eodem deinceps ja-
 cent parallelo etiam aeris temperiem, et stirpium
 procreationem habere eandem. Verum quia vastæ
 interveniunt solitudines, non omnia loca scimus.
 Itidem ignorantur, quæ supra Ammonem, et Anafes
 sunt usque in Æthiopiam. Immo nec Æthiopiæ
 fines, nec Libyæ dicere expeditum est, atque adeo
 ne ejus quidem, quæ Ægypto adjacet quicquam
 diferte scimus: nedum eorum, quæ Oceanum at-
 tingunt.

Enimvero quando de his regionibus optimas
 notissimasque partes Romani obtinent, omnium
 quæ ante valuerant imperiis superatis, (quorum
 quidem ad nos devenerit memoria) e re visum est,
 eorum quoque res compendio indicare. Ostendi-

^a Μαρμαρίδαι Par. 1. 5. Med. 3. 4. Esc. Mosc.
 Marg. Caf. πρὸς ἐπὶ Esc.

^d ἐστὶ δ' Med. 3. 4. Bre.

^b μέχρις Par. 4.

^c Vetus Interp. legisse videtur ὡς ἐπὶ Ἐσπερίδων κήπους.

^f Manuff. μόνον et ita vetus Interpres.

Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc.

^e Suspecta lectio. Marg. Caf.

^g ἔχουσα deest Par. 1. in margine autem, σιληφοφόρος Med. 3. 4. Bre. Mosc.

^h Manuff. διακοσίων. Marg. Caf. sic Par. 1. Med. 4. ex correctione.

ⁱ Vulgo, γὰρ πάρεστιν. Marg. Caf.

deest Par. 1. 5. Med. 4. Esc. Mosc.

^j ἐκ ἴσθι. ex correctione Med. 4.

^k τὴν τῆς Esc.

^l Scripti q. Ἀναβάσεων. Marg. Caf.

Αἰβάσεων Par. 1. 4. Bre. Mosc.

^m μήτοι Par. 1. 5. Med. 4.

ⁿ τὰ μ. Med. 4.

^o καὶ δ. βρ. Med. 4. Bre. Mosc.

2. Τεταρταίους μὲν οὖν φασὶν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτιος
 τὸς κατ' αὐτὸ μαλακῶς βαδίζοντας. Scribendum omnino, τὸς ἀπ'
 Αὐτομάλακος βαδίζοντας. Αὐτομάλακα castellum fuit, quod ἐν τῇ
 μύχῃ τῆς Σύρτιος ab eodem locatur, quo ditio Carthagenensium
 a Cyrenensi olim determinabatur. Dicitur et Αὐτομάλαξ Pto-
 lemaeo, aliis etiam Αὐτομάλα. Vid. Stephanum. Salmas. Exerc.
 Plin. Ed. Ultraj. p. 271. Nodum fecat Salmasius, non solvit.
 Constantis est in codicibus septem κατὰ, non ἀπὸ. Villebr.

3. ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτιος τὸς κατ' αὐτὸ μαλακῶς
 βαδίζοντας. Nullus est in toto Strabone locus tam ancipitis
 lectionis atque hic est. Nam illa τὸς κατ' αὐτὸ μαλακῶς, bene
 habere merito videantur, modo αὐτὸν legas, non αὐτό. Erit enim
 non incommoda sententia: posse ab ore Syrtis majoris ad inti-
 mum ejus recessum perveniri quatuor diebus: etiam si quis μαλακῶς
 βαδίζῃ, nec nimis festinet. Rursus qui meminerit Automala
 fuisse urbem in eo recessu, merito suspicetur verba illa τὸς κατ'
 αὐτὸ μαλακῶς, retinere potius vestigium veræ lectionis, quam
 ipsam esse. Priorem vero interpretem locum aliter legisse ex
 interpretatione apparet. Nam pro illis ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς
 legit ἔφ' ἰσπερίδων. Ac cum dixerit lib. secundo majoris Syrtis
 τὸ σταδίον εἶναι ἀφ' ἰσπερίδων εἰς Αὐτομάλα, agatque hoc loco de
 eodem intervallo, extet autem utriusque vocis hic vestigium,
 fortasse non inepte affirmarit aliquis utramque vocem esse resti-

tuendam. Cæterum quid sit statuendum, ἐκ Ἀμμωνος ἴδοι τις ἂν.
 Casaub.

Ibid.] Salmasii emendationem probo, neque veteris interpre-
 tis lectionem recuso. Lego, Τεταρταίους μὲν οὖν φασὶν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ
 τῆς μεγάλης Σύρτιος τὸς κατ' Αὐτομάλα πῶς βαδίζοντας, ὡς ἐπὶ χει-
 μερινὰς ἀνατολὰς, Ἐσπερίδων κήπους ἀφικνεῖσθαι. Hunc locum ita
 vertas: Ii, qui vadunt ab intimo recessu sinus magnæ Syrtis
 per Automala ortum solis hibernum, versus, quatuor diebus ad hortos
 Hesperidum pervenient. Haud aliter sensum elicio. Cum au-
 tem MSS. nihil opis afferant, nihil affirmo. F.

5. ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς. Sic esto: nihil ego in meis
 habeo libris: disputatio in Onomastico explicabitur, Deo dante.
 De iis, quæ sunt in fine libri, malo legi doctissimorum homi-
 num scripta, quam extra institutum nostrum libentius evagari.
 Xyland.

10. Ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμὸν. Hic Strabo non sibi
 constare videtur. Nam in lib. xv. ait vere, oryzam ἰσθάναι ἐν
 ὕδατι κλείειν, et postea, ἀπὸ τῶν κλείων ποτισζομένην ὑδάτων. Nega-
 tivum deesse suspicor. F.

25. μήτις τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ. Attingunt. Adde ex Hopperi
 versione. Quare nostræ habitabilis partes sic se habent. Anon.

mus Romanos una ex urbe profectos, belli et pacis artibus totam Italiam, deinde quæ Italiæ proxima sunt omnia, eadem virtute in suam potestatem rede-
 gisse. Divisa autem terra in tres continentes, Europam fere totam habent, præter eas partes quæ
 extra Istrum sunt, et præter Oceani accolæ eos, qui inter Rhenum Tanaimque habitant. Africæ
 vero ora, quæ nobis ex adverso est, tota Romanis est subdita: cætera vel inhabitabilis vel sterilis, vel
 incolitur misere, et a vagis hominibus. Itidem
 Asiæ ora quæ ad nos obvertitur, tota Romanis paret, nisi quis Achæorum, Zygorum, et Henio-
 chorum rationem putet habendam, qui in angustis admodum et sterilibus locis latrocinia exercent, et
 nullibi fixis sedibus vivunt. Mediterranea et inte-
 riora partim Romani habent, partim Parthi, et bar-
 bari, qui supra hos sunt, orientem ac septentrionem
 versus, ut Indi, Bactrii, et Scythæ, dehinc Arabes, et Æthiopes, quibus semper aliquid adimunt Ro-
 mani. Eorum, quæ Romanis obediunt, partem
 reges tenent: aliam ipsi habent, provinciæ no-
 mine: et præfectos et quæstores in eam mittunt.
 Sunt et nonnullæ civitates liberæ conditionis, aliæ ab initio per amicitiam Romanis adjunctæ, aliæ ab
 ipsis honoris gratia libertate donatæ. Sunt et prin-
 cipes quidam sub eis et reguli et sacerdotes: his
 permixtum est patria sectari instituta. Provinciæ
 aliter atque aliter diversis temporibus divisæ fue-
 runt. Exponam, ut nostro tempore Augustus im-
 perator diviserit. Is, cum civitas ei totius imperii
 administrationem permisisset, et pacis et belli po-
 testatem ad annos vitæ totam ditionem bifariam
 divisit, ita ut partem sibi vindicaret, partem populo
 daret: sibi quidem, quæcunque militum præsidio
 essent tenenda, quales sunt regiones barbaræ, et
 gentibus nondum subactis finitimæ: steriles qui-
 dem et cultui ægre parentes, quæ re incolæ cætera-
 rum rerum penuria impulsæ, et copia munitionum
 freti jugum detrectarent. Populo autem reliquam
 concessit, quæ pacata facile sine armis sub imperio

ἐκ μιᾶς ὁρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν
 τὴν Ἰταλίαν ἔσχον· ἀφ' οὗ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς
 ἄρχειν, εἰρήται· καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ
 κύκλῳ περιεκύθησαν, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χεῖρῶν.
 5 Τριῶν δὲ ἡπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπῃ σχεδὸν πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἑξω τοῦ Ἰερεν, καὶ τῆς
 μεταξὺ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Ταναΐδος παρακεανίων. Τῆς
 δὲ Λιβύης ἡ κατ' ἡμᾶς κοίτη πάσα ὑπὸ αὐτοῖς
 ὅσιν· ἡ δὲ ἄλλη ἀοικητός ὅσιν, ἢ λυπρῶς καὶ νομαδι-
 10 κῶς οἰκεῖται. Ὀμοίως δὲ καὶ τῇ Ἀσίᾳ ἡ κατ' ἡμᾶς
 κοίτη πάσα ὑποχείριός ὅσιν· εἰ μὴ τις τὰ τῆς
 Ἀχαιῶν, καὶ Ζυγῶν, καὶ Ἠνιόχων ἐν λόγῳ τίηται,
 ληστρικῶς καὶ νομαδικῶς ὧντων ἐν γενόις καὶ λυπρῶς
 χαρίοις. Τῆς δὲ μεσογαίας, καὶ τῆς ἐν βάθει, τὴν
 15 μὲν ἔχουσιν αὐτοὶ, τὴν δὲ Παρθυαῖοι, καὶ ὑπὲρ
 τούτων βάρβαροι· πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς
 ἀρκτοῖς Ἰνδοὶ καὶ Βάκτροι καὶ Σκύθαι, εἴτ' Ἀρα-
 βες καὶ Αἰθίοπες· ὧς περὶ τῆς ἀεί τι παρ'
 ἐκείνων αὐτοῖς. Ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας
 20 τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἡ μὲν βασιλεύεται ὑπὸ δ'
 ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν· καὶ πέμπουσιν
 ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. Ἐἰσὶ δὲ καὶ ἐλεύθεραι
 πόλεις, αἱ μὲν ἑξαρχῆς κατὰ φιλίαν περιεληφ-
 ῶσαι, ταῖς δ' ἡλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμὴν. Εἰσὶ
 25 δὲ καὶ δυνάται πνὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπὸ
 αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὲ ζῶσι κατὰ πινυς πατρίους νό-
 μους· αἱ δ' ἐπαρχίαι διήρῳται ἄλλοτε μὲν ἄλ-
 λως· ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέ-
 ταξεν. Ἐπεὶ ἡ πατὴρ ἐπέτρεψεν αὐτῷ
 30 τὴν περιουσίαν τῆς ἡγεμονίας, καὶ πολέμου καὶ
 εἰρήνης κατέστη κύριος ἀφ' οὗ βίου, διότι πᾶσαν
 τὴν χώραν καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν
 δὲ τῷ δήμῳ ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιωτικῆς φρονεῖς
 ἔχει χεῖραν· αὕτη δ' ὅσιν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιό-
 35 χώρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις ἔδνεσιν, ἢ λυπρῶς
 καὶ δυσχερὴς, ὥσθ' ὑπὸ σπορίας τῆς ἄλλων,
 ἐρυμῶν δ' εὐπορίας, ἀφινιάζειν καὶ ἀπειθεῖν· τῷ
 δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση ὑπὸ εἰρηνικῇ, καὶ χωρὶς
 ὀπλῶν ἀρχεσθαι ῥαδίαν· ἐκατέρωθεν δὲ τὴν μερίδα

^a καὶ δ. Efc.

^b ἡ Mofc.

^c ὑπ' αὐτοῖς Med. 3.

^d ζῶντες Efc. Mofc.

^e πρὸς in text. Par. 5.

^f τὴν Efc.

^g Scripti, εἰσὶ δὲ πινυς καὶ. Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc.

^h Ἐπιδὴ Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Efc. Mofc.

ⁱ Efc. Mofc.

28. ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν.] De hac Augusti divisione provinciarum lege quæ scribunt Suetonius in Augusto, cap. 47 et 48. et Græcus paraphrastes Institutionum Juris libro secundo titulo primo. Sed omnium maxime videndus Dio, qui libro quinquagesimo tertio, et partitionem hanc provinciarum refert, et de iis, qui mittebantur in utrasque provincias tam Cæsaris quam populi Romani, tractat cum cura et studio magno. Strabo iterum libro tertio historiam tetigit. Casaub.

29. Ἐπεὶ τοι γὰρ ἡ πατὴρ ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν περιουσίαν τῆς ἡγεμονίας.] Legem regiam intelligit, quæ de Augusti imperio lata est, qua lege populus ei et in eum omne imperium suum et po-

testatem concecit, ait Justinianus Imperator, Institutionum lib. i. tit. 2. Idem.

32. τὴν δὲ τῷ δήμῳ.] Augustus, ut invidiam regni tolleret, quasdam provincias populo sapienter permisit. Vires autem imperii sub specie reipub. tutandæ ipse tenuit. Provinciæ populares tributariæ et proconsulares nominabantur; imperatoriæ autem stipendiariæ. Proconsularibus vestigalia graviora imposita quam stipendiariis, ut inde minore invidia Cæsares, petentibus provinciis, in illas imperium assumerent. Tiberius (ait Tacitus) Achaiam proconsulari imperio levavit, et ante Alex. Severi tempora, cum historiam Dio scriberet, τῷ αὐτοκράτορι καὶ ἐκείνῳ (scilicet provinciæ populo concessæ) προσετίθησαν. F.

εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους· ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. Καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμονίας καὶ διοικητὰς Καίσαρ πέμπει, ἀφαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτοδόμῳ· εἰς δὲ τὰς δημοσίας 5 ὁ δῆμος στρατηγὸς ἢ ὑπατικούς· καὶ αὗται δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται ἀφ' ὧν, ἐπειδὴν κελεύῃ τὸ συμφέρον. Ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς τε διέθηκε ποιή- σαι ὑπατάς μὲν δύο· Λιβύην^β μὲν, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἔξω τῆς ὑπὸ Ἰούδα μὲν πρῶτον, 10 νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου παιδί· καὶ Ἀσίαν τὴν ἐκτὸς Ἀλυσος· καὶ τοῦ Ταύρου, πλὴν Γα- λατῶν, καὶ τῆς ὑπὸ Ἀμύντου γενομένην ἐθνῶν, ἐπὶ δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προποντίδος· δέκα δὲ στρατηγίας· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην, καὶ τὰς 15 πρὸς αὐτῇ νήσους, τὴν^γ τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγο- μένην, ὅση^δ ἐπὶ τὸν^ε Βαίτιν ποταμὸν καὶ τὸν Ἀτακῶν^ζ καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν Ναρβωνίτιν. Τρίτῳ δὲ Σαρδῶ μετὰ Κύρῳ, καὶ Σικελίαν τέ- τάρτῳ. Πέμπτῳ δὲ καὶ ἑκτῷ τῆς Ἰλλυρίδος 20 τὴν πρὸς τῇ Ἠπείρῳ, καὶ^κ Μακεδονίαν. Ἑβ- δόμῳ δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θεσσαλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀχαρνάνων, καὶ πινῶν Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ^μ προσώριστο. Ὀγδόῳ δὲ Κρήτιν μετὰ τῆς Κυρηναιίας. Ἐνάτῳ δὲ Κύπρον. Δε- 25 κατῷ δὲ Βιθυνίαν, μετὰ τῆς Προποντίδος, καὶ τοῦ Πόντου πινῶν μερῶν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καίσαρ· ὧν εἰς ἃς μὲν πέμπει τοὺς ὑπηρετι- σσομένους ὑπατικούς ἀνδράς, εἰς ἃς δὲ στρατη-

retineretur. Utramque portionem in provincias numero multas divisit: quarum aliæ Cæsaris, aliæ populi dicuntur. In suas præfecturas Cæsar ipse procuratores mittit, alias aliter regionem distri- buens, et pro eo atque res exigit, suas rationes instituens. At in suas provincias populus prætores vel consules mittit: sed et hæc diversæ solent dividi, prout usus postulaverit. Initio tamen duas consu- lares fecit; Africam scilicet, quæ Romanis paret: ea modo demta, quæ prius sub Juba fuit, nunc vero Ptolemæo addicta est illius filio: et Asiam cis Halym et montem Taurum, Galatis exceptis et gentibus quæ Amyntæ paruerunt, excepta etiam Bithynia, et Propontide. Prætorias autem decem constituit. Earum sunt in Europa, prima Hispa- nia, et insulæ ad eam sitæ externe; secunda quæ est interioris sive Bæticæ Hispaniæ, et ad Atacem, et Narbonensem Galliam. Tertia Sardinia cum Cyrno, id est, Corsica. Quarta Sicilia. Quinta et sexta Illyricum, adjunctis Epiro et Macedonia. Septima Achaia, usque ad Thessaliam, Ætoliam, atque Acarnaniam, et quasdam gentes Epiroticas Macedoniae adfines. Octava Creta cum Cyrenaica. Nona Cyprus. Decima Bithynia cum Propontide, et quibusdam Ponti partibus. Reliquas provincias Cæsar tenet, ac gubernatum mittit in quasdam viros consulares, in alias prætorios: sunt et in quas

^α Vulgo, ὑπάτους, Marg. Caf. sic Par. 1. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^β δι Par. 1. 4. Med. 3. 4. Mosc. ^γ καὶ deest Mosc. ^δ Ἀμύντα Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^ε τε deest Mosc. ^ε Ἰβηρίας Med. 3. ^ζ περι Par. 4. Med. 3. 4. Bre. Esc. Mosc. ^η Βαίτιν Par. 1. 5. Mosc. ^θ Ἀττάνα Med. 3. 4. Mosc. ^κ Μακεδονία Par. 4. ^λ καὶ Ἀχαρν. usque ad προσώριστο inclusive desunt Med. 3. ^μ προσώρισται Esc.

2. Καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμονίας καὶ διοικητὰς Καίσαρ πέμπει] Lego, καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμονίας καὶ διοικητὰς Καίσαρ πέμπει. Casaub.

5. εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγὸς ἢ ὑπατικός] Magis pro- prie dixisset στρατηγικούς ἢ ὑπατικός, ut loquitur paulo post. Nam ut diserte notat Dio, Cæsar τὰ δόματα τῶ, τε τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὸ τοῦ ὑπάτου in Italia voluit retineri. Sic tamen etiam, lib. iii. Strabo est loquutus, ut nihil sit temere mutandum. Idem.

8. ποιήσας ὑπατάς μὲν δύο] Sic libri scripti, subauditur au- tem ἐπαρχίας. Vulgo ὑπάτους. Idem.

Ibid.] Ἰδιὰ μὲν ταῖς τε ὑπατεύουσιν τῇ τε Ἀφρικῇ καὶ τῇ Ἀσίᾳ. (D. Caf. lib. LIII. p. 505.) F.

9. Λιβύην μὲν, ὅση] Servius ad Virg. Æn. lib. i. v. 188. de hac Libyæ parte, Cervi, inquit, non sunt in provincia proconsulari ad quam venit Æneas. Casaub.

11. νῦν δὲ Πτολεμαίῳ] Ptolemæum Jubæ, filium C. Caligula Imp. propter divitias necavit. Exinde regnum ejus post Stra- bonem in provincias duas redigitur. (D. Caf. lib. LIX. p. 659.) F.

13. τῶν ὑπὸ Ἀμύντου γενομένων ἐθνῶν] Hæc sunt Isauria et Derbe, quas tenuit Amyntas sub Augusto. Eo autem a Cilicibus in- terempto, Romani totum arripuerunt. Vide supra, lib. XII. Idem.

16. τὴν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην] MS. Guarini versio hæc verba Hispaniam exteriorem reddit. Est autem recte Hispania ulterior. Idem.

Ibid. τὴν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην] Strabo duas Hispanias re- censere inter eas, quæ Populi sunt, videtur, sed videtur: eaque res interpretem decepit, qui etiam τὴν ἐκτὸς Ἰβηρίαν, id est, ulteriorem sive exteriorem Hispaniam turpiter interiorem convertit. Vellem monuisse eruditissimum Casaubonum, cujus ad Strabonem pro- bas sane notas jam nunc vidi. Lipsius ad Tacit. Histor. lib. i. cap. 13. Anon.

17. ὅση ἐπὶ τὸν Βαίτιν ποταμὸν καὶ τὸν Ἀτακῶν] Transpositione vocum, fæde hic locus est corruptus. Nam ut verba sunt or- dinata, legendum esset, καὶ τὸν Ἀναν, non Ἀτακα. Ille fluvi- us est Hispaniæ, Bæticæ ab occasu et septentrione terminans. Atax mediam fere Narbonensem provinciam secat. Si lectionem vul- gatam retinemus, omnino hæc verba καὶ τὸν Ἀττάνα istis sunt pos- ponenda, καὶ τῆς Κελτικῆς. Verum quid opus fuerit Atacis men- tionem facere non video: prorsusque de hoc loco certi aliquid statuere, nec nos possumus, nec alius fortasse, qui æque fuerit ac nos sumus, (hic quidem) ope veterum exemplarium destitutus. Cæterum notat Dio, lib. LIV. p. 523. Galliam Narbonensem et Cyprum, quæ hic inter prætorias provincias recensentur, ab Augusto populo fuisse concessas, quum ipse prius eas retinisset: missosque proconsules a populo Romano in utramque provin- ciam fuisse. Casaub.

Ibid.] Hunc locum mendosissimum hoc modo legamus, ὅση ἐπὶ τὸν Βαίτιν ποταμὸν, καὶ (ἐπὶ) τὸν Ἀτακῶν τῆς Κελτικῆς τὴν Να- ρβωνίτιν. Scilicet (ut nostrum auctorem explicemus) prima præ- fectura est ad Bætici fluvium, secunda est Narbonitis ad Atacem flu- vium Galliæ. Hac lectione numerus δέκα στρατηγῶν completur. F.

equestris ordinis viros. Reges autem, decarchiæ, et reguli semper fuere Imperatoris portioni adjudicati, idque etiamnum servatur.

κούς, ^a εἰς ἀς δὲ καὶ ἵππικούς. Καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ ^b δεκαρχίαι καὶ δυνάται τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσι, καὶ ὑπὸ τῶν αἰ.

^a εἰς ἀς δὲ κ. ἵππ. defunt *Med.* 3. ^b καὶ δυνάμεις καὶ δεκαρχίας *Par.* 1. καὶ δυνάται καὶ δεκαρχίαι *Par.* 4. *Med.* 3. *Br.* *Mofc.* κ. δυνάμεις καὶ δεκαρχίαι *Med.* 4. δυνάται defunt *Par.* 1.

1. εἰς ἀς δὲ καὶ ἵππικὸς] Videntur hæc pertinere ad id quod libro quarto notavit, εἰς τοὺς τελείως βαρβαροὺς mitti solitum ali-

quem ἵππαρχον. Veruntamen etiam aliæ provinciæ ab equitibus regebantur. Sed de his satis. *Casaub.*

LECTORI BENEVOLO.

ETSI poteramus, Lector, sine ullo tuo fortasse damno omittere Græcas ὑποθέσεις, quas singulis libris Strabonis Aldus præposuit: tamen quia extant in plerisque veteribus codicibus, placuit eas tibi ex iisdem libris hic subjicere. Sciendum autem, neque primi libri ὑπόθεσιν, quam edimus, fuisse in Aldi codicibus: neque in nostris, quam ille edidit, libri octavi.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Ὅτι οὐκ ἐκτὸς Φιλοσοφίας ἡ γεωγραφικὴ πραγματεία. Ὅτι καὶ Ὅμηρος αὐτῇ πανταχῶ τῶν ἐπῶν φαίνεται χρώμενος. Ὅτι οἱ πρότερον αὐτῇ χρησάμενοι ἐλλειπῶς ἢ ἀναρθρώτως, ἢ ἐσφαλμένως, ἢ ψευδῶς, ἢ τοῖς αὐτοῖς ἀσυμφώνως εἰρήκασιν. Ἐλεγχοὶ καὶ ἀποδείξεις τῶ ἐικότως αὐτὸν ἔγω κρίνειν κεφαλαιώδεις, πάσης οἰκισμένης συντόμως ὑποτυπῶντες τὸ διάθεσιν. Πίσις ἐικότων, καὶ τεκμηρίων βεβαίωσις τῶ κατὰ πολλὰ μέρη τὴν γῆν καὶ τὴ θάλασσαν καὶ εἰς ἀλλήλους μετατεθῆναι.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

Ἐν τῷ δευτέρῳ κατὰ λέξιν προβαλλόμενος τὰ Ἐρατοσθένους, διατὰ καὶ διελέγχει ὅσα μὴ ὀρθῶς ἔρηται ἢ διαγεγραπται· καὶ Ἰππάρχου δὲ τῶν πολλῶν μιννήσκεται ἐπιλαμβάνόμενος· καὶ ἐπὶ τέλει ἐκθεσις σύντομος, καὶ τρόπον τινὰ σύνοψις τῆς ὅλης πραγματείας, τῷ τῆς γεωγραφικῆς ἱστορίας.

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

Ἐν τῷ τετάρτῳ τὰ περὶ Γαλλίαν καὶ Ἰβηρίαν· καὶ ὅσα διείργουσιν αἱ Ἀλπεις τῆς Ἰβηρίας ἔνδον· ἐν οἷς καὶ Βρετανία, καὶ τῶν ὠκεανιτῶν νήσων τινες· ὅσαι καὶ δοκῶσιν οἰκίσθαι· καὶ βαρβάρων χώραν, καὶ ἔθνη παροικῶντα τοῦ Ἰστροῦ πέρας.

ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ.

Ἐν τῷ πέμπτῳ τὰ περὶ Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς ὑπαρείας τῶν Ἀλπεων μέχρι τοῦ Σικελικῆς πορθμῆ καὶ Ταραντίς κόλπου, καὶ τῶ Ποσειδωνιάτῃ· ἐν οἷς Βενετία· Λιγυρία· Πίκτηνον· Τρσκία· Ρώμη· Καμπανία· Λευκανία· Ἀπυλία· καὶ ὅσαι νῆσοι τῇ ταύτῃ θαλάσσει παράκεινται ἀπὸ Γενοσιτῶν μέχρι Σικελίας.

ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ.

Ἐν τῷ ἑκτῷ τὰ ἐφεξῆς τῆς Ἰταλίας καὶ τὰ ἐντὸς τῶ Ἀδρίας μέχρι Μακεδονίας· ἐν οἷς Ἀπυλία· Καλαβρία καὶ ὅσα κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἄμα ταῖς παρακειμέναις νήσοις ἀπὸ Σικελίας, ἕως τῶν Κεραυνίων, καὶ κτλ· ἄλλες μέρους ἕως Καρχηδόνας καὶ τῶν ταύτῃ παρακειμένων νησιδίων.

ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ.

Ἐν τῷ ἐβδόμῳ λέγει τὴν Εὐρώπης τὰ λοιπόμενα μέρη· ἔστι δὲ τὰ πρὸς τὴν ἑω πέραν τοῦ Ῥήνου μέχρι τῶ Τανάϊδος, καὶ τῶ σώματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης, καὶ ὅσα μεταξὺ τῶ Ἀδρίας, καὶ τῶ ἀριστερῶν τῆς Ποντικῆς θαλάσσης μερῶν, ἀπολαμβάνει πρὸς νότον, μέχρι τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Προποντίδος ὁ Ἰστρος· ἐν οἷς καὶ Μακεδονία πᾶσα.

ΑΛΛΩΣ.

Τὰ ἐκτὸς Ἰστροῦ ἀπὸ Γερμανίας μέχρι Τανάϊδος, καὶ τὰ ἐντὸς ἀπὸ Ἀδρίας μέχρι Μακεδονίας, καὶ Προποντίδος καὶ τῶ ἀριστερῶν τόπων τῶ Πόντος.

^a γρ. διήρηται.

^b γρ. Ἰταλίας.

ΤΟΥ ΟΓΔΟΥΤ.

Ἐν τῷ ὀγδῷ λέγεται τὰ περὶ τῆς Εὐρώπης· Μακεδονίας τὰ λοιπόμμενα· καὶ Ἑλλάδα πᾶσαν· ἐν ἣ καὶ ἐγχρονίζει διὰ τὸ πολὺ γνωστον τὴν χώραν, διακρίβων, καὶ εὐκρινῇ ποιῶν τὰ ἀδιακρίτως καὶ ἀδιωρίτως ὑπὸ τῶν ποιητῶν τε καὶ ἱστορικῶν περὶ τῆ ταύτης πόλεων εἰρημένα· καὶ μάλιστα ἐν καταλόγῳ τῆ καὶ ἄλλοι πολλὰ τῆς ποιήσεως.

ΤΟΥ ΕΝΝΑΤΟΥ.

Ἐν τῷ ἐννάτῳ περιέχει τῆς Ἑλλάδος, Ἀθηνῶν μάλιστα, πανηγυρικὴν ἐκφρασιν· καὶ Βοιωτίαν καὶ Θετταλίαν μετὰ τῆς παραλίας αὐτῆς.

ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ δέκατον περιέχει τὰ περὶ Αἰτωλίαν καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· ἐπὶ ᾗ Κρήτιν πᾶσαν, ἣ καὶ μάλιστα ἐγχρονίζει· νόμιμά τε αὐτῆς διηγέμενος, καὶ τῶν Κρητῶν πρὸς γε καὶ τῶν Ἰθαίων Δακτύλων τὴν ἐν αὐτῇ γένεσιν, καὶ τιμῇ, καὶ ὄργια ἐπεξιών· καὶ τὸ ἴδιον ᾗ γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει· ἐπὶ δὲ καὶ τὰς περὶ Κρήτιν νήσους, πολλὰς ἔσας· ἐν αἷς εἰσὶ, καὶ αἱ Σποράδες, καὶ τῆ Κυκλάδων ἑνίαι.

ΤΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ ἐνδέκατον ἀρχεται μὲν τῆς Ἀσίας· τῇ δὲ Τανάϊδος ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν ἀνωθεν, ἀρχομένης διαιρεῖν τὴν Εὐρώπην τῆς Ἀσίας· περιέχει ᾗ τὸ βιβλίον καὶ τὰ παρακείμενα ἔθνη ταῖς ἀρχαῖς αὐτῇ πρὸς τὴν ἀνατολὴν, καὶ μεσημβρίαν· ἣ καὶ Ἀσία ἐστὶ· ἐπὶ δὲ τῇδε ἔθνη βάρεβα τῷ βιβλίῳ ἐγκείμενα ὅσα παροικεῖ τὸ Κανκάσιον ὄρος· ἐν οἷς Ἀμαζόνες τε καὶ Μασαγέται· Σκύθαι, καὶ Ἀλβανοί, καὶ Ἰβηρες· Βακτριανοί· Κάσπιοι· Μῆδοι· Πέρσαι· Ἀρμενίαι δύο ἕως τῆς Μεσοποταμίας· ἔχει δὲ καὶ Τρωγλοδυτας, καὶ Ἡνίοχους ἔτι λεγόμενα ἔθνη· καὶ Σκηπτόχους, Χοάνους, Ἀσσυρίους, Πολυφάγους, Ἀβιανούς, Σιρακούς, Ταπύρους· ἐπεμνήσθη δὲ Ἰάσονος καὶ Μηδείας, καὶ ὧν ἔκτισαν πόλεων· ἐπὶ ᾗ Ξέρξης, καὶ Μιθριδάτης καὶ Ἀλεξάνδρος τῶν Φιλίππων.

ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ δωδέκατον περιέχει τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ποντικῆς χώρας· καὶ ἐφέξης, Καππαδοκίαν, Γαλατίαν, Βιθυνίαν, Μυσίαν, Φρυγίαν, Μαιονίαν, καὶ πρὸς τῶν Σινωπίδα πόλιν Ποντικὴν, καὶ Ἡράκλειαν καὶ Ἀμάσειαν· ἐπὶ Ἰσαυρίαν, Λυκίαν, Παμφυλίαν, Κιλικίαν, μετὰ τῆ παρακειμένων νήσων, καὶ ὄρων, καὶ ποταμῶν.

ΤΟΥ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ τρισκαιδέκατον περιέχει τῆς Ἀσίας τὴν ἀπὸ τῆς Προποντίδος κάτωθεν ἀπὸ τῆς Κυζίκου ἀρχομένην· καὶ ἐφέξης τὴν ταύτην παραλίαν πᾶσαν· καὶ εἰ τινες νῆσοι ὑπάρχουσιν· ἐγχρονίζει ᾗ μάλιστα τὴν Τροίαν εἰ καὶ ἔρημος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς, καὶ πολυφρὺλλητον ἐν τῇ πολέμῳ.

ΤΟΥ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντίπεραν χώραν· ἐν ἣ Παμφυλία· Ἰσαυρία· Κιλικία· Λυκία· Πισιδία· ἕως Σελευκίας, τῆς Συρίας, καὶ τῆς Ἀσίας τῆς ἰδίας λεγομένης, Ἰωνίας.

ΤΟΥ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ πεντεκαιδέκατον βιβλίον περιέχει Ἰνδίαν καὶ Περσίαν.

ΤΟΥ ΕΞΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ ἐξκαιδέκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίαν χώραν· ἐν ἣ Βαβυλῶν, καὶ Νίσιβις, πόλεις μέγισται, καὶ τὴν Ἀδριατικήν, καὶ Μεσοποταμίαν· Συρίαν πᾶσαν· Φοινίκην· Παλαιστίνην· Ἀραβίαν πᾶσαν· καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ [ἣ] συνάπλει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν· ἣν Σκηνητὴν καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακείμενὴν τῇ τε νεκρᾷ θαλάσῃ καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

ΤΟΥ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ ἐπτακαιδέκατον περιέχει Αἴγυπτον πᾶσαν, καὶ Λιβύην πᾶσαν.

^a γε. καλέμενα.

^b γε. Ἀσσύριον εἰ Ἀσσυρίων.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICIS

INTERPRETE HIERONYMO GEMUSÆO.

1871-1872

1873-1874

1875-1876

1877-1878

1879-1880

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO PRIMO.

QUOD Homerus primus sit ausus Geographiam tractare. Quod enim terrarum orbis universus oceano alluatur tanquam insula, ipse ait, nunc quidem, “ Ibo ut telluris almæ confinia “ spectem Oceanumque:” nunc autem de orientali parte terræ, “ Inde recens radiis jam sol percusserrat arva,” “ Oceani lentas alti præfugerat undas.” De occiduo vero, “ Incidit oceano lux fulgentissima solis.” Et de australi, “ Jupiter Oceanum “ et duram cognomine gentem Æthiopum hesternus petiit.” De septentrionali vero, “ Oceani “ tota est undarum atque æquoris expers.” Oceanum autem appellat ipsum Horizontem. Quod refluxum vocat oceanum Homerus, ob undarum accessus atque recessus. Cujus generis est et illud, “ Terque die revomit, ter sorbet deinde refluxus.” Id enim si non ter, sed bis tantum accidit, fortasse aut scripturæ error est, aut historiæ, aut poeticus excessus sermonis. Ejusmodi est et illud, “ E tranquille fluente.” Nam recessus lentus est, nec universus fit. Quod cum Homerus scopulos interdum tectos, interdum dicat nudatos, oceani recessus atque accessus innuit. Quod affectiones oceani circa undarum accessus atque recessus consentiunt mare continuum atque unum esse, quod ubique idem fit aquæ incrementum et decrementum, aut non admodum variat, tanquam ab eadem causa profisciscatur. Quod Homerus totius adjacentis nobis oræ maritimæ situm describit, appellans Libyam, Thebas, Ægyptum, Phœnicem, Cyprum, Sidonem, Solymos, Caras, atque circumjacen-

ΟΤΙ ^b“Ομηρος πρῶτος ἐτόλμησεν γεωγραφῆσαι. “ΟΤΙ ^cᾧ ἢ γῆ ὑπὸ τῷ ὠκεανῷ περιέχεται νήσου δίκην, αὐτὸς λέγει· νῦν μὲν, ^d“Εἴμι γὰρ ὅλο- “ μὲν πολυφόρον πείρατα γαίης Ὀκεανὸν τε” νῦν δὲ, ^e“Ὁ ἥλιος μὲν ἐπείτα ^f“νέον προσέβαλλεν ἀεθύνων,” “Ἐξ ἀκαλαρρέϊστο βα- “ θύρου ὠκεανοῖο” “Ὁ δὲ τῷ δυτικῷ” “Ἐν δ’ ἐπείτα ^g“ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο” “Ὁ δὲ τῷ νοτίου” ^h“Ζεὺς γὰρ εἰς ὠκεανὸν μετ’ Ἀμύνονας Αἰθιοπίας ⁱ“Χηρὸς ἔβη” “Ὁ δὲ τῷ βορείῳ” “Οἷον δ’ ἄμ- ^j“μωρὸς ὅστις λαστέων Ὀκεανοῖο.” Ὀκεανὸν δὲ λέγει τὸν ὀρίζοντα. “ΟΤΙ ^kἂν ὁ Ὀμηρος τὸν ὠκεανὸν λέγει, ^l“Ὁ δὲ τὰς ἀμπώτας καὶ πλημμυρίδας τοῖσιν δὲ καὶ ^m“τὸ, “Τρεῖς μὲν γὰρ τ’ ἀνίστην ἐπ’ ἡματι, τρεῖς δ’ ⁿ“ἀναρροῦνται” καὶ γὰρ εἰ μὴ τρεῖς, ἀλλὰ δύο, ἴσως ἢ ἡ ^o“γεωφὴ ἡμάρτηται, ἢ ἡ ποιητικὴ ὑψηλοῦς, ἢ ἡ ἱστορία ^p“παρέπεσεν” τοῖσιν δὲ καὶ τὸ “Ἐξ ἀκαλαρρέϊστο” ἢ γὰρ ^q“ἀμπώτης περὶ τὰς καὶ ὅσον ἀθροῖα. “ΟΤΙ ^rκαὶ τὸ ^s“σκοπέλας λέγειν τὸν Ὀμηρον, τότε μὲν χαλυπτομένης, ^t“τότε δὲ γυμνομένης, τὰς ἀμπώτας καὶ πλημμυρίδας ^u“αἰνίσσεται. “ΟΤΙ ^vτὰ πάντα τῷ ὠκεανῷ τὰ δὲ τὰς ^w“ἀμπώτας καὶ τὰς πλημμυρίδας ὁμολογᾷ συνεχῇ καὶ ^x“μῖαν εἶναι τὴν θάλασσαν” πανταχῶς γὰρ αὐτὴ αἰξί- ^y“σις καὶ μείωσις τῷ ὕδατος, ἢ ἐκ πολλοῦ παρὰλλάττει, ὥς ^z“ἀνὰ τὸ μίαν αἰτίαν γινώσκῃ. “ΟΤΙ ^{aa}“Ὀμηρος πάντα ^{ab}“τὴν κατ’ ἡμᾶς περὶ τὴν γεωγραφίαν, λέγων Λιβύην, ^{ac}“Θήβας, Αἴγυπτον, Φοινίκην, Κύπρον, Σιδόνα, ^{ad}“Σο- ^{ae}“λύμους, Κάρας, καὶ τὰς δὲ αὐτὰς νήσους” ἐπὶ δὲ

^a In Ed. Basil. titulus hoc modo concipitur, Σὺν δὲ αὐτῷ χρηστομάθειαι &c. ^b Strab. p. 1. l. 5. p. 2. l. 13. et p. 10. l. 21. ^c Strab. p. 3. l. 3. et 9. ^d Strab. p. 6. l. 23. ^e Strab. p. 3. l. 12. ^f Strab. p. 4. l. 9. ^g Ἀμύνονας in vulgatis Homeri libris. ^h Strab. p. 7. l. 6. ⁱ Strab. p. 7. l. 13. ^j Strab. p. 8. l. 27. ^k Strab. p. 9. l. 11, 12, 13. ^m Vide Josephi Antiq. Jud. lib. vii. cap. 3.

ⁿ Strab.

Φρυγίαν, καὶ Ἑλλησποντον, καὶ Τρώας, καὶ Παφλαγόνας,
καὶ Αἰήτιν, καὶ Ἰάσονα, καὶ Κιμμερίους, καὶ τὰς τοῖς
Θραξὶ πλησιοχώρους Μυστοὺς περὶ τὸν Ἴστρον οὐκ ἐνταῖς
εἶτα, Κίκενας, καὶ Λάρισσαν, καὶ τὴν ἐξ ἧς Ἑλλάδα, μέχρι
τῆς Θεσπρωτίας· εἶτα, τὰ τῆς Ἰθαλίας ἄκρα, Τεμεσίω,
καὶ Σικελίᾳ, καὶ Ἡλύσιον πεδίον· εἰ δὲ πᾶσι μεταξὺ
ὡς ἀλείπει, ἢ θαῦμα· τοιαῦται γὰρ ἡ γεωγραφία.
“ΟΤΙ” Ἀναξίμανδρος, ὁ Θαλῆος μαθητὴς καὶ πολίτης,
πρῶτος γεωγραφικὸν πῖνακα ἔχεν· Εὐαχτοῦ δὲ,
σύγγραμμα. “ΟΤΙ” ἀδύνατον, ἀνδρὶ τῷ ἑρμηνεύειν
γεωρίας, γεωγραφῆσαι· καὶ γὰρ δεῖ, πρὶν μὲν τὰ μήκη
τῶν πόλεων, τῶν ὁκλειπτικῶν ἡλίου καὶ σελήνης ὡς ἀ-
τιρήσεων· πρὶν δὲ τὰ πλάτη, τῆς τῶν κλιμάτων
ἀφ’ ὧς. “ΟΤΙ” ἡ γεωγραφία, συνήθηται ἔκ τε
γεωμετρίας καὶ μεταβολῆς. “ΟΤΙ” εἰ καὶ τὰ ἑρμηνεύει
τὸ τόπον ἀφ’ ὧς τῶν ἀπογείων, τοσούτον ὅσον ἑρμηνεύει
ἐκ τῶν γαίης, ἀλλὰ τῇ γεωρίᾳ ἠνωται. “ΟΤΙ” τὰς
πρὸς Ὀμήρῳ Ἑρεμίδης, τὰς Τρωγλοδύτας δὲ Ἀρα-
βας ἔξακούειν, ὡς τὸ ἐν τῇ ἔρα (τῇ γῇ) ἐμβαί-
νειν. “ΟΤΙ” ἡ γεωγραφία, ἢ μόνον ἀφ’ φιλοσοφίας
μεγάλα συντελεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀφ’ πολιτικῆς καὶ
στρατηγικῆς φρονήσεως τε καὶ ἀφ’ ἑτέρας. “ΟΤΙ” τὸ
πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἅπαντα καὶ νῦν γινώσκοντες, καὶ τὸ ἐπὶ
τῷ Ἡρακλεῖ μεγάλων ἐπιτηδεύων ἔργων εἰρημύροντες, ἢ
ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς ἱστορίας ἀφ’ ἡγεμονίας φρονήσιν
ἐμφανίζει. “ΟΤΙ” ἡ μὲν γεωγραφία, τῆς ὅλης οὐσας
οἰκουμένης ἱστορία, περὶ τὸ ποσὸν μᾶλλον καὶ ἡγεμονία,
ὡς μαθηματικώτερος ἢ δὲ χρονογραφία τόπος πινὸς
ἔσται, οἷον ὡς Ὀμηροῦ λέγει, “Οἱ δ’ Ὑρίων ἐνέμοντο
καὶ Αὐλίδᾳ πετεῖναι” καὶ πολυμήμον Ἐτεωνόν,
καὶ πολυτρήμονα Θίοβιον, καὶ πολυσάφυλον Ἀρνίον,
περὶ τὸ ποσὸν τῆς γῆς· οἷον εἰ βαθυγίαι, εἰ ὄρειαι, εἰ
πεδιάς, εἰ ἄγρως, εἰ μέταλλα ἔχουσα. “ΟΤΙ” ἄλ-
λος μὲν ὁ τῆς Ἰνδικῆς χρονογράφος, ἀγνοῶν τὴν Ἑλ-
λάδα τυχόν· καὶ ἄλλος ὁ τῆς Αἰγύπτου, ἀγνοῶν τὰ τῆς
Περσίδος καὶ Βακτριανῆς. “ΟΤΙ” δεῖ γεωμετρικῆς καὶ
ἀστρονομίας τὴν γεωγραφῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις λαβεῖν
ἐκ αὐτῶν· οἷον ὅτι σφαιρικός ὁ κόσμος, καὶ ἡ τῆς γῆς
ἐπιφάνεια· καὶ ἐπὶ περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φέρει τῶν
σωμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. “ΟΤΙ” δεῖ τὸν στρατηγόν,
μήτε τοσούτον ἀμείνον εἶναι γεωγράφου, ὥστε λέγειν
ἐν ποσὶ τοποῖς, “Ὡς φίλοι, ἐγὼ τὴν ἰδμεν ὅπῃ ζῶς,
“ἐπὶ ὅπῃ ἡώς” καὶ τὰ τοιαῦτα· οὐτε πάλιν περὶ
ἑξάρματος τῶν πόλεων, καὶ συνανατολῶν, καὶ συμμεσουρα-
νήσεων, καὶ συγκαταστάσεων τῶν ἀσέρων, πολυπραγμο-
νείν, καὶ τῶν ὁμοίων. “ΟΤΙ” καὶ τῆς σφαιρικῆς γεωρίας
δεῖ ἵσθαι τὸν γεωγραφῆσοντα· οἷον κύκλων ἐν σφαίρᾳ
ὡς ἀλλήλων καὶ ὀρθῶν, καὶ τῶν τοιούτων. “ΟΤΙ” ὡς περ

tes insulas. Præterea autem, Phrygiam, et Hel-
lespontum, et Troas, et Paphlagonas, et Æeten,
et Jasonem, et Cimmerios, et Thracibus vicinos
Myfas, accolentes Istrum. Deinde Ciconas, et
Larissam, et, quæ deinceps sita est, Hellada usque
ad Thesprotiam: postmodum Italiæ extrema, Te-
mesiam, Siculos, et campum Elysium. Quod si
nonnulla, quæ inter hæc jacent, omittit, id mirum
esse non debet. Ita enim solet geographia. Quod
Anaximander Thaletis discipulus et civis, primus
geographicam tabulam ediderit; Hecataeus vero
codicem scriptum reliquerit. Quod sit impossibile,
absque cœlestium rerum inspectione, geographiam
tractare: nam ad longitudes urbium, solis et lunæ
defectuum observatione opus est; ad latitudes
vero, inspiciendæ sunt climatum differentiarum. Quod
geographia composita sit ex geometrica exercita-
tione et rerum sublimium tractatione. Quod cœ-
lestia, quamvis loco a terrenis tantum distent, quan-
tum a terra cœlum abest, contemplatione tamen
inter se juncta sint. Quod per eos, qui apud Ho-
merum sunt Eremitæ, Troglodytas Arabas intelligere
oporteat, sic dictos, quod ἔραν, id est, terram subeunt.
Quod geographia non solum ad philosophiam, ve-
rum etiam ad prudentiam atque actiones civiles et
Imperatorias conducatur magnopere. Quod tum
hoc, “Mores hominum multorum nosse atque ur-
bes;” tum illud quod de Hercule fertur, “mag-
norum inspectorem operum,” eam quæ ex geo-
graphica historia nascitur, prudentiam significat.
Quod geographia, tanquam orbis totius habitabilis
historia, in quanto potius versatur, et quæ sit magis
finitima mathematicæ. At chorographia, cum sit
loci cuiuspiam, velut dum Homerus ait, “Qui co-
lunt Hyriam lapidosamque Aulida;” et dum as-
peram vocat Eteonon, aut Thisben columbis divi-
tem, aut Arnem vitiferam, in qualitate regionis ex-
plicanda sese occupat, velut an sit campestris regio,
an montana, aut profunda, aut lignorum, aut me-
tallorum ferax. Quod alius contingat Indiæ cho-
rographus, qui forte Græciam ignoret; alius Æ-
gypto, ignorans Persidis naturam et Bactrianæ.
Quod geometria et astronomia ei sit opus, qui geo-
graphiam sit tractaturus. Quodque ex his ipsis
hypotheses sint sumendæ; velut quod sphaericus
sit mundus: item terræ superficies quod sit sphæ-
rica. Præterea de corporum ad medium inclina-
tione, et quæcunque hujusce generis sunt. Quod
oporteat minime Imperatorem adeo imperitum esse
situs terræ, ut in aliquibus locis constitutus ita di-
cat, “O socii, neque enim scimus ubi tenebræ, aut
“ubi Aurora,” et similia. Neque rursus de poli
elevatione, aut de sideribus quæ simul oriuntur,
simul ad medium cœli appellant, et simul occi-
dunt, aliisque id genus, sollicitum esse. Quod etiam
sphaericam contemplationem attigisse oporteat eum
qui geographiam sit tractaturus; velut circulos in
sphaera parallelos, et rectos, et ejusmodi alia. Quod

^a Strab. p. 10. l. 25. Vide Agathemerum, p. 1. ^b Strab. p. 11. l. 6. ^c Strab. p. 12. l. 22. ^d Strab. p. 3. l. 6. et p. 59.
l. 29. ^e Strab. p. 2. l. 16. p. 12. l. 10. p. 13. l. 34. et p. 16. l. 10. ^f Strab. p. 13. l. 8. et p. 13. l. 29. ^g Ita legimus
in Ed. Basil. τὴν ἐκ τῆς γραφικῆς ἱστορίας διαγινώσκοντες φρόνησιν. ^h Strab. p. 14. l. 18. 26. et p. 15. l. 1. ⁱ Strab. p. 431. l. 19.
^k Strab. p. 14. l. 26. ^l Strab. p. 17. l. 22. ^m Strab. p. 19. l. 3. 9. ⁿ Strab. p. 19. l. 24. et p. 20. l. 5. ^o Strab.
p. 21. l. 4. 7.

tit in colosso totius operis fabricam inspicientes, quæ sunt exigua negligimus; ita in geographia situm regionis, et habitudinem ad cœlestia totius exponimus: an vero aspera sit, aut mari inaccessa, et quicquid ejusmodi fuerit, id omitimus. Quod neque ignarus fuerit disciplinarum Eratosthenes, neque tamen vere sit philosophatus, ac proinde Βῆτα fuisse appellatum, ut qui secundas partes in disciplinis omnibus tulisse videatur. Is minime censebat, poeticen primam esse philosophiam appellandam, sed delectationem solum quandam esse perperam affirmabat. Quod poetica fons et initium sermonis ornati existat et Rhetorices, adhibens orationi fastum conjunctum venustati. Scilicet, pedestrem orationem dicimus eam, quæ abque metro e sublimi in humilem deducta sit locum. Quod et leges et urbes antiquæ fabulas fuisse, tanquam larvas quasdam adversus redolentes infantiam, ut Cocytos, Acherontas, Pyriphlegthontas, Stygas, et simpliciter theologiam veterem universam. Quod illud, "Sic falsa veris affinia multa loquutus," non omnia videlicet, sed multa esse fabulosa indicat, alioqui veris similia non essent: ejusmodi autem fabulæ sunt dum veris involvuntur, "Argento ceu si quis circumfuderit aurum," ita enim fabulæ se habent. Quod Homerus Circen appellat Ææam ab urbe Æa: et Symplegadas in mari Byzantio, Planctas: et Pontum Euxinum, per excellentiam præ aliis sic dictum, quod tum maximus æstimaretur, ad oceanum fabulose transfudit: et Cimmericos, a climate nebuloso, tanquam tenebris obvolutos totos, ad finitimas inferno regiones traduxit, et fretum Siculum, latronibus infestum, in Scyllam, et hujus generis permulta. Quod per mare Siculum, piscium quoddam genus est, quos appellant galeotas, et gladios, et canes, e quibus transtulit Homerus id quod ait. "Delphinasque canesque, et si quandoque adipisci, Balenam possit." Quod illud, "Terque die revomit, ter sorbet deinde refluxus," intelligendum sit bis tantum fieri non ter. Quapropter aut mutationem causari oportet aut ignorantiam, aut poeticam licentiam. Quod poetica composita sit ex historia, dispositione, et fabula. Historiæ itaque finis est veritas, velut in catalogo navium, quoties columbis abundantem regionem appellat, aut saxosam: dispositionis vero expressio efficaciaque, veluti cum introducit pugnantes: fabulæ autem voluptas et terror est finis. Quod fingit is qui Gorgonas introducit, affingit qui errores Ulyssis tragice decantat. Quod istud, "Boreas et Zephyrus qui e Thracia spirant," recte dictum sit. Nam sinus Niger Thraciæ, ad austrum versus, iis qui Lemnum et Samothracen incolunt, Zephyrum e Thracia flantem exhibet. Quod qui ab ortu æstivo fiat

ἔπι κολοσσῷ τιῷ ὀλοχέρειαν ἔχοντι οὐρανῶν οὐρανῶν, τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων, ἕως ἡ ἑπὶ γεωγραφίας, τιῷ μὲν ἔστιν τῆς χώρας, καὶ τιῷ πρὸς τὰ ἑσθλὰ ἔχοντι πολυπραγμονῶν· εἰ δὲ πολὺν κημῶν, ἡ ἀμυχθαλέα, ἡ πὶ τοῖσιν, ἑσθλῶν. "ΟΤΙ" Ἐρατοσθένους, οὐτε τῶν ἀπαιδευτῶν ἰὺ, οὐτε τῶν γνησίως φιλοσοφούντων· διὸ καὶ βῆτα ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτέρεια φέρειν δοκῶν, ἑπὶ πάσῃ παιδείᾳ· ὅς ἑ καὶ τιῷ ποιητικῇ ἢ φιλοσοφίᾳ πρὸς τιῷ ἡξίᾳ χαλεπῶν, ἀλλὰ μόνον ψυχαραγίαν τιῷ, χαλεπῶν λέγων. "ΟΤΙ" ἡ ποιητικῇ, πηγὴ καὶ ἀρχὴ φράσεως κατεσκευασμένης, καὶ ῥητορικῆς ὑπάρχει, μετὰ τῷ σεμνῇ καὶ ὀγκώδους· ἀμέλει ἡ περὶ λόγον φανερὸν, τὸν ἀνὸς μέτερον ἐκ τῷ ὑψους ταπεινώσεντα. "ΟΤΙ" τὰς μύθους αἱ τε παλαιαὶ πόλεις, ἡ οἱ νόμοι ἐδέξαντο, ὡς μορμολύχας τιῷ πρὸς τὰς νηπιόφρονας· οἷον Κωκυτὸς, Ἀχέρων, Πυριφλεγθὼν, Στυγὰς, ἡ ἀπλῶς πᾶσαν γεωλογίαν παλαιάν. "ΟΤΙ" τὸ "Ἰσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα," ἢ πάντα δηλονότι, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μυθώδη· ἢ γὰρ ἀνὶ ἰὺ ἐτύμοισιν ὁμοῖα· τοῖσιν δ' οἱ μῦθοι πρὸς τιῷ ἀλήθειαν εἰσούμενοι· "Ὡς ὅτε τις χρυσὸν φερέσεται ἀργύρῳ ἀνὴρ," ἕως καὶ οἱ μῦθοι. "ΟΤΙ" Αἰαίνῃ, τιῷ Κίρκῃ Ὀμηροῦ ὀνομάζει, ἀπὸ τῆς Αἴας πόλεως· ἡ τὰς Συμπληγάδας ἐν Βυζαντίῳ, Πλαγκτάς· ἡ τὸν Πόντον τὸν Εὐξείνῳ, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων, τό τε ὑπονοούμενον μέγιστον ἔστι, πρὸς ὁκεανὸν μυθολογῇ καὶ τοὺς Κιμμερίους ἀπὸ τῷ κλίματος τῷ νεφελώδους, ὡς εὐσκοπόμενες ὅλους· καὶ τὸν Σκελικὸν πορθμὸν ὑπὸ λητῶν κατεχόμενον, εἰς Σκύλλαν, καὶ τὰ ὅμοια. "ΟΤΙ" πρὸς Σκελίας τιῷ θάλασσαν, ἰχθύων πὶ γένος ἔστιν, ἢς χαλεπὸν θάλασσαν τε, ἡ ξηρίας, καὶ κύνας, ἔξ ὧν λαβὼν Ὀμηροῦ ἔλεγεν· "Δελφινὰς τε Κιῦας τε ἡ εἶποθεν ἄλλο λαβὼσιν Κῆτος." "ΟΤΙ" τὸ "Τρίς μὲν γὰρ τ' ἀνίσιν ἐπ' ἡματι τρεῖς δ' ἀναροιδοῦναι," δεῖ νοεῖν, ὅτι δις τὸ γίγνεται ἡ τρεῖς· διὸ δεῖ, ἡ μεταβολὰς αἰπῶσθαι, ἡ ἀγνοῖαν, ἡ ποιητικῇ ἔκστασιν. "ΟΤΙ" ἡ ποιητικῇ σύγκειται ἔξ ἱστορίας, καὶ ἀφ' ἐξέσεως, ἡ μύθους· ἡ μὲν οὖν ἱστορίας τέλος ἀλήθειά ἐστιν, ὡς ἐν νεῶν κατὰ λόγῳ, οἷον πολυτῆρωνα ἡ πετρήεσσαν· τῆς δὲ ἀφ' ἐξέσεως, ἐνέργεια τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχημένους εἰσάγῃ· μύθους δὲ, ἡδονὴ καὶ ἐκπληξίς τέλος. "ΟΤΙ" μυθεύει μὲν, ὁ τὰς Γοργόνας εἰσάγων· πρὸς μυθεύει δὲ, ὁ τιῷ τῷ Ὀδυσσεὺς πλάνῳ ἐκπραγμῶν. "ΟΤΙ" τὸ "Βορέης ἡ ζέφυρος τῷ τε ὀρήκῃθεν ἄπτον," χαλεπῶς εἴρηται· ὁ γὰρ Μέλας κόλπος τῆς Θράκης, ὁπερὶ φωνῶν πρὸς νότον, τοῖς ἐν Λήμνῳ καὶ Σαμοθράκῃ, τὸν ζέφυρον ἐκ Θράκης πνέοντα παρέχει. "ΟΤΙ" ὁ ἀπὸ θερμῆς ἀνατολῆς,

^a Strab. p. 23. l. 9. Vide Marcianum Heracl. p. 63. ^b Strab. p. 23. l. 17. p. 25. l. 6. et p. 10. l. 14. ^c Strab. p. 28. l. 2. 13. ^d Strab. p. 28. l. 24. p. 29. l. 22. et p. 30. l. 5. 7. ^e Strab. p. 31. l. 20. et p. 32. l. 8. 11. 13. ^f Strab. p. 36. l. 9. 14. 17. ^g Strab. p. 37. l. 17. ^h Strab. p. 37. l. 19. ⁱ Strab. p. 39. l. 31. ^m Strab. p. 41. l. 8. 12. ⁿ Strab. p. 42. l. 15. et p. 43. l. 1. ^o Strab.

Καικίας· ὁ δὲ καὶ ἀφ' ἑμετέων, Λιβύς· ὁ δὲ ἀπὸ χει-
 μερινῆς ἀνατολῆς, Εὐρὺς· ὁ δὲ καὶ ἀφ' ἑμετέων, Ἀρ-
 γέστης· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς, Ἀπυλιώτης καὶ Ζέφυ-
 ρος· καὶ ταῦτα μὲν Ἀριστοτέλης· ὁ δὲ Ὅμηρος δυσὰν
 μὲν Ζέφυρον λέγει, τὸν Ἀργέσιον·^α Λίβα δὲ πνέοντα 5
 Ζέφυρον, τὸν ὑπὸ ἡμῶν Ζέφυρον· Ἀργέσιον δὲ Νότον,
 τὸν Λευκόνωτον· ὅτος γὰρ ὀλίγα τὰ νέφη ποιεῖ, τῶ
 λοιποῦ νότου ὅλη Εὐρὺς πῶς ὄντος. “† Ὡς ὅποτε
 “ νέφεα Ζέφυρος συφελίζει, Ἀργέσιο νότοιο βαθεῖν
 “ χεῖλαπι τύπων” τὸν γὰρ δυσὰν Ζέφυρον νῦν λέγει· 10
 ὅς ἐστι Ζεφύριον· ἀπὸ Λευκόνωτος συναρ-
 μύα· ἀπὸ δὲ ὄντα· ὅπῃ τῶς τῶ Νότου νῦν Ἀργέσιον
 λεγόμενον. “Ὅτι τὴν Φάρον ἦσαν Ὅμηρος πελα-
 γίαν λέγει, ἐχ' ἕως ἔσαν νῦν· ἀλλὰ τὸτο θαυμα-
 σίως εἰρηκεν· αἰνίττεται γὰρ, ὅτι ἡ Αἰγύπτιος δὲ ὄν 15
 τῶ Νείλου, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἔλεγεν· καὶ ὅτι πρὸ
 μυρίων ἐτῶν πελαγία ἔσα, νῦν ἀφ' αὐτῶν πελάγῳ
 πλησιάζει Αἰγύπτιος. “Ὅτι “ Αἰθίοπας τοὶ διχὰ δὲ
 “ δαΐαται ἔχαστοι ἀνδρῶν, οἱ μὲν δυσμενέες ὑπὸ Ἰνδίου,
 “ οἱ δὲ ἀνιόντες.” Κεφάλαιον μὲν ἐξηγεῖται, ὅτι ἡ με- 20
 γάλῃ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, μεσημβρινοῦσα τῆς Αἰ-
 θιοπίας, ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶν, ποιεῖ αὐτὴς διχὰ
 δεδαΐσθαι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, συνεχῆ τὴν Αἰθιοπίαν
 λέγει εἶναι ἐξ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν· διὸ τῶν μὲν αὐ-
 τῶν γινώσκουσιν, τῶν ἄλλων τῶν μέσους δὲ, ἀγνοοῦσιν· 25
 εἰ τε πρὸ Ἰνδοῦ ἔσιν τῆς πάσης Λιβύης, εἰ τε ἰσθμοῦ
 πρὸς μετὰ τῆς τε Ἀτλαντικῆς θαλάσσης καὶ τῆς
 Ἐρυθρῆς κειμένη· καὶ ἡμῖν ἀγνωσμένων τῶν ἐκείνῃ
 Αἰθιοπῶν κατεκειμένων· καὶ ἀφ' αὐτῶν, δύο Αἰθιοπίας
 λέγονται. “Ὅτι Ὅμηρος, τὰ νότια μέρη τῆς κόσμου, 30
 ἑῶα καλεῖ καὶ ἡλιαχέ· τὰ δὲ βόρεια, ἐσπερία καὶ
 ὑπερβία· οἷον, “ Αὐτὴ δὲ χαμαλὴ πανυπερτάτη εἶναι
 “ ἀλλ' ἡκεῖται, Περὶς ζόφον· αἱ δὲ τ' ἀνέστη, πρὸς
 “ ἡὼ τ' ἡελίον τε” ἡ γὰρ Ἰθάκη, βορειότερα ὄντων τῶν
 νήσων ἐκείνων· καὶ πάλιν, “ Εἴτ' ἐπὶ δεξιῇ ἴωσι, 35
 “ πρὸς ἡὼ τ' ἡελίον τε, Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖγε ποτὶ
 “ ζόφον ἡρεσέσθαι” καὶ αὖτις, “ ὦ φίλοι, ἐγὼ γὰρ τ' ἰσθμὸν
 “ ὅπῃ ζόφος, ἐδ' ὅπῃ ἡὼς, οὐδ' ὅπῃ ἡελίος φασγάνου
 “ πρὸς εἰς ὑπὸ γαῖαν, οὐδ' ὅπῃ ἀννέεται.” Ὅτι 40
 ἄμεινον τὴν Ἀσίαν χαρίζεσθαι τῆς Λιβύης πρὸ Ἀραβί-
 κολπῶ, ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης διὰ τὴν μεσημβρινὴν
 διήκοντι, ἕως ἔσθαι Πηλῶσιον ἰσθμῶ·^β μῆκος, σταδία
 δις μυρία καὶ πεντακισχίλια· πλάτος δὲ, ὅπου μέγιστον,
 καὶ πλείω τῶν χιλίων σταδίων ἔχοντι· ὁ δὲ αὐτὸς ὅτος 45
 ὅρος, καὶ τῶν δύο Αἰθιοπῶν εἶναι· ὁ δὲ Νείλος, οὐκ
 ἄξιός ἐστιν εἶναι μεθόριον λέγεσθαι· πολλὴ γὰρ ἡ νοτιώτερος
 τῶν Ἀσίας ἀδιαίρετος λείπεται, ἢ Λιβύῃ καὶ αὐτὴ
 ἀμφιδόξωμένη. “Ὅτι παρ' ἡμῶν εἰσὶν τῶν ὑπερβολῶν

ventus, Cæcias sit; qui autem e diametro, Afri-
 cus: qui ab ortu hiberno, Eurys; et qui e diame-
 tro, Argestes: qui vero ab æquinoctiali, Apeliotes
 et Zephyrus. Hæc Aristoteles. Cæterum Home-
 rus, violenter spirantem Zephyrum appellat, quem
 nos Caurum dicimus: Africum canore flantem,
 qui a nobis Favonius sive Zephyrus: Caurum vero
 austrum, Leuconotum appellat: hic enim paucas
 nubes cogit, cum reliquis Auster totus quodam-
 modo sit Eurys. “ Dissipat ut Zephyrus nubes,
 “ gravibusque procellis Cauri austri pulfant.” Nunc
 autem violenter spirantem Zephyrum dicit, qui a
 Leuconoto congregata solet dissipare, cum sint de-
 bilia: ubi adjectivi loco Notus dicitur Caurus.
 Quod Phærum insulam Homerus dicit, mari am-
 bitam esse, quæ talis nunc non est. Quod dictum
 admiratione profecto dignum est. Innuit enim
 Ægyptum Nili donum esse, ut etiam Herodotus
 dicebat. Et cum ante decem millia annorum in
 medio mari sita fuerit hæc insula, nunc propter
 exaggerationem terræ Ægypto est contigua. Quod
 “ Extremos hominum Æthiopus geminisque di-
 “ remtos partibus, hi qua sol cadit, et qua tollitur,
 “ illi.” Crates quidem ita enarrat, inquit, mag-
 num Indiæ oceanum intra Æthiopus sese medium
 injicientem, ex ortu in occasum bipertitos efficere.
 Aristarchus autem, Æthiopiam ait ab ortu in occa-
 sum esse continuam, quapropter alios ipsorum cog-
 nosci, extremos scilicet, alios, qui in medio sint,
 ignorari, sive oceano ambiatur universa Libya, sive
 isthmus quispiam inter oceanum Atlanticum et
 mare Rubrum intersit. Cæterum, quando Æthi-
 opes, qui in medio sunt, a nobis ignorantur, ob id
 binas Æthiopias dici, quæ tamen una sit. Quod
 Homerus australes mundi partes, orientales appel-
 lat et versus solem locatas; septentrionales vero,
 occiduas et versus noctem jacentes, ut hoc loco,
 “ Hæc humilis jacet ad tenebras, multum æquora
 “ supra. Hæc secus auroram spectant, solisque nito-
 “ rem.” Nam Ithaca magis versus boream est sita
 quam reliquæ insulæ. Et rursus, “ Sive illæ dex-
 “ tra volitant Titanis ad ortum, Auroramque pe-
 “ tant læva seu parte tenebras.” Et rursus, “ Me
 “ latet o focii, noctis locus, aut ubi Eous, Aut ubi
 “ sol terras fubeat mortalia lustrans, Aut ubi con-
 “ scendat.” Quod Asia ab Africa rectius dividatur
 sinu Arabico, qui instar meridiani ab oceano sese
 usque ad isthmum porrigit juxta Pelusium, longi-
 tudine ferme supra stadiorum millia viginti quin-
 que, latitudine, ubi ea maxima est, non multo ma-
 jore quam mille. Atque idem terminus utriusque
 Æthiopiæ fuerit. At Nilus ipse minime idoneus
 est terminus, quando non parva Asiæ portio, quæ
 hoc australior est, sic facta divisione, non compre-
 henderetur, ut nescias, utrum ea Libyæ, an Asiæ
 sit adscribenda. Quod proverbia sint excessuum

^α Λίβα δὲ πνέοντα legendum esse monuit Casaub. († In vulgatis Homeri libris ἴλ. α'. ver. 305. ὡς ὅποτε Ζέφυρος νέφεα συφελίζει.)

^β Strab. p. 44. l. 2. 22.

^γ Strab. p. 45. l. 9. 19. 22. et p. 50. l. 9.

^δ Strab. p. 46. l. 9. 34. p. 48. l. 13. et p. 49. l. 31.

^ε Strab. p. 40. l. 30. et p. 50. l. 3. 9.

^ς Strab. p. 41. l. 5. et p. 50. l. 9.

^ζ Strab. p. 51. l. 5. et p. 51. l. 9.

^η Ἐν μέλει

^θ καὶ ὅτι τὴν πεντακισχίλιαν σταδίων ἐπὶ τοῖς μυσίοις. Strab. ^ι Strab. p. 53. l. 3.

^κ Strab.

excessus significantia, qualia, suberis umbra levior, Phrygio lepore timidior, ager terram habet Laconica epistola brevior. Quod Pontus olim lacus fuerit. Verum cum multæ maximæque fluminum aquæ in ipsum sese immitterent, fortasse ingentibus etiam motibus terræ excitis, rupta fuit juxta Byzantium terra, atque in hunc modum aqua in Ægæum pelagus ac Myrtoum effusa, duo maria fecit continentia. Spes autem est, eundem Pontum, aliquando continentem terram fore. Nam et quæ circa Salmydessum sunt loca, et quæ Pectora vocantur, item juxta Istrum deserta Scythica, cœno crescunt. Sed et Hammonis in Libya templum olim fuit maritimum. Hujus rei signum est, quod, cum stadiorum circiter tria millia distet a mari, tota quæ ad eam ducit via, arenosa est, et conchis atque ostreorum offibus plena, et cheramidibus, et cancris. Sed et Ægyptus olim mare fuit, et Sicilia quondam contigua erat Italiæ. Mutatio olim apud Hammonem accidit, cum fretum, quod prope Columnas est, erupisset. Quod enim solum extra Columnas esset humilior, effusa est quæ Libyam occupabat aqua, et palustris esse cœpit immenso spatio juxta Pelusium isthmus, atque lacus naturam induit Atlanticum interno mari continuum factum. Quod maris fluctuum perennis motus, naturalis illi, ac veluti ipsius spiratio sit; quo mota freta refluunt, et naufragia, cæteraque excrementa ejiciuntur; "fordentemque vomit spumam." Sed etsi venti e terra contra ferantur, nihilominus fluctus e pelago, tanquam motu per electionem citato, agitur, algam permultam extra se in litus propellit. Quod nihilo magis ab Italia avulsa fuerit Sicilia, quam ob Ætnæ incendium e fundo projecta. Itidem quæ juxta Liparam sunt insulæ, atque ipsæ Pithecusæ. Quo fit, ut rationi adeo consentaneum sit continentes terras totas interdum ex imo emergere, quemadmodum alias in imum demersas evanescere. Id quod Atlantis apud Platonem insula passâ fuisse dicitur, item Bura in Græcia. Quod ut freta fluxu et refluxu agitentur, non una sit causa. Nam Siculum bis, Chalcidicum septies, Byzantinum nunquam refluit, sed e Ponto continenter in occasum fluit. Quod Istria, in sinu intimo Ioniæ sita, ab Istro flumine nomen traxisse fertur, qui a magno Istro, ut aliqui affirmant, ortum habet. Per hunc fluvium, fabulæ Jafonem e Ponto in Græcum mare educunt. Quod inter Theram, et Therasiam flam-

μαρβολὰς ἐμφαίνεσθαι αὐτὰς φελλὰς σκιᾶς κουφό-
 τερων· Φρυγὸς λαγῶ δειλότερον ὁ ἀγρὸς γινώσκει
 Λακωνικῆς ὀπισθολῆς ἐλάττω. Ὅτι ὁ Πόντος τὸ
 παλαιὸν λίμνη ἦν· Ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ποσούτων
 5 ποταμίων ὑδάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμβαλλόντων, τάχα
 δὲ καὶ σεισμῶν ἑξαισίων γενομένων, διεφθάρη ἡ γῆ τὸ
 Βυζάντιον γῆ καὶ ἔκτιστο τὸ ὕδωρ ἐκχυθὲν εἰς τὸ Αἰγαῖον
 καὶ Μυρτώον, συνεχεῖς τὰς δύο θαλάσσας εἰργάσατο·
 ἑλπίς δὲ, καὶ τὸν Πόντον ποτὲ χερσαῖον· καὶ γὰρ
 10 τὰ περὶ τὸν Σαλμυδεσσὸν, καὶ τὰ καλούμενα Σήμη,
 καὶ ἡ περὶ τὸν Ἰσθμὸν Σκυθικὴ ἐρημία ἦδε τεναγίξει·
 Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀμμωνος ἐν Λιβύῃ ἱερὸν ὠρεθαλάσσιον
 ποτὲ ἦν· σημεῖον δὲ, ὅτι περὶ τὰς τετρακλίας σταδίας
 ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν θαλάσσης, πᾶσαι ἡ ὁδοὶ φαρμά-
 15 δης τε ὄντι καὶ μετὰ κόχλων, καὶ χροαμίδων, καὶ χαρκίων
 καὶ ὀστρέων ὄντων· Ἀλλὰ καὶ ἡ Αἰγυπτός ποτε, πέλαγος
 ἦν· καὶ ἡ Σικελία, συνεχὴς Ἰταλίᾳ· τὸ δὲ περὶ τὴν
 Ἀμμωνιακὴν πάρος γέγονεν, φανερὸν τῷ κατὰ τὰς
 Σήμας ποταμῶν· καὶ ἀπὸ τὸ ταπεινότερον τῶν τῶν ἐξω-
 20 τηλῶν ἑδάφος, ἐκχυθῆναι μὲν τὸ γῆ τὴν Λιβύην
 ὕδωρ, καὶ τέναγος γενέσθαι ὅτι πολὺ τὸν γῆ Πηλεῖσιον
 ἰσθμὸν· λιμναῖσαι δὲ τὸ Ἀτλαντικόν, συνεχεῖς γενό-
 μενον τῇ ἑσῶ θαλάσῃ. Ὅτι ἡ γῆ τῶν κυμάτων τῆς
 25 θαλάσσης οἷον σφυγμικὴ ἀναπνοή· καὶ ἡ οἱ τε εὐ-
 ριπτοὶ παλινδρομοῦσιν, καὶ τὰ ναυάγια καὶ θεοπέσματ'
 ἐκκυμαίνεσθαι, ἀποπύει δ' ἄλως ἀχνύων· Ἀλλὰ καὶ ἐν
 τοῖς ἀποχαιρίτοις πνεύμασιν, ὁδὸν ἦσαν τὸ κυμαίνον ἐκ
 τῶν πελάγους, ἀποχαιρίτοις ὡς ἀνέπειρος· καὶ κινεῖται
 30 κίνησιν, πολλὸν παρέξ ἄλλα φύκος ἔχουσαν· Ὅτι οὐ
 μᾶλλον ἡ Σικελία ἀπεφθάρη τῇ Ἰταλίᾳ, ἢ ὡς τῶν
 πυρὸς τῶν Αἰτναίων ἀνεδύθη· καὶ αἱ περὶ τὴν Λιπάρην
 νῆσοι, καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι ὥστε ἐλπίς, καὶ ἡπείρου
 ὅλας ἀναδίδουσαι κέκασται, καὶ ἄλλας συνιζάνειν κέκασται
 35 ἀφανίζουσιν· ὅπερ καὶ ἡ Ἀτλαντὶς ὠρεθὶ Πλά-
 τανι νῆσος παρὲν ἰσθμῷ, καὶ Βύρα περὶ τὴν Ἑλλάδα.
 Ὅτι τὸ τῶν εὐρίπιδος ὅροις, ὅτι ἑστὶν μία αἰτία·
 ὁ μὲν γὰρ Σικελικὸς, δὲ ὁ δὲ Χαλκιδικὸς, ἐπὶ αἰτίας·
 ὁ δὲ γῆ Βυζάντιον ἔδ' ὅλως παλιννοεῖ, ἀλλ' αἰεὶ ἀπὸ
 40 τῶν Πόντου ῥεῖ εἰς δυσμάς. Ὅτι ἡ γῆ τῶν μυχῶν
 Ἰωνία Ἰσρία ἀπὸ τῶν Ἰσθμῶν ὠνομάσθη λέγεσθαι,
 ἐκ τῶν μεγάλων Ἰσθμῶν ἀποχαιρίτου ὡς πνέει φασιν·
 Ἀλλὰ καὶ τὴν Ἰάσονα οἱ μῦθοι ἐκ τῶν Πόντου ἀπὸ τῶν
 45 ποταμῶν ἑξάγουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θά-
 λασσαν. Ὅτι μέσον Θέρας καὶ Θερασίας ἐκπε-
 σούσθαι φλόγες ἐκ τῶν πελάγους ἐφ' ἡμέρας τέτταρας,
 ὥστε πᾶσαν ζεῖν καὶ φλέγεσθαι τὴν θάλασσαν, ἀνε-
 φύσισαν κατ' ὅλην ἑξαιρουμένην ὡς ἀνὸς ὀργανικῶς,
 καὶ συντηρημένην ἐκ μύδρων νῆσων, ἔχουσαν δάδευαν

^a Strab. p. 72. l. 7.^b Strab. p. 72. l. 26. et p. 73. l. 2.^c Strab. p. 75. l. 15. p. 72. l. 10. et p. 55. l. 19.^d Strab.

p. 78. l. 1.

^e Hoc firmat Casauboni conjecturam, qui apud Strab. p. 78. l. 4. pro κινεμένην legit κινεμένην.^f Strab. p. 79.

l. 25. 28.

^g Strab. p. 140. l. 8. et 79. l. 24.^h Strab. p. 80. l. 36. et p. 81. l. 1.ⁱ Strab. p. 83. l. 20. et p. 66. l. 2.^k Strab. p. 85. l. 1. 3. 4.^l Ita apud Strab. pro ἐξαιρουμένην recte legit Casaub.

γαδίων τὸν ἀείμετρον. "ΟΤΙ ^a σεισμῶν γυνομένων με-
 γίστου, ὃ τε Σιδόνος τὰ δύο μέρη κατεσφάφη, καὶ ἑτέρα
 πόλις, ὅλη, πλησίον αὐτῆς· καὶ Εὐβοίας ἢ ἐν Εὐρίπῳ
 Ἀρέθουσα κρήνη ἀπετυφλώθη, καὶ ὃ πρῶτον ἐπαυσεν,
 ὡρὴν χάσμα μέγα ἀπὸ τοῦ ^b Ἀλάντιον πεδίου γηγόνος
 πηλῶς ἀφ' οὗρου ποταμὸν ^c ἔξῃρασεν· τότε δὲ καὶ ὁ
 Ἀρεθούσης αἰ πηγαὶ πάλιν ἀνεδίδθησαν. "ΟΤΙ ^d πάλιν
 ἀπὸ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σεισμῶν γυνομένων, Σίπυλος τε
 τὸ ὅρος κατεσφάφη, καὶ τὸ Ταντάλα βασιλείαν· καὶ
 πῆνες τῆς Ἰωνίας πόλεις, καὶ τὰ ἐν Τροίᾳ ἱερὰ ὕδατα
 ἀπώλετο, ἀπὸ ὧν Ὁμήρος ἔλεγεν· "Ἡ μὲν γὰρ θ'
 "ὕδατι λιαρῶν ῥεῖ" ἐγένοντο δὲ καὶ λίμναι, ἃς ἔλυν.
 Οὐδὲν οἶον θαυμαστόν, εἰ ὁ καὶ τὸ Κάσιον ἰδιόμοσ τῆς
 Ἀραβίας ἀφ' οὗρου, ἢ ἱζήμα λαβὼν, ποιήσει τι· καὶ
 Αἰγύπτῃ θαλάσσαν σύρρου τῇ Ἐρυθρᾷ· ἐπὶ δὲ καὶ ὁ
 Πειραιεύς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ἐμφαίνει, πέραν ἔκειτο τῆς
 Ἀθηνῆς ὡς νῆσος· καὶ ἡ Λευκὴς νῆσος ὑπὸ Κοριν-
 θίων γήγονεν, ἀφ' οὗρου τὸν ἰδιόμοσ, ἀπὸ ὧν λέγει
 Ὁμήρος· "Οἷος Νήρικον εἶλον εὐκίμημον πολίεθρον,
 "Ἀκτὶν Ἡπείρειο" ἀπὸ Μεθώνιον δὲ, τὴν ἐν τῇ
 Ἑρμονικῇ κόλπῳ, ὅρος ἐπ' ἀσπίδιον τὸ ὕψος ἀνεβλήθη,
 γηγόνος ἀναφύσεως φλογώδους· μετ' ἡμέραν μὲν
 ἀπρόσιτον ὑπὸ τῆς τῆς θερμότητος καὶ θειώδους οὐδμῆς
 νύκτωρ δὲ εὐώδης, ἐκλάμπειν πύρρον καὶ θερμαίνον, ὥστε
 ζεῖν τι· θαλάσσαν, ὅπῃ γαδίας πέντε· θαλάσσαν δ' ^e εἶ),
 καὶ ὅπῃ ἑκατὶ γαδίας· πρὸς ἡμέραν δὲ πέτεται δ' οὐρανὸν
 ῥῶξι· πύργον οὐκ ἐλάττωσιν· ὑπὸ δὲ τῆς Κωπαίδος
 λίμνης, αἱ ἐν κατὰ λόγῳ Ὁμήρου πόλεις, Ἀργὴ καὶ
 Μίδεια, κατεπόθησαν· καὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι οὐκ τῆς
 τῆς Ἀχελώος πρὸς ἡμέραν ἡπειρώθησαν· καὶ ἡ Ἀστερίς
 νῆσος πλησίον Ἰθάκης, λιμνὴς ὡρὴν ἔχουσα δύο, νῦν
 δ' ἐκ ἀγκυροβόλιον ἔχει· ἀλλὰ καὶ ἡ Ὀσσα οὐκ τῆς
 Ὀλύμπου ἀπερράγη. "ΟΤΙ ^f Πυθέας ὁ Μασσαλιώτης
 δοκῶν ^g εἶ) φιλόσοφος, ψευδέστατος ἠλέγχθη ἐν οἷς τὰ
 ἀπὸ Θέλλου καὶ Βρετανίας γεωγραφεῖ. "ΟΤΙ ^h πῆνες
 Ἀλεξάνδρῳ συνεβέβηκεν, ἀφ' οὗρου τῆς ἀνθρώπων
 εἰς Ἑλλήνας καὶ Βαρβάρους, τοῖς μὲν ὡς φίλοις, τοῖς δὲ
 ὡς πολεμίοις χεῖρα δοῦναι· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ἀμείνον ⁱ εἶ),
 ἀρετῇ καὶ κακίᾳ ἀφ' οὗρου τῆς· ^j εἶ) καὶ Ἰνδοὺς μὲν καὶ
 Ἀρείους καὶ Ῥωμαίους καὶ Καρχηδονίους, ἀριστοκρατομένους,
 καὶ καλῶς πολιτοβουμένους· Ἀθηναίους δὲ ἐχ' ἕτως.

decim. Quod terræ motu maximo quandoque ex-
 orto Sidonis partes duæ fuerint everfæ, et alia quæ-
 dam huic vicina, urbs tota. Et in Eubœa Euripi
 Arethusa fons obturatus fuit, neque istud defuit,
 priusquam ingens hiatus in Campo Lelanto apertus
 ignitum flumen vomuit: atque Arethusæ fontes
 tum rursus eruperunt. Quod rursus regnante Tan-
 talo, terræ motu in Lydia et Ionia facto, Sipylus
 mons fuerit everfus, et nonnullæ Ionum civitates.
 In Troja aquæ calidæ defierunt, de quibus scribit
 Homerus: "Alter aquas calidas fert." Et e pa-
 ludibus lacus facti. Non igitur mirum est, si ali-
 quando sit futurum, ut Isthmus Arabiæ, qui Casio
 adjacet, disruptus, aut humiliorem situm accipiens,
 mare Ægyptium cum Rubro committat. Præterea
 autem Piræeus, velut etiam nomen indicat, ex ad-
 verso Atticæ quandoque in medio pelago jacebat,
 tanquam insula. Et Leucas insula facta est, Co-
 rinthiis Isthmum exscindentibus. De qua dicit Ho-
 merus: "Qualis eram quando munitam Nericon
 "urbem Littore in Epiri cepi." Apud Methonem
 in sinu Hermonico, facta evaporatione flammea,
 mons altitudine septem stadiorum ejectus est: inter-
 diu quidem, propter calorem et odorem sulphuris
 inaccessus; noctu vero bene fragrat, procul efful-
 get et calefacit, adeo ut ad quinque stadiorum in-
 tervallum maris aqua æstualet, turbulenta esset
 25 stadia usque ad viginti, aggerque saxorum præ-
 ruptorum in eo existat turrium magnitudini non
 cedentium. A lacu Copaide Arne et Midia urbes,
 quæ ab Homero in catalogo recensentur, absorptæ
 fuerunt: Echinades insulæ, Acheloi aggestione in-
 continentem abierunt: et Asteris insula juxta Itha-
 cam, cum prius binos portus haberet, nunc ne ad
 anchoræ quidem jactum locum habet idoneum.
 Sed et Ossa ab Olympo fuit avulsa. Quod Pytheas
 Massiliensis, cum visus sit philosophus esse, in de-
 scriptione Thules ac Britannię, mendacissimus de-
 prehenditur. Quod cum nonnulli Alexandro con-
 filium dedissent, ut, divisus hominibus in Græcos ac
 Barbaros, illis ut amicis, his tanquam hostibus ute-
 retur: ipse responderit, satius fore, juxta virtutem
 ac vitium divisionem facere. Nam Indos bellico-
 sos esse atque etiam Romanos et Carthaginenses,
 qui in Aristocratiâ viventes optime rempublicam
 administrant: non ita Athenienses.

^a Strab. p. 85. l. 10.
^h 86. l. 27

^b Ἀλάντιον πεδίου Strab.

^f Strab. p. 82. l. 4. et p. 84. l. 1.

^c Ἐξήμισι Strab. p. 85. l. 21.

^d Strab. p. 85. l. 31.

^e Strab.

Vide Marcianum Heracl. p. 63.

^g Strab. p. 99. l. 31.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO SECUNDO.

QUOD Bactriana regio beatissima sit et fertilissima, atque in Hyrcania vitis vini metretam ferat, ficus autem medimnos sexaginta; frumentum, ex semine quod e spicis decedit, renascatur denuo; in arboribus apes operentur, et mella de frondibus fluant. Quodque idem in Mattiana Mediæ, et in Sacasina et Araxina Armeniæ fiat. Verum quando hæ australiores sunt quam sit Hyrcania, et temperatiores, minime id mirum est. At in Margiana, stipes vitis sæpenumero tantus evadit, ut duorum vix hominum ulnis contineri possit: botrus autem bicubitalis. Et Aria huic est similis, vini bonitate tamen excellit; in qua affirmant vina etiam per tres ætates durare in vasis non picatis. Est autem omnium rerum ferax Bactriana, præterquam olei. Quod Bagadania Cappadociæ regio, quæ est ingens planities inter Argæum et Taurum montes, ob immensam altitudinem ligna non ferat. Quæ vero Sinope adjacent arva, et Amiso, et Phanarææ, quamvis stadiorum tribus millibus magis ad septentrionem vergant, oliveta gignunt, et mitiores habent hiemes; nimirum quia humiliora sunt, et a mari tepescunt. Quod circa Borysthenis ostia, et Celticam oceano contiguam, vitis aut non nascitur, aut non ad maturitatem ducitur, aut paucos fructus fert; per hiemem vero humi defoditur. Quod tantus sit circa Mæotin' frigoris excessus, ut quo in loco Mithridatis copiæ Barbaros superarunt, in glacie equestri prælio, eo ipso deinde navali pugna congressi vicerint. Quod tantum

ΟΤΙ ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ὅτιν' καὶ εὐφορώτατη, ἐν δὲ τῇ Ὑρκανίᾳ ἡ ἀμπελος μετρητικῶς οἶνον φέρει· ἡ δὲ συκὴ μεδίμνος ἐξήκοντα· ὁ δὲ σῖτος ἐκ τῆς ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς χαλᾶμης 5 πάλιν φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδροις σμηνουργεῖται, καὶ τῶν φύλλων σπορρεῖ μέλι· γίνεται δὲ καὶ ἐν τῇ Μαντιανῇ καὶ Μυδίας τῶτο, καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ ἐν τῇ Σακασσηνῇ, καὶ τῇ Ἀραξίᾳ· ἄλλ' ἐπειδὴ αὗται νοτιώτερά εἰσιν τῇ Ὑρκανίᾳ καὶ εὐκράτεσθαι, ὡς θαῦμα· ἐν δὲ τῇ Μαρ- 10 γιανῇ, ὁ δὲ ἀμπέλου πυθμὶν γίνεται πολλάκις δύοιν ἀνδρῶν ὀργυίαις πλείονος· ὁ δὲ βότρυς δίπηχυς· ἄλλα καὶ ἡ Ἀρεία ὡς ἀπλησία ὅτιν', εὐοινία δὲ καὶ ὑπερβάλλει· ἐν ἣ καὶ εἰς τεύχεσιν τὸν οἶνον φασί μύρην ἐν ἀπισπύτοις ἀγγεσιν· πάμφορος δ' ὅτιν' καὶ 15 ἡ Βακτριανή, πλείον' ἐλαίου. Ὅτι ἡ Βαγδαδανία χώρα τῇ Καππαδοκίᾳ, πεδῖον ἔσθ' ἑξάσιον, μετὰ ξυ Ἀρξίᾳ ὄρεσιν καὶ Ταύροις, ἀφ' ὧν τὸ ἕλκος ὑψηλὴν, ὡς δὲ ξυλοφορεῖ· τὰ δὲ ὡς Σινώπιον καὶ Ἀμισόν καὶ Φανάραιον, καὶ τοὶ γ. σταδίους ὄντα βορείωτερα, καὶ ἐλατό- 20 φυτα καὶ εὐχέμερα ὅτιν', ἀφ' ὧν τὸ ἕλκος ταπεινότερα καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλεαίνεσθαι. Ὅτι ὡς ὡς τὰς ἐκβολὰς Βορυσθένης, καὶ τὴν παρακεανήν Κελτικὴν, ἡ δὲ φύεται ἀμπελος, ἡ δὲ τελεσφορεῖ, ἡ ὀλιγοκαρπεῖ· τῶ δὲ χειμῶνος κατορέσσεται. Ὅτι ὡς τοσούτων ὡς 25 τὴν Μαιώτιν ὅτιν' ὑπερβολὴ τῶ κρυμοῦ, ὥστε ἐν ᾧ χερσὶ οἱ τῶ Μιθριδάτη στρατηγοὶ ἐνίκησαν τὸς βαρβάρους, ἱππομαχοῦντες ὅπλ' ἔχοντες ἀλλήλους, ἐν τῷ αὐτῷ ναυμαχεῖντες ἐνίκησαν τὸς αὐτοὺς. Ὅτι τοσούτων

^a Strab. p. 107. l. 39. ^b Idem apud Strab. lib. xi. p. 741. ^c Mantiana palus Mediæ apud Strab. p. 768. Sed regio Mantiā dicitur p. 108. et 742. ^d Ita apud Procopium. Ἀραξίᾳ apud Strab. ^e Strab. p. 108. l. 19. Verum ibi et hic loci Βαγδαδανία ex Stephano scribendum, aut potius Βαγδαδανία ex Golzii nummis. ^f Φαναρίας legisse videtur Gemusæus. Vide Casaub. ad Strab. p. 108. l. 23. ^g Strab. p. 109. l. 5. ^h Strab. p. 109. l. 10. et 17.

ψυχὸς γίνεται πρὸς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὥς καὶ τοὺς
χαλκὰς ὑδρίας ὑπὸ τῆς χειμῶνος ἀφ' ἧς ῥήγνυσθαι ὥς
καὶ τὸ ἐπίγραμμα διηλοῖ, τὸ ἐν τῷ Ἀσκληπείῳ τῷ
Παντικαπαίων, ἐπὶ τῇ ῥαγείῃ ὑδρίᾳ· “Εἴ τις ἄρ’
“ ἀνθρώπων μὴ πείθεται οἷα πρὸ ἡμῖν γίνεταί, εἰς
“ τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν· Ἦν ἔχ' ὥς ἀνάθημα
“ θεῷ χαλκόν, ἀλλ' ἐπίδειγμα Χειμῶνος μεγάλου, δι' ἧς
“ ἱερεὺς Στράτιος.” Ὅτι ^b Ἰππαρχὸς φησὶ καὶ τὸν
Βορυσθένη καὶ τὸ ζ'. κλίμα, ἐν ὅλαις ταῖς θέραις
νυξί, πρὸς ἀνατολὴν τὸ τῆς ἡλίου φῶς, πρὸς ἀνατολὴν
ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ πλεονάζουσαν τῆς δὲ χειμερινῆς
πρὸς ἀνατολὴν, τὸ πλεῖστον μετακινεῖται τὸν ἥλιον ἐπὶ πη-
χεῖς θ'. ἐν δὲ Βρετανίαις, πρὸς ἀνατολὴν δ'. ἔνθα καὶ
ἡ μέγιστη ἡμέρα, ὥρων ὅτιν ἰσημερινῶν εἴς. Ὅτι πρὸ
Ὀμήρου, αἱ εἰς πέντε τῆς Ἀχλὸς ἀσπίδος, τὰς
εἰς τὴν ἀπασιν γῆς ζῶνας ἀνίστηνται· ἡ μὲν χειρὶς, τὴν
ἀμφίσκιον, ἥτις ὅτιν μεταξὺ τῶν τροπικῶν· αἱ δὲ δύο
κασιπτείναι, τὰς δύο περικύβητες, αἱ πέντε εἰσιν ὑπὸ
τῆς πόλεως· αἱ δὲ δύο χαλκῆς, τὰς δύο ἑτεροκυβήτες,
αἱ πέντε εἰσιν, ἡ τε ἡμετέρα οὐρανὸς πρὸς βορρᾶν, καὶ
ἡ τῇ ἀντιόκῃ ἡμῶν πρὸς νότον. Ὅτι ^d Πυθαγόρας καὶ
Εὐδήμερος καὶ Ἀντιφάνης, ψεύσται γεωγράφοι. Ὅτι ^e οἱ
τὸ μήκος τῆς οὐρανῆς ἀφορίζοντες, μεσημβρινοὶ εἰσιν,
ἐχόντες ἀνατολὴν καὶ δύσει· τὸ δὲ πλάτος, οἱ παρά-
λληλοι. Ὅτι ἡ Κάλπη ὅρος ὅτιν Ἰβηρίας, ἔνθα ἡ
ἐτέρα τῆς Ἡρακλέους σελῶν, πολλῶν τῶν νήσων τῶν Γα-
δεΐραν ἀνατολικωτέρη. Ὅτι ^f Ἰβηρίας ἡ νοτιωτάτη
μερίς, δικόρυφος ὅτιν ὧν ἡ μὲν δυτικωτέρα κορυφὴ
κατὰ Λόκοπέτρην ἄκραν, ἀπέναντι τῆς ἐν Σικελίᾳ
Ταυρομενίου κεῖται, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· ἡ δὲ
ἀνατολικωτέρα κορυφὴ, ἡ ἄκρα ὅτιν Ἰαπυγία, ἀπέ-
ναντι κεῖται πρὸς δυσμὰς τῶν Ἀκροκεραυνίων ὄρεων
καὶ Χαόνων· ὁ δὲ τῶν Κρότωνος καὶ Τάραντος κόλπος,
μεταξὺ ὅτιν τῶν δύο κορυφῶν. Ὅτι ^g ὁ γεωγράφος
ἀρχὰς ἔχει, τὰς τῆς γῆς ἀναμετρήσεις τῶν μαθη-
ματικῶν αὐταὶ δὲ τὰς ἀστρονομικὰς ἀποδείξεις· αὐ-
ταὶ δὲ τῇ φυσικῇ ἐπιστήμῃ, ἀρετὴν ἔχουσιν καὶ ἐπιστή-
μην ἀνυπόθετον κατ' αὐτήν· αἱ γὰρ ἀρεταὶ ἀνυπόθετοί
εἰσιν, καὶ ἐξ ἑαυτῶν ἡρτῶνται, καὶ ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς
τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰς πείσεις ἀπάντων. Ὅτι ^h τὸ
λέγειν εἰς πλεονάζουσαν πένταζωνον, καὶ τὰ τοιαῦτα
γεωμέτρων ὅτιν· ἀλλ' ἐχόντες τῆς νοερῆς γεωμετρίας
ἀλλὰ τῆς τῶν νοερῶν σχήματα ἐφαρμόζοντες τῇ γῇ καὶ
τῷ ἔρανον· ὧς πινὶ καὶ ὁ γεωγράφος ἀρχιτέκτονι χρῆ-
ται καὶ ὑποθέσει. Ὅτι ⁱ ὁ γεωμετρικὸς, χρονογράφος
τῇ γνομονικῇ τε καὶ ἀστρονομικῇ ἀποδείξει, τῶν ἔστιν,
τῆς τῶν ἰσημερινῶν πρὸς ἀλλήλους κύκλους καὶ τῆς μεση-
μβρινῆς κατὰ μετρεῖν· τὴν μὲν οὐκίσμον ἐμβατεύων, πλεονάζου-
σιν ἄλλω ἐκ τοῦ λόγου τῶν ἀποδείξεων· ἔτι δ' ἀν

frigus in iis locis sæviat, ut æreæ hydriæ vi hiemis
rumpantur; veluti indicat epigramma, in Æsculapii
templo apud Panticapæum, super hydria rupta.
“ Siquis forte hominum non credat qualia apud nos
“ Fiant, hanc, noscat, conspiciens hydriam: An-
“ tistes posuit Stratius, non muneris ergo, Sed cer-
“ tum immensi frigoris indicium.” Quod Hippar-
chus ait, circa Borysthenem et per Clima septimum,
totis æstivis noctibus solem lucere, dum ipse ab ortu
in occasum circumfertur. Cæterum per brumam so-
lis elevationem maximam esse cubitorum prope no-
vem: in Britannia vero quatuor, ubi maximus dies
horarum est æquinoctialium undeviginti. Quod
apud Homerum quinque plicaturæ in Achillis scuto
Zonas quinque totius terræ significant. Aurea
quidem Amphisciam, quæ inter tropicos est sita.
At duæ stannæ, Periscias duas, quæ sub polis
sunt. Æreæ autem duæ, binas Heteroscias, qua-
rum altera nostra hæc est, quæ ad boream habita-
tur, altera eorum, qui nobis Antœci sunt versus
austrum. Quod Pytheas, et Euemerus, et Anti-
phanes, mendaces fuerint Geographi. Quod qui
longitudinem terræ distinguunt circuli, meridiani
sunt, non autem ortus et occasus: latitudinem vero,
paralleli. Quod Calpe mons sit Hispaniæ, qua
parte altera jacet columnarum Herculis, multo
quam sit Gadium insula orientior. Quod Italiæ
pars maxime australis duos habeat vertices: quo-
rum alter, qui est occidentior, juxta Leucopetram
promontorium, contra Tauromenium Siciliæ jacet,
qua Magna Græcia est; at orientior vertex pro-
montorium est Iapygium, ad occasum contra mon-
tes Acroceraunios et Chaonas jacens. Cæterum
Crotonis sinus et Tarentinus inter hos vertices est
situs. Quod Geographus dimensiones terræ a mathe-
maticis factas, principia statuit; quemadmodum illæ
demonstrationes astronomicas: atque hæc rursus
naturalem scientiam, quæ per se scientia et virtus
est, hypotheses non habens. Nam virtutes carent
hypothesibus, et a seipsis pendent; habentque in
sefe principia, et fidem cæterarum omnium. Quod
terram in quinque Zonas distinxisse geometræ sit;
at non ejus qui mente geometriam exercet, sed qui
figuras a mente ad terram ac cælum transfert, quo
etiam Geographus tanquam architecto et principe
utitur. Quod Geometer et gnomonica et demon-
stratione astronomica adjutus, circulos æquinoctiali
parallelos et meridianos metitur; eamque terræ
partem, quæ habitabilis est, peregrinatione, reliquam
vero ex intervallorum proportionem mensurat. Qua
ratione fit, ut, invento intervallo quod est a polo

^a Strab. p. 109. l. 17.^b Strab. p. 110. l. 24.^c Vide Strab. p. 7. l. 2.^d Strab. p. 139. l. 36. et p. 154. l. 2. 9.^e Strab. p. 121. l. 30.^f Strab. Ταραντίος κόλπος.^g Strab. p. 148. l. 40. et p. 149. l. 18.^h Strab. p. 149. l. 24.ⁱ Strab. p. 150. l. 20. et p. 130. l. 30.

usque ad æquinoctialem, habeat etiam quadruplum ejus, videlicet maximum in terra circulum. Atque ad hunc modum habet totius terræ dimensionem per stadia, partim scilicet ex mensuratione quam ipsemet fecerit, partim iis qui hanc sunt metiti fidem adhibens: et proinde, datis duabus habitationibus, quæ sit inter ipsas distantia geometrice invenit. Quod non sit ulla differentia, si quis totum orbem habitabilem insulam appellet oceano circumdatam, siue dicat de partibus ejus aliquibus id ignorari, num ambiantur; eo quod minima sit terra incognita, quæ in medio sita est. Quod si terra tota ab æquinoctiali, et, qui huic versus boream parallelus est, circulo arctico dividatur, spondyli figuram efficiet: is si dividatur, per circulum distinantem maxime orientalem terræ partem atque occiduam (est autem hic e meridianis circulus) evadet reliqua hujus figuræ portio spondyli dimidium. Hujus superficies, chlamydis formam referens, nostram efficit habitabilem, Atlantico pelago circumfusam; et aut instar insulæ undiquaque, aut magna ex parte aquis circumfluat. Quod longitudo habitabilis stadiorum habet myriadas septem: latitudo tres, sejunctis iis, quæ præ æstu ac frigore inhabitabiles sunt, partibus. Quæ igitur ob æstum habitari nequit pars terræ, latitudinem habet stadiorum 8800, longitudinem vero maximam 1260000, quanta est æquinoctialis medietas. Quod juxta Eratosthenis sententiam terræ ambitus stadia habeat 252000, quorum pars sexagesima sit stadiorum 4200. Quod juxta Strabonis sententiam, australis terminus nostræ habitabilis finitur circulo ad æquinoctialem parallelo, ducto per Blemmyas et Nubas. Is ab æquinoctiali versus Boream proxime distat gradibus decem. Ab hoc parallelo ad æquinoctialem et stadia sunt 8800, ad parallelum autem per Meroen stadia 3000, ab hoc vero ad parallelum per Syenen stadia 5000, totidemque alia ab eo, qui per Syenen ducitur, usque ad parallelum qui per inferiora Ægypti. Quod totius habitabilis intervallum longitudine quidem stadia habeat 10000, latitudine 2740. Quod qui terram habitata in sphaerica superficie sit descripturus, sphaeram non majorem fabrefacere debet, quam diametrum habentem pedum decem: si in plana, non minorem quam pedum septem. Quod Strabo ipse viderit quicquid est habitabilis, juxta longitudinem quidem ab Armenia usque ad Sardiniam; juxta latitudinem vero a mari Euxino usque ad Æthiopiarum terminos. Quod visus, quamvis in cæteris auditui præstet, ad scientiam tamen capeffendam eo longe est inferior; scilicet permulta, quæ in geographia traduntur, auditu scimus. Quod juxta Strabonis sententiam

εὐρίσκει τὸ ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς ἕως τῆς πόλεως διάστημα· ἔχον δὲ τὸ τοιοῦτον, ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον, τὸ ἔστιν ἡ γῆς μέγιστον κύκλον· λαβὼν δὲ διὰ τῆς ἀναμετρήσεως τῆς γῆς, καὶ πιτεύσας τοῖς ἀναμετρήσασιν αὐτὴν, ἔχει τὴν σταδισμὸν τῆς περιμέτρου τῆς ὅλης γῆς· καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον καὶ δύο δοθεισῶν οἰκιστῶν εὐρίσκει τὸ μετὰ αὐτῶν διάστημα γεωμετρικῶς. Ὅτι ἂν ἀφαιρῇ λέγειν, τίς ὁλίγη οἰκουμένην ἦσεν τῷ ὠκεανῷ κλυζομένην, καὶ τὸ λέγειν μάλιστα πᾶσι τῆς ἀγνοίας εἶτε δεκκλύζεται, εἶτε καὶ ἄλλοι, ἀφ' οὗ τὸ ἐλαχίστην εἶναι τὴν μετὰ αὐτῶν ἀγνοῶν γῆν. Ὅτι τμηθείσης τῆς ὅλης γῆς ὑπὸ τε τῆς ἰσημερινῆς καὶ τῆς ὠκεανῷ τῆς ἀριστερῆς κύκλου πρὸς βορρᾶν, γίνεται τὸ σχῆμα σπινθῆρος· ἢ τμηθέντος ἀφ' οὗ τοῦ κύκλου τῆς ἀφορίζοντος τὸ, τε δυσμικῶς καὶ ἀνατολικῶς μέρος τῆς οἰκουμένης, ὅσπερ ὅστις κύκλος μεσημβρινός, γίνεται τὸ περὶ τὸν ἡμισυ σπινθῆρος· ἢ ἡ ὀπίσθια· χαλκωδενῆς ὅσα, ποιεῖ τὴν κατ' ἡμᾶς οἰκουμένην, περὶ τὸν ἡμισυ τῆς Ἀτλαντικῆς πελάγους· ἢ τοῦ ἡμισυ δὲ τῆς, ἢ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος περὶ τὸν ἡμισυ. Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης μήκος σταδία ὅστις μυριάδες ζ'. τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς, μυριάδες σταδίων γ'. ἀφορίζοντες ὑπὸ τῆς ἀφ' οὗ καὶ φύξις ἀοικητῶν· τὸ μὲν οὖν ἀφ' οὗ καὶ ἀοικητῶν τῆς οἰκουμένης μέρος πλάτος ἔχει σταδία η'. μήκος δὲ τὸ μέγιστον μυριάδων ιβ'. σταδίων, ὅπερ ὅστις ἡμισυ τῆς ἰσημερινῆς. Ὅτι καὶ Ἐρατοσθένης, ἢ τῆς γῆς περιμέτρος σταδία εἰσιν μυριάδες κβ'. ὧν τὸ ἑξήκον μέρος γίνεται δσ'. σταδίων. Ὅτι κατὰ Στράβωνα, τὸ νότιον πέρας τῆς κατ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἀφορίζεται ὑπὸ τῆς ὠκεανῷ, τῇ ἰσημερινῇ γραμμῇ ἀφ' οὗ Βλεμνίων καὶ Νέβων· ὅστις ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς ἀπέχει μίρας ι'. ἑξήκοντα πρὸς βορρᾶν· καὶ ἀπὸ τῆς τῆς ὠκεανῷ, πρὸς μὲν τὸν ἰσημερινὸν σταδία η'. πρὸς δὲ τὸν διὰ Μεσσηνίας ὠκεανῷ σταδία γ. πρὸς δὲ τὸν διὰ Συήνης ἀπὸ Μεσσηνίας σταδία ς. καὶ ἕτερα ποσῶν ἀπὸ τῆς ἀφ' οὗ Συήνης ὠκεανῷ ἐπὶ τὸν ὠκεανῷ τὴν διὰ τῆς κατὰ χώρας Αἰθιοπίας. Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης διάστημα, καὶ μήκος μὲν ἔχει σταδία μύρια· κατὰ πλάτος δὲ βψμ'. σταδία. Ὅτι δὲ ἐπὶ σφαιρικῆς ὀπίσθιας βολύμενον τῆς οἰκουμένης καταγράφειν, μὴ μείζονα ποιεῖν σφαῖραν, ἔχουσαν τὴν διαμέτρον ποδῶν ι'. εἰ δ' ἐπὶ ὀπίσθια, μὴ ἐλάσσονα ποδῶν ζ'. Ὅτι Στράβων, αὐτοψία ἶδεν τῆς οἰκουμένης κατὰ μὲν μήκος, ἀπὸ Ἀρμενίας ἕως Σαρδύων· κατὰ δὲ πλάτος, ἀπὸ τῆς Εὐξείνης πόντος μέχρι τῆς Αἰθιοπίας ὁρίων. Ὅτι ἢ ὅψις, καὶ τοῖς ἄλλοις πλεονεκτῇ τὴν ἀκοῇ, ἀλλ' οὖν εἰς ὀπίσθια πολλὴ αὐτῆς ἐλλείπει· ἀμέλει τὰ πολλὰ τῶν γεωγραφικῶν θεωρημένων ἀκοῇ ἴσμεν. Ὅτι κατὰ Στράβωνα, τὸ τῆς οἰκουμένης

^a Strab. p. 151. l. 24.^b Strab. p. 151. l. 37.^c Strab. p. 152. l. 3. p. 155. l. 16. et 158. l. 3.^d Strab. p. 152.

l. 9. et 155. l. 7.

^e Ita lego pro μ. in Ed. Basil.^f Strab. p. 152. l. 24.^g Strab. p. 155. l. 31. 34.^h Strab.

p. 156. l. 9.

ⁱ Strab. p. 156. l. 18. 26. 33^k Strab. p. 157. l. 32. et p. 158. l. 10. 32.

πλάτος ὀρίζεται τῷ τῷ μεσημβρινῷ μεγέθει, ὃ γε-
φορδὸν Διὰ τὴν Κινάμωμόφον, καὶ Μερόης, καὶ Συήνης,
καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ Ῥόδου, καὶ Βυζαντίου, καὶ Βορυ-
σθενίης, καὶ ὅτι διὰ τὴν Ἰέρνῃς νήσου Βρετανικῆς ὠκεανῆς
τὸ δὲ μήκος τῷ μεγέθει τῷ ὠκεανῆς, γεφορδὸν 5
διὰ τε Σηλῶν, καὶ Σικελίας, καὶ Πελοποννήσου, καὶ Ῥόδου,
καὶ Κύπρου, καὶ Ἰωνικῆς κόλπου, καὶ Ἀρμενίας, καὶ Μη-
δίας μέσης, καὶ τῇ ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς ὁρεινῆς ῥάχως
ἕως τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης· καὶ ἔστιν τὸ σχῆμα τοῦτο
χλαμυδαεῖδες, πλατὺ μὲν ἔχον τὸ νότιον πλάτος, 10
στενὸν δὲ τὸ βόρειον, τὸ δὲ ἀνατολικὸν τῷ δυτικῷ ἴσον.
Ὅτι τὰ Ἀρταβρα λιμὴν ἔστιν ἡ Ἰσπανία, ἀπέναντι
τῇ Κασιπερίδων. Ὅτι κατὰ Στραβῶνα ἡ δυτικὴ
πλευρὰ τῆς Μαυριτανίας ἡ παρωκεανίτις, ἀρχαμνὴ ἀπὸ
σηλῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον κλίνουσα, κατὰ 15
λήγει εἰς τὸν Διὰ Καρχηδόνας μεσημβρινὸν τὴν Κινά-
μωμόφον ὠκεανῆς ὅστις κατὰ Πτολεμαῖον ἀπέ-
χει τοῦ δυτικῆς πέρατος μορία λδ'. δ'. κατὰ μήκος.
Ὅτι τὰ ἐσπερία μέρη τῆς Πυρρηνίας ἀντίκεινται πρὸς
νότον τοῖς ἐσπερίοις μέρεσι τῆς μεγάλης Βρετανίας. Ὅτι 20
ἡ μὲν Εὐρώπη πολυχρημονεσάτη ἔστιν· ἡ δὲ Λιβύη,
ἀπλοχήμεον· ἡ δὲ Ἀσία, μετὰ αὐτῶν ἀμφοῖν· τὸ δὲ
γίνεται διὰ τὰς αἰγυπίας. Ὅτι ὁ κατὰ τῆς
πορθμὸς, τὸ μὲν πλάτος ἔχει σταδίας ο'. τὸ στενὸν
τὸ δὲ μήκος, σταδίας ρκ'. Ὅτι ἡ Ἰβηρικὴ θάλασσα 25
ὁρίζεται, ἀπὸ μὲν νότου, τῇ Λιβυκῇ ὠκεανῇ,
μέχρι Καρχηδόνας· ἀπὸ δὲ βορρᾶς, τῇ τῆς Ἰβηρίας
ὠκεανῇ καὶ Κελτικῆς, μέχρι Σικελίας· τὴν δὲ Σικε-
λίαν, ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ πορθμὸς, σταδίων ἔστιν ζ'.
ὁ δὲ ὅτι πρὸς τὴν μικρὰν Σύρτιν, σταδίων ρφ'. καὶ ἀπὸ 30
Γαδείρων ἕως Σικελίας, διὰ μέσου τῆς πελάγους, ἡ
γεωμετρία ἡ διὰ Ῥόδου γεφορδὸν καὶ Ἰωνικῆς κόλπου,
σταδίων ἔστιν μυρίων β'. τὸ δὲ πλάτος τῆς πελάγους
τῆς, ἀπὸ Μασσαλίας ἕως Σίσσαρος ποταμοῦ Λιβυκῆς,
ὅπερ ἔστιν μέγιστον, σταδίων β'. Ὅτι τὸ πρὸς νότον 35
Ἰβηρικὴ πελάγους πέλαγος, ἕως Κυρήνης, Λιβυκὸν
καλεῖται· τὸ δὲ Σαρδων· τὸ δὲ Τυρρηνικόν. Ὅτι
τῇ Ἰωνικῇ κόλπου, τὸ μὲν μήκος, σταδία β'. τὸ δὲ
πλάτος, ρσ'. Ὅτι τὸ ἀπὸ Παχύνος ἕως Κρήτης, καὶ
τῶν δυτικῶν ἕως Ταϊνάρου τῆς Πελοποννήσου, ἴσον ὑπάρ- 40
χον, σταδίων ρφ'. Ὅτι τὸ Μυρτῶν πέλαγος
μετὰ αὐτῶν καὶ Κρήτης τε καὶ Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργίας,
πλάτος ἔχον τὸ μέγιστον τὸ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, σταδίων
ρσ'. μήκος δὲ, ἑξαπλὸν ἢ διπλάσιον· ἐν ᾧ νῆσοι,
Κύθηρα τε, καὶ Καλαυρία, καὶ Αἴγινα, καὶ τὰ Κυκλά- 45
δων νήσων πλείους· τὰ δὲ συνεχῆς ἔστιν, τὸ, τε Αἰγαῖον
οὐκὶ τῷ Μέλανι κόλπῳ καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ τὸ Ἰκά-
ριον, καὶ τὸ Καρπάθιον, μέχρι Ῥόδου καὶ Κρήτης καὶ
Κύπρου· τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πέλαγος ἔχει τὰς τε

latitudo habitabilis terminatur magnitudine meri-
diani, qui per Cinnamomiferam regionem, et per
Meroen, et Syenen, et Alexandriam, et Rhodum,
et Byzantium, et Borysthenem ducitur, ac parallelo
per Hiberniam Britanniae insulam; porro longi-
tudo magnitudine paralleli, qui per Columnas de-
scribitur, et Siciliam, et Peloponnesum, et Rhodum,
et Cyprum, et sinum Ifficum, et Armeniam, et per
mediam Mediam, et, quod deinceps est situm, dor-
sum montanum usque ad mare Indicum. Est au-
tem figura haec chlamydis specie, habetque latus au-
strale latum, septentrionale angustum, orientale
vero aequale occiduo. Quod Artabra portus His-
paniae e regione Cassiteridum. Quod juxta Stra-
bonis sententiam, latus Mauritaniae occiduum, ad-
jacens oceano, initium sumit a Columnis; inde
tendens ad ortum et austrum, finit in meridianum,
qui per Carthaginem describitur, et Cinnamomi-
ferae parallelus est. Hic secundum Ptolemaeum ab
occiduo termino juxta longitudinem gradibus 34,
et quadrante distat. Quod pars Pyrenes occiduae
parti occiduae Britanniae magnae versus austrum sit
opposita. Quod Europa praeter caeteris multiplicem
formam habeat; Africa vero simplicem; Asia in-
ter utramque mediam. Id autem fit propter litora.
Quod fretum prope Columnas latitudinem habeat
stadiorum septuaginta, qua parte angustissimum est:
longitudinem vero stadiorum centum viginti. Quod
mare Ibericum terminos habet, ab austro quidem
litus Africae usque ad Carthaginem; a septentrione
vero ipsius Hispaniae regionem maritimam et Galliae
usque ad Siciliam. Porro Sicilia, quod Italiae ad-
jacet, fretum, stadiorum est septem: quod autem
Syrti minori, mille quingentorum: et a Gadibus
usque ad Siciliam, per medium pelagus, quae per
Rhodum describitur et sinum Ifficum linea stadio-
rum continet duodecim millia. Latitudo vero hujus
pelagi maxima, a Massilia scilicet usque ad Sisarem
fluvium Africae, stadiorum est quinque millium.
Quod Iberico mari versus austrum adjacens pela-
gus; usque ad Cyrenen, partim vocatur Africum,
partim Sardoum, partim Tyrrhenum. Quod sinus
Ionii longitudo sit stadia 5000, latitudo 1200.
Quod a Pachyno in Cretam usque, et a parte occi-
dua usque ad Tænarum Peloponnesi, intervallum
sit aequale, stadiorum 4500. Quod Myrtoum mare
medium jacet inter Cretam et Atticam et Argiam,
latitudinem habens maximam ab Attica stadiorum
4200, longitudinem minus quam duplam. In hoc
insulae jacent, Cythera, Calauria, Aegina, item e
Cycladibus nonnullae. Huic contiguum est, par-
tim Aegæum pelagus una cum Melanæ finu et Hel-
lesponto, partim Icarium et Carpathium usque ad
Rhodum et Cretam et Cyprum. Caeterum Asiati-

^a Strab. p. 159. l. 13.^b Κασιπερίδων Strab.^c Strab. p. 159. l. 4.^d Strab. p. 161. l. 5.^e Strab. p. 161.^f Strab. p. 161. l. 30.^g Strab. p. 162. l. 1.^h Strab. p. 163. l. 16.ⁱ Strab. p. 163. p. 26.^k Strab.

p. 163. l. 37. et p. 164. l. 3.

^l Πλάτος, ὅσον χιλίων καὶ διακοσίων σταδίων. p. 163. l. 38. Strab.

cum pelagus Cycladas insulas habet, et Sporadas, et quæ ante Cariam et Ioniam et Æolida usque ad Troadem sitæ sunt: item quæ ante Græciam et Macedoniam, ab Eubœa usque ad Imbrum et Samothracem. Quod freta duo, alterum Gadibus adjacens, alterum Abydo, septenum stadiorum sunt: et quod juxta Byzantium est, stadiorum quatuor. Quod duæ sunt Corcyræ, altera Phæacum contra Buthrotum, altera Nigra [dicta,] contra ostia Drilonis fluvii, versus occasum et boream. Est autem hæc in sinu Ionio. Quod Europa tum sapientiæ 10 tum artis ad vitam civilem idoneæ plurimum teneat; veluti Græci sunt, et Macedones, et Romani. Habet etiam per montanas regiones, gentem pugnacem: et in agro campestri ferax est, ac fructibus abundat. Inter cæteras itaque partes terræ, tum ob has virtutes, tum ob metallorum copiam optima sane est. Quod Ligures non sint e gente Celtica, similes tamen illi genere vitæ. Incolunt Alpium regionem quæ Apenninis montibus conjuncta est: partim etiam ipsorum Apenninorum tenent. Quod Italiam efficiant peninsulam, partim mare Tyrrhenum initium sumens a Ligustico, partim Aufonium, et sinus Adriaticus. Quod juxta Hipparchi sententiam, cœli gradus unus, id est trecentesima sexagesima totius circuli maximi pars, stadia continet in terra septingenta.

Κυκλάδας νήσους, καὶ Σποράδας, καὶ τὰς περὶ κυκλάδας
Καρίας τε καὶ Ἰωνίας καὶ Αἰολίδος μέχρι Τροάδος,
καὶ τὰς περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ Μακεδονίας, ἀπὸ
Εὐβοίας μέχρι Ἰμβροῦ καὶ Σαμοθράκης. Ὅτι ^a οἱ
5 περὶ τὰ Γάδιαι καὶ Ἀβυδὸν πορθμοὶ, ἐπιδασάδιοι
εἰσιν· ὁ δὲ περὶ τὸ Βυζάντιον, τετρασάδιος. Ὅτι
δύο Κόρυμβοι εἰσιν, ἡ τε τῶν Φαιάκων ἀντιπέραν Βε-
θρότου, καὶ ἡ Μέλαινα ἀντιπέραν πρὸς δύσιν καὶ βορρᾶν
τῶν Δρίλωνος ποταμοῦ ἐκβολῶν· καὶ ἔστιν αὕτη
10 ἐν τῇ Ἰωνίᾳ κόλπω. Ὅτι ^b ἡ Εὐρώπη ἔχει πολὺ
τὸ σφόδρον καὶ ἐντεχον τοῦ βίου, καθάπερ Ἕλληες καὶ
Μακεδόνες καὶ Ῥωμαῖοι· ἔχει δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ ὄρεινῃ
αὐτῆς μάχμον γινόμενον· καὶ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι,
εὐφορον καὶ κάρπιμον· καὶ ἀπὸ τούτου ἀρίστη ὄσιν τῶν
15 ἄλλων γαιῶν, καὶ ἐπὶ ἀπὸ τὰ μέταλλα. Ὅτι ^c οἱ
Λίγυες, ἔκ εἰσιν μὲν Κελτικὸν ἔθνος, ὡς περὶ πλήσιον
δ' αὐτοῖς τῶν βίων· νέμονται δὲ μέρος τῶν Ἀλπεων,
τὸ συνάπτον τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσι· μέρος δὲ καὶ τῶν
Ἀπεννίνων κατέχουσιν. Ὅτι ^d τὴν Ἰταλίαν ποιεῖ
20 χερρόνησον, τό, τε Τυρρηνικὸν πέλαγος ἀρξάμενον ἀπὸ
τῶν Λιγυτικῶν, καὶ τὸ Αὐσάνιον, καὶ ὁ Ἀδρίας. Ὅτι
^e κατὰ Ἰππαρχον, καὶ ἡ μία μοῖρα τῶν οὐρανῶν, τῆς
ἔστιν τὸ τξ'. τοῦ ὅλου κύκλου μεγίστη, σταδία ἀπο-
λαμβάνει ὅτι τ' γῆς ψ'.

^a Strab. p. 164. l. 17.
p. 172. l. 4. 20.

^b Strab. p. 166. l. 22. 42.

^c Strab. p. 168. l. 18.

^d Strab. p. 168. l. 28.

^e Strab.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO TERTIO.

ΟΤΙ^β ἡ Ἰβηρία, τὸ μὲν μήκος, στάδιοι 5. τὸ δὲ πλάτος 5. τὸ μέγιστον ταύτης δὲ, τὸ μὲν πλείστον μέρος καὶ μάλιστα τὸ βορειον, τραχὺ καὶ λεπτόγεων καὶ δρυμῶδες καὶ ὀλιγόκαρπον καὶ κρυμῶδες· τὸ δὲ νότιον καὶ μάλιστα τὸ ἔξω σιληῶν, ἄριστον καὶ σιὸν⁵ εὐδαιμονία οἰκούμενον. ὍΤΙ^γ τὸ γενότερον μέρος τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Κελτικῆς περὶ τὴν Πυρηνίαν ὅσιν κόλποι γὰρ γίνονται ἐκ τῆς ὁκεανοῦ καὶ τῆς ἑσώ θαλάσσης ἐνταῦθα. ὍΤΙ^δ περὶ δύοσιν περὶ τὴν Πυρηνίαν τὸ Ἰβηρὸν ἄκρον τῆς Ἰβηρίας τῶν Λιβυκῶν πελάγων,¹⁰ στάδια 500. καὶ ὅσιν τὸ ἄκρον, περὶ αὐτὸ ἔχον γ. νησίδα· ὧν τὸ μὲν ἐμβόλεα τάξιν ἔχει, τὰ δὲ ἐκωτίδων. ὍΤΙ^ε ὁ Ἄνας ποταμὸς καὶ ὁ Τάγος ἐκ τῆς ἑσώ ὁκεανοῦ μερῶν ἐκδιδύσιν, ὁ μὲν εἰς τὸν δυτικὸν ὁκεανόν· ὁ δὲ Ἄνας, περὶ νότον τοῦ Ἰβηροῦ¹⁵ ἄκρου· καὶ ἐστὶν ἡ μεσοποταμία αὕτη, περὶ ἣν τὸ Ἰβηρὸν ἄκρον, εὐδαιμονία μετέσθαι· ἡ δὲ ἐφεξῆς χώρα ἐπὶ τὴν ἑσώ θαλάσσαν, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει εὐδαιμονίας, περὶ ἁπασαν κρινομένη τὴν οἰκουμένην, τῶν τε ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ἀγαθῶν ταύτην δ' ὁ²⁰ Βαίτης ποταμὸς ἔξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος, καὶ καλεῖται Βαιτική· ὧν οἰκοῦσιν Τερδητανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβηρῶν ὄντες, καὶ γραμματικῶν τέχνων καὶ ποιητικῶν καὶ ἱστορικῶν (ὡς φασιν) ἐπὶ τῶν ἑσώ Στραβωνος χρόνων ἐπὶ 5. ἔχοντες· ἄλλοι δὲ ἄλλοι Ἰβηρες ἐκ ὁμόγλωσσοι ὄντες, γραμματικῶν τεχνῶν καὶ ἱστορικῶν κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. ὍΤΙ^ς τὰ Γάδειρα ἀπέχει τῆς Βαιτικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ, στάδια 10. ὍΤΙ

QUOD Iberiæ longitudo stadiorum sit 6000, latitudo autem maxima 5000. Hujus magna pars, cum primis vero quæ ad septentrionem jacet, aspera est et sterilis, et nemorosa paucos fructus ferens, et gelu rigida. Cæterum australis pars, et maxime quæ extra Columnas est sita, optima est et beatam habitationem præbet. Quod et Iberiæ et Galliæ pars angustior juxta Pyrenen sit: nam in iis locis duos sinus efficiunt, hinc oceanus, illinc mare mediterraneum. Quod extrema Iberiæ versus occasum ad Sacrum promontorium ultra terminos Africæ excurrunt, stadiorum 1500. Et navi simile est promontorium ipsum, circa se tres exiguas habens insulas; e quibus una rostri, reliquæ epotidarum speciem præ se ferunt. Quod Anas flumen et Tagus, ex partibus orientalibus cum impetu ruentes, se exonerant, hic in occiduum oceanum, ille vero ad australe latus Sacri promontorii. Cæterum regio, quæ inter hæc duo flumina jacet Sacrum promontorium continens, mediocriter felix est: quæ vero deinceps versus interiorius mare sita est, si vel ad universum habitabilem conferatur, nulla est inferior; siue eorum, quæ terra producit, bonorum felicitate, siue quæ ipsum mare. Hanc Bætis flumen perlabitur, ab ortu erumpens, appellaturque Bætica. Incolunt eam Turdetani sapientissimi Hispanorum. Hi grammaticen habebant, et poetas, et historicos, ut affirmabant Strabonis tempore, a sex annorum millibus; sed et cæteri Hispani non lingua una utentes, grammaticis artibus utuntur pro suo idiomate singuli. Quod Gades a Bæticiæ

^a Hic divisionem faciendam esse volui, sequutus *Genusæum* et *Strabonis* libros vulgatos. In *Ed. Basil.* Chrestomathia ex libro tertio incipit ab his verbis, p. 32. ^b Ὅτι ἐκ τῶν πάντων τῶν Κελτῶν &c. Adeo ut hinc aliquis forsan conjiceret, aliam olim extitisse divisionem *Strabonis* *Geographiæ*. ^c *Strab.* p. 178. l. 2. 9. ^d *Strab.* p. 178. l. 22. ^e *Strab.* p. 179. l. 3. ^f *Strab.* p. 181. l. 16. 24. 34. ^g *Strab.* p. 184. l. 3. ^h De *Epotidis*. Vide *Schefferum* de Militia navali, lib. 2. c. 5.

litore distent stadiis 750. Quod Bæticam incolentes Hispani, æstuaria vocare consueverint convalles marinis aquis refertas, et instar fluviorum in mediterranea navigationem præbentes. Quod a Sacro promontorio ad ostia Anæ fluvii miliaria sunt sexaginta: hinc ad Bætis ostium, centum: inde ad Gades usque, septuaginta. Quod per Bæticam magnæ sint urbes, Corduba, Gadicana, Hispalis, Italica, Ilipa, Astina, Carmo, Obulco, et Atetua, et Urso, et Tuccis, et Julia, et Ægua, et Munda, 10 ubi liberi Pompeii fuerunt expugnati. Cæterum omnes illæ a Corduba non longe absunt. Quod de Pompeii filiis, Cnæus devictus in Cartejam fugerit, ibique obtruncatus est: Sextus autem e Corduba elapsus, paulo post in Siciliam appulit, quam ubi ad rebellandum sollicitaverat, inde profugiens navigavit Miletum, captusque ab Antonii ducibus illic et ipse interiit. Quod Bætis magnis navigiis in mediterranea, et usque ad Hispalim per stadia quingenta adverfo flumine navigatur. Sunt autem circa 15 ripas ejus metalla, tum alia, tum argenti plurimum. Quod per æstuaria universa fere Bætica navigabilis fit. Quod circa Hispaniam ad Sardiniam usque Euri Etessæ in interiore mari gignuntur. Quod in universa Hispania perniciosarum bestiarum raritas fit, præterquam cuniculorum terras effodientium, quos quidam liberidas appellant. Plantis enim 20 feminibusque nocent, radices esitantes. Idem fit usque ad Massiliam, atque nonnullas circumjacentes insulas. Quod tantæ fuerunt divitiæ Hispanorum Turditaniam incolentium, ut Carthaginenses, qui sub Barca militabant, doliis ac phialis argenteis utentes deprehenderint. Quod Lusitania valde felix fit, atque auri ramentis abundet. Quod septentrionale maxime Hispaniæ promontorium, Nerium appellatur. Quod Carthago Nova Hispaniæ 35 super interiore mari sita, condita erat ab Asdrubale illo qui Barcæ Hannibalis patri successit. Quod Hispania ferme tota omnis generis, maxime vero auri et argenti, metalla habeat. Quod stadiis viginti quatuor Carthagine Nova abest insula, a scombris, qui illic capiuntur, Scombraria dicta, e quibus optimum garum præparatur; sic igitur Strabo nominavit garum. Quod ex adverfo ostiorum Iberi fluvii, versus austrum, Baleares sint sitæ, non contemnendæ insulæ, a quibus mare dictum est Balea- 40 ricum; Græci appellant Gymnesias. Cantabri vero insignis est gens Hispaniæ, a qua oceanus Canta-

^a λέγουσιν οἱ περὶ τῆς Βαιτικῆς Ἰβηρὲς ἀναχύσεις, τὰς πλημμύδας τῇ θαλάττῃ ἐν ταῖς πλημμυρσί κοιλάδας· καὶ ποταμῶν δὲ πλεονεξίαν εἰς τὴν μεσογαίαν ἀνά- πλους ἐχέουσιν. ^b Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰεῤῥᾶ ἀκρῶς, ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀνατόμα, μίλια εἰσὶν ἕξ. ἐνταῦθεν δ' ἐπὶ τὸ ἕ Βαίτιδος τόμα, μίλια ρ'. εἴτα εἰς Γάδειρα, μίλια ο'. ^c Ὅτι περὶ τῆς Βαιτικῆς, μεγάλαι πόλεις, Κορ- δῦβη, ^d Γαδῖτανα, ^e Ἰσπαλῖς, ^f Ἰτάλικα, ^g Ἰλιπα, ^h Ἀστὴνα, ⁱ Κάρμων, ^k Ὀβέλκων, καὶ ^l Ἀτετούα, καὶ ^m Οὔρσων, καὶ ⁿ Τέκκῃς, καὶ ^o Ἰελία, καὶ ^p Αἴγουα, καὶ Μένδα, ἔνθα οἱ Πομπηίης παῖδες κατεπολεμήθησαν· πᾶσαι δ' αὐταὶ Κορδύβης ἐκ ἀπώθεν εἰσιν. ^q Ὅτι οἱ Πομπηίης παῖδες, Γναῖος μὲν ἡγήνηται, ἐφυγεν εἰς Καρτηνίαν, καὶ κεῖ διεφθάρη· Σέξτος δὲ ἐκ Κορδύβης σωθεὶς, καὶ ὀλίγον ὑπερὶν Σικελίαν προσχὼν καὶ ἀποστήσας αὐτὴν, εἴτα καὶ ἕξ αὐτῆς ἐκπεσὼν, πλεύσας εἰς Μίλητον, καὶ ἀλὲς ὑπὸ τῷ Ἀντωνίῳ στρατηγῶν, αὐτοῦ κα- κείνος ἐτελεύτησεν. ^r Ὅτι ὁ Βαίτις ἀναπλέεται ὀλκῆσι μεγάλας εἰς τὴν μεσογαίαν, στάδια φ'. εἰς ^s Ἰσπαλίους· καὶ εἰσὶν περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα, ἄλλα τε, καὶ ἀργυρῶς πλείους. ^t Ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνα- χύσεως πᾶσαι χερδὸν ἡ Βαιτικὴ πλοίζεται. ^u Ὅτι περὶ τῆς Ἰβηρίας εἰς Σαρδύεις, οἱ ἐτησίαι Εὐρεὶ γίνονται ἐν τῇ ἑσῶ θαλάσσῃ. ^v Ὅτι ἡ Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων ἀπυλίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδέων, οὓς ἐνίοι λιθιρίδας προσκαλοῦνται· λυμαίνονται γὰρ καὶ φυτὰ καὶ ἀνέματα, ῥιζοφαρύνοντες· τοῦτο δὲ γίνεται καὶ εἰς Μασσαλίας καὶ πινων νήσων περὶ αὐτήν. ^w Ὅτι τοσούτος ἡ πλῆθος τοῖς περὶ τὴν Τερδινανίαν Ἰβηρσιν, ὥς τοὺς μετὰ Βάρκα στρατεύσαντας Καρχι- δόνεις εὐρεῖν αὐτοὺς πῆλιν καὶ φιάλαις παναργύροις χρωμένους. ^x Ὅτι ἡ Λεσιτανία εὐδαίμων ὅσιν, καὶ ἔχει καὶ ψήγμα χρυσοῦ πλείον. ^y Ὅτι τὸ βορείωτα- τον ἄκρον τῆς Ἰβηρίας, Νέριον καλεῖται. ^z Ὅτι ἡ Νέα Καρχιδὼν τῆς Ἰβηρίας ἐν τῇ ἑσῶ θαλάσσῃ κειμένη, κτίσμα ὅσιν Ἀσδρῦβα, τοῦ δεξαμένης Βάρκαν τῆς Ἀν- νίβα πατέρα. ^{aa} Ὅτι χερδὸν πᾶσα ἡ Ἰβηρία μέταλλα παντοῖα ἔχει, μάλιστα δὲ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου. ^{ab} Ὅτι ἀπὸ σταδίων κ δ'. τῆς Νέας Καρχιδόνος, νῆσος ὅσιν ἡ καλουμένη Σκομβεαρία, ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἕξ ὧν τὸ ἄριστον σκευάζεται γάρων· ὅπως ἔν ἐῖπεν ὁ Σπεράβων τὸ γάρων. ^{ac} Ὅτι κατὰ τὰς ἐκ- βολὰς τοῦ Ἰβηρος ποταμοῦ πρὸς νότον κείνται αἱ Βαλιαρίδες, νῆσοι ἀξιόλογοι, ἕξ ὧν καὶ τὸ πλείονος Βαλιαρικόν, ὅς Ἕλληνες Γυμνησίας καλεῖται. ^{ad} Κάν- ταβροι δὲ ἐπίσημον ἔθνος Ἰβηρικόν, ἀφ' ὧν ὁ ἀπὸ αὐτῶν

^a Strab. p. 184. l. 11.^b Strab. p. 185. l. 9.^c Strab. p. 185. l. 26.^d Ἡ τῶν Γαδτανῶν πόλις Strab.^e Vide Har-

duinum ad Plin. lib. iii. p. 391.

^f Ἀστὴνα malit Casaub. Nec dubium, inquit, esse quam alii vocant Ἀστὴν.^g Forf. Χαρμοῖα

Ptolemæi.

^h Ὀβέλκων Strabano, Ὀβέλκων Ptolemæo, Obulco Plinio, Obucula Hirtio.ⁱ Ita in MSS. Strabonis, teste Casaubono:

in vulgatis Ἀπίττα.

^k Ὀρσων Appiano, Ὀρσων Hirtio.^l Τέκκῃς Ptolemæo, Τέκκῃς in libb. vulgatis Strabonis. Τέκκῃς scribendum

esse monuit Casaub.

^m Ἡεγουα forsan Plinii. Verum Atteguæ pro Ἡεγουα reponit Harduinus: adeo ut hic Ἀττεγᾶ legendum

suspicaret, nisi malis Ἀττεγᾶ pro Ἀττεγᾶ.

ⁿ Strab. p. 187. l. 3.º Strab. p. 187. l. 14. et p. 187. l. 20.^p Strab. p. 190. l. 19.^q Strab. p. 192. l. 5.^r Γαιωρύχων λαγιδέων. Strab.^s Strab. p. 194. l. 11. p. 201. l. 40.^t Φατίαις pro φιάλαις apud

Strabonem legunt Xylander et Casaub.

^u Strab. p. 214. l. 35. et p. 215. l. 1.^x Strab. p. 215. l. 26.^y Strab. p. 228.^z In Ed. Basil. Κάνταυροι, et mox ὠκεανὸς Κανταύριος.

μῆνος ὠκεανὸς Καντάβριος καλεῖται. Ὅτι ^a ἐν Ἰβη-
 ρίᾳ χείσορες μὲν πολλοὶ γίνονται, ἄλλ' ὅσα ἔχει τὸ
 καστόριον τὴν αὐτὴν δύναμιν τῷ Ποντικῷ· καὶ ἄπερ
 καὶ ὁ Κύπριος μόνος χαλκὸς φέρει τὴν ^b Καδμίαν
 λίθον καὶ τὸ χαλκευθὲς καὶ τὸ ^c σπόδιον· καὶ οἱ τῶν
 Κελπιθίων ἵπποι ὑπὸ φάσει ὄντες, ἐπειδὴν εἰς τὴν
 ἔξω ^d μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν, μεταβάλλειν τὴν χροῶν
 λέγονται. Ὅτι ^e οἱ Κάνταβροι καὶ οἱ τέτοιοι πλησιό-
 χωροι ἕρω λούονται ἐν δεξαμεναῖς παλαιαῖς καὶ
 τὰς ὀδόντας σμήνονται τῷ αὐτῷ ἕρω, καὶ αὐτοὶ καὶ
 γυναῖκες. Ὅτι ^f οἱ Οὐέτιωνες Ἰβηρες, ὅτε πρῶτον
 εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρήλθον στρατόπεδον, ἰδόντες
 πᾶς τῶν ταξιαρχῶν ἀναγκάμποντας ἐν ταῖς ὁδοῖς
 περὶ πᾶσι χάριν, μανίαν ὑπέλαβον, ^h τὴν ὁδὸν αὐ-
 τοῖς ⁱ ἐπὶ ταῖς σκιῶς ὥς δέον ἢ μῦθον καὶ ἥσου-
 χίαν ἰδρυέντας, ἢ μάχεσθαι· τοσούτον αὐτοῖς τὸ
 θηριώδες καὶ ἀνήμερον ἦν· καὶ αἱ γυναῖκες δ' αὐτοῖς
 κόσμου χάριν περὶ τετραχίλια σιδηρὰ ἐφόρουν, [ἐχόντα]
 κόρακας σιδηρεὺς πρηνεσκότας τοῦ πρὸς ὧπου
 πολὺν, καμπόμους ὑπὲρ κορυφῆς, καὶ ^j περὶ πῆ-
 τας περὶ τῷ μετώπῳ πολὺ· κατὰ τέτων δὲ τῶν
 κοράκων, ὅτε βέλονται, κατεσπῶντο κάλυμμα, ὥστε
 ἐμπελάσθην τῷ πρὸς ὧπῳ καλύπτειν αὐτό· καὶ τῷτο
 κόσμον ὀνόμιζον· ^k ἄλλαι δὲ φασὶ τυμπάνιον ^l πε-
 κῆσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ πεφωτοῦς, καὶ σφίγγον ^m
 κεφαλὴν μέχρι τῷ παρωτίδων· εἰς ὕψος δὲ καὶ πλά-
 τος, ⁿ ἔξυπνισμὸν κατ' ὀλίγον· ^o ἄλλαι δὲ τὰ
 πρὸς ὧμια φιλοῦν ἐπὶ τοσούτον, ὥστε ἀποσίλβειν τοῦ
 μετώπου μᾶλλον· τὰς δὲ ὅσον ποδιαῖον τὸ ὕψος ὀπι-
 θεμένης φυλίσκον, περὶ πλέκειν αὐτῷ ^p χαίτην, ἔτα
 καλύπτει μελαίνῃ περὶ πλέκειν· πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ
 τῇ τοιαύτῃ, πολλὰ καὶ ἑώραται καὶ μεμύθεται
 περὶ πάντων κοινῇ τῶν Ἰβηρικῶν ἐθνῶν, ἀφ' ἑνὸς
 δὲ τῷ πρὸς ὧμῶν· ἢ μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν, ἄλλα
 καὶ τὰ πρὸς ὠμότητα· καὶ θηριώδην καὶ τὰ τέκνα
 μῆτερες ἔκτειναν, πρὶν ἄλῶναι κατὰ τὸν ^r πόλεμον
 καὶ παιδίον δὲ, τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένον
 αἰχμαλώτων, ἔκτεινε πάντας, τῷ πατρὸς κελεύσαντος,
 σιδηρεὺς κυριεῦσαν· γυνὴ δὲ πάλιν τὰς σινυαλόντας·
 κληθεὶς δὲ τις εἰς μεθυσκορμύες, ἔβαλεν· ἑαυτὸν εἰς
 πυρρὴν ταυτὰ δὲ καὶ Κελτοὶ καὶ Σκύθαι καὶ Θράκες
 ποιοῦσιν. Ὅτι ^s τῆς Κάλπης καὶ τῶν ἑκβολῶν τῆ
 Βαίπιδος ἀπέχει τὰ Γάδειρα, σταδία ψν. καὶ ἔτι
 ἢ ἥστος μικρό· πλάτος μὲν ἔχουσα σταδία, μήκος
 δὲ σταδία ρ'. καὶ εἰσὶν οἱ οἰκοῦντες πλησιότατοι διὰ
 τὴν ἐμπορείαν. Ὅτι ^t Πολύβιος κρήνην εἶναι φησὶν
 ἐν Γαδείρῃ ὕδατος ποτίμου, ἥτις ἀντιπαθεῖ τῇ

bricus est dictus. Quod in Hispania castorēs multi
 gignuntur, sed [Hispanicum] castorium non habet
 eandem vim cum Pontico. Quemadmodum etiam
 æs Cyprium solum Cadmiam fert, et vitriolum, et
 spodium. Item Celtiberorum equi, cum sint subal-
 bidi, ubi in exteriorem Hispaniam traducti fuerint,
 colorem mutare dicuntur. Quod Cantabri, et qui
 hisce sunt finitimi, urina in cisternis inveterata la-
 vantur: eaque tum ipsi tum eorum uxores dentes
 abstergunt. Quod Vettones, cum, primum castra
 Romanorum ingressi, quosdam centuriones deam-
 bulationis gratia viam deflectere cernerent, insanire
 homines suspicati sunt, ac proinde iis præcedentes
 viam ad tabernacula commonstrabant; putabant
 enim aut in tabernaculo quiete manendum, aut
 pugnandum esse. Tam feris illi atque immanis
 moribus fuerunt. Præterea autem ipforum
 mulieres ornatus gratia gestabant ferrea monilia
 collo circumdata, corvos ferreos habentia, qui ante
 frontem longius procumbentes supra verticem erant
 reflexi. Ad hos corvos, cum vellent, attrahebant
 velum, ut prætentum faciei ipsam tegeret. Atque
 hoc putabant esse ornatum. Alias ajunt tympanu-
 lum circumjectum habere ad cervicem, ad occiput
 quidem rotundum, adstringens caput ipsum usque
 ad auriculas; in altitudinem vero et latitudinem
 paulatim supinatum. Alias vero priorem comam
 adeo explicare, ut plus quam facies pateat. Alias
 rursus columnella pedali [capiti] imposita atque in
 sublime erecta, cæsariem illi circumtexere, deinde
 nigricante velo exornare. Ultra hæc, quæ sane
 vera esse constat, permulta alia visa sunt, et efficta
 de omnibus communiter Hispanicis populis, tum
 præcipue de septentrionalibus: et non solum de
 ipforum fortitudine, sed et de crudelitate et feroci-
 tate. Siquidem matres filios occiderunt, priusquam
 in bello caperentur. Et puer quidam, cum paren-
 tes, et fratres captivi vinculis adstricti jacerent,
 nacto cultro eos omnes interfecit, id scilicet iubente
 patre. Idem fecit mulier de iis, qui secum capti
 fuerunt. Quidam ad ebrios vocatus, supra roguin
 sese conjecit. Hæc autem et Celtæ et Scythæ et
 Thraces faciunt. Quod a Calpe et Bætis ostiis
 Gades distant stadiis septingentis quinquaginta: est
 autem insula exigua, latitudine stadii unius, longi-
 tudine centum. Hujus incolæ e mercatura ditis-
 simi sunt. Quod Polybius fontem ait esse in Ga-
 dibus, aquis abundantem potui aptis, cui contra

^a Strab. p. 224. l. 6.^b Καδμίαν Strab.^c In Ed. Basil. σπονδιον.^d Ita MSS. Strabonis, in lib. vulgatis μεταχθῶσιν.^e Strab. p. 225. l. 1. 2.^f Strab. p. 225. l. 10.^g In Ed. Basil. Ουέτιωνος.^h Verbum aliquod hic subintelligendum.ⁱ Πρὸς πῆτοντας Strab.^k Ἄλλαις malim.^l Περιχεῖσθαι Strab.^m Ita ex Strab.ⁿ In Ed. Basil. ἐξ ὕψους μὲν κατ' ὀλίγον.^o Ἄλλα in Ed. Basil. Locum sic vertit Xylander.^p Alias frontis partes, quæ ad comam spectant, ita deglabrare, ut magis ipsa fronte^q Strab. p. 232. l. 5. et p. 232. l. 14.^r Strab. p. 235. l. 45.^s De bello Cantabrico hæc intelligenda.

quam mari aliquid evenit : nam cum illud auge-
tur, tum ipse deficit ; cum vero refluit, completur.
Causam rei confert in spiritus, qui e fundo in super-
ficiem terræ efferuntur ; qua superficie sub maris
fluxum undis cooperta, prohibentur a solito egressu,
atque ad interna reversi fontis meatus obturant, et
aquæ defectum efficiunt : ea deinde iterum nudata,
directos meatus agentes spiritus fontis venas usque
adeo liberant, ut facile et ubertim scateat aqua.
Hanc causam Strabo non approbans aliam adfert. 10
Quod et credibile ut venæ aliquæ fontis ab inunda-
tione humectatæ extrinsecus laxentur, et magis in
obliquum aquas diffundant, quam eas secundum
pristinum alveum in fontem exprimant. Deinde,
ut ait Athenodorus, inspirationi et expirationi per-
quam simile videtur, quod circa aquarum accessus
et recessus accidit : ut sint fluentes aquæ per alios
meatus naturalem fluxum in terræ superficiem ha-
bentes (quorum meatuum orificia appellamus fontes)
rursusque per alios meatus ad maris fundum una 20
trahantur : et [mare] quidem ipsum attollentes, ut
exundet quando fit exspiratio ; ac tum proprium
alveum relinquunt : mox ad eundem redeunt, cum
et illud abit rursus. Quod Posidonius ait, oceani
motum sideris circuitum subire : diurnum quidem, 25
solis ortum et occasum ; menstruum vero, lunæ
varium lumen ; annum autem, solis conversiones.
Atque in singulos quidem dies ad lunæ consensum
variat. Cum enim luna unius signi spatio supra
horizontem elevatur, mare intumescere incipit et in
terras effluere, idque dum ad medium cœli perve-
niat. Rursus inclinante astro retrocedit paulatim,
donec signo uno horizontem occiduum excefferit,
quo momento prorsus decrescit mare. Deinde in
eodem statu manet oceanus, quousque luna sub oc-
casum demersa rursus sub terra unius signi inter-
vallo ab horizonte destiterit. Atque dein eodem
modo quo prius exundat, donec luna sub tellure in
imo cœli sit ; postea iterum recedit, donec luna in
ortum progressa uno signo ab horizonte abfuerit :
tum enim consistit donec supra horizontem signi
altitudine elevatur luna. Atque ad hunc modum
singulis id diebus ab æterno peragitur. Menstruus
vero motus ita fit : intenduntur aquarum incrementa
et decrementa circa novilunia et plenilunia ; re-
mittuntur autem in quadraturis. Annuus ita fit : 45
circa solstitia accessus recessusque augentur ; circa
æquinoctium utrumque maxime diminuuntur : et
hoc perpetuo fit. Rursus autem dum luna in tro-

γαλάσῃ πλημμυρῶσιν μὲν, λειψυρρεῖ· ὑποφού-
ρους δὲ, πλημμυρεῖ· αἰπᾶται δ' ὅτι τὸ πνεῦμα
τὸ ἐκ τῆς βάτους εἰς τὴν ὑπερφάνειαν τῆς γῆς ἐκπίπτει,
καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ἀπὸ τῆς κύματος καὶ τὰς
5 πλημμυρῶσιν, ἐργεταὶ τῶν οἰκείων ποιόντων ἔξωδον·
ἀνατρέφει δ' εἰς τὸ ἐντὸς, ἐμφερέσει τὰς τῆς πηγῆς
πόρους, καὶ ποιεῖ λειψυρρεῖαν· γυνωθεισὴ δὲ πάλιν ἐν-
θυπορῆσαν ἐλευθεροῖ τὰς φλέβας τῆς γῆς, ὥστε ἀνα-
βλύειν ἐνπόρους· ὁ δὲ Στράβων, καὶ δὲ ταύτῃ μὲν
10 αἰτίαν ἀποδοκιμάζει· λέγει δὲ καὶ κεῖνος ἑτέραν· ὅτι
εἰκὸς τῶν φλεβῶν πῖνας τῶν πηγαίων, νοπαθείσας διὰ
τῆς πλήμης ἔξωθεν χαυνῶσθαι, καὶ παρέλχουσιν εἰς τὰ
πλάγια μᾶλλον διδόναι τοῖς ὕδασι, ἢ ἀναθλίβειν καὶ
τὸ ἀρχαῖον ρεῖθρον εἰς τὴν κρήνην· εἴτα, ὥσπερ
15 Ἀθηνόδορος φησιν, εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ τὸ συμ-
βαῖνον πρὸς τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεας εἴποιεν·
εἶναι ἂν πῖνα τῶν ρεόντων ὑδάτων, ἀ κατ' ἄλλας μὲν
πόρους ἔχει τὴν ἐκρυσιν καὶ φύσιν εἰς τὴν ὑπερφάνειαν
(ὧν δὴ τὰ τόματα πηγὰς καὶ κρήνας καλεῖσθαι) κατ'
20 ἄλλας δὲ πόρους σινελεκεται πρὸς τὸ τῆς θαλάττης
βάθος· καὶ συνεξαίρουσθαι μὲν ἐκείνῃ, ὥστε πλημ-
μυρεῖν, ὅταν οἷον ἡ ἐκπνοὴ γίνηται, τὸ οἰκεῖον ἀπο-
λείπει ρεῖθρον· πάλιν ἀναχωρεῖ πρὸς τὸ οἰκεῖον ρεῖθρον,
ὅταν καὶ ἐκπνοὴ λάβῃ τὴν ἀναχώρησιν. Ὅτι φησὶ
25 Ποσειδώνιος, τὴν τῆς ὠκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν ἀστροειδῇ
περίοδον· ἢ μὲν ἡμερήσιον, πρὸς τὰς τῆς ἡλίου ἀνατο-
λὰς τε καὶ δύσεις· τὴν δὲ μηνιαίαν, πρὸς τὰς τῆς
σελιῦς φάσεις, τὴν δὲ ἐνιαυσιαίαν, πρὸς τὰς τῆς
ἡλίου τροπὰς· καὶ ἡμέραν γὰρ πρὸς τὴν τῆς σελιῦς
30 συμπάθειαν· ὅταν ὑφωθῇ ἀπὸ τῆς ὀρίζοντος ζώδιος μέ-
γθος, ἀρχεσθῇ τε διοιδεῖν τὴν θαλάττην καὶ πλημμυ-
ρεῖν, μέχρι μεσουρανήσεως αὐτῆς· ἐκκλίναντος δὲ τοῦ
ἄστρου, πάλιν ἀναχωρεῖν κατ' ὀλίγον, ἕως ἂν ζώδιον
ὑπερέχουσα ὁ δυτικῷ ὀρίζοντος τελέως μειωθῇ· εἴτα
35 ἐν τῇ ῥιχίᾳ ταύτῃ ἀφαιρῶν τὸν ὠκεανόν, ἕως ἡ
σελιῦς δύνασαι ἀποφύγῃ τῆς ὀρίζοντος πάλιν ζωδιακόν
ὑπὸ γῆν ἀφίστημα· εἴτα κατὰ τὸ ὅμοιον σχῆμα, ἕως
τοῦ ὑπογείου πλημμυρεῖ καὶ πάλιν ὑπονοσθεῖ, ἕως
ἐλθούσα πρὸς τῆς ἀνατολῆς ζωδιακόν ἀφίστημα τε-
40 λέως ῥιχίαν ὁρίῃ· εἴτα ἐν τῇ ῥιχίᾳ μένει ἕως ἂν
ὑφωθῇ τῆς ὀρίζοντος τὸ ζωδιακόν ἀφίστημα· καὶ ἕως
καθ' ἑκάστην γίνεταί ἡμέραν ἔξ ἀείδῃ· ἡ δὲ μηνιαία
γίνεται ἕως· ἀποτείνονται αἱ αὐξομειώσεις πρὸς τὰς
συνόδους καὶ πανσελήνους· μειῶνται δὲ πρὸς τὴν διχότομον
45 ἐκατέραν· ἡ δὲ ἐνιαυσιαία γίνεταί ἕως· περὶ τὰς
τροπὰς ἐκατέρως τῆς ἡλίου ὀπιτείνονται αἱ αὐξομειώσεις
τῶν ἀμπώτεων· πρὸς δὲ τὰς ἱσημερίας ἐκατέρας
μειοῦνται ἐξ ἁπλῶς· καὶ τὸτο αἰεὶ γίνεταί· πάλιν δὲ τῆς

^a Strab. p. 236. l. 11.

^b Sic Strabonis libb. vulgati, atque ita legisse videtur Gemusæus. In Ed. Basil. πάθος.

^c Καὶ συνεαίρονται μὲν ἐκείνη apud Strabonem legit Casaubonus.

^d Strab. p. 237. l. 16. 27.

^e Apud Strab. εἴτα μένει ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει. Forfan pro ῥιχίᾳ (quod nusquam alibi, quod sciam, occurrit) reponendum μαλακία aut μαλαχία. Εἴτα ἐν τῇ ῥιχίᾳ ταύτῃ διαμίνειν. Ραχία aut Ionice ῥηχία jam reponendum mallet. Nam voce ῥαχία Iones τὴν ἀμπωτὴν καὶ ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης expriment, teste Suida : immo et pro maris stagnatione in oceani littore usurpatur apud Pausaniam.

^f Πρὸς τὰς ἀνατολὰς. Strab.

^g Forfan τῶν ἀμπώτεων καὶ πλημῶν.

σελήνης ἐν τοῖς τροπικοῖς ζώοις, ἀναμαλίας ^{εἶ} τῶν ἀμπώπων καὶ πλημῶν, τῷ τε τάχει καὶ τῷ πλήθει τῶν αὐξομειώσεων· ἐν δὲ τοῖς ἱσημερινοῖς, ὁμαλίας τε καὶ εὐξείας· ἐν δὲ ^α τοῖς διπόμοις, μετὰ τῶν. ^β Ὅτι ὅδε ἐστὶν πάντων τῶν Κελτῶν ὁμὸς θρόνος ὅδ' ^γ ἰα γῆρυς. ^δ Ὅτι αἱ Ἀλπεις, ἀπὸ τῆς Λιγυτικῆς ἀρξάμεναι θαλάσσης, ὅπῃ τὰς τῆς Πυρήνης ἐκβολάς. ^ε Ὅτι τὸ Κέμνον ὅρος πρὸς ὀρθὰς γωνίας ὅσῃ τῇ Πυρήνῃ, μήκος ἔχον πρὸς τὰς δ' αὖτε καὶ παύεται πρὸς Λεγδυνον πόλιν πρὸς ἀνατολάς· οἱ δὲ ^ζ τε Πυρήνης καὶ τῶν Κεμνῶν πρὸς Βορρᾶν οἰκῶντες ἕως τῆς ὠκεανῆς Ἀκυϊτανοὶ καλοῦνται, ἀφορίζομενοι τῷ Λίγειρι ποταμῷ ἀπὸ Λεγδυνησίας. ^η Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ Κελτική ποταμοῖς ὅσῃν κατὰ ῥυτὸς ἔστωι οἱ ποταμοὶ εὐφρῶς κείνται, ὥστε ἀπὸ τῆς ὠκεανῆς εἰς τὴν ^θ ἔστω θάλασσαν καὶ ἔμπαντι τὰ φορτία ἀφ' ἧς τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι ἀφ' ἑαυτῶν ὀλίγων πνῶν χειρῶν περὶ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων· ἐστὶν δὲ καὶ πολυανθροποτάτη ἡ Κελτική, καὶ εὐφορὸς πρὸς δὲ Νάρβωνα καὶ τὴν πρὸς θαλάσσαν αὐτῆς ἕως τῶν Κεμνῶν ἐλθού- ^ι φυτὸς ὅσῃν τὰ δὲ πρὸς βορρᾶν πρὸς ὄντα ἐκ τῆς κατ' ὀλίγον ὁδοῦ ἀμπελον ἔχει. ^κ Ὅτι ἡ Ναρβωνησία πρὸς Ἀλληλόγερμον ἔχει τὸ ὄρημα· ὧν ἡ Νοτία θαλάσσα καὶ τὸ Κέμνον ὅρος ἕως τῶν Ἀλπεων, αἱ ἀπεναντίον· ἡ δὲ Πυρήνη καὶ αἱ Ἀλπεις, αἱ λοιπαὶ δύο ἀπεναντίον· διορίζεται δὲ ἡ Ναρβωνήτις χάραξ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας τῷ Οὐάρῳ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰβηρίας τῷ ἱερῷ τῇ Πυρηνάϊας Ἀφροδίτης· καὶ εἰσὶν μετὰ τῶν Ἀφροδισίῃ καὶ τῇ Οὐάρῳ ποταμοῦ ἐκβολῶν ἡ πρὸς θαλάσσαν, τὰς δ' αὖτε. ^λ Ὅτι ἡ Μασαλία πόλις Ἑλληνική ^μ τοσοῦτον ἢ σφῶρον καὶ μετρία, ὥστε καὶ νόμον ἔχον, τὴν μεγίστην πρὸς τὰς χερσίων ^ν ῥ'. τὴν δὲ ἐσθίται χερσίων ^ξ ε'. καὶ τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον ὁμοίως χερσίων ^ς ε'. τοσοῦτον δὲ τὰς λόγους καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἔργῳ ἐξήσκησαν, ὥστε τὰς φιλομαθείας ἐχρυσίσας Ῥωμαῖοις, μὴ εἰς Ἀθήνας ἀλλ' εἰς Μασαλίαν πορεύεσθαι· ἐστὶν δὲ ἡ πόλις Φωκαέων Σποικία. ^ς Ὅτι μετὰ τὴν Νάρβωνος καὶ τοῦ Ἀφροδισίῃ ἀκρὸς ἐκ τῆς Πυρήνης πρὸς ποταμὸς ὁ Ῥεσκίνων· ἢ πλεονάζον λίμνη, καὶ χειρὶν ὑψυδρον, μικρὸν ὑπερ τῆς θαλάσσης, ἀλυκίδων μετὸν, τὸ τοῦς ὀρυκτοῖς κερταῖς ἔχον· δύο γὰρ ἢ περὶ ὀρυκτοῖς πόδας, καὶ κατέντι τείναντες εἰς ὑδρὶν ἰλυώδεις, ὅσῃν ^ζ περὶ τὸν ἰχθυὸν, ἀξιόλογον τὸ μέγεθος· τρέφεται δ' ὑπερ τῆς ἰλῦος, καθάπερ αἱ ἐγχέλυες. ^η Ὅτι μετὰ τὴν Μασαλίαν καὶ τῶν τοῦ Ῥοδανῆς ἐκβολῶν ^θ ποταμῶν πεδίον ὅσῃν διέχον τῇ θαλάσσης τὰς δ' αὖτε πό- ^ι τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν ἀφ' ἑαυτῶν, κυκλοτερές τὸ ὄρημα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τῆς συμβεβηκότος· μετὸν γὰρ ὅσῃν λίθων χειρῶν, ὑποπερυκτιᾶν ἔχοντων αὐτοῖς

pici signis versatur, inæqualitas apparet accessus atque recessus tum celeritate tum quantitate recipro- cationum: in æquinoctialibus et æqualitas est et ordo constantior: in cæteris medio inter hæc modo. Quod non omnium Celtarum una sit lingua aut una vox. Quod Alpes, a Ligustico mari ini- tio sumto, usque ad Rheni ostia procurrunt. Quod Cemmenus mons Pyrenæ monti ad rectos angulos est situs, longitudinem habens circiter stadiorum duo millia; et definit prope Lugdunum urbem, versus ortum. Qui a Pyrene et monte Cemmeno versus Boream habitant usque ad Oceanum Aquitani dicti; disterminantur a Lugdunenfi Gallia Ligeri flumine. Quod universa fere Gallia fluminibus permeatur: sunt autem tam apposite sita ea flumina, ut onera mercium ab oceano in mediterraneum, et ab hoc vicissim in oceanum transferri possint, paucis quibusdam exceptis locis, per quæ itinere terrestri portantur. Est autem Celtica hominibus abundan- tissima, et feracissima. Circa Narbonem vero at- que ipsius oram maritimam usque ad Cemmenos montes oleis confita est. Quæ ad septentrionem progreditur, eā paulatim ne vites quidem alere po- test. Quod Narbonensis Gallia parallelogrammum referat, cujus opposita duo latera efficiunt, et mare quod meridiem versus jacet, et mons Cemmenus ad Alpes usque: reliqua duo Pyrena monte atque Alpibus constituuntur. Dividitur autem Narbon- ensis regio ab Italia flumine Varo, ab Hispania templo Pyrenææ Veneris. Et est quæ inter Aphro- disium et Vari fluminis ostia interjacet regio mari- tima, stadiorum duorum millium septingentorum. Quod Massilia urbs Græca tanta fuerit temperantia et moderatione, ut legem haberet, ne dos maxima aureos centum, vestitus quinque excederet, et mu- lierum ornatus ut totidem esset aureorum. In di- cendi vero studio ac philosophiæ eo usque exercu- erunt sese; ut qui Romani disciplinarum amore te- nebantur, non Athenas sed Massiliam proficisceren- tur. Hæc urbs Phocenium est colonia. Quod inter Narbonem et Aphrodisii promontorium e Pyrena Rhuscino flumen exeat, juxta quem lacus est, et ager subtus aquosus, paululum supra mare, salinis refertus: is etiam fossiles habet mugiles. Nam ubi quis duos aut tres foderit pedes, et in li- mosam aquam immiserit fuscinam, piscem licet eximie magnitudinis configere: is limo anguilla- rum instar alitur. Quod inter Massiliam et Rho- dani fluvii ostia jacet campus, a mari distans sta- diis centum, diametro ejusdem quantitatis, forma

^α Hic prorsus hæreo, dubius an reponerem, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις διοσημείοις. Vide Strab. p. 238. l. 24. ^β Strab. p. 241. l. 6. ^γ Homer. Il. 8. vers. 437. ^δ Strab. p. 242. l. 13. ^ε Strab. p. 243. l. 7. 22. ^ς Strab. p. 244. l. 7. 23. ^ζ Strab. p. 245. l. 18. et p. 248. l. 23. ^η Strab. p. 250. l. 5. ^θ Apud Strab. παραπύρραι melius περιπύρραι. ^ι Strab. p. 251. l. 3.

circulari. Is ab eventu Lapidofus dicitur, lapidibus, qui manus implere possint, plenissimus; sub quibus gramen exoritur, quod pabuli ubertatem pecoribus suppeditat. In medio autem aquæ, et salinæ sunt, et sales. Dicit igitur Aristoteles lapides eos a terræ-motibus, quos brastos, id est ebullientes, appellant, in superficiem ejectos, ad cava loca confertim delapsos esse. Posidonius lacum fuisse dicit, qui cum fluctuatione quadam exaruerit, ideoque in plures dispersus fuerit lapides, sicut fluviatilem glaream, et calculos littoreos. Sane uterque probabilem rei rationem exposuit. Necessarium enim est ita congregatos lapides non per se ipsos consistere, vel ex humiditate compactos oriri, sed fragmenta esse magnorum saxorum continentibus rupturis avulsa. Quod Salyes inter Rhodanum et Druentiam amnes habitant, per quingenta stadia. Quod Galatæ, qui Cappadociæ adjacent, Gallorum sint coloni. Quod in Aquitania Galliæ, quam habent Tarbelli, auri-fodinæ sint omnium præstantissimæ: nam in scrobibus paululum defossis, auri laminæ reperiuntur manum implentes, aliquando exigua indigentes repurgatione: reliquum ramenta et glebæ sunt, ipsæ quoque non multum operis desiderantes. Mediterranea autem et montana agrum habent meliorem. Quod universa hæc natio, quæ nunc Celtica et Galatica et Gallica appellatur, bellicosa est et ferox et ad pugnam prompta, magis tamen equestri pugna nobilis, adeoque optimum equitatum Romanis suppeditat. Cæterum ingenio candido est et simplici, et ab improbis moribus abhorrente. Itaque ut ad bellum coeant statim laceffuntur, utpote laborum osores; et facile item domantur, subjuganturque. Sunt autem Hispanis ob magnitudinem corporis robustiores, magis tamen qui ad oceanum vergunt. Cæterum bella gerentes, non multo tempore resistunt: nam adversus Romanos, postquam Hispani belligerare cœperunt, priores tamen fuere subjugati. Hispani vero non universis viribus, sicut Galli, neque uno in loco depugnabant: sed in locis multis, inque aliis aliis, atque alio tempore, quapropter difficiliter subdi poterunt. Quod e Gallis, qui Belgæ vocantur, fortissimi sunt, in quindecim nationes divisi. Habitant autem inter Rhenum et Ligerim, scilicet ad oceanum domos habentes. Hi Germanis sunt vicini, ac reliqua vivendi norma similes. Apud eos tanta est mulierum fœcunditas, ut circiter trecenta millia censeretur Belgarum multitudo, qui arma ferre possent. Sagis vestiuntur, ac comas nutriunt, dormiunt humi, carnibus victitant, et lac potant. Eorum regio fues et oves alit. Pro tunicis gestant scissos cum manicis amictus, usque ad pudenda et nates demissos. Lana quidem eorum aspera, cæterum oblongis villis, ex qua hirsuta texunt sagula. Hæc universæ Italiæ per mercatus suppeditant,

ἀγρωσιν· ἀφ' ἧς ἀφθνοι νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἀλυκίδες εἰσίν· καὶ ἄλεις. Ἀριστοτέλης μὲν οὕτω φησιν, ὅτι σεισμῶν τῶν καλουμένων^a Βρασίων, ἐκπεσόντες τὰς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν συναλιθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδώνιος δὲ λίμνῳ ἔσσαν παγῆναι μετὰ κλυδασμῶ· καὶ ἀφ' αὐτῶν εἰς πλείους μερισθῆναι λίθους, καθάπερ τὰς ποταμίους καὶ χληκὰς καὶ ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας· καὶ ἔστιν ἐκάτερος τῶν λόγων πιθανός· ἀνάγκη γὰρ τὰς ἕτας¹⁰ συνεσθῆναι λίθους, καὶ καθ' αὐτὰς ἢ ἕξ ὕψους παγῆσθαι μεταβάλλειν^b [ἀλλ'] ἐκ πετρῶν μεγάλων ῥήγματα συνεχῇ λαβρῶν ἀπκριθῆναι. Ὅτι οἱ Σάλυες οἰκοῦσι μεταξὺ Ῥοδανὸς ποταμοῦ καὶ Δρυεντίας ποταμοῦ, ὅπῃ εἶδα φ'. Ὅτι οἱ πλησίον Καππαδοκίας¹⁵ Γαλάται Κελτῶν εἰσιν ἀποικοί. Ὅτι ἐν τῇ Ἀκυϊτανίᾳ τῆς Κελτικῆς, ὡς ἔχουσι Τάρβελλοι, μεταλλάττειν χρύσεια ἀουδαϊότατα πάντων· ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ὅπῃ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ' ὅτε μικρὰς ἀποκαθάρσεως δέουσαι· τὸ δὲ λοιπὸν ψήγμα ὅστις, καὶ βῶλοι, καὶ αὐτὰ κατεργασίαι καὶ πολλὰ ἔχουσι· ἢ δὲ μεσόγειος καὶ ὀρενὴ βελτίῳ γῆν ἔχει. Ὅτι τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, ἀρεϊμάνιον τέ ὅστις καὶ θυμικὸν καὶ μάχιμον, καὶ μᾶλλον ἰππικὴ μάχῃ εὐδοκίμου, καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις ἰππικὸν ἔτοι παρέχουσιν· εἰσὶν δὲ τοῖς τέτοιοις ἀπλοῖ, καὶ ἐκκαθήσεις· εἰς δὲ τὸ διεγερθῆναι πρὸς πόλεμον ἐτοίμως ἐρεθίζονται, ὡς μισοπόνηροι· καὶ πάλιν εὐκόλως χειροῦνται καὶ δουλοῦνται· καὶ εἰσὶν τῶν Ἰσθίων ῥα²⁰ μαλεῶτεροι, διὰ τὰ τῶν σωματῶν μεγέθη· καὶ τέτων οἱ παρωκαῖνται μᾶλλον· ἐκ ἀντέχουσι δὲ χρόνον πολὺν πολεμῶντες· καὶ γὰρ πρὸς Ῥωμαίους πολεμῶν ἤρξαντο ὕστερον τῶν Ἰσθίων, ἀλλὰ πρῶτοι κατεσθῆθησαν· οἱ δ' Ἰσθιοὶ ἔτε πανσεχτιὰ ὥσπερ οἱ Γαλάται²⁵ ἐπολέμου, ἔτε καὶ ἓνα τόπον· ἀλλὰ κατὰ πολλὰ τῆς χώρας, καὶ ἄλλοιτε ἀλλαχῶ, δυσάλωτότεροι γινώσκουσιν. Ὅτι τῶν Γαλατῶν οἱ Βέλγαι ἀνδρείοτατοί εἰσιν, εἰς ἰ. ἔθνη διηρημένοι· οἰκοῦσι δὲ μετὰ τὸν Ῥήνον καὶ τὸν Δίγειον, παρωκαῖνται ὄντες· καὶ³⁰ εἰσὶν ἔτοι τοῖς Γερμανοῖς γείτονες, καὶ τὴν ἄλλην διαίταν ὅμοιοι· καὶ ἀφ' αὐτῶν τῶν γυναικῶν εὐτεχνίαν, εἰς λ'. μυριάδας τὸ τῶν Βελγῶν ἐξητάζετο μάχιμον πλῆθος· σαγίφοροι δὲ, καὶ κομποφοροῦσι, καὶ χαμαιεύναί εἰσιν, καὶ κρεωφάγοι, καὶ γαλακτοπόται· καὶ³⁵ ἡ χώρα κτινωτέρος σοὶ καὶ πρῶτος· ἀντὶ δὲ χιτῶνων χιτῶν χιτῶν χιτῶν φοροῦσι, μέχρι γλουτῶν καὶ αἰδοίων· ἢ δ' ἐρεῖα αὐτοῖς περαχία μὲν, ἀκρόμαλλος δὲ, ἀφ' ἧς τοὺς δασεῖς σάγους ἐκφυαίνουσι, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ χορηγοῦσιν ἐπ' ἐμπορείᾳ, καὶ τὰ ἐκ τ'

^a Βράσσαι dicuntur Aristoteli.^b Verbum uncis inclusam supplevi ex Strabone.^c Strab. p. 256. l. 5. et p. 259. l. 32.^d Strab. p. 263. l. 16.^e Strab. p. 272. l. 12. et p. 273. l. 1.^f Strab. p. 273. l. 28. p. 274. l. 4. 7. 12. et p. 275. l. 7.^g Nonnullis dicitur Δίγιος et Δείγιος.

συν παρίχη· ὁπλισμὸς δὲ μάχιστα μακρὰ, παρηρτη-
 μὴν ὡς τὸ δεξιὸν πλὺθὺν, καὶ θυρεὸς μακρὸς, καὶ
 λόγχη καὶ λόγχη, καὶ ^αμάχης παλτὴ π' εἶδος· ἔστιν
 δὲ π' καὶ γρόσφοι εὐκλῆς ξύλον, ἐκ χειρὸς οὐκ ἐξ
 ἀγκύλης ^βἀφ' ἐμῶν, τιλεβολώτερον καὶ βέλους, ὃ 5
 μάλιστα καὶ ὡς τὰς τῶν ὀρνέων χερῶνται θήρας·
 αἱ δὲ ὕες αὐτοῖς καὶ ἀρσενεύουσιν, ὕψι καὶ τάχει καὶ
 ἀλκῇ ἀφ' ἐφ' ἑαυτῶν κίνδυνος δ' ὅτι τῶν ἀνέμων ὡς
 ὄντι ταύταις, ὡσαύτως καὶ λύκαι. ^γὍτι· ὡς
 πᾶσι Κελτοῖσι τρία γένη ἐν πᾶσι αὐτοῖς ὅτι μάλιστα. 10
^δΒάρδοι τε, ποιητὰς ὄντες ὕμνων· καὶ ^εΟὐάται, ἱερ-
 ποιοὶ καὶ φυσιολόγοι· καὶ Δρυῖδαι [οἱ] ὡς τῇ
 φυσιολογίᾳ, καὶ τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἀσχοῦσι, δι-
 καιοῦνται νομιζόμενοι· ἀφ' ἁρτῶν δὲ τὰς ψυχὰς ἔτοι-
 λέρουσιν ^{εἶ}, καὶ τὸν κόσμον· ὅτι περὶ τῆς δὲ ποτε 15
 καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ· τῶν δὲ ἀπλῶ καὶ θυμῶ πολλὸν
 τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν ὡς τῶν Γάλλοις, καὶ
 τὸ φιλόκοσμον· χρυσοφοροῦσι γὰρ, ὡς μὲν τοῖς τε-
 χνίοις φρεσὶν· ὡς δὲ τοῖς βραχίονι καὶ τοῖς καρ- 20
 πῶν μέλαι· καὶ ἐοικότες αὐτοῖς τοῖς ἀρχαῖοι χρυσό-
 πατοι· καὶ εἰσὶν ἀφόρητοι μὲν νικῶντες, ἡττηθέντες δὲ
 ἐκπληκτοί. ^ζὍτι· ἐάντι τῶν τῶν Λίγυες ποταμοῦ
 ἐκβολῶν νῆσος ὅτι μικρὰ, ἐκ παντὸς πελαγία ἐν τῷ
 ὠκεανῷ· ἐν ἣ τῶν Σαμνιτῶν αἱ γυναῖκες Βάκχαι, τῶν
 Διονύσου κατεχόμεναι, οἰκῶσιν, ἐξελέμεναι τὸν θεόν· 25
 ἐξ ἧς δ' ὅτι βαλάνειν ἀνδρα τῆς νήσου· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἀντιπλέουσιν ἐκ τῆς νήσου συνέρχονται τοῖς σφετέραις
 ἀνδράσι, καὶ πάλιν ἀπέρχονται εἰς τὴν νῆσον. ^ηὍτι
^θΚελτοὶ πάντες φιλόνομοι εἰσιν· καὶ ἐνομίζεται παρ'
 αὐτοῖς αἰσχρὸν, τὸ ἀφαιρῆναι τὴν νέαν· ἀκμῆς, ἀσκήσι 30
 δὲ μὴ παχεῖς ^θ, μὴδὲ ὡς γάλακτος· τὸν δ' ὡς
 βαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζώνης μέτρον, ζημιωθεὶς
 φασιν. ^ιὍτι· ἡ πλείστη τῆς Μεγάλης Βρετανίας
 πεδιάς ὅτι καὶ κατὰ δρυμὸς· πολλὰ δ' ἔχει καὶ
 ὄρεα· φέρει δὲ σίτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα 35
 χρυσὸν καὶ ἀργύρεον καὶ σιδῆρεον· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀν-
 δράποδα χορηγεῖ καὶ κύνες κυνηγετικούς· Κελτοὶ δὲ
 καὶ τοῖς κυσὶ τέτοις χερῶνται ὡς τὴν πολέμου·
 εἰσὶν δ' οἱ Βρετανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασιν· τὰ δ'
 ἡδὴ ἀπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν ἢ οἱ Κελ- 40
 τοί· ὡς· ἐνοὶ ἀφ' ὅτι ἀγνοεῖν, καίτοι γάλακτος ἐπο-
 ρεῦντες, ἐκ τυροποιῶσιν· ἀπειροὶ δ' εἰσὶν καὶ κηπείας
 καὶ πικρῶν γεωργίας πέπων· πόλεις δ' αὐτοῖς οἱ δρυμοὶ
 εἰσιν· ἀφ' ἐφ' ἑαυτῶν γὰρ δένδρεσι καταβόληται
 εὐρυχωρὴ κύκλον, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ καλυδοποιεῖνται, 45
 καὶ τὰ βοσκήματα κατὰ σταθμὸν εὐθύνουσιν, οὐ ὡς πολλὰ
 χερῶν· ἐπομῆρες δ' εἰσὶν οἱ ἄερες μᾶλλον ἢ νιφετώ-
 δεις αὐτοῖς· ἐν δὲ ταῖς αἰθέραις οὐρανὸν κατέχει
 πολλὸν χρόνον, ὥστε δι' ἡμέρας ὅλης ὅτι τρεῖς μόνον

quemadmodum etiam fuilla falsamenta. Armatura
 illis gladius longus a dextro latere suspensus, cly-
 peus oblongus, et hastæ pro proportione, et matara
 tragulæ genus. Est etiam illis lignum pisi forma,
 quod non amento sed e manu mittitur, e longinquo
 magis feriens quam sagitta, quo potissimum ad au-
 cupia utuntur. Sues etiam in agris pernoctant,
 proceritate, robore, celeritate præstantes. Pericu-
 lum est ab iis insueto cuiquam accedenti, non minus
 quam a lupis. Quod apud omnes Celtas tria ho-
 minum genera passim sint in honore. Bardi scili-
 cet, qui laudationibus, rebusque poeticis student;
 et Vates, qui sacrificiorum, causarumque naturalium
 curæ sunt dediti; et Druidæ, qui, præter causa-
 rum naturalium studia, etiam moralem Philoso-
 phiam exercent. Hi omnium iustissimi censentur.
 Immortales animas esse statuunt, et mundum; tamen
 aliquando ignem et aquam superatura. Simplici-
 tati ipsorum atque animositati multum imprudentiæ
 et superbiæ conjunctum est, et ornamentorum stu-
 dium ingens. Etenim aurum gestant, circa col-
 lum quidem torques, manibus autem et lacertis ar-
 millas. Principibus vestes sunt auro pictæ. Vic-
 tores intolerabiles sunt; devicti vero, plane con-
 sternati. Quod in oceano, ex adverso ostiorum
 Ligeris fluminis, insula est exigua, non longe in
 pelago sita, in qua habitant Samnitum mulieres,
 Bacchi numine afflatæ, Deum placantes. Virum
 insulam ingredi fas non est. Mulieres trajicientes
 ex insula viris miscentur, inde redeunt. Quod
 Galli omnes sint contentiosi: neque turpe putatur
 apud eos, si adolescentes flore ætatis abutantur.
 Exercentur ne sint crassi neque ventre promisso: et
 si quis adolescens zonæ præscriptam mensuram ex-
 cedit, eum multari aiunt. Quod magna pars Bri-
 tanniæ Magnæ campestris sit, et arbuftis plena;
 multos etiam habeat montes. Est autem frumenti
 ferax tellus, et pecorum; item metallorum, auri,
 argenti, et ferri: pelles itidem et mancipia, canes-
 que venationi aptissimos suppeditat. His canibus
 Galli etiam ad bella utuntur. Sunt autem Britanni
 statura procera, moribus autem simplicioribus ac
 barbaris magis quam Galli. Unde fit ut nonnulli
 ex ipsis, abundantes lacte, ob imperitiam caseum
 non conficiant. Colendorum insuper hortorum et
 ruris operum imperiti sunt. Urbes ipsorum, ne-
 mora sunt. Latissimos enim circos dejectis sepiunt
 arboribus; ubi, constructis tuguriis, et ipsa pariter
 et armenta non multo tempore stabulantur. Aer
 ipsis magis pluvius, quam nivofus est. Per fereni-
 tates nebula ita multum temporis occupat, ut die
 tota tribus tantum aut quatuor horis circa meri-

^a Μέρη apud Strab. Verum μάχης ex Scaligero et Turnebo legit Casaubonius, quem vide in Commentariis ad pag. 275. l. 1.
^b Ἐφ' ἐμῶν Strab. ^c Strab. p. 275. l. 28. et p. 276. l. 1. 3. 13. 18. ^d Βάρδοι in Ed. Basil. ^e Οὐάται apud Strabonem.
^f Strab. p. 277. l. 10. ^g Strab. p. 278. l. 5. ^h Strab. p. 279. l. 15. 20. et p. 280. l. 2. 10.

diem ipsum conspiciant solem. Quod Divus Cæsar in Britanniam bis trajecerit, nulla re memorabili gesta. Naves enim ejus male sunt afflictæ, atque interiere permultæ, quod undarum recessus in plenilunio magnum incrementum accepisset. Victoriis illic duabus est potitus, trajectis solum militum ordinibus, ac prædam reportavit immensam. Cæterum sub Augusto prorsus tributarii Romanis sunt facti. Quod, qui Hiberniam insulam colunt Britannii, sylvestres sunt, et anthropophagi, herbarumque manducones, defunctosque parentes edunt: atque palam hi mulieribus miscentur, tum cæteris, tum matribus etiam. Quod Pytheas, quanquam in nonnullis, quæ de Thule perhibuit, sit mentitus; tamen quod ad mathematicam attinet contemplationem, recte dixisse videtur: ait enim manducatorum fructuum ac animalium aut plane inopem esse, aut parum illis abundare; incolas milio et aliis oleribus, fructibus et radicibus ali. Frumentum illic exiguum nascitur. Quod ex iisdem Liguriæ locis Alpes et Apenninus initium habent. Aiunt quoque, Liguriæ montes materiæ ligneæ adeo feraces esse, ut inveniantur arbores octo pedum crassitudine habentes diametrum. Montes hi præalti sunt et abrupti. Quod Ligures vino utantur apud se nato, picato, austeroque. Frequens etiam apud eos lyncurium est, quod nonnulli electrum appellant. Quod inter Ligures et Massiliam habitant Salyes, gens maritima, Alpes mari vicinas tenens. Aiunt altitudinem illorum montium rectissimam stadiorum esse centum, ac totidem descensum. Quod ex Alpibus fluant Rhenus, Danubius, Padus, et Rhodanus. Quod Padus omnium totius Europæ fluminum, uno Danubio excepto, maximus sit, ubi in mare erumpit. Quod circa Alpes et occidentuam Italiæ partem admodum difficilis et præceps via sit; ut si quis vel pusillum labatur, periculum sit ne in profundissimas deferatur valles. Quibus in locis Cæsar ingenti sumtu viam struxit, eamque quantum licuit ampliavit. Sed et aliud paradoxum habet hæc regio. Tabulæ glaciei maximæ, e fummis verticibus abruptæ, prætereuntes interimere solebant. Quod Strabo Geographus sub Nerone floruit Romano Imperatore. Quod Alpes peculiaris cujusdam formæ gignunt belluam, habitu quidem ad cervi staturam, collo duntaxat et villis exceptis, quibus capro perquam est similis, ac sub

ἢ τέτταρας ὄρας τὰς πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὄρεσθαι τὸν ἥλιον. ὍΤΙ ^aδὲς διέβη Καῖσαρ ὁ Θεὸς εἰς τὴν Βρετανίαν· ἀξίον δὲ λόγου ὅσδ' ἐπέσχε· αἱ γὰρ νῆες αὐτοῦ, τῆς πανσελήνης ὀπίδουσιν ^bλαβούσης τῆς ἀμπώτης, κακῶς ἔπαθον καὶ ἐφθάρησαν αἱ πολλαί· δύο δὲ νῆες ἐνίκησεν ἐκεῖ, καίτοι δύο μόνον τὰ γμάλας περιώσας τῆς στρατῆρας, καὶ ἔλαβεν λείαν πολλήν· ὅπ'ι δὲ τοῦ Αὐγούστου τελέως εἰς φόρε ἀπαγαγὴν Ῥωμαίοις κατέστησαν. ὍΤΙ ^cοἱ τὴν Ἰερνίαν νῆστον κατοικοῦντες Βρετανοὶ ἀγριοὶ εἰσιν, καὶ ἀνθρωποφάγοι, καὶ πομφάγοι, καὶ τοὺς γονεῖς τελευτήσαντας ἐσθίσουσιν, καὶ φανερώς μίγνυνται γυναῖξί τε ἄλλαις καὶ μιστράσιν. ὍΤΙ ^dΠυθέας, εἰ καὶ πῖνα πρὸς Θούλης λέγων ἐψεύσατο, ὅμως τῆς πρὸς τὸ μαθηματικὸν θεωρίας, εὖ λέγει πρὸς αὐτὴν· λέγει δὲ τῶν μὴ ἡμέρων καρπῶν τε καὶ ζώων ἄφορον ^eεἶναι καὶ σπάνιν· κέγχρω δὲ καὶ ἄλλοις λαχάνοις, καὶ καρποῖς καὶ ῥίζαις πρέφασθαι· οἷος δὲ ὀλίγος γίνεταί. ὍΤΙ ^fἐκ τῶν αὐτῶν τόπων τῆς Λιγυτικῆς ἀρχονται αἱ τε Ἄλπεες καὶ τὰ Ἀπέννινα ὄρη· φασὶν δὲ τὰ ὄρη τῆς Λιγυτικῆς τοσοῦτον εἶναι ἑξυλοτέροφα, ὥς εὐρίσκεσθαι πῖνα δένδρα, καὶ ὀκτὼ ποδῶν ἔχοντα πρὸς ἀξέμετρον τοῦ πάχους· τὰ δὲ ὄρη ταῦτα ὑπερῷον καὶ σπότημα. ὍΤΙ ^gοἱ Λίγυες οἶνον χρῶνται τὸ ἐκ τῆς νῆς σφῶν γινόμενον, πιτῆτι, αὐστηρῶ· πλεονάζει δὲ καὶ τὸ λιγγυρίον πρὸς αὐτοῖς, ὃ πῖνες ἤλεκτρον πρῶσ-αγορεύουσιν. ὍΤΙ ^hμετὰ τὴν Λιγύων καὶ τὴν Μασσαλίας οἰκεῖ τὸ τῶν Σαλῶν ἔθνος πρὸς ἡλίου, τὰς Ἄλπεες τὰς πρὸς ἡλίου οἰκεῖν· φασὶ δὲ τὸ ὑψος τῶν ὄρων εἶναι, ⁱἢ ὀξυτάτον ὅσιν, σάδια ρ'. καὶ τοσοῦτον αὖθις τὴν κατάβασιν. ὍΤΙ ^jἐκ τῶν Ἀλπεων ῥεῖ, ὅ, τε Ῥήνος, καὶ ὁ Ἰσρος, καὶ ὁ Πάδος, καὶ ὁ Ροδανός. ὍΤΙ ὁ Πάδος πρῶτος ἀπάντων ὅσιν μείζων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ, πλὴν ^kμόνον τοῦ Ἰσρου. ὍΤΙ ^lπρὸς τὰς Ἄλπεες καὶ τὰ δυσμικὰ τῆς Ἰταλίας ἡ ὁδὸς χαλεπωτάτη ὅσιν καὶ κρημνώδης, ὥς καὶ τοῖς μικροῖς ὀλισθήσασιν κίνδυνον εἶναι, εἰς φάραγγας ἀβύσσους κατενεχθῆναι· ἃς ὁ Αὐγούστου δαπάναις πολλαῖς ἀνέκτισεν, καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπλάτυνεν· ἔχει δὲ πῖνα πρὸς ἡλίου καὶ ἕτερον ἢ χρεῖα· κρυστάλλου γὰρ πλάκες μέγισται ἐκ τῶν ἀκρωρείων σπέρρηγνύμεναι διέφθειρον τὰς ὁδοὺς. [ὍΤΙ ^mὅσιν λέξις οἱ δημοσιῶναι, ὥσπερ οἱ σιτῶναι καὶ βοῶναι καὶ ὀψῶναι.] ὍΤΙ ⁿΣπεράδων ὁ γεωγράφος πρὸς Νέρωνος ἠκμαζεν, τοῦ Ῥωμαίων αυτοκράτορος. ὍΤΙ ^oαἱ Ἄλπεες ἰδιόμορφόν τι ζῶον γενῶσιν, ἐλαφροειδὲς τὸ σχῆμα πλὴν αὐχένος καὶ τριχώματος

^a Strab. p. 280. l. 16.^b Secundum Strab. λαβούσης τῆς ἀμπώτης καὶ πλημμυρίδος.^c Strab. p. 281. l. 11.^d Strab.

p. 282. l. 10.

^e Legendum ex Strabone, τῶν μὲν ἄφορον εἶναι, τῶν δὲ σπάνιν, αὐτῶν μὲν ἀφορίαν εἶναι, τῶν δὲ σπάνιν.^f Strab.

p. 282. l. 30. et p. 284. l. 5.

^g Strab. p. 284. l. 11. 15.^h Strab. p. 284. l. 25. et p. 285. l. 27.ⁱ Strab. p. 286. l. 4.^j Strab. p. 287. l. 14. 19. 24.^k Quod uncis inclusum dedimus, esse Excerptoris videtur annotatiuncula in vocem δημοσιῶναι apud Strab. p. 288. l. 23.^l Strab. p. 290. l. 15. et p. 1172. l. 19.^m Strab. p. 292. l. 13. et p. 293.

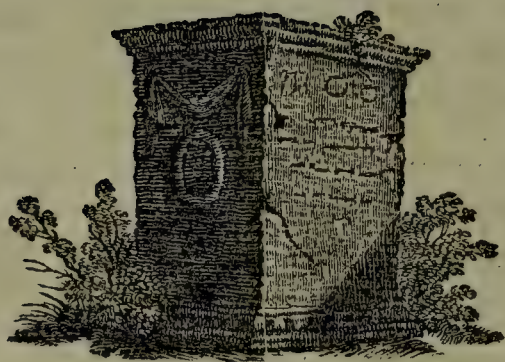
l. 5. 10. 12.

ταῦτα δ' εἰκέναι κέρπεα, ὑπὸ δὲ τῷ γενέῳ πυ-
ρῇνα ἴσχει ὅσον σπηγμαῖον, ἀρκόκομον, παλικῆς κέρπεα
τὸ πᾶχος. Ὅτι φησὶν Πολύβιος, κατ' Ἀκυ-
λῆαν εὐρεθῆναι χρύσεια μέταλλα οὕτως εὐφυῆ, ὥστε
ἂν δύο πόδας ἀποσῶντι τιλὶ ἑπιπολῆς γῆν, 5
εὐθὺς ὀρυκτὸν εὐρίσκεισθαι χρυσόν· τὸ δ' ὄρυγμα μὴ
πλείονων ὑπάρχειν ἢ ἑ. ποδῶν· εἶναι δὲ τοῦ χρυ-
σοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν καθαρὸν, κυάμου μέγεθος ἢ
θήριον, τὸ ὀγδοεὶς^β μέρος μόνον ἀφελθέντος· τὸν
δὲ δεῖσθαι μὲν χωνείας πλείονος, σφόδρα δὲ λυ- 10
σιτελοῦς.

mento carnis globum gerit palmi magnitudine, ca-
pillosum, crassitudinem caudæ pulli equini haben-
tem. Quod Polybius ait juxta Aquileiam aurifo-
dinas fuisse inventas natura adeo excellenti, ut cum
a superficie terræ ad duos pedes solum detraxeris,
fossile confestim aurum invenias; fossam autem non
plusquam pedum esse quindecim. Aurum ipsum
partim per se purum esse, fabæ aut lupini mole;
partim octava tantum parte decocta; partim pluscula in-
digere concoctione, sed ea admodum utili.

^a Strab. p. 293. l. 5.

^b Hoc firmat scripturam Cod. MSS. Strabonis. In ejusdem libb. vulgatis vox μέρος desideratur.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO QUARTO.

QUOD Italia olim dicta sit ea regio, quæ continetur Magna nunc Græcia dicta, et Iapygia, et sinu Posidoniæ. Postmodum ob felicitatem nominis obtinuit, ut ad Varum usque flumen, et finum Adriaticum, atque ad Alpes Italia appellaretur. Quod inferior Alpium pars curva sit et sinuosa, cavitates in Italiam versas habens. Ipsi finus medium est apud Salassos: extrema conversionem habent, hinc quidem usque ad sinus Adriatici ultimas oras, hinc vero ad maritimam Ligurum regionem Genuam usque, emporium Ligusticum, qua Apenninus Alpibus committitur. Quod e nostro mari solius Adriatici sinus maritima ora similem oceano affectionem sustinet, inundationibus quotidie crescens et decrescens. Unde campi illius major pars marinis aquis plena stagnat; fossisque et aggeribus actis, sicut in inferiore fit Ægypto, aqua hinc inde derivatur: aliæque partes siccatae agriculturam experiuntur, aliæ navigabiles sunt. Urbium vero aliæ insularum modo cinguntur, aliæ quædam ex parte alluuntur. Quod qui circa Ravennam est aer purissimus sit ac saluberrimus. Hujus causa est tum maris inundatio, tum Padi impletio, quibus universa cœnosititas expurgatur. Idem in Alexandria fit, ubi Nili ascensus paludis tetrum odorem, qui e cœno nascitur, propulsat. Quod Ravennæ paludes vites efficiant fertilissimas, cito maturescentes: cæterum annis quinque vetustate intereunt.

ΟΤΙ ^a τὸ παλαιὸν Ἰταλία ἐκαλεῖτο ἡ περιεχόμενη χώρα, ὑπὸ τε ^b νῦν Μεγάλῃς Ἑλλάδος, καὶ Ἰαπυγίας, καὶ Ποσειδωνιάτῃ κόλπῃ. ὕπερθεν δὲ ^c ἀπὸ τοῦ εὐτυχέος τῆς ὀνόματος ἐπεκράτησεν καὶ ἕως Οὐάρεω ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀδριατικῆς μυχῆς καὶ τῶν Ἀλπεων, Ἰταλία καλεῖσθαι. Ὅτι ^d τῶν Ἀλπεων περιφερὴς ἡ ὑπώρειά ἐστιν καὶ κοιλώδης, τὰ κοῖλα ἔχουσα ἐτραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν· τῆς δὲ κόλπῃς τὰ μὲν μέσα πρὸς τοὺς Σαλασσοὺς ἐστὶν· τὰ δ' ἄκρα ^e ὑπερφυῶς λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τῆς ἄκρας καὶ τῆς μυχῆς ἔσθ' Ἀδρίας, τὰ δ' εἰς τὴν Λιγυστικὴν πελάγιαν μέχρι Γενούας τῶν Λιγύων ἔσθ' ἐμπορίαι, ὅτε τὰ Ἀπέννινα ὄρη συνάπτει ταῖς Ἀλπεσιν. Ὅτι ^f μόνῃ ἢ ἔσθ' Ἀδριατικῆς μυχῆς πελάγια τὴν κατ' ἡμᾶς θαλάσσης μιμᾶται τὰ τῆς ὠκεανῆς πάθη, ὁμοίως ἐκείνῃ πλημμύρουσά τε καὶ ἀναρροισδοῦσα κατ' ἐκάστην ἡμέραν· ὑφ' ὧν τὸ πλεον τῆς πεδινῆς λιμνοθαλάττης γίνεται μέσθον· διάρρηξι δὲ καὶ πελάγεσσι καθαίρει ἢ κατὰ χώραν τὴν Αἰγύπτου διοχετεύεται· καὶ τὰ μὲν ἀνέφυκτα καὶ γεωργεῖται, τὰ δὲ ἀπὸ πλεον ἔχει· τῶν δὲ πόλεων αἱ μὲν νησίεσσιν, αἱ δ' ἐκ μέσσης κλύζονται. Ὅτι ^g ὁ περὶ τὴν Ῥαβένναν ἀὴρ καθαρώτατος ἐστὶν καὶ ὑγιεινότερος· τέττι δ' αἵπρον ἢ πλημμυρὶς τε τὴν θαλάσσης καὶ ἡ τῆς Πάδου πληρώσις, πᾶν τὸ βορβορώδες ^h ἀποκαθαίρουσα· τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται καὶ περὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἢ γὰρ τῆς Νείλου ἀνάβασις τὴν τῆς γῆς λίμνης ἀφανίζει δυσωδίαν τὴν ἐκ τῆς τέλματος. Ὅτι ἐν Ῥαβέννῃ τὰ ἔλη ποιεῖσι ταῖς ἀμπέλους καρπιματάς καὶ ταχυφόρους· ἀλλ' ἐν ἐ. ἔτεσι γερόσκουσαι

^a Strab. p. 295. l. 7.

^b Strab. p. 296. l. 6. 9. 12.

^c Ὅπως legendum esse existimat. Casaub.

^d Strab. p. 299. l. 16.

^e Strab. p. 301. l. 13. 17.

φθίρονται. Ὅτι ^a Ἀδρία πόλις ὅτιν θεὶ τὰ μυχὰ
 ἔ' Ἀδρίαν, ἀφ' ἧς ἡ ταύτη θάλασσα καλεῖται Ἀδρίας.
 ὡ δὲ τὸ πάλαι ὀπιφανεστάτη. Ὅτι ^b μὲν τὸ Τί-
 μαυον μυχαίετον ὃν τῷ Ἀδρίαν, ἡ τῶν Ἰστρον ὅτιν
 παλαιά μέχρι Πόλας, ἧς καὶ Καλλίμαχος μέμνη- 5
 ται λέγων, “ Ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας”
 κτίσμα δὲ ὅτιν Κόλχων, καὶ αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι ὀπι-
 κενται τῇ Πόλα. Ὅτι ^c ἡ Λιγυτικὴ ἐν αὐαῖς τοῖς
 Ἀπεννίνοις ὄρεσιν ἰδρυται, μετὰ τὴν Τυρρηνίαν τε καὶ
 Κελπικὴν τσαχίαν δ' ὅτιν καὶ πετεώδης. Ὅτι ^d ἡ 10
 Τυρρηνία χώρα, μῶρεα ἔσα τῇ Ἰταλίας, ἀρχαὶ δὲ
 τῶν τῆς Λιγυτικῆς ὁρίων ἕως ποταμοῦ τῷ Τιβέριδος
 παλαιότατοι δ' ὄντες οὗτοι καὶ τὰ πεδία οἰκουῦντες
 τὰ τῶν Ἀπεννίνων δὲ πολήγοντα. ἔξ ἧς καὶ ἡ παλαι-
 κμένη θάλασσα Τυρρηνικὴ καλεῖται. Ὅτι ^e οὗ Τιβέρις 15
 ῥεῖ δὲ τῶν Ἀπεννίνων ὄρεων, πληθύνεται δ' ἐκ πολ-
 λῶν ποταμῶν μέγας μὲν πρὸς τῆς Τυρρηνίας φερό-
 μενος, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, περὶ τὸν μὲν
 τῷ Ὀμβρικῷ, ἔπειτα Σαβίνης καὶ Λατίνης τῶν περὶ
 τῇ Ρώμῃ μέχρι τῆς παραλίας παραβόλινται δὲ 20
 πρὸς τὸν ποταμὸν μὲν καὶ τοῖς Τυρρηνίοις καὶ πλάτος,
 Ἀλλήλοισι δὲ καὶ μῆκος. ἀνέχουσι δὲ περὶ τὰ Ἀπέν-
 νινα ὄρη, τὰ περὶ τὴν Ἀδρίαν. Ὅτι ^f ἡ τῶν Λα-
 τίνων χώρα μετὰ καὶ τὴν τε δὲ τῶν Ὀσίων πα-
 ραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέας καὶ τῇ Σαβίνης τὰ 25
 δ' Ὀσίων ὀπινεῖν ὅτιν Ρώμης, ^g εἰς δὲ οὗ Τιβέρις ἐκ-
 δίδωσιν. ἐκτείνεται δ' ὅτιν μῆκος, μέχρι Καμπανίας
 καὶ Σαμνιτῶν. Ὅτι ^h Τυρρηνιοὶ καλοῦνται δὲ τῶν Τυρ-
 ρηνῶν τῷ Ἀτῷ, τῷ εἰλάντος ἐκ Λυδίας δὲ ποταμὸς
 εἰς τὴν χώραν ταύτην. λιμὴν γὰρ ἡ Μαλιονία ὀπνέζετο, 30
 καὶ διὰ τῆς οὗ Ἀτῷ βασιλεύων ἐκεῖ, Ἡρακλείδης
 ὃν δὲ τῶν Ὀμφάλης, ἡναγκάσθη τὸν μὲν ἔτερον τῶν
 παίδων, Λυδὸν καλούμενον, αὐτὸν κατὰχεῖν, ἔξ ἧς καὶ ἡ
 χώρα Λυδία τὸν δ' ἔτερον Τυρρηνὸν εἶλαι μὲν τῷ
 πλείεσθαι λαῶν, ὃς ἐλθὼν ἄκησεν τῷ ἔξ αὐτοῦ Τυρ- 35
 ρηνίαν. Ὅτι ⁱ οἱ Τυρρηνιοὶ ἐπιφανεῖς γένετον πολλὰ
 ἐνδοξα ἔπραξαν, ἄλλα τε, καὶ τῶν Γαλάτας, τῶν δ'
 Ρώμῃ ὀπν Φερίας λαβόντες, ὡσαντήσαντες περὶ
 Σαβίνης κατεπολέμισαν, καὶ ὅσα χεῖματα ἐκόντων
 Ρωμαίων ἔλαβον, πάντα ὑπὸ ἀγασσαν τῶν Γαλάτας 40
 ἀκοντας δυνάμει λύττα τῶν ἀλόντων ὡς αὐτῶν.
 Ὅτι ^j τὸ παρ' Ὀμήρῳ Πελασγικὸν Ἀργος ἡ Θεττα-
 λία λέγεται, ὃ ὅτιν μετὰ τῶν ἐκβολῶν τῷ Πηνειῷ
 καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, ἕως τῆς ὀρεινῆς τῆς καὶ Πίνδον,
 ἀπὸ τὸ ἐπάρξαι τῶν τόπων τῶν τῶν τῶν Πελασγῶν.
 τὸν τε Δία τὸν Δαδωναῖον ^k ὀνομάζει Ὀμηρος. “ Ζεῦ
 “ ἄνα Δαδωναῖε Πελασγικέ” πολλοὶ δὲ καὶ Ἡπει-
 ρωτικὰ ἔθνη Πελασγικὰ εἰρήκασιν, ὡς καὶ μέχρι
 δεῦρο τῶν Πελασγῶν ἐπαρξάντων. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀμάρης

Quod Adria urbs fuerit in intimo sinu Adriatico, a
 qua mare ita sit appellatum: fuit autem celeberrima
 quondam. Quod post Timavum, qui in intimo sinu est
 Adriæ, Istrorum littus est Polam usque, 5
 cujus etiam meminit Callimachus, “ Ast illam
 “ dixit Colchica lingua Polas.” Est autem Colchorum
 ædificium: et Absyrtides insulæ Polæ adjacent.
 Quod Liguria in ipsis Apennini montibus sit sita,
 inter Galliam et Etruriam: est autem petrosa et aspera.
 Quod Etruriæ regio pars Italiæ, initium sumit a
 Liguriæ finibus usque ad flumen Tiberim. Hujus incolæ
 maritimi campos tenent ab Apenninis montibus terminatos.
 Ab hac mare quod adjacet Etruscum vocatur. Quod ex Apenninis
 montibus Tiberis effluit, et pluribus amnis 15
 bus augetur, parte quadam per Etruriam excurrens:
 deinceps ab ea distinguit Umbriam primo, deinde Sabinos,
 et Latinos qui ad Romam ad littus maris habitant.
 Adjacent quodammodo flumini et Etruscis juxta
 latitudinem, at sibi mutuo juxta longitudinem locati
 sunt: tendunt ad eos Apennini montes qui juxta
 Adriam sunt. Quod Latinorum regio inter oram
 maritimam, quæ est ab Ostia usque ad Sinuessam
 urbem et Sabinos, est sita. Cæterum Ostia, urbis
 Romæ navale est, qua Tiberis in mare exit. Extenditur
 autem in longum usque ad Campaniam et Samnites.
 Quod Tyrrheni appellati sunt a Tyrrheno Atyos filio,
 ejus qui e Lydia colonos in hanc regionem misit.
 Cum enim Mæonia fame premeretur, Atys, qui tum
 imperabat, ab Hercule et Omphale oriundus, alterum e
 filiis Lydum nomine apud se retinere coactus est, a quo
 postmodum regio Lydia est appellata; alterum Tyrrhenum
 cum magna parte populi dimittere, qui, cum in Italiam
 venisset, Tyrrheniam habitavit a se denominatam.
 Quod Etrusci celebres exstiterint, ac permulta gesserint
 insigniter, tum alia, tum quod Gallos, qui Romam sub
 Furio [Camillo] ceperant, circa Sabinos occurrentes
 debellarint; et quam illi a Romanis volentibus pecuniam
 acceperant, eam pro redemptione captivorum ab invitis
 extorserunt. Quod apud Homerum Pelasgicum Argos
 dicitur Theffalia, inter ostia Pinei et Thermopylas
 usque ad montana Pindi, quod iis locis imperarint
 Pelasgi: et Jovem Dodonæum Homerus appellat
 Pelasgicum, “ Rex o Juppiter Dodonæe Pelasgice.”
 Plerique etiam Epiroticas gentes Pelasgicas
 appellavere, quod eo usque suam Pelasgi ditionem
 protulerint: quin et eos, qui finitimi

^a Strab. p. 302. l. 4.^b Strab. p. 304. l. 8. 17.^c Strab. p. 308. l. 27.^d Strab. p. 309. l. 1. 5. 14.^e Strab.

p. 309. l. 16.

^f Apud Strab. εἰς δὲ ἐκδίδωσιν οὗ Τιβέρις.^g Strab. p. 310. l. 1. 6.^h Strab. p. 311. l. 13.ⁱ Strab.

p. 312. l. 30. et p. 313. l. 3.

^k Πελασγικὸν ὀνομάζει Ὀμηρος legendum ex Strabone.

sunt Cilicum in Troade, Homerus Pelasgos appellat, inquiens, "Hippothous duxit sævos per tela "Pelasgos." Quod Pelasgi ab Atheniensibus pelargi fuerint appellati, quod erroneus essent, atque more avium, quo fors vocaret, huc atque illuc commearent. Quod longitudo Etruriæ maxima, ab oppido Lunæ usque ad Ostia, stadiorum est 2500, latitudo per montana dimidio minor. Est autem Luna exiguum oppidum, portumque habet maximum et pulcherrimum: item fodinas habet lapidis varii albi, subglauci, ex quo Romæ pavimenta atque templa ornantur pulcherrima. Græci hunc portum Selenes portum appellant. Quod a Luna Pisas usque plura sunt quam quadringenta stadia. Cæterum Pisæ a Pisani Peloponnesi conditæ fuerunt. Hi sub Nestore militantes in reditu aberrarunt, atque has Pisas condiderunt. Quod Strabo viderit qui elaborarunt ferrum quod ex Æthalia portatur, insula Cyrno vicina. Id cum in ejus insulæ fornacibus coquitur, in massam compingi nequit, quare e fodinis illico in continentem perfertur. Cum illud admiratione dignum habet insula, tum quod exhausta fossionibus loca post tempus iterum plena cernantur, sicut de falsis fossis apud Rhodios, et de Pari insulæ marmore est proditum, et de salibus apud Indos. Quod Cynus insula a Romanis dicta sit Corsica: male ea habitatur, aspera scilicet et pluribus in locis plane invia; quo fit ut montana ejus colentes, et ex latrociniis vitam sustentantes, ipsas immanitate belluas superent. Qui ex ipsis capti in servitutem trahuntur, aut vitam non tolerant, aut emtoribus sunt inutiles. Longitudo insulæ habet miliaria 160, latitudo 70. Sardinia longitudo milliarium est 220, latitudo 98. Cæterum Sardinia partem terræ non exiguam habet asperam, partem tamen profundam, fructuumque et præcipue tritici feracem. Porro quæ loca apud eos sunt fertilia, ea æstate morbida sunt et pestilentia obnoxia. Quod in Sardinia nascuntur arietes, qui pro lana pilum caprinum habent: Musmonas vocant incolæ. Horum pellibus thoracis loco utuntur. In pugnis peltam gestant et pugionem. Quod e Sardinia usque ad id quod adversus Africam est mare, miliaria sunt trecenta. Quod in oppido Coffarum specula est ad captandos thynnos comparata. Non enim glandes tantum sectatur thynnus, sed et purpuram prope terram, ab exteriori mari initium sumens usque ad Siciliam. Quod non longe a Roma lacus sint, piscibus alendis optimi, e quibus typhe, papyrus, et panicula Romam usque portatur. Quod Æneas Anchisæ filius e Troja Laurentum appellens, prope Tiberis ostia paulum

τῶν ἐν Τρωάδι Κιλικίων "Ὀμηροῦς Πελασγὸς εἰρηκεν, λέγων, "Ἰππόθους δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν." "Ὅτι τὸς Πελασγὸς ἀπὸ τῶν πλανήτας εἶ), καὶ δίκην ὀρνέων ἐπιφοιτῶν ἐφ' οὓς ἐτύχεν τόπους, φασὶν πελαργὸς. Ὑπὸ τῆς Ἀθηκῶν κληθῆναι. "Ὅτι τῆς Τυρρηνίας τὸ μὲν μῆκος, ἢ μέγιστον ἔστιν, ἀπὸ Λένης πόλεως μέχρι Ὠπίων, σταδίων β'. πλάτος δὲ τοῦ ἡμίστου ἐλάττων τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσιν ἢ δὲ Λέναν, μικρὰ μὲν ἔστιν πόλις, ἔχει δὲ λιμὴν μέγιστον καὶ κάλλιτον. 10 ἔχει δὲ μέταλλα λίθου ποικίλου λαοκῶ, ὑπογλυφικίζοντος, ἀφ' ὧν τὰ ἐν Ῥώμῃ ἐδάφη καὶ οἱ ναοὶ οἱ κάλλιτοι κοσμοῦνται· οἱ δ' Ἕλληες καλεῖσι τὸν λιμὴν, Σελῶνις λιμὴν. "Ὅτι ἀπὸ Λένης εἰς Πίσαν σταδίοι εἰσιν πλείους τῆς ὕ. ἢ δὲ Πίσαν κτίσμα 15 ἔστιν ἢ ἐκ Πελοποννήσου Πισατῶν· οἱ μετὰ Νέστορος στρατεύσαντες ἐν τῷ νότῳ ἐπλανήθησαν, καὶ ταύτην τὴν Πίσαν ἔκτισαν. "Ὅτι ὁ Στράβων ἴδεν τοὺς ἐργαζομένους τὸν σίδηρον, τὸν ἐκ τῆς Αἰθαρίας νήσου τῆς πλησίον Κύρνης κομιζόμενον· ἢ γὰρ διῶνται συλ- 20 λιπαίνεσθαι χαμινόμοδος ἐν τῇ νήσῳ· κομίζεται δ' εὐθὺς ἐκ τῶν μετάλλων εἰς τὴν ἡπειρόν· τοῦτο δὲ δι' ὠρεῖς δόξαν ἢ νῆσος ἔχει, καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπληρῶσαι τὰ χεῖνα τὰ μεταλλευθέντα· κατὰ περ τὰς πλαταμῶνας φασὶ τοὺς ἐν Ῥόδῳ, καὶ τὴν ἐν 25 Πάρῳ πέτραν ἢ μάρμαρον, καὶ τὰς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας. "Ὅτι ἢ ἡ Κύρνος νῆσος ὑπὸ Ῥωμαίων Κόροσκα καλεῖται· οἰκεῖται δὲ φαύλως, τραχὺὰ τε ἔσται, καὶ τοῖς πλείοσις μέρεσι δύσβατος τελέως· ὥστε τὰς κατέχοντας τὰ ὄρη καὶ ἀπὸ ληστῆριον ζῶντας, ἀγριωτέρους 30 εἶ) θηρίων· οἱ δ' ἀνδραποδιθέντες αὐτῶν ἀγρόμοροι εἰς δουλείαν, ἢ ἐχ' ὑπομύνοσι ζῆν, ἢ ἀχρεῖοι τοῖς ἀνησαμένοις εἰσὶν· μῆκος δὲ τῆς νήσου, μίλια ρξ'. πλάτος δὲ ὁ. Σαρδόνος δὲ μῆκος, μίλια σκ'. πλάτος δὲ ζή. ἢ δὲ Σαρδῶν ἔχει μὲν πολὺ καὶ τὸ τραχὺ τῆς 35 νῆς· ἔχει δὲ καὶ τὸ βαθυγυῖον καὶ κάρπιμον, μάλιστα δ' ἔστιν σιτοφόρος· ὅσα δὲ αὐτῆς εὐκαρπὰ χερία, ἢ νοσηλά· ἔστιν καὶ λοιμώδη τοῦ θέρους. "Ὅτι ἐν τῇ Σαρδίῳ γίνονται κριοὶ, φύοντες τεῖχα αἰγίαν ἀντὶ ἐρείας, καλῶνται δὲ ὀπιχαρίως Ἰμῶμανες, ὧν ταῖς δοξαῖς 40 θωρακίζονται· ἔχουσι δὲ ξιφίδιον καὶ πέλτιον ἐν ταῖς μάχαις. "Ὅτι ἀπὸ Σαρδούς ἕως τῆς κατ' ἀντικρὺ Λιβύης τὸ πέλαγος, μίλια ἔστιν τ'. "Ὅτι ἐν Κόσῳ πόλις θυωσκοπὸν ἔστιν· ἀκολουθεῖ γὰρ ὁ θύνος ἐκ τῇ βαλάνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ πορφύρᾳ ὡρεῖ γίνω, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἑξω θαλάττης μέχρι καὶ Σικελίας. 45 "Ὅτι ἢ πρὸ πάντων τῆς Ῥώμης λίμναι εἰσὶν ἀγαθαὶ ἰχθυοτερεῖς· ἀφ' ὧν τύφη τε καὶ πάπυρος καὶ ἀνθήλη, εἰς Ῥώμην κομίζονται. "Ὅτι ἢ Αἰνείας ὁ Ἀγχίσεως, ἐκ Τροίας κατὰρας εἰς Λαῦρον πλησίον τῆς Τιβέριδος

^a Strab. p. 313. l. 22. ^b Strab. p. 314. l. i. 10. ^c Strab. p. 314. l. 4. et p. 315. l. i. ^d Strab. p. 316. l. 21. 28. et p. 317. l. i. ^e Strab. p. 317. l. 22. ^f Scil. ἀπαθεία καὶ ἀνασθησία τὰς ἀνησαμένους ἐπιτρέψον. Strab. ^g Forfan νοσηρά. ^h Strab. p. 319. l. 17. ⁱ Μῶσμοιες Strab. ^k Strab. p. 319. l. 24. ^l Strab. p. 322. l. 2. ^m Strab. p. 326. l. 19. 23. 26. et p. 327. l. i. 10. 19. 29.

τῶν ἐκβολῶν, μικρὸν ὑπερ τῆς θαλάσσης ὅσον κδ'.
 σταδίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀλβαν' ἐπελθὼν δὲ Λατίνος ὁ
 τῶν Ἀβοριγίνων βασιλεὺς, (ἔτι δ' ἄκων ὅπως νῦν ἡ
 Ῥώμη ἐστίν,) σύμμαχον ἔλαβεν τὸν Αἰνείαν κατὰ τ'
 ἀσυγκιτόνων Ῥετῶν, τῶν τιμὴν Ἀρδέαν οἰκούντων.
 σταδίοι δ' ὑπὸ Ῥώμης εἰς Ἀρδέαν ρξ'. νικήσας δὲ
 φίλος ἦν Αἰνείᾳ· ὑπερον δ' ἀναμαχόμενοι οἱ Ῥετῶλοι,
 τὸν Λατίνον ἔκτειναν· αὐτοὶ δὲ ὑπὸ Αἰνείᾳ ἐκράτη-
 θησαν· καὶ ὑπὸ τότε Αἰνείας τῶν τότε ἐκείνων βασι-
 λεύσας ὠνόμασε Λατίνους τὰς ὑφ' αὐτῷ· ὑπερον δὲ ὕ.
 ἔτεσιν ἰσορεῖται τὰ πρὸς τὸν Ἀμόλιον καὶ τὸν ἀδελφόν
 Νομίτορα· ἔτι δ' ὑπὸ Αἰνείου κατήγοντο ἔτις.
 διεδέξαντο μὲν γὰρ τὸ τῶν Λατίνων κράτος ἀμφω
 πρὸς τῶν ἀπογόνων Ἀσκανίᾳ τῇ Αἰνείᾳ παιδὶς· πα-
 ραγκωνισάμενος δ' ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον, ἦρχεν
 ὁ Ἀμόλιος· υἱὸς δ' ὄντος καὶ θυγατρὸς τοῦ Νομίτορι, τ'
 μὲν ἐν κυνηγίᾳ ἐδολοφόνησεν ὁ Ἀμόλιος· τιμὴ δὲ, ἵνα
 ἀπενκός ἀφαιρήσῃ, τ' ἑταίᾳ ἱερείαν κατέστησε, παρθε-
 νέας χάριν· καλῶσι δ' αὐτὴν, Ῥεαν· Σιλβίαν· εἴτα
 φθορὰν φωρέσας, διδύμων αὐτῇ παίδων γενομένων, τ'
 μὲν εἰρήξεν ἀπὸ τῆς κτείνειν, χαρίζομενος τὸν ἀδελφῷ.
 τὰς δ' ἔξεδιμεν πρὸς τὸν Τίβεριν, κατὰ πᾶσι τοῖς
 μυθεύεται μὲν οὖν ἔξ' Ἀρεῶς γενέσθαι τὰς παῖδας,
 ἐκτεθέντας δὲ ὑπὸ λυκαίνης ὄρεσθῆναι σκυλακεομήνες·
 Φαύστου δὲ πῖνα τῶν πρὸς τὸν τόπον συφορέων ἀνε-
 λόμενον ἐκτρέφαι· καλέσαι δὲ, τὸν μὲν Ῥωμύλον, τ'
 δὲ Ῥέμον· ἀνδραγένητας δὲ ἐπιτρέσθαι τοῦ Ἀμολίου καὶ
 τοῖς παισὶ κατὰ λυθέντων δὲ ἐκείνων, καὶ τ' ἀρχῆς εἰς
 τὸν Νομίτορα πειράσας, ἀπελθόντας οἰκάδε, κτίσαι
 τιμὴν Ῥώμην, ἐν τοῖς, οὐ πρὸς αἵρεσιν μάλλον
 ἢ πρὸς ἀνάγκῃ ἐπιτηδείοις· ἔτε γὰρ ἐρυμνὸν τὸ
 ἔδαφος, οὔτε χώραν οἰκίαν ἔχον τιμὴν περίξ, ὅση
 πόλει πρὸς πόρος, ἀλλ' ἐδ' ἀνθρώπους τὰς οἰκουκί-
 στοντας· οἱ γὰρ ὄντες ὥκου κατ' αὐτὰς, συνάπτοντες
 πρὸς τοῖς τείχεσι τῆς κτισομένης πόλεως, ὅδε τοῖς
 Ἀλβανοῖς τοῖς τ' Ἀλβαν οἰκῶσι πάνυ πρὸς ἔχοντες.
 Κολλατία δ' ἦν, καὶ Ἀντέμνα, καὶ Φιδιῦνα, καὶ Λαβικόν,
 καὶ ἄλλα τοιαῦτα· τότε μὲν πολίχνια, νῦν δὲ κῶμαι,
 κτήσεις ἰδιωτῶν, ὑπὸ λ'. ἡ μικρῶν πλείονων τῆς
 Ῥώμης σταδίων· γενομένης δὲ στάσεως (φασί) κατὰ
 τιμὴν κτίσιν, τ' Ῥέμον ἀποθανεῖν· μετὰ δὲ τιμὴν κτίσιν,
 ἀνθρώπους σύγκλυδας ὁ Ῥωμύλος ἠθροίζειν, ἀποδείξας
 ἀσυλὸν πᾶσι τοῖς, μετὰ τὴν τῆς ἀκρας καὶ τῆς Καπι-
 τωλίας· τὰς δ' ἐκεῖ κατὰφεύγοντας τῶν ἀσυγκιτόνων,
 πολίτας ἀποφαίνων· ἐπιγαμίας δὲ τέτοις ἐν τυγχά-
 των, ἐπιγγέλλετο ἕνα ἀγῶνα ἵππικόν τῇ Ποσειδῶνος,
 ἱερὸν τε καὶ νῦν ἐπιτελέμενον· συνελθόντων δὲ πολ-
 λῶν, πλείων δὲ Σαβίνων, ἐκέλευσε τὰς παρθένους
 ἀρπάσαι τὰς ἀφικόμενας τοῖς δεομένοις γάμου· μετὰ

supra mare, circiter quatuor et viginti stadia scilicet,
 ædificavit oppidum Albam. Adventante autem
 Latino rege Aboriginum, qui tunc loca, ubi nunc
 Roma est, incolebant, inter ipsum atque Æneam
 societas inita adversus vicinos Rutulos, qui per id
 tempus Ardeam tenebant. Distat autem ab Ardea
 Roma stadiis 160. Victor autem Æneam in affini-
 tatem accepit. Inde rursus pugnam conferentibus
 Rutulis Latinus cecidit: ipsi vero ab Ænea subju-
 gati sunt. Atque inde Æneas ejus loci imperium
 adeptus, suos etiam Latinos appellavit. Post hæc
 annis quadringentis, Amulii ac fratris Numitoris
 res gestas tradunt historiæ. Hi ab Ænea hoc
 modo descendere. Uterque ab Ascanii prognatis
 per successionem Albæ regnum acceperunt. Cæ-
 terum junior fratrum Amulius, natu majore sup-
 plantato, regnum obtinuit. Et cum Numitori
 filius esset ac filia, filium quidem inter venandum
 per dolum occidit; filiam vero, ut spem illi prolis
 interciperet, Vestæ sacerdotem constituit, servandæ
 virginitatis gratia. Hanc Rheam Silviam vocant.
 Corruptam postea deprehendens, gemellis partu
 editis, Silviam quidem conjecit in carcerem, fratri
 gratiam tribuens, pueros vero ritu patrio ad Ti-
 berim exposuit. Fabulantur itaque a Marte geni-
 tos, animadversumque expositos a lupa catulorum
 loco ali: ac Faustulum quendam loci illius subla-
 tos educasse, appellasseque alterum Romulum, Re-
 mum alterum. Hos ergo, cum adolevissent, in
 Amulium ejusque liberos impetum fecisse. Quibus
 extinctis, ac regno Numitori restituto, domum re-
 versos Romam condidisse, in locis, non quidem ar-
 bitrio delectis et idoneis, sed necessitate oblatis:
 neque enim solum natura munitum, neque agrum
 circumjacentem habebant proprium, et qui urbi
 condendæ sufficeret, neque homines qui incoherent.
 Qui enim ea loca tenebant seorsim habitabant, ur-
 bis ædificandæ mœnibus propinqui, neque Alba-
 norum imperio subditi. Erant autem, Collatia,
 Antemnæ, Fidenæ, Labicum, aliæque hujus ge-
 neris urbes; tunc quidem oppidula, nunc autem
 vici, et privata quorundam ædificia, stadia tri-
 ginta aut paulo plura a Roma distantia. Orta
 autem seditione, inter ædificanda mœnia, Remum
 occisum fuisse tradunt. Urbe condita, Romulus ho-
 mines convenas aggregat; sacrum quendam locum
 asylum aperiens inter arcem et Capitolium, quo
 perfugientes finitimos cives allegit. Quibus cum
 connubia adipisci nequiret, Neptuno sacrum equestre
 vulgat certamen, quod etiamnum celebratur. Con-
 venientibus permultis, maxima ex parte Sabinis,
 edicit ut cœlibes cuncti virgines eo profectas ra-

^a Ἀμόλιον Strab. Ἀμόλιον Plutarch.

^b Νομήτορα Strab. Νομήτορα Plut.

^c Σιλβίαν Strab. Σιλβίαν mallet ut apud Plut.

^d Ita apud Strabonem scribendum, ut monuit Casaub. ^e Λαβικόν Strab. Λαβικὸν legendum censet Casaub. Rectius forsan Λαβικόν.

Vide Cluverii Italiam Antiq. p. 947.

^f Κτίσεις apud Strab. verum κτήσεις malit Casaubonus.

^g Ἀπὸ λ'. ἢ μ'. μικρῶν &c. Strab.

p. 327. l. 31.

^h Καπιτωλίας Strab.

ⁱ Ποσειδῶνος ἱερὸν, τὸν καὶ νῦν ἵππι, Strab.

piant. Inde T. Tatius Curitum rex injuriam hanc armis vindicaturus, in regni societatem et civitatis cum Romulo convenit. Cæso autem per dolum Tatio in urbe Lavinii, solus Romulus Curitibus ita volentibus imperium tenuit. Post hunc regnavit Numa Pompilius, Tatii civis, oblato a subditis regno. Quod ab Ostia Sinuessam usque ora maritima Latium dicitur, et in mediterranea tendit usque ad Campaniam et Samnites. Est autem tota felix, atque omnium rerum ferax, exceptis paucis quibusdam locis, quæ palustria sunt et morbida. Quod Ostia urbs sit maritima, ac propter limum, quem Tiberis multis annibus impletus aggregat, importuosa. Cæterum naves onerarias e propinquo excipiunt, et naves actuarias, in quas onera transferuntur. Ad hunc modum sursum navigatur ab Ostiis Romam usque distantem stadiis centum nonaginta. Quod ex Etruscis, latrocinia in Græcos exercentibus, captos nonnullos Romanis gratis remiserint Græci, incusatione simul adjuncta, quod ini- que facerent, qui cum Græcorum essent coloni, et in foro Castoris ac Pollucis ædem locassent, quos servatores suos esse crederent omnes, adversus tamen ipsorum patriam prædones mitterent; atque id ita facerent, qui cæterorum mortalium essent legum observantissimi. Romani, hoc audito nuncio, prædones coercuerunt. Quod in Latio mons est instar insulæ, mari et paludibus clausus: Circæum vocant. Habet etiam Circes templum, et ostenditur Ulyssis quædam patera; quapropter quæ de Circe fabulis produntur illic perhibentur gesta fuisse. Quod via Appia a Roma Brundisium usque sit strata. Quod prisci Romani satius putarent esse, ut viri mœnibus essent propugnacula, quam e contra. Quapropter Romam non pro arbitrio electionis, sed pro necessitate in loco condidere, qui posset oppugnari facile. Quod Augustus Romanis sanxerit, ne altius septuaginta pedibus ædificarent, prævidens nimirum id, quod erat eventurum. Quod cum Græci in ædificiis fabricandis acuti maxime et solertes fuisse videantur, pulchritudinem et munimentum ingeniose prospicientes, portusque et agri feracitatem, Romani eos superarunt, cum stratis viarum et aquæ ductibus, tum cloacis subterraneis ducendis. Quod prisci Romani aliis rebus majoribus ac necessariis magis occupati, urbis pulchritudinem neglexere; sed posteri magnam hac in re curam adhibuerunt. Quod Ancon Italiæ urbs Syracusanorum est ædificium, qui Dionysii tyrannidem non sustinentes fugere. Hæc portum habet. Quod Romani Junonem Cypram vocant, Cronum autem Saturnum. Quod Marfi et Peligni, et Marrucini et Frentani, circa Apenninum habitantes, pugnacissimi sint, ac

δὲ τὴν ὕβριν Τίτος Τάτιος δι' ὀπλῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν Κυριτῶν, ὅτι κοινωνία τῶν ἀρχῶν καὶ πολιτείας συνέβη πρὸς τὸν Ῥωμύλον· δολοφονηθέντος δὲ ἐν Ἀλαβινίᾳ τῷ Τατίῳ, μόνος ἦρξεν Ῥωμύλος ἐκόντων τῶν Κυριτῶν· μετὰ δὲ τῷ τῷ ἦρξεν Νέμας Πομπίλιος πολιτείας τῷ Τατίῳ, πρὶν ἐκόντων λαβὼν τῶν Ὑψηλῶν. Ὅτι ὁ ἀπὸ Ὠσίας ἕως Σινυέσσης ἡ περὶ Ἰαλίας Λατίνης καλεῖται, εἰς δὲ τὴν μεσογαίαν μέχρι Καμπανίας διήκει καὶ Σαμνιτῶν· ἅπαντα δ' ἐστὶν εὐδαίμων καὶ 10 πᾶμφορος, πλὴν ὀλίγων χωρίων λοιμωδῶν καὶ ἐλωδῶν καὶ νοσηρῶν. Ὅτι τὰ Ὠσία πόλις ἐστὶν ἀλίμνητος περὶ Ἰαλία, ἀπὸ τῆς τῷ Τιβέριδος περὶ Ἰαλίας· ἐκδέχονται δὲ τὰς φορτηγὰς ὀλκὰς πλησίον, τὰ ὕψηλα σκάφη τὸν γῆμον μεταγίζοντα· καὶ ἔτι οἱ ἀνὰ πλοῦς γίνεται πρὸς τὴν Ῥώμην, ἀπέχεσθαι Ὠσίων στάδια ρζ'. Ὅτι ὁ Τυρρῆνις ἐλήσθον τὴν Ἑλλάδα· λαβόντες δὲ οἱ Ἑλλήνες τινὰς αὐτῶν, ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Ῥωμαιοίς, ἐγκαλοῦντες ὡς οὐ δικαίᾳ ποιεῖν τὴν, εἰ γὰρ Ἑλλήνων ἀποικοὶ ὄντες, καὶ 20 Διοσκυρίων ἱερὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἰδρυσάμενοι, εἰς σωτήρας τῶν πάντων πιστεύουσιν, οἷδε κατὰ τῆς τῷ Διοσκυρίων πατρίδος ληστὰς παρῶσιν τελλομένους, καὶ ταῦτα εὐνομώτατοι ὄντες. Ῥωμαῖοι δ' ἀκῶσαντες ἐκάλυψαν τὰς ληστὰς. Ὅτι ἐν τῇ Λατίνᾳ ὄρεσι ἐστὶν νη- 25 σιάζον θαλάττη τε καὶ ἑλῆσιν, καλούμενον Κίρκαιον· ἔχει δὲ καὶ Κίρκης ἱερὸν, καὶ δεικνύται ἔχον τινὰ φιάλην Ὀδυσσεὺς· διὸ τὸ τῷ μύθῳ τῆς Κίρκης ἔκει φασὶ γινόμεναι. Ὅτι ἡ Ἀππία ὁδὸς ἐπι- 30 τὰ ἀπὸ Ῥώμης μέχρι Βρεντησίε. Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι ἐνόμιζον ἀμεινον (εἶ), ὅπως οἱ ἄνδρες ὥς τοῖς τείχεσι πρὸς βλημα, ἀλλ' οὐ τὰ τείχη τοῖς ἀνδράσι· διὸ τὴν Ῥώμην ἐκατὰ αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἐκποσαν ἐν ὁπτιμάχῳ τόπῳ. Ὅτι Ἀύ- 35 γουτος ἐνομοθέτησεν Ῥωμαίοις, μὴ πλείω ποδῶν ὁ ὕψος οἰκοδομεῖν οἰκίας, πρὸς ὅσον τῷ συμπίλωμα- 40 των. Ὅτι τῷ Ἑλλήνων πρὸς τὰς κτίσεις εὐτο- χισάντων καὶ ἐρυμνότητος καὶ κάλλους καὶ λιμνῶν καὶ χώρας εὐφρῆς, οἱ Ῥωμαῖοι ὑπερέβαλλοντο τοῖς τε τῷ ὁδῶν πρῶσεσι, καὶ ὑδάτων εἰσσυγαῖς, καὶ ὑπο- 45 νόμοις. Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι, πρὸς ἄλλοις μείζονσι καὶ ἀναγκαιοτέροις ὄντες, ἀλιγώρην τοῦ κάλλους τῆς Ῥώμης· οἱ δ' ὕπερι, ἐπεμελήθησαν. Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Ἀγκῶν πόλις κτίσμα ἐστὶν Συρακα- 50 σίων τῷ τῷ Διονυσίῳ τυραννίδα μὴ ὑπομεινάντων, ἀλλὰ φυγόντων· ἔχει δὲ καὶ λιμνῆα. Ὅτι Ῥω- 55 μαῖοι τὴν Ἡραν, Κύπερον καλεῖσθαι τὸν δὲ Κρόνον, Σατόρνιον. Ὅτι Μαρσοὶ καὶ Πελιγνοὶ καὶ Μα- 60 ρυκίνοι καὶ Φρεντανοὶ, πρὸς τὸ Ἀπέννινον οἰκοῦντες,

^a Λαβινία Strab.^b Strab. p. 329. l. 24. apud quem ἀπὸ τῶν Ὠσίων.^c Strab. p. 330. l. 1. 7-13.^d Strab. p. 330.

l. 21. 25.

^e Strab. p. 331. l. 12. 14.^f Strab. p. 332. l. 15.^g Strab. p. 334. l. 11. et p. 335. l. 5.^h Contrarium

plane sequitur.

ⁱ Strab. p. 335. l. 32. et p. 336. l. 1.^k Strab. p. 336. l. 6.^l Strab. p. 337. l. 5.^m Strab. p. 245.

l. 12.

ⁿ Strab. p. 345. l. 21. et p. 346. l. 6. 14.º Ita juxta Strabonem. In Ed. Basil. Περίγει, καὶ Μαργακίνοι, καὶ Φρεντανοί.

μαχμώτατοί εἰσιν, καὶ πολλάκις τὴν ἀρετὴν αὐτῶν
ἐπεδείξαντο· ὡς τὸν μὲν, μὴ θέλοντες ὑπὸ Ῥω-
μαίοις τελεῖν· εἶτα, συστρατεύοντες Ῥωμαίοις· εἶτα,
[ὅτε] τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀντιποιέμενοι πολιτείας, καὶ μὴ
τυγχάνοντες, τὸν Μαροτικὸν ἐξῆλθον πόλεμον. ὁ δὲ 5
τῶν πολεμίων ὀνομαζόμενος. Κορφίνιον τὴν
τῶν Πελιγνῶν μητροπόλιν ὠκεθλίαν, κοινὴν πᾶσι
τοῖς Ἰταλιώταις ἀποδείξαντες πόλιν ἀντὶ τῆς Ῥω-
μῆς, ὁρμητήριον τῷ πολέμῳ, μετωνόμασαν Ἰταλικὴν
πόλιν· ἔνθα καὶ ὑπάρχοντες καὶ στρατηγὸς ἐχειροτόνη- 10
σαν, καὶ δύο ἔτη πολεμήσαντες διαπεράσαντο ὅσα ἐβί-
λοντο ὡς Ῥωμαίων. Ὅτι ἡ Καμπανία χώρα
εὐδαιμονοῦσα ὅτιν, καὶ διὰ τὸ τοῦ δευτέρου γένους
Ὀπικῶς τε καὶ Αὐσονίους· μητροπόλιν δ' ἔχει Κα-
πύλιον, τὴν οἷον κεφαλὴν· καπύλιον γὰρ ἡ κεφαλὴ 15
καλοῦσιν· τὴν δὲ χώραν φασί, τοῖς ἀπὸ τοῦ ἔτους
σπεύρεσθαι· δις μὲν ζεῖα, εἶτα ἐλύμω· πινὰ δὲ τῆς
χώρας καὶ λαχανεύεσθαι τὸ τέταρτον· ἔνθα καὶ ὁ
Φάλερνος οἶνος γίνεται ἀριστος ὢν. Ὅτι ἡ ἐν Ἰτα-
λίᾳ Κύμη τῆς Καμπανικῆς μοίρας, Ἑλληνικὴ ἐστίν, 20
Χαλκιδέων καὶ Κυμαίων ἀρχαῖότατον κτίσμα· συμφω-
νησάντων, ἵνα τῶν μὲν τὸ ὄνομα ἔχοι ἡ κτισθισμένη
πόλις, τῶν δὲ, ἵνα ἡ ἀποικία λέγοιτο· διὸ καὶ νῦν,
Κύμη καλομένη, Χαλκιδέων λέγεται ἀποικία· οἱ
δὲ τὸν γένον ἀγνοῦντες, Ἰπποκλῆς τε ὁ Κυμαῖος καὶ 25
Μεγαθένης ὁ Χαλκιδεὺς ἦσαν. Ὅτι ἡ μετὰ τὴν
Κύμην πόλιν, ὡς νότον ὅτιν τὸ Μισιῶν ἀκρὸν
μεθ' ὃ αἱ Βαῖαι, καὶ τὰ θερμὰ ὕδατα, ὡς τε
τρυφίῳ καὶ θερμασίᾳ νότον ὁπτιήδεια· ὅθεν οἱ Ῥω-
μαῖοι ἡ Βαῖαν καλοῦσι τὴν τρυφὴν καὶ Βαῖαν, ἀπὸ 30
τῆς Βαῖας, τὸν δὲ ὄντα ἀπολαυστικώτατον καὶ τρυφῶντι
ἐπιτήδειον. Ὅτι ἡ τὴν Δικαιαρχίαν πόλιν Ῥω-
μαίων πνὲς οἰκισάντες καὶ τὴν Ἀνίβα στρατείαν,
μετωνόμασαν Ποπόλους· ἔχει δὲ λιμνὴν χειροποίη-
τον· ὑπερέκειται δὲ τῆς πόλεως εὐθὺς ἡ τῆς Ἡφαί- 35
στου ἀγορῆς, πεδίον περικλειόμενον ἀπὸ πύργων ὀφρύσι,
καμινώδεις ἐχούσαις ἀναπνοὰς πολλαχῶς καὶ βρομά-
δεις ἱκανῶς· τὸ δὲ πεδίον θέραι πλήρες ὅτιν συρτοῦ.
Ὅτι ἡ μετὰ τὴν Κύμην σημεῖα πῖνα δέκνυνται τῆς
μητροπόλεως ἐν Ὀδυσσεΐᾳ νεκρομαντείας· οἷον Στύξ, 40
καὶ Ἀχερουσία λίμνη, καὶ Ἀχέρων, καὶ τὰ ὁκέισε
θερμὰ λουτρὰ ἀντὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος· ἐστὶν δὲ καὶ
διώρυξ κρυπτὴ διεξόδος ἐχούσα καὶ νεκρομαντεῖον, καὶ
οἱ εἰσόντες ἀπὸ νυκτὸς εἰσίσαι καὶ ἐξέρχονται, ὥστε
ἀναλογεῖν τὰς πρὸ Ὀμήρου Κιμμερίας· τὸ δ' αὐτὸ 45
φαίνεται ἔργον, καὶ μετὰ τὴν πλησίον Νεάπολιν.
Ὅτι ἡ ἐν Νεαπόλει, θερμὰ λουτρὰ εἰσιν ὑγιατικά τε
καὶ ἀπολαυστικά· καὶ χεῖρα μὲν τῶν ἐν Βαῖαις, ἐλάνθω

per sæpe virtutem suam ostenderint. Ac primum
quidem, dum sub Romanis degere recusarunt;
deinde, quando cum ipsis militiæ societatem inie-
runt; postremo, cum et libertatem et civitatis com-
munionem assequi volentes et repulsam passi, Mar-
ficum bellum magis accenderunt, quod ab iis, qui
primi id cœperunt habuit nomen. Quo tempore
Corfinium Pelignorum metropolin maritimam,
communem universis Italici civitatem loco Romæ
designantes, eamque translato nomine Italicam ap-
pellantes, contra populum Romanum totius belli
propugnaculum receptaculumque constituerunt:
eoque in loco consules atque imperatores creavere et
per biennium bellum protractum, donec a Romanis
postulata impetrassent. Quod regio Campaniæ
omnium felicissima sit, proptereaque Opicis et Au-
soniis frequenter bellorum causa exstiterit. Metro-
polin habet Capuam, quam tanquam caput ita ap-
pellarunt: nam capen vocant caput. Tradunt
regionem hanc ter in anno feri: bis quidem zea,
deinde panico: quædam etiam loca ejus regionis
quarto satum olera producere. Hic Falernum vinum
nascitur, quod optimum habetur. Quod Cumæ
Italiæ, in hac Campania sitæ, Græca civitas, Chal-
cidenfium et Cumanorum opus antiquissimum. Hi
inter se pepigere, ut horum quidem haberet nomen,
illorum autem diceretur colonia: quapropter etiam-
num Cumæ appellatur, Chalcidenfium tamen pu-
tatur colonia. Exercitus hujus ductores fuere
Hippocles Cumæus, et Megasthenes Chalcidenfis.
Quod post urbem Cumarum versus austrum, Mi-
fenum est promontorium; deinde Bajæ, et aquæ
calidæ, tum ad delicias tum ad morbos sanandos
commodissimæ. Unde Romani bajam nutricem
vocant, et bajulum; ob Bajas, scilicet, locum vo-
luptati ac deliciis aptissimum. Quod Dicæarchiam
urbem Romanorum aliqui Annibalis bello frequen-
tes habitare incipientes, mutato nomine appellarint
Puteolos. Portum habet manufactum: super ur-
bem statim Vulcani forum imminet, campus cir-
cumquaque inclusus superciliis ignitis, quæ passim
tanquam e caminis incendium magno cum fremitu
expirant: campus autem sulphure tractili est ple-
nus. Quod circa Cumas, signa quædam necro-
mantiæ ostenduntur, de qua in fabulis Odysseæ men-
tio fit; veluti Styx, Acherusia lacus, Acheron, et
lavacra calida loco Pyriphlegethontis. Est etiam
occulta fossa illic committentes inter se meatus ha-
bens; et oraculum, ad quod advenæ noctu ingredi-
untur, et redeunt, ut non absimile sit quod de Cim-
meriis apud Homerum scribitur. Eadem in Nea-
poli visuntur, quæ his locis est vicina. Quod in
Neapoli calida lavacra sint, et sanitati et deliciis

^a Strab. p. 347. l. 19. et p. 348. l. 14. 24. ^b Strab. p. 349. l. 4. 8. ^c Strab. p. 350. l. 5. 11.

^d Hinc licet colligere Epitomatores nostrum infimæ ætatis auctorem esse. ^e Strab. p. 352. l. 21. et p. 353. l. 2. 3. 17.

^f Strab. p. 350. l. 17. et p. 351. l. 8. ^h Strab. p. 354. l. 11. 20.

^d Hinc licet colligere Epitomatores nostrum infimæ ætatis auctorem esse.

^e Strab. p. 352. l. 21. et p. 353. l. 2. 3. 17.

^f Strab. p. 350. l. 17. et p. 351. l. 8.

^h Strab. p. 354. l. 11. 20.

idonea; non inferiora iis, quæ apud Bajas sunt, quamvis minora: multique e Romanis, quietem et otium sectantes, Neapolim secedunt. Quod supra Neapolim mons est (Vesuvium appellant) amœnissimis agris circumhabitus, solo excepto vertice, qui magna sui ex parte planus est, fructum omnino nullum ferens. Adspectu cinereus est, cavernasque ostendens fistularum plenas et lapidum colore fuliginoso, utpote ab igne exesorum: ut conjecturam facere possis loca ista quondam arsisse, et ignis crateras habuisse, deinde materia deficiente restincta fuisse. Fortasse hæc etiam causa est fertilitatis locorum circumjacentium: quemadmodum de Catana proditum est, ejectum ab Ætnæis ignibus cinerem ea parte lætam vinetis tellurem effecisse. Habet enim pingue aliquid, et quæ igne excoquitur gleba, et quæ uberes affert fructus. Ac dum pingui abundat, ignis idonea fit materia, sicut sulphureum omne: pinguedine autem consumpta, et gleba restincta atque in cinerem redacta, ad frugum procreationem apta redditur. Quod ante finum Picentini agri et Campaniæ, quem Craterem appellant, duobus ad meridiem spectantibus promontoriis inclusum Miseno et Athenæo, insulæ sunt exiguæ, Pithecusæ, Capræ, Sireussæ, et Prochyta. Quod juxta Pindarum tractus totus a Cumis in Siciliam usque ignitus sit, et in profundo quasdam in unum coeuntes cavernas habeat. Quapropter et Ætna, et Liparenfes insulæ, et quæ Dicæarchiæ et Neapoli et Bajis adjacent loca, et Pithecusæ, talem habent naturam. Quod Timæus tradit, collem quendam insularum Neapoli vicinarum terræ motu concussum ignem evomuisse, et quod inter ipsum ac mare in medio erat rursus ad mare perpulisse: ac terram in cineres versam et in sublime evectam rursus vehementi turbine in insulam incubuisse, tribusque inde in altum mare recessisse stadiis, pauloque post rursus ad terram dedisse impetum, et refluxu combussisse insulam, ignemque in ea tandem extinctum esse: fragore autem perculsos eos qui continentem habitabant, ex ora maris in Campaniam profugisse. Quod Campanis ob loci felicitatem usu venerit, ut ex æquo malis fruerentur ac bonis. Eo enim luxus progressi sunt, ut ad gladiatorum paria depugnantium convivas ad cœnam invitarent, eorum numerum pro cœnarum dignitate definientes. Cumque Hannibal in deditionem eos suscepisset, exercitum ejus in hiberna acceptum adeo voluptatum illecebris effœminarunt, ut Hannibal dixerit, periculum sibi esse ne victor ab hosti-

δὲ καὶ πολλοὶ Ῥωμαίων, ἐρῶντες ἡσυχίας τε καὶ ἀναπαύσεως, μετακίζονται εἰς Νεάπολιν. Ὅτι ὡς πρὸς τὴν Νεάπολιν ὄρεος ὅτιν Οὐβοσθίων καλούμενον, ἀγροῖς περιεκοιμώμενον παγκράτοις, πλεὺς τῆς κορυφῆς· αὐτῇ δ' ὅτιν πεδὸς μὴ πολὺ μέερος ὅτιν, ἀκαρπὸς δ' ὅλη· ἐκ δὲ τῆς ὁψέως τεφρώδης ὅτιν, καὶ κοιλάδας φέρει σιρογγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν καὶ τὴν χροῖαν, ὥς ἂν ἐκτεφρωμένην ὡς πυρὸς ὥστε τεκμήριον ἂν τις τὸ χαρίον τοῦτο καίεσθαι περὶ τερν, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρὸς, σβεσθῆναι δ' ὅτιν λιπούσης τῆς ὕλης· τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρπίας τῆς κύκλῳ τῆτο αἵπιν· ὥσπερ ἐν τῇ Κατάνῃ τὸ κατεφρωθὲν μέερος, ἐκ τῆς ἀποδοῦ τῆς ἀνενεχθείσης ὡς τοῦ Αἰτναίου πυρὸς, εὐάμπελον τὴν γλῶ ἐποίησεν· ἔχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον, καὶ ἡ ἐκπυρεμένη βῶλος, καὶ ἡ ἐκφύουσα τὸς καρπύς· πλεονάζουσα δὲ τῷ λίπει ὡς ἐκπύρῳσιν ὅτιν πεδία, καθάπερ ἡ θειώδης πᾶσα· ἔξικμασθῆσα δὲ, καὶ σβεσθῆσα, καὶ ἐκτεφρωθῆσα, εἰς καρπογονίαν μετεβάλλει. Ὅτι ὡς τῆς Πικεντίνης καὶ Καμπανίας τῆς κόλπε, τῆς περὶ τὴν ὁδοῦ Κρατῆρος, καὶ ἀφορίζοντι τῷ τε Μισυνῶ καὶ τῷ Ἀθιναιῶ ἀκρωτηρίοις, νησίδης εἰσιν, αἱ τε Πιθηκοῦσαι, καὶ Καπρέαι, καὶ Σειρηνῆσαι, καὶ Περύχτη. Ὅτι κατὰ τὸν Πίνδαρον πᾶς ὁ χῶρος ὁ ὑπὸ τῆς Κύμης μέχρι Σικελίας ἀφ' ἑαυτῆς ὅτιν, καὶ κατὰ βάθους ἔχει κοιλίας πινὰς εἰς ἐν συναπύσας· διόπερ τοιαύτη ὅτιν ἡ τε Αἴτνη, καὶ αἱ τῆς Λιπαρῶν νῆσοι, καὶ τὰ περὶ Δικειάρχου καὶ Νεάπολιν καὶ Βαίᾶς χωρία, καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι. Ὅτι Τίμαιος ἱστορεῖ, ὑπὸ σεισμῶν λόφον πινὰ τῶν περὶ τὴν Νεάπολιν νήσων κατεπεσόντα ἀναβαλεῖν πῦρ, καὶ τὸ μετὰ αὐτῶ καὶ τῆς θαλάσσης ἔξωσθαι πάλιν ὅτιν τὸ πέλαγος· τὸ δ' ἐκτεφρωθὲν τῆς γῆς, μετεωρισμὸν λαβὼν, κατασκήναι πάλιν τυφωνοειδῶς εἰς τὴν νῆσον, καὶ πρὸς τῆς θαλάσσης χῶρος τὰ δῖους ἀναχωρήσαν μετ' οὐ πολὺ ὥστε ἔσθαι, καὶ τῇ παλιρροίᾳ κατακαῦσθαι τὴν νῆσον, καὶ γενέσθαι σβέσιν τοῦ ἐν αὐτῇ πυρὸς· ὑπὸ δὲ τοῦ ἡχῆ, τὸς ἐν τῇ ἡπείρῳ φυγεῖν ἐκ τῆς περὶ τῆς εἰς τὴν Καμπανίαν. Ὅτι τοῖς Καμπανοῖς συνέβη, ἀφ' ἑαυτῶν τῆς χῶρος εὐδαιμονίαν, ἐπ' ἴσον ἀγαθῶν ἀπολαύσαι καὶ κακῶν· ὅτιν τοσούτον γὰρ ἐνετερόφισαν, ὥστε ὅτιν δειπνον ἐκάλου, ὡς ζεύγη μονομάχων ὀρίζοντες ἀριθμὸν, κατὰ τὴν τῶν δειπνῶν ἀξίαν. Ἀντίβα δ' ἔξ ἐιδόσεως λαβόντος αὐτοῦς, δεξάμενοι χειμαδίους τὴν στρατιάν, ὥστε ἔξεδήλυναι ταῖς ἡδοναῖς, ὥστε τὸν Ἀντίβαν φάναι, νικῶν κινδυνεύειν ὅτιν τοῖς ἐχθροῖς γενέσθαι, γυναῖκας ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν τὸς στρατιώτας

^a Strab. p. 355. l. 3. et p. 356. l. 1. 3. 12.

Strab. p. 355. l. 14.

^e Aliis Πιθηκοῦσαι.

^h Strab. p. 357. l. 1. 1.

ⁱ Καὶ ἐπὶ τρεῖς τῆς θαλάσσης ἀναχωρήσαι τὰς δῖους· ἀναχωρήσαν δ' ὅσον ὥστε ἔσθαι, καὶ τῇ παλιρροίᾳ κατακαῦσθαι τὴν νῆσον &c. Strab. quem hic loci in mendo cubare suspicor.

l. 3. 7. 14.

^l Ita ex Strabone. In Ed. Basil. εὐ ἐτερόφισαν.

^b ἔχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον καὶ τὴν ἐκπυρεμένην βῶλον, καὶ τὴν ἐκφύουσαν τὸς καρπύς.

^d Aliis Σειρηνῆσαι.

^e Strab. p. 356. l. 24. 29.

^f Πᾶς ὁ χῶρος Strab.

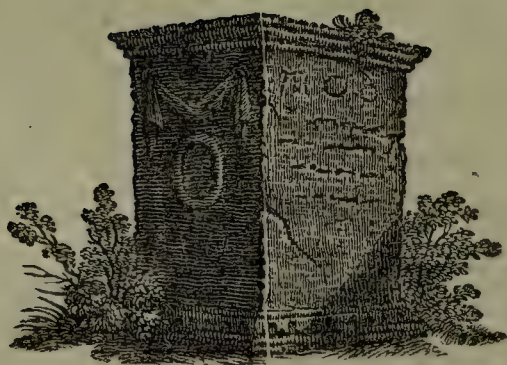
^k Strab. p. 360. l. 19. 28. et p. 361.

^m Στρατιάν. Strab.

ὑπολαβών. Ῥωμαῖοι δὲ κρατήσαντες, πολλοὺς κα-
κοῖς αὐτοὺς ^a ἐσωφρόνησαν. Ὅτι μετὰ τὴν Καμ-
πανίαν ἡ Πικεντίνη ἐστὶν ὠχράλία· ἀποικοὶ δ' οὗτοι
γενήασιν ὑπὸ τῇ ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικηνῶν, ὑπὸ
Ῥωμαίων ἐξαναγάντες εἰς τὸν Ποσειδωνιάτιν τῆτον
κόλπον· ὃς νῦν Παισάνος καλεῖται, καὶ ἡ πόλις
Ποσειδωνία, Παισὸς, ἐν μέσῳ κειμένη τῷ κόλπῳ·
ἑπίνοςος δ' ἐστὶν ἡ πόλις, ἀπὸ τῶν περικείμενων ἔλη-
τῶν ποταμῶν. Ὅτι περὶ Πικεντίνες καὶ Λυκανοὺς
ὑδὼρ ἐστὶν πότιμον· ἐν ᾧ φυτὸν πίνος ἐμβληθέντος, ¹⁰
εὐθὺς λιθίζεται τὸ φυτὸν, φυλάττον τὴν χροὶαν καὶ τὸ
σχήμα ὅπερ καὶ εἶχεν.

bus opprimeretur, qui loco virorum mulieres rece-
pisset milites. Romani autem victoriam consecuti
eos multis calamitatibus castigarunt. Quod post
Campaniam Picentinorum sit maritima gens. Hi
coloni sunt Picenorum, qui Adriam colunt, a Ro-
manis in hunc sinum Posidoniatem traducti, qui
nunc Pæstanus vocatur, et urbs Posidonia, Pæstus,
in medio sinu locata. Est autem morbosum oppi-
dum ob circumjacentes fluvium paludes. Quod
juxta Picentinos et Lucanos aqua sit potui apta,
in quam planta injecta illico duratur in lapidem,
servato tamen pristino colore et figura.

^a Ἐσωφρόνησαν legendum hic loci et apud Strabonem.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO QUINTO.

QUOD ante finum Posidoniatem Leucosia sit insula, nomen ab una e Sirenibus fortita, quo tempore ob Ulysssem in profundum sese abjecerunt. Quod post finum Posidoniatem versus austrum alius sinus sit, ubi urbs Ela est a Phocensibus condita: nostra ætas Eleam appellat. Ex hac Parmenides et Zeno Pythagorici orginem duxerunt. Erat olim bonis legibus instituta: cæterum ob sterilis soli tenuitatem magnam rebus maritimis operam dare, et piscium condimenta, atque id genus alia præparare sunt coacti. Quod totius Lucaniæ præternavigatio stadiorum est 650, et ad Lucaniæ terminum Draconis facellum est, qui e comitibus Ulyssis exstitit, de quo illud oraculum est vulgatum: "Qua Draco Laius est, multum populi periturum." Adversus hanc Græci qui in Italia erant populi, ducto exercitu, re male gesta a Lucanis cladem acceperunt, hoc oraculo decepti. Quod Petelia Lucanorum urbs primaria a Philoctete condita sit, quo tempore per seditionem e Melibœa profugit. Et alia itidem eodem in eo loco, Crimissa dicta. Quod a Leucopetra, quæ juxta fretum est versus Boream, ora maritima intervallo miliarium ducentorum a Bruttiiis incolitur. Hæc primum vocabatur Œnotria, postmodum Italia proprie cœpit appellari. Limites ejus sunt a mari Etrusco, Laus fluvius; a Siculo, Metapontium. Quod sinus Hipponiates in mari Tyrrheno, et Scylleticus sinus in Siculo, intra se isthmum amplectuntur stadiorum 160, ambitus autem navigationis Cherronesi stadiorum est 2000. Quod Lucanorum

ΟΤΙ ὡς τὸ Ποσειδωνιάτι κόλπῳ, Λευκασία νῆσός ἐστιν ἐπώνυμος μᾶς τῇ Σειρήνων, ὅτε ἑαυτὰς κατεπόντισαν ἀφ' τὸν Ὀδυσσεά. Ὅτι μὲν τὸν Ποσειδωνιάτιν κόλπον, ὡς τότον ἕτερος ἐστὶν κόλπος, ἔνθα πόλις Φωκαέων κτίσμα ἢ Ἐλη (οἱ δὲ νῦν Ἐλαίαν αὐτὴν καλοῦσι) πατρὶς ρῦσα Παρμενίδου καὶ Ζήνωνος, τῇ Πυθαγορείῳ εὐνομεῖτο δ' ἡ πόλις, καὶ ἀφ' τὴν τὴν χώρας λυπεύετο ἐθαλατήρουν, καὶ ταρίχη κατεσκεύαζον, καὶ τὰ ποιᾶν. Ὅτι δὲ πάσις Λευκανίας ὡς πλεονεξία ἐστὶ χί. καὶ ὡς τὸ πέρας τὸ Λευκανίας ἡρώον τοῦ Δερκοντος, ἐνὸς τῇ Ὀδυσσεὺς ἐταίρων ἐφ' ᾧ καὶ ὁ χρησμός ἐγένετο. "Λαίον ἀμφὶ Δερκοντα, πολὺν ποτε λαὸν ὀλέσῃ." ὅτι γὰρ ταύτην λαοὶ στρατεύσαντες οἱ χί. τὴν Ἰταλίαν Ἕλληνες ὑπὸ Λευκανῶν ἠτύχησαν, ἔξαπατηθέντες τῷ χρησμῷ. Ὅτι Πεπλία ἢ τῇ Λευκανῶν μητροπόλις Φιλοκτήτου ἐστὶν κτίσμα, χί. σταδίον ἐκπεσόντος τῆς Μελιβοίας. αὕτη τε καὶ ἡ Κρίμισσα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ὅτι δὲ ὑπὸ Λευκοπέτεας τὸ ἐν τῷ πορθμῷ ὡς ὅτι βορρᾶν ἢ παραλία ἢ εἰς μίλια σ'. ὑπὸ Βρεττίων οἰκεῖται ἥτις πρὸ τούτων μὲν Οἰνωτρία ἐκαλεῖτο ὑπερὶ δὲ Ἰταλία ἰδίως ὅριον δ' αὐτῆς, ὡς μὲν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ὁ Λαός ποταμός ὡς δὲ τῷ Σικελικῷ, τὸ Μεταπόντιον. Ὅτι δὲ μὲν Ἰππωνιάτις κόλπος ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ὁ δὲ Σικελικὸς κόλπος ἐν τῷ Σικελικῷ, ἀπολαμβάνουσιν ἰσθμὸν μεταξὺ ἑαυτῶν, σταδίων ρζ'. ὁ δὲ εἰς πλεονεξία καὶ χερσονήσου, σταδίοις ς.

^a Strab. 362. l. 4. et p. 363. l. 3.

^b Ἰάλην et Ἑλλάδα dicitur.

Vide Strab. et Cluverii Italiam Antiq. p. 1259. &c.

^c Juxta Strabonem, aliosque, Ἑλλάδα scribendum.

^d Strab. p. 364. l. 12. 17.

^e Strab. p. 365. l. 27. et p. 366. l. 3. apud quem

Πετῆλια. Latinis libris promiscue scribitur Petelia et Petilia.

^f Κρίμισσα. Strab.

^g Strab. p. 366. l. 21.

^h Vide Strab.

ⁱ Ita ex Strabone, aliisque. In Ed. Basf. Λαῶες.

^k Strab. p. 366. l. 32.

Ὅτι ἢ τῷ Λευκανῶν ἕως μετὰ καίτοι δύο θα-
 λασσῶν ὧν ἡ μὲν Τυρρηνικὴ ἀπὸ Λάας ποταμοῦ ἕως
 Σιλάρου ποταμοῦ ἔστιν ἡ δὲ Σικελικὴ ἀπὸ Θουρίων εἰς
 Μεταπόντιον καὶ δὲ τὴν ἡπειρὸν ἀπὸ Σαμνιτῶν ἕως
 τοῦ ἰσθμοῦ, τὸ μετὰ Λάας τε ποταμοῦ καὶ Θουρίων 5
 πλάτος δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τέτρα, τ'. στάδια· ὡς δὲ
 νότον ὑπερὶ τῶν Βρεττίων ἔχουσιν ἕως τῷ ἰσθμῷ,
 ἀπλάμβανοντες τὴν χερσόνησον, τὴν μετὰ Ἰππο-
 νιάτῃ κόλπου καὶ Σκυλλητικῷ. Βρεττίαι δὲ καλοῦσιν
 αὐτὰς οἱ Λευκανοί, καὶ δηλοῖ τὸ ὄνομα ἀποστάτας· δὲ- 10
 λοι γὰρ ὄντες τῷ Λευκανῶν ἀπέστησαν αὐτῶν, συμμα-
 χήσας Διονυσίῃ τῷ Σικελίας τυράννῃ. Ὅτι ἐγ-
 γύς ἔστι Λάας ὡς νότον ἢ Τέμεσά ἔστι πόλις, ἡ
 ὑπερὶ Τέμεθα κληθεῖσα ἥς καὶ Ὅμηρος μέμνηται
 καὶ εἰσὶν καὶ χαλκουργεῖα ἐκεῖ [νῦν] ἐκλειονόποτα 15
 καὶ ἡρώων ἐκεῖ Πολίτῃ τῶν Ὀδυσσεῶς ἐταίρων ἐνὸς
 δολοφονηθέντος ὑπὸ τῷ ἐγχερίων, καὶ μνηστάντος
 κατ' αὐτῶν χαλεπῶς οὕτως, ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐ-
 τὰς ὅσα ἔτι καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι,
 Μηδεὶς τῷ ἥρωα τὸν ἐν Τέμεσσι λέγεται δὲ καὶ Τα- 20
 μάσῃ ἀπὸ τῶν πινέων δ' ἐν ταύτης φασὶν τῷ Ὀμήρῳ
 μνησθῆναι. Ὅτι ἂν μετὰ τῷ Τέμεθρι Κωσεντία
 ἔστι μητροπόλις Βρεττίων καὶ μετ' αὐτῇ Πανδοσία,
 φερούριον ὅχρῳν τεκνέριον, Ἀχέροντι ποταμῷ ἀεὶ-
 ρέοντι· ἐνθα ὁ Μολοτὸς Ἀλέξανδρος διεφάρη, 25
 ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τῷ ἐκ Δωδώνης χρησμῷ, καλεῖ-
 οντος φυλάττεσθαι Πανδοσίαν καὶ Ἀχέροντα· ἦσαν
 δὲ ἄρα καὶ αὐτῇ Θεσπρωτίαν Πανδοσία καὶ Ἀχέρον·
 ἐξηπάτησε δὲ καὶ ἄλλο λόγιον, " Πανδοσία τεκνέριον,
 " πολὺ ποτε λαὸν ὀλέσσεις" ἀδελφὸν δὲ, πότρεον 30
 οἰκεῖον ἢ ὀθνεῖον. Ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Μεσ-
 σηνιοὶ ἐπεμψάντων παρθένους εἰς ἱερουργίαν τῇ Ἀρ-
 τέμιδι· ἃς πινες τῷ Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν Μεσ-
 σηνίων καὶ τὴν ὁδὸν ἐβιάσαντο· ταύτας οἱ πέμψαντες
 Μεσσηνίων ἐκδικεῦντες ἐπολέμισαν τοῖς βιασαμένοις, 35
 καὶ ἡττηθέντες ἔφυγον· καὶ εἰς Δελφὸς πέμψαντες ἐνέχ-
 λου, μεμφομένοι τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῷ Ἀρτέμιδι, εἰ
 τοῖσιν τυγχάνοιεν, ἀνδ' ὧν ἐπύθοντο αὐτοῖς, καὶ πυν-
 θανόμενοι πῶς ἂν σωθεῖεν ἀπολαύοντες· ὁ δ' Ἀπόλ-
 λων ἐκέλευσε σέλλεσθαι μὲν Χαλκιδέων εἰς τὸ Ῥή- 40
 γιον, καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῇ χάριν ἔχειν· καὶ δὲ ἀπολαύοντα
 αὐτοῖς, ἀλλὰ σεσωσθαι, μέλλοντάς γε μὴ συναφανί-
 σθαι τῇ πατρίδι, ἀλυσσομένη μικρὸν ὑπερὶ ὑπὸ
 Σπαρτιατῶν· οἱ δὲ πεισθέντες ἔκτισαν σὺν Χαλκιδέουσι
 τὸ Ῥήγιον ἐν Σικελίᾳ. Ὅτι ἢ Ῥήγιον ἐκλήθη διὰ 45
 τὸ ῥαγῆναι ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐκ τῷ ὑπερὶ τὴν
 Σικελίαν τεμαίεσθαι δ' ἂν τις ἀπὸ τῷ αὐτῷ τὴν
 Αἰτνίαν συμπωματῶν, καὶ τῷ καὶ Λιπάραν καὶ τὰς
 αὐτῇ αὐτῇ νήσους· ἐπὶ δὲ καὶ τῷ καὶ τὰς Πιθη-

regio inter duo maria sita est: quorum alterum
 Etruscum, a Lao fluvio usque ad Silarem fluvium
 progreditur; Siculum vero a Thuriis Metapon-
 tium usque: per continentem vero a Samnitibus
 usque ad isthmum, qui inter Laum et fluvium et
 Thurios. Hujus isthmi latitudo stadiorum est 300.
 Supra hos versus austrum habitant Bruttii usque ad
 isthmum, occupantes Cherronesum, quæ inter Hip-
 poniatem et Scylleticum sinum continetur. Bruttios
 autem vocarunt Lucani, et significat hoc nomen
 fugitivos. Nam prius Lucanorum servi fuere, et
 ab iis adjunctante Dionysio Siciliæ tyranno transfuge-
 runt. Quod prope Laum versus austrum Temese
 urbs sit, quæ postmodum fuit Tempsa appellata,
 15 cujus et Homerus meminit. Apud eam fodinæ
 sunt æris, quæ hoc tempore defecerunt. Item fa-
 cellum Politæ Ulyssis sociorum uni dicatum, quem
 Barbarorum ejus loci fraude trucidatum graves iras
 exercuisse ferunt, coactosque vicinos ei annum
 tributum pendere: unde proverbium fuerit ortum,
 Nemo Temesæum heroem provocet. Dicitur etiam
 Tamase per a. Quidam aiunt non hujus Temeses
 Homerum meminisse. Quod post Temesen Co-
 sentia sit Bruttiorum caput; et post ipsam Pandosia
 validum propugnaculum, tres habens vertices.
 25 Circumsuit Acheron fluvius. Hoc loco Molosso-
 rum rex Alexander trucidatus fuit, Dodonæ ora-
 culo deceptus, Acherontem atque Pandosiam ca-
 vere jubente; cum similis appellationis loca in
 Thesprotico agro monstrantur. Aliud præterea
 oraculum decepit virum: " Pandosia ingentem es
 populum extinctura trivertex." Ubi incertum erat
 utrum hostium an suorum clades ostentaretur. Quod
 virgines, a Messeniis Peloponnesi ad sacra Dianæ
 facienda missas, nonnulli e Lacedæmoniis ipsisque
 adeo Messeniis in itinere violarint. Eas Messenii
 qui miserant vindicaturi violatoribus ipsis bellum
 intulerunt, devictique in fugam versi sunt. Missi
 itaque legati ad Delphos expositum cum Apol-
 line atque Diana, quod ejusmodi mercedem recipe-
 rent pro allato Diis subsidio, rogantes quonam
 pacto ex ea calamitate servarentur. Quibus re-
 spondit Apollo, ut una cum Chalcidenibus Rhe-
 gium commigrarent, et forori gratias haberent.
 Non enim periisse eos, sed servatos esse, neque una
 cum patria delendos esse, quæ non multo post a
 Lacedæmoniis esset capienda. Illi autem parue-
 runt, atque una cum Chalcidenibus Rhegium in
 Sicilia condiderunt. Quod Rhegium inde nomen
 habuerit, quod Sicilia magnis terræ motibus a con-
 tinente fuerit avulsa. Hanc conjecturam quis fa-
 cile ex iis sumat, quæ circa Ætnam aliasque Siciliæ
 partes, et Liparam ac circumjacentes insulas eve-

^a Strab. p. 367. l. 8. 13.

^b Strab. p. 367. l. 22. et p. 368. l. 3.

^c Aliis Τεμέση et Τεμέσα.

^d Strab. p. 368. l. 18.

^e Τάμεσαν in Ed. Basl.

^f Κωσεντία in Ed. Basl. Straboni, aliisque, Κωσεντία dicitur.

^g Εν Δωδώνη apud Strab.

^h Strab. p. 370. l. 20. 30.

ⁱ Συναφανισθῆναι Strab. p. 371. l. 7. 12. 16.

nerunt: item circa Pitheculas et quæ in adverso continente sunt loca omnia, in quibus idem evenisse verisimile est. Nunc sane posteaquam fuere aperta orificia, per quæ ignis respirat, et igniti lapides atque aquæ emittuntur, raro fit ut freto adjacens terra motibus concutiat. At quo tempore omnes qui nunc in superficiem tendunt meatus occluderentur, in subterraneis concavitatibus ardentes ignes et spiritus vehementes terræ motus efficiebant; agitati itaque ventorum violentia loci cessere, perruptique utrumque mare admiserunt, cum hoc tum quod ibi est inter alias insulas. Nam Prochyta et Pitheculæ partes sunt continentis avulsæ: item Capreæ, et Leucosia, et Sirenusa, et Ænotrides. Porro nonnullæ ex ipso pelago emerferunt, sicut pluribus in locis etiam hoc tempore constat evenisse. Nam quæ in medio jacent mari, e fundo in altum fuisse elatas credibilis est: quæ vero ante promontoria jacent et angusto freto sunt disjunctæ, inde avulsas fuisse rationabilius videtur. Cæterum Leucopetra Rhegio est australior, et adhuc magis Herculeum promontorium. Ab hoc versus ortum septentrionalius est Zephyrium promontorium: item Locri Epizephyrii, Locrorum juxta Crissæum sinum habitantium coloni. Sunt autem a Rhegio usque ad Locros stadia sexcenta. Primi vero hi Locri legibus scriptis sunt usi, et plurimum temporis rempublicam optimis institutis rexere: quas Dionysius, e Sicilia ejectus, flagitiosissime vexavit. Nam sponsalibus ornatas puellas, cubicula et thalamos irrumpens prius quam nupsissent, vietiabat: formosas vero virgines in unum congregans, dimissas integris alis columbas in convivio nudas in circuitu quæritare et captare jubebat; nonnullasque sandalia indutas inæqualia, partim superne, partim inferne, columbas sectari dicebant, dedecoris causa. Postremo pœnas dedit: cum enim recuperaturus imperium in Siciliam rediisset, Locri cæso præsidio in libertatem sese vindicarunt, uxoremque ejus, et filias duas, ac juniorem natum filium in potestatem suam redegerunt. Cum autem Dionysius ipse et pro eo Tarentini multis eos precibus fatigarent, ut corpora redderent, redemptione, quantam vellent, accepta; non reddiderunt, iramque omnem in filias evomuere. Nam confutratas strangularunt, corpora deinde concremarunt, et ossa molendo detrita in mare dissipaverunt. Quod Alex fluvijs Rheginum a Locrensi agro determinat, in cujus ripis peculiare quiddam de cicadis accidit. Quæ enim in Locrorum ripa versantur sonantius strident, aliis vox nulla contigit. Ejus rei hanc esse causam suspicantur, quod hæ in regione sint umbrosa, itaque roris plenæ non pandunt alarum pelliculas; illæ, quia apricantur, membranas habent aridas et corneas; ut facile iis sonus edatur.

κούσας ἢ τὴν περὶ τὴν περὶ τὴν ἀπασαν, ὅτι ἀπει-
κὸς ἐστὶν) καὶ τὰ τοιαῦτα συμβαίνει· νυκτὶ μὲν οὖν ἀνεργάζονται
τῶν τῶν τοιαύτων, δι' ὧν τὸ πῦρ ἀναφύσσεται, καὶ
μύδροι καὶ ὕδατα ἐκπίπτει, ἀσπνίον τε σείεσθαι φασι
5 τὸ πῦρ τὸ πορθμὸν γινώ· τότε δὲ πάντων ἐμπεφραγ-
μένων τὸ εἰς τὴν ἐπιφανείαν πόρων, ὑπὸ γῆς ὁμι-
χόμενον τὸ πῦρ καὶ τὸ πνεῦμα σεισμούς ἀπειργάζετο
σφοδρῶς· μοχλευόμενοι δ' οἱ τόποι πρὸς τὴν βίαν
τῶν ἀνέμων ὑπεῖξαν ποτε, καὶ ἀναρράγντες ἐδέξαντο
10 τὴν ἐκαστέρωθεν θάλατταν, καὶ ταύτην, καὶ τὴν μετὰ
τῶν ἄλλων τῶν ταύτῃ νήσων· καὶ γὰρ ἡ Περχύτη
καὶ Πιθηκούσαι, Σποπόδομα τῆς ἡπείρου· καὶ αἱ
Καπρέαι, καὶ ἡ Λευκωσία, καὶ Σειρηνῶσαι, καὶ Οἰνώ-
τείδες· αἱ δὲ καὶ ἐκ τῆς πελάγους ἀνέδυσαν, κατὰ περ
15 καὶ νῦν πολλαχῇ συμβαίνει· τὰς μὲν γὰρ πελαγίας ἐκ
βυθῷ μᾶλλον ἀνεργάζονται πιθανόν, τὰς δὲ περὶ
μύδρας τῶν ἀκρωτηρίων, καὶ πορθμῶν διεργάζονται, ἐν-
τεῦθεν ἀπεργάζονται δοκεῖν· εὐλογώτερον· ἡ δὲ Λευκο-
πέτρα νοτιωτέρα ὅτι τοῦ Ῥηγίου, καὶ ἐπὶ τὸ Ἡερά-
20 κλειον πέρας νότιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς
βορειότερον τὸ Ζεφύριον ἄκρον, καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι
Λοκροὶ, ἀποικοὶ τῶν πρὸς τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ Λοκρῶν·
καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως μέχρι Λοκρῶν πόλεως,
τάδιοι χ'. πρὸς τοὺς δὲ Λοκροὺς ἔτι νόμοις ἐγγράφτοις
25 ἐχρήσαντο, καὶ εὐνομήθησαν ἔτη πολλά· καὶ Διονύσιος
ἐκπεσὼν Σικελίας ἀνομώτατα πάντων διεχρήσατο· ὥς
γε πρὸς ἀμει μὲν, παρειαὶν εἰς τὸ δαμάπιον, τὰς
νυμφοσληθείσας· συμαγαγὼν δὲ τὰς ὁρεῖας παρθένας,
πρὸς τῶν ὁλοπέρους ἐν τοῖς συμποσίοις ἡφίει, καὶ κείνας
30 ἐκέλευεν γυρεύειν γυμνάς· τινὰς δὲ καὶ σαρδάλια ὑπο-
δυμνῆας ἄλγιστα, τὸ μὲν ὑψηλόν, τὸ δὲ ταπεινόν,
πρὸς τῶν ἑφασαν, ὅτι ἀπρεπῆς χάριν· δίκας μὲν τοῖς
ἐδάκεν· ἐπεὶ γὰρ εἰς τὴν Σικελίαν ἐπανήλθε τὴν
ἀρχὴν ἀναληφόμενος, οἱ Λοκροὶ κατὰλύσαντες τὴν
35 φρουράν, ἡλευθέρωσαν σφᾶς, καὶ τὴν γυναικὸς καὶ τῶν
δύο θυγατέρων καὶ τῶν νεωτέρων υἱοῦ κύριοι κατέστησαν·
πολλά δὲ δεομένη τῷ Διονυσίῳ καὶ αὐτῷ καὶ Ταρεν-
τίνοις· ὑπὲρ αὐτοῦ, πρὸς τῶν τὰ ἡ πρὸς τὰ ἡ
οἷς ἀν' ἐδελέσσωσιν, ὅτι ἐδόσαν· ἀλλὰ τὸν θυμὸν εἰς
40 τὰς θυγατέρας τὴν πλεῖστον ἔχον· κατὰ πορνείας
γὰρ ἐσεργάζοντο· εἴτα καύσαντες τὰ σώματα,
κατήλεσαν τὰ ὅσα καὶ κατεπόντωσαν. Ὅτι ἡ Ἀλφειὺς
ποταμὸς διορίζει Ῥηγίον τε καὶ Λοκρίδα· ὅτι ἐν ταῖς
ὄχθαις, ἰδίῳ πὶ συμβαίνει πρὸς τὰς τέτλητας· οἱ μὲν
45 γὰρ ἐν τῇ τῇ Λοκρῶν περὶ φθγγονται, τοῖς δὲ
ἀφάνοις εἶναι συμβαίνει· τὸ δ' αἶπὸν ἐκέρχονται, ὅτι
τοῖς μὲν, παλίνσκιον ὅτι τὸ χωρίον, ὅτι ἐκέρχονται ὅτι
μὴ ἀφάνειν τὰς ὑμνῆας· τοῖς δὲ ἡλιαζόμενοις, ἐκ-
έρχονται καὶ κεραιώδεις ἔχον, ὅτι ἀπ' αὐτῶν εὐφρῶς

^a Συμχόμενον Strab. p. 371. l. 21.

^b Τῶν ἄλλων νήσων τῶν ταύτῃ Strab.

^c Καπρία in Ed. Basil.

^d Σειρηνες Strab.

^e Ita in MSS. Strabonis, teste Casaubono: in libb. vulgatis, εὐλογώτατοι.

^f Strab. p. 372. l. 22. 30. 32. 34. et p. 373. l. 17.

^g Sic vertit Strabonis Interpres: Quibusdam etiam sandalia indutis inæqualia, alterum sublime, alterum humile, dedecoris causa, iussit ut sic columbas sectarentur. Vox ἑφασαν suspecta Casaubono.

^h In MSS. Strab. σώματα.

ⁱ Strab. p. 374. l. 7.

ἐκπέμπεσθαι τὸν φλόγγον· ² τὸ δὲ μεσογαίαν Λοκρῶν
 καὶ Ῥηγίων Βρέτιοι κατέχουσι, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρίστη πίττα
 γίνεται καὶ πλείστη. Ὅτι ³ μὲν Λοκρὲς ἢ ⁴ Σάγρας
 ὄντι· ἐνθα μύριοι Λοκροὶ μετὰ Ῥηγίων, πρὸς γ'.
 μυριάδας Κροτωνιάτων ἀγωνιστάμενοι ἐνίκησαν· καὶ ἐκ
 τούτου ἡ παροιμία πρὸς τὴν ἀπιστούντα, Ἀληθέστερα
 τῶν ὅτι Σάγρας· φασὶν δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν
 ἀγγελίαν μινυδῆναι Ὀλυμπίᾳ τῷ ἔργου τούτου.
 Ὅτι ⁵ μετὰ Σάγραν· Καυλωνία ὄντι· εἴτα Σκυλ-
 λήπιον, Μενεσθέως τῷ Ἀθηναίῳ κτίσμα· νῦν δὲ ⁶
 Σκυλλάκιον καλεῖται· ἐκ τούτου δὲ ὁ Σκυλληπικός
 κόλπος κλείει· εἴτα ἡ Κροτωνιάτις χώρα, καὶ τῶν
 Ἰαπύγων ἄκραι γ'. εἴτα τὸ Λακίνιον, ἱερὸν Ἡρας
 πλεσιώτατον· ἀρχὴ δὲ ὄντι τῷ Κροτωνιάτι κόλπου
 τὸ ἄκρον τούτου, καὶ Αἰσάρος ποταμός, καὶ Κρότων ⁷
 πόλις· τῷ δὲ θεῷ χεῖσαντος Ἀχαιοὺς Κρότωνα κτί-
 ζειν, ἀπετάλη Μύσκελλος καὶ ἀσκεφόμοδος τὴν χώραν·
 ἰδόντα δὲ φασὶν ἐκπομένῳ ἦδη Σύβαριν, ποταμῷ τῷ
 πλησίον ἐπ' αὐτῷ, κρῖναι ταύτῃ ⁸ εἰς ἀμείνω· ἐπανελ-
 θόντα δ' ἐρεσθαι τὸν θεόν, εἰ κελεύοι ταύτῃ ἀντ' ἐκείνης ⁹
 κτίζειν· τὸν δὲ ¹⁰ ἀνέπειν (εὐτύχανε δὲ ὑποκύφους
 ὡς ὁ Μύσκελλος)· "Μύσκελλε βραχυκύωτε ¹¹ πάρεξ
 " σέθεν ἄλλο ματεύων, Κλάσματ' ἀθρήσεις· ¹² δῶρον
 " δ' ὅ, πὶ δῶ τίς ἐπαίνει"· ἐπανελθόντα δὲ κτίσαι τὴν
 Κρότωνα, συμπράξαντος καὶ Ἀρχίας τῷ Συρακούσ- ¹³
 ας οἰκισάντος, πρὸς πλεονέξαντος καὶ τύχῃ, ἡνίκα
 ὄρμιλλον ὅτι τὸν τῷ Συρακούσων οἰκισμὸν· ὅπου
 δὲ Ἰαπύγες τὴν Κρότωνα τότε· δοκεῖ οὖν ἡ Κρότων,
 τὰ τε πολέμια χαλῶς ἀσκήσαι, καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀθλη-
 σιν· ἐν μὲν γὰρ Ὀλυμπιάδι, οἱ τῶν ἄλλων πρῶτοι
 ῥήσαντες τῷ γὰρ ἐπὶ ἀνδρας, ἅπαντες ὑπὸ ἡγεῖαν
 Κροτωνιάται· ὥστε εὐκρίτως εἰρησθαι δοκεῖ, ὅτι Κροτωνι-
 ατῶν ὁ ἑκάστος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων· ¹⁴ ἀλλὰ
 καὶ Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἀθλητής, Πυθαγόρου μα-
 θητής γεννητός, θαυμάσια διεπράξατο ἀγωνίσματα ἐν ¹⁵
 Ὀλυμπίᾳ· φασὶν δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις ὄντα
 καὶ σπουδαίον, ἐνὸς τῶν φύλων πεσεῖν μέλλοντος,
 ὑποβαλόντα ἑαυτὸν, ἐκσῶσάι τε τὴν σιώντα καὶ
 ἑαυτὸν ὑποσάσαι· τῇ δ' αὐτῇ ῥώμῃ χερσὶν
 φασὶν, ὁδοιπορεῦντά ποτε δι' ὕλης βαθείας, πρὸς ¹⁶
 βίῳ τὴν ὁδὸν ὅτι πολὺ· εἶθ' εὐρόντα ξύλον ἐσφηνω-
 μένον, ἐμβαλόντα χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διά-
 στασιν βιάζεσθαι πρὸς τὸ ἀγχιόσαι· τοσούτον δ'
 ἰχύσαι μόνον ὥς ἐκπεσεῖν τοὺς σφίλους, εἶτ' εὐθὺς τὰ
 μέρη ὀπισυμπεσεῖν τοῦ ξύλου, σποληθέντα δ' αὐτὸν ¹⁷
 ἐν τοιαύτῃ πάγῃ θηριόβρωτον γενέσθαι. Ὅτι ¹⁸ ἐφ' ἧς
 τῇ Κρότωνι γαστροῖς σ'. ἡ Σύβαρις ὄντι πόλις, μετὰ ξυ-
 δουὶν ποταμῶν Κράθιδος καὶ Συβαρίδος· τοσούτον δὲ

Mediterraneam inter Rheginos et Locros Bruttii
 habitant in quibus optima pix, et copiose nascitur.
 Quod post Locros Sagra flumen labitur, ubi decem
 Locrorum millia una cum Rheginis, de 130 milli-
 bus Crotoniatarum pugna commissa victoriam de-
 portarunt: atque hinc natum est adversus incredu-
 los proverbium; Veriora iis quæ apud Sagram ac-
 ciderunt. Addunt insuper, eo ipso die, quo certa-
 men initum est, hujus belli eventum in Olympiis
 nunciatum esse. Quod post Sagram Caulonia sit;
 deinde Scylletium, a Menestheo Atheniensi condi-
 tum: nunc Scylacium dicitur. Ab hoc sinus Scyl-
 leticus est dictus. Sequitur inde Crotoniatarum
 regio et Iapygum tria promontoria. Deinde Laci-
 nium, templum Junonis ditissimum. Sinus autem
 Crotoniensis incipit ab isto promontorio, et fluvio
 Æfaro, et urbe Crotone. Cum Achivi a Deo ora-
 culum accepissent, ut Crotone conderent, missus
 fuit Myscellus ut locum inspiceret. Hunc, aiunt,
 cum jam conditam ibi videret Sybarim, vicino anni
 cognominem, eam potiore judicasse; propterea-
 que ad Oraculum reversum, denuo rogasse num-
 quid hanc pro illa condere liceret: ac Deum re-
 spondisse (erat autem Myscellus nonnihil gibbosus)
 "Gibbose incassum, Myscelle, aliena requiris,
 " Vanaque venaris: quæ dantur dona probato."
 Reversum itaque Crotone condidisse, adjuvante
 etiam Archia Syracusarum conditore, qui forte for-
 tuna eo appulit, cum ad Syracusas condendas ten-
 deret cursum. Crotone prius Iapyges habita-
 bant. Videturque hæc civitas rem bellicam, et
 artem insuper athleticam pulcherrime exercuisse:
 una enim Olympiade, septem viri qui stadio vicere
 omnes Crotoniatae fuerunt; ut non injuria dictum
 videatur, Crotoniatarum postremum reliquorum
 Græcorum esse primum. Sed et Milo athleta Cro-
 toniensis, Pythagoræ discipulus, in Olympiis admi-
 randa peregit certamina. Fama est, columna quan-
 doque in Philosophorum, cum quibus degebat,
 contubernio laborante, ipsum subeuntem servasse
 univrsos, deinde sese subduxisse. Eodem robore
 fretum aiunt, cum profundam densamque per syl-
 vam iter faceret, longe a tramite deviasse, atque
 ibi trunco ingenti, cui inserti cunei essent, invento,
 immisiss in scissuram manibus pariter ac pedibus
 conatum fuisse lignum penitus discindere: idque
 solummodo consequutum, ut exsiliarent cunei; ligni
 vero partes statim inter se coisse, ipsumque hoc
 modo captum a feris fuisse devoratum. Quod
 deinceps a Crotone stadiis ducentis Sybaris urbs
 sit, inter Crathidem et Sybaridem fluvios sita. Hæc

² Strab. p. 374. l. 29. et p. 375. l. 1.

Σάγρας scribendum esse constat ex Strabone.

³ Strab. p. 375. l. 14.

⁴ Strab. p. 376. l. 23. et p. 377. l. 4. 11. 17. 21.

⁵ Strab. p. 377. l. 4. 11. 17. 21.

⁶ Strab. p. 378. l. 8. 21.

⁷ Strab. p. 378. l. 21.

⁸ Ita ex Strabone. In Ed. Basil. μετὰ τὸ ἄκρον Λοκρῶν, &c.

⁹ Ita Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹⁰ Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹¹ Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹² Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹³ Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹⁴ Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹⁵ Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹⁶ Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹⁷ Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

¹⁸ Strabo, aliique. In Ed. Basil. Καυλωνία, et mox

civitas eo felicitatis excrevit, ut gentibus vicinis quatuor, urbibus autem viginti quinque imperarit, et contra Crotonem trecentorum millium hominum exercitum duxerit; quinquaginta vero stadiorum circulum impleverint supra Crathidem domicilia habentes. Sed ob luxum et petulantiam, universa hac felicitate intra dies septuaginta a Crotoniatis exuti fuerunt: nam urbe potiti, inducto flumine cuncta demerferunt. Qui vero relictī erant pauci in alium locum urbem transfulerunt; ac, mutato nomine, a fonte quodam vicino Thurios appellarunt. Quod Sybaris flumen equos, qui ex eo bibunt, sterutamentis agit, ideoque armenta ab eo arcent. Crathis vero hominum, qui in eo lavant, crines fulvos albosque reddit, multisque morbis medetur. Quod Thurii a Lucanis in servitutem tracti fuere: Romani vero, missis in eam urbem colonis, mutato nomine Copias appellarunt. Quod post Thurios Heraclea urbs sit, ac post ipsam stadiis circiter quadraginta Metapontium urbs, a Pyliis, qui una cum Nestore ab Ilio navigarunt, condita: hos tanto successu terram coluisse, ut Delphis dedicaverint auream ætatem. Quod e tribus lateribus Siciliæ maximum, inter Pelorum et Lilybæum jacens, gibbosum sit, stadiorum mille septingentorum viginti: reliqua duo concava; e quibus id quod inter Pachynum et Pelorum jacet, minimum est, stadiorum 1130. Navigatio in circuitu stadiorum est 4400. A Lilybæo autem in Africam brevissimus trajectus stadiorum est 1500. Quidam acie oculorum insigni, e specula quadam in Lilybæo numerum navium Libya solventium nunciat. Urbes in hac sunt, ab orientali quidem latere, Messana, septentrionalis maxime; deinde Tauromenium, et mox Catana, Naxos, Megara, Syracusæ. Porro Messana prius Zancle dicebatur, ob locorum obliquitatem. Et Charybdis paulo ante Messanam in freto ostenditur, profundum immensum, in quod æstus freti ob naturam loci facile abripiunt navigia inversa, cum circumagitatione et fluctus procella magna: quorum absorptorum et dissipatorum fragmenta ad Tauromenitanum littus devolvuntur, quod ab hoc eventu Copiam [id est, sterquilinium] appellant. Distat Messana a Rhegio stadiorum trajectu sexaginta; a Columella vero, multo minus. In ea regione Mamertini adeo invaluerunt, ut vinum, quod illic est optimum, non Messanum, sed Mamertinum appellaretur. Quod Amphinomus et Anapias filii pii, sublati in humeros parentibus, ex Ætnæ incendio, cum in Catanæum agrum devolveretur, ipsos fervarint. Catanensium quidem agrum cineribus oppletum aliquandiu affligit cinis; postea temporis vinetis lætum reddit, ac bonæ frugis fera-

ἡ πόλις εἰτύχησεν, ὥς δ'. μὲν ἐθνῶν τῆς πλησίον ἦρξεν, καὶ δὲ πόλεων, λ'. δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ὅππ' Κρότωνα ἐστράτευσεν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον οἱ συνοικοῦντες ἐπλήρην ὅππ' τῷ Κραθίδι. Ὑπὸ μύητοι 5 τρυφῆς καὶ ὕβρεως ἅπασαν τὴν εὐδαιμονίαν ἀφῆραν. Ὑπὸ τῇ Κροτωνιατῶν ἐν ἡμέραις ο'. ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν τὴν δὲ πόλιν οἱ περὶ λειψάντες εἰς ἕτερον τόπον μετέστηκαν, καὶ Θούριος προσσηρόβυσαν, ἀπὸ τίνος κρήνης 10 πλησίον ἔστις ὀνομάσαντες. Ὅτι ἂ ο' Σύβαρις ποταμὸς τὰς πίνοντας ἵππους ἀπ' αὐτῆς πυρρικοὺς ποιεῖ· διὸ καὶ τὰς ἀγέλας ἀπείργουσιν ἀπ' αὐτῆς. ὁ δὲ Κραθὶς τὰς ἀνθρώπους ξανθοτριχεῖν καὶ λευκοτριχεῖν ποιεῖ λουομένης, καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη ἰσχύει. Ὅτι 15 Θούριοι Ὑπὸ Λοκρῶν ὑδραποδίσθησαν. Ῥωμαῖοι δὲ ἐπὶ τοὺς φείλαντες ἐπ' αὐτὴν μετωνόμασαν τὴν πόλιν Κοπίαν. Ὅτι ἂ μὲν Θούριος Ἡράκλειά ἐστιν πόλις, καὶ μετ' αὐτὴν ἀπὸ σταδίων μ'. Μεταπόντιον ἐστὶν πόλις, κτήσιμα Πυλίων, τῆς δὲ Ἰλίου μετὰ 20 Νέστορος πλουσάντων· καὶ τοσούτον ἀπὸ γαυρίας εὐτύχησαν, ὥς ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι χρυσοῦν θεῖος. Ὅτι τῆς τριῶν πλευρῶν τῇ Σικελίας τὸ μὲν μέγιστον, μετὰ ξυ Πελωρίδος καὶ Λιλυθαίας, κυρτὸν ἐστὶν, σταδίων α. καὶ τὰ δὲ δύο κοίλα πᾶς· ἡ δὲ μετὰ ξυ Παχύνε 25 καὶ Πελωρίδος ἐλαχίστη, σταδίων α. καὶ ὁ δὲ περὶ πλῆρες, σταδίων δ. ἀπὸ δὲ Λιλυθαίας εἰς τὴν Λιθύου τὸ διάρμα, σταδιοὶ α. τὰ δὲ ἄλλα καὶ τῆς ὀξυδεκκούντων πρὸς ἀπὸ τίνος σκοπιᾶς τῆς ἐν Λιλυθαίᾳ ἀπαγγέλλει τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀπὸ Λιθύης σκαφῶν ἀναγμένων· 30 πόλεις δὲ εἰσιν, καὶ μὲν τὸ ἀνατολικὸν πλοῦρον, Μεσσηνίαν βοριωτάτην, εἴτα Ταυρομενίαν, εἴτα Κατάνην, Νάξον, Μέγαρον, Συράκουσας· ἡ δὲ Μεσσηνία πρὸς τὴν Ζάγκλην ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῆς τοπικῆς σκοπιότητος· δείκνυται δὲ καὶ ἡ Χάρυβδιδος μικρὸν πρὸς 35 τῇ Μεσσηνίᾳ ἐν τῷ πορθμῷ, βάθος ἑξαίσιον, εἰς ὃ αἱ παλῖπροιαι τῷ πορθμῷ κατάρουσι εὐφῶς τὰ σκάφη τραχιλιζόμενα μετὰ συστροφῆς καὶ δίνης μεγάλης· κατὰ ποθέντων δὲ καὶ ἀγρυπνούντων τὰ ναύαγα πρὸς οὐρεται πρὸς ἡῖονα τῆς Ταυρομενίας, ὡς καλοῦσιν 40 ἀπὸ τοῦ συμπλάματος τῆς Κοπρίας· ἀπέχει δ' ἡ Μεσσηνία ἀπὸ Ῥηγίης πόλεως διάρμα, σταδία ξ'. ἀπὸ δὲ φυλίδος, πολὺ ἐλαττόν· τοσούτον δ' οἱ Μαμερτῖνοι ἔθνος ἐπεκράτησε τῆς χώρας, ὥς τὸν ἄριστον οἶνον μὴ Μεσσηνίον ἀλλὰ Μαμερτῖνον καλεῖσθαι. Ὅτι ἐκ 45 τῆς δ' Αἰτνῆς ῥυάκων τῶν πρὸς κατερχόμενων πρὸς τὴν Καταναίαν ποτὲ, Ἀμφινόμος καὶ Ἀναπίας εὐσεβεῖς ἄνδρες ἀρχαῖοι τὰς γενεάς ὅππ' αὐτῶν δέστωσαν· κατὰ περὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Καταναίων χωρίας πρὸς καίρην [ἡ ἀποδοὺς] λυπεῖ· χεῖρον δὲ ποιεῖ ὕστερον

^a Strab. p. 379. l. 11. 15.^b Strab. p. 379. l. 24. et p. 381. l. 1.^c Strab. p. 382. l. 21.^d Ita ex Strabone. In

Ed. Basil. σταδίων δγ'.

^e Strab. p. 384. l. 20.^f Forfan τοῖς ἐν Λιλυθαίᾳ.^g Strab. p. 385. l. 23. 26.^h Ταυρομενίας Strab.ⁱ Strab. p. 387. l. 15. et p. 388. l. 2. 4.

εὐάμπελον καὶ ληιστόχαρπον, ἢ ἄλλης ἐχ' ὁμοίως ἔσης
 εὐοίαν· τὰς τε ρίζας ἐκφέρει τὰ καθαπερωθέντα χω-
 ρία· παίνει δ' ἐπὶ τοσούτον τὰ πρὸ βάρβα ὥστε πνί-
 γασθαι, καὶ ἀφ' ἑξῆς τὸ δὲ ἡμερῶν δ'. ἀφαιρῶσιν
 ἐκ τῆς ὕδατος αἷμα, καθαπερ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ νήσῳ 5
 ποιοῦσιν· ὁ δὲ ῥυαξ εἰς πῆξιν μετὰ βάλλον σπολιθοῖ ἢ
 ἐπιφάνειαν ἢ γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥστε λατομίας εἶναι
 ληίσαν τοῖς ἀνακαλύψαι βελομήδους τιμὴν ἔξ ἀρχῆς
 ἐπιφάνειαν· τακείσης γὰρ ἐν τοῖς κρατήρεσι ἢ πέτραις,
 εἴτ' ἀναβληθείσης, τὸ ὑψιχθὲν τῆς κορυφῆς ὑγρὸν 10
 πηλὸς ὅστιν μέλας, ῥέων καὶ ἢ ὀρεϊνῆς· εἴτα πῆξιν λα-
 βὼν γίνεται λίθος μυλίας, ἢ αὐτὴν φυλάττων ληίσαν
 τὴν ῥέων εἶχεν· καὶ ἡ ἀποδοὺς δὲ καιομένων τῆς λίθων,
 ὥς ἀπὸ τῆς ξύλων γίνεσθαι· καθαπερ οὖν τὸ πῆξανον
 τῇ ξυλίνῃ ἀποδοῦν τεύρεται, τοῖσιν ἔχειν τὴν οἰκείωμα 15
 πρὸς τιμὴν ἀμπελον εἰκὸς τιμὴν Αἰτναίαν ἀποδοῦν. Ὅτι
 Μύσκελλον καὶ Ἀρχίαν εἰς Δελφὸς ἀπελθόντας πρὸς
 Σποικίας εἶρετο ὁ Θεὸς, πότερον βέλαιοι ἐκότερος αὐ-
 τῶν πλεόντων ἢ ὑγίαιαν; ἐλομήδης δ' Ἀρχίαν μὲν πλε-
 ον, Μύσκελλον δ' ὑγίαιαν, ὁ Θεὸς ἐκέλευσεν ἢ μὲν 20
 Συρακούσας κτίσαι, Μύσκελλον δὲ Κρότωνα· καὶ συνέβη
 ἔσθαι· τιμὴν γὰρ ἐν Κρότῳ ὑγίαιαν μαρτυροῦσιν οἱ περὶ
 Μίλωνα Ὀλυμπιονίκῃ· τὴν δ' ἐν Συρακούσοις τοῦ
 πλεόντος ὑψιχθὲν ἢ παρσιμία λέγουσιν πρὸς τῆς
 ὑψιχθῶν, ὅτι οὐδὲ τὴν τῆς Συρακούσων δεκάτιμ 25
 ἀμείβω. Ὅτι συνέβη Συρακούσοις ἡγεμονικοῖς ἔσθαι
 ἀφ' ἑξῆς ἢ ἀρετὴν αὐτῶν, τυραννιδέσιν τε ἀρχεῖν τῶν
 ἄλλων, καὶ ἐλευθερωθεῖσιν ἐλευθερωτῶν τὸς ἄλλους κατα-
 δυναστευομένους. Ὅτι τοῖς Συρακούσοις κατ' ἀρχαίς
 ἐπολέμου Σικανοί, Σικελοί, Μόργητες, καὶ ὅσοι ἄλλοι 30
 τὴν μεσογαίαν εἶχον καὶ τὴν Μοργαντικὴν. Ὅτι ὁ
 Ῥοδανὸς ποταμὸς, εἰς λίμνιν μικρὰν ἐμβάλλων,
 ἀμυγῶς δὲ αὐτῆς διέρχεται· τὸ δὲ πρὸς τῇ Ἀλφειῷ
 ποταμῷ καὶ τῆς Ἀρεθούσης μυθολόγημα· ἐπὶ δὲ καὶ
 τῇ Ἰνάχῃ ποταμῷ, ὅτι ἐκ Πίνδου καὶ Ἀμφιλόχων 35
 καὶ Ἀκαρνανῶν ὁρμώμενος εἰς τὴν ἢ Ἀργείας θάλασσαν
 βάλλει, πρῶτον τῇ Ἀχελῷ συμμίζας τὸ ῥεῖθρον·
 καὶ τὴν ἐν Δήλῳ Ἰώπου ποταμῷ, ὅτι ἐκ τῆς τοῦ
 Νείλου φέρεται ναμάτων· καὶ ὅσα ποταμῶν ἀπὸ ἡναι καὶ
 ἀδύνατά ὄντι. Ὅτι ὁ ἐν Ἀμφιλόχοις Ἰνάχος ποτα- 40
 μὸς, ὁμώνυμος ὅστιν τῇ Ἀργείᾳ· ὀνομάσθη δὲ ἔσθαι
 ὑπὸ Ἀμφιλόχου τῆς καὶ τὸ Ἀργεὺς Ἀμφιλοχικὸν κα-
 λέσαντος. Ὅτι ἀφ' ἑξῆς τοὺς ἐκ Λιβύων πολέμους ἢ
 Σικελία ὀλιγανθρωπεῖ, διὸ Ῥωμαῖοι ταύτῃ ἐνέμοντο,
 ἵπποφόρβια καὶ [βοῶν] ἀγέλας ἔχοντες καὶ δούλους 45
 ἔσθαι δ' οἱ δούλοι κατέτερεχον τιμὴν Σικελίαν, καὶ κατ'
 ὀλίγους, καὶ ἐπὶ Εὐνο τοῦ τὸν δουλικὸν ἔξάφαντος πό-
 λεμον οὖν πολλαῖς χιλιάσιν· ἀνήχθη δὲ καὶ ληϊστής
 τῆς ἐν Ῥώμῃ Σικελὸς, λεγόμενος Αἰτνίς υἱὸς εἶναι,

cem, cum reliquum agri non ita præstet vini pro-
 ductione. Radicesque efferunt cinere sic oppleta
 loca quas oves depascentes tanta pinguedine exu-
 berant, ut suffocentur, nisi quarto quoque die san-
 guis ab auribus mittatur, ut in Erithea insula fieri
 solet. Cæterum fluxus ille [materiæ ex incendio
 egestæ] ad soliditatem permutatus, terram ad mag-
 nam profunditatem usque in lapidem convertit:
 ut pristinam superficiem detegere volentibus lapides
 excindere sit necesse. Liquefcente enim in ipsis
 crateribus petra, ac deinde sursum egesta, humor e
 monte defluens verticique superfusus in limum ni-
 grescit; mox duritiem assumens lapis molaris effi-
 citur, eodem servato quem fluens habebat colore;
 fitque cinis e crematis lapidibus, quemadmodum
 combustis ex lignis fieri solet. Sicut igitur ex lig-
 norum cinere ruta fovetur, sic Ætnæum cinerem
 quandam affinitatem cum vitibus habere est veri-
 simile. Quod Myscellum et Archiam, Delphos
 petentes, ut de colonia ducenda oraculum consule-
 rent, Deus rogarit, divitias ne mallet an sanita-
 tem? Myscello itaque sanitatem, Archia opes eli-
 gente, Deum illi ut Syracusas, Myscello ut Croto-
 nem conderet, mandasse. Atque res ita evenit.
 Nam Crotonis salubritatem indicant tot victoriæ
 Milonis in Olympiis; Syracusanorum vero divitias
 immensas, proverbium quod in nimis sumtuosos re-
 pendo. Quod Syracusanis, quia viri essent virtute
 præstantissimi, obvenerit, ut sub tyrannis constituti
 reliquis tamen imperarent, ac liberati alios a do-
 minatione liberarent. Quod Syracusanis initio bel-
 lum intulerint Sicani, Siculique, et Morgetes, et
 quotquot mediterraneam ac Morgantium incole-
 bant. Quod Rhodanus fluvius per lacum non
 magnum fluens, undis ejus non miscetur; atque idem
 de Alpheo flumine et Arethusa figmentum; item
 de Inacho fluvio, qui e Pindo per Amphilocho et
 Acarnanas ruens, atque Acheloi aquis sese miscens
 in mare Argivum ingreditur; itemque de Inopo,
 qui in Delo est, quod ex Nili fluentis feratur; at-
 qui id genus alia incredibilia et impossibilia. Quod
 Inachus fluvius in Amphilochis idem nomen ha-
 beat cum Argivo. Fuit autem ab Amphilocho
 ita dictus, qui et Argos Amphilochicum voca-
 vit. Quod Sicilia bellis Libycis afflictæ paucos
 habeat cultores: itaque Romani eam coluerunt,
 equorum armenta, boum greges, et servos illic ha-
 bentes. Hi servi per insulam latrocinia exercu-
 erunt, pauci primum, deinde sub Euno, qui servile
 bellum excitavit multis millibus. Fuit etiam Ro-
 mam adductus e latronibus Siculus quidam, qui se

^a Δὲ ἡμερῶν μ. ἢ ν. Strab. In MSS. δὲ ἡμερῶν δ'. ἢ ε'. ^b Strab. p. 388. l. 22. et p. 389. l. 1. Μύσκελλον. Vide Schol. in Aristophanis ἰππίς, p. 351. Ed. Cald. ^c Strab. p. 389. l. 15. 20. ^d Strab. p. 390. l. 11. et p. 391. l. 12. 23. ^e Strab. p. 394. l. 9. 16.

filium Ætnæ prædicabat, Serulus nomine. Is ubi sæpe singulari certamine congressus fuisset, postremo cum gladiatorum spectaculum exhiberetur, in tabulato positus sublimi tanquam in Ætna, eo subito collapsus ac fraude dissolutus, ipse in solutiles bestiarum caveas ad hoc ipsum infra tabulatum paratas est præcipitatus, et ab iisdem dentibus laceratus. Quod Siciliam olim Romæ cellam penariam Romani appellarint. Quod tanquam duæ arces Siciliæ sitæ sint Syracusæ et Erix: inter quas media est Enna urbs. Quod Ætnæ loca superiora nuda sint, et cinerosa, per hiemem vero nivibus referta: inferiora nemoribus et variis arborum consitionibus partita. Montis hujus cacumina varias suscipiunt mutationes, ob ignis grassationem, nunc quidem in unum craterem collabentis, nunc vero divisim effluentis, nunc igneos emittentis rivos, nunc flammæ fumosæ fulgines, interdum etiam ardentes exhalantis massas. Necessæ est autem meatus subterraneos cum his pariter accidentibus variari, atque ora quandoque plura aperiri in circumjecta superficie. Quod nonnulli Ætnam conscendentes campum viderint calidissimum, cineribus oppletum: et in medio collem, qui et ipse cineribus fuerit obfusus, e quo fumus rectus ascendit ad pedes usque ducentos, cum tranquillitas esset; conjeceruntque fumum illum esse et spiritum e cratere sublatum. Et historiæ, quæ de Empedocle fertur, meminerunt, quod ærea ejus crepida, cum se in craterem dimitteret, vi ignis ejecta, inventa sit. Deficere autem ignem quandoque et spiritus, quoties materia deficiat, rationi non absolum: non usque adeo tamen ut contra istam vim homo aliquis accedere queat. Per noctem itaque lucet, atque e cacumine splendet, interdiu fumo et caligine obsidetur. Quod Sicilia tota cavernosa sit, fluminibus atque igne plena, sicut et mare Tyrrenum Cumas usque; et calidarum aquarum scaturigines habeat. Ad Agrigentum vero lacus sunt, gustum maris habentes, naturam vero diversam: nam et natandi infcios nullo pacto demergi contingit, quin lignorum in morem superne fluitant. Italici sane crateres habent, qui aquas in rotundam exsufflant formam, rursusque in eundem sinum recipiunt. Spelunca ad Metaurum amplissimam intus habet fistulam, per quam occultus elabatur amnis, magno sane intervallo, deinde in superficiem emergit; quemadmodum in Syria Orontes hiatum inter Apamiæ et Antiochiam irrumpens (Charybdim hunc appellant) post quadraginta rursus se exierit stadia. Eodem modo Tigris in Mesopotamia, et Nilus in Africa, non procul a fontibus. Quæ vero apud Stymphalum est aqua, ducentis sub terra stadiis

^a Σέρουλος ὄνομα, ὃς πολλάκις μονομαχίας, ὑπερὸν ὅτι πινος πήγματος ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀγῶνος συνισταμένη τεθεῖς ὑψηλοῦ, ὡς ἀν' ἐπὶ τῇ Αἴτνης, διαλυθέντος αἰφνιδίως ἐκ πινος μηχανῆς καὶ συμπεσόντος, κατηνέχθη καὶ αὐτὸς εἰς γαλεάρας θηρίων εὐδιαλύτους, ἐπίτηδες παρεσκευασμένας ὑπὸ τῷ πήγματι, καὶ ἐβράθη. ^b Ὅτι τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐχάλουν Ῥωμαῖοι. Ὅτι οἷον ἀκροπόλεις δύο Συρακουσαί τε καὶ ὁ Ἐρυξ ἰδρυται τῇ Σικελίᾳ· μέση δ' αὐφῶν ἡ Ἐννα πόλις. ^c Ὅτι τῆς Αἴτνης τὰ ἀνω χωρία φιλά ἐστιν καὶ τεφρώδη, καὶ χιόνος μετὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κατω δὲ, θρυμοῖς καὶ φυτείαις διεϊληπται παντοδαπαῖς· εἴκοι δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους, ἀφ' ἧς νομὴν τοῦ πυρὸς, τότε μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφορομένη, τότε δὲ χιζομένη, καὶ τότε μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τότε δὲ φλόγας καὶ λιγνῆς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρας ἀναφυσῶντος· ἀνάγκη δὲ τοῖς πάσι τέτοις τοὺς τε ὑπὸ γῆν πυρὸς συμμεταβάλλειν, καὶ τὰ τόμια ἐνίοτε πλείω, καὶ τὴν ὅπιφάνειαν τὴν πέριξ. ^d Ὅτι ἀνελθόντες τινες εἰς τὴν Αἴτνῃ ἰδὼν πεδίον θερμῶτατον τεφρώδες· καὶ ἐν μέσῳ βυθόν, καὶ αὐτὸν τεφρώδη, καὶ ἔξ αὐτοῦ καπνὸν ὄρῳ ἀνιόντα ὥσπερ ποδῶν σ'. νιυεμίας ὕψους· καὶ ἐκασαν εἶναι καπνὸν καὶ φύσημα τῶ κρατῆρος· καὶ τῶ λεγόμενου διηγήματος περὶ Ἐμπεδοκλέους ἐμνήσθησαν, ὅτι ἡ χαλκὴ κρητὶς αὐτῷ εὐρέθῃ ἐκφυσήθησα, ὅτε αὐτὸς καθήλατο εἰς τὸν κρατῆρα. Ἀλλὰ τὸ μὲν ὀπιλείπειν ποτὲ τὸ πῦρ καὶ τὰ πνεύματα, ἐκλειπῆσθαι τῇ ὕλης, οὐκ ἄλογον· εἰ μὲν ἐπὶ τοσοῦτον γε, ὥστε ἀντὶ τῇ τούτης βίαι, ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ γενέσθαι τὸν πλησιασμόν· νύκτωρ μὲν οὖν φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῇ κορυφῆς, μετ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχνυί κατέχεται. ^e Ὅτι ἡ πᾶσα Σικελία κοίλη κατὰ γῆς ἐστίν, ποταμῶν καὶ πυρὸς μετῇ, καθάπερ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος μέχρι τῇ Κυμαίας· καὶ θερμοῦ ὕδατος μετῇ ἐστίν· περὶ δὲ Ἀκράγαντα λίμνην τὴν μὲν γέωσιν ἔχουσι θαλάττης, τὴν δὲ φύσιν ἀφ' ὅρου· οὗδε γὰρ τοῖς ἀκολύμβοις βαπτίζεσθαι συμβαίνει, ξύλων τετόπων ἐκπολάσθαι· οἱ Ἰταλικοὶ δὲ κρατῆρας ἔχουσι ἀναβάλλοντας ὕδωρ εἰς ἰσολογεῖς ἀναφύσημα, καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸν δεχομένης μυχόν· τὸ δὲ περὶ Μάταυρον ἀπὸ λαίων ἐντὸς ἔχει σύριγγα εὐμεγέθη, καὶ ποταμὸν δι' αὐτῆς ῥέοντα, ἀφανῆ μέχρι πολλῆς ἀφ' ὅτου ἀνακυπνόντα πρὸς τὴν ὀπιφάνειαν· καθάπερ Ὀρεντῆς ἐν Συρίᾳ, καθάδὺς εἰς τὸ μετὰ ξυ χάσμα Ἀπαμείας καὶ Ἀνποχείας, ὃ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν ἐν μ. θαλάσσι· τὰ δ' ὅμοια καὶ ὁ Τίγρις ἐν τῇ Μεσποταμίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Λιβύῃ, μικρὸν πρὸ τῆς πηγῶν τὸ δὲ περὶ Στύμφαλον ὕδωρ, ἐπὶ σ'. θαλάσσι

^a Ita ex Strabone. In Ed. Bas. Σέρουλος.

^b Strab. p. 395. l. 1. 6.

^c Συρακουσαί in Ed. Bas.

^d Strab. p. 395. l. 14.

^e Lego κατὰ τὴν &c.

^f Strab. p. 395. l. 24. et p. 396. l. 1. 18.

^g Ὅτι καθάλλοιτο. Strab.

^h Strab. p. 396. l. 22. 27.

et p. 397. l. 7. 13. 17.

ⁱ Παλικοὶ legendum ex conjectura felicissima Casauboni in Commentariis ad Strabonis p. 397. l. 3.

^k Forfan θολῶδες scribendum.

ὑπὸ γῆν ἐνεχθέν, ἐν τῇ Ἀργείᾳ τὸν Ἐρασίονον ἐκδί-
 δωσι ποταμὸν· πάλιν τὸ πρὸς τὴν Ἀρχαδικὴν Ἀ-
 βιαν ὑποβρύχιον ὡθέν, ὅφρα ποτε τὸν τε Ἀλφειὸν
 καὶ τὸν Εὐρώτα ἀναδίδωσιν· ὥστε καὶ ^b πεπιτεύσασθαι
 μυῖαδες π, ὅτι τῷ ὀπιφημισθέντων τεφάνων ἐκτέρῳ 5
 καὶ ῥιφέντων εἰς τὸ κοινὸν ῥεῦμα, ἀναφαίνεται καὶ τὸν
 ὀπιφημιστὸν ἐκτέρως ἐν τῷ οἰκείῳ ποταμῷ. Ὅτι
^c ἡ Λιπάρα δυνατὴ γέγονεν καὶ ἤρξεν ποτε, Κνιδίων
 ἕσα ἄποικος· ἐκαλεῖτο δὲ Μελιγυνίς ὡριν, καὶ
 ἀκροθίνια πολλὰ ἀνέθηκεν εἰς Δελφούς· ἔχει δὲ καὶ 10
 γῆν εὐκαρπὸν, καὶ τυπηνρίας ^d μετάλλων πρὸς οὐδὸν, καὶ
 θερμὰ ὕδατα, ὡς καὶ ἡ Σικελία, καὶ πρὸς ἀναπνοάς·
 ταύτης δὲ μετὰ τὴν πῶς ὅστιν καὶ ἡ Σικελία, ἡ νῦν
^e Ἡφαίστου ἱερὰν καλοῦσι, πετρώδης πᾶσα, καὶ ἔρημος,
 ἀφ' ἧς· ἔχει δὲ ἀναπνοάς τε εἰς, ὡς ἀν' ἐκ τριῶν 15
 κρατήρων· ἐκ δὲ τοῦ μεγίστου καὶ μύδρος αἱ φλόγες
 ἀναφέρουσιν, οἱ πρὸς κεχάσιν ἤδη πολὺ μέρος τοῦ
 πόρος· ἐκ δὲ ἡ τήρησεως πεπίστευται, διότι τοῖς ἀνέμοις
 συμπαροξύνονται καὶ αἱ φλόγες, αἵτε ἐν ταῦτα, καὶ αἱ
 κατὰ τὴν Αἴτνῳ· οὐκ ἄλογον δὲ· καὶ γὰρ οἱ 20
 ἀνέμοι, γινώσκονται καὶ τρέφονται, τὴν ἀρχὴν λαβόντες
 ἀπὸ τῷ ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθυμιάσεων· ὥς ἀπὸ
 συγγενῆς ὕλης καὶ πάσης, καὶ τὸ πῦρ ἐφαπτόμενον ἐκ
 ἑαυτοῦ μαζαίνει τὰς ὁρῶντας ἄλλως γὰρ πῶς τὰ τοιαῦτα
 φασὶ δὲ τῷ τριῶν κρατήρων, τὸν μὲν κατεργάζεσθαι 25
 ἐκ μέρους, τὰς δὲ συμμύειν· τὸν δὲ μέγιστον τὸ χεῖλος
 ἔχειν ὡς ἐφερέως ὄν, ἐ. γαδίαν κατ' ὀλίγον δὲ σιμάγε-
 σθαι, ^f εἰς λ'. ποδῶν ἀφ' ἑαυτοῦ, καθ' ὅσον βάθος εἶναι
 τὸ μέχρι θαλάττης, γαδίαν, ὥστε καθορᾶν ταῖς νύκ-
 ταις· ἐάν μὲν οὖν νότος μέλλῃ πνεῖν, ἀχλὺς ὁμι- 30
 χλάδῃ καταχεῖσθαι κύκλῳ ^g φασὶν τῆς νηϊδὸς, ὥστε
 μηδὲ τὴν Σικελίαν ἀπὸθεν φαίνασθαι· ὅταν δὲ Βορέας,
 φλόγας ^h καθαρεῖς ἀπὸ τοῦ λεχθέντος κρατήρος εἰς
 ὕψος ἔξαιρασθαι, καὶ βέβηλους ἐκπέμπεσθαι μέγας· τὸν
 δὲ ζέφυρον μέστω πινὰ ἔχειν τάξιν· τὰς δ' ἄλλους 35
 κρατήρας, ὁμοειδῆς μὲν τῷ, τῇ δὲ βίᾳ λείπεσθαι τῶν
 ἀναφυσημάτων· ἐκ τε δὴ καὶ τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ βέβηλον,
 καὶ ἐκ ὅθεν ἀρχεται τὰ ἀναφυσημάτων καὶ αἱ φλόγες
 καὶ αἱ λιγνύες, πρὸς σιμαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν τρι-
 τὴν πάλιν μέλλοντα ἀνεμὸν πνεῖν· ^k τῶν γού ^l ἐν Λι- 40
 πάρα, γονομένης ἀπλοίας, πρὸς πεῖν πινὰς φασὶν τὸν
 ἐσόμενον ἀνεμὸν, καὶ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀφ' ὅθεν καὶ
 τὸ μυθώδες τὸν δοκεῖν εἰρησθαι τῷ Ὀμήρῳ, ὅ μάλιστα
 εἰρηται· ἀλλ' αἰνίγμα τῆς ἀληθείας ἦν, ὅτε ἔλεγεν,
 ταμίαν τῷ ἀνέμων ^m εἰ τὸν Αἴολον. Ὅτι ⁿ αἱ τῷ 45
 Αἴολου νῆσοι ζ'. εἰσὶν, Λιπάρα, ^o Θερμύσσα, Στερογ-
 γύλη, Διδύμη, ^p Ἐρικῶσσα, Φοινικῶσσα, Εὐώνυμος·
 ὧν ἡ Στερογγύλη, ἀπὸ τῷ σχήματος καλεῖται· βία

delata, in Argivo deinde agro Erasimum effundit
 amnem. Rursusque aqua ad Abiam Arcadicam
 infra terram depulsa, longo post intervallo Euro-
 tam et Alpheum emittit, adeo ut fabula fidem in-
 venerit; coronarum scilicet, quæ alterutri amnium
 nuncupatæ in communem alveum injiciuntur,
 quamque in eo cui nuncupata fuerit amne emergere.
 Quod Lipara potens fuerit, et quandoque imperarit,
 Cnidiorum existens colonia: appellabatur antea
 Meligunis, atque Delphici Apollinis templum suis
 primitiis multoties exornavit. Terram fertilem
 habet, et proventum ex metallis aluminis, ac aquas
 calidas, quemadmodum Sicilia, et ignis exspirati-
 ones. Inter hanc et Siciliam media jacet, quam
 Vulcano sacram vocant: saxosa tota et deserta et
 ignita, tribus in locis, tanquam e tribus crateri-
 bus ignem efflans; quorum e maximo massas flam-
 mæ eructant, quæ magna ex parte fretum obtura-
 runt. Ex observatione creditur flammæ ipsas fla-
 tibus concitari, cum hic tum in Ætna. Neque ab-
 surdum id est. Venti enim nascuntur augescuntque,
 e marinis exhalationibus originem ducentes; ut ex
 cognata materia similique eventu ignis accensus ad-
 mirationem iis, qui alias ista viderunt, adimat. Ex
 tribus crateribus unum partim effluxisse aiunt, alios
 restare: ac maximi labrum rotundum esse ad stadia
 quinque, paulatimque contrahi ad pedum triginta
 diametrum, a quo profunditas usque ad mare stadii
 unius spatium sit, ut conspici ventis non flantibus
 possit. Igitur si spiraturus sit Ausper, nebulosam
 circa insulam caliginem effundi, ut ne Sicilia qui-
 dem eminens cernatur: Borea autem flante, flam-
 mas puras ex eo, quem dixi, cratere attolli altius,
 ac majores emitti strepitus: Zephyrum autem me-
 dium quendam ordinem tenere. Reliquos crateres
 ejusdem generis esse, exhalationem vero minores
 impetus habere. Cæterum ex fragorum differentia
 et loci e quo exhalationes et flammæ ac fumus
 oriuntur, prænosci etiam quis tertio post die spira-
 turus sit ventus. Quare ubi ventorum fuerit tran-
 quillitas, Liparensium quosdam futurum ventum
 prædicere, neque falli. Qua ex re id quod fabu-
 losissimum videtur ab Homero dictum, non frustra
 dictum esse apparet; sed veritatem per ambages
 eum significasse, cum Æolum appellaret ventorum
 promum. Quod Æoli insulæ septem sint, Lipara,
 Thermessa, Strongyle, Didyme, Ericusa, Phœni-
 cusa, Euonymos: e quibus Strongyle a rotunditate
 figuræ appellata fuit; flammæ vi minor, lumine

^a Ἀσία, legendum esse monuit Casaubonus.

^b Ita in Codd. MSS. Strabonis. In libb. vulgatis πρὸς οὐδὸν.

^c Strab. p. 397.

^d Ita ex Strabone. In Ed. Basf. μέταλλον ἱμπερόσθον.

^e Hæc insula Ἱερά simpliciter, et Ἡφαίστου νῆσος nuncupatur.

^f Strab. p. 398. l. 12. 17. 24. 28.

^g Εἰς ὅσον ποδῶν Strab.

^h In Ed. Basf. φησὶν.

ⁱ Ita ex Strabone. In

Ed. Basf. καθ' ὅσον.

^k Τῆς γὰρ ἐν Λιπάρα ἀπλοίας, πρὸς πεῖν ὅσον Strab.

^l Strab. p. 398. l. 4. 8. et p. 399. l. 25. 33.

^m Οἰ-

ⁿ Ita ex Strabone. In Ed. Basf. Ἐρικῶσσα, Φοινικῶσσα. Alii, Ἐρικῶδης καὶ Φοινικῶδης.

cæteras superans. In hac Æoli domicilium fuisse aiunt. Ericusa et Phœnicusa ab arbuſtis [erica et palma] appellatæ fuere, atque ad pascua ſola ſervantur. Euonymos in pelago ſita eſt, ac deſerta. Multoties ſane in ſuperficie maris, quod eſt circa inſulas iſtas, diſcurrere flammas animadverſum eſt, cum e profundis cavitatibus recluſo quopiam meatu ignis ad exteriora violenter prorumpit. Poſidonius ait, circa æſtivum ſolſtitium prima luce inter Hieram et Euonymum pelagus mirum in modum in altum conſcendere viſum eſſe, atque aliquando ſic conſtitiffe aſſiduïs flatibus erectum, deinde ſubſediſſe: quosdam vero illuc adnavigare auſos, exanimatos piſces fluctibus agitari viſiſſe; alios vero vapore et odore percuſſos fugam arripuiſſe. Multis poſt diebus limum apparuiſſe mari ſupernatantem, multis quoque locis flammas erupiſſe et fumum atque caliginem: poſtremo congelatum fuiſſe, et molaribus lapidibus ſimilem glaciem exſtitiffe. Quod Iapygiam Græci Meſſapiam vocant: peninſulæ formam obtinet, et in duas partes diviſa eſt; quarum alteram Salentini habent, alteram Calabri. Supra hos ad Boream Peucetii ſunt et Apuli. Cæterum Meſſapia, peninſula quum ſit, a Brunduſio ab ortu atque Tarentum uſque verſus occaſum, iſthmum habet ſtadiorum 310. Quod bello Meſſaniaco conſtrato, qui e Lacedæmoniis non militaverant, pro ſervis habiti, atque Helotes dicti fuerint. Eadem militia durante, quotquot nati fuerant, Parthenias vocabant; cujus appellationis hæc fuit cauſa. Cum enim longo tempore bellum traheretur Lacedæmoniis Meſſanam obſidentibus, ab exercitu dimiſſi ſunt juvenum florentiſſimi, juſſique ut cuncti virginibus cunctis miſcerentur: atque inde Partheniæ nomen acceperunt, atque ignobiles habiti erant. Hanc itaque ignominiam non ferentes (erant autem permulti) popularibus inſidias ſtruxerunt, Phalanthum ducem habentes, qui unus ex ipſorum erat numero. Convenerat autem, ut in Hyacinthiorum celebritate cum certamen conficeretur, quando Phalanthus pileum capiti imponeret, fieret inſultus. Ea res cum in ipſo certamine patefacta eſſet, præco in medium procedens juſſit ne Phalanthus pileum imponeret. Quo facto conjurati intelligentes ſe deprehenſos eſſe, alii diſſugerunt, alii ſupplices veniam flagitarunt: itaque bene ſperare juſſi, in vincula conjiciuntur. Phalanthus vero ad Apollinem de colonia deducenda conſulturus mittitur, cui Deus ita reſpondit; “Satyreum tibi do, pinguis pagosque Tarenti incolere, in feſtis et Iapygas opprimere armis.” Una igitur cum Phalantho Partheniæ proſecti Tarentum conſiderunt, urbemque ab heroe quodam ita nominarunt. Quod Tarentini, rem ſuam civilem populari

μὲν φλόγῃς λειπομένη, τῷ δὲ φῆγῃ πλεονεκτοῦσα·
 οἰταῦθα δὲ, ἢ Αἰόλον οἰκῆσαι φασι. Ἐρικεῦσα δὲ
 καὶ Φοινικῆα, ἀπὸ τῶν φυτῶν κέλλυνται· ἀνείνται δ'
 εἰς νομάς· ἡ δὲ Εὐάνυμος πελαγία ὄρεϊν καὶ ἔρημος·
 5 πολλάκις δὲ καὶ φλόγῃς εἰς τὴν ὀπιφάνειαν τῆ πε-
 λαγῆς τῷ ὡς τοῖς νήσοις ὠφθησαν ὑπιδραμούσαι, τῇ
 καὶ βάθους κοιλιῶν τῆ πρὸς ἀνατομώμεντος πρὸς
 πρὸς καὶ βίασαι μὲν πρὸς τὸ ἑκτός· ἄφροϊ δὲ Πο-
 σιδώνιος, ὡς τσοπὰς θερινὰς ἅμα τῇ ἑῷ, μετὰ δὲ τῇ
 10 Ἰερεῖ καὶ τῇ Εὐάνυμος, πρὸς ἕως ἀρθεῖσαν ἱεραῖον
 τὴν θάλατταν ὀρεσθῆναι, καὶ συμμῆναι πνὰ χερόν
 ἀναφυσωμένην συνεχεῖς, εἴτα παύσασθαι· τὸς δὲ πολ-
 μήσαντες πρὸς πλεῖν, ἰδόντες νεκρὰς ἰχθύας ἐλαυνο-
 μένους ὑπὸ τῷ ῥῷ· τὸς δὲ, καὶ ἱέρμῃ καὶ δυσωδία
 15 πληγέντας φυγεῖν· πολλὰς δ' ἡμέραις ὑπερὶν ὀρεσθῆναι
 πηλὸν ἐπανθουῖα τῇ θάλαττῃ· πολλαχῶς δὲ, καὶ φλόγῃς
 ἑκπληθύνσας καὶ καπνὸς καὶ λιγνύας· ὑπερὶν δὲ παγῆναι,
 καὶ γενέσθαι τοῖς μυλίοις λίθοις ἐοικῶς τὸν πάρον.
 Ὅτι ὅτι τὴν Ἰαπυρίαν οἱ Ἕλληες Μεσσηνίαν κα-
 20 λούσιν χερρόνησον ἔσαν, εἰς β'. μοίρας ἀφαιρευμένην·
 τὸ μὲν π. γὰρ αὐτῆς Σαλεντιῖνοι, [οἰκοῦσιν,] τὸ δὲ
 Καλαβροί· ὑπὲρ τῶν πρὸς βορρῶν, Πευκέποϊ εἰσιν
 καὶ ὁ Ἀπυλοί· ἡ δὲ Μεσσηνία, χερρόνησος ἔσα, ἀπὸ
 Βρεντεσίε πόλεως πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι Τάραντος
 25 πρὸς δυσμὰς πόλεως, ἰσθμὸν ἔχει γαδίων τί. Ὅτι
 ὅτι τῇ Μεσσηνιακῇ πολέμῳ γενόμεν, οἱ μὴ μετὰ χρό-
 νους Λακεδαιμονίων τῇ στρατείας ἐκρίθησαν ὁδοί, καὶ
 ὠνομάσθησαν Εἰλωτες· ὅσοι δὲ καὶ τῇ στρατείαν παῖδες
 ἐγένοντο, ὁ Παρηνίας ἐκάλεον, ἀφ' οὗ, πολυχρονία
 30 τοῦ πολέμου συμβάντος, ἐκ τῶν οἴκων παρηνίων ἔσαν
 γυναικῶν· ἀφ' οὗ πολὺ χρόνον ὡφθησάντων τοῖς
 Λακεδαιμονίοις Μεσσηνίαν πολιορκούσιν, καὶ ἀπο-
 σταλῆναι τὸς νεωτάτους ἐκ τῶν κοινῶν πρὸς τὸ μηχανῆσαι
 παντὶ ἀπασῇ καὶ τεκνοποιήσασθαι· ἀφ' οὗ τὸ Παρηνία
 35 ἐκλήθησαν, καὶ ἄπμοι ἦσαν· οἱ δὲ οὐκ ἀναχρόνιοι
 [πολλοὶ δ' ἦσαν] ἐπέβλευσαν τῷ κοινῷ, ἔχοντες
 Φάλαγγον ἡγεμόνα ἑνα αὐτῶν· ἔδει οὖν τῷ ἀγῶνι, τῇ
 Ὑακινθίων συντελουμένην, ἡνίκα τὴν κινῆν ὡφίθη-
 40 ται Φάλαγος, ποιῆσθαι τὴν ὀπίσθιν· ἱεραγελθείσης
 δὲ τῇ πρὸς ἑξέως ἐν τῷ ἀγῶνι, πρὸς τῶν ὁ κήρυξ εἶπεν,
 ὁ μὴ ὡφίθησθαι κινῆν Φάλαγγον· οἱ δὲ στρατιῶται
 αἰσθόμενοι φωρυγνῆτες, οἱ μὲν διεδίδρασκον, οἱ δὲ
 ἰκέτευον· κελεύσαντες δ' αὐτοὺς παρῆναι, φυλακῇ παρέ-
 45 δσαν· τὸν δὲ Φάλαγγον ἐπέμψαν εἰς Θεῶν ὡς ἀπο-
 κίας· ὁ δὲ ἔχρισεν, ὁ Σατύρεόν τοι ἔδωκε, Τάραντα
 ὁ τε πόνος δῆμον, Οἰκῆσαι, καὶ πῆμα Ἰαπύρεσι γε-
 ὁ νέσθαι· ὁ ἡκον οὖν οὖν Φαλάνδα οἱ Παρηνία, καὶ
 ὁ ἐκπσαν Τάραντα, καὶ ὠνόμασαν ἔτις ἀπὸ πινος ἡρώος.
 Ὅτι ὁ Τάραντιναι, ἀριστοκρατηθέντες ἐν δημοκρατία,

² *Strab.* p. 399. l. 37. et p. 400. l. 1. 14.

^b *Strab.* p. 401. l. 7. 10. 15.

^c Αἰδαῖνοι. *Strab.* Οἱ Δαῖνοι *malit Casaub.*

d. *Strab.* p. 402. l. 12. 19. 32.

^c Vide *Cluverii Ital. Antiq.* p. 1229.

^f Περὶ θῆ-ὁ Φάλανθος. *Strab.*

Ε Μὴ ἂν περιθεῖται &c.

^h *Strab.* p. 402, l. 34. et p. 403. l. 6.

Strab. p. 404. l. 14. 25. et p. 405. l. 4.

κ. Πολίτευόμενοι δημοκρατικῶς

Strab.

μεγάλως ἰσχυσαν· καὶ τὴν Πυθαγόρειον ἀσασσάμνητοι
 γνησίως φιλοσοφίαν, Ἀρχύταν τὸν φιλόσοφον ἀρχόντα
 παρθυάλλοντο, ὅς κ' πολὺν χρόνον ἥρξεν· ὕστερον δὲ τοσ-
 οῦτον εἰς τὴν τευφλίαν καὶ κακοπολιτείαν ἐτρέποντο, ὥστε
 καὶ τὰς δημοτελεῖς ἐορτὰς πλείους τῶν ἐνιαυτοῦ ἡμε-
 ρῶν ἀγῶν· καὶ ξένους καὶ ἄλλοφύλους ἀρχόντας ὀπίσκα-
 λείδοντο, καὶ ὁδὸν τούτοις εὐπειθεῖς γινόμενοι· οἷον Ἀλέ-
 ξανδρον τὸν Ἡπειρώτιν καὶ Μεσσαπίων, καὶ Πύρρον,
 καὶ πινας Λακεδαιμονίους· καὶ ὅτι Ἀννίβα συνεμάχουν
 Κάρχηδονίους, καὶ ἄλλα τούτο ὑπὸ Ῥωμαίων ὕστερον
 καὶ ἀπολεμνηθέντες ἐταπεινώθησαν. Ὅτι ἡ τῆς
 Ἰαπύγων χώρα παρθυάδως ἐστὶν ἁγία· ὀπιπολὺς γὰρ
 φαινομένη τετραχῆα, εὐρίσκειται βαθύγυιος χιζομήνη·
 ἀνυδροτέρα δὲ ἔσται εἰς ὅσον καὶ εὐδαιμόνιος ἐστὶν· εὐάν-
 δρησεν δὲ ποτε καὶ τούτο σφόδρα τὸ χωρίον σύμπαν, καὶ
 ἔχεν πόλεις ἑπτὰ. Ἀλλὰ νῦν πάλιν Τάραντος καὶ Βρεν-
 τέου, τὰ ἄλλα πολίσματα εἰς ἑπτά· ἐκπεπνύν-
 ται καὶ τεταπεινώνονται· ἐνταῦθα καὶ ὁ σιόπελος, ὃν
 χαλῶσιν ἄκραν Ἰαπυγίαν, πολλὸς ἐκκείμενος εἰς τὸ
 πέλαγος καὶ τὰς χειμερινὰς ἀνατολὰς, ἐπιστρέφων δὲ
 πρὸς ὅτι τὸ Λακίνιον (ἄκρον τῆς Βρεντέας, ἢ Ἑλλάδα
 μέγαλιν ὑπὸ τῆς Πυθαγόρειας ἐνταῦθα ἀφ' ἧς
 ἐκάλουν) ἀνταῖον ὑπὸ τῆς ἐσπέρης αὐτῆς, καὶ κλείων
 τὸ εἶμα τῆς Ταραντίνης κόλπου πρὸς αὐτὴν· καὶ τὰ
 Κεραυνία δ' ὁμοίως ὅρη κλείει πρὸς αὐτὸν [τὸ εἶμα]
 τῆς Ἰονίης κόλπου· καὶ ἐστὶν τὸ διάστημα ὅσον ψ'. σταδίων
 ἀπ' αὐτῶν πρὸς τὰ Κεραυνία καὶ πρὸς τὸ Λακίνιον·
 πρὸς τὰς δὲ Ταραντὸς ἐστὶν εἰς Βρεντέσιον ἕως
 Βαρίδος πολίχνης χ'. σταδιοὶ· χαλῶσι δὲ Βαρίν οἱ
 νῦν Οὐέρητον· ἔθεν εἰς τὰ Λοκὰ, σταδία π'. πολίχνην
 καὶ τούτο, ἐν ᾧ δαίκεται πηγὴ διωδύδους ὕδατος· ἐκ
 δὲ τῆς Λοκῶν εἰς Ὑδρῶντα πολίχνην σταδία ρν'.
 ἐνταῦθεν δ' εἰς Βρεντέσιον ὕ'. οἱ δὲ ἴσοι καὶ εἰς Σάσωνα
 πλὴν ἡσόν, ἥτις μέση πρὸς Ὑδρῶντα τῆς Ἰαπυγίας καὶ
 τῆς Κεραυνίας τῆς Ἡπείρου. Ὅτι ἡ ὑπὸ Βρεντέσιον
 ὁδὸς εἰς Τάραντα, τῶν ἐστὶν ὁ ἰσθμὸς, σταδία σ'. ἀφο-
 ρίζων γὰρ, ὡς Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Καλα-
 βρίαν καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ χαλῶσι, χερρό-
 νησον ἔσταν. Ὅτι εὐλίμενός ἐστιν ἡ πόλις τὸ Βρεν-
 τέσιον· ἐν γὰρ εἶματι πολλοὶ κλείονται λιμνῆς
 ἀκλυσοί, κόλπων ἀπολαμβανομένων ἐντός· ὥς εἰ-
 κέναι κέραιαν ἐλάφου τὸ σῆμα, ἀφ' ἧς καὶ τὸ νομα· σὺν
 γὰρ τῇ πόλει κεφαλὴ μάλιστα ἐλάφου παρσέοικεν ὁ
 τόπος· τῇ δὲ Μεσσαπία γλώτῃ ἡ Βρεντέσιον ἢ κε-
 φαλή τῆς ἐλάφου καλεῖται· καὶ εἰσὶν ὑπὸ Ῥώμης εἰς
 Βρεντέσιον μίλια τζ'. Ὅτι ὑπὸ Βρεντέσιον πλὴν
 ἐστὶν εἰς τὴν περσικὴν διπλῆς· ὁ μὲν ὅτι τὰ Κεραυνία
 καὶ πλὴν Ἡπείρου, ὁ δὲ εἰς Δυρράχιον μετὰ τὴν περ-
 σίαν· ἔστιν γὰρ δώ. σταδίων· τετραπλῆς δ' ἐκάτερος

potestate gerentes, amplissimi aliquando fuere:
 Pythagoricam quoque philosophiam amplexi, Ar-
 chytam philosophum principem urbis designarunt;
 qui per longum tempus imperavit. Deinde adeo
 invaluere deliciæ ac pessimus reipublicæ status, ut
 plura festa publica apud eos agerentur quam essent
 reliqui dies totius anni; et hospites ac peregrinos
 principes vocarent in urbem, quibus ne ipsi recte
 parebant: veluti Alexandrum Epirotam contra
 Messapios, et Pyrrhum, et e Lacedæmoniis nonnul-
 los: sub Hannibale quoque Carthaginensibus se
 junxerunt; quapropter a Romanis postea debellati
 in statum humiliorem redacti fuerunt. Quod Iapy-
 gym regio, mirum in modum elegans sit. Cum
 enim in superficie aspera videatur, ubi aratris scin-
 ditur, altioris fertilitatis glebas reperies: et quan-
 quam aquarum indiga sit, pascuis tamen apta est,
 et arboribus ferax. Hæc tota regio copiosa quon-
 dam virorum multitudine floruit, urbesque conti-
 nuit tredecim. Nunc præter Tarentum et Brundu-
 sium, cætera exigua sunt oppida, adeo ipsorum
 vires absumentæ sunt et depressæ. Hoc in loco ex-
 stat scopulus, quem promontorium Iapygium vo-
 cant, multum in pelagus ac ortum hibernum pro-
 currens, ac paulatim inflectens se ad Lacinium
 (promontorium Brettiae, quam Magnam olim Græ-
 ciam appellarunt, a Pythagoræ illic commoratione)
 ab occasu ei oppositum, atque ad ipsum fauces
 sinus Tarentini claudens: sicut et Ceraunii montes
 ad hoc ipsum claudunt fauces Ionii sinus. Tra-
 jectus ab hoc sinu ad Ceraunios montes et ad Laci-
 nium est stadiorum 700. A Tarento ad Brundu-
 sium, navigatio juxta littus ad Barin oppidulum us-
 que (quod nunc Veretum dicitur) stadiorum est 600.
 Hinc ad Leuca, stadia sunt 80, et hoc exiguum op-
 pidum est, in quo fons foetidæ aquæ monstratur.
 A Leucis ad Hydruntem exiguum urbem stadia
 sunt 150, inde Brundisium usque stadia 400, toti-
 demque ad Safonem insulam, quæ in medio inter
 Ceraunia Epiri et Iapygiam jacet trajectu. Quod
 a Brundisio via Tarentum usque, id est isthmus,
 stadiorum est 200, disternans terram hujus penin-
 sulæ, quam plerique communi vocabulo Messapiam
 et Iapygium et Calabriam et Salentinam appel-
 lant. Quod urbs Brundisium portus commoditate
 excellat. Multi namque portus uno aditu includun-
 tur, a fluctibus tuti, intus receptis sinibus; ut for-
 ma ipsa cervi cornibus simillima sit, unde et urbi
 nomen est inditum: locus enim una cum urbe cer-
 vino capiti maxime comparari potest, ac lingua
 Messapiorum cervi caput Brentesium dicitur. Sunt
 autem e Roma Brundisium usque milliaria 360.
 Quod a Brundisio in ripam transmarinam duplex
 sit trajectus: unus ad Ceraunios montes et Epirum;
 alter ad Dyrrachium, priori major: est enim stadi-
 orum 4800. Horum uterque supra modum fre-

^a Strab. p. 405. l. 8. 12.

^b Ἀγία non elegans, sed urbi idonea interpretatur Gemuseus.

^c Ita ex Strabone. In Ed. Baf.

ἐκπεπνύνται.

^d Forῶν Βρεντέας.

^e Ita juxta Strabonem a Cluverio emendatum. In Ed. Baf.

Μέχρι μὲν Βαρίδος πολίχνης χ'.

σταδιοὶ· χαλῶσι δὲ Βαρίν οἱ νῦν Ὑδρῶντα, &c.

^f Strab. p. 406. l. 16.

^g Strab. p. 407. l. 16. p. 408. l. 4. 7. et p. 409. l. 1.

^h Βρεντέσιον ex Stephano malint alii.

ⁱ Χιλίων γὰρ ἐστὶ καὶ ὡς σταδίων. Strab.

quens est, quod urbs ipsa commode sita sit, tum ad Illyricas gentes, tum ad Macedones. Quod urbs olim Argyrohippium dicta fuerit, quæ deinde Argyrippa, ac postremo Arpi sit vocata, Diomedis ædificium. Quod in Daunia circa collem quendam ostenduntur basilicæ duæ: altera quidem Calchantis in summo vertice, cui sacrificant nigrum arietem qui oracula requirunt, et ejus pelli indormiunt: altera Podalirii, in ima radice montis posita, a mari distans stadiis circiter 100. Locum hunc Drium appellant. Ante hunc finem est promontorium ad 300 stadia in mare procurrens versus ortum: Garganum appellant: cui adjacent Diomedæ insulæ. De Diomede variat historia. Alii aiunt a suis accersitum Argis obiisse: alii vero illic in Arpis Dauniæ decessisse tradunt: nonnulli in una ex insulis a se appellatis evanuisse: alii a Venetis in Deorum numerum relatum fuisse produnt. Quod Italia tutam habitationem præbeat, instar insulæ mari circumdata; atque uno in loco Alpium ingentibus præcipitiis, tanquam validissimis muris circumvallata. Quod Strabo sub Tiberio Cæsare, ejusque filiis Druso et Germanico, floruit.

τέτων, Ἀργὶ τὸ τὴν πόλιν εὐφυῶς κείσθαι πρὸς τε τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἔθνη καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων. "ΟΤΙ ^a τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο τὸ ^b Ἀργυρίππειον ἢ πόλις, ὑπερον Ἀργυρίππα, εἴτα ὑπερον ἐκλήθη Ἀρποι, κτίσμα Διομήδους. "ΟΤΙ ^c Δαυνίας πρὸς λόφον πρὸς δὲ δεικνυται ἡρῶα· τὸ μὲν Κάλχαντος, ἐπ' ἄκρᾳ τῇ κορυφῇ (ἐν ἀγίζεσι δ' αὐτῷ μέλανα χρίον οἱ μαντεύοντες, ἐκ κοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι) τὸ δὲ Ποδάλειριον, πρὸς τῇ ῥίζῃ, διέχον τὴν θαλάττης σταδία ρ'. ὁ δὲ τόπος καλεῖται Δρίον· πρὸς αὐτὸν δὲ τὸ κόλπου τέτε πελάγιον ἀκρωτήριον πρὸς ἀνατολᾶς, ὅπῃ τ' ἀνατείνον σταδίας, τὸ Γάργανον· ἔστι πλησίον αἱ Διομήδεια νῆσοι· πρὸς δὲ τῇ Διομήδους Ἀργυροῦ ἰσορεῖται· οἱ μὲν φασιν, ὅτι μετὰ πεμπτος γενόμενος ἐν Ἀργεὶ ἐτελεύτησεν· οἱ δὲ αὖτ' ἐν Ἀρποὶς τῇ Δαυνίας· οἱ δὲ, ἐν μιᾷ τῇ νήσῳ αὖτ' ἀφανισθῆναι· οἱ δὲ, ὅτι ἐν Ἑνετοῖς ἀπεγέσθη. "ΟΤΙ ^d ἡ Ἰταλία ἀσφαλῶς ὤκηται, νήσου δὲ πρὸς Δελφῶν ἔστι· καὶ πάλιν αἱ Ἀλπεὶς κρημνώδεις εἰσιν, καὶ τεύχεσι πεφραγμέναι. "ΟΤΙ ^e Στραβῶν ὁ γεωγράφος ἡμαρτῆν ἐπὶ τῇ χερσὶν Τιβερὶος Καίσαρος, καὶ τῇ παίδων αὖτ' Δρῦσου καὶ Γερμανικῶν.

^a Strab. p. 410. l. 2.
et p. 411. l. 1. 3. 8. 21.

^b Straboni, aliisque Ἀργὸς Ἰππιον.
^d Strab. p. 413. l. 10.

^c Ita ex Strabone. In Ed. Bas. Σαμνίας. Strab. p. 410. l. 23.
^e Strab. p. 416. l. 15. 17. 18.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

BIBΛΙΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO SEPTIMO.

ΟΤΙ ἄπὸ τῆς Ἀδριατικῆς μυχῆς ἕως τῆς Ἰστροῦ
τῆς ὀχθῆς, στάδιοι εἰσιν α. ὍΤΙ ὁ Γερμανοὶ
μικρὸν ἑξαλλάττει τὴν Κελτικὴν φύλιν, πρὶν τε πλεο-
νασμῷ ἢ ἀριότητι, καὶ τῆς μεγέθους, καὶ τῆς ξανθότητος.
τάλλα δὲ ὡς ἀπλήσιοι καὶ μορφῆς καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ 5
Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ
ὄνομα γήσιοι. ὍΤΙ ὁ Μάρσι καὶ Σέγαμβροι ἔθνη
εἰσὶν Γερμανικὰ δυσμικὰ. ὍΤΙ ὁ Ἐρκυνίος δρυμὸς
τῆς Γερμανίας, ὅστις, ὡς Σέγας ἔθνος μέγα. ὍΤΙ
ἡ βορείωτέρα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβια ὅστις καὶ 10
νομαδικὰ, καὶ ῥαδίως μεταναστεύειν ἔτοιμα, ἄλλὰ τὸ μὴ
ὑποταγῆναι. ὍΤΙ Δρῦσος ὁ Τιβερίης παῖς ποταμῶν
καὶ κατωρῶν ὡς τῆς Ῥῆνον ἐπελεύται. ὍΤΙ ὁ δὲ
ὁ Ῥῆνος ἄπὸ τῆς Ἀλβιδος ποταμῆς, στάδια γ.
εὐρυπορευῶν. ὍΤΙ ὁ Ἐρκυνίος δρυμὸς πυκνότερος 15
τε ὅστις καὶ μεγαλόδενδρος, ἐν χωρίοις ἐρυμνοῖς κύκλον
ὡς ἀμαξόβια μέγα· ἐν μέσῳ δὲ ἵδρυται χεῖρα,
καλῶς οἰκεία δὲ δυναμὴν ἔστιν δὲ πλησίον αὐτῆς, ἢ
τε τῆς Ἰστροῦ πηγῆς καὶ ἢ τῆς Ῥῆνης, καὶ ἢ μετὰ αὐτῇ
φοῖν λίμνη, καὶ τὰ ἑλὼν τὰ ἐκ τῆς Ῥῆνης ἀφ' ἧς 20
ῥοαῖ ἔχει δὲ ἡ λίμνη, πρὶν ὡς ἀμαξόβια τ.
ἡ βοιωτέρα δὲ ὅστις τῆς Ἰστροῦ πηγῶν καὶ αὐτῆς, καὶ
ὁ Ἐρκυνίος δρυμὸς ὥστε ἀνάγκη τὸν ἄπὸ τῆς Κελτι-
κῆς ὅτι τὸν Ἐρκυνίον δρυμὸν ἵοντα, ὡς ἀμαξόβια μὲν ἀφ' ἧς
περὶ τὴν λίμνην, ἔπειτα τὸν Ἰστρον, ἢ εἴτ' ἢ δὲ 25
εὐπετετέρων χωρίων ὅτι τὸν δρυμὸν ἐλθεῖν δι' ὁροπε-
δίων. ὍΤΙ ὅστις καὶ ἑτέροις ὕλη μεγάλη ἐν Γερμανίᾳ

QUOD a finu Adriatico usque ad Istri ripas stadia
sint mille. Quod Germani a Gallica gente
parum differant, feritatis excessu, et corporis pro-
ceritate, atque flavitie: in cæteris sint similes et
forma et moribus, quamobrem a Romanis Ger-
mani fuerunt appellati, voce fratrem significante.
Quod Marfi et Sicambri gentes sint Germanicæ ad
occasum sitæ. Quod in Germaniæ tractu Her-
cynia silva sit circa Suevos, gentem maximam.
Quod Germaniæ populi magis septentrionales vi-
tam agant pastorem, et in curribus degant, atque
ex uno loco in alium facile migrent, quia thesauros
non reponunt. Quod Drusus Tiberii filius bel-
lum felici successu gerens, prope Rhenum obiit.
Quod Rhenus ab Albi fluvio distat stadiis 3000,
recta proficiscenti. Quod silva Hercynia densior
sit et magnis confita arboribus, et munitissimis in
locis ingentem ambitum includat. In medio sita
regio est, quæ pulcherrime habitari potest. Nec
longe ab hac distant Istri ac Rheni fontes, et lacus
inter utrumque interjacens, et de Rheno effusæ
paludes. Habetque lacus ipse ambitum stadio-
rum 300. Est autem australior hic lacus quam
sint vel Istri fontes, vel ipsa silva Hercynia; ut
necesse e Gallia ad silvam Hercyniam proficiscenti,
prius lacum hunc trajicere, mox Istrum: et proinde
per faciliora loca montanasque planities ad silvam
ipsam progredi. Quod alia etiam in iisdem Suevis

^a Strab. p. 418. l. 4.

^b Strab. p. 418. l. 20. et p. 419. l. 2.

^c Strab. p. 419. l. 9. 23.

^d Strab. p. 420. l. 18.

et p. 421. l. 6. 16.

^e Strab. p. 423. l. 4. 7. 10.

^f Aliis Ἀλβιος.

^g Νοτιωτέρα δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τῶν τοῦ Ἰστροῦ πηγῶν καὶ

τοῦ Ἐρκυνίου δρυμοῦ &c. legit Cluverius.

^h Ita ex Strabone.

In Ed. Basf. εἴπερ δὲ.

Forfan εἴτα εἶδεν aut εἴτα δὲ.

filva, Gabreta nomine, ingens jaceat, ultra quam Hercynia est, quæ et ipsa ab istis tenetur. Quod Cimbri appellantur Germani juxta Oceanum habitantes, qui usque ad Mæotin aliquando armis progressi sunt. Ab his, qui Bosporum incolunt, Cimmerii videntur nomen traxisse, quorum etiam Homerus meminit: nam Græci non sine solæcismo hoc nomen ita efferunt. Quod Cimbrorum uxoribus, viris in militandi societate conjunctis, vates quædam adhærebant canæ, albo vestitu, carbasinis supparis desuper fibulis affixis, cinctu æreo, pedibus nudis. Eæ captivis per castra strictis occurrebant ensibus, quos humi sternentes ad æreum craterem protrahebant, viginti amphorarum capacem. Habebant et pulpitem, quo agiler confenso vates sublimis supra lebetem elevatis guttur incidebat: tum e fuso in craterem sanguine suam captabant quandam divinationem: reliquæ scisso ventre intestina speculabantur, suis victoriam acclamitantes. In ipsis vero certaminibus, extentas ad carrorum velamina pelles tantis ictibus pulsabant, ut ingenti cum horrore fragor efficeretur. Quod veteres Græci Mysos et Getas, qui Istrum accolunt, Thraces esse existimaverint: itemque colonos Mysorum Thraciæ esse eos, qui in Asia inter Phrygas et Lydos et Trojanos habitant. Quin et ipsi Phryges Bryges sunt, gens Thracica: sicut et Mygdones, et Bebryces, et Medo-bithyni, et Bithyni, et Thyni, et Mariandyni. Sed hi omnes Europam prorsus deseruere præter Mysos, quorum etiam Homerus meminit. Sunt enim nonnulli e Thracibus illis et Myfis, qui a carnium esu et nuptiis ob religionem abstinent, quos appellat ipse inclytos Hippomolgos, Lactophagos, Abios, id est, cœlibem absque mulieribus vitam agentes. Fit autem, ut, cum pauperes hi sint, justissime vivant. Est itaque verisimile Zamolxin posterioribus seculis persuasisse Getis, ut Pythagoricam vitam ducerent, quod eos ad philosophiam promptos deprehendisset. Quod Póntus, qui nunc Euxinus dicitur, prius Axenus, id est inhospitabilis, fuerit dictus: quod populi, qui tunc juxta illum habitabant, feri essent; et qui Tauricam colebant, hospites mactare soliti essent. Quod Scythæ omnia communia habere consueverint, usque ad mulieres ipsas, præter gladium solum et poculum. Quia tenuitur victitant, justissimi etiam sunt; nam injustitia ob pecuniæ possessionem et contractus fieri solet. Veteres enim Scythæ erant pauperes: quod et testatur Homerus. Item Herodotus de Scythiis cum Dario rege Persarum bellum gerentibus scribens, et de frugalitate ipsorum ac simplicitate. Et Dromichætes rex Getarum, cum Lyfimachum Macedonum ducem, qui cum

^a Γάβρητα, ^b ὅπταδε τὴ Σηδὼν ἐπέκεινα δ' ὁ Ἑρκυῖος θρυμὸς, ἔχεται δὲ καὶ κείνος ὡς αὐτῶν. ^c Ὅτι ὁ Κίμβροι καλεῖνται οἱ παρὰ Κεανίται Γερμανοί, οἵτινες ἐσφάτευσάν ποτε εἰς τὴν Μαίωπιν καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὡς εἴκεν, καὶ οἱ τὸν Βόσπορον οἰκῶντες Κιμμέριοι ἐκλήθησαν, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται· οἱ δὲ Ἕλληες τὸ ὄνομα σολοικίζοντες λέγουσιν. ^d Ὅτι ταῖς τῶν Κίμβρων γυναῖξιν, συστρατεύσασιν τοῖς ἀνδράσι, παρὴν κολέθων γυναῖκες παρμαίνεαι ἱερεῖαι, πολίτευχες, ^e λευχέμονες, χαρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι, ζωῶμα χαλκῆν ἔχουσαι, γυμνόποδες· τοῖς οὖν αἰχμηλάτοις ἀφ' ὧν στρατοπέδου σιμύων ξιφίρεις· καὶ ἐφέλασαι δ' αὐτῆς, ἥγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκῆν, ὅσον ἀμφορέων κ'. εἶχον δ' ἀναβάθραν, ἣν ἀναβάσσει ^f ὡρπίτης τῷ λέοντος ἐλαμοτόμει· ἔχασον μετεωρίζοντα· ἐκ δὲ τῆ περὶ χρομὸν αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν πινὰ ἐποίοντο· ἄλλαι δὲ ἀφ' αἵματι ἐσπλάγγνεον, ἀναφθεγγόμεναι νύκτι τοῖς οἰκείοις· ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἐτυπὼν τὰς βύρας, τὰς περὶ τὰς ^g μύδας τοῖς γόρροις τῷ ἄρμαμαζῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι φόρον ἑξαίσιον. ^h Ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἕλληες τοὺς Γέτας καὶ τὰς Μυστοὺς οἰκῶντας περὶ τὸν Ἰστρον, Θράκας καλεῖσθαι· καὶ τὰς ἀποίκους τῷ ἑκ Θράκης Μυσῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας μετὰ ξυ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν καὶ Τρώων· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Φρύγες Βρύγες εἰσὶν, Θράκιόν τι ἔθνος· καὶ ἀπὸ καὶ Μυγδόνες, καὶ Βέρβρυκες, καὶ Μεδωβιδυνοί, καὶ Βιδυνοί, καὶ Θυνοί, καὶ Μαρρανδυνοί· ἄλλ' ἔτι μὲν τελέως τὴν Εὐρώπην ἐξέλιπον, πλὴν Μυσῶν, ὧν καὶ Ὅμηρος ἐμνήσθη· καὶ γὰρ εἰσὶν πῆες τῷ ταύτῃ Θράκων καὶ Μυσῶν ἀπεχόμενοι κρεοφαγίας καὶ γάμου, ἀφ' ὁσότητος· οὗς λέγει ἀγανὲς Ἰππημιολγούς, Γαλακτοφάγους, Ἀβίους τε, τῆς ἑστίν ἀγάμους, ἀνδρὶ συμβιώσεως γυναῖκων· καὶ συμβαίνει αὐτοῖς δικαιοπραγεῖν, ἀφ' ὅτου πέντητος ἑξήκοντος δὲ καὶ τὴ Ζάμολξιν ὑπερὸν τοὺς Γέτας ἀναπέισσαι Πυθαγορίζειν, εὐρόντα ἐτοίμους πρὸς φιλοσοφίαν. ⁱ Ὅτι ὁ Εὐξείνους καὶ πόντος Ἀξείνους τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο, ἀφ' ὅτου τὸ πρὶν ἐνοικῶντα ἔθνη ἀρχαῖα εἶναι, καὶ ἐνοικονεῖν τοὺς περὶ τὴν Ταυρικὴν. ^j Ὅτι οἱ Σκύθαι πάντας κοινὰ εἶχον καὶ αὐταὶ τὰς γυναῖκας, πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου· ἀφ' ὅτου τὸ πρὶν ἄβιοι, δικαιοτάτοι εἰσιν· καὶ γὰρ ἀδικία, ἀφ' ὅτου τὴν γρημῶν κτῆσιν, καὶ ἀφ' ὅτου τὰ συμβόλαια· οἱ γὰρ παλαιοὶ Σκύθαι πέντητες ἦσαν, ὃ καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ· καὶ Ἡρόδοτος, περὶ τῆς ἐπιστρατεύσαντων τῶν Δαρείων βασιλέων τῶν Περσῶν Σκυθῶν γράφει, τῆς τε αὐταρχείας καὶ λιτότητος αὐτῶν· καὶ ὁ Δρομικῆτης ὁ Γετῶν βασιλεὺς, ζωρήσας Λυσίμαχον τὴν στρατηγὸν τῆ Μακεδόνων, συστρατεύσαντά

^a Γάβρητα. Strab.^b ὅπταδε δὲ τὰ τῶν Σηδῶν. Strab.^c Strab. p. 425. l. 14. 17.^d Strab. p. 425. l. 30.^e Strab.p. 427. l. 22. 27. ^f Ita ex Strabone. In Ed. Basil. Oñoi.^g Il. v. vers. 5.^h Strab. p. 428. l. 13. 26.ⁱ Aliter

Schol. in Homeri Il. v. vers. 6. Vide Strab. p. 428.

^k Strab. p. 430. l. 25. et p. 431. l. 8.^l Strab. p. 431. l. 31.^m Strab. p. 429. l. 10. et p. 434. l. 12. 34.ⁿ Ἐπιθυμία πλεόνων ἐπ' ἀδικίαν ἄγει. Schol. Hom.^o Δρομικῆτης in Ed. Bas.

Vide Strab. p. 435. l. 28. et p. 440. l. 27.

ποτε Ἀλεξάνδρῳ, ἀπέλυσεν δείξας αὐτῷ πρῶτον
 πλὴν τῶν Γετῶν πενίαν· καὶ εἰπὼν· ὅτι ἔδει τοῖς πλὴν
 τοιαύτῳ πενίαν ἀσκήσιν Γέταις πολεμεῖν, ἀλλὰ φί-
 λους κεχρησθαι. Ὅτι ^a τὸ μετὰ ξυ Εὐξείνῃς πόντου καὶ
 Γερμανῶν γῆς διχῇ διαιρευμένης· τὸ μὲν πρὸς ἀνα-
 5 πολάς τε καὶ τὸν Εὐξείνῳν Γέταις νέμονται, τὸ δὲ πρὸς
 δυσμῶν Δάκοι καὶ ^b Δάυοι· ἀφ' ὧν καὶ ἐπιπολάζει ἐν
 Ἀθιύταις· τὸ τῷ δὲ λων ὄνομα. Ὅτι ^d τῷ Ἰερεν
 ποταμοῦ τὸ μὲν ἀνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη,
 μέχρι τῷ κατὰ ρεκατῶν, Δανείον ποταμὸν οἱ ^e
 παλαιοὶ, ἀ μάλιστα ἀφ' οὗ τῷ Δάκων φέρεται· τὰ δὲ
 κατω μέρη τῷ Πόντῳ, τὰ πρὸς τὰς Γέτας, ἐκά-
 λου Ἰερον· ὁμόγλωττοι δ' εἰσὶν οἱ ^e Δάκοι τοῖς Γέ-
 ταις. Ὅτι ^f μετὰ ξυ τὸ Ποντικῆς θαλάσσης, τὸ ἀπὸ
 Ἰερεν ὅτι Τύραν, καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία φέρεται, ^g
 πεδιάς πᾶσα καὶ ἀνυδρὸς· ἐν ἡ Δαρείος ἀποληφθεὶς
 ὁ Ἰσάαππος, καθ' ὃν χειρὸν διέβη τὸν Ἰερεν ὅτι
 τὰς Σκύθας, ἐκινδύνωσεν πανσραπῆ δὲ φησὶ φησὶ.
 Ὅτι ^h μετὰ ξυ τὸ Πεύκης, ἡ ὅτι νῆσος ὑπὸ τῶν
 Ἰερεν γοματῶν ἀπολαμβάνεται, ἕως τῷ τῷ Τύραν ἐκ-
 20 βολῶν, ^h τὰ δὲ εἰσὶν ψ'. τὸ δὲ ἀπὸ Ἰερεν γοματῶν
 Ἰερεν, ὁ ὅτι νοτιώτατον, ἕως τῷ βορειοτάτῃ, τῷ τ' εἶναι
 ἡ τῆς Πεύκης βάσις τριγώνου ὅσης, τὰ δὲ εἰσὶν τ'.
 Ὅτι ⁱ ἡ Λοκὴ νῆσος ἀπὸ τῆς Πεύκης ἀπέχει πρὸς
 ἀνατολὰς στάδια φ'. εἰς τὸ πέλαγος, ἱερὰ Ἀχλλέως. ^g
 Ὅτι ^k ὁ Βορυσθένης ποταμὸς εἶτα πρὸς βορρᾶν, καὶ
 [πρὸς] ἀνατολὰς ὁ Ὑπανίς ποταμὸς, ἀπὸ τῷ Τύραν
 ποταμοῦ καὶ πρὸς αὐτῶν νῆσος Βορυσθένης· ἀναπλεύ-
 σαντι δὲ τὸν Βορυσθένη στάδια σ'. πόλις ὅτι ὁμώνυ-
 μος τῷ ποταμῷ· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ὀλβία καλεῖται, ^h
 30 κτίσμα Μιλησίων, ἐμπορεῖον μέγα· μετὰ ξυ δὲ τοῦ
 Ἰερεν ποταμοῦ καὶ τῷ Βορυσθένης πρὸς τῷ ὅτι ἡ τῷ
 Σκυθῶν ἐρημία· εἶτα ⁱ Τυραγέται· εἶτα Ἰάζυγες
 Σαρμάται, καὶ οἱ Βασιλῆιοι λεγόμενοι Σκύθαι. Ὅτι
 ἡ πρὸς ἀρκτίος πᾶσα, ἀπὸ Γερμανίας μέχρι τῷ Κασ-
 35 πίας θαλάσσης, πεδιάς ὅτι, ὑπὸ Ἰσμεν. Ὅτι ^m Ρω-
 ξολανοὶ πρὸς πλὴν Μαϊωτῶν οἰκῶντες ἐπολέμου πρὸς
 τὰς τοῦ Εὐπάτορος Μιθριδάτη στρατηγούς, ἔχοντες
 ἡγεμόνα Τάσιον. Ὅτι ⁿ αἱ τῷ Βορυσθένης ποταμοῦ
 ἐκβολαὶ ἐν τῷ μυχῷ κείνται τῷ Ταμυράκι κόλ-
 40 πῳ, καὶ ἡ Βορυσθένης νῆσος· ὁ δὲ Καρκινίτης ποταμὸς
 ἐν τῷ μυχῷ ἐκδίδωσι τῷ ὁμώνυμου κόλπῳ· καὶ πε-
 ριέχεται μετὰ ξυ τῷ δύο κόλπων πύταν· ἡ Ταυροσκυ-
 δία χερσονήσος, ἥς τὰ νότια μέρη εὐθὺς ὅτι
 αἰγιαλός, ὁ Ἀχλλέως δρόμος. Ὅτι τὰ πρὸς Μαϊω-
 45 τῶν χωρία ἀφ' οὗ πλὴν ὄντες ἔτρεφον· δύσρηγον γὰρ
 τὸ ζῶον· οἱ τε βοῦς, οἱ μὲν ἀκρεῖς γίνονται· τῷ δὲ
 ἀπρινῶσιν τὰ κέρματα· καὶ γὰρ τῷ δύσρηγον τὸ μέ-
 ρος· οἱ τε ἵπποι μικροὶ γίνονται· τὰ δὲ πρὸς βόατα

Alexandro quandoque militaverat, vivum cepisset,
 ubi Getarum monstrasset paupertatem, impune
 dimisit cum illo monito; ne Getas talem pauper-
 tatem exercentes bello persequeretur, sed amicis
 iis uteretur. Quod terra ea, quæ inter Pontum
 Euxinum et Germaniam jacet, bifariam divisa re-
 gionem ad ortum et Pontum Euxinum vergentem
 Getæ habitant; ad occasum vero Daci et Davi:
 unde etiamnum apud Athenienses in usu est fervo-
 rum nomen. Quod partes Istri fluvii superiores,
 quæ versus fontes sunt ad cataractas usque, anti-
 qui Danubium dixerunt, quæ maxime per Dacos
 feruntur: inferiores vero ad Pontum usque, quæ
 juxta Getas Istrum appellarunt. Habent autem
 Daci eandem linguam cum Getis. Quod inter
 mare Ponticum ab Istro Tyram versus Getarum
 solitudo protenditur, campestris tota atque aquarum
 indiga: in qua Darius Hytaspis filius destitutus,
 quando trajecto Istro in Scythas duxit, in pericu-
 lum venit siti cum toto exercitu pereundi. Quod
 a Peuce, quæ insula ostiis Istri comprehensa, usque
 ad Tyræ eruptionem sint stadia 700, at ab ostio
 Istri, quod Sacrum appellatur et maxime australe
 est, usque ad id quod maxime septentrionale est,
 stadia 300. Est autem hæc basis ipsius Peuces in-
 sulæ, triangularum figuram habentis. Quod Leuce
 insula a Peuce versus ortum distat stadiis 500, in
 pelaguseducta, sacra Achilli. Quod deinde Bo-
 rysthenes sit fluvius mox ad septentrionem; et ad
 ortum Hypanis fluvius, a Tyra flumine: ante hos
 Borysthenes insula. Cæterum rursus naviganti
 Borysthenem ad stadia ducenta, ejusdem nominis
 urbs offertur, alioqui Olbia dicta; amplum sane
 emporium, opus Milesiorum. Inter Istrum flui-
 um et Borysthenem prima occurrit Getarum soli-
 tudo, deinde Tyragetæ, mox Jazyges Sarmatæ,
 et Basilii appellati Scythæ. Quod universus aqui-
 lonaris tractus, quantus est nobis cognitus, a Ger-
 mania usque ad mare Caspium, campestris est regio.
 Quod Roxolani circa Mæotim habitantes bellum
 gefferint adversus Mithridatis Eupatoris duces, im-
 peratorem habentes Tasium. Quod Borysthenis
 fluvii ostia in intimo recessu Tamyraci sinus jace-
 ant: itemque Borysthenes insula. At Carcinites
 fluvius in recessu erumpit sinus eodem nomine
 dicti: interque hos duos sinus Tauro-scythia con-
 tinetur, peninsulæ forma; cujus pars australis rec-
 tum littus est, cursum Achillis appellant. Quod
 loca circa Mæotim præ magno frigore asinos non
 gignant; est enim animal istud frigoris impatiens.
 Boum autem alii absque cornibus nascuntur, aliis
 amputantur; hæc enim pars a gelu maxime lædi-
 tur. Equi pusilli apud eos nascuntur, pecudes

^a Strab. p. 439. l. 1. ^b Δάκοι in Ed. Bas. Vide Berkelium ad Steph. v. Δακία. ^c Τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα Γέται καὶ Δάδοι. Strab. p. 439. l. 21. et p. 440. l. 4. ^d In Ed. Bas. Δάκοι passim, non Δάδοι. ^e Strab. p. 440. l. 21. ^f Strab. p. 441. l. 1. 16. ^g Στάδιοι ἑξακόσιοι. Strab. p. 442. l. 2. ^h Strab. p. 442. l. 4. 7. ⁱ Τυραγέται, Strab. Τυραγέται, Ptol. ^m Ita ex Strabone. In Ed. Bas. Ρωξολανοί. ⁿ Strab. p. 443. l. 25. 27. p. 444. l. 6. 8. 12. 15. p. 445. l. 1.

verò magnæ. Traiectus autem Bospori a Panticapæo ad Phanagoriam plaustris percurritur, adeo ut via trita et cœnum ibi sit. Et pisces in glacie deprensi fuscinis effodiuntur; maxime antacæi, delphinos magnitudine æquantes. Vitis per hiemem defoditur. Æstus per æstatem ingens est, fortè quia corporibus æstus est insolens, aut quia nullæ spirant auræ, aut quia crassitudo aeris plus caloris concipit, quale est quod in nubibus parelii efficiunt. Quod post Borysthenis insulam ad ortum in continente nudus locus est, quem Achillis Sacrum lucum appellant; deinde Achillis cursus, peninsula in mare porrecta. Est enim ad ortum fascia quædam in stadia mille producta; latitudine maxima duorum stadiorum, minima jugerum quatuor: distans a continente, quæ utrinque cervici huic adjacet, per mare stadiis 60, arenosa est, aquam tantum fossilem habens. In medio isthmi collum est fere stadiorum 40. Terminatur vero ad promontorium, quod Tamyracen appellant; et navium statio est. Post illud sinus est Carcinites, magnitudine non modica, tendens in aquilonem ad stadia circiter duo millia, usque ad ipsum sinus recessum. Hunc sinum, eodem quo promontorium nomine, Tamyracen appellant. Hic isthmus ille est, qui lacum Sapran [putrem] nominatum a mari separat, stadiorum 40, facitque peninsulam, quæ Taurica et Scythica appellatur Chersonesus. Sunt qui latitudinem Isthmi dicunt esse stadiorum 360. Cæterum Putris palus dicitur esse stadiorum 4000, pars autem est Mæotidis versus occasum, magnoque illi ore conjungitur, paludosa est admodum, et vix naviculis futilibus navigari potest: venti enim cœnum facile detegunt, inde rursus opplent; adeo ut paludes ipsæ majoribus cymbis non sint perviæ, sed illic detineantur. Quod Chersonesus urbs in Taurica quæ antea propriis legibus vivebat, a Barbaris postmodum direpta eo necessitatis adducta est, ut Mithridatem Eupatorem præsidem sibi deligeret, cum Barbaris, qui supra isthmum usque ad Borysthenem atque Adriam loca tenent, bellâ gesturum; quæ adversus Romanos præludia parabantur. Ille igitur, cum ista spe ductus lubens exercitum in Chersonesum misisset, Scythi bellum intulit eosque subjugavit; ac Bosporo potitus est, ultro accepta ejus loci ditione a Parisade, qui eum tunc obtinebat. Ex eo tempore Chersonesitarum civitas in hunc usque diem Bosporanis regulis est subiecta. Quod Symbolorum portum in Taurica, qui versus occasum ac boream jacet, Tauricum littus sequitur ab Euxino ponto versus austrum, longitudinem habens stadiorum mille, asperum, montanum, et aquilonibus procellosum. Sita est

μεγάλα· ὁ δὲ ἀλάπλος τοῦ Βοσπόρου ἀμαξεύεται ἐκ τῆ Παντικαπαίας εἰς Φαναγορίαν, ὥστε καὶ πηλὸν εἶναι καὶ ὁδὸν ὀρυκτοὶ τε εἰσὶν ἰχθύες, οἱ ἂν σποληφθέντες ἐν τῷ κρυάλλῳ, θηρόντοι ἢ γαγγάμῃ τῷ ἐργαλείῳ· καὶ μάλιστα οἱ ἀνταχαιοὶ δελφίσι παρίσσι τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ἀμπλος χειμῶνος κατορύσσεται· τὰ δὲ καύματα τῆ θέρους σφοδρὰ γίνονται, τάχα μὲν τῶν σωμάτων ἀηγιζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων ἵκνεμινύτων, ἢ καὶ τῆ πάχους τῆ ἀέρος ἐκθερμαινομένης πλέον, κατὰ περ ἐν τοῖς νέφεσιν οἱ παρήλιοι ποιεῖσιν. Ὅτι μὲν τιμῶν τὸν Βορυσθένη, ἐξῆς πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ ἡπείρῳ, ψιλὸν χωρίον καλούμενον ἄλσος ἱερὴν Ἀχιλλέως· εἴτα ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος, ἀλιτενὴς χερσονήσος· ἔστι γὰρ ταινία πῖς, ὅσον α. σταδίων μῆκος ὅτι τιμῶν ἔω· πλάτος δὲ τὸ μέγιστον δυοῖν σταδίων· τὸ δὲ ἐλάχιστον, πλέθρων δ'. διεχέουσα δ' ἐκατέρωθεν τῆ αὐχένος ἡπείρου τῇ θαλάσσῃ σταδίους ξ'. ἀμμόδης, ὕδαρ ἔχουσα ὀρυκτόν· ἔτι μέσῳ δὲ ὁ τοῦ ἰσθμοῦ αὐχὴν, ὅσον μ'. σταδίων· τελευτὰ δὲ πρὸς ἀκρὰν ἰὼ Ταμυρακίῳ καλοῦσιν, ἔχουσαν ὕψομον· μεθ' ἰὼ ὁ Καρκινίτης κόλπος, εὐμεγέθης, ἀνέχων πρὸς τοὺς ἀρκίους ὅσον ὅτι ἑσταδίων β'. μέχρι τῆ μυχοῦ τὸν δὲ κόλπον καὶ Ταμυρακίῳ καλοῦσιν ὁμωνύμως τῇ ἀκρᾷ· ἐνταῦθα δ' ἔστιν ὁ ἰσθμὸς, ὁ διέρων τιμῶν Σάπραν λεγομένην λίμνῳ ὑπὸ θαλάττης, σταδίων μ'. καὶ ποτῶν τιμῶν Ταυρικῷ καὶ Σκυθικῷ λεγομένην χερρόνησον· οἱ δὲ τξ'. τὸ πλάτος δ' ἰσθμοῦ φασίν· ἡ δὲ Σάπρα λίμνη, σταδίων μὲν εἶναι β'. λέγεται· μέρος δ' ἔστιν τῆς Μαϊώπιδος τὸ πρὸς δύσιν· συνεσφύρωται γὰρ αὐτῇ σφύρατι μεγάλῳ, καὶ ἔστιν ἐλώδης σφοδρὰ, καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλώϊμος· οἱ γὰρ ἀνεμοὶ τὰ τεναγνὶ ῥαδίως ἀνακαλύπτουσιν, εἴτα πάλιν πληροῦσιν, ὥστε τὰ ἔλη τοῖς μείζοσι σκάφουσιν ἐπεσφύμα ἔστιν, ἀλλ' ἐνίσχεται αὐτότῃ. Ὅτι ἑ Χερρόνησος πόλις ἐν τῇ Ταυρικῇ πρὸς τέρειν αὐτόνομος ἦν· κατὰ τερχομένη δ' ὑπὸ τῆ βαρβάρων ἡγεγεμένη πρὸς ἀπὸν ἐλέσθαι Μιθριδάτῳ τὸν Εὐπάτορα, καὶ τερατηγῶντα ὅτι τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένης ποταμοῦ βαρβάρους καὶ τῆ Ἀδρίας ταῦτα δ' ἰὼ ὅτι Ῥωμαῖοις πρὸς ἐκείνους μὲν οὖν καὶ ταύτας τοὺς ἐλπίδας, ἀσπόμενος πέμψας εἰς τιμῶν χερρόνησον στρατὸν, ἐπολέμει πρὸς τοὺς Σκύθας, καὶ τούτους ἐχειρώσατο, καὶ Βοσπόρον κατέστη κύριος· πρ' ἐκόντος λαβὼν ἑ Περισάδην, τοῦ κατέχοντος τότε· ἔξ ἐκείνης δὲ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου διώταις ἡ τῇ Χερρόνησι τῶν πόλιν ὑπὸ ἡγεμονίας μέχρι νῦν ἔστιν. Ὅτι ἡ μετὰ τὸν Συμβόλων λιμένας ἐν τῇ Ταυρικῇ, ὅς ἔστιν δυσμικός καὶ βόρειος, ἡ Ταυρικὴ πρὸς νότον τοῦ Εὐξείνου πελάγους α. οὕσα σταδίων τὸ μῆκος, τετραχῆα καὶ ὀρεινὴ, καὶ καταιγίζουσα

^a Ἀπολειφθέντες Strab.

^b Γαγγάμη, σαγήνη ἢ δίκτυον ἀλιεύτικόν, καὶ σκεῦος γεωργικὸν ὅμοιον τῇ κριάγῃ. Hesych.

^c Strab. p. 445. l. 8. apud quem κατὰ μέσον.

^d Vide Strab. p. 445. l. 11. 14.

^e Strab. p. 446. l. 19. 25.

^f Ita ex Strabone. In Ed.

^g Συμβόλων

^h Strab. p. 446. l. 32. 34. p. 447. l. 4. 25. et p. 448. l. 1. 6.

ⁱ Συμβόλων

τοῖς βορείαις Ἰδρυαῖ ἢ Θεοδοσία πόλις ἐν τῷ Βοσπόρῳ·
 ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῷ ὠκεῖας ταύτης, ἀκρωτήριον ὅστιν
 τὸ καλούμενον Κριεῖ μέτωπον, ἀντικρὺς Παφλαγονίας
 καὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ αὐτῆς Καράμβιδος· τὸ δὲ διάγραμμα
 τὸ μετὰ Καραμβίδος καὶ Κριεῖ μητώπου, στάδιοι β'.
 ὑπὸ δὲ Θεοδοσίας εἰς Παντικαπην μητροπόλιν τῆς
 Βοσποριανῶν, πᾶσα ἡ χώρα εὐγίαιος καὶ εὐφορος σί-
 του, στάδια φλ'. ἡ δὲ Παντικαπία πόλις Ἰδρυται
 ὅπῃ τῷ εἰσματι τῷ Μαιώτιδος λίμνης· τὸ δὲ Παντι-
 καπαιον λόφος ὅστιν πάντῃ περικυκλούμενος ἐν κύκλῳ
 σταδίων κ'. κτίσμα Μιλησίων. Ὅτι τὰ τῷ Τα-
 ναϊδὸς δύο εἰσμάται διέχει ἀλλήλων, ὡς στάδια ξ'. ἔνθα
 καὶ πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ, μέγιστον ἐμπορεῖον τῷ
 βαρβάρων μὲν τὸ Παντικαπαιον· ὑπὸ δὲ τῷ Παντι-
 καπαίῳ περὶ βορρᾶν στάδια κ'. ἀνιόντι, Μυρμηκίον
 ὅστιν πολίχνην· εἴτα κόμην Παρθενιον, ὑπὸ σταδίων μ'.
 τῷ Μυρμηκίῳ, ὑπὸ δὲ Παντικαπαίῳ ξ'. ἔστιν δὲ καὶ
 μὲν τὸ Παντικαπαιον, ὁ πορθμός, τὸ δὲ ἔστιν τὸ πλά-
 τος τῷ Βοσπόρῳ, σταδίων ο'. ἀπὸ δὲ τῷ Παρθενίῳ, ὅπῃ
 καὶ τὸ στενότερόν ὅστιν τοῦ πορθμοῦ, στάδια κ'. ἔχει
 δ' ἐνταῦθα ἀντικειμένη ἐν τῇ Ἀσίᾳ κόμην, Ἀχιλ-
 λειον καλούμενην· ἐνταῦθεν δὲ τὸ μήκος τῆς λίμνης,
 ὅπῃ τὸν Τανάιν τιμὴ πόλιν καὶ τιμὴ νῆσον στάδια β'.
 ὁ δὲ κατὰ τιμὴ Ἀσίαν ἀείπλες κατὰ τὰ δεξιὰ
 μέρη ὀλίγω π' ὑπερβάλλει τῷ β'. σταδίων· ὁ δὲ
 ἀριστερὸς καὶ ἐπὶ τιμὴ Εὐρώπῃ, ὑπερ τοὺς β'. ἐγ-
 γιστα, ὡς εἰ) τιμὴ τῇ συμπάσης λίμνης ἀείμετρον β'.
 ἐγγιστα σταδίων ἥς τὰ μὲν Εὐρωπαϊα μέρη ἔρημα, τὰ
 δ' ἀνατολικὰ οἰκεῖται· ἡ δὲ Ταυρικὴ Χερρόνησος ἐοι-
 κέν, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ σχῆμα, τῇ
 Πελοποννήσῳ· τιμὴ δὲ πλείω, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ
 καὶ τοῦ κόλπου τῷ Καρκινίῳ, Ταῦρεϊ Σκυθικὴν ἔδνος
 ὠκοῦν καὶ ἐκαλεῖτο πάλαι ἡ χώρα αὕτη πᾶσα,
 οὐδὲν δ' ἐπὶ καὶ ἔξω τῷ ἰσθμῷ μέχρι Βορυσθένης,
 μικρὰ Σκυθία· τῆς δὲ Χερρόνησου τῇ Ταυρικῇ, πλὴν
 τῆς ὀρεινῆς τῇ ὠκεῖας μέχρι Θεοδοσίας, ἡ ἄλλη πε-
 διαὶς καὶ εὐγίαιος ὅστιν πᾶσα, σίτω δὲ καὶ σφόδρα εὐτυ-
 χής· τεύχοντα γαῖαν ἀποδίδωσι, ἀλλὰ τῷ τυχόντος
 ὀρυκτῇ χρυσομένη· φόρον δ' ἔφερον Μιθριδάτῃ τῷ
 Εὐπάτορι ἔτοι· ἐνταῦθεν, φασίν, καὶ τὰ σιτοπομπία
 τοῖς Ἑλλήσιν εἰ) καὶ Λεύκανα, φασίν, πέμψαι ἐνταῦ-
 θεν Ἀθιναίοις σίτην μεδύμην· μυριάδας ιε'. ἀλλὰ
 δὲ τὸ νομάδας εἰ) τοὺς βορειοτέρους, Γεωργοὶ ἔτοι ἐκα-
 λεῖτο ἰδίως. Ὅτι ἰδίον ἐστὶν Σκυθῶν καὶ Σαρμα-
 τῶν, τὸ τοὺς ἵππους ἐκτέμνειν εὐπειθείας, χάριν
 μικροῖ μὲν γὰρ εἰσιν, ὅξεις δὲ σφόδρα καὶ δυναστεύεις.
 Ὅτι ἐν Σκυθίᾳ αἰτὸς ἐ γίνεται· γίνεται δὲ καὶ ζῶν
 π' ἐνταῦθα ὁ καλούμενος Κόλος, μετὰ εὐ εἰσὶν τε καὶ
 κριεῖ τὸ μέγεθος, λευκός, ὁξύτερος τῶν τῷ δρόμῳ,

urbs Theodosia in Bosporo. Cæterum in medio
 hujus littoris promontorium est, quod Criu meto-
 pon appellatur, ex adverso Paphlagoniæ et Caram-
 bidos promontorii. Inter Carambin, et Arietis
 frontem intervallum stadiorum habet duo millia
 ducenta. A Theodosia Panticapem usque Bospo-
 ritanorum metropolim regio tota agrum habet fe-
 racem præcipue tritici, stadia continens quingenta
 triginta. Urbs Panticapæa in ore lacus Mæotidis
 est sita. Panticapæum autem collis est in circu-
 lum habitatus ad stadia viginti, Milesiorum ædifi-
 cium. Quod duo ostia Tanais inter se distant sta-
 diis 60, quo loco urbs est eodem nomine cum
 fluvio, emporium Barbarorum maximum post
 Panticapæum. A Panticapæo versus boream ad
 stadia viginti sursum pergenti, Myrmecium est
 oppidum exiguum: deinde Parthenium vicus sta-
 diis a Myrmecio quadraginta, a Panticapæo vero
 sexaginta. Juxta Panticapæum, fretum, id est
 Bospori trajectus, stadiorum est septuaginta; a Par-
 thenio vero, quo loco angustissimum est, stadiorum
 viginti. Habet autem illic oppositum in Asia vi-
 cum, Achilleum nomine. Ex hoc loco longitudo
 lacus ad Tanaim urbem et insulam stadiorum est
 2200. Hunc numerum paulo excedit præter Asiam
 ad dextram partem navigatio: ad sinistram vero,
 et juxta Europam, septem millia proxime excedit,
 ut totius lacus ambitus stadiorum fere sit 9000.
 Hujus pars, quæ in Europam vergit, deserta est;
 quæ ad ortum, habitatur. Cæterum Taurica Cher-
 fonesus, et magnitudine et figura Peloponneso est
 similis. Magnam ejus partem, usque ad isthmum
 scilicet ac sinum Carcinitem, Tauri colebant, gens
 Scythica: appellabaturque olim regio hæc uni-
 versa, et fere quicquid extra isthmum est usque ad
 Borysthenem, parva Scythia. Hujus Tauricæ
 Cherronesi, præter montanam oram maritimam
 usque ad Theodosiam, reliqua pars tota campestris
 est, et fertilis, inprimis autem frumenti: ibi enim
 quocumque fossore forte proficissa est, trigecuplum
 reddit. Hi tributum pendebant Mithridati Eu-
 patori. Ex his locis ad Græcos commeatus fru-
 mentarios exstitisse aiunt. Et Leuconem traditum
 est Atheniensibus misisse modiorum frumenti my-
 riadas quindecim. Quando autem qui supra eos
 habitant pastores sint omnes, hi peculiariter Georgi
 nominabantur. Quod Scythicæ, et Sarmaticæ gen-
 tis peculiaris mos sit, equos castrare, ut mansue-
 tiores ad parendum fiant: sunt enim parvi, verum
 acres admodum et contumaces. Quod in Scythia
 aquilæ non nascantur: animal autem quadrupes
 sit, quod Colos appellatur, magnitudine inter cer-
 vum et arietem media corpore albicante, eximie

^a Strab. p. 449. l. 2. 7. 11. 17. 21.
 apud Strabonem.

^b Καὶ in Ed. Bas.

^c Strab. p. 449. l. 26. 37. et p. 450. l. 4.
^e Aliter Strabo. Locum vero suspectum habet Casaubonus.

^f Strab. p. 451. l. 17.

^d Σιτοπομπία

^e Strab. p. 451.

supra hos levitatis ad cursum, naribus potans a-
quam in caput trahit, ibique per dies complures
reservat, ita ut facile vivat in locis aquæ experti-
bus. Hujus generis universa extra Danubium re-
gio est, inter Rhenum et Tanain fluvios, quæ ab
Istro fluvio incipit, et mari Pontico terminatur.
Quod quodammodo ad Istrum fluvium paralleli
sint Illyrici et Pæonici ac Thracii montes, juxta
unam lineam fere jacentes, ab Adria ad Pontum
usque porrectam: a qua versus septentrionem est,
quod inter Istrum fluvium et montes interjacet re-
gionis: versus meridiem, Græcia et huic contiguæ
Barbarorum sedes ad montes usque. Atque ad
Pontum quidem, Æmus mons est, cæteros ejus
loci magnitudine et altitudine facile superans, me-
diam dividens Thraciam. Ad Adriam vero, tota
fere Ardia. Media jacet Pæonia, quæ et ipsa tota
edita est. In utramque inde partem, in Thracia
quidem mons confinis Rhodope post Æmum ma-
xime altus: in altera parte versus septentrionem,
ora Illyrica, et Autariatarum regio et Dardanica.
Alpes autem usque ad Japodas excurrent, Celti-
cam simul et Illyricam gentem. Ocria vero pars
Alpium a Rhætis ad Japodas porrectarum humil-
lima. Inde montes rursus attolluntur juxta Japo-
das, et vocantur Albii. Inter Ocriam et Albios
montes juxta lineam rectam in Istria montes sunt,
quibus nomen Caruanca. Porro Bebi montes ad-
huc magis versu sortum sunt quam Albii: ita ut
in quinto climate hi montes sint juxta lineam fere
rectam locati, Ocria, Caruanca, Albia, Bebia. De-
inde montes superioris Myfiæ: mox Æmus Thra-
cius usque ad Euxinum pontum. Recta itaque
linea, juxta hos montes ducta, Istro fere parallela
est. Quod littoris Illyrici initium, Istria sit, Car-
nis et Italiæ continua. Sunt autem ab intimo sinu
Adriæ usque ad Polam urbem stadia 800, ac toti-
dem Anconem usque, Italiæ urbem. Cæterum
Istriæ circuitio tota usque ad Albios montes, stadi-
orum est 1300. Deinceps autem Japodum præ-
ternavigatio est stadiorum 1000. Quod Japodes ad
Albium montem sint siti, qui finis est Alpium et
admodum altus: ac partim ad Pannonios et Istrum,
partim ad Adriam: notis autem compuncti sunt
corpora, quemadmodum Thraces et Illyrici cæteri.
Quod post Japodum oram Liburnica succedit sta-
diorum 1500, cui insulæ adjacent numero 40, et
ante Japodas insula Cyraçtica: et ante Istros Ab-
syrtydes insulæ, ubi Medea dicitur Absyrtyum fra-
trem interfecisse. Præterea Tragurium et Pharos
ante Liburniam jacent, insignes insulæ. Item Issa
insula. Quod Dalmatis peculiaris mos sit, singulis

πίνων τοῖς ῥάθωσιν εἰς τὴν κεφαλὴν, εἰτ' ἐντεῦθεν εἰς
ἡμέρας ταμειύων πλείους, ὥς ἐν τῇ ἀνύδρῳ νέμεσθαι
ῥαδίως· τοιαύτη μὲν ἡ μετὰ τὸν Ῥῖον καὶ Τανάϊδος
ποταμῶν χώρα, ἢ ἐκ τῆς Ἰστροῦ ποταμῶ, ὥστε τῆς
5 Ποντικῆς θαλάσσης ἀφορίζομένη. Ὅτι ὡς ἑλληνικά
ὄντι τρέπον πινὰ τῶν Ἰστροῦ ποταμῶν, τὰ τε Ἰλλυρικά
καὶ τὰ Παιονικά καὶ τὰ Θράκια ὄρη, μίαν πῶς γεω-
μετρίαν ἀποτελεῖντα, δῆκουσιν ἀπὸ τῆς Ἀδρίας μέχρι
πρὸς τὸν Πόντον· ἵνα περὶ περὶ ἀρκτὰ μὲν, τὰ με-
10 τὰ τῆς Ἰστροῦ ποταμῶ καὶ τῆς ὀρῶν· πρὸς νότον δὲ, ἢ τε
Ἑλλάς καὶ ἡ συνεχὴς Βάρβαρος μέχρι τῆς ὀρεινῆς· πρὸς
μὲν οὖν τὸν Πόντον, τὸ Αἶμον ὄντι ὄρος, μέγιστον τῆς
ταύτης καὶ ὑψηλότατον, μέσῳ πῶς ἀφαιρῶν τὴν Θράκην·
πρὸς δὲ τῶν Ἀδρίας, πᾶσα ἡ Ἀδρία σχεδὸν πᾶσι μέσῳ
15 δ' ἡ Παιονία, καὶ αὐτὴ πᾶσα ὑψηλή· ἐφ' ἐκείτῃ δ'
αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θράκια, ἢ Ροδόπη, ὅμορον ὑψη-
λὸν ὄρος μὲν τὸν Αἶμον· ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον,
τὰ Ἰλλυρικά, ἢ τε τῆς Αὐθριατῶν χώρα καὶ ἡ Δαρ-
δανική· αἱ δ' Ἀλπεῖς ἀφαιρῶσι μέχρι τῆς Ἰαπό-
20 δαν, Κελτικῆς τε ἁμα καὶ Ἰλλυρικῆς ἐθνῆς· ἡ δὲ
Ὀκρά, ταπεινότερον μέρος τῆς Ἀλπεῶν ὄντι, τῆς δια-
τεινῶσιν ἀπὸ τῆς Ραιτικῆς μέχρι Ἰαπόδαν· ἐντεῦθεν
δ' ἐξαίρεται τὰ ὄρη πάλιν ἐν τοῖς Ἰάποσι, καὶ χα-
λεῖται Ἀλβία· μετὰ δ' Ὀκρας καὶ Ἀλβίων ὄρεων
25 ἐν τῇ Ἰσρίᾳ, τὰ ὄρη τὰ Καρβαγχα ἐπ' εὐθείας·
τὰ δὲ Βέβια ἐπὶ ἀνατολικώτερᾳ τῆς Ἀλβίων· ὥς ἐστι
καὶ τὸ ἐκ κλίμα σχεδὸν ἐπ' εὐθείας τὰ ὄρη ταῦτα,
Ὀκραν, Καρβαγχα, Ἀλβία, Βέβια· εἴτα τὰ τῆς
ἀνω Μυσίας ὄρη· εἴτα ὁ Αἶμος ὁ Θράκιος, ἕως τοῦ
30 Εὐξείνου πόντου· αὐτὴ οὖν ἡ καὶ τὰ περὶ κείνην ὄρη
εὐθεία, ὡς ἑλληνικός ἐστιν τῶν Ἰστροῦ σχεδόν. Ὅτι ἄρ-
χὴ τῆς Ἰλλυρικῆς θαλάσσης ὄντι ἡ Ἰσρία, συνεχὴς
ἔσσι τοῖς τε Κάρνοις καὶ τῇ Ἰταλίᾳ· καὶ εἰσὶν ὧ·
γαδίοι ἀπὸ τῆς μυχῆς τῆς Ἀδρίας ἕως τῆς Πόλεως το-
35 σῦτοι δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἕως Ἀγκῶνος, πόλεως Ἰτα-
λικῆς· ὁ δὲ πᾶς τῆς Ἰσρίας ὡς ἑλληνικός ἕως τῆς Ἀλ-
βίων ὄρων, γαδίοι γὰρ. ἔξῃς δὲ ἐστὶν ὁ Ἰαποδικὸς πα-
ράπλος, γαδίων γὰρ. Ὅτι οἱ Ἰαποδοὶ ἰδρυταὶ ἐπὶ
τῶν Ἀλβίων ὄρει, τελευταίᾳ ὄντι τῆς Ἀλπεων καὶ
40 ὑψηλῶ σφόδρα· τῇ μὲν ἐπὶ τῆς Παννονίας καὶ τὸν
Ἰστρον καθεύκοντες, τῇ δὲ ἐπὶ τῆς Ἀδρίας· κατὰ-
σκευατοὶ δὲ εἰσὶν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς τε καὶ
Θραξίν. Ὅτι μετὰ τὸν τῆς Ἰαπόδαν ὡς ἑλληνικός ὁ
Λιβυρικός ἐστιν γαδίων γὰρ. ἡσίων ἀριθμὸν ἔχον πρὸς
45 αὐτῶν, πρὸς μ'. τῶν δὲ Ἰαπόδων ἡσίων πρὸς κεῖται ἡ
Κυρηνική· τῶν δὲ Ἰσρίων αἱ Ἀψυρτίδες ἡσίοι, ἐνθα
φασὶν τὴν Μήδειαν τὸν ἀδελφὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν· καὶ
ἡ Τεσγούριον δὲ καὶ ἡ Φάρος πρὸς τῆς Λιβυρίας εἰσὶν,
ἡσίοι ἐπίσημοι· καὶ ἡ Ἰασα ἡσίος. Ὅτι ἴδιον τῶν

^a Strab. p. 452. l. 8. 14. 19.^b Τῶ Πόντῳ Strab.^c Ἀρδία Strab.

Verum Ἀρδία scribendum esse docet Steph. v. Ἀρδία,

^d Strab. p. 453. l. 20. 23.^e Ita apud Strabonem et Steph. Byzant. Ἰαπόδαν juxta Ptolemæum, aliosque.^f Ὄρος Καρβαγχα

apud Ptolemæum.

^g Strab. p. 454. l. 21. 24.^h Strab. p. 455. l. 6. 14. 16.ⁱ Ita juxta Strabonem. In Ed. Basf.

Κυρηνική.

^k Ἰασσα in Ed. Basf.^l Strab. p. 456. l. 8. 12. 17.

Δαλματίων τὸ ἀπὸ ὀλβαιοτήτος ἀναδασμὸν ποιῶν
 ἔχει· τὸ δὲ μὴ χρῆσθαι νόμισμασι, πρὸς μὲν τὰς
 ἐν τῇ ὠρεαλίᾳ ταύτῃ ἰδίον·^a πρὸς ἄλλας δὲ τῶν
 Βαρβάρων πολλὰς κοινόν. Ὅτι ὅρις ὅστιν^b Ἀδριον,
 μέσον τέμνον τὴν Δαλματικὴν, τὴν μὲν ὀπιθαλάγη, 5
 τὴν δὲ ἐπὶ θάλασσαν· εἴτα οἱ Νάρων ποταμός, καὶ πρὸ
 αὐτῆς ἡ Μελαινα νῆσος, ἡ τις καὶ Κέρκυρα καλεῖται,
 Κνιδίων κτίσμα. Ὅτι πολλὰ ἔθνη ἐξέλιπον καὶ
 ἐκλείπουσι· Γαλατῶν μὲν, Βοίων καὶ Σκορδίσκοι· Ἰλ- 10
 λυρίων δὲ, Αὐταριάται καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ Δαρδάνιοι· Θρα-
 κῶν δὲ, Τριβαλλοί· νῦν δ' ἐστὶν ὄνομα ὅστιν Μακε-
 δόνων ἡ Θρακῶν. Ὅτι μετὰ τὴν τὴν Ἀρδιαίων καὶ
 Πληρεαίων ὠρεαλίαν, ῥιζαίων κόλπος ὅστιν, καὶ ῥίζων
 πόλις· καὶ Δρίλων ἐφεξῆς πρὸς νότον ποταμός, ἀνά-
 πλου ἔχων πρὸς ἑὸν μέγιστον τὴν Δαρδανικὴν· συνάπτει 15
 τοῖς τε Μακεδονικοῖς καὶ τοῖς Παιονικοῖς ἔθνεσι πρὸς
 μεσημβρίαν· εἴτα Δυρράχιον ὁμώνυμος τῇ χερρόνησος
 πόλις, Κερκυραίων κτίσμα· εἴτα Ἀψος ποταμός·
 εἴτα Ἀπολλωνία πόλις, Κορινθίων κτίσμα· εἴτα
 Ἄως ποταμός· εἴτα Βαλλιακὴ πόλις, καὶ τὰ Κε- 20
 ραῦνια ὄρη, καὶ Χάονες, ἡ ἀρχὴ τῆς Ἰονίης κόλπου, καὶ
 νῆσος ἡ Σάσω· καὶ ἐστὶν τὸ μὲν Ἰόνιον ὄνομα, ἡ ἀρχὴ
 τῆς κόλπου· τὸ δὲ Ἀδρίας, τῆς ἑσὺ μέγιστος τῆς μυχῆς
 νῦν δὲ σύμπας ὁμοίως καλεῖται· καὶ εἰσὶν ὑπὸ Λιβυρ-
 νίας εἰς τὰ Κεραῦνια ὄρη ἡ ὠρεαλία, ἑτάδια διχίλια· 25
 ἡ δὲ ὑπὸ τῆς μυχῆς τοῦ Ἀδρίου ὁδὸς, ἕως τῆς Κεραυ-
 νίων ὀρέων περὶ, ἡμερῶν πλείων ἢ λ'. καὶ δὲ θά-
 λασσαν ὁ πλεῖς, ἡμερῶν ἕξ· καὶ ἐστὶν πᾶσα ἡ ὠρεαλία
 αὕτη εὐγίαιος, καὶ εὐάμφορος, καὶ εὐάμπελος, καὶ εὐδεν-
 δρος. Ὅτι ἡ ὠρεαλικὴ τὴν ὠρεαλίαν Ἰλλυρία, 30
 πᾶσα ἐστὶν ὀρεινὴ καὶ ψυχρὰ καὶ νηροβόλος· ἡ δὲ πρὸς
 ἀρκτος καὶ μάλλον, ὥστε καὶ τῶν ἀμπελῶν σπάνιον εἶναι·
 ταῦτα δὲ τὰ χαρῖα Παννόνιοι κατέχουσι πρὸς νότον
 μὲν μέχρι Δαλματίων καὶ Ἀρδιαίων, πρὸς ἀρκτον
 δὲ μέχρι τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, πρὸς ἑὸν δὲ Σκορδίσκοις 35
 συνάπτονται· τῇ δὲ ὠρεαλίᾳ τὰ ὄρη τῶν Μακεδόνων καὶ
 Θρακῶν. Ὅτι ἐν Αὐταριάταις, ἔθνη Ἰλλυρικῶν
 ὀπισημῶν, ὕδαρ ὅστιν ῥέον ὑπὸ ἀγκυῇ πρὸς τῆς ἑσὺ
 ἀρυσάμενοι δὲ τὸ ὕδαρ καὶ σπογνέτες ἡμέρας ἐ. εἶχον·
 εἴτα ἐξεπήγνυτο, καὶ ἦσαν ἄλεις. Ὅτι μετὰ τὴν 40
 τῶν Σκορδίσκων χώραν ἡ τῶν Τριβαλλῶν καὶ Μυσῶν
 ἐστὶν χώρα, πρὸς τὸν Ἰστρον ἔσα· καὶ τὰ ἔλη τὰ τῆς
 οἰκτῆς Ἰστροῦ μικρᾶς Σκυθίας. Ὅτι ὑπὸ τῆς νοτιω-
 τήτου γόματος τοῦ Ἰστροῦ, ὅπερ Ἰστρον καλεῖται, ἐπὶ
 νότον ἰόντι τὴν τοῦ Πόντος ὠρεαλίαν, Ἰστρος ὅστιν πο- 45
 λίσχινον ὑπὸ φ'. σαδίων, Μιλησίων κτίσμα· εἴτα
 ἕτερον πολίσχινον Τόμις, ὑπὸ σν'. σαδίων· εἴτα πόλις
 ὁ Κάλλατις, ὑπὸ σπ'. σαδίων, Ἡρακλεωτῶν κτίσμα·

octenniis agros denuo dividere : nam quod numif-
 mate nullo utantur, id ipsis inter ejus littoris accolas
 rursus peculiare est, cum cæteris autem Barbaris
 permultis commune. Quod mons Adrius Dalma-
 tiam mediam secatur, hinc ad mare, illinc in diver-
 sum. Post hunc Naro fluvius est, et ante hunc
 Melæna insula, quæ Corcyra dicitur, a Cnidiis
 condita. Quod multæ gentes defecerint, et indies
 deficient : e Gallis quidem Boii et Scordisci ; ex
 Illyricis Autariatæ, Ardiaei, et Dardanii ; e Thra-
 cibus Triballi. Jam vero ne nomen quidem Thra-
 cum aut Macedonum est. Quod post Ardiaeorum
 et Pleræorum oram maritimam Rhizæorum sinus
 est, et Rhizon oppidum : deinde ad austrum Drilo
 fluvius, quo adverso navigatur orientem versus
 usque ad Dardaniam. Attingit Macedonicas gen-
 tes et Pæonicas ad meridiem. Deinde Dyrra-
 chium urbs est, ejusdem nominis cum peninsula,
 Corcyræorum opus. Deinde Apfus fluvius : ab
 hoc urbs Apollonia, a Corinthiis condita. Mox
 Aous fluvius : deinde Balliace urbs, et Cerau-
 nii montes, et Chaones, initium sinus Ionii, et
 insula Saso. Est autem propria appellatio Ionii,
 qua parte sinus incipit : Adriatici vero, qua in-
 terior ejus sinus pars est, nunc autem sinus univer-
 sus eodem gaudet nomine. Sunt autem a Libur-
 nia ad Ceraunia usque per oram maritimam, stadio-
 rum 2000. Via a sinu Adriatico usque ad Cerau-
 nios montes pedibus eunti, dierum est plus quam
 30. Navigatio per mare, dierum sex. Univer-
 sa hæc ora maritima frugum atque rerum omnium
 ferax est, vinetis atque arboribus optime confita.
 Quod quæ supra oram illam maritimam sita est
 Illyria, omnis montana est, et frigida, et nivibus
 oppleta : quæ ad septentrionem spectat, adhuc ma-
 gis, ita ut raro vitem ferat. Hæc loca Pannonii
 tenent : ad austrum quidem, ad Dalmatas usque et
 Ardiaeos pertinentia : ad septentrionem vero, usque
 ad Istrum fluvium : ad ortum, Scordiscos attingen-
 tia, qua Macedonum ac Thracum montes sunt.
 Quod in Autariatis, gente Illyrica insigni, aqua
 fit, e valle quadam verno tempore fluens : quæ
 hausta et per quinque dies deposita coagulatur, et
 sal efficitur. Quod post Scordischorum regionem,
 Triballorum et Mysorum sit regio, juxta Istrum
 sita : item paludis minoris intra Istrum Scythiæ.
 Quod ab Istri ostio maxime australi, quod appel-
 lant Sacrum, versus austrum per oram Ponti mari-
 timam eunti ad stadia quingenta, Ister sit, oppi-
 dum exiguum, Milesiorum opus : deinde oppidulum
 aliud, Tomis, ad stadia 250. Post stadia 280 urbs
 Calatis, Heracleotarum colonia : inde stadiis 1300

^a Ita ex Casauboni conjectura. In Ed. Basil. πρὸς ἀλλήλους.
 1. 27. ^d Σκορδίσκοι in Ed. Basil. ^e Strab. p. 457. l. 1. 19. p. 458. l. 20. et p. 459. l. 1.
 Basil. ῥιζαίων κόλπος καὶ ῥιζὼν πόλις. ^g In Ed. Basil. Ἄως ποταμός.
 p. 460. l. 2. ^k Strab. p. 460. l. 6. 13. ^l Δαλματῶν in Ed. Basil. ^m Strab. p. 461. l. 2.
 34. et p. 462. l. 1. 10. 17. ^o Κάλλατις in Ed. Basil.

^b In MSS. Strabonis Ἀρδιον, teste Casaubono. ^c Strab. p. 456.
^f Ita ex Strabone. In Ed. ⁱ Strab. p. 459. l. 4. 9. et
ⁿ Strab. p. 461. l. 31.

abest Apollonia, a Milesiis condita. In medio Apolloniam inter et Calatidem spatium, Odeffus est: postea montis Æmi orientalis extremitas, incipiens a Lucis: deinde Mesembria, Megarensium colonia: ac deinceps Anchiale urbs; et mox Apollonia. Rursum ab Apollonia usque ad Cyaneas stadia sunt 1500. In medio spatium Thynias et Salmydeffus est, littus desertum et lapidosum, importuosum, ad aquilonem late patens et apertum, longidine usque ad Cyaneas stadiorum fere 700. Sunt autem Cyaneæ per exiguæ insulæ juxta os Ponti, altera Europæ, altera Asiæ contigua, freto disjunctæ, quod latitudinem habet stadiorum circiter viginti. Tantum etiam est intervallum inter templum Byzantii et templum Chalcedonis: eæque sunt summæ Thracii Bospori et Ponti ipsius angustiae. Quod Thracum lingua urbs Bria appellatur; unde Mesembria, tanquam Mesios oppidum; et Selymbria, oppidum Selyos: item Ænus olim Poltyobria vocabatur, tanquam Poltyos oppidum. Quod Megarensibus aliquando oraculum de colonia consultibus Deus responderit, ut urbem ex adverso cæcorum locarent, Byzantium significans: nam Chalcedonios appellabat cæcos, qui cum ad eum locum decem et septem annis prius appulissent, non adverterint tanquam cæci, ut meliorem locum Byzantium eligerent, sed Chalcedonem duxerint, quæ tenuior esset. Quod pelamys in paludibus lacus Mæotidis nascitur: inde ubi parum adoleverit, in Pontum descendit, atque ad Asianum litus Trapezuntem usque excurrans, ob exiguitatem non capitur. Inde ad Sinopem usque venatio ipsius primum incipit, ubi paulatim augescens juxta Byzantium insignem magnitudinem habent, et capitur maxime. Nam in cornu, quod juxta Byzantium est, sinuosum maris gurgitem ad occidentem conversum, ingrediens, capiendam se præbet commodissime. Quod cornu juxta Byzantium nomen acceperit, quia mare illud cornu cervino simile est: habet enim sinus quosdam ramis non absimiles. Quod regio, quam nunc Græci habent, a Barbaris prius habitabatur: scilicet, Pelops e Phrygia populum in eam partem duxit, quæ ab ipso Peloponnesus nunc dicta est; Danaus vero ex Ægypto. Dryopes, Caucones, Pelasgi, Leleges, et nonnulli alii, regiones Græciæ inter se partiti sunt. Nam Atticam Thraces cum Eumolpo tenebant: ex Phocide Aulidem, Tereus: Cadmeiam autem, Phœnices, qui cum Cadmo venerunt, tenere: Bœotiam, Aones, et Tembices, et Hyantes. Quin et nomina quædam barbariem præ se ferunt; ut Cecrops, Codrus, Æclus, Cothus, Drymas, Crynanus. Et nunc sane totam Epirum, et Græciam fere, et

ἔτα πόλις Ἀπολλωνία, ἀπὸ ρατ'. Καλέπιδος γαδίων, κτίσμα Μιλησίων· οἱ δὲ τῷ μετὰ Ἀπολλωνίας καὶ Καλέπιδος, Ὀδισσὸς ὄντιν. ^a ἔτα τὰ τῆ Αἴμου ὄρους ἀνατολικὰ πέρατα, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς ἁλσεων· ἔτα 5 Μεσημβρία, Μεγαρέων κτίσμα· ἔτα Ἀγχιάλι πόλις· ἔτα Ἀπολλωνία· πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας ἐπὶ Κυανέας, γαδίοι εἰσιν ραφ'. ἐν δὲ τῷ μετὰ ἔτα Θυνίας καὶ Σαλμυδησὸς, αἰγιάλως ἐρημὸς καὶ λιθώδης, ἀλίμνος, ἀναπεπταμένος πολὺς πρὸς τὴν βορρᾶν, γαδίων ὅσον ψ'. μέχρι Κυανέων τὸ μήκος· αἱ δὲ Κυανέαι νησιδία εἰσιν δύο, πρὸς τῷ κόματι τοῦ Πόντου· τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχές, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, διεργόμενα πορθμῷ, ὅσον κ'. γαδίων· τοσούτον δὲ διέχει καὶ τῶν ἱερῶν τῶν Βυζαντίων, καὶ τῶν ἱερῶν τῶν Χαλκηδονίων, ὅπερ 15 ὄντιν τὸ γενότατον τῶν Θρακίᾳ Βασπόρου καὶ τῶν Πόντου γάμα. Ὅτι Θρακίᾳ καλεῖται ἡ πόλις, Βρία· διὸ Μεσημβρία μὲν, ἡ τῆς Μέσσης βρία· Σηλυμβρία δὲ, ἡ τῆς Σήλυος βρία· ἡ δὲ Αἴνος ποτὲ ^b Πολτυοβρία ἐκαλεῖτο, τῶν Πόλυτος βρία. Ὅτι ^c Μεγαρεῦσι 20 χερσίνου ποτὲ πρὸς Σποικίας, ἐχρησεν ὁ Θεὸς, κτίζειν πόλιν ἀπέναντι τῇ τυφλῶν, λέγων τὸ Βυζάντιον· τὸς γὰρ Χαλκηδονίους τυφλὸς ἐκάλει, ἀφ' οὗ τὸ πρὸς δεκαεπτά ἐτῶν ἐλθόντες οὐκ ἐνενόησαν, ὡς τυφλοὶ δῖηεν, τίς αἰεὶνὼν χεῖρας ἐκλέξασθαι τὸ Βυζάντιον, 25 ἀλλ' ἐκποσαν τίς χεῖρας, τῇ Χαλκηδόνι. Ὅτι ^d ἡ πλημὺς γινώσκει μὲν ἐν τοῖς ἔλεσι τῆς Μαλιόπιδος λίμνης· ἔτα ἐκεῖ ὀλίγον αὐξηθεῖσα κατέρχεται εἰς τὸ Πόντον· ἔτα τὰ Ἀσιανὰ μέρη ὀπλισθεῖσα ἕως Τραπεζοῦντος, ἀφ' οὗ τὴν μικρότητα ἐθρεύεται· εἰπεῖν γὰρ δ' ἕως Σινώπης ἀρχεται θρεύεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν αὐξηθεῖσα ἐν Βυζαντίῳ ἤδη ὠρεῖα ὄντιν, καὶ θρεύεται μάλιστα· καὶ εἰς τὸ κέρασ τὸ κατὰ Βυζάντιον, κόλπους πρὸς δυσμὰς ἀνάχματα τῇ θαλάσσης, εἰσέρχεται, καὶ ἀρχειται μάλιστα. Ὅτι τὸ κατὰ Βυζάντιον 35 κέρασ ἀνόμαται, ἀφ' οὗ τὸ εἰσέκειν ἐλάφει κέρατι τὴν ταύτην θάλασσαν· ἔχει γὰρ κόλπους πέντας, ὡς ἀνὴρ σποφύσεις. Ὅτι ^e ἡ νῦν Ἑλλὰς χώρα, Βαρβάρων ἡ πρὸς τὸν καποκία· οἷον Πέλοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας, ἐπαγαγεμένους λαόν, εἰς τὴν ἀπ' αὐτῆς κληθεῖσαν Πελοπόννησον· Δαναῶν δ' ἐξ Αἰγύπτου· Δρυόπων δὲ, καὶ Κορινθίων, καὶ Πελασγῶν, καὶ Λελέων, καὶ ἄλλων τοιούτων, κατενεμαμένους τὰ χερσὶα τῇ Ἑλλάδος· 40 τὴν τε γὰρ Ἀπικίην, οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θρακίους ἔχον· τῇ δὲ Φωκίδος τὴν Αὐλίδαν, Τηρεῦς· τὴν δὲ Καδμείαν, οἱ μὲν Κάδμος Φοίνικες· αὐτὴν δὲ τῇ Βοιωτίᾳ, Ἀῶνες καὶ Τέμβικες καὶ Ὑάντες· καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δ' ἐνίαν τὸ βάρεσθαι ἐμφαίνεται· Κέκροψ, Κόδρος, ^f Αἰλός, Κόθος, Δρύμας, Κριναῖος· καὶ νῦν δὲ πᾶσαν Ἑπείρου καὶ Ἑλλάδα σχεδὸν, καὶ Πελοπόννησον

^a Apud Strab. ἔτα τὸ Αἶμον ὄρος μέχρι τῆς δευτέρας θαλάσσης διήκον. Σηλυμβρία, ubi Πολτυμβρία legitur. ^c Strab. p. 464. l. 14. l. 15. 24. 28. Δαυλίδα Strab. ^e Ἐκλός In Ed. Basil.

^b Πολτυοβρία Strab. Vide Palmerii Exerc. p. 300. et Steph. v. ^d Strab. p. 463. l. 21. 24. et p. 464. l. 8. ^e Strab. p. 465.

καὶ Μακεδονίαν, Σκύθαι Σκλάβοι νέμονται· καὶ ἡ Ἰωνία
 δὲ ὑπὸ Καρῶν καὶ Λελέγων ἐκρατεῖτο. Ὅτι ὑπὸ
 τὸ ἕκτον κλίμα κεῖται ἡ Ἀλπίς τὸ ὄρος, καὶ πρὸς
 ἀνατολὰς ῥέδον ἐπ' εὐθείας δῖηκει ἡ ὄρεινὴ αὐτῇ ῥάχῃς,
 ἕως Αἴμου ὄρους, τῷ εἰς τὸν Εὐξείνον λήγοντος· ὠνόμα- 5
 σαι δὲ καὶ ἕκαστον ἔθνος, ἕτως· Ἀλπίς, Ὀκρά,
 Καρέαγχα, Ἀλβίς, Βέβια· καὶ ταῦτα μὲν, τὰ Ἰλ-
 λυρικὰ ὄρη· τὰ δὲ Μακεδονικὰ, Βερτίσκος, Σκάρδον,
 Ὀρβήλος, Ῥοδόπη, Αἴμος· ταῦτα δὲ τὰ ἑσχατὰ δύο,
 Θράκιά εἰσιν· μετὰ δὲ τῇ ῥάχῃς ταύτης καὶ ὁ Ἰσθμὸς 10
 χερσὶν ἐθνη ταῦτα, Ραιτοὶ, Οὐίνδελικοὶ, Νωρικοὶ,
 Παννόνιοι οἱ ἄνω, Παννόνιοι οἱ κατώ, Σκορδίσκοι, Δαλ-
 μάται, Μυσοὶ οἱ ἄνω, Μυσοὶ οἱ κατώ, δῖηκοντες ἕως
 τῇ Πεύκῃς νήσου, οἱ δὲ Ἰλλυριοὶ καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ
 οἱ Θράκες πρὸς νότον εἰσιν τῇ ῥάχῃς ταύτης. Ὅτι 15
 ἀπὸ Ἀπολλωνίας τῇ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ Ταυλαντίων τῷ
 Μακεδονικῶν πόλεως, ἡ ὅστις πλησίον Δυρράχῃς, ἀρ-
 χεῖται ἡ Ἐγνατία ὁδὸς, πρὸς ἑὴν βεβηματισμένην καὶ
 μίλιον καὶ ἑκατηηλοστημύνην, μέχρι Κυψέλου καὶ
 Ἐβρου ποταμῶν· μιλίων δὲ ὅστις φλέ· καὶ εἰάν ἡ τὸ 20
 μίλιον στάδια ἢ· γίνεται αὐτῇ ἡ ὁδὸς σταδίων, ὅσπ'·
 εἰάν δὲ ὡς Πολύβιος βέλεται, ὑπερβάλλῃ τὸ μίλιον
 τῷ ὀκταστάδι διπλεθρον, ὃ ὅστις τριτημύριον ἔσται·
 τὸ γὰρ πλέθρον ἑκτημύριον ὅστις τῷ σταδίᾳ· πρὸς
 τετὸν τοῖς ὅσπ'· σταδίοις, τὸ τρίτον τῷ φλέ· τῷ τ' 25
 ἔστιν ῥοή· καὶ γίνονται ῥυή· Ὅτι Πτολεμαῖος μὲν
 τὸ τῇ Μακεδονίας βορείον πέρασ· ἔτι λέγει, τὴν ῥαμ-
 μὴν τῇ Ἀδρίᾳ Βερτίσκῃ ὄρει καὶ Σκάρδῳ καὶ Ὀρβήλῳ
 ἐμβαλλομένην· πρὸς ἀνατολὰς μὲν, ἕως μέσης τῇ
 Περποντιδὸς· πρὸς δυσμὰς δὲ, ἕως τῇ ἐκβολῶν Δρί- 30
 λωνος ποταμοῦ, τῷ ἐκ τῇ Βερτίσκῃ ὄρει ἀνίσχοντος· ἵνα
 τὰ βορειότερα τῇ ὄρειν τῶν καὶ τῇ ῥαμμῇς ταύτης
 ἢ, τὰ μὲν Ἰλλυρικὰ, τὰ δὲ Θράκῃ· ὃ δὲ Σπερταίων
 ἔχ' ἕτως· Ἀλλὰ τῇ Ἐγνατίᾳ ὁδὸν μεθόριον τίθουσιν
 Ἰλλυρίας καὶ τῇ Ἠπείρῃ, ἀπὸ Ἀπολλωνίας ἕως πόλεως 35
 Λυχνιδίης, καὶ τότε καλουμένης ἕτως, Πυλῶνος· τὰ
 δὲ λοιπὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης, Ἀδρίαν τε Ἡερικλείας καὶ
 Λυγκιστῶν καὶ Ἐορδῶν, εἰς Ἐδεσσαν καὶ Πέλλαν, ἕως
 Θεσσαλονικείας· μίλια δὲ εἰσιν ταῦτα, σὺν· τὰ δὲ
 λοιπὰ ἕως ποταμῶν Ἐβρου, ποταμῶν· Ὅτι ἀπὸ Ἀπολ- 40
 λωνίας πόλεως ἡ Ἐγνατία ὁδὸς διορίζει πρὸς νότον τῇ
 Ἠπείρῃ, πρὸς βορρῇν ὑπὸ τῇ Ἀδριατικῇ πελάγῃς,
 ἕως τῇ κόλπῃ τῇ Ἀμβρακικῇ· ἀπὸ δὲ τῇ Ἀμβρακι-
 κῇ κόλπῃ πρὸς ἑὴν, ἕως Αἰγαίης, Ἐλλάς ἐστιν, πρὸς
 νότον ἔχουσα τὴν Πελοπόννησον. Ὅτι ὁ Σπερταίων 45
 ποταμὸς διορίζει Μακεδονίαν καὶ Θράκην· ἡ δὲ Θράκη
 καλυζομένη Αἰγαίᾳ τε πελάγῃ, καὶ τῇ Μελανί κόλπῃ,
 καὶ Ἐλλησπόντῳ, καὶ Περποντίδι, καὶ Βοσπόρῳ, καὶ
 Εὐξείνῳ πόντῳ, εἰς τὸν Αἴμον τὸ ὄρος περατῆται· ἡ
 δὲ βορείος τῆς Θράκης πλευρὰ, ὃ Αἴμος ὅστις καὶ ἡ 50
 Ῥοδόπη καὶ ὁ Ὀρβήλος τὰ ὄρη· ἡ δὲ δυσμικὴ πλευρὰ,

Peloponnesum, et Macedoniam, Scythæ Sclavi te-
 nent. Ioniam Carēs, et Leleges, tenebant. Quod
 sub sexto climate Alpīs mons jacet, et ad ortum
 juxta rectam fere lineam dorsum ejus montanum
 porrigitur, usque ad montem Æmum, qui in pon-
 tum Euxinum definit. Nomina autem habet juxta
 unamquamque gentem hæc: Alpīs, Ocra, Caru-
 anca, Albīs, Bebia; et hi Illyrici montes sunt: Ma-
 cedonici vero, Bertiscus, Scardon, Orbelus, Rho-
 dope, Æmus; e quibus duo extremi Thracii sunt.
 Inter hoc dorsum et Danubium hæ gentes inter-
 sunt, Rhæti, Vindelici, Norici, Pannonēs superiores
 et inferiores, Scordisci, Dalmatæ, Myfi superiores
 et inferiores, qui usque ad Peucen insulam progredi-
 untur. Cæterum Illyrii et Macedonēs et Thraces
 ab hoc dorso ad austrum tendunt. Quod ex Apol-
 lonia in Adria, quæ Taulantiorum Macedoniæ urbs
 est prope Dyrrhachium sita, via Egnatia incipit
 versus ortum, per millia passuum dimensa, atque
 lapideis columnis notata, usque ad Cypselum et
 Hebrum amnes. Est autem milliarius 535. Quod
 si in singula milliaria octo stadia computentur, ve-
 nient in hanc viam stadia 4280. Sin vero, ut vult
 Polybius, milliare superet octo stadia duobus jüge-
 ribus, i. e. triente stadii (jugerum enim sexta pars
 stadii) stadiis 4280, addenda est tertia pars millia-
 rium 535, i. e. stadia 178, et in universum fient
 quatuor millia quadringenta quinquaginta octo.
 Quod Ptolemæus latus Macedoniæ septentrionale
 ait esse lineam per montem Bertiscum, et Scardum,
 et Orbelum ejectam; ad ortum quidem usque ad
 mediam Propontidem, ad occasum vero usque ad
 ostia Drilonis fluvii, ex monte Bertisco orientis:
 ita ut partes horum montium et lineæ hujus sep-
 tentrionales partim sit Illyrica natio, partim Thra-
 cica. Porro Strabo non ita definit; sed viam
 Egnatiam terminum Illyriæ et Epiri statuit, ab
 Apollonia usque ad Lychnidium urbem exiguan,
 et locum quem Pylonis appellant. Cætera hu-
 jus viæ per Heracleum, et Lyncestas, et Eordos, in
 Edessam et Pellam, usque ad Thessalonicam. Sunt
 autem hæc milliaria 267. Reliqua pars usque ad
 Hebrum fluvium totidem milliarius est. Quod
 ab urbe Apollonia via Egnatia Epirum terminat
 versus austrum, circumdatam a mari Adriatico us-
 que ad sinum Ambracium. A sinu Ambracio ver-
 sus ortum usque ad Ægæum Hellas est, habens
 Peloponnesum a meridie. Quod Strymon fluvius
 Macedoniam et Thraciam disternat. Thracia
 vero mari alluitur Ægeο, et Melane sinu, et Hel-
 lesponto, et Propontide, et Bosporο, ac ponto
 Euxino, atque in Æmum montem definit. Sep-
 tentrionale latus Traciæ constituunt Æmus et Rho-
 dope et Orbelus montes; occiduum vero, Strymon

^a Strab. p. 467. l. 22. 29.^b Ἰγνατία Strab.^c Κατηχημένη Strab.^d Strab. p. 468. l. 3. 9.^e Strab. p. 468. l. 18.

fluvius. Quod Myrtoum pelagus continetur a Sunio usque ad Corinthum et Saronicum sinum: deinde latere orientali Peloponnesi usque ad Maleam et Cythera, et Cretæ partem borealem. In hoc mari etiam Cyclades insulæ sitæ sunt. Quod 5 Dodona in regione Molottorum jaceat, qui Epirum tenent. Quod a Cerauniis montibus, et Chaonibus, præternavigatio ortum versus sit stadiorum 1300, usque ad os Ambracii sinus, quo loco finitur Epirus. Quod a Cassiope portu Corcyrae usque 10 ad Brundisium stadia sint 1700. Quod os ipsum Ambracii sinus stadiorum sit quatuor; ambitus autem trecentorum. Circumhabitant ipsum a septentrione Amphilochoi, ab ortu Acarnanes, ab occasu Cassopæi, et Nicopolis ab Augusto condita. In intimo hoc sinu Ambracia urbs est, a qua sinus nomen habet, nec procul a mari abest. Hanc Pyrrhus Epirotarum rex reddidit celebrem, regia sede illic constituta. Fuit autem a Gorgo Cypseli filio ædificata Ambracia. Quod Actia, ludi quinquennales, sint Nicopoli: quo loco Augustus, Antonio navali pugna devicto, tum ipsam urbem appellavit Nicopolin, quæ prius Actium dicebatur, juxtaque illam Actia (certamen Olympicum) celebranda instituit. Quod post Epigonorum adversus Thebas expeditionem, Alcmaeon a Diomede 25 accersitus ad eum in Ætoliā concessit, inque hac Ætolia, et Amphilochia, et Acarnania occupandis focium se ei præbuit. Cæterum cum illos ad bellum Trojanum Agamemnon accerferet, Diomede proficiscente, Alcmaeon in Acarnania remanens 30 Argos condidit, appellavitque Amphilochium cognomento fratris: Inachum quoque fluvium, qui per illam regionem in sinum influit, ab Argivo amne Inacho appellavit. Quod juxta Macedoniam et Theffaliam, circa Pœum montem et Pindum Æthices sint, et Penei fontes. Dodonæum autem oraculum in Thesprotia est, et Dodonam Thesprotida cognominarunt poetæ. Jacet autem in radicibus Tomari montis, a quo monte Jovis vates, quos Poeta vocat ἀντιόποδες, Tomuri vocabantur, per syncopen scilicet Τομάρεροι, tanquam Tomari 40 custodes dicas. Hinc illud Odyssæ, quod Amphinomus ait, “ Si Jovis hoc magni liqueat jussisse Themistas, Si Jovis hoc magni liqueat jussisse Tomuros.” Nusquam enim Homerus oracula Themistas appellat, sed de civilibus et legitimis consuetudinibus id nomen usurpare solet. Is locus initio tribus a viris tenebatur, qui vaticiniorum ministri erant; postea tres anus sunt adhibitæ. Prius apud Scotuffam urbem Pelasgicam istud oraculum erat; ar-

ὁ Στετυμὼν ποταμὸς ὄν. Ὅτι τὸ Μυρτῶν πέ-
λαγος περιέχεται ἀπὸ Σηνίης ἕως Κορίνθου, καὶ τῆ
Σαρωνικοῦ κόλπου· εἴτα τῇ ἀνατολικῇ τῇ Πελοπον-
νήσου πλευρᾷ, ἕως Μαλείας καὶ Κυθήρων καὶ Κρήτης
τῆς βορείαν μερῶν· ἐν ᾧ πελάγει καὶ αἱ Κυκλάδες
εἰσὶν. Ὅτι ἡ Δωδώνη ἐν τῇ τῆς Μολοτῶν χώρα
ὄν, τῇ ἐν Ἠπείρῳ. Ὅτι ἀπὸ τῆς Κερκυραίων ὀρέων
καὶ Χαόνων, ὅ ἐστι τῇ ἑωθεν πελάγῳ τῶν ὄν, αὐτῶν
ἕως τῆς γόματος τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἔνθα καὶ ἡ
10 Ἠπειρος περατοῦται. Ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης λιμένος
τῇ ἐν Κερκύρᾳ ἕως Βρεντεσίου, στάδια αψ'. Ὅτι ἡ
Ἀμβρακικοῦ κόλπου, τὸ μὲν γόμα τῶν ὄν, δ'. ὁ
δὲ πελάγῳ, τ'. τῶν ὄν, ὅποιον δ' αὐτὸν
Ἀμφίλοχοι μὲν πρὸς βορρᾶν, Ἀκαρνανες δὲ πρὸς
15 ἀνατολὰς, Κασσωπαῖοι δὲ καὶ Νικόπολις (Αὔρου
κτίσμα) πρὸς δυσμὰς· ἐν δὲ τῷ μυχῷ τῆς κόλπου,
Ἀμβρακία ὄν πόλις, ἧς ὁ κόλπος ὀνόμασται,
ὀλίγον ἀπὸ θαλάσσης· ἡ Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης ὅτι
σημὸν ἐποίησεν, βασιλείᾳ ταύτῃ χρησάμενος· κτίσμα
20 δ' ὄν τῆς Γόργου τῆς Κυψέλης παιδὸς ἡ Ἀμβρακία
πόλις. Ὅτι τὰ Ἀκτῖα πελαγονικὸς ἀγὼν ἐστὶν ἐν
Νικοπόλει· ἔνθα ὁ Αὔρος Ἀντώνιον καὶ Ἀναυμαχίτας
πρὸς τὸ Ἀκτιον, τὴν τε πόλιν ἐκάλεσεν Νικόπολιν,
καὶ πρὸς τὸ Ἀκτιον τὰ Ἀκτῖα ἀγῶνα [Ὀλυμπικόν]
25 ἔθηκεν. Ὅτι μὲν τὴν τῆς Ἐπιχόρων εἰς Θήβας στρα-
τείαν, Ἀλκμαίων πρὸς ἀκλήθεις ὑπὸ Διομήδους συνηλ-
θεν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῶν καὶ συγκατεκτίσαντο ταύτην
τε τῇ Αἰτωλίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν, καὶ τὴν Ἀκαρ-
νανίαν· καλεῖντος δ' αὐτοῦ ὅτι τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον
30 Ἀγαμέμνονος, ὁ μὲν Διομήδης ἐπορεύθη· ὁ δὲ Ἀλκ-
μαίων, μέναις ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, τὸ ἄρτος ἐκπεν,
καλεῖντος Ἀμφιλοχικὸν ἐπώνυμον τῶν ἀδελφῶν· Ἰναχον
δὲ, τῇ ἑωθεν τῆς ἑωθεν ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον,
ἀπὸ τῆς ἑωθεν τῆς Ἀργείαν πρὸς τὸν κόλπον.
35 Ὅτι ἡ πη-
σίον τῇ τε Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Θεσσαλίᾳ, πρὸς τὸ Πόϊον
ὄρεος καὶ τῇ Πίνδῳ, Αἰθίκες τε καὶ αἱ τῆς Πίνδος πηγαί·
τὸ δὲ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ ὄν· καὶ
οἱ ποιεῖται Θεσπρωτῖδα τῇ Δωδώνῃ ἔφασαν· καίτοι
δὲ ὑπὸ τῶν Τομάρων ὄρει· καὶ ἀπὸ τῶν Τομάρων ὄρεος καὶ
40 οἱ τῆς Διὸς ὑποφῆται ἀντιόποδες, Τόμουροι ἐκαλεῖντο,
ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τῶν Τομάρων, ὡς ἀντὶ τῶν Τομάρων
φύλακες· καὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεύᾳ ὑπὸ Ἀμφινόμου
λεξιμῶνον. “ Εἰ μὲν καὶ αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιοι θε-
“ μιτες, Εἰ μὲν καὶ αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιοι Τόμουροι.”
45 ἔδαμῳ γὰρ τὰ μαντεῖα θεμιστας καλεῖ Ὅμηρος, ἀλλ'
ὅτι τῆς πολιτικῶν καὶ νομίμων ἔργων εἰσὶν καλεῖν τὸ
θεμιστας· πρὸς τὸν δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν πρὸς τὸν ἐκ-
ταῖτο ὑπερὸν δὲ ὑπὸ τῶν γυναικῶν καλεῖν τὸ
πρὸς τὸν πρὸς τὸν Σκότσαν πόλιν τῆς Πελαγονίας

^a Strab. p. 469. l. 9. 13.^b Strab. p. 470. l. 18. p. 471. l. 1. 9. 25. et p. 472. l. 5. 11.^c Ita apud Scymnum Obium,

v. 454. In Strabone τόλγῳ.

^d Strab. p. 475. l. 2.^e Strab. p. 476. l. 13. 15. 20.^f Ita Casaub. Τομάρεροι in Ed. Basil.^g Odyss. π. v. 404.^h Strab. p. 477. l. 2. 18. et p. 478. l. 1. 11. 16.ⁱ Cum simplici σ apud Strab.

τὸ χρηστήριον ἐμπροσθέντος δ' ὑπὸ πινῶν τῶ δένδρε, μετ' ὧν καὶ χρησμὸν τῷ Ἀπόλλωνος ἐν Δωδώνῃ· ἐχρησμάδει δ' ἢ ἀφ' ὧν λόγων, ἀλλὰ ἀφ' ὧν πινῶν συμβόλων, ὥσπερ τὸ ἐν Λιβύῃ Ἀμμωνιακόν· ἴσως δὲ πῖνα πῖσιν αἱ τρεῖς περιτρεφαὶ ἐπέτονον ἐξαίρετον, ἐξ ὧν αἱ ἱερεῖαι 5 τῶν θεῶν ἐμύθωνται περὶ τοῦ φασίν δὲ καὶ καὶ τῶν Μολοτῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλώττιαν, ταῖς ῥαῖας πελίας καλεῖσθαι, καὶ τὰς ῥαῖας πελίας· καὶ ἴσως οὐκ ὄρεα ἦσαν αἱ θρυλούμεναι πελειάδες, ἀλλὰ γυναῖκες ῥαῖαι τρεῖς, περὶ τὸ ἱερὸν χορεύουσαι. Ὅτι ἡ παροιμία, 10 ἢ τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκίον, οἰκτεῖται ὀνομάσθαι χαλκίον ἢ ἐν τῷ ἱερῷ, ἔχον ὑποκείμενον ἀνδριάντα, κρατύντα μάστιγα χαλκῆν, ἀνάθημα Κορκυραίων· ἡ δὲ μάστιξ ἦν τριπλῇ ἀλυσιδωτῇ, ἀπληρημένη ἔχουσα ἐξ αὐτῆς ἀσφαλῆος· οἱ πλήττοντες τὸ χαλκίον 15 συνεχῶς, ὅποτε αἰωροῦντο ὑπὸ τῆς ἀνέμων, μακρὰς ἤχους ἀπειράζοντο· ἕως ὃ μετὰ τὴν χερσὶν ἀρχῆς τῆς ἤχου μέχρι τέλους, καὶ ὅτι ὕ. περὶ τῆς ὁδὸς καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, ἡ Κορκυραίων μάστιξ. Ὅτι ἡ Κορκυρα τὸ παλαιὸν εὐτυχὴς ἦν, καὶ δύναμιν ναυτι- 20 κίῳ πλείω εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ πολέμων πινῶν καὶ τυραννῶν ἐφάρη· καὶ ὑπερὶ ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα οὐκ ἐπὶ νείδει, ἀλλ' ὅτι λοιδορία παροιμίαν ἔλαβεν, ἐλευθερία Κορκυρα χεῖρ ὅπως θέλεις. Ὅτι ἡ Μακεδονία θεωρεῖται, ὅτι μὴ δυσμῶν τῇ πρὸς ἡλίου 25 Ἀδρίας· ἐξ ἀνατολῶν δὲ, τῇ πρὸς ἡλίου ταύτης μεσημβρινῇ ῥαμμῇ, τῇ ἀφ' ἧς ἐκβολῶν Ἐβρου ποταμοῦ καὶ Κυφελῶν πόλεως· ὅτι βορρᾶ δὲ, τῇ νοτιῇ εὐθείᾳ ῥαμμῇ, τῇ ἀφ' ἧς Βερτίσκου ὄρεος, καὶ Σκάρδου, καὶ Ὀρβήλου, καὶ Ροδόπης, καὶ Αἴμου· τὰ δ' ὅρη ταῦτα, 30 ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Ἀδρίας, διήκει καὶ εὐθείαν ῥαμμὴν ἕως τῆς Εὐξείνου, ποιεῖντα χερρόνησον μεγάλην πρὸς νότον, τὴν τε Θράκιον ὁμῶς καὶ Μακεδονίαν καὶ Ἡπειρόν καὶ Ἀχαιάν· ὅτι νότος δὲ, Ἐγνατία ὁδὸς, ἀπὸ Δυρ- 35 ραχίς πόλεως πρὸς ἀνατολὰς ἴση, ἕως Θεσσαλονικίας· καὶ ἐστὶν τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας, παραλληλόγραμμον ἐγγύς. Ὅτι ὁ Πίνος ποταμὸς ῥέων ἀφ' ἧς Τεμπῶν καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρεος, καὶ ἀφ' ἧς μέσης Θεσσαλίας καὶ τῆς Λαπιθῶν καὶ Περραιβῶν, δεχόμενος τε τὸν ἑὺρωπον ποταμόν, 40 ὃν Ὀμηρὸς Τίταρσιον ὀνόμασεν, διορίζει Μακεδονίαν μὴ πρὸς βορρᾶν, Θεσσαλίαν δὲ πρὸς νότον· αἱ δὲ τοῦ Εὐρώπου ποταμοῦ πηγαὶ ὅτι τοῦ Κιταρίας ὄρους ἀρχονται, ὃ ἐστὶν συνεχὲς τῷ Ὀλύμπῳ· καὶ ἐστὶν ὁ μὴ Ὀλύμπος τῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Ὄσσα τῆς Θεσσαλίας, 45 καὶ τὸ Πήλιον. Ὅτι ὑπὸ ταῖς ὑπαρξίαις τῆς Ὀλύμπου, πρὸς τὸν Πίνον ποταμόν, Γυρτῶν ὅτι πόλις Περραιβική, καὶ Μαγνήτις, ἐν ἧς Πειρίθοος τε καὶ Ἰξίων ἦσαν· ἀπέχει δ' ἡ Γυρτῶν τῆς Τύρρηνος, πόλεως

bore deinde a quibusdam incensa, translatum fuit Apollinis oraculum Dodonam. Dabat autem responsa non verbis, sed per signa quædam, quemadmodum Ammoniacum in Libya: fortassis peculiari quopiam modo tribus columbis volitantibus, sacerdotes inspicientes oraculum edebant. Añunt insuper Molottorum et Thesprotiorum lingua, anus appellari πελίας, senes πελίας. Et fortasse volucres non fuere tres vulgatæ columbæ, sed mulieres vetulæ tres, quæ templo operam dabant. Quod proverbium, Æs Dodonæum, hinc originem sumfit. Lebes fuit æneus in templo, supra se statuam habens tenentem flagellum æreum, donum Corcyrensiū: flagellum erat triplum, catenulis intextum, dependentes habens talos; qui lebetem continenter pulsantes, quoties scilicet a vento agitantur, diu resonare fecerunt: adeo ut metientes tempus ab initio soni usque ad finem etiam ad 400, usque pervenirent; unde proverbium cœpit, Corcyrensiū flagellum. Quod Corcyra olim felix exstiterit, et copiis navalibus plurimum valuerit, sed a bellis ac tyrannis aliquot fuerit dejecta; postea a Romanis in libertatem restituta nullam laudem affecuta est, sed contumelioso proverbio occasionem fecit: Libera est Corcyra, caca ubi voles. Quod Macedonia ab occasu terminatur ora maritima Adriatici; ab ortu linea meridiana huic littori parallela, per Hebrum fluvium et urbem Cypselorum ducta; a septentrione vero linea recta, quæ per montem Bertiscum, et Scardum, et Orbelum, et Rhodopen, atque Æmum duci intelligitur. Hi montes, a mari Adriatico initium sumentes, juxta lineam rectam sese ad Euxinum usque pontum porrigunt, faciuntque ad notum magnam Chersonesum, Thraciam scilicet, et Macedoniam, et Epirum, et Achaiam: ab austro autem finitur via Egnatia, ab urbe Dyrrhachio ortum versus Theffalonicam usque tendente: est autem Macedonia figura parallelogrammo similis. Quod Peneus fluvius, initio sumto a Pindo monte, per Tempe, perque mediam Theffaliam fertur, item per Lapi- 50 thas, et Perrhæbos: atque assumto Euro po fluvio, quem Homerus Titaresium vocat, Macedoniam terminat ad boream, Theffaliam vero ad notum. Cæterum Europi fontes e Citario monte, qui Olympo continuus est, erumpunt. Est autem Olympus Macedonia mons: Ossa vero et Pelion Theffalia. Quod sub radicibus Olympi juxta Peneum fluvium Gyrton habetur urbs Perrhæbica, et Magnetis, in qua regnarunt Pirithous et Ixion. Distat Gyrton a Tyrrhene urbs Crannoniorum, aiuntque cum

^a Vide Zenobii centuriam vi. 5.

^b Εὐρωπὸν ex Plinio malit Casaub.

^c Τίταρις vel Τίταρος ex Eustathio reponendum censet

Casaub. ^d Ἀπέχει δ' αὐτῶν ἢ πολλὸν πόλιν Κραννῶν ex Eustathio legit Casaubonus. Ἀπέχει δ' ἡ Γυρτῶν. Stephanus περὶ πόλεων citat hæc verba Strabonis v. Κραννῶν. Quæ hodie (ut inquit Holstenius) apud ipsum Strabonem desiderantur: vestigia tamen supersunt in Excerptis, sed parum sincera: quæ ex Stephano sic corrigenda, ἀπέχει δ' ἡ Γυρτῶν πόλιν Κραννῶν.

Poeta dixisset, τὸ μὲν ἄρ' ἐν Θρήκῃ &c. Ephyros dictos fuisse Crannonios, Phlegyas autem Gyrtonios. Quod urbs Dion non sit in littore Thermæi sinus, in radicibus Olympi, sed circiter septem stadia distat. Habet autem Dion oppidum, pagum vicinum, Pimpleam, ubi Orpheus moratus est. Quod vates olim etiam musicen exercuerint. Quod post Dion oppidum Haliacmon fluvius est, in sinum Thermæum ingrediens. Ab hoc versus Boream ipsius ripa Pieria vocatur usque ad Axium fluvium, in qua urbs Pydna, quæ nunc Citrum vocatur: deinde Methone, et Alorus oppidum: inde Erigon, et Lydias fluvii. A Lydia ad urbem Pellam navigatio est adversa, stadiorum 120. Distat autem Methone a Pydna, stadiis 40, ab Aloro 70. Pydna itaque Piericum est oppidum: Alorus, Bottaicum. In campo, qui ante Pydnam est, Romani devicto Perse regnum Macedonum everterunt. In campo ante Methonam, accidit Philippo Amyntæ filio ut dextrum oculum amitteret, obsidione urbis catapultica sagitta ictus. Quod Pellam, urbem prius exiguam, Philippus in immensum auxerit, quod in ea educatus fuerit. Habet ante se lacum, e quo Lydias fluvius exit. Lacum hunc implet ab Axio fluvio divulsa pars. Deinceps Axius est, qui divisa terra Bottiæa atque Amphaxitide, assumtoque fluvio Erigone, inter Chalestram et Thermen in mare erumpit. Super hoc fluvio locus situs est, quem Homerus Amydonem appellat, aitque Pæonum auxilia ad Trojam inde venisse; "Procul, ex Amydone, ab Axio late fluente." Cæterum quia Axius turbidus fluit, fons autem ex Amydone limpidissima aqua huic miscetur, sequentem verum Ἀξιῶ, ἢ κάλλισον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν ita mutandum esse censent, Ἀξιῶ, ἢ κάλλισον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶας. Non enim Axii aqua pulcherrima omnium per terram fertur, sed terræ aqua limpidissima Axio miscetur. Quod post Axium fluvium Theffalonica urbs sit, prius Therme dicta, a Cassandro ædificata. Is de nomine uxoris, quæ filia erat Philippi Amyntæ filii, urbem hanc ita appellavit, atque circumjacentia oppidula in eam deduxit; ut Chalestram, Æneam, Cissum, et quædam alia. Ex hac Cisso quispiam existimarit Amphidamantem Homeri fuisse, quem avus Cisseus, ut inquit, educavit in Thracia, quæ nunc Macedonia vocatur. Quod Berceæ urbs sit in radicibus Bermii montis sita.

Κραννῶν· καὶ φασιν ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής, "Τὸ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκῃς," Εφύρες μὲν λέγουσιν τὰς Κραννώνιους, Φλεγίας δὲ τὰς Γυρτώνιους. "Ὅτι τὸ Δίον ἡ πόλις ὅδε ἐν τῷ αἰγιαλῷ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ ὅστις, ἐν ταῖς 5 ὕψωσίαις τῆς Ὀλύμπου, ἀλλ' ὅσον ζ' ἀπέχει σταδίων· ἔχει δ' ἡ πόλις τὸ Δίον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἐνθα Ὀρφεὺς διέτριβεν. "Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ μάντις καὶ μουσικὴν ἐργάζοντο. "Ὅτι μὲν τὸ Δίον πόλιν ὁ Ἀλιάκμων ποταμὸς ἐστίν, ἐκβάλλων εἰς τὸν Θερμαῖον κόλπον· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἡ πρὸς βορρᾶν τῆς κόλπου ὠκεῖα, Πιερία καλεῖται, ἕως τῆς Ἀξιῶς ποταμῆς, ἐν ἣ καὶ πόλις Πύδνα, ἡ νῦν 10 Κίτρον καλεῖται· εἴτα Μεθώνη καὶ Ἀλωρεὺς πόλις· εἴτα Ἐρίγων καὶ Λαδίας ποταμοί· ἀπὸ δὲ Λαδίας εἰς Πέλλαν πόλιν ἀνάπλες στάδια ρα'. ἀπέχει δ' ἡ Μεθώνη τ' μὲν οὖν Πύδνης, στάδια μ'. τ' Ἀλώρου δὲ, ο'. στάδια· ἡ μὲν οὖν Πύδνα, Πιερικὴ ἐστὶν πόλις· ἡ δὲ Ἀλωρεὺς, Βοηθαϊκή· ἐν μὲν οὖν τῷ πρὸς τῆς Πύδνης πεδίῳ, Ῥωμαῖοι Περσέα καταπολεμήσαντες κατέκλινον 20 τ' τῷ Μακεδόνων βασιλείῳ· ἐν δὲ τῷ πρὸς τῇ Μεθώνης πεδίῳ, γενέσθαι συνέβη [τῷ] Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντῃ τὴν ἐκκοπὴν τῆς δεξιῆς ὀφθαλμοῦ καταπελτικῶς βέλει, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως. "Ὅτι τὴν Πέλλαν, ἔσαν μικρὰν πρῶτον, Φίλιππος εἰς 25 μῆκος ἠύξησε, τεταφείς ἐν αὐτῇ· ἔχει δὲ λίμνην πρὸ αὐτῆς, ἥ ἐστις ὁ Λαδίας ποταμὸς ῥεῖ· τὴν δὲ λίμνην πληροῖ τὸν Ἀξιῶς τὴν ποταμῶν ἀπόσπασμα· εἴτα ὁ Ἀξιὸς ἀφαιρὼν τὴν περὶ Βοηθαϊάν καὶ τὴν Ἀμφαξιτίν γῆν, καὶ ὠκεῖαν τὸν Ἐρίωνα ποταμὸν, ἔξισι 30 μετὰ τὴν Χαλέςρεα καὶ Θέρμης· ὅπνικται δὲ τῷ Ἀξιῶ ποταμῷ χωρίον, ὅπερ Ὀμηροῦς Ἀμυδῶνα καλεῖ, καὶ φησὶν τὰς Παίονας ἐντεύθεν εἰς Τριάν ὁππότερος ἐλθεῖν. "Τηλόθεν ἔξ' Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιῶς εὐρὺ ρέοντος." ἀλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀξιὸς πολέρεος ἐστίν, κρήνη δὲ 35 τις ἔξ' Ἀμυδῶνος ἀνίσχεται καὶ ὁππότερ' αὐτῇ καλλίστη ὕδατος, ἀφ' οὗ τούτου τὸν ἔξῃς εἶχον, "Ἀξιῶς, ἢ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν," μετὰ τὰς φησὶν ἔστας, "Ἀξιῶς, ὃ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶας"· ἢ ὅτι τὸ ἔξ' Ἀξιῶς ὕδωρ κάλλιστον τῇ γῆς τῇ ὀφεί κίδνεται, 40 ἀλλὰ τῇ γῆς τῷ Ἀξιῶ. "Ὅτι μὲν τὸ Ἀξιὸν ποταμὸν ἡ Θεσσαλονίκη ὅστις πόλις, ἡ πρῶτον Θέρμη ἐκαλεῖτο κτίσμα δ' ὅστις Κασάνδρος, ὃς ὅτι τῷ ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, παῖδός δὲ Φιλίππου τῷ Ἀμύντῃ, ὠνόμασεν· μετὰ τὴν δὲ τὰ περὶ τὴν πολίχνην εἰς αὐτὴν 45 τὴν οἶον Χαλέςραν, Αἰνέαν, Κισθόν, καὶ πῖνα καὶ ἄλλα· ἐκ δὲ τῆς Κισθῆς ὑπονοήσεται ἂν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὀμήρῳ Ἀμφιδάμαντα, ὃς ὁ πάππος Κισσεὺς ἔθρεψεν αὐτὸν, φησὶν, ἐν Θρήκῃ, ἡ νῦν Μακεδονία καλεῖται. "Ὅτι ἡ Βέρεια πόλις ἐν ταῖς

^a In antiquis exemplaribus Πίπλαν et Πιπλῖαν sine litera μ legi notaverunt eruditi, ut Salmas. ad Solinum p. 159. Palmer.
^b Dubium (inquit Palmerius) an ex Strabone apud Livium scribendum sit Citrium, an ex Livio apud Strabonem Κίτρον. ^c Homer. Il. β. v. 849.
^d Ἀμυδῶνος legunt alii. ^e Homer. Il. β. v. 850. legitur αἶας. ^f Homer. Il. λ. v. 221. &c. ubi Ἰφιδάμας, non Ἀμφιδάμας legitur.

Ἐπώρειαις κείται τῷ Βερμίου ὄρεσι. Ὅτι ἡ Παλ-
 λήνη χερρόνησος (^a ἥτις ἐν τῷ ἰσθμῷ κείται ἢ πρὶν μὲν
 Ποπδαία, νῦν δὲ Κασάνδρεια) Φλέγρᾳ τὸ πρὶν
 ἐκαλεῖτο· ὧς δ' αὐτὴν οἱ μυθεύοντες γίγαντες,
 ἔθνος ἀσεβὲς καὶ ἀνομιον, ἐς Ἡρακλῆος διέφθειρεν· ἔχει 5
 δὲ πόλεις δ'. Ἀφυτίν, Μένδιον, Σκιώνιον, Σάνιον.
 Ὅτι τῆς Ὀλυμπίου ὀπινειὸν ἔστιν ^b Μηκύβερνα ἐν τῷ
 Τωρωναίῳ κόλπῳ. Ὅτι πλησίον Ὀλυμπίου χωρίον
 ἔστιν κοῖλον, καλεῖσθαι Κανθαρώλεθρον ἐκ τῆς συμβε-
 ρηκότος· τὸ γὰρ ζῶον ὁ Κάνθαρος περὶ τῆς χώρας 10
 γινόμενος, ἠνίκ᾽ ἐφαύση ἔχοντες ἐκείνην, ἀφ' ἧς φέρεται.
 Ὅτι ἀντικρὺ Κανάστρου ἄκρῃ τῇ Παλλήνῃ, ἢ Δέρρις
 ἔστιν ἄκρᾳ, πλησίον Κωφῆ λιμένος· καὶ ὁ Τωρωναῖος
 κόλπος ἔσθ' ἀφορίζεται καὶ πρὸς ἀνατολὰς
 αὐτῆς κείται τὸ ἄκρον ἔσθ' Ἀθωνος, ὃ ἀφορίζει τὴν Σιγ- 15
 γητικὸν κόλπον· ὡς ^c εἴη ἐφεξῆς κόλπος τῷ Αἰγαίου
 πελάγῃ πρὸς βορρᾶν, Σλήλων ἀπέχοντα ἔσθ'·
 Μαλιακὸν, Παγαστικὸν, Θερμαῖον, Τωρωναῖον, Σιγ-
 γητικὸν, Στρυμονικὸν· τὰ δὲ ἄκρᾳ, Ποσειδῶν μὲν, τὸ
 μετὰ Μαλιακοῦ καὶ Παγαστικῷ· τὸ δὲ ἐφεξῆς 20
 πρὸς βορρᾶν Σηπιάς· εἴτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κανάστρον·
 εἴτα Δέρρις· εἴτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἀθωνί, πρὸς τῷ
 Σιγγητικῷ· τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμονικῷ, Ἀκράθως
 ἄκρον· ^d ὡς μετὰ ὁ Ἀθων, ἔσθ' ἀνατολὰς, ἢ
 Λήμνος· πρὸς δὲ βορρᾶν ἀφορίζει τὴν Στρυμονικὴν κόλ- 25
 πον ἢ Νεάπολιν. Ὅτι Ἀκανθος πόλις ἐν τῷ
 Σιγγητικῷ κόλπῳ ἔστιν ὠρεῖος, πλησίον τῇ Ἐφέρῃ
 διώρυγῃ· ἔχει δ' ὁ Ἀθων εἰς πόλεις· Δίον, Κλεωνάς,
 Θύσαν, Ὀλόφυξιν, Ἀκρεαθῶνας· αὕτη δὲ πρὸς τῇ
 κορυφῇ ἔσθ' Ἀθωνος κείται· ἐστὶν δ' ὁ Ἀθων ὄρεσι μα- 30
 τειδῆς, ὀξύτατον, ὑψηλότατον· ἔσθ' οἱ τὴν κορυφὴν οἰ-
 κοῦντες ὄρωσι τὴν ἥλιον ἀνατέλλοντα, πρὸ ὧν γ'· τὴν
 ἐν τῇ ὠρεῖᾳ ἀνατολῇ· καὶ ἐστὶν ἀπὸ πόλεως τῆς
 Ἀκάνθης ὁ ἀπὸ πλῆθος τῆς χερρόνησου, ὡς Σταγίρης πό-
 λεως τῆς Ἀριστέλης, γὰρ δὲ ἐν τῇ λιμνῇ ὄνομα 35
 Κάπρος, καὶ νησίον ὁμώνυμον τῷ λιμένι· εἴτα αἱ τῆς
 Στρυμόνος ἐκβολαὶ· εἴτα Φάργης, Γαληψὸς Ἀπολ-
 λωνία, πᾶσαι πόλεις· εἴτα τὸ Νέσσοι γῆμα, ἔσθ' διο-
 ρίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θράκην, ὡς Φίλιππος καὶ
 Ἀλέξανδρος ὁ τῶν πατρὶς διώριζον, ἐν τοῖς κατ' αὐτοὺς 40
 χρόνοις· εἰσὶν δὲ καὶ τῇ Στρυμονικῇ κόλπον πόλεις
 καὶ ἑτέραι· οἷον Μυρκῖνος, Ἀργίλος, Δραβίσκος,
 Δάτον· ὅπερ καὶ ἀρίστῳ ἔχει χώραν καὶ εὐκαρπον, καὶ
 ναυπήγῃα, καὶ χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' ἧς καὶ παρρημία
 ἡ Δάτον ἀγαθῶν, ὡς καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Ὅτι 45
 πλεῖστα μέταλλά ἔστιν χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρήναις, ὅπου
 νῦν οἱ Φίλιπποι πόλιν ἵδρυνται, πλησίον ἔσθ' Παγγαῖος
 ὄρεσι· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρεσι χρύσεια καὶ
 ἀργύρεα ἔχει μέταλλα, καὶ ἡ πέραν, καὶ ἡ ἐντὸς τῆς

Quod Pallene Chersonesus (in cuius isthmo jacet,
 quæ prius Potidæa, nunc autem Cassandrea dicitur)
 olim Phlegra fuerit vocata. Eam incolebant fa-
 bulosi Gigantes, gens impia et iniqua, quos Her-
 cules fustulit. Habet urbes quatuor; Aphytin,
 Menden, Scionen, Sanen. Quod Olynthi navale
 sit Mecyberna, in sinu Toronæo. Quod juxta O-
 lynthum locus cavus sit, ab eventu Cantharolethron
 appellatus. Nam Scarabæus, qui circa hunc locum
 nascitur, ubi eum attigerit, illico exstinguitur.
 Quod ex adverso Canastri promontorii Pallenes
 Derris est promontorium, juxta portum Surdum;
 et hisce sinus Toronæus definitur. Rursus ad or-
 tum jacet Athonis promontorium, quod sinum Sin-
 giticum terminat: adeo ut deinceps in Ægæo
 mari boream versus sinus sint isti, hoc modo dis-
 positi: Maliacus, Pagasiticus, Thermæus, Toro-
 næus, Singiticus, Strymonicus. Promontoria vero
 ita jacent: Posidium quidem inter sinum Malia-
 cum et Pagasiticum; deinceps ad boream Sepias;
 dein in Pallene Canastrum; mox Derris; ab hoc
 Nymphæum in Athone juxta sinum Singiticum:
 ad sinum vero Strymonicum Acrathos est promon-
 torium; inter quæ est Athos, cui ad ortum jacet
 Lemnus; ad boream vero sinum Strymonicum
 Neapolis finit. Quod Acanthus urbs sit maritima
 in Singitico sinu jacens, prope fossam Xerxis. Ha-
 bet autem Athos urbes quinque; Dium, Cleonas,
 Thyssam, Olophyxin, Acroathon: hæc ad verti-
 cem montis est. Cæterum Athos mons est acutif-
 simus, altissimusque, mamillæ formam habens. Qui
 in ejus cacumine habitant, solem tribus horis ante-
 quam in littore appareat, orientem vident. Est
 autem Chersonesi in circuitu navigatio, ab Acantho
 urbe usque ad Stagiram Aristotelis patriam, stadi-
 orum 400. In hac Chersoneso lacus est Caprus, et
 insula exigua eodem nomine: deinde sunt Stry-
 monis ostia; mox Phagres, Galepsus, Apollonia,
 urbes. Inde sequitur os Nessi, qui Macedoniam et
 Thraciam separat, ut Philippus et Alexander hujus
 filius suis temporibus eam definiebant. Sunt autem
 circa sinum Strymonicum aliæ etiam urbes; Myr-
 cinus, Argilus, Drabescus, Datum, quod regionem
 habet optimam et feracem, item navium officinas,
 aurique fodinas; unde proverbium est natum, Da-
 tum bonorum, tanquam dicas Bonorum glomos.
 Quod multa metalla auri sint in Crenidibus, ubi
 nunc sunt Philippi, prope montem Pangæum. Et
 ipse mons Pangæus aurea et argentea metalla ha-
 bet; et quæ ultra ac citra Strymonem est regio,

^a Hæc uncis includenda esse monuit Casaubonus. ^b In Ed. Basf. Μηκύβερνα. ^c Herodot. lib. 7. sect. 22. Ἀμπελον ἄκρᾳ ponit, ubi Strabo hic Δέρρις ponit. Palmer. ^d Scil. inter sinum Strymonicum et Singiticum. ^e Aliis Θύσαν, Ὀλόφυξιν, Ἀκρεαθῶνας. Vide Var. Lect. ad Thucyd. p. 276. ^f In MSS. Νέσσοι teste Casaubono. ^g Ita in Codd. MSS. Thucyd. al. Μέγκινες. ^h Al. Δραβίσκος. ⁱ Al. Δάτος ἀγαθῶν. In Ed. Basf. Δάτον ἀγαθῶν. Vide Eustath. ad Dionys. v. 517.

usque ad Pæoniam. Aiunt præterea eos, qui Pæoniam agrum colunt, invenire auri frustra quædam exigua. Quod Strymon fluvius ab Agrianis circa Rhodopen habitantibus initium sumit. Quod qui apud Homërum celebratur Asteropæus Pelegonis filius, ex Pæonia Macedoniae fuisse tradatur: unde Pelegonis filius dictus sit; nam Pæones Pelegones dicebantur. Quod urbs Philippi Crenides olim vocaretur. Quod Sinti gens Thracica Lemnum insulam habitavit: unde Homerus Sintias eos vocat, dicens, "Ibi me Sinties viri &c." Quod post Nesum fluvium ad ortum Abdera sit civitas, cognomen Abderi habens, quem equi Diomedis esitarunt. Deinde urbs Dicæa, cui superjacet lacus ingens, Bistonis: inde urbs Maronea. Quod Thraciae fluvius nunc Riginia dictus, olim Erigon appellatus fuerit. Quod Samothracen Jasion et Dardanus fratres coluerint. Cæterum cum Jasion fulmine ictus fuisset, quod adversus Cererem peccasset, Dardanus a Samothrace ad radices Idæ montis demigravit, et urbem condidit quam Dardaniam nuncupavit: et Trojanos, qui illic sunt, Mysteria docuit, quæ in Samothrace habebantur. Vocabatur autem Samothrace prius Samos. Quod Cherfoneus Thraciae tria maria efficiat: Propontidem a septentrione, Hellespontum ab ortu, et Melana sinum a meridie; in quem fluvius eodem nomine ingreditur. Quod in isthmo Cherfonefi tres urbes sint sitæ: ad Melana sinum Cardia, ad Propontidem Pactye, ad mediterranea Lysimachia. Longitudo isthmi stadiorum est quadraginta. Quod urbs Eleus in masculino efferatur genere: forte etiam Trapezus.

Στρυμόνος ποταμοῦ, μέχρι Παιονίας· φασὶν δὲ καὶ τὰς τῇ Παιονίᾳ γῆν ἀρῆντας εὐρίσκειν χρυσοῦ πινὰ μόρια. Ὅτι ὁ Στρυμὼν ποταμὸς ἀρχεται ἐκ τῆ περὶ τὴν Ροδόπην Ἀγριανῶν. Ὅτι ὁ παρ' Ὀμήρου Ἀστεροπῆος υἱὸς Πηλεγόνης, ἐκ Παιονίας ὅν τ' ἐν Μακεδονίᾳ ἱστορεῖται· διὸ καὶ Πηλεγόνης υἱός· οἱ γὰρ Παίονες, Πηλεγόνης ἐκαλεῖντο. Ὅτι ἡ νῦν Φίλιπποι πόλις Κριεΐδες ἐκαλεῖντο τὸ παλαιόν. Ὅτι Σίντοι ἔθνος Θρακικὸν καπῶκει τὴν Λῆμνον νῆσον· ὅθεν ὁ Ὀμηρὸς Σίντιας αὐτοὺς καλεῖ, λέγων, "Εἴθε με Σίντιες ἄνδρες." Ὅτι μὲν τὴν Νέεσον ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς, Ἀβδηρὰ πόλις ἐπώνυμος Ἀβδηρῶν, ὃν οἱ τῶν Διομήδους ἱπποὶ ἐφαρῶν· εἴτα Δικαία πόλις πλησίον, ἣν ὑπερέκειται λίμνη μεγάλη ἡ Βιστονίς· εἴτα πόλις Μαρώνεια. Ὅτι ὁ νῦν ποταμὸς Ριγινία ἐν Θράκῃ καλεῖσθαι, Ἐρίγαν νῦν καλεῖσθαι. Ὅτι τὴν Σαμοθράκην Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἀδελφοὶ ᾤκουν· κεραυνωθέντος δὲ Ἰασίανος διὰ τὴν εἰς Δήμητρα ἀμαρτίαν, ὁ Δάρδανος ἀπάρας ἐκ Σαμοθράκης, ἐλθὼν ᾤκησεν ἐν τῇ ὑπερείᾳ τῇ Ἰδῆς, τὴν πόλιν Δαρδανίαν καλέσας· καὶ ἐδίδασκεν τοὺς Τρώας· τὰ δὲ ἐν Σαμοθράκῃ μυστήρια· ἐκαλεῖντο δὲ ἡ Σαμοθράκη, Σάμος ὡρίν. Ὅτι ἡ ἐν Θράκῃ χερσονήσος τοῦ ποταμοῦ θαλάσσης· Περσποντίδα, ἐκ βορρᾶ· Ἑλλησποντον, ἔξ ἀνατολῶν· καὶ τὴν Μέλανα κόλπον, ἐκ νότου· ὅπου καὶ ὁ Μέλας ποταμὸς βάλλει, ὁμώνυμος τῇ κόλπῳ. Ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς χερσονήσου τοῦ ποταμοῦ κεῖνται· πρὸς μὲν τῇ Μέλανι κόλπῳ, Καρδία· πρὸς δὲ τῇ Περσποντίδι, Πακτύη· πρὸς δὲ τῇ μεσογείᾳ, Λυσιμαχία· μήκος δὲ ἰσθμοῦ σταδία μ'. Ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα δὲ καὶ ὁ Τραπεζεύς.

^a Il. α'. ver. 594. Weibel.

^b Quod Cereris concubitus appetisset. Dion. Halicarn. l. i.

^c Vide Dion. Halicarnass. l. i. p. 50. Ed.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

EK TΩN

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

BIBΛΙΟΥ ΟΓΔΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO OCTAVO.

ΟΤΙ ^a ἡ ἅπασα Ἑλλὰς χερρόνησος ὀρίζεται ὧν
πρῶτη ἡ Πελοπόννησος, ἰσθμῷ κλειομένη μ.
σταδίων· δευτέρα δὲ ἡ καὶ ταύτῃσι περικύχουσα, ἥς
ἰσθμός ἐστιν ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγαρικῶν εἰς Νισαίαν
τὸν Μεγαρέων ^b ὀπίσκειον· ὑπερβολὴ σταδίων ρε'. ἀπὸ 5
θαλάττης τῆς Κορινθίας, ὅτι θαλάτταν τὴν Σαρωνικὴν
τρίτη δ' ἡ καὶ ταύτῃσι περικύχουσα, ἀπὸ τῆς μυχρῆς
Κρισαίας κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν ἡ ὀπίσκειον
εὐθεία γραμμὴ ὅσον ρη'. σταδίων, τὴν μὲν Βοιωτίαν ἅπα-
σαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα, τὴν δὲ Φωκίαν τέμνουσα 10
λοξίῳ καὶ τὰς Ἐπικνημιδίας Λοκρούς· τετάρτη δ' ἡ
ἀπὸ τῆς Ἀμπερακικοῦ κόλπου ἀφ' ἧς Ὀϊτῆς καὶ τῆς
Τραχινίας, εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον κατὰ τὴν
ἐχέουσα τὴν ἰσθμὸν καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὅσον α'. ὄντα
σταδίων ^d πλείονων δὲ ἢ ρ'. ἄλλος ἐστίν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς 15
κόλπου τῆς Ἀμπερακικοῦ, ἀφ' ἧς Θεσσαλῶν καὶ Μακε-
δόνων, εἰς τὴν Θερμαῖον δὴκων μυχρὸν. "ΟΤΙ ^e ὁ Πύλος
ἐστίν μὲν καὶ πόλις, "Οἱ δὲ ^f Πύλον Νηληϊὸς εὐκτί-
" μνον πολίεθρον Ἰξον· ἐστὶν δὲ καὶ ἡ χώρα, ^g ὅς τ'
" εὐρὺ ῥέει Πυλίων ἀφ' ἧς γαίης" ^h περὶ δὲ τὴν πόλιν τὴν 20
Πύλον ῥεῖ ποταμὸς Ἀμαθὸς καλεόμενος· ὅθεν τὸ,
" ^h Πύλοιο ἀναξ ἰὼ Ἡμαθόντος" ἢ δὲ Ἡλῖς, ἡ
χώρα ἐστίν· ἔπειτα ῥ' ἰὼ ὅτι τὴν Ὀμήρου χερσὶν, ἡ νῦν
Ἡλῖς πόλις καλεῖται. "ΟΤΙ Τριφυλία ἡ περὶ τὴν 25
Ἡλιν χώρα ὀκλήθη, διὰ τὰ τρία γένη· τὸ, τε τῶν
ἀπ' ἀρχῆς ^k Ἐπειῶν κατὰ τὸν ποταμὸν τὴν χερσὶν, καὶ τὸ τῶν
ἐποικιστῶν Μινυῶν, καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἠλείων τῶν
ὑστέρᾳ ὀπίσκειον ἐστίν. "ΟΤΙ Κυλλήνη ἐπὶ τῇ ἐστίν

QUOD Græcia universa Chersonesis finitur, e
quibus prima est Peloponnesus, quæ isthmo
clauditur stadiorum 40. Altera est hanc ipsam
continens, cujus isthmus est a Pagis Megaricis us-
que ad Nisæam Megarensium navale: trajectus
hujus est a mari Corinthio ad mare Saronicum sta-
diorum 120. Tertia etiam hanc continet ab intimo
finu Crissæo usque ad Thermopylas, intelligiturque
linea recta stadiorum fere 508, omnem intus inclu-
dens Bæotiam, Phocidem vero Locrosque Epicne-
midios oblique secans. Quarta a sinu Ambracio
per Cætam et Trachiniam in Maliacum sinum ten-
dentem isthmum habet juxta Thermopylas stadio-
rum 800. Est et alius isthmus, stadiorum plus
quam 4000, ab eodem sinu Ambracio, per Thef-
salos ac Macedonas usque in Thermæum sinum
porrectus. Quod Pylus et urbs sit, juxta illud,
" Pervenere Pylum, Neleus cui præfuit urbi Ex-
" structæ pulchre." Est regio etiam, ut indicio
est hoc, " Pylios late perlabitur agros." Pylum
urbem alluit Amathus fluvius. Unde et illud,
" Rex erat Pyli Emathoentis." Porro Elis, regio
est: nam Homeri ætate, quam nunc Elin appellant,
urbs nondum fuit condita. Quod Triphylia regio
juxta Elin ita fuerit appellata, propter tria φύλα, id
est, tres gentes. Primum Epeis regionem tenenti-
bus; deinde Minyis, qui accolæ accesserunt:
postremo Eleis, qui victores loci compotes exstite-
runt. Quod Cyllene navale sit Eleorum, ab Elide

^a Strab. p. 486. l. 16. 31.

^b Ἐπίσκειον ὑπερβολὴ &c. apud Strab.

^c Κατὰ τὰς legisse videtur Gemusæus.

^d Πλείονων δ' ἢ

χιλίων ἄλλος &c. Strab.

^e Strab. p. 489. l. 22.

^f Homer. Odyss. γ'. ver. 4.

^g Homer. Il. ε'. ver. 545.

^h Il. β'. ver. 77.

ⁱ Strab. p. 490. l. 18.

^k Ita ex Strabone. Ἀπὸ τῶν in Ed. Basil.

urbe distans stadiis 120. Meminit hujus Cyllenes etiam Homerus, cum ait, "Ductor Epeorum ceci-
"dit Cyllenius Otus." Non enim ab Arcadico monte
Epeorum ductorem ostensurus erat. Quod post
Cyllenen ad austrum Selleis fluvius est, e Pholoe
per urbem Ephyrā elabens, quæ a Thresprotica,
Thessalica, et Corintho diversa est. De hac Ho-
merus ait, "Duxerat ex Ephyrā quam a flumine
"Selleente." Et Ulysses eo profectus est, "quærens
"lethale venenum." Et de hac ipsi proci dicunt,
"Aut Ephyræ præpingue solum fortassis adibit,
"Inde petiturus lethalia pharmaca nobis." Ex
hac fuit Augiæ filia, "Quæ norat quotquot pro-
"ducit terra venena." Cæterum ante hunc Minyus
est fluvius; deinde Chelonatas promontorium ad
austrum; et Pylus, diversa a Messeniaca, quæ
Nestorem tulit. Sunt enim Pyli tres, quemadmo-
dum etiam carmen indicat; "Est Pylus ante Py-
"lum, siquidem est Pylus altera sane:" nimirum,
Messeniaca, et Elidis, et quæ Triphyliaca dicitur.
Quod Homerus nonnunquam partes totis adnu-
merare soleat, ut hoc loco,—"per Helladaque et
"medium Argos;" et, "per Helladaque Phthiam-
"que;" item, "Curetesque pugnabant Ætolique;"
et, "Quique ab Echinadibus venerunt Dulichio-
"que." Eiusdem generis est et illud, "Et qui
"Buprasium coluere atque Elida divam:" nam
Buprasium pars est Elidis regionis. Quod fluvius
quidam est Achelous circa Dymen Elidis urbem,
eodem scilicet nomine quo flumen Acarnaniæ A-
chelous. Quod ab urbe Pheia in Elide usque ad
Olympiam ascensus sit a mari stadiorum 120,
qua brevissimus est. Quod ex eodem loco orian-
tur Eurotas et Alpheus, nimirum ex Asea vico Me-
galopolitidis: atque sub terram per stadia aliquam-
multa demersi rursus erumpant, atque Laconicam
hic, Pisæam ille petant. Quod Alpheus fluvius,
receptis Celadonte et Erymantho aliisque flumini-
bus, præter Olympiam delatus, in Siculum pelagus
excurrat. Quod a Pylo Emathoente ortum ver-
sus mons sit Mintha. Aiunt autem Mintham
Plutonis pellicem fuisse, deceptamque a Proserpina
in mentham herbam fuisse conversam, quæ He-
dyosmos est. Quod littus ante Pylum fabulosum
sit et angustum: unde ab eo Pylum nominatam
esse Emathoenta, id est, arenosam. Quod Lepre-
um urbs sit Messeniæ, a qua Pylus arenosa dicta
est Lepreatica. Quod eo in loco, quo Telemachus
Nestorem deprehenderit sacrificantem, templum sit

Ἡλείων, ἀπέχουσα τῆς Ἡλίδος πόλεως ἑτάδια ρκ'.
μέμνηται δὲ ὁ Κυλλήνιος ταύτης καὶ Ὀμηροῦ, λέγων,
ἄ "Ὡπὸν Κυλλήνιον ἀρχὸν Ἐπειῶν" ἢ ὅτι ὑπὸ Ἐ-
καδικοῦ ὄρους ὄντα ἐμελλεν ἡγεμόνα τῶν Ἐπειῶν ἔ-
φηναι. Ὅτι ὁ μὲν τῶν Κυλλήνιων πρὸς νότον, ὁ Σε-
λήνιος ὅτιν ποταμός, ῥέων ἐκ Φολῆς ἀπὸ πόλεως
Ἐφύρας, ἐτέρως ἔστιν ὁ Θεσσαλικὸς, καὶ ὁ Θεσσαρωπι-
κὸς, καὶ ὁ Κορινθίου καὶ περὶ ταύτης λέγει Ὀμηροῦ,
"Τὴν ἀγέλ' ἔξ Ἐφύρας ποταμοῦ ὑπὸ Σελλήεντος"
ἐκεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ὤχετο, "Ἐφάρμακον ἀνδροφόνον
"διζήμενος" καὶ δὴ καὶ περὶ ταύτης λέγουσιν οἱ μνη-
στῆρες, "Ἡὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἔλθοι πείραν ἀρετῶν,
"ὅφρ' ἐνθ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνέκη" ἐκείθεν γὰρ
καὶ ἡ τῷ Αὐγείῃ θυγάτηρ, "Ἡ τόσα φάρμακα ἦδη
"ὅσα τέφει εὐρεῖα χθών" περὶ δὲ αὐτῆς καὶ ὁ Μι-
νύσιος ποταμός ὅτιν· εἴτα ἡ ἑλωνάτας ἀκρα πρὸς
νότον, καὶ ἡ Πύλος ἑτέρως τῷ Μεσσηνιακοῦ τῷ Νέσορα
θρέφαντος· τρεῖς γὰρ εἰσιν Πύλοι, ὡς καὶ τὸ ἔπος δι-
λῶι. "Ἐπὶ Πύλος περὶ Πύλοιο, Πύλος γὰρ μὲν ὅτι
"καὶ ἄλλος" ὁ, τε Μεσσηνιακός, καὶ ὁ τῆς Ἡλίδος,
καὶ ὁ Τριφυλιακός. Ὅτι εἰώθεν Ὀμηροῦ τὰ μέρη
πολλάκις τοῖς ὅλοις σιναριθμεῖν· οἷον, "ἀν' Ἑλλάδα
"καὶ μέσον Ἀργεῖον" καὶ, "ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίω τε"
καὶ, "Οἱ δ' ἐκ Δελφίου ἔχοντες ἑλάνθων" καὶ,
"Κερήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ" τοιοῦτον ὅτιν καὶ
τὸ, "Οἱ δ' ἀπὸ Βεπρεσίον τε καὶ Ἡλίδας διὰν ἑταίον"
τὸ γὰρ Βεπρεσίον μέγας ὅτιν τῆς Ἡλίδος μοίρας.
Ὅτι ὅτιν τις ποταμός Ἀχελῷος περὶ Δύμῳ πόλιν
τῆς Ἡλίδος, ὁμώνυμος τῷ καὶ τῷ Ἀκαρνανίῳ ποταμῷ,
Ἀχελῷος καλουμένη. Ὅτι ὑπὸ Φειᾶς πόλεως τῆς
ἐν Ἡλίδι ἑως Ὀλυμπίας ὑπὸ θαλάσσης ἀνοδος ἑτάδιοι
ρκ'. τὸ ἐγγυτάτω. Ὅτι ὑπὸ τῷ αὐτῷ τόπῳ ἀρ-
χεται Εὐρώτας τε καὶ Ἀλφειός, ἔξ Ἀσέας κόμης τῆς
Μεγαλοπολίτιδος· δύντες δὲ ἐπὶ συχνῆς τὰς ἀνα-
τέλλουσι πάλιν, καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ δὲ εἰς τὴν
Πισάτιν κατέχεται. Ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ποταμός,
ὁ ὅστις ἀπὸ τῶν τε Κελάδων καὶ Ἐρύμανθον καὶ ἄλ-
λους ποταμούς, καὶ διελθὼν περὶ τὴν Ὀλυμπίαν,
ἐκβάλλει εἰς τὴν Σικελικὴν θάλασσαν. Ὅτι ὁ πρὸς
ἀνατολὰς ὁ Πύλος Ἡμαθόεντος ὄρους ὅτιν καλούμενον
ἢ Μίνθῃ φασι δὲ τὴν Μίνθῳ, παλλακίδα ἔστιν ὁ
Ἀδου πρὶν, ἀπατηθῆναι μὲν ὑπὸ τῆς Κόρης, μετὰ
μορφωθῆναι δὲ εἰς τὸ φυτὸν τῆς Μίνθῳ, ὅπερ ὅτιν τὸ
Ἡδυόσμον. Ὅτι ὁ πρὸς τῷ Πύλῳ αἰγιαλὸς θινώ-
δης ὅτιν καὶ τινός, ὅθεν ἡμαθίς ὁ Πύλος. Ὅτι
Λέπρεον πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἀπ' ἧς ὁ ἡμαθίς Πύ-
λος Λεπρεάτης. Ὅτι ἔνθα ὁ Τηλέμαχος κατέλαβεν
τὸ Νέσορα ἴκοντα, τὸ ἱερὸν ὅτιν ὁ Σαμῖς Ποσειδῶνος.

^a Homer. II. 6. ver. 528.^b Strab. p. 491. l. 22. et p. 492. l. 8, 15.^c II. 6. ver. 659.^d Odyss. 4. ver. 261.^e II. 4.^f Ita ex Strabone, Μηνὸς in Ed. Bas.^g Χελωνῆτις in Ed. Bas.^h Strab. p. 493. l. 20.ⁱ Strab. p. 495.^k Strab. p. 496. l. 29.^l Strab. p. 497. l. 26.^m Ita ex MSS. Strabonis. In Ed. Bas. τὸ ἐγγυτάτω. Apud Strab.ⁿ τὸ ἐγγυτάτω.^o Locum partim mutilum, partim corruptum esse existimat Palmerius, legitque hoc modo: παραλαβὼν τότε ἑλίσ-
σοντά, καὶ Λάδωνα, καὶ Ἐρύμανθον. Vide Exercit. in Auct. Gr. p. 305.^p Strab. p. 500. l. 19.^q Μίνθης Strab.^r Strab.

ἡ δὲ Σάμος κάμνη ὄρεϊν ἔσσι Μεσσηνίας. Ὅτι^a τὴν
 Θρύοεσσαν πόλιν, αἰπεῖαν κολώνω, καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο
 πόντον, τὴν αὐτὴν λέγει ἔτι Ὅμηρος· καὶ γὰρ ἐκεῖ
 περὶ σιμὸς γίνεται ὁ Ἀλφειὸς ποταμός· Ἀλφειὸς δὲ
 ὀνόμασται, διὰ τὸ δύναμιν ἔχειν τὰς ἀλφούς ἰσθμίας.
 Ὅτι^b ἡ Οἰχαλία πόλις ἡ τῆς Εὐρύτου Οἰχαλίης, ἡ
 νῦν χαλκιδόνη Ἀνδανία, πολίχνην Ἀρχαδικόν, ὁμώ-
 νυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ. Ὅτι οἱ μὲν
 ἄλλοι Πύλοι ὠρεοθαλάσσιοι εἰσιν· ὁ δὲ ἔσσι Νέστορος ὁ
 Τριφυλιακὸς καὶ Ἀρχαδικὸς καὶ Λεπρεατικὸς, ὡς ἔρ-
 τας λ'. τὰς τῆς θαλάσσης ἀπέχει, ὡς δηλοῖ ὁ
 Πεισίστρατος καὶ ὁ Τηλέμαχος, μὴ εἰσελθόντες εἰς τὴν
 πόλιν μετὰ τῆς ἄρματος, ἀλλὰ ὠρεοθάλασσαντες.
 Ὅτι ὁ Τηλέμαχος ὑφορώμενος τὴν τῆς μνηστήρων
 ἐνέδραν, ἐπλεον ὡρεῖτον μὲν ὡς βορρᾶν ἕως Ἡλι-
 δος· εἶτα ἐκεῖθεν διὰ τῆς Ἐχινάδων νήσων, ἕως τῆς
 Ἀμβρακικοῦ κόλπου, πορευθεὶς ὡς ἀνατολὰς
 ἐκεῖθεν αὐτὸς ἐλάμψεν ὡς νότον, καὶ παρήλαξεν
 τὴν ἐνέδραν. Ὅτι ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς μέ-
 γιστος ἐλεφάντινος, ἔργον Φειδίας τῆς Χαρμίδου Ἀθηναίου
 θαυμασιώτατον ἐποίησεν δ' αὐτὸν ὁ Φειδίας, ὡς ἐλε-
 γον, ὡς τὸ παρ' Ὀμήρῳ ὠρεοδείγμα, τὸ ἔστι
 “ καὶ Κυανέῃσιν ἐπ' ὄφρυσι νεύσει Κρονίων. Ἀμβρόσια
 “ δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακλὸς Κροτὸς ἀπ'
 “ ἀθανάτοιο μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον” ἐνδείκνυ-
 ται γὰρ διὰ τῶν τῆς δυνάμεως ὠρεοβολήν,
 συμπαυσῶν καὶ τῆς τριχῶν· ὅτι δὲ τῆς Ἡέρας,
 διὰ τὴν ὕψος φησι τῆς δυνάμεως, λέγει Ὅμηρος
 “ εἶσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμ-
 “ πον” πολὺ γὰρ ὠρεοβάλλει· τῷ νεύματι μόνῳ
 σείειν, καὶ τὸ ὅλῳ αὐτὴν σείεσθαι ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ
 ποιεῖν τὸ αὐτό. Ὅτι οἱ μετὰ Ὀξύλο καὶ τῷ
 Ἡρακλείδῳ κατελθόντες Αἰτωλοὶ εἰς Πελοπόννησον
 συνώκησαν^c Ἡλείοις· καὶ αὐτοὶ εἰσιν, οἱ τ' ἐν Ὀ-
 λυμπίᾳ ἀγῶνα ὡρεῖται ἀφ' ἑνὸς, καὶ τὰς Ὀλυμ-
 πιάδας διὰ τετραετηρίδος ὀρίσαντες μετὰ Ἡλείων·
^b καὶ ἕως μὲν τῆς κς. Ὀλυμπιάδος ἤρχον οἱ Ἡλείοι
 τῶ ἀγῶνος· εἶτα οἱ Πισάται καθυπερτερήσαντες παρ-
 ἔλαβον τὸν ἀγῶνα ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀγωνοθετοῦντες·
 εἶτα πάλιν Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι τοὺς Πισάτας
 παρέδδσαν τοῖς Ἐπειοῖς, καὶ τὸν Πύλον τὸν τοῦ Νέ-
 στορος κατελόντες εἰς Λέπρεον συνώκησαν· τοῦτο δ'
 ἐποίησαν, διότι τοῖς Μεσσηνίοις ἐναντὶ Λακεδαιμονίων
 συνεμάχην Πισάται καὶ Πύλιοι. Ὅτι Σαλμων-
 εὺς, Οἰνόμαος, Πέλως, καὶ οἱ Πελοπίδαι, ἐν Πίσῃ
 κατὰκταν, ἡ νῦν Βίσα καλεῖται· νῦν δὲ ὁδὸς ὀνομά-
 ζεται Πισατῶν καὶ Καυκῶνων καὶ Πυλίων· ἅπαντα
 γὰρ ταῦτα Σκύθαι νέμονται. Ὅτι ὁ ἐν Πελο-
 ποννήσῳ Ἐνιπεὺς ποταμός, ῥέων ἐκ Σαλμώνης κρήνης,

Samii Neptuni : Samus autem Messeniae est vicus.
 Quod Thryoeffam urbem, sublimem collem, et
 Thryon Alpei vadum, eandem urbem, appellet
 Homerus ; nam et illic pedibus transiri potest Al-
 pheus fluvius, ita dictus, quod facultatem habeat
 vitiliginem sanandi. Quod Æchalia urbs Euryti
 Æchaliensis, quæ nunc Andania dicitur, in Arcadia
 sit locata, habens cognomines sibi urbes duas, Thef-
 salicam et Euboicam. Quod aliæ Pyli maritimæ
 sint : Nestoris autem Pylus, quæ Triphyliaca, Arcadi-
 ca et Lepreatica dicitur, plusquam triginta stadiis a
 mari distet, ut innuit Pisistratus et Telemachus, qui
 currum ab urbe deflectentes non sunt ingressi. Quod
 Telemachus procorum insidias veritus, primum
 boream versus navigaverit ad Elidem ; inde per
 insulas Echinadas usque ad sinum Ambracicum,
 ad ortum scilicet deflectens ; inde rursus ad austrum
 divertit atque insidias declinavit. Quod Jupiter
 Olympius, magnus ille inquam et eburneus, Phidiæ
 Charmidæ filii Atheniensis sit opus, admiratione
 sane dignissimum. Hunc Phidias, ut aiebat, ad
 exemplar effinxit, quod apud Homerum habetur,
 “ Atque superciliis superum rex annuit atris, Am-
 “ brosiæ fluxere comæ de vertice regis Æterni ;
 “ ac nutu magnum tremefecit Olympum.” Offen-
 dit enim per hæc potestatis excellentiam, etiam
 coma aliquid simul patiente. De Junone vero ob
 potentiae imminutionem ait Homerus, “ Movit se
 “ in folio, et longum concussit Olympum : ” nam
 multo est majus solo nutu Olympum concussisse,
 quam totam in folio commoveri, atque idem effi-
 cere. Quod qui cum Oxylo et Heraclidis in Pe-
 loponnesum descenderunt Ætoli, cum Eleis coha-
 bitarint : iidemque certamen Olympicum primi in-
 stituerint, atque Olympiadas una cum Eleis qua-
 driennio definierint. Cæterum usque ad Olympi-
 dem vigesimam sextam ludis præfuerunt Elei.
 Deinde Pisatæ, recuperata suorum possessione, cer-
 tamen receperunt, et permultos annos procurarunt.
 Postea Lacedæmonii hanc gloriam a Pisatis abla-
 tam Epeis restituerunt ; Pyloque Nestoris diruta,
 incolas Lepreum deduxerunt. Id Lacedæmonii
 fecerunt, quod Pisatæ et Pylii Messenios bello ad-
 versus sese adjutarent. Quod Salmonæus Ænomaus,
 Pelops et Pelopidæ Pisis habitarent, quæ nunc Bifa
 vocatur. Nunc ne nomen quidem Pisatarum, Cau-
 conum et Pyliorum superest, Scythis hæc omnia
 tenentibus. Quod Peloponnesi fluvius Enipeus e
 Salmone fonte elabens Alpheum ingrediatur. Est

^a Strab. p. 507. l. 22. 25.^b Strab. p. 508. l. 26. 35. et p. 509. l. 1.^c Strab. p. 512. l. 28. et p. 513. l. 24.^d Σείσαλο

in libb. vulgatis Homeri. II. 9. ver. 199.

^e Τὸ λέγει ποτεστ.^f Strab. p. 514. l. 7.^g Ἐπειοῖς Strab.^h Strab. p. 514.l. 19. ⁱ Strab. p. 515. l. 19.^k Strab. p. 516. l. 13. p. 517. l. 18. et p. 518. l. 4.

præter hunc alius Enipeus, Theſſaliæ fluuius, qui ex Othry oriens Apidanum recipit ab urbe Pharfalo delabentem. Quod Ætolus a Salmonico e Peloponneſo eiectus habitavit a ſe dictam Ætoliā: Ab hoc per generis ſucceſſionem procreatus Oxylus, familiaritate junctus Heraclidis qui a Temeno deſcendebant, iis Peloponneſum repetentibus dux exſtitit, et hoſtilem agrum illis partitus eſt. Pro quo officio hanc gratiam recepit, ut in Eleum regnum, quod illi avitum erat, reduceretur. Cæterum cum Epei Ætolis, qui cum Oxylō erant, armati occu-
 5 riſſent, delecti ſunt, ex Ætolis quidem Pyræchmes, ex Epeis vero Degmenus, qui ſingulari certamine totum bellum finirent. Porro cum Pyræchmes Degmenum funda occidiſſet, reddiderunt Epei Ætolis ſolum patrium, ac templi Jovis Olympiaci et certaminis curam, quod Iphitus inſtituerat. Quod Methonæ contiguum ſit Acritas promontorium, quod initium eſt ſinus Meſſeniaci. Appellatur
 10 autem Aſinæus ab Aſina oppido in ipſo ſinu locato, ejuſdem cum Hermionica Aſina nominis. Ad ortum eſt promontorium ejuſdem ſinus Thyrides appellatum, Tænaro Laconico finitimum; deinde eſt Cardamyle; inde Pheræ; mox Thuria, quæ apud Homerum eſt Æpea. Ab hoc Gerenium eſt, a quo Neſtor Gerenius fuit dictus, quod bello ſub Hercule geſto illic ſervatus educatusque fuerit. Quod Ithome urbs Corintho ſimilis ſit. De hac Demetrius Phalereus ad Philippum Demetrii filium dicebat, Has
 20 ambas urbes te capeſſere oportet, ſi Peloponneſo imperare cupias: nam ubi cornu utrumque obtinueris, inquit, bovem tenebis. Quod Thyrides in Meſſeniaco ſinu ſint intra Tænarum: inter Tænarum vero et Maleam eſt ſinus Laconicus. Quod a Tænaro uſque ad Phycunta, Cyrenaicæ regionis promontorium verſus auſtrum, traiectus ſit ſtadiorum 3000. Ad Pachynum Siciliæ 4600. Ad Maleas verſus ortum 670, ſinu ipſo una computato. Ad Onugnathon (i. e. *maxillam aſini*) humilem Cherſoneſum intra Maleam, ſtadia 520. Quod Homer-
 35 us quemadmodum κριθὺν κρι̃ dicit, et δῶμα fine amputato δῶ vocat, ſic Ἀλκιμον vocat Ἀλκιμέδοντα, et Meſſenen Meſſen. Heſiodus item βριαρὺν vocat βρι̃, et βριθὺ ſimiliter. Sophocles vero et Ion ῥάδιον dicunt ῥᾶ. Epicharmus pro λῖαν λῖ dicit, et Syracuſas Syracō. Empedocles vero una ſyllaba effert ὄψ pro ὄψις. Et apud Antimachum habetur “Ce-
 40 reris Eleuſiniæ ἱερὴ ὄψ,” et ἄλφιτον ἄλφι. Eupho-

ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἄλλος δ' ὅστιν Ἐνιπεύς, ποταμὸς Θετταλίας, ὃς ῥέων ἀπὸ τῆς Ὀθρυος δέ-
 χεται τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν ῥέοντα ἀπὸ πόλεως Φαρσάλης. Ὅτι ὑπὸ Σαλμωνέως ἐκπεσὼν ἐκ
 5 Πελοποννήσου Αἰτωλὸς, ὥκησεν τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰ-
 τωλίαν· τούτου δ' ἀπὸγονος [Ὁξύλος,] φίλος ὢν τοῖς πατρὶ Τήμιον Ἡρακλείδαις, ἡγήσατο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς καπύουσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ διένειμν' αὐ-
 τοῖς τὴν δορίκτητον χώραν ἀντέλαβεν δὲ χάριν, τὴν
 10 εἰς τὴν Ἠλείαν κέκτοδεν παρθενικῶς ἔσαν ἀπαν-
 τησάντων δὲ τῷ Ἐπειῶν μεθ' ὅπλων τοῖς ἀμφὶ Ὁξύλῳ Αἰτωλοῖς, παρεβλήθησαν, ἔξ Αἰτωλῶν μὲν Πυραχίμης, ἔξ Ἐπειῶν δὲ Δέγμηνος, ὅππ' ἀγλά-
 σει τῷ ὅλῳ τοῦ δὲ Πυραχίμου σφενδὴν τὸν
 15 Δέγμηνον ἀνελόντος, παρέδωκαν τοῖς Αἰτωλοῖς οἱ Ἐπειοὶ τὴν πατρῴαν χώραν, καὶ τὴν τῆς Ὀλυμπιάσι Διὸς τῆς ἱερᾶς ὀπιμέλειαν [καὶ] τοῦ ἀγῶνος, ὃν Ἴφι-
 τος διέθηκεν. Ὅτι ἂν τῇ Μεσσηνίᾳ συνεχῆς ὅστιν ὁ Ἀκρίτας ἄκρα, οὕσα ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλ-
 20 που· καλεῖται δ' Ἀσίναιος, ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως ἣ ἐν τῷ κόλπῳ, ὁμωνύμου τῇ Ἑρμιονικῇ· παρὰ ἑαυ-
 τὴν δὲ ἔτι ἄκρα τῆς αὐτοῦ κόλπου, καλεσμένη Θυρίδες, ὁμοῦς τῇ κατὰ Ταΐναρον Λακωνικῇ· εἴτα Καρ-
 δαμύλη· εἴτα ἄ Φηραί· εἴτα Θουρία, ἣ παρὰ Ὀμήρῳ
 25 Αἰπεία· εἴτα Ἐγρήνιον, ἀφ' οὗ Γερήνιος ὁ Νέστωρ ἀφ' τοῦ ἐνταῦθα σθένος ἀπὸ τοῦ κατὰ Ἡρακλέα πολέμου τραπῆται. Ὅτι ἡ Ἰθάκη πόλις ἐμ-
 φερὴς ὅστιν τῇ Κορίνθῳ· παρὰ ἧς Δημήτριος ὁ Φαλη-
 ρεύς παρὰ Φίλιππον τὸν Δημητρίου εἶπεν, ὅτι δεῖ
 30 σε τέτταρ' ἔχειν πόλεις, εἴπερ ὀπιθυμῆς τῆς Πελοποννήσου ἄρξαι· κρατήσας γὰρ φησι τῶν κρατῶν ἀμφοῖν, κατέξεις τὸν βοῦν. Ὅτι ἂν αἱ
 Θυρίδες ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ εἰσιν κόλπῳ ἐντὸς τῆς Ταϊνάρου· μεταξὺ δὲ τοῦ Ταϊνάρου καὶ τῆς Μαλέας
 35 ὁ Λακωνικὸς ὅστιν κόλπος. Ὅτι ἀπὸ Ταϊνάρου εἰς Φυκούντα, ἄκραν τῆς Κυρηναιῆς παρὰ νότον, διαρμὰ ὅστιν σταδίῳ γ'. εἰς δὲ Πάχυνον τῆς Σικελίας, δ'χ'. εἰς δὲ Μαλέας παρὰ ἀνατολὰς ἡ χό'.
 κατακολπίζοντι· εἰς δὲ Ὀνοῦ γνάθον, ταπεινὴν
 40 Χερρόνησον ἐνδοτέρῳ τῷ Μαλεῶν, φησὶ. Ὅτι Ὀμ-
 ηεὺς ὥσπερ λέγει κρι̃, τὸ κριθὺν, καὶ τὸ δῶμα, δῶ, κατὰ ἀποκοπὴν· ὅπως λέγει καὶ Ἀλκιμον, τὸν Ἀλκιμέδοντα, καὶ Μέσσιον, τὴν Μεσσηνίαν· τὸ δὲ βριαρὺν Ἡσίοδος, βρι̃, καὶ τὸ βριθὺ ὡσαύτως.
 45 Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων, τὸ ῥάδιον, ῥᾶ. Ἐπὶ χαρμῶς δὲ τὸ λῖαν, λῖ· Συρακῶ δὲ, τὰς Συρακούσας. Ἐμπεδοκλῆς δὲ, μίαν λέγει συλλαβὴν, ὄψ· τῆς ἔστιν ὄψις· καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ, Δημήτριος τοῖς Ἐλευ-
 σίνις ἱερὴ ὄψ· καὶ ἄλφιτον, ἄλφι. Εὐφορίαν δὲ

^a Strab. p. 521. l. 16. et p. 522. l. 2. 25.

^b In Ed. Bas. Ἑρμιονικῇ.

^c In Ed. Bas. ὁμοῦς.

^d In Ed. Bas. Φηραί et

Θηρία.

^e Aliis Γερήνιαι.

^f Strab. p. 524. l. 16. et 525. l. 2.

^g Ὅτι δὲ.

^h Ὅτι ante δὲ pleonasticum est. Sylburg.

ⁱ Strab.

p. 526. l. 26.

^j Strab. p. 527. l. 7. 11. 17. et p. 529. l. 2. 16.

^k Μαλέαν in Ed. Bas.

^l Casaubonus legisse videtur

χίλιαν ἐκδομήκοιτα. Vide Comment. p. 527.

^m Si finem quis non intret reddit Interpres Strabonis.

ⁿ Τὸ κριθὺν. Pro τὸ κριθὺν

scribendum est vel τὴν κριθὺν vel τὸ κριθὺν: quod posterius plerisque videtur magis consentaneum.

καὶ τὸ ἥλιον λέγει, ἥλι· Δωδῶ δὲ, τὴν Δωδάνειον
 ἄλλος ποιητής. Ὅτι ἡ Μαλέα ἄκρα, μεταξὺ κεί-
 νται τὶ δύο κόλπων, Λακωνικοῦ τε καὶ Ἀργολικοῦ. Ὅτι
 τὸ Ἄργος πρὸ Ὀμήρου πολλὰ σημαίνει· οἷον ἡ πόλις
 αὐτῇ, “Ἄργος τε Σπάρτη τε” καὶ Ἄργος ἡ Πελο- 5
 πόννησος, οἷον “ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργει” καὶ Ἄργος
 ἡ Θεσσαλία, οἷον, “Νυνὶ δ’ αὐτοὺς ὅσοι τὸ Πελασγι-
 κὸς Ἄργος ἔναιον” καὶ ὅλη δὲ ἡ Ἑλλὰς οὕτως κα-
 λεῖται παρ’ αὐτῶν Ἄργος· Ἀργεῖες γὰρ καλεῖται τῆς Ἑλ- 10
 λίδας πάντας, ὡς καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιοὺς. Ὅτι
 ὡς περὶ τὰ Κροκύλεια, ὅντα τῆς Ἀκαρνανίας, συ-
 αριθμεῖ Ὀμηρὸς ταῖς νήσοις, ὅπως καὶ τὴν Μά-
 σσηα τῇ Αἰγίνῃ, τῆς Ἀργολικῆς οὖσαν. Ὅτι ὁ
 Κρισαῖος κόλπος τῆς θαλάσσης, ὁ Κορινθιακὸς ὅστις,
 περιεσφραγισμένος ὑπὸ τε Φωκίδος καὶ Βοιωτίας καὶ 15
 Μεγαρίδος καὶ ἰσθμοῦ καὶ τοῖς βορειοτέρεσι τε καὶ
 δυσμικωτέροις τῆς Πελοποννήσου· ὁ δὲ Κιθαιρῶν καὶ
 Ἑλικῶν τὰ ὄρη, ἐκ βορρᾶ εἰς αὐτὸν καθεζήκουσιν· καὶ ὁ
 μὲν Κιθαιρῶν ἐν τῇ Μεγαρίδι πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ
 ἰσθμοῦ, ὁ δὲ Ἑλικῶν πρὸς δυσμᾶς. Ὅτι πρὸς 20
 Τεγεάτου χρωμῆρου ἐν Δελφοῖς, εἰ ἀμεινον αὐτῶν μετ-
 οικήσειν εἰς τὴν Κόρινθον, ἀνέειπεν ὁ Θεός· “Εὐδαίμων ὁ
 Κόρινθος, ἐγὼ δ’ εἰμὶ Τεγεάτης.” Ὅτι ἡ Κορινθία
 χώρα, ἐκ εὐρείας ὅστις, ἀλλὰ σκολιὰ τε καὶ τραχεῖα·
 ἀπ’ οὗ πάντες ὀφρυόεντα Κόρινθον καλεῖται, καὶ παρι- 25
 μιάζονται, Κόρινθος ὀφρυᾶ τε καὶ κοιλαίνεται. Ὅτι
 ἡ Κρομμυονία ὡς μήτηρ ἦν τῇ Ἐρυμανθίου καί πρην.
 Ὅτι ἐν Αἰγαῖς τῇ Πελοποννήσου γέγονεν ἡ τὸν Δία
 ἀνέσασσα αἰξ, ἣν καὶ Ἀετος λέγει Ὀλυνίαν καλεῖται·
 πλησίον γὰρ ἡ Ὀλυνός τῃ Αἰγῶν. Ὅτι ἡ Καστα- 30
 λία, κρήνη ὅστις ἐν Δελφοῖς, μαντικὸν ἔχουσα ὕδωρ.
 Ὅτι ὁπιφανῆ ὄρη Πελοποννήσου ταῦτα· Κυλλίνη,
 Φολοῖα, Λύκαιο, Μαίναλος, Παρθέτιον, καὶ ἄλλα ὅτι
 τὴν Ἀργίαν ἀπὸ τῆς Τεγεάτιδος. Ὅτι ὁ Ἐρε-
 αῖνος ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης 35
 εἰς τὴν Ἀργίαν· πρὸς τὸν δὲ ὅπου ἐφαίνετο, ἀπ’
 τοῦ τετυφλωθῆαι τοὺς ἐκ τῆς λίμνης εἰς αὐτὸν πό-
 ρους· καὶ ἡ τῇ Στυμφαλίᾳ πόλις ὅτι τῆς λίμ-
 νης ὡς· ἐπεὶ δὲ οἱ πόροι ὑπὸ σεισμῶν ἀνεσφραγι-
 σάν, ἀπέχει νῦν ἡ πόλις τῇ λίμνης, γὰρ δια ὑπὲρ τὰ 40
 νῦν. Ὅτι τὴν ἐν Πελοποννήσῳ οἰκιστῶν οἰκιστὴν γενέσθαι
 μὲν τὴν Ἑρακλιδῶν καὶ ἄλλων· Κόρινθα μὲν Ἀλκίονος,
 Σικυωνίαν δὲ Φάληκος, Ἀχαΐαν δὲ Τισαμνίδος, Ἡλι-
 δος δὲ Ὀξύλου, Μεσσήνιος δὲ Κρεσφόντης, Λακεδαι-
 μονος δὲ Εὐρυθένης καὶ Πελοπλῆς, Ἄργους δὲ Τη- 45
 μνίδος καὶ Κισσός, τὴν δὲ πρὸς τὴν Αἰγίον Διήφοντος,

rion autem ἥλιον dicit ἥλι, et Dodo pro Dodona
 alius poeta usurpavit. Quod Malea promontorium
 inter duos sinus, Laconicum et Argolicum, situs
 fit. Quod apud Homerum Argos multa significet:
 ut Argos urbs ipsa, “Argi, Spartaque:” et Argos
 Peloponnesus dicitur, ut “Argis, ædibus in nostris:”
 item Argos Thessalia appellatur, ut, “Præterea
 “quicumque Argos tenuere Pelasgum:” et tota Græ-
 cia apud eum hoc pacto Argos vocatur. Argivos
 enim vocat Græcos omnes, ut et Danaos et Achæos.
 Quod sicut Crocyleia Acarnaniæ Homerus in-
 fulis adnumerat; sic Masetem Æginæ tribuit,
 quæ tamen urbs est Argolica. Quod Crisæus
 sinus maris, Corinthius fit, a Phocide et Bœotia et
 Megaride et isthmo et partibus Peloponnesi sep-
 tentrionalibus atque occiduis undique clausus. Cæ-
 terum Cithæron et Helicon montes a septentrione
 ad ipsum porriguntur: Cithæron quidem in Me-
 garide ad ipsius isthmi initium, Helicon vero ad oc-
 casum. Quod cum Tegeates quispiam oraculum
 in Delphis consuluisse, num satius esset Corinthum
 migrare, responderit Deus, “Fortunata Corinthus,
 “ego autem sum Tegeates.” Quod ager Corin-
 thius non fit fertilis, sed curvus et asper: unde
 plerique Corinthum superciliosam dixere; ac pro-
 verbio dicitur, colles Corinthus atque cavitates
 habet. Quod Cromyonia sus mater fuerit apri Ery-
 manthii. Quod Ægis, quæ in Peloponneso sunt, nata
 fit capra quæ Jovi lac præbuerit. Hanc Aratus tradit
 fuisse Oleniam dictam: est autem Olenus Ægis vi-
 cina. Quod in Delphis fons fit Castalius, qui aquam
 propheticam habet. Quod insignes Peloponnesi mon-
 tes sint; Cyllene, Pholoe, Lycæum, Mænalus, Par-
 thenium, a Tegeatide ad Argiam usque pertingens.
 Quod Erasinus fluvijs e Stymphalide lacu in Ar-
 giam exeat: prius autem non apparebat, quoniam e
 lacu in ipsum tendentes meatus essent occlusi. Et
 Stymphaliorum urbs super lacu prius erat, postea-
 quam vero meatus ille terræ motibus fuit apertus,
 distare cœpit urbs a lacu: stadiis quinquaginta et
 amplius. Quod post Heraclidarum in Pelopon-
 nesum reditum, ejus habitatores fuerint; Corinthi
 quidem Aletes, Sicyonis Phalces, Achaïæ Tifa-
 menus, Elidis Oxylus, Messenæ Cresphontes, La-
 cedæmonis Eurysthenes et Procles, Argorum vero
 Temenus et Cissus, littorei tractus super Ægis
 Deiphontes.

^a ἥλιον λέγει ἥλι· Pro τὸν ἥλιον et ἥλι Eustathius legit ἥλιον et ἥλ: idque tribus in locis: ad ἥλ quod attinet, verius esse censeo quam ἥλι: sed de altero dubito. Euphorionis hemistichium sic habet Eustath. p. 566. 34. δαιμόνιος ἥλ. ad quod allusisse videtur istud Ausonii, altituum cælum. ^b Strab. p. 534. l. 24. ^c Strab. p. 536. l. 25. ^d Strab. p. 546. l. 5. ^e Τὸν Μάσητα Strab. p. 551. l. 2. p. 594. l. 18. et p. 595. l. 4. ^f Strab. p. 552. l. 12. In Ed. Basil. Τεγεάτης. ^g Strab. p. 554. l. 13. ^h Strab. p. 552. l. 2. ⁱ Strab. p. 560. l. 19. ^j Strab. p. 563. l. 23. 27. et p. 565. l. 3. 10. ^k Vocem Αἰγίον suspectam habeo. Apud Strabonem, περὶ τὴν Αἰγίον Αἰγαῖος καὶ Διήφοντος.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΝΝΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO NONO.

QUOD juxta Scironidas petras in Megaride gesta fuisse dicant, quæ in historiis traduntur; ut de Pityocampite et Scirone tyrannis, quos interemit Theseus. Quod stadiis 18. a Megaris distet juxta Nisæam portus, [Megarensium] navale. Quod Homerus cum ait, Illic autem Bœotia et Iaones longis vestibibus, Athenienses appellet Iaones, quorum pars est etiam Megaris; quemadmodum isthmi limes in Crommyone a Theseo locatus indicat, talem inscriptionem habens: ad austrum quidem, Hæc jam Peloponnesus sunt; et non Ionia; ad boream, Hæc non Peloponnesus jam sunt, sed Ionia. Et cum Pandionis regis quatuor filii essent, Ægeus, Pallas, Lycus, Nisus; atque ob id Attica in partes quatuor esset divisa, Niso Megaris sorte obvenit, Nisæamque condidit. Quod ante Sunium Atticæ insula sit aspera et deserta, Helena dicta, de qua aiunt Homerum dixisse, "Insula et in Craneæ mihi gaudia prima dedisti." Quod in Attica montes sint celebres quinque; Hymettus, Parnes, Corydallus, Brileffus, Lycabettus. Quod Bœotia tria maria habeat: alluitur enim a meridie Crissæo; et Myrtoo a Geræsto usque ad Euripum; et Maliaco ab Euripo usque ad Sperchium fluvium. Quod proverbium sit Thracicum commentum. Thraces enim pactis erga Pelasgos ad certos quosdam dies induciis, noctu incursationes egerunt. Cæterum cum a Pelasgis fuissent propulsati, conquerentibus quod inducias fregissent, responderunt, Se non, ut noctu inducias fervarent, jurasse. Quod, cum bellum inter Bœotios et Pelasgos esset, ab utrisque legati Dodonam missi fuerint, respondente autem

ΟΤΙ^a ὥς τὰς ἐν Μεγαρίδι Σκίρωνίδας πέτρας, τὰ ἰσορῦμα γεγονέναι φασὶν· οἷον τὰ ὡς Πιτυοκάμπητι καὶ τὰ κατὰ^b Σκίρωνα τὸς τυράννους, ὃς ἀνείλεν Θησεύς. "ΟΤΙ δὲ τὸ Μεγάρων πρὸς τὰς 5 ἀπέχει δὲ κατὰ Νισαίαν λιμὲν, τὸ ὁπίνειον. "ΟΤΙ "Ομηρος ὅταν φῇ, ἐνθάδε Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, τὸς Ἀθηναίους λέγει Ἰάονας, ὧν μέρος ὅστις καὶ ἡ Μεγαρίς, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τῷ Θησεύς ἐν Κερμύωνι τῷ ἰσθμῷ μεθόριον δηλοῖ, τοιαύτην ὁπτιγραφήν ἔχον· ὅτι μὲν τὰ 10 νότια, τὰ δὲ ὅστις Πελοπόννησος, ἐκ Ἰωνίας· ὅτι δὲ τὰ βόρεια, τὰ δὲ ἐκ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία· ἀλλὰ καὶ τὸ Πανδονίδων τεσσάρων ὄντων, Αἰγέως, Πάλλαντος, Λύκου, Νίσου, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς Ἀθηνῆς εἰς δὲ μέρη διαιρέσεως, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα ἔλαχε, καὶ τὴν Νισαίαν 15 ἔκτισεν. "ΟΤΙ ὡς τὸ Σενίον τῆς Ἀθηνῆς νηὸς ὅστις περαχία καὶ ἔρημος, Ἑλένη ὄνομα· καὶ φασὶν ὡς αὐτῆς λέγειν τὸν Ὅμηρον, "Νῆσῳ δ' ἐν Κερναῇ ἐμίγλω "φιλότιπτι καὶ εὐνῇ." "ΟΤΙ τῆς Ἀθηνῆς ὅρη εἰσὶν ὀνομαστά 20 εἶ. Ὑμητὸς, Πάρνης, Κορυδαλλὸς, Βριληϊστὸς, Λυκαβηττός. "ΟΤΙ ἡ Βοιωτία τριθάλασσος ὅστις κλύζεται καὶ τῇ τε Κρισαίᾳ ἐκ νότου καὶ τῇ Μυρτώᾳ, ἀπὸ Γεραίου μέχρι Εὐρίπης καὶ τῇ Μαλιακῇ, ἀπὸ Εὐρίπης μέχρι ποταμοῦ Σπερχείου. "ΟΤΙ παροιμία ὅστις, Θρακία παρευρέσθαι· οἱ γὰρ Θρακῆες ἐναιωνοῦσι Πελασγοῖς γενεώτεροι 25 ὅτι ῥητάς τινας ἡμέρας, νύκτωρ ἐπέθεντο· ἀποκρεσθέντες δὲ τὸν Πελασγῶν, καὶ τῇ ἐξῆς ἐγκαλούμενοι, ἔφασαν· Ἀλλ' ἐχὶ ταῖς νύξιν ἀγειν εἰρήνην ἀμύσσειν. "ΟΤΙ πολέμῳ ὄντος Βοιωτοῖς καὶ Πελασγοῖς, ἦλθον θεωροὶ εἰς ἀμφοῖν εἰς Δωδάνην· ἀνελθὼν δὲ τὸν περὶ τῆς ὁπτι

^a Strab. p. 568. l. 7. 19. 1. 6.

^b Αἱ Σκίρωνας καὶ Σκίρωνίδας.

^c Strab. p. 582. l. 9. ^d Strab. p. 583. l. 30.

^e Strab. p. 569. l. 6. 10. 13.

^f Strab. p. 579. l. 19. et p. 580.

τὸ μὲν τῶν Πελασγῶν ἔχ^a εὐρεῖν τὸ χρησιμὸν, ^b τοῖς δὲ Βοιωτοῖς εἰπέσις, αὐτοὺς ἀσέβησαντας εὖ πράξαι· ὑποτοπήσαντες οἱ Βοιωτοὶ καὶ τὸ τῶν Πελασγῶν συγγενὲς κακουργίᾳ τὴν πρῶτην, ἀρπάσαντες διεχρήσαντο τὴν ἀνθρώπων, καὶ εἰς πῦρ ἔβαλλον· διακρίντες, ὅτι 5 εἰ μὲν παρέχρησεν, ἔχει τὴν δίκην, εἰ δὲ ἀληθῶς ἔλεξεν, καὶ ἔτι ἀσέβησαι αὐτοὺς ἔδει· ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν κλέποντας ἕνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων, σποκομίζεν εἰς Δωδάνην. Ὅτι ^c Πενθίλος ἐκ Βοιωτίας τὴν Αἰολικὴν σποικίαν ἤγαγεν. Ὅτι 10 ^d μεθόριον Ἀθηναίων καὶ Βοιωτίας, πρὸς τῇ Εὐβοικῇ θαλάττῃ, ὅστις ὁ Ὠρωπὸς, καὶ ὁ ἱεὺς λιμὴν, ὃν καλεῖσι Δελφίνιον, ἀντιπέραν Ἐρετρίας τῇ ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ σταδίων τὸ διάστημα ξ'. εἴτα Δήλιον, Ταναγραίων πολίχνην, ἀπέχον σταδίους τῆς Αὐλίδος λ'. εἴτα λιμὴν 15 βαθύς· εἴτα Αὐλὶς, πετρῶδες χωρίον· εἴτα Εὐρίπος· εἴτα Σαλγανεύς, ἐπάνωμον χωρίον Σαλγανέως πρὸς Βοιωτῷ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ταφέντος, μετὰ τὸ ἀναίρεσθαι ὑπὸ τῷ περὶ Μεγαβάτην Περσῶν, ὡς δὴθεν κακῶς αὐτῷ ὑφηγησαμένη· τὸ δὲ Μαλιακῆ κόλπου θάλασσαν, λαβυρινθώδη καὶ ἀπορὸν μεταγόντες δ' οἱ Πέρσαι ὑπερῶν, ὡς ἀδικηθέντα τὴν Σαλγανέαν ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς. Ὅτι ^e τὸ Ἀμφιαράου ἱερὸν ἐν Ταναγρα 20 ὅστις τῇ Βοιωτίας· ἐκ Κνωπίας δὲ τῇ Θεβαίων μεθιδρύθη καὶ χρησιμὸν δυνεῖ. Ὅτι ^f Ἀνθηδὸν πόλις ^g τῇ Σαλγανέᾳ ἐγγύς τῇ Βοιωτίας κεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγᾶς πόλιν τὸ διάστημα σταδίων ρε'. καὶ ἐγγὺς τῇ Αἰγῶν αἱ Ὀροβίαι· ἐκ δὲ Ἀνθηδόνος ἦν Γλαῦκος, ὃν μεταβαλεῖν φασιν εἰς κῆτος θαλάσσιον. Ὅτι ^h ἡ Βοιωτία, σπαραγμώδης ἔσται καὶ ὑπαντρεὺς, ποιεῖ 30 σεισμὸς ἐν αὐτῇ ἑξαίσις, ⁱ ὡς πινὰς τῇ πόρῳ σποτυφλῶδες, καὶ πινὰς διευρύνεσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν τὸν λίμνην τέτινες ὑφίστανται, καὶ αὐτῆς λήγουσι· διὸ καὶ Πλάταια μὲν καὶ Πλαταιεὺς περὶ λίμνην ποτὲ ἦσαν, καὶ διὰ τὴν τῶν κνωπῶν πλάττω ἔτις ἀνομάσθησαν· ἐπὶ δὲ Ἐλος πε 35 καὶ Ἐλεῶν [ἐκλήθησαν, ἀπὸ τὸ ἐπὶ τοῖς ἔλεσιν ἰδρύσθαι] νῦν δὲ ὑπεύρυνται. Ὅτι ^k ὁ Κηφισὸς ποταμὸς ἐκ τῶν Φωκιῶν ὄρεων ἀρχεται ἐκ Λιλαίας πόλεως, καὶ εἰς τὴν Κωπαίδα λίμνην ἐκδίδωσιν· εἴτα καὶ ὁ Περμειῶς καὶ Ὀλμειῶς ἐκ τῆς Ἑλικῶνος ῥέοντες, εἰς 40 τὴν αὐτὴν ἐμβάλλουσι λίμνην περὶ πόλιν Ἀλιάρτον· ἡ δὲ τῇ λίμνης πεδίμετος, σταδίων τπ'. Ὅτι ἡ Κωπαῖς λίμνη, πολλὰς δεχομένη ποταμούς, ἐξοδὸν ἔχει, πλὴν τῆς καὶ τῇ Κηφισὸν δεχομένη αὐτὸν χόσματος. Ὅτι ^l Σκῶλος ὅστις κώμη τῇ Παρασωπίας ὑπὸ τῇ 45 Κηφισῶν, τόπος τεταχὺς· ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ παραιμία λελεκαί, “Εἰς Σκῶλον μὴτ' αὐτὸς ἴδωμι, μὴτ' ἄλλω ἔπεισαι” καὶ τὴν Πενθεᾶ οἱ αὐτὰ φασιν ἀφασπασθῆναι· ἔστιν δὲ καὶ ἐν Ἑρεκλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ κώμη Σκῶλος,

facerdote, Pelasgorum oraculum inveniri non posse, Bœotiis autem dicente, rebus usuros secundis si impie agerent: suspicati sunt Bœotii vatem Pelasgis ob generis propinquitatem fuisse gratificatam; correptam itaque mulierem in ignem conjecerunt, sic ratiocinantes; si falsum reddidisset oraculum, eam supplicio adfectam esse; sin verum, eos hoc pactu injuste agere. Ab hoc oraculo postea ipsis fuit imperatum, ut tripodem, apud suos furto sublatum, ad Dodonam quotannis mitterent. Quod Penthi- 10 lus ex Bœotia Æolicam coloniam deduxerit. Quod terminus Atticæ et Bœotix ad mare Euboicum sit Oropus, et Sacer portus, quem Delphinium appellant, contra Eretriam Eubœæ, intervallo stadiorum 60. Deinde Delium, Tanagræorum oppidulum, distans ab Aulide stadiis 30. Postea portus Pro- fundus appellatione; inde Aulis, lapidosus locus; mox Euripus: postremumque Salganeus, locus no- 15 men habens a Salganeo, viro Bœotio, illic sepulto; qui interfectus erat a Persis sub Megabate duce militantibus, quasi dolose classem a sinu Maliaco per mare duxisset invium et tortuosum: postea ab iisdem, errore suo cognito, magnifica sepultura co- honestatus. Quod Amphiarai templum in Tanagra 25 Bœotix sit, atque e Cnopia Thebaica jussu oraculi in eum locum sit traducta. Quod urbs Anthedon post Salganea extrema sit totius Bœotix, atque ab ipsa ad Ægas usque Eubœæ urbem trajectus sit sta- diorum 120. Item prope Ægas sunt Orobiae. Ex hac Anthedone Glaucus fuit, quem in cetum mu- tatum fuisse perhibent. Quod Bœotiam, ob caver- nas et meatus subterraneos, frequenter terræ motus cieat, unde meatus alii obturentur, alii aperiantur; iti- dem et lacus alii oriantur, alii desinant. Quapropter 35 Plateæ et Plataenses juxta lacum olim fuere, et ob remorum latitudinem ita sunt appellati. Item Helos et Heleon a paludibus nomen habent: nunc conti- nenti accedunt. Quod Cephissus fluvius a Phoci- cis montibus oriatur ex urbe Lilæa, et in Copaida lacum exeat. Quo loco etiam Permessus et Ol- 40 meius ex Helicone fluentes, in eundem ingrediuntur prope Haliartum urbem. Ambitus ipsius lacus stadiorum est 380. Quod Copais lacus multa flu- mina excipiens exitum nullum habeat, præter hia- tum qui prope Cephissum eum excipit. Quod Scolus sit pagus Parasopix sub Cithærone locus asper; unde proverbium, “Nec Solum ipse ibis, 45 “aliumve sequeris euntem.” Hoc loco Penthea dis- cerptum fuisse aiunt. Est et in Heraclea Trachinia vicus Scolus, quem Asopus fluvius præterit: et in

^a Εἰς in Ed. Basl.^b Τῶν δὲ Βοιωτῶν εἰπέσις, ὅτι δὲ αὐτοὺς ἀσέβησαντας πράξαι in Ed. Basl.^c Πενθίλος Strab.^d Strab.

p. 585. l. 8. 13. 21. et p. 586. l. 6.

^e Strab. p. 586. l. 11. 13.^f Strab. p. 587. l. 20. et p. 588. l. 9. 12.^g Strab.

p. 589. l. 22. et p. 590. l. 9.

^h Ita Syllburg. In Ed. Basl. πρὸς τινὰς.ⁱ Ita ex Strabone. In Ed. Basl. desiderantur quæ

uncis inclusimus.

^k Strab. p. 590. l. 17.^l Strab. p. 593. l. 17. 19.^m In Ed. Basl. ἴται.

Sicyone alius est Asopus fluvius. Quod Theſpiæ urbs fit ad Heliconem ſita verſus auſtrum: incumbit et ipſa et mons Helicon ſinui Criſæo. In propinquo Aſcra eſt, Heſiodi patria. Quod mons Parnaffus multas ſpeluncas ſacras habeat, e quibus eſt una Corycium, Nymphis ſacrum, ejuſdem cum Cilicio nominis. Quod occiduum Parnaffi latus incolant Locri Ozolæ et Doriennes; et Ætoli quidem juxta Coracem Ætolizæ montem: ad ortum vero Doriennes et Phocennes. Quod Criſæus ſinus uſque ad Actium porrectus ſit. Quod duæ ſint inſignes urbes Phoceniſium, Delphi et Elatea: altera ob antiquiſſimum oraculum Apollinis; altera vero, quod juxta Cyphum Perrhæbicum montem et urbem ſit locata. “Guneus vero ex Cypho ducebatur &c.” Quod Perrhæbi occiduam partem Olympi habitarent prope Macedones. Quod alius ſit Mopſus, a quo Attica Mopſopia eſt dicta; alius cui Manto fuit mater, quæ Teireſiæ fuit filia, a quo Mopſoeſtia urbs Ciliciæ dicta eſt. Quod inter Sepiada et Caſthanæam, promontoria Pelii, littus deſertum ſit, ubi claffis ipſa Xerxis a ſubſolano fuit deleta. Quod campus circa Lariffam, Pelasgicus fuerit antea appellatus: Pyrrhæa vero, a Pyrrha Deucalionis uxore: Æmonia, ab Æmone: Theſſalia, a Theſſalo Æmonis filio.

παρ' αὐτὸν ποταμὸς ῥεῖ Ἀσωπὸς· καὶ ἐν Σικυῶνι ἄλλος ὄρεϊν ποταμὸς Ἀσωπός. “ΟΤΙ ἡ Θέσπεια πόλις ὄρεϊν ποταμὸς τῷ Ἐλικῶνι νοτιωτέρῃ, ὅπκιμυδν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ Ἐλικὸν πλησίον δὲ καὶ ἡ τῷ Ἡσιόδῳ πατρὶς Ἀσκη. “ΟΤΙ ὁ Πάρνασος τὸ ὄρος ἀσπίλαια ἔχει πολλὰ ἱερά, ὧν ἐστὶν ἐν καὶ τὸ Κωρύκειον, ἱερὸν νυμφῶν, ὁμάνυμον τῷ Κιλικίῳ. “ΟΤΙ τὸ ἐσπερίον τῷ Πάρνασῳ πλευρὸν νέμονται ὁ Λοκρεῖ τε οἱ Ὀζόλαι καὶ Δωρεῖς· καὶ Αἰτωλοὶ καὶ τὸ Κόρακα Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ ποταμὸς ἑὸν Δωρεῖς καὶ Φωκεῖς. “ΟΤΙ ὁ Κρισαῖος κόλπος ἕως τῷ Ἀκτίῃ περικεῖται. “ΟΤΙ ὁ Φωκέων δύο εἰσὶν πόλεις ὁπίσθημοι, Δελφοὶ τε καὶ Ἐλάτεια· ἡ μὲν ἀρχαῖος τὸν μαντεῖον ἔχει Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ ἀρχαῖος τὸν Κύρον Περραιβικὸν ὄρος καὶ πόλιν ἔχει. “Γενεὺς δ' ἐκ Κύρου ἦγεν.” “ΟΤΙ Περραιβοὶ τὰ δυτικὰ τῷ Ὀλύμπῳ ὄρεϊν, Μακεδόνων ἐγγύς. “ΟΤΙ ἔτερος Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία· καὶ ἄλλος ὁ Μάντης τῷ Τειρεσίῃ θυγατρὸς παῖς, ἀφ' οὗ Μοψοεστία πόλις Κιλικίας. “ΟΤΙ μετὰ τὸ Σηπιάδος καὶ Καοθαναίας, ὅ Πηλὸν ἀκρωτηρίων, αἰγιαλὸς ἐστὶν ἔρημος· ἐνθα ὁ Ξέρξης στρατὸς ὑπὸ ἀπηλιώτῃ σινετέρετο. “ΟΤΙ τὸ ποταμὸς Λάρισσαν πεδίον, Πελασγικὸν ὀκαλεῖτο ποταμὸν. Πυρραία δὲ ἀπὸ Πύρρας τῷ Δευκαλίωνος γυναικὸς· Αἰμονία δὲ ἀπὸ Αἰμόνος· Θεσσαλία δὲ ἀπὸ Θεσσαλῆς τῷ Αἰμόνος.

^a Strab. p. 594. l. 14. Rectius Θεσπεια vel Θεσπειαι sicut Πλάταια et Πλαταιαι. In Ed. Basf. Αἰτωλοί. ^d Strab. p. 605. l. 21. et p. 639. l. 4. ^e Mutilus est locus, et e duabus annotationibus in unam contractus: itaque legendum est, ἡ δὲ διὰ τὸ ἐπικαιρίως ἰδρύσθαι πρὸς τὰς ἐκ τῆς Θεσσαλίας ἐκβολὰς: vel διὰ τὴν τῆς ἰδρύσεως εὐφροσύνην. Nam utroque modo loquitur Strabo. His ex eodem addendum, “ΟΤΙ τῶν Ἀθαμάνων τινὲς ἔμειναν περὶ Κύρον, Περραιβικὸν ὄρος, ὁμάνυμον κατόικίαν ἔχον. Hemistichium autem illud Homericum ex Il. β'. ver. 255. Sylburg. ^f Strab. p. 596. l. 9. p. 642. l. 13. p. 921. l. 2. et p. 964. l. 14. Μόψος pro Μόψος malit Berkelius ad Steph. v. Μοψοπία. ^g Strab. p. 641. l. 30. et p. 642. l. 17. ^h Ita ex Strabone. In Ed. Basf. Καοθαναίας.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

BIBΛΙΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO DECIMO.

ΟΤΙ ^a ἡ Εὐβοία μῆκος ἔχει σταδίων ρσ'. ἀπὸ Κιναίης ἄκρῃ ἔχ' ὅσον ὅσον ἕως Γεραῖς ἔχ' ὅσον ὅσον τὸ πλάτος τὸ μέγιστον, ρν'. σταδίων καὶ ἔστιν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ, καὶ τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ τῇ Λοκρίδι, καὶ τοῖς Μαλιεῦσιν. ^b Διὸς δὲ τὸ μῆκος Μάκρις ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ἀβαντίς. ^c τὰ δὲ μεταξὺ Καφηρέας καὶ Γεραῖς, τὰ κοῖλα Εὐβοίας καλεῖται. ^d ΟΤΙ ὁ Ὀρεός, Ἰπαιία ἐκαλεῖτο καὶ οἱ Ὀρεῖται, Ἰπαιεῖς. ^e ΟΤΙ τὸ Δίον, καὶ ὁ Ὀρεός, καὶ ἡ Κήρινθος, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ ὁ Βέδωρος ποταμός, πάντα ταῦτα τῇ Εὐβοίᾳ ὁρίσθαι εἰσὶν, ὡς τὸ βορρᾶν τετραμυδία καὶ πρὸς Σκυρον νῆσον καὶ Λήμνον. ^f ΟΤΙ Κάρυστος, καὶ Στύρα, καὶ Ἐρετρία, ὡς νότον εἰσὶν, ἀντιπέραν Ἀττικῆς. ^g ΟΤΙ ἐν Κάρυστι φύεται λίθος ἡ ξαινομυρία καὶ ὑφαινομυρία, ὥστε τὰ ὕψη χειρόμακτρα γίνεσθαι· ῥυπαρόντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ σποκαίρεσθαι λέγουσιν, παρὰ πλοῖον τῇ τῷ λίθων πλῆθει ὁ δὲ Γεραῖος ἀρσενικόν. ^h ΟΤΙ ὡς τὸ Λήλαντον πεδίον τῇ Εὐβοίᾳ, μέγαλα ἰσχυρὰ καὶ σιδήρεα, ἅπερ νῦν ἐκλέλειπεν, ὥστε καὶ Ἀθηναῖοι τ' ἀργύρια. ⁱ ΟΤΙ ἡ Ἐρετρία πόλις δύναμιν εἶχεν ποτε μεγάλην ὥστε, ἡνίκα πομπὴν ἤγον, γ. μὲν ὁπλίται ἦσαν, χ'. δὲ ἱππεῖς, ξ'. δὲ ἄρματα· ἐπὶ ἤρχον δὲ Ἀνδρῶν καὶ Τήνων, καὶ πινῶν νήσων ἄλλων. ^j ΟΤΙ τῶν ποταμῶν, τὰ μὲν συσάδην ὄντι, ὡς τὰ ξίφη καὶ τὰ ὀρεκτὰ τῶν Ὀμηρικῶν Ἀβάντων· τὰ δὲ ἀκοντίζεσθαι δύνανται οἷον καὶ παλῆς, ὅποια ἰσχυρὰ ἢ τῶν Ἀχαιῶν μέγιστα· τὰ δ' ἐπαμφοτερίζει, οἷον ὁ κοντός καὶ ἡ σάρισα καὶ ὁ ὑσός. ^k ΟΤΙ τῆς Εὐβοίας δύο πινές εἰσιν ποταμοί, ἱ Κιρεὺς καὶ Νιλεὺς· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πίνοντα ποσάδα γίνονται, ἐξ μὲν πατέρος λοβὰς, ἐκ δὲ πατέρος μέγιστα. ^l ΟΤΙ ὡς ἀνατολὰς τῇ Ἀμβρακικῇ κόλπου

QUOD Eubœa longitudinem habeat stadiorum 1200, a Cenæo promontorio juxta Thermopylas ad Geræstum juxta Sunium. Latitudo autem ipsius maxima stadiorum est 150. Insula vero hæc opponitur Atticæ, Bœotici, Locridibus, Malienibus, freto intercipiente. Cæterum ob angustam ipsius formam olim Macris fuit dicta, postea Abantis. Quæ vero inter Caphereum et Geræstum continentur, cava Eubœæ appellantur. Quod Oreus Histiaea fuerit dicta, et Oreitæ Histiaenses. Quod Dium, et Oreus et Cerinthus, et Artemisium, et Budorus fluvius, universa hæc Eubœæ maritima loca sint, ad boream et insulam Scyrum atque Lemnum conversa. Quod Carystus, et Styra, et Eretria ad notum sint e regione Atticæ. Quod in Carysto lapis nascatur, qui plectitur et textitur: atque ex eo mantilia fiant, quæ ubi fordescunt in flammæ projecta non secus mundantur, quam linthea dum lavantur. Cæterum Geræstus masculino effertur genere. Quod circa Lelantum campum Euboicum æris et ferri metalla fuerint, quæ nunc defecere, quemadmodum Athenis argenti fodinæ. Quod Eretria urbs potentissima fuerit olim, adeo ut, cum pompam ducerent, tria millia essent gravis armaturæ peditum, equites autem sexcenti, currus sexaginta: imperavit autem insulis, tum aliis, tum Andro et Teno. Quod ex hastis, aliæ statariæ pugnæ idonea sint instrumenta, velut gladii et oblongæ hastæ Homericorum Abantum; aliæ manu jaciuntur, velut sagittæ aut jaculum, cujusmodi erat Achillis hasta fraxinea; aliæ utrumque usum præbent, velut contus et sarissa et pilum. Quod Euboici amnes duo sint, Cereus et Nileus, e quorum altero bibentes oves albæ fiunt, ex altero nigræ. Quod a

^a Strab. p. 647. l. 7. et 648. l. 3. ^b Strab. p. 648. l. 13. ^c Strab. p. 649. l. 15. ^d Strab. p. 650. l. 7. 13. 17. ^e Strab. p. 652. l. 7. ^f Strab. p. 653. l. 13. ^g Strab. p. 654. l. 14. 19. ^h Strab. p. 655. l. 10. ⁱ In Ed. Bas. Κιρεὺς καὶ Νιλεὺς. ^j Strab. p. 656. l. 2. 7.

sinu Ambracico versus ortum habitent Acarnanes; et deinceps sit Achelous fluvius; postea Ætoli versus ortum: et post hos Locri Ozolæ, et mons Parnassus; deinde Helicon mons: ab hoc Cythæron juxta isthmum Corinthiacum; dein Hymettus, versus ortum ordine locati montes. Supra Acarnanes in parte mediterranea versus septentrionem siti sunt Amphilo-chi: deinde Dolopes, et Pindus mons, e quo Achelous fluit ad Echinadas. Supra Ætolos Perrhæbi ad boream sunt siti, et Athamanes, et pars Æniam qui Ætam tenent. Porro Ætolorum et Acarnanum latus australe, mare est quod juxta sinum Crisæum jacet. Hic sinus ab ore Acheloi fluvii sumit initium. Quod Corax Ætoliæ mons Ætæ monti conterminus sit. Quod Actium promontorium sit maxime occiduum sinus Ambracici. Quod quæ nunc Leucas appellatur urbs, antea peninsula fuerit, a Corinthiis autem continenti abscissa. Homerus illam vocat, "actam Epiri," id est, littus continentis, Acarnaniæ nimirum, cujus pars Nericus quoque est, quam Laertes se cepisse innuit. Sed et Crocylia et Ægilips urbs, in catalogo, prope Leucada sunt: ita ut insula tota urbes habeat tres, Leucada in freto quod arte factum est, quæ prius erat Nericus, deinde Crocylia, et Ægilipa. Quod quæ nunc Cephallenia dicitur, Homerus nonnunquam Samon appellet, velut hoc loco, "Quique Zacynthon habebant, qui coluere Samumque:" nonnunquam vero Samen, ut, "Dulichiumque Sameque." Sed et Acarnaniam partem Cephallenia dicit et Epiri, ut, "Epirumque vel oppositas ad littora partes qui coluere." Et rursus, "Bis sex Epiri armenta &c." Eodem vero cum insula nomine gaudet urbs in ea, quæ Samos et Same promiscue dicitur. Quod Mentæ urbs, quæ prius Taphus appellabatur, nunc Taphyusa vocetur. Quod Samæi Cephallenii sint a Same aut Samo: Iones vero a Samo Ionie Samii sint dicti. Quod Epei Echinadas sub Megete habitarent, una cum Phyleo ex Elide profecti; quapropter Cyllenium Otum magnanimorum ducem Epeorum, Phylidæ socium Homerus appellat. Quod Samos Ionica, prius Melamphylos fuerit appellata; deinde Anthemis; mox Parthenia a fluvio qui in ea est Parthenio, qui mutato nomine Imbrafus postea est dictus: postremo Samos a montium altitudine; nam prisca excelsos montes Samæos vocabant. Quod a Zacyntho insula ad Hesperidas Libyæ stadia sint 3300. Quod insulas Echinadum, quæ nunc dicuntur Oxeæ, Homerus appellavit Thoas. Dulichia itaque ad Alphei ostium et Æniadas jacet. Quod Taphii et Teleboæ insulas eodem nomine habitarent prope

Ἀκαρνανες οἰκῶσιν, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀχελῷος ὅστιν ποταμός·
 εἶτα Αἰτωλοὶ ἀνατολικώτεροι καὶ μετ' αὐτὰς Ὀζόλαι
 Λοκροί, καὶ ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος· εἶτα Ἑλικῶν τὸ
 ὄρος· εἶτα Κιθαῖρων, καὶ τὸν Κορινθίων ἰσθμόν· εἶτα
 5 Ὑμιττός, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐφεξῆς κείμενα τὰ
 ὄρη· καὶ ὑπέρκεινται ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς βορρᾶν,
 τῷ μὲν Ἀκαρνανῶν Ἀμφίλοχοι· εἶτα Δόλοπες, καὶ ἡ
 Πίνδος τὸ ὄρος, ἀφ' ἧς ὁ Ἀχελῷος ῥεῖ πρὸς τὰς Ἐχ-
 νάδας· τὴν δ' Αἰτωλῶν Περγαῖοι πρὸς βορρᾶν εἰσιν,
 10 καὶ Ἀγαμέμνες, καὶ Αἰνιανῶν π. μέρος, τὴν δ' Οἰτῆν ἔχον-
 ταν· τὸ δὲ νότιον πλεῖστον Ἀκαρνανῶν τε καὶ Αἰτωλῶν,
 ἡ θάλασσα ὅστιν, ἡ καὶ τὸν Κρισαῖον κόλπον· ἀρχεται
 δ' ὁ κόλπος ἔτος ἀπὸ τῆς γόματος τῆς Ἀχελῷου πο-
 ταμῶ. Ὅτι ἂν Κόρεξ ὄρος Αἰτωλικὸν συνάπῃ τῇ
 15 Οἰτῇ ὄρει. Ὅτι ἂν τὸ Ἀκτιον δυσμικῶτατόν ὅστιν ἄκρον
 τῆς Ἀμβρακικῆς κόλπου. Ὅτι ἡ νῦν Λολυγία πύ-
 λιν χερρόνησος ἢ ὡρὶν· ὑπὸ δὲ Κορινθίων ἐπιμήθη·
 καλεῖ δ' αὐτὴν Ὀμηρος "ἀκλὴν ἡπείροιο," τὴν Ἀκαρ-
 νανίαν διηλονότι, ἧς μέρος τὸ Νήρικον, ὅπερ Λαέρτης
 20 ἐλεῖν λέγει· ἀλλὰ καὶ τὰ Κροκύλεια καὶ ἡ Αἰγίλις
 πόλιν, ἐν χαλῶν, τὴν Λευκάδος εἰσὶν πλησίον· ὡς
 τὴν νῆσον ὅλῃ ἔχει πόλιν τρεῖς, Λολυγία μὲν ἐν
 τῷ χειροποιήτῳ πορθμῷ, τὴν πρὶν Νήρικον, καὶ Κροκύλεια,
 καὶ Αἰγίλιαν. Ὅτι ἂν νῦν Κεφαλληνίαν Ὀμηρος
 25 καὶ Σάμον καλεῖ· οἷον, "Οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἢ δ' οἱ
 "Σάμον ἀμφεμένοντο" καὶ Σάμιον· οἷον, "Δελιχίον τε
 "Σάμιον τε" ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν μέρος λέγει
 τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τὴν Ἠπείρου· οἷον, "Οἱ τὴν Ἠπείρον
 "ἔχον, ἢ δ' ἀντιπέραν εἰμένοντο" καὶ πάλιν "Δάδεα
 30 "ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι" ὁμωνύμως δὲ τῇ ὅλῃ νήσῳ, καὶ
 ἡ ἐν αὐτῇ πόλις Σάμος καὶ Σάμιον καλεῖται. Ὅτι
 ἡ τῆς Μέντης πόλις, Τάφος πρὶν καλεσμένη, νῦν
 Ταφίονα καλεῖται. Ὅτι ἂν Σαμαῖοι μὲν οἱ Κε-
 φαλλῆνες, ἀπὸ Σάμης ἢ Σάμου· οἱ δὲ Ἴωνες, ἀπὸ
 35 Σάμης τῆς Ἰωνικῆς, Σάμιοι. Ὅτι ἂν Ἐπειοὶ κατὰ
 κουν τὰς ὑπὸ τῷ Μέγῳ Ἐχινάδας, ἔξ Ἡλίδος
 ἐλθόντες μὲν Φυλέας· διόπερ καὶ τὸν Κυλλήνιον Ὠτὸν
 μετὰ τῶν Ἐπειῶν, Φυλίδεω ἑταρὸν καλεῖ ὁ
 Ποιτής. Ὅτι ἡ Ἰωνικὴ Σάμος πρὶν ἐκαλεῖτο
 40 Μελάμφυλος· εἶτα Ἀνθεμῖς· εἶτα Παρθενία, ἀπὸ
 ποταμοῦ ἐν αὐτῇ Παρθενίᾳ, ὅς ἑστιν ἰμβρασιος μετωνομασθῆ-
 ῖτα Σάμος ἀπὸ τῆς ὑψους τῆς ὄρεως· οἱ γὰρ πα-
 λαιοὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη Ἰσαμαίους ἐκάλεον. Ὅτι ἂν ἀπὸ
 Ζακύνθου νήσου εἰς Ἐσπερίδας τὴν Λιβύης γάδοι γτ'.
 45 Ὅτι τὰς νῦν Ὀξείας νήσους τῆς Ἐχινάδων Ὀμηρος
 Θοὰς καλεῖ· ἡ μὲν οὖν Δελιχία καλεῖται κατὰ τὰς
 τῆς Ἀλφειῆς ἐκβολὰς καὶ Οἰνιάδας. Ὅτι ὁ οἱ Τάφιοι
 καὶ οἱ Τηλεβοῖαι νήσους κατὰ κουν ὁμωνύμως αὐτοῖς

^a Strab. p. 657. l. 16.

^b Strab. p. 659. l. 4.

^c In Ed. Bas. Νήρικον. Vide Stephanum v. Νήρικος.

^d Strab. p. 661.

l. 12. 22. ^e Strab. p. 664. l. 26. et p. 669. l. 22.

^f In Ed. Bas. Ταφίονα.

^g Strab. p. 664. l. 2. 4.

^h Strab. p. 669.

l. 16. ⁱ Φυλίδεω in Homeri libb. vulgatis, ll. ο'. ver. 519.

^k Strab. p. 667. l. 1.

^l Σάμης malit Casaub. quem vide

in Commentariis ad Strabonem, p. 667. ^m Strab. p. 668. l. 6. 12.

ⁿ Δολιχὰ apud Strab. et Steph. Byzant. Vide Berkelium

ad Steph. v. Δελιχίον. ^o Strab. p. 664. l. 16. et p. 673. l. 4.

καλουμένης, πλησίον τῆς Ἐχινάδων. Ὅτι ὁ καὶ
 Νικομήδειαν ἢ Βιθυνίας κόλπος, Ἀσακηνὸς καλεῖται,
 ἀπὸ πινος πολυχίνης κειμένης ἐν τῷ μυχῶ Ἀσακοῦ
 καλουμένης. Ὅτι ἡ Τιυδάρεως καὶ Ἰκάριος ἐκπεσόντες
 Σπάρτης ὑπὸ Ἰπποκόωντος, ἦλθον εἰς Πλευρώνα
 παρὰ Θέσιον· καὶ μετ' αὐτῶν συγκατεκλήσαντο πολλήν
 χώραν καὶ τῆς Ταφίων καὶ Ἐχινάδων νήσων. Ἄλλ' ὁ μὲν
 Τιυδάρεως, γήμας Λήδαν ἢ Θεσίης παῖδα, μετόκησεν
 εἰς τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ Ἰκάριος, ἔφημεν Πολυκάστῳ τῷ
 Λυγαίης παῖδι, καὶ τῇ Ἀκαρνανίας ἐκυρίευσεν. ἔξ ὧν
 Πλευρόπτη καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς. Ὅτι Ἀκαρνανεὶς
 ἐ συνεστράτευσαν Αἰτωλοῖς κατὰ τῆς Τρωάδος· ὅθεν
 ὑπερον ἔπει πολλοῖς Ῥωμαῖοις ἐπέσαν αὐτοῖς, καὶ τὴν
 αὐτονομίαν ἀπέλαβον, διὰ τὸ μὴ συνεστράτευσαι Ἕλλησι
 καὶ τῇ Τρώϊ, οἵτινες ἦσαν παρρηγοὶ Ῥωμαίων· ὁ γὰρ
 Αἰνείας, ἐκ τῆς Τρώϊς ἦν. Ὅτι οἱ Κερήτες ἐκ ἦσαν
 Αἰτωλοῖ, ἀφ' οὗ ἐπὶ ταῦτα. “Κερήτες τ' ἐμά-
 “χοντο καὶ Αἰτωλοί.” πάλιν οἱ τῶν Πορθέως παῖδες
 τρεῖς Αἰτωλοὶ ὄντες, καὶ τῷ Πλευρώνα καὶ Καλυδῶνα
 οἰκοῦντες, Κερήτες ἦσαν· οἱ γὰρ Πλευρώνιοι Κερήτες
 εἰσιν, ὅπερ ἀληθέστερον ἔσθ' ὅτιν Ὀμηρικόν, τὰ
 μέρη τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν οἶον, “Οἱ δ' Εὐβοῖαν
 “ἔχον Χαλκίδα τε” καὶ πάλιν, “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ
 “Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί” τοῖσιν οὖν καὶ τὸ, “Κερή-
 “τες καὶ Αἰτωλοί” φασὶν οὖν, ὅτι Κερητῶν ἐχόντων τ'
 νῦν Αἰτωλίαν, ἐκπεσὼν ἔξ' Ἡλίδος Αἰτωλός, μετὰ
 πίων Ἐπειῶν, ἐκυρίευσεν τῆς ἑαυτοῦ κληθείσης
 Αἰτωλίας· καὶ οἱ Κερήτες μετόκησαν εἰς τὴν Ἀκαρνα-
 νίαν. Μετὰ ἔν γενεὰς ἰ. Ὁξύλος μετὰ Ἡρακλείδων
 κατήλθεν εἰς τὴν Ἡλίδα ὡς πατρώϊον, ὡς καὶ τὸ ἐπι-
 γραμμα τὸ ἐν τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ δηλοῖ. “Χώρας
 “οἰκιστὴς παρ' Ἀλφειῷ ποτὶ δῖναις Τρεφθέντα σταδίων
 “γείτον' Ὀλυμπιάδος, Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλοῖ
 “τόνδ' ἀνέστηκεν Αἰτωλὸν, σφετέρως μῆμ' ἀρετῆς
 “ἐσορᾶν” τὸ δὲ ἐπὶ τῇ Ὀξύλου εἰκόνι ἐπιγράμμα
 ἔτι εἶχει. “Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα
 “δῆμον, Κτήσατο Κερήτιν γλῶσσοι πολλὰ καμῶν.
 “Τῆς δ' αὐτῆς γενεῆς δεκάτοσσος Αἴμονος υἱὸς
 “Ὁξύλος ἀρχαίην ἐκπσε τήνδε πόλιν” τὸ δὲ Ὀξύλου
 ἐν Ἡλίδι κεῖται· τὸ δὲ Αἰτωλοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ.
 Ὅτι Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, πόλεμον ἔχοντες
 παρὰ Ἐρετρειῶν παρὰ τῶν Ἀιγάντων πεδίων, καὶ πολλὰ-
 κισ κρατούμενοι ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων τειχῶν, καὶ κατὰ-
 βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπετήδευσαν τὰ ἐμ-
 προσθεν κείρεσθαι τὴν κεφαλῆς· διὸ καὶ ὑπὸ Ὀμήρου
 “ὅππασιν κομόωντες” παρονομασθῆναι· καὶ μετοική-
 σαντες εἰς Αἰτωλίαν ὑπερον, καὶ μάχη νικήσαντες τὰς
 ἐνοικεῖντας, ἐδίωξαν πέραν τῆς Ἀχελώος ποταμῆος· διὸ
 ἐκείνοι μὲν οἱ Εὐβοεῖς, Κερήτες ἐκλήθησαν, ἀπὸ τῶν
 κείρεσθαι· οἱ δ' ἐκβλήθέντες, Ἀκαρνανεὶς, ὡς μὴ

Echinadas. Quod Bithyniæ sinus juxta Nicome-
 diam Astacenus vocetur, ab Astaco, oppido quo-
 dam in eo sinu jacente. Quod Tyndareus et
 Icarus, ab Hippocoonte e Sparta pulsi, et Thesti-
 um Pleuroniorum dominum sese receperint, atque
 una cum ipso multam regionem Taphiorum et
 Echinadum insularum occuparint. Atqui Tynda-
 reus, accepta in uxorem Leda Thestii filia, domum
 rediit: Icarus vero Polycastam Lygæi filiam duxit,
 atque Acarnaniæ parti imperavit; ex quibus nati
 fuere Penelope et fratres ipsius. Quod Acarnanes
 cum Ætolis ad Trojam non militarint: quam ob
 rem multis annis post Romanis persuaferunt, ut
 libertatem suam ac proprium vivendi morem reti-
 nerent, quia soli cum cæteris Græcis non milita-
 bant adversus Trojanos, Romanorum majores: nam
 Æneas e Trojanis fuit. Quod Curetes Ætoli non
 fuerint, propter hos versus, “Pugnabant Curetes
 “et Ætoli” &c. At Porthei tres filii, Ætoli qui-
 dem, ac Pleurona Calydonaque habitantes, Curetes
 erant: nam Pleuronii Curetes sunt; quod verius
 est. Homero enim mos est partes adnumerare toti,
 velut, “Qui Eubœam tenebant Chalcidaque.” Et
 rursus, “Trojani et Lycii et Myrmidones et Achivi.”
 Ejusdem generis erat et illud, “Curetes Ætolique.”
 Aiunt itaque, cum Curetes nunc Ætoliam dictam
 habitarent, Ætolum cum aliquibus Epeis ex Elide
 profectum regioni, quæ ejus nomine Ætolia fuit
 appellata, imperasse: Curetes autem in Acarna-
 niam migrasse. Post decem itaque secula Oxyllus
 cum Heraclidis in Elida tanquam paternam posses-
 sionem descendit; veluti etiam Epigramma Ætoli
 statuæ insculptum indicat: “Alphei ad latices qui
 “quondam condidit urbem, Eductum Pisæ non
 “procul a stadiis, Endymionis natum, virtutis mo-
 “numentum Ætoli Ætolum sic posuere suæ.” Al-
 terum Oxyli statuæ inscriptum sic se habet: “Æto-
 “lus quondam indigenam populum huncce relin-
 “quens Terram Curetum Marte fero obtinuit.
 “Ætate ast decima post Oxyllus Æmone natus,
 “Urbem hanc splendori restituit veterem.” Illud
 Oxyli in Elide est, alterum Ætoli in Ætolia. Quod
 Chalcydenses Eubœæ, cum de Lelanto campo di-
 micantes sæpe vincerentur, quod hostes anteriorem
 cæfariem captantes eos distraherent, cœperunt eam
 capitis partem tondere: proptereaque ab Homero
 “occipite comantes” appellati fuerunt. Hi postea
 in Ætoliam migrarunt, et, devictis qui ipsam in-
 colebant, ultra Acheloum fluvium eos sunt perse-
 cuti: quare illi quidem Eubœenses Curetes a ton-
 dendo sunt appellati; ejecti autem, Acarnanes,

^a Strab. p. 670. l. 15.

^b Strab. p. 673. l. 27.

^c Strab. p. 674. l. 6.

^d Strab. p. 675. l. 31.

^e Vide Homeri

Il. ξ. vers. 115.

^f Strab. p. 678. l. 19. 27.

^g In Ed. Basil. Ἀχελώϊ.

tanquam non detonsi. Quod Thestius socer fuerit Tyndarei et Cœnei, pater Ledæ et Althææ. Cæterum cum bellum haberent Thestiaides et Curetes adversus Cœnea et Ætolos ac Meleagrum, aut de agrorum finibus, aut, ut fabulatur Homerus, de suis capite ac exuviis, Meleager fratres Althææ interemit; quamobrem Althæa, multa imprecata est et horrendas invocavit diras. Quod quadrifariam Curetes Ætolici possint derivari: aut enim a tonsura sincipitis, ut dictum fuit; aut a Curio monte Ætoliæ; aut quod molles essent tanquam puellæ, quemadmodum Iaones stolitrahī appellantur; aut a Curetibus dæmonibus armiferam saltationem ducentibus: ut dicat quispiam fortissimos et in armis saltare doctos. Nam et Homerus Æneam inducit dicentem, “Merione cito te quamvis saltatorem” &c. Quod Græcis et Barbaris commune sit, ut sacrificia inter feriandum celebrent; alia quidem cum furore, alia sine eo; alia cum, alia sine musica; alia in arcano, alia palam. Musica enim philosophia est quædam, et ad morum emendationem magnopere conducit, ut inquit Plato. Quod Græci Baccho et Apollini et Hecataë et Musis et Cereri attribuant orgia omnia et bachationes et choros et mysteria. Quod Curetes dæmonum sit genus quoddam apud Jovem versans, ita appellati quod infantem eum aluerint. Bacchi vero sectatores dæmones sint, Satyri, et Sileni, et Bacchæ, et Lenæ, et Thyæ, et Mimallones, et Naiades, et Nymphæ, et Tityri. Quod Bercyntes, Phrygia gens, et cæteri Phryges omnes Rheam colant, eique orgia peragant, Deorum matrem, et Agdistin, et Phrygiam magnam Deam appellantes: a locis autem, Ideam, et Dindymenen, et Pylenen, et Cymenen, et Pessinuntida, et Cybelen. Græci autem ejus ministros Curetēs dicunt, eodem nomine quo Jovis ministros: eosdem et Corybantes nominant. Quod apud Thraces divini afflatus sint, et Cotyttia, et Bendidia; apud quos etiam Orphica originem habuerunt. Quod Olympus mons sit juxta Idam Trojæ, alius in Mysia, in Macedonia alius, et rursus qui apud Homerum super-cœlestis appellatur. Quod Talthybius post tempora Trojana coloniam in Cretam duxerit. Quod Trichaices appellati sint Dorienſes in Creta; aut qui sint bellicosi, ut Corythaices; aut a tribus galeæ cornis; aut qui saltatores. Eteocretes autem indigenæ. Quod Cnossus urbs prius Ceratus fuerit dicta, a fluvio scilicet vicino. Quod Dicta mons stadiis mille orientior sit quam Ida Cretæ:

καὶ ὁμοῖοι. Ὅτι ὁ Θεῖος πενητὲς ἢ Τυνδαρεῶ τε καὶ Οἰνέως, πατὴρ Λήδας τε καὶ Ἀλθαίας· καὶ πολέμῳ ὄντος Θεστιάδαις τε καὶ Κερῆσι πρὸς Οἰνέα τε καὶ Αἰταλούς καὶ Μελέαγρον, ἦτοι πρὸς γῆς ὄρων, ἢ, μὴ κῶς καὶ Ὅμηρον, ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι, ὃ Μελέαγρος ἀνείλεν τὰς τὴν Ἀλθαίας ἀδελφές· ἀνδρῶν ἢ Ἀλθαία “Πολλὰ κετῆσθαι, συγχεῖς δ’ ἐπεκέλευετ’ Ἐρινύς.” Ὅτι τὰς ἐν Αἰτωλίας Κερῆας τετραχῶς ἐτυμολογητέον· ἢ γὰρ διὰ τὴν ἐμπεραδίαν κερεῖν, ὡς εἴρηται· ἢ ὑπὸ ὅρας Κερῆς Αἰτωλικῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ βλακώδεις εἶναι ὥσπερ αἱ κόραι, ὅποιοι καὶ Ἰάωνες ἐλκεχίτωνες λέγονται· ἢ ὑπὸ Κερητῶν δαίμόνων, ἐνόπλιον ὄρχουμένων ὄρχησιν· λέγουσι γὰρ ἂν τὰς ἀνδρειοτάτας καὶ εἰδότες ἐν ὅπλοις ὀρχήσασθαι· καὶ γὰρ ὁ Ὅμηρος εἰσάγει τὸν Αἰνείαν λέγοντα. “Μηριόνη τάχα κεν σε καὶ ὀρχησέω περ ἑόντα.” Ὅτι κοινὸν Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ὅσιν, τὸ τὰς ἱερουργίας μετὰ ἀνέσεως ἐορταστικῆς ποιῆσθαι· τὰς μὲν σὺν ἐνδοσιασμῶ, τὰς δὲ χωρὶς καὶ τὰς μὴ μὴ μυστικῆς, τὰς δὲ μὴ καὶ τὰς μὴ μυστικῶς, τὰς δ’ ἐν φανερώ· ἢ γὰρ μυστικὴ φιλοσοφία ὅσιν, καὶ πρὸς τὴν τῶν ἡτῶν χάρασιν συμβαλλομένη, ὡς φησὶν Πλάτων. Ὅτι οἱ Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἐκάτῃ καὶ ταῖς Μάσαις καὶ Δήμητρει προσέθεσαν τὸ ὀργιατικὸν πᾶν καὶ τὸ Βακχικόν καὶ τὸ χορικόν καὶ μυστικόν. Ὅτι οἱ Κερῆτες δαίμονες πένες εἰσιν πρὸς τὴν Δία· ἕτως δ’ ὠνομάσθησαν, ἀπὸ τοῦ κερετσοφῆσαι αὐτὸν· τῷ δὲ Διονύσου ὁπαδοὶ δαίμονες, Σάτυρες τε, καὶ Σιλίνοιοι, καὶ Βάκχοι, Ἀηνοὶ τε, καὶ Θυῖαι, καὶ Μιμαλλόνες, καὶ Ναϊάδες, καὶ Νύμφαι, καὶ Τίτυρες. Ὅτι οἱ Βερέκωντες, Φρυγίων πινυνοῦν, καὶ ἀπλῶς οἱ Φρύγες, Πέαν πινυνοῦν καὶ ὀργιάζοντες ταύτῃ, μητέρας καλοῦντες θεῶν, καὶ Ἀγδισιν, καὶ Φρυγίαν θεὸν μεγάλῳ· ὑπὸ δὲ τῶν τόπων, Ἰδαίαν, καὶ Δινδυμνίαν, καὶ Πυλῆνιν, καὶ Κυμνήν, καὶ Περσινεντίδα, καὶ Κυβέλλαν· οἱ δὲ Ἕλληνες τὰς προσέθεσαν αὐτῆς Κερῆας λέγουσιν, ὁμωνύμως τοῖς τῷ Δίῳ· τὰς δ’ αὖτως καὶ Κορύβαντας. Ὅτι ὡς πρὸς τοῖς Θραξίν ἐνδοσιασμοὶ εἰσιν, τὰ τε Κοτύθια, καὶ τὰ Βενδιδία· παρ’ οἷς καὶ τὰ Ὀρφικά τὴν καταρχὴν ἔχον. Ὅτι Ὀλύμπος ὅρος ὅσιν, καὶ πρὸς τὴν Τρωϊκὴν Ἰδὴν, καὶ ὁ Μύσιος, καὶ ὁ Μακεδονικὸς, καὶ ὁ παρ’ Ὀμήρῳ Ὑπερβόριος. Ὅτι Ταλθύβιος μετὰ τὰ Τρωϊκά· Σποικίαν ἐπέλεν εἰς Κρήτην. Ὅτι Τριχάικες οἱ ἐν Κρήτῃ Δωριεῖς· ἦτοι οἱ πολεμικοὶ, ὡς τὸ κορυθαῖναι· ἢ οἱ τεύλοφοι, ἐν ταῖς ὑπερκεφαλαιαῖς· ἢ οἱ ὀρχηταί. Ἐτεόκρητες δὲ οἱ αὐτόχθονες. Ὅτι ὁ Κνωσὸς πόλις τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο Κέραςτος, ὑπὸ ποταμοῦ ἐγγὺς ὄντος. Ὅτι ἡ Δίκη τὸ ὅρος ἀνατολικώτερον ὅσιν τὴν Ἰδὴν ἐν Κρήτῃ, σταδίας α. ἢ δὲ

^a Strab. p. 679. l. 4.^b Hom. Il. i. ver. 454.^c Strab. p. 678. l. 23. et p. 680. l. 16. 20. 25.^d Il. π. ver. 617.^e Strab. p. 681. l. 14. 37.^f Strab. p. 682. l. 15. et p. 683. l. 7.^g Strab. p. 683. l. 12. 19.^h Ita ex Hesych. restituit

Cassaub. In Ed. Basil. Ἀγρῶν.

ⁱ In Ed. Basil. Περσινεντίδα.^k Strab. p. 685. l. 30.^l Strab. p. 685. l. 10.^m Apud

Homerum Il. χ. ver. 132.

ⁿ Strab. p. 694. l. 13.º In Ed. Basil. Κερατός. Καίρατος malit Meursius in Creta p. 26.

Ἰδὴ νῦν Χρυσόμαλλος καλεῖται. Ὅτι ^a ἡ Κρήτη
 εκατόμπολις ἦν τοῖς ὅ' Ὀμήρου χρόνοις, μετὰ γενεαῖς
 ἔστιν ἡ Τρωϊκῶν· ὅτι δὲ ἡ Τρωϊκῶν, 4. πόλεις ἔχεν
 ἡ Κρήτη· ἐν γὰρ τῷ καταλόγῳ, Ὅμηρος ἐκ εἰσάγει
 πρῶτον ἀπαγγέλλον τὰς ρ'. πόλεις· ἄλλ' αὐτὸς 5
 λέγει εἶναι εκατόμπολιν. Ὅτι ^b ἡ ἐνοπλος ὄρχις
 Κρητῶν μὲν ὅτιν εὐρεμα, ἡ δὲ τὸν Δία δαιμόναν·
 καλεῖται δὲ Πυρρίχη. Ὅτι ^c πρὸς τὰς πρῶτοις
 μύθους μὴ εἰδέναι ἀΐσαν, παροιμία ἐτέθη· ὁ Κρητὴς
 ἀγνοεῖ τίς θάλασσαν· οἱ γὰρ Κρητῆς θαλασσοκρά- 10
 τήσαντες πρῶτοι, ναυτικῶν μεγάλῳ χρώμενοι. Ὅτι
^d Σίφνος νηὶς ὅτιν εὐτελής, ἐφ' ἣν καὶ παροιμία ἐλέχθη·
 Σίφνιος ἀσέφαλος, διὰ τίς εὐτέλειαν. Ὅτι ^e αἱ
 Κυκλάδες νῆσοι 16. ἦσαν πρῶτον· ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι
 ταύταις προσετέθησαν· ἀρχόνται δὲ αὐτὰς ἀπὸ νήσων 15
 ἡ πρῶτη Σανίς Ἑλένης καλεμένης, πρὸς ἣν Ὅμηρος
 ἔφη· “Νῆσῳ δ' ἐν Κρανῇ ἐμὴν φιλότιπ” εἰσὶν δ'
 αὐταί· Κέως, Κύθνος, Σέριφος, Μήλος, Σίφνος,
 Κίμωλος, Πρεπέσινθος, ^f Ὀλίανθος, Πάρος, Νάξος,
 Σύρος, Μύκονος, Τήνος, Ἄνδρος, Γύαρος· αἱ δὲ Σπο- 20
 ράδες νῆσοι ἀνατολικώτεραί εἰσιν ἡ Κρήτης· οἵαι εἰ-
 σιν, αἱ πρὸς Νίσυρον, καὶ Κῶν, καὶ Καλύδνας, καὶ Λέρον,
 καὶ Πάτμον.

verum Ida nunc Chrysomallos vocatur. Quod
 Creta centum urbes habuerit Homeri ætate, quæ
 posterior est bello Trojano. Nam per illud tem-
 pus nonaginta urbes tantum Creta habebat: in
 Catalogo autem non alium introducens, sed in sua
 persona loquens εκατόμπολιν appellat. Quod quæ
 in armis fit saltatio a Curetibus adinventata sit, dæ-
 monibus scilicet illis, qui Jovi adsunt; voceturque
 Pyrriche. Quod proverbiiis cœperit in eos usur-
 pari, qui se nescire simulant quæ noverunt; Cre-
 tensis mare ignorat. Nam Cretenfes magna classe
 olim instructi maris imperium primi tenuerunt.
 Quod Siphnus insula tenuis fit, a qua proverbium
 ortum habet; Siphnius taxillus, ob tenuitatem sci-
 licet. Quod Cyclades insulæ numero duodecim
 prius fuerint, postea his aliæ adjectæ. Incipiunt
 ab ea, quæ ante Sunium est, Helena dicta de qua
 Homerus inquit, “Insula in Cranæ mistus sum
 “amori.” Sunt autem hæ: Ceos, Cythnus, Seriphus,
 Melus, Siphnus, Cimolus, Prepefinthus, Oliarus,
 Parus, Naxus, Syrus, Myconus, Tenus, Andrus,
 Gyarus. Sporades autem insulæ magis orientales
 sunt quam Creta: quales sunt, Nisyus, Cos, Ca-
 lydnæ, Lerus, et Patmus.

^a Strab. p. 699. l. 23.
 l. 12. et p. 713. l. 11.

^b Strab. p. 701. l. 11.
^f In Ed. Basil. Ὀλίανθος.

^c Strab. p. 702. l. 10.
 Apud Strab. Ὀλίανθος.

^d Strab. p. 707. l. 1.

^e Strab. p. 708.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO UNDECIMO.

QUOD Taurus mons, qui Asiam juxta longitudinem bifariam dividit, latitudinem habeat multis in locis usque ad stadiorum tria millia: longitudinem vero (quanta etiam Asiæ est) stadiorum quadraginta quinque millium, a continente quæ Rhodo opponitur usque ad Indiæ extrema. Quod Parthorum regio, et Media, et Armenia, et Cappadocum quidam, et Cilices, et Pisidæ, in ipso Tauro monte collocentur. Quod isthmus a Ponto Euxino ad mare Hyrcanum stadiorum sit 3000. Ab hoc versus septentrionem magna Chersonesus est, quæ comprehenditur ab occasu Euxino Ponto et palude Mæotide et Tanai flumine, et deserta quæ deinceps est et incognita terra usque ad oceanum. Quod si oceanus etiam a septentrione amplectitur terram, rursus ab hoc ipso mari versus austrum eunti usque ad Caspium mare et Albanæ confinia terminus erit. Quod Pompeius Posidonio fuerit amicus. Cum itaque Rhodum venisset, quando ad Mithridaticum bellum est profectus, ac cum eo congressus interrogasset quæ cupiebat audire, discedens rogavit num quid juberet: Posidonium autem respondisse aiunt, "Rem gere præclare, atque aliis præstare memento." Ex hoc etiam didicit quæ ad Iberiam et Albaniam atque Armeniam pertinebant. Quod Asiam universam Strabo in quinque partes dividerit; quarum prima est Chersonesus, ab Iberiæ isthmo incipiens versus boream: secunda, ab hac Chersoneso ad ortum tendens Tauroque divisa terra, quæ est Asia septentrionalis usque ad Indos: tertia, quæ inter Taurum montem ac mare Caspium interjacet; id est, Media et Armenia et usque ad Halym fluvium: quarta, quæ inter Halym fluvium

ΟΤΙ ὁ ὄρος ὁ Ταῦρος, ὃς διαιρεῖ διχα τὴν Ἀσίαν καὶ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαχῶς καὶ γ. σταδίων. μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας, μυριάδων δ. καὶ ς. Στὸ τῆς Ροδίων περὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς. ΟΤΙ ἡ Παρθυαία, καὶ Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκῶν τινες, καὶ Κίλικες, καὶ Πισίδαι, ἐν τῷ αὐτῷ Ταύρῳ ὄρει κεῖνται. ΟΤΙ ὁ ἰσθμὸς Στὸ τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ ὅτι τὸν Ὑρκάνιον σταδία ὅτι γ. καὶ Στὸ τῷ περὶ βορρᾶν οἷον Χερρόνησός ὅτι μεγάλη, 10 περὶ χερσὶν ἐκ μὲν δυσμῶν, τῷ τε Εὐξείνῳ, καὶ τῇ Μαίωδι, καὶ Τανάϊδι ποταμῷ, καὶ τῇ ἐξ ἧς ἐρήμῳ καὶ ἀγνώστῳ γῇ ἕως τῷ ὠκεανῷ· εἰ δὲ καὶ ὠκεανὸς ἐκ τῷ βορρᾶ περὶ τὴν οἰκουμένην, ἀπ' αὐτῷ αὐτῷ ὅτι νότον ἰόντι, ἕως τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ κατὰ Ἀλ- 15 βανίαν. ΟΤΙ Πομπηίου φίλος Ἰωὺ Ποσειδωνίῳ ἐλθὼν οἷον εἰς Ρόδον, ὅτε ὅτι τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον, ἐνέτυχεν τε αὐτῷ, καὶ χρηματίσας ὅσων ἐδεῖτο, ἔφησεν ἔχρατον εἰ πινος δεῖτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, βέλομαι σε, ὦ Πομπηίε, "Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπέροχον 20 "ἐμμεναι ἄλλων" ἔξ ἧς καὶ τὰ κατὰ Ἰβηρίαν, καὶ Ἀλβανίαν, καὶ Ἀρμενίαν ἐπύθετο. ΟΤΙ τὴν Ἀσίαν πᾶσαν διαιρεῖ ὁ Στεάβων εἰς μέρη ἐ. περὶ τὸν μὲν, τὴν Στὸ Ἰβηρίας τῷ ἰσθμῷ ἀρχομένην Χερρόνησον ὅτι τὸν βορρᾶν· δεύτερον δὲ, τὴν Στὸ τῷ Χερρόνησου περὶ 25 τῆς περὶ ἀνατολὰς γῆν ἀφορίζομένην ὑπὸ τῷ Ταύρῳ, ἥτις ὅτι ἡ βορρεία Ἀσία ἕως Ἰνδῶν· τρίτον δὲ, τὴν μετὰ τῷ Ταύρῳ ὄρος καὶ Κασπίας θαλάσσης· τέτ' ὅτι Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ ἕως Ἀλυσος ποταμῷ· τέταρτον δὲ, τὴν ἐντὸς Ἀλυσος γῆν καὶ αὐτὸν

^a Strab. p. 717. l. 6. 11. et p. 719. l. 7. 25.

^b Strab. p. 718. l. 1.

^c Strab. p. 718. l. 23. 31.

^d Strab. p. 717. l. 32. p. 718. l. 34.

τὸν Ταύρον, ἕως τῆς Κιλικίας θαλάσσης, καὶ μέχρι
 Ἰωνίας καὶ Χαλκηδόνος· πέμπτον δὲ, πρὶν τε Ἰνδικὴν
 καὶ Ἀριανὴν, καὶ ἐφεξῆς πρὸς δυσμὰς, ἕως Κιλι-
 κίας τε καὶ τοῦ Νείλου καὶ τῆς Ἀραβίης κόλπου.
 Ὅτι ἡ Κολχίς μετὰ τῶν τε Μοσχικῶν καὶ Καυ- 5
 κασίαν ὀρέων κεῖται. Ὅτι ^a ἀπὸ Βοσπόρου τῆς
 Κιμμερίας ἕως ἡσοῦ Ἀλωπακίας, σταδία β'. Ὅτι
 ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς Μαιώτιδος ἔστι πο-
 ταμὸς, ὁ μέγας Ῥομβίτης· εἶτα Θεοφάνιος· εἶτα
 μικρὸς Ῥομβίτης· εἶτα Οὐαρδάνης· πάντες οὗτοι 10
 ποταμοὶ ἐκ τε τῶν Ἰππικῶν ὀρέων ἔρχονται, καὶ ἐκ
 τῶν Καυκασίων. Ὅτι ^b τὸ Κιμμέριον ἄκρον τὸ ἐν
 τῇ Μαιώτιδι πάσαι ἰσχύει πλεῖστον, ὥστε καὶ τὸν
 Βοσπορον Κιμμέριον ἔξ αὐτῆς κληθῆναι· εἶτα ἀπὸ στα-
 δίων κ'. Ἀχίλλειον κόμην, ὅπου καὶ τὸ γενότατον 15
 τῆς πορθμοῦ τῆς Βοσπόρου· ἔχει γὰρ κ'. σταδίας, ἃ
 ἀντιπέραν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸ Μυρμηκίον ἐστίν· τὸ δὲ
 νοτοπηνιωτικὸν τῆς Βοσπόρου γῆμα, Κοροκονδάμην· τὸ
 δὲ νοτολιβυκὸν, κόμην τις τῆς Παντικαπαίων γῆς,
 ὄνομα Ἀκρά· μήκος τῆς Βοσπόρου σταδίοι ο'. Ὅτι 20
 ἡ Φαναγορία καὶ ἡ Εὐμόνασσα πόλεις εἰσὶν ἀξιό-
 λογοι παρὰ τὰ Ἀσιανὰ μέρη. Ὅτι παλαιὰ θαλάσσιος
 πόλις Σινδική ἐστιν, τὸ τῶν Σινδῶν βασιλείον. Ὅτι
 τῶν Εὐρωπαϊῶν Βοσποριανῶν μητροπόλις ἐστὶν τὸ Παν-
 τικάπειον· τῶν δὲ Ἀσιατῶν, ἡ Φαναγορία. Ὅτι 52
 ἡ Ἡνίοχοι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζύγιοι, λυπεῖν γλῶσσαν οὐκ ἐν-
 τε, ληστῆσαι πρὶν Ποντικὴν θαλάσσαν· ἔχοντες πολλὰ
 κόρυφα μικρά, δυνάμει ἐν τοῖς ὁμοῖς αἰρεσθαι καὶ
 ἐν ὕλῃ κρύπτεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἀλίμδρον ^c πρὶν ταύτην
 θαλάσσαν, περὶ τοῦ καὶ τῆς Καυκάσου ἄκρων 30
 καλοῦσι δὲ αὐτὰ, καμάρας. Ὅτι ὁ Καυκάσος
 τὸ ὅρος διεικλίνει ἀπὸ βορρᾶ τὰς δύο θαλάσσας,
 Κασπίαν τε καὶ Πόντον· εἶργον Σαρμάτας τε καὶ
 Μαιώτας ἀπὸ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν· ἐστὶν δὲ εὐδέν-
 δρόστον τὸ ὅρος· ἀπολήγει δ' αὐτὸ τὸ νοτολιβυκὸν 35
 ἄκρον, κατὰ τὰ μυχὰ ἔστι Εὐξείνης· ἐνθα πόλις Διοσ-
 κυρίας· ἡ πόλις καὶ ἀρχὴ ἐστὶν τῆς ἰσθμῆς τῆς με-
 ταξὺ Εὐξείνης καὶ Ὑρκανίας, καὶ ἐμπορείον ἐστὶν αὕτη
 ἡ Διοσκυρίας, πάντων τῶν ἀνατολικωτέρων ἔθνων κοι-
 νόν· συνέρχεσθαι γὰρ φασὶν εἰς αὐτὴν ἔθνη, Ἀλλήλων 40
 ἐτερογλώσσα, πλείω τῶν ο'. Ὅτι ^d ἀπὸ Φάσιδος
 ποταμοῦ ἕως Ἀμισοῦ καὶ Σινώπης πλεῖς ἡμερῶν
 γ'. καὶ ἐστὶν ἡ χώρα αὕτη ἀγαθὴ πλὴν μέλιτος,
 περικρίζει γὰρ. Ὅτι ^e ἡ Μοσχικὴ χώρα τεμερής
 ἐστὶν· τὸ μὲν γὰρ ἔχουσιν αὐτῆς Κόλχοι· τὸ δὲ Ἰβη- 45
 ρες· τὸ δὲ Ἀρμένιοι. Ὅτι τὸ τῶν Φθιερφάγων
 ἔθνος καὶ αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐμπορείῳ χρῆται τῇ
 Διοσκυριάδι· ὅπως δὲ καλοῦνται, ἀλλὰ πρὶν αἰχμὸν καὶ
 τὸν πίνον. Ὅτι ^f καὶ οἱ Σόανες, ὅθεν βελήεις τῆς
 Φθιερφάγων τῶν πίνων εἰσὶν· ἔχουσι δὲ καὶ μέταλλα 50

et Taurum continetur terra, usque ad mare Cili-
 cium, Ioniam, et Chalcedona: quinta, India est et
 Ariana, quæque deinceps ad occasum jacent, usque
 ad Ciliciam et Nilum et sinum Arabicum. Quod
 Colchis inter Moschicos et Caucasios montes jaceat.
 Quod a Bosporo Cimmerio usque ad Alopeciam
 insulam stadia sint 2200. Quod in latere orientali
 paludis Mæotidis fluvius sit, qui magnus Rhom-
 bites dicitur; deinde Theophanius; ac deinceps
 Rhombites parvus; mox Vardanes. Hi omnes
 ex Hippicis montibus et Caucasii deferuntur. Quod
 Cimmerium promontorium in palude Mæotide
 potentiam maximam olim habuerit; adeo ut Bos-
 porus Cimmerius ab ipso Cimmerius fuerit appel-
 latus. Inde ad stadia viginti vicus est Achilleus,
 quo loco angustissimum est ostii paludis Mæotidis
 fretum: habet enim stadia 20, cujus e regione in
 Europa Myrmecium est. Quod autem ad austrum
 et apeliotem jacet os Bospori, Corocondamen ha-
 bet: quod ad austrum et Africum, vicum quem-
 piam Panticapensis agri, Acram nomine. Longi-
 tudo Bospori stadiorum est 70. Quod Phanagoria
 et Hermonassa urbes sint Asianorum insignes.
 Quod urbs maritima Sindica sit, Sindorum regia.
 Quod Bosporanorum Europæorum metropolis sit
 Panticapæum; Asianorum vero Phanagoria. Quod
 Heniochi et Achæi et Zygii sterilem terram co-
 lentes, per mare Ponticum latrocinia exercent.
 Lembos habent parvos levesque, humeris portari
 aptos atque in sylvis abscondi: nam mare quod illic
 est importuosum est, finiturque extremis Caucasi
 montibus. Hos lembos Græci Camaras vocant.
 Quod Caucasus mons a septentrione duo maria,
 Caspium scilicet et Euxinum, claudat, ac Sarmatas
 et Mæotas ab Iberis et Albanis separet. Est autem
 mons ille arboribus plenissimus: ejusque extrema
 austrina juxta recessum intimum Euxini maris fini-
 unt; ubi urbs est Dioscurias, quæ initium est isthmi
 Euxino et Hyrcanio mari interjecti, commune Em-
 porium gentium omnium orientalium: aiunt enim
 eo convenire nationes diversarum linguarum, plures
 quam 70. Quod a Phasi flumine usque ad Ami-
 sum et Sinopen tridui sit navigatio. Hæc regio
 bona est, præterquam quod mel hic nascens ama-
 rum sit. Quod Moschorum regio tripartita sit,
 partem quidem ejus Colchi, Iberes aliam, aliam
 Armenii tenent. Quod una cum cæteris Phthiro-
 phagorum etiam natio Dioscuriade emporio uta-
 tur: hi a sordibus et squallore nomen habent.
 Quod Soanes sordibus nihil inferiores sint Phthiro-

^a Strab. p. 721. l. 5.^b Strab. p. 721. l. 20. 32. et p. 722. l. 10.^c Strab. p. 722. l. 22.^d Strab. p. 724. l. 5.^e Strab. p. 726. l. 18.^f Strab. p. 727. l. 31.^g Strab. p. 728. l. 32.^h Strab. p. 729. l. 4.

phagis. Cæterum auri metalla habent, quæ torrentibus deferuntur: ea Soanes alveolis perforatis et ovium villosarum pellibus excipiunt. Unde fabula de Æete conficta est, quod aureum vellus haberet. Quod Cyrus fluvius in Armenia ortus, atque Aragone, qui e Caucaſo delabitur, et aliis fluvialibus aquis assumtis, per augustum alveum in Albaniam ingrediatur: inter quam et Armeniam copiosus labens per uberes campos, receptis etiam pluribus annibus (e quibus est Alazonius, et Sandobanes, et Rhætaces, et Chanes, navigabiles omnes,) in Caspium exit mare. Quod Phasis fluvius, ex Armenia delabens, flumina in se recipiat Hippum et Glaucum, ac prope urbem eodem nomine dictam in Pontum ingrediatur. Quod Albani terram colant, ut Cyclopes, optimam; et quæ, ut ille dicit, infeminata et inarata fructus profert. Vineæ apud illos manent ineffossæ, ac quinquenniis putatæ fructum ferunt. Terra ipsa non ferro scinditur, sed aratri ligno; ac semel sata per biennium et triennium frugifera est. Flumina terram faciunt irriguam, sicut Nilus et Euphrates. Et simpliciter fertilitate agri nulli terrarum regioni cedit Albania. Pecora quoque fœtus edunt permultos. Homines ipsi magnitudine et pulchritudine sunt excellentes, et moribus simplices: ac ipsorum nonnulli, ob rerum copiam qua affluunt, numerare nesciunt; quique norunt, non ultra centenarium numerant. Quod juxta Albaniam regio Amazonum sit, prope Gargara et montes Caucasios. Hæ per duos solum anni menses Gargarenſes adeunt, liberorum procreandorum gratia: reliquos decem domi agunt, solæ rem bellicam exercentes. Prolem, si femella sit, apud se retinent; si vero marem pariant, Gargarenſibus mittunt. Testatur id Arrianus, quum dicit, Alexandro regi Pharesmanem quingentas Amazonas dono dedisse. Quod excelsissimæ Caucasii partes sint, quæ maxime ad austrum tendunt: sunt autem hæ ad Albaniam et Iberiam et Colchos et Heniochos. Quod Caucasii vertex hieme conscendi non possint, æstate scandunt, pedibus subligantes calceos aculeatos e tergo bovibus crudo confectos, latos instar tympanorum, propter nives et glaciem: descendunt autem una cum oneribus super pelle delabentes, quod idem fit etiam in Atropatia Media, et Masio Armeniæ monte; ubi etiam rotulæ ligneæ aculeatæ plantis pedum subduntur.

χρυσού, ἅπανα οἱ χεῖμαρροι καθάφρουσιν. ὡς δέχονται δ' αὐτὰ οἱ Σόανες φάτναις ὅπας ἐχέουσαι, ἢ περὶ αὐτῶν μαλλωτῶν δοξαίς. ἀφ' ἧς καὶ ὁ μῦθος ἐπλάσθη τῷ Αἰήτῃ, ὡς ἔχοι ποτὲ χρυσόμαλλον δέρας. Ὅτι ὁ Κύριος ποταμός, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Ἀρμενίας, ὡρμαίνων τὸν Ἀρμενίαν ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέοντα καὶ ἄλλα ὕδατα ποταμῶν, ἀφ' ἧς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει μετὰ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας εἰσέρχεται πολὺς ἀφ' ἑσθίων ἀγαθῶν, δεξάμενός τε πλείους ποταμούς, ὧν ὅστις ὁ, τε Ἀλαζόνιος καὶ ὁ Σανδοβάνης καὶ ὁ Ροιτάκης καὶ Χάνης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλλει θάλασσαν. Ὅτι ὁ Φάσις ποταμός, ὃς Ἀρμενίας ὀρμαίνων, δέχεται ποταμούς τὸν τε Ἰππον καὶ τὸν Γλαυκόν, καὶ ἐξέρχεται εἰς τὸν Πόντον, πλησίον ὀρμαίνοντος πόλεως. Ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ γῆν νέμονται, δίκην τῆς Κυκλάδων, ἀγαθωτάτῃ, οἷαν φησὶν ὁ ἑκείνος. Ἄλλ' ἢ γὰρ ἀστυρτος καὶ ἀνήρητος καρποφορεῖ καὶ αἱ ἀμπελοὶ αὐτοῖς ἀσκαφοὶ καὶ ἀφ' ἑνταυθῆς κλαδευόμεναι φέρουσι τὸν καρπὸν. ἢ δὲ χώρα ὅδ' ἐστὶν οὐδὲ σιδήρῳ τέμνεται, ἀλλὰ τῷ ἀργύρῳ καὶ ἅπασι σαρκεῖσιν ὅτι διετῆται ἢ καὶ τελετῆται καρποφορεῖ. οἱ τε ποταμοὶ αὐτοῖς τὴν γῆν ποτίζουσιν, ὡς ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης καὶ ἅπλως, ὡς ἡ Βορρὴν οὐκ ἀπολείπει ἢ χεῖς τῆς Ἀλβανίας, εἰς ἀρετὴν καρπογονίας. ἔτι δὲ δεῖ λέγειν καὶ περὶ τῆς γῆς. εἰσὶν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ κτήνη πολυτόκα καὶ αὐτοὶ χαλοὶ τε τὰς ὄψεις καὶ μεγάλοι καὶ ἅπλοι τοῖς ἡέσι καὶ ἀφ' ἧς τὴν εὐθηνίαν οὐκ ἴσασιν πῶς αὐτῶν ἀριθμεῖν. οἱ δὲ εἰδότες, ἐπὶ πλείω τῶν ῥ. μετρουσιν. Ὅτι ὁ Φάσις Ἀλβανίαν ὅστις χώρα τῶν Ἀμαζόνων, πλησίον Γαργαρέων, ὅστις τὰ Καυκάσια ὄρη. αὐτὰ καὶ δύο μόνες μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνιᾶσιν τοῖς Γαργαρέωσι, τεκνοποιίας χάριν. τοὺς δὲ ἄλλους αὐτὰς οἰκοῦσι χάρις, ἀσκήσαντες τὰ πολεμικά. τῶν δὲ περὶ τὴν γῆν, τὰ μὲν θήλεα, αὐτὰ ἔχουσιν τὰ δ' ἄρρενα, τοῖς Γαργαρέωσι διδόναι. μαρτυρεῖ καὶ Ἀρριανὸς τὸτο, λέγων, ὅτι τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ Φαρεσμάνης ἐδωρήσατο Ἀμαζόνας φ. Ὅτι τὰ ὑψηλότερα μέρη τῆς Καυκάσου τὰ νοτιώτατα ὅστις, τὰ περὶ Ἀλβανίαν καὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχοις καὶ Ἡνίοχοις. Ὅτι αἱ τῆς Καυκάσου κορυφαί, χειμῶνος μὲν ἄβατοι. θέρος δὲ περσβαίνουσιν, ὡς δούμενοι κεντρώα ὁμοδόκῃ δίκην τυμπάνων πλατῆς, ἀφ' ἧς χίνας καὶ τὰς κρυτάλλους. καθάβαιναι δ' ὅτι δοξαίς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κατολισθαίνοντες. ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατίαν Μιθρίαν, καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὅστις τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ γίνεται. ἐνταῦθα δὲ καὶ τρυφίκοι ξύλινοι κεντρώοι τοῖς πέλ-

^a Strab. p. 730. l. 2. In Ed. Bas. Κόρος ποταμός.

p. 730. l. 24.

^d Strab. p. 732. l. 19. 25. et p. 733. l. 12.

^e Φαρεσμάνης in libb. vulgatis Arriani.

^f Strab. p. 737. l. 25.

^b In Strabonis libb. vulgatis Ἀρμενίαν. in MSS. Ἀρμενίαν.

^c Homerus Odysſ. l. v. 109.

^e Strab.

^f Strab. p. 735. l. 3. 23.

μασιν ὑποτίθενται. Ὅτι ὁ περὶ τῆς Ὑρ-
 καίας θαλάσσης, ὃ μὲν περὶ τῆς Ἀλβανῶν καὶ τῆς
 Καδυσίης, ὅστιν γὰρ. σαδίων· ὃ δὲ περὶ τῆς Ἀρια-
 κῶν καὶ Μαρδῶν καὶ Ὑρκανῶν, μέχρι τῆς σόματος
 τῆς Ὀξυ ποταμοῦ, δῶ. ἐγένετο δὲ ὅτι τῆς Ἰαξάρτης 5
 βύ. τὰ δὲ λοιπὰ ἕως νῦν ἀγνοεῖται. Ὅτι οἱ
 παλαιοὶ ἠγνόουν τὰ κατὰ γεωγραφίαν· ἡ δὲ τῆς Ἀλε-
 ξάνδρου εἰς Ἰνδοῦς ἀφίξις, καὶ ἡ τῆς Ῥωμαίων καὶ
 Παρθυαίων ἐπικράτεια, πολλὰ τῶν ἀγνωσμένων ἐφα-
 νέρωσεν. Ὅτι ἡ Ὑρκανία εὐδαιμονοεστὶ ὅστιν, καὶ 10
 ἡ πλείστη πεδιάς. Ὅτι ὁ Ὀξος ποταμὸς μέγιστος
 ὅστιν πάντων τῶν ποταμῶν, ὅσους ὁ Ἀλέξανδρος ἶδεν,
 πλὴν τῆς Ἰνδικῶν ποταμῶν· ἐκείνοι γὰρ μέγιστοί
 εἰσιν. Ὅτι ἐν Ὑρκανίᾳ περικεῖνται τινες ἀκταὶ
 τῆς θαλάσσης ὑπαντες· τῶν δὲ μεταξὺ καὶ τῆς 15
 θαλάσσης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῆς
 ὑπερθε κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες ποσύντω περὶ
 ρονταὶ βίαν, ὥστε ταῖς ἀκταῖς σιναφαντεῖς ἔξακοντί-
 ζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν, ἀρρῶντον φυλάττοντες
 τὸν αἰγιαλόν, ὥστε καὶ σερατοπέδοις ὁδεύσιμον. εἰ 20
 ζορμῶν τῶν ῥέματι. Ὅτι ὁ Εὐφράτης ποταμὸς
 διαιρεῖ τὰς δύο Ἀρμενίας, μικράν τε καὶ μεγάλην.
 Ὅτι αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσιν
 ἄλληλων, σαδίων βφ. συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σε-
 λευκίαν πόλιν· καὶ ἐστὶν ὁ Εὐφράτης τοῦ Τίγριδος 25
 μείζων, καὶ πλείονα γῆν ἐπέρχεται· ῥέων δὲ ὅτι
 δύσιν διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς,
 ἐν ἀριστερᾷ ἔχει τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὴν
 Βασιλεισινίαν χώραν καὶ τὴν Ἀκισινίαν καὶ τὴν
 Σωφινίαν· ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν μικράν Ἀρμενίαν καὶ 30
 Καππαδοκίαν καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος καὶ Μελιτινίαν
 χώραν, ἐνθα καὶ Μέλας ποταμὸς ἐκ τοῦ Ταύρου
 ὄρους εἰς τὸν Εὐφράτην βάλλει· εἴτα ὅπισθεν
 περὶ νότον, αὐτὴς τὴν Κομμαγηνίαν, εἴτα Κυρηστι-
 κίαν κατὰ τὸ Ἀμανὸν ὄρος, εἴτα Παλμυρηνίαν 35
 δυσμικωτέραν τε καὶ πολὺ νοτιωτέραν ἀφείς, κατὰ
 πόλιν Σούραν ὅτι τῇ ἀρχῇ τῆς Συρίας κειμένη,
 περὶ ἀνατολὰς ὀπίσθεται· ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχον καὶ
 περὶ νότον τὴν τε ἔρημον Ἀραβίαν, καὶ Βαβυ-
 λωνίαν, χώραν εὐδαίμονα μάλιστα οὔσαν· ἐν ἀριστερᾷ 40
 δὲ καὶ περὶ βορρᾶν, τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος,
 καὶ τὸν Ταῦρον ἐφεξῆς, κατὰ τὴν Θωάσιπιδαν καὶ
 Κοριαίαν, χώρας τῆς μεγάλης Ἀρμενίας· εἴτα ἐφε-
 ξῆς μετὰ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, κατὰ Μεσοποταμίαν,
 Ἐδεσάν τε πόλιν, καὶ Ἀνθεμουσίαν χώραν, καὶ 45
 Χαλκίπιδαν, καὶ ἐπὶ Ἀγκασαρίπιδαν ἀντικειμένην τῇ
 ἐρήμῳ Ἀραβίᾳ, συμβάλλει τῶν Τίγριδι κατὰ Με-
 σσηνίαν χώραν τῆς Σησιανῆς· εἴτα ὀπίω τὴν Χαρα-
 κινίαν χώραν, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον·

Quod maris Hyrcanii circumnavigatio juxta Albanos
 quidem et Cadusios stadiorum fit 5400, juxta Ari-
 acos, Mardos, et Hyrcanos, usque ad ostia Oxi flu-
 minis, 4800, hinc ad Iaxartem 2400. Reliqua
 haecenus ignorantur. Quod veteres descriptionem
 locorum ignorarent. Alexandri autem ad Indos
 usque expeditio, item Romanorum et Parthorum
 imperium, permulta prius ignota palam fecerunt.
 Quod Hyrcania fertilissima sit regio, et magna ex
 parte campestris. Quod Oxus fluviorum omnium,
 quos viderit Alexander, maximus sit, praeter Indi-
 cos, qui magnitudine caeteros excellunt. Quod in
 Hyrcania ripae quaedam cavernosae ante mare sitae
 sint, inter quas et mare littus jacet humile: ex su-
 perioribus autem rupibus flumina decurrunt tanta
 vi delata, ut, ubi ad ripam pervenerint, aquam in
 mare jaculentur, ne consperfo quidem littore, ut
 etiam exercitui unda tecto pervium sit. Quod
 Euphrates fluvius utramque Armeniam, magnam
 scilicet et parvam, distimet. Quod Euphratis
 et Tigridis fontes distent invicem stadia circiter
 2500, coeunt autem ad urbem Seleuciam. Est
 quidem Euphrates Tigride major, atque plus terrae
 perlabitur: caeterum permagnam Armeniam usque
 ad minorem occasum versus fluens, e sinistra habet
 Antitaurum montem, regionemque Basilifenem,
 Acilifenem, Sophenen; a dextra vero Armeniam
 minorem, Cappadociam, Taurum montem, et Me-
 litenen regionem, quo loco Melas fluvius e Tauro
 monte in Euphratem effunditur. Deinde ad meri-
 diem conversus primum Commagenen, mox Cy-
 resticen juxta Amanum montem, inde Palmyrenen
 magis occiduam ac meridionalem relinquens, juxta
 Suram urbem ad initium Syriae jacentem ad ortum
 convertitur; a dextra quidem versus austrum Ara-
 biam habens desertam, et Babylonem, regionem
 beatissimam; a sinistra vero et ad septentrionem, An-
 titaurum montem, ac deinceps Taurum ipsum juxta
 Thospitida et Coriaeam, regiones magnae Armeniae.
 Deinde post Taurum montem, juxta Mesopota-
 miam scilicet, et Edessam urbem, et Anthemusiam
 regionem, et Chalcitida, itemque Ancobaritida,
 quae desertae Arabiae opponitur, Tigridi fluvio prope
 Mefenen Susianae regionem committitur. Postre-
 mum vero Characinen regionem obiens, juxta Tere-
 dona urbem atque Elymaitida Susianae regionem,

^a Strab. p. 739. l. 5. 10.^b In libb. vulgatis Strabonis Ἀναρῶν in Codd. MSS. Ἀριάνων, teste Casaubono.^c Strab. p. 740.^d Strab. p. 741. l. 18.^e Strab. p. 742. l. 23.^f Strab. p. 743. l. 24.^g Σερατοπέδοις Strab.^h Strab.ⁱ p. 758. l. 17. 28. et p. 1059. l. 10.^j Ita ex Ptolemaeo. In Ed. Basil. Βαλσηνὴν et mox Ἀκισινίαν.^k Forfan Κοριαίαν juxta

Ptolemaeum.

medium finum Persicum ingreditur. Quod Euphrates juxta Seleuciam magnam urbem rursus ad austrum convertatur, proxime ad urbem Ctesiphontem super Tigride jacentem; ut intervallum, quod utrumque fluvium atque urbes ambas interjacet, 5 stadiorum sit duodecim. Quod ab Antitauro monte minoris Armeniæ, nonnulli montes abscindantur septentrionem versus, aliis atque aliis nominibus dicti: e quibus est qui Polyarrhen vocatur, et Scordiscus, et montes Moschici, qui per mediam Armeniam majorem usque ad Iberiam porriguntur. Quod in Mesopotamia Taurus sit contiguus Cappadocico Tauro, qui dividit Armeniam et Mesopotamiam. Inde ad ortum Gordyæi montes sunt et Niphates, e quibus fluit Tigris; item Mafius 15 mons supra Nisibim urbem jacens. Deinceps ad ortum Choathra montes: inde Zagrus: ab hoc Orontes; mox Coronus, qui Hyrcaniam a Parthia dividit. Deinde Saripha Margianæ montes, e quibus Oxus fluvius egreditur. Ab his sunt qui proprie Caucasii montes dicuntur, Paropanifadas ad occasum, et ad ortum Indos claudentes. Postmodum Imaus est, Sogdianos et Indos disternans. Hi montes una sumti Taurum constituunt, qui Asiam totam in duas partes dividit, ab Mycale Ionica initio sumto usque ad Indos extremos. Quod Caspiæ portæ Mediam ad occasum definiant, Parthiam ad eorum, ad cæciam vero ventum Hyrcaniam. Quod extra Taurum montem nulla pars sit, neque Mediæ neque Armeniæ. Quod Media bifariam dividatur. Et est altera pars ipsius orientalis, quæ magna vocatur, et cujus metropolis Ecbatana sunt, regia olim sedes Medorum, quo etiam loco æstate degebant Persarum reges, hiemabant vero in Seleucia: occidua Mediæ pars Atropatena, ab Atropata Satrapa, qui obstitit ne regio ab Alexandro et Macedonibus subjugaretur, sic dicta. Sita est regio hæc ab Armenia et Matiana versus ortum; a magna Media versus occasum, ab utrisque versus septentrionem. Atropatenæ pars est Cadusia, et quam Xenophon Carduchiam vocat, et Geli et Mardi usque ad Araxen fluvium, qui Armeniam et Atropatenen terminat. Cæterum portæ Caspiæ magnæ Mediæ et Parthiæ atque Hyrcaniæ limes sunt. Quod Atropatenæ regioni 45 Atropates imperaverit usque ad fluvium Araxen, post obitum scilicet Alexandri; atque ad multos annos duraverit hujus imperium. Cæterum in Matiana lacus est salæm ferens. Quod nationes latrocinia exercentes quatuor fuerint: Mardi Per-

κατὰ πόλιν μὲν Τερηδόνα, καὶ πάλιν χώραν δὲ Ἐλυμαίπδα τῆς Σασσιανῆς. Ὅτι ὁ Εὐφράτης κατὰ Σελεύκειαν πόλιν μεγάλην ἐπιστρέφει αὐτὴς πρὸς νότον, ἐγγιστα πόλεως μεγάλης Κτησιφώντος, κειμένης ἐν τῷ 5 Τίγριδι ὡς εἶ) τὸ μετὰξὺ τῶν δύο ποταμῶν καὶ τῶν δύο πόλεων πρὸς γὰρ ἑκάστην. Ὅτι ἂν ἀπὸ τῆς Ἀντιταύρου ὄρους τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ἐξέρχονται ἴσως ἀποχέοντες τῶν ὀρέων πρὸς βορρᾶν, ἀλλοίς καὶ ἀλλοίς ὀνόμασι χράμεναι. ὧν ἓστιν ἐν καὶ ὁ Πολυάρριον καλέμενος, καὶ ὁ Σκορδίσκος, καὶ τὰ Μοσχικά, διήκοντα ἕως Ἰβηρίας, διὰ μέσης Ἀρμενίας κείμενα δὲ μεγάλης. Ὅτι ἂν ἐν Μεσοποταμίᾳ ὄρος ἓστιν ὁ Ταῦρος, συνεχὴς ὧν πρὸ 10 Καππαδοκικῶν Ταύρων, ὁ διορίζει Ἀρμενίαν καὶ Μεσοποταμίαν· εἴτα πρὸς ἀνατολάς, τὰ τε Γορδυαῖα ὄρη, καὶ ὁ Νιφάτης, ἔξ ὧν ὁ Τίγρις ρεῖ· καὶ τὸ Μάσιον ὄρος, τὸ ὑπερκείμενον τῇ Νισίβιδος πόλει· εἴτα ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολάς, τὰ Χοάθρα ὄρη· εἴτα ὁ Ζάγρος· εἴτα ὁ Ὀρόντης· εἴτα ὁ Κορώνος, ὁ διορίζων ἀπὸ Παρθίας πάλιν Ὑρκανίαν· εἴτα τὰ Σάριφα ὄρη τῆς 20 Μαρμανῆς, ἔξ ὧν ὁ Ὄξος ποταμὸς ρεῖ· εἴτα τὰ ἰδίως Καυκάσια ὄρη, τὰ διέρχοντα Παρπανισάδας μὲν πρὸς δύσιν, Ἰνδὸς δὲ πρὸς ἀνατολάς· εἴτα τὸ Ἰμαίον, τὸ διορίζον Σογδιανὴν καὶ Ἰνδὸν· ταῦτα δὲ τὰ ὄρη πάντα ὡς ἐν λογισμένῳ ὁ Ταῦρος ἓστιν τὸ 25 ὄρος, ὁ ἀφ' ὧν πᾶσαν πάλιν Ἀσίαν διχαῖ· ἀπὸ Μυκαλῆς τῆς Ἰωνικῆς ἀρχαίμενος, ἕως Ἰνδῶν ἐσχάτων. Ὅτι αἱ Κασπία πόλεις διορίζουσι Μηνδῖαν μὲν πρὸς δυσμάς· Παρθίαν δὲ πρὸς εὐρον· Ὑρκανίαν δὲ πρὸς καικίαν ἀνεμῶν. Ὅτι ἐξω τοῦ Ταύρου ὄρος ὁδὸν μέρος ἓστιν, οὔτε τῆς Μηνδίας, ἔτε τῆς Ἀρμενίας. Ὅτι ἡ Μηνδία διχῇ διήρηται· ἓστιν γὰρ αὐτῆς τὸ μὲν ἀνατολικόν, ὁ καὶ μεγάλη καλεῖται, ἥς μητροπολις τὰ Ἐκβάτανα, ὑπὲρ ἧς βασιλεῖον τῶν Μηνδικῶν βασιλέων, ἔνθα καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐβριζον, ἐχίμαζον δ' ἐν Σελεύκειᾳ· τὸ δὲ δυτικόν, ἥτις 35 καλεῖται Ἀτροπατινή, ἀπὸ Ἀτροπάτης Σάτραπυ, ὅς ἐκάλυψε πάλιν χώραν ταύτην ὑπὸ Μακεδόσι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τελέσαι· ἓστιν δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Μαπατῇ πρὸς ἑω· τῇ δὲ μεγάλῃ Μηνδίᾳ πρὸς δύσιν· πρὸς ἄρκτον δ' ἀμφοῖν· τῆς δὲ Ἀτροπατινῆς μέρος, ἥ τε Καδουσία, καὶ ἡ πρὸς Ἐνοφῶντι Καρδουχία, καὶ οἱ Γηλοὶ καὶ Μάρδοι, ἕως τῆς Ἀράξου ποταμοῦ, ὅς ὀρίζει Ἀρμενίαν καὶ Ἀτροπατινῇν· αἱ δὲ Κασπία πόλεις μεθ' ὧν εἰσιν 45 τῆς τε μεγάλης Μηνδίας καὶ τῆς Παρθυαίας· καὶ Ὑρκανίας. Ὅτι τῆς Ἀτροπατινῆς χώρας ὁ Ἀτροπάτης ἐβασίλευσεν, ἕως ποταμοῦ Ἀράξου, μὲν πάλιν Ἀλεξάνδρου τελευτῶν, καὶ διήρηνσεν ὅτι πολλὰ ἔτη ἡ τῆς βασιλείας· ἐν δὲ τῇ Μαπατῇ, λίαν ἓστιν ἄλλας φέρουσα. Ὅτι ἡ ληστρικὴ γέννη δ'. ἡ.

^a Strab. p. 759. l. 5.
Ptolemæum ὠξος passim.

^b Strab. p. 759. l. 27.

^c Strab. p. 760. l. 10.

^d Strab. p. 759. l. 39.

^e Strab. p. 762. l. 20.

^f Apud

Μάρδοι μὲν Πέρσαις γείτονες· Οὐξιοὶ δὲ καὶ Ἐλυ-
μαῖοι Πέρσαις τε καὶ Σασσίοις· Κωσαῖοι δὲ Μήδεις·
καὶ πάντες ἔτι φέρους ἐπελάθοντο τὸς τῆς Ἀσίας
βασιλεῖς· Κωσαῖοι δὲ καὶ δῶρα ἐλάμβανον, ἥνικα ὁ
βασιλεὺς θέρσας ἐν Ἐκβατάνοις ὑπέσπερυν. ⁵ Ὅτι
^a ἄλλοι Ἐλυμαῖοι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, καὶ ἔτεροι πρὸς
Μήδων. Ὅτι τινὲς ^b Σιτακηνῶν τῆς Ἀσσυρίας
πρὸς Ἀπολλωνιάτιν καλοῦσιν. Ὅτι ^c ἡ ὑπὸ ταῖς
Κασσίοις πύλαις χώρα ταπεινὴ τε ὄρεσιν, καὶ εὐδαίμων,
καὶ πάμπροσθεν πλὴν ἐλαίας. ¹⁰ Ὅτι δύο Κασσίοι
εἰσιν ἔθνη· οἱ μὲν δυσμικώτεροι τῶν Καδυσίων, πρὸς
τινὲς ὁμώνυμον θάλασσαν καὶ τὸν Καμβύσην ποτα-
μόν· οἱ δὲ γείτονες τῶν Παρθυαίων, ὧν εἰσιν καὶ αἱ
Κασσίου πύλαι. Ὅτι πλησίον τῇ πρὸς Παρθυαίους
Κασσίων πύλῳ ὄρεσι τὸ ^d Νισαίων πεδῖον ἰσχυρότατον ¹⁵
ὄρεσιν τῆς Νισαίας ἵππους τῆς καλλίστης οἱ τῆς Ἀσίας
βασιλεῖς ἤρκεον· φέρει δὲ τὸ πεδῖον τοῦτο βοτάνην
πλείστην, ἣν ἡμεῖς Μηδικὴν καλοῦμεν· φέρει δὲ καὶ
σίλφιον ἢ χώρα αὕτη, ἀφ' ἧς ὁ Μηδικὸς καλούμενος
ὄρεσις ^e πολὺ τῆς Κυρηναϊκῆς λειπόμενος· ἔστι δ' ὅτε ²⁰
καὶ ἀγροτέρων ἐκείνη, εἴτε πρὸς τὸν τόπον, εἴτε
πρὸς τὸ φυτὸν, εἴτε πρὸς τὸς ὀπίσθους καὶ σιδηρά-
ζοντας. Ὅτι ^f Μηδοὶ ἀρχηγέται εἰσιν Περσῶν· δι-
ηλοὶ δὲ ἢ τε πάρα, καὶ κίταρις, καὶ χειρὶδατοὶ χι-
τῶνες, καὶ αἱ ἀναξυρίδες, ἀπερ' τοῖς βορειοτέροις ἔθνεσιν ²⁵
οἰκεῖα ἀφ' οὗ τινὲς ψύξιν. Ὅτι ^g Μηδικόν, τὸ μὴ
ἐλάττους τῶν ἑ· γυναικῶν ἦν ἔσθαι γαμετάς· ὡσαύ-
τως δὲ καὶ γυναιξὶ συμφορὴν ἔχει, τὸ ^h νέμειν ἐλάτ-
τονας τῶν ἑ· ἔχοντι γυναικάς. Ὅτι τῆς ἄλλης
Μηδίας εὐδαίμονος ἔστις τελέως, λυπερὰ ὄρεσιν ἢ περὶ-
ἀρκτος ὄρεσιν· σιτουῦται γὰρ ὑπὸ ἀκροδρόων, ἐκ
τε μήλων ξηρῶν κοπέντων ποιεῖνται μάζας· ὑπὸ δ'
ἀμυγδαλῶν φωχθέντων ἄρτους· ἐκ δὲ ῥιζῶν πινῶν
οἶνον ἐκθλίβουσι· κρέασι δὲ χρῶνται θηρίοις· ἡμερᾶς
δ' ἔτρεφον θρέμματι ποσσῶν. Ὅτι ⁱ τῆς Ἀρ- ³⁵
μενίας ἢ Χορζηνῆ καὶ Καμβυσηνῆ, περὶ ὁποῖαταί
εἰσιν ἡμεῖς καὶ νῦν ὁδοὶ μάλιστα, συνάπτεται τῇ Καυ-
κάσῳ καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ· ὅπου φασὶν κατὰ τὰς ὑψι-
βολὰς τῶν ὄρων, πολλάκις καὶ συνοδίας ὄρεσιν τῶν
ὄρων ἐν τῇ χιόνι καταπίνασθαι, νιφετῶν γενομένων ⁴⁰
ὅτι πλέον· ἔχειν δὲ βακτηρίας πρὸς τὰς ποιούτους
κινδύνους παρεξαιρέτως εἰς τινὲς ὀπίσθους, ἀναπνοῆς
τε χάριν, καὶ τοῦ ἀγμίνυεν τοῖς ὀπίσθους ὥστε
βοηθείας τυγχάνειν ^k ἐν τῇ ἀνορύττειν καὶ σώζε-
σθαι· ἐν δὲ τῇ χιόνι βόλους πηγνυμένῃ φασὶν κοί- ⁴⁵
λας, πρὸς τοῦς χρητὸν ὕδαρ ὡς ἐν χιτῶνι· καὶ
ζῶα δ' ἐν αὐτῇ γεννᾶσθαι, πρὸς τοῦς χι-
τῶνων πίνασθαι· τινὲς δὲ γένεσιν τῶν ζῶων ποιούτιν
ἐκτρέφουσιν, οἷαν τινὲς τῶν κωνώπων, ἐκ τῆς ἐν τοῖς

his vicini, Uxii et Elymaei Persis et Sufis, Cossae
Medis. Hi omnes tributa exigebant ab Asiae regi-
bus. Cossae praeterea dona accipiebant, quoties
rex, aestate in Ecbatanis acta, redibat. Quod alii
sint Elymaei ad mare Rubrum, alii juxta Mediam.
Quod Sitacenen Affyriae nonnulli Apolloniatin vo-
cent. Quod quae Caspiis portis subest regio, hu-
milis sit ac beata, omnium ferax, excepto oleo.
Quod duae sint gentes Caspiae: altera occidentalior
Cadusiis, juxta mare eodem nomine, et fluvium
Cambysem; altera Parthis vicina, in qua sunt portae
Caspiae. Quod juxta portas Caspias, quae Parthis
vicinae sunt, Nisaeus campus sit, equis pascendis
aptissimus, e quo Asiae reges Nisaeos equos pul-
cherrimos captabant. Hic campus herbam fert
plurimam, quam nos Medicam dicimus: fert etiam
filphium ea regio, e quo fit succus Medicus, Cy-
renaico longe inferior: nonnunquam etiam ei an-
teit, sive propter locorum diversitatem, sive quod
stirps speciem mutet, sive propter eos, qui succum
exprimunt atque conficiunt. Quod Medi Persis
multarum rerum auctores exstiterint: indicat id
tiara, et citaris, et manicatae tunicae, et anaxyrides,
quae septentrionalibus gentibus ob frigiditatem pe-
culiariae sunt. Quod Medorum sit non pauciores
habere quam quinque uxores: eodemque modo
mulieres calamitatem existimant, si nuptae sint viro,
pauciores quam quinque uxores habenti. Quod,
cum reliqua Media omnium rerum abundet copia,
quae ad septentrionem vergit montana prorsus ste-
rilis sit: itaque ex arborum fructibus nutriuntur,
et e pomis siccis et tritis mazas conficiunt; ex
amygdalis autem tostis panes: e radicibus quibus-
dam vinum exprimunt, carnibus vero utuntur ferinis,
quippe mansueta pecora non alunt. Quod regiones
Armeniae, Chorzene et Cambyse, septentrionales
sint maxime, atque nivibus oblitae, Caucaso et Ibe-
riae continentes: ferunt ibi in trajectu montium
totos comitatus interdum nivibus montanis absor-
beri, si quando nix plurima cadat: unde baculos
habent ad ejusmodi pericula, quos in summam ni-
vem respirandi gratia erigunt, et ut eo signo auxi-
lium ab advenientibus consequantur: quapropter
saepae effossi servantur. In nive glebas quasdam
concavas congelascere prodiderunt, aquam utilem
tanquam in tunica continentes: et animalcula quo-
que in iis nasci, quae ruptis tunicis ebibuntur. Ho-
rum animalium generationem talem putant, qua-

^a Strab. p. 762. l. 33.^b In Ed. Bas. Σιτακηνῶν. Apud Ptol. Σιτακηνῶν.
Baf. ^c ὅς ποτὲ legendum suspicatur Casaub.^d Strab. p. 764. l. 18.^e Strab. p. 765. l. 15.^f Strab. p. 767. l. 12. 27.^g Strab. p. 763. l. 12.^h Strab. p. 765. l. 15.ⁱ Strab. p. 767. l. 12. 27.^k Voculas in τῷ omittit Strabo.^d Νισαίων in Ed.^h Voces ἡμῶν et

lem culicum in metallis e flamma et favilla. Quod Tigris fluvius, e Niphate monte erumpens, celerimus fit, atque impermixtus: adeo ut indigenæ Medorum lingua sagittam appellent Tigrim ob velocitatem. Quod in Acilifene Armeniæ Dea colatur Anaitis, cui servos et servas dedicant, item filias nobilissimæ gentis, quas apud Deam longo tempore prostitutas nullus in matrimonium averfatur. Hujusmodi quædam Herodotus de Lydis commemorat.

μετάλλοις φλογὶς καὶ τοῦ φεφάλου. Ὅτι ^a ὁ Τίγρις, ἀπὸ τοῦ Νιφάτε ὄρους ὀρμηθεὶς, ταχύτατος ὅστις καὶ ἀμικτός, ὥς καὶ τοὺς ἐγγυρίους καλεῖν Μιδεὶ Τίγριν, τὸ πόντον, ἀπὸ τὸ τὰχος. Ὅτι ^b ἐν τῇ Ἀκισιανῇ τῆς Ἀρμενίας πρᾶται ἡ Ἀναίτις θεὰ, ἣ ἀναπνέουσι δούλους καὶ δούλας, παρθένας τε εὐγενεῖς ἀνιερῶσιν· ἃς πολλὰ χρόνον κάταπορνύσας ὡς τῇ Θεᾷ, γῆμαι ὁδοὶς ἀπαξιοῖ· ὃ καὶ ἐν Λυδίᾳ ἔθος γεγονῆσθαι, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ.

^a Strab. p. 769. l. 3.

^b Strab. p. 772. l. 35. et p. 773. l. 2.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO DUODECIMO.

ΟΤΙ ^α ἡ Καππαδοκία ὁρίζεται, πρὸς νότον μὲν
τῷ Κιλικίῳ λεηρομένῳ Ταύρῳ· πρὸς ἑὸν δὲ τῇ
Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μετὰ αὐτὴν ἑπερ-
γλώττοις ἔθνεσι· πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ, μέχρι
τῶν ἐκβολῶν τῆς Ἀλυσ· πρὸς δύσιν δὲ τῇ τε Παφ- 5
λαγονίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ τῇ τῷ Φρυγίᾳ ὁμόρῳ,
μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλικίων τῶν πρὸς τὰς Κιλι-
κίαν νεμομένων, χώρα. Ὅτι ^β πρὸς ὅτις τῷ Ταύρῳ
ὄρεος γίνῃ πρὸς δυσμὰς, ἰδίως Ἀσίαν καλοῦσιν. Ὅτι
τῷ Καππαδοκίᾳ εἰς δύο μέρη διαιροῦσιν εἰς Σα- 10
τραπείας· ὧν πρὸς μὲν μεγάλην φασίν, ἀφορισμένην
πρὸς τῷ Ταύρῳ πρὸς δὲ μικράν, καὶ Ποντοκαπ-
παδοκίαν· καὶ ἑκάτερα εἰς πέντε στρατηγίας διμερήθη·
ἡ μὲν μεγάλη, εἰς Μελιτινίαν, Καταονίαν, Κιλικίαν,
Τυανίτην, ^γ Γαρσαυρίτην· ἡ δὲ μικρά, εἰς ἑτέρας πέντε, 15
^δ Λαυνασιλίαν, Σαργυσσίαν, ^ε Σαρχαυρίαν, ^ς Χαμαν-
νίαν, Μοραμηνίαν. Ὅτι ἡ Κομμαγενὴ καὶ Κυρι-
στική νοτιώτεροι μὲν εἰσιν τῆς Σαρχαυρίαν· δυτικώ-
τεροι δὲ τῆς Ἀνθεμουσίας τε καὶ Χαλκιδίδος τῶν ἐν
Μεσοποταμίᾳ ἀνατολικώτεροι δὲ τῆς καὶ Ἰσὸν 20
Κιλικίας· βορειώτεροι δὲ Χαλκιδίδος τε καὶ Παλ-
μυρηνῆς, ὡς τῷ Ἀμανὸν τὸ ὄρος κείμεναι· ἢ ὅς ἐστιν
ἐπὶ τῷ Κιλικίῳ Ταύρῳ, καὶ ὡς αὐτῶν τὸν
Ἰσικὸν κόλπον, καὶ κείμενος τῷ Ἀντιταύρῳ ὄρει ὡς ἄλ-
λῃος, καὶ ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν Πόντον Σκορδίσκῳ ὄρει. 25
Ὅτι ὁ Πύραμος ποταμὸς διὰ τῆς Καταονίας
χώρας ῥεῖ, ἐκ μέσου δὲ πεδίοις τὰς πηγὰς ἔχον· ἐστὶν δὲ
βόθρος ἀξίολογος, δι' ἧς καθαρὸν ἐστὶν τὸ ὕδωρ, καὶ

QUOD Cappadocia terminetur ad austrum Ci-
licio qui vocatur Tauro; ad ortum Armenia
et Colchide, et quæ interfunt diversarum linguarum
gentibus; ad septentrionem Euxino mari usque ad
Halyis ostia; ad occasum vero Paphlagonia, et
Galatia, regione Phrygiæ finitima, usque ad Lya-
ones et Cilices Ciliciam asperam incolentes. Quod
terram, quæ ad occasum intra Taurum montem
est, proprie appellant Asiam. Quod Cappadociam
in duas partes dividant, eas Satrapias vocantes: e
quibus alteram majorem appellant Cappadociam,
quæ Taurum versus est; alteram, quæ minor est,
Cappadociam Ponticam. Atque utraque in quin-
que præfecturas dividitur: major quidem, in Me-
litenen, Cataoniam, Ciliciam, Tyanitin, Garsauritin;
minor in quinque alias, Lavinafenen, Sargysenen,
Saravenen, Chamannenen, Moramenen. Quod
Commagena et Cyristica Saravena australiores sint,
magis autem occiduæ quam Anthemusia et Chalcit-
is Mesopotamiæ regiones, magisque orientales
quam Cilicia juxta Issum sita, septentrionaliores
tandem quam Chalcidica et Palmyrena juxta A-
manum montem jacentes. Frustrum est a Cilicio
avulsum Tauro, includens sinum Issicum, atque
Antिताuro monti æque adjacet, itemque Scordisco
monti, qui juxta Pontum est. Quod Pyramus
fluvius per Cataoniam regionem decurrat, mediis
in campis scaturiens. Est etiam fossa memora-

^α Strab. p. 774. l. 4. 10. ^β Strab. p. 775. l. 28.
vulgatis Ἰσαυρίτην; in MSS. Σαυρίτην. ^γ Λαυνασινήν Strab.
l. 7. ^δ Strab. p. 777. l. 37. et p. 778. l. 9.

^ε Strab. p. 775. l. 37. et p. 776. l. 11. ^ς In Strabonis libb.
^ζ Σαργαυρίτην Strab. ^η Καμαννήν Strab. ^θ Strab. p. 777.

bilis, per quam aqua pura magno spatio occulte sub terram fertur, ac deinde in superficiem erumpit. Si quis hastam superne demiserit, aquæ impetus ita obfistit, ut vix immergi queat. Cæterum profunditate latitudineque immodica delapsus, ubi Tauro se junxerit, mirabilem aquarum congeriem excipit. Mira est præterea montis fissura, per quam alveus ducitur. Nam quemadmodum in petris rimam trahentibus et per medium scissis, contingit partis unius eminentias alterius partis depressionibus ita convenire, ut conjungi possint; sic videre est imminentes flumini petras, utrinque fere usque ad summa montis pertendentes, duorum triumve jugerum spatio, concavitates quasdam eminentiis oppositas habere. Quicquid soli interjacet, id omne saxosum est, profundum, prorsusque angusta in eo ruptura, quam canis lepusque transilire possit. Longitudo est stadiorum circiter mille aquæ ductus instar. Tantumque limum e campis in mare deducit, quemadmodum et Nilus, ut hujusmodi de eo oraculum editum feratur: “Tem-
 “pus erit rapidis olim cum Pyramus undis, In fa-
 “cram veniet congesto littore Cyprus.” Quod mons Cappadociæ Argæus omnium qui illic sunt altissimus sit, ut vertex ejus nunquam nive careat. Qui eo conscendunt, utrumque pelagus vident, Ponticum et Issicum. Quod cum Cappadocia fere tota lignis careat, Argæus tamen circumcirca silvam habeat. Sed loca illi subiecta passim ignem continent, qui noctu apparet: ac rursus non procul aquas subterfrigiditas latentes. Qui itaque locorum periti sunt, caute lignantur: ignaris periculum est, præsertim pecori, quod sæpe in obscuras ignis fossas incidant. Quod Mazaca Cappadociæ distent a mari Pontico stadiis 800, ab Euphrate 1500, a Ciliciis portis itinere dierum 6, a Cybistris stadiis 300. Nunc vocatur Cæsarea. Quod magnitudo Cappadociæ sit in latum a Ponto ad Taurum circiter stadia 1800. Longitudo vero, a Lycaonia et Phrygia usque ad Euphratem fluvium versus ortum et Armeniam, stadia 3000. Quod in Cappadocia optima rubrica nascatur, quæ ideo Sinopensis dicitur, quod eam mercatores in Sinopen portent: cum ea autem certat Iberica. Habet enim juxta Galatas metalla et onychitis lapidis et crystalli tabulas. Quod Halys fluvius Paphlagonas et Cappadoces distermine. Quod Mithridates Eupator Ponto imperaverit usque ad Heracleam: partes autem occidentiores regi Bithyniæ subiectæ fuerint. Quod Halys fluvius distermine Cappadociam Leucosyrorum et Paphlagoniam. Quod Leucosyri vo-

φερύμνον κρυπῶς μέχρι πολλῆ ἀφ᾽ ἡμέρας ὑπὸ γῆς, εἴτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ὀπιφάνειαν· τὰ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἀνῶθεν εἰς τὸν βόθρον, ἡ βία τῆς ὕδατος ἀντιπράττει τοσούτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι· τὰ δὲ πλάτει καὶ βάθει πολὺς ἐνεχθεὶς, ἐπειδὴν συνάψῃ τὸ Ταύρω, ὡς ἄδωξον λαμβάνει τὴν συναγωγὴν· ὡς ἄδωξος δὲ καὶ ἡ ἀφροσύνη τῶ ὄρεος ὅτιν, δι' ἧς ἀγεται τὸ ῥέειν· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥήγμα λαβύσσις πέτραις καὶ γραθείσσις δίχα, τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἑσοχὰς καὶ κοιλότητάς τῇ ἑτέρᾳ ἐοικέναι, ὅπως ἴδωμεν καὶ τὰς ὑφ' ἡμῶν τῶ ποταμοῦ πέτρας ἐκατέρωθεν σχεδὸν πρὸς μέχρη τῆς ἀφροειῶν ἀνατεινέας ἐν ἀφροειδὶ διπλῆσθαι, ἀντικείμενα ἐχέουσιν τὰ κοίλα ταῖς ἑσοχαῖς· τὸ δ' ἕδαφος τὸ μετὰ τὸ πᾶν πέτρων, βαθύ τε, καὶ γενὸν τελείως ἔχον ἀφ' ἐκείνου ῥήγμα, ὥστε καὶ κύμα καὶ λαγὼν ἀλλάσθαι· ἐστὶν δὲ τὸ μῆκος πρὸς χιλίους σταδίους ὀχέτου δίκην· τοσαύτῃ δὲ χῶν ἐκ τῆς πεδίων κατὰ γαίᾳ πρὸς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ καὶ ὁ Νεῖλος, ὡς καὶ λόγιον εἶναι· πρὸς αὐτῶν· “Εσσε-
 “ται ἐσομένων ὅτε Πύραμος ἀργυροθήνης, Ἡρόνα
 “πρὸς ἑαυτὴν ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.” Ὅτι τὸ ἐν Καππαδοκίᾳ ὄρος τὸ Ἀργαῖον ὑψηλότατόν ἐστιν πάντων τῶν ἐκείνῃ ὄρων, ὡς μηδέποτε λείπεσθαι χιόνος τὰ ἀκρὰ αὐτῶν οἱ δὲ ἀναβάντες εἰς αὐτὰ ὁρῶσι τὰ δύο πελάγη, τὸ τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰστικόν. Ὅτι τῆς ἀπάσης σχεδὸν Καππαδοκίας ἔσσης ὀλιγοξύλου, μόνος ὁ Ἀργαῖος τὸ ὄρος ὅτι πολύξυλον· ὅμως δ' ἔχει κατὰ γῆς συχνὰ πυρὰ, ἀ τῇ νυκτὶ ἀφραίνε-
 “ται· καὶ πάλιν ἐγγύθεν, ψυχρὰ ὕδατα ἀφανῆ ὑπὸ
 “γῆ· οἱ γὰρ ἐμπειροὶ τῶ τόπου, φυλατόμενοι ξυ-
 “λεύοντα· οἱ δ' ἀπειροὶ καὶ τὰ κτείνῃ κινδιεύουσι
 “πολλάκις, εἰς λάκκους πρὸς ἐμπύπτοντες. Ὅτι τὰ
 “Μάζακα τῆς Καππαδοκίας ἀπέχει τῆς μὲν Πον-
 “τικῆς θαλάσσης, σταδίων ὡς τῶ δὲ Εὐφράτης αὐτῶν. ἢ
 “δὲ Κιλικίων πυλῶν, ὁδὸν ἡμερῶν τ'. ἢ δὲ Κυβίστρων
 “τ'. νῦν δὲ καλεῖται Καισάρεια. Ὅτι τὸ τὴν Καπ-
 “παδοκίαν μέγεθος, τὸ μὲν πλάτος ἀπὸ τῶ Πόντος
 “πρὸς τὸν Ταύρον, σταδίων αὐτῶν. μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς
 “Λυκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρι Εὐφράτης πρὸς τὴν
 “ἑω καὶ τὴν Ἀρμενίαν γ'. Ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ
 “γίνεται ἀρίστη μίλτος ἡ Σινωπικὴ καλεομένη, ἀφ' ἧς
 “κατὰ γαίᾳ τὰς ἐμπόρους ταύτην εἰς Σινώπην· ἐνά-
 “μιλλος δ' ὅτιν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰσσηρικὴ· ἔχει δὲ καὶ μέταλλα,
 “πλάκας τε ὀνυχίτις λίθες καὶ κρυστάλλους, πλησίον
 “Γαλατῶν. Ὅτι ὁ Ἄλυσ ποταμὸς ὀρίζει Παφλα-
 “γονίας καὶ Καππαδοκίας. Ὅτι Μιθριδάτης ὁ Εὐ-
 “πάτωρ ἤρξεν τῶ Πόντος ἕως Ἡρακλείας· τὰ δὲ
 “δυσμικρότερα ὑπὸ τῶ τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐτέλουν.
 “Ὅτι ὁ Ἄλυσ ποταμὸς διόριζεν Καππαδοκίαν τὴν τὴν
 “Λεωκοσύρων καὶ Παφλαγονίαν. Ὅτι Ἀλκυόσουρι

^a Mirum in modum contrahitur, ex interpretatione Gemusæi.
 l. 43. et p. 782. l. 1. 14.

^d Strab. p. 782. l. 26. 31.

^b Strab. p. 780. l. 15. 30. et p. 781. l. 4.

^c Strab. p. 784. l. 1. 6. 35.

^e Strab. p. 781.

^f Strab. p. 788. l. 13. 21.

καλούνται οἱ ποταμοὶ ἐν τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαι, οἱ ἐν τῷ Ταύρῳ, ἀπὸ τὸ χρῶμα· συμβαίνει γὰρ τῆς νοτιωτέρας καὶ ἀνατολικωτέρας τοῦ Ταύρου μέλαναι εἶναι, τῶν δὲ λευκοῦς. Ὅτι διορίζει Παφλαγονίαν ὁ μὲν Πόντος ἐκ βορρᾶ, ὁ δὲ Ἄλυς 5 ἐκ ἀνατολῶν, ἡ δὲ Φρυγία καὶ Γαλατία πρὸς νότον, ἡ δὲ Βιθυνία πρὸς δυσμᾶς· οἱ δὲ Λευκόσυροι ἀνατολικωτέροι εἰσὶν τοῦ Ἄλυσ ποταμοῦ, ποταμοὶ δὲ Ἄμαστρις ἐκλήθη ὑπὸ γυναικὸς Ἀμαστρίδος, συμβίβης Διονυσίου τῷ Ἡρακλεΐας τυραννῆ, θυγατρὸς δὲ Ὀξυάθρῳ τῷ Δαρείῳ ἀδελφῷ, τῷ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ὅτι Σήσαμος ἐκαλεῖτο πρὶν, ἡ νῦν Ἀμαστρις πόλις· σωακιάδῃ δὲ ὑπὸ τε Κρόωνος καὶ Κυτῶρος καὶ Τηίης καὶ αὐτῆς Σποάμου. Ὅτι Κυτῶρος καλεῖται ἡ πόλις, ὑπὸ Κυτῶρος ὃ Φρίξου παιδός. Ὅτι 10 οὗς καλεῖ Ὀμνίους ὑψηλοῦς Ἐρυθίνους, δύο εἰσὶν σκόπελοι ἐρυθροὶ τὸ χρῶμα, νῦν δὲ Ἐρυθρίνοι καλούνται. Ὅτι ἡ Ἀρμύνη ἄκρον καὶ λιμὴν πλησίον Σινώπης, τετειχισμένον, ἔρημον· ὡς οὐ περιμύα ἐλέχθη· “ὅς ἐργον οὐκ εἶχεν Ἀρμύνην ἐτείχισεν” καὶ ἔστιν τὸ μέτρον Ἰαμβικόν. Ὅτι ἡ Σινώπη πόλις Μιλησίων ὅτιν ἄποικος, καὶ πολλὰ ἴχυσεν πρὶν, καὶ ἔαυτον ὑποκίβητος χάραξ· ὕστερον δ’ ἐκυριεύθη ὑπὸ Ἀρμυραίων, ἕως Μιθριδάτῃ τῷ Εὐπάτορος, ὅς καὶ 25 ἐτέχθη καὶ ἐτάφη ἐν Σινώπῃ. Ὅτι ὅτις ἡ Σινώπη ἐάλω· πρὶν μὲν ὑπὸ Φαρνάκου, αἰφνιδίως ἐπεισπεσόντος· ὕστερον δ’ ὑπὸ Λυκούλλου, καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐν τῷ ἅμα καὶ ἐκ τῶν πολιορκημένων· ὁ γὰρ φρούραρχος Βακχίδης ὑπονοῶν αἰετὰ πρὸς τοὺς ἐκ τῆς ἐνδοῦς, πολλὰς σφαγὰς ἐπέτελει· καὶ ἀπὸ τῆς ἀπηνήρευσαν καὶ ἐδουλώθησαν ταῖς γνώμας οἱ Σινωπεῖς, καὶ οὐκ ἠμύνοντο κατὰ Ῥωμαίων. Ὅτι ἡ μαντεῖον ἦν ἐν Σινώπῃ, ὅθεν Διογένης τὸν χρησμὸν ἔλαβεν, ἵνα ποταμοὶ ἀφ’ ἑαυτῶν νόμισμα· ἡ δὲ Σινώπη ἦν ἐγγε, φιλοσόφων μὲν Διογένη, καὶ Τιμόθεον τὸν Πατρίωνα· ποιητῶν δὲ Διφίλον τὸν κομικόν· συγγραφέων δὲ Βάτωνα. Ὅτι 30 ὁ Ἄλυς ποταμός ἐκ τῆς ἀλῶν ὀνόμασι, δι’ ὧν ῥεῖ αἱ δὲ πηγαὶ αὐτῆς ἐκ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας τῆς Ποντικῆς εἰσιν. Ὅτι ἡ μὲν τὸν Ἄλυον ἡ Γαδilonitis ὅτιν χάραξ, εὐδαίμων πᾶσα καὶ πεδιάς καὶ πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ ποταμὸν ὑποδιδυμένον καὶ μαλακῆς ἐρέας. Ὅτι ἡ Ἀμισὸς Μιλησίων ὅτιν κτίσμα, χάραξ ἔχουσα ἀγαθὴν. Ὅτι ὁ Ἴρις 45 ποταμός ἀπὸ μέσων Κομανίων πόλεως ῥεῖ, καὶ ἀπὸ τῆς πείχης τῆς Ἀμασίας πόλεως. Ὅτι Σπεράδων ἔπος ὁ γεωγράφος ὑπὸ Ἀμασίας ἢ πόλεως Ποντικῆς. Ὅτι ἡ Θεμισκυρα χάραξ κατὰ ῥυτὸς ὅτιν

centur qui littus Ponti tenent Cappadoces, intra Taurum constituti, ob colorem ita dicti. Fit enim ut qui australiores, et orientiores quam Taurus, nigri sint: hi autem candidi sunt. Quod Paphlagoniam terminet a septentrione quidem Pontus; ab ortu Halys fluvius; ab austro Phrygia et Galatia; ab occasu Bithynia: Leucosyri vero orientiores sunt quam sit Halys fluvius, juxta mare habitantes. Quod Amastris ab muliere Amastride fit dicta: quæ uxor fuit Dionysii Heracleæ tyranni, et filia Oxyathræ, fratris Darii, ejus qui ab Alexandro fuit devictus. Quod quæ nunc Amastris dicitur Sefamus prius appellata fuerit: composita autem fuit e Cromna, Cytoro, Teio, et ipsa Sefamo. Quod Cytorus urbs a Cytoro Phrixi filio fuerit appellata. Quod quos Homerus appellat præcelfos Erythinos, duo scopuli sint colore rubri, nunc Erythrini dicti. Quod Armene promontorium sit, et portus juxta Sinopen, munitus quidem et desertus, unde proverbium natum est; “Qui negotio carebat muro cinxit Armenen:” est autem versus Iambicus. Quod urbs Sinope Milefiorum sit colonia: hæc olim potens fuit, ac multas sub se regiones habuit. Postmodum sub Armenæorum dominatu fuit usque ad Mithridatem Eupatorem, quinatus est et sepultus in Sinope. Quod Sinope bis capta fuerit: primum a Pharnace ex improvise ingruente; postea vero a Lucullo et tyranno intus deficiente, cum intus et foris obsessa teneretur. Nam custodiæ urbis præfectus a rege Bacchides subinde metuens aliquam prodicionem, et multos fœde multans civium, eo rem deduxit, ut Sinopenfes abjecti et despondentes sese adversus Romanos non defenderent. Quod oraculum in Sinope fuerit, a quo Diogenes accepit responsum, ut monetam adulteraret. Viros claros tulit Sinope: inter philosophos, Diogenem Cynicum, et Timotheum Patrimonem; inter poetas vero, Diphilum comicum; inter scriptores historiæ, Batonem. Quod Halys fluvius a salibus, quos perlabitur, nomen habeat: fontes autem ejus e magna Cappadocia, quæ juxta Pontum est, habent originem. Quod post Halyn fluvium Gadilonitis sit regio, felix tota et campestris, atque omnium ferax. Oves nutrit, quarum lanæ densæ sunt atque molles. Quod Amisus Milefiorum sit ædificium, regionemque habeat beatam. Quod Iris fluvius per mediam Comanorum urbem atque ad ipsa Amasia mœnia labatur. Quod Strabo hic geographus ex Amasia fuerit urbe Pontica. Quod Themiscyra regio fluminibus perlua-

^a Strab. p. 788. l. 38.^b Strab. p. 789. l. 20.^c Ὅτις ἐργον οὐδὲν &c. Strab.^d Strab. p. 790. l. 2.^e Strab.

p. 790. l. 29.

^f Strab. p. 791. l. 17. 22.^g Βάτωνα Strab.^h Strab. p. 791. l. 34.ⁱ Strab. p. 792. l. 12.^k Strab.

p. 793. l. 2. 4.

tur, proptereaque semper herbida sit. Ejus ora montana confita est arboribus, et mansuetos et agrestes fructus ferentibus; ita ut nullo anni tempore illic frugibus destituatur. Quod qui nunc Sani dicuntur, antiquitus Macrones appellati fuerint. Quod qui nunc sunt Chaldæi, prius Chalybes. Quod Strabo hos versus Homeri contendat enarrare: "Duxit Halizones Diusque et Epistrophus una Ex Alyba procul." Quasi Halizones illi fuerint, qui nunc circa Trapezuntem habitant 5 Chaldæi, prius quidem Chalybes dicti, et adhuc prius Alybes, unde Homerus inquit, "Ex Alyba procul; ac primum omnium Halizones." Siquidem tempore labente nomina multas mutationes fuscipiunt. Thraces enim Lemnum incolentes 10 prius Sinties vocabantur, postea Sinti dicti sunt, deinde Saji, juxta illud Archilochi; "At scutum Sajus vir fustulit:" nunc Sapæ appellantur, circa Abdera urbem habitantes. Rursus Brygi, Breges, Bryges, Phryges, iidem sunt: item Mæones, et Meones. 20 Ad hunc itaque modum Chaldæi, Chalybes, Alybes, "Ex Alyba procul:" et vox illa *procul* adjecta hujus conjecturæ nobis argumentum præbet. Sunt qui per Rhyndaci fluvii regionem Halizonas habitare dicant: alii circa Cumas Æolicas, aut circa 25 Myrleaticum agrum, aut circa Pygella juxta Ephesum aut Prienen. Quod illud "Procul ex Alyba," improprie appositum fuisse affirmant, quemadmodum illud, "Longe ex Ascania:" et de Arnæo, "Mater nomen dederat veneranda:" et de Penelope, "Ipsa manu clavim comprehendit Penelopeæa:" item hoc, "Omnigenisque avibus:" infuper et istud "viginti numero spirabant." Quod Pactolus et Hyllus Hermo committantur: oriuntur enim e Tmolō monte prope urbem Sardes. Quod Armenia minor Tibarenis quandoque imperaverit et Chaldæis atque Pharnaciis: Mithridates 30 vero Eupator, his subactis, et Colchidis et horum omnium imperium adeptus est. Quod Pharnaciæ contigua sit Sidene et Themiscyra. Supra has jacet Phanarcea, felix regio et oleis confita, inter 40 Lycum amnem et Irim locata. Quod supra Phanarceam sint Comana Ponti, eodem nomine quo majoris Cappadociæ Comana. Quod ob ingentem multitudinem in Corintho meretricum, et sumptum qui in has fieri solitus erat, proverbium natum sit: 45 "Non cuivis homini contingit adire Corinthum;" sed divitibus scilicet solis. Quod Olgassys mons sit altissimus, Haly fluvio occidentalior, juxta quem

ποταμοῖς, διὸ καὶ αἰεὶ χλοάζει· τὰ δὲ ὄρεϊνά αὐτῆς δένδρφορὰ ἔστιν ἡμέρων καὶ ἀγρίων καρπῶν, ὥστε μηδέποτε λείπειν δι' ὅλου τῆς οἰκουμένης καρπὸν δένδρων ἑκείσε. "ΟΤΙ ^a τὸς νῦν Σάννες οἱ παλαιοὶ Μάκρωνας ἑκάλεον. "ΟΤΙ ^b οἱ νῦν Χαλδαῖοι, Χάλυβες πρὶν ὀνομάζοντο. "ΟΤΙ ^c Στραβῶν ἀγωνίζεται ἐξηγῆσθαι τὰ Ὀμηρικὰ ἐπὶ ταῦτα· "Αὐτὰρ Ἀλίζων ὁ Δίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Τηλόθεν ἔξ "Αλύβης" ὥς ὅτι Ἀλίζωνες ἑτοί εἰσιν, οἱ νῦν ὡς τὴν Τραπεζοῦντα οἰκῶντες Χαλδαῖοι· οἱ πρὶν μὲν Χάλυβες ἑκαλέοντο· ἐπὶ δὲ ὡς ἑτέρον "Αλύβης" ὥς ἔφη Ὀμηρος, "Τηλόθεν ἔξ "Αλύβης" ἐπὶ δὲ ὡς ἑτέρον Ἀλίζωνες· καὶ γὰρ ὁ χρόνος ῥέων εἰώθεν τὰς τῶν ἔθνων κλήσεις μετασχηματίζειν. Σίντιες μὲν γὰρ [ἑκαλείτο] ἔθνος Θράκιον, τὸ τὴν Ἀἴμνον οἰκῶσαν· εἴτα Σίντιοι· εἴτα Σάιοι, ὥς Ἀρχιλόχος· "Ἀσπίδα μὲν Σάϊον πρὸς ἀνέλετο" εἴτα Σάπαι, νῦν ὡς τὰ Ἀθήνηα πόλιν οἰκοῦντες· ^e πάλιν Βρύγροι, Βρέγες, Βρύγες, Φρύγες, οἱ αὐτοὶ πάλιν Μαίονες, 20 Μήονες· ^f ὅπως οὖν Χαλδαῖοι, Χάλυβες, Ἀλύβες, "Τηλόθεν ἔξ "Αλύβης" καὶ τὸ τηλόθεν ὡς οὐκ εἰ μὲν σημεῖον ποιεῖται τὸ τῆς ^g πρὸς τὴν Ῥωδικοῦ ποταμοῦ χρόνον φασὶν τὸς Ἀλίζωνας οἰκεῖν· ἄλλοι ὡς Κύμην τὴν Αἰολικὴν, ἢ ὡς τὴν Μυρλεάπιδαν γλῶσσαν, ἢ ὡς τὰ Πύργελλα, ^h ἢ Ἐφεσίας ἐγγὺς ἢ Πρίηνες. "ΟΤΙ τὸ "Τηλόθεν ἔξ "Αλύβης" παρέλκειν φασὶν, ὥς τὸ "Τὴν ἔξ Ἀσκανίας" καὶ ὅτι τῆς Ἀρναίας, "τὸ γὰρ ῥέτο πότνια μῆτιρ" καὶ ὅτι τῆς Πηνελόπιδος, "Εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα 30 "χερὶ παχεῖν," καὶ τὸ "Οἰωνοῖσι τε πᾶσι," καὶ "εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων." "ΟΤΙ ⁱ ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς καὶ ὁ Ὑλλος εἰς τὸν Ἑρμιον ἐμβάλλουσι· γεννῶνται δὲ ἐκ τῆς Τμώλου ὄρους, πλησίον Σάρδεων πόλεως. "ΟΤΙ ^j ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἤρξεν ὥστε Τιβερῶν τε καὶ Χαλδαίων καὶ Φαρνακίων· ἄλλ' ὁ Εὐπάτωρ Μιθριδάτης, τούτους ταπεινῶσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐσφετερίσατο, καὶ ἐπὶ Κόλχον ἤρξεν. "ΟΤΙ ^k τῇ Φαρνακίᾳ συνεχὴς ἔστιν ἡ Σιδωνία καὶ ἡ Θεμισκυρα· τούτων δ' ἡ Φανάρεια ὑπερέκειται, ἐλαίωφύτος χρόνος καὶ εὐδαίμων, μετὰ ξυμμετρὴν Λύκου τε ποταμοῦ καὶ Ἰριδος ποταμοῦ. "ΟΤΙ ^l ὑπερὶ τὴν Φανάρειαν τὰ Ποντικὰ Κόμανα κεῖται, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ. "ΟΤΙ ^m ἀπὸ τῆς πληθὸς τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐταιρίδων, καὶ τὴν εἰς αὐτὰς δαπάνην, παρρημία γέγονεν· "Οὐ πάντος ἀνδρὸς εἰς "Κορίνθον ἔσθ' ὁ πλοῦς." Ἄλλα ⁿ πλεονάζων δεικνύσι. "ΟΤΙ ^o ὁ Ὀλγασσὺς ὄρεος ἔστιν ὑψηλότατος, δυσμικατέρων Ἀλύος ποταμοῦ· οὗ ἐγγὺς ὁ Δομαννίτις τε

^a Strab. p. 795. l. 2. ^b Strab. p. 795. l. 24. ^c Strab. p. 796. l. 10. 18. 21. ^d Apud Strab. Ἀσπίδα μὲν Σάϊον τις ἀγάλλεται.

^e Πάλιν Βρύγροι, Βρέγες. Illud Βρέγες plane tollendum: cum nec occurrat apud Strabonem, nec Eustathium, qui verba Strabonis affert ad vers. 767. Dionysii. ^f Οὕτως ἐν Χαλδαίοι. Videbis Eustathium ad Dionys. p. 142. Ed. Oxon. ^g Strab. p. 797. l. 24. 31. 40. et p. 498. l. 12. 19. ^h Strab. p. 801. l. 27. ⁱ Strab. p. 802. l. 18. ^j Strab. p. 803. l. 21. ^k Strab. p. 805. l. 4. ^l Strab. p. 806. l. 6. 14. ^m Strab. p. 810. l. 21. In Ed. Basf. ὁ Ὀλγασσός. ⁿ Δομαννίτις Strab.

καὶ Βλανήν^α χώραν· ἀφ' ἧς δὲ τῆς Δομανίτιδος^α Ἀμνίου^β
 ῥεῖ ποταμὸς, ἔνθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τοὺς Νικο-
 μήδους τῶν Βιθυνῶν διωάμεναι ἀρδύν ἠφάνισεν, ἀφ' ἧς τῷ^γ
 ἑαυτοῦ στρατηγῶν, ὡς παρέργον τῷτο πρῶτος^δ· ὁ δὲ
 φυγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπλάσσε μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ^ε
 ἀκολουθήσας, τὴν τε Βιθυνίαν εἰλεν ἕξ ἐφόδου, καὶ
 τὴν Ἀσίαν κατέσχεν μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας.
 Ὅτι^β πρὸς Πιμόλιον καὶ Πομπηιοπολιν ὄρεσ' ὄντι
 τὸ Σανδρακούργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεσσηνίας ἐκ
 διαρρύχων μεγάλων· ἔνθα ἀφ' ἧς τὸ νοσῶδες καὶ λοιμ-¹⁰
 κὸν τῶν ὀρυζομένων χώρου καὶ ἀέρος, πολλῶν φθειρο-
 μένων ἐκ τῶν νόσων, ἠμελήθη τὸ μέταλλον. Ὅτι
 ἢ πρὸς Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται,
 καὶ ἡ χώρα. Ὅτι^δ τὴν Βιθυνίαν ὀρίζει ὁ Σαν-
 γάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποντικὴ πελάγος, ἕως τῶν¹⁵
 ὁρίων καὶ Χαλκηδόνος· ἀπὸ δὲ δύσεως, ἡ Πε-
 ποντίς· πρὸς νότον δὲ, ἡ τε Μυσία, καὶ ἡ Ἐπίκτη-
 τος καλεσμένη Φρυγία· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντι-
 κὴ Φρυγία καλεῖται. Ὅτι ὁ πρὸς Νικομήδειαν
 κόλπος, Ἀσκηνὸς καλεῖται. Ὅτι^ε τὸ πρὸς Κίον²⁰
 ὄρεσ' Ἀργανθώνιον καλεῖται, διήκον ἕως Νικομηδείας.
 Ὅτι Κίος ἐταῖρος τοῦ Ἡρακλέους, εἰς τῶν Ἀργ-
 ναυτῶν ὅστις, ἐκ Κόλχων ὑποσρέψας, ἐκπτεν τὴν
 ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κίον πόλιν. Ὅτι ἀπὸ
 Περύσης πόλεως τὸ ἐθνικὸν Περσιεύς λέγεται. Ὅτι²⁵
 ἢ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ἐθνῶν χωρὶς ὠκεῖτο, Φρυγῶν
 τε καὶ Μυσῶν· μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων· “Μυ-
 “ σῶν ἀγγεμάχων ἠγήτορα, οἳ γ' ἐξ Ἀσκανίης ἐρι-
 “ βόλακος ἦλθεν ἀμοιβοί” καὶ πάλιν· “Φόρυς
 “ δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίης γεοειδὴς Τῆλ' ἐξ³⁰
 “ Ἀσκανίης” λέγει δ' ἀν τὴν νῦν Νίκαιαν. Ὅτι
 Ὅμηρος τὸν Αἰσηπον ποταμὸν πέρας ὀρίζει τῆς τε
 Τρωάδος καὶ Μυσίας· εἴποιεν δὲ ὁ Πάνδαρος Κυζι-
 κλῶς εἶναι. Ὅτι^δ Νίκαια κτίσμα ὄντι Ἀντιγένου³⁵
 τῶν Φιλίππου Μακεδόνων στρατηγῶν, ὅς πρὸς τὸν Νι-
 κάνορα Σέλευκον πολεμῶν ἐφθάρη· ὑπερὶ δὲ καὶ
 Λυσίμαχος ἐπέκτισεν, ὁ οὖν Ἀλεξάνδρῳ ὅτι Ἰνδοὺς
 στρατεύσας· ὅς Νίκαιαν αὐτῷ ἐκάλεσεν, ἀπὸ τῆς
 ἑαυτοῦ γυναῖκος Νικαίας, τῆς Ἀντιπάτρου παι-
 δος, ἀδελφῆς Κασάνδρου. Ὅτι^ε ἡ νῦν καλε-⁴⁰
 σμένη χώρα Ὀτρεαία ἀπὸ Ὀτρεῶς τοῦ Φρυγῆς ἐκ-
 λήθη, οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται, “Λαοὺς Ὀτρεῆος.”
 Ὅτι^κ Ἰππάρχος, καὶ Θεοδοσίος, καὶ οἱ τῶν παι-
 δῶν μαθηματικοί, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ ἰατρός, Βιθυ-
 νοὶ ἦσαν. Ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Γαλάται μέτοικοί εἰσιν⁴⁵
 τῶν Κελτικῶν Γαλατῶν, καὶ ἐπεραιώθησαν εἰς τὴν
 Ἀσίαν, Ἰεοντός πινος ἠγευμένων αὐτῶν. Ὅτι^μ μὲν
 τὴν Γαλατίαν, πρὸς νότον ἡ λίμνη ὄντι ἡ Τάττα,
 περικλειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, μέρος οὖσα

Domanitis et Blaena est regio. Cæterum per Do-
 manitidem Amnii fluvius labitur, quo loco Mi-
 thridates Eupator Nicomedis Bithyni copias fundi-
 tus delevit; haud quidem præsens, sed per duces
 suos, tanquam obiter re gesta. Unde ille fugiens,
 cum paucis in Italiam navigavit: hic vero secutus,
 primo aditu Bithyniam cepit, et Asiam usque ad
 Cariam et Lyciam occupavit. Quod circa Pimo-
 lissam et Pompeiopolim Sandaracurgion mons sit,
 concavus propter metallorum effossionem ex magnis
 fodinis: ubi, ex morbidò et pestilente aere effos-
 forum locorum multis intereuntibus, negligi metalla
 cœperunt. Quod lacus qui circa Nicæam est ur-
 bem Ascanius sit dictus, item regio ipsa Ascania.
 Quod Bithyniam terminet Sangarius fluvius, et
 littus Ponticum, usque ad ipsas fauces atque Chalce-
 donem; ab occasu Propontis; ad austrum Mysia,
 et Epictetus appellata Phrygia, quæ et Helleston-
 tiaca Phrygia dicitur. Quod sinus, qui circa Ni-
 comediam est, Astacenus vocetur. Quod mons
 circa Cium Arganthonius appelletur, porrigens se
 usque ad Nicomediam. Quod Cius socius fuerit
 Herculis, ex Argonautis unus. Is e Colchis rever-
 sus urbem a se Cium appellatam ædificavit. Quod
 a Prusa oppido gentile Prusiensis derivetur. Quod
 Ascania a duabus gentibus seorsim habitata fuerit,
 Phrygibus et Mysis, teste Homero, cum inquit,
 “Mysis, depugnant qui cominus, imperitantem,
 “Ascania auxilio quos miserat ubere gleba.” Et
 rursus, “Phorcys et Ascanius Phrygias duxere ca-
 “tervas, Longe ex Ascania.” Intelligit autem
 Nicæam. Quod Homerus Æsepum fluvium ter-
 minum statuatur Troadis et Mysiæ. Videtur autem
 Pandarus Cyzicenus fuisse. Quod Nicæa ab Anti-
 gono ædificata fuerit, Philippi filio Macedonum
 duce, qui bello adversus Nicanora Seleucum inte-
 riit. Postea Lyfimachus illam auxit, qui cum
 Alexandro scilicet ad Indos militavit: hic Nicæam
 appellavit de nomine uxoris, quæ Antipatri erat
 filia, soror Cassandri. Quod quæ nunc Otrœa dici-
 tur regio, ab Otreo Phryge vocata sit, cujus me-
 minit Homerus, “Copias Otrei” &c. Quod Hip-
 parchus, ac Theodosius, et filii ejus mathematici,
 et Asclepiades medicus, Bithyni fuerint. Quod
 qui in Asia sunt Galatæ, Celtarum fuerint coloni,
 atque sub Leonte duce in Asiam trajecerint. Quod
 post Galatiam ad austrum lacus sit Tatta nomine,
 Cappadociæ majori adjacens, et pars Phrygiæ ma-

^α Ἀμνίης Strab.^β Strab. p. 810. l. 32.^γ Strab. p. 816. l. 24.^δ Strab. p. 812. l. 13. 18.^ε Strab. p. 814.

l. 15. 19.

^ζ Strab. p. 816. l. 28. 33.^η Strab. p. 817. l. 31.^θ Strab. p. 819. l. 6.^ι Il. γ'. ver. 186.^κ Strab.

p. 819. l. 7.

^λ Λεοντός juxta Strabonem.^μ Strab. p. 821. l. 27.

joris: et contigua huic regio usque ad Taurum. Cæterum Tatta lacus salis sponte nascentis fontes habet: atque adeo faciliter sal rebus immerfis circumgelascit, ut sæpe, cum funalem torquem demiserint, salis coronas educant. Volucres ipsæ alis aquas contingentes facile capiuntur, cum propter salis concretionem cito decidant. Quod Isaura urbs sit, a qua et regio Isauria et gentile Isaurensis. Quod regio circa Sipylum Phrygia prius appellata fuerit: atque Tantalum et Pelopem Phryges esse aiunt, et Nioben. Nam Pergamene et Elaitis, per quam Caicus elabitur, et his interjacens Teuthrania, in qua Telephus habitabat olim, medio sunt loco inter Hellespontum et Sipylum ac ei substratam Magnesium. Quod Mysos alii Myforum Scythiæ colonos esse affirmant; alii vero quod Lydorum lingua oxya arbor Myfus vocetur: ejusmodi enim arborem aiunt in Olympo Mysio copiose nasci, proptereaque gentem Mysos fuisse appellatam. Quod Miletus Cariæ colonia sit Mileti, quæ est in Creta. Quod Lycus Pandionis filius, Solymis conditis, regionem a se Lyciam appellaverit. Quod Bithyni septentrionales juxta Olympum jaceant, item Mygdones et Doliones: reliquum autem teneant Myfi et Epicteti. Doliones autem sunt, qui circa Cyzicum, a fluvio Æsepo usque ad Rhindacum fluvium et Dasylitidem lacum. Mygdones deinceps sunt usque ad Myrleanorum Apamensium regionem. Quod supra Dasylitidem lacum aliæ duæ sint paludes, Apolloniatis et Miletopolitis. Quod delubrum in Cyzico Dindymenes matris deum, Argonautarum ædificium sit. Quod potentes olim atque pulcherrimis legibus instructæ civitates fuerint Cyzicus, Rhodus, Massilia, Carthago, Roma, Sparta. Quod Phrygiæ Epicteti sint Azani, Nacoleia, Cotyaium, Midaium et Dorylaium urbes, et Cadi. Quod Mysiæ pars mediterranea ab Olympena ad Pergamenam sit porrecta, et in campum Caici dictum. Quod supra Epictetum ad austrum sit Phrygia magna, quæ a sinistra Pessinunta et Lycaonas, a dextra Lydiam et Cariam relinquit. In ea est Phrygia, quæ transmontana dicitur, et Pisidia, et Amorium, et Eumenia, et Synnada: deinde Apamia cognomento Cibotus, et Laodicea, et Colossæ. Quod Marfyas fluvius ex Apamia urbe magna ortum habens, in Mæandrum egredi-

τῆς μεγάλης Φρυγίας· καὶ ἡ συνεχὴς ταύτη, μέχρι τοῦ Ταύρου ὄρους· ἡ δὲ Τάττα λίμνη ἀλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφύεις· ὅπως δὲ περιγράφεται ῥαδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτὸ, ὡς τεφάνους ἁλῶν ἀνέλκυσιν, ἐπειδὴν καθῶσι κύκλον σχήνινον· τὰ τε ὄρνεα ἀλίσκεται τὰ πρὸς αἰσάνοντα τὰ ἀπερρώματι τοῦ ὕδατος, ὥστε χερσὶν ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀφ' ἧς καὶ ἡ χώρα Ἰσαυρία, καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἰσαυρέως. Ὅτι τὰ Σίπυλον χωρία Φρυγία ὀκαλεῖτο τὸ πρὶν· καὶ τὸν Τάνταλον καὶ Πέλοπα φασὶ Φρύγας εἶναι, καὶ τὴν Νιόβην· ἡ γὰρ Περغامνή καὶ Ἐλαίτις, καθ' ἣν ὁ Καίικος ποταμὸς ῥεῖ, καὶ ἡ μετὰ τὴν τούτων Τευθρανία, ἐν ἣ ὁ Τήλεφος ὤκει ποτὲ, ἀνὰ μέσον ἐστὶν τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίπυλον καὶ Μαγνησίαν τιμὴ ὡς αὐτὰ χώραν. Ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν Σπείους φασὶν εἶναι τῶν Σκυθικῶν Μυσῶν· οἱ δὲ ὅτι κατὰ τὴν τῶν Λυδῶν γλῶσσαν ἡ ὀξύη τὸ δένδρον Μυσὸς καλεῖται· γίνεσθαι οὖν περὶ τὸ Μύσιον Ὀλυμπόν φασὶν πολλὴν τὴν ὀξύαν· καὶ ἀπὸ τούτου Μυσοὶ καλοῦνται. Ὅτι ὁ Μίλητος, ἡ ἐν Καρίᾳ, ἀποικίος ἐστὶν τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτης. Ὅτι ὁ Πανδίωνος Λύκος, κτίσας Σολύμους, ὠνόμασεν Λυκίαν τὴν χώραν. Ὅτι Βιθυνοὶ ἀρχαῖοι κεῖνται περὶ τὸν Ὀλυμπόν, καὶ Μυγδῶνες καὶ Δολίῶνες· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσιν Μυσοὶ καὶ Ἐπικτήτιοι. Δολίῶνες δὲ εἰσιν οἱ περὶ Κύζικον, ἀπὸ Αἰσιπτοῦ ποταμοῦ ἕως Ῥινδακοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Δασυλίπιδος λίμνης· Μυγδῶνες δὲ οἱ ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς Μυρλεανῶν χώρας τῆς Ἀπαμείων. Ὅτι τῆς Δασυλίπιδος λίμνης ὡς ἔρκεινται δύο ἄλλαι λίμναι· ἡ τε Ἀπολλωνιάτις, καὶ ἡ Μιλητοπολίτις. Ὅτι ὁ ἐν Κυζίκῳ ναὸς Δινδυμνήης μητρὸς θεῶν, Ἀργοναυτῶν ἐστὶν ἱδρυμα. Ὅτι τὸ παλαιόν, εὐνομάζεται πόλεις ἦσαν καὶ διωαταί, Κύζικος, Ῥόδος, Μασσαλία, Καρχηδὼν, Ῥώμη, Σπάρτη. Ὅτι τῆς Ἐπικτήτης Φρυγίας Ἀζανοὶ τε εἰσὶν, καὶ Νακόλεια, καὶ Κοπάϊον, καὶ Μιδάϊον, καὶ Δορυλαῖον πόλεις, καὶ Κάδοι. Ὅτι ἡ Μυσία κατὰ τὴν μεσογαίαν, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίνης ὅτι τὴν Περγαμικὴν κατέχει, καὶ τὸ Καίικου λεγόμενον πεδίον. Ὅτι ὡς τῆς Ἐπικτήτης περὶ νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, ἔχουσα ἐπ' ἀριστερὰ τὴν Πεασινοῦντα καὶ Λυκαόνας, ἐν δεξιᾷ δὲ Λυδίαν καὶ Καρίαν· ἐν αὐτῇ δ' εἰσὶν, ἡ τε παρόριος Φρυγία, καὶ Πισidia, καὶ Ἀμόριον, καὶ Εὐμενία, καὶ Σύνναδα· εἴτ' Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγόμενη, καὶ Λαοδικεα, καὶ Κολοσαί. Ὅτι ὁ Μαρσύας ποταμὸς, ἀνίσχων ἐξ Ἀπαμείας μεγάλης πόλεως, ἐξίστην εἰς τὸ Μαιάνδρον.

^a Strab. p. 822. l. 29.^b Strab. p. 826. l. 28. 33.^c Strab. p. 827. l. 4. 9.^d Strab. p. 828. l. 2. 8.^e Strab.

p. 830. l. 30. 37. et p. 831. l. 10.

^f Strab. p. 833. l. 9. 16.^g In Ed. Basil. Ἀζιανότε εἰσι, καὶ Νακόλεια.^h Apud Strab.

Κοτυαίων &c. Ptolemæus habet Κοτυαίον, Μιδάειον, Δορυλαίον.

ⁱ Ὀλυμπίνης in Ed. Bas.^k Strab. p. 853. l. 7.

Ὅτι ποσὺν τὸν ὄντιν δὲ Μαίανδρον τὸ ποταμὸν ῥᾶς
 σκολιός, ὥστε ἐξ ἐκείνου πάντα τὰ σκολιὰ Μαίαν-
 δρους καλεῖσθαι. Ὅτι ^α πᾶσα σχεδὸν ἡ περὶ τὸν
 Μαίανδρον ποταμὸν χώρα εὐσειεὶός ἐστιν, καὶ ὑπό-
 νομος περὶ τὰ καὶ ὕδατι, ὑπὸ τῶν πεδίων ἕως Μαγ-
 νησίας καὶ Ἱεραπόλεως. Ὅτι τὴν Πρίηνιν, πρὶν
 πρὸς ἑλάν ἔσαν, νῦν δὲ Μαίανδρος ποταμὸς ἀφ' 5
 τὴν πολλὴν χεῖν μεσογαίαν ἐποίησεν, φασὶν μ.
 περὶ σχήματι. Ὅτι ^β τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πᾶσι
 καὶ τοὺς Ἀρίμους, κατὰ τὴν κατωμένην Φρυγίαν, 10
 ἢ Λυδίαν, συμβῆναι φασιν· πνὲς δὲ καὶ τὰ μεταξὺ
 Μαίανδρου καὶ Λυδῶν λέγουσιν ^γ ταῦτα.

atur. Quod cursus Mæandri adeo flexuosus sit,
 ut obliquitates omnes ab eo Mæandri dicantur.
 Quod quæ circa Mæandrum fluvium est regio fere
 tota a terræ motibus concutiat, et cuniculos ha-
 beat aquis atque ignibus plenos, a campis usque
 ad Magnesium et Hierapolim. Quod Prienen,
 quæ prius ad mare erat, Mæander mediterraneam
 effecerit, limi aggestione facta ad stadia 40. Quod
 Typhoni quæ evenerunt et Arimis, in hac exusta
 Phrygia et Lydia evenisse aiunt : alii autem etiam
 quæ inter Mæandrum ac Lydos sunt eodem in
 tractu censent.

^α Strab. p. 837. l. 17.

^β Strab. p. 838. l. 29.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO DECIMO TERTIO.

QUOD a Cyzico et locis Æsepo et Granico vicinis ad Abydum usque Propontidis ora sit maritima. Ex Abydo autem usque ad Lectum Ilii et Trojanæ Alexandriæ regio: quibus omnibus Ide imminet. A Lecto vero usque ad Caicum et Canas dictas, Affus sunt, Adramyttium, et Atarneus, et Pitane, et sinus Elaiticus: quibus omnibus Lesbos insula ex adverbo protenditur. Deinde regio circa Cumam, usque ad Hermum et Phocæam, Ætolia est; quæ deinceps, Ionia. Quod a Cyzico et Æsepo fluvio, usque ad Caicum fluvium, regio sit, quam Homerus Trojanam appellat, in novem principatus divisa: sed Æolorum colonia aliter eam partita est, per totam Trojanam oram dispersa, et usque ad Hermum fluvium extenta. Quatuor autem ætatibus Æolica colonia prior est Ionica. Nam Agamemnonis filius Orestes Æolicæ classi imperavit, cui in Arcadia mortuo Penthilus ejus filius successit, et usque in Thraciam processit annis post Trojæ excidium sexaginta; quo tempore Heraclidæ in Peloponnesum rediere. Deinde Archelaus illius filius, cum Æolica classe in eam, quæ circa Cyzicum et Dascylium est, regionem trajecit. Graus vero filius ejus natu minimus usque ad Granicum fluvium progressus est, et trajiciens in Lesbum eam occupavit. Clevas item Dori filius et Malaus, qui et ipsi stirpis Agamemnoniæ, primum quidem Locrida et montem Phricium, longo tempore obtinuerunt: postea transgressi Cumam condiderunt, a Locrensi monte Phriconida dictam. Quod Priapus fluvius sit juxta Cyzicum, adversus

ΟΤΙ^α ἀπὸ Κυζίκου, καὶ τῶν περὶ Αἰόνην ποταμὸν τόπων καὶ Γρανικὸν, μέχρι Ἀβύδου, ἡ δὲ Περιοπιδὸς ὠκελία ἐστίν. ἀπὸ δὲ Ἀβύδου, μέχρι Λέκτου, τὰ περὶ Ἴλιον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα ἐστίν. τούτων δ' ἀπάντων ἡ Ἰδὴ τὸ ὄρος ὑπερέκειται. ἀπὸ δὲ Λέκτου, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεηρομῶν, ἐστίν τὰ περὶ Ἀσσον, καὶ Ἀδραμύτιον, καὶ Ἀτάρνεια, καὶ Πιτάνην, καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς ἀντίκειται ἡ Λέσβος νῆσος· εἰδ' ἐξῆς τὰ περὶ Κύμην, μέχρι Ἑρμοῦ καὶ Φωκαίας, Αἰολίς ἐστίν. τὰ δ' ἐξῆς Ἰωνία. ¹⁰ Ὅτι^β ἀπὸ Κυζίκου καὶ τῆς Αἰοήτης ποταμοῦ, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ, ἡ παρ' Ὀμήρῳ ἐστίν Τρωϊκὴ χώρα, διηρημένη εἰς δ' ἐπαρχίας· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων ὑπερὸν ἀποικία ἄλλως τὰς ἐπαρχίας διείλεν ταύτας, ὅλιγὴν τὴν Τρωϊκὴν νειμαμένη, καὶ ἕως Ἑρμοῦ ποταμοῦ ἐκτεταταῖ· ¹⁵ γενεαῖς δὲ δ' ὡς τε ρεῖναι ἡ Αἰολικὴ ἀποικία τῆς Ἰωνικῆς· καὶ γὰρ ὁ τῆς Ἀγαμέμνονος Ὀρέτης ἦρξε τῆς πόλεως τῆς Αἰολικῆς ἀποικίας· τελευτήσας δ' ἐν Ἀρχαδίᾳ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πένθιλος ἦρξε, καὶ ὡς ἤλθε μέχρι Θράκης, ὑπερὸν τῆς Τρωϊκῆς ἔτεσιν ζ'. καὶ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν ἀπόδοσιν εἰς Πελοπόννησον· εἴτ' Ἀρχέλαος υἱὸς αὐτοῦ ἐπεραίωσε τὰς Αἰολεῖς εἰς τὴν περὶ Κυζίκον καὶ Δασκυλίον χώραν. ²⁰ Γραῦς δ' ὁ τῆς υἱὸς νεώτατος ἦλθεν ἕως Γρανικοῦ ποταμοῦ, καὶ περαιωθεὶς κατέσχεν τὴν Λέσβον· Κλεῦς δ' ὁ Δόρου καὶ Μαλαῶς, ἀπόγονοι καὶ αὐτοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς ἔτα μὲν κατέσχον Λοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος, πολλὰ χρόνον· ὑπερὸν δὲ ἀφελόντες ἐκποσαν τὴν Κύμην τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τῆς ³⁰ Λοκρικῆς ὄρους. Ὅτι Πρίαπος ποταμός ἐστιν περὶ

^a Strab. p. 841. l. 6. 17. Palmerius.

^b Strab. p. 841. l. 22. 28. 32. et p. 842. l. 5. 25.

^c In Ed. Basf. γενεᾷ.

^d Γραῖς, malit

Κυζικον, ἀνταίρων τῇ Ἀρτάκη πύλει Κυζικηνῇ. Ὅτι ὁ Αἰσηπος ποταμός ἀνατολικώτερός ἐστι τῆς Κυζικῆς πόλεως. Ὅτι ^a ἀπὸ πόλεως Παρίου ἕως Πρακτίου πόλεως πρὸς δυσμὰς, σταδίαι εἰσιν τ'. Ὅτι ^b ἡ Ἰδὴ τὸ ὄρος σκολοπεινδρῶδες ἔχει τὸ σχῆμα, καὶ τελευτᾷ, 5 τῷ μὲν εἰς τὴν μεσογαίαν ἄκρῳ τῷ δὲ τὴν Ζελεῖαν, τῷ δ' εἰς τὸ πέλαγος τὸ Αἰγαῖον καθεύκοντι τῷ Λέκτῳ. Ὅτι ἡ Ζελεῖα πόλις νῦν τῇ Κυζικηνῇ ἐστὶν ὁππαρατίας. Ὅτι Ὅμηρος τὴν Ἰδίαν τὸ ὄρος ἀφορίζει, τῷ τε Λέκτῳ πρὸς τὸν ὄντι ἀπὸ τῆς πέλαγους, καὶ τῇ 10 Ζελεῖα, “ὥσθ' ἰπὸς νείατον Ἰδης,” λέγων. Ὅτι τῆς Ἰδης τὸ ἄκρον τὸ Λέκτον, καὶ αἱ Κάναι ἄκρον, ποιεῖσι τὸν κόλπον τὸν Ἰδαῖον. Ὅτι ^d διττοὶ οἱ Κίλικες, οἱ μὲν Θηβαῖοι Ὑποπλάκιοι, ὅθεν ἡ Ἰδὴ ἢ Χρυσή ^e οἱ δὲ Λυρνησῖοι, ὅθεν ἡ Βρισηῖς, “τὴν οὖν 15 Λυρνησὶν ἔδειλετο πολλὰ μογήσας,” ἥ τις ἡ πόλις “θεῖοιο Μυῖητος” ἐκ δὲ Θήβης ἡ Χρυσή. “Ὁλχ- “μεθ' εἰς Θήβην ἱερὴν πόλιν” εἰσένδε ἦν καὶ ἡ Ἀνδρομάχη· δύο οὖν αὗται διωαεῖαι Τρωαίαι· ὅθεν καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν Ὑφρβατῷ ἀναγνώσκοντες 20 “Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ, — Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν—” δεῖ γὰρ ἕτως λέγειν, “Ἀμφότερ' ἐν Τροίῃ” σὺ μὲν Πριάμου ποτὶ δῶμα, “Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν” τρίτη δ' ἐστὶν ἡ τῷ Δελέγων, καὶ αὐτὴ Τρωαίη, “Ἄλτω, ὅς Δελέγων φιλοπτολέμοισιν ἀνασ- 25 “σεν” καὶ μὴν ὥσθ' Ἐκτορι Τρῶες ἦσαν, “Τρῶσιν μὲν ἡγεμόνισιν” ἀλλὰ καὶ οἱ ὥσθ' Αἰνεία Δάρδανοι, Τρῶες ἦσαν, ὡς ὅταν λέγῃ· “Αἰνεία Τρῶων βεβληφόρε” ἐκτοὶ δ' οἱ ὥσθ' Πανδάρῳ Λύκιοι, εἰς καλεῖ καὶ Τρῶας ἰδίως· ἑβδόμοι δ' οἱ μετὰ τὴν Αἰσηπὸν ποταμὸν καὶ Ἀβύδου, Τρῶες εἰσιν· ἀλλὰ ὥσθ' μὲν Ἀσίῳ, οἱ Ἀβυδῖνοι Τρῶες· καὶ γὰρ Δημοκόων ὁ τοῦ Πριάμου παῖς “Ἀβυδὸν ἦλθε πρὶν ἰππων ὠκείων” 30 ἐν δὲ Περκάτῃ ἐβανόμει Μελένιππος υἱὸς Ἰκετάονος, ὡς οὖν ἀλλοτρίαν δηλονότι νεμόμενος· ἀλλὰ καὶ οἱ μέχρι Ἀδραστείας Μεροπίδαι, ἄρχοντες Τρῶες ἦσαν ὁ γὰρ αὐτὴ ἐπαρχία· ἐν δὲ αὐτῇ διωαεῖα, ἡ δ' Εὐρυπύλου τῷ Τηλέφῳ Τρωαίη. Ὅτι δὲ τῶν ἀπάντων ἦρχεν ὁ Πριάμος, δηλοῖ Ἀχιλλεύς λέγων, “Ὅσον Λέσβος ἀπὸ Μάκχεος ἔδος ἐντὸς ἑέργει, 40 “καὶ Φρυγίη καὶ Περσίη, καὶ Ἑλλάσποντος ἀπείρων.” Ὅτι ^e Ἀφνειοὶ καλεῖνται οἱ ὥσθ' Πανδάρῳ Λύκιοι, ἀπὸ Ἀφνίτιδος λίμνης, ἥ τις ἐστὶν ἡ Δασκυλίτις· ἡ δὲ Ζελεῖα ἀπέχει Κυζίκου πρὸς τὴν ἑὴν σταδίας ρζ'. τῆς δ' ἐγγυτάτῃ θαλάσσης, καὶ ἦν ἐκδίδωσιν ὁ Αἰσηπος ποταμός, ὅσον π'. σταδίας. Ὅτι ἡ μὲν Ζελεῖα μεσογαίος ἐστὶν· ὥσθ' ὁππαρατίας δ' αὐτῇ τὰ περὶ Κυ- 45 ζικον καὶ Πριάπον χωρία· καὶ ἐστὶν περὶ τὴν Ζελεῖαν ὁ Τάρσιος ποταμός, ἔχων κ'. σταδίας τῇ αὐτῇ

Artacen Cyzicenam urbem confurgens. Quod Æsepus fluvius Cyzico urbe orientior sit. Quod a Pario oppido usque ad Practium oppidum occasum versus stadia sint 300. Quod Ida mons scolopendræ formam habeat; atque in mediterraneam promontorio, quod circa Zeleiam est, terminetur; in pelagus autem, Lecto, quod in Ægeum descendit. Quod Zeleia urbs Cyzicenorum sit ditionis. Quod Homerus Idam montem Lecto terminet, quod primum est a mari, et Zeleia, inquit, “Idæ 10 “pede sub extremo.” Quod Lectum Idæ promontorium, et Canæ promontorium, finem Idæum faciant. Quod duplices sint Cilices, alteri Thebani Hypoplacii, unde Chryseis erat; alteri Lyrnessii, e quibus erat Briseis; “Quam ex Lyrnesso ceperat 15 “multos perpeffus labores:” quæ urbs erat “divini Mynetis.” E Thebis Chryseidem fuisse, sic indicat: “Appulimus Theben urbem sacram.” Ex hac etiam Andromache fuit. Sunt itaque duæ hæ ditiones Troicæ: unde quæ de Andromache dicuntur verborum trajectione exponenda, “Am- 20 “bo, tu sane in Troja Ipse autem Thebis.” Sic enim est legendum, ut sit sententia, utrumque in Troja natum; Hectorem in domo Priami, Andromachen Thebis. Tertia est Lelegum ditio, et ipsa Trojana: “Altæ, qui Lelegibus bellicosus im- 25 “perat.” Et sub Hectore Trojani erant, “Hector “jam Troas duxit.” Quique sub Ænea fuere Dardani Trojani erant, velut quoties dicit, “Ænea, “Troium consultor.” Sexti sunt sub Pandaro Lycii, quos proprie Trojanos appellat. Septimi, qui inter Æsepum et Abydum sunt, Troes dicuntur. Ponuntur autem sub Asio Abydeni Troes: Democoon quoque Priami filius, “Qui ex Abydo ve- 30 “nerat ab equabus velocibus.” Nam Melanippus Hicetaonis filius in Percote boves pascebat, nec ipse alienas. Quin et qui Adrastejam usque impe- rabant Meropis duo filii, Trojani erant; atque hæc octava ditio est. Nona autem Trojæ ditio est, quæ sub Eurypylo Telephi filio censetur. Quod autem omnibus his Priamus imperaverit, Achilles declarat, inquit, “Quantas Lesbos a meridie 40 “Macaris sedes intus continet, et Phrygia ab ori- “ente, et Hellepontus immensus.” Quod Lycii, qui sub Pandaro fuerunt, Aphneii dicti sint ab Aphnitide lacu, qui Dascylitis est. Zeleia a Cyzico distat versus ortum stadiis 190, a proximo mari vero, in quod Æsepus fluvius ingreditur, circiter stadia 80. Quod Zeleia mediterranea sit. Subjacent autem ei loca circa Cyzicum et Priapum. Circa Zeleiam Tarsius est fluvius, habens in eadem

^a Strab. p. 842. l. 30.^b Strab. p. 843. l. 1. 5.^c Strab. p. 843. l. 30.^d Strab. p. 844. l. 34. 40. et p. 846.^e Ita supplevi, cum in Ed. Basf. ad hunc modum legeretur: “Ὅτι διττοὶ οἱ Κίλικες, οἱ μὲν Θηβαῖοι Ὑποπλάκιοι, ὅθεν ἡ Ἰδὴ ἢ Χρυσή· ἡ δὲ Βρισηῖς, τὴν ἐκ &c.”^f In Ed. Basf. ὡς ἐκ ἀλλοτρίαν δηλονότι νεμόμενοι.^g Strab. p. 846. l. 44. et p. 847. l. 1. 24. 33.

via transitus viginti sicut Heptaporus. Quod inter Æsepum fluvium et Priapum Granicus fluat, magna ex parte per Adraſteiaē campos. Priapus autem urbs est maritima cum portu. Quod Adraſteia urbs inter Priapum urbem sit et Parium, super Æsepo fluvio: Priapus hæc portum habet minorem quam Parius. Quod Pityeia urbs sit mediterranea inter Parium et Priapum urbes. Quod inter Lampſacum et Parium Pæſus urbs sit et fluvius. Homerus tribus syllabis eam effert, — “et 10 “Apæſia rura,” item, — “qui mœnia Pæſi” &c. Quod in regione Cumana locus sit fœminino genere et numero plurali, dictus Gergethes. Est etiam urbs a qua in agro Lampſaceno locus nomine Gergethium. Quod Practium apud Homerum non 15 sit urbs, sed fluvius, inter Abydum fluens et Lampſacum. Quod Xerxis pons in Abydo paulo magis ad ortum fuerit locatus quam sit Abydus, magisque ad occasum quam Seſtus. Et id maxime notatu dignum. Quod Strabo consentiat fabulæ de Hero; quod in Seſto scilicet fuerit ipſius turris, quodque casus Leandri illic evenierit. Quod aurea metalla in Pactolo Lydiae nunc defecerint. Quod ab Abydo ad Æsepum fluvium ſtadia ſint 700 itinere scilicet pedestri: recta vero navigatione, pauciora. Quod Ilus post diluvium primus ausus sit urbem in planitie locare, quæ ab eo dicta fuit Ilium: unde et in campo est ſepultus, ut ait Homerus, “Hi vero per tumulos Ili, — Per campum “medium —.” Sunt qui dicant, urbem, quæ nunc 30 ostenditur, non esse Ilium Homeri, sed aliam magis humilem: antiquam enim magis editam fuisse prope Idam ſtadia 30. Quod quæ nunc Alexandria Troas dicitur, urbs deserta, prius Antigonía dicta fuerit. Nam ab Antigono habitata fuit, qui ex Alexandri magni ducibus imperavit Phrygiæ: postea vero a Lyſimacho Alexandria fuit appellata, quod consentaneum magis videretur ut ab Alexandro cognomen acciperet, qui totius victoriæ de Perſis habitæ auctor exſtitiffet. Quod Fimbria Romanus, bello adverſus Mithridatem geſto, cum Ilium oppugnatione aggreſſus decimo die cepiffet, atque inde gloriaretur, quam urbem Agamemnon decimo anno vix cepiffet, cum mille navium claſſem et totam Græciam ſecum haberet, ſe decimo die obtinuiſſe, reſpondit quidam ex Ilienfibus, non enim Hector aderat qui pro civitate pugnaret. Quod inter Abydum et Dardanum urbem Rhodius fluvius labitur, ex adverſo ſepulchri Hecubæ quod Cynoffema dicitur. Quod ſepulchrum Hectoris in Ophrynio ſit Troadis loco ex-

ὁδῷ, καθάπερ ὁ Ἐπὶ Ἀπορεῖς. Ὅτι μετὰ Αἰσὴ-
που ποταμῷ καὶ Πριάπῃ ὁ Γρανικὸς ῥεῖ ποταμὸς, τὰ
πολλὰ ἀφ' Ἀδραστείας πεδίων. Πριάπος δ' ἐστὶν πό-
λις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμνῷ. Ὅτι ἡ Ἀδραστεία
πόλις μετὰ ἐστὶν Πριάπῃ πόλεως καὶ Παρίου πόλεως,
ἐπὶ Αἰσὴπῳ ποταμῷ ἡ Ἀδραστεία λιμνὴ ἔχουσα ἢ
αὐτὴ Πριάπος, ἐλάσσονα τῇ Παριανῇ. Ὅτι ἡ
Πιτυεῖα πόλις ἐστὶν μετὰ Παρίου πόλεως καὶ Πριά-
που πόλεως μεσόγειος. Ὅτι μετὰ Λαμφάκῃ
καὶ Παρίου Παισῶς ἦν πόλις καὶ ποταμὸς. Ὅμηρος
δὲ καὶ τῷ συλλαβῶς αὐτὴν εἰρηκεν, λέγων — “καὶ δῆμον
“Ἀπαισῶν,” καὶ — “ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶν.” Ὅτι τόπος
ἐστὶν ἐν τῇ Κυμαία χώρᾳ θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς
καλούμενος, αἱ Γεργήδες ἐστὶν δὲ πόλις, ἥ ἵς ἐν
Λαμφάκῃ Γεργήδιον χωρίον. Ὅτι τὸ Περσικὸν τὸ
παρ' Ὀμήρῳ ἐκ ἐστὶν πόλις, ἀλλὰ ποταμὸς, μετὰ
ῥέων Ἀβύδου καὶ Λαμφάκου. Ὅτι ἡ τῷ Ξέρξου ἐν
Ἀβύδῳ γέφυρα, μικρὸν ἀνατολικωτέρᾳ ἐξέχθη τῆς
Ἀβύδου, δυσμικωτέρᾳ δὲ τῇ Σητοῦ καὶ δεῖ σημειώ-
20 σαθαι. Ὅτι ὁ Στράβων συνηγορεῖ τῇ μυθολογίᾳ
τῆς Ἡρῆς ὡς ἐν Σητῶ ἦν ὁ πύργος αὐτῆς, καὶ τὸ
κατὰ τὸν Λέανδρον πάθος ὅτι ἐκείσε γέγονεν. Ὅτι
τὰ ἐν Πακταλῶ χρύσεια μέγιστα τῆς Λυδίας ἐξέ-
λιπεν. Ὅτι ἀπὸ Ἀβύδου ἐπὶ Αἰσὴπον ποταμὸν
25 σταδίοι εἰσὶν ψ'. περὶ εὐρυπλοία δὲ ἐλάττους. Ὅτι
Ἴλος πρῶτος μὲν τὸν κατακλυσιμὸν ἐτόλμησεν ἐν
πεδίῳ πόλιν κτίσαι, τὴν ἀφ' αὐτοῦ Ἴλιον διὰ καὶ
ἐτάφη ἐν πεδίῳ. “οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα — μέσον
“καταπεδίον” τινες δὲ φασὶν ὅτι ἡ νῦν Ἴλιος δεικνυμένη
30 οὐκ ἐστὶν ἡ πρὸ Ὀμήρου, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶν ταπεινωτέρα
ἢ δὲ παλαιὰ μετεωρετέρα ἢν πρὸς τῇ Ἰδῇ σταδίοις
λ'. Ὅτι ἡ νῦν Ἀλεξάνδρεια Τρωάς καλούμενη,
πόλις ἐρημὸς ἔσται νῦν, Ἀντιγονία ὀνομαζέτο. Ὅτι
καὶ Ἀντιγόνῃς ὀνόματι, τῷ δὲ Ἀλεξάνδρου τῷ μεγάλῃ
35 ἀρξάντος τῆς Φρυγίας ὑπερῶς δὲ ὡς Λυσιστράτης
Ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη, ἀφ' ἧς τὸ δὲν μᾶλλον τὴν
ἐπωνυμίαν ἔχειν ἀπὸ τῶν αἰσιμάτων πάσης τῇ Περ-
σῶν νίκῃς Ἀλεξάνδρου. Ὅτι Φιλιππῆς Ῥωμαῖος
ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ ἐκ πολιορκίας λαβὼν
40 τὸ Ἴλιον ἐν ἡμέραις δέκα, εἴτα καυχώμενος ὡς,
Ἀγαμέμνονος ἔχοντος τὸν χιλιόαντον στρατὸν καὶ τὴν σύμ-
πασαν Ἑλλάδα μόλις ἐν ἑπτὰ δέκα ταῦτις ἐλόντος,
αὐτὸς ἐν ἡμέραις δέκα ἐλάβεν, ἠκούσεν εὖθις ἐκ πύ-
λῶν Ἰλίων, ὅτι γὰρ ἔχοντι ἑκτοὶς τὸν περὶ πολέ-
45 μοῦντα. Ὅτι μετὰ Ἀβύδου καὶ Δαρδάνης πό-
λεως ῥεῖ ὁ Ῥόδιος ποταμὸς κατ' ἐναντία τῇ ἐν χερ-
ρόνῃσιν Κωὸς σήματος ὅτι Ἐκέρως. Ὅτι τὸ μὲν
ἑκτοὶς μῆμα ἐν Ὀφρυνίῳ ἐστὶν τῆς Τρωάδος τόπων

^a De quo Homerus II. μ. ver. 20. ^b Strab. p. 848. l. 20. Forſan hoc modo legendum: “Ὅτι ἡ Ἀδραστεία μετὰ ἐστὶν Πριάπῃ πόλεως καὶ Παρίου πόλεως ἐπὶ Αἰσὴπῳ ποταμῷ ἡ Ἀδραστεία, λιμνὴ ἔχουσα μετὰ αὐτῇ Πριάπος, ἐλάσσονα τῇ Παριανῇ” aut ἔχει pro ἔχουσα ponendum. ^c In Ed. Basf. Παριανῇ. ^d Strab. p. 849. l. 17. ^e Strab. p. 850. l. 16. ^f Strab. p. 851. l. 6. 9. ^g In Ed. Basf. Γεργήδες ac Γεργήδιον. ^h Strab. p. 852. l. 7. ⁱ Strab. p. 853. l. 33. ^k Strab. p. 855. l. 7. 13. ^l Strab. p. 855. l. 38. ^m Ita apud Strab. p. 856. l. 14. 22. In Ed. Basf. Φιλιππῆς. ⁿ Εἰδενα juxta Strabonem. ^o Ὁ φασὶν Ἐκέρως εἶναι τὰ φων apud Strab. p. 858. l. 10. ^p Strab. p. 858. l. 21.

ὑψηλῶ· εἶτα Ῥοίτειον πόλις ἔρημος· εἶτα Αἰγιαλός·
 εἶτα μνήμα Αἴαντος· εἶτα Σίγειον πόλις ἔρημος· εἶτα
 ὁ Ἀχιλλέως τάφος, καὶ Πατρόκλη, καὶ Ἀντιλόχου·
 εἶτα ὁ ναῦσταθμος καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων·
 εἶτα αἱ τῶν Σιμῶντος καὶ Σκαμάνδρου ἐκβολαὶ λιμνώ- 5
 δεις, καὶ ἔλη, καὶ ἡ Στομαλίμνη χαλερὴν· ταῦτα δὲ
 πάντα τῇ Ἰλίῳ ὑποπέπλωκεν. Ὅτι Πριάμος
 μικρὰν εὐρῶν τὴν τῶν Τρώων βασιλείαν, ὥς καὶ τὸν Ἡ-
 ρακλέα, “Εξ οἷς σὺ νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυστέ-
 “ρσιςιν,” ἔξαλαπάξαυ αὐτῶν τὴν πόλιν, ὅππῃ μέγα αὐτὴν 10
 ἠύξησεν, ὥς καὶ βασιλεὺς βασιλέων γενέσθαι· ὥς δηλοῖ
 τὸ “Ὅσπον Λέσβος ἀνω Μάχαρος ἔδος.” Ὅτι ἂν τὸ
 Τρωϊκὸν πεδῖον ἀπὸ θαλάσσης ἕως τῆς Ἰδης διήκει·
 ἔσθαι μὲν νότια τελευτᾷ εἰς τὴν Σκῆψιν, τὰ δὲ βο-
 ρεῖα εἰς τὴν Ζέλειαν. Ὅτι ὁ πολλοῖς καὶ ἀξιοπύτοις 15
 ὁππαιρήμασιν ὁ Στράβων ἀπέδειξεν, τὴν νῦν χαλερὴν
 Ἰλίον μὴ εἶναι τὴν ὑπὸ Ὀμήρῳ ἀδοκίμω· ἀλλὰ ταύ-
 της μετὰ τοῦτα καὶ ἀνατολικωτέρας ὅσῃ ἡ ἀληθὺς
 Ἰλῖος, ἡ τῶν Ἑκτορος πατερίς· εἰ δὲ καὶ οὐδὲ ἴχνη
 αὐτῆς σώζεται νῦν, ἀλλὰ τὰ ταπεινότερας εἰσὶν ἴχνη, 20
 ὅς γε γὰρ χεῖνος πολλὰ τοιαῦτα ποιεῖ. Ὅτι
 πνὲς τὸν τόπον μετὰ πηγάσιν τῶν εἰχῶν τέττε, “Θεῖναι
 “Ἀθηναίης ὅππῃ γενέσιν” ἀναγνώσκουσιν γὰρ παρὰ
 μίας τὴν τὸν πηγήν· ὥς τὸ θυιάσιν, ἢ ἕτας γενέσιν,
 ἀντὶ τῶν ταῖς ἱεσείαις. Ὅτι κατὰ τι παλαιὸν ἔθος 25
 Ἀγαμέμνων κατενόησεν καὶ τῶν πολυμήνων κτί-
 σαι αὐτῆς τὸ Ἰλίον· διὸ οἱ ὑπερὶν ἀφοσιούμενοι εὖρον
 πλησίον χωρίον ὁμοῖον τῷ ἀρχαίῳ, καὶ ἐκτίσαν αὐτὸ
 καὶ Ἰλίον ἐκάλεσαν· καὶ τὰς κατὰρας ἐξέφυγον τῶν
 Ἀγαμέμνονος. Ὅτι ὁ Ῥῆσος ποταμὸς νῦν χαλε- 30
 ραί· Ῥοίτης· ὁ δὲ Ἑπτάπορος Πολύπορος καλεῖται,
 ἀνίσχων ἐκ τῶν παρὰ τὴν Καλὴν πεύκην χωρίων, ὅππῃ
 ὁ Κελαινὰς κόμην ἰούσιν· ἡ δὲ Καλὴ πεύκη εἶχεν τὴν
 μὲν παρὰ τοῦτον καὶ ποδῶν· τὸ δὲ ὑψος, ἀπὸ μὲν
 ῥίζης, ὅππῃ ἐξ· ποδῶν δὲ εἶναι· εἶτα εἰς τρία μέρη χι- 35
 ζομένη ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, αὐτῆς πάλιν σινηγέτο
 εἰς μίαν κορυφὴν· ἀπετέλει δὲ τὸ ὑψος δύοιν πλέ-
 θρων καὶ πηχῶν δέκα. Ὅτι ὁ Κάρησος ποταμὸς ἀπὸ
 Μαλῶντος ῥεῖ, τόπος πνὸς καὶ μὲν μεταξὺ Παλαίσκης
 καὶ Ἀχαιοῦ τὴν Τενεδίων περσείας· ἐμβάλλει δ’ 40
 εἰς τὸν Αἰόντον· Ῥόδιος δ’ ἀπὸ Κλεανδρείας καὶ
 Γόρδου· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν Αἰνίον. Ὅτι ὁ Σμιν-
 θεὺς Ἀπόλλων παρὰ Τενεδίοις πρῆσται· καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ
 νεῷς ἐν Τενέδῳ, ὅθεν εἰρηλαί, “Τενεδιό τε ἴφι ἀνάσ-
 “σεις, Σμινθεῦ.” Ὅτι ἄλλο ἱερὸν Σμινθεὺς Ἀπόλ- 45
 λωνος παρὰ θαλάσσιον ἐν Τρωάδι. Ὅτι τὰ παρὰ τὴν
 Τενέδον νησίδες Καλύδνας καλεῖνται. Ὅτι περὶ τὴν
 Τρωάδα, ὁ Ἀχαιοὺς τόπος· εἶτα Λάρισα, καὶ Κολωνάι,
 καὶ ἡ νῦν Χρύσα· ἐφ’ ἧς τὸν Χρύσην ποταμὸν ἀναστὰς.

celso; deinde Rhætejum urbs deserta; inde Ægi-
 alus; postea Ajacis sepulchrum; inde Sigeum urbs
 deserta postmodum Achillis sepulchrum et Patrocli
 et Antilochi; deinde navium statio, et castra Græ-
 corum; mox Simoentis et Scamandri ostia stag-
 nantia, et paludes, et lacus qui Os dicitur: quæ
 omnia Ilio subsunt. Quod Priamus exiguo invento
 Trojanorum regno, ita ut Hercules, “Cumque
 “viris paucis et sex cum navibus ipsa Pergama” di-
 ripuerit, illud in immensum auxerit, ut rex re-
 gum appellaretur; quemadmodum et illud indicat,
 “Quantas Lesbos a meridie Macaris fedes,” &c.
 Quod campus Trojanus a mari usque ad Idam por-
 rigat se: cujus partes australes in Scepsim, septen-
 trionales in Zeleiam finiunt. Quod permultis et
 fide dignis argumentis Strabo ostenderit, urbem
 quæ nunc Ilium vocatur, non esse ab Homero de-
 cantatam; sed urbem hac excelsiorum et orientali-
 orem, quæ vere Ilium dicitur, atque Hectoris pa-
 tria est. Quod si ne vestigia quidem supersint; sed
 quæ visuntur nunc, humilioris sint vestigia, mirum
 alicui esse non debet: tempus enim permulta ejus-
 modi facit. Quod nonnulli accentum transponant
 in hoc versu, Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν —. Legunt
 enim cum accentu in penultima: sicut θυιάσιν, sic
 γενέσιν, pro ταῖς ἱεσείαις. Quod juxta vetustum
 quendam morem Agamemnon male imprecatus sit
 iis, qui Ilium instaurare auderent; eamque ob cau-
 sam posterī, religione ducti, locum elegerunt vici-
 num et antiquo simillimum, quem ædificatum Ilium
 appellabant: hoc pacto Agamemnonis execrati-
 ones effugerunt. Quod Rhesus fluvius nunc Rhoei-
 tes appelletur; Heptaporus etiam Polyporus, or-
 tum habens a locis Pulchræ piceæ finitimis ad pa-
 gum Celænas euntibus. Cæterum Pulchra picea
 ambitum habuit pedum 24, altitudinem a radice ad
 67, deinde in tres partes scissa æqualiter inter se
 distantes, rursus in unum verticem contrahebatur.
 Totam vero altitudinem duorum jugerum et cubi-
 torum decem habuit. Quod Carefus fluvius a
 Malunte fluat, loco quodam sito inter Palæscpsin
 et Achaium, in continente Tenedo opposita: in
 Æsepum autem exit. Rhodius vero a Cleandria
 et Gorda labitur; sed in Ænium influit. Quod
 Smintheus Apollo a Tenediis colatur. Est enim
 templum ipsius in Tenedo: unde et illud, “Smin-
 “theu, qui Tenedum regis.” Quod aliud tem-
 plum sit Sminthei Apollinis in Troade juxta mare
 situm. Quod insulæ exiguæ juxta Tenedum Ca-
 lydnæ vocentur. Quod circa Troadem Achæus
 locus sit: deinde Larissa, et Colonæ, et Chrysa

^a Strab. p. 860. l. 18.

^b Strab. p. 855. l. 11. 18. p. 858. l. 1. p. 861. l. 3. 21. 38. et p. 862. l. 3. 14. 30.

Ed. Bas. ἡ ὡς ἀληθὺς &c. ^d Vide Eustathium in Homeri Iliad. p. 482. Ed. Bas.

^e Strab. p. 868. l. 7. 13. 21. 24.

Ed. Basil. Ροίτης. ^f Μιδαίνας in Ed. Basil.

^g Strab. p. 869. l. 16. 21. 27.

Strab. ἰφ’ ὑψος τινὸς πετρώδους ὑπὲρ τῆς θαλάσσης.

^h Forfan ἰλε σῆμα, sive ἰλε μῆμα. Apud

nunc dicta, juxta Ili locum super mari sita. Quod in Sminthei templo mus sit æneus, pedi statuæ subjacens. Sunt autem Sminthei Apollinis per multa templa. Quod circa Lectum promontorium falinæ sint, ubi sal sponte sua cogitur spirantibus 5 Etefiis. Quod Homerus in sinu Adramyttico ponat Leleges et Cilices utrosque, quo loco Pedasus urbs est deserta, et Satniois fluvius, qui torrens est, ac Thebæ et Lyrnessus urbs. Quod Amaxitæ maritimi sint; mox supra eos Neandrenses: deinde 10 Cebrenii supra hos; mox Dardani usque ad Palæfceptin, quibus imperavit etiam Æneas: deinde et Scepsis. Quod a Lecto promontorio usque ad Gargara versus ortum sita, stadia sint 260. Quod post Adramyttium sint pagi Coryphantis et Hera- 15 clea: post Attea: inde Atarneus, et Pitane, et Caici fluvii ostia. Quod nonnulli, Romanis gratificantes, versum Homeri de Ænea ad hunc modum scribant: "At genus Æneæ cunctis dominabitur
"oris." Quod e Scepsi urbe fuerit Coriscus So- 20 craticus, et hujus filius Neleus, qui et Theophrastum et Aristotelem audivit, et successor fuit bibliothecæ Theophrasti, in qua Aristotelica inerat: nam Ari-
stoteles et bibliothecam et scholam Theophrasto reliquit, et primus omnium quos scimus libros con- 25 gregavit, et Ægypti Reges bibliothecæ ordinem docuit. Theophrastus vero eam tradidit Neleo; Neleus Scepsin detulit, et posteris dedit, hominibus sane imperitis, qui libros inclusos ac negligenter positos tenebant. Cumque Attalicorum regum, 30 quibus urbs parebat, studia intellexissent conqui-
rendorum librorum ad instruendam Pergami biblio-
thecam, eos in fossa quadam sub terram occuluerunt. Ibi ab humore et blattis vitiatos tandem qui ex ea 35 erant stirpe Aristotelis et Theophrasti libros Apel-
liconi Teio magna pecunia vendiderunt. Teneba-
tur is Appellicon magis librorum amore, quam Phi-
losophiæ studio: itaque volens corrosiones emen-
dare, eos transcribendos dedit, lacunas non recte 40 supplens, editque libros mendorum plenos. Ufu
autem venit antiquis Peripateticis post Theophras-
tum, cum omnino libris carerent, paucosque dun-
taxat, præcipue exotericos haberent, ut nulla de
re exquisitè pertractando eam philosophari possent,
sed tantum de propositis disputarent. Posteriori-
bus, ab eo tempore quo libri isti sunt editi, facilius
fuit philosophari et Aristotelem imitari: quanquam
ob mendorum multitudinem cogerentur multa pro-

"ΟΤΙ ἐν τῷ τῷ Σμινθῆος ἱερῷ μῦς ὅστις χαλκοῦς,
ὑποκείμενος τῷ ποδὶ τῷ Ἀπόλλωνος· εἰσὶν δὲ πολ-
λοὶ ναοὶ Σμινθίῃ Ἀπόλλωνος. "ΟΤΙ ἂν τὸ Λέκ-
τον ἄκρον ἀλοπήγιόν ὅστις, αὐτομάτως πηγνύμενον
τοῖς ἐτησίαις ἀνέμοις. "ΟΤΙ ὁ Ὀμηρος ἐν τῷ Ἄ-
δραμυττικῷ κόλπῳ ἰσχυρεῖ Λέλεγας τε καὶ Κίλικας
ἀμφοτέρους, ἐνθα καὶ Πήδαςος πόλις ἐρήμη, καὶ
Σατνίους ποταμὸς, χεῖμαρρος, καὶ Θήβη καὶ Λυρνη-
σός, αἱ πόλεις. "ΟΤΙ οἱ μὲν Ἀμαξιτῶν ὠρε-
γαλάσιοι εἰσὶν· εἴτα ὑπὲρ αὐτῶν Νεανδρεῖς· εἴτα 10
Κεβρήνιοι ὑπὲρ αὐτῶν· εἴτα Ἐάρδανοι, μέχρι
Παλαισινήφως, ὧν καὶ Αἰνείας ἦρχεν· εἴτα Σκήψις.
"ΟΤΙ ἀπὸ Λέκτος ἄκρου ἕως Γαργάρου πρὸς ἀνατο-
λὰς ὄντος, στάδιοι σξ'. "ΟΤΙ μετὰ τὸ Ἀδρα-
μύτιον Κορυφάντις τε καὶ Ἡράκλεια κῶμαι· εἴτα
Ἀττεᾶ· εἴτα Ἀτάρνεος, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τῷ Καί-
κου ποταμῷ ἐκβολαί. "ΟΤΙ πνῆες, χαρίζομενοι
Ῥωμαίοις, μεταγράψαι τὸ Ὀμηρικὸν ἔπος περὶ τοῦ
Αἰνείου ἔπος· "Νυνὶ δὲ δὴ Αἰνείας γένος πάνταςιν
ἀνάξει." "ΟΤΙ ἐκ τῆς Σκήφως πόλεως Ἰω- 20
Κορίσκος ὁ Σωκρατικός, καὶ ὁ τούτου παῖς Νη-
λεὺς, ὃς καὶ Ἀριστέλους καὶ Θεοφράστου ἠκουάσατο,
καὶ διεδέξατο τὴν βιβλιοθήκην Θεοφράστου, ἔσαν
τὴν αὐτὴν καὶ Ἀριστέλους· ὁ μὲν γὰρ Ἀριστέλης
25 ἔμεινον τὴν σχολὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν βιβλιοθήκην
καταλέλοιπε Θεοφράστῳ τὴν ἑαυτοῦ πρὸς τὸν ὦν
ἰσχυρὴν βιβλίαν συναγαγὼν, καὶ διδάξας τὴν ἐν Αἰ-
γύπτῳ βασιλέως βιβλιοθήκην· οὐκ ἔστιν. Θεοφράστου
δὲ Νηλεὺς παρέδωκεν· ὁ δὲ εἰς Σκήψιν κομίσας, τοῖς
30 μετ' αὐτὸν παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἱ κατὰ
κλῆσιν εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα·
ἐπεὶ δὲ ἦσαν τὴν ἀπουσίαν τῆς Ἀτταλικῆς βα-
σιλείας, ὑφ' οἷς Ἰωὴ πόλις, ζητάντων βιβλία εἰς τὴν
κατασβεβηκυῖαν τῆς ἐν Περγᾷ βιβλιοθήκης, καὶ γῆς
35 ἐκρυβάν· ἐν δὲ τῷ πνι· ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σιτῶν
κακωθέντα, ὅτε ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τῶν γένους
Ἀπελλίκων τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Ἀρι-
στοτέλους καὶ τὰ τῷ Θεοφράστῳ βιβλία· Ἰωὴ δὲ ὁ
Ἀπελλίκων φιλέβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ
40 ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀσβεβηκυῖας, εἰς ἀντίγραφον
καὶ μετήνεγκε τὴν γραφὴν, ἀναπληρῶν ὅσα εἴη, καὶ
ἔδωκεν ἀμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία· συνέβη δὲ
τοῖς ἐκ τῆς περὶ τῶν παλαιῶν τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ
Θεοφράστου, ὅσοι ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλὴν ὀλί-
45 γων, καὶ μάλιστα τῶν ἑξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλο-
σοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ ἥτοις ληκυθίζειν· τοῖς
δ' ὑπερῶν, ἀφ' ὧν τὰ βιβλία ταῦτα πρῶτον ἦσαν, ἀμει-
νον μὴ ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτελεῖν· ἀναγκά-
ζεσθαι μὲν τοῖς πολλὰ εἰκότα λέγειν, ἀλλὰ τὸ πλῆ-

^a Strab. p. 870. l. 1. ^b Strab. p. 871. l. 10. 19. 34. et p. 877. l. 31. ^c Malim Ἀδραμυττικῶν ut apud Strab. ^d Strab. p. 871. l. 41. et p. 872. l. 4. ^e Δάρδανοι Strab. ^f Strab. p. 873. l. 2. ^g Strab. p. 874. l. 36. ^h Strab. p. 875. l. 3. 11. 17. 31. 37. ⁱ Συναξίη In Ed. Basil. ^k Ἐξιδώνει apud Strab.

τος τῆς ἀμαρπῶν· πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη
 προσελάβετο· εὐθὺς γὰρ μετὰ τῷ Ἀπελλίκωντος
 τελευτῇ, Σύλλας ἦρεν τῷ Ἀπελλίκωντος βιβλιο-
 θῆκῃ ὁ πᾶς Ἀθήνας ἐλάν·^a εἰς Ῥώμην δὲ κο-
 μαθεῖσαν, Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο
 φιλαριστοτέλης ὦν, γεγραμμένας τὸν ὅτι τῆς βιβλιοθή-
 κης· καὶ βιβλιοπῶλαι πινες γραφεῖσι φαύλοις χρώ-
 μιν, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες· ὅπερ καὶ ὅτι τῶν ἄλλων
 συμβαίνει τῇ εἰς πρᾶσιν γεγραμμένων βιβλίων, καὶ
 ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· ὅτι^b μετὰ Σκῆψιν
 πόλιν Ἄνδριον ὄντι, καὶ Πιονία, καὶ ἡ Γάργαις· ἐστὶν
 δὲ λίθος περὶ τὰ Ἀνδρία, ὅς κεῖνος σίδηρος
 γίνεται· εἴτα μετὰ γῆς πινὸς καμινούθις σποράζει
 ψευδάργυρον· ἢ προσλαβεῖται χαλκόν, ὃ τὸ καλού-
 μινον γίνεσθαι κράμα, ὃ πινες ὀρείχαλκον καλοῦσι· γίνε-
 ται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶλον· ὅτι ἡ
 Ἀσος πόλις ἐρυμνή ὄντι καὶ εὐτειχὴς, σπὸ θαλάσσης
 καὶ τῆ λιμνὸς ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα·
 ὥς ἐπ' αὐτῆς οἰκίᾳς εἰρησθαι δοκεῖ τὸ τῆ Στρατο-
 νίκου τῆ καθαριῆς· ὅτι Ἀσος ἴθ' ὥς κεν Ἰάσον ὀλέ-
 σθαι πείραθ' ἡμῶν· οἰκιστὴν δ' ὄντι Κλεάνθης ὁ
 Στωϊκός, ὁ Ζήνονα μὲν ἀφ' ἀδελφῶν, Χρυσίππῳ
 δὲ τῷ Σολεῖ καταλιπὼν· οἰκιστὴν δὲ καὶ ὁ Ἀριστο-
 τέλης διετελεῖν, ἀφ' οὗ τῷ πρὸς Ἑρμείαν τὸν εὐνύ-
 χον τύραννον κηδεῖαν· ὡς δ' Ἑρμείας τραπέζιτου
 πινὸς οἰκίτης, γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἠκροάσατο Πλά-
 τῶνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότῃ
 συνετυράνησε, πρῶτον ὅτι περὶ τοῖς περὶ Ἀθηνᾶς
 καὶ Ἀσος χωρίοις· ἐπεὶ δὲ διεδίδετο ὁ κείνον, καὶ μετε-
 πέμφατο τὸν τε Ἀριστοτέλη καὶ Ξενοκράτη, καὶ ἐπε-
 μελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει καὶ θυγατέρα
 ἀδελφεῖ συνώκησε· Μένων δ' ὁ Ῥόδιος, Μιθριδάτων
 τότε σφόδρα καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν,
 ξενίας τε ἅμα καὶ παραγμάτων προσποιητῶν χάριν,
 συλλαβὼν δ' ἀνέπεμψε πρὸς βασιλέα, καὶ καὶ κρε-
 μαθεῖς ἐφάρη· ὅτι τὰ περὶ Ἀσος καὶ Γάργα-
 ρον χωρία καὶ Σκῆψιν Λελέων ὄντι, οἱ πινες μετὰ
 ἄλλῃ Κιλίκων τε καὶ Δαρδανίων, πόλιν ἔχοντες Πή-
 दाσον· φεύγοντες δὲ πᾶς ἔξ' Ἀχιλλέως ὀπίδρομας,
 εἰς Καρίαν ἦλθον, καὶ ἐκτίσαν πόλιν Πήδασον ὀμώνυ-
 μον τῇ πατρίδι· ὅτι^c μετὰ τῆς Λέλεως τὴν
 ἑξῆς ὠκελίαν Κίλικες εἶχον καὶ Ὀμμερον· ἢ καὶ
 Ἀδραμύτιον τε ὄντι, καὶ Ἀθρνῆται, καὶ Πιτανῆται,
 μέχρι τῆς ἐκβολῆς τῆς Καίρου· ὦν πόλεις δύο,
 Θήβη Ὑποπλάκιος καὶ Λυρνησός· ὅτι ἡ Θήβη
 καὶ Λυρνησός, ἐν τῷ Θήβης αὐταῖς πεδίῳ, ἀπέχου-
 σιν τῆς πόλεως Ἀδραμύτιος· ἢ μὲν τῆς πόλεως ἑξ'· ἢ
 δὲ π'. ἐν δὲ τῇ Ἀδραμύτινῃ ὄντι καὶ ἡ Χρύσα καὶ
 ἡ Κίλλα· ἐστὶν δὲ ταῦτα περὶ Ἀντανδρον· ὅτι

babiliter modo dicere. Multum huc etiam Roma
 contulit. Nam continuo post Apelliconis obitum
 Sylla, qui Athenas cepit, bibliothecam illius rece-
 pit: quæ cum Romam esset allata, Tyrannio gram-
 maticus, cum Aristotelis amantissimus esset, a bib-
 liothecæ præfecto obtinuit, ut sibi eorum usus per-
 mitteretur; et librorum venditores nonnulli ineptis
 usi librariis, neque cum exemplari descripta com-
 parantes: quod et aliis accidit libris, qui exscribun-
 tur vendendi causa, et Romæ et Alexandriæ. Quod
 post Scepsin urbem Andera sint, et Pionia, et Gar-
 garis. Juxta Andera lapis est, qui ustus in ferrum
 mutatur: deinde cum terra quadam in fornace
 excoctus falsum argentum stillat: cui, ubi æs, ad-
 ditum, temperamentum fit quod vocant, et non-
 nulli orichalcum dicunt. Nascitur pseudargyrus
 etiam apud Tmolum. Quod Assus urbs sit natura
 et arte munita, a mari et portu rectum et longum
 adscensum habens: ut convenire ei videatur illud
 Stratonici citharœdi; "Asson eas, propere exitium
 "si tu tibi quæris." Hic natus fuit Cleanthes Stoi-
 cus Philosophus, qui Zenonis Citiensis scholæ suc-
 cessit, quam postea Chrysippo Solensi reliquit.
 Hoc in loco Aristoteles aliquandiu permansit,
 propter eam adfinitatem quam cum Hermia eu-
 nucho tyranno contraxerat: fuit autem Hermias
 cujusdam mensarii famulus, qui Athenas profectus
 Platonem Aristotelemque audivit; postea ad do-
 minum reversus, cum ipso imperavit, primum
 Atarnenses et Affenses aggresso: post illi successit,
 et Aristotelem et Xenocratem ad se accersitos dili-
 genter curavit: Aristoteli etiam fratris sororem de-
 dit. Per id tempus Memnon Rhodius cum Persis
 ministraret, et exercitum duceret, simulata cum eu-
 nucho amicitia hospitalitatis nomine et tractanda-
 rum rerum gratia, illum ad se vocat; quem, cum
 comprehendisset, ad regem misit, ibique suspendio
 adfectus periit. Quod loca circa Assum et Garga-
 rum et Scepsin Lelegum sint, qui inter Cilices et
 Dardanios habitabant, urbem habentes Pedasum:
 fugientes autem Achillis incursionem in Cariam
 venerunt, et urbem Pedasum condiderunt eodem
 nomine quo patria. Quod proximum post Leleges
 littus Cilices Homericæ habuerint; quo loco nunc
 est Adramyttium et Atarnitæ, et Pitane usque ad
 Caici ostia: horum duæ sunt urbes, Thebæ Hypo-
 placiae et Lyrnessus. Quod Thebæ et Lyrnessus
 in Thebano campo sitæ ab Adramyttio urbe di-
 stent: illa quidem stadiis 60; hæc vero 80. Cæ-
 terum in Adramytteno agro Chrysa est et Cilla.
 Sunt autem circa Antandrum hæc. Quod Cillus

^a In Ed. Basf. εἰς Ῥώμην τ' ἰκομίσθησαν. Τυραννίων δ' ὁ γραμματικὸς &c.
^b Ἀνδρία in Ed. Basf. ^c Non dubitat Casaubonus, vel post καλούμενον aliquod deesse verbum, vel tollenda esse hæc τὸ καλούμενον.
 Forſan legendum τὸ καλὸν μὲν ἐν γίνεσθαι κράμα. ^d Ἀδελφίδες Strab. p. 878. l. 21. ^e Strab. p. 879. l. 15. 19.

^b Strab. p. 876. l. 24. 32. et p. 877. l. 4. 11, 17.
^c Strab. p. 876. l. 30. et p. 877. l. 30. ^d Strab.

Pelopsis fuerit auriga, a quo Cilla urbs et Cilices sunt dicti. Quod in Pitana Æolica lateres ferant aquæ supernatare, quemadmodum in Tyrrenia: levior enim est terra quam æqualis aquæ moles. In Iberia vero Posidonius ait se vidisse ex quadam 5 terra argillacea lateres concretos et aquæ supernatantes. Quod Caicus fluvius post Pitanen in Elaiticum sinum influat, ex adverso Elææ urbis. Quod Eleæa urbs navale sit Pergami urbis, a Pergamo distans stadiis 120. Quod Cana promontorium sit 10 oppositum Lecto promontorio, et Adramyttenum efficiens; cuius pars etiam Elaiticus est sinus. Quod Cana numero etiam plurali Canæ dicatur; circa hanc promontorium est Æga. Cæterum γὰ ipsum oportet ut longum accipere. Quod inter Elæ- 15 am, et Pitanen, et Aterneum, et Pergamum, Teuthrania sit urbs, a nulla harum ultra stadia septuaginta distans, intra Caicum. Quod in locis circa Caicum Euryplus Telephides imperasse videatur, quem Pyrrhus Achillis filius interemit. Quod in 20 Elaitide fluvius sit torrenti similis, Cetium nomine: unde forte dictum est, "Turba una periit muliebria dona sequuti Cetii." — Quod Lesbii insulæ ambitus stadiorum sit 1100. Quod Strabo sub Tiberio Romanorum imperatore floruerit. Quod 25 Phantias et Theophrastus Aristotelici ex Ereffo fuerint. Theophrastus Tyrtamus dicebatur, cæterum ab Aristotele sic appellari cœpit. Quod Hellanicus historicus Lesbii fuerit. Quod in freto inter Asiam et Lesbum insulæ sint quadraginta: quæ 30 composito vocabulo Hecatonnesi vocantur, quemadmodum Peloponnesus, et Myonnesus, et Proconnesus, et Halonnesus habentes ἢ duplex ex consuetudine. Quod Hecatonnesi vocentur, quasi Apollinis insulæ: Apollo enim Hecatus est dictus. Quod ante Lesbum Pordoselena sit, urbem habens cognominem: cæterum nominis infamiam fugientes Poroselenam ipsam appellant: et Asporde- 40 num quod est apud Pergamum, Asporenium: et fanum quod ibi est Matris deum Asporenæ. Quid igitur dicemus de Pordali, et Saperda, et Perdicca, σύν πορδάκοισιν, id est madidis? Quod Homerus in Catalogo Lelegum et Cilicum et Cauconum jure non meminerit: nam ab Achille interempti erant Eetion, et Mynes, et Epistrophus, atque ipsorum 45 populi. Quod Pelasgorum princeps Hippothous Larissam patriam habuerit; eam scilicet quæ circa Cumam Æoliæ est sita: nam Pelasgi ab Æolis interierunt. Quod Cumæ carpantur ut insulæ et

Κίλλος Πέλοπος ἦν ἡνίοχος, ἀφ' ἧς Κίλλα τε τὸ πολίχνην καὶ Κίλικες. "ΟΤΙ^b φασὶν ἐν τῇ Αἰολικῇ Πιτάνῃ, τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν τῷ ὕδατι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ· κουφοτέρα γὰρ ἢ γῆ τῷ 5 ἐπιπόγκου ὕδατος ἐστίν· ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ φησὶν ἰδεῖν Ποσειδάνιον, ἐκ πινος γῆς ἀργιλάδους πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλέεσθαι. "ΟΤΙ Καίικος ποταμὸς μὲν τὴν Πιτάνην εἰς τὴν Ἐλαίπκον ῥεῖ κόλπον, ἀντιπέραν Ἐλαίας πόλεως. "ΟΤΙ ἡ Ἐλαία πόλις ἐπὶ νεῖον 10 ἐστὶν Περγάμῃ πόλεως, ἀπέχουσα Περγάμου σταδία ραί. "ΟΤΙ ἡ Κάνη ἄκρον ἐστίν, ἀνταῖον τῷ Λέκτῳ ἄκρῳ, καὶ ποιεῖν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον· οὗ μέγας καὶ ὁ Ἐλαίπκος ἐστίν. "ΟΤΙ ἡ Κάνη καὶ πληθυντικῶς Κάναι λέγεται· περὶ ἣν ἄκρα ἡ Αἴγα· τὸ δὲ γὰ 15 μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν Αἴγαν λέγοντας. "ΟΤΙ^d μετὰ τὴν Ἐλαίαν, καὶ Πιτάνην, καὶ Ἀθαρνέαν, καὶ Περγάμου Τελφρανίαν ἐστὶν πόλις, διέχουσα ὁδομέτρῳ αὐτῶν ὡς οἱ σταδίους, ἐντὸς τῆς Καίικου. "ΟΤΙ^e ἐν τοῖς περὶ Καίικον τόποις φαίνεται βασιλευσάντων Εὐρύπυλος ὁ Τηλεφίδης, ὃν ἀνέειλεν Πύρρος ὁ Ἀχιλλεύς. "ΟΤΙ ἐν τῇ Ἐλαίᾳ ποταμὸν ἐστὶν χεῖμαρρῶδες, Κήτειον καλούμενον· ὅθεν ἴσως εἴρηται, "Κήτειον κτείνοντο γυναικῶν ἐνεκα δάμων." "ΟΤΙ^f Λέσβου νῆσος ὁ περίπλος, σταδίοι ραί. "ΟΤΙ ἐπὶ Τιβερὶ τῆς Ῥωμαίων αὐτοκράτορος ἦν Σπεῖαν. "ΟΤΙ^g ἔξ Ἐρεσσῆ ἦσαν Φανίας τε καὶ Θεόφραστος οἱ Ἀριστοτελικοί· Τύρταμος δὲ πρὶν ὁ Θεόφραστος ἐκαλεῖτο, μετὰ 25 μετασθέν δὲ ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἔπαι. "ΟΤΙ Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς Λέσβιος ἦν. "ΟΤΙ^h κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μετὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Λέσβον, νησιδία εἰσιν μὲν καλοῦνται δὲ συνδέτως Ἑκατόνησοι, ὡς Πελοπόννησος, καὶ Μυόννησος, καὶ Πελοπόννησος, καὶ Ἀλόννησος, τὰ ἢ διατὸν ἔχουσαι καὶ συνήθαι. "ΟΤΙ Ἑκατόνησοι καλοῦνται οἷον Ἀπολλώνησοι· Ἑκατος γὰρ 30 ὁ Ἀπόλλων. "ΟΤΙⁱ πρὸς τῆς Λέσβου ἐστὶν καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον· ἀφ' ἧς τὸ δύσφημον τῷ ὀνόματι Πορδοσελήνῃ πῖες αὐτῇ καλῶσιν· τὸ δὲ πρὸς Περγάμῃ Ἀσπορδύνον ἔχει, Ἀσπορδύνον· καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἱερὸν Μιτρός [τῷ θεῷ] Ἀσπορδύνῳ· τί οὖν φησόμεν ἐπὶ τῇ Σαπέρδῃ, καὶ 40 Πόρδαλι, καὶ Πέρδιξ, καὶ σὺν πορδάκοισιν, ἀντὶ τῆς ἀσπορδύνου; "ΟΤΙ ἐν καταλόγῳ Ὁμήρου εἰκότως Λελέων καὶ Κιλίκων καὶ Καυκόνων ὅδε ἐμνημόνευσεν· διεφάρησαν γὰρ ἡδὴ ὑπὸ Ἀχιλλεύς, ὃς τε Ἡετίων, καὶ Μύνης, καὶ Ἐπίερος, καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῶν. "ΟΤΙ^k ὁ τῷ Πελασγῶν ἄρχαν Ἰππόχτος Λάρισσαν εἶχεν πατρίδα, πρὶν ἐν Κύμῃ τῆς Αἰολίδος κειμένῳ· οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπὸ Αἰολέων ἐφάρησαν. "ΟΤΙ 1 σκώπεται εἰς ἀναιοδησίαν ἡ Κύμη, ὡς μετὰ τ'.

^a Strab. p. 880. l. 21. ^b Strab. p. 882. l. 17. et p. 883. l. 4. 12. ^c Δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἴγαν ὡς Ἀκτῶν. Strab. ^d Strab. p. 883. l. 23. ^e Strab. p. 884. l. 13. 18. ^f Strab. p. 887. l. 17. ^g Strab. p. 888. l. 11. ^h Strab. p. 888. l. 25. 29. ⁱ Τί οὖν φησόμεν τὴν Πόρδαλιν, καὶ τὸν Σαπέρδην, καὶ τὸν Περδίκαν, καὶ τὸ Σιμωνίδου, σύν πορδάκοισιν, ἀντὶ τοῦ διαφύχου; Strab. ^j Strab. p. 890. l. 10. ^k Strab. p. 892. l. 25. et p. 893. l. 5. 17.

ἔτι ὑποδομένη τῶν λιμένων τὰ τέλη· ὥσπερ τότε
 ἡοδημένη ὅτι πρὸς θάλασσαν οἰκοῖτο, πρὸτερον δ'
 οὐκ ἐκαρπύετο τὴν πρὸς ὁδὸν ταύτην. Ὅτι καὶ
 ἄλλη λέγεται αἰτία τοιαύτη τῆ σκώμματος· ὅτι δα- 5
 νεισάμενοι ποτε οἱ Κυμαῖοι δημόσια χρήματα, τὰς
 τοὰς ὑπέθεντο· εἴτ' οὐκ ὑποδιδόντες κατὰ τὴν
 ὁρισμένην ἡμέραν, ἐργοντο τῷ περὶ τῶν ὅτε μὲντοι
 ὄμβρος εἴη, κατὰ αἰδῶ πῃνα κηρύττειεν οἱ δανεισταί, κε-
 λεύοντες ὑπὸ τὰς τοὰς ὑπέρχεσθαι· τῷ δὲ κηρύ-
 κος ἔτι φησὶ μορφήν, ὑπὸ τὰς τοὰς ὑπέλθετε, 10
 ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων ὅτι αἰδομένοισιν ὡς ἐν
 τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς τοὰς ὑπέλθετε, ἀν μὴ
 σημαῖη τις αὐτοῖς ἄλλ' κηρύγματος. Κυμαῖος δὲ
 ἦν Ἡσιόδός τε καὶ Ἐφορος ὁ Ἰσοκράτους γράμμος,
 ὁ τὰς ἱστορίας γράψας. Κύμη δὲ ὠνόμασεν ὑπὸ 15
 πινος Ἀμάζονος, ὡς ἡ Μυρίνη καὶ ἡ Μυτιλήνη. Ὅτι
 ἡ Πέργαμον ἡ πόλις γαζοφυλάκιον ἦν Λυσιμά-
 χου τῷ Ἀγαθοκλέους, ἐνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου ἀφ' ὧν
 χῶν· ἐπεπίτευτο δὲ τὴν φυλακὴν τῶν χρημάτων
 (ἦν δὲ τάλαντα θ.) Φιλέταιρος ἀνὴρ Τιανός, 20
 θλίβας ἐκ παιδός, ἐν τινὶ ὄχλῳ ὑποληφθεὶς μετὰ
 τῆς περὶ, καὶ ἀφ' ὧν τῷτο εὐνῆχος· τῶς μὲν οὖν
 εὐνῆς ἦν Λυσιμάχῳ· διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἀπέστη ὁρῶν νεωτερισμὸς πολλούς·
 ὁ, τε γὰρ Λυσίμαχος, κακοῖς οἰκείοις περὶ τῶν, 25
 ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευκος
 δ' ἐπελθὼν ὁ Νικέτωρ, ἐκείνόν τε κατέλυσεν, καὶ
 αὐτὸς κατέλυθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαῖος τῷ
 Κερραυνῆ· ὁ δὲ Φιλέταιρος διήρχισεν ἔτι κ'. κύριος
 ὦν τῷ τε ἐρύματος καὶ τῶν χρημάτων· καὶ διεγέ- 30
 νετο μὲν ὅτι τοῦ ἐρύματος, καὶ πολιτευόμενος
 δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεωρίας, αἰ
 πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα· τῷτο ἦσαν
 δύο ἀδελφοί, Εὐμῆνης τε καὶ Ἀττάλος· ἐκ μὲν οὖν
 τῷ πρὸς τῶν Εὐμῆνους γίνεται παῖς Εὐμῆνης· ὅς 35
 καὶ διεδέξατο τὸ τῷ Περγάμου κράτος, καὶ ἦν ἡδη
 δυνατὸς τῶν κύκλῳ χωρίων, ὥστε καὶ περὶ Σάρδεας
 οἰκίσεν μάχῃ συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου·
 δύο δὲ καὶ ἐκίσιν ἔτι ἄρξας ἐτελεύτα· ἐκ δὲ Ἀτ-
 τάλου καὶ Ἀντιόχιδος γονὸς Ἀττάλος διεδέξατο τὴν 40
 ἀρχὴν· ὅς καὶ πρὸς βασιλεὺς ἀνηρέετο, νικί-
 σας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ· ἔτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις
 κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον
 μετὰ τῷ Ῥοδίων ναυτικῷ· ὅς βασιλεύσας ἔτι μγ'.
 κατέλιπεν δ'. υἱὸς, Εὐμῆνιος, Ἀττάλον, Φιλέταιρον, 45
 Ἀθιῶαίον· οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται·
 Εὐμῆνης δ' ἄρξας συνεπολέμησεν Ῥωμαίοις πρὸς τῷ
 Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα, καὶ ἔλαβεν
 πρὸς τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπὸ Ἀντιόχῳ
 γῆν τὴν ἐντὸς Ταύρου· πρὸτερον δ' ὁλῆις ἦρχεν 50
 γῆς· ἔτος ὅτι πλείον ἠύξησεν τὴν ἀρχὴν, κτίσασιν

hebetes; quod annis trecentis demum post urbem
 conditam portus vectigalia publicanis elocarint:
 quasi tum primum intelligerent se juxta mare sitos
 esse, ac hujus proventum antea non animadvertif-
 sent. Dicitur et aliter: publico nomine Cumanos
 pecuniam mutuam cepisse, pignori oppositis porti-
 cibus, quam cum constituta die non reddidissent,
 prohibitos fuisse a deambulationibus: sed cum
 pluviae essent, creditores verecundia ducti edictum
 emittebant, ut Cumani porticus subirent: et cum
 praeco clamaret, Sub porticus subite; redditum
 sermonem, Cumanos non sentire, imbribus deci-
 dentibus subeundum esse sub porticus, nisi praconio
 admonerentur. Cumanus fuit Hesiodus, et Epho-
 rus, Isocratis familiaris, qui Historias scripsit. Cu-
 ma dicta fuit ab Amazone quadam, sicut Myrine
 et Mytilene. Quod Pergamus urbs Gazophylaci-
 um fuerit Lyfimachi, Agathoclis filius qui ex Ale-
 xandri successioribus fuit unus. Pecuniarum custo-
 dia, quae erant talentorum novem millia, commissa
 erat Philetæro Tiano, qui a puero spado erat, in
 quadam turba oppressus cum nutrice, propterea eque
 eunuchus. Is initio fidelis erat Lyfimacho, sed
 cum ab Arsinoe illius uxore diffideret, defectionem
 paravit, videns novas res permultas. Nam Lyfi-
 machus, domesticas in calamitates illapsus, coactus
 erat filium Agathoclem interimere. Seleucus vero
 Nicator reversus illum sustulit, et ipse interemtus
 est, a Ptolemæo Cerauno dolo occisus. Cæterum
 Philetærus annos viginti dominus fuit arcis et pe-
 cuniarum, pollicitando semper ac validioribus pro-
 prioribusque obsequendo. Erant ei fratres duo,
 Eumenes et Attalus: ex seniore itaque Eumene
 filius Eumenes natus fuit, qui Pergami successionem
 habuit, et jam loca circumcirca tenebat; adeo ut
 apud Sardes praelio congressus Antiochum Seleuci
 filium superaverit: mortuus est cum duobus et vi-
 ginti annis imperium tenuisset. Attalus ex Attalo
 et Antiochide natus in imperio successit, et primus
 rex nuncupatus est, cum magna pugna Galatas vicif-
 fet. Socius Romanorum fuit, eosque in bello contra
 Philippum juit, Rhodiæ conjunctus classi. Obiit
 jam senior, cum annis quadraginta et tribus impe-
 rasset: relictis filiis quatuor, Eumene, Attalo, Phi-
 letæro, et Athenæo. Ex his natu minores privati
 vixerunt: Eumenes vero imperans cum Romanis
 adversus Antiochum magnum et contra Persem
 bellum gessit, et a Romanis totam eam regionem
 accepit, quae sub Antiocho circa Taurum erat;
 cum ante sub ejus ditione fuissent pauca quaedam
 loca. Hic imperium multum auxit et adornavit

ædificiis, et donariis, et bibliothecis; et cum regnasset annos quadraginta novem, imperium Attalo filio reliquit, dum puer adhuc esset: et hujus tutorem Attalum proprium fratrem constituit. Is cum annos 21. imperasset, tanquam tutor, multis rebus feliciter gestis senex admodum decessit. Nam et adversus Demetrium Seleuci filium, cum Alexandro Antiochi filio bellum gessit; et cum Romanis adversus Pseudophilippum pugnavit; et in Thraciam expeditione facta, regem novum Diegylincepit, et Prusiam interemit substituto ei filio Nicomede. Cæterum qui sub tutela erat Attalus, cognomento Philometor, cum annis quinque imperasset, e vita morbo abiit, Romanis hæredibus relictis, qui eam regionem provinciam fecerunt, Asiam de continentis ejus nomine appellantes. Quod Caicus fluvius Pergamum præterfluat, per Caicum campum valde uberem. Quod ex Tmololo Pactolus fluat, habens auri ramenta, quæ hoc tempore defecere. Exit in Hermum fluvium, in quem etiam Hyllus fluvius egreditur, qui nunc Phrygius dicitur. Quod lacus, qui apud Homerum Gygæus, postea Coloe fuerit appellatus. Quod Arimos alii in Lydia fuisse dicant, alii in Cilicia, nonnulli in Syria, alii in Pithecusis, quo loco etiam Tiphoea fuisse aiunt, "Pone Arimos, ubi habere cubile Tiphoea dicunt." Quod in Hierapoli calidæ sint aquæ, et Plutonium: quorum utrumque insolens aliquid atque mirum habet. Nam aqua ita facile in tophum duratur, ut qui aquæductus deducunt, integra septa ex eo aquis conficiant. Plutonium sub parvo supercilio montis supra incumbentis foramen est modicum, quanto possit homo recipi, admodum profundum: inclusum est cancellis quadrangulis, ambitu dimidii circiter jugeri. Id foramen nebulosa et crassa caligine plenum est, ut vix solum discerni possit. Ad septem undique appropinquantibus nihil incommodi aer adfert, qui in tranquillitate ventorum ab ea caligine est purus, et intra cancellos se continet. Si vero animal intro progrediatur, statim moritur: tauri quidem intro adducti cadunt, et mortui extrahuntur: et nos passerem immisimus, qui subito exanimati conciderunt: at exsecti galli illæsi accedunt, ut etiam usque ad os appropinquent, introspeciant, et aliquantum immergantur, quousque possunt spiritum continentes: nam ex aspectu deprehendimus suffocatricis cujusdam affectionis indicium; sive omnes ita eo implentur spiritu, sive ii duntaxat, qui circa templum agunt, et sive divina id fiat providentia,

καὶ ἀναθήμασι καὶ βιβλιοθήκαις· ὅς ἐτι βασιλεύσας
μθ'. κατέλιπεν αἰδομένον τὸν υἱὸν Ἀthalon, παῖδα
ἐπ' οὐρα, καὶ τέττε ὑπίτροπον Ἀthalon, τ' ἴδιον ἀδελ-
φόν· ὁ δ' ἄρξας ὡς ὑπίτροπος ἐτι κα'. γέρων ἐτελεύτα,
5 κατορθώσας πολλά· καὶ γὰρ Δημήτριον τ' Σελεύ-
κου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ πατρὶ Ἀντόχου· καὶ
συμεμάχησεν Ῥωμαίοις ἐπὶ τῷ Φυλοπόλεμον· ἐχει-
ρώσατο δὲ καὶ Διήγγιον τὸν βασιλέα, τρα-
τεύσας εἰς τὴν Θράκην· ἀνεῖλεν δὲ καὶ Περσίαν,
10 ὑπιστήσας αὐτῷ Νικομήδην τὸν υἱόν· ὁ δ' ὑπίτροπευ-
θεὶς Ἀthalos, ἄρξας ἐτι πέντε, καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ,
ἐτελεύτα νόσω, κατέλιπόν κληρονόμος Ῥωμαῖος· οἱ
δ' ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν περὶ
γρεύσαντες ὁμώνυμον τῇ ἡπείρῳ. Ὅτι ὁ Κάϊκος
15 ποταμός περὶ τὸ Πέργαμον, αἰετὶς τῷ Κάϊκου
πεδίᾳ εὐδαίμωνος. Ὅτι ὁ Κῆρος Τυάλου πέρις ὁ Παλ-
τάδος ποταμός, ἔχων ψήγμα χρυσοῦ, ὅπερ νῦν ἐκ-
λείπειν τὸ ψήγμα· καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἑρμόν
ποταμόν, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὑλλος ποταμός ἐμβάλλει, Φρύ-
20 γιος νῦν καλούμενος. Ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Τυγαία
λίμνη, ὕστερον Κολοή μετωνομάσθη. Ὅτι τὸς Ἀρί-
μους πινές μὲν ἐν Λυδία φασὶν γενέσθαι· οἱ δ' ἐν
Κιλικίᾳ· πινές δὲ ἐν Συρίᾳ· οἱ δ' ἐν Πιθηκούσαις,
ἐνθα καὶ τὸν Τυφωέα γενέσθαι, ὅτι φασὶ
25 "Τυφωεύς [ἐμμεναι εὐνάς]." Ὅτι ἐν Ἱερραπόλει
ἔστιν τά τε θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλευτώνιον, ἀμφω
ὑπερβαρυμένα πινά· ἔχοντα· τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ ἔτι
ῥαδίως εἰς πόριν μεταβάλλει πιητόμενον, ὥστε οὐκέτι
ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίτους· τὸ δὲ
30 Πλευτώνιον, ὑπὸ ὀφρύϊ μικρᾷ τῇ ὑπερκειμένης ὀρεῖς,
τόμιόν ἐστιν σύμμετρον, ὅσον ἀνθρώπου δεξαμένου δυνά-
μενον, βαθινόμενον ἐπὶ πολὺ· φέρειται δὲ τούτου
δρυφάλτωμα τετραγώνον, ὅσον ἡμιπλάστρου τὴν φε-
μετρον· τοῦτο δὲ πλήρες ἐστιν ὀμβροφόρους παχείας
35 ἀχλύος, ὥστε μόγις τῷ δαφνίστῳ κεκολλημένοι τοῖς μὲν οὗτοι
κύβητος πλησιάζουσιν πρὸς τὸν δρυφακτον ἀλυπτός
ἐστιν ὁ ἀὴρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς
ἡμερίαις, συμμύει γὰρ ἐν τῷ τῷ φερόμενῳ· τῷ
δ' εἶσω παρίοντι ζῶν θάνατος ὑπερβαρύνεται ἀπαντᾷ.
40 ταῦτα γὰρ εἰσαχθέντες πίπτουσιν, καὶ ἐξέλκονται νεκροί·
ἡμεῖς δὲ στυγρία ἐπέμφομεν, καὶ ἔπεισον εὐθὺς ἐκ-
πνεύσαντα· οἱ δ' ἐπιποιοὶ γάλλοι παράσιν ἀπαθείς,
ὥστε καὶ μέχρι τῷ φορέῳ πλησιάζειν καὶ ἐγκύπτειν καὶ
καταδύνειν μέχρι ποσσῶν, συμμέχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
45 τὸ πνεῦμα· ἐρωμένων γὰρ ἐκ τῶ ὄψεως, ὡς ἀν πνε-
μάτων πινός πάντας ἐμφασιν, εἴτε πάντων ἢ τῶ πε-
πληρωμένων τούτου, εἴτε μόνον τῷ φερί τὸ ἵερὸν, καὶ
εἴτε θεῶν πνεύματα καθάπερ ἐπὶ τῷ ἐκδησιασμένων

^a In *Ed. Basil.* Διήγουλιν. Verum Διήγουλιν legimus apud *Appianum* initio libri de *Bellis Mithrid.* ^b Ξεσίων *Strab.* p. 895. ^c *Strab.* p. 897. l. 21. 26. ^d *Strab.* p. 898. l. 2. 3. ^e *Strab.* p. 898. l. 18. 23. ^f *Strab.* p. 902. l. 10. 14. et p. 903. l. 1. ^g In libb. MSS. *Strabonis* καθορισθαι: teste *Casaubono.* ^h ΑΙ. δρύφρακτον et δρύφρακτον. ⁱ Ita et *Strab.* verum ρουμηνιαίς legisse videtur ejus interpres. ^k Συνέχοντά *Strab.* ^l Ἐτε πάντων τῶν οὕτω πεπηρωμένων τοῦτο apud *Strabonem* legit *Casaub.* quem vide in *Comment.* p. 903.

εἰκός, εἴτε ἀντιδότοις ποτὶ δυνάμεσι τῆς συμβαίοντος.
 "ΟΤΙ Σολύμους φασὶν εἶναι τῆς Καβαλλεῖς τῆς γέν
 ἂ Τελμηόσεως ἄκρας ὑπέρκειται λόφος, καὶ κα-
 λεῖται Σόλυμος· καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Τελμηοσεῖς, Σόλυ-
 μοι καλοῦνται· πλησίον δ' ὅτι καὶ ὁ Βελλεροφόντου 5
 χάραξ, καὶ ὁ Πεισάνδρου τάφος τῆς υἱοῦ, πεσόντος ἐν
 τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ. "Μαρνάμδρον Σολύ-
 "μοισι κατέκτανεν." "ΟΤΙ ἡ Κιβυρατικὴ ἐν ταῖς
 μεγάλαις ἐξετάζεται διοικήσεσι τῆς Ἀσίας· τέσσασι
 δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, Πισιδικῇ, Σο- 10
 λύμων, Ἑλλήνων, Λυδῶν. "ΟΤΙ ἐν Κιβύρᾳ ἰδίον
 ὅτι, τὸ πὺν σίδηρον πορεύεσθαι ῥαδίως.

ut par est in divinis furoribus, sive remediis qui-
 busdam adversantibus pesti ei. Quod Solymos esse
 dicant Caballenses: et sane tumulus qui Telmes-
 sensi promontorio imminet, Solymos vocatur, et
 ipsi Telmessenses Solymi dicuntur. Prope est et
 Bellerophontis vallum, et Pisandri sepulchrum, filii
 ejus, qui in bello contra Solymos gesto cecidit.
 "Solymos contra pugnantem stravit" &c. Quod
 Cibratica inter maximas totius Asiæ præfecturas
 habeatur. Quatuor linguis usi sunt Cibratæ, Pi-
 fidica, Solymorum, Græca, Lydia. Quod Cibræ
 id proprium sit ferrum facile ibidem tornari.

^a Apud Strabonem Τελμηόσεως et mox Τελμηοσεῖς.

^b Strab. p. 904. l. 29. et p. 905. l. 3.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO DECIMOQUARTO.

QUOD Ionum coloniæ dux fuerit Androclus Codri Athenarum regis filius, postmodum Æolicæ. Is Ephesum condens, eam Ionix regiam constituit. Sunt autem Ionum civitates hæ: Milesus, Myus, Lebedus, Colophon, Priene, Teos, Erythræ, Phocæa, Clazomenæ, Chius, Samus: in universum duodecim. Postmodum Smyrna fuit [in conventum] assumpta. Quod Apollinis oraculum apud Branchidas in Mileto sit. Quod quæ nunc Samos appellatur insula Ionica, prius dicta fuerit Partheniās, deinde Anthemus, inde Melampylus, tandem Samos. Quod Samos adeo sit ferax, ut eam laudantes soleant accommodare ei proverbium, "Fert et avium lac." Quod ob Sylofontis Samiorum tyranni amarulentiam Samos adeo viris fuerit destituta, ut proverbium inde natum sit, "Sylofontis opera locus amplius est." Quod Athenienses per Periclem Samo potiti, colonos in eam miserint: e quorum numero Neocles fuit Epicuri philosophi pater, ludi magister literarii. Is in Samo nutritus, ad pubertatem accessit Athenis, cum Menandro comico. Quod Creophylus hospes Homeri Samius fuerit. Illud κρεώ cum ω scribitur. Quod Agamemnon Pygela condiderit: fuit autem a parte eorum qui ipsi suberant habitatum. Contigit enim quosdam illorum natium dolore correptos esse; et calamitatibus defatigatos illic permanfisse: atque inde locum Pygela nominatum fuisse. Quod post Troiæ excidium Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio pedestri itinere Colophonem venerit: cumque apud Clarum in vatem se meliorem

ΟΤΙ ἂν ἴωνων ἀποικίας ἤρξεν Ἀνδροκλος υἱὸς Κόδρου τῷ Ἀθηναίων βασιλέως, ὕπερθε δ' Αἰολικῆς· ὅς Ἐφεσον κτίσας, βασιλείον τῆς Ἰωνίας αὐτῷ ἀπέδειξεν· εἰσὶν δὲ Ἰωνῶν πόλεις αἰδέ· Μίλητος, Μυῆς, Λέβεδος, Κολοφῶν, Πρίηνη, Τέως, Ἐρυθραί, Φωκαῖα, Κλαζομένη, Χίος, Σάμος, ὁμοῦ β'. ὕπερθε δὲ Σμύρνα περὶ τὴν Ἰωνίαν. Ὅτι ἂν ἐν Βεργχίδαις μαντεῖον τῷ Ἀπόλλωνος, ἐν Μιλήτῳ ἐστίν· Ὅτι ἡ νῦν Σάμος νῆσος Ἰωνική, ἐκαλεῖτο παλαιότερον Παρθενιάς· εἴτα Ἀνθεμόυς· εἴτα Μεγάμφυλος· εἴτα Σάμος. Ὅτι ἡ Σάμος τοσοῦτον ὅστις εὐφορος, ὥστε οἱ ἐπαινῶντες αὐτῇ λέγουσι περὶ αὐτῆς καὶ τὸ παροιμιώδες, "Φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα." Ὅτι διὰ τὴν Συλοσσώντος πικρίαν, τῷ Σαμίων τυράντῃ, ἐλίπανδρῳ ἡ Σάμος, ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τῆτο λέγουσιν, "Ἐκπῆ Συλοσσώντος εὐρυχωρίη." Ὅτι Ἀθηνῶσι Ἀλκιβιάδης Περικλέους Σάμῃ κυριεύσας, κληράρχους ἐν αὐτῇ ἐπέμψαν· ὧν ἦν Νεοκλῆς ὁ Ἐπικύρου πατήρ τῷ φιλοσόφῳ, γεγραμματοδιδάσκαλος ὢν· περὶ δ' ἐν Σάμῳ, ἐφύβουσεν Ἀθηνῶσι, σὺν Μεγάνδρῳ, τῷ καμικῷ. Ὅτι Κρέωφύλος ὁ Ὀμήρου ξένος, Σάμιος ὢν· τὸ δὲ κρεῶν Ἀλκιβιάδου τοῦ ὤ. Ὅτι τὰ Πύργα Ἀγαμέμνων ἐκτίσεν· ὡκίον δὲ ὑπὸ μέρους τῆς ἐκείνης λαῶν· πυγαλίας γὰρ πῖνας γενέσθαι αὐτῶν συνέβη· καμνοντάς δὲ τῷ πάτρει αὐτῷ μέναι, καὶ τὸν τόπον Πύργα κληθῆναι. Ὅτι μετὰ τὴν Τροίαν ἄλῳσιν, Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τῷ Ἀμφιαρέῳ πῶς εἰς Κολοφῶνα ἀφίκετο· περὶ

^a Strab. p. 907. l. 16. et p. 908. l. 10. 13. ^b Strab. p. 910. l. 2. ^c Strab. p. 913. l. 31. et p. 914. l. 17. ^d Strab. p. 915. l. 7. 12. 16. ^e Strab. p. 916. l. 18. ^f Strab. p. 920. ^g Strab. p. 916. l. 18. ^h Strab. p. 920. ⁱ Strab. p. 916. l. 18. ^j Strab. p. 920. ^k Strab. p. 920. ^l Strab. p. 920. ^m Strab. p. 920. ⁿ Strab. p. 920. ^o Strab. p. 920. ^p Strab. p. 920. ^q Strab. p. 920. ^r Strab. p. 920. ^s Strab. p. 920. ^t Strab. p. 920. ^u Strab. p. 920. ^v Strab. p. 920. ^w Strab. p. 920. ^x Strab. p. 920. ^y Strab. p. 920. ^z Strab. p. 920. ^{aa} Strab. p. 920. ^{ab} Strab. p. 920. ^{ac} Strab. p. 920. ^{ad} Strab. p. 920. ^{ae} Strab. p. 920. ^{af} Strab. p. 920. ^{ag} Strab. p. 920. ^{ah} Strab. p. 920. ^{ai} Strab. p. 920. ^{aj} Strab. p. 920. ^{ak} Strab. p. 920. ^{al} Strab. p. 920. ^{am} Strab. p. 920. ^{an} Strab. p. 920. ^{ao} Strab. p. 920. ^{ap} Strab. p. 920. ^{aq} Strab. p. 920. ^{ar} Strab. p. 920. ^{as} Strab. p. 920. ^{at} Strab. p. 920. ^{au} Strab. p. 920. ^{av} Strab. p. 920. ^{aw} Strab. p. 920. ^{ax} Strab. p. 920. ^{ay} Strab. p. 920. ^{az} Strab. p. 920. ^{ba} Strab. p. 920. ^{bb} Strab. p. 920. ^{bc} Strab. p. 920. ^{bd} Strab. p. 920. ^{be} Strab. p. 920. ^{bf} Strab. p. 920. ^{bg} Strab. p. 920. ^{bh} Strab. p. 920. ^{bi} Strab. p. 920. ^{bj} Strab. p. 920. ^{bk} Strab. p. 920. ^{bl} Strab. p. 920. ^{bm} Strab. p. 920. ^{bn} Strab. p. 920. ^{bo} Strab. p. 920. ^{bp} Strab. p. 920. ^{bq} Strab. p. 920. ^{br} Strab. p. 920. ^{bs} Strab. p. 920. ^{bt} Strab. p. 920. ^{bu} Strab. p. 920. ^{bv} Strab. p. 920. ^{bw} Strab. p. 920. ^{bx} Strab. p. 920. ^{by} Strab. p. 920. ^{bz} Strab. p. 920. ^{ca} Strab. p. 920. ^{cb} Strab. p. 920. ^{cc} Strab. p. 920. ^{cd} Strab. p. 920. ^{ce} Strab. p. 920. ^{cf} Strab. p. 920. ^{cg} Strab. p. 920. ^{ch} Strab. p. 920. ^{ci} Strab. p. 920. ^{cj} Strab. p. 920. ^{ck} Strab. p. 920. ^{cl} Strab. p. 920. ^{cm} Strab. p. 920. ^{cn} Strab. p. 920. ^{co} Strab. p. 920. ^{cp} Strab. p. 920. ^{cq} Strab. p. 920. ^{cr} Strab. p. 920. ^{cs} Strab. p. 920. ^{ct} Strab. p. 920. ^{cu} Strab. p. 920. ^{cv} Strab. p. 920. ^{cw} Strab. p. 920. ^{cx} Strab. p. 920. ^{cy} Strab. p. 920. ^{cz} Strab. p. 920. ^{da} Strab. p. 920. ^{db} Strab. p. 920. ^{dc} Strab. p. 920. ^{dd} Strab. p. 920. ^{de} Strab. p. 920. ^{df} Strab. p. 920. ^{dg} Strab. p. 920. ^{dh} Strab. p. 920. ^{di} Strab. p. 920. ^{dj} Strab. p. 920. ^{dk} Strab. p. 920. ^{dl} Strab. p. 920. ^{dm} Strab. p. 920. ^{dn} Strab. p. 920. ^{do} Strab. p. 920. ^{dp} Strab. p. 920. ^{dq} Strab. p. 920. ^{dr} Strab. p. 920. ^{ds} Strab. p. 920. ^{dt} Strab. p. 920. ^{du} Strab. p. 920. ^{dv} Strab. p. 920. ^{dw} Strab. p. 920. ^{dx} Strab. p. 920. ^{dy} Strab. p. 920. ^{dz} Strab. p. 920. ^{ea} Strab. p. 920. ^{eb} Strab. p. 920. ^{ec} Strab. p. 920. ^{ed} Strab. p. 920. ^{ee} Strab. p. 920. ^{ef} Strab. p. 920. ^{eg} Strab. p. 920. ^{eh} Strab. p. 920. ^{ei} Strab. p. 920. ^{ej} Strab. p. 920. ^{ek} Strab. p. 920. ^{el} Strab. p. 920. ^{em} Strab. p. 920. ^{en} Strab. p. 920. ^{eo} Strab. p. 920. ^{ep} Strab. p. 920. ^{eq} Strab. p. 920. ^{er} Strab. p. 920. ^{es} Strab. p. 920. ^{et} Strab. p. 920. ^{eu} Strab. p. 920. ^{ev} Strab. p. 920. ^{ew} Strab. p. 920. ^{ex} Strab. p. 920. ^{ey} Strab. p. 920. ^{ez} Strab. p. 920. ^{fa} Strab. p. 920. ^{fb} Strab. p. 920. ^{fc} Strab. p. 920. ^{fd} Strab. p. 920. ^{fe} Strab. p. 920. ^{ff} Strab. p. 920. ^{fg} Strab. p. 920. ^{fh} Strab. p. 920. ^{fi} Strab. p. 920. ^{fj} Strab. p. 920. ^{fk} Strab. p. 920. ^{fl} Strab. p. 920. ^{fm} Strab. p. 920. ^{fn} Strab. p. 920. ^{fo} Strab. p. 920. ^{fp} Strab. p. 920. ^{fq} Strab. p. 920. ^{fr} Strab. p. 920. ^{fs} Strab. p. 920. ^{ft} Strab. p. 920. ^{fu} Strab. p. 920. ^{fv} Strab. p. 920. ^{fw} Strab. p. 920. ^{fx} Strab. p. 920. ^{fy} Strab. p. 920. ^{fz} Strab. p. 920. ^{ga} Strab. p. 920. ^{gb} Strab. p. 920. ^{gc} Strab. p. 920. ^{gd} Strab. p. 920. ^{ge} Strab. p. 920. ^{gf} Strab. p. 920. ^{gg} Strab. p. 920. ^{gh} Strab. p. 920. ^{gi} Strab. p. 920. ^{gj} Strab. p. 920. ^{gk} Strab. p. 920. ^{gl} Strab. p. 920. ^{gm} Strab. p. 920. ^{gn} Strab. p. 920. ^{go} Strab. p. 920. ^{gp} Strab. p. 920. ^{gq} Strab. p. 920. ^{gr} Strab. p. 920. ^{gs} Strab. p. 920. ^{gt} Strab. p. 920. ^{gu} Strab. p. 920. ^{gv} Strab. p. 920. ^{gw} Strab. p. 920. ^{gx} Strab. p. 920. ^{gy} Strab. p. 920. ^{gz} Strab. p. 920. ^{ha} Strab. p. 920. ^{hb} Strab. p. 920. ^{hc} Strab. p. 920. ^{hd} Strab. p. 920. ^{he} Strab. p. 920. ^{hf} Strab. p. 920. ^{hg} Strab. p. 920. ^{hh} Strab. p. 920. ^{hi} Strab. p. 920. ^{hj} Strab. p. 920. ^{hk} Strab. p. 920. ^{hl} Strab. p. 920. ^{hm} Strab. p. 920. ^{hn} Strab. p. 920. ^{ho} Strab. p. 920. ^{hp} Strab. p. 920. ^{hq} Strab. p. 920. ^{hr} Strab. p. 920. ^{hs} Strab. p. 920. ^{ht} Strab. p. 920. ^{hu} Strab. p. 920. ^{hv} Strab. p. 920. ^{hw} Strab. p. 920. ^{hx} Strab. p. 920. ^{hy} Strab. p. 920. ^{hz} Strab. p. 920. ^{ia} Strab. p. 920. ^{ib} Strab. p. 920. ^{ic} Strab. p. 920. ^{id} Strab. p. 920. ^{ie} Strab. p. 920. ^{if} Strab. p. 920. ^{ig} Strab. p. 920. ^{ih} Strab. p. 920. ⁱⁱ Strab. p. 920. ^{ij} Strab. p. 920. ^{ik} Strab. p. 920. ^{il} Strab. p. 920. ^{im} Strab. p. 920. ⁱⁿ Strab. p. 920. ^{io} Strab. p. 920. ^{ip} Strab. p. 920. ^{iq} Strab. p. 920. ^{ir} Strab. p. 920. ^{is} Strab. p. 920. ^{it} Strab. p. 920. ^{iu} Strab. p. 920. ^{iv} Strab. p. 920. ^{iw} Strab. p. 920. ^{ix} Strab. p. 920. ^{iy} Strab. p. 920. ^{iz} Strab. p. 920. ^{ja} Strab. p. 920. ^{jb} Strab. p. 920. ^{jc} Strab. p. 920. ^{jd} Strab. p. 920. ^{je} Strab. p. 920. ^{jf} Strab. p. 920. ^{jj} Strab. p. 920. ^{jh} Strab. p. 920. ^{ji} Strab. p. 920. ^{jj} Strab. p. 920. ^{jk} Strab. p. 920. ^{jl} Strab. p. 920. ^{jm} Strab. p. 920. ^{jn} Strab. p. 920. ^{jo} Strab. p. 920. ^{jp} Strab. p. 920. ^{jq} Strab. p. 920. ^{jr} Strab. p. 920. ^{js} Strab. p. 920. ^{jt} Strab. p. 920. ^{ju} Strab. p. 920. ^{jv} Strab. p. 920. ^{jw} Strab. p. 920. ^{jx} Strab. p. 920. ^{jy} Strab. p. 920. ^{jz} Strab. p. 920. ^{ka} Strab. p. 920. ^{kb} Strab. p. 920. ^{kc} Strab. p. 920. ^{kd} Strab. p. 920. ^{ke} Strab. p. 920. ^{kf} Strab. p. 920. ^{kg} Strab. p. 920. ^{kh} Strab. p. 920. ^{ki} Strab. p. 920. ^{kj} Strab. p. 920. ^{kk} Strab. p. 920. ^{kl} Strab. p. 920. ^{km} Strab. p. 920. ^{kn} Strab. p. 920. ^{ko} Strab. p. 920. ^{kp} Strab. p. 920. ^{kq} Strab. p. 920. ^{kr} Strab. p. 920. ^{ks} Strab. p. 920. ^{kt} Strab. p. 920. ^{ku} Strab. p. 920. ^{kv} Strab. p. 920. ^{kw} Strab. p. 920. ^{kx} Strab. p. 920. ^{ky} Strab. p. 920. ^{kz} Strab. p. 920. ^{la} Strab. p. 920. ^{lb} Strab. p. 920. ^{lc} Strab. p. 920. ^{ld} Strab. p. 920. ^{le} Strab. p. 920. ^{lf} Strab. p. 920. ^{lg} Strab. p. 920. ^{lh} Strab. p. 920. ^{li} Strab. p. 920. ^{lj} Strab. p. 920. ^{lk} Strab. p. 920. ^{ll} Strab. p. 920. ^{lm} Strab. p. 920. ^{ln} Strab. p. 920. ^{lo} Strab. p. 920. ^{lp} Strab. p. 920. ^{lq} Strab. p. 920. ^{lr} Strab. p. 920. ^{ls} Strab. p. 920. ^{lt} Strab. p. 920. ^{lu} Strab. p. 920. ^{lv} Strab. p. 920. ^{lw} Strab. p. 920. ^{lx} Strab. p. 920. ^{ly} Strab. p. 920. ^{lz} Strab. p. 920. ^{ma} Strab. p. 920. ^{mb} Strab. p. 920. ^{mc} Strab. p. 920. ^{md} Strab. p. 920. ^{me} Strab. p. 920. ^{mf} Strab. p. 920. ^{mg} Strab. p. 920. ^{mh} Strab. p. 920. ^{mi} Strab. p. 920. ^{mj} Strab. p. 920. ^{mk} Strab. p. 920. ^{ml} Strab. p. 920. ^{mm} Strab. p. 920. ^{mn} Strab. p. 920. ^{mo} Strab. p. 920. ^{mp} Strab. p. 920. ^{mq} Strab. p. 920. ^{mr} Strab. p. 920. ^{ms} Strab. p. 920. ^{mt} Strab. p. 920. ^{mu} Strab. p. 920. ^{mv} Strab. p. 920. ^{mw} Strab. p. 920. ^{mx} Strab. p. 920. ^{my} Strab. p. 920. ^{mz} Strab. p. 920. ^{na} Strab. p. 920. ^{nb} Strab. p. 920. ^{nc} Strab. p. 920. nd Strab. p. 920. ^{ne} Strab. p. 920. ^{nf} Strab. p. 920. ^{ng} Strab. p. 920. ^{nh} Strab. p. 920. ⁿⁱ Strab. p. 920. ^{nj} Strab. p. 920. ^{nk} Strab. p. 920. ^{nl} Strab. p. 920. ^{nm} Strab. p. 920. ⁿⁿ Strab. p. 920. ^{no} Strab. p. 920. ^{np} Strab. p. 920. ^{nq} Strab. p. 920. ^{nr} Strab. p. 920. ^{ns} Strab. p. 920. ^{nt} Strab. p. 920. ^{nu} Strab. p. 920. ^{nv} Strab. p. 920. ^{nw} Strab. p. 920. ^{nx} Strab. p. 920. ^{ny} Strab. p. 920. ^{nz} Strab. p. 920. ^{oa} Strab. p. 920. ^{ob} Strab. p. 920. ^{oc} Strab. p. 920. ^{od} Strab. p. 920. ^{oe} Strab. p. 920. ^{of} Strab. p. 920. ^{og} Strab. p. 920. ^{oh} Strab. p. 920. ^{oi} Strab. p. 920. ^{oj} Strab. p. 920. ^{ok} Strab. p. 920. ^{ol} Strab. p. 920. ^{om} Strab. p. 920. ^{on} Strab. p. 920. ^{oo} Strab. p. 920. ^{op} Strab. p. 920. ^{oq} Strab. p. 920. ^{or} Strab. p. 920. ^{os} Strab. p. 920. ^{ot} Strab. p. 920. ^{ou} Strab. p. 920. ^{ov} Strab. p. 920. ^{ow} Strab. p. 920. ^{ox} Strab. p. 920. ^{oy} Strab. p. 920. ^{oz} Strab. p. 920. ^{pa} Strab. p. 920. ^{pb} Strab. p. 920. ^{pc} Strab. p. 920. ^{pd} Strab. p. 920. ^{pe} Strab. p. 920. ^{pf} Strab. p. 920. ^{pg} Strab. p. 920. ^{ph} Strab. p. 920. ^{pi} Strab. p. 920. ^{pj} Strab. p. 920. ^{pk} Strab. p. 920. ^{pl} Strab. p. 920. ^{pm} Strab. p. 920. ^{pn} Strab. p. 920. ^{po} Strab. p. 920. ^{pp} Strab. p. 920. ^{pq} Strab. p. 920. ^{pr} Strab. p. 920. ^{ps} Strab. p. 920. ^{pt} Strab. p. 920. ^{pu} Strab. p. 920. ^{pv} Strab. p. 920. ^{pw} Strab. p. 920. ^{px} Strab. p. 920. ^{py} Strab. p. 920. ^{pz} Strab. p. 920. ^{qa} Strab. p. 920. ^{qb} Strab. p. 920. ^{qc} Strab. p. 920. ^{qd} Strab. p. 920. ^{qe} Strab. p. 920. ^{qf} Strab. p. 920. ^{qg} Strab. p. 920. ^{qh} Strab. p. 920. ^{qi} Strab. p. 920. ^{qj} Strab. p. 920. ^{qk} Strab. p. 920. ^{ql} Strab. p. 920. ^{qm} Strab. p. 920. ^{qn} Strab. p. 920. ^{qo} Strab. p. 920. ^{qp} Strab. p. 920. ^{qq} Strab. p. 920. ^{qr} Strab. p. 920. ^{qs} Strab. p. 920. ^{qt} Strab. p. 920. ^{qu} Strab. p. 920. ^{qv} Strab. p. 920. ^{qw} Strab. p. 920. ^{qx} Strab. p. 920. ^{qy} Strab. p. 920. ^{qz} Strab. p. 920. ^{ra} Strab. p. 920. ^{rb} Strab. p. 920. ^{rc} Strab. p. 920. rd Strab. p. 920. ^{re} Strab. p. 920. ^{rf} Strab. p. 920. ^{rg} Strab. p. 920. ^{rh} Strab. p. 920. ^{ri} Strab. p. 920. ^{rj} Strab. p. 920. ^{rk} Strab. p. 920. ^{rl} Strab. p. 920. ^{rm} Strab. p. 920. ^{rn} Strab. p. 920. ^{ro} Strab. p. 920. ^{rp} Strab. p. 920. ^{rq} Strab. p. 920. ^{rr} Strab. p. 920. ^{rs} Strab. p. 920. ^{rt} Strab. p. 920. ^{ru} Strab. p. 920. ^{rv} Strab. p. 920. ^{rw} Strab. p. 920. ^{rx} Strab. p. 920. ^{ry} Strab. p. 920. ^{rz} Strab. p. 920. ^{sa} Strab. p. 920. ^{sb} Strab. p. 920. ^{sc} Strab. p. 920. ^{sd} Strab. p. 920. ^{se} Strab. p. 920. ^{sf} Strab. p. 920. ^{sg} Strab. p. 920. ^{sh} Strab. p. 920. ^{si} Strab. p. 920. ^{sj} Strab. p. 920. ^{sk} Strab. p. 920. ^{sl} Strab. p. 920. sm Strab. p. 920. ^{sn} Strab. p. 920. ^{so} Strab. p. 920. ^{sp} Strab. p. 920. ^{sq} Strab. p. 920. ^{sr} Strab. p. 920. ^{ss} Strab. p. 920. st Strab. p. 920. ^{su} Strab. p. 920. ^{sv} Strab. p. 920. ^{sw} Strab. p. 920. ^{sx} Strab. p. 920. ^{sy} Strab. p. 920. ^{sz} Strab. p. 920. ^{ta} Strab. p. 920. ^{tb} Strab. p. 920. ^{tc} Strab. p. 920. ^{td} Strab. p. 920. ^{te} Strab. p. 920. ^{tf} Strab. p. 920. ^{tg} Strab. p. 920. th Strab. p. 920. ^{ti} Strab. p. 920. ^{tj} Strab. p. 920. ^{tk} Strab. p. 920. ^{tl} Strab. p. 920. tm Strab. p. 920. ^{tn} Strab. p. 920. ^{to} Strab. p. 920. ^{tp} Strab. p. 920. ^{tq} Strab. p. 920. ^{tr} Strab. p. 920. ^{ts} Strab. p. 920. ^{tt} Strab. p. 920. ^{tu} Strab. p. 920. ^{tv} Strab. p. 920. ^{tw} Strab. p. 920. ^{tx} Strab. p. 920. ^{ty} Strab. p. 920. ^{tz} Strab. p. 920. ^{ua} Strab. p. 920. ^{ub} Strab. p. 920. ^{uc} Strab. p. 920. ^{ud} Strab. p. 920. ^{ue} Strab. p. 920. ^{uf} Strab. p. 920. ^{ug} Strab. p. 920. ^{uh} Strab. p. 920. ^{ui} Strab. p. 920. ^{uj} Strab. p. 920. ^{uk} Strab. p. 920. ^{ul} Strab. p. 920. ^{um} Strab. p. 920. ^{un} Strab. p. 920. ^{uo} Strab. p. 920. ^{up} Strab. p. 920. ^{uq} Strab. p. 920. ^{ur} Strab. p. 920. ^{us} Strab. p. 920. ^{ut} Strab. p. 920. ^{uu} Strab. p. 920. ^{uv} Strab. p. 920. ^{uw} Strab. p. 920. ^{ux} Strab. p. 920. ^{uy} Strab. p. 920. ^{uz} Strab. p. 920. ^{va} Strab. p. 920. ^{vb} Strab. p. 920. ^{vc} Strab. p. 920. ^{vd} Strab. p. 920. ^{ve} Strab. p. 920. ^{vf} Strab. p. 920. ^{vg} Strab. p. 920. ^{vh} Strab. p. 920. ^{vi} Strab. p. 920. ^{vj} Strab. p. 920. ^{vk} Strab. p. 920. ^{vl} Strab. p. 920. ^{vm} Strab. p. 920. ^{vn} Strab. p. 920. ^{vo} Strab. p. 920. ^{vp} Strab. p. 920. ^{vq} Strab. p. 920. ^{vr} Strab. p. 920. ^{vs} Strab. p. 920. ^{vt} Strab. p. 920. ^{vu} Strab. p. 920. ^{vv} Strab. p. 920. ^{vw} Strab. p. 920. ^{vx} Strab. p. 920. ^{vy} Strab. p. 920. ^{vz} Strab. p. 920. ^{wa} Strab. p. 920. ^{wb} Strab. p. 920. ^{wc} Strab. p. 920. ^{wd} Strab. p. 920. ^{we} Strab. p. 920. ^{wf} Strab. p. 920. ^{wg} Strab. p. 920. ^{wh} Strab. p. 920. ^{wi} Strab. p. 920. ^{wj} Strab. p. 920. ^{wk} Strab. p. 920. ^{wl} Strab. p. 920. ^{wm} Strab. p. 920. ^{wn} Strab. p. 9

τυχὸν δὲ κρείττονι ἑαυτῷ μάντει χτ' ἢ Κλάρον, Μόψω
 τῷ Μαντῆς ἢ Τειρεσίᾳ θυγατρὶ. Ἀλλ' ὡς ἴδωμεν ἀπέ-
 θανεν· ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ διὰ μέτρα καὶ λόγον ἐκφράζει
 ἕτως· “Θαῦμα μ' ἔχει χτ' ἱερὸν ὅσους ἐρινεὶος ὀλύν-
 “θες Οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἔων, εἴποις δ' ἂν 5
 “ἀριθμὸν” τὸν δ' ἀποκρίνασθαι· ὅτι “^b Μύριοι εἰσιν
 “ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος, εἰς δὲ ὡσεὶς-
 “σεύει, τ' ἐπελθὲν ἐκ ἐδύναιο· ὧς φάτο, καὶ σφιν
 “ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρα, καὶ τότε δὴ Καλ-
 “χανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψεν.” ^c Φερεκύδης δὲ 10
 φησιν, οὗτω περβαλεῖν ἔγκυν ἢ Κάλχαντα, [καὶ ἐρω-
 τήσαι] πόσους ἔχει χοίρους· τ' δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν
 ἓνα θῆλυ· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν. “Ὅτι Κο-
 λοφῶνιοι ποσαύτῳ αὐξήσιν ἔλαβον κατὰ τε γῆν καὶ 15
 χτ' ἡάλασαν, ὥστε ὅπως ἂν ῥέπειαν ἢ ψήφῳ ἢ συμμα-
 χία πεζικῇ ἢ ἵππικῇ ἢ ναυτικῇ, πέρους εὐδὺς ἐπιφέ-
 ρεσθαι τῷ ἔργῳ· ὥς ἔξ ἐκείνης καὶ παροιμίαν γενέσθαι,
 τὸν Κολοφῶνα ἐπέτετο, ἀντὶ τὸ πέρους. “Ὅτι πα-
 ροιμία ἔστιν, “Τρεῖς δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκράζετο,” ὅταν 20
 δοκῇ τις δι' ἀπορήτων πρᾶττειν ἢ λαλεῖν, μὴ λαν-
 θάνῃ δὲ ἄλλ' τὰς κατασκοπεύοντας καὶ φιλοπυτυώτας
 τὰ μὴ πρᾶττειν· ὅπερ οἱ Κωρυκαῖοι λησάι ἐποίουν,
 ἐν τοῖς λιμέσιν τὰς κατακρίνοντας ἐρωτῶντες, τί φέρειεν
 ἐν τοῖς πλοίοις. “Ὅτι ^e Ἀναξαγόρας ὁ φυσικός,
 Ἀναξίμανδρος μὲν ὡς ὁμιλητὴς τῷ Μιλήσι· ^f δῆκουσε 25
 δὲ τὰς Ἀρχέλαος ὁ φυσικός, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής.
 “Ὅτι ^g πρὸς τὸ Σμύρνης τεῖχος ῥεῖ ὁ Μέλης ποτα-
 μός. “Ὅτι Δολοβέλλας Τρεβόνιον ἐν Σμύρνῃ ἐκπο-
 λιορκήσας ἀνείλεν, ἓνα τ' ἀποφονισάντων Καίσαρα τ'
 θεόν. “Ὅτι ^h τέσσαρες εἰσιν Ληθαῖοι ποταμοί· ὅς τε 30
 πρὸς τῇ Μαγνησίᾳ, τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ· ὅς τε ἐν
 Γόρτυνι, τῇ Κρήτης πόλει· καὶ ὁ ἐν Τρίκῃ, τῇ Θεττα-
 λίας πόλει, ἐφ' ᾧ Ἀσκληπιὸς γενένηται· καὶ ὁ ἐν τοῖς
 Ἰεσπερίαις Λίβυσι· ἡ δὲ Μαγνησία πόλις ἐγγὺς 35
 τῷ Ληθαίῳ ἔστιν πρὸς Μαιάνδρῳ· ἐφ' ᾧ σαυρωθῆναι
 φασιν Δαφίταν τὸν γραμματικόν, λειδορήσαντα τοὺς
 Περγαμικούς βασιλεῖς ἄλλ' δισίχων· “Πορφύρεοι μῶ-
 “λωπες ἀπορήνιματ' ἄλγος Λυσιμάχῃ, Λυδῶν ἄρ-
 “χτε καὶ Φρυγίας.” “Ὅτι ^k Μάγνητες οἱ ἐν Ἀσίᾳ
 Ἀναξίνορα τὸν κιθαρωδὸν ἐν εἰκόνι χαλκῇ ἀνέστηκαν, 40
 ἐπιγράψαντες· “Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν
 “αἰδοῦ, τοῖς γ' οἷός ἐστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῇ”
 οὐ τοιαύτος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευτάειον
 γραμμα τῷ δευτέρῳ ἔπος παρέλιπεν, τῷ πλάτους δ'
 βάσεως μὴ σιωξαριούτος· ὥστε τὸ πόλεως ἀμαθίαν 45
 καταγνώσκων παρέχε, ἄλλ' ἢ τὸ γραφὴς ἀμφιβολίαν,
 εἴτε ἢ ὀρθῶς πᾶσι δεῖ νοεῖν ὅτι ἔστι ΑΥΔΗ, εἴτε τὴν
 δοτικὴν πολλοὶ γὰρ χωρὶς ἔστι γραφῶσι τὰς δοτικάς.
 “Ὅτι ^m Στρατόνιος ὁ κιθαρωδός, ἰδὼν τὰς Κανίους

incidisset, Mopsum Mantus filium, quæ Tiresiæ
 fuit filia, præ mœrore vita excesserit. Hesiodus
 autem etiam carmine hunc sermonem ita refert:
 “Dic mihi (nam nostram tenet admiratio mentem)
 “Quot numero grossos parva hæc habeat caprifi-
 “cus.” Hunc vero respondisse, “Mille tibi de-
 “cies numerus, mensura medimnus, Atque unus
 “superat, quem non comprehendere possis. Dixit,
 “et inventus numerus mensuraque certa est, Con-
 “tinuo et mortis Calchanti somnus obortus.” Phe-
 recydes autem ait, prægnante sue oblata, Calchan-
 tem interrogasse, quot porcos haberet; hunc re-
 spondisse, tres et de his unam femellam: idque re-
 comprobante, illum obiisse. Quod Colophonii ali-
 quando marinis opibus et terrestribus tantum ex-
 celluerint, ut in quamcunque partem sive suffragio,
 sive auxilio equestri aut pedestri, aut navibus incu-
 buissent, finis operi imponeretur: adeo ut prover-
 bium inde sit natum, Colophonem imposuit, id est
 finem. Quod proverbium sit, “Nimirum et hocce
 “Corycæus inaudiat,” cum quispiam aliquod se-
 creto aut facere aut dicere videtur, neque tamen
 lateat ob eos qui ad se nihil pertinentia speculari
 et explorare student: quod et Corycæi prædones
 in portibus facere solebant, interrogantes mercato-
 res eo appellentes, quid in navibus portarent. Quod
 Anaxagoras physicus Anaximenis Milesii fuerit dis-
 cipulus: præceptor autem fuit Archelai physici,
 et Euripidis poetæ. Quod Meles fluvius juxta
 Smyrnæ murum labatur. Quod Dolobella Tre-
 bonium in Smyrna obsidione captum interemerit,
 unum de percussoribus divi Cæsaris. Quod qua-
 tuor sint Lethæi fluvii: unus juxta Magnesiā,
 quæ ad Mæandrum est sita; alius in Gortyne, op-
 pido Cretæ; alius juxta Triccam, urbem Theffaliæ,
 ubi Æsculapius fuit natus; alius apud Libyas He-
 sperios. Cæterum urbs Magnesia prope Lethæum
 est juxta Mæandrum, ubi ferunt in crucem actum
 fuisse Daphitam grammaticum; quod hoc carmine
 reges Pergamenos incessisset: “Purpurei vibices,
 “fæx ultima divitiarum Lyfimachi, Lydos et Phry-
 “giam regitis.” Quod Magnetes in Asia Anaxe-
 nori citharædo æneam imaginem erexerint cum
 hac inscriptione: “Est operæ pretium talem exau-
 “dire canentem, Qualis hic est, qui voce Deos
 “exæquat et ode.” Scriptor autem, spatio non
 fatis confiderato, ultimam secundi versus litteram
 prætermisit, cum basis latitudo non sufficeret. Quæ
 res civitatis inscitiam prodidit scripturæ ambigui-
 tate; cum non liqueat rectone an dandi casu acci-
 pienda sit vox ΑΥΔΗ, nam multi dativos sine iota
 scribunt. Quod Stratonicus citharædus, videns

^a In Ed. Basf. ἱερὸς ὅσους ὀλύνθας.

^b Vide Schol. ad Lycophr. ver. 426.

^c Strab. p. 921. l. 13. 23.

^d Strab. p. 923.

^e Strab. p. 925. l. 25.

^f Ita ex Strabone. In Ed. Basf. διδάσκαλος δὲ Ἀρχέλαος &c.

^g Strab. p. 925. l. 29. et

p. 926. l. 5.

^h Strab. p. 926. l. 40. et 927. l. 2.

ⁱ Ἰεσπερίαις Ἰεσπερὶς legendum censet Casaubonus.

^k Strab. p. 928.

^l 26. 34.

^m Αὐδῇ in Ed. Basf.

ⁿ Strab. p. 932. l. 21.

Caunios colore admodum viridi, dixit hoc illud esse quod poeta inquit, "Tale quidem genus est hominum, quale foliorum." Cum vero illum incusarent, quod urbem ut morbidam carperet; Ego, inquit, eam morbidam dicere ausim, ubi mortui ambulant? Quod Rhodii, bonis legibus instructi maximam curam habuerint rerum navalium. Unde permulto tempore maris imperium obtinuerunt, et latrocinia sustulerunt, atque Romanis amici fuere et regibus quicunque Romanorum et Graecorum forent studiosi: unde suis legibus vixerunt, atque permultis donariis urbs eorum honestata fuit, e quibus optimum fuit Colossus solis, quem poeta, qui iambicum fecit carmen, sic describit: "Colossus solis quandoque septemdecim Chares fabrefecit cubitorum Lindius." Quod Protogenes in Rhodo perdicem pinxerit tam feliciter, ut perdices cicures accedentes pipirent, multitudinemque spectantium oblectarent, homines autem admiratione inhiarent. Quod in Rhodo tanta fuerit de plebe cura, ut legem sanxerint, qua divites singulis diebus pauperes alere tenerentur, cogentes munera quaedam civitatis peragere. Quod in Rhodo stationes quaedam navium fuerint absconditae et clanculariae, quas qui inspicere audebant morte multabantur. Quod quemadmodum in Cyzico et Massilia, sic etiam in Rhodo instrumentorum et machinarum fuerint officinae. Quod Rhodii, et Halicarnassei, et Cnidii, et Coi, et Dorae sint. Quod Rhodus prius Ophiussa fuerit appellata, et Stadia: deinde Telchinis, a Telchinibus eam insulam incolentibus; quos nonnulli fascinatores et maleficos dicunt, quod stygiam aquam sulphure admixtam animalibus et stirpibus perneciei gratia inspergerent. Sunt qui dicunt, eos artifices mechanicos primos exstitisse, qui aeris et ferri ex metallis generationem repererint. Venerunt e Creta in Cyprum, inde in Rhodum. Quod post Telchinas Heliadae (ut fabulae tradunt) insulam occupaverint, quorum uni Cercapho filii nati fuerunt tres, Lindus, Ialysus, Camirus: qui urbes de suis nominibus dictas condidere. Quod Rhodi ambitus stadiorum sit 720. Quod Atabyris mons sit excelsissimus e Rhodiis, Jovi Atabyrio sacer. Quod Posidonius Rhodi vixerit, et sophisticen exercuerit: fuit autem Apamienfis, ex urbe Syriae. Quod Dionysius Thrax, et Apollonius qui Argonautica scripsit, Alexandrini fuerint quamvis Rhodii vocarentur. Quod Eudoxus mathematicus Cnidius fuerit, Platonis discipulus. Quod urbs Halicarnassus principum Cariae regia sedes fuerit, Zephyra prius appellata. Hoc loco est Mausoli sepulchrum, unum e septem orbis spectaculis, quod Artemisia marito construxit. Hinc fuit Herodotus, quem deinde Thurium vocarunt, eo quod coloniae in Thuriis missae fuisset particeps. Quod Hecatomno Carum regi tres filii fuerint, Mausolus, Hidrieus,

χλωρὸς, τὸτο ἔφη εἶ) τῷ ποιητῇ. "Οἵηπερ φύλλον
 "γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν" μεμφομένην δὲ τῇ Καυνίων,
 ὡς σκώπτειτο αὐτῶν ἡ πόλις ὡς νοσηρὰ. ἐγὼ, ἔφη, ταύ-
 τινι θαρρήσαιμι ἀν' λέγειν νοσηρὰν, ὅπερ καὶ οἱ νεκροὶ
 5 αἰσιπατῶσιν; "ΟΤΙ ἂ Ῥόδιοι, εὐνομοὶ ὄντες, ἐπεμελή-
 θησαν μάλιστα αἰεὶ τὰ ναυτικά· ἀφ' ὧν ἐθαλασπο-
 κράτησαν χεῖρον πολλὴν, καὶ τὰ ληστῆρια κατέλκον, καὶ
 Ῥωμαίοις ἐγένοντο φίλοι, καὶ τῇ βασιλείᾳ τοῖς φιλορω-
 μαίοις τε καὶ φιλέλλησιν· ἀφ' ὧν αὐτόνομοι διετέλεσαν,
 10 καὶ πολλοῖς ἀναδήμασιν ἡ πόλις αὐτῶν ἐκοσμήθη· ὧν
 ἄριστος ὁ ἔ' ἡλίας κολαστὸς, ὃν φησὶν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμ-
 βεῖον, ὅτι τῶς. "Κολαστὸν ἡλίας ποτ' ἐπ' ἰάκῃς δέκτε
 "Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Δίνδιος." "ΟΤΙ Πρωτογένης
 ἔγραψεν ἐν Ῥόδῳ πέρδικας, ὅς τοσούτον ἰὺ εὐδόκιμος,
 15 ὥστε οἱ πηλασοὶ πέρδικες ἐρχόμενοι ἐφθέγγοντο καὶ ὀχλα-
 γῶνουν, οἱ δὲ ἀνδρωποὶ ἐκεχλῦεσαν. "ΟΤΙ ἐν
 Ῥόδῳ τοσούτον ἰὺ τὸ δημοκλειδὸν καὶ αἰσχρονοητικόν, ὥστε
 νόμον ἔθεντο, ἵνα οἱ πλείστοι καθ' ἐκάστην πέφωσι τῆς
 πέντητας, τῇ ἀναγκάδι πὶ ἐργάζεσθαι ἀναγκαζομένης.
 20 "ΟΤΙ ἐν Ῥόδῳ ἦσαν πῖνα τῇ ναυστάδμων κρυπτά καὶ
 ἀπόρητα, ἀ ὁ πολμήσας ἰδεῖν θανάτῳ ἐζημίετο. "ΟΤΙ
 ὡς περ ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐν Μασσαλίᾳ, ὅτι τῶς καὶ ἐν Ῥόδῳ
 ἐσπούδατο κοινῇ ἡ ὀργανοποιία καὶ ἡ μηχανοποιία. "ΟΤΙ
 Ῥόδιοι, καὶ Ἀλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῶοι, Δωρι-
 25 εῖς εἰσιν. "ΟΤΙ ἡ Ῥόδος ἐκαλεῖτο παλαιότερον Ὀφίσσας,
 καὶ Στάδια· εἴτα Τελχινίς, ἀπὸ τῇ οἰκησάντων Τελ-
 χινῶν πλὴν ἦσαν· ἐς οἱ μὲν γῆντάς φασιν εἶ) καὶ
 βασιάνες, θείῳ· κατὰρραίνοντας τὸ τ' στυγρὸς ὕδωρ, ζῶων
 τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ, τεχνίτας μηχανι-
 30 κὰς παλαιότες εὐρέντας χαλκῶ τε καὶ σιδήρῳ γένεσιν ἐκ
 μετάλλων· ἦλθον δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον, εἴτα εἰς
 Ῥόδον. "ΟΤΙ μὲν τῆς Τελχίνης οἱ Ἡλιάδαι μυ-
 θεύονται καταρραῖν τῇ ἦσαν· ὧν ἐνὸς Κερκίφου γενέσθαι
 παῖδας γ'. Δίνδον, Ἰήλυσον, Κάμειρον, τῆς καὶ τὰς
 35 πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους. "ΟΤΙ ὁ Ῥόδου ἡ παλαι-
 μετέρος σταδίων ὅσῃν ἡ ψή. "ΟΤΙ Ἀτάβυρις ὄρες
 ὑψηλότατον τῇ ἐν Ῥόδῳ, ἱερὸν Διὸς Ἀτάβυρις. "ΟΤΙ
 ὁ Ποσειδώνιος ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐσοφίστευ-
 σεν· ἦν δὲ Ἀπαμεύς, ἐκ τῇ Συρίᾳ. "ΟΤΙ Διονύσιος
 40 ὁ Θράξ, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τῆς Ἀργοναύτης ποιήσας,
 Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἦσαν, ἐκελθόντες δὲ Ῥόδιοι. "ΟΤΙ
 Ἐὐδόξος ὁ μαθηματικὸς Κνίδιος ἦν, Πλάτωνος μα-
 θητής. "ΟΤΙ ἡ Ἀλικαρνασσὸς πόλις τὸ βασιλεῖον
 ἦν τῷ τῇ Καρίας δυναστῶν, καλεσμένη παρὶν Ζεφύρα·
 45 ἐνταῦθα ὅστις ὁ ἔ' Μαυσωλὲς τάφος, ἐν τῇ ζ'. Σεαμά-
 των, ὅπερ Ἀρτεμισία τῇ ἀνδρὶ κατεσκευάσεν. Ἡρό-
 δοτος δὲ ἐντεῦθεν ἦν, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Θέριον, ἀφ'
 τὸ κοινωῆσθαι τῇ εἰς Θερίας ἀποικίας. "ΟΤΙ ἑκα-
 τὸμνῳ ἔ' Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαυσωλὸς,

^a Strab. p. 932. l. 12. 22. et p. 934. l. 4.

p. 934. l. 15. 23.

^d Strab. p. 935. l. 25.

p. 936. l. 31. p. 937. l. 8. 21. et p. 938. l. 6.

^k Aut legendum ἑκατόμνῳ, aut τῷ Καρῶν βασιλεῖ.

^b "Οτι apud Strab. in quib. etiam desiderantur Κολαστὸν ἡλίας ποτ'.

^c Ita ex Strab. In Ed. Basf. καταρραίνοντας.

^e Strab. p. 935. l. 37.

^f Strab. p. 938. l. 26. 34. et p. 939. l. 1. 10. 15.

^g Strab. p. 938. l. 26. 34. et p. 939. l. 1. 10. 15.

καὶ Ἰδριεύς, καὶ Πιζώδαρος· καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ
 πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μωσωλὸς συνώκησεν, τῇ δὲ
 Ἀδᾷ ὁ δεύτερος ἀδελφὸς Ἰδριεύς· μὲν δὲ θάνατον
 Μωσωλὸς, Ἀρτεμισία ἤρξεν· ἐκείνης δ' ἀποθανόντος,
 Ἰδριεύς· ὃν διεδέξατο Ἀδᾷ, ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνή· ὁ δὲ
 Πιζώδαρος μνηστὴς, καὶ πρὸς τὰς σατράπην κοι-
 νωνὸν τῇ ἀρχῇ πρὸς Περσῶν, ἐξέβαλεν τὴν Ἀδάν· ἐλ-
 θόντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατέφυγεν πρὸς αὐτὸν ἡ
 Ἀδᾷ, καὶ υἱὸν θητὸν ἐποίησεν καὶ κληρονόμον, καὶ ἕτως τὴν
 Κάρων ἀρχὴν ἀνέλαβεν. Ὅτι^α πρὸς τὸν Κράγον
 ὅρος τῆς Λυκίας τὰ κατὰ Χίμαιραν μυθολογούμεται.
 Ὅτι^β τὰ Σόλυμα ὅρη Πισιδῶν ὄντι, πρὸς τὴν Τερμισ-
 σὸν πόλιν. Ὅτι^γ ἡ Κερίκος θηλυκῶς λέγεται. Ὅτι^δ
 ἀπὸ Σόλωνος τῆς Κιλικίας ἦν Χρύσιππος τε ὁ Στωϊκός,
 καὶ Ἀρχύτας. Ὅτι^ε τὸ παλαιὸν ἡ Ταρσοὺς ἐπὶ τῇ ἑσπέρᾳ
 ποσσὺν πρὸς φιλοσοφίαν καὶ τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ, ὥστε
 καὶ Ἀθῆνας καὶ Ἀλεξανδρίαν ὑπερέβαλετο χάριτι· οἱ δὲ
 μανθάνοντες ἦσαν Ταρσεῖς. Ὅτι^ς ἔργα νέων, βασι-
 λῆος δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γέρωντων. Ὅτι^ζ ὁ μὲν τῶν Πε-
 λοπίδων πλεῖστος ἀπὸ τῆς πρὸς Φρυγίαν καὶ Σίπυλον
 μεταλλῶν γέγονεν· ὁ δὲ Κάδμου, πρὸς Θράκην καὶ τὸ
 Παγλαῖον ὅρος· ὁ δὲ Πριάμης, ἐκ τῆς ἐν Ἀστυρίᾳ περὶ
 Ἀβυδὸν χρυσεῖαν (ὧν καὶ νῦν ἐπὶ μικρὰ λείπεται, πολλὴ
 δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα σημεῖα τῆς πάλαι μετ' αλ-
 λείας)· ὁ δὲ Μίδου, ἐκ τῆς περὶ τὸ Βέρμιον ὅρος· ὁ δὲ
 Τύρου καὶ Ἀλυάττης καὶ Κρῆσις, ἀπὸ τῆς ἐν Λυδίᾳ τῇ
 μετὰ τὴν Ἀρνήως τε καὶ Περγᾶμε πολίχνης ἐρήμους,
 ἐκμεμεταλλευμένα ἐχέουσι τὰ χαρῖα.

et Pixodarus : item filiae duae, e quibus seniore
 Artemisiam Mausolus duxit ; Adam vero secundus
 frater Hidrieus. Post mortem Mausoli Artemisia
 imperaverit : ea deinde mortua, Hidrieus, cui Ada
 et soror et conjux successit. At Pixodarus cum
 Medicarum partium esset, satrapa e Persis ad com-
 munionem imperii accito, Adam eiecit : adventante
 vero Alexandro ad eum confugit Ada, ac filium ad-
 optivum fecit et hæredem, atque hoc pacto Carum
 imperium suscepit. Quod Crago Lyciae monti fa-
 bula de Chimæra affingatur. Quod Solymi montes
 Pisidarum sint, circa Termisium urbem. Quod
 Cericeus genere foeminino efferatur. Quod e Solis
 Ciliciae fuerint Chrysippus Stoicus et Aratus. Quod
 Tarsus olim adeo in philosophia ac cæteris disci-
 plinis sese exercuerit, ut et Athenas et Alexandriam
 propemodum superaret : qui vero studia ista colu-
 erunt, Tarsenses erant. Quod res juvenum sint,
 consulta virum, crepitus seniorum. Quod Pelopi-
 darum divitiæ a metallis circa Phrygiam et Sipy-
 lum provenerint : Cadmi vero e Thracia et monte
 Pangæo : Priami ex auri fodinis quæ apud Aby-
 dum sunt in Astyris (quorum exiguæ supersunt re-
 liquiæ, sed multum terræ egestum ac fossæ signa
 sunt luculenta secturarum antiquarum :) Midæ au-
 tem e metallis quæ circa Bermium montem erant :
 Gygis, Alyattis, et Cræsi e Lydiae metallis apud
 oppidulum desertum, inter Atarneum ac Perga-
 mum, ubi loca erant effossa ex metallorum in-
 quisi-
 tione.

^a Strab. p. 950. l. 20.^b Strab. p. 952. l. 5.^c Ita ex Strabone. In Ed. Basf. Τελμησσόν.^d Strab. p. 958. l. 12.^e Strab. p. 960. l. 25.^f Strab. p. 968. l. 43. et p. 689. l. 4.^g Ita ex Strabone. In Ed. Basf. τῶν Ἀσσυρίοις περὶ &c.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO DECIMOQUINTO.

QUOD India rhombi figuram præ se ferat : cuius latus septentrionale Caucasus mons est, ab Aria incipiens usque ad terminum ejus maxime orientalem: hic mons Sacas terminat et Scythas et Seras septentrionem versus, Indos autem versus austrum. Latus occidentale Indus fluvius est, e Caucaſo delatus, versus occidentem hybernium. Latus autem ipsius orientale et australe mare Rubrum est. Quod India tota fluminibus irrigetur; e quibus duo maximi sunt, Indus et Ganges, ac multo major Ganges. Quod Ganges fluvius, e montibus Caucaſi ad austrum fluens, postquam campum attigerit, ad ortum redeat usque ad urbem maximam Palibothra, atque hoc modo tandem ad austrum in mare Rubrum exeat. Indus vero, duobus ostiis insulam Patalenen amplectens, in mare Rubrum egreditur. Quod multi imbres Indiam madefaciant, per quos linum feritur, et milium, et sesamum, et oryza, et bosmorus: hyberno autem tempore feritur triticum, hordeum, legumina, et fruges aliæ nobis ignotæ. Quod in mari Indico nascantur cete ancipitis vitæ, alia bobus, alia equis, alia aliis animalibus terrestribus similia. Quod bosmorus frumentum sit minus quam triticum, nascaturque inter amnes; torretur autem cum in area excutitur, sed jurant non prius ex area seluturos, quam igni frixerint, idcirco ne semen exportetur. India multis terræ motibus concu-

ΟΤΙ ἡ Ἰνδικὴ σχῆμα ἔχει ῥομβοειδές· ἥς τὸ μὲν βόρειον πλὴρὸν ὁ Καύκασός ἐστιν τὸ ὄρος, ἀπὸ τῆς ὁ Ἀρείας ἀρχαίῳ ἔως τοῦ ἀνατολικωτάτου πέρατος, ὅπερ ὄρος διορίζει Σάκας τε καὶ Σκύθας καὶ Σήρας πρὸς βορρᾶν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς νότον· τὸ δὲ δυτικὸν πλὴρὸν ὁ Ἰνδὸς ἐστὶν ποταμός, ῥέων ἐκ τοῦ Καυκάσου πρὸς δυσμὰς χειμερινάς· τὸ δὲ νότιον καὶ ἀνατολικὸν ἡ Ἐρυθρὰ ἐστὶν θάλασσα. ὍΤΙ πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ ποταμοῖς ἐστὶν κατάρρυτος· ὧν μέγιστοι δύο, Ἰνδὸς καὶ Γάγγης· ὧν πολὺ μείζων ὁ Γάγγης ἐστὶν. ὍΤΙ ὁ Γάγγης ποταμός, ῥυεὶς ἐκ τῶν ὄρεων τῶν Καυκασίων πρὸς νότον, ἐπειδὴν ἀφίεται τῶν πεδίων, ὑποσέφει πρὸς ἀνατολὰς ἕως πόλεως μεγίστης Παλίβοθρα, οὕτως πρὸς νότον αὖθις εἰς τὴν Ἐρυθρὰν βάλλει· ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμός, δυοῖν ὁμασί τινι Παταλιωτῶν νήσων πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς πελάγων, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν. ὍΤΙ πολλοὶ ὄμβροι τινι Ἰνδικῶν κατέχουσιν, ἐν οἷς λίνον ἀπείρεται, καὶ κένχεον, καὶ σήσαμον, καὶ ὄρυζα, καὶ βόσμορος· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς σῖτος, κριθή, ὄσπρια, καὶ ἄλλοι καρποὶ, ὧν ἡμεῖς ἀπειροί. ὍΤΙ περὶ τινι Ἰνδικῶν θάλασσαν γίνεται κήτη ἀμφίβια· τὰ μὲν βοῦσι, τὰ δὲ ἵπποις, τὰ δὲ ἄλλοις χερσαίοις εὐκόλα. ὍΤΙ ὁ βόσμορος οἷτος ἐστὶν μικρότερος πυρρῶν γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις· φρύγεται δ' ἐπὶ ἀλσὶν, πρὸς ἀλσὶν μὴ σπείσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἀλσὸς, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα· ἡ δὲ Ἰνδικὴ σεισμοῖς πολλοῖς ἀλίσκεται,

^a Strab. p. 981. l. 10.

^b Vide Dionysii Περιήγησιν, ver. 1130.

^c Ἀριανὸς Strab.

^d Strab. p. 982. l. 16. 27. 30.

^e Πολίβοθρα in Ed. Baf.

^f Strab. p. 984. l. 5.

^g Strab. p. 986. l. 11.

^h Στεπλὸς ἐστὶ μικρότερος &c. Strab.

ⁱ Φρύγεται

^j ἐπὶ ἀλσὶν in Ed. Baf.

^k Strab. p. 986. l. 28.

καὶ οἱ ποταμοὶ πολλάκις μετακοιπίζονται τὰς πε-
 κειμένας πόλεις, τὰς μὲν κατακλύζουσι, τὰς δὲ
 ἀναρπία ἀφαιρέσουσι καὶ δίψη. "ΟΤΙ οἱ τῆς Ἰν-
 δικῆς καρποὶ διφορεῖ εἶσιν· οἱ τε σαρπτοὶ, καὶ οἱ τῶν
 δένδρων, ἀφ' ὧν τε τοὺς πολλοὺς ὄμβρους καὶ τὰς ἰσχυ- 5
 ρύς ἡλίας. "ΟΤΙ ^a ἐν ποσὶ κλάδοις τῶν ἐν Ἰνδῇ
 δένδρων ἔριον ἐπανθῇ, ἀφ' ὧν τὸ ἐνικμον τῷ ξύλῳ, ὅ-
 ῳ σπινθὲς γίνονται· ἔστιν δὲ καὶ φλοιὸς δένδρων ἐκεῖ,
 ὅθεν ὡς ἱμάτια ποικίλα γίνεται· ἔστιν δὲ καὶ δένδρα
 παρ' αὐτοῖς μέλι ποιοῦντα ἀνδρῶν ζώων, ὅθεν οἱ φα- 10
 γόντες μεθύσκονται· εἰσὶν δὲ τινα ἐκεῖ δένδρα, ὡς
 τὰ φύλλα ὅσα ἐλάττω ἀσπίδος ὄντι· ἄλλα δὲ ἕως
 ὀλίγων πηχῶν κλάδους αὐξήσαντα, εἴτα ἀφ' ὧν τὸ
 βάρος κατὰ νεύειν αὐξόμνη ἕως τῆς γῆς· εἴτα ἐκείσε 15
 πάλιν ῥιζοφύονται αὐτῆς αὐξέσθαι πρὸς τὸ ἄνω· εἴτα
 αὐτῆς ὀπτεῦναι, καὶ αὐτῆς ῥιζοφύεται, ὡς εἰκέναι πλὴν
 σκιὰν αὐτῶν οὐκία πολυτέγων· εἰσὶν δὲ καὶ δένδρα,
 ὡς τοὶ τελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ^b ὅτι δυνάμει-
 λήπια. "ΟΤΙ ἰσορεῖ Ἀριστοτέλης, γυναικῶν Αἰγυπτίαν
 ἐπιδιδυμα παιδία τετοκέναι· πολύτοκοι γὰρ αἱ τῶν 20
 Αἰγυπτίων γυναικες. "ΟΤΙ Ἀλεξάνδρου ἀφικομένου
 εἰς Τάξιλα πόλιν Ἰνδῶν, ξενισθέντος ὑπὸ τῶν ἐνο-
 κίωντων μεγάλως, καὶ μειζόνως αὐτὸς εὐεργετήσαντος,
 οἱ Μακεδόνες ἐφθόνησαν φάντες· ὅτι ὅσα εἶχεν Ἀλέ-
 ξανδρος, ὡς εἰκέναι, ὅς εὐεργετήσῃ, πρὶν ἢ διέβῃ τὸν 25
 Ἰνδόν. "ΟΤΙ οἱ πύθηκοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀνθρω-
 πόνων εἰσὶν ζῶων· καὶ σημεῖον τούτου, αἱ ἐν πολέμῳ
 σὺν τάξει φροσβολαὶ ἐκτετέρων. "ΟΤΙ οἱ πύθηκοι
 ὑπὸ Ἰνδῶν ἀλίσκονται ἕως· γέντες ὑδὼρ πρὸ αὐ-
 τῶν, σπονδίζονται τὸ πρὸς ὥπον, καὶ πλησίον ἑτέρων 30
 τεύχεσιν ἔχον ἔξον, σπονδίζονται δὲ ὑποχωρεῖσιν·
 οἱ δὲ πύθηκοι κατὰ μῆκος μετέωροι ὅτι δένδρου, κα-
 ταβάντες μιμῶνται, καὶ οὕτως σπονδίζονται τοῦ
 ἔξου ἀλίσκονται καὶ ἑτέρως πάλιν· θαλάκους ὑπο-
 δύνται κενούς, καὶ ὑποχωρεῖσι, πλησίον ἀφέντες 35
 ἑτέρους, διασεῖς ἔξω κεχρισμένους· οἱ δὲ μιμησά-
 μνοι ἀλίσκονται. "ΟΤΙ ^c τινὲς τῶν Ἰνδῶν τοῖς
^d τεθνηκόσι συγκατακρίουσι τὰς γαμέτας, ἵνα μὴ
 φροσάσῃ μοιχείας ἐρῶσαι ἄλλων, φαρμακεύουσι αὐ-
 τοὺς τὰς γαμέτας. "ΟΤΙ ^e παρ' Ἰνδοῖς κύνες εἰσὶν 40
 ἀρεταῖς ἔχοντες μεγάλας. Ἀλεξάνδρῳ γένῳ Σωπεΐ-
 θης ρν' κύνες δύο, Σωπεΐθης χάριν λέοντα φρο-
 βαλὼν, δύο αὐτῶν κύνες ἐπαφῆκεν· κρατουμένων δὲ
 αὐτῶν, ἑτέρους δύο ἐπαφῆκεν· ὡς δὲ ἐφάμμενος ὡς
 ὁ ἀγὼν, ἐκέλευεν ὁ Σωπεΐθης τὸν ἕνα κύνα ὑπο- 45
 χωρεῖσθαι μὴ πειδομένου δὲ, τὸν μὲν ἐκέλευεν
 ἐκτμηθῆναι τοῦ κυνὸς, καὶ ἕως ἀργῶς φέρετον
 ἐξετμήθη ὁ μὲν, ἢ τοῦ δῆγματος ὁ κύων μετῆ-
 κεν· ἄλλ' ἔχετο τοῦ λέοντος, ἕως ἀπέθανεν. "ΟΤΙ

titur, et flumina translata nonnunquam adiacen-
 tium urbium alias quidam submergunt, alias steri-
 litate et siti perdunt. Quod Indiae fruges bis in
 anno proveniant, quæ feminantur inquam et quæ
 ex arboribus nascuntur: id fit tum ob imbrium
 copiam, tum ob solis vehementiam. Quod in qui-
 busdam ramis arborum Indiae lana nascatur propter
 ligni humiditatem, ex qua findones texuntur. Est
 et cortex quidam arboris illic, e quo vestes variae
 conficiuntur. Item arbores apud eos sunt, absque
 animalibus mel conficientes, e quibus inebriantur
 esitantes. Sunt etiam arbores illic, quorum folia
 non sunt minora scuto: aliae arbores sunt, quarum
 rami cum ad paucos cubitos excreverint reliquum
 incrementum prouum faciunt, deflexi quousque
 terram contingant: deinde terram ingressi radices
 agunt veluti propagines, mox rursus in truncum
 exeunt, a quo postquam aucti fuerint, inde flectun-
 tur, et aliam propaginem efficiunt, deinde aliam;
 et sic deinceps, ut ab una arbore umbraculum fiat,
 tabernaculo multis columnis innitenti simile. Sunt
 arbores aliae, quarum stipitem vix quinque homines
 complecti queant. Quod Aristoteles tradat, mu-
 lierem quandam Aegyptiam septem geminos pe-
 perisse: nam Aegyptiorum uxores foecundæ sunt.
 Quod Alexander cum Taxila appulisset, Indorum
 urbem, et ab incolis perhumaniter susceptus fuisset,
 atque ob id plurimum eis benefecisset, Macedones
 invidia moti dicebant, et Alexandrum non habuisse
 quibus benefaceret, priusquam Indum trajiceret.
 Quod simiae et elephantes animalia sint ad hominis
 captum proxime accedentia: cuius rei signum
 est insultus in bello ordine ab utrisque factus.
 Quod simiae ab Indis hoc modo capiantur. Ca-
 tinum aqua plenum in conspectu ponentes, fa-
 ciem sibi ea abluunt, atque in propinquo aliud ca-
 tinum visco plenum; cæterum ubi laverint, abe-
 unt: at simiae super arbore sedentes sublimes,
 descendunt inde, atque imitantur homines; eoque
 modo visco ablutæ capiuntur. Est et modus alius.
 Culleolos subligaculi modo induunt; inde disce-
 dunt, relictis aliis interius villosis: cæterum illæ
 imitantes id, capiuntur. Quod Indorum nonnulli
 una cum maritis defunctis uxores comburant; ne
 per occasionem adulterii alios viros amantes, pro-
 prios veneno tollant. Quod apud Indos canes sint
 valentissimi. Sopithes itaque cum Alexandro de-
 didisset canes centum quinquaginta, ut periculum de
 iis fieret, leone objecto duos canes immisit; qui
 cum imparēs certamini essent, alios duos solvit.
 Ubi jam æquatum erat certamen, Sopithes iussit ut
 unus ex canibus abstraheretur a morfu; et nisi pa-
 reret, crus amputaretur. Canis itaque prius sibi
 crus incidī passus est, quam morfum dimitteret;
 ac leonem retinuit, donec obierit. Quod in India

^a Strab. p. 988. l. 5. 11. 24. et p. 989. l. 7. 31.

telligenda. ^c Strab. p. 993. l. 28.

^d Strab. p. 995. l. 2. 10. 18.

^e Strab. p. 996. l. 23. 33.

^b Elzei in Ed. Basf. Verum aut is reponendum, aut vox λέγεται subin-

telligenda. ^c Strab. p. 993. l. 28.

^d Strab. p. 995. l. 2. 10. 18.

^e Strab. p. 996. l. 11.

^f Scilicet ἀνδράσι.

aer fit saluberrimus, vitæ autem longissimæ homines ipsi, ita ut supra centum et triginta vivant annos. Syssitia apud eos sunt, sicut apud Laconas. Auro non utuntur, neque argento: pro servis utuntur juvenibus. Nullam disciplinam exquisitè discunt præter medicinam; tanquam aliæ, si ultra mediocritatem discantur, maleficos efficiant. Judicium iis non est, nisi cædis et contumeliæ, cum homo præstare non possit, ne iis adficiatur. Quæ vero in contractibus fiunt, ea penes nos sunt: itaque cavendum est, ne quis decipiatur, et non implendam esse urbem controversiis. Quod in India tigrides gignantur, magnitudine leonibus duplo majores, et robore longe præstantissimi. Quod in India lapides effodi dicant thureo colore, ficu dulciores: item serpentes membranaceis alis, et scorpios. Quod in India canes sint robustissimi, qui non ante morsum dimittant, quam aqua naribus infundatur: nonnullis præ vehementia in morfu oculos distorqueri aiunt, quibusdam etiam excidere: leonem et taurum a cane detineri; taurum mori rictu comprehensum, priusquam dimittatur. Quod in regione montana Indiæ Silas fluvius sit, in quo nihil innatat. Quod aeres quidam sint adeo tenues, ut nulla in eis volatilia invehantur. Fortasse autem exhalati vapores ad se trahunt, et quodammodo absorbent subvolantia; sicut electrum paleam, et fideritis ferrum ad se rapit: et fortassis aliquæ ejusmodi vires etiam in aqua sint. Quod Indorum multitudo in septem genera divisa sit; in quibus primi sunt philosophi, honoratissimi, paucissimique. Utuntur unoquoque eorum publice et privatim qui maculant et sacrificant, quique vaticinia scrutantur: ubi qui ter mendax deprehensus fuerit, ei per totam vitam ex lege silentium indicitur; qui vera dixerit, immunis et omni tributo exemptus habetur. Secundum genus est agricolarum, qui plurimi sunt et mansueti ob immunitatem militiæ: et cum regio tota sit regis, ipsi eam conductam excolunt, pacti mercedis loco quartam fructuum partem. Tertium genus est pastorum ac venatorum, quibus folis venari et pecora pascere licet: hi vagi errabundique in tuguriis vitam degunt. Elephantès menses decem et septem uterum gestant: apud matrem annos sex aluntur: vivunt annis plusquam ducentis. Libycis Indici majores sunt, et robustiores: hi rictu propugnacula dejiciunt, et arbores radicitus evellunt in posteriores pedes erecti. Mansuescunt adeo et solertes sunt, ut lapidem jacere, et armis uti, et optime natare discant. Cæterum

^a ὃν Ἰνδία ὑγιεινόςτατος μὲν ὁ αἶρ· μακροβιότατοι δ' οἱ Ἰνδοί, ὥστε καὶ ὑπὲρ τὰ ρλ'. ἐπὶ ζῴῃ συσσίτια δ' ὅθιν αὐτοῖς, ὡς τοῖς Λάκωνιν· τὰ δὲ χρυσῷ οὐ χρῶνται, ὅθεν τῷ ἀργύρῳ ἀντὶ δὲ δούλων, τοῖς δ' ἀκμῇ χρῶνται· πλεῖν δὲ τῆς ἰατρικῆς, ἀλλίως οὐ κατορθοῦσιν ὀπιμελῶς ὀπιστήμιω, ὡς ἀν' ἀκακουργουσὶν τῶν ἄλλων, εἰ πλεον τῷ μετεῖον διδάσκονται· δίκη δὲ παρ' αὐτοῖς ὅδε ἔστιν, πλεῖν φόνου καὶ ὕβρεως· ταῦτα γὰρ ὅδε ἐφ' ἡμῖν ὅθιν παθεῖν· τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐφ' ἡμῖν καὶ δεῖ πολυπραγμονεῖν πρὸς τὴν ἑξαπατηθῆ· τίς, ἵνα μὴ δικῶν ἢ πλήρης ἡ χώρα. ^b Ὅτι ἐν Ἰνδία πύγριδες γίνονται, διπλάσιοι τῷ μεγάλῳ λέοντι, καὶ ἰσχυρότατοι δὲ πάντων μάλιστα λέοντων. ^c Ὅτι φασὶν ἐν Ἰνδία λίθους ὀρύττεσθαι λιθνοχέρες, γλυκύτερους σίκων· καὶ ὄφεις ὑμενοπτερωτοὺς καὶ σκορπίους. ^d Ὅτι ἐν Ἰνδία ἀλκιμώτατοί εἰσιν κύβες, οὐ πρὸς τὴν μεδίαντες τοῦ δῆγματος, πρὶν ὑδὼρ εἰς τοὺς ῥόδωνας αὐτῶν χυθῆναι· ἐνίοις δὲ ὑπὸ πρηνείας ἐν δῆγματι ἀφ' ἑσέφρεσθαι τὰς ὀφθαλμούς φασι, τοῖς δὲ καὶ ἐκπύπτεν· κατέχεσθαι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ σποτανεῖν, κρατὲρ μὲν σπὸ τοῦ ῥύγχους. ^e Ὅτι ἐν τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰνδικῆς Σίλας ὅθιν ποταμός, ὃ ὅθεν ἐπιπλεῖ. ^f Ὅτι εἰσὶν ἄερες λεπτοί, οἷς ὅθεν ἐπιχέται πύλων· ἴσως δὲ καὶ οἱ ἀναφερόμενοι ἀτμοὶ ἐπιπύπτεται φυσικῇ ὀλκῇ, καὶ οἷον ῥοφῶσι τὸ ὑψιπέτη, καὶ ὡς τὸ ἡλεκτρον τῷ ἀχέρῳ καὶ ἡ μαγνήτις τοῦ σιδήρου ἐλκτικὰ ὅθιν· τάχα δὲ καὶ κατ' ὕδατος τοιαῦτά τινες εἶεν ἀν' διωάμεις. ^g Ὅτι τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται· ὧν πρῶτοι μὲν, οἱ φιλόσοφοι, ἐντιμώτατοι καὶ ὀλίγοι· χρῶνται δ' αὐτοῖς δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ θύοντες τε καὶ ἐναγίζοντες καὶ μαντιδόμῳ· ὅς δ' ἀν' τρεῖς μαντιδοσάμῳ ἀσοχήσῃ, ἀναγιάζεται ἀφ' βίου σιγῆν· ὁ δὲ κατορθώσας, ἀπελὴς καὶ ἀφορὸς γίνεται· δεύτεροι δ' οἱ γεωργοί, πλείοι τε ὄντες καὶ ἐπιτεκνῆς, ἀφ' τὸ μὴ στρατεύεσθαι· ἔστιν δ' ἡ γῆ πᾶσα βασιλική, μισθοῦ δ' αὐτῶν ὅτι τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν· τρίτοι δ' οἱ ποιμένες καὶ θηροκόμοι, οἷς μόνοις ἔξεστιν θηρεύειν καὶ θρεμματοποιεῖν, σκηνώσιν ὄντες καὶ μετανάσαι· ^h οἱ δ' ἐλέφαντες ἱζ'. μῆνας κατὰ γαστὴρ φέρονται· ὅθεν δὲ τῇ μητρὶ ἐξ ἑτῆς τέφονται· ζῶσι δ' ἑτῆ πλείω τῶν ἀφροσύων· τῶν δὲ λιθικῶν οἱ Ἰνδοὶ μέγιστος τε εἰσὶν καὶ ῥαυμαλώτεροι· ταῖς γούῃ πρηνέσιν ἐπάλξεις καθαιρῶσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρηνέσιν, ἀφ' ὧν εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας· τοσοῦτον δ' εἰσὶν εὐπήλαστοι καὶ θυμώσοφοι, ὥστε καὶ λιθάζειν μακρόν, καὶ ὅπλοις

^a Strab. p. 998. l. 24. 28. 33.^b Strab. p. 1000. l. 15.^c Τὸ δῆχθιν Strab.^d Πρῶτερον ἢ ἀφ' ὧν αἰσθάναι adjicit Strab.^e Strab. p. 1001. l. 3. 9.^f Σίλας Strab.^g Strab. p. 1001. l. 15. 35.^h Strab. p. 1003. l. 9. 20.

ἐπὶ σκοπῶν Strab.

ⁱ Λιθάζειν

χρησται, καὶ νεῖν·^a οἱ δὲ χρυσοφόροι μύρμηκες, ὥσπερ οἱ ἀσφάλαιες, ὀρύττουσι τὴν γῆν χρυσίην οὔσαν, ὡς οἱ Ἴνδοι σοφίσμασιν πῶν ὑποκλέπουσι· φοβῶνται γὰρ μὴ ληφέντες ὑπὸ τῆς μυρμηκῶν σπόλωνται·^b καὶ γὰρ μέγας μὲν ἔχουσιν ὑπὲρ 5 ἀλώπεκα, τάχος δὲ ὑπὲρ λέγων· οἱ δὲ ὄφεις, οἱ μὲν μικροὶ καὶ ἀσθημαῖοι, ἀφύλακτοί τε εἰσὶν καὶ θανατώδεις· οἱ δὲ μεγάλοι, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑ. πήχεις, δυνάμειος ὡς οὐσία· πάλιν ἀφόρητοι· ἐπαοιδῆς δὲ καὶ βοτάνων ῥίζαις ἰώνται·^c κροκόδειλοι δ' εἰσὶν ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, μικρότεροι τῆς^d Νειλῶν·^e τέταρτοι δ' εἰσὶν, οἱ χειρόνακτες καὶ κῆπιλοι· πέμπτοι δ' οἱ πολεμισταί, οἵτινες τὰ μὲν ἄλλα ἔτη εὐπαγεῦσιν, σιπζόμυνοι παρῆκα, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἔξερχονται· ἕκτοι δ' οἱ Ἐφοροι, οἵτινες ὅπισθοπέν- 15 τες^f λαθρα, ἀναγγέλλουσι ταῖς ἀρχαῖς τὰ εὖ ἢ κακῶς παρὰ τὸν νόμον· ἑβδομοὶ δ' οἱ συνέδροι καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἔξ ὧν τὰ ἀρχαῖα, καὶ διαθήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῆς ὅλης οὐδεὶς δ' ἔξ ἄλλου γένους γαμῖν, οὔτ' ἐπιτηδεύειν ἢ ἀντ' ἄλλου ἄλλο·^g οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν τέχνας, 20^h πλὴν εἰ φιλοσοφεῖν μόνον· ὅτι Ἰνδοὶ οἶνον ἐπίνουσι, πλὴν ἐν θυσίαις μόνον· ἄλλ' σπὸ χυλοῦ ὀρύζης ποιοῦσι τὸ πόμα, οὐχὶ δὲ κριθῆς· ὅτι Ἰνδοὶ ποσούτων ἀπλότητος μετὰποιῶνται, ὥς μὲν τὰ 25 οἴκοι φυλάττειν· τὴν γὰρ ἀπισίαν φασὶν πονηροδασκαλίαν εἶναι· ὅτι Ἰνδοὶ ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν μάλιτα ἐπιτηδεύουσιν, καὶ ὁ ἀλοὺς ὅτι ψευδομαρτυρία ἀκρωτηριάζεται· ὅτι τῆς τῆς Ἰνδῶν βασιλεῖς γυναῖκες κομίζουσιν ἐπιμελόμεναι· εἰ δὲ τις 30 γυνὴ μεθύοντα βασιλέα σποκτεῖν, τιμᾶται· ὅτι τῆς παρ' Ἰνδοῖς σοφῶν δύο γένη εἰσὶν· ὧν οἱ μὲν Βραχμάνες εἰσὶν, οἱ δὲ Γερμάνες· οἱ δὲ Βραχμάνες ἀπέχοντα ἐμφύχων καὶ ἀφροδισίων, φιλομαθεῖν- 35 τες ἐν ἀφρόνῳ ἀφροδισίῳ· ὁ δ' ἀκροατὴς οὔτε χρέμναιτο, οὔτε λαλῆσαι, οὔτε πῶσαι, ἄλλ' εὐτάκτως σιγᾷ· ἔτη δὲ λζ'. ἕως ζήτας ἑκάστος, ἀναχωρεῖ εἰς τὰ οἰκία, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν εὐπαθείᾳ ζῇ, χρυσοφόρων καὶ κρεῶν ἀπτόμενος· ὅτι Ἰνδοὶ νομίζουσι τὸν μὲν ἐνθάδε βίον, ὥς ἀν' ἀκμήν κυομένην εἶναι· τὸν 40 δὲ θάνατον, γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφῆσασιν· τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φαρτὸν φασιν, καὶ σφαιροειδῆ· καὶ ὅτι ὁ ποιήσας καὶ διοικῶν αὐτὸν θεός, δι' ὅλου ἀφροποφίτηκεν αὐτῷ· καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ ἀθάνατοί εἰσιν, καὶ τὰ ὑπὸ γῆν διακω- 45 τήρια· ὅτι οἱ Γερμάνες τὸ πολιτικὸν τῆς φιλο-

formicæ auriferæ, veluti talpæ, terram effodiunt auri fructis plenam, quam Indi dolo usi clam rapiunt; nam timent ne a formicis deprehensi interimantur: magnitudine enim sunt vulpibus majores, celeritate lepores superant. Serpentes, parvi quidem et palmi longitudine, ob violentiam periculosi sunt: magni vero, quindecim cubitos excedentes, roboris potentia magis sunt timendi. Medentur illis incantationibus et radicibus herbarum. In Indo flumine crocodili sunt, minores quam qui in Nilo nascuntur. Quartum genus eorum est, qui artes exercent, et institores sunt. Quintum genus est bellatorum, qui reliquum tempus otiosi agunt, et gratis aluptur, sed belli tempore egrediuntur. 15 Sexti sunt Ephori, qui clam insipientes, regi omnia renunciant, quæ bene aut perperam aguntur. Septimi sunt consiliarii et affeffores regis, a quibus et magistratus et judicia et rerum omnium administratio fit. Non licet cum alio genere connubia 20 contrahere, nec ab unius generis institutis ad alius descendere; neque eundem simul se pluribus dare tractandis, nisi præterea philosophiæ. Quod Indi vinum non bibant, præterquam in sacrificiis: potum a succo oryzæ conficiunt, non autem hordei. Quod Indi tantum habeant simplicitatis, ut ne do- 25 mus quidem custodiant: nam diffidentiam malorum aiunt magistratam esse. Quod Indi veritatem et virtutem exerceant maxime, adeo ut qui super falso testimonio convictus sit, extremis partibus corporis multetur. Quod Indorum reges mulieres curent; et si qua mulier regem ebrium interemerit, honoribus afficitur. Quod sapientum apud Indos duo sint genera; quorum alii Brachmanes vocantur, alii Germanes. Brachmanes ab animalibus et Venere abstinent, feriis sermonibus intenti. 35 Auditori non licet neque loqui, nec sternutare, nec exfcreare; sed compositis moribus utens silet prorsus: et cum triginta et septem annos sic vixerit, in sua secedit, et laxius licentiusque vivit, aurum gestans, et carnibus animalium vescens. Quod Indi putent hanc vitam, quasi quendam hominum recens conceptorum statum esse: mortem vero partum in veram illam et beatam vitam, iis qui recte sunt philosophati: mundum hunc ortum et quandoque interiturum esse; item sphaericum esse: quodque conditor et administrator omnium Deus 45 universum pervadit: et quod animæ immortales sint, et judicia apud inferos sint. Quod Germanes

^a Strab. p. 1003. l. 34. et p. 1004. l. 5. 25.

^b Καὶ γὰρ μέγας] Cl. Jf. Vossius ad Melam, lib. iii. cap. 7. miratur narrationem Herodoteam de ingenti formicarum magnitudine tot gravissimis auctoribus placuisse: negat, ex tribus formicarum apud Indos generibus ullum canis magnitudinem adæquare. Illud tamen legas apud Thuanum, ad an. 1559. ex Busbequii, ut videtur, Ep. 4. de legatione Turcica: nuncius Sc. venit cum muneribus, inter quæ erat formica Indica canis mediocris magnitudine. Quæ eludere videtur Bochartus in Hierozoico. Colomesius in Opusc. cap. 14.

^c Strab. p. 1005. l. 16. 24. 28. 33.

^d Apud Strab. λαθρα ἀναγγέλλουσι &c.

^e Strab. p. 1007. l. 30. 37. et p. 1008. l. 28.

^f Strab. p. 1011. l. 33. et p. 1012. l. 11.

^g Strab. p. 1010. l. 41. et 1011. l. 12. 18.

^h Strab. p. 1012. l. 23. 31. 35.

ⁱ Cl. Jf. Vossius ad Melam, lib. iii. cap. 7. miratur narrationem Herodoteam de ingenti formicarum magnitudine tot gravissimis auctoribus placuisse: negat, ex tribus formicarum apud Indos generibus ullum canis magnitudinem adæquare. Illud tamen legas apud Thuanum, ad an. 1559. ex Busbequii, ut videtur, Ep. 4. de legatione Turcica: nuncius Sc. venit cum muneribus, inter quæ erat formica Indica canis mediocris magnitudine. Quæ eludere videtur Bochartus in Hierozoico. Colomesius in Opusc. cap. 14.

^j Strab. p. 1005. l. 1. 3.

^k Πλην εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη.

^l Strab. p. 1007. l. 30. 37. et p. 1008. l. 28.

^m Strab. p. 1011. l. 33. et p. 1012. l. 11.

ⁿ Strab. p. 1012. l. 23. 31. 35.

civilem partem philosophiæ tractent. Medicina utuntur, non ea quæ medicamentis, sed quæ victus ratione peragitur: ex medicamentis autem maxime unctiones probant et cataplasmata. Quod Indorum sapientes omnes constantiam exercent, tum eam quæ in laboribus, tum quæ in tolerantia consistit, adeo ut totum diem in eodem gestu immoti perseverent. Quod qui sunt in Taxilis Indi defunctos absque sepultura projiciant. Quod sapientes Indorum, cum se morbo adfectos senserint, turpe id esse autumantes, igni sese e vita tollunt. Quod Porus quidam Indorum rex, ad D. Cæsarem donamiserit: hominem a puero brachia ab humeris truncatum; item viperas ingentes, ac serpentem cubitorum decem; item testitudinem fluviatilem trium cubitorum, et perdicem vulture majorem. Quod ab Indo fluvio occasum versus Aria sit; ad austrum vero Arachosia et Gedrosia: hæc quatuor habet latera, e quibus australe latus mare Rubrum efficit; orientale, Indus fluvius; occidentale, sinus Persicus; septentrionale, montes Tauri, qui Bagoi dicuntur et Parsynti. Longitudo maris stadiorum est 30000. Quod in mari Rubro cete nascantur cubitorum 72. Cyri regis sepulchro inscribitur, "Cyrus ego rex olim regum, conditus hic sum." Darii autem sepulchro ad hunc modum: "Amicis fui amicus, eques et sagittator optimus, venatores superavi, et omnia facere potui." Quod Sufis, vigente æstate, urbs ipsa tantum habeat aeris meridianum calorem, ut lacertæ et serpentes urbis vias transire non possint, sed in medio interceptæ concremantur. Aqua frigida aeri exposita illico calefit. Aiunt insuper hordeum in sole sparsum ita torreri, ut in furno cachrys solet; quapropter ad duo cubita terram tectis imponunt: domus ipsæ propter onus angustæ fiunt et longæ, cum longis trabibus careant, et magnis domibus indigeant propter æstus. Trabes autem e palmæ arbore peculiare quiddam patiuntur: nam cum solidæ sint, quando inveterascunt, non flectuntur in inferiorem partem, sed in superiorem panduntur adversus onus, unde melius tectum sustinent. Quod Persæ nec statuas nec aras erigant. Solem venerantur, et Lunam, et Venerem, et ignem, et terram, et ventos, et aquam. Si quis in ignem inspirarit, aut mortuum quicquam aut cœnum immiserit, morte plectitur: ventilantes enim flammam excitant. Aquæ autem, ad lacum aut fluvium aut fontem accedentes, scrobem faciunt, ibique jugulant hostiam, caventes ne

σοφίας μετέρχονται· τῇ δὲ ἰατρικῇ χρῶνται, οὐ τῇ ἁπλῇ φαρμάκων ἀλλὰ τῇ ἀφ' ἀφίτης τὸ πλέον· καὶ τῶν φαρμάκων τὰ ἐπιπλάστα καὶ ὀπλίσματα εὐδοκίμειν. "Ὅτι πάντες Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καρτερίαν ἀσχοῦσι, τιμὴν τ' ἐν τοῖς πόνοις, καὶ τ' ἐν ταῖς ἐπιμολαῖς· ὥς ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον ἀφ' αὐτῆς τιμὴν ἡμέραν ὀλλεῖν." "Ὅτι ἐν Ταξιλοῖς Ἰνδοὶ τοὺς τελευτήσαντας ἀτάφους ῥίπτουσιν." "Ὅτι ^a οἱ παρ' Ἰνδοῖς σοφοί, ἡνίκα αἰσθάνται νοσούντων ἑαυτῶν, αἰσχροῦν τοῦτο ἡρώμενοι, ἔξουσιν ἑαυτὸς τοῦ ζῆναι ἀφ' αὐτοῦ." "Ὅτι ^b Πῶρος τις Ἰνδὸς βασιλεὺς ἀπέπελε πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν δῶρα· ἀνδρωπὸν τε ἔξ ἀρχῆς ^c ἀποτετμημένον τῶν ὤμων, ἄχρεα· καὶ ἐχίδνας μεγάλας· καὶ ὄφιν πηχῶν ἰ. καὶ χελώ-
¹⁵ νιν ποταμίας, πέπιχυν· καὶ πέρδικα, μείζων γυπὸς." "Ὅτι ^d πρὸς δυσμὰς τῆς Ἰνδοῦ ποταμῆς, ἥ τε Ἀρεία ἐστίν· καὶ πρὸς νότον, Ἀραχωσία, καὶ Γεδρωσία ἐπὶ τετραπλευρῶν οὔσα· ἔσθ' ὁ μὲν νότον πλὴν, ἡ Ἐρυθρὰ· τὸ δὲ ἀνατολικόν, ὁ Ἰνδός· τὸ δὲ δυτικόν, ὁ Περσικὸς κόλπος· τὸ δὲ βόρειον, τὰ ὄρη τῆς Ταύρης, ἃ καλεῖται ^e Βάγβα καὶ Πάρουβα· τὸ δὲ μήκος τῆς θαλάσσης, στάδιοι μύριοι γ'." "Ὅτι γίνεται κήνη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, πηχῶν ὄντα εἰς ἑξήκοντα." "Ἐπίγραμμα ὅτι τῷ τᾷφω Κύρου τῆς βασιλείας· "Ἐνθάδ' ἐγὼ καίμαι
²⁵ "Κῦρος, βασιλεὺς βασιλῶν" ὅτι δὲ τῆς Δαρείου, οὕτως· "Φίλος εἰμὶ τοῖς φίλοις, ἱππεὺς καὶ τοξότης· ἄριστος ἐγενόμην, κυνηγῶν ἐκέρχουν, πάντα ποιεῖν· "ἡδυνάμην." "Ὅτι ^f ἐν Σάσοις, ποταμῶν ἔχει τιμὴν τῆς αἰέρος ἐν ἧρει ἀκμάζοντι ἡ πόλις μεσημέρας τιμὴν ἡμέρας, ὥς καὶ τὰς σαύρας καὶ τὰς ὄφεις ἐν τῇ πόλει ἀφ' αὐτῆς μὴ φθάνειν τοὺς ἐν τῇ πόλει ὁδοὺς, ἀλλ' ἐν μέσαις περὶφλέγεσθαι· ὕδωρ δὲ ψυχρὸν πρὸς τὸν ἐκθερμαίνεται πρὸς ἀνέχοντα· τὰς δὲ κρήνας φασιν, ἀφ' αὐτῆς εἰς τὸν ἥλιον φεγγε-
³⁵ ρα, καθάπερ ἐν ἵπνῳ ^g τὰς κέχρους· διὸ καὶ ταῖς τέχναις ὅτι δύο πήχεις τιμὴν γῆν ἐπιτίθεσθαι· ὥστε δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι, γενούς μὲν, μακροῦς δὲ τοὺς οἴκους ποιεῖσθαι, ἀπορρέντων μακρῶν δοκῶν, δεομένων ἀφ' αὐτοῦ τὸ πνίγος μεγάλων οἰκῶν· ἴδιον δὲ
⁴⁰ πὶ πάχει ἡ φοινικίνη δοκός· στερεὰ γὰρ οὔσα, παλαιουμένη ὅσῃ εἰς τὸ κατώτατον ἐνδοσιν λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦται τῷ βάρει, καὶ βέλπον ἀνέχει τιμὴν ὀροφῆς." "Ὅτι ^h Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμὸς οὐχ ἰδρύονται· πᾶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνιν, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ· εἰ δὲ τις εἰς πῦρ φυσήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθείη, ἢ ὄντον, θανατῆται παρ' αὐτοῖς· ῥίπτοντες δὲ ἔξάππου τιμὴν φλόγα· τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες,

^a Strab. p. 1016. l. 3. ^b Strab. p. 1020. l. 5. 12. ^c Forfan ἀποτετμημένων. ^d Strab. p. 1020. l. 26. p. 1025. l. 17. p. 1028. l. 34. et p. 1036. l. 13. ^e Βατώε ὄρεα meminit Ptolem. lib. vi. cap. 17. et Παρσυτῶν ὄρεα cap. 18. adeo ut vel in Epitomen hanc vel Ptolemæi codices mendi aliquid irrepsisse suspicer. ^f Strab. p. 1037. l. 16. 23. 28. ^g Τὰς κέχρους Strab. ^h Strab. p. 1039. l. 5. et p. 1040. l. 3.

εἰς τοῦτον σφαγάζονται, φυλαττόμενοι μή τι τῷ
 πλησίον ὕδατος καθαροῦ αἵμαχθῇ, ὥς μανῶντες.
 Ὅτι ^a Πέρσαι εἰς πόσιν οὔτε οὐρῶσιν, οὔτε νίπνυν-
 ται, οὔτε λούονται, οὔτε νεκρὸν ἐμβάλλουσιν, ἔτε τι
 μυσσάρων. Ὅτι ἄλλα πολυτεκνίας Πέρσαι περὶ
 πηέασιν. Ὅτι Πέρσαι μεθύοντες βαλεύονται περὶ
 τῶν μεγίστων, καὶ ἡρῶνται ταῦτα βεβαίως τῶν ὧν
 νήπει. Ὅτι ^b πρῶτος Δαρεῖος ὁ μακρόχειρ φόρους
 ἔταξε φέρειν περὶ τὸ αὐτὸ, ἔξ ὧν ἐκάστη χώρα ἔφερεν,
 ἐτελείτο οἷον σῖτος, ἵπποι.

aqua vicina contaminetur sanguine; sic enim om-
 nia pollutum iri. Quod Persæ in fluvium neque
 mingunt, neque inde lavantur, nec abluuntur, nec
 mortuum injiciunt, nec alia quæ sunt immunda.
 Quod Persæ præmia proponunt iis, qui plures filios
 ediderint. Quod Persæ de maximis rebus consul-
 tent ebrii, putantes ea consilia esse firmiora, quam
 quæ in sobrietate fiunt. Quod Darius Longimanus
 primus omnium tributa instituerit: nam ante hunc
 quæ unaquæque regio producebat pendebantur;
 10 velut frumentum, equi.

^a Strab. p. 1040. l. 26. et 1041. l. 7.

^b Strab. p. 1043. l. 9.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΞΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO DECIMO SEXTO.

QUOD Syria vocetur a Babylone usque ad finum Ifficum, atque inde continetur usque ad Pontum, id est, usque ad Leucosyros et loca circa Amisum; in quorum medio ambo Cappadoces sunt, tum qui intra, tum qui extra Taurum sunt. Cæterum Taurus usque ad Amanum montem porrigitur. Quod Ninus urbs Assyriorum, longe fuerit Babylone major, in Aturiæ campo sita. Cæterum Aturia prope Arbela est, interjecto Lyco flumine. Quod Babylon Mesopotamiæ muri ambitum habeat stadiorum 385, crassitiem pedum 32, altitudinem vero inter turre cubitorum 50, turrium ipsarum 60. Unde et hoc de septem spectaculis unum dicitur: item hortus pensilis. Quod Babylon a Seleucia Mesopotamiæ distet stadia 300. Est autem hoc tempore deserta, Seleucia vero nomine caret: unde illud Comici de ipsa usurpare licet, quod de Megalopoli dicit, “Est magna folitudo nunc Megalopolis.” Quod prope Arbela, urbem Assyriæ, facta sit ingens illa ac postrema pugna Alexandri adversus Darium, juxta vicum Gaugamela. Non longe abest Lycus fluvius, et urbs Demetrias; item naphthæ fons, et ignes. Quod Tigris, a mari usque ad Opim et Seleuciam, adverso flumine navigetur; Euphrates autem Babylonem usque stadia 4000. Quod regio, quæ circa Euphratem est, hordeum ferat, supra trecenti-cuplum. E palma vinum illic fit, et acetum, et mel, et panis. Palmarum nucleis fabri ferarii pro carbonibus utuntur: iidem in aqua macerati ovi-

ΟΤΙ ^a Συρία καλεῖται, ἀπὸ Βαβυλῶνος μέχρι τῆς Ἰστικῆς κόλπης, καὶ ἐκείθεν συνεχῶς μέχρι τῆς Πόντου, τῆς ἐστὶν ἕως τῆς Λευκοσύρων, καὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμισὸν τόπων· ὧν ἐν μέσῳ Καππαδόχει ἀμφότεροι, οἱ τε ἐντὸς, καὶ ἐκτὸς Ταύρου ὄρεος· ὁ δὲ Ταῦρος ἕως τῆς Ἀμάνης δῖνκει ὄρεος. ^b ὍΤΙ ἡ Νῖνος πόλις τῆς Ἀσσυρίων πολὺ μείζων ἢ Βαβυλῶνος, κειμένη ἐν πεδίῳ τῆς Ἀτυρίας· ἡ δὲ Ἀτυρία πλησίον Ἀρβήλων ὄρειν, μετὰ ξυῖ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμὸν. ^c ὍΤΙ ἡ Βαβυλῶν τῆς Μεσοποταμίας τὸ κύκλον ἔχει ὅτε τέχνης σάδων τέ. πάχος δὲ τῆς τεύχης πύδων λβ'. ὕψος δὲ, τῆς μὲν μεσοπυργίων, πῆχεις ν'. τῆς δὲ πύργων ξ'. διόπερ καὶ τῆς ζ'. γεμαμάτων ὄρειν, καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος. ^d ὍΤΙ ἀπέχει Βαβυλῶν τῆς Σελεύκειας τὸ ἐν Μεσοποταμίᾳ στάδια τ'. καὶ ἐστὶν νῦν ἔρημος μὴ ἡ Βαβυλῶν, ἀλλ' ὁ δὲ Σελεύκεια· ὥτε τῆς κομμικοῦ ὄρειν ἐπ' αὐτῇ εἰπεῖν, ὅπερ ἐκεῖνος ὡς τῆς Μεγάλης πόλεως, “Ἐρημία ^e μεγάλη ὄρειν ἡ Μεγάλη πόλις.” ^f ὍΤΙ ὡς πόλιν Ἀρβήλα τῆς Ἀσσυρίας γέγονεν ἡ μεγάλη μάχη καὶ τελευταία Ἀλεξάνδρῳ ὡς Δαρεῖον, ὡς Γαυγάμηλα κάμει· πλησίον δὲ καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ πόλις Δημητριάς, καὶ ἡ Ἰνάφθα πηγή, καὶ τὰ περὶ. ^g ὍΤΙ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναπλέεσθαι ὁ μὲν Τίγρις, ἕως Ὡπιδος καὶ Σελεύκειας· ὁ δὲ Εὐφράτης, ἕως Βαβυλῶνος στάδια γ'. ^h ὍΤΙ ἡ ὡς τῆς Εὐφράτιν ποταμὸν χώρα φέρει κριθὰς ὑπὲρ τὰ ⁱ τριακοσάχρα· ἐκ δὲ ὅς φοινίκος αὐτοῦ γίνεται οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα· καὶ τοῖς τῶν φοινίκων πυρῆσι χεῖνται οἱ

^a Strab. p. 1046. l. 9. et p. 1047. l. 4.

^b Strab. p. 1048. l. 6.

^c Strab. p. 1049. l. 24. 33.

^d In libb. vulgatis

Strabonis, μεγάλη ἐστίν.

^e Strab. p. 1047. l. 24. et p. 1048. l. 1.

^f Strab. p. 1051. l. 6.

^g Strab. p. 1054. l. 16. 24.

^h Τριακοσάχρα Strab.

χαλκίς ἀντὶ ἀνδράκων· βρεχόμενοι δὲ τοῖς σπιζομένοις
 περσέσσι καὶ βυσσὶν τροφὴ γίνεται· φασὶν δὲ καὶ Περ-
 σικὴν ἀθὴν εἶναι, ἐν ἣ τὰς ἀπὸ τῶν φοινίκων ἀφελείας
 τῆς ἀφροδισίουται. Ὅτι^α καὶ Βαβυλῶνα γίνε-
 ται ἀσφαλτος πολλή· ἥς ἡ μὲν ὑγρὰ, καλουμένη δὲ
 νάρθα· ἡ δὲ ξηρὰ, πλυσίον Εὐφράτης· καὶ γίνονται
 βάλοι μεγάλοι ἐξ αὐτῆς, πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ὀπι-
 τήδεια, τὰς ἀφροδισίουται πλύνου· ἡ δὲ ὑγρὰ, ἡ καὶ
 ἀφθα, ὡδωδωδὸν ἔχει πλὴν φύσιν·^β πρὸς αὐτὴν δὲ ὁ
 ἀφθας πυρὶ πλυσίον ἀναρπάζει τὸ πῦρ· καὶ ἐπι-
 χρίσας αὐτῷ σῶμα πρὸς αὐτὴν φλέγεται· σθένειαι
 δὲ πιπλῶ, καὶ ὄζει, καὶ τυπτήρια, καὶ ἰξῶ, καὶ ὕδατι
 πολλῷ·^γ πείρας δὲ χάριν Ἀλέξανδρος ἐν λουτρῷ
 πρὸς αὐτὴν παίδι τῷ ἀφθα, καὶ πρὸς αὐτὴν λύχον·
 φλεγμαίνον δὲ ὁ παῖς παρ' ὀλίγον ἀπώλετο, πλὴν
 πολλῷ σφόδρα καὶ ἀντὶ τούτου τῷ ὕδατι ἐσβεσται.
 Ὅτι λέγεται καὶ ἡ ἀφθα καὶ ἡ νάρθα, καὶ ἡ νάρθα· καὶ
 τὸ νάρθα. Ὅτι^δ ἡ Ἀδριατικὴ καὶ Βαβυλωνία ὅτιν
 μέγας καὶ ἐπαρχία. Ὅτι^ε ὁ Τίγρις ἀφροδισίουται^ζ καὶ ὁ Ὠνί-
 πιν λίμνῳ καὶ πλάτος μέσῳ· καὶ διεκπεράσας ὅτι
 γάτρων χεῖλος, καὶ γῆς δύεται μὲν ψόφῃ πολλῇ· ὅτι
 πολὺ τ' ἐνεχθεὶς ἀφαιρῆς, ἀνίγει τῆς Γορδυαίας ἐγ-
 γύς. Ὅτι^ς ποσὺτόν ὅτιν ὄξυς ὁ Τίγρις, ὅτι^θ ὁ λίμνης
 καὶ Ὠνίπιδος ἀλμυρῆς οὐσῆς καὶ ἰχθύων χωρὶς, ἐκ ἐπι-
 μίγνυται αὐτῇ. Ὅτι^ι ἀπὸ Θαψάκῃς ἕως Βαβυλῶνος
 στάδιοι δα'. Ὅτι^κ ἀπὸ τῆς καὶ Κομμαγηνῆς ζεύγμα-
 τος, οὐπὲρ ὅτιν πόλις Σαμόσατα, καὶ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς
 Μεσοποταμίας, στάδιοι β'. ἕως Θαψάκῃς. Ὅτι^λ ἡ μὲν
 Θαψάκος καὶ Ἀραβία ὅτιν πόλις· ἡ δὲ Νικηφόριον καὶ
 Μεσοποταμίας· καὶ ἀπέχουσιν Ἀλλήλων αἱ πόλεις,
 στάδιοι ρ'. Ὅτι^μ ἡ Μεσοποταμία φέρει τὸν ἀφθαν
 καὶ πλὴν γαγγίπιν λίθον. Ὅτι^ν μετὰ Εὐφράτη καὶ
 Τίγριδος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμός, βασιλείος καλεόμενος·
 καὶ καὶ τὴν Ἀνθεμυσίαν ἄλλος^ο Ἀβόρας ποταμός.
 Ὅτι^ξ καὶ Συρίαν ὀρίζει πρὸς ἀρκτὺς μὲν ἡ Κιλικία,
 καὶ τὸ Ἀμανὸν ὄρος· τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ θαλάσσης
 ἐπὶ τὸν Εὐφράτην· εἰσὶν δὲ ἀπὸ τῆς Ἰστικῆς κόλπου
 μέχρι τῆς καὶ Κομμαγηνῆς ζεύγματος, οἱ τὸ λεχθέν
 πλὴν ἀφορίζοντες, [ὄκ] ἐλάτῃς τῶν ὕ. σταδίων·
 πρὸς ἑω δὲ τῷ Εὐφράτι καὶ τοῖς ἐντὸς τῆς Εὐφράτης
 Σικλινίαις Ἀραβίαις πρὸς δὲ νότον, τῇ εὐδαίμονι
 Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ
 τε καὶ Συριακῷ πελάγει, μέχρι Ἰουδῆς· μέρη δ' αὐτῆς,
 ἀπὸ τῆς Ἀμάνης ὄρους, Κομμαγηνῆς, Σελεύκιδος, Κοίλη
 [Συρία], Φοινίκη, Ἰουδαία, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι.
 Ὅτι^ρ ἡ Κομμαγηνὴ ἔχει πόλιν ἐπίσημον Σαμόσατα· ἡ
 δὲ Σελεύκιδος καλεῖται τετραπόλις· ἔχει γὰρ πολλὰς

bus et bobus in pabulum dantur. Dicunt esse car-
 men quoddam Perficum, in quo trecentæ et sexa-
 ginta palmæ utilitates numerantur. Quod juxta
 Babylonem multum nascatur bitumen: cujus aliud
 liquidum est, quod naphtha dicitur; aliud aridum,
 juxta Euphratem. Ex hac glebæ maximæ con-
 creantur, ad ædificia idoneæ, quæ ex coctilibus late-
 ribus fiunt. Porro liquidum, quod naphtham vo-
 cant, admirabilis est naturæ: nam igni admotum
 ipsum corripit; et si corpus eo illitum igni admo-
 veris, deflagrat; exstinguitur autem luto, et aceto,
 et alumine, et visco, et aqua multa. Unde Alexan-
 der, experimenti gratia, in balneo puero cuidam
 naphtham illeuit, ac lucernam admovit: deflagrans
 autem puer fere perierat, nisi circumstantes aqua
 multa infusa flammam evicissent. Quod varie id
 efferatur, naphthas naphtha, et naphtha naphthas,
 tum foeminino genere tum masculino. Quod Adia-
 bene Babylonis pars sit et provincia. Quod Ti-
 gris fluvius Thonitin lacum perfluat, per mediam
 ejus latitudinem: in alteram vero ripam perveniens
 cum multo fonitu terram subit, ac per magnum
 spatium ita lapsus, ut videri non possit; juxta Gor-
 dyæam rursus emergit. Quod Tigris fluvius adeo
 fit velox, ut Thonitidi lacui, qui falsus est et pisci-
 bus caret, non misceatur. Quod a Thapsaco Ba-
 bylonem usque sint stadia 4800. Quod a ponte
 juxta Commagenam, ubi urbs est Samosata, et ini-
 tium Mesopotamiæ, usque ad Thapsacum stadia
 sint 2000. Quod Thapsacus Arabiæ urbs sit,
 Nicephorium vero Mesopotamiæ; et distant hæ
 urbes inter se stadia 100. Quod Mesopotamia
 naphtham ferat et Gangitem lapidem. Quod inter
 Euphratem et Tigrin alius etiam fluvius labatur,
 Basilus nomine: item juxta Anthemusiam urbem
 rursus alius, Aboras dictus. Quod Syriam ter-
 minet a septentrione quidem Cilicia, et mons A-
 manus. Latitudo est a mari ad Euphratem. Sunt
 autem a sinu Issico usque ad pontum juxta Comma-
 genam, dictum latus terminantia stadia, non pauciora
 400. Ab ortu terminantur Euphrate, et Arabibus
 Scenitis, qui cis Euphratem sunt: ab austro Arabia
 felici, et Ægypto: ab occasu mari Ægyptio et Sy-
 riaco usque ad Issum. Partes ejus sunt, a monte A-
 mano, Commagena, Seleucis, Cœle-syria, Phœnice,
 Judæa, et reliquæ provinciæ. Quod Commagena
 urbem insignem habeat Samosata. Seleucis vero
 Tetrapolis dicitur, habet enim inter cæteras urbes

^a Strab. p. 1054. l. 27. 34. et p. 1055. l. 3. 9.

οὕτως δὲ εὐπαθὴς πρὸς τὸ πῦρ εἶναι &c. cognationem habet cum igne adeo magnam, ut priusquam contingat flammam, interfusum aera frequenter solo splendore circa flammam elucente accendat.

Plutarchus ibid.

Ed. Basf.

^β Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^γ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^δ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ε Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ς Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ζ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^η Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^θ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ι Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^κ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^λ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^μ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ν Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ξ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ο Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^π Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ρ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^σ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^τ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^υ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^φ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^χ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ψ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ω Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^α Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^β Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^γ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^δ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ε Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ς Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ζ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^η Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^θ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ι Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^κ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^λ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^μ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ν Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ξ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ο Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^π Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ρ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^σ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^τ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^υ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^φ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^χ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ψ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ω Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^α Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^β Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^γ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^δ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ε Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ς Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ζ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^η Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^θ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ι Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^κ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^λ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^μ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ν Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ξ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ο Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^π Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ρ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^σ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^τ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^υ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^φ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^χ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ψ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ω Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^α Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^β Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^γ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^δ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ε Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ς Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ζ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^η Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^θ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ι Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^κ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^λ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^μ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ν Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ξ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ο Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^π Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ρ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^σ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^τ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^υ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^φ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^χ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ψ Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^ω Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l. 11.

^α Strab. p. 1059. l. 31. p. 1060. l. 21. et p. 1061. l

permultas, quatuor insignes: Seleuciam in Pieria a Nicatore conditore denominatam; Antiochiam apud Daphnen a patre ipsius; Laodiceam ab ejus matre; Apamiæ ab uxore. Has omnes Seleucus Nicator condidit. Quod Orontes fluvius e Mesopotamia erumpens, deinde sub terram occultatus, circa Apamenen emergat rursus; atque hoc pacto in mare, quod juxta Seluciam est, egreditur. Quo loco vicinus mons est Pieria vocitatus; deinde ad austrum Casius mons juxta urbem Laodiceam, ubi Dolabella a Cassio obsessus mortem oppetiit. Quod Apamia urbs Cherfonefus vocetur, comprehensa ab Oronte fluvio, et lacu magno qui huic est vicinus, ac paludibus. Prius Pella vocabatur, a Macedonibus qui illic habitarent: postea Nicator Seleucus instauratam eam de uxoris nomine vocavit. Hoc ipso in loco Nicator quingentos elephantes aluit; atque ibidem erat equile regium, equas habens 30000. Ex Apamia fuit Posidonius, philosophorum sui temporis eruditissimus. Quod in Arado insula fons sit dulcis aquæ sub marinis fluctibus exoriens, e quo aquam petunt scapha in aquam demissa plumbea, ore lato, in angustum fundum coacta. Quod Tripolis e tribus urbibus conflata sit; Tyro, Sidone, et Arado. Tripoli continens est Dei facies, in quam Libanus mons finit. Quod Cœle-syriam montes Libanus et Antilibanus efficiant, initium habentes paulo supra mare: ille quidem a Tripoli, hic vero a Tyro, æqualibus fere inter se diffitis spatiis. Finiunt autem prope montes Arabiæ, qui super Damascenam sunt. Latitudo regionis stadiorum est 200, longitudo dupla. Est autem regio hæc beatissima, fluminibus irrigua, tum aliis, tum etiam Jordane flumine. Quod Posidonius tradat in Cœle-syria draconem lapsum visum fuisse mortuum, longitudine fere unius jugeri; crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte adfistentes, alter alterum videre nequiret: rictu eo qui hominem equo insidentem reciperet, exuviarum squamam quamlibet clypeo majorem. Quod regio tota, a Seleucide ad Ægyptum usque et Arabiam, Cœle-syria appelletur; proprie vero ea quæ Libano et Antilibano definitur. At ab urbe Orthosia Pelusium usque regio maritima Phœnicia dicitur, angusta existens. Mediterranea vero ultra hanc usque ad Arabes, inter Gazam et Antilibanum, Judæa vocatur. Quod Tyrus, cum prius fuerit insula, aggesta terra ab Alexandro per obsidionem, peninsula sit effecta. Purpura, quæ illic fit, pulcherrima habetur. Quod Sidon multarum atque

μὲ πόλεις, ἐπισημοὺς δὲ δ'. Σελεύκειαν τὴν Πιερίαν, ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ Νικατοῦρος. Ἀντιόχειαν τὴν ἐπὶ Δάφνῃ, ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Λαοδικεῖαν, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς γυναίκος. πάσας γὰρ ταύτας Σέ- 5 λούκος ὁ Νικάτωρ ἐκτίσεν. Ὅτι ὁ Ὀρόντης ποταμὸς ἐκ Μεσοποταμίας ὀρμηθεὶς, εἴτα ὑπὸ γῆν ἀφανιθεὶς, αὐθις ἐκδίδωσι πρὸς τὴν Ἀπαμεινὴν, καὶ ἔτις εἰς τὴν κατὰ Σελεύκειαν ἐμβάλλει θάλασσαν. καὶ ἐστὶν ἐκεῖ πλησίον ὄρος, Πιερία καλούμενον. εἴτα πρὸς νότον τὸ Κάσιον ὄρος, πλησίον Λαοδικείας πόλεως, ἐνθα Δολαβέλλας ὑπὸ Κασίου πολιορκηθεὶς ἐτελεύτα. Ὅτι ἡ Ἀπάμεια πόλις Χερρόνηστος καλεῖται. καὶ ἐστὶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντης, καὶ ὑπὸ τῆς ἐγγύς ἑσθις λίμνης μεγάλης, καὶ τῆς ἐλῶν ἐκλείτο δὲ Πέλλα πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς πρὶν Μακεδόνων αὐτοῦ οἰκισθένταν. ὕστερον δ' ὁ Νικάτωρ Σέλδουκος κτίσας αὐτήν, ὅτι τῇ γυναικὶ ὠνόμασεν. ἐνταῦθα καὶ ὁ Νικάτωρ τῆς φ. ἐλέφαντας ἔτρεφεν. καὶ ἵπποφόρον βασιλικὴν, τεισμυρίων ἵππων θηλείων. Ἀπαμεινὸς δ' ἡ πόλις πολυμαθέστατος. καὶ αὐτὸν φιλοσόφον Ποσειδώνιος. Ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Ἀράδῃ πηγὴ ὅτι γλυκεὺς ὕδατος, ὑπὸ τοῖς κύμασιν ἀναβλύσκει. ἀφ' ἧς ὑδρεύονται, κλί- 10 βατον γενεὴ πυθμῶνος εὐρύστομον μολιδὸν πρὸς αὐτὴν καθιέντες. Ὅτι ἡ Τρίπολις ἐκ τριῶν συνωκίσθη πόλεων. Τύρου, καὶ Σιδόνος, καὶ Ἀράδου. τῇ δὲ Τρίπολει συνεχὲς ὅτι τὸ ὅριον πρὸς τὴν ὁρεῖαν, εἰς τὴν τελευτῶν ὁ Λίβανος τὸ ὄρος. Ὅτι πρὸς κοίλῃ Συρίαν ὁ, τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος τὸ ὄρος ποιεῖ, ἀρχόμενον ἐκ τῆς Τύρου, [μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάσσης.] τὸ μὲν ὁ Λίβανος ἀπὸ Τριπόλεως, τὸ δὲ ὁ Ἀντιλίβανος ἀπὸ Τύρου, πρὸς ἄλληλα κείμενα. τελευτῶσι δ' ἐγγύς τῆς Ἀράδος ὁρίων, καὶ ὑπὸ τῆς Δαμασκηνῆς. πλάτος δὲ τῆς χώρας τεσσαρὶς σ. μῆκος δὲ διπλάσιον. καὶ ἐστὶν ἡ 15 χώρα εὐδαιμονοειδής, ἀρδουμένη ἄλλοις τε ποταμοῖς, καὶ δὴ καὶ τῷ Ἰορδάνῃ. Ὅτι Ποσειδώνιος ἰστέρι ἐν κοίλῃ Συρίᾳ τὸν δράκοντα πεπρωκότα ὁραθῆναι νεκρὸν, μῆκος ὅσον πρὸς πλεθριαῖον. πᾶσι δ' ὡς ἵππεας ἐκατέρωθεν πρὸς ἄλληλας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν. τὸ δὲ χάσμα ὅριον, ὡς ἐφίππον δέξαται. τὸ δὲ φολίδος λε- 20 πίδα ἐκείνῃ ὑπὸ τῆς Συρίας. Ὅτι ἡ ἅπασα ἡ χώρα, ἡ ἀπὸ τῆς Σελευκίδος ὡς ὅτι Ἀἰγυπτον καὶ Ἀραβίαν, κοίλῃ Συρίᾳ καλεῖται. ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλίβανῳ ἀφωρισμένη. ἡ δ' ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως μέχρι Πηλυσίας πρὸς ἄλληλα, Φοινίκη καλεῖται, 25 γενή τις οὖσα. ἡ δ' ὑπὸ τῆς μεσογαίας μέχρι τῆς Ἀράδος, ἡ μετὰ τὴν Γάζης καὶ Ἀντιλίβανου, Ἰουδαία λέγεται. Ὅτι ἡ Τύρος, νῆσος ὅτι οὖσα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῷ χάσματι τῆς πολιορκίας χερρόνηστος ὅτι ἡ δ' ἐκεῖσε πρὸς τὴν καλλίστην. Ὅτι Σιδὸν πολύ-

^a Strab. p. 1068. l. 28. 34. ^b Supple ἐνταῦθα ἔν. ^c Strab. p. 1070. l. 10. ^d Strab. p. 1071. l. 19. ^e Ἀναβλύσκειν. ^f Strab. p. 1072. l. 26. 29. et p. 1073. l. 6. ^g Strab. p. 1073. l. 18. ^h Strab. p. 1075. l. 1. ⁱ Strab. p. 1075. l. 28. ^k Strab. p. 1077. l. 2. 6.

τεχνός ὅτι πόλις καὶ καλλιτέχνης, φιλόσοφος τε, καὶ ἀριθμητικὴ, καὶ λογικὴ, καὶ ἀστρονομικὴ, καὶ ἐμπορικὴ, καὶ ναυτοπλοικὴ, καὶ ἄλλοι περὶ καὶ ἡ Αἰγύπτος γεωμετρικὴ. Ὅτι Σιδὼν ἀπὸ Τύρου ἀπέχει πρὸς βορρᾶν στάδια σ'. Ὅτι μὲν Τύρον Πτολεμαῖς ὅτι πόλις, ὡς ἡς ἰσο- 5 ρεῖται ὡς ἑξήκοντα· ἐν τῇ γὰρ πολέμῳ τρισπῆς γενομένης λαμπρῶς τοῖς εἰσίοις ὡς ἑξήκοντα αἰγυλόν, κύμα ἑξαπίνης ἐπὶ τὸν ἐκάλυψε τὸς φεύγοντας· εἴτα πελαγίαν μικρὴν, ὅτερον ὡς ἐφύγεν τὸ ὕδωρ, καὶ κατελείφθησαν ἐν τοῖς κοίλας χωρίοις νεκροὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἰχθύες. Ὅτι τὰ καὶ τ' Ἀνδρομέδαν, ὡς τ' Ἰόππιον γενέσθαι φασίν· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ὅτι νειὸν ἔχουσι τ' Ἰόππιον. Ὅτι ἀπὸ Κασίας εἰς τὸ Πηλοῦσιον πόλιν Αἰγύπτου, στάδιοι τ'. Ὅτι ἡ Γάζα πόλις ἀπὸ θαλάσσης ζ'. σταδίων ἀπέχει· ἀπὸ δὲ 15 Γάζης πόλεως εἰς Αἴλα πόλιν, τὸ ἀνατολικώτερον σημεῖον δ' Ἀραβίας κόλπον, δι' ἐρήμους στάδιοι ροζ'. εἰς δὲ τὸ δυτικὸν μυχὸν δ' Ἀραβίας κόλπον, καλέμενον Ἡρωοπολιτικόν, ἀπὸ Πηλοῦσις ὁδὸς ἐρήμος καὶ ἐρηπ- τῶν πλήρης. Ὅτι μὲν Γάζαν Ῥαφία πόλις, καὶ 20 Ῥινοκόλωνα πόλις· ὠνόμασαι ἕως, ἐπειδὴ ποτε Αἰγύπτιοι τὸς ἀλίσκομενους κακούργους ῥινοτομῶντες ἐκεῖ κατὰκτενον, οἱ οὐκ ἐπὶ ἐτόλμεν ὡς ἀφ' ἑαυτῶν εἰς Αἰγύπτιον, ἀλλὰ τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῶν. Ὅτι τὸ Πομπηίον τῆς Μάγνης σῶμα ἐν τῇ Κασίᾳ λόφῳ κεῖται, ὡς 25 Ἰρβωνίδα λίμνιν πλησίον Πηλοῦσις πόλεως. Ὅτι ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως Φοινίκης εἰς τὸ Πηλοῦσιον στάδιοι γγλ'. κατὰκολπίζοντι· ἡ δὲ ὁδὸς, πρὸς δυσμὰς χειμερινάς· πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ὀρθωσίας ἐπὶ τῇ Ὀρόντιον ποταμὸν ρρλ'. πρὸς ἀνατολὰς θερινάς· ἀπὸ δὲ Ὀρόντος ποταμοῦ ἐπὶ ὅρια δ' Συρίας καὶ Κιλικίας στάδιοι φλ'. πρὸς ἀνατολὰς θερινάς. Ὅτι τ' ἡ Μωσίου τ' παρ' Ἰσραηλῶν λέγει ὁ Στεφάνων, ὅτι Αἰγύπτιος ἱὺ ἱερεὺς· καὶ μὴ ἀρεσκόμενος τῇ τῷ Αἰγυπτίων θρησκείᾳ, ἀπήγειν εἰς τὴν Παλαιστίνην, καὶ πολ- 35 λὰς συμπαρέλαβεν μετ' ἑαυτῶν ἑξ Αἰγύπτου· ἐπανῆν δὲ τὸν Μωσίου ὁ Στεφάνων, ὡς εὐσεβῶς ὡς ἐξέταται τῷτο καὶ δικαίως. Ὅτι ὅτερον μὲν τ' Μωσίου ἡ δεισιδαιμονία τοῖς Ἰσραηλῶσι συνέπεσεν· οἷον ἡ περὶ τὴν, καὶ ἡ τ' κρεῶν ἀποχή. Ὅτι ἡ Ἱεροσόλυμα πόλις 40 τὰ μὲν ἔσω ἐνδρα ἔχει, τὰ δ' ἐκτὸς ἀνδρα· ἡ δὲ πόλις τῆς πόλεως οὐκ ὀρυκτὴ, ἀλλὰ λατομικὴ, ὡς ἐτα βαθεῖα· ὁ δ' ἑξ αὐτῆς κοπεῖς λίθος τ' πόλιν ἐκτισεν. Ὅτι ἡ Σιρβωνίς λίμνη ἀγγυβαθὴς ἐστίν· ἡς ἡ ὡς ἐμετρεῖται στάδιοι ρα. τῇ δὲ ὡς ἑξ ἑαυτῶν 45 πέλονται μικρῶν πλεον τ' σ'. σταδίων μῆκος· βαρύ- τατον δ' ἔχει ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβειν, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλῶς εὐθὺς ἑξαίρεσθαι· μετὴ δὲ ὅτι ἀσφάλτε αὐτῇ· τῷτο δ' ἀναφυσάται κατὰ

optimarum artium magistra perhibeatur; philosophiam, et arithmetica, et computationem, et astronomiam excolens; item mercaturæ semet addicens et navigationi nocturnæ, quemadmodum Ægyptus geometriæ. Quod Sidon a Tyro versus boream distet stadiis 200. Quod post Tyrum Ptolemais urbs sit, de qua mirum quiddam traditur. Nam in prælio quodam, fuga insigni incolarum facta juxta littus pelagi, affluxus inundationi similis fugientes subito obruit; atque aqua paulisper com- 10 morata rursus abscessit, relictis per cava loca mortuis hominibus et piscibus. Quod quæ de Andromeda dicuntur, circa Joppen accidisse ferant. Et Hierosolyma quidem Joppe pro navium statione utuntur. Quod a Casio Pelusium usque Ægypti urbem stadia sunt 300. Quod Gaza urbs a mari distet stadiis 7, a Gaza urbe ad urbem Ailam (sig- num finis Arabici maxime orientale) per desertum stadia sunt 1260, at usque ad occiduum recessum finis Arabici (quem Heroopoliticum vocant) a Pe- 15 lusio via deserta est et serpentibus plena. Quod post Gazam Raphia et Rhinocolura sint urbes: atque hæc inde appellationem habet, quod Ægyptii homines maleficos captos, nati mutilatione plecten- tes, eo habitatum miserint; qui postmodum hac nota dedecorati in Ægyptum redire non audebant. Quod Pompeii Magni corpus in Casio monte ja- 20 ceat, circa Sirbonida lacum, juxta urbem Pelusium. Quod ab Orthosia Phœniciae urbe Pelusium usque stadia sunt 3650, si quis sinum intret. Hæc via ad occasum hybernium ducit. Ab eadem Orthosia ad Orontem fluvium stadia sunt 1130, versus ortum æstivum. Ab Oronte fluvio ad confinia Syriæ et Ciliciæ stadia sunt 520, versus ortum æstivum. Quod Mosen apud Judæos celebrem, ex sacerdoti- 25 bus Ægyptiis fuisse tradat Strabo, qui cum eorum superstitionem moleste ferret, in Palæstinam com- migravit, ac permultos ex Ægypto una abduxit. Cæterum Strabo Mosen laudat, tanquam religiose et juste talia molientem. Quod post Mosen fe- quentibus temporibus superstitio inter Judæos in- 30 valuerit; velut circumcisio, et abstinencia a carni- bus. Quod Hierosolyma urbs interiora habeat aquis plena, foris autem sicca sit. Fossa circa ur- bem non effossa, sed ex lapide excisa est, profundum ad modum saxi: lapis autem excisus structuræ ur- 35 bis materiam præbuit. Quod Sirbonis lacus pro- fundus sit, ambitum habens stadiorum mille: prop- ter maritimam oram extenditur, longitudine paulo amplius stadiis 200. Aqua ejus gravissima, adeo ut urinatores in eo locum non habeant; nam qui 40 tenuis umbilico in eum procedit, mox attollitur. Plenus est bitumine, quod e medio fundo tempori-

^a Strab. p. 1077. l. 11.

^b Strab. p. 1078. l. 26. 29.

^c Κασίας in Ed. Bas.

^d Πέλειος in Ed. Bas.

^e Ἀσίδαν Strab.

Forlan Ἀσίδαν. Vide Berkel. ad Strab. v. Ἀσίδαν, pag. 62.

^f Strab. p. 1080. l. 14.

^g In Ed. Basil. Ῥινοκορύβα. Ptolemæo

^h Strab. p. 1081. l. 9. 17. 22.

ⁱ In Ed. Basil. Σιρβωνίδα.

^k Strab. p. 1082. l. 14.

^l Strab. p. 1083. l. 5.

^m Strab. p. 1086. l. 8. 14. 19.

bus non certis cum bullis quasi ferventis aquæ efflatur; ac tum superficies paludis curvata montis speciem præbet, favillæ multum emittit fumosæ quidem et adspectu atræ. Æri et argento et nitidis ac terfis omnibus rubiginem inducit, dempto solo auro: unde cum vasa situm contrahunt, tum accolæ intelligunt bituminis eruptionem incipere, ac sese arundineis ratibus ad id inquirendum accingunt. Bitumen est terræ gleba, quæ a calore liquefacta efflatur atque diffunditur; rursusque in glaciem fortissimam ab aqua frigida immutatur, adeo ut sectione et incisione opus sit. Id postea ob aquæ crassitiem in summo fluitans inciditur et auferitur. Quod Hebræorum urbs Sodoma urbium duodecim fuerit metropolis; et cum terra subtus ignibus plena esset, ex terræ motibus et igneis exhalationibus everisæ fuerunt et exustæ omnes: inde emerfit lacus qui nunc Sirbonis dicitur, sulphure et bitumine plenus. Quod Ægyptii ad mortuorum condituras bitumine utantur. Quod ex Armozo, Carmaniae promontorio, Arabiæ promontorium conspiciatur, quod est Macis proximum: atque hoc est initium sinus Persici; nam ab eo loco ad ortum et occasum primo, inde ad septentrionem sinus Persicus in latum porrigitur usque ad Teredonem urbem et Euphratis fluvii ostia. Quod mare Persicum magnum sit, adeo ut mare Euxinum magnitudine fere adæquet. Quod ad partem sinus Persici maxime australem et occiduam urbs sit Gerrha, in locis falsis sita, ubi domus ex salibus constructæ sunt: has, cum salis squamæ propter solis ardorem separatæ continue cadant, crebro aquis adspargunt, atque eo pacto continuant parietes. Quod in sinu Persico insulæ sint Tyrus et Aradus, a quibus Tyrii et Aradii Phœniciae sunt profecti. Quod per totam Rubri maris oram maritimam arbores in profundo nascantur, lauro et oleæ persimiles: quæ in refluxibus ex toto deteguntur, in affluxibus nonnunquam ex toto obruuntur; quod eo sit mirandum magis, quia tota superjacens regio arboribus careat. Quod in mari Rubro cetus ejectus fuerit cubitorum quinquaginta. Quod in paludibus, quas Euphrates effusus efficit, vitis nascatur, terra in arundineis cratibus imposita quanta stirpem recipiat; ut sæpe etiam ab aqua deferatur, quam rursus in pristinam sedem contis propellunt. Quod in Arabia Felice lex sit; ne filius a patre regnum suscipiat, sed qui primus e nobili genere post constitutum regem

καίρες ἀτάκτως ἐκ μέσων ἔβαθες μὲν πομπολίαν, ὥς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρταμένη δ' ἡ ὀπιφάνεια λάρυ φαύλασιν παρέχει· σιναναφέρεται δὲ καὶ βῶλος πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τ' ὄψιν ἀδελος· ὑφ' ἧς καπνέται χαλκός, ἄργεος, πᾶν τὸ σιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσῷ· ἀπὸ δὲ ἔκ καπνέσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περικοκύντες ἀρχομένη τ' ἀναβολὴ τῷ ἀσφάλτῳ, καὶ πρὸς σκευάζοντα πρὸς τ' μεταλλείαν αὐτῇ, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας· ἐστὶν δὲ ἡ ἀσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραίνουμένη ὑπὸ θερμῷ, καὶ ἀναφυσταμένη, καὶ ἀφ' αὐτοῦ πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πῆξιν ἰσχυρὰν ὑπὸ τῷ ψυχρῷ ὕδατος, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἴτα ὀπιπολάζουσα ἡ ἀσφαλτος ἀφ' ἧς ὕδατος παχύτητα κόπτεται καὶ ἀποφέρεται. Ὅτι τὰ παρ' Ἑβραίοις Σόδομα πόλις ἐτέρων ἰσθμῶν πόλεων μητροπόλις, καὶ ἀφ' αὐτῆς τ' γινέμεναι, γινόμεναι σεισμῶν καὶ πυρῶν ἀναφυσματῶν, κατεσφάφησαν καὶ κατεκρήσαντο πᾶσαι· καὶ ἀνεδόθη ἡ νῦν λίμνη Σιρβωνίς καλαμένη, θειώδης ὕδατος καὶ ἀσφαλτώδης. Ὅτι Αἰγύπτιοι χρῶνται τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς τῶν νεκρῶν ταριχεύσεις. Ὅτι ἔξ Ἀρμόζης ἔκκειται ἡ Καρμανίας ἀφορεῖται τὸ ἐν Ἀραβίᾳ ἄκρον ἐν Μάχαϊς· καὶ τὸ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς Περσικῆς κόλπου· τὸ δ' ἐν τεύθει πρὸς τὸν μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμᾶς, εἴτα πρὸς βορρᾶν εὐρένεται ἡ Περσικὴ θάλασσα, ἕως Τερεδόνος πόλεως καὶ τῆς ἑξ' Εὐφράτης ποταμοῦ ἐκβολῶν. Ὅτι ἡ Περσικὴ θάλασσα μεγάλη ἐστίν, ὥστε μικρῶν λείπεται τῷ μεγέθει τῆς Εὐξείνης πόντος. Ὅτι ἐν τῷ νοτιωτάτῳ καὶ δυσμικωτάτῳ σημείῳ τῆς Περσικῆς κόλπου πόλις ἐστὶν Γέρρα ἐν τῇ ἀλμυρίδι, ἧς αἱ οἰκίαι ἀλιναὶ εἰσιν· ἐπεὶ δ' αἱ λεπίδες τ' ἀλῶν, ἀφιστάμεναι καὶ τ' ὀπίσκειν τ' ἐκ τ' ἡλίων, συνεχῆς ἀποπνέουσι, κατὰρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τῆς τοίχης συνεχέουσιν. Ὅτι ἐν τῇ Περσικῇ κόλπῳ Τύρος καὶ Ἀραδὸς εἰσιν νῆσοι, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Φοινίκῃ Τύριοι καὶ Ἀραδαῖοι ἐγένοντο μετανάσταί. Ὅτι καὶ ὅλκι τ' ἡ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης πρὸς τὴν φέεται καὶ βυθοῦ δένδρα, ὅμοια δάφνι καὶ ἐλαίᾳ· ταῖς μὲν ἀμπώπουσι [ἐὶ ὅλα ὑδροφορῇ γινόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν] ἐὶ ὅτε ὅλα καλυπτόμενα· καίτοι τῆς ὑψικειμένης γῆς ἀδένδρα ὄντες, ὥστε ὀπιπνέσθαι τὸ πρὸς ἑαυτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ κῆτος ἐπώκειλεν πηχῶν ν'. Ὅτι ἐν τοῖς ἐλεσιν τοῖς γινόμενοις ὑπὸ τ' ἑξ' Εὐφράτου ποταμοῦ πρὸς τὴν ἀμπελος γίνεσθαι, ἐν ταῖς καλαμίναις ῥιφὴν ὀπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτο ἐν τῷ φυτόν· ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἴτε κοντοῖς ἀπὸδεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν ἔξ ἀρχῆς ἑδραν. Ὅτι ἐν τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ νόμος ἐστίν, ἵνα μὴ ὁ πᾶς πρὸς ἑαυτοῦ τὴν βασιλείαν ἀφ' αὐτοῦ· ἀλλ'

^a Strab. p. 1087. l. 26. et p. 1088. l. 9.

^b Strab. p. 1089. l. 15. 28.

^c Strab. p. 1089. l. 35. et p. 1090. l. 7.

^d Strab. p. 1090. l. 23.

^e Quæ uncis inclusa dedimus ex Strabone, desiderantur in Ed. Basil.

Casaub. ^f Strab. 1091. l. 21. ^g Strab. p. 1092. l. 27.

^h ὥστε ἐπιπνέουσιν malit

ὅς ἂν τοῦτος γεννηθῇ πρὶ τῷ ἐπιφανῶν παῖς μετὰ
 τὴν κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως, οὗτος ὁ παῖς ἀναλαμ-
 βάνεται καὶ τρέφεται βασιλικῶς, ὡς ἀφ' ἀδεύουρος τὴν
 βασιλείαν. Ὅτι ^a ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα οὕτως ἔστιν
 βαθύεια, ἀλλὰ καὶ ἕως μόνων δύο ὀργυίων ἔρχεται τὸ
 βάθος διὸ πάσει πλειστάκις ἀφ' τὰ φυτὰ ἔξερ-
 χοντα τὰ ἐπιφανείας καὶ τὰ δένδρα φαίνεται ἔξω τῇ
 ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ κυνῶν πλήθος θαλασσίων
 ἔχει. Ὅτι ὁ Ἀραβὸς ποταμός, μέρει μὲν τῷ
 πλείω, μίσηται τῷ Νείλῳ· τῷ δὲ ὀλίγῳ ἐκδίδωσιν ¹⁰
 εἰς τὴν Ἀραβίαν κόλπον. Ὅτι ^b ἡ ὠρεῖα τῆς Ἀρα-
 βίας τῇ Τρωγδυτῶν ἢ πολλῇ ἐλαϊῶνας καὶ δαφνῶνας
 καὶ φοινικῶνας φέρει. Ὅτι ^c οἱ ἐν Ἀραβίᾳ ἐλέφαν-
 τες, ὅταν ἀφ' τὰ καύματα ἐκλίπωσιν οἱ ποταμοί,
 φρεωρυχῶσι καὶ τοῖς ὁδοῦσι καὶ ταῖς περὶ τοὺς ποταμούς.
 Ὅτι ¹⁵ Τρωγδυτῶν ἀνὴρ τῷ λ' λέγει ὁ Στραβὼν. Ὅτι
 ἡ φησὶν Ποσειδώνιος, Ἐρεμῶν παρ' Ὀμήρῳ τὰς Ἀρα-
 βίας δεῖν ἀκχεῖν, ὡς τῇ παλαιῶν ἀφ' τῇ ἀνεπιμύξια
 σολοικίζοντων τὸ ὄνομα, καὶ ἀντὶ Ἀράβων Ἐρεμῶν
 καλεῖν καὶ τὸ ταῦτα τὰ τρία ἔθνη, Ἀραβίους, Ἀρα- ²⁰
 βίους, Ἐρεμῶν, συνεχῇ ἀλλήλοις ὄντα, σχεδὸν τῇ
 αὐτῇ ὀνομασίᾳ καλεῖσθαι· ὅπως οὕτως καὶ Ἀρίμους φησὶν
 ὁ αὐτὸς δεῖν ἀκχεῖν τὰς Σύρους· Ἀριμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ,
 πάλαι δὲ τότε οἱ Ἕλληνες Ἀραμαῖους ἢ Ἀρίμους αὐτὰς
 ἐκάλεον· αἱ δὲ μεταπτώσεις τῶν ὀνομάτων πολλά· καὶ ²⁵
 γὰρ τὸν μὲν Δαριήην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ
 Φάρζιριν Παρυσάτιν.

puer nascitur, is ex lege adsumitur, et ad regni suc-
 cessionem regaliter educatur. Quod mare Rubrum
 profunditatem non habeat, nam duas orgyias non
 excedit, unde herbida est superficies, dum plantæ
 sese exferant. Item arbores extra superficiem appa-
 rent, habetque canum maritimorum insignem mul-
 titudinem. Quod Aftaboras fluvius parte quidem
 maxima Nilo misceatur; exigua portio autem ejus
 in finum Arabicum egrediatur. Quod regio Arabiæ
 maritima, cujus magnam partem Trogodytæ te-
 nent, oliveta, palmeta, et laureta habeat. Quod
 elephantes Arabici, quoties flumina caloribus are-
 fiunt, dentibus et proboscide puteos effodiant. Quod
 Strabo Trogodytas absque litera l enunciet. Quod
 Posidonius affirmet per Erembos apud Homerum
 Arabas intelligendos esse, tanquam veteres ob dis-
 crimen hoc nomen vitiaffent, ut pro Arabibus E-
 rembos appellarent: nam hæ nationes tres (Ar-
 menii scilicet, Arabes, et Erembi) inter se finitimæ,
 eandem fere appellationem fortiuntur. Ad eundem
 modum per Arimos Syros esse audiendos idem affir-
 mat: nam Arimæi sunt qui in ea habitant, et fortasse
 Græci eos Aramæos vel Arimos vocabant. No-
 minum enim mutationes permultæ sunt: nam et
 Dariacem Darium vocabant, Pharzirim autem Pa-
 rysatim.

^a Strab. p. 1095. l. 13. 27.
 ex Strabone. In Ed. Basil. Φάρζην.

^b Strab. p. 1099. l. 17.

^c Strab. p. 1099. l. 29.

^d Strab. p. 1113. l. 4. 22.

^e Ita

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO DECIMOSEPTIMO.

QUOD minor Cataractēs supra Syenen et Elephantinam urbs sit, quo loco Ægyptiorum et Æthiopum est terminus. Quod Æthiopes vitam infalubrem agant, ob nimiam aeris intemperiem, quapropter pauperes etiam sunt: Ægyptii vero beatam vitam degunt. Quod Ægyptii in tres partes se ipsos dividerint. Nam alii sacerdotes sunt, in rebus divinis occupati: alii agricolæ, quæ ad pacem spectant exercentes: alii milites, belli negotia curantes. Quod Nilus semper ab austro ad septentrionem fluat, usque ad magnum Delta; inde in multas partes dividitur ad mare usque; dextra quidem usque ad Pelusium; sinistra vero Canobum usque. Fit autem Ægyptus inferior insula triquetra, Deltaque vocatur. Locus qui ad verticem est eodem nomine appellatur: item vicus qui ibi est. Insula ea tota fossis navigatur, tanta facilitate, ut nonnulli testaceas scaphas habeant. Quod Delta, insulæ formam habens, ter mille stadiorum ambitu contineatur. Quod in Nili incrementis tota insula undis obruatur, solis urbibus et vicis sese exferentibus; eo quod in collibus aut natura aut arte factis imponantur. Hoc fit per dies quadraginta; deinde paulatim decrescit, quemadmodum creverat, diebus viginti: adeo ut intra dies sexaginta campus omnino denudetur. Quod supra Delta sit longitudo stadiorum 4000, versus austrum usque ad Syenen; ubi Nilus per unum alveum recta labitur, nisi ubi insula occurrit. Quod ab imbribus Æthiopicis Nilus crescat. Quod Cambyfes Persa, Ægypto occupata, usque ad Meroen progressus fuerit, et

ΟΤΙ ὁ μικρὸς Κατάρκτης ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ὄσιν πόλεις, ἔνθα καὶ τὸ μεθόριον Αἰγυπτίων καὶ Αἰθίοπων. ὍΤΙ οἱ Αἰθίοπες λυπρῶς ζῶσι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυσκρασίας τῶν ἀέρων, διό καὶ πάντες εἰσιν οἱ δ' Αἰγύπτιοι εὐδαίμονες εἰσιν. ὍΤΙ Αἰγύπτιοι εἰς τρεῖς μοίρας ἑαυτοὺς διέλκον· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εἰσιν ἱερεῖς, οὗτοι τὰ θεῖα ἀρχοσύμμοι· οἱ δὲ γεωργοὶ, τὰ ἐν εἰρήνῃ ἐργαζόμενοι· οἱ δὲ στρατιῶται, τὰ ἐν πολέμῳ ἀσκήντες. ὍΤΙ ὁ Νεῖλος αἰεὶ ἐκ νότου πρὸς ἀρκτέας ῥεῖ, ἕως ὅδε μεγάλου Δέλτα· εἴτα ἐκκεῖθεν χρίζεται εἰς πολλὰ, ἕως τῆς θαλάσσης· δεξιὰ μὲν ἕως Πηλεσίης, εὐώνυμα δὲ ἕως Κανώβου καὶ γίνεται ἡ κατὰ Αἰγύπτου νῆσος, τριγωνος, τὸ Δέλτα· ὃ ὁμώνυμον ἡ κορυφὴ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ κόμμη· πᾶν δὲ τὸ Δέλτα ποσούτων ὄσιν καὶ ῥασιώνων πλωτῶν διάρυσιν, ὥστε καὶ ὁσέσκινα ὀνόσις πορθμία εἶναι. ὍΤΙ ἡ ἀέμετρος δὲ Δέλτα τριγυλίων ὄσιν σταδίων νησιάζουσα. ὍΤΙ ἐν ταῖς ἀναβάσεσι δὲ Νείλου πελαγίζει τὸ Δέλτα, μόνων τῶν πόλεων καὶ τῶν καμῶν ὑπερφαινομένων, ἀλλὰ τὸ ἢ ἐπὶ αὐτοφυῶν ἢ χειροποιήτων λόφων ἰσχυρῶς· τῆτο δὲ γίνεται μὲν ἡμέρας, εἴτα κατ' ὀλίγον μειῖται, ὥσπερ καὶ ἡ ὑψήθη, ἐτέρως ἡμέρας καὶ. ὥστε ἐν πάσαις ταῖς ξηραῖς τελέως ξηραίνεται τὸ πεδίον. ὍΤΙ πρὸ δὲ Δέλτα μήκος εἰσιν σταδιοὶ 1000. πρὸς νότον ἕως Συήνης, ἐπὶ εὐθείας δὲ ἐνὸς ῥέιδρου δὲ ποταμοῦ φερόμενος, πλεονεχὲς εἰς πᾶσι νησὶς ὄσιν. ὍΤΙ ἐκ τῆς Αἰθιοπίας ὁμῶρον πληθύνει ὁ Νεῖλος ποταμός. ὍΤΙ Καμύσις ὁ Πέρσης, κατασχὼν πλεονεχὲς Αἰγύπτου, ἀνῆλθεν μέχρι τῆς

^a Strab. p. 1116. l. 12. ^b Strab. p. 1117. l. 27. et p. 1118. l. 1.
 legendum: τοσαύτην εἶναι κατὰ ῥασιώνων πλωτῶν, διάρυσιν ἐπὶ διάρυσιν τμηθισῶν.
 Strab. ^c Strab. p. 1121. l. 3. ^d Strab. p. 1121. l. 21.

^e Strab. p. 1119. l. 8. 20. ^d Forſan hoc modo
 ^e Strab. p. 1120. l. 3. 14. ^f Ἐπὶ τὴν τῆς Δέλτα.

Μερόης ὑπὸ αὐτῇ κληθείσης πόλεως· ἐκεῖ γὰρ αὐ-
τῇ ἡ ἀδελφὴ Μερὴ ἐτελεύτα, καὶ πρὸν αὐτῇ, ἔθετο
τῇ πόλει Μερῶν ὄνομα. ὅτι ^a οἱ παλαιοὶ ἄπὸ
Συήνης, ἕως τῆς θαλάσσης μόνον, ἐκάλουν Αἴγυπτον·
τῷτ' ἔστιν ὅσον ὁ Νεῖλος ποταμὸς ποτίζει μέρος καὶ
μόνον. ὅτι ^b ἄπὸ Πηλυσίας ἕως Κανώβου τόματος,
τῷτ' ἔστιν ἡ βάσις τῆς Δέλτα, τὰ δὲ εἰσὶν αὐτῇ. ἄπὸ
δὲ Κανώβου εἰς τὴν Φάρον, ῥή. ὅτι ^c ἡ πόλις Ἀλε-
ξανδρεία ἐν τῇ Μαρεώτιδι ἔστιν· ἥς τὰ μὲν βόρεια
θαλάσση, τὰ δὲ νότια τῇ Μαρείᾳ λίμνῃ περιέχεται·
πληρῆται δ' ἐκείνῃ ὑπὸ τῶν τῆς Νεῖλου διωρύχων καὶ
ἀναβάσεων. ὅτι ^d τὴν Ἀλεξανδρείαν τῷ κτιστῇ χρυσῇ
πέτρῃ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐσύλησεν Πτολεμαῖος ὁ Κό-
κκης, ὁ καὶ Παρεΐσακτος ὁππληγίης, ἐκ τῆς Συρίας
ἐπελθὼν· καὶ εὐθὺς ἔξεπεσεν τὸ ἀρχὴς, ἀνόνητα πολυμή-
15 σους· ἡ δὲ πέτρῃς μὲν τῷτο ὑαλίνῃ γέγονεν. ὅτι ^e ὁ
ὄγδοος Πτολεμαῖος, ὁ Αὐλητῆς κληθείς, χροαυλεῖν
ἠσκησεν, σεμνυνόμενος ἐν αὐτῇ, ὡς καὶ ἀνταγωνίζεσθαι
αὐληταῖς· ὃν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἔξεβαλον· ὁ δὲ εἰς Ῥώ-
μην ἐλθὼν ἱκέτης γίνεται Πομπηίου, καὶ ἔτυχεν κατὰ
20 εἰς τὴν βασιλείαν· καὶ μετ' ὀλίγον νόσῳ τελευτᾷ, καὶ
ἀφ' ἧς δέχεται αὐτὸν Διόνυσος ὁ υἱός· καὶ Κλεοπάτρα, ἡ
θυγάτηρ τῆς Αὐλητῆς, φεύγει εἰς τὴν Συρίαν· ὁ δὲ Πομ-
πήιος, φυχὼν ἐκ Φαρσάλου, ἦκεν εἰς τὸ Πηλυσίον καὶ
τὸ Κάσιον ὄρεα, καὶ δολοφονεῖται ὑπὸ τῷ ἀμφὶ Διόνυ-
25 σον· ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τὸν τε Διόνυσον κτείνει, καὶ
τὴν Κλεοπάτραν κατήχησι βασιλεύσαν Αἴγυπτον. Ἀν-
τώνιος δὲ, μετὰ τῇ ἐν Φιλίπποις μάχῃ, ἐλθὼν εἰς
τὴν Αἴγυπτον, ἐγγὺς τῇ Κλεοπάτρῃ, καὶ τῇ Ἀκπακὼν
πόλεμον σὺν αὐτῇ ἠγωνίσαστο καὶ σὺνέφυγεν· ὁ δ'
30 Αὐγούστος ἐπελθὼν, ἀμφω τε κατέλυσεν, καὶ τὴν Αἴγυπτον
ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐποίησεν. ὅτι ὁ μὲν περὶ Καῖ-
σαρ, περὶ Φαρσάλου πόλιν, ἐνέκα Πομπηίου· ὁ δὲ
δευτέρως, περὶ Φιλίππας, ἐνέκα Βρεττον καὶ Κάσιον.
ὅτι τὰ τῆς Νεῖλου ζ'. τόματα, ταῦτά ἐστιν· Ἡε-
35 κλεωτικόν, ^h Βολβίτινον, Σεβεννυτικόν, ^h Φατνικόν, Με-
νδῆσιον, Τανιτικόν, Πηλυσιακόν. ὅτι ⁱ ἡ μεταξὺ Πη-
λυσίας πόλεως καὶ τῆς μυχῆς τῆς καθ' Ἡρώων πόλιν
ἐρημία, τὰ δὲ ἔστιν α. πάντα δ' ἀνδρὸς καὶ θηριώδους
καὶ ὀφιδώδους ἔστιν. ὅτι ἐν ^k Μομέμφιδι τρέφεται
40 θήλεια βῆς ἱερὰ, κατὰ περ ἐν Μομέμφιδι ὁ Ἄπις· ἐν
Ἡλιόπολιν δὲ ὁ Μνεῦς βῆς. ὅτι ^l περὶ τὴν ἀρχὴν
τῆς Δέλτα ἔστιν ἡ τε Βεβάτος πόλις, καὶ Μέμφις, καὶ
Ἡλιόπολις, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διωρύχου τῆς βαλλέσης εἰς τὴν
καθ' Ἡρώων πόλιν θάλασσαν, τῆς Ἀραβίας κόλπου·
45 πλάτος ἔχουσα πηχέας ρ'. βάθος δὲ, ὅτε σύμμετρον
εἴη μυριοφόρῳ νηϊ. ὅτι αἱ παλαιαὶ Αἴγυπτιαι Θῆβαι,
Διόσπολις νῦν μεγάλη καλεῖται. ὅτι ^m Πλάτων
ὁ μέγας, σὺν Εὐδόξῳ τῷ μαθητῇ, ἀπῆρεν εἰς τὴν

nomen urbi et insulae imposuerit, Meroen forem
ibi mortuam hoc honore adficiens. Quod antiqui
a Syene tantum usque ad mare Ægyptum vocarint,
id est, quantam partem Nilus fluvius irrigat. Quod
a Pelusio usque ad Canobicum os, quod basis est
ipsius Delta, stadia sint 1300, a Canobo autem us-
que ad Pharum, 150. Quod urbs Alexandria sit in
Mareotide, cujus pars septentrionalis mari, australis
vero Mareia palude comprehenditur. Hic lacus a
Nili fossis et ab incrementis repletur. Quod Alex-
andri conditoris alveolum aureum in Alexandria
rapuerit Ptolemæus cognomento Coccus, qui idem
et Subditivus appellabatur, e Syria eo profectus.
Is cito excidit imperio, nihil ex ausis utilitatis per-
cipiens: alveolus deinde vitreus esse coepit. Quod
Ptolemæus octavus, cognomento Auletes, chorau-
lam exercuerit, adeo in ea glorians, ut non pigeret
eum certamina in regia celebrare. Hunc Alexan-
drini ejecerunt. Ille autem Romam profectus Pom-
peio supplex fuit, atque reditum est affecutus, nec
multo post morbo e vita decessit. Successit ei Dio-
nysius filius. At Cleopatra Auletæ filia in Syriam
fugit. Interea Pompeius magnus a Pharsalo fugi-
ens in Cassium montem ac Pelusium venit; ibique
a Dionysii familiaribus dolo obtruncatus est. Cæsar
cum adventasset Dionysium interemit; et Cleopa-
tram, ab exilio revocatam, Ægypti reginam con-
stituit. Post pugnam in Philippis, Antonius, in
Ægyptum profectus, Cleopatram duxit; atque una
bellum Actiacum gessit, fugitque eum ea. Super-
veniente deinde Augusto ambo sunt everfi, et Æ-
gyptus sub Romanorum imperium est redacta.
Quod primus Cæsar circa Pharsalum urbem Pom-
peium devicerit: secundus autem juxta Philippos
vicerit Cassium et Brutum. Quod septem Nili
ostia hæc sint: Heracleoticum, Bolbitinum, Se-
bennyticum, Phatniticum, Mendesium, Taniticum,
Pelusiaticum. Quod inter Pelusium urbem et re-
cessum sinus, qui juxta Heroum urbem est, deser-
tum sit stadiorum mille, totum siccum, animalibus
noxiiis et serpentibus plenum. Quod in Momem-
phide sacra vacca alatur, quemadmodum in Mem-
phide Apis, in Heliopoli autem Mnevis bos. Quod
circa initium ipsius Delta Bubastus urbs sit, et
Memphis, et Heliopolis, et initium fossæ, quæ in
mare sinus Arabici tendit, quod juxta oppidum
Heroum jacet. Latitudinem habet hæc cubitorum
centum, profunditatem vero quanta navigio satis
sit ingenti. Quod quæ olim Thebæ Ægyptiæ,
nunc magna Diospolis sit vocata. Quod magnus
ille Plato cum Eudoxo discipulo in Ægyptum

^a Strab. p. 1112. l. 16.^b Strab. p. 1123. l. 9.^c Strab. p. 1125. l. 16.^d Strab. p. 1127. l. 8.^e Strab.

p. 1129. l. 11.

^f Strab. p. 1136. l. 14.^g Ita etiam in Ptolemæo. Βολβιτικὸν Strab.^h Ita ex Strabone. In Ed. Bas.

Φατνιτικὸν et apud Ptolemæum Παδμητικόν.

ⁱ Strab. p. 1138. l. 31. et p. 1139. l. 6.^k Apud Strab. cum ὠ scribitur.^l Strab. p. 1141. l. 15.^m Strab. p. 1143. l. 18.

profectus sit, in qua annos tres versati sunt; in geometria, et astronomia, atque omnino in philosophiæ cognitione sese exercentes, circa Thebas quæ nunc Diospolis vocatur. Quod Apis idem sit cum Osiride, pro Deo habitus. Quod Memphis urbs secundum ab Alexandria locum habeat. Ab hac supercilium quoddam montanum abest stadiis 50, in quo multæ sunt pyramides, regum sepulchra; ac tres insignes, e quibus duæ inter septem orbis spectacula censentur. Altitudinem habent stadii unius, figuram autem quadratam. Quod ex multis signis existimarint antiqui Ægyptum inferiorem totam, usque ad Sirbonidem lacum et Moeridem et regionem Ammoniacam, pelagus existisse: fortasse etiam sinui Arabico continuum; aut non ita, sed non procul abjunctum. Quod admirandus ille labyrinthus in superiore Ægypto sit; atque in ipso labyrintho pyramis, sepulchrum Maindi regis, qui labyrinthum ædificavit: nam Maindes hunc condidit. Quod κατήρασεν usurpet geographus, pro eo quod est absorpsit, contra quam ἐξήρασεν, id est, ex imo extulit. Quod in Arsinoe urbe, quæ prius Crocodilorum urbs vocabatur, mansuetus crocodilus cultus fuerit. In Herculis urbe colitur ichneumon, qui crocodilo et aspidi inimicus est: nam eorum ova vorat ichneumon, atque aspides ipsas interimit, dum luto involutus in flumen protrahit: crocodilum vero, dum ore hiantem dormit furtim ingressus, arrosis visceribus interficit. Quod in Cynopoli Anubis colatur, et canibus honos et facer quidam cibus statutus sit. Quod in Oxyryncho urbe, et præfectura eodem nomine, oxyrynchus colatur in sacro septo. Sed et cæteri Ægyptii omnes oxyrynchum piscem colunt. Nam quædam animalia sunt, quæ Ægyptii universi colunt: ut de terrestribus tria, bovem, canem, felem: ex volatilibus duo, accipitrem atque ibin: ex aquatilibus duo, lepidotum piscem et oxyrynchum. Sunt alia quæ quisque seorsum colit; ut Saitæ et Thebani ovem: latum vero, qui piscis quidam in Nilo est, Latopolitani: lupum, Lycopolitani: cynocephalum, Hermopolitani: cepum, Babylonii, qui sunt juxta Memphim: (Cepus faciem habet satyro similem, cætera inter canem atque ursum; nascitur in Æthiopia:) aquilam, Thebani: leonem, Leontopolitani: caprum et hircum, Mendesii: murem araneum, Athribitæ. Item alii aliud. Quod Ptolemais urbs maxima sit omnium, quæ sunt in Thebaide, et Memphi non minor. Supra hanc est Abydus, in qua Memnonis est regia mirabiliter constructa. Quod antiquis et divinatio uni-

Αἴγυπτον, καὶ καὶ διετέλεσαν ἔτη ^a πρία, γεωμετρῶντες καὶ ἀστρονομῶντες καὶ ἀπλῶς φιλοσοφῶντες, πρὸς τὰς Θήβας τὰς νῦν Διόσπολιν ^b καλεσμένας. Ὅτι ^c ὁ Ἄπης ὁ αὐτὸς ὅστις παρὰ ^d Ὀσίριδι, θεὸς νομιζόμενος. 5 Ὅτι ^e δευτερεύει μὲν Ἀλεξάνδρειαν ἢ Μέμφιν πόλιν· ἡς ὑπὸ μ'. σταδίων ὁρενὴ τις ὅστις [ὁφρὺς,] ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν εἰσιν πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιώλογοι, τὰς δὲ δύο τέτων καὶ ἐν τοῖς ζ'. θεάμασι κατὰριθμῶνται· εἰσὶν δὲ τὸ ὕψος σταδία, τετραγῶνοι 10 τῶν σχήματι. Ὅτι ^f ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑπολαμβάνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν κατὰ Αἴγυπτον, ἕως Σιρβωνίδος λίμνης καὶ Μοιρίδος λίμνης καὶ Ἀμμωνιακῆς, πᾶσαν πέλαγος εἶναι· τυχὸν δὲ καὶ τῶν Ἀραβίων κόλπον συνεχέει· τυχὸν δὲ καὶ ὅσα ἔσται, ἀλλὰ χωρίς. Ὅτι ^g καὶ ὁ θαυμαστὸς λαβύρινθος ἐν τῇ ἀνω ὅστις Αἴγυπτι· καὶ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ πυραμίδες, ὁ πάρος Μαίνδου βασιλέως, τῷ καὶ τῷ λαβύρινθον κτίσαντος· ὁ ^h Μαίνδης γὰρ αὐτὸν ἐκτίσεν. Ὅτι ⁱ κατήρασεν λέγει ὁ Συγγραφεύς, ἀντὶ τῷ κατέπειν, οἰκίῃ τῷ ἐξήρασεν. Ὅτι ἐν 20 Ἀρσινόῃ πόλει, ἢ πρὸς τὴν Κροκοδείλων πόλιν ἑκαλεῖτο, χειρῆθης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρεφετο· ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει τιμᾶται ὁ ἰχθυόων, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις τε καὶ ἀσπίσιν· ὢν τὰ τε ὡς κατεσθίει ὁ ἰχθυόων, καὶ αὐτὰς τῷ πηλῷ θωρακισθεὶς ἀφαιρείει, 25 εἰς τὸν ποταμὸν ἔλκων· τῷ δὲ κροκοδείλῳ καθεύδοντος καὶ κεχλιώτος, ὑποσπῶν εἰς τὸ στόμα, κατεσθίει τὰ σπλάγχνα. Ὅτι ^k ἐν Κυνοπόλει ὁ Ἀνθεὶς τιμᾶται· καὶ τοῖς κυσὶ τιμῇ καὶ σίτισι τέτακται τις ἱερὸς. Ὅτι ἐν Ὀξύρυγχῳ ^l πόλει καὶ νομῶ ὁμωνύμῳ τιμᾶται ὁ Ὀξύρυγχος ἐν ἱερῷ σκῶ· καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν Ὀξύρυγχον· τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγυπτίοι· καθεάπερ τῶν μὲν πεζῶν γ'. βῆν, κῦνα, αἰλῆρον· τῶν δὲ πτερυγίων β'. ἱεράκα καὶ ἱβὶν· τῶν δὲ ἐνύδρων β'. λεπιδωτὸν ἰχθύν 35 καὶ Ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ὅστις, ἀ τιμῶσι καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι· καθεάπερ Σαίται πρὸς βατον, καὶ Θηβαῖται· ἄτον δὲ ^m τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθύν, Λατοπολίται· λύκον δὲ, Λυκοπολίται· κυνοκέφαλον δὲ, Ἐρμιοπολίται· ⁿ κῆπον δὲ, Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· (ἐστὶν δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρὸς ὥπον εἰκὼς σατύρων, τ' ἄλλα δὲ κυνὸς καὶ ἀρκτος μετὰξὺ· γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία·) ἄετον δὲ, Θηβαῖοι· λέοντα δὲ, Λεοντοπολίται· αἶγα δὲ καὶ πέρην, Μενδήσιοι· μυγαλίαν δὲ, Ἀθριβίται· ἄλλοι δ' ἄλλο π. Ὅτι ^o Πτολεμαῖς 45 πόλιν μεγίστην ὅστις τῶν ἐν Θηβαΐδι, καὶ ὅσα ἐλάττω Μέρφως· ὑπὲρ δὲ ταύτης ἢ Ἀβυδοῦ πόλιν, ἐν ἣ τὸ Μεμνόνειον βασίλειον θαυμαστὸς κατεσκευασμένον. Ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἢ ἐν τιμῇ καὶ ἢ μαντικῇ

^a Τρισκαίδεκα Strab.^b In Ed. Basf. καλεμένην.^c Strab. p. 1144. l. 12.^d In Ed. Basf. cum e diphthongo passim

scribitur.

^e Strab. p. 1145. l. 13.^f Strab. p. 1147. l. 35. et p. 1148. l. 1.^g Strab. p. 1149. l. 17. et p. 1150. l. 3.^h Μαίνδης Straboni. Vide Casauboni Comment.ⁱ Strab. p. 1150. l. 25. 30.^k Strab. p. 1151. l. 12. 15. 23.^l Ita ex

Strabone. In Ed. Basf. ποταμῶν.

^m Τὸν, apud Strab.ⁿ In Codd. Strab. κῆπον et κῆρον.^o Strab. p. 1152. l. 2. 4. 29.

et p. 1153. l. 16.

καθόλου καὶ τὰ χρητήρια· νυνὶ δ' ὀλιγωρία πολλὴ κατέ-
 χει, τῇ Ῥωμαίων ἀρχιεργάνῳ τοῖς Σιδύλλης χρησμοῖς,
 καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις, ἀλλὰ τε ἀσπλάγχων,
 καὶ ὀρνιθείαις, καὶ διοσημείων· διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἀμμωνί
 ἐκλέλοιπε χρητήριον, πρὸς τὸν δ' ἐτετήμητο· ἐνθα καὶ 5
 Ἀλέξανδρος ἀνελθὼν ἐχρηστηρίετο· καὶ ἔχ' ὥσπερ ἐν
 Δελφοῖς καὶ Βραγχιδαῖς τὰς ἀποθεωσίσεις διὰ λόγων,
 ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλεον· ὥς καὶ παρ'
 Ὀμήρῳ "Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι" — ἔ' πρὸς φῆτες
 τῇ Δία^α Ἐποκρινάμεν· τὸ το μὲν τοῖς ῥητῶς εἰπεῖν τὸν 10
 πρὸς φῆτες φασὶν πρὸς τῇ βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός.
 "Ὅτι^β ἐν τῇ Ἀβύδῳ πόλει τιμῶσι τῇ Ὀσίρην· ἐν δὲ
 τῷ ἱερῷ ἔ' Ὀσίριδος ὄκ' ἔξεστιν, ἔτε ὠδὸν, ἔτε αἰλη-
 τῶν ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
 ἔθος. "Ὅτι ἐν Τεντύρᾳ πόλει ἀφ' ἐρύντος πρὸς 15
 τὰς ἄλλας Αἰγυπτίας ὁ κροκόδειλος ἡτῆμνται, καὶ ἐχθρὸς
 τῇ ἀπάντων θηρίων νενόμισται, καὶ ὡς αὐτῶν φθείρεται.
 "Ὅτι ὥσπερ οἱ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ Ψύλλοι Αἰθίοπες ἀντι-
 πάθειαν ἔχουσι φυσικῶς πρὸς τὰ ἐρπετα, μηδὲν ὑπὸ
 ἰσοδύλων πάροντες· ἔπος καὶ οἱ Τεντυρίται ὁδὸν ὡς 20
 κροκοδείλου πάροντες, ἀλλὰ καὶ συγκολυμῶσιν αὐτοῖς.
 "Ὅτι ἔ' ἐκατονταπύλων Θηβῶν, ἡ νῦν Διόσπολις κα-
 λεῖται, π'. σταδίων ἰσὺ τὸ μῆκος· νῦν δὲ καμινδὸν
 οἰκεῖται. "Ὅτι^δ ἡ ἀστρονομία μάλιστα κατορθώθη
 ὑπὸ Θηβαίων τῇ Αἰγυπτίων· ὧν αἰπώτατος Ἑρμῆς 25
 ὁ Τρισμέγιστος. "Ὅτι αἱ παρθένοι ἱερεῖαι παρ' Ἑλλήσι
 παλλάδες καλεῦνται. "Ὅτι^ε ἐν πόλει Ἐλεφαντίνῃ
 κρήνη ὅσῃν, συμπάσχουσα ταῖς ἔ' Νείλῳ ποταμοῦ ἀνα-
 βάσει, σιναυξομενεμένη αὐτῇ· ἐξ ἧς τεκμαίρεται τῇ
 εὐκαρπείᾳ τῇ χάρις, ἡ ἀφορίαν· εἰ γὰρ πολὺς ὁ Νεῖλος 30
 ἐπέλθοι, εὐφορία γίνεται· εἰ δὲ ὀλίγος, σπανίς· εἰσὶν
 οἷον ἐν τῷ τῷ φρέατος τοίχῳ πρὸς ἀρχαῖα τῇ εὐετη-
 ρίας, ἡ τῇ σπανίτις. "Ὅτι ἐν Σύνῃ πόλει, πρὸς τὰς
 θερνὰς προπάς, μέσον ἡμέρας τὰ φρέατα ἄσκια φαί-
 νεται, καὶ οἱ γνώμονες ὡσαύτως. "Ὅτι ὡς ἐρ· τῶν 35
 Ἐλεφαντίνῳ πόλιν ὅσῃν ὁ μικρὸς Καταράκτις.
 "Ὅτι ἐν τοῖς κατὰ Στενάβωνα χερσὶν, Κανδάκῃ τις
 ἀνδρική γυνὴ Αἰθίοπισσα ἦρξεν τῇ ὡς Αἰγυπτίον
 Αἰθίοπων· ἰσὺ δὲ πεπρωμένη τῇ ἔτερον τῇ ὀφθαλμῶν
 τὸ δὲ βασιλείον τῆς Κανδάκῃς ἰσὺ Νάπατα, πόλις 40
 μεγάλη. "Ὅτι Κανδάκῃ πολλαῖς μυριάσιν Αἰθίοπων
 πρὸς Πετρώνιον Ῥωμαῖον Αἰγυπτίᾳ ἀρχόντῃ διαπολέ-
 μισεν· ἦρχεν δὲ τῇ τόπῳ ἐκείνων, ἐνθα ὁ^ε Καμβύσου
 στρατὸς κατεχόρθη ὑπὸ τῇ ἄμυν, καὶ τῇ νότῃ πνεύ-
 σαντος βιβίως. "Ὅτι^η τὰ τῇ Αἰθίοπων πρὸς τὰς, 45
 καὶ αἶγες, καὶ βόες, καὶ κύνες, μικρὰ παντελῶς εἰσὶν
 πάχα δ' ὅκ' τὰς καὶ τὰς Πυγμαίους πνὲς ἐμυθολό-
 γισαν· ἔ' γὰρ ὅσῃν ἀληθὲς τὸ τῇ Πυγμαίων. "Ὅτι
 Αἰθίοπες σέβονται τὰς βασιλέας, ὥς θεάς· καὶ εἰσιν

versa et oracula in summo fuerint honore. Nunc
 earum rerum maxima negligentia est: nam Ro-
 manis Sibyllæ responsa satisfaciunt, et Hetrusca
 divinatio per exta, per auguria, et † Jovis signa.
 Quapropter Ammonis oraculum fere desertum est,
 quod prius in honore maximo habebatur; ad quod
 etiam Alexander profectus est, responsum petiturus.
 Quo loco non verbis, sicut in Delphis et Branchi-
 dis, sed magna ex parte nutu et signis reddebantur
 oracula: quemadmodum apud Homerum, "Dixit
 "cæruleisque superciliis" &c. vate nimirum Jovem
 imitante. Aiunt autem expresse regi vatem dixisse,
 quod Jovis filius esset. Quod in Abydo urbe Ofi-
 rim colant. In Ofiridis autem templo non licet
 nec cantori nec tibicini sacrificium auspicari, quem-
 admodum Diis aliis mos est. Quod in Tentyra
 urbe præter morem cæterorum Ægyptiorum cro-
 codilus dedecoretur, et ex omnibus belluis inimi-
 cissimus habeatur, atque ab ipsis interimatur. Quod
 quemadmodum Psylli, apud Cyrenaicam regionem,
 naturalem quandam vim habeant contra serpentes,
 ut nihil mali a venenatis bestiis patiantur, sic et
 Tentyritæ contra crocodilos, ut nihil ab eis damni
 accipiant, sed una cum illis aquam tranent intrepide.
 Quod Thebarum centum portas habentium,
 quæ nunc Diospolis vocatur, longitudo olim fuerit
 stadiorum 80, nunc in modum vici habitatur.
 Quod Astronomia a Thebanis Ægypti diligentissi-
 me fuerit excolta. Auctor eis tantæ diligentiae fuit
 Mercurius Trismegistus. Quod virgines, quæ sa-
 cris operantur apud Græcos, Pallades dicantur.
 Quod in Elephantina urbe fons sit, easdem affecti-
 ones cum Nilo habens, atque una incrementum de-
 crementumque suscipiens; ex quo majorem aut mi-
 norem fertilitatem præfagiunt: nam si Nilus multum
 increseat, copiosa fit annona; sin parum augeatur,
 exigua. Sunt itaque in puteo notæ, quibus an-
 nonæ copia aut tenuitas deprehenditur. Quod in
 Syene urbe, in solstitiis æstivis, per meridiem putei
 nullam umbram habeant, et similiter gnomones.
 Quod supra Elephantinam urbem minor Catar-
 actes sit. Quod Strabonis tempore, Candace quæ-
 dam virilis mulier, Æthiopissa, imperarit Æthiopi-
 bus, qui supra Ægyptum sunt. Hæc altero oculo
 capta fuit. Ipsi regia erat Napata, urbs magna.
 Quod Candace multis myriadibus Æthiopum con-
 tra Petronium Romanum Ægypti prætorem bel-
 lum gesserit. Imperavit locis in quibus Cambyfis
 exercitus ingruente austro arena obrutus fuit. Quod
 Æthiopum oves, et capræ, et boves ac canes, parva
 admodum sint. Forte ex hac occasione initium
 acceperint de Pygmæis fabulæ: nam quæ de iis di-
 cuntur vera non sunt. Quod Æthiopes reges
 colant ut Deos; qui fere clausi domi sedent. Regni

^α Ἐποκρινάμεν Strab. † Al. fervationes de cælo. ^β Strab. p. 1153. l. 33. et p. 1154. l. 2. ^γ Strab. p. 1155. l. 10.
^δ Strab. p. 1156. l. 12. 23. ^ε Strab. p. 1157. l. 8. Vide Heliodori Æthiopic. l. ix. p. 445. Ed. Parif. ^ς Strab. p. 1161.
l. 2. 11. ^ζ Καμβύσου in Ed. Bas. ^η Strab. p. 1162. l. 4. 15. 28.

caput est Meroe, civitas eodem nomine quo et insula. Hujus insulae longitudo est stadiorum 3000, latitudo 1000. Urbes habet frequentes, et montes, et nemora, atque omnis generis metalla. Ambitur illic Nilus versus Libyam magnis arenarum cumulis; versus Arabiam vero continuis praecipitiis; ab austro sursum versus fluminum concursu, Astabora, Astapode, et Astafoba. A septentrione est Nili decursus. Quod Aethiopes etiam mulieres arment, quarum pleraeque oris labium aeneo circulo trajectum habent. Sunt autem pelliti: nam oves eorum lanam non ferunt, sed caprarum in morem hirtae sunt. Nonnulli nudi incedunt, brevibus pellibus incincti. Quod Aethiopes putent, Deum alterum immortalem, alterum mortalem esse: immortalem autem eum, qui rerum omnium causa sit; mortalem vero nomine carere, et cognitu difficilem esse. Sed frequentius eos a quibus beneficium acceperunt, et reges pro Diis habent: et reges quidem, communes omnium; caeteros vero privatim eorum quibus benefecerunt. Ex iis qui ad torridam habitant, nonnulli sunt qui Deos non colunt; quos etiam Soli dicunt infensos esse, ac illum, cum exoriri vident, detestari, propterea quod eos urat et infestet. Meroitae autem Herculem, Pana, et Isim colunt; ac praeterea quendam Deum barbaricum. Reges constituunt eos, qui vel forma, vel alendorum pecorum virtute, vel robore, vel opibus excellent. Quod Aethiopum mos sit, ubi rex aliqua parte corporis mutilatur, ut familiares idem quoquo modo patiantur, et cum eo etiam moriantur: idcirco maxima regi custodia adhibetur. Quod in Nilo flumine piscium genera multa sint ac diversa. Caeterum maxime noti sunt oxyrynchus, et lepidotus, et latus, et alabes, et coracinus, et porcus, et phagrorius, quem etiam phagrum vocant; item filurus, et citharus, et thrissa, et mugil. Ex testaceis dilychnus, physa, bos; item cochleae ingentes quae vocem ululatus similem edunt. Animalia quoque habet, ichneumonem, et Aegyptiam aspidem: ea duplex est, altera dodrantalis quae celerius interficit; altera ulnae fere longitudine. Ex avibus est ibis, et accipiter Aegyptius (qui mansuetior est iis qui alibi sunt quemadmodum et felis,) et corvus nocturnus illis locis peculiaris: nam apud nos aquilae magnitudine est, in Aegypto vero magnitudinem habet graculi. Quod ibis avis sit mitissima, magnitudine et figura ciconiae persimilis, tota nigra. Nullum non trivium eis plenum est: partim utiliter quidem, quatenus omnes serpentes omnesque macelli sordes colligit; partim vero inutiliter, quia omnivora et immunda est, nec facile a mundorum et alienorum contaminatione arceri potest. E mari in Nilum adscendunt mugil,

κατακλείεται καὶ οἰκεῖ· μέγιστον δ' αὐτοῖς βασιλεῖον ἡ Μερόη πόλις, ὁμώνυμος τῇ νήσῳ, ἔσθ' τὸ μήκος, σταδίων γ. τὸ δ' εὖρος, ρ. ἔχει δὲ πόλεις συχνὰς, καὶ ὄρη, καὶ δάση, καὶ μέγιστα παντοῖα· περιέχεται δ' ὑπὸ μὲν τῇ Λιβύῃς ὁ ταύτη Νεῖλος, ἧσι ^αμεγάλοις ^β ὑπὸ δὲ τῇ Αἰθιοπίας, κρημνοῖς συνεχέσιν· ἐκ δὲ νότου ἀνωθεν ταῖς συμβολαῖς τῷ ^γ ποταμῶν, τότε Ἀσάβωρα, καὶ τῷ Ἀσάποδος, καὶ τῷ Ἀσασύβα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Νεῖλος ὀχλή. Ὅτι ^δ Αἰθίοπες καὶ τὰς γυναῖκας ὁπλίζουσιν· ὧν αἱ πλείους κεκρήκονται τὸ χεῖλος τῷ σώματος χαλκῷ κρήκῃ· καθιοφόροι δ' εἰσιν, ἑρέαν τῷ περὶ τὸν ὦμον φερόντων, ἀλλ' αἰρητοχρόντων· οἱ δὲ τελείως γυμνήτες εἰσιν· περιεζασμένοι. Ὅτι Αἰθίοπες νομίζουσι θεὸν εἶναι· τὸν μὲν ἀθάνατον, τὸν δὲ θνητόν· τὰς δὲ τῷ μὲν αἶπον τῷ πάντων· τὸν δὲ θνητόν, ἀνάνυμόν τινα, καὶ ἔσθ' σαφές· τὰς δ' εὐεργέτας καὶ βασιλεῖς, θεοὺς νομίζουσι· καὶ τούτων, τοὺς μὲν βασιλεῖς, κοινὰς· τὰς δὲ ἰδίως τοῖς εὖ παθεῖσιν· ὡς αὐτῶν· πρὸς δὲ τῇ Ἀφρικανῶν, πινὲς καὶ ἀθεοί εἰσιν· ἔσθ' γε καὶ τὸν ἥλιόν φασι βλασφημούντας κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν ἀνιχνύει ἰδοῖεν, ὡς καίοντα καὶ πολεμούντα αὐτοῖς· οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡερκλέα καὶ Πάνα καὶ Ἰσιν θέουσι, πρὸς ἄλλω πρὶ βαρβαρικῷ θεῷ καὶ βασιλέας καθιστάσι, τὰς καλεῖ ἀφροσύνας, ἢ ἀρετῇ κτῆνοτεροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλάτης. Ὅτι Αἰθίοπες ἔθος ἔχουσι τοῖσιν· ὅς ἂν βασιλεὺς πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὁπωσούν, τὸ αὐτὸ πάσχοιεν οἱ σκωπόμενοι αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ σκωπομένησιν· ἐκ δὲ τούτων, φυλακὴ πλείστη τῷ βασιλεὺς ἔστιν παρ' αὐτῶν. Ὅτι ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ ἰχθύων γένη [πολλὰ μὲν] καὶ ἄλλα· γνωριμώτατοι δὲ, ὅ, τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτός, καὶ ἡ λάτος, καὶ ἡ ἀλάβης, καὶ κορακίνος, καὶ χοῖρος, καὶ φαργώριος, ὃν καὶ φάργον καλεῖσιν, σίλινθρος, κίθαρος, ^ε θρίασα, κερσεύς· ὀρεακίων, δίλυχνος, ^ς φύσα, βῆς, κοχλίας μεγάλοι φωνὴν ὀλοήσουσιν ὁμοίαν φθηγρόντων· τὰ δ' ὀπιχώρια ζῶα, ἰχθυῶν, ἄσπιδες, ἢ τε σπηλαμαία, ἢ περὶ καὶ ὀξυθαλαπτερές, ἢ δὲ ὀργυαία· ὄρεα δὲ, ἱβίς, ἱέραξ ὁ Αἰγυπτιῶς, (ἡμεῖς γὰρ ὡς τὰς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ ^κ αἰλουρος,) νυκτιπόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῶν μὲν γὰρ αἰετὸς μέγιστος, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοῖβ' ἔχει. Ὅτι ^ι ἡ ἱβίς ἡμερώτατον ὄρνεον ἔστιν, πελαργώδης καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, ὅλη μέλαινα· μετὰ δ' αὐτῶν ἅπαντα τριόδος· λεησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ καθάρματα πάντα· δυσχρήτως δὲ, ὅτι πᾶμφαγον, καὶ ἀκαθάarton, καὶ δυσκόλως ἀπειγρόμενον· ὑπὸ τῷ καθάρειον καὶ τῷ ἄλλοτρίων παντὸς μολυσμῷ· ὑπὸ δὲ τῷ θαλάσσης εἰς τὸ Νεῖλον ἀνέρχεται, κερσεύς,

^α Μεγάλοις Strab. ^β Ita ex Strabone. In Ed. Basil. ποταμῶν Ἀσάβωρα &c. Ἀσάβωρα appellatur ab Agatharchide. Verum Heliodoro in Aethiopic. Ἀσάβωρα dicitur. Sed locus iste lib. x. p. 460. ex Strabone forsan et Ptolemaeo corrigendus. ^γ Strab. p. 1163. l. 12. 27. ^δ Ita ex Strab. In Ed. Bas. αὐτοῖς. ^ε Strab. p. 1163. l. 41. et p. 1164. l. 1. 14. 21. 27. ^ς Δάτις Strab. ^ζ Ὀρῆσσα Ed. Bas. ^η Φύσσα Ed. Bas. ^ι Foran ὀλοήσουσιν aut ὀλοήξουσιν. ^κ Ἐλερος in Ed. Bas. ^λ Strab. p. 1164. l. 30. et p. 1165. l. 1. 31.

θρίατα, δελφίς· τὰ δ' ἄλλα, ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς κροκο-
 δείλων φύσεως, οὐκ ἀνέρχεται. ἄλλ' ὁ μὲν δελφίς, ὡς
 κρείσσων τῆς κροκοδείλων· ὁ δὲ κροκόδειλος, ὅτι ὠχραπέμ-
 πεται ὑπὸ τῆς χοίρων ὠχρᾶς γλῆς, κατὰ πᾶσα οἰκείωσιν
 φυσικῶς· τῇ δὲ χοίρων ἀπέχονται οἱ κροκοδείλοι, τρυγ- 5
 γύλοι γὰρ εἰσιν, καὶ ἔχουσιν ἀκάνθας ὅππῃ τῇ κεφαλῇ
 φερούσας κίνδυνον. Ὅτι ἂν Σπερδάβωνα τὸ τῆς
 Λιβύης ὄψιμα τριγώνον ὅστιν ὀρθογώνιον· ἢ ἡ μὲν μία τῇ
 ὡς πλὴν ὀρθίῳ, ὁ Νεῖλος ποταμός ὅστιν ἢ δ' ἑτέρα,
 ἢ καθ' ἡμᾶς ὠχράσια, ἀπὸ Πηλεσίης μέχρι Γαδεί- 10
 ρων· ἢ δ' ὑποκείμενα πλὴν ὀρθῇ, ἢ ἀπὸ Γαδείρων
 παρακεανίτις, ἄχρι τῆς τῆς Νείλης πηγῶν· ταῦτα δὲ
 Πτολεμαῖος ἠλεγξε ψευδῆ ὄντα. Ὅτι ὁ ἐν Μαυ-
 ριτανίᾳ ἔσται, τὸν Ἀτλαντὰ ἐλλυιστὴ καλούμενον, οἱ
 Βάρβαροι Δύριν καλοῦσιν. Ὅτι τὸ βορείωτατον καὶ 15
 δυσμικώτατον ἄκρον τῆς Λιβύης, Κώτης καλεῖται· ἀν-
 τικεῖται δὲ τοῖς Γαδείροις. Ὅτι ἡ Μαυριτανία
 ἐκατέρωθεν εὐφορώτατη ὅστιν, καὶ οὐκ εὐδαιμονία οἰκεῖται
 καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῆς κροκοδείλους φέρουσιν· ἐν πινι δὲ
 ποταμῷ γεννῶνται βδέλλα ἐπιπλήχεις, κατὰ τετραμήνην 20
 ἔχουσαι τὰ βρόγχα, δι' ὧν ἀναπνέουσιν· καὶ ἀμπελοὶ
 φύονται ἐκεῖσε, δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτοι,
 βότευς πιχναίς πῶς ἀποδιδύσκει. Ὅτι ὁ ἐν Λιβύῃ
 καὶ Ἰνδία γίνεται κέλαμος, ὥστε τὸ ἐν γένῳ χορῆς με-
 δίμνης ἢ. καὶ ἄλλα βοτάναι μέγισται. Ὅτι οἱ Μαυ- 25
 ρύσιοι ὅππῃ μελῶνται μάλιστα κόσμῳ τευχῶν, καὶ ὀνυ-
 χισμῶν, καὶ παρώνων, καὶ τῶν τοιούτων. Ὅτι οἱ Λίβυες
 δέρμασιν ὄρεων καὶ ἰχθύων ἀμπεχόνας καὶ τρώμασι
 χρῶνται. Ὅτι ἐν Λιβύῃ, ὡς περ ἐν Αἰθιοπίᾳ, τοῦ
 γένους ὕει πολλά· τῆ δὲ χειμῶνος ξηρασία ὅστιν. Ὅτι 30
 οἱ ἐν Λιβύῃ Λωτοφάγαι ἐδεόνται ποτὶς· ἀρκεῖ γὰρ
 αὐτοῖς ὁ λωτός καὶ ὡς πῶς καὶ ὡς βρώσιν. Ὅτι ἂν τοῖς
 τῆς Λιβύης μεσογαίοις εὐρίσκεται ὁ σερῆς καὶ
 καὶ χερσίδες, καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐν Ἀμμωνός.
 Ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς τῆς Λιβύης δις τῆς ἐνιαυτοῦ οἶτον 35
 καρπῶνται· ἔστι δὲ τὸ μήκος τῆς καλῆς πέντε πη-
 χῶν· πάχος δὲ τῆς μικρᾶς δακτύλου· ὁ δὲ καρπὸς
 ἀφροσποτισσάμενος ἀκοντάχως ἀποδιδύσκει· τῆ δ' ἑαυτοῦ
 ὅσδ' ἐπείρουσιν, ἀλλὰ παλαιῶς συνδεδεμένῃς ὅππῃ
 κατὰ φύσιν πλὴν χώραν, τῶν ἐκπεσόντων καὶ τὸν γε- 40
 ρισμόν ἐλάττω ἀρκῶνται· ἀλλ' ἂν τὸ πλῆθος τῆς θήρας
 κνημίδας φορῶντες ἐργάζονται· καθεύδοντες δὲ ὡς
 χρῆσι τὰς κλινόπδας σκορδαίς, τῶν σκορπίων χάριν,
 καὶ παλαιῶς ὡς εἰδῶσιν. Ὅτι ἐν τῇ ὠχράσίᾳ τῆς
 Μαυριτανίας ἡ πόλις Ἰὼλ ὄνομα· ἡ δὲ ὀπτασία 45
 Ἰάβας, ὁ τῆς Πτολεμαῖος πατήρ, μετωνόμασεν Καί-
 σάρειαν· ἔχει δὲ καὶ λιμένα. Ὅτι ἡ Καρχηδόνιοι με-
 γίστην εἶχον δύναμιν· ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν Ῥω-
 μαίοις, πόλεις εἶχον τέσσαρες ἐν Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ

thrissa, et delphinus; cætera ab crocodilorum me-
 tum non adscendunt. At delphinus quidem, quia
 crocodilo potentior est: mugil, qui ob naturalem
 quandam convenientiam a porcis secus terram du-
 citur. Crocodili autem a porcis abstinent, quia
 cum rotundi sint, et spinas ad caput habeant, peri-
 culum ipsis creant. Quod juxta Strabonis senten-
 tiam Libyæ figura sit rectangula triquetra: cujus
 alterum latus, rectum angulum continens, Nilus
 fluvius efficit; alterum vero, ora maritima nobis
 obversa a Pelusio usque ad Gades; latus vero recto
 angulo subtensum, regio tota est quæ secus Oce-
 anum jacet, a Gadibus usque ad Nili fontes. Cæ-
 terum Ptolemæus hæc tanquam falsa reprehendit.
 Quod montem Mauritaniam, quem Græci Atlantem
 vocant, Barbari Dyrin appellant. Quod septentri-
 onale maxime et occiduum Africæ promontorium
 Cotes appelletur. Id Gadibus opponitur. Quod
 utraque Mauritania fertilissima sit, ac magna cum
 beatitate incolatur; ejusque flumina crocodilos fe-
 rant. In quodam fluvio hirudines generantur, sep-
 tem cubitorum longitudine; branchias, quarum
 opera respirant, perforatas habentes. Et vites illic
 nascuntur, quarum crassitudinem vix duo homines
 complecti queant, racemos habentes cubitales.
 Quod in Africa et India calamus nascatur, cujus
 genu quodlibet octonos modios capiat: item herbæ
 aliæ miræ magnitudinis. Quod Maurusii maxi-
 mam curam habeant ornatus comæ, et barbæ, et
 unguium; et cæterorum ejusmodi. Quod Afri
 serpentium et piscium pellibus pro indumentis et
 stragulis utantur. Quod in Africa, quemadmodum
 in Æthiopia, æstate multum pluat; hyeme vero
 ficitas vigeat. Quod Lotophagi Africæ, potu
 non indigeant: lotus iis et cibi et potus vicem
 præbet. Quod in mediterranea regione Africæ
 inveniantur ostrea et cheramydes, et id genus alia,
 quemadmodum juxta Ammonem. Quod in non-
 nullis Africæ locis bis messem faciant. Culmus
 est longitudine quinque cubitorum, crassitudine
 digiti parvi; fructum affert ducentocuplum et
 quadragintacuplum. Vere non ferunt; sed, ter-
 ram colligatis paliuris converrentes ac farrientes,
 femine et spicis in messe delapso contenti sunt.
 Operarii propter serpentium multitudinem ocreas
 gerunt: dormituri vero lecti pedes allio illinunt,
 scorpionum gratia, et paliuris circumligant. Quod
 in ora Mauritaniam maritima urbs fuerit Iol nomine,
 quam Juba Ptolemæi pater, muniens Cæsaream vo-
 cavit. Hæc portum habet. Quod Carthaginen-
 ses magnam potentiam habuerint. Nam, cum, ad-
 versos Romanos bellum suscepissent, urbes in Africa
 habebant 300, in urbe hominum millia 700. Cæ-

^a Strab. p. 1166. l. 25.

^b Strab. p. 1167. l. 13. 16.

^c Strab. p. 1168. l. 17. In Ed. Basf. passim Μαυρηλία.

^d Βραγχία

Strab. p. 1169. l. 29.

^e Strab. p. 1170. l. 14. et p. 1171. l. 6.

^f Strab. p. 1171. l. 29.

^g Strab. p. 1173.

l. 38. et p. 1174. l. 1. 9. 13.

^h Ita ex Strabone. In Ed. Basf. Iola, et mox Iola.

ⁱ Strab. p. 1176. l. 24. 34.

terum obfessi et deditioem coacti armaturæ gravis tradiderunt millia 200, catapelticorum instrumentorum tria millia; tanquam non amplius bellaturi. Inde cum rursus bellum gerere decrevissent, mox arma fabricari cœperunt; unde singulis diebus centum et quadraginta clypei confecti in armamentarium referebantur, et gladii trecenti, et lanceæ quingentæ, et mille tela catapeltica. Ad funes pro catapeltis faciundos ancillæ capillitium præbebant. Quod ante Syrtem minorem Meninx sit insula. Hanc aiunt Lotophagorum Homeri regionem esse: nam illis lotus abundat. Quod urbs, quæ olim Barce, nunc Ptolemais sit dicta. Quod filphium succum Cyrenaicum ferat. Quod e Cyrene fuerint sapientes viri, Aristippus Socraticus, et hujus filia Arete; item Aristippus a matre edoctus, et Callimachus, et Eratosthenes, et Carneades Academicus, et Apollonius. Quod Cyrenaica regio tota Cretæ insulæ juxta longitudinem æqualiter prætendatur.

πόλει μυριάδας ὁ. πολιορκημένοι δὲ καὶ ἀναγκα-
σθέντες τραπέζῃσι πρὸς ἐνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδσαν
μυριάδας κ'. κατὰ πελτικὰ δὲ ὄργανα γ. ὥς οὐ πο-
λεμικοὶ ἀνδρες· κριθέντος δὲ πάλιν τῷ ἀναπολεμεῖν,
5 ἑξαίφνης ὁπλοποιῖαν συνεστήσαντο· καὶ ἐκείνης ἡμέρας
ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ρμ'. πεπηγότες· μάχαιραι δὲ
τ'. καὶ λόγχοι φ'. βέλη δὲ α. κατὰ πελτικὰ· τέσσαρα
δὲ τοῖς κατὰ πέλταις αἱ θερσάπαινοι παρέχον. "ΟΤΙ
α πρὸ τῆς μικρᾶς Σύρτιος ἦσθ' ὅστιν Μήνιγξ, καὶ καὶ
10 φασὶν εἶναι τὴν παρ' Ὀμήρῳ τῷ Λωτοφάγων χώ-
ραν· ἔχει γὰρ πολὺ τὸ φυτὸν ἐκείνη. "ΟΤΙ β ἢ
πρὶν Βάρην, νῦν Πτολεμαῖς πόλις καλεῖται. "ΟΤΙ
γ τὸν Κυρηναικὸν ὄπλον τὸ σίλφιον ἐκφέρει. "ΟΤΙ
Κυρηναῖοι σοφοὶ ἐγένοντο· Ἀρίστιππος ὁ Σακρατικός,
15 καὶ τέσσας θυγάτηρ Ἀρήτη, καὶ ταύτης υἱὸς Ἀρίστιπ-
πος δὲ ὁ μητροδιδάκτος, καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρα-
τοθένης, καὶ Καρνεάδης ὁ Ἀκαδημαῖκός, καὶ Ἀπολ-
λώνιος. "ΟΤΙ δ Κυρηναικὴ χώρα πᾶσα ἀντιπαρήκει
τῇ Κρήτῃ νήσῳ καὶ μῆκος ὡς ἑλλάδιος.

^a Strab. p. 1178. l. 28.

^b Strab. p. 1181. l. 19.

^c Strab. p. 1182. l. 22. 26. 30. et p. 1183. l. 3. 8.

^d Ὁ πλεονέκτης

μητροδιδάκτος Strab.

^e Strab. p. 1183. l. 28.

N O T Æ

JOANNIS REINOLDI FORSTER

IN

LIBROS XVI. ET XVII.

THE

AMERICAN

LIBRARY

NOTÆ

GEOGRAPHICÆ, CRITICÆ, ET ETYMOLOGICÆ,

IN

LIBRI XVI. ET XVII. STRABONIS PARTEM

ÆGYPTUM IMPRIMIS DESCRIBENTEM.

AUCTORE

JOANNE REINOLDO FORSTER, LL. D.

REG. SOC. SC. SODALI UT ET ANTIQUAR. AP. LOND. NEC NON SOC. SC. UPSAL. MADRID.
ET GÖTTING.

LIBRO XVI.

PAG. 1095. ἡ δ' ἐν βάρει τῶν χώρῃ Τηνεσίς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμίτιχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομάζονται δὲ Σεβρίται ὡς αὐτὴν ἐπήλυδες] Plinius, Hist. Nat. lib. vi. cap. 30, eisdem inhabitare urbem *Afar* narrat, et mox circa eadem loca enumerat *insulam Semberritarum in Nilo, reginæ parentem*. Denique Herodotus in Euterpe, cap. 30, de iisdem *transfugis* (αὐτομόλοισι) refert, eos appellari Ἀσμάχ, vel, ut in margine edit. Galei legitur, Ἀσχάμ, et id interpretatur sinistrae regis assistentes. Ægyptii suo sermone id exprimerent οἰχασθῆ, *stans ad sinistram*, quod Græci litteris suis exprimere exacte non valent, verum forte dicerent ΟΙΧΑΣΗ, vel ΑΙΧΑΣΗ, vel etiam ΑΙΣΑΣΗ, quod librarii perperam in ΑΣΧΑΜ mutaverunt. Verum vox Pliniana *Semberrita* plane bonum sensum admittit: αἰεεεεεο-βερι, (*Shemmoberi*) sunt *advenæ novi*; et idem fere Strabonis vox αἰε-βερι, (*Sheberi*) *advenæ novi* ἐπήλυδες significat. Urbs a Plinio memorata vocatur *Afar*, quam crederem olim dictam ΑΙ-ΧΟΡ, (*Ai-dsor*) *habitationem, s. domum fortem, munimentum*.

P. 1097. Ἔθνος δ' μέγα Στραβοφάγων] Arabes Deserti incolæ in nostram usque ætatem struthiones comedunt et venantur. Recte meminit Strabo has aves non volare, verum celerrime currere. Ὄρνυες, ex quorum cornubus spicula armis præfigebant gentis hujus homines, sunt genus capræ fylvestris, *antelope* nostratibus dictæ; et quidem ea ejus species, quam *gazellam* consuevimus appellare; ea enim habet cornua prælonga, recta, acutissima; et ubique id animal per omnem Africam et Ægypti viciniam, obvium est.

P. 1098. ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων] Nil magis commune in variis Africæ et Asiæ regionibus quam locustas comedere: id pluribus insignis peregrina-

tor Niebuhrius demonstravit, *Descrip. Arab.* edit. Germ. p. 171, 172, et not. *

P. 1100. παρδάλεις ἀλκίμας] *Pardales* sunt genus animalis quod Comes Buffonius appellat *la panthere*, et summus nostras zoologus Pennantius, *panther*. Syn. Quad. spec. 122.

P. 1100. καὶ ῥινοκέρως] *Rhinocerotes* optime a Strabone descripti sunt, ut mirum sit posteriores scriptores sua non ex Strabone hausisse.

P. 1101. Γίγνονται δ' ἐν τῶν τοῖς τόποις, καὶ αἱ καμλοπαρδάλεις] Rursus Strabo graphice, rarissimum et vix ulli Europæo visum animal, describit.

P. 1101. Γίγνονται δὲ φησι καὶ σφίγες, καὶ κυνοκέφαλοι, καὶ κῆποι] Omnia hæc animalia ad genus *simiæ* pertinent. Verum difficillimum est determinare quænam nostris temporibus cognita animalia a Strabone intelligantur. *Cynocephali* videntur esse *babiones* Africani, quos et ad Prom. Bonæ Spei vidi, et quorum species a Linnæo, Syft. Nat. ed. xii. p. 36. appellatur, *simia hamadryas*; Buffonio, *le babouin*; et Pennantio, *dog-faced monkey*, Syn. Quad. 72: κῆπος vero Strabonis videtur esse *simia Silenus*, vel *faunus*, Linn. Syft. Nat. ed. xii. p. 36; Buffonii *ouanderou*; Pennantii *lion-tailed monkey*. Syn. Quad. 73.

P. 1101. Κροκέτας δ' ἐστὶ μίγμα λύκου καὶ κυνός] Plinius, Hist. Nat. lib. viii. c. 21, eadem de *crocotta* refert; at c. 30. ait, *hyænæ et leænæ Æthiopicæ coitu, pari crocutam*. Fabulosum animal, de quo nil habeo, quod possim aliqua veri specie referre.

P. 1102. καὶ δρακόντων] Nullatenus ingentis stature serpentes in dubium vocari possunt. Diodorus Siculus, Ptolemæi Philadelphi tempore, ingentes angues captos et in Ægypto visos publice refert, lib. iii. p. 169. ed. Wechel. Reguli historia quoque

quoque meminit magni serpentis; verum et recenti ætate Adanfonius tales in occidentali Africæ parte vidit, et ex incolis existere comperit.

P. 1108. κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τῆς Νείλου] Cleopatris hæc certe in imo recessu maris Arabici et sinus Heroopolitani sita erat, et eadem quæ alio tempore Arsinoë dicta fuit, et quæ nunc nomen gerit *Suez*. Verum et alia in provincia Ægypti prima sedes episcopalis nomen *Cleopatris* gerebat, uti ex Catalogis Episcopatum apparet, apud Beveregium in Annotationibus in Synodum, ex Tabulis Commanvillei e Notitia Græca

Hieroclis; denique ex Pocockii Itinerario, vol. i. Ultimus celebris peregrinator et imprimis egregius geographus addit, se in mappa Patriarchali reperisse, *Cleopatrim* in vicinia Alexandriæ, et quod mirum quoque *Suez* nostra ætate appellari, eadem ratione uti et altera Cleopatris ad mare Rubrum. Wanslebius in Historia Ecclesiæ Alexandrinæ, Gallice scripta, in fine Catalogum Episcopatum Ægypti addidit, et in hoc habet locum *Sersenne*, et huic adjectum, Græce *Cleopatrita*, forte is hic intelligendus, ob situm Alexandriæ vicinum.

LIBER XVII.

P. 1117. περὶ θάλατταν δὲ Τρωγλοδύται] Omnem oram occidentalem sinus Arabici inhabitabant gentes, in speluncis plerumque victitantes, et hi erant Troglodytæ appellati. Plin. Hist. Nat. lib. vi. c. 29. *Troglodytice quam prisce Michoën, alii Midoën dixerunt*. Hoc nomen Ægyptiæ originis videtur esse; **Μεβαν**, *Meban* est σπήλαιον, vel τρώγλη; **Ουήδ**, *habitatio*; ideoque *Mebaoueh*, quod Latini et Græci vix aliter efferre potuerunt quam *Michoë*, erat *habitatio speluncæ*, i. e. exacte, *Troglodytice*. Vide meas Epistolas ad Jo. Dav. Michaelis, hujus Spicilegium Geographiæ Hebræorum exteræ jam confirmantes jam castigantes. Göttingæ. 4to. 1772. Similes hisce gentes fuisse et in Sacro Codice appellari *Horæos*, Gen. xiv. 6. et xxxvi. 20—30. Deut. ii. 12, 22, demonstravit Celeb. Eques J. D. Michaelis in Commentatione de Troglodytis Seiritis et Themudæis.

P. 1116. Βλέμνυες] Gens hæc vicina Ægypto, teste ipso Strabone, versus sinum Arabicum habitabat in desertis. Olympiodorus ap. Photium in vicinia hujus gentis meminit urbis *Talmidis*, quæ inter Syenen et Pseloin sita erat, teste Itinerario. Tempore Probi Imperatoris, belli focii fuere incolis Ptolemaidis urbis in Ægypto superiore. Vid. Vopiscum in vit. Probi, et Zosim. lib. i. c. 11. Poetæ gentem vocant *Blemyas*, extruso uno *m*: vocantur etiam *Blemmæ*. Id certum, eos a Nilo remotam regionem incoluisse, ideoque consideratos ab Ægyptiis, ut homines constitutos *extra habitabilem*, i. e. culturæ capacem terram, unde eorum regio vocabatur **Εβολ-Μουήδ**, *Ebol-moueh*, *extra habitabilem*.

P. 1118. Ἡ δὲ χώρα ἢ μὲν πρῶτην διαίρεισιν εἰς νομούς] Vox *nomos* Ægyptiæ videtur esse originis: **Πωρε** significat, *dividere*, *divisio*, unde hæ provinciæ regni, optime *divisiones*, *nomi* sunt vocati. Diodorus Siculus, lib. i. p. 50. edit. Wechel. ad Sesostridem divisionem regionis in xxxvi. nomos refert: verum maxime difficile opus credo, dispiendi quinam hi Sesostridis fuerint nomi; nam si omnes nomos apud auctores passim obvios, imprimis Herodotum, Plinium, et Ptolemæum colle-

geris, ultra lxii. nomina habebis: ideoque jam xxvi. nomos postmodum additos fuisse apparet, ad primos illos xxxvi. Sesostridis.

P. 1119. Ἔως τῆς καλεμένης χωρὸς Δέλτα] Strabo postmodum quoque, paucis interjectis, meminit hujus vici, cujus nomen erat Delta secundum Græcos auctores: et quod hic vocat *χωρίον*, mox appellat *κώμην*. Stephanus Ethnicographus, voce *Δέλτα*, inter alia hæc habet: καὶ νῆσος Αἰγύπτου, ὡς Ἐφορος κατ' Αἰγυπτίους καλεμένη Πτίμυρις, ἀπὸ τῆς σχήματος ὁμοιότητος. Hic Stephani locus certe in mendo cubat: mallet igitur legere, καὶ νῆσος Αἰγύπτου, ἀπὸ τῆς σχήματος ὁμοιότητος, (καὶ κώμη τις ἐπὶ τῇ τῆς Δέλτα κορυφῇ) ὡς Ἐφορος κατ' Αἰγυπτίους καλεμένη Πτίμυρις. Quæ huic correctioni robur dant, sunt sequentia. Ægyptii voce **Πι-Τ-Λι** utuntur ad designandum *vicum* seu *castellum*. Jam vero novimus, in ipso acumine τοῦ Δέλτα fuisse vicum cognominem *Delta*; quod et confirmatur Tabula Peutingeriana, quæ vocem Delta adscribit acumini; et imprimis doctus Theffalonicensium Archiepiscopus Eustathius in Parecbolais ad Dionys. Perieget. vers. 242. hæc habet, καλεῖται δὲ (φασὶ) Δέλτα καὶ τὸ χωρίον, καὶ κώμη τις ἐπὶ τῇ τῆς Δέλτα κορυφῇ. Aliud ejusmodi *castellum* seu *vicum* in maxime septentrionali parte τῆς Δέλτα fuisse suspicor; ideoque Ægyptii vocarunt hæc loca **Πι-Τ-Λι-Ρης**, et **Πι-Πε-Λι-Τ-Τ-Λι**, *vicum australem*, et *vicum borealem*. Illa vox *Ptimyris* exprimit exacte Stephani nomen *Ptimyris*; et alterum, nomen *Pineptimi*, ostii cujusdam minoris Nili fluminis apud Ptolemæum, explicat: et hinc jam patebit, nos recte locum Stephani correxisse; alias enim verba sensum nullum admitterent; nec dubium mihi ullum in Stephanum, qualem nunc habemus, multa illata menda ab eo, qui opus Ethnicographi in compendiarium redegit formam.

P. 1120. καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινόην νομόν ποιέσης, καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην, καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεώτιν ἀναχέομένων] In hisce verbis καὶ post ποιέσης expungendum credo; nam præter Mæridis lacum, non alius magnus lacus in Nomo Arsinoïte reperitur, et fossa illa derivata e Nilo, et Arsinoïtem intrans, certe Mæridis lacum efficit et implet. Neque obstat, hanc

fossam a Mœride rege per claustra montis ductam, ubi et hodie pons videtur, et valli confragosæ connexam, quæ antea erat sicca, et postea lacum illum a Mœride rege appellatum effecit. Hoc enim magno opere, Mœris universam provinciam Crocodilopolitanam (quæ postea Arsinoëtica fuit vocata) reddidit aquis Nili irriguam et maxime fertilem, quum antea omnis ille locus ob ariditatem soli desertus esset. Id tamen non a vero alienum esse videtur, per vallem confragosam (ab angulo occidentali lacus Mœridis ad Mareotidem usque extensa) aquas Nili fluminis, antequam Alexandria esset structa, e mari vel lacu Mœridis in Mareotidem ductas fuisse. Vide hæc pluribus infra, ubi de Mœride lacu Strabo agit.

P. 1122. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκόμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τῆς Νείλῃς μόνον Ἀἴγυπτον ἐκάλεον] Similia hisce Herodotus habet, lib. ii. c. 15—18. ed. Galei: unde jam patet, recte Herodotum quoque dicere, τὸ δ' ὦν πάλαι αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο: vox enim **Τεοῦης**, *habitationem* sermone Ægyptio significat, et ideo *Thebæ* Ægyptus fuit vocata, ut ostenderent, id tantum ad Ægyptum spectare, quicquid a Nilo rigatur et culturæ capax, hominumque *habitationi* aptum est. De reliquis nominibus hujus regionis, videlicet, Ἡφαίσια, Αἴγυπτος, Ἀερία, Μελάμβωλος, Χημία, Mizraim, Rahab, Cham; pluribus egi in Epistolis ad J. D. Michaelis, p. 8. et 36.

P. 1122. Ἀνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλεῖσι τὰς οἰκόμενας χώρας κ. τ. λ.] Vetus interpres Strabonis legit Ἀεάσεις. Vera lectio mihi quidem videtur esse Ἀνάσεις, *Anases*, hic et libro ii. et alio loco hujus libri xvii. Recte Strabo vocis etymon ex Ægypto petit, verum hoc nomen apud varios auctores varie scribitur. Romani hæc loca *Oases* appellare consueverant. Stephanus Ethnicographus habet: Ὑάσις πόλις Λιβύης, λέγεται καὶ Ὑάσις: et alio loco, Ὑασεῖς νῆσοι μικρὰ καὶ μεγάλη Αἰθιοπῶν. Ἐκαταῖος περιηγήσει Αἰγύπτον. Οἱ νησιῶται Ὑασίται, ὡς Ὑασίται. *Anasis*, *Oasis*, *Hyasis*, et *Hysæis* mihi videntur nomina ejusdem loci, vel potius regiuncularum plurium in mediis Africæ desertis, cultarum et habitatarum; unde et illorum nomen derivandum, nempe **οὔης-χάις**, *Oueh-dsaie*, *habitatio deserti*. Hæc loca nostra ætate quoque sunt habitata, et cognita nomine Arabico *Elwath*, vel *Elwah*, الواح; de qua re pluribus consulendus Schultenfius in Indice Geographico ad Vitam Saladini: quædam quoque ego monui in Epistolis ad J. D. Michaelis, p. 13. 14. Strabo tres Ἀνάσεις habet, sic et ex Lexicographo Arabe Schultenfius tres *Elwahât* الواحات, producit: nempe erat *Oasis minor* vicina lacui Mœridis, secunda *major*, magis australis ex opposito Thebaidis, tertia longe remota ab Ægypto, in qua oraculum Ammonis et *Fons Solis* عين شمس. Vide J. D. Michaelis Abulfedæ Geograph. Ægypti.

P. 1123. Ἡ δὲ Φάρος νησίον ἐστὶ] Pharos insula in ipso portu Alexandrino sita, et veluti a continente divulsa et *divisa*, unde et nomen accepit **φά-ρως**, *divisa*. Plures hanc insulam olim longe a continente Ægypti diffitam fuisse ex Homero conjiciunt, qui eam trium dierum navigatione abesse

narrat. Verum Homeri tempore, Pharos et ora ex opposito erant deserta, et Canopus, prima Ægypti ad ostium Heracleoticum urbs, forte nondum erat condita. Phocæ quoque Pharum insulam occupabant, quæ loca inculta et minus frequentata amant; unde colligerem, omnia circa Pharum insulam deserta, et primam Ægypti urbem tridui navigatione a Pharo insula Homeri diffitam fuisse.

P. 1124. ἐπέστησαν φυλάκην τῷ τόπῳ τῆτος, κελεύσαντες ἀπείργειν τὰς προσιόντας κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἰδοῦσαν τὴν προσαναγορευομένην Ρακωτίην] Præter Strabonem, Pausanias cum Ethnicographo Stephano, voce Ἀλεξάνδρεια, nomen Rhacotis conservarunt. Reperitur quoque vox **ρακοῖ**, *Racoti*, in Copta N.T. interpretatione, Act. vi. 9. xxvii. 6. xxviii. 11. et apud Bonjour Monument. Copt. p. 12. in Epistola Syftatica. Pars Alexandrinæ urbis portui et navalibus imminens, eum occupabat locum, qui olim erat vicus Rhacotis. Vidimus e Strabone hic loci, contra prædones Græcos fuisse *mari appositam custodiam*, quod Ægyptii sermone suo exprimerent **φάρεζ ρακοῖ ζαφιοε**, unde abbreviatum forte nomen **ρακοῖ**, *Racoti*, *apposita*. In vicinia, in urbe Marea, prope lacum, erat alia *φυλάκη*, seu custodia, contra Libycos prædones, teste Herod. lib. ii. c. 30; et Plinius, lib. v. c. 10; de hoc lacu Mareæ scribit: *qui lacus antea Arapotes nominabatur*. Unde jam colligo utrumque nomen fuisse Ægyptium: **μα-αρεζ**, *Ma-areh*, significat *locum custodiæ*: et **αρεζ-περοπι**, *Areb-phot*, denotat *custodiam occidentalem*; utrumque optime in *Maream* et *Arapoten* quadrat.

P. 1127. Ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ Κόκκης, καὶ Παρέισακλος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπέλθων] Ptolemæus hic a Strabone nominatus videtur fuisse Alexander II. filius Alexandri I. Verum quoniam obscura ejus tantum mentio apud auctores antiquos facta, recentiores historici et chronologi eundem vel prorsus omisere, vel etiam omnem de eo historiam adeo imperfectam et *ἀσυστάτην* tradunt, ut nescias quid de hac re tibi sit statuendum. Verum multa in historia antiqua olim evolvens, credo me hanc rem paucis ita elucidare posse, ut hæc historiæ pars in posterum maxime plana studiosis videatur.

Ptolemæus Soter seu Lathyrus obiit A. C. N. 80, relictis tantum filiabus legitimis Cleopatra scilicet, quæ nupserat patruo Alexandro I. et Berenice, quam Porphyrius apud Euseb. Scalig. p. 60, quoque appellat Cleopatram; præter eam aliam videtur reliquisse Cleopatram; plures enim fuisse patet ex Appian. Bell. Civ. p. 690, qui meminit τῶν γυναικῶν, ὅσαι βασιλεῖς γένεσσιν ἦσαν, ἀνδρὸς συγγένους δεομέναι. Itaque Sylla ad hoc regnum occupandum dimisit Alexandrum II. Alexandri filium, qui Berenicen Cleopatram duxit; verum mox interfecit, et ab Alexandrinis rursus interfectus fuit in gymnasio. Hujus filius, admodum juvenis, aliquamdiu regnasse, socius et amicus Pop. Rom. vocatus fuisse videtur, verum dein *Alexandrini regem suum socium atque amicum a senatu appellatum, expulerant, resque vulgo improbabatur*. Sueton. in Cæsar. c. 11. Is Tyrum se recepit, et per plures annos illic substitit.

stitit. Alexandrini interea Ptolemæum Auletem, vel Dionysum, Ptolemæi Soteris spurium, in regnum vocarunt, isque Cleopatram minorem uxorem duxit. Ante annum A. C. N. 65, quo Cæsar Ædilis et Crassus cum Catulo Censores fuere, jam diem obierat Tyri Alexander III. scripto hærede populo Romano; qui et hæreditatem ejus adierant, legatis Tyrum missis, et Cæsar æque ac Crassus Ægyptum in ditionem Pop. Rom. redigere cupiebant. Quæ res rursus mota A. C. N. 63, quum M. Tullius Cicero Cos. Orationem de lege agraria contra Rullum haberet. A. C. N. anno 60, Diodorus Siculus in Ægypto versabatur, et Ptolemæus Auletes socius amicusque Pop. Rom. fieri cupiebat, at hunc honorem nonnisi A. C. N. 59, obtinuit, C. Jul. Cæsare et Calpurnio Coff.: unde patet, hunc ab Alexandrinis expulsum regem ap. Sueton. nequaquam Auletem fuisse, verum alium, qui socius jam fuerat diu ante hæc tempora.—Alexandro II. Alexandrini nomen Κόκκῆς et Παρεΐσακτος dedere; solebant enim invisos sibi scommatibus, et conviciis appetere; is vero loculum aureum corpori Alexandri M. detraxerat, forte ut sic Sullæ satisfaceret, qui multum auri ex opulento regno colligere sperabat. κοκ significat *decorticare*. Gen. xxx. 37, 38, *περικοκ decorticator*. κωκ est ταφή, *sepulchrum*, Gen. 1. 3. Igitur κοκκωκ est *decorticator, spoliator sepulcri*.

P. 1133. καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσιρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἰκανῶς] Taposiris ab oriente Alexandriae sita erat, juxta promontorium saxosum, unde et nomen habuit. Nam Ægyptii solebant promontoria appellare *cornua*; sic etiam Ἄγρῃς κέρας Strabo noster, paucis interjectis, habet; itaque hoc promontorium Osiridis ΤΑΠ-ΟΥΟΕΙΣΙΡΙ, *Tap-ouoeshiri, cornu Osiridis*, cum urbe vicina est appellatum. De illa altera occidentali *Taposiri*, præter Strabonem, quædam meminere Plut. de Iside, Procop. de Ædif. lib. vi. Apuleius, Stephanus Ethnicographus, et denique Suidas. Occidentalis *Taposiris* nostra ætate appellatur *Abusir*, voce reliquias nominis antiqui retinente, orientalis vero seu *minor* hodie vocatur *Buckir*.

P. 1133. Νικίᾳ κώμη] Probe distinguendus *Nicia* vicus a *Nicia* urbe: ille in vicinia et ad occidentem Alexandriae situs erat in Tœnia interjecta mari Mediterraneo et lacui Mareæ; hæc erat urbs in Delta sita, et apud Ptolemæum metropolis nomi Protopitici est, quæ etiam occurrit in Itinerario: forte eadem cum urbe *Protopiti*, cujus meminit Stephanus Ethnicographus. Apud Sicardum in Nouveaux Mémoires des Missions, t. vii. mentio fit loci *Nikios* in Delta, qui etiam reperitur in Geographo Nubienfi Il-Edrifi.

P. 1134. Μαραιῶτιν οἶνον] Vinum Maræoticum olim celebre fuit, et laudatur ab Athenæo Deipnosoph. lib. i. p. 33; præterea Columella, lib. iii. c. 2. et Virgilius, Georg. ii. v. 91. *uvam Mareoticam* commendant.

P. 1134. κύαμος] Non est *faba* proprie dicta, verum fructus *Nymphææ Nelumbo*, quam Rheede, Hort. Malab. xi. 30, et 31. uti et Rumpf. Amboin. vi. 72. graphice depinxere, quaque anti-

qui Ægypti incolæ pro cibo utebantur, et sic etiam nostra ætate in Ægypto, India, et Molluccis insulis in cibum cedit: fertur quoque saporem feminis accedere ad eum, quem in nucleis avellanæ novimus, verum magis fatuum. Vide pluribus Mahudel. Hist. de l'Académie des Inscr. et Bell. Lett. vol. ii. Verum suspicor verba Strabonis hoc loco transposita esse; nam quæ is de ῥάβδοις decem pedes longis e Nymphææ natis refert, vix ad eam sunt referenda, verum ad *Papyrus* seu *Biblum*, quæ est species *Cyper*i; nam stipites, qui folia *Nymphææ* ferunt teste Rumpfio, vix ad 4 vel 5 pedes accedunt: at ῥάβδοι, quorum mentio apud Strabonem, 10 pedum altitudinem habent; quod optime in *Biblum* seu *Papyrus* quadrat, quæ est statura gigantea. Hujus elegantem delineationem vidimus penes generosum Jacobum Bruce Armigerum, peregrinatorem celeberrimum. Verba igitur σχεδὸν τι ἰσούφεις ῥάβδοι ὅσον δέκα πόδες, mallet legere post illa sequentia; Ἄλλ' ἢ μὲν βίβλος ψιλή ῥάβδος ἐστὶν ἐπ' ἀκρὰ ἔχουσα χρίτην. Et totam sic transpositam sententiam credo collocandam post verba; ὁ μὲν δὲ κύαμος τοῖς τῷ. De Papyro pluribus erudite imprimis egit Comes Caylus.

P. 1135. καὶ Θῶνιν τινα πόλιν ἐν ταῦτά φασιν, ἐπώνυμον τῆ βασιλείας] Θῶνις, vel *Thonis*, nullibi inter reges Ægypti ab antiquis memoratos reperiendus, nisi apud unum Homerum in Odyssæa, unde Strabo sua hausit. Mirum certe foret unum Homerum hoc nomen fervere, apud omnes alios auctores id excidisse. Id constat ex Tacito, Annal. lib. ii. c. 59. *Rhamfen* fuisse regem Ægypti potentissimum, quem Plin. lib. xxxvi. appellat *Ramisen*, quo regnante *Ilium* captum; hoc igitur nomen a nomine *Thonis* maxime discrepat. Verum Homerus, qui secundum Marmor Parium floruit circa annum A. C. N. 909, paulo ante hunc annum in Ægypto fuisse videtur, tempore regis *Angois* ab Herodoto memorati, qui ab Africano *Penafes* appellatur, et quoque *Thonis*, vel *Thenafes*, recte et analogice Ægyptio sermone vocari posset. Itaque crederem Homerum nomen regis Ægypti suæ ætatis in carmen suum introduxisse, quod forte nomen regis, qui temporibus Iliacis regnavit, ignoraret. Stephanus Ethnicographus quoque urbem regemque Θῶνιν habet. Et Kircherus, Scalæ Copticæ p. 211. hæc habet: θωνί, Toneb urbs Ægypti, forsitan hæc nostra Θῶνις, subintelligenda. Verum et Diod. Sic. lib. i. urbem Θῶνιν ad ostium Nili ponit.

P. 1135. ἐπώνυμος Κανώβου τῆς Μενελάου κυβερνήτου] Aristides vero in Ægyptiaco pluribus fabulam Græcam explodit, ostenditque id nomen Ægyptiis *terram auream* ΚΑΖ-ΠΟΥΒ, *Cabnoub*, significare; quia ibi e terra argillacea aurei coloris fiebant baucalides, vasa aquaria, seu hydriæ figlinæ, symbola numinis sui Serapidis, cui et in illo loco templum sacratum erat vetusta religione. Verum Stephanus Ethnicographus, voce Κανώπος, meminit ἱερὸν Ποσειδῶνος Κανώβου: pro quo Gronovius in notis ad Stephanum mallet *Serapidis* nomen subdere, et Jablonskii in Pantheo-Ægyptiaco legere vult Πλατῶνος Κανωβίτης: at frustra lectio tentatur; nam Græcis id solenne erat

erat numina aliarum gentium ad sua referre et iisdem nominibus appellare; sic *Ammon* Græcis est Jupiter, *Somus* est Hercules, *Horus* Apollo, *Esmunus* et *Tbot* Mercurius, *Typhon* est Mars, *Neith* est Minerva, ut reticeam reliqua, notissima enim res est; eadem igitur ratione *Serapis Niloticus* est Neptunus; quæ res et pulchre confirmatur testimonio Poetæ veteris Græci de plantis, apud Fabricium, Bibliothecæ Græcæ lib. iii. c. 26. p. 648. cuius hic subjiciam verba:

Τὴν βοτάνην ταύτην πολυνύμος εὔρετο Νεῖρις
Αἰγύπτῳ γαίης προκαθήμενῳ, ἥδ' ἐκ Κανώβου.

Canobi nullæ vereor hodie superfunt reliquiæ; loca enim hujus regionis sunt subjecta procellis ac terræmotibus; et plures urbes vicinæ, viz. Canobus, Heracleum, Menuthis, Taposiris parva, Thonis, et aliæ, sunt mari mersæ. Olympiodorus jam ætate Ammonii meminit hæc accidisse. Olympiodor. in Aristot. Meteor. lib. i. *Memoriæ prodidit Ammonius magnus ille Philosophus, terram circa Heracleam et Canobum ad quinque stadia mersam mari fuisse, quod satis etiamnum declarant ædificia in medio mari illic conspicua insulas imitantia.*

P. 1136. Τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς διώρυγος ὁ μὲν Ἑλαίτης ἐστὶ νομός] Sic editi; at certe legendum *Μενελαίτης* nomus, a fratre Ptolemæi Lagi sic appellatus. Stephanus Ethnographus quoque cum Strabonē urbem Menelai habet, de qua etiam omnes Notitiæ Episcopatum ap. Beveridge, Comanvilleum, et Pocockium loquuntur: de situ vero urbis Pocockius affirmat in Mappa Patriarchali eam circa Canopum collocari.

P. 1136. Μετὰ δὲ ῥόμα τὸ Κανωβικὸν ἐστὶ τὸ Βολβιτικόν] Wanslebius in Catalogo Episcopatum Ægypti, ad vocem *Rosette*, addit: Arabice *Rashid*, Græce *Bolbution*. Hæc verba etsi quasi aliud agendo Wanslebius scripserit, tamen magna luce verum etymon hujus nominis perfundunt. In lingua Ægyptia *pω*, portam, vel etiam *os*, ῥόμα, denotat, *Ϸ* in eadem lingua significat *βόλβιτα*, *stercus*; *ρωϷ*, *rosat*, igitur recte ῥόμα βολβιτικόν exprimit; unde Arabes suum *Rashid* effinxere. Hic simul monendum credo Stephanum Ethnographum dicere, Βολβιτικὴ πόλις Αἰγύπτῳ — ἐνθεν καὶ βολβιτικὸν ἄρμα, pro quo non dubito legendum esse ῥόμα.

P. 1136. εἴτα τὸ Σεβεννιτικόν] Ostium Sebennyticum est prope locum quem nostræ Tabulæ Geographicæ appellant *Borlos*, vel *Berehos*, per quod flumen Pharmutiæ in mare sese exonerat. Quum peregrinatoribus nostris raro liceat quocunque lubet penetrare, omnis interior τῆς Delta geographia et rectæ locorum positiones fere penitus incognitæ sunt. Ne vero id lucis quod ex diligenti librorum inspectione, et cum antiquis comparatione superest, pereat, id optimum duxi quæcunque possum ad illustrandam geographiam Ægypti colligere, et paucis exponere. E brachio Nili Damiatam versus defluente, aliud flumen ad urbem Sammanud derivatur, quod primum lacum *Borlos* intrat et prope urbem cognominem, mari postmodum miscetur. Id flumen est *Pharmutiæ* Plinio, at Pto-

lemæus idem appellat *Thermuthiacum*. Urbs scilicet *Butus* ad hoc flumen est sita, eo circiter loco ubi nunc est *Bhabeit*, vel paulo infra ad ipsum lacum, et ab hac urbe flumen nomen accepit. Latona, Ægyptiorum est Buto, eaque Ægyptia lingua appellatur *π-εωοωτω*, unde Græci idem nomen pronunciarunt *Buto*, Βύτω, et urbs *π-εωοωτω-τοι*, est *portio Latonæ*: flumen vero præterfluens urbem *Φιαιο-εωοωτω*, *Phiaromouoth*, flumen *Buticum*, dictum fuit, unde Græci suum *Pharmuthiacum* flumen per pleonasmum appellarunt. At quod idem flumen prope urbem *Sebennytum*, *σεμ-ενοϷ*, *Semmnouti*, (*Sammanud* hodie) derivaretur ex magno flumine, ejus ostium inde *Sebennyticum* fuit vocatum. Nunc etiam de *Borlos* quædam sunt dicenda. In Catalogo Episcopatum, a Pocockio in Itinerario vulgato, legitur *Παρέλιον* inter sedes Episcopales; at in Beveregii Annotationibus in Synodicon occurrit, *Ῥέγον παράλος*. Wanslebius in suo Catalogo Episcopatum etiam recenset locum *Brullos*; cui addit, Græce *Paralia* et *Nekedules sita super ingenti lacu, qui inter Damiatim et Rosettum in mare exoneratur*. Denique Kircherus in *Scala Copt.* p. 208. sequentia habet: *παρελλοϷ πικεχωϷ* *θενεσι πε.* البرلس الرمل البرلس تنيس *Borles arenosa, Borles, Tanais*. Coptica proprie recteque possunt interpretari, *Parallon peregrinorum generatio, Thenesis est*. Inde jam colligo voces *Parullion, Regio paralos, Paralia, Brullos, Parallon, Borles*, unum eundemque locum designare; nempe, *Paralam* Græcis posterioribus dictam, quam Copti suo sermone *generationem peregrinam, αλλοτρίην γένεα*, appellabant; Si vero Strabonem nostrum confuimus paulo inferius, is nos docet: Post Bolbiticum ostium esse humile et arenosum promontorium, *Agni cornu* appellatum, dein *Persei speculam*, et *Milefiorum murum*: quem Milefii communire cœperant tempore Cyaxaris et Psammethici: unde jam patet hosce Milefios recte potuisse dici *αλλοτρίην γένεα πικεχωϷ*. At olim eadem urbs fuit appellata *Thenesis*, vel quod idem credo *Anysis*, urbs ap. Herod. lib. ii. c. 137. in insula *Elbo* in paludibus sita, et ex humo importata navibus elevata et aggregata, unde *Elbo*, ἐλ-οωϷ. *Elvoh habitatio* elata dicta fuit. Appellata autem fuit a Græcis *πόλις παράλια*, *maritima*, ut distinguerent eam a Naucrati, alia eorundem Milefiorum colonia, magis mediterranea.

P. 1136. καὶ τὸ Φατνικόν] Nomen est fluminis, quod Damiatam hodiernam præterlabitur. Idem Plinio dicitur una cum nomo *Patmeticus*, vel *Phatmeticus*: et hanc lectionem credo meliorem esse illa, quæ hoc in loco apud Strabonem reperitur. Id enim certum, urbem *Tamiatim* apud Stephanum esse nostram hodiernam *Damiatam*, quam Plutarchus, de Iside ut credo, appellat *Πάνυγριν*; unde colligo nomen Ægyptium huic urbi fuisse *τ-ε-ε-ε-τωϷ*, *Tameetosh*, ad aquas multas, et flumen vicinum inde nomen nactum est *πε-τ-ε-ε-τωϷ*, *pertinens ad aquas multas*, vel *pertinens ad Tamiatim*, vel *Πάνυγριν*. Et certe situs *Tamiatim* urbis est *humidus*: ad orientem est lacus Mendefius, ad boream

ream mare mediterraneum, ad occidentem Nilus, plurimæque fossæ ducentes in lacum Buticum, et denique ad meridiem rursus est flexura Nili et plures fossæ e Nilo ductæ, ideoque videtur recte dicta Πάνυγρις, undique irrigua.

P. 1136. Τῷ δὲ Φατνικῷ συνάπτεται τὸ Μενδήσιον] Hoc Nili ostium hodie appellatur *Dibé*, vel in lingua quæ vulgo appellatur Franca, *la Peschiera*. Mendes urbs erat appositæ flumini, at non mari vicina, sed potius mediterranea, teste Aristide in Ægyptio, p. 96. Edit. Florentinæ. Fuit tamen ad idem Nili brachium, ubi idem mari miscetur, urbs in qua pisces in lacu Mendefio capti saliebantur, quam ideo Græci appellare solebant Ταρίχαι Μενδήσιαι, Stephano teste. Ταρίχαι, πόλεις πολλάι. Αἱ μὲν Μενδήσιαι, αἱ δὲ Σκήνικαι (lege Τανίτικαι) αἱ δὲ Κανώσιαι. Mendes urbs erat sacrata numini Ægyptio quod generationi præsidebat; generatio vero appellabatur ΤΩΧΙ, vel etiam Jablonskio auctore ΤΗΧ, unde locus Mendetis est appellatus ΜΕΝΤΗΧ, Mantes, quod certe quadrat in urbem Mendes. At is locus hodie notus est nomine *Menzalé*, vel *Manzalé*; id vero denotat *Mendetem superiorem* ΜΕΝΤΗΧ ΣΛΙ, ut distingueretur a *Taricheis Mendefiis*, vel *Mendete inferiore*, quam appellatam suspicor ΜΕΝΤΗΧ ΠΤΕ ΠΡΕΛ ΠΤΕΒΤ, Mendes piscatorum; nam ΤΕΒΤ est piscis lingua Ægyptia, unde certe nomen hodiernum *Dibé* est detortum, et recte interpretatum *la Peschiera*.

P. 1136. εἶτα τὸ Τανιτικόν] Hodie appellatur *Eummé farregé*, et est ex opposito urbis *San*, vel *Taneos*, a qua ostium nomen accepit.

P. 1136. καὶ τελευταῖον τὸ Πελοσιᾶκόν] Prope locum destructum *al Faramé* hodie reperitur ostium *Pelusiacum*. Hujus loci *Farama*, *Farma*, et *Farame* nemo ante Saracenorum tempora meminit: verum rectius examinatis rebus, locus ille a scriptoribus apud Bongarsium in *Gestis Dei per Francos* sæpissime memoratur: nemo vero, quod sciam, suspicatus est, sub eodem nomen urbis antiquæ Ægyptiæ latere. Id scimus olim ad *Daphnas Pelusias* custodiam fuisse Ægyptiorum, contra incursiones latrunculorum Arabum; dein et contra prædones marinos ad ostium Nili custodiam cum castello communiverunt; unde hæc custodia *aquatica* vel *maris* fuit appellata, id vero Ægyptii dicerent Φαρεχ-Σελωω, *Phareh-mou*, et Χαρεχ-ιο, *Chareh-iom*, quæ voces optime exprimunt *Pharema* et *Gerrum*. *Gerrum* vero in vicinia *Pelusi* fuisse ex *Strab. lib. xvi. et l. i*; *Plinio, lib. vi. c. 29*; et aliis patet. *Chabrie Charax*, a *Strabone l. c.* memoratus, forte idem erat locus, qui et *Gerrum* vocabatur; nam *Strabo* obscure innuit, quæ de *Gerro* et *Chabrie Charace* habet.

P. 1136. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα τῶν μεταξὺ, ὡς ἂν Πευδοστόματα ἀσημότερα] *Pseudostomata* hic a *Strabone* memorata vocantur apud *Ptolemæum* *Pineptimi* et *Diolcos*. Nemo recentiorum quicquam de hisce ostiis monuit ut aliqua inde lux geographiæ accenderetur; unicus *Christophorus Führer* ab *Haimendorf* (cujus *Itinerarium Orientis Germanica* lingua prodit *Norimbergæ 1646, 4to.*) quædam

fatis lucida affert huc facientia. *À BRULA*, is ait, ad *PENTENITI* unius diei iter; ibi ostium Nili, et ad dextram rudera urbis; paucis horis interjectis ad aliud ostium perventum *MADIA* dictum; circa eum locum lacus divisus a lacu *BRULA*, sed tempore inundationis ei junctus est; tania mare a lacu separans est lata circiter 5 vel 6 mille passus; a *Madia DAMIATAM* circiter 5 vel 6 horarum iter est. Graphice hic videmus situm locorum ab autopta descriptum. Primum ostium est *Penteniti*, quod certe servat reliquias vocis *Pineptimi*: secundum appellatur *Madia*; id vero nomen frequentissimum in Ægypto nostra ætate, et *trajeetum* denotat; nec multum significatus Græcæ vocis Διόλκος ab hoc abludit. *Pineptimi* Ægyptiis est ΠΙ-ΠΕΛΛΕΤ-Τ-ΤΕΙ, castellum s. vicus borealis, hoc enim castellum totius Delta videtur fuisse maxime boreale, sicuti aliud castellum in ipso acumine τῆ Delta situm erat maxime australe, unde et nomen accepit Π-ΤΕΙ-ΡΗC, castellum australe, de quo *Stephanus* dicit voce Δέλτα, ἢ νῆσος Αἰγύπτου ὡς Ἐφορος καὶ Αἰγυπτίως καλεομένη Πτίμυρις. Pluribus et ego de hoc loco egi supra, ubi quædam de Delta dixi. Erat vero etiam urbs ad *Pineptimi* ostium, quia *Fürerus* vidit ibi rudera antiquæ urbis; sic et ad *Diolcos* ostium erat urbs, de qua pluribus agit *Cassianus*, *Collat. xviii. c. i.* et *Institut. l. v. c. 36*. *Stephanus* quoque urbem *Diolcos* memorat.

P. 1136. καὶ τὸ Μιλησίον τεῖχος] Versus ostium *Sebennyiticum*, ut suspicor, hæc urbs erat sita; at olim, quod supra jam monui, *Thennesis* vel *Anysis* appellata; dein *Nikedjou peregrinorum generatio*, ΝΙΚΕΧΩΩ; neque hæc vox multum differt a *Nekedules*, quam apud *Wanslebio* reperimus; eamque *Kircherus* cum *Wanslebio* ad *Paraliæm* Græcorum referunt, unde nostra ætate detortum nomen *Brullos*, vel *Borles*.

P. 1137. πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν] Hæc secunda *Milesiorum* colonia erat supra *Schediam*, et uti suspicor ad idem brachium Nili, quod prope *Canobum* mari miscebatur; estque nunc circa hæc loca urbs dicta *Mentubes*, quæ meo quidem iudicio servat reliquias nominis antiqui Ægyptiaci ΜΕΝ-ΤΕΒΙΒΕC, *Manthaibes*, locus *victoriae*, et nil nisi *Naucratim* denotat.

P. 1137. Μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προσιόντι γόμα, λίμναι εἰσὶν ἃν ἡ ἑτέρα Βατική καλεῖται, ἀπὸ Βέτα πόλεως, καὶ ἡ (ἑτέρα Σεβεννυτική ἀπὸ) Σεβεννυτικῆς δὲ πόλεως, καὶ ἡ Σάις] Ex hisce verbis jam satis patet, quod hunc locum in mendo cubare suspicer, et sic corrigendum esse, uti supra exposui. Certissimum enim plures hic fuisse lacus, quod ipse *Strabo* planissime in loco nostro indicat; et supra in testimonium vocatus, *Peregrinator Christophorus Fürerus* ab *Haimendorf*, quoque mentionem injicit lacus circa *Penteniti* et *Madiam*, (*Pineptimi* et *Diolcos*), qui tempore inundationis junctus est lacui *Brullensi*, alias ab eo separatus. Hunc posteriorem lacum credo appellatum fuisse *Sebennyticum*.

P. 1137. ἢ ἡ Σάις μητρόπολις] Hodie ad fossam a *Terafsak* ducta, per *Mehallah*, *Kebire*, et *Shabbrat*

et Yemen, est locus Sa, qui testibus Sicardo et Wanslebio retinet reliquias nominis Sais; abest aliquantulum a flumine occidentali versus orientem. Sais erat temporibus Psammetichi et successorum sedes imperii, ideoque habuit templa inclyta et ædificia splendida, unde quoque ob pulchritudinem nomen *pulchræ* meruisse videtur Βακι-ἡσας, *urbs pulchra, Baki-n-Saie*.

P. 1137. περὶ δὲ τὴν Βούτον ἢ Ἑρμόπολιν ἐν νήσῳ κειμένη] De hac Hermopoli nemo veterum auctorum mentionem injicit: verum enimvero rectius ponderatis rebus, id spero me effecturum, ut pateat hanc Hermopolin minus obscuram et ignotam esse, quam ex primo intuitu colligi potest. Stephanus Ethnographus hæc habet: Ἑρμόπολις Αἰγύπτου πόλις Ἡρωδιανὸς δύο εἶναι λέγει, καὶ μεγάλην καὶ μικράν· καὶ γὰρ κατ' Αἰγύπτου καὶ δὲ κατὰ Ῥωμαίων. Major Hermopolis est in Ægypto media, quam hodie appellant *Ashmounein*. Secunda minor est sita in vicinia Alexandriæ ad occidentalem Nili ripam, eamque dictam fuisse *Ashmoun niromani*, postmodum pluribus monstrabo. Tertia κατ' Αἰγύπτου legere malletm κατὰ Βούτον. Ægyptiorum enim numen ὤσειν, *Sbsmin*, vel ὤσειον, *Sbsmun*, a Græcis plerumque *Hermes* interpretabatur; unde et patet Hermopoles plerumque cum nomo eas ambiente, dictas fuisse ΧΗ-ἔ-ὤσειν, *Che-m-sbsmin*, *terra Esmuni*, unde Græci voces Χέρμης exsculpere. Hermopolis major a Græcis Ptolemæorum tempore videtur fuisse restituta, unde et nomen accepit ΧΗ-ἔ-ὤσειν-πιοσειν Χέρμης τῶν Ἑλλήνων; unde nomen hodiernum *Ashmoun-ein* certe est ortum. Hermopolis minor a Romanis restituta fuisse videtur, unde et dicta fuit ΧΗ-ἔ-ὤσειν-πι-ρωσεσιν, Χέρμης ἢ Ῥωμαίων; et hujus nominis reliquæ servantur in voce *Rahmanie*, ad divertigium fossæ Alexandrinæ: nec id negligendum, apud Heliodorum, Æthiopicorum lib. ii. p. m. 89. occurrere κώμην Χέρμιν, ad ripam Nili, stadiis centum ultra lacum prope Heracleoticum Nili ostium, meridiem versus; nam hic loci situs optime in Hermopolim quadrat, et quoque in Rahmanie hodiernum vicum: nullum igitur mihi remanet dubium *Chemmin Romanorum* esse Hermopolim. Kircherus in Scala Coptica, p. 209, habet locum ὤσειον ἐρσεσιν, quem Wanslebius in Historia Patriarchatus Alexandrini, vocat *Ishmoun irroman*, et quem vult esse situm cis Cairam. Hunc Kircheri et Wanslebi locum esse *Chemmin Romanorum*, nemo postmodum dubitabit, qui supra dicta rectius pensitaverit. Id jam nunc demonstravi, urbes nomine Χέρμης claras Hermopoles a Græcis fuisse dictas; itaque jam hæc nostra Strabonis Hermopolis circa Butum in insula sita, vicē versa erit Herodoti Χέρμης, lib. ii. n. 156. Hæc vero, supra excitatum Stephani locum, corrigendum esse docent; Chemmis enim vel Hermopolis tertia est non κατ' Αἰγύπτου, sed κατὰ Βούτον. Quarta Hermopolis non est κατὰ Ῥωμαίων, sed κατὰ Θμῆιν: de quo argumento mox pluribus disputabo.

P. 1137. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τῆ Σεβεννυτικῆς καὶ Φατνικῆς γόματος Ἑοῖς ἐστὶ] Hodiernus situs hujus urbis non facile assignari potest. Aliqua tamen lux affulgere videtur ex Kirchero, qui p. 207. hæc habet: εἰς ὧν, alias ἕοος, ἕω, *Shaga antiquis ἕος, Sais*: et Wanslebius inter Episcopatus Ægyptios enumerat locum *Sacha*, cis Cairam, i. e. in Delta situm. Sicardus vero in Nouveaux Mémoires des Missions, tom. vii. habet locum in provincia *Garbie* situm, dictum *Saka*, et eum affirmat esse *Xoïn*: unde jam colligo *Shaga, Saka*, vel *Sacha*, esse hodiernum nomen *Xoëos*, et antiquum vel Ægyptium suspicor fuisse εἰς-εἰς-ὧν, *undique humida*, vel εἰς-ὧν, *Sabou regio versus humorem*, unde et Arabum nomen ortum fuisse videtur ἕω, *Sagha*. Situs quoque in provincia *Garbie* optime quadrat in *Xoïn*, supra Sebennyticum Phatnicumque ostium. Olim ad Sebennyticum nomum spectabat; at sequioribus temporibus ipsa nomum separatam habebat, testibus Plinio et Ptolemæo. In urbe *Xoï* Nilometrium olim fuisse observat Plutarchus de Iside et Osiride, p. 368, ubi mensuram Niliaci incrementi in hoc loco et Mendete ostendit fuisse sex cubitos.

P. 1137. Ἐστὶ δὲ καὶ Ἑρμῆς πόλις, καὶ Λύκος πόλις, καὶ Μένδης] Ex hisce patet Geographum nostrum a Buto et Chemmi, seu Hermopoli vicina, procedere in orientem, versus *Xoïm*, dein Hermopolim, Lycopolim, et Mendetem: hæc autem sunt observanda, ne in situ locorum errare possimus. Mendes enim urbs, quod jam antea monuimus, est eadem quæ nunc *Menzalé* appellatur: itaque si a lacu Butico in orientem processeris ad *Menzalé* usque, non procul in itinere occurrere debent *Xoïs*, Hermopolis, et Lycopolis. Hæc nostra Hermopolis est quarta a Stephano Ethnographo recensita, ejus nominis urbs, et quidem uti is observat κατὰ Ῥωμαίων, vel potius Θμῆιν. Hæc opportuna Stephani observatio nos in ipsum locum deducit, ubi olim fuit Hermopolis. Supra jam observavimus numen Ægyptium ὤσειν, *Sbsmin*, vel ὤσειον, *Sbsmun*, a Græcis *Hermes* interpretari; itaque et hæc nostra forte Hermopolis ab Esmuno nomen gessit, et certe adest in vicinia *Thmucos*, (quæ hodie *Temaie* appellatur,) urbs hodie et olim jam ab Abulfeda descripta nomine *Ashmoun-Tenas*. D'Anvilleus, optimus Galliae et ævi nostri geographus, hanc *Ashmoun-Tanab* credit esse Mendefiam urbem; et celeberrimus Eques J. D. Michaelis, in nota 102 ad Abulfedam, in eandem sententiam videtur secedere: verum liceat mihi pace tantorum virorum ab iis dissentire: nam Mendefiam urbem jam ante pluribus ostendi esse hodiernam *Menzalé*, et hanc *Ashmoun-Tanab*, vel *Tenas*, credo esse Hermopolim prope Tanin, vel Thmuin: quia *Ashmoun* planissime vestigia servat nominis ὤσειον, quod per Hermetis numen constanter exprimebatur a Græcis. *Ashmoun-Tanab* mea quidem opinione est Βακι-ἡ-πτε ὤσειον εἰς-εἰς-πτε, *urbs Hermetis versus Tanin*, vel *versus loca depressa*, et simul servat reliquias

reliquias nominis antiqui. Ptolemæus in Geographia, nomi ^aNéar metropolin appellat *Panephyfin*. Ille nomus videtur esse idem cum *Anytio* apud Herodotum, et *Panephyfis* est *Hermopolis* circa Thmuim et Mendetem; nam Mendesium numen ab Herodoto et Strabone per *Panem* explicatur, at ab aliis per *Hermetem*; unde factum ut nonnulli urbem *Esmuni* dicerent *Panephyfin*, alii vero *Hermopolim*.

P. 1137. ^κ Λύκω πόλις] De hac Lycopoli Stephanus Ethnicographus loquitur in sequentem modum: Λύκων πόλις δύο· ἡ μὲν, ἐν τῷ Λυκοπολίτῃ νόμῳ τῆς Αἰγύπτου· ἡ δὲ ἑτέρα, τῇ Σεβεννύτι νόμῳ παραθαλάσσιος. Ex hisce verbis id apparet; hanc nostram Lycopolim ad nomum Sebennyiticum spectasse, et fuisse præterea mari vicinam: forte ad ostium fossæ, quæ prope *Sherimsaa*, شرمساح, a Nilo divertitur, et lacui miscetur Mendefio, hæc Lycopolis sita fuit: sed obscuram fuisse credo, nam non occurrat inter Episcopales sedes.

P. 1137. Πλησίον δὲ Μένδητος καὶ Διὸς πόλις, καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι] Stephanus Ethnicographus hæc habet: Διοσπόλις· ἡ μεγάλη πόλις τῆς Αἰγυπτίας Θεβαΐδος: et quibusdam interjectis addit: εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι μικραὶ ἐν Αἰγύπτῃ τέσσαρες: nemo vero, quod sciam, mentionem harum Diofpolium fecit: itaque quædam de eis monebo. *Prima Diofpolis magna* Hecatompylos sita olim fuit ubi nunc in Thebaide *Luxerein*, *Medemut*, *Karnac*, et *Medinet Habu*, sunt positæ. *Secunda* est *Diofpolis minor*, quæ exstitit, ubi nunc urbs *Hou* reperitur in Thebaide. *Tertia* est nostra *Diofpolis* vicina Mendefiæ urbi et lacubus circa eandem; vel uti Suidas voce Δημήτριος nos docet: Demetrius Phalerius ἐτάφη ἐν τῷ Βασίλειτῃ νόμῳ πλησίον Διοσπόλεως ἐν ταῖς ἑλεσι. De quarta et quinta vix ulla vestigia apud Geographos veteres exstant. Id quidem mihi occurrit, antiquos Ægyptios, nomen *urbis* Βακι constanter expressisse; vocem vero hanc Græci non raro Βάχι, vel Βῆχι, legisse: sic Herodotus disertis verbis urbem *Veneris* Ἀταρβῆχης, lib. ii. n. 41, appellat: dein et apud Stephanum lego: Μέτηλις πόλις Αἰγύπτου, πλησίον Ἀλεξανδρείας, ἡ νῦν Βῆχης λέγεται: unde colligo hanc vocem in genere urbem significantem, Meteliticæ urbi fuisse appropriatam: id vero confirmat Græcos voce Βῆχι loco Βακι usos fuisse. Voces Βακι ἡμετέροις Ægyptias, *Diofpolim*, vel urbem *Ammonis*, significantes, vix aliter Græci potuerunt scribere, quam Παχναμῆνις. Ptolemæus vero vult urbem Παχναμῆνις fuisse metropolim nomi Sebennyitici inferioris. Inter sedes Episcopales Ægypti secundæ video quoque *Pachnamunim* a *Diofpoli* accurate distinguui; ideoque inde colligo duas fuisse in eadem provincia Ægypti secundæ Diofpoles, unam magis occidentalem *Pachnamunim*, alteram ab aliis distinctam situ ad lacustria vel paludes: hæ Diofpoles sunt tertia et quarta Stephani; quinta vero Diofpolis non alia esse potest, quam *Jovis statio* in Arabia inter Coptum et Berenicen.

P. 1137. καὶ Λεοντόπολις] In Lexico Ægyptiaco-Latino La Crozii sequentia leguntur: “Θεοῦ, *Thmuus*, urbs Ægypti. Kircher, p. 209. Hieronymus in Jesaiam, p. 340. ed. Martianæi. Σμαῖς (urbs) lingua Ægyptiaca ab hirco. Potius a leone.” Nec immerito: τοῖς Θεοῖς, *Toimui* foret portio leonis, *Leontopolis*. Strabo nihil de *Thmui* habet. Inter Episcopatus apparet in Ægypto prima *Thmuus*; at nulla enumeratur *Leontopolis*, nisi alia quædam in Ægypto secunda, de qua pluribus sum postmodum acturus. Itaque mallem sub hac *Leontopoli* intelligere *Thmuim*; quæ hodie appellatur *Temaie*: sita inter Semmenud et Ashmoun Tanah; i. e. inter Sebennytum et Panephyfin.

P. 1137. εἴτ' ἀποτέρω ἡ Βάσειρις πόλις ἐν τῷ Βασίλειτῃ νόμῳ] Hodie appellatur *Abusir*, pauloque supra *Semmenud*, Nilo apposita est flumini. Quoniam *Osfiridis* sepulchrum in hoc loco Ægyptii crederent esse, ideo urbem appellarunt, Βη-ο-οεισιρι, *Beouoeishiri*, sepulchrum *Osfiridis*. Erant vero plures sepulture *Osfiridis* sacratæ urbes, et quidem recte ex doctrina Ægyptiorum, teste ipso Strabone paulo infra, ubi agens de *Osfiridis sepulchro* in *Osfiridis asylo*, refert: Ἀμφισθενῆσι δὲ τέτα πολλοί, et interjectis paucis addit: Μυθεύουσι γὰρ δὴ, διότι ἡ Ἰσις καὶ πολλὰς τόπας κατὰ γῆς θείη σαρὰς τῇ Ὀσίριδος. Unde et alia erat *Busiris* in Ægypto media, quæ, uti suspicor Eusebio teste, anno 7 Diocletiani ad solum usque cum *Copto* subversa fuit; et in eodem quoque, ut suspicor, loco, secundum librum Notitiæ Imperii, *Cobors secunda Astarum Busiri* fuit collocata. Erat quoque *Busiris vicus* in vicinia pyramidum, in quo vivebant homines eas ascendere consueti, teste Plin. l. xxxvi. c. 12. Uterque locus vocatur in nostram usque ætatem *Abusir*.

P. 1137. ^κ Κυνὸς πόλις] Sicardus celebris et oculatissimus Ægypti peragator, tom. vii. libri dicti, *Nouveaux Mémoires des Missions*, nos docet in provincia *Garbie* esse locum, nunc appellatum *Chiu*, eumque olim *Cynopolim* dictum fuisse: hujus loci situm ii, qui futuris temporibus Ægyptum adibunt, facile poterunt describere.

P. 1138. συνάπτεται δὲ καὶ ὁ Ἀθρεΐτις νόμος] Recte certe adjici ex MSto ad marginem Strabonis edit. 1587, anni adscripto, καὶ Ἀθρεΐτις πόλις. Auctor Etymologici Magni de hoc nomine sequentia annotat: Ἀθρεΐτις, πόλις Αἰγύπτου, γράφεται δὲ καὶ Ἀθρεΐτις· ἡ δὲ πόλις τῆς Ἀθρεΐτις. Νικάνωρ δὲ διὰ τὸ Π· τὸ Δέλτα τῆς ὑπερομένης Αἰγύπτου ἐστὶ κεφαλὴ, κατὰ καρδίας σχῆμα τῶν περιεχομένων Νείλῳ μεθυσκόμενον, ὅθεν τὸν νόμον Ἀθρεΐτιν προσηγόρευσαν· ὅπερ εἴ τις Ἑλληνιστὶ βέλαιοτο φράζειν, οὐκ ἄλλως ἔχει λέγειν πλὴν καρδίαν. Ἀπὼν ἔτι καὶ Ὠρίων. Bochartus huic loco in Phaleg. lib. iv. c. 14. medicam adhibere manum tentavit, et legere jussit, πλὴν καρδίαν Ἀπὼν, ἔτι καὶ Ὠρίων: et nos docet interpretanda hæc verba *cor pyri*. Etsi lectio Bocharti speciem quandam veri habeat, id tamen notandum, *pyrum* Ægypti symbolum, non apud antiquos

^a Néar non solum nomi nomen fuisse videtur, verum etiam urbis; nam in libro Notitiæ Imperii, in provincia Augustamnica, est statio quædam militaris. *Cobors 1. Sagittariorum Naitbu*.

quod sciam obvium esse : itaque potius legendum cenſeo καρδίαν Αἰγύπτου ἕως Ὠρίων. Ægyptii enim ſuam terram ſoliti erant appellare *domum Solis*, ΗΙ-ΡΗ, *Aëriam*; μεσση-ΡΗ, *Meffre*, *agrum Solis*; et quoque ΡΗ-ΟΥΗΘ, *Rebeh*, *habitaculum Solis*; quod jam in Epiftola ad Jo. Dav. Michaelis, p. 8, pluribus ſum executus. Jam vero Horapollo, c. 21, p. 36, refert ab Ægyptiis, quodcunque eſt *medium*, et quicquid eſt optimum vel præſtantiſſimum ſymbolo *cordis* repræſentari. Delta totius Ægypti erat *pars optima* et longe fertiliffima : in ea rurfus parte, urbs Athribis erat *media*; ideoque ex diſciplina Ægyptiorum ſymbolica recte Athribis potuit dici *cor Ægypti*, ΘΗΤ-ΡΗ-ΟΥΗΘ, *Hel-re-veh*, quod Græci voce aſſequi tentantes ſcripfere Ἀθρίβι. Sed magis noſtræ opinioni accedet robur, ſi quis penſitaverit, teſte Plutarcho de Iſide, Ægyptum a ſacerdotibus per cordis figuram fuiſſe expreſſam; cui ſententiæ et ipſe Horapollo, c. 22, p. 38, accedit. Hodie ad amnem qui Tamiatin deſluit, eſt locus in ripa orientali poſitus, quem Arabes appellant اتریب, *Atrib*; is certe eſt *Athribis*. Kircherus, p. 209, ſcribit, “ ορεβί, اتریب, *Atrib*, urbs Ægypti.” Sic et ſecundum Wanſlebi Catalogum Episcopatum, *Atrib* eſt Athribis, et in medio Delta ſita.

P. 1138. καὶ ἐστὶ ὁ Ἀπροσωπίτης νομός, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις] Herodotus et alii conſtanter Προσωπίτην inſulam appellant, non Ἀπροσωπίτην : forte lectio Herodoti reſtituenda in textu Strabonis. Ptolemæus *Nicii* urbem metropolim hujus nomi eſſe tradit; et eadem quoque in Itinerario occurrit media inter *Andrón* et *Letis* urbes. Kircherus, p. 207, de hac urbe *Nicii* hæc annotat : “ ΝΙΚΙΟΥΣ, نقيوس, ΝΑΚΙΟΥΣ, *urbs Ægypti* RAGDA olim dicta ΡΑΓΟ-ΤΑ.” Vox Ægyptia, ΡΑΘΤ, *dejectam*, *deſtructam urbem* denotat : unde colligimus aliud olim huic urbi fuiſſe nomen, et hic Stephanus Ethnicographus opportune ſuggerit Προσωπιν Ægyptiam urbem, certe metropolim hujus nomi, et a qua nomus ſecundum Ægyptiorum morem *Proſopitis* fuit appellatus : hanc ſuſpicor in bello cum Inaro a Perſis geſto *deſtructam* fuiſſe, unde ipſi nomen ΡΑΘΤ, *deſtructa*, hæſit; Ptolemæorum vero tempore a quodam *Nicio* rurfus condita, et Νίκια πόλις dici meruit. De *Veneris* urbe a Strabone memorata, nil addam, præter id unicum; eam ab Herodoro, lib. ii. c. 41, appellari Ἀτάρεχιν, et a Stephano Ethnicographo Ἀταρεχίν, adhibito ſcilicet K loco X, et I loco H.

P. 1138. καὶ ὁ Λεοντοπολίτης, καὶ πόλις Ἀφροδίτης] Hæc Aphroditopolis eſt diſtinguenda a priori ſita in nomo Proſopitico, et eſt una e quinque urbibus Veneri vel Athori ſacratæ in Ægypto.

P. 1138. καὶ ὁ Φαρβητίτης νομός] Nomus Pharbeties ab Herodoto, Strabone, Plinio, Ptolemæo, et Stephano memoratur; at ſolus Ptolemæus cum Stephano nomen urbis habent a qua nomus appellatus fuit. Quidam per αι ſcribunt Φαρβαιτίτης. Apud Kircherum, p. 209, leguntur : “ ΦΑΡΒΑΙΤ, Pharbæthus, urbs Ægypti. بلبيس (Bilbeis).” At apud Wanſlebium in Catalogo Episcopatum : *Belka* Coptis eſt *Barbaid*, et ab hac probe diſtingui-

tur *Bilbeis*. Beveregius in Annotationibus ad Synodicon habet ſedem Episcopalem Auguſtumnicæ ſecundæ Κάρεθος, quod nomen ad Φάρβητος accedit; verum non poteſt cum hoc nomine committi ut vox ejuſdem valoris, nam Wanſlebius in eodem Catalogo Episcopatum habet nomen *Charbeta*, ad quam addit, eam Coptis dici *Arbad* : et Kircherus, p. 207, dicit, “ ΑΡΒΑΤ, *Arbat*, urbs Ægypti,” quæ certe cum voce *Arbad* apud Wanſlebium eundem locum denotat : et cum apud Wilhelmum Tyrium reperiatur, inter Faramiam et Tuphium flumen *Carabeix* mari miſceri, forte urbs *Carabeix* flumini nomen dedit, quam Arabes *Charbethum*, Copti ΑΡΒΑΤ, et Græci Κάρεθον dixere. Pharbæthus vero longe alia erat urbs. D’Anvilleus vult hodiernam *Bilbeis* eſſe noſtram *Pharbæthus*; at ego malo ignorantiam fateri, quam incerta prodere; id enim mihi perſuaſum *Belkam* eſſe *Pharbæthus*; ubi vero *Belka* ſita ſit, moderni peregrinatores inquirant.

P. 1138. καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη Τάνις] Ad oſtium brachii Nilotici, quod nunc Arabes appellant *Kālis-el-Fars*, ad lacum *Menzalé* eſt locus, quem hodierni Ægypti incolæ appellant *Sân*, is olim erat *Tanis*; Hebræi eundem vocarunt *צאן*, *Tzoan*. Ægyptius Pl. lxxvii. 12, et 43, interpres, pro *campo Taneos* ponit *Θεν τκοι νικαμη*; unde patet *Taneos* nomen fuiſſe *νικαμη*, et id certe ortum a voce *νην*, *planus*, *lævis*; ideoque *plana*, *depreſſa*, *humilia* loca ſunt Ægyptiis dicta *νικαμη*, et *Tanis* cum Græca terminatione; alias enim vocabatur *Tſane*, vel *Tſaneu*; unde Arabice vocatur *Tana*, vel *San*.

P. 1138. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλυσίον κύκλω περικείμενα ἔχει ἔλη] Antequam plura de Peluſio exequar dicere, id præfari mihi liceat, Græca urbium Ægyptiarum nomina, nil niſi interpretationes eſſe nominum Ægyptiorum, quod et jam ex plurimis exemplis patet, quæ in ſuperioribus ad Strabonem annotationibus attuli. Peluſium a Græco πήλος, *luto*, dictum fuiſſe, ipſe Strabo teſtatur, et ἀπὸ τῶν τελευμάτων, a *paludibus*; ideoque Latini dicerent *Lute-tiam*. Hebræum nomen *סין*, *Sin*, Ezech. xxx. 15, uti et Arabicum, الطين, *Al-Tinab*, eundem ſignificatum admittit; quibus rationibus perſuaſus credo nomen Ægyptium aliquem ad *lutum* et *paludoſa*, *humida* loca reſpectum habere; et, ni fallor, Hieronymus in vita Sancti Hilarionis, Epiftola li. p. 161, id nomen nobis ſervavit. Quinto igitur profeſtus die, venit Peluſium, viſitatique fratribus, qui in vicina eremo erant, et in loco qui dicitur *LYCHNOS* morabantur, perrexit poſtridie ad caſtrum *THEUBATUM*, ut videret *Dracontium* Episcopum et confeſſorem, qui ibi exulabat. ΛΟΙΒΙ-ΝΟΥΗΘ, *Loibi-nueh*, luti habitatio eſt, et certe nomen *Lychnos* et *Peluſium* optime exprimit : ni forte malis ſubſtituere vocem *ΛΗΚ-ΝΟΥΗΘ*, *Leknoueh*, *habitatio humida*.

P. 1139. ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμῆπολις ἐστίν] De vero ſitu Hermopoleos hujus, nullum poteſt eſſe dubium; non enim erat poſita ad foſſam Alexandri-nam, ſed ad ipſum flumen, ἐπὶ τῷ ποταμῷ : ideoque haud ita recte in loco hodierno *Demenbour* a ſummo Geographo D’Anvilleo collocatur : potius igitur

tur ibi fuit ubi nunc est vicus *Rabmanie*, servans vestigia vocis *Ashmoun niromani*, verique nominis hujus *Hermopoleos*.

P. 1139. εἴτα Γυναικῶν πόλις, καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης] Urbs hæc certe magna et clara esse debuit, adeo ut metropolis nomi esse posset. Soli Strabo, Plinius, et Stephanus hujus meminere loci; inde mihi suspicio oritur hanc *Gynæcopolim* reliquis antiquis auctoribus sub alio nomine fuisse notam. Herodotus, lib. ii. n. 97. hæc habet: ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβη διὰ πεδία πλέων, ἥξεις κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν, καὶ τὴν Ἀρχάνδρεα καλαμένην. Τετέων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα, ἐοῦσα λογίμη πόλις, ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδεται τῇ αἰὲ βασιλεύοντος Αἰγύπτῳ τῇ γυναικί. Athenæus, lib. i. p. 33. vero hoc nomen scribit: Ἀνθυλλα οὐ μακρὰν οὔσα τῆς Ἀλεξανδρείας, et refert eam esse datam reginæ in *zonas*: unde jam hæc colligo; hanc urbem fuisse concessam reginis ad parandum mundum muliebrem quemcunque: deinde quoque id ex Herodoto patet *Antyllam*, vel *Anthyllam*, fuisse ita positam, ut esset media inter *Naucratin* et *Archandropolim*, quam dein *Andron* fuisse appellatam satis constat. Hic *Anthylla* situs optime quadrat in *Gynæcopolim*. Stephanus plures ex Aristagora adducit rationes, ob quas urbs dicta fuerit *Gynæcopolis*: ultima earum est, quod *Naucratis* flumen navibus fubeuntibus non restiterint, quum tamen incolæ reliquarum urbium id fecerint; ideoque urbem hanc *fæminarum*, Γυναικῶν, ob ignaviam fuisse dictam; et id suspicor, ob eandem rationem notam ignaviæ additam, ut ad mundum muliebrem parandum reginis daretur, et quidem ad comparanda unguenta, unde nomen accepit *Hen-ti-lale*, in unguenta data, *Anthylla*. In Itinerario statio media inter *Andron* et *Hermopolin* dicitur *Nithine*, pro quo nomine mallet legere *ANΘΥΛΛΗ* (*NIΘΙΑΛΛΗ*). Hodie circa hæc loca est urbecula appellata *Nikle*, نکله, quæ vestigia *Anthyllæ* urbis retinet, et pene eundem occupat locum ubi *Gynæcopolis* fuit; scilicet 12 mill. pass. supra *Hermopolin*, s. *Rabmanie*.

P. 1139. ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις, καὶ Μωμεμφίτης νομὸς] Sicardus ad angulum Euronotium Mareotidis lacus ponit urbem *Menouf*, quæ certe est nostra *Momemphis*. Herodotus, lib. ii. n. 163, 169. dum pugnam describit inter *Amasin* et *Aprien*, dicit eam accidisse in *Memphi* urbe: at Diodorus id vult factum περὶ τὴν Μαρίαν κόμην. lib. i. p. 62. ed. Wechel. Nec immerito. Apriis exercitus in Cyrenem expeditionem suscepit; a Cyrenensibus vero victus fuit: inde in Apriem bellum movent milites, Ægyptumque repetunt. Apries in Sai regiam habebat: is illico extraneos mercenarios in rebellem exercitum ducit: igitur id quidem certe verisimilius, Aprien non eis permisisse ut *Memphim* adirent, sed in ipso aditu Ægypti circa vicum *Mariæ*, ad lacum *Mareoticum* et *Momemphim* pugnandi eis copiam fecisse: unde jam id sequeretur, locum Herodoti in mendo cubare, et pro *Μέμφει*, n. 163, vel *Μέμφιν*, n. 169, legendum esse *Μώμεμφει* et *Μωμεμφίν*. Sic et apud Plinium, lib.

xxx. c. 10. de Nitrariis legitur: nam circa *Naucratin* et *Memphim* tantum solebant esse, circa *Memphim* deteriores: verum enim vero certe legendum: circa *Naucratin* et *Momemphim* tantum solebant esse, circa *Momemphim* deteriores: est enim in nostram ætatem, teste Sicardo, lacus Natri, quod Nitrum antiqui appellarunt, circa *Momemphim* et *Damanebour*. Urbs vero *Momemphis* ob viciniam aquarum in Mareotico lacu et multas in vicinia fossas dicta fuit *Memphis aquatica*, μεμφοῦ-ἁελεζποτις. Et nomen *Memphis* ideo habuit, quod vacca sacra, Ἀγαθδαίμονος symbolum, ibi aleretur, et post certum annorum spatium ibi sepeliretur; unde jam ὄρεμος ἀγαθῶν, sc. δαιμόνων, fuit dicta magna *Memphis*, teste Plutarcho de Iside, quod Ægyptii dixerent μεμφοῦ-ποτις, et deinde quoque hæc *aquatica Memphis*, seu *Momemphis*, ob sepultas ibi sacras vaccas *Memphios* nomen obtinuit.

P. 1139. καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερθε τὸ τῆ Ὀσίριδος ἄστυλον, ἐν ᾧ κείσθαι τὸν Ὀσίριν φασιν.] Ptolemæus in Geographic. iv. c. 5. habet nomum ΘΕΜΒΟΤΟΙ, cujus metropolis est Ταύα. Hanc *Tauam* quoque Stephanus recenset inter urbes Ægypti: præterea et Itinerarium inter Cynon et Andron *Tauam* collocat: in Catalogo Episcopatum ap. Beveregium et Pocockium legitur TATA. Wanslebius in Catal. Episcopat. exhibet locum *Tuva*, et addit, et *Tantu*, Græce *Tanato*. Kircherus vero Scalæ Copt. Arab. p. 207, *ΤΑΛΑΠΑΠΕ*, *Thueb*, urbs Æg. طوب, et illico subdit, “*ΤΑΤΑΒΕ*, *Thueb*, urbs Æg. طوب.” Scala vero Sahidica MSta Bibl. Reg. Par. p. 323, legit *ΤΟΤΟΡ*, طوب: itaque suspicatus sum hanc urbem fuisse dictam *ΤΟΤΕΟ*, sanctam, immaculatam, puram: ideoque eam quoque credidi fuisse sacram *Osiridi*, et ejus *Asylum*, sanctum sepulchrum, continuasse ex mente Ægyptiorum. Nomus, cujus *Taua* erat metropolis, Ptolemæo appellatur *Pthembuthi*: is Plinio, ni fallor, est nomus *Pthembu*, et Stephano *Pemptites* ab urbe *Pempte*. Id vero nomen interpretandum e lingua Ægyptiorum, *ΠΩΛΟ ΦΕΤΑΦΟΤΕ*, *Phetemphoute*, Nomus qui est medius, sc. in Delta, vel etiam dialect. Thebaidis, *ΠΕΔΠΟΤΕ*, *Pempte*. Wanslebius e MSto Libro in Monasteria Sancti Antonii refert; in *Tuba* cultum fuisse præstitum aquæ et quæ in ea sunt. Jam vero Plutarchus, p. 366, de Iside refert: XIX die mensis Athyr, a sacerdotibus sacram cistam ad mare deferri, et in auream in ea arcam aquam potabilem infundi, et *Osirin* inventum proclamari: unde patet *Osirin* aqua potabili representari, et in *Tuba* scil. *Taua* esse cultum, ubi *Osiridis* sepulchrum erat.

P. 1140. Ἐστὶ δὲ καὶ νομὸς Σεθρείτης παρὰ τὴν ἐτέραν λίμνην] Stephanus Ethnicographus et Josephus urbem *Sethron* memorant; Strabo, Plinius, Ptolemæus, nomum *Sethroitem*: Ptolemæus vero *Heracleopolim* minorem vult fuisse metropolim *Sethroiti* nomi; unde colligo quod vel sedes nomarchæ e *Sethro* urbe in *Heracleopolim* fuerit translata, vel quod *Heracleopolis* minor sit eadem *Sethros*. Nullæ adfunt rationes vel testimonia auctorum pro firmanda priori opinione, ideoque posteriorem credo veram esse. Observatu quoque dignum est,

est, omnem regionem ad orientem Ægypti sitam, ab ipso mari Mediterraneo, usque in deserta Ægypto vicina, et montes a Nilo ad Sinum Arabicum excurrentes, secundum sacram, symbolicamque Ægyptiorum sacerdotum doctrinam, fuisse *loca typhonia*, i. e. Typhoni numini improbo ac malevolo sacra et priva; ob multas rationes: hæc enim loca erant plerumque arenosa, fiticulosa, et sterilia, subjecta ventis urentibus typhoniis, et terræ motibus; imprimis circa lacus falsugine plenos, vel amaros; quorum plures continet spatium inter Casium montem et Sinum Arabicum. Typhonem autem auctorem ventorum urentium et terræ motuum credebant Ægyptii. Hæc monuisse equidem sufficit, nec demonstrare, quum magnus Ægyptiæ disciplinæ sacrae revelator Paul. Ernest. Jablonski immortalis in Pantheo suo Ægyptiaco, otium mihi fecerit. Urbs *Heroum*, vel rectius dicta Stephano Ἡρώ, hoc nomen ob *rufum* forte colorem sterilis terræ accepit, unde eodem teste et Αἴμος appellata fuit, διὰ τὸ τὸν Τυφῶν ἐνταῦθα κεραυνῶ βληθῆναι, καὶ αἶμα ῥυῆναι: quod Ægyptii dicerent, ΧΗ-ρωα, *Che-rosh*, terra rufa, vel, uti idem nomen Herodotus interpretatur, ἐρυθρὰ βῶλος. *Hero* urbs erat multo superior; at *Heracleopolis* sive *Sethros* multo illa inferior, ideoque foret *urbs inferior rufa* sive *typhonia*. Βακι πέσντρωα. Eadem quoque alio nomine fuit appellata *Papremis*; nam quoties pastores Arabes in Ægyptum irruerent, *Heracleopolis* semper in potestatem eorum debuit cadere, et forte non raro per aliquod tempus ab iis occupari. Jam vero omnes pastoritium vitæ genus exercentes homines maxime invisi erant Ægyptiis, quod ex Mose, Gen. xliii. 32. xlii. 34. et Herodoto, lib. ii. n. 47. Josepho, aliisque, fatis patet: non igitur mirum pastores, typhonios homines apud Ægyptios fuisse creditos. Typhon erat quoque nomine ΒΗΒ, vel *Babys*, notus; recte itaque *Heracleopolis parva*, vel *Sethros*, potuit appellari ΒΗΒ-ΡΕΕ-ΗΙ, *domus, habitatio hominum typhoniorum*. *Bebremei* vero facile in *Papremi* potuit mutari. D'Anvillius in *Mémoires sur l'Égypte Ancienne et Moderne*, pag. 95, nescio unde hausit, quod urbis *Sethron* nomen in nostram ætatem sit servatum: credo tamen non sine certissimis rationibus summum Geographum id afferuisse, et si id verum, certe nullus dubio locus est, de vero *Heracleopoleos* seu urbis *Sethros* situ.

P. 1140. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδασα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον, καὶ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἐνιοὶ Κλεοπατρίδα καλοῦσι] De hac fossa ad urbem Arsinoen seu Cleopatridem ducta, non dubium est ejus vestigia, a multis peregrinatoribus circa *Suez* ad occidentalem *μυχὸν* Sinus Arabici, recenter visa fuisse: plura de hac Ἀρσινόη, seu *Cleopatride*, jam supra ad lib. xvi. Strabonis monui.

P. 1140. Διαρρεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πυρῶν καλουμένων λιμνῶν] Nemo quod sciam modernorum peregrinatorum vallem et lacum hunc adeo bene descripsit, quam auctor Itineris, cujus sequens est titulus: *A new Journey through Greece, Ægypt, Palestine, Italy, Swisserland, Alsatia, and the Netherlands; written by*

a French Officer, who travelled those Countries in the Years 1721, 1722, and 1723. Now first done into English. London, 1795. 8vo. Is ejus longitudinem iter diei patere affirmat, at vix 500 passus latum asserit; verum tempore inundationis Nili, ultra duo leucarum spatium ejus aquas per prata vagari, recedentibus aquis prata irrigata pastum præbere innumeris armentorum oviumque gregibus; piscibus vero innumeris scatere, tempore Niliaci incrementi: Lacum hunc a Caïra abesse quatuor dierum itinere, et vicinum admodum *Suasæ* et mari Rubro: Vallem in quo lacus est situs, dici *Sheib*; et esse ad ipsum introitum collium arenosorum, provincias *Calioubie* et *Sharkié* dirimentium; Incolas Arabes hujus regionis vocari *Elaïd*. p. 54, 55.

P. 1141. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης, καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις, καὶ ἡ Κλεοπατρίς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου] Hæc verba fere Arsinoen a Cleopatride urbe videntur distinguere; verum superiora Strabonis verba, ubi Arsinoem vult a quibusdam Cleopatridem appellari, evincunt utique utraque nomina ad eandem spectare urbem. Utrumque nomen temporibus Ptolemæorum ortum, ideoque si alia olim in *μυχῷ* Sinus Arabici antiqua fuit urbs, aliud certe nomen habuit; et præsens nomen *Suez* forte vestigia nominis antiqui Ægyptiaci servat, quodnam vero hoc nomen sit, ne conjectura quidem assequi valeo. Wanslebius inter Episcopatus habet *Sersenne*, cui addit, Græce *Cleopatrita*, in hoc quidem vocabulo nomen *Arsinoe* latere videtur. Kircherus, p. 207, habet, “Φαρσση, *Sarsa* urbs Ægypti.” Ex his certe patet, nomen *αρσση* cum articulo φ hic esse obvium; verum quid sibi velit vox *αρσση*, me ignorare ingenue fateor. *Sersi* certe non multum a *Sersenne* abest; verum ubi locorum posita sit hæc urbs, et unde hoc nomen acceperit, id divinare nequeo. De situ urbis *Hero* nihil monendum habeo, nisi quod in vicinia fuerit lacus *Sheib*, supra memorati.

P. 1141. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαργωριοπολίτης νομός, καὶ πόλις Φαργωριοπολις] Stephanus quoque hujus urbis mentionem injicit. A *phagro* pisce nomen habet; Sicardus vero credit piscem ab Arabibus nostræ ætatis appellatum *carmuth*, vel *quarmoud*, qui est *silurus anguillaris* Linnæi, fuisse veterum *phagrum*.

P. 1141. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκδιδασθῆς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, ἀπὸ κόμης ἀρχεται Φακκῆσης] Ptolemæus Φάκουσαν metropolim nomi Arabici fuisse ostendit. Stephanus vero dicit: Φάκκισσα κόμη μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης Ἡκαταῖος δὲ φάκκισσαι. Ægyptii suam fertilem ac Nilo irriguam regionem *salutarem* credebant; desertum vero vicinum *terram mortis* et *perditionis*, ideoque nomen *φάκουσαι* significat *φάκωσσαι*, *spectantem* scil. *pertinentem ad terram salutarem*. In vicinia hujus loci, urbs olim celebris erat sita *Nysa*, vel *Νύσσα*, Herod. lib. iii. n. 97. patria Bacchi seu Osiridis. Plerumque in Arabia sed Ægypto vicina credebatur. Diod. lib. i. p. 17, et 14. ed. Wechel. Ex Apollonii Rhodii lib. ii. ver. 1218. colligere licet, eam fuisse vicinam

vicinam Serbonidi paludi, circa montem Casium. Stephanus habet voce Νύσαι πόλεις πολλάι. πέμπη, ἐν Αἰγύπτῳ: unde suspicio mihi est oborta, hancce *Nysam*, vel *Nyssam*, esse *Phacussam*, neque significatus nominis *ΠΟΥΧΔΙ*, *salutaris*, multum abest a nominis *Phacussæ* origine. Hodie vicus *Al-Bubat* videtur esse, ubi olim *Phacussa*.

P. 1141. Αὐτὰ δὲ καὶ ἡ Βεβαῖος πόλις.] *Bubastis* numen Ægyptiorum a Græcis per Dianam redditum, Lunæ faciem mutantis erat symbolum, uti id pluribus ingeniose et summa cum eruditione demonstravit Celeberrimus P. E. Jablonski in Pantheo Ægyptiorum: ab ea vero nomen urbi hæsit *ΠΟΥΧΔΙΟΥ-ΤΟΙ*, *portio Bubasteos*. Hodie vicus *Basta* ruinis Bubasteos superimpositus est. Wanslebius *Basta* recenset inter Episcopales Sedes; et addit, Græcis *Bubaston* dicta.

P. 1141. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός.] De Heliopolitano nomo, de urbe Heliopoli et templo Solis, plura monui in Epistolis ad Joan. Dav. Michaelis olim editis: ubi ostendi *Heliopolin* dictam fuisse *οειν*, vel *οτοειν*, *lucidam*, et *ΘΒΔΚΙ ΔΦΗ*, urbem Solis. *Ager Heliopolitanus* vel *nomus* nomen habuit *ΜΕΣΣΥΗ-ΡΗ*, *Mesbe-re*, (nam Jablonskius in Diff. iv. de terra Gosen, p. 44. a *ΜΕΣΣΥΗ* ortam vocem *ΜΕΣΣΥΟΥ* suspicabatur, quæ *agrum* significat,) vel etiam *ΡΗ-ΜΕΣΣΥΗ*, *Remesse*, transpositis scilicet vocibus. Denique *ΗΙ-ΡΗ*, *domus Solis*, est vox quam Hebræi *בֵּית שֶׁמֶשׁ*, *Bethshemesb*, Jerem. xliii. 13. sunt interpretati. Præterea et mons Cahiræ et Heliopoli imminens dictus fuit *Troicus mons*, *Τρωικὸν ὄρος* καὶ κόμη Τροία, teste Strab. lib. xvii. vel, uti nunc Arabico nomine appellatur *Jebel Tourah*, *Mons Toura*, et recte quidem: nam *ΤΩΟΥ-ΡΗ*, *Toure*, est *mons Solis*. Hodie ruinæ Heliopolis ad *Ein shems* fontem solis videri possunt, a pluribus peregrinatoribus descriptæ, imprimis vero a Wanslebio, Grangerio, Paulo Luca, Sicardo, Nordenio, Pocockio, et Shawio.

P. 1141. καθάπερ καὶ τοὺς Ὀβελίσκους ὧν δύο καὶ ἐς ῥώμην ἐκομίσθησαν] Plinius de omnibus Ægypti obeliscis multa erudite et graphice annotat. Lib. xxxvi. c. 8, 9, 10, et 11. Ὀβελίσκος vox Græca, Plinius *trabes* appellat, et addit, *Solis numini sacros: radiorum eius argumentum in effigie est, et ita significatur nomine Ægyptio*. *ΠΙΡΗ-ΜΕΟΥΕ*, *Pire-mue*, *solis ἀπαύγασμα* vel *radium* significat; et inde apparet vocem hanc, *Piramydes* solis radios esse demonstrare, et obeliscis quoque propriam primum fuisse. Pluribus hæc erudite et eleganter, uti solet, demonstravit P. E. Jablonski in Prolegomenis ad Pantheon Ægyptiorum, p. 82.

P. 1143. Οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἐξήκοντα πέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ χρόνου παρέδοσαν] Strabo hic Ægyptiorum doctrinam de vera anni mensura profert. Verum, ut melius hæc possint intelligi, liceat nobis hisce ea Strabonis verba adjicere, quæ repertiuntur hoc eodem libro xvii. ubi de Thebis agit: Λέγονται δὲ καὶ ἀγρονόμοι, καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐν ταῦτα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἀγεῖν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τριακονδημέροις δώ-

δεκα μῆσιν ἐπαγόντων, πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυτὸν ἔκαστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐπιτρέχοντος, μόρια τινὸς τῆς ἡμέρας, περίοδον τινα συντιθέασιν ἐξ ὅλων ἡμερῶν, καὶ ὅλων ἐνιαυτῶν τούτων ὅσα μόρια τὰ ἐπιτρέχοντα, συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. Ἀνατιθέασι δὲ τῷ Ἑρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην σοφίαν. Ægyptiorum antiquissimus annus fuit dierum ccclx. et tum quilibet mensis erat xxx. dierum. De hac anni forma recedere nefas credebant sacerdotes Ægyptii. Verum temporis successu facile id repertum, hanc anni formam, a veritate recedere: nam sexto quovis anno jam id experientia Ægyptios docuit, Nili inundationem toto mense annum antecessisse, ideoque anni mensuram a vera forma parte septuagesima secunda aberrare, i. e. diebus quinque $\frac{360}{72} = 5$. Hanc igitur vitiosam anni formam mutare voluerunt, et quidem ita ut hos quinque dies, duodecim mensibus xxx. dierum adjicerent, ne dies festi in calendario statim amoverentur. Omne hoc negotium, Plutarchus in opere de Iside et Osiride, p. 355. e doctrina myste-riosa sacerdotum, lepida repræsentatum fabella, exponit. Diodorus quoque his similia de origine dierum intercalarium refert. lib. i. p. 13. ed. Wechel. Syncellus hanc anni reformationem accidisse refert tempore *Assethi*, ultimi regis e pastoribus, qui Ægyptum occupaverunt vi et armis; at Censorinus idem vult accidisse tempore *Arminonis* regis Ægypti; et Jablonskius, Panthei Ægyptiaci p. iii. pag. 189. id verisimile esse ostendit; hæc utique referenda ad Saphtham tricesimum quintum regem in laterculo Eratosthenis apud Syncellum qui et Hermes dictus fuit, i. e. *ΕΡ-ΜΕΖ-ΟΕΙΩ*, *Ermeboeish*, vel *Armaïs*, i. e. *auctor supplementi temporis*, vel quod idem est *ΕΡ-ΜΕΖ-ΗΟΕΙΝ*, *Ermebnoein*, (*Arminon*) *auctor supplementi lucis*, quod nomen Censorini satis liquide exprimit, et qui circa tempus expulso-rum ex Ægypto pastorum certe regnavit. At neque hanc quidem anni formam, respondere anno solari, brevi post, Ægyptii sacerdotes, experientia docti, sensere. Verum noluerunt hunc errorem addita die quovis quadriennio corrigere: *sed ex omnibus diebus et omnibus annis periodum construxere, quot particulæ excurrentes efficiunt unum diem*. Omnes dies unius anni sunt 365: pars circiter quarta diei deerat in anno Ægyptiaco ad veram anni formam complendam; ductis igitur his 4 in 365, oritur 1460, qui numerus efficit *periodum* illam Ægyptiis celebratissimam *Sothiacam*, qua nempe elapsa, integrum annum Ægyptii perdiderant. Annus enim vagus Ægyptiorum omnem pervagaverat verum et fixum annum; omni scilicet quadriennio in alium diem inciderat initium anni hujus Ægyptiorum vagi, donec rursus in eundem diem anni fixi incideret, a quo primum procedere incœperat. Et tum Phœnicem alitem Soli sacram in Ægyptum venire fabulabantur sacerdotes. Tacitus, lib. vi. Annal. ait: *sunt qui adseverent, mille quadringentos sexaginta unum* (scilicet annum) *interesse*: addita scilicet differentia unius anni inter annos fixos 1460 et 1461 vagos. *Phœnix* erat symbolica repræsentatio hujus periodi, quæ quoque

Θεῶ ἐνιαυτὸς appellabatur; nam Ægyptii in universum Solem credebant *tempus gignere*, Clemens Alex. lib. v. p. 566. et *regere*; unde Sol in Hermapionis interpretatione obelisci ap. Amm. Marcellinum, lib. xvii. appellatur Δεσπότης χρόνων: et quum Hercules Ægyptius sit symbolum Solis validi ejusque divinæ efficacissimæque virtutis, non mirum quoque hunc Herculem varias apud poetas appellationes nactum fuisse; sufficiat unum Nonnum Panopolitem Ægyptium in Dionys. lib. xl. p. 683. in medium proferre ceu testem: is sic de Hercule canit,

Ἀσροχίτων Ἡρακλῆς, ἀναξ πυρᾶς, ὄρχαμε κόσμου
Ἡέλιε βροτέροιο βίε δολιχόσκιε ποιμῆν,
Ἰππεύων ἐλικηδὸν ὄλον πόλον αἰῶσι δίσκῳ
Υἱὰ χρόνῳ λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἐλίσσων
Κύκλον ἄγεις μετὰ κύκλον —

Præterea et Orpheus in Hymno in Herculem, versu 3. eum compellat:

Αἰολόμορφε, χρόνῳ πατέρ, —

Unde jam colligere licet Phœnicem symbolum temporis et imprimis longævæ periodi, recte vocari *filium temporis*, vel *generationem temporis*, unde et nomen accepit *χφε-ῖοεις*, *Phe-noëish*. Hoc etiam confirmatur testimonio Horapollinis, qui affirmat, Phœnicem ab Ægyptiis pingi, quando volunt indicare ἀποκατάσσειν πολυχρόνιον. Hancce anni Ægyptiaci ultimam dimensionem, C. Julius Cæsar Dictator, dum in Ægypto versaretur, a sacerdotibus edoctus fuit, et paulo post ad annum applicavit Romanum; quod jam agitans, mente ausus est hariolari:

Nec mens Eudoxi vincetur Fastibus annis.

LUCAN, lib. x. v. 187.

P. 1143. ὁ δὲ νομὸς Λιτοπολίτης οὗτος] Certe legendum Λιτοπολίτης a Dea Λιτῶ, Latona, quam et nomine vernaculo *Buto* appellarunt Ægyptii. De hac Latopoli sequentia Stephanus Ethnicographus adnotat. Λητῆς πόλις, πόλις Αἰγύπτου· ἐστὶ δὲ μοῖρα Μέμφιδος, καὶ ἦν αἱ πυράμιδες, καὶ Λητῆς, ἱερόν: unde jam colligendum esset, Latopolin fuisse partem urbis Mempheos: at prohibent, primo auctor Itinerarii, qui *Letus* a *Memphi* removet 20 mille passus: deinde Strabo *Letopolitem* nomum habet, uti et Ptolemæus, qui urbem Λητῆς designat metropolim hujus nomī, et ad minimum 45 milliaria (seu scrupula prima, quem vocant gradus) borealiorem vult esse Memphis; quæ utique hæc Stephani verba sic corrigenda esse docent, Λητῆς πόλις, πόλις Αἰγύπτου· ἐστὶ δὲ (καὶ) μοῖρα Μέμφιδος, καὶ ἦν αἱ πυράμιδες, καὶ Λητῆς ἱερόν. Erat enim in vicinia Mempheos, ad montium arenosorum crepidinem templum seu facellum, quod Diodorus, lib. i. dicit fuisse Σκοτίας Ἐκάτης ἱερόν: at noster Strabo paucis interjectis Veneri adscribit, Ἐστὶ δ' ἐν Μέρφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερόν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης ἱερόν εἶναι φασιν: at Hefychius disertis verbis docet hoc fuisse templum Veneris Tenebricosæ: καὶ Ἀφροδίτης Σκοτίας ἱερόν κατ' Αἰγύπτον. Græci solebant numina

Ægyptiorum ad sua numina referre; unde magna confusio, oborta in doctrina de Diis Ægyptiorum, quod non semper ad eandem Deam vel Deum Ægyptium numen referrent. En habemus hujus rei hic exemplum luculentum: Diodorus facellum ad Hecaten refert, quod Strabo et Hefychius Veneri tribuunt, et Stephanus idem Latonæ adscribit; quot capita tot sensus! Id tamen facile ex dictis patebit, Stephanum maxime ad veritatem accedere. Letopolis enim erat urbs et nomus, i. e. *Butus* superior, a *Buto* inferiore distinguenda, et a Memphi quoque separata. *Sepulcra* Memphitica quoque appellabantur ΒΗΟΥΤ, *Beout*, et eidem erat vicinum facellum numinis *tenebricosi* cujusdam; unde a nomine *Beut*, vel *But*, suspicabantur Græci, numen id esse Deam *Buto*, quam frequenter Latonam interpretabantur. Neque id adeo ignorabatur sepulcra et funerationes Ægyptiorum eorum lingua dicta fuisse *But*, et Græca addita terminatione *Butos*, vel *Butoi*: nam Hefychius nos docet: Βατοὶ τόποι παρ' Αἰγυπτίοις, εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται. Has annotatiunculas non supervacaneas esse, sed lucem accendere et faciem prælucere Geographiæ Ægyptiæ, nemo dubitabit, qui rem paulo curatius pensitaverit.

P. 1143. Ἀναπλεύσαντι δ' ἐς Βαβυλῶν φερέιον ἐρυμνόν] Ctesias apud Photium, hosce Babylonios, Ægyptiæ Babylonis conditores, fuisse relictos a Semiramide narrat; at Diodorus eosdem a Sesostris in Ægyptum deductos fuisse observat. Zosimus, lib. i. p. 40. situm Babylonis sub monte bene describit. Hodie ad austrum Cahiræ est locus inter varias ruinas situs, qui nomen gerit *Babul*; suntque ibi tres Coptitarum Ecclesiæ; una Beatæ Virgini dicata, secunda Sancto Theodoro, tertia Sancto Joanni Aba-kir: is Babylonis ruinas et nomen servat. Vide Description Historique et Géographique des Plainnes d'Heliopolis et Memphis, enrichie de Figures, (par Mr. Fourmont.) Paris. 1755. 12mo, et Wansleb, Nouvelle Relation en forme de Journal d'un Voyage fait en Egypte.

P. 1144. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέρφει αὐτὴ τὸ βασιλείου τῶν Αἰγυπτίων] Memphis certe locus est omnibus Itinerariis dictus, et tamen in *situ*, *nomine*, *conditore*, et *partibus urbis* multum a plerisque peccatum esse, iis obvium est, qui cuncta curatius expendere solent.

1. *Situs* urbis hodie pene neglectus, ignoratur a multis; et, quod doleo, etiam doctus peregrinator imprimis Shaw *Memphin* fuisse affirmat ubi hodie est vicus *Gizé*. Claytonus *Memphin* collocat ad angulum Euronotium Lacus Mæridis, etsi id luce meridiana sit clarius, quod in hunc errorem sit deductus a Mailleto et Abbate Mascrier, qui chartas Mailleti in ordinem redactas publicavit. Pocockius inter *Miniet-Rabinné* et *Mokanan* vicos, vestigia antiquæ Mempheos se deprehendisse, narrat. Sed optime et sine ulla controversia collocatur, ubi nunc quoque existit vicus *Manof*, vel *Menouf*, vel *Menf*, vico *Miniet-Rabinné* aliquanto orientior; ita tamen ut ubique in omnes plagas a vico *Menf* Memphis antiqua fuerit diver-

divergens; erat enim inter maximas antiqui orbis urbes, siquidem, teste Diodoro, lib. i. p. 46. ed. Wechel. circuitus ejus fuit 150 stadiorum, vel xviii. m. et dccxxv. pass. ; diameter vero circiter vi. m. passus. Hæc circa vicum *Menf* situatio Mempheos antiquæ, optime quadrat in *τρισχοῖνον*, quo Memphis Strabone nostro teste ἀπὸ τῆς Δέλτα distat: nam si schœni sunt 40 stadiorum, 120 stadia xv. m. pass. sunt, et totidem Plinius, H. N. lib. v. c. 9. a Memphi ad scissuram Nili, quod appellavimus *Delta*, interesse dicet. Pyramides vero illæ celebres et maximæ quadraginta stadiis distatæ erant ab urbe, eaque v. m. pass. faciunt; Plinius vero modico discrimine hic vi. mill. pass. habet: itaque nullum de vero ejus situ dubium esse potest: et id quoque certum, plerisque peregrinatores et geographos in definiendo loco, ubi olim fuit Memphis, peccasse, et summum quoque Geographum D'Anville aliquantulum aberrasse in demonstrando vero situ urbis Mempheos; est enim circiter iii. m. pass. meridionalior sua Memphi, in mappa, p. 131. operis accuratissimi Mémoire sur l'Égypte.

2. Mempheos nomen secundum Plut. de Osiride et Iside interpretandum e lingua Ægyptiaca ὄρμος ἀγαθῶν (scil. δαιμόνων). Nam Apis bos sacer post xxv. annos vitæ exactos, solebat mergi in puteo sacro, et dein sepeliri. Jam vero Apis, æque ac reliqui boves sacri, erant symbola Nili fluminis, quod non raro Ἀγαθὸς Δαίμων appellari solebat; unde etiam locus ubi Apides sepeliebantur, colligebantur, ὄρμος ἀγαθῶν dici debuit *μενε-ἱστου*, *Meb-nusi*. Wanlebius habet in Catalogo Episcopatum urbem *Menus el fessi* et *Menus el elie*, easque explicat per *Menus*, vel *Memphim inferiorem* et *superiorem*: illa prior est metropolis provinciae *Menusieh* in Delta sita, estque eadem quæ olim *Omiphis* appellabatur; hæc posterior est nostra *Memphis*. Kircherus in Scala p. 207. habet, “*μενε-ἱστου*”, *Manuph*, *Memphis inferior*, متوب السفلى et *μενε-ἱστου* *phc*, *Manuph*, *Memphis superior*, متوب العليا.” Quid nomina Coptica sibi velint vix harrariolari licet; ego suspicor, hæc voces sic intelligendas et corrigendas. *Βακι μενε-ἱστου* *μενε-ἱστου*, *urbs ad bonum* (scil. genium) *pertinens, borealis*, i. e. *Onuphis*; et *Βακι μενε-ἱστου-δερης*, *urbs ad bonum* (sc. genium) *spectans, australis*, i. e. *Memphis*.

3. Partes urbis Mempheos fuere plures a Scrip- toribus memoratæ,

a. *Leucotiche* a Thucydide ut tertia pars urbis describitur, lib. i. c. 104. munitissima, non enim potuit expugnari ab Atheniensibus Inari fociis. Homerus, qui in descensu ad inferos nil nisi ritus Ægyptiacos sacros describit; inter alia Ægypti loca apud eum apparent, Odyss. Ω. 11. *Oceani fluctus*, quos Diodorus per Nilum flumen interpretatur; *Solis portæ*, vel *Heliopolis*; ἀσφρόδελος λειμὼν est pratum ad paludes et lacus, quorum unum Diodorus *Acherusiam* fuisse docet; *populus Somniorum* sunt sepultæ hominum formæ, ideoque ut somnia levissimæ; denique adest quoque λευκάς πῖττα. Et hanc credo esse eam urbis partem,

quam Thucydides *Leucotichen* vocavit. Strabo noster quoque, describens *regias* Memphiticas, meminit eas fuisse in loco edito, et vicinos lacus fuisse addit ac lucos: unde vix ullum dubium esse potest λευκάδα πέτραν *regias* in loco edito continuasse, partemque fuisse *Leucotiches*. Polyænus vero *regias* quinque stadiis ab urbe remotas fuisse dicit, lib. vii.

b. *Inferiora urbis*, τὰ κάτω τῆς πόλεως. Strabo illi- co *regiis* subjungit, prope lacus; igitur ad septen- trionem *regiarum* fuere urbis inferiora.

c. *Castræ Tyrriorum*. Ad meridiem Vulcanii erat sita hæc pars urbis, cingens campum Proteo regi sacratum, in cujus medio erat templum Veneris peregrinæ. Herod. lib. ii. n. 105. (forte *Astartes*.)

d. *Caricum*, pars urbis a Caribus, Psammetichi in regno occupando fociis, habitata, quos Amasis Memphim transtulit, ubi connubia cum Ægyptiis junxere, et *Caro-Memphitæ* fuere appellati. Herod. lib. ii. n. 146. et Stephanus voce *Καρικόν*.

e. *Letopolis*. Jam supra ubi de nomo Letopo- lite quædam observavimus, id demonstrare annifi- sumus, partem urbis Memphis sitam trans Ache- rusiæ lacum, et in vicinia sacelli Ἐκάτης Σκοτίας, ubi etiam Memphiticæ funerationes erant, appellatam fuisse *Βετοί* ob sepulcreta, et male a Græcis dictam fuisse *Letopolim* ob similitudinem nominis *Βετω* cum *Βετοί*, melius igitur in eam quadraret nomen *Necropolis*. Mons in quo sacellum Hecates erat vocabatur *Sinopium*. Stephanus. Diodorus, lib. i. et Eustath. in Dionysium Perieget.

f. *Suburbium* ab Herodoto, lib. iii. n. 14. memo- ratur, et videtur fuisse in vicinia aquæ, ad quam hauriendam Psammeniti filia cum filiabus Æ- gypti optimatum missa fuit a Persis.

g. *Lacus* plures erant ad occasum et boreale urbis latus, ante *regias* et urbem siti, quorum unus erat *Acherusia*. Diod. lib. i. p. 46. edit. Wechel. Herod. lib. ii. n. 93. et Strabo paulo infra.

h. *Abatos* insula, in lacu Acherusiæ sita, a sa- cerdotibus solis accessa, Apidisque sacello clara. Diod. lib. i. Plut. de Iside.

4. Clariora urbis ædificia ab antiquis memorata sunt plura.

a. *Regiæ* certe primum obtinent locum, quia Strabo earum mentionem injicit postquam dirutæ essent.

b. *Templum Vulcani* a Mene primum conditum. Herod. lib. ii. n. 73.

Propylæum memorabile ad boream *Maris* fecit. Ibid. n. 95.

Sesostris ante hoc templum duas ingentes statuas sibi et uxori, et alias præterea quatuor filiis erexit. Ibid. n. 103.

Rampsinus propylæa occasum spectantia struxit, et duas statuas ætatis boream versus, hye- mis meridiem versus, posuit. Ibid. n. 114.

Asychis propylæum orientale, omnium splendi- diffimum fieri fecit. Ibid. n. 128.

Psammetichus propylæum australe, cum aula A- pidis, plena statuis et colossis fecit. Ibid. n. 145.

Amasis.

Amasis vero ingentem colossū jacentem, aliisque statuis cinctum, ante Vulcanium posuit. Herod. lib. ii. n. 167.

c. *Isidis templum* erat regiis vicinum teste Polyæn. lib. vii. c. 4. Opus admiratione dignum, et ante Psammetichi tempora a superioribus regibus structum, ab Amaside primum exornatum. Herod. lib. ii. n. 167.

d. *Apidis sacellum* erat prope Vulcanium, teste Strabone, et juncta ipsi aula Apidis, forte versus lacum.

e. *Veneris Peregrinæ templum* videtur fuisse ad austrum Vulcanii castrisque Tyrionum cinctum; unde forte colligere licet, id fuisse sacrum *Veneri Cælesti*, vel *Astartæ*, quam Pœni *Junonem Cælestem* appellare solebant. Herod. lib. ii. n. 112.

f. *Serapeum* erat in loco valde arenoso, in monte Sinopio, et antiquissimum, sepulturæque perpetuæ Apidis destinatum. Strab. Pausan. Attic. Clem. Alex. Strom. i. Hic quoque fuere portæ Coccythi et Lethes. Diod. lib. i. et Plut. de Iside.

g. *Hecates Tenebricosæ templum*, de quo jam supra pluribus egi, erat vicinum Serapeo in *Butois*, i. e. sepulcretis Memphiticis.

5. *Conditor Mempheos* primus ab Herodoto, lib. ii. n. 99. perhibetur, *Menes* primus rex Ægypti, quod et Josephus, lib. viii. Antiq. c. 6. confirmat, appellans eum *Minæum*. Secundum Diodorum, p. 46. *Uchoreus* Memphin condidit, i. e. e lapide quadrato struxit ædificia. Africanus ap. Syncell. vult *regias* Memphiticas ab Athote fuisse structas. Qui vero reges Vulcanium exornarunt, jam supra docuimus.

Plerique peregrinatores nulla rudera Mempheos urbis se vidisse narrant; idque præsertim vera causa est, quod de vero situ tam claræ urbis ambigatur: sunt tamen duo inter eos, qui in hac re mihi satisfaciunt, et in reliquis fidem laudemque merentur ob industriam et veritatis studium. Alter eorum est Jacobus Villamont, qui in Itinere Gallicæ impresso Parisiis, 1654, in 8vo. meminit se vidisse, in itinere qui Cahira ad Mumias ducit, duos ingentes colossos in arena procumbentes. Alter vero celebris et accuratus peregrinator, qui de his colossis agit in Itinerario suo Germanice publicato Norimbergæ, 1646, in 4to. est Christophorus Fürer ab Haimendorf, nobilis Germanus: is enim inter rudera Mempheos observavit duos colossos everfos; quorum caput, pectus, et venter sunt protensi in longitudinem 22 pedum; et præter hosce colossos vidit quoque camelum lapideum, leonem, sphingem, et alium colossū. At non laude sua fraudandus est celebris scriptor Arabicus Abdollatiph, quem prelo subicere parat Oxoniæ nostræ decus in orientali litterarum genere, Josephus White, Professor Linguae Arabicæ Laudianus: is enim inter rudera Mempheos vidit plures colossos, eorumque proportionem et symmetriam multis verbis deprædicat, contra morem discipulorum Mohammedis, qui omnes statuas et humanas figuras quascunque detestantur.

Nemo quod sciam ante me Memphin regiam

celebrem Ægypti adeo accurate descripsit, unde spero fore ut veniam facilius impetrem prolixitatis.

P. 1145. Τεσσαράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σαδίου προελθόντι, ὁρεινή τις ὁφρὺς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν Πυράμιδες εἰσι] Strabo in hac pyramidum descriptione, concinne et breviter quicquid de pyramidibus observatu dignum est, enarrat. Regum ea fuisse sepulcra observat, quod Herodotus cum Diodoro quoque affirmant. Herodotus nomina *Cheopis*, *Kephrenis*, et *Mykerini* subdit; Diodorus vero eos appellat *Chemmin*, vel *Cbekben*; *Kephrenem*, vel *Chabrin*, et *Mykerinum*; Eratosthenes in Laterculo apud Syncellum exhibet *Saophin*, *Sensaophin*, et *Moicherem*; Africanus vero nomine prodit *Suphis*, *Suphis*, et *Mencheres*. Etsi mire hæc nomina detorta sint, id tamen satis liquido apparet, eisdem intelligi reges, maximarum pyramidum in vicinia Mempheos structores. Quæ Strabo de lapide exemptili (λίθῳ ἐξαίρησίμῳ) scribit, utique a novissimis peregrinatoribus, qui rem accuratius examinarunt, et ab Abdollatipho aliisque Arabicis scriptoribus sunt confirmata, adeo ut vix de veritate ingeniosæ methodi occludendi sepulchrum dubitari possit; simul et inde patet quam ardui negotii fuerit opus referandi pyramides. Strabonis temporibus adhuc clausæ erant pyramides, et is tamen disertis verbis de duobus in eodem plano loquitur loculis; ad quos per obliquas syringes patebat aditus: unde jam patet Strabonem hæc edoctum fuisse per sacerdotes, qui certe omne hoc negotium in libris descriptum habuerunt. Strabo recte describit lapillos lentiformes in arena circa pyramides obvios; nam et nostri ævi peregrinatores eisdem observarunt, suntque, quod Niebuhrius vult, Helices minutæ petrefactæ: forte rectius curatiusque inspectæ, erant particulæ tophaceo-argillaceæ, admixtæ lapidibus calcareis, ex quibus sunt structæ pyramides.

P. 1147. ὃν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ Τρωϊκόν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος, καὶ σπήλαια ὑπ' αὐτῷ, καὶ κώμη πλησίον καὶ τέτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη] De origine nominis Troja, vel potius *Toura*, quo hodie ab Arabibus appellatur mons et vicus, dixi supra de Heliopoli agens; igitur id tantum observamus Strabonis fabulam de origine hujus Trojæ, non mereri fidem, et Græcos a similitudine sola nominis ductos, hæc effinxisse. Aliud vero argumentum superest, de quo quædam sunt annotanda. Strabo in monte *Troïco* docet esse speluncas, ex quibus eruti sunt lapides, e quibus pyramides struxere Ægyptii. Recentiores peregrinatores nihil de hisce speluncis annotant, ideoque suspicor eas a nemine hactenus visas fuisse, vel etiam ob vetustatem, vel terræ motu corruisse. Herodotus, lib. ii. n. 8, et 124. meminit hæc excavationes et lapidicinas in Arabico Nili littore e regione Mempheos; sed optime de his egi Abdollatiph Arabicus scriptor, qui miracula Ægypti curiose et vere descripsit.

P. 1147. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἀκανθος πόλις] In Ægypto a Sicardo observantur quatuor species plantæ

plantæ spinosæ f. acanthi : nempe 1. *Sont*, vel *Sant*; 2. *Seiffaban*, vel *Sesban*; 3. *Sial*; et 4. *Seithene*. Nouveaux Mémoires des Missions, tom. v. p. 220. Prima harum plantarum est *mimosa nilotica* Linnæi, quam Arabes appellant صنت, *Sant*, vel قرض, *Kharad*, et Copti ϣον†, *Shonti*. Secunda est *dolichos* (Æschynomene) *Sesban* Linnæi, Arabice dicta سبسبان, *Seifaban*, planta utilissima ad sepes vivas, quo horti agrique cinguntur; annuo enim spatium quatuor ulnarum altitudinem attingit et brachii crassitiem. Tertia est *mimosa seyal* Forskälîi in Flora Arabica, p. 177; Arabice سيار, *Seyal*, scribitur. Quænam vero sit *Seithene* nondum liquet, ex iis quæ hæcenus novimus. At prima dicta *Sont*, vel *Sant*, intelligenda est de acantho, a qua hæc urbs nomen gessit; nam erant circa hæc loca luci acanthorum, ob gummi multum expetiti, et ob succum acaciæ in medicina. In Itinerario est locus a Memphi 20 m. pass. in austrum remotus, dictus *Peme*, pro quo forte legendum *Pfente*, quod idem est cum vocibus *Pfenerus*, *Pfenyris*, et *Pfentris*, apud Stephanum : unde forte Ægyptii olim locum hunc dixere πιβκι πϣον†, *urbs Acanthi*, *pi-baki Pshonti*. Diodorus jam *Acanthum* 150 stadiis removet a Memphi, quæ sunt 18½ milliaria Romana, et prope accedunt ad 20 m. pass. Itinerarii. Stephanus vero *Acanthum* vult abesse a Memphi 320 stadia, quæ si fuere stadia antiquissima, (quorum 1100 sunt in gradu circuli maximi terræ,) erunt 21½ + m. pass. Hæc vero observanda censemus, ne quis crederet inter hosce auctores esse circa mensurationem distantiae Mempheos ab Acantho magnum diffidium, sed potius eosdem amice conspirare, adeo ut mensura Itinerarii medium teneat locum inter Diodori et Stephani distantias.

P. 1147. Εἰς ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομός, καὶ ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ] Plinius inter nomos Heptanomidis recenset, lib. vi. c. 9. *Atharrabitem*; et Stephanus habet urbem *Atharrabim* cum nomo *Atharrabite* ex Herodiano : verum Hecataeus Stephano teste idem nomen scribit cum uno *r* et cum *m* *Atharambites* nomus, et urbs *Atharambe*. Venerem, Ægyptiorum numen *Athor*, vel *Atar*, Græci interpretarunt, uti supra ostendimus, ubi de Aphroditopoli Profopitici nomi egimus : sed ne videamur hæc sine ulla afferuisse auctoritate, ad Hesygium et imprimis Orionem Grammaticum apud Auctorem Etymologici Magni ablegamus lectores : hic posterior enim mensum *Athyr* et Venerem ab Ægyptiis *Athor* dictam nos docet. Jam vero αωρ-ερβι, *Athorerbi* est *Veneris habitatio*, vel αωρ-εοτηε, *Athor-emveh*, idem significat. Hodie Aphroditopoleos reliquiæ sunt circa *Atsieh*, اطفیح. Kircherus vero huic voci Copticum nomen πετ-πεε, vel πετπεε, addit : prior lectio est Scalæ Romanæ, posterior Oxoniensis : sed nil ex his vocibus exsculpendum ; videntur enim nimium

detortæ. In Scala Sahidica MSta Bibliothecæ Parisinæ, p. 324, legitur : τπρε, اطفیح, quod nequaquam nomini Aphroditopoleos Ægyptio lucem accendit. Præter hanc Aphroditopolim, et priorem nomi Profopitici, et tertiam Leontopolitæ nomi, sunt adhuc aliæ in Ægypto, quinque in universum ; nempe altera earum est inter *Hypselen* et *Ptolemaïn Hermii* in Libyco Nili littore, altera est ultra Hermonthin et Crocodilopolim, cis Lato-polim, quoque in Libyco latere.

P. 1147. Εἰς ὁ Ἡρακλεώτης νομός ἐν νήσῳ μεγάλῃ] Dum Paulus Lucas in itinere tertio ex urbe *Benefouef* peteret *Faium* vel Arsinoen, ab incolis audivit magnas in vicinia esse funerationes antiquorum Ægyptiorum ; et certe eadem vestigia servant magnæ in hisce oris urbis antiquæ. Est nempe in vicinia *Benefuef* hodiernæ urbis, locus dictus Arabibus اهنااس, *Abenaas*, quem Copti, Kirchero teste, vocarunt ερεε, et quem Wanslebîus in Catalogo Episcopatum appellat *Ebnas* : is videtur consistere vestigiis antiquæ *Heracleopoleos magnæ*, quæque olim forte fuit dicta Βακι χεεε πεεε, *urbs Herculis magna* ; inque ultimo nominis vocabulo, originem nominis hodierni facile deprehendere licebit, cuicumque mores Arabum perspecti sunt, nomina peregrina mire inflectentium. Nomen vero nomi Heracleotici est *Gosben* Sacri Codicis, nempe χωχεεε, *Cho-dsem*, terra *Herculis* ; idem nomen LXX Interpretes per Γεσεμ expressere ; Theodotus apud Euseb. idem legit Καισαν : Artapanus vero Κεισσαν : at Manetho per Κωχωμην idem expressit. Videtur tamen *Gosben* inclusisse Aphroditopolitem et Arsinoitem nomum cum *Heracleopolitano*. Plura si de hac re vis legere, adeas P. E. Jablonskii octo Dissertationes de terra Gosen.

P. 1147. Ἀρσινοίτην νομόν] Hodie hæc pars Ægypti vocatur *Faium*, quod certe ortum videtur a voce Ægyptia πωεεε φε-ιοεε, *Noms Pha-ïom*, *Nomus versus mare*, et inde quoque urbs, quæ nomi metropolis erat, hoc nomen obtinuit.

P. 1147. Θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος καλουμένην] Nomen lacui inditum a Mœride rege, qui a Diodoro *Myris* appellatur, ab Eratosthene vero *Mares*, et apud Africanum *Mesochris*. Herodotus hunc lacum manu factum fuisse narrat, et longo situ a meridie aquilonem versus extendi. Herod. lib. ii. n. 148, 149. Lacus provinciæ *Faium*, quem nunc Arabes *Birk-el-Kerron*, (lacum Charontis,) appellare solent, semper Mœridis lacus est creditus ; at nescio qui factum sit. Sicardus, Granger, et post eos, Geographorum nostri ævi princeps, D'Anvilleus, nobis id persuadere tentant, fossam quæ ad occidentem Nili inter *Benefuef* et *Samalut* reperitur, hunc nostrum esse Mœridis lacum, quia situs longus a meridie in aquilonem huic soli conveniat ; imo et iii. m. et dc. stadiorum circuitum ap. Herod. in hunc solum lacum quadrare allegant. Verum re-examinatis veterum aucto-

^a At Scala Sahidica Bibliothecæ Parisiensis MSta, p. 324. legit ερεε. εροκελλεο, اهنااس. Vox εροκελλεο planissime videtur corrigenda ε(ε)ρεκελλεο(ε); *Herculis* scilicet urbs : id vero optime corroborat sententiam nostram de vero situ *Heracleopoleos magnæ*.

rum de Mœridis lacu scriptis, comparatoque situ locorum circa hunc locum, id tandem collegi, lacum Mœridis utique situm fuisse inter Memphiten et Arfinoiten nomos. Quum itaque ex Catalogo Episcopatum Ægypti apud Wansleebium et Pocockium, id invicte probari posset *Faium* hodiernam urbem esse appositam ruinis urbis Arfinoes, quam corrupto nomine in nostram ætatem *Fars* pro Φα-αρϣινοῦης, *Pha-Arshinoueb*, appellant, ager cingens urbem hanc utique debet esse *Arfinoitis* præfectura vel nomus: si porro a Memphi ad Arfinoem lineam duxeris rectam, certe per angulum orientalem lacus Kerron eadem erit ducenda; si vero a *Khafr-Kerron*, i. e. occidentali extremitate nomi Arfinoitici, Memphim lineam duxeris, eadem omnem lacum secare necessario debet; unde recte concludere licet, lacum *Kerron* esse *Mœridis*, siquidem uterque situs est inter Memphiten et Arfinoiten nomum. Restat ut quædam de circuitu lacus et situ a meridie in aquilonem dicam. Id mihi facile quemlibet æquum lectorem credo daturum, Ægyptum hodiernam nequaquam esse adeo fertilem uti antiquam, imprimis sub regibus indigenis; qui nil magis curæ habebant, quam omnem terram fossis ita rigare, ut quam maximum spatium fertile redderent ditionis suæ. Jam vero sæpe id peregrinatores variis dixere, plura vestigia fossarum ab ipsis esse deprehensa, quæ nunc sunt limo sabuloque repletæ. Jam porro id a multis peregrinatoribus observatum est, esse voraginem quandam satis profundam ad occidentem deserti Scethici, quam *Babar-bel-lame* Arabes appellant; hæc vorago omnium consensu lacum *Kerron*, in occidentali ejusdem angulo, attingit, eique connectitur. Nicephorus, Hist. Eccl. lib. viii. c. 41. et Sozomenus, lib. i. c. 14. p. 424. præterea auctor Historiæ Miscellæ, mentionem faciunt fluminis *Lyci* versus Mareotidem lacum, iique huncce voraginosum torrentem in animo habuisse videntur. Nunc vero id dicam quod de hocce negotio res postulat. Rex *Mares*, vel *Myris*, vel *Mæris*, quum videret in vicinia Mempheos esse ultra colles arenosos ingentem planitiem fertilitatis capacem, dummodo eousque Nili aquæ duci possent, explorataque regionis altitudine, quæ admitteret irrigationem e Nilo, fossam e flumine duxit, usque ad montes arenosos deserti, et perfosso montium claustro, diaphragmate, ponteque exstructo, Nili aquam in hæc oras deduxit; omnemque eam regionem flumine irriguam factam, fertilissimam reddidit, cum antea desertum aridissimum fuisset. Ut vero hæc fertilitas huic regiunculæ propria perpetuaque esset; observata in his regionibus voraginosæ maxima valle, quæ in Libyam ultra desertum Nitriacum et Scethicum excurrit, aquam quoque in eandem ducere statuit; ne vero posteritas de hoc ingenti opere regio dubitaret, utque monumentum exstaret aridam antea aquisque carentem fuisse regionem, in tumulo quodam hujus vallis voraginosæ pyramides duas exstruxit: tum denique, aperto tempore Niliacæ inundationis, emissario aquam in val-

lem immisit, quæ omnes voragines implevit, et usque in Libycam vallem in aquilonem ad Maream ducentem perrexit: quo ingenti opere Maream quoque lacus repletus est. Nunc vero id considerandum, non omnibus annis Nilum æque increvisse, ideoque experientia plurium annorum edocti incolæ per diaphragmata tantum aquæ modo quotannis immisere, quantum ad rigandam Arfinoitin sufficeret; ideoque suspicor fuisse ad occidentalem lacus Mareotici angulum, claustra alia cum emissario, quem pro libitu claudere possent, ne superflua aqua in Lycum amnem intraret, vel saltem modica ejus quantitas. Annis rursus quibus ingens Niliacæ aquæ copia famem Ægypto intentaret, apertis omnibus emissariis, Lycum amnem implere non dubitarunt. Hinc jam patet ambitum lacus Mœridis varie proditum ab antiquis auctoribus. Nam Herodotus habet 60 schoenos, vel 3600 stadia, i. e. 450 M. P. Romanos, cui numero et Diodorus et Mutianus apud Plinium fidem faciunt. Mela 500 milliaria eidem tribuit, Plinius vero 259 M. P. Unde jam colligo, quemlibet auctorem alium numerum prodidisse, prout vel in Libyam usque protensum lacum Mœridis inque Lycum flumen intellexere, vel modico spatio ad austrum Scethici deserti tantum comprehensum. Si lacus cum Lyco flumine connexus intelligitur, certe in Boream vertebatur; si vero tantum hodiernis finibus circumscriptus intelligitur, utique situs est inter Memphitin et Arfinoitin nomum. Reges Lagidæ ad Alexandriam ornamdam postmodum fossam duxere, et in Mareotin immisere; ideoque alter canalis Lycus cœpit negligi, donec, lapsu temporis et incremento arenæ, omnis nexus cum lacu Mœridis oblitteraretur. Fama tamen servata est in nostram usque ætatem, aqua repletam olim fuisse hanc voraginem, et navibus accessam.

P. 1148. καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπαμνησέον, τῆς φύσεως αὐτὰ καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἐν συμφέροντας.] Quæcunque Strabo hic disputat, adeo sunt rationi consona, ut non possim sicco pede huncce locum transire. Nostro ævo viri quidam eruditi nescio quod somniare cœperunt aquæ marisque annum decrementum, adeo sensibile, ut qualibet annorum centuria tres pedes et nonas uncias decresceret; itaque a tempore Herodoti, qui vixit circiter 408 A. C. N. annis, i. e. ante hos 2185 annos, mare altius fuisse debet, secundum hanc opinionem, circiter 82 pedes, quam nostra ætate: quod tamen nequaquam admittendum videtur; siquidem ante hos 2101 annos, circa mortem Alexandri M. Alexandria jam erat condita; eratque tum temporis portus et mari urbs erat proxima: nunc vero ruinæ Alexandrinæ regiæ partim a mari alluuntur, quod nequaquam accidere potuisset, si hoc intervallo mare ad 82 pedum altitudinem recessisset, nam portus Alexandrinus magnus, qui tum regias alluebat, uti et nostro ævo, vix in universum 48 pedes altus est; ideoque diu ficcus fuisset, si hæc opinio esset admittenda. Sanior igitur multo Strabonis sententia est, secundum quam, mare in qui

quibusdam locis recedit, et terræ portiunculam denudat, at in alio rursus loco fluctibus obruit.

P. 1149. Πρὸς δὲ τοῖς ἢ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευῇ] Hoc portentosissimum humani ingenii opus erat situm in Heracleopolite nomo, teste Plinio, lib. xxxvi. cap. 13: igitur si addas Strabonis sententiam, colligere poteris hunc labyrinthum fuisse positum ad claustra fossæ, quæ aquam Niloticam ad lacum Mæridis ducit; hodie is locus appellatur *El-Labon*, estque in vicinia *Hauaræ*, ubi supersunt plures pyramides, et rudera; itaque hic circiter fuit labyrinthus. Non unum auctorem veteres scriptores labyrinthi prodidere. Plinius loco citato Petesuchum vel Tithoem regem structorem vult labyrinthi. Strabo Imandis opus esse significat, cujus et sepulcrum in vicina pyramide ostenditur. Pomponius Mela et Herodotus Psammeticho et duodecim cum eo regibus idem tribuit. Porro Plinius eodem loco ex Demotele auctore *Motherudis* regiam fuisse observat, et e Lycia sepulcrum *Mæridis* fuisse ostendit. Unde jam patet quam variæ auctorum sint sententiæ de hisce ædificiis. At si consulimus peregrinatores, non uno in loco ingentium urbium et ædificiorum supersunt ruinæ: unde suspicio mihi est oborta, plures utique reges erexisse hæc monumenta, quorum vestigia adhuc miramur, et unum revera tantum existisse labyrinthum. Hinc jam ordine cuncta exponere aggrediar, et tentabo diffidia auctorum quantumlibet conciliare. Primo loco *Mæris*, vel *Myris*, (Diodorus) in tumulo vallis voraginosæ pyramidem sibi et uxori erexit in sepulchrum; et, perfosso claustro montis ad *Il-Labon* fossaque continuata, lacum sibi cognominem fecit, admissa scilicet Nili aqua, quæ omnia confragosa loca replevit; at tumulus (in quo pyramides fuere positæ) aqua circumfusus in insulam est mutatus. Dein *Moicheus* Eratosthenis, *Bocchoris* Josephi, (qui 1700 ante Hierosolymam a Tito captam annis regnavit,) *Motherudes* Plinii, *Mykerinus* Herodoti, ea struxit ædificia ad occidentalem lacus Mæridis angulum, quæ nunc *Bellet-Kerrun* et *Khafr-Kerrun* Arabes appellant (*My-Kerin* scilicet corrupto in *Kerrun*). Porro *Petesuchus*, i. e. *Πεσιτ-κοτχι*, *Phont-suchi*, *sacerdos summus Suchi*, f. *Crocodili cicuris*, ibi culti in lacu seu piscina, (nuncce ad austrum urbis Faium siti,) qui etiam alio nomine *Tithoës*, vel *Achtboës*, fuit appellatus, struxit quædam templa, pyramides, et monumenta, quorum vestigia exstant ad austrum vel Africum a Faiuma. Deinde *Meires* Eratosthenis, *Myris* Herodoto 900 annis anterior, *Mendes*, f. *Marus*, Diodori, et *Imandes* Strabonis, quædam monumenta ad fauces montium Arfinoitin ab Ægypto separantium erexit, uti et pyramidem sibi pro sepultura. Denique post hæc multis retro seculis in vicinia monumenti regis Imandis, duodecim reges cum Psammeticho junctim *labyrinthum* struxere, in quo, publici consilii causa, statim temporibus convenirent; unde et nomen habuit e re, viz. *ελ-χι-βερ-ιθωοτς*, *El-ei-ber-ithouts*, *sublimis domus novæ congregationis*. Herodotus, qui a Psammetichi tem-

poribus vix ducentis remotus vixit annis, disertis verbis hisce regibus labyrinthum tribuit: reliqui Græculi quædam de labyrintho inaudiverant, et de reliquis in Mæridis lacus vicinia splendidis ædificiis; quorum quædam dicebantur esse *Mæridis*, alia *Motherudis*, alia *Petesuchi*, vel *Achtboës*, alia denique *Imandis*; ideoque cuilibet eorum labyrinthi structuram tribuere non erubuere: at solus Herodotus videtur sequendus, hisce temporibus proximus. Vide quoque viri quondam comitate et doctrina præcellentis, Gregorii Sharp, editionem Syntagmatis Dissertationum Hydii, vol. ii. p. 508.

P. 1150. Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκατὸν σταδίων, πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη. Κροκοδείλων δὲ πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον] De origine nominis *Arfinoës*, nullum dubium quin a sorore et uxore simul Ptolemæi Philadelphi sit ortum: sic enim Stephanus: Ἀρσινόη πόλις Λιβύης, ἀπὸ τῆς τῆ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀδελφῆς καὶ γυναικός. Quamobrem vero crocodili sint ab Ægyptiis culti Diodorus prodit, p. 56. marg. C. Eusebius vero, Præp. Ev. lib. ii. cap. 1. eandem fere fabulam refert, uti et Stephanus voce *Κροκοδείλων πόλις*: verum hic postremus eandem ex Herodoto refert, quum apud eum nil de hac fabula reperiatur. Diodorus de *Mena* rege narrat, quorum partem Strabo ad Imandem refert; at is Diodori *Menas*, (ΜΕΝΑΣ,) potius est ΜΕΝΔΗΣ, qui et *Marus* appellabatur. Diodor. lib. i. p. 39. marg. A. et tunc revera idem est, qui a Strabone ΙΜΑΝΔΗΣ, vel ΜΑΙΝΔΗΣ, appellatur ab Epitomatore Strabonis tomo ii. Geographorum minorum, p. 220. Herodotus refert quod crocodili appellantur ab Ægyptiis *χάμψαι*, et hoc quoque ad veritatem accedit; nam lingua Ægyptia id exprimitur *εεεεε*, vel *εεεεε*, vel *π-εεεεε*, *Emfab*, vel *Pimfab*, ut addito articulo indefinito *χ*, *χ-εεεεε*, *Chemfab*, quod proxime accedit ad *χάμψαι*. Id vero de crocodilis feris verum; at cicur crocodilus alio nomine *Σεχος*, nostro Strabone teste, dicebatur; quod et jam confirmatur testimonio Damascii in vita Isidori ap. Photium Biblioth. col. 1048. Ὁ Σεχος δίκαιος ὄνομα δὲ κροκοδείλου, καὶ εἶδος ὁ Σεχος οὐ γὰρ ἀδικεῖ ζῶον οὐδέν. Denique et Kircherus in Scala Coptico-Arabica, p. 171. hæc edidit, “*π-κοτχι*, *crocodilus*, التمساح.” Ideoque id suspicor, Crocodilopolim, in qua mansuetus crocodilus vel *Suchus* alebatur et colebatur, appellatam fuisse *Βακι εεεεε*, *Baki ha-Suchi*, vel *Apsychim*. Scala Sahidica MSta Bibl. Paris. p. 324. habet, *μιοεε εεεεε*, *النوم*.

P. 1151. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς, καὶ Κυνὼν πόλις] Hæc Cynopolis quoque *Canum* apud Plinium appellatur, lib. v. cap. 9. In Catalogo Episcopatum ap. Beveregium occurrit sub Eparchia Arcadiæ locus *Κοῖνω*, pro quo Pocockii Catalogus legit *Κυνὼν πόλις*. Ptolemæus hujus loci quoque meminit, uti et Stephanus, qui addit ἐν ᾗ πόλει ὁ Ἀνουβις τιμᾶται, quæ sine dubio verba e Strabone sunt decerpta. De situ hodierna vix ulla reperi vestigia apud peregrinatores. Id tamen ex Sicardo in Nouveaux Mémoires des Missions, t. vii. patet prope

prope *Beni-Samed* esse arcem *Tumairaq*, circiter duabus leucis distantem, ibique inter alias ruinas esse quoque duodecim circiter cavernas, in quibus corpora canum sudariis involuta et medicata, reperiuntur in arena sepulta. Quum vero notissima res sit, Ægyptios in Cynopoli canes coluisse, ceu symbolum numinis Anubeos, ex Strabone nostro et Clemente Alexandrino Protrept. p. 25, qui dicit, *Cynopolitæ canem religiose venerantur*: nil magis ad veritatem accedit, quam Cynopolitanos quoque post mortem honore sepulturæ prosequutos esse canes. Ideoque hæc loca, canum sepulchris destinata, non ita procul a Cynopoli dissita fuisse, hariolari licet. Jam vero is locus *Beni-Samed* est in Ægypto media circa urbem *Abugirge*, in D'Anvillei Mappa appellatur *Beni Samti*, Nordeni peregrinatori est *Bene-giamed*; in Pocockii Tabula Ægypti nomen *Abusagat Beni-Sama* legitur: itaque non ad *Calau-Cene* suspicor fuisse sitam Cynopolin, cum D'Anvilleo et Sicardo; verum circa *Beni-Samed*, vel *Giamed*, vel *Sama*, vel *Samti*: et id quidem ideo magis verisimile credo, quoniam omnes Geographi recentiores *Oxyrinchum* urbem circa *Behnese* hodiernam collocant, quæ exacte sita est ad occidentem loci *Beni-Samed*; sic uti Strabo ἐν τῇ περὶ αἰγύπτου Oxyrinchum collocat ratione Cynopoleos, quæ ad flumen erat posita, in Arabico littore. In Scala Coptico-Arabica Kircheri, p. 209, legitur, “*ⲧⲉⲙⲉⲓⲱⲧ*, Domesis *κυννopolis*, *دوميس*,” quæ vox multum accedit ad *Beni-Samti*.

P. 1151. *Ἐν δὲ τῇ περὶ αἰγύπτου ὀξυρύγχου πόλει, καὶ νομῶς ὀμῶνυμος*] *Oxyrinchus* piscis, quem omnes hodierni scriptores volunt vocari Arabice *kashive*, vel *kashif*, est *mormyrus anguillodes* Linn. rostroque acuminato insignis, unde et a Græcis hoc nomen accepit. Plinius, lib. v. c. 9. Ptolemæus Geogr. Plutarchus de Iside et Osiride, Ælianus, Hist. Anim. lib. x. cap. 46. uti et Stephanus nomi vel urbis ab hoc pisce appellati mentionem fecere. Wanslebius in Catalogo Episcopatum habet nomen *Behnese*, cui addit, *Græce Oxyrinchus*; quam sententiam D'Anvilleus calculo suo corroborat. Scala Sahidica MSta Biblioth. Parisinæ, p. 324, habet “*ⲡⲉⲛⲛⲉⲭⲉ ⲡⲉⲣⲓⲭⲟⲩ*, *النهيسة*.” Vox secunda planissime corrigenda (o)ⲡⲉⲣⲓⲭⲟⲩ. Quid vero *ⲡⲉⲛⲛⲉⲭⲉ* significet, ex iis reliquiis linguæ Ægyptiæ, quæ adhuc dum supersunt, vix colligi potest.

P. 1151. *λεπιδωτὸν ἰχθύν*] Sicardus hunc piscem vocat *buni*, vel *byni*; et Forskålus miratur, Hafselquistium hunc sapidissimum piscem non observasse, ideoque eum accurate ut novam *Cyprini* speciem describit, nomine *Cyprinus bynni*.

P. 1151. *Λατὸν δὲ ἢ ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθύν*] Latus piscis, iudice in his rebus non spernendo Sicardo, est is, quem nunc Arabes appellant *Khesher*, isque est *perca Nilotica* Linn. piscis inter Niliacos satis sapidus.

P. 1151. *Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακὴ*] *Hermopolitica* custodia videtur fuisse ubi nunc est *Roda*, e regione urbis *Ashmoun-einin*, *ⲡⲣⲟⲩⲟⲩⲛⲓⲛ*, quæ est antiqua *Hermopolis magna* vel *Græ-*

corum. *Hermopolis* hæc certe erat mediterranea, ideo Strabo ejus non meminit. Græci temporibus Ptolemæorum multas urbes Ægypti restaurarunt; et quum Ægyptii hanc appellant *ⲡⲣⲟⲩⲟⲩⲛⲓⲛ*, *Shmun* vel *Hermopolim Græcorum*, ut eam a *ⲡⲣⲟⲩⲟⲩⲛⲓⲛⲱⲛⲉⲛⲓⲛ*, *Shmun* vel *Hermopolim Romanorum* distinguerent, quæ erat in vicinia Alexandriæ, id verisimile est eam a Græcis fuisse in pristinum nitorem restitutam. Wanslebius, sine ullo dubio, *Isbmun-ein* explicuit: *Græce Hermopolis superior in Ægypto media, quinque dierum itinere a Caira abest, ascendendo Nilum*. Ideoque summus Geographus D'Anville in Mémoire sur l'Égypte, p. 173, (ubi Wanslebii verba de *Isbmun irroman* ad hanc nostram *Hermopolim* refert) certe est corrigendus.

P. 1151. *εἴτα ἡ Θεβαϊκὴ φυλακὴ, καὶ διώρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν*] Thebaica custodia videtur sita fuisse ad ostium fossæ, quam nunc Josephi vocant Arabes, ubi est locus *Tarout-esherif*. De loco dicto *Tanis* apud omnes fere scriptores altum silentium. Inter peregrinatores solus Sicardus, quod sciam, tom. i. libri *Nouveaux Mémoires des Missions*, locum *Touna*, vel *Tauna*, observavit, in cujus vicinia sunt magnæ ruinæ urbis *Babein*, ubi forte hæc *Tanis*, vel *Tonis*, olim sita fuit.

P. 1151. *εἴτα Λύκων πόλις*] Stephanus Ethnographus de hac Lycopoli loquitur in sequentem modum: *Λύκων πόλις δύο· ἡ μὲν ἐν τῷ Λυκοπολίτῃ νόμῳ τῆς Αἰγύπτου, ἡ δ' ἑτέρα, τοῦ Σεβεννύτῃ νόμῳ παραθαλάσσιος*. In Itinerario hæc urbs est inter Chufas et Apollinis urbem minorem. Ptolemæus urbem mediterraneam esse asserit, eamque infra Hypselen collocat. Wanslebius in Catalogo Episcopatum habet urbem *Siut*, et addit, *Græce Lycopolis, urbs sita in confinio Ægypti mediæ et Thebaidis*. Kircherus in Scala, p. 210, habet “*ⲥⲓⲱⲟⲩⲧ*, *Asiuth, Thebe*, *اسيوط*.” at Scala Sahidica MSta Bibl. Parisinæ, p. 323, legit “*ⲗⲉⲧⲟⲩⲧ, ⲥⲓⲱⲟⲩⲧ, ⲙⲓⲱⲧ*.” Duplex hic mendum latet; primum in voce *ⲗⲉⲧⲟⲩⲧ*, et secundum in nomine Arabico, quod videtur scribendum uti supra apud Kircherum l. c. *اسيوط*. Qua ratione vero vox *ⲥⲓⲱⲟⲩⲧ* significare possit *Lycopolim*, (qui alias *ⲟⲩⲱⲛⲱⲩ* appellantur) id me ignorare, ingenue fateor.

P. 1151. *καὶ Ἀφροδίτης*] *Aphroditopolis* urbs inter Hypselen et Ptolemaïdem Hermii in mediterranea regione a Ptolemæo collocatur. Videtur fuisse sita, ubi nunc sunt ruinæ urbis antiquæ dictæ *Adribe* apud Wanslebium: nec id a vero alienum esse videtur, nam *ⲗⲉⲱⲣⲟⲩⲏⲓⲛ*, *Athor-veh*, *Athor-beh*, *Veneris habitatio* est.

P. 1151. *καὶ Πανῶν πόλις, λινουργῶν, καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά*] Strabo, Ptolemæus, et Plinius, lib. v. hanc urbem *Panopolim* appellant; at Diod. lib. i. p. 16. ait, *Τάτω καὶ πόλιν ἐπάνυμου κατὰ τὴν Θεβαῖδα πεποιήκεναι, καλουμένην μὲν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων χέμμιν, ἢ χέμμω, μεθερμηνευομένην δὲ Πανὸς πόλιν*. Herodotus, lib. ii. n. 91. refert, *ἔστι δὲ Χέμμιν πόλις μεγάλη νομῆ τῇ Θεβαϊκῇ, ἐγγὺς Νέης πόλιος*. Stephanus quoque multa de Chemmi differit, quæ Vossius ad Melam, p. 54, 55, corrigit. Idem Stephanus quoque

quoque Panopolim habet. Plutarchus *Χένιν* perperam exhibet, quod jam dudum legendum esse *χένιν* animadvertum. Itinerarium *Pann* legit, inter *Selinon* et *Thomu*. Hodie is locus *Achmim* appellatur, *أخميم*. Kircherus, Scalæ Coptico-Arabicae p. 210, *أخميم*, *Achmim*, *أخميم*: at Scala Sahidica MSta Biblioth. Reg. Parisinae legit, *أخميم*. In hoc Arabico nomine restant vestigia nominis Ægyptii *ΧΗ-ΑΧΜΙΝ*, terra *Esmuni* seu *Panis*. Panopoli olim fuisse Nilometrium *Murtadi* Arabicus scriptor sec. xii. refert, in libro a Vattierio Gallice edito.

P. 1152. *Ἐπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις*] Plinius et Ptolemæus hancce urbem quoque produnt, posterior vero addit *Ἐρμίου Πτολεμαῖς*, eamque metropolin nomi Thinitici facit. Zosimus, lib. i. cap. 71. p. 65. refert eandem cum Blemmyis a Probo Imperatore defecisse, sed a Probi ducibus rursus subactam fuisse. In Beveregii Annotationibus in Synodicon inter Episcopatus Thebaidis (β) secundæ *Πτολεμαῖς μητροπόλις*: at apud Pocockium est *Κόπρις μητροπόλις τῆς β. Θεβαΐδος*, et sequitur post aliquot nomina interjecta *Θίνις*, quam credo esse metropolim nomi *Thinitici*. Apud Agatharchidem de mari Rubro inter Geographos Græcos minores, edito Oxoniæ, tom. i. p. 22, legitur, *πρὸς δὲ ταύταις Πανῶν, ἔπειτα Θίνις*: pro quo certe legendum *Θίνις*, vel *Θίνις*: quæ vero sequuntur *μετὰ ταύτην Βοπός*, certe sunt corrigenda in *Ἀβύδος*. Stephanus ideo habet, *Θίνις πόλις Αἰγυπτίας πλησίον Ἀβύδου*, et alio in loco, *Τίνις πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισε Τίνις*. Locus postremus videtur esse mendosus; mallet igitur legere, *Τίνις πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισε Ἴσις*. Adeo ut Ifidis portio et structura crederetur urbs *This*, *Βακί Θίνις* est *urbs Ifidis*. Verum sequioribus temporibus everfa fuit *This*, vel *Tis*; ideo *Hermius* dux, ut suspicor, Ptolemæi cujusdam regis eam restauravit, et a rege appellavit *Ptolemaidem*: Græci vero, ut eam ab aliis urbibus ejusdem nominis distinguerent, a duce vel præfecto appellarunt *Ptolemaidem Hermii*; hæc rursus a Probi ducibus everfa fuit, ideoque non mirum vix ulla ejus superesse vestigia. Wanslebius in Catalogo Episcopatum habet locum *Ibsai*; et addit, *hodie Minseie in Thebaide, prope Girge, verum ea ceterior est*. Scala Kircheri legit, p. 210, *Αβσαι, Abasai*, *أبصاي*, at Scala Sahidica MSta Biblioth. Reg. Parisinae, p. 323, idem nomen scribit, *أبصاي*. Est enim ibi, teste Pocockio, monasterium *Embabsay* prope *Mense*, i. e. *Amba* s. *Domini Abisai*. In hoc loco *Menshet-el-Nede* sunt, Sicardo teste, rudera quædam, fidem facientia insignem ibi olim fuisse urbem, eamque fuisse *Ptolemaidem* vel *This* situs locorum satis demonstrat.

P. 1152. *ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἀβύδος*] *Abydos Memnonis regia et Osiris templo inclutum* vii. m. d. *pass. in Lybiam remotum a flumine*, Plinio teste, lib. v. cap. 9. Ptolemæus quoque confirmat eam fuisse mediterraneam. Ælian. Hystor. Animal. lib. x. cap. 28. refert Abydenos, Bufiritas, et Lycopolitanos detestari tubæ sonitum; ideo quoque Plutarchus de Ifide et Osiride, odium hocce sonitus tubæ

tribuit Bufiritis et Lycopolitanis; et Strabo postmodum refert neque cantorem, neque tibicinem, neque citharædum in Osiridis templo apud Abydenos sacra potuisse facere. In Abydo Osiridem esse sepultum multi Ægyptiorum credebant, ideoque sortis melioris homines ibi sese sepeliri post mortem jubebant, teste Plutarcho de Ifide et Osiride, p. 359. Ruinæ plures et templâ integrâ supersunt nostra ætate circa *El-berbi*, quod nomen etiam significat *templum* in lingua Arabica æque ac Coptica, nam Coptis *πi-εpφει*, vel Sahidica dialecto *πεpφει*, *Perpe*, est *templum*, sic uti *بربي* in Arabico sermone. Nomen vero Abydi forte a sepulchro sancto Osiridis et reliquorum magnatum ortum, *οὐ-αβ-βουτ*, *ou-ab-beout*, *sancta sepulcra*, et cum terminatione Græca, *Abbutus*, vel *Ἀββυτος* pro *Ἀβύδος*. Pocockius celebris et oculatissimus peregrinator circa hæc loca reperit luncum acanthi, vel *mimosæ Niloticæ* Linn.: de quo etiam Strabo suo jam tempore loquutus est.

P. 1152. *εἰ δ' ὥς φασιν ὁ Μέμνων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμιάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Μεμνόνειον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὐπὲρ καὶ τὰ ἐν Ἀβύδῳ, καὶ τὰ ἐν Θήβαις*] Memnon Ægyptius erat numen, quod (uti et reliqui eorum Dii) partim terræ Ægyptiæ præsidebat, ejusque tutelam gerebat, unde et rex fuisse vulgo credebatur; at regnum ejus de tutela numinis divina intelligendum. Græcorum primus Homerus ejus mentionem facit, et quicquid de Memnone prædicat, id ex Ægypto haustum esse, facile patet: primo loco appellatur filius *Auroræ* vel *diei*, nam id vox *Ἡώ*, vel *Ἑοός*, significat, *Ὀδυσσ. Δ. 187*.

... *Ἡὼς* ... *φαινήσ ἄγλαός υἱός*.

Memnon ipse ab Ægyptiis credebatur numen ad orientem solem vel diem spectans: unde et ipsa statua Memnonia, quam Pocockius nobis delineatam dedit, orientem solem et *Luciferum* designat, duæ enim imagines ad genua stantes majoris sunt symbola meridiei et mediæ noctis; icuncula vero minima inter pedes collocata majoris, designat solem occidentem. Plutarcho de Ifide teste, *Oriens*, secundum doctrinam Ægyptiorum, *est facies mundi*, et hæc ejus assertio optime demonstratur hac symbolica figura Memnonis. Omnes simul imagines diem repræsentant, maxima Memnonem. Id tamen observandum mythicam Ægyptiorum doctrinam talem fuisse, ut plures ejusdem numinis qualitates diversis nominibus ab eis celebrarentur, inde id quoque factum, ut idem numen quod Homero sacerdotes *Memnonem* esse dixerunt, Herodoto monstraretur ut *Sesostris* statua. Diodorus et Strabo ad *Osymandiam*, *Ismandem*, vel *Imandem*, ad eandem Memnoniam imaginem referebant; Pausanias denique *Amenophim*, vel *Phamenophim*, pro Memnone memorat. Unum Epigramma a Pocockio descriptum appellat Memnona:

Βασιλέως ἡλίας εἰκόνα εἰρημαγμενον.

Itaque magis id confirmatur, ad solem spectare Memnonis numen. Jam vero Ægyptii non iisdem Diis planetarum tutelam tribuebant ac Græci, verum

verum prorsus diversis, ut hæc ex Achillis Tatii Isagoge in Arati Phænomena, pluribus demonstrari potest; Saturni stella erat *Nemescos*, et appellabatur φαίνων. Jovis stella erat *Osiridis*, et nomen ejus appellativum φαίδων. Martis stellam Ægyptii *Herculi* consecrarunt, qui πυρβεις vocabatur. Mercurii stella sacra erat *Horo* f. *Apollini*, et nomen gerebat εἰλεων. Veneris stella vocata fuit εἰσφόρος. Verum nomen numinis cui sacrata fuit excidit. Id vero ex figura Phalli, ♀ Venerem representantis, et olim *Mendeti* vel *Pani* sacrato, suspicatus fuit Jablonskius, Panthei Ægyptiaci lib. iii. c. vi. p. 131. esse ipsum *Panem Mendesium*; itaque Veneris stella erat οσείον-μενδετιχ, *Osiou-mendes*, vel *Osymandes*, vel *Ismandes* stella *Mendetis*; et nomen εἰσφόρος, vel etiam φωσφόρος, recte explicari potest μεν-μενδοειν, *Memnoein, dans lucem*. Homerus, Iliade Ψ. 226, 227, videtur de Aurora sic loqui, ac si in sacris Ægyptiorum doctrinis initiatum fuisset:

Ἥμος δ' εἰσφόρος εἴσι, φῶς ἔρων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίθναται ἥως.

Videmus hic Ἥως nunciam luminis cælestis, quod Ægyptii dicerent Φ-μενδε-ωπνι-φερ, *Phameoinipheb*, et fine articulo *Amenophis*. Denique Dionysius Periegetes, versu 249 et 250, de Thebis agens, dicit,

Θῆβην ὠκυγῆν, ἐκατόμυλον, ἔνθα γεγωνῶς
Μέμνων ἀνατέλλεσσαν ἔην ἀσπάζεται Ἥω.

Hæc vero *salutatio* est *adoratio Solis*; unde stella *Mendetis*, vel *Osymandes* vel *Memnon*, est numen, f. *Dominus adorans Solem*, quod Ægyptii dicerent σ-οσωπ-τη, *Ses-osht-re*. Hæc de Memnone dicta probant *Memnonia* fuisse templa Solis, diei et Phosphori: unde recte Strabo Osiridis templum fuisse in Abydo observat: Osiris enim est Sol, qui *tempus nobis facit*, vel metitur; οειπ-ιρι, *Oeish-iri, tempus faciens*.

P. 1152. Κατὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν εἰν ἡ πρώτη Ἀνασις] Quæcunque de *Anasi* (non *Anafi*) observanda duxi, supra initio hujus libri communicavi.

P. 1153. Μετὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν Διόσπολις ἡ μικρά] Inter Abydum et Tentyram Ptolemæus et Antonini Itinerarium habent nomum et urbem *Diospolim* minoris, sic et Notitia Imperii distinguit *Diospolim* a *Thebis*. Catalogi Episcopatum apud *Beveregium* et *Pocockium* quoque distinguunt *Diospolim* a *Thebis*. Wanslebius in Catalogo Episcopatum habet *Hu*, et subjicit, *Græce Diospolis major, et præterea Thebæ magnæ, in Sabida sita est, unius diei itinere supra urbem Girge*. In his verbis verâ sunt mixta falsis. Verum est circa *Hou* fuisse *Diospolim*, et quidem circiter unius diei itinere supra *Girge*; sed falsissimum, eam esse *Diospolim* majorem, seu *Thebas* magnas. In *Scala Sahidica* MSta Biblioth. Reg. Parisin. p. 323, legitur, “ τιοσ τπολις, هو, مدينة,” et illico additur, “ د.نو, هو.” Est enim hæc *Diospolis* ἀνω superior, respectu illius quæ est in *Delta*, ἐν τοῖς ἑλεσι, *Suida* teste, et πλησίον δὲ Μένδης καὶ αἱ περὶ αὐτὴν

λίμναι. Denique et Kircherus in *Scala Coptico-Arabica*, p. 211, habet, “ ε.ο.π.ε, *Hau*, هو.” Hæc nos docent *Hou* hodiernam, esse antiquorum *Diospolim* minorem. Verum et sub voce *Hou* latent vestigia antiqui nominis. ο.ε.ο.ε-η.ε.ε.ο.ε.η, *Ouob-namun*, est *habitatio Ammonis*, i.e. Jovis. Arabes vero sæpissime solent partem nominis rejicere, et aliam tantum retinere, quando nominibus utantur peregrinis: hujus rei mox aliud dabimus luculentum exemplum.

P. 1153. εἴτα Τέντυρα πόλις] Urbs et nomus; a Plinio quoque memoratur urbs, lib. v. cap. 9. et linum Tentyriticum, lib. xix. cap. 1. Stephano est, Τέντυρις πόλις Αἰγύπτου, καθαρτικὴ τῶν κροκοδείλων. Ptolemæus eam collocat in Tentyrite nomo, inter *Diospolim* minorem et vicum mediterraneum *Pampanin*. De Tentyritarum contra crocodilos hostili animo Plinius agit, lib. viii. cap. 25. Venus f. *Athor* præcipuum Tentyritarum numen, cui se totos in clientelam veluti dedidere: ideoque et nomen inde urbis et nomi ortum, θη-ε.ε.π-ε.ε.ο.ε.ρ, vel θη-ε.ε.π-ε.ε.ο.ε.ρ, *The-aen-thyr, Veneri quæ est propria oblata*. Possset quoque reddi nomen θη-ε.π-ε.ε.ο.ε.ρ, *Te-en-athor, quæ est oblata, dicata Veneri*. Hodie omnium peregrinatorum consensu *Tentyra* appellatur *Dendera*. Wanslebius imprimis in Catalogo Episcopatum addit, *Tentyra in Thebaide in ripa occidentali Nili*. Kircherus in *Scala Coptica*, p. 211, habet sequentia: “ κεντωρι, *Dandareh*, د.ند.” Sic etiam fere *Scala Sahidica* MSta Bibl. Reg. Parisin. p. 323. “ πικεντορε, د.ند.”

P. 1154. εἴτα Τυφώνεια καλέμενα] Plutarchus de *Iside* observat, quotannis asinum rufum a Coptitis de rupe præcipitatum fuisse, eoque loco, ni omnia fallunt, erant *Typhonia* Strabonis, inter *Tentyrim* et initium fossæ, quæ ducit *Coptum*, posita.

P. 1154. καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διώρυξ, πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων] Plinio hæc eadem urbes dicitur: *Coptos Indicarum Arabicarum mercium Nilo proximum emporium*: quod et Strabo pluribus observat. Hæc urbs erat *Ifidi* sacra, unde et nomen ipsius ortum esse videtur, χω-πετ-ις, *Cho-pet-isi*, vel κ.ε.ε.πετ-ις, *Kabpetisi, terra quæ est Isidis*. Ælianus enim Hist. Anim. lib. x. cap. 23, de cultu *Isidis* Coptico loquitur: Ἐν τῇ Κοπτῷ τῇ Αἰγύπτῳ τὴν Ἴσιν σέβουσιν Αἰγύπτιοι, κ. τ. λ. In nummis quoque urbis Copti, constanter *Isis* (non *Osiris* quod vult *Vallantius*) apparet. Athenæus, lib. i. p. 33, vinum Copticum laudat. Plutarchus de *Iside* refert, quod *Isis* sibi cincinnum in hoc loco absciderit, unde et urbs dicta sit *Coptos*, a κόπτειν: quod insulsum est; qui enim possumus nomina Ægyptia ex lingua explicare Græca? quæ toto cœlo est diversa! *Coptus* diu fuit emporium mercium *Indicarum*, unde et divitiis diu fuit affluens: at tempore *Probi* bello *Blemmyarum*, a *Probi* ducibus recepta fuit, et tum, uti suspicor, vastata fuit; nam *Casaubonus* in *Vopisci Probum*, p. 668, observat, ex *Geographicis excerptis Biblioth. Regiæ*, eam deinde

deinde restauratam fuisse, et nomen *Justinianopoleos* gessisse; quod etiam confirmatur ex Beveregii Annotationibus in Synodicum; ubi legitur, Κουτω ἦτοι Ἰουστινιανὴ πόλις, quæ verba certissime indicant, pro Κουτω legendum esse Κοπῶ. Hodie *Coptus* vocatur *Kest*. Kircherus Scalæ Coptico-Arabicæ p. 211. edidit, “κεϛτ, *Cophus, Coptus urbs, 𐩪𐩣𐩪*.” Sahidica Scala MSta Bibl. Reg. Par. p. 323, legit, “κεπτο, 𐩪𐩣𐩪;” et Wanslebius in Episcopatum Catalogo, *Copt, Græce Copto, strueta a Copt, uno filiorum Misraïmi, ipsa est in Thebaide hodie destrueta*. Fuit etiam Nilometrium in Copto urbe, teste Aristide in Ægyptio.

P. 1154. οὐκ ἄπωθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυδὸς ὄρεος πόλις.] *Berenice* sic fuit appellata a Ptolemæi Philadelphii matre; at *Muris portus* multo borealior est, idem apud Agatharchidem *Aphrodites f. Veneris portus* appellatur. Verus situs hodiernus utriusque loci est admodum incertus et obscurus, quia hæc loca raro vel nunquam visuntur a peregrinatoribus, qui possent cuncta paulo curatius examinare.

P. 1154. καὶ τῆς Κοπῶς οὐ πολὺ ἀφίστηεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις.] In Ægypto in universum tres Apollinopoles fuere, nempe hæc *Apollinopolis*, quam *minorem* Ptolemæus appellat et Stephanus, cujus sequentia sunt verba: Ἀπόλλωνος πόλις ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τῷ μέρει τῆς Λιβύης, ἡ μικρὰ, ἥς μέμνηται Ἀπίων δευτέρα, ἡ μεγάλη ἐν Αἰγύπτῳ. Hæc vero Stephani verba in mendo videntur cubare: nam Apollinopolis minor non est in Libyca Ægypti parte, sed in Arabico littore posita; legendum igitur πρὸς τῷ μέρει τῆς Ἀραβίας. Est quidem alia *Apollinopolis* in Itinerario inter *Lycon* et *Hysoris* sita, quæ in Libyco Nili latere reperitur; at adeo ignobilis videtur fuisse, ut nemo ejus mentionem fecerit præter Itinerarium. Nostra Apollinopolis urbs a Strabone, Ptolemæo, et Stephano appellatur. Ælianus Hist. Anim. lib. vii. cap. 18, vocat eandem χωρίον, et in Itinerario *vicus* dicitur. Verum temporibus Arabum, ob mercaturam et Indicarum mercium emporium ibi constitutum, fuit celebris et opulenta urbs; soli Cahirensi urbi inferior. Nunc uti et temporibus Arabum appellabatur *Kus*, (قوس sic Bohaddinus in vita Saladdini, at Abulfeda, et Lexicon Geographicum apud Schultensium scribunt قوس). Wanslebius hanc urbem appellat *Kus varvir*. Kircherus in Scala Coptico-Arabica, p. 211, edidit, “κοϛβῖρβῖρ, *Kauts, antiquis Cos-birbir, قوس*.” Arabici scriptores credidere eam a Kufo, Misraïmi filio, fundatam fuisse, et ab eo quoque nomen gessisse. Scala Sahidica MSta Bibl. Reg. Parisin. habet, “κοϛ βῖρβερ, قوس.” Apollo Ægyptiis erat *Horus*, quem etiam *Aruerim* appellarunt, teste Plut. de Iside et Oside, p. 355. Τῇ δευτέρᾳ τὸν Ἀρούρηιν, ὃν Ἀπόλλωνα ὃν καὶ πρεσβυτέρον Ὄρον ἔνιοι καλοῦσι. Hoc nomen *Arueris* significat, optime id demonstrante Jablonskio Panthei lib. ii. cap. iv. p. 225. τὸ αἴτιον τοῦ αἰτίου, *causam causarum*. Jam vero hæc urbs appellabatur *Apollinopolis minor*; itaque Ægyptiis diceretur κοτχι-οτχη-εποτηρ, *Koudsi-veh-er-er*, *parva habitatio Arueris*,

f. Apollinis. Hæc nominis ratio non solum verum ἔτυμον exhibet, verum et nomina in Scalis Coptica et Sahidica occurrentia explicat, et simul ostendit qua ratione id factum sit, ut hodiernum nomen nullam ad Horum *f. Apollinem* rationem habeat, quia nempe Arabibus solemne erat nomina peregrina contrahere et mire mutilare.

P. 1155. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν, αἱ Θῆβαι.] Thebarum nomen jam supra ex Ægyptio sermone explicui. Quædam restant monenda de nomine Græco Diospolis, ejusque interpretatione Ægyptia. Jablonskii Panthei Ægyptiaci lib. ii. cap. ii. pag. 162, observat, quod in Doxologia quadam Bibliothecæ Regiæ Parisinæ *Diospolis* appelletur: 𐩪𐩣𐩪 ἵτε 𐩪𐩣𐩪𐩬𐩪, *Pima-nte-pi-Amun, locus Amun*, i. e. *Ammonopolis*. Stephanus ex Catone nobis refert 13,030 vicos fuisse Thebarum, et 7,000,000 hominum. Hæc ego de universa Ægypto intelligo, quæ olim nomen habuit *Thebæ*, teste Herodoto et Aristotele. At reliqua Catonis verba, sc. 3700 aruras esse Thebis et 400 stadiorum longitudinem, sunt intelligenda de urbe vel potius de nomo Thebano: præterea quoque in Diodoro legitur περιέβολον Thebarum fuisse 140 stadiorum; et D'Anvilleus suspicatur Catonem et Diodorum ex eodem auctore hausisse sua, et mutasse voces μῆκος et περιέβολος, adeo ut vox μῆκος sit addenda stadiis 140, et περιέβολος 400: quia ingeniose observat, 42 ad 14 esse veram rationem perimetri circuli ad diametrum. Strabo noster 80 stadia tantum pro ejus longitudine habet. At 80 stadia recentiora sunt fere ejusdem longitudinis ac 140 stadia veterum. Thebæ a Cambyse, Ptolemæo Philometore, Ælio Gallo, et aliis sunt vastatæ; et tamen supersunt ingentes ejus ruinæ ex utraque Nili parte: verum in orientali ripa, imprimis circa vicos *Al-Aksor*, الاقص, quos vulgo appellant peregrinatores *Luxor*, et in duali quoniam bini sunt, *Luxorein* magna sunt vestigia. Wanslebius in Catalogo Episcopatum habet locum *Luxor*, et addit, *Arabice il-Oxor; Græce Polycastron, ad orientem Nili in Thebaide*: non *Polycastron*, sed potius *Palæocastron* esse legendum hanc vocem suspicor; sunt enim duo *Laksor*, quorum unum appellatur *El-Aksor el-Kadim, Aksor vetus*; idque foret ad verbum *Palæocastron* e more Græcorum recentiorum. Scala Sahidica Bibl. Reg. Paris. p. 323, legit, 𐩪𐩣𐩪𐩬, الاقص, pro quo, mutato articulo, 𐩪 in 𐩮, 𐩮𐩣𐩪𐩬, *Thebas*, significat. In Notitia Imperii et in Catalogis Episcopatum apud Beveregium, Pocockium, et Commanvilleum, occurrit locus *Maximianopolis*, quem Tabula Patriarchalis apud Pocockium refert ad *Medmut*, vicum ruinis Thebarum superstructum. At D'Anvilleus *Maximianopolin* ad *Neggade* refert: id vero meo quidem iudicio nondum sufficienter ab ipso probatum esse videtur, rem revera sic sese habere. Mallem igitur veteri opinioni, et Tabulæ Patriarchalis auctoritati, adhærere, donec firmiora argumenta fuerint prolata in medium a summo Geographo. In Libyco littore erat *Memnonium*, seu templum *Osymandis*, et statua celebris *Memnonis*: Ptolemæus addit vicum

vicum mediterraneum *Talhyritem*, pro quo Plinius habet nomen *Phanturitem*, ideoque melius foret apud Ptolemæum legere *Pathyritem vicum*, quod significat lingua Ægyptia ΠΔ-ΘΟΥΡΗΣ, *Pathoures*, *pertinens, spectans ad austrum*; vel etiam ΦΔ-ΠΘΟΥΡΗΣ, *Phanthoures*, quæ vox idem est ac Hebræorum פתרוס, *Pathros*, Genes. x. 14. Esai. xi. 11. et Ezech. xxix. 14. et Jerem. xlv. 1. nam LXX. Interpretes in ultimo Jeremiæ xlv. 1. loco, hanc vocem expressere optime per Παθούρης. Is locus nunc appellatur *Medinet-Habu*; quocum pene convenit locus *Papa* in Itinerario, qui xxx. m. p. in boream a Hermonthi collocatur, quum *Medinet-Habu* vix ix. m. p. ab *Erment* f. Hermonthi remota sit; ideoque *Papa* est forte vicus *Pampanis* apud Ptolemæum, et in libro Notitiæ Imperii Memnonio aliquanto borealior. Præterea sunt quoque ultra Memnonium in valle quadam inter montes Libycos sita, *sepulcra Regum*. Diodorus Siculus in universum xlvii. in Thebaide fuisse ex scriptis sacerdotibus refert, quibus et alios scriptores consentire dicit, et imprimis Hecataëum. Strabo habet περὶ τεσσαράκοντα, *circiter quadraginta*, numero rotundo. Et de horum sepulcrorum numero, id demonstrari potest, Mene incluso, non ultra 53 ex posteritate Menis usque ad Sabaconem Æthiopem in universum fuisse reges Ægypti, quem numerum etiam Diodorus et dein Syncellus confirmat ex Eratosthene et Apollodoro. Nam *Menes* a crocodilo fuit devoratus, neque sepultura indiguit; sic et *Achetchus*, qui in mari rubro periit, cum *Boethori*, qui a Sabacone fuit crematus, non habuere sepulcra: præterea tres maximarum pyramidum structores in Thebaide sepulcra non habuere; ideoque ex 53 regibus, his sex deductis, soli 47 remanent, qui prope Thebas fuere sepulti.

P. 1156. Μετὰ δὲ Θῆβας Ἑρμουθὶς πόλις, ἐν ᾗ ὁ, τὰ Ἀπόλλων τιμᾶται, καὶ ὁ Ζεὺς] Plinius habet nomen *Hermonthiten*, at Ptolemæus scribit per ὁ μικρὸν, *Ἑρμουθὶς*, et Aristides *Ἑρμουθὶς*, Stephanus per ὁ μέγα, *Ἑρμωνθὶς*. Optima lectio videtur esse Aristidis; nam et Macrobius Saturn. lib. i. cap. 21, legit *Hermunthis*; et id nomen maxime ad veram Ægyptiacam originem accedit. In hac urbe colebantur *Horus* et *Ammun*, numina Ægyptiaca, vel, uti Græci hæc nomina interpretantur, *Apollo* et *Jupiter*; unde urbs dicta fuit ΟΥΗΡ-ΣΑΛΟΟΥΗ-ΤΟΙ, *Ouer-Amun-toi*, *Hori* et *Ammonis portio*. Ælianus Hist. Animal. lib. xii. cap. 11. nomen hoc admodum asperum dictu et auditu pronunciat, ideoque prorsus omisit; erat enim Sophista, qui Veneres dictionis Atticæ, cum affectatione inepta et ridicula, sectabatur; tales vero quoque in omnibus gentibus delicatulos existere, qui nequeunt voces peregrinas pronunciare, res est notissima, quæ vix eget exemplis. Hermonthitæ quoque Isidem coluere teste Stephano, et bovem sacrum, quem *Onuphin* (i. e. *Agathodæmonem*) appellat Æ-

lianus; l. c. Præterea et nostra ætate hic loci a peregrinatoribus oculatissimis Pocockio et Grangerio Nilometrium fuit repertum, cujus tamen olim jam meminit Aristides, ubi de mensura Nili in nomo Hermonthite loquitur in Ægyptio. In libro Notitiæ Imperii, ut et in Itinerario, *Hermunthis* hæc urbs appellatur. Hodie Arabes Hermunthim appellant *Arment*, ارمنت; ideo Kircherus Scalæ Copt. Arab. p. 211, edidit, “ερμεοντ, *Armont*, λυκόπολις, ارمنت,” et Scala Sahidica MSta Biblioth. Reg. Paris. 323, legit, ερμεονικη, ερμεονη, ارمنت. Ibn Idrisi habet locum dictum *Arment orientalis*, situm in Ægypto medio; et in libro Notitiæ in provincia Augustamnica in vicinia loci *Muson* est *Narmunthi*, statio militaris, quæ forte eadem cum *Arment orientali*, vel *Hermunthi orientali*.

P. 1156. Ἐπειτα Κροκοδείλων πόλις] Solus Strabo hujus urbis mentionem injicit, et, teste Sicardo, sita fuit, ubi nunc est locus dictus *Democrat*; idque verisimile credo. At Pocockius narrat, se reperisse in quodam loco, ultra Effenam sito, templum, in quo plures erant figuræ crocodilorum, et quoque figuræ humanæ additis crocodilorum capitibus; et suspicatur locorum ordinem apud Strabonem recensorum esse invertendum: fuere vero in Thebaide plura loca cultui crocodilorum dicata, ut *Chenoboskia*, *Ombi*, *Chompsa*, et alia. Non tamen potest inde concludi, Crocodilorum urbem fuisse ubi in templis reperiuntur figuræ hujus belluæ; nam non a vero alienum est suspicari, fuisse et alium locum crocodili cultui dicatum, de quo tamen nil veteres scriptores dixere.

P. 1156. Ἔτα Ἀφροδίτης πόλις] Unus Strabo meminit hujus *Aphroditopoleos*: ejus situs forte ad locum hodiernum *Asfun* collocandus; ad quem quoque referendum nomen stationis militaris in libro Notitiæ, quæ appellatur *Asphynis*.

P. 1156. καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηνᾶν καὶ Λάτῳ] Hujus urbis præter Strabonem mentionem faciunt Ptolemæus, Stephanus voce Ἀγκύρων, Itinerarium, Catalogi Episcopatum, et Notitiæ Imperii. Wanslebius in Catalogo Episcopatum habet, *Isne*, *Græcis auctoribus Laton*, *Latinis Siene dicta*, inque Thebaide sita². Eundem locum reliqui peregrinatores scribunt *Asna*, vel *Efne*. Kircherus in Scala Coptico-Arabica, p. 211, edidit, “λατόν, *Asna Latonopolis*, اسنا.” Scala Sahidica MSta. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis pag. 323, legit, “λατόν, cññ, اسين (*Asin*);” unde jam vix dubitandi locus est, quin *Asna* sit *Latopolis* antiquorum. Quoniam vero Minerva Ægyptiorum hic coleretur, quam *Neith* appellare solebant, urbem hanc dixere Ἀθηνομένην, ὤε-πειτ, *Sheneit*; unde postmodum nomen *Affene*, vel *Asna*, detortum fuit.

P. 1156. Ἔτα Εἰληθυίας πόλις καὶ ἱερὸν] Ex Strabonis forte quis verbis concluderet urbem *Ilithyæ*,

² *Efne* certe non erat *Siene*; ea enim fuit sita ubi nunc est urbs *Affuan*.

vel *Lucina*, in Libyca Nili ripa sitam fuisse: at ex Ptolemæo patet eam in Arabica Ægypti parte collocandam, inter Chnubim et Tourn. Stephanus quoque hujus urbis mentionem facit. Plinius quoque, ni fallor, hanc urbem ob oculos habuit, dicens, *Celebratur tamen Apollinis, mox Leucotheæ, et Diospolis magna*; ubi sine dubio pro *Leucotheæ* legendum *Eilithyæ*. *Ilithyia*, seu *Lucina*, est numen quod Ægyptii solebant appellare *Bubastin*, quemadmodum hanc rem optime demonstravit Jablonfki Panthei Ægypt. lib. iii. cap. iii. sect. 7, et 9. p. 68, et 77. Inter Episcopatus apud Beveregium in Eparchia Thebaidos, β'. post *Lato* legitur, ΘΗΒΑΙΔΟΣ ΑΝΩ; pro quo nomine substituendum credo, ΒΟΥΒΑΣΤΟΣ ΑΝΩ; quia Eilithyæ urbs in hoc Catalogo nusquam apparet, et quia nulla Thebaidis superioris sedes Episcopalis apud alium Scriptorem comparet; denique quia facilis admodum mutatio Θεβαΐδος in Βουβάστος est, et quoque additio ἄνω optime in hanc Bubastum quadrat, quæ revera erat superior ratione illius, quæ erat vicina Heliopoli et flumini Pelusiaco. Hujus vero nominis vestigia invenio in *El-Boub*, loco in Tabula Pocockiana, ex Sicardi Tabula MSta inserto, et magis borealem quam *Etfou*, et insulam in qua Apollinopolis fuisse videtur; est vero distinguenda hæc *El-Boub* ab alio loco, dicto *El-Bucib*, ad meridiem Apollinopoleos sito, quem D'Anvilleus Tabulæ suæ inseruit: *El-Boub* vero nomen *Bubasteos* servat, et in *Ilithyæ* civitatem optime quadrat. Sicardus tomo v. *des Nouveaux Mémoires des Missions*, Effenam f. Afnam per Ilithyæ urbem interpretatur; in qua re certe non sequendus; quum omnes Catalogi Coptico-Arabici contra eum faciant, et *Effenam* per *Lato* interpretentur.

P. 1156, ἐν δὲ τῇ περὶ τῶν ἱερῶν πόλιν τὸν ἱερακα τιμῶσα.] Ex opposito *Ilithyæ* urbis in Libyco erat *urbs Accipitrum*: ubi vero nunc ejus existent vestigia, vel quod nomen nostra gerat ætate, id me ignorare fateor. Sunt enim admodum pauci peregrinatores, qui usque ad Syenem penetrare sunt ausi; et ii qui eousque pervenere, vix quicquam de eis locis scriptum reliquere.

P. 1156. εἰτ' Ἀπόλλωνος πόλιν.] Hæc Hori sacra urbs, a Ptolemæo appellatur πόλιν μεγάλην Ἀπόλλωνος: sic et Stephano est μεγάλη: at in Itinerario legitur *Apollonos superioris*: sic et in Libro Notitiæ Imperii *Apollonos superioris* distinguitur. Catalogi Episcopatum *Apollonos* sine ulla additione exhibent. Peregrinatores de situ dubitant: Sicardus in *Manscurieh* fuisse Apollinopolim magnam credit; at Pocockius et alii nos ad locum *Afsu* vel *Etfu* amandant. Wanslebius habet quidem locum *Afsu* in Catalogo Episcopatum; addit vero, *Coptis Ombon*; in qua re certe errat; nemo enim dubitabit de situ Omborum, qui norit existere locum, quem hodierni incolæ appellant *Koum-Ombo*, e regione *Manscuriæ* insulæ: mallet itaque Pocockium sequi, qui *Etfou* vel *Etfu* vicinam ruinis Apollinopoleos credit.

P. 1156. Ἡ δὲ Συήνη καὶ ἡ Ἐλεφαντινὴ] Nomen urbis varie scribitur. Athanasius tom. ii. Ep. ad solitariam vitam agentes, refert, Hieracem et Dioscorum exules missos in lapidicinas *Soines*; eas credo esse lapidicinas *Syenes*: nam apud Pocockium in Inscriptione appellatur Σωήνη, quod per Iotacismum foret *Soini*. LXX. Interpretes Alexandrini legunt quoque Σωήνη. Suidæ vero hæc urbs est Σωήνια πόλιν. Wanslebius in Catalogo Episcopatum habet, *Isuan, Coptis Souan, est finis Ægypti versus Nubiam*. Kircherus in Scala Coptico-Arabica, p. 211, edidit, “coran, Soan, Διόσπολιν, اسوان:” at Scala Sahidica Bibl. Reg. Paris. MSta, p. 323, legit, “cenon, coran, اسوان.” In Catalogis Episcopatum apud Beveregium, Pocockium, et Commavilleum, nulla *Syene* inter Episcopatus reperitur. In Sacro Codice Hebræis est סֵנַי: (forte transponendæ litteræ סֵנַי.) Ægyptiis erat prima habitatio γνώριμος versus Æthiopiam, ideoque et hoc ipsum nomini originem dedit, coran-osen, *Sueneh, notabilis habitatio*. Statio erat Syenæ contra Æthiopes tempore Romanorum, et olim jam tempore regum indigenarum antequam a Persis Ægyptus possideretur, teste Herodoto et aliis. In libro Notitiæ, ideo quoque inter stationes Romanas recensetur *Suene*, et Tacito ideo appellantur Syene et Elephantis claustra Romani imperii. Tacit. Annal. lib. ii. cap. 61. p. m. 83. edit. Elzev. Nilometrii Elephantini et Syenitici Plutarchus quoque mentionem injicit de Iside et Osiride, p. 368. At quod Syenæ fuerit puteus heliotropicus, qui τροπὰς Solis indigitaverit, præter nostrum Strabonem plures observarunt, imprimis vero Plinius, lib. ii. cap. 73. dein Pausanias in Arcadicis; Lucanus quoque lib. i. dicens,

— Atque umbras nusquam flectente Syene,

rem quidem attingit; sed tamen errat; nam umbra semel tantum quotannis meridiano tempore deficit in gnomone apud Syenitas, sed utique alio tempore *umbras flectit*. Macrobius denique in Somnium Scipionis differens, de hac umbræ absentia pluribus loquitur. Denique et nostra ætate, accuratissimus peregrinatorum nostri ævi Pocockius, in templi cujusdam tecto et parietibus observavit aperturas, pro admittendo solis lumine et determinando solstitio. Elephantine vicina Syenæ in insula parum aberat a cataractis Nili, ideoque *alta ad effusionem erat insurrectio*, sc. saxosa insula, ελ-εφωπ-τωπ, *Elephonton*.

P. 1158. Τοῦ δὲ καταρράκτου μικρὸν ἐπάνω, τὰς φιλὰς εἶναι συμβαίνει] De Philis multa omnes fere antiquitatis Scriptores differuerunt. Heliodorus Æthiopicor. lib. viii. initio; Diodorus Siculus, lib. i. p. 19. Plin. lib. v. cap. 9. Seneca, Nat. Quæst. lib. iv. cap. 2. Ptolemæus, Geograph. lib. iv. cap. 5. Olympiodorus ap. Photium, Cod. 80. p. 193. (ubi Latinus interpres male interpretatur, ἀπὸ τῶν φίλων, a meis contribulibus, rectius enim redditur a *Philis*.) Servius in Æneid. vi. Procopius Perficor.

Perficor. lib. viii. Itinerarium, et Catalogus Episcopatum ap. Pocockium, qui habet $\phi\iota\lambda\alpha\iota$, et Isaacus Tzetzes in Lycophrontem, p. 44. Forte $\phi\omicron\upsilon\chi\eta\epsilon-\epsilon\lambda\eta\iota$, *Phuchalei*, *habitata elata s. alta*: quoniam erat multo altior quam Syene et Elephantine. Hodie rudera templi Osiridis sunt in insula Nili, appellata *Geziret-el-Heiff*. جزيرة الحيف,

apud Nordenium in Itinerario.

P. 1158. Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάντων] Quæ circa vocem $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\varsigma$ sunt observanda, vide sis in libro quem de *Byssō veterum* publicavi, ubi in Mantissa iii. de voce $\eta\beta\eta$, quædam annotanda duxi, p. 113. seq.

CATALOGUS

VETERUM ET RECENTIORUM SCRIPTORUM,

QUI IN COMMENTARIO STRABONIANO CITANTUR, ILLUSTRANTUR,
EMENDANTUR, ET NOTANTUR.

INDEX RERUM ET VERBORUM,

QUÆ IN COMMENTARIIS STRABONIS EXPLICANTUR (PRÆTER EA QUÆ IN
EJUS INDICE CONTINENTUR.)

INDEX GEOGRAPHICUS ET HISTORICUS

RERUM INSIGNIORUM STRABONIS SEPTEMDECIM LIBRIS

COMPREHENSARUM.

CATALOGUS

VETERUM ET RECENTIORUM SCRIPTORUM,

QUI IN COMMENTARIO STRABONIANO CITANTUR, ILLUSTRANTUR,
EMENDANTUR, ET NOTANTUR.

A.

ACHILLES Statius p. 5, 12, 18, 35,
74, 132.
Acta Apostolorum 822, 901, 907, 1080,
1161.
Ælianus 26, 36, 202, 316, 368, 373,
384, 424, 432, 444, 458, 473, 477, 532,
544, 577, 623, 696, 710.
—emendatur 460, 756.
Æschines 29.
Æschylus 14, 24, 25, 32, 251, 252, 312,
313, 476, 562, 573, 606, 612, 680,
683, 732.
—ejus scholiastes 562.
—emendatur 251.
—notatur 738.
Æthicus 184.
Agatharchides 1093, 1096, 1097, 1101,
1102, 1121.
Agathias 726, 746, 754.
Alardus (Lamb.) 791.
Alcman 58.
—emendatur 671.
Aldus Manutius 534.
Alexander Aphrodisæus 990.
Alexander Polyhistor. 720.
Amyntæ liber 1025.
Ammianus Marcellinus 41, 73, 251, 257,
397, 422, 428, 442, 447, 681, 690, 721,
730, 1128.
Androtion 313.
Anthologiæ liber 711, 917, et passim.
Anna Porphyrogenita 847.
Antigonus 231, 390, 564, 619.
—emendatur 564, 1086.
Antinous 5.
Antiochus 363, 366.
Antiphilus Byzantinus poeta 80, 210.
Antonini Itinerarium 218, 314, 346.
Apianus Cosmographus 12.
Apollodorus 63, 86, 431, 461, 472, 482,
504, 537, 547, 587, 664, 669.
Apollonius Molo 937.
Apollonius Rhodius 15, 65, 66, 71, 83,
437, 455, 503, 562, 601, 727, 795,
830, 848.
—ejus scholiastes 41, 77, 398, 437, 455,
597, 688, 706, 830, 831.
—notatur 453.
Apostolus 698.
Appianus 16, 206, 219, 221, 335, 346,
349, 359, 578, 723, 729, 732, 803,
810, 831, 856, 991.
—notatur 206.
Apuleius 276, 565, 684.
Aratus poeta 5, 444, 698.
Aratus de quo Plutarchus 558.
Archelaus 1025.
Archemachus 678.
Archestratus 254, 335.
Aristæas Proconnesus 33.
Aristides 27, 71, 253, 464, 601, 831,
1133, 1159.
Aristophanes 25, 66, 316, 369, 478, 648,
683, 755.
—ejus scholiastes 59, 276, 439, 560, 569,
582.
Aristoteles 1, 6, 9, 11, 28, 29, 66, 315,

336, 364, 405, 424, 436, 443, 463,
555, 694, 701.
—explicatur 367.
Arnobius 683, 821, 849.
Arrianus 216, 435, 446, 461, 471, 726,
736, 753, 779, 786, 793.
—explicatur 104, 987.
—emendatur 993, 1016.
Artemidorus 205, 301, 678, 920.
Athenæus 10, 23, 26, 30, 66, 88, 93,
113, 195, 313, 348, 365, 386, 407,
421, 442, 538, 553, 570, 575, 616,
653, 678, 706, 712, 749.
—emendatur 60, 553, 958.
Auctor ad Herennium 1129.
Augustinus 12, 310, 553.
Avienus 198, 418, 553.
Aulus Gellius 251, 311, 327, 724, 990.
Aurelius Victor 456.
Aufonius 180, 203, 241, 244, 249, 262,
336, 417, 991.

B.

Barnefius (Josua) 545.
Barthius (Casp.) 680, 682.
Begerus (Laur.) 862, 1144.
Berkelius (Abr.) 408, 731, 680.
Berofus 978.
Bertramus (Cornelius) 1029.
Bion 61.
Bochartus (Sam.) 688, 734.
Bodinus 685.
Boeclerus (J. H.) 1097.
Brodeus (Joan.) 1151.
Bulengerus 764.
Buondelmontius 664.
Busbequius (Aug.) 818.

C.

Cadmus Milefius 28.
Cælius Calcagninus 4.
Cæsius 735.
Callimachus 5, 58, 65, 84, 90, 386, 391,
476, 506, 562, 576, 609, 612, 680,
684, 688, 692.
—emendatur 541.
—ejus scholiastes notatur 58, 536.
Callinus poeta 870.
Callisthenes 526.
Callistratus (Jctus.) 857.
Camerarius (Joachim) 669.
Canterus (Theod.) 683, 708.
Carneades 10.
Cassiodorus 335, 355.
Cassius Parmensis 960.
Catullus 5, 66, 225, 689, 917, 1039.
Cedrenus 1122, 1125.
—emendatur 73, 735.
Cellarius (Chr.) 312, 323, 363, 375,
407, 408, 432, 462, 479, 528, 547,
619, 641, 657.
Cerdæ (Lud. de la) 732, 789.
Celsus (Corn.) 819, 1154.
Chares 22.
Charicius 849.

Chærilus 959.
—emendatur 436.
Chrysippus 958.
Ciacconius 553.
Cicero 2, 6, 80, 89, 215, 300, 305, 310,
340, 347, 350, 445, 468, 552, 577,
652, 707.
—notatur 672.
Claudianus 299, 317, 323, 371, 395,
608, 780.
Clemens Alexandrinus 25.
Cleomedes 5, 19, 93, 180, 444.
Clitarchus 958, 1018.
Clitophon 266.
Cluverius (Phil.) 290, 291, 302, 335,
560.
Columella 305.
Conon 555.
Cornelius Tacitus 227, 237, 279, 285,
292, 300, 302, 336, 416, 418, 425,
431, 439, 464, 467.
—ejus lectio confirmatur 278.
—illustratur 724, 803, 1040.
Crates Mallotes 5, 22.
Ctesias 938.
Cujacius (Jac.) 929.
Cuperus (Gib.) 894, 1126.
Curopalatæ Joannis histor. 1122.
Curtius (Quintus) 429, 747, 753, 835,
1075.

D.

Van Dalen (Ant.) 929.
Damaftes 432.
Daniel propheta 687.
Demosthenes 30, 450, 683.
Deuteronomium 715.
Dicæarchus 1.
Dinocrates 336.
Dio 35, 97, 196, 210, 228, 252, 266,
271, 278, 289, 335, 360, 386, 420,
438, 453, 635.
—emendatur 453, 457, 467.
Diodorus Siculus 4, 24, 47, 57, 70, 72,
317, 349, 367, 425, 479, 490, 515,
531, 540, 563, 572, 600, 607, 617,
663.
—notatur 66, 195, 226, 253, 308.
—emendatur 195, 367, 390, 396, 480,
563.
Diodorus poeta 631.
Diogenes Laertius 23, 71, 88, 138, 396,
430, 437, 439, 570, 571, 577, 585,
698, 915.
—emendatur 363.
Diogneti et Bionis Itineraria 1025.
Dionysius Albanus apud Apollonii inter-
pretem 445.
Dionysius Halicarnassæus 24, 26, 40, 49,
71, 301, 310, 336, 529, 680, 870.
—emendatur 138.
Dionysius Afer 66, 69, 90, 93, 97, 272,
372, 418, 426, 442, 447, 487, 498,
648, 657.
—ejus scholiastes non editus 64, 69.
Dioscorides 218, 224, 322, 375, 580, 607,
707, 795, 825, 957, 988.
Dominicus

CATALOGUS AUCTORUM.

Dominicus Niger	84, 321, 922, 930.	Hirtius	185, 896, 1172.	M.
Donatus	437.	Homerus	1, 2, 3, 429, 432, 466, et passim.	
Drufius	754.	—ejus scholiastes	41, 432, 663.	
		Hopperus	729, 772, 843, 938, 1122.	
		Horatius	4, 6, 202, 251, 289, 332, 366, 375, 408, 416, 424, 434, 551, 698, 710.	
E.		Hofeas	1039.	
Ennius	314.	Hudfon. (Joan.)	1139.	
Epaphroditus	302.	Hyde (Thom.)	1039.	
Ephorus,	1, 436, 650.	Hyginus	5, 252.	
Epigrammata Græca	206, 374, 596, 711, 714.			
Epiphanius	1128.			
Erasmus	552, 848.	I.		
Eratosthenes	22, 28, 38, 81, 82.			
Euclides	18.	Ibycus emendatur	87.	
Eudoxus	301, 562.	Jeremiæ prophetæ locus illustratur	707.	
Euphorion	574, 607.	Johannes Curopalates	73.	
Euripides	35, 369, 472, 515, 535, 545, 579, 601, 608, 625, 641, 673, 684, 756.	Johannis Apocalypsis	2.	
—illustratur	545.	Jornandes	280, 431, 438.	
Eusebius	82, 557, 903, 1155.	Josephus (Flav.)	223, 350, 353, 354, 1056, 1078, 1084.	
Eustathius	3, 26, 60, 275, 302, 310, 313, 353, 368, 407, 456, 523, 596, 649.	—emendatur	1079.	
—notatur passim	251, 586, 636, 1123.	Josue liber	361, 866, 1079.	
Euftratius, Aristotelis interpres Græcus	29.	Isidorus	518, 724, 864, 885, 936, 1027.	
Ezechiel	1039.	Julianus	209, 901, 990.	
		Julianus Architectus	467, 754.	
		Julius Cæsar	77, 237, 241, 248, 264, 267, 273, 408, 420.	
F.		—emendatur	257, 263, 264.	
Fabrotus (C. An.)	990.	Junius (Hadrianus)	1080.	
Fabius Pictor	326.	Junius (Franciscus)	491, 512, 539, 791, 941.	
Festus	231, 302, 309, 325, 328, 332, 347, 348, 365, 393, 553, 669, 689.	Juris Consulti	51, 59, 108, 335, 443, 447.	
Florus	214, 222, 230, 257, 470, 518, 661.	Justinus	83, 180, 190, 201, 208, 213, 749, 786.	
—ejus vulgata lectio defenditur	279.	Justinianus Imperator	822, 1185.	
Frontinus	208, 337, 358, 570.	Juvenalis	1135, 1155.	
G.		K.		
Galenus	351, 1108.	Kirchmannus	628.	
Geographiæ Vett. Scriptores	1171.	Kuhnus	574, 710, 842, 850, 1142.	
Georgii Monachi Chronicum	747, 750.			
Gillius (Petrus)	923.			
Glossarium Vetus	71, 87, 223, 308, 731.	L.		
Grævius (J. G.)	1107.	Lactantius	68, 83, 913, 942.	
Gregorius	214.	Lælius Bisciola	170.	
Gronovius (Laurent. Theodor.)	640, 900.	Lambinus (Dionysius)	1071.	
Grotius Hugo	698, 1081.	Lampridius	804.	
Gyraldus (L.)	551, 685, 864, 1031.	Lapis Ancyræ.	858.	
—notatur	683.	Lederlinus	1112.	
Gutberlethus	688.	Leonclavius	787.	
		Leonidas	259.	
H.		Leopardus (Paulus)	791, 1044.	
Harduinus (Joan.)	876, 917.	Leo Allatius	909.	
Harmenopulus	277, 336, 447, 754.	Lerius (Demodocus)	712.	
—emendatur	467.	Lex V. Codic.	1131.	
Harpocraton	90, 410, 578, 818.	Lex VII. de interdict.	316, 1123.	
Heemsterhusius	1098, 1112.	Lindenbrogius (Fr.)	690.	
Heinsius	795.	Lipsius (Just.)	654, 864.	
Heliodorus	5, 606, 619, 1116, 1119.	Livii (Epitome)	206, 220, 246, 266, 302.	
—emendatur	1116, 1157.	—emendatur	206.	
Hephæstion	684.	Livius,	51, 80, 98, 216, 217, 223, 227, 273, 275, 300, 306, 326, 335, 344, 357, 365, 408, 576, 656.	
Heraclides Ponticus	252, 430, 704, 710.	—emendatur	206.	
Heraclitus	5.	Longinus	53, 850.	
Heringius	804.	S. Lucas	12, 38, 228, 246, 336, 348, 359, 687, 692.	
Hermolaus Barbarus	245, 321, 331, 882, 931.	Lucanus	202, 253, 286, 373, 408, 849, 963.	
Herodianus	30, 303.	Lucianus	35, 80, 202, 431, 439, 444, 579, 755, 787, 1113, 1155.	
Herodotus	6, 30, 40, 61, 91, 313, 363, 385, 417, 427, 436, 541, 706, 738, 837, 1138, et passim.	—notatur	202.	
—emendatur	9, 556, 559, 878.	Lucretius	12, 39, 195, 235, 344, 350, 732.	
—notatur ab Athenæo	1146.	—explicatur	1071.	
Hesiodus	7, 30, 60, 61, 475, 564.	Ludolphi (Job.) Hiflor. Æthiop.	1101.	
—emendatur	60.	Lycophron,	61, 66, 88, 239, 331, 333, 366, 409, 410, 411, 445, 477, 516, 545, 571, 613, 631, 653, 686.	
Hefychius	5, 7, 41, 52, 59, 73, 182, 230, 233, 299, 313, 367, 445, 533, 536, 545, 551, 560, 581, 680, 683, 705.	—ejus scholiastes	588.	
—notatur	66.	—notatur	410.	
—emendatur	304, 397.	—ejus interpres	35, 869.	
Hipparchus	24, 81, 84.	Lycurgus	387, 866.	
Hippocrates	434.			

CATALOGUS AUCTORUM.

Pindarus 79, 91, 387, 465, 484, 547, 550, 560, 565, 576, 608, 617, 632. —ejus scholiaſtes 515, 517, 554, 606, 611. —corrigitur 491. —notatur ab Ariſtide 1137. Plato 16, 427, 431, 436, 581, 1015. —explicatur 695. Pintianus (Ferdinandus) 339. Plautus 1003. Plinius 1, 28, 31, 93, 295, 296, 299, 304, 339, et paſſim. —emendatur 187, 254, 351, 442, 739. —illuſtratur 179, 190, 198. —notatur 249. Plutarchus 14, 28, 99, 227, 258, 266, 304, 328, 341, 354, 359, 363, 432, 444, 467, 577, 607, 608, 651, 733, 820, &c. —emendatur 253, 631. Pollux 38, 203, 322, 444, 499, 519, 611, 712, 771, 870, 926, 998, 1016. —emendatur 444. Polyænus 533, 583, 864, 908, 1035. Polybius 2, 7, 17, 38, 51, 57, 72, 133, 198, 208, 211, 244, 250, 272, 283, 296, 299, 307, 474, 525, 556, 665, 697, &c. —emendatur 456, 457, 500. —notatur a Strabone 2. Pomponius Mela 4, 297, 303, 318, 361, 375, 419, 440, 445, 497, 575, 624, 661, 1071. —emendatur 183, 245, 254, 281, 723. —illuſtratur 179, 217, 575. —ejus vulgata lectio defenditur 179, 1021. Porphyrius 756. Poſidonius 1, 43, 265, 276, 437. Potterus 410. Prifcianus 24, 90, 308, 314, 368, 854, 1137. Procopius 726, 847. Propertius 387, 574, 831, 833. —notatur 516. Proclus 4, 12, 30, 685. Prudentius 203, 316. Ptolemæus 1, 300, 305, 314, 366, 485, 544, 604, 740, 913, &c. —emendatur 182, 183, 184, 186, 217, 220, 221, 250, 383, 480, 872, 885. —notatur 396. —explicatur 44, 83, 229, 254, 255. Puteanus 220.	S. Salluſtius 48, 297, 386. Salvianus 553. Samius Theodor. 553. Savaro 682. Scaliger (Joſeph.) 275, 324, 341, 659, 689, 876. Scaliger (Jul. Cæſar.) 432, 990. Schottus (Andr.) 552. Secundus, poeta Græcus 251. Seneca 59, 78, 85, 243, 354, 365, 386, 437, 439, 690. Servius 35, 296, 303, 310, 313, 316, 331, 365, 386, 409, 659, 736. —emendatur 586. Sextus Aurelius 336. Sextus Empiricus 915. Siculus Joannes 735. Sidonius Apollinaris 533, 682. Sigonius 331, 334, 339, &c. Silentiarius (Paulus) 374, 576. Silius Italicus 181, 186, 189, 192, 195, 208, 293, 299, 305, 314, 318, 339. Simonides 581, 598. Sifenna 359. Q. Smyrnæus 799, 916. Solinus 78, 243, 247, 359, 698, 788. —illuſtratur 698. Solon 706. Sophianus 98. Sophilus Comicus 23. Sophocles 25, 39, 40, 277, 312, 475, 609, 621, 669, 690. —emendatur 509, 671. —ejus ſcholiaſtes 463, 621. Sozomenes 1080. Spanhemius (Ezech.) 1144. Statius (Papinius) 202, 330, 332, 352, 353, 354, 507, 549, 682, 732, 882, 1085. —ejus interpres 536. Stephanus (Henricus) 335. Stephanus de Urbibus paſſim. —emendatur 108, 653. Stewechius 849. Stobæus 424, 756. Suetonius 211, 248, 337, 357, 431, 1079. —emendatur 937, 1079. Suidas 1, 25, 252, 477, 535, 569, 578, 848, 886, 900, 980. Syneciſus 387.	Theophrastus 553. Thraſymachus Sophiſta 16. Thucydides 7, 16, 31, 87, 91, 313, 333, 385, 392, 427, 432, 468, 481, 520, 528, 531, 548, 568, 585, et paſſim. —emendatur 481, 586, 664. Tibullus 543, 990, 1048. Timon 59. Timotheus 970, 1170. Tollius (Jacobus) 659. Trogus 752. Turnebus 319, 328, 332, 814, 992. —notatur 553, 669, 680. Tzetzes 93, 363, 455, 526, 620, 648, 664, 814, 865. —notatur 5. V. Valerius Flaccus 642, 789, 791, 794, 795, 992. Valerius Maximus 15, 311, 358, 384, 457. Valeſius 245, 681, 814. Varro 208, 266, 275, 303, 315, 325, 339, 350, 384, 608, 849, 1086. Velleius Paternulus 214, 302, 346, 349, 420, 856, 887. Vibius Sequeſter 322, 340, 442, 627, 903, 939. Victorius (Petrus) 525, 628, 875. Vindingius (Eraſmus) 676. Virgilius 26, 40, 73, 79, 208, 224, 253, 276, 289, 295, 297, 303, 315, 316, 320, 333, 341, 348, 363, 405, 409, 470, 835. —explicatur 553. Vitruvius 11, 19, 80, 336, 343, 397, 513, 769, 849, 1116. Ulpianus 170, 469, 681, 902. Ulitiſus (Janus) 182, 1134, 1170. Voſſius (Gerhard) 678, 754. Voſſius (Iſaacus) 586, 913, 984, 1021, 1090. Urſinus (Fulvius) 353. W. Weitzius 669. Wilde (Jacobus de) 1144, 1164. X. Xenagoras 971. Xenocles 971. Xenophanes 18, 30. Xenophon 91, 208, 463, 490, 497, 561, 687, 785, 794, 834. Z. Zenophilus 1086. Ziglerus 5. Zonaras 934. Zofimus 454, 573.
---	---	--

RERUM ET VERBORUM.

QUÆ IN COMMENTARIIS STRABONIS EXPLICANTUR (PRÆTER EA
QUÆ IN EJUS INDICE CONTINENTUR)

INDEX.

A.

A. BORRAS fl.

Ἀερόποδες

Acarmania

Acherusia palus

Achilles alter, seu novus Achilles

Achillis clypeus, qua forma fuerit

Achilles πολίπορος

Acte regio

Acragallidæ cum Cirrhæis bellum excitant

Acrolissus et Acrocorinthus

Acrumerus Chattorum Dux

Ἀδανμασία explicatur

Ades, deus inferorum

Ædiles Indorum

Ἀεὶ

Ἀεῖδεν

Ægeria

Ægyptii aquam Nili, loco vini, in dolia diffundeant

Æmilius Scaurus, viam Æmiliam stravit

Æolica et Dórica Dialectus quam parum differant

Æolus

Æquinoctialis circuli intervallum ad polulum

Ἀέρες

Æeres

Æerium

Æstuarium

Ætatis nomen, quomodo fumatur

Æthalia

Æthiopes vocantur omnes sub Zodiaco

Africæ appellatio

Agatha

Agdistis Dea

Ἀγκυροβόλιον

Ἀγοραῖοι, conventus

Ἀγὼν σφαρίτης et ἱεροῖ

A et ε inter se permutantur

Ἀιγλήτης Apollo

Ἀλαὶ Αἰζωνίδης et Ἀραφονίδης

Ἀνακρίτη, Mercurii epitheton

Ἀκονίζοισι

Ἀκραι

Alcibiadis dicta apud Thucydidem

Ἀλιτεῖς 444, 445

Ἀληθεύειν, et τὸ εὐεργετεῖν

Ἀλίδεσθαι

Ἀλλαγαὶ

Allobriges et Allobroges

Ἄλλος et ἕτερος

Ἄλλως

Ἄλμα τῶν ἑρῶντων

Alpha et Beta, qui dicantur

Ἄλσος

Ἀλθαίνειν

Alys et Halys

Ἀμαζόνοισι

Ἀμάξοισι

Amazonum etymologia

Ambarvale sacrificium

Ambrones, focii Cimbrorum

Americanos ex Europa advectos esse, citatur

Ammoniacus sal

Amorgina vestis

Ἀμπερινα

Amphictionum iudicium primum

Amphiscii

Ἀνὰ καὶ, id est, ἀνιστά

Ἀναβολὴ τῆς δίκης

Ἀνακρίπτοισιν

Ἀνατολίας

Ἀναμὶξ ἀντιπροσαντιλαμβανόμεναι

Ἀναρχία

Anaurus fluvius.

Ancora claudit oram Picentinorum, ejusque situs

Ἀνδρεία, pro ἑμπειρία

Ἀνδρακίων

Ἀνδρῶν quid sit, ejusque usus

Ἀνδρῶν σκιάς ὄναρ

Annibalis expeditio difficilis præter Padum

Anolympiadæ

Antacæi ubi reperiantur

Ἀνταίρειν

Ἀώρον

Ἀπεμφαῖνον

Ἀπεργῶν

Ἀφειδῶν

Ἀφιδρῦμα τῆς Ταυροπόλεως

Ἀφινπάξοισι

Apiolarum concrematio

Apocope Doriensium et aliarum gentium frequens in pronuntiando

Ἀπολαμβάνειν et λαμβάνειν

Apollinis templum ab apibus constructum

Apollonius Molo falso dictus, qui vocabatur Mollis

Apollodorus

Ἀπόψεις loca, ab hominum conspectu remota

Ἀποσφαρῖναι, melius ἄνω σφαρῖναι

Ἀποσκινεῖν

Appia via, quorsum ducebat

Aquarum ducendarum leges apud Romanos

Aquæ Ponticæ dulcedinis causa

Aquæ ductus et cloacarum fabrica, quanti constiterint Romanis

Aramæi

Arar fluvius.

Ararphenides populi

Arauraris

Arcades προσέληνοι 562. et αὐτόχθονες

Ἀρχή, quid sæpe significet

Archiatr

Ἀρχικυβερνήτης

Arctici circuli alii sunt aliis 19. sunt diversi a tropicis 132. quid includat

Arctophylax

Ardyes Gygis filius, Josiæ Regis Judæorum æqualis

Argentum difficile, et magis invictum ignibus 195. pustulatum

Ἀργός

Ἀργος omnis campus maritimus

Aria et Ariane male vulgo confunduntur

Aristones duo

Aristotelem qui accusent ἀσεβείας, et ἀδελφίαν

inerti sunt 1082. ejus disputationes

inerte reprehenduntur, ut inutiles 15.

Ἀρκημα, et Ἀρκημα 18.

Ἀρκτος, pro arctico circulo

Armenia

Armorum genera, 443. eorum inventores

Ars, quid sit teste Cicerone

Artabrorum descriptio

Ἀρτεμίσιον

Arva fluvii rapiditas

Arundinum altitudo

Asander, quis fuerit

Asiæ appellatio

Asini, cur non sint in locis frigidis

Ἀσκλην et Τῆσκλην dicunt Græci, pro Asculum et Tusculum

Asphaltites lacus

Aspledon

Ἀστειός

Ἀστροδετεῖν

Ἀστυον

Atalantæ, duæ insulæ

Ἀττηνός

Atlanticum mare

Ἀτραπὸς

Autasæ Ægyptiorum

Auditus et visus præstantia

Averni lacus descriptio

Augurum disciplina, a quibus

Aulon

Aurei

Auri et argenti permutatio cum ære

Aurum coronarium

Aurum mollioris naturæ ad fundendum

B.

Beta, et Alpha, qui vocentur

Bacchus πυργεινός

Bacaii

Bæterra

Baius, Ulyssis socius

Balluca

Βαναύσος

Βάρβαρος, a quo inventa

Bararia mons, apud Puteolos

Bardi Gallorum

Barlingæ insulæ

Batavi et Batti quinam, et quando inceperunt

Beatorem insulæ prope Hispaniam

Belidum fabulæ

Bellum sacrum

Βέρδης, Diana est

Βεργαίξιν

Berenices coma 5. elegia nobilitata a Callimacho

Bēma

Βηματίξιν

Βηματίξιν

Βήσσα

VOL. II

* B

Bituminis

I N D E X . R E R U M

Bistuminis fontes	458.	Clanis fluvius triplex	333.	Dynastæ, unde dicti	1070.
Bocchus, olim Bogus	137.	Climatum diversitas, quousque se extendat	124.	Δυνασταί Thessaliæ, quot	624.
Bojohæmi regio	419.		170, 1123.		
Bona vacantia	1131.	חצי חור	662.	E.	
Bosporanorum regum series studiose collecta	448.	Χθὴς καὶ πρῶτη	5.	Ἐδδομάς	152.
Bootes stella	4.	Chœrili poemata	436.	Ἐκτενης Thebani	465.
Boves Hyperionis	1014.	Cocalus Dædalum hospitio excepit	394.	Egeria	343.
Boves sine cornibus in locis frigidis	443.	Cœli facies non mutatur secundum Manilium	5.	Ἐγκαιρίζειν	105.
Βουδὸς	266.	Colossicum æs, quando adhuc visum	934.	Ἐγκαθίσθαι	790.
Βούπρωρος, vox tragicis familiaris	669.	Colotes pictor	491.	Ἐγκοιλία	983.
Βῆς θήλεια, apud quos colatur	1139.	Cochleæ inventor	1144.	Ἐγκυκλίον disputationum genus	20.
Braccata Gallia	274.	Commentariensis	1131.	Ἐικοτολογία	890.
Brachia, i. e. muri	574.	Compedes five Græciæ claves	622.	Εἶναι πρὸς	25.
Βραχυλογία Δοριέων observanda	528.	Χώματα	353.	Eirefione	25.
Βρασμός, et βρασματίας, terræ motus	251.	Concha signum dabatur	1013.	Εἰς κώμας γεγόνασιν, pro κώμας	359.
Βρασσειν	71.	Contia pro Acontia	205.	Ἐκατομβεὺς mensis	526.
Brigæ	223.	Convenarum urbs	263.	Ἐκχειρίαν ἐπαγγέλλειν	499.
Briseis	698.	Congressio stataria	654.	Ἐκ περιεσσίας	214.
Britanniæ merces, earumque permutatio cum Gallia	281.	Confualia	328.	Ἐκρήγμα	97.
Britomartys	698.	Conventus agere	901.	Elephas κυμβαλίζων	1003.
Βριτὺ	698.	Corybantæ	689.	Elim palmetum	1103.
Bructeri cæsi	419.	Κορυβαντιάων	689.	Elyfii campi, iidem cum fortunatis insulis	3.
Bucephalus	995.	Corycii antri descriptio	605.	Ἐλυμος, panicum	348.
Βύργος, pro πύργος	223.	Corficæ longitudo	317.	Ἐνάργεια	37.
		Cosa et Cosia	314.	Ἐνέωρος	695.
		Crateres, loca ignita	347.	Ἐνταφιάζειν	753.
		Cretensium πλεονεξία notatur	700.	Εοæ Hesiodi, five Ἡοίαι	60.
		Crypta Neapolitana	254.	Ἐοærum et Heroinarum præstantissimarum	
		Crimissa, a quo habitata	366.	Catalogi Hesiodi σύνοψις venustissima	60.
		Critici	572.	Ephialtis	29.
		Ctistæ	428.	Ἐπὶ vocis emphasis	524.
		Cumæ	349.	Ἐπιδείξις poetæ	28.
		Cunei populi	179.	Ἐπιχαίραγαδοι sunt multi, etsi nemo ita dictur	91.
		Cybium	1129.	Ἐπιεικὲς	962.
		Cynofura	5.	Ἐπ' εὐθείας τινι εἶναι	47.
				Ἐπίδαδρον	541.
				Epidaphnes, est Antiochia dicta	1066.
				Ἐπιδίφριος	19.
				Ἐπιγελαῖν	732.
				Ἐπιγίνεσθαι	1090.
				Ἐπιγυνὴς	22.
				Epigoni	472.
				Ἐπίσασθαι, quoties sumatur	27.
				Epistola Laconica	53.
				Ἐπιπαινωσιμός	611.
				Ephori historia	1.
				Ἐπωπεύς mons	357.
				Epodi, quinam	849.
				Ἐποπτικά sacra	1135.
				Equus cur soli sacra	746.
				Eratosthenes βῆτα τῶν φιλοσοφούντων	22.
				Erichthonius, five auriga, stella	4.
				Ἐρχεσθαι merces dicuntur	191.
				Ἐρμα	631.
				Ἐρμακες	1158.
				Ἐρμάς	1020.
				Ἐρμάων	61.
				Ἐρυσιχαῖος	671.
				Eryfichthonis sepulchrum	579.
				Ἐρία	14.
				Etesiae venti, unde flent	191.
				Ἐδελοκαφεῖν	52.
				Ἠγεμονία Lacedæmoniorum in Græcos, quamdiu duravit	531.
				Ἠδικὴ φιλοσοφία, quam late pateat	16.
				Ἠδιστήρια	198.
				Ἠλιαστήριον	1154.
				Ἠμήλυκος terra	985.
				Ἠμιπιδῆν	443.
				Enchelanes	66.
				Ἐφοδίαζειν	886.
				Ἐρευνῆς	141.
				Ἐταῖρος legendum pro ἕτερος	410.
				Ἐτος, unde ἔτυμος	348.
				Evare	683.
				Euemerus Messenius	68.
				Eurylochus, est novus Achilles	607.
				Euripi æstus	80.
				Εὐθύνας διδόναι	678.
				Excelsus locus, five תהום	1039.
				Ἐξερᾶν	76, 1151.
				Ἐξηκοσᾶς	152.
				Ἐξηκοντάδες	152.
				Εὐκαλατρόχατος	22.
				Εὐτύχιας ἱερὸν	553.
				Εὐχέρεια	658.

C.

Cabiri	688.	Daëtyli	689.
Cadavera non cremantur apud Persas et Ægyptios, et quare	1040.	Δάλμιοι, urbs	456.
Cælum, unde	553.	Δανάκης nummus, mortuorum ori solitus inferi	541.
Calathi saltantes	898.	Danaus puteorum auctor in Græcia	35.
Calculi et ostrea marina	1146.	Danubii defluxus	418.
Callisthenes	526.	Δαυλὶς	613.
Camaræ naves	724.	Daunia	347.
Camaritæ	724.	Davus	439.
Campaniæ fertilitas	348.	Δεκάς	152.
Campi lapidarii	252.	Demetrius Pharius	525.
Canes mortuos laniant apud Hyrcanos	757.	Δῆμος, pro δημοκρατία	16.
Canicipites	61.	Θεοὶ μεγάλοι	688.
Canopus	5.	Διαβάλλεσθαι	1124.
Capillus Indorum, cur crispus	990.	Διαγωγή	17.
Captivi certis functionibus assignantur	361.	Διαίται, quæ loca	1135.
Capua, quasi caput	348.	Διαίται	966.
Caro fuilla, Veneri odiosa	830.	Διαμᾶν	197.
Carpeffus	202.	Diana Nemorensis	343.
Carteia urbs	182.	343. Aricina ibid. ejus speculum et lacus, ubi	ibid.
Carthago nova	219.	Διάπειρα	26.
Carmentalia sacra	328.	Dialecti apud Græcos	484.
Casauboni parentis mors	297.	Diana Orthia, ubi culta	525.
Caspîi maris descriptio	738.	Διάγραμμα	973.
Castulo, nobilis urbs	205.	Διαρρεῖν	891.
Cataia regio	995.	Διατίθεσθαι	14, 37.
Cato unde dictus	437.	Διανγάζειν	553.
Catreus, avis Indica	1019.	Dictynna puella	698.
Catuli Militæi	400.	Διδόναι εὐθύνας	678.
Cavari seu Cavares	258.	Διίπετῆς Nilus, qua ratione Homero dictus	53.
Cedreni, et Joannis Curopalatæ historia	1122.	Diodorus Siculus auctor in multis parum accuratus	253. et alibi parum candidus
iisdem fere verbis scripta	308.	Διόλκος	551.
Cellæ vinariæ circa Alpes, quomodo fiant	61.	Dionyfii Atheniensis et Chalcidensis discipuli	849.
Cephenes	630.	Diopolis urbs	217.
Cereris nemus	69.	Διόπτρα	783.
Cerne insula	1061.	Διψᾶν	538.
Chaborras fluvius	974.	Dolia Græcorum et Romanorum scitilia	302.
Χαλκαυδὲς	728.	Domorum altitudo	336.
Charistus fluvius	207.	Dorica Dialectus	484.
Χηλαί	71.	Δελεῖν ὑποδέσσει	141.
Χηραμίδης	71, 1173.	Dromades cameli	1027.
Χηραμὶς	351, 837.	Dunum, vetus Gallorum vox	266.
Χαρώνεια	718.		
Χερρόνησος	374.		
Cicadæ quare silent in Rhegino agro	765.		
Cidaris ac Tiaræ forma a quo describatur	880.		
Cilicia	707.		
Cimolonia, cretæ genus	9.		
Cimmeriorum eruptio quando facta	331.		
Circes cultus	152.		
Circulus æquinoctialis, in quot partes divisus	346.		
Civitas Italica data, et quando	274.		
Χλαίνα	1126.		
Χλαμυδοειδὲς figura			

D.

ET VERBORUM.

F.		Hodie atque heri	5.	Καταδύειν	756.
Ferri inventio	690.	Homeri librorum divisio et inscriptio	26.	Κατάμπελος	246.
Festorum et Fastorum dierum numerus		Homerus defenditur adversus Cæsarem		Κατασπένδειν	227.
Athenis	404.	Scaligerum 41. politicus 2. novit His-		Κατασφύειν	429.
Firmanorum castellum	345.	paniam 3. novit quartam orbis plagam		Καταχρησις, figura	28.
Formicæ Indicæ	1001.		4.	Καταχωρίζειν	24.
Formicæ in homines versæ, ut fabulantur		Hordeum tostum	1037.	Κατερῶν	1150.
poetæ	545.	Hyasis	170.	Κατηγορεῖν	25.
Fortuna Prænestina	341.	Hyades	5.	Κατόπιρον	783.
Fortunatorum insulæ nullæ apud Home-		Hybornæ pagi calamitas	83.	Κάτω in corpore rotundo	12.
rum	3.	Hydraletæ	804.	Κελαδεῖν	709.
Fretum Siculum, quid de eo sentiat Palme-		Hypelæus fons	909.	Κελτικὸν θῆσος	424.
rius	129.	Hypomnematographi Alexandri	1131.	Κέρας, sinus Byzantinus	463.
Fucinus lacus, cur deficiat et redeat	344.			Κερασία, Cyprus	971.
Funda, ubi inventa	518.			Κέρατα, vocantur flumina	669.
Fundi præstantia in quo consistat	315.			Κήπος, et παραδείσος	1048.
				Κητεῖαι	350.
G.		Jacere terra, quomodo dicatur	95.	Κίση	198.
Gabaonitæ captivi	361.	Ἰαμβίζειν	611.	Κλεινοὶ	705.
Gadira, unde dicta	184.	Iberes orientales ab occiduis dicti	90.	Κλύδων vel κύμα	78.
Gæsa	208.	Icarium mare	42.	Κόμμοδα, δόσις	900.
Gæsatæ	299.	Iconii	257.	Κόρη est Proserpina	135.
Γάγγρα	811.	Ἰχθὺς promontorium	497.	Κράγος	950.
Γάγγραйна	ibid.	Ἰδὸς λόγος	1131.	Κρανοί, sunt apud poetas Athenienses	576.
Γάγγραйна, genus instrumenti piscatorii	444.	Idolatriæ origo apud Judæos, unde	1039.	Κρηλασία, genus exercitationis	337.
Γαλλαι	684.	Ἰεῶν Vulcani	398.	Κράκιον πεδίον	631.
Galli veteres lingua Græca quomodo	ufi	Ἰερὸν pro magno	441.	Κρύταλα χαλκῆ	685.
		Ἰερὸν γάμιον	441.	Κρύσαλλος	1017.
Gallorum cum Germanis similitudo	419.	Ἰεροσκόπος	1084.	Κυθισάτης vox explicata	1129.
Γάμος, sæpe est συνουσία	373.	Ietæ piscatores	196.	Κυλλοὶ	1020.
Γάργαρον	843.	Ignis ἄσβεστος	1040.	Κύμα, risus vehementior.	732.
Γάρρον et γάρρος	216.	Ignis nullus usus in luctu publico	1042.	Κυνῆ	589.
Γαστροχέρες	540.	Ignorantia duplex, κατὰ ἀπόφασιν, et διὰ δι-		Κυνερία	84.
Gaugamela	1047.	σιν	20.	Κύτος	669.
Γαυσάπης	308.	Ἰλλερίς	24.	Κῶλος animal	451.
Gazatæ Galli, unde et cur sic vocati	299.	Ἰλλυριες, pro Ἰλλύριοις	529.	Κανειάζεσθαι	711.
Γελῶν, de mari dicitur	732.	Impilia	443.		
Gemmæ Indiæ	1017.	Incendia Romæ, quinam arcebant	335.	L.	
Γενεῶν	108.	Indathyrus, Rex Scytharum	434.	Laborini campi, eorumque fertilitas	348.
Gentium variae denominationes, ac	apud	Indiæ incolæ cur nigrescant	990.	Læna, Græcis quomodo vocata	274.
alios	59.	Indi quomodo uxores pararint	1016.	Λακύνδων, portus Massiliæ	245.
Γεφυρίζειν, et γεφυρίζαι	581.	Ἰννοί	284.	Λακκαῖον ὕδωρ	236.
Γέρρα	443.	Ἰσοθεροί	299.	Lameticus sinus	367.
Germani unde dicti, eorum nomina a Clu-		Insulæ promontoria sæpe a Geographis		Lamia mulier	29.
verio insigniter emendata, eorum pran-		confunduntur	179.	Lancea vox Gallica	275.
dium	419, 420.	Insula vaga, errabunda	708.	Lanigeræ arbores	987.
Gigantum bellum	349.	Interamenta navis	983.	Lanuvium diversum a Lavinio	342.
Γίνοι	284.	Intertrigo	1014.	Λαοὶ	953.
Gladiatorum prælusiones hastis fiebant	654.	Ἰσθμίου	217.	Lapis texti et plecti potest	650.
Γλυπτὸν	553.	Jovis Trophonii oraculum	601.	Latini fines angustissimi	329.
Γνώριμος	10.	Ἰσπανική	434.	Latina via, quo tendebat	339.
Γνώριζειν	44.	Ἰπποδομία	701.	Λήδης fluvius	206.
Gorgonis caput	29.	Ἰσμα et Ἰσμός	564.	Λήνυδος	875.
Gorgus μεταλλευτής	591.	Ἰθά urbs	88.	Ληλυδίειν	875.
Græciæ divisio	482.	Ἰσδητήριον	197.	Λήμη τοῦ Πειραιῶος	573.
Græcorum tropæa	257.	Ἰσός, quid notet	549.	Λæstrygones	31.
Græcia major	365.	Ister, unde denominetur 440. quomodo o-		Lætani populi	212.
Γραικοί	66.	lim vocatus ibid. ejus fluminis præstan-		Λεβηρίδες	192.
Γραμμαὶ ἐκνεύσαι	1142.	tia	417.	Leges Rhodiæ	935.
Γραμμικαὶ ἀποδείξεις	18.	Italiæ forma quænam 296. habet duo cor-		Λέλεγες	466.
Gratiæ Eteocleæ	602.	nua 297. unde dicta 367.		Leonis signum	5.
Gratiarum templa	602.	Iter unius diei terrestre vel marinum, quot		Leonina societas	395.
Guadiana	202.	stadiorum	51.	Λέπρη ἀκτὴ	909.
		Itineraria	104.	Λέσχα	576.
H.		Judæi, unde 1082. eorum religio commen-		Leuce insula	442.
Halys et Alys	811.	datur	1083.	Leucogæi colles	353.
Hamaxobii	427.	Juliopolis	960.	Leucosia et Leucasia	162.
Helices inventor	5.	Julium opus	352.	Liētores, a quibus instituti	311.
Heraclea, unde dicta	183.	Julia Transducta	184.	Λίγα, pro λίγως	43.
Herculeum fretum	3.	Juncarius campus	217.	Ligurum descriptio	309.
Hercules, quorsum navigavit	3.	Junonis fanum	362.	Λίνα	71.
Herculanium	354.	Jus Latii	259.	Λιμνὴν Epidaurus	534.
Hermonduri populi	421.	Juturna fons	343.	Λιμνοθαλάτται	71.
Hesperides	163.			Lincones	257.
Heteroscii	132.	Καθολικὸς λόγος	1131.	Λιτῆρα	316.
Hiera insula, male separatur a Vulcani in-		Καιάδας	333, 533.	Λισσάδες	1087.
sula	398.	Καίαται, quid sint apud Lacones	533.	Λιταὶ	26.
Hipparchi in veterum geographia emen-		Καίεται	533.	Λιδίας vocis significatio	634.
danda cautio	105, 106.	Κακίειν	611.	Λιδία πολυτελής τῶν κρυφῶν	1017.
Hippon et Salacia	203.	Καλὸς λιμὴν	445.	Λιδός	989.
Hippobatarum administratio	651.	Καμάρα	724.	Locri, a quibus everfi	372.
Hippophagi	738.	Καπνοδάται	428.	Locus eminens, quomodo Hebræis voce-	
Historices et poetices affinitas et differentia	27.	Καπυρίζειν et Καπυρίζαι	945, 1135.	tur	1047.
		Κασιδόν	338.	Λογὰς λίθος	87.
		Κατακάμπισσαι	336.	Λόγιος, cognomen Mercurii	887.
		Κατακημνίζειν	211.	Longobardi	420.
		Καταπίρειν	211.	Lucrinus sinus 351. ejus lacus	352.
				Lucullus	

INDEX RERUM

Lucullus auctor luxuriæ villarum	315.	Nabuchodonosoris mentio	979.	Palamedes, non ab Homero nominatus	
Ludicrum quinquennale Neapoli celebratum	355.	Napetinus finus	367.	Palæmon	535.
Λυκοφόροι equi 304. et λυκοσπάδες	ibid.	Nardus πικρὴ	197.	Παλικοί Dii	183.
Lunæ portus	314.	ἐκ τοῦ νάρθηκος Homeri editio	857.	Παλίσκιος	397.
Λυπρὰ γῆ	724.	Natolia	98.	Palladii situs	374.
Λυτῶδες, pro λιτῶδες	195.	Naves Neptuno dicatæ	470.	Παλλακαί	866.
Luxus Campanorum	360.	Naves φαύλως ἱστοποιημένας quid	983.	Pallene	683.
Λύχνοι ἄσβεστοι	575.	Navigia coriacea	210.	Pandectas, qui fœminino genere dici nolunt, falluntur	480.
		Naarmalcha fluvius	1061.	Paneium	308.
		Ναῦσαδμον	862.	Pannonii unde dicti	578.
		Némos, nomen templi Dianæ	342.	Pantherarum forma	452.
		Νέον τείχος, an Neapolis	450.	Παρά γράμμα	1101.
		Νηνεμία	77.	Παρα, pro πᾶρεσιν	59.
		Νεφέλη	133.	Παραγραμματίζειν	705.
		Nestor Gerenius	433.	Παραγραφειν	891.
		Νεβειν	296.	Παρακολοθεῖν τοῖς βίοις	1006.
		Νεωκόροι	680.	Παραμυθεῖσθαι	53.
		Nihil admirari, quomodo laudetur a Platone et Aristotele	89.	Παραποτάμιοι	614.
		Nili incrementorum quæ causa	1121.	Παραρρεῖν	891.
		Nili aquæ præstantia	1133.	Παρασάγγα	754.
		Nola utebantur veteres ad ὑποπαλίαν	942.	Παρθέριος	698.
		Νομίζεν πολλὰ κίς	515.	Pareliorum causa	444.
		Νομοί	1118.	Parnassus, unde nomen habet	604.
		Νόσος, quid notet	962.	Πάροδος ἡλίου	46.
		Notæ non intellectæ multos bonorum auctorum locus corrumpere	93, 138.	Parthorum regnum, cur non agnoscatur a Persis	1032.
		Νότος αἰθρηγενέτης	5.	Πηδῶν	529.
		Nummi mortuorum ori inferebantur	541.	Pegmata Romanorum 394. Crocodilorum	1154.
		Nymphæum urbs	448.	Pelagiæ insulæ falso cognomine dictæ	44.
		Νῦν καὶ χθὺς	5.	Pellitæ oves	274.
				Πειρᾶν	538.
				Πεπεισμένος est σφόδρα	991.
				Περαία	873.
				Περίχων	3.
				Περικλῶν scriptores	20.
				Periscii quinam	132.
				Περσίειν	939.
				Petræ catenatæ ineptæ dicuntur	363.
				Phanagoria et Phanarœa quid distent	108.
				Φαενακία	728.
				Phasis olim terminus orbis cogniti	32.
				Φάτνα	201.
				Pharus condita	455.
				Φειδωνία μέτρα	519.
				Φημί	48.
				Phemonoe prima cecinit carmine hexametro	608.
				Φέρεσθαι, niti	12.
				Pherecydes Syrus auctor prorsæ Orationis	27.
				Φιάλαι pro φάται	201.
				Phylarchi Arabum scenitarum duces	1069.
				Philetæ liber ἑρμηνεία	231.
				Φιλοπραγμοσύνη	7.
				Φιλόδαμον	228.
				Φιλόδικον	1015.
				Physice Straboni est ἀριτὴ ἀνυπόθετος, quæ Aristoteli	149.
				Φλεγραιῶν	349.
				Phlegraei campi	349.
				Φρύγεσθαι	1037.
				Phrygia unde dicta	900.
				Φορὰ nifus	12.
				Φράσις ῥητορικὴ	27.
				Πικηνοί	361.
				Πικρὰ λίμνη	1140.
				Pilæ	207.
				Πίλος	443.
				Pindarus ab Aristide reprehensus	1137.
				Pirustæ gentes	454.
				Pisa, urbs, unde dicta	515.
				Πίσρα	515.
				Πιτῆ	849.
				Planasiæ insulæ tres	215.
				Plauti patria	323.
				Πλέγματα εὐφῆ	1163.
				Pleiades	5.
				Πλῆθω, quid notet apud poetas	535.
				Pliftus fluvius	606.
				Πλωτὸς, pro πλῆθος	453.
				Πλατωνεία	351.
				Pluto dicitur et Ades 196. ejus descriptio	902.
				Πρεῖν λέγειν	1022.
				Πόλας, vox Colchica	66.
				Πόλις, pro χώρα	516.
				Πόλισμα	

ET VĒRĖBŌRUM.

Πόλισμα et πολισμάτων	405.	Σάλοι	217.	Συνδίδεσθαι	344.
Πολύς	834.	Saltatio Κουρητική	681.	Syracusanum libertas et amplitudo	389.
Politices nomen late patet	2.	Saltus armatorum	681.	Surrentum	34.
Πολίτευς	529.	Sambroca fluvius	217.	Surrentini vini præstantia	348.
Πολυμάθεια cui sit propria	2.	Sami nomen, quot insulis datum	666.	Συγγέλλειν	310.
Πάλμπες pro πολυπόδες	529.	Samnites, Græce sunt Σαυνῖται	359.		
Πολυπραγμοσύνη	7.	Sarabandâ saltatio, unde manavit	210.		
Πολλοὺν μέρος	39.	Σαραβαρα	771.		
Pompeius Macer	887.	Σαρωνίδες	537.		
Pomponii Meîæ patria 183. quid ille fen-		Σάτλειν	1129.		
serit de insulis fortunatis	4.	Σαύνιον, et σαυνιάζειν	1016.		
Πορδμός	129.	Saxa et marmora renascuntur	316.		
Ποταμία Euphratis	765.	Σχάζειν	66.		
Πεῖων	909.	Scarphe, urbs Locrorum	88.		
Προαιρετική κίνησις	78.	Scenitæ sunt Saraceni	1061.		
Προβάλλειν ἰχθύων et μύεα, quid cum patrio		Scientia duplex	27.		
casu	1022.	Scira et Scirophoria, festum	571.		
Prochyta, unde vocetur	356.	Σχοινία	549.		
Procurator Cæsaris, quomodo Græce dica-		Scorbutum, quo nomine vocetur	1108.		
tur	1131.	Scyllæum et Scyllacæum male a quibus-			
Professores et magistri a quibus primum		dam confundi	375.		
salario publico donati	248.	Scythæ, quousque olim progressi	9.		
Προγαμεῖν	373.	Segusiani	257.		
Πρόκληψις	57.	Σηκός	573.		
Prolis expositio	1165.	Σελήνη πόλις Τυρρηνίας	314.		
Propertius male a quibusdam reprehensus		Σήμα	1126.		
	516.	Σηρακηνοὶ	738.		
Προσδραχὴ	350, 408.	Senonum varia nomina	299.		
Proserpinalia	135.	Sertorius obtruncatus	220.		
Προσεχὴς	283.	Setium mons	249.		
Προσφέρειν μηχανὰς	856.	Serram et tornum quis invenerit	437.		
Προσώδια	592.	Sidena, regio quænam	166.		
Πρῶτος, adverbialiter	894.	Signia a Signis dicta	339.		
Proverbium	33, 552.	Silarus et Cetus fluvius, ejusque proprie-			
Providentia	252.	tates	361.		
Ψάλια et Ψέλια, quomodo differant	281.	Sinæ ac Sinnarum regio, quomodo olim			
Ψάρος, avis	224.	vocata	97.		
Ψύλλι, quinam	849.	Sirbonius lacus	458.		
Ψύτταλια λίμνη Piræei	573.	Sirenes et Sireniussæ 34. de quibus intelli-			
Ptolemæi dissensio cum Strabone in inter-		gendæ	355.		
vallis	51.	Σκαῖα	568.		
Ptolemæi Geographia	106.	Σκηναὶ πωλωταὶ	443.		
Πτολίπορος Ulyssis	26.	Σκυριῶν ventus	41.		
Πυθία mutavit responsum metricam in		Σκολίον, carminis genus	493.		
prorsam, et unde derivetur	607.	Σκῶλα	593.		
Pugillares	589.	Σμίνδος	870.		
Pugnæ gravioris præludia	654.	Solēs duo cur visi	444.		
Pylæ, unde dictæ	609.	Soldurii Adcantuani	227.		
Πυρίαι, five caldaria Laconum	209.	Solis declinatio non est ventorum causa	19.		
Pyræus, quid olim fuerit	573.	Solox lana	275.		
Pyrrhica saltatio 681. unde dicta	701.	Σώματα	955.		
Pyrrhonis dogma	1013.	Σοφισταὶ Doctores	248.		
Πυξία et pyxis	589.	Sordidi, quomodo etiam vocati	712.		
		Sosicratis liber inscriptus οἶοι	60.		
		Souchis species crocodili	1150.		
		Spania	228.		
		Spartum et juncus quid differant	217.		
		Spartanorum et Romanorum laus eadem	336.		
		Sparta et Lacedæmon quomodo differant	526.		
		— terræ motu vastata	533.		
		Speculum Dianæ	343.		
		Σφέτερος	453.		
		Σπινθήρες	387.		
		Sphinges obrutæ ὑπ' ἀνέμων	1145.		
		Stadium	467.		
		Statantum vinum	348.		
		Στήθη Ponti	72.		
		Στεγανόποδες	61.		
		Stellis quando nomina sint indita	5.		
		Στενά	719.		
		Στιλβῶσαι	553.		
		Stoicorum dogma	9, 23, 252.		
		Στόλος	221.		
		Στόματα ἐπιγελῶντα	732.		
		Στομαλίνη	254, 859.		
		Strabo, quem imitetur	307.		
		Stricturæ	316.		
		Στυπτηρία ubi inveniatur	398.		
		Suber res levissima	53.		
		Succa, quid Hebræis	1150.		
		Sycamborum fedes	421.		
		Syla et Sylva Brutiorum	375.		
		Συλλυπαίνεσθαι	316.		
		Συνάπτειν	82.		
		Συνδρομή ἀγαθῶν est Romæ	335.		
		Συννεφεῖς et συννεφεῖν	663.		
		Συννεβεῖν	296, 1142.		
		Σύννομος λίθος	336, 1157.		

R.

P littera Dores delectati	653.	Sparta et Lacedæmon quomodo differant	526.		
Reges sacrificuli	907.	— terræ motu vastata	533.		
Retiarii	864.	Speculum Dianæ	343.		
ῥευματίζεσθαι, esse fretorum inundatio	76.	Σφέτερος	453.		
Rhegium	371, 372.	Σπινθήρες	387.		
Rheuma	76.	Sphinges obrutæ ὑπ' ἀνέμων	1145.		
Rhodiarum legum præstantia	933.	Stadium	467.		
Ridere de mari dicitur	732.	Statantum vinum	348.		
Ripæ sive littora lata	445.	Στήθη Ponti	72.		
Riphaei montes, ubi	432.	Στεγανόποδες	61.		
Rhea, et ejus elementaris allegoriæ expofi-		Stellis quando nomina sint indita	5.		
tio 93. unde Κεῖλη dicta	683.	Στενά	719.		
Romæ præstantia	336.	Στιλβῶσαι	553.		
ῥῶπος	545.	Stoicorum dogma	9, 23, 252.		
ῥύακες et κρατῆρες Ætnæ male confundun-		Στόλος	221.		
tur	387.	Στόματα ἐπιγελῶντα	732.		
ῥύαξ	387.	Στομαλίνη	254, 859.		
ῥυμοτομῆμαι	818.	Strabo, quem imitetur	307.		

S.

S littera multarum vocum initio vel adest,		Stricturæ	316.		
vel abest	75.	Στυπτηρία ubi inveniatur	398.		
Σαβάζειν	685.	Suber res levissima	53.		
Saccharum veteribus est mel vocatum	989.	Succa, quid Hebræis	1150.		
Σάχη et Σάγματα	987.	Sycamborum fedes	421.		
Σακκόποδες	1057.	Syla et Sylva Brutiorum	375.		
Σαλάκια	203.	Συλλυπαίνεσθαι	316.		
Salii, five Curetes	681.	Συνάπτειν	82.		

T.

Tabella Deo fuspensa pro salute ægroto-		Συνδρομή ἀγαθῶν est Romæ	335.		
rum	543.	Συννεφεῖς et συννεφεῖν	663.		
Tænarii lapidis duo genera	533.	Συννεβεῖν	296, 1142.		
Ταρχίμπορος	1129.	Σύννομος λίθος	336, 1157.		
Τάρφος	618.				
Taygeti altitudo	526.				
Teaunum duplex	347.				
Tearca, Hebræis est Tirhaca	90.				
Θεῖναι πῶρος	25.				
Θεῖον	1082.				
Telum	553.				
Temestæus heros	368.				
Thales Homero posterior 5. ejus opinio de					
ortu mundi	1012.				
Θέμιστες	477.				
Θεμιστεύειν	477.				
Θεοὶ μεγάλοι	688.				
Θερμά λετρά	616.				
Τήδεα sunt ostrea	349.				
Terra rotunda, ὡς ἀπὸ τῶν 6. demonstratur					
navigacione 18. ejus quarta pars a ve-					
teribus cognita, et ejus incolæ	432.				
Θεραπεία pro θεραπεύοντες	529.				
Tiberis olim Albula, et unde profluat	309.				
Tigris	1059.				
Timavi septem ora et novem	303.				
Θῆναι in adjectis ad calcem	500.				
Thynnorum observatio	316.				
Τόμβρος	476.				
Τορεύματα θεραπεύειν	553.				
Tormenti diri genus	373.				
Τόρνευμα et τόρνευμα, quid differant	533.				
Θοῖνη, convivium est Græcis	703.				
Toxygeni se Cimbris adjunxere	253.				
Τερίλις	1008.				
Θάμινξ	1058.				
Trinacia	382.				
Troglodytæ	738.				
Troja regionis nomen	844.				
Τρυγητὴς vocatur Orion	5.				
Trugensēs	253.				
Τύφη	322.				
Τύμφη mons	471.				
Τυρρηνίας nomen, quousque producat	882.				
Tyranni	448.				
Τυρρηνική σάλπιγξ	310.				
Tyrrheni olim piratæ	310.				
Τύραννος ejus significatio	448.				
Tusci a θύειν	309.				
Tzetzes ridicule collocavit beatorum infu-					
las ad Septentrionem	3.				

V.

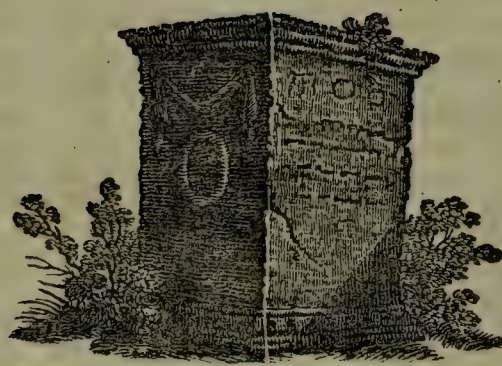
Vadosa loca	350.				
Velleris aurei fabula unde orta	729.				
Velleda et Aurinia vates	425.				
Venusia πόλις ἀξιόλογος	359.				
Ver sacrum	359.				
Vestes Indorum	1008.				
Vettones	205.				
Viarum instauratio, quibus olim propria	336.				
Vinum τεθαλατόμενον 1133. aqua Nili tem-					
peratum	ibid.				
Vifus an auditus plus ad scientiam acqui-					
rendam faciant	156.				
Vitreorum vasorum vilitas Romæ	1077.				
Ulva et typhus ubi nascantur	322.				
Volsorum clades	329.				
Urbes, quo loco condi debeant	337.				

X.

Xypeteon δῆμος Atticæ	870.				
-----------------------	------	--	--	--	--

INDEX RERUM ET VERBORUM.

Y.			Z.
ὑπαγορεύειν	57, 65, 593.	ὑποδαί	391.
ὑπερβόρει	91.	ὑπογράφειν	57.
ὑπερβασίς	103.	ὑποδιφθερον	274. Zephyri
ὑπερδασίς	103.	ὑποδιφθεσθαι ποίμναι	274. Zephyra
ὑπερισθμῆν	551.	ὑπομνηματογράφος	1131. Zonæ, quot Posidonio 133. quot Polybio
ὑπέρεισιν	114.	ὑφαντεῖον	603.
ὑπὸ in compositione	113.	Uxifama insula, quænam hodie	96. Ζόφος et ἡὼς
			Zōa quomodo dividantur
			Ζῶος
			41. 563. 133. 663. 2. 209.

INDEX

GEOGRAPHICUS ET HISTORICUS

RERUM INSIGNIORUM

STRABONIS SEPTEMDECIM LIBRIS

COMPREHENSARUM.

Ubi litera (F.) occurreret, tibi sit vox, filius: ubi (m.) mons: ubi (opp.) oppidum: ubi (p.) portus: ubi (pr.) promontorium: ubi (f.) sinus: ubi (t.) templum: ubi (v.) urbs.

A.

A ARASSUS v. vide Carassus.	Academici philosophi	962.	Achæorum ora 724. urbes conditæ 559.
Aba, Zenophanis tyranni filia 959.	Academicorum optimi	1183.	portus 859, 862, 892.
ejus nuptiæ, ibid. erga Cleopatram et	de Academia Atheniensium	576.	Achæum littus
Antonium obsequia, ditio, ibid.	Acalandrus amnis	405.	Achæus Antiochidis pater
Abæ, oraculum	Acamas	673, 973.	Achæi homicidium de Xuthi filius
Abæ Phocidis urbis incolæ Eubœam occu-	Acanthon lucus	1152.	in Laconicam perfugium
pant 648.	Acanthus civitas	481, 1147.	Achæa faxa
Abantes	Acanthæ Thebaicæ	ibid.	Achæmenidæ
Abantis	Acanthiæ mel sic dictum	581.	Achaia urbs 751. Achaia Phthiotis 64.
Abantes, dicti Eubœæ cives ab Homero	Acaria fons	547.	Achaia portiones, curiæ seu populi, vi-
	Acarnan, a quo Acarnania	675.	rorum abundantia 560.
Abaris apud Græcos qua in admiratione	Acarnanes dicti quod caput non tonderent		Achaicarus 1084. Achaicum Argos 536.
	678. Acarnanes Græci 470. Acarnanes		Achaici fœderis incrementa 558. Achai-
Abas, coloniæ ductor	391, 484, 488, 622. Acarnanum cum		cæ urbes 376.
Abdera v. 482. Thraciæ urbs 922. Pæno-	Ætolis exercitus 620. Acarnanum Resp.		Achaium
rum opus 213.	466. Acarnanum et Ætolorum fines		868, 869.
Abderæ habitatores	confundens Achelous 668. hinc certa-		Acharaca pagus
Abderis templum Jafonis	mina ibid. Acarnanes expeditioni ad		929, 930.
Abderus a Diomedis equis comesus	Ilium præsentis 674. e contra ibid. et		Achardeus fl.
Abacus Siracum rex	seq.		738.
Abella Campanorum urbs	Acarnania 487. Acarnaniæ, Acarnanum		Achelous fl. 42, 87, 474. prope Lamiam
Abia Arcadica	descriptio 656. et seq. supra Acarnaniam		629. Acarnaniæ fluvius 496. Acheloi
Abietes in Asia superiore et Orientali non	et Ætoliæ sita 465. Acarnaniæ vasti-		ostia 488. Achelous Acarnanas ab Æ-
produci 743. in India nasci ibid. abiegnae	tas 563. Acarnania prima Epiroticas		tolis dividens 488. Acheloi aquæ 391.
fagittæ ibid.	attingens nationes 485. Acarnaniæ oc-		Acheloi fl. forma triplex
Abii 433. unde sic dicti 434. homi-	cupatio 472. domini 673. incolæ. ibid.		668.
num iustissimi 434. eorum victus ratio	Accipitris cultus 1158. Accipiter Ægyp-		Acheloi fabula ab Hercule debellati 668.
ibid. iustitia 450. dum pensio solvatur,	tus 1164.		circa Acheloum insulæ 87.
ex pactis, nunquam arma sumentium	Accipitrum insula		Achelous fl. alii 668. quondam Thoas ibid.
450.	1099.		Acheron fl. lacus 39, 470, 500. nomen
Abila	Acclamationes sacrorum		unde ibid.
Abisari regio	Ace quæ Ptolemais		Acherontia palus
Abietes	1078.		350.
Abonu teichos opp.	Acer Sinopenfis		Acherusia
Aborace	791.		351, 352.
Aborigines populi	Acerræ 305. Campanorum urbs 358. Um-		Acherusia palus
Aborrhæ f.	briæ oppidum 354. Acerrarum navale		470.
Abrettina Myfiæ pars	355.		Achillis foror, Sperchei mater 628. ditio,
Abrettenus Jupiter ejusque sacerdotium	de Acervis quibusdam lapidum fabula		populi ibid. Achillis fanum 721. A-
latroni concessum	1146.		chilli septem urbes promissæ 520, 522.
Abrettina Myfia	Acefines fl. 988. 994. prope Acefinem		Achillis populationes 64. cognatio cum
Abrotonum urbs	castra 985. de Acefinis arboribus 988.		Jafone et Euneo ibid. Achillis Dromus
1179.	Achæorum gens 50, 90, 312, 487, 719.		445. Achillis ditio 627. de Achillis oræ
Abfyrus Medææ frater a forore, persequens	Achæi dicti Peloponnesii 537. Achæi		maritimæ imperio 630. et f. urbibus
eam occisus 455.	Phthiotæ 530. eorum virtus ibid. Achæi		ibid. Achillis tumulus 859. portus ibid.
Abfyrtes insulæ	485. Ionum expulsores ibid. Achæis		templum ibid. Achillis vallum 881. sub
Abus mons	arbitrium commissum de mutuis urbium		Achille Thessali 624. Achilli sacra Leuce
766, 771.	controverfiis, a Thebanis 556.		insula 442. Achilles ut aggressus Ilienfes
Abydus 848, 850, 851, 852, 871, 910,	Achæi in Ponto Orchomeniorum coloni		844. Achilles Mynetis interfecto et Epi-
1152. circa Abydum loca 846. Aby-	603. Achæi obscuri primo, postea Spar-		strophæ 879.
dus Troadis initium 842. ad Abydum	tanis antecellentes 559. ab Achæis loco-		Achillea fraxinus seu Pelias
iter 844. ab Abydo ad Adrasteam Troes	rum habitatorum ordo ibid. Achæis		654.
846. inter Abydum et Ælepus Troes	Deorum mandatum de Crotone conden-		Achilleus pagus
845. Abydi conflagratio 853.	da 377. de Achæis 90, 555. et seq.		721.
Abydenæ fauces	Achæorum origo 555. d. nomina quibus		Achilleum, vicus
842.	tribuit Homerus 50. b. non alii ibid. laus		449.
Abydensia	in administratione Reipubl. 556. ab iis		Achillis clypeus 7. Achillis et Lycomedis
1152.	jura trans sumpta ibid. fines, regio 555.		affinitas 633.
Abydenus Osiris	collegium 609. dissolutio, relectio 557.		Achivi 829. omnes hostes Trojanorum sic
1153.	corpus ad Philopoemenis præturam uf-		dicti ibid.
Abylyx mons	que firmum 558. Achæorum acta 971.		Achivorum bellum contra barbaros 404.
233.	de Achæorum muro 140. Achæorum ab		Acholla civitas
de Acacesio Ithacæ curia	expeditione Iliaca appulsus, et quo 376.		1175.
433.			Acidon fluvius
			506.
			Acila pr.
			1094.
			Acilefina
			770.
			Acilifena
			766, 767.
			Aciris fl.
			380.
			Acton inter Dactylos Idæos
			690.
			Aconites, montana gens
			319.
			Aconitum in Heracleotide
			787.
			Acontia

INDEX STRABONIS

Acontia urbs	205.	Adrastrus rex	849.	Æginetæ in partem gloriæ ad Salaminâ	
Acontius mons	603.	cum Adrastro et Polynice Thebarum op-		partæ admitti 571. eorum classis memora-	
Acratus	481.	pugnatores 472. Adrastrî fugientis cur-		bilis ibid. cur Myrmidones dicti	544.
Acræ vicus	722.	rus contrafactus 587. salus ope equi Ari-		Æginetarum coloni	545.
Acrephia urbs	596.	onis ibid.		Æginium Tymphæis confine	475.
Acræphium	599.	Adriæ cognomentum	459.	Ægirusa	572.
Acresthus v.	481.	Adria	32, 83, 69, 147, 302.	Ægisti adulterium	24.
Acriæ	498.	Adria mare	90, 163.	Ægium urbs	490, 559.
Acrisius, ordinis Amphyctionum primus		Adriæ obversa	291.	Ægium Neptuni templum	488.
institutor 609. plura ibid. Danaes pater		ab Adriæ intimo sinu ad Sardianos regio	454.	Æglete urbs	65.
712.		Adria Piceni locus	346.	Ægletæ Apollinis templum	706.
Acritas, initium Messeniæ sinu 521. qui		Adriaticus sinus 129. ejus recessus 143;		ad Ægos potamos pugna	414.
et Asineus ibid.		145. intimum 296, 297. Adriaticum		Ægrotorum in via depositio 210. circa eos	
Acrocorinthus m. 549. præceps 550. arx		mare 286, 361. Adriatici sinu intimo		Babyloniorum et Ægyptiorum mos 210,	
Corintho 524. in Acrocorintho puteo-		vicini 290. ejus nomen unde 302. fau-		1058.	
rum copia 550. ignorata Straboni ibid.		cium initium 459. et f.		Ægua urbs	186.
Acrocorinthus Antigono adempta 558.		Adrume civitas	1178.	Ægypti metropolis 1155. de Ægypto,	
Acrolissus	457.	Adscititi	917.	Ægyptiis 47, 32, et seq. 165.	
Acrolochas	1123.	Adultiorum educatio apud Cretenses	704.	Ægyptus 9, 24, 44, 50, 56, 60, 81. Æ-	
Acta, Actica, quæ Attica	568.	Adula mons	267, 286, 300.	gyptus fluvialis insula 47. Nili donum	
Acta, litus Atticæ	86.	Adulteri supplicium	1111.	778. tota fluvii donum, aut quæ pars 52.	
Acta Leucadis nunquam tulit nomen 674.		de Æa 32. Æa urbs 65. ad Æam naviga-		Ægypto sine aqua imbrum 253. Æ-	
Actæ quædam ante mare Hyrcanum sitæ,		tio 31.		gypti falsugo 73. Ægyptus inferior 99.	
et de iis quid narretur 743.		Æaci patria	544.	infra Delta sita 44. quid Ægyptum præci	
Actæ incolæ	674.	Æaci vota de formicis	544.	vocavere 1124. Ægypti reditus 1132.	
Actæon a quo Actica	576.	Æacidarum familia 469. regnum	857.	pax status 1159. et seq. Ægypti partes	
Actæi Apollinis oraculum item Dianæ		Salaminæ dominium 571.		oleo carentes 1147. aliarum rerum co-	
ejusdem 848.		Æanes a Patroclo occisus	617.	pia ibid. in Ægyptum aditus 1138. qua	
Actan	883.	Æaneium lucus	ibid.	difficiles ibid. ad Ægyptum Indiæ simi-	
Actia certamen Olympicum	471.	Æanis fons	ibid.	littudo 991.	
Actiacum bellum	772.	Æantium tumulus	858.	Ægypti reges ab Aristotele edocti biblio-	
Actiaca victoria 561, 786. calamitas 1127.		Æas fl.	392.	thecas componere 875. in Ægyptum	
Actiacus triumphus	709.	Æas qui Aous	458.	parata classis Alexandri 991. Ægypti res	
Actica regio ab Actæone	576.	Æclus 465. frater Ellopi	649, 651.	Homero ignotæ 430. Ægypti biblus	
Actii Apollinis templum	471.	Ædephus Eubææ	616.	1134. Ægypti maritima 1117. fines	
Actius Apollo	471.	Ædepsi thermæ	88.	ibid. Ægypti regum cura circa lapides	
Actium	658.	circa urbium Ædificationes Romanorum		quosdam 1095. Ægypti status et admi-	
Aquinum	339.	et Græcorum cura 336. et f.		nistratio morte Antonii et Cleopatæ	
Acusilaus Argivus scriptor	689.	de Æde quadam, nihil pictum habente		1130. et f. Ægyptus imperio domi-	
Acutæ insulæ 509, 668. quæ Thoxæ ibid.		1143.		orum ebrioforum liberata 1130. Ægypti	
quibus Meges præfectus	669.	Ædibus modus impositus ab Augusto lxx.		locus tantum ubi ovis immolatur 1139.	
Acyphantes	620.	peditum 336.		Ægypti terra quædam vitraria 1077.	
Acyphas urbs	629.	Ædiles Indorum	1006.	de Ægyptiacis rebus	1164. et seq.
Ada, Hecatomni filia, Hidriei fratris uxor		Æduli. vide Hedui		Ægyptii 51. Ægyptiorum commigratio 90.	
939. regno ejecta, ibid. supplex Alexan-		Ædta rex Colchidis	65, 67.	de primis Ægyptiorum regibus 1124.	
dro facta 940. suis restituta ibid.		ab Ædta navigatio	65.	Ægyptiorum exsulum insula 158, 1116.	
Ada Pixodari filia	ibid.	Aiga prom.	883.	Ægyptiorum defectio a Romanis 415.	
Adæ ad Ida	892.	Ægæ urbs	559.	Ægyptiorum monumentis comprehensa,	
Adagium, vide Proverbium		Æga, Ægæ	560.	simplicitatis plena 435. Ægyptio more	
Adadates urbs	824.	Ægium, Ægienses ibid. Ægæ Ægiram		structum templum 1142. Ægyptiorum	
Addua amnis 267. magnum flumen 294.		translatæ 559. Ægæ aliæ Euboicæ 559.		periculum pro aggressionem contra Æthi-	
unde in Padum exit 267. ejus ortus 300.		588. Ægæ Æolicis urbibus addendæ		opes 1160. Ægyptiorum luctus erga	
in lacum Larium lapsus 287.		891.		mortuos 1058. Ægyptiorum esse, lutum	
Adeimantus Lampiscenus	851.	Ægææ oppidum	963.	manibus tractare: massam, ex qua pa-	
Adelphius scriptor, Parthicæ expeditionis		Ægææ quæ Augeiæ	529.	nis fit, pedibus 1165. Ægyptiorum re-	
descriptior, Antonii comes 761.		Ægæum mare 41, 164, 165, 169, 468,		gis de Polycrate vaticinium 914. in Æ-	
Adherbalis cædes	1174.	883. unde dictum 560.		gyptios cantari solitum 1137. Ægypti-	
Ades	196.	Ægei maris sinuum nomina	480.	orum inventum geometria 1076, 1118.	
Adiabena 735, 1046, 1057. extra fines Ar-		Ægeus	565.	Ægyptiorum imbelles animi 1160. Æ-	
menia 770.		Ægaleum mons	520.	gyptiorum regia 1144. apud Ægyptios	
Adiatorigis et filii mors, de iis triumphus		Aigan	883.	vivendi ratio 1117. administratio, reges,	
786. Adiatorigis perfidia ibid. filii pie-		Ægira urbs	559, 560.	sacrorum cura, alia ibid. et seq. Ægyptii	
tas 806. memoranda circa eos ibid.		Ægeirus pagus	886.	reges Syris inimicis 955. Ægyptii cir-	
Admetus 65. cui Apollo servivit 653. de		Ægefta	393.	cumcisi 1102. apud Ægyptios schœno-	
administris Deorum diis dictis 687.		Ægefta Siciliæ	874.	rum varia quantitas 1139. Ægyptiis	
Adobogion Pergamenus Galatarum tetrar-		Ægefta muro cincta	366.	orti Judæi 1165. de Ægyptiorum cultu	
cha 896.		Ægeftæ aquæ potabiles	396.	1082. Ægyptiæ mulieres interdum qua-	
Adolescentes flore ætatis abuti ubi non		Ægeftes Trojanus	393.	tuor geminos parientes 989. una septem	
turpe 278.		Ægeftes Arminii focer 422. ad Romanos		geminos 990. Ægyptia templa 1158.	
Adolescentes ætate integri loco fervorum		transiens, post spectator eorum quæ sibi		Ægyptia alpis 1164. Ægyptiæ Thebæ	
998. contra adolescentes cingulo præ-		charissima, in triumphum a Romanis		1043. Ægyptiæ insulæ 93. Ægyptiaca	
scriptam mensuram excedentes multa		ducta 422. ei honos habitus a Romanis		domicilia 1092. Ægyptiaca faba 1134,	
278.		ibid.		1164. Ægyptiæ fabæ in Acefine ab A-	
Adonis fl. et ejus templum in Byblø 1074.		Ægeftensium, Ægefteorum emporium 383.		lexandro visæ 991. Ægyptiæ irroga-	
Ador castelli præfectus	768.	Ægeftus Trojanus ad Erycem missus 366.		tionem 733.	
Adramyttena	688, 879.	Ægeus Pandionis f.	569.	Ægyptiacum Delta	1092.
Adramytteni	878, 879.	Ægialeia 555. Ægialenses ibid. Ægiali		Ægyptiis obliquis exhaurire	196.
Adramyttenus sinus	871, 872.	quæ Sicyon ibid. Ægialon ibid. Ægia-		Ægyptius murus	1074.
Adramyttenus fenatus in gratiam Mithri-		lus 507, 789.		Ægyptius portus	1076.
datis occisus 881.		Ægiensibus datum oraculum	655.	Ægyptium pelagus 45, 51, 160, 162, 165,	
Adramyttenorum aqua	882.	Ægilipis salebræ	659.	713, 1125.	
sinus	883.	Ægimerus Cheruscorum dux	422.	Ægyum	651.
Adramyttium	868, 881.	Ægimurus	401.	Æletani	212.
Adramyttium, urbs memorabilis 881. male		Ægimurus insula	162, 1177.	Ælius Catus in Getas coloniam ducit 437.	
acceptum bello Mithridatico ibid.		Ægina 163, 534, 536. Æginæ tractus		Ælius Gallus 1143. de Ælii Galli in Ara-	
Adramyttium Atheniensium colonia 872.		80. descriptio 544. et seq. insulæ 545.		biam expeditione 1107. et seq. Ælius	
Adrapia v.	1027.	in Ægina cûsum primo argentum a Phei-		Gallus Arabiam ingressus quid egerit	
Adrastea regio, campus 817, 832, 847,		done 545. Æginæ cum Atheniensibus		1160. et seq. Romanorum exercitus	
848. ad Adrasteam ab Abydo omnes		de palma pro bello ad Salaminam con-		ductor 157. Strabonis sodalis et amicus	
Troes 846. Adrasteæ mons 832. fanum		tentio 544.		ibid. et 1155.	
848.		Æginenses	578.	— Ægypto præfectus	157.
				Æmilie	

INDEX STRABONIS.

- Æmilie viæ duæ 307.
 Æmus Thraciæ mons 461, 452. de eo quid
 falso Polybius 452, 462. ad Æmum
 gentes 461.
 Æmon 642.
 Æmonis ditio ibid.
 Æmonia regio ibid.
 Ænarium Jovis lucus 561. Achæorum
 comitiis locus ibid.
 Æneas 816. Æneæ errores 70, 201. Æ-
 neam Trojæ remansisse, in regnum Pri-
 ami successisse 874. Æneæ ditio 860,
 877. Æneæ peregrinatione loca nobil-
 itata 331. ritus sacrificiorum ab illo
 traditi, servati 331. Æneæ de Rutulis
 victoria 326. Latino regi opem fert ibid.
 ejus regno potitur ibid. Æneæ regia,
 ditio 873. fuga ibid. cum Priamo ini-
 micitiæ 873. Æneæ cum patre Anchise
 et filio Ascanio Laurentum appulsus
 326. urbem condit ibid. Æneas gentis
 Romanorum princeps 857. ejus pro-
 pugnator Julius ibid. de Ænea Anchisa,
 Ascanio 874.
 ab Ænea ad Palæscæpsin stadia 868.
 Æneia urbs 656.
 Æneianes 90, 619. deleti 620.
 Ænesipasta insula 1133.
 Ænesiphya prom. ibid.
 Ænesius 665.
 Æneianes 741. c. Æneiana urbs ibid.
 Ænianses Ætolis finitimi 90.
 Æniansus Vitii condit 771.
 Ænianses Paphlag. vox 800.
 Ænigma 197.
 Ænius fluvius 868.
 Ænus mons 665.
 Ænus quæ Poltiobria 462.
 Æoles 485. Theſſaliæ incolæ 312. Æo-
 lia 57.
 de Æolibus 90. Æolum clades 15. situs
 775. Æolum insulæ 31.
 Æolis 169, 938, 841. Æolidis urbes 843.
 Æolis et Troja in unum contracta 846.
 Æolenses 485, 651, 842. Æolenses Mag-
 nesii 928. Æolensium ditio 846. urbes
 871.
 Æolus ventorum promus unde dictus 35,
 399.
 de Æoli fabula 39.
 Æoli imperium 31. habitatio 399.
 Æoli insulæ 84, 369, 398, 399.
 Æolicæ urbes 801.
 Æolicarum urbium Lesbos mater 885.
 Æolica gens 485. classis 583. colonia 15,
 584, 841.
 Æpalus rex 620. gratiam Herculi reddit
 pro beneficio ibid.
 Æpasitus campus 506.
 Æpeia quæ Thuria 522, 523.
 quæ Methona 523.
 Æpia 520.
 Æpy *Ἐπύριος*, an sit Margala 507. b.
 Æpytus Nelei filius 908. b.
 de Æquatore 131. a. b. 134. d. de plaga
 æquatori subiecta 134. c. æquator cœ-
 lum ut dividit 149. b. de habitatione
 sub æquatore 135. a. et f.
 Æqui populi 326. d.
 Æqui Quiritium vicini 329. eorum ur-
 bes vastatæ ibid. Æquorum subjugatio
 329. Æquorum ager 340.
 de Æquinoctiali ortu et interitu 147. cir-
 culo 152.
 Æquinoctialis meridionalium habitatio-
 num terminus 92. dividit terræ globum
 in duo hemisphæria 134. a tropis dis-
 tantia quanta 175, 176. æquinoctiali
 subiecta terra non est montosa 135.
 Ær apud Britannos 280. ær in palude
 innoxius 301. æris tam bona quam mala
 temperies frigore et calore æstimatur
 413. æres adeo tenues ut nulla volatilia
 in eis invehantur 1001.
 Æris constitutio et natura in ædificiis
 fruendis observanda 11. æris triplex
 temperies Zonarum numerum quina-
 rium arguit 133.
 Æria urbs 256.
 Æs apud Cotinas 188. in Temesa Italica
 798. Cyprium, solum ferens Cadmiam
 lapidem 224. alia ibid.
 Æris effusio 197. æris fodinæ 974, 1173.
 Ærariæ officinæ prope Temesam 368.
 ærariæ officinæ quæ et aurariæ dictæ
 195.
 Æreæ hydræ gelu ruptæ 109, 445.
 Ærea scuta Ligurum, Græcorum 284.
 Ærugo Cypria ad medicinas expetitur 974.
 Æsar amnis et de eo fabula 315.
 Æsarus fluvius, portus 376.
 Æschinis mater a Demosthene vituperata
 687. Æschines orator 911. in exilio
 mortuus ibid. ob linguæ licentiam in
 Pompeium Magnum ibid.
 Æschylus 61, 371, 495, 561, 571, 686.
 Æschyli fabula 252. Prometheus Solu-
 tus 48. Pontius Glaucus 652. Æschy-
 lus Homero adſtipulatus 434. Æschylus
 in Supplicibus seu Danaïdibus 313. a
 Poſidonio reprehensus, a Strabone defen-
 sus 252. in Niobe 839. in Myrmid. 884.
 Æsculapii templum 109, 634, 868. no-
 bile 559. Æsculapii simulacrum 821.
 ab Aldrubalis uxore cum ipsa concre-
 matum 1176.
 Æsculapio nati 636.
 Æsculapii Colotæ dedicatio 491. Æscu-
 lapii lucus 1075. ædes 941. posteri
 629. fanum Tricæum 522. de Æscu-
 lapio 543. ejus templo, morborum cu-
 rationibus ibid. Æsculapius ubi natus
 927.
 de Æſepo 799, 830, 858, 867, 868. inter
 Æſepum et Priapum amnis 847. ad
 Æſepum ab Abydo stadia 853. Æſe-
 pus ad Zeleam 832. ab Æſepo Troadis
 initium 842. Æſepi ostia 847. inter
 Æſepum et Abydum Troës 845. Æ-
 ſepus Myſorum limes 816. Æſepo ad-
 jacens regio 841, 842.
 Æſernia oppidum 359. Samnitum urbs
 340.
 Æſis fluvius 307, 323. Æſis inter Anco-
 nam et Senogalliam 345. Æſis in Adri-
 aticum mare effluit 323.
 Æſium oppidum 324.
 Æſepi ostia 816.
 Æſtas aurea dedicata Delphis 381.
 de Æſtu maris 7, 237. de æſtu maris apud
 Cimbroſ 424. æſtus ingentes ubi 444.
 æſtus marini in Hiſpania 206.
 Æſtuarium Oceani 229. æſtuaria quæ vo-
 centur 184.
 Æſyetæ ſepulchrum 861, 863.
 Ætati loca priora tributa 209. ætatis flore
 ubi adoleſcentibus non turpe abuti 278.
 ætatis noſtræ fraudes, vitia, 434. et f. a
 nobis ad barbaros et viros ſimplices fru-
 galesque tranſlata ibid.
 Æthalia 162, 316, 319. plura 316.
 Æthaloeis torrens 689.
 Ætherii Æthiopes 159.
 Æthices 472, 629. Æthicum regio 623.
 Æthices fontes 475.
 Æthicia ibid.
 Æthiops quidam Ægypti invaſor 1080.
 non necesse ſed naſi mutilatione maleſicia
 coercens ibid.
 Æthiopes 24, 49. bipartiti 44, 48. Æthi-
 opum ſagittatio 1170. Æthiopes qui
 dicti 51. cur Æthiopes nigri ac criſpi
 990. Æthiopibus ſol propinquus ut di-
 citur 991. contra Æthiopas aggreſſio ab
 Ægyptiis 1160. de Æthiopibus ſupra
 Ægyptum incolentibus 131. Æthiopes
 ad meridiem, Meroënque porrecti 1159.
 Æthiopum vita vilis et inops 1117. ær
 ibid. de Æthiopibus, Æthiopia 45. et
 f. 48. et f. 170, 171. Æthiopes ultimi
 ad Oceanum 4. juſti ibid. extremi ho-
 minum 11, 45, 46. Æthiopes Megabari
 1102. alii. Æthiopum impreſſio in The-
 baidem 1160. Æthiopum heſperii 1169.
 Æthiopum regio 1163. armatura, veſ-
 tis, mulierum etiam armatura, earum
 oris labii æneo circulo trajectio 1163. de
 Deo Æthiopum ſententia, ibid. eorum
 nuditas, alia ibid. ad torridam habitan-
 tium, irreligio ibid. Æthiopes bifariam
 diviſi 46, 47, 48, 56. eorum eboris co-
 pia ibid. eorum inopia ibid. Æthiopes
 occidui orientalium lingua utentes 139.
 Æthiopium diviſio 141. Æthiopum
 mos circa familiares regis aut mutilati
 aut mortui 1164. apud eos regum cura
 ibid. Æthiopum fuga, armatura 1160.
 et f. Æthiopes mille captivi ad Cæſa-
 rem miſſi 1160. Æthiopes Sili dicti
 1098. Æthiopes Ætherii 159.
 Æthiopiæ res Homero non notæ 432.
 Æthiopia 60, 91. Æthiopiæ primus ſub-
 actor 1093. Æthiopiæ partes non com-
 pluuntur 1173. Æthiopiæ fines 1117.
 in finibus Æthiopiæ Romanorum præ-
 ſidia 1131. Æthiopiæ aromata 989.
 Æthiopia Scythia major 49.
 Æthiopiam ab Ægypto divellunt quidam
 47. Æthiopiam quomodo diſtinguere
 licet 48.
 Æthiopici regni caput Meroë 1166.
 de Ætna 31, 35. et circa eam prædationi-
 bus 394. de Ætnæ montis ignibus 323.
 et f. alia ibid. Ætnæ crateres 387.
 Ætnæ accidentia 371. Ætna quæ Ca-
 tana 387. Ætnæ natura 356. ex Ætna
 defluentia flumina 385.
 Ætnæus ignis 355. Ætnæi ignis vis 79.
 Ætnæi montes 392.
 Ætolia 517. Ætolia in duas partes diviſa
 657, 678. Ætolia occupatio 472. vaſti-
 tas 563. limes 671.
 de Ætolis 622. ab Ætolis occupata regio
 518. Ætoli a Bruttiis expulſi 367, 368.
 Ætolorum et Acarnanum deſcriptio
 655. et f. diviſio ibid. Ætolorum et A-
 carnanum ſimul implicita loca 675. et
 f. Ætolorum decem urbes antiquiſſimæ
 676. Ætolorum republ. 466. Ætoli
 verſus ſeptentrionem incolentes 604.
 Ætolorum et Acarnanum conjunctio
 contra Macedonas, Græcos, Romanos,
 quid valuerit 672. Ætoli Thoantem ſe-
 cuti 367. Temesæ conditores ibid. Æ-
 toli 484, 488, 514, 619. ibid. Ætoli
 Romanis auxilia ferentes 640.
 Ætolus Endymionis f. 676. de Ætolis,
 Ætolia 677. et f.
 de Ætolo, Ætolis, Ætolia, 613. de Ætolo
 ejeſto 517. et f.
 Ætolicæ gentes 678.
 Ætolici montes 623.
 Ætolica quædam promontoria 87.
 Ætolica ditio montana altera, Epictetos
 altera 672.
 Æxonenſes 578.
 Affirmationem qui cohibet, in neutram
 partem inclinat 106.
 de Affluxu et refluxu maris 62.
 Affluxus ubi et refluxus ut Oceani 299.
 Afranius et Petreius Pompeiani duces ubi
 victi 220.
 de Africa 9, 24, 51, 460. de Africa ſeu Libya
 1166. et f. Africa latitudo, longitudo
 1167. in Africam a Lilybæo trajectus
 qua breviffimus 384. Africa ora 48.
 Africa figura 1166. triangula 1167.
 Africa quantitate minor Europa 1166.
 Africa tota inundata 83. de Africa, Æ-
 gypto et Æthiopiæ contigua 170. et f.
 ab Africa in Sardiniam trajectus 319.
 Africa partes, juris Carthagenenſium
 quæ non eſſent, regibus Romano im-
 perio parentibus conceſſæ 415. in Africa
 urbs quam bis invenire non poſſit unus-
 quiſpiam 432. Africa in Romanorum
 poteſtatem data 414. Africam terram
 non eſſe orbis partem 1166. etiam Eu-
 ropæ additam, Aſiam non æquare ibid.
 Africa res Homero ignotæ 431. Afri-
 cum ſeu Libycum mare 161, 468, 713,
 970.
 Africus ventus 43.
 Afrorum pericula ex locorum imperitia 15.
 de Afrorum cultu 1082.
 Agamedis opus 610.
 Agamemnonis in reparatorem priſtini Ilii
 execratio 866. Agamemnonis claffis 856.
 Myſiam populans 15. de locis Aga-
 memnoni ſubditis 547. Agamemnoni
 reſponſum

INDEX STRABONIS.

- responsum ex oraculo Pythii Apollinis
 605. ad Agamemnonem Menelai verba
 685. Agamemnonis thorax 56. ab Aga-
 memnone dedicatum fanum 920. ab
 Agamemnone templum conditum 916.
 ab Agamemnone duodecim deorum
 ara posita 871.
 Agamemnonia stirps 842.
 Agapenor Paphi conditor 973.
 Agatha urbs, Massiliensium constructio
 246, 250.
 Agatharchides scr. 1106. Agatharchides
 Peripateticus 938.
 Agathocles Lyfimachi pater 893. filius
 ibid. de iis tradita ibid. Agathocles
 Siculorum tyrannus 369. Vibonem oc-
 cupat ibid. Agathocles a Tarentinis
 arceffitus 404. Agathoclis Siciliae ty-
 ranni classis contra Carthaginenses
 1178.
 Agathoclia Philopatoris mater 1120.
 Agathyrus, oppidum 383.
 Agela cum Agela pugnae genus 704.
 Ager trigecuplum reddens 449. Agri mira
 fertilitas 732, 733.
 Agrorum singulis octenniis divisio apud
 Dalmatas 456. Agrorum dimensio ex
 Nili confusione 1076.
 Ageftis Dea magna mater, e Phrygia dicta
 Rhea 683.
 Agger ab Hercule extructus 352. agger
 lecti lapidis 87. aggerum in mare con-
 gestiones 432. agger saxorum prae-
 ruptorum, et magnitudine turrium 87.
 aggeres Semiramidis 1046.
 Aggerationes terrae 86.
 Aggestiones Niloticæ Homero notæ fue-
 runt 52.
 Agis Eurysthenis filius 530.
 Agidos urbs Anemurium 956.
 Agidis instituta erga Helotas 530.
 Agidus 971.
 Agni cornu prom. 1136.
 Agoracriti Parii opus Nemesis simulacrum
 575.
 Agra locus Athenis 581.
 Agradatus fl. qui Cyrus 1034.
 Agræa Ætoliae 492.
 Agræi 678, 1091. Ætolica gens 656,
 658.
 Agrorum urbs 1109. fertilis regio ibid.
 Agri Mæotici populi 723.
 Agriani 481.
 Agriænes 460.
 Agricolarum in India immunitas 1001.
 Agricola Cherronesi 450. latrocinii non
 abstinentes et similibus injuriis ibid.
 Agriculturae ignari nonnulli Britanni 280.
 Agriculturae peritus Ulysses 26.
 Apud Agrigentum lacus 397.
 Agrigentum Ionica colonia 392. ejus na-
 vale ibid.
 Agrigentinum emporium 383.
 Agrii qui Cynamolgi 1096.
 Agrius 679.
 Agrippa 269. ab Agrippa duæ legiones
 apud Berytum collocatæ 1074. ab A-
 grippa translatus Lysippi opus 851.
 ab Agrippa structuræ ab Hercule factæ
 reparatio 352. Agrippæ bello Asiatico
 res gestæ 521. m. Agrippæ industria
 circa ædificationes 337. donaria ibid.
 ab Agrippa viæ per Lugdunum apertæ
 292. ab Agrippa cæsa sylva circa
 Avernum 352.
 Agylla, quæ postea Cære 312. ejus con-
 ditor ibid.
 Agyllæorum thesaurus ibid.
 Ajax Locrus 617.
 Ajax Telamonis f. Salamina tenens 571.
 Ajacis scutum 592. Ajacis monimen-
 tum, statua sublata, reddita 858. Ajaci
 res sacra fieri solita 859. Ajacis nomen
 pontificibus traditum 959.
 Ainea opp. 480.
 Alabanda urbs 847, 942, 944. de ea face-
 tum dictum 945.
 Alabandenses viri memorabiles 945.
 Alabastris lapis 834.
 Alabes Nili piscis 1164.
 Alæsa, oppidum 383.
 Alalcomenæ urbs 474, 596, 600, 666.
 Alalcomenii 600. in reverentia habiti
 ibid.
 Alazia urbs 797, 799. deserta 797.
 Alazonum pagi 797.
 Alazonius amnis 730.
 Alba urbs 340. Alba per Ascanium con-
 dita 326. Albæ regnum 326. Albæ
 descriptio 344. Alba loco custodiæ
 a Romanis data 344. Alba dempto
 templo diruta 329.
 Alba acta prom. 1133.
 Albani 169, 415, 748, 765.
 Albanorum descriptio 731.
 Albani Caucasi 729.
 Albani civibus Romanis ascripti 329.
 Albanorum cum Romanis eadem lingua,
 sacra et jura communia 329. mutua
 connubia ibid. plura ibid. de Albanus
 multa et nova 731, 732, 733. de Al-
 banorum templo cultu, sacerdote, sacri-
 ficiis, de lethalibus in regione animalibus,
 733, 734. et f. Albanorum arma-
 tura 733. venatio, reges, alia 733. et f.
 Albanus mons 338, 342, 343.
 Albanum vinum 334.
 Albania 730.
 ab Albania, via 731.
 Albienses 285.
 Albii montes 453. trajectus ibid.
 Albiæci 285.
 Albingaunum oppidum 283.
 Albis 419. Albis a Rheno distantia 423.
 inter Albin et Rhenum gentes 419.
 flumina ibid. ultra Albin sita non adi-
 verunt Romani 426. non alii ibid.
 trans Albin ad Oceanum scriptori nostro
 ignota 426.
 Albius mons 283.
 Albius Intemelium ibid.
 Albulæ aquæ frigida 341.
 Albus pagus 1108.
 Alcæus 597. scr. poeta 53, 872, 886, 945.
 ejus carmina ibid. Alcæus de Onchesto
 mentitus 599.
 Alcæi in Ægyptum adventus 53.
 Alcæi clypeus Minervæ cæsiæ dicatus
 864.
 Alcestis 65.
 Alchædamus Rhambæorum Rex 1070.
 Alcimedon 529.
 Alcmena Herculis mater 514.
 Alcæon Argi Amphiloichi conditor
 472. ejus liberi ibid. Alcæon Am-
 phiarai f. 674. ejus bellum contra
 Thebanos ibid. auxilia lata ibid. Alc-
 mæon a Diomede invitatus 472.
 Alcæon, Ætoliam occupat 613.
 Alcæonidis conscriptor 660.
 Alcan poeta 432, 495, 671, 703, 839.
 Alcani latipedes 61, 432.
 Alcyonium mare 570, 581.
 Aleas filiam cum nepote Telepho in mare
 abjicit 883.
 Alæ Minervæ templum 563.
 Aleius campus 802, 963.
 Aleisium 496. quod et Alesæum ibid.
 Alæsa oppidum 393.
 Aleseni Arabes 1050.
 Alesæum 496.
 Alesii tumulus 511.
 Aletes 565. Corinthi auctor ibid.
 Aletrium urbs 340.
 Alex fl. 374. de eo peculiare quid ibid.
 Alexander Magnus 823. Alexander e Jove
 natus 1153. de Alexandro multa ibid.
 de eo oracula ibid. Alexander Cyri stu-
 diosus 753. res ab eo gestæ ibid. et seq.
 Alexandri apparatus contra Spitha-
 menem, Bessum 755. ab Alexandro
 constructa classis 743. Alexandri in
 Asiam transitus 652. ab Alexandro mos
 sceleratus contra senes et morbo affec-
 tos, sublatus 753. de rebus Alexandri
 Strabonis commentarius 105. Alexan-
 dri accurata regionum cognitio 104.
 Alexandro datum consilium 99, 100.
 Alexandri studium circa viros egregios
 99. Alexandri expositio apud Ro-
 manos de prædonibus Tyrrenis 330.
 Alexandri corpus Perdicæ ablatum
 1126. Alexandriam delatum 1127.
 circa tumulum male gesta ibid. Alex-
 andri domum reditus 435. eidem dona
 a gentibus oblata ibid. Alexandri ex-
 peditio in Thraces ibid. Alexandri pa-
 tria 1069. Alexandri de Græcis dic-
 tum 99. de Barbaris ibid. Alexandri
 sepultura 1127. Alexandri victoria de
 satrapis Darii 847. Alexander decem
 aut xi. annorum regnator 1044. Alex-
 andri cogitatio de regia in Arabia con-
 stituenda 1113. ab Alexandro perlectus
 Homerus, adnotatus 857. Alexandri
 beneficentia erga Brachmanes 1013.
 Alexandrum quid movit ut orientales
 partes omitteret 997. ejus mortis peri-
 culum 977. Alexander navigans et sca-
 pham suam gubernans 1052. Alexan-
 dro in fomnis remedium contra serpen-
 tes oblatum 1025. de Alexandro et
 ambitione ejus 978. Alexandri cogi-
 tatio in Arabiam 1052. ab Alexandro
 catarractæ everfi 1051. Alexander ipse
 phalangem ducens 963. in Alexandrum
 Macedonum in vidia verba 993. et
 Alexandri narthecio poeseos Homericæ
 enarratio 857. ab Alexandro Araxis
 trajectus 1034. ab Alexandro Tigris
 transitus 1059. Alexandrum se Nili
 initium invenisse, credidisse 991. ab
 Alexandro viâ Cyri sepultura 1036.
 Alexandri aræ apud Indos pro termino
 235. Indica expeditio ibid. Alexandri
 expeditionis comites 104. ab Alexandro
 fauces aperta 952. Alexandro Philippi
 f. consecratus lucus 922. Alexandrum
 in Asia domanda comitati scriptores
 sibi dissidentes 977. Alexandri ad Gran-
 nicum pugna 855. erga Ilienses benefi-
 cia ibid. mors ibid. ad Alexandrum le-
 gati 826. Alexandri ambitio ex fama
 Semiramidis et Cyri 1024. Alexandri
 exercitus e nardo et myrrha testis et
 strata 1022. Alexandri et exercitus mi-
 feria 1023. et f. ab Alexandro circa
 fossas, circa regum sepulturas acta 1053.
 Alexandri trajectus 993. ab Alexandro
 subacta 977. de Alexandro 992. et f.
 de Alexandro et Brachmanibus multa
 1013. et f. Alexandri transitus 115,
 127. ad Alexandrum epistola 591. A-
 lexandri rerum scriptoribus credere pa-
 rum tutum 740. de Alexandri rerum
 scriptoribus ut gratiam ejus inirent
 737. Alexandri filii 1127.
 Alexandri successor 1129. ab eo alii
 ibid.
 Alexandri Paradis ad Helenam verba 580.
 concubitus amborum ibid.
 Alexander Molossus 404. a Tarentinis ac-
 cessit ibid. quo loco penit 368.
 Alexander Ætolus 969. scriptor 818,
 928.
 Alexander Philalethes 839.
 Alexander Antiochi f. 895. ab Attalo ad-
 jutus ibid.
 Alexander orator, cognomento Lychnus,
 scr. 920.
 Alexander pro sacerdote rex factus 1085.
 ejus filii ibid.
 Alexandria Ægyptia 166, 174. Alexan-
 dria ad Ægyptum aer innoxius 301. de
 Alexandria meridiano 92. Alexandriae
 gnomon 174. ab Alexandria navigatio
 153. Alexandria Troadis 174.
 Alexandria 860, 863, 869, 1132. Alex-
 andriae convenarum multitudo 1145. de
 Alexandria 1123.
 Alexandriae palma 1159. de Alexandria
 855. quæ Antigoniam ibid. Alexandria
 superata a Tarsensibus in disciplinis
 960.
 Alexandria mons 872.
 Alexandria, certamen 922.
 Alexandrum solum 689.
 Alexandria 841.
 Alexandria in Ariis 748.
 Alexandriae

INDEX STRABONIS.

Alexandriæ proxima	1143.	Alphorum sanatio quibus aquis	504.	Ameria oppidum 324. pontifici parens	
Alexandriæ meridianus	129.	Alpia prius Albia	283.		804.
Alexandria avehi sine mandato regis periculofum 139. ab Alexandria ad Carthaginem stadia 129. ab Alexandria ad Delta verticem circuitio 1139. Alexandria ad Ægyptum 86.		Alpinum	ibid.	Amennanum flumen	344.
Alexandrinæ plebis victus 1133. Alexandrinorum et Tarsensium plena Roma 962. Alexandrini multos peregrinos recipientes, suorum multos emittentes 961.		Alpina bestia cervi formam referens	292.	ad Amicitiam quid conducat, privatorum et multitudinis 608.	
Alexandrinus parallelus	173.	Alpionia	283.	Amictus ex arborum corticibus	747.
Alexandrinorum impetus in Petronium	1160.	Alpium oppidum	320.	Amiculum æstate Persis purpureum vel floridum 1042. hyeme floridum ibid.	
Alexandrinum bellum	1124.	de Altari pennis constante, fabula		Amisena	794.
Alexandrinorum genus incivile	1131.	Altes rex	845.	Amisus 102, 165, 384, 755, 800. Amisus illustris urbs 792. Piræum denominata ibid. capta, liberata ibid. et f. Amisus quæ Heneta 787. ab Amiso in Colchos navigatio 105. Amisus viris quibusdam insignis 794.	
Alexandrinorum mercatorum classis 157.		Althææ pater, dux Curetum	679.	Amitemum urbs Sabinorum 325. Amiteminus ager 347.	
Alexia, Mandubiorum urbs, 265. apud eam Arvernorum pugna cum Romanis ibid.		Althæmenes 700. Argivus 934. coloniae in Cretam ductor 702. Ciffi f. ibid. Argi conditor ibid.		Ammon	81.
Alga sua natura humida	271.	Altinum in paludibus	301.	de Ammonis templo, oraculi gloria 73. neglecta 1152. Ammonis templum 73. circa illud notanda ib. ad Ammonis oraculum Alexandri profectio 1153. Persei, Herculis ibid. Ammonis locus palmifer 1184. Ammonis oracula nutu et signis dari solita 1153. Ammonis promontorium thynnus speculandis 1178. de Ammonis oraculo consulendo, pro Aristonis libris 1122. Ammonia 1133.	
Alga Græcis Thyros est	507.	Altis 845. ejus filia Priamo nupta ibid. e qua Polydorus et Lycaon ibid.		Amnes circiter quadraginta in Pontum influentes 431. de amnis Galliae 243.	
Algam mare ejicit	78.	Alvearia in arboribus	107.	Amnias flumen	810.
Algidum oppidum	338.	Aluminis proventus in Lipara	398.	Amnisus navale	694.
Algidus mons	342.	Aluminosa terra purgando auro accommodatur 195.		Amoris leges apud Cretenses, collegium, magistratus 704. amoris mos peculiaris ibid.	
apud Algonum Thesmophoria et oppressio xxv. virginum in iis 89.		Alyattes 1043. Cræsi pater 609. Alyattis divitiæ 969.		Amorgus insula	712.
Alica ex frumento Capuano	348.	ab Alyatte donarium	609.	circa Amorium regio	833.
Alifæ Samnitica urbs	340.	Alyba 868. Alyba, Alybes 796. de Alybæ pro Chalybæ lectione ibid. et f. Alybum in Chalybum nomen mutatum ibid.		"Αμυρεα	611.
Alindorum deditio Alexandro facta	940.	Alyzeus Icarii f.	660.	Ampelites terra	458.
Alisium	496.	Alyzia	670.	Ampelus mons valde nobilis	713.
Alius	627.	Amabilis apud Cretenses non qui forma, sed qui fortitudine et modestia præstat 705.		Ampelos prom.	914.
Alizæ portus Herculi sacer	670.	de cornu Amalthææ fabula 669. veritas ibid.		Amphiale promontorium	573.
Allazonium	868.	ab Amantibus meretricis sepultura 1146.		Amphiaras	1084.
de Allazonibus	ibid.	Amanus mons 758, 777, 964, 1067, frustum a Cilicio Tauro avulsus 777.		Amphiaras Amphilochoi pater	920.
Allii illitus contra scorpiones	1174.	Amani portæ	964.	Amphiarai fanum 586. ad cujus exemplar structum ibid.	
Allitrochades	105.	Amanides	1067.	Amphiaras e curru in pugna prolapsus 587. ejus sacellum ibid.	
Allobroges 269. Allobroges Galli 1088.		Amani Persici genii templum	745.	Amphiarai oraculum 579. fuga ibid.	
Allobrogum campestris 257. Allobroges ibid. eorum multis hominum millibus expeditiones campos et Alpium convalles colunt 257. plura ibid. Allobroges, Roma missis provinciæ Narbonensis rectoribus obtemperantes 285.		Amardi 741, 744, 748, 761. Hamardi ibid.		Amphictyones 607. Amphictyonem equestre et gymnicum certamen 611. Amphictyonum sacra 622. ab Amphictyonibus consecratus campus, rursum culturæ subjectus 607. Amphictyonum conventus 542. urbium eo confluentium nomina ibid.	
Allobe, Alope	799.	Amari lacus	1140.	Amphictyonicum collegium	608.
Allopa	868.	Amarynthus amnis 517. pagus 653.		Amphidamas fl.	480.
Allotriges	211.	Amaryncæa in Buprasi relegata 494.		Amphigenia Macistiae	508.
de Alo	627.	Amasea 810. et f. Strabonis patria ibid.		Amphilochi 391, 465, 472, 656. a quo	
Aloa, Alopa pro Aloba	797.	Amasensium terra amplissima optima 810.		Amphilochi 472. supra eos siti ibid.	
Alobe	ibid.	Strabonis patria ibid. Amasia urbs, Strabonis patria 793. Amasia flumen 419.		Amphilochis	496.
Alonefus insula	633.	Amathus urbs 528, 972. fluvius 489, 499.		Amphilochus 472. Amphilochus Amphiarai f. 920. de Amphilochus 963. et f. Amphilochi mors 213.	
Alopa 797. Alopa pro Alyba ibid. Alope 617. Alope ibid. aliæ ibid. Alope Amazonum 798. Alopes multæ partes læsæ 89.		Amathufii	495.	Amphilochus inferiæ	963.
Alopecia insula	720.	Amathusium triticum	ibid.	Amphilochi, urbs sic dicta	213.
Alorus 479. Bottaica ibid.		Amatores apud Cretenses ut amasios parant et rapiunt 705.		Amphilochium	472.
Alos	631.	Amatorem non habere formosis et illustri ortu turpe apud Cretenses ibid.		Amphinomi et Anapiæ in parentes pium facinus	387.
Alos, Alopa	627.	Amazenes insulæ præfectus 1090.		Amphinomus	476.
Alosa e mari in Nilum recurrens		Amazenes regionis septentrionalia 810.		Amphionis et Zethi regnum, habitatio 597.	
Alpes et Gallia unde incipiunt 306. Alpes ubi incipiunt et porrigantur 242. Alpium ortus 282. Alpium alti transitus 245. de Alpium radicibus et circumferentia earum 297. in Alpibus complures lacus 293. tres magni ibid. Alpium montana qualia 290. convalles ibid. cum tenentibus campestris pax accolarum circa vertices, inter se suppeditationes ibid. et f. Alpes post Rhenum sitæ 168. Alpium descriptio 282. et f. Alpium montes 100, 168. Alpium fummitates a Liguria 291. unius montis specie ibid. postea in partes ibid. Alpium magnitudo et altitudo, cum Græcis montibus comparatio 293. Alpes ne intra quintum quidem diem conficendi possent ibid. earum longitudo ibid. transitus quatuor ibid. præcipientes ibid.		de Amazonibus 735. et f. a Gargensis divisio ibid. Amazones ubi ponantur ab aliquibus 797. earum urbs ibid. de Amazonibus tradita 799. Amazonum fedes 735. de Amazonibus fabula ibid. et f. res ab iis gestæ ibid. urbes conditæ ibid. Amazonum situs secundum nonnullos 798. Amazonum notitia 828. urbes cognomines ibid. Amazonas auxilio Trojanis non venisse 799. contra eas Priami bellum ibid. Amazonum campus 77. Amazonum colonia Themiscyræ 788.		Amphiscios una zona	132.
de Alpheo	489, 498, 508, 512.	Amazon Smyrna	908.	Amphiscii	173, 175.
de Alpheo amne et Eurota fabula 397.		Ambarvalia sic dictum sacrificium	328.	Amphissa urbs	619.
Alpheum a sanatione alporum sic nominatum 504. de Alpheo fluvio fabula 390. et f. et 391. Alpei ostia 384. Alpei fluxus ex iisdem locis quibus Eurotas 498. Alpei tractus 507.		Amblada, Ambladense vinum	824.	Amphissenses 607. supplicio multati ibid.	
Alpheionia, Diana	499.	Ambiani	270.	Amphistratus Castorum auriga	724.
Alpheiusa	ibid.	Ambitus terræ ex una quarta magnorum in cælo circulorum cognoscitur 149.		Amphitheatrum in campo Martio	337.
"Αλφειος pro Αλφ.	529.	Ambraciæ situs, conditor 471, 659. plura 471.		Amphrysus Boeotiæ urbs	613.
		Ambracius, Ambracicus sinus 163, 469.		Amphrysensium fines	614.
		Ambracii sinus ostium	469.	Amphrysus amnis	627.
		contra Ambrones Mario præstita opera Massiliensium	253.	Amphrysus	423.
		Ambrysus ejusdem cum Boeotico nominis	613.	Amuletis medicinam perficiunt Prumnæ	1019.
				Amulii et Numitoris fratrum 317. et seq.	
				Amyclarum situs	526.
				Amyclæ, prodictionis pretium datæ	529.
				Amycleum	402.
				Amydon	479.
				Amymones Neptuni fil.	536.
				Amymone	

INDEX STRABONIS.

Amymonē fons prope Lernam	538.	Andriclus mons	955.	Anthemusia	1061.
Amyntas Philippi pater	479.	Andrius fl.	867.	Anthes 939. Halicarnassi conditor	543.
Amyntas rex 620. ejus et Athamanum exercitus ibid.		Andros	711.	Anticafius m.	1058.
Amyntæ mors	834.	Andron scriptor	569, 665, 693.	Anticetus fl.	721.
Amyntæ ditio 822. ib. greges, regnum 823, 826.		Androclus 917. Androclus Codri Atheniensium regis f. 907.		Anticlidides scriptor	313.
Amyntas	957.	Androcopus Lebedi conditor	ibid.	Anticimolis	789.
Amyntas Deiotari successor	820.	Androcottus	105.	Anticirra urbs 604, 621, 629. alia in Locris occiduis ibid. oppidulum 613.	
Amyntæ uxor	473.	de Andromacha 845. Andromacha regina, Hectoris quondam uxor 857.		Anticragus m.	950.
Amyrus	641.	Andromeda 61. Andromedæ ceto expositæ fabula 1078.		Anticyra Phocensis 606. altera ad Cētam in sinu Maliaco ibid. Maliaca dicta ibid.	
Amythaonidæ	539.	Andronicus Peripateticus	937.	Antigenidas Alcæi poetæ frater	886.
Amyntor Ormenidas Phœnicis pater 636. Ormeni filius ibid. et 637.		Androthenes Thafius sc.	1089.	Antigonia 1066. quæ Alexandria 855.	
Amyzon urbs	942.	Anemolia quæ Anemorea	614.	Antigonus 860, 873, 925. Philippi f. 817, 1066. Alexandria conditor 855.	
de Ana fluvio 181. et seq. 185. intra Anam regio 182. ad Anam fluvium ora maritima 185. Anæ fluvii ortus 199.		Anemorea, quæ Hyampolis	ibid.	Antigono adempta Acrocorinthus	558.
Anabura	824.	Anemurium prom. 955. urbs Agidos	956.	Antilibanus m.	1072.
Anææ templum	1048.	Angidistidis templum	821.	Antilochi monumentum	859.
Anacharsis 437. sapiens dictus ibid. unde ortus ibid. de septem sapientibus unus ibid. apud Græcos qua in existimatione 435. cur apud Indos tibiam esse negaret 989.		de Ania fluvio, stagnorum effusione	564.	Antimachus scriptor 501, 529, 562, 594, 848.	
Anacreon 202. Lyricus 908, 914, 945. Polycrati familiaris 914. ejus patria 922.		Anigriades nymphæ	503.	Antimnestus princeps coloniæ constitutus	370.
Anacrufis	611.	Anigrus 505. fluvius, qui Minyeius	504.	Antini prædonibus Tyrrenis se adiungunt 330.	
Anactonium urbs 656, 657. constructio 659.		Anio fluvius	335, 341.	Antiochus Soter 751, 836. Arianos muro circumdedit 751. Antiochiam condidit ibid.	
Anagnia urbs Hernicorum illustris	340.	de Animia Druidarum opinio	276.	Antiochus Epiphanes	1066.
Anagraia, ubi prælium	1110.	Animæ immortalitatem Plato fabulis prodidit 1012.		Antiochus Magnus 1056. Beli templum dum conatur spoliare, interemptus ibid.	
Anagyrafi	578.	Animam interitus expertum esse	276.	Antiochi Magni contra Romanos bellum 414, 771. contra Antiochum Magnum, bellum 895. Antiochi Magni de bellatio 767. cum Antiocho Magno Ptolemæi quarti pugna 1072.	
Anaitidis deæ templum 745, 807, 1040.		Animal peculiaris formæ apud Alpes 292. animalia villosa, cornuta admodum, labiis promissis, latis nasus, ubi 133. de animalibus nonnullis Ægyptiorum 1164. animalia dum agmine facto ignem a quamve fugiunt, præda fiunt robustioribus 36. animal noxium ubi non facile est reperire 160. ab animalibus pulsi populi 192. ab animalibus abstinentia Pythagorea, a Zamoxi servata 431. animalcula nascuntur in glebis nivis 767. vermes dicta, et cossæ ibid. de animali quod colos appellatur 451.		Antiochus Hierax 1072. ejus cum fratre diffidium ibid. Antiochus Magnus Asia pulsus 156. Antiochi clades 814. Antiochi Seleuci f. clades 894. Antiochus Demetrii f. 954.	
Anaitis dea Armeniorum 772. ejus sacra ibid. servorum et servarum consecrationes 773. virginum etiam illustrissimarum ibid.		Annibal Phrygiæ ex pacto Attalicis relinquens 814. Sagunti everfor 216. contra pacta ibid. Artaxatorum conditor 768. Annibalis vastationes 412. a Campanis effeminati dictum 360. in Italiam adventus 414. in Etruriam aditus 322. transitus difficilis per paludes 307. Etruriam petentis ibid. Annibal obsidionem Prænestinorum miratus 358. Annibalica expeditio 353. Annibalicum bellum 304, 405.		Antiochi philosophi patria Ascalon 1079. Antiochus scriptor 348, 363. operis de Italia 366, 376, 377, 380, 402.	
Anaxagoras	611.	Anniceris, Cyrenaicæ sectæ emendator 1183. Anniceria ibid.		Antiochia ad Mæandrum 903. urbs mediocris ibid.	
Anaxagoras physicus, illustris vir	925.	Anio fluvius Romam præterfluens	335.	Antiochia 751. ab Antiocho Sotere condita ibid.	
Anaxarchi correctiones Homericæ poëseos 857.		Annum	501.	Antiochia apud Daphnem 1019, 1064. ad Pisidiam 823, 834.	
Anaxenor citharædus 928. quanti Antonio ibid et seq.		Annum ducentissimum excedentes Seres 1000. annos centum et triginta viventes 998. intra annum lxx. moriens non esus sed sepultus 753. annos lx. egressi in Ceo insula e vita tollebantur, ut reliquis victus superesset 710. annorum præfinitus numerus contra maximos natu in obsidione Cejorum ibid. annus quo tempore apud Græcos ignoratus 1143. annum lxx. excedentes ubi jugulentur: carnibus a proximis genere absumptis 756.		Antiochiæ campus Pagris subjacens 1067. de Antiochiæ diversis intervallis ibid et f. Antiochia quadriurbis 1065. Mygdonia, 1060.	
Anaxierates	1093.	de Annulo Polycratis	914. et f.	Antiochis, Achei filia	894.
Anaxilaus Rheginorum tyrannus 369. contra Tyrrenos et prædones ab eo gesta ibid.		Antacæorum piscium in glacie effossio apud Gangamam 444. delphinos magnitudine æquantium ibid.		Antiochenium ditio	1067.
Anaximander Thaletis discipulus 911. geographiæ princeps post Homerum 10. Milesius philosophus 1.		Antæi sepulchrum prodigiosum 1171. a Sertorio detectum, coopertum ibid.		Antipater Stoicus	961.
Anaximenes Anaximandri discipulus 911. scriptor, rhetor. 851. Milesius 925.		Antalcida legato pax inita	414.	Antipater Sifis Mithridati cedens dominium 802.	
Anaxylris tripla principum 1042. ubi ibid.		Antandrus 685. urbs 872.		Antipater Derbæus 823. ejus cædes 967.	
Ancaus Sami oræ præfectus	907.	Antandria	ibid.	Antipatri jussio de Demosthene et aliis oratoribus 843. Antipatri bellum contra Athenienses, 628. Antipatri filia Nicæa 807. Antipater prædo 776.	
Ἀνχίμαχος	429.	Antandrii	881.	Antipater Tyrius	1077.
Anchiale Apolloniatarum oppidum 462. a Sardanapalo condita 958.		Antemnæ oppidum	327.	Antiphanis mendacia	139.
Anchora ab Anacharside inventa	437.	de Antenore	788. et f.	Antiphellos	951.
Anceps anchora Anacharsidis inventum	ibid.	Antenor errors, peregrinatio 70, 201.		Antiphili portus	1096.
Ancon	454.	Antenor foribus pellis apposita in Ilii excidio 874. evasio ibid. Antenor in Italiam trajectus 213. Antenor e bello Trojano fuga 299. Antenor filiorum ditio 860. Antenor, Antenoridæ, 874.		Antiphi posterii	643.
Ancona	297, 412.	Anthedon v.	24, 582, 587.	Antiphus Mæonum Rex	898.
Ancona urbis descriptio	345.	Anthedonia regio	588.	Antiphus Coi Rex	935.
Ancyra urbs 259. castellum 820. Ancyra Abazitidis 833.		Antheia 520, 523. quæ Thuria	ibid.	Antiphræ	1133.
Anchisæ mors et Æneæ	326.	Anthemis quæ Samus Ionica	667.	Antipodes, eorumque ratio	11.
Anchoë loci nomen 590. lacus ibid.		Anthemus	913.	Antipolis	247, 254, 284.
Ancus Marcius Romanorum rex 310. Ostiæ conditor 331.				de Antiquis ex præsentī statu non faciendum judicium 702.	
Andania quæ et Æchalia	493, 522.			Antiquitatis monumenta a sex millibus annorum apud Turdetanos 182.	
Andeira 876. apud Andeira mirus lapis	ibid.			Antirrhium v. 488, 561, 671. Ætolia ac Locridis limes ibid.	
Anderenæ matris deorum sacrum	882.			Antirrhodus insula	1127.
sub Anderis delubrum	ibid.			Antissa 887. insula 88.	
Andizettii	459.			Antistita templi Dindymene, et Themistoclis filia 927. Antistita in rogam coniecta 584.	
Andræmon Pylius	909.			Antitaurus 766. de Antitauris 777. et f. ad Antitaurum regio 768.	
Ἀνδρῆα	701, 703.			Antium urbs 329. Antii descriptio 330.	
Andretium castellum	456.			Antonii partes a Boccho acceptæ 521. Antonii et Cleopatæ filia natus Ptolemæus 975. Antonii everfo 1171. infelix pugna	
Andriaca Ponti urbs	463.				

INDEX STRABONIS.

na apud Parthos, per proditorem 1062.	Ἀφθρα	610.	1183. ab Apollonia in Macedoniam	
in Zenonem beneficentia 836. ab Antonio sublata Myronis Colossica opera	Aphneii	846.	via 467. circa Apolloniam incolæ 473.	
ab Aug. Cæsare ut reposita ibid. ab Antonio in Ægyptum translata Ajacis	Aphnitis lacus	ibid.	Apollonia Epirotica 1087. ab Apollonia	
statua 858. de Antonio et Cleopatra	Aphrodisias Laodicea	903.	ad Cyaneas stadia 462.	
1130. et f. Antonius Ægyptiam omnibus modis demereri studet 859. Antonius navali pugna superatus 471.	Aphrodisias oppidum	971.	Apollonias occupata 926. Apollonias metropolis 834. Apollonias emporium	
Archelao regnum Cappadociæ dat 783.	Aphroditopolitana præfectura 1147. civitas cognominis ibid.	834.	Cyrenensium 1181. Apollonias Apameæ	
Antonio utilitas ex Cleone prædone 830.	Aphydna	575.	823. Apolloniata 462. infestati 1038.	
ab Antonio in Boethum beneficia 961.	Aphytis v.	480.	Apolloniatis 830. palus 832.	
plura ibid. Antonio difficilem fecit in Parthos expeditionem Artavasdæ proditio 761. Antonius amicis valere iussus Timonis sibi vitam proponens 1127.	Apia	539.	Apollonium prom. 1175.	
ejus Alexandriam discessus ibid. ab amicis desertus ibid. Antonii Timonium, Timonis exemplo constructum, ibid.	Apiaria in arboribus	742.	Apollonides scriptor 760, 767.	
ad quid ibid. Antonius sibi manus afferre coactus 1128. Antonii milites S. Pompeii occisores 187.	Apidanus fluvius 626. a Pharsalo decurrens 516.		Apollonis 897. Apollonis Cyzicena 894. ejus liberi ibid.	
Antron urbs Protefilai 627, 628, 631.	Apidones	539.	Apostates 1127.	
Antron, Antronis Asinus, castellum sic dictum 631.	Apis bos, ejus cultus 1144. de Api plura ibid. et f. septum matris ejus bovis ibid.		Appia via 332, 408. nobilissima 338.	
Antropophagi Scythæ et Sauromatæ 436. in India 1009. in Hibernia 281.	Apis in Memphi 1139. Apis Ofiris 1144. Apidis templum ibid. Apis pagus 1133.		Appiolæ urbs a Tarquinio Prisco deleta 329.	
Antrum Cæadas, cujus pro carcere usus erat 533. de antro quodam in Empirico sinu 1168, et f. ex antro Jovis Minos afferre se mandata simulans 703. antrum Charonium 930. antrum Bovis aula dictum 648. antrum Corycium 957. antrum Corycium nympharum 605. antrum Anigriadum 503. et f. antrum nympharum Libethridum 595. antrum per quod Cerberus ab inferis extractus 527. de antris duobus fabula 503. antrum cuniculi in morem sub terra 882. antrum, vide spelunca.	Apio similis herba necans absque dolore 227.		Appuli 409, 412. Græcis Daunii dicti 347. ad Appulos a Piceno navigatio quot stadiorum ibid. Appulia, vide Apulia.	
Anubis cultus 1151.	Apobathra	853.	Apri caput et exuvium belli causa 679.	
Aones 465, 583.	Apollo sanator 911. Apollinis Tilphosii templum 597. Actii fanum 470, 656, 658. Clarii lucus 920. Leucatae fanum 659. Selinuntii oraculum 649. Erythibii templum 880. Pornopionis 881.		de Apro Calydonio fabula 552, 679.	
Aornus petra 979. in Aorno defunctorum oraculum 39.	Apollinis cultus apud Teneatas et Tenedios 552. fanum 653. Admeto servientis ibid. Apollo Actius 470. Apollinis Sminthii templum 710, 869, 878. Apollinis fanum, portus 714. Apollinis Didymei oraculum in Branchidis 910. Apollinis cultus 1156. Apollinis Thymbræi templum 862. Delphinii 245. Apollinis fanum 462, 527, 534, 924. Teneatæ templum 552. Tauropli templum 1089. Phyllæi templum 631. Cataonis fanum 779. Lathræi fanum 671. Apollinis Actii promontorium 658. Apollinis Marmorei templum 650. Apollinis delubrum 527. Apollinis fana 707. Apollinis templum, asylum 1066. Apollinis Actæi oraculum 848. Apollinis studiosus cultus 797. Apollinis Pythii templum Delphis, vetustum 605. Apollinis civitas 1155. urbs crocodilis inimica 1156. Apollinis vaticinium 578. Apollinis Leucade sacrificium 660. Apollinis adversus Draconem certamen 611. Apollini adscripta 682. et f. contra Apollinem Marsyæ concertatio 836. Apollini facta decimatio propter sterilitatem 370. Apollo cum Themide oraculi conditor 612. Apollo ex Melia Teneati vatis pater 599. Apollo terras obiens, ad quid 612. ex Apolline et Rhytia novem Corybantes 689. Apollinis insulæ, Hecatonnesi 888. Apollo Hecatus ibid. Smintheus, Gryneus, Cillæus ibid. templum ibid.		Apropositica præfectura 1138.	
Aororum nationes 719, 738.	Apollodorea 896. Apollodorea secta 896. Apollodorus 476, 535. Artemita 157. belli Parthici scriptor ibid. commentarius de navibus Græcorum ad Trojam 366, 588. Apollodori Parthica 742, 977. Apollodori non quadrantia de navibus scripta 431. Apollodori familiaritas apud Aug. Cæsarem 896. Apollodorus reprehensus 802. Apollodorus Adramyttenus, scriptor 763. Apollodori liber secundus de recensione navium 46, 61. Apollodori rhetoris præcepta artis 896.		Apfus fluvius 457.	
Aous fluvius 457. qui et Æas 458.	Apollonius Adramyttenus, scriptor 752. Apollonius Malacus 937, 945. Apollonius medicus 972. Apollonius Stoicus phil. 931. Apollonii tabula Zenonis librorum 1077. Apollonius 945. Apollonius Argonauticorum conditor 938. Apollonius Mollis et Molo dictus 937. Apollonius Myus 924.		Apfyrtides insulæ 163.	
Apæsia 847.	Apollonius Cronus 942, 1183.		Aptera 699.	
Apæsus urbs et fluvius 850.	Apollonia 457, 462, 517.		Apuliæ nomine comprehensa regio 409.	
Apaitæ qui Cercitæ 795.	Apollonia urbs 457, 462. ad Rhyndacum 830.		de Aquis fontis Herculis, puteorum aliis 235. et f. aqua foetida et grumosa de Centaurorum cadaveribus 619. aqua Soatris vendita 822. aqua carens regio et felix ovibus nutriendis ibid. aquæ penuria apud Lotophagos 213. aquæ calidæ 1178. aquæ sacra facta 1039. aquæ frigida ad Cotiscolias 325. morbis medentes ibid. aquæ Labanæ, Albulæ 341. de aquarum sonitu tonitruum simili inter saxa 778. aqua Martia Romam irrigans 344. reliquas aquas gloria vincens ibid. de aquis Silari peculiare quiddam 361. aquarum calidarum miræ eructationes 356. aquæ calidæ Sextiæ dictæ 244. aquarum calidarum scaturigines 354. aquæ ad Baias calidæ, et ad morborum sanationem aptæ 350. aquæ rubicundæ et minio plenæ fons 1106. aqua per jugum tracta rotis et cochleis et hominibus continue opus facientibus 1144. aqua canum naribus infusa mordicus aliquid tenentium 1000. aqua decocta e nubibus effusa 990. aquæ morbos depellentes 516. aquam limpida per cœnum delabi est, si quis sapientiam non per se, sed per interpretes doceat 1015. aquarum inopia in exercitu Alexandri 1024. mortes secutæ ibid. aquæ in lapidem mutatio 903. lanis tingendis proprietas aquæ Hieropolitane ibid. aquæ calidæ 925. de aquis calidis mirum quid habentibus 902. aquam proprietatum causam in animalibus 990. aquæ venditæ a Salassii montanis 288. aqua medens alphis, vitiliginibus albis, et impetiginibus 504. aquarum derivatio fossis et aggeribus in inferiore Ægypto, alibi 299. aqua ex Eulæo omnium levissima 1043. aqua fossilis aquæ inopia in Getarum solitudine 440. aqua camelis portata in exercitu Galli 1109. aquæ sanandis morbis 652. quibus usus Cornelius Sylla ibid. aqua paludis nitrosa, vestium fordibus eluendis apta, fullonis officium præstans iis purgandis potui inepta 769. aquæ calidæ Acherusiæ vicinæ 351. aquæ dulcis remedium 761. aquæ Statellorum 306. de aquarum diluviis 73. aquæ potabilis fons, a qua abstinetur, Stygis credita 351.	
Apama Seleuci uxor 1064.	Apolloniæ situs 896. Apollonia 1182,		Aquila ubi nulla 451. aquila calceum e manu ancillæ corripuens, et Memphim deportans 1146. aquila Thebanis culta 1151.	
Apamea Prusæ uxor 814.			Aquileia 163, 293, 302. ab Aquileia Pamportum merces curribus vehi solita 292. circa Aquileiam loca 424. Aquileiæ emporium 302. ab Aquileia trans Ocrum Naupontum usque stadia 453. ad Aquileiam loca habitantes vicini 290. Aquileiam a Sila milliaria 412.	
Apamea urbs 763, 836, 1064. inter Apameam et Laodiceam palus 838. Apameæ motus terræ 838. contra subversionem paratam substructio ibid. Apameæ situs 835, 1069. et f. Cherroneus dictæ 1068. Pellæ 1069. Apameæ Apollonias 823. Apamea quæ Myrlea 814. Apamea emporium 835. Apamea Cibotus 833. Apamea urbs apud Rhagas 749.				
Apamea 1064, 1069. apud eam virtus Bassi Cæcili 1069. duo Romani exercitus ibid.				
Apamienses 1069. eorum regio 1070.				
Aparni qui Dæ 744.				
Apaturum Veneris fanum 722.				
Apelles pictor Ephesus 920.				
Apellicon Teius 875, 922. librorum Aristotelis et Theophrasti emptor 875. ejus mors ibid. bibliotheca Syllæ tradita ibid.				
Apellis Antigonus 941.				
Apenninus mons 307.				
Apenninus 290, 297, 307. Apennini montis ortus 282. Apenninus, Alpibus ubi committatur 297. Apenninus mons supra Carnos 290. Apenninus mons ubi desinat 372. intra Apenninum urbes memorabiles 323. oppida 324. intra Apenninum urbium felix regio ibid.				
Apennini montes 168.				
Aper, vide Apri.				
Apetua urbs 186.				
Aphamiotæ Cretensium 998.				
Aphetæ 632.				
Aphetoris limen 610.				
Aphnetis lacus qui Bistonis 87.				
Aphidna 526.				

INDEX STRABONIS.

- Aquinum urbs magna 339. Aquitaniae solum 263. sinus ibid. Aquitaniae limites 221. Aquitani qui 242. Aquitani, Hispanis quam Gallis similiores 241, 242. de Aquitanis et conterminis 262. magis Hispanorum sunt similes ibid.
- Aquae flumina 1068.
- Aquaticorum instrumentorum demonstrator Danaus 35.
- Aquationes nonnullae difficiles 1071.
- Ara duodecim deorum ab Agamemnone posita 871. ara in Posidio 907. ara spectabilis 711. arae duodecim deorum 892. arae non eriguntur apud Persas 1039. arae Alexandri pro termino 234.
- Arabæus Lyncistarum princeps 473.
- Arabes 170.
- Alefeni 1050. Scenicae ibid. et 1061, 1089.
- Arabum profundi cuniculi 1155.
- Arabes qui Erembi 1113.
- Arabes unde dicti 59.
- Arabum opulentia 1113. deserta 1092. sales odorati 1106. reguli 1062, 1069. ditio 1046.
- Arabum regibus omnibus commune vitium 1108. Arabum cum Cadmo tractus 651.
- Arabes ex omnibus gentibus legatos ad Alexandrum non mittunt 1052.
- Arabum, Syrorum et Armeniorum inter se cognatio 59. Arabum petra 1103. a Troglodytis divisio 1107. merces, aromata 1090. Arabes montani malefici 1073.
- Arabia 61, 992, 1088. Felix 56, 120, 1090, 1160. aromatifera ejus regio angusta et plura ibid. Arabiae situs, desertio 1138. Arabiam versus montes 1074. de Arabia Felice 1110. et f. victu incolentium artibus, moribus ibid. et 1107.
- Arabia Nabatea 1138. in Arabiam Felicem exercitus Romanorum 157. de Arabia parte septentrionali deserta 1091. et f. in Arabiam Aelii Galli expeditio 1107. in Arabia res Homero non notae 432. in Arabia regiam ponere Alexandri cogitatio 1113. Arabicum prom. 1094.
- Arabici montes 1159.
- Arabici sinus angustiae 1106. custodes 136.
- Arabicus sinus 51, 121, 138, 160, 170. Arabici sinus parallelus 173.
- Aracynthus 657, 672.
- Arachosia 751. Arachoti 748, 1023, 1025, 1027.
- Aractus fluvius 471, 474.
- Aradus 1071, 1072, 1075. insula 1090. Aradus, Aradii 1070, 1072, 1112.
- Aradiorum regio 1070. navale 1071. olim reges per se ibid.
- Aræthya quæ Phlasis 554.
- Aragus 731.
- Aramæi, Arimi 1113. Aramæi qui Syri, unde 59. Arami qui Syri 899.
- Araneus mus 1151. Athribitis cultus ibid.
- Araphenides Halæ 650.
- Arar fluvius 261. ejus ortus 258. termini Sequanorum, Hedunorum et Lincastrorum 258. alia ibid. Araris et Rhodani confluentia 257. Araris in Rhodanum introitus 266.
- Ararena regio 1109.
- Aratus 5, 698. poeta 142, 560, 706, 709, 958.
- ab Arato tyrannides eversae 558. Aratus tyrannus illustrissimus 555. Achæorum imperator ibid. Arati magistratus 558.
- Arauraris amnis 250.
- Araxes 718, 732, 766, 768, 771. de nomine ibid. Araxis tractus ab Alexandro 1034.
- Araxus 488.
- Araxum prom. 487. Eleæ 491, 562. prom. 668.
- Araxenæ in Armenia feracitas 742.
- Araxenus campus 766, 767, 771.
- Araxina regio 108.
- Arbaces rex 1047.
- Arbela 115, 772, 1047. ibi victoria ibi Alexandri 1153. oraculo prædicta ibid.
- Arbelus Athmoneci fil. 1047.
- Arbies, Arbis fl. 1021.
- de arbore Gadibus, in Ægypto, apud novam Carthaginem 239. arbor Persica 1164. arbor styrax 825. arbor oxya, nyfus Lydorum lingua 827. de arbore quadam in Belgico ficus simili 278. arbores thus redolentes 1091. de arboribus ea magnitudine, ut sub una quinquaginta milites meridiari possint 988. quadringenti ibid. arborum crassities 284. in arboribus habitantes populi 795. de arboribus quædam tradita 1018. arbores ad mensas conficiendas 284. arborum lanigerarum flos nucleum habens 989. arboris umbra quinque stadiorum in meridie 989. de arborum quarundam miro genere apud Indos 988. ex arborum corticibus amictus 747.
- Arbustorum dumosorum vimina contra incursiones hostium contexta 270.
- Arcades 485, 490. inter Arcadas et Pylios bellum 506.
- Arcadia 409, 487. Amaryntho amne finita 517.
- Arcadica colonia Roma ubi est deducta 328. Arcadicae gentes Græcarum vetustissimae 562. Arcadici equi optimi 563.
- Arcadiacus fluvius 500.
- Arcadius Pylus 490.
- Arcei mensis sacerdotium 834.
- Arcefilai Academici patria 882.
- Arcefilaus philosophus 22.
- Arceuthus amnis 1067.
- Archæanaestes Mitylenæus 864.
- Archæan 883.
- Archædamus Stoicus 961.
- Archelaus 957. rex 776. Penthili fil. 842. de Archelais regibus 1130. Archelai Cilicia utraque 776. regnum 803. Archelaus Pontifex Comanorum 805. et f. Archelaus Archelai Pontificis pater 806. eidem honores a Sylla et Senatu habiti ibid. cum Gabinio viro consulari amicitia ibid. Archelai simulatio ibid. in regnum Ægypti receptio, mors per Gabinium ibid. Archelaus Cappadociae rex ab Antonio factus 783. Archelai Cappadociae regis obitus 776.
- Archelaus Physicus 925.
- Archemachus Euboeensis, scriptor 678.
- Archias Syracusarum conditor 377, 388. opes sanitati præfert 389.
- Archias, quamvis armata manu asyli veneratione, Demosthenem aggredi non ausus 542. Archias coloniae ductor Syracusas 552. ad Romanos defector ibid.
- Archidamus Agefilai filius 404. a Tarentinis accersitus 404.
- Archilochus 537, 667, 796.
- Archilochi scutum 796.
- Archilochus 927. Callino posterior 928.
- Archilochi poetæ patria 711.
- Archimedes 81. Archimedis repudiata sententia 79.
- Architectis quæ necessaria cognitio 148.
- Architecti excellentes Gordyæi 1060.
- Architectura pars mathematicum 80.
- Archytas Tarentinus 404.
- Arconnesus 939. quæ Aspis insula 922.
- Arctacana urbs 758.
- de Arctico circulo 4. et f. 132. arcticum tropico minorem habentes 176.
- Arcturus 173.
- Ardanaxes promontorium humile 1183.
- Ardania supra Parætonium 57.
- Ardea urbs 326.
- Ardea Rutulorum colonia 331.
- Ardeatium ager morbosus 329.
- Ardia 452.
- Ardiaei 456. qui et Varalii ibid. contra Ardiaeos bellum de sale 460.
- Ardium mons 456. Dalmatiam mediam secans ibid.
- Arecomici Volcae dicti 258. in eorum regione observatu digna 261.
- Aregontis picturae 499.
- Areinus satrapa 1090.
- Arelatae urbs ad Rhodanum 250. Arenarum cumuli quibus obrutus Cambysis exercitus 1161. alii ibid. arena auro mixta 194. arenæ nigerrimæ cumuli 1104. in arenis siccis aurum 194. arenæ cujusdam natura. calci proportionem respondens 353.
- Arena Pyliaca 506.
- Arenes arx 503.
- Areopagitaram leges 373.
- Areta Aristippi Socratici filia 1182. scholæ succedit ibid. Aretæ terra 1109.
- Arethusa Sampsicerami fons 1069, 1070. quæ de eo narrantur 390, 655. Arethusa in Chalcide fontes obturati 85.
- Aretium 315. urbs Tyrreniæ 320.
- Arevaci 222.
- Argæus mons altissimus semper nive oppletus 780. e quo Euxinum et Issicum mare conspicitur 780. ignem sylva ibi continens 780. Arganthonius rex 202.
- Arganthonius mons 814.
- Argennum prom. 923.
- Argenti metalla 198, 264, 798. fodinae 868. officinae privatae 198.
- Argenti maxima pars ubi in supellectile 1043. argenti scoriarum et excrementorum recoctio 580. argenti camini 195. argenti plurimum locis circa Iliam et Sisaponem 188. argenti talentum Euboicum 197. argentum Veneri sacrum e quo lucro 1058. argenti combustio, auri non 195. argentum primo in Ægina cusum a Pheidone 545.
- De argentaria gleba 198. argentariae sectiones 581.
- Argenteus mons dictus 198.
- Argestes Aufri epitheton 42, 43.
- Argia 103, 536.
- Argia fluvii 538.
- Argilus v. 481.
- Arginusæ 883. insula tres 885.
- de Argis 35. Mycenis, eorum regibus 539. et f. incremento, ruina ibid.
- Argissa quæ Argura 637.
- Argivi Tarfi conditores 1066. Argivorum in Mycenæos bellum 547. Argivorum arx a Danao condita 539. Argivorum errores Ius quærendæ causa 960. Argivorum trecentorum cum totidem Spartanis de Thyrea pugna 546. Argivorum nomina quibus tribuat Homerus, non alii 51. Argivorum contra Pyrrhum gesta 546. subjugatio 547. Argivorum nomine Græci omnes appellati 51, 536.
- Argolica 488.
- Argolicus sinus 488, 534. Argolici equi optimi 563.
- Argonautæ qui Minyæ 601. Argonautarum posterii 504. Argonautarum ad Phasin navigatio 64. ab Argonautis fanum dedicatum 831.
- Argonauticæ peregrinationis indicia 32.
- Argos 391. de Argo navi 632. de Argo Hippius 303. Argos hippium, quæ et Arpi 410. Argos Amphiloichicum 472.
- Argos Inachium 562. Argos Achaicum 530. Argos Oresticum 472.
- Argos 539.
- Argos aquis carere, figmentum est 537.
- Argos vox campum significans 539. Argos Polydipsum 538. Argos et Sparta illustrissimæ Peloponnesi urbium 546.
- Argos Achæis se adjungit 558. Argos et Mycenæ poetæ promiscue confundentes 547. vox Argos quam varia Homero significet 536. epitheta vocis ibid. Argos apud Mycenæ Pelasgorum patria 313. Argos sedes regni 540. Argos antiquitus fama Spartam superans 546.
- Argous portus 317.
- Argus nomine Peloponnesus Homero dicta 539.
- Argus urbis situs 537. gloria 539.
- Argus

INDEX STRABONIS.

Argus castellum ad Taurum	779.	Menelai scriptor ibid.	Aromata regionis Arabum 56. Indiae Ara-
Argyria	799.	Aristonicus 926. captus, Romam missus	biae, Æthiopiae 989.
Argyripa urbs	409.	ibid.	de Aromatifera regione 1110.
Argyripenfium navale	ibid.	Aristopatra Crateri mater 999.	Aromata mons 931.
Argyruſci populi 329. subjugati ibid.		Aristoteles 131, 251, 502, 542, 543, 552,	Aromenſe vinum ibid.
Aria regio 751. urbes ibid.		648, 651. et alibi, ab Aristotele sumpta	Arotrebarum appellatio 207.
Ariae temperies et fertilitas 107, 751.		1122. Aristotelis libri de Republ. 446.	Arrhabæus, Bacchiadarum genus 473.
Ariamazi petra, aliis Oxi 753.		de ventis 43. de Aristotelis bibliotheca	Arrichi 723.
Ariana 119, 991. de Ariana, 992. et ſeq.		875. poſt Theophrasti ibid. ab Aristo-	Arrabon fl. 730.
980, 981. de Ariana, Arianis, Ariis,		tele tradita de muliere quæ ſeptem ge-	Arſacæ Parthorum reges omnes dicti 1000.
1026. et ſ.		minos pepererit 989. ab Aristotele de	Arſaces Scythæ 750. Parthiæ invaſor
Arianæ latus australe 1025. ab Oriente		muro Trojano dicta 862. Aristotelis la-	ibid.
terminus ibid. Arianæ occupatio 751.		pides fluviales arenofi imbribus lique-	Arſacia quæ Rageia 763. Arſacis a Cal-
circumſcriptio ibid. Arianæ tria latera		ſcentes 432. Aristotelis imitatio 142.	linico fuga 747. Arſacis genus 750.
113.		Aristotelis Chalcide commoratio 654.	Arſaces a filiis regis Pharnacis interfectus
de Ariana regione 1020. et ſ.		Aristoteles a Poſidonio notatus 206.	808. fame ibid.
Arianorum natio 59, 744. Arianorum gens,		Aristotelis affinitas cum Hermeio ty-	Arſacium genus 1063.
regio 169. ampla, inculta ibid.		ranno 877. Aristotelis auditores 887.	Arſaciorum amantes Parthi ibid.
ab Ariarathæ fauces obſtructæ Melæ fl. 781.		diſcipulorum ſacundia ibid.	Arſena palus quæ Thonitis 768.
perruptæ ibid. damnum Romanorum		Aristotelea philoſophia commentanda uſus	Arſinoa urbs, ab uxore Lyſimachi dicta
judicio penſatum ibid. circa Carmales		Boëtho Strabo 1077.	917, 973.
ibid.		Aristoxenus 23.	Arſinoë urbs 672, 1094, 1099. quæ Cleo-
Ariarathes primus Cappadocum rex ap-		Aristus hiftoriæ ſcriptor 971. Salaminus	patris 1140. portus 971. Crocodilorum
pellatus 775. Ariarathes, puerilem in		1036.	urbs 1150. quæ et Teuchira 1151.
morem ubi vitæ partem exegit 781.		Arithmetica a Phœnicibus inventa 1076.	Arſinoës ſtatio 956.
Aricia urbs 329. ejus deſcriptio 343.		Arius amnis 751, 754.	Arſinoë prom. 973.
Aridæus 1127.		Ariuſius ager 924.	Arſinoë Lyciæ ab uxore Ptolemæi deno-
aries, qui oves ineat, talento emptus 191.		Arla Parthorum caſtellum validiſſimum	minata 951. Arſinoës odium in Phile-
aries in quo Leucotheæ templo non im-		750.	tærum 894. Arſinoa Cleopatrarum ſoror
molatur 728. arietes lanæ loco pilum		Arma ænea Corybantum 687. arma ha-	975. Cypri domina ibid. Arſinoa uxor
caprinum ferentes 319.		bentium conditio melior 167. armis	et ſoror Ptolomæi ſecundi 672.
Arii populi 744.		princeps honor de donis deferendus 701.	Arſinoëtica præfectura 1120, 1147.
Arima 802.		in armis ſaltatio in Matris Deum cultu	Arſinoitarum mos ichneumonem non co-
Arimæi 1113.		689. in armis philoſophantem Alexan-	lendi 1150.
Arimaſpea carmina 32, 850.		drum ſolum viſiſſe, Calani teſtimonium	Arſinus fluvius qui Eraſinus 538.
Arimaſpi 32, 739.		1014.	Artabazi gazæ 768.
Arimi 838, 1067, 1113.		Armamentarium, Philonis opus 574. de	Artabri 159, 197.
Arimi in Myſia combuſta 898. plura		armamentario Carthagenenſium 1176.	Artabrurum portus 207, 239.
899.		et ſ.	Artace 910.
Ariminium 297, 306. Arimino fluvius et		Armata ſaltationis inventor Cures 701.	Artace in Cyzicenorum inſula 842.
portus cognominis 306. ab Arimino		Armene Sinopenſium pagus 789.	Artace mons 833.
Romam diſtantia 323. Ariminum, Um-		Armenia 72, 731, 759. trans Armeniam	ab Artace et Priapo Troadis initium 842.
brorum urbs 323. colonia 306. ab Ari-		regio 1010. Armenia ut a Pompeio	Artacena regio 1048.
mino ad Japygium linea 296.		diſtributa 784. Armeniæ fines 117. de	Artageres 768. defeſtores ibid.
Arimus rex 900.		Armenia et montibus ſeptentrionalibus	Artavaſdes Tigranidis F. 770, 772. proditor
Ariobarzanes rex 783. in tertia ſtirpe de-		114. Armeniæ ingenium et opes 770.	Antonii apud Parthos ibid. pœnas dat
ficiens ibid.		antiquitas ibid. Armeniæ nomen 734.	ibid. Artavaſdis proditio in expeditione
Ariolandi modus Gallorum ex palpitatione		minoris Armeniæ diviſio 803. domini	Antonii contra Parthos 761. pœnæ
277.		ibid. Armeniæ majoris rex Polemonis	ſumptæ, ſed ſero ibid. Artavaſdæ cata-
Arionis patria 887.		ſilius ibid. Armeniæ pars maxima 169.	phracti equites 770. Antonio conſpecti
Arionis equi ope ſervatus Adraſtus 587.		de Armeniæ partibus verſus meridiem	ibid. ejus in Mediam cum Antonio ir-
Ariſba 910. Aſii regia 851. alia urbs in		vergentibus 765. et ſ. Armeniæ montes,	ruptio ibid.
Leſbo ibid. in Troja 852.		planities ubi vitis non naſcitur 767. et	Artanæ Sopheni genus 772. ditio oppreſ-
Ariſbus fl. 852.		ſ. alia ibid. Armeniæ equis alendis præ-	ſio ibid.
Ariſtarchus 142, 876. Homeri mentem		ſtans 763. Armeniæ paludes 768. Ar-	Artaxata, Arxata, diverſæ 768. Artaxata
non capit 45, 46, 48.		meniæ incrementa 767. ſitus 759. intra	Armeniæ regia ibid. Artaxata, quæ Ar-
Ariſtarchæ honoratiſſimæ matronæ viſio		Taurum ibid. Armeniæ melioris occu-	taxiaſata 768. ab Annibale regi Ar-
246. antiſtitium ibid.		patio 745. Armenia minor 795, 802,	taxæ condita ibid. Artaxata Armeniæ
Ariſteas Proconneſius 33, 849, 850. Ho-		807. Armeniæ a Meſopotamia diviſio	urbs 766, 768.
meri magiſter 915. poeta 33.		758. a Cappadocia et Commagena diſ-	Artaxerxis medicorum princeps 938.
ab Ariſtida Bacchus pictus 552.		tinſio 766. Armeniæ magnitudo 770.	Artaxerxis ætate ingens ſiccitas 71.
Ariſtion violenter Athenis imperans, ex-		Armeniæ poſſeſſores 771. diviſio in	Artaxenus campus 768.
pugnatur a Sylla, ſupplicio pœnas luit		duas partes ibid. ab Armenia anguſtiæ	Artaxas rex 768.
578.		731.	Artaxias dux militiæ 767. Antiocho de-
de Ariſtippo Socratico, ſecta ejus, filia 1182.		Armenii 169, 415. de Armeniis 1057.	viſto regnum tenuit ibid.
Ariſtippus Aretæ filius, Μυτροδιδάκτος		Armenii Theſſalis cognati 771. Arme-	Artaxius rex 771.
appellatus, et cur ibid.		niorum a Theſſalis aſſumpta 770. Ar-	Artemia una inſularum Echinadum 87.
Ariſto philoſophus 22. Peripateticus 1122.		meniorum, Arabum et Syrorum cogna-	Artemidorus 213, 234, 236, 487, 535.
Ariſtonis Peripatetici patria 710. Bionis		tio 59. Armenii nunquam in poteſtatem	ſcriptor 179, 199, 225, 230, 253, 257,
Boryſthenitæ imitatoris ibid.		Parthorum venere 1057. Armeniorum	277, 317, 352, 376, 411, 564, 627,
Ariſto, Peripatetici auditor et ſucceſſor		a Meſopotamia diviſio 1059. Armenii	671, 692, 708, 725, 824, 918, 920,
941.		a Romanis ſubjugati 761. Armeniæ	947, 956, 1081, 1094, 1101, 1136,
Ariſtobulus Alexandri juſſu ſepulturam		portæ 116. Armeniæ flumina 768.	1139, 1167, 1172. falſi accuſatus 317.
Cyri exornavit 1035.		Armeniorum montium parallelis 118.	Artemidorus grammaticus 962.
Ariſtobulus Alexandri F. 1085.		Armeniaca veſtis, quæ Theſſalorum 770.	Artemidorus Eratoſthenem reprehendit
Ariſtobulus ſcriptor 742, 958, 985, 1005,		Armeniæ montes 110. Armeniacarum	1171.
1035, 1165. ab Ariſtobulo tradita de		rerum ſcriptor Strabo 1057.	Artemidorus Agatharchidæ F. 938.
Brachmanibus 1013.		Armenta regia Perſarum 763.	Artemis Diana 911.
Ariſtobulus amnis 754.		Armenus 770. Jaſonis expeditionis comes	Artemiſia 756, 939. Hecatomni filia ibid.
Ariſtocles 938.		ibid.	Mauſoli fratris uxor ibid.
Ariſtocrates Orchomeni rex, dux ab Ar-		Armenus qui Opandicus 769.	Artemiſum prom. 932.
cadibus miſſus 525.		Arminius dux Cheruſcorum inviolata Q.	Artemita civitas 1056. Babylonæ 756.
Ariſtocratia, quid 16.		Varo fide 422.	Artes ab alio in alium ubi non transferun-
Ariſtocraticus ſtatus Athenis 577.		Arminii uxor in triumphum ducta ibid.	tur 1111. artium humanarum apud
Ariſtocratia Maſſilienſium 246.		Armozum Carmaniæ pr. 1089.	Tarſenſes, Athenas, Alexandream, ſtu-
Ariſtodemi duo viri clari, eorum alter Pom-		Arna Theſſalica 597, 600. Bæotiæ 631.	dium 960. artes ubi nullæ addiſcuntur
peii magiſter 931.		Arnes abſorptio 87. a lacu 600.	præter medicinam 998.
Ariſton Reginus citharædus 374.		Arnæi 583.	Artium utilium inventores apud Ægyptios
Ariſtoneum dicendi genus 1122.		Arnarium locus publicis negotiis 559. et ſ.	divinis honoribus colebantur 36.
Ariſtonicus Grammaticus 54. de erroribus		Arnus amnis et de eo fabula 315.	Artis, loci nomen 908.
			Arva

INDEX STRABONIS.

Arva quædam ter anno conferi solita 348. etiam quarto ibid.	ibid. Aspis portus, optimus omnium in Syrte 1180. Aspis Carthagenensium urbs 400. quæ et Clupea ibid. Aspis insula 922. quæ Arconesus ibid.	Athamas 627, 908.
Arverni 261, 264, 269. eorum situs 264. de Arvernorum olim magna potentia, bellis duce Vercingetorige 264. et f. cccc. millium hominum exercitu ibid. dominatione 264.	Aspis Lusitanorum 208. Aspis Ægyptia 1164. de ea tradita ibid. contra aspides ichneumonis insidiæ 1151.	Athamanes 465, 472, 604, 623. Atha- manes 620. ultimi Epirotarum ibid. de Athamanibus difficultas 640.
Arvernorum multitudo 274. mulierum in fœtu pariendo educandoque felicitas ibid.	Aspledon quæ Splendon 602. Eudejelos dicta ibid.	ad Athamaniam montes 641.
Arundinum Indicarum qualitas 1009. arundo mel gignens sine apibus 988. arundines Indicæ 1096.	Aspordenum, Asporenium 888.	Athamantis 908.
Arupenum urbs 291.	Asporenæ Deum matris fanum ibid.	Athara Atargata 1113.
Arupinus urbs 455.	Aspungitani 723.	Athenæ 591. quasi Minervia 576. Athe- næ Diades 650.
Arusio urbs 256.	Aspurgiani circa Sindicam 803.	Athenarum pars Pelasgicum dicta 583.
Arxata ad fines Atropatenæ, alia ab Ar- taxata 768.	Aslacani ditio 993.	Athenarum parallelus 118, 124. Athe- næ a Tarsensibus superatæ in disciplinis 960. Athenarum occupator Sylla 875.
Arycus urbs 617.	Asii 871, 877.	Athenarum primi conditores 576. per Athenas et Rhodum a columnis linea 115. de Athenis, Attica, quot dicenda sint 574. Athenis Sophista Indus se comburens 978, 1020. in rebus secundis 1020.
Asander quæ loca muro munierit 450.	ex Asso Æolia triticum 1043.	Athenæum 909.
Asca urbs 1109.	Aslus 841. urbs memorabilis 881. circa Assum 876.	Athenæum promontorium sic dictum 88, 355.
Ascæi templum 805.	Assyrii 1045. Assyrii, Ariani, Armenii 59.	Athenæus Peripateticus 956. ejus apud Augustum. Cæsarem innocentia, cum Murena amicitia ibid.
Ascalon 1079. Ascalonensium regio cæ- pas præcipue ferens ibid.	Assyriorum tria concilia 1058. de Assy- riorum moribus ibid. et f. circa conju- gia ibid.	Athenæus Apollonidis Cyzicena F. 894.
Ascania 969, 970. Ascania palus 817. re- gio 816.	apud Assyrios Chaldaei aruspices 1084.	Athenais Erythræa 1153.
Ascanius lacus 812, 818. amnis 969.	Asta urbs 187, 189. ad Astam maris affusio et ebullitio 184.	Athenienses 484. Atheniensium colonia 375. maritimum imperium 633. con- tra Athenienses Antipatri bellum et Macedonum 629. Athenienses a Ma- cedonicis vexati regibus 577. sub Cassandro Macedonum rege feliciter rempub. conservarunt ibid. Athenien- sem peregrinatorem deferentes Romani pro Massiliensi, linguæ Græcæ studio 248. de Atheniensium regno, populari administratio, tyrannis 577. Athenien- ses studiosi literarum 141. Athenien- sium quorundam Neapolim immigratio 353. Atheniensium in fame decretum de pueris Mitylenæis omnibus trucidan- dis 887. rescissum ibid. ab Atheniensibus Samiorum obsessio 915. Athenien- sium clades 600. ab Atheniensibus oc- cupatum Sigeum 864. Athenienses pro omnibus Atticæ incolis 568. Atheni- ensibus leges et Reip. forma conservatæ sub Romanis 577. Atheniensium in Si- ciliam secunda navigatio 520. Atheni- ensium sacra peregrina 687. mos pere- grina addiscendi ibid. ab Atheniensibus soluta obsidio contra Ceios, et cur 710. de Atheniensibus dictum 197. Atheni- ensium auxilia Hercules filiis et Iolao præstita 547. Atheniensibus a Sylla venia data 578. urbs eorum in honore apud Romanos ibid.
Ascanius Phrygum dux, ex Ascania veni- ens 816. Ascanius Æneæ F. 873.	Astaboras fl. 1096, 1116, 1162.	Athenocles 792.
Asclepiades Myrleanus 213, 228. gram- maticus 213. Asclepiades Prusienis medicus 819.	Astacenus sinus 670, 812.	Athenodorus scriptor 9, 80, 237.
de Ascrea 600. Ascrea Hesiodi patria 594.	Astaceni 993.	in Athenodorum contumeliæ 961, 962.
Asculum Piceni locus 346.	Astacus urbs 670. alia ibid. Astacus 813. ejus conditor ibid. destructor ibid.	Athenodorus Cordyllo vir illustris 961, cum M. Catone familiaritas victus, et apud eum mors ibid. Athenodorus phi- losophus Strabonis sodalis 1107. Athe- nodori successor 962. Athenodorus Ca- nanita 961. Cæsaris præceptor ibid. 962. Athenodori duo viri illustres 961.
Asdrubal, Barcæ successor Carthaginis no- væ conditor 215. Asdrubalis uxor tem- plum Æsculapii secum concremavit 1176.	Astapas fl. 1096.	Athos m. 10, 480. de Atho monte notanda 481.
Aseas Megalopolitidis vicus 498.	Astapus fl. 1116, 1162. qui Astofabas ibid.	Athribitæ 1151. Athribitica præfectura 1138.
Asellus scopiis onustus, de Alabandis dic- tum 945.	Astasoba fl. 1162.	Athrulla urbs 1109.
Asia 718. Asiæ magnam partem aperuit Alexander 21. Asia universa 51. Asiæ appellatio 165. de Asiæ Septentrionali- bus partibus 757. et f. de Asiæ ab Africa divisione 51. Asiæ pars Eumeni tradita 834. de Asiæ imperio, dissipatione 1044. Asiæ nomen, Mæoniæ datum 899. Asiæ pars secunda, tertia, quarta 718. extra Taurum sita 719. Asiæ pars a Tauro contenta versus Oceanum 755. Asiæ procurator M. Pompeius 887. de Asia ad Tanaïm 716. primæ partis descriptio ibid. Asia intra Taurum 775. Asiæ partes intra Taurum 169. divisio ibid. Asiæ pars secunda 738. Asiæ conditio sub Romanis 415. Asia intra Taurum et Euphratem 847. Asiæ occupatores 1046. Asiæ campus 884.	Asternas urbs 186.	Athymbrus Nysæ auctor 931.
Asiani Troum auxilarii qui 965.	Asteria insula, Asteris 87, 666.	Athymbrus, Athymbradus fratres ibid.
Asiarchæ qui dicti 929.	Asterium 637.	Atintanes 472.
Asiaticorum itinerum descriptio 1025. A- siaticæ forma orationis 881.	Asteropæus 481.	Atlas mons, Dyris apud barbaros 1167.
Asciensena 758.	Asi Thracia gens 463. Astorum gens 465.	Atlantis filia 38.
Asii 744.	Astra lavari Oceano 3.	de Atlantide insula 140.
Asinaeus sinus 528.	de Astronomia 17, 46. et f. astronomiæ necessitas 148. et f. astronomiæ derisio 1019. astronomorum partes 172. astro- nomorum pertractatio 149. astronomus a physico principia mutuatur 150.	Atlantidum res 503.
Asine 520. et f. 536. oppidum 520. vicus Argiæ 541.	Astures 205, 222, 229.	Atlantici maris magnitudo 96.
Asine Messeniæ 520. Asine Hermionica 521. Asine Dryopum domicilium 541.	Asty Atheniensium saxum, situs, destructio 574. ejus descriptio ibid.	Atlanticum mare 8, 38, 48, 152, 426. non bimare 8. Atlantici maris irruptio 182.
Asine oppidum ejusdem cum Argolica nominis 541.	de Astyage 762. de eo ultima victoria 1036.	Atlantici maris solum 75.
Asinius scriptor 267.	Astyrentes fluv. 909.	Atmonæ Bastarnæ 442.
Asinus animal frigoris impatiens 443.	Astypalæa 578. insula 713. Astypalæa quæ Coorum urbs 940. Astypalæa prom. 941.	Atramyttium 841, 842.
Asinum Marti sacrificant Persæ 1029.	Astypalæenses 866.	Atramyttinus sinus 843.
Asioneæ, qui Esiæ, Asii 899.	Astyra 853. pagus 872. apud Astyra la- cus 882.	Atrati viri ubi incedant 757.
Asius 851. rex 846. Asius Lemo 930. Asii regia 851. Asii facella 930.	Astyrena Diana 872. ejus templum 881.	Atrax 637.
Asopia regio 554, 593.	Astyron urbs Colchica lingua Polas appel- lata, ab Argonautis condita 66.	Atrebates 270.
Asopus urbs 528. Asopus fl. 554, 593, 598. plures alii 554, 593, 621. Asopus ex Sicyone fluv. 392.	Astylum, Apollinis, Dianæ 1066. Neptuni 542. asylum aperit Romulus urbe con- dita 328. asyli jus in templo Dianæ Epheciæ 919. ei stadium adjectum ab Alexandro ibid. ab Antonio duplicatum, parte urbis ei adjecta ibid. abrogatum ibid.	Atricus
Aspaneus 872.	Atabyris m. 662, 937.	
Aspasiatres 747, 748.	Atacis fluvii ostia 249.	
Aspendus Pamphyliæ u. 824. Aspendus ab Argivis condita 953.	Atagis fluvius 291.	
Aspera acta 909.	Atalanta insula 89, 617. ejusdem nominis alia ibid. Atalanta 573. aliæ, Euboica, Locrensis ibid. de Atalanta juxta Eubœ- am 89.	
Asphalius Neptunus 85.	Atargatas Athara 1113.	
Aspionia Satrapia 752.	Atargatis Syria dea 1062.	
Aspis collis 1178. ab Agathocle conditus	Atarnæi 878.	
	Atarnenses et Asii ab Hermea circumventi ejus jugum accipiunt 877.	
	Atarneus 841. pagus 873. in mari locus 882.	
	Atarneus, Hermeiæ tyranni regia 882.	
	Atarneum metallum 969.	
	Atax amnis 250, 261. ejus ostia 249.	
	Atææ pugna contra Philippum Amyntæ F. 444.	
	Atella Campanorum urbs 358.	
	Aternum Piceno confine 347.	
	Aternum fluvius ibid.	
	Atefinus fluvius 291.	

INDEX STRABONIS.

Atreus cursum solis cœli conversioni renitentes docuit	35.	572. Augusti Cæsaris statua 338. Augustus Cantabrorum subactor 211. Augusti Cæsaris circa Capreas studium	357.	Axis unus cœli et terræ	149.
Atrei filii Mycenæo regno potiuntur, præcipue Agamemnon	540.	357. Augusti consilium in rebus militiæ Germanicæ 422. Augusto lebes missus a Cimbris, et amicitia petita 424. ab Augusto combustæ urbes 456. ab Augusto Cæsare Nicopolis condita 470.		Axitanorum urbs	233.
Atreidarum fama	56.	Augustus, vide Cæsar.		Axium	10.
de Atropatia 761. ejus potentia ibid.		Auletæ reditus 1132. luxus, flagitia, ejectio 1129. filia regina facta ibid. vir ei accersitus ibid. Auletæ filii regno exclusi ibid. Auletæ, sive Ptolemæi reductio in regnum 1130. ab eo cædes filia et Archelai ibid. mors, successores Auletes Cleopatraz pater 1129.		Axius fluvius	474.
Atropatia Media	737, 760, 766.	Aulis saxosa 431, 585. Tanagræorum pagus ibid. Aulis Bæotiæ 583.		Azamora castellum	779.
Atropatus dux 760. contra Macedones quid egerit ibid.		Aulon Messeniæ	508.	Azanes	489, 562.
Atropatenæ ab Armenia divisio	760.	Auraria metalla ad Remp. pertinentia	198.	Azani	833.
Atropateni	772.	Aurea æstas Delphis dedicata a Pyliis	381.	Azara	766.
Attalia	953.	Aurei quinque ad vestitum nuptarum, totidem ad ornatum apud Massilienses	248.	Azara templum	1057.
Attalus 922. rex 868. de Attalo, Attali et Antiochidis, Achæo natæ, F. 895. Apollonidis Cyzicenæ ibid. Attali Philometoris mors 926. de Attalis variis	894.	Auream argenteamque monetam comitibus hinc inde dispergens curru per campum vectus Lubrius 265. aurea statua malleo ducta Olympiæ 549.		Azaritia fons	812.
Attalici reges 787. Attallicorum regum circa sacra, cura 821. Attallicorum regum Priapena 849. ditio vexata 819. Attaliciis Phrygia ad Hellepontem relicta per Annibalem 819. Attallicorum regum defectio a Romanis 415. Attallicorum regum studium circa bibliothecas	875.	Auribus caninis homines 1010. in auribus cubantium gens 105.		Azanitis	833.
Attalii 747. Attea pagus 873.		Aurigandi artem exercens mulier ubi	757.	Azenenses	578.
Atthis Cranai F. a quo Atthis regio et Attica 576. Atthis et Attica ab Atthide Cranai F. ibid. Atthis quæ Attica	569.	Auri micas deferentia flumina 1010. auri metalla 853. optima 263. auri metalla in Hyspiratide 769. apud Salassos 288. auro pluens Jupiter 936. auro et argento non utentes, quamvis inter metalla 998. auri ramenta 194. in fluviiis 293, 1018. aurum palea facilius cur liquescit 195. auri lavacra 302. aurum in paludibus abditum 261. auri ferax solum 293. aurum fossile ibid. auri dives tellus 259, 260. auri excipiendi ratio 194. aurum effodientes formicæ 1003. auri effossio 1004. aurum a torrentibus delatum 739. excipiendi ratio ibid. aurum apud Cotinas 188. auro et argento ornatu elephantas 1018. auri et æris copia 747. auri maxima pars in supellectile 1043. auri coctio et purgatio 195. apud Abydum in Asyris 968.		Azorus Tripolitidis	474, 475.
Attica	39, 484, 567.	Auri pretium duorum mensium spatio triente diminutum	293.	Azotii	1063.
Attica Hemina	1043.	Aurifodina 481. in Turditaniam 194. Vercellis 308. Istomuli ibid.			
Atticæ spirant Zephyri	41.	Aurifera tellus 742. auriferæ formicæ alata 1018.			
Atticæ flumina 581. in Atticam migrationes 570. Attica subaspera ibid. Attica deorum opus et priscorum Heroum	575.	Aurora equi	49.		
Atticæ tetrapolis 555. ejus conditor ibid. Atticæ pagorum seu oppidorum multitudo 580. Atticæ populatio 577. in duodecim urbes compositio ibid. Atticæ montes nobiles 580. Atticæ in quatuor portiones divisio 569. Atticæ historiæ scriptores 313. Atticæ scriptores 569. Attici 484. montes 589. Atticorum dii 848. apud Atticos servi, Getæ et Davi dicti 439. nominum impositio servis dari solita a gente ibid.		Auroram Homerus pro meridie usurpat	663.		
Aturia 1045. Aturiæ campus 1046.		Auscii	263.		
de Aty Herculis et Omphales filio, fame presso, liberis 310.		Aufones populi 332. circa Aufones peculiare quiddam ibid. Aufones primi Temesæ conditores 367. Aufonum et Opiorum diversa gens 348.			
Avaritia publicanorum	288.	Aufonium mare	162, 332.		
ad Aucupium ligni instrumentum apud Belgas	275.	Auster ubi non spirat 91. contra ibid. Austri cornu 1010. austro vicinior habitantium, aer et solum 133. de Austro vento 43.			
Audanii qui et Peucetii	401.	Austrinum latus	115, 117.		
Audacia et vis Gallorum, cætera simplices sunt	272.	Autariatæ 452, 456, 457. et f. a quibus debellati 461.			
Auditori ablata licentia loquendi, screandi aut expuendi	1011.	Autefion Theræ pater	504.		
Auditus in sententiis parandis visu utilior	156.	Autolycus 791. Autolyci statua ibid. oraculum ibid.			
de iis quæ ex auditu percepta scribuntur	ibid.	Autolycus murorum perfossor	636.		
Avenio urbs	256.	Automala 163. castellum 1180.			
Aventinus mons	334.	Automedon	529.		
Aves flagitiosos fugientes	410.	Auctor noster contra quos philosophari gaudet 22. auctoris, sui excusatio ibid.			
de avibus Avernum supervolantibus fabula 351. de avibus Diomedæis fabula, earum comitate 410. de avibus canoris quædam tradita 1018.		Autumnale a verno differre eo intervallo quod est verus solstitia 111.			
Avernum ubi	352.	Auximum urbs	345.		
Avernus lacus 350. plura ibid. de Averno fabula 352. circa Avernum sylva ab Agrippa cæsa 352.		Agædon mare	431, 433.		
Averruncatio qualis apud Leucadios 660.		Axenus pontus	433.		
Aufidum flumen	409.	Axiomata geographica ex Astronomia petita	17.		
Auge cum filio cista inclusa, Alcæ filia 883. vitiata ibid. Teuthrantis uxor ibid.					
Augeas 669. ejus ditio ibid. Phylei pater ibid. Augeas ab Hercule everfus 514. Augeas ac Neleus inimici 511. contra Augeam expeditio 495.					
Augeiæ in Locride, extincti	529.				
Augeiæ regnum	515.				
Augias 492. Epeorum rex ibid. ejus filia venefica ibid.					
Augurio dediti Lufitani	209.				
Augusta Emerita 228. in Turdulis 203.					
Augusta quæ Cabira	804.				
Augustus Cæsar Pompeii e Sicilia ejector					

B.

Babanomus	810.
Babylon Assyriæ metropolis 1055. Babylon a quo condita 120. urbis regia ibid.	
Babylon castellum a Babyloniis quibusdam munitum	1143.
Babylon Thapsaco Orientalior 125, 127. Tigri et Euphrate ambita ibid. a Babylone ad Thapsacum stadia 112. a Babylone ad portas Caspias intervallum 123. ad alias partes ibid. de Babylone, situ, aliis 1048. a Babylone in Carmaniam linea 123. e Babylone Cathetus 118. de Babylone 114, 116, 117, 118. Babylone major Ninus 1046. e Babylone Susa iter 1056. Babyloniis opes 1043. Babyloniis desertio qualis 1049.	
Babylonia regio, Babyloniis indigenæ, non ab urbe sed a regione 1054. Babylonia, quæ Persia, et Susiana dicta 1045. Babyloniæ gentes Orientem versus 1057. in Babylonia peculiaris constitutio philosophis indigenis 1050. Babyloniæ figura 116. Babyloniæ irrigationes 733. Babylonica ædificia 1050.	
Babylonii 169. de Babyloniis 1057. Partho subditis ibid. Babylonii campi 148. Babylonius ager 986. Babyloniarum mulierum mos 1058. Babyloniorum monumentis comprehensa, simplicitatis plena 435. Babyloniorum mos circa ægrotos 1058. vestis ibid. Babyloniorum regio 1050.	
Babylonia castellum 768. Tigranis et Artabazi gaze ibid.	
Bacchæ	682.
de Bacchis	ibid.
Bacchantium qui descriptio	679.
Baccharum tragœdia apud Euripidem inconcinne scripta	39.
Bacchus ab Arabibus cultus 1053. Bacchus recte ignigena dictus 901. Bacchus ab Aristida pictus 553. Bacchi in Cereris templo, Romæ dedicatio 553. conflagratio ibid. Bacchi cognati Oxydracæ 997. Bacchi urbs in Africa quam bis unusquispiam invenire non possit 432. Bacchum ceremoniis et sacrificiis demerentes mulieres quædam, et unam e numero discerpentes 277. Bacchi sacra 1010. alia Bacchica ibid. Bacchi cum Edono Lycurgo conjunctio 686. Bacchi 682. Bacchi expeditiones longinquæ 70. Bacchi columnæ 235. Baccho tota Asia consecrata ad Indiam usque 686. de Baccho et rebus gestis 978. Bacchicis pompis ibid. de Bacchi expeditione in Indos commentum 737. Bacchus Iacchus 682.	
Bacchiadæ 473. Corinthum tyrannide tenentes, ducentis annis 548. everfi ibid.	
Bacchici ritus	683, 684.
Bacchides Sinopes præfectus	790.
Bacchylidis, Simonidis consobrini, patria	710.
Bactra, extra terram habitata sita 40, 109. Bactra 102. Bactra urbs quæ Zariaipa 748, 751. ad Bactra mare 105.	
Bactriæ partes	751.
de Bactriana 21, 50, 110. et f. 157, 744, 1027. Bactriana Græcis adempta 744. Bactriana pars Arianæ præcipua 752. in Bactriana urbes conditæ ab Alex.	753.

INDEX STRABONIS.

753. aliæ everiæ ibid. Bactrianæ occupatio 745. Bactrianæ temperies et felicitas 107. situs 108. Bactrianæ abalienatio 977. Bactrianæ pars Scythis adempta 750. Bactrianæ occupatio, in Satrapias divisio 745.		Basilus fl. 1061.	Berecynthes Phrygia gens 683.
Bactriani 103.		Bassi Cæcili, &c. 1069. focius 1070.	Berecynthi 969.
Bactrianorum feritas 753.		Bastarnæ 418, 426. Bastarnarum migrationes 441. Bastarnæ 442. Germanici fere generis ibid. Bastarnæ Peucini cognominati 441.	Berecynthiæ mons 688.
Bactrianus ager 986.		Bastarni 157, 168.	Berethra, quæ Zerethra 563.
Bactrii 107, 169, 748. ad Caucasum siti 111. a Sogdiis Oxo fl. divisi 752. in Bactros Alexandri expeditio 1036.		Bastarnicæ gentes 428.	Bergæus scriptor futilis 68.
cum Baculis ambulantes 239.		Bastetania 210. Bastetani 222, 223. qui Bastitani 182. qui et Bastuli 212.	Bergæum commentum 138.
Badas fl. 1031.		Bastuli qui et Bastetani 212. Bastulorum mons 182.	Berminus mons 480. Bernii montis metalla 969.
Bænis fluvius qui et Minius 206.		Bata, urbs, portus 725.	Berœa urbs 480.
Bæotica gens Hyæ seu porci dicta 465.		Batieia 861. Batieia tumulus 829.	Berthœa opp. 1067.
Bætis urbs 186.		Batho, historiæ scriptor qui Persica composuit 791.	Bertiscus mons 478.
Bætis fluvius 181, 211. Bætis fluvii ostia bipartita 184. Bætis fluvii apud Ilipam repercussio 238, 239. Bætis unde profuat 198. Bætis quæ et Tartessus 199.		Bathra 1138.	Beryllus lapis 1018.
Bætica regio 181. Bætica provincia 228. in eam prætor cum quæstore et legato mitti solitus 228.		Bato dux Pannonum 454.	Berytus 972, 1074.
Bætoris 422. Melonis frater ibid.		Battus Cyrenes conditor 1182.	Basaenses, curia Attica 618.
Bæturia 188.		Bebrices 487, 785, 846, 966. Thraces fuisse ibid. eorum regionis occupatio 785.	Bethicus insula 823.
Bagas Paphlag. vox 800.		Belbina insula 544.	Bethia planities 618.
Bagadania campus. ingens inter Argæum et Taurum 108. infrugifera ibid.		Belgæ 241, 242. Belgæ omnes contentiosi 278. Belgæ ad Oceanum pertinentes 271. de his Venetorum pugna cum Cæsare ibid. Belgæ Venetorum emporium 271. Belgæ victi plane consternantur: quum vincunt, intolerabiles 276.	Bethi fuga 747. captivitas 755.
Bagadra amnis 1175.		Belgarum vestitus, armatura, decubitus, cibus, alia 274. respublica 275. Belgarum divisio in xv. gentes, laus prima in bello, contra Germanorum Cimbrorum ac Teutonum impressionem virtus 273. de Belgarum simplicitate, ferocia, stoliditate, arrogantia, ornatus studio, levitate, in hostes barbarico ingenio 276. et seq. a Belgis vindicata provincia 265. de Belgarum sacrificiis, divinandi ritibus, immolationibus, aliis 277. Belgarum multitudo 273. triginta millia hominum apud eos arma ferre valentium censa ibid.	Bethiæ perniciosæ ubi paucae 192.
Bagoas Eunuchus 1044.		Belgica arbor ficui similis 278.	Bethiæ multæ in Numidia et tota Africa, et earum usus in spectaculis Romanis 171.
Bajæ ubi sita 350. aquæ ibi calidæ ibid. Bajæ thermæ famosissimæ 322. Bajarum nomen unde 352. Bajis propinqua loca ignita 356. apud Bajas novæ urbis constructio 354.		Bellerophontis vallum et Filius occisus 904. Bellerophontis fabula 550.	Biantis patria 912. de septem sapientibus ibid.
Bajus unus de fociis Ulyssis 39, 352.		Bellerophontes Solymis bellum infert 952. arma infert 825.	Biasas Paphlag. vox 800.
de Bala victoria 1067.		Bellonæ templum 777.	Bibliotheca Eratosthenis 103. de bibliotheca Aristotelis 875. Theophrasti Nelei ibid. bibliotheca Pergami ibid. bibliothecas primus conductis libris composuit Aristoteles, et reges Ægypti id facere coegit ibid. biblus Ægypti 1134. biblus e faba Ægyptia 1164.
de Balænis 193.		Bellovaci 270. Bellovacii præstantiores inter Belgas 273.	Bibraetæ oppidum 267.
Balanea 1070, 1071.		Bellum Persicum apud Platæas 584. bellum Parthicum 157. Lamiacum 628. Mithridaticum 578. Maliacum 556. Trojanum 887. Xerxicum 15. inter Arcadas et Pylios 506.	Billari sphaera 791.
Balari, montana gens 319.		Bellum Germanicum Strabonis tempore 269. bello Cantabrico matrum, liberorum, parentum mutuae inter se cædes 225. de bello contra Thebanos, Alæmaonis 674. in bello Cimbrorum, pelles eratibus currum prætentæ, et sic pulsatae 426.	Biltera urbs 250.
Balbura urbs 904.		in Bellicis exerceri ubi maleficium 999.	Bimaris Pontus 164.
Balbus Gaditanus, vir triumphalis 232.		Beli templum spoliare dum conatur Antiochus, interfectus 1056. Beli sepultura 1049. eversa ibid. instaurari cæpta ab Alexandro, sed imperfecto opere ibid.	Bioni 22.
Balearicus Metelli cognomentum 230.		Belo urbs et fluvius 183.	Bio astrologus 43.
Balearides insulæ 229. quæ Gymnasiae ibid. plura ibid.		Bembina vicus 548. Bembinatensis regio 498.	Bion Borysthenita 710.
Balliæ 458.		Benacus lacus 293.	Bisa fons, qui et Pifa 516.
Balneorum apparatus non deteriores Bajanis 354.		Bendidia sacra 685. Bendidiorum mentio apud Platonem 687.	Bistonis palus 482. lacus, qui Aphnetis 87.
Balsami Paradeisus 1085. ubi nascatur 1073.		Beneficia a quibus acceperint, pro diis habentes 1163. beneficia dandi et accipiendi vicissitudo ut conservetur 602. beneficiis potissimum persuadens reges ibid.	Bithynia 818. Bithyniæ descriptio 812. et seq. Bithyniæ situs 829. Bithyniæ addita a Pompeio 784. Bithyniæ regis ditio ibid.
Bambyca opp. 1067.		Beneventum urbs 357, 359, 408.	Bithyni 169, 775, 830, 966.
Bambyca, quæ Edeffa, Hierapolis 1061.		Berenice Herodis filia ab Augusto honorata 1088.	Bithyni 785. Bithynis versus meridiem contermini 819. Bithyni ante Myfi 785. Bithynorum ditio vexata 819. Bithynorum gens in Thracia 785.
Bamonitis 809.		Berenice urbs 1094, 1097, 1154. situs 1180, 1181. Berenice in Arabio sinu 173.	Bithynium 817.
Bandobena 992.		Berenices crinis 5.	Bituitus Luerii filius 265. ejus bellum ibid.
Barbas hircorum in morem nutrientes 239. barbarum tinctura 996.		Berennus dictus Prausus, Delphorum inceptor 260.	de Bitumine 1086. de bitumine in Babylonia 1054. bituminis fons 1173. de bituminosa quadam terra 458.
Barbarorum occultationes 1143. barbarorum circa alienas terras invasiones 827. barbarorum virtus 99. barbari qui dicti 946. de barbaris quibusdam mirabilia 756. apud barbaros vi quam facundia plus efficit 582. de voce barbarus 946.			de Biturigibus 262. Bituriges Iosci ibid. Bituriges cognomento Cubi 264.
Barbaricus mulierum ornatus 225.			Biula 931.
Barbarilingues 945.			Bizona terræ motibus absorpta 79, 462.
Barbarium promontorium 203.			Blascon insula 249.
Barbarissare 947.			Blaena 810.
Barbitos 686.			Blandum 820.
Barcas dux Carthaginensium 201. sub eo expeditio ibid. Annibalis pater 215.			Blemmyes 1159. Æthiopum subditi 1116.
Barce, quæ et Ptolemais 1182.			Blerati oppidum Tyrchemiæ 320.
Bardi, hominum genus quo honore apud Belgas 276.			Blesino oppidum 318.
Barduetæ 211.			Blucium 820.
Bardyali qui et Bardyetæ 222.			Boagrii decursus 89. ostia 618. qui et Manes ibid.
Bargasa opp. 938.			Boëa urbs 528.
Bargosa Zarmanochagi patria 1020.			Bocalias qui Bocarus 571. Bocarus Salaminiæ insulæ amnis ibid. nunc Bocalias ibid.
Bargus qui aliis Martus 460.			Bocchi regnum 137. plura ibid. 129. et seq. Bocchus, Maurusiorum rex, 521. ab Agrippa interfectus ibid. Bocchi regnum, cum Romanis amicitia 1171. de Boccho Maurorum rege 1169.
Bargylia urbs 941.			Boëbe opp. 632.
Bargylus 878.			Boëbeis palus 623, 632, 636, 639.
Baridis templum 771.			Boëonoa 491. quæ Oëona ibid.
Baris quæ Veretum 405.			de Bæotia 14, 566. Bæotiæ occidui fines 486. Bæotiæ venti subterranei 652. Bæotia initio sub barbaris 583. qui tenuerint ibid. Bæotiæ Mynium 492. Bæotia isthmus tertiæ peninsulæ Peloponnesi 567. Bæotiæ descriptio 581. et f. Bæotia
Barium 409.			
Barnichius amnis, qui Enipeus 516.			
Barnus 468.			
Basgoedariza castellum 802.			
Basistanorum mons 182.			
Basoropeda 768.			
Basili 442.			

INDEX STRABONIS.

- otiae descriptio 581. et f. soli præstantia præ Attico ibid. ejus præstantia præ finitimis gentibus ibid. trimaris situs ibid. Bœotiae ora maritima, Euboeae opposita 589. de aliis partibus ibid. et f. Bœotia a Thracibus, Pelasgis, aliisque barbaris inhabitata 595. Bœotia quæ Ogygia 591.
- Bœoti 484, 489. Bœotorum seditio 591. Bœotorum clades 600. Bœoti qui et Aones 577. Bœoti oraculo parentes ut se gesserint erga antistitam 584. in iudicium vocati, damnati, absoluti ibid. Bœoti ne duces quidem suos singulis temporibus tolerare potuerunt 582.
- Bœotorum regio ad imperium optime parata 582. sed parare nescia ibid.
- Bœotica colonia 584.
- de Bœoto Menalippes filio fabula 381.
- Bœrebitas seditione oppressus ante Romanorum contra ipsum adventum 438. natione Geta, gentis rex ibid. Romanis terrori ejus res gestæ 438. et f.
- Bœtoris Cheruscus Melonis Sicambrici Frater 422.
- Boëum ab Eteocretis conditum 693.
- Boëthus quo usus Strabo in Aristotelea philosophia commentanda 1077.
- Boëthus malus poëta, malus civis 1077. carmen ejus in partem ab Antonio contra Parthos victoriam ibid.
- Boëus urbs 693.
- Bogi regnum, cum Romanis amicitia 1171.
- Bogodiatorus 820.
- Boi 946.
- Boiæi populi 657.
- Boianum oppidum 359.
- Boii 272, 299, 304, 428. a Romanis delati 299. sub Critaëro 438. Hercyniæ sylvæ incolæ 423. Boiorum vexatio 289. solitudo usque ad Panonius 423. contra Boios auxilia Romanis suppeditata 304. Boiorum debellatio 452. Boiorum contermini 289. Boii e magna potentia ad imam conditionem redacti 456.
- Boium urbs 620.
- Bolbiticum ostium 1136.
- Bononia 305. urbs ibid.
- Boones 1063.
- Boosura 972.
- Borama munitio 1073.
- Boreale hemisph. quid dicatur 150.
- ad Boream vergentium populorum ignoratio 426. de Borea vento 42, 91.
- Borææ Orythiam rapientis fabula ex Sophocle 427.
- Borsippa urbs 1050. Dianæ et Apollini sacra ibid.
- Borsippeni ibid.
- Borysthenes 106, 109. amnis 431, 442.
- Borysthenes urbs 442. quæ et Olbia ibid. Milefiorum constructio ibid. Borysthenis ostia 418. Borysthenis et Thules circuitus 93. per Borysthenem parallelus 106. de Borysthenes flumine 146. fontibus ibid. circa Borysthenem partes 175. ante Borysthenis ostium insula 442. ante Borysthenem insula 444. ad Borysthenem et Septentrionalia a Ponto iter 426. de Borysthenis meridiano 92.
- Bos Apis, ejus cultus 1144. bos alba sacra 1147. bos sacer 1156. bos Nili piscis 1164. bos Menevis 1142. pro deo ibid. Bovis aula, antrum dictum 648. boves Geryonis 201, 233. boum cornua lima abscissa et cur 443, 444. boum ungulæ aliis longiores, ubi 1179. boum observatio 189. boum deglutitores Panes 105. ad boum venationem canes instructi 1096. boves Olympiæ sacrificati 390. de boum crudis tergoribus galeæ et thoraces 443. boves sacri 1139. mas, fœmina ibid. boves sylvestres apud Alpes 292. boves centum pro centum suis urbibus immolabant Lacedæmonii 526.
- Bovis tergori similis Hispania 167.
- Bovi comparata Peloponnesi peninsula 525.
- Bosporum frumenti genus 986.
- Bosporani 415.
- Bosporani reguli 723.
- Bosporani 723. Europæi ibid. de Bosporano rege Leucone a Chrysippo tradita 434. Bosporanorum tyrannorum olim regio 449.
- Bosporianorum et Taurorum limes 447.
- Bosporus Cimmericus 9, 31, 721.
- Bosporus Mysius 818.
- Bospori Cimmerici finis 721. Homero cognitus 9.
- Bospori sterilitas 109.
- Bospori dominium Mithridati Eupatori concessum 448.
- Bospori major pars in Europa: portio in Asia 448. Bospori rex a Romanis constitutus 451.
- Bosra 1073.
- Bottaica locus 479.
- Bottiaæ 497. Bottiaæ et Amphaxitidis divisio
- Boviasmum, Maroboduvi regia 420.
- Boxus 1106.
- Braccæ Belgarum 274.
- de Brachmanibus 1010. et f.
- Brachmanes philosophi 1010. cum uxoris cur non philosophentur ibid. Brachmanis oppositi Pramnæ philosophi 1019.
- Brachycolon fundæ genus 231.
- Branchus templo apud Didyma præfectus 611. de stirpe Machærei ibid. de Brancho fabula 910.
- Branchidarum sacrilegium, proditio, a Xerxe deductio 753. apud Branchidas oracula verbis dari 1153. Branchidæ Xerxem sequentes ibid. Branchidarum proditio, sacrilegium, fuga 910. Branchidarum oraculum 1153. desertum ibid. Branchidarum urbs excisa 753. pecunia sacra ab iis interversa 754.
- Brastra dicti terræ motus 251.
- Brauron 579.
- Brauroniæ Dianæ templum ibid.
- Bregi, Breges, Briges, Phryges iidem 796.
- Brentesium quid sit Messapiorum lingua 408.
- Breuci 454.
- Breuni 289.
- Bri pro Βριαρδὸν vel Βριῖδον 529.
- Bria Thracum lingua urbem significat 462.
- Brianium urbs 474.
- Brias urbs 824.
- Brigantii 290.
- Brigantius vicus 245. urbs 290.
- Brileffus mons 580.
- Briseis Patroclum lamentans 844.
- Britannia insula 167. de Britannia, et circa eam insulis 94. et seq. 281. de Britannia Celtica 94. Britannia commoditates 279. de Britannia Scipionis interrogatio 263. in Britanniam Cæsaris navigatio 268. Britannia ostiis Rheni et Sequanæ objecta 268. Britanniam occupare cum possent Romani, cur spreverint 154. in Britanniam e continente quatuor usitati tractus 279. Britannia area, ambitus 142. occidua Britannia partes 159. in Britanniam tractus a fluminibus Gallia 269. Britannia descriptio 278. forma triquetra ibid. Britannorum vestigalia, merces 281. ad eos cur non opus Romanis præsidio ibid. dominationes Britannorum complures, cum Gallis comparatio 279, 280. urbes, aer ibid. Britannorum proceritas, crinis, corporum constitutio, ingenia 280. Britanni omnium maxime ad meridiem accedentes 110.
- de Britannica 154. et seq. Britannici reguli 280. legationibus et officiis amicitiam Augusti consecuti ibid. eorum in Capitolio donaria 280. ab iis reddita insula familiaris Romanis ibid. de Britomarti 698. Britomartis templum ibid.
- Brixia urbs 300.
- Bructeri 419. a Druso navali pugna victi ibid.
- Brundisium 357.
- Brundisium 405, 406, 469. urbs maritima 332. a Brundisio Romam via 408. a Brundisio Barium stadia 409. Brundisium e Græcia et Asia rectus tractus 408. Brundisii rex, ager 407. portus ibid. a Brundisio ad montes Ceraunios tractus 409. ad Epidamnium ibid.
- Brundisini portus 406.
- Brutus Mutina fugiens a Salassis præfusus 288.
- Brutii unde oriundi 326.
- Bruttii 298, 408. Bruttiorum regio 367. Bruttiiis imposita conditio cursorum et tabelliariorum 361. Bruttii populi 374. Sila sylva sic dicta ibid. Bruttiorum regio, Italia dicta, prius Cœnotria 366. Bruttii ut cladibus attriti 365. ab Annibale et Romanis 368. Bruttiorum nomen pro defectioribus usurpatum 367. eorum defectio ibid. urbes ibid.
- Brutus 210. Bruti expeditionis finis ubi 207. Brutus cognomento Callaicus 204.
- Bryanium Deuriopum urbs 474.
- Bryges 427. qui Phryges ibid.
- Brygi 474.
- Bubali ubi 1169.
- Bubastus civitas, Bubastica præfectura 1141.
- Bubones urbs 904.
- Bubulcorum urbs 1078.
- Buca 413. urbs Frentanorum 347.
- Buccina five ceryces apud Carteiam quales 193.
- Bucephalia 994.
- Bucephalus 994. ejus opera in certaminibus Alexandri ibid.
- Buchætium Cassopæorum oppidum 470.
- Bucteri 421.
- Budeii 403.
- Budorus flumen, mons 650.
- Bulliones 473.
- Buprasium 494. in Elide 660.
- Buprasium Elide præstantius 494.
- Buprasienfes 494. Buprasiensibus Epeorum nomen non tributum 495.
- Buprasii 511.
- Buprasius ager 502.
- Bura 538. urbs 559, 560.
- Buræ subversio 87. Bura terræ motibus absorpta 79, 560.
- Burdigalæ emporium 262.
- Busiris civitas, Busiritica præfectura 1137. de iis fabulæ ibid.
- Buthrotum 470.
- Buticus lacus 1137.
- Butones 420.
- Butrium Ravennæ oppidum 301.
- Butus urbs, Buticus lacus 1137.
- Butyrum olei loco 209.
- Butyrum ad vulnera efficax 1003. ferrum ejicit ibid.
- Buxentum eadem quæ Pyxus arx 364.
- Buxus apud Amastrim optima, ad Cytorum 789.
- Byblus 1074. Cinyræ regia ibid.
- Bychanis a Druso expugnata 421.
- in Byrebitam adornata Cæsaris expeditio 431. Byrebitæ vates 1084.
- Byrsa arx, unde dicta 1176. a Didone condita ibid.
- Byrsi 474.
- Byssus ex corticibus excarminata 988.
- Byzacii 171.
- Byzantiæ fauces 32.
- Byzantii 832.
- Byzantiorum cornu 463. et f.
- Byzantii parallelus 153. et f.
- Byzantium 75, 938. Byzantii templum 463. per Byzantium et Borysthenem meridianus 106.
- Byzantii et Massiliæ parallelus 94. Byzantium in Cæcorum regione conditum 464. oraculum ad id ibid. plura ibid. per Byzantium et Massiliam parallelus 106. a Byzantio navigatio 844. de Byzantino freto 80.

Byzantium

INDEX STRABONIS.

Byzantium Euxini natis	72.	beneficentia 836. ad Aug. Cæsarem	commendatio 1181.
ad Byzantium Pontus Euxinus olim osti-	ibid.	legatio Indiæ 978, 1019, 1020. Cæ-	Callimachus Grammaticus reprehensus 64.
um non habuit	ibid.	saris e Cantabris reditus 1161. Cæsaris,	notatus 698.
Byzeres	795.	Hispaniæ pars, altera populi 228. ad	Callinus scr. 953. Elegiarum conditor
		Cæsarem Corinthi piscatoris legatio	870, 899.
C.		708. Augusto Cæsari tropæa Partho-	Callinicus Seleucus 1066, 1072. diffidium
		rum remissa 1062. a Cæsare Augusto	ejus cum fratre ibid.
Cabalion urbs	256.	reddita Rhœtensibus Ajacis statua,	Callipides scr.
Cabellenses Solymi	903, 904.	858. ab Augusto Cæsare D. Cæsari	Callipolis oppidulum
Caballio	245.	Venus, ut patris generis auctor dedicata	850.
Caballis	902.	941.	Callipolis conditores Naxii
Caballidem tenentes Lydi	904.	Cæsaraugusta	394.
Cabatanus urbs	1092.	apud Celtiberos	Callista quæ et Thera
Cabeira 804. ubi Mithridatis regia ibid.		Cæsarea quæ Iol dicta	504, 1181.
Cabeira, Protei filia, Cabeiri, Cabeirades		Cæsarium	Callisthenes ab Alex. comprehensus et in
nymphæ 689. et seq. Cabeirorum cul-		Cæsena	vincula datus
tus, templa 689. Cabeirus mons 688.		Cætulum Lusitaniæ urbs	753.
Cabesus urbs	865.	Caiatta sinus	Callisthenes scr. 526, 771, 786, 878, 911,
Cabira, Diopolis dicta 804. Augusta, a-		Caicus	953, 968, 1153.
dornata ibid.		Caicus fl. 826, 841, 895. fontes 884.	Callisthenis correctiones Homericiæ poeseos
Cabiri qui Curetes	679.	Caici campi 826, 833, 884, 895, 984.	857.
Cabullinum urbs	266.	fontes 884. ostia 826, 873, 878.	Calpe 75, 76, 199, 233. mons 182. urbs,
Caces peculiare panis genus apud Ægyp-		Cajeta Ænex nutrix	statio navibus Hispanorum 183. a Calpe
tios	1164.	Cajetanus sinus	monte qui est ad Columnas, ad Car-
Cadavera cur a mari ejiciantur	78.	Calabri	thaginem novam intervallum 211.
Cadayera cera oblita	1059.	Calabria	Calvaria poculorum loco apud Scythas
Cadi	833.	Calachena	431, 433.
Cadmeia	465.	Calaguris Vasconum urbs	Calvi cur dicantur Myconii
Cadme quæ Priena	912.	Calamus aromaticus ubi nascatur	712.
Cadmea Græcorum victoria	200.	Calamus odoratus in Sabæa nascitur	Calupena
Cadmeæ Thebæ	599.	Calamus tibiis aptus ubi producatur	807.
Cadmias lapis	224.	calami quales a Boccho uxori missi	Calybe urbs 465. ubi pessimi homines
Cadmus 27. Cadmeia 585. Cadmi po-		1169.	ibid.
steri ibid. Cadmi divitiæ 968. Cadmi		Calamidis opus, colossus	Calycadni ostia
comites Phœnices 465. Cadmi genus		de Calano spectaculum	956.
scribendi 27. Cadmi et Harmoniæ po-		978.	Calydnæ insulæ, quæ Sporades
steri 473. fabula ibid.		de Calano Brachmane 1014. et de eo et	714.
Cadmus mons	837.	Alexandro ibid.	Calydnæ insulæ
Cadurci	264.	de Calano et morte scriptorum dissensus	869.
Cadusi 739, 741, 744. montani 761.		1017. et f.	Calydon 671. regio saxosa ibid.
Cadyna regia	779.	Calapis 786. amnis 453.	Callydium castellum
Cædas antrum, cujus usus erat pro car-		Calafarna Lucanorum oppidulum	830.
cere	533.	366.	de Calydonio apro fabula
Cæcias ventus	43.	Calatia 408. urbs 357.	552.
Cæcubus sinus 334. Cæcubum vinum ibid.		Calatis 461. urbs 462.	Calymnæ mel
Cæcubum vitem arboream alens 330.		Calauria insula 536. ejus descriptio 542.	714.
vinum præstantia ibid.		et f.	724.
Cædium causas Druidæ apud Gallos dif-		Calbis fl.	Camararum humeris impositio
ceptant	276.	Calbium	392.
Cætaëssa Lacedæmonis epithetum	533.	de Calceo qui regnum Rhodopæ dederit,	Camarinum Umbrorum urbs
Cæti, rupturæ quas motus terræ facit	ibid.	fabula	323.
Cælibes religiosos non habendos	430.	Calceorum genus æstate Caucasum ascen-	Cambala 769. ad quæ missus Memnon ab
Cælius mons	334.	dentium	Alexandro ibid.
Cæneum Eubææ promontorium	647.	Calceamentum Babyloniorum	a Cambyse deleta templa, mutilata 689,
Cænys	370, 382.	1058.	1155. Cambyfis insania sacrilegia 1142.
Cæpio Romanorum dux 260. ejus filia-		Calcei militaris usus	Cambyfes Cyri successor a Magis sub-
rum misera mors ibid. in Cæpionem		de Calceis æreis Empedoclis	latus 1044. Cambyfes Ægyptum adept-
numinis vindicta pro contrectatis Del-		396.	tus 1121. Cambyzena 731, 767.
phorum pecuniis Tolosæ inventis 261.		Calcanthum	Camelis aqua in exercitu Galli portata
Cære, 311. nomen ibid.		Calchantis sacellum 411. Calchantis a	1109. camelis vestī per noctem iter
Cæretanorum in Romanos beneficia, pop.		Troja cum Amphilocho adventus 953.	agentes, astra observantes, et aquam fe-
Romani ingratitude in eos ibid. plura		de Calchante, ejus morte, cum Mopso lite,	cum portantes 1155.
de iis, ibid. Cæretanorum navale 320.		alia 921. et f. 963.	Camelus, Cameli domus
facinus 311.		Calchas Selgæ conditor	1047.
D. Cæsar Phari turris vastator 1124. Cæ-		825.	Camelitæ duplices
saris in Britanniam transitus 268, 269.		Calculi fluviales	1062.
secundo 279. ibi acta ibid. in Ilienses		1146.	Camelopardales
beneficia 857. Alexandri æmulatio		Calculo laborantium urina qualis	1101, 1169.
ibid navium compactio 268. in Bri-		1087.	Camerta oppidum
tannica navigatione a Venetis impedi-		Calculo laborantibus utiles thermæ Py-	324.
menta 271. eorum clades 271. Cæ-		thecusæ	Cameirus
saris cum Vercingetorige pugna 265.		357.	Camicum
contra divum Cæsarem Jubæ bellum cum		Calenum urbs 339. vinum 348.	402.
Scipione 1171. Julii Cæsaris mors 1130.		Cales Campanorum urbs	Camicus Cocali regia
commentarii 242.		358.	394.
Cæsar, vide J. Cæsar.		Caletes	Camilus e Vulcano et Cabeira
ab Augusto Cæsare ornatus locus quo An-		261.	689.
tonii milites superavit 1128. Cæsarem,		a Caletibus in Britanniam brevior diurno	Camisa castellum
si quis esset, et ubi nescire, Candaces le-		curfus	807.
gatorum responsum 1161. Cæsaris sta-		ibid.	Camisena
tus everse 1160. a Cæsare decem na-		Caleti	789, 807.
vium dedicatio 470. Cæsaris in Cleo-		Calicadnum prom.	Cammanena
nem prædonem beneficia 830. Cæsaris		829.	776, 783.
in Syriam apparatio 1161. de utroque		Callaica quæ Lusitania	Campaniæ urbes 348, 358. descriptio
Cæsare et Cleopatra 1130. et seq. a		Callaici	347. Campania funditus vastata 359.
Cæsare oppugnati Artageras 768.		205, 213, 222.	Campaniæ quædam arva ter anno con-
Cæsaris Augusti in Jubam beneficentia		Callaici qui et Gallæci, et Callæci	feri solita 348. etiam quarto ibid. Cam-
1171. Cæsaris Augusti in Zenonem		205.	panorum contumeliæ erga Cumæos
		Callaicus dictus Brutus, Lusitaniæ debel-	349. Campanorum præsidium 372.
		latur	Campanorum editio ad Annibalem
		204.	360. plura ibid. Campanorum regionis
		Callas fluvius	felicitas, luxus ibid.
		649.	Campodunum urbs 290. Campsiani 421.
		Calliarus oppidum	Campus Elysius 201. campus multorum
		618.	stadium igni occupatus in fundo di-
		Callicolone	litescente 780. campus Jungarius 218.
		861.	Fœnicularius ibid. Spartarius ibid.
		Callidromus mons	Æpistus 506. Saxofus 251. Pylius
		621.	500. campus maris instar stagnans 203.
		Calliditas restat ubi rei gerendæ aliter non	de campo quodam inter Massiliam et
		est locus	Rhodani ostia, quæ narrantur 351.
		319.	Campi Macri 305. campi ubi non com-
		a Calinico Arfacis fuga	pluantur 990.
		747.	Camuni
		Callimachus 65, 304, 504, 513, 635, 706,	289.
		1142. Callimachus de Eridano quid	Camysenes
		576. ejus genus ibid. Callimachus sine	937.
		venia apud Apollodorum 432.	Canæ prom.
		Callimachi carmen Iambicum 513. patria,	883.

INDEX STRABONIS.

ibid. Candaces reginae duces ibid. alterius oculi privatio ibid. virilis animus ibid. Candaces legati ad Petronium, ad Caesarem ibid.	Capreae infula 34, 162, 356, 371.	Carnicus vicus 453.
ad Candaviam iter 474.	Capreae a Neapolitanis occupatae 357.	Carnutes 269.
Cane, Canae 883.	Augusti Caesaris cura circa eas ibid.	Carnutum emporium 264.
Canes maximi ad boum venationem edocti 1096. canes qui et galeotae 36. canes Britannici 279. canum usus in bello apud Gallos 279. canes ubi optimi 996. de iis periculum ibid. canes entaphistae dicti, quibus senio confecti aut morbo, projiciebantur 753. canes validissimi, et eorum morsus 1000. canibus distorti oculi prae vehementia morsus, quibusdam excidentibus ibid. canem in Delo effo fas non est 709. de cane e Prafo adducendo mandatum 697.	Caprearum duo oppida 357. juxta Capreas fretum 34.	Carpasia urbs, Carpsiae insulae 971.
canibus cibis facer constitutus 1151.	Capreae ab Athenaeo abruptae 88.	Carpathium mare 713, 714, 970.
Canum naribus infusa aqua mordicus aliquid tenentium 1000. Canum urbs 1151.	Capreae multae in Hispania 224.	Carpetani 181, 185, 204, 222.
Canere et dicere pro eodem 28.	Caprearum raritas 792.	Carpetania 188.
Canethus 652.	Caprus portus 481. fl. 837, 1047.	Carrhae 1060.
Canicipites 62. canicipites Aeschyli 432.	Capri trajetus 1048.	Carfuli urbs 324.
Canidii in Iberiam aditus 731.	Caprificus 862.	Carta urbs 741.
Cannensis clades 412.	Captivi Aethiopes mille ad Caesarem missi 1161. captivorum manus dextrae amputatio, et diis consecratio 209. in captivos Cimbrorum mos 425. super jugulatis divinatio ibid.	Cartalias urbs 216.
Canopus 5, 951. Canopus stella 158.	ex Captorum extis divinatio 209.	Carteia 187, 193. Carteia quae et Tar-
Canopus, Canopica porta, fossa, Canopici ritus, 1135.	Capua cur ita nuncupata 348. Capua nomine suo digna 357.	teffus 202.
Canopicum ostium 95, 121, 1119, 1135.	Capuae 874.	Carthaea urbs 710.
Cantabri 229. Conisci 221.	Capys ibid.	Carthago 95, 174. occidentalis 129. nova 198, 211. Romae aemula 1176. ejus tria contra Romanos bella ibid. tertio aequata solo ibid. Carthagini novae respondens Metagonium 1170. trajetus ibid. Carthaginis everio 414, 954.
Cantabri ab Augusto Caesare debellati 211, 415. latrones 211. Cantabriae pars a Laconibus occupata 213. e Cantabris Caesaris reditus 1161.	Caralis urbs 318.	Carthaginis et freti meridianus 130. Carthaginis instauratio a quo et quando 1177. plura, ibid. circa Carthaginem felix regio 170. de Carthagine nova 214. ejus conditore, situ, ibid. Carthaginenses ejecti e Sicilia a Romanis 558. Carthaginensis regio 171. Carthaginensis regionis limes 1180. contra Carthaginenses secundum bellum 414. tertium ibid. secundum bellum quid inflammavit 216. Carthaginensium urbes 831. Carthaginensium laus ab Alexandro 99. Carthaginensium regio 1175. situs, alia ibid. et seq. Carthaginensium adversus Romanos bellum modo de Sicilia, modo de Italia 365. de Carthaginensium viribus, urbium frequentia, et alia 1177. a Carthaginensibus demersio peregrinorum 1138. sub Carthaginensibus maris ora 1166.
Cantabrica dementia 226.	Carambis promontorium 164, 165, 789.	Cartii 761. qui Cyrtii ibid.
Cantabricae pernae 221.	Paphlagoniae 447. Carambis Criu metopo objecta 725.	Carura 839, 903, 948. Phrygiae et Cariae limes 837.
Cantharium Sami pr. 916.	Carana civitas seu Carana 1092. Carani, Caranitis regio 808. Caranus navale 1071.	Carus fanum 839.
Cantharolethrum 480.	Carbo, vide prunae. carbo auro colliquando nimis vehemens 195.	Caryanda, palus insula 941.
Cantium 94. Britanniae 278. promontorium 268.	Carcathiocerta 776. Sophenes regia ibid.	Caryandenfes ibid.
de cantore Clytemnestrae 24. Cantorum laus ibid.	Carcinites sinus 443, 445, 449.	Carystius lapis 650.
Canusium urbs 408. emporium 409.	Carchedonii lapilli 1179.	Carystus urbs 650. Carystiae columnae, ibid. Carystus in Laconica ibid. Carystium vinum inde 651.
Capedunum urbs 461.	Cardaces qui dicti 1041.	Casae structura in unum diem constantes 421.
apud Caphareum strages 538.	Cardamyla 552.	Casander rex Bosporanorum 723.
Capionis turris, opus mirabile, &c. 184.	Cardamyla mari imminens 552. in saxo natura munito sita ibid.	Casaeus Salonites 817.
Capitones Hesiodi 432.	Carduchi 1060.	Casaeus Atticus et Salaminus inter se peregrini 572.
Capitulum urbs Hernicorum 340.	Cardia u. 482.	Casaeos ob imperitiam non conficientes Britanni nonnulli, 280.
Capita habere longissima quorundam studium 757. capita cunei forma habentes Panes 405. capita hostium de collis equorum suspensa, portis affixa 276. capita hostium illustrium virorum cedrina inuncta, neque tanto auri pondere redimi concessa 277.	Cares 9, 775, 966. Cares Lycii 829.	Casia palustris 1110.
Capnobatae 428, 430. capnobatas non dici uxoribus carentes 430.	Cares 877. Carum regio 926. regia 943. lingua pronuntiata tardissima 947. migrationes 90. Cares sub Minoe 945. Leleges dicti ibid. adversus Cares Ionum odia 946. de Caribus 906. et f. Caribus barbara vox ab Homero tributa 537.	Caspia 50.
Cappadocia 169. magna Cappadocia 776, 821.	Careffus 710, 711. urbs 710.	Caspiana 768.
Cappadociae fl. 777. Cappadocia ad Taurum 776. Pontica ibid. Tigranidis incursionibus vastata 782. Cappadocia ad Halyn appropinquans 799. in Cappadocia immolationes, magorum multitudo 1040. Cappadocia sub Romanis 776. in decem divisa portiones seu praefecturae ibid. 776. undecim ibid. Asiae portio quarta 775. Cappadociae partes ad Euxinum 108. Cappadociae a Ponto divisio 783. Cappadociae tributa Persis pendi solita 764.	Carefus fl. 867, 868. Carefena 867.	Caspiae portae 88, 95, 115, 759. Mediae sunt ibid.
Cappadociae descriptio 774. Cappadociae divisio in duas satrapias 775. distinctio a Cilicibus 822. magnitudo 782. feracitas alia ibid.	Caria 169, 877. ad Cariam populi 827.	ad Caspiae portas regio 763.
Cappadociae minium 782. Sinopensis cognomento ibid.	Cariae et Phrygiae limes 837, 948. Cariae a Lydia determinatio 835. Cariae et Rhodi meridianus 129. Cariae, Myliae, Phrygiae, Lydiae partes inter se concurrentes discerni nequeunt 901.	ad Caspiam ab intimo Ponti iter 169.
Cappadoces 745. Pontici ibid. qui 1046.	Cariata urbs 753. everia ibid.	Caspia 748. Caspius mons 128. Caspii maris fauces 426. Caspio mari imminentes montes versus Septentr. 765. Caspium mare male navigatum 743. ad Caspium mare transitus 105. Caspium mare quod et Hyrcanum 160, 738. inter Caspium et Euxinum mare regio 169. gentes. ibid. Caspiorum crudelitas in senio confectos et morbo 753. Caspiorum observatio circa fame enectos qui lxx. annos excefferint 757. a Caspiis portis lineae ad Thapsacum et Armeniae montes 119. de linea a Caspiis portis ad columnas 127.
Cappadoces ad Pontum, ad Colchos 784. Syri 788. Cappadoces utique 966.	Carica arma 945. Carica tellus 98.	Caslinum 339, 340, 408.
Cappadocum regum contra Aristonicum auxilia 926. Cappadocum et Lycaonum limes 822. Cappadocum defectio a Romanis 415. Cappadocum fines 758. cum Cappadocibus ut egerint Romani 783. libertas ab iis repudiata, reges creati ibid.	Caricae Antiochenae 903.	Caslinum oppidum 358. in eo Praenestinarum mira virtus ibid.
Capra Mendesiis culta 1151.	Caricarum rerum scriptor Philippus 946.	Casinus flumen 339.
	Caricum Imperatorem me nuncupo, insolens Hybreae oratoris vox 944.	Casius mons 73, 81, 86, 1079. aggeribus arenae similis 1081.
	Cariffare 947.	Cassii Jovis templum ibid.
	Carmalas amnis 779.	Casum 1078.
	Carmalae alveus ab Ariarathe obturatus 781. damnum pensatum ibid.	circa Casum accidentia 1078.
	Carmania 169. Carmaniam Persia circumdans a Septentrione 1056. de Carmania, Carmanitis 1029. Carmaniae ac Persidis fines 123. Carmaniae extremitates 114. in Carmaniam Crateri profectio 1023.	a Casio
	Carmelus 1079. mons 1078.	
	Carmen quid 128.	
	pro Carmine in crucem actus Daphita grammaticus 927. carminibus lustrantes 699.	
	Carmentis Evandri mater in veneratione Romanis 328.	
	Carmon urbs 186.	
	Carmyleffus oppidulum 950.	
	Carana civitas, seu Carana 1092.	
	Carneades philosophus 1183.	
	Carneates 554.	
	Carni 290, 292, 304, 424. Romanorum hostes 304.	
	Carnium humanarum esus 281. carniium suorum hospitum esus apud Scythas 431, 433. carniium humanarum esus in bellis, a Gallis et Hispanis et aliis 282.	

INDEX STRABONIS.

a Caffio monte in Phœniciam via navigabilis	86.	fertilitas arborum ibid. Caucaſi habitatores cum mulieribus palum coeuntes cognatorum carnibus vefcentes 1009.	Cenæum 622. promontorium 650. Thermopylis oppoſitum 648. Euboeæ promontorium 617.
Caffander Macedonum rex 577. in Athenienſes ejus humanitas ibid. mors ibid.		de Caucaſo commenta 737. de Caucaſo et Prometheo tradita fabula 980. Caucaſo ſubjacens ora 726.	Cenæi partes demerſæ 88.
a Caffandro extructa Theſſalonica	480.	Caucaſiæ gentes 729.	Ceneus præſtigiator 438. Deus fere habitus, ſicut Zamolxis ibid.
Caffandra violatio	380.	Caucaſii montes 102.	Cenchrius fl. 916.
Caffandreia	480.	Caucaſii montis cubiti frugiferi 729.	ad Cenchreas mare 80, 82.
Caffiopeæ in collo ſtella	175.	Cauci 421.	Cenchreæ 536. Cenchrearum ſitus 546.
Caffinum urbs	338.	Caucon fl. 497.	Cenomani 304.
Caffiope portus	469.	Cauconis monumentum 501. Caucones, Cauconia, Cauconiata 501.	Centauri a Pirithoo ejeſti 630. Centaurorum expulſio 637. Centaurorum ſepulchra 619.
Caffiterides inſulæ 197, 239. in Caffiteridas inſulas Phœnicum primo ſola navigatio 239.		Caucones 465, 466, 501, 515, 785, 786. Caucones aliis Scythæ, aliis Macedones, aliis Pelafgi 785. plura ibid. Cauconiata ibid.	de Centauris fabula 504.
de Caffiteridum inſularum accolis ibid.		Cauconum genus funditus extinctum 788.	ultra Centenarium numerare neſcientes 733.
Caffopæi 465, 469. Epirotæ 471. Caffopæorum oppidum, regio 469.		Cauconum regio 562, 786. de Caucone, Cauconibus 496.	Centoripa urbs ab Auguſto inſtaurata 392, 395.
Caffabala 776. opp. 779.		Cauconia 490.	Centrones 286.
Caſtalia, fons	606.	Caudium 408.	per Centrones ad Salaffos via 288. per Centrones Lugdunum via ibid.
Caſtaon urbs 228. ad Caſtaonem plumbi foſſilis metallum 198.		Caulci 421.	ad Centrum ſeu medium mundi rerum latio 18.
Caſtellum Tomiſa memorabile 777. Capadoci datum pro præmio a Lucullo ibid. talentis venditum ibid. caſtella Mithridatis lxx. 737.		Caulonia, quondam Aulonia 375.	Centuriæ victimarum 209.
Caſthanaea	641.	de Cauniis pallentibus 932.	Ceos five Cia 711.
Caſtinæa	635.	Caunus urbs 932. et ſ.	Cepæ Aſcalonenſes 1079.
Caſtor Deiotari pater	811.	Caurus ventus 41, 42, 43.	Cephalenia 487, 497, 498, 660. inſula 163. quæ Dulichium 664. quæ Taphos 664. quæ Samus 661. Cephaleniæ quatuor urbes ibid.
Caſtor Saocondarius 821. Caſtores ſervatorum loco habiti 330. Caſtores maris procuratores diſti, et navigantium ſervatores 70. Caſtorum aurigæ 724.		Cauponandi artem ignorantes populi 434.	Cephalenes 660. Cephalenes ſub Ulyſſe et Laërta 664. Cephalenium fretum 509.
Caſtorum templum 375.		Cauſas ſcire philoſophi ſolius eſt 19. cauſas diſceptandi mira ratio 277. de cauſis diſputationes 142.	Cephalæ promontorium 1179.
Caſtores ſeu fibri in Hiſpaniæ fluviis 224.		Cayſter, Cayſtriani 891. peculiare quid ibid.	Cephalus 673. exul 670. Deionei F. 664.
Caſtorium Hiſpanicum non idem cum Pontico ibid. huic medica vis peculiaris ibid.		Cayſtri campi 897, 898, 984. ad Cayſtri oſtia lacus 920. Cayſtrus fl. 930. Cayſtrii ſacella ibid. Cayſtrium pratum 899. Cayſtriana Lariffa 890. Cayſtrianus campus 901.	Cephalo adſcripta 660.
Caſtrum	345.	Cebrenia, Cebrene, Cebrenii 860, 861.	Cephalo Gergethius 851.
Caſus inſula, urbs	714.	Cebrenii 872.	Cephalædium oppidum 383, 393.
Caſtorum plures inſulæ	ibid.	Cebriion ſpurus 860.	Cepheni 61.
Caſyſtes portus	923.	Cerata diſti montes duo 572.	Cephiſſis palus quæ Copais 596.
Catabania	1092.	Cecilius rerum Romanarum ſcriptor 328.	Cephiſſus fluuius 24, 581. ejus ortus 590, 615. fluxus ibid. Cephiſſi in mare exitus 590. Cephiſſi amnes Athenis, in Salamina, alii præter Phocicum 614. fons Cephiſſus ibid.
Catabanenſes	ibid.	Cecrops 465, 576.	Cepi urbs 723.
Catabathmus 1166, 1183. Ægypti 1132.		Cecrops Ogygiæ ſeu Bœotix præfectus 591.	Cepi animal 1101.
Caſacecaumene regio, vites, vinum 838, 900, 914.		Cei urbes 710.	Cepus a Babylonis cultus 1151. ejus figura ibid.
Calachana	735.	Celæna pagus 868.	Ceramietæ 944.
Catana 344. Naxiorum colonia 386. urbs Siciliæ 383, 384.		Celæna Danaidum una 838.	Ceramus opp. 938.
Catana ab Auguſto inſtaurata 392. Catanae quid nocuit ibid. Catanaeorum ager 396. de Catanaeorum agro cinere Ætnæo obſecto 388. Catanenſis agri cineres, vinum 901.		Celænus Neptuni F. ibid.	Ceraſus opp. 794.
Cataonia	174, 758, 776.	Celænorum tumulus quidam 836.	Ceratae urbs Hernicorum 340.
Cataonia a Cappadocia diſtincta 775. Cataoniae campi 77. Cataoniae deſcriptio 777. Cataoniae planities, urbes non habet ſed caſtella 779. Cataones 768, 967.		Celadon fluuius 498, 506.	Ceratus quæ Cnoſſus 694.
Cataonis Apollinis fanum 779. per totam Cappadociam cultum ibid. de Cataonibus, Cataonia 758.		Celenderis urbs 956.	Ceraunia 735. ſublimi in petra condita 561.
Cataphraſtis equitibus utentes populi 770.		Celia urbs 408.	Ceraunii 731. montes 32, 144, 405, 412, 459. ab iis ad penitiſſimum Adriatici maris ſinum intervallum ibid. a Cerauniis montib. ad ſinum Ambracium ſelix regio 469.
Catapultæ mittendis telis 1176.		Celfa oppidum 220.	Cerberi ab inferis extractio 527.
Cataracta ſeu aquæ deſectus Tibure 341.		Celtæ 16, 241, 242. Narbonenſi provinciae attributi 242. qui quondam 262. Thracibus et Illyriis permixti 438. evaſtati ibid. ad Adriam incolentes 435. amicitiae et hoſpitii jungendi cauſa Alexandrum conveniunt ibid. ad eundem reſponſa 435. domos ſuas aquis ſinentes obrui, et ruſum ædificantes ut ſe ad vacuitatem metus adſuefaciant 424. plures eorum aquis pereuntes quam bello ibid.	Cercaphi et Cydippæ filii 935.
Cataractæ ab Alexandro everſi 1051.		Celtarum regio 181. feritas 225. nomen unde Gallis univerſis inditum 262.	Cercæſura urbs 1143.
Cataractes fluuius	953.	Celtiberi populosa gens et pecunioſa, in ſolo incommodo 223. Celtiberi 48, 214, 223. Celtiberorum urbes 222. feritas 225.	Cerceteus mons nobilis 713.
Catelli Melitæi	400.	Celtiberiæ regio 221, 223.	Cercetorum ora 725.
Catennenſes	824.	e Celtiberia tributa exacta a M. Marcello 223. ejus trecentæ urbes deſectæ ibid. Celtibericum bellum 222.	Cercina inſula 162.
Cathea Sopithis regio 995. Catheorum peculiaritas ibid.		Celtica, 11, 94. Græcorum ſtudioſa gens 278. Celtica Oceano contigua 106. Celticæ gentes 428. Celticæ partes Oceano contiguæ 106. Celticæ magnitudo 278. pleraque nunc diſtæ Hiſpaniæ loca ad Gades uſque occupantis ibid. Celtici 207. alii ad Anam fluuium ibid. quæ ultra Celticam ſunt ægre uſque ad Hiſpaniam habitari 109.	Cercinna inſula, urbs 1178.
Cathilei	423.	Celtoſcythæ 48.	Cercinnitis ibid.
Catocas qui Menippus rhetor	944.	Cemmenus mons 168, 242, 243, 256.	Cercitæ qui Apaitæ 795.
M. Cato Syrtim quot dierum ſpatio circuiſit 1181. M. Catonis per æſtum et profundam arenam tolerantia ibid.		Cemmenus mons ubi Rhodano appropinquat, ibi ſtrages 265. Cemmeni montis metalla 194.	Cercopitheci detrudentes e præcipitiis ſaxa contra inſequentes 1009. cercopitheci maximis canibus majores 1000. albi præter faciem, cauda ſupra duos cubitos ibid. manſueti ibid. cercopithecorum multitudo 995. in aciem, Macedonum contra eos egreſſio ibid. ad humanum accedens eorum ingenium ibid. captura eorundem ibid.
Catonis uxoris elocatio facta Hortenſio 749. Catonis in Cyprum adventus, ibi geſta 975.			Ceres Eleuſinia 571. Cereris lucus 500, 631. fanum 393, 500, 624, 631.
Catoriges	286.		Cereris ſacrificia 609. Cereris Eleuſiniæ ſacræ 907. Cereris templum Romæ 553. ejus conflagratio ibid. de Cereris et Proſerpinæ ſacrificiorum ritu 277. in Cererem Jafionis peccatum 482. Cereri adſcripta 682.
Catreus avis	1019.		Cerillus prope Laum 367.
Cattiterides inſulæ	159, 168.		Cerinthus oppidulum 650.
Cava Elis diſta 489. Cavarum regio 256. urbs ibid.			Cerna inſula 69.
Cavari, qui dicantur	258.		Cerretani
Caucasus 252, 765. Caucaſi nomine notati montes 744. Caucaſi excelliſſimæ partes; incolæ earum 737. Caucaſi montis deſcriptio 726. Caſpii diſti ibid.			

INDEX STRABONIS.

Cerretani Hispanica gens221.

Certamen gymnicum ad Eleutheras598.

certamen singulare Pyræchmæ et Degmeni Epeiï 517. Græcorum consuetudo ad id, ibid. de certamine singulari congre-

redientibus 655. certaminis Isthmii locus 551. vide monomachia. certamina Delphis 611. Certamina ab Hercule instituta 519. Certamina gymnica Lufitanorum 209. Certamina citharædorum 611. Amphictyonum ibid.

Certetæ719.

Cervorum in paludibus venationes et aprorum 451. cervorum cum cornibus deglutitores Panes 105.

Ceryces sive buccina apud Carteiam quales193.

Ceryctica insula193.

Cestrus amnis826, 953.

Cete vitæ ancipitis, alia bobus, alia equis, alia aliis animalibus similia984.

Cetus l. cubitorum1091.

Ceteii 817, 966. Eurypylo subditi 890.

Ceteium torrens884.

Ceterizis promontorium462.

Cetæssa Lacedæmonis epithetum533.

Chaa urbs506.

Chaalla pagus1110.

Chabaca793.

Chabriæ 1081. pagus 1139.

Chæronea 600, 601. Bæotiæ 591. Chæronea ubi clades Græcorum, qua Philippus Græciæ dominus factus 600.

Chæremonis cuiusdam arrogantis, imperitia1143.

Chalcedonica regio784.

Chalcedon Bithyniæ urbs 812. Chalcedonis litus 464.

inter Chalcedonem et Heracleam amnes786.

inter Chalcedonem et Byzantium fauces818.

Chalcedonii464.

Chalcedoniense fanum463, 787, 791.

Chalcetores911.

Chalcia inf.713.

Chalcis 85, 619. mons 657. urbs, ibid. pagus 499. amnis 499, 510. ignobilis ibid. Chalcis in Ætolia 652. in Elea ibid. Chalcis mons qui Chalcea, Chalcia 670, 671. Chalcis, compedes Græciæ 622. Chalcidis Euripus 585. dignitas 653. bello et pace de Chalcide 651. Chalcidenses 922. Chalcidenses fontes 655. Chalcidenses unde dicti 687. Chalcidenses Cumarum conditores 349. Chalcidensium in Italia et Sicilia domicilia 651. Chalcidensium quorundam Neapolin immigratio 353. de Chalcidensibus 370.

Chalcidica a Marfya descendens1070.

Chalcidica adjecta frumentum a putredine defendit832.

de Chalcidico freto80.

Chaones nobilissima gens469.

a Chaonibus ad sinum Ambracium et alios navigatioibid.

Chaonia936.

Chaldæi 795, 802. Aruspices 1084. Philo-

sophi 1050. Chaldæi, Chalybes antiquitus dicti 795. Chaldæorum paludes 1091. Chaldæorum astronomicorum genera aliquot 1050. Chaldæorum natio in Babylonia ibid. a Chalceis accepta 1143. Chaldæis imperia delata 35.

Chalestra479.

Chanes amnis730.

Chalonitis769.

Chalpas amnis787.

Chalybes768, 966.

Chalybes qui nunc Chaldæi795.

de Chalybæ aut Alybæ lectione apud Homerum796, 797.

Chalybonium vinum1043.

Characa Nysææ regionis837.

Charadra urbs522.

Charadrus castellum955.

Charax locus 1180. oppidum 318.

Charaxus Sapphus frater1146.

Charilaus Polydectæ F.704.

Charon historiæ scr. 851. Lampfacenus 842.

Charondæ leges782.

Charonea837.

Charonium spelunca, antrum 912, 930.

Charmolaus Posidonii hospes226.

Charinotus portus1104.

Charus fl.729.

de Charybdi 37. Charybdis figmentum 62.

Charybdis a latronibus infesta 31. Charybdis nominatus quidam hiatus in Oronte Syriæ fluvio 397.

Chatti421, 423.

Chatramotita, Chatramotitæ1092.

Chattuarii421, 423.

Chaubi421.

Chaulotæi1091.

Chauum Sciluri castellum450.

Chazena1046.

Chelidoneæ insulæ 757. Chelidoniæ 948, 951. Chelidoniæ tres insulæ ibid.

Chelonatas 487, 665. Chelonates promontorium 491.

Chelionophagi1099.

Cheirogasteres Cyclopes ita dicti540.

Cheimorium promontorium470.

Cheimocratis opus Ephesiorum templum 918. Alexandriæ constructio ibid. de Atho monte effingendo promissum ejus ibid.

Cheramidum multitudo 71, 1173. quam longe a mari 71.

Cherræidæ portus922.

Cherronefus 786. urbs 216, 445. Cherronefus Scythica 789. Cherronefus vetusta 446. Cherronefus Cretæ 1183. Cherronefus quæ Apamea 1068. Taurica et Scythica 445. Cherronefus promontorium 1183. Cherronefus magna 449. tributa eorum ibid. Cherronefus in tutelam Mithridatis Eupatoris se dat 446. Cherronefus cur dicatur Europæ extremitas 852. in Cherronefum exercitus Mithridatis 446. urbis dominium sub Bosporanis principibus ibid. a Cherronefo ad Carambin stadia 447. Cherronefus castellum 1133.

Cherronefii peculiari nomine Agricolæ dicti 450. Cherronefii Agricolæ latrocinii vacantes ibid.

a Cherronefitarum muro promontorium ibid. Cherronefitarum portus 445, 446.

Chersicrates ab Hercule oriundus389.

Chersiphron architectus918.

Χερσιφρων540.

Cherufci 421, 423. de Cherufcis triumphus Germanici junioris 422.

Chius850.

Chius insula164.

Chius Phocæa907.

Chius a quo condita908.

Chius fater in Narone inventus459.

Chii ambitus 924. viri illustres, classis ibid.

Chii a Pelasgis conditi891.

Chium vinum914.

Chimæra 951. Chimæra fabula cui loco attributa 950. Chimæra convallis ibid.

Chlænæ Pellenicæ560.

Chlamydidiformis figura157.

Chloris Nestoris mater504.

Choraxes fluvius90.

Choarina1027.

Choaspes fl.68, 992, 1033.

Chœanetæ738.

Chœrili verus436, 959.

Χοιρινίδης790.

Chones populi 364. gens Ænotrica 367.

Choniæ territorium ibid.

Chonis urbs, Chones populi366.

Chorasmusini747.

Chordiraza1060.

Chorena749.

Chorzena767.

Chrysa 869, 870, 879. Chrysa antiqua 881. Chrysa Apollinis templum 878.

Chrysa, Chryseis879. et f.

Chryseidis abductio844.

Chrysaëus conventus944.

Chrysippus Solensis 434, 877. Stoicus philosophus 958.

Chryseopolis pagus812.

Chrysothoas amnis1073.

Chytrium925.

Cia sive Ceos711.

Cianorum institutum710.

Cibotus 823. portus 1127. Cibotus Apamea 833.

Cibus sacer canibus constitutus 1151. cibus Belgarum, cibi capiendi ratio 275.

Ciborum reliquæ in lapides versæ 1146.

Ciborium e faba Ægyptia1164.

Ciboria pocula e faba Ægyptiaca1134.

Cibyra magna903, 904.

Cibyra duo habens suffragia: tres aliæ urbes unum quæque 904. ibi peculiare de ferro ibid. Cibyrate ibid. Cibyratica Cibyratarum minorum ora maritima 953.

Cibyrtis902.

Cicada sonum nervi rupta fide citharæ explevit 374. cicadæ ex una parte fluminis vocales; ex altera, mutæ 374.

Cicci apud Ægyptios1165.

Cicero reductus annui regis Auletæ descriptor 1132. Ciceronis de Menippo iudicium 944.

Cichyrus urbs 470, 492. quæ olim Ephyræ, Thesprotorum urbs ibid.

Ciconia pelargos dicta313.

Cicynethus insula633.

Cidena1050.

Cilbianus campus901.

Cilicia 775, 899. Archelai 775, 776. affera 775, 957. duplex 846. Cariæ 963. Cilicia, Pamphylia dicta ibid.

de Cilicia extra Taurum 954. arce belli ibid.

Cilicia, circa Elæussum777.

Ciliciæ principium 956. campi ad Taurum 777. confinium 1081. Ciliciæ portæ 779, 782. Ciliciæ nomen 880.

Ciliciæ oræ navigatio 956. ad terminos Ciliciæ a Pelusiaco ostio 956. in Ciliciam rejecta fabula 898.

Cilices, 169, 877, 879. Cilices 966. sub Mynete 889. e Troja pulsi 899. Cilices Trojani, Cilices extra Taurum siti 965.

Cilicum rex 883. Cilicum pars sub Eurypylo 884. Cilicum castella, piratica 695. Cilicum Troicorum ejectio 953. Cilicum in Troade finitimi, Pelasgi 313. Cilicum societas ad prædationem 954. regum eorum socordia ibid. a Cilicibus Cappadociæ distinctio 822.

de Cilicibus827, 890.

Cilicum in duas provincias divisio878.

Cilicii 898. Ciliciorum piratarum vis 974. Cilicium mare 120.

Cilla 879. Cilleum, Cillei Apollinis fanum, Cilleum mons ibid.

Cillanius902.

Cillus Pelopis auriga880.

Cimarus693.

Cimbri 421. prædones, vagi 425. Cimbri a Græcis Cimmerii dicti ibid. eorum ad Mæotim lacum progressio ibid. et seq. De Cimbris quæ narrantur 424. et seq. Cimbrorum opes 268. de Cimbrorum migratione 140. Cimbrorum mos usitatus in captivos 425. Cimbrorum latrocinia 424. debellatio 425. Cimbrorum uxores viros sequentes in bello ibid. Cimbrorum adversus exundationem arma 424. Cimbrorum lebes sacer Augusto missus, cum amicitiae postulatis ibid.

Cimbricus pagus721.

Cimmericus Bosporus 9. Cimmericum urbs 721. Cimmeriorum potentia, expulsio, Cimmerius Bosporus 147, 721.

Cimmerius Bosporus quasi Cimbricus 425.

Cimmerii 9, 31. qui Trerones dicti 90. eorum incursiones ibid.

de Cimmeriis tradita899, 799.

Cimmeriorum

INDEX STRABONIS.

- Cimmeriorum incursiones 745. migrationes 829. impressio 928. Cimmeriorum habitatio 351. descriptio ibid. deletio ibid. fabula ibid. Cimmeriorum apud inferos collocatio 200. ad Bosporum habitatio ibid.
- Cimmerius mons 447.
- Ciminius lacus 322.
- Cimmeris Hecatæi urbs 432.
- Cimolis 789.
- Cimolus, Cimolia terra 706.
- Cinædici sermonis primus auctor 928.
- de Cinædi cuiusdam amore et ancillæ 928.
- Cinædorum voces et gestus 928.
- Cinæthium 521.
- Cinararum caules duodenum cubitorum 1169.
- Cinææ fabulosa 477.
- Cinæri Ætnæo cum vitibus affinitas 388.
- de cinere ex adustis lapidibus ibid.
- Cinguli, *vide* zonæ
- Ciniata castellum 811.
- Cinistena ibid.
- Cinnamomifera regio 93, 153, 1021.
- Cinnamomifera parallelus 106, 131, 173.
- initium zonæ torridæ 131. cinnamomifera regionis habitatio 106.
- e Cino profectio Locrorum 883.
- Cinyphus flumen 1189.
- Cinyra 56.
- Circæum 35.
- circa Circæum morbosus aer 329. Circæus mons 331.
- Circes oppidum ibid. sepulcrum 573.
- Circe mentita 62. Circe ab Jasone quæsitâ 317. de Circe fabula 31, 331.
- Circumcisio marium apud Ægyptios 1165.
- Circus fl. 655.
- Cirphis urbs 604. mons 606.
- Cirra urbs 604. Cirrha 606.
- Cirta 1175. Masinissæ regia ibid. alia ibid.
- Cisamus navale 699.
- Cispadana regio 299.
- Cissia Memnonis 1031.
- Cissii qui Suffi ibid.
- Cissus opp. 480.
- Cista qua inclusa Auge cum Telepho mare incolumis transmittens 883. de cista cui Perseus inclusus cum Danaë matre, fabula 712.
- Cisternæ lacustris aquæ 236. cisternæ e longinquo petendæ ab Alexandri exercitu 1024.
- Cisthena oppidum 872.
- Cithæron mons 39, 594.
- Cithara Asiatis 686.
- de Citharædo lepida historia 942. citharædorum apud Delphos certamen 611.
- Citharus Nili piscis 1164.
- Citrus quæ Pydna 479.
- Civitatis jus postulantibus Samniticis gentibus quid denegasse Romanis nocuerit 346.
- Civitates, *vide* urbes
- Cius quæ Prusa 814. everfor ejus ibid.
- Cius, de sociis Herculis ibid.
- Cizara castellum 808.
- Clanis fluvius 335. Clanius fluvius qui Liris 333.
- Clarus 921.
- Clastidium 306.
- Clasto 219. ad Clastonem partes 187.
- de Claudio Pulchro 974.
- Clautinatii 290.
- Claves torrens 291.
- de Clazomenis 86, 925. Clazomenii 922.
- Chalcidonenfes ibid. Clazomeniorum speculæ 721.
- Cleandria 868.
- Cleandrias imperator Sparta exulans 380.
- Cleanthis Stoica patria 877.
- Cleanthis picturæ 499.
- Cleides 973. insulæ 971.
- Clenactidæ 886.
- Cleo, e prædone regulus, sacerdos 830.
- Cleo prædonum dux 830. defectio ejus ibid.
- Cleobulus de septem sapientibus 937. Linderius ibid.
- Cleomachus pugil 928.
- Cleombrotus 490. Herææ conditor ibid.
- Cleonæ u. 481, 547. bene conditæ ibid.
- Cleonæorum in Mycenæos bellum 547.
- Cleonymus 490. Herææ conditor ibid. a Tarentinis arcessitus 404.
- Cleophanes Myrleanus, Rhetor 819.
- Cleopatra 957. Cleopatra regno præfecta 1130. viva in potestatem Cæsaris reducta 1128. Evergetis uxor, regnum Ægypti tenens 136. Cleopatra Cypri domina 975. Arsinoë soror ibid. Cleopatra, cognomento Luna a Tigrane interfecta 1064. Cleopatra Ægypti regina ab Augusto devicta 471. ipsa etiam certamini præfens ibid. et 1130. Cleopatræ in bello Actiaco fuga 1130.
- Cleopatræ loca attributa ab Antonio 955.
- Cleopatræ pater Auletes 1129. Cleopatræ filius regno matris succedens 136.
- Cleopatræ et Antonii filia natus Ptolemæus 1171. Cleopatræ soror natu major regnum tenens 806. Cleopatræ ejectio, restitutio, cum Antonio conjugium, 1130. Cleopatræ Ægyptiæ defectio a Romanis 415. Cleopatræ mors 1128.
- Cleopatris 1108, 1140. Cleopatris urbs quæ Arsinoë 1140.
- Cleophanes Rhetor 819.
- Climax mons 952, 1074.
- Climata quæ dicantur 19, 171.
- Clitarchus scriptor 317, 425, 736. refutatus 718. a Clitarcho tradita 1018.
- Clupea urbs quæ et Aspis 400, 401.
- Clusinus ager 335.
- Clusium urbs 321, 357. Etrusca urbs 311.
- apud Clusium lacus 322.
- Clymene Meropi data 49.
- Cn. Piso Africæ rector 170. Straboni familiaris ibid.
- Cn. Pompeii fuga, mors 187.
- a Cn. Domitio Ænobarbo barbarorum strages 256.
- Cn. Carbonis inanis conflictus cum Cimbris 302.
- Cnemis mons 604.
- Cnemides oppidum 617.
- Cnidia historia 159.
- Cnidii 934. e Cnidiis, viri memoria digni 938.
- Cnidiorum colonia 398. Cnidium vinum 914. de Cnido 159, 935, 938. ante Cnidum specula 1143.
- Cnopia Thebaica 586.
- Cnossus urbs 693. quæ Ceratus ibid.
- de Cnosso, Cnossii 695. rebus afflictis ibid.
- Coa insula 713.
- Cobus expulsus 90. Cobi Trois peregrinationes ibid.
- Cocalus 402. Cocali regia 394.
- Cocceius cuniculorum ductor 352.
- Cochleæ Nili vocem ululatus similem edentes 1164.
- Coccus cognomen Ptolemæi, ejus qui aureum Alexandri alveum rapuit 1127.
- Coci immundi 1102.
- Coccinea texta Ægyptiaca 1165.
- de Coronis in Alpheum et Eurotam injectis fabula 397.
- Codrus Melanthi F. 570.
- Codrus 465. Codrus Atheniensium rex 907. Melanthi pater ibid.
- Codri mors 934.
- Cœle Elis dicta 489.
- Cœlum globi forma 149. de cœli centro ibid. ne cœli casu obruerentur, et non aliud timere, Celtarum ad Alexandrum responsum 435. Cœlum Jupiter est Persis 1039. Cœli revolutio 18.
- Cœlestia nobis ut magis mutantur 663. de cœlestibus ibid. de rerum cœlestium ignaris, et contra 148. et seq. in rebus cœlestibus diversa observata 92.
- Cœlesyria 1075.
- Cœloffa mons 554.
- Cœna lauta Perfarum 1042. Cœnæ circumgestatio 209.
- Cœnum in legatos Romanorum præterentes defudisse quid nocuerit Corinthiis 552.
- Cogæonum mons 431. flumen ibid.
- Cognitionem rerum maximam dedit Romanorum et Parthorum imperium 740.
- Cohortes tres a Tiberio missæ 211.
- Coi 934. Cos ibid.
- Cois pro pictura centum talenta imperata remissa 941.
- Coi, cavernæ Græce 533.
- Colapis fluvius 292. ab Alpibus ibid.
- Colchi 21, 31, 83, 90.
- Colchi ad insequendam Medeam missi 304.
- Colchis 9, 102, 128, 169, 447, 794. Colchis ut a Pompeio distributa 784.
- a Colchide ad Themiscyram ora 727. ad mare Caspium distantia 130.
- Colchidis ora 726, 727. divitiæ 65.
- Colchos navigatio 31. supra Colchos siti populi 415. Colchorum cum Ægyptiis cognatio 728.
- Colduli 420.
- Coliadis Veneris ædes 578.
- Collatia oppidum 327.
- de colle quodam tofi calculis pleno 1146.
- Collegium a regibus, a Cæsare constitutum 1126. collegium Amphictyonicum 608, 609. abolitum ibid. Achæorum ibid.
- Collina porta 335.
- de Colo animali 451.
- Coloë lacus 898, 899. manu factus ibid.
- Coloënes Dianæ templum 898.
- Colonæ 869. supra Lampfacum 850. in Erythræa ibid. alba Colone 851. Colone pulchra 861.
- Colonos mittentes Romani, nomina priorum habitatorum fervabant 305.
- Colophon ab Andramone condita 908. urbs Ionica 920.
- Colophonii viri memorabiles 921. Colophonius equitatus 921. Colossæ oppidum 834. Colosseni 837.
- Colossica Myronis opera tria 913.
- Colossus Jovis 820. colossus a M. Lucullo dedicatus 462. colossus Jovis, Rhodius, 402. Herculis æreus ibid.
- Colotæ Æsculapii dedicatio 491.
- de columbis fabulæ 476.
- Columella 382.
- Columna Rhegia 370. columna in Isthmo Corinthiaco posita 234. columna Iones a Peloponneſo distinguens 569. abolita 570. columnæ Herculis 75, 86. Bacchi 234. Columnæ insulæ duæ minutæ 232. columnæ in Amarynthio inscriptio 653. columnæ ad Thermopylas quinque 616. columnæ Eretrienſium inscriptio celebris 653. ad Columnas fretum 166, 1169. de faucibus ad Columnas 146. ad Columnas Herculis colonia 233. inter Columnas et Siciliam pelagus 147. de Columnis Herculis, aliis 233, 234, 235. columnæ Herculis, *vide* Herculis columnæ.
- Colyttus 98.
- Coma Babyloniorum 1058. Belgarum 274. coma virorum prolixa ubi 757. coma lugubris Iphigeniæ ubi deposita 777.
- Comana urbs 758. memorabilis 777. a coma Iphigeniæ dicta ibid.
- Comana Ponti urbs 793, 805. Lunæ sacra ibid. Comana sub regibus ut erant 805. apud Comana præclarum emporium 806. Comana qualia ibid. Comana ubi parvæ Corinthi quædam species 807. Comana Bellonæ templum 777. Comanense sacerdotium 830.
- Comarus sinus 470.
- Comitalis morbus 400.
- Commagena regio 758, 766, 1063.
- Commagena 776. Melitenæ similis ibid.
- Commercia, et fraudes in iis, apud nos 434.
- Comœdia 28.
- Comparisones aliquot 20, 23, 36, 43, 119, 148, 156. et alibi.
- Comisena

INDEX STRABONIS.

Comisena	767.	Græciæ 622. Corinthi everfio 552. in-	Cotyæium	833.
Comum urbs 267; 300. a Pompeio Stra-		ftauratio 553. Corinthus Achæis adjecta	Cotyorum opp.	794.
bone inftaurata ibid. a C. Scipione et		558. Corintho oræ maritimæ initia 551.	Cotys dea apud Edonos culta	686.
Cæfare colonis aucta ibid. plura ibid.		de Corinthiis oraculum 552. Corinthii	Cotys Sapæus	803.
Comum ad radices Alpium fitum 287,		a Cyphelo et Gargafo miffi 659. Co-	Coum vinum	914.
289.		rinthiis quanti Romanorum despectus	Cragus mons, urbs	950.
Concharum copia quam longe a mari 71.		confiterit 552. Corinthii Philippo pa-	Cragus princeps ad mare petra	955.
in Conciliis tumultuantes aut dicenti ob-		rentes ibid.	Crambula urbs 952. infula 657.	
ftrepentes; peculiari modo cohibiti apud		Corinthiaci capituli columnæ fructus for-	Cranæa infula quæ Helena	580.
Belgas	275.	ma 278. Corinthiorum clades 600.	Cranæ	662.
Concordia fublata discordiam fequitur		Corinthiorum fepulchra effofa, ad quid	Cranai	576.
	700.	554.	Cranii 666. opp. 664.	
fe concremans Indus Athenis, in rebus fe-		Corinthiacus finus 80, 163, 469, 488.	Crannæ	479.
eundis	1020.	Corinthiaci finus initium 656.	Crannonii	ibid.
Concubitus palam ubi licitus	282.	Coriscus Socraticus	de Crannoniis et Gyrtoniis difficultas	
de conchis Turditanæ	193.	Coriffus		640.
Coniaci	211.	Cornelius Gallus Ægypti præfectus	Crannonii qui Ephyri	479.
Coniftorſis urbs notiffima	187.	Cornelium forum	Crassus dolo captus 1060. interemptus	
Circa conjugia mores Affyriorum	1058.	Cornices nigrae	ibid. de Crasso ultio 1062.	
Cononis aræ	1096.	Cornopionis cultus	Crater finus	356.
Conopa pagus	672.	Cornu Byzantium	circa Craterem regio	347.
Conſentia Bruttiorum caput	368.	Corœcondame pagus	de Cratere Menelai	58.
Conſideratio theologica, philoſophica	680.	Corœcondamietis lacus	ad Crateram æneam amphoras circiter xx.	
Conſpiratio Partheniarum	402.	Corœbus Eleus	capientem captivorum jugulatio et fu-	
Conſultationes in vino meliores	1042.	Corone urbs 523. quæ Pedafus ibid.	per extis divinationo 425.	
Contium	245.	Coronea 597. urbs 596, 629. alia Bœoti-	Craterus in Arianam præmiſſus 1023.	
Contiguum quid fit	82.	ca 629. Meſſeniaca 598.	Craterus ad Alexandrum properans	
Continentes tres a Græcis nominatæ 98.		Coroneæ ager	1153. Crateri ad matrem Ariſtopatri-	
de continentium diſtinctione 97.		Coronenſes, Coronii, diverſi loco	am epiftola 999.	
Circa contractus præcipue committi flagi-		Coropaffus 958. Lycaoniæ pagus 822.	Crates 55, 876. ſcriptor 5. grammaticus	
tia 429. ad contractus ſimplex natio		Corpora ferri ad medium	876, 963. Mallotes 213. Crates Ho-	
747.		Corpora notis compuncta	meri mentem non capit 45, 46.	
Controverſias dirimendi mira ratio	277.	ad Correfum montes	Cratis fluviuſ 378, 560, 655. alius Italiæ	
Contus, conti duplex uſus	653.	Corſiæ	ibid. de Crathide fluviuſ quæ narrentur	
Convenarum civitas ad Pyrenam	263.	Corſica 936. regio 316. Corſicæ deſcriptio	378.	
Convivantes ſtatim cum cognatis, paulu-		317. plura ibid. dicta Cynrus ibid. in	Cratippi filii	929.
lum vini quod apud eos provenit 209.		Corſicam Dionyſii Siciliæ tyranni na-	Credibile aliquid alio credibilis	1041.
Coorum urbs, dicta Aſtupalæa antiquitus		vigatio 320. Corſica infula 162.	Cremate Lariffa 630. penſilis, 632. quæ	
	940.	Corſica mancipia qualia	Pelaſgia ibid.	
in Coos tyrannis	941.	Corſium fructus piperi ſimilis	Cremna caſtellum 823. urbs 824.	
Copæ urbs	590, 596.	de corvis fabula Artemidori 277. corvus	Cremona 305. urbs ad Padum 393.	
Copais lacus 87, 590, 591, 596. palus		nocturnus peculiaris apud Ægyptios,	Crenides, quæ Philippi urbs dicta	481.
ibid. urbs 596. circa Copaidem palu-		aquilæ magnitudine, grave canens 1164.	Creontiadæ ad Cynum et Maſſiliam ap-	
dem regio 602.		corvorum duorum ſuperventuſ ſervatus	pulſus	364.
Cophe fl.	992.	Alexander 1153. duorum Corvorum	Creophagi	1096, 1102.
Copia rerum aliis in parte felicitatis, aliis		lacus dictus 277. de iis fabula ibid.	Creophylus Samius 915. Homeri magiſ-	
calamitoſa	342.	Corybantes 683. de Corybantibus 687.	ter ibid.	
Copiz urbs	379.	Corybantes novem ex Apolline et Rhytia	Creopolus	546.
Copis, poëta	597.	689. Corybantes dicti qui furioſe mo-	Crepitus ſeniorum	962.
Copratas amnis	1034.	ventur ibid.	Creſiphon Meſſenæ dominus	524.
Coprias locus dictus, quaſi ſterquilinium		Corybiſſa in Scepi	Creſphontes	565.
	386.	Corycæi prædones 923. Corycæus qui di-	Creta 84, 935. Cretæ ſitus 1183. urbes	
Coptus Thebaica 1109. Coptus Ægypti-		catur ibid.	693. quot 699. circa Cretam infulae	
orum et Arabus urbs 1154.		Corycus 957. litus 952. prom. 957. mons	706. in Cretam colonia 934. e Creta	
Cora urbs	339.	922. Cretæ promontorium 527.	coloni 828. Cretæ infulae deſcriptio	
Coraceſium	953.	Corycum oppidulum	691. et ſeq. Cretæ promontorium oc-	
Coracii regio	1096.	Corycium jugum 972. antrum 957. an-	cidentale 1182. e Creta Teucrorum ad-	
Coracinus Nili pascis	1164.	trum Nympharum 605. ejusdem cum	ventus 879. Cretæ optimæ leges, per-	
Coracius mons	921.	Cilicio nominis 605.	tractio aliarum Rerumpubl. ad fui	
Coralis palus	822.	Corydallus mons	imitationem: in contrarium mutatio,	
Coralli	461.	Corydalus, Corydalenſes	latrocinia, oppreſſi 695. in Creta Jovis	
Coralius fluviuſ qui Cuarius	597.	Coryphantis pagus	ſacra 682.	
Coralliæ in f.	712.	Coryphaſium	Cretenſia apud Lacedæmonios	702.
Corax mons 605. Ætolia maximus	657.	Cos infula 164, 713, 829. urbs 940.	Cretenſis hiſtoria 688. Cretenſium rerum	
Coraxorum lanæ	191.	Cos Meropodis	ſcriptores 679. Cretenſium leges 373.	
Corbiana Elymæorum provincia	1057.	Cofas amnis	Cretenſium colonia 912. de Cretenſium	
Corbilo	263.	Cofcinia pagus	Republ. 700. Cretenſes cum Theſeo e	
Corcoras fluviuſ	453.	Cofcinii	Cnoſſo proſecti 407. Cretenſium Apha-	
Coreyra 64, 144, 478. ante Scheria	389.	Coffa 314. Coffæ urbis ſitus 320. a Coffa	miotæ 998. Cretenſium <i>κουσσία, ἀν-</i>	
Coreyra orientale promontorium	469.	navigantibus Oſtiam occurrentia oppida	<i>δρεΐα, ἀγέλας</i> 704. Cretenſium auxilia	
nigra Coreyra 163. de Coreyra Scheriam		ibid.	erga Cares 827, 828. Cretenſibus ſer-	
facit Callimachus 432. Coreyra extre-		Coffæi 1056. Coffæi prædones 762, mu-	viens cætuſ Minous 785. Cretenſium	
mitates occiduae 469. Coreyra infula		nera accipientes a regibus ibid. Coffæ-	amatorum mos peculiaris 705. Creten-	
quæ et Melæna 456. ad Coreynam uſ-		orum montana 759.	tenſium matrimonia 704. educationes	
que regio Macedonia dicta 474. et f.		Coffura infula 1177. ante Lilybæum ſita	puerorum, alia ibid.	
Corduba, magnum emporium 219. Mar-		400.	Creticum mare	72, 163, 468, 713.
celli opus 185.		Cofura infula	Cretofirus	453.
Corfiniam Pelignorum urbs primaria 340,		Cotes 1167. a Cotibus ad Maſſæſylliorum	Creuſa navale Theſpienſium 589. Creuſæ	
346. urbs loco Romæ et belli arx de-		fines 1170.	vicina loca 582. Creuſa, Creuſia 594.	
ſignata, cur et a quibus 346.		Cothon parva infula	Crimifa vetus arx	366.
Cori campi	897.	Cothonis oſtium præſidio occupatum 1177.	Crinagoras	886.
Coricum Cretæ	1183.	Cothus 465. frater Ellopis 649.	Crinanus	465.
de Corintho 554. Corinthus 548. locuples		apud Cotinas æs, aurum	Crines mulierem in morem demittentes	
ibid. ejus deſcriptio ibid. de Corintho		ad Cotiſcolias aquæ frigidae	209. crinibus erectis homines 1010.	
et Maſſana occupandis conſilium De-		Cottii terra	Criffæus finus	372.
metrii Phalerei 261. Corinthi everſores		Cottium	Criffa urbs 604, 606. unde nomen Criffæo	
et inſtauratores Romani 525, 709. Co-		Cottuta	ſinui ibid. Criffæus campus felix 606.	
rinthus ſupercilioſa 554. in Corinthi		Cotuantii	Criffæum bellum 607, 611. Criffæus	
excidio quæ maxime deplorat Polybius		Cotylus collis	ſinus 489, 551. Criffæi ſinus pars 489.	
552. Corinthus et Chalcis compedes		Cotyttia ſacra	Criffæi ſinus ora maritima 605.	

Critasirus

INDEX STRABONIS.

Critasirus	438, 453.	de Cupidine Praxitelis, dono Glyceræ facto	596.	Cyparisseis	506.
Crithota promontorium	670. oppidulum	Cupra Juno dicta	345.	Cyparissia 508. urbs 528. Cyparissus 520.	
ibid.		Cupressetum	1048.	Cyparissenses 501.	
Crismetopon	144, 447. promontorium	e cupressis hortorum et lucorum, navigia	1052.	Cyparissia Messeniaca	520.
164.		Curalius fl.	635.	Cyparissinæ fluvius	506.
Crobyzi qui et Troglodytæ	461.	Cures viculus, quondam urbs illustris	325.	Cyphus 639. mons Perrhæbicus 641. pa-	
Crocus campus	627, 631.	Curetes	466, 678, 687, 688.	gus ibid.	
Crocodilorum urbs	1078, 1150, 1156.	Curetum nomen 682. Curetes Pleuronii	657. Curetes pars Ætolorum 622. de	Cypæ fanum	345.
Crocodili cultus 1150. cui nomen Suchus		Curetum vocabulo ambiguo historico-	rum consensus 679. Strabonis sententia	Cyprus 56, 77, 936. de Cypro insula	970.
ibid. ejus mansuetudo, victus, alia 1150.		ibid. Curetes qui Corybantes 679. et	alii ibid. Curetes ubi Junonem rivali-	Cypri urbes singulæ antiquitus suis paren-	
contra crocodilos insidiæ ichneumonis		tatis causa insidiantem terruerint 917.	Curetum collegium ibid. Curetum	tes tyrannis	974.
1151. crocodili detestatio ubi maxime		Curetum circa comam institutum 678. a tonsura	nomen ibid. a Curio monte ibid. de	Cyprus sub Ptolemæis ibid. sub Romanis	
1154. crocodilorum paucitas quo loco		Curetibus, et quorum dicantur 675, 676,	677. Curetes dicti Rheæ administri	ibid. Cyprus præstantia nulli cedens	
Ægypti 1161. crocodili similes iis qui		684. Curetes dicti juvenes quidam sal-	tatores in armis 682.	insulæ ibid. Cypri promontorium 971.	
sunt in Nilo 1168. crocodilos parvos		Curetica	658.	Cypriorum reges Syris inimici 955. Cy-	
alens fons 812. crocodili in Hydaspæ ab		Curetis	678.	priorum contra sylvarum incrementa	
Alexandro visi 991. contra crocodilos		Curidæ	972.	licentia 974.	
Tentyritarum vis 1154. Romæ spectata		Curia tres frumento carentium apud Ba-	bylonios	Cypseli Olympiæ donarium factum 549.	
ibid. crocodili quales in Nilo 1168. cro-		curias 972. prom. ibid. urbs ibid.		opes ibid.	
codilorum metu pisces a mari in Nilum		Curium	657.	Cypseli Corinthiorum tyranni donum 512.	
ascendere non audentes 1165. crocodi-		Currus Indorum ut trahantur 1007. in	curribus habitantes populi 426, 433.	Cypselorum urbs 478.	
lorum a porcis abstinentia 1165.		Curforum ac tabellariorum conditio pro	militia quibus imposita 361.	Cypselus Bacchiadarum everfor 548. Co-	
Crocus ubi optimus	957.	Cyaneæ	32, 128.	rinthi tyrannus ibid.	
Crocotas animal	1101.	Cyaneæ 462. duæ insulæ 463.		Cypselus fluvius	467.
Crocylea	659.	Cyaneæ petrae	32, 200.	Cyra, a Cyro condita, imperii Persici ter-	
Crocyleia in Acarnania	546.	a Cyaneis ad Caspium montem stadia	128.	minus 753. eversa ibid.	
Cromna pagus	789.	Cyaxares Medorum rex	1136.	Cyrestica pone Japodas	455.
Crommyi prom.	955, 971.	Cybe	685.	a Cyrenæa ad Kriumetopon navigatio 692.	
Crommyon Megarensium 566. Crommy-		Cybelæ, Cybele	820.	a Cimaro 693.	
onia 569.		Cybellia pagus	924.	Cyrenæi theori 82. Cyrenæorum ad so-	
Cromyon pagus 551. Cromyonia ibid.		Cybiofactes e Syriacorum regum stirpe	1129. Cybiofactæ uxor, Auletæ filia	lemne spectaculum missorum inscriptio	
Cromyonia fus, apri Calydonii mater		1129. Cybiofactæ sordes, illiberalitas,	frangulatio ibid.	71. Cyrenæus parallelus 174. Cyrenai-	
552. ejus fabula ibid.		Cybisra 776. opp. 779, 782.		ca 1133. felix 170. Cyrenaica, limites	
Cronus, qui Theodorus dialecticus 942.		Cyceus urbs	516, 517.	163. apud Cyrenaicam Pnyllorum vis	
Cronus Apollonius 1183.		Cychreia quæ Salamis	571.	contra serpentes 1154. Cyrenaica Pto-	
Croton urbs 376, 561. de Crotone et Sy-		Cychreus, Cychreodes serpens	ibid.	lemæo subdita 1180. ejus limes ibid.	
bari 377.		Cyclades 534. insulæ 691, 708. in Ægeo	mari 708. de Cycladibus insulæ malum	Cyrenaicus succus 1182.	
Crotoniatarum salubris aer 388. de Crot-		passæ ex terræ motu 85.		Cyrenes extructio 82. a Batto condita	
toniatarum cxxx. millibus victoria 375.		Cyclopus vita 732, 854. Cyclopes uno-	culi 32. Cyclopus loca 31. Cyclopus	1182. plura ibid. Cyrenes situs 1181.	
Crotoniatarum dissipatio ibid. Crotoni-		opera munita arx 540. septem numero	ibid. cheirogasteres dicti ibid. Cyclo-	supra Cyrenen loca 1171.	
atarum regio ibid. Crotoniatarum vir-		pum terra 57.		Cyrenes mater Thera insula	84.
tus ibid.		Cyclopeia, labyrinthi sic appellati	536.	Cyrenensium navale	1182.
Cræsus 1043. Cræsi divitiæ 610, 969. a		Cyrenus Thrax 869. Cyrenus Tennis pater	552.	Cyrestis Minerva 1067. Cyrestica regio	
Cræso donaria facta 609. Cræsus Si-		552.		ibid.	
denæ dirutor 866. Cræsus populorum		Cydippæ et Cercaphi filii	935.	a Cyrenio gesta	824.
intra Halyn tyrannus 775. Cræsi cele-		Cydifes mons	765.	Cyrini castra	782.
bres divitiæ 897.		Cydni	959.	Cyrnus insula 162. Cyrenus quæ Corfica	
Cruni 462, 509. ignobilis amnis ibid.		Cydnus amnis 69, 959. et seq.		317. ad Cyrenum Creontiadæ appulsus	
Cruni fons 499.		Cydonia 510. Cretæ 545. Cydonia, situs		363.	
Crudelitas et feritas in fenes et morbo		ejus mons, Cydoniatæ 699. Cydoniæ	momentum 697. Cydonum loca 693.	Cyrillus Pharfallius scr. Alexandri castra	
pressos, Bactrianorum Caspiorum 753.		Cydrilus Codri F. 907. Myuntis conditor	ibid.	secutus 770.	
in Crucem actus pro carmine Daphita		Cydris Byrforum	474.	Cyrtii 761. qui Cartii ibid.	
Grammaticus 927. in crucem suffixi		Cyllena mons Arcadiæ 491. a Cyllena		Cyrus primus imperii Persici comparator	
Cantabri pæanem canentes 226.		Cephalleniam navigatio ibid.		1044. Cyri in Indiam expeditio 978.	
Crytalli tabulæ	782.	Cynamolgi 1096. qui Agrii ibid.		Cyri contra Massagetæ bellum 740.	
Crytallorum effossio	136.	Cyni partes læsæ	89.	de Cyro Imper. 762. Cyri cum vii.	
Ctenus portus 446. promontorium 451.		Cynia lacus	670.	millibus ex India evasio 1024. de Cyri	
Ctesias 982, 1106, 1113. mendacii nota-		in Cynicum vitæ genus unde lapsi philo-	sophi	expeditione in Sacas 745. fuga ibid.	
tus 740. fabularum scriptor 62.		429.		Cyri pietas ibid. Cyri de Medis victoria	
Ctesias princeps medicorum Artaxerxis		Cynocephali ubi gignantur	1101.	1031. Cyri exercitus in Massagetæ 978.	
938. Syriacorum et Persicorum scr.		Cynocephalorum inscriptione templum	1101. Cynocephalus 1151. ab Hermo-	Cyri sepultura 1035. ab Alexandro visa	
ibid.		politani cultus ibid.		ibid.	
Ctesiphon pagus	1055.	Cynopolitana præfectura	1151.	Cyri campus	902.
Ctistæ dicti Thraces quidam	428.	Cynossena	858, 938, 1133.	Cyrus fluvius	90, 718, 731, 767, 768.
Ctypanfa oppidum	500.	Cynthus mons	707.	Cyrus fl. qui Agradatus 1034. de Cyro fl.	
Cuarius fluvius 597, 599, 631. qui Cora-		Cynuria mons	537.	731. duodecim ostiis ibid.	
lius 597.		Cynus navale 616. Deucalionis habitatio	ibid.	Cythera 693. insula 163, 527.	
Cuculum urbs	341.			Cytherius fluvius	516.
Culmi longitudo et crassities	1174.			Cytinium urbs	693.
Culpa in universos cadens ex paucis male-				Cytorum	786.
ficis 230. culpa a fontibus in innoxios				Cyturus pagus 789. emporium ibid.	
translata 342.				Cyturus Phixi F.	ibid.
Cuma 841. Cumæ extructio 891. Cu-				Cyzicus 910, 938. insula 165, 831. circa	
ma Phriconis ibid. Cuma Amazonum				Cyzicum loca 846. Cyzicus Miletopo-	
cognominis 797. Cuma Æolicarum ur-				lis 969.	
bium maxima, præstantissima 892. no-				Cyzico honor habitus 832. Cyzicena 841.	
men 893. Cumarum descriptio 349. a				insula 910. regio ad Priapum 817.	
Cumis ad Siciliam maris trajectus igni-				Cyziceni 831. Cyzicenorum res gestæ	
tus 356.				832. alia ibid. ditio 847. Cyzicenus	
Cumæi 349. Cumæi stoliditatis notati				ager ibid.	
893. eorum stulta oppignatio, plura					
ibid. Cumæi sub Campanos redacti					
349.					
Cumani 39. Ofca gente expulsa ab Etruscis					
ejecti 348. Cumanus ager cur Phlegra					
dictus 353. sinus 34.					
Cuneus regionis nomen	179.				
circa Cuniculos Turditanorum labor 196.					
de cuniculis apud Baleares quæ narran-					
tur 231. cuniculos venandi rationes 192.					

D.

Dæ 744. Parni 750. Nomades 740. Dæ
Scythæ supra Mæotidem 750.
Daci qui Davi 439. vastatores Illyrici
453. a Getis divisi 439. Daci cum Ge-
tis

INDEX STRABONIS.

tis ducenta hominum millia in bellum educantes 440. contra Dacos bellum Bojorum 300.	Alexandro debellatus 789. Darium fu- giens Mithropasta 1090. Darii fuga 115. Darius dolo occisus 992. Darii mors oraculo prædicta 1153. Darii re- gia Sadracæ 1048.	Delphinium sacer portus 585. Delphinarum inscriptio de theoris Cyre- næis 44. 82.
Dacia, cui nomen Pontificatus Jovis 778. Dacium 90.	Darius Longimanus 1043. omnium ho- minum pulcherrimus, sed quibus ex- ceptis ibid. tributorum institutor ibid.	Delta Ægyptium, aliud 998, 1092, 1136. ad Delta vertex 1141. supra Delta Nilus ibid. et in Delta et extra boves sacri 1139. a Delta Memphidos intervallum 1144. apud Delta loca 1159. palma ibid. Delta nominata insula, Ægyptio Delta æqualis 998.
de Dactylis Idæis 689. et nomine ibid. Δάκτυλος 611.	Dasaretii 457, 461.	Delubrum turbæ theatralis capax 573. opus Ictini ibid.
Dædala 950.	Dascyleium urbs 830.	Delus insula 707. celebris ibid. Delus quæ Ortygia 709. Delus, emporium 954. de quo proverbium ibid. Delus in Ægeο mari 707. Deli incrementum e Corinthis ruina 709. pro Delo recepta Neptuno Calauria, a Latona 542. in Delo mortuum sepelire aut cremare non est fas, aut canem ibi esse 709. Delio- rum monumenta ibid. Delium Apol- linis templum 585. ad exemplar illius quod in Delo, conditum ibid. de Athe- nienfibus ibi victoria ibid. Delium La- conum 534.
Dædali fabula 932, 949.	Dascylitis lacus 797, 832. palus 830.	Demaratus unus ex Corinthi dominatori- bus 549. ejus gaza, divitiæ ibid. filius Romæ rex creatus ibid. Demarati Tarquinius adventus 310.
Dædalfus 813. urbis instaurator ibid.	Dasmenon castellum 783.	Demeneclius tetrarcha 786.
Dædalus ex Cressa muliere 403. Creten- sium ductor ibid.	Dastarcum castellum 779.	Demersio hominum ingens 88.
Daës Colonenfis scr. 879.	Dastira 802.	Demetrius Scepsius scriptor 64, 67, 85, 492, 500, 544, 636, 688, 714, 798, 799, 856, 863, 876, 877, 899, 968. Demetrii Scepsii ad Ilium peregrinatio 856. patria Æneæ regia 873.
Dæzitiatæ 454.	qui dat, nihil accipiens, quomodo possit agere 602.	Demetrius Grammaticus 876. Homeri ca- talogi enarrator ibid. Cratetis et Arif- tarchi æqualis ibid.
Dai supra Mæotidem, Xanthii et Parii dicti 744, 750. Parni 750. Aparni, Piscuri 744. Dai Scythæ procul apud Hyrcaniam diffiti 439.	Datis Persæ copiae ad internecionem de- letæ 579.	Demetrio, homini perito in plerisque at- tendendum 869. ab eo xxx. librorum conscriptio in interpretandis aliquot Homeri versibus ibid.
Daimachus scriptor 103, 105. mendax ibid.	Datus u. 481.	Demetrius locorum peritus 867.
Daimachus legatus ad Allitrochadem ibid.	Davi qui Daci 439.	Demetrius Phalereus 524, 577. Theophrasti discipulus ibid. Athenis præfectus ibid. ejus commentarii ibid. in eum invidia ibid. fuga, statuarum dejectio ibid.
Dalion amnis 500.	Dauliensium fines 614. Daulis, Daulia, 613. Daulis oppidulum ibid. Daulis Phocidis 465.	Demetrius Euthydemii F. 752. Demetrius Ratheni mathematicus insignis 794. Demetrii Phalerei consilium de Messena et Corintho 524. Demetrii expositio apud Romanos de prædonibus Tyrre- nis 330. Demetrius Calatianus scriptor 88. Demetrii Pharii patria 455. De- metrius Ætolicus 657. Demetrii cona- tus 80.
Dalmatæ quid proprium habent 455.	Daulium 615.	Demetrius Poliorceta 632.
Dalmatarum ora maritima ibid. diuturna cum Romanis bella ibid.	Daulius Crissæ tyrannus 381.	Demetrius Lacon dictus 941.
Dalmatia 452.	Δαυλίοι 613.	Demetrii speculæ 1096.
Dalminium magna urbs 456. a Nafica ad quid redacta ibid.	Daunia 410.	Demetrium Cereris fanum 631. urbs ibid.
Damascenus ager 1074.	de Dauniis 303, 347, 408, 412.	Demetrias urbs 622, 1048. vinculum Græciæ 622.
Damascus 1073. urbs 1075.	Dauniorum regio 408.	Demetrias, navale regibus Macedoniæ 632. a Demetriade ad Peneum naviga- tio 642. Demetriadis pagi 632.
Damafia, Lucatiarum veluti arx 290.	Daunii Appuli Græcis dicti 347.	Democles scriptor 85.
Damastæ scripta 973. Damastes scriptor 68, 842. inutilis 68.	Daunii reges 405.	Democoon Priami spurius 845.
Damastium 473.	Daximonitis felix campus 793.	Democritus geographiæ peritus, philoso- phus, 1, 89. scr. Asiæ peragator 1001.
Damafus orator insignis 929.	Dea Phrygia 685.	Democriti opinio 98.
Damathus Athenienfis 908.	de Deambulationibus quorundam Romæ centurionum, in Vettonum præsentia, historia lepida 225.	Demosthenis 649, 687. Demosthenis testi- monium de Olynthi extinctione 160. de Demosthene et aliis oratoribus vivis adducendis Antipatri mandatum 542. Demosthenes de Elatea quid narret 614. Demosthenes veneno vita exsolutus 543.
Damnaneus 690. inter Dactylos Idæos ibid.	Debæ 1104.	Derbe Antipatri prædonis 776, 823.
de Danaë fabula 712.	Decæneus vates 1084.	Derbæus Antipater ibid.
Danaides 937.	Decenei functiones honoris quales 431.	Derbices 749. Derbices, etiam ob leviam facinorâ morte multati 757.
Danala 820.	Deceates 283.	Derceto 1113.
Danaus quinquaginta filiarum pater 313. plura ibid. Danaus conditor arcis Ar- givorum 539. de Danao ibid. sepulchro ibid. Danaï filii 935. Danaï in regno succesores, ut diviserint illud 539. Da- nai ex Ægypto adventus in Peloponne- sum 465. a Danaï filiabus inventio puteorum 539. Danaus aquaticorum instrumentorum Argis demonstrator 35.	Deceleia belli arx 575.	Derdæ 1004. gens magna ibid.
Danaï 829. Danaï, omnes hostes Trojano- rum dicti ibid.	Deceleicum bellum ibid.	Derrhis pr. 480.
Dandarii 723.	Decimatio Apollini facta ob sterilitatem 370. decimatorum progenies Myfi 827. eorum expositio ibid.	Derthon urbs insignis 307.
Danthelitæ 461.	D. Brutus Mutina cum suis fugiens viri- tim, denarium apud Salassos solvere coactus 288.	Derthona 306.
Danubii et Istri differentia 439, 440.	Decubitus humi apud Belgas 275.	Dertossa colonia 216.
Daorizi 456.	Decumbere humi, Gallis et Hispanis com- mune 225.	Desertores, Bruttiorum nomine notati 367. Deucalion
Daphitis Grammaticus pro carmine in crucem actus 927.	Dedicatio delphinarum 82.	
Daphne vicus, lucus 1066. apud Daphnen Antiochia 1019.	Defecisse gens cum dicitur, duobus modis intelligi potest 630.	
Daphniæ conventus 499.	Defectores Bruttiorum vocabulo notati 367.	
Daphnus 617. urbs 615. diruta ibid.	Degmenus Epeiis 517.	
Daphnus-Locridis 603. Phocidis 89.	Dei facies, urbs sic dicta 1072. in ea cas- tellum ibid.	
Daraba urbs 1097.	Deianira 658. Deianiræ Æneï filia nup- tiarum fabula 668.	
Darapfa urbs 752.	Deimachus scr. 982.	
Dardani genitura 503.	Deioneus, Pterelæ pater 660.	
Dardania Æneæ parens 816.	Deiotarus, Castoris F. 811. Deiotaro tra- dita ditio a Pompeio 792. Deiotarus Gallatiæ dominus 820. Deiotari re- gia, gazæ ibid. filia a patre trucidata 820. Deiotarus ultimus Paphlago- niæ rex 811. Castoris filius ibid.	
Dardanica gens 452.	Deiphostes 565.	
Dardanii 456, 457, 854.	Delphi urbs 604. Delphi Phocidis 605. apud Delphos donarium 312. de Del- phis fabulæ 476. Delphos ultra oracu- lum quid commendavit 608. Delpho- rum invasio 260. Delphorum situs 606. apud Delphos oracula verbis dari 1153. Delphis ablata pecunia, Tolosæ inventa 260. Delphi a corpore Phocensium se- parati 614. Delphi templo et oraculo nobilitati 605. Delphorum posteritas 927. Delphicum oraculum 1084. Del- phici templi neglectus 607. olim culti ibid. spoliatio a Phocensibus 260. a Tectosagibus ibid. paupertas, opulentia 609. direptio ibid. de Delphici fani præstantia, situ, de corvis a Jove eo emissis fabula 608. de terræ ibi umbi- lico ibid. Delphicum templum manu- biis exornatum 398.	
Dardani, Dardania ibid. et 855, 860.	Delphica expeditio 260.	
Dardanium pr. 847, 858.		
Dardanius ager 871.		
Dardanus Jasonis frater, Dardaniæ condi- tor 482.		
Dardanus 847. urbs 858.		
Dariaces Darius 1113.		
de Dario Xerxis patre 853. urbes ab eo incensæ, ejus maleficia ibid.		
Darius Hystaspis F. 1047. ejus in Syloson- tem beneficentia 914, 915. idem ubi fuit pressus cum exercitu in periculum venit 440. ejus imperium, mors 1044. quo loco imperium amisit 1047. ubi littora ponte junxit 441.		
a Darii necatoribus direpta 1037. Darii sepultura ibid. Darius rex, e stirpe regia non ortus 1044. ab Alexandro everfus ibid. a Dario missi qui navigando Ly- biam ambirent 135, 138. Darii bellum in Scytharum regem 434. Darius ab		

INDEX STRABONIS.

- Deucalion Hellenis pater 555.
Deucalionis mater, uxor, ditio 642, 643.
Deucalionis imperium 626. Deucalionis habitatio 617. monumentum ibid.
Deucalion insula 632.
Deucalius lapis 634.
Deudorix Bæroritis filius 422.
Devovendi se mos pro amicis 227. apud Hispanos ibid.
Deuriopus 473, 474. Deuriopum urbes 474.
Deus semper aliquis dictus e Getis qui regi a consiliis esset 431. cum deo Musica conjungit 681. deum maxime homines imitari cum beneficia conferunt ibid. cum numen colunt ibid. ad Deum mens otiosa in festis convertitur ibid. de Deo Æthiopum sententia 1163. Dei natura nostros effugit sensus 681. Dei cuiusdam apud Celtiberos veneratio 225. innominati, ibid. deum laborant res et honoribus carent regione male multata 728. deorum consilio edicta sua dictata promulganti obedientiores subditi 430. ut deus diis donaria apparet, non esse conveniens, dictum Ephesi ad Alexandrum 918. deo cuiusque sacrificent Persæ, primum igni faciunt imprecationes 1041. a deis mandata se afferre simulantes Minos, Lycurgus 703. deos animalia impie vocans Strabo 1148. deorum gratia cætera constituta ibid. de deorum ministris, diis dictus 687. deorum xii. aræ 892. deorum administrum dii ipsi, in montibus vagari dicti 691. deorum honores unde orti 36. Deum matris sacrificia 679.
Dei nomen Zamolxi datum 430. pro Deo fere habitus Ceneus sicut Zamolxis 438.
Dia 869. Diæ templum 555. Dia, quæ Hebe aut Juventas ibid. Dia insula 706, 1104.
Diacopena 810.
Diacuista 307.
Diagebres montani populi 318. Jolaenses quondam dicti ibid.
Diana Pergæa 953. Dianæ donaria 499. Dianæ fanum 525, 1066. asylum ibid. Dianæ Sarpedoniæ templum oraculum 965. Diana Ephesia 245. ejus cultus 217. ritus, fanum 246, 254. ejus templum qui primus architectatus 918. ejus fanum arx Sertorii 215. Dianæ sacra Tauropoli 777. de Diana Tauropoli et Orestia tradita 780. Dianæ Tauricæ sacra 343. Diana cur Artemis dicta 911. Dianæ Tauropolis templum 915. Dianæ Perasiæ fanum 780. unde sic dicta ibid. Dianæ Leucophrynes fanum 927. Astyrenæ 881. Munychiæ 916. Amarynthiæ 653. Bauroniæ 579. Mindyadis 941. Coloënes 898.
Dianæ Nemidiæ sacellum 496. Dianæ nemus 342. Dianæ Alpheioniæ sive Alphiuæ lucus 499. Ætolicæ 303. Dianæ simulacrum in Aventino Romæ 247. Dianæ sacra insula 921. Dianæ gryphe subvectæ pictura 499. Dianæ locus emptus a Xenophonte, ex oraculo 361.
Dianium 215, 220.
Diasnotes 454.
Dicæa u. 482.
Dicæarcha 39. Dicæarchia 136, 193. navale Cumanorum 353.
Dicæarchus Geographiæ peritus, philosophus, 1, 142, 234. reprehensus 142.
Δικαιόδοτος 1131.
Dicere primo omnium usurpatum de poetica dictione 28. quod dicās non habere, est affirmationem cohibere 106. contra eos qui dicenti obstrepunt in conciliis, peculiare quid apud Belgas 275.
Dicte, Dicta 698. de Dictes retibus fabula 712. Dicte locus in Scepsia, mons in Creta 688.
Dictione nihil magis oratorium aut poeticum 27.
Dictum Hybreæ de Euthydemo 943. dictum de Mylassis ibid.
Dictynnia, Dictynniæ templum 699.
Dictynniæ prom. 707.
Dido Byssam condidit 1176.
Didyma urbs 399. insula 232.
Didymæta 950. Didymi montes 927. in Didymis pecunia Dei et donaria interverfa 754.
Diegylis rex captus 895.
Dies longissima horarum æquinoctialium tredecim, ubi 173. tredecim, S. 173, 174. sedecim ibid. quatuordecim 158. quatuordecim et quadrantis 174. quindecim ibid. septemdecim 175. de diei longissimæ ad brevissimam proportionem 105. diei ac noctis particulæ supra cœclxv. dies ad anni complementum traditæ 1143. dierum induciæ non noctium ex fraude Thracum 583.
Digitis retro averfis homines 105.
Dignitati priora loca tributa 209.
Dii tantum duo culti ab Arabibus 1053.
Diis cælum Providentia dedit 1148. diis Manibus et marinis res sacra facta 400. Omnis de diis disputatio antiquas perpendit fabulas 690. diis vicinum omne quod mentem corrigit 682.
Diis reddita donaria ab Augusto Cæsare 859. de diis nihil sentientes Callaici 225.
Diluvio extinctæ urbes 87. post diluvia tres vitæ degendæ formas extitisse, ex Platonis conjectura 854. diluvio Cimbriorum ejectio 424.
Dilychnus Nili piscis 1164.
Dimensiones aliquot locorum 114, 115.
Διμήνη 631.
Dindymene 685. ejus templum 831, 927.
Dindymum mons 831.
Dio Academicus princeps legationis contra Auletem 1130.
Dionis bellum in Dionysium tyrannum 367.
Diocles 534.
Diocharis porta 576.
Diodori oratores duo ejusdem generis 900. Diodorus grammaticus 962. Diodorus dialecticus 1183. Cronus dictus ibid. Diodorus prætor, in gratia Mithridatis senatus Adramyttenum occidit 818. idem rhetor, Academicus philosophus ibid.
Diodotus philosophus 1077.
Diodoti incrementa 750.
Diodoti opus, Nemesis simulacrum 575.
Diodorus Trypho 954, 1069. sibi manus affert 954.
Diogenes Cynicus e Sinope 791.
de Diogene versus e promptu reddente 962.
Diogenes Phil. Stoicus Seleuciensis 1055.
Diomedis ditio 303. peregrinatio 201. de Diomede, Alcimæone, Agamemnone 674. Diomedis domum revocatio, mors 411. de morte plures fabulæ ibid. sociorum in aves conversorum fabula ibid. Diomedæ apud Venetos decreti honores 303. albus equus immolatus ibid. de Diomede apud Venetos jactata 410. a Diomede invitatus Alcimæon 472. focus belli ibid. Diomedes Canusii et Argyripæ conditor 409. ejus dominatio ubi 410. Diomedis templum memorabile 303. Diomedis equi 482. Diomedæ insulæ 303, 410.
Dione in societatem Jovis templi recepta 477. Diones lucus 503.
Dionysides præstantissimus poeta 962.
Dionysius Siciliæ tyrannus 299. ejus tyrannis 345.
Dionysius Heraclæ tyrannus 789. Heraclæonis F. 1067. Dionysius Syracusarum dominatione exturbatus 373. Dionysii contumelia in Locrenses virgines ibid. vindicata ibid. Dionysio virginem a Rheginis postulanti filia licitoris oblata 372. Dionysii Siciliæ tyranni in Corsicam navigatio 320. Lucinæ fani spoliatio ibid. Dionysius Rhégii destructor 372. Dionysius junior Rhégii instaurator ibid. Dionysius Thrax 938.
Dionysius dialecticus 819. Dionysius cognomento Atticus, Apollodori discipulus 896. Dionysius historiæ conditor, Halicarnassæus 936.
Dionysius de origine urbium scriptor 818.
Dionysocles orator insignis 929.
Dionysiodorus Icen vir insignis 794.
Diophantus Mithridatis legatus 443. contra Roxolanos missus ibid. Mithridatis exercitus ductor 451.
Diophanes rhetor 886.
Diopolis quæ Cabira 804.
Dioscorias, Dioscurias, 69, 128, 164, 727. et s. ad Dioscuriadem sinus 166. circa Dioscuriadem gentes ibid. Dioscuriadem convenientes gentes salis causa 737. convenientes gentes quot 727.
Diospolis 1137.
Diospolis parva 1153. Diospolis quæ Thebæ 1142, 1155.
Diotimi Strombichi filii legatio 68.
Diotephes nobilis sophista 903. Antiochiæ docens 943.
Diphilus poeta comicus 791.
Diphtheræ laneæ Romanorum 274.
Dira 1093, 1098, 1099. circa eam habitantes 1094.
Dirce fons 593. Thebano cognominis 562.
Diris devotiones 866.
Disciplina prava incolarum quid noceat 582. disciplinæ encycliæ 960. disciplinarum magistri continentissimi 1041.
Discordia aut ob avaritiam aut luxum existit 701.
Dispositionis historiæ finis 37.
Dispositionum quarundam institutio 140. et seq.
Ditis fanum 500.
Dittani 222.
Divinandi ratio 209.
Divisio in duas partes universi generis humani 99. divisio continentium ibid. divisiones terræ manu hominum factæ 86.
Divitiæ Thebis Ægyptiis 798.
Divitiæ invidiæ obnoxie 609. etiam sacre difficulter custodiuntur ibid. divitiæ, causam luxuriæ præbentes 939. divitiæ, vide opes.
Dium urbs 381, 481, 650. Diades Athenæ ibid.
Diurna specula 215.
Dius Hesiodi pater 893.
Dyspontium urbs 517.
Δωρὶς 529.
Docimia pagus 834.
Docimitis, Docimæa ibid.
Documini 741.
Docti omnes Musarum administri 682. doctissimi Hispanorum 182.
Dodo, pro Dodona 529.
Dodona 42, 639. sub Theoprotis 476. Molossorum ibid. apud Dodonam solis Bæotii viri oracula reddunt 584. tripodes Bæotorum ibid. circa Dodonam locus Hellopia dictus 475. circa Dodonæ fanum incolæ ibid. Dodonæi oraculi defectus 475. a Pelasgis fundati ibid.
a Dolabella Trebonius interfectus 926.
Doliones 830, 966. Dolionum circa Cyzicum fines difficiles distincti 815. Dolionis 969.
Dolia ædibus majora 308. dolia argentea 201, 202. in dolium vini plenum præcipitatus pater a filia 891.
Dolicha insula quæ Dulichium 668.
Dolomena 1046.
de Dolopibus 627, 629. Dolopes Præoniibus finitimi 42.
Dolopica cohors 624.
Dolus non idem cum Atticis 196.
Domanitis 810.
Domicilia in curribus habentes populi 426, 429.
contra Domitium Aenobarbum Arvernorum pugna 265. ubi ibid. Domitii Aenobarbi factione Menodorus oppressus 929.
Dominorum

INDEX STRABONIS.

Dominorum ebrioforum imperio liberata Ægyptus	1130.	Dymæa	517.	Messeniae confinis	532.
Domus ex lapide pretioso	1112.	Dymæus ager	496.	Elea, vide Hyela.	
Domus Belgarum 275. domus ex ossibus cetorum, et ostreorum conchis	1022.	Dyme, urbs 491, 496, 559. Dyme Caucanis 562. Dyme, ad duos pertinens 495. Dyme, unde sic dicta 561. Stratus ante dicta ibid.		Eleaci philosophi	570.
domorum architectonica structura	729.	Dubius fluvius 258, 261. ejus ortus 266. in Rhodanum introitus ibid.		Eleatae Lucanis et Pæstanis pugna superiores	363.
Donaria ex universa Græcia 512. donaria diis reddita ab Augusto Cæsare 859. donaria Romæ præstantiora Corintho allata 553. donaria ab Alyatte, Creso, Italis Siculisque 609. donariorum præclarissimum 934. de donariis in arce Minervæ libri quatuor Ptolemonis Periegetæ 575. donariorum contemptus a militibus in excidio Corinthi 553.		Ducibus peregrinis in bello uti, malum	404.	Eleatarum ager ibid. victus ibid.	195.
Doraete insula	1091.	Dulichium 487, 495, 660. insula quæ Dolicha 668. quæ Cephallenia 664.		de Electro	
de Doribus	90.	Dulichii domini Epei	665.	Electrum paleam ad se rapiens 1001. Electrum Lyncurium 284.	
Dorica tetrapolis	604.	Duras torrens	291.	de Electridibus insulis	303.
Dorica gens 484. eadem quæ Æolica ibid.		Durias amnis 205, 229, 306. unde et quo fuit 286. Duriae fluvii ad metallicum negotium adjumentum Salassis 288. ejus exinanitio ibid. bellorum causa ibid.		Electus, agger sic dictus	87.
Dorica lingua	ibid.	ad Durionem ab Aëria transitus	257.	Eles fluvius	364.
Doriees triplices	312.	Durius amnis	206, 221.	Elei 485, 487. Elei qui et Epei 494.	
Doricha Charaxi amica	1146.	Duricortora Rhemorum urbs primaria 271. Romanorum præfectis hospitium dans ibid.		Elei pro Epeis dicti ibid. Elei ab Epeis diversi 495. Elei attriti 514. Elei Spartanis auxilia ferentes 515. ab Eleis accersita Lacedæmoniorum auxilia 519.	
Dorienses 485. eorum eminentia ibid.		Duris scriptor	88.	Eleorum naves xl. amissæ 514. ad Eleos summa rerum devoluta 512. Eleorum certaminis inscriptio 519. Eleorum et Ætolorum cognatio 676. colonia eadem ibid. Eleorum ditio Jovi sacra 518. nefarius qui eam armata vi incessest ibid.	
619, 934. circa Parnassum 485.		Dynastæ reges unde dicti	602.	plura ad id, ibid. Eleorum pax, incrementum ibid.	
de Doriensium primaria urbe 693. Doriensium loca ibid. tetrapolis 604. cum Heraclidis 570. Doriensium situs 604.		Dyras amnis	621.	duobus in Elementis fere vivunt homines	13.
Doris, tetrapolis 629. Doris circa Parnassum 542. de Doride, ejus urbibus 693.		Dyris mons qui Atlas	1167.	Eleon 590. pagus 587. opp. 636. vide Neon.	
Dorius mons, campus	508.	Dyrachium quæ Epidamnus 457. circa Dyrachium incolæ 473.		ὁ Ἐλεῶν, ἀγορευκὴς	482.
Dormientium oraculum	741.	Dyrracium urbs	478.	Elephantæ quinquaginta Seleuco Nicatori dati	1026.
Dorus	555.	Dyteutus 806. de eo memorabilis historia ibid. et seq. in eum fratris amor ibid.		de Elephantis fabulosa	1171.
Dorylaus, de amicis Mithridatis Euergetæ 696. alter ibid. et f. Dorylaus Tacticus 805. Proavus matris Strabonis ibid. alter ibid. Dorylaus Philetæri F. ibid. in Romanos parum fidus ibid.		Dyteuti ditio	808.	Elephantorum venatio ubi	173, 1002.
Dorylai libri e Sterota 696.				Elephantis Carthaginensium, stabula	1176.
Dorylaum urbs	833.			Elephas reipubl. præbitus ab unoquoque consiliariorum numero quinque millium	1000.
Dos maxima apud Massilienses centum aurei 248. dos sororis fratri nubentis	704.			Elephantem et equum ubi privato homini alere non licet 1002. elephas et equus ubi regis possessio censentur ibid. de elephantorum coitu, partu, vitæ longævitate, vitio oculorum, vulneribus, aliis 1003. et seq. elephantorum in utero gestatio ad decennium ibid. vis, disciplina, natandi peritia, sub jugo obedientia qualis camelorum ibid.	
Dosci	723.			Eleus 938. urbs 482.	
Dotius campus	640.			Eleusa inf.	932, 957.
Drabiscus u.	481.			Eleusin 591. urbs Eleusiniæ Cereris templum 573. delubrum ibid. sacra 907.	
Draconum oppidum	915.			Eleusinius sinus	551.
de Dracone fabula 1067. interfecto ab Apolline, 611. dracones ubi 1169. dracones xxx cubitorum magnitudine 1102. tauros et elephantos capientes ibid. de Libycis et Indicis fabula ibid. dracones magni, quibus herba superne innascatur 1169.				Eleusis una ex clxx curiis Atticis	575.
Draco unus de fociis Ulyssis 364. ejus facellum ibid.				Eleussa insula	578.
Dracontium	1168.			Eleutherae	545, 598.
Dranga 748. Drangæ 1023, 1025, 1026.				Eleutherolacones	531.
Drangiana regio	751.			Eliacum	511.
Drangianæ	1026.			Elis 487, 491, 500. Cava dicta 489, 490, 502.	
Dravus amnis	453.			Elis quæ nunc 489, 490. Elis antiqua, Cava dicta 533. Elis quæ Elea 489.	
Drecanum	940.			Elis ab Oxylo condita 676. de Elidis distinctione 532. Elidis destructio 495.	
Drepanum 1133. promontorium 488.				Elidis cavæ incrementum 514.	
Drepanis Icariae	914.			Elixus fl.	711.
Drilo fluvius	457.			Ella fontis nomen	363.
Drium collis in Daunia	410.			Ella, Elea, Hyela eadem urbs, Parmenidis et Zenonis patria	ibid.
Dromichaetes Getarum rex, Lyfimachum bello captum quam humaniter tractarit	435, 440.			Elleborum optimum in Maliaca Anticyra 606. melius apparatus in Phocensi ibid. ad elleborum Phocensem concurrentes ægroti ibid.	
Dromus Achillis	444.			de Ellope, Ellopiæ, 649. Ellopiensibus ibid.	
Druentia 245, 306. amnis 256. unde et quo fuit 286.				Elone 638. quæ Leimone ibid.	
Druidæ quo honore apud Belgas 276. de horum justitia, judiciis quæ ipsis committuntur ibid. etiam causis bellorum disceptandis ibid. alia, ibid.				Elpiæ in Dauniis	936.
Drusi de Bruçteris victoria	419.			Elvi	264.
Drusus Tiberii frater quas incursiones paravit unica ætate 290. Drusi Germanici mors quo loco 421. expugnatio Byrthanis ibid.				Elymæi latrones	1038.
Drusi laus	416.			Elymæi prædones 762. Elymæis suppetiæ contra Susios et Babylonios ibid. Elymæorum montana 759.	
Drymas	465.			Elymia	473.
Drymus	649.			Elymnus Tros	874.
Drynæmetus	820.			Elysius campus	3, 201.
Dryopes	465, 846.			Emathoeis 493, 499. Emathoeis Pyli nomen 489, 515.	
Dryopis	629.			Emodus m. 981. Emodi montes 994.	
Dryopum domicilium	541.			Empedocles 529. de Empedocle fabula unde 396. de fide ei non deroganda 399.	
Dryops Arcas	542.			Emporicus sinus	1167.
Dyma Achaiae urbs	491, 495.			Emporium	

INDEX STRABONIS.

Emporium 217. Emporii, Emporienfes	369.	Epigoni 472. Epigonorum expeditio, bel-	79, 127, 199. Eratosthenis studia 23.
ibid.		lum 583, 599.	Eratosthenis bibliotheca 81, 82, 83. Era-
Emporium navale	369.	Epigramma Callimachi	142. Eratosthenis defensio 64. correctio
Emporium ingens	1179.	Epimenides 699. qui carminibus lustrabat	145. Eratosthenis inscitia et imperitia
Emporia barbarorum maxima	449.	ibid.	131, 142. Eratosthenis laudata sententia
Encycliæ disciplinæ	960.	Epina juxta Olympiam	contra Homeri rerum a Græcia remoti-
Encheliæ	473.	Epirotæ Græciæ latera cingunt 465. Epi-	orum imperitiam 431. Eratosthenis sibi
Endymionis sepulcrum	911.	totarum lxx. urbes everse 467. Epiro-	ipsi repugnantia 24. Eratosthenis perse-
Eniconiæ oppidum	318.	tatum cl. millia in servitutem abducta	verantia in sua de Homero sententia 43.
Enna ab Euno occupata	394.	ibid. Epirotis admixtæ Illyriæ gentes	Eratosthenis falsæ opiniones 459. de
Enniæ situs 393, 394. fanum 393.		473. Epiroticæ gentes ubi 451, 465,	Eratosthenis commentariis 92. Erato-
Ennii poetæ patria	406.	604. multæ Pelasgicæ cur dictæ 313.	sthenis patria, commendatio 1183. E-
Enea pagus	799.	Epiroticæ gentes quæ Siculo alluuntur	ratosthenes rerum Hispanicarum igna-
Enipeus amnis 516, 626. alius in Thessa-		mari 468. Epiroticæ gentes xiv. 469.	rus 145. Eratosthenis errata 129. Era-
lia 516.		nobilissimæ ibid.	sthenis approbata sententia 38. Era-
Enispa	563.	Epirus 406. de Epiro 661. Epirotica re-	sthenis de loco a se viso affirmatio 557.
Enope	520.	gione ibid. Epirus quondam populosa	de nautarum certa relatione ibid.
Enotocæti	1010.	475. Epirus nunquam Acarnania dicta	
Eodaa	744.	661. Epiri partes meridiem spectantes	Eratyra
Eordi	468, 473.	163. Epiri acta 658.	473.
Epaphus Ius F.	648, 649.	Episcirosis sacrificium quoddam	Erechthei filia
Epaminondæ victoria de Lacedæmoniiis		571.	555.
563. obitus ibid. Epaminonda mortuo		Epistrophus exercitus ductor 798. ejus	Erembi 3, 40, 61. Arabes crediti 59.
Thebanorum abolitum imperium 582.		cædes 844. ab Achille 879.	Erebus, situs
Epebrodunus vicus	245.	Epistola Laconica	887.
Επεχων, καὶ μὴ ἔχων σιταίν, idem	106.	53.	Ereffi Theophrastus, Phaniæ
de Epeis 490, 495. Epeorum ditio 489,		Epitalium, Macistiae oppidulum	ibid.
494, 669. Epei Eleis præstantiores 495.		507.	Eretria 629. de Eretria urbe Euboica 651.
Epei Herculis focii in expeditione contra		Epitaurus quæ Epidaurus	plura ibid. Eretria Eubœæ antiqua 585.
Augeam ibid. Epei Elidem tenentes		543.	Eretria quæ Arotria, Melaneis 653.
517. in eos bellum ibid. Epei et Pho-		Epiterpum urbs	Eretria vetus, alia
cenium colonia 379. de Epeorum et		302.	ibid.
Pyliorum pugna 510.		Epitimus, Timæus Tauromenites	Eretriæ plures
Ephesus nobilis u. 909. ibid. 908. Ephefi		918.	ibid.
conditor 907. Ephesus Smyrnæ nomen		Epizephyrii Locri	Eretriaci philosophi
gerens 908. Ephefo Smyrnæ iter 907.		1179.	570.
Ephefus Amazonum cognominis 797.		Epomeus collis	Eretrienfium potentia, dignitas 448. bello
circa Ephefum loca sub Caribus 907.		357.	et pace ibid.
Ephefi dignitas 835. ex Ephefo versus		Eporedia contra Salaffos præsidium	Eretrienfium et Chalcidenfium consensus,
orientem iter 948. de Ephefo 918. de		289.	de Lelanto concertatio, modus pugnae
templo ibid. navali, portu, aliis 919.		Equæ Lupiferæ dictæ	654.
Ephefiæ Dianæ t.	915.	304.	Eretum Sabinorum oppidum
Ephefi viri memorabiles 920. Ephefiis		Equarum L millia e Persis ubi nutriantur	325.
Alexandri promissa 917. Ephefi Smyr-		763.	Erginus Orchomeniorum tyrannus, ab
næorum vocabulo intellecti 908. eorum		Equus alatus Pegasus 550. fabula de eo	Hercule interemptus 601.
una cum Smyrnæis habitatio ibid. digni		ibid. equi Parthici 224. equi sylvestres	Επὶ pro ἔργον
sunt Ephefi qui ad puerum usque om-		apud Alpes, 292. equi feri in Hispania	529.
nes strangulatur, cujus dictum 920.		224. equi montes scandere et in genua	Erichthonius Trojanorum et Cretensium
Ephefiorum apud Cumam navalis pugna		prompte subsidere docti ibid. equis alen-	princeps
926. Ephefiorum ora 916. Ephefi dic-		dis regiones 763. equum et elephantem	870.
tum ad Alexandrum 918.		ubi alere non licet homini privato 1002.	Ericusa insula 399. ab Ericusa ad Phœni-
Ephefium in arce Massiliæ	245.	tanquam regiam possessionem ibid. equi	cusam stadia 400.
Ephialtæ locorum peritia	15.	Gegenii 284. equi sacrificium 746.	Eridanus
Εφγορί Spartanorum	703.	equi Diomedis 482. equi Theffali 563.	303.
Ephorus geographiæ peritus, philosophus		equi Arionis ope servatus Adrastus 587.	Eridani liquor
1. scriptor 48, 49, 351, 373, 424. et		equi Celtiberorum subvariegati et ver-	576.
alibi. Ephorus scriptor rerum publ. Eu-		sicolores 224. colorem mutantes ibid.	Erigon fluvius 474, 479. qui Riginia
ropæ 695. Ephori fictiones 180. Epho-		equi Auroræ et Solis 49. equi Nisæi	482.
ri laus 677. a Polybio ibid. Ephorus in		763. Parthici ibid. equi Nisæi ubi	Erineus urbs
oratione de Europa 49. Ephori liber		etiam nascantur 769. quorum usus apud	620, 629, 693.
iv. historiarum inscriptus Europa 436.		reges Persarum ibid. equi Scytharum et	Erineus, asper locus
Ephorus notatus 611. sibi contradicens		Sarmatarum quales 451. equo bini vehi	862.
ibid. falsè notatus 893. Ephori narratio		soliti Hispani, ad quid 226. equorum	Eruclationes ignis, aquarum calidarum,
517. Ephorus vir clarus 893. Isocratis		ungulæ longiores aliis, ubi 1179. equo-	miræ
discipulus ibid. ejus scripta, patria ibid.		rum feraces regiones 763. equorum Ar-	356.
Ephyra 491. aliæ ibid. Ephyra quæ Ci-		cadicorum genus optimum 563. Argo-	ad Erycem a Philoctete missi 366. Erycis
chyrys 470. Ephyra Theffotica 476,		licorum ibid. equos castrare Scythicis	occupatio 874.
492, 643. apud Eleos 476. apud Sicy-		gentibus et Sarmaticis peculiare, et cur	Erymanthus fluvius
onem 492.		451. circa equos Venetorum studium	498.
ex Ephyra venena	ibid.	299. de eorum equis plura ibid. equis	Erymnæ
Ephyri 492. alii ibid. Ephyri qui Cran-		alendis herba abundans et Medica dicta	641.
nonii 479, 640.		peculiari nomine 763. equorum armen-	Eryfibe
Epicharmus	529.	ta a Venetis, ad certamina instituta	881.
Epicnemidii	603.	299.	Erythea insula fortunata
Epicteti	169, 813, 830.	Equestris et navalis eodem loco pugna	199.
Epicteti Phrygiæ 812, 833. Epictetus re-		Mithridatis legati Neoptolemi 444.	Erythea quæ Gades
gio 775, 812, 816. Epictetus Ætoliæ		Equino lacte et caseo vescentes Numidæ	233.
pars dicta 657, 672. Epictetus in me-		450. equino caseo victitantes 433.	Erytheia quæ et Gades
diterraneis 816.		Equites Gaditani, Patavini 232. equitum	199.
de Epicuro philosopho	851, 915.	ducenta millia in bello ab Aorforum	Erythiba 881. Erythibii Apollinis tem-
Epidamnus 517. Apolloniæ 615. circa		rege 738. plura ab aliis ibid. equites	plum unde dictum 881.
Epidamnum et Apolloniam ora 467.		accursum maris refugientes vix elapsi	Erythini, Erythrini 789. duo scopuli ibid.
ab Epidamnò Thessalonicam stadia 143.		425. equitibus etiam equi apud Creten-	Erythræ, urbs Ionica
ab Epidamnò ad Thermaicum sinum		ses: apud Spartanos minime 702, 703.	922.
transitus 129. Epidamnus quæ Dyrra-		Equimulgi 431, 433.	de terra in Erythris
chium 457.		Equitatus peditatui admixtus 224. equulei	195.
Epidauria	534.	Siginnorum 756.	Erythræ Bœotia, Ionæ
Epidaurus 534, 536, 541. cognomento		Ere	587.
Limera ibid. Epidaurus quæ Epitaurus		923.	Erythrarum conditor
543.		Ερεν ἱερὸς Καλυσίου	908.
		59.	Erythræ promontorium
		Erana 507, 523. quæ Arena male credita	923.
		ibid.	Erythrai ad Meliunta
		Erasinus amnis	880.
		397, 538, 563.	Erythrai Parii conditores
		Erasinus qui et Arsinus 539. alias Era-	849.
		sinus ibid. alii duo ibid.	Eryx oppidum, in eo fanum 393. arx Sici-
		Erasistratea schola	liæ 395.
		839.	Esioneas, Ionice pro Afioneas 899. in
		Erasistrati medici patria	Esioneas impressio ibid.
		710.	Esopis supercilium
		Eraustus Socraticus	372.
		875.	Essedorum ad bella multitudo apud quos
		Eratosthenes geographiæ peritus, philoso-	280.
		phus, scriptor 1, 21. et sæpius Era-	
		sthenes reprehensus 1, 10, 21, 22, 68,	Estiæa Eubœæ 634. Estiæi ibid.
			Estiæotis 623, 634. quæ Doris ibid.
			Eteocles Orchomeni rex
			601.
			Eteocretes
			312, 693.
			Eteonus callosa
			431.
			Eteonus quæ Scarphe
			593.
			Etesiarum flatus 135. favens imbris
			985. de Etesiarum flatu in India 983.
			etiam Etesis vigentibus decem menses
			sine aqua 985.
			Etruria 295. situs 322. longitudo 314.
			plura ibid. et seq. Etruriæ loca Sardinia
			opposita 156. Etruriæ et Liguriæ ter-
			minus 314. Etruriæ exornatores 311.
			Etruria Romæ vicina calidis fontibus
			abundans

INDEX STRABONIS.

abundans 322. in Etruriam e Gallia
duo aditus ibid. quo usus Annibal
ibid.
de Etruscorum claritate 311. Etrusci Pom-
peios tenentes 354. Etruscorum sub-
actio 414. Etruscum mare 295, 882.
de parva in eo insula et terræ genere
ibid.
Euæmerus Bergæus 143.
Euæmon Ormeni F. 636. Eurypyli pater
ibid.
Euænus fl. 657. qui Lycormas 658.
ab Euandro coloniam Arcadiam eo deduc-
tam ubi Roma 328.
ab Euanthe deducta colonia 372.
Eubœa insula 85, 88, 164, 516, 580. e septem
maximis 936. Eubœæ descriptio 647.
Eubœa urbs insulæ cognominis 652.
absorpta ibid. Eubœæ conditores Leon-
tini 394. Eubœæ cava 648. nomina
ibid. Eubœæ flumina 655. Eubœa,
Heliopia dicta 475. Eubœam quodam-
modo Boeotiae partem effici 582. Eu-
bœa univërfa terræ motibus obnoxia
652. ejus venti subterranei ibid.
Euboenses stataria pugna fortes 654. pug-
nandi mos eorum ibid. de Euboensium
e Troja reditu, de Eubœa condita, aliis
ejusdem nominis locis 655.
Euboicum argenti talentum 197.
Eucarpia opp. 834.
Eucles doctor, rhetor 938.
Euclides Socraticus 570.
Eucrati, Eucratidæ 750.
Eucratidas 752. Eucratidæ imperium 977.
Eucratidia 752. a principe dicta ibid.
Εὐκρατῖδος Ἄπυ 507.
Eudeiælos Aspledon appellata, 602.
Eudemus, vir clarus, Rhodius 937.
Eudorus 1122.
Eudoxus geographiæ peritus 1. philoso-
phus, ibid. scriptor 549, 797. et alibi.
Eudoxi peritia 566. Eudoxus mathemati-
cus, Cnidius 939.
Eudoxi historia 137. Eudoxi in Indiam
navigatio prima 136. secunda ibid.
plura de eo et seq. Eudoxus Cyzicenus
135, 136. Eudoxi specula 159.
Eudoxea fabula 141.
Euemeri mendacia 139.
Euemeri Panchæa terra 432.
Euemerus Bergæus 143.
Euemerus Messenius 68.
Euenus 488, 670, 882. Eueni ostia 488.
Euenus fluvius qui et Lycormas 474.
Euerces pagus 822.
Euergetis fecundi regnum 135, 141. Æ-
gypti ibid.
Euergetis obitus, uxor 136.
Eumelus 65. Eumeli ditio 632, 640.
circa Eumeniam regio 833.
Eumenes pater, filius 894. res gestæ suc-
cessores ibid. Eumenes, Attali F. 894.
Romanorum socius contra Antiochum
Magnum et Perseum ibid. alia ibid. de
Eumene 950. ejus regno ibid. Eumenis
obsidio 779. ab Eumene sublata Mace-
donum thesauri 959.
Eumolpus 465.
Eumolpo nomen unde 686.
Euneus 58, 64.
Eunomi citharædi statua 374. victoria
ibid.
Eunus obsessus 393.
Euonymos insula 399.
Eupalius 657.
Eupator 793. Eupatoria 803. Magnopo-
lis dicta ibid.
Eupatorium, a Diophanto extractum cas-
tellum 450.
Euphorion 529.
Euphorio fer. 818, 969.
Euphratas turris 1180.
Euphrates fluvius 69, 95, 115, 119, 120,
758, 766, 768. Euphratis fontes 758.
Euphratis exundatio 781. de Euphratis
fluxu 115. Euphratis et Tigridis circu-
lus 116. intra Euphratem loca 170.
Euphronius Priapeiorum scriptor 554.
Euripides 40, 253, 539, 550, 728, 756,

883, 956. Anaxagoræ auditor 925.
Euripidis Baccharum prologus 39. Eu-
ripides Bacchis 517, 684, 979. in Pa-
lameda 685. in Ætolo 517. Euripides
in Ione ibid. Euripides in Archelao,
313. in Phaëtonte 49. Euripides refuta-
tus 532. Euripidis Iphigenia, Orestes
547. Euripidi fides danda de Laconicæ
et Messeniæ descriptione 532.
Euripus Chalcidicus 15. ponte junctus
duum jugerum 585.
Euripus Pyrrhæus 886. Euripi fluctuosi
80. Euripi conversiones 52. de Euripi
reciprocatione, septies in die 585.
Euromus u. 911, 942.
de Europæ forma, felicitate 166. de Eu-
ropæ altera parte 451. de Europæ re-
gionibus 142. de Europæ longitudine
145. Europæ promontoria 147. Europæ
tria promontoria 129. Europæ figura
161. ab Europa ad Africam interval-
lum 72, 143. Europæ ab Asia divisio
448. Europæ desertores populi 427. de
Europa Ephori oratio 49. Europæ ab
Asia distinctio 853. Europæ et Africæ
limes 717. Europæ et Asiæ ibid. Eu-
ropæ curvitas extra columnas 96.
Europæ partes septentrionales et occidentales
21.
Europæa ora deserta 449. dextra frequen-
tata ibid.
Europæos Thraces, ab Homero Myfos no-
minari 427.
Europus 475.
Europus quæ Rageia 763.
Europus fl. qui Titaresius 478.
de Eurota amne 498.
de Eurota et Alpheo fabula 397. Eurotas
qui Titaresius 639. Eurotæ ostium
528.
Euri Etesiæ 190. de Euro vento 43.
Eusebia ad Taurum 779. ad Argæum
780.
Εὐροπῶς 829.
Euthydemus 750. Bactriorum rex 752.
Euthydemus clarus rhetor 943. Mylla-
censis ibid. ejus magnæ opes, existima-
tio, alia ibid. et seq.
Euthymi pugillis descensus in duellum
contra genium, victoria 368.
Eutresis pagus 597.
Euryclea anus 919.
Eurycles Lacedæmoniorum princeps 527.
Eurycles 531. erga eum Cæsaris ami-
citia ibid. Euryclis filius patris cum
Cæsare amicitiam neglectui habet 531.
Euryclus Salaminis infestator, serpentis
571.
Euridice, Philippi mater, Amyntæ uxor
473.
Eurydices lucus 503.
Euryeis fluvius 473. vicus ibid.
Eurylochus 611. Theffalus 607.
Eurymedon Atheniensium dux 520.
Eurymedon fl. 953.
Eurymedon amnis 826.
Eurypylus 626, 629. Eurypyli regnum
884. Eurypyli ditio 631, 636, 844.
Eurypylus, Telephi F. 844. ejus ditio
vastata, mors ibid.
Euryfichæa 671.
Eurysthenes 529, 565. Eurysthenes et Pro-
cles Reipubl. Spartanæ auctores 531.
Eurystheus Stheneli successor, 547. ejus
expeditio contra Herculis filios et Iolaum
ibid. mors, sepulchrum ibid.
Eurysthei caput, loci nomen ibid.
Eurytanes 678.
Eurytus 635. Cæchaliensis 493.
Euxinus 9.
Euxinus Pontus 164. Euxini solum 75.
Euxinum atque Issicum mare sudo cælo
ex Argæo monte conspectum 780. de
Euxino mari 72, 160, 431. Euxi-
ni Ponti summæ angustiae 463. circa
Euxinum trans Istrum accolæ 415.
Euxini Ponti in duas partes divisio
447.
Euxynthetus amator Leucocomæ 697.

F.

Faba Ægyptiaca 1134, 1164.
Fabius historiæ scriptor 326.
Fabi Maximi dedicatio 402.
Fabrateria oppidum 339.
Fabulæ variæ 39. de fabulis historicorum
39. e fabulis verum licet conjiciendo
elicere 691. fabula de nuntii celeritate
375. fabula de Eunomi cicada 374.
fabulæ poetarum, de Satyris, Silenis,
aliis 679. fabula de Arione 887. fabulæ
non ignorationis causa finguntur, sed
cur 53. fabula de Centauris, de Me-
lampo, de Prætidibus 504. de fabularum
historica admixtione 612. fabulæ ad
quid utiles 29. et seq. fabulæ quæ di-
cantur 736. fabulæ veterum 29. de fa-
bulis Homeri 33. fabularum scriptores
in honore 740. fabulæ finis 37. fabula
de simulacro Minervæ oculos avertente
cum violaretur Cassandra 380. aliæ fa-
bulæ ibid.
Fabularum scriptores 30.
Fagus 862.
Faleria oppidum Tyrrheniæ 320. Falerii
negantur Tyrrheni ibid.
Falernum vinum 334, 348.
Faliſca, oppidum Tyrrheniæ 320.
Faliſci ibid.
Falx Saturni a quibus facta 935.
Fame expugnati Homonadenſes 823.
Fanum Latonæ 508. Chalcedonenſium
794, 812. fanum Samiacum Neptuni,
503. Cypræ 345. Cilicium 879. Apol-
linis 892, 924. Fortunæ 323, 341.
Fanum a Romanis illustre fanum 821. fa-
num Herculis 341. fanum sub Tmaro
monte 476. fanum Veneris Lavinii 331.
omnibus Latinis commune ibid. fanum
Junonis Argivæ 362. ab Jafone condi-
tum ibid. fanum Eleæ Dianæ 508. fa-
num in Parthenio promontorio 446. in
luco Dianæ 342. Æsculapii Tricæum
522. aliud Tricæ in Theſſalia ibid.
de Fano quod Ephesio non cedat in non-
nullis 927.
Fanum, vide templum.
Fascinatores qui 935.
Fatigari 682.
Fauces Byzantiæ 32.
Faventia 305.
de Favonio vento 42, 43. quando e Thra-
cia spirat 41. suum proprium locum
ascripsit Homerus ibid. Favonii flatus
ibid. bonus 201. Favonius ventus ubi 3.
Fauſtulus ſubulcus 327.
Feles Africi ad venationem cuniculorum
adhibiti 192.
Femellum nihil ubi immoletur 757.
Ferentinum oppidum 338. Tyrrheniæ
320.
Feriæ animum ab humanis avertunt, ad
Deum convertunt 681. feriæ Samiæ
499. de feriis 681. et seq. de abusu
ibid.
de Feris in certis lucis manſueſcentibus,
et cervis, qui lupis aggregentur, fabula
303. alia ad id ibid.
Feritas quorundam populorum 211.
Feronia urbs 321. Dea ejusdem nominis
ibid. ejusdem lucus et ſacrificium mira-
bile ibid.
Ferrum rapiens ſideritis lapis 1001.
Ferri primi inventores et cuſores 690, 935.
ferri præclara metalla 264. ferrum ex
Æthalia 316.
Ferrariæ ſecturæ 215. præclaræ 302.
Feſti quondam finis agri Romani 327.
de Feſtis 681. de abuſu ibid.
Feſtivities publicæ Tarentinorum plures
quam dies annus habuit 404.
Fibri ſeu caſtores in Hiſpaniæ fluviis 224.
Fiſtilia opera 29.
ſub Ficæ portus 463.
Ficus medimnos lx. ferens 107, 741.
Fidenæ oppidum 327. Fidenæ ſæpius re-
bellantes a Romanis oppreſſæ 321.
Fides erga hoſtes ubi damnosa: et e con-
tra 422. fidem alia in re eidem adhiberi,
in

INDEX STRABONIS.

- in alia derogari 104. fidei violatae poe-
nae datae 422. plus fidei evidentia et
omnium consensus meretur quam in-
strumentum geographicum 105. fidei
minus mereri dissentientes quo magis
discrepant ibid.
- Figura poetica Homeri 495.
Figurarum quae geometricis figuris non
respondent, non facile tradi circum-
scriptionem 297.
Figura Europae, Africae, Asiae 161.
Filiae haeredes institutae apud Cantabros
227. a filia patris injuriam ulciscente,
in patrem commissa 891. in filiabus
vindicta patris Dionysii contumelia
373. filiarum Cæpionis constupratio et
misera mors, et unde 260. filiarum elo-
catio apud Samnitas qualis 360.
Filiorum in parentes pium facinus 387.
filiorum multitudo apud quos 1179.
Fimbrias Illi expugnator 857. ejus Quæ-
stura, consulis cædes, jactantia, mors ib.
Fines aliquot populorum difficiles distinctu
816.
Fingendi ars in pretio Corinthi, Sicyone
555.
Firmum Picenum urbs 345.
Fistula Berecynthia aut Phrygia 686.
Flagitiosos aves fugientes 410.
Flaminia via 307.
Flaminius ab Annibale victus 323.
C. Flaminius et M. Lepidus coff. 307.
Flammæ e mari emicantes per dies qua-
tuor 85. flammæ eruptio e mari
400.
Flammosæ efflationes 86.
Flores legendi et coronasnectendi ubi
mos matronis receptus 369. floribus et
pratis amœna loca ibid.
de Fluminibus 81. fluminum defectus 71.
flumina auro mixtam arenam volventia
194. flumina naturales termini magni-
tudinum et figurarum regionum 992.
flumina Indum intrantia 997. flumen
cui nihil innatat 1001. flumina et Æt-
na defluentia 385. flumina in Ionium
sinum exeuntia 474. versus meridiem
alia ibid. flumen, vide fluvius, amnis.
Fluvii sub terram labentes, deinde emer-
gentes 397. fluvii Romanis commodif-
simi 336. a fluvii ingestâ terra infecti
agri 891. fluvius Pamportum alluens
292. e fluvio quodam bibentes oves,
quo candidæ nascuntur: ex alio, nigræ
655. fluviorum salforum fluxus 191.
fluvius apud Liburnicum 455. de flu-
viis ab Jove delapsis 52. fluvii alii Ni-
lum imitantes 77. fluvius luti igniti
85. fluvius inter Salapiam et Sipontum
410. de terra fluviorum illuvie solo
aggesta 984. de fluviorum exhalationi-
bus in India 982. de fluvii quibusdam
commenta prodigiosa 391. fluvii tres
qui ab initio versus Septentrionem fere-
bantur, postea ad occasum 258. de flu-
viis Galliae 243. fluvius, vide amnis,
flumen.
Fodinæ 811. fodinæ argenti 868. fodina
lapidis albi valde laudati 849. fodina-
rum aer ubi lethalis 811.
Fodinæ, vide aurifodinæ, argentifodinæ,
metalla.
Fœnicularius campus 218.
Folia longitudine cubitalia 239. quatuor
lata cubitos, formâ gladii ibid.
Fomites, Anacharidis inventum 437.
Fons aquæ potabilis ad mare, Stygis aqua
credita 351. fons fœtentis aquæ 405.
fons molliorem ferens bibentibus 939.
fons a Platone in Phœdro celebratus
581. fons ad exundationem maris defi-
ciens: ad defluxum, e contra 236. fons
Acaria 547. Anymone 538. fons He-
liconis 550. Cephissus 615. fons Pene-
lopes 919. Peirene 550. apud Buram
560.
Fons ab æquo factus 595. fons crocodilos
parvos alens 812. fons a Rhea apertus
lavacrorum Jovis causa 506. fontes Istri
a Tiberio aditi 423. fontes duo e qui-
bus Druentia, Duria, et Padus 286. de
fontibus nonnullis commenta 537. fon-
tes fluminum siccati 89. fontes tepido
fluentes bitumine 458.
ad Foramen quoddam Plutonium morien-
tia animalia 902. per foramina mœni-
um ligneorum, fagittatio 999. foramen
quoddam diis sacrum 930.
Formiæ urbs maritima 333.
Formicæ aurum effodientes 105, 1000,
1004. de formicis in homines mutatis
fabula 545.
de formicarum genere, pelle pardalis pelli
perisimili 1003.
Formicæ vulpibus magnitudine non mi-
nores 1004. earum celeritas ibid. victus
ex venatione, auri ramentorum custodia,
pugna pro iis, et alia ibid.
Formosis apud Cretenses amatorem non
habere turpe 705.
Fornacibus ubi liquari ferrum non potest
316.
Fortissimo regnum delatum apud Medos
765. ubi fortissimus quam vult uxorem
ducit 757.
Fortunæ oraculum, fanum 323, 341. Bo-
næ Fortunæ templi dedicatio a Lucullo
553. duarum Fortunarum templa ab
utraque Latinæ viæ parte collocata 358.
fortunæ maximam eventus partem cre-
dens Alexander 952.
Fortunatae insulae 3.
Foruli Sabinorum 325.
Forum Cornelium 305. Sempronii 324.
Forum Flamini, oppidi nomen ibid. Fo-
rum Julium 254. navale Augusti Cæ-
saribus ibid.
Fossa Cerberia pestilentiam exhalans 839.
fossa a Diomede instituta 411. fossa oc-
cultâ per montem Puteolis ac Neapoli
interpositum acta 354. de fossâ quadam
in Cataenia 778. de fossâ Palibothris
præposita 999. in fossis habitatio 545.
fossis et aggeribus aquarum derivatio in
inferiore Ægypto 299. alibi ibid.
Fratris in fratrem amor 806. quo punctus
Augustus, sed sero ibid. fratres necantes
suos fratres bello Cantabrico 225. fra-
tres a filiabus in matrimonium elocati
226.
Fraudis pura gens 747.
Fregellæ vicus, olim nobilis urbs 333,
340. Fregellarum ob defectionem a
Romanis excisio 340.
Fregenæ oppidum 320.
Frena eburnea 281.
Frentani 346, 409, 413.
a Pelignis Sagro fluvio divisi 347.
de freto Siculo 62. de freto ad Herculis
columnas 86. fretum angustissimum 449.
fretum quinque stadia latum 463. de
fretorum fluxu ac refluxu 80. fretorum
inundatio unde 76.
Fretum, vide mare.
de Frigidis terræ partibus 175, 176. fri-
gidæ regiones 763. frigoris illustria ar-
gumenta apud Roxolanos 443.
Frontes habere prominentes ultra genas
quorundam studium 757.
Fructus ducentocuplus et quadragintocu-
plus 1174. fructuum maturitas, apud
quos concoctio 987. e fructibus victus
282. fructuum raritas ad Borysthenem
aut Celticam Oceano contiguam 109.
fructus, cujus succus lethalis est, jaculis
inunctus 278. fructuum quarta pars
agricolis apud Indos, ex pacto, cum tota
regio regis sit 1001.
Frugalitas vitæ in rerum omnium copia
998.
Frugalitatis pretium 429.
Fruges in India quarum nos expertes
983.
Nemo nostrum frugi esto, aut alibi id esto,
et inter alios Ephesiorum iniqua vox,
expulso Hermodoro 920.
Frumentum præstantissimum 348. fru-
mentum nascens e semine quod ex arista
decidit 742. frumenti contundendi ra-
tio 282. jactura ejusdem ibid. frumen-
tum renascens e semine quod ex spicis
decidit 107.
Frufinum oppidum 338.
Fucinus lacus 344.
Fugitivorum noxia receptio 393.
Fuliginum eruptio e mari 400.
Fumorum eruptio e mari ibid.
Fundæ exercitia 230. fundæ e melancra-
na confectæ 231. fundæ usus apud Æ-
tolos recens, inventus 518. fundarum
tria genera 231.
Fundanum vinum 334.
Fundi urbs in via Appia ibid.
Funditores optimi 230.
Funibus conficiendis ancillarum crines
1176.
qui Furiose moventur, Corybantes cur
dicti 689.
Furor instinctum inspirationemque quan-
dam divinam habet 681.
Furore divino correptorum multitudo 777.
Furore divino correpti describuntur 680.
Furum portus 573.
contra futiliter contradicentes 112.
Fusionis ignari rudia auri ramenta ven-
dentes Indi 1004.
- G.
- Gabadania 782.
Gabales 264.
Gabi urbs 340.
Gabinus Ptolemæi reductor 806. a Gabi-
nio occisus Archelaus ibid.
Gabinus Romanarum rerum scriptor 1171.
ejus fabulæ de Mauritania ibid.
Gabreta sylva magna 424.
Gades 54, 55, 136, 232. ut condita 233. et
f. Gades, sive Gadir, insula 184. com-
mendatio ibid. Gades quæ et Erythreia
199, 233. Gades, magnum emporium
217. Gadium situs 235. Gadium sinus
147.
Gadilon 792. Gadilonitis regio 791.
Gadirides portæ 234, 236.
Gaditani 48.
Gaditanorum mercatores, naves 136, 213,
232.
Gaditanorum urbs 185, 232. insula, plura
ibid.
Gæfatae 304. Gæfatae et Senones incur-
sione Romam tenentes 299. Gæfatae a
Romanis deleti ibid.
Gætuli 171. a Gætulis ad Syrtes loca
1172.
Gætulia 1179. Gætulia montana ibid.
Galabarii 457.
Galactophagi 428.
Galatæ 819, 966. tria genera ibid. Gala-
tæ qui et Galli 262. Galatæ Phrygiam
incolentes 781. damna eorum ab Eu-
phrate ibid. a Galatis occupata 819.
Galatæ magnæ Phrygiæ partis occupa-
tores 826. Galatarum peregrinationes
90. de Galatis victoria 894. Galatarum
tetrarchia 896. Galatæ tetrarchis e
stirpe subditi 784.
Galatia 169. Galatiæ constitutio 820.
Galatica natio quæ Gallica 272. Galati-
cus sinus 161.
Galeæ de crudis boum tergoribus 443.
Galeotarum venatio 36.
Galepsus 481.
Galeri a Phalantho impositio, signum im-
petus in populum faciendi 402.
Gallepsus m. 920.
de Gallia trans Alpes 240. Gallia et Alpes
unde incipiunt 306. Galliae citerioris
limes ibid. Galliae et antiquæ Italiae
limes 323. de Galliae fertilitate 243.
Galliae situs 167. ubi angustus ibid. in
Gallia Narbonensi omnia fructuum ge-
nera quæ in Italia 244. Gallia a Ro-
manis subacta 414. Galliae termini
240. Galliae in quatuor partes divisio
ab Augusto Cæsare 242. a Gallia in
Africam trajectus 154. de Gallia
Transalpina 278. Gallia Cisalpinae fi-
nes 297.
- Galli

INDEX STRABONIS.

- Galli 299. Galli qui et Galatæ 262. Galli Gallorum transalpinorum gentiles 299. Galli bello quam agricultura meliores 244. pugnaces, confertim numerosis agminibus irruentes 273. Galli Veneti 299. Galli Cisalpini in societatem civitatis a Romanis recepti 296. Galli a Romanis domiti 414. apud Gallos excitata Græcæ linguæ studia, et alia 248. Galli equitatu quam peditatu meliores 273. equitatus sui partem optimam fumentes Romani ibid. Gallorum ingenia 272. iidem Rheno divisi a Germanis 273. inter illos pleraque similia ibid. Gallorum trifariam divisio 241. Gallorum irruptiones 829. Gallorum metalla 194. Gallorum in Italiam transmigrationes 273. Gallorum circa Padum licentia compressa 414. Gallorum qui Romam ceperant, debellatio per Cæretanos 311. Gallorum profligatio sub Romanis 414. in Gallos circa Padum degentes Romanorum expeditio 558. Gallorum primi a Romanis domiti 285. a Gallis loca in Hispania possessa 145. occidua Europæ usque ad Gades ibid. Gallorum qui bellicosiores 273. Gallorum ex Europa in Asiam trajectus 856. in Ilium ascensus ibid. Gallica seu Galatica natio, bellicosa, ferox, ingenio simplici nec maligna 272. plura ibid. et f. Gallicæ gentes 298. Gallicus sinus 168, 178, 249. Gallogræci 169. Gallogræcia 820. Galloligures qui 284. de Gallis exsectis, sine damno ad foramen Plutonium accedentibus introspectentibus 903. Gallus fl. 787. Gamabriuni 421. Gandaris regio 995. Gandaritis 992. apud Gangamam pisces in glacie deprehenfi 444. Ganges 977, 982, 999. omnium fluminum maximus ibid. visus ab Alexandro ibid. Gangra oppidulum, castellum 811. Ganymedis raptus 847. Garamantes 171. Garamantum regio 1179. alia ibid. Garamantum terra 1184. Gareathyra Cappadocia oppidulum 822. Garganum promontorium 411. a Gargano Anconam quot m. pass. 412. Gargara Æolidis v. 843, 877. Gargara situs 892. Gargara ab Afliis condita 877. Gargareses 735. de Gargaresibus et Amazonibus quæ tradantur 735. Gargarii 871. Gargaris 877. Gargarum 843. a Gargafo missi Corinthii 659. in Gargetto Eurysthei sepulchrum 547. Garfabora 822. Garfavira 782. Garfaura opp. 948. Garum optimum 216. Garumna fluvius 242, 261. plura 262. Γαρύριος 540. Gasys Paphlag. vox 800. Gaudus 400. insula Calypsus 432. Gaugamela 115, 1047. Gaulapa ex Patavio 308. Gaza Mithridatis 802. gazæ Tigranis et Artabazi 768. Gazæ situs 761. Gazacena 800. Gazelotus 808. Gaziura antiqua regia 793. Gedrosia 171, 918. de Alexandri per eam exercitu ibid. Gégenii equi et muli sic dicti 284. Gela oppidum 394. Gelæ 741, 744. Gelæ Scythici populi 735. Gelon tyrannus 655. a Gelone magi missi ad circumnavigandam Libyam 135. Gelu apud fauces Mæotidis quale 444. Gemellorum expositio ad Tiberim 327. Genabus 264. Genauni 289. ad Illyrios pertinentes ibid. Generis humani universi in duas partes divisio 98. ex uno Genere in aliud per matrimonium transire ubi non licet 1005. Genetes 794. Genitalia pueri in turba, hominum opprefsiōe, collisa 894. contra Genium Euthymi pugilis in duellum descensus 368. geniorum Manium placatio 351. Gentes Ionum 967, 968. gentium migrationes, peregrinationes 90. gentium aliquot distinctio 815, 816. de gentium Septentrionalium nomine, divisione 739. gentium locorumque mutationes ut fiunt 627. de gentibus ad Sogdianam usque versus ortum Solis ab Hyrcania extra Taurum sitis 755. de Gentilium migratione 140. Gentilitiæ facilitatis, perfectionis, ac iustitiæ notæ 435. Genua 304, 307. Ligurum emporium 282, 297. Geographia quam philosopho necessaria 2. aliis 148. geographiæ utilitas 2, 17. plura, ibid. 157. geographiæ principes 10. geographiæ scriptores primi fuere philosophi 11. nomina eorum ibid. Geographus astronomo credit 149. ab eo principia mutuatur 150. geographi partes 14, 172. institutum 148. in Geographica historia quæ quærantur 161. de geographica veterum tabula corrigenda 102. geographicam tabulam qui primus ediderit 10. geographica historia tam illiteratum quam non, decet 10. circa eam tenenda ibid. et f. alia ibid. geographica ad principum actiones utilis 14, 17. ad civiles usus pertinens, 12, 16, 20. in geographicis posteriores antiquis præstiterunt 433. in geographicis antiquorum tabulis errata 106. fides recentioribus habenda ibid. Geometræ partes 150. Geometrica utilis Geographo 11, 20. Gephyra, Gephyrismi 581. Geræstus 647. Sunio opposita 618. Geranus locus 494. Gerena, Gerenia 512. Gerena cavæ Elidis 494. de Gereniis 432. Gerenius fluvius 494. Gergetha pagus, urbs 851, 884. Gergethes 851. Gergethi in agro Cumano ibid. Gergethium ibid. Gergethii e Troade traducti 884. ad Gergoviam Romanorum et Arvernorum pugna 265. Germania ab Albi divisa 21. Germania magis versus Septentrionem vergens quam Gallia 273. a Germania ad Caspium mare regio 443. Germania versus meridiem porrecta 419. ejus dorsum contiguum Alpis versus Orientem ibid. Germaniæ prima regio 419. Germaniæ latus trans Albim meridionale 426. Germanorum bella 421. Germanorum Septentrionales 426. Germanorum regio 419. a Gallis parvum discrimen ibid. Germanorum vexatio 2 quibus 16, 289. ultra Germanos quid sit 426. in Germanos bella Romanorum, triumpho 415. Germanis Orientalibus et Oceano an aliud genus hominum interjectum 426. Germanicæ gentes cur non ita innotuerunt 421, 422. Germanici montes 106. Germanici laus 415. Germanici junioris triumpho de fidei violatoribus erga Varum 422. Germanes philosophorum Genus apud Indos 1011. Gernus 245. Geron fluvius 494. Gerra 73. Geræ, vide Eræ 923. circa Gerram loca 82. Geryones 34. Geryonis armentum 199, 201, 352. Getarum regio 427. Getarum divisio 439. a Dacis ibid. Getarum solitudo 440. paupertas, frugalitas 435. potentia ut extincta 439. quid adhuc valeant ibid. Getarum cum Dacis eadem lingua 440. plura ibid. et f. superstitio, ab animalibus abstinentia 430. Getarum et Dacorum spes adhuc in Germanis quominus se plane dedant Romanis 440. Getarum regni bellis attriti refector 438. in Getas Alexandri M. trajectio 435. eorum urbs capta ibid. a Getis occupata loca 435. a Getis semper aliquis Deus nominatus qui regi a consiliis esset 431. Gezatorix 811. de Gigantibus, Venere, Hercule, fabula 723. gigantum fulminibus occisorum vulnera ubi ebulliant 353. gigantes ab Hercule occisi 480. genus impium ibid. gigantum e Phlegra Campaniæ evasio 405, 406. de gigante Polybote fabula 714. Gingunum mons 323. Glaciei ingentium tabularum periculis obnoxia loca 287. Gladiatores Ravennæ ali et exerceri cur juberent Principes Romani 301. de Glande querna ad mare nascente 193. Glande querna vescentes populi 209. panem inde conficiētes ibid. glandis feracitas 308. Glaucias tyrannus 866. Glaucus Pontius 652. Glaucus Potniensis 594. discerptus a Potniadibus equabus ibid. Glauci Anthedonii fabula 588. transformatio ibid. Glaucus fl. 727, 730. Glaucus, sinus 932. Glaucopidis Minervæ fano suspensus Alcæi clypeus 864. Glaucopio Athenis 433. de Gleba argentaria 198. gleba bituminosæ terræ ardens 458. glebæ uberes 449. glebæ auri felibres 195. glebulæ uberibus similes ibid. glebarum cineres quid valeant 355. Glifas vicus 597. de Globo geographico componendo 155. Glycere meretrix 596. Glycys portus 470. Gnomones sciotherici 166. Gogarena 767. Gomphi 635. Goniadum nympharum sacellum 516. Gonni 638. Gorbæus regia Castoris Saocondarii 821. Gorda 868. Gordii domicilia 821. Gordium pagus ibid. Gordus pagus 830. Gordiæ 769, 772. Gorgippia 723. Gorgo 29. Gorgones 34. a Gorgone accidisse, in Seriphios jocus 712. Gorgonum commentum 432. de Gorgonis capite fabula 29, 550, 712. Gorgodylena 766. Gorgus metallarius 996. Gortyna 697. Gortynæi 116. Gortynæorum montes ibid. Gortynia urbs 693. Gortyniorum potestas 697. Gortyniorum et Gnoffiorum bellum 696. Gorydale u. 992. Græa 596. locus Oropo vicinus 586. Græa eadem cum Tanagra 586. de Græciæ descriptione 483. Græcia 50. fere tota antiquitus barbarorum sedes 465. Græciæ initium ab occiduis partibus 485. de Græciæ populis, regione 467. deserta ibid. Græcia citra controversiam Græcia 465. Græciæ gentes multæ: præcipuæ quot 484. in Græciam frumenta unde 450. Græciæ partes 468. Græciæ compedes, vincula 622. Græciæ montes 293. unius diei consensus ibid. duo Græciæ maximi complexus 486. Græciæ collocatio 451. Magnæ Græciæ nomine regiones dictæ 365. de Græcia, Græcis universis, nominibus eorum 537. Græci 484. Græci e Troja reduces tum quæ

INDEX STRABONIS.

quæ domi possidebant, amiserunt: tum quæ bello adepti 70. Græcorum et Romanorum. comparatio circa ædificationes urbium 336. Græcorum novæ res adversus Romanos 414. Græcorum nobilissimi. centum Como urbi coloni additi 300. Græcorum incommoda habitatio 166. in Græcos Minervæ, Neptuni, odium 865. Græcorum ad barbaras gentes evagatio, principatus, fastus, alia 214. Græcis adempta Bactriana 744. Græcorum instituta multa Neapoli servata 354. apud Græcos jactata 979. Græcorum ad Chæroneam clades 600. Græcorum consuetudo circa certamen singulare 517. Græcorum in Bactriana res gestæ 979. Græcorum circa alienas terras invasiones 827. circa Græcos omnes non eadem tractandi ratio Romanorum 558. Græcorum quorundam tanta potentia ut plures gentes quam Alexander subegerint 752. Græcorum coloniæ 841. Græcorum permixta ditio 926. Græcorum aliorum nomina sub Pelasgiotis, Danais et Argivis 539. Græcorum malitia 99. Græcorum vecordia 862. Græci omnium loquacissimi 227. Græci Tarentinum sinum tenentes 364.	Gyrton Perrhœbica urbs 637. Gyrtonii qui Phlegyes 479, 640. Gythium Spartæ navale 498, 528. Gyrton urbs 479.	Hecubæ sepulcrum 858. Hecubæ filii ab Achille capti 667. divenditi ibid.
Græca vocabula decurtata 529. Græcarum literarum studium apud Massilienses 248. apud Gallos ibid. pro Massiliensi peregrinatione ad hoc Atheniensem deferentes Romani ibid. Græce conscriptæ contractuum formulæ apud Gallos 248. de Græci sermonis affectatoribus 947. usu, barbarie ibid.	H. Habere nihil, cur servitutem non sustineas causa est 436. Hæmus m. 478. Halæ Araphenides 650. Halesium campus 870. Haliacmon fl. 479. Haliartia 596. Haliartus urbs ibid. Haliartus herbosa 24, 431, 591. Haliarti subversio, situs 598. Haliartius ager 591. Halicarnassus, regia Cariæ, Zephyra dicta 938. Halicarnassi arx 939. viri illustres ibid. Halicarnassus nondum Homeri ætate 935. Halicarnassi infortunium 939. Halicarnassi mediterranea 877. Halicarnassii, Dorienfes, 935.	Hedylus scr. 972. Hedui 258, 269. Hedui Romanorum cognati, primi ex Gallis eorum amicitiam amplexi 266. Heduiorum habitatio ibid.
Græcanicæ gentes 966. Græcanicæ urbes a Macedonibus conditæ 763. Græcanicæ urbes duodecim a Tigrane vastatæ 772.	Haliensæ Exonici 578. Haliensæ 541. Halimussii 578. Halifarna 940. Halius 627. Halizonæ supra Borysthenem 797. Halizonæ 797, 967, 968. Halizones circa Pallenam 797. Halizones 799. extra Halyn, intra Halyn ibid. Halizoni 796, 965.	Hedyosmus herba 500. Heilotes 530. contra Heilotas bellum ibid. de iis plura ibid. Heilotes Romanis se applicant 531.
Grammatica a sex millibus annorum conscripta, apud Hispanos 182. et alia ibid. grammatici egregii 931. grammatici Tarsenses 962. grammatici Homerum non intelligentes 45. grammaticorum fabellæ 884. grammaticus in crucem actus pro carmine 927.	Halonnesus, parva inf. 923. Halorium 508. Halyattis tumulus 809. Halys amnis 431, 788, 791. ejus ostia, nomen, fontes, ibid. intra Halyn regio 169, 775. intra Halyn terræ felicitas 827. intra Halyn gentes 165. inter Halyn et Taurum incolæ adversus Romanos excitati 414.	Hegefanax 856. Hegesias scriptor 574. rhetor 928. Magne ibid. princeps styli Asiæ ibid.
Granicus fl. 841, 847. Granici ortus 867. Gratiarum templum 602. Graviscæ oppidum 320. a Graviscis ad Pyrgos ibid. Graviscarum a Cossa distantia ibid.	Hamardi 761. qui Amardi ibid. Hamaxia opp. 955. Hamaxici populi 166. Hamaxitia Alexandreorum 689. de Hamaxito. 868, 870, 879. Hamaxitus Lecto subjecta 869. Hannibal, vide Annibal.	Heleii 530. Heleiorum rebellatio, servitus ibid.
Graus Archelai F. 842. Greges Amyntæ 822. Grius 911. Grues in aliam regionem evolasse repertæ cum ænea cuspidè ipsis infixæ 1009. de Gruibus 50.	Harma 589. vicus 586. de eo narrata ibid. aliud Harma de quo oraculum ibid. Harmoniæ et Cadmi posterii 473. fabula ibid.	Helenæ raptus 253, 860. de Helena a Theseo rapta 575. a Castoribus recepta ibid. Helenæ et Alexandri hospitium 58.
Gruum cum trispithamis hominibus pugna 1009. earum ova ubi reperiantur et nidi ibid.	Harmozica urbs 731. Harpageia unde abreptus Ganymedes 847. Harpagus Cyri copiarum dux 363.	Helena insula 579, 708. quæ Cranaa ibid.
Gruementum Lucanorum oppidulum 366. Gryneus Apollo 888. Grynium opp. 892. Gubernatio Reipubl. in qua quinque millia consiliariorum 1000.	Harpali cædes 1182. ab Harpyis quo abductus Phineus 436. Hasta duplex usus 654. de hasta missili ibid.	Heleon 589, 637. Heleon vicus Tanagricus 637.
Gurani 771. Gyarus insula 708. Gyarensium paupertas tributum 708, 709. Gyges Lydorum rex 852. ejus ditio ibid. Gygis divitiæ 610. unde 969.	Hebe quæ Dia 555. Hebrus fluvius 467, 478, 852.	Helicon 39. a Thracibus Musis consecratus 595. Heliconis consecratio 686. Helicon mons 594. Heliconis fons Hippocrene 550. mons ibid.
Gygæus lacus 899. Gyges prom. 852. Gymnasiæ duæ, insulæ 229. gymnasiæ a Phœnicibus Balearides dictæ 936. Gymnasiarum constructio ibid.	Hecataë sacrum templum ibi conventus ibid. Hecataë adscripta 682. Hecates administri 688.	Heliadæ 935. de Heliadibus fabula 303.
Gymnasium magnæ matris 925. gymnasium quatuor portis apertum 818. et f. gymnasium elegans Tarentinorum 402. gymnasium ab Eleis extructum 490. gymnasi apud Trallianos subversio, alios 838.	Hecataë filia 687. Hecataë urbs Cimmeris 432. Hecataus geographiæ peritus, philosophus 1. Milesius, geographiæ princeps post Homerum 10. historiæ sc. 27, 392, 458, 495, 797, 799, 911. Hecataëi genus scribendi 27. Hecataëi Milessi opinio 797. Hecataus historiæ scr. Teius 922. Hecataëi de terræ circuitione libri 797.	Helice 561. urbs 558. alia Theffalica ibid. Helices subversio 87, 557. diluvio ibid. Helicentium agri divisio, in eos ira Neptuni, alia 558. de Helicentibus et Achæis ibid.
Gymnesia insula 162, 216. Gymnesia 168, 190. Gymnesiarum insularum ab incolis Romam legatio 192. Gymnetes cur vocati Balearides 936. Gymnicum certamen 353. Gymnicum certamen ad Parthenopes monumentum ibid.	Hecatombæ 209. Hecatesium 919. Hecatommus Cariæ rex 938. ejus liberi ibid.	Helicon 39. a Thracibus Musis consecratus 595. Heliconis consecratio 686. Helicon mons 594. Heliconis fons Hippocrene 550. mons ibid.
	Hecatompylus 749. Parthorum regia ibid. Hecatonnefi inf. 888. Hecatus Apollo ibid.	Heliopolitæ 926. Helissa amnis 491. qui et Helisson ibid. Helius Persei F. 528.
	Hector in domo Priami natus 845. Hectoris lucus 858. Hectoris uxor 857. Hectoris circa Ilium cursus 863. Hector non erat, qui pro urbe propugnaret, ad Fimbriæ jactantiam Ilienfis responsum 856.	Hellas 476, 537. urbs 626.
		Hellanicus scriptor 62, 531, 618, 658, 877. historiæ conditor, Lesbicus 888. fabularum scriptor 62. mendacii notatus 740. ab Ephoro reprehensus 531. Iliensum gratiam captans 867.
		de Hellene Deucalionis F. 555. ejus imperio ibid. Hellenis sepulchrum 626. Deucalionis et Pyrrhæ F. ibid.
		Hellenes 537. Hellenum commigratio 626.
		Hellenes urbs 213.
		Hellespontus 72, 164, 482, 842.
		Hellespontia 775. Hellespontii 819. Hellespontii Myfi ibid. Hellespontium 93.
		Helli 476. Hellopia 475.
		Hellus, Helli 476.
		Helos 498, 507, 508, 528, 530, 590.
		Helotes qui 402. Helotes Laconum 998.
		Helvetiorum plana 293. Helvetii et Vindelici montanarum planitierum incolæ 289. Helvetii in tres gentes divisi 268. duæ bellis absumptæ, tertia sub Cæsare ecce millia hominum amisit 268. cur octo millia Cæsar superesse passus ibid. Helvetiorum contèrmini 289. Helvetiorum vexatio ibid. a quibus ibid. Helvetii auri divites, pacati 268. eorum latrocinia ibid. Helvetiorum multitudo 274. mulierum in fœtu felicitas ibid.
		Hemisphæria duo 134. hæmisphærium alterum septentrionale, alterum meridionale 150. de iis ibid. de hæmisphærio septentrionali ibid.
		Heneta 800. ex Heneta mulæ ibid. Heneta quæ Amisus 787.
		de Henetis 787. Heneti Anteriori adjuncti 874. Heneti post Parthenium 786. Heneti e Leucosyris. Trojanorum auxilio 800. Cappadoces ibid. Henetorum errores 70. Henetorum commigratio 90. Henetorum peregrinatio 201. Henetorum nulli in Paphlagonia 788.
		Heniochi 719. Heniochorum reges quatuor 725.
		Heorta urbs 461.
		Heptacometæ 795. qui Septem pagani ibid.
		Heptaporus 847. fl. 868.
		Heraclea 468, 516, 629, 785, 800, 942. Heraclea 784. Heraclidæ Platonici patria ibid. urbs apud Rhagas 749.
		Heraclea

INDEX STRABONIS.

- Heraclea 380. Heracleotarum navale 381.
 Heraclea quæ Trachin 621. Heraclea
 Trachinia 593. ejus pars magna sub-
 ruta 89. Heraclea Trachinia 554. He-
 raclea quæ et Calpe 183. Heraclea sub
 Latmo 911. Heraclea Mitylenæorum
 pagus 873. Heraclea in Maryandinis
 sita 785. a Milefiis condita ibid. Hera-
 cleæ Tarentinorum conventus com-
 munis 404. de Heraclea bellum 405.
 Heracleæ carmen 938. Heraclea de
 Herculis rebus poema 980.
 Heracliti de Ephefiis dictum 920.
 Heraclitus poeta, vir illustris, Halicarnas-
 seus, Callimachi socius 939.
 Heraclitus qui Scoteinus, vir clarus 920.
 Heraclium navale 694.
 Heracleotarum urbs 446. Heracleotarum
 colonia 462. Heracleoticum ostium 122.
 Heraclotis Ephefiorum 920. Heraclio-
 tidis aconitum 787.
 Heraclum prom. 794.
 Heraclidæ 485, 514, 556.
 Heraclidarum potentia 556. et f. reditus
 530, 570. profligatio in Attica 570. ab
 Heraclidis occupata 935. Heraclidarum
 reditus ibid. Heraclidæ in Peloponne-
 sum redeuntes unde profecti 620. He-
 raclidarum classis fabricatio 619.
 Heraclides Ponticus ser. 870. Heraclidæ
 Pontici dialogus 135, 138. Heraclidæ
 Platonici patria 785.
 Heraclides Herophileus medicus 924. Ery-
 thræus ibid.
 Heraclitus 5.
 Heraclium 1183.
 Heræa 490. a Cleombroto condita, aut
 Cleonymo 490. Heræum 535, 913.
 Heræum, templum duobus regibus com-
 mune 539.
 Herba apio similis absque dolore necans
 227. herba equis alendis, ubi Medica
 dicta 763. herbarum Indicarum vis
 1005.
 Herculanii salutaris habitatio 354.
 Hercules 658. de Herculis rebus gestis
 978. Hercules unus de Idæis Dactylis
 514, 690. de Hercule et Dejanira fa-
 bula 668. ad veritatem reducta ibid.
 Hercules magnorum inspector operum
 cur dictus 11. Hercules Jovis et Alc-
 menæ filius 514. Hercules Iphocionus
 880. Hercules viator Auges 883.
 Hercules Evandri hospitio usus 328.
 Geryonis boves agens ibid. Hercules
 Ilii everfor 860. Herculi gratia reddita
 pro beneficio 620. ejus mors ad Cætam
 ibid. de Hercule et Laomedontis equis
 860. Herculis ærurnæ 29. ab Hercule
 Geryonis boves agente agger exstructus
 353. ab Hercule obruti gigantes 406,
 480. Herculi cur Ilienses sacra non fa-
 ciunt 860. ab Hercule urbes captæ 519.
 Herculi certaminum numeri 233. Her-
 culis expeditio 3, 200. expeditiones
 492. longinquæ 70. in Indiam 978. de
 Herculis in Indos expeditione commen-
 tum 737. Herculi sacer portus, tem-
 plum 670. Herculis ærurnæ ibid. opus
 Lysippi, Romam translatus ibid. Her-
 culis columnæ 32, 48, 55, 69, 95. Her-
 culis civitas 379, 1150. Herculis insula
 215, 233. ab Hercule Promethei libera-
 tio 980. de Hercule et Hesiione a ceto
 liberata, fabula 860. Herculis delu-
 brum 234. fanum 180, 232, 235, 238,
 341. Herculis templum a Q. Fabio
 Maximo exstructum 257. Herculis
 Monæci templum 284. Herculis Ma-
 cisti templum 508. Herculis fons 235.
 Herculis domicilium 935. Herculis
 liberi ab Jolao quo adducti 318, 319.
 contra Herculis filios Stheneli pugna
 547. Herculis posteritas redux 643.
 Herculis promontorium 372. colossus
 æreus 402. portæ 126. portus 369. la-
 vacra 616. Herculis rogum conatus
 annis restinguere 621. Herculis socii
 Hispaniæ inhabitatores 213. Herculis
 repulsæ 979. vestitus, clava ibid. Her-
 culis in deorum numerum relatio 328.
 certamina, res sacra Græco ritu ibid.
 Herculis cultus 1010.
 Hercynia sylva 291, 419, 483. ejus de-
 scriptio ibid. prope Istri fontes 291.
 Hercynius saltus 423.
 Herdonia urbs 408.
 Hermæa promontorium 1175, 1178.
 Hermagoræ præcepta artis rhetoricæ 881.
 Hermas a puero brachia ab humeris trun-
 catus 1020. urbs cognominis ibid.
 Hermeas, vide Hermeias.
 de Hermeia tyranno, eunucho 877. alia
 ibid. comprehensio, mors ibid. Hermeiæ
 tyranni regia 882. Hermeion 558. A-
 chæis se adjungit ibid.
 Hermiona 541. Hermione 536. urbs 541,
 542. de non obscuris ibid.
 apud Hermionenenses brevis ad inferos de-
 scensus 541. mortuis ideo nautis non
 imponitur ibid.
 Hermionicus sinus 87, 488, 551. mare 531.
 Hermocreonis opus 848.
 Hermodorus Ephefius, vir frugi et clarus
 920. de eo scriptum Heracliti ibid.
 Hermonactis vicus 441.
 Hermonassa urbs 723, 794.
 Hermonduri 420.
 Hermus fl. 801, 841, 891, 897. Hermus,
 oræ Ionica finis 907.
 de Hermi campis 897, 984. ab Hermo
 ad Cyzicum litus 846. ab Hermo ad
 Lectum Æolis ibid.
 Hernicus ager 340. Hernici populi 326.
 Hernicorum urbes 340. Hernicorum
 situs 329. Hernicorum subjugatio ibid.
 Herodotus 44, 51, 91, 135, 138, 407,
 435. Herodoti reprehensio de Hyper-
 boreis 91. Herodotus notatus 771.
 mendacii 740. ab Herodoto tradita
 878. Herodotus fabularum scriptor 62.
 Herodoti patria 939.
 Herodotus, Thurius dictus vir illustris
 939.
 Herophileæ medicinæ schola 839.
 Heroum urbs 122, 123, 1180. facella 930.
 Heroes multi Pelasgi dicti 313.
 Herostratus templi Dianæ combustor 918.
 Herpa 781. oppid. 779.
 Herphenæ oppid. 948.
 Herus turris 853.
 de Hesiione a ceto liberata per Herculem,
 fabula 860.
 Hesiodus 43, 313, 466, 537, 558, 687.
 Hesiodus in catalogo 60. Hesiodus 436.
 ejus poema, circuitus terræ ibid. 963.
 et alibi. Priapum non noverat 848. de
 Hesiodo Eratosthenis sententia 35. He-
 siodo et Homero poetis, major fides
 quam Ctesiae Herodoto, Hellanico 740.
 de patre Hesiodi 594. Hesiodi patria
 594, 893.
 Hesperides 252. Hesperidum horti 1184.
 commentum 432. lacus 1181. insulæ
 163. mala 201.
 de Hesperiiis Æthiopibus 1171.
 Hesperitæ 927.
 Hesperus publico sigillo Ozolarum in-
 sculptus 604.
 Hestiae Alexandrinæ scripta de Homeri
 Iliade 863.
 Hestiones Vindelicorum 290.
 Heterosicii 173, 175.
 Heterosicii duæ zonæ 132.
 de Hiato terræ 590. apud Orchomenum
 591. hiatus terræ fluvium luti igniti
 evomens 85.
 Hibernia insula 94, 153, 281. accolarum
 feritas, alia ibid. ab Hibernia versus
 Septentrionem alius circulus 109. in
 Hiberniam a Celtica navigatio 107. de
 Hibernia ibid. Hiberniæ parallelus
 157.
 Hicesius scholæ præfes 839.
 Hicetaonis F. pastor equarum 846.
 Hidrienses 966. Hidrieus Hecatomi F.
 939.
 Hiera sive Hira 522.
 Hieropolis 837, 902. ubi aquæ calidæ,
 miræ vel Edessa 1061.
 de Hieropolitana aqua 903.
 Hierapoliticus lapis 437.
 Hierapytna 689, 692. Hierapytnii 698.
 Hierocepia 973.
 Hierocles vir clarus, Alabandenſis 945.
 Hieroduli 777. eorum multitudo apud
 Comana 777, 779. Hierodulos vendendi
 potestas Archelao ablata 806.
 Hiero Syracusanorum tyrannus 356, 387.
 sepulchri ejus dirutio ibid. Hieronis
 legatum Laodicensibus factum 837.
 Hieronymus scriptor 549, 642, 692.
 Hieronymus, vir clarus, Rhodius 937.
 Himaonum 745.
 Himeræ fluvius 383. Himeræ conditores
 Zanclei 394.
 Hipparchus scriptor 2, 22, 25, 81, 82. Hip-
 parchi vituperatio 92. Hipparchi trac-
 tatus 175. Hipparchi contra Eratosthe-
 nem scripta 10. Hipparchus non geo-
 graphiæ scriptor, sed geographiæ Era-
 tosthenis examinatus 130. Hipparchus
 astronomiæ tractator 172. Hipparchus
 reprehensus 8, 111, 127. et seq. Hip-
 parchus mathematicus 819.
 Hippemolgi 6, 428.
 Hippi, insulæ 923.
 Hippium Argos 536.
 Hippobotæ dicti 651.
 Hippobotum pratum 763.
 Hippobotum Argos 536. et seq.
 Hippocles Cumæus 349.
 Hippocorona, Hippocoronium 689.
 Hippocræne 550, 595.
 Hippocrates de nobilibus Cois 941. Hip-
 pocrates ex quibus curationibus victus
 rationem exercuerit ibid.
 Hipponax scriptor 495.
 Hipponax poeta, Ephefius 920.
 Hippones duo 1175.
 Hipponiata sinus 366, 376.
 Hipponium Bruttiorum urbs a Locris con-
 ditum 369. quæ et Vibon Valentia ibid.
 de Hippopotamo 983, 1005.
 Hippothous 313. Hippothoi mors 890.
 Hippus fl. 727, 731.
 Hira sive Hiera 522. Hira, quæ Mefola
 ibid.
 Hirpini Samnites dicunt, quem alii lu-
 pum 360.
 Hirpini qui et Samnitæ ibid.
 Hispalis urbs 50, 186.
 de Hispania, Hispanis 223. in Hispania
 populi cum toga formam induti Itali-
 cam 229. de Hispaniæ urbium numero
 223. Hispania tergori comparata 119.
 in Hispania terræ genus argillaceæ vasis
 argenteis detergendis 882. de ora His-
 paniæ ad Oceanum septentrioni objecta
 224. Hispania prima Europæ pars ver-
 sus occasum 177. ejus descriptio 178.
 figura, situs ubertas, soli asperitas ibid.
 Hispaniæ totius longitudo a Pyrenæa ad
 occiduum latus 145. Hispaniæ Occidui
 fines 4. de Hispaniæ siccitate 1173.
 Hispaniæ figura 167. situs ibid. in His-
 paniæ præfectorum navigationes 216.
 de Hispaniæ ora maritima a Columnis
 ad Pyrenam 211. Hispaniæ et Iberiæ
 promiscua nomina 228. Hispaniæ pars
 Carthaginensibus adempta, Romanorum
 facta 414. Hispaniæ feracitas 221. His-
 paniæ nomine quæ intelligenda 228.
 Hispania intra Iberum sita 216.
 Hispaniæ finium felicitas 9. Hispaniæ
 pars a Carthaginensibus subacta 214.
 a Tyriis, Celtis ibid. Hispani a Ro-
 manis domiti 415. Hispani quid a Mas-
 siliensibus acceperint 247. apud Hispa-
 nos contumacia quid attulerit 214.
 eorum ingenia ibid. Hispanorum feritas,
 agrestes mores 223. Hispanorum
 fortitudo, feritas, crudelitas 225. His-
 pani equo bini vehi soliti 226. ad His-
 panos subigendos ducentorum annorum
 bello Romanis 214. Hispani non unius
 omnes sermonis 182. apud Hispanos a
 sex millibus annorum grammatica, poe-
 mata, leges et alia conscripta ibid. His-
 panorum subactio difficilior Romanis
 quam

INDEX STRABONIS.

- quam Gallorum 273. Hispani bellum trahentes, et in partes exiguas discentes, alias latrocinii in morem beligerantes ibid. Hispani primi de barbaris Syracusas incoluerunt 389. Hispanorum gens doctissima 182. Hispanorum armatura, latrocinia 223.
- Hispanica navigatio 3. Hispanicae divitiæ 201. Hispanica provincia aliæ pop. Rom. assignatæ, aliæ Principi 228. Hispanici moris toxicum habere apud se, et ad quid 227. Hispanicum mare 162.
- Histi statio 915. de Histia, Histiaenibus 649. Histiaensis regio ibid.
- Histiæotis unde 650.
- Historici primi 30.
- Historia quid requirat 736. historiae terrestres utilitas 12. historiae finis veritas 37. de historiarum fide 515. historiarum dissentio ut concilianda 34.
- Histrionum curiositas 691.
- Holmi 948. Holmus 956.
- Homerus 40, 87, 312, 1178. alibi. Homerus geographiae peritus 1. Homeri Catalogus 577. Homeri præstantia 507. et f. Homeri rerum peritia 199. Homerus geographiae princeps 10. Homeri discendi ac peregrinandi studium 52. male culpatus ab Aegyptiis et Syris ibid. Homeri licentia 501. Homerus nullam frustra locis adjicit appellationem 24. alia ibid. Homeri figura poetica 495. Homerus non omnia finxit 317. Homerus decori mirus observator 513. Homeri et aliorum imperitia rerum a Græcia remotiorum male notata 431. Homerus ambigua vocabula ut distinguat 492. Homerus prodesse non nugari voluit 39. Homerus a Grammaticis non intellectus 45. Homerus geographicae peritiæ primus auctor 2. poeta, aliæ ejus laudes ibid. et f. de Homeri Iliade Hestiae Alexandrinae scripta 863. ab Homero notata discrimina vitæ hominum rationis post diluvium 854. et seq. Homeri tanquam fabularum scriptoris vituperator 392. Homerus Colophone natus 921. Chius 924. Smyrnaeus 925. Homerus an Cumæus 893. Homerus ordinis observator 39. Homeri comparatio cum aliis ibid. Homeri sententia de Ulyssis erroribus circa Siciliam 433. notata ibid. Homeri aliquot versibus interpretandis xxx libri Demetrii 869. Homeri existimatio 490. Homeri commenta 33. Homeri poema, scriptum philosophicum 37. Homeri, alterius habitatae terræ, imperitia 141. Homerus inscitiae culpatus 61. Homero incognita 801. cognita ibid. idem defensus ibid. Homero ignota loca 800. Homeri locus illustratus 368, 588. Homeri excusatio 9. Homeri defensio 27, 213, 433. et f. 969. Homeri correctio 141, 636, 870. Homerus interpretatus 427, 537, 557, 614. ab Homero quicquid præteritum, ignotum ei fuisse, vitiosum argumentum 801. Homeri hospitium apud Creophylum 915. poema in gratiam hospitii Creophylo datum ab eo ibid. Homero et Hesiodo poetis major fides quam Herodoto, Hellanico, Ctesia 740. ab Homero barbarorum non facta mentio 537. facta ibid. Homeri variae rationes in describendis regionibus 545. Homeri magister Creophylus 915.
- Homericæ quædam ut accipienda 37, 798. Homericæ loca in exemplum adducta 529. Homeri poeseos principia ex historia 31. Homericæ poesis 30. Homericæ poeseos emendatio 857. Homericæ geographiae peritia 46. et seq. Homericæ loci interpretatio 514. Homericæ versus pro Salamine 572. Homericæ versus in exemplar assumpti a Phidia 513. Homericus loquendi modus 675.
- Homericæ 924.
- Homerium 925. Homeri templum et simulacrum ibid.
- Homerum, numisma apud Smyrnaeos 925.
- Homo cognitionis cupidus 28, 29. hominum tria genera in singulari honore apud Belgas fere universos 275, 276. hominis per annum saginati victima 734. hominum consuetudinem apud Græcos maxime potuisse 582. cum hominibus consuetudo neglecta Thebanis quid nocuerit 582. homines de vehiculis vi ventorum deturbati 251. armis vestibusque nudati ibid. homines trium, et quinque spithamarum 1009. eorum pugna cum gruibus ibid. hominum emigrationes excrecente reptilium numero 1004. alta cubilia ibid. hominum audacia circa navigationes 1180. hominum servandorum causa Rhodiorum classis 936.
- Homolium, five Homolis 641.
- Homonadeæ 954.
- Homonadenfes 823, 967. Homonadenfes crediti inexpugnabiles 823. Homonadenfes expugnati ibid.
- Horizon 649.
- de Horizonte septentrionibus proxime subiecto 20, 175.
- Hormia quæ Formia urbs 333.
- Hormine quæ Hyrmine 495.
- Hortensio roganti elocata Marcia Catonis uxor 749.
- de Hortis philosophorum Athenis 576. hortorum colendorum ignari Britanni nonnulli 280.
- Hospites apud Scythas immolati 431, 433.
- præter Hostiae animam Deum nihil velle 1039.
- Humi decumbentes 475.
- de Humido 79.
- de Humoribus nitrosis bituminosis, pinguibus terram perfluentibus 755.
- Humor, vide liquor.
- Hyacinthini ludi 402.
- Hyampolis urbs 603, quæ Anemorea 614. alia ad Parnassum ibid.
- Hyantes 465, 583. Hyantes, e Boeotia 677. ejecti 614. Hyantes, Hyampolis 583.
- Hyarotis fl. 988, 993, 995.
- Hyblæ quæ Megara 385. Hybleum mel ibid. Hyblæi Megareses, a Carthaginensibus expulsi 561.
- Hybreas orator summi nominis 903. Mylassensis 943. ejus incrementa, a patre relicta hæreditas, opes, alia ibid. Hybreas in quo impexit 944. ejus insolens vox ibid.
- Hybrianes 461.
- Hyda in Lydia 593. et seq. Hyda in Lydia nulla 898. Hyda, quæ Sardes 802.
- Hydara castellum 771.
- Hydarnis e septem Persarum proceribus unus 771.
- Hydaspes fl. 993. in Hydaspæ crocodili 991. inter Hydaspem et Hypanim gentes 977.
- Hydræ fabula 535. Hydræ venenum ubi ablutum 504.
- Hydra palus, quæ et Lysimachia 672. Hydra pr. 892.
- Hydraces ab India acciti 978.
- Hydrelus 931.
- Hydriæ ærææ gelu ruptæ inscriptio 72.
- Hydriæ ærææ gelu ruptæ 444.
- Hydrus oppidum 406.
- Hydrusa insula 578.
- Hyella, Ella, Elea eadem urbs, Parmenidis et Zenonis patria 363. plura ibid.
- Hyemes ut sint æquissimæ quid faciat 603.
- Hyla 592.
- Hylæ, Herculis socii, fabula 814. festivitas ibid.
- Hylæa palus seu Hylica 592. Hylicus lacus ibid.
- Hylobii 1012.
- Hyllus fl. 801. Hyllus in Hermum influens 897.
- Hyllus, Herculis filius, ab Æpalio adoptatus 320.
- Hymettus mons 580. Hymettium marmor pulcherrimum ibid. mel optimum ibid.
- Hypæpa u. 899.
- Hypæsia regio 504.
- Hypana oppidum 500.
- de Hypani flumine fontibus 146, 431, 442, 723, 752, 993. alio apud Borythenem 722. inter Hypanim et Hydaspm regio 997. inter Hypanim et Hydaspm gentes 977. Hypanim transire prohibetur Alexander 997.
- Hypasii 993. Hypasiorum terra 984.
- Hypelæum 917. Hypelæus, locus sic dictus 909.
- Hyperbolarum Hyperbolæ 53.
- Hyperborei 92, 739. Hyperborei nulli 99. de Hyperboreis commentum 427. Hyperborei qui Herodoto 91. qui ibid. Hyperborei mille annos viventes 1010.
- Hyperea fons 637. Hypereia 626.
- Hypereia 555.
- Hypernotii nulli 91. contra ibid.
- Hyphanteium 615.
- Hypochalcis quæ Chalcis 657.
- Hypsicrates 450.
- de Hyrcania 21, 157, 740. ejus feracitate ibid. fertilitate et temperie 107. et seq. Hyrcania male culta 742. Hyrcaniae a Bactria distantia 130.
- Hyrcani 739. Hyrcanum mare 102, 160. quod et Caspium 160, 738. Hyrcanum mare paludem esse 743. serpentes educare, aquam dulcem habere 743. ab Hyrcano mari versus orientem progredientes, ad dextram ibid. ante Hyrcanum mare actæ quædam sitæ, de quibus quid narretur 743. a mari Hyrcano ad Arios intervallum 744. supra Hyrcanum mare gentes 169. ab Hyrcano mari ad Oceanum juxta Imaum longitudo 755.
- Hyrcanius campus 902.
- Hyria, Hyriaeus, Hyrienfes 587.
- de Hyrieo fabula ibid.
- Hyrmine 495.
- Hyria, quæ Hyria 587. aliæ in Argia ibid.
- Hyriatæ 587.
- Hyria locus Argolica nobilis 546.
- Hypsicrates scriptor 450, 735.
- Hypsus 508.
- I.
- de (i) Græcorum subscriptio dativis 929.
- Iaccetani 221. in Iaccetanis Sertorii bellum ibid.
- Iacula styracina 825.
- Ialmenus Orchomeniorum dux 603.
- Ialysus u. 936. pagus 937.
- Ialysiorum Resp. ibid.
- Ialysus, pictura Protogenis 934.
- Iambicus 611. Iambici carminis auctor 933.
- Iamblichus Sampscerami F. 1070.
- Iamita legatus 524.
- ex Iamnia vico et circa locis quadraginta hominum millia armata 1079.
- Iaones stolithi 680.
- Iapodes 291. latrones, ab Augusto Cæsare confecti ibid.
- Iapodum situs, urbes, alia 453, 454, 455. in Iapodibus mons 283.
- Iapygia 538.
- Iapyges qui, et unde 403.
- Iapygis e Sicilia comites 407. Iapygium regionis elegantia 405. Iapygium tria promontoria 376. Iapygia 144, 298, 372, 381, 406, 638. Iapygia promontorium 163. Iapygium 147, 296, 376, 401. Iapygia 401. quæ et Messapia ibid. ab Iapygia ad Silam milliaria 412.
- Iardani sepulcrum 505.
- Iardanus fluvius 497, 505.
- Ias 569. Iasidæ 539.
- Iasion Dardani frater 482. fulmine percussus ibid.

INDEX STRABONIS.

- de Jasone 633. Jasonis peregrinatio 32, 64.
Jasonis navigatio 32, 83, 200. Jasonis
navigatio in Colchos quam longinqua
735. Jasonis ad Æeam navigatio 64.
Jasonis cum Achille cognatio 31. Ja-
sonis expeditio 9, 771. Jasonis expedi-
tionum indicia 65. de Jasonis expe-
ditione fabula 728. Jasonis sacella 765,
770. templum Abderis ibid. eversum
ibid. ab Jasone Junonis Argivæ fanum
conditum 362. Jasonis Media, 765.
Jasonia sacella ibid.
Jasonea, de Jasone commentarii 734. Ja-
sonium, mons 765. Jasonium prom. ibid.
Jasonia monumenta 65. Jasonia Arme-
niæ 765.
Jasum Argos 536, 539.
Iassus 942. ejus portus, incolarum victus
ibid.
de Iassius et citharœda lepida narratio 942.
Iaxartes 739. fl. 743. Tanaidis nomine
insignitus ibid. de Iaxarte fl. 754. Iax-
artes amnis quos dividat 752.
trans Iaxartem regio 744.
Iazyges 426. Sarmatæ 442.
Iberes Caucasii 729. Iberi 48, 169, 205,
415, 765. Iberorum campestris qui ha-
bitant quales 730. qui montana ibid.
Iberorum Occidentalium commigratio
89. de Iberis occiduus et aliis 729.
Ibernia Britannica 94.
Iberia nomine quid antiquitus intellectum
228. Iberiam quatuor hominum genera
incolentia 731. regni et rerum apud eos
administratio qualis ibid. in Iberiam
quatuor aditus 730. Iberia major pars
probe habitata 729.
Iberus fluvius 212, 215, 220. Iberi am-
nis fontium accolæ 211. de Iberi fluvii
exundatione novum 239. Iberi trajec-
tus 216. ortus plura ibid.
Ibis Ægyptia 1164.
Ibycus scriptor 87, 392.
Icaria 913. insula 713, 915. Milesiorum
colonia 910.
Icarium mare 164, 915.
de Icaro Dædali F. 915.
Icarius Penelopæ pater 660. filii ejus ibid.
pulsus ab Hippocoonte 673. Tyndarei
frater ibid. ut Acarnaniam occupavit
ibid.
Icen geometra 794.
Ichnæ 631. Ichnæa Themis ibid.
Ichthyophagi 173. Ichthyophagorum ha-
bitatio 133. Ichthyophagorum ora, re-
gio 1021. Ichthyophagorum ex ossibus
tuguria 1028. Ichthyophagorum terra
et Gedrosiæ fere eadem 1029.
Ichthys, Peloponnesi contra extremitatem
1181.
Ictini opus, delubrum Cereris, Minervæ
in arce parthenoa 573.
Iconii 256. Iconium oppidum 822.
Ictomuli oppidum 308.
Icus insula 633.
Ida mons 33, 88, 692, 841, 843. supra
Propontidem 829. mons Trojæ et Cretæ
688. Ida fontosa 867. ejus descriptio
ibid. Idæ denominatio 870.
ab Ida Adæ 892.
Idæ montana 860. Idam et Olympum
promiscue conjungentes 685. Idæ ex-
tremitates 843. ad Idam montem sita
regio 854.
Idææ matris templa 64.
Idæi dactyli 514. qui Curetes 679.
Idæus sinus 843.
Idanusa urbs 221.
Ideonni terra 287.
Idios λόγος 1131.
Idomeneus 700. Ulyssis socius ibid. vir
præstantissimus 851.
Indubeda mons 219, 221.
Indumæi quibus permixti 1063. Idumæi,
Nabataei 1081.
Ielleia 307.
Ιερὸν δαλός 745.
Igletæ 228.
Ignatia urbs 408.
Ignatia via 467, 468, 474.
Ignes terræ motu quales evomiti 357.
igni primum imprecationes in sacrificiis
Persarum 1040. ignis in profundo de-
litescens campum multorum stadiorum
occupans 780. ignita loca 396, 399.
Ignorationis indicium non est, præterire
omnino aliquid 52.
Ἰλᾶ pro Ἰλῆος 529.
Ili sepulcrum 861.
Ileosæ loca 220.
Ilerdæ loca 220. Ilerdæ ab Ibero distantia
ibid.
Ilergetum 220.
Ilium 33, 50, 841, 853. de Ilio, Iliensibus,
situ 855. neglectu 856. de Ilii situ 858.
Ilii everfio 70. everfores 859. Ilii locus
antiquitus 861. Ilii antiqui nullum
vestigium 863. Ilii restauratio, afflictio
sub Fimbria 857. antiqui Ilii abomina-
tio 866. Ilium 863. Ilium Strabonis
tempore 861. antiquum ibid. Ilium cur
ambiri non potest 863. Ilium sub Hec-
tore quousque pertigerit 860. Ilium
parva initio 860. ab Hercule expugna-
ta ibid. Ilium ab Achivis captum, nun-
quam prorsus deletum 865. contra 866.
contra Ilium Achillis bellum justum,
Herculis injustum 860. Ilium missio
Locrensum virginum 865. ex Iliacis
lapidibus Achillæi substructio 864. ex
Iliacis lapidibus Sigæum substructum
864. Iliensium pagus 861. Iliensium
ager 867. in Iliensibus Syllæ beneficia
856. D. Cæsaris ibid. Iliensium res sa-
cra ad Patrocli ad Achillis, Patrocli, et
Antilochi monumenta 859. Ajacis ibid.
Ilienses muris tecti 844.
Iliensis responsum ad Fimbriæ jactatoria
verba 856. Iliensium gratiam captans
Hellenicus ser. 867.
Ilipa urbs 186, 239. et seq. apud Ilipam
locis argentum 188.
Ilissus fluvius 581.
Illustri genere ortis amatorem non habere
turpe apud Cretenses 705.
Illyrii 289. Græciæ latera cingunt 465. Il-
lyrii montes 452. Illyriorum contra
Romanos belli initia 414.
Illyrica, Istrum et Alpes attingentia 452.
eorum descriptio ibid. Illyricæ gentes
452, 453. Illyricarum gentium com-
mercium 409.
Illyricum 163, 452. de tota Illyrici ora
144, 459, 461. Illyrico obversa 291. Il-
lyrici littoris a Cerauniis montibus spa-
tium 412. Illyrici terrestres peragratio
459. ad Illyricum ager 300. Illyricum
quondam populosum 475. Illyrici mon-
tes 106, 452.
Ilua insula 162.
Ilus, Ilii conditor 855.
Ilybyrris fluvius 250. urbs ibid.
Imago lapidea conferentis dextræ manus
digitos 958.
Imaus 755, 981. mons 169.
Imbarus mons 771.
Imbræus fl. 913. qui et Parthenius 667.
de imbris Indicis 983. imbris austri-
nis Nili incrementum 986. de imbris
in montibus non in campis 984. im-
bres, vide pluviam.
Imbricis ubi non usus 1050.
Imbrus 667. insula 41, 164. Imbrus cas-
tellum 932.
Ἰμπεροσποταίων 215.
Immolatio Marti, captivorum, equorum,
capri 239. immolationum genus 277.
immolationis genus apud Drium 411.
ad res immutabiles nemo normas et men-
suras adhibet immutabiles 146.
Imperatorum maximi qui sunt 14. Impe-
ratores ut omnia agunt, nec ubique ad-
sunt 156.
pro imperio potentis mutari totas et fin-
gulas regionum partes 624.
Impetiginum sanatio quibus aquis 504.
Imprecatio in Methonenses 544.
Inachus amnis 472. alius ibid. 458, 474,
537.
de Inacho fabula 391. ejus fluxu ibid.

- Inachus Amphilochorum fluvius 392.
Inachi urbis conditor 313.
de Inaro navalis victoria 1137.
Incantatorum genus 1012, 1013. incanta-
torum circumvagatio 1004.
contra incendia cohors ab Augusto Romæ
constituta 335.
Incredulitatis erga hostes utilitas ubi, et fi-
dei habitæ damna 422.
Incurfiones a Tiberio et Druso fratre pa-
catæ 290.
Incubus fabula 29.
Indi, literas nescientes 8, 11, 49 1007.
Indorum laus 99. Indorum aromata,
lapides pretiosi 136. Indorum sacrificia
1008. Indi Æthiopibus magis præstan-
tes 141. Indi artium studiosi 1016. eo-
rum epistolæ ibid. ab Indis foras nul-
quam missus exercitus 978. de Indorum
colore, capillis, aspectu 983. Indorum
victus frugalis 1007. ornatus elegans
ibid. apud Indos animalia majora 989.
Indorum monumentis comprehensa sim-
plicitatis plena 435. de navigatione ad
Indos 136. Indorum nemo servis utens
979. apud Indos usitata 1008. Indo-
rum multitudo in septem genera divisa
1001. de Indorum crispatione, colore
991. de Indorum agricolis 1001. ad
Indos Herculis et Bacchi transitus in-
certus 980. apud Indos quæ ferantur et
quando 983. de Indo quodam regi Ara-
bum adducto 135, 136.
India 54, 56, 95. India rhombi similis
113, 120. Indiæ situs 111. India non
minor reliqua Asia 982. triens orbis
habitati ibid. India vino carens 989.
Indiæ flumina cur cæteris præstant 991.
Indiæ quatuor mensium iter per cam-
pum 982. de India antiquæ narrationes
non credendæ 978. ab India in Hyrcan-
iam navigatio non credenda 755. In-
diæ extremitates 107, 113. Indiæ ex-
tremi versus meridiem termini 102.
Indiæ occupatio 752. Indiæ circum-
scriptio, plura 120. figura ibid. In-
dia viginti aut triginta stadiorum
millia æquans 111. Indiæ termini a
septentrione 981. Indiæ major pars a
quibus subacta 977. in Indiam expedi-
tio Herculis, Bacchi, Macedonum 978.
Indiæ medicamenta, radices herbarum,
colores 989. Indiæ sæcunditas 987.
bis fructum ferens in anno ibid. de In-
diæ extremis versus meridiem partibus
106. Indiæ partes orientales 993. Indiæ
Septentrionalis latus 104. Indiæ latitu-
do, longitudo 981. India felicissima 56.
Homero incognita ibid. de Indiæ siccita-
te 1173. India non ponenda in par-
tibus meridiei vicinioribus 116. et seq.
Indiæ temperies et fertilitas versus Sep-
tentrionem 107. de India scriptores
mendaces 104. de India cui potissimum
credendum 980.
Indica omnium gentium maxima et feli-
cissima 169.
Indicæ merces 157. Indicarum rerum
scriptores fabulosi 62.
Indici fluvii 742. Indicorum fluviorum
incrementa ex imbris Septentrionali-
bus 986.
Indus fluvius 95, 123, 979, 982, 992.
limes Indiæ ibid. post Gangem maxi-
mus 999. ab Indo proprius alveus relic-
tus 986, 987. inter Indum et Hydaspem
habitatores 997. propter Indum loca
1026. Indi fluvialis regionis habitatores
998.
Indigetes 212, 217.
Induciæ a Thracibus violatæ 583. et seq.
Infantium lotio et involutio ad alveum
alicujus amnis acclinatorum 226. infan-
tium masculorum necatio 290.
de Inferis memorata 1013.
de Inferorum judiciis ibid.
ad Inferos brevis Hermionensium descen-
sus 541. ad inferos clarorum virorum
descensus cum reditu 70.
Inneca oppidum, montis Ætnæ nomen 387.
Inopus

INDEX STRABONIS.

- Inopus fluvius 391, 707.
Inscriptio literis Assyriis Sardanapali monumento 958. inscriptio æreæ Hydriæ gelu ruptæ 109. inscriptio columnæ 234. inscriptiones 676. ad basin imaginis Ætoli ibid. ad statuam Oxyli 676. inscriptiones obeliscorum 1156. inscriptio columnæ, celebris pompæ 653. inscriptio columnarum 235. inscriptio columnæ ad Thermopylas 616, 622.
Inscriptiones, *vide* columnæ.
Inscriptio certaminis Eleorum 519. inscriptio columnæ Ionum et Peloponnesiorum 569. abolita 570. inscriptio, Cyrenæorum ad solenne spectaculum missorum 71. inscriptio delphinorum de theoris Cyrenæis 82.
de Inspectoribus apud Indos 1005.
de Infitoribus 1005. apud Indos ibid.
Instituta Persarum initio qualia esse potuerint 753. aliorum ibid. ab institutis unius generis ad alius descendere ubi non licet 1005. de institutis Spartanorum, Lyctiorum, Gortyniorum 701.
Institutio prava incolarum quid noceat 582, 583.
Instrumentorum nomina barbara 686.
Insuæ 299, 424. a Romanis deleti 299.
Insulæ beatorum 201. insularum maximæ 936. insularum aliquot nomina 708. insulæ ante Hispaniam sitæ 229. insulæ Acutæ 509. de insula ad Minium et quæ in ea laudentur 207. de insula parva in Oceano, ostio Ligeris objecta, Samniticarum mulierum habitaculo 277. insulæ intra columnas Herculis sitæ 232. insulæ quæ olim promontoria 87. de insula Britannicæ propinqua ubi Cereris et Proserpinæ sacrificia 277. de insula quadam in superiore Tagi effusione 203. insula quædam in transitu accedentes perdens 1028. insulæ continentes factæ 87. de insulis Cassiteridibus 239. insula inter Cyrenaicam et Cretam 504. de insulis septem Liparæorum 398. et seq. insula qua Tiberius usus pro receptaculo contra Vindelicos 423. insula ante ostium Borysthenis 442.
Intemelii 283.
Interamna oppidum 324. Interamnæ urbis descriptio 339.
Intercatia urbs 223.
Interocrea oppidum Sabinorum 325.
Intervallorum quorundam enumeratio 748.
Inundationes a montibus 1053. inundationes Euphratis, Nili remedia 1051. de inundationibus Euphratis 1053. qui inventor rei exitialis, si non et remedium invenit, morte ubi plectitur 989.
Io Epaphum enixa 648, 649.
Iūs quærendæ causa peregrinatio 960. Iūs inquisitio 1066.
de Iol urbe 1174.
contra Jolaum Stheneli expeditio 547. ab Jolaio Eurysthei caput præcisum ibid.
de Iolco 632. in Iolcum colonia 601.
Ion Xuthi F. 555. Ion tragœdiæ sc. Chius 924.
de Ione ab Atheniensibus præfecto 555.
Ion in Omphale 88.
Ion fluvius 475. Ionis in Peneum effluxus ibid.
de Ionibus 90, 459, 484. Ionum situs 775. Ionum colonia 15, 393. Iones, Ionia 200. in eam Cimmericorum impressio ibid. ab Ionibus occupata 817, 901, 928. Ionum clades 15. Iones et Athenienses iidem antiquitus 967. Ionum gentes 968. ex Ionibus facti Dorienenses incolæ 570. Ionum colonia in Peloponnesum emissâ ibid. Ionum solemnus conventus 916. Ionum antiqua habitatio 568. Ionum et Peloponnesiorum de finibus disceptatio 569. compositio ibid. Ionum coloniarum dux 907. Ionum ditio 530. quæ Achaia ibid. Iones pulsi Peloponneso 234. Ionum fuga ejectio 559. Ionum per vicos habitatio ibid. ab Ionibus Lelegum et Carum ejectio 907. Iones genere Athenienses 555. Ionum debellatio ibid. de Ionibus Achæorum victoria 559. Ionum regia 907. reges ibid.
Ionia 9, 555. Ionæ circuitus, longitudo 906. de Ionia, Ionibus 907. Ionia, Ion Xuthi F. 576. Ionæ fines 948. longitudo ibid. Ionia universa olim a Lelegibus et Caribus habitata 466. Ionæ initium 841. Ionia terræ motu vexata 86. Ionæ et Æolidis confinia 926. Ionica colonia 666, 907. Ionicam coloniam præcessit Æolica 841. Ionica lingua 484. Ionica gens cum antiqua Attica eadem ibid. Ionica urbes duodecim 908. oræ Ionica fines 907.
Ionius sinus 163. Ionii sinus fauces ibid. Ionii sinus et Adriatici faucium initium 459. et f.
Ionius campus 599.
de Joppe 61, 1079.
Jordanis fl. 1073.
Ios insula 706.
Jovis templa, *vide* Jupiter.
Ipes vermis genus 880.
ab Iphicrate Stymphali obsidio 564. contra Erasimum fluvium frustra tentata ibid.
ab Iphigenia sacra allata 777. coma lugubris deposita ibid.
Ipoctonus Hercules 880.
Iris 77. Iris apud Amasiam 803. fl. 793. iris Selgica unguentum ex ea ibid.
Irra filia 474.
Istamus 732.
Istander 828.
Istap fluvius 305.
ab Istara ad Viennam stadia 257. Istara in Rhodanum influxus 256. Istara influxus in Rhodanum 286. Istara et Rhodani confluentia 257. ad eam Gallorum strages ibid. in Istaram exiens lacus 291.
Isaura 823. destructa 950.
Isauria 822. subacta ibid. everfa 823.
Isaurica 822.
Isauricus 823. qui P. Servilius ibid. 776.
Isauritis 776.
Ischopolis 794. dejecta ibid.
Iseliceus Sybaridis conditor 379.
de Iside et Osiride fabula 1139.
Isidis t. 1163. cultus 973.
Ismandes Memnon 1152.
circa Ismarum populi 630.
Ismenus fl. 593.
Isodromæ Matris templum 638.
Ispellum oppidum 324.
Issa 455. insula 163. Lesbos dicta 88. Issenses 455. Issicus sinus 69, 102, 144, 165, 166, 755, 777, 948. ad Issicum sinum ora maritima 948, 960. ab Issico sinu linea usque ad Orientalem Oceanum apud Indos 755. Issicum mare 160, 165.
Issus opp. 965. ab Issio Amisum via 948.
Ister fluvius 10, 168, 431.
Ister oppidum, a Milesiis conditum 461.
Ister fluv. 21.
Istri origo 83, 291, 423. exitus 83. Istri fontes 291. Istri accolæ interiores et exteriores 157. Istri quinque ostia 441. ab eo ad Tyrâm stadia ibid. Ister uno ostiorum suorum in Adriam effluens 459. Istri fontes a Tiberio aditi 423. intra Istrum et Halyn sita Romanæ facta ditionis 415. ad Istri ostia Peuce insula 441. inter Istrum ad Borysthenem superjacens regio 442. trans Istrum circa Euxinum accolæ 415. Ister Europæ fluminum maximus 286, 417. Ister post Indum maximus et tertio loco 999. ab eo intercepta 417. Istro fluvius alius cognominis 83. de Istro 417. maximo Europæ fluviorum ibid.
Isthmus a Corinthiis excisus 86. Isthmus Peloponnesiacus 80. de Isthmo quodam controversia 54. Isthmis inter Ponticum mare et Caspium, et inter Rubrum mare et rupturam, continentium divisio 97. Isthmus per Nuceriam Pompeios usque 361. Isthmus inter duos sinus Hipponiatem et Scylletium 366, 367. Isthmus inter mare Ægyptium et sinum Arabicum 45. de Isthmo qui mare Ægyptium a Rubro distinguit 86.
Isthmicum certamen ubi 548.
Isthmii certaminis locus 551.
Istri gens 83. Istri ad Polam usque 304.
Istri primi in Illyrici ora maritima 454.
Istria 295.
Ifus 588.
Italia, 10, 168. Italiæ descriptio 293. et seq. Italiæ prima portio 50. Italia Cœnotria dicta 295. antiquæ Italiæ et Galliæ limes 523. Italia tota pecore alendo frugibus gignendis præstans 325. Italiam totam geometrica una figura describere difficile 297. ejus figura ibid. Italiæ nomen usque quod propagatum 367. ad Italiam vergens montanorum pars 287. de Italiæ parte quam Lucani et Bruttii tenent 298. Italiæ et Japygiæ terminus 381. Italiæ primæ partes 168. situs, alia ibid. Italiæ nomine quid censeatur 323. Italiæ motus 416. Italiæ fines ad Polam Istriæ urbem 454. de Italiæ situ, et aliis 413. et longitudine, et Sicilia addita ibid. Italiæ regio sub Alpibus 298. ejus descriptio ibid. ex Italia in Galliam ulteriorem et septentrionalem montanus trajetibus per Salassos 292. Italia circa Padum ægre a Romanis occupata 414. Italia vetus usque ad Metapontium 401. de Italia quæ simili forma cum Adriatico mari 297. Italiæ longitudo 297, 298. Italia angusta, plura ibid. Italiæ latitudo ubi in arctum definit 412.
Itali a Romanis in societatem civitatis recepti 296. de Italis primo appellatis 296. eorum nominis communicatio ibid. Itali quondam qui haberentur 366.
de Italica ora 460. Italica nomen Corfinio urbi inditum 346. Italica urbs 186.
Italicorum et Pythagoreorum seditio 556.
Italici populi pro Palici 397. Italicum promontorium 129.
Ithaca 33, 487. de Ithaca 662. insula 546. Ithacæ circulus 663. Ithacæ antra, nympharum domicilia 87. nulla ibid. de Ithacæ pago seu curia 432, 433. ab Ithaca Corcyram stadia 145. de Ithaca 50.
Ithoma 519. Ithoma Messenæ arx 524. Ithome, quæ Thome 634. alia Messeniaca ibid. Ithoma et Aerocorinthus cui assimilata 524. Ithomæus mons 403.
Itinerum Asiaticorum descriptio 1025.
Itium, quo navali usus Cæsar in Britanniam trajiciens 279.
Itorum oppidum 324.
Iton 631. alius in Bœotia ibid.
Itoniæ Minervæ templum 631.
Ituream versus montes 1074.
Ituræi, malefici 1073.
Itymonis mors 510.
Juba pater, filius 1172.
Jubæ cædes 1174. urbes deletæ ibid. Jubæ et Romanorum ditionis confinia 1174. Jubæ studium in Romanos 415. ditio ibid.
Judæa in ora Phœnicæ 1063. Judæa 1075. Judæi quibus permixti 1063.
de Judiciis apud inferos 1011. de judiciis apud Musicanos 999. iudicium Sacerdotum mulierum 584.
sub jugo ducti elephantum ut cameli 1003. contra Jugurtham bellum 1174. Jugurthæ thesauri 1175.
Julia urbs 186.
Julia Joza urbs 183, 184.
Juliopolis 830.
Julis urbs 710. clara viris aliquot ibid.
Julius 857. a Julo ibid.
Julius Cæsar, *vide* Cæsar.
Julus 857. e divi Cæsaris majoribus ibid.
Julus,

INDEX STRABONIS.

Julus, Aeneae propugnatorum unus 857.	Kornopes locustae 880.	452. lacus magnus apud Medullos et duo fontes 285. lacus Larius 287. lacus Fucinus 344. de lacu qui cum fluctuatione quadam exaruerit, et in plures dissipatus sit lapides 251. lacus magni ex paludibus facti 86. lacus maris aqua pleni quam longe a mari 71. lacus supra Ostia Rhodani 254. lacus Narbonensis 249. lacus Ruscinoni propinquus 250. lacus complures in Alpibus 293. tres magni ibid. lacus marinus, salinas habens 451. lacus aquae salae 779. situs, descensus per gradus, incrementum ibid. lacus manu factus 899. lacus Trafymenus 322. lacus Gennetariticus 1073. lacuum commoditates 322.
Jumentis inaccessa per Pœninas fauces via 288.	Kopēcavtes 689.	Lade inf. 911.
Junci genus ex quo funes fiunt 231.	Kōsmoi Cretensium 703.	Ladon fluvius 1181. de fluxu intercepto 564. Ladon fl. Arcadiæ 88.
Jungarius campus 218.	Kpī 529.	Lanæ saga densa dicta 274.
Juniorum apud Cretenses educatio 704.	Kriu metopon 447, 789, 1182.	Laertes castellum 955.
Juno sonitu armorum a Curetibus absterita 917. in Latonæ partu ibid. Juno Cupra dicta 345. Pharygæa 619. Junonis Acrææ oraculum 551. Junonis insula, fanum 234. Junonis Argivæ lucus 303. Junonis insidiæ rivalitatis causa 917. Junonis templum 232, 541. antiquum fanum 913. Junonis Argivæ fanum 363. ab Jasone conditum ibid.	Kpotos 946.	Læstrygonum loca 31, 33. corpora 157.
Jupiter a capra ubi nutritus 560. Jupiter Larissæus 929. Jupiter pluvialis 1018. Larissius 638. Sosipolis 928. Dodonæus Pelasgius 313. Osogo, Labrandenus 943. Pelasgius 477.	Kύματα unde Cumæ 349.	Lagaria oppidum 379. vinum Lagaritanum ibid.
Jupiter ubi auro pluerit 936. Minerva parta ibid. Jupiter ex auro ductus 512.	Kυὸς κεφαλὰι 640.	Lagetas Dorylai F. 696.
Jovi Olympio sacri populi 485. Jovis Servatoris portus, aedes 574. Jovis sacra cum Orgiis in Creta 682. Jovis Dictæi templum 693. Jovis Atabyrii t. 937. Jovis lucus 973. Jovis templum ab Ajace dedicatum 959. duo templa apud Mylasenses 943.	L.	Lagina 947.
Jovis Venasii culti templum 779. Jovis Carii t. 943. quibus commune ibid. Jovis Stratii simulacrum ibid. Jovis Trophonii Oraculum 601. Jovis Lycæi fanum 563. Jovis Olympii oracula 512. Jovis Fulgorantis focus 586. Jovis in Creta educatio 679. Jovis eburneum simulacrum 512. mensura ibid. et seq. Jovi Græcorum clades et barbarorum imputata ab Euripide 253. Jovis Chrysaorii aedes 944. Jovis Eleutherii templum unde dictum 598.	Labanæ aquæ 341.	Lagusa insula 706.
a Jove mandata se afferre fingentes Rhadamanthys, Minos 694. Jovis Abretteni sacerdos Cleo prædo 830. Jovis cultus 1053. Jovis Aenesii templum 665.	Labia clavis perforata 1016.	Lai 953.
Jove consulto res agenda 476. Jovis interpretes ibid. Jovis templum 537. Jovis colossus 402, 820.	Labienus Asiæ præfectus 830. Labieni exercitus 944. contra Labienum male ab oratoribus concitatae urbes 944.	Lamia fabula 29.
Juramenti obfictio per Lacedæmonios de excisione Messeniorum 403.	Labor molestiæ amicissimus 1015. ad laborem exercitatio corporis utilis menti et aliis ibid. a labore differentia molestiæ ibid. in laboribus constantia 1012.	Lamia, Lamiacum bellum 628.
Juratus mons, Sequanos ab Helvetiis distinguens 268.	Labotas fl. 1067.	Laminæ auri, manum implentes 263. de lamina argentea abscissio, pecuniæ loco 210.
Jureconsulti Romanorum 782.	Labranda pagus 943. Labrandenus Jupiter ibid.	Lampeia mons Arcadiæ 496.
Jus civitatis a Spartanis concessum 530. ademptum, et quibus ibid. jus Latii Nemaufensibus datum 259. Aquitanorum nonnullis Ausciis, Convenis 265. jus civitatis Como urbi concessum a Cæsare 300. jus civitatis postulantibus Samnitibus quid denegasse nocuerit Romanis 346. jus, potentioris est commodum, 16, 17.	Labyrinthi fabula 695. Labyrinthi Cyclopeia dicti 536.	Lamponia Æolidis 877.
Jusjurandum, per regis fortunam et Mentem Pharnacis 804.	Lac sero carens 233. aqua opus habens ob pinguedinem ut caseus cogi possit ibid. lac ex ramo arboris prodiens 239. lacte fluentes fontes 1014. lactis acidi condimentum 450. lacte acido, et equino vescentes Numidæ ibid.	de Lampſaco 850. e Lampſaco viri præstantes ibid. Lampſacus pro vino a Xerxe data Themistocli 848, 912. Lampſacenorum regio vitifera 848.
Justi Homero qui recte dicti 433.	Lacæna mulier 655.	Lampyrenses 578.
Justissima gens apud Indos 1008.	Lacedæmonis vocabulo urbem notari et regionem 533. Lacedæmonis epithet. ibid. Lacedæmoniorum incrementa 541. Lacedæmoniorum juramentum in bello Messeniaco 403. uxorum ad eos legatio ibid. a Lacedæmoniiis e Cretensibus mutuata 702. Lacedæmonii ad Cretensium imitationem pertracti ob bonas leges 695. Lacedæmoniorum auxilia Eleis data 515. Lacedæmoniorum castra non secuti Messeniaco bello servi facti 402. Lacedæmoniorum jactura trecentorum sui corporis virorum ab Atheniensibus 521. Lacedæmoniorum in Peloponnesios principatus ademptus a Pheidone 519. de Lacedæmoniiis victoria Epaminondæ 563. Lacedæmonii literarum minime studiosi 141.	Lana optima ubi 308. aspera ibid. medio-cris ibid. lana Belgarum 274. de lana arborum ramis innascente 987. lana Tarentinæ mollitiæ præstans 411. cedens splendore ibid. lanæ excellentes 836. lanæ Coraxorum 191. lanis tingendis accommoda aqua 903. e lanis amplissimæ opes consecutæ 822.
Ixia pagus 957.	Laciniū 405.	Lanafena 807.
Ixion, Phlegyæ frater 640. Pirithoi pater 637. Ixionis dominatio 479.	Laciniū Junonis templum 376.	Landi 423.
	Lacmus 391, 458.	Laniasines Orientalia 783.
	Lacon, Demetrii cognomentum 941.	Laniatio mulieris unius in festo quodam Samniticarum mulierum 277.
	Lacones, vide Lacedæmonii.	Laodicea urbs 763. Laodiceæ cognomen 836. Laodicea combusta 948. Laodiceæ incrementa 836. damna ibid. Laodicea de maximis Phrygiarum urbium 833, 834. ad mare sita 1068. ad Libanum 1073. Laodicea u. 1064. Laodiceæ denominatio ibid. de Laodicea ibid. 1068, et seq.
	de Laconum rep. et statu 530. Laconum leges 373. Lacones Heniochiæ habitatores 724. Laconum Helotes 998.	de Laomedontis equis, et Hercule 860.
	Laconiæ litus 535. Laconica 129, 488, 532. Laconica vitæ ratio 208. Laconica Doriensibus prodita 530. de Laconicæ distinctione 532. Laconica sub Heraclidis 529. ejus proditio ibid. Laconica epistola 53. Laconica syffitia 998. Laconica Menelao subdita 512. Laconicæ imminutio 526. olim centum urbes ibid. ex centum bobis ideo sacrificatio ibid. Laconica terræ motibus obnoxia 533. Laconicus finus 488, 526.	Lapathus u. 971.
	Lacter pr. 941. Lacterium ibid.	Lape, quæ Napæ 618.
	Lactyori 431, 433. unde dicti 450.	Laperſæ, qui Lân exciderunt 529.
	Lacus inter fontes Rheni et Istris situs 423. lacus marinus, ubi 72, 215. de lacu in sinu a Gargano 413. lacus mari æmulus ante lucum Dianæ 343. de lacu in quem Tigris exit 1033. lacus apud Cossam 320. lacus Albani montis 343. lacus Ciminius 322. lacus Sabatus ibid. lacus ubi natandi inscii lignorum in morem supernatant 307. lacus duorum Corvorum dictus 277. de iis fabula ibid. lacus in Isaram exiens 290, 291. lacus apud Vindelicos Rhætos et Tœnios	Lapis rubeus 341. lapis Gabinus ibid. lapis Parius 711. lapis Synnadicus 834. lapis magnas speculorum materiæ glebas edens 783. lapis albus, eburneo colore 783. lapis molaris 388, 714. lapis Tiburtinus 341. lapis ad singula millia-ria Ignatiæ viæ positus 467. lapis qui plectitur et textitur 650. ex eo mantilia, et eorum purgatio igne ibid. lapis Gages serpentes fugans 1060. de lapide Scyrio, et aliis 634. in lapidem aquarum mutatio 903. quanquam potabilium ibid. lapidis in crateribus colli-quatio 388. de lapide in ferrum tran-seunte 876. in pseudargyrum ibid. e lapide solido sepes constantes, aquarum, rivis deductis, operatione 902. lapidis albi valde laudati fodina 849. lapides Aristotelis fluviales arenosi imbribus liquefcentes, 432. lapidibus obruti par-ricidæ, et extra fines aut flumina pri-mum educti 210. circa lapidem aliquot aggestionem ab advenientibus mos ma-jorum, fictio 180. lapidum molarium excisio 924. lapides in superficiem egesti in
K.		
Kænopus, Codri F. spurius 908.		
Kaici ostium 883.		
Kαμάραι 724.		
Kαπνοβάται 430.		
Kάρα 1041.		
Kardaces ibid.		
Katakekaumene, vide Catacecaumene.		
Κατακελευσμός 611.		
Kataplasmata ex medicamentis maxime probata 1012.		
Κελαρύειν 946.		
Κενήριον 507.		
Κλαγγή 946.		
Κλεινοί 705.		
Κώοι 533.		
Κωφός λιμὴν 480.		
Κόραι 680.		

INDEX STRABONIS.

- in cava loca confertim delapsi per terræ motus 251. plura ibid. lapides vi ventorum agitati et voluti 251. lapides thureo colore 1000. ficu et melle dulciores ibid. lapidum pretiosorum regio 1017. lapidum copia ampla et utilitas 942.
- Lapicidinæ 249, 1178. lapicidinæ pretiosæ 533. lapicidinæ utiles, inutiles, 781. lapicidinæ Synnadici lapidis 834.
- Lapidosus campus 251.
- Lapifodinæ 315.
- Lapilli lucernarii 1173. lapilli Carchedonii 1173, 1179.
- de Lapithis 11, 637.
- Laranda 823. de Lariensibus 89.
- a Larissa ultio de patre sumpta, a quo fuerat violata 890, 891.
- Larissa 624, 869. Larissa arx 537, 638. Larissa 1069.
- Larissa Cremaste 631. quæ Pelasgia ibid.
- Larissa, Larissæ multæ 638, 890. Larissa Phriconis 891. ubi Pias cultus ibid. Larissam tenentes Pelasgi 891. de Larissæis 89, 638. Larissæi Apoll. templum 890. Larissæa saxa 638. Larissæis peculiare quid usu veniens 891.
- Larissium 638. Larissus amnis 562, 638.
- Larius lacus 267, 294. ab Addoa fluvio 300. ad Comum 287.
- Larolum urbs 323.
- Lartolætarum solum 217.
- Larva fabula 29.
- Larymna 588, 590. Locridis ibid.
- Lâs a Castoribus expugnata 529.
- Laserpitii productrix regio 1183, 1185.
- Later Thasius et Chius in Narone inventus 459.
- Lateres cocti in aqua ubi non subsidentes 882.
- Lateres concreti et aquæ innatantes ibid.
- ex Laterum venis divinatio 209.
- Lates, piscis genus 1164.
- Latina via nobilissima 338, et seq. Latinae viæ nobilia oppida et urbes 338. Latini 309. Latinorum nomen unde factum 326. Latinorum status initio 329. Latini in societatem Romanorum adhibiti 414. Latinorum urbes maritimæ 330, et seq. 334. Latinorum subactio 415.
- Latinus Aboriginum rex 326.
- Latipedes 61.
- Latii situs 309. plura ibid. descriptio 329. et seq. partes asperiores 324. Latium Sabinos subsequitur 325. ejus descriptio ibid. in Latium Æneæ adventus 874.
- Latmus 911.
- Latmus fluvijs, pagus 957.
- Latmicus sinus 911.
- Latomiæ Gabiorum magno Romanis usui 340.
- Latona ubi se a partu abluit 916. ubi partus ibid. Latonæ opem ferentes ad occultum partum 917. Latonæ partus adytum 916. de Latonæ partu fabula 707. Latonæ lucus 932. Latonæ fanum 508, 707, 951.
- Latronis supplicium 394. Latrones mercedem a regibus etiam exigentes 1033. latrones Elymæi, Parætaceni 1038. latronum regiones 1056. de latronum quorundam sævitia in Italos 290. latronum quorundam inhumanitas, bestias superans 317. latronum receptaculum Heraclium 1067. latronum receptacula a Pompeio everfa 1073. latrones, vide prædones.
- Latrocinii deditæ gentes 461. partim excisæ partim domitæ ab Augusto Cæsare 287.
- Lavacra Herculi sacra 621. lavacra frigida subito sole excalescentia 1037.
- Lavacrum a coitu Assyriis, ut a mortuis 1058.
- Lavicana via 338.
- Lavicum oppidum ibid.
- Lavinafena 776.
- Lavinia Latini regis filia 326.
- Lavinium oppidum 327. urbs, cui cognominis 326. Lavinii urbis descriptio 331, 342. apud Lavinium, Æneæ datum quod erat oraculum, impletum 874.
- Laurenti urbis situs 331. Laurentum Æneæ appulsus 326.
- Lauro planta similis jumentis perniciofa 1024.
- Laüs sinus, fluvijs, urbs 364.
- Lebadia 600, 601. ubi oraculum ibid. de Lebediis 922. Lebedi conditor 908. Lebedi a Colophone distantia 921.
- Leben 697. Lebenii ibid.
- Lebes a Cimbris Augusto missus 424.
- Lebinthus insula 712.
- Lechæum 551. ad Lechæum mare 82.
- Lectica aurea Cyri sepulchri 1036. confraeta ibid.
- Lecti 466. Lectus 841. pr. 842. a Lecto ad Tenedum navigatio 869. a Lecto usque Canas maris ora 872. a Lecto ad Idam dorsum 871. ad Lectum ora maritima 853.
- Lectorum illitus contra Scorpionis 1174.
- Lecythorum opifices apud Indos 1016.
- Leda Thestii filii 673.
- Leetanorum solum 217.
- Legæ Scythici populi 735.
- Legati Pylagoræ dicti 609. de legatis Romanorum in Hispania, tam Principis quam Senatus 228.
- Legatio piscatoris Gyarensis, Cæsari missa 708.
- Leges, vide lex.
- Leimone 638. quæ Elonæ ibid.
- Lelantus campus 85, 652. de Lelanto campo dimicatio 678. concertatio et modus pugnae Chalcidensium et Eretrien-sium 653.
- Leleges 465. et f. 583, 827, 945. Lelegum major pars 871. Leleges ubi ibid. Leleges errabundi ibid. aboliti 466. Leleges iidem cum Caribus 465. eorum domicilia, sepulchra ibid. a Lelegibus loca occupata 876, 907, 910, 917. Lelegum ditio 878. Carum nomine ibid. Lelegum cum Trojanis familiaritas 889. iidem pugnae præsentibus ibid. Lelegum sepulchra, castella, pagorum vestigia 877, 878.
- Lelegia, manes tumuli dicta 466.
- Lelegis filia ibid.
- Lemannus lacus e Pœnino monte trajectus ad Sequanos 293.
- Lemannus lacus per quem Rhodanus fertur 286.
- Lembi iactura circa insulam quandam, nunquam amplius visi 1028. lembi piratici 137.
- Lemnus 481. insula 41, 64, 164, 481.
- Lemnina sacra 680.
- Lemo Afrius 930.
- Lemon, loci nomen 930. ibi conventus ibid.
- Lemovices 264.
- Lenæ 682.
- de Lenone terræ motibus absorpto cum multitudine meritoriarum mulierum 837.
- Leo a cane detentus 1000. leonis collapsi opus a Lyfippo 851. leonis Nemeæi fabula 548.
- Leonum urbs 1075.
- Leocorium 575.
- Leonidæ virtus, 16. mors 622.
- Leonidas Stoicus, vir clarus, Rhodius 937.
- Leonorius 820. Leonorius trajectionis in Asiam princeps ibid.
- Leonteus vir præstantissimus 851.
- Leontini 394. a Naxiis ficulis orti 395. eorum devastata omnis regio ibid.
- Leosthenis Atheniensium ducis mors 629. Alexandri regis focius ibid.
- M. Lepidus et C. Flaminius coff. 507.
- Lepontii 287, 289.
- Lepre acta 909.
- Lepreum 497, 500, 501, 503, 515.
- Lepreatæ ibid. Lepreatarum ager 501.
- Lepreaticus Pylus 493.
- Leptis vocata quæ Neapolis 1179.
- Lepusculi liberides dicti 192.
- Leria insula 712. Lerii ob malitiam male audientes 712.
- de Lerna paludē 538. et f. Lerna fluvijs paludi cognominis 535.
- Leron insula 255.
- Leronis sacellum ibid.
- Lerus inf. 713, 714. Milesiorum colonia 910.
- Lesbocles Mityl. 886.
- Lesbos insula 164. Lesbos insula 841, 885. memorabilis ibid. mater Æolica-rum urbium 885, 891. Lesbos ab Ida abrupta 88. Lesbos inf. e septem maximis 936. Lesbos vini optimi larga 940. Lesbos opposita loca vastata 844. Lesbi a Tenedo, Chio, Lemno distantia 888, 889. Lesbos Pelasgia 313.
- Lesbos u. 801. Lesbos Macaris urbs dicta 516. Lesbos vastata 884. Lesbi nomen illa 88.
- Lesbia terra 885. Lesbiorum militia ad Ilium 891. Lesbiorum Troas, hæreditario jure 864. Lesbium vinum 914.
- Lethæus fl. 697, 801, 926. alii ibid. Lethæus, Magnesium præterfluens 801. in Meandrum influens ibid.
- Lethes fluvijs 206. qui et Limæa ibid.
- Leuca 405. Leucæ opp. 926.
- Leucadiorum republ. 466. Leucadiorum mos de specula quotannis aliquem de-jiciendi 660.
- Leucadius Icarii F. 660. saltus ibid.
- Leucas 144, 466. insula 86, 658, 659.
- Leucatas 659, 665.
- Leuce 714. insula 164. Achilli sacra 442. a Tyræ ostiis stadia ibid. Leuce acta 580. Leuce campus 528.
- Leuci 269. Leuci montes 692.
- Leucimma promontorium 469.
- Leucippus coloniae deductor 381.
- Leucocomas et amator ejus Euxynthetus 697.
- Leucola 972.
- Leucon 448.
- de Leucone rege a Chrysippo tradita 434.
- Leuconotus ventus 43.
- Leucopetra promontorium 372.
- Leucophrys quæ Tenedus 869.
- Leucophrynes Dianæ fanum 927.
- Leucosia insula 162, 362, 371.
- Leucosia Sirenum una 362.
- Leucosyri 788, 802, 1046.
- Leucotheæ templum 728. oraculum ibid.
- Leuctra 600. ubi clades Spartanorum ibid. ubi ostendantur ibid. Leuctrum Laconicæ 524. Leuctrum pagus Rhy-pidis 561. Leuctrum, Boeotiæ Ætolo-rum colonia 522. conditum a Pelope ibid.
- Leuctrica pugna 557.
- Lex reipubl. descriptio atque forma 16. lex mira Anaitidis deæ erga virgines 772. lex apud Samnitas præclara et ad virtutem faciens 360. leges optimæ Rhodiorum 933. leges nonnullæ ab Hermodoro Romanis scriptæ 920. legum Locrensiū quis compositor et unde 373. leges non scriptæ quorundam Sophistarum 1016. ab aliis alienæ ibid. legem naturæ anteposcentes 1015. ubi leges plurimæ, lites sunt et mali mores 374. legum distinctio 16. legum decantator 782. legibus scriptis primos omnium usos Locros 373. bonis legibus qui regantur 374. leges Creten-sium, Laconum, Areopagitarum 373. leges contra eos qui lx annos excessissent 710. legibus optimis temperata Apol-lonia 457.
- Lexobii 261.
- Lexovii ad Oceanum 271.
- Δι pro Δία 529.
- Libanus, Antilibanus montes 1052, 1072.
- Libani incolæ 1073.
- Liber de iis quæ vehuntur 79. librorum venditores ineptis utentes librariis 875. de librorum exscriptione, vendendi cau-sa, et aliis ibid.
- Liberi necantes suos parentes bello Can-tabrico 225. liberorum et uxorum com-munio ex Platonis instituto 434.
- Libere

INDEX STRABONIS.

Liberae conditionis captivorum sub praecone venditio	949.	prædictiones 399.	Lucrinus finus	350, 352.	
Liberides lepusculi sic dicti	192.	de Liquore quodam in modum gummi concrefcente	829.	Luctus pro nascentibus 756. super mortuo Assyriorum, Ægyptiorum 1059.	
de Libertate urbium	700.	Liris flumen 339, 340. ad Minturnas se effundens 340. ad Fregellas 340. olim Clanius dictus 333.	Lucullus 792. Luculli et Pompeii conventus 820. Luculli amici a Pompeio ut tractati 805. Lucullus Mithridatem bello premit, Tigranocerta evertit 772. Tigrane Syria et Phœnice pulso ibid. Luculli, ob rem bene gestam, in Capadocem liberalitas 777. Luculli fraus Mummio facta pro tabulis templo Bonæ Fortunæ dedicatis 553. a Lucullo Sinopes ornamenta quæ sublata 791. Lucullus colossi dedicator in Capitolio 463.		
Libethri dedicatio 595. Libethridum nymphaeum antrum ibid.		Liscena	758.	Lucumonis genus 310. plura ibid.	
Libophoënicum terra	1179.	Lissus urbs	457.	Lucus sacer infra Minturnas situs 333. lucus Feroniæ deæ 321. lucus oleastris constitus 512. plenus 499. lucus Diones 503. Eurydices ibid. lucus Nicephorius 895.	
Liburna urbs.	435.	Literas apud Græcos maxime potuisse 582. literarum neglectus quid Thebanis nocuerit ibid. de literarum mutationibus temerariis 59. literas nesciunt Indi 1007.		Ludi Græcorum nobilissimi 354.	
Liburni populi 389. a Liburnis ad Ceraunios montes intervallum 459. Liburnicæ 455. Liburnica ora ibid. e Liburnicis insulis quæ maria prospiciantur 459. Liburnides insulæ ibid.		Liternum fluvius	348.	Ludi in armis magistri æra merentes 1069.	
de Libya seu Africa 1166. de Libyæ ambitum navigato 135, 137. Libyæ gentes ignotæ pleræque, cur 171. de Libyæ fluminibus controversia 1172. Libycum mare seu Africum 162, 692.		Liternum Campaniæ urbs	ibid.	Ludias fl.	479.
Libys Chattorum sacerdos 422. in triumphum ductus ibid.		Lithrus	803.	Luerio	284.
Licatii	290.	Liviæ ambulatorium	338.	Luerius Bituiti pater 265. opum ejus luxuria quanta ibid.	
Lichades insulæ, Lichas	88, 617.	Lixus amnis 136, 137. Lixus urbs dicta, male pro Linge 1171.		Lugdunum 242, 243. Lugduni situs 257.	
ἡ Λιχάδης	1026.	Locris 842. Locridis m. descripto 616. Locridis limes 671. Locris gemina 604. Locris utraque Phocidi adjacens ibid. Locridis totius circumnavigatio 619. Locrus 466. Locrenses e Cyno profecti 883. Locrensiurum montes 605. Locrensiurum virginum Ilium missio 865. Locrensiurum virginibus contumelia facta per Dionysium 373. vindicata ibid. et seq. Locrensis fons 372. Locrensiurum leges unde compositæ 373.		Lugduni descriptio 266. a Romanis occupati ibid. moneta aurea et argentea ibi a Romanis cusa ibid. templum ab omnibus uno consensu Gallis Cæsari Augusto decretum et ubi positum ibid. plura ibid. et f. Lugdunum urbs Segufianorum 258. per Lugdunum apertæ ab Agrippa viæ 292. Lugdunum in medio Galliæ ibid. Lugdunum per Salassos ex Italia trajectus ibid. a Lugduno ad Sequanam intervallum 268. Lugduno regio subdita 265. Lugdunum urbs ad Pyrenam 263. Lugdunensis ager 269.	
Licymnii domicilium	935.	Locri 466. Locrorum regio 603. Locrorum distinctio 619. Locri Ozolæ 484. Locri occidui, Ozolæ dicti 604, 605, 616. de Locris Epimenidiis 566. et f. 603, 616. Locri Opuntii 604. Locri Epizephyrii 372. plura ibid. Locrii alii ibid. Locrorum pugnandi mos 655. Locrorum Hesperiorum urbes 619.		Lugeus lacus	453.
Ligeris Genabum præterfluens exitus 264.		Locus saltus, ubi finiri amores creditum 659, 660. locus actionum est terra ac mare 13. de loco qui fons et mater maris appelletur 303. quæ loca quamvis deleta frequententur 160. de locis quibusdam ubi nec mare, nec aer, nec terra, sed quiddam ex his concretum 142. locorum dimensiones aliquot 115. loca edita, frigida 108. de locorum ad plagas mundi inclinationibus 171. de locorum intervallis assignandis discrepantia 412. loca fera et inhabitata per civilem scientiam et artes coli commode coepta 166. locorum peritia ad geographiam necessaria, differentiarum cognitio 11. et seq.		Luna	80.
Lignorum penuria Babylone 1050. ligna ad emporium Genuam deportata 284. lignum pili forma, quod non amento sed e manu torquetur longius quam fagitta 275.		Locri 466. Locrorum regio 603. Locrorum distinctio 619. Locri Ozolæ 484. Locri occidui, Ozolæ dicti 604, 605, 616. de Locris Epimenidiis 566. et f. 603, 616. Locri Opuntii 604. Locri Epizephyrii 372. plura ibid. Locrii alii ibid. Locrorum pugnandi mos 655. Locrorum Hesperiorum urbes 619.		Lunæ obliqui circuitus	149.
Liguria 168, 226, 295. Liguriæ situs et alia 308. Ligures populi 308, 254, 255, 293, 304, 309. Alpes incolentes 247. Italiæ contermini 255. Ligures Oxybii 255. inter Varum et Genuam ad mare 285. Ligures alii 286. Ligures Ingauni 283. Ligures Roma missis provinciæ Narbonensis rectoribus obtemperantes 285. Ligurum situs, victus, sylvæ, aliæ 284. Ligurum latrocinia terra et mari 285. potentia ibid. cum Romanis xxc annis bella, conventa, subactio, alia ibid.		Loca, vide urbes, oppida.		Lunæ cognomento Cleopatra, inclusa, interempta 1064.	
Liguricæ qui et Taurisci	428.	Locustæ, Parnopes, Cornopes, dictæ 880. locustarum copia unde 1173. a locustis liberatio per Herculeum 880.		Lunæ templum 804. alia ibid. supra Lunam montes 306. Lunæ et Solis potestas circa morbos 911. ad Lunam certo modo affectum mare 237.	
Ligustica regio 284. Ligusticæ gentes 298. Ligusticum promontorium 129. Ligusticum mare 145, 162.		Longicipites	61.	Luna urbs et portus 314. plura inf. Luna et Pisæ 307.	
Lilæa 24. Phocica urbs	591, 615.	Longitudo, latitudo quid dicantur 121. longitudo terræ immutabilis 146.		non Lunæ sed Solis cursu annorum numeratio 1156.	
Lilybæum 392, 400. Siciliæ 1177. Lilybæi occupatio 874. Lilybæum promontorium 382.		Longobardi	420.	Lupia	407.
Limæus fluvius qui et Lethes 207. Limæus fluvius ibid.		Longus murus contra Larissam	891.	Lupias fluvius	421.
Limenera, Limera	535.	Lopadusa insula	1178.	Lupum Samnites hirpium appellant 360. lupus coloniæ ductor Hirpinis ibid. de lupo armenta intacta sponfori suo adducente fabula 303. luporum urbs 1152. Lupiferæ equæ sic dictæ 304.	
Limenia u.	973.	Loryma 938. Loryma littus m. ibid.		Lusitania 159, 205. et seq. Lusitania Bœticam attingens 228. supra Lusitaniam barbari 197. Lusitania quæ Callaica 229.	
Limera Epidaurus	534, 535.	Loto radice vescentes 213. de Loto esu 1171. radice ibid. lotos arbor 1178.		Lusitani Callaici dicti plurimi 205. Lusitanorum regio 181. de Lusitanis montanis et eorum vitæ ratione 209. et seq. contra Lusitanos bellum 204. eorum debellatio ibid. Lusitanorum latrocinia, alia 208. arma ibid. immolationes, vitæ ratio ibid.	
Λιμὴν ἐπιδὺς	480.	Lotophagi qui 213. alii ibid. de Lotophagis inepta 1171. Lotophagorum Meninx 1178. Lotophagitis Syrtis ibid.		Lusones orientales	222.
Limnæ 525. Milesiorum colonia 910.		Lucæ urbis situs	306.	Luternia maris ora 406. Luternii gigantes ibid.	
Limnæum 528. fanum 525.		Lucani 298, 408. unde oriundi 326. Posidoniam tenentes 361. a Romanis ejecti ibid. Lucani quando nulli erant 364. a Samnitibus oriundi 366. Lucanorum et Bruttiorum discrimen 367. Lucanorum oppida ad Tyrrheni maris littus, et de iis 364. contra Lucanos bellum 404. Lucanorum oppidula 365. Lucani mediterranea tenentes ibid. cladibus attriti ibid. Lucanis imposita conditio curforum et tabellariorum 361.		Lutetia urbs	271.
Limniarum virginum stupratio	370.	Lucania 362. Lucaniæ situs 367. Lucaniæ littus 364.		Lux dubia fanum Luciferi sic dictum	185.
de Limo quem advehunt flumina 74. limus superficiæ aquæ innatans 400.		Luceria Dauniorum antiqua urbs	410.	Luxuria hominum	1014.
limus e fluviis et montibus delatus campos faciens 984.		Lucerna semper ardens	574.	Luxus Persarum regum	1043.
Limyra opp.	984.	Luciferi fanum	185.	Lycabettus 662. mons 580.	
Limyra annis ostia	ibid.	Lucinæ fanum 694. locuples, spoliatum 321.		Lycæum, Lycæus mons 563. Græciæ 293. Arcadiæ 506.	
Lincazii	258.	Lucinæ civitas	1156.	Lycaon Priami F. ex Altæ filia 845. Lycaon Hectoris frater 889. Lycaonis redemptio 58.	
Lindos u.	935.			Lycaonia 782, 819. Lycaoniæ montes 779. Lycaoniæ a Cilicibus distinctio 822.	
Lindus	936.				
Lindorum Resp.	ibid.				
de Linea quæ sigilla distinguit 122. de lineis a quibusdam partibus in aliis 114. de linea a Columnis 153. lineis quæ Principia dicuntur 172.					
Linga quæ Tinga	1167.				
Lingis urbs, male Lixus dicta	1171.				
Lingones	269, 293.				
Linguae esus hostis cui caput amputatum sit 1030. a rege prima degustatio ibid.					
Linificio celebris locus 728, 1050. linificium apud Cadurcos 264. circa linificium opera 217.					
Linus maritimus locus 849.					
Linus cochleæ	ibid.				
Lipara 400. Liparæorum insulæ, plura 398. Cnidiorum colonia Lipara ibid. Liparæ accidentia 371. de Liparæorum insulis 79, 396. Æoli cognomento 162. Liparensiurum insulæ 369. Liparensiurum					

INDEX STRABONIS.

822. ad Lycaoniam limes 948. Lycaonia ibid.
 Lycaones 169, 775. Lycaonum et Capadocum limes 822.
 Lycaonum colles 822.
 Lycastrum urbs 699.
 Lyceum 575.
 Lychnidus 474. Lychnidum urbs 468.
 Lychnus, Alexandri oratoris cognomen-tum 920.
 Lyci 775. Lycia 32, 38, 169, 949. Lycia Phrygia 963. Lycia sub Pandaro 816, 845. Lyciae confinia 931. e Lycia Alexandriam usque interstitium 38. Lyciae urbes adiectae 904. Lyciae mons, latus 949, 967.
 Lyciarcha 949.
 Lycii 9, 966.
 de Lyciis, concilio eorum 949. et f. Lycii qui 846. Lycii quondam Solymi 952. Termilae ibid. Lycii Cares 950. a Lyciis occupata 906. Lycii cum Solymis iidem 828. eorum nomen unde ibid. Lyciorum castra ad Thymbram 861. Lycii duplices 827. Lyciorum Zeleia 860. Lyciaci conventus 949. et seq.
 Lycimna arx 541.
 Lycimnius ibid.
 Lycirna pagus 670.
 Lycomedes 806. Lycomedis cum Achille affinitas 633. Lycomedes pontifex 806. Lycomedes rex 808.
 Lycopolis 1137, 1151.
 Lycopolitani 1151.
 Lycoreia 606, 614. ibi cultus ibid.
 Lycormas qui Evenus 658.
 Lyctium 692.
 Lycurgus a Delphis mandata se afferre simulans 703, 1084. ex Lycurgi imperio Spartae incrementa 531. Lycurgi cum Thalete familiaritas 703. alia ibid. Lycurgus Minois imitator 1084. de Lycurgi in Cretam secessu 703. causa ibid. Lycurgo templum aedificatum 531. de Lycurgo Edono 979. Lycurgi facta aliis adscripta 531. de Lycurgi legibus, aetate 702. Lycurgi peregrinationes 1084. Lycurgi domum reditus, instituta, leges 703. alia ibid.
 Lycurgi oratoris de Ilio verba 866.
 Lycurgius pagus 546.
 Lycus 115, 803.
 Lycus fl. 768, 837, 1047. Lycus ex Armenia 803. trans Lycum Aturiae campi 1047.
 Lycus Pandionis F. 569, 828, 952.
 Lyctus urbs 694. Lycti navale 699.
 Lydus Atys filius 310.
 Lydia 90. terrae motu vexata 86.
 Lydiae portae, sub Lydis urbs 881.
 Lydiae historiae conditor 838.
 Lydiae, Phrygiae, Cariae, Mysiae partes inter se concurrentes distingui nequeunt 901. de Lydiis mulieribus erga amatores tradita 773. et seq. omnibus meretricibus ibid.
 Lydi 169, 427, 967. Lydi in mediterraneis 775. a Lydis occupata 817, 901, 928. Lydi Phryges 950. Lydi circum Tmolum 897.
 inter Lydos et Maeandrum omnia eodem in tractu 838.
 Lydorum imperium, subactio 1044. Lydorum irruptiones 829. Lydorum permixta ditio 926. sub Lydis loci extractio 867. Lydis venatio regia parata 850. Lydis occupata 846. qui Maones dicti ibid.
 Lygaeus 673. uxor ibid.
 Lygdamis Sardium expugnator 90. mors ibid.
 Lyncestae 468. Lyncestis 474. Lyncestae 473.
 Lyncurium electrum 284.
 Lyncius populus 391.
 de Lyricis prioribus 928.
 in Lyrcio fontes Inachi amnis 537.
 Lyrnessus 846. Lyrnessus 844, 953. unde Briseis abducta 844. Mynetis imperio parens ibid. et 879. Lyrnessus munitum natura castellum 879. Lyrnessus in Pamphylia 965. circa Lyrnessum vastationes 844. de Lyrnesso et Thebe 965.
 Lyfander Pharnacis interfectus, Bospori dominus 896.
 Lylis, et ejus carmina 928.
 Lylas opp. 834. locus 1085.
 Lysimachus 813. Agathoclis F. 894. ejus gaza ibid. Nicæe conditor 817. in Lysimachum bello captum Dromichaetis benigna tractatio 435. Lysimachi cura circa Ephesum 917. Lysimachi domesticæ calamitates, de filio cædes 894. Lysimachi thesauri ubi 462. Lysimachi cura circa Ilium 855.
 a Lysimacho dedicatum templum 868.
 Lysimachia u. 482, 672. palus, quæ et hydra dicta ibid. Lysimachia regio 174.
 Lysiodi 928.
 Lysippi opus 402. Herculis ærumnæ 670. leo collapsus, ab Agrippa translatus opus 851.
- M.
- Macæ 1089. eorum regio 1091.
 Macaria planities 523.
 Macaris urbs, Lesbos dicta 516.
 Macedones Ægypto potiti 1182. Macedonum thesauri, ab Eumene sublatis 958. Macedones circum Tmolum 897. a Macedonibus eruptus Thebanis principatus 531. Macedonum in Syros imperium 1056. Macedonum irruptiones 829. Macedonum invidia in Alexandrum, dictum 993. a Macedonibus factæ subjugationes 474. Macedonum contra Athenienses bellum 628. Macedonum novæ res adversus Romanos 414. Macedonum commercia 409. everfio 474. Macedonum habitatio 468. Macedonum potentia quid erga vicinos effecerit 629. populi ibid. a Macedonibus occupata 817. a Macedonibus Aradii quo redacti 1072. Macedones a Paulo Æmilio domiti 467. Macedonum in Indiam expeditio 977.
 Macedonia 474, 478. ejus figura ibid. Macedonia a Romanis subjugata 480. a Thracibus occupata 465. Macedonia superior 474. Libera ibid. Macedonia et Thracia commissura 41. divisio 481. Macedonii finis 129, 164. Macedonicae gentes ubi 451, 468, 604.
 Macheræus Pyrrhi interfectus 611.
 Machærus, locus 1085.
 de Machæta viro pugnace 886.
 Macestus fl. 833.
 Macina regio 1091.
 Macistus 370. Triphyliae 652.
 Macistiae Triphylia 499. Macistum 503. Macistus qui Platanistus 501. Macistii 499.
 Macra campus 1073. Macra terminus Etruriae et Liguriae 314. Macras 1073. Macri campi 305.
 Macris quæ Eubœa 648.
 Macrocolon fundæ genus 231.
 Macrones qui Sanni 795.
 Macropogones 719.
 Maetatio femellarum ubi non fit 756.
 Maetatio, vide immolatio, victima.
 Macynia urbs 657, 671.
 Macynium urbs 658.
 Madyis Cimmeriorum rex 90.
 Madyis Scythiae peregrinationes ibid.
 Maeander fl. 835. Maeander, gentes distinguens 901. Maeandrus 801. Maeandri campus 928. de Maeandri campis 984. Maeandrius campus 835. Maeandri fluvii ortus 836. Maeandri curvitas 837. ad Maeandrum regio terræ motibus obnoxia 837. aliis rebus ibid. Maeandri fl. in jus vocatio 839. in Maeandro fl. serventium aquarum eruptiones 837. inter Maeandrum et Lydos omnia eodem in tractu 838.
 Maeandri cur omnes obliquitates dictæ 835.
 trans Maeandrum memorabiles pagi 931.
 Maeandrius scr. 800.
 Maenaca quæ et Malaca 212.
 Maenalus mons 563.
 Maenoba urbs 190.
 Maones, qui Meones 796.
 Maones Lydi 846.
 Maotæ 719. Maotæ populi 169. agricolæ bellicosi 721. de Maotis 721, 723. et seq.
 Maotis palus 165, 417. lacus 21, 75. Maotidis ostium 146. Maotis pars Tanaidis 166. Maotidis paludis ambitus 449. Maotis Cimmeriorum 801. Maotidis Austrinae partes 175. os Maotidis 147. angustissimus tractus 721. fauces ibid. Maotidis ostium Cimmerici Bospori nomen gerens 448. a Maotide ad Oceanum intervallum 718. Maotis per hiemem congelata interdum, pedibus permeabilis 722. Maotidem paludem et Caspium mare in unum conducentes 742, 743. Maotidis paludis faucium glacies 444. e Maotide falsamenta 450.
 Magades 686.
 Magis imperia 35. delata ibid. a Magis sublati Cambyfes 1044. Magorum interfectores ibid. Magis ut Persarum reges utantur 1017. Magi Persarum 1084. Magorum cura circa cineris asservationem et perennem ignem 1040. Magis cuidam Libyæ circumnavigatio data 135, 138.
 Magistri optimarum artium Sidonii 1076.
 Magistri disciplinarum continentissimi apud Persas 1041. circa magistros puerorum cura 1011.
 Magistrorum studium apud Persas, regum filiorum aut Satraparum 1041.
 Magnæ matris ritus 684.
 Magnesia 626, 826, 947. Magnesia ad Maeandrum 912. Magnesia pro pane Themistocli data ibid. Magnesiæ circuitus 642. Magnesia tremoribus terræ dejecta 838. Magnesia 891. sub Sipylo, ibid. libera ibid. terræ motibus læsa ibid. Magnesia, Æolica u. 926. ad Maeandrum cognomento ibid. Magnesiæ Æolenses 928. Magnetes 623. Magnetes viri illustres 928. Magnetes, Magnetis 640. et f. Magnetum mala 928. Magnetum prospera fortuna ibid. Magnetes, Delphorum posteritas ibid. Magnetes, a Treribus funditus deleti ibid. ante Magnetis insulæ 633. Magnetes ad Maeandrum 834. Magneticum mare 626. Magnetis 479.
 Magni populi 1031. eorum vivendi honesta ratio ibid.
 Magnopolis 804. quæ Eupatoria ibid. Magnopolis regio ibid.
 Magnus qui Pompeius 1081.
 Magnorum prætermissio non esse debet, exiguum, levior 412.
 Magnitudinum et figurarum mensuram aliquam esse 126.
 Magodi 928.
 Magosa regia 993.
 Mala Hesperidum 201.
 Malaca urbs 212. eadem cum Maenaca ibid.
 Malaus, Agamemnoniæ stirpis 842.
 Malæoti Pelasgi regia 320.
 Malea 15, 129, 885. pr. ibid. et f.
 Maleæ 527. circum Maleas omnia navigatio 548. a Maleis ad Herculis columnas spatium 37. a Maleis ad Istrum intervallum 564. super Maleas mare difficile 548.
 Malia, vide Malea.
 Maliacus finis 480, 617.
 Maliacum bellum 651.
 Malienfes 42, 484.
 Malii 1061.
 Mali navium male fabricati 984.
 Malli, ubi habitent 997. apud Mallos Alexandri vulnus, periculum ibid. Mallus 781, 962. plura ibid. et seq.
 Mali esus aut cameli medullæ spongi in thalamos

INDEX STRABONIS.

- thalamos venientis, nihil aliud eo die 1041.
- Malum es civitati necessarium, Euthydemii dictum 943.
- Malis alienis cur gaudentes non sint 91.
- Malothas pagus 1110.
- Mamaus fluvius qui Amathus 499, 500.
- Mamertini, gens Campana 386. Mamertinorum apud Metenios incrementum ibid.
- Mammæ dextræ adustio apud Amazonas 735.
- Mancipiorum lucrosa exportatio 955. Romæ multitudo quando ibid.
- de Mandane Brachmane 1015. præceptis optimis ibid.
- Mandanis ad Alexandri minas prudens responsum 1018. laudes ab Alexandro ibid.
- Mandubii Avernis finitimi 265.
- Manes Paphlag. vox 800. Manes nomen servo qui ex Phrygia 439.
- Manes qui et Boagrius 618.
- Manium geniorum placatio 351.
- Manuetæ vitæ homines 1104, 1117.
- Mantiana palus 768.
- Mantilia e lapidis genere 650. eorum purgatio per ignem, ut aliorum per lotionem ibid.
- Mantina Arcadiæ 490. ex quinque pagis composita ibid.
- Mantina Arcadiæ 874.
- Mantineæ per Epaminondam nobilitata 563.
- Mantua urbs 300.
- Mantus Teiresiæ filia 921.
- Manum artificii qui ademerit, morte luit pœnas, apud Indos 1008.
- de Manus truncatione ultra pœnam talionis, apud Indos ibid.
- M&A 529.
- Marai populi 1031.
- Maranithæ 1103.
- Marathesi permutatio 916.
- Marathon urbs 555, 579, 613. ad Marathonem pugna 575. ad Marathonem Eurysthei expeditio contra Herculis filios et Jolaum 547.
- Marathonia tetrapolis 650.
- Marathus antiqua Phœnicum urbs 1071.
- Marcellus Octaviæ F. 962.
- Marcelli opus Corduba 185. Marci Marcelli tributorum exactio e Celtiberia 223.
- Marcia Catonis uxor elocata roganti Hortensio 749.
- Marcina a Tyrrhenis condita 361. ejus situs ibid.
- Marcomanni 420.
- M. Antonius 664. vide Antonius.
- M. Aquilius Consul 926.
- Mardi 739. prædones 762.
- Mardonii clades ubi 598.
- Mare intra columnas 717.
- de Mari Atlantico 8. mare congelatum 93. de mari Oceano 7. et seq. e mari fons aqua abundans 1071. de mari interno 161. et f. ejus insulis 161. et f. mare internum 9, 55, 79. mare externum esse continuum 82. maris diurnis circuitus, mensstruus 237. et seq. maris purgatio 78. mare a pelago Siculo allabens 486. maris imperium apud Rhodios 933. maris reciprocatio 206. mare ad Lunam certo modo affectum 237. maris cavitates 188. et f. maris incrementa 189. mare, terra per Nilum aggesta in continentem versum 778. de maris æstuatione 80. et f. mare angustum inter Sestum et Abydum 164. ut mare extollatur et subsidat, unde 79. maris exufflationes 71. maris collatio cum fluviis inepta 76. maris curvitas navigantibus occurrit 18. de maris interni ad externum adjunctione 182. de maris fluxu apud Byzantium 75. a mari procul distitis in locis conspecta 72. in mari observationes 78. maris annuæ vices 238.
- Maria intentata 69, 70. de mari circa Casium et Pelusium montem 86. de maris elevatione 82, 83. et f. de maris externi solo atque profunditate 74. maria profundissima 72. in mare aggerum congregationes 432. maris æstus ubi finitur 199. de maris curvitate 18. de maris effusionibus 189. maris defluxus ubi damnosus 189. maris affluxus et refluxus simile quippiam habent inspirationis et expirationis 237. mare fervens et flammis micans 85, 87. de mari apud Columnas 166. de maris monstruosa altitudine inter Hieram et Eponymum 400. plura ibid. et f. de maris recessu et accessu 238. maria cavernis in imo latentibus coeuntia 459. mare ut magistrum malorum fugere debere quibus bene constituta Reipubl. forma sit cordi 436. mare a Dario junctum ibid. mare ex Ægyptio et Pamphylio compositum 970. de maris inflexu ad columnas Herculis 75. mare Pylium 506.
- Mare, vide fretum.
- Mareia lacus 1133, 1139.
- Mareotis 1120, 1125. ei proxima 1143. in eam exeuntes fossæ 1139. Mareoticum vinum 1134.
- Margalæ 597.
- Margaritarum regio ferax 1017.
- Margafa prope Pyramum 963.
- Margiana 751. regio 108. Margianæ temperies et felicitas 107. et f. Margianorum natio 744.
- Margus amnis 751.
- Mariandyni 501, 785, 966.
- Mariandynorum servitus, venditio 785.
- Mariandynus Paphlagoniæ dominus 785.
- Bebricum regionis occupator ibid.
- Marisus fluvius per Getas in Danubium labens 439.
- de Maritimis lateribus 115.
- Marius junior ubi obfessus 341.
- Marii nova fossa contra obturationem Rhodani ostiorum 253.
- Marmaridæ 1133, 1166, 1184.
- Marinarium 650.
- Marmolite 811.
- Marmolites ibid.
- Marmor Hymettium pulcherrimum 580.
- Pentelicum ibid. de marmore Pario 317.
- marmoris sectura 924. marmoris varii columnæ unico ex lapide 634.
- Maroboduvi regia 420. in eum Augusti beneficia ibid.
- Maronea u. 482.
- Mars solus ex diis cultus Persis 1030.
- de Marte tradita 861. et seq. Marti capri immolatio, captivorum, equorum 209.
- Martis templum a Q. Fabio Maximo extructum 257. Martii campi Romæ elegantia 337.
- Marsi 309, 346, 419.
- Marsicum bellum 346.
- Marsyabæ Rhamanitarum urbs 1109.
- de Marsya fl. 801, 835.
- Marsyæ fl. ortus 836. Marsyas in Mæandrum influens 801. Marsyas 884.
- Marsyas regio 1070, 1074. Marsyæ arx 1073.
- Marsyas tibiæ inventor 685.
- Martus, aliis Bargus 460.
- Marti ex asino sacrificium 1029, 1030.
- Martyana Parthorum castellum validissimum 750.
- Marucini populi 347.
- Maruvium urbs ibid.
- Marium et foeminarum procreatio præstita a medicis per medicamenta 1012.
- Masæsylii 171.
- Mases 546.
- Masiani 993.
- Masiniæ 1172. Masiniæ virtus, amicitia cum Romanis 1177.
- Masius mons 766, 1060. Armeniæ mons 737.
- Massabatica Elymaeorum provincia 1057.
- Masselibyæ 1172. Masselibyum confinium ibid.
- Massæsylii 1170. Nomadum seu Numidarum nomen adepti 1177. Massæsyliorum regio 1170, 1172. plura ibid.
- Massæsylii Libophœnicum 1179.
- Massagetæ 744. Massagetæ 740. Cyri contra eos bellum ibid. Massagetarum virtus bello contra Cyrum 746. de iis, et regione eorum, victus ratione, mortis genere, armatura ibid. alia 746.
- Massilia 136. urbs illustris 168. Massiliæ descriptio 245. parallelus 154. a Massilia ad Columnas stadia 145. Massiliæ et Byzantii parallelus 95. circa Massiliam barbari vix repressi 247. Massiliæ studium circa architectos, et alia 934. inter Massiliam et Rhodani ostia de campo quodam quæ narrentur 251. ad Massiliam Creontiadæ appulsus 363, 364. de Massiliensium republ. 246. solo ibid. Massiliensium fortitudo 246. munitiones, alia ibid. Massiliensium ornamenta 831. Massilienses Numidæ 171. Massiliensium urbes 254. Massilienses parti Pompeianæ adjuncti 247, 248. felicitatis partem amittunt ibid. antiquum eorum studium ibid. machinæ, nauticus apparatus ibid. philosophia. Græcæ literæ, 248. frugalitas, modestia 248. Massiliensium navalia, armamentarium, alia 248. et f. cum Romanis amicitia ibid. Massiliensium opes, vestigal 253. in Massilienses Cæsar et alii Principes ut se gesserint, vindicandis eorum in bello delictis 249. Massiliensium oppida tria 215. Massiliensis navigatio quousque 284.
- Maistaura pagus 931.
- Matris Deum cultus 689. magnæ Matris sacra 687. Matris Iliodromæ templum 638. mæres liberos necantes bello Cantabrico 225. cum matribus concubitus 282. matrum felicitas in prole 1011.
- Mathematica et physica postulata usurpanda 92. a mathematicis viri celebrati 1050. mathematicarum rerum institutor Thales M. 911.
- Matiani 748. Matianæ Mediæ feracitas 742.
- Mattiana, regio Mediæ 108.
- Mattieni 72.
- Matrimonia more Græcorum contracta 210.
- Matrinus fluvius 345.
- Mauri qui Maurusii 1167. Indi qui cum Hercule eo descenderint 1171. Maurorum regio 1170. incerta sedes ibid.
- Mauritanæ reges 1169, 1171. feracitas 1168. et f.
- de Mauritanæ extremis 201, 1173.
- Maurusia 3. Maurusii 171, 1167.
- Mausolus 878.
- Mausoli spectaculum 939. de septem mundi spectaculis admirandis unum ibid.
- Mausoleum monumentorum Romæ præclarissimum 337.
- Maximi Æmiliani cum Avernis pugna 265. contra Domitium Aenobarbum Arvernorum pugna ibid.
- Mazaca metropolis 780. Eusebia cognominata ibid. Mazaca Cappadociæ primaria, v. 948. Mazacæ situs incommodus 781. regum sedes ibid.
- Mazaceni 781. apud eos Charondæ leges 782. in Mazacenos Tigranis asperitas ibid.
- Mazæi 454.
- Meatum obturationes 589.
- Mecone quæ Sicyon 555.
- Medama urbs Locrorum 369.
- Medama fons ibid.
- Medea venefica 31, 65. Medea fratris Absyrti eam persequentis, interfecitrix 455.
- Medæ nomen quod Mediæ 764, 765. facies velata cum ante Jasonem præderet ibid. Medæ fabula 31. Medæ studium visendæ Circes 317. Medæ dominiuin 764. ad Medeam insequendam missi Colchi 304.
- Medeon Phocidis urbs 596.
- Medeon Bæoticus ibid.
- de Media regione 757, 759. Mediæ

INDEX STRABONIS.

- Mediæ situs 759. intra Taurum. Media ferax, sterilis 765. victus ubi sterilis ibid. sublimis et frigida 765. Mediæ versus Ortum definitio 762. versus Septentrionem, Meridiem ibid. Media vitibus abundans 1010. Media Atropatena 766. Mediæ æqualis fere longitudo et latitudo 764. Mediam Orientalia attingentia 765. de Media majore 762. Media Atropatia 760. Media a Persis occupata 764. Media in duas diuisa partes 760. frigida ibid. Mediæ a Babylonia distinctio ibid. Mediæ potentia, tributa Persis soluta 764. magnæ Mediæ in totam Asiam imperium 762. Media porta 764. Media vestis a Medea excogitata 764. de Medis 40, 169, 764. Medi Parthis parentes 1057. Medi Thraciæ gens 457. Medi Theſſalis cognati 771. in Medos Perſarum imperium 1044. Medorum a Theſſalis aſſumpta 771. Medorum euerſio 1046. Medorum veſtitus 764. de Medorum priſcis rebus fidem magnam non euerunt ſcriptores 740. Medis et Armeniis communes mores 764. de Medis, Armeniis, Babyloniis 1057. Medorum imperium Homero ignotum 1043. Medi a Cyro et Perſis ſuperati 1031. a Medis ſumpta a Perſis 764. et ſeq. Medorum regia 760. rex Cyaxares 1036. de Medis quibuſdam 461. Medici montes 110. Medico ſucco nomen unde 763. Medus regni Mediæ ſucceſſor 765. Medicis delatus honos 1012. medicorum a civitatibus conductio 248. medicorum ex oryza et farina victus 1012. Medicamenta maleficii non expertia 606. medicamentum ſeſami ſimile in Phocide naſcens contra veratrum 607. præter Medicinam ubi nulla ars exquiſite addiſcitur 998. medicinam plurimum per cibos perfici, non per medicamenta 1012. medicinæ Herophileæ ſchola 839. Medimni venditio ducentis denariis 358. Mediolanum urbs Santonum 263. Mediolanum metropolis Inſubrium, pagus olim, nunc urbs præclara 300. Mediomatrices 269. Medius Lariſſæus ſcr. caſtra Alexandri ſectus 770. Medoacus portus, flumen 301. Medoaci 304. Romanorum hoſtes ibid. Medobithyni 427. Medon amnis 512. Medulla cameli cibus ſponſi in thalamum venientis, nihil aliud eo die 1041. aut mali eſus ibid. Medulli cacuminibus inſidentes 285. ubi poſiti 286. Meduſæ fabula 550. Megabari 1159. Æthiopes 1102. Æthiopum ſubditi 1116. Megabatus classiſ Perſicæ præſectus 586. Megalagyrus 886. Megalobyzi ſacerdotes 919. Megalopolis 807. Megalopolis, ſolitudo facta 563. Megalopolis urbium Arcadiæ maxima 558. Achæis ſe adiungit ibid. Megalopolis Arcadiæ urbs 522, 1049. Megalopolis quæ Phazemonitis 808. Megalopolitis 498. Megara urbs, conditor 385, 570. Megara pars Atticæ 572. Megara 1069. Megarenſes 484. Achæis adjeſti 558. Siculi 394. Chalcedonis conditores 464. Cæci cur appellati ibid. de Megarenſium urbe 570. regione ibid. Megarenſium reſpubl. 466. Megarica occupata 570. Megarica loca 572. Megaricam ab Attica dirimentes montes ibid. Megarici montes 589. Megarici Philoſophi 570. Megaris Atticæ pars 570. Megaris Niſo forte oblata 570. Megaridis occidui fines 488. Megasthenes legatus ad Androcottum 105. Megasthenes Chalcidenſis 349. Megasthenes ſcriptor 103, 105, 978, 982. mendax 103, 105. Megasthenis reprehensio 111. Meges 669. Megeti ſubjectæ inſulæ 665. Megetis thorax 492. Megetis galea 636. Megillus ſcr. 986. Meinaea 1092. Mel a foliis deſluens 108, 742. Mel Atticæ præſtantiffimum quod in ſecturis argentariis 581. acapniſton dictum ibid. inſani mellis potu Pompeii tres cohortes deletæ 795. mel Hymettium 580. Atticum ibid. mel ex arundine ſine apibus 988. mel amarum ubi 728. mel egregium et Attico certans 715. Calymnium ibid. mel ex palma 1054. mel ex flore expreſſum 1102. Melæna inſula, urbs 456. Corcyra dicta ibid. Melæna prom. 924. Melamphylus quæ Sâmus Ionica 667, 913. de Melampo fabula 504. Melan ſinus 41, 164. e Melancræna fundæ 231. Melanæis quæ Eretria 653. Melania, locus 956. Melanos prom. 833. Melanthus Codri pater 907. rex Meſſeniorum 519, 570. de Xantho, ejus victoria ibid. Melanthii ſcopuli 913. Melas fluvius 482, 603, 621, 781, 953. Melæ fl. fauces obſtructæ 781. Melas fluvius magnus 559. Melas ſinus 41, 129, 482. Meldæ 271. Meleagri vallum 1067. contra Meleagrum et Ceneum bellum 679. Meleager vir illuſtris 1079. de Meleagridibus inſulis fabula 303. Meleagrides aves 1094. Meles fl. 801, 925. Melia ex Apolline Teneri vatis mater 559. Meliboëa 365. Meliboëæ ſitus 642. Meligunis qui Lipara 398. Melii puberes omnes ab Athenienſibus inſecti 707. Melilotus arbor 1173. Melita quæ Samothrace 688. Melitæ inſulæ ſitus 1178. Melitæa 629. Melitæenſes 626. Melitæi catelli 400. Melite 98, 400. Melite lacus 670. Melitena 758, 766, 776. Melitena ſub Cataonia 775. Commagenæ ſimilis 776. Melitene urbes non habet ſed caſtella 779. Mellaria 183. Melon Sicambrorum dux 422. Melos inſula 707. Meletii ibid. Melpis fluvius magnus 339. Melfus fluvius 229. Memnon Tithoni F. 847. Memnon Rhodius 877. Memnon Iſmandes 1152. Memnonis regia ibid. Memnonis ſepulchrum 847, 1031. Memnon dithyrambus Deliacorum 1031. Memnonis pagus 847. Memnonis Ciſſia 1031. Memnonia opera, labyrinthus 1152. Memnonium 1156. Memnonium arx 1031. Suſorum ibid. Memoriter ubi omnia adminiſtrantur 1007. in Memphi templa a Cambyſe deleta 689. Memphis Ægyptiorum regia 1144. ad Memphim a Schedia pagi 1138. Memphi Veneris fanum 1145. Memphim legatio Mileſiorum 1153. a Memphi uſque in Thebaidem intervallum 1140. Memphim deportatus ab aquila calceus 1146. apud Memphim pyramides 1144. Memphitarum Apis 1142. Menæi 1103. de Menalippe, fabula 381. Menander 429, 660. Menandri dictum 914. Menander Comicus Epicuro æqualis 915. Menandri verſus 710. Menandri res geſtæ 752. Menapii 270. Mende u. 480. Mendes ubi Pan colitur 1137. Mendefii hirci cultores 1151. Mendefia præfectura 1138. Mendefium oſtium 1136, 1138. Mene urbs 462. conditor urbis ibid. Mennæus Ptolemæi pater 1070. Menebria, quæ poſt Meſembria 462. Menecles vir clarus, Alabandenſis 945. Menecles, vide Eucles. Menecrates Elaita 827. Menecratis Elaitæ opinio 797. Menecrates de Hellesponti circuitione quid ibid. Menedemus Eretrienſis, philoſophus 570. a Menedemo ſchola inſtituta 654. Menelaus 3, 56. Menelai peregrinatio 65. et ſ. moræ in peregrinatione 55, 57. Menelai regia 54. peregrinationes de quibus controverſia, et alia 54. Mene-laum ſecuti captivi 1147. Menelaus ad quæ loca pervenerit 57. Menelai de ſuis peregrinationibus inflata jactantia 13, 44. Menelai gubernator 1136. Menelaus ab Antenore hoſpitio exceptus 874. Menelai et Helenæ hoſpitiū 58. Menelaus portus 57, 1183. urbs 1139. Menestheus Eleæ conditor 892. Athenienſium dux ad Ilium ibid. Menestheum ſecuti Athenienſes 375. Menesthei oraculum 184. Menesthei portus ibid. Menesthius Spercheii ex Achillis ſorore filius 628. Meninx inſula 162, 213, 1178. de Meninge Lotophagorum 37. Menippus, vir illuſtris, ſeria jocoſe tractans 1080. Menippus rhetor, Cathocas dictus 944. Xenocli comparatus a Cicerone et magni factus ibid. Menodorus vir clarus 929. ejus mors ibid. Menodotes Pergamenus, vir illuſtris 896. Mithridatis F. ibid. omne quod mentem corrigit, Deis vicinum 682. Menætiſ Patrocli pater 617. Menſa cum poculis in Cyri ſepulcro 1035. Menſam ubi comediffet, ſubſiſtere, oraculum Æneæ datum 874. Menſis fanum 804, 839. in veneratione ibid. Pharnacis dictum 804. Menſuræ Pheidonæ 519. Menſuram definiri commodam apud intractabiles homines difficile eſt 1062. Mentæ ſubditi 670. Mentha hortenſis 500. Mentor 497. Meones 967. Meones qui et Mæones 827, 897. Meones qui Lydi 890. Meonia, dicta Aſia 899. Mercator appelle navim, expone, omnia illico vendideris, proverbium 954. mercatores ſumptibus exhausti ex Veneri ſacrarum meretricum concubitu 807. tanta mercatorum multitudine inſtructa via ut nihil ab exercitu differat 1108. propter Mercaturas inventa a Phœnicibus arithmetica 1118. Mercibus merces permutantes populi 434. Mercium excipiendarum ratio 1104, 1105. ne Mercurio quidem dicenti credere 143. Mercurio tributa ſapientia 1156. Mercurii crebra donaria 499. Mercuriales tumuli viis apponi ſoliti 1158. Meretricis reſponſum mulieri ignavium exprobandi 549. Meretricis ſepultura 1146. de Meretricibus Lydiis 773. Meretrices urbanæ, caſtrenſes, ad quid apud Indos inſpectoribus inſerviant 1005. meretrices ad mille, ſacrorum Veneris Corinthiacæ famulæ 549. Meriaba Sabæorum u. 1105. Meridianum

INDEX STRABONIS.

- Meridianum eundem per ostium Canopium et Cyaneas transire 128. de meridiano qui per Rhodum et Byzantium, per Amisum et Ciliciam ducitur 105.
- Meridionale latus 121. meridionalis plaga 663. meridionalium terminus 92.
- Mermotas fl. 735.
- Mermadalis amnis ibid.
- Meroë 102, 153. regia et præcipua Æthiopum urbs 47, 1162, 1166. insula 1095. ingens 1116. alia ibid.
- Meroës clima 112. de Meroës meridiano 92, et seq. Meroës a faucibus Byzantiis distantia 106.
- Meroës sacerdotum potestas antiquitas, etiam in reges 1163. Meroës parallelus 173. in Meroë cultus 1163.
- Merops rex 49.
- Merops Percosius 846. ejus filii ibid.
- Meropis Theopompi terra 432.
- Merus mons 979.
- Mesembria, ante Menebria 462.
- Mesogis 928.
- Mesola quæ Hira 522.
- de Mesopotamia 116, 170, 765, 769, 1059, et seq.
- Mesopotamiæ figura 114, 116. Mesopotamia circulo clausa 127. Mesopotamia ex quibus conflata 59. Mesopotamia Tigri et Euphrate ambita 125. Mesopotamiæ Satrapia 1064. Mesopotamiæ Nomades 1070. Mesopotamiæ gentes 1046. Mesopotamia vitibus abundans 1010. Mesopotamiæ nomen ab eventu rei 1059.
- Messa urbs 528. Messæorum ditio 533.
- Messala quæ pecuniis redemerit a Salassis 289.
- Messana 365. urbs Siciliæ 383, 385. Messanæ situs, conditor 385. de Messana et Corintho occupandis consilium Demetrii Phalerii 524, 525. Messana Romanorum et Sexti Pompeii receptaculum 386.
- Messanii cur Mamertini dicti, et vinum Messanum, Mamertinum ibid.
- Messapia 406. Messapia quæ et Japygia 401.
- contra Messapios bellum 404.
- Messapius mons 588.
- Messapus ibid.
- Messapia regio ibid.
- Messe pro Messene 528.
- Messeis fons 626.
- Messena Corinthi similis 524.
- Messenæ divisio in quinque partes 524.
- Messena capta 403. Messenæ everfores, instauratores 525. Messene 519. Messenia 487, 533, 534. Messeniæ descriptio, 519, et seq. Messeniæ Asine 520. Messenia Menelao subdita 519. Messeniæ pars 533. ad Messeniam tendentia 502. Messenii 487. Peloponnesiaci 385. de Messeniis Peloponnesiis 370. Messeniorum debellatio 526. oppressio 515. Messeniorum et Pyliorum cognatio 907.
- Messeniorum idem cum Dorienibus jus 524. Messenii virginum Limnæum se conferentium violatores 525. propter Messeniorum defectiones Spartanorum bella ibid. Messeniaceum solum 532, et seq. Messeniaceum bellum 402. Messeniaceus Pylus 493. Messeniaceæ oræ circuitus 526. Messeniaceus sinus 488. Messeniacearum navium statio 521.
- Messenius Eumelus scriptor futulis 60.
- Messes duæ ubi 1174.
- Messoa 528.
- Messogis, Mesogis 913, 914. mons 930.
- Messogitica vina 931.
- Metabi facellum 381. Metabus urbs quæ Metapontium ibid.
- Metagonium 1172. prom. 1170. Metagonii, Numidica gens 233, 234.
- Metalla ferri, argenti 795. æris 974. æris et ferri 652. auri 853. auri et argenti 481, 996. argenti 473. stanni et plumbi 240. pretiosorum lapidum 1155.
- Metalla Archelao effossa 782, 783. metalla Phrygiæ 968. Bermii montis ibid. Lydiae ibid. metalli sectura aperta 533. metalli sectura, ubi quod excinditur, successu temporis restituitur, terra in bitumen vertente 458. de metallorum præstantia in Turditaniam, unde nata 194, 197. metallorum copia 308. metallorum fornacibus imperita, excoctio, recocta 580, 581. metallorum omnis generis in exigua regione copia rara 194. de metallis ad Carthaginem novam 198. eorum reditu apud pop. Rom. ibid. metalla Cemmeni montis et sub ipsam Pyrenem 194. de metallis Atticis Phalerei dictum 196. metallorum ferax regio 194. metalla Iberorum 729. metallorum loca 188. metalli loca 316. metalla Gallorum 194. metallis plena Hispania ibid. cum metallorum tum frugum copiam habere rarum ibid. metalla auraria pleraque ad remp. pertinentia 198. metallum plumbi fossilis peculiare ibid.
- Metalla, vide argenti, auri, ferri, metalla.
- Metallum, emporium 697. navale 699.
- Metapontus 401. de Metaponto fabula 381. Metapontica regio 367. Metapontium 366. urbs 381. plura ibid. et seq.
- Metapontinus ager 366.
- Metaurus fluvius 323, 369. ejusdem nominis statio navium ibid. ad Metaurum specus 397.
- Metellus cognomento Balearicus 230.
- Methana 543. ejusdem nominis peninsula ibid.
- Methona 87. Methone 479. quæ Pedasus Homero 521, 633. alia Thracica a Philippo everfa ibid. alia Peloponnesiaca ibid.
- Methone cognominis Macedonicæ ibid. 487. cujus in obsidione oculus Philippo excisus ibid. plura 544.
- in Methonenfes imprecatio 544.
- Methymna 887. Arionis patria ibid. Lesbiorum u. 885, et seq. viri in ea clari, alia ibid. Methymnæa, Methymnæus ager 886. Methymnæi Aristæ solum tenentes 852. Methymnæus campus 618.
- Metrodorus Epicuri focus 851.
- Metrodorus Scepsius 735.
- Metrodorus, vide Hermodorus 920.
- Metrodorus, e philosopho in civilem mutatus hominem 876. honos ei habitus apud Mithridatem ibid. fortuna, qualis mors ibid.
- de Metropoli Judæorum 1078.
- Metropolis 635.
- Metropolitum regio ibid.
- Metulum urbs 291, 455.
- ad Metus vacuitatem sese assuefaciendi iniqua ratio 424.
- Mevania urbs 324.
- Micas auri deferentia flumina 1010.
- Micipsa 1172, 1175.
- Micyperna 480.
- Micythus Messanæ in Sicilia princeps 364.
- Midaium u. 833.
- Midas Phrygiæ magnæ rex 826.
- Midæ divitiæ unde 969. Midæ domicilia 821. Midas tauri poto sanguine mortuus 90.
- Midas nomen servo qui ex Phrygia 439.
- Midea 541.
- Midea Bæotica ibid. Mideæ absorptio 87.
- Midea a lacu absorpta 600.
- Migrations gentium 90. unde contingant 440.
- Miletus 942. u. 807. nobilis u. 909.
- de Mileto, Milesiis 910, 911.
- Miletus a Neleo condita 907, 910. ejus portus quatuor ibid. unus etiam clausi sufficiens ibid. Mileti constructio 828. Mileti constructio ab initio 910. Mileti infortunium 911. exclusio Alexandro ibid. Miletus ubi S. Pompeius obiit 187.
- Miletus sub Caribus 907. Miletus Cretensis 910. e Mileto coloni 877. de Mileto a Darjo capta, fabula 911. e Mileto viro memorabiles ibid. a Milesiis occupata 928. Milesii Priapi urbis conditores 848. Milesiorum coloniae 462, 850. Memphim legati 1153. Milesiorum templum, quantum et quale 910. imperfectum ibid. murus 1136, 1137. Milesiorum territorium 466. Milesiorum ora maritima 931. a Milesiis occupata 927. Milesii Borysthenis conditores 442. Milesii Parii conditores 849.
- Miletopolis 969. Miletopolitis palus 830.
- Milii feracitas 308.
- Milites emeriti in Pella nutriti 1069.
- Milites certis locis ab rege constituti apud Indos, quibus victus præbetur etiam otiosis 1005. ad quid ibid. milites sumptibus exhausti apud meretrices Veneri sacras 807. milites Alexandri totum diem per aquam iter facientes usque ad umbilicum demersi 952. militum Alexandri ærumnæ in Gedrosia, incommoda, mors 1023. militum super tabulas pictas ludentium talis, in Corinthi excidio contemptus 552.
- Millepagi 810.
- per Milliaria distinctio Ignatiæ viæ 467. milliarium supputatio ibid.
- Milonis robur 378. de vitæ exitu quæ narrentur ibid. Milo celeberrimus athleta ibid. Pythagoræ discipulus ibid.
- Miltiadis virtus in Persas 1084. non expectatis Spartanis ibid.
- Milyæ 801, 966. qui Solymi 828.
- Milyas 824.
- Milyas 952. cur diruta ibid.
- Milyas regio 904.
- Milytus 699.
- Mimallones 682.
- Mimas m. 924.
- Mimnermus scriptor 67. in Nannone 908, 909.
- Mimnermus tibicen et elegiæ scriptor 921.
- Mincius fluvius 293.
- Mindia vicus 941. Mindyadis Dianæ t. ibid.
- Minerva a Jove parta 936. Minerva sub Mentoris forma 497. Minerva Sciras 571. Minerva Ithoma 635. Scilluntia 500. de Minervæ antistita barbam proferente, et quando 878. Minervæ cum Plutone dedicatio 598. Minervæ in arce Parthenon 573. Minerva Alalcomenea 600. ubi nata ibid. Minerva eburnea Phidiæ opus 574. de Minervæ simulacro oculos avertente ad Cassandræ violationem, fabula 380. aliæ de Minerva Iliaca fabulæ ibid. et seq. Minervæ opera Gratiis et Musis adscripta 58. Minervæ promontorium 348, 355. fanum ab Ulyssæ ibi conditum ibid. Minervæ Poliadis antistita 572. Minervæ ad Nestorem præceptum 502, et seq. Minervæ nativitas picta 499. Minervæ in Græcos odium unde 865. de Minervæ simulacro stante, sedente ibid. Minervæ ædes 953. Minervæ ara sacra 331. cultus 1137. Minervæ Glaucopidis fano clypei poetæ Alcæi suspensio 864. de Minervæ Iliacæ simulacro 380. Minervæ Cyrestidis t. 1067. Minervæ Lindiæ t. 937. Minervæ Itoniæ t. 631. Minervæ Ioniæ fanum 597. aliud, ibid. Minervæ Nedusiæ fanum 523, 711. Minervæ Alææ templum 563. Minervæ templum 34, 200, 213, 405, 410, 574, 1057.
- Minium Sinopica terra non deterius 191. minio similis humor ex radice incisa prodiens 239. minium Cappadocium 782. Sinopense ibid. minii venæ 1029.
- Minio aqua plena in mare exiens 1106.
- Minus fluvius qui et Bœnis 206. plura ibid. ante Minii ostia insula 207.
- Minoa 692. Minoa Megarica 534. Minoa castellum ibid. Minoa promontorium 568. navale ibid.
- de Minoë 201. ejus legibus, imperio 694, 695. per novennium in Jovis antrum descensu 1084. Minois regia 693. cum Minoë

INDEX STRABONIS.

- Minoë in Siciliam navigatores 402. ejus obitus ibid. Minos et Rhadamanthys fratres 828. Minois amore capta Nisi filia 542. de Minoë in ejus odium dicta 695, et f. Minos ubi per insidias occisus 394. Minoi parentes Cares 945. Minois classis in Siciliam profecta 407. Minos Rhadamanthys æmulator 694. Minois imitator Lycurgus 1084. Minois in mare imperium 70. a Minoë urbes tres frequentatæ 699. Minois cætus qui dicerentur 785. eorum feruitus ibid.
- Minotauri fabula 695.
- Mintha 500. Ditis pellex ibid. a Proserpina, decepta, &c. ibid.
- Minthe mons ibid.
- Minterius qui ante Minyeius 504.
- Minturna urbs maritima 333.
- Minturnarum descriptio ibid.
- Minyæ 490, 504, 601.
- Minyæ qui Orchomeni 583. qui Argonautæ 601.
- Minyæi 504. Minyeius qui post Minterius 505.
- Minyeius Orchomenus 601.
- Minyium 492.
- Minyius fluvius qui et Anigrus 503.
- Misenus 347. Miseni nomen unde 353. Misenus de fociis Ulyssis 39, 353. Misenus prom. 88, 350, 356.
- e Mithracinis Persæ quot pullorum millia mitti solita 770.
- de Mithridate Eupatore 21, 696, et f. rebus afflictis ibid. Mithridatis Eupatoris debellatio 448. Mithridatis Eupatoris potentia 728, 802. Mithridatis Eupatoris adversus barbaros et Romanos parata bella 446. Mithridates cognomento Eupator quæ loca nota rediderit 21. Mithridatis Eupatoris defectio a Romanis 415. Mithridatis Eupatoris regiones 728. eversio ibid. Mithridatis Eupatoris in Dorylaum beneficentia 805. Mithridates Eupator Ponti rex 784. a Pompeio dejectus ibid. Mithridatis Eupatoris oppressio 790. Mithridatis et Syllæ congressus 858. pacis conditiones ibid. Mithridatis cum Sylla conditiones 856. in patriam reditus ibid. Mithridatis legatus quo loco in glacie superarat equestri prælio: eo deinde soluta glacie per æstatem, navali superat eisdem 444. Mithridatis copiarum debellatæ, et ubi 601. contra Mithridatis legatos exstructæ acies 450. Mithridatis incrementa 802. de Mithridatis Eupatoris ducibus 810. a Mithridate Eupatore oppugnatio Laodiceæ 837. Mithridatis ditio 784, 789. Mithridatis duces Corinthum vastant 709. Mithridatis egestio 745. Mithridatis fuga ex avita ditione in Bosporum 725. Mithridatis ingruente Pompeio fuga 802. contra Mithridatem Cyzicenorum virtus 832. Mithridatis castella, gazophylacia, fuga 802. Mithridatis regia, et alia 804. Mithridatis ubi pretiosissima ibid. nunc in Capitolio ibid. Mithridatis Eupatoris filius simulatus 1130. Mithridates regis catamitus 896. D. Cæsari amicus ibid. quo honoris provectus ibid. a Lysandro eversus ibid. Mithridates Bythiniam, Asiam totam usque ad Cariam et Lyciam subjugat 810. Mithridates Euergetæ 696. Mithridatis Euergetæ mors dolosa ibid. successores, uxor, liberi ibid. Mithridatis rerum conscriptores 726. Mithridates Cistis 810. Mithridates Pergamenus 728. templi Leucotheæ compilator ibid. Mithridates Pergamenus vir illustris 896. et filius Menodotes ibid.
- Mithridaticum bellum 929. Mithridaticum bellum 832. peditum cl. millia ibid. cccc. naves regis ibid. Mithridaticum Bogodiatore datum 820.
- Mithropastes 1090.
- Mitrarum gestatio Bacchica 1010.
- Mitris faciem velati pugnantes 209.
- in Mityleneis in fame decretum Atheniensium 887. rescissum ibid. Mitylenæorum littus 871.
- Mnasalcæ poetæ patria 598.
- Mnasyrum pagus 937.
- Mnevis bos 1143. ejus cultus 1139, 1143.
- Moages tyrannus 904. a Murena dejectus ibid.
- Moaphernes patris Strabonis patruus 728.
- Moaphernes Strabonis matris patruus 805.
- Moasas 1087.
- Modra in Phrygia 787.
- Mœnia Semiramidis 1047.
- Mœnia lignea et perforata, ut per foramina sagittetur 999. mœnia, vide murus.
- Mœridis lacus 1120. admirabilis 1147, 1149.
- Molæ ex argento ductæ ubi repertæ 261. molestia labori inimica 1015. molestiæ a labore differentia ibid. molestiam et voluptatem animo eximens, optima doctrina ibid.
- Mollis cognomen Apollonii 937.
- Mollitiem quid pariat hominibus 939.
- Molo, vir clarus 932. Rhodius 945.
- Molochath flumen 1169, 1172.
- Molon cognomen Apollonii 938. sero Molon ibid. Molonis oratio adversus Caunios 932.
- Molossi 465, 472. Molossi nobilissima gens 469, et seq. Molossi sub Æacidis 857.
- Molossorum urbes eversæ 467.
- Molycria urbs 671. Molycria 619, 657.
- Molycrium Rium 488.
- Momemphis, Momemphitæ Veneris cultores 1139.
- Monarchia, quæ et regnum dicitur 16.
- Monarite vinum cum Græcis certans 776.
- Moneta inter se non utentes populi 456.
- Monetium, Monettium urbs 291, 455.
- Monilia ferrea collo mulierum appensa 225. alia ibid.
- Monomachia Pyræchma et Degmeni Epeii 517.
- a Monæco portu ad Etruriam littus 283.
- Monæci portus 282.
- Mons sacer 431. mons Elephas 1100.
- mons Soraetes 321. Casius 1081. mons argenteus dictus 198. mons arenarum aggeribus similis 1081.
- de montibus ad Taurum 128.
- Montes Græciæ 293. unius diei conscensus ibid. a montibus inundationes 1053.
- de montium fissuris 778. montes duo alter arsenici, alter salis 1029. montium Idæorum extremitates magnæ Matri consecratæ 690. e montibus quibusdam delapsus ratio 737.
- de montana vagatione 691. montanorum pars ad Italiam vergens 286. montanarum planitierum incolæ 424. Helvetii et Vindelici ibid.
- de monstrosis quibusdam hominibus 1009, 1010.
- Monumenta Romæ illustrium cur in Martio campo 337. monumenti inscriptio 1020, 1036. monumenti Cyri inscriptio 1036. Darii ibid. monumentum cadaveris expers 507.
- Mopsuestia u. 964.
- Mopsus, Mopsium 642.
- Mopsi plures ibid. Mopsopia ibid.
- de Mopso Mantus F. et Calchante fabula 921. et seq. Mopsus Apollinis F. et Mantus 963. de eo fabulæ ibid. de Mopso et Amphilocho ibid. Mopsopia, Mopsopus 576.
- Morbus corporis apud quos turpis censetur 1016. morborum curationes ex somniis præscriptæ 930. morborum curationes ubi dedicatæ 941. circa quas se exercuit Hippocrates ibid. morbi aut nulli aut rari apud quos 1004. morbi multi ubi multi medici 374. morbo confecti canibus ubi projiciantur 753. e morbo decedentes, tanquam impii abjecti, et feris traditi 747. morbos om-
- nis generis pecudum sanans rivus 471. de morbis quibus quisque liberatus tabellæ dedicatitæ 543. morbis detenti in compitis expositi 1058. morbus e natium dolore 916. morborum curationes ex sacerdotum somniis præscriptæ 930. morbi aquis depulsi 516.
- Morbosam urbem absit ut dicam in qua mortui etiam ambulant, facietum Stratonici dictum de pallentibus Caunius 932.
- Morena Myfiæ pars 830.
- Morgantium Siciliæ urbs unde sic dicta 371. Morgetes, Morgantium 389.
- Morgetes ab Cænotris pulsi 371.
- pro Morientibus lætitia 757.
- Morimena 776, 779, 782. ejus ager, templum 779.
- Morini 270. Menapiorum contermini 279.
- Moron urbs 204. qua usus Brutus ibid. arx belli ibid.
- Mors regi per sacerdotes imperata 1163.
- Mortem pro amicis oppetere, Hispanici moris 227. ad mortem Brachmanum præparatio 1012. de morte disputatio ibid. Brachmanum sententia ibid. mortis ubi genus optimum sermo confectis cum carnibus ovillis in frustra concidi et devorari 746, 747. morte multantes etiam ob levia facinora 757. alii e contra ibid. de mortem sibi coniciscen- tibus philosophis 1017.
- Mors consilia faciens irrita 1113.
- Mortuum in Delo sepelire aut cremare fas non est 709. mortui ambulantes de pal- lentibus dictum 932. mortuorum, vul- turibus projectio 1013. piscibus 1099. mortuorum lucus Assyriorum, Ægyptio- rum 1059. mortuorum nulla cura apud Albanos 734. circa mortuos fame enectos lxx. annos qui excefferant, ob- servatio Caspiorum 757. circa mortuos cura, neglectus 1163.
- Mortaria e nigro lapide 1146, 1158.
- Morzeos regia 811.
- Mos, vide adfuefactio, consuetudo.
- Mores patrios multæ coloniæ non sequuntur 702. mori seu adfuefactioni quid debeatur 141.
- Moschi de atomis antiquum dogma 1076.
- Moschica regio 728. Moschica tripartita ibid. Moschici montes 90, 719, 759, 795.
- de Mose, ejus doctrina, sacrificiis, commi- grationis comitibus, 1082, 1083.
- Mosynæci 768.
- Mugiles fossiles 250.
- Mugiles Nilum ascendentes 1165.
- Mugilones 420.
- Mulæ ex Heneta 800. muli Reatini 325.
- mulæ Gegenii 284. mulis procreandis equæ nutritæ 299.
- Muliadas amnis 206.
- Mulier nubens cui velit 757. mulieres sa- crificæ per prunas ambulantes illæsis pedibus 750. mulieres sacræ corpore quæstum facientes 807. mulierum vesti- tis candida, capillus curtus 757. de mu- lierum meritoriarum multitudine terræ motibus absorpta cum lenone 837. de mulieribus Lydiis tradita erga amatores 773, et seq. meretricibus omnibus 773. mulierum in parte felicitatis viros alere quam plurimos, ubi 765. calamitatis infra quinque, ibid. mulierum imposturæ circa sacrificia 430. mulieres Samniticæ insulam ostio Ligeris objectam tenentes 277. de earum ceremoniis, ad viros ac- cessu, apud eas more ibid. Bacchico in- stinctu ibid. mulierum et virorum offi- cia contraria aliis ratione apud Belgas distributa 275. mulierum gravidarum occisio, quæ a vatibus dicuntur virilem foetum ferre 290. mulierum judicium 584. absque mulieribus viventes quidam Thracæ 429. Abii ibid. de muliere ad fossionem conductæ, et inter laborandum doloribus partus correpta 226. circa eam gesta ibid. mulierum in viros im- perium

INDEX STRABONIS.

perium incivile 227. mulierum quarundam barbaricæ formæ ornatus 225. mulieres superstitionis auctores 430. viros ad cultus deorum invitantes ibid. de mulieribus Gallorum 243, 244. mulieribus iudicium a legibus nullibi concessum 584. mulieres urina lavantes dentes 225. mulierum Trojanarum facinus 376, 380. mulierum fortitudo, agricultura, cum pepererunt, viros decumbere iubentes et iis ministrantes 226. mulierum Spartanarum legatio ad suos 403. a mulieribus abstinencia 429. mulierum saltatio 210. de mulieribus Babyloniorum, apud Veneris fanum cœrentibus 1058. etiam in mulierum conclavia quibusdam philosophis aditus 1016. cum mulieribus palam coitus 1009. mulierum militia cum rege Indorum ibid. mulieres philosophantes 1016. a Veneris abstinentes ibid. Mulierum armatura 1163. oris labia æneo circulo trajecta ibid. mulierum coitus cum hircis 1137. Mulieres pacis reparatrices 1102. Mulierum et filiorum communio ibid. exceptio ibid. mulieres notis compunctæ ibid. Mulier, *vide* uxor, fœmina. Mulius 492. Multi potus 1102. Multa suas opes imminuentium 1111. L. Mummius Corinthi everfor, 552. Mummius fraus a Lucullo facta pro tabulis Bonæ Fortunæ consecratis 553. Mummius laus factum probantis ibid. Mummius magnanimitatis quam artificiorum studiosior 553. Munda urbs 187. ad Mundam Cæsaris prælium 219. de Mundi gubernatione Brachmanum opinio 1012. mundus globi forma 17, 131, 149. de mundo Druidarum opinio 276. de mundi conditore et administratore 1012. Munychiæ Dianæ t. 916. Munychia tumultus 573. antiquitus qualis ibid. Munitionum fabricæ Semiramidis 1046. de Murenis Turditanæ 193. Murena Mœagetem tyrannide dejecit 904. Murenæ in Augustum infidiæ 956. Muros viris defendere oportet, non viros muris 335. de muro Achæorum 140. murus ad Cinyphum a Carthaginensibus conditus 1179. murus, *vide* mœnia. Mus sub pede simulacri Apollinis Sminthei 870. mures, sminthii 880. mures facri habitus 870. muris aranei cultus 1151. murium multitudo, pestifera lues 226. venatio ibid. de muribus historia, fabulæ 870. de muribus et Teucris tradita 880. Muris statio 1094, 1154. Muris portus 157, 1109. Musæ Deæ 682. de Musarum locis 686. Musis adscripta 682. Musarum fanum 595. Musæus 686. vates 1084. Musagetes Apollo 682. de Musæo collegio 1126. Musica cum Deo conjungit 681. Musica in convivio Nabatæorum 1111. musicæ antiquæ procuratores 686. musicæ impositum philosophiæ nomen 681. morum informatio musicæ tributa ibid. musicam antiquitus exercentes vates 479. musicæ studiosi populi 457. omne quod musicum est, opus Dei esse 682. musici 23. musicorum utilitas ibid. de Musicanæ, et ejus arboribus 988. alia ibid. Musicanæ terra 984, 997. de Musicanis 998. Musicanorum longa vita ibid. apud Musicanos pecularia et laudem merentia 1108. Musmones, dictum genus arietum 319. quæ Mutari nequeunt mutabilibus punctis non esse definienda 134. mutari totas et singulas regionum partes pro imperio potentis 624. mutationes gentium lo-

corumque ut fiant 627. Mutili 1098. Mutina urbs 305, 308. Mycale 9, 901. mons 913. circa Mycalem loca sub Caribus 907. Mycaleffus 589, 596. Mycaleffus pagus Tanagricus 586. Mycalettus, Bœotice ibid. Mychus portus 595, 613. Mycenæ 535. de Mycenis 547. conditor earum Perseus ibid. Mycenæ sedes regni 540. Mycenarum incrementa ibid. Mycenarum everfio 547. Mycenarum transitus in potestatem Pelopidarum et aliorum ibid. Myconus insula 711. sub qua Centauro-rum interfectorum corpora ibid. Mygale Græcorum 1151. Mygdones 427, 830, 1059. Mygdones circa Nisibin 1046. Mygdones in Mesopotamia versus Austrum 766. Mygdonum fines distinctu difficiles 815. Mygdonia Antiochia 1060. Mygdonius campus 797, 848. Mylæ oppidum 383. Mylaffa u. 942. Mylaffa, Mylafa, patria et regia Carum qui cum Hecatomno 942. ejus viri memorabiles ibid. Mylaffenses 942, 943. ubi duo Jovis templa ibid. Mylafforum constructio, de ea dictum 942. Myndus, cum portu 941. Myndus u. 878. Myndius ager 941. Mynes ab Achille interfectus 879. Mynetis ditio 844, 879. Mynetis cædes 844. de Myonneso 922. Myonnesi situs ibid. Myonnesus murum insula 630. Myra u. 951. Myrcinus u. 481. Myriandrus u. 964. Myrina u. 892. Myrina *πολις καὶ θῆμος* 829. Myrinæ nomen 893. Myrinæi 892. Myrina de Amazonibus una 829. Myrlea urbs 814. Apamea dicta ibid. Myrlea Amazonum cognominis 797. Myrleanus ager 830. Myrleatis palus 798. Myrmecium pagus, oppidum 449, 721. Myrmidones sub Achille et Patrolo 628. Myrmidones Æschyli 884. Myrmidones Æginetæ cur dicti 544. Myronis tria opera colossica 913. Myrrha Arabum 1111. Myrrhifera regio 1093. Myrrhinus 579. Myrsilus 886. Myrsilus scriptor 88, 877. Myrsinus 495. Myrtoum mare 163, 469. Myrtuntium mare 670. paludis instar ibid. Myrtuntius quæ Myrsine 495. Mys, Apollonii cognomentum 924. Myscellus 388. Myscellus speculator 377. Myscellus Crotonis conditor 561. Myfi 169, 431, 461, 775, 830, 900, 966. Thracum colonia 785. gens Thracia 10, 818. Myforum habitatio ibid. Myforum fines difficiles distinctu 815, 826, 827. Myforum reliquiæ 846. Myfi, quos Thraces, alii Lydos faciunt 827. plura ibid. et f. a Myfis occupata 817, 901. Myforum rex Telephus 827. de Myfis tradita rebus Trojanis adtiquiora ibid. Myfi trans Istrum 826. Myfi Bithynis versus austrum 819. Myfi circum Tmolus 897. Myfi ad Istrum 10, 800. Myfi circa Olympum 819. qui et Olympii, Hellepontii ibid. Myforum nominis ratio 827. Myforum limes 816. Myforum pietatis ergo abstinencia 428. vivendi ratio ibid. iidem Deum cultores dicti et Capnobatæ ibid. Myfi qui Bithyni 785. de Myfis multa 437. Myfia 15, 816, 817, 969. Nicæa 816. Myfia post Troadem 817. Myfiæ, Lydiæ, Carriæ, Phrygiæ partes inter se concurrentes discerni non posse 901. Myfia circa Adramyttium 881. Myfia Olympica

826. Myfia qua porrecta 833. Myfiæ situs 816. Myfia urbs 516. Myfia combusta 898. Myfiorum Deus 830. Myfis 427, et seq. Myfius Olympus 826. circa eum incolæ ibid. Myfius fl. 884. Myfius Bosporus 818. Myfus, arbor oxya 827. Mystæ 682. Mystis Pornopion 881. Myus sub Caribus 907. Myus de duodecim Ioniæ urbibus 912. Mileto adjuncta ibid. pro obfonio Themistocli data ibid. Myus, a Cydrelo condita 907, 908. a Myusiis occupata 928. Myusiorum ora maritima 931.

N.

(N) literæ abundantio in certis vocibus Græcorum 888. (v) literæ resupinæ jacenti similis Nilus 1116. Nabatæa Arabia 1138. Nabatæa regio populosa 1103. Nabatæa petra ibid. Nabatæi 1091, 1103, 1106. cum Ælio Gallo ibid. Nabatæi, Idumæi 1081. Nabatæorum continentia, circa res suas attentio 1111. Nabatæorum emporium 1108. Nabatæorum metropolis 1106. Nabatæorum procurator 1107. Ælii Galli deceptor ibid. Nabiani 738. Nablum 686. Naburianus 1050. Nacoleia u. 833. Naiades 682. Namnetæ 263. Nantuates 286. primi ad Rhenum habitatores 267. Napæ 618. quæ Lape ibid. Napata 1161. diruta ibid. Naphthæ natura admirabilis 1054. Naphtha agri Susiani ibid. Naphthæ scatebras habens fons 1048. Naphtha nigrum 1055. de naphtha Alexandri super puero experimentum ibid. Napitinus sinus qui et Hipponiatus 366. Nar fluvius 323, 335. de Narbone 143, 145, 162, 261. Narbo urbs illustris 168. Narbonis navale, emporium 258. situs 249. Narbonensis Galliæ figura, descriptio 243. Narbonensis lacus 249. Narbonense mare 261. Narbonensis provincia 262. Narcissi Eretrienfis monumentum 586. de Nardo Indica 989. Naribus carens hominum genus 105. naribus aquam in caput hauriens animal 451. Narnia urbs per quam fuit Nar fluvius 323. Naro 459. amnis 456. Narfis imperium, mors 1044. Narthesis inf. 913. Nasamones Libyca gens 1181, 1183. pro Nascentibus luctus 756. Nasica Dalminium ad quid redegit 456. Nasi mutilatione sumpta supplicia non nece 1080. Naso carentes homines 1009. de naso rhinocerotis, ossæ 1100. e Natalibus hominum vaticinia 1050. non probata ibid. Natandi inscii in morem lignorum supernatantes apud quosdam lacus 397. e Natium dolore morbus 916. Natifon amnis 302. contra Natu maximos in obsidione Ceiorum decretum 710. a Natura hominibus comparata civilitas 1083, 1084. natura quædam quinta præter quatuor elementa 1012. naturæ legem anteposcentes 1015. de naturæ operibus 1148. naturalium causarum indagationis institutor Thales M. 911. Navate

INDEX STRABONIS.

- Navale 866. Navale castellum Firmi Piceni 345. Navale Adriæ ibid. Navale commune Nolæ, Nuceriæ, Acerrarum 354, 355. Navale Emporium 369. Navale Joppes 1082. Navalia igni absumpta et naves 470, 471. navalibus copiis Rhodiorum industria 933. in navalibus Rhodiorum occulta, quæ inspicienti mortem ferebant 934.
- Navarce urbs 741.
- Nauclerorum prodigalitas 549.
- Naucly Codri F. ipurius 908.
- Naucratis urbs, exstructio, situs 1137, 1139, 1146.
- Naucratis 1146.
- Naufragii reliquiæ 136, 139. naufragii Perfici ad Salamina tabularum reliquiæ 578.
- a Naviculariis exhibita principibus spectacula 1157, 1158.
- de Navis reliquiis 136, et f. 139. navium fractarum frustra per hiatus maris ejecta 71. naves equorum nomine appellatæ 136. de navibus Venetorum 271. navium Homericarum recensio Apollodori 965. naves onerariæ maximæ unde 192. naves myriagogæ 203. de navium statione ad Tarraconem 216. navium piratarum statio 331. navium stationes manu constructæ 353. navium decem a Cæsare dedicatio 470. navium statio fodiendo parata 528.
- Navigatio a Gadibus, occultata 240. Phœnicum nequitia in Romanos navis magistrum sequentes ibid.
- ob Navigantium salutem posita petra 1123.
- Navigationes priscorum 69. de navigatione versus Septentrionem a Celtica 107. navigatio in testudinibus 1099. navigationes longinquæ clarorum aliquot virorum 70. navigatio periculosa sub Ptolemæis regibus 157. navigationes utiles 1052. navigationes in amnibus quæ periculosa 188. circa navigationes hominum audacia 1180. in navigationibus Phœnicum præstantia 1076.
- Navigia ex corio confecta 1105. navigia Thalamifera 1134.
- Navigiorum penuria quo intrare prohibitus sit Alexander M. 435. navigia e cupressis hortorum et lucorum 1052. navigia coriacea 210. navigia ab Alexandro constructa 1052. ubi qualia ibid.
- Naulochus Mesembrianorum oppidum 462.
- Naulus mortuis ubi non imponitur 541.
- Navocodrofori ad Columnas processus 978.
- Naupactus urbs 619.
- a Nauplia specus 536. apud Naupliam speluncæ 541. Nauplia navale Argivorum 535.
- Nauplius 535. Nauplius Neptuni filius ibid. Amymones ibid. a Nauplio apud Caphareum strages 535. Naupliensium recessus 541.
- Naupontum Tauriscorum oppidum 453.
- de Naustathmo Iliensium 862.
- Naustathmum 1183.
- Naurus fluvius 633.
- Naxus urbs, conditor 385.
- Naxus insula 711.
- Nazamonæ 171.
- Næthus fluvius 377.
- Neandria 869.
- Neandriæ incolæ 871, 872.
- Neandris 689.
- Neanthes Cyzicenus 64.
- Neapolis 34, 481, 808, 916, 1178. situs 34. Neapolis Cumanorum 353. cur sic dicta ibid. ejus descriptio ibid.
- Neapolis Sciluri castellum 450.
- Neapolis Leptis dicta 1179.
- Neapolis quæ Phazemon 808.
- Neapoli propinqua loca ignita 356.
- a Neapolitanis occupatæ Pithecusæ ibid.
- Nearchus scr. 762, 978, 982, 987, 991, 1003, 1016, 1021, 1023, 1030, 1038, 1089. mendax 104.
- Nearchi in Arabicum sinum classis ærum-næ 1028.
- Nebrissa urbs 189.
- Necrocorinthiis Roma plena 554.
- Necropolis 1128, 1133.
- Necyæ Homericæ Averno applicatæ fabula 350.
- Necyomantici 1084.
- Neda 510. flumen 500, 506.
- Nedo fluvius 522. alius a Neda amne ibid.
- Nedon locus dictus 522.
- Negotiationes Indicæ, Troglodyticæ 1132.
- Negra vicus 1110.
- Neion 662.
- Neleus fl. 655.
- Neleus Nestoris pater 489.
- Nelei contemptus 510.
- Neleo debitum ex Elide 511.
- Neleus et Augeas inimici ibid.
- Neleus Corisci F. Socraticus 875. Theophrasti auditor ibid. ejus bibliothecæ et Aristotelicæ successor 875.
- Nelia 632.
- Nemaufum 244. caput Arecomicorum 258. Nemaufus Narbone inferior et præstantior 258. de ea plura ibid.
- Nemea fluvius 555.
- Nemea Argivorum 547.
- Nemea inter Cleonas et Phliuntem ibid.
- Nemeæ leonis fabula 548.
- de Nemei 848. Nemeis templum 579.
- Nemeis Rhamnus simulacrum 575.
- Nemei templum primus qui posuit 848.
- Nemidiæ Dianæ sacellum 496.
- Nemora urbium loco Britannis 280. quomodo iis utantur ibid.
- Nemossus urbs, Arvernorum caput 264.
- Neocles. Epicuri philosophi pater, ludi magister litterarii 915.
- Neon opp. 636.
- Neoptolemus Achillis F. 633. ubi natus ibid. Neoptolemi mors, sepulchrum 610. Neoptolemi turris 441.
- Neoptolemi Mithridatis legati eodem loco pugna equestris et navalis 444.
- Neoptolemus glossigraphus 851.
- Nepeta oppidum Tyrrheniæ 321.
- Nepheris 1177.
- Neptuni templum 488, 510, 527, 551, 559, 651, 714, 913, 1127.
- Neptuni Heliconii templum 557. submersum ibid. Neptuni Isthmii fanum 536.
- Neptuni templum nudum 599. Neptuni fanum spectatu dignum 712. Neptunia ibid.
- Neptuni asylum 542, et f.
- Neptuni simulacri petitio Ionum ab Heliensibus 558. denegatio, ab Achæis concessio ibid.
- Neptuni Ægei templum 588. Neptuni Asphalii fanum 85. Neptuni Samii templum 499, 501, 502, 503. Neptuni cultus 838. Neptunus Heliconius 916. ejus sacra ibid. Neptuni res bello Trojano ubi 560. Neptuni ærei recti, manu Hippocampum tenentis, periculofum piscatoribus, nautis apparitio 557.
- Neptuni crebra donaria 499. Neptuni equestre certamen 328.
- Neptunius sinus 361.
- Nericos urbs 86.
- Nericum oppidum 662. Nericus Leucadis 86, 659.
- Neriton frondosum 662.
- Neritos mons ibid.
- Nerium promontorium 179, 207.
- Neroassus quæ Nora 779.
- Nervii Germanica gens 269.
- Nervosi montes 396.
- Nesæa Hyrcaniæ pars 742.
- Neson, Theffali filius 643.
- Nesonis Theffalia, palus ibid.
- Nesonis palus 633, 628, 639.
- Nessus portitor 658. Deianiram violare aggressus, ab Hercule occisus ibid.
- Nestor Gerenius 494. unde dictus 522.
- Nestor, Messenius 494, 907. Pylius 493. Nestoris pater 489. Nestoris habitatio 502. Nestoris gloriatio de suis peregrinationibus 13. Nestori parentia loca 490, 507, 508. Nestori attributa 493. Nestoris e Troja reditus 711. Nestor solus de duodecim filiis patri relictus 510. ad Nestorem Minervæ præceptum 502, et f. Nestoris ab Illo navigatio 381. cum Nestore ad Trojam profecti 315.
- Nestor Academicus, Marcelli præceptor 962.
- Nestor Stoicus, Tarsensis 961.
- Nessi sepulchrum 619.
- Nessus fl. 481. Nessi ostium ibid.
- Nesus 468.
- Netium urbs 408.
- Nibarus 766.
- Nicæa, 247, 618, 817. Antigoniam ibid.
- Nicæa urbs 255. castellum 621.
- Nicæa Massiliensium Italiæ adscripta 255.
- Nicææ et Massiliæ parallelus 174.
- Nicæa 816. primaria Bithyniæ urbs 817.
- Nicæa urbs ab Alexandro condita 995.
- Nicæa Antipatri filia 817, 818. Lyfima-chi uxor ibid.
- Nicander de serpentibus scriptor 1164.
- Nicanoris cultus ut herois 1066.
- Nicator ibid. vide Seleucus Nicator.
- Nicatorius m. 1047.
- Nicephorium 1060. Nicephorius lucus 895.
- Nicias in Coos tyrannidem tenens 941.
- Niciæ pagus 1133.
- Nicolaus Damascenus scr. 1019. ab eo tradita ibid.
- Nicomedes Prusæ F. 895. Nicomedis Bithynii copiæ deletæ 810. fuga ibid.
- Nicomedeia, Nicomedia 813.
- Niconia urbs 441.
- de Nicopoli 471, 1135.
- Nicopolis u. 656, 964. Nicopolis extructio 803. templa 1128.
- Nicopolis ab Augusto Cæsare condita 470.
- Nicopolis a Pompeio exstructa 802, 803.
- Nicopolis ad mare 1128.
- Nicostrata Euandri mater, vaticinandi perita 328.
- de Nigredine in utero matris 991.
- Nigretes 1170.
- a Nigretibus excisæ urbes 1168.
- Nigritæ 171.
- Nihil habere, causa non sustinendæ servitutis 436.
- Nilometrium 1157.
- Nilus 77, 95. de Nili natura 53. ascensione ibid. appellatione ibid. de Nilo, ostiis 397, 1116, et f. 1119. Nili ostia, nomen an Homero ignota 43, 44. de Nili fecunditate 989. aquis ibid. Nili donum Ægyptus 778. de Nili incrementis quæstio 991. Nilus literæ (=) resupinæ jacenti similis 1116. Nili ortus ubi propinquus 1168. Nilus Æthiopiæ totam non permeat 1117. Ægyptum quidem solus et totam ibid.
- Nili decursus a Septentrione 1162.
- Nilus quando augetur 1121. a Nilo confusiones 1118. Nili fontes, eo loco profunditas 1159. Nili futura incrementa unde agnoscantur 1157. circa Nilum artificium 1118. de Nili inundationibus et Mœride lacu excipiente 1149. Nili excrecentia 1119. ex ea fertilitas aut inopia ibid. Nili sparsæ insulæ 1159. Nilus supra Delta 1143.
- Nili quatuor millibus stadiorum unico alveo delapsus 1120. Nilum inter et Herculis columnas ora 1166. de Nili piscibus 1164. Nili exundatio 44, 432. in Nilum cur nullus ex marinis piscibus recurrat 1005. quibus exceptis ibid.
- Nili initium repertum a se cur crederet Alexander 991. Nilo ac Tanai continentium divisio 97. Nili coercitio in Ægypto 1051. Nilus post Istrum maximus, et quarto loco 999. Nili fl. magna pars nota 720. Nili fluvius quo cæteris præstet 992. Nilus terminos confundens 1076. Nili effusionibus factæ voragine 1081. Nili incrementorum diversæ

INDEX STRABONIS.

- versæ rationes hominibus ignotæ 1078.
Nili ostia 166.
Nili et Tanais termini 147. Nili antiqua fossa 1108. Nilus quibus imbribus impleatur 135. circa Nilum terra, Nili donum 44, 984. Nilus regio quædam 1100. Nilus cœlitus delapsus 1132.
Ninia urbs 456.
Ninus 772, 1045.
Ninus urbs, metropolis Syriæ 120. ejus everfio 1047.
Ninus Syrus 120. Ninus Nini conditor 1046. Nini opes 1043. Nini regia, extractio urbis 1046.
Nioba Æschyli 839.
Niobe Amphionis uxor 522. Pelopis foror ibid.
Niobe Phryx 826.
Niphates 761, 766. mons 769.
Nisæ 588. Megaridis urbs ibid.
Nisæ Heliconis vicus 589.
Nisæ conditor 569. Nisæ portus 568. Nisæ Megarenfium navale 486, 568. Nisæ Minoi prodita 542. a Nisæ versus Atticam insulæ 571.
Nisæi equi 763. ubi etiam nascantur 769.
Nisibis 1046.
Nisus Pandionis f. 569.
Nisyros Nisyros inf. 713, 938.
Nisyros urbs 714.
Nisyros fragmentum ab insula Coa avulsam 714. fabula de eo ibid.
Nisyriorum insulæ 714.
Nitriobriges 264.
Nitri fodinæ duæ 1139.
Nitrioticus nomos ibid.
in Nive glæbæ coeuntes intus cavæ, aquam utilem continentes 767. de nive in montibus non in campis 984. nivium expertes campi ibid. de nivibus certis locis 984, et seq. e nivibus pericula, et contra eas auxilia 767.
Noarus 460. amnis apud Segestiam 454.
Noega urbs 229.
Nola Campanorum urbs 358. Nolæ navale 355.
Nomades 415, 421, 738, 800, 1095. Nomadum vita 744. victus, potentia 720, 745. Nomadum apparatus contra Darium 853. Nomades vel Scythæ quæ prius gentes dictæ 48. Nomades Mesopotamiæ 1070. Nomadum regio e camelis viventium 1104. Nomades ad Ochum 750. Nomades Arabum 1179. de Nomadum iustitia 436. Nomadum latrocinia, bella propter tributa, agrorum locatio vili stipendio 450. plura ibid. Nomades ad sinistram in Caspium mare intranti 740. qui Dæ ibid. Parni ibid. ad Nomadas versus septentrionem degentes ascensus 730.
Nomadicæ gentes 744, 745.
Nomentana via 326.
Nomismate uti homines nescientes, sed permutatione mercium 733. nomismate inter se non utentes populi 456. nomismatis quibus tantum sufficit, quantum usui satis sit 1043.
Nominum celeberrima sunt Græca 227. nominum et gentium confusio unde, et inde perplexitas 640. de nominibus Hispaniæ et Iberiæ 228. nomina multa Thracibus cum Troibus 852. nomina non ab urbe, sed a regione 1055. nomina locis ut imposita 235. nomina quædam præ se barbariem ferentia 465. nomine eodem multi usi principes ob gloriam aliorum 813. duo nomina uni loco, more quodam 848. nomina singulari et plurali numero usurpata, itemque masculino, aut foeminino, aut neutro genere 594. nomina barbarica ad Græci sermonis exigenda rationem 873. nomina quibus administri chorearum ductores, famuli sacrorum adficerentur 682, 685. nominum confusio a poetis, maxime tragicis 950. nominum mutationes 1113.
Nora quæ Neroaffus 779. ibi Eumenis obfidio ibid. Sifini thesauri ibid.
Noreia urbs 302.
Norici 289, 293. Noricorum quidam 289. Norici ad Alpium summa affurgentes 293.
Notæ apud Indos bobus et mulis inustæ 980. notis mulieres compunctæ 1102.
Notium, litus 924.
Novocomenfes 300.
Novus, petra 804. ejus fons, fluvius, convallés ibid. a Romanis oppugnatio ibid. ibi Mithridatis pretiosa ibid.
Novus murus contra Larissæos 801.
Novus pagus 868.
Nox mali ominis 200. Plutoni propinqua ibid. de nocte ab occasu solis statim insequi solita, et ubi 181.
Nubæ 1159. magna Libyæ gens 1117.
Nubendi nova ratio 1013. nubens mulier cui velit 757.
Nuceria oppidum 324. Campanorum urbs 358. Nuceria navale 354.
Nuces montanæ, e quibus mensæ fiunt 791.
Nuclei palmæ pro carbone 1054.
Nudi jacentes sophistæ 1015. nudi degentes sophistæ ibid. nuditas Troglodytarum 1103.
Numa Pompilius Curetæ urbe ortus 325. rex Romæ ibid. Tatii civis, Romuli successor 328.
Numantia 221. urbs celeberrima ibid. Numantinorum excisio 415. Numantinorum virtus contra Romanos obfidio 222.
Numen, vide Deus.
de Numine quæ sentienda, quæ non 1082.
Numerare nescientes ultra centenarium 733.
de Numero plurali Athenarum, Thebarum, Calydnarum 715.
Nummorum, usus 1043. in nummis perexiguam partem ponentes ibid.
Numidæ 415. de Numidis quæ narrentur 171, 1177. Numidarum victus 450. Numidæ dicti Abii a vagando 433.
Numitoris filia sacerdos Vestæ facta 327. corrupta ibid. Numitoris et Amulii fratrum res ibid.
Nuntii celeritas 375.
Nuptæ multæ apud Indos 1008. pari bonum emptæ ibid. nuptarum ornatui aurei quinque et totidem vestitui, apud Massilienses 249.
Nuptiæ initio verni æquinoctii apud Persas 1041. de nuptiis puellæ Jovi sacræ 1156.
Nusipi 423.
Nutricis culpa in infantem cui genitalia collisa in turba hominum 894.
Nutrimentum hominum ore carentium 1010.
Nycteus Antiopæ pater 587.
Nymphæ 682. Nymphis donaria 499. Nymphæum 480. urbs 448. Nymphæum in Apolloniatarum finibus 458. e Nyfæ viri clari 929, 931. Nyfæ situs, alia ibid. Nyfæ extractio 931. Nyfæa regio 837.
Nyfæi 930. Nyfæorum pagus 929.
Nyfæa u. 979. Nyfæa decantator ibid. Nyfæi 979, 993.

O.
O magno appellatum castellum Σινωγία 802.
Obeliscorum inscriptiones 1156.
Obcidas, Obidas, Obodas rex 1108, 1110.
contra Obefos cura 278.
Obidiaceni 723.
de Obitu Æneæ in Italia 874.
Oblectationis materiam quærentes reges 1121.
Obliquitates unde Mæandri dictæ 835.
Obliquis Ægyptiis exhaurire 196.
Oblivionis amnis 206, 207. unde ei nomen 207.
Obris amnis 250.
Obfides a Phraatæ Romanis dati liberi 1062. Romæ de iis cura 1063.
Obfidio Prænestinorum mira 358. in obfidiōne tollendi maximos natu de civibus decretum publicum 710. ea propter ab Atheniensibus obfidiōnis solutio ibid.
Obulco 186, 219. Obulconem Roma quot diebus pervenerit Cæsar 219.
Oca maris ora 1032.
Ocalea urbs 596.
Occidentis felicitas et bona aëris temperies 3.
de Occiduo latere 117, 121.
de Oceano 6, et f. Oceani horizon 6, 48.
Oceanus in quem omnia flumina exeunt 991. Oceanus terrarum orbi circumculi in morem circumfusus 138. Oceanus Caspium mare implens 755. Oceani fluenta, 7, 38. de Oceani accidentibus 62. Oceani affluxus et refluxus 7, 80. Oceani æstuarium 229. de Oceani motu 237. de Oceani ora commenta 427. in sese Oceani conflatus 136. in Oceano res Homero non notæ 433.
Oculus 245. terræ Cottia finis ibid.
Oche 649. Euboicorum montium maximus ibid.
Ochus fl. 742, 754.
Ochyroma, arx 937.
Oera 453. Alpium pars ibid. humillima 292.
Oericulum urbs ad Tiberim 323.
Octavia Augusti filia 962.
Oculum artificii qui ademerit, morte luit pœnas, apud Indos 1008. de oculorum acie insigni speculatoris 384. oculi in media fronte 1000. oculis solidis populi 433. oculi canum præ vehementia in morsu distorti 1000.
Ocyropodes 1010. equos cursu prævertentes ibid.
Oda quid 28.
de Odeo Athenis 576.
Odessus, Milesiorum colonia 462.
Odius exercitus ductor 798.
Odomantis 767, 768.
de Odoratis quibusdam herbis et aliis 1105.
Odoribus fructuum et florum enutriti homines 1010.
Odryffes amnis 797.
Oechaliæ plures, una 493. Oechalia pagus 653. aliæ Oechaliæ ibid. Oechalia quæ Andania 508, 522. de Oechaliæ urbis Euryti excidio, carmine 635, 915.
Oedanes fl. in Gangem influens 1019.
Oedipi a Polybo educatio 552.
Oeniadæ 670. Oeniadarum lacus ibid.
Oenoa urbs 491, 555, 595.
Oenoandrus u. 904.
Oenoë opp. 916.
contra Oeneum pugna 679.
Oenomaus 515.
Oenone Paridis uxor ante raptum Helenes 860.
Oenones et Paridis sepulcrum 860. Oenones nomen insulæ, pagis attributum 545.
Oenoporas fl. 1067.
Oenotri populi 364. quondam qui haberentur 366.
Oenotria dicta Italia 295, 382.
Oenotriæ nomen usque quo propagatum 367.
Oenotrides insulæ 364, 371.
Oeta mons 620. Oetææ regionis loca 629.
Oetæi montes 605, 623. apud Oetæos Herculis cultus 880.
Oetæum veratrum 607.
Oetylus 522.
Oeum castellum 89.
Ogygii montis commentum 432.
Ogygia 38.
Ogygus 556.
Olane castellum ubi Tigranis et Artabazi gaze 768.
Olbia 247, 951. urbs 254. Pamphylia initium 952, 953.
Olbus u. 959.
Olea lacryma medicam vim habens 1104.
olea

INDEX STRABONIS.

oleæ frondibus conteſta tuguria 1099.	Opera Etruſcorum 1142, 1143.	Orchomenus 591. Orchomenus juxta Caryſtum 603. Orchomenus a Bœotis occupatus 597. Coronea ibid. Orchomeni habitatio ab initio 603. tranſlatio ibid. Orchomeni ager 591.
olea in qua primum Latona doloribus ſoluta acquievit 917. olearum frequentia opacæ inſulæ 1094.	Opes, <i>vide</i> Divitiæ	Orchomenii non iidem cum Bœotis 583. Minyæ dicti ibid.
Oleæ Æthiopicae 1104.	Opes Gygis, aliorum 610. opes Ecbatanorum 1043. opes ſuas imminuentium multa, augmentum honos 1111.	Orchomeniorum tyrannus 601. tributum eis ſolutum a Thebanis ibid. Orchomeniorum colonia 601.
Oleaſtris conſitus lucus 499, 512.	Ophienſes 657	Ordeum ut torreatur in ſole in Suſiana 1037.
Oleatrum urbs 216.	Ophiodes inſula 1094.	Oreanſes 302.
Olenia petra 497, 511, 562.	Ophiogenes 849.	Orei muri maritimi ruina 89.
Olenus 672. urbs 557. oppidum 559. aliud ibid. urbs Ætolica Achaica 658.	Ophiuſa urbs 442. Ophiuſa Rhodus 935.	Oreſtæ 472. de Oreſta et Tauropolo Diana tradita 780. Oreſtes matricida 472.
Olenus Dymam tranſlata 559. Oleni ſitus, deſertio 562.	Ophiuſa inſula 230.	Oreſtias 472, 474.
Oleniorum antiqua habitatio 559.	Ophlimus 803.	Oreſtis filiorum in Aſiam proſectio 583.
Oleum optimum Venafri urbis 340. oleum ſefaminum 1054. oleum ex cicci 1165.	Ophrynium 858.	Oreſtes deducendæ coloniæ princeps 841. ejus mors F. Penthilus ibid.
olei in morem ſupernatantes Peneo aquæ 639. olei ſcaturigo a fodientibus inventa 744.	Opici qui et Aufones 348. Opicorum et Aufonum diverſa gens ibid. Opicorum regio 359.	ab Oreſte ſacra allata 777.
Olgaffys 810, 811.	Opis 769. pagus 116, 1051. ad Opim navigatio 1051.	Oretani 181, 185, 204, 212, 222, 223.
Olivetorum ora 1099.	Opitoleprea 909.	Oretaniæ urbes 205.
Olizoni 797.	Oppida Tyrrenorum 320. oppida ſemiphrigia 902. Piſidicum quidpiam habentia ibid.	Oreum 459. Oreus, Oreitæ 649, et ſeq.
Olenia petra 496.	Oppida, <i>vide</i> urbes, loca.	Orgas fl. 835.
Olmeius fluvius 591.	Oppidulum Tinga, Linga, Lixus dictum 1167.	Oria urbs 205.
Ologaffys Paphlag. vox 800.	Opſicella urbs 213. Opſicellæ cum Antenore in Italiam trajectus 213.	Oria Hiſtiæenſis regionis 649.
Olooffon 638.	Obſonium venatione quaſitum 998.	Orichalcus 876.
Olophyxis u. 481.	Optio duorum facta 388.	de Orientalibus et occiduis 1173.
Olores in Hiſpania 224.	Opulenti tenuium in partes ſuccedentes 934.	de Orione 649.
Oluris, Olura 508.	Opuntii 604. Opuntius ſinus 616. Opuntiorum republ. 466. de Opuntiis in Elea regione 617.	de Orione fabula 587.
Olympena 833. de Olympenis 829.	Opus primaria Locridis urbs 616. Locrorum Epinemidiorum 603. Opuntis partes læſæ 89.	Oritæ, Oreitæ 649.
Olympia 491, 500, 512, et ſ. 533. Olympia oraculis celebris 512. de Olympia, Olympiade, Olympico certamine 514. Olympiam navigatio 497.	de Ora maritima 593. ora olivetorum et palmeterum 1098.	Oritæ, gens liberæ conditionis 1021. Oritarum venenatæ ſagittæ 1025.
Olympiæ feſtus conventus 499.	Oraculum Cyrene 82. oraculum Tyriis datum 233. oraculum ex Phocæenſibus 245. oraculum Fortunæ 341. oraculum Averni 351. oraculum apud Cimmerios ibid. oraculi fraus 364, 368. oraculum conſultum 377, 388. oraculum apud Drium 411. oraculum de Megarenſibus cæcis dictis 464. oracula Jovis Olympii 512. oraculum Junonis Acrææ 551. oraculum de Corinthiis ibid. oraculo monitus Xenophon locum Dianæ emit 561. de oraculo a Pelasgis conſulto 583, 584. a Bœotis ibid. oraculum Ptoi montis 599. oraculum Jovis Trophonii 601. ad id deſcenſus in hiatum terræ cuniculumque ibid. oraculum Latonæ 1137. oraculum Ammonis 1152. deſertum ibid. oraculorum honos apud veteres 1152. nunc neglectus ibid. oraculum Pythicum ut conſtructum 607. de oraculo ab Apolline et Themide condito 612. oraculum Delphicum omnium minime fallax exiſtimatum 607. oraculum Ægienſibus datum 655. oraculum dormientium 741. oraculum Apoll. 892. oraculum Æneæ datum ibid. conſidere ubi menſam comediffet 874. oraculum Calchanti redditum, comprobatum 921. oraculum Daphitiæ datum, impletum 927. oraculorum Serapidis templi virtutes 1136. ad oracula frequentiores antiqui 1084. ad oraculum Ammonis proſectio Alexandri, Perſei, Herculis 1153. oraculo Ammonis opus ut ſcias uter ſcriptor ab altero mutuatus 1122.	Orithyæ raptus a Borea 427.
Olympiades primæ 514. Olympiade una ſeptem ſtadio victores omnes Crotoniatæ 377.	Oratio ſine verſu pedestris dicta 27, 28. de oratione, et poëſi ibid.	Ormeni pater, filii 636. Ormenii 649. Ormenium 626.
Olympici templi procuratio 518.	de Oratoribus vivis adducendis Antipatri mandatum 542, 543. oratores inſignes 929.	Ormenium, Orminium 636.
Olympicum certamen 512, 514, 864.	Orbelus m. 478.	Ornatus quidam mulierum barbaricus 225.
Olympii qui Myſi 819.	de Orbis partium habitationibus 49. orbis terrarum Homeri tempore nondum in tres continentes diviſus 801.	Orneæ, pagus 546. urbs, fluvius 554.
Olympiorum inſtitutio 936.	Orcaoryci 820, 822, 833.	Ornei Corintho vicini 848.
Olympium ſemiperfectum a dedicatore rege relictum 575.	Orcheni aſtronomici 1050.	Ornithon oppidum 1077.
Olympus 686, 817.	Orchiſtena 767.	Oroates fl. 1030.
Olympus u. 949. magna 952.	Orchomenia Bœotiæ adjecta 583.	Orobæ 588.
de Olympo monte 829, 952. Macedoniæ 478, 516, 874. alio in Theſſalia ibid.	Orchomenus 525. Arcadiæ, pecoris dives 492. Orchomenus Minyeius 504, 601, et ſeq. opes, potentia ibid. antiquus	Orodes rex 1000.
Olympus mons, mamillæ ſimilis 972. ſupra Propontidem 829. Olympus, Olympii 819. Olympus Myſius 826.		de Oronte fluvio in Syria 397, 1066, 1067, 1068.
Olympus poſt Troadem 817. Olympus mons, caſtellum 957. circa Olympum Myſi 819. Olympi nomine quatuor colles 685.		Orontes rex 771.
Olympus tibiæ inventor 685. mons ibid.		Oropus 585. Bœotiæ 567. Oropius ager, ibid. de Oropo controverſia 98, 579. ejus ſitus ibid.
de Olynthi deletionem 160.		Oroſpeda mons 220, 223.
Olyſſa 699.		Orpheus 686. vates 1082. Orphei habitatio 479.
Omani delubra, ſtatua in pompis 1040.		Orphica ſacra 685. Orphicæ artes 691.
boni Ominis oſtentum 1125.		Orſilochus 533.
Omphale 88.		Orthagoras ſcr. 1090.
Onagris paſcendis ager 822. onagrorum et caprearum in campis venationes 451.		Orthanes Atticorum Deus 848.
Oncheſtus urbs 596, 599. ſitus ibid.		Orthoſia 956, 1071, 1075. pagus 931.
Onchimus portus 469.		Ortium, a prædonibus occupatum 347.
Onerariæ naves maximæ unde 192.		Orton urbs Frentanorum navale ibid.
Oneii montes 551, 570.		Ortoſpana 748.
Oneſiæ thermæ 263.		Ortus atque occaſus limes 6.
Oneſicritus ſcr. 104, 986. mendax ibid. ab Oneſicrito viſa 987. Oneſicritus fabuloſus 994.		Ortus hibernus 49.
Oneſicritus Alexandri gubernatorum præfeſtus 1023. Oneſicriti cum ſophiſtis colloquium 1014.		ab Ortu ad occaſum intervallum 96.
Onoba urbs 189, 233. Hiſpanica 233.		Ortygia 916. inſula 35, 390. Ortygia quæ Delus 709.
Onomarchus Delphici templi deprædator 610.		Ortygia nutritrix 917.
Onon in bello uſus 1029.		de Orygibus 193.
Onugnathos 527.		Orygum cornua pro armis 1098.
Onychitis lapidis tabulæ 782.		de Oryza in aquis eluvionis ſtante 986. ex oryza et farina medicorum quorundam victus 1012. ex oryza ſorbili cibus 1007. ex ea vinum ibid.
Opandicus qui Armenus 529.		Os Sabaiticum 1095. circa os morboſa reſolutio 1108.
Operariorum cibi reliquiæ in lapillis indureſcentes 1146.		Ore carens hominum genus 105, 1010.
Operis hujus lectio quid a lectore requirat 19, 20. de operis hujus ſuſceptione 147.		Oris vitio laborans exercitus 1108.
Opera Semiramidis 1046.		Oris mulierum labia æneo circulo trajecta 1163.
nobilium Operum memoria juvat 160.		Oris nomen, fretis inditum 235.
		Oris pars ſuperioris longe prominens nonnullis 1010.
		Ofca gens 348.
		Ofcæ ab Ilerdâ diſtantia 220.
		Ofci populi 332. circa Ofcos peculiare quiddam ibid.
		Ofci gens Campanorum 339.
		Ofci

INDEX STRABONIS.

Ofci Pompeios tenentes	354.	Pactyes m. agri Ephesii	913.	Palmulæ crudæ multos enecantes	1024.
Oscorum montes	348.	Padus 286. copiosus et rapidus ibid. ejus		ex Palmulis vinum	1111.
de Ofiride et Ifide fabula	1139.	ortus, et alia ibid. et seq. Padus Istro		Paltus 1070. Syriæ 1031.	
Ofiridis cultus	1153.	excepto Europæ fluminum maximus		Palus magna ante Tarracinam 332. mag-	
Ofiris idem qui Apis	1144.	286. in Padum confluentes fluvii 294.		næ paludis ostium inter Salapiam et	
Ofiridis t.	1147.	Padus diffusio mira ex imbribus et nivibus		Sipontum 410. paludes Chaldaeorum	
Ofiridis asylum 1139. loculi, sepultura		299. intra Padum contenta 304.		1091. in paludibus vitis ibid. palus	
ibid.		ad Padum urbes illustres 305, et seq.		juxta Calydonem 671. palus Mantiana,	
Ofisimii 272. qui et Timii ibid.		Padus accolæ 414. contra Padus accolæ		Arfena 768. palus nitrosa vestium for-	
Ofogo Jupiter	942.	renovatum bellum ibid.		dibus eluendis, fullonis operam præ-	
Ossa 90. ab Olympo abrupta 88, 623, 771.		de Pæane a Cretenfibus desumpto 703.		stans 769. palus calamum edens ad ti-	
circa Ossam navigatio 641, 642. Thes-		ad Pæanis cantum aequatum ascendentes		biarum lingulas aptum 836. de palude	
salæ mons 478. Ossa mons alius in		cum tota familia, dierum quinque spa-		Laodiceam et Apameam interjacente	
Thessalia 515.		tio 1099.		838. paludum defectus 71. paludibus	
ex Offibus Ichthyophagorum tuguria 1028.		Pædonomus	704.	tecta loca 82. paludum exundatio 224.	
ex offibus cetorum trabes et tigna 1099.		Pæones 10, 468. Pæones, qui Pelagones		paludes a Romanis venditæ, ubi molæ	
ex offibus et carnibus simul contusis		481.		ex argento ductæ sunt repertæ 261.	
viæ 1102.		Pæonia 481. Pæoniæ aurum ibid.		paludes a Scauro exsiccatae in regione	
Ofsidamiorum extremitates	96.	Pæonici montes	42.	intra Padum 307. paludes e Rheno ef-	
Ostraciorum multitudo	1173.	Pæstum eadem quæ Posidonia	361.	fusæ 423. paludes ignem concipientes	
Ostreorum copia quam longe a mari 71.		Pæstani sinus	ibid.	781. paludes Armeniæ 768. paludes	
ostreorum captura copiosissima 353.		Pæstus urbs, fluvius 850. Pæstani ibid.		apud Arabiam 1052.	
Ostia, Romæ navale	192, 309.	Pagæ 595. Megaridis 551.		Pambœotia, festivitas	598.
Ostiam navigantibus a Cossâ occurrentia		Pagafæ Pherarum navale	632.	Pamissus fluvius 485, 500, 512, 523. duo	
oppida	320.	Pagafæus sinus	633.	ejusdem nominis in Messenia 500. alius	
Ostia urbis descriptio 330, et f. conditor		Pagasticus f.	480.	exiguus 524. Pamissi amnis ostia ibid.	
ibid.		Pagæ	1067.	Pamissus qui Amathus 524.	
de Ostiæis	94.	Pagi Megaricæ regionis	486.	Pamphylia 948. Cilicia 963. Pamphylia	
Ostia Euphratis	1089.	Paguri magnitudine miri	1091.	extrema 169. Pamphylia confinia 931.	
Ostia Caici	826.	Pagus Ctesiphon magnitudine urbis 1055.		Pamphylia fines, ambitus 953.	
Ostiola, ostiorum appellatione falsa 1136.		Pagus nomine Gaugamela, ubi Darius su-		Pamphylia 953, 966. prædones 824.	
Othryadæ astus quo victoriam suis pariat		peratus	1047.	Pamphylia 170. a Pamphiliis occupata	
	546.	Pagus Albus	1108.	906.	
Othrys 516. Othrys mons 627.		Pagus Eleusin	1135.	Pamphylum mare 160, 165, 952, 970.	
Otides multæ in Hispania	224.	Pagus Chabria	1139.	Pamportum locus sic dictus	292.
Otiosi homines quidam propter maximam		magni Pagi urbium loco positi	223.	Panchæa regio 142. Euhemeri 432.	
fructuum copiam 1105.		Pagi bis mille, ultra urbes, terræ motibus		Pandæus pictor	513.
Otreus 818. Otreus a quo Otræa ibid.		subversis 749.		Pandarus 816. Lycius 950. Lycia domi-	
Otræa oppidulum ibid.		Palacus Sciluri filius. 443. in eum bella		nus 816. Pandari ditio 845. Pandari	
Otus 491. Otus Cyllenius 665. Phylei		446. fratres l. ibid.		cultus 950.	
focius ibid.		Palæ quæ et glebæ	195.	Pandataria insula	162, 333.
Ovis multa ei qui tyranni uxorem corrup-		Palæa vicus 882. opp. 972.		a Pandione legatio ad Augustum	977.
perit 1102. ovis ubi solum in Ægypto		Palæphati opinio	797.	Pandionidæ quatuor	569.
maclatur 1139. oves in agro Catanæo		Palærus urbs	670.	Pandora regio 643. mater Deucalionis	
tam pingues, ut rumpantur, quomodo		Palæstina	1103.	ibid.	
fanentur 388. apud Erythram etiam		Palamedes	535.	Pandusia 470. regum Cænotriæ regia ha-	
ibid. oves candidæ nascentes ex potu		Palæscæpsis	869.	bita 369. Pandusia in Thesprotia 368.	
cujusdam fluvii: ex alio nigræ 655.		Paleis	665.	Pandusia castrum validum ibid.	
oves Gadilonitidis 792. ovis cultus		Palibothra 981, 982. urbs maxima	982.	Panætius 931. Panætii majores, Rhodii	
1151. oves carne et lacte nutritæ 1180.		urbis constructio qualis 999.		937. Panætius ibid.	
Οἶλε	911.	Palibothrus rex ab urbe sic dictus	999.	Panis cultus 1137, 1163. Panes 685. ca-	
Οἶλειν	910.	Palimbothra legati missi	105.	pita cunei forma habentes 105. serpen-	
Οἶλη	911.	Palinthus Danaï sepulcrum	539.	tum, boium, cervorum cum cornibus de-	
Oxi petra, aliis Ariamazi	753.	Palinurus promontorium	364.	glutitores ibid.	
Oxus fluvius 108. ejus commoditas ibid.		Paliurus pagus	1183.	Paneum, Panis facellum	578.
de eodem 739, 742, 754.		Paliurus in aqua maceratus	1102.	Panionia sacra 557. Panionium 916. ubi	
Oxus fl. quos populos dividat	752.	Paliurinis virgis mortui cervix pedibus		solennis conventus ibid.	
Oxya arbor, myfus dicta Lydis	827.	alligata	1103.	Pangæus m.	481.
Oxyartes Roxanæ pater	753.	Pallacium Sciluri castellum	451.	Panhellenes	537.
Oxyathres Darii frater	789.	Pallantia urbs	816.	Panis ubi non ante datus quam funda	
Oxybii	283.	Pallas Pandionis F.	569.	quis scopum attigisset 231. panis mag-	
Oxybius portus	255.	Palladis Minervæ templo clypei Alcæi de-		nus Æneæ loco mensæ appositus, devo-	
Oxydracæ 997. Bacchi cognati ibid. Bac-		dicatio	864.	ratus 874. panis durissimus pueris apud	
chi genus 978, 979.		Palladis cultus	1156.	Persas in cibum quotidianum 1041.	
Oxylus 485, 565. dux 514.		Pallene	480.	panis ex palma 1054.	
Oxylus Æmonis F.	676, et seq.	de pallentibus Cauniis facetum Stratonici		Panium, manu conditum	1129.
Oxyli genus	517.	dictum	933.	Pannonia 292, 454. Pannonia media 452.	
Oxyli cum Heraclidis amicitia	517.	Palma urbs	230.	Pannonii 452. montes ibid. Pannonum	
Oxyneia urbs	475.	de Palmæ arboris trabibus peculiare quid		gentes 454. Pannonum montanæ pla-	
Oxyrinchus civitas	1151.	1037. palmæ nuclei pro carbone 1054.		nities 460. Pannonicæ gentes ibid.	
Oxyrinchus, ejus templum	ibid.	palma Babylone, et alibi multa 1050.		Panopæus Phocica urbs	603.
Oxyrinchi piscis cultus	1151.	palma odorata 1105. ex palma, panis,		Panopensium fines	615.
Ozolæ, Locri occidui 604, 605. Ozolæ		mel, vinum, acetum, textilia varia, pa-		Panormus 383. Panormi colonia Romana	
quasi fœtidæ 619.		bulum bobus, ovibus, nuclei pro carbo-		393. Panormus navale 459. portus	
		nibus usus 1054. commoditates palmæ		469.	
		ccclx. ibid. ex palma acetum 1054.		Pantaleon dux 525. Omphalionis F. ibid.	
		palma optima in Thebaide 1159. aliæ		Pantheræ corpus habentes cepi	1101.
		alibi ex palmarum fissis lignis domus		Panticapæum 109. inter Panticapæum et	
		1162. palma caryota 1086. palma ca-		Phanagoream quale gelu contingat 444.	
		riotica 1134. fraus circa eam ibid. pal-		Panticapæum, Bosporianorum urbs pri-	
		marum lucus 924. e palmaceis trabi-		maria 447. tumulus, alia ibid. et f.	
		bis ædificia 1050.		caput Bosporanorum Europæorum 723.	
		Palmetum locus	1085, 1107.	Asianorum Phanagoræ urbs ibid. Pan-	
		Palmetum quod palmam caryotam fert		ticapæi 722.	
			1086.	Panxani	738.
		Palmetum aquis abundans, in honore		Paphlagones	169, 775, 819, 966.
			1103.	Paphlagones Heneti sive Veneti appellati	
		Palmetorum ora	1099.	272. de Venetis, quid illis adscribatur	
		Palmitum vinearum desigendorum ratio	1038.	ibid. Paphlagones usque ad Halyn 784.	
				Paphlagones, Paphlagonia 501.	
				Paphlagonum	

P.

INDEX STRABONIS.

Paphlagonum a Leucosyris distinctio 791.	Parrhasius pictor, Ephesus 920.	Paulus Æmilii lxx urbium Epiroticarum everfor 467.
de Paphlagonibus Homero notis 431. de Paphlagonibus 788, et seq.	Parthyæi 169.	Pauna oppidum 359.
Paphlagonia 90. Paphlagoniæ regum defectio a Romanis 415. de Paphlagonia maritima Homero ignota 431. Paphlagoniæ termini 788. Paphlagonia confinis Ponto 812. quam versus occasum attingit Bithynia ibid. Paphlagonia mediterranea 811. et domini ibid. Paphlagoniam attingentia 819. de Paphlagonia mediterranea ad Bithyniam 811. Paphlagonica vocabula 800.	Parthaonidæ 675, 679.	circa Pauperes Rhodiorum cura 934.
Paphus 970.	Parthenia quæ Samus Ionica 666, 913, 914.	Pax a quibus amatur, a quibus bellum 167.
Paphus antiqua 973. altera ibid.	Partheniæ qui apud Spartanos, eorum conspiratio 402, 403.	Pectoroculati 62.
Paracanda Sogdianæ everfa 753.	Parthenias fluvius 517.	Pecuniæ loco permutatio 210. aut de lamina argentea abscissio ibid. circa pecuniæ æstimationem præcipue committi flagitia 429. pecuniæ pretium et honos apud omnes 602. potestas ibid. pecuniarum cum defunctis defossio 735. e pecunia Tigrani imperata Romanis distributio quanta 770. pecuniæ Veneri sacræ 1058. pecuniæ Persicæ Susa exportatæ 1036.
Paracheloitæ Ætolicis cognomines 629.	Parthenium promontorium 446. vicus 449. pagus 722. mons 563.	Pecus ubi ex pascui bonitate suffocetur l. dierum spatio, nisi sanguis mittatur 233. pecus non fera camelopardalis 1101. pecora quæ ungues, pilos et cornua amittunt aquæ ejusdam gustatu 1088. pecoribus masculis tintinnabula ad quid e collo appensa 1103. pecoris gratia ad ignem invigilatio ibid.
Paracheloitis regio 668.	Parthenius mons 546. Parthenius fl. 787, 867. qui et Imbracus ibid.	Pecudum copia apud Belgas 275.
Parachoatras 748. mons 744. Parachoatri montes 765. montium partes 759.	Parthenon in arce Minervæ, Ictini opus 573.	Pedalium pr. 972.
Paradifus 1074. balsami Paradifus 1085.	Parthenope in Opicis 936.	Pedasa urbs 878.
Parætacena 116. Parætaceni 762, 1056. Parætacenorum montana 759. Parætaceni latrones 1038.	Parthenopes monumentum Neapoli 34, 38, 353. unius Sirenum 353. de Parthia 749. non ampla ibid. Parthiæ occupatio 750.	Pedafos 521.
e Parætacis Medus fl. 1035.	Parthi quæ loca nota reddiderint 21. Parthi Romanorum potentiæ quodammodo pares 750. vitæ ratio, mores, in bello prudentia ibid. Parthorum ditio 955. regia 760. natio 744. Parthi Armenios nunquam subegerunt 1057. Parthi, Romanorum amicitia cultores 1062. ultores fracturæ contra Crassum ibid. in Parthos Romanorum expeditio 16. Parthi Arsaciorum amantes 1063. Parthorum imperium 21. Parthorum regio contermina Romanis, potentia, spolia de Romanis Romam remissa, et alia 415. Parthorum concilium duplex 750. Parthorum regis appellatio 1000. in Persarum regem imperium 1032. Parthorum potentia 1038. Parthorum regum hyematio, æstiva 1055. a Parthia spoliata templa 1057. Parthorum regi inobediens Elymaeorum rex ibid. Parthorum loca 1060.	Pedasis regio 878.
Parætanium 57, 1183. civitas, portus 1133.	Parthica expeditio Antonii 761. Parthici imperii fines 1062. Parthicorum scriptor 977.	Pedafus fluvius 466. circa Pedasum Lelegum vastationes 844.
de Parallelorum distantia 125, et seq.	Parthini 473.	Pedafus u. 871. opp. 878. Pedafus quæ Methone 521.
de Parallelis variis 174, 175.	Parthyæi 169.	Pediculi qui et Peucetii 408.
de Parallelo eodem fitis 113.	Partus gratia cervarum in insulam translatio 921.	Pedonia insula, portus 1133.
Parallogrammi figura 383.	Paryadres 795. mons 765, 803.	Pedum digiti retro averfi 1010. pedibus illotis degentes 476.
Paralus Clazomenarum conditor 908.	Paryadri montes 768.	Pedyli 256.
Parapotamia 1070.	Pasargadæ 1017. antiqua regum sedes 1035. Pasargadis habitus honos a Cyro et cur 1036. Pasargadica regia 1032.	de Pegaso fabula 550.
Parapotamii 591.	Pasqua boum optima 817. de pascuis contentio 1102. pascuorum bonitas 233.	Peiroffus 850.
Parapotamii vicus 614.	Pasiani 744.	Peirus qui et Teutheas fluvius 497.
Parafangas Persicus quot stadiorum 754.	Pastigris fl. 1034. ex Uxia fluens ibid.	Peirustæ 454.
Parafopia regio 593.	Pastorum latrocinia 394.	Peisandri tumulus 904. ejus qui in pugna contra Solymos cecidit filius ibid.
Parafopii 554, 593. in plures divisi pagos 594.	de Pastoribus Indorum 1001, 1002.	Peium castellum 821.
Pardalis figura locus 170.	Patara u. 949. magna u. 951. a Pataro condita ibid. Arsinoë Lyciæ dicta ibid.	e Pelago fons aqua abundans 1071. pelagi affluxu fugientes milites obruti miro modo 1078.
Pardales fortissimæ 1100.	Patavium urbs 308.	de Pelagi exteri abundantia 192, 193.
Pardalium copia 1104. e pardalium pelibus vestitus 1170.	Patavii situs, descriptio 300, et seq.	Pelagonia 473. quæ et Tripolitica 474.
Parelii in nubibus 444.	Patavini 300, 301. Patavini equites 232.	Pelamydis captura 464, 796. capturæ mirabiles 790.
Parenta 768.	Pater Larissæ, et in eum filia ab eo violata ultio 891.	Pelana Laconicæ locus 560.
Parentes septuagesimum annum egressi, ubi fame necantur 753. parentum mortuorum esus 282.	Patera Ulyssis ubi monstretur 331. de patera apud Olympiam in Alpheum prolapsa et ad fontem Arethusa delata 390.	Pelargos dictos Pelasgos et cur 313.
Pariadræ 726.	a Patria longe recessisse gloriosum 60.	de Pelasgis 312, 313, 827, 890, 945. unde denominati 576. Pelasgi a Lapithis in Ætoliam expulsi 642. Pompeios tenentes 354. Pelasgi dominorum Græciæ antiquissimi 475. Pelasgi bello Trojano afflicti 890. magna gens vaga ibid.
Parianorum regio vitifera 848.	Patrischore populii 1031.	Pelasgorum a Thessalia adventus 312.
de Paride Spartam petente 253. a Paride deorum controversia ubi disceptata 872.	Patmos insula 712.	Pelasgorum limes 890. Pelasgorum ejectio 583.
Paridis et CEnones sepulcrum 860.	Patrae urbs 490. memorabilis 561.	Pelasgicum Argos 312, 313, 537.
Parietibus simulacrorum sculpturæ 1142.	Patraeus pagus 722.	Pelasgicus campus 642.
Parietum ex sale compositio 1090. parietum ornatus 1105.	Patrenses 559.	Pelasgiotæ 624. qui Danai dicti 313. qui Perrhæbi et Lapithæ 639.
Parifades 448.	Patricidarum supplicium 210.	Pelasgiotis Thessalia 477.
Pariffi ad Sequanam fluvium 271. eorum insula in flumine ibid.	in Patriis permanentes institutis 1111.	Pelegon 481.
Parifus amnis 453.	Patrocles scriptor 102, 741. culpatus 104.	de Pelethronio in Pelio 433.
Parium 842, 849. urbs in Propontide 848. e Pario vir clarus 851.	Patrocles Spartæ conditor 702. Sami conditor 908.	Peleum ex Ægina secuti 628.
Parri ara 848. Parri conditores ibid. Parri insulares ibid.	Patroclis scriptoris fides, auctoritas 103.	Pelias 65.
Parma 305. urbs ibid.	Patroclis, locorum præfectura 110.	Pelias hasta 655.
Parmenides scriptor 131.	de Patroclo 617. Patrocli et Nestoris colloquium 510. Patroclum lamentans Briseis 844. Patrocli monumentum 859. de Patrocli cadavere certamen 890.	Peligni 309, 346.
Parmenidis et Zenonis patria 363.	Pattala urbs insignis 998.	Pelinæus m. 924.
Parmenio 771. templi Jafonis everfor ibid.	Pattalena, Ægyptio Delta persimilis 982.	Pelinna 635.
Parmenio insidiarum filii conscius 1027. necari jussus ab Alexandro ibid.	insula 997. Pattalena occupatio 752.	Pelium 39, 623.
Parnassus 39, 604, et f. mons 551. Græciæ 293.		Peliius mons Græciæ 33, 637.
Parnassus Phocidis 604.		Pella 468. urbs 1069. unde sic dicta ibid.
Parnassus latus occidentale 605. ortivum ibid.		Philippi et Alexandri patria ibid. Macedonum metropolis ibid.
ad Parnassum urbes, mediterraneæ 604.		in Pella equæ numero triginta millium regi Macedonum 1069.
Parnes mons 580.		Pella primo parva, aucta 479.
Parni Nomades 740.		Pellendi hospites communis barbarorum mos 1137.
Πάρνητες 880.		Pellene urbs 559. Pellene castellum munitum 560. pagus ibid.
Parnopes locustæ ibid.		Pellenicæ chlenæ 560.
Paronæ in Triphylia 503.		Pelles
Paropamisadæ 169, 1025, 1026.		
apud Paropamisadæ spelunca sacra 980.		
Paropamisus 748, 1025, 1026.		
Paropamisus 992. mons 981.		
Paroræi 471, 472.		
Parorius Phrygia 833, 834.		
Paros 711.		
Parrhasii 489, 562, 741.		

INDEX STRABONIS.

Pelles supra tabulata navium a Metello
extensæ ad excipiendos fundarum ictus
231. pelles elephantorum pro clypeis
1170. pelles in cratibus curruum præ-
tentæ et sic in præliis Cimbrorum pul-
satæ 425, 436.
Pellium usus thoracum loco 319.
super pellibus, urforum, leonum, parda-
lium indormientes 1170. e pellibus vi-
tutorum marinorum vestitus 747.
Pellices multæ apud Persas 1041.
Pelodis portus 469.
Pelopidarum migratio 540. Pelopidarum
unde divitiæ 968.
Peloponnesus 39, 174, 465, 487, 489.
Peloponnesus, Peloponnesii 537. Pelopon-
nesus folio platani comparata 119. bovi
assimilata 525. Peloponnesus 144. inde
ad Leucadem et alio stadia ibid. et seq.
Peloponnesus Pelasgia dicta 313. Argos
530. Peloponnesus minima peninsula-
rum quæ Græciam efficiunt 567.
prima ibid. Peloponnesus arx quodam-
modo totius Græciæ 486. Peloponnesus
tyrannis liberata 558. Peloponnesi pro-
montorium 129. de Peloponnesi separa-
tione 566. Peloponnesi loca et urbes
Homerus cur regiones vocat 490. Pello-
ponnesi forma 487. e Peloponneso ad
Columnas stadia 142. in Peloponneso
civitatum auctores 565. de Peloponneso
quæ Megaridem adjungit 566.
Peloponnesiaca 916.
Pelops 515. Phryx 826. Pelopis in Pello-
ponnesum adventus 465. Pelopis in Pe-
loponnesum profectio 530. a Pelope
condita loca 522. Pelopis auriga 880.
Pelorus promontorium 370, 382.
Pelori tumulus 15. turris 234.
Pelorias 34.
Pelta Maurorum 1170.
Pelta opp. 834.
Peltinus campus 902.
Pelusiæ mare 51. ostium 956, 1136,
1138.
Pelusianus parallelus 125.
Pelusii cinctura 1138.
a Pelusio ad Rubrum mare intervallum
718.
ad Pelusium regio 1081, 1140.
Pelusio proximæ voragines 1081.
Pemolitis 800.
Penelopes forma 537. Penelopes fons 919.
Peneftæ Theffalis servientes 785.
Peneus 10, 479, 491, 635, 637, 771. A-
raxis nomine, et similitudine ibid.
Penei ostia 312, 491. de Penei fontibus
controversia 475. Penei aqua pura 639.
olei in morem ei supernatans aqua, nec
mixta ibid. Penei ostiorum accolæ ibid.
circa Penetum navigatio 641, 642.
Penilis hortus Semiramidis 1048.
Pensio ex pactis dum solvatur, arma nun-
quam capientes Abii 450.
Pentelicum marmor 580.
Pentheus a Bacchis discerptus 393.
Penthilus Orestæ F. Archelai pater 842.
Penthili, expeditio 651. Penthili copiæ
842. Penthilo præstitum auxilium a
Bæotis 584.
Peparethus insula 164, 633.
Perasæ Dianæ fanum 780.
Percotæ pascua 846.
Percote 852.
Perdiccas 888. cui corpus Alexandri sub-
latum deferenti 1126, 1127.
Perdices adversus picturam perdicis pipi-
entes 934. perdices anserum magnitu-
dine 1009. trispithamis hominibus in-
festæ ibid. perdix vulture major 1020.
Peregrinos pellendi communis omnium
barbarorum mos 1137.
Peregrinorum a Carthaginensibus submer-
sio ibid.
Peregrinationum utilitas 12. de peregrina-
tione Æneæ in Italiam 874. peregrina-
tiones suas qui narrant, inflat omnia
jactant 44. peregrinationes gentium 90.
Perfidia Syllæi erga Romanos 1110.
Perga u. 953.

Pergæ Dianæ templum 952. ibi conven-
tus ibid.
Pergamena 826, 833. Pergamene 826.
Pergameni reges carmine imperiti 927.
Pergamenorum navale 883.
Pergamum, urbs illustris 893. ubi gaza
Lyfimachi ibid. Pergamus 883. Eu-
menis hæreditas 894. Pergamus adorna-
ta ibid. ejus donaria, bibliotheca ibid.
Pergami bibliotheca 875.
Periander arbiter 864. de Periandro, A-
chillei ab eo substructione, Pittaco opi-
tulatione ibid.
Pericles operum pulchrorum procuratio-
nem sustinens 573. a Pericle Samiorum
obsessio 915.
a Perisade Bospori dominium Mithridati
Eupatori concessum 448.
Perisadium ditio 473.
Periscii 175, 176. periscii duæ zonæ 132.
Peritia locorum quid valeat ad res bene
gerendas, quid e contra 15.
Permessus fluvius 591.
Permutatio pecuniæ loco 210.
Pernæ Cantabricis non cedentes 221.
Perperena pagus 872.
Perperna 926. ejus mors ibid.
Perrhæbi 90, 391, 634. Macedoniæ 492.
Perrhæborum regio 637. oppressio, fuga,
recessus 637, 638. Perrhæborum et La-
pitharum permiscua habitatio 639. de
Perrhæbis, Perrhæbia ibid. de Perrhæ-
bis difficultas 641.
Persepolis, Persepolis 114, 1034, 1035.
Persepolis regia combusta ab Alexandro
et cur 1035. Persepolis regia, thesauri
1034, 1035.
Persepolitana regia 1032.
Persæ 169, 762. Persæ in Indiam non
duxerunt exercitum 978. prope accessus
ibid. Persæ de sacrificiis deo cur nihil
relinquant 1039. Persæ in fluvium non
immediantes, non lavantes, immunda
non injicientes 1041. Persæ cur Græcis
noti ex omnibus barbaris 1043. Persa-
rum pericula ex locorum imperitia 15.
Persarum migrationes 90. Persarum
navalis pugna ad Salaminem 578. Per-
sarum ad trecenta millia clades, ubi
598. de Persarum priscis rebus non
magnam invenerunt fidem scriptores
740. Persarum eversio 762. Persarum
habitatio ad Rubrum mare 764. alia
ibid. Persarum sacra 772. a Persis oc-
cupata 817. Persarum irruptiones 829.
a Persis Hydræces accersiti ex India 978.
Persarum ditio 980. Persarum monumen-
ta, gaza, thesauri 1032. Persarum rex
Parthorum regi parens ibid. Persarum ex
Asia tributa, thesauri 1034. de Persarum
moribus, statuis, aris, diis 1039, et seq.
Persarum imprecationes 1040. Persa-
rum apud Græcos notitia 1043. Persa-
rum mores moderati ibid. regum deliciæ
luxusque ibid. de Persis et Græcis 1043.
Persarum in Græcos imperium, in Me-
dos ibid. Persarum debellatio, Asiæ oc-
cupatio 1044. Persarum reges sub Par-
this, sub Macedonibus ibid. Persarum
catractæ manuum opere confectæ,
dirutæ 1051. Persis venatio regia para-
ta 850.
Perseus a Paulo Æmilio domitus 467, 479.
Perseus Philippi filius, Demetrii F. 814.
contra Perseum Romanorum bellum
414, 598, 895. Perseus Erythræ pater
1106.
Perseus Mycenarum conditor 547.
Perseus Helii pater 528.
Persei ad oraculum Ammonis ascensus
1153.
in Persei dextro cubito stella 175.
Persei specula 1136.
de Perseo fabula 712.
de Persia, Perside 46, 114, 1030. Persia
cava 1034. e Persia in medios Carmanios
iter 1056. Persia Carmaniam circun-
dans a septentrione ibid. Persiæ magni-
tudo 1030. Persiæ diminutio 1032.
Persicæ epistolæ simplicitatis plenæ 435.

Persicæ classis extinctio 641. Persicæ
portæ 1034. Persicum bellum 490.
Persicum mare 756, 1089, 1090. Per-
sicus sinus 114, 160, 170, 992, 1089.
Persici sinus os 1030. quam angustum
1089. Persicus vestitus et alia a Medis
sumpta 764, et seq.
Persicum mare 61.
Persicorum scriptor 938.
Persicorum Deorum multa templa 1040.
Persis secundo sigillo adscribenda 123.
Persica arbor 1164.
Persicæ copia 1162.
Pessinus 787, 820, 833.
Pestilentiam exhalans fossa 839.
Pestium promotio 1173.
Perusia urbs Tyrrheniæ 326.
Petalia Sunio opposita 648.
Peteon vicus 596.
Petilia Lucanorum urbs primaria 365.
Philoctetes conditor ibid.
Petnelissus 953. urbs 824.
de Petra alba in Chalcedonis litore 464.
de Petra quadam mari circumdata, ob na-
vigantium salutem posita 1123.
Petrae ab Alex. per prodicionem occupatæ
753.
Petrae asperæ exustæ circa Moasada 1087.
e Petris picis guttæ distillantes ibid.
Petra Nabataea 1090.
Petreius et Afranius Pompeiani duces ubi
victi 220.
de Petronio Ægypti præfecto 1119.
in Petronium jactu lapidum impetus 1160.
repressus ibid. Petronii expeditio contra
Æthiopes 1160. res gestæ ibid. Petronii
res gestæ ad Napata, Premnim 1161. de
Petronio et Candace regina ibid.
Petrocorii 264.
Peuce insula 435. ad Istri ostia 441. ejus
ostia septem ibid. Peuce Istri insula
442.
Peucetii 298, 412, 1101. qui et Audanii
ibid. Peucetii reges 405. Peucetii qui
et Pediculi 408. Peucetiorum regio
ibid.
Peucini 442. qui Bastarnæ 441.
Peucolaitis u. 993.
Pezaugusta in Celtica 203.
Phæacusa pagus 1141.
de Phæacibus 38.
Phædonis Elei successores in philosophia
570.
Phædrus Atheniensium dux 651.
Phæstus urbs 699. diruta ibid.
de Phaëthonte fabula 303.
Phagres u. 481.
Phagrus Nili piscis 1164.
Phagrorius Nili piscis ibid.
Phagroriopolis, Phagroriopolitana præfec-
tura 1141.
Phalacrum promontorium 469.
Phalangia non vulgari magnitudine 1173.
ob phalangiorum copiam regio deserta
1098.
adversus Phalangem compositam probeque
armatam, quibus sit parum virium 443.
Phalannæorum arx 637. Phalanna ibid.
Phalanthus conspirationis Partheniarum
princeps 402. mortui splendida sepul-
tura 407.
Phalara 630.
Phalarnus everia 89.
Phalafarna 699.
Phalces Sicyonis auctor 565.
Phalerus 973.
Phalerei de Atticis metallis dictum 196.
Phalerenses 578.
Phalericum littus 581.
Phanæ portus 924.
Phanagoria Asianorum urbs 722. inter
Phanagoræam et Pantacapæum gelu
quale contingat 444. Phanagoria urbs
memorabilis 722. Phanaræa 793, 803,
807, 808.
Phanena Armeniæ provincia 767.
Phanias 887.
Phanotei 591.
Phara Dymæ contermina 562. alia Phara
Messeniaca ibid.
Pharæ

INDEX STRABONIS.

Pharæ incendium per Scipionis equites	1175.	rum habitatio	57, 1158.	Phlegra 480. Phlegra cur dictus ager Cumanus 353.		
Pharatæ	562.	Philænorum aræ	234, 1180.	Phlegra Campaniæ	406.	
Pharenſes	559.	Philaethes Alexander ſcholæ medicæ gubernator	839.	de Phlegræis campis fabulationes	349.	
Pharia inſula	44.	Philemo comicus, Tarſenſis	958.	Phlegyæ, Phlegyes qui Gyrtonii	479, 640.	
Pharienſes	562.	Philetas in Hermania 231. Philetas poeta, cenſor ſcriptorum 941. Cous ibid.		Phlegyas, Ixionis frater, Phlegyæ	640.	
Pharis	527.	Philetærus Attallicorum regum generis princeps 787. Philetærus Dorylai pater 805. Philetæri in Lyſimachum fides mutata 894, et ſeq. fratres ibid. Philetærus Tianus 894. cui a puero confuſi in turba hominum teſticuli ibid.		Phleum multum gignens flumen	1100.	
Pharmacuſæ inſulæ	573.	Philiftidas tyrannus	649.	Phliaſia quæ Aræthyrea	554.	
Pharnaces 792. rex Boſporanorum 723. templi Leucothææ ſpoliator 728.		Philippus 622, 633, 638, 643. Philippus Amyntæ filius 465, 525, 610. ab Atea bello impetitus 444. dextero oculo captus 480. ubi 544. Philippus in quæ loca multum contulit operæ 468.		Phlius urbs 554. Achæis ſe adiungit ibid.		
Pharnacis t. quod Menſis dictum 804. in qua veneratione ibid.		Philippus Demetrii F. a Romanis fuſus 640. Perſei pater 814. ei conſilium datum de Meſſena et Corintho occupandis 524. Philippus iudex Lacedæmoniorum et Meſſeniorum aſſumptus 524. Philippus Græciæ dominus factus 600.		Phocæa 841, 926, 948. Phocææ conditor 908. Phocæa ab Harpago occupata 263. Phocæa, oræ Ionicæ fines 907.		
Pharnacis filii	808.	Philippi Antigoni pater 817, 1066. Philippi mater 473. Philippi pro Ætolis adjudicatio 619.		Phocæenſes Hyelæ conditores 363. Phocæenſes Maſſiliæ conditores 245. eorum Epheſum appulſus ibid. Phocæenſium ad Maſſiliam et Cynrum appulſus 363. repulſa ibid.		
Pharnacia 166, 803. Chaldæorum 795. oppidum 794. circa Pharnaciam loca 965.		Philippi bellum contra Romanos 414. a Philippo deletæ urbes 651.		Phocarum inſula	1099, 1103.	
Pharus 184. inſula 54, 83, 163, 1123. turris, 1124, 1127. Pharos Ægyptia 44, 53. mari circumdata 86. peninſula ibid. Phari promontoria 1123. Pharos quæ olim Parus 455. Pariorum colonia ibid. Demetrii Pharii patria 455. Pharus quondam in alto ſita 778. ad Pharium portus 1138. de Pharo a continente diſſita 53, 54. aquæ experte, plura ibid.		Philippus rerum Caricarum ſcriptor 946. ad Philippos victoria 961. ad Philippos geſta 1130.		Phocenses	484, 489.	
Pharſalum	624.	Philippi inſula	1099.	Phocenſium direptio templi Delphici 609, 610. Phocenſium montes 605. Phocici montes 591.		
Pharſalus 620. Pharſalus antiqua 625. Pharſalii ibid.		Philippi quæ Crenides	481.	Phocicum bellum ſive ſacrum	610.	
a Pharuſiis exciſæ urbes	1168.	Philo navigationis in Æthiopiam ſcriptor	112.	Phocis Bæotiæ adjacens	604.	
Pharycadon oppidum	635.	Philonis pagus	1141.	de Phocidis quadam parte 566, et ſ. Phocidis oppida 591. Phocidis deſcriptio 603. in Phocide ſeſami ſimile naſcens medicamentum contra veratrum 606.		
Pharygæ	618, 619.	Philonis opus, armamentarium	574.	Phocylides	712.	
Pharygium promontorium	613.	Philochorus ſcriptor 475, 526, 569, 587.		Phœbia urbs quæ Rhegium	372.	
Pharzyris Paryſatis.	1113.	Philoctetes 626. Petiliæ conditor 365. Meliboëa profugus ibid. Philoctetæ opus Crimiſa vetus 366. Philoctetæ in agrum Crotoniatarum adventus 393. Philoctetæ ditio 626, 633, 641. Philoctetis in Crotoniatarum agrum adventus 366.		Phœnice 9, 165. prope Buthrotum 470. Phœnicæ urbes 1171. in Phœnicia urbs terræ motu abſorpta 85. Phœnicia templa 1090.		
Phafelis urbs, lacus	952.	Philodemus Epicureus, vir illuſtris 1079.		Phœnicæ partes ſubactæ	1083.	
Phafis 128. amnis 431. urbs 727, 730. ad Phaſin navigatio 65. Phaſis pontibus cxx. junctus 730. intra Phaſin et Euphraten omnia Romanæ ditionis 415. demptis quibuſdam Arabibus ibid. Phaſin navigatio 794.		Philogenes	908.	Phœnicis imperium 629. Phœnicis patria 636. profugium a patre ibid. Phœnicis urbs 596.		
Phafidis ora maritima	77.	Philomela Pandarei filia	950.	Phœnices 61, 230, 235. a puniceo colore dicti Phœnices 61. eorum ingenii acumen, fatuitas 237. Phœnices Cadmi comites 465, 583.		
Phatnicum oſtium	1136, 1137.	Philometelium 948. urbs 834. Philometor rex 1129. Philometoris Attali mors 926.		Phœnicum expeditio	3, 200.	
Phauda	794.	Philonomus Laconicæ proditor erga Dorienses	530.	Phœnicum imperium, ampliſſimum 3, 201. abolitum ibid. alia ibid.		
Phauni	752.	Philopator Agathocliæ, Philadelphi ſuccellor	1129.	Phœnicum navigatio 79. Caſſiteridas inſulas 239. nequitia in Romanos navis magiſtrum ſequentes ibid. et 240. Phœnicum divitiæ 1043. mercatura 1063. in navigationibus præſtantia 1076. a Phœnicibus aſtronomia et arithmetica propagatæ ibid. inventa arithmetica 1118. Phœnicum habitatio 1082. Phœnicum coloniæ 1090.		
Phaunite	768.	Philopæmenis prætura	559.	Phœnicus mons	596.	
Phaura inſula	578.	Philophantem in armis ſolum Alexandrum vidi, dictum Mandanis Brachmanis ſophiſtæ	1015.	Phœnicis	ibid.	
Phauruſorum ſagittatio	1171.	Philosophia moralis ac civilis circa quæ verſatur	16, 17, 20.	Phœnicus m. qui Olympus	952.	
Phayllus 610. templi Delphici deprædator ibid.		Philosophus Antiochus 1079. philoſophi ſolius eſt cauſas ſcire 19. philoſophorum ſchola Megaris 570. philoſophi Eretrici 653. philoſophorum fuga 877. de philoſophorum quorundam licentia 1016. philoſophi apud Indos pauci 1001. honore antecedentes ibid. alia de iis ibid. philoſophorum duo genera apud Indos 1010. plura de iis ibid. philoſophorum circa reges Indiæ conſuetudo 1017. de philoſophis mortem ſibi conſciſcentibus ibid. philoſophi Pramnæ dicti ibid. plura ibid. philoſophis indi-genis conſtituta habitatio 1050. de philoſophis Indorum 1010.		Phœnicus portus	1133.	
Phazemon pagus 808. qui Neapolis ibid.		Philosophus Antipater	1077.	Phœnicuſa inſula	399.	
Phazemonitis 808. quæ Megalopolis ibid.		Philotas Prienæ conditor 908. inſtaurator 912.		Phœnix fluvius 621. Heros ibid. et 624. ejus ſepulcrum 621. Phœnix m. 932. caſtellum 933.		
Phazemonitarum thermæ ibid.		Philotas equitatum Alexandri ducens 963. Parmenionis F. inſidiarum compertus, interemptus ab Alexandro 1027.		Phœnix, Phocenſis 636. Phœnix Lampei 692.		
Phea 510. ignobilis amnis ibid.		Philoteræ u.	1094.	Pholegandrus ferrea 709. ab Arato ſic dicta 706.		
Pheia promontorium	497.	Philoteræ Ptolemæi ſecundi ſoror	ibid.	e Pholoa in Eleam fluvius	847.	
Pheia Piſatidis initium	ibid.	Phineus in quam terram ab Harpyis abductus	436.	Pholoë m. 489, 491, 563. Arcadicus 517.		
Pheido Argivus	518.	Phinopolis	463.	Phoronei filia	687.	
Pheidon a Spartanis everſus	519.			Phoronidis ſcriptor	ibid.	
Pheidon menſurarum inventor, ponderum 519. monetæ cuſor ibid.				Phraanas obſes	1062.	
Pheidoneæ menſuræ	519.			Phraates rex 1000. Phraates amicitia Auguſti ſtudioſus 1062. Phraatis filii et nepotes Auguſto Cæſari crediti 416.		
Phello.	500.			Phricius m. 842. Locricus 891.		
Phellos	951.			Phriconenſibus peculiare quid uſu veniens	891.	
Phemonoës Pythiæ nomen	608.			Phriconis Cuma	842, 891.	
Pheræ 509, 522, 533, 589, 633. Pherraciarum ditio 533, 534.				Phrxi expeditionum indicia	65.	
Pheræa urbs 517. Arcadiæ ibid.				Phrxi navigatio 65. de Phrxi fabula 728.		
Pherecydes ſcr. 27, 233, 689, 711, 907, 921.				a Phrxi conditum templum, oraculum ibid. a Pharnace ſpoliatum ibid.		
Pherecydæ genus ſcribendi	27.			Phrixus urbs, quæ Indeſſa	729.	
Pherracia	728.			Phrixium, ubi	65.	
Phia urbs	506.			Phrygia 90, 169, 816. inferior parva 72, 687. Helleſponto imminens 169.		
Phidias Charmini filius 513, 514. ſimulacri effictor ibid. Phidiæ opus 574. Phidiæ operum præſtantia 575.				Phrygia ſacra	687.	
Phidias in exemplar Jovis imaginis Homericos verſus aſſumit 513.				Phrygia unde	948.	
Phigalea	506.			magna Phrygia	819.	
Philadelphæa, Philadelphia u. 838, 900, 1085. a terræ motibus ejus pericula ibid. conditorum ſtoliditas ibid. habitatorum raritas ibid. Philadelphæa incolæ 1082.				Phrygia Epictetus	787, 812, 821, 826.	
Philadelphus 1095. Ptolemæi Lagi F. ſucceſſor 1128, 1129. Philadelphus Deiotarus 811. Philadelphus rerum cognitionis ſtudioſus 1121. Ægypti rex ibid. corporis ejus imbecillitas ibid. a Philadelpho aperta via 1154.				Phrygia		
Philadelphus Attalus	919, 953.					
Phila communis Æthiopum et Ægyptio-						

INDEX STRABONIS.

Phrygia Hellepontia 812, 819. Phrygia Parorius 833. ad Pisidiam ibid. semi-Phrygia oppida 902. Phrygia Cappadociae et Paphlagoniae finitimae, occupatio 259. Phrygiae nomine Troas 690. magnae Phrygiae rex Midas 826. patris occupatores Galatae ibid. magnae Phrygiae situs 833. Phrygiae, Lydiae, Cariae, Mysiae partes inter se concurrentes distingui nequeunt 901. Phrygiae limes 948.	Pierae qui dicti 595.	Pitane 499, 841. urbs Aelica 882. plura ibid.
Phrygia Dea 685.	Pieria 479, 686, 1068.	Pitheci, Etrusca lingua arimi 898.
Phrygiarum nationum nomina nusquam extantium 839.	Pieriae Seleucia 458. Pieriae dedicatio 595.	Pitheculae 79, 84, 371. insulae 79, 162.
Phryges 427, 775, 966, 969. qui Bryges ibid. Thracum coloni 686. Phryges, Bregi, Breges, Briges iidem 796.	Pierotae Macedones 641.	Pitheculae ignitae 356, 357. Pithecusa a Miseno abrupta 88. Pitheculae ab Eretrienfibus habitatae desertae 356. earum ager, metalla, et alia ibid. et f. Pitheculae amissae, Neopolitanis redditae per Augustum Caesarem 357. de Pitheculis fidem excedentia perhibita ibid.
a Phrygibus occupata 817, 846, 901.	Pignifus 822.	Pithecusis adscripta 898.
de Phrygibus tradita rebus Trojanis antiquiora 827. Phrygum fines distinctu difficiles 815, 826.	Pili duplex usus 654. Pilos amittentia pecora ex aqua quadam gustata 1088.	Pithecusae quorundam Neapolim immigratio 353.
Phrygi 473.	Πιλλοί 1138.	Pittacus Mitylenaeus 864, 886. de septem sapientibus unus 864. ejus classis contra Phrynonem ibid. tyrannus 886. civibus libertatem restituit ibid. contra eum Phrynonis provocatio ad singulare certamen 864. quae secuta ibid.
Phrygiarum rerum scriptores 679.	Pimolifae 810. Pimolifena regio ibid. et 811.	Pittheus Pelopis f. 543.
Phrygio lepore timidior 53.	Pimpla 686.	Pitya 817.
Phrygiarum sacrorum mentio apud Demosthenem 687.	Pimplea pagus 479.	Pityassus u. 824.
Phrygum habitatio 818.	Pimbleiae dedicatio 595.	Pityeia 849.
Phrygum antiqua domicilia 821.	Pinaca munitio validissima 1060.	Pityus ibid. Pityus magnus 725.
Phrygum e Thracia trajectus 827.	Pinara u. 949.	Pityusa u. 850. Pityusae duae, insulae 229.
Phrygum post bellum Trojanum adventus 969.	Pindarus 209, 234, 235, 387, 390, 465, 475, 596, 599, 624, 683, 707, 788, 898, 1010, 1137.	Pityussa quae Salamis 571.
Phrynichus tragicus 911. multatus ob fabulam ibid.	Pindarus scriptor 356.	Pium filiorum in parentes facinus 387.
Phrynon, Olympico certamine victor 864.	Pindus 391. urbs 620. fl. 964. mons 475, 624, 629.	Piorum sedes 201.
Phrynonis ad singulare certamen provocatio, contra Pittacum M. 864. mors secuta ibid. in eum Pittaci M. classis 864.	Pindi montana 312.	Pixodarus, Hidriei f. 939.
Phtheiron mons 911.	Pingendi ars in pretio Corinthi, Sicyone 554.	Placencia 305. urbs ad Padum ibid.
Φθειρόν 729.	Pionia 876.	Placus 881. Placus sylvosa ibid.
Phthia eadem cum Hellade, five Graecia et Achaia 625.	Piperi similis fructus 1164.	Plagae temperatae initium 107.
Phthia Achillis 626.	Piraeus Atheniensium navale 567.	Plagae, vide zonae.
Phthii ibid.	Piraei portus 573. insula sic dicta Piraei architectus 936. Piraei destructio exiguis vicus 574, et seq. Piraeum, Amilius denominata 547. Piraeus 573.	Planafia insula 162, 255.
Phthiotae Achaei 724. universi Achaei dicti 628. Achilli subditi ibid.	Piraeum olim insula 86.	Planctae 32. petrae 200, 234.
Phthiotis 623, 627.	Piratarum excisae munitiones 823. internecio 950.	Planesia insula 215.
Phthioticae ditionis oppida ibid.	Pirena 550.	Planities montana ter mille stadiorum ambitu 1004. planities aquis, arboribus, aliis rebus abundans 1103. de planitie quadam 1149. planities campi lapidei ibid.
Phycus Cyrenaicae regionis promontorium 527, 1181. oppidulum ibid. portus 1183.	Pirenæ exundatio ibid.	Planta in saxum verti solita, aquis Silari injecta 361. planta lauro similis, jumentis perniciofa 1024.
Phylace 627.	Pirithoi longinquae expeditiones 70. Pirithoi occupatio 637.	de Planta balsami 1085. antrorsum plantas, calces 1010.
Phylae supra Syenem 1139.	Pisa urbs 515. Pisae a quo conditae 315.	Plataeae 597, 598. aliae ibid.
Philarchorum regio 170.	Pisae et Luna 307. Pisae et Populonium interjacens regio 319.	Plataeae, Plataenses unde dicti 590.
Phyle pagus 586.	Pisa fons 516.	apud Plataeas bellum Persicum 584. Plataica regio 594.
Phyleus 665.	de Pisaeis 514.	Platomodes 506.
Phyllus 631. Phyllae Apollinis templum ibid.	Pisaei Peloponnesii 315. plura ibid. et seq.	Platanistus qui Macistus 501.
Physa Nili piscis 1164.	Pisaea regio 497. Pisaeorum ager 490, 512, 514. Pisaei Jovi sacri ibid. Pisaeorum famae celebritas ibid. Pisaea regio urbis vocabulo notata 516.	Platanistus, asperum litus 955.
Physae, fossae quaedam 901.	Pisander Heracleae carminis scriptor, Rhodius 938, 980.	Plato 687, 1119. Plato in Legibus 695.
Physco Euergetes secundus 1129, 1131.	Pisani ager 297. Pisanorum infestatio a quibus 319.	Platonis monitum de mari fugiendo et non habitando, bene instituta Reipubl. amatoribus, ut malorum magistro 436.
Physcus opp. 933, 947. a Physco ad Maendrum stadia ibid.	Pisatis 491, 494, 533.	Platonis de immortalitate animae opinio 1012. auctori nostro pro fabula ibid.
de Physeteribus 193. physeterum magnitudines, ab iis pericula 1028. per tubas remedia ibid.	Pisatis regio in octo urbes distributa 515.	Platonis de legibus dictum 374. Platonis circa uxores et liberos institutum 434. Platonis Phaedrus 581. de Platonis sociis Eudoxus 938. Platonis conjectura circa diluvia 854. Platonis auditor Hermias 877. Platonis et Eudoxi domicilia 1143. cum sacerdotibus conversio ibid.
de Physica 149.	Pisatidis urbs 496. ora 497.	Plaustrum 6.
de Physiologia auctoris tractatio 1001. physiologiae derisores 1019.	de Pisatidis regionis origine controversia 515.	in Plaustris viventes populi 719.
Pias cultus 891. de eo et Larissa filia, ab eo violata, quae tradantur ibid.	Pisces fossiles 251, 812.	Plausu exaudito exterritae belluae 1028.
Picentia caput Picentium 361. Annibali juncta ibid. a Romanis ut tractata ibid.	Piscis annulum Polycratis deglutiens, et post captus, reddens 914. piscium coria pro indumento et strato 1171. pisces apud Gangamam in glacie quales effodiantur 444. pisces colligendi et iis vescendi ratio 1098. piscibus projectio mortuorum ibid. de piscibus Nili 1164. de piscium negotiatoribus et citharædo lepida narratio 942. piscium cetorum magnitudo 1020. piscium loco in penuria esus 1098. piscium varia vivaria ibid.	Plax 881.
Picentina gens 360. Picentini a Sabinis oriundi 325. Picentibus pro militia cursorum et tabellariorum imposita conditio 361.	Piscium, lepidoti et oxyrinchi cultus 1151. lati ibid.	Plegerius u. 992.
Piceni agri descriptio 345. Picenorum migratio ibid. nomen unde ibid. Picenorum a Romanis avulsa particula 360, 361.	Piscivori 171.	Pleades poetae dicti a septenario numero 962.
Picis opera mirabilia 308. picis optimae ferax sylvae 375. picis guttae e petris destillantes 1087.	Piscuri qui Dai 744.	Plenum est semper quod simul impletur et evacuatur 602.
Pictae diversorium 338.	Pisidiae 169, 824, 966. montani 825. latrones ibid.	Pleistus fluvius 606.
Pictones 263.	Pisidia 32.	Plenilunii observatio adventum Lacedaemoniorum protrahit in pugna contra Datin 579.
Pictura 29.	Pisidiae urbes 824. Pisidiae partem occupantes 878. ad Pisidiam Antiochaea 834.	Plerae 456, 457.
Picturae Cleanthis et Aregontis 499.	Pisidici ad Pontum 50. Pisidici montes 951. Pisidicum quid habentia oppida 902.	Pleauri 211.
Picus avis, Marti sacra 345.	Pisistratus 509, 534.	Pleuron 670.
Πικρα pro ἀνδρία 529.	Pisistratus cum filiis Athenienses adortus 577.	Pleuron urbs 657. antiqua ibid.
	Pisistrati fallax versus de Salamine 571.	de Pleuronia 678.
	Cn. Piso 170.	Pleuronia Curetis dicta ibid.
	Pitra, Potistra 515.	Pleuronii Curetes 657.
	Pitana 873, 892.	de Pleuroniis 675.
	Pitanai 878.	Plinthina 1133.
		Plumbaria insula 215.
		Plumbi

INDEX STRABONIS.

Plumbi fossilis metallum peculiare	198.	Polyarrhen mons	759.	Pompelon urbs	221.						
Plutei lapidei integri et magnitudine infolenti	1149.	Polybius geographiae peritus, philosophus		Pons insulam ante Syracusas cum continente conjungens	86. pons lapideus						
Plutades philosophus	962.	1. scriptor 1, 35, 133, 142, 314, 398, 487.		220. pons a Romanis factus apud Treviros Strabonis tempore	269. pons Darii 441. similis ubi construi possit ibid.						
Pluto Tartaro propinquus 200. Plutonis domicilium 196. Plutonis cum Minerva dedicatio 598. Plutonis templum 500.		Polybius emendatus 564, 565. reprehensus 142, 143. Polybius apud Aegyptios conversatus 1131. eorum statum detestatus ibid. Polybius, vir magnae auctoritatis 611. Polybii de Artemidoro testimonium 948. Polybius de Tib. Graccho quid narrat 223. Polybii de se verba 677. ab eo notati scriptores ibid. Polybius in excidio Corinthi quid maxime deplorat 552. Polybius de Eratosthene et aliis scriptoribus quid pronunciat 22, 459.		pons ad Sessum et Abydum 853. pons antiquus Euphratis 1059. pons Euphratis 1063. de ponte quodam 1124. pontium structurae 86. pontes Semiramidis 1046.							
Plutonium, foramen 902. ubi aquae calidae, de quibus insolens quid ibid. de Plutonio foramine tradita ibid. et seq.		de Polybote gigante fabula	714.	Pontia insula	162, 333.						
Pluvia nulla sit 986. cur pluviae aestate non hieme in partibus australissimis cadant 1121. de pluviis certis locis 984, 985, et seq. pluviarum aquarum cisternae 1099. de pluviarum historia 986.		Polybus Aedipi educator	552.	Pontificis in Morimena proventus 779. praefecturae tempus ibid. Proximus honos a Comana Pontifice ibid. Pontifici diadema 805. honor a rege proximo ibid. Pontifici apud Comana honos post regem 777. Pontifici parens Ameria 804.							
Pluviae, vide imbres.		Polycasta Lygaei filia 673. Penelopes mater ibid.		Pontificis regio 807. opes ibid.							
Pluvialis Jovis cultus	1018.	Polycleti simulacra	539.	Pontificatus Jovis, cui Dacia nomen 778.							
Pneuentia urbs	345.	Polycletus scr.	742, 1033.	Pontius Glaucus Aeschyli	652.						
Pnigeus pagus	1133.	Polycratis tyrannis fortuna, potentia, de ejus annulo, de vaticinio regis Aegypti super ejus prosperitate 914. et f. mortis genere ibid.		Pontus 50, 61, 69, 72, 83, 89, et f. Ponti nomen unde 32. Pontus bimarior 164. Pontus, quae Cappadocia Pontica 776. de locis post Pontum 129. de Ponti ambitu, figura 164, et seq. supra Pontum habitantes 426. in Pontum circiter quadraginta influentes amnes 431. de Ponti ora maritima 461, et f. Ponti rex Mithridates Eupator 784. regnum ejus ibid. et seq. de Ponti parte quadam 808, 809. Ponti pars extra Halyn circa Olgassyn 810. de Ponto dicta ibid.							
supra Pocula undecim apud quos non licet bibere 1112. in poculis aureis potationes ibid. pocula ex fabetis 1134. cum poculis mensa in Cyri sepulchro 1035.		Polydectes Spartae rex, frater Lycurgi 703. Polydectes uxor, filius ibid. tutor Lycurgus ibid. de Polydecte ultio, Danaen invitam ducere in uxorem volente 712.		Pontica appellatio ad Oceanum translata 32. Pontica salmastia 191. Pontica provincia quo pervenerit 788. Ponticum mare pro Oceano quodam secundo 32.							
Podalirii facellum	411.	Πολυδάμαν	538.	Ponticum mare	81.						
Podarces ductor	626.	Polydorus Priami F. ex Altae filia	845.	Popedius ejus defectionis auctor	346.						
de Poecile porticu Athenis	576.	Πολυδάμαν	538.	Poplite flexo ubi non redditur honos 1017. poplitibus flexis rectum corpus demittentes 210.							
Poecnes	908.	Polymedius vicus	872.	Popularitas regis	1112.						
Poeeffa urbs	522, 710, 711.	Polymnastus musica arte clarus	921.	de Populatione regionum pacta 745. fracta ibid.							
Poemandria eadem cum Tanagra	586.	Polynicis posteritas	504.	Populi in Hispania cum toga formam induti Italiam 229. populi a magna potentia ad imam redacti 456. populi quatuor praedando viventes 762. populi Arbies 1021. in populos Euergetas Alexandri adventus 1027. populi Artabris 207, et f. Corybantibus 679.							
in Poematibus non quaerenda historia ulla	37.	Polyphagi	738.	de Populis Gordyaeis 1046. de populis Ichthyophagis 1093, 1095, 1098, et f. de populis Cauconum 827. de populis qui Cilices gemini dicti ibid. et seq. de populis ad Cariam olim insularibus 827. de populis Eliis 1096. de populis Elephantophagis ibid. de eorum veneratione ibid. 1097. de populis Belgarum et armatura 274. de populis Gerrhaeorum 1090, 1103. Garindaeorum ibid.							
de Poenarum impositione apud Indos 1008. de poena talionis, et manus truncationis ultra poenam talionis ibid.		de Polypis apud Carteiam	193.	de Populis Erembris 1112. populi Aethiopiae a Menelao visi 54, 55. de populis Gaetulis 1172. Gazaeis 1063. Gordyaeis excellentibus architectis 1060.							
Poeninae fauces 288. per eas Lugdunum via 292.		sub Polypoeta populi	637, 639.	Populonium 314. situs 316. Populonium et Pisas interjacens regio 319.							
a Poenino jugo ad Sequanos diversio relicto Lugduno ibid.		Polyporus fl.	868.	de Porca gravida propositio, et de foetus numero quaestio 921. pro qua Mopsi et Calchantis certamen ibid.							
Poenorum duae felices coloniae	1176.	Polyrrhenii	699.	Porcus quibus sacris nullus intromittitur 830. porci sacrificium 635.							
Poeseus Homericæ emendatio, 857. poesi primo instituta pueritia 23, 29, 30.		Πολύρρηνος	829.	Porcorum greges unde Romam	308.						
Poeta solus sapiens	23.	Polystephanus olim Praenesti urbi nomen	341.	a Porcis crocodilorum abstinentia 1165. porcus Nili 1164.							
Poeta nullus docendo, omnes delectando gratiam captant 23, 24. falsum ibid. de poeta 26, 27, et seq. de poetae sententia non ferendum judicium 37. poetae non omnia fingunt sed multa affingunt 39. poetae appellatione Homerus intellectus 32. poetae Pleiades dicti, a septenario numero 962. poetae, Pythici fani administri, prosa oratione edita in versus et numeros redigentes 607, 608. poetarum fabulas qui alii sint sectati 28, et seq. de poetis rhetoricam adimente 27. poetis fictiones prodigiosae 432. a poetis, maxime tragicis nominum confusio 950. de poetis 973.		circa Pometiam morbosus aer	329.	Pordacum 888. pordacis ibid.							
Poetica, prima quaedam philosophia 10, 23.		Pometius campus	332.	Pordalis ibid.							
Poeus mons	475.	Pompeii exercitus in Iberos Albanosque	718. Rhodum adventus ibid. contra Mithridatem et alios parata ibid. a Pompeio Mithridatis expulsio 745. Pompeii trophaea 212, 216, 244. Pompeius Auletae Romae suscipit 1130. ei regnum restituit ibid. adversus Pompeium Albanorum copiae 733. Pompeii in Iberiam aditus 731. a Pompeio eversa Hierosolyma 1085. a Pompeio eversa latronum receptacula 1073. Pompeii contra Judaeorum violentiam cura 1088. Pompeii Magni sepulchrum, dolo circumventi 1081. Pompeii cum Lucullo inimicitiae 805. contra Luculli amicos ab eo gesta ibid. Pompeii et Luculli conventus 820. a Pompeio M. piratarum reliquiae 562. quo translatae 958. Pompeius Mithridati instans 802. Pompeii discedentis compellatio ad Posidonium 718. Pompeii Magni et Palaeopharsalo fuga 1130. caedes proditoria ibid. Pompeii rerum gestarum historia a Posidonio conscripta 718. Pompeii Magni doctor Aristodemus 931. Pompeius Magnus ab Aeschine immodica licentia perstrictus 911. Pompeii amicitia erga Theophanen 886, 887. Pompeii cohortes tres apud Septempaganos deletae 795. Pompei filii praefectus Aristodemus grammaticus 931. Pompeii filii ubi debellati 187. S. Pompeius e Sicilia ejectus ab Augusto 372. S. Pompeii navium praefides ubi copias contraxerint 350. Pompeius Strabo Magni pater 300. a Pompeio Strabone Magni patre instaurata Comum urbs 300.		Pompeii exercitus in Iberos Albanosque	718. Rhodum adventus ibid. contra Mithridatem et alios parata ibid. a Pompeio Mithridatis expulsio 745. Pompeii trophaea 212, 216, 244. Pompeius Auletae Romae suscipit 1130. ei regnum restituit ibid. adversus Pompeium Albanorum copiae 733. Pompeii in Iberiam aditus 731. a Pompeio eversa Hierosolyma 1085. a Pompeio eversa latronum receptacula 1073. Pompeii contra Judaeorum violentiam cura 1088. Pompeii Magni sepulchrum, dolo circumventi 1081. Pompeii cum Lucullo inimicitiae 805. contra Luculli amicos ab eo gesta ibid. Pompeii et Luculli conventus 820. a Pompeio M. piratarum reliquiae 562. quo translatae 958. Pompeius Mithridati instans 802. Pompeii discedentis compellatio ad Posidonium 718. Pompeii Magni et Palaeopharsalo fuga 1130. caedes proditoria ibid. Pompeii rerum gestarum historia a Posidonio conscripta 718. Pompeii Magni doctor Aristodemus 931. Pompeius Magnus ab Aeschine immodica licentia perstrictus 911. Pompeii amicitia erga Theophanen 886, 887. Pompeii cohortes tres apud Septempaganos deletae 795. Pompei filii praefectus Aristodemus grammaticus 931. Pompeii filii ubi debellati 187. S. Pompeius e Sicilia ejectus ab Augusto 372. S. Pompeii navium praefides ubi copias contraxerint 350. Pompeius Strabo Magni pater 300. a Pompeio Strabone Magni patre instaurata Comum urbs 300.		M. Pompeius Asiae procurator ab Augusto Caesare factus 887. inter primos Tiberii Caesaris amicos ibid. Theophanis F. ibid.		Pordoselena, Pordoselena	ibid.
Polemo 822. scriptor 22.		Pompeiani duces Afranius et Petreius ubi victi	220.	Pornopes qui Boeotis	881.						
Polemo Persegetes dictus, et unde 575.		Pompeiopoli	811, 949.	Pornopion Myrtis ibid. Apollo ibid. ei sacra ibid.							
Polemon rex	808.	Pompeios qui tenuerint	354.	Pordoselena, Pordoselena	888.						
Polemon Tanaidis everfor	720.			Porfenna rex Clusii 311. de eo alia ibid.							
Polemon Colchidis rex 728. ejus uxor Pythodori ibid.				Porta Media 764. porta Canopica 1128. portae Gadirides 234.							
Polemonis, Zenonis rhetoris F. erga Laodiceam beneficia 836.				Portae bituminatae, altae, fornicatae 1051.							
Polemonis mors, fraus 723. regnum ibid.				Portica terra	997, 998.						
Polemonis uxor Pythodori 804. mors ibid.				Porticus stadio majores	1128.						
Polemonis auditores Zeno, Arcefilaus 882.				Portus							
Poliadis vetusta aedes	574.										
Polichna opp.	868.										
Poliium urbs	380.										
Polisma oppidulum	866.										
Polites 863. unus sociorum Ulyssis 368. ejus caedes et quid inde ibid. et seq.											
Poltiobria quae Aenus	462.										
Πολυάνδριος	622.										
Polyanus mons	475.										

INDEX STRABONIS.

- Portus quales esse debeant 314.
de Portu ad Pharum maximo 1124. portus Stœchadum memoria digni 255. portus Herculis 369. portus Judæorum Joppe 1078. portus Elæa 1095. portus Antiphili, alius 1097. portus Eunosti nomine 1124, 1127. portus Leucaspis 1133. portus occultus ac clausus, regum proprius 1127. portus Gazæorum 1080. Cenchreæ 551. portuum aut aliorum locorum descriptio ubi cesset 1100. de portubus volumen 611.
- Porus, Pori regio 985, 994. Pori in sexcentos reges imperium 1020. ejus ad Augustum legati ibid. Poro tradita regio ab Alexandro 977. a Poro legatio ad Augustum ibid. de Poro victoria 994.
- Porus confobrinus alterius Pori 995.
- Posideum lucus 505.
- Posidium, Poseidium 469, 923, 1070, 1103, 1127. Posidium Chiorum 923. Posidium Milefiorum, seu Neptunium 907, 909. oræ Ionicæ fines 907, 931. oppidulum 1068. in Posidio ara 907.
- Posidonia 576. urbs 361. morbosa ibid. Posidoniata bello victi a Lucanis 366.
- Posidoniates, Poseidoniates, finus 32, 295, 361.
- Posidonius geographiæ peritus, philosophus 1. scriptor 7, 22, 42, 59, 80, 85, 383, 395, 399, 446. reprehensus 142. refutatus 718. Pompeii amicus ibid. Pompeii conjectura de Myfis 427.
- Posidonius Prytanis magistratum Rhodi gessit 458, 937. Posidonii opus de Oceano 131. plura vide in f. Posidonii responsum Pompeio datum 718. rerum Pompeii gestarum historia ibid.
- Posidonius Stoicus 1070. eruditissimus ibid.
- Possidium, vide Posidium 913.
- Potamia 811.
- Potamon Mityl. 886.
- Potamus pagus, potamii curiales 579.
- Potandi aquas ratio, et more boum 1099.
- Potentia urbs 345.
- a Potentia magna ad imam conditionem redactæ gentes 450.
- eorum qui in potestate sunt, voto facto adoratio, non poplite flexo apud Indos 1017.
- Potidæa 480.
- Potistra, Piftra 515.
- Potniæ 594, 599.
- Potu non habentes opus populi 213. potus a frumento et melle 282. potus e succo ex arboreis fructibus eliso 747. potus butyri vulneribus auxilians 1003. ad potum quinque diebus ascendentes cum tota familia 1099. more boum bibentes ibid. dum venter more tympani intumescat ibid.
- Præctium 842, 846.
- Præctius fl. 852. urbs eo nomine nulla ibid.
- Præcepta duo, divinum et humanum 1084. præcepta Mandanis Brachmanis optima 1015. præcepta doctrinæ optima ibid. præcepta Alexandro parata ibid.
- sub Præcone captorum venditio 949.
- Præda Nestoris 510.
- Prædo Jovis Abretteni sacerdos factus 830. prædonis Cleonis utilitas Antonio contra Labienum ibid. prædonis sacerdotis mors ex ira Deæ ibid.
- Prædones, Bessi dicti 461.
- Prædones tributa a regibus accipientes 762. etiam munera ibid. prædonibus receptaculum Heraclium 1067. prædonum a Pompeio excisorum reliquiæ 562. prædonum audacia nimia ab Alexandro compressa 762. a prædonibus negotia Romanis 823. prædonum stationes 911. de prædonibus Corycæis tradita 923. prædonum receptacula 822, 949, 1079. diruta 950. a Pompeio M. 1085. prædonum icaphæ mille et trecentæ combustæ 950. internecio sub Ifaurico et post Pompeio Magno ibid. prædonum instituta collegia 959.
- Prædonum receptacula Gigartum 1073.
- Præfectus judicium apud Ægyptios 1131.
- de Præfecto Romanorum in Hispania 229. de præfectis annonæ apud Indos 1005. præfectorum in Hispania navigationes 216.
- Præfectura Elaitica 1136. Gynæcopolitana 1139. præfectura Heliopolitis 1143. præfectura Heracleotica 1147. præfecturarum conventus, epulum, sacra 1150.
- Præmium victoriæ præstantia regionis 828.
- Præneste urbis descriptio 341.
- Prænestina via 340.
- Prænestinorum obfessorum contra Annibalem mira virtus 358. Prænestinis opulentia calamitosa 342.
- Præsepe argentea 201.
- Præsidia Romanorum 1161.
- Præsidiorum regionum severitas remissa 139.
- Præstigiatores dicti 935. de præstigiatoribus quibusdam 1087. lotia et fœtidos humores incantationibus qui inspergunt 1087. de præstigiis 691. contra præstigationes appensa 1102.
- Præterire omnino aliquid, non est ignorantis indicium 52.
- Prætor nocturnus apud Ægyptios 1131.
- Pramnæ philosophi Brachmanis oppositi 1019. plura ibid. et seq.
- Prandendi et cœnandi tempora apud Indos non eadem 1008.
- Prasia 579.
- Prasiæ Argivorum 535.
- Prasii 688.
- Prasiorum gens, præstans 999.
- Prasum oppidulum 693.
- Prasus, Prasii 697, et seq.
- Pratis et floribus amœna loca 369.
- Prausi, Praufus 260.
- Praxander 971.
- Praxiphanes, vir clarus, Rhodius 937.
- Praxitelis Cupido 596.
- Praxitelis opera 919.
- Premnium urbs natura munita 1161. a Petronio ibi gesta ibid.
- Prenussum, dictum Minervæ promontorium 355.
- Pretium auri vile apud quos 1104.
- Priami stirps abolita 874. Priami contra Amazonas bellum 799, 828. Priami ex Altæ filia liberi 845. Priami spurius filius, equas paternas pascens 845. Priami imperium 846. Priami incrementa 860. de Priamo 969. cum Priamo Æneæ inimicitia 873. Priamo parentes provinciæ 844.
- Priamo urbs 456.
- Priapena 849. Priapeni 847. Priapenorum regio vitifera 848.
- Priapenus ager 847.
- de Priapo urbe, nomine 847, 848, 849.
- Priapum navigatio 833.
- a Priapo Parium euntes 849.
- Priapus Orneata 554.
- Priapus in Deorum censum relatus 848.
- Bacchi ac Nymphæ F. ibid. Priapus similis Atticorum diis 848. Priapi templum 554. cultus 848.
- a Priapo et Artace Troadis initium 842.
- Priapum et Æsepum inter, Granicus 847.
- ad Priapum Cyzicena regio 817.
- Priapeiorum scriptor Euphronius 554.
- Priena, Priene 837, 912. Prienæ conditores 908. Priene quæ Cadme 912.
- Prienses ab Helica orti 557. Priensense litus 912. Priensis ager 557.
- Primordia rerum universarum diversa 1012.
- Principatuum et rerum publicarum ut sit distinctio 16. aliæ ibid. et seq.
- de Principis officio 154. principibus utilis geographia 13, 14, 15. principibus exhibita spectacula a naviculariis 1157.
- Prion 909. qui Lepre acta ibid.
- Priscorum navigationes 69.
- Privernum urbs 339.
- Privernates populi 329. subjugati ibid.
- Probalinthus 579. urbs 555.
- Prochyta insula 162, 371. a Miseno abrupta 88. Prochyta situs 356.
- a Pithecusis avulsæ 356.
- Procles 529, 565.
- Procli vallum 578.
- de Progne et Philomela fabula 613.
- Proconnesus antiqua, nova 849. Proconnesi constructio ibid.
- Procreationem marium et fœminarum per medicamenta præstantes medici 1012.
- Procuratores Cæsaris in Hispania 229.
- Prodigiöse ficta a poetis 432.
- Proditio erga Antonium 1062. proditione captæ petrae ab Alex. 753. proditione ductorum iter duorum dierum sex mensibus tantum impletum 1110. de proditore itineris 761.
- Proelium navale quo superatus Inarus 1137. de proelio circa Arbela 1047. in proelio asinorum usus 1029. proelium ad Anagrana 1110. proeliantium hominum circiter mille millia 1156.
- Proërna 629.
- Proëtides 537.
- Prolis omnis apud Ægyptios educatio 1165.
- Promethei fabula, commenta 252, 737. de Prometheo et Cauaso 980.
- Prometheus ab Hercule post mille annos solutus 737.
- Promontorium Pyrenæ Venereum 249. promontorium unde projiciuntur, qui aram Apollinis attigerunt 972. promontoria tria a septentrione porrecta 129. Europæ ibid.
- Pronefus opp. 664.
- Prophthasia in Dranga 748.
- Propontis 9, 72, 75, 76, 81, 103, 938.
- Propontis mare 164, 482.
- Propontidis ora maritima 840. ad Propontidem loca 842. Propontidis pars ibid. e Propontide in Euxinum mare iter 784. supra Propontidem montes 829. Propontidis urbes a Dario incensæ 853.
- Proserpina quo credatur venisse florum legendorum gratia 369. Proserpinæ fanum 500.
- Prosymna 541.
- Protarchus, vir celebris, Epicureus 941.
- Protervitas Canopica 1135.
- Protesilaus 626, 629. Protesilai domus eo extincto semiperfecta 429. Protesilai ditio 630, et seq.
- Protesileon 859.
- Proteus 201. de Proteo fabula 53, 55.
- Protogenis picturæ 934. et seq. de Protogene et perdice ibid. et seq.
- Provectæ ætatis honos 1112.
- Proventus suos reponendi artem ignorantes populi 433, 434. proventuum crematio salvo quod in annum necesse est 1016. proventus annui in plures annos reconditi 1029.
- PROVERBIA, Phrygio aliquem lepore timidiorem 53.
- Possidere fundum epistola Laconica majorem ibid.
- Suberis umbra levius aliquid ibid.
- Ne Mercurio quidem dicenti crederes 143.
- Cadmea victoria 200.
- Nemo Temeseum Heroem adversus se 368.
- Veriora sunt hæc rebus ad Sagram gestis 375.
- Extremum Crotoniatarum, reliquorum Græcorum esse primum 377, 378.
- Salubrior Crotone 378.
- Non posse possidere decimam Syracusanorum 389.
- Κορυφαίων μάστιγος 478.
- τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκίον ibid.
- Δάτορ ἀγαθὸν 481.
- Ἀγαθὸν ἀγαθὸς ibid.
- Lerna malorum 538.
- CENONE

INDEX STRABONIS.

Cenone torrentis alveum	545.	niens ibid. Ptolemæus Lathurus 1129.	Putei elephantum proboscide et dentibus
Aliquem viles Æginetarum merces tractare	ibid.	Ptolemæus tertius ibid. Ptolemæus quartus et septimus luxu perditus ibid. Ptolemæus primus 1136. Ptolemæus Antonii et Cleopatæ filia natus 1171.	effossi 1099. putei omnium profundissimi 822. de puteo quodam in Nili ripa 1157. ex integro lapide constructo, alia ibid. de puteo Syenæ, æstivi indice solstitii 1157. puteorum defectus 71. de puteis duobus in Herculis templo, alio 236. de aliis, in Gadibus ibid. puteorum copia a Danaï filiabus inventa apud quos 539. puteorum quatuor consecratio et cultus ibid. puteorum Corinthi et in Acrocorintho copia 556. Straboni ignorata ibid.
Flectens Maleam obliviscere res domesticas	548.	Jubæ successor in imperio ibid. Ptolemæi secundi uxor et soror Arsinoë 672. Ptolemæi varii 813. Ptolemæi mors 974. Ptolemæi reges Ægypti domini ibid. 1121. Ptolemæi Philometoris obitus 1068. Ptolemæi quarti cum Antiocho pugna 1080. a Ptolemæo Lagi F. corpus Alexandri, Perdicæ sublatum 1126. Ptolemæi Lagi F. mors ibid. Ptolemæi pater 1174.	septem Putei, locus 1110. ad Puteum, locus 1097. Puteoli 1125. Puteolis loca propinqua ignita 356.
Non est Corinthum cuius adire integrum	ibid.	Ptolemaicorum prælium cum Sarpedone 1077, 1078. Ptolemaicorum regum ditio 1122. a Ptolemaicis regibus Rubri maris incisio 1140. Euripus clausus ibid.	Puteolorum urbis nomen unde 353. situs ibid.
Nihil ad Bacchum et Herculem Dejaniræ toga excruciatum	552.	Ptolemais u. 1093, 1095. Phœnices 174. Troglodytica 173. Ptolemais magna urbs prius Ace 1077, 1152. receptaculum Persis adversus Ægyptum 1077. Ptolemaidis conditor Eumedes 1095. Ptolemais quæ et Barce 1181.	Putris, lacus sic dictus 445. palus ibid. Pycata 848. Pydna 688. ejus conditor ibid. quæ Citrus 479.
Colles Corinthus atque cavitates habet	554.	Ptoium, mons, oraculum 599.	Pygalia unde dicti 916.
Thracicum commentum	583.	Puberum masculorum necatio 290.	Pygela opp. ibid.
Quando per Harma fulguraverit	586.	Publicanorum avaritia 288.	Pygella ubi Amazones 798.
Nec Solum ipse ibis, aliumve sequeris euntem	593.	P. Craffi navigatio in Cassiteridas insulas 240.	de Pygmæis 50, 53, 61, et seq. de Pygmæis fabula 53.
Cretensis mare ignorat	702.	P. Craffi exercitus, mors 926.	Pygmæi Hesiodi 432.
Siphnius taxillus	707.	P. Servilius Isauricus 823.	Pygmæorum pugna Homericæ 105. trium spithamarum statura ibid.
Omnia sub unam Myconum	712.	de P. Claudio pulchro 974.	Pylæ 621, 622. limes Ciliciæ et Syriæ 964, 965. intra Pylas mare 621.
In Phasin, ultimus qua cursus navibus est	727.	de Pudicitia Casandræ violata 865.	Pylæa, concilium sic dictum 609.
Qui negotio carebat, muro cinxit Armeniam	789.	Puellæ posteriora humero tenus detecta amatori ducere volenti, dein anteriora 1013. puellæ nubiles ut elocantur apud Assyrios 1058. puellarum opus Halyatis tumulus 899. earum ibi prostitutio ibid. puellas nuptum dandi nova ratio 1013. puellæ, vide virgines.	Pylæus Lesbiorum dux, Pelasgorum 891. Pylæi conventus 622.
Mysorum sunt seorsim fines et Phrygum	816.	Puer ubi post duos a partu menses judicatur vitæ longiore dignus an secus 996. puer brachia truncatus ab humeris a prima ætate 1020. puerum occultare apud Creteneses turpe 704. amatori non licet plus quam duos dies tenere ibid. pueri dimissio cum donis ibid. alia ad id nova et inaudita ibid. et f. de puero naphtha illito Alexandri experimentum 1055. pueri genitalia in turba hominum collisa 894. pueri ante quartum annum in patris conspectum non venientes 1041. pueri venationem ubi non attingunt 1042. pueris raptis honor apud Creteneses 705. puerorum Cretenesium institutio 704. puerorum raptus apud Creteneses qualis, ibid. puerorum disciplina apud Persas, 1041, 1042. puerorum circumcisiones apud Judæos 1083.	Pylæus finus 623. Pylæicus conventus 633.
Ferre etiam eam gallinarum lac	914.	Pugna gruum cum trispithamis hominibus 1009. in pugna asinorum usus 1029. in pugnam discincti exeuntes 231. de Pugnæ modo pactio 654. pugnæ singularis provocatio 864. pugna ad Troicam planitiem decertata 861. pugnae genus Maurorum 1170. pugna, vide bellum.	Pylæmenes 787, 788. posteri 784.
Sylosonitis opera vastitas regionem habet	915.	Pulcherrimus rex ubi eligitur 996.	Pylagoras, legatus sic dictus 609. Pylagoræ ibid.
Colophonem imposuit	921.	Pulchra picea 868.	Pylagoræ legati dicti ibid.
Nimirum et hocce Corycæus inaudit	923.	Pulchritudini honor habitus 996. pulchritudinem excolentes Indi 1008.	Pylæna urbs Ætolica 658. Proschium dicta ibid.
Mercator, appelle navim, exponere omnia illico vendideris	954.	Pulli elephantorum a leonibus impetiti 1169. pullorum Venetorum fama 299. pullorum millia xx. quotannis Persæ missa ab Armeniæ satrapa 770. pullorum domitores 1069. pullorum centena millia quotannis recensita apud reges Garamantum 1180.	Pylene 672.
de Providentia et Fato disputationes 253. de Providentiæ operibus 261.		Pulmonis marini similia quædam loca 142.	Pylon 468. a Macedonia Illyricum distinguens ibid.
Provincia Gabiana, Gabæorum 1057, 1093. provinciarum pop. Rom. divisio alias aliter 1185, et seq.		Pulvino remigum collata Mesopotamiæ figura 114.	Pylus 489, 493, 494. a Nestoris Pylo alia ibid.
Provocatio Phrynonis ad singulare certamen, contra Pittacum Mitylenæum 864. mors secuta ibid.		Purpure in signis regii generis 907. purpura Tyria omnium optima 1076. purpuræ amictus Jovi Sospoliti consecrata 928. purpurarum apud Phœnices 1076. purpuri insectura 1179.	Pylus, regio urbi cognominis 490. Pylus Arcadius ibid. Lepreaticus 499. Ema-thoeis ibid. Pylus Tryphylia 499, 502, 509. Pylus Messeniæ 503, 505, 510. Pylus ab Hercule vastata 510. Pylus Neleia ibid. Pylus Messeniaca antiqua 520.
Prunorum ardentium struem perambulantes homines nudis pedibus numinis cuiusdam afflatu 321. per prunas ambulantes illæsis pedibus sacrificæ mulieres 780.			de Pylis 630. de Pylis variis 508. de Pylo dubia 502. Pyli tres 493.
Prusa quæ Cius 814. ad Olympum My-sia 815. Prusa alia ibid.			Pylus campus 500.
Prusias Zelæ F. 814. Prusias Annibalis receptor ibid. Prusias qui bellum contra Cræsum gessit 815. Prusiæ cædes 895.			Pylii qui et Pisæi 315. Pyliorum ab Illo cum Nestore navigatio 381. Pyliorum et Epeorum bellum 510, et seq. Pyliorum naves xc. amissæ 514. Pyliorum sub Coryphasio sedes 520. Pyliorum et Messeniorum cognatio 907.
Prusiensium festivitas 814. libertas ibid.			Pylum mare 506. Pylæ regionis loca 517.
Prytanis magistratus 458.			Pyraechma Ætolus ibid.
Psammitichus 1095, 1136. Sesostris F. 1140. Psammitichi Ægyptii peregrinationes 90. a Psammiticho defectio 1116. ejus sepultura 1137.			Pyramis quadrangula, cujus latus quodlibet quatuor fere jugerum, et par altitudo 1150. pyramides apud Memphim 1144. pyramidum multarum locus 1145. pyramidum lapis exemtalis ibid. in pyramidibus mira ibid.
Psiaphis Oropiorum 579.			Pyramidum lapides 1147.
Pseboia lacus ingens 1163.			Pyramus fl. navigabilis 77, 777, 962. Pyramus fluvii simile aliquid ejus quod in Ægypto fit 778.
Pselchia Æthiopica u. 1161.			Pyraus urbs 631.
*ελαγείν 946.			Pyratheia septa, ubi ara 1040.
Pseudargyrus 876. apud Tmolium ibid.			a Pyrenæ ad Rhenum brevissimum intervallum 279. Pyrenæ promontorium Venereum 249.
Pseudocassiam ferens regio 1100.			Pyrene 211. mons 167. Galliam ab Hispania dirimens 178. Pyrene, Pyrenæi montes 216. a Pyrene ad Columnas stadia 145. sub Pyrenem metalla 194. Pyrenes Hispanicum latus 221. Gallicum ibid. Pyrenæi montes 106.
Pseudopenias promontorium 1181.			a Pyrenæis montibus ad Massiliam ora 254.
contra Pseudophilippum Romanorum bellum 895.			
Psillis amnis 787.			
Ψοφος 946.			
Pygmy portus ingens 1100.			
Pylli 171, 1183. Pylli Afri 849. Pyllorum contra serpentes vis naturalis 1154.			
Pyra inf. 924.			
Pyttalia 573. Pyttaliæ similis parva insula ibid.			
Pteleasium 508.			
Pteleon urbs ibid.			
Pteleos lacus 858.			
Pteleum 631.			
Pteleus Thessaliæ 508.			
Pterela Deionei F. 660.			
Pthirophagi 719.			
Ptolemæus Lagi F. 435, 1126. Alexandri successor 1128, 1129. Ptolemæus secundus 611. Ptolemæus Philopator 697. Ptolemæus Cleopatæ pater 806. regno pulsus ab Ægyptiis ibid. Ptolemæus Ceraunus Seleuci N. interfector 895. Ptolemæus Philadelphus 951. Ptolemæus saucius ab Alexandro sanatus 1025.			
Ptolemæus Coccus, subditivus 1127. Ptolemæus Ptolemæo Lagi filio superve-			

INDEX STRABONIS.

254. Pyrenæis montibus et Septentrio-
nali inclusa terra 219.
- Pyrethi magi 1040.
- Pyrgi oppidum 320. a Pyrgis ad Ostia
distantia ibid. interjacentia ibid.
- Pyrgi fluvius 506.
- Pyrgitæ ultimi Triphylorum ibid.
- Pyriphlegeton ubi creditus 39, 351.
- e Pyris agrestibus victus puerorum 1041.
- Pyrrha 626. monumentum 617.
- Pyrrha Deucalionis uxor 642.
- Pyrrha pr. 872. ibi Veneris templum
ibid.
- Pyrrha situs 886. everfio 887.
- Pyrrha oppidum 886, 887. a Pyrrha ad
Mæandri ostia ibid.
- Pyrrha regio 642. Pyrrhaeus Euripæ 886.
- Pyrrha insula 632.
- Pyrriche 701. pyrriche, pyrrichius salta-
tionis auctor 680.
- Pyrrho philosophus 570.
- Pyrrhus 372. Pyrrhus Neoptolemus A-
chillis filius 474. Pyrrhi ex tegula obi-
tus 546. Pyrrhi debellatio 414. Pyrrhus
Ambraciæ exornator 471.
- Pyrrhi in Italiam expeditio 557.
- Pyrrhus a Machæreo interfectus 610. pœ-
nas cædis paternæ poscens ibid. aut
opes templi diripiens ibid.
- Pythagoræ e Samo excessus discendi studio
914.
- Pythagoræ doctrina, abfinitia 1015.
- Pythagoreorum et Italicorum feditio
556. ab Achæis jura transumpta ibid.
- Pythagorea consuetudo ab animalibus ab-
stinendi 431. Pythagorei Platone priores;
681. Pythagoreorum Crotone multitu-
do 378. Pythagoricam disciplinam am-
plexi Tarentini 404.
- Pythæstæ 586.
- Pythangelus 1099. Pythangeli portus
1100. aræ ibid.
- Pythæas scriptor 93. mendax 94. Pythæas
Maffiliensis 153, 427. Pythæa menda-
cia 139, 143. Pythæa peragratio ibid.
- Pythæa imperitia 214. Pythæa com-
mentum 263.
- Pythæa nomen unde 607.
- Pythici fani administri poetæ, profa ora-
tione edita, in versus et numeros redi-
gentes 607, 608.
- Pythius modus five nomos 611. ejus quin-
que partes ibid. Pythiorum institutio
ibid.
- de Pythodoride 803, et seq. Pythodori
uxor Polemonis 728. ejus regnum ibid.
- Pythodori prudens mulier, rebus ge-
rendis gnara 803. ejus ditio ibid. Py-
thodori viduitas, liberi, mariti, lau-
des, regnum ibid. Pythodori Pytho-
dori filia, Ponti regina 929. Pythodori
patria, opes cum Pompeio amicitia, alla
ibid. Pythodori ditio 804, 807, 808.
- Pythodorus Trallianus 803. Pythodori
pater ibid.
- Pytholai promontoria 1099. aræ ibid.
- Python, interfectus, cognomento Dracôn
612. fabula ad id ibid.
- Pytna Idæ collis 688.
- Pytyocampes 568. a Thefeo sublatus
ibid.
- Pyxus arx 364.
- Pyxus flumen, portus ibid.
- Q.
- Quadrigarum sibi occurrentium facilis
transitus super muris Babylonis 1049.
- Quadrimala 1098.
- de Quercu fabulæ 476.
- Quercus sicca et pinguedinis inops 271.
- Quinda, munitum castellum 939.
- Quinquennale certamen musicum sacrum
354.
- Quinquennalia certamina 1103, 1128.
- Quinquentii præmia 1042.
- Quintii 741.
- Quintilii Vari clades 422. a Cheruscis,
contra fidem datam ibid.
- Q. Fabii Maximi trophæa de ducentis
Gallorum millibus triginta hominum
millibus tantum instructi 257.
- Quirinalis collis facilis consensus initio
334. T. Tatio occupatio ibid.
- Quirites unde dictus pop. Romanus 325.
- R.
- R literæ propter frequentem usum exagi-
tati Eretrienfes 653.
- Pa pro pædior 529.
- Radina 505. Corinthi tyranno nuptum
tradita ibid. interfecta ibid.
- Radix Alexandro in somnis visa sanandis
vulneribus 1025. ex radice incisa mi-
nio similis humor prodiens 239. radices
stirpium dulces 987. e radicibus victus
282, 1096. in radicibus arborum cu-
bantes homines 1105.
- Rageia urbs 763. Rageia quæ Eurôpus,
Arsacia ibid. a Nicatore condita ibid.
- Ramenta auri e Pactolo 897. ramenta auri
e fluminibus, ut apud Indos 1018. in
Carmania 1029.
- ex Ramo effracto lac prodiens 239. Rami
arboris ad solum deflexi ibid. rami ar-
borum flexiles 987.
- Rapas prope muros ferentes obfessi Præ-
nestini 358.
- Raphia 1080. ubi commissa pugna Ptole-
mæi quarti cum Antiocho ibid.
- Ratotes vox Paphlagonica 800.
- Ravenna urbs 305. a Theffalis condita
301. Umrorum colonia 306.
- Ravennæ descriptio 301. salubritas ibid.
- Reate urbs Sabinorum 325.
- Reatini muli ibid.
- Redarguuntur difficulter quæ de rebus
longe diffitis narrantur 740.
- de Rege Herode, filiis 1088.
- Reges, regina, regnum, vide rex.
- Regio tetrapolis Doriensium 620. mater
eorum ibid. regio Eurypyli 890. regio
aqua carens, et felix ovibus nutriendis
822. regio fluvialis Apollinis dicta
1100. de regione Euergetarum in quam
venit Alexander 1027. de regione Ge-
drofiæ 1023, et seq. 1092. de regione
Elymaïtica 1056. Gordyena 1060. Æ-
gypti 61, 73. regio Iſidis dicta 1100.
- regio Heliopolitana 1141. regio ad Ca-
sium et Pelusium 1081. de regione Hie-
rosolymitana ibid. de regione ad Bo-
rythenem 153. de regione Ionæ 169.
- de regione ad Rhenum pertingente a
Ligeri et Rhodano, e quo loco 265. de
regione inter Gazam et Antilibanum
1075. regionis Galilææ incolæ 1082.
- de regione Judææ, extremis ibid. de re-
gione locorum Caico vicinorum 884.
- regionis Gedrosiæ et Ichthyophagorum
parva differentia 1082. de regione Li-
byum 1163. regione Ægypti sub Ma-
cedonibus 1182. regione thurifera 1100.
- regionis aromatiferæ divisio 1110. de
regione Ciliciæ asperæ, alterius 948.
- de principio regionis 956. regionis mira
fertilitas etiam sine cultu 732. de re-
gionis felicitate statu 167. regionis feraci-
tas 307. regio elephantis abundans et
leonibus 1100. regio ob scorpionum
et phalangiorum multitudinem deserta
1098. regionum absorptiones ut eveni-
ant 589, 590. regionum major notitia
hodie 156, 157, et seq. regionum de-
scriptionis peritia in Alexandro 104.
- regiones ab Homero nominatæ urbes
Peloponnesi 489. regionis ab Armeniis
occupatæ 767. Medis ademptæ Iberis
ibid. aliis ibid. quarum regionum noti-
tata utilis aut non 154. regiones habi-
tatæ et maximis desertis circumdatæ,
pelagi insulæ dictæ 1123. in regioni-
bus notis et nobilibus facile innotescunt
mutationes, et similia 227. regionum
descriptoris officium 147.
- Regis villa 320.
- Regium urbs 300. Regium Lepidi 305.
- Religiosos non vocari qui uxoribus carent
430. et capnobatas non dici ibid. reli-
giosi Moſis successores aliquandiu 1082.
- Remedia morborum ex Serapidis templo
1136. remedium contra saucios ab A-
lexandro repertum 1025. remedium
nisi reperiatur qui aliquid exitiale invenit,
ubi morte pleſtitur 989. si invenerit,
honor ejus apud regem ibid.
- Rhenii 271.
- Remi cædes 328.
- Reorum supplicium 210.
- Repertores Geometriæ 1118.
- Reptilium multitudo, malitia 1004.
- ad Res quæ subinde aliter atque aliter ha-
bere possunt, nemo utitur in iis tractan-
dis, eis quæ per se sunt neque varieta-
tem admittunt 147. rei exitialis inven-
tori, mors et honos 989.
- quibus Reipubl. bene constitutæ forma sit
cordi, mare fugere debere, ut magistrum
malorum, Platonis monitum 436. in
rempubl. vectigali defraudantes capitis
supplicium 1006. reipubl. gubernatio,
in qua quinque millia consiliariorum
1000. quorum reipubl. et status est me-
lior, deteriorum formam æmulari est in-
eptum 702.
- Refus, vide Rhesus.
- Reticentia Grammaticorum 624.
- Reverentia Alexandri erga Brachmanes
1014.
- Rex Euergetes 1129. secundus ibid. qui
Phyſico ibid. rex pulcherrimus apud
quos eligitur 995. rex in bello creari
solutus a Lucanis: in pace popularis
Reipubl. status 366. regis popularitas
1112. in regis vivendi modum inquisi-
tio ibid. regi soli in templum Ammonis
ingressus 1153. regi non parentis, ca-
pitis et brachii amputatio 1041. regi
Macedonum in Pella equæ numero tri-
ginta millium, Macedonum regi 1069.
- regi mutilato, familiares idem patientes
1164. regis apud Indos consiliarii et
asseſores 1005. regi misso nuntio per
sacerdotes mors imperata 1163. regis
uxor facta Rhodope calcei concinnitate
1146. rege capillos abludente festivitas
Indorum 1018. regis tributa e micis
auri 1010. in Iberia ibid. regis ubi
maxima custodia 1164. de regis filia
fratres quindecim sustinentes 1111. qua
arte, Venere jam defossa, iis illuſerit
ibid. regis apud populum causæ redditio
ibid. regis corpus curant mulieres apud
Indos 1008. a rege præmia plures filios
gignentibus 1041. qui regi a consiliis
esset semper aliquis Deus a Getis no-
minatus 431. de rege Juba, qui contra
Cæsarem bellum gessit, de filio 1171.
- de rege Elymaeorum Parthis inobedi-
ente 1056. de rege Antiocho Hierace
et Seleuco fratre 1072. de rege Sabæo-
rum 1105. de rege Epiphane 1129. re-
gum et eorum cultus 1162. regum
vitio bonus urbis status corrumpitur
1131. regum constitutio apud Æthiopes
qualis 1163. reges domi clausi sedentes
1162. reges Persarum ex eadem stirpe
1041. regibus mors imperata per sacer-
dotum potentiam 1163. circa regum
filios aut Satraparum magistrorum cura
apud Persas 1041. reges omnium maxi-
me posse 602. hinc dynastas dictos ibid.
- beneficiis potissimum persuadere ibid.
cum regibus Germanum colloquia per
internuntios 1012. reges vates et in-
spectores sacrorum creati 35. regum
defossio in sterquiliniis 1112. regum
Ægyptiorum sapientiæ studium 1121.
- regum custodia apud Indos 1008. peri-
cula, vigilantia, juris redditio, perfrictio
inter audiendum litigantes, venatio ab
elephante, sagittatio, alia 1009, et seq.
- reges oblectationis quæerunt materiam
1121. de regibus primis Ægyptiorum
1124.

INDEX STRABONIS.

1124. regum sepulturae 1145. regum loculi in speluncis spectatu digni 1156. regum adoratio voto facto ubi, non poplite flexo 1017. reges sexcenti sub Poro rege 1020.
- Regia apud Thyræos ostensa 407. regia convallis 1074. regia Gedrosiorum ab Alexandro occupata 1025. regia Memnonis 1152. regia Gabis 1032.
- Regina Meroës insulae 1095.
- Regina facta, patre expulso, Auletæ filia 1129. vir ei accersitur e Syria ibid. ab ea strangulatur ibid.
- in regio thesauro calvariarum repositio 1030. regium persuadendi genus 602.
- Regnum fortissimo delatum apud Medos 765. regnum iis delatum qui ex eadem gente sunt 1111. in regno successio non filii regis sed primi e nobili genere nati 1092. de regno Eurypyli circa Caico vicina loca 884.
- Reguli Emeffenæ gentis 1070.
- Regulorum vestigalia 1062.
- Rexæthri fons 1067.
- Rhacotis 1125.
- de Rhadamantho 3, 201, 614.
- de Rhadamantho, ejus iustitia, legibus et aliis 604.
- Rhæti 267, 287, 289, 293. Rhæti ad Alpium summa assurgentes 424. Rhæti usque ad Italiam supra Veronam et Comum 289. Rhæti Comum infestantes 300. Rhætorum petulantissimi 289.
- Rhæticum vinum ibid.
- Rhagades in Media 88.
- ad Rhagas urbes 749. Rhagis ibid.
- Rhamanitarum urbs 1109.
- Rhambæorum rex 1070.
- Rhamis Ægimeri uxor 422. Veromeri filia ibid.
- Rhamnus, ubi Nemesis templum 579.
- Rhamnus Nemesis simulacrum 575.
- nomina Rhapsodiæ, comædiæ, tragædiæ, unde 28.
- Rhææ cultus 682. cognomina ibid.
- de Rhea, administris, 688, et seq. cultu, honoribus ibid. Rhea templum 850. de Rhea partu. Curetum adiumento fabula 682. Rhea Cybela 685. Rhea Sylvia 327. armati Rhea famuli 687.
- Rhææ mons 850.
- Rhea, vide Mater Deum.
- Rhecas dux 724.
- Rhegium fretum 382.
- de Rhegio a Chalcidensibus condito 370, et seq.
- Rheginorum turricula 234.
- Rhegma locus 959.
- Rhemi nobilissima gens 271.
- Rheneia inf. 709.
- de Rheno 266, et seq. Rheni origo ibid.
- Rheni fontes 266, 287. trans Rhenum ad Scythiam usque loca 94. Rheni ostia ibid. a Rheni ostiis ad Albin noti populi 426. Rhenus ex Adula monte versus septentrionem fluens 286. Rheni in magnas paludes, magnum lacum, diffusio 267. longitudo ibid. Rheni rapiditas et celeritas 267, 268. Rheni ab Albi distantia 423. a Rheno ad Tanain loca 417.
- Rhefus Thracum rex 852.
- Rhefus fl. 868. Trojæ 852.
- Rhinoceros altitudine et longitudine fere pares elephantis ubi 1100. rhinocerotis a Strabone visi descriptio ibid. et seq.
- Rhinocolura 1109. Phœnicia ibid. unde dicta 1080.
- Rhizæorum sinus et urbs 457.
- Rhizes belluæ 1169.
- Rhizophagi qui et Elir 1096.
- de Rhodano 256. de Rhodani ostiis 253. Rhodani ostii eructatio 249. Rhodani septem ostia 254. Rhodanus unde nomen obtinens 258. Rhodani et Araris confluentia ibid. Isthmæ cum Rhodano 256. Rhodani ortus ibid. per lacum magnum transitio, ad multa stadia alveo conspicuo ibid. Rhodanus per Lemannum lacum transiens 286. ejus fons ibid.
- inter Rhodanum et Alpes regionis sitæ forma 258. de Rhodani utilitate 243, et seq. Rhodani rapiditas 261. ab ostiis Rhodani Lugdunum usque spatium 268. Rhodani fontes, ad Lugdunum accessus 265. Rhodani sursum navigatio 261. Rhodani litus alterum incolentes 258. de Rhodani per lacum fluxu manifestus 391. Rhodani trajectus a Pœnino monte ad Sequanos et alios 292.
- Rhodia 144. ab ea ad Byzantium stadia ibid.
- Rhodiæ urbs Græca Ennii poetæ patria 406.
- de Rhodo, Rhodiis 85, 153, 174, 458, 932, 933, 934, et seq. apud eos laudabilia ibid. de genere terræ Rhodi 458. Rhodus a Massiliensibus occupata 936. e Rhodo Alexandriam usque interstitium 38. Rhodi et Alexandria paralleli 122. Caspiarum portarum ibid. de Rhodi parallelo 124, et seq. de Rhodo, ab ea ad Borysthenem intervallum 155, et seq. a Rhodo Alexandream trajectus 165. Rhodus a Græcis habitata 829. de Rhodi linea 960. Rhodo opposita continens usque ad Phycum 966. Rhodo æmula Antirrhodus 1127. Rhodii 688. Rhodiorum urbs cum Munychia collata 574. Rhodii, Dorienses, 934. Rhodii antiquitus fortunati 936. Rhodiis oppositi 948. Rhodiorum in mari imperium 85. alia ibid. Rhodiorum res mari secundæ 936. servandorum hominum causa, classis apud Rhodios Erythrii Apollinis templum 880. Rhodiorum urbs 937. viri apud eos clari tam bello quam literis ibid. a Rhodiorum continente ora incipiens 959.
- Rhodus colossus 402.
- Rhodus fl. 858.
- Rhodope 481. Rhodopes conditores 452, 478. Rhodope m. 452, 461.
- Rhodope ex calcei concinnitate regis uxor facta 1146.
- Rhoë Agatha 246.
- Rhoetei occupatores Aftypalæenses 866.
- Rhoetium u. 859. Rhoetenenses 858.
- Rhoffus u. 1068.
- Rhoxanæ Alexandri uxoris in Macedoniam discessus 1127.
- Rhuspinum 1176.
- Rhypenses 559.
- Rhythmi Cretici 701.
- Rhytia Corybantum novem mater ex Apolline 689.
- Rhytium 699.
- Ricinus in arvis satus 1165.
- Ridens Sophista in rogum se injicit 1021.
- Riginia qui Erigon 482.
- Ripe 563.
- Riphæorum montium commentum 427, 432.
- Ritus virorum et mulierum capyriis initiantium 1135. Rituum Canopicorum et protervitatibus initium ibid.
- Rivalitas causa Junonis infidiæ 917.
- Rium 524.
- Rium 561. Molycrium 488.
- Rium urbs 524.
- Rium promontorium 488.
- Rivus omnis generis pecudum morbos faciens 411. Rivi liquoris igniti 395.
- Rizonicus sinus 454.
- Rizus 641.
- Robur Enotocætorum 1009.
- Roduntia 621.
- Rœci populi 329. subjugati ibid.
- Rœites fl. 868.
- Rœtaces amnis 730.
- super Rogum, sophistarum constantia 1016.
- perunctio ibid. in rogum impositio ex lege Brachmanum 1014.
- Romæ descriptio 334, et seq. de Romæ origine narrationes 327, 328. Romam a Græcis conditam unde aliqui credant 328. Romæ pleraque ædificia unde materiam petant 314. Roma Neapolin secessus ad otium 354. circa Romam gentes cum primum conderetur, quæ 326. Roma a quibus exornari maxime cœpta 337. Roma non tam delectu quam necessitate loco capto condita 327, 335. ejus solum 327. Romæ meridianus 130. Romam attingentia oppida 327. Romam iter 305. Romæ securi percussus Syllæus 1110. a Romanis occupata Alexandria 139. a Romanis occupata 817, 820. Romanorum iustitia 1074. Romanorum virtus, provinciæ, regna, monarchia 1185, 1186. a Romanis emendata in Ægypto 1132. Romanorum in Parthos, Germanos, Celtas expeditio 16. Romanorum duo tantum desiderati, barbarorum cæsa decem milia 1109. Romanorum equitum tres turmæ in Ægypto 1131. Romanorum expeditio in Gallos circa Padum degentes 558. Romani quando primum senserunt divitias 326. Romanorum iudicium pro faucibus ab Ariarathæ obstructis 781. Romanorum magnificentia 533. Romani totius Græciæ domini 558. Romanis militibus pecuniæ Tigrani imperatæ distributio quanta 770. Romanorum principum virtus 415. sub Romanorum contra Carthagenenses Siciliense bellum 386. Romanorum cum Latinis sacrificia Jovi facta 326. Romanorum laus ab Alexandro 99. Romanis negotia a prædonibus 822, 823. Romanorum cognatio cum Græcis 330. Romani quæ loca nota reddiderint 21. Romanorum ornatus triumphalis, consularis, fasces, et alia multa Romam a Tarquiniiis translata 311. Romanorum prudentia circa ædificia 335. cum Græcis comparatio ibid. Romanos Italiæ præesse et latrocinia emitte, Demetrii apud eos expositio 330. Romanorum progressus 335, et f. Romanorum expeditio 3. in Arabiam 1107, et f. Romanorum excusatio 955. in Romanorum præsidia impetus Æthiopum 1160. Romani Lusitanorum latrocinia compescunt 208. Romanorum circa Græcos non eadem omnes tractandi ratio 558. a Romanis everfi Cretenses, Cilices, 695. Romanorum de Mithridate victoria 601. Romani Asiæ moderatores cum regibus et gentibus ut se gesserint 783. eorum de Antiocho victoria ibid. Romanorum coloniarum aliis præstantiores 296. Romanorum sub regibus modestia ab his Reip. institutio 414. Romanis, imperii maiestatem quæ paraverint 413, 414, et f. contra Romanos novæ res Græcorum et aliorum 414. Romanorum alias aliæ divisiones regnorum, regum, regulorum constitutiones 784, et f. Romani summa rerum potiti 296. Romani Autariatum debellatores 460. a Romanis gentes deletæ 299. Romani nominis concessio 296. Romanorum fines ad Polam Istriæ urbem 454. Romanorum Ætiaca victoria, exercitus 561. a Romanis ejecti e Sicilia Carthagenenses 558. Romanorum attentio circa quas gentes bellum gererent 583. Romani Sparta potiti 531.
- magnus Rombites fl. 721.
- Rombites parvus prom. ibid. et seq.
- Romuli et Remi expositio ad Tiberim, 327. enutritio ibid. Romulus urbe condita convenas ut collegit 328. Romuli virtus 328, 329. Romuli salvum imperium 328.
- Rofus u. 964.
- Rota figuli, Anacharsidis inventum 437. rotis, aqua per jugum a flumine tracta 1144. per cl. homines ibid. rotulæ lignæ aculeatæ plantis pedum, eorum qui e Caucaſo descendunt, et nonnullis aliis montibus 737.
- in Rotundam formam crateres aquam exsufflantes, suisque excipientes, cavernis 397.
- Roxanes cum Alexandro nuptiæ 753.
- Roxolani 153, 426, 442, 443. bellicosi ibid. Roxolanorum armatura 443. regio

INDEX STRABONIS.

- gio victus, alia 443, 444. Roxolanorum pugna contra Mithridatis Eupatoris legatos 443. an supra eos habitat aliquis ibid. clades eorum ibid.
- Rubico, Rubicon fluvius 305.
- Rubico in Adriaticum mare effluit 323.
- Rubico inter Ariminum et Ravennam ibid.
- Rubrum mare 48, 55, 1089. Rubri maris nomen 1106. in Rubrum mare porrectus isthmus 1154. Rubri maris difficilis navigatio ibid. Rubrum mare Ægypto non sublimius 1140. de Rubri maris oræ arboribus 1090. in Rubrum mare exiens fossa 1140. Rubrum mare 82. plura ibid. et seq. inter Rubrum et Ægyptium mare Isthmus Homero non notus 432.
- Rucantii 290.
- Rudiae 406.
- Rupibus in præruptis viatorum pericula 287.
- de Ruptura Isthmi 55. rupturæ saxorum in fluviis, quas canis lepuse pertransit eat 778.
- Ruscino, fluvius 250. urbs ibid.
- Ruta cinere ligni alitur 388.
- Ruteni 264.
- Rutili Ardeæ incolæ 326.
- Rymus fl. 797.
- Ryndacus fl. 830.
- ad Ryndacum Apollonia 830.
- Rypes, Rypidum regio 561. Rypæ, Rypis ibid.
- S.
- Saba portus 1095.
- Sabæ u. 1097.
- Sabæi 1092. felices Arabiæ incolæ 1106. eorum in Syriam excursio ibid. sub Romanis redactio ibid. Sabæorum terra felicissima 1105. de Sabæis, et eorum opulentia ibid.
- Sabatium os 1095.
- Sabatia 762.
- Sabatus lacus 225.
- Sabazius 685. Sabazii sacra 687.
- inter Sabbata et Genuam stadia 282. Sabati 307.
- Sabbatorum vada 282.
- Sabeira urbs, pagus 779.
- Sabelli diminutive qui dicti 356.
- Sabini 309. Sabinorum gens, vetustas, fortitudo, et virtus 323. Sabinorum montosa regio, ibid. et seq. urbes ibid. ferax regio ibid. Sabinis devictis tunc primum senserunt Romani divitias 326.
- Sabini in societatem Romanorum adhibiti 414.
- Sabus rex 1109.
- Sabuta Sindonalia 997.
- Saca solennis conventus 745.
- Sacæ 739, 744, 745, 747, et seq. Sacarum incursiones 745. everio ibid. in Sacas Cyri expeditio ibid. fuga ejus ibid.
- Sacæa festum 746. ubi et quale ibid.
- Sacrauli 744.
- Sacafena, optima Armeniæ tellus ibid.
- Sacafenæ in Armenia feracitas 752.
- Sacafina regio 108.
- Sacassena 767.
- Saccopedes qui Adiabeni 1057, 1058.
- Sacella apud Drium 410, 411. Sacella Jasonia 765. Sacella antiquorum artificiorum plena 913. sacella heroum 930. sacellum Draconis 364. sacellum Politæ uni de sociis Ulyssis dicatum 368.
- Sacer locus e quo fontem abduci nefas 820.
- Sacerdos Chatterum Libys in triumphum ductus 422. Sacerdos primo secundum regem honore 734. Sacerdotes Megalobyzi dicti 919.
- Sacerdotibus Ægyptiorum imperia delata et quibus 35. ex Sacerdotum somniis præscriptæ curationes 930. de Sacerdo-
- tibus Ægyptiis 1118. Sacerdotum habitatio, domus amplæ, studia 1143. Sacerdotum monumenta in Græcam linguam translata ibid. Sacerdotum tanta potentia ut regibus mortem imperarent 1163. Sacerdotum summa potestas et auctoritas ibid. etiam in reges ibid. de iis ultio ibid. Sacrum bellum 260. Sacrum bellum sive Phocicum 610.
- Sacrum ostium 441, 461. Sacrum Istri ostium 451.
- Sacrum alnetum 1100.
- Sacra Phrygia 686. Thracia ibid.
- Sacra magnæ Matris, Sabazii ibid.
- Sacra Cotyttia, Bendidia, Orphica 685.
- sacra ab Iphigenia et Oreste allata 777.
- sacra e Scythia Taurica ibid. sacra Mosis 1082. sacra literæ in columna 1093.
- de Sacro promontorio 185. de sacro promontorio, ejus puncto 179. de sacri promontorii ora 181.
- de Sacro promontorio Hispaniæ 144, 147, 158. a sacro promontorio ad Gades intervallum 199. a sacro promontorio in alteram oræ maritimæ versus Tagum progressio 203.
- Sacrorum mystica occultatio majestatem numini conciliat 681. sacrorum enarratores 682. de sacrorum quibusdam administris 682, 683. sacrorum servi 745. de sacris quibusdam, ad quæ noctu non acceditur 181. in sacros libros relatio 1121.
- Sacrificæ mulieres illæsis pedibus per prunas ambulantes 780.
- Sacrificium quibus non licet auspicari et ubi 1153. sacrificium Osiridis non quale aliorum ibid. in sacrificio Persæ cur nihil Deo relinquunt 1039. sacrificii ritus mirus 734. sacrificium mirabile Feroniæ Deæ 321. sacrificia Marti, ex asino 1029. sacrificia publica ut suam haberent existimationem 608. sacrificia Samothracica 688. sacrificia Indorum 1008. sacrificia Persarum in loco excelso 1039. genus, quibus ibid. et seq. in sacrificiis Persarum, igni primum imprecationes 1040. sacrificiorum diversa celebratio 681.
- Sacrilegium Branchidarum 910.
- Sadacora 948.
- Sadracæ Darii regia 1048.
- Saga Belgarum 274. Saga densa lænæ dicta ibid. Saga Ligustica 284. in fagis degentes 210. fagorum copia apud Belgas, Romanis et aliis suppeditata 275.
- Sagalassus 823. quæ Selgeffus ibid.
- Sagalassenses 624.
- Sagapeni 1057.
- Sagaurus 448.
- Sagitta, Tigris vocata a Medis 769.
- Sagittæ abiegnæ 743. sagittæ præustæ lethiferis venenis illitæ 1025. sagittæ arundinæ 1096.
- Sagittandi certamen ibid.
- Sagittatio per mœnia lignea et perforata apud Palibothra 999.
- Sagra, Sagra fluvius 347, 375.
- ad Sagram clades 378.
- Saguntus urbs 216. ejus conditores, deletio ibid. Sagunti situs 220.
- Sagylum 808. arx in eo ibid. alia ibi gesta ibid.
- Saii Thraces 667. Saii qui Sintes 796.
- Sapæ ibid.
- Sais 1137.
- Saitæ ovem colentes 1151. Saiticum ostium 1138.
- Saitica præfectura 1137.
- Sal purpureus, deinde terendo albus 210.
- salis multum longe a mari 71. de salis fossis apud Rhodios 317. de Indicis ibid. salis fodinæ 810. salis palus 823. de ea tradita ibid. salis mons 1029. ex fale domus facta 1089. sales fossiles 191, 1162. sales odorati 1106. sales in campo 251. sales efflorescentes 760. pruritum et dolorem excitantes ibid. remedium ibid. salium effusio 996.
- Sala fluvius 421.
- Salamis 971. insula 164. urbs 571. nomina varia, situs ibid. Salamis ab Attica cur aliena dicatur 572, et seq. Salamis antiquitus peculiaris Respubl. 572. ad Salaminem navalis pugna Græcorum cum Persis 544. de Salamine contentio Atheniensium et Megarensium 572. in Salaminam trajectus quem complanare Xerxes aggressus 573. Salaminæ extructio 971. Salaminæ insulæ celebritas 571, et seq. Salamina pugna 547. Salaminicus sinus qui Saronicus 488.
- Salaminus 690. inter Dactylos Idæos ibid.
- Salapia 406.
- Salaria via 326.
- Salaffi 286, 293, 297. a Salaffis direpta Cæsaris pecunia, præcipitia exercitibus infesta, eorum subactio, sub hasta venditio 289. a Salaffis quæ pecunia redemerint Romani 288. quo loco Salaffi devicti a Terentio Varrone, ibi urbs condita 289. Salafforum regionis descriptio 288. apud Salaffos, viritum denarium solvere coactus D. Brutus 288. Salafforum xxxvi millia sub hasta vendita, virorum ad pugnam idoneorum viii millia 289.
- Salaffi 287.
- Salentina 406.
- Salentini 401. Cretensium coloni 405.
- Salernum præsidio munitum et cur 361.
- Salganeus 582. locus sic dictus a Salganeo ibi sepulto 586. Salganeus a præfecto classis Persicæ interfectus 586. secuta poenitentia sepultus ab eo ibid. Salganei sepulchrum 15.
- Salinæ 250. Tragesæ 871. de salinis bellum 460. alternis vicinis iis fruendi pactum ibid.
- Salmacis fons, mollitiem ferens bibentibus 939.
- Salmo 515.
- Salmoneus Epeorum et Pisæorum rex 517.
- Salmonei regnum 515.
- Salmonium promontorium 144.
- Salmydeffus 73, 77, 463. Salmydeffo contigua Andriaca ibid.
- Salomie Herodis foror 1088.
- Salona urbs 455. Salona navale Dalmatarum ibid. Salone 817. Salone, Salonites caesus ibid.
- Salsæ aquæ lacus 1099.
- Salsamenta Exitana 212. salsamenta fuilla optima 266. Romani perlata ibid. salsamenta optima 1088. salsamentorum copia 191, 474. salsamenta omnis generis 1179. salsamentorum apud Belgas copia, Romanis et aliis suppeditata 275.
- Salsi lacus ripæ 73.
- Saltandi ratio 210. saltatio mulierum ibid. saltatio Pyrriche 681. saltationis armatæ inventor Cures 701.
- Saltiatarum tenuia texta 192.
- Saltus Leucadius locus ubi finiri amores creditum 660.
- Salutis hominum causa Rhodiorum classis 936. ob salutem navigantium posita petra 1123, 1124.
- Salyes 244, 255. Salyes a quo subacti 247. Salyes, Græcis permixti 285. Lygyes dicti, id est, Ligures ibid. Salyum montana regio 249. maritima ibid. Salyum regio 256.
- Samaria Sebastia 1082. Samariæ incolæ ibid.
- Samariana urbs 741.
- Sambuca 686.
- Same, Samus 661. quæ Cephallenia ibid. Samii cives 664.
- Samicum 499, 505, 509.
- Samicum castellum 503. urbs ibid.
- Samicus 500. Samicus campus 505.
- Samium fretum ad Mycalen 916.
- Samius ager 912.
- Samnitæ a Sabinis oriundi 325, 326. Samnites 408. Samnites ut cladibus attriti 365. Samnitarum Pompeios tenentium expulsio 354. in Samnitas Syllæ sævitia 358.

INDEX STRABONIS.

358. Samnitarum favor erga Græcos, auxilia 360. Samnitarum lex præclara ibid. de Samnitibus fabula 359. Samnitum montes 348. Samnitum profligatio per Romanos ibid. Samnitum excursions 358. potentia ibid. deletio ibid. et seq. Samnitum debellatio 415.	rum regia ibid. Sardes captæ 90, 928. terræ motibus afflictæ 838. apud Sardes Eumenis victoria 894. a quibus captæ 899. Sardium viri memorabiles 900.	bustæ 950. scaphæ thalamiferæ 1134. scaphæ genus, pacton dictum 1158.
Samniticæ mulieres insulam ostio Ligeris objectam tenentes 277. de earum ceremoniis, ad viros accessu, apud eas more 277. Bacchico instinctu ibid. Samniticæ gentes 346. earum fortitudo Romanis agnita 346. Samnitici montes 309.	Sardiazæ 454. Sardiniana 897. Sardinianus campus ibid. de Sardinia 145, 162. sub potestate Pœnorum, postea Romanorum 319. Sardinia inf. e septem maximis 936. Sardinia glandis novum genus ferens 193. Sardinia descriptio 318, et seq. morbosa ubi feracissima 318. ejus populatio, et alia ibid. in Sardiniam navigantium peregrinatorum demersio 1138.	Scardon urbs 455. mons 478. Scarphe quæ Eteonus 593. quæ Pharygæ 618.
Samnium 347, 408.	Sardoum mare 143, 144, 162, 163, 309.	Scaphia subruta 89.
Σαμοί 503.	Sardoi maris profunditas 72, 79.	Scarthon fl. 847.
Σαμοί sunt sublimitates 667.	Sargaraufena 779.	Scaurus paludium exsiccat, Æmilie viæ strator 307.
Samonium, prom. 689. planities ibid. a Samonio ad Ægyptum intervallum 692.	Sargavena 776.	Sceleratissimos ubi non est mos interficere, sed extra fines suos ejicere 756.
Samofata Commagenæ 948. Samofata regni caput 1063.	Sargufena ibid.	Σκελότης 1108.
Samothrace 482. insula 41, 164. ante Samus 482. quæ Melita 688. in Samothrace Cereris et Proserpinæ sacrificia 277.	Sarmatæ, ipsi quoque Scythæ 719. Sarmatæ inter Tanaidem et Hyrcanum mare 739. Sarmatæ qui Sauromatæ 800. Sarmatarum equos castrare, peculiare, et cur 451. eorum venationes ibid.	Scena urbs 1062.
Samothracia 666. Samothracia sacra 679. Samothracum mysteria 482.	pro Sarmentis aromatum combustio 1105. Sarissæ duplex usus 654. sarissis confossus Ptolemæus Lagi filius 1126.	Scenæ Nomadum quales 443.
Sampficerami regio 1070. Sampficerami Arethusa 1069.	Sarneus fl. 744.	Scenarum a Seleucia distantia 1062.
Samus insula 164, 713. quæ Samothrace 482. Samus Thracia 492.	Sarnus fluvius 355.	Scenicorum artificum conventus et domicilia 921, 922.
Samus urbs 505. Ionie ibid.	Saronicus sinus 488. qui Salaminicus ibid. mare ibid.	Scenitæ 415. Scenitæ, in tabernaculis degentes 751. Scenitæ Arabes 1061, et f. Scenitæ Nomades 1062. Scenitæ in Mesopotamia 1061. Scenitarum regio 170.
Samus, Thracia illa quæ Samothracia 666. Ionica ibid. quæ Melamphylus, Anthemis, Parthenia 667.	Sarpedon. pr. 899, 956, 971. Sarpedon Miletii conditor 828. Sarpedon Minois et Rhadamanthys frater ibid. Sarpedon Lycius 828. Sarpedonis colonia Miletum ducta 910. Sarpedonis e Creta adventus 952. cum Sarpedone imperatore Ptolemaicorum prælium 1078. Sarpedonie Dianæ templum, oraculum 965.	Scepfi 689.
Samus quibus rebus dives, si non vino 914. Samus inimicitarum cum Atheniensibus causa ibid. sub tyrannis ibid. de Samo, Samothracia, Samiis 666, et seq. Samum missa colonia 915. viri ibid. Sami insulæ ambitus 914. nomina ibid. prom. Sami conditores 908.	Sarfina Umbriorum urbs 323.	Scepfi Milesiorum colonia 910. Scepfi, Scepfi patria 799. Scepseos viri clari 876. a Scepfi orti Socratici 875. de Scepfi antiqua 873. Scepfi regnantes familiæ ibid.
Samie feriæ 499.	Sarus amnis 777.	Scepfi fabulosus 688.
Sanaos opp. 834.	Saso insula 406.	Scepfi et Cebreniorum inimicitie 860. Scepfi in patriam reditus ibid. Scepfi popularis Reip. administratio 873. Alexandriam traductio ibid. in patriam reductio ibid. Scepfiis adjuncti Milesii ibid. Scepfi ager 860, 871.
Sandalia regum 1112.	Satnioeis urbs, mons, fluvius 871. Saphnioeis dictus ibid. Satniois fluvius 466, 871.	Σκηπτεχία 728.
Sandalium castellum 823.	Satrapie duæ Cappadocum 775. in regna mutata ibid.	Sceptri gestatio apud Assyrios 1059. Sceptri, magistratus regibus aut tyrannis parentes 725.
Sandracurgium 818. mons ibid.	de Saturno et filiorum absorptione fabula 683. Saturni templum 232. Saturni falx a quibus facta 935.	a Schedia ad Memphim pagi 1138. ad Schediam navigatio 1135. Schedia ibid. Schedium sacrarium 616. Schedii sepulchrum ibid.
Sandobanes amnis 730.	Satyrus, pictura Protogenis 934. Satyri monumentum 722.	Schœnus 551. portus 536. fluvius 593.
Sandonis F. Athenodorus 961.	Satyri constructio 1094.	Schœni continentia quot stadiorum 770. schœnorum ab urbe ad urbem numeratio 754. schœnorum mensuræ 1139.
Sandrocottus 1000. ad quem missus Megasthenes ibid. Sandrocti appellatio 999, 1000. Sandrocti castra 1007. Sandrocti affinitas cum Seleuco Nicator 1026.	de Satyris et talibus ministris 682.	Schola a Menedemo instituta 654. schola magna medicinæ Herophileæ 839. schola Erasistratea ibid.
Sangarius amnis 787. Sangarius fl. 821. Sangarii ostia 812.	Sauromatæ 153, 168, 169, 426. qui Sarmatæ 800. Sauromatarum non unum vitæ institutum 436. quosdam humanis vesci carnibus ibid. alios ab animantibus abstinere ibid. Sauromatarum migrationes 440.	Scheriam de Corcyra facit Callimachus 432.
Sangias pagus 787.	Saus fluvius 291. ab Alpibus ibid.	Scillus 500.
Sanguine junctorum honos, distinctio 1111. sanguinem foetus sui videntes elephantæ, eum interficiunt 1169.	Savus fluvius 453.	Scilurus 443, 446. a Sciluro et filiis ejus extructa castella 450.
Sanisena 811.	Saxum ignem egerens 458. in saxum verti solita planta, aquis Silari injecta 361. in saxum indurcentes ciborum reliquæ 1146. saxo imposita turris, quod mari cingitur 184. sub saxo fontes tepido, fluentes bitumine 458. saxa ab Augusto Cæsare contra latrones perrupta 287. saxorum præruptorum et magnitudine turrium agger 87. de saxis præcipitandi supplicium 210. de saxis rimis fatiscientibus 778. supra fluvios positis ibid.	Scingomagus 245.
Sanni qui Macrones 795.	Saxofus campus 251.	Scione u. 480.
Sannitæ Græce Samnitæ 359, 360.	Scææ portæ 852. Scæi Thraces ibid.	Sciotherici gnomones 165.
Santonæ 292. Gallica gens 262. Santonum urbs Mediolanum 263.	Scæus fl. 852. Scæus murus ibid.	Scipio Æmilianus ad quid a Romanis missus 955.
Sapæi qui Sintæ 667.	Scalæ Semiramidis 1046.	Scipio loco sceptri 907.
Saperdas 888.	Scamander 85, 861. ejus fontes ibid. 867. Scamandri ortus ibid. ostia 859. Scamandri denominatio 874.	Scipio Æmilianus Carthaginis destructor 1176.
Saphnioeis qui Satnioeis 871.	Scamandrius campus 861.	Scipionis primi Africani dicti, sepulchrum 348. inimicitie cum quibusdam privatis ibid. omiffa Reip. tractatio ibid. a C. Scipione Comum urbs colonis aucta, et a D. Cæsare 300. cum Scipione Jubæ bellum contra D. Cæsarem 1171.
plus Sapientes cæteris, in minutoribus magis errant 104. e contra ibid. sapientia Mercurio quæ tributa 1156. sapientia studium regum Ægyptiorum 1121.	Scamandrius Hectoris F. 873. Scamandrii successio 874. Scamandrius Phrygum ductor 969.	Scira locus Atticæ 571.
Sappho 57, 883, 1146.	Scandaria 940.	Sciras quæ Salamis ibid.
de Sappho perhibita 660.	Scaphæ mille et trecentæ prædonum com-	Sciron ventus 568.
Sapphus versuum interpres 888. laudes 886.		Scirones qui et Zephyri 41.
Σαπφά 455.		Scironia faxa 41, 551.
Sapra lacus 882.		Scironides petra 568.
Saramena 791.		Scirophorion mensis unde 571.
Sarapana castellum in quo urbs condita sit 727. Colchicum castellum 730.		Sciathus insula 633.
Σαραπανά 771.		Scædisæ 726.
Sarapium 1128.		Scollis 493. Scollis quæ Olenia petra 496.
Sarasa u. 1060.		Scollis mons 562. Olenia petra Homero ibid.
Sarda portus 1174.		Scolus vicus 593. alia urbs ibid.
Sardanapalus 1047. Sardanapali monumentum 958.		Scombraria insula, Herculis 215.
Sardes 897. urbs magna, antiqua, Lydo-		Scombrorum captura ibid.

INDEX STRABONIS.

- Scopulus, promontorium Japygium dictus 405.
- Scordisci Galli 453. Scordisci, qui et Scordiscæ 428. Scordisci e magna potentia ad imam conditionem redacti 456. Scordiscorum infestationes 461. Scordisci Autariatum debellatores ibid. de Scordiscis ibid.
- Scorpii volucres, ingentes 1000. scorpii ingentes 1004. scorpiis asellus onustus, de Alabanda et Mylasis facetum dictum 945.
- Scorpionum genus 1173. contra scorpiones lectorum illitus, alia 1174.
- Scortandi licentia Indorum nuptis data 1008. scortij sepulchrum 899.
- Scotusa Pelasgiotidis Thessaliæ 477.
- Scotussa 639.
- Scriba commentariorum apud Ægyptios 1131.
- Scripta descriptorum cum exemplaribus male comparata 875.
- Scriptor rerum Romanarum Fabius 326. Cecilius 328. de scriptore Iphicrate 1169. scriptoris Eratosthenis sententiæ ibid. scriptor Eudorus 1122. scriptores futiles 68, 798. scriptores cur fabulas sub veræ narrationis specie exhibeant 740. scriptorum dissensio 829, 1017. scriptores fabularum primi, historici 30. scriptorum alter ab altero mutuatus ut scias, Ammonis oraculo est 1122. de scriptoribus Romanis et Græcis 227. quibus scriptoribus habenda fides 507. scriptoribus rerum Alexandri credere parum tutum 740. quibus aliis ibid. de scriptoribus Eudoxo 842. Callisthene 911.
- Scutana flumen 308.
- Scutum Alcæi poetæ Palladis templo appensum 864. scuta Æthiopum 1160. scuta e pellibus elephantorum 1170.
- Scydillus mons asperimus 795.
- Scylaceus sinus qui est Scylletius 367.
- Scylax fl. 793.
- Scylax antiquus historiæ conditor 941.
- Scylax Coryandrensis scriptor 818. Caryandensis 842.
- Scylla Nisi filia 542. ejus mors, proditio, sepultura ibid.
- Scylla et Charybdis 32, 33, 39.
- Scyllæum 37. a latronibus infestum 31.
- Scyllæum Hermionicum prom. 707.
- Scyllæum Hermionæ vicinum 542. Scyllæum saxum 369.
- Scylletium, quæ Scyllacium 375.
- Scylletius sinus qui et. Scylaceus 367.
- Scylleticus sinus 375.
- Scyrus insula 164, 663. unde celebris ibid.
- Seyrum commendantia 634. Scyræ capellæ, Scyrius lapis ibid.
- Scythæ 21, 169, 800. Scythæ Nomades 48, 49, 744. Scythæ Orientales 153. versus orientem 739. Scythæ Europæis continui ibid. Scythæ hospitum immolatores 431. carnibus eorum vescentes ibid. calvariis poculorum loco utentes ibid. Scythæ vagi qui Nomades dicti 719. in plaustris viventes ibid. Scytharum desertum 73. Scytharum regio 110. Scytharum feritas 225. Scytharum expulsio 721. Scytharum non meminit Homerus 431, 433. de Scytharum rege in quem Darius bellum movit, ab Herodoto scripta 434. Scytharum non unum vitæ institutum 436. quosdam abstinere ab animalibus, alios humanis vesci carnibus ibid. de Scytharum crudelitate et iustitia in utramque partem dicta 436. de Scytharum lacte vescentium qui vagi seu Nomades, iustitia magna ibid. Scytharum migrationes 440. Scytharum peculiaris mos equos castrandi, et cur 451. eorum venationes ibid. Scytharum et Celto-scytharum nomine apud veteres Græcorum scriptores, universæ gentes Septentrionales 739. Scytharum nomine qui affecti 744. de Scythis ante Homeri ætatem et paulo post 434. Scythis illatum a Mithridate bellum 446. Scythia parva 449. parvæ Scythiæ paludes 449. Scythiæ extrema 11. Scythiæ Tauricæ sacra 777. Scythia post Indos 158. in Scythiam per desertum iter 1047.
- Scythica historia 32. Scythica Cherroneus 445. Scythicæ gentes 744. Scythicæ nationis hospitia Seleuciæ 1055. Scythicum vesci carnibus humanis 282. Scythico arcui comparatio Ponti ambitus 164.
- Scythopolis 1085.
- Sebastia, Samaria 1082.
- Sebennitica urbs 1137.
- Sebenniticum ostium 1136, 1137.
- Sebritæ 1095.
- Secoanæ castellum Apamiensium 1069.
- Securi percussus Syllæus 1110.
- Sedentarias artes tractantes in Arabia felice ibid.
- Sedilia cœnantibus constructa 202.
- Segesama urbs 233.
- Segesti filius in triumphum ductus 422.
- Segestica 460. urbs in planitie 291. Panoniciæ urbs 453. ad Dacicum bellum opportune sita 292.
- Segida u. 222.
- Segobriga u. ibid.
- Segusianorum gens 266. campestris 258.
- Selenusia lacus 920.
- Seleucia 957, 1068.
- Seleucia Pieriæ 458. in Pieria 965, 1064. Seleuciæ viri memorabiles 956. Seleucia Tigridi imposita 760. Seleucia a quo condita 1049. ejus regia ibid. a Babylone distantia ibid. Seleucia ad Tigrim, metropolis Assyriæ 1055. loco Babylonis ibid. Seleuciæ oppressio a quibus ibid. Seleucia magna civitas prope Hedyphontem fluvium, prius Soloce dicta 1057. capta ibid. Seleucia prius Aquæ flumina dicta 1068. libera facta ibid. Seleuciæ denominatio 1064. Seleucia Mesopotamiæ castellum ibid.
- Seleucis Syriæ 1063. portio optima 1064. Tetrapolis dicta ibid. Seleucidis terminus 1071. Seleucidis divisio in satrapias quatuor 1064.
- Seleucus Nicator 836. Seleuciæ conditor 1049.
- Seleucus Callinicus 1066. Antiochi Hieracis frater, inter eos dissidia pacta 1072.
- Seleucus ex Seleucia Chaldaus 1050.
- Seleuci debellatio 895.
- Seleuci Nicatoris successio 955. Seleuci Nicatoris successores 977. Seleuci Nicatoris cum Sandrocto affinitas 1026. Seleuci Nicatoris mors 894. Seleuco Nicatori l. elephantis dati 1026. a Seleuco Nicatore extructæ urbes 1064.
- Seleucus Babylonius scriptor 8.
- de Seleuco quodam a mari Rubro oriundo 238.
- Seleucenses 956, 1068.
- Selgææ regionis montana 825.
- Selge u. 825. de ea tradita ibid.
- Selgenes 824, 826.
- Selgeffus quæ Sagalassus 823.
- Selgica iris 825. unguentum ex ea ibid.
- Selgici montes 826.
- Selinus amnis 561, 955. alius Ephefi ibid. alius ibid. quartus apud Hyblæos ibid. Siciliæ fluvius 1178. urbs cognominis ibid. Selinus asperæ Ciliciæ 970.
- Selinuntis conditores Megarenses Siculi 394. Selinuntis aquæ falsæ 396.
- Selleis 492. fluvius 491, 492, 852. Selleis fluvius apud Sicyonem 492.
- Selli 475. circa Dodonam 42.
- Selurus Ætnæ filius 395. bestiis Romæ obiectus ibid.
- Selys quæ Selybria 462.
- Σελματα ædificia 314.
- Sembritarum regina, Meroës regi parens 1116.
- Semicanes 61. femicanes Hesiodi 432.
- Semipunctus in triumphum ductus 422.
- Semiperfecta dicta domus Protefilai eo extincto 429.
- Semiramis Syra 120. Babylonis conditrix 1047. ejus opera ibid. Semiramidis murus 116, 769. agger Semiramidis 779. de Semiramidis horto pensili 1048. Semiramidis ex India fuga cum xx hominibus 1024. Semiramidis in Indiam expeditio et qua 978. fuga, evasio cum xx hominibus ibid.
- Semnones de Suevis magna natio 420.
- Sena Umbrorum urbs 323.
- Senectutis veneratores Albani 734. senio confectorum devoratio apud Massagetæ, cum carnibus ovillis in frustra concisorum 746, 747. senio confecti ubi canibus projiciantur 753.
- ut Seniores, fratres, in honore magistratum, filios antecedentes 1111.
- Senones 270, 272, 304. Senones cum Gætis incurfione Romam tenentes 299. Senones a Romanis deleti ibid.
- Sententiæ seu opiniones Eratosthenis 1115.
- Sentinum mons 323.
- Senum ætati ubi nulla prærogativa, nisi prudentia excellant 1008.
- Sepias 480, 605. de Sepiade acta 641. fama loci ibid.
- Sepium e solido lapide constantium ab aquis operatio 902.
- Sepus urbs, a sepiis dicta 410.
- Septem putei, locus 1110.
- Septempagani qui Heptacometæ 795. eorum feritas mira, victus ibid. Pompeii cohortium concisio ibid.
- Septempeda urbs 345.
- Septem stadium locus 1124, 1127.
- Septenarius numerus eorum quæ spectanda mundus habet 934.
- de Septentrionalibus 6. septentrionalia quæ magis 158. de septentrionali latere 117. et seq. septentrionalis lateris dimensio 114. septentrionales partes 115. non compluuntur 1173. septentrionalium terminus 92.
- Septum quoddam, Soma dictum 1126.
- Sepulchrum infigne 505. sepulchrum publicum ad Thermopylas 616. sepulchrum Memnonis 847. sepulchrum scorti 899. sepulchrum Zarmanochagæ Indi 1020. sepulchrum Erythræ 1090. de sepulchro Cyri 1035. sepulchra inclytorum viro-rum frequentari solita 160. sepulchra Nessi et reliquorum Centaurorum 619. sepulchra Mopsi et Amphilochoi 963.
- Sepultura publica ad Eleutheras occisorum 598. sepultura publica in acie occisorum 600. sepultura Beli a Xerxi ever-sa 1049. sepultura Troglodytarum 1103. sepultura Alexandri violata 1127. sepultura meretricis 1146. de sepultura quadam, et ejus pyramide 1150. sepul-tura Imandæ ibid. sepulturæ principum ab Alexandro restauratæ 1053. in sepul-turis faciendis perparci Indi 1008.
- Sequana 268. fluvius 261. Sequanæ ostia 270. fontes in Alpibus 266. Sequani ibid. inter Sequanam et Ligerim gentes 272.
- Sequani 258, 268. antiquitus Romanorum et Heduarum inimici: Germanorum in Italiam incurfionibus socii 267. eorum potentia, de Arari cum Heduis contentio ibid. Sequanorum vexatio a quibus 289.
- Sequentes dominum equi sine tractu 1170.
- Serapidis cultus 1139. templum religioso cultum 1136. de eo tradita ibid.
- Serapium 1145. urbs ibid. et seq.
- Serbonis lacus 73, 1148. Serbonidis mare 1082.
- Serendi vere novum genus 1174.
- bis Seri solita loca 1092.
- Serguntia 221.
- Seria jocose tractans philosophus 1080.
- de Sericorum quodam genere 987, 988.
- de Seriphiis in lapides Gorgone visa con-versis fabula 712. ultio ibid.
- Seriphus insula ibid. de Dictes retibus illic fabula ibid.
- Sermonis cinædici primus auctor Sotades 928.
- Serpens

INDEX STRABONIS.

- Serpens iugeri longitudine 1073. ejusdem crassitudo, rictus, exuvii squama ibid. e serpente in heroem mutatio 849. de serpente Cychreode 571. profligato ibid. a Cerere in locum administri Eleusine recepto 571. serpentes decem cubitorum 1020. de serpentum parvorum genere, apud Indos 1004. serpentes fugans lapis 1060. serpentes concremati in Susiana, dum sol per æstatem est in meridie, dum urbis vias transire volunt intercepti 1037. serpentes spithamam longi, morfu incurabili 1105. contra serpentes Psyllorum vis naturalis 1154. contra serpentes ocrearum gestatio 1174. et diphtheris corporis contactio ibid. serpentum deglutitores Panes 105. serpentum multitudo 1080. de serpentum miro genere 1000. serpentum coria pro indumento et strato 1171. a serpentibus pericula 1025. cum serpentibus cognitionem quandam habentes 849. a serpentibus liberata insula 1094.
- Serpentigenæ 849.
- Serta gestare emittia ad festos dies ubi turpe habeatur 369.
- Sertorius latro 214. Sertorii debellatio 415. Sertorii bellum contra Pompeium 220. Sertorii bellum ultimum ubi ibid. e Celtiberia ejectio ibid. a Sertorio detecta Antæi ossa 1171.
- Serum longa vita 998. Serum anni vitæ ducentesimi 1000.
- Servandorum hominum causa Rhodiorum classis 936.
- P. Servilius Isauricus 823, 956. qui Isaura demolitus 950.
- de Servitute urbium 700. servitutem cur sustinere non possis, est nihil habere 437.
- Servius Romæ quid adjecerit 334.
- Servis a gente nomina dari solita 439. fervorum nomina Getæ ac Davi ibid. fervorum loco adolescentes ætate integri 998. fervorum vices liberi compensantes 1011.
- Sesami simile medicamentum in Phocide nascens contra veratrum 607. ex sesamo unctio Assyriorum 1058. sesaminum oleum 1054.
- Sesamus pagus 789. arx Amastris ibid.
- Sesarfii 473.
- Sesithacus Ægimeri filius 422.
- Sesostri vallum 1093. Sesostri Ægyptii peregrinationes 90. in Europam transitus 978. columna 1093. cessatio a perfodiendo Isthmo 55. a Sesostri incisa fossa 1140. Sesostridis permeationes, monumenta, columnæ, inscriptiones 1121. a Sesostri positum templum 1095.
- Sestus 841, 853, et seq. trajectory ibid. inter Sestum et Abydum fauces 147.
- Setabis urbs 219.
- Sethreitica præfectura 1140.
- Setinum vinum 334. in pretio 339.
- Setini agri quædam loca morbosa 329.
- Severitas custodiæ in urbe Alexandria, circa portus et exitus 139.
- Seumara u. 731.
- Sextiæ aquæ 244. partim in frigidas mutata 247.
- Sextius, Salyum subactor 247. urbs ibid.
- Sextus Pompeius Siciliæ defectionis auctor 371.
- Sexti Pompeii mors alia 187. S. Pompeii bellum contra Cæsaris legatos 221. Sexti Pompeii adversus Augustum Cæsarem bellum 386.
- Sibæ 980. Herculem secuti ibid. Sibaram habitatio 997.
- Sibini 420.
- Sibylla, fatidica, Erythris nata 924. alia ibid. Sibyllæ Erythrææ 1153.
- Sicambri 270, 419, 421, 426.
- a Sicambri belli initium contra Romanos 419.
- Siccitas ingens 71. de siccis et humidis 1173. sicca coria prunis assa pro cibo 1096.
- de Sicilia 79, 84, 163. Sicilia triquetra 370. a Rhegio abrupta 89. triangulo comparata 119. ad defectionem pertracta a S. Pompeio 350. in Sicilia primæ Græcicæ urbes 385.
- Sicilia Carthagenensibus adempta per Romanos 414. Sicilia inf. e septem maximis 936. Siciliæ tyranni 365. Siciliæ urbes 385. Siciliæ defectio 187. ad defectionem pertractio 371. Siciliæ solitudines, reparatae cum damno 394. et seq. de Siciliæ præstantia 394. de ea plura ibid. et seq. penus Romæ dicta ibid. de Siciliæ partibus 392, 393.
- Sicinus insula 706.
- Siconii 285.
- Siculi 10. Siculum mare 72, 162, 294, 366. navigatu difficile 548. Siculi freti exundatio 80. Siculi freti et Oceani pares æstus ibid. Siculi maris a Pachyno ad Cretam stadia 163. de Siculo freto 62. Siculo mari contigua 163.
- Sicyon, Sicyonia 487, 488. Sicyon quæ Mecone 555. Ægiali ibid. Sicyon sub tyrannis, sed moderatis ibid. Sicyoniam et Corinthiam Nemea fluvius discernens ibid.
- Sicyonii Corinthii agri domini 552. Sicyoniorum libertas ab Arato 555.
- Sida, Pamphyliæ u. 949, 970. Sidæ vicina loca 466.
- Side Pamphyliæ urbs 824.
- Side, Cumæorum colonia 953.
- Siden 793. Sidena 794.
- Sidena 166, 803. Sidenæ situs 847. Sidenæ dirutio 866.
- Sidene 77.
- Sideritis ferrum ad se rapiens 1001.
- Sidetani 223.
- Sidicinum 412.
- Sidon princeps Phœnicicæ urbs 58. plura ibid. et seq.
- de Sidone 1075.
- Sidonis elegantia 1075. de ea et Tyro controversia ibid. e Sidone viri clari 1076.
- Sidonis ruina et vicinæ urbis absorptio 85.
- Sidonēs 442. Sidonii 3, 44, 54, 61. Sidonii artifices egregii 57. Sidonii exules 1071. viri Sidonii, de atomis antiquum dogma 1076. qui Sidonii a Menelao visi 55. de Sidoniis 1076, et seq. controversia 1112, 1113. Sidoniorum opera ubi recondita 58, 59.
- Siga civitas 1172.
- Sigæum ex Iliacis lapidibus substructum 864. ab Atheniensibus occupatum ibid.
- Sigeium u. 859.
- Sigelum, monumentum sic dictum a silentio prætereuntium 586.
- Sigertidis regnum 752.
- Sigeum prom. 859. ad Sigeum Achillis templum et monumentum ibid.
- Sigia 870. ubi Alexandria ibid.
- Sigillum Ozolarum publicum 604.
- de Sigillo tertio 120. de sigillo quarto 121. de tertio sigillo 113. sigilla quid nominet Eratosthenes ibid. sigilli tertii circumscriptio 120, 121.
- Sigilli gestatio ab Assyriis 1058.
- Sigillis non utuntur Indi 1007.
- Siginnorum vivendi institutum 756.
- Sigius mons 249.
- Signia urbs 339.
- Signina vina alvum sistentia ibid.
- Signis data Ammonis oracula 1153.
- Sigriana regio 764.
- Sigrium pr. 885.
- Silaceni 1057.
- Silanus historicus 236.
- Silarus, Silari aquæ 361. ostia 362.
- Silenus tibiæ inventor 685. de Silenis 682.
- Silentium philosophis indictum, ter falsitatis deprehensus 1001. e contra, honos ibid.
- Sili, Æthiopes 1098.
- Silias flumen, cui nihil innatet 1001.
- Siliquastri copia 1162.
- Silli, mordax poema 921.
- Silphium in Media 763. Cyrenaicum ibid. Silphii productrix regio 171. Silphii ferax regio 173, 1184.
- Silvium 409.
- Silurus Nili piscis 1164.
- de Simiis in quadam sylva visis a Posidonio 1169.
- Simmias scriptor 529. gramm. Rhodius 529, 938.
- Simodia a Simone tibicine introducta 928.
- Simoeis fl. 859, 861. Simoentis denominatio 874. ad Simoentem oppidulum 866.
- Simoisius campus 861.
- Simon tibicen 928.
- Simonides 639, 1010, 1031. Simonidis poetæ lyrici patria 710. Simonidis iamborum scriptoris patria 712.
- Simplicitas Indorum in contractibus et aliis 1007.
- Simulacri conniventis offensio 380. simulacri mensura 513.
- Simulacra conniventia conspici protervum est credere 380. simulacri ærei inscriptio 928.
- Simus medicus, Cous 941.
- Simi carmina 928.
- Sinda u. 825, 903.
- Sindi 723.
- Sindiacus portus, urbs 725.
- Sindica 719, 723, 803.
- Sindicorum regia 723.
- Sindonis gestatio 1019. Bacchica 1011. sindones subtilis et reticulati operis, ex lana ramorum arboris 987. in sindonibus perelegantes Indorum epistolæ 1016, 1017.
- Singiticus f. 480.
- Singulare certamen, vide certamen singulare.
- Sinna prædonum munitio 1073.
- Sinnaca 1060.
- Sinope 65, 102, 725, 789, et seq. bis capta 790. Sinopes præstantia et commendatio 790, et seq. ornamenta a Lucullo sublata 791. e Sinope viri præstantes ibid. Sinopense minium 782.
- Sinopsis regio 810.
- Σινωπία* 802.
- Sinoria castellum 802. (o) magno appellatum ibid.
- Sinotium vetus ac novum 456.
- Sintæ qui Sapæi 667. Sintes 171. Sintes qui Sintii, Saii 796.
- Sinthei Thracica gens 482. Sinthies ibid.
- Sinuessa 309, 347. urbs maritima 332. Campaniæ urbs 348. Sinuessæ situs 332. descriptio ibid.
- Sinus Illicus 102. Gallicus 249. in Narbonensi ora 263.
- Sinus dulcis 470. sinus Elaniticus 1080, 1093, 1103.
- Sinus immundus 1094. sinus Emporicus 1167. de sinu quodam 1104. in sinuum quorundam mentione attentio ponenda 844. sinuum Ægæi maris nomina 480.
- Siphnus, Siphnius taxillus 706, 707.
- Sipontus, Diomedis opus 410.
- Sipylos everfa terræ motu 86. circa Sipylo regio 826. de Sipylo et ejus subversione 838. sub Sipylo Magnesia 891.
- Siracena 735.
- Siraci 719. Siracum nationes 737. Siracorum campi ibid.
- Sirbes fl. qui Xanthus 951.
- Sirbonis lacus 1081, 1086. de ejus aqua ibid.
- Sirentis regio 367.
- Sirenum loca 34, et seq. fanum ibid. unius Sirenum monumentum 353. Sirenum in mare præcipitatio 363. una Sirenum Leucosia dicta ibid.
- Sirenusæ 34, 361, 356, 371. a Sirenis ad Silarum distantia 361. Sirenis obiectum promontorum 363.
- Siris amnis 280.
- Siritis Rhodiorum colonia 380, et seq.
- Sirmium in Italico itinere 454. apud

INDEX STRABONIS.

- apud Sisaponem locis argentum plurimum 188.
Sisimithrae petrae proditio 753, et seq. ibi Roxanes nuptiae ibid.
Sisini thesauri 779. Cappadocum imperii affectatoris ibid.
Sisyphium 550. templi aut regiae rudera retinens ibid.
Sisyra 909. Sisyritae Ephesiorum nonnulli ibid.
Sitacena 1056. quae Apolloniatis 1038.
Sitalca u. 1060.
Sitis pro desiderio sumpta vox 538. sitis Darii et ejus exercitus 440.
Sittaceni 723.
Smaragdi aurifodinae 1106.
Sminthei nomen multis in locis 870. Sminthei Apollinis t. 869, 878. Smintheo nomen unde 880.
Sminthia 870.
Sminthii, mures 880.
Sminthium 689.
Smyrna 948. Amazonum cognominis 797. Smyrna Homeri patria 797. Smyrna Ephesum iter 907. Smyrna vetus 925. diruta ibid. Smyrna inter urbes Ionicas assumpta 908. Smyrna vino praestans 914. de Smyrna certamina 909. Smyrna, Amazon 908. locus Ephesi ibid. et seq. Smyrnae schola Erasistratea 839.
Smyrnaeorum ab Ephesiis discessio 909.
Smyrnaeorum circa cloacas erratum 926.
Smyrnaeum vinum 914.
Smyrnaeus sinus 925.
Soandus 948.
Soanes 729. fordidi ibid. eorum potentia, multitudo, exercitus ad ducenta millia ibid.
Soatra pagus 822.
Societas vitae ut fervetur 1084.
Socrates in Phaedro 427.
Socratis doctrina 1015. Socratici a Scephi orti 875.
de Sodoma 1087. de ejus accidentibus Eratosthenis contraria sententia 1088.
Sogdiana 744. a Baetris possessa 753. in Sogdiana conditae urbes ab Alex. 753. aliae eversa ibid.
Sogdiana petra 753.
Sogdiani 107, 169, 747, et seq.
Sogdii a Nomadibus Jaxarte fl. divisi 752.
Sol quot horis apud Britannos conspiciatur 289. Sol ubi Deus unicus agnoscat 746. cui sacrificatur equus ibid. Sol non vicinior Aethiopibus quam aliis 990. Sol ut propinquus Aethiopibus 991. Solis boves 33. Solis cursum caeli conversioni nitentis quis docuit 35. Solis obliqui circuitus 149. de Solis casu majore et strepitu, fabula 180. de Solis magnitudine sub ortum et occasum ibid. plura ibid. de Solis conversione, averse 19, 237. Solis colossus 933. Solis cultus 1112. Solis et Lunae potestas circa morbos 911. Solis caliditas quam difficilis toleratu nudis corporibus 1014. Solis cursu annorum numeratio non Lunae 1156. Solis et Lunae defectus 11. Solis detestatio 1163. de Solis propinquitate 990, 991. calore ibid. et seq. aliis ibid. de Sole apud Borysthenem, Celticam, Britannos 111. de Sole ante diluculum et vespere aërem occiduum et ortivum illustrante 175. plura ibid. et seq. Solem ex Oceano oriri, in eundem occidere 3. Soles ubi non puri 282.
Solae simile calceamentum 1058.
Soli u. 847, 956, 973. Ciliciae 562. urbs memorabilis 958. Soli, quae Pompeio polis 950.
Solorum viri praclari 958.
Soli 973.
Solis u. 1141.
Soli mutatio quibus populis communis 421.
Solitudo ingens 745. solitudo quam ab Hyrcania dividit Sarneus fl. 744. solitudines supra Ammonem et Anafes 1184.
Solmissus m. 917.
Soloce quae Seleucia prope Hedyphontem fl. 1057.
Solocissare 947.
de Solone 140. Solonis fallax versus de Salamine 571.
Solstitii aestivi index puteus 1157.
Solyma m. 952.
Solymi 9, 32, 801. in Pisidia 50. qui Milyae 818, 952. a Lyciis diversi ibid.
Solymi, Caballenses 904. Termisii ibid.
Solymus tumulus 904. Solymorum regio 32. adversus Solymos pugna 904.
Somnia bona caste et iuste viventibus 1082. somnia captata ex Serapidis templo 1136. ex somniis propriis aegrotorum praescriptae interdum curationes 930. in somnis Alexandro radix visa sanandis vulneribus 1025.
Somnus 843.
Sonitus ex colosso exiens 1155.
Sonoba urbs 189.
Sontem e quo loco abduci nefas 820.
Sophena 767, 770, 802.
Sophena magnae Armeniae 758.
Sophenae situs 766.
Sophienfes 678.
Sophistae Indi, sui concrematio Athenis 978. sophistarum conductio 249. de sophistis duobus e Taxilis, tradita 1013. cum sophistis Onesicriti colloquium 1014.
Sophocles, 40, 391, 516, 538, 579, 627, 668, 690, 874, 979. Sophocles poeta Periclis socius in Samiorum obsidione 915. Sophocles in Repetitione Helenae 921. Sophoclis Triptolemus 39. Sophoclis tragicae fabulae 427. Sophoclis versus 569. Sophoclis Polyxena 685. a Sophocle tradita de Antenore 874.
a Sopi the canes Alexandro dati 996.
Sopithis regio 995, 996.
Soporis stupidi genus 1105.
Sora Hernicorum urbs 340.
Soraetes mons 321.
Soror Segesti in triumphum ducta a Germanico juniore 422.
Soror adulterii falso a fratre accusata 1111. soror Cambylae Meroe 1121. cum sororibus concubitus 282.
Soficrates scriptor 691.
Soffinati, montana gens 319.
Sofratus vir clarus 931.
Sofrati Cnidii inscriptio 1124.
Sotades scriptor 502.
Sotades sermonis cinædici primus auctor 928.
Sotirae Deae portus 1095.
Spadines Aororum rex 738. equitum ducenta millia mittens ad bellum ibid.
Sparta 502. Sparta superans Argos fama, inferioribus temporibus 546. Sparta Heraclidarum regia 529. Sparta tyrannis serviens 531. Sparta et Argos urbium Peloponnesi illustrissimae 546. Sparta et Lacedaemon, eadem urbs 649, 650. Sparta a Patrocle condita 702. Spartae situs 526. Spartam praeterlabens Eurotas 498.
Spartani a Leuctrica pugna nunquam recuperare pristinam potentiam potuerunt 601. ad Mantineam confictus eorum, clades ibid. Spartani quanquam cladi- bus attriti, ne aliis tamen subessent, obtinere, usque ad Romanorum dominationem 601. in honore tamen ab iis habiti ibid. Spartanorum cum Samnitis habitatio 360. Spartanorum libertas perpetuo servata 546. in exiguis offensio ibid. Spartanorum esse, quae Cretensium instituta 702, 703. non esse ibid. de Spartanis 530, et seq. Spartanæ Reipubl. auctores 531. Spartani, vide Lacedaemonii.
Spartarius campus. 219, 220.
Spartus funibus texendis apta 219. Sparti feracia loca ibid.
Spauta lacus 760.
de Spectaculis septem unum 1048. eorum quae spectanda mundus habet, septenarius numerus 934.
Specula diurna 215. specula Leonum 1100. specula Persei 1136. specula ad thynnos capiendos 316, 320.
de Specula reum aliquem deiciendi quotannis Leucadiorum mos 660. specula in Tmolo monte, Persarum opus 897. specula ante Heliopolim de qua caelestium corporum motus observatio 1143. speculae Clazomeniorum 721. speculae Demetrii 1096.
Speculatoris oculorum acies insignis 384.
Specus ad Metaurum 397. Specus a Nauplia 536. in iis labyrinthi ibid.
Spelunca Corycia 605. spelunca sacra 912. ejus pestilentes exhalationes ibid. spelunca sacra in qua vincetus Prometheus 980. de spelunca in Emporico sinu, fabula 1168. spelunca apud Naupliam 541. spelunca exesa 1087. spelunca in quibus magnae sunt ac sumptuosae aedes 333. in speluncis habitantes populi 1099. speluncas sub sterquiliniis effossas habitantes 457.
Spercheium 542.
Spercheius amnis 621.
Spercheia ostia 622.
Spercheus Thesalicus fluvius de eo et Achille ibid.
Sperchii alveus 89.
Spermatophagi 1096.
Sphaeria insula quae Sphagia 521.
Sphaera 19. Billari 791.
de Sphaericae superficiei loco 155. de alio ibid.
Sphagia insula 505, 521. quae Sphaeria ibid.
Sphinges ubi gignantur 1101, 1142.
Sphinges visae 1145.
Spicula aenea infixae habentes grues, et cum iis in aliam regionem evolantes 1009.
Spina quondam Graeca urbs nobilis 301. e Spinae cortice tela 239. de spinae cuiusdam succo 1024. e spinis texturae in Cappadocia 239. de spinis piscium contusis victus 1098.
Spinetarum divitiae 610.
Spinitarum thesaurus Delphis 301. eorum maris dominium ibid.
Spiracula quaedam pro ore habentes homines 1010.
Spiramenta duo supra os, hominum naso carentium ibid.
Spiratum et vocem ut exerceant Persae 1041.
Spitamenis Persae ab Alexandro fuga 747. mors 755.
trium Spithamarum homines 1009.
Spledon quae Aspledon 602.
Spodium ubi 224.
Spoleum oppidum 324.
Spoliorum affixio Massiliae 247.
Spongiae apud Macedonas visae imitatio Indorum 1016.
de Sponsore pro lupo et venatoribus lupum tenentibus, fabula 303.
Sponsi in thalamum venientis cibus eo die 1041.
Sponsus et sponsa mutuo se eligentes 996.
Sporades insulae 164, 691, 713.
Sporades in Aegaeo mari 707.
Squillarum ascensus 1005.
Stabula elephantis Carthagenensium 1176.
Stadia quae Rhodus 935.
Stadiorum supputatio 467.
Stagira Aristotelis patria 481.
Stannum e Britannia 197. stannum aureum album ibid. stannum apud Drangas 1026. stanni effusio 197.
Stannariae insulae quae Cassiterides 197.
Staphylinorum caules 1169.
Staphylus scriptor 693.
Stafanor 973. de amicis Alexandri unus principatum consecutus ibid.
Statanum vinum 334, 348.
Statonia oppidum Tyrrheniae 321.
Statua aurea malleo ducta, iustae magnitudinis,

INDEX STRABONIS.

- dinis, Cypseli donarium 549. statua aurea Artemidoro posita 920. statuæ 29. statuæ in æde Jovis servatoris, mirabiles 574. statuarum optimarum locus 913. statuarum Demetrii Phalerei trecentarum dejectio, in matulas conflatio 577. statuas non erigunt Persæ 1039. *Στεγανόποδες* 432. Steganopodes Alcmænis ibid.
- Steirea 579.
- Stella in collo Cassiopeæ 175. in dextro Persei cubito ibid. de stella Posidonio visa 158. de stellis fixis, vagis 149. stellas ex Oceano oriri, in eundem occidere 3.
- Στινὰ* 621.
- Stenyclarus regia Cresphontis 524. magis quam Stercus hominum abjicienda cadavera Heracleti dictum 1112. stercoreis instar ubi habentur mortua corpora ibid.
- Στερεόδαμοι* 432.
- Sterota Macetis mulier, Dorylai uxor 696. ex ea liberi ibid.
- sub Sterquiliniis speluncas effossas habitantes 457.
- in Sterquiliniis regum defossio 1112.
- Stesichorus 61, 199, 505, 516.
- Stesimbrotus Thasius scriptor 688.
- Stethe 73. Stethe quæ dicuntur ad Ithri ostia 77.
- Sthenelus Persei successor 547.
- Sthenidis opus Autolycei statua 791.
- Stiphane 808.
- e Stirpe tetrarchis subditi Galatæ 784.
- Stœchades insulæ 255.
- Stola muliebris Medorum, Persarum 764. qui stolati Hispani seu togati, dicuntur 203.
- Stoma palus 859. Stomâ, lacus nomen 861.
- Στομαλάκη* 1108.
- Stomalimna lacus 254.
- Stoni 287.
- Strabo Xenarchi auditor 956. Strabo Athenodori phil. sodalis 1107. Strabo Comana pertransiens 777. Strabo oculis Corinthi situm lustravit 549, 793.
- Strabonis patria 793. Strabonis patria Amasea 810, et seq. Strabonis tempus quo vixit 1172. Strabonis genus 805. male audiens aliquando ibid. Strabonis nobilitas 697. Strabonis avus maternus Lucullo prospere agente contra Mithridatem quæ egerit 805. injurias ulciscens ibid. Straboni familiaris Cn. Piso 170.
- Strabonis sodalis Athenodorus 1107.
- Strabonis sodalis Aelius Gallus 157, 1155. Strabonis perlustratio locorum 155. a Strabone lustratæ regiones 1115.
- Strabonis peregrinatio 86. Straboni Stratarchus Dorylai F. visus 696. Strabonis de rebus Alexandri commentarius 105. Strabonis historicorum commentationum libri 20, 750. eorum quæ Polybio subjunctæ ibid. a lectore Strabonis quid requiratur 20, 21. auctoris scopus, institutum 21, et seq. Strabonis geographiæ summam absolvit Lybia 1114. Strabonis reprehensiones et correctiones scriptorum Eratosthenis, Hipparchi, Timosthenis 130, et seq. Straboni ignoti putei in Acrocorintho 550. Straboni instituta brevis 574. Strabonis sui excusatio 678.
- Strangulatus Cybiofactes ab uxore 1129.
- Stratia 563.
- Stratius antistes 109. Stratii Jovis simulacrum 943.
- Stratocles Atheniensium dux 520.
- Stratocles vir clarus, Rhodius 937.
- Stratonis Physici sententia 72.
- Stratonis turris 1078.
- Stratonis insula 1095.
- Stratonice Ariarathis filia 895.
- Stratonicea u. 942.
- Stratonicea Macedonum colonia 944. alia ibid.
- Stratonicei 944.
- Stratonicensium regio 878.
- Stratonicus citharædus 877, 932. facetum ejus dictum ibid.
- Stratoniceus agger 944. ubi duo templa ibid. in Laginis ibid.
- Στρατοφίλας* 820.
- Stratus, quæ Dyme 561. urbs 657.
- Strigilibus ebeni corpora ubi lævantur 1008. strigilum perfrictione utentes reges ibid. strigilum opifices apud Indos 1016.
- Strigmenta Argonautarum 317.
- Strombichus 68.
- Strongyla 400.
- Strongyle insula 399.
- Strophades insulæ 521.
- Struthocameli 1097.
- Struthophagi ibid.
- Strymon fluvius 468, 481.
- Strymonicus f. 480, 481.
- Stura fluvius 331.
- Stylus Asianus 928.
- Stygis aqua 351, 564.
- Stymbara 474.
- Stympha mons 471.
- Stymphalis palus 538. Stymphalides volucres ibid. ab Hercule pulsæ ibid.
- Stymphali obsidio sub Iphicrate 564.
- Stymphalus Arcadiæ 538. urbs 564. apud Stymphalum aqua 397.
- Styra 651.
- Styracina jacula 825.
- Styrum everfio 651.
- Styrax arbor 825. styrax plurimus ubi 1098.
- Styrienses 651.
- Subattii 423.
- de Subfolano vento 42, 43.
- Sub Thebas 599.
- Successores Moysi justii et religiosi 1082. degeneratio, superstitio ibid.
- Succus Cyrenæicus 1182. succo Medico unde nomen 763. succi cujusdam stillæ in oculos incidentes, eos excæcantes 1024. succorum maturitas apud quos fit concoctio 986.
- Suchus 1095.
- Suchus, crocodilus sic vocatus 1150. de eo tradita ibid. et seq.
- Sucro urbs, ostium 215, et seq. fluvius 215, 223.
- Sudinus 1050.
- de Sue Cromyonis fabula 552. fues Belgarum quales 275. suum greges apud Belgas ibid. a fuillarum esu purus locus 830.
- Sueffa urbs 339. Volcorum caput 329.
- Sueffiones 270. inter Belgas, post Bellovacos, præstantiores 273.
- Sueffula Campanorum urbs 358.
- Suevi 427. Germanica natio, eorum potentia 270. natio maxima 420.
- Suevorum gentes 430. sedes 424.
- prope Suevos Ithri fontes 291.
- Suffitus superstitioforum 825.
- Suidas in Theffalici 477. Theffalis gratificans fabularum additamentis ibid.
- Sulchi urbs 318.
- Sulphuris, ignis et calidarum aquarum regio plena 353.
- Sulga Rhodano se miscens 265.
- Sulgas 256.
- Sulmo urbs 346, 347.
- Sunium 129, 164, 913.
- Sunium Atticæ promontorium 566. Sunium memorabilis pagus 579.
- Supercilium montanum ubi multæ pyramides et regum sepulturæ 1148.
- Superstitio 30.
- Superstitioforum suffitus 825.
- in Supellectile maximam auri partem ponentes 1043. supellectilis ex auro et argento copia 1105.
- Supplicium non nece sed nasi mutilatione sumptum 1080. supplicium adulterii 1111. et ejus generis adulterii ibid.
- supra Sinopen montana 791.
- de Surdaastro et citharædo lepida narratio 942.
- Surena Parthorum imperator 1060.
- Surrentum 34. Campanorum 355. Surrentinum vinum 348.
- Susa 68, 114. urbs memorabilis 1031.
- Susa, Susiana ibid. Susa a quo condita ibid. ambitus ibid. inter Susa et Persiam montana 1032. Susa e Babylone iter 1056. in Susia vites a Macedonibus confitæ 1038. Susia frumentum centuplum, etiam ducentuplum dans ibid. de Susiam pervadentibus fluminibus 1033. Susiæ ora palustris ibid. de Susia, Susiis 1031, et seq.
- Susianæ aër quam fervidus 1037.
- Susianus pagus 1033.
- Susis Persiæ pars 1031.
- Susidi pars proxima 1038.
- Susium 986.
- a Susis in Persiæ mediterranea iter 1056.
- Susii 169. Susii, Cistii dicti 1031.
- Suspensa de collo adversus fascinationes 1102.
- Suspicio adulterii falsa et mendax in regis filia 1111.
- Sutrium urbs Tyrrheniæ 320.
- Sybaris urbs, ejus conditor 378. fluvius ibid. Italiæ 560. Sybaris Tenthraia Rhodiorum colonia 381. circa Sybarin Rhodiorum sedes 936. de Sybari et Crotone urbibus 377, et seq.
- de Sybaride fluvio quæ narrentur 378.
- Sybaritarum colonia 364. divitiæ 610. felicitas, luxus, petulantia, oppressio 378.
- a Sybaritis murus Posidoniatidis extructus 361.
- Sybota 469. insula 163.
- Sycaminorum urbs 1078.
- Sycomorus 1164.
- Sydra u. 955.
- Syena 1116. limes æstivi tropici 131. a Syena ad Meroen stadia 173.
- Syene 47, 57, 1139. u. 1156. ejus parallelus 173. circa Syenen imbres 1121. juxta Syenen Nili fontes 1159. de Syene 152, 153.
- Sylla Romam Imperator 652. solus in manu habuit Remp. Romanam 359.
- Sylla Fimbriæ superveniens, cum e medio tollit 856. cum Mithridate conditiones init ibid. Sylla Athenas occupat 875. Apelliconis bibliothecam recipit ibid. Sylla Peiræei destructor et Atyōs Atheniensium 574. a Sylla proscripti 315. a Sylla expugnata Athenæ 875.
- Syllæ et Mithridatis congressus 858.
- pacis conditiones ibid. Syllæ responsum contra sævitiam ejus in Samnitis, accusantes 358. Syllæ cura et studium circa bibliothecam Apelliconis 875.
- Syllæus Nabathæorum procurator, deceptor Aelii Galli 1107, et seq. 1160.
- pœna de eo sumpta 1110. securi percussus ibid.
- Sylofontis tyrannis 914. Sylofontis privata fortuna, apud Darium ex veste notitia unde 915. imperium quale ibid.
- Sylva Gallinaria 350.
- Sylva Hercynia 423. in silva Hercynia gentes 419, 420. silva perpetuo virens 221. silva iv millium stadiorum 270. silva ignem multis locis occultans 780. silva circa Avernum ab Agrippa cæsa 352. silva Eumenis, Mutilorum 1097. in silvæ medio regio habitationi apta 422. silvarum in bellis usus, munitiones contra hostes, ibi cum totis familiis in profundum receptacula, pluvio tempore apta non item sicco 270. in silvis degentes homines 1012. silva, vide lucus.
- de Silvescentibus majorem in modum campis 974. silvestrium boum copia 1097. silvicolæ 1012.
- Symæthum flumen 392.
- Symbace ab Armeniis recepta 761.
- Symbolorum portus 446.
- Symbri populi 308.
- Symbrii 304.
- contra Symbrios auxilia Romanis præstita ibid.
- Syme inf. 938.
- Symplegades 32, 200. petræ 234.
- Synagela

INDEX STRABONIS.

- Synagela u. 878.
Synnada u. 834. circa Synnada regio 833.
Synnadicus lapis 634, 834.
Synoria 803.
Syphacis regia 1172.
Syraco pro Syracusis 529.
Syracusæ urbs Siciliae 35, 383, 384. ab Augusto instauratæ 392. arx Siciliae 395. Syracusarum urbs conditor 389, 390, et seq. Syracusarum castellum 655. ante Syracusas insula 86. Syracusani tyrannis parentes, aliorum domini 389. plura ibid. et seq. Syracusani Dionysii fugientes tyrannidem 345.
Syri 170, 752, 788, 1046, 1047, et seq.
Syri proprie 1046.
Syri qui Arimi 899.
Syri, qui Aramæi 59.
Syri nigri 1046.
Syriorum cum Cypriis et Ægyptiis inimicitiae 955.
Syrorum imperii everfio 762, 1047. Syrorum agricultura 1063. Syrorum, Arabum et Armeniorum inter se cognitio 59. Syrorum imperium Homero ignotum 1043. de Syrorum priscis rebus fidem magnam non invenerunt scriptores 740. in Syros Macedonum imperium 1056. Syris adempta Cilicia 899.
Syria 165. Syria inferior 986. Syria cava seu Cœlesyria 1063. Syria ex terræ motu malum passa 85. Syriæ regum defectio a Romanis 415. Syriæ et Mediæ reges in dissidio 749. Syriæ occupatores 762. Syriæ reges 977. Syriæ invasio 1067. Syriæ definitio 1063. Syriæ partitio ibid. Syriæ confinium 1081. Syriæ partes subactæ 1083. in Syriam rejecta fabula 898.
Syriacorum scriptor 938.
Σύρις 611.
Syrium mare 121.
Syrius pugnax equestris exercitus 788.
Syrmus Triballorum rex 435. a Syrmone dona Alexandro oblata 435.
Syrtes 162, 384. Syrtis circuitio per M. Catonem 1181. Syrtis magna 1179. Syrtis magnæ intimum 166. de Syrti majore et minore 162, 1179, et seq. parva Syrtis 213, 1178.
Syrus, Pherecydis Atheniensis patria 711. quæ Syria ibid.
Syfca oppidum prope Segesticam 454.
Syspieritis 735.
Syspiritis 770.
Συσπία 701, 703. Laconica 998.
- T.
Tabæ opp. 834.
Tabellæ dedicatitiæ morborum a quibus liberatio, in Æsculapii templo 543. in Co et Tricæ ibid.
Tabellariorum ac cursorum conditio pro militia quibus imposita 361.
Tabenus campus 902.
Tabula geographica 10.
Tabulæ Romæ 634.
Tabulæ mirabiles in æde Jovis Servatoris 574. tabularum projectio in Corinthi excidio 552. tabularum, ad Salaminem naufragii Persici, reliquiae 578. tabularum multitudo, repositoria 913, et seq. pro tabulis Bonæ Fortunæ sacris Luculli fraus Mummiio facta 553.
Tachari 744.
Tænari pro Pythia permutatio ab Apolline facta 542.
Tænarii 533. Tænarum urbs 527.
Tænarus 384, 487, 523, 533. Laconica 163, 1181.
de Tago fluvio 181, et seq. a Tagi fontibus ad ostia intervallum 145. Tagi fontes ibid. Tagi ostia 203. effusiones duæ ibid. et seq. ortus, urbes 203. inter Tagum et Artabros gentes 207.
Talabroca urbs 741.
Talaes 639. gens Molossica ibid.
Talentum Euboicum argenti 197. talenta centum a D. Cæsare ex tributis remissa pro pictura 941. talentorum gaza e templo a Partho spoliata 1057. talentorum millia in Ecbatana exportata 1037.
Tali cubi formam habentes 1048. talorum descriptio 1048, 1049.
ad Talos usque dependentes aures 1009.
Palparum fossiones 1004.
Tamarus 756. mons 475.
Tamasa Cypri urbs 368.
apud Tamaflum æris metalla 974.
Tamna regio 1092.
Tamonite 768.
Tamyna urbs 653.
Tamyrae promontorium 445. sinus ibid.
Tamyraeus sinus 443.
Tamyras fl. 1075.
Tanagra u. 582, 585, 596.
Tanagraei 586. Gephyraei dicti ibid.
Tanais amnis 431.
Tanais descriptio 719, et seq. fontes incogniti ibid. circa populi ibid.
Tanais et Nili termini 147.
Tanais urbs 449, 720. a Polemone everfa 720. Tanais Asiam dividens ab Europa ibid. Tanais Europæ et Asiæ limes 717, 718, 719, 801. juxta Tanain sita ibid. et seq.
de Tanai 146.
Tanis 1151.
Tanitica praefectura 1138.
Taniticum ostium 1136, 1138.
Tantalus Phryx 826. Tantali regnum 86.
Tantali unde divitiæ 968.
Tape regia 741.
Tapetes pretiosi ubi 308.
Taphiasus mons 657, 671.
Taphii 445, 673. praedones 670. Cephalenii 664.
Taphiorum insulae quæ Teleboæ 669. Taphii ibid.
Taphitis promontorium 1178.
Taphos; Taphiusa 669.
Taphosus collis 619.
Taphus sub Menta 664. Taphiusa ibid.
Taposiris 1133. alia ibid. parva 1135.
Taprobana 93. insula 107, 158. non minor quam Britannia 169. de insulae longitudine, magnitudine 983.
Tapyri 749, 761. de uxorum elocatione apud eos 749.
Tapyriorum quædam peculiaria 757.
Tarans Heros 403.
Tarascon 244, 245.
Tarassus u. 824.
Tarbelli 263.
Tarcodementus, vir praestans, rex dictus 964.
Tarcon, a quo Tarquiniis urbi nomen 310. plura ibid.
Tarentum 376, 382, 401, 469. urbs maritima 332. Tarenti constructio 404. a Fabio Maximo receptum ibid. origo urbis ibid. et seq. Tarento unde nomen 403. a Tarento Brundisium regio 406, 407.
Tarentinorum intercessio pro Dionysio 373.
Tarentinorum contra Thuriot et Cleandriam bellum 380. Tarentinorum gymnasium elegans 401, 402. potentia 404. luxus ibid. pravum institutum ibid. libertas amissa 405.
duces a Tarentinis accersiti 404.
Tarentina regio, sub Japygiae nomine 366.
Tarentinus sinus 294, 364, 376, 400, 408.
Tarentini sinus fauces 405.
Tarichia 1088. insula 1178.
Tarna pro Arna 600.
Tapetes 723.
Tarphe 89.
Tarquinius Priscus unde dictus 310. plura 311. Tarquinius Superbus ibid. regno pulsus, regum Romanorum ultimus ibid.
Tarquinius regum Romæ ultimus 414.
Tarquinii regnum injustum, ejectio 332.
- Tarracina prius Trachina dicta 332. ejus descriptio ibid. et seq. circa Tarracinam morbosus aer 329.
Tarraconis urbs 216, et seq. Tarraconis conditores 216. alia ibid. et seq.
Tarati montana gens 319.
de Tarfensibus, et eorum circa disciplinas præ aliis præstantia 960, 961, et seq. Tarfensibus familiaris levitas 961. Tarfensium Roma plena 962.
Tarsus fl. 847.
Tarsus, metropolis, ex ea viri illustres 961, et seq. a quibus condita 1066. Tarsus navale 959. de Tarsis 960.
de Tartaro 200. Tartari figmentum ibid.
Tartessus quæ et Bætis 199. urbs, fluvius ibid. Tartessus regio ibid. Tartessus Homero nota 200. Tartessus quæ ad Cartheia 202. Tartessus ad extremum occasum 200. Tartessi felicitas, vita incolarum longa 202.
T. Tati Curete urbe ortus 325. rex Romæ ibid. ultor virginum Sabinarum 334. a T. Tatio Quirinalis collis occupatio ibid. T. Tatii caedes 328.
Tatta palus 820. de ea tradita ibid.
Tavium emporium 820.
Taulantii 473.
Taurentium 247. urbs 254.
Tauri Scythica gens 446, 449. eorum latrocinia 446.
Taurini, Ligustica gens 286, 293.
Taurisci 292, 293, 300. Taurisci qui et Tauristæ et Liguriscæ 428. Taurisci Noricorum 290. Taurisci deleti 438. Tauriscorum debellatio 452.
Tauristæ qui et Taurisci 428.
Tauromenium urbs Siciliae 383, 385. Zancleorum colonia 386, 387. Tauromenio quid nocuit 393. Tauromenitanum litus 386.
Tauropolis 777.
Tauropolis Diana 780.
Tauropolium, Dianæ t. 916.
Taurus Marti immolatus 359. dux Sabinis ibid. taurus a cane detentus 1001. moriens priusquam dimittatur ibid. tauri poto sanguine Midas mortuus 90. tauri feri, colore ruffo 1101. taurus Marathonius a Theseo sublatu 579. de tauri in antrum ingressu, exanimatione 930.
Tauri montis extremitates 32. angustiae 77.
Taurus mons 32, 169. Cilicius 777, 819.
Taurus Pisidicus ibid.
Taurus mons ubi male habitatus 954.
Taurus quæ gentes Græcis dictæ 743.
Tauri parallelus 118. de Tauri linea 960. de Tauri totius latitudine et maris usque ad columnas Herculis 126, et seq.
Tauri principium 931, 951. Tauri excelsa 32. Tauri latitudo 717. Tauri angustiae 77.
Tauri pars ultima 755. de Tauro ad Amanum usque 1046. intra Taurum gentes 169. Tauri duo montes 1095. in summis Tauri montanis regio 825. extra Taurum regio 949. Tauri nomen gerentes montes 951. extra Taurum novatae res 749. ea quæ extra Taurum parum curæ Romanis 955. de Tauro monte 757, et seq. Tauri summæ partes et præcipitia 824. incolæ ibid. Tauri montana 102. Taurorum montana 447.
Tauriana regio 366.
Taurica Cherronesus 445.
Taurica maritima ora 446, 447.
Taurus gazæ locus 1085.
Taxila urbs maxima 985, 993. de Taxilis, et eorum consuetudinibus insolentibus multa 1013, et seq.
Taxilus rex 993. Alexandrum perhumaniter recipit ibid.
Taxymira 1071.
Taygetus 662. mons 526. Græciæ 293.
Taygeti vertex terræ motibus abruptus 533.
Teanum

INDEX STRABONIS.

- Teanum Appulum 412. Teanum Sidicinum Campanorum urbs 358. magni nominis 357, 358. urbis descriptio 339. a Teano ad Puteolos Isthmus 413.
 Tearco Æthiopis peregrinationes 90. Tearchonis Ægyptii in Europam transitus 978. ad Columnas processus ibid.
 Teate Maruciorum caput 347. Teata lateritia 729. tectis ubi terra imposita ad duos cubitos 1037.
 Tectofages 260, et seq. 819. Volcarum 259. alii ibid. Tectofages a Celtica gente dicti 819. Tectofagum regio 820.
 Tegea urbs 563. ex novem pagis composita 490.
 Tegeates male pro Teneates 552. Tegeatarum bellum in Mycenæos 547.
 Tegula oppressus Pyrrhus 546.
 Teiresias Mantus pater 921.
 Teiresias sepulchrum, monumentum 597, 600.
 Teium oppidulum 787. unde nobile ibid.
 Teius urbs 785. pagus 789.
 de Teiis, Teo 922, et seq.
 Telæ pulcherrimæ e spinæ cortice 239.
 Telchines 935. qui Curetes 679.
 Telchines novem in Rhodo 688.
 Telchinis, Rhodus 935.
 Teleboas, et filii xxii. 466.
 Teleboæ insulæ quæ Taphiæ 669. Teleboi ibid. prædones ibid.
 Teleboes 664. de Telebois 673. Teleboii 466.
 Teleclus a Messeniis occisus 403.
 a Teleclo urbes conditæ 522.
 Telemachus 58, 502, 509, 534, et seq. Telemachus regiæ Menelai admirator 54, 56.
 Telephus cum matre in cista inclusus 883. a Teuthrante adoptatus ibid. Telephi enutritio 826. Telephi regnum 884. Telephi ex Arcadia cum matre adventus, regnum 827. sub Telepho Myfi 846.
 Telefia Venafro adjacens 359.
 Telethrius mons 649.
 Tellenæ urbs 329.
 Telmissus Lyciæ opp. 950.
 Telus insula 713.
 Tembices 465.
 Tembrio Sami conditor 908. adventus 667.
 Temenium 535. ubi Temenus sepultus ibid.
 Temenus 565. Temenus Heraclides 517. Temeni successio 518. Temeni sepultura 535.
 Temesa 10. Temesa quæ et Tempfa Bruttiorum urbs 367. a quibus condita ibid. Temesa a Locris Epizephyriis occupata 368. Temesa Italiciæ æs 798.
 Temesæis remissum tributum 368.
 Temmices 583.
 Temnus m. 884.
 Temnus, Hermagoræ patria 891.
 Tempe 771.
 Tempe, Tempebus vicina loca 639.
 Temperantia justitiæ proximo loco appositæ 429.
 Templum Veneris Pyrenææ 244. templum Tolosæ sacrosanctum 261. templum dæmonis Virginis 446. templum Diæ 555. templum Matris Ifodromæ 638. templum Anaitidis Deæ et genitorum Persicorum 745. templum Chalcedonium 787. templum Mensis, quod Pharnacis 804. quo cultu ibid. templum Chrysa Apollinis Sminthei 878. templum Milesiorum, omnium maximum 910. templum aliud præstantius ab Ephesiis constructum 918, et seq. templum Ephesiorum alterum e depositis Persarum falso conditum dici 918. sed e mundo muliebri et aliis facultatibus, ibi, templum Apollinis 924. templum Magnæ Matris 925. templum in Laginis 944. templum Beli spoliare tentans Antiochus 1057. interemptus ibid.
 templum, cultus Herculis 1076, 1136, 1163. templum Jovis Casti 1081. templum, cultus Isis 1095, 1155, 1162. ad templum Ammonis seu oraculum, Herculis ascensus 1153.
 recti Templi quotannis ablatio, et eodem die ante solis occasum infectio 277. templi Olympici magnificentia et dignitas 513. templi Delphici deprædatores 609, 610. templi Dianæ primus architectus 917. combustor Herostratus 918. templi, arcis Hierosolymitanæ cultus 1082, 1083. de templo Hierosolymitano jactata 1082. de templo Serapidis tradita 1136.
 Tempa lucos appellant poetæ 599. templa in Memphi a Cambyse deleta 689. templa varia 804. templa a Partho spoliata 1057. templa Adonidis 1074. quæ templa Deo constituenda 1083. templa Phœnicia, 1090. templa Deorum Ægyptiorum 1093. templa antiqua 1128. templorum structura 1142. de templis Athenarum 574.
 Templum, vide fanum.
 Tempora anni apud Græcos ignorata 1143.
 Tempore jejunii eversa Hierosolyma 1085. tempora prandendi et cœnandi non eadem apud Indos 1007, 1008.
 Tempa quæ et Temesa Bruttiorum urbs a quibus condita 367.
 Tenea Corinthii agri pagus 552.
 Teneas fluvius 324, 335.
 Teneatarum commendatio 552.
 Teneatarum et Tenediorum cognatio ibid.
 Tenedos u. 801. insula 164.
 Tenedus 841, 869.
 Tenedii a Tene Cycni filio 552.
 Tenediorum encomium 392.
 Tennes, rex Colonarum 869.
 rex Tennis gestæ ibid.
 Tenerus, vates 599. Apollinis filius ibid.
 Tenericus campus ibid.
 Tenes Cycni filius 552.
 Teneis regio 1095.
 Tentyritæ crocodilorum hostes 1156. contra eos vis naturalis ibid. et seq.
 Tenus insulæ 712.
 Teos Ioniæ urbs 922.
 Teporges regulus 808.
 Terebon urbs 116, 1089, 1090.
 Terentius Varro dux belli sub Aug. Cæsare 289. Salassos sub hasta vendidit ibid.
 Tereus 465. dominatio ibid.
 Tergesta vicus Carnicus 453. a Tergesta ad Danubium iter 454. Tergeste oppidum 304.
 Teria 817.
 Terina ab Annibale eversa 368.
 Termerium pr. 940.
 Termerum, locus ibid.
 Termessium pr. 904.
 Termessus u. 824. Pisidica 904, 952.
 Termilæ 966.
 Termilæ, Lycii 952.
 Termilæ qui Milyæ, Solymi 828.
 Termilarum constructio ibid.
 e Termintho victus puerorum 1041.
 Terque pro his positum 37, 38.
 Terpander musicus 888. lyra septem nervis primus instructor ibid.
 cur a Terra fluminibus delata non videtur in mare prodire 77. terra habitu suo formæ solidæ 81. terra per orbem inhabitata 92. terra et mare sublimia pendente 142. terra ubi levior, quam aqua cui injectur, et ideo innatans 882. terra a fluvius ingesta infecti agri 891. terra circa Nilum, Nili donum 984. terra semigelata et frigore fissâ, sementem capiens et fruges optimas gignens 985, 986. terra ad duos cubitos tectis imposita ubi 1037. terra cinerulenta 1087. tota terra globi forma 131.
 Terra Atheniensium 484. terra bifera ubi 1174. terræ versus Septentriones oram Oceano adjacere 4. de terræ convul-
 sione quadam celeri et simplici 1078 de terræ figura, latitudine 17, 18, 92, et seq. de terræ orbis habitati longitudine, latitudine 121, et seq. de terræ centro 149. terræ descriptionem molliens, geographo credit ibid. maximi terræ circuli secatio 172. terræ totius ambitum tractanti ut se gerendum 365. terræ cultus religiosus 756. terræ circuitio, chorographia sic inscripta 965, 966. de terræ mutationibus 73, 140. transmutationes in aquam 1148. de terræ hiatu 590. de terræ hiatu apud Orchomenum 591. terræ motu loca malum passa 85. terræ motu urbs absorpta in Phœnicia ibid. terræ motus ingentes 85. terræ motu variæ mutationes 88. terræ motus Brastræ dicti 251. terræ motus atroces 590. terræ motibus urbes complures et pagi bis mille subversi 749. ex terræ motu absorptiones 837. de terræ motibus circa Apameam, et aliis 838, et seq. terræ motibus læsa Magnesia 891, 892. terræ motibus locus obnoxius 903. de terræ habitata natura 96, et seq. terræ habitata divisio 101, et seq. terræ habitata tota latitudo 107. terræ habitata partitio in duas partes 113. terræ habitabilis recta in duas partes divisio 120. de terræ habitata longitudine 140, 143, 155. occidua portione 144. de terræ olim habitata quæ nunc pelagus 1148. terræ descriptio ut fiat 156. terram Oceano cinctam undiquaque alluiz. terram zonis quinque distingui 131. terram in meridie pedibus nudis ubi calcare impossibile 1014. de terra habitata et non ejus forma 70, et seq. de terra æquinoctiali subdita 135. de terra nostra habitata 150. de terra ejus figura 150, 151. de terra habitata versus occasum 179. de terra quadam bituminosa 458. Rhodi ibid. de terra illuvie fluviorum solo aggesta 984. de terra vitraria in Ægypto 1077.
 Terrestres magis non fumus quam marini 13.
 de Terrigenis oraculum 870.
 Tefaristi regnum 752.
 Testibus non utuntur Indi 1007. de falsis testibus apud Indos 1008.
 Testudo fluvialis trium cubitorum 1020. testudinum insula 1099. testudinum operculis contecti populi ibid. in testudinibus navigatio 1099.
 Tetragnathi 1098.
 Tetrapolis Attica 555. ejus conditor ibid.
 Tetrapyrgia 1183.
 Tetracharum duodecim concilium 820. tetrarchia e stirpe subditi Galatæ 784.
 Teucer ex Attica 870. Teuceri ditio 959. Teuceri primum impulsus 971. a patre ejectio, Salaminæ extractio ibid. Teucrorum migrationes 90. de Teucris et muribus tradita 880. Teucris oraculum datum 870. Teucrum in bello secuti 213.
 Teuchira urbs, Arsinoë dicta 1181.
 Teumessus 594.
 Teus Athamantis 908.
 Teutheas fl. 496. qui et Peirus ibid.
 Teuthrania 826, 883.
 Teuthras 827. Telephi matris maritus 827. Teuthras Cilicum et Myforum rex 883. Teuthrantis uxor regnum ibid. sub Teuthrante Myfi 846.
 Texta tenuia Saltiatarum 102. de textis coccineis Ægyptiacis 1165. textilia varia ex palma 1054.
 Thana urbs 1178.
 Thala urbs 1175.
 Thalami qui et Bæotii 522.
 Thalamifera navigia 1135. Thalamifera scaphæ 1134.
 Thales rhythmorum Creticorum auctor 701, et seq. Thales lyricorum carminum et legum conditor 703.
 Thales

INDEX STRABONIS.

- Thales Mileſius 911. ab eo inſtituta ibid.
Thaleſtria Amazonum regina 736. ejus cum Alexandro coitus ibid.
Thamyras, Thamyris, Thrax 493, 508. arte canendi ſpoliatus ibid.
Thapſacus 113, et ſeq. 120, 1053. Thapſaci a Peluſio diſtantia 125. Thapſaco ad Armeniam ſpatium 114. plura in ſeq. de Thapſaco et aliorum locorum lineis 113, 114, et ſeq. a Thapſaco ad Ægyptum linea 124. a Thapſaco ad Babylonem intervallum 1059. ad Thapſacum pons ibid. Thapſacum merces deportatæ 1090.
Thapſis urbs 1178. Thapſus 1175.
Thariadas dux militiæ 767. Antiocho de- victo regnum tenuit ibid.
Thaſus inſula 41, 164. urbs 711.
Thaſius later in Narone inventus 459.
Thaumacus 629.
Theba 953. in Pamphylia 965. Eetionis urbs 878. ubi capta Chryſeis ibid.
Thebæ Ægyptiæ 44, 51, 57. Thebæ, Dir- cææ et Afopides 625. Thebæ Phthioti- des 627.
Thebæ deſertæ 599. Thebæ Cadmeæ ibid.
Thebæ quæ Dioſpolis 1142, 1155, et ſeq.
de Thebis 583. Thebis Ægyptiis divitiæ 798. ante Thebas planities 593.
Thebe, Theba 881. deſerta ibid. Thebes campus 848, 879.
de Thebe non quæ Eetionis ſed Lyrneſſo 879.
circa Theben vaſtationes 844.
in Thebes campo veſtigia 870.
Thebaica regio 1118. Thebaica Acanthæ 1147.
in Thebaide imbres 1121. in Thebaidem a Memphi ſchœni 1140. a Thebaide in Syenen ibid. a Thebaide exportatorum veſtigal. 1151. in Thebaidem impreſſio Æthiopum 1160. in Thebaide ſeditio ibid.
Thebani literarum minime ſtudioſi 141.
Thebani ſolius bellicæ virtutis ſtudioſi, aliarum contemptores 582. Thebani Orchomeniis tributum ſolventes 601.
Thebanorum imperii guſtus Epaminon- da mortuo extinctus 582. Thebanorum victoria de Spartanis 584. de princi- patu Græcorum obtinendo concertatio ibid. jaſtura Epaminondæ, everſio, in- ſtauratio 584, et ſeq. in Phocenſes auxi- lium ibid. Thebanorum confugium 600. Thebanorum ſacerdotum aſtrono- mia, philoſophia 1156. a Thebanis prin- cipatus ereptus Lacedæmoniis 531. The- banis ademptus principatus a Macedo- nibus ibid. a Thebanis licentia Achæis data 556. Thebanis quid litterarum neglectus et hominibus conſuetudinis, nocuerit 582.
Themella 1070.
Themipſonium, vide Themifonium.
Themis Ichnæa 631.
Themis cum Apolline oraculum condidit 612.
Themis vulgata fabulis mulier 613.
Themifcyra 77, 803. Themifcyra Ama- zonum campus 165. Themifcyra Ama- zonum domicilium 793. ejus deſcriptio ibid. et ſeq.
Themiftes 477. qui ſunt Homero ibid.
Themifonium oppidum 834.
Themiftoclis filia 927. Themiftocli urbes a Xerxe datæ pro opſonio, pane, vino 912.
Thena oppidulum 1175.
Theocles Athenienſis 385.
Theocritus ſophiſta, Chius 920.
Theodeſtis reprehenſio 990.
Theodorea ſecta 896.
Theodorus dialecticus 942. cognom. Cronus ibid.
Theodorus orator 1082.
Theodofia urbs 446. Theodofia medimni Athenienſibus miſſi 450. inter Theodo- ſiam et Panticapæum ſtadia 447.
Theodofius mathematicus et filii ejus 819.
de univerſa Theologia 30. ad theologiam pertinentia 690. theologica conſideratio 680.
Θεολογία 680.
Theomneſtus nobilis pſaltes 941. Cous ibid.
Theophanes ſcriptor 735, 767, 770. Pom- peii caſtra ſecutus in Albania ibid. Theo- phanes Mitylenæus ſcriptor 720. ejus cum Pompeio amicitia 886, et ſeq.
Theophilus a Mithridate necatus 805.
Theophrastus Ereſſius 697, 887. Theo- phraſtus, ante Tyrtamus 887. Theo- phraſtus in oratione de amore 697.
Theophrasti bibliotheca ineruditis poſ- teris relicta 875. vendita ibid. Theo- phraſto nomen cur immutatum ab Ari- ſtotele 887. Theophrasto Peripateti- cis ſuccedentibus quid uſuvenit 875.
Theophrasto tradita Ariſtotelis biblio- theca ibid. ſchola ibid.
Theophrasteæ diſtionis præſtantia 887.
Theopompus ſcr. 62, 432, 459, 469, 541, 544, 614, 649, 785, 792, 853, 901.
Chius 924.
Theopompi parum credibilia 459.
Theopompi terra Mecropis 432.
Thera inſula 84. Thera urbs, inſula 504.
Thera Cyrenæorum metropolis 706.
Thera olim Calliſta 1181.
Theræi Spartanorum coloni, Cyrenes con- ditores 1181.
Therapnæ 594.
Theras Autefionis filius 504.
Theraſia inſula 84, 85, 706.
Thermæ Onefiæ 263. thermæ Ædepi et in Thermopylis 88. thermæ famoſiſſi- mæ 322. thermæ Cæretanæ frequentes 312. thermæ ad quosdam morbos pel- lendos efficaciffimæ 334. thermæ cal- culo laborantibus medentes 357. ther- mæ Phazemonitarum 808.
Thermæus ſinus 164, 480.
Thermaicus ſinus 128, 468.
Therme 479.
Thermiſſa inſula 308, 399.
Thermodon 77. annis 431, 792. male pro Lyco poſitus 768.
Thermopylæ 50. eas non commemorat Homerus 88, 312, 618, 621, et ſeq. 630, 890. unde dictæ 609. Thermopylarum anguſtiæ 15, 16. ad Thermopylas co- lumnæ quinque 616.
Theſauri Tolofæ reperti 260. theſauri in multis Gallia locis 261. in theſauro regio calvariarum reſpoſitio 1030.
Theſei ærumnæ 29, 552. longinquæ expe- ditiones 70. Brundifum adventus 407.
Theſei de Scirone et Pityocampite latro- nibus ultio facta 568. Theſei fabula 695.
Theſeium 574.
Theſmophoria 89.
Theſpera, Theſperæ, Theſpienſis regio 595, 596.
Theſpiæ urbs 585. earum nobilitas 596.
Theſproti 10, 42, 465, 469. Theſproto- rum urbs 469.
Theſprotici Cichyro urbe oriundi 492.
Theſſalia Pelasgiotis 477. Theſſaliæ partes a Thracibus occupatæ 465. de Theſſa- liæ ora maritima 622, et ſeq. aliis par- tibus ibid. Theſſaliæ medium 623. ejus regio qualis ibid. Theſſaliæ diviſio in quatuor partes 623. in decem 624. Theſ- ſaliæ campeſtris circulus 642. Theſſa- liæ variæ nominationes 642, 643. e Theſſalia impreſſiones 614.
Theſſali 642, 643. a Tyrrhenis injuriam paſſi 301. Theſſali Neoptolemi poſteri 474. Theſſali uſque ad Malienſes 484.
Theſſali qui ſub Achille 624, 625. ab Jaſone et Medea orti ibid. Theſſali- orum potentia quid effecerit erga vici- nos 629. populi ibid.
Theſſalis Penefſæ ſervientes 785.
Theſſalus, Theſſalia 643.
Theſſalioſis 631.
Theſſalonica 145, 468, 625.
Theſſalonica quæ Therme 480. a Caſſan- dro condita ibid. Theſſalonicea Macé- donica urbs 468.
Theſſalicis peculiare quid uſuveniens 891.
Theſſalici montes 42.
Theſſalicus equus 655.
Theſtius Pleuroniorum dominus 673. Theſ- tius, Cenei focer, Theſtiadæ 679. eorum bellum contra Ceneum et Meleagrum ibid.
Thetididis ſacellum 645. Thetidium ibid.
Theutides bicubitales apud Carteiam 193.
Thimbron dux 1182. Harpali interfectior ibid.
Thinæ 91, 102.
Thiſba, Thiſbe columbis abundans 24, 431. a columbis notæ 597.
Thoæ inſulæ 668.
Thoas ductor Ætolorum 368.
Thoas qui Achelous 656.
Thoantium 937.
Thoma quæ Ithoma 634.
Thonis u. 1135.
Thonitis palus, quæ Arſena 768. lacus 1059.
Thoracum loco, pellium uſus 319.
Thorax Megetis 492. de thorace Aga- memnonis 56. thoraces linei, loricati 208. thoraces de crudis boum tergori- bus 443.
a Thorace cavere, oraculum Daphitæ da- tum 927.
Thorax mons ibid.
Thoreæ 578.
Thoricus ibid.
ſupra Thoros herbaceos dormientes 210.
Thraces 42, 427, 428. Thraces Europæos ab Homero Myſos nominari 427. Thra- ces quidam abſque mulieribus viventes 429. Criſtæ dicti, ſacri habiti et im- munes ibid. Thraces Græciæ latera cin- gentes 465. Thraces montani 468. Thra- ces in Parnaffum exacti 581. Thraces Bœ- otia inquilini 687. Thraces Sarapara 771. Thraces ad Iſtrum 801. in Thraces ſupra Æmum habitantes expeditio A- lexandri M. 435. in Thraces expeditio 895. Thracum urbes diluvio extinctæ 87. Thracum feritas 225. Thracum contra Romanos belli initia 414, 415. Thracum adventus cum Eumolpo in Atticam 465. Thracum ad Bœotos re- ſponſum de violatis induciis 583, et ſeq. a Thracibus occupata 846. Thraci- bus multa nomina cum Troibus 852. Thracica ad Peneum uſque 10. de Thracia ad Macedoniam 41. Thraciæ fines, gentes vicina, et alia ibid. Thra- ciæ Cherroneſus 129, 622. Thraciæ ad Macedoniam uſque ad Illyricum popu- latio 438. Thraciæ et Macedoniæ divi- ſio 481. Thraciæ Cherroneſus tria ma- ria faciens ibid. Thraciæ partes Byzan- tio contiguæ 784.
Thracicus Boſporus 818.
Thracii montes 106, 452.
Thraſonis opera 919.
Thraſyalcis ſcriptor 42.
Thraſyalcis ex alio ſumpta 1122. ex Thra- ſyalce ab Ariſtotele ſumpta ibid.
Thraſybulus populi reductor a Phyla in Peiræum et inde in urbem 575.
Thracium mare 41. Ægæi pars
Thrax gazæ lucus 1085.
Thriaſius campus 573. pagus, litus ibid.
Thriſſa quæ Aloſa 1005.
Thronie Beli filia 60.
Thronium 89, 618.
Throniorum demerſio 89.
Θρύον 507. Thryus, Thryoſſa ibid.
Thucydides 472, 485, 521, 537, 543, 544, 546, 613, 675, 865, et alibi.
Thucydides reprehenſus 945.
Thules a Britannia diſtantia 93. hiſtoria ibid. Thules et Boryſthenis circulus 93. de Thule ſeptentrionaliffima Britanni- carum inſularum 153. de Thules hiſto- ria, longinquo ſitu, de ea Pythæ com- menta, et locis vicinis 282.
Thumelicus triennis infans bellum fovens contra Romanos 422.
Thunatæ

INDEX STRABONIS.

Thunatae 457.	1059. ad Tigrim Parthorum loca 1060.	Tomifus Sopenae pagus 948.
Thuria quae Aepeia 523. Thuriates finus ibid.	de Tigri fluvio plura 397, 758, 759, 768, et seq.	Tomuri 477.
Thurifera regio 1100. thuriferae arbores ibid.	Tilphosa fons 596, 597, 600.	propter Topazia insulae cuidam applicantes, a serpentibus interfecti 1094. topazii lapidis descriptio ibid.
Thurii 366, 367. subacti 379. Thuriarum vitiosa reip. 374. in Thuriarum ducta colonia 939.	Tilphosium 597, 600.	Toreatae 723.
Thurius fons 379. Thurinum vinum ibid.	Tilphosius fons, mons ibid.	Toronaeus finus 486.
Thus Sabaeorum 1105. thus redolentes arbores 1091. thus in oris amnium 1100. thus optimum in Persia 1111. thus Arabiae Felicis 1110.	Tilphusium urbs 596.	Torques aurei Belgarum circum colla circa brachia, ac manus cum brachio commissuram 276.
Thufnelda 422.	Timaeus scriptor 357, 374, 399, 936, et alibi. Timaeus a Polybio reprehensus 253. Timaeus mendacii notatus 864.	Torrens pene amnem aequans 884. torrentes auro mixtam arenam volventes 194. ad torrentium transitus, puerorum ad quid assuefactio 1041.
Thya non deteriores arbores ad mensas conficiendas 284.	Timagenes scriptor 260, 1010.	Torridae zonae magna pars Libyae subiecta 1164.
Thyae 682.	Timavum flumen 303. Timavum Istriarum ibid.	Toxici confectio et asservatio apud se, et cur, apud Hispanos 227.
Thyatira urbs 897. Thyatirorum invasio 926.	Timavum, Diomedis templum memorabile 303. de Timavo 397.	contra Toygenes Mario praestita Massiliensium opera 253.
Thymbra campus 862. ad Thymbram Lyciorum castra 861.	Timii qui et Osismi 272.	Trabes ex ossibus cetorum 1099. de trabibus e palma arbore peculiare quid 1037. e trabibus palmaceis aedificia Babylone 1050.
Thymbria Cariae pagus 912.	Timonis exemplo vitam assumens Antonius 1127.	Tracheiotae 954. Trachiotae 170. Trachiotae Cilices 822.
Thymbrus fl. 862.	Timonitis 811.	Tracheiotis 954. Trachiotidis dominus 959.
Thymiamis amnis 470.	Timonii exstructio ab Antonio 1127.	Trachin Phocicum oppidulum 614. Thrachin Cetae ibid. Trachinii ibid. Trachin quae Heraclea 89, 621. antiqua ibid. a Thrachine versus meridiem loca 621. Trachinia Phthiotis 627. Trachinium 657.
Thyni 427, 785.	Timosthenes scriptor 43, 183, 888, 1170.	Trachones duo colles 1074.
Thynias insula 787. Thynias Apolloniatarum 463. Thynias acta 785.	Timosthenes portuum descriptor 129. ejus errata ibid. Timosthenes notatus 1170.	Trachonitae montes 1073.
Thynii 36.	Timosthenis inscitia et imperitia 130.	pluribus tractandis se dare ubi non licet nisi philosophis 1005.
Thynni apud Carteium 193.	Timosthenis carmen 611.	sine Tractu dominum sequentes equi 1170.
Thynnis capiendis specula 316, 323, 1178.	Timotheus Patrio 791.	Tragesae salinae 871.
Θυννασιον 320.	Timuchii qui dicerentur 246.	de Tragica et comica ratione 27.
Thynnus prope terram glandem et purpuram sectatur ibid.	Tinctorum multitudo, dissolutio 1076.	Tragium 522.
Thyraei 407.	ad Tincturam radicum utilium copia 224.	Tragodia 28.
de Thyrea controversia 98. Thyrea non nominata Homero 546. de ea pugna, ejus situs ibid.	Tinga 1167. quae Linga ibid.	Tragurium insula 163.
Thyrides, 487 521, 526. praecipitium fluctibus obnoxium ibid.	Tingis Mauritaniae 183.	Tragurium ab Iffensibus condita 455.
Thysia u. 481.	Tintinnabula collo pecorum appensa feris exterrendis 1103.	Tralles 948.
Tiaba 825.	de Tiresia vate 1084.	Tralles versus iter 928.
Tibarenia 447. Tibareni 765, 795, 803.	Tiryns 541. Tiryns arx Proeti 540, 541.	Trallis u. ibid. et seq.
Tibarenicae gentes 169.	Tisamenus 565. Orestis F. 556.	apud Trallianos gymnasii subversio 838.
Tiberis fluvius 309.	Tisias urbs 1175.	Translationes quae celeriores 135.
ex Tiberi limi aggestio 330.	Titanus prope Arnarn 637.	Translatio cervarum in insulam quandam ut pariant 921.
Tiberius Augusti successor 211. Tiberius quas incurfiones pacarit 290. Tiberii laus 416. Tiberii receptaculum contra Vindelicos 423. Tiberii in Armeniam profectio 1161. Tiberii Caesaris providentia, beneficia, urbium reparationes 900.	Titaresius fl. qui Europus 478. qui Eurotas 639. ejus olei in morem Peneo supernatans aqua ibid.	Transpadana regio 298.
Tib. Gracchi in trecentas Celtiberiae urbes acta 223.	Titatus mons 639.	Τραπεζίδης, ἀρσενικῆς 482.
Tiberus Paphlag. vox 800.	Tithonus Memnonis pater 847. Susorum conditor 1031.	Trapezon collis unde dictus 1068.
ab Tibiam saltatio inter potandum 209, 210. tibiarum inventores 685. tibiis calamus aptus ubi producatur 591, 598.	Titius a Phraate in colloquium vocatus 1062. Syriae praeses pro Romanis ibid. obfides ei dati ibid.	Trapezus 726, 728, 803. mons urbs 447. Graecanica urbs 794.
Tibicen Simon 928.	T. Flam. Siciliae praetor 400.	Trapontium urbs 339.
Tibicines Phrygii Curetes 687. tibicini ubi non licet sacrificium auspicari 1153.	T. Quintius Flaminius 640. de Philippo Demetrii F. victoria ibid.	Trarium pagus 872, 873.
Tibius Mithridate necatus 805.	Tityri 682, 685.	Τραυλίδης 947.
Tibium nomen servo qui e Paphlagonia 439.	Tityus ab Apolline interfectus 612. de Tityo fabula 614. ejus sacellum cultus ibid.	Trebia Pado incidens 307.
Tibur urbs 341. urbis descriptio ibid.	Tlepolemi mater 491.	Trebonius obsidione captus, interfectus 926. divi Caesaris percussor, ibid.
Tichius 621.	Tlepolemi virilis aetas 935.	Trebula, Sabinorum oppidum 325.
Ticinus amnis 294. Ticinum urbs 306.	Tlon u. 949.	Treres expulsi 90. Treres Thraces 846. ab iis occupata ibid. Treres, gens Cimbrica 927. Trerum migrationes 91, 745. Trerum urbes diluvio extinctae 87. de Treribus tradita 799.
Tiga civitas 1169.	Tmarus qui et Tomarus 477.	Trerones qui et Cimmerii 99.
Tigna ex ossibus et spinus cetorum 1099.	Tmari ibid.	Trerus fluvius 339.
Tigranes Armenius 876. Tigranes Gordyaeorum, operam in quibus adhiberet 1060. Tigranes a Pompeio pulsus 1068.	Tmolus m. 897. dives ibid. de specula in eo ibid. Tmolus orichalcus 876. Tmolus vino praestans 914. Tmoli determinatio 901.	Treta 972.
Tigranis gazae 768. Tigranis genus, ditio 772. varia fortuna ibid. Tigranis in Cappadociam incurfiones 782.	Θαῖ 509.	Treviri 269.
Tigranis virtus 1057. Tigrani Artavasdæ patri indicta pecunia a Pompeio 770.	Tenii 452.	Triangulus rectangulus 123.
Tigranocerta 772, 1060. semiperfecta, subversa 772. coloni 782.	Tofi calculis plenus campus 1146.	Triangulus obtusangulus ad Caspiae, Susa et Babylonem 123. triangulum quid proprie 296.
Tigres magnitudine dupli 1000.	qui Togati Hispani sive stolti dicuntur 203.	Triballi 440, 456, 461. Triballi domiti 460. in Triballo impressio Alexandri M. 435. Triballorum rex Syrmus ibid.
Tigris sagitta vocata a Medis 769.	Tolerantiae doctores 1013. in tolerantia constantia 1012. ad tolerantiam aestus, frigoris, imbrium puerorum assuefactio 1042.	Triboci gens Germanica 269. ad Rhenum ibid.
Tigris fluvius 69, 114, 1051.	Tolistobogi, Tolistobogii 260, 819, 821. Tolistobogii Galatae 792.	Tributum Temesaeis remissum 368. tributum novum genus 745. tributa a Dario Longimano instituta 1043. tributa regis e micis auri 1010. in Iberia ibid. tributa Candace reginae remissa 1161. tributorum magnitudo 1156. propter tributum in Thebaide seditio 1160. sedata ibid.
Tigris et Euphrates 127. in unum confluentes 114. Tigris in lacum confluxus 1033. Tigridis descensus 1053, 1059.	Tolosa Tectosagum urbs 260. pecuniae Delphicae ibi inventae et mala inde secuta ibid. et seq. Tolosae situs 261. Tolosae templum sacrosanctum, thesauris abundans ibid.	Tricca
Tigridis aquae 1054. parvae exundationes ibid. Tigridis circulus 116. Tigridis et Euphratis fontes 759. Tigris ostia 1032. ad Tigris transitum pons	Tomæa 461.	
	Tomarus mons qui et Tmarus 476. Tomarus a quo Tomari ibid.	
	Tomarocustodes 477.	
	Tomentum Macedonum 987.	
	Tomi oppidum 462.	
	Tomisa 948.	
	Tomisa memorabile castellum Cappadociae 776, 777.	

INDEX STRABONIS.

- Tricca 475, 634, 635. in Thessalia 522.
 apud Triccam natus Æsculapius 927.
 Trichaices 693.
 Tricorythus urbs 555.
 Tricorii 256, 285.
 Tridentini 287.
 Trieris, seu Triremis, locus 1072.
 Trinacria, Trinacis, dicta Sicilia 382.
 Trinemii 581.
 Triphylla, carica Antiochena 903.
 Triphylia 490, 493, 497, et seq. 533.
 Triphylia ora maritima 506. oppida 500.
 ager ibid.
 Triphylia partes 517.
 Triphylia 490, 499, 515.
 Triphylacus Pylus 490.
 de Tripoli urbe 1072.
 Tripolitans 473, 474. quæ et Pelagonia
 ibid.
 Tripus victoris præmium 514.
 Tripodes Bæotorum quotannis Dodonam
 miffi 584.
 Tripodi, Tripodiscium 572.
 Triptolemus Gordyis pater 1060. Sopho-
 clis 39. Triptolemi peregrinatio Jus
 quærendæ causâ 960. de Triptolemi
 genere 1066.
 Tripudia extremæ lasciviæ 1136.
 Tripus oraculi Pythici 607.
 cum Trispathamis hominibus gruum pugna
 1009.
 Tritæa urbs Achaica 496.
 Tritæenses 559.
 Triton fluvius 591.
 Tritonis lacus 1181.
 Tritus 1172, 1175.
 Troas 9, 86, 115, 169, 775, 840, 846.
 Troas, Lesbiorum hæreditario jure 864.
 Troadis initium 842. partes 843, 846.
 Troadis finis 817. de Troade celebri,
 diruta 840, et seq.
 Trocmi 259, 819, 820. Trocmorum ditio
 820.
 Troes 427, 846, 967. Troes Samothracum
 mysteria edocti 482. Troes circa Idam
 683. Troes Cilices 953. Troes qui com-
 munitè appellantur 829.
 Troum pagus five curia 870.
 Troes Myfi 950.
 Troum ditio secunda 845. Troum tertia
 ditio ibid. Troum quarta, quinta, sexta
 ditio ibid. Troum fines difficiles dif-
 tinctu 815. Troum exigua initia 829.
 incrementa ibid. Troum imperium 841.
 ditionis divisio ibid. de Troum recensio-
 ne veribus aliquot interpretandis, Deme-
 trii xxx libri 869. Troum auxiliarii
 965. Troibus Phrygum nomen datum
 829. de Troibus belli Trojani tempore
 844. Troibus multa nomina cum Thra-
 cibus 852.
 Troes, vide Trojani.
 Troezen 536. Neptuno sacra, quæ et Po-
 seidonia 542.
 Troezen Pelopis F. 543.
 Trogilium pr. 913. insula ibid.
 Trogitis palus 822.
 Troglodyta 1159. unde dicti 60. Troglo-
 dyta Arabes 3. Troglodyta qui et Cro-
 byzi 461, 738. farina nunc apud eos
 ibid. Troglodyta an qui Erempi 1112.
 Troglodytarum vita 1102, 1103. Troglo-
 dytarum sepultura ibid. Troglodytarum
 ab Arabibus diremptio 1107. Troglody-
 tarum effossiones, habitationes 1171. de
 Troglodytis juxta Meroen 1117.
 Troglodytica 171, 173, 992.
 Troglodytica 1093, 1094. Troglodytica
 subacta ibid. Troglodytica Æthiopiæ
 1115. Troglodytica exploratio 1107.
 Troglodytica negotiationes 1132.
 Troja 938. fluctu inundata 86. Troja Si-
 muntis 563.
 de Troja tota, parte 842. Troja quæ vere
 dicta 842. Troja et Æolis in unum
 contractæ ab Homero 846. Troja Mi-
 tylenæis adempta 865. Troja Phry-
 gia 963. Trojæ victores non minus
 quam victi inflati 200. Trojæ captor-
 es 466. Trojæ excidium pictum 499.
 Trojæ et vicinæ princeps 827. Trojæ
 vocabulo quæ non assumenda 829. Tro-
 jæ situs ibid.
 Trojanæ urbs cognominis 380.
 Trojani 57, 827. e Trojano bello victorum
 calamitates, prædationes 70. a Trojano
 bello orta barbaris confusio 968. e Tro-
 jano bello profugi 200. Trojana tem-
 pora 365. Trojanarum navium incen-
 dium 376. Trojanorum timiditas 862.
 Trojanorum cum Cretensibus conjunctio
 870. Trojanorum antiqua habitatio
 1147. Trojanis suppetiæ e Nomadibus
 ad Borysthenem degentibus 797. Tro-
 janis præstita auxilia 799, et seq. 827.
 Trojanum bellum 55, 1140. Trojanus
 campus 863.
 Trojani, vide Troes.
 Troica regio 842. Troicus campus 860.
 Troica planities quæ proprie 861. Troi-
 cus mons 1147.
 Trophæum Q. Fabii Maximi, ex albo la-
 pide 257. trophæa Romanis remissa a
 Parthis 1062.
 Trophonius vates 1084. Trophonii opus
 610.
 Tropicus pro arctico 153. hibernus 7. de
 tropico æstivo 175. a tropico hiberno
 æstivum accipiens 112. sub tropico ha-
 bitantium 173. de tropicis 131, 132.
 Truentinus amnis, urbs 345.
 Tryphon prædationum auctor 954.
 Tryphon Beryti dirutor 1074. Tryphonis
 cognomento Diodoti incrementa 1069.
 Syrorum regnum affectantis ibid.
 Tubæ et clavicorum usus in puellis matri-
 monio locandis 1013. ad tubam choreæ
 210.
 Tubis belluæ exterritæ 1025.
 Tucis urbs 186.
 Tuder oppidum 324.
 Tugeni 425. Cimbris Italiam petentibus
 focii ibid.
 Tuguria oleæ frondibus contexta 1099. tu-
 guria super arbores propter feras 1103.
 Tuifi 211.
 Tullum 291.
 contra Tumultuantes in conciliis peculiare
 quiddam apud Belgas 275.
 Tumulus, in quo sepulcrum Memnonis
 847. tumuli Mercuriales viis apponi
 soliti 1158. in tumulis faciendis per-
 parci Indi 1007.
 Tunica Ligustica 284. Ætolica 770.
 Tunica late prætextæ 230. a quibus pri-
 mum gestæ ibid. tunicarum loco, vestis
 fissilis manicata usque ad pudenda et
 nates demissa 274. tunicas ad talos de-
 missas gerentes 239.
 Tunis civitas 1178.
 Turdetania, Turdetani, Turduli 181, 182.
 Turditania 185. Turditaniæ opulentia
 188. plura, ibid. et seq. ora maritima,
 opes 192, et seq. abundantia ibid. e
 Turditania quæ exportentur 190.
 Turditanorum argentea præsepe et dolia
 201. Turditanorum felicitas, civilitas,
 mansuetudo 201, 202. plura ibid.
 Turdolorum expeditio 207.
 Turina Satrapia 752.
 Turmæ tres equitum Romanorum in Æ-
 gypto 1131.
 Turris Capionis, opus mirabile 184. turris
 Pelori 234. turris Neoptolemi 441.
 Turris non magna in qua Cyri sepultura
 1035. decem tabulorum ibid. turris
 Stratonis 1078. turris ex albo lapide
 mirifice structa 1123. turrium erectio-
 nes, alia 253. de turribus Babylonis,
 1048.
 a Turri seu Pyrgo, prodeuntes effusiones 203.
 Turricula Reginorum 234.
 in Turculis habitantes populi 795.
 Tusculanus mons 338.
 Tusculum urbs ibid. 341. minime con-
 temnenda 342.
 Tyana urbs 779, 782, 847.
 Tyanitidis 776. Tyanitidis præfectura 779.
 Tyarii patria 898.
 Tychon Atticorum Deus 848.
 Tylus quæ Cetylus 521, 522.
 in Tympani modum ventris intumescencia
 a potu 1099.
 Tymphæi 472, 474.
 Tymphrestus mons 628.
 Tyndareus ab Hippocoonte pulsus 673.
 Icarii frater ibid. Tyndarei uxor ibid.
 Tyndarii scopuli 1133.
 Tyndaris, oppidum 383, 393.
 Typhon fl. qui postea Orontes 1066.
 Typhones quid Græcis 356.
 Typhon Ætnæ subiectus 898.
 de Typhone fabula 356, 901. fulmine ictus
 1067. Typhoni quæ evenerunt, ad quæ
 loca referantur 838. Typhoni fraus ab
 Iside 1139.
 Typhonia 1154.
 de Tyra flumine 21. fontibus 146.
 Tyra ostia 418, 441. lacus turris ibid.
 Tyrambe 721.
 Tyrannio grammaticus 794, 875.
 Tyrannio Aristotelis studiosus 875.
 Tyrannus securi percussus a Pompeio 1074.
 tyrannus Busris nullus 1137. tyranni
 etiam justè imperantes appellati 449.
 tyranni Sicyone viri moderati 555. ty-
 rannorum gaza diruta 1085. tyrannides
 ab Arato everse 558.
 Tyria purpura omnium optima 1076.
 Tyriarium 948.
 Tyrigetæ 157, 168, 418, 427, 442.
 Tyro Enipei amore capta 516.
 Tyrina insula 1090. Tyrus antiqua 1077.
 apud Tyrum eo conspectui subacta
 1066. Tyrus tota insula 1075. Tyrus
 calamitates omnes superavit 1076. ex
 terræ motibus ejus pericula ibid. clades
 ibid. inter Tyrum ac Ptolemaidem litore
 mirum quid ab aquis 1077, 1078.
 de Tyro 86. illustri 1075. de Tyro et Si-
 done controversia ibid. e Tyro viri clari
 1076. e Tyro Didus colonia 1176. Tyri
 non meminit Homerus 1075. Tyri a
 Sidone distantia 1077.
 Tyri coloni 1112.
 Tyrii insulares ibid.
 Tyriorum libertas a Romanis 1076. Tyri-
 orum classis ibid. Tyriorum antiquæ
 habitationes 1168. a Tyriis multitudo
 et magnitudo coloniarum 1076.
 Tyrrhenus 479.
 Tyrrhenus Atyos filius, coloniae ductor ex
 Lydia 310.
 Tyrrhenus sinus 129. de Tyrrhena ora ma-
 ritima 320. Tyrrhena gens 304. Tyrr-
 henæ coloniae ibid. Tyrrhenum mare
 80, 162, 297, 309, 360, 385.
 Tyrrhenia 32.
 Tyrrheni 475. prædones 330.
 Tyrrheni Etrusci et Tusci nominati, unde
 309, et seq. Tyrrhenorum situs 309.
 alia ibid. et seq. Tyrrhenorum duode-
 cim urbes 348. Tyrrhenorum luxuria,
 et plura ibid. fertilitas agri ibid. Tyrr-
 henorum latrocinia et crudelitas 310,
 385.
 Tyrtæus 403, 526, 532.
 Tyrtæus belli dux 526. ejus poemata
 ibid.
 Tyrtamus qui Theophrastus 887.
 V.
 Vaccæi 205, 222.
 Vacui amnis 206.
 Valeria urbs 340.
 Valeria via 343. nobilissima 338, et seq.
 Valeria viæ descriptio 340.
 Valerius Flaccus consul 856. contra Mi-
 thridatem missus 856. a Fimbria occi-
 sus ibid.
 in Valles fundo carentes præcipitia 287.
 Vallum Meleagri 1067.
 Vallum Sesostris 1093.
 Vapanes oppidum 318.
 Vaporibus affarum carniū enutriti ho-
 mines 1010.
 Varalii qui et Ardiaei 456.
 Varii urbs 222.
 Varus

INDEX STRABONIS.

- Varus fluvius 244, 245.
Vasa cerea 210. vasa electrina atque vitrea 281. vasa lignea Nuceriae oppidi 224. vasa ex arundinibus varia 1051. vasa ex fabetis 1134.
Vascones 221.
Vastatio quæ proprie 677.
Vata urbs 1175.
Vates quo honore apud Belgas 276. vates musicam antiquitus exercentes 478. vates Hydromantici 1084. vatium inspectio circa exta 209. vatium quarundam apud Cimbrorum de capivorum jugulatione divinatio 425. de vatibus nonnullis 1084. de vatibus Etruscis ibid. vaticinatores in tanto pretio ut digai etiam imperio judicarentur 1084. vaticinationum ex extis ratio 209.
Vaticinia Chaldaeorum 1050. non probata ibid.
Ūbii ab Agrippa intra Rhenum traducti 269.
Ucetia oppidum 302.
Ueromerus Chatterum dux 422.
Vectigalia regulorum quorundam 1062. vectigalia Ægyptia 1092. vectigalia ex Ægypto ibid.
in Vehiculis habitantes populi 426, 429. de iis quæ vehuntur liber 79.
Veii sæpius rebellantes a Romanis oppressi 321.
Vela arundinea 1051.
Velia 364.
Velitræ urbs 339.
Velleris aurei fabula 67, 729.
Vellaunii 264. olim Arvernii ascripti ibid.
Venafranus tractus olei ferax 348. Venafræ urbis descriptio 340. oleum optimum ibid.
Venandi cuniculos rationes 192.
Venasia ubi templum Jovis 779.
Venatio elephantum dicta 1095.
Venatio elephantum Pythageli dicta 1099.
Venatio elephantorum 173, 1002, et seq. venatio regia Lydis parata 850. Persis ibid. venatio elephantum 1093.
Venatio elephantorum 1097.
Venationis elephantorum ratio ibid. aliæ 1098.
Venatio elephantorum Licha ibid.
Venationem non attingunt pueri apud Persas sed domum referunt 1042.
de Venatoribus lupum tenentibus, et de sponfore pro eo fabula 303. de venatoribus Indorum 1001. eorum a rege dimensum, vita vaga, habitatio ibid.
Venditio captorum sub præcone 949.
a Venditio cæsus Pacorus 1067.
Venditoris medimni ducentis denariis in obfessione mors, emptore salvo 358.
Vendum urbs 291, 455.
Venena lethalia unde petita 492. veneno inunctæ Soanum cuspides 729. de venenorum efficacia 53.
Venenatis telis fauciatorum fœtor molestus 729.
Veneratio major apud antiquos 1084.
Veneratio ichneumonis 1150.
Venetia 788. apud Adriam 874. in Venetiam Antenoris adventus ibid. Venetiarum in Adriatico sinu auctores 271.
Veneti 298, 305. Veneti in societatem civitatis a Romanis recepti 296. Veneti Paphlagones 299. cum Antenore iter ingressi ibid. eorum circa equos studium 299. Venetorum navalis pugna cum Cæsare 271. de iis victoria ibid. Venetorum ora maritima 297. Venetorum fama, regio 299.
de Venetis duplex opinio ibid. Venetorum pullorum fama apud Græcos 299.
Veneticus ager 454.
Vennones 286, 290.
Ventidii cum Nicate Parthorum rege pugna 1068.
de Venti cujusdam vi mira 251.
Venti Euboeæ subterranei, et aliorum locorum 652. ventorum scriptores 43. ventorum terminus 92. de ventis Favonio et Zephyro 42. venti duo præcipui 43. de ventis ibid. venti spiraturi prænotio 399.
Ventris intumescencia a potu in modum tympani 1099. contra viventes promittentes cura 278. ventribus equarum subligatos utres aquarum vehentes 1171.
Venus 843. Venus Græca dea 1145. Venus a mari emergens 941. ejus pictura ibid. pro qua remissa tributum centum talenta ibid. Venus ἀναδυομένη ibid. Veneris Pyrenææ templum 244. Veneris fanum 393. Veneris Erycinæ ædes Romæ ante portam Collinam ibid. Veneris donaria 499. Veneris fanum Corinthi locuples 549. sacrorum famulæ mille meretrices ibid. Veneris Coliadis ædes 578. Veneris Paphiæ t. 973. Veneris t. 550, 973, 1145, 1154, 1181.
Veneri sacræ pecuniæ 1058.
Veneris statio 1094. Veneris Arfinoes sacellum 1135. Veneris u. 1138, 1152, 1156.
Veneris expertes Germanes 1012.
Venereum Pyrenæ promontorium, dictum et Massiliense 249.
Venusia 408. urbs 359. Lucanorum præcipua 366.
Veræ situs 761. oppugnatio ab Antonio ibid.
Veragri 286.
Veratrum Cætæum 607. quo medicamentum temperatum ibid.
Verbanus lacus 293.
non Verbis sed factis bonos se demonstrare oportet 1012.
Vercilli oppidum 308.
Vercingetorix Arvenorum dux 265. ejus bella cum Cæsare, aliis ibid. ortus ibid.
Vere ferendi novum genus 1174.
Veres amnis 342.
Veretum oppidum 405, 407.
Veritas in pretio Indis 1008.
de Vermis quodam genere in truncis arboris nascente 825.
Verona 289. urbs magna 300.
Verones 214, 221.
Versus Persici de palmæ utilitatibus 1054.
Versutia Judaica 1134.
Vertices Caucasii hyeme non ascenduntur, et quo genere calcei utendum æstate ad ascensum 737.
Vertigo oborinis viris et jumentis in viarum præruptis et angustis locis in Alpibus 287.
Vertinæ Lucanorum oppidulum 366.
Vespertilioes ad cibum sumpti 1050. fale conditi ibid. vespertilionum membranæ alæ in serpente 1000. vespertilionum multitudo 1050. majorum quam aliis locis ibid.
Vestæ sacerdos corrupta 327.
Vestini 309, 346.
Vestis militaris usus 701. vestis fiffilis manicata, usque ad pudenda et nates demissa, tunicarum loco 274. vestis ad talos, Medorum, Persarum 765. vestis Armeniaca, Thessalica, Ætolica 770. vestis ex arborum corticibus 1012. vestis Assyriorum 1058. vestis Maurorum 1170. vestes mulierum floridæ 210. vestes tinctæ et auro variegatæ apud Belgas, iis, qui honores gerunt 276. vestes atras gerentes 239. vestium foribus eleuendis aqua apta, fullonis operam iis pergandis præstans, 768, 769. vestitus e vitulorum marinorum pellibus 747. Persicus a Medis sumptus 764, et seq. nigri vestitus usus 210. vestitus ex urorum, pardalium, leonum pellibus 1170.
Vestitus, vide amictus.
Vesuvium 39.
Vesuvius mons 355.
Vetteres 218.
Vettones 181, 204, 222. in Romanorum potestatem subacti 225. Vettonum historia lepida ibid.
Vetula Pyrrhum tegula opprimit 546. vetulas strangulandi mos 756.
Vetulæ, vide senes.
Vetus urbs 217.
Ufens fluvius 332.
Vi quam facundia apud barbaros plus effici 326.
Via Salaria 326. Nomentana ibid.
via Valeria 383. via mercatorum tanta multitudine instructa ut nihil ab exercitu differat 1108. e via leviter egredientium pericula ingentia ubi 287. in viam duorum dierum sex menses perfidia ductorum insumpti 1110. viæ inter saxa et præruptas rupes periculosa 287. viæ per Lugdunum ab Agrippa apertæ 292. viæ Semiramidis 1046. viarum structura ab Augusto Cæsare in faxis contra latrones 287. viis apponi soliti Mercuriales tumuli 1158.
Vibon, Valentia, quæ et Hipponeum 369.
Vibonis navale ab Agathocle ædificatum ibid. urbs ab eodem occupata ibid.
Victima hominis per annum saginati, unguentis delibuti 734.
Victoria de Persis apud Gaugamela 1047. de victoria circa Arbela ibid. victoriæ præmium præstantia regionis 828.
Victorum in bello Trojano misera conditio 70.
Victus intemperans ratio luxuriæ causa 939. victus e frondibus et fructibus 1012. victus ex locustis 1098. victus e concharum carnibus ibid. victus Noma dum e camelis 1104. victus Æthiopum 1162. victum dividendium ministeria publica 934.
ex Vico Iamnia et circum, quadraginta hominum armata millia 1079.
Vidua vita, sui dimidia parte constans tantum 428, 429.
Vienna Allobrogum 257.
Vienna in urbem redacta 257. metropolis gentis ibid.
Vilitas auri apud quos 1104.
Vimina dumosorum arborum contra incursiones hostium contexta 270.
Viminalis porta 335.
Vindelici 267, 289. Vindelicorum petulantissimi ibid. de Vindeliciis 289, 290, et seq. supra Vindeliciam montes 291.
Vineæ trans Euphratem et Armeniam 1010.
Vinum Arianum 108. vinum picem recipiens 284. vinum Mamertinum 386. vinum Monarite cum Græcis certans 776. vinum Mareoticum 1134. vinum Lesbium 1146. vinum Græcanicorum omnium optimum 924. vinum in sacrificiis tantum bibunt Indi 1007. ex oryza confectum ibid. vinum ex palma 1054. de palmulis 1111. vinum Chalybonium 1043. vinum Laodicense 1068. vini copia 308. vini expertes Germanes 1012. vini penuria apud Drangas 1026. vini abstinentia quid valeat ad valetudinem 1004. vini confectio ex meliloto arbore 1173. vina optima 348. vina maxime celebrata 334. vina pretiosa Setina 339. vina magni nominis 379. vina excellentia 914. vina Messogitica 931. vina in Mesopotamia ex Media, multa 1010.
de Violata Casandra 865.
a Vipera morsis medentes homines 849. vipera ingentes 1020. vipera scemina sedecim cubitorum 1004. novem
de Viro quodam Erythræ nomine 1106. alio ibid. vir mulieri dotem offert apud Cantabros 226. vir seorsum vivens, raro qui deorum cultum curet, invenitur 430. de viro quodam cretam effodiente 590, 591. viro loco mulierum decumbentes quum pepererunt uxores 225, 226. viri atrati ubi incedant 757. viri præstantes e Lampfacis, e Pario 851. viri clari e Mitylena 886. viri Pergameni memorabiles 896. viri clari Scepsos 875. viri Lesbii memorabiles 888. viri Sardibus memorabiles 900. viri memorabiles e Mileto 911. viri

INDEX STRABONIS.

- viri in Samo clari 915. viri Ephesi memorabiles 920, et seq. viri Teii, clari 922. viri illustres, e Chiis 924. viri illustres, Magnetes 928. viri clari e Nyssa 929. viri aliquot insignes 794. viri memorabiles apud Rhodios 937. viri illustres Halicarnassi 939. viri e Cois, nobiles 941. viri memorabiles apud Mylassa 943. viri Cnidii, memorabiles, 938. viri memorabiles doctrina in Bithynia 819. viri Seleuciae memorabiles 956. viri memorabiles apud Solenses 958. viri illustres apud Tarsenses 961. viri Sidonii praestantes, Moschus, alii 1076. e Tyro ibid. viri illustres ex Gadaride 1079. viri capyrii initiantes 1135. viri clari e Cyrene 1182. virorum aliquot clarorum longinquae expeditiones 69, 70. virorum et mulierum officia contraria aliis ratione apud Belgas distributa 275.
- Virginis daemones templum 446.
- Virginum apud Deam Anaitidem longo tempore constupratio, dein nuptui elocatio 772, 773.
- Virgines sacerdotum collegae 919. Virgines a Messeniis violatae 525. Virgines elocandi pulchra ratio 360. Virginum xxv. apud Algonum casus 89. Virgines in praemium pugillatione vincenti 1016. sine dote nubentes ibid. Virginum Sabinarum raptus 328. de Virginibus suis Spartanorum mandatam 403. Virginum Locrensiu Ilium missio 865. Virginibus Locrensiu contumelia facta, vindicata 373, et seq. de Virginibus nuptum collocandis cura 1058.
- Virgis paliurinis mortui cervix pedibus alligata 1103.
- Virgula sola equi gubernati 1170.
- Viriathus latro 214. Viriathi excisio 415.
- Viribus conjunctis se tueri quid valeat 214.
- Virtus in pretio Indis 1007.
- Vitio radice Alexandro oblata sanandis vulneribus 1025.
- de Visu longius aut propius perceptis 19.
- Viturgis amnis 421.
- de hac Vita Brachmanum opinio 1012. e vita per rogiu, Sophistarum migratio 1016. e vita se educendi Indorum consuetudo 1020. vitae tegendae tres formae post diluvia, ex Platonis conjectura 854. vitae ancipitis animalia 989. de vitae longitudine Muscanorum, Serum 998. vitae anni apud Seres ducenti 1000. vitae frugalitas ad valetudinem quid valeat 1004. vitae societas ut ferretur 1084.
- Vitia 741. extractio 771.
- Vitis vini metretam ferens 107, 741, 742.
- vitis truncus continendus 108. vitis Ravennae natura 307. contra vitis pediculos medens terra 458. vitis caudex quantum duo viri possint amplecti 751. vitis in paludibus 1091. vitis Carmanica 1029. de vitae apud Maurusios 1168. vites sub hiemem in Bosporo defodi solitae, multa ingesta terra 444. vites ubi rarae 460. vites ubi non fodiantur et quinquennio exacto putentur 757. magna pars in palmitibus relinquatur ibid. novellae secundo anno fructum ferant ibid. in vites pestis vermes quidam ubi non nascantur 880. vites a Macedonibus in Susia et Babylone constitae 1038. de vitium excisione apud Getas, consilio Cnei praestita cito obedientia 438. vitium palmites ut defixi 1038.
- Vites, vide Vineae.
- Vitiferae regiones 848.
- Vitii 748.
- Vitigilinum sanatio quibus aquis 504. vitraria arena oblitum littus 1077. vitraria arena ibid. de vitraria quadam terra in Aegypto ibid. vitrarii Alexandreae ibid.
- Vitriolum ubi 224.
- Vitulorum marinorum e pellibus vestitus 747. vitulorum marinorum copia 1103.
- Vivaria piscium varia 1099.
- Ulius Apollo 910.
- Ulnarum quatuordecim cetorum magnitudo 1028.
- Ultio ab Alexandro pro Graecis 1035. ultio de Craffo quia belli initium fecerat contra amicitiam Parthorum 1062. ultio de Parthis ibid.
- Ululatu vocem similem edentes cochleae 1164.
- Ulyssaea 213. urbs in Hispania 200. in Ulyssaea quarum insularum mentio 369. de Ulyssae 26, 28, 30, 32, 880. Ulysses curter in Siciliam adveniens, ne semel quidem per fretum navigarit 37. Ulysses e naufragio ereptus 62, 63, et seq. de Ulyssis peregrinationibus 17, 28, et seq. 33, 36, 65, et seq. 201. Ulyssis expeditio 200. Ulyssis errorum vestigia sexcenta ibid. Ulyssis errorum monumenta 213. errores ibid. Ulyssis patera ubi monstretur 331. Ulyssis circa Siciliam errores 432. Ulyssis in Avernum adventus 350. Ulyssi subditi 660. subditae insulae 667. Ulyssis ara 1178.
- Umbilicus quidam in templo Delphico monstratus fasciis velatus 608.
- Umbrae in utramque partem cadentes ubi 173. umbrae meridianae ibid. de umbrae ad gnomonem proportionem 105. umbras diversam in partem cadere et ubi 111. umbras in alteram partem recidere 112. de umbris in diversam partem non cadentibus ibid.
- Umbri 301, 309.
- Umbriorum regio 304. Umbriorum et Tyrrenorum de principatu inter se contentio ibid. Tiberi fluvio divisio ibid. si alteri expeditionem in aliam gentem susciperent, ut se gerebant 304, 305.
- Umbria ad mare usque declinans 325. Umbriae ad Ravennam protensio 323. per Umbriam juxta Ariminum in Etruriam aditus 322.
- Umbrica gens 304. Umbricae coloniae 305. Umbricae urbes 345.
- Umbrici 545.
- Unctio Assyriorum ex sesamo 1058. unctioes ex medicamentis maxime probatae 1012.
- Undalus urbs 256.
- Unguentum ex iri Belgica 825.
- Unguentorum usus Bacchicus 1010.
- Ungues amittentia pecora aquae cujusdam gustatu 1088.
- Ungulae boum et equorum aliis longiores, ubi 1179.
- Unicornes equi 1009.
- Unionum pretiosorum copia 1091.
- Universi vinculum neque pedibus accessum neque navibus 142. de universi figura 159.
- Unoculi 62, 105, 432.
- Vocabula Paphlagonica 800. vocabula gentium prisca a Strabone omissa 1104.
- Vocem et spiritum ut exerceant Persae 1041. vocem ululatu similis edentes cochleae 1164. de vocum interpretatione petenda 59.
- Vocontii 245, 256, 285. Vocontii sui juris 285.
- Volare nequeutes aves cervorum magnitudine 1097.
- Volaterrae 314. Volaterrarum situs, ager 315.
- Volcae cognomento Arecomici 258. Volcae circa Nemausum sui juris 285.
- Volucris accipitris cultus 1158. de volucri ibide 1164. volucres cervorum magnitudine 1097. de volucris seu corvis a Jove Delphos emissis 608. volucrum accipitrum insula 1099. volucrum aquatiliu copia 1140.
- Voluptatem et molestiam animo eximens optima doctrina 1015.
- Volsci populi 326. Volscorum subjugatio 329. Volscorum ager 349. Volscorum Pometiorum ager 329.
- Volsinium, urbs Tyrreniae 320.
- Voracitas Hibernorum 281.
- Voragines Pelusio proximae 1081. voragine Gerra dictae ibid.
- Voto facto ubi adoratio regum et omnium qui sunt in potestate 1017.
- Urbani aediles in sex quinterniones distributi 1066. eorum munus ibid.
- Urbs Exitanorum 212. urbs Bacchi in Africa quam unus quispiam bis invenire non possit 432. urbs parvae Corinthi speciem prae se ferens 807. urbs tanquam sarena barbarorum multitudine circumventa, deleta 653. urbs Gordyena 1060. urbs Heliopolis 1070. urbs Leonum 1075. urbs Gerrha 1089. urbs Heroum 1080, 1091, 1138. urbis Heroum defectio, receptio 1160. urbs Hiericus 1082, 1107. urbs Heraclium 1136. urbs Hermopolis 1137. urbs Herculis 1150. urbs Elephantina 1139, 1157. urbs Elephantinae structura et magnitudine par 1158. supra urbem Elephantinam parvus cataractes 1157. urbs accipitrum 1156. de urbe Elana 1080, 1093. de urbe Cisthene, insula 951. de urbe Hierapoli 1062. de urbe Gadari 1079. de urbe Alexandria 1132, et seq. de urbis Alexandriae praesidiis 139. urbis Hierosolymorum descriptio, everio 1085. urbis Hierichuntis descriptio ibid. urbis magistratus apud Aegyptios 1131. urbis bonus status regum vitio corrumpitur ibid. ad urbem Cumam Graeci 890, 891. ejus conditores ibid. urbium Atticae nomina 577. urbium duodecim conventus 609. urbium et locorum nomina 639, 641. urbium nomina ab Ellope conditarum 649. urbium aliquot ornamenta 831. urbium mille vel amplius regio deserta, Indi fluvii desertione 986, 987. urbium memorabilium super nativis collibus, aut factitiis aggeribus impositio 1119. urbibus oppugnandis instrumentorum periti artifices Gordyaei 1060. de urbibus tredecim quarum caput Sodoma 1087. urbes ducentae in Turdania 185. urbes in paludibus sitae 301. urbes intra Padum et ad Padum illustres 305. urbes Tyrrenorum 320. urbes intra Apeninum in Flaminia via memorabiles 323. urbes Peloponnesi, Homero interdum regiones nominatae 490. urbes qua attentione conderentur 608. urbes Acanthiae 656. Nicopoleos municipia, urbes Aelicae 801. urbes Pisidiae 824. urbes aquis ambitae, aggeribus impositae 985. urbes propter concordiam sorores dictae 1064. urbes sine mœnibus 1112. urbes a Pharusis excisae 1168. urbes insulae, quatuor 661. urbes Graecanicae in Media 763. urbes saxis impositae, munitae 731. urbes Phocidis 605. urbis Aetoliae 657. urbes memorabiles 881. urbes Amazonum cognomines 828. urbes xii Graecanicae vastatae a Tigrae 772. urbes diluvio abolitae 591. urbium in Peloponneso auctores 565. urbes ab Amazonibus conditae denominatae 735. urbium loco nemora Britannis 280. urbium extinctio, nomina mutata 529. urbes ab Arato in libertatem missae 558. Achaico insertae corpori ibid. urbes Arcadiae 562. urbes Aelensium nobilissimae 871. urbes Propontidis a Dario incensae 853. urbes parvae seu oppidula 1067, 1068. Heraclium 1070. Cebrena 869. Gabala 1070. Chrysa 879. de urbibus Gindaro 1067. Edeffa 1061. Hierosolymis a Pompeio everfis 1085. Hierichunte ibid. Gange 1019. Carpassa 971.
- Urbes, vide loca, oppida.
- Urgenus 244.
- Urgi 442.
- Uria 408. lacus 670.
- Uria in Japygia 407.
- ex Urina in cisternis inveterata dentium lotio 225. ex urina puerorum chryscolla 1087. urina incantationibus admixta ibid.
- Urinatores

INDEX STRABONIS.

Urinatores cujus aquæ fundum petere non possint 1086, 1087.
 Urium oppidum 411.
 de Urfa et plauistro 4. de duabus urfis ibid. urfa ubi occidat 112. de urfa minore 173. urfas occidere in austrinis Indiæ partibus 112. urfas nulla in parte Indiæ occidere ibid.
 ex Urforum pellibus vestitus 1170.
 Urfo urbs 186.
 Usitata alia apud alios aliter 141.
 Usus asinorum in bello 1029.
 in Utero elephantorum gestatio ad decennium 1003.
 Utica 1175. situs, alia ibid. et seq.
 Utilitatis ratio attendenda 15.
 Utres aquarum, ventribus equarum subligantes 1171.
 Vulcani forum 353. Vulcani templum insula sic dicta 398. Vulcanium templum 1144.
 Uva bicubitalis 108, 751.
 Vulneribus elephantorum ex potu butyri auxilium 1003.
 Vulturus amnis 340, 358. urbs, amnis 349.
 Uxia 1056. Uxii prædones 762. apud Uxios Choaspis ortus 1032. Uxios transeunti juxta Persiam angustia 1034.
 Uxiorum bellum cum Elymæis 1038.
 Uxisama insula 96.
 Uxor una omnibus 1111. uxoris dolo captus Amyntas 823. uxorem ubi quam vult fortissimus ducit 757. uxori quales missi calami a Boccho Maurorum rege 1169. uxores inveniendi ratio 328. uxores Cretensium ut ducerentur 703. uxores complures apud Persas 1041. uxorum et liberorum communio ex Platonis instituto 434. uxorem ubi nemo ducit nisi prius ad regem perlato hostis amputato capite 1030. uxoribus carentes ideo non vocari religiosos 429. uxorum multarum licentia 1013. uxorum cum viris combustio ibid. cum uxoribus Cumæorum. habitatio Campanorum 349. uxores Creophagorum Judaice excisæ 1096. in uxores libidinis exempla 429. earum multitudo uni viro ibid. uxorum multitudo apud quos 1179. uxorum plurimarum usus 1011. uxoribus, et alienis mulieribus Massagetæ ut utantur 747. uxorum Spartanarum ad suos legatio 403. uxores multæ regibus Medorum 765. montanis Medorum ibid. pauciores quam septem habere apud eos non licet ibid. uxores nobilium virorum pregnantibus ubi conscribuntur et observantur 1092. uxorum elocatio apud Tapyros 750. veteres Romanos ibid. uxoris Catonis ibid. uxores Cimbrorum eos sequentes in bellum 425. earum circa captivos acta ibid. cum uxoribus cur non philosophentur Brachmanes 1011. uxores cum viris defunctis ubi comburuntur, et cur 996. uxorum fraudes et iniquitas ibid.
 Uxor Cambyse Merce 1121.
 Uxor Arminii in triumphum ducta 422.
 Uzitæ 1175.

X.

Xanthus u. 951. Lyciæ 174.
 Xanthus Trojæ amnis 852.

Xanthus fl. qui Sirbes 951. Xanthus Lydus scr. Lydiæ historiæ conditor 827, 838, 900, 969. Xanthi Lydi sententia 71, 73.
 Xanthus Bœotorum rex 570. victus a Melantho ibid.
 Xanthii Thraces 852. qui Dai 744.
 Xenarchus peripateticus 956.
 Xenarchi auditor Strabo ibid.
 Xenocles Adramyttenus orator insignis 881, 944.
 Xenocles gazæ Alexandri præfectus 104.
 Xenocrates philosophus 819.
 Xenocrates ab Hermeia tyranno accersitus 877.
 Xenophanes physicus, qui filios mordax poema conscripsit 921.
 Xenophontis Grylli F. amisso equo pugnantis, humeris philosophi Socratis e pugna erepti salus 585. a Xenophonte locus Dianæ emptus, ex oraculo 561.
 Xerxes Darii F. 853. Xerxis naufragia 15. Xerxem sequentes Branchidæ 1153.
 Xerxis conatus, fuga 573. Xerxes Lampacum Themistocli donat 848. Xerxes ubi fretum ponte junxit 853. Xerxes Beli sepulture everfor 1049. a Xerxe urbes ad alimentum Themistocli datæ 912. Xerxes ad Salamina victus 571. a Xerxe incensa templa 910. Xerxis classis subversio 641.
 Xerxena 768.
 Ximena 810.
 Xiphia, qui et galeotæ 36.
 Xiphoniæ promontorium 385.
 Xoïs insula 1137.
 Xuthi filiorum cædes 555.
 Xuthi uxor ibid.
 Xylobalsamum pro aromate 1086.
 Xypeteon, Troum pagus 870.

Y.

De litera Y. ut et K. consule Indicem Commentarii.

Z.

Zacynthus insula 163, 487, 667, 668, 1181.
 urbs ibid.
 Zadriades rex 771, 772.
 Zagilluitis 800.
 Zagrus 761.
 Zagrus m. 1045, 1051.
 Zagri transitus 759.
 Zagrius mons ibid.
 Zaleucus legum Locrensiū compositor et unde 373.
 Zama regia, diruta 1172. Zama urbs 1175.
 Zamolxis 433. Pythagoreus 1084. de Zamolxi memorie prodita 430. et seq.
 Zancle quæ et Messina 358, 386.
 Zanclei Mylas habitantes 394.
 Zancleum idem quod obliquum 385, 386.
 Zar vocabulum Paphlagicum 800.
 Zariaspa quæ Bactra 748, 752.
 Zarmanochagas Indus 1020. in rogum se conjiciens ultro ibid. ejus sepulcrum ibid.
 Zea magis quam tritico alens regio 324.

Zela, Zelitis 807.
 Zelitica regio 804.
 Zelæ Pontifex 807, 808.
 Zelæ oppidi habitatores 745.
 Zelas Prusiæ pater 814.
 Zeleia 816, 847. ad Zeleiam pr. 843.
 Zeleia Lyciorum 860. Zeleia oraculum 848. Zeleia campi 868. Zeleia Amazonum 798. Zeleia contigui montes 850. Zeleia Cyzicenorum 843.
 Zeles Tingi vicina urbs 183.
 Zelis civitas 1169.
 Zelitis regio 804.
 Zella civitas 1175.
 Zenicetus prædo 957. ejus arx, concrematio 957.
 Zeno philosophus 432. Citiensis 22. ejus successor in schola 877, 882. Zenonis versus Homericus 59. Zenonis patria 972. Zenonis emendatio 1113. a Zenone libri et philosophi 1077.
 Zenonis oratoris contra Labienum concitatio 944. Zenonis rhetoris ergo Laodiceam beneficia 836. Zenonis et Parmenidis patria 363.
 Zenodorus latro 1074.
 Zenodorus scriptor 600. a Zenodoto locus correctus 787. Zenodoti versus 800.
 Zenophanes tyrannus 959.
 Zenophanis tyranni filia 959. ejus dominatio ibid.
 Zephyra, quæ Halicarnassus 939.
 Zephyri flatus 41.
 Zephyri Scirones dicti ibid.
 Zephyria pr. 973.
 Zephyrium 941, 958.
 Zephyrium 1183. aliud ibid.
 Zephyrium pr. 956. Locrorum promontorium 372.
 Zephyrium, locus 1133.
 Zephyrium Dorienium 389.
 Zephyrus 55.
 Zerethra quæ Berethra 563.
 Zethi et Amphionis regnum, habitatio 597.
 Zeugma 948, 1046. a Zeugmate ad Euphraten usque ad fines Atropatenæ itineris proditor 762. Zeugma, ad Euphratem 772. a Zeugmate Thapsacum stadia 1059.
 Zeuxis scholæ gubernator 839.
 Zincha urbs 1175.
 Zoilus orator 392.
 Zodiacus cœlestis 46, 149.
 de Zonis 131, et seq. temperatis 45, 97, 131.
 de Zona torrida 45, 107. Zonæ torridæ magna pars Libyæ subiecta 1166. de Zonæ uniuscujusque vertebris 157. Zonæ torridæ initium 131. plura in seq.
 Zona torrida tropicis non definienda 134. ejus divisio in duas partes ibid. de Zonis quinque 149. Zonæ sex Polybio 133, et seq. Zonæ quippiam peculiare habentes 131, 132, et seq.
 Zonas, Diodori oratoris cognomen 868. ejus virtus 900.
 Zoster promontorium 578.
 Zuchis lacus 1179. urbs cognominis ibid.
 Zumi 420.
 Zygi 169, 719. Zygorum ora 724. qui et Zygi 725.
 Zyropolis urbs 794.
 Zytho utentes populi 209.

QUÆ sequitur Tabula eo adjecta est consilio, ut facilius intelligat Lector quomodo Editio hæcce Oxoniensis, quod ad paginarum initium et finem attinet, cum duabis istis prioribus consentiat, Amstelodamensi scilicet, et Casauboniana quæ Parisiis edita est A.D. 1620. Quippe numeri paginarum Editionis Casaubonianæ margini Editionis Amstelodamensis passim adscripti sunt; ita ut in hac tabula uno quasi intuitu conspici possit Editionis utriusque cum hac nostra consensus. Notandum est autem, numeros pagine unicuique Editionis Casaubonianæ objectos ejus finem, et numeros superiores ejus initium, indicare. Exempli gratia, pag. 2. Edit. Casaub. incipit a pag. 1. lin. 8. et desinit in pag. 3. lin. 22. Edit. Oxon. Iterum, pag. 8. Edit. Casaub. incipit a pag. 11. lin. 24. et desinit in pag. 13. lin. 18. Edit. Oxon. et sic deinceps.

Ed. Cas.	Ed. Oxon.	Ed. Cas.	Ed. Oxon.	Ed. Cas.	Ed. Oxon.	Ed. Cas.	Ed. Oxon.
Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.
1	1. 8	56	83. 1	111	150. 28	166	229. 6
2	3. 22	57	85. 9	112	151. 28	167	230. 22
3	6. 4	58	86. 22	113	152. 29	168	232. 14
4	7. 22	59	88. 2	114	153. 40	169	233. 21
5	8. 34	60	89. 23	115	154. 42	170	234. 26
6	10. 15	61	91. 8	116	155. 40	171	235. 31
7	11. 24	62	93. 1	117	157. 2	172	236. 28
8	13. 18	63	95. 12	118	158. 8	173	237. 31
9	14. 29	64	97. 1	119	159. 9	174	239. 2
10	16. 16	65	98. 22	120	160. 5	175	240. 8
11	18. 5	66	100. 2	121	161. 7	176	242. 9
12	19. 25	67	102. 9	122	162. 6	177	243. 22
13	21. 7	68	103. 12	123	163. 24	178	245. 8
14	22. 9	69	104. 14	124	164. 30	179	246. 25
15	23. 26	70	105. 21	125	165. 34	180	248. 9
16	25. 9	71	106. 24	126	166. 31	181	250. 3
17	27. 11	72	107. 39	127	167. 29	182	252. 3
18	28. 24	73	109. 14	128	168. 37	183	253. 22
19	30. 8	74	110. 11	129	169. 32	184	255. 19
20	31. 19	75	111. 16	130	170. 29	185	257. 11
21	33. 9	76	112. 16	131	172. 7	186	259. 3
22	34. 24	77	113. 11	132	173. 11	187	260. 10
23	35. 28	78	114. 18	133	174. 10	188	261. 20
24	37. 4	79	115. 23	134	175. 8	189	262. 19
25	38. 11	80	116. 31	135	176. 6	190	264. 9
26	39. 25	81	117. 42	136	178. 1	191	266. 2
27	40. 30	82	118. 43	137	179. 19	192	267. 21
28	42. 11	83	119. 39	138	181. 13	193	269. 11
29	44. 2	84	121. 8	139	182. 23	194	271. 12
30	45. 24	85	122. 20	140	185. 12	195	273. 8
31	46. 33	86	123. 19	141	187. 15	196	275. 4
32	48. 10	87	124. 15	142	188. 33	197	276. 22
33	49. 20	88	125. 27	143	190. 10	198	278. 3
34	50. 31	89	126. 30	144	192. 20	199	279. 20
35	52. 1	90	127. 42	145	194. 4	200	281. 8
36	53. 12	91	128. 34	146	195. 21	201	282. 34
37	54. 23	92	129. 31	147	198. 6	202	284. 24
38	55. 27	93	130. 34	148	199. 26	203	286. 9
39	56. 33	94	131. 27	149	200. 41	204	288. 2
40	58. 9	95	133. 4	150	201. 37	205	289. 7
41	59. 22	96	134. 13	151	203. 18	206	290. 24
42	61. 18	97	135. 13	152	205. 21	207	292. 14
43	63. 3	98	136. 14	153	207. 18	208	293. 24
44	64. 12	99	137. 13	154	209. 13	209	295. 9
45	65. 26	100	138. 18	155	211. 9	210	297. 9
46	67. 27	101	139. 26	156	213. 2	211	298. 22
47	69. 17	102	140. 31	157	214. 8	212	299. 35
48	70. 37	103	142. 8	158	215. 14	213	301. 15
49	72. 18	104	143. 15	159	217. 8	214	303. 7
50	74. 10	105	144. 20	160	219. 18	215	304. 14
51	75. 31	106	145. 24	161	221. 12	216	305. 22
52	77. 15	107	146. 31	162	223. 6	217	307. 28
53	79. 12	108	147. 27	163	224. 20	218	309. 12
54	80. 19	109	148. 25	164	225. 38	219	310. 24
55	82. 2	110	149. 24	165	227. 13	220	312. 18

<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>
Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.
221	313. 30	293	425. 26	365	531. 17	437	635. 7
222	315. 16	294	427. 3	366	532. 28	438	636. 20
223	316. 28	295	428. 12	367	534. 13	439	637. 23
224	318. 10	296	429. 21	368	536. 2	440	639. 1
225	320. 11	297	430. 34	369	537. 8	441	640. 7
226	322. 14	298	431. 34	370	538. 20	442	641. 14
227	324. 12	299	433. 10	371	539. 26	443	643. 3
228	326. 15	300	434. 16	372	540. 30	444	648. 7
229	327. 24	301	435. 18	373	542. 18	445	649. 25
230	328. 33	302	436. 26	374	544. 3	446	651. 16
231	330. 6	303	438. 13	375	545. 12	447	653. 7
232	332. 3	304	440. 2	376	546. 30	448	654. 22
233	334. 2	305	441. 17	377	548. 5	449	656. 2
234	335. 16	306	443. 15	378	549. 19	450	657. 19
235	337. 5	307	445. 6	379	551. 7	451	659. 2
236	338. 18	308	446. 21	380	552. 21	452	660. 27
237	340. 10	309	448. 5	381	554. 3	453	661. 37
238	341. 26	310	449. 24	382	555. 14	454	663. 5
239	343. 11	311	450. 30	383	556. 24	455	664. 16
240	345. 9	312	451. 36	384	557. 34	456	666. 10
241	347. 8	313	453. 14	385	559. 10	457	668. 2
242	348. 23	314	455. 4	386	560. 19	458	669. 14
243	350. 10	315	456. 29	387	562. 10	459	671. 3
244	351. 29	316	459. 4	388	563. 24	460	672. 27
245	353. 17	317	460. 21	389	566. 1	461	674. 7
246	354. 26	318	461. 30	390	567. 12	462	675. 22
247	356. 17	319	463. 17	391	568. 21	463	676. 27
248	357. 23	320	465. 11	392	570. 4	464	677. 36
249	359. 13	321	466. 15	393	571. 16	465	679. 3
250	360. 25	322	467. 30	394	572. 28	466	680. 18
251	362. 1	323	469. 6	395	574. 11	467	681. 33
252	364. 5	324	470. 18	396	576. 5	468	683. 11
253	365. 20	325	472. 9	397	577. 20	469	684. 28
254	366. 31	326	474. 10	398	579. 2	470	686. 9
255	368. 14	327	475. 21	399	581. 3	471	687. 18
256	369. 28	328	477. 5	400	582. 22	472	689. 10
257	371. 3	329	479. 4	401	583. 29	473	690. 24
258	372. 9	330	481. 4	402	584. 37	474	691. 32
259	373. 16	331	483. 1	403	586. 10	475	693. 21
260	374. 29	332	484. 20	404	587. 24	476	695. 7
261	376. 17	333	485. 29	405	589. 18	477	696. 22
262	378. 6	334	487. 3	406	590. 28	478	698. 8
263	379. 23	335	488. 21	407	592. 14	479	700. 8
264	381. 14	336	490. 5	408	594. 1	480	701. 16
265	382. 23	337	491. 15	409	595. 14	481	703. 2
266	384. 9	338	492. 32	410	596. 31	482	704. 14
267	385. 24	339	494. 6	411	598. 13	483	705. 21
268	387. 15	340	495. 14	412	599. 27	484	707. 6
269	389. 9	341	496. 16	413	600. 35	485	709. 4
270	390. 21	342	497. 26	414	602. 4	486	710. 22
271	392. 12	343	499. 24	415	603. 9	487	712. 24
272	394. 7	344	501. 9	416	604. 23	488	714. 10
273	395. 19	345	502. 25	417	605. 31	489	716. 1
274	396. 24	346	504. 5	418	607. 8	490	717. 13
275	398. 21	347	505. 27	419	608. 24	491	718. 23
276	399. 37	348	507. 9	420	610. 6	492	720. 1
277	401. 18	349	508. 15	421	611. 20	493	721. 11
278	402. 32	350	509. 20	422	612. 35	494	722. 23
279	403. 34	351	510. 28	423	614. 17	495	724. 13
280	405. 3	352	511. 38	424	616. 4	496	726. 1
281	406. 14	353	513. 3	425	617. 18	497	727. 14
282	408. 14	354	514. 14	426	619. 10	498	728. 22
283	410. 3	355	515. 19	427	620. 24	499	729. 28
284	411. 24	356	517. 2	428	622. 10	500	731. 9
285	413. 10	357	518. 11	429	623. 14	501	732. 19
286	414. 11	358	519. 27	430	624. 26	502	733. 35
287	415. 16	359	521. 18	431	626. 5	503	735. 9
288	417. 1	360	523. 10	432	627. 12	504	736. 15
289	418. 19	361	525. 12	433	629. 2	505	737. 22
290	420. 17	362	526. 28	434	630. 8	506	738. 22
291	422. 21	363	528. 12	435	632. 5	507	740. 13
292	424. 12	364	530. 7	436	633. 20	508	742. 2

<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>
Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.
509	743. 5	580	840. 1	651	932. 26	722	1024. 40
510	744. 9	581	841. 16	652	934. 18	723	1026. 6
511	745. 16	582	842. 28	653	935. 28	724	1027. 17
512	746. 18	583	843. 29	654	936. 29	725	1028. 30
513	748. 5	584	844. 42	655	938. 16	726	1029. 31
514	749. 22	585	846. 1	656	939. 26	727	1031. 13
515	751. 5	586	846. 44	657	941. 13	728	1033. 7
516	752. 17	587	848. 12	658	942. 28	729	1035. 7
517	753. 39	588	849. 24	659	943. 39	730	1036. 29
518	755. 15	589	851. 19	660	945. 8	731	1038. 9
519	756. 24	590	852. 32	661	946. 20	732	1040. 4
520	758. 1	591	853. 37	662	947. 21	733	1041. 22
521	759. 17	592	855. 2	663	948. 28	734	1042. 30
522	760. 17	593	856. 3	664	949. 30	735	1044. 5
523	761. 28	594	857. 16	665	951. 2	736	1046. 8
524	763. 7	595	859. 16	666	952. 20	737	1048. 1
525	764. 23	596	860. 35	667	953. 27	738	1050. 1
526	765. 29	597	861. 32	668	954. 40	739	1051. 9
527	767. 2	598	862. 35	669	956. 3	740	1052. 17
528	768. 13	599	864. 10	670	957. 12	741	1053. 21
529	769. 24	600	865. 24	671	958. 17	742	1054. 25
530	770. 42	601	867. 3	672	959. 35	743	1055. 36
531	771. 41	602	868. 10	673	961. 9	744	1057. 9
532	773. 8	603	869. 11	674	962. 11	745	1058. 22
533	775. 10	604	870. 25	675	963. 13	746	1059. 31
534	776. 17	605	871. 33	676	965. 15	747	1061. 13
535	777. 35	606	872. 35	677	966. 13	748	1063. 3
536	779. 5	607	874. 3	678	967. 20	749	1064. 12
537	780. 13	608	875. 10	679	968. 19	750	1067. 4
538	781. 23	609	876. 15	680	969. 20	751	1068. 19
539	782. 25	610	877. 27	681	970. 25	752	1069. 26
540	784. 4	611	879. 1	682	972. 6	753	1071. 17
541	785. 9	612	880. 4	683	973. 22	754	1072. 32
542	786. 21	613	881. 15	684	975. 4	755	1074. 9
543	788. 4	614	882. 21	685	977. 14	756	1075. 27
544	789. 12	615	884. 7	686	978. 24	757	1077. 8
545	790. 27	616	885. 17	687	979. 30	758	1078. 23
546	792. 5	617	887. 4	688	980. 38	759	1081. 2
547	793. 18	618	888. 22	689	982. 9	760	1082. 21
548	795. 11	619	889. 34	690	983. 22	761	1084. 5
549	796. 23	620	890. 37	691	985. 11	762	1085. 11
550	797. 34	621	892. 2	692	986. 20	763	1086. 25
551	799. 1	622	893. 22	693	988. 1	764	1088. 11
552	800. 8	623	894. 21	694	989. 21	765	1089. 23
553	801. 7	624	896. 1	695	991. 2	766	1090. 28
554	802. 5	625	897. 23	696	992. 12	767	1092. 8
555	803. 8	626	899. 4	697	993. 16	768	1093. 18
556	804. 18	627	900. 9	698	995. 1	769	1094. 25
557	805. 30	628	901. 15	699	996. 14	770	1095. 38
558	806. 30	629	903. 1	700	997. 22	771	1097. 9
559	807. 36	630	904. 11	701	999. 1	772	1098. 19
560	809. 2	631	906. 1	702	1000. 15	773	1099. 30
561	810. 20	632	907. 18	703	1001. 25	774	1101. 5
562	812. 2	633	909. 8	704	1002. 33	775	1102. 20
563	814. 15	634	910. 19	705	1004. 1	776	1103. 32
564	816. 28	635	911. 29	706	1005. 3	777	1104. 32
565	818. 4	636	913. 12	707	1006. 4	778	1106. 3
566	820. 3	637	914. 24	708	1007. 10	779	1107. 13
567	821. 19	638	915. 26	709	1008. 17	780	1108. 21
568	823. 3	639	917. 5	710	1009. 20	781	1109. 28
569	824. 17	640	918. 16	711	1010. 30	782	1111. 4
570	825. 29	641	919. 36	712	1011. 31	783	1112. 9
571	826. 38	642	921. 13	713	1013. 3	784	1113. 22
572	828. 1	643	922. 14	714	1014. 4	785	1116. 3
573	829. 19	644	923. 25	715	1015. 11	786	1117. 20
574	830. 20	645	925. 14	716	1016. 16	787	1118. 29
575	832. 8	646	926. 30	717	1017. 29	788	1120. 7
576	834. 4	647	928. 1	718	1019. 4	789	1121. 16
577	836. 5	468	929. 4	719	1020. 16	790	1122. 24
578	837. 20	649	930. 10	720	1022. 11	791	1124. 8
579	838. 34	650	931. 23	721	1023. 31	792	1125. 18

<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>	<i>Ed. Caf.</i>	<i>Ed. Oxon.</i>
Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.	Pag.	Pag. Lin.
793	1126. 23	805	1142. 35	817	1158. 3	829	1172. 27
794	1127. 34	806	1143. 39	818	1159. 15	830	1173. 40
795	1129. 8	807	1145. 17	819	1160. 21	831	1175. 11
796	1130. 31	808	1146. 33	820	1161. 24	832	1176. 24
797	1132. 1	809	1148. 11	821	1162. 29	833	1177. 30
798	1133. 4	810	1149. 12	822	1163. 38	834	1179. 2
799	1134. 12	811	1150. 18	823	1165. 12	835	1180. 11
800	1135. 29	812	1151. 30	824	1166. 19	836	1181. 19
801	1137. 5	813	1153. 3	825	1167. 24	837	1183. 3
802	1138. 20	814	1154. 12	826	1169. 2	838	1184. 12
803	1139. 29	815	1155. 18	827	1170. 8	839	1185. 27
804	1141. 7	816	1156. 29	828	1171. 20	840	1187.

F I N I S.

